Dicționar de sinonime

A	interj.	v. of.
ABÁ	s.	dimie, pănură, (pop.) suman, (reg.) saiac, zeghe. (Haină țărănească de ~.)
ABÁC	s.	numărătoare. (~ cu bile, pentru socoteli.)
ABÁCĂ	s.	v. nomogramă.
abaí	s.	v. CIOLTAR. ŞABRACĂ. VALTRAP.
ABAJÚR	s.	(rar) pălărie, (prin Ban. şi Olt.) taier. (~ al unei lămpi.)
abáldă	s.	v. DEPOZIT. MAGAZIE.
ABANDÓN	s.	abandonare, părăsire. (~ul familiei.)
ABANDONÁ	vb.	1. a lăsa, a părăsi, (franțuzism rar) a placa, (înv. şi pop.) a oropsi, a pustii, (înv. şi reg.) a năpusti. (Şi-a ~ copiii.)2. a renunța. (A ~ o dispută.)3. v. ceda.
ABANDONÁRE	s.	v. abandon.
ABANDONÁT	adj.	părăsit, (înv. şi pop.) oropsit, (înv. şi reg.) năpustit. (Copil ~.)
ABANÓS	s.	(livr.) eben.
ABATÁJ	s.	(prin Transilv.) ort. (~ul unei mine.)
ABÁTE	vb.	1. v. devia.2. a se depărta, a devia, a divaga, a se îndepărta, (înv.) a (se) scăpăta. (S-a ~ de la subiect.)3. a da, a se opri, a trece. (Se ~ în drum şi pe la el.)4. a distrage, a sustrage. (Gîndurile îl ~ de la lucru.)5. v. contraveni.
abáte	vb.	v. APUCA. CĂŞUNA. NĂZĂRI. VENI.
ABÁTERE	s.	1. v. deviere.2. culpabilitate, culpă, eroare, greşeală, păcat, vină, vinovăție, (livr.) eres, (rar) prihană, (înv. şi reg.) teahnă, (reg.) greş, (Olt., Munt. şi Mold.) ponos, (înv.) cusur, săblazna, scandal, smintă, sminteală, (fig.) rătăcire, (înv. fig.) rătăceală. (O ~ de mică importanță.)3. v. neregulă.4. anomalie, deviere. (S-a produs o ~ inexplicabilă.)5. v. excepție.
ABATÓR	s.	(înv. şi reg.) măcelărie, (reg.) belitoare, tăietorie, (înv.) scaun, zalhana. (Taie vitele la ~.)
abătătór	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
ABĂTÚT	adj.	v. supărat.
ABCÉS	s.	(MED.) (pop.) buboi, coptură, (reg.) furnicel, (înv.) apostimă.
ABDICÁ	vb.	(POL.) (înv.) a se prosti, (înv. fig.) a coborî. (A ~ de la tronul împărăției.)
ABDICÁRE	s.	(POL.) (înv.) prostire. (~ unui monarh.)
ABDOMÉN	s.	(ANAT.) burtă, pîntece, (înv. şi pop.) mațe (pl.), (pop.) inimă, (reg.) bandor, bîrdan, burduh, dobă, foale, rînză, vintre, (prin Mold.) buft, (fam.) burduhan.
ABDOMINÁL	adj.	(ANAT.) ventral.
ABECEDÁR	s.	(înv.) azbucoavnă, bucoavnă, bucvariu, silabar.
ABERÁNT	adj.	v. absurd.
ABERÁȚIE	s.	1. v. absurditate.2. (FIZ.) aberație cromatică = cromatism.3. aberație vizuală v. astigmatism.
ABIÁ	adv.	1. doar, numai, tocmai, (reg.) taman. (Răspunsul îi vine ~ a doua zi.)2. anevoie, greu. (~ a scăpat cu viață.)
ABIETACÉE	s.	v. pinacee.
ABIETINÉE	s.	v. pinacee.
ABÍL	adj.	1. v. îndemînatic.2. (fam.) descurcăreț. (Om~.)3. şiret, şmecher, viclean, (pop.) me-henghi. (Tînăr ~.)

abilitá	vb.	v. AUTORIZA. DELEGA. ÎMPUTERNICI. ÎNVESTI.
ABILITÁTE	s.	v. îndemînare.
abilitáte	s.	v. DELEGAȚIE. ÎMPUTERNICIRE. MANDAT. PROCURĂ.
ABIOSESTÓN	s.	(BIOL.) tripton.
ABÍS	s.	v. prăpastie.
ABITÍR	adv.	(pop. şi fam.) dihai. (Cînta mai ~ decît toți.)
ABJÉCT	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.3. adj. v. dezgustător.
ABJÉCȚIE	s.	v. ticăloşie.
ABJURÁ	vb.	a se lepăda, a renega. (A ~ de la o credință.)
ABJURÁRE	s.	abjurație, lepădare, renegare. (~ a unei doctrine.)
ABJURÁȚIE	s.	v. abjurare.
ABLAȚIÚNE	s.	(MED.) exereză, extirpare, scoatere. (~ apendicelui.)
ÁBLAUT	s.	(FON.) apofonie. (~ul reprezintă alternanța între vocalele din tema unui cuvînt.)
ablegát	s.	v. DEPUTAT.
ABLEPSÍE	s.	v. cecitate.
ABNEGÁȚIE	s.	v. devotament.
aboálă	s.	v. EPILEPSIE.
ABOLÍ	vb.	(JUR.) a desființa, a suprima, (pop.) a şterge. (Sclavia a fost ~.)
ABOLÍRE	s.	(JUR.) desființare, suprimare, (livr.) abolițiune, (pop.) ştergere. (~ monarhiei.)
abolițiúne	s.	v. ABOLIRE. DESFIINȚARE. SUPRI-MARE.
abominábil	adj.	v. CUMPLIT. CUTREMURĂTOR. DEZGUSTĂTOR. FIOROS. GROAZNIC. GROZAV. ÎNFIORĂTOR. ÎNFRICOŞĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂTOR. MACABRU. MONSTRUOS. ODIOS. ORIBIL. RESPINGĂTOR. SÎNGEROS. TERIBIL. ZGUDUITOR.
ABONÁ	vb.	(înv.) a (se) prenumăra. (S-a ~ la un ziar.)
ABONAMÉNT	s.	(înv.) subscriere. (Are ~ la o revistă.)
ABONÁRE	s.	(înv.) prenumărare, prenumerație. (~ cuiva la o publicație periodică.)
ABONÁT	s., adj.	1. s. (înv.) prenumerant, subscri-bent.2. adj. (înv.) prenumărat.
ABORDÁ	vb.	1. v. acosta.2. a trata, (fig.) a ataca. (A ~ următoarea temă ...)
ABORDÁBIL	adj.	v. accesibil.
ABORIGÉN	adj., s.	v. băştinaş.
abracadabránt	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EXCENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞ-NIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU.
ABRAZÁRE	s.	v. abraziune.
ABRAZIÚNE	s.	(TEHN.) abrazare, atriție. (~ unui material.)
ABREVIÁ	vb.	a prescurta, a scurta. (A ~ numele unei instituții.)
ABREVIÁT	adj.	prescurtat, scurtat. (Cuvinte ~.)
ABREVIÁȚIE	s.	v. abreviere.
ABREVIÉRE	s.	1. abreviație, prescurtare, scurtare. (O ~ formată din inițiale.)2. acronim.
ABROGÁ	vb.	(JUR.) a anula, a desființa, a infirma, a invalida, a suprima, (pop.) a strica, (înv.) a surpa. (A ~ o
ABROGÁRE	s.	(JUR.) abrogație, anulare, desființare, infirmare, invalidare, suprimare. (~ unui act normativ.)
ABROGÁT	adj.	(JUR.) anulat, desființat, invalidat, înlăturat, suprimat. (Convenție ~.)
ABROGÁȚIE	s.	v. abrogare.

ABRUDEÁNA	s.	v. abrudeanca.
ABRUDEÁNCA	s.	art. abrudeana (art.), ardeleana (art.), ardelenească (art.), ciobănaşul (art.), haţegana (art.), lugojana (art.), someşana (art.). (~ este un dans popular cu ritm binar.)
ABRÚPT	adj.	1. drept, perpendicular, pieptiş, pieziş, prăpăstios, priporos, rîpos, vertical, (rar) prăpăstuit, priporît, (pop.) oblu, (reg.) ponciş, prăvălat, prăvălatic, rîpit, rîpuros, ţărmuros, (prin Transilv.) priporiu, (prin Bucov.) pripos, (înv.) măluros, străminos. (Peretele ~ al muntelui.)2. repede. (Un traseu ~.)
ABRUTIZÁ	vb.	a (se) animaliza, a (se) dezumaniza, a se îndobitoci. (Băutura l-a ~.)
ABRUTIZÁRE	s.	animalizare, dezumanizare, îndo-bitocire.
ABRUTIZÁT	adj.	animalizat, dezumanizat, îndo-bitocit.
abscóns	adj.	v. CONFUZ. ECHIVOC. IMPRECIS. INDEFINIT. NECLAR. NEDEFINIT. NEPRECIS.
ABSÉNT	adj.	1. lipsă. (A fost ~ la apel.)2. v. distrat.3. (fig.) pierdut. (O privire ~.)
ABSENTÁ	vb.	a lipsi. (~ de la şcoală.)
ABSÉNŢĂ	s.	1. lipsă, (rar) lipsire. (~ lui a fost remarcată.)2. v. distracţie.
ABSOLÚT	adj., adv.	1. adj. adînc, complet, deplin, desăvîrşit, perfect, profund, total. (Linişte ~; întuneric ~.)2. adv. v. integral.3. adj. suveran, total. (Un dispreţ ~.)4. adj. necondiţionat, suprem, suveran. (Autoritate ~.)5. adj., adv. imperios, neapărat, stringent. (Era ~ nevoie să ...)6. adv. v. desigur.7. adv. v. aidoma.
ABSOLUTÍSM	s.	(POL.) autocraţie, (înv.) samoder-javie.
ABSOLUTÍST	adj.	(POL.) autocrat, autocratic, (înv.) autocraticesc. (Regim ~.)
ABSOLVÉNŢĂ	s.	v. absolvire.
ABSOLVÍ	vb.	1. a isprăvi, a sfîrşi, a termina. (A ~ liceul.)2. a cruţa, a ierta, a scuti, (înv.) a milui, a pardona, a slobozi. (A ~ de o pedeapsă.)
ABSOLVÍRE	s.	1. absolvenţă, isprăvire, terminare. (~ unei şcoli.)2. cruţare, iertare, scutire. (~ de o obligaţie.)
ABSORBÍ	vb.	1. a aspira, a încorpora, a înghiţi, a resorbi, a sorbi, a suge, a trage. (Pămîntul ~ apa de precipitaţii.)2. a acapara, a domina, a preocupa, a stăpîni. (Îl ~ rezolvarea unei probleme.)
ABSORBÍT	adj.	preocupat.
ABSÓRBŢIE	s.	încorporare, resorbţie, (înv.) sorbire.
abstenţiúne	s.	v. ABSTINENŢĂ.
ABSTINÉNŢĂ	s.	(livr.) abstenţiune, continenţă.
ABSTRÁCT	adj.	1. teoretic. (Ipoteze ~.)2. con-ceptual, noţional. (Conţinut ~ al unui enunţ.)3. nonfigurativ. (Artă ~.)
ABSTRACTIZÁRE	s.	abstracţie. (Proces de ~.)
ABSTRÁCŢIE	s.	abstractizare.
ABSTRACŢIONÍSM	s.	artă abstractă, artă nonfigu-rativă.
ABSÚRD	adj., s.	1. adj. aberant, ilogic, nelogic, neraţional, prostesc, stupid, (livr.) elucubrant, iraţional. (O situaţie ~.)2. s. v. absurditate.
ABSURDITÁTE	s.	1. aberaţie, aiureală, bazaconie, elucubraţie, enormitate, fantasmagorie, prostie, stupiditate. (Ce spui tu e o ~!)2. absurd, ilogism, nonsens. (~ unei situaţii.)
abţiguí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
abţiguít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
ABŢÍNE	vb.	a se domina, a se înfrîna, a se opri, a răbda, a se reţine, a se stăpîni.
ABŢÍNERE	s.	înfrînare, reţinere, stăpînire.
ABUNDÉNT	adj.	1. v. bogat.2. bogat, copios, îmbelşugat, îndestulat, (fig.) princiar. (Un prînz ~.)
ABUNDÉNŢĂ	s.	v. belşug.
ÁBUR	s.	vapori (pl.). (~ul este un agent termic.)

ábur	s.	v. MIROS.
aburcá	vb.	v. CĂȚĂRA. COCOȚA. RIDICA. SUI. URCA.
abureálă	s.	v. MIROS.
ABURÍ	vb.	a asuda. (Pereții se ~.)
ABURÍT	adj.	(fig.) brumat. (Un pahar ~ cu apă rece.)
ABÚZ	s.	1. exces, samavolnicie, silnicie, (înv. şi reg.) silă, (înv.) puternicie, (grecism înv.) catahris. (A fost blamat pentru ~urile lui.)2. v. exces.
ABUZÍV	adj., adv.	1. adj. arbitrar, despotic, excesiv, samavolnic, samavolnicesc, silnic, (înv.) volnic. (Măsuri ~.)2. adv. arbitrar, samavolniceşte. (Procedează ~.)3. adj. exagerat, excesiv. (Un regim alimentar ~.)
AC	s.	1. ac cu gămălie = (pop.) bold, spelcă, (reg.) bumbuşcă; ac de cap = ac de păr, (pop.) spelcă; ac de păr v. ac de cap.2. (la albine) (pop.) bold.3. minutar. (~ele ceasornicului.)4. macaz, (reg.) schimbător. (~ feroviar.)5. (TEHN.) ac obturator v. poantou.
ACADÉMIC	adj.	1. distins, solemn, (livr.) elevat. (Ton ~.)2. convențional, (fig.) rece. (Pictură ~.)
ACAJÚ	s.	(BOT.; Swietenia mahagoni) mahon. (Mobilă din lemn de ~.)
ACALMÍE	s.	v. liniște.
ACÁNTĂ	s.	(BOT.; Acanthus longifolius) (pop.) talpa-ursului.
ACANTÍT	s.	(MIN.) argentit, argiroză.
ACAPARÁ	vb.	1. (fig.) a monopoliza. (~ atenția tuturor.)2. v. absorbi.
ACAPARÁRE	s.	(fig.) monopolizare. (~ atenției.)
ACAPARATÓR	adj.	(fig.) monopolizator. (Spirit ~.)
ACÁR	s.	macagiu. (~ la căile ferate.)
ACARÉT	s.	(mai ales la pl.) v. dependință.
ACARINÁTĂ	s.	(ORNIT.) ratită. (Struțul face parte din grupul ~elor.)
acáț	s.	v. SALCÎM.
acație-boierească	s.	v. SALCÎM-JAPONEZ.
acăríță	s.	v. CĂPUŞĂ.
acăstău	s.	v. SPÎNZURĂTOARE.
acățár	s.	v. SALCÎM.
acățéle	s. pl.	v. CÎRCEL.
accéde	vb.	v. AJUNGE. DEVENI. SOSI. VENI.
ACCELERÁ	vb.	a grăbi, a iuți, a urgenta, a zori, (astăzi rar) a pripi. (~ încheierea unei acțiuni.)
ACCELERÁRE	s.	grăbire, iuțire, urgentare, zorire. (~ expedierii unei mărfi.)
ACCELERÁT	adj.	grăbit, iuțit, rapid, zorit. (Ritm ~ de deplasare.)
ACCÉNT	s.	1. v. ton.2. intonație, ton. (Vorbea cu un ~ plin de căldură.)
ACCENTUÁ	vb.	1. a evidenția, a întări, a marca, a puncta, a releva, a reliefa, a sublinia, (livr.) a învedera, a potența. (A ~ calitățile lucrării.)2. v. insista.3. a se amplifica, a creşte, a se intensifica, a se întări, a se înteți, a se mări, a spori.
ACCENTUÁRE	s.	1. accentuație. (O ~ corectă a cuvintelor.)2. evidențiere, întărire, marcare, relevare, reliefare, subliniere, (livr.) potențare. (~ unor caracteristici ale lucrării.)
ACCENTUÁT	adj.	1. tonic. (Vocală ~; silabă ~.)2. evidențiat, întărit, marcat, reliefat, subliniat, (livr.) potențat. (Semnificații ~.)3. v. proeminent.4. v. evident.
ACCENTUÁȚIE	s.	v. accentuare.

ACCEPTÁ	vb.	1. v. aproba.2. v. admite.3. v. consimți.4. v. conveni.5. (POL.) a agrea. (A ~ un ambasador.)6. v. recunoaşte.7. v. îngădui.8. v. împărtăşi.
ACCEPTÁBIL	adj.	1. admisibil, convenabil, mulțumitor, satisfăcător, (fam.) pasabil. (O soluție ~ pentru ambele părți.)2. admisibil, bunicel, convenabil, suportabil, tolerabil, (fam.) pasabil. (O situație ~.)3. v. convenabil.4. v. plauzibil.5. v. decent.6. suportabil, tolerabil. (O climă ~.)
ACCEPTÁRE	s.	1. v. aprobare.2. v. admitere.3. admitere, recunoaştere. (~ unui alt punct de vedere.)
ACCEPTÁT	adj.	1. v. aprobat.2. v. admis.3. admis, recunoscut, (înv.) recept. (O opinie ~.)
ACCÉPȚIE (ACCEPȚIÚNE)	s.	v. sens.
ACCÉS	s.	1. v. intrare.2. v. criză.
ACCESÍBIL	adj.	1. abordabil, practicabil. (Un drum ~.)2. v. convenabil.3. elementar, simplu, uşor. (Cunoştințe, noțiuni ~.)4. inteligibil, (rar) priceput. (Un text ~.)
ACCESÓRIU	adj.	v. auxiliar.
ACCIDÉNT	s.	1. (GEOGR.) denivelare, denivelație, neregularitate. (~ de teren.)2. v. alterație.
ACCIDENTÁL	adj.	1. v. întîmplător.2. neesențial, secundar. (Un aspect ~ al problemei.)
ACCIDENTÁT	adj.	(GEOGR.) denivelat, învălurat, neregulat, (înv. şi reg.) săpat. (Teren ~.)
áce	s. pl.	v. ÎNȚEPĂTURĂ. JUNGHI.
ACÉL	adj.	cel. (~ de colo.)
ACÉLA	pron.	cela, (pop.) ăla. (Cine este ~ de colo?)
acerá	vb.	v. AŞTEPTA. ISCODI. OBSERVA. PÎNDI. SPIONA. URMĂRI.
ACÉRB	adj.	v. înverşunat.
ACÉST	adj.	(pop.) ăst, (reg.), aiest, cest, iest, ist. (Omul ~.)
ACÉSTA	pron.	(pop.) ăsta, (înv. şi reg.) cesta, (reg.) aiesta, ista. (~ ce face?)
ACETALDEHÍDĂ	s.	(CHIM.) etanol, aldehidă acetică.
ACETALDÓL	s.	(CHIM.) aldol.
ACETANILÍDĂ	s.	(CHIM.) fenilacetamidă.
ACETÁT	s.	(CHIM.) 1. acetat de celuloză = acetilceluloză.2. acetat de polivinil = poliacetat de vinil.
ACETILCELULÓZĂ	s.	v. acetat de celuloză.
ACETILÉNĂ	s.	v. alchină.
ACETILURĂ DE CÁLCIU	s.	v. carbid.
ACETOARSENIT DE CÚPRU	s.	v. verde de Paris.
ACETÓNĂ	s.	(CHIM.) dimetilcetonă, propanonă.
ACETONITRÍL	s.	v. nitril acetic.
ACHITÁ	vb.	1. (JUR.) (înv.) a slobozi. (Judecătorul l-a ~ pe inculpat.)2. a lichida, a onora, a plăti, (înv. şi pop.) a număra, (înv. şi reg.) a plini, (înv.) a răfui, a răspunde, (grecism înv.) a exoflisi. (Şi-a ~ datoria.)3. a depune, a plăti, a vărsa. (A ~ în termen rata.)4. a scăpa. (S-a ~ de o mare obligație.)
achitá	vb.	v. ASASINA. OMORÎ. SUPRIMA. UCIDE.
ACHITÁRE	s.	1. lichidare, onorare, plată, plătire, (înv.) răspundere. (~ unei datorii.)2. depunere, plată, vărsare. (~ ratei în termen.)
achitáre	s.	v. ASASINARE. OMORÎRE. SUPRI-MARE. UCIDERE.
achitát	adj.	v. ASASINAT. OMORÎT. SUPRIMAT. UCIS.
achíu	s.	v. TAC.
áchiu	s.	v. ȚELINĂ.
ACHIZITÓR	s.	colector. (~ de lapte.)

ACHIZIȚIONÁ	vb.	1. v. cumpăra.2. v. procura.
ACHIZIȚIONÁRE	s.	v. cumpărare
ACÍD	s.	(CHIM., FARM.) acid acetic = acid etanoic; acid acetilsalicilic v. aspirină; acid aminobenzoic v. acid antranilic; acid antimonic = acid hexahi-droantimonic; acid antranilic = acid aminobenzoic; acid ascorbic v. vitamina C; acid azotic = acid nitric, (pop.) apă tare, (prin Ban.) apă vie; acid azotos = acid nitros; acid carbolic v. fenol, acid fenic, (înv.) carbol; acid carbonic = (impr.) bioxid de carbon; acid cianhidric = acid prusic; acid citric = acid tartric, sare de lămîie, (pop.) săricică; acid clorhidric = (înv.) spirt-de-sare; acid dietilbarbituric v. veronal; acid ditionos = acid hidrosulfuros; acid etanoic v. acid acetic; acid fenic v. fenol, acid carbolic, (înv.) carbol; acid folic = acid pteroilglutamic; acid fosforic = acid ortofosforic; acid glutamic = glutacid; acid hexahidroantimonic v. acid antimonic; acid hidrosulfuros v. acid ditionos; acid nalidixic v. negram; acid nicotinic v. vitamina PP; acid nitric v. acid azotic; acid nitros v. acid azotos; acid ortofosforic v. acid fosforic; acid ortosilicic v. acid
ACIDÓL	s.	(FARM.) betacid.
acintús.	s.	v. ZAMBILĂ.
acioálă	s.	v. ŞOPRON.
ACIPENSERÍD	s.	v. sturion.
áciră	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ.
ACIUÁ	vb.	v. pripăşi.
aciuá	vb.	v. ODIHNI. REPAUZA.
ACIUÁRE	s.	v. pripăşire.
ACIUÁT	adj.	v. pripăşit.
ACLAMÁ	vb.	a ovaționa.
ACLAMÁȚII	s. pl.	osanale (pl.), ovații (pl.), urale (pl.), (rar) vivat.
ACLIMATIZÁ	vb.	a (se) acomoda, a (se) adapta, a (se) deda, a (se) deprinde, a (se) familiariza, a (se) învăța, a (se) obişnui, (reg.) a (se) hîrşi. (S-a ~ în noul mediu.)
ACLIMATIZÁRE	s.	acomodare, adaptare, dedare, deprindere, familiarizare, obişnuire. (~ unei plante într-un mediu nou.)
ACLIMATIZÁT	adj.	acomodat, deprins, familiarizat, obişnuit.
ACNEE ROZACÉE	s.	v. cuperoză.
acoáce	adv.	v. ÎNCOACE.
ACOLÁDĂ	s.	(rar.) arc. (O ~ care uneşte mai multe portative muzicale.)
acólea	adv.	v. ALĂTURI. APROAPE.
acolisitór	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MOLIPSITOR.
acolít	s.	v. DISCIPOL.
ACÓLO	adv.	(pop.) colo, (prin Transilv.) acoace. (S-a dus imediat ~.)
ACOMODÁ	vb.	v. aclimatiza.
ACOMODÁRE	s.	v. aclimatizare.
ACOMODÁT	adj.	1. v. aclimatizat.2. dedat, deprins, familiarizat, obişnuit. (Un om ~ cu noua sa muncă.)
ACOMPANIÁ	vb.	1. (MUZ.) a secunda. (Îl ~ la pian.)2. v. însoți.
ACOMPANIAMÉNT	s.	(MUZ.) (pop.) hang, ison. (~ul unei melodii.)
ACOMPANIATÓR	s.	(MUZ.) (rar) secundant. (Un bun ~ al solistului.)
ACOMPANIÉRE	s.	v. însoțire.
ACÓNT	s.	arvună, avans, (prin Transilv. şi Ban.) căpară, (înv.) selem, selemachesă. (A plătit ~ul pentru marfa cumpărată.)

ACONTÁ	vb.	a arvuni, (prin Ban.) a căpărî, (înv.) a arăvonisi. (~ o marfă.)
ACOPERĂMÎNT	s.	1. v. acoperiș.2. (BIS.) (înv. şi pop.) pocrov, (înv.) pocrovăț, pocroveață. (~ pentru vasele liturgice.)
ACOPERÍ	vb.	1. v. învеli.2. v. îmbrăca.3. v. astupa.4. a ascunde, a masca. (Perdeaua ~ uşa.)5. v. umple.6. a scălda, a umple. (O sudoare rece îi ~ trupul.)7. v. parcurge.
acoperí	vb.	v. APĂRA. ASCUNDE. FERI. MASCA. OCROTI. PĂZI. PROTEJA. TĂINUI.
ACOPERÍRE	s.	1. v. învelire.2. v. îmbrăcare.3. v. as-tupare.4. ascundere, mascare. (~ unei uşi cu o perdea.)
ACOPERÍŞ	s.	acoperămînt, înveliş, învelitoare, (înv. şi pop.) coperiş, (înv. şi reg.) pocriş, (reg.) haizaş, (prin Ban.) astrucămînt, (prin Olt.) astrucuş. (~ul unei case.)
ACOPERÍT	adj.	1. v. învelit.2. v. îmbrăcat.3. v. as-tupat.4. ascuns, camuflat, mascat. (O uşă ~.)5. v. plin.
ACOPERITOÁRE	s.	faţă, învelitoare. (~ de masă, de pernă.)
ACÓRD	s.	1. v. înţelegere.2. înţelegere, învoială, vorbă. (Aşa ne-a fost ~ul?)3. (JUR.) consens, înţelegere, (înv.) soglăsuire.4. v. concordanţă.5. v. armonie.6. v. încuviinţare.7. (FIZ.) sintonie.8. (MUZ.) armonie, consonanţă, unisonanţă.
ACORDÁ	vb.	1. a da, (înv.) a dărui. (~-mi, te rog, puţină atenţie!)2. v. conferi.3. (FIZ.) a sintoniza.4. a potrivi, a regla. (A ~ un aparat, un instrument.)5. v. înstruna.
ACORDÁJ	s.	v. înstrunare.
ACORDÁRE	s.	1. v. conferire.2. (FIZ.) sintonizare. (~ unui aparat.).3. v. înstrunare.
ACORDÁT	adj.	v. înstrunat.
ACORDEÓN	s.	(reg.) muzică.
ACORDÓR	s.	(MUZ.) cheie. (~ pentru pian.)
ACOSTÁ	vb.	1. a aborda, (înv.) a ţărmui, a ţărmuri. (Nava ~ la Constanţa.)2. (fig.) a agăţa, (arg.) a pescui. (O ~ în plină stradă.)
ACOTILEDÓN	adj.	v. acotiledonat.
ACOTILEDONÁT	adj.	(BOT.) acotiledon.
ACREÁLĂ	s.	acrime, înăcreală, (rar) sărbezime, (înv. şi reg.) sărbezeală, (înv.) serbezitură. (~ unui aliment.)
ACRÍ	vb.	1. a (se) înăcri, a (se) oţeti. (Vinul s-a ~.)2. v. mura.3. v. altera.
acrí	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREŢOŞA. PLICTISI. SĂTURA. SCÎRBI. URÎ.
ACRIBÍE	s.	v. conştiinciozitate.
acríd	s.	v. VIŢĂ DE VIE.
acrídă	s.	v. CĂLUŢ. COSAŞ.
ACRIFLAVÍNĂ	s.	(FARM.) tripaflavină.
ACRILONITRÍL	s.	v. nitril acrilic.
ACRÍME	s.	acreală, înăcreală, (rar) sărbezime, (înv. şi reg.) sărbezeală, serbezitură. (~ unui aliment.)
acrimoníe	s.	v. SARCASM.
acrimoniós	adj.	v. SARCASTIC. SATIRIC.
ACRÍRE	s.	1. înăcrire, oţetire. (~ vinului.)2. v. mu-rare.3. v. alterare.
acríş	s.	v. MĂCRIŞ.
ACRÍT	adj.	1. acru, înăcrit, oţetit, (înv. şi reg.) oţetos. (Vin ~.)2. v. murat.3. v. alterat.4. alterat, brînzit, (prin Bucov.) scopt. (Lapte ~.)
ACRITÚRI	s. pl.	v. murături.
ACROBÁT	s.	(înv.) săritor. (~ la circ.)
ACROBÁTIC	adj.	echilibristic, (livr.) funambulesc. (Mişcări ~.)
ACROCEFALÍE	s.	(MED.) oxicefalie.

ACROLEÍNĂ	s.	(CHIM.) propenal, aldehidă acrilică.
ACROMEGALÍE	s.	(MED.) boala lui Pierre Marie şi Marinescu.
ACRÓNIC	adj.	atemporal. (O noțiune ~.)
ACRONÍM	s.	v. abreviere.
acroșá	vb.	v. AGĂȚA. ATÎRNA PRINDE. SPÎNZURA. SUSPENDA.
ACROȘÁJ	s.	v. acroşare.
acroșáj	s.	v. AGĂȚARE. AGĂȚAT. ATÎRNARE. ATÎRNAT. PRINDERE. PRINS. SPÎNZURARE. SPÎNZURAT. SUSPENDARE.
ACROȘÁRE	s.	(SPORT) acroşaj. (~ mingii, la fotbal.)
acroșáre	s.	v. AGĂȚARE. AGĂȚAT. ATÎRNARE. ATÎRNAT. PRINDERE. PRINS. SPÎNZURARE. SPÎNZURAT. SUSPENDARE.
ÁCRU	adj.	1. acrit.2. v. bătut.3. v. murat.4. v. al-terat.
ácru	adj.	v. MOROCĂNOS. POSAC. RĂUTĂCIOS. URSUZ.
acrúm	s.	v. AFTĂ.
ACT	s.	1. document, dovadă, hîrtie, izvor, înscris, piesă, (înv. şi pop.) scris, (înv. şi reg.) scrisoare, (înv.) carte, izvod, încredințare, răvaş, sinet, teşcherea, uric, zapis. (Numeroase ~ atestă acest fapt istoric.)2. document, hîrtie, legitimație. (Rog, prezentați ~ele!)3. v. faptă.4. eveniment. (~ul Unirii.)5. (TEATRU) (înv.) perdea. (Dramă în 5 ~.)
áctă	s.	v. DOSAR.
ACTH	s.	(BIOL.) adrenocorticotrop.
ACTÍNIE	s.	(ZOOL.; Actinia) anemonă-de-mare, dedițel-de-mare, (reg.) trandafir-de-mare.
ACTÍV	adj.	1. v. harnic.2. v. dinamic.3. v. susținut.4. (GRAM.) (înv.) silitor. (Forma ~ a verbului.)
ACTIVÁ	vb.	1. a lucra, a munci. (~ în cercetare.)2. a dinamiza, a intensifica, a înviora, a stimula. (A ~ un proces.)3. v. excita.
ACTIVÁNT	adj., s.	(CHIM.) activator. (Substanțe ~.)
ACTIVÁRE	s.	1. dinamizare, intensificare, înviorare, stimulare. (~ unui proces.)2. v. excitare.
ACTIVATÓR	adj., s.	v. activant.
ACTIVÍST	s.	(POL.) nomenclaturist.
ACTIVITÁTE	s.	îndeletnicire, lucru, muncă, ocu-pație, preocupare, treabă, (livr.) travaliu, (înv.) ocupare, preocupație. (Își vede de ~ lui.)
activitáte	s.	v. HĂRNICIE. RÎVNĂ. SILINȚĂ. SÎRGUINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. VRED-NICIE.
ACTÓR	s.	artist, interpret, (rar) teatralist. (~ de comedie.)
ACTORÍE	s.	teatru (S-a lăsat de ~.)
ACTRÍȚĂ	s.	artistă, interpretă, (rar) teatralistă. (~ de dramă.)
ACTUÁL	adj.	1. contemporan, curent, prezent, (rar) momentan, (înv.) curgător, momentos. (Perioada ~; moda ~.)2. contemporan, modern, nou, recent. (Preocupări ~ în tehnica de calcul.)3. proaspăt, viu. (O amintire mereu ~.)
ACTUALITÁTE	s.	contemporaneitate, prezent.
ACTUALMÉNTE	adv.	acum.
ACȚIONÁ	vb.	1. (TEHN.) a deplasa, a mişca. (Remorca este ~ de un tractor.)2. v. proceda.3. (JUR.) a chema. (L-a ~ în judecată.)4. (JUR.) a opera. (Poprirea ~ după ce s-au luat măsurile asigurătoare.)5. (MED.) (rar) a lucra. (Medica-mentul ~.)
ACȚIONÁR	s.	(EC.) (rar) societar.

ACȚIÚNE	s.	1. v. faptă.2. v. operă.3. v. operație.4. v. mișcare.5. afabulație, fabulație, intrigă, subiect, (livr.) tramă, (rar) fabulă, (fig.) țesătură. (~ unui roman.)6. (TEATRU) acțiune parcursivă = supraproblemă, supratemă.7. (JUR.) v. proces.8. v. efect.
acufundá	vb.	v. AFUNDA. CUFUNDA.
ACUITÁTE	s.	1. agerime, clarviziune, pătrundere, perspicacitate, subtilitate, (livr.) penetranță, sagacitate, (fam.) schepsis, (fig.) ascuțime. (~ spiritului.)2. v. simț.
acul-pământului	s.	v. STRAȘNIC.
ACÚM	adv.	1. imediat, îndată, numaidecît, (pop.) acuși, (înv. și reg.) așași, (înv.) așa. (Vin ~!)2. actualmente. (~ e plecat la mare.)3. v. adi-neauri.4. deocamdată, momentan, (prin Mold.) deodată. (~ nu am timp.)
ACUMULÁ	vb.	1. a (se) aduna, a (se) concentra, a (se) înmagazina, a (se) strînge. (A ~ o mare cantitate de energie.)2. v. tezauriza.3. v. economisi.
ACUMULÁRE	s.	1. adunare, concentrare, înmaga-zinare, strîngere. (~ de bunuri.)2. v. tezaurizare.
ACUMULATOR ELÉCTRIC	s.	(FIZ.) pilă secundară.
ACUPLÁ	vb.	(TEHN.) a cupla.
ACUPLÁJ	s.	v. acuplare.
ACUPLÁRE	s.	(TEHN.) acuplaj, cuplaj, cuplare.
ACUPLÁT	adj.	(TEHN.) cuplat.
ACUPRESÚRĂ	s.	v. presupunctură.
acurát	adj.	v. CURĂȚEL. ÎNGRIJIT. SPĂLAT. SPĂLĂȚEL.
acurát	adv.	v. CHIAR. CLAR. EVIDENT. EXACT. ÎNTOCMAI. LIMPEDE. PRECIS. TOCMAI.
acuratéțe	s.	v. EXACTITATE. PRECIZIE.
acúși	adv.	v. ACUM. IMEDIAT. ÎNDATĂ. NU-MAIDECÎT.
ACÚT	adj.	1. ascuțit, înalt, subțire, (reg.) țiflitor. (Sunete ~.)2. adînc, ascuțit, intens, mare, pătrunzător, profund, puternic, violent, viu. (O durere ~.)
acutizá	vb.	v. AGRAVA. ÎNRĂI. ÎNRĂUTĂȚI.
acutizáre	s.	v. AGRAVARE. ÎNRĂIRE. ÎNRĂU-TĂȚIRE.
ACUZÁ	vb.	1. a (se) învinovăți, a (se) învinui, (livr.) a (se) culpabiliza, a (se) incrimina, (prin Mold.) a (se) bănui, (înv.) a (se) jelui, a (se) prihăni, a (se) vinovăți, a (se) vinui. (Se ~ unul pe celălalt.)2. (JUR.) a inculpa, (livr.) a incri-mina. (Îl ~ de omor.)
acuzá	vb.	v. ARĂTA. MANIFESTA. VĂDI.
ACUZÁRE	s.	v. acuzație.
ACUZÁT	s., adj.	v. inculpat.
ACUZATÍV	s.	(GRAM.) (înv.) pricinuitoare.
ACUZATÓR	s., adj.	1. s. v. procuror.2. adj. (JUR.) incriminator. (Faptă ~oare.)3. adj. (rar) rechizitorial. (Un ton ~.)
ACUZÁȚIE	s.	1. acuzare, învinovățire, învinuire, (livr.) acuză, culpabilizare, incriminare, incriminație, (pop.) pîră, (înv.) pîrîtură, pricină, prihană. (O ~ neîntemeiată.)2. (JUR.) inculpare, (livr.) incriminare, incriminație (Punere sub ~).
acúză	s.	v. ACUZARE. ACUZAȚIE. ÎNVINOVĂȚIRE. ÎNVINUIRE.
ÁCVILĂ	s.	1. (ORNIT.; Aquila chresaëtos) iepurar, pajură, (reg.) aciră, hoală, ortan, uligaie, vultan, vultur, zgripțor, zgripțoroaică.2. (ORNIT.; Aquila heliaca) pajură.3. pajură, (reg.) zgripțor. (Un steag cu ~ imperială.)
ACVILÍN	adj.	v. coroiat.
acvilón	s.	v. CRIVĂȚ.

ADÁGIO	adv.	(MUZ.) încet, lento, rar.
adágiu	s.	v. AFORISM. CUGETARE. DICTON. MAXIMĂ. SENTINȚĂ.
adamánt	s.	v. DIAMANT.
adamantín	adj.	v. DIAMANTIN.
ADÁOS	s.	1. anexă, apendice, completare, supliment. (~ la un memoriu.)2. v. spor.3. (EC.) adaos comercial = rabat comercial.
ADAPTÁ	vb.	1. v. aclimatiza.2. a împământeni, a transplanta. (~ o instituție, un obicei.)3. a adecva, a potrivi, (livr.) a apropria. (A ~ unui anumit scop.)4. v. ajusta.5. v. localiza.
ADAPTÁBIL	adj.	(fig.) flexibil, maleabil, mlădios. (Om ~.)
ADAPTABILITÁTE	s.	(fig.) flexibilitate, maleabi-litate, mlădiere. (~ cuiva la diverse împrejurări.)
ADAPTÁRE	s.	1. v. aclimatizare.2. v. localizare.3. adaptare cinematografică v. ecranizare.4. v. ajus-tare.
ADAPTÁT	adj.	(LIT.) localizat, prelucrat. (Piesă ~.)
adăpá	vb.	v. ÎNVENINA. OTRĂVI.
ADĂPĂTOÁRE	s.	jgheab, troacă, uluc, (pop.) teică, (înv. şi reg.) scoc, (reg.) moldă, vălău, (Bucov. şi Transilv.) halău, (Munt., Olt. şi Ban.) piuă. (~ pentru vite.)
ADĂPÓST	s.	1. v. aşezare.2. culcuş, sălaş, (înv. şi reg.) strat, (Transilv.) cotrog. (~ pentru animale.)3. v. găzduire.4. azil, refugiu, scăpare, (înv.) năzuință, (fig.) liman. (Îşi caută departe un ~.)5. (înv. şi pop.) scuteală. (Intră la ~, ca să nu-l plouă.)6. (pop.) fereală. (La ~ de orice priviri.)
ADĂPOSTÍ	vb.	1. v. găzdui.2. (pop.) a se sălăşlui, (reg.) a se scuti. (S-a ~ de ploaie într-o colibă.)
ADĂPOSTÍRE	s.	v. găzduire.
ADĂPOSTÍT	adj.	apărat, ferit, ocrotit, păzit, protejat, sigur, (înv.) scutit. (Un loc ~.)
adăstá	vb.	v. AŞTEPTA.
adău	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT.
ADĂUGÁ	vb.	a pune. (~ puțină sare în aluat.)
ADĂUGÁRE	s.	v. adiție.
ADECVÁ	vb.	v. adapta.
ADECVÁRE	s.	v. potrivire.
ADECVÁT	adj., adv.	1. adj. v. nimerit.2. adv. v. recomandabil.3. adj. v. propriu.4. adj. v. bine venit.
ADEMENÍ	vb.	1. v. tenta.2. v. înşela.3. v. seduce.
ADEMENÍRE	s.	1. v. tentație.2. v. înşelare.3. v. se-ducere.
ADEMENÍT	adj.	1. v. înşelat.2. v. sedus.
ADEMENITÓR	adj., s.	1. adj. atrăgător, ispititor, îmbietor, seducător, tentant. (O perspectivă ~oare.)2. s., adj. v. seducător.
ADENÍTĂ	s.	(MED.) (pop.) scurtă.
ADENOHIPOFÍZĂ	s.	v. hipofiză.
ADENOIDÍTĂ	s.	v. vegetație.
ADÉPT	s.	partizan, susținător, (rar) părtaş, (înv.) părtean. (~ al unei doctrine.)
ADERÁ	vb.	1. a se ralia. (~ la o doctrină.)2. a intra, a se înscrie. (~ la o organizație.)
ADERÁRE	s.	1. v. adeziune.2. intrare, înscriere. (~ cuiva într-o organizație.)
ADERÉNȚĂ	s.	(MED.) bridă. (Are ~ la pleură.)
ADERMÍNĂ	s.	v. vitamina B6.
ADÉSEA	adv.	adeseori, des, deseori, frecvent. (Se duce ~ pe la el.)
ADESEÓRI	adv.	v. adesea.

adét	s.	v. BIR. COMPENSARE. COMPENSAȚIE. DARE. DATINĂ. DAUNE. DESPĂGUBIRE. FEL. IMPOZIT. OBICEI. REPARAȚIE. RÎNDUIALĂ. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.
ADEVĂR	s.	1. (FILOZ.) real, realitate. (Noțiunea de ~.)2. realitate, veridicitate, (livr.) veracitate, (înv.) veritate. (Există mult ~ în acest roman.)3. autenticitate, exactitate, exactitudine, justețe. (S-a confirmat ~ul celor spuse de el.)
ADEVĂRÁT	adj., adv.	1. adj. aievea, autentic, cert, incontestabil, neîndoielnic, neîndoios, nescornit, netăgăduit, pozitiv, real, sigur, veridic, veritabil. (Un lucru ~.)2. adv. (interogativ) cert, serios, sigur. (— Aşa s-au întîmplat lucrurile! — ~ ?)3. adj. corect, drept, exact, just. (Concluzii ~.)4. adv. drept, just. (A vorbit ~.)5. adj. autentic, curat, neaoş, veritabil, (pop. şi fam.) sadea, get-beget. (Moldovean, țăran ~ .)6. adj. v. efectiv.7. adj. v. sincer.8. adj. autentic, curat, nefalsificat, original, veritabil. (Artă ~; bea o
ADEVERÍ	vb.	1. v. confirma.2. a se confirma, a se împlini, a se îndeplini, a se realiza. (Previziunile lui s-au ~ întocmai.)3. a verifica. (Realități pe care știința le ~.)
adeverí	vb.	v. ANGAJA. ASIGURA. FĂGĂDUI. ÎNCREDINȚA. ÎNDATORA. ÎNSĂRCINA. OBLIGA. PROMITE.
ADEVERÍNȚĂ	s.	dovadă, mărturie, (înv.) patentă, răvaş, siguranță, sinet, testimoniu, teşcherea, zapiscă, (rusism înv.) rospiscă. (~ din care rezultă calitatea sa.)
adeverínță	s.	v. CAUȚIUNE. FIDEJUSIUNE. GARANȚIE.
ADEVERÍRE	s.	v. confirmare.
ADEVERÍT	adj.	v. dovedit.
ADEZIÚNE	s.	1. aderare, raliere. (~ lui sinceră la o cauză.)2. v. consimțământ.3. v. sufragiu.
ADIÁ	vb.	(prin Transilv.) a trăgăna. (Vîntul ~.)
adiá	vb.	v. ALINTA. DEZMIERDA. MÎNGÎIA.
ADIACÉNT	adj.	contiguu.
adiacént	adj.	v. ALĂTURAT. ÎNRUDIT. ÎNVECINAT. VECIN.
adiáfor	adj.	v. FLEGMATIC. IMPASIBIL. IMPERTURBABIL. INDIFERENT. INSENSIBIL. NEPĂSĂTOR. NESENSIBIL. NESIMȚITOR. PASIV.
adiaforíe	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFERENȚĂ. INDOLENȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEM-BELISM.
ADÍCĂ	adv.	anume, (livr.) recte, (înv.) sireaci. (Amurgul vieții, ~ bătrînețea.)
ADIÉRE	s.	1. boare, pală, suflare, suflu, undă, (rar) scutur, (Olt.) reveneală. (Nu se simțea nici o ~ de vînt.)2. boare, zefir, (rar) aură. (~ mişcă uşor frunzele.)
ADINEÁURI	adv.	1. (reg.) dinioare. (~ ploua.)2. acum. (Chiar ~ a plecat.)
AD-ÍNTERIM	adj.	invar. interimar. (Ministru ~.)
ADÍO	interj.	amin!, gata!, (înv.) parapanghelos !, (fam.) aleluia! (~ de acum cu toate plimbările lui!)
ADIPÓS	adj.	(ANAT.) gras. (Țesut ~.)
ADITIV DEPRESÁNT	s.	(CHIM.) anticongelant.
ADÍȚIE	s.	1. (CHIM.) adăugare. (Produs de ~.)2. (FIZIOL.) adiție latentă = sumație.
adíție	s.	v. ADUNARE
adiționá	vb.	v. ADUNA. TOTALIZA.
adiționál	adj.	v. SUPLIMENTAR.
adiționáre	s.	v. ADUNARE. TOTALIZARE.

ADÎNC	adj., s.	1. adj. afund, profund, (rar) adîncos. (Oceanul ~.)2. adj. mare. (O apă ~.)3. s. adîncime, afund, fund, profunzime, stră-fund. (Din ~ul lacului.)4. s. adîncime, afund, fund, măruntaie (pl.), profunzime, străfund, (reg.) afundiș, afunzime, (fig.) baiere (pl.), (înv. fig.) mațe (pl.). (În ~ul pământului.)5. s. v. prăpastie.6. adj. compact, dens, des, greu, gros. (Întuneric ~, ceață ~.)7. adj. intim, lăuntric, profund. (Natura ~ a unui fenomen.)8. adj. v. absolut.9. adj. v. esențial.10. adj. v. gros.11. adj. v. profund.12. adj. intens, mare, profund, putenic, viu. (O impresie, o emoție ~.)13. adj. v. acut.14. adj. greu, profund. (Un somn ~.)
ADÎNCĂTÚRĂ	s.	adîncitură, cufundătură, scobitură, scufundătură, (pop. și fam.) scofîlcitură, (înv. și reg.) scorbelitură. (O ~ a solului.)
ADÎNCÍ	vb.	1. v. afunda.2. a se afunda, a se cufunda, a se înfunda, (Transilv.) a se zgăura. (Ochii i s-au ~ în cap.)3. v. căsca.4. a (se) agrava, a (se) amplifica, a creşte, a (se) inten-sifica, a (se) mări, a spori, (fig.) a (se) ascuți. (Disensiunile s-au ~.)
adîncí	vb.	v. APROFUNDA.
ADÎNCÍME	s.	1. v. adînc.2. v. profunzime.3. pro-funzime, (livr.) profunditate. (~ unei văi.)4. im-portanță, însemnătate, profunzime, seriozitate. (~ prefacerilor survenite.)
ADÎNCÍRE	s.	v. afundare.
adîncíre	s.	v. APROFUNDARE.
ADÎNCÍT	adj.	v. scobit.
ADÎNCITÚRĂ	s.	1. adîncătură, cufundătură, sco-bitură, scufundătură, (pop. și fam.) scofîlcitură, (înv. și reg.) scorbelitură. (~ a solului.)2. v. sco-bitură.3. scobitură, (pop.) găvan, (reg.) leafă. (~ unei linguri.)4. v. gaură.5. v. nișă.
adîncós	adj.	v. ADÎNC. AFUND. PROFUND.
ADJECTIVÁ	vb.	(GRAM.) a (se) adjectiviza.
ADJECTIVÁRE	s.	(GRAM.) adjectivizare.
ADJECTIVIZÁ	vb.	v. adjectiva.
ADJECTIVIZÁRE	s.	v. adjectivare.
ADJUDECÁ	vb.	(JUR.) (înv.) a harecilui. (~ cuiva un bun, la o licitație.)
ADJUDECÁRE	s.	(JUR.) adjudecație. (~ unui bun.)
ADJUDECÁȚIE	s.	v. adjudecare.
ADJÚNCT	s.	v. secund.
ADJUTÁNT	s.	(MIL.) plutonier adjutant.
AD-LÍTTERAM	adv.	exact, întocmai, literal, textual. (A reprodus ~ cele citite.)
ADMINISTRÁ	vb.	1. a cîrmui, a conduce, a gospodări, (înv. și pop.) a oblădui, a priveghea, a supraveghea, (înv.) isprăvnici, a ocîrmui. (~ un ținut.)2. (înv.) a chivernisi. (~ un fond.)3. a aplica, a face. (~ cuiva un tratament.)
ADMINISTRÁRE	s.	1. v. administrație.2. (înv.) chiverniseală, chivernisire. (~ unei averi.)
ADMINISTRÁTOR	s.	1. intendent, (înv. și reg.) șpan, (înv.) epistat, ispravnic, provizor, (înv., în Transilv.) șofariu. (~ al unei case.)2. vechil, (înv.) epistat, ispravnic, logofăt, pristav, vătaf. (~ al unei moșii.)
ADMINISTRÁȚIE	s.	1. administrare, cîrmuire, conducere, gospodărire, (înv. și pop.) oblăduire, (înv.) chiverniseală, chivernisire, isprăvnicie, ocîrmuire. (Sub ~ lui.)2. (înv.) calem. (Lucrează în ~.)3. (MIL.) intendență. (Ofițer de ~.)4. (FIN.) administrație financiară = percepție, (reg.) perceptorat, (Transilv.) perceptorie.
ADMIRÁBIL	adj.	deosebit, excelent, încîntător, remarcabil. (Un spectacol ~.)
ADMIRATÓR	s.	(înv.) închinător, stimător. (Are mulți ~.)

ADMIRÁȚIE	s.	prețuire, stimă, (înv.) mirare. (~ mea pentru el a rămas statornică.)
ADMÍS	adj.	1. v. aprobat.2. acceptat, primit, reușit. (Candidat ~.)3. v. acceptat.
ADMISÍBIL	adj.	1. v. acceptabil.2. v. convenabil.3. v. plauzibil.
ADMISIBILITÁTE	s.	v. plauzibilitate.
ADMÍTE	vb.	1. v. aproba.2. a accepta, a primi. (L-a ~ la club.)3. v. consimți.4. a accepta, a mărturisi, a recunoaște. (Pînă la urmă a ~ că așa este.)5. v. îngădui. (Cum poți ~ una ca asta?)6. v. împărtăși.7. v. presupune.
ADMÍTERE	s.	1. v. aprobare.2. acceptare, primire. (După ~ lui în asociație.)3. v. acceptare.
ADMONESTÁ	vb.	v. certa.
ADMONESTÁRE	s.	v. ceartă.
ADMONESTÁȚIE	s.	v. ceartă.
ADNOTÁ	vb.	a glosa. (~ un text.)
ADNOTÁRE	s.	v. adnotație.
ADNOTÁȚIE	s.	adnotare, notă, notiță. (~ii la un text.)
ADOLESCÉNT	s.	tînăr. (Un ~ simpatic.)
ADOLESCÉNTĂ	s.	fetișcană, tînără. (O ~ zglobie.)
ADOLESCENTÍN	adj.	v. TINERESC.
ADOPTÁ	vb.	1. v. înfia.2. a-și însuși, a primi, (fig.) a îmbrățișa. (~ o nouă credință.)
ADOPTÁRE	s.	v. înfiere.
ADOPTATÓR	s.	v. înfietor.
ADOPTÍV	adj.	1. înfiat.2. v. vitreg.3. spiritual, sufletesc. (Ei sînt părinții mei ~.)
ADÓPȚIE	s.	v. înfiere.
ADORÁ	vb.	a diviniza, a idolatriza, a venera, (înv.) a cinsti, a slăvi. (Își ~ soția.)
ADORÁBIL	adj.	fermecător, încîntător. (Un tînăr ~.)
ADORÁRE	s.	1. divinizare, idolatrizare, venerare. (~ cuiva.)2. v. adorație.
ADORÁT	adj.	divinizat, idolatrizat, venerat, (înv.) cinstit. (Persoană ~.)
ADORATÓR	s.	(înv.) slăvitor, suspinător. (În jurul ei roiau ~ii.)
ADORÁȚIE	s.	1. cult, idolatrie, venerație. (Simte pentru ea o adevărată ~.)2. adorare, extaz, extaziere. (Stare de ~.)
ADORMÍ	vb.	(înv. și reg.) a aromi. (A ~ greu.)
adormí	vb.	v. ALINA. CALMA. DECEDA. DISPĂREA. DOMOLI. DUCE. ÎMBLÎNZI. LINIȘTI. MURI. PIERI. POTOLI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. SFÎRȘI. STINGE. SUCOMBA. TEMPERA. UȘURA.
adormít	adj.	v. SOMNOROS.
ADORMÍT	adj., s.	v. MORT.
adormitór	adj., s.	v. HIPNOTIC. HIPNOTIZANT. NARCOTIC. SOMNIFER. SOPORIFIC.
adormițéle	s. pl.	v. DEDIȚEL. ZOREA.
ADRENALÍNĂ	s.	(BIOL., MED.) epinefrină, supra-renină.
ADRENOCORTICOTRÓP	s.	(BIOL.) acth.
ADRESÁ	vb.	1. v. înainta.2. v. expedia.
ADRESÁNT	s.	v. destinatar.
ADRÉSĂ	s.	(înv.) mehtup. (~ exactă a cuiva.)
aducătoáre	s.	v. GHILIMELE. SEMNELE CITĂRII.
ADÚCE	vb.	I. 1. v. duce.2. v. îndoi.3. a cauza, a pricinui, a produce, a provoca. (A ~ mari daune statului.)4. a crea, a produce, a realiza. (~ mari beneficii.) II. v. semăna.
ADUCERE-AMÍNTE	s.	v. amintire.

ADULÁRE	s.	v. adulaţie.
ADULÁŢIE	s.	adulare.
adulmá	vb.	v. ADULMECA. MIROSI.
ADULMECÁ	vb.	1. a mirosi, (rar) a puncta, (reg.) a muşina, a muşlui, a ulma, a vetri, (Munt. şi Olt.) a mîşîi, (înv.) a adulma. (Ogarul ~ vînatul.)2. a simţi. (L-au ~ cîinii.)
ADÚLT	adj.	v. matur.
ADULTÉR	adj., s.	1. adj. infidel, necredincios, nefidel, (înv.) preacurvar, preaiubit, viclean, viclenitor, (fig.) trădător. (Bărbat ~; femeie ~.)2. s. (JUR.) infidelitate, înşelăciune, necredinţă, (înv.) preacurvie, preacurvire, preaiubire, viclenie, (fig.) trădare. (A comis un ~.)
ADULTERÍN	adj.	v. extraconjugal.
adumbrí	vb.	v. UMBRI.
ADUNÁ	vb.	1. v. acumula.2. v. tezauriza.3. v. eco-nomisi.4. (MAT.) a totaliza, (rar) a adiţiona, a însuma, a suma, (înv.) a sumarisi. (A ~ valoarea a doi vectori.)5. a (se) întruni, a (se) reuni, a (se) strînge, (reg.) a (se) întroloca, a (se) soborî, (Olt. şi Munt.) a (se) închelba, a (se) închelbăra. (S-au ~ cu toţii.)6. v. convoca.7. v. recolta.8. v. co-lecta, a strînge.9. a (se) înmănunchea, a (se) reuni, a (se) strînge. (Şi-a ~ versurile în volum.)10. a colectiona, a culege, a strînge. (~ folclor pe teren.)
ADUNÁRE	s.	1. v. acumulare.2. v. tezaurizare.3. (MAT.) totalizare, (rar) adiţie, adiţionare. (~ tuturor cifrelor.)4. v. convocare.5. v. recoltare.6. v. colectare.7. colecţionare, culegere, strîngere. (~ unor texte populare.)8. v. întîlnire.9. v. în-trunire.10. (POL.) adunare constituantă = con-stituantă; adunare legislativă = cameră.11. sfat, (înv.) obşte, sobor, zbor. (~ a hotărît urmă-toarele...)
ADUNÁT	adj.	v. strîns.
ADUNÁT	s.	v. recoltare.
ADUNĂTÓR	adj.	v. econom.
ADUNĂTÚRĂ	s.	(depr.) gloată, scursură, strînsură, şleahtă, (Ban.) zbor. (Nu e decît o ~ de neisprăviţi.)
ADÚS	adj.	1. aplecat, cocîrjat, cocoşat, curbat, gîrbov, gîrbovit, înclinat, încovoiat, îndoit, plecat, strîmb, strîmbat, sucit. (Cu spatele ~.)2. v. coroiat.3. încovoiat, îndoit, rotilat. (Paloş ~.)
advár	s.	v. AMULETĂ. CORN. FETIŞ. FILACTERĂ. TALISMAN.
ADVÉRS	adj.	1. v. opus.2. v. duşmănos.
ADVERSÁR	s., adj.	1. s. concurent, rival, (înv.) împotrivitor, rîvnaci. (Şi-a întrecut toţi ~ii la sprint.)2. s., adj. v. duşman.
ADVERSITÁTE	s.	1. ostilitate, potrivnicie, vitregie, vrăjmăşie. (~ acelui veac.)2. dificultate, greutate. (A avut de depăşit multe ~ăţi.)
ÁER	s.	1. (înv.) spirit. (Un curent de ~.)2. v. văz-duh.3. v. climă.4. v. fizionomie.
ÁER	s.	(BIS.) epitaf, (pop.) pocrovăţ. (Cu ~ul se acoperă vasele liturgice.)
áere	s. pl.	v. IFOSE.
aerián	adj.	v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUBŢIRE. TRANSPARENT. VAPOROS.
AERISÍ	vb.	a ventila.
AERISÍRE	s.	ventilaj, ventilare, ventilaţie. (Instalaţie de ~.)
AERÓB	adj.	(BIOL.) aerobiotic. (Microorganism ~.)
AEROBIÓTIC	adj.	v. aerob.
AEROCÓSMIC	adj.	v. aerospaţial.
AERODRÓM	s.	v. aeroport.
AEROLÍT	s.	(ASTRON.) (înv. şi pop.) piatră. (~ul este o specie de meteorit.)
AEROMOBÍL	s.	v. aerovehicul.

aeromobíl	s.	v. AERONAVĂ. AEROVEHICUL.
AEROMOTÓR	s.	v. motor eolian.
AERONAÚTIC	adj.	aviatic. (Industrie ~.)
AERONÁVĂ	s.	aerovehicul, (rar) aeromobil.
AEROPLÁN	s.	v. avion.
AEROPÓRT	s.	aerodrom. (~ul Otopeni.)
AEROSPAȚIÁL	adj.	aerocosmic.
AEROSTÁT	s.	balon, (înv.) băşică. (~ de zburat.)
AEROSTÁTICĂ	s.	(FIZ.) statica gazelor.
AEROVEHÍCUL	s.	v. aeronavă.
afábil	adj.	v. AFECTUOS. AMABIL. BINEVOITOR. CORDIAL. PRIETENESC. PRIETENOS.
afabilitáte	s.	v. AFECȚIUNE. BUNĂVOINȚĂ. CORDIALITATE. PRIETENIE.
AFABULÁȚIE	s.	v. acțiune.
AFÁCERE	s.	1. chestiune, interese (pl.), problemă, treabă, (pop. şi fam.) daraveră, (reg.) tamjă, (înv.) negoț. (Şi-a rezolvat toate ~ile.)2. v. tran-zacție.3. v. avantaj.4. speculație, (fam.) bişniță, gheşeft, (fam. fig.) învîrteală. (Face tot felul de ~.)
AFACERÍST	s., adj.	profitor, speculant, (înv.) spe-culator, (fam.) bişnițar. (E un ~ fără scrupule.)
afanisí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
AFÁRĂ	interj.	ieşi!, marş!, pleacă!
AFAZÍE	s.	(MED.) disfazie.
aféct	s.	v. EMOȚIE. SENTIMENT.
AFECTÁ	vb.	a destina, a distribui, a repartiza. (A ~ un fond important pentru construcții.)
AFECTÁ	vb.	1. a impieta, a leza, a prejudicia. (A ~ bunul mers al...)2. v. întrista.3. a se fandosi, a se maimuțări, a se prosti, a se sclifosi, (pop. şi fam.) a se scălîmbăia, (pop.) a se fasoli, a se izmeni, (înv. şi reg.) a se sfandosi, (reg.) a se mandosi, a se marghioli, a se schimonosi, (înv.) a se marafetui. (Nu te mai ~ atîta!)
AFECTÁRE	s.	artificialitate, căutare, emfază, grandilocvență, manierism, patos, prețiozitate, retorism, (pop. şi fam.) izmeneală, scălîmbăială. (Un stil plin de ~.)
AFECTÁT	adj.	1. artificial, bombastic, căutat, convențional, declamator, declarativ, emfatic, fals, făcut, grandilocvent, manierat, nefiresc, nenatural, pompos, pretențios, retoric, (fig.) prețios, sunător, umflat. (Stil, limbaj ~.)2. arti-ficial, căutat, fals, forțat, nefiresc, nenatural, nesincer, prefăcut, silit, silnic, studiat, teatral, (rar) teatralist. (Gesturi ~; atitudine ~.)
AFECTÍV	adj.	1. emotiv, emoțional. (Stare ~; proces ~.)2. sentimental. (O viață ~ bogată.)
AFECTUÓS	adj.	1. v. binevoitor.2. cordial, familiar, intim, prietenesc, prietenos. (Nota ~oasă a conversației.)3. dezmierdător, drag, drăgăstos, duios, iubitor, mîngîietor, tandru, (înv.) mîngîios, (fig.) cald. (Cuvinte ~oase.)
AFECȚIÚNE	s.	I. 1. v. bunăvoință.2. v. simpatie.3. v. dragoste. II. v. boală.
AFEMEIÁT	adj., s.	1. adj. (fam.) fustangiu, (pop. şi fam.) muieratic. (Bărbat ~.)2. s. crai, (pop. şi fam.) berbant, craidon, muieratic, (pop.) muierce, (prin Transilv.) băbălău, (fam.) donjuan, fustangiu, (glumeț) ştrengar. (E un mare ~.)
AFERÉNT	adj.	(ANAT.) centripet. (Vase ~.)
AFERENTAȚIE ÍNVERSĂ	s.	v. conexiune inversă.
aferím	interj.	v. BINE. BRAVO. PERFECT.

AFÉT	s.	(MIL.) (înv.) strat. (~ al tunului.)
afierosí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. CONSACRA. DĂRUI. DEDICA. DESTINA. DEVOTA. HĂRĂZI. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNCHINA. PRĂ-PĂDI. RISIPI. ZVÎRLI.
afíf	adj.	v. LEFTER.
AFILIÁȚIE	s.	v. afiliere.
AFILIÉRE	s.	afiliație. (~ la o organizație.)
AFINÁJ	s.	v. afinare.
AFINÁRE	s.	(IND., TEHN.) afinaj. (~ zahărului brut.)
AFINÉT	s.	v. afiniș.
AFINÍŞ	s.	afinet. (Un ~ la marginea pădurii.)
AFINITÁTE	s.	v. potrivire.
afión	s.	v. OPIU.
afípt	s.	v. AFIŞ. ANUNŢ.
AFIRMÁ	vb.	1. a declara, a mărturisi, a relata, a spune, a zice, (pop.) a cuvînta, (înv.) a mărturi. (~ următoarele ...)2. a se auzi, a se spune, a se şopti, a se vorbi, a se zice, a se zvoni, (înv. şi reg.) a (se) suna, (reg.) a se slomni. (Se ~ că a plecat.)3. v. manifesta.4. v. susține.5. a se evidenția, a se impune, a se remarca. (S-a ~ repede în cinematografie.)
AFIRMÁRE	s.	v. manifestare.
AFIRMÁȚIE	s.	cuvînt, declarație, mărturisire, relatare, spusă, vorbă, zisă, (livr.) aserțiune, propoziție, (astăzi rar) parolă, (înv.) voroavă, (fig.) gură. (Nu te lua după ~ lui.)
AFÍŞ	s.	v. anunț.
AFIŞÁ	vb.	(rar) a placarda. (A ~ rezultatele.)
AFIŞÁJ	s.	v. afișare.
AFIŞÁRE	s.	afişaj. (Serviciul de ~.)
AFIŞIÉR	s.	avizier, panou. (Rezultatele se află la ~.)
AFIXÁRE	s.	(LINGV.) derivare progresivă.
AFÎNÁ	vb.	(rar) a (se) înfoia. (Pămîntul se ~.)
AFÎNÁT	adj.	1. moale, poros, pufos, rar, (rar) în-foiat, țărînos, (reg.) puhav. (Pămînt ~.)2. v. pufos.
AFLÁ	vb.	1. v. găsi.2. a se auzi, (fig.) a răsufla, a transpira. (Secretul s-a ~ repede.)3. a descoperi, a ghici, (rar) a bănui. (Ai ~ ce am vrut să spun.)4. a cunoaşte, a şti. (Vrei să ~ adevărul?)5. a auzi, a şti, (înv. şi pop.) a oblici. (Să ~ cu toții ce-ai făcut.)6. a găsi, a prinde. (Voia să-l ~ singur ca să-i poată vorbi.)7. v. inventa.8. a exista, a fi, a se găsi, (pop.) a sta. (Se ~ acolo mărfuri în mare cantitate.)9. a fi, a se găsi, a sta. (Plicul se ~ pe masă nedesfăcut.)10. a fi, a figura, a se găsi, a se număra. (Se ~ printre invitați.)11. v. po-meni.12. v. situa.13. v. consta.14. v. primi.
AFLÁRE	s.	1. v. găsire.2. primire. (După ~ ştirii.)
aflătór	s.	v. INVENTATOR.
AFLORIMÉNT	s.	(GEOL.) deschidere geologică.
AFLUÉNȚĂ	s.	v. aglomerație.
afluéntă	s.	v. ABUNDENŢĂ. BELŞUG. BOGĂȚIE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
AFLÚX	s.	v. aglomerație.
AFÓN	adj.	v. surd.
AFONIZÁRE	s.	(FON.) asurzire.
AFORÍSM	s.	v. maximă.

AFORÍSTIC	adj.	sentenţios. (Stil ~.)
AFRETÁ	vb.	(MAR.) a navlosi. (~ o navă comercială.)
AFRETÁRE	s.	(MAR.) navlosire.
AFRICÁTĂ	s., adj.	(FON.) semioclusivă. (Con-soană ~.)
AFRIKÁANDER	s.	bur. (~ii locuiesc în sudul Africii.)
AFRÓNT	s.	v. jignire.
ÁFTĂ	s.	(MED.) (pop.) acrum, pleasnă. (~ a mucoasei.)
afumá	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. FUMEGA. ÎMBĂTA.TURMENTA.
afumát	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
AFUMĂTOÁRE	s.	1. (BIS.) casoletă, căţuie, (prin Ban.) ruşcă. (În ~ se ard mirodenii.)2. afumătorie. (~ pentru cîrnaţi.)
AFUMĂTORÍE	s.	v. afumătoare.
AFÚND	adj., s.	1. adj. v. adînc.2. s. v. adînc.3. s. adînc, adîncime, fund, măruntaie (pl.), profun-zime, străfund, (reg.) afundiş, afunzime, (fig.) baiere (pl.), (înv. fig.) maţe (pl.). (În ~ul pămîntului.)
AFUNDÁ	vb.	1. a (se) adînci, a (se) cufunda, a (se) înfunda, a (se) scufunda. (Picioarele i se ~ în zăpadă.)2. v. cufunda.3. v. înfunda.4. a(-şi) cufunda, a(-şi) înfunda, (fig.) a(-şi) îngropa. (Îşi ~ fruntea în palme.)
AFUNDÁRE	s.	adîncire, cufundare, înfundare, scufundare. (~ picioarelor în zăpadă.)
afundătúră	s.	v. PONOR. RÎPĂ. VĂGĂUNĂ.
afundíş	s.	v. ADÎNC. ADÎNCIME. AFUND. FUND. MĂRUNTAIE. PROFUNZIME. STRĂFUND.
afunzíme	s.	v. ADÎNC. ADÎNCIME. AFUND. FUND. MĂRUNTAIE. PROFUNZIME. STRĂFUND.
AFURISÉNIE	s.	v. excomunicare.
AFURISÍ	vb.	1. v. excomunica.2. v. blestema.
AFURISÍRE	s.	v. excomunicare.
AFURISÍT	adj., s.	1. adj. v. excomunicat.2. adj., s. blestemat, cîinos, hain, îndrăcit, rău, ticălos, (înv. şi pop.) pustiu, (pop. şi fam.) pîrdalnic, (pop.) împeliţat, jurat, (înv. şi reg.) urgisit, (reg.) pricăjit, (Transilv.) săcret. (~ul de el !)
AGALACTIE CONTAGIOÁSĂ	s.	(MED. VET.) (pop.) răsfug. (~ atinge oile şi caprele.)
AGÁLE	adv.	alene, binişor, domol, încet, încetinel, încetişor, lin, liniştit, uşurel, (pop. şi fam.) iavaş, (pop.) cătinel, rara, (reg.) mereu, (prin Transilv.) cîtingan. (Merge ~.)
AGALMATOLÍT	s.	v. pirofilit.
AGAR-AGÁR	s.	v. geloză.
agareán	s.	v. MAHOMEDAN. MUSULMAN. NECREDINCIOS. PĂGÎN.
agarinésc	adj.	v. NECREDINCIOS. PĂGÎN.
AGASÁ	vb.	v. enerva.
AGASÁNT	adj.	v. enervant.
AGASÁRE	s.	v. enervare.
AGASÁT	adj.	v. enervat.
AGÁVĂ	s.	(BOT.; Agave americana) (pop.) limbă.
agărlîc	s.	v. BAGAJ.
AGĂŢÁ	vb.	1. a (se) atîrna, a (se) prinde, a (se) spînzura, a (se) suspenda, (livr.) a (se) acroşa, (pop.) a (se) anina, a (se) zgrepţăna, (reg.) a (se) tăgîrţa, (prin Munt.) a (se) atăgîrţa, (Transilv.) a (se) împrinde. (~ ceva în cui.)2. a se apuca, a se atîrna, (reg.) a se tagîrţa. (Se ~ de crengi ca să nu cadă.)3. v. fixa.
agăţá	vb.	v. ACOSTA. CRAMPONA.

AGĂȚÁRE	s.	1. agățat, atîrnare, atîrnat, prindere, prins, spînzurare, spînzurat, suspendare, (livr.) acroşaj, acroşare, (pop.) aninare, aninat. (~ unui obiect în cui.)2. v. fixare.
AGĂȚÁT	adj.	atîrnat, spînzurat, suspendat, (pop.) aninat. (Obiecte ~ şi obiecte libere.)
AGĂȚÁT	s.	v. agățare.
AGĂȚĂTOÁRE	s.	atîrnătoare, gaică, (pop.) anină-toare. (~ unei haine.)
AGĂȚĂTÓR	adj.	cățărător, suitor, urcător. (Plan-tă ~.)
ageamíu	adj., s.	v. IGNORANT. INCAPABIL. INCOMPETENT. NECAPABIL. NECHEMAT. NE-COMPETENT. NECUNOSCĂTOR. NEINIȚIAT. NEISPRĂVIT. NEPREGĂTIT. NEPRICEPUT. NEŞTIUTOR.
ageamíu	s.	v. DEBUTANT. ÎNCEPĂTOR.
agém	s.	v. PERSAN.
agemésc	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
AGÉNDĂ	s.	v. ordine de zi.
AGENEZÍE	s.	v. sterilitate.
AGÉNT	s.	1. (înv.) zapciu, (arg.) copoi. (~ de poliție.)2. v. spion.3. agent de percepție v. perceptor.4. agent sanitar v. felcer.5. factor. (~ natural.)6. agent chimic v. reactiv.
AGENTÚRĂ	s.	v. sucursală.
AGENȚÍE	s.	1. agentură, filială, reprezentanță, sucursală. (Inaugurarea unei ~.)2. oficiu. (O ~ de turism.)
ÁGER	adj.	1. v. sprinten.2. v. inteligent.3. v. per-spicace.
áger	adj.	v. ASCUȚIT. TĂIOS.
AGERÍ	vb.	(fig.) a (se) ascuți. (S-a ~ la minte.)
agerí	vb.	v. CIZELA. STILIZA.
AGERÍME	s.	1. v. sprinteneală.2. v. inteligență.3. v. acuitate.
agestí	vb.	v. ACIUA. CUIBĂRI. OPLOŞI. PRIPĂŞI.
AGÉSTRU	s.	v. con de dejecție.
AGHEÁSMĂ	s.	(BIS.) (pop.) apă sfințită.
agheásmă	s.	v. RACHIU.
aghesmuí	vb.	v. AMEȚI. ATINGE. BATE. CHER-CHELI. ÎMBĂTA. LOVI. TURMENTA.
aghesmuít	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHER-CHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
AGHIÚȚĂ	s.	v. drac.
agiág	s.	v. ARGILĂ. CLISĂ. HUMĂ. LUT. PĂMÎNT.
AGÍL	adj.	v. sprinten.
AGILITÁTE	s.	v. sprinteneală.
AGITÁ	vb.	1. a clocoti, a (se) frămînta, a fremăta, a (se) învolbura, a (se) zbate, a (se) zbuciuma, (înv. şi reg.) a sălta, (înv.) a (se) sălbătici. (Apele crescute se ~ în matcă.)2. a (se) clătina, a (se) scutura, a (se) zgudui, (reg.) a (se) clătări, (Mold. şi Bucov.) a (se) cobîlții. (~ lichidul din eprubetă.)3. v. stîrni.4. v. flutura.5. a se frămînta, a se nelinişti, a se zbuciuma, a se zvîrcoli, (Mold. şi Bucov.) a se cioşmoli. (Nu te mai ~ atîta!)6. v. forfoti.7. v. instiga.8. a se mişca. (Masele se ~.)
AGITÁT	adj.	1. clocotitor, frămîntat, fremătător, învolburat, tulburat, tumultuos, zbuciumat, (înv.) colcotos, (fig.) răzvrătit. (Ape ~.)2. v. tur-bulent.3. v. zbuciumat.4. v. critic.
AGITATÓR	s., adj.	v. instigator.

AGITÁȚIE	s.	1. clocot, frământare, freamăt, învolburare, tălăzuire, tumult, vuiet, zbatere, zbucium, zbuciumare, (rar) zbuciumeală. (~ apelor ieşite din matcă.)2. v. turbulență.3. fră-mîntare, neastîmpăr, nelinişte, zbucium, (livr.) impacienţă. (Stare de ~ sufletească.)4. frământare, tulburare, vîlvă, zarvă. (Din nimic s-a stîrnit o ~.)5. v. înfrigurare.6. v. forfotă.
agîmbá	vb.	v. APUCA. ÎNHĂȚA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRINDE.
agîmbálă	s.	v. EPILEPSIE.
AGLÍCĂ	s.	(BOT.; Filipendula vulgaris) (reg.) ferice, ferigea, oglice, teişor, barba-caprei, ferecă-albă, floarea-soarelui-de-cîmp.
aglícă	s.	v. CIUBOȚICA-CUCULUI.
aglicél	s.	v. CIUBOȚICA-CUCULUI.
AGLOMERÁ	vb.	a se suprapopula, a se ticsi. (Locul, regiunea s-a ~.)
AGLOMERÁNT	s.	v. liant.
AGLOMERÁT	adj.	suprapopulat, ticsit. (Loc, teritoriu ~.)
AGLOMERÁȚIE	s.	1. afluență, aflux, grămădeală, îmbulzeală, înghesuială, îngrămădeală, învălmă-şeală, (pop.) valmă, (Ban. şi prin Olt., Transilv.) năloagă, (Transilv.) vlog, (înv.) glogozeală. (Era o ~ de nedescris.)2. v. localitate.
AGLUTINÁ	vb.	(LINGV., BIOL., TEHN.) a (se) alipi, a (se) lipi, a (se) reuni, a (se) suda, a (se) uni. (Două elemente ale vorbirii se ~.)
AGLUTINÁRE	s.	(LINGV., BIOL., TEHN.) alipire, lipire, reunire, sudare, unire. (Proces de ~ a două cuvinte.)
AGLUTINÁT	adj.	(LINGV., BIOL., TEHN.) alipit, lipit, reunit, sudat, unit. (Cuvinte ~.)
agód	s.	v. RÎNDUIALĂ. ROST.
agodí	vb.	v. AŞTEPTA.
AGONÍE	s.	(MED.) (prin Ban.) ropot, (impr.) comă. (Bolnavul se află în ~.)
AGONISEÁLĂ	s.	v. economie.
AGONISÍ	vb.	1. v. economisi.2. a dobîndi, a procura, (prin Transilv.) a însăma. (A ~ cele necesare.)
AGONISÍRE	s.	1. v. economisire.2. v. economie.
AGONISÍTĂ	s.	v. economie.
AGONIZÁ	vb.	(MED.) (fig.) a se stinge. (Bolna-vul ~.)
agonizánt	s., adj.	v. MURIBUND.
AGRÁFĂ	s.	1. sponcă.2. v. clamă.3. (MED.) copcă. (Buzele unei plagi strînse în ~e.)
agramát	adj., s.	v. IGNORANT. INCULT. NECULTIVAT. NEINSTRUIT. NEÎNVĂȚAT. PROST. SIMPLU.
agramatísm	s.	v. IGNORANȚĂ. INCULTURĂ. NEPRICEPERE. NEŞTIINȚĂ.
AGRÁR	adj.	v. agricol.
agrarián	adj.	v. AGRAR. AGRICOL.
AGRAVÁ	vb.	1. a (se) înrăi, a (se) înrăutăți, (livr.) a (se) acutiza, (grecism înv.) a (se) prohorisi, (fig.) a (se) deteriora. (Boala i s-a ~.)2. v. adînci.3. a (se) îngreuia, a (se) înrăutăți. (Situația infractorului s-a ~.)
AGRAVÁRE	s.	1. înrăire, înrăutățire, (livr.) acu-tizare, (fig.) deteriorare. (~ stării bolnavului.)2. v. înrăutățire.
AGRAVÁT	adj.	v. înrăutățit.
AGREÁ	vb.	1. v. simpatiza.2. (POL.) a accepta. (Statul ~ un ambasador.)
AGREÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. simpatic.2. adj. v. plăcut.3. adj. atrăgător, plăcut, prietenos. (O încăpere ~.)4. adj. amuzant, antrenant, distractiv, drăguț, plăcut. (Spectacol ~.)5. adj. plăcut, (reg.) omenos, pîşim, (înv.) ogodit, (fig.) dulce. (Clipe ~.)6. adj. v. plăcut.7. adv. v. plăcut.
AGREGÁ	vb.	(TEHN.) a se alipi, a se reuni, a se uni. (Elementele unui tot se ~.)

AGREMÉNT	s.	1. v. distracţie.2. (POL.) aprobare, consimţământ. (~ dat unui diplomat străin.)
agrementá	vb.	v. ÎMPODOBI. ÎNFRUMUSEŢA. ORNA.
AGRESÁ	vb.	a agresiona, a ataca. (Golanii l-au ~.)
AGRESIONÁ	vb.	v. agresa.
AGRESIÚNE	s.	atac. (~ împotriva unui stat străin.)
AGRESÍV	adj.	1. militarist, provocator, războinic, (fam.) belicos. (Politică ~.)2. v. violent.
AGRESIVITÁTE	s.	v. violenţă.
AGRESÓR	adj., s.	atacator, cotropitor, invadator, năvălitor. (Armată ~oare.)
agrést	adj.	v. CÎMPENESC. PASTORAL. RURAL. RUSTIC. ŢĂRĂNESC.
AGRÍCOL	adj.	agrar, (rar) agrarian, plugăresc. (Munci ~.)
AGRICULTÓR	s.	plugar.
ÁGRIŞ	s.	(BOT.; Ribes uvacrispa) (reg.) pomuşoară, rezachie, rişiţă, struguri-spinoşi (pl.).
agriş-róşu	s.	v. COACĂZ. DRACILĂ.
ÁGRIŞĂ	s.	(BOT.) (reg.) burboană, rozinchină, coacăză-sălbatică.
AGROBIOCENÓZĂ	s.	v. agrocenoză.
AGROCENÓZĂ	s.	(AGRON.) agrobiocenoză.
AGROGEOLOGÍE	s.	v. pedologie.
AGROLOGÍE	s.	v. agrotehnică.
AGROTÉHNICĂ	s.	agrologie.
AGROZOOTÉHNICĂ	s.	v. agrozootehnie.
AGROZOOTEHNÍE	s.	agrozootehnică.
ágru	s.	v. CÎMP. OGOR. RECOLTĂ. ROD. ŢARINĂ.
agrúme	s. pl.	v. CITRICE.
agúd	s.	v. DUD.
agúdă	s.	v. DUDĂ.
aguridár	s.	v. LĂURUSCĂ. VIŢĂ SĂLBATICĂ.
AGURIJOÁRĂ	s.	(BOT.; Portulaca grandiflora) portulacă, (reg.) ciuelănaş, gheaţă, gheţişoară, graşiţă, grăjnicioară, nudli, pietricică, porcire, floare-de-nisip, floare-de-piatră, iarbă grasă.
AH	interj.	v. of!
ahótă	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZIASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEŢIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE.
aht	s.	v. CHIN. DURERE. ÎNCERCARE. OFTARE. OFTAT. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. SUFERINŢĂ. SUSPIN. SUSPINARE. SUSPINAT.
AHTIÁ	vb.	a dori, a jindui, a rîvni. (Se ~ după ...)
AHTIÁT	adj.	v. avid.
AI	s.	(BOT.) 1. ai sălbatic (Allium ochroleucum) = (reg.) pur.2. aiul şarpelui (Allium scorodopra-sum) = (reg.) pur.
ai	s.	v. PRAZ. PUR. USTUROI.
AÍCI	adv.	(pop.) ici, (prin Transilv.) aoace. (Vino ~!)
ai-de-pădúre	s.	v. CRIN DE PĂDURE. ROSTO-PASCĂ.
AÍDOMA	adv.	v. întocmai.
AIDOMANÍE	s.	(MED.) satiriazis.

aieptá	vb.	v. ARUNCA. AVÎNTA. AZVÎRLI. ÎNDREPTA. NĂPUSTI. NĂVĂLI. POTRIVI. PRECI-PITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
aiést	adj.	v. ACEST.
aiésta	pron.	v. ACESTA.
aiévea	adv.	v. CLAR. DESCHIS. DESLUŞIT. DIRECT. EXPLICIT. EXPRES. FĂȚIȘ. FRANC. LĂMURIT. LIMPEDE. RĂSPICAT. SINCER.
AIÉVEA	adv., adj.	1. adv. v. întocmai.2. adj. v. adevărat.3. adv. v. real.4. adj. concret, palpabil, pipăibil. (O realitate ~.)
aínde	adv.	v. AIUREA. ALTUNDEVA.
aíndine	adv.	v. AIUREA. ALTUNDEVA.
áinfas	s.	v. BORDURĂ. CHENAR.
aínte	adv.	v. ÎNAINTE.
AIÓR	s.	(BOT.; Allium ursinum) leurdă.
ÁISBERG	s.	(GEOGR.) gheţar plutitor, munte de gheaţă.
ÁISFILD	s.	(GEOGR.) cîmp de gheaţă.
aişór	s.	v. CRIN DE PĂDURE. DALAC. GHIOCEL. USTUROIȚĂ.
aitúri	s. pl.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
AIURÁ	vb.	v. delira.
AIURÁRE	s.	v. delir.
AIÚREA	adv., adj., interj.	1. adv. altundeva, (Ban. şi Transilv.) ainde, aindine. (A plecat ~.)2. adv. v. anapoda.3. adv. v. alandala.4. adj. v. smintit.5. interj. (fam.) sanchi!, (arg.) zexe! (— Să faci aşa cum ți-am spus! — ~!)
AIUREÁLĂ	s.	1. v. delir.2. v. sminteală.3. v. ab-surditate.
AIURÍT	adj.	1. v. smintit.2. v. zăpăcit.
ajdér	s.	v. BALAUR.
ajumí	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
AJÚN	s.	preziuă. (În ~ul plecării.)
AJUNÁ	vb.	v. posti.
AJUNÁRE	s.	v. postire.
AJÚNGE	interj.	atît!, basta!, destul!, gata!, isprăveşte!, încetează, punct!, sfîrşeşte!, stai!, stop!, termină!, (reg.) halt, (fam. şi peior.) ho!
AJÚNGE	vb.	1. a sosi, a veni, (livr.) a accede, (înv.) a merge, (grecism înv.) a proftaxi. (A ~ la timp.)2. v. sosi.3. a apuca, a prinde. (Se grăbeşte să ~ trenul.)4. a prinde, (înv. şi pop.) a sosi, (prin Olt.) a scurta. (Mergeți, vă ~ din urmă.)5. v. în-tinde.6. a da, a ieşi. (Drumul ~ în sat.)7. a-i veni, ((reg.) a-i bate. (Iarba îi ~ pînă la mijloc.)8. a răzbate, a răzbi, a străbate. (Strigătul ~ pînă la el.)9. v. surprinde.10. a atinge, a izbi, a lovi, a nimeri, a ochi, a pocni, (pop.) a păli, a picni, (reg.) a tîlni, (Transilv.) a tălăli. (Glonțul ~ iepurele.)11. a deveni, (livr.) a accede, (înv.) a încăpea, a purcede, a sosi. (A ~ domn, vornic.)12. v. veni.13. a deveni, a ieşi. (A ~ doctor.)14. a(-şi) atinge, a(-şi) îndeplini, a(-şi) înfăptui, a(-şi) realiza. (Şi-a ~ scopul.)15. a parveni, (înv.) a prinveni. (A ~ să priceapă mai exact cele întîmplate.)16. v. egala.17. a intra, a încăpea. (Bunurile au ~ pe mîna lui.)18. a ține. (Alimentele ne vor ~ două luni.)19. v. îmbogăți.20. v. răzbi.
ajúnge	vb.	v. CONVENI. ÎNȚELEGE. ÎNVOI.
AJÚNGERE	s.	v. sosire.
ajúns	adj.	v. BOGAT. CĂPĂTUIT. CHIVERNISIT. ÎMBOGĂTIT. ÎNAVUȚIT. ÎNSTĂRIT. PRICOPSIT.
ajúns	adj., s.	v. CĂPĂTUIT. PARVENIT.

AJÚR	s.	v. traforaj.
AJUSTÁ	vb.	a adapta, a potrivi. (~ o piesă la un mecanism.)
AJUSTÁRE	s.	adaptare, potrivеală, potrivire. (Proces de ~ a unei piese.)
AJUTÁ	vb.	1. a (se) ajutora, a (se) ocroti, a (se) proteja, a (se) sprijini, a (se) susține, (rar) a (se) protegui, (înv. şi pop.) a (se) înlesni, (prin Transilv.) a (se) prindori, (înv.) a (se) îndemîna, a (se) protecta, (fam. fig.) a (se) propti. (L-a ~ să depăşească impasul.)2. v. asista.3. (BIS.) a milui, (înv.) a proslăvi. (L-a ~ Dumnezeu.)4. v. susține.5. a folosi, a servi, a sluji. (Asta îți ~ la ceva?)6. v. prii.7. v. favoriza.
AJUTÁJ	s.	(TEHN.) duză.
AJUTÁRE	s.	ajutorare, sprijinire. (~ cuiva în rezolvarea unei probleme.)
AJUTÁT	adj.	ajutorat, ocrotit, protejat, sprijinit, susținut, (rar) proteguit, (fam. fig.) proptit. (Om ~.)
AJUTĂTÓR	adj.	v. auxiliar.
ajutător	s.	v. COMPLICE. COPĂRTAŞ. PĂRTAŞ.
AJUTÓR	s., interj.	1. s. asistență, ocrotire, protecție, sprijin, (livr.) recurs, (înv. şi pop.) ajutorință, (înv. şi reg.) ajutorie, sprijoană, (înv.) sprijineală, (turcism înv.) iamac. (I-a mulțumit pentru ~ul lui.)2. s. concurs, oficii (pl.), serviciu, sprijin. (Vă ofer ~ul meu.)3. s. concurs, contribuție, sprijin. (~ul lui a fost hotărîtor.)4. s. ocrotire, patronaj, protecție, sprijin, tutelă, (rar) tutelaj. (Orfelinatul se bucura de ~ul unei societăți.)5. s. v. milă.6. s. reazem, sprijin, sprijinitor, (fig.) toiag. (Ea era ~ul bătrînețelor lui.)7. s. v. asis-tent.8. s. auxiliar, sprijin. (Documentarea i-a fost un ~ prețios.)9. interj. săriți! (~!, mă omoară!)
AJUTORÁ	vb.	v. ajuta.
AJUTORÁRE	s.	v. ajutare.
AJUTORÁT	adj.	v. ajutat.
ajutoríe	s.	v. AJUTOR. ASISTENȚĂ. OCROTIRE. PROTECȚIE. SPRIJIN.
ajutorínță	s.	v. AJUTOR. ASISTENȚĂ. FUMĂRIT. OCROTIRE. PROTECȚIE. SPRIJIN. VĂCĂRIT.
alabalîc	s.	v. PĂSTRĂV DE MARE.
ALÁC	s.	(BOT.; Triticum monococcum) (reg.) tenchi, secară-albă.
aláciu	adj.	v. BĂLȚAT. PĂTAT. PESTRIȚ. TĂRCAT.
alageá	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
ALÁI	s.	1. cortegiu, suită, (înv.) ecpaia, paradă, saltanat, tacîm. (~ domnesc.)2. v. procesiune.3. v. fast.
ALALÍE	s.	(MED.) logoplegie.
ALÁMĂ	s.	1. (prin Ban.) mesing. (Obiecte de ~.)2. (la pl.) alămărie. (Tot felul de ~ămuri.)
ALANDÁLA	adv.	v. anapoda.
ALARMÁ	vb.	v. îngrijora.
ALARMÁNT	adj.	v. îngrijorător.
ALARMÁT	adj.	v. îngrijorat.
ALÁRMĂ	s.	(livr.) alertă, (înv.) larmă. (Stare de ~.)
ALARMÍST	s.	v. zvonist.
aláş	s.	v. EŞAFODAJ. PĂTUL. SCHELĂ.
ALAÚN	s.	(CHIM.) (pop.) piatră-acră, (reg.) tipsă, sare-acră, (prin vestul Transilv.) săricea, (prin Mold. şi Bucov.) săricică. (~ul este folosit în tăbăcărie.)
ALĂMĂRÍE	s.	alămuri (pl.). (O ~ divers orna-mentată.)
alămîioáră	s.	v. GUTUI. GUTUIE.
ALĂPTÁ	vb.	(înv. şi reg.) a apleca, (prin Transilv.) a băia. (Mama îşi ~ pruncul.)

ALĂPTÁRE	s.	lactație. (~ unui sugar.)
ALĂTURÁ	vb.	1. v. anexa.2. (livr.) a juxtapune. (~ mai multe elemente.)
ALĂTURÁRE	s.	(livr.) juxtapunere. (~ unor elemente.)
ALĂTURÁT	adj.	1. v. învecinat.2. (livr.) juxtapus. (Elemente ~.)3. anex, anexat. (Documente ~ la memoriu.)
ALĂTURI	adv.	1. (local) (pop.) acolea, colea. (E ~, chiar lîngă tine.)2. (modal) împreună, laolaltă. (Stau ~ pe marginea ferestrei.)
ALB	adj., s.	1. adj. (poetic) dalb. (Cal cu coama ~.)2. adj. coliliu. (Om cu părul ~.)3. s. (CHIM.) alb de balenă v. spermanțet; alb de barită v. sulfat de bariu; alb de plumb = ceruză, (înv.) ştiubeci; alb de titan v. bioxid de titan; alb de zinc v. oxid de zinc.4. s. (ZOOL.) albul-mijlociu = york mijlociu.5. adj. gol, nescris. (Rînd ~ pe o foaie scrisă.)
albádă	s.	v. ALBORADĂ.
ALBANÉZ	s., adj.	1. schipetar, (înv.) arbănaş, arnăut, arvanit.2. adj. (înv.) arnăuțesc, arvanit.
ALBÁSTRU	adj., s.	1. adj. (Olt.) turchez. (Culoarea ~.)2. adj. v. senin.3. s. v. seninătate.
ALBĂSTREÁ	s.	(BOT.; Centaurea cyanus) albăstrică, albăstriță, vinețea, vinețică, (reg.) ghioc, zglăvoc, floarea-grîului, floarea-paiului.
ALBĂSTREÁLĂ	s.	1. v. ultramarin.2. scrobeală albastră. (~ pentru rufe.)
ALBĂSTRÍ	vb.	1. a (se) înălbăstri, (Transilv.) a (se) mierii. (~ un obiect cu vopsea.)2. v. învineți.3. (reg.) a scrobi, a sini, a vineți, (Transilv.) a mierii, (Mold. şi Bucov.) a sinili. (~ rufele.)
ALBĂSTRÍCĂ	s.	v. albăstrea.
ALBĂSTRÍME	s.	v. seninătate.
ALBĂSTRÍȚĂ	s.	v. albăstrea.
ALBĂSTRÍU	adj.	v. albăstrui.
ALBĂSTRÚI	adj.	albăstriu, (rar) safiriu, (reg.) mieriu, mieru, (Mold.) siniliu. (Şal, cer ~.)
albeálă	s.	v. ALBIRE. ÎNĂLBIRE.
ALBEÁȚĂ	s.	1. (rar) albiciune, albime. (~ unui obiect.)2. v. leucom.3. v. cataractă.
albéț	s.	v. ALBURN.
ALB-GĂLBÚI	adj., s.	v. crem.
ALBÍ	vb.	1. a (se) înălbi, (reg.) a (se) bili. (~ pînza.)2. v. încărunți.
ALBIClÓS	adj.	(rar) albiu, albui, alburiu. (Cu aspect ~.)
albiciúne	s.	v. ALBEAȚĂ.
ÁLBIE	s.	1. copaie, covată, (pop.) postavă, (reg.) moldă, (Mold. şi Bucov.) balie, (Transilv.) spălător. (~ de rufe.)2. curs, matcă, vad, (pop.) făgaş, pat, (înv. şi reg.) scursură, (reg.) vale, (înv.) scafă. (A trecut uşor ~ rîului.)
ALBILÍȚĂ	s.	(ENTOM.; Pieris brassicae) fluture de varză, (reg.) fluture-alb, (Bucov.) curechiță.
albíme	s.	v. ALBEAȚĂ.
ALBINÁR	s.	v. apicultor.
albinár	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. VIESPAR.
albina-țigánului	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR. GĂRGĂUN.
ALBÍNĂ	s.	(ENTOM.; Apis mellifica) (înv. şi pop.) muscă, (reg.) bîză. (~ produce mierea.)
ALBINĂRÉL	s.	v. prigorie.
ALBINĂRÍE	s.	1. v. prisacă.2. v. apicultură.
ALBINĂRÍT	s.	v. apicultură.
albină-țigăneáscă	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR. GĂRGĂUN.

albinél	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. VIESPAR.
albinioáră	s.	v. ALBINUȚĂ.
albiníță	s.	v. ALBINUȚĂ.
albinúșă	s.	v. ALBINUȚĂ.
ALBINÚȚĂ	s.	(rar) albinioară, albiniță, albinușă.
ALBIOÁRĂ	s.	albiuță, copăiță, covățică, (pop.) covățea. (~ de frămîntat aluatul.)
ALBÍRE	s.	înălbire, (pop.) albeală, înălbeală. (~ pînzei.)
ALBIȘOÁRĂ	s.	v. obleț.
ALBÍT	adj.	înălbit. (Pînză ~.)
ALBITÚRĂ	s.	1. (mai ales la pl.) v. rufărie.2. (TIPOGR.) reglet. (~ completează spațiile albe dintre rînduri.)3. v. blanc.4. (IHT.) baboiaș, caracudă, mărunțiș, plevușcă, (rar) plevuică, (reg.) chisoagă, pleviță. (~ se numește orice pește mic de culoare albă sau argintie.)
ALBÍȚĂ	s.	(BOT.; Alyssum) (reg.) ciucușoară, disculeț.
albíu	adj.	v. ALBICIOS.
ALBIÚȚĂ	s.	v. albioară.
albói	s.	v. CLEAN.
ALBORÁDĂ	s.	(MUZ.) (rar) albadă.
albúi	adj.	v. ALBICIOS.
albuléț	s.	v. ALBURN.
albul óchiului	s.	v. SCLEROTICĂ.
ALBUMEÁLĂ	s.	v. floarea-reginei.
albumeálă	s.	v. STELUȚĂ.
ALBÚMEN	s.	(BOT.) endoderm.
ALBUMÍȚĂ	s.	v. floarea-reginei.
alburíu	adj.	v. ALBICIOS.
ALBÚRN	s.	(BOT.) (reg.) albeț, albuleț.
albúș	s.	v. SCLEROTICĂ.
ALCÁN	s.	(CHIM.) parafină, hidrocarbură parafinică.
ALCĂTUÍ	vb.	1. v. crea.2. v. redacta.3. a concepe, a întocmi, a plăsmui, a realiza, (fig.) a urzi. (A ~ o colecție de folclor.)4. a compune, a construi. (A ~ o frază.)5. v. constitui.6. a compune, a constitui, a forma, (rar) a întocmi, (înv.) a înforma, a săvîrși. (Elementele care ~ un ansamblu.)7. v. compune.
ALCĂTUÍRE	s.	1. v. creare.2. v. constituire.3. v. structură.4. aranjament, așezare, dispunere, distribuție, întocmire, rînduială, structură. (O anumită ~ a materiei, într-o carte.)5. v. componență.6. v. formație.
ALCĂTUITÓR	adj.	v. component.
ALCHÉNĂ	s.	(CHIM.) olefină, hidrocarbură olefinică.
ALCHIDÁL	s.	(CHIM.) rășină alchidică.
ALCHÍNĂ	s.	(CHIM.) acetilenă, hidrocarbură acetilenică.
ALCOÓL	s.	(CHIM.) 1. spirt, (prin Transilv.) spirituș, (înv.) spirit. (~ de 90°.)2. alcool amilic = pentanol; alcool butilic = butanol; alcool etilic = etanol; alcool metilic v. metanol; alcool polihidroxilic v. polialcool; alcool polivinilic = polialcool vinilic; alcool propilic = propanol; alcool rafinat = alcool rectificat; alcool rectificat v. alcool rafinat; alcool solidificat = metaldehidă.
ALCOOLÁT	s.	(CHIM.) alcoxid.

ALCOÓLIC	s., adj.	1. s., adj. băutor, beţiv, (reg.) şumen, (fam.) pilaci, pilangiu, (fig.) sugaci, sugător. (Om ~.)2. adj. spirtos, (înv.) spirituos. (Băutură ~.)
ALCOOLÍSM	s.	(MED.) beţie, etilism.
ALCÓR	s.	(ASTRON.) (pop.) cărăuşul (art.), căţeluşa (art.), (reg.) paloschiţa (art.), văcarul (art.), ucigă-l-crucea, ucigă-l-toaca.
ALCOXÍD	s.	v. alcoolat.
ALDEBARÁN	s.	(ASTRON.) (pop.) deşteptătorul (art.), porcarul (art.), luceafărul-porcesc, lucea-fărul-porcului, ochiul-taurului, steaua-porcului.
ALDEHÍDĂ	s.	(CHIM.) aldehidă acetică v. acetal-dehidă; aldehidă acrilică v. acroleină; aldehidă benzoică v. benzaldehidă; aldehidă formică v. formaldehidă.
ALDÍN	adj., s.	(TIPOGR.) compact, gras. (Literă ~.)
ALDÓL	s.	(CHIM.) acetaldol.
ALEÁN	s.	v. dor.
aleatóriu	adj.	v. ACCIDENTAL. INCIDENTAL. ÎNTÎMPLĂTOR. OCAZIONAL. SPORADIC.
ALÉE	s.	fundătură, intrare, (reg.) fundac, (înv.) impas.
ALEGĂTÓRI	s. pl.	v. electorat.
ALÉGE	vb.	1. v. selecţiona.2. v. opta.3. a (se) decide, a (se) fixa, a (se) hotărî, a (se) stabili, (pop.) a (se) îndemna, (înv.) a (se) rezolva, (fig., în Mold. şi Transilv.) a (se) cumpăni. (Ei, ai ~?)4. a vota. (L-au ~ deputat.)5. a desemna, a învesti, a pune. (Poporul îl ~ domn.)6. a rămîne. (Cu ce te-ai ~?)
ALÉGERE	s.	1. v. selecţionare.2. v. opţiune.3. (la pl.) scrutin, vot, votare. (În timpul ~ilor.)
ALEGÓRIC	adj.	simbolic. (O imagine ~.)
alégru	adj.	v. SĂLTĂREŢ. SPRINTEN. VIOI.
alelúia	interj.	v. ADIO. AMIN. GATA.
ALÉNE	adv.	v. agale.
ALERGÁ	vb.	1. a fugi, a goni, (înv. şi reg.) a cure, (reg.) a (se) încura, (Bucov.) a scopci. (Calul ~.)2. v. fugări.
ALERGÁRE	s.	1. cursă, (reg.) încurare, (înv.) curs. (~ de cai.)2. v. fugă.3. v. alergătură.
ALERGĂTOÁRE	s.	(prin Transilv.) leancă. (~ la războiul de ţesut.)
ALERGĂTÚRĂ	s.	1. alergare, fugă, goană, umblă-tură, umblet, (reg.) ştrapaţ, (Ban.) prepurtare, (prin Transilv.) ştrapă. (După ceasuri de ~ şi-a rezolvat problema.)2. cursă, drum. (A făcut două ~ în piaţă.)3. v. fugă.
ALERGÍE	s.	(MED.) anafilaxie, erupţie, exantem, (pop.) plescăiţă, plescaviţă, spuzeală, (reg.) spuzitură, (înv.) prozăritură.
alért	adj.	v. IUTE. SPRINTEN. VIOI.
alertá	vb.	v. GRĂBI. IUŢI. ZORI.
alértă	s.	v. ALARMĂ.
ALÉS	adj.	1. v. selecţionat.2. v. deosebit.3. v. emi-nent.4. distins, fin, rafinat, select, stilat, subtil, (fam.) şic, (fig.) subţire. (Un public ~.)5. delicat, distins, fin, manierat, politicos. (O comportare ~easă.)6. generos, mărinimos, nobil. (Animat de sentimente ~.)7. aparte, deosebit, distins, (înv. şi reg.) scump. (Vorbe ~.)8. aristocrat, aristocratic, bun, distins, ilustru, înalt, mare, nobil, (înv. şi pop.) mărit, slăvit, (înv.) blagorod, blagorodnic, (grecism înv.) evghenicos, evghenis, (fam. şi peior.) simandicos. (Aparţinea unei familii ~.)
ALÉS	s.	v. selecţionare.
ALEXÍE	s.	v. cecitate verbală.
ALEXÍNĂ	s.	v. complement.

ÁLFA	s.	(BOT.; Stipa tenacissima) (rar) spartă.
ALFABÉT	s.	(pe vremea scrierii cu litere chirilice) azbuche, (înv. şi pop.) slovă.
ALGE ALBÁSTRE	s. pl.	(BOT.) cianoficee (pl.).
ALGONKIÁN	s.	(GEOL.) proterozoic.
ALIÁNȚĂ	s.	v. coaliție.
ALIÁT	s.	(înv.) soț, soție.
ALÍCĂ	s.	(Maram. şi Transilv.) silitră, (Transilv., Ban. şi Maram.) şiret. (~ pentru gloanțe.)
ALIENÁ	vb.	1. v. înstrăina.2. v. înnebuni.
ALIENÁRE	s.	1. v. înstrăinare.2. v. nebunie.
ALIENÁT	adj., s.	1. adj. v. înstrăinat.2. adj., s. v. nebun.
ALIENÁȚIE	s.	v. nebunie.
ALIFÍE	s.	(FARM.) cremă, pomadă, unguent, (livr.) liniment, (pop.) unsoare, (reg.) ip., (Transilv. şi Mold.) ir, (înv.) mehlem.
ALIMÉNT	s.	v. mîncare.
ALIMENTÁ	vb.	v. mînca.
alimentá	vb.	v. ÎNTREȚINE. MENȚINE.
ALIMENTÁRE	s.	v. alimentație.
alimentáre	s.	v. ÎNTREȚINERE. MENȚINERE.
ALIMENTÁT	adj.	hrănit, nutrit. (Bine ~.)
ALIMENTÁȚIE	s.	alimentare, hrănire, mîncare, mîncat, nutrire, nutriție. (În timpul ~.)
alimón	s.	v. LEMNUL-DOMNULUI.
ALINÁ	vb.	1. a (se) calma, a (se) domoli, a (se) îmblînzi, a (se) liniști, a (se) potoli, a (se) tempera, a (se) uşura, (înv. şi pop.) a (se) ostoi, (pop.) a (se) ogoi, (înv. şi reg.) a (se) mîngîia, (înv.) a (se) odihni, (fig.) a adormi, a (se) ră-cori. (Cele spuse i-au ~ durerea; a plîns şi s-a ~.)2. v. consola.
ALINÁRE	s.	1. calmare, domolire, liniştire, potolire, temperare, uşurare, (rar) potoleală, (înv.) potolit. (~ durerilor.)2. v. consolare.
ALINĂTÓR	adj.	1. v. calmant.2. v. consolator.
ALINEÁT	s.	paragraf. (Conținutul unui nou ~.)
ALINIÁ	vb.	a (se) înşira, a (se) înşirui, a (se) ordona, a (se) rîndui, (înv. şi reg.) a (se) şirui. (S-au ~ în tăcere.)
ALINIÁT	adj.	înşirat, înşiruit, rînduit. (Rînduri ~.)
alínt	s.	ALINTARE. DEZMIERDARE. MÎNGÎIERE.
ALINTÁ	vb.	1. v. mîngîia.2. a (se) cocoli, a (se) răsfăța, a (se) răzgîia, (reg.) a (se) corconi, a (se) mădări, (înv.) a (se) lăinici. (Nu te mai ~ atîta!)
ALINTÁRE	s.	1. v. mîngîiere.2. răsfăț, răsfățare, răzgîială, răzgîiere, (rar) răsfățătură, (pop.) alintătură. (Ce-s ~ările astea?)
ALINTÁT	adj.	1. dezmierdat, mîngîiat. (Iubită ~.)2. cocolit, răsfățat, răzgîiat, (reg.) mădărit, ninerat, (înv.) dezmierdat. (Copil ~.)
ALINTĂTÓR	adj.	1. v. mîngîietor.2. v. hipocoristic.
alintătúră	s.	v. ALINTARE. DEZMIERDARE. MÎNGÎIERE.
alión	s.	v. PRESURĂ.
aliór	s.	v. LAPTELE-CÎINELUI. LAPTELE-CUCULUI.
aliotmán	s.	v. TURCIME.

ALIPÍ	vb.	1. (LINGV., BIOL., TEHN.) a (se) aglutina, a (se) lipi, a (se) reuni, a (se) suda, a (se) uni. (Două elemente ale vorbirii se pot ~.)2. v. agrega.3. v. anexa.
ALIPÍRE	s.	1. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinare, lipire, reunire, sudare, unire. (Proces de ~ a două cuvinte; ~ unor microorganisme.)2. v. anexare.
ALIPÍT	adj.	(LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinat, lipit, reunit, sudat, unit. (Cuvinte ~; microorganisme ~.)
alipuí	vb.	v. AŞEZA. PUNE.
alişveríş	s.	v. DEVER. VÎNZARE.
ALITÁRE	s.	(TEHN.) calorizare.
alîndúrişe	s. pl.	v. ROSTOPASCĂ.
ALLANÍT	s.	(MIN.) ortit.
ALLÉGRO	adv.	(MUZ.) repede.
ALOCÁRE	s.	alocaţie. (~ unui fond bănesc.)
ALOCÁŢIE	s.	v. alocare.
ALOCUŢIÚNE	s.	v. discurs.
ALÓE	s.	(BOT.; Aloe ferox şi succotrina) (rar) sabur, (reg.) fiere-de-urs.
ALOGÉN	adj.	alogenetic. (Populaţie ~.)
ALOGENÉTIC	adj.	v. alogen.
ALOTROPÍE	s.	(CHIM.) alotropism.
ALOTROPÍSM	s.	v. alotropie.
ALOZÓM	s.	(BIOL.) heterocromozom, heterozom, cromozom sexual.
ALPACÁ	s.	(TEHN.) (livr.) argentan.
alpéstru	adj.	v. ALPIN.
ALPÍN	adj.	(GEOGR.) (livr.) alpestru. (Vegetaţie ~.)
ALTÁR	s.	(BIS.) 1. (la creştini) sanctuar, (rar) pristol, (înv. şi pop.) oltar, (înv.) jertfelnic, trebnic.2. tabernacul.
ALTĂDÁTĂ	adv.	v. odinioară.
áltcareva	pron.	v. ALTCINEVA.
ÁLTCINEVA	pron.	(reg.) altcareva. (~ a fost aici.)
ÁLTCÎNDVA	adv.	v. odinioară.
ÁLTCUM	adv.	v. altfel.
ÁLTCUMVA	adv.	v. altfel.
alte-álea	s.	v. EPILEPSIE.
ALTERÁ	vb.	1. a se acri, a se descompune, a fermenta, a se împuţi, a se înăcri, a se strica, (înv. şi reg.) a se sărbezi, a se sminti, (reg.) a se mocni, a se zeri, (prin Ban.) a se pîşcăvi, (prin Transilv.) a se scoace. (Laptele s-a ~.)2. v. rîncezi.3. v. polua.4. v. denatura.5. v. transforma.
ALTERÁBIL	adj.	(înv.) stricăcios. (Aliment ~.)
ALTERÁRE	s.	1. acrire, descompunere, fermentare, împuţire, înăcrire, stricare. (~ mîncării.)2. v. rîn-cezire.3. v. poluare.4. v. denaturare.
ALTERÁT	adj.	1. acrit, acru, descompus, fermentat, împuţit, înăcrit, stricat, (înv. şi pop.) searbăd, (reg.) mocnit, sărbezit, (prin Maram.) scopt. (Aliment ~.)2. v. rînced.3. acrit, brînzit, (prin Bucov.) scopt. (Lapte ~.)4. v. poluat.5. v. de-naturat.
ALTERÁŢIE	s.	(MUZ.) 1. accident.2. alteraţie mixtă v. becar.
ALTERNÁNŢĂ	s.	v. alternare.
ALTERNÁRE	s.	alternanţă, rotaţie, succesiune. (~ culturilor.)

ÁLTFEL	conj., adv.	1. conj. v. altminteri.2. adv. altcum, altcumva, altminteri. (Să procedeze ~.)
ALTITÚDINE	s.	cotă, înălțime. (La ce ~ ne aflăm?)
ALTÍȚĂ	s.	(prin Transilv.) broschiță. (Ie cu ~e.)
ALTMÍNTERI	conj., adv.	1. conj. altfel, (reg.) dar. (Să vină aici, ~ mă duc eu la el.)2. adv. v. altfel.
ÁLTO	s.	v. violă.
ALTOÍ	vb.	(înv. şi reg.) a prăsădi. (A ~ o plantă.)
altoí	vb.	v. ATINGE. BATE. INOCULA. LOVI. VACCINA.
altoíre	s.	v. INOCULARE. INOCULAȚIE. VAC-CINARE.
ALTOÍT	adj.	(înv. şi reg.) prăsad. (Măr ~.)
ALTRUÍSM	s.	generozitate.
ALTRUÍST	adj.	generos.
ÁLTUL	pron.	celălalt. (Cînd unul, cînd ~.)
ÁLTUNDEVA	adv.	v. aiurea.
ALUÁT	s.	1. cocă, (înv.) pielm. (~ de pîine.)2. dospeală, maia, plămadă, plămădeală, (înv.) covăseală. (~ pentru creşterea pîinii.)
ALUMÍNĂ	s.	v. oxid de aluminiu.
ALUMINOSILICÁT	s.	(CHIM.) alumosilicat.
ALUMOSILICÁT	s.	v. aluminosilicat.
ALÚN	s.	(BOT.; Corylus avellana) (reg.) tufă.
ALUNÁR	s.	v. gaiță-de-munte.
alunár	s.	v. GĂINUŞĂ. IERUNCĂ. PÎRŞ.
ALÚNĂ	s.	(BOT.) alună americană v. alună de pămînt; alună de pămînt = arahidă, alună americană.
alúnă	s.	v. CARTOF.
ALUNECÁ	vb.	1. a se da, a luneca. (~ pe gheață.)2. v. deplasa.3. (înv. şi pop.) a scăpăta. (~ şi cade.)
ALUNECÁRE	s.	1. lunecare. (~ pe gheață.)2. v. de-plasare.
ALUNECÓS	adj.	lunecos, (prin Transilv.) bălos. (Teren ~.)
ALUNECÚŞ	s.	v. gheţuş.
ALUNÉLE	s. pl.	(BOT.; Carum bulbocastanum) (reg.) mîndălac.
alunéle	s. pl.	v. BARABOI. COADA-ŞORICELULUI.
ALUNGÁ	vb.	1. v. izgoni.2. v. respinge.3. v. sur-ghiuni.
ALUNGÁRE	s.	1. v. izgonire.2. v. surghiunire.
ALUNGÁT	adj., s.	1. adj. v. izgonit.2. adj., s. v. surghiunit.
ALUNGÍ	vb.	1. a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) prelungi. (Ceva care se ~ în afară.)2. a se subția. (Parte a unui obiect care se ~ la un capăt.)
ALUNGÍT	adj.	1. lung, lungăreț, lunguieț, prelung, prelungit, (livr.) oblong. (Un fruct ~.)2. v. mig-dalat.
ALUNÍȚĂ	s.	(reg.) stîrlici, (Ban.) ligă. (O ~ pe frunte.)
ALUNIZÁ	vb.	v. aseleniza.
ALUNIZÁRE	s.	v. aselenizare.
alúră	s.	v. ATITUDINE. PORT. POZĂ. POZIȚIE. ȚINUTĂ.
ALUVIÁL	adj.	aluvionar. (Formații ~.)
ALUVIONÁR	adj.	v. aluvial.
ALÚVIU	s.	v. holocen.
ALÚZIE	s.	(franțuzism) apropo, (înv.) cusur. (N-a făcut nici o ~.)

ALVEÓLĂ	s.	celulă, (pop.) căsuică, chilioară. (~ la fagurii de miere.)
AMÁBIL	adj.	1. v. binevoitor.2. v. serviabil.3. v. curtenitor.4. v. politicos.
AMABILITÁTE	s.	1. v. bunăvoință.2. v. servia-bilitate.3. bunătate, bunăvoință. (Ai te rog ~ să-mi spui cît e ceasul?)4. v. curtoazie.5. v. po-litețe.
amán	interj.	v. IERTARE. ÎNDURARE.
AMANÉT	s.	gaj, garanție, (pop.) chezăşie, zălog, (înv. şi reg.) rămas, (înv.) otaj. (Lasă drept ~ un inel.)
AMANETÁ	vb.	(pop.) a zălogi, (înv.) a supune. (~ un obiect.)
AMANETÁRE	s.	(pop.) zălogire. (~ unui bun.)
AMANETÁT	adj.	(pop.) zălogit. (Bun ~.)
AMÁNT	s.	concubin, iubit, prieten, (pop.) amorez, drăguț, ibovnic, (înv.) libovnic, (arg.) gagic, gagiu.
AMÁNTĂ	s.	concubină, iubită, prietenă, (livr.) metresă, (pop.) amoreză, drăguță, ibovnică, țiitoare, (Ban.) bală, (înv.) posadnică, (grecism înv.) palachidă, (arg.) gagică.
AMARÁJ	s.	v. amarare.
AMARÁRE	s.	(MAR.) amaraj.
amarántă	s.	v. CREASTA-COCOŞULUI.
AMATÓR	adj., s.	1. adj., s. doritor, dornic, iubitor, pofticios, rîvnitor, (pop.) poftitor, (reg.) poftăreț, poftos, pohtaci, (înv.) libovnic, rîvnaci. (~ de petreceri.)2. s., adj. diletant, neprofesionist. (Ciclist ~.)
AMATORÍSM	s.	diletantism, neprofesionalism, neprofesionism. (~ în pictură.)
AMĂGÍ	vb.	1. v. înşela.2. a ademeni, a atrage, a ispiti, a momi, a seduce, a tenta, (înv.) a aromi, a năpăstui, (fig.) a îmbia. (Perspectiva îl ~.)
AMĂGÍRE	s.	1. v. înşelare.2. v. seducere.3. iluzie, (livr.) himeră, (fig.) minciună. (N-a fost decît o ~.)
AMĂGÍT	adj.	1. v. înşelat.2. v. sedus.
AMĂGITÓR	adj., s.	1. v. înşelător.2. s., adj. v. sedu-cător.
amănúnt	adj.	v. AMĂNUNȚIT. AMPLU. DETALIAT. DEZVOLTAT.
AMĂNÚNT	s.	detaliu, (rar) amănunțime. (Ştie totul în ~.)
amănunți	vb.	v. FĂRÎMIȚA. MĂRUNȚI. SFĂRÎMA.
amănunțíme	s.	v. AMĂNUNT. DETALIU.
AMĂNUNȚÍT	adj., adv.	1. adj. amplu, detaliat, dezvoltat, (înv.) amănunt. (O relatare ~; un plan ~.)2. adj. atent, meticulos, migălos, minuțios, riguros, scrupulos, serios, (înv.) scump. (O cercetare ~ a faptelor.)3. adv. atent, îndeaproape. (Cercetează ~ lucrurile.)
AMĂRĂCIÚNE	s.	1. amăreală. (~ pelinului.)2. v. mîh-nire.
amăreá	s.	v. ARMURAR. SCAIUL-DRACULUI.
AMĂREÁLĂ	s.	1. amărăciune. (~ pelinului.)2. (BOT.; Polygala) (livr.) poligală.3. (BOT.; Polygala comosa) (reg.) şopîrliță.4. (BOT.; Polygala vul-garis) (reg.) şerpăriță, şerpîntă, şopîrliță.
AMĂRÎ	vb.	v. mîhni.
AMĂRÎT	adj.	1. v. supărat.2. nenorocit, prăpădit, (fig.) pîrlit. (Un funcționar ~.)
amărúş	s.	v. CĂLIN.
amărúță	s.	v. IARBA-GĂII.
AMBALÁ	vb.	v. împacheta.
ambalá	vb.	v. ANTRENA.
AMBALÁJ	s.	v. împachetare.
AMBALÁRE	s.	v. împachetare.
ambarcadér	s.	v. DEBARCADER.

ambasádă	s.	v. DELEGAŢIE.
AMBASADÓR	s.	(POL.) (înv.) legat.
AMBAZÓNĂ	s.	(FARM.) faringosept.
AMBIÁNT	adj.	înconjurător, (livr.) ambiental. (Mediul ~.)
AMBIÁNŢĂ	s.	v. mediu.
ambientál	adj.	v. AMBIANT. ÎNCONJURĂTOR.
ambigén	s., adj.	v. NEUTRU.
AMBIGUITÁTE	s.	v. echivoc.
ambíguu	adj.	v. neclar.
ÁMBII	num.	v. amîndoi.
ÁMBITUS	s.	(MUZ.) diapazon, întindere, registru.
AMBÍŢIE	s.	pretenţie, veleitate, (reg.) inaghie. (Om lipsit de ~ii.)
AMBIŢIONÁ	vb.	v. încăpăţîna.
AMBIŢIÓS	adj.	1. pretenţios, (rar) veleitar. (Om ~.)2. v. încăpăţînat.
AMBRANŞAMÉNT	s.	v. branşament.
ÁMBRĂ	s.	1. chihlimbar cenuşiu. (~ se formează în intestinul caşalotului.)2. ambră galbenă v. chihlimbar.
AMBULÁNŢĂ	s.	autosalvare, autosanitară, salvare, sanitară.
AMBUŞÚRĂ	s.	v. muştiuc.
AMELIORÁ	vb.	a (se) îmbunătăţi, a (se) îndrepta, (pop., fam. şi fig.) a (se) răzbuna. (Vremea s-a mai ~.)
AMELIORÁRE	s.	ameliorație, îmbunătățire, în-dreptare. (~ vremii.)
AMELIORÁŢIE	s.	1. v. ameliorare.2. (la pl.) v. îmbunătăţiri funciare.
AMENDÁ	vb.	a penaliza, (înv. şi reg.) a globi, a ştrăfui. (L-a ~ cu 5000 de lei.)
AMENDÁRE	s.	penalizare. (~ cuiva cu o sumă de bani.)
AMÉNDĂ	s.	penalitate, penalizare, (rar) penalizaţie, (înv. şi pop.) gloabă, (înv. şi reg.) ştraf, (prin Transilv.) birşag, dîrdală, (înv.) globire, hatalm, (turcism înv.) geremea. (I-a aplicat o ~ zdra-vănă.)
AMENINŢÁ	vb.	1. (prin Transilv.) a mănînţăla. (L-a ~ cu degetul.)2. a pîndi, (fig.) a paşte. (Îl ~ o mare primejdie.)3. a periclita, a primejdui. (Această situaţie îi ~ viaţa.)
AMENINŢÁRE	s.	1. (înv.) îngrozire. (~ cuiva cu moartea.)2. v. primejduire.3. v. primejdie.
AMENINŢÁT	adj.	periclitat, primejduit. (O fiinţă ~.)
AMENINŢĂTÓR	adj.	1. (înv. şi reg.) sperios. (Striga cu glas ~.)2. v. primejdios.
AMÉNT	s.	(BOT.) (pop.) mîţişor, rînsă, (reg.) mărţişor, mîţ, mugur. (~ul salciei atîrnă ca un ciucure.)
AMERINDIÉNI	s. pl.	indieni (pl.), piei-roşii (pl.). (~ii reprezintă populaţia băştinaşă din America.)
AMERIZÁJ	s.	v. amerizare.
AMERIZÁRE	s.	(AV.) amerizaj. (~ hidroavionului a decurs normal.)
AMÉSTEC	s.	1. combinaţie, (livr.) melanj, mixtură. (Un ~ de substanţe.)2. v. imixtiune.
AMESTECÁ	vb.	1. a combina. (~ mai multe substanţe.)2. (prin Transilv. şi Maram.) a sfeti. (~ cărţile de joc.)3. v. mesteca.4. v. corci.5. v. în-curca.6. a se băga, a interveni, a se vîrî. (Se ~ nechemat într-o discuţie.)
AMESTECÁRE	s.	1. combinare. (~ mai multor substanţe.)2. v. mestecare.3. v. corcire.
AMESTECÁT	adj.	1. diferit, eterogen, felurit, împestriţat, pestriţ, variat, (reg.) mistreţ. (Un public ~.)2. v. corcit.3. v. încurcat.
AMESTECĂTÚRĂ	s.	încîlceală, încîlcire, încîlcitură, încurcătură, (livr.) mixtură, (înv.) zăminteală, zămintitură, (fam.) bălmăjeală, mişmaş, talmeş-bal-meş. (Era o ~ de nedescris.)
AMEŢEÁLĂ	s.	1. (MED.) vertij, vîrtej, (înv.) scutură (A simţit o ~.)2. v. buimăceală.

AMEȚÍ	vb.	1. v. buimăci.2. v. îmbăta.
AMEȚÍT	adj.	1. v. buimac.2. zăpăcit, (fig.) beat, îmbătat. (~ de fericire.)3. v. beat.
AMEȚITÓR	adj.	1. (înv.) vîrtejitor, vîrtejos. (Senzație ~oare.)2. năucitor, uimitor, uluitor, (pop.) zăpăcitor, (fig.) nebun. (Un ritm ~.)3. tulbu-rător, (fig.) îmbătător. (Miresme ~oare.)4. v. ver-tiginos.
AMFETAMÍNĂ	s.	v. benzedrină.
AMFIARTRÓZĂ	s.	(ANAT.) articulație semimobilă.
AMFIBIÁN	s.	v. batracian.
amfibolíe	s.	v. AMBIGUITATE. ECHIVOC.
amfibológic	adj.	v. AMBIGUU. ECHIVOC.
AMFINÉURĂ	s.	(ZOOL.) amfineurian.
AMFINEURIÁN	s.	(ZOOL.) amfineură.
amfitrión	s.	v. GAZDĂ.
amiábil	adj.	v. BINEVOITOR.
AMIÁZĂ	s.	v. prînz.
AMÍC	s.	v. prieten.
AMICÁL	adj., adv.	1. adj. v. prietenesc.2. adv. v. prietenește.
AMÍCĂ	s.	v. prietenă.
amicíe	s.	v. AMICIȚIE. PRIETENIE.
AMICÍȚIE	s.	v. prietenie.
AMIDOPIRÍNĂ	s.	v. piramidon.
AMIDOTRIZOÁT	s.	v. odiston.
AMIGDÁLĂ	s.	(ANAT.) (pop.) ghindură, (Transilv.) mandulă.
AMIGDALÍTĂ	s.	(MED.) (pop.) gîlci (pl.), (reg.) bolfă.
AMILÁZĂ	s.	(BIOL.) 1. diastază.2. amilază salivară v. ptialină.
AMÍN	interj.	v. adio!
AMINOBENZÉN	s.	v. anilină.
AMINOFILÍNĂ	s.	v. miofilin.
AMINTÍ	vb.	1. a arăta, a cita, a indica, a menționa, a pomeni, a semnala, (rar) a semnaliza, (înv.) a memora, a prenumi, (fig.) a atinge. (Problema este ~ într-un document.)2. a evoca, a redeștepta. (A-i ~ vremurile de odinioară.)3. a ști. (Îți ~ cum erai acum doi ani?)
AMINTÍRE	s.	1. v. semnalare.2. v. pomenire.3. adu-cere-aminte, (astăzi rar) suvenir, (grecism înv.) promit. (Dulci ~.)4. memorie, minte. (I-au rămas în ~ toate aceste lucruri.)5. memorie, (înv.) pamente. (În ~ lui s-a ridicat un monument.)6. semn. (Îi cere o ~ spre a nu-l uita.)
AMITÓZĂ	s.	(BIOL.) sciziparitate, diviziune directă.
AMÎNÁ	vb.	1. (Transilv.) a tămînda. (~ plecarea.)2. (rar) a remite. (~ o tranzacție.)3. a încetini, a întîrzia. (~ producerea unui fenomen.)4. a lungi, a tărăgăna, a tergiversa, (livr.) a temporiza. (~ rezolvarea unei probleme.)5. v. păsui.6. v. prelungi.7. a lăsa. (Să ~ pe altă dată.)
AMÎNÁRE	s.	1. (Transilv.) tămîndare. (~ plecării.)2. încetinire, întîrziere. (~ producerii unui fenomen.)3. întîrziere, tărăgănare, tergiversare, (livr.) temporizare, (rar) tergiversațiune. (~ re-zolvării unei probleme.)4. v. păsuire.5. v. pre-lungire.
AMÎNDÓI	num.	ambii. (Au venit ~.)
AMNÁR	s.	I. (reg.) oțele (pl.). (Iască și ~ pentru aprinderea focului.) II. 1. (reg.) jug, (Mold. și Bucov.) pochiheci. (~ la războiul de țesut.)2. (Mold.) colțar. (~ul este stîlpul de la colțul unei case de țară.)

amnărí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
amnărít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHER-CHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
AMONIÁC	s.	(CHIM.) (înv.) spirt-de-ţipirig.
AMÓR	s.	1. v. iubire.2. v. iubit.
AMORÁŞ	s.	(ARTE PLAST.) putto.
amoréz	s.	v. AMANT. CONCUBIN. IUBIT. PRIETEN.
AMOREZÁ	vb.	v. îndrăgosti.
AMOREZÁT	adj.	v. îndrăgostit.
amoréză	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
AMÓRF	adj.	1. inform. (O masă ~ de ...)2. (CHIM.) necristalin. (Substanţă ~.)
amórfă	s.	v. SALCÎM-MIC.
AMORÓS	adj.	galant, sentimental. (Aventură, intrigă ~oasă.)
AMÓRSĂ	s.	v. nadă.
AMORŢEÁLĂ	s.	toropeală, toropire. (Stare de ~.)
AMORŢÍ	vb.	1. a insensibiliza. (Anestezicul ~ţesutul dureros.)2. a înţepeni, a paraliza. (Gerul îi ~ buzele.)
AMORŢÍT	adj.	1. înţepenit, (Transilv.) dreven. (~ de frig.)2. toropit. (~ de căldură.)
AMPLASÁ	vb.	a (se) aşeza, a (se) fixa, a (se) plasa, a (se) situa, a (se) stabili. (A ~ uzina în apropiere de ...)
AMPLASAMÉNT	s.	aşezare, loc, poziţie, (rar) situare, situaţie, (înv.) aşezământ, pusăciune, pusătură, pusoare, stat. (Un ~ potrivit pentru acea clădire.)
AMPLASÁRE	s.	1. aşezare, fixare, plasare, situare, stabilire. (~ noului obiectiv într-un loc adecvat.)2. v. aşezare.
AMPLIFICÁ	vb.	1. v. intensifica.2. a (se) intensifica, a (se) întări, a (se) mări, a (se) potenţa. (A ~ valoarea unei mărimi fizice.)3. v. adînci.
AMPLIFICÁRE	s.	1. amplificaţie, intensificare, întărire, mărire, potenţare. (~ unei mărimi fizice.)2. v. extindere.
AMPLIFICÁT	adj.	crescut, intensificat, întărit, mărit, potenţat, sporit. (O valoare fizică mult ~.)
AMPLIFICÁŢIE	s.	f. v. AMPLIFICARE.
AMPLOÁRE	s.	1. v. volum.2. v. proporţie.
amploiát	s.	v. FUNCŢIONAR. IMPIEGAT. SLUJBAŞ.
ÁMPLU	adj.	1. v. întins.2. bogat, cuprinzător, larg. (O perspectivă ~.)3. v. amănunţit.
ampréntă	s.	v. ATRIBUT. CALITATE. CARACTER. CARACTERISTICĂ. ÎNSUŞIRE. ÎNTIPĂRIRE. NOTĂ. PARTICULARITATE. PROPRIETATE. SEMN. SPECIFIC. TIPAR. TRĂSĂTURĂ. URMĂ.
AMPUTÁ	vb.	(MED.) a tăia. (I-a ~ un picior.)
AMPUTÁRE	s.	(MED.) amputaţie, tăiere. (~ braţului.)
AMPUTÁŢIE	s.	v. amputare.
AMULÉTĂ	s.	fetiş, talisman, (franţuzism) porte-bon-heur, (înv.) advar, baier.
AMÚRG	s.	v. înserare.
AMURGÍ	vb.	v. însera.
AMUŢÍ	vb.	1. v. muţi.2. v. înceta.
AMUZÁ	vb.	v. distra.
AMUZAMÉNT	s.	1. v. distracţie.2. distracţie, joacă, (înv.) zăbavă. (Dragostea nu este un ~.)
AMUZÁNT	adj.	1. v. agreabil.2. comic, hazliu, nostim, vesel, (livr.) ilar, ilariant, (pop.) poznaş, (Transilv., Ban. şi Olt.) şod. (O întîmplare ~.)3. nostim, (fam.) haios. (Ce chestie ~!)
AN	s.	1. (înv.) leat, veleat. (În ~ul 1600.)2. (ASTRON.) an bisect = an bisextil, (înv.) an visect; an bisextil v. an bisect.3. (la pl.) epocă, perioadă, timp, vreme. (În ~ii copilăriei.)

ANABOLÍSM	s.	v. asimilație.
ANACRÓNIC	adj.	(rar) anacronistic. (O situație ~.)
anacronístic	adj.	v. ANACRONIC.
ANACUZÍE	s.	(MED.) cofoză.
ANAERÓB	adj.	(BIOL.) anaerobiotic. (Microorga-nisme ~.)
ANAEROBIÓTIC	adj.	v. anaerob.
ANAEROBIÓZĂ	s.	(BIOL.) anoxibioză. (~ este forma de viață a organismelor anaerobe.)
ANAFILAXÍE	s.	v. alergie.
ANÁFURĂ	s.	(BIS.) (reg.) părticică. (~ se împarte credincioşilor după liturghie.)
ANAGNÓST	s.	(IST.) (înv.) citeț. (~ proveneau dintre sclavii cultivați.)
ANAGRÁMĂ	s.	(rar) antimetabolă. (~ numelui cuiva.)
ANAHORÉT	s.	v. pustnic.
ANALCÍD	s.	(CHIM.) hexaclorciclohexan.
ANALÉCTE	s. pl.	crestomație. (~le lui T. Cipariu.)
ANALFABÉT	s.	neştiutor de carte.
ANALGÉZIC	s., adj.	v. calmant.
ANALGEZÍNĂ	s.	v. antipirină.
ANALIZÁ	vb.	1. a cerceta, a examina, a investiga, a studia, a urmări, (livr.) a considera, (înv.) a medita, a privi, a socoti, (fig.) a explora, (înv. fig.) a scărmăna. (~ cauzele unui fenomen.)2. v. examina.3. a comenta, a explica, a interpreta, a tîlcui, (înv.) a întoarce, (fig.) a descifra. (~ un text literar.)
ANALIZÁRE	s.	1. v. analiză.2. comentare, explicare, interpretare, tîlcuire, (înv.) tîlcuială. (~ unui text literar.)
ANALÍZĂ	s.	1. analizare, cercetare, examen, examinare, investigare, investigație, studiere, studiu, (pop.) cercare, (înv.) răspicare, (fig.) explorare. (O ~ serioasă a problemelor.)2. v. exa-minare.3. (MED.) probă. (~ hepatică.)4. (CHIM.) analiză electrochimică v. electroanaliză.
ANALÓG	adj.	v. asemănător.
ANALOGÍE	s.	v. potrivire.
ANÁPODA	adv.	1. aiurea, prost, rău, (fam.) brambura. (Treburile mergeau ~.)2. aiurea, alan-dala, (fam.) brambura. (Lucrurile erau puse ~.)
ANARHÍST	adj., s.	(rar) libertar. (Concepții ~.)
ANARHOSINDICALÍSM	s.	(POL.) sindicalism.
ANASÓN	s.	(BOT.) anason-franțuzesc (Illicium anisatum) v. anason-stelat; anason-stelat (Illicium anisatum) = badian, anason-franţuzesc.
anason-dúlce	s.	v. MOLURĂ.
anason-máre	s.	v. MOLURĂ.
anason-nemțésc	s.	v. MOLURĂ.
ANASTIGMÁT	adj.	v. anastigmatic.
ANASTIGMÁTIC	adj.	(FIZ.) anastigmat. (Obiectiv fotografic ~.)
ANATÁS	s.	(MIN.) octaedrit.
ANATÉMĂ	s.	v. excomunicare.
ANATEMIZÁ	vb.	v. excomunica.
ANATEMIZÁT	adj.	v. excomunicat.
ANCHETÁ	vb.	(JUR.) a cerceta, a instrui, (livr.) a instrumenta. (A ~ un caz.)
ANCHETÁRE	s.	v. anchetă.

ANCHÉTĂ	s.	1. (JUR.) anchetare, cercetare, instruire, (livr.) instrumentare, (înv.) sprafcă, (rusism înv.) comandirovcă.2. v. sondaj.
ANCHILOZÁ	vb.	(MED.) a se înțepeni, a se prinde. (Reumatismul i-a ~ articulațiile.)
ANCHILOZÁRE	s.	v. anchiloză.
ANCHILOZÁT	adj.	(MED.) 1. înțepenit, prins. (Cu articulațiile ~.)2. v. inert.
ANCHILÓZĂ	s.	(MED.) anchilozare, înțepenire, prindere. (~ articulațiilor.)
ÁNCIE	s.	(MUZ.) pană. (~ unui instrument de suflat.)
ANCOLÁ	vb.	v. încleia.
ANCOLÁRE	s.	v. încleiere.
ANCORÁJ	s.	v. ancorare.
ANCORÁRE	s.	(TEHN., MAR.) ancoraj. (~ unei nave.)
ÁNCORĂ	s.	(MAR.) (înv. şi reg.) rac, (înv.) cătuşă, mîță.
ANDÍVĂ	s.	(BOT.; Cichorium endivia) cicoare de grădină.
ANDREÁ	s.	cîrlig, igliță, navetă. (~ pentru plase de pescuit.)
andreá	s.	v. SULĂ.
andrişeá	s.	v. PĂLĂRIA-CUCULUI.
ANDROGINÍE	s.	(MED.) pseudohermafroditism.
ANECDÓTĂ	s.	glumă, spirit, (reg.) polojenie, (fam.) banc. (A spus o ~ reuşită.)
anémic	adj.	v. MIC. REDUS. SLAB.
ANEMONĂ-DE-MÁRE	s.	v. actinie.
ANEMOSCÓP	s.	v. giruetă.
ANEMOTRÓP	s.	v. motor eolian.
ANESTEZIÁNT	s., adj.	v. anestezic.
ANESTÉZIC	s., adj.	(FARM.) anesteziant.
ANESTEZIE RAHIDIÁNĂ	s.	(MED.) rahianestezie.
ANESTEZÍST	s.	(MED.) (rar) narcotizator.
ANEURÍE	s.	(MED.) aneuroză.
ANEURÍNĂ	s.	(FARM.) orizanină, vitamina B1.
ANEURÓZĂ	s.	v. aneurie.
ANEVÓIE	adv.	1. v. abia.2. v. dificil.3. greu, (prin Transilv.) sichiş. (I-a restituit ~ împrumutul.)
anevoínță	s.	v. DIFICULTATE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PIEDICĂ. STAVILĂ.
ANEVOIÓS	adj.	1. v. dificil.2. delicat, dificil, gingaş, greu, (fig.) ingrat. (O misiune ~oasă.)3. dificil, greoi, (astăzi rar) silnic. (Un mers ~.)4. greu, mizerabil, necăjit, prost, rău, (înv. şi pop.) necăjos. (Un trai ~.)5. dificil, greu, (fig.) aspru, spinos. (Drumul ~ al cunoaşterii.)
ANÉX	adj.	1. v. auxiliar.2. v. anexat.
ANEXÁ	vb.	1. a (se) alătura, a (se) ataşa. (~ la memoriu actele necesare.)2. a alipi, a ataşa, a încorpora, (înv.) a întrupa, a lipi. (~ un teritoriu străin.)
ANEXÁRE	s.	alipire, anexiune, încorporare. (~ unui teritoriu străin.)
ANEXÁT	adj.	v. anex.
ANÉXĂ	s.	v. adaos.
ANEXÍTĂ	s.	(MED.) (rar) salpingoovarită.
ANEXIÚNE	s.	v. anexare.

ANGAJÁ	vb.	1. a băga, a încadra, a lua, a numi, a primi, (înv. şi pop.) a năimi. (Îl ~ într-un serviciu.)2. a se băga, a intra, a se încadra, a se tocmi, a se vîrî, (pop.) a se învoi, a merge, a se năimi, a se prinde, a veni, (prin Mold. şi Bucov.) a se apuca. (S-a ~ argat.)3. a făgădui, a se îndatora, a se însărcina, a se obliga, a promite, (înv. şi reg.) a jurui, a se prinde, (înv.) a se adeveri, a se apuca, (fig.) a se lega. (Se ~ să facă următoarele...)
ANGAJAMÉNT	s.	1. asigurare, cuvînt, făgăduială, făgăduinţă, legămînt, promisiune, vorbă, (astăzi rar) parolă, (înv. şi reg.) juruită, (reg.) făgadă, (Transilv.) tagădaş, (Mold.) juruinţă, (înv.) promitere, sfătuit, (turcism înv.) bacalîm. (Şi-a ţinut ~ul.)2. îndatorire, obligaţie, sarcină, (pop.) legătură. (Ce ~e ai?)
ANGAJÁRE	s.	1. încadrare, numire, primire. (~ lui s-a făcut pe loc.)2. intrare, încadrare. (După ~ lui în serviciu.)
ANGAJÁT	s.	1. salariat, slujbaş, (înv. şi pop.) năimit, (pop. şi fam.) simbriaş, (înv.) lefegiu, supus. (Era ~ al statului.)2. (la pl.) personal, salariaţi (pl.), slujbaşi (pl.). (~ţi ai unei instituţii.)
angélic	adj.	v. ÎNGERESC. SERAFIC.
angelínă	s.	v. ANGHELICĂ.
ANGHELÍCĂ	s.	(BOT.; Angelica archangelica) (rar) angelină, (reg.) buciniş.
ANGHÍLĂ	s.	(IHT.; Anguilla anguilla) (rar) ţipar.
ANGHINÁRE	s.	(BOT.; Cynara scolymus) (rar) scolim, (reg.) carciofoi.
ANGHÍNĂ	s.	1. (înv.) coracă.2. anghină diftерică v. difterie.
anghínă	s.	v. SCARLATINĂ.
ANGIÓM	s.	(MED.) nev vascular.
ANGIOTENSÍNĂ	s.	v. renină.
ANGLOFÍL	adj., s.	angloman.
ANGLOFILÍE	s.	anglomanie.
ANGLOMÁN	adj., s.	v. anglofil.
ANGLOMANÍE	s.	v. anglofilie.
angoasá	vb.	v. NELINIŞTI.
angoásă	s.	v. NELINIŞTE.
ANGROSÍST	s., adj.	(înv.) toptangiu. (Negustor ~.)
ANGULÁR	adj.	v. unghiular.
angulós	adj.	v. ANGULAR. UNGHIULAR.
ANHIDRÍDĂ	s.	(CHIM.) anhidridă arsenioasă v. arsenic; anhidridă azotică v. pentoxid de azot; anhidridă carbonică v. bioxid de carbon; anhidridă fosforică v. pentoxid de fosfor; anhidridă sulfurică v. trioxid de sulf; anhidridă sulfuroasă = bioxid de sulf.
ANIHILÁ	vb.	1. a anula, a contracara, a împiedica, a neutraliza, a zădărnici. (A ~ efectele nefaste ale...)2. a anula, a neutraliza, a paraliza. (O sfială îi ~ orice mişcare.)
ANIHILÁRE	s.	anulare, contracarare, împiedicare, neutralizare, zădărnicire. (~ efectelor negative ale...)
ANILÍNĂ	s.	(CHIM.) aminobenzen, fenilamină.
ANIMÁ	vb.	v. însufleţi.
ANIMÁL	s.	creatură, dobitoc, făptură, fiinţă, lighioană, necuvîntător, vietate, viеţuitoare, (înv.) dihanie, săzdanie, (fig.) suflare, (înv. fig.) zidire, zidiтură. (~ele pădurii.)
ANIMÁLIC	adj.	v. bestial.
animalícul	s.	v. SPERMATOZOID.
ANIMALICULÍST	s.	(BIOL.) spermatist.
ANIMALITÁTE	s.	v. bestialitate.

ANIMALIZÁ	vb.	v. abrutiza.
ANIMALIZÁRE	s.	v. abrutizare.
ANIMALIZÁT	adj.	v. abrutizat.
ANIMÁRE	s.	v. însufleţire.
ANIMÁT	s., adj.	1. s., adj. (GRAM.) (rar) sexuat. (Genul ~ şi genul inanimat.)2. adj. v. însufleţit, viu. (O discuţie ~.)3. adj. v. însufleţit.
ANIMATÓR	s.	însufleţitor, (fig.) suflet. (El este ~ul întregii acţiuni.)
ANIMÁŢIE	s.	1. antren, însufleţire, vioiciune, (rar) vivacitate, (fig.) viaţă. (O petrecere plină de ~.)2. v. forfotă.
ANIMOZITÁTE	s.	1. v. neînţelegere.2. v. duşmănie.
aniná	vb.	v. AGĂŢA. APUCA. ATÎRNA. PRINDE. SPÎNZURA. SUSPENDA. ŢINE.
aninăre	s.	v. AGĂŢARE. AGĂŢAT. ATÎRNARE. ATÎRNAT. PRINDERE. PRINS. SPÎNZURARE. SPÎNZURAT. SUSPENDARE.
ANINÁŞ	s.	(BOT.; AInus viridis) liliac-de-munte.
aninát	adj.	v. AGĂŢAT. ATÎRNAT. SPÎNZURAT. SUSPENDAT.
aninát	s.	v. AGĂŢARE. AGĂŢAT. ATÎRNARE. ATÎRNAT. PRINDERE. PRINS. SPÎNZURARE. SPÎNZURAT. SUSPENDARE. SUSPENDAT.
aninătoáre	s.	v. AGĂŢĂTOARE. ATÎRNĂTOARE. GAICĂ.
ANIÓN	s.	(FIZ.) 1. ion negativ.2. anion macro-molecular v. macroanion.
ANIONÍT	s.	(CHIM.) răşină anionactivă.
ANISIÁN	s., adj.	(GEOL.) virglorian.
ANISÓL	s.	(CHIM.) metoxibenzen, eter fenilmetilic.
ANIVERSÁ	vb.	a celebra, a prăznui, a sărbători, a serba, a ţine, (înv. şi reg.) a prăznici. (~ un secol de independenţă.)
ANIVERSÁRE	s.	1. celebrare, prăznuire, sărbătorire, serbare, (reg.) prăznuială. (~ unui secol de la...)2. zi aniversară, ziua naşterii. (~ lui este la 20 mai.)
ANIZOGAMÉT	s.	v. heterogamet.
ANIZOGAMÍE	s.	v. heterogamie.
ANIZOTRÓP	s., adj.	(FIZ.) eolotrop. (Corp ~.)
ANIZOTROPÍE	s.	(FIZ.) eolotropie. (~ unui corp.)
ANÓD	s.	(FIZ.) pol pozitiv, (înv.) placă.
anodín	adj.	v. NEIMPORTANT. NEÎNSEMNAT.
ANODÓNTĂ	s.	v. scoică de baltă.
ANOMALÍE	s.	1. v. abatere.2. cusur, defect, (pop.) meteahnă. (~ congenitală.)
ANONÍM	adj.	1. necunoscut, neidentificat, neştiut. (Autor ~.)2. nesemnat. (Lucrare ~.)
ANOREXÍE	s.	(MED.) inapetenţă.
ANORGÁNIC	adj.	mineral, neorganic. (Substanţă ~.)
ANORMÁL	adj.	1. nefiresc, nenormal, neobişnuit. (O situaţie ~.)2. v. patologic.
anormalitáte	s.	v. INFIRMITATE. INVALIDITATE.
ANÓST	adj.	1. v. plictisitor.2. v. monoton.
anosteálă	s.	v. PLICTISEALĂ. URÎT.
aností	vb.	v. PLICTISI. SĂTURA. URÎ.
ANOTÍMP	s.	sezon, (înv. şi reg.) timp, (înv.) stagiune. (Cele patru ~uri ale anului.)
ANOXIBIÓZĂ	s.	v. anaerobioză.

ANSÁMBLU	s.	1. întreg, tot. (Un ~ unitar.)2. totalitate. (Aceste elemente alcătuiesc un ~.)3. v. sistem.4. colectiv, formație, trupă. (~ artistic.)5. ansamblu statistic v. colectivitate statistică.
ANSERIFÓRMĂ	s.	(ORNIT.) palmiped.
ANTAGÓNIC	adj.	v. antagonist.
ANTAGONISM MICROBIÁN	s.	v. antibioză.
ANTAGONÍST	adj.	antagonic, opus, potrivnic. (Interese ~.)
ANTEBRÁȚ	s.	(ANAT.) (reg.) pulpa mîinii.
ANTECEDÉNȚĂ	s.	v. prioritate.
ANTECESÓR	s.	v. predecesor.
antegárdă	s.	v. AVANGARDĂ.
ANTÉNĂ	s.	(ZOOL.) mustață. (~ artropodelor.)
antép	s.	v. MAHALEB. VIŞIN TURCESC.
ANTEPÓRT	s.	(MAR.) v. avanport.
ANTÉRĂ	s.	(BOT.) (rar) polinie. (~ staminei.)
ANTEREVOLUȚIONÁR	adj.	v. prerevoluționar.
ANTERIÓR	adj.	1. (local) dinainte. (Partea ~ a căruței.)2. (temporal) dinainte, precedent, pre-mergător, trecut, (înv.) precezător. (Scrisoarea ~.)
ANTERIORITÁTE	s.	v. prioritate.
ANTERÍU	s.	reverendă, sutană, (Ban. şi Transilv.) mintie, (înv.) libadea. (~ preoțesc.)
ANTESTÉPĂ	s.	v. silvostepă.
ANTEVORBITÓR	s.	preopinent.
ANTIBIÓZĂ	s.	(BIOL.) antagonism microbian.
ANTÍC	adj.	vechi. (Cultura, lumea ~.)
ANTICALÓRIC	s., adj.	v. febrifug.
ANTICÁMERĂ	s.	sală. (Aşteaptă în ~!)
ANTICÁR	adj.	v. antitanc.
ANTICÁR	s.	(franțuzism) buchinist.
anticár	s.	v. ARHEOLOG.
ANTICARIÁT	s.	anticărie.
anticáriu	adj.	v. ARHEOLOGIC.
ANTICATALÍZĂ	s.	(CHIM.) cataliză negativă.
ANTICĂRÍE	s.	v. anticariat.
ANTICHITÁTE	s.	vechime, (înv.) străvechime, vechie. (Vestigii din ~.)
ANTICIPÁ	vb.	1. v. prevesti.2. v. presimți.
ANTICIPÁRE	s.	v. anticipație.
ANTICIPÁT	adj.	prealabil, preliminar, premergător. (O condiție ~.)
ANTICIPÁȚIE	s.	anticipare. (Literatură de ~.)
ANTICONCEPTÍV	adj., s.	v. anticoncepțional.
ANTICONCEPȚIONÁL	adj., s.	(FARM.) anticonceptiv, contraceptiv.
ANTICONGELÁNT	s.	(CHIM.) aditiv depresant.
ANTIDEMOCRÁT	adj.	v. antidemocratic.
ANTIDEMOCRÁTIC	adj.	(POL.) antidemocrat. (Măsuri ~.)
ANTIDIARÉIC	adj., s.	(FARM.) constipant, (înv.) strîngător.

ANTIDÓT	s.	(FARM.) (rar) contraotravă, contra-venin, (înv.) antifarmac. (Stricnina este ~ pentru barbiturice.)
ANTIELECTRÓN	s.	v. pozitron.
antifarmác	s.	v. ANTIDOT.
ANTIFEBRÍL	s., adj.	v. febrifug.
ANTIHELMÍNTIC	s., adj.	v. vermifug.
ANTIINTELECTUALÍSM	s.	(FILOZ.) iraționalism.
ANTILUÉTIC	s., adj.	(FARM.) antisifilitic, spirocid. (Bismutul este un ~.)
ANTIMALÁRIC	s., adj.	(FARM.) antipaludic. (Chinina este un ~.)
antimetábolă	s.	v. ANAGRAMĂ.
ANTIMONÁRHIC	adj.	(POL.) antimonarhist, contramonarhist. (Mişcare ~.)
ANTIMONARHÍST	adj.	v. antimonarhic.
ANTIMONIÁT	s.	(CHIM.) hexahidroxiantimoniat.
ANTIMONÍT	s.	v. stibină.
ANTIMÓNIU	s.	(CHIM.) stibiu, (înv.) sîrmea, surmă.
ANTIOXIDÁNT	s.	(CHIM.) antioxigen, inhibitor de oxidare. (Fenolul este un ~.)
ANTIOXIGÉN	s.	v. antioxidant.
ANTIPALÚDIC	s., adj.	v. antimalaric.
antipát	s.	v. PROCONSUL.
ANTIPÁTIC	adj.	dezagreabil, neplăcut, nesuferit, respingător, scîrbos. (Un om ~.)
ANTIPATÍE	s.	aversiune, ostilitate, pornire, repulsie, resentiment, (livr.) repugnanță, resimțămînt. (Simte o vizibilă ~ față de el.)
ANTIPIRÉTIC	s., adj.	v. febrifug.
ANTIPIRÍNĂ	s.	(FARM.) 1. analgezină, fenazonă. (~ se foloseşte împotriva febrei.)2. antipirină salicilică v.
ANTIREFORMÍST	adj.	contrareformist. (Mişca-re ~.)
antirevoluționár	adj.	v. CONTRAREVOLUȚI-ONAR.
ANTISÉR	s.	(FARM.) ser specific.
ANTISIFILÍTIC	s., adj.	v. antiluetic.
ANTISPASMÓDIC	s., adj.	(FARM.) antispastic, spasmolitic. (Atropina este un ~.)
ANTISPÁSTIC	s., adj.	v. antispasmodic.
antíst	s.	v. EFOR. EPITROP. PRIMAR.
ANTITÁNC	adj.	(MIL.) anticar. (Tun ~.)
ANTITÉRMIC	s., adj.	v. febrifug.
ANTITETÁNIC	adj.	(FARM.) antitetanos. (Ser ~.)
ANTITETÁNOS	adj.	v. antitetanic.
ANTITÉTIC	adj.	contrar, opus. (Poziții ~.)
ANTITÉZĂ	s.	opoziție. (Relații de ~.)
ANTITOTALITÁR	adj.	(POL.) antitotalitarist. (Atitudine ~.)
ANTITOTALITARÍST	adj.	v. antitotalitar.
ANTOFÍTĂ	s.	v. fanerogamă.
ANTOLOGÍE	s.	(livr.) florilegiu. (~ de poezie lirică.)
ANTONÍCĂ	s.	(BOT.; Chaerophyllum aromaticum) (reg.) borşer, crastavan, laba-gîştii.
antonomasíe	s.	v. ANTONOMAZĂ.
ANTONOMÁZĂ	s.	(LIT.) (rar) antonomasie. (~ este o figură de stil.)

ANTOZOÁR	s.	(ZOOL.; Anthozoa) coralier.
ANTRÁCT	s.	pauză. (~ul unui spectacol.)
ÁNTRAX	s.	(MED., MED. VET.) cărbune, dalac, pustulă malignă, (reg.) armurare, armurariță, bubă (neagră, rea), marmură, răsfug, talan, băşică rea, sînge mohorît, (prin Munt.) pripit, (prin Ban. şi Munt.) spurcat, (înv.) serpengea.
ántrax	s.	v. RUBIN.
ANTRÉN	s.	v. animație.
ANTRENÁ	vb.	1. v. mobiliza.2. a împinge, a tîrî. (Îl ~ în acțiuni nesăbuite.)3. (fig.) a se ambala, a se aprinde, a se înfierbînta, a se înflăcăra. (Se ~ într-o discuție.)
ANTRENÁNT	adj.	1. v. mobilizator.2. v. agreabil.
ANTRENÁRE	s.	v. mobilizare.
ANTRENÓR	s.	(TEHN.) portsatelit.
ANTREPRENÓR	s.	(rusism înv.) podreadcic. (~ul unei lucrări de construcție.)
ANTREPRÍZĂ	s.	(înv.) podrad. (~ condusă de un antreprenor.)
ANTRESÓL	s.	v. mezanin.
ANTRÉU	s.	v. vestibul.
ANTRICÓT	s.	cotlet, (prin Mold.) tarac. (~ de porc.)
ANTROPOFÁG	s.	v. canibal.
ANTROPOFAGÍE	s.	v. canibalism.
ANTROPOGÉN	s.	v. cuaternar.
ANTROPOGENÉZĂ	s.	(BIOL.) antropogenie. (~ studiază dezvoltarea omului.)
ANTROPOGENÍE	s.	v. antropogeneză.
ANTROPOGEOGRAFÍE	s.	geografia populației, geografie antropologică, geografie umană.
ANTROPOÍD	s., adj.	antropomorf. (Maimuță ~.)
ANTROPOMÓRF	s., adj.	v. antropoid.
ANTROPONÍM	s.	(LINGV.) antroponimie.
ANTROPONÍMIC	adj., s.	(LINGV.) 1. adj. antro-ponomastic. (Studii ~.)2. s. v. antroponim.
ANTROPONIMÍE	s.	(LINGV.) antroponomastică. (~ studiază numele de persoane.)
ANTROPONOMÁSTIC	adj.	v. antroponimic.
ANTROPONOMÁSTICĂ	s.	v. antroponimie.
ANTURÁJ	s.	1. companie, societate, tovărăşie, (grecism înv.) sinanstrofie. (A petrecut ore agreabile în ~ul ei.)2. v. mediu.
ANULÁ	vb.	1. v. abroga.2. v. rezilia.3. v. contra-manda.4. a desființa, (fig.) a ridica. (A ~ orice restricție.)5. v. infirma.6. v. paraliza.7. a eli-mina, a înlătura, a scoate, a suprima, a şterge, a tăia, (reg.) a ştricui. (~ un rînd, un fragment dintr-un text.)8. v. anihila.
ANULÁRE	s.	1. v. abrogare.2. v. nulitate relativă.3. v. reziliere.4. v. contramandare.5. desființare, (fig.) ridicare. (~ oricărei restricții de circulație.)6. v. infirmare.7. eliminare, îndepărtare, înlăturare, scoatere, suprimare, ştergere, tăiere. (~ unui rînd dintr-un text.)8. (concr.) ştersătură, tăietură. (~ într-un text.)9.
ANULÁT	adj.	1. v. abrogat.2. v. reziliat.3. v. con-tramandat.4. eliminat, înlăturat, scos, suprimat, şters, tăiat. (Un paragraf, un rînd ~.)
ANÚME	adv., adj.	1. adv. v. adică.2. adv. dinadins, expres, intenționat, înadins, special. (A procedat ~ în acest sens.)3. adv. special, (înv.) special-mente. (M-am dus ~ la el.)4. adj. v. anumit.

ANUMÍT	adj.	1. anume, aparte, deosebit, special, (înv. şi pop.) osebit. (Cu o metodă ~.)2. cu-noscut, determinat, fixat, hotărît, precizat, rînduit, specificat, stabilit, statornicit. (La o dată ~.)3. oarecare, (înv.) oarecine. (Vorbea cu un ~ dispreţ.)
ANÚNŢ	s.	1. afiş, înştiinţare, (livr.) placat, (pop.) afipt, (înv.) publicaţie. (Un ~ indica orarul.)2. v. comunicare.
ANUNŢÁ	vb.	1. a comunica, a transmite, a vesti, (înv.) a porunci, a soli. (I-am ~ sosirea mea.)2. v. informa.3. v. comunica.4. a încunoştinţa, a înştiinţa, a vesti, (înv.) a publica, a publicarisi, a publicălui, a publicui. (~ ceva cuiva.)5. v. de-clara.6. v. prevesti.
ANUNŢÁRE	s.	1. comunicare, vestire. (~ sosirii lui.)2. v. informare.3. încunoştinţare, înştiinţare, vestire, (înv.) publicare, publicaţie, publicuire. (~ a ceva cuiva.)
ANUNŢĂTÓR	s.	prevestitor, vestitor. (Rîndunele sînt ~oarele primăverii.)
ANURÍE	s.	(MED.) (pop.) zăbreală. (~ se manifestă în bolile renale.)
ÁNUS	s.	(ANAT.) (pop.) cur, (reg.) găoază.
ANVELÓPĂ	s.	v. supracopertă.
ANVERGÚRĂ	s.	(fam. fig.) calibru. (Spectacol de mare ~.)
an viséct	s.	v. AN BISECT. AN BISEXTIL.
anxietáte	s.	v. FRĂMÎNTARE. GRIJĂ. ÎNGRIJO-RARE. NELINIŞTE. TEMERE.
ANXIOLÍTIC	s., adj.	v. ataraxic. (~ul este un deconectant.)
anxiós	adj.	v. ÎNGRIJORAT. NELINIŞTIT.
aoáce	adv.	v. ACOLO. AICI.
AOLÉU	interj.	v. of.
aolí	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
aórea	adv.	v. CÎTEODATĂ. UNEORI.
apa-mórţilor	s.	v. FATA MORGANA.
apár	s.	v. CORĂBIER. SACAGIU.
APARÁT	s.	1. (TEHN.) maşină. (~ de bărbierit.)2. instrument. (Un ~ pentru curăţat cartofii.)3. (ANAT., FIZIOL.) sistem. (~ circular, cardio-vascular etc.)4. (ANAT.) aparat Golgi v. dictiozom.
APARATÁJ	s.	v. aparatură.
APARATÚRĂ	s.	(TEHN.) aparataj. (O ~ modernă.)
APARÉNT	adj.	(rar) părelnic, (înv. şi reg.) părut. (Linişte ~.)
APARÉNŢĂ	s.	(înv.) părere, părut. (Ceea ce vezi e doar o ~.)
APARÍŢIE	s.	1. ivire, producere. (~ unui nou feno-men.)2. ivire, (fig.) geneză, încolţire, înfiripare, năştere. (Istorica ~ a unei idei măreţe.)3. publi-care, tipărire. (După ~ romanului.)4. v. fantomă.
APARTAMÉNT	s.	(înv.) odaie. (Un ~ cu două camere.)
APÁRTE adv.,	adj.	1. adv. v. separat.2. adj. v. anu-mit.3. adj. deosebit, distinct, separat, special. (Un capitol ~ din lege.)4. adj. deosebit, particular, special, specific, sui generis. (Are un gust ~.)5. adj. deosebit, individual, neobişnuit, singular, special, (livr.) insolit. (Un caz ~.)6. adj. v. ales.
APARTENÉNŢĂ	s.	provenienţă. (Care este ~ acestui utilaj?)
APARTÍD	adj.	v. apartinic.
APARTÍDIC	adj.	v. apartinic.
APARTÍNIC	adj.	apartid, apartidic. (Organizaţie ~.)
APARŢÍNE	vb.	a depinde, a ţine. (Trustul ~ de minister.)
apárul	s.	art. v. VĂRSĂTORUL.
APÁTIC	adj.	v. indiferent.

APATÍE	s.	v. indiferență.
apa-trîndului	s.	v. DIZENTERIE.
ÁPĂ	s.	1. v. pîrîu.2. v. rîu.3. v. fluviu.4. v. mare.5. v. ocean.6. fîntînă.7. v. cişmea.8. v. trans-piraţie.9. (CHIM.) apă de Colonia = colonie, (pop.) odicolon; apă de var v. lapte de var; apă minerală = borviz, (reg.) borcut, (înv.) apă gazoasă, apă metalică, apă metalicească; apă oxigenată = peroxid de
ápă	s.	v. CIROZĂ HIDRICĂ. HIDROPIZIE. LACRIMI. SALIVĂ. SCUIPAT. SCUIPĂTURĂ. SPUTĂ.
apă-álbă	s.	v. ALBEAŢĂ. CATARACTĂ.
apă-boteáză	s.	v. BOBOTEAZĂ.
apă gazoásă	s.	v. APĂ MINERALĂ. BORVIZ. SIFON.
apă metálică	s.	v. APĂ MINERALĂ. BORVIZ.
apă metaliceáscă	s.	v. APĂ MINERALĂ. BORVIZ.
APĂRÁ	vb.	1. a feri, a ocroti, a păzi, a proteja, (livr.) a prezerva, a salvgarda, (astăzi rar) a scuti, (înv. şi pop.) a oblădui, (înv. şi reg.) a ocoli, (înv.) a veghea, (fig.) a acoperi. (Să-i ~ de primejdie.)2. (grecism înv.) a (se) diafendisi. (Se ~ împotriva duşmanului.)3. (înv. şi pop.) a ţine. (A ~ multă vreme cetatea.)4. (JUR.) (înv.) a sprijini. (L-a ~ în proces.)5. v. pleda.6. v. dez-vinovăţi.
apărá	vb.	v. EVITA. FERI. ÎMPIEDICA. ÎN-DEPĂRTA. ÎNLĂTURA. OCOLI. OPRI. PREÎNTÎM-PINA. PREVENI. REFUZA. RESPINGE. REŢINE.
APĂRÁIE	s.	apărie, baltă, băltoacă, lăcăraie, lăcărie, udătură, (pop.) udeală. (Era o ~ pe jos!)
APĂRÁRE	s.	1. ferire, ocrotire, păzire, protejare, (livr.) salvgardare, (înv. şi pop.) oblăduire. (~ ţării de primejdii.)2. ocrotire, protecţie, sprijin, (înv. şi pop.) oblăduire, (înv.) apărămînt, scuteală, scutinţă, scutire, (fig.) scut. (~ împotriva incendiilor.)3. asigurare, pază, protecţie, protejare, securitate, siguranţă. (Măsuri de ~.)4. v. pledare, susţinere. (~ cauzei cuiva.)5. (livr.) prezervare, prezervaţie. (Instinc-tul de ~.)6. v. defensivă.
APĂRÁT	adj.	v. adăpostit.
apărămînt	s.	v. APĂRARE. OCROTIRE. PRO-TECŢIE. SPRIJIN.
APĂRĂTOÁRE	s.	I. 1. v. gardă.2. (reg.) ceatlău, gînj. (~ la sanie.) II. 1. (BOT.; Calamintha clinopodium) (reg.) somnişor.2. (BOT.; Mentha pulegium) (pop.) izmă proastă, (reg.) busu-ioc-de-cîmp, busuiocul-cerbilor, (Transilv.) polei.
apărătoáre	s.	v. COARDĂ. EVANTAI.
APĂRĂTÓR	s.	1. ocrotitor, protector, sprijin, spriji-nitor, susţinător, (rar) proteguitor, protejator, (înv.) arca, părtinitor, păzitor, priitor, scutitor, (fig.) reazem. (El era ~ul său.)2. v. avocat.3. v. fundaş.
APĂRĂTÚRĂ	s.	branişte, opritură. (Locul în pădure unde copacii au fost tăiaţi se numeşte ~.)
apărătúră	s.	v. FORTIFICAŢIE. ÎNTĂRITURĂ.
APĂREÁ	vb.	1. a se arăta, a se ivi, a se vedea, a se zări, (italienism înv.) a spunta. (Nu ~ cu săptămînile la bibliotecă.)2. a se arăta, a se ivi, a pica, (înv. şi reg.) a se scociorî, (înv.) a se sfeti. (Atunci a ~ şi el.)3. v. înfăţişa.4. a se arăta, a se ivi, (înv.) a mijloci, (fig.) a încolţi, a se înfiripa, a înflori, a se naşte. (Un zîmbet ~ pe faţa lui.)5. a se arăta, a se ivi, a se înfăţişa, a se revela, (înv. şi pop.) a se dezveli. (Cîmpia ~ în toată splendoarea ei.)6. a se arăta, a ieşi, a se ivi. (A ~ iarba.)7. a-i da, a-i ieşi. (Copacului i-au ~ frunzele.)8. v. răsări.9. a se arăta, a se ivi, a miji, (reg.) a (se) iţi, a (se) slomni. (Au ~ zorii.)10. v. stîrni.11. v. produce.12. a se declara, a se ivi. (A ~ o epidemie.)13. a ieşi, a se publica, a se tipări. (A~ un nou dictionar.)
APĂRÍE	s.	v. apăraie.
APĂSÁ	vb.	1. v. presa.2. v. insista.

apăsá	vb.	v. ASUPRI. AVEA. CHINUI. CÎNTĂRI. CONSUMA. COPLEŞI. COVÎRŞI. CUPRINDE. EXPLOATA. FRĂMÎNTA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. MUNCI. NĂPĂDI. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. RĂZBI. TIRANIZA. URGISI.
APĂSÁRE	s.	1. greutate, presare, presiune, strînsoare, (rar) strînsură. (Simţea o uşoară ~.)2. v. greutate.
apăsare	s.	v. ASUPRIRE. EXPLOATARE. ÎMPILARE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PRIGOANĂ. PRIGONIRE. URGISIRE.
APĂSÁT	adj.	1. comprimat, presat, (înv.) strîns. (O piesă bine ~.)2. îndesat. (Cu paşi ~ţi.)
apăsát	adj., s.	v. ASUPRIT. EXPLOATAT. ÎMPILAT. NĂPĂSTUIT. OPRIMAT. OROPSIT. PERSECUTAT. PRIGONIT. URGISIT.
APĂSĂTÓR	adj., s.	1. adj. copleşitor, covîrşitor, greu, împovărător, (livr.) oneros. (Îndatoriri ~oare.)2. adj. v. greu.3. adj. v. deprimant.4. s. călcător, ceapraz. (~ la maşinile de cusut.)
apăsătór	adj., s.	v. ASUPRITOR. EXPLOATATOR. ÎMPILĂTOR. OPRESIV. OPRESOR. PERSECUTOR. PRIGONITOR.
apăsătór	s.	v. MAI.
apă sfinţítă	s.	v. AGHEASMĂ.
apă táre	s.	v. ACID AZOTIC. ACID NITRIC.
APĂTÓS	adj.	apos, (reg.) puhav, (Bucov.) toplicios. (Un teren ~.)
apă víe	s.	v. ACID AZOTIC. ACID NITRIC.
APÉL	s.	1. chemare. (~ lansat către electorat.)2. (pop.) strigare. (Face ~ul la şcoală.)3. v. cerere.
APELÁ	vb.	v. cere.
APELÁRE	s.	v. solicitare.
apelatív	adj.	v. COMUN.
APELATÍV	s.	atribut, calificativ, nume. (Îl cheamă cu ~ul: băiete!)
apelpisí	vb.	v. DESPERA. DEZNĂDĂJDUI. EXAS-PERA.
apelpisíe	s.	v. DESPERARE. DEZNĂDEJDE.
apelpisít	adj.	v. DESPERAT. DEZNĂDĂJDUIT.
APÉNDICE	s.	v. adaos.
APERITÍV	s.	gustare, mezelic, (înv.) zacuscă. (A luat un ~.)
APERTÚRĂ	s.	v. unghiulaţie.
apertúră	s.	v. DESCHIDERE. DESCHIZĂTURĂ. GAURĂ. ORIFICIU.
APETISÁNT	adj.	v. gustos.
APETISÁNT	adj.	v. SEDUCĂTOR.
APETÍT	s.	poftă. (Nu prea are ~.)
APICULTÓR	s.	albinar, prisăcar, stupar, (înv. şi reg.) mierar. (~ul se ocupă cu creşterea albinelor.)
APICULTÚRĂ	s.	albinărie, albinărit, prisăcărie, prisăcărit, stupărie, stupărit. (Albinarul se ocupă cu ~.)
APIONÍNĂ	s.	(CHIM.) pioctanină, piocten.
APLACENTÁRĂ	s.	(ZOOL.) metateriană.
APLANÁ	vb.	a înlătura, (rar) a pacifica, (fig.) a dezamorsa. (~ un conflict.)
APLANÁRE	s.	înlăturare, (rar) pacificare, (fig.) dezamorsare. (~ neînţelegeri.)
APLAUDÁ	vb.	(înv.) a plăsa. (Îl ~ cu căldură.)
aplaudări	s. pl.	v. APLAUZE.
APLÁUZE	s. pl.	(rar) aplaudări (pl.). (~le nu mai încetau.)

APLECÁ	vb.	I. 1. a atîrna, a cădea, a (se) coborî, a (se) culca, a (se) curba, a (se) înclina, a (se) încovoia, a (se) îndoi, a (se) lăsa, a (se) pleca, (înv. şi pop.) a (se) povedi, (reg.) a (se) poligni, (înv.) a (se) închina. (Crengile se ~ de rod.)2. v. po-vîrni.3. v. strîmba. II. (Mold., Bucov., Transilv. şi Ban.) a i se ciumurlui. (A mîncat ceva şi i s-a ~.)
aplecá	vb.	v. ALĂPTA.
APLECÁRE	s.	I. 1. culcare, culcat, curbare, încli-nare, încovoiere, îndoire, plecare. (~ crengilor încărcate de rod.)2. v. povîrnire.3. v. strîmbare. II. 1. v. aptitudine.2. v. simţ.3. v. tendinţă.
APLECÁT	adj.	1. curbat, înclinat, încovoiat, îndoit, lăsat, plecat, (reg.) polignit. (Copac cu crengile ~.)2. v. povîrnit, (reg.) şoldit, şoldiu, (Ban.) şovîi. (O casă ~.)3. v. înclinat.4. v. adus.
APLECÁT	s.	(MED.) indigestie, (pop.) plecate (pl.), (reg.) îndesoare, (Mold., Bucov., Transilv. şi Ban.) ciumurluială.
aplecăciúne	s.	v. APLECARE. APLICAŢIE. APTITUDINE. ATRACŢIE. CHEMARE. DAR. HAR. ÎNCLINARE. ÎNCLINAŢIE. ÎNZESTRARE. PORNIRE. PREDILECŢIE. PREDISPOZIŢIE. PREFERINŢĂ. TALENT. VOCAŢIE.
aplecúş	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
APLICÁ	vb.	1. a folosi, a întrebuinţa, a utiliza, (rar) a practica. (~ o nouă metodă.)2. v. admi-nistra.3. a pune. (~ ştampila pe un act.)4. a prinde, a pune. (Îşi ~ barbă şi mustăţi.)5. v. exe-cuta.
aplicá	vb.	v. CONSACRA. DA. DĂRUI. DEDICA. DESTINA. DEVOTA. HĂRĂZI. ÎNCHINA. TRAGE.
APLICÁRE	s.	1. aplicaţie, folosire, întrebuinţare, utilizare. (~ unei noi metode.)2. practică. (Punere în ~.)3. punere. (După ~ ştampilei.)4. v. executare.
APLICÁT	adj.	v. practic. (Învăţămînt ~.)
APLICÁŢIE	s.	1. v. aplicare.2. v. funcţie.3. v. ap-titudine.
aplómb	s.	v. ÎNDRĂZNEALĂ.
APOFONÍE	s.	(FON.) ablaut. (~ reprezintă alternanţa între vocalele din tema unui cuvînt.)
apoftégmă	s.	v. AFORISM. CUGETARE. DICTON. MAXIMA. SENTINŢĂ.
APOGÉU	s.	(fig.) culme, culminaţie, zenit. (Cîn-tăreţ aflat la ~l carierei.)
apói	adv.	v. ATUNCI.
apolís	s.	v. OTPUST.
APOLOGÉT	s.	panegirist, (rar) apologist.
APOLOGÉTIC	adj.	(înv.) panegiric. (Un discurs ~.)
APOLOGÍE	s.	panegiric.
apologíst	s.	v. APOLOGET. PANEGIRIST.
APOMÉTRU	s.	(FIZ.) contor de apă. (~ înregis-trează consumul de apă.)
APOPLÉCTIC	adj., s.	(MED.) (pop.) damblagiu. (Persoană ~.)
APOPLEXÍE	s.	(MED.) ictus apoplectic, (pop.) atac, dambla, (înv. şi reg.) cataroi, (reg.) şlag, (prin Transilv.) gută.
aporíe	s.	v. DUBIU. INCERTITUDINE. ÎNDOIALĂ. NEÎNCREDERE. NESIGURANŢĂ. REZERVĂ. SCEPTICISM. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
APÓRT	s.	v. contribuţie.
APÓS	adj.	1. v. apătos, puhav, (Bucov.) toplicios. (Un teren ~.)2. v. zeros.3. v. seros.4. moale, neconsistent, subţire. (O mîncare ~oasă.)
apostát	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. RENEGAT. REVOLTAT.
APOSTÍLĂ	s.	v. rezoluţie.

apostílă	s.	v. ISCĂLITURĂ. SEMNĂTURĂ.
apóstimă	s.	v. ABCES.
APÓSTOL	s.	(BIS.) 1. ucenic. (~ al lui Isus.)2. praxiu, (înv.) praxapostol. (~ul este o carte de cult.)
APOSTOLÁT	s.	(înv.) apostolie. (~ul ucenicilor lui Hristos.)
APOSTOLÉSC	adj.	v. apostolic.
APOSTÓLIC	adj.	(BIS.). 1. apostolesc, apostolicesc. (Faptă ~.)2. v. papal. (Nunțiu ~.)
APOSTOLICÉSC	adj.	(BIS.) v. apostolic.
apostolíe	s.	v. APOSTOLAT.
APOSTROFÁ	vb.	v. CERTA.
APOSTROFÁRE	s.	apostrofă, certare. (~ adresată cuiva.)
APOSTRÓFĂ	s.	v. apostrofare.
apotecár	s.	v. FARMACIST.
apotécă	s.	v. FARMACIE.
APOTEÓTIC	adj.	v. TRIUMFAL.
apoteozá	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. DIVINIZA. ELOGIA. GLORIFICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
apoteóză	s.	v. DIVINIZARE. ELOGIERE. GLORI-FICARE. LAUDĂ. LĂUDARE. MĂRIRE. PREAMĂ-RIRE. PREASLĂVIRE. PROSLĂVIRE. SLAVĂ. SLĂVIRE.
APOZITÍV	adj.	v. apoziţional.
APOZIŢIONÁL	adj.	(GRAM.) apozitiv.
APRECIÁ	vb.	1. v. evalua.2. a calcula, a potrivi, a socoti. (A ~ ceva din ochi.)3. a prețui, (fig.) a gus-ta. (A ~ un spectacol bun.)4. a cinsti, a considera, a onora, a prețui, a respecta, a stima, (înv.) a respectarisi, a respectălui, a respectui, a socoti. (I-a ~ cum se cuvine.)5. v. considera.6. a aviza. (A ~ favorabil proiectul.)
APRECIÁBIL	adj.	1. bun, considerabil, important, însemnat, mare. (O cantitate ~.)2. v. evident.
APRECIÁT	adj.	1. prețuit, (fig.) gustat. (Un spec-tacol ~.)2. v. respectat.
APRECIÉRE	s.	1. v. evaluare.2. atenție, cinste, cinstire, considerație, onoare, prețuire, respect, stimă, trecere, vază, (livr.) condescendență, deferență, rating, reverență, (înv. şi reg.) seamă, (reg.) prețuială, (Mold.) lefterie, (înv.) laudă, socoteală, socotință, (grecism înv.) sevas, (înv. fam.) baftă, (fig.) credit. (Se bucură de ~ tuturor.)3. v. recunoaştere.4. aviz, judecată, opinie, părere, verdict. (Aşteptăm cu nerăbdare ~ publicului.)
aprehensiúne	s.	v. FRICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
APRÉT	s.	scrobeală, (prin Transilv.) aspreală, (Mold. şi Bucov.) crohmală, (Transilv. şi Mold.) şterc. (~ pentru rufe.)
APRETÁ	vb.	a scrobi, (reg.) a aspri, a mînji, (Mold. şi Bucov.) a crohmăli. (~ rufele.)
APRETÁRE	s.	scrobire, scrobit, (rar) apretură, (Mold. şi Bucov.) crohmălire. (~ țesăturilor.)
APRETÁT	adj.	scrobit, tare. (Guler ~.)
apretúră	s.	v. APRETARE. SCROBIRE. SCROBIT.
apriát	adj.	v. DISTINCT. EVIDENT. INTELIGIBIL. NET. PRECIS.
apriát	adj., adv.	v. CLAR. DESLUŞIT. EXPLICIT. EXPRES. LĂMURIT. LIMPEDE. RĂSPICAT.
ÁPRIG	adj., adv.	1. adj. v. focos.2. adj. v. impetuos.3. adj., adv. v. rău.4. adj. v. hrăpăreț.5. adj. v. înverşunat.6. adj. v. disputat.7. adj. v. violent.8. adj. v. cumplit.9. adj. v. puternic.
APRÍLIE	s.	(pop.) prier. (Luna ~.)

APRÍNDE	vb.	1. a aţîţa, a face. (~ focul.)2. v. incendia.3. v. încinge.
aprínde	vb.	v. ANTRENA. CONGESTIONA. DECLANŞA. DEZLĂNŢUI. ENTUZIASMA. INTENSIFICA. ISCA. IZBUCNI. ÎMBUJORA. ÎMPURPURA. ÎNFLĂCĂRA. ÎNFOCA. ÎNROŞI. ÎNSUFLEŢI. ÎNTEŢI. PASIONA. PORNI. ROŞI. RUMENI. STÎRNI.
APRÍNDERE	s.	1. aţîţare, facere. (~ focului.)2. v. incendiere.3. v. încingere.
apríndere	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. CONGESTIE. CONGESTIONARE. ELAN. ENTUZIASM. ÎMBUJORARE. ÎMPURPURARE. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNROŞIRE. ÎNSUFLEŢIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE. ROŞIRE. RUMENIRE.
aprinjoáră	s.	v. CHIBRIT.
APRÍNS	adj.	1. v. incendiat.2. (rar) înflăcărat. (Pădure ~.)3. v. încins.
apríns	adj.	v. APRIG. AVÎNTAT. CONGESTIONAT. DISPUTAT. DÎRZ. ENTUZIASMAT. ENTUZIAST. FERVENT. FOCOS. FURTUNOS. IMPETUOS. IMPULSIV. INTENS. IUTE. ÎMBUJORAT. ÎMPUR-PURAT. ÎNDÎRJIT. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. ÎNROŞIT. ÎNSUFLEŢIT. ÎNVERŞUNAT. MARE. NĂVALNIC. NEDOMOLIT. NEPOTOLIT. NESTĂ-PÎNIT. NESTĂVILIT. PASIONAT. PUTERNIC. ROŞU. RUMEN. RUMENIT. SĂLBATIC. STRĂLUCITOR. TARE. TUMULTUOS. VEHEMENT. VIOLENT. VIU.
aprinsúră	s.	v. INFLAMAŢIE. TUMEFACŢIE. UMFLĂTURĂ.
aprinzăciós	adj.	v. INFLAMABIL.
aprinzătoáre	s.	v. BRICHETĂ. CHIBRIT.
aprinzătór	adj.	v. INFLAMABIL.
aprinzeálă	s.	v. CĂLDURI. FEBRĂ. FIERBINŢEALĂ. FRIGURI. TEMPERATURĂ.
APRIÓRIC	adj.	(FILOZ.; la Kant) transcendental. (Principii ~.)
APRIORÍSM	s.	(FILOZ.; la Kant) transcenden-talism.
APROÁPE	adv., s.	art. 1. adv. (pop.) acolea, colea. (Aici ~.)2. adv. v. aproximativ.3. adv. v. gata.4. s. art. v. semen.
APROBÁ	vb.	a accepta, a admite, a consimţi, a încuviinţa, a se îndupleca, a îngădui, a se învoi, a lăsa, a permite, a primi, (livr.) a concede, (fig.) a subscrie, (înv. şi pop.) a se prinde, (înv. şi reg.) a se pleca, (Mold. şi Bucov.) a pozvoli, (înv.) a aprobălui, a mulţumi, a ogodi. (A ~ să se scoată postul vacant la concurs.)
APROBÁRE	s.	1. acceptare, admitere, consimţire, încuviinţare. (~ scoaterii la concurs a unui post vacant.)2. (fig.) lumină verde, undă verde. (A primit ~ pentru ...)3. v. încuviinţare.4. v. agre-ment.
APROBÁT	adj.	acceptat, admis. (Cerere ~.)
APROBATÍV	adj.	aprobator. (Gest ~.)
APROBATÓR	adj.	v. aprobativ.
aprobăluí	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. APROBA. CONSIMŢI. ÎNCUVIINŢA. ÎNDUPLECA. ÎNGĂDUI. ÎNVOI. LĂSA. PERMITE. PRIMI.
apród	s.	v. UŞIER.
APROFUNDÁ	vb.	(fig.) a adînci. (~ o problemă.)
APROFUNDÁRE	s.	(fig.) adîncire. (~ materiei.)
APROPIÁ	vb.	1. a veni. (~-te să te îmbrăţişez.)2. a strînge. (~-ţi picioarele!)3. v. compara.4. v. semăna. *5. v. ataşa.
apropiáş	s.	v. VECIN.
APROPIÁT	adj.	1. v. des.2. v. strîns.3. v. ase-mănător.4. bun, intim. (Prieten ~.)5. intim, strîns. (Relaţii ~.)
APROPIÉRE	s.	1. (local) împrejurime, jur, preajmă, vecinătate, (livr.) proximitate, (reg.) meleag, (prin Transilv.) preabăt, (înv.) împrejmuire, împrejur, prejmet, prejmuire. (Se află prin ~.)2. v. preajmă.3. v.
apropó	s.	v. ALUZIE.

APROPRIÁ	vb.	a-şi atribui, a-şi însuşi. (Îşi ~ ceva ce nu i se cuvine de drept.)
apropriá	vb.	v. ADAPTA. POTRIVI.
APROPRIÉRE	s.	atribuire, însuşire. (~ unui lucru care nu i se cuvine de drept.)
APROVIZIONÁ	vb.	(pop.) a (se) chivernisi, (înv.) a (se) proviziona. (Se ~ pentru iarnă.)
APROXIMÁRE	s.	aproximație. (~ a unei mărimi.)
APROXIMATÍV	adv.	1. aproape, cam, circa, vreo, (pop.) ca, la, (înv.) pregiur. (Au trecut ~ două ore.)2. v. relativ.
APROXIMÁȚIE	s.	1. (înv.) tahmin. (Cu ~.)2. v. apro-ximare.
aprumutá	vb.	v. DA. ÎMPRUMUTA. ÎNDATORA. LUA.
APT	adj.	bun, capabil, convenabil, potrivit, susceptibil. (~ pentru un anumit scop.)
APTÉRIX	s.	(ORNIT.; Apteryx australis) kiwi.
APTITÚDINE	s.	1. aplecare, aplicație, atracție, chemare, dar, har, înclinare, înclinație, înzes-trare, pornire, predilecție, predispoziție, preferință, talent, vocație, (livr.) propensiune, (pop.) tragere, (înv.) aplecăciune, plecare. (Şi-a demon-strat din plin ~ pentru ...)2. v. simț.3. v. facultate.
APUCÁ	vb.	1. v. lua.2. v. înhăța.3. v. cuprinde.4. v. agăța.5. v. prinde.6. v. surprinde.7. a se îndrepta, a o lua, a merge, a se orienta, a păși, a pleca, a porni, (rar) a se îndruma, (pop.) a purcede, a se purta, (înv. şi reg.) a năzui, (Transilv.) a arădui. (A ~t-o pe drumul acela.)8. v. începe.9. a prinde, a trăi, a vedea. (Simțea că nu va mai ~ ziua de mîine.)10. a cuprinde, a-i veni. (L-a ~ amețeala.)11. v. moşteni.12. v. nimeri.13. v. năzări.
apucá	vb.	v. ANGAJA. BĂGA. CERE. DEVENI. ELIBERA. FACE. FĂGĂDUI. INTRA. ÎNCADRA. ÎNDATORA. ÎNSĂRCINA. LIBERA. OBLIGA. PRETINDE. PROMITE. SALVA. SCĂPA. SCOATE. TOCMI. VÎRÎ.
APUCÁRE	s.	1. v. luare.2. v. înhățare.
apucát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DES-CREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
apucát	s.	v. COLICĂ. CRAMPĂ. EPILEPSIE. SPASM.
apucătoáre	s.	v. TALPA-GÎŞTEI.
APUCĂTÓR	adj.	v. hrăpăreț.
APUCĂTÚRĂ	s.	(mai ales la pl.) 1. v. comportare.2. v. tabiet.3. v. fire.
apucătúră	s.	v. ABILITATE. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. COLICĂ. CRAMPĂ. DESTOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. INGE-NIOZITATE. ISCUSINȚĂ. ISTEȚIE. ISTEȚIME. ÎNDEMÎNARE. MIJLOACE. PRICEPERE. SITUAȚIE. SPASM. STARE. ŞTIINȚĂ.
ÁPUD	prep.	după. (Coresi, ~ Iorga.)
APÚNE	vb.	a asfinți, a coborî, a dispărea, a pieri, a se pleca, (livr.) a declina, (rar) a scădea, (pop.) a scăpăta, a sfinți, (fig.) a se culca, a se înclina, a se scufunda. (Soarele ~ în spatele dealului.)
apúnere	s.	v. APUS. ASFINȚIRE. ASFINȚIT.
APÚS	adj.	v. trecut.
APÚS	s.	1. asfințire, asfințit, (livr.) crepuscul, declin, (rar) apunere, (pop.) scapăt, scăpătare, scăpătat. (~ul soarelui.)2. v. înserare.3. v. vest.4. occident.
apús	s.	v. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DECLIN. REGRES. SFÎRŞIT.
APUSEÁN	adj., s.	v. occidental.
ARÁ	vb.	(rar) a scurma. (Tractoarele ~ pămîntul.)
ARÁB	adj., s.	1. adj. arabic, arăbesc, (pop.) arăpesc. (Popoarele ~.)2. s. (pop.) arap. (~ii din Africa tropicală.)3. adj., s. (în evul mediu, în apusul Europei) sarazin.
ARÁBIC	adj.	v. arab.

ARÁBIL	adj.	cultivabil, (rar) arător. (Pămînt ~.)
ARÁC	s.	(reg.) pocie, vrăjar. (~ la vie.)
ARAHÍDĂ	s.	v. alună de pămînt.
ARÁMĂ	s.	v. cupru.
ARANJÁ	vb.	1. a aşeza, a clasa, a clasifica, a dispune, a distribui, a grupa, a împărți, a în-tocmi, a ordona, a organiza, a orîndui, a potrivi, a pune, a repartiza, a rîndui, a sistematiza, (pop.) a chiti, (înv.) a drege, a tocmi. (~ cum trebuie elementele unui ansamblu.)2. v. pregăti.3. v. pune.4. a face, a pregăti. (~ patul.)5. (a-şi) aşeza, a(-şi) potrivi. (Îşi ~ cravata.)6. a aşeza, a îndrepta, a netezi. (Îşi ~ părul.)7. v. regla.8. a potrivi, a ticlui, (pop. şi fam.) a drege, (pop.) a o brodi. (A ~ astfel lucrurile încît...)9. v. rezolva.10. v. reglementa.11. v. găti.
aranjá	vb.	v. DENUNȚA. PÎRÎ. RECLAMA. SPUNE.
ARANJAMÉNT	s.	1. v. înțelegere.2. v. alcătuire.
ARANJÁRE	s.	1. aşezare, clasare, clasificare, distribuire, împărțire, ordonare, repartizare, rînduială, rînduire, sistematizare. (~ elementelor unui ansamblu.)2. v. pregătire.3. facere, pregă-tire. (~ patului.)4. v. reglare.5. v. reglementare.6. v. gătire.
ARANJÁT	adj.	1. clasat, ordonat, organizat, rînduit, sistematizat. (Material documentar ~.)2. pregătit. (O cameră ~.)3. v. gătit.
aráp	s.	v. ARAB. NEGRU.
arápcă	s.	v. NEGRESĂ.
arapínă	s.	v. ROM. ŢIGAN.
ARÁR	adv.	v. rareori.
ARÁRE	s.	v. arat.
ARÁREORI	adv.	v. rareori.
ARÁT	s.	arare, arătură, plug, plugărie, plugărit, (rar) plugărire. (Merg în zori la ~.)
ARĂBÉSC	adj.	v. arab.
ARĂBÉŞTE	adv.	(pop.) arăpeşte. (Vorbeşte ~.)
arădúce	vb.	v. ADUCE. APROPIA. ASEMĂNA. ASEMUI. IMAGINA. ÎNCHIPUI. ÎNFĂȚIȘA. REPREZENTA. SEMĂNA.
arăduí	vb.	v. APUCA. ÎNCEPE. ÎNDREPTA. LUA. MERGE. ORIENTA. PĂŞI. PLECA. PORNI.
ARĂMÍ	vb.	v. cupra.
ARĂMÍRE	s.	v. cuprare.
ARĂMÍT	adj.	v. cuprat.
ARĂMÍU	adj.	v. roşcat.
arăpésc	adj.	v. ARAB. ARABIC. ARĂBESC.
arăpéşte	adv.	v. ARĂBEŞTE.
arăpoáică	s.	v. NEGRESĂ.
ARĂRIÉL	s.	(BOT.; Cynoglossum officinale) (pop.) otrățel, limba-cîinelui, plescaiță-roşie.

ARĂTÁ	vb.	1. a indica, (înv.) a spune. (I-a ~ drumul.)2. v. trasa.3. a indica, a preciza, a spune, (înv. şi reg.) a semna, (înv.) a premite, (grecism înv.) a prohdeorisi. (După cum am ~.)4. a scrie, a susține. (El ~ în articol că ...)5. v. in-dica.6. v. aminti.7. a desemna, a indica, a semnala. (Tabel care ~ învingătorii.)8. v. marca.9. v. înregistra.10. v. expune.11. v. scoate.12. v. povesti.13. v. reprezenta.14. v. demonstra.15. v. confirma.16. v. manifesta.17. v. vădi.18. v. se-siza.19. v. denota.20. v. exterioriza.21. a afirma, a exprima, a manifesta. (Îşi ~ dorința de a ...)22. v. apărea.23. a apărea, a se ivi, a pica, (înv. şi reg.) a se scociorî, (înv.) a se sfeti. (Chiar atunci s-a ~ şi el.)24. v. înfățișa.25. v. apărea.26. v. în-fățișa.27. a apărea, a ieşi, a se ivi. (Se ~ iarba.)28. v. răsări.29. a apărea, a se ivi, a mijl. (reg.) a (se) iți, a (se) slomni. (Se ~ zorii.)30. v. părea.
arătánie	s.	v. APARIȚIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. MONSTRU. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. POCITANIE. POCITURĂ. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
ARĂTÁRE	s.	1. v. trasare.2. v. indicare.3. v. poves-tire.4. v. reprezentare.5. v. manifestare.6. v. con-firmare.7. dezvăluire, revelare. (~ unui secret.)8. v. fantomă.9. v. monstru.10. (concr.) colos, matahală, namilă, uriaş, (pop.) măgăoaie, (reg.) nămetenie, nătăralâ, (Mold.) bahahuie, (prin Transilv.) mamiță, (Olt.) sodom, (fam.) huidumă. (~ cît toate zilele.)
arătáre	s.	v. METEOR. STEA CĂZĂTOARE.
arătárea Dómnului	s.	v. BOBOTEAZĂ.
arătătór	adj.	v. DEMONSTRATIV.
arătătór	adj., s.	v. INDICATIV.
ARĂTĂTÓR	s.	1. v. indicator.2. v. limbă.3. (art.) (rar) index. (~ul sau degetul arătător.)
arătór	adj.	v. ARABIL. CULTIVABIL.
ARĂTÓS	adj.	1. v. frumos.2. aspectuos, falnic, frumos, impozant, (pop.) mîndru. (O casă ~oasă.)
ARĂTÚRĂ	s.	1. arare, arat, plug, plugărie, plugărit, (rar) plugărire. (N-a ieşit azi la ~.)2. (concr.) ogor, țarină, (pop.) răzor, (reg.) plan. (~ este terenul arat.)
ARĂȚÉL	s.	(BOT.; Borrago officinalis) boranță, otrățel, limba-mielului.
arăvón	s.	v. LOGODNĂ.
arăvonisí	vb.	v. ACONTA. ARVUNI. LOGODI.
arbănáş	s.	v. ALBANEZ. SCHIPETAR.
ARBITRÁR	adj., adv.	1. adj. v. abuziv.2. adv. v. abuziv.3. adj. întîmplător. (O alegere ~.)
ARBÍTRU	s.	(JUR.) judecător, (grecism înv.) eretocrit. (~ într-un litigiu.)
ARBÍU	s.	1. vargă, vergea. (Cu ~l se curăța odinioară țeava puştii.)2. (reg.) climpuş, (prin nordul Transilv.) puştoc. (~ la puşcoci.)
ARBORÁ	vb.	a înălța, a ridica. (~ steagul patriei la catarg.)
ÁRBORE	s.	1. (BOT.) copac, pom, (înv. şi pop.) lemn. (Un ~ falnic.)2. (BOT.) arbore de cacao (Theobromacacao) = (rar) cacaotier; arbore de cafea (Coffea arabica) = (înv.) cafeu; arbore-le-vieții (Thuja orientalis şi occidentalis) = tuia, (rar) tămîie.3. v. fus.4. (TEHN.) arbore cotit = vilbrochen.5. v. catarg.6. (MAR.) arbore mic v. trinchet.
arborele-mamút	s.	v. SEQUOIA.
arbore-puturós	s.	v. CENUŞAR. OȚETAR FALS.
ARBORESCÉNT	adj.	v. ramificat.
ARBÚST	s.	(BOT.) copăcel.

ARC	s.	1. (prin Ban., Transilv. şi Maram.) puşcă. (~ cu săgeți.)2. resort, (pop.) drot. (~ la o dormeză.)3. v. coardă.4. v. arcadă.5. (FIZ.) arc electric = arc voltaic; arc voltaic v. arc electric.
arc	s.	v. ACOLADĂ. ARCUŞ. BOLTĂ. CER. FIRMAMENT.
arcá	s.	v. APĂRĂTOR. BAZĂ. FUNDAMENT. FUNDAȚIE. OCROTITOR. PROTECTOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR. TEMELIE.
ARCÁDĂ	s.	1. (CONSTR.) arc, boltă, boltitură, (înv.) sclip. (~ la o construcție.)2. (GEOL.) portal.
arcán	s.	v. LAȚ. SECRET. ŞTREANG. TAINĂ.
ARCÁŞ	s.	1. săgetător, (înv. şi pop.) săgetar, (înv.) săgetaş. (~ din armata lui Ştefan cel Mare.)2. (ASTRON., n. pr.; art.) v. Săgetătorul.
arcát	adj.	v. ARCUIT. BOLTIT. CURB. CURBAT. ÎNCOVOIAT. ÎNDOIT.
árcă	s.	v. CORABIE.
arcér	s.	v. CUTE. GRESIE.
archiéft	s.	v. IENUPĂR. JNEAPĂN.
archíş	s.	v. IENUPĂR. JNEAPĂN.
arcós	adj.	v. ARCUIT. CURB. CURBAT. ÎNCOVOIAȚ. ÎNDOIT.
ÁRCTIC	adj.	nordic, (astăzi rar) boreal, septen-trional. (Regiunile ~.)
ARCUÍ	vb.	1. v. încovoia.2. a se bolti. (Tavanul se ~ elegant.)
ARCUÍRE	s.	1. v. încovoiere.2. v. flexiune.3. v. curbură.
ARCUÍT	adj.	1. v. încovoiat.2. boltit, curbat, (rar) arcat. (Un acoperiş ~.)
arcul óchiului	s.	v. IRIS.
ARCÚŞ	s.	(MUZ.) (reg.) arc. (~ la vioară.)
ardău	s.	v. ARDELEAN. TRANSILVĂNEAN.
ÁRDE	vb.	1. a dogori, a frige, a pîrjoli, (pop.) a pripi, a zăpuşi, (înv. şi reg.) a păli, a prigori. (Soarele ~.)2. v. încinge.3. a (se) mistui. (Focul a ~ totul.)4. v. incinera.5. v. frige.6. v. cauteriza.7. v. bronza.8. v. lumina.
árde	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. BĂNUI. DA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. SCLIPI. STRĂLUCI. TRAGE. TRIŞA.
ARDÉI	s.	(BOT.) 1. (Capsicum annuum) (reg.) pipărişă, piper, (Transilv.) ardeică, paprică, (Transilv. şi Ban.) piparcă, (Mold.) pipăruş, (Bucov.) pipărușcă.2. ardei iute = (reg.) ciuşcă, ţuşcă.
ARDEIÁ	vb.	a (se) iuți. (Mîncarea s-a ~.)
ardeiá	vb.	v. AGASA. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. ÎNFURIA. MÎNIA. NECĂJI. PLICTISI. SÎCÎI.
ardéică	s.	v. ARDEI.
ARDELEÁN	s., adj.	1. s. v. transilvănean.2. adj. v. transilvănean.
ARDELEÁNA	s.	art. abrudeana (art.), abrudeanca (art.), ardeleneasca (art.), ciobănaşul (art.), hațegana (art.), lugojana (art.), someşana (art.). (~ este un dans popular cu mişcare moderată.)
ARDELEÁNCĂ	s.	v. transilvăneancă.
ARDELENEÁSCA	s.	art. v. ardeleana.
ARDELENÉSC	adj.	v. transilvănean.
ardént	adj.	v. AVÎNTAT. ENTUZIASMAT. ENTUZIAST. FERVENT. FOCOS. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. ÎNSUFLEȚIT. PASIONAT.
ardénță	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTU-ZIASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLE-ȚIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE.
ÁRDERE	s.	1. (livr.) cremaţiune. (~ gunoaielor.)2. v. incinerare.3. v. cauterizare.4. (CHIM.) combustie.

ardere-de-tót	s.	v. HOLOCAUST.
ARDOÁRE	s.	1. v. entuziasm.2. v. avînt.3. rîvnă, sîrguință, străduință, zel, (înv.) nepreget, nepregetare, osîrdie, osîrdnicie, osîrduință, osîrduire, osîrditură, protimie. (~ lui era demnă de admirat.)
AREÁL	s.	(BIOL.) arie. (~ul unei specii.)
aréic	adj.	v. SECETOS. USCAT.
ARÉNĂ	s.	(CHIM.) hidrocarbură aromatică.
ARENDÁ	vb.	(înv. şi pop.) a năimi, (înv., în Mold.) a împosesui. (~ un teren agricol.)
arendár	s.	v. ARENDAŞ.
ARENDÁRE	s.	(înv. şi reg.) năimeală, (înv., în Mold.) împosesuire. (~ unui teren agricol.)
ARENDÁŞ	s.	(reg.) orîndaş, (înv.) arendar, orîndator, (înv., în Mold.) orîndar, posesor. (~ul unei moşii.)
ARENDÁT	adj.	(înv. şi pop.) năimit. (Teren agri-col ~.)
ARÉNDĂ	s.	(ieşit din uz) posesiune, (înv. şi reg.) năimeală, orîndă, simbrie. (A luat moşia în ~.)
ARENDĂŞÍE	s.	arendăşit. (Arendaşul se ocupa cu ~.)
ARENDĂŞÍT	s.	arendăşie.
ARENDĂŞÍȚĂ	s.	arendăşoaică. (~ era nevasta arendaşului.)
ARENDĂŞOÁICĂ	s.	arendăşiță. (Arendaşul şi ~.)
ARÉST	s.	(JUR.) 1. v. arestare.2. v. închisoare.3. arest preventiv v. prevenție.
ARESTÁ	vb.	(JUR.) 1. a deține, a închide, a întemnița, a reține, (înv. şi reg.) a robi, (înv.) a arestălui, a arestui, a popri, a temnița, a zăvorî. (Hoțul a fost ~ mai multă vreme.)2. a captura, a prinde. (Criminalul a fost ~ ieri.)3. a ridica. (L-a ~ de acasă.)
arestánt	s.	v. ARESTAT. DEȚINUT. ÎNTEMNIȚAT. PRIZONIER.
ARESTÁRE	s.	(JUR.) 1. arest, deținere, închidere, întemnițare, reținere, (pop.) popreală. (~ a unui suspect.)2. capturare, prindere, prins, (înv.) prinsoare, prinsură, prinzare. (~ unui hoț dispărut.)3. ridicare. (~ lui de la domiciliu.)
ARESTÁT	adj., s.	(JUR.) 1. adj. deținut, închis, întemnițat, reținut, (înv.) poprit. (Persoane ~ şi persoane libere.)2. adj., s. capturat, prins. (Hoț ~.)3. s. deținut, întemnițat, prizonier, (înv.) arestant, (glumeț) pensionar. (~ul şi-a recu-noscut fapta.)
arestăluí	vb.	v. ARESTA. DEȚINE. ÎNCHIDE. ÎNTEMNIȚA. REȚINE.
arestuí	vb.	v. ARESTA. DEȚINE. ÎNCHIDE. ÎNTEMNIȚA. REȚINE.
arépşcă	s.	v. DOS. REVERS.
arét	s.	v. GARDĂ. PAZĂ. STRAJĂ. VEGHE.
ARETÁ	vb.	a ponta. (Ogarul ~ vînatul.)
aréte	s.	v. BERBEC.
aréu	s.	v. LAPTELE-CÎINELUI. LAPTELE-CUCULUI.
ARGÁT	s.	slugă, (înv. şi reg.) curtean, (prin Transilv.) biriş, (înv.) celednic. (~ la o moşie.)
argăsărie	s.	v. ARGĂSITORIE. TĂBĂCĂRIE.
argăsăríță	s.	v. TĂBĂCĂREASĂ.
ARGĂSEÁLĂ	s.	v. tăbăcire.
ARGĂSÍ	vb.	v. tăbăci.
ARGĂSÍRE	s.	v. tăbăcire.
ARGĂSÍT	adj.	v. tăbăcit.
ARGĂSÍT	s.	v. tăbăcire.
ARGĂSITÓR	s., adj.	1. s. v. tăbăcar.2. adj. v. tăbăcitor.

ARGĂSITORÍE	s.	v. tăbăcărie.
ARGĂȚÉSC	adj.	(prin Transilv.) birişesc. (Muncă ~ească.)
argeá	s.	v. CLEŞTE. RĂZBOI. STRAJĂ.
argentán	s.	v. ALPACA.
ARGENTÍT	s.	(MIN.) acantit, argiroză.
ARGENTIFÉR	adj.	argintos. (Teren ~.)
arghelár	s.	v. HERGHELEGIU.
arghélă	s.	v. HERGHELIE.
ARGÍLĂ	s.	clisă, humă, lut, pământ, (înv. şi reg.) timă, (reg.) hlei, (Transilv.) agiag. (Cană de ~.)
argiliför	adj.	v. ARGILOS. CLEIOS. CLISOS. LUTOS.
ARGILÓS	adj.	cleios, clisos, lutos, (rar) argilifer, humos, (pop.) mîlos, (reg.) hleios, răşinos, (Transilv.) tiglos. (Teren ~.)
ARGINTÁ	vb.	(rar) a argintui, (înv. şi pop.) a spoi. (~ un obiect metalic.)
argintár	s.	v. BIJUTIER. GIUVAIERGIU.
ARGINTÁRE	s.	(înv.) spoire, spoit. (~ unui vas metalic.)
ARGINTĂRÍE	s.	(înv.) arginturi (pl.). (Posedă multă ~.)
ARGINT COLOIDÁL	s.	(FARM.) colargol. (~ este un antiseptic.)
ARGINTÍU	adj.	(rar) argintos. (Culoare ~.)
ARGINTÓS	adj.	argentifer. (Minereu ~.)
argintós	adj.	v. ARGINTIU.
argintuí	vb.	v. ARGINTA.
argínturi	s. pl.	v. ARGINTĂRIE.
argint-víu	s.	v. HIDRARGIR. MERCUR.
argínți	s. pl.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
ARGINȚÍCĂ	s.	(BOT.; Dryas octopetala) cerenţel.
ARGIRÍSM	s.	v. argiroză.
ARGIRÓZĂ	s.	1. (MED.) argirism. (Bolnav de ~.)2. (MIN.) acantit, argentit.
ARGUMÉNT	s.	I. 1. considerent, raționament, (înv.) rezon. (I-a convins cu ~e logice.)2. motiv, motivare, motivație. (Cel mai bun ~ adus în sprijinul opțiunii sale.)3. v. motiv. II. v. variabilă independentă.
ARGUMENTÁ	vb.	v. demonstra.
ARGUMENTÁRE	s.	v. demonstrare.
ARGUMENTÁȚIE	s.	v. demonstrare.
ARHÁIC	adj., s.	1. adj. primitiv, străvechi, vechi. (Civilizații ~.)2. adj. v. vechi.3. adj. v. învechit.4. s. (GEOL.) arheian, azoic.
ARHÁNGHEL	s.	(BIS.) (înv.) arhistratig.
ARHEIÁN	s.	v. arhaic.
ARHEOLÓG	s.	(înv.) anticar. (Specialistul în arheo-logie se numeşte ~.)
ARHEOLÓGIC	adj.	(înv.) anticariu. (Cercetări ~.)
arhetíp	s.	v. ORIGINAL.
ARHICUNOSCÚT	adj.	1. banal, depăşit, ştiut, vechi, (rar) răscunoscut, (fam. fig.) fumat, răsuflat. (O glumă ~.)2. notoriu, proverbial, (rar) răscunoscut. (Un fapt ~.)
arhicunoscút	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
ARHIDIÁCON	s.	(BIS.) protodiacon.

arhidiecezán	adj.	v. ARHIEPISCOPAL.
arhidiecéză	s.	v. ARHIEPISCOPIE.
ARHIEPISCOPÁL	adj.	(BIS.) (Transilv.) arhi-diecezan.
ARHIEPISCOPÁT	s.	(BIS.) arhiepiscopie. (~ul este funcția arhiepiscopului.)
ARHIEPISCOPÍE	s.	(BIS.) 1. (Transilv.) arhidie-ceză. (Sediul ~.)2. arhiepiscopat. (A primit ~ de ...)
ARHIERÉSC	adj.	(BIS.) (rar) arhipăstoresc. (Rang ~.)
ARHIERÉU	s.	(BIS.) ierarh, (rar) arhipăstor, (înv.) sfetitel. (Episcopul intră în categoria ~ilor.)
ARHIERÍE	s.	(BIS.) (rar) arhipăstorie.
arhipăstór	s.	v. ARHIEREU. IERARH.
arhipăstorésc	adj.	v. ARHIERESC.
arhipăstoríe	s.	v. ARHIERIE.
arhiprezbíter	s.	v. PROTOIEREU. PROTOPOP.
arhistrátig	s.	v. ARHANGHEL. GENERALISIM.
ARHITÉCT	s.	(înv.) arhitecton, arhitector, maimar, maimarbaşa. (~ul unui palat.)
arhitécton	s.	v. ARHITECT.
ARHITECTÓNIC	adj.	arhitectural, (înv.) arhitec-tonicesc. (Planuri ~.)
arhitectonicésc	adj.	v. ARHITECTONIC. ARHI-TECTURAL.
arhitectoníe	s.	v. ARHITECTURĂ.
arhitéctor	s.	v. ARHITECT.
ARHITECTURÁL	adj.	v. arhitectonic.
ARHITECTÚRĂ	s.	(înv.) arhitectonie, mai-mărie. (Profesează ~.)
ARHITRÁVĂ	s.	(ARHIT.) epistil. (~ este partea inferioară a antablamentului.)
ARHIVÁR	s.	(înv.) arhivist, condicar. (~ la o instituție.)
ARHÍVĂ	s.	(turcism înv.) caid. (~ unei instituții.)
arhivíst	s.	v. ARHIVAR.
ARHONDARÍC	s.	arhondărie. (~ul unei mînăstiri.)
ARHONDĂREÁSĂ	s.	arhondăriță. (~ la o mînăstire.)
ARHONDĂRÍE	s.	arhondaric. (A dormit la ~ mînăstirii.)
ARHONDĂRÍȚĂ	s.	arhondărească. (~ la Mînăstirea Sucevița.)
arhoníe	s.	v. BOIERIE.
ARIÁN	adj.	(înv.) arienesc. (Popoarele ~ene.)
ARIANÍSM	s.	(înv.) arienie. (Doctrina ~ului a fost declarată eretică la 325.)
ARICEÁLĂ	s.	(MED. VET.) (pop.) arici. (~ cailor.)
aríci	s.	v. ARICEALĂ. ROSTOGOL. SCAI. SCAIETE.
aricí	vb.	v. RIDICA. ZBÎRLI.
ARICI-DE-MÁRE	s.	(ZOOL.: Echinoidea) echinidă.
ARÍD	adj.	1. sec, uscat, (rar) secetos, (înv. şi reg.) secăţiu, (înv.) secăţiv. (Un teren de piatră ~.)2. neproductiv, neroditor, sterp. (O cîmpie ~.)3. v. secetos.
ARIDITÁTE	s.	uscăciune. (~ solului.)
ÁRIE	s.	arman, (înv. şi reg.) silişte, (reg.) ţarc, (prin Mold. şi Bucov.) năsadă. (~ pentru treierat grîul.)
ÁRIE	s.	1. v. domeniu.2. v. areal.
ÁRIE	s.	v. cîntec.
árie	s.	v. CURTE. OGRADĂ.

arienésc	adj.	v. ARIAN.
arieníe	s.	v. ARIANISM.
ARIERÁT	adj., s.	(MED.) înapoiat, întîrziat, oligofren. (Persoană ~.)
ARIERGÁRDĂ	s.	(MIL.) (înv.) retroguardie. (~ unui regiment.)
ARIMÁJ	s.	v. arimare.
ARIMÁRE.	s.	(AV.) arimaj.
ARÍN	s.	(BOT.; Alnus) (prin Transilv.) arinde.
arinăriță	s.	v. STUDENIȚĂ.
arínă	s.	v. NISIP. PLAJĂ.
arínde	s.	v. ARIN.
aríngă	s.	v. SCRUMBIE.
ARINÍŞ	s.	arinişte. (Trecea printr-un ~.)
ariníş	s.	v. DEŞERT. PUSTIETATE. PUSTIU.
ARINÍŞTE	s.	v. ariniş.
arinós	adj.	v. NISIPOS.
ARIPÁT	adj.	înaripat. (Cal ~.)
ÁRIPĂ	s.	1. v. înotătoare.2. v. flanc.3. v. extremă.4. cruce, spetează, (reg.) crucişă, cumpănă, fofelniță, răscruce. (~ la vîrtelniță.)5. săgeată, spetează. (~ la roata morii de vînt.)6. fofează. (~ la moară.)7. (la pl.) crucişe (pl.), cumpene (pl.), fofelnițe (pl.), răscruci (pl.), speteze (pl.). (~ la războiul de țesut.)8. (pop.) fofează. (~ la ferestre, uşi, porți.)9. (la pl.) sfîrcuri (pl.). (~ la fundul butoiului.)
áripă	s.	v. CRILĂ. CORDAR. GRIJĂ. ÎNTINZĂTOR. OCROTIRE. PROTECȚIE. STRUNĂ.
ARIPIOÁRĂ	s.	1. v. înotătoare.2. v. eleron.
ARISTOCRÁT	adj., s.	1. adj. v. ales.2. s. v. nobil.
ARISTOCRÁTIC	adj.	v. ales.
ARISTOCRAȚÍE	s.	1. v. nobilime.2. v. boierime.
ARISTOTELÍSM	s.	v. peripatetism.
árişte	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
ARITMÉTICĂ	s.	(MAT.) (înv., în Bucov.) comput.
arm	s.	v. COAPSĂ. SPATĂ.
armádă	s.	v. ARMATĂ. OASTE. OŞTIRE. PUTERE. TRUPE.
ARMAMÉNT	s.	(MIL.) (pop.) muniție. (~ de luptă.)
ARMÁN	s.	v. arie.
armán	s.	v. CURTE. OGRADĂ.
ARMÁŞ	s.	sici, vizir. (~ la arşic, în jocul de arşice.)
ARMÁT	adj.	(MIL.) militar. (Conflict ~.)
ARMÁTĂ	s.	(MIL.) 1. oaste, oştire, putere, trupe (pl.), (înv. şi reg.) armadă, şirag, tabără, (înv.) armie, ordie, ostăşime, oştime, silă, tărie, (fig.) sibie. (Oraşul a fost cucerit de ~ duşmană.)2. militărie, (înv. şi pop.) ostăşie, (reg.) miliție, (Transilv.) cătănie, (înv.) voinicie. (Merge la ~.)3. militărie, stagiu, serviciu militar, (pop. şi fam.) cătănie, (înv.) oştenie, soldăție. (Îşi face ~ la...)
armátă	s.	v. GRĂMADĂ. MULȚIME.
ÁRMĂ	s.	(fam.) sculă. (~ de vînătoare.)
ARMĂSÁR	s.	(Transilv. şi Ban.) armig. (Un ~ pursînge.)
ARMĂSĂRÁŞ	s.	armăsăruş.

ARMĂSĂRÚŞ	s.	v. armăsaraş.
ARMĂTÚRĂ	s.	v. armură.
armătúră	s.	v. ARSENAL.
armătúri	s. pl.	v. ARMOARII. BLAZON. EMBLEMĂ.
ARMEÁN	adj.	v. armenesc.
armeán	s.	v. CERC. ROTOCOL.
ARMENÉSC	adj.	armean. (Limba ~ească.)
ármie	s.	v. ARMATĂ. OASTE. OŞTIRE. PUTERE. TRUPE.
ármíg	s.	v. ARMĂSAR.
ARMOARÍI	s. pl.	v. blazon.
armoaríi	s. pl.	v. STEMĂ.
ARMÓNIC	adj.	(MAT., FIZ.) sinusoidal. (Mărime periodică ~.)
ARMÓNICĂ	s.	(MUZ.) muzicuță, (rar) eolină. (Cîntă la ~.)
ARMONÍE	s.	1. acord, împăciuire, înțelegere, pace, unire, (livr.) concert, concordie, (pop.) potri-veală. (~ ce domnea între ei.)2. concordanță, echilibru, potrivire, proporție, proporționalitate, simetrie, (fig.) simfonie. (O perfectă ~ a elementelor unui ansamblu.)3. v. acord.4. me-lodie, muzicalitate, sonoritate. (~ interioară a versului.)5. (FON.) armonie vocalică = sinarmonie, sinarmonism.
armoníe	s.	v. ARTICULAȚIE. ÎNCHEIETURĂ.
ARMONIÓS	adj.	1. concordant, echilibrat, proporționat, regulat, simetric. (Un ansamblu ~.)2. potrivit. (Culori ~oase.)3. v. consonant.4. melodic, melodios, muzical, sonor, unduios, (rar) unduit, (fig.) dulce, mlădios, simfonic. (Proza ~oasa a lui Odobescu.)
ARMONÍSM	s.	v. fourierism.
ARMONIZÁ	vb.	v. asorta.
ARMONIZÁRE	s.	v. asortare.
ARMURÁR	s.	(BOT.; Carduus marianus) (prin Transilv.) amărea, spinul-Sfintei-Marii.
armurár	s.	v. TĂTARNICĂ.
armuráre	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
armuráriță	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
ARMÚRĂ	s.	1. (MUZ.) armătură, (înv.) signatură. (~ unei simfonii.)2. (TEXT.) legătură. (~ de tricot.)
ARMURIÉR	s.	(înv.) sinețar, tufecciu. (~ul face, repară sau vinde arme.)
ARNĂÚT	s.	(IST.) nefer, poteraş. (~ din garda domnească.)
arnăút	s.	v. ALBANEZ. SCHIPETAR.
arnăuțésc	adj.	v. ALBANEZ.
arnéu	s.	v. COVILTIR.
ARNÍCĂ	s.	(BOT.; Arnica montana) podbal-de-munte, (reg.) carul-pădurilor, carul-zînelor, țîța-oii, (prin Transilv.) roit.
AROGÁNT	adj.	v. obraznic.
AROGÁNȚĂ	s.	1. v. obrăznicie.2. v. îngîmfare.
AROMÁT	adj.	v. înmiresmat.
AROMÁT	s.	v. condiment.
AROMÁTIC	adj.	v. înmiresmat.
ARÓMĂ	s.	v. mireasmă.
AROMÂN	s., adj.	1. s. macedoromân, (rar) macedonean. (~ii se află în sudul Peninsulei Balcanice.)2. adj. v.

AROMÂNCĂ	s.	macedoromâncă. (~ din Albania.)
AROMÂNÉSC	adj.	aromân, macedoromân, (rar) macedonean. (Populație ~ească.)
aromí	vb	v. ADEMENI. ADORMI. AMĂGI. ATRAGE. AȚIPI. DORMITA. ISPITI. ÎNCÎNTA. ÎNȘELA. MINȚI. MOMI. MOȚĂI. PĂCĂLI. PICOTI. PIROTI. ROSTI. PURTA. SEDUCE. TENTA. TRIȘA.
arón	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
ARPACÁȘ	s.	(rar) orzișor. (Ciorbă cu ~.)
ARPAGÍC	s.	(BOT.) 1. (Allium schoenoprasum) (reg.) pur, (prin Transilv.) chișărău.2. ceapă de sămînță, (Olt. şi Munt.) orceag, (Transilv.) parpangică, (prin Ban.) puiac, (prin nord-vestul Olt.) puiț.
ARS	adj.	v. dogorit.
ars	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOA-RE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TORO-PEALĂ. ZĂDUF.
arsaná	s.	v. DEBARCADER.
arsătúră	s.	v. ARSURĂ. JARIȘTE. PÎRLITURĂ.
árse	s. pl.	v. DAR. HOLOCAUST. JERTFĂ. OFRANDĂ. PRINOS. SACRIFICIU.
arsén	s.	v. ANHIDRIDĂ ARSENIOASĂ. ARSENIC. TRIOXID DE ARSEN.
ARSENÁL	s.	(MIL.) (înv.) armătură, spătărie. (~ul armatei.)
ARSÉNIC	s.	(CHIM.) anhidridă arsenioasă, trioxid de arsen, (rar) arsen, şar, (pop.) săricica, şoricioaică, (Mold.) şoriceasă.
ARSFENAMÍNĂ 606	s.	(FARM.) salvarsan, (rar) ehrlich 606. (Se foloseşte ~ în tratamentul sifilisului.)
ARSÍNĂ	s.	v. hidrogen arsenios.
arsoáre	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
ARSÚRĂ	s.	1. (MED,; mai ales la pl.) usturime, (reg.) jig, jigăraie. (Simte ~i gastrice.)2. scrum. (~ de pe fundul unui vas.)3. jarişte, pîrlitură, (pop.) arsătură, (înv. şi reg.) pîrjol, (reg.) pîrjolitură, pîrleală. (Locul ars în pădure se numeşte ~.)
arsúră	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
ARȘÍC	s.	1. (ANAT.) (Mold.) gioală. (~ de miel.)2. (la pl.) (pop.) capre (pl.), (Mold.) gioale (pl.). (Jocul de
ARȘINÍC	s.	(BOT.; Lychnis chalcedonica) (reg.) scaunul-popii.
ÁRȘIȚĂ	s.	1. v. canicul㎠.2. v. dogoare.
árșiță	s.	v. CĂLDURI. FEBRĂ. FIERBINȚEALĂ. FRIGURI. TEMPERATURĂ.
arșóv	s.	v. CAZMA. HÎRLEȚ.
ÁRTĂ	s.	1. v. măiestrie.2. artă abstractă v. abstracționism; artă aplicată v. artă decorativă; artă decorativă = ornamentică, artă aplicată; artă nonfigurativă = abstracționism.3. artă regizorală v. regie; artă scenică v. scenografie; arte frumoase = bele-arte.4. artă culinară v. gas-tronomie.
ARTERĂ CEFÁLICĂ	s.	v. carotidă.
ARTEZIÁNĂ	s.	fîntînă (arteziană, țîșnitoare), havuz, (înv.) şadîrvan, fîntînă săltătoare, fîntînă săritoare. (~ Miorița din Bucureşti.)
artíc	s.	v. PLÎNGERE. RECLAMAȚIE.
ARTÍCOL	s.	1. v. marfă.2. paragraf, punct, (înv.) cap, pont. (~ dintr-o lege.)3. articol de fond v. editorial.
ARTICULÁ	vb.	1. v. pronunța.2. v. scoate.3. a se încheia. (Locul unde se ~ un os.)
ARTICULÁRE	s.	v. pronunțare.
ARTICULÁTE	s. pl.	v. artropode.

ARTICULÁȚIE	s.	1. v. pronunțare.2. (ANAT.) încheietură, (înv. şi pop.) nod, (înv.) armonie, (fam. fig.) balamale (pl.). (~iile omului.)3. (ANAT.) articulație semimobilă v. amfiartroză.
ARTIFICIÁL	adj.	1. contrafăcut, fals, imitat. (Pietre prețioase şi pietre ~.)2. v. fals.3. v. afectat.4. afectat, căutat, fals, forțat, nefiresc, nenatural, nesincer, prefăcut, silit, silnic, studiat, teatral, (rar) teatralist. (Gesturi ~; atitudine ~; un rîs ~.)
ARTIFICIALITÁTE	s.	v. afectare.
ARTIFÍCIU	s.	v. SUBTERFUGIU.
artíg	s.	v. CIOZVÎRTĂ. HALCĂ. HARTAN.
ARTILÉRIE	s.	(MIL.) (înv.) puşcărie. (Face armata la ~.)
ARTILERÍST	s.	v. tunar.
ARTIODACTÍL	s., adj.	(ZOOL.) paricopitat. (Boul este un ~.)
ARTÍST	s.	1. v. actor.2. artist plastic v. plastician.
ARTÍSTĂ	s.	v. actriță.
ARTÍSTIC	adj.	1. v. literar.2. iscusit, măiestrit, meşteşugit, (rar) măiestru. (O broderie ~.)
artizán	s.	v. MESERIAŞ. MEŞTEŞUGAR.
ARTRÍTĂ	s.	(MED.) (Transilv.) şui. (Suferă de ~.)
ARTROLOGÍE	s.	sindesmologic.
ARTROPÓDE	s. pl.	(ZOOL.) articulate (pl.).
artút	adj.	v. AGER. DEŞTEPT. DIBACI. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. PRICEPUT.
ARȚÁG	s.	1. (înv. şi pop.) țîfnă. (E plin de ~.)2. (IST.) (înv.) harță. (~ul era o încăierare uşoară între forțe armate inamice.)
ARȚÁR	s.	(BOT.) 1. (Acer platanoides) (rar) platan, (reg.) velniș.2. arțar tătăresc v. gladiș.
arțár	s.	v. BRÎGLAR.
arțăgáș	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
ARȚĂGÓS	adj., s.	v. certăreț.
ARUNCÁ	vb.	1. a azvîrli, a lepăda, a zvîrli, (Transilv. şi Maram.) a țipa, (înv.) a scutura. (~ un lucru nefolositor.)2. v. azvîrli.3. a azvîrli, (fam.) a mătura. (~ toate paharele de pe masă.)4. a azvîrli, a da. (~ pe foc un caiet.)5. v. proiecta.6. a azvîrli, a zvîrli. (~ o piatră la distanța.)7. a azvîrli, a lansa, a trage, (pop.) a slobozi. (~ săgeți.)8. a azvîrli, (Bucov.) a hăti. (O ~ în fîntînă.)9. v. doborî.10. v. năpusti.11. v. sări.12. v. zvîrli.13. v. cheltui.14. v. împrăştia.
ARUNCÁRE	s.	1. azvîrlire, lepădare, zvîrlire. (~ unei sticle sparte.)2. v. proiectare.3. azvîrlire, lansare, tragere. (~ unei săgeți.)4. v. doborîre.5. v. cheltuire.
aruncătór	s.	v. BRAND.
ARUNCĂTÚRĂ	s.	1. azvîrlitură, zvîrlitură, (rar) zvîrlet, (Transilv. şi Maram.) țipătură. (La o ~ de băț.)2. azvîrlitură, izbitură, lovitură, zvîrli-tură. (~ calului nărăvaş.)
arvanít	s.	v. SCHIPETAR.
arvanít	s., adj.	v. ALBANEZ.
arvát	s.	v. ALBIŞOARĂ. CROAT. OBLEȚ. SOREAN.
ARVÚNĂ	s.	v. acont.
ARVUNÍ	vb.	v. aconta.
ARZĂTÓR	adj.	v. canicular.
arzătór	adj.	v. AVÎNTAT. ENTUZIASMAT. ENTU-ZIAST. FERVENT. FOCOS. IMPETUOS. INTENS. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. ÎNSUFLEȚIT. PASIONAT. PUTERNIC. TEMPERAMENTAL. VIU.

arzmagzár	s.	v. SUPLICĂ.
AS	s.	1. (pop.) birlic, (înv.) tuz. (~ la jocul de cărți.).2. maestru. (E un adevărat ~ în domeniul lui.)
ASÁLT	s.	(MIL.) atac, iureş, năvală, năvălire, (înv. şi reg.) şturm. (~ dezlănțuit împotriva cetății.)
ASALTÁ	vb.	(MIL.) a ataca. (~ reduta, cetatea.)
ASAMBLÁ	vb.	a fixa, a îmbina, a împreuna, a monta, a reuni, a uni. (~ elementele componente ale unui sistem.)
ASAMBLÁJ	s.	v. asamblare.
ASAMBLÁRE	s.	asamblaj, fixare, îmbinare, împreunare, montaj, montare, reunire, unire. (~ elementelor unui sistem.)
ASANÁ	vb.	a deseca, a seca, (rar) a aseca, a scurge. (Au fost ~ toate mlaştinile din zonă.)
ASANÁRE	s.	desecare, secare, (rar) asecare. (~ unor terenuri mlăştinoase.)
ASANÁT	adj.	desecat, secat. (Terenuri mlăştinoa-se ~.)
ASASÍN	s., adj.	v. criminal.
ASASINÁ	vb.	v. omorî.
ASASINÁRE	s.	v. omorîre.
ASASINÁT	adj.	v. omorît.
ASASINÁT	s.	v. crimă.
ASCARÍD	s.	v. limbric.
ASCENDÉNT	adj., s.	I. adj. 1. suitor, urcător. (Ritm ~ al unor versuri.)2. v. progresiv. II. s. 1. v. îna-intaş.2. v. autoritate.
ASCENDÉNȚĂ	s.	v. origine.
ASCENSIÚNE	s.	înălțare, ridicare, suire, urcare. (Mişcare de ~ a aerului.)
ascensiúne	s.	v. AVANSARE. ÎNAINTARE. ÎNĂL-ȚARE. PROMOVARE. RIDICARE.
ASCENSÓR	s.	lift. (Bloc cu două ~oare.)
ASCÉT	s.	v. pustnic.
ASCÉTIC	adj., adv.	1. adj. sihăstresc, (rar) pustnicesc, schimnic, schimnicesc, (înv.) sihăstricesc. (Viață ~.)2. adv. sihăstreşte, (înv.) pustniceşte, schimniceşte. (Trăieşte ~.)
ASCETÍSM	s.	v. asceză.
ASCÉZĂ	s.	ascetism, pustnicie, schimnicie, sihăstrie, (rar) schimnicit. (~ unui pustnic.)
aschitác	s.	v. ANAHORET. ASCET. EREMIT. PUSTNIC. SCHIMNIC. SIHASTRU.
aschiteán	s.	v. ANAHORET. ASCET. EREMIT. PUSTNIC. SCHIMNIC. SIHASTRU.
ASCÍTĂ	s.	(MED.) (pop.) pungă de apă.
ASCULTÁ	vb.	1. v. auzi.2. a audia, a urmări. (~ cu atenție expunerea.)3. v. audia.4. a chestiona, a examina, a interoga, a întreba, (înv.) a prociti. (~ un elev.)5. (MED.) a ausculta. (Medicul ~ cu stetoscopul.)6. a înțelege. (Cine nu ~ de cuvînt o păţeşte.)7. v. conforma.8. v. îndeplini.
ASCULTÁRE	s.	1. audiere. (~ unei înregistrări.)2. chestionare, examinare, interogare, (înv.) procitanie. (~ unui elev.)3. cumințenie, docilitate, supunere, (livr.) obediență, (rar) cuminție, sumisiune, supuşenie, (înv.) ascultămînt, plecăciune, subordinație. (A dovedit multă ~.)
ascultămînt	s.	v. ASCULTARE. CUMINȚENE. DOCILITATE. SUPUNERE.
ASCULTĂTÓR	adj., s.	1. adj. bun, cuminte, docil, plecat, supus, (livr.) obedient, (înv.) ascultoi. (Copil ~.)2. s. auditor, (înv.) auzitor. (Erau în sală numeroşi ~.)3. s. pl. v. asistență.
ascultói	adj.	v. ASCULTĂTOR. BUN. CUMINTE. DOCIL. PLECAT. SUPUS.

ASCÚNDE	vb.	1. a (se) dosi, a (se) mistui, (rar) a (se) tăinui, (pop.) a (se) piti, a (se) pitula, (reg.) a (se) mătrăşi, a (se) mitoşi, (prin Maram.) a (se) scuti, (înv.) a (se) supune. (S-a ~ în pădure.)2. a se băga. (S-a ~ sub pat.)3. a dosi, a pune. (Spune-mi imediat unde ai ~ banii!)4. v. feri.5. v. acoperi.6. a masca, a voala. (Norii ~ lumina soarelui.)7. a (se) disimula, a tăinui, (fig.) a (se) camufla, a (se) deghiza, a (se) masca. (~ adevărul.)8. a masca, a tăinui, (înv. şi reg.) a tăgădui, (înv.) a retăcea, (fig.) a acoperi. (Îşi ~ ignoranta.)9. a tăinui, (fig.) a înăbuşi. (Şi-a ~ durerea.)
ASCÚNDERE	s.	1. ascuns, dosire, (pop.) pitire, pitulare. (~ unui obiect.)2. ascuns, băgare. (~ cuiva sub pat.)3. v. acoperire.4. mascare, voalare. (~ luminii soarelui.)5. mascare, tăinuire. (~ ignoranţei.)
ASCÚNS	adj.	1. dosit, (pop.) pitit, pitulat, (înv. şi reg.) supus. (Un lucru ~.)2. v. dosnic.3. v. aco-perit.4. v. secret.5. v. furiş.6. v. ezoteric.7. v. tăinuit.8. v. necunoscut.9. criptic, enig-matic, misterios, ocult, secret, tainic, (livr.) sibilic, sibilin, sibilinic, (înv.) misteric, tăinos, (fig.) nepătruns. (Desenul are un sens ~.)10. neexploatat, nefolosit, nefructificat, neva-lorificat. (Posibilităţi ~.)11. reţinut, tăinuit, (fig.) mocnit, surd. (O duşmănie ~.)
ASCÚNS	s.	v. ascundere.
ascúns	s.	v. ASCUNZĂTOARE. ASCUNZIŞ. COTLON.
ascunsoáre	s.	v. ASCUNZĂTOARE. ASCUNZIŞ. COTLON.
ASCUNZĂTOÁRE	s.	ascunziş, cotlon, (rar) ascunzătură, (pop.) tainiţă, (Mold.) tainã, (înv.) ascuns, ascunsoare. (Şi-a găsit cu greu o ~.)
ascunzătúrá	s.	v. ASCUNZĂTOARE. ASCUNZIŞ. COTLON.
ASCUNZÍŞ	s.	v. ascunzătoare.
ascunzíş	s.	v. SECRET. TAINĂ.
ASCUŢÍ	vb.	1. (Mold. şi Transilv.) a toci. (~ cuţitul la tocilă.)2. a trage. (~ coasa pe cute.)3. v. pi-ţigăia.
ascuţí	vb.	v. ADÎNCI. AGERI. AGRAVA. AMPLIFICA. CREŞTE. INTENSIFICA. INVENTA. ÎNDÎRJI. ÎNTEŢI. MĂRI. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. SPORI. TICLUI.
ascuţíme	s.	v. ACUITATE. AGERIME. CLARVIZIUNE. PĂTRUNDERE. PERSPICACITATE.
ASCUŢÍŞ	s.	v. tăiş.
ASCUŢÍT	adj.	1. tăios, (înv. şi reg.) tăietor, (înv.) ager, sîmcelat, sîmcelos. (Sabie ~.)2. înţepător. (Vîrf ~.)3. ţuguiat, (reg.) vîrfuit. (O culme ~.)4. v. piţigăiat.5. v. acut.6. v. strident.7. acut, adînc, intens, mare, pătrunzător, profund, puternic, violent, viu. (O durere ~.)
ascuţít	adj.	v. AGER. CHINUITOR. CLARVĂZĂ-TOR. INTENS. ISCODITOR. OBSERVATOR. PĂTRUNZĂTOR. PERSPICACE. PUTERNIC. SCORMONITOR. SCRUTĂTOR. SFREDELITOR. STRĂBĂTĂTOR. STRĂPUNGĂTOR. SUBTIL. VIOLENT. VIU.
ascuţít	s.	v. ASCUŢIŞ. LAMĂ. LIMBĂ. TĂIŞ.
ascuţitór	s.	v. TOCILAR.
asecá	vb.	v. ASANA. DESECA. SECA.
asecáre	s.	v. ASANARE. DESECARE. SECARE.
ASEDIÁ	vb.	a împresura, a încercui, a înconjura, (înv. şi reg.) a ocoli, (înv.) a închide, a înveriga. (~ cetatea; îl ~ pe duşman.)
ASEDIÉRE	s.	v. asediu.
ASÉDIU	s.	asediere, împresurare, încercuire, înconjurare, (înv.) ocol, (grecism înv.) poliorchie. (~ cetăţii.)
ASELENIZÁ	vb.	a aluniza.
ASELENIZÁRE	s.	alunizare.

aselghicésc	adj.	v. CORUPT. DECĂZUT. DE-PRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂȚAT. IMORAL. NERUȘINAT. PERVERTIT. STRICAT. VICIOS.
aselghiciúne	s.	v. CORUPȚIE. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DES-FRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂ-CIUNE. VICIU.
aséghie	s.	v. CORUPȚIE. DECADENȚĂ. DECĂ-DERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂ-CIUNE. VICIU.
asemăluí	vb.	v. APROPIA. ASEMĂNA. ASEMUI. COMPARA. NETEZI. NIVELA.
ASEMĂNÁ	vb.	1. v. semăna.2. v. compara.3. v. po-trivi.4. v. confunda.
asemănă	vb.	v. NETEZI. NIVELA.
ASEMĂNÁRE	s.	1. v. potrivire.2. (MAT.) similitu-dine.
asemănát	adj.	v. ANALOG. APROPIAT. ASEMĂ-NĂTOR. ASEMENEA. CORESPONDENT. ÎNRUDIT.
ASEMĂNĂTÓR	adj.	analog, apropiat, asemenea, corespondent, înrudit, similar, (înv.) asemănat, podobnic, semănător. (Două elemente ~oare.)
ASÉMENEA	adv., adj.	1. adv. v. întocmai.2. adj. invar. v. asemănător.3. adj. invar. astfel, așa, atare. (O ~ problemă ...)
ASEMUÍ	vb.	1. v. semăna.2. v. compara.3. v. po-trivi.4. v. confunda.
asentá	vb.	v. ÎNCORPORA. ÎNROLA. RECRUTA.
ASENTIMÉNT	s.	1. v. încuviințare.2. v. sufragiu.
ASÉPTIC	adj.	v. sterilizat.
aseptizá	vb.	v. DEZINFECTA. STERILIZA.
aseptizáre	s.	v. DEZINFECTARE. DEZINFECȚIE. STERILIZARE.
aserțiúne	s.	v. AFIRMAȚIE. CUVÎNT. DECLARAȚIE. MĂRTURISIRE. RELATARE. SPUSĂ. VORBĂ.
ASERVÍ	vb.	v. subjuga.
ASERVÍRE	s.	1. v. subjugare.2. v. dependență.3. robie, sclavaj, sclavie. (Stare de ~ a unor țărani.)
ASERVÍT	adj., s.	1. adj. v. subjugat.2. s. v. sclav.
ASFINȚÍ	vb.	v. apune.
ASFINȚÍRE	s.	v. apus.
ASFINȚÍT	s.	1. v. apus.2. v. înserare.3. v. vest.
ASFIXIÁ	vb.	a (se) înăbuși, a (se) îneca, a (se) sufoca a (se) sugruma, (înv. şi pop.) a (se) năbuși, a (se) năduși, (înv.) a (se) împresura. (Fumul îl ~.)
ASFIXIÁNT	adj.	înăbușitor, înecăcios, sufocant, (rar) înecător, (înv.) nădușitor. (Un aer ~.)
ASFIXIÁT	adj.	înăbușit, înecat, sufocat, (înv. şi pop.) nădușit. (Persoană ~.)
ASFIXÍE	s.	asfixiere, înăbușire, înecare, sufocare, sufocație, sugrumare, (rar) înecăciune. (Senzație de ~.)
ASFIXIÉRE	s.	v. asfixie.
ASIBILÁRE	s.	(FON.) asibilație.
ASIBILÁȚIE	s.	v. asibilare.
ASIDUITÁTE	s.	v. perseverență.
ASÍDUU	adj.	v. perseverent.
asignát	s.	v. BANCNOTĂ. BILET DE BANCĂ. HÎRTIE. HÎRTIE-MONEDĂ.
asignáție	s.	v. BANCNOTĂ. BILET DE BANCĂ. HÎRTIE. HÎRTIE-MONEDĂ.
ASIGURÁ	vb.	1. (EC.) (înv.) a (se) asiguripsi, a (se) siguripsi. (Se ~ împotriva accidentelor.)2. v. garanta.3. a încredința, (înv.) a adeveri, a încrede, a sigura. (A ~ pe cineva de ceva.)4. v. sus-ține.5. v. convinge.

ASIGURÁRE	s.	1. (EC.) (înv.) siguripsire. (Societate de ~.)2. (EC.) (înv. şi reg.) siguranţă. (I-a plătit ~.)3. v. garantare.4. încredinţare. (A primit ~ că...)5. v. garanţie.6. v. angajament.7. v. apă-rare.
ASIGURĂTÓR	adj.	(EC.) (înv.) siguripsitor. (Socie-tate ~oare.)
asiguripsí	vb.	v. ASIGURA.
ASIMÉTRIC	adj.	disimetric, nesimetric. (Trăsă-turi ~.)
ASIMETRÍE	s.	disimetrie. (~ unor elemente ale unui ansamblu.)
ASIMILÁ	vb.	a dobîndi, a-şi însuşi, a învăţa. (A ~ noi cunoştinţe.)
ASIMILÁRE	s.	1. asimilaţie, însuşire, învăţare. (~ unor cunoştinţe temeinice.)2. (FON.) asimilaţie. (~ vocalică.)
ASIMILÁŢIE	s.	1. v. asimilare.2. (FON.) asimilare. (~ consonantică.)3. (FIZIOL.) anabolism. (~ este o fază a metabolismului.)4. (BOT.) asimilaţie clorofiliană v. fotosinteză.
ASÍN	s.	v. măgar.
asináş	s.	v. MĂGĂRUŞ.
asínă	s.	v. MĂGĂRIŢĂ.
ASINCRÓN	adj.	(TEHN) asincronic. (Motor ~.)
ASINCRÓNIC	adj.	(TEHN.) asincron.
asinél	s.	v. MĂGĂRUŞ.
ASISTÁ	vb.	1. a participa. (A ~ la comemorare.)2. a ajuta, a secunda. (Îl ~ la operaţie.)
ASISTÉNT	adj., s.	1. adj. participant. (Publicul ~.)2. s. ajutor, secundant, (rar) secundator. (I-a servit ca ~ la ...)
ASISTÉNŢĂ	s.	1. participanţi (pl.). (~ la un congres.)2. ascultători (pl.), auditoriu, public. (Onorată ~!)3. v. ajutor.
asisténţă	s.	v. PREZENŢĂ.
aslám	s.	v. CAMĂTĂ. DOBÎNDĂ. PROCENT.
aslán	s.	v. LEU.
ASMUŢÍ	vb.	a aţîţa, a hărţui, a întărîta, a provoca, a stîrni, (pop.) a sumuţa, a zădărî, (Mold. şi Bucov.) a hărăti. (~ cîinii.)
asmuţí	vb.	v. AGITA. AŢÎŢA. INCITA. INSTIGA. ÎNTĂRÎTA. PROVOCA. STÎRNI. TULBURA.
ASMUŢÍRE	s.	aţîţare, întărîtare, provocare, stîrnire, (pop.) zădărîre. (~ cîinilor.)
asmuţíre	s.	v. INSTIGARE.
ASMUŢÍT	adj.	întărîtat, stîrnit. (Cîini ~ţi.)
ASOCIÁ	vb.	1. a se grupa, a se însoţi, a se întovărăşi, a se uni, (înv. şi pop.) a se prinde, (reg.) a se ortăci, (Mold. şi Transilv.) a se însîmbra, (prin Transilv.) a se soţi, (înv.) a intra. (Vino să te ~ cu mine.)2. a (se) înlănţui, a (se) lega. (Idei care se ~ între ele.)
ASOCIÁT	s.	părtaş, tovarăş, (înv. şi reg.) sîmbraş, (reg.) ortac, prieten. (~ în afaceri.)
ASOCIÁTĂ	s.	părtaşă, tovarăşă, (înv. şi reg.) soaţă. (~ într-o afacere.)
ASOCIÁŢIE	s.	1. v. asociere.2. (concr.) societate, (înv.) reuniune. (~ legal constituită.)
ASOCIÉRE	s.	asociaţie, întovărăşire, tovărăşie, (înv. şi reg.) sîmbră, soţie, (reg.) ortăcie, simbrie, soţiire. (O ~ durabilă între ei.)
asoreálă	s.	v. HELIOZĂ. INSOLAŢIE.
ASORTÁ	vb.	a (se) armoniza, a (se) combina, a merge, a (se) potrivi, (pop. şi fam.) a (se) lovi. (Albastrul se ~ bine cu albul.)
ASORTÁRE	s.	armonizare, combinare, potrivire. (~ culorilor.)
ASPÉCT	s.	1. fason, înfăţişare. (Case cu ~ turcesc.)2. v. configuraţie.3. v. vedere.4. v. fizionomie.5. chip, imagine, ipostază, înfăţişare, turnură. (Sub ce ~ se prezintă lucrurile?)6. înfăţişare, privelişte, (înv.) priveală, privire. (Un ~ demn de milă.)7. înfăţişare, latură. (~ul vesel al lucrurilor.)8. v. înfăţişare.

ASPECTUÓS	adj.	v. frumos.
ASPERITÁTE	s.	aspreală, asprime, (livr.) rugo-zitate. (~ unei suprafețe.)
ASPERSIÚNE	s.	ploaie artificială. (Stropire prin ~.)
ASPERSÓR	s.	(TEHN.) dispersor, etalier.
ASPÍC	s.	gelatină. (Curcan în ~.)
aspíc	s.	v. LEVĂNȚICĂ.
aspíd	adj.	v. DUŞMĂNOS. OSTIL. RĂUTĂCIOS.
aspídă	s.	v. NĂPÎRCĂ. PAVĂZĂ. SCUT. VIPERĂ.
ASPIRÁ	vb.	1. v. inspira.2. v. inhala.3. v. absorbi.4. a dori, a jindui, a năzui, a pofti, a pretinde, a rîvni, a tinde, a ținti, a urmări, a visa, a viza, (rar) a stărui, (înv. şi reg.) a năsli, (reg.) a năduli, (prin Transilv. şi Mold.) a bărăni, (înv.) a aținti, a bate, a jelui, a nădăjdui. (~ să fie un mare poet.)
ASPIRÁRE	s.	v. inhalare.
ASPIRÁȚIE	s.	dor, dorință, năzuință, poftă, pornire, rîvnă, tendință, vis, (rar) năzuire, rîvnire, (reg.) năduleală, (înv.) năslire, năslitură, rîvnitură. (O ~ neîmplinită.)
ASPIRÍNĂ	s.	(FARM.) acid acetilsalicilic. (~ este un febrifug.)
ASPREÁLĂ	s.	v. asperitate.
aspreálă	s.	v. APRET. SCROBEALĂ.
ASPRÍ	vb.	v. înăspri.
asprí	vb.	v. APRETA. RĂCNI. RĂSTI. SCROBI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
aspríme	s.	1. v. asperitate.2. v. severitate.3. v. ră-utate.4. greutate. (~ iernii.)
aspríme	s.	v. AUSTERITATE. GRAVITATE. RIGORISM. SEVERITATE. SOBRIETATE.
ASPRÍRE	s.	v. înăsprire.
asprişoáră	s.	v. TURIȚĂ.
ASPRÍT	adj.	v. înăsprit.
áspru	adj.	v. ANEVOIOS. AUSTER. DIFICIL. GRAV. GREU. SEVER. SOBRU.
ÁSPRU	adj., adv.	1. adj. scorțos, zgrunțuros, (rar) grunzuros, zgrunțuit, (livr.) rugos. (O suprafață ~.)2. adj. v. înăsprit.3. adj., adv. v. rău.4. adj. brutal, cîinesc, cîinos, crud, inuman, nemilos, neomenos, (înv.) vărvăresc, (fig.) dur. (Purtare ~.)5. adj. răstit, ridicat, (fig.) dur, rece, sec, tăios. (Îi vorbeşte cu un ton ~.)6. adj. brutal, greu, tare, violent, (fig.) dur. (Vorbe ~.)7. adj. drastic, sever, (fig.) dur. (O pedeapsă ~.)8. adj. v. riguros.9. adj. v. înverşunat.10. adj. aprig, crîncen, crud, crunt, cumplit, încrîncenat, îndîrjit, înverşunat, neîmpăcat, nepotolit, sîngeros, vajnic, violent, (înv.) crîncenit, tare, (fig.) înclestat. (O bătălie ~.)11. adj. v. auster.12. adj. greu, (fig.) cîinesc, cîinos. (O vreme ~.)
astără	adv.	v. ASTĂ-SEARĂ. DESEARĂ.
ASTĂ-SEÁRĂ	adv.	deseară, (înv. şi reg.) astară. (Să vii ~ pe la noi.)
astăurá	vb.	v. PÎNDI.
ÁSTĂZI	adv.	azi. (Soseşte ~.)
ASTEATÓZĂ	s.	(MED.) xeroftalmie, xeroză.
ASTÉNIC	adj.	(MED.) (înv. şi reg.) slăbicios. (Sta-re ~.)
ASTERÍDĂ	s.	v. stea-de-mare.
ASTÉRIE	s.	v. stea-de-mare.
ASTERÍSC	s.	(TIPOGR.) stea, steluță. (~ul poate trimite la o notă aflată în josul paginii.)
ASTEROÍD	s.	(ASTRON.) planetoid. (~zii nu pot fi văzuți cu ochiul liber.)
ÁSTFEL	adv., adj.	1. adv. aşa. (De ce te porți ~?)2. adv. aşadar. (~ dorința-i gata.)3. adj. invar. v. asemenea.

ASTIGMATÍSM	s.	(FIZ., MED.) aberaţie vizuală.
ASTÎMPĂR	s.	calm, linişte, odihnă, pace, repaus, tihnă, (înv. şi pop.) tihneală, (înv. şi reg.) paos, răzbun, (reg.) potol, stare, (înv.) aşezare, aşezământ, odihneală, păciuire, răsuflare, (fig.) destindere, senin, seninătate. (Sufletul nu-şi mai afla ~.)
ASTÎMPĂRÁ	vb.	1. v. potoli.2. v. cumînţi.
ASTÎMPĂRÁRE	s.	v. potolire.
ASTÎMPĂRÁT	adj.	v. potolit.
ASTMÁTIC	adj.	(MED.) (prin Ban.) şui, şuios. (Criză ~.)
ÁSTMĂ	s.	(MED.) (pop.) înecăciune, năduf, (înv. şi reg.) năduşeală, (prin Transilv. şi Ban.) suspin, şui, (înv.) stenahorie, stenos. (Suferă de ~.)
ASTRAGÁL	s.	(ANAT.) talus. (~ul este un os al tarsului.)
ASTRÁL	adj.	(ASTRON.) sideral, (rar) solar. (În universul ~.)
ASTRINGÉNT	adj.	(înv.) stifos, strîngător. (Gust ~.)
ASTROBIOLOGÍE	s.	v. exobiologie.
ASTRODRÓM	s.	v. cosmodrom.
ASTROLÓG	s.	(pop.) filozof, mag, zodier, (înv.) matematic. (~ pretindea a prevedea destinul omului după poziţia aştrilor.)
astrológ	s.	v. ASTRONOM.
astrologhicésc	adj.	v. ASTROLOGIC.
ASTROLÓGIC	adj.	(înv.) astrologhicesc. (Studii ~.)
ASTRONAÚT	s.	cosmonaut.
ASTRONAÚTICĂ	s.	cosmonautică.
ASTRONÁVĂ	s.	cosmonavă, navă cosmică.
ASTRONÓM	s.	(înv. şi pop.) astrolog, (pop.) solomonar.
ASTRONÓMIC	adj.	(înv.) astronomicesc. (Cerce-tări ~.)
astronómic	adj.	v. COLOSAL. ENORM. FABULOS. GIGANTIC. IMENS. URIAŞ.
astronomicésc	adj.	v. ASTRONOMIC.
ÁSTRU	s.	(ASTRON.) corp ceresc.
astrucá	vb.	v. ACOPERI. ÎNFĂŞURA. ÎNGROPA. ÎNHUMA. ÎNMORMÎNTA. ÎNVELI.
astrucáre	s.	v. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHUMARE. ÎNMORMÎNTARE.
astrucămînt	s.	v. ACOPERĂMÎNT. ACOPERIŞ. ÎNVELIŞ. ÎNVELITOARE.
astrucúş	s.	v. ACOPERĂMÎNT. ACOPERIŞ. ÎNVELIŞ. ÎNVELITOARE.
ASTUPÁ	vb.	1. v. obtura.2. a (se) acoperi, a (se) închide. (~ o deschizătură.)3. (MED.) v. obtura.4. v. bloca.5. a umple. (~ o gaură, un şanţ.)
astupá	vb.	v. CONSTIPA.
ASTUPÁRE	s.	1. v. obturaţie.2. acoperire, închidere. (~ deschizăturii.)3. v. obliteraţie.
astupáre	s.	v. CONSTIPAŢIE.
ASTUPÁT	adj.	1. v. înfundat,2. acoperit, închis. (O deschizătură ~.)
astupát	adj.	v. CONSTIPAT.
ASTUPÁT	s.	v. obturaţie.
astupătúră	s.	v. CONSTIPAŢIE.
astupúş	s.	v. BURAJ. BURARE. DOP.
asúd	s.	v. APĂ. ÎNĂDUŞEALĂ. NĂDUŞEALĂ. SUDOARE. TRANSPIRAŢIE.

ASUDÁ	vb.	1. v. transpira.2. a se aburi. (Pereţii ~.)
asudá	vb.	v. MUNCI. OBOSI. OSTENI. TRUDI.
ASUDÁT	adj.	v. transpirat.
asudul-cálului	s.	v. OSUL-IEPURELUI.
ASÚPRA	prep.	1. (local) deasupra, peste. (Se apleacă ~ lui.)2. (local) către, înspre, la, spre, (înv.) despre, între, supra. (Îşi aţinteşte privirea ~ noastră.)3. contra, împotriva, (înv.) către, despre, spre. (Porneşte ~ duşmanilor.)4. despre. (Studiu ~ atomi.)
asúpra	prep.	v. CĂTRE. ÎNSPRE. SPRE.
asupreálă	s.	v. ASUPRIRE. EXPLOATARE. ÎMPILARE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRI-MARE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PRIGOA-NĂ. PRIGONIRE. URGISIRE.
ASUPRÍ	vb.	v. oprima.
asuprí	vb.	v. CONSTRÎNGE. EXAGERA. FACE. FORŢA. OBLIGA. SILI.
ASUPRÍRE	s.	v. oprimare.
asupríre	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORŢARE. OBLIGARE. SILIRE.
ASUPRÍT	adj., s.	v. oprimat.
ASUPRITÓR	adj., s.	v. opresor.
ASURZÍ	vb.	v. surzi.
ASURZÍRE	s.	v. afonizare.
aşá	adv.	v. ACUM. IMEDIAT. ÎNDATĂ. NUMAI-DECÎT.
AŞÁ	adv., adj.	1. adv. v. astfel.2. adj. invar. v. asemenea.3. adv. v. atît.4. adv. v. exact.
AŞADÁR	adv., conj.	1. adv. v. astfel.2. conj. dar, deci, (livr.) or. (~, nu ne putem limita la ...)
aşáşi	adv.	v. ACUM. CHIAR. EXACT. IMEDIAT. ÎNDATĂ. ÎNTOCMAI. NUMAIDECÎT. TOCMAI.
AŞA-ZÍS	adj.	pretins. (Un ~ inspector.)
aşău	s.	v. CAZMA. HÎRLEŢ.
ÁŞCHIE	s.	1. v. surcea.2. ţeapă, ţepuşă, (rar) spin. (I-a scos o ~ din deget.)3. v. şpan.
AŞCHIOÁRĂ	s.	aşchiuţă, ţepuşă, (reg.) aşchiţă. (~ de lemn.)
AŞCHIÓS	adj.	ţăndăros. (Material ~.)
aşchíţă	s.	v. AŞCHIOARĂ. AŞCHIUŢĂ. ŢEPUŞĂ.
AŞCHIÚŢĂ	s.	aşchioară, ţepuşă, (reg.) aşchiţă. (~ de brad.)
AŞEZÁ	vb.	1. a sta, a şedea, (pop.) a se pune. (Te rog să te ~ pe scaun.)2. v. culca.3. a poposi. (Călătorul s-a ~ la umbra unui copac.)4. a lua, a pune. (L-a ~ pe genunchi.)5. a pune, (reg.) a alipui. (~ cana pe masă.)6. v. stabili.7. v. posta.8. v. amplasa.9. v. depune.10. v. cădea.11. v. aran-ja.12. v. aşterne.13. v. pune.14. v. potrivi.15. v. aranja.16. (pop. şi fam.) a (se) căpătui, a (se) rostui. (S-a ~ şi el la casa lui.)17. (fam. fig.) a se aşterne, a se pune. (Se ~ pe carte, pe învăţătură.)
aşezá	vb.	v. ASTÎMPĂRA. BAZA. BIZUI. CALMA. COLONIZA. CONTA. DOMOLI. FIXA. FUNDA-MENTA. HOTĂRÎ. INSTITUI. INTENŢIONA. ÎMPĂCA. ÎNCHEIA. ÎNCREDE. ÎNFIINŢA. ÎNTEMEIA. ÎNTOCMI. LIMPEZI. LINIŞTI. ORÎNDUI. PLĂNUI. POTOLI. PROIECTA. RÎNDUI. SPRIJINI. STABILI. STATORNICI. TEMPERA.

AŞEZÁRE	s.	1. instalare, plasare. (~ lui într-un fotoliu.)2. v. aşternere.3. v. stabilire.4. v. ampla-sare.5. v. aranjare.6. v. alcătuire.7. (concr.) amplasament, amplasare, loc, poziție, (rar) situare, situație, (înv.) aşezământ, pusăciune, pusătură, pusoare, stat. (Prin ~ e o localitate pitorească.)8. (concr.) aglomerație, localitate, (înv.) politie. (O ~ umană.)9. (concr.) adăpost, casă, cămin, domiciliu, locuință, sălaş, (reg.) sălaşnă, (Transilv., Ban. şi Bucov.) cortel, (înv.) locaş, mutare, mutat, odaie, sat, sălăşluință, sălăşluire, şedere, sezământ, sezut, (fig.) bîrlog, cuib, culcuş. (Unde îşi are ~?)10.
aşezáre	s.	v. ASTÎMPĂR. AŞEZĂMÎNT. CALM. FUNDAȚIE. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS.
AŞEZÁT	adj.	1. v. instalat.2. v. cumpătat.3. v. po-tolit.
AŞEZĂMÎNT	s.	v. fundație.
aşezământ	s.	v. ACORD. AMPLASAMENT. ARANJAMENT. ASTÎMPĂR. AŞEZARE. CALM. COMBINAȚIE. CONTRACT. CONVENȚIE. DESCĂLECARE. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. INSTITUȚIE. ÎNTOCMIRE. ÎNȚELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. LINIŞTE. LOC. LOGODNĂ. ODIHNĂ. ORDIN. ORGANIZARE. ORÎNDUIALĂ. ORÎNDUIRE. PACE. PACT. PORUNCĂ. POZITIE. REPAUS. RÎNDUIALĂ. TEMPERATURĂ. TIHNĂ.
aşezător	adj.	v. FIXAT. SEDENTAR. STABIL. STATORNIC.
aşezător	s.	v. CTITOR. FONDATOR. ÎNTEMEI-ETOR.
aşíjderea	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASEMENEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
AŞTEPTÁ	vb.	1. (înv. şi pop.) a adăsta, (înv. şi reg.) a acera, (prin Transilv.) a agodi. (~ de o oră acolo.)2. a sta, a zăbovi. (Mai ~ puțin, că vin!)3. a îngădui, a permite. (~ o clipă!)4. v. pă-sui.5. v. spera.6. v. prevedea.7. a crede, a-şi imagina, a-şi închipui. (Ce te-ai ~ să vezi?)8. v. ezita.
AŞTEPTÁRE	s.	aşteptat, (înv.) aşteptătură. (~ în gară.)
AŞTEPTÁT	adj.	prevăzut, previzibil, scontat. (Un efect ~.)
AŞTEPTÁT	s.	aşteptare, (înv.) aşteptătură. (~ul în stație.)
aşteptătúră	s.	v. AŞTEPTARE. AŞTEPTAT.
AŞTÉRNE	vb.	1. v. culca.2. v. depune.3. v. cădea.4. a aşeza, a întinde, a pune. (~ fața de masă.)5. v. pune. *6. (fam. fig.) a se aşeza, a se pune. (Se ~ pe carte, pe învățătură.)
aştérne	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CULCA. DĂRÎMA. DOBORÎ. ÎNTINDE. LUNGI. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. TRÎNTI.
AŞTÉRNERE	s.	aşezare, întindere, punere. (~ feței de masă.)
AŞTERNÚT	adj.	v. pus.
AŞTERNÚT	s.	1. (rar) pînză, (înv. şi reg.) strat. (A pus ~ul pe pat.)2. v. pat.
ATÁC	s.	1. v. asalt.2. (SPORT) înaintare. (~ul a fosl la înălțime.)3. v. agresiune.4. v. criză.
atác	s.	v. APOPLEXIE. FTIZIE. ICTUS APOPLECTIC. TEBECE. TUBERCULOZĂ.
ATACÁ	vb.	1. v. asalta.2. (MIL.) a izbi, a lovi, (înv.) a tăia. (~ flancurile armatei duşmane.)3. a agresa, a agresiona. (L-au ~ golanii.)4. v. vă-tăma.5. a mînca, a roade. (Rugina ~ fierul).
atacá	vb.	v. ABORDA. TRATA. TUBERCULIZA.
ATACÁBIL	adj.	v. vulnerabil.
ATACÁNT	s.	v. înaintaş.
atacát	adj., s.	v. FTIZIC. TEBECIST. TUBER-CULOS.
ATACATÓR	adj., s.	v. agresor.
atamán	s.	v. HATMAN.
ATARÁXIC	s., adj.	(FARM.) anxiolitic. (~ul este un medicament deconectant.)

ATÁRE	adj.	invar. v. asemenea.
atáre	adj.	invar. v. OARECARE. VREUN.
ATAŞÁ	vb.	1. v. anexa.2. a alipi, a anexa, a încorpora, (înv.) a întrupa, a lipi. (~ un teritoriu străin.) *3. (fig.) a se apropia, a se lega. (M-am ~ mult de acest copil.)
ATAŞÁBIL	adj.	v. sociabil.
ATAŞAMÉNT	s.	v. simpatie.
ATAVÍSM	s.	(BIOL.) reversie.
atáxic	adj., s.	v. TABETIC.
ataxie locomotríce	s.	v. TABES.
atăgîrţá	vb.	v. AGĂŢA. ATÎRNA. PRINDE. SPÎNZURA. SUSPENDA.
ATEBRÍNĂ	s.	(FARM.) mepacrină. (~ serveşte la tratamentul malarei.)
ATEÍSM	s.	necredinţă.
ateíst	s., adj.	v. ATEU. LIBER-CUGETĂTOR. NECREDINCIOS.
ATÉLĂ	s.	(MED.) lopătică.
ATELIÉR	s.	1. (Transilv. şi Ban.) lucrătoare, (Transilv.) mihei, (înv.) meserie. (~ul fierarului.)2. studio. (~ul pictorului, fotografului.)
ATEMPORÁL	adj.	acronic. (O noţiune ~.)
ATENÁNSE	s. pl.	v. dependinţe.
ATÉNT	adj., adv.	1. adj. v. curtenitor.2. adj. v. amănunţit.3. adv. v. amănunţit.4. adj. cer-cetător, iscoditor, pătrunzător, scormonitor, scotocitor, scrutător, sfredelitor, străpungător. (Un ochi ~.)5. adj. v. prudent.
ATÉNŢIE s.,	interj.	1. s. v. interes.2. s. v. grijă.3. s. v. migală.4. s. v. prudenţă.5. s. v. vigilenţă.6. s. v. bunăvoinţă.7. s. v. curtoazie.8. s. v. apre-ciere.9. s. v. cadou.10. interj. (fam.) păzea!, (arg.) piua!, şase!, şest!, zexe! (~!, vine profesorul!)
ATENŢIONÁ	vb.	v. preveni.
ATENUÁ	vb.	1. a (se) calma, a descreşte, a (se) diminua, a (se) domoli, a (se) linişti, a (se) micşora, a (se) modera, a (se) pondera, a (se) potoli, a (se) reduce, a scădea, a slăbi, a (se) tempera, (rar) a (se) pacifica, (fig.) a (se) îmblînzi, a (se) îndulci, a (se) înmuia, a (se) muia. (Viteza vîntului s-a mai ~.)2. (MED.) a ceda, a slăbi. (Boala s-a ~.)
ATENUÁNT	adj.	(rar) uşurător. (Circumstanţe ~.)
ATENUÁRE	s.	calmare, descreştere, diminuare, domolire, micşorare, potolire, reducere, scădere, slăbire, temperare. (~ intensităţii vîntului.)
ATENUÁT	adj.	calmat, diminuat, domolit, liniştit, potolit, redus. (Durere ~.)
ATERIZÁJ	s.	v. aterizare.
ATERIZÁRE	s.	(AV.) aterizaj. (~ turboreactorului.)
ATESTÁ	vb.	1. v. confirma.2. v. denota.
ATESTÁRE	s.	1. v. confirmare.2. v. dovadă.
atestát	s.	v. CERTIFICAT. DIPLOMĂ.
atestáţie	s.	v. CERTIFICAT.
ATÉU	s., adj.	necredincios, liber-cugetător, (pop.) păgîn, (înv.) ateist.
ATÍNGE	vb.	1. (înv. şi reg.) a tinge. (~ un obiect.)2. (înv. şi reg.) a (se) pipăi. (Să nu vă ~ de aceste lucruri.)3. v. însuşi.4. v. lovi.5. v. bate. *6. (fig.) a împunge, a înţepa, a pişca, a şfichiui. (Îl ~ cu vorba.)7. v. ajunge. *8. (fig.) a se lipi. (Nu se ~ somnul de el.)

atínge	vb.	v. AMINTI. ARĂTA. CITA. EMOȚIONA. IMPRESIONA. INDICA. INSULTA. ÎNDUIOȘA. JIGNI. MENȚIONA. MIȘCA. OFENSA. POMENI. PRIVI. RAPORTA. REFERI. SEMNALA. TULBURA. ULTRAGIA.
ATÍNGERE	s.	1. v. contact.2. v. lovire.
atíngere	s.	v. AFRONT. INJURIE. INSULTĂ. JIG-NIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RUȘINE. UMILINȚĂ.
atíns	adj.	v. EMOȚIONAT. IMPRESIONAT. INSULTAT. ÎNDUIOȘAT. JIGNIT. MIȘCAT. OFENSAT. TULBURAT. ULTRAGIAT.
ATITÚDINE	s.	1. v. poziție.2. v. comportare.3. com-portare, gest, purtare. (~ lui m-a mișcat.)
atîrdisí	vb.	v. LICITA. SUPRALICITA.
ATÎRNÁ	vb.	1. v. agăța.2. a se agăța, a se apuca, a se prinde, a se ține, (pop.) a se anina, (reg.) a se tăgîrța. (Se ~ de crengi ca să nu cadă.)3. a spînzura, a sta. (Pe perete ~ un tablou.)4. a că-dea, a curge, a spînzura. (Părul îi ~ pe spate.)5. v. apleca.6. a depinde, (înv.) a spînzura. (Totul ~ de el.)
atîrná	vb.	v. AVEA. CÎNTĂRI. CODI. EZITA. PREGETA. PROVENI. REZULTA. SPÎNZURA. ȘOVĂI.
ATÎRNÁRE	s.	1. v. agățare.2. v. dependență.
ATÎRNÁT	adj.	1. v. agățat.2. v. clăpăug.
ATÎRNÁT	s.	v. agățare.
ATÎRNĂTOÁRE	s.	v. agățătoare.
atîrnătoáre	s.	v. SCÎNTEIOARĂ.
ATÎT adv.,	interj.	1. adv. așa. (Nu te grăbi ~.)2. interj. v. ajunge.
ATÎTÍCA	adj., adv.	(reg.) atîtuca, atîtuța. (Un co-pil ~.)
atîtúca	adj., adv.	v. ATÎTICA.
atîtúța	adj., adv.	v. ATÎTICA.
ATLETICĂ UȘOÁRĂ	s.	v. atletism.
ATLETÍSM	s.	(SPORT) atletică ușoară.
ATMOSFÉRĂ	s.	v. văzduh.
atmosféră	s.	v. AMBIANȚĂ. ANTURAJ. CADRU. CERC. MEDIU. SFERĂ. SOCIETATE.
atócma	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASEMENEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
ATODÍD	s.	v. statoreactor.
ATÓL	s.	(BIOL.) recif coralier inelar.
ATOMIZÁ	vb.	v. pulveriza.
ATOMIZATÓR	s.	v. atomizor.
ATOMIZÓR	s.	(FIZ.) atomizator, spray. (~ pentru apa de colonie.)
ATOM MARCÁT	s.	v. trasor.
ATÓN	adj.	1. v. atonic.2. (FON.) neaccentuat. (Vocală, silabă ~.)
ATÓNIC	adj.	(MED.) aton. (Țesut ~.)
ATOTBIRUITÓR	adj.	v. triumfător.
ATOTPUTÉRNIC	adj., s.	1. adj. (livr.) omnipotent, (reg.) puternicos, (înv.) preaputernic, preapu-tincios, prepotent. (Forță ~.)2. s. art. v. Dumnezeu.
ATOTPUTERNICÍE	s.	(livr.) omnipotență, (înv.) prepotență, puternicie. (~ unui monarh absolut.)
ATOTȘTIUTÓR	adj.	(înv.) preavăzător. (Persoană ~oare.)
atotțiitórul	s.	art. v. ATOTPUTERNICUL. CREA-TORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNEZEU. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTER-NICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.

ATOTVĂZĂTÓR	adj.	(înv.) preavăzător. (Om ~.)
ATRACTÍV	adj.	atrăgător, plăcut, (rar) atracțios. (Un spectacol ~.)
ATRÁCȚIE	s.	1. atracție universală v. gravitație, (impr.) gravitate.2. v. tentație.3. farmec, (rar) prestigiu, (fig.) miraj. (~ unui vis fericit.)4. aple-care, aplicație, aptitudine, chemare, dar, har, înclinare, înclinație, înzestrare, pornire, predi-lecție, predispoziție, preferință, talent, vocație, (livr.) propensiune, (pop.) tragere, (înv.) aplecăciune, plecare. (Şi-a demonstrat din plin ~ pentru ...)
atracțiós	adj.	v. ATRACTIV. ATRĂGĂTOR. PLĂCUT.
ATRÁGE	vb.	1. v. tenta.2. v. încînta.
ATRĂGĂTÓR	adj.	1. v. ademenitor.2. v. seducător.3. v. atractiv.4. v. agreabil.5. v. îmbietor.
ATREPSÍE	s.	(MED.) (Mold. şi Bucov.) socote (pl.). (~ este o boală de nutriție a sugarilor.)
ATRIBUÍ	vb.	1. (înv. şi reg.) a socoti. (I-a ~ pe nedrept această afirmație.)2. v. apropria.3. v. con-feri.4. a da, a distribui, a împărți, a repartiza. (~ loturi de casă țăranilor.)
ATRIBUÍRE	s.	1. v. apropriere.2. v. conferire.3. v. dis-tribuire.
ATRIBÚT	s.	1. v. însuşire.2. v. apelativ.
atribút	s.	v. EMBLEMĂ. EPITET. SIMBOL.
ATRIBÚȚIE	s.	îndatorire, rol, sarcină. (Ce ~ ai în această comisie?)
ATRIȚIÚNE	s.	v. abraziune.
ÁTRIU	s.	v. auricul.
ATRÓCE	adj.	invar. crunt, cumplit, fioros, groaznic, grozav, înfiorător, înfricoşător, îngrozitor, înspăi-mîntător, teribil. (O durere ~.)
ATROFIÁ	vb.	(MED.) a degenera, (înv. şi pop.) a seca, a se usca. (I s-a ~ mîna.)
ATROFIÁT	adj.	(MED.) degenerat, (pop.) uscat, (înv. şi reg.) sec. (O mînă ~.)
ATROFÍE	s.	(MED.) atrofiere, degenerare, degene-rație, degenerescență. (~ unui țesut.)
ATROFIÉRE	s.	v. atrofie.
ATÚ	s.	(înv., în Mold. şi Bucov.) coz. (~ la jocul de cărți.)
ATÚNCI	adv.	(pop.) apoi. (~ ce vrei?)
ața-ápei	s.	v. MĂTASEA-BROAŞTEI.
ÁȚĂ s.,	adv.	1. s. (pl.) v. zdrențe.2. adv. v. direct.
áță	s.	v. FRÎNGHIE. FUNIE. SFOARĂ.
AȚINTÍ	vb.	a fixa, a pironi, a ținti, a țintui, (rar) a sticli, (înv. şi reg.) a stîlpi, (rar fig.) a scufunda. (Îl ~ cu privirea; îşi ~ ochii.)
ațintí	vb.	v. ASPIRA. DORI. JINDUI. NĂZUI. OCHI. POFTI. PRETINDE. RÎVNI. TINDE. ȚINTI. URMĂRI. VISA. VIZA.
AȚINTÍT	adj.	fixat, pironit, țintit, țintuit, (rar) sticlit, (înv. şi reg.) stîlpit. (A rămas cu privirea ~.)
AȚIPEÁLĂ	s.	v. ațipire.
AȚIPÍ	vb.	a dormita, a moțăi, a picoti, a piroti, (livr.) a somnola, (înv. şi reg.) a aromi, a somnora, (reg.) a ajumi, a mătăli, a mocăi, a ochi, a picura, a pircoti, (Transilv.) a chircoti, (Mold.) a clipoci, (prin Olt.) a mocota, (Transilv.) a ştiulbica.
AȚIPÍRE	s.	ațipeală, dormitare, moțăială, moțăire, moțăit, moțăitură, picoteală, picotire, piroteală, pirotire, somnolență, toropeală, (rar) somnie, (reg.) picuială, pioceală, somnoreală, (Mold.) clipoceală, clipocire, (prin Munt.) pircoteală, pircotit, (înv.) somnoroşie. (O dulce ~ în fotoliu.)
AȚÎȚÁ	vb.	1. a înteți, a înviora, (rar) a scotoci, (pop.) a zădărî. (A ~ focul.)2. v. aprinde.3. v. in-stiga.4. v. stîrni.5. v. asmuți.6. a îmboldi, a îndemna, (fig.) a muşca. (Cine îl ~ să facă asta?)

aţîţá	vb.	v. ACTIVA. EXCITA. STIMULA.
AŢÎŢÁRE	s.	1. înteţire, înviorare. (~ focului.)2. v. aprindere.3. v. instigare.4. v. asmuţire.
aţîţáre	s.	v. ACTIVARE. EXCITARE. EXCITAŢIE. STIMULARE.
AŢÎŢÁT	adj.	v. instigat.
AŢÎŢĂTÓR	s., adj.	1. s., adj. v. instigator.2. adj. v. senzual.3. adj. v. excitant.
AŢÓS	adj.	1. v. fibros. *2. v. băţos.
au	adv.	v. OARE. POATE.
au	conj.	v. FIE. ORI. SAU.
AU	interj.	v. of.
aúă	s.	v. STRUGURE.
AUDIÁ	vb.	1. v. asculta.2. (JUR.) a asculta. (A ~ un martor, la proces.)
audiénţă	s.	v. REUŞITĂ. SUCCES.
AUDIÉRE	s.	v. ascultare.
AUDITÓR	s.	v. ascultător.
AUDITÓRIU	s.	v. asistenţă.
AUDIŢIE COLORÁTĂ	s.	(PSIH.) sinopsie.
augmentá	vb.	v. CREŞTE. MĂRI. MULTIPLICA. SPORI.
augmentáre	vb.	v. CREŞTERE. MĂRIRE. MULTIPLICARE. SPORIRE.
AUGÚR	s.	auspiciu. (~ la romani.)
augúr	s.	v. PIAZĂ. PREVESTIRE. SEMN.
augúst	adj.	v. GRANDIOS. IMPERIAL. IMPUNĂ-TOR. ÎMPĂRĂTESC. MAIESTOS. MĂREŢ. PREAMĂRIT. PREASLĂVIT. SLĂVIT.
ÁUGUST	s.	(pop.) gustar, măsălar, secerar. (Lu-na ~.)
AUÍ	vb.	v. răsuna.
áulă	s.	v. CURTE. PALAT.
AURÁR	s.	(înv.) zlătar, (turcism înv.) cuiungiu.
auránţă	s.	v. SPLINĂ.
aurátă	s.	v. CRIZANTEMĂ. DUMITRIŢĂ. MARGA-RETĂ. TUFĂNICĂ.
ÁURĂ	s.	v. aureolă.
áură	s.	v. ADIERE. BOARE. ZEFIR.
AURĂREÁSĂ	s.	(pop.) zlătăreasă.
AURĂRÍE	s.	aurărime. (S-a găsit la el multă ~.)
AURĂRÍME	s.	aurărie. (Multă argintărie şi ~.)
aureálă	s.	v. AURIRE. AURIT.
aurél	adj.	v. AURIU.
AUREOLÁ	vb.	(rar) a nimba.
AUREOLÁT	adj.	(rar) nimbat. (Un sfînt ~.)
AUREÓLĂ	s.	aură, nimb. (~ cu care pictorii înconjură capetele sfinţilor.)
AURÍ	vb.	(înv. şi pop.) a spoi, (pop.) a înauri, a întrauri. (~ un vas metalic.)
aurícă	s.	v. RĂCOVINĂ. SCÎNTEIOARĂ. SCÎN-TEIUŢĂ.
AURÍCUL	s.	(ANAT.) atriu. (~ul este o despărţitură a inimii.)
AURÍCULĂ	s.	v. ureche.
AURÍRE	s.	aurit, (pop.) aureală, spoire, spoit. (~ unui obiect metalic.)

AURÍT	adj.	(pop.) înaurit, întraurit. (Vas ~.)
aurít	adj.	v. AURIU.
AURÍT	s.	aurire, (pop.) aureală, spoire, spoit. (~ul unui vas.)
AURÍU	adj.	(pop.) aurel, aurit, (înv.) auros. (Flori ~.)
aur négru	s.	v. CĂRBUNE. PETROL. ȚIȚEI.
AURÓRĂ	s.	v. zori.
aurós	adj.	v. AURIU.
AUROTERAPÍE	s.	(MED) crisoterapie. (~ se folo-seşte în afecțiunile articulatorii.)
AUSCULTÁ	vb.	(MED.) a asculta. (Medicul l-a ~ cu stetoscopul.)
AUSCULTÁRE	s.	v. auscultație.
AUSCULTÁȚIE	s.	(MED.) auscultare. (~ zgomotelor plămînilor.)
AUSPÍCIU	s.	1. v. augur.2. (la pl.) v. egidă.
AUSTÉR	adj.	1. aspru, sever, sobru, spartan. (Duce o viață ~.)2. v. sobru.
AUSTERITÁTE	s.	v. sobrietate.
AUSTRÁL	adj.	(GEOGR.) meridional, sudic. (Emisfera ~.)
AÚSTRU	s.	(MET.) (pop.) sărăcilă, traistă-goală, (reg.) vîntul negru. (~ este numele unui vînt secetos.)
aústru	s.	v. MIAZĂZI. SUD.
AUŞÉL	s.	(ORNIT.) 1. (Regulus cristatus) (reg.) tartalac.2. (Aegithalus pendulinus) boicuş.3. au-şel-bărbos (Panurus biarmicus) = auşel-de-stuf; auşel-de-stuf v. auşel-bărbos.
AUTÉNTIC	adj.	1. v. adevărat.2. v. veritabil.3. ade-vărat, curat, nefalsificat, original, veritabil. (Artă ~.)4. bun, curat, veritabil, (rar) patent. (Aur ~.)5. v. valabil.6. v. original.
AUTENTICITÁTE	s.	1. v. adevăr.2. valabilitate, (rar) validitate. (~ unui act.)
AUTENTIFICÁ	vb.	v. legaliza.
AUTENTIFICÁRE	s.	v. legalizare.
AUTENTIFICÁT	adj.	v. legalizat.
áuto	s.	v. AUTOMOBIL. MAŞINĂ.
AUTOCAMIÓN	s.	camion. (A cărat mobila cu un ~.)
AUTOCAMIONÉTĂ	s.	camionetă. (~ este un auto-camion mai mic.)
AUTOCARACTERIZÁ	vb.	a se autodefini, a se caracteriza, a se defini. (Se ~ veridic în cartea sa.)
AUTOCEFÁL	adj.	(BIS.) independent, neatîrnat. (Biserica ortodoxă română este ~.)
AUTOCEFALÍE	s.	(BIS.) independență, neatîrnare. (~ bisericii ortododoxe române față de celelalte biserici creştine.)
AUTOCISTÉRNĂ	s.	(rar) cisternă.
AUTOCRÁT	s., adj.	(POL.) 1. s. potentat, (înv.) autocrator, samoderjeț.2. adj. v. absolutist.
AUTOCRÁTIC	adj.	v. absolutist.
autocraticésc	adj.	v. ABSOLUTIST. AUTOCRAT. AUTOCRATIC.
autocrátor	s.	v. AUTOCRAT. POTENTAT.
AUTOCRAȚÍE	s.	v. absolutism.
AUTODEFINÍ	vb.	a se autocaracteriza.
AUTODEMASCÁ	vb.	a se demasca, a se trăda. (S-a ~ fără să vrea.)
AUTODEMASCÁRE	s.	demascare, trădare.
AUTODESFIINȚÁ	vb.	v. autodizolva.
AUTODIZOLVÁ	vb.	a se autodesființa.
AUTODOTÁ	vb.	a se autoutila. (O uzină care s-a ~.)

AUTODÚBĂ	s.	dubă. (~ este un autocamion închis.)
AUTODUBÍȚĂ	s.	dubiță. (O ~ de o tonă.)
AUTOFECUNDÁRE	s.	(BIOL.) autofecundație, autogamie. (~ este frecventă la plante.)
AUTOFECUNDÁȚIE	s.	v. autofecundare.
AUTOFLAGELÁRE	s.	v. autoflagelație.
AUTOFLAGELÁȚIE	s.	(BIS.) autoflagelare. (~ unui calugăr.)
autofurgonétă	s.	v. furgonetă.
AUTOGAMÍE	s.	v. autofecundare.
AUTOGESTIONÁRE	s.	v. autogestiune.
AUTOGESTIÚNE	s.	(FIN.) autogestionare. (~ unei uzine.)
AUTOGRÁF	adj.	v. olograf.
AUTOGRÉFĂ	s.	v. autoplastie.
AUTOHTÓN	adj., s.	v. băştinaş.
AUTOINDUCTÁNȚĂ	s.	v. autoinducție.
AUTOINDÚCȚIE	s.	(FIZ.) autoinductanță, selfin-ducție, (rar) selfinductanță.
AUTOÎNCÎNTÁRE	s.	automulțumire (Sentiment de ~.)
AUTOMÁT	adj., adv., s.	1. adj. automatic, incon-ştient, instinctiv, maşinal, mecanic, reflex. (Gest, act ~.)2. adv. automatic, inconştient, maşinal, maşinaliceşte, mecanic, reflex, (înv.) mecani-ceşte. (Reacționează ~.)3. adv. v. papagaliceşte.4. s. v. pistol-mitralieră.
AUTOMÁTIC	adj., adv.	1. adj. v. automat.2. adv. v. automat.
AUTOMOBÍL	s.	maşină, (fam.) auto.
AUTOMULȚUMÍRE	s.	autoîncîntare. (Sentiment de ~.)
AUTONÓM	adj.	liber, (înv. şi pop.) slobod, (înv.) volnic. (Teritoriu ~ din punct de vedere admi-nistrativ.)
AUTONOMÍE	s.	libertate, (rar) autonomism, (înv. şi pop.) slobozenie, (înv. şi reg.) slobozie, (înv.) volnicie. (~ administrativă a unui teritoriu în cadrul statului.)
autonomísm	s.	v. AUTONOMIE.
AUTOOBSERVÁRE	s.	v. introspecție.
AUTOPLASTÍE	s.	(MED.) autografă.
AUTOPOLENIZÁRE	s.	(BOT.) cleistogamie.
AUTOPSÍE	s.	(MED.) (rar) necropsie. (~ celui mort.)
AUTÓR	s.	1. (rar) scriitor, (înv.) izvoditor, (grecism înv.) singraf. (~ al unei opere.)2. scriitor. (~ul meu preferat.)3. v. realizator.4. (JUR.) făptaş, făptuitor, (înv.) pricinuitor. (~ul furtului.)
AUTOREGLÁJ	s.	v. autoreglare.
AUTOREGLÁRE	s.	autoreglaj. (~ unui mecanism.)
AUTORITÁR	adj.	1. imperativ, poruncitor. (Cu ton ~.)2. v. voluntar.
AUTORITÁTE	s.	1. for, organ. (~ățile superioare de stat.)2. putere, (astăzi, rar) stăpînire. (Reprezentantul ~ății.)3. v. putere.4. (la pl.) v. oficialități.5. (înv.) stăpînire. (Cîrmuieşte cu deplină ~.)6. dominare, dominație, hegemonie, putere, stăpînire, supremație, (înv.) puternicie, stăpînie, tărie, țiitură, (latinism înv.) potestate. (Şi-a întins ~; se afla sub ~ romană.)7. v. ca-litate.8. ascendent, considerație, influență, înrîurire, prestigiu, reputație, respect, stimă, trecere, vază, (înv.) înrîurită, (fig.) credit. (Se bucură de o mare ~.)9. v. somitate.
AUTORIZÁ	vb.	1. a delega, a împuternici, a învesti, (livr.) a abilita, (înv.) a isprăvnici, a slobozi. (Te ~ să faci următorul lucru ...)2. v. îndreptăți.

AUTORIZÁT	adj.	1. (înv.) privilegiat. (Firmă ~.)2. calificat, competent, îndreptățit, priceput, (franțuzism înv.) ponderos. (O opinie ~.)
AUTORIZÁȚIE	s.	1. permis, (rar) licență, (înv. şi reg.) slobozenie, (înv.) pitac. (~ pentru prac-ticarea unei meserii.)2. împuternicire, (înv.) ispravă. (I-a dat ~ să-l reprezinte.)3. îngăduință, permisiune, voie. (~ de a face ceva.)
autorlîc	s.	v. BELETRISTICĂ. LITERATURĂ. LITERE.
AUTOSALVÁRE	s.	v. ambulanță.
AUTOSANITÁRĂ	s.	v. ambulanță.
AUTOSERVÍRE	s.	(englezism) self-service.
AUTOSTÓP	s.	v. semafor.
AUTOSUGESTIONÁ	vb.	(PSIH.) a se sugestiona.
AUTOTURÍSM	s.	turism. (~ul are caroseria închisă.)
AUTOUTILÁ	vb.	v. autodota.
AUTOZÓM	s.	(BIOL.) cromozom somatic.
autumnál	adj.	v. TOMNATIC.
AUXILIÁR	adj., s.	1. adj. ajutător. (Verb ~.)2. s. ajutor, sprijin. (Un ~ prețios.)3. adj. accesoriu, anex, secundar, subsidiar. (Element ~ într-un mecanism.)
AÚZ	s.	1. ureche. (Are un ~ foarte fin.)2. auzire. (La ~ul acestor vorbe ...)
AUZÍ	vb.	1. a prinde. (~ cîteva şoapte.)2. a desluși. (~ prin vijelie un strigăt.)3. v. asculta.4. a suna. (Se ~ clopotele.)5. v. afirma.6. v. afla.7. a afla, a ști, (înv. şi pop.) a oblici. (Să ~ cu toții ce ai făcut.)8. v. pomeni.9. v. înțelege.
auzí	vb.	v. DUHNI. MIROSI. PUȚI.
AUZÍRE	s.	auz. (La ~ acestor vorbe ...)
auzitór	s.	v. ASCULTĂTOR. AUDITOR.
AVALÁNȘĂ	s.	(GEOGR.) (livr.) lavină. (~ se deplaează pe pantele munților.)
aván	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
AVANGÁRDĂ	s.	1. (MIL.) (rar) antegardă, (înv.) strajă.2. v. avangardism.
AVANGARDÍSM	s.	v. avangardă.
avaníe	s.	v. ASUPRIRE. EXPLOATARE. ÎMPILARE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. PERSE-CUTARE. PERSECUȚIE. PRIGOANĂ. PRIGONIRE. URGISIRE.
AVANPÓRT	s.	(MAR.) anteport.
AVANPREMIÉRĂ	s.	repetiție generală. (~ unei comedii.)
AVÁNS	s.	v. acont.
AVANSÁ	vb.	1. v. înainta.2. v. dezvolta.3. v. pro-mova.
AVANSÁRE	s.	1. v. înaintare.2. v. promovare.
AVANSÁT	adj.	1. înaintat. (Poziție ~ în spațiu.)2. v. dezvoltat.3. v. progresist.
AVANSCÉNĂ	s.	prosceniu. (~ din teatrul actual.)

AVANTÁJ	s.	1. beneficiu, cîştig, folos, profit, (înv. şi reg.) seamă, (înv.) folosinţă, (înv.,în Transilv.) dobîndă, (fig.) rod. (Ce ~ ai din asta?)2. afacere, chilipir, cîştig, folos, pricopseală, profit, (Transilv. şi Maram.) haznă, (fam. şi ir.) scofală. (Nu e nici un ~ să ...)3. favoare, înlesnire, privilegiu, uşurinţă, (pop. şi fam.) hatîr. (I-a făcut unele ~e.)4. favoare, privilegiu. (Se bucură de ~ul de a-l cunoaşte.)5. binefacere, dar, folos, privilegiu. (~ele tehnicii moderne.)6. v. superioritate.
AVANTAJÁ	vb.	1. v. favoriza.2. v. părtini.
AVANTAJÁNT	adj.	v. favorizant.
AVANTAJÁRE	s.	v. părtinire.
AVANTAJÁT	adj.	1. cîştigat. (A ieşit ~ din ...)2. v. părtinit.
AVANTAJÓS	adj.	1. v. rentabil.2. v. favorabil.3. v. ieftin.
AVÁR	s., adj.	v. zgîrcit.
AVARIÁ	vb.	a (se) deteriora, a (se) strica. (Nava s-a ~.)
AVARIÁT	adj.	deteriorat, stricat. (Sistem tehnic ~.)
AVARÍE	s.	deteriorare, stricăciune. (Maşina a suferit o ~.)
AVARIÉRE	s.	deteriorare, stricare, (pop.) vătă-mare. (~ unui sistem tehnic.)
AVARÍŢIE	s.	v. zgîrcenie.
AVÁT	s.	(IHT.) 1. (Aspius aspius) (reg.) vrespere, peşte-lup, peşte-ţigănesc.2. (Aspius rapax) (reg.) boulean, vîlcan, vîlsan, peşte-cu-şapte-nume, peşte-ţigănesc.
AVEÁ	vb.	1. v. poseda.2. a deţine, a poseda, a purta. (~ numele de ...)3. v. căpăta.4. v. conţine.5. v. cîntări.6. v. compune.7. v. deţine.8. v. ţine.9. v. purta.10. a nutri, a purta. (~ cele mai bune sentimente pentru ...)11. v. şti.12. a exista, a fi, a se găsi. (~ cine să m-ajute.)13. a se bucura, a dispune. (~, în sfîrşit, un ceas tihnit.)14. v. simţi.15. v. trebui.
avecérnie	s.	v. CHINDIE. VECERNIE.
avedére	adv.	v. DESCHIS. DIRECT. FĂŢIŞ. FRANC. SINCER.
AVÉNĂ	s.	(GEOGR., GEOL.) pînlnie. (~ se formează în rocile solubile.)
avení	vb.	v. CREŞTE. DOSPI.
avenitúră	s.	v. STRĂIN. VENETIC.
AVENTURÁ	vb.	a se hazarda. (Nu te ~ în larg.)
AVENTÚRĂ	s.	1. ispravă. (Îşi povestea ~ile din acele ţări.)2. escapadă. (O ~ amoroasă.)
AVENTURIÉR	s.	(rar) aventurist, (pop.) vînturător, vîntură-lume, vîntură-ţară, (înv.) zvînturat. (E un ~.)
aventuríst	s.	v. AVENTURIER.
AVENTURÓS	adj.	(pop.) zvînturatic. (A dus o viaţă ~oasă.)
AVÉRE	s.	avut, avuţie, bogăţie, bun, mijloace (pl.), situaţie, stare, (înv. şi reg.) bogătate, prilej, prindere, (reg.) blagă, prinsoare, (prin Transilv.) apucătură, (Transilv.) iosag, (Olt., Ban. şi Tran-silv.) vlagă, (înv.) bucate (pl.), periusie, (fam.) parale (pl.), (fig.) cheag, seu. (Are ceva ~.)
AVÉRS	s.	cap, faţă (~ul unei monede.)
AVÉRSĂ	s.	(MET.) (reg.) pîrpără. (~ de ploaie.)
AVERSIÚNE	s.	1. v. antipatie.2. v. dezgust.
AVERTISMÉNT	s.	(JUR.) (ieşit din uz) prevenire. (I-a dat un ~.)
AVERTIZÁ	vb.	v. preveni.
AVERTIZÁRE	s.	v. prevenire.
AVIÁTIC	adj.	v. aeronautic.
AVIATÓR	s.	zburător. (Un ~ de clasă.)

AVÍD	adj.	1. v. mîncăcios.2. lacom, neîndestulat, (livr.) cupid, (fig.) nesătul, nesăturat, nesățios. (~ de cîştig, de bani.)3. ahtiat, dorit, dornic, jinduit, jinduitor, rîvnitor, (fig.) înfometat, însetat, lacom, setos. (~ după senzații tari.)
AVIDITÁTE	s.	v. lăcomie.
AVIÓN	s.	aeroplan.
AVÍZ	s.	1. v. comunicare.2. indicație, instrucțiuni (pl.), prescripție, recomandare, recomandație. (După ~ul medicului.)3. v. apreciere.4. v. în-cuviințare.
AVIZÁ	vb.	1. v. informa.2. a aprecia. (A ~ favorabil proiectul.)
AVIZÁT	adj.	capabil, competent, informat, pregătit, (fig.) tare. (Un om ~ în această problemă.)
AVIZIÉR	s.	v. afişier.
AVÎNT	s.	1. v. entuziasm.2. ardoare, elan, impe-tuozitate, temperament, (pop. şi fam.) suflet, (reg.) mau. (Cîntați cu mai mult ~!)3. v. patos.
AVÎNTÁ	vb.	1. v. sări.2. a se lansa. (Se ~ într-o acțiune.)
AVÎNTÁT	adj.	1. v. entuziast.2. v. înflăcărat.3. ma-iestuos, semeț. (Un zbor ~.)
avlíe	s.	v. CIMITIR. CURTE. OGRADĂ.
AVOCÁT	s.	(JUR.) apărător, (Transilv.) procator, (înv.) defensor, vechil. (Şi-a luat un ~ la proces.)
AVOCATÚRĂ	s.	(înv., în Transilv. şi prin Ban.) procatorie, (înv., prin Transilv.) procatorit. (Practică ~.)
AVOCĂȚÉSC	adj.	(reg. şi peior.) cîrciogăresc. (Treburi ~eşti.)
AVÓRT	s.	(MED.) (pop.) lepădare, lepădat, pierdere, pierzanie, (reg.) străpeală.
AVORTÁ	vb.	(MED.) (pop.) a lepăda, a pierde, a stîrpi, (prin Ban.) a copili.
AVORTÓN	s.	(MED.) (pop.) stîrpitură. (Un ~ născut la 7 luni.)
avortón	s.	v. LEPĂDĂTURĂ. POCITANIE. POCITURĂ. STÎRPITURĂ.
AVRĂMEÁSĂ	s.	(BOT.) 1. v. barba-boierului.2. v. avrămească.
AVRĂMEÁSCĂ	s.	(BOT.) 1. (Gratiola officinalis) avrămeasă, veninariță, (reg.) cîrstinească, milostivă, potroacă, mila-Domnului.2. v. barba-boierului.
AVÚT	adj.	v. bogat.
AVÚT	s.	v. avere.
AVUȚÍE	s.	v. avere.
AX	s.	1. (TEHN.) fus, osie. (~ul este un organ de maşină.)2. (ANAT.) ax cerebrospinal v. sistem nervos central.
AXÁ	vb.	v. centra.
ÁXĂ	s.	(MAT.) dreaptă orientată.
AXEROFTÓL	s.	v. vitamina A.
AXÍLĂ	s.	1. v. subsuoară.2. (BOT.) subsuoară. (~ frunzelor.)
AXIOLOGÍE	s.	(FILOZ.) teoria valorilor.
AXIÓMĂ	s.	(FILOZ., MAT.) postulat.
AXÓN	s.	(ANAT.) neurit, cilindru-ax. (~ul este o prelungire a neuronului.)
ázbuche	s.	v. ALFABET.
azbucoávnă	s.	v. ABECEDAR.
azeáce	s.	v. DIJMĂ. ZECIUIALĂ.
azeaciuíre	s.	v. DIJMĂ. ZECIUIALĂ.
AZEOTRÓP	adj.	(CHIM.) azeotropic. (Amestec lichid ~.)
AZEOTRÓPIC	adj.	v. azeotrop.

AZEOTROPÍE	s.	v. azeotropism.
AZEOTROPÍSM	s.	(CHIM.) azeotropie. (~ul unui amestec lichid.)
AZÉR	s., adj.	v. azerbaidjan.
AZERBAIDJÁN	s., adj.	azer.
AZI	adv.	v. astăzi.
AZÍL	s.	1. (ieşit din uz) ospiciu. (~ de bătrîni.)2. v. adăpost.
AZILÁNT	s., adj.	v. resortisant.
ÁZIMĂ	s.	(BIS.) 1. (înv.) pîine. (~ este folosită la împărtăşania ortodoxă.)2. pască. (~ este mîncată de mozaici la Paşti.)
ázlu	s.	v. DETRONARE. MAZILIRE. MAZILIT.
AZÓIC	s.	v. arhaic.
AZÓT	s.	(CHIM.) nitrogen.
AZOTÁT	adj.	v. azotos.
AZOTÁT	s.	(CHIM.) 1. nitrat. (~ul este o sare a acidului azotic.)2. azotat de amoniu = salpetru de Leuna; azotat de argint = nitrat de argint, (pop.) piatra-iadului; azotat de calciu = nitrocalcit, salpetru de Norvegia; azotat de celuloză v. nitrocelulóză; azotat de potasiu = nitrat de potasiu, salpetru de India, (pop.) silitră; azotat de sodiu = nitrat de sodiu, salpetru de Chile.
AZOTÍT	s.	(CHIM.) nitrit. (~ul este o sare a acidului azotos.)
AZOTÓS	adj.	(CHIM.) azotat, nitros. (Substanţă ~.)
AZOTÚRĂ	s.	(CHIM.) nitrură. (~ este o combinaţie a amoniacului.)
AZÚR	s.	v. seninătate.
AZURÍU	adj.	v. bleu.
AZVÎRLÍ	vb.	1. v. arunca.2. a arunca, a repezi, a zvîrli, (înv. şi reg.) a năpusti. (A ~ donița după el.)3. a arunca, (fam.) a mătura. (~ toate paharele de pe masă.)4. a arunca, a da. (~ pe foc caietele.)5. v. proiecta.6. a arunca, a zvîrli. (~ o piatră la distanță.)7. a arunca, a lansa, a trage, (pop.) a slobozi. (~ săgeți.)8. a arunca, (Bucov.) a hăti. (~ ceva în fîntînă.)9. v. doborî.10. v. năpusti.11. v. sări.12. v. zvîrli.13. v. chel-tui.
AZVÎRLÍRE	s.	1. v. aruncare.2. v. proiectare.3. arun-care, lansare, tragere. (~ unei săgeți.)4. v. do-borîre.5. v. cheltuire.
AZVÎRLITÚRĂ	s.	1. v. aruncătură.2. v. zvîrlitură.
ăla	pron.	v. ACELA.
ălălalt	pron., adj.	v. CELĂLALT.
ăst	adj.	v. ACEST.
ăsta	pron.	v. ACESTA.
ăstălalt	pron., adj.	v. CESTĂLALT.
BA	adv.	(Ban. şi Transilv.) ma. (~ nu!)
ba	adv.	v. NU.
baargíc	s.	v. GRESIE. PERINOC.
babácă	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
baba-gáia	s.	v. CLOŞCA-CU-PUI. PUIA-GAIA. ULIUL-ŞI-PORUMBEII.
babáie	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
BABALÎC	s.	baccea, căzătură, hodorog, ramolit, (reg. şi fam.) ghiuj, (reg.) jap, matuf, (prin Mold.) băbălău, (fig.) hîrb. (A ajuns un ~.)

*BABÁNĂ	s.	(reg.) botoaşă, (prin Mold.) boancă, hîrştioagă. (Oaia bătrînă fără dinţi se numeşte ~.)
babarós	s.	v. ZAR.
babáş	s.	v. BOŞTINĂ.
BÁBĂ	s.	1. bătrînă, (reg.) băbătie, (fam.) babetă.2. v. vrăjitoare
bábă	s.	v. BABIȚĂ. BUNICĂ. BUTONIERĂ. CHEOTOARE. MAMĂ. MAMĂ MARE. MĂTUŞĂ. MOAŞĂ. NEVASTĂ. PELICAN. PIEDIN. SOȚIE. TANTI. URECHEA-BABEI. URECHIUŞĂ. VIER-ME-ALB. ZGLĂVOACĂ.
babétă	s.	v. BABĂ. BĂTRÎNĂ.
babéte	s.	v. ZGLĂVOACĂ.
BABILONIÁN	adj.	babilonic. (Cultura ~.)
BABILÓNIC	adj.	v. babilonian.
BABILONÍE	s.	dezordine, haos, încurcătură, zăpă-ceală, (înv.) vavilonie. (E o ~ de nedescris în hîrtiile lui.)
BÁBIȚĂ	s.	1. v. pelican.2. (BOT.; Polyporus) (reg.) copită, (Olt.) copitariță. (~ este o ciupercă.)3. (BOT.; Ganoderma applanatum) iască, văcălie de fag. (~ este o ciupercă dezvoltată pe trunchiul copacilor.)
bábiță	s.	v. CALCAR. GASTEROPOD. GASTROPOD. IASCĂ. LIMAX. MELC. MELC FĂRĂ CASĂ. PIATRĂ-DE-VAR.
babiță creață	s.	v. PELICAN CREȚ.
BABÓI	s.	1. v. biban.2. (IHT.) babuşcă, fîță, (Olt.) juvete. (Peştele mărunt de apă dulce se numeşte ~.)
babói	s.	v. BIBAN.
BABOIÁŞ	s.	v. albitură.
BABÓRNIȚĂ	s.	v. cotoroanță.
báboşă	s.	v. BABIȚĂ. PELICAN.
bábură	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
BABÚŞCĂ	s.	(IHT.) 1. (Rutilus rutilus) ocheană, (pop.) bălos, (reg.) goghie, ocheniță, taran, tarancă, țărancă, țărăncuță, (prin Dobr. şi Munt.) taharău.2. v. baboi.
babuşcă-róşie	s.	v. OCHEANĂ. ROŞIOARĂ.
babúşi	s. pl.	v. PAPUC.
BAC	s.	pod mişcător, pod plutitor, pod umblător, (reg.) brod, brudină, (nordul Mold. şi prin Bucov.) parom.
bac	s.	v. BACALAUREAT.
BACALAUREÁT	s.	(fam.) bac. (A reuşit la ~.)
bacálă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
bacalicá	s.	v. COLONIALE.
bacalîm	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CUVÎNT. FĂGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINȚĂ. LEGĂMÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.
bacanálă	s.	v. DESFRÎU. DEZMĂȚ. ORGIE.
BACÁNTĂ	s.	(MITOL.) menadă.
BACARÁ	s.	banc, maca. (~ este numele unui joc de cărți.)
BÁCĂ	s.	(BOT.) (înv.) boabă, bob, bobiță.
BACCEÁ	s.	v. babalîc.
bacceván	s.	v. ZARZAVAGIU.
BACHELÍTĂ	s.	(CHIM.) bachelită A = rezol; bachelită B = rezitol; bachelită C = rezită.
BACI	s.	(reg.) sameş, scutar. (~ul unei stîne.)

bacilóză	s.	v. FTIZIE. TEBECE. TUBERCULOZĂ.
bacón	s.	v. TUTUN TURCESC.
bacóniță	s.	v. TUTUN TURCESC.
BACȘÍȘ	s.	(fam.) șpagă.
BACTÉRIE	s.	(BIOL.) (pop.) microb.
badaliúrcă	s.	v. CARTOF.
BÁDE	s.	v. nene.
BADIÁN	s.	v. anason-franțuzesc.
BADIJONÁJ	s.	v. badijonare.
BADIJONÁRE	s.	(MED.) badijonaj, pensulare, pensulație. (~ unei mucoase.)
badím	s.	v. MIGDAL.
badragánie	s.	v. INFLAMAȚIE. TUMEFACȚIE. UMFLĂTURĂ.
báftă	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. NOROC. ONOARE. PREȚUIRE. RESPECT. STIMĂ. ȘANSĂ. TRECERE. VAZĂ.
baftós	adj.	v. NOROCOS.
BAGÁJ	s.	(pop. și fam.) calabalîc, catrafuse (pl.), (reg.) tărăbuțe (pl.), tiliuțe (pl.), (Transilv.) hodrobele (pl.), (Mold.) pilotă, (Mold. și Tran-silv.) pojijie, (înv.) agărlîc, mahlă.
BAGATÉLĂ	s.	1. v. fleac.2. v. mărunțiș.
bagatélă	s.	v. DANTELĂ.
BAGATELIZÁ	vb.	v. minimaliza.
BAGATELIZÁRE	s.	v. minimalizare.
BAGATELIZÁT	adj.	v. minimalizat.
bagdadíe	s.	v. PLAFON. TAVAN.
bageá	s.	v. CAMPADURĂ.
bageácă	s.	v. CAMPADURĂ. CĂMIN. COȘ. HORN.
BAGHÉTĂ	s.	bețișor, (rar) vargă. (~ dirijorului.)
*BAHADÎRCĂ	s.	(prin Mold.) baharaucă, baharoasă. (O femeie scundă și grasă se numește ~.)
bahahúie	s.	v. ARĂTARE. COLOS. MATAHALĂ. NAMILĂ. URIAȘ.
baharáucă	s.	v. BAHADÎRCĂ.
baharoásă	s.	v. BAHADÎRCĂ.
BÁHIC	adj.	v. dionisiac.
báhnă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAȘTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
bahórniță	s.	v. BABORNIȚĂ. COTOROANȚĂ. HOAȘCĂ. ZGRIPȚUROAICĂ.
bai	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTU-RĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚU-MIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
baibarác	s.	v. LAIBĂR. MINTEAN. SURTUC.
báică	s.	v. MOAȘĂ.
BÁIE	s.	1. v. îmbăiere.2. v. cadă.3. baie de soare v. plajă.
báie	s.	v. CLOSET. MINĂ. OCNĂ. SUBTERAN. TOALETĂ. VECE.
báier	s.	v. AMULETĂ. FETIȘ. MĂNUȘĂ. SALBĂ. TALISMAN. TOARTĂ.
BÁIERĂ	s.	cheotoare. (~ la gura cămășii țărănești.)
báiere	s. pl.	v. ADÎNC. ADÎNCIME. AFUND. FUND. MĂRUNTAIE. PROFUNZIME. STRĂFUND.
BAIONÉTĂ	s.	(MIL.) (înv. și reg.) panganet, (înv.) spangă, șpanganet. (Atac la ~.)

baír	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
bairác	s.	v. STEAG.
bairactár	s.	v. PORTDRAPEL. STEGAR.
bal	s.	v. BALOT.
balabán	s.	v. CHEFAL.
BALADĂ POPULÁRĂ	s.	(LIT.) cîntec bătrînesc.
baladín	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAŢĂ.
BALADÓR	s.	joker. (~ la cărţile de joc.)
BALAFÓN	s.	(MUZ.) marimba. (~ este un instru-ment de percuţie african.)
BALAMÁ	s.	şarnieră, (pop.) tîţînă, (Transilv. şi Maram.) pipă, (prin Ban. şi sud-vestul Transilv.) şarc. (~ la uşă.)
balamále	s. pl.	v. ARTICULAŢIE. ÎNCHEIETURĂ.
BALAMÚC	s.	1. v. ospiciu.2. v. hărmălaie.
balamúc	s.	v. DEZORDINE. NEORÎNDUIALĂ. RĂVĂŞEALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
balamút	adj.	v. MĂSLUIT.
balamút	adj., s.	v. BÎLBÎIT. BÎRFITOR. BLEG. CALOMNIATOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR. GÎNGAV. GÎNGĂVIT. GÎNGÎIT. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PONEGRITOR. PROST. PROS-TĂNAC. STUPID. TONT.
balamút	s., adj.	v. ADEMENITOR. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR. SEDUCĂTOR.
balamuţí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
balamuţíe	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENI-GRARE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ. PO-NEGRIRE. ŞOAPTĂ.
BALÁNG	interj.	v. bang.
BALÁNGĂ	s.	v. talangă.
balángă	s	v. CLOPOT.
BALÁNS	s.	balansare, clătinare, legănare, oscilare, oscilaţie, pendulare.
BALANSÁ	vb.	a (se) clătina, a (se) legăna, a oscila, a pendula, (rar) a bascula, (înv. şi reg.) a (se) clăti, (reg.) a (se) dăina, a (se) hîţîna, a (se) hlobăna.
BALANSÁRE	s.	balans, clătinare, legănare, oscilare, oscilaţie, pendulare.
BALANSIÉR	s.	(ZOOL.) halter. (~ul serveşte ca organ de echilibru pentru zbor.)
BALANSOÁR	s.	(franţuzism) berceuse. (Stă tolănită în ~).
BALÁNŢĂ	s.	1. v. cîntar.2. (ASTRON.; art.) cîntarul (art.), cumpăna (art.), (reg.) tereziile (pl. art.). (~ este o constelaţie din emisfera australă.)
balaoácheş	adj.	v. BRUN. BRUNET. NEGRICIOS. OACHEŞ. TUCIURIU.
BALÁST	s.	(MAR.) lest, savură. (~ul unei nave comerciale.)
BALÁUR	s.	1. (MITOL. POP.) (pop.) şarpe, (prin Olt.) bălăoană, (înv.) ajder, zmeu. (~ cu şapte capete.)2. (ASTRON.; art.) dragonul (art.). (~ul este o constelaţie din emisfera boreală.)
balbáş	s.	v. HIDROMEL. MIED.
balbísă	s.	v. TAPOŞNIC.
BALCANIÁDĂ	s.	(SPORT) jocuri balcanice (pl.).
BALCANÍST	s.	v. balcanolog.
BALCANÍSTICĂ	s.	v. balcanologie.

BALCANOLÓG	s.	balcanist.
BALCANOLOGÍE	s.	balcanistică.
balcîz	adj.	v. DIFORM. HIDOS. HÎD. POCIT. SCHIMONOSIT. SLUT. STRÎMB. URÎT.
BALDACHÍN	s.	(BIS.) oranist, uranisc, (pop.) polog, (Transilv. şi Ban.) cerine.
BALÉNĂ	s.	1. (ZOOL.; Balaena) (înv.) chit.2. (turcism înv.) balîcdiş. (~ este o lamelă cornoasă.)3. (ASTRON.; art.) (înv.) chitul (art.). (~ este o constelaţie ecuatorială.)
balércă s .v. BUTOIAŞ.		
BALERÍN	s.	dansator, (rar) baletist.
baletíst	s.	v. BALERIN. DANSATOR.
balgiér	s.	v. POVARNAGIU. VELNICER.
balhúi	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
bálie	s.	v. ALBIE. COPAIE. COVATĂ.
BÁLIGĂ	s.	v. băligar.
baliméz	s.	v. BOMBARDĂ.
BALÍSTĂ	s.	(IST., MIL.) catapultă. (~ era folosită de romani.)
balivérnă	s.	v. FLEAC. INVENŢIE. MINCIUNĂ. NĂSCOCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NEADEVĂR. NIMIC. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE.
BALIZÁJ	s.	balizare. (~ul apei mării, la ţărm.)
BALIZÁRE	s.	v. balizaj.
balîc	s.	v. CALCAN.
balîcdíş	s.	v. BALENĂ.
BALNEOCLIMATÉRIC	adj.	balneoclimatic.
BALNEOCLIMÁTIC	adj.	v. balneoclimateric.
BALÓN	s.	1. aerostat, (înv.) băşică. (~ de zburat.)2. v. impermeabil.
balón	s.	v. MINGE.
BALONÁRE	s.	v. meteorism.
BALONÁT	adj.	umflat.
BALONZÁID	s.	v. impermeabil.
BALÓT	s.	(înv.) bal, tai, teanc. (Un ~ de tutun.)
BALSÁM	s.	1. mireasmă, (înv.) mirodie. (A cumpărat ~uri scumpe.)2. v. mireasmă.
balsám	s.	v. ALINARE. CONSOLARE. ÎMBĂR-BĂTARE. ÎNCURAJARE. MÎNGÎIERE.
balsámic	adj.	v. AROMAT. AROMATIC. ÎMBĂL-SĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT.
balsamíne	s. pl.	v. CANALE.
balsamíu	adj.	v. AROMAT. AROMATIC. ÎM-BĂLSĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFU-MAT.
BALTÁG	s.	(înv.) chilom.
BÁLTĂ	s.	1. (GEOGR.) (pop.) tău, (reg.) rît, (înv.) paludă. (~ cu peşte bogat.)2. (GEOGR.) (rar) lac. (~ Snagov.)3. v. apăraie.
balţ	s.	v. VĂL. VOAL.
BALUSTRÁDĂ	s.	parapet, parmaclîc, pălimar, rampă, rezemătoare, mînă curentă, (rar) reazem, (Transilv. şi Munt.) plimbă, (Transilv.) strajă, (înv.) parmac. (~ la o scară.)
BAM	interj.	v. bang!
bámburi	s. pl.	v. JINTIŢĂ.

BAN	s.	1. franc, gologan, para, (înv. şi pop.) sorocovăţ, (pop. şi fam.) pitac, sfanţ, (reg. şi fam.) piţulă, (astăzi fam.) arginţi (pl.), (fam.) capital, centimă, (arg.) lovele (pl.), mangări (pl.), mardei (pl.), material. (A rămas fără nici un ~.)2. v. monedă.
ban	s.	v. BĂNUŢ. DISC EMBRIONAR.
BANÁL	adj.	1. v. monoton.2. v. arhicunoscut.3. comun, neoriginal, (fig.) ieftin. (Un procedeu stilistic ~.)4. v. prozaic.5. v. comun.6. comun, obişnuit, ordinar, (înv.) prost, prostesc. (În lucruri ~ ei văd numai minuni.)7. mărunt, meschin, neînsemnat. (Interese ~.)
BANALITÁTE	s.	platitudine, prozaism, loc comun, (livr.) truism, (fig.) proză.
BANALIZÁ	vb.	a vulgariza.
BANALIZÁRE	s.	vulgarizare.
BANALIZÁT	adj.	stereotip, stereotipic, (fig.) răsuflat, tocit.
BANÁN	s.	v. bananier.
BANANIÉR	s.	(BOT.; Musa paradisiaca) banan.
BANC	s.	1. (IHT.) (reg.) toană. (~ de peşti.)2. (GEOGR.) prag. (~ al unei ape curgătoare.)3. (TEHN.) stand. (~ de probă, de încercare.)
BANC	s.	bacara, maca.
banc	s.	v. ANECDOTĂ. GLUMĂ. SPIRIT.
BÁNCĂ	s.	1. (prin Ban.) scămnie. (Stă pe ~, la poartă.)2. v. pupitru.
BÁNCĂ	s.	1. (prin Transilv.) tocoric. (Are bani la ~.)2. bancă de date v. bancă de informaţii; bancă de informaţii = bancă de date.3. (rar) şuetă. (~ la unele jocuri de cărţi.)
báncă	s.	v. BANCNOTĂ. BILET DE BANCĂ. HÎRTIE. HÎRTIE-MONEDĂ.
BANCHÉR	s.	1. (înv.) zaraf. (~ul este proprietar de bancă.)2. (rar) şuetar. (~ la unele jocuri de cărţi.)
BANCHÉT	s.	masă, ospăţ, praznic, prăznuire, prînz, (livr.) festin, (rar) ospeţie, (pop.) prînzare. (A dat un ~ în cinstea oaspeţilor.)
BANCNÓTĂ	s.	(FIN.) hîrtie, bilet de bancă, hîr-tie-monedă, (prin Transilv. şi Maram.) băncută, (înv.) asignat, asignaţie, bancă, bumaşcă.
BANCRUTÁ	vb.	v. falimenta.
BANCRUTÁR	s.	v. falit.
BANCRÚTĂ	s.	v. faliment.
BANDÁJ	s.	(MED.) v. pansament.
BANDAJÁ	vb.	v. pansa.
BANDAJÁRE	s.	v. pansare.
BANDAJÁT	adj.	v. pansat.
BÁNDĂ	s.	1. bantă, fişie, ştraif. (O ~ la mînecile cămăşii.)2. v. panglică.3. (TEHN.) bandă rulantă = conveier.4. v. peliculă.5. (înv.) mandanea. (~ la masa de biliard.)
BÁNDĂ	s.	1. (peior.) cîrdăşie, clan, clică, gaşcă, şleahtă, (livr.) coterie, (rar) tagmă, (înv.) car-daşlîc, tacîm, taraf, (fig.) bisericuţă.2. v. ceată.
bándă	s.	v. TARAF.
bandériu	s.	v. DRAPEL. STEAG. STINDARD.
BANDERÓLĂ	s.	brasardă. (Purta o ~ la mînă.)
bandiéră	s.	v. DRAPEL. PAVILION. STEAG. STINDARD.
BANDÍT	s.	1. v. tîlhar.2. v. criminal.3. v. ticălos.
BANDITÉSC	adj.	v. tîlhăresc.

BANDITÉŞTE	adv.	v. tîlhăreşte.
BANDITÍSM	s.	1. v. tîlhărie.2. criminalitate.
bándor	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. PERITONEU. PÎNTECE. STOMAC.
bandrabúrcă	s.	v. CARTOF.
bandurár	s.	v. BANDURIST.
bándură	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
BANDURÍST	s.	(MUZ.) (rar) bandurar. (~ul cîntă la bandură.)
BANG	interj.	balang!, bam!, dang!
bángăt	s.	v. DANGĂT. DĂNGĂNIT.
bangău	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.
BÁNIŢĂ	s.	dublu-decalitru, (pop.) dublă, (reg.) mierță, (Mold. şi Bucov.) dimerlie, (Transilv. şi Olt.) ferdelă, (prin Ban.) măsură, (prin Olt.) sinice, (Mold. şi Bucov.) stamboală.
BÁNTĂ	s.	1. v. bandă.2. bată.
baptistériu	s.	v. CRISTELNIŢĂ.
BARÁ	vb.	1. v. bloca.2. a tăia. (Copacii căzuți ~ drumul.)3. v. zăgăzui.
barabán	s.	v. DARABANĂ. TOBĂ.
barabáncă	s.	v. DARABANĂ. TOBĂ.
BARABÓI	s.	(BOT.; Chaerophyllum bulbosum) (reg.) alunele (pl.), guşnică, (prin Transilv.) maranioi.
barabói	s.	v. CARTOF. CĂRBUNE. CLOPOŢEI.
barabúlă	s.	v. CARTOF.
barabún	s.	v. BASMA. LEGĂTURĂ. TULPAN.
barabúşcă	s.	v. CARTOF.
BARÁCĂ	s.	(Mold.) gaşcă. (O ~ de scînduri pe un şantier.)
BARÁJ	s.	stăvilar, zăgaz, (reg.) opritoare, (Mold. şi Bucov.) iezătură, (prin Munt.) năsadă, (Mold.) opust. (~ul construit pe Lotru.)
baránță	s.	v. LIMBA-MIELULUI. OTRĂŢEL.
BARÁRE	s.	1. v. blocare.2. v. zăgăzuire.
BARÁT	adj.	v. zăgăzuit.
BÁRĂ	s.	1. v. drug.2. v. lingou.3. (SPORT) bară fixă = (rar) sul. (Exerciții de gimnastică la ~.)
báră	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
barba-boiérului	s.	v. CHICA-VOINICULUI.
barba-cáprei	s.	v. AGLICĂ. BURETE DE CO-NOPIDĂ. CREASTA-COCOŞULUI. CREŢUŞCĂ. RĂMURELE. TOCMĂGEL.
barba-calúgărului	s.	v. CUCUTĂ.
barba-împărátului	s.	v. CURCUBEU. PANSEA. PANSELUŢĂ. TREI-FRAŢI-PĂTAŢI. ZOREA.
barba-lui-Arón	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
barba-lúpului	s.	v. POJARNIŢĂ. RUJĂ. SPÎNZ. SUNĂTOARE.
BARBÁR	adj., adv.	1. adj. primitiv, sălbatic, (înv.) sireap, varvar, vărvăresc. (Triburi, neamuri ~.)2. adj., adv. v. rău.3. adj. crud, feroce, inuman, nemilos, neomenos, sălbatic, (înv.) vărvăresc, (fig.) dur. (Un procedeu ~.)
BARBARÍE	s.	1. primitivism, primitivitate, sălbăticie, (înv.) barbarism, sălbătăciune, sălbăticime. (Triburi aflate în stadiul ~.)2. v. răutate.
BARBARÍSM	s.	(LINGV.) (rar) străinism. (Multe ~ sînt eliminate din vocabularul limbii.)
barbarísm	s.	v. BARBARIE. PRIMITIVISM. PRIMITIVITATE. SĂLBĂTICIE.

barba-sásului	s.	v. BARBA-URSULUI. COADA-CA-LULUI.
barba-tátei	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
barba-ţápului	s.	v. BARBA-POPII.
barba-úngurului	s.	v. GAROFIŢĂ.
barba-úrsului	s.	v. PIEDICUŢĂ. PLETELE-MU-IERII.
BÁRBĂ	s.	1. v. bărbie. (Are o ~ proeminentă.)2. (BOT.) ţeapă, (pop.) mustaţă. (~ de la spicele cerealelor.)3. (BOT.) barba-boierului (Ajuga laxmanni) = avrămeasă, avrămească, (reg.) cîrstănească, cristenească; barba-caprei (Tragopogon major) = (reg.) floare-de-cîmp-galbenă, sala-tă-de-iarnă, ţîţa-caprei; barba-caprei (Calocera viscosa) = (reg.) coada-şopîrlei; barba-îm-păratului (Mirabilis jalapa) = (reg.) noptiţă, norea; barba-popii (Spiraea aruncus) = (reg.) barba-ţapului, coada-priculicilor, cornul-dracului, floarea-zmeului, goliciunea-fetii-pădurii, Mama-Pădurii; barba-ursului v. coada-calului.
barbétă	s.	v. FAVORIŢI.
barbíşă	s.	v. BARBIŞON. BĂRBUŢĂ. CIOC. ŢĂCĂLIE.
BARBIŞÓN	s.	v. cioc.
BARBOTÁJ	s.	v. barbotare.
BARBOTÁRE	s.	(CHIM., FIZ., TEHN.) barbotaj.
BARBÚN	s.	(IHT.; Mullus barbatus) (prin Dobr.) muscalîc.
bárbur	s.	v. CĂLCÎI. CEP.
BARCAGÍU	s.	lopătar, luntraş, vîslaş, (rar) vîslitor, (înv.) vîslariu.
BÁRCĂ	s.	luntre, (prin Ban.) schelă. (~ pescă-rească.)
bard	s.	v. POET.
BÁRDĂ	s.	toporişcă, (reg.) toporiţă, (Mold.) toaipă. (Lovitură de ~.)
bárdăş	s.	v. BARZĂ. COCOSTÎRC.
BÁREM	adv.	v. măcar.
bárem	conj.	v. DEŞI.
BARICÉNTRU	s.	v. centru de greutate.
BÁRIE	s.	(FIZ.) microbar. (~ este o unitate de măsură pentru presiune.)
BARIÉRĂ	s.	1. (reg.) rampă, (Mold. şi Bucov.) rohatcă, (înv.) slon, (înv., în Munt.) strajă. (~ la intrarea într-un oraş.)2. v. margine.
bariéră	s.	v. DIFICULTATE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PIEDICĂ. STAVILĂ.
BARISFÉRĂ	s.	v. centrosferă.
BARÍTĂ	s.	v. baritină.
BARITÍNĂ	s.	(MIN.) barită, spat greu.
BAROÁNĂ	s.	baroneasă.
BARONEÁSĂ	s.	baroană.
BARÓS	s.	(Bucov. şi prin Transilv.) puţcă. (~ul fierarului.)
barşón	s.	v. CATIFEA. VELUR.
barz	adj.	v. PESTRIŢ.
BÁRZĂ	s.	(ORNIT.; Ciconia ciconia şi nigra) cocostîrc, (reg.) bardăş, stîrc.
BAS	s.	(MUZ.) 1. (rar) basist. (Are voce de ~.)2. v. pedalier. (~ la orgă.)
BASAMÁC	s.	holercă, (reg.) trăscîu.
BÁSCĂ	s.	beretă. (Poartă ~ pe-o ureche.)

basceá	s.	v. GRĂDINĂ.
BÁSCHET	s.	(SPORT) baschetbal.
BÁSCHETBAL	s.	v. baschet.
basculá	vb.	v. BALANSA. CLĂTINA. LEGĂNA. OSCILA. PENDULA.
BASCULATÓR	s.	(TEHN.) culbutor, răsturnător.
BASCÚLĂ	s.	decimal, zecimal, (Transilv.) cîntar, (Transilv. şi Ban.) majă. (Cîntăreşte marfa la ~.)
basiléu	s.	v. ÎMPĂRAT.
basíst	s.	v. BAS. CONTRABAS. CONTRABASIST.
BASM	s.	(LIT.) poveste, povestire.
basm	s.	v. INVENȚIE. MINCIUNĂ. NĂSCOCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NEADEVĂR. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNITURĂ.
BASMÁ	s.	legătură, tulpan, (pop.) testemel, (înv. şi reg.) peştiman, (prin Munt.) barabun, (Olt., Mold. şi Transilv.) cîrpă, (Maram.) şirincă, (înv., în Transilv.) felegă. (Are o ~ pe cap.)
basmá	s.	v. BATISTĂ.
básnă	s.	v. INVENȚIE. MINCIUNĂ. NĂSCOCEA-LĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NEADEVĂR. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNITURĂ.
basón	s.	v. FAGOT.
BASORELIÉF	s.	(ARTE PLAST.) relief scund.
BÁSTA	interj.	v. ajunge!
BASTÁRD	adj., s.	1. adj. natural, nelegitim, (reg.) sărman, (prin Transilv. şi Maram.) bitang. (Copil ~.)2. s. copil din flori, (reg.) fochiu, urzicar, copil de gard, (prin Transilv. şi Maram.) bitang, (prin Maram.) mărăndău, (Transilv., Maram., Bucov. şi nordul Mold.) şpur, (înv.) copil. (Un copil legitim şi un ~.)3. s. (BIOL.) corcitură, metis, (reg.) corci. (~ul este planta ori animalul rezultate din încrucişarea a două specii deosebite.)4. adj. (TIPOGR.) batard. (Scriere ~.)
BASTÁRDĂ	s.	(Bucov., nordul Mold. şi Transilv.) şpuroaică.
BASTIMÉNT	s.	(MAR.) (înv.) vasel. (Căpitanul unui ~.)
bastiment	s.	v. NAVĂ. VAPOR. VAS.
BASTIÓN	s.	(MIL.) (înv.) tabie. (~ul unei for-tărețe.)
bastión	s.	v. CENTRU.
BASTÓN	s.	1. (reg.) măciucă, (Transilv. şi Maram.) măcău.2. toiag.
bastón	s.	v. BATON.
baş	adv.	v. CHIAR. TOCMAI.
baş	s.	v. STAROSTE.
báşca	adv.	v. APARTE. DEOSEBIT. SEPARAT.
báşcă	s.	v. BECI. PIVNIȚĂ.
BÁŞCHIE	s.	(TEHN.) ciochie, (reg.) băţic, păpuşă. (Cu ~ dogarul bate cercul la butoaie.)
báşte	s.	v. CETATE. FORTĂREAȚĂ.
báştină	s.	v. PATRIMONIU.
batác	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
BATALIÓN	s.	(MIL.) (înv.) căpitănie, (grecism înv.) tagmatarhie. (Un ~ compus din două companii.)
BATÁRD	adj.	(TIPOGR.) bastard. (Scriere ~.)
BATÁT	s.	(BOT.; Ipomoea batatas) (pop.) cartof-dulce.

BÁTĂ	s.	1. v. betelie.2. bantă. (~ la o cămaşă.)3. (TEHN.) bătează, braţ, brăţară, fălcea, fofează, lopăţea, mănuşă, mînă, spetează. (~ la războiul de ţesut.)
bátăr	adv.	v. BAREM. MĂCAR.
bátăr	conj.	v. DEŞI.
BÁTCĂ	s.	(IHT.; Blicea bjorkna) corpacă.
bátcă	s.	v. BABIŢĂ. NICOVALĂ. PELICAN.
BÁTE	vb.	1. a atinge, a lovi, (pop. şi fam.) a muştrului, (reg.) a meci, a murseca, a toroipăni, (fam.) a chelfăni, a ciomăgi, (fig. şi adesea glumeţ sau ir.) a aghesmui, a altoi, a bărbieri, a croi, a freca, a îmblăti, a mîngîia, a mînji, a netezi, a peria, a pieptăna, a scărmăna, a scăr-pina, a tîrnosi, a tîrnui, (arg.) a cafti, a mardi. (Cine te-a ~?)2. v. izbi.3. v. lovi.4. v. ciocăni.5. v. bătători.6. a se lovi, a se strivi, a se zdrobi, (reg.) a se meci. (Fructele s-au ~.)7. v. făcălui.8. v. roade.9. (înv.) a semna. (~ moneda.)10. v. birui.11. v. izbîndi.12. v. întrece.13. v. lup-ta.14. a se întrece, a se lupta, a se măsura. (Hai să ne ~ în luptă dreaptă.)15. a dăngăni, a suna, (prin Ban.) a zvoni. (~ clopotul la biserică.)16. v. palpita.17. v. sufla.18. a trage. (Arma ~ departe.)19. v. pedepsi.20. v. lumina.
báte	vb.	v. AJUNGE. ASPIRA. BOMBARDA. CAS-TRA. COLINDA. CUTREIERA. DORI. FRĂMÎNTA. HĂMĂI. JINDUI. JUGĂNI. LĂTRA. NĂZUI. PARCURGE. POFTI. PRETINDE. RÎVNI. SCOPI. STERILIZA. STRĂBATE. TINDE. ŢINTI. URMĂRI. VENI. VISA. VIZA. VÎNTURA. ZBATE. ZBUCIUMA. ZVÎRCOLI.
bate-póduri	s.	v. DERBEDEU. HAIMANA. VAGA-BOND.
BÁTERE	s.	v. bătut.
bátere	s.	v. CASTRARE. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
BATÍC	s.	băsmăluţă, (rar) fişiu. (Purta un ~ la gît.)
BATÍSTĂ	s.	(reg.) basma, (Transilv.) cîrpă, (arg.) şlengher.
bátişte	s.	v. CURTE. OGRADĂ.
batjóc	s.	v. BATJOCURĂ. BĂTAIE DE JOC. DERÎ-DERE. RÎS. ZEFLEMEA.
BATJOCORÍ	vb.	1. a ridiculiza, a zeflemisi, (înv. şi reg.) a măscări, (Transilv. şi Mold.) a ciufuli, (înv. şi pop. fig.) a spurca.2. v. profana.3. v. dez-onora.4. v. viola.
BATJOCORÍRE	s.	1. ridiculizare, zeflemisire. (~ cuiva.)2. v. profanare.3. v. dezonorare.4. v. vi-olare.
BATJOCORITÓR	adj.	1. zeflemist, zeflemitor, (înv.) batjocoros. (Atitudine ~oare.)2. sarcastic, (livr.) sardonic, (fig.) caustic, incisiv, usturător. (Ton ~.)3. v. disprețuitor. (Comportare ~oare.)
batjocorítură	s.	v. BATJOCURĂ. BĂTAIE DE JOC. DERÎDERE. RÎS. ZEFLEMEA.
batjocorós	adj.	v. BATJOCORITOR. ZEFLEMIST. ZEFLEMITOR.
BATJÓCURĂ	s.	1. derîdere, rîs, zeflemea, bătaie de joc, (livr.) deriziune, (înv.) batjoc, batjocorităre, (fam.) băşcălie. (ÎI ia în ~.)2. v. ruşine.
BATÓG	s.	(înv.) ştocfiş. (A mîncat ~.)
batojít	adj.	v. EPUIZAT. EXTENUAT. FRÎNT. ISTOVIT. PRĂPĂDIT. RUPT. SECAT. SECĂTUIT. SFÎRŞIT. SLEIT. STORS. TRUDIT. VLĂGUIT. ZDROBIT.
BATÓN	s.	(rar) baston. (Un ~ de ciocolată.)
BATÓZĂ	s.	treierătoare, (pop.) maşină, (Transilv., Ban. şi Olt.) tobă. (Duc grîul cules la ~.)
BATRACIÁN	s.	(ZOOL.) amfibian. (Broasca este un ~.)
BAUBÁU	s.	(pop.) gogoriță, (reg.) bordea, borză, cauă, (prin Transilv.) băbăluc, (prin Transilv. şi Bucov.) bolea. (Cu ~ se sperie copiii.)

báur	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEO-BOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
BAVÉTĂ	s.	bavețică, bărbiță, (rar) bărbie. (~ pentru copiii mici.)
BAVEȚÍCĂ	s.	bavetă, bărbiță, (rar) bărbie. (~ se pune la gîtul copiilor mici, cînd mănîncă.)
BAZÁ	vb.	1. a se bizui, a conta, a se fundamenta, a se încrede, a se întemeia, a se sprijini, (înv. şi reg.) a se nădăi, (înv.) a se aşeza, a se încredința, a se încumeta, a nădăjdui, a se semeți, a se stărui, (fig.) a miza, a se rezema. (Toată teoria lui se ~ pe ...)2. v. bizui.
BAZACÓNIE	s.	1. v. ciudățenie.2. v. absurditate.3. v. năzbîtie.
bazacónie	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
bazaóchi	adj.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRUCI-ŞAT. PIEZIŞ. SAŞIU. STRABIC.
bazaóchi	adj., s.	v. NEBUNATIC. POZNAŞ. ŞTRENGAR.
bazár	s.	v. PIAȚĂ. TÎRG.
BÁZĂ	s.	1. v. fundație.2. v. postament.3. poală. (La ~ muntelui.)4. bază economică = orînduire economică, structură economică.5. fundament, principiu, temei. (Materia considerată ca ~ a existenței.)6. esență, fundament, temei, temelie, (înv.) cap. (~ concepției, teoriei sale.)7. v. sub-strat.
BÁZEDOV	s.	v. boala lui Basedow.
BAZÍN	s.	1. rezervor. (~ pentru lichide.)2. (înv. şi pop.) scăldătoare. (~ de înot.)3. (GEOGR.) vale. (~ul Dunării.)4. (GEOL.) bazin magmatic = focar magmatic.5. (ANAT.) pelvis, (pop.) prag, (înv.)
BAZINÉT	s.	(ANAT.) pelvis renal, (înv.) lighenuț.
bă	interj.	v. MĂI.
băbáică	s.	v. LOPATĂ. RAMĂ. VÎSLĂ.
băbălău	s.	v. AFEMEIAT. BABALÎC. BACCEA. CĂZĂTURĂ. CRAI. HODOROG. RAMOLIT.
băbălúc	s.	v. BAUBAU.
băbăreásă	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
băbăríe	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
băbărújă	s.	v. BUJOR.
băbătíe	s.	v. BABĂ. BĂTRÎNĂ.
băbúcă	s.	v. BĂBUȚĂ.
băbúie	s.	v. BĂBUȚĂ.
băbulícă	s.	v. BĂBUȚĂ.
băbúşcă	s.	v. BĂBUȚĂ.
băbuşoáră	s.	v. BĂBUȚĂ.
BĂBÚȚĂ	s.	(rar) babucă, băbuie, băbulică, băbuşcă, băbuşoară. (O ~ mergea cu baston.)
băcălíe	s.	v. IASCĂ.
BĂCĂNEÁSĂ	s.	(rar) băcăniță.
BĂCĂNÍE	s.	(înv.) spițerie.
băcănii	s. pl.	v. AROMAT. COLONIALE. CONDI-MENT. INGREDIENT. MIRODENIE.
băcăníță	s.	v. BĂCĂNEASĂ.
băcíe	s.	v. STÎNĂ. TÎRLĂ.
băciuí	vb.	v. DOMICILIA. FI. ÎNTÎRZIA. LOCUI. STA. ŞEDEA. ZĂBOVI.
bădădăí	vb.	v. HOINĂRI. PRIBEGI. RĂTĂCI. VAGABONDA.
BĂDĂRÁN	adj., s.	v. mitocan.

BĂDĂRÁNCĂ	s.	v. mitocancă.
BĂDĂRĂNÉSC	adj.	v. mitocănesc.
BĂDĂRĂNÉŞTE	adv.	v. mahalageşte.
BĂDĂRĂNÍE	s.	v. mitocănie.
bădíc	s.	v. FONTĂ. TUCI.
bădícă	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădicúţă	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădiéş	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădilúcă	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădişór	s.	v. BĂDIŢĂ.
BĂDÍŢĂ	s.	(pop.) bădică, bădişor, (reg.) bădicuţă, bădieş, bădilucă, bădiţel, bădiţică, bădiuc, bădiuliţă, bădiuluţ.
bădiţél	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădiţícă	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădiúc	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădiulíţă	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădiulúţ	s.	v. BĂDIŢĂ.
bădîi	s.	v. PUTINEI.
BĂGÁ	vb.	1. a introduce, a pune, a vîrî. (~ mîna în apă, cheia în broască.)2. a introduce, a pune, a vîrî. (~ vinul în damigeană, găina în traistă.)3. a introduce, a trece, a vîrî. (~ aţa în ac.)4. a intra, a se introduce, a se vîrî. (S-a ~ în spărtura din zid.)5. v. înfige.6. v. îndesa.7. v. îmbulzi.8. v. închide.9. v. ascunde.10. v. amesteca.11. v. angaja.12. v. angaja.13. v. investi.
băgá	vb.	v. DEPUNE. ÎNAINTA. ÎNMÎNA. PREDA. PREZENTA.
BĂGÁRE	s.	1. băgat, introducere, vîrîre, vîrît. (~ cheii în broască.)2. băgat, introducere, punere, vîrîre, vîrît. (~ vinului în sticle.)3. băgat, introducere, trecere, vîrîre, vîrît. (~ aţei prin urechea acului.)4. intrare, introducere, vîrîre, vîrît. (~ lui prin spărtura zidului.)5. ascundere.6. băgare de seamă v. prudenţă.
BĂGÁT	s.	1. v. băgare.2. v. vîrîre.3. v. trecere.
BĂGĂCIÓS	adj.	v. înfigăreţ.
BĂGĂRÉŢ	adj.	v. înfigăreţ.
băgătúră	s.	v. CLIN.
băgrín	s.	v. SALCÎM.
băhníş	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
băhnít	adj.	v. CLOCIT. ÎMPUŢIT. RĂSUFLAT. STĂTUT. TREZIT.
băhnós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎR-COS.
băí	vb.	v. ÎMBĂIA. SCĂLDA.
băiá	vb.	v. ALĂPTA. ALINTA. DEZMIERDA. MÎNGÎIA.
BĂIÁT	s.	1. (înv. şi pop.) făt, (reg.) prunc. (A născut un ~ şi o fată.)2. v. fiu.
băiátă	s.	v. COPILĂ. FETIŞCANĂ. FETIŢĂ.
băiéş	s.	v. MINER.
băieşág	s.	v. MINERIT.
băieşít	s.	v. MINERIT.
băieşíţă	s.	v. MINERIŢĂ.
BĂIETÁN	s.	v. băieţandru.

BĂIEȚÁNDRU	s.	băietan, copilandru, flăcăiandru, (Olt. şi Munt.) dănac, (prin Maram. şi Transilv.) pruncotean, (fam.) puştan, (peior.) țingău.
BĂIEȚÁȘ	s.	v. băiețel.
BĂIEȚÉL	s.	băiețaș, copilaș, (reg.) codănel, (Mold.) țică, (fam.) pici, puști.
băiluí	vb.	v. ÎNDELETNICI. OCUPA.
băjenár	s.	v. FUGAR. PRIBEAG. REFUGIAT.
băjenărí	vb.	v. FUGI. PRIBEGI. REFUGIA.
băjenăríe	s.	v. FUGĂ. PRIBEGIE. REFUGIU.
băjenărít	s.	v. FUGĂ. PRIBEGIE. REFUGIU.
băjení	vb.	v. FUGI. PRIBEGI. REFUGIA.
băjénie	s.	v. FUGĂ. PRIBEGIE. REFUGIU.
băjeníre	s.	v. FUGĂ. PRIBEGIE. REFUGIU.
băjenít	s.	v. FUGĂ. PRIBEGIE. REFUGIU.
băl	adj.	v. BĂLAI. BĂLAN. BLOND. GALBEN.
BĂLÁI	adj.	v. blond.
BĂLÁN	adj.	v. blond.
bălă	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
BĂLĂBĂNÍ	vb.	a (se) clătina, a (se) legăna, (pop.) a (se) bălăngăni, a (se) bănănăi, (reg.) a (se) bălălăi, a (se) bălăngăni, a (se) tingăli. (Se ~ cînd merge.)
bălăbăní	vb.	v. CERTA. CLĂTINA. HÎȚÎI. HÎȚÎNA. HODOROGI. HURDUCA. HURDUCĂI. HURUI. ÎNVRĂJBI. SCUTURA. SUPĂRA. ZDRONCĂNI. ZDRUNCINA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
BĂLĂBĂNÍRE	s.	clătinare, legănare. (~ picioa-relor.)
bălăbănós	adj.	v. BULBUCAT. CĂSCAT. HOLBAT. MARE. MĂRIT. UMFLAT. ZGÎIT.
BĂLĂCEÁLĂ	s.	(reg.) ştiobîlcăială, ştiobîlcăit, (prin Munt.) tîlbîcîială, tîlbîcîit. (~ prin apă.)
BĂLĂCÍ	vb.	(reg.) a (se) ştiobîlcăi, (Mold.) a (se) linciuri, (prin Munt.) a (se) tîlbîcîi. (Se ~ toată ziua la rîu.)
BĂLĂCÍRE	s.	bălăcit. (~ cuiva prin apă.)
BĂLĂCÍT	s.	v. bălăcire.
bălăí	vb.	v. BEHĂI.
BĂLĂIÉL	adj.	bălăior, bălănel, bălănuț, (rar) bălauc. (Om ~.)
BĂLĂIÓR	adj.	bălăiel, bălănel, bălănuț, (rar) bălăuc. (Fată ~oară.)
bălălăí	vb.	v. BĂLĂBĂNI. CLĂTINA. LEGĂNA.
BĂLĂNÉL	adj.	bălăiel, bălăior, bălănuț, (rar) bălăuc. (Copil ~)
bălăngăí	vb.	v. BĂLĂBĂNI. CLĂTINA. LEGĂNA.
BĂLĂNGĂNÍ	vb.	a suna, (reg.) a tălăncăni, a tălăngi. (~ clopotul de la vite.)
bălăngăní	vb.	v. BĂLĂBĂNI. CLĂTINA. LEGĂNA.
BĂLĂNÚȚ	adj.	bălăiel, bălăior, bălănel, (rar) bălăuc. (Copil ~.)
bălăoánă	s.	v. BALAUR.
BĂLĂRÍE	s.	1. v. buruiană.2. ogor, pîrloagă. (Locul plin de buruieni se numeşte ~.)
bălăştioágă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
bălăúc	adj.	v. BĂLĂIEL. BĂLĂIOR. BĂLĂNEL. BĂLĂNUȚ.
BĂLĂURÁȘ	s.	bălăurel.
BĂLĂURÉL	s.	v. bălăuraş.
bălbălău	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.

BĂLIGÁ	vb.	(prin Mold.) a se băligăra.
BĂLIGÁR	s.	1. baligă, gunoi, (reg.) băligău.2. (ENTOM.; Geotrupes stercorarius) (reg.) gîndac-de-gunoi, (prin Bucov.) ilenuță, trînduș, trînz, gîza-boului.
băligar-cu-córn	s.	v. CARABAN. NASICORN.
băligărá	vb.	v. BĂLIGA.
băligău	s.	BALIGĂ. BĂLIGAR. GUNOI.
băligós	adj.	v. BLEG. INDOLENT. LĂLÎU. MOALE. MOLATIC. MOLÎU. MOTOTOL.
bălmăjeálă	s.	v. AMESTECĂTURĂ. ÎNCÎLCEA-LĂ. ÎNCÎLCIRE. ÎNCÎLCITURĂ. ÎNCURCĂTURĂ.
BĂLMĂJÍ	vb.	v. bombăni.
bălmăjí	vb.	v. AMESTECA. BLEGI. ÎNCÎLCI. ÎNCURCA. MOLEŞI. MUIA.
bălós	adj.	v. ALUNECOS. LUNECOS.
bălós	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
BĂLOŞÉL	s.	(BOT.; Russula foetens) (reg.) bure-te-bălos, ciupercă-puturoasă.
băltác	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
băltăcí	vb.	v. STAGNA.
BĂLTĂU	s.	băltoi. (O baltă mare se numeşte ~.)
băltí	vb.	v. STAGNA.
băltícă	s.	v. BĂLTIȚĂ.
bălticeá	s.	v. BĂLTIȚĂ.
bălticícă	s.	v. BĂLTIȚĂ.
BĂLTÍȚĂ	s.	(reg.) băltică, bălticea, bălticică, băltucă, băltuță. (O baltă mică se numeşte ~.)
băltínă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
băltíș	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
BĂLTOÁCĂ	s.	1. v. mlaştină.2. (prin Ban.) bară. (O ~ drept în mijlocul drumului.)3. v. apăraie.
BĂLTÓI	s.	băltău.
băltós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎRCOS.
băltúcă	s.	v. BĂLTIȚĂ.
băltúță	s.	v. BĂLTIȚĂ.
BĂLȚÁ	vb.	a (se) tărca. (Ce te-ai ~ aşa?)
BĂLȚÁT	adj.	1. împestriţat, pătat, pestriţ, tărcat, (pop.) prian, (înv. şi reg.) pistrui, (reg.) pric, priu, tărcuş, (Transilv. şi Bucov.) alaciu, (prin Transilv.) cheş, (Ban.) şar, (prin Ban.) şălean, (prin Olt. şi Ban.) şerguiat, (prin Transilv.) şvaiţăr. (Animal, păr ~.)2. v. vărgat.
bălțát	adj.	v. CAPRICIOS. INCONSTANT. INSTA-BIL. NECONSTANT. NESTABIL. NESTATORNIC. SCHIMBĂCIOS. SCHIMBĂTOR. VARIABIL.
BĂLȚĂTÚRĂ	s.	împestriţătură, pestriţătură, tărcătură.
bălțătúră	s.	v. VORONIC.
bălúr	s.	v. COSTREI. MĂTURĂ.
bălúră	s.	v. BRÎNDUŞĂ.
BĂLÚŞCĂ	s.	(BOT.; Ornithogalum umbellatum) (reg.) găiniță, găinuşă, ceapa-ciorii, ceapă-cio-rească, laptele-păsării, plisc-păsăresc.
bălván	s.	v. BÎRNĂ. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT. GRINDĂ. STÎLP. TALPĂ. TĂLPOI.

bănát	s.	v. ADMONESTARE. AMĂRĂCIUNE. BĂNUIALĂ. CEARTĂ. CERTARE. CIOCUL-CU-COAREI. CIUDĂ. DOJANĂ. DOJENIRE. GELOZIE. IMPUTARE. IMPUTAȚIE. INVIDIE. ÎNTRISTARE. ÎNVINUIRE. MÎHNIRE. MORALĂ. MUSTRARE. NECAZ. NEÎNCREDERE. OBSERVAȚIE. PICĂ. PIZMĂ. PLISCUL-COCORULUI. PLISCUL-CU-COAREI. PORNIRE. PRIBOI. RANCHIUNĂ. REPROȘ. SUPĂRARE. SUSPICIUNE. TRISTEȚE. VINĂ.
bănănăí	vb.	v. BĂLĂBĂNI. CLĂTINA. LEGĂNA.
bănăríe	s.	v. BĂNET. MONETĂRIE.
bănărít	s.	v. BĂNET.
BĂNĂȚEÁN	adj.	bănățenesc. (Graiul ~.)
BĂNĂȚEÁNĂ	s.	v. bănățeancă.
BĂNĂȚEÁNCĂ	s.	bănățeană. (O ~ şi o transilvă-neancă.)
BĂNĂȚENÉSC	adj.	v. bănățean.
băncútă	s.	v. BANCNOTĂ. BILET DE BANCĂ. HÎRTIE. HÎRTIE-MONEDĂ.
BĂNCÚȚA	s.	firfiric, (înv. şi reg.) libră, piţulă, puişor.
BĂNÉSC	adj.	1. v. financiar.2. v. monetar.
BĂNÉT	s.	(înv. şi reg.) paralîc, (prin Mold.) bănărie, bănărit, (fam.) părălet. (Ce mult ~!)
BĂNÍCĂ	s.	(BOT.; Phyteuma orbiculare) spinuță.
BĂNIŞÓR	s.	bănuț.
bănişór	s.	v. CĂRBUNE.
bănişóri	s. pl.	v. CLOPOȚEI.
BĂNÓS	adj.	v. rentabil.
bănós	adj.	v. AVUT. BOGAT. COSTISITOR. ÎNSTĂRIT. SCUMP. SITUAT.
BĂNUÍ	vb.	1. a crede, a ghici, a gîndi, a-şi imagina, a-şi închipui, a întrezări, a presupune, a prevedea, a socoti, a şti, a visa, (rar) a prevesti, (înv. şi reg.) a nădăi, (reg.) a chibzui, a probălui, (fig.) a mirosi. (Cine ar fi ~ că se va întîmpla astfel?)2. (prin Transilv. fig.) a se arde.3. v. sus-pecta.
bănuí	vb.	v. ACUZA. ADMONESTA. AFLA. CĂI. CERTA. DĂSCĂLI. DESCOPERI. DOJENI. GHICI. IMPUTA. INVIDIA. ÎNVINOVĂȚI. ÎNVINUI. MO-RALIZA. MUSTRA. PIZMUI. POCĂI. REGRETA. REPROŞA. SUPĂRA.
BĂNUIÁLĂ	s.	1. v. presupunere.2. v. suspiciune.
bănuiciós	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂTOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
bănuiélnic	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂTOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
BĂNUÍRE	s.	v. suspectare.
BĂNUÍT	adj.	1. închipuit, presupus, (franţuzism) prezumat, (înv.) prezumt. (Vinovații ~ți.)2. v. sus-pectat
bănuitór	adj.	v. GELOS.
BĂNUITÓR	adj., adv.	1. adj. neîncrezător, suspicios, temător, (livr.) circumspect, incredul, (rar) bănuicios, bănuielnic, (înv. şi reg.) prepuielnic, prepuitor, (reg.) năzarnic, (înv.) necredincios, presupuitor. (E un om tare ~.)2. adj., adv. iscoditor, pieziş. (Privire ~oare; priveşte ~.)
BĂNÚȚ	s.	1. bănişor.2. v. disc embrionar.3. (BOT.; Bellis perennis) părăluță, (reg.) bănuței (pl.), bănuțele (pl.), bumbuşor, butculiță, fruşiță, mărgărită, păscuță, rotoțele (pl.), scînteioară, scînteiuță, floare-frumoasă, floricele-frumoase (pl.).
bănúț	s.	v. CIMIŞIR.
bănuței	s. pl.	v. BĂNUȚ. CIMIŞIR. PĂRĂLUȚĂ.
bănuțéle	s. pl.	v. BĂNUȚ. PĂRĂLUȚĂ.

bărăbărí	vb.	v. APROPIA. ASEMĂNA. ASEMUI. COMPARA. ÎMPĂCA. ÎNȚELEGE.
bărăní	vb.	v. ASPIRA. DORI. INSISTA. JINDUI. NĂZUI. POFTI. PRETINDE. RÎVNI. STĂRUI. TINDE. ȚINTI. URMĂRI. VISA. VIZA.
bărbát	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂTOR. DÎRZ. INIMOS. INDRĂZNEȚ. NEÎNFRICAT. SEMEȚ.
BĂRBÁT	s.	1. om. (Femei şi ~ți.)2. v. soț.
bărbăríe	s.	v. BĂRBOAIE. BĂRBOI.
BĂRBĂTÉSC	adj.	1. masculin, viril. (Caractere ~eşti.)2. v. masculin.3. v. curajos.
BĂRBĂTÉŞTE	adv.	v. curajos.
bărbătós	adj.	v. BĂRBĂTESC. CURAJOS. VITEAZ. VITEJESC.
BĂRBĂTÚŞ	s.	(ORNIT.) (rar) soț. (~ul rîndunicii.)
BĂRBĂȚÉL	s.	soțior, (reg.) soțuluc, (Maram.) soțuc.
BĂRBĂȚÍE	s.	1. masculinitate, virilitate. (De o ~ pregnantă.)2. energie, putere, vigoare. (Dă dovadă de multă ~.)3. v. curaj.4. v. vitejie.
bărbățíe	s.	v. MATURITATE.
BĂRBÍE	s.	(ANAT.) 1. barbă. (Are o ~ proemi-nentă.)2. v. guşă.
bărbíe	s.	v. BAVETĂ. BAVEȚICĂ. BĂRBIȚĂ.
BĂRBIÉR	s.	v. frizer.
BĂRBIERÍ	vb.	a (se) rade.
bărbierí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI. MINȚI.
bărbieríe	s.	v. FRIZERIE.
BĂRBIERÍT	adj.	ras. (Față ~.)
BĂRBIERÍT	s.	ras, (rar) răsătură. (Cît costă ~ul?)
bărbieríță	s.	v. FRIZERIȚĂ.
BĂRBIOÁRĂ	s.	bărbiuță.
BĂRBIŞOÁRĂ	s.	bărbiță, bărbuşoară, bărbuță. (Purta o ~.)
BĂRBÍȚĂ	s.	1. bărbişoară, bărbuşoară, bărbuță. (Purta o ~.)2. bavetă, bavețică, (rar) bărbie. (~ la gîtul copiilor mici.)
BĂRBIÚȚĂ	s.	bărbioară.
bărbînță	s.	v. PUTINĂ. ŞIŞTAR.
BĂRBOÁIE	s.	bărboi, (rar) bărbărie. (Are o ~ cît toate zilele.)
BĂRBOÁSĂ	s.	(BOT.; Botriochloa ischaemum) (reg.) sad, sadină, păiş-dulce.
BĂRBÓI	s.	bărboaie, (rar) bărbărie. (Are un ~ pînă la piept.)
BĂRBÓS	adj.	v. nebărbierit.
bărbúnc	s.	v. RECRUTARE.
bărburél	s.	v. SIPICĂ.
BĂRBUŞOÁRĂ	s.	1. bărbişoară, bărbiță, bărbuță. (Purta o ~.)2. (BOT.) bărbuşoară-de-munte (Arabis turrita) = tunicea.
bărbuşoáră	s.	v. CRUŞĂȚEA.
BĂRBÚȚĂ	s.	1. bărbişoară, bărbiță, bărbuşoară.2. v. cioc.
bărdáş	s.	v. DULGHER. LEMNAR. TÎMPLAR.
bărdăhán	s.	v. DEŞERT. FLĂMÎNZARE.
bărdăşí	vb.	v. BĂRDUI.
BĂRDUÍ	vb.	(reg.) a bărdăşi.
bărnáci	adj.	v. BRUN. BRUNET. NEGRICIOS. OACHEŞ. TUCIURIU.

BĂRZĂÚN	s.	1. v. bondar.2. v. gărgăun.
băsădí	vb.	v. CONVERSA. DIALOGA. DISCUTA. VORBI.
băsău	s.	AFRONT. CIUDĂ. CUSUR. DAR. DEFECT. GELOZIE. INJURIE. INSULTĂ. INVIDIE. JIGNIRE. METEAHNĂ. NĂRAV. NECAZ. OCARĂ. OFENSĂ. PATIMĂ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. RĂZBUNARE. RUŞINE. UMILINŢĂ. VICIU.
BĂSMĂLÚȚĂ	s.	v. batic.
băsní	vb.	v. INVENTA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI.
băsníre	s.	v. INVENȚIE. MINCIUNĂ. NĂSCOCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NEADEVĂR. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNITURĂ.
băşcălíe	s.	v. BATJOCURĂ. BĂTAIE DE JOC. DERÎDERE. RÎS. ZEFLEMEA.
băşí	vb.	v. PÎRȚÎI.
BĂŞICÁ	vb.	a (se) urzica, (pop.) a (se) piersica, (Mold., Bucov. şi Transilv.) a (se) coşi. (S-a ~ pe mînă.)
băşica fiérii	s.	v. COLECIST. FIERE. VEZICULĂ BILIARĂ.
băşica-pórcului	s.	v. GOGOAŞĂ.
BĂŞICÁT	adj.	urzicat, (livr.) vezicat. (Piele ~.)
BĂŞÍCĂ	s.	1. v. vezică.2. băşica udului v. vezică urinară.3. băşică înotătoare v. vezică înotătoare.4. v. bulă.
băşícă	s.	v. AEROSTAT. BALON. GLOB. GOGOAŞĂ. MINGE. PĂPĂLĂU.
băşică reá	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
BĂŞICOÁSĂ	s.	(BOT.; Colutea arborescens) (reg.) salcîm galben.
băşicoásă	s.	v. GUŞA-PORUMBELULUI.
băşicúță	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
BĂŞICÚȚE	s. pl.	v. papule.
băşina-cálului	s.	v. GOGOAŞĂ.
băşina-pórcului	s.	v. BURETELE-CERBILOR.
băşínă	s.	v. GAZ. PÎRȚ. VÎNT.
băşinós	adj.	v. PÎRȚÎIT.
BĂŞTINÁŞ	adj., s.	aborigen, autohton, indigen, neaoş, pămîntean, (pop.) pămîntesc, (înv. şi reg.) moşnean, moştean, (înv.) pămîntenesc. (Popu-laţie ~.)
bătáci	s.	v. BĂTĂUŞ. CIOMĂGAR. CIOMĂGAŞ.
BĂTÁIE	s.	1. încăierare, luptă, (rar) încaier, încăierătură, (reg.) încăierat, (fam.) tăvăleală, trînteală. (~ dintre ei n-a durat mult.)2. (livr.) corecție, (pop. şi fam.) bruftuială, chelfăneală, ciomăgeală, muştruluială, păruială, scatoalcă, (fam. fig.) scărmănare, scărmănătură, tîrnuială, tîrnuire, (arg.) mardeală. (A mîncat o ~ zdra-vănă.)3. v. înfrîngere.4. bocăneală, bocănire, bocănit, bocănitură, ciocăneală, ciocănire, ciocănit, ciocănitură, (reg.) tocănire, tocănit.5. v. împreunare.6. v. boişte.7. v. scornire.8. v. hăi-tuire.9. v. fîlfîit.10. suflare, suflu, (înv. şi pop.) suflat, (reg.) zălişte.11. v. palpitație.12. v. timp.13. bătaie de joc v. batiocură.
bătáie	s.	v. BĂTĂLIE. BĂTĂTURĂ. BĂTEALĂ. BOMBARDAMENT. BOMBARDARE. CONFLICT. LUPTĂ. RĂZBOI.
bătăcúi	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUŞOR.
BĂTĂIÁŞ	s.	v. hăitaş.
BĂTĂIÓS	adj.	1. v. violent.2. v. energic.
bătăiúş	s.	v. HĂDĂRAG. TITIREZ.

BĂTĂLÍE	s.	luptă, (rar) înfruntare, (înv. şi pop.) bătaie, (înv. şi reg.) război, (înv.) harță, oaste, toi, (fig.) ciocnire. (Biruitor în ~ de la ...)
BĂTĂTÁRNICĂ	s.	v. cruciuliță.
BĂTĂTOÁRE	s.	v. călfuță.
bătătoáre	s.	v. ÎMBLĂCIU.
BĂTĂTÓR	s.	1. (pop.) brighidău, mîtcă, (reg.) drugă, ferdideu, litcă, meşcă, roată. (~ pentru alegerea untului.)2. v. tel.3. (TEHN.) scaun, strat, trup. (~ la meliță.)
bătătór	s.	v. CUȚIT. LIMBĂ.
BĂTĂTORÍ	vb.	1. a bate, a bătuci, a îndesa, a presa, (pop.) a pisa, (reg.) a dricui, a tăpşi, a zbătuci, (Transilv.) a dripi, (fam.) a pisăgi. (A ~ pământul, zăpada.)2. a se întări, a se înțeleni, a se învîrtoşa. (Pământul s-a ~.)
BĂTĂTORÍT	adj.	1. bătucit, bătut, îndesat. (Pământ ~ cu tăvălugul.)2. întărit, înțelenit, învîrtoşat. (Pământ ~.)3. v. circulat.
BĂTĂTÚRĂ	s.	1. (MED.) clavus, (reg.) păducel, trîntitură.2. (TEXT.) băteală, (prin Mold.) bătaie. (~ la o țesătură.)
bătătúră	s.	v. CURTE. OGRADĂ. PĂDUCEL. STANIŞTE.
BĂTĂÚŞ	s.	ciomăgar, ciomăgaş, (reg.) bătaci, (înv.) dalcauc, (arg.) mardeiaş.
BĂTEÁLĂ	s.	1. v. bătătură.2. v. bată.
băteálă	s.	v. HĂDĂRAG. TITIREZ.
bătrîn	s.	v. MOŞ.
BĂTRÎN	s., adj.	1. s. moş, moşneag, (pop.) unchiaş, (reg. şi peior.) ghiuj, (reg.) bît, (Transilv. şi Maram.) vîj. (Un ~ cu plete albe.)2. adj. trecut, vîrstnic, (înv. şi reg.) vechi. (Un om ~.)3. adj. străvechi, vechi, (fig.) cărunt. (Prin codrii cei ~.)
bătrîna	s.	art. v. MAMĂ.
BĂTRÎNĂ	s.	v. babă.
BĂTRÎNÉSC	adj.	patriarhal, tradițional, vechi. (Datini ~eşti.)
BĂTRÎNÉŞTE	adv.	moşnegeşte.
BĂTRÎNÉT	s.	bătrînime, (rar) bătrînețe. (Era mult ~ acolo.)
BĂTRÎNÉȚE	s.	(livr.) senectute, (înv.) mătorie, (fig.) căruntețe. (Vîrsta ~ții.)
bătrînéțe	s.	v. BĂTRÎNET. BĂTRÎNIME. VECHIME.
bătrîni	s. pl.	PĂRINȚI.
BĂTRÎNÍME	s.	bătrînet, (rar) bătrînețe. (Era toată ~ acolo.)
BĂTRÎNÍŞ	s.	(BOT.; Erigeron canadensis) (reg.) steluță, şoricel, coada-vacii, struțul-mirelui, (Transilv.) spirince.
bătrîníş	s.	v. STELUȚĂ.
bătrînul	s.	art. v. PĂRINTE. TATĂ.
bătúcă	s.	v. PIPOTĂ. RÎNZĂ. STOMAC. MĂCI-NĂTOR.
bătucél	s.	v. CĂPUŞĂ.
BĂTUCÍ	vb.	v. bătători.
BĂTUCÍT	adj.	v. bătătorit.
BĂTÚT	adj.	1. lovit, (fig.) tîrnosit, tîrnuit. (Rău ~.)2. v. bătătorit.3. v. circulat.4. v. des.5. lovit, strivit, zdrobit, (reg.) mecit. (Fructe ~.)6. v. fă-căluit.7. v. înfrînt.8. acru, prins, (înv. şi pop.) searbăd, (prin Ban.) saur. (Lapte ~.)9. v. învolt.
bătút	adj.	v. CASTRAT. JUGĂNIT. SCOPIT. STE-RILIZAT.
BĂTÚT	s.	batere. (~ul covoarelor.)

BĂȚ s.,	adv.	1. s. nuia, vargă, (reg.) beldie, (Transilv., Bucov. şi Mold.) şteap. (L-a atins cu ~ul.)2. s. coadă, nuia, prăjină, vargă, (reg.) beldie, paliță, prăștină, rudă, sticiu. (~ul undiței.)3. adv. v. țeapăn.
băț	s.	v. SPETEAZĂ.
bățeá	s.	v. PAPURĂ.
bățíc	s.	v. BASCHIE. CIOCHIE.
bățós	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. MEGALOMAN. ÎNGÎMFAT. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. TRU-FAŞ. ȚANȚOŞ. VANITOS.
BĂȚÓS	adj., adv.	1. adj. v. țeapăn.2. adv. v. țeapăn.3.*
adj.	(fam. fig.) ațos. (Un	
băuná	vb.	v. URLA.
băuní	vb.	v. MUGI. RAGE. ZBIERA.
BĂÚT	adj.	v. beat.
BĂUTÓR	s., adj.	v. alcoolic.
BĂUTÚRĂ		1. lichid. (O ~ gălbuie.)2. (pop. şi fam.) udătură, (pop.) udeală. (Ceva ~ aveți?)
băutúră	s.	v. BEȚIE. CHEF.
băzgăún	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
BEA	vb.	1. a trage, (reg.) a țucsui, (fam. fig.) a pili, a suge. (E bețiv, ~ mult.)2. a consuma. (~ multe ceaiuri diuretice.)
bea	vb.	v. FUMA. SORBI. SUGE.
beábe	s.	v. CREMENE. SILEX.
beáncă	s.	v. CREMENE. SILEX.
BEAT	adj.	amețit, băut, cherchelit, îmbătat, turmentat, (livr.) grizat, (rar) trecut, (înv. şi pop.) candriu, (pop.) turlac, vîjîit, (reg.) amnărit, învinoşat, rătutit, vinos, (prin Ban.) chermeleu, (Transilv. şi Maram.) şumen, (prin Transilv.) şumenit, (fam.) abțiguit, (fam. şi fig.) afumat, aghesmuit, făcut, oțelit, pilit, sfințit, tămîiat, tîrnosit, trăsnit, turtit, (arg.) mahit, matol, matosit. (E un om ~.)
beat	adj.	v. AMEȚIT. ZĂPĂCIT.
beatitúdine	s.	v. FERICIRE.
bebé	s.	v. NOU-NĂSCUT. PRUNC. SUGACI. SUGAR.
BEC	s.	(prin Transilv.) pară. (Un ~ aprins.)
bec	s.	v. APĂRĂTOR. FUNDAŞ. STOPER.
BECÁR	s.	(MUZ.) alterație mixtă.
BECÁȚĂ	s.	v. becațină.
becáță	s.	v. SITAR.
BECAȚÍNĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Gallinago media) becață, (reg.) berbecuț, oaia-morților.2. (Gallinago gallinaria) becață, (Bucov.) oaia-morților.
bechér	s., adj.	v. BURLAC. CAVALER. CELIBATAR. FLĂCĂU. HOLTEI. NECĂSĂTORIT.
BECI	s.	v. pivniță.
beci	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
becísnic	adj.	v. BOLNĂVICIOS.
becísnic	adj., s.	v. ABJECT. INCAPABIL. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIZERABIL. MÎRŞAV. NECA-PABIL. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NEPUTINCIOS. NETREBNIC. PRĂPĂDIT. SLĂ-BĂNOG. TICĂLOS.

becisnicíe	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INCAPACITATE. INFAMIE. JOSNICIE. MIȘELIE. MÎRȘĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NEPU-TINȚĂ. NETREBNICIE. SLĂBICIUNE. TICĂLOȘIE.
bedáș	adj., s.	v. ABJECT. CALIC. INFAM. JOSNIC. MIȘEL. MIZERABIL. MÎRȘAV. NECĂJIT. NE-DEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. NEVOIAȘ. SĂRAC. SĂRMAN. TICĂLOS.
bédă	s.	v. AGHIUȚĂ. BĂNUIALĂ. BELEA. BUCLUC. DANDANA. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. ÎNCURCĂTURĂ. NAIBA. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NECURATUL. NEÎNCREDERE. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU. SATANĂ. SUPĂRARE. SUSPICIUNE. TARTOR.
BEDREÁG	s.	(TEHN.) butuc, scaun de cioplit. (~ al rotarului.)
BEHAVIORÍSM	s.	(PSIH.) comportamentism.
BEHAVIORÍST	adj.	(PSIH.) comportamentist. (Orientare ~.)
BEHĂÍ	vb.	(prin Transilv.) a bălăi. (Oaia ~.)
BEHĂÍT	s.	behăitură. (~ul oii.)
BEHĂITÚRĂ	s.	v. behăit.
BÉHLIȚĂ	s.	(IHT.; Rhodeus amarus) (reg.) rîbiță, (prin Mold.) boarcă.
béică	s.	v. CUARȚ.
BEILÍC	s.	(înv.) conac.
beizadeá	s.	v. PRINCIPE. PRINȚ.
BELADÓNĂ	s.	v. mătrăgună.
belagóni	s.	v. MUȘCATĂ.
bélcă	s.	v. STICLĂ.
belcéu	s.	v. LEAGĂN.
BELCIÚG	s.	inel, verigă. (~ de lacăt.)
béldie	s.	v. BĂLĂRIE. BĂȚ. BURUIANĂ. COADĂ. COTOR. CURPEN. NUIA. PAR. PRĂJINĂ. TULEU. TULPINĂ. VARGĂ. VREJ.
BÉLDIȚĂ	s.	(IHT.; Alburnoides bipunctatus) (Mold.) berchiță, (Olt.) coconar, (Transilv.) lătăreață.
BELEÁ	s.	v. necaz.
beleá	s.	v. CICLU. MENSTRUAȚIE. PERIOD.
BELE-ÁRTE	s. pl.	v. BELLE-ARTE.
beleáznă	s.	v. BUBĂ. CICATRICE. LEZIUNE. PLAGĂ. RANĂ. SEMN. URMĂ.
BELEMNÍT	s.	(GEOL.) (reg.) coadă-de-șarpe.
belenghér	s.	v. COSTREI.
beletríst	s.	v. LITERAT. OM DE LITERE. SCRIITOR.
BELETRÍSTIC	adj.	v. literar.
BELETRÍSTICĂ	s.	v. literatură.
bélfer	s.	v. DASCĂL. INSTITUTOR. ÎNVĂȚĂTOR. PROFESOR.
BELHÍȚĂ	s.	(ZOOL.; Myoxus glis) chițcan, (reg.) guzgan-de-munte.
belí	vb.	v. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. JULI. JUPUI. MĂRI. UMFLA. ZDRELI. ZGÎI. ZGÎRIA.
belicós	adj.	v. AGRESIV. BĂTĂIOS. BRUTAL. COLERIC. DUR. IMPULSIV. IUTE. MILITARIST. NESTĂPÎNIT. PROVOCATOR. RĂZBOINIC. VIO-LENT.
BELIGERÁNT	adj., s.	(MIL.) (înv.) războitor. (Părțile ~.)
belíre	s.	v. BULBUCARE. CĂSCARE. HOLBARE. JUPUIALĂ. JUPUIRE. JUPUIT. MĂRIRE. UM-FLARE. ZGÎIRE. ZGÎIT.

belít	adj.	v. BULBUCAT. CĂSCAT. HOLBAT. JUPUIT. MARE. MĂRIT. UMFLAT. ZGÎIT.
belít	s.	v. JUPUIALĂ. JUPUIRE. JUPUIT.
belitoáre	s.	v. ABATOR.
BELLE-ÁRTE	s. pl.	arte frumoase (pl.).
BELŞÍŢĂ	s.	(BOT.; Canna indica) cană.
BELŞÚG	s.	1. abundenţă, bogăţie, îmbelşugare, îndestulare, prisos, (rar) afluenţă, mănoşie, răsfăţ, risipă, (livr.) opulenţă, profuziune, (pop.) jertfă, (prin Olt.) temei, (înv.) sătul, săturare, spor. (~ de bunuri.)2. v. bunăstare.
belşugós	adj.	v. ABUNDENT. BOGAT. BUN. ÎMBELŞUGAT. ÎNDESTULAT. MARE. MĂNOS.
belzebút	s.	v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
benchét	s.	v. BENCHETUIALĂ. CHEF. OSPĂŢ. PETRECERE. PRAZNIC. PRĂZNUIRE.
BENCHETUÍ	vb.	v. chefui.
BENCHETUIÁLĂ	s.	v. chef.
benedicţiúne	s.	v. BINECUVÎNTARE. BLA-GOSLOVIRE.
benéfic	adj.	v. BINEFĂCĂTOR. FAVORABIL. PRIELNIC. PROPICE.
BENEFICIÁ	vb.	1. v. cîştiga.2. a se bucura, a se folosi, a profita. (~ de ajutorul cuiva, de cîteva zile libere etc.)
BENEFÍCIU	s.	v. cîştig.
BENETÍT	s.	(GEOL.) cicadeoidea. (~ este o gimnospermă jurasică.)
BENEVÓL	adj.	facultativ, nesilit, voluntar. (Contri-buţii ~.)
bénga	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
BENÍGN	adj.	(MED.) curabil, uşor, vindecabil. (Formă ~ a unei boli.)
bénte	s. pl.	v. CĂTUŞE. FIARE.
BENZALDEHÍDĂ	s.	(CHIM.) aldehidă benzoică. (~ are miros de migdale amare.)
BENZEDRÍNĂ	s.	(FARM.) amfetamină, fenamină. (~ este un excitant al sistemului nervos central.)
BENZÉN	s.	(CHIM.) benzol. (~ul este un lichid incolor volatil.)
BENZÍL	s.	(CHIM.) dibenzoil, difenildicetonă. (~ul este folosit în sinteze organice.)
BENZÓE	s.	v. smirnă.
BENZOFENÓNĂ	s.	(CHIM.) difenilcetonă.
BENZÓL	s.	v. benzen.
BENZOPIRÓL	s.	v. indol.
berbánt	s.	v. AFEMEIAT. CRAI.
berbantlîc	s.	v. CRAILÎC.
BERBÉC	s.	1. (ZOOL.) (Ban., Transilv. şi Mold.) arete. (~ul este masculul oii.)2. (TEHN.) sfărîmător.3. (MIL., IST.) (înv.) arete. (~ul servea în trecut la spargerea zidurilor unei cetăţi.)4. (ASTRON.; art.) (înv.) aretele (art.). (~ul este o constelaţie din emisfera boreală.)
berbecéi	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIŢĂ.
berbecél	s.	f. v. sfrîncioc.
berbecúţ	s.	v. BECAŢĂ. BECAŢINĂ. BERBECEL. LUPUL-VRĂBIILOR. PAPURĂ. SFRÎNCIOC.
berc	s.	v. DUMBRAVĂ.
bercéuse	s.	v. BALANSOAR.
bérchiţă	s.	v. BELDIŢĂ.

BÉRE	s.	(înv. şi reg.) olovină. (O sticlă de ~.)
BEREGÁTĂ	s.	v. gîtlej.
beregátă	s.	v. LARINGE.
beregătuí	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
berejnic	s.	v. PĂDURAR.
BERÉTĂ	s.	v. bască.
BERÍLIU	s.	(CHIM.) gluciniu. (~ este un metal alb-cenuşiu.)
BERLÍNĂ	s.	(înv.) leagăn. (~ semăna cu un cupeu.)
BERNARDÍN	s.	(ZOOL.) saint-bernard.
besacteá	s.	v. CASETĂ. CUTIOARĂ. CUTIUŢĂ.
BÉSCHIE	s.	(TEHN.) ciochie, joagăr.
beseádă	s.	v. CONVERSAŢIE. CONVORBIRE. DIALOG. DISCUŢIE.
BESSI	s. pl.	v. pecenegi.
BESTIÁL	adj.	animalic, feroce, fioros, sălbatic. (Gest ~.)
BESTIALITÁTE	s.	animalitate, ferocitate, sălbăticie. (~ comportării cuiva.)
BÉSTIE	s.	v. fiară.
beşícuri	s. pl.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
beşicúţă	s.	v. LUMÎNĂRICA-PĂMÎNTULUI.
beşina-lúpului	s.	v. GOGOAŞĂ.
beşina-pórcului	s.	v. GOGOAŞĂ.
beşina-vúlpii	s.	v. GOGOAŞĂ.
BEŞLÍC	s.	(înv. şi reg.) pendar. (~ul era o monedă turcească.)
beşteleálă	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
beştelí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA.
beşul-pórcului	s.	v. GOGOAŞĂ.
BETACÍD	s.	v. acidol.
béte	s. pl.	v. BRAŢE.
beteág	adj.	v. BOLNAV. NESĂNĂTOS. SUFERIND.
beteág adj.	s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.
beteala-regínei	s.	v. DRĂGAICĂ. SÎNZIANĂ ALBĂ.
BETEÁLĂ	s.	(reg.) tel. (~ miresei).
betegíe	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. INFIRMITATE. INVALIDITATE. MALADIE.
betegós	adj.	v. BOLNĂVICIOS.
betejeálă	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. INFIR-MITATE. INVALIDITATE. MALADIE.
betejí	vb.	v. ÎMBOLNĂVI. MUTILA. SCHILODI.
BETELÍE	s.	bată, (reg.) brăcinăriţă, (Olt. şi Tran-silv.) veacă.
beteşúg	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. CUSUR. DEFECT. DEFICIENŢĂ. IMPERFECŢIUNE. INFIRMITATE. INSUFICIENŢĂ. INVALIDITATE. LACUNĂ. LIPSĂ. MALADIE. METEAHNĂ. NĂRAV. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂDERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
BETONIÉR	s.	v. betonist.
BETONÍST	s.	betonier.
betúlă	s.	v. MESTEACĂN.

BEȚÍE	s.	I. 1. îmbătare. (~ lui a fost rapidă.)2. v. ebrietate.3. v. alcoolism.4. chef, (înv.) băutură. (A făcut o ~ de pomină.) II. (MED.) beție albă v. toxicomanie.
bețíe	s.	v. SĂLBĂȚIE.
BEȚIGÁȘ	s.	bețișor, (reg.) bîticel, bîtuț.
BEȚIȘÓR	s.	1. v. bețigaș.2. baghetă, (rar) vargă. (~ul dirijorului.)
BEȚÍV	s., adj.	v. alcoolic.
BEȚÍVĂ	s.	v. mușiță.
bețîrc	s.	v. JUDEȚ.
béucă	s.	v. COPCĂ. OCHI.
beúță	s.	v. CREMENE. SILEX.
bez	adv.	v. FĂRĂ.
bezărău	s.	v. MEZENTER. MEZOBLAST.
bezér	s.	v. MEZENTER. MEZOBLAST.
bézmăn	s.	v. EMBATIC. EMFITEOZĂ.
bezmănár	s.	v. EMBATICAR.
BEZMÉTIC	adj.	v. smintit.
BÉZNĂ	s.	întunecare, întunecime, întuneric, negură, obscuritate, (livr.) tenebre (pl.), (rar) negureală, (Transilv.) șutic, (înv.) întunec, întunericime, (țig.) negru, noapte. (Era o ~ de nepătruns.)
béznă	s.	v. ABIS. ADÎNC. PRĂPASTIE.
BIACÍD	adj.	v. bibazic.
biag	s.	v. PECETE. SIGILIU. ȘTAMPILĂ.
BIANUÁL	adj.	v. semestrial.
BIBÁN	s.	(IHT.) 1. (Perca fluviatilis) baboi, (reg.) ghigorț, răspăr, (Mold. și Bucov.) costrăș.2. bi-ban-soare (Lepomis gibbosus) = (reg.) sorean, sorete.
biban americán	s.	v. PEȘTE-AURIU. PEȘ-TE-CURCUBEU. PEȘTE-SOARE.
biban-soáre	s.	v. PEȘTE-AURIU. PEȘTE-CURCU-BEU. PEȘTE-SOARE.
BIBÁZIC	adj.	(CHIM.) biacid. (Substanță ~; acid ~.)
BÍBER	s.	v. castor.
BIBERÓN	s.	(rar) sugărice.
bibíc	s.	v. NAGÎȚ.
BIBILÍCĂ	s.	1. (ORNIT.; Numida meleagris) (reg.) găină-cu-mărgăritare, găină-de-mare, (prin Transilv.) bibiță, (prin OIt.) cîță, (prin Ban.) pică, (prin Mold. și Bucov.) pichere, pichie, pichiriță, (prin Ban.) pipică, (Transilv.) pirchiță.2. (BOT.; Fritillaria meleagris) (reg.) coroană, lalea.
BIBILÓI	s.	(ORNIT.) (Mold.) picheroi. (~ul este bărbătușul bibilicii.)
bibíță	s.	v. BIBILICĂ.
BÍBLIE	s.	(BIS.) scriptură, sfînta scriptură.
BIBLIOGRAFÍE	s.	(rar) literatură. (A studiat ~ de specialitate.)
bic	s.	v. TAUR.
BICAMERALITÁTE	s.	(POL.) bicamerism.
BICAMERÍSM	s.	v. bicameralitate.
BICARBONÁT	s.	(CHIM.) carbonat acid.
bicáș	s.	v. CREMENE. CUARȚ. SILEX.
BÍCEPS	s.	(ANAT.) (pop.) pulpă, (prin vestul Transilv.) purcea.

bichirí	vb.	v. MIGĂLI.
BICI	s.	biciuşcă, (reg.) năpîrcă, (Mold.) puhă, (Ban. şi Transilv.) zbici. (O lovitură de ~.)
BICICLÍST	s.	v. ciclist.
BICIUÍ	vb.	1. a şfichiui, (reg.) a sfîrcîi, a zbiciui, a zbiciula, (înv.) a smicura. (~ caii.)2. v. flagela.
biciuí	vb.	v. RIDICULIZA. SATIRIZA.
biciuiálă	s.	v. BICIUIRE. ŞFICHIUIRE. ŞFICHIU-ITURĂ.
BICIUÍRE	s.	1. şfichiuire, şfichiuitură, (rar) biciuială. (~ cailor.)2. v. flagelare.
biciuíre	s.	v. RIDICULIZARE. SATIRĂ. SATIRIZARE.
biciuitór	adj.	v. SARCASTIC. SATIRIC.
BICIÚŞCĂ	s.	1. v. bici. (O lovitură de ~.)2. v. cra-vaşă.
BIDINEÁ	s.	(reg.) perie, (prin Transilv.) mătură, (Transilv.) meseleu, (prin Munt.) premetea, (sudul Transilv. şi nordul Olt.) spoitor.
BIDÓN	s.	(reg.) matara.
BIET	adj.	1. nenorocit, nevoiaş, sărac, sărman, (livr.) mizer, pauper, (pop.) nemernic, păcătos, sărăcan, (înv. şi reg.) ticăit, ticălos, (prin Munt. şi Olt.) săget, (înv.) cainic, mişel, mişelos. (Un ~ ţăran; ~ul de mine!)2. neînsemnat, obscur, umil. (Un ~ funcţionar.)
BIFURCÁ	vb.	1. (reg.) a se crăcăna. (Ramuri care se ~.)2. (pop.) a se încrăci, a se înfurci. (Dru-muri care se ~.)
BIFURCÁRE	s.	v. bifurcaţie.
BIFURCÁT	adj.	(pop.) încrăcit, înfurcit. (Drum ~.)
BIFURCÁŢIE	s.	bifurcare, (pop.) înfurcitură. (~ unui drum.)
bighiroáncă	s.	v. CARTOF.
bigi-bígi	s.	v. SUGIUC.
BÍGLĂ	s.	scăriţă. (~ la gater.)
BIGNÓNIA	s.	art. (BOT.; Catalpa bignonioides) catalpa (art.).
BIGÓT	adj., s.	(BIS.) fanatic, habotnic, (pop. şi fam.) bisericos, (înv.) pravoslavnic.
bigoteríe	s.	v. BIGOTISM. FANATISM. HABOT-NICIE.
BIGOTÍSM	s.	(BIS.) fanatism, habotnicie, (livr.) fervoare, (rar) bigoterie.
big-store	s.	v. SUPERMAGAZIN.
bigúră	s.	v. CARTOF.
BIJÉCŢIE	s.	(MAT.) funcţie bijectivă.
bijoágă	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
bijói	s.	v. CIUROI. ŞIPOT.
BIJUTERÍE	s.	giuvaier, odor, podoabă, (înv. şi pop.) giuvaierica, (pop.) sculă, (înv.) left, (turcism înv.) tefaric. (Inele de aur şi alte ~ii.)
BIJUTIÉR	s.	giuvaiergiu, (reg.) argintar.
bilánţ	s.	v. ESTIMARE. ESTIMAŢIE. EVALUARE.
BÍLĂ	s.	(ANAT.) fiere, (pop.) venin. (Ficatul secre-tă ~.)
bílă	s.	v. CAP.
BILÉT	s.	1. (pop. şi fam.) răvaş, scrisorică, ţidulă. (Să-ţi dau un ~ pentru ...)2. v. bancnotă.3. bilet de loterie v. loz.
BILÉTĂ	s.	v. ţaglă.
BILEŢÉL	s.	(pop.) răvăşel.
bilí	vb.	v. ALBI. ÎNĂLBI.

BILIÓN	s.	v. miliard.
biliós	adj., s.	v. HEPATIC.
BILUNÁR	adj.	1. (livr.) bimensual. (Periodic cu apariție ~.)2. v. chenzinal.
bimensuál	adj.	v. BILUNAR.
BIMETÁLIC	adj.	(FIN.) bimetalist. (Sistem mone-tar ~.)
bimetalíst	adj.	v. bimetalic.
BINÁ	s.	şantier.
bindisí	vb.	v. ÎNGRIJORA. NELINIŞTI. PĂSA. SINCHISI.
BÍNE	adv., adj., s., interj.	1. adv. v. plăcut.2. adj. v. prezentabil.3. adv. v. prieteneşte.4. adv. v. comod.5. adv. cumsecade, (înv. şi reg.) tare. (Să-l repare ~.)6. adv. corect, just. (Ai procedat ~.)7. adv. v. exact.8. adv. clar, desluşit, distinct, lămurit, limpede, (reg.) răzvedit. (Vede ~.)9. v. tare.10. s. v. binefacere.11. interj. v. bravo!
bine-credinciós	adj.	v. CREDINCIOS. CUCERNIC. CUVIOS. EVLAVIOS. PIOS. PREACREDINCIOS. RELIGIOS.
BINECRESCÚT	adj.	civilizat, manierat, politicos, (înv.) politicit, (fig.) fin, subțire, urban. (E un om ~.)
BINECUVÎNTÁ	vb.	1. (BIS.) a blagoslovi, (înv.) a ura. (I-a ~ pe credincioşi.)2. v. preamări.
BINECUVÎNTÁRE	s.	1. (BIS.) blagoslovire, (livr.) benedicțiune, (pop.) blagoslovenie, (înv.) ură-ciune.2. v. preamărire.
BINECUVÎNTÁT	adj.	1. (BIS.) blagoslovit, (înv.) preablagoslovit. (~ă Fecioară!)2. v. preamărit.
binecuvîntát	adj.	v. BINEVENIT. FOLOSITOR. FUNDAMENTAT. ÎNDREPTĂȚIT. ÎNTEMEIAT. JUST. JUSTIFICAT. LEGITIM. LOGIC. MOTIVAT. SALUTAR. SERIOS. TEMEINIC. UTIL.
BINEFÁCERE	s.	1. bine. (I-a făcut o mare ~.)2. ca-ritate, filantropie, milă. (Acte de ~.)3. v. avantaj.
BINEFĂCĂTÓR	adj., s.	1. adj. favorabil, prielnic, propice, (livr.) benefic, (înv.) părtinitor. (Un efect ~.)2. s. (înv.) blagonoseț. (El este ~ul meu.)
BINEÎNȚELÉS	adv.	v. desigur.
binemirositór	adj.	v. AROMAT. AROMATIC. ÎMBĂLSĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT.
BINEVENÍT	adj.	1. adecvat, bun, favorabil, fericit, indicat, nimerit, oportun, potrivit, prielnic, propice, (livr.) pertinent, (pop.) priincios. (Un prilej ~.)2. folositor, salutar, util, (fig.) bine-cuvîntat. (O ploaie, o
binevestí	vb.	v. PREDICA. PROPAGA. PROPO-VĂDUI. RĂSPÎNDI.
binevieá	vb.	v. ÎNDURA. MILOSTIVI. PĂTIMI. PĂȚI. RĂBDA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE.
BINEVOÍ	vb.	(fam. şi peior.) a catadicsi, a se învrednici, (fam. şi peior. înv.) a cabulipsi. (A ~t să-mi răspundă.)
BINEVOITÓR	adj., adv.	1. adj. afectuos, amabil, cordial, prietenesc, prietenos, (livr.) afabil, (fig.) cald, călduros. (O primire ~oare.)2. adv. cordial, prieteneşte, prietenos. (I-a vorbit ~.)3. adj. v. serviabil.4. adj. compătimitor, îngăduitor, înțelegător, mărinimos, milos, milostiv, (înv.) milosîrd, priincios, priitor. (A fost ~ cu nevoile lor.)
BINIŞÓR	adv.	agale, alene, domol, încet, încetinel, încetişor, lin, liniştit, uşurel, (pop. şi fam.) iavaş, (pop.) cătinel, rara, (reg.) mereu, (prin Transilv.) cîtingan. (Merge ~.)
BINÓCLU	s.	(înv.) perspectivă. (Priveşte prin ~.)
bintătuí	vb.	v. CONDAMNA. OSÎNDI. PEDEPSI.
BIOCATALIZATÓR	s.	v. enzimă.
BIOCHIMÍE	s.	chimie biologică.
BIOCORÍE	s.	(BIOL.) microcenoză. (~ este o parte a biocenozei.)
BIODÉRMĂ	s.	(BIOL.) perifiton. (~ de alge.)
BIOGÁZ	s.	(CHIM.) biometan.
BIOGRAFÍE	s.	viață. (~ lui Macedonski.)
BIOLÍT	s.	(MIN.) organogen, organolit, rocă organogenă.

BIOMETÁN	s.	v. biogaz.
BIÓNICĂ	s.	v. biotehnică.
bionomíe	s.	v. ECOLOGIE.
BIOSINTÉZĂ	s.	(BIOL.) sinteză.
BIOSTATÍSTICĂ	s.	(MED.) statistică vitală.
BIOTÉHNICĂ	s.	(BIOL.) bionică.
BIOTÍNĂ	s.	v. vitamina H.
BIOTÓP	s.	(BIOL.) habitat.
BIOXÍD	s.	(CHIM.) 1. dioxid.2. bioxid de azot = hipoazotidă; bioxid de carbon = anhidridă carbonică; bioxid de siliciu = silice; bioxid de sulf = anhidridă sulfuroasă, sulf volatil; bioxid de titan = alb de titan.
bioxid de carbón	s.	v. ACID CARBONIC.
BIPARTÍD	adj.	v. bipartidic.
BIPARTÍDIC	adj.	(POL.) bipartid.
BIR	s.	(IST.) 1. dare, impozit, (rar) contribuție, impunere, (pop.) dajdie, (înv. şi reg.) porție, slujbă, (Maram.) sazolic, (Ban.) ştaier, (înv.) adău, adet, dabilă, madea, mirie, nevoie, obicei, orînduială, rînduială, seamă. (~ către statul feudal.)2. v. tribut.
birár	s.	v. AGENT DE PERCEPȚIE. PERCEPTOR.
birău	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. PRIMAR. ŞEF. VĂTAF.
biríş	s.	v. ARGAT. SLUGĂ.
birişésc	adj.	v. ARGĂȚESC.
BIRJÁR	s.	surugiu, vizitiu, (înv. şi reg.) sechiraş, (reg.) droşcar, (Transilv.) cociş, (înv.) mînaş, veturin. (~ul a oprit caii.)
BÍRJĂ	s.	v. trăsură.
BIRJĂRÉSC	adj.	(înv.) surugiesc. (Treburi ~eşti.)
BIRJĂRÉȘTE	adv.	(înv.) surugiește. (Îm-brăcat ~.)
BIRJĂRÍE	s.	(reg.) droşcărie. (Se ocupă cu ~.)
birlíc	s.	v. AS.
BÍRNIC	s.	contribuabil, subiect, impozabil, (înv.) dajnic, dăjdiar, liude, mode. (~ din orînduirea feudală.)
BIROCRÁT	s.	(depr.) scriptolog. (Nu-i decît un ~.)
BIROCRATÍSM	s.	birocrație, (depr.) scriptologie. (Prea mult ~.)
BIROCRAȚÍE	s.	v. birocratism.
BIRÓU	s.	1. (înv.) cancelarie, comptoar. (Merge zilnic la ~.)2. (înv.) scriitor, scriptoriu. (Un ~ cu două sertare.)
birşág	s.	v. AMENDĂ. PENALITATE. PENALIZARE.
BIRT	s.	ospătărie, (Mold. şi Transilv.) tagădău, (înv.) locantă, tractir. (A mîncat la un ~.)
birt	s.	v. HAN. HOTEL.
birtár	s.	v. BIRTAŞ. OSPĂTAR.
BIRTÁŞ	s.	ospătar, (prin Ban.) birtar, (înv.) locandier, tractirgiu.
birtáş	s.	v. HANGIU. HOTELIER.
BIRTĂŞÍȚĂ	s.	(rar) birtăşoaică, (înv.) ospătăreasă, ospătăriță.
birtăşoáică	s.	v. BIRTĂŞIȚĂ.
BIRUÍ	vb.	1. a bate, a înfrînge, a întrece, a învinge, (pop.) a dovedi, a pridid, a rămîne, a răpune, a răzbi, a supăra, (înv. şi reg.) a supune, (înv.) a dobîndi, a frînge, a pobedi, a răzbate, a sparge, a tîmpi, a vinci. (Îi ~ pe duşmani)2. v. izbîndi.3. v. depăşi.4. v. stăpîni.5. v. răzbi.

biruí	vb.	v. CÎRMUI. CONDUCE. DIRIGUI. DOMNI. GUVERNA. STĂPÎNI.
BIRUÍNȚĂ	s.	izbîndă, victorie. (A repurtat o mare ~.)
BIRUÍT	adj.	1. v. înfrînt.2. v. toropit.
BIRUITÓR	adj., s.	v. victorios.
biruitór	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
BIS	adj.	invar. repetat. (Strada Gloriei numărul 2 ~.)
bisanuál	adj.	v. BIANUAL. SEMESTRIAL.
BISÉRICĂ	s.	(BIS.) casa Domnului, (înv.) sfinție, sfințire.
BISERICÉSC	adj.	(BIS.) 1. ecleziastic, religios, spiritual, (înv.) religionar. (Dogme ~eşti.)2. re-ligios, sfînt, (pop.) sînt. (Carte ~ească.)3. v. divin.4. v. duhovnicesc.
bisericós	adj., s.	v. BIGOT. FANATIC. HABOTNIC.
bisericúță	s.	v. BANDĂ. CÎRDĂŞIE. CLAN. CLICĂ. GAŞCĂ. ŞLEAHTĂ.
BISEXUÁL	adj.	v. hermafrodit.
BISEXUALITÁTE	s.	v. hermafroditism.
BISEXUÁT	adj.	v. hermafrodit.
BISTURÍU	s.	(MED.) cuțit, (turcism înv.) nişter. (A ajuns la ~.)
bisulfát	s	v. SULFAT ACID.
bisulfít	s.	v. SULFIT ACID.
bişnițár	s., adj.	v. AFACERIST. PROFITOR. SPE-CULANT.
bíşniță	s.	v. AFACERE. SPECULAȚIE.
bitáng	adj.	v. NATURAL. NELEGITIM.
bitáng	adj., s.	v. BASTARD.
bitáng	s.	v. COPIL DIN FLORI.
BITONALÍSM	s.	v. bitonalitate.
BITONALITÁTE	s.	(MUZ.) bitonalism.
BITUMÁJ	s.	(CONSTR.) bitumare. (~ul unei şosele.)
BITUMÁRE	s.	v. bitumaj.
BITUMENE GAZOÁSE	s. pl.	v. gaze naturale.
biţós	adj.	v. FLOCOS. LĂȚOS. MIȚOS. PĂROS.
biv	adj.	v. EX. FOST.
BIVALÉNT	adj.	(CHIM.) divalent.
BIVÁLVĂ	s.	v. scoică.
bivoláş	s.	v. MALAC.
BIVUÁC	s.	(MIL.) tabără, (înv.) conac. (Trupele s-au adăpostit în ~.)
BIZÁM	s.	(ZOOL.; Ondatra zibethica) ondatra.
BIZANTINÍST	s.	v. bizantinolog.
BIZANTINOLÓG	s.	bizantinist.
BIZÁR	adj.	v. neobişnuit.
BIZARERÍE	s.	1. v. ciudățenie.2. v. extravaganță.
BIZOTÁRE	s.	(TEHN.) teşire. (~a sticlei.)
BIZUÍ	vb.	1. v. baza.2. a se baza, a conta, a se încrede, a se lăsa, a se sprijini. (Pot să mă ~ pe tine?)
bizuí	vb.	v. CUTEZA. ÎNCUMETA. ÎNDRĂZNI.

bîcîí	vb.	v. BATE. PALPITA. PULSA. TĂCĂI. TICĂI. TRESĂRI. ZBATE. ZVÎCNI.
bîcsí	vb.	v. BURDUȘI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎNGHE-SUI. ÎNGRĂMĂDI. TICSI.
bîhlí	vb.	v. CLOCI. ÎMPUȚI.
bîhlít	adj.	v. CLOCIT. ÎMPUȚIT. RĂSUFLAT. STĂTUT. TREZIT.
BÎIGUÍ	vb.	v. bombăni.
bîiguí	vb.	v. AIURA. AMEȚI. BUIMĂCI. DELIRA. NĂUCI. ZĂPĂCI.
bîiguiálă	s.	v. AIURARE. AIUREALĂ. DELIR. DELIRARE.
bîiguíre	s.	v. AIURARE. AIUREALĂ. DELIR. DELIRARE.
bîiguít	adj.	v. AIURIT. AMEȚIT. BUIMAC. BUI-MĂCIT. DERUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. NĂUC. NĂUCIT. TÎMPIT. ZĂPĂCIT.
BÎJBÎÍ	vb.	a dibui, a orbecăi, a pipăi, (înv. şi reg.) a orbeca, (reg.) a horhăi, a moşcoti. (~ prin întuneric.)
bîjbîí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIȘUI. MIȘUNA. ROI.
BÎJBÎIÁLĂ	s.	bîjbîire, bîjbît, bîjbîitură, dibuială, dibuire, dibuit, orbecăială, orbecăire, orbecăit, (înv. şi reg.) orbecare. (~ prin întuneric.)
BÎJBÎÍRE	s.	v. bîjbîială.
BÎJBÎÍT	s.	v. bîjbîială.
BÎJBÎITÚRĂ	s.	v. bîjbîială.
BÎLBÎÍ	vb.	a se gîngăvi, a se gîngîi, (reg.) a tîntăvi, (Ban.) a pîtcăi, (Transilv. şi Olt.) a şişcăvi. (Se ~ cînd vorbeşte.)
BÎLBÎIÁLĂ	s.	bîlbîire, bîlbît, gîngăveală, gîngăvire, gîngăvit. (~ cuiva care vorbeşte.)
BÎLBÎÍRE	s.	v. bîlbîială.
BÎLBÎÍT	adj., s.	gîngav, gîngăvit, gîngîit, (reg.) balamut, (prin Ban.) pîtcav, (Transilv.) şişcav, (prin Olt.) şişcăvit, (prin Transilv.) tîntav. (Om ~.)
BÎLBÎÍT	s.	v. bîlbîială.
bîlbor	s.	v. BULBUC.
bîlc	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
BÎLCI	s.	v. tîrg.
BÎLDÎBÎC	interj.	(rar) bîltîc!, (pop.) ştiobîlc!, (Mold.) huştiul(i)uc!, (Transilv.) ştiuldic!, (prin Munt.) tîlbîc! (~!, în
bîlíe	s.	v. BĂLĂRIE. BURUIANĂ.
bîltîc	interj.	v. BÎLDÎBÎC.
bîntuí	vb.	v. ASUPRI. EXPLOATA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. TIRANIZA. URGISI.
bînzár	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR.
bîrcie	s.	v. SABIE. SABIȚĂ. SĂBIOARĂ. SĂBIUȚĂ.
bîrcîí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCOR-MONI. SCOTOCI. UMBLA.
bîrdán	s.	v. ABDOMEN. BURDUHAN. BURTĂ. PÎNTECE. STOMAC.
bîrdie	s.	v. BURGHIU. SFREDEL.
BÎRFĂ	s.	v. calomniere.
BÎRFEÁLĂ	s.	v. calomniere.
BÎRFÍ	vb.	v. calomnia.
bîrfí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
BÎRFÍRE	s.	v. calomniere.
BÎRFÍT	adj., s.	v. calomniat.

BÎRFÍT	s.	v. calomniere.
BÎRFITÓR	adj., s.	v. calomniator.
BÎRÎÍ	vb.	v. bombăni.
bîrîí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI.
bîrîiéc	s.	v. MIEL.
BÎRLIGÁ	vb.	a(-şi) îmbîrliga.
BÎRLÓG	s.	v. vizuină.
bîrlóg	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ.
BÎRNĂ	s.	v. grindă.
bîrnéţ	s.	v. BRĂCINAR.
BÎRSĂ	s.	(reg.) cordenci, morcoasă. (~ plugului.)
bîrsă	s.	v. CĂLCÎI. PLAZ. TALPĂ.
bîrzoiá	vb.	v. BOSUMFLA. FĂLI. FUDULI. GROZĂ-VI. INFATUA. ÎMBUFNA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA.
bît	s.	v. BĂTRÎN. BUNIC. MOŞ. MOŞNEAG. TATĂ MARE.
BÎTĂ	s.	v. ciomag.
bîtă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ MARE.
bîticél	s.	v. BEŢIGAŞ. BEŢIŞOR. CHIBRIT.
BÎTLÁN	s.	1. v. stîrc cenuşiu.2. bîtlan mic (Ardea garzetta) = (reg.) ceapur alb mic, stîrc alb mic; bîtlan roşiatic v. stîrc purpuriu; bîtlan roşu v. stîrc purpuriu.
bîtlan álb	s.	v. EGRETĂ. STÎRC ALB.
bîtlan-de-stúh	s.	v. BOU-DE-BALTĂ.
bîtlan gálben	s.	v. STÎRC.
bîtlan scorţişór	s.	v. BÎTLAN ROŞIATIC. BÎTLAN ROŞU. STÎRC PURPURIU. STÎRC ROŞU.
bîtlan scorţişoríu	s.	v. BÎTLAN ROŞIATIC. BÎTLAN ROŞU. STÎRC PURPURIU. STÎRC ROŞU.
BÎTLĂNÁŞ	s.	(ORNIT.; Ardetta minuta) (reg.) scroafă-de-baltă, stîrc-pitic.
bîtúţ	s.	v. BEŢIGAŞ. BEŢIŞOR.
bîtúţă	s.	v. CHIBRIT.
BÎŢÁN	s.	(ENTOM.; Chironomus leucopogon) (reg.) zgriburici.
bîţán	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR.
BÎŢÎÍ	vb.	v. fiţîi.
bîţîitoáre	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
bîváş	adj.	v. NĂBĂDĂIOS. NĂRĂVAŞ. NĂRĂVIT.
bîză	s.	v. ALBINĂ. MUSCĂ. STRECHE.
bîzălău	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
bîzdără	s.	v. STRECHE.
bîzdărí	vb.	v. STRECHEA.
bîzdîc	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
BÎZDÎGÁNIE	s.	v. ciudăţenie.
bîzdîgánie	s.	v. ARĂTARE. MONSTRU. POCI-TANIE. POCITURĂ.
bîzgán	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR.
bîzgár	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.

BÎZÎÍ	vb.	a zbîrnîi, a zîzîi, a zumzăi, (rar) a zumbăi, (pop.) a bombăni, (reg.) a bornăi, (Transilv. şi Ban.) a vîjîi. (Albinele ~.)
bîzîí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. PLÎNGE. SÎCÎI.
BÎZÎIÁLĂ	s.	bîzîire, bîzîit, bîzîitură, zbîrnîială, zbîrnîire, zbîrnîit, zbîrnîitură, zîzîit, zumzăială, zumzăire, zumzăit, zumzătură, zumzet, (rar) vuvuit, zbîrn, zumbăire, zuzet. (~ insectelor.)
bîzîiálă	s.	v. PLÎNS. PLÎNSET.
BÎZÎÍRE	s.	v. bîzîit.
bîzîít	adj.	v. PLÎNGĂCIOS. PLÎNGĂREŢ. SCÎNCIT. SMIORCĂIT. VĂICĂREŢ.
BÎZÎÍT	s.	bîzîială, bîzîire, bîzîitură, zbîrnîială, zbîrnîire, zbîrnîit, zbîrnîitură, zîzîit, zumzăială, zumzăire, zumzăit, zumzătură, zumzet, (rar) vuvuit, zbîrn, zumbăire, zuzet. (~ul insectelor.)
bîzîít	s.	v. PLÎNS. PLÎNSET.
BÎZÎITOÁRE	s.	sfîrîitoare, (reg.) sfîrîiac, sfîrîioc. (~ cu care se joacă copiii.)
BÎZÎITÓR	adj.	zbîrnîitor, zumzăitor. (Un zgomot ~.)
BÎZÎITÚRĂ	s.	v. bîzîit.
bîzîitúră	s.	v. PLÎNS. PLÎNSET.
blabórnic	s.	v. PAPUC.
BLACHÉU	s.	(reg.) şpiţ. (~ la ghete.)
BLACK HÓLE	s.	v. gaură neagră.
blágă	s.	v. AVERE. AVUT. AVUŢIE. BOGĂŢIE. BUN. MIJLOACE. SITUAŢIE. STARE.
blagocéstie	s.	v. CREDINŢĂ. CUCERNICIE. CUVIOŞENIE. CUVIOŞIE. EVLAVIE. PIETATE. PIOŞENIE. PIOZITATE. RELIGIOZITATE. SME-RENIE.
blagocestív	adj.	v. CREDINCIOS. CUCERNIC. CUVIOS. EVLAVIOS. PIOS. PREACREDINCIOS. RELIGIOS.
blagocestivíe	s.	v. CREDINŢĂ. CUCERNICIE. CUVIOŞENIE. CUVIOŞIE. EVLAVIE. PIETATE. PIOŞENIE. PIOZITATE. RELIGIOZITATE. SME-RENIE.
blagodarénie	s.	v. RECUNOŞTINŢĂ.
blagodarí	vb.	v. MULŢUMI.
blagoiavlénie	s.	v. BOBOTEAZĂ.
blagomaníe	s.	v. BAGATELĂ. CHIŢIBUŞ. FLEAC. MĂRUNŢIŞ. NIMIC. PROSTIE.
blagonóseţ	s.	v. BINEFĂCĂTOR.
blagoród	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARIS-TOCRATIC. BUN. DISTINS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE.
blagoródnic	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARIS-TOCRATIC. BUN. DISTINS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE.
blagorodnicíe	s.	v. ARISTOCRAŢIE. NOBILIME.
blagoródnie	s.	v. ARISTOCRAŢIE. NOBILIME.
blagoslovénie	s.	v. BINECUVÎNTARE. BLAGO-SLOVIRE.
BLAGOSLOVÍ	vb.	v. binecuvînta.
BLAGOSLOVÍRE	s.	v. binecuvîntare.
BLAGOSLOVÍT	adj.	v. binecuvîntat.
blagoveşténie	s.	v. BUNA-VESTIRE.
BLAJÍN	adj.	blînd, bun, domol, paşnic, (livr.) mansuet, (reg.) pîşin, (înv.) lin. (Om ~.)
BLAJÍNI	s. pl.	(MITOL. POP.) (Bucov.) rohmani (pl.).
blajinătáte	s.	v. BLÎNDEŢE. BUNĂTATE.
BLAM	s.	v. dezaprobare.
BLAMÁ	vb.	1. v. dezaproba.2. v. calomnia.

BLAMÁBIL	adj.	v. condamnabil.
BLAMÁRE	s.	v. dezaprobare.
BLÁNĂ	s.	piele. (Purtau pe ei ~ de urs.)
blánă	s.	v. CHINGĂ. MASĂ. SCÎNDURĂ. SPETEAZĂ. STINGHIE.
BLANC	s.	(TIPOGR.) albitură. (~ul completează spațiile albe dintre cuvinte.)
BLASFEMÁ	vb.	(BIS.) a huli.
BLASFEMÍE	s.	(BIS.) hulă.
BLAZÁ	vb.	(livr.) a (se) dezabuza. (Viața l-a ~.)
BLAZÁT	adj.	(livr.) dezabuzat. (Persoană ~.)
blázně	s.	v. ADEMENIRE. ARĂTARE. ATRACȚIE. ISPITĂ. MONSTRU. POCITANIE. POCITURĂ. SEDUCERE. SEDUCȚIE. TENTAȚIE.
BLAZÓN	s.	armoarii (pl.), emblemă, stemă, (înv.) armături (pl.), herb, marcă, pavăză, scut. (~ul unei case
BLĂNÁR	s.	(prin Transilv., Maram. şi Ban.) sabău, (Transilv.) suci.
blăzní	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
bleándă	s.	v. BRÎNCI. GHIONT. IZBITURĂ. ÎMBRÎNCEALĂ. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINSĂ-TURĂ. TIFLĂ.
bleasc	s.	v. SPIRIT. SUFLET.
bleáşcă	adj. invar., adv.	v. CIUCIULETE. LEOARCĂ.
BLEAU	s.	(TEHN.) (reg.) morcoaşă. (~ la osia carului.)
BLEG	adj., s.	1. adj., s. v. prost.2. adj. indolent, lălîu, moale, molatic, molîu, mototol, (reg.) tofolog, (fig.) băligos, mălăieț, mămăligos. (O ființă ~eagă.)3. adj. v. clăpăug.
BLEGÍ	vb.	1. a se moleşi, a se muia, (prin Transilv.) a se bălmăji, (fam.) a se bleojdi, (fig.) a se turti.2. v. pleoşti.
BLEGÍT	adj.	v. clăpăug.
blegoşá	vb.	v. BLEGI. PLEOŞTI.
blegoşát	adj.	v. ATÎRNAT. BLEG. BLEGIT. CLĂPĂUG. LĂSAT. PLEOŞTIT.
blehăí	vb.	v. HĂMĂI. LĂTRA.
BLÉNDĂ	s.	I. (MIN.) sfalerit, sulfură de zinc. (~ este folosită ca minereu de zinc.) II. v. diafragmă.
blendí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎMBRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI.
blendisí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎMBRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI.
BLENORAGÍE	s.	(MED.) gonoree, (pop.) sculament, (reg.) frîntură, scurgere, scursoare, (înv.) scur-sură. (~ este o boală venerică.)
bleojdí	vb.	v. BLEGI. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. MĂRI. MOLEŞI. MUIA. UMFLA. ZGÎI.
bleojdíre	s.	v. BULBUCARE. CĂSCARE. HOLBARE. MĂRIRE. UMFLARE. ZGÎIRE. ZGÎIT.
bleojdít	adj.	v. ATÎRNAT. BLEG. BLEGIT. BUL-BUCAT. CĂSCAT. CLĂPĂUG. HOLBAT. LĂSAT. MARE. MĂRIT. PLEOŞTIT. UMFLAT. ZGÎIT.
bleomb	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
bleonc	adj.	v. ATÎRNAT. BLEG. BLEGIT. CLĂPĂUG. LĂSAT. PLEOŞTIT.
bleoştiráie	s.	v. FLEŞCĂIALĂ. FLEŞCĂRAIE.
bleot	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
BLESTÉM	s.	1. imprecație, ocară, (livr.) maledicție. (Poeziile lui conțin multe ~.)2. v. excomunicare.
blestém	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. SINISTRU. URGIE.

BLESTEMÁ	vb.	v. excomunica.
BLESTEMÁT	adj., s.	1. adj. v. excomunicat.2. adj., s. v. afurisit.
blestemăciúne	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
blestemățésc	adj.	v. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. RUŞINOS. SCELERAT. TICĂLOS.
blestemățíe	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
bleştí	vb.	v. ARTICULA. CRÎCNI. GRĂI. MURMURA. PRONUNȚA. PROTESTA. ROSTI. SCOATE. SPUNE. VORBI. ZICE.
BLEU	adj.	invar. azuriu, (înv.) havaiu. (De culoare ~.)
BLID	s.	1. v. strachină.2. v. cupă.
BLIDÁR	s.	(reg.) uiegar.
blînd	adj.	v. DOMOL. LIN. UŞOR.
BLÎND	adj., adv.	1. adj. blajin, bun, domol, paşnic, (livr.) mansuet, (reg.) pîşin, (înv.) lin. (Om ~.)2. adj. v. uşor.3. adv. v. uşor.4. adj. (MET.) mo-derat, potrivit, temperat, (fig.) dulce. (Climă ~.)
blîndă	s.	v. URTICARIE.
BLÎNDÉȚE	s.	bunătate, (livr.) mansuetudine, (rar) blajinătate, (reg.) bunete. (Om de o mare ~.)
blobojí	vb.	v. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI.
BLOC	s.	1. masă. (Un imens ~ de stîncă.)2. (rar) blochaus. (Un ~ cu 10 etaje.)
bloc	s.	v. BLOCADĂ.
BLOCÁ	vb.	1. a astupa, a bara, a închide. (Zăpada ~ drumul.)2. v. gripa.
BLOCÁDĂ	s.	(POL.) (rar) blocus, (înv.) bloc.
BLOCÁRE	s.	barare, închidere. (~ unui drum.)
blóchaus	s.	v. BLOC.
blócus	s.	v. BLOCADĂ.
blodogorí	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BO-DOGĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. GÎNGĂVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA.
blonci	s.	v. NOD.
BLOND	adj.	bălai, bălan, galben, (pop.) gălbior, (înv. şi reg.) plăviț, (reg.) plăvai, plăvan, plăviu, (Ban.) băl. (Cu părul ~.)
BLUE-JEANS	s. pl.	v. blugi.
BLUGI	s. pl.	blue-jeans (pl.), (rar) jeanşi (pl.)
BLUZÍȚĂ	s.	bluzuliță. (O ~ de bumbac.)
BLUZULÍȚĂ	s.	bluziță. (Îi stă bine ~.)
boaba-vúlpii	s.	v. DALAC.
BOÁBĂ	s.	1. v. bob.2. v. picătură.
boábă	s.	v. BACĂ. CARTOF.
boácă	adv.	v. NIMIC.
boácă	s.	v. CAP.
boáce	s.	v. CUVÎNT. GLAS. GRAI. GURĂ. TERMEN. VOCE. VORBĂ.
boághe	s.	v. BUFNIȚĂ. BUHĂ. CĂPIȚĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
boala-copíilor	s.	v. EPILEPSIE.

BOÁLĂ	s.	1. (MED.) afecţiune, maladie, (rar) rău, suferinţă, (livr.) morb, (pop.) beteşug, patimă, vătămare, (înv. şi reg.) neputinţă, (reg.) betegie, betejeală, (înv.) lîncezime, lîngejune, lîngoare, morbiciune, pătimire. (A pune diagnosticul unei ~.)2. (MED.) boala lui Addison = diabet bronzat; boala lui Bazedow = bazedov, guşă exoftalmică; boala lui Hodgkin v. limfogranulo-matoză malignă; boala lui Nicolas-Favre = limfogranulomatoză inghinală subacută; boala lui Pierre Marie şi Marinescu v. acromegalie; boala lui Recklinghausen v. osteoză fibrochistică; boala papagalilor = psitacoză; boala Rustiţki-Kahler v. mielom; boala somnului = encefalită letargică; boală mintală v. nebunie; boală venerică = (pop.) boală lumească.3. (MED. VET.) boala lui Carré = (pop.) jigăraie, jigodie, rapăn.
boálă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. CIUDĂ. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. GELOZIE. INVIDIE. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. NĂRAV. NECAZ. PASIUNE. PATIMĂ. PICĂ. PIZMĂ. POFTĂ. PORNIRE. PROSTEALĂ. RANCHIUNĂ. SCLIFO-SEALĂ. TOANĂ. VICIU.
boală-cîineáscă	s.	v. FTIZIE. TEBECE. TUBER-CULOZĂ.
boală-de-ápă	s.	v. CIROZĂ HIDRICĂ. HIDROPIZIE.
boală-de-záhăr	s.	v. DIABET.
boală-lumeáscă	s.	v. BOALĂ VENERICĂ.
boală-lúngă	s.	v. FEBRĂ TIFOIDĂ. TIFOS.
boală-máre	s.	v. FEBRĂ TIFOIDĂ. TIFOS.
boală-reá	s.	v. EPILEPSIE. FEBRĂ TIFOIDĂ. TIFOS.
boală-seácă	s.	v. FTIZIE. TEBECE. TUBERCU-LOZĂ.
boálcă	s.	v. ULCEA. ULCICĂ.
boámbă	s.	v. BOABĂ. BOB. GRĂUNTE. SĂMÎNŢĂ.
boáncă	s.	v. BABANĂ. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
boánce	s. pl.	v. CRĂIŢĂ. VÎZDOAGĂ.
boánză	s.	v. MUSCA-HOITURILOR. MUSCĂ-AL-BASTRĂ. MUSCĂ DE CARNE. MUSCĂ-MARE. STRECHE.
BOÁRCĂ	s.	(IHT.; Rhodeus sericeus) boarţă, (reg.) plăticuţă, (prin Mold.) şfei.
boárcă	s.	v. BEHLIŢĂ.
BOÁRE	s.	1. v. adiere.2. v. zefir.
boáre	s.	v. AROMĂ. BALSAM. MIREASMĂ. PARFUM.
BOÁRFE	s. pl.	bulendre (pl.), calabalîc, catrafuse (pl.), troace (pl.), ţoale (pl.), (reg.) bodroanţe (pl.), cioveie (pl.), trancanale (pl.), (Olt.) dănănaie. (Ia-ţi ~le şi pleacă!)
boárnă	s.	v. MUSCA-HOITURILOR. MUSCĂ-AL-BASTRĂ. MUSCĂ DE CARNE. MUSCĂ-MARE.
BOÁRŢĂ	s.	(IHT.; Rhodeus sericeus) boarcă, (reg.) plăticuţă, (prin Mold.) şfei.
boáscă	s.	v. TESCOVINĂ.
boáşă	s.	v. TESTICUL.
boáţă	s.	v. BOROBOAŢĂ. ISPRAVĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. POCINOG. POZNĂ. ŞOTIE. TRĂSNAIE.
BOB	s.	1. boabă, grăunte, sămînţă, (reg.) boambă, boană. (Un ~ de grîu.)2. v. picătură.3. (BOT.) bob-de-ţarină (Lathyrus sylvester) = (reg.) măzăriche, scrîntiţă; bob-de-ţarină (Lathyrus platyphyllos) = (reg.) măzăriche.
BOB	s.	(SPORT) (rar) bobslei.
bob	s.	v. BACĂ.
bóbă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ MARE.

bobí	vb.	v. NIMERI.
bobícă	s.	v. ULCEA. ULCICĂ.
BOBINÁJ	s.	1. bobinare.2. v. înfăşurare electrică.
BOBINÁRE	s.	(FIZ.) bobinaj.
BOBÍNĂ	s.	1. mosor, (Mold.) macara. (~ cu aţă.)2. (FIZ.) (ieşit din uz) self.3. (FIZ.) bobină cu reactanţă =
BOBÍŢĂ	s.	v. picăţea.
bobíţă	s.	v. BACĂ. DALAC. VUIETOARE.
bobiţél	s.	v. LEMNUL-BOBULUI. SALCÎM GALBEN.
bobîlcă	s.	v. CARTOF.
bobîlnic	s.	v. CARDAMA. NĂSTUREL.
BOBÎRNÁC	s.	(Mold.) sfîrlă. (I-a tras un ~ peste nas.)
boblétic	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
bobléţ	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
boboánă	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
boboáşă s.v. CARTOF.		
BOBÓC	s.	I. (BOT.) (reg.) bulbuc, (Transilv. şi Ban.) pup. (~ de floare.) II. (ORNIT.) răţişoară, răţuşcă, (reg.) răţucă, răţuică, răţuşoară, răţuţă.
bobóc	s.	v. DEBUTANT. ÎNCEPĂTOR. RECRUT.
bobolóş	s.	v. COCOLOŞ. GHEMOTOC. MOTOTOL.
bobonát	adj.	v. GOGONAT.
boboní	vb.	v. DESCÎNTA. FACE. FERMECA. MENI. URSI. VRĂJI.
boboreá	s.	v. GOGOAŞĂ.
BOBÓRNIC	s.	(BOT.; Veronica beccabunga) şopîrliţă, (reg.) pribolnic.
boboşá	vb.	v. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. MĂRI. UMFLA. ZGÎI.
boboşáre	s.	v. BULBUCARE. CĂSCARE. HOLBARE. MĂRIRE. UMFLARE. ZGÎIRE. ZGÎIT.
boboşát	adj.	v. BULBUCAT. CĂSCAT. HOLBAT. MARE. MĂRIT. UMFLAT. ZGÎIT.
bóbot	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
bobotáie	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
BOBOTEÁZĂ	s.	(BIS.) (înv. şi pop.) apă-botează, arătarea Domnului, (pop.) iordan, (înv.) blago-iavlenie.
bobotí	vb.	v. CONGESTIONA. INFLAMA. IRITA. OBRINTI. TUMEFIA. UMFLA.
bobotíre	s.	v. CONGESTIONARE. INFLAMARE. INFLAMAŢIE. IRITARE. OBRINTEALĂ. OBRIN-TIRE. OBRINTIT. OBRINTITURĂ. TUMEFACŢIE. TUMEFIERE. UMFLARE.
bobotít	adj.	v. CONGESTIONAT. INFLAMAT. IRITAT. TUMEFIAT. UMFLAT.
bobríc	s.	v. RINICHI.
bóbslei	s.	v. BOB.
bobuşór	s.	v. LINTEA-PRATULUI. MĂZĂRICHE. OREŞNIŢĂ.
BOC	interj.	poc! (~! se aude în poartă.)
BOCÁNC	s.	gheată, (Transilv.) papuc, (arg.) sabot. (~ de fotbalist.)
BOCĂNEÁLĂ	s.	1. v. bocănit.2. v. bătaie.
BOCĂNÍ	vb.	v. ciocăni.

BOCĂNÍRE	s.	bătaie, bocăneală, bocănit, bocănitură, ciocăneală, ciocănire, ciocănit, ciocănitură, (reg.) tocănire, tocănit. (Se aude o ~ în uşă.)
BOCĂNÍT	s.	1. bocăneală, bocănitură, pocăneală, pocănit, pocănitură, (reg.) bontăneală, bontăni-tură. (Se aude un ~.)2. v. bătaie.
bocănitoáre	s.	v. CIOCĂNITOARE. GHIONOAIE. SCORȚAR.
BOCĂNITÚRĂ	s.	1. v. bocănit.2. v. bătaie.
bocceá	s.	v. LEGĂTURĂ.
bocceagíu	s.	v. MARCHITAN.
BOCCELÚȚĂ	s.	legăturică.
boccíu	adj.	v. DIFORM. HIDOS. HÎD. POCIT. SCHIMONOSIT. SLUT. STRÎMB. URÎT.
boccíu	s.	v. PARLAGIU. VIDANJOR.
BOCEÁLĂ	s.	v. văitat.
BÓCET	s.	plîngere, tînguire, (pop.) jelanie, (înv.) jalovanie. (~ la înmormîntare.)
BOCÍ	vb.	1. a jeli, a jelui, a plînge. (A ~ un mort.)2. v. văita.
bocioácă	s.	v. CAPSULĂ. MĂCIULIE.
bociulíe	s.	v. CAPSULĂ. MĂCIULIE.
BOCÍRE	s.	1. v. jelire.2. v. văitat.
BOCÍT	s.	v. văitat.
BOCITOÁRE	s.	jeluitoare, (reg.) plîngătoare.
bócşă	s.	v. CĂRBUNĂRIE.
bocşér	s.	v. CĂRBUNAR.
bodicăí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
BODÎRLĂU	s.	(ORNIT.) 1. v. corcodel.2. v. cufundar.
BODOGĂNEÁLĂ	s.	1. v. bombăneală.2. v. cicăleală.
BODOGĂNÍ	vb.	1. v. bombăni.2. v. cicăli.
bodolán	s.	v. CIOLAN. OS.
bodroánțe	s. pl.	v. BOARFE. BULENDRE. CALABALÎC. CATRAFUSE. TROACE. ȚOALE.
BODY-GUARD	s.	gardă de corp, (fig. peior.) gorilă.
bófte	s. pl.	CRĂIȚĂ. VÎZDOAGĂ.
BOGÁT	adj.	1. abundent, bun, îmbelşugat, îndestulat, mare, mănos, (înv. şi reg.) belşugos, spornic, (înv.) săţios. (Recoltă ~.)2. v. fertil.3. prosper. (Regiune ~.)4. avut, înstărit, situat (pop.) chiabur, cuprins, (reg.) bănos, (Transilv.) găzdac, (prin Munt.) taxidit. (Ţăran ~.)5. că-pătuit, chivernisit, îmbogăţit, înavuţit, înstărit, pricopsit, (pop. şi depr.) ajuns. (Om ~.)6. v. îm-belşugat.7. abundent, copios, îmbelşugat, îndestulat, (fig.) princiar. (O masă ~.)8. v. fastu-os.9. luxos, preţios, scump. (Haine ~.)10. v. învolt.11. des, îmbelşugat, învolt. (Cu păr ~.)12. v. amplu.13. întins, mare, vast. (Are o experienţă ~.)
bogát	adj.	v. MULT. NUMEROS.
bogătán	s.	v. BOGĂTAŞ.
BOGĂTÁŞ	s.	(pop. şi peior.) bogătan, (prin Ban.) boltăgiu, (Transilv.) dolfan. (E un mare ~.)
bogătáte	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. SITUAȚIE. STARE.
BOGĂȚÍE	s.	1. v. belşug.2. v. bunăstare.3. v. avere.4. v. fast.
bogdán	s.	v. MOLDOVEAN.
bogdănésc	adj.	v. MOLDOVEAN. MOLDOVE-NESC.
BOGLÁR	s.	(BOT.; Ranunculus sceleratus) (reg.) răr̂unchi, rînzişoară.

boglár	s.	v. GĂLBENELE. PICIORUL-COCOŞULUI.
bogoródnița	s.	art. v. FECIOARA MARIA. MADONA. MAICA DOMNULUI. NĂSCĂTOAREA. PREACURATA. PREANEVINOVATA. PREASFÎNTA. PRECISTA. SFÎNTA FECIOARĂ.
bogoslóv	s.	v. TEOLOG.
bogoslóvie	s.	v. TEOLOGIE.
bógză	s.	v. BUFNIȚĂ. BUHĂ.
BOHÓCI	s.	(ENTOM.; Mamestra brassicae) (reg.) suflet, buhă-de-curechi.
boi	s.	v. AER. ASPECT. CHIP. EXPRESIE. FAȚĂ. FĂPTURĂ. FIGURĂ. FIZIONOMIE. ÎNĂLȚIME. ÎNFĂȚIŞARE. MINĂ. OBRAZ. STATURĂ. TALIE.
boí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. COLORA. FARDA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MACHIA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA. VOPSI.
BOIÁ	s.	(reg.) piparcă, (Mold.) papricaş, (Transilv.) paprică. (~ de ardei.)
boiá	s.	v. CULOARE. FARD. VOPSEA.
boiálă	s.	v. COLORARE. COLORAT. CULOARE. FARD. FARDARE. FARDAT. MACHIAJ. MACHIAT. MACHIERE. VOPSEA. VOPSIRE. VOPSIT.
BOIANGERÍE	s.	vopsitorie. (~ de lînă.)
BOIANGÍU	s.	vopsitor. (~ la o boiangerie.)
BOICÓT	s.	boicotare.
BOICOTÁRE	s.	boicot. (~a alegerilor.)
BOICÚŞ	s.	v. auşel.
boiengioáie	s.	v. DROB. DROBUŞOR.
boiereásă	s.	v. BOIEROAICĂ.
BOIERÉSC	s.	v. clacă.
*BOIERÉŞTE	adv.	(fig.) domneşte. (A dormit ~.)
boierét	s.	v. ARISTOCRAȚIE. BOIERIME. NOBI-LIME.
BOIERÍ	vb.	(înv.) a căftăni.
BOIERÍE	s.	(înv.) arhonie, căftănie.
BOIERÍME	s.	aristocrație, nobilime, (reg.) boieret, (înv.) neamuri (pl.), (grecism înv.) evghenie. (~ din ţările
boieríță	s.	v. BOIEROAICĂ.
BOIEROÁICĂ	s.	(pop.) boiereasă, boieriță, boieroaie, (înv.) jupînească. (O mare ~.)
boieroáie	s.	v. BOIEROAICĂ.
BOIERÓS	adj.	v. mofturos.
boii-prúncilor	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
bóinic	s.	v. GLADIATOR. LUPTĂTOR. RĂZBOINIC.
boíre	s.	v. COLORARE. COLORAT. FARDARE. FARDAT. MACHIAJ. MACHIAT. MACHIERE. VOPSIRE. VOPSIT.
BÓIŞTE	s.	(BIOL.) bătaie, (reg.) toană. (~ a peştilor.)
bóişte	s.	v. BOIŞTEAN.
BOIŞTEÁN	s.	(IHT.;Phoxinus phoxinus) (reg.) boişte, borfete, crai, crăieş, crăiete, crăieț, pitic, roşioară, roşior, sular, verdete, verzişoară, peşte-crăiesc, peşte-de-bătaie, peştele-doamnei, (prin Ban.) scrofiță.
boít	adj.	v. COLORAT. FARDAT. MACHIAT. VOPSIT.
boít	s.	v. CANAF. CIUCURE. COLORARE. COLORAT. FARDARE. FARDAT. MACHIAJ. MACHIAT. MACHIERE. VOPSIRE. VOPSIT.

bojdéi	s.	v. LEASĂ.
bojdéucă	s.	v. COCIOABĂ.
bojóc	s.	v. PLĂMÎN. PULMON.
bojogár	s.	v. BORFAŞ. PUNGAŞ.
bojoţéi	s. pl.	v. SPÎNZ.
bojoţél	s.	v. CUCURIG.
BOLBOROSEÁLĂ	s.	v. bombăneală.
BOLBOROSÍ	vb.	1. v. bombăni.2. v. gîlgîi.
BOLBOROSÍT	adj.	îngăimat, mormăit, nearticulat, neclar, nedesluşit, (fig.) morfolit. (Vorbe ~.)
bolboşá	vb.	v. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. MĂRI. UMFLA. ZGÎI.
bolboşát	adj.	v. BULBUCAT. CĂSCAT. HOLBAT. MARE. MĂRIT. UMFLAT. ZGÎIT.
bolbotínă	s.	v. PEPENE.
bold	s.	v. AC. AC CU GĂMĂLIE. CEP. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT. STRĂMURARE.
boldán	s.	v. CIOLAN. FLUIER. MEMBRU INFERIOR. OS. PICIOR. TIBIA.
boldí	vb.	v. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. ÎMBOLDI. MĂRI. UMFLA. ZGÎI.
boldíre	s.	v. BULBUCARE. CĂSCARE. HOLBARE. MĂRIRE. UMFLARE. ZGÎIRE. ZGÎIT.
boldít	adj.	v. BULBUCAT. CĂSCAT. HOLBAT. MARE. MĂRIT. UMFLAT. ZGÎIT.
bólea	s.	art. v. BAUBAU.
boleác	adj.	v. BOLNĂVICIOS.
boleáznă	s.	v. EPIDEMIE. EPIZOOTIE. MOLIMĂ.
boléşniţă	s.	v. EPIDEMIE. EPIZOOTIE. MOLIMĂ.
bolf	s.	v. BOLOVAN. PIETROI.
bólfă	s.	v. AMIGDALITĂ. ANGHINĂ DIFTERICĂ. DIFTERIE. GÎLCĂ. IEŞIND. IEŞITURĂ. PROEMINENŢĂ. PROTUBERANŢĂ. RIDICĂTURĂ. UMFLĂTURĂ.
BOLÍ	vb.	v. zăcea.
BOLÍD	s.	(ASTRON.) stea căzătoare foarte strălu-citoare.
bolíre	s.	(MED.) zăcere, zăcut, (pop.) gogire, zăcare.
bólişte	s.	v. EPIDEMIE. EPIZOOTIE. MOLIMĂ.
bolînd	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DES-CREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT.
bolîndáriţă	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
bolînzeálă	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
bolînzí	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ŢICNI.
bolînzíe	s.	v. ALIENARE. ALIENAŢIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENŢĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ŢICNEALĂ.
bolmoájă	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
BOLNÁV	adj.	(MED.) nesănătos, suferind, (rar) moribos, (înv. şi pop.) războlit, (înv. şi reg.) neputincios, pătimaş, rău, (Transilv. şi Ban.) beteag, (Transilv.) marod, (înv.) lînced, malad, mişel, pătimitor. (Om ~.)
bolnăví	vb.	v. ÎMBOLNĂVI.
BOLNĂVICIÓS	adj.	1. (MED.) (livr.) maladiv, (rar) morbos, (pop.) becisnic, (reg.) betegos, gubav, (Mold. şi Transilv.) boleac. (Om ~.)2. v. patologic.3. exagerat, excesiv. (De o sensibilitate ~oasă.)
bolnicér	s.	v. INFIRMIER.
bólniţă	s.	v. INFIRMERIE. SPITAL.

BOLOBÓC	s.	v. cumpănă.
bologeánă	s.	v. CARTOF.
boloníc㠄	s.	v. COSIȚEL.
BOLOVÁN	s.	pietroi, (reg.) pietroc, (prin Transilv.) bolf, (Transilv., Ban. şi Bucov.) bord, (prin Transilv.) bordan.
bolován	s.	v. DIVINITATE. DUMNEZEU. IDOL. ZEITATE. ZEU.
bolovăní	vb.	v. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. INFLAMA. ÎNGRĂMĂDI. MĂRI. UMFLA. ZGÎI.
bolovănít	adj.	v. BOLOVĂNOS. GLODUROS. PIETROS.
BOLOVĂNÓS	adj.	gloduros, pietros, (rar) bolovănit, bulgăros, (reg.) stolohănos, (prin Transilv. şi Ban.) bordos, (Ban.) buşos. (Pământ, teren ~.)
BOLŞEVÍC	s., adj.	v. comunist.
BOLŞEVÍSM	s.	v. comunism.
BOLŞEVIZÁ	vb.	v. comuniza.
BOLŞEVIZÁRE	s.	v. comunizare.
boltáş	s.	v. PRĂVĂLIAŞ. TARABAGIU.
BÓLTĂ	s.	1. v. arcadă.2. v. cupolă.3. v. cer.4. (ANAT.) boltă palatină v. cerul-gurii.
bóltă	s.	v. DUGHEANĂ. MAGAZIN. PRĂVĂLIE.
boltăgíu	s.	v. BOGĂTAŞ.
boltăí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
BOLTÍ	vb.	a se arcui. (Plafonul se ~ elegant.)
boltíre	s.	v. BOLTĂ. CER. FIRMAMENT.
BOLTÍT	adj.	1. v. arcuit.2. v. proeminent.
BOLTITÚRĂ	s.	v. arcadă.
bombár	s.	BĂRZĂUN. BONDAR.
BOMBARDÁ	vb.	(MIL.) (înv.) a bate, a puşcări. (~ cetatea.)
BOMBARDAMÉNT	s.	(MIL.) bombardare, (înv.) bătaie. (Un puternic ~.)
BOMBARDÁRE	s.	v. bombardament.
BOMBÁRDĂ	s.	(IST., MIL.) (înv.) balimez.
BOMBÁSTIC	adj.	v. afectat.
BOMBÁT	adj.	1. v. convex.2. umflat.3. v. pro-eminent.4. v. măşcat.
bombát	adj.	v. BURTOS. PÎNTECOS.
BÓMBĂ	s.	1. maşină infernală.2. bombă cu hidrogen v. bombă termonucleară; bombă termo-nucleară = bombă cu hidrogen.
bómbă	s.	v. SPELUNCĂ.
BOMBĂNEÁLĂ	s.	bodogăneală, bolboroseală, bombănit, bombănitură, boscorodeală, mormăială, mormăire, mormăit, mormăitură, (prin Olt.) şondoroială, şondoroit. (O ~ inutilă.)
BOMBĂNÍ	vb.	a bălmăji, a bîigui, a bîrîi, a bodogăni, a bolborosi, a boscorodi, a gîngăvi, a îndruga, a îngăima, a îngîna, a mîrîi, a molfăi, a mormăi, a murmura, (pop.) a blodogori, a bufni, (reg.) a dondăni, a mogorogi, a mondăni, a mor-moti, a morocăni, a slomni, a tolocăni, (Ban.) a pîtcăi, (prin Olt.) a şondoroi. (Ce tot ~ acolo?)
bombăní	vb.	v. BÎZÎI. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI. ZBÎRNÎI. ZÎZÎI. ZUMZĂI.
BOMBĂNÍT	s.	v. bombăneală.
BOMBĂNITÚRĂ	s.	v. bombăneală.
BOMBOÁNĂ	s.	(prin Transilv.) puiț. (A servit o ~ cu lapte.)

bónă	s.	v. DĂDACĂ. DOICĂ.
BONCĂÍ	vb.	a boncălui, (reg.) a rîncăi, a rîncălui. (Cerbul ~ în timpul rutului.)
BONCĂÍT	s.	boncăluit. (~ul cerbului în perioada rutului.)
BONCĂLUÍ	vb.	v. boncăi.
BONCĂLUÍT	s.	v. boncănit.
BONDÁR	s.	(ENTOM.; Bombus terrestris) bărzăun, (reg.) bînzar, bîțan, bîzgan, bombar, bongar, bongoi, bonzar, bozgoi, muscoi, albina-țiganului, albină-țigănească.
bondár	s.	v. CĂRĂBUŞ. TĂUN.
BONDÓC	adj.	îndesat. (Om ~.)
BONÉTĂ	s.	1. v. bonețică.2. v. tichie.
BONEȚÍCĂ	s.	bonetă, scufie, scufiță, (reg.) scufă, tichie, (Mold.) căiță, (Ban.) căpiță. (~ pentru sugari.)
bongár	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR.
bongói	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR.
BONIFICÁRE	s.	v. bonificație.
BONIFICÁȚIE	s.	bonificare. (~ în bani.)
BONITÁTE	s.	v. solvabilitate.
bont	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZMERIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
bontáş	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
bontăneálă	s.	v. BOCĂNEALĂ. BOCĂNIT. BOCĂ-NITURĂ. POCĂNEALĂ. POCĂNIT. POCĂNITURĂ.
bontăní	vb.	v. BATE. BOCĂNI. CIOCĂNI. POCĂNI.
bontănitúră	s.	v. BOCĂNEALĂ. BOCĂNIT. BO-CĂNITURĂ. POCĂNEALĂ. POCĂNIT. POCĂNI-TURĂ.
bonțóc	s.	v. MĂSEA.
bonzár	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR. STRECHE. TĂUN.
bonzári	s. pl.	v. SURGUCI.
bónză	s.	v. STRECHE.
bonzălău	s.	v. TĂUN.
BOR	s.	margine, (rar) bord, gardină, (pop.) perete, (reg.) streaşină, tichie, (Ban. şi nordul Transilv.) obadă, (Maram.) pană, (Transilv. şi Bucov.) pînză, (prin Transilv.) văcălie. (~ al pălăriei.)
boracióc	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
BORÁCIU	s.	(TEHN.) clichet.
BORÁN	s.	(CHIM.) hidrură de bor.
borangíc	s.	v. CUSCUTĂ. TORȚEL.
BORÁNȚĂ	s.	v. arățel.
BÓRAX	s.	(CHIM.) tetraborat de sodiu.
borăr	s.	v. BURGHIU. SFREDEL.
BORCÁN	s.	(Mold.) gavanos. (Un ~ cu dulceață.)
BORCĂNÁŞ	s.	borcănel, (Mold.) gavanoşel.
BORCĂNÁT	adj.	gros, umflat, (reg.) borcănos. (Are nasul ~.)
BORCĂNÉL	s.	v. borcănaş.
borcănós	adj.	v. BORCĂNAT. GROS. UMFLAT.
BORCEÁG	s.	1. v. măzăriche.2. v. măzăriche.
bórciu	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
borcút	s.	v. APĂ MINERALĂ. BORVIZ.

bord	s.	v. BOLOVAN. BOR. MARGINE. PIETROI.
bordán	s.	v. BOLOVAN. PIETROI.
bórdea	s.	art. v. BAUBAU.
BORDÉI	s.	v. colibă.
BORDÉL	s.	v. casă de prostituție.
bordós	adj.	v. BOLOVĂNOS. GLODUROS. PIETROS.
BORDÚRĂ	s.	1. margine. (~a trotuarului.)2. v. che-nar.3. v. chenar.
BOREÁL	adj.	(GEOGR.) nordic, septentrional. (Emisfera ~.)
boreál	adj.	v. ARCTIC. NORDIC.
boreásă	s.	v. NEVASTĂ. SOȚIE.
BORFÁȘ	s.	pungaș, (rar) bojogar, (fam.) găinar.
borfășíe	s.	v. PUNGĂȘIE.
borféte	s.	v. BOIȘTEAN.
BORHÓT	s.	(reg.) boroghină, borohodnă, tes-covină. (~ de fructe.)
borî	vb.	v. DEBORDA. VĂRSA. VOMA. VOMITA.
borîre	s.	v. DEBORDARE. VĂRSARE. VOMARE. VOMĂ. VOMITARE.
borît	adj.	v. DEZGUSTĂTOR. DIZGRAȚIOS. GRE-ȚOS. HIDOS. ORIBIL. RESPINGĂTOR. SCÎRBOS.
borît	s.	v. DEBORDARE. VĂRSARE. VOMARE. VOMĂ. VOMITARE.
borîtúră	s.	v. VĂRSĂTURĂ. VOMARE. VOMĂ.
bornăí	vb.	v. BÎZÎI. ZBÎRNÎI. ZÎZÎI. ZUMZĂI.
bornéu	s.	v. RANIȚĂ. RUCSAC.
boroánă	s.	v. GRAPĂ.
BOROBOÁȚĂ	s.	v. poznă.
boroghínă	s.	v. BORHOT.
borohódnă	s.	v. BORHOT.
boroní	vb.	v. GRĂPA.
boroníre	s.	v. GRĂPARE. GRĂPAT.
boronít	s.	v. GRĂPARE. GRĂPAT.
boroșteán	s.	v. LILIAC.
borșér	s.	v. ANTONICĂ.
BORȘIȘÓR	s.	(BOT.; Sempervivum schlehani) (reg.) verzișoară.
bórtă	s.	v. ADÎNCITURĂ. CAVITATE. DESCHI-DERE. DESCHIZĂTURĂ. GAURĂ. GROAPĂ. ORIFICIU. SCOBITURĂ. SCORBURĂ.
bortelí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFREDELI. STRĂPUNGE.
bortelíre	s.	v. GĂURIRE. GĂURIT. PERFORARE. PERFORAT. PERFORAȚIE. SCOBIRE. SCOBIT. SFREDELIRE. SFREDELIT. STRĂPUNGERE. STRĂPUNS.
bortelít	adj.	v. GĂURIT. PERFORAT. SCOBIT. SFREDELIT. STRĂPUNS.
bortí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFREDELI. STRĂPUNGE.
borticícă	s.	v. GĂUREA. GĂURICĂ. GĂURICE.
bortít	adj.	v. GĂURIT. PERFORAT. SCOBIT. SFREDELIT. STRĂPUNS.
bortós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
bórtură	s.	v. SCORBURĂ.
borțoásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.

borţós	adj.	v. BURTOS. PÎNTECOS.
BÓRVIZ	s.	v. apă minerală.
borz	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
BÓRZĂ	s.	(ENTOM.; Blaps mortisaga) (reg.) goambă, goandă, gîndacul-morţilor.
bórză	s.	v. BAUBAU. CHICA-VOINICULUI. GÎNGANIE. GÎZĂ. HEXAPOD. INSECTĂ.
borzós	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
bosácă	s.	v. CIUCURAŞI.
boscár	s.	v. ILUZIONIST. PRESTIDIGITATOR. SCAMATOR.
boscăríe	s.	v. ILUZIONISM. PRESTIDIGITAŢIE. SCAMATORIE.
boscoánă	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
bosconí	vb.	v. DESCÎNTA. FACE. FERMECA. MENI. URSI. VRĂJI.
bosconít	adj.	v. FERMECAT. VRĂJIT.
bosconitúră	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
bosconíţă	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
BOSCORODEÁLĂ	s.	v. bombăneală.
BOSCORODÍ	vb.	v. bombăni.
boscorodí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. DESCÎNTA. FACE. FERMECA. MENI. PLICTISI. SÎCÎI. URSI. VRĂJI.
bosioc-de-múnte	s.	v. MĂTĂCINĂ.
bosmá	s.	v. BOROBOAŢĂ. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUŞIE. GLUMĂ. ISPRAVĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POCINOG. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
bosolí	vb.	v. BURDUŞI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. TICSI.
bosorcáie	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
boss	s.	v. PATRON.
bostán	s.	v. CAP. DOVLEAC. PEPENE.
bostánă	s.	v. PEPENĂRIE.
bostangíu	s.	v. PEPENAR.
bostănár	s.	v. PEPENAR.
bostănăríe	s.	v. PEPENĂRIE.
bostănél	s.	v. DOVLECEL. TĂRTĂCUŢĂ. TIGVĂ. TÎLV.
BOSUMFLÁ	vb.	a se îmbufna, (reg.) a se drîmboi, (prin Bucov.) a se bîrzoia, (Transilv. şi Maram.) a se dăbălăza, (Olt. şi Ban.) a se îmbonţa, (prin Munt.) a se răzbuza.
BOSUMFLÁRE	s.	îmbufnare, (pop. şi fam.) ţîfnă, (reg.) drîmboiere, (Olt. şi Ban.) îmbonţare.
BOSUMFLÁT	adj.	îmbufnat, (pop. şi fam.) ţîfnos, (reg.) drîmboiat, mofluz, (Transilv. şi Maram.) dăbălăzat, (Olt. şi Ban.) îmbonţat, (prin Munt.) răzbuzat, (fam. fig.) botos. (Om ~.)
boşár	s.	v. PEPENE.
boşíre	s.	v. HERNIE.
boşoálcă	s.	v. GÎLCĂ. SCURTĂ. UIMĂ. UMFLĂ-TURĂ.
boşoroágă	s.	v. BURUIANA-SURPĂTURII.
*BOŞORÓG	adj., s.	(MED.) (pop.) boşorogit, surpat, vătămat. (Om ~, adică bolnav de hernie.)
boşorogeálă	s.	v. HERNIE.
*BOŞOROGÍ	vb.	(MED.) (pop.) a se surpa, a se vătăma. (S-a ~, adică s-a îmbolnăvit de hernie.)
boşorogít	adj., s.	v. BOŞOROG.

BOŞTÍNĂ	s.	(reg.) babaş, comină, jintiţă. (~ obţinută din fagurii fierţi.)
boştínă	s.	v. TESCOVINĂ.
bóştură	s.	v. SCORBURĂ.
boşturós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
boşúţă	s.	v. SPÎNZ.
BOT	s.	1. gură, (reg.) mordă, (Ban. şi Transilv.) flit. (Cîinele apucă hrana cu ~ul.)2. v. rît.3. v. vîrf.4. v. proră.5. pisc, (reg.) botniţă, bour. (~ de la luntre.)
bot	s.	v. CRUCE. GURĂ. MĂSEA.
botár	s.	v. DOGAR.
botáş	s.	v. BĂTĂIAŞ. GONACI. GONAŞ. HĂITAŞ. MÎNĂTOR.
bótă	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. COFĂ. DONIŢĂ. MĂCIUCĂ.
botéi	s.	v. CIREADĂ. TURMĂ.
botejúne	s.	v. BOTEZ. BOTEZARE.
botélniţă	s.	v. BOTNIŢĂ.
BOTÉZ	s.	(BIS.) 1. botezare, (înv. şi reg.) botejune. (~ al unui prunc.)2. v. creştinare.
BOTEZÁ	vb.	1. v. creştina.2. v. supranumi.
botezá	vb.	v. UDA.
BOTEZÁRE	s.	1. v. botez.2. v. creştinare.
BOTGRÓS	s.	(ORNIT.; Coccothraustes coccoth-raustes) cireşar, (reg.) puigros, (Bucov.) clonţar, sîmburar, (prin Munt.) cioc-gros.
botínă	s.	v. CIZMULIŢĂ. GHEATĂ.
BÓTNIŢĂ	s.	(reg.) botelniţă. (~ la botul unui cîine.)
bótniţă	s.	v. BOT. CRUCE. PISC.
botoáşă	s.	v. BABANĂ.
botós	adj.	v. AROGANT. BOSUMFLAT. IMPERTI-NENT. INSOLENT. IREVERENŢIOS. ÎMBUFNAT. ÎNDRĂZNEŢ. NECUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. SEMEŢ. SFIDĂTOR. SFRUNTAT. TRUFAŞ. ŢAN-ŢOŞ.
botóş	s.	v. CĂPUŞĂ.
BOTRÍDIE	s.	(ANAT.) botrie.
BOTRÍE	s.	v. botridie.
BOTRÓŞ	s.	(ORNIT.; Pyrrhula vulgaris) (reg.) căldăraş, domnişor, lugaci, pasăre-domnească.
BOŢ	s.	v. bulz.
boţ	s.	v. MĂSEA.
BOŢÍ	vb.	v. şifona.
boţí	vb.	v. CUTA. ÎNCREŢI. RIDA. ZBÎRCI.
BOŢÍRE	s.	v. şifonare.
BOŢÍT	adj.	v. şifonat.
boţít	adj.	v. CREŢ. CUTAT. ÎNCREŢIT. RIDAT. ZBÎRCIT.
BOŢITÚRĂ	s.	creţ, cută, încreţitură, îndoitură. (~ a pantalonilor necălcaţi.)
BÓŢMAN	s.	(MAR.) nostrom. (~ul este şef de echipaj pe o navă.)

BOU	s.	1. (ZOOL.) bou-de-baltă (Bombinator) = (Mold.) buhai-de-baltă; bou grohăitor v. iac.2. (ORNIT.) bou-de-baltă (Botaurus stellaris) = (reg.) haucă, bîtlan-de-stuh, buhai-de-baltă, stîrc de noapte.3. (ENTOM.) bou-de-baltă (Hydrophilus piceus) = (reg.) bou-de-apă; boul-Domnului v. buburuză. boul-lui-Dumnezeu v. buburuză.
bou-de-ápă	s.	v. BOU-DE-BALTĂ.
bou-de-noápte	s.	v. BUFNIȚĂ. BUHĂ.
boul-bábei	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
boul-Dómnului	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE. VA-CA-DOMNULUI.
boul-lui-Dumnezéu	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE. VACA-DOMNULUI.
boul-pópii	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
BOULEÁN	s.	(pop.) bouşor, bouţ.
bouleán	s.	v. AVAT.
bóur	s.	v. BOT. PISC.
bourél	s.	v. GASTEROPOD. GASTROPOD. MELC. PITULICE. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
bourîşte	s.	v. STANIŞTE.
bouşór	s.	v. BOULEAN.
boúţ	s.	v. BOULEAN.
BOX	s.	(SPORT) pugilism, sportul cu mănuşi, (rar) pugilat, pugilistică.
box	s.	v. BULDOG. MOPS.
BOXÁ	vb.	(SPORT) (rar) a pugila.
BOXÉR	s.	(SPORT) pugilist.
BOZ	s.	(BOT.; Sambucus ebulus) bozie, (înv. şi reg.) soc mic.
boz	s.	v. DIVINITATE. DUMNEZEU. IDOL. SPÎNZ. ZEITATE. ZEU.
bozafér	adj.	v. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUM-BURIU. SUR.
bozăţél	s.	v. SPÎNZ. STIRIGOAIE.
bozgói	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR.
bozgún	s.	v. CONFLICT. RĂZBOI.
BÓZIE	s.	v. boz.
brabéte	s.	v. VRABIE.
BRAC	s.	(ZOOL.) 1. v. prepelicar.2. brac englez v. poanter.
BRAC	s.	sfărîmătură, (reg.) fărîmătură. (~ dintr-un obiect.)
bráce	s. pl.	v. INDISPENSABILI. IZMENE.
BRAD	s.	(BOT.) 1. (Abies alba) (prin Transilv.) porob.2. (Picea excelsa) molid, (reg.) molete, molidar.3. brad roşu (Picea abies) = molid, (reg.) tîrş, (Transilv.) sihlă.
brad	s.	v. COŞCIUG. PIN. SICRIU.
BRADIARTRÍE	s.	v. bradilalie.
BRADILALÍE	s.	v. bradiartrie.
BRAD RÓŞU	s.	v. molid.
bradóş	s.	v. MUCENIC. SFINŢIŞOR. SFÎNT.
BRAGAGERÍE	s.	(prin Mold. şi Bucov.) brăhărie.
BRAHILOGÍE	s.	v. brevilocvenţă.
BRAHMÁN	adj.	(BIS.) v. brahmanic.
BRAHMÁNIC	adj.	(BIS.) brahman. (Cultul ~.)

BRAHMANÍSM	s.	(BIS.) vedism.
brámbura	adv.	v. AIUREA. ALANDALA. ANAPODA. PROST. RĂU.
brambureálă	s.	v. DEBANDADĂ. DERANJ. DEZ-ORDINE. DEZORGANIZARE. HAOS. NEORÎN-DUIALĂ. RĂVĂŞEALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
bramburí	vb.	v. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
BRANCÁRDĂ	s.	(MED.) targă, (Mold.) pataşcă.
BRAND	s.	(MIL.) (astăzi rar) aruncător.
BRANDENBÚRG	s.	găitan, (reg.) şinor. (~ la o haină.)
BRÁNHIE	s.	(ZOOL.) (reg.) ureche, (Ban.) urlă. (~ la peşti, la crustacee etc.)
BRANHIOZÁUR	s.	(GEOL.) protriton. (~ul semăna cu salamandra.)
BRÁNIŞTE	s.	apărătură, opritură. (Locul în pădure unde copacii au fost tăiaţi se numeşte ~.)
BRANŞAMÉNT	s.	(TEHN.) ambranşament. (~ electric.)
BRÁNŞĂ	s.	disciplină, domeniu, ramură, sector, specialitate. (În ce ramură sau ~ activezi?)
brant	s.	v. HAMAC.
BRANŢ	s.	(Mold.) taban. (~ la încălţăminte.)
BRASÁRDĂ	s.	v. banderolă.
BRASIÉRĂ	s.	pieptar, pieptăraş.
braşoávă	s.	v. INVENŢIE. MINCIUNĂ. NĂS-COCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NE-ADEVĂR. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNITURĂ.
brat	s.	v. FRATE.
BRAŢ	s.	1. (ANAT.) mînă, (înv. şi reg.) brîncă. (A duce pe cineva de ~.)2. (GEOGR.) ramificaţie, (pop.) crac. (~ al unei ape curgătoare.)3. (TEHN.) pîrghie. (~ al unei balanţe.)4. (TEHN.) crac, margine, mînă, mîner, pervaz, spetează, (reg.) condac, cotoi. (~ la ferăstrău.)5. (TEHN.) chingă, coardă, spetează, stinghie, (pop.) curmeziş. (~ la podul coşului morii.)6. v. bată.7. (TEHN.) furcă, mînă, stîlp, (reg.) ciocan, cuibă. (~ la războiul de ţesut.)
BRAV	adj.	v. curajos.
BRAVÁ	vb.	1. v. sfida.2. v. înfrunta.
BRAVÁDĂ	s.	v. sfidare.
BRAVÁRE	s.	v. sfidare.
brávă	s.	v. BROASCĂ.
BRÁVO	interj.	1. bine!, perfect!, (turcism înv.) aferim!, maşala! (~! aţi jucat frumos!)2. v. halal!
BRAVÚRĂ	s.	1. v. vitejie.2. v. curaj.
BRÁZDĂ	s.	1. (pop.) brăzdătură. (O ~ de pămînt.)2. v. răzor.
brázdă	s.	v. CRESTĂTURĂ. CREŢ. CUTĂ. DÎRĂ. DUNGĂ. GLIE. ÎNCREŢITURĂ. RID. URMĂ. ZBÎRCITURĂ.
BRĂBĂNÓC	s.	(BOT.; Pyrola secunda) merişor, perişor, (reg.) verdeaţa-iernii.
BRĂBĂNÓI	s.	(BOT.; Pyrola rotundifolia) (reg.) merişor.
BRĂBÍN	s.	(BOT.; Bunias orientalis) (reg.) col-ţul-lupului.
BRĂCINÁR	s.	(pop.) bîrneţ. (~ la iţari.)
brăcinár	s.	v. CRUCEA DINAPOI. SPETEAZĂ.
brăcinăríţă	s.	v. BATĂ. BETELIE.
BRĂDÉT	s.	v. brădiş.
brădioáră	s.	v. GĂINUŞĂ. IERUNCĂ.

BRĂDÍŞ	s.	(BOT.) 1. brădet.2. (Cerathophyllum demersum) cosor, (reg.) frunza-cerei.
brădíş	s.	v. PENIŢĂ.
brădişoáră	s.	v. GĂINUŞĂ. IERUNCĂ.
BRĂDIŞÓR	s.	1. v. brăduţ.2. (Lycopodium selago) cornişor, (reg.) struţuşor.
brădişór	s.	v. BARBA-URSULUI. COADA-CALULUI. CORNIŞOR. IENUPĂR. JNEAPĂN. PIEDICUŢĂ.
brădoáie	s.	v. PUTINICĂ.
brădúi	s.	v. BRĂDIŞOR. BRĂDULEŢ. BRĂDUŢ.
brăduiác	s.	v. BRĂDIŞOR. BRĂDULEŢ. BRĂDUŢ.
brăduléte	s.	v. BRĂDIŞOR. BRĂDULEŢ. BRĂDUŢ.
BRĂDULÉŢ	s.	v. brăduţ.
brăduléţ	s.	v. MUCENIC. SFINŢIŞOR. SFÎNT. SLĂBĂNOG.
brăduşteán	s.	v. BRĂDIŞOR. BRĂDULEŢ. BRĂDUŢ.
BRĂDÚŢ	s.	(BOT.) brădişor, brăduleţ, (reg.) brădui, brăduiac, brădulete, brăduştean.
brăhăríe	s.	v. BRAGAGERIE.
brăileánca	s.	art. v. COADA-VACII. JALE.
brăileáncă	s.	v. RĂCHITAN.
brănişór	s.	v. CRUCEA DINAPOI.
BRĂŢÁRĂ	s.	1. (reg.) brăţea, colbă. (Purta o ~ cu diamante.)2. (TEHN.) bată, bătează, braţ, fălcea, fofează, lopăţea, mănuşă, mînă, spetează. (~ la războiul de ţesut.)3. v. cîrceie.4. (TEHN.) (reg.) bucea. (~ la
brăţáră	s.	v. CERC. SPETEAZĂ.
brăţeá	s.	v. BRĂŢARĂ.
BRĂZDÁ	vb.	a tăia, (înv.) a brăzdui. (Apele ~ adînc munţii.)
brăzdá	vb.	v. CUTA. ÎNCREŢI. RIDA. ZBÎRCI.
BRĂZDÁR	s.	(TEHN.) fier lat, (prin Olt. şi Transilv.) sapă. (~ la plug.)
BRĂZDÁT	adj.	crestat. (Are faţa ~.)
brăzdát	adj.	v. CREŢ. CUTAT. ÎNCREŢIT. RIDAT. ZBÎRCIT.
brăzdătúră	s.	v. BRAZDĂ.
brăzdíţă	s.	v. BRĂZDUŢĂ.
brăzduí	vb.	v. BRĂZDA.
BRĂZDÚŢĂ	s.	(rar) brăzdiţă.
bre	interj.	v. HĂI. MĂI.
BREÁBĂN	s.	(BOT.; Dentaria glandulosa) (reg.) creasta-cocoşului.
breábăn	s.	v. BREBENEA. BREBENEL. DEDIŢEI-GAL-BENI. FLOAREA-PAŞTILOR. FLOAREA-PĂSĂRILOR. FLOAREA-VÎNTULUI-GALBENĂ. GĂINUŞĂ. GĂLBENELE. PĂŞTIŢĂ. POPILNIC.
breakfast	s.	v. MICUL DEJUN.
breanc	s.	v. CIOB. HÎRB. SPĂRTURĂ. ŢANDĂRĂ.
BREÁSLĂ	s.	corporaţie, tagmă, (înv.) cin, isnaf, orta, rufet. (~ cizmarilor.)
breáslă	s.	v. FUNCŢIE. ÎNDELETNICIRE. MESE-RIE. MEŞTEŞUG. OCUPAŢIE. POST. PROFESIUNE. SERVICIU. SLUJBĂ.
breaz	adj.	v. ABIL. AGER. DEŞTEPT. DIBACI. INGENIOS. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNDEMÎNATIC. MEŞTER. PRICEPUT.
BREÁZA	s.	art. ungureasca (art.), ca-la-Breaza, de doi. (~ este un dans popular.)
breb	s.	v. BIBER. CASTOR.

BREBENEÁ	s.	v. brebenel.
brebeneác	s.	v. STURZ.
brebeneág	s.	v. COCOŞAR.
BREBENÉL	s.	(BOT.; Corydalis) brebenea, (reg.) breabăn.
brebenél	s.	v. DEDIŢEL.
brebenóc	s.	v. SASCHIU.
BREI	s.	(BOT.; Mercurialis perennis) (reg.) slobonov, trepădătoare.
brei	s.	v. ÎMPĂRĂTEASĂ. MUTĂTOARE. TREPĂ-DĂTOARE.
BRESLÁŞ	s.	(înv.) isnaf, rufet, rufetaş. (~ul era membrul unei bresle.)
BRETÉLE	s. pl.	(Mold.) pacheşti (pl.), (fam.) cozondraci (pl.).
BREVÉT	s.	patentă, (astăzi rar) licenţă. (~ de invenţie.)
BREVETÁ	vb.	(rar) a patenta. (A ~ o invenţie.)
BREVETÁRE	s.	(rar) patentare. (~ a unei invenţii.)
BREVETÁT	adj.	(rar) patentat. (Invenţie ~.)
BREVILOCVÉNŢĂ	s.	brahilogie.
brezáia	s.	art. v. CAPRA.
briá	vb.	v. STRĂLUCI.
briánt	adj.	v. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
BRIBÓI	s.	(BOT.; Geranium silvaticum) (reg.) fratele-briboiului.
bribór	s.	v. PRIBOI.
bric	adj.	invar. v. CĂRĂMIZIU. ROŞCAT. ROŞIATIC.
BRICEÁG	s.	(reg.) brişcă, custură, cuţitaş, (Transilv. şi Maram.) pinţăluş.
BRICHETÁJ	s.	v. brichetare.
BRICHETÁRE	s.	brichetaj.
BRICHÉTĂ	s.	(pop.) aprinzătoare, (reg.) scăpără-toare. (Şi-a aprins ţigara cu ~.)
BRÍDĂ	s.	1. (TEHN.) flanşă. (~ pentru solidarizarea unor piese.)2. v. aderenţă.
BRÍE	s.	(BOT.; Meum athamanticum) (reg.) brioală.
bríe	s.	v. SLĂBĂNOG.
brigadiér	s.	v. GENERAL DE BRIGADĂ.
brigánd	s.	v. BANDIT. TÎLHAR.
brigandáj	s.	v. BANDITISM. GANGSTERISM. JAF. TÎLHĂRIE.
brighidău	s.	v. BĂTĂTOR.
brilioáncă	s.	v. IARBA-FIARELOR.
BRIOÁLĂ	s.	(BOT.; Ligusticum mutellina) (reg.) chi-men-de-munte, chimenul-ursului, măraru-ursului
brioálă	s.	v. BRIE.
BRIOFÍTĂ	s.	(BOT.) muşchi.
BRÍŞCĂ	s.	(reg.) nadiceancă. (~ cu un cal.)
brîşcă	s.	v. BRICEAG.
BRIŞCULÍŢĂ	s.	v. brişcuţă.
BRIŞCÚŢĂ	s.	brişculiţă. (O brişcă mică, adică o ~.)
BRITÁNIC	s., adj.	1. s. v. englez.2. adj. v. englezesc.
BRÎGLÁR	s.	(TEHN.) (reg.) arţar. (~ la războiul de ţesut.)
brîglă	s.	v. VATALĂ.

brînáci	s.	v. BRÎU. CINGĂTOARE.
brînca-pórcului	s.	v. CINSTEȚ.
brîncáriță	s.	v. BRÎNCĂ.
brîncáș	s.	v. PĂLMAȘ.
brînca-úrsului	s.	v. PIEDICUȚĂ. TALPA-URSULUI.
BRÎNCĂ	s.	(BOT.) 1. (Salicornia herbacea) (rar) salicornie, (reg.) brîncariță, buberic, căpriță, guș-terariță, guşteriță, sărigea, soloneț, cornul-salcei, iarba-porcului, iarbă grasă, iarbă-sărată, mătu-ră-roşie, sărătură-roşie.2. brînca-ursului v. crucea-pămîntului.3. v. zămoşiță.
brîncă	s.	v. BRAȚ. BUBERIC. ERIZIPEL. LABĂ. MĂNUȘĂ. MEMBRU SUPERIOR. MÎNĂ. RUJET.
BRÎNCI	s.	v. îmbrîncitură.
brîncí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎMBRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI.
BRÎNCÚȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Sisymbrium officinale) (reg.) burnicruț, sămcuță, frunza-voinicului.2. (Nasturtium palustre) rapiță-sălbatică.
brîncúță	s.	v. CARDAMA. NĂSTUREL.
brîncuță-de-pisícă	s.	v. SULIȚICĂ. SUNĂTOARE.
brîndúș	s.	v. MUCENIC. SFINȚIȘOR. SFÎNT.
BRÎNDÚȘĂ	s.	(BOT.) 1. (Colchicum autumnale) (reg.) bălură, brînduşei (pl.), ghicitori (pl.), ceapa-ciorii, floarea-brumei, ruscea-de-poiană.2. (Crocus heuffelianus) (reg.) mițuvele (pl.), ruscea, şofran, şofrănel.3. (Crocus reticulatus) (reg.) şofran-vărgat.4. (Crocus aureus) (reg.) şofran-galben.5. brînduşă albă v. şofran. brînduşă galbenă v. şofran.
BRÎNDUȘEÁ	s.	(BOT.) brînduşiță.
brînduşéi	s. pl.	v. BRÎNDUȘĂ.
BRÎNDUȘÍȚĂ	s.	v. brînduşea.
brînişór	s.	v. BRÎULEȚ. BRÎUȘOR.
brînzár	s.	v. RĂVAR.
BRÎNZÍ	vb.	a se tăia, (înv. şi reg.) a se serbăzi, (Mold.) a se corăsli. (Laptele s-a ~.)
BRÎNZÍT	adj.	1. tăiat, (reg.) sărbezit, (Mold.) corăslit. (Lapte ~.)2. acrit, alterat, (prin Bucov.) scopt. (Lapte ~.)
BRÎU	s.	1. cingătoare, (pop.) chingă, (înv. şi reg.) taftur, (reg.) brînaci, (Ban. şi Bucov.) frînghie. (Cu ~ul se strînge mijlocul.)2. mijloc, talie. (Grîul îi venea pînă la ~.)3. v. brîuleț.4. v. dungă.5. v. lanț.
brîul-cérului	s.	v. CURCUBEU.
brîul-Cosînzénii	s.	v. CALEA LACTEE. CA-LEA-LAPTELUI. CURCUBEU.
BRÎULÉȚ	s.	1. brîuşor, (pop.) brînişor. (Un ~ strîns pe talie.)2. brîu. (A dansat un ~.)
brîul-lui-Dumnezéu	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAPTELUI. CURCUBEU.
brîul-Maicii-Dómnului	s.	v. CURCUBEU.
brîul-pópii	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAPTELUI. CURCUBEU.
brîul-vîntului	s.	v. PIEDICUȚĂ.
BRÎUȘÓR	s.	brîuleț, (pop.) brînişor. (Un ~ strîns pe talie.)
brîuşorul-vîntului	s.	v. PIEDICUȚĂ.
broájbă	s.	v. NAP.
broáncă	s.	v. CONTRABAS.

BROÁSCĂ	s.	1. (ZOOL.; Rana esculenta) (Ban.) mioarcă.2. broască de iarbă (Hyla arborea) v. brotăcel.3. (BOT.; Opuntia ficus indica) (reg.) limba-soacrei, palmă-cu-spini.4. (BOT.) broas-ca-apei (Potamogeton lucens) = (Munt.) paşă.5. (TEHN.) (prin Ban.) bravă, (prin Transilv.) zar. (~ la uşă.)6. (TEHN.) (reg.) piuliţă, tigaie. (~ la crîngul morii.)7. (TEHN.) brotac, căpătîi. (~ la roata morii.)8. (TEHN.) (reg.) tigaie. (~ la cepul grindeiului morii.)9. (TEHN.) tigaie. (~ la scrînciob.)10. (TEHN.) cap, căpătînă. (~ la masa dogarului.)11. (TEHN.) drug. (~ la masa dulgherului.)12. (TEHN.) surubelniţă.
broáscă	s.	v. CAP. CĂPĂŢÎNĂ. CIOC. SOVÎRF.
BROÁTEC	s.	v. brotăcel.
brobínţă	s.	v. BOBIŢĂ. RECHIE.
BROBOÁDĂ	s.	(rar) fişiu, (reg.) îmbrobodea, îmbrobodeală, (Transilv., Maram. şi Bucov.) pînzătură. (Şi-a pus ~ pe umeri.)
BROCÁRT	s.	(pop.) zarafir, (înv.) frenghie, şahmarand, zarpa. (Rochie de ~.)
broci	s.	v. GARANŢĂ. OTRĂŢEL. PAŢACHINĂ. ROIBĂ.
brod	s.	v. BAC. POD MIŞCĂTOR. POD PLUTITOR. POD UMBLĂTOR.
BRODÁ	vb.	a coase, (reg.) a împistri, (Transilv. şi Maram.) a chindisi, (prin Maram.) a popistri, (prin Ban. şi Transilv.) a şlingui, (prin Transilv.) a ştricăni. (~ cu flori; a ~ la gherghef.)
brodá	vb.	v. INVENTA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI.
BRODÁT	adj.	(reg.) împistrit, (Transilv.) chindisit. (Bluză ~.)
brodeálă	s.	v. NIMEREALĂ. POTRIVEALĂ. PO-TRIVIRE.
BRODERÍE	s.	(Transilv.) chindiseală, chindisitură, (prin Ban. şi Transilv.) şlingherai.
brodí	vb.	v. ARANJA. CĂDEA. ÎNTÎMPLA. NIMERI. PICA. POTRIVI. TICLUI.
BROFIMÉN	s.	(FARM.) bromhexină.
brójbă	s.	v. RAPIŢĂ.
BROMBENZÉN	s.	(CHIM.) monobrombenzen.
BROMHEXÍNĂ	s.	(FARM.) brofimen.
BRONHIÁL	adj.	(ANAT.) bronhic. (Arteră ~.)
BRÓNHIC	adj.	v. bronhial.
BRONZÁ	vb.	a (se) arde, a (se) înnegri, a (se) pîrli, a (se) prăji, (înv. şi reg.) a (se) păli. (Se ~ la soare, la mare.)
BRONZÁRE	s.	înnegrire, pîrlire, prăjire. (~ cuiva la soare.)
BRONZÁT	adj.	înnegrit, negru, pîrlit, prăjit, (reg.) pîrjolit. (Om ~.)
broscán	s.	v. BROSCOI.
BROSCÁRIŢĂ	s.	(BOT.; Potamogeton natans) (reg.) notătoare, limba-apei, (Munt.) paşă.
BROSCĂRÉSC	adj.	broştesc. (Neamul ~.)
BROSCĂRÍŢĂ	s.	(BOT.; Triglochin palustris) (reg.) iarba-şarpelui.
broschíţă	s.	v. ALTIŢĂ.
BROSCÓI	s.	(ZOOL.) (reg.) broscan.
BROŞÁRE	s.	broşat. (~ unei cărţi.)
BROŞÁT	s.	v. broşare.
BROŞTÉSC	adj.	broscăresc. (Neamul ~.)
BROŞÚRĂ	s.	cărticică, (înv.) filadă, tartaj.
broşúră	s.	v. COLIŢĂ. FASCICULĂ.
BROTÁC	s.	1. v. brotăcel.2. broască.3. călcîi.
brotán	s.	v. BROASCĂ DE IARBĂ. BROASCĂ VER-DE. BROATEC. BROTAC. BROTĂCEL. BURATIC.

BROTĂCÉL	s.	(ZOOL.; Hyla arborea) broatec, brotac, buratic, broască de iarbă, broască verde, (reg.) brotan, racaleţ, racamete, racateţ, răcănel.
brotăcél	s.	v. FLOREAN. FLORINTE.
brucélnic	s.	v. FĂCĂLEŢ.
brucér	s.	v. FĂCĂLEŢ.
brudár	s.	v. PODAR.
brudáş	s.	v. COLĂCAR.
brúdă	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
brúdină	s.	v. BAC. POD MIŞCĂTOR. POD PLU-TITOR. POD UMBLĂTOR.
brudíu	adj.	v. MIC. NEVÎRSTNIC. TÎNĂR.
brúdnic	adj.	v. MIC. NEVÎRSTNIC. TÎNĂR.
brúdnic	s.	v. PODAR.
bruftuí	vb.	v. BRUSCA.
bruftuiálă	s.	v. BĂTAIE.
bruftuíre	s.	v. BRUSCARE.
bruftuluí	vb.	v. BRUSCA.
bruftuluíre	s.	v. BRUSCARE.
BRUIÁJ	s.	(FIZ.) bruiere. (~ul unui post de radio.)
BRUIÉRE	s.	v. bruiaj.
BRUIÓN	s.	v. ciornă.
brumár	s.	v. NOIEMBRIE. OCTOMBRIE.
brumát	adj.	v. ABURIT. BRUMĂRIU. FUMURIU.
BRÚMĂ	s.	1. (MET.) (rar) promoroacă, (Olt., Ban. şi Bucov.) chidă. (S-a lăsat ~ peste cîmpii.)2. v. pru-ină.3. (prin Mold.) promoroacă. (~ formată pe vas de o băutură rece.)
brúmă	s.	v. CHICIURĂ. PROMOROACĂ.
BRUMĂREÁ	s.	(BOT.; Phlox drummondi şi paniculata) (reg.) rotocoale (pl.), sămăchişă, scînteiuță, scaunul-Domnului.
brumăreá	s.	v. SCÎNTEIUȚĂ.
brumărél	s.	v. NOIEMBRIE. OCTOMBRIE.
brumăríe	s.	v. CREȚIȘOARĂ.
BRUMĂRÍU	adj.	fumuriu, (rar) brumat, (reg.) morojan. (De culoare ~.)
BRUN	adj.	v. brunet.
BRUNÁJ	s.	(TEHN.) brunare. (~ul unei piese de oțel.)
BRUNÁRE	s.	v. brunaj.
BRUNÉT	adj.	brun, negricios, oacheş, tuciuriu, (rar) ţigănatic, ţigănos, (înv. şi pop.) smolit, (pop.) negriu, (reg.) negros, (Transilv.) bărnaci, (glumeţ sau ir.) balaoacheş. (Om ~; faţă ~.)
brus	s.	v. CUTE. GRESIE.
BRUSC	adj., adv.	1. adj. v. inopinat.2. adj. ful-gerător, instantaneu, năprasnic, neaşteptat, subit. (O moarte ~.)3. adj. fulgerător, spontan. (O reacţie ~.)4. adv. v. deodată.
BRUSCÁ	vb.	1. (pop. şi fam.) a bruftui, a bruftului, (fig.) a repezi. (El ţi-a vorbit frumos şi tu l-ai ~.)2. v. maltrata.
bruscán	s.	v. LĂPTUCUL-OII.
BRUSCÁRE	s.	1. (pop. şi fam.) bruftuire, bruftuluire, (fig.) repezire. (~ cuiva cu un limbaj violent.)2. v. maltratare.
bruscălán	s.	v. LĂPTUCUL-OII.

brusnát	adj.	v. BUCĂLAI. BUCĂLAT. DOLOFAN. DURDULIU. GRĂSAN. GRĂSULIU. GRĂSUȚ. PLIN. ROTOFEI. ROTUND.
brustán	s.	v. LĂPTUCUL-OII. MĂCRIȘUL CALULUI. ȘTEVIE.
BRÚSTURE	s.	(BOT.; Lappa) lipan, (reg.) captalan, lumînare, lumînărică, (prin Ban.) lapuc.
brústure	s.	v. CAPTALAN. LĂPTUCUL-OII.
brusturul-cáprei	s.	v. CINSTEȚ. LĂPTUCUL-OII.
brusturul-óii	s.	v. LĂPTUCUL-OII.
bruş	s.	v. BULGĂRE. CERNUȘCĂ. COCOLOȘ. NEGRUȘCĂ.
BRUT	adj.	1. grosolan, necioplit, necizelat, nefinisat, neprelucrat, (reg.) lişteav. (Material lemnos ~.)2. v. netăbăcit.
BRUTÁL	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adv. v. violent.3. adj. v. violent.4. adj. v. aspru.5. adj. v. violent.6. adj. silnic.
BRUTALITÁTE	s.	1. v. răutate.2. v. violență.
BRUTALIZÁ	vb.	v. maltrata.
BRUTALIZÁRE	s.	v. maltratare.
BRUTÁR	s.	(rar) pîinar, (Ban., Transilv. şi Maram.) pec, pecar, (Mold., Bucov. şi Ban.) pitar, (înv., în Transilv.) şuteu. (~ul face pîine.)
BRUTĂREÁSĂ	s.	(Transilv.) pecăriță, (Mold., Bucov. și Ban.) pitărească, (înv.) pitărița. (~, nevasta brutarului.)
BRUTĂRÍE	s.	(Transilv. şi Ban.) pecărie, (Mold. şi Transilv.) pitărie, (înv.) magupie, (înv., în Mold.) formă. (A luat o pîine de la ~.)
buba-ínimii	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC.
buba-mînzului	s.	v. GURMĂ.
bubát	adj.	v. BUBOS. BUBUROS.
bubát	s.	v. SCARLATINĂ. VARIOLĂ. VĂRSAT.
BUBAT NÉGRU		v. vărsat negru.
BÚBĂ	s.	(MED.) 1. v. rană.2. bube dulci v. impetigo.
búbă	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PELAGRĂ. PUSTULĂ MALIGNĂ. VARIOLĂ. VĂRSAT.
bubă-neágră	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
bubă reá	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
búbe	s. pl.	v. SCARLATINĂ.
BUBERÍC	s.	(BOT.; Scrophularia nodosa) (rar) scro-fulare, (reg.) brîncă, poală, frunză-de-bubă-rea, iarbă-neagră, urzică-neagră.
buberíc	s.	v. BRÎNCĂ.
BUBÍȚĂ	s.	(MED.) bubuliță, (pop.) zgaibă, zgră-bunță. (Are o ~ pe mînă.)
bubîlcă	s.	v. GÎLCĂ. INFLAMAȚIE. UMFLĂTURĂ.
bubói	s.	v. ABCES. FURUNCUL.
BUBÓS	adj.	buburos, (reg.) bubat. (E tare ~.)
bubuclíe	s.	v. GOGOAȘĂ. PĂPĂLĂU.
BUBUÍ	vb.	a detuna, a dudui, a trăsni, a tuna, a vui, (pop.) a răzbubui. (~ în depărtare.)
BUBUÍRE	s.	v. bubuitură.
BUBUÍT	s.	v. bubuitură.
BUBUITÓR	adj.	detunător, tunător. (Explozie ~oare.)
BUBUITÚRĂ	s.	bubuire, bubuit, detonație, detu-nare, detunat, detunătură, duduit, duduitură, trăsnet, trăsnitură, vuiet, (rar) detunet, (înv. şi reg.) sunet, (reg.) durăt. (~ tunului.)

BUBULÍȚĂ	s.	1. v. bubiță.2. (la pl.) v. papule.
BUBURÓS	adj.	v. bubos.
BUBURÚZĂ	s.	(ENTOM.; Coccinella septempunctata) boul-Domnului, boul-lui-Dumnezeu, vaca-Dom-nului, (reg.) cucuşor, găinuşă, gîrgăriță, mămăruță, mărgărit, mărgărită, mărgăriță, mărie, măriuță, paparugă, păpăruie, păpăruță, păpăruză, vrăjitoare, boul-popii, găina-lui-Dum-nezeu, măria-popii, puica-popii, puiculița-popii, vaca-lui-Dumnezeu.
BUCÁL	adj.	(MED.) oral. (Medicament luat pe cale ~.)
BUCÁR	s.	curar, vînar, (reg.) gurură, hamut, cureaua vînării. (~ul este o parte a hamului.)
BUCÁTĂ	s.	1. crîmpei, fracțiune, fragment, frîntură, parte, porțiune, secțiune, tranşă, (pop.) dărab, partal, (înv. şi reg.) părtenie, (reg.) jarchină, ştuc. (O ~ dintr-un tot.)2. fîşie, limbă, petic, sprînceană. (O ~ de pădure.)3. v. exemplar.4. v. compoziție.5. (la pl.) v. recoltă.6. v. distanță.7. v. interval.
bucátă	s.	v. PRĂJINĂ.
bucáte	s. pl.	v. ALIMENT. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. CEREALE. GRÎNE. HRANĂ. MASĂ. MIJLOACE. MÎNCARE. SITUAȚIE. STARE.
BÚCĂ	s.	v. fesă.
bucăcioáră	s.	v. BUCĂȚICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
BUCĂLÁI	adj.	1. v. grăsuț.2. (ZOOL.) mărcuş. (Oaie ~.)
BUCĂLÁT	adj.	v. grăsuț.
bucălíu	adj.	v. BUCĂLAI. BUCĂLAT. DOLOFAN. DURDULIU. GRĂSAN. GRĂSULIU. GRĂSUȚ. PLIN. ROTOFEI. ROTUND.
BUCĂTÁR	s.	(prin Mold.) cuhar, (Transilv. şi Ban.) socaci, (înv.) magher.
BUCĂTĂREÁSĂ	s.	(reg.) bucătăriță, (Transilv., Ban. şi Maram.) socăciță.
BUCĂTĂRÍE	s.	(reg.) cuhnie, cuină, sobă, (înv.) magherniță, magopeție, (înv. prin Transilv. şi Bucov.) cuină.
bucătăríță	s.	v. BUCĂTĂREASĂ.
bucățeá	s.	v. BUCĂȚICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
BUCĂȚÉL	s.	(BOT.; Agrostis canina) (reg.) iarbă-cîi-neascâ.
bucățelí	vb.	v. ÎMBUCĂTĂȚI.
bucățí	vb.	v. ÎMBUCĂTĂȚI.
BUCĂȚÍCĂ	s.	1. fărîmă, pic, (reg.) bucăcioară, bucățea, zdreală, (prin Transilv.) mangotă, mangură, (Olt.) scramură, (Olt. şi sudul Transilv.) smicăraie, (Ban.) smicurătură. (O ~ de pîine.)2. v. sfărîmătură.
BUCEÁ	s.	(TEHN.) bucşă, (reg.) prisnel. (~ la osia carului.)
buceá	s.	v. BRĂȚARĂ. GÎT.
búche	s.	v. LITERĂ. SLOVĂ.
buchelár	s.	v. PORTMONEU. PORTOFEL.
BUCHÉR	s.	(fig.) tocilar. (E un ~ la şcoală.)
BUCHEREÁLĂ	s.	buchiseală, (fig.) toceală. (~ la şcoală.)
BUCHERÍ	vb.	1. v. silabisi.2. (fig.) a toci. (Toată ziua ~ lecțiile.)
BUCHÉT	s.	1. mănunchi, (reg.) smoc, steblă, şomoiog, şomoltoc, (Transilv. şi Ban.) chită, (Transilv., Maram. şi Ban.) struț, (Transilv.) vîrstă. (Un ~ de margarete.)2. (BOT.; Geranium pusillum) (reg.) săgețică.
buchetiéră	s.	v. FLORĂREASĂ.
BUCHEȚÉL	s.	(reg.) mănunchiaş, mănunchiuleț, (Transilv., Maram. şi Ban.) struțişor, struțuşor.
buchiníst	s.	v. ANTICAR.
buchirisí	vb.	v. BUCHERI. SILABISI.

BUCHISEÁLĂ	s.	v. buchereală.
*BUCI	s. pl.	(Olt.) zgrebeni (pl.). (~ de cînepă.)
BUCIARDÁJ	s.	v. buciardare.
BUCIARDÁRE	s.	(CONSTR.) buciardaj.
buciníş	s.	v. ANGHELICĂ. CUCUTĂ. PĂTRUN-JEL-CÎINESC. PĂTRUNJELUL-CÎINELUI.
buciniş-de-ápă	s.	v. CUCUTĂ-DE-APĂ. CU-CUTĂ-MICĂ.
buciniş-de-báltă	s.	v. CUCUTĂ-DE-APĂ. CU-CUTĂ-MICĂ.
bucinişél	s.	v. SCHINDUC.
BÚCIUM	s.	(MUZ.) (Maram.) trîmbiță.
BÚCIUM	s.	(BOT.) (pop.) butuc, (reg.) muzuc.
búcium	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
BUCLÁ	vb.	v. ondula.
BUCLÁRE	s.	v. ondulare.
BUCLÁT	adj.	1. v. ondulat.2. creț, inelat, mărgelat. (Lînă ~.)
BÚCLĂ	s.	1. cîrlionț, creț, inel, ondulație, ondulă, val, zuluf, (rar) sfredel, sfredelitură, (reg.) scîrlionț, zgîrlăunte, (Ban.) cocor, (prin Munt. şi Mold.) scîr. (~ a părului cuiva.)2. (TEHN.) spiră. (~ a unui
buclíe	s.	v. PLOSCĂ.
BUCLÚC	s.	v. necaz.
buclúc	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCOR-DIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DI-VERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. GUNOI. IMPURITATE. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. MURDĂRIE. NECURĂ-ȚENIE. NEÎNȚELEGERE.
bucoávnă	s.	v. ABECEDAR.
BUCÓLIC	adj.	cîmpenesc, idilic, pastoral, păstoresc. (Poem ~.)
BUCÓLICĂ	s.	(LIT.) eglogă, idilă. (O ~ de Vergiliu.)
BUCOVINEÁNĂ	s.	v. bucovineancă.
BUCOVINEÁNCĂ	s.	bucovineană.
BUCSĂU	s.	(BOT.; Spartium junceum) (reg.) scai-de-papură.
BÚCŞĂ	s.	(TEHN.) bucea, (reg.) prisnel (~ la osia carului.)
bucşău	s.	v. NĂGARĂ. PAPURĂ.
bucşí	vb.	v. BURDUŞI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. NĂPĂDI. PODIDI. TICSI.
bucşít	adj.	v. BURDUŞIT. ÎNDESAT. ÎNGHESUIT. ÎNGRĂMĂDIT. TICSIT.
BUCURÁ	vb.	1. (înv. şi reg.) a (se) îmbucura. (S-a ~ mult de vestea aflată.)2. a desfăta, a încînta, a mîngîia. (Peisajul îi ~ sufletul.)3. (fig.) a gusta. (Se ~ de plăcerile vieții.)4. v. beneficia.5. v. avea.
BUCURÍE	s.	desfătare, mîngîiere, mulțumire, plăcere, satisfacție, (înv. şi pop.) mulțumită, (înv.) haz, mîngîietură. (Simte o mare ~.)
BUCURÓS	adj.	mulțumit, satisfăcut, vesel, voios. (Se duce ~ la lucru.)
budácă	s.	v. ÎNCHEGĂTOARE.
budalá	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
budár	s.	v. VIDANJOR.
búdă	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
budeánă	s.	v. SOVÎRF.
budiánă	s.	v. CRĂIȚĂ. VÎZDOAGĂ.

budiháce	s.	v. ARĂTARE. MONSTRU. POCITA-NIE. POCITURĂ.
budugăniós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
buduhoálă	s.	v. ARĂTARE. MONSTRU. POCITANIE. POCITURĂ. TUSE CONVULSIVĂ.
buduréț	s.	v. CĂMIN. COŞ. HORN.
*BUDURÓI	s.	(reg.) ştiubei. (~ la o fîntînă.)
budurói	s.	v. CĂMIN. COŞ. HORN. ŞTIUBEI.
buduşlău	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
buduşluí	vb.	v. HOINĂRI. VAGABONDA.
BUF	adj.	burlesc, caraghios, caricatural, grotesc, parodic, ridicol. (De un comic ~.)
BUF	interj.	puf!
BUFÁNT	adj.	înfoiat, umflat. (O croială ~ la pan-taloni.)
BUFET EXPRÉS	s.	(englezism) snack(-bar).
búfnă	s.	v. BUFNIȚĂ. BUHĂ.
BUFNEÁLĂ	s.	v. bufnitură.
BÚFNET	s.	v. bufnitură.
BUFNÍ	vb.	v. izbucni.
bufní	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODOGĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. GÎNGĂVI. IZBI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA. TRÎNTI.
BUFNÍRE	s.	v. bufnitură.
BUFNÍT	S.	v. bufnitură.
BUFNITÚRĂ	s.	bufneală, bufnet, bufnire, bufnit, pufnet.
BÚFNIȚĂ	s.	(ORNIT.; Bubo bubo) buhă, (înv. şi reg.) bogză, puhace, (reg.) boaghe, bufnă, joimăriță, bou-de-noapte.
BUFÓN	s.	măscărici, paiață, (rar) nebun, (înv.) cabaz, caraghioz, mascara, mascaragiu, măscă-raci, măscăreț, soitar, (franţuzism înv.) baladin, (înv., în Mold.) ghiduş. (~ la curtea unui suveran medieval.)
bufonádă	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUŞLUC.
BUFONERÍE	s.	caraghioslîc, clovnerie, comicărie, giumbuşluc, (rar) bufonadă, paiaţarlîc, paiațărie, (înv.) cabazlîc, giumbuş, mascaralîc, măscări-ciune, măscărie, (înv., în Mold.) ghiduşie.
buft	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. PÎNTECE.
búgă	s.	v. TAUR.
bugăt	adj.	v. ÎNDESTULĂTOR.
bugăt	adj., adv.	v. DESTUL. SUFICIENT.
bugăt	adv.	v. ÎNDEAJUNS.
búged	adj.	v. BUHĂIT. PUHAV. UMFLAT.
bugezí	vb.	v. BUHĂI. PUHĂVI. UMFLA.
buha-ciúmei	s.	v. CAP-DE-MORT. FLUTU-RE-CAP-DE-MORT. STRIGĂ.
BUHÁI	s.	1. (BOT.; Listera ovata) (reg.) puța-co-coşului.2. (TEHN.) cîrlig, greblă, hreapcă, vergea, (reg.) crivea. (~ul este un dispozitiv la coasă.)3. (TEHN.) coinac, (reg.) crainic, făfălug, tăvălug, zăvor, cîntarul pietrelor. (~ la moară.)4. (MUZ.) (reg.) şteand, (Transilv.) dubă. (~ul este folosit de
buhái	s.	v. GEALĂU. RĂDAŞCĂ. RĂGAGE. TAUR.
buhai-de-báltă	s.	v. BOU-DE-BALTĂ.
BÚHĂ	s.	v. bufniță.
búhă	s.	v. PĂPĂDIE.

buhă-cu-cîrpă	s.	v. STRIGĂ.
buhă-de-curéchi	s.	v. BOHOCI.
BUHĂÍ	vb.	a se puhăvi, a se umfla, (reg.) a se bugezi. (S-a ~ tare la față.)
BUHĂIÁLĂ	s.	(înv.) puhăvie.
BUHĂÍT	adj.	puhav, umflat, (reg.) buged, searbăd, (Transilv.) pufăios. (O față ~.)
buhoáre	s.	v. ARŞIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
buhós	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
buhuiát	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎN-GRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
buhurdár	s.	v. AFUMĂTOARE. CASOLETĂ. CĂȚUIE.
buhváriu	s.	v. ABECEDAR.
buí	vb.	v. ERUPE. IRUPE. IZBUCNI. NĂVĂLI. RĂBUFNI. ȚÎŞNI.
BUIANDRÚG	s.	(CONSTR.) lintou. (~ montat deasupra unei uşi.)
buiedea-ciúmei	s.	v. CAPTALAN.
BUIESTRÁŞ	adj., s.	buiestru. (Cal ~.)
BUIÉSTRU	adj., s.	buiestraş. (Un ~ tînăr.)
buílding	s.	v. ZGÎRIE-NORI.
BUIMÁC	adj.	1. ameţit, buimăcit, năuc, năucit, tîmpit, zăpăcit, (pop.) bîiguit, capiu, uluit, (reg.) buimatic, hăbăuc, (Mold., Bucov. şi Transilv.) tehui. (S-a sculat ~.)2. v. zăpăcit.
buimátic	adj.	v. AMEȚIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. NĂUC. NĂUCIT. TÎMPIT. ZĂPĂCIT.
BUIMĂCEÁLĂ	s.	ameţeală, buimăcire, năuceală, năucire, perplexitate, zăpăceală, (înv. şi reg.) uluială, uluire, (reg.) uimăceală, (Mold., Bucov. şi Transilv.) tehuială. (O stare de ~.)
BUIMĂCÍ	vb.	a (se) ameţi, a (se) năuci, a (se) zăpăci, (pop.) a (se) bîigui, a (se) ului, (reg.) a (se) hăbăuci, a (se) uimăci, (Mold., Bucov. şi Transilv.) a (se) tehui, (înv.) a (se) cebălui. (S-a ~ de tot!)
BUIMĂCÍRE	s.	1. năucire, zăpăcire. (~ cuiva.)2. v. buimăceală.
BUIMĂCÍT	adj.	1. v. buimac.2. v. zăpăcit.
BUIÓTĂ	s.	termofor.
bujdálă	s.	v. COCIOABĂ.
búјdă	s.	v. COCIOABĂ.
bujdí	vb.	v. ERUPE. IRUPE. IZBUCNI. NĂVĂLI. RĂBUFNI. ȚÎŞNI.
BUJÓR	s.	(BOT.) 1. (Paeonia officinalis) (reg.) rujă, rujioară, ruşioară, (prin Transilv.) băbărujă.2. bujor românesc (Paeonia peregrina) = (reg.) rujioară.
bujór	s.	v. BUSUIOC ROŞU. PALMA-MAICII-DOM-NULUI. POROINIC. SALEP.
bujor-de-múnte	s.	v. SMIRDAR.
bujoréi	s. pl.	v. POROINIC. SPÎNZ.
BUJORÉL	s.	(BOT.; Orchis papilionacea) gemănariță, (reg.) poroinic, sculătoare.
bujorél	s.	v. FLOARE-DE-LEAC. UNTUL-VACII.
bujorel-de-múnte	s.	v. SMIRDAR.
BÚLĂ	s.	băşică. (O ~ de aer.)
búlă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
BULB	s.	1. (BOT.) ceapă. (~ al unor plante.)2. v. glob.3. (ANAT.) bulb rahidian = mielencefal.
BULBOÁCĂ	s.	v. bulboană.

BULBOÁNĂ	s.	bulboacă, ochi, valvîrtej, vîltoare, vîrtej, volbură, (rar) scoc, (reg.) bulbuc, ciulniță, dîlboană, sfredel, şipot, toancă, vîrtecuş, (Transilv. şi Ban.) şioi, (prin Transilv. şi Maram.) ştibloancă, (Mold., Bucov. şi Transilv.) ştioalnă, (Bucov., Transilv. şi Mold.) ştiulboană, (Tran-silv., Ban. şi Olt.) toaie, (Ban.) vir, (înv.) smîrc. (~ a unei ape curgătoare.)
BULBÚC	s.	(BOT.; Trollius europaeus) (reg.) bîlbor, gloanță, bulbucel-de-munte, fusta-rîndunelii, măr-auriu.
bulbúc	s.	v. BOBOC. BULB. BULBOACĂ. BULBOA-NĂ. CALCEA-CALULUI. GLOB. OCHI. SPLINĂ. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
BULBUCÁ	vb.	v. holba.
BULBUCÁRE	s.	v. holbare.
BULBUCÁT	adj.	v. holbat.
bulbucătúră	s.	v. PROEMINENȚĂ. PROTUBE-RANȚĂ.
bulbucél	s.	v. CALCEA-CALULUI.
bulbucel-de-múnte	s.	v. BULBUC.
BULDÓG	s.	(ZOOL.) mops, (rar) box. (Un cîine din rasa ~.)
bulduşí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
BULEÁNDRĂ	s.	1. v. cîrpă.2. (la pl.) v. boarfe.
buleándră	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. HAINĂ. ÎMBRĂCĂMINTE. PROSTITU-ATĂ. STRAI. TÎRFĂ. VEŞMÎNT.
BULEVARDIÉR	adj., s.	bulevardist. (O piesă ~.)
BULEVARDÍST	adj., s.	v. bulevardier.
BULFÉU	s.	(TEHN.) cruce, spetează, stinghie, (pop.) scăluş, (Transilv., Ban. şi Olt.) fiulare, (Olt.) jiglă, (prin Mold.) lopățică, (Ban.) reme-neacă, (Transilv.) scîndurică. (~ la jug.)
BULGÁR	adj.	v. bulgăresc.
BÚLGĂRE	s.	1. cocoloş, (reg.) bruş, (Transilv. şi Ban.) surducă. (Un ~ de pămînt.)2. drob, grunz, (pop.) zgrunț, zgrunțur. (~ de sare.)
BULGĂRÉSC	adj.	bulgar. (Vinuri ~eşti.)
bulgărós	adj.	v. BOLOVĂNOS. GLODUROS. PIETROS.
bulgúr	s.	v. CRUPE.
bulhác	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
BULIBĂŞĂ	s.	vătaf. (~ al țiganilor.)
bulichér	s.	v. CIOARSĂ.
BULIMÍE	s.	(MED.) hiperorexie.
BULÍN	s.	v. pilulă.
BULÚC s.,	adv.	1. s. v. ceată.2. adv. droaie, gloată, grămadă, valvîrtej. (Se repezeau ~ la el.)3. s. (IST.) ceată, steag, (înv.) bulucbăşie. (În vechea organizare a armatei, ~ul avea aproximativ efectivul unei companii.)
bulucbăşíe	s.	v. BULUC. CEATĂ. STEAG.
bulucí	vb.	v. GRĂMĂDI. ÎMBULZI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI.
bulugheánă	s.	v. CARTOF.
bulughínă	s.	v. CARTOF.
bulversá	vb.	v. DERUTA. DESCUMPĂNI. DEZ-ORIENTA. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
bulversáre	s.	v. DERUTĂ. DESCUMPĂNIRE. DEZORIENTARE. ÎNCURCĂTURĂ. NEDUMERIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.

bulversát	adj.	v. DERUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. ÎNCURCAT. NEDUMERIT. PER-PLEX. ZĂPĂCIT.
BULZ	s.	boţ, cocoloş, (pop.) golomoz, (reg.) dodoc, gîscă, urs, (prin Mold.) totoloţ. (Un ~ de mămăligă.)
bumáşcă	s.	v. BANCNOTĂ. BILET DE BANCĂ. HÎRTIE. HÎRTIE-MONEDĂ.
bumb	s.	v. BULIN. CAŞETĂ. COMPRIMAT. NASTURE. PASTILĂ. PILULĂ. TABLETĂ.
BUMBÁC	s.	(rar) coton, (Ban. şi Transilv.) pămucă. (Bluză de ~.)
bumbác	s.	v. VATĂ.
bumbac-de-cîmp	s.	v. BUMBĂCARIŢĂ.
BUMBĂCÁRIŢĂ	s.	(BOT.; Eriophorum) (rar) puf-ve-getal, (reg.) lînărică, lînăriţă, bumbac-de-cîmp.
bumbăceálă	s.	v. VĂTUIRE. VĂTUIT.
bumbăcí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI. VĂTUI.
bumbăcíre	s.	v. VĂTUIRE. VĂTUIT.
bumbăcít	adj.	v. VĂTUIT.
bumbăcít	s.	v. VĂTUIRE. VĂTUIT.
bumbi	s. pl.	v. PEJMĂ.
BUMBIŞÓR	s.	(BOT.; Erigeron acris) (reg.) steluţă, ochiul-boului.
bumbişór	s.	v. GRANAT. NĂSTURAŞ. NĂSTUREL. SPILCUŢĂ.
bumburéz	s.	v. BUMBUŞOR.
bumbúşcă	s.	v. AC CU GĂMĂLIE.
BUMBUŞÓR	s.	(BOT.; Schoenus nigricans) (reg.) bumburez.
bumbuşór	s.	v. BĂNUŢ. NĂSTURAŞ. NĂSTUREL. PĂRĂLUŢĂ.
bumbúţ s v. CERCEL.		
BUN	adj., s.	I. adj. 1. v. pozitiv.2. v. binevenit.3. v. propriu.4. v. apt.5. v. frumos.6. v. blînd.7. cumsecade, îngăduitor, înţelegător, omenos, uman, (livr.) comprehensiv, (înv.) omenit. (S-a arătat ~ cu noi.)8. (BIS.) îndurător, îngăduitor, milos, milostiv, (înv. şi reg.) milostivnic, (înv.) cruţător, milosîrd, milosîrdnic, mizericordios. (Dumnezeu e considerat ~.)9. v. ascultător.10. v. judicios.11. v. frumos.12. v. apropiat.13. v. va-loros.14. v. competent.15. v. veritabil.16. v. curat.17. v. bogat.18. avantajos, bănos, productiv, profitabil, rentabil, (livr.) lucrativ, (fig.) mănos. (O afacere ~.)19. v. valabil.20. v. apreciabil.21. v. întreg.22. grozav, straşnic, zdravăn. (Un somn ~ l-a refăcut.)23. v. gustos.24. v. ales. II. s. 1. v. avere.2. valoare. (Deţinător de ~uri.)3. bun public v. patrimoniu.4. v.
bun	s.	v. BUNIC. CALITATE. ÎNSUŞIRE. TATĂ-MARE. VIRTUTE.
bunár	s.	v. APĂ. FÎNTÎNĂ. PUŢ.
BUNA-VESTÍRE	s.	(BIS.) (pop.) blagovestenie.
búnă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE.
BUNĂ-CUVIÍNŢĂ	s.	decenţă, jenă, maniere (pl.), pudoare, ruşine, sfială, (rar) pudicitate, (latinism rar) pudiciţie. (Lipsit de ~.)
bună-dimineáţa	s.	v. PETUNIE. ZOREA.
BUNĂOÁRĂ	adv.	(înv.) precum. (Să ne închipuim ~ că ...)
BUNĂSTÁRE	s.	belşug, bogăţie, prosperitate, (pop.) pricopseală, (Transilv.) prindoare, (înv.) salut, scumpete, scumpie, spor, (fig.) înflorire. (~ în care se afla.)
BUNĂTÁTE	s.	1. v. blîndeţe.2. v. amabilitate.

BUNĂVOÍNȚĂ	s.	1. afecțiune, cordialitate, prietenie, (livr.) afabilitate, (fig.) căldură. (N-am simțit ~ lui obișnuită.)2. amabilitate, atenție, prietenie, solicitudine. (Ne-a arătat multă ~.)3. v. serviabi-litate.4. v. amabilitate.5. îngăduință, înțelegere, mărinimie, milă, (înv. şi pop.) milostenie, (înv.) priință, (turcism înv.) musaadea. (Cu ~ lui.)6. rîvnă, silință, sîrg, zel, (înv.) proeresis. (Arăta destulă ~, dar nu putea
bunceág	s.	v. PIEDICUȚĂ.
BÚNDĂ	s.	pieptar. (~ înflorată.)
BUNDÍȚĂ	s.	1. cojocel, pieptăraş. (O ~ bordată cu dihor.)2. (BOT.) bundița-vîntului (Phlomis pungens) = (reg.) scorogoi, solovîrfiță.
bunél	s.	v. BUNIC. TATĂ-MARE.
bunéțe	s.	v. BLÎNDEȚE. BUNĂTATE.
bungét	s.	v. CRÎNG. DESIŞ. HĂȚIŞ. PIEDICUȚĂ. STUFĂRIŞ. TUFĂRIŞ. TUFIŞ.
bunghiní	vb.	v. MIGĂLI.
BUN-GÚST	s.	distincție, eleganță, rafinament, (livr. şi fam.) şic. (Îmbrăcat cu ~.)
BUNÍC	s.	tată-mare, (pop.) bun, bunel, (înv. şi reg.) moş, (reg.) bît, taică, (Mold. şi Dobr.) tete, (înv.) deadiu, papucă, (în limbajul copiilor) tataie.
BUNÍCĂ	s.	mamă-mare, (pop.) bună, (înv. şi reg.) mătuşă, moaşă, (reg.) bîtă, maică, mamancă, mamă bătrînă, mamă bună, (prin Transilv.) babă, (prin vestul Transilv.) bobă, (Mold.) iacă, (în limbajul copiilor) mamaie.
BUNICÉL	adj.	1. bunişor, (pop.) bunuț. (Nu e chiar bun, e ~.)2. v. acceptabil.
BUNIŞÓR	adj.	v. bunicel.
BÚNKER	s.	v. cazemată.
BUN-SÍMȚ	s.	(înv. si pop.) simțire. (Lipsit de ~.)
buntúşnic	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
bunúț	adj.	v. BUNICEL. BUNIŞOR.
BUR	s.	afrikaander. (~ii locuiesc în sudul Africii.)
BURÁ	vb.	(MET.) a burnița, a țîrcîi, a țîrîi, (înv. şi pop.) a roura, (reg.) a burui, (înv.) a roua, (fig.) a cerne. (Afară ~.)
burác	s.	v. SFECLĂ.
burácă	s.	v. CEAȚĂ. NEGURĂ. PÎCLĂ.
BURÁJ	s.	v. burare.
BURÁRE	s.	buraj, (rar) stupă, (reg.) astupuş, fultuială. (~ într-o mină.)
BURÁTIC	s.	v. brotăcel.
BÚRĂ	s.	v. burniță.
búră	s.	v. CHICIURĂ. FURTUNĂ. PROMOROACĂ. VIFOR. VIJELIE.
burău	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ.
burboánă	s.	v. AGRIŞĂ.
burcúm	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
BURDÚF	s.	1. foale. (~ la cimpoi.)2. v. coş.3. țiplă. (~ la ferestre.)
burdúf	s.	v. BURDUHAN. COPCĂ. OCHI. STOMAC.
burdúh	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. PÎNTECE.
BURDUHÁN	s.	(ANAT.) 1. stomac, (pop.) burduf, (reg.) bîrdan, (Ban.) tîrban. (~ul unor animale.)2. v. rumen.
burduhán	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. PÎNTECE. STOMAC.
burduhănoásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.

burduhănós	adj.	v. BURTOS. PÎNTECOS.
burduhoásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
burduhós	adj.	v. BURTOS. PÎNTECOS.
BURDUŞÍ	vb.	1. v. îngrămădi.2. v. coşcovi.
burduşí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI.
BURDUŞÍRE	s.	1. v. îngrămădire.2. v. coşcovire.
BURDUŞÍT	adj.	1. v. îngrămădit.2. v. coşcovit.
burecióri	s. pl.	v. COCÎRLĂ.
BURÉTE	s.	1. (ZOOL.; Spongia officinalis) spongie.2. (ZOOL.) burete-de-mare (Spongiaria) = spongier.3. (prin Ban.) spumă, (Transilv. şi Ban.) şponghie. (~ de şters tabla.)4. (BOT.) burete-de-casă v. ciupercă de pivniță; burete-de-conopidă = a) (Clavaria corafloides) = (reg.) creţişoară, curălice, meloşel, opintici (pl.), togmăgel, bar-ba-caprei, burete-creţ, laba-mîţei; b) (Ramaria botrytis) rămurele (pl.); burete-de-mesteacăn (Cortinarius cinnamomeus) = (reg.) pîinişoăre (pl.); burete-de-nuc (Polyporus squamosus) = (reg.) păstrăv; burete-flocos (Lactarius tormino-sus) = (reg.) flocoşel; burete-galben (Cantharellus cibarius) = (reg.) gălbinele (pl.), gălbiori (pl.), urechiușă, unghia-caprei; buretele cerbilor (Scleroderma vulgare) = (reg.) băşina-porcului; burete-negru (Pleurotus ostreatus) = păstrăv; burete-pestriţ (Amanita muscaria) = (reg.) burete-şerpesc, (Mold.) pălăria-şarpelui; bure-te-şerpesc (Lepiota procera) = (Mold.) pălă-ria-sarpelui
buréte	s.	v. CIUPERCĂ. FUNGI. HRIB. MĂSEA. MÎNĂTARCĂ.
burete-ácru	s.	v. IUŢARI.
burete-bălós	s.	v. BĂLOŞEL.
burete-créţ	s.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ. CREASTA-COCOŞULUI. RĂMURELE. TOCMĂ-GEL.
burete-de-spín	s.	v. NICORETE.
burete-dúlce	s.	v. RÎŞCOV. VINEŢICĂ-CU-LAPTE.
burete-gálben	s.	v. IUŢARI.
burete-iúte	s.	v. IUŢARI.
buretele-cálului	s.	v. POPENCHI.
burete-piperát	s.	v. IUŢARI.
burete-róşu	s.	v. VINEŢICĂ-CU-LAPTE.
burete-şerpésc	s.	v. BURETE-PESTRIŢ.
burete-ţepós	s.	v. FLOCOŞEL.
burete-usturós	s.	v. IUŢARI.
BURETÓS	adj.	v. spongios.
bureţi-de-conopídă	s. pl.	v. LABA-MÎŢEI.
bureţi-degetár	s. pl.	v. LABA-URSULUI.
bureţi-de-iárbă	s. pl.	v. COCÎRLĂ.
bureţi-de-pájişte	s. pl.	v. COCÎRLĂ.
bureţi-de-spíni	s. pl.	v. PÎINIŞOARĂ.
bureţi-róşii	s. pl.	v. PÎINIŞOARĂ.
búrfă	s.	v. TUSLAMA.
burfăí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
BURGHÉZ	s.	(pop. şi peior.) burjui.
BURGHEZÍE	s.	(rar) burghezime.

burghezíme	s.	v. BURGHEZIE.
BURGHIÁŞ	s.	1. (TEHN.) sfredeluş, (reg.) sfredelaş, sfredeleac, sfredelecaş, sfredelecuţ.2. (ENTOM.; Rhynchites cupreus) firezar, prunar.
BURGHÍU	s.	1. (TEHN.) sfredel, (reg.) bîrdie, borăr, şticaiz, (prin Transilv.) şaitău.2. (TEHN.) burghiu de filetat = tarod.3. (ASTRON.; art.) (pop.) sfredelul-mic (art.), sfredelul-pămîntului (art.).
BURÍC	s.	1. (ANAT.) ombilic. (~ul pruncului.)2. vîrf. (Şi-a fript ~ul degetelui.)3. (BOT.) buricul-apei (Hydrocotyle vulgaris) = (pop.) umbreluţă-de-apă, umbreluţă-de-baltă.
buríc	s.	v. CENTRU. MIEZ. MIJLOC.
buricá	vb.	v. CĂŢĂRA. COCOŢA. RIDICA. SUI. URCA.
buricát	adj.	v. UMFLAT.
buricul-pămîntului	s.	v. MAMA-PĂDURII.
buricul-Vínerei	s.	v. PĂRUL-FETEI.
burjúi	s.	v. BURGHEZ.
BURLÁC	s., adj.	v. celibatar.
BURLÁN	s.	(înv. şi reg.) sulinar, (reg.) urloi, (Transilv.) cetîrnă, (Olt., Ban. şi Transilv.) dudă. (~ pentru apa de ploaie.)
burlán	s.	v. JGHEAB. LĂPTOC. SCOC. ULUC.
BURLĂCÍ	vb.	a holtei.
BURLĂCÍE	s.	v. celibat.
BURLÉSC	adj.	v. buf.
burlúi	s.	v. CILINDRU. GÎT. GLOB. STICLĂ.
búrmă	s.	v. INEL. VERIGHETĂ.
burnicrúţ	s.	v. BRÎNCUŢĂ.
BURNIŢÁ	vb.	v. bura.
BÚRNIŢĂ	s.	(MET.) bură, burniţeală, ţîrcîială, ţîrîială, (reg.) buruială, roureală. (O ~ de toamnă.)
BURNIŢEÁLĂ	s.	v. burniţă.
BÚRSĂ	s.	(înv.) stipendiu. (~ acordată unui student.)
BURSIÉR	s.	(înv.) stipendist. (~ al statului.)
bursoácă	s.	v. COSTREI. DUGHIE. MEI-PĂSĂ-RESC. MOHOR.
BURSÚC	s.	v. viezure.
bursúc	s.	v. MARMOTĂ.
BÚRTĂ	s.	v. abdomen.
búrtă	s.	v. STOMAC.
BURTÍCĂ	s.	burticică, pîntecel, pîntecuţ.
BURTICÍCĂ	s.	v. burtică.
burticós	adj.	v. BURTOS. PÎNTECOS.
burtoásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
BURTÓS	adj.	v. pîntecos.
buruí	vb.	v. BURA. BURNIŢA. TÎRCÎI. TÎRÎI.
buruiálă	s.	v. BURĂ. BURNIŢĂ. BURNIŢEALĂ. ŢÎRCÎIALĂ. ŢÎRÎIALĂ.
buruiana-buréţilor	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎN-TEIUŢĂ.
buruiana-celor-slábi	s.	v. SLĂBĂNOG.
buruiana-fáptului	s.	v. GARANŢĂ. OTRĂŢEL. PAŢACHINĂ. ROIBĂ.

buruiana-frígurilor	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC.
buruiana-júnghiului	s.	v. ROCOŢEA.
buruiana-lingórii	s.	v. LEUŞTEAN.
buruiana-orbálțului	s.	v. TALPA-GÎŞTEI.
buruiana-rîndunícii	s.	v. RĂCULEŢ.
buruiana-ruşínii	s.	v. RUŞINEA-FETEI.
buruiana-sărăcíei	s.	v. PĂTRUNJEL-DE-CÎMP. PĂTRUNJEL-SĂLBATIC.
buruiana-spúrcului	s.	v. SPANACUL-CIO-BANILOR.
buruiana-stúpului	s	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.
buruiana-viérmelui	s.	v. PUNGULIŢĂ.
buruiana-zméului	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI VÎNĂT.
BURUIÁNĂ	s.	(BOT.) 1. bălărie, (pop.) dudău, (reg.) beldie, (înv.) bîlie, zizanie.2. buruiana-surpăturii (Scleranthus annuus) = (reg.) boşoroagă, sincerică; buruiană-de-cinci-degete (Potentilla recta) = (reg.) găinuță, gălbenuşă, scrîntitoare; buruiană-porcească (Hipochoeris radicata) = (reg.) iarbă-porcească.
buruiană-álbă	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPU-NARIŢĂ.
buruiană-cîineáscă	s.	v. TREPĂDĂTOARE.
buruiană-de-ábubă	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
buruiană-de-atác	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. PO-PILNIC.
buruiană-de-bleásnă	s.	v. TALPA-GÎŞTEI.
buruiană-de-búbă	s.	v. SALVIE.
buruiană-de-bubă-neágră	s.	v. PĂRUL-FETEI.
buruiană-de-bubă-reá	s.	v. SPANAC-POR-CESC.
buruiană-de-ceas-rău	s.	v. VETRICE.
buruiană-de-cel-perít	s.	v. VENTRILICĂ.
buruiană-de-dalác	s.	v. LĂSNICIOR.
buruiană-de-damblá	s.	v. SĂNIŞOARĂ.
buruiană-de-fríguri	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. LAPTELE-CUCULUI. POTROACĂ. TRAISTA-CIOBANULUI. ŢINTAURĂ.
buruiană-de-ín	s.	v. LINARIŢĂ.
buruiană-de-nădúf	s.	v. POJARNIŢĂ. SUNĂ-TOARE.
buruiană-de-negéi	s.	v. ROSTOPASCĂ.
buruiană-de-pecíngine	s.	v. ROSTOPASCĂ.
buruiană-de-tătárcă	s.	v. ROSTOPASCĂ.
buruiană-de-trînji	s.	v. ŞOALDINĂ.
buruiană-de-ţără	s.	v. NĂFURICĂ.
buruiană-grásă	s.	v. PORTULACĂ.
buruiană-măgăreáscă	s.	v. LAPTELE-CU-CULUI.
buruiană-múcedă	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
buruiană-pucioásă	s.	v. CORIANDRU. IARBĂ-PUTUROASĂ. PUCIOGNĂ.
buruiană-puturoásă	s.	v. IARBĂ-PUTUROASĂ. PUCIOGNĂ.
buruieníță	s.	v. SILUR.
buruienúță	s.	v. SILUR.

burzuluí	vb.	v. CIUFULI. ÎNFURIA. MÎNIA. RĂCNI. RĂSCULA. RĂSTI. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA. STRIGA. SUPĂRA. ŢIPA. URLA. ZBIERA. ZBÎRLI.
burzuluiálă	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZMERIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ. SUPĂRARE.
burzuluít	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. FURIOS. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. NEÎNGRIJIT. PORNIT. SU-PĂRAT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
burzuluít	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
BUSCULÁDĂ	s.	v. aglomeraţie.
businessmán	s.	v. OM DE AFACERI.
BUSÓLĂ	s.	compas. (~ indică direcţia nord-sud.)
BUSUIOÁCĂ	s.	tămîioasă. (A băut o ~.)
BUSUIÓC	s., adj.	1. s. (BOT.; Ocimum basilicum) (prin Transilv.) mătăcină.2. s. (BOT.) busu-ioc-de-cîmp (Prunella vulgaris) = şopîrlaiţă, şopîrliţă, busuioc-roşu, busuioc-sălbatic, (reg.) şopîrlariţă, iarbă-neagră; busuioc-roşu (Prunella vulgaris) = şopîrlaiţă, şopîrliţă, busuioc-de-cîmp, busuioc-sălbatic, (reg.) şopîrlariţă, iarbă-neagră; busuioc-roşu (Amaranthus caudatus) = (reg.) bujor, moţul-curcanului, nasul-curcanului; busuioc-sălbatic (Prunella vulgaris) = şopîrlaiţă, şopîrliţă, busuioc-de-cîmp, busuioc-roşu, (reg.) şopîrlariţă, iarbă-neagră.3. adj. v. tămîios.
busuioc-de-cîmp	s.	v. APĂRĂTOARE.
busuioc-de-pădúre	s.	v. SOVÎRF.
busuioc-domnésc	s.	v. REZEDĂ. ROZETĂ.
busuioc-sălbátic	s.	v. LUPOAIE.
busuiocul-cérbilor	s.	v. APĂRĂTOARE.
busuiocul-feciórilor	s.	v. SOVÎRF.
busuiocul-fételor	s.	v. CALOMFIR.
busuiocul-sfíntelor	s.	v. CALOMFIR.
busuiocul-stúpului	s.	v. MĂTĂCINĂ. MELISĂ. ROINIŢĂ.
busurmán	s.	v. MAHOMEDAN. MUSULMAN.
buş	s.	v. PUMN.
búşcă	s.	v. GURĂ. ÎMBUCĂTURĂ. ÎNGHIŢITURĂ. MUŞCĂTURĂ.
buşí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎMBRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI. TRÎNTI.
buşní	vb.	v. ERUPE. IRUPE. IZBUCNI. MUSTI. NĂVĂLI. RĂBUFNI. ŢÎŞNI.
BUŞON FUZÍBIL	s.	(FIZ.) patron.
buşós	adj.	v. BOLOVĂNOS. GLODUROS. PIETROS.
BUŞTEÁN	s.	1. v. buturugă.2. butuc, (înv. şi reg.) pociumb. (~ rămas în pămînt după tăierea copacului.)
buşteán	s.	v. BUTUC.
buştihán	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
buştihós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
búştină	s.	v. CEAŢĂ. NEGURĂ. PÎCLĂ.
BUT	s.	(ANAT.) coapsă. (~ la animalele rumegătoare.)
BUT	s.	(SPORT) ţintă. (~ la jocul de rugbi.)
but	s.	v. POARTĂ.
BUTAMÍDĂ	s.	v. tolbutamidă.
BUTANÓL	s.	(CHIM.) alcool butilic.

BUTANÓNĂ	s.	v. metiletilcetonă.
butár	s.	v. DOGAR.
BUTÁŞ	s.	(BOT.) (înv. şi reg.) sad, (Mold.) mustăcer.
butărie	s.	v. DOGĂRIE.
BUTĂŞÍRE	s.	butăşit, (înv. şi reg.) săd it. (~ viţei de vie.)
BUTĂŞÍT	s.	v. butăşire.
bútcă	s.	v. CALEAŞCĂ.
butculíţă	s.	v. BĂNUŢ. PĂRĂLUŢĂ.
búte	s.	v. BUTOI. BUTUC. COTOR.
butélcă	s.	v. STICLĂ.
butélie	s.	v. STICLĂ.
BUTÉLNIC	s.	(TEHN.) spiţelnic, (reg.) spiţar. (Cu ~ul se fac găuri mici.)
BUTÉNĂ	s.	(CHIM.) butilenă.
BUTERÓLĂ	s.	(TEHN.) căpuitor. (~ serveşte la nituire.)
butí	vb.	v. ERUPE. IRUPE. IZBUCNI. NĂVĂLI. RĂBUFNI. ŢÎŞNI.
BUTICÁR	s.	(rar) buticist. (~ul are un butic.)
buticíst	s.	v. BUTICAR.
BUTILÉNĂ	s.	v. butenă.
BUTIRÍNĂ	s.	(CHIM.) tributirină.
butlán	s.	v. BUTOIAŞ.
butnár	s.	v. DOGAR.
butnăríe	s.	v. DOGĂRIE.
butnărít	s.	v. DOGĂRIE.
butoánă	s.	v. BUTOI.
butoáră	s.	v. SCORBURĂ.
butoárcă	s.	v. SCORBURĂ.
BUTÓI	s.	(pop.) poloboc, (reg.) bute, butoană. (Un ~ cu vin.)
BUTOIÁŞ	s.	(pop.) polobocel, (reg.) butlan, (Mold. şi Bucov.) balercă. (Un ~ cu ţuică.)
BUTÓN	s.	capsă. (Un ~ la mănuşă.)
BUTONIÉRĂ	s.	cheotoare, (rar) încheietoare, (prin Transilv.) babă. (~ la o haină.)
butorí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFRE-DELI. STRĂPUNGE.
BUTÚC	s.	1. v. buturugă.2. v. buştean.3. tăietor, trunchi, (rar) tăiş, (reg.) tăiuş, (Transilv. şi Bucov.) lemnar. (~ de spart lemne.)4. (TEHN.) bedreag, scaun de cioplit. (Un ~ al rotarului.)5. scaun, trunchi. (~ de măcelărie.)6. obadă, (reg.) tumurug, (înv.) dibă, gros. (~ de tortură.)7. (TEHN.) (pop.) căpăţînă, (reg.) bucium, buştean, bute, creier. (~ la roată.)8. (TEHN.; la pl.) plazuri (pl.), tălpi (pl.), (reg.) craci (pl.)., drugi (pl.), fofeze (pl.), grindeie (pl.), lemne (pl.), tălpeţi (pl.). (~ la războiul de ţesut.)9. (TEHN.) pat, picior, scaun, strat, talpă, (reg.) pitrucă, stîrciog. (~ la sucală, la vîrtelniţă.)
butúc	s.	v. BUCIUM. CEAFĂ.
BUTUCĂNÓS	adj.	grosolan, necioplit, (reg.) butucos. (Un obiect ~.)
butucós	adj.	v. BUTUCĂNOS. GROSOLAN. NE-CIOPLIT.
bútură	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT. MIŞINĂ. SCORBURĂ.
buturós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.

BUTURÚGĂ	s.	buştean, butuc, ciot, (pop.) bucium, teşitură, (reg.) boancă, buştihan, butură, ciomp, ciuteică, gros, (prin Ban. şi Transilv.) bălvan, (Mold.) ciotcă, (Olt.) ciumpan, (prin Mold.) lostopană, (Olt. şi Ban.) turugă, tutuc. (Pune o ~ pe foc.)
buzá	vb.	v. OLĂRI. TEŞI.
buzát	adj.	v. ADEMENIT. AMĂGIT. ÎNŞELAT. PĂCĂLIT. PROSTIT. TRIŞAT.
BÚZĂ	s.	1. (ANAT.) (înv.) usnă. (~ de sus.)2. buză inferioară v. labium; buză superioară v. labrum.3. gură, (înv. şi reg.) usnă. (~ a unui pahar, a unui vas.)
búză	s.	v. ASCUŢIŞ. LAMĂ. LIMBĂ. MARGINE. TĂIŞ.
BÚZĂR	s.	(FIZ.) vibrator. (~ în telefonie.)
BUZDUGÁN	s.	1. (înv.) topuz. (~ul era semn al puterii domneşti.)2. (BOT.; Sparganium ramosum) (reg.) şovar, capul-ariciului.
buzdugán	s.	v. COCEAN.
buzdúră	s.	v. CIOARSĂ.
buzeránt	s.	v. HOMOSEXUAL. INVERTIT. PEDE-RAST.
BUZUNÁR	s.	(prin Transilv. şi Maram.) jeb. (~ la vestă.)
BUZUNĂRÁŞ	s.	buzunărel.
BUZUNĂRÉL	s.	v. buzunăraş.
ca	adv.	v. APROAPE. APROXIMATIV. CAM. CIRCA. VREO.
CA	adv., prep., conj.	1. adv. decît. (E mai în vîrstă ~ el.)2. adv., prep. cît. (E înalt ~ bradul.)3. cît, cum, precum. (Noi ~ şi ei...)4. adv. drept. (Socoteşte-te ~ absent.)5. conj. prep. de, drept, pentru, spre. (~ încercare.)6. prep. drept, (înv. şi reg.) spre. (Cere ~ răsplată ...)
cabálă	s.	v. COMPLOT. CONJURAŢIE. CONSPI-RAŢIE. INTRIGĂ. MAŞINAŢIE. UNELTIRE.
CABALÍN	adj.	(ZOOL.) cavalin. (Rasă ~.)
CABALÍNĂ	s.	v. cal.
cabalístic	adj.	v. MAGIC. MISTERIOS. NECLAR. OBSCUR. TAINIC.
CABARGÁ	s.	(BIOL.) mosc. (Miros de ~.)
cabáz	s.	v. BUFON. ILUZIONIST. MĂSCĂRICI. PAIAŢĂ. PRESTIDIGITATOR. SCAMATOR.
cabazlîc	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GHIDUŞIE. GIUM-BUŞLUC. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
CABINĂ SPAŢIÁLĂ	s.	capsulă cosmică.
CABINÉT	s.	v. consiliu de miniştri.
cabinét	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
CABLÁJ	s.	v. cablare.
CABLÁRE	s.	cablaj.
CÁBLU	s.	fir. (~ electric.)
cabotináj	s.	v. CABOTINISM.
CABOTINÍSM	s.	(rar) cabotinaj. (~ul unui actor.)
CABRÁJ	s.	v. cabrare.
CABRÁRE	s.	cabraj. (~ a unui patruped.)
CABRIOLÉTĂ	s.	şaretă, (rar) tilburi. (~ a unei ferme.)
cabulipsí	vb.	v. BINEVOI.
cáca	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
cacadîr	s.	v. MĂCEŞ. TRANDAFIR SĂLBATIC.

cacaotiér	s.	v. ARBORE DE CACAO.
cacealmá	s.	v. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PĂCĂLEALĂ.
caciorí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
CACOFONÍE	s.	(LINGV.) (rar) cacofonism. (A folosit o ~)
cacofoníSm	s.	v. CACOFONIE.
CACÓM	s.	v. hermină.
CACTACÉE	s.	(BOT.) cactee. (Cactusul este o ~.)
CACTÉE	s.	v. cactacee.
cadastráj	s.	v. CADASTRARE.
CADASTRÁRE	s.	(rar) cadastraj. (~ unei suprafețe funciare.)
CADÁSTRU	s.	carte funciară, carte funduară, (rar) tabelă, (Transilv.) telechim, (în trecut, în Transilv.) urbariu. (Teren înscris în ~.)
CADÁVRU	s.	corp, hoit, leş, mortăciune, stîrv, trup, (reg.) stîrvină, (Transilv.) hanț, (înv., în Transilv.) dabilă. (I-a găsit ~ul într-o văgăună.)
CÁDĂ	s.	1. baie, vană, (înv. şi pop.) scăldătoare, (înv. şi reg.) scăldătură, (Mold., Bucov. şi Transilv.) feredeu, (Transilv., Ban. şi Mold.) scaldă, (prin Transilv.) şiroadă. (A intrat în ~ să se îmbăieze.)2. v.
CADENȚÁ	vb.	a ritma. (A ~ un vers.)
CADENȚÁT	adj.	ritmat, ritmic. (Versuri ~; melo-die ~.)
CADÉNȚĂ	s.	1. v. frecvență.2. măsură, ritm, rit-mică, tact, (înv.) timp. (~ a unei melodii.)3. v. ritm.
CADÉT	s.	(MIL.) iuncher. (~ul se pregătea spre a deveni ofițer.)
CADÎNĂ	s.	odaliscă. (~ într-un harem.)
cadînă	s.	v. TURCOAICĂ.
CADÓU	s.	atenție, dar, surpriză, (înv., pop. şi fam.) peşcheş, (pop.) plocon, (înv.) cinste, dăruşag, prezent, prosfora. (I-a făcut un ~ splendid.)
CADRÁ	vb.	1. v. cuveni.2. v. potrivi.
CADRAN SOLÁR	s.	v. ceas solar.
cádră	s.	v. TABLOU.
CÁDRU	s.	1. v. ramă.2. v. cercevea.3. v. pervaz.4. v. suport.5. v. mediu.6. v. privelişte.7. v. decor.8. v. domeniu.9. (la pl.) v. personal.
cadúc	adj.	v. DEMODAT. DEPĂŞIT. DESUET. ÎNVECHIT. NETRAINIC. PERIMAT. ŞUBRED. VECHI.
caducitáte	s.	v. ŞUBREZENIE.
CAFEÁ	s.	v. lupin.
cafeá	s.	v. CAFELUȚE.
cafea nemțeáscă	s.	v. FILTRU. ŞVARȚ.
CAFELÚȚE	s. pl.	(BOT.; Lupinus albus şi varius) lupin, (reg.) cafea.
CAFENÍU	adj.	castaniu, maro, (pop.) căcăniu. (De culoare ~.)
cáfer	s.	v. CĂPRIOR.
caféu	s.	v. ARBORE DE CAFEA.
caftí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
CAFÚZO	s.	v. sambo. (~ este descendentul provenit din căsătoria unui amerindian cu un negrid sau cu un mulatru.)
cahárcă	s.	v. CĂLIFAR.
caíd	s.	v. ARHIVĂ. CATASTIF. CONDICĂ. REGISTRU.

CAIÉT	s.	1. (Ban. şi sudul Transilv.) propis, (Tran-silv.) tecă, (înv.) tartaj. (~ de şcoală.)2. caiet de notiţe v. maculator.
cáilă	s.	v. GAIE.
CAIMÁC	s.	(pop.) spumă, (reg.) smîntînă, (înv., în Transilv.) soboră. (~ de la laptele fiert.)
caimác	s.	v. FLOARE.
caimacám	s.	v. REGENT.
cáinic	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
CAINOZÓIC	adj., s.	v. neozoic.
CAÍS	s.	(BOT.; Armeniaca vulgaris) (prin Transilv.) măgdălan, tenghere, (prin nordul Transilv.) tinghirel.
CAÍSĂ	s.	(BOT.) (prin Transilv.) măgdălană, tinghirea.
CAL	s.	1. (ZOOL.) cabalină, (pop. şi depr.) mărţînă.2. (IHT.) cal-de-mare (Hippocampus hippocampus) v. căluţ-de-mare.3. (TEHN.) căluşel, război. (~ la moara de vînt.)4. (TEHN.) scaun. (~ la scă-unoaie.)
CALÁ	vb.	(TOP., TEHN.) a orizontaliza. (~ un aparat topografic de vizare.)
CALABALÎC	s.	v. boarfe (pl.).
calabalîc	s.	v. BAGAJ. BALAMUC. GĂLĂGIE. GLOATĂ. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. MUL-ŢIME. NOROD. PLEBE. POPOR. PROSTIME. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. VULG. ZARVĂ. ZGO-MOT.
CA-LA-BREÁZA	s.	breaza (art.), ungureasca (art.), de doi. (Dansul popular românesc ~.)
calafát	s.	v. CHINGĂ. STINGHIE.
CALAICÁN	s.	v. sulfat feros.
CALÁJ	s.	v. pescaj.
calamandrós	s.	v. DEBANDADĂ. DERANJ. DEZ-ORDINE. DEZORGANIZARE. HAOS. NEORÎN-DUIALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
CALAMÍNĂ	s.	(MIN.) hemimorfit.
CALAMITÁ	vb.	v. sinistra.
CALAMITÁT	adj.	v. sinistrat.
CALAMITÁTE	s.	v. dezastru.
calapăr	s.	v. CALOMFIR. SLĂBĂNOG.
CALAPÓD	s.	1. (reg.) tălpălău. (~ pentru încălţă-minte.)2. şan. (~ pentru cizme.)3. formă, model, tipar, (pop.) calup. (Confecţionat după ~.)
calarábă	s.	v. GULIE.
ca-la-uşa-córtului	s.	v. ZORALIE.
CÁLĂ	s.	(MAR.) hambar, (rar) stivă. (Încărcătura navei comerciale se depozitează în ~.)
CALC	s.	decalc. (Copia pe hîrtie de calc a unui desen se numeşte ~.)
CALCÁN	s.	(IHT.) 1. (Scophthalmus macoticus) (prin Munt.) balîc.2. calcan-mic (Rhombus laevis) = (reg.) pisi.
calcán	s.	v. PAVĂZĂ. SCUT.
CALCANÉU	s.	(ANAT.) (pop.) osul călcîiului.
CALCANTÍT	s.	(CHIM.) sulfat de cupru, (rar) sulfat de aramă, (pop.) piatră-vînătă, (reg.) piatră-mierie, (înv.) vitriol-albastru.
CALCÁR	s.	(GEOL.) piatră-de-var, (reg.) babiţă.
CALCARÓS	adj.	(rar) văros. (Teren ~; apă ~oasă.)
calcavúră	s.	v. PALMĂ.
CÁLCE	s.	v. oxid de calciu.

cálce	s.	v. VAR.
CALCEA-CÁLULUI	s.	(BOT.; Caltha palustris) (reg.) bulbuc, bulbucel, scalce, zlat, capră-nemțească.
calce-máre	s.	v. ROSTOPASCĂ.
calce-mícă	s.	v. GRÎUŞOR. SĂLĂŢEA. UNTIŞOR.
CALCHIÁ	vb.	a decalca. (A ~ o schiță.)
CALCHIÉRE	s.	decalcare. (~ unui desen pe hîrtie de calc.)
CALCÍCOL	adj.	calcifil. (Plantă ~.)
CALCIFERÓL	s.	v. vitamina D2.
CALCIFIÁ	vb.	a se calcifica. (Țesutul s-a ~.)
CALCIFIÁT	adj.	calcificat. (Țesut ~.)
CALCIFICÁ	vb.	v. calcifia.
CALCIFICÁRE	s.	v. calcifiere.
CALCIFICÁT	adj.	v. calcifiat.
CALCIFIÉRE	s.	calcificare. (~ a unei substanțe.)
CALCIFÍL	adj.	v. calcicol.
CALCINÁRE	s.	calcinație. (~ a unei substanțe chimice.)
CALCINÁȚIE	s.	v. calcinare.
CALCITONÍNĂ	s.	v. tirocalcitonină.
CALCOGRAFÍE	s.	(TIPOGR.) tifdruc, tipar adînc.
CÁLCUL	s.	I. 1. (MAT.) socoteală, (înv. şi reg.) socoată, socotință, (Transilv. şi Maram.) sămădaş, (înv.) schepsis, seamă, (înv., în Transilv.) comput. (Face un ~ elementar.)2. (MAT.) calcul statistic v. calculul probabilităților; calculul probabili-tăților = calcul statistic, teoria probabilităților.3. v. calculare.4. (MAT.) v. operație.5. v. evaluare.6. v. intenție. II. (MED.) concrețiune, piatră. (~ la rinichi.)
CALCULÁ	vb.	1. (MAT.) a socoti, (înv. şi pop.) a număra, (reg.) a răvăşlui, (prin vestul Transilv.) a samali, (Transilv. şi Maram.) a sămălui. (~ cît fac 2 ori2.)2. a determina, a fixa, a măsura, a stabili. (~ valoarea unor parametri.)3. v. evalua.4. a aprecia, a potrivi, a socoti. (A ~ ceva din ochi.)
CALCULÁRE	s.	1. calcul, socoteală, socotire, socotit, (rar) calculație, (pop.) răboj, (înv.) sămăluire. (~ anilor calendaristici.)2. determinare, fixare, măsurare, stabilire. (~ valorii unor parametri.)3. v. evaluare.
CALCULÁT	adj.	chibzuit, cumpănit, cumpătat, echilibrat, înfrînat, măsurat, moderat, ponderat, socotit, (prin vestul Transilv.) samalit. (Un om ~; o viață ~.)
CALCULATÓR	s.	(TEHN.) 1. maşină de calcul.2. calculator electronic v. computer.
calculáție	s.	v. CALCUL. CALCULARE. SOCO-TEALĂ. SOCOTIRE. SOCOTIT.
CALCULÓZĂ	s.	(MED.) litiază, piatră. (~ renală, biliară.)
CALD	adj., s.	1. adj. v. încins.2. s. v. căldură.3. adj. v. călduros, gros. (Îmbrăcăminte ~.)4. adj. v. proaspăt.
cald	adj.	v. AFECTUOS. AMABIL. BINEVOITOR. CORDIAL. DEZMIERDĂTOR. DRAG. DRĂGĂS-TOS. DUIOS. IUBITOR. MÎNGÎIETOR. NOU. PRIETENESC. PRIETENOS. RECENT.
CALDARÎM	s.	v. pavaj.
cal-de-ápă	s.	v. LIBELULĂ.
cal-de-iárbă	s.	v. LĂCUSTĂ.
CALDEÍRĂ	s.	v. circ.
cal-de-máre	s.	v. MORSĂ.

CÁLE	s.	1. drum, (înv. şi reg.) potecă. (Îi stă în ~.)2. cale ferată = drum-de-fier, linie-ferată, (pop.) şină, (Transilv., Bucov. şi Ban.) ştrec. (Se deplasează pe ~.)3. (ANAT.) cale aferentă v. cale motoare; cale motoare = cale aferentă.4. direcţie, linie, sens. (Ce ~ va urma această dezvoltare?)5. v. mod.6. filieră, intermediu, mijlocire.7. (ASTRON.) calea lactee = calea-laptelui, (pop.) calea-robilor, drumul-robilor, (reg.) brîul-Cosînzenii, brîul-lui-Dumnezeu, brîul-popii, calea-lui-Troian, calea-orbilor, calea-schiopilor, calea-ţiganului, drumul-laptelui, paiele-ţiganului; Calea-Laptelui v. Calea Lactee.
cále	s.	v. DEPĂRTARE. DISTANŢĂ. MOTIV. PRE-TEXT. SCUZĂ. SPAŢIU.
calea-lui-Troián	s.	v. CALEA LACTEE. CA-LEA-LAPTELUI.
calea-órbilor	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAP-TELUI.
calea-rătăcíţilor	s.	v. ŞARPELE.
calea-róbilor	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAP-TELUI.
CALEÁŞCĂ	s.	(ieşit din uz) echipaj, (pop.) rădvan, (reg.) hinteu, (Mold.) butcă. (Călătorea într-o ~.)
calea-şchiópilor	s.	v. CALEA LACTEE. CA-LEA-LAPTELUI.
calea-ţigánului	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAP-TELUI.
calea-válea	interj.	v. FIE.
calém	s.	v. ADMINISTRAŢIE. CANCELARIE.
CALENDÁR	s.	1. (pop.) cărindar.2. calendar iulian = (pop.) calendar ortodox, calendar vechi.
calendar ortodóx	s.	v. CALENDAR IULIAN.
calendar véchi	s.	v. CALENDAR IULIAN.
CALFATÁ	vb.	v. călăfătui.
CALFATÁRE	s.	v. călăfătuire.
CÁLFĂ	s.	(prin Transilv.) şeged, (înv.) subiect, (germanism înv.) sodal. (~ la un meşter.)
CALIBRÁJ	s.	v. calibrare.
CALIBRÁRE	s.	(TEHN.) calibraj. (~ a unui semi-fabricat.)
calíbru	s.	v. ANVERGURĂ. CALITATE. CATE-GORIE. DIMENSIUNE. FEL. GEN. MĂRIME. MĂSURĂ. NIVEL. PROPORŢIE. SOI. TEAPĂ. VALOARE.
calíc	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.
calíc	s.	v. CERŞETOR. MILOG.
CALÍC	s., adj.	1. s., adj. v. zgîrcit.2. adj., s. v. sărac.
CALICÉNIE	s.	v. zgîrcenie.
calicénie	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
CALICÍ	vb.	1. v. lăcomi.2. v. sărăci.
calicí	vb.	v. CERE. CERŞI. MILOGI. OLOGI. SCHI-LODI.
CALICÍE	s.	v. zgîrcenie.
calicíe	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
CALICIFÓRM	adj.	(ANAT.) circumvalat.
CALICÍME	s.	v. sărăcime.
calicíme	s.	v. CERŞETORIME.
CALÍCIU	s.	1. (BOT.) cupă, (înv.) pahar. (~ul unei flori.)2. v. potir.
calicós	adj.	v. SĂRĂCĂCIOS. UMIL.
CALIFICÁ	vb.	a face, a numi, (fig. şi fam.) a categorisi, (fig.) a eticheta, a taxa. (L-a ~ prost.)
CALIFICÁRE	s.	1. (înv.) calificaţie. (Nu are nici o ~.)2. numire, (fig.) etichetare, taxare. (~ cuiva drept...)
CALIFICÁT	adj.	v. autorizat.

CALIFICATÍV	s.	1. v. epitet.2. v. apelativ.
calificáție	s.	v. CALIFICARE.
caligrafie	s.	v. SCRIERE. SCRIS.
CALIGRAFIÉRE	s.	scriere. (Era talentat la ~ literelor gotice.)
CALÍPTRĂ	s.	(BOT.) piloriză, scufie, zonă apicală. (~ este un țesut protector.)
CALITÁTE	s.	1. v. însuşire.2. însuşire, natură. (~ unui lucru.)3. v. valoare.4. însuşire, virtute, (rar) bun. (Caracterul lui e o ~ de preț.)5. v. nivel.6. v. dar.7. (pop.) mînă. (Făină de ~ a doua.)8. titlu. (Are ~ de inginer.)9. autoritate, cădere, competență, drept, îndreptățire, (înv.) volnicie. (Nu am ~ să mă pronunț.)10. v. funcție.
calîțcă	s.	v. COLIVIE.
CALM	adj., s.	1. adj. domol, liniştit, paşnic, potolit, stăpînit, temperat. (Om ~.)2. adj. flegmatic, imperturbabil, placid. (O fire ~.)3. s. flegmă, imperturbabilitate, placiditate. (~ul unui om flegmatic.)4. adj. calmat, domolit, liniştit, moderat, ponderat, potolit, temperat. (Atitudine ~.)5. s. v. cumpăt.6. s. v. astîmpăr.7. adj. domol, liniştit, molcom, netulburat, paşnic, potolit, tihnit, (înv.) păciuit, (fig.) destins, dulce. (O atmosferă ~.)8. s. v. liniște.9. adj. v. liniștit.10. adj. liniștit, tăcut. (Pe aleile ~.)11. adj. v. ușor.
calm	s.	v. OBLIGEANĂ.
CALMÁ	vb.	1. v. potoli.2. v. alina.3. a (se) domoli, a (se) îmblînzi, a (se) îmbuna, a (se) împăca, a (se) linişti, a (se) potoli, (reg.) a (se) țistui, (înv.) a (se) dezmînia. (Era enervat şi abia a reuşit să-l ~.)4. a (se) domoli, a (se) liniști, a (se) potoli, a (se) stăpîni, a (se) tempera. (Te rog să te ~!)5. v. liniști.6. v.
CALMÁNT	adj., s.	1. adj. alinător, liniştitor, (rar) potolitor, uşurător, (pop.) molcomitor. (O atmosferă ~.)2. s., adj. (FARM.) analgezic, lenitiv, sedativ, tranchilizant. (Antinevralgicul este un ~.)
CALMÁRE	s.	1. v. potolire.2. v. alinare.3. domolire, îmblînzire, îmbunare, împăcare, liniştire, potolire. (~ unei persoane enervate.)4. v. atenuare.
CALMÁT	adj.	1. domolit, îmblînzit, îmbunat, împăcat, liniştit, potolit. (Om ~ după o enervare.)2. v. calm.3. v.
CALMÚC	adj.	(rar) calmucesc. (Populație ~.)
calmucésc	adj.	v. CALMUC.
CALOFILÍE	s.	(LIT.) calofilism. (~ oglindită într-un roman.)
CALOFILÍSM	s.	v. calofilie.
CALOIÁN	s.	(pop.) scaloian, mama-ploaie, Mu-ma-Pădurii. (Cu ~ul se invocă ploaia, în credințele populare.)
CALOMÉL	s.	(CHIM., FARM.) clorură mercuroasă. (~ul are acțiune purgativă.)
CALOMFÍR	s.	(BOT.; Chrysanthemum balsamita) (pop.) calapăr, (reg.) busuiocul-fetelor, busu-iocul-sfintelor, izma-Maicii-Preciste.
CALOMNÍA	vb.	a (se) bîrfi, a (se) blama, a (se) cleveti, a (se) defăima, a (se) denigra, a (se) discredita, a (se) ponegri, (livr.) a (se) detracta, a (se) vitupera, (înv. şi pop.) a (se) ocărî, (pop.) a (se) huli, a (se) năpăstui, a (se) povesti, (prin Olt.) a (se) publica, (înv.) a (se) balamuți, a (se) măscări, a (se) mozaviri, a (se) pohlibui, a (se) po-nosi, a (se) ponoslui, a (se) prilesti, a (se) vrevi, (fam. fig.) a (se) încondeia, (pop. fig.) a (se) înnegri. (Îl ~ pe nedrept.)
CALOMNIÁT	adj., s.	bîrfit, defăimat, denigrat, discreditat, ponegrit, (pop.) năpăstuit, (fam. fig.) încondeiat. (Om ~.)
calomniatór	adj.	v. BÎRFITOR. CALOMNIOS. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR. PONEGRITOR.
CALOMNIATÓR	adj., s.	bîrfitor, clevetitor, defăi-mător, denigrator, ponegritor, (livr.) detractor, (pop.) hulitor, (înv.) balamut, clevetnic, nă-păstuitor, ponosluitor, (turcism înv.) mozavir. (E un ~ ordinar.)
CALOMNÍE	s.	v. calomniere.

CALOMNIÉRE	s.	bîrfă, bîrfeală, bîrfire, bîrfit, ca-lomnie, cleveteală, clevetire, clevetit, defăimare, denigrare, discreditare, ponegreală, ponegrire, şoaptă, (pop.) hulă, hulire, năpăstuire, pîră, (înv. şi reg.) ponosluire, (Ban.) tonocie, (înv.) bala-muție, catigorie, clevetă, mozavirie, (fam. fig.) încondeiere, înnegrire. (O ~ ordinară.)
CALOMNIÓS	adj., adv.	1. adj. bîrfitor, clevetitor, defăimător, denigrator, ponegritor, (rar) calom-niator, (pop.) prost, (înv.) mozavirnic. (Afirmații ~oase.)2. adv. defăimător, denigrator, rău. (Vorbeşte ~ de ei.)
CALORIE MÁRE	s.	v. kilocalorie.
CALORIFÉR	s.	radiator. (Nu s-a încălzit ~ul.)
CALORIFÚG	s.	(FIZ.) termoizolant, termoizolator, izolant termic.
CALORIZÁRE	s.	v. alitare.
CALÓTĂ	s.	1. (prin Transilv.) pup, scăfîrlie, (Maram.) tichie. (~ a unei pălării.)2. (GEOL.) calotă glaciară = inlandsis.
calp	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FALSIFICAT. FARISEIC. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
calpuzán	s.	v. ESCROC. HOȚ. IMPOSTOR. ÎNŞE-LĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
calpuzanlîc	s.	v. ESCROCHERIE. HOȚIE. IMPOSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞME-CHERIE.
CALTABÓŞ	s.	(Transilv.) maioş, (Transilv. şi Ban.) măietic, sîngerete. (Mănîncă ~ cu muştar.)
cal-turtít	s.	v. LIBELULĂ.
calțavétă	s.	v. JARTIERĂ.
cálul	s.	art. v. LEUL.
calul-drăculuí	s.	v. LIBELULĂ.
calul-pópii	s.	v. LIBELULĂ.
calúp	s.	v. CALAPOD. FORMĂ. MODEL. TIPAR.
CALVÁR	s.	1. v. chin.2. v. tortură.
CALVÍN	adj., s.	(BIS.) 1. adj. calvinesc, calvinist, reformat. (Biserica ~; cultul ~.)2. s. calvinist, reformat. (~ii s-au desprins din catolicism.)
CALVINÉSC	adj.	v. calvin.
calviní	vb.	v. CALVINIZA.
CALVINÍST	adj., s.	(BIS.) 1. adj. v. calvin.2. s. v. cal-vin.
CALVINIZÁ	vb.	(BIS.) (înv.) a (se) calvini.
CALVIȚÍE	s.	v. chelie.
CAM	adv.	1. v. aproximativ.2. v. oarecum.3. nițel, puțin. (E ~ bolnav.)4. v. prea.5. v. mai.
cámai	adv.	v. CAM. MAI.
CAMAIÉU	s.	(PICT.) grisai.
CAMARÁD	s.	tovarăş, (reg., mai ales în Ban. şi Transilv.) ortac, (prin Transilv. şi Ban.) tărşag, (înv.) cardaş, tovărăşie. (~zi de arme, de drum.)
camarád	s.	v. COLEG.
CAMARADERÉSC	adj.	v. colegial.
CAMARADERÍE	s.	v. colegialitate.
CAMARADERÉŞTE	adv.	colegial, tovărăşeşte. (Se poartă ~.)
camátnic	s.	v. CĂMĂTAR.

CÁMĂTĂ	s.	(FIN.) dobîndă, procent, (înv. şi reg.) mită, (reg.) mîzdă, (înv.) aslam, interes, uzură. (~ luată de cămătar pentru banii împrumutaţi cuiva.)
CÁMBIE	s.	1. v. bilet la ordin.2. v. poliță.
cambrá	vb.	v. ARCUI. CURBA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI.
cambrát	adj.	v. ARCUIT. CURB. CURBAT. ÎNCO-VOIAT. ÎNDOIT.
CÁMBULĂ	s.	(IHT.; Pleuronectes flesus) (rar) limbă.
cámeniță	s.	v. CĂMIN. CUPTOR. SOBĂ. VATRĂ.
cameleónic	adj.	v. INCONSECVENT.
cameleonísm	s.	v. INCONSECVENȚĂ.
CÁMERĂ	s.	1. încăpere, odaie, (pop.) sală, (înv. şi reg.) sobă, (reg.) casă, (înv.) cămară, stanță. (Apartament cu două ~.)2. cameră de culcare v. dormitor; cameră de primire v. salon.3. (POL.) adunare legislativă. (S-au convocat ~ele reunite ale parlamentului.)
cameriér	s.	v. FECIOR. LACHEU. VALET.
*CAMERÍST	s.	(ieşit din uz) odăiaş. (~ul îngrijea camerele dintr-o instituție.)
CAMERÍSTĂ	s.	subretă. (Doamna a angajat o ~.)
CAMERTÓN	s.	(MUZ.) (pop.) muzicuță. (~ul serveşte la acordarea instrumentelor muzicale.)
CAMIÓN	s.	v. autocamion.
CAMIONAGÍU	s.	camionar. (~ul i-a adus lemnele acasă.)
CAMIONÁR	s.	v. camionagiu.
CAMIONÉTĂ	s.	v. autocamionetă.
camizól	s.	v. SCURTEICUȚĂ.
CAMPADÚRĂ	s.	(reg.) bagea, bageacă, cubea, cucumea, cucuvaie, fumar, hogeag, marghioță, ursoaie, ochiul podului. (Prin ~ iese fumul din unele case ţărăneşti arhaice.)
CAMPAMÉNT	s.	(MIL.) lagăr, tabără, (înv.) sălaş, tabie. (~ al unui regiment.)
campanúle	s. pl.	v. CLOPOȚEI.
campéstru	adj.	v. CÎMPENESC. PASTORAL. PATRIARHAL. RURAL. RUSTIC. ȚĂRĂNESC.
CAMUFLÁ	vb.	a masca. (~ geamurile în timp de război.)
camuflá	vb.	v. ASCUNDE. DISIMULA. TĂINUI.
CAMUFLÁJ	s.	v. camuflare.
CAMUFLÁRE	s.	camuflaj, mascare. (~ a geamu-rilor, pentru a nu se zări lumina din interior.)
camufláre	s.	v. DISIMULARE.
CAMUFLÁT	adj.	1. v. acoperit.2. v. secret.
camuflát	adj.	v. DISIMULAT.
CANÁF	s.	v. ciucure.
CANÁL	s.	1. conductă, tub, (înv.) jgheab, sulinar. (~ pentru scurgerea unui fluid.)2. (ANAT.) v. conduct.3. (ANAT.) canal central v. canal epen-dimar; canal cohlear v. cohlee; canal ependimar = canal central; canal medular = canal rahidian; canal rahidian v. canal medular; canal urinar v. uretră.
CANÁLE	s. pl.	(BOT.; Impatiens balsamina) (rar) balsamine (pl.), (reg.) canaluțe (pl.), copăcei (pl.), piersicel, lemn-de-apă.
CANÁLIE	s.	hahaleră, pramatie, puşlama, secătură.
canalizá	vb.	v. DIRIJA. ÎNDREPTA.
CANALIZÁRE	s.	(rar) canalizație. (Aveți ~ pe stradă?)
canalizáție	s.	v. CANALIZARE.

canalúțe	s. pl.	v. CANALE.
canará	s.	v. BANDĂ. BULUC. CEATĂ. CÎRD. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULȚIME. PÎLC. STÎNCĂ. STOL.
canaríță	s.	v. CORNUȚ.
CÁNĂ	s.	(reg.) canceu, (Transilv. şi Ban.) cănată, (Ban., Transilv. şi Olt.) şol, (prin Transilv.) şolnă. (O ~ de apă.)
CÁNĂ	s.	v. belşiță.
CANCÁN	s.	(COR.) french-cancan.
CANCELÁR	s.	v. prim-ministru. (În unele state, primul-ministru se numeşte ~.)
CANCELÁRIE	s.	(IST.) (înv.) calem, grămăticie, scriitorie. (~ în vechile instituții administrative.)
cancelárie	s.	v. BIROU.
CÁNCER	s.	(MED.) neoplasm, tumoare malignă, (rar) neoplazie, (pop.) rac, (Transilv.) şui, (înv.) schir.
cáncer	s.	v. RAC.
CANCERIGÉN	adj.	(MED.) oncogen.
CANCEROGENÉZĂ	s.	v. carcinogeneză.
CANCEROLÓG	s.	(MED.) oncolog. (Un reputat ~.)
CANCEROLÓGIC	adj.	v. oncologic. (Tratament ~.)
CANCEROLOGÍE	s.	v. oncologie.
cancéu	s.	v. CANĂ. CANCIOC. CĂUŞ. URCIOR.
canci	adv.	v. NIMIC.
CANCIÓC	s.	(TEHN.) căuş, (reg.) canceu, Iingură. (~ al zidarului.)
CÁNDEL	s.	1. (pop.) zahăr de gheață. (Suge o bucată de ~.)2. candel negru = miambal.
CANDELÁBRU	s.	policandru. (~ cu 6 brațe.)
candela-cérului	s.	v. STEAUA POLARĂ.
CÁNDELĂ	s.	(BIS.) (înv.) prisnă. (La icoană ardea o ~.)
candelúță	s.	v. CĂLDĂRUŞĂ.
CANDÍD	adj.	1. v. inocent.2. v. ingenuu.
CANDIDÁ	vb.	a concura, (rar) a compeți, (înv.) a concurge. (~ la un post.)
CANDIDÁT	s.	1. competitor, concurent. (Sînt mulți ~ți la postul de ...)2. v. pretendent.
CANDOÁRE	s.	1. v. inocență.2. v. ingenuitate.
candríu	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
candríu	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DES-CREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
CANEÁ	s.	cep, (rar) tiplu, (reg.) slăvină, tapă, (Transilv.) pipă, (Ban. şi Transilv.) şaitău, (Transilv.) şurub, (prin Maram. şi Transilv.) şurubar. (~ la un butoi.)
CANELÚRĂ	s.	(TEHN.) nut, renură. (~ pentru asamblarea unor piese.)
CANGRENÁ	vb.	(MED.) a se necroza, a putrezi, (livr.) a se mortifica. (Un țesut care se ~.)
CANGRENÁRE	s.	(MED.) necrozare, putrezire, (livr.) mortificare. (~ a unui țesut.)
CANGRENÁT	adj.	(MED.) necrozat, putred, putrezit, (rar) necrotic, (livr.) mortificat.
CANIBÁL	s.	antropofag, (pop.) căpcăun.
CANIBALÍSM	s.	antropofagie.
CANICULÁR	adj.	(MET.) arzător, dogorîtor, fierbinte, torid, tropical, zăpuşitor, (reg.) zădufos, zăpuşit, (prin Ban. şi Olt.) pripitor. (O zi ~; soare ~; căldură ~.)

CANÍCULĂ	s.	(MET.) arşiță, călduri (pl.), dogoare, dogoreală, fierbințeală, înăbuşeală, năbuşeală, năduf, năduşeală, pîrjol, pojar, toropeală, zăduf, zăpuşeală, (livr.) torpoare, (pop.) arsură, vipie, (reg.) buhoare, cocăt, crăpăt, năplăială, pîclă, prepăt, prigoare, puhăială, zăpuc, (prin Ban.) arsoare, (Ban. şi Transilv.) friptoare, (prin Olt.) japsă, (Ban.) pripeală, (înv.) ars, pripec, (fig.) cuptor, jar. (~ zilelor de vară.)
CANÍN	adj., s.	1. adj. (ZOOL.) (rar) cîinesc. (Rasa ~.)2. s. (ANAT.) colț.
CANÍȚIE	s.	(BIOL.) căruntețe, căruntețală, (rar) căruncție. (~ părului unei persoane.)
cániv	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
CANÓN	s.	1. v. ritual.2. lege, normă, regulă, tipic. (Un ~ al artei clasice.)3. v. penitență.4. v. tor-tură.5. (BIS.) cîntare, glas. (Corul cîntă un ~.)6. (MUZ.) imitație.7. (MUZ.) v. monocord.
CANONÁDĂ	s.	(MIL.) (înv.) puşcărire, tunărire. (O ~ de artilerie.)
canoneálă	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
CANONÍ	vb.	1. v. tortura.2. v. strădui.
CANÓNIC	adj.	v. normativ.
canoniér	s.	v. ARTILERIST. TUNAR.
canonít	adj.	v. CHINUIT. CONSUMAT. FRĂ-MÎNTAT. MUNCIT. NECĂJIT. TRUDIT. ZBU-CIUMAT.
CANONIZÁ	vb.	v. sfinți.
CANONIZÁRE	s.	v. sfințire.
CANONIZÁT	adj.	v. sfințit.
canotá	vb.	v. LOPĂTA. VÎSLI.
canotiér	s.	v. CANOTOR.
CANOTÓR	s.	(SPORT) (rar) canotier.
CANT	s.	(TEHN.) muchie. (~ al unei piese.)
CANTÁBIL	adj.	(MUZ.) melodios, muzical. (O structură ~.)
CANTABILITÁTE	s.	melodicitate, muzicalitate. (~ unor versuri.)
cantalóş	s.	v. PEPENE.
cantalúp	s.	v. PEPENE.
CANTARÍDĂ	s.	(ENTOM.; Lytta vesicatoria) gîn-dac-de-frasin, (reg.) cățelul-frasinului, gîn-dac-de-turbă, mîța-popii.
CANTITÁTE	s.	1. cîtime, mărime, (înv.) cătățime. (O anumită ~ măsurabilă.)2. v. număr.3. v. sumă.4. v. volum.5. cantitate de electricitate v. sarcină electrică; cantitate de mişcare v. impuls.
CÁNTO	s.	(MUZ.) cînt. (Clasa de ~.)
CANTONÁ	vb.	(MIL.) (înv.) a tăbărî. (Trupele au ~ într-o comună.)
CANTONAMÉNT	s.	1. (MIL.) tabără, (reg.) staniște. (~ al oştilor.)2. (SPORT) tabără. (~ul de box de la Sinaia.)
CANTONIÉR	s.	(Maram., Transilv. şi Bucov.) paler. (~ul întreține un sector de şosea sau de cale ferată.)
cántor	s.	v. CÎNTĂREȚ. DASCĂL. DIAC. PARACLI-SER. PSALT. ȚÎRCOVNIC.
CAP	s.	1. (ANAT.) (pop., fam. şi depr.) căpățînă, devlă, scăfîrlie, (reg.) boacă, (fig. şi depr.) bostan, dovleac, glavă, tărtăcuță, tigvă, (arg.) moacă, tabacheră. (~ al omului.)2. v. avers.3. v. persoană.4. cap încoronat v. rege.5. (ENTOM.) cap-de-mort (Acherontia atropos) = strigă, fluture-cap-de-mort, (reg.) strigoiaş, buha-ciumei, capul-lui-Adam, fluturul-morții, suflet-de-strigoi, sufletul-morților.6. v. comandant.7. v. corifeu.8. v. frunte.9. frunte, început. (~ul coloanei.)10. v. capăt.11. capăt, căpătîi, extremitate. (La ~ul patului.)12. v. căpătîi.13. v. extremitate.14. v. capăt.15. v. vîrf.16. v. cioc.17. (reg.) frunte. (~ la scaunul dulgherului.)18. v. căpățînă.19. (TEHN.) cap pierdut v. maselotă.

cap	s.	v. ARTICOL. BAZĂ. CALE. CAPITOL. CAUZĂ. CHIP. CONSIDERENT. CÎNT. DEŞTEPTĂCIUNE. ESENŢĂ. FEL. FORMĂ. FUNDAMENT. GÎNDIRE. INTELECT. INTELIGENŢĂ. ÎNŢELE-GERE. JUDECATĂ. MANIERĂ. MEMORIE. METODĂ. MIJLOC. MINTE. MOBIL. MOD. MODALITATE. MOTIV. PARAGRAF. POSIBILITATE. PRICEPERE. PRICINĂ. PRILEJ. PROCEDARE. PROCEDEU. PROCEDURĂ. PUNCT. PUTINŢĂ. RAŢIUNE.
CAPÁBIL	adj.	1. v. competent.2. v. avizat.3. v. apt.
CAPÁC	s.	1. (înv. şi pop.) pleoapă, (reg., mai ales în Mold.) pocriş. (Doniţă cu ~.)2. (pop.) pleoapă. (~ la
capác	s.	v. CARAPACE. ŢEST.
CAPACITÁTE	s.	1. v. volum.2. cubaj, volum. (~ a unei incinte.)3. v. gabarit.4. forţă, posibilitate, putere, putinţă, (înv.) puterinţă, puternicie. (~ de a face ceva.)5. potenţial. (~ de muncă.)6. v. fa-cultate.7. competenţă, destoinicie, pregătire, pricepere, seriozitate, valoare, vrednicie, (înv. şi pop.) hărnicie, (înv.) practică, volnicie. (Demonstrează o mare ~ în...)
CÁPĂT	s.	1. v. extremitate.2. v. vîrf.3. v. cap.4. v. extremitate.5. v. căpătîi.6. v. flanc.7. cap, final, fine, încheiere, sfîrşit, (înv.) concenie, coneţ, cumplire, săvîrşit, sfîrşenie, sfîrşitură, termen. (A dus-o cu
CAPCÁNĂ	s.	cursă, prinzătoare, (reg.) clapcă, (înv.) silţă, (înv., în Olt., Ban. şi Transilv.) clucsă. (~ de prins vulpi.)
capcánă	s.	v. CUCĂ.
cap-de-bóu	s.	v. TAURUL.
cap-de-cocóş	s.	v. DULCIŞOR.
CAPELÁRE	s.	(MAR.) capelatură. (~ a parîmei de catarg.)
CAPELATÚRĂ	s.	v. capelare.
CAPÉLĂ	s.	(BIS.) paraclis. (~ într-un cimitir.)
capélă	s.	v. FANFARĂ. MUZICĂ.
cápeş	adj.	v. ÎNCĂPĂŢÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
cápete	s. pl.	v. CAPITAL.
CÁPIE	s.	v. cenuroză.
CAPILAROCONSTRÍCŢIE	s.	(FIZIOL.) vasocon-stricţie.
CAPILARODILATÁŢIE	s.	(FIZIOL.) vasodilatare, vasodilataţie.
*CÁPIŞTE	s.	(înv.) idolniţă. (~ închinată idolilor.)
CAPITÁL	adj.	1. v. esenţial.2. v. majuscul.
CAPITÁL	s.	(EC.) (pop.) capete (pl.), (înv.) sermaia. (A pierdut din ~.)
capitál s.v. BAN.		
CAPITÁLĂ	s.	1. (înv.) mitropolie, scaun, taht, (rusism înv.) stoliţă. (~ unei ţări.)2. reşedinţă. (~ de judeţ.)
CAPITÁLĂ	s.	v. majusculă.
CAPITALISM MONOPOLÍST	s.	(EC. POL.) impe-rialism.
CAPÍTOL	s.	(înv.) cap, glavă, pont, rubrică, zăloagă. (Un ~ dintr-o carte, dintr-un text.)
CAPITONÁ	vb.	v. tapisa.
capitonáj	s.	v. CAPITONARE. ÎMBRĂCARE. TAPISARE.
CAPITONÁRE	s.	v. tapisare.
CAPITONÁT	adj.	tapisat.
CAPITULÁ	vb.	(MIL.) a ceda, a se preda, (înv.) a se închina. (Cetatea a ~.)
capitulá	vb.	v. ABANDONA. CEDA. RENUNŢA.
CAPITULÁRE	s.	(MIL.) cedare, predare, (înv.) închinare. (~ cetăţii.)
capituláre	s.	v. CEDARE. RENUNŢARE.

cápiu	adj.	v. AMEŢIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. NĂUC. NĂUCIT. TÎMPIT. ZĂPĂCIT.
CAPÎNTÓRTURĂ	s.	(ORNIT.; Jynx torquilla) (reg.) sucitoare, vîrtecap.
CAPORÁL	s.	(MIL.) (pop.) căprar. (Un ~ şi un sergent.)
CAPÓT	s.	halat. (Purta prin casă un ~.)
capotáj	s.	v. CAPOTARE.
CAPOTÁRE	s.	(rar) capotaj. (~ a unui vehicul.)
capoţél	s.	v. SCURTEICUŢĂ.
capra-dráculuí	s.	v. BERBECEL. LUPUL-VRĂ-BIILOR. MĂRĂCINAR. PIETROŞEL. SFRÎNCIOC.
CÁPRĂ	s.	1. (ZOOL.) capră de munte v. capră-neagră; capră-neagră (Rupicapra rupicapra) = capră de munte, capră-sălbatică; capră-sălbatică v. capră-neagră.2. (art.) (pop.) brezaia (art.), turca (art.). (~ este un joc popular tradiţional dansat de Anul Nou.)3. (reg.) măgar, (Mold. şi Bucov.) crăcană. (~ de tăiat lemne.)4. căprior. (~ este un suport de lemn.)5. v. cleşte.6. v. cum-pănă.
cápră	s.	v. COBILĂ. COMPAS. GREC.
capră-nemţeáscă	s.	v. CALCEA-CALULUI.
cápre	s. pl.	v. ARŞIC.
CAPRICIÓS	adj.	1. v. mofturos.2. v. inconsecvent.3. v. schimbător.
CAPRÍCIU	s.	1. chef, fandoseală, fantezie, fason, fiţă, graţiozităţi (pl.), maimuţăreală, moft, naz, poftă, prosteală, sclifoseală, toană, (pop. şi fam.) pîrţag, scălîmbăială, scălîmbăiere, scălîmbăitură, (pop.) fasoleală, hachiţă, izmeneală, pandalie, (înv. şi reg.) marghiolie, nacafa, pală, (reg.) marghioleală, năbădaie, toancă, zîmbîc, (Transilv.) pont, (Mold., prin Bucov. şi Transilv.) sucă, (înv.) schimonosire, schimonosităra, (grecism înv.) paraxenie, (fam.) bîzdîc, farafastîc, marafet, (fam. fig.) boală, dambla. (N-a fost decît un ~.)2. (MUZ.) fantezie, (rar) ricercar. (Un ~ spaniol.)
CAPRICÓRNUL	s.	art. (ASTRON.) (pop.) căpriorul (art.), ţapul (art.).
CAPRIFÓI	s.	(BOT.; Lonicera) (înv. şi reg.) caşie.
caprifói	s.	v. CREŢUŞCĂ. CUNUNIŢĂ. SALBĂ-MOA-LE. VONICER.
caprilémă	s.	v. CRESON. HRENIŢĂ. URDA-VACII.
caprimúlg	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ.
CÁPSĂ	s.	1. (reg.) patentă. (~ de încheiat un veşmînt.)2. buton. (~ la mănuşi.)
cápsă	s.	v. CUTIE.
capsomán	adj.	v. ÎNCĂPĂŢÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
CAPSÚLĂ	s.	1. (BOT.) măciulie, (reg.) căciulie, (prin Transilv.) bocioacă, bociulie. (~a macului.)2. capsulă suprarenală v. glandă suprarenală.3. (FIZ.) capsulă barometrică = capsulă manometrică; capsulă manometrică v. capsulă barometrică.4. capsulă cosmică v. cabină spaţială.
CAPTÁ	vb.	v. recepţiona.
CAPTALÁN	s.	(BOT.) 1. (Petasites officinalis sau hybridus) (reg.) brusture, cucuruz, podbal, buiedea-ciumei, rădăcina-ciumei, sudoarea-lap-telui;2. captalan-negru (Verbascum nigrum) = (reg.) somnoroasă.
captalán	s.	v. BRUSTURE. CAPTAR. LIPAN.
CAPTÁR	s.	(reg.) captalan. (~ la stupi.)
CAPTÁRE	s.	v. recepţionare.
captáţie	s.	v. CAPTARE. ÎNREGISTRARE. PRIN-DERE. RECEPTARE. RECEPŢIONARE.
CAPTÍV	adj., s.	1. adj. s. v. prizonier.2. s. v. rob.
CAPTIVÁ	vb.	1. (fig.) a înlănţui, a robi, a sub-juga. (Iubirea l-a ~.)2. v. încînta.3. v. pasiona.
CAPTIVÁNT	adj.	1. v. încîntător.2. palpitant.

CAPTIVÁRE	s.	v. încîntare.
CAPTIVÁT	adj.	v. încîntat.
CAPTIVITÁTE	s.	1. v. prizonierat.2. robie, sclavie, (livr.) servitute, (rar) sclavaj, (înv.) pradă, robire, robitură, sclavism, şerbie. (~ evreilor, în anti-chitate.)
CAPTURÁ	vb.	1. v. aresta.2. (MIL.) (înv.) a cuprinde. (A ~ o companie inamică.)3. a prinde (~ un animal sălbatic.)
CAPTURÁRE	s.	1. v. arestare.2. captură, prindere. (~ a unui animal sălbatic.)
CAPTURÁT	adj., s.	v. arestat.
CAPTÚRĂ	s.	1. v. capturare.2. (MIL.) pradă, (înv.) duium, plean, pleaşcă, priză. (~ de război.)
CAPUCHEHÁIE	s.	(IST.) (înv.) chehaia. (~ era reprezentant al domnilor români la Poarta oto-mană.)
capu-cîmpului	s.	v. PIPIRIG.
capul-aríciului	s.	v. BUZDUGAN.
capul-cérbului	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
capul-cîinelui	s.	v. DEDIŢEL.
capul-lui-Adám	s.	v. CAP-DE-MORT. FLUTU-RE-CAP-DE-MORT. STRIGĂ.
CAR	s.	1. car funebru v. dric; car funerar v. dric; car mortuar v. dric.2. (ASTRON.) Carul-Mare = (livr.) Ursa-Mare; Carul-Mic = (livr.) Ursa-Mică.3. (TEHN.) (reg.) căruţă, masă, război, sclai. (~ la joagăr.)
car	s.	v. GRĂMADĂ. MOARĂ. MULŢIME. ŢINTAR.
CARABÁN	s.	v. nasicorn.
carabán	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
carabáş	s.	v. PESCAR.
carabaş-de-máre	s.	v. MARTIN-MARE. PES-CAR-DE-MARE. PESCAR-MARE.
CARABÍNĂ	s.	(prin Transilv. şi Maram.) ştuţ. (A vînat cu ~.)
CARACTÉR	s.	1. v. însuşire.2. v. factură.3. v. fire.4. literă. (Scris cu ~e gotice.)5. v. semn grafic.
CARACTERÍSTIC	adj.	1. definitoriu, distinct, distinctiv, dominant, particular, propriu, specific, tipic, (înv.) însuşit. (Notă, trăsătură ~.)2. v. obiş-nuit.3. v. reprezentativ.4. v. semnificativ.
CARACTERÍSTICĂ	s.	1. v. însuşire.2. (TEHN.) v. parametru.
CARACTERIZÁ	vb.	1. a defini. (Cum l-ai ~ pe X?)2. a individualiza. (Îşi ~ sugestiv personajele.)3. a se autocaracteriza, a se autodefini, a se defini. (Se ~ veridic în memoriile sale.)
CARACTERIZÁRE	s.	1. definire. (~ a unei noţiuni.)2. individualizare. (~ a unui personaj.)
CARACÚDĂ	s.	(IHT.) 1. v. albitură.2. (Carassius carassius) caras, (reg.) obleţ, sorean.
caracudă-colorátă	s.	v. REGINĂ.
caragáţă	s.	v. COŢOFANĂ.
CARAGHIÓS	adj.	1. v. buf.2. ridicol, (Maram.) ciuf, (fam. şi ir.) nostim. (E cam ~ îmbrăcat.)3. v. comic.
CARAGHIOSLÎC	s.	v. bufonerie.
caraghióz	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAŢĂ.
CARAMBÓL	s.	(rar) carambolaj. (~ la jocul de biliard.)
caramboláj	s.	v. CARAMBOL.
CARAPÁCE	s.	(ANAT.) ţest, (rar) capac, scafă, (reg.) troacă, (înv.) ţeastă. (~ de broască ţes-toasă.)
CARÁS	s.	(IHT.; Carassius carassius) caracudă, (reg.) obleţ, sorean.
caras-de-máre	s.	v. SPAROS.
caras-gálben	s.	v. REGINĂ.
caraúlă	s.	v. GARDĂ. PAZĂ. SANTINELĂ. STRAJĂ. VEGHE.
CARAVÁNĂ	s.	(înv.) chervan. (O ~ prin pustiu.)

caravánă	s.	v. DRIC. CAR FUNEBRU. CAR FUNERAR. CAR MORTUAR.
caravéi	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
CARBAMÁT	s.	(CHIM.) uretan. (~ul este o sare a acidului carbamic.)
CARBAMÍDĂ	s.	v. uree.
CARBÍD	s.	(CHIM.) acetilură de calciu, carbură de calciu.
carbinól	s.	v. ALCOOL METILIC. METANOL.
carboávă	s.	v. RUBLĂ.
CARBODIAMÍDĂ	s.	v. uree.
CARBOHIDRÁT	s.	v. glucidă.
carból	s.	v. ACID CARBOLIC. ACID FENIC. FENOL.
CARBÓN	s.	v. indigo.
CARBONÁT	s.	carbonat acid v. bicarbonat; carbonat de potasiu v. potasă; carbonat de sodiu v. sodă.
CARBONIZÁ	vb.	(rar) a (se) tăciuna.
CARBORÚNDUM	s.	(CHIM.) carbură de siliciu.
carbóş	s.	v. CHINGĂ. COCÎRLĂ. CRIVAC.
CARBÚRĂ	s.	(CHIM.) carbură de calciu v. carbid; carbură de fier = cementită; carbură de siliciu v. carborundum.
carcandílă	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANA. TARTOR.
CARCINÓM	s.	(MED.) epiteliom.
CARCINOMATÓZĂ	s.	(MED.) carcinoză.
CARCINÓZĂ	s.	v. carcinomatoză.
carciofói	s.	v. ANGHINARE.
CARDÁ	vb.	v. dărăci.
CARDAMÁ	s.	v. năsturel.
cardamá	s.	v. DROB. DROBUŞOR.
CARDÁRE	s.	v. dărăcire.
cardáş	s.	v. CAMARAD. TOVARĂŞ.
cardaşlîc	s.	v. BANDĂ. CÎRDĂŞIE. CLAN. CLICĂ. GAŞCĂ. ŞLEAHTĂ.
CARDÁT	adj.	v. dărăcit.
CÁRDĂ	s.	v. darac.
car de asált	s.	v. TANC.
car de fóc	s.	v. LOCOMOTIVĂ. MAŞINĂ. TREN.
CARDIAZÓL	s.	(FARM.) pentazol.
cardinál	adj.	v. ADÎNC. CAPITAL. CONSIDERABIL. CRUCIAL. DECISIV. ESENȚIAL. FUNDAMENTAL. HOTĂRÎTOR. IMPORTANT. ÎNSEMNAT. ORGA-NIC. PRIMORDIAL. PROFUND. RADICAL. SERIOS. STRUCTURAL. SUBSTANȚIAL. VITAL.
CARDIOÍDĂ	s.	(MAT.) melcul lui Pascal.
cáre	conj.	v. CUM.
cáre	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
CÁRE	pron., adj.	1. pron. v. cine. (~ vine la mine?)2. adj. v. ce. (~ vînt te-a adus pe aici?)3. pron. ce, (pop.) de. (Cei ~ priveau.)
CARÉNĂ	s.	(MAR.) (rar) operă vie. (~ unei nave.)

carénță	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENȚĂ. IMPERFECȚIUNE. INSUFICIENȚĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂ-DERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
cáreşi	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
carétă	s.	v. CUPEU. TRĂSURĂ ÎNCHISĂ.
caréte	s.	v. CÎRCĂIAC. CÎŞIȚĂ. SCOLOPENDRĂ. STREPEDE.
CARÉU	s.	pătrat. (Compania formează un ~.)
CAREVÁ	pron.	v. cineva.
cárfă	s.	v. SPETEAZĂ.
carfiól	s.	v. CONOPIDĂ.
CARGOBÓT	s.	(MAR.) cargou. (Marfa de pe un ~.)
CARGÓU	s.	v. cargobot.
CARIÁ	vb.	(MED.) a se găuri, a se strica, (reg.) a se scorboroşi. (Dinții se ~.)
CARIÁT	adj.	(MED.) găunos, găurit, stricat, (înv. şi reg.) scorboroşit, scorburos. (Măsea ~.)
CARICATURÁL	adj.	v. buf.
CARÍDĂ	s.	v. crevetă.
CARIOLÍMFĂ	s.	v. carioplasmă.
CARIOPLÁSMĂ	s.	(BIOL.) cariolimfă, nucleoplasmă.
CARITÁBIL	adj.	filantropic, milos, milostiv. (Ini-mă ~.)
CARITÁTE	s.	v. binefacere.
CARÎMB	s.	1. tureatcă, (reg.) tureac, (prin Munt. şi Olt.) saftian. (~ al cizmei.)2. (TEHN.) (reg.) draghină, drăghinar, drug, loitret, sulete, (Transilv. şi prin Ban.) sul. (~ la loitra căruței.)3. (reg.) margine, mărginar. (~ la o scară, în care intră fusceii.)
carîmb	s.	v. LOITRĂ.
CARMÁC	s.	(PESCUIT) (rar) parcea. (~ pentru morun.)
CARMÍN	s., adj.	invar. 1. s. cîrmîz, coşenilă. (~ul este un colorant roşu.)2. adj. invar. stacojiu, (pop.) cîrmîziu. (O petală ~.)
carnáj	s.	v. MASACRU. MĂCEL.
CARNÁL	adj.	v. trupesc.
carnasiér	adj.	v. CARNIVOR.
CÁRNE	s.	1. (Transilv.) hanț. (~ de vită.)2. (BOT.) pulpă. (~ a unui fruct.)
CARNIVÓR	adj.	(rar) carnasier. (Animal ~.)
CARÓ	s.	tobă. (~ la cărțile de joc.)
CAROTÍDĂ	s.	(ANAT.) arteră cefalică.
CARPÁTIC	adj.	carpatin. (Cerb ~.)
CARPATÍN	adj.	v. carpatic. (Animal ~.)
cárpenă	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU. SOR-CU-FRATE.
CARPÉTĂ	s.	covoraş.
CARPICULTÚRĂ	s.	ciprinicultură. (~ este o ramură a pisciculturii.)
CÁRREN	s.	v. lapiez.
cart	s.	v. COFĂ. DONIȚĂ. ŞIŞTAR.
cartáce	s.	v. MITRALIE.
cartafiól	s.	v. CONOPIDĂ.
CARTAGINÉZ	s., adj.	(IST.) 1. s. pun.2. adj. punic, (înv.) punicesc. (Războaiele ~.)

CÁRTE	s.	1. lucrare, operă, scriere, tipăritură, tom, volum, (livr.) op. (O ~ groasă.)2. (CONT.) cartea mare = maestru, registru de partizi.3. carte funciară v. cadastru; carte funduară v. cadastru.4. v. învățătură.
cárte	s.	v. ACT. CATASTIF. CONDICĂ. DISPOZIȚIE. DOCUMENT. DOVADĂ. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. HÎRTIE. HOTĂRÎRE. IZVOR. ÎNSCRIS. ORDIN. PIESĂ. PORUNCĂ. RĂVAŞ. REGISTRU. SCRI-SOARE.
carte cu învățătúră	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. OMILIE. PREDICĂ.
carte de zódii	s.	v. ROJDANIC. ZODIAC. ZODIAR.
carte domnéască	s.	v. HRISOV.
CARTIÉR	s.	(înv.) cvartal, mahala. (~ al unui oraş.)
CARTILAGINÓS	adj., s.	1. adj. (ANAT.) (pop.) zgîrciuros, (înv.) sfîrcos. (Ţesut ~.)2. s. (IHT.) condropterigian. (Grupa ~oşilor.)
CARTILÁJ	s.	(ANAT.) zgîrci, (pop.) vînă, (Ban. şi Olt.) ronţ. (~ al urechii.)
CARTIRUÍ	vb.	v. încartirui.
CARTIRUÍRE	s.	v. încartiruire.
CARTÓF	s.	(BOT.; Solanum tuberosum) (reg.) alună, bobîlcă, bologeană, bulugheană, colompiră, coroabă, crump, curulă, erdăpane, fidireie, ghi-biroancă, ghistină, goaţă, grumbă, hadaburcă, măr, nap, ou, picioică, ţermer, vovică, poa-mă-de-pămînt, (prin Transilv.) badaliurcă, (Mold.) bandraburcă, (Mold., Bucov. şi prin Transilv.) baraboi, (Mold.) barabulă, barabuşcă, (prin Transilv.) bighiroancă, bigură, boabă, boambă, (prin Transilv. şi Ban.) boboaşă, (Mold.) bulughină, (Transilv., Ban. şi Olt.) crumpenă, (Transilv.) cuculă, (Mold. şi Transilv.) gogoaşă, (prin Transilv.) măgheruşcă, (Transilv.) pară, peruscă, piroscă.
cartof-dúlce	s.	v. BATAT.
CARTOGRÁF	s.	(înv.) mapar.
CARTOGRAFIÁ	vb.	(înv.) a mapa.
CARTOGRAFÍE	s.	(înv.) mapografie.
CARTÓN	s.	mucava, (reg.) tablă.
CARTONÁ	vb.	a lega, (rar) a scorți, (Transilv.) a compacta. (~ o carte.)
cartonáj	s.	v. CARTONARE. LEGARE. LEGAT. LEGĂTORIE.
CARTONÁRE	s.	legare, legat, (rar) cartonaj, (Transilv.) compactare. (~ a unui volum.)
CARTONÁT	adj.	legat, (Transilv.) compactat. (Carte ~.)
cartoniéră	s.	v. CARTOTECĂ.
CARTOTÉCĂ	s.	(rar) cartonieră. (O ~ cu fişe documentare.)
CARTÚŞ	s.	glonţ, (reg., mai ales în Transilv. şi Ban.) patron, (înv.) fişic. (A mai tras un ~.)
CARTUŞIÉRĂ	s.	(pop.) patrontaş, (înv. şi reg.) palaşcă, (reg.) lăduncă, patrontaşcă, (înv.) geantă, sumcă.
carúb	s.	v. ROŞCOV.
carul-lui-Dumnezéu	s.	v. VIZITIUL.
carul-pădúrilor	s.	v. ARNICĂ. PODBAL-DE-MUN-TE.
carusél	s.	v. CĂIŞORI. CĂLUŞEI.
carul-zînelor	s.	v. ARNICĂ. PODBAL-DE-MUNTE.
CARVÁKA	s.	(FILOZ.) lokayata.
cása	s.	art. v. GEMMA. PERLA.
casá	vb.	v. FĂRÎMA. SFĂRÎMA. SPARGE. ZDROBI.
CASÁBIL	adj.	v. casant.

casa-copílului	s.	v. PLACENTĂ.
casa cu ográda	s.	v. COROANA BOREALĂ.
CASÁNT	adj.	casabil, (pop.) spărgăcios, (reg.) spărtigos. (Un obiect ~.)
casáp	s.	v. MĂCELAR.
casápniță	s.	v. MĂCELĂRIE.
casáre	s.	v. FĂRÎMARE. SFĂRÎMARE. SPARGERE. ZDROBIRE.
casát	adj.	v. SPART.
CÁSĂ	s.	1. clădire, construcție, imobil, zidire, (înv.) ziditură. (O ~ modestă.)2. v. locuință.3. casa Domnului v. biserică.4. (FIN.) casă de amanet v. lombard.5. casă de nebuni v. ospiciu; casă de sănătate = a) v. sanatoriu; b) v. ospiciu.6. casă de prostituție = bordel, lupanar, casă de toleranță, (înv.) tractir; casă de toleranță v. casă de prostituție.7. (TIPOGR.) (rar) caşte. (~ de litere.)8. cămin, familie, (rar) menaj. (Are ~ grea.)9. v. dinastie.10. v. căsnicie.
cásă	s.	v. CAMERĂ. COŞ. ÎNCĂPERE. LADĂ. ODAIE. PLACENTĂ. SICRIU.
CASĂ DE BÁNI	s.	seif.
CASCÁDĂ	s.	(GEOGR.) cataractă, cădere de apă, (pop.) săritoare, şipot, urlătoare, (reg.) durui-toare, (prin Ban.) burău, (Transilv. şi Maram.) sărită, (prin Ban. şi Transilv.) săritură, (înv.) povornitoare.
CASCĂ-GÚRĂ	s.	gură-cască, gură-căscată, (pop.) căscăund. (E un ~.)
CASÉTĂ	s.	1. cutioară, cutiuță, (înv. şi reg.) besactea, sicriaş, (Transilv.) şcătuică, şcătulă.2. casetă video v. videocasetă.
CASH	adj.	invar. v. lichid.
casía	s.	v. SCORȚIȘOARĂ.
CASIÉR	s.	(Transilv.) sămădău, (înv.) cheltuitor. (~ul face sau încasează plățile.)
CASIÉRĂ	s.	casierită.
CASIERÍȚĂ	s.	v. casieră.
CASIOPÉEA	s.	art. (ASTRON.) (pop.) mănăstirea (art.), scaunul (art.), tronul (art.). (~ este numele unei constelații.)
CASIOPÉIU	s.	v. lutețiu.
CÁSNIC	adj.	1. v. conjugal.2. domestic, familial, gospodăresc. (Treburi ~.)3. domestic, menajer. (Aparat de uz ~.)
cásnic	s.	v. BĂRBAT. SOȚ.
CÁSNICĂ	s.	gospodină, (rar) menajeră.
CASOLÉTĂ	s.	v. afumătoare.
CAST	adj.	v. inocent.
castánă	s.	v. PINTEN.
castan-de-lác	s.	v. CORNACI.
castane-de-báltă	s. pl.	v. CORNACI.
CASTANIÉTĂ	s.	(rar) geampara, păcănitoare. (Dansează acompaniată de ~e.)
CASTANÍU	adj., s.	1. adj., s. cafeniu, maro, (pop.) căcăniu. (De culoare ~.)2. adj. v. şaten.3. adj. v. căprui.
CÁSTĂ	adj.	fecioară, neprihănită, virgină, (înv.) întreagă, (fig.) imaculată. (O tînără ~.)
CÁSTĂ	s.	tagmă. (Alcătuiesc o ~.)
cástăn	s.	v. DULAP. GARDEROB. ŞIFONIER.
CASTÉL	s.	(înv.) coştei. (Un ~ feudal.)
CASTITÁTE	s.	1. v. inocență.2. v. virginitate.
CÁSTOR	s.	(ZOOL.; Castor) biber, (reg.) breb. (Blană de ~.)

CASTRÁ	vb.	a jugăni, a scopi, a steriliza, (livr.) a emascula, (rar) a scapeți, (pop.) a întoarce, a stîrpi, (reg.) a bate, a curăți, a herelui, (Transilv. şi nordul Olt.) a suci. (A ~ un animal mascul.)
CASTRÁRE	s.	jugănire, jugănit, scopire, scopit, sterilizare, (livr.) emasculație, evirație, (pop.) întoarcere, stîrpire, (reg.) batere, curățire, hereluire, (Transilv. şi nordul Olt.) sucire. (~ a unui armăsar.)
CASTRÁT	adj.	jugănit, scopit, sterilizat, (pop.) întors, stîrpit, (reg.) bătut, curățit, hereluit, (prin Ban.) soborît, (prin Transilv.) sucit. (Berbec ~.)
castraván	s.	v. SUSAI.
CASTRAVÉTE	s.	1. (ZOOL.; Cucumis sativus) (prin Ban.) cucumăr, (Mold., Bucov. şi Transilv.) pepene.2. castravete-de-mare v. holoturie.
castravete-sălbátic	s.	v. PLESNITOARE.
CASTRONÁŞ	s.	castronel.
CASTRONÉL	s.	v. castronaş.
CÁSTRU	s.	(IST.) lagăr, tabără, (înv.) tabie. (~ roman.)
CAŞÁRE	s.	v. caşurare.
CAŞÉTĂ	s.	v. pilulă.
căşie	s.	v. CAPRIFOI.
căşte	s.	v. CASĂ.
CAŞUL-PÓPII	s.	(BOT.; Malva rotundifolia) (reg.) nalbă.
CAŞURÁRE	s.	(TEHN.) caşare.
CAT	s.	v. etaj.
CATABOLÍSM	s.	v. dezasimilație.
catadicsí	vb.	v. BINEVOI.
catagrafiá	vb.	v. INVENTARIA. ÎNREGISTRA. RECENZA.
catagrafíe	s.	v. INVENTAR. LISTĂ. RECEN-SĂMÎNT.
catahrís	s.	v. ABUZ. EXCES. SAMAVOLNICIE. SILNICIE.
CATALÍGĂ	s.	1. papainog, piciorong, (reg.) picio-rag, piciorug. (Umblă pe ~ge.)2. v. piciorong.
CATALIZATÓR	s.	1. catalizator organic v. enzimă.2. catalizator negativ v. inhibitor.
CATALIZĂ NEGATÍVĂ	s.	v. anticataliză.
CATALÓG	s.	v. fişier.
CATÁLPA	s.	art. (BOT.; Catalpa bignonioides) big-nonia (art.).
CATAPETEÁSMĂ	s.	v. iconostas.
CATAPLÁSMĂ	s.	v. compresă.
CATAPÚLTĂ	s.	v. balistă.
CATÁR	s.	v. guturai.
CATARÁCTĂ	s.	v. cascadă.
CATARÁCTĂ	s.	(MED.) albeață, (pop.) perdea, apă-albă, (Mold. şi Transilv.) pohoială. (~ se tratează chirurgical.)
CATARÁMĂ	s.	(reg.) sponcă. (~ la curea.)
CATÁRG	s.	(MAR.) arbore, (înv.) mastă.
catárgă	s.	v. GALERĂ.
CATARÍN	adj., s.	v. catarinian.
CATARINIÁN	adj., s.	(ZOOL.) catarin. (Maimuța este un ~.)
catarói	s.	v. APOPLEXIE. CATAR. CORIZĂ. GRIPĂ. GUTURAI. ICTUS APOPLECTIC. RINITĂ.
CATASTÍF	s.	v. condică.

catastişél	s.	v. CODICIL.
CATASTROFÁL	adj.	v. dezastruos.
CATASTRÓFĂ	s.	v. dezastru.
catatrexí	vb.	v. NĂPĂSTUI. NEDREPTĂŢI. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. URGISI.
CATEDRÁLĂ	s.	(BIS.) (reg.) mănăstire, (înv.) sobor. (O ~ în stil gotic.)
CATEGORIÁL	adj.	taxonomic. (Organizare ~.)
CATEGÓRIC	adj., adv.	1. adj. decis, expres, ferm, formal, hotărît, neezitant, neoscilant, net, tranşant, (înv.) rezolut. (Un refuz ~.)2. adv. decis, ferm, hotărît, net, tranşant, (reg.) regulat, (fam.) ritos. (L-a refuzat ~.)3. adj. v. răspicat.4. adj. v. indiscutabil.5. adj. v. evident.6. adj. cert, evident, incontestabil, indiscutabil, necontestabil, necontestat, nediscutabil, neîndoielnic, neîndoios, netăgăduit, sigur, vădit, (livr.) indubitabil, peremptoriu. (Boxerul a manifestat o superioritate ~.)7. adj. v. sigur.
CATEGORÍE	s.	1. (LOG.) (înv.) predicament.2. v. spe-cie.3. clasă, fel, gen, soi, specie, speţă, tip, varietate, (înv. şi reg.) rudă. (O ~ de indivizi.)4. v. tip.5. v. teapă.6. v. pătură.7. clasă, grup, grupare, (astăzi rar) tagmă, (înv.) rînduială. (Face parte din ~ celor...)8. v. treaptă.9. clasă, rang. (Restaurant de ~ I.)10. ordin, rang. (De primă ~.)11. v. divizie.
categorisí	vb.	v. CALIFICA. FACE. NUMI.
CATEHÍSM	s.	(BIS.) (înv.) catihis.
CATEHIZÁ	vb.	(BIS.) (înv.) a catihisi.
CATÉNĂ	s.	(CHIM.) lanţ. (O ~ leagă între ei atomii de acelaşi fel ai unei substanţe.)
caténă	s.	v. LANŢ. SISTEM MUNTOS.
CATERÍNCĂ	s.	v. flaşnetă.
CATERISÍ	vb.	(BIS.) a răspopi, (pop.) a despopi, a despreoţi. (A ~ un preot.)
CATERISÍRE	s.	(BIS.) răspopire. (~ a unui preot.)
CATERISÍT	adj.	(BIS.) răspopit. (Preot ~.)
CATIFEÁ	s.	velur, (înv. şi reg.) mancister, (Transilv.) barşon, (prin Munt. şi Mold.) pluş, (Transilv. şi Ban.) somot, (înv.) urşinic. (Haină de ~.)
CATIFELÁT	adj.	mătăsos, moale, neted. (Obraz ~; piele ~.)
catifelúţă	s.	v. PANSEA. PANSELUŢĂ.
catigoríe	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎR-FIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRA-RE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ.
catihís	s.	v. CATEHISM.
catihisí	vb.	v. CATEHIZA.
CATIÓN	s.	(FIZ.) 1. ion pozitiv.2. cation macro-molecular = macrocation.
CATÍSMĂ	s.	(BIS.) (înv.) şedere. (~ este una din secţiunile psaltirii.)
CATÎR	s.	(ZOOL.; Equus mullus) (înv. şi reg.) mîşcoi, (latinism înv.) mul.
CATÎRCĂ	s.	(ZOOL.) (reg.) mulă, (înv.) mîşcoaie, (înv., în Ban.) mazgă.
CATÓLIC	adj., s.	(BIS.) 1. adj. papal, roman, romano-catolic, (rar) latin, (astăzi rar) papist, (înv. şi reg., mai ales în Transilv.) papistaş, papistăşesc. (Biserica ~.)2. s. romano-catolic, (rar) latin, (astăzi rar) papist, (înv. şi reg., mai ales în Transilv.) papistaş. (Un ~ bigot.)
CATOLICÍSM	s.	(BIS.) romano-catolicism, (înv. şi reg.) papistăşie, (înv.) papism.
CATOLICIZÁ	vb.	(BIS.) (înv. şi reg.) a (se) papistăşi.
catortosí	vb.	v. IZBUTI. REUŞI.
CATRAFÚSE	s. pl.	v. boarfe.

catrafúse	s. pl.	v. BAGAJ.
CATRÁN	s.	v. gudron.
catrán	s.	v. SMOALĂ.
CATRÍNȚĂ	s.	v. fotă.
CAȚAVÉICĂ	s.	scurteică, (rar) zoavă. (~ se poartă la țară de către femei.)
cáuă	s.	v. BAUBAU.
CAÚC	s.	v. căuș.
CAUCIÚC	s.	(pop.) gumilastic. (Praştie din ~.)
CAUDÁT	s.	(ZOOL.) urodel. (Salamandra este un ~.)
cáună	s.	v. MINĂ.
cáune	s.	v. PEPENE.
caústic	adj.	v. BATJOCORITOR. EPIGRAMATIC. SARCASTIC. SATIRIC.
causticitáte	s.	v. SARCASM.
CAUTERIZÁ	vb.	(MED.) a arde. (A ~ o rană.)
CAUTERIZÁRE	s.	(MED.) ardere. (~ a unei plăgi.)
CAUȚIÚNE	s.	(JUR.) 1. fidejusiune,garanție, (pop.) chezăşie, (înv.) adeverință. (A depus ~.)2. fidejusor, garant, (pop.), chezaş, (înv.) platnic, sodăş. (El este considerat ~ pentru debitor.)
CAUZÁ	vb.	1. v. provoca.2. v. stîrni.3. v. aduce.
CAUZÁRE	s.	v. provocare.
CAUZATÍV	adj.	v. factitiv.
CÁUZĂ	s.	1. considerent, mobil, motiv, pricină, prilej, rațiune, temei, (înv. şi pop.), cuvînt, (pop.) noimă, price, (înv.) cap, obiect, povod, rezon, (fig.) izvor, sămînță. (~ care explică producerea unui fenomen.)2. obîrşie, origine, (fig.) izvor, mamă. (~ tuturor succeselor e ...)3. obiectiv, scop, țel, țintă, (înv.) pricină. (Luptă pentru nobila ~ a independenței.)4. v. proces.
caváf	s.	v. CIZMAR. PANTOFAR.
CAVALÉR	s., adj.	1. s., adj. v. celibatar.2. s. v. călăreț.
CAVALÉRIE	s.	(MIL.) călărime, (înv.) cavalerime, călărăşie, călărăşime.
cavaleríme	s.	v. CAVALERIE. CĂLĂRIME.
CAVALERÍST	s.	(MIL.) călăreț, (înv.) călare, călăraş, răitar.
CAVALÍN	adj.	v. cabalin.
cavás	s.	v. JANDARM.
CAVÉRNĂ	s.	1. v. peşteră.2. (MED.) cavitate. (~ pulmonară.)
CAVERNÓS	adj.	(MED.) cavitar. (Leziune pulmo-nară ~oasă.)
cavernós	adj.	v. ADÎNC. GRAV. GROS. JOS. PROFUND.
CAVIÁR	s.	v. icre negre.
CAVITÁR	adj.	v. cavernos.
CAVITÁTE	s.	1. v. gaură.2. v. cavernă.3. cavitate generală v. celom; cavitate toracică v. torace.
CAVÓU	s.	criptă, (rar) necropolă, (înv.) grobnic, gropniță, mormîntar. (~ într-un cimitir; ~ al unei familii.)
CAZ	s.	1. v. situație.2. v. întîmplare.3. v. îm-bolnăvire.4. (GRAM.) (înv.) cădere. (E la ~ul acuzativ.)
cazá	s.	v. COMITAT. DISTRICT.
cazacíncă	s.	v. CAZACIOC. CĂZĂCEASCĂ.
CAZACIÓC	s.	căzăcească, (reg.) cazacincă. (A dansat un ~.)
CAZÁN	s.	v. circ.

CAZÁNIE	s.	(BIS.) cuvînt, omilie, predică, (înv.) chiriacodromion, didahie, poucenie, predicare, predicație, propovedanie, carte cu învățătură. (Preotul citește din ~.)
cáză	s.	v. CĂSUȚĂ. COMPARTIMENT. DESPĂR-ȚIRE. DESPĂRȚITURĂ.
CAZEÍNĂ	s.	(BIOL.) cazeinogen. (~ este o proteină.)
CAZEINOGÉN	s.	v. cazeină.
CAZEMÁTĂ	s.	(MIL.) bunker.
CAZMÁ	s.	v. hîrleț.
cazmá	s.	v. TÎRNĂCOP.
CÁZNĂ	s.	1. v. tortură.2. v. strădanie.
CAZÓN	adj.	1. v. militar.2. v. milităros.
cazuál	adj.	v. ACCIDENTAL. INCIDENTAL. ÎNTÎMPLĂTOR. OCAZIONAL. SPORADIC.
CĂ	conj.	1. (consecutiv) de, încît, (înv. şi pop.) cît. (Gemea ~ îți era mai mare mila.)2. (cauzal) căci, deoarece, fiindcă. (Haidem ~ se face seară.)3. (adversativ şi restrictiv) şi. (Să care bărbatul cu carul şi femeia cu poala, ~ tot se isprăveşte.)4. (adversativ şi restrictiv) v. doar. (~ mi-oi feşteli onoarea.)5. (adversativ şi concesiv) v. deşi. (Calul, ~ e cu patru picioare şi tot se poticneşte.)6. (temporal) cînd. (Acum, ~ ne-am odihnit, putem pleca.)
că	conj.	v. DACĂ.
căcá	vb.	v. DEFECA. IEŞI.
căcáre	s.	v. DEFECARE. DEFECAȚIE. IEŞIRE. PURGAȚIE.
căcát	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
căcădáră	s.	v. PĂDUCEL.
căcădîră	s.	v. MĂCEAŞĂ.
căcănár	s.	v. VIDANJOR.
căcăníu	adj., s.	v. CAFENIU. CASTANIU. MARO.
căcău	s.	v. DUMBRĂVEANCĂ.
CĂCI	conj.	v. că.
CĂCIULÁR	s.	v. dorobanț.
căciula-şérpelui	s.	v. POPENCHI.
CĂCIÚLĂ	s.	1. (Mold. şi Bucov.) cuşmă, (Transilv. şi prin Munt.) şapcă. (Iarna poartă ~ pe cap.)2. v. pălărie.
căciúlă	s.	v. CAP. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ.
căciuleálă	s.	v. ÎNJOSIRE. PLOCONEALĂ. PLO-CONIRE. UMILIRE.
căciulí	vb.	v. ÎNJOSI. PLOCONI. UMILI.
căciulíe	s.	v. CAPSULĂ. CĂPĂȚÎNĂ. GĂMĂLIE. MĂCIULIE.
căciulíre	s.	v. ÎNJOSIRE. PLOCONEALĂ. PLO-CONIRE. UMILIRE.
CĂCIULÍȚĂ	s.	v. tichie.
CĂDEÁ	vb.	1. a pica. (Statueta a ~ de pe etajeră.)2. v. prăbuşi.3. a pica, a se prăbuşi, a se prăvăli, a se răsturna, (rar) a se poticni. (Calul a ~ la pămînt.)4. a se prăbuşi, a se prăvăli. (Apa ~ de la înălțime, formînd o cascadă.)5. a scăpa. (Îi ~ pîinea din mînă.)6. a sări. (I-au ~ patru nasturi de la haină.)7. v. lăsa.8. a se aşeza, a se aşterne, a se depune, a se lăsa, a pica. (A ~ bruma peste cîmpii.)9. a da. (A ~ o ploaie zdravănă.)10. v. apleca.11. v. atîrna.12. a eşua, a pica. (A ~ la examen.)13. a muri, a pieri. (A ~ la datorie.)14. a se nimeri, a pica, a se potrivi, (pop.) a se brodi. (Sărbătoarea a ~ într-o sîmbătă.)15. v. veni.16. v. cuveni.17. v. trebui.18. v. putea. (Se ~ ca noi să stăm pasivi?)19. v. reveni.

cădeá	vb.	v. AFLA. ARUNCA. AZVÎRLI. FI. GĂSI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. SITUA. TĂBĂRÎ. VENI. ZVÎRLI.
CĂDELNIȚÁ	vb.	(BIS.) a tămîia, (înv. şi reg.) a cădi. (Preotul ~.)
CĂDELNIȚÁRE	s.	(BIS.) tămîiere.
CĂDÉLNIȚĂ	s.	(BIS.) (înv. şi pop.) afumătoare, (reg.) tămîier, tămîierniță, tămîietoare.
cădénie	s.	v. CUVIINȚĂ.
CĂDÉRE	s.	1. picare. (~ a unui obiect de pe masă.)2. v. căzătură.3. v. prăbuşire.4. dărîmare, năruire, picare, prăbuşire, prăvălire, răsturnare. (~ lui la pămînt în urma unei lovituri.)5. (GEOGR.) cădere de apă v. cascadă.6. scăpare. (~ a ciocanului din mînă.)7. v. lăsare.8. v. dispariție.9. eşec, insucces, nereuşită, picare, (livr.) fiasco, (fam.) chix. (~ la un examen.)10. v. calitate.
cădére	s.	v. CAZ.
cădí	vb.	v. CĂDELNIȚA. TĂMÎIA.
cădínță	s.	v. CUVIINȚĂ.
căftăní	vb.	v. BOIERI.
căftăníe	s.	v. BOIERIE.
CĂÍ	vb.	1. a se pocăi, a regreta, (reg.) a se măcădui, (prin Transilv. şi Mold.) a(-şi) bănui, (prin Transilv.) a şăinăli, (înv.) a se înfrînge, a jeli, a jelui, a se scîrbi, a se smeri. (Se ~ pentru cele făcute.)2. v. pocăi.
căí	vb.	v. CĂINA. COMPĂTIMI. DEPLÎNGE. PLÎNGE.
căigánă	s.	v. OCHI.
CĂIMĂCĂMÍE	s.	(IST.) locotenență domnească.
căimăcămíe	s.	v. REGENȚĂ.
CĂINÁ	vb.	1. v. văita.2. v. compătimi.
CĂINÁRE	s.	v. văitat.
CĂÍNȚĂ	s.	v. regret.
CĂIŞÓR	s.	1. (ZOOL.) căluț, (rar) căluşel. (Un ~ de munte.)2. v. căluşei.
căíță	s.	v. BONETĂ. BONEȚICĂ. PLACENTĂ. SCUFIE. SCUFIȚĂ.
căiúş	s.	v. CURELUŞĂ.
călái	s.	v. EMAIL. GLAZURĂ. SMALȚ.
călambúc	s.	v. PORUMB.
CĂLÁRE adv.,	adj.	1. adv. încălecat, (Mold., Transilv. şi Ban.) călăreşte. (Stă ~.)2. adj. încălecat. (Om ~.)3. adj. v. ecvestru.
călăre	s.	v. CAVALERIST. CĂLĂREȚ.
CĂLĂFĂTUÍ	vb.	a calfata. (~ puntea unei nave.)
CĂLĂFĂTUÍRE	s.	calfatare. (~ a punții unei nave.)
călărâş	s.	v. CAVALERIST. CĂLĂREȚ.
călărăşíe	s.	v. CAVALERIE. CĂLĂRIME.
călărăşíme	s.	v. CAVALERIE. CĂLĂRIME.
călăréşte	adv.	v. CĂLARE. ÎNCĂLECAT.
CĂLĂRÉȚ	s.	1. v. cavalerist.2. (TEHN.) cavaler. (~ la o balanță.)
CĂLĂRÍ	vb.	a încăleca. (~ calul.)
CĂLĂRÍE	s.	1. călărit.2. v. echitație.3. v. hipism.
CĂLĂRÍME	s.	v. cavalerie.
CĂLĂRÍT	s.	v. călărie.

călătór	adj.	v. EFEMER. PIERITOR. SCHIM-BĂTOR. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
CĂLĂTÓR	s., adj.	1. s. drumeț, (reg.) drumaș, (Transilv.) drumar, drumătoriu, (înv.) strainic. (Un ~ obosit de drum.)2. s. v. trecător. (Un ~ întîrziat trecea strada.)3. s. v. pasager.4. adj. v. nomad.5. adj. v. migrator.6. adj. v. voiajor.
CĂLĂTORÍ	vb.	a colinda, a cutreiera, a peregrina, a umbla, a voiaja, (rar) a drumui, (înv.) a străbici. (Pe unde n-a ~?)
CĂLĂTORÍE	s.	deplasare, drum, voiaj, (înv.) plim-bare, umblet. (O ~ lungă și obositoare.)
CĂLĂTORÍT	adj.	v. umblat.
CĂLĂU	s.	gîde, (rar) torționar, ucigător, (înv. și reg.) hingher, (reg.) hoher, (înv.) gealat, măcelar, speculator. (~ executa pe cei condamnați la moarte.)
călăúz	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ȘEF.
CĂLĂÚZĂ	s.	1. v. ghid.2. v. îndrumător.3. îndrumător, povățuitor, sfătuitor, sfetnic, (livr.) mentor, (înv. și fam.) dascăl, (înv.) povață, tocmitor. (X îi servește drept ~.)
CĂLĂUZÍ	vb.	1. a (se) conduce, a (se) ghida, a (se) îndruma, a (se) orienta, (înv.) a (se) povățui. (A ~ pe un drum; după ce principii se ~?)2. v. în-druma.3. v. ghida.4. a conduce, a dirija, a ghida, a îndruma, a povățui, a sfătui, (înv.) a drege, a miji, a năstăvi. (L-a ~ bine în viață.)5. a inița, a introduce. (A ~ pe cineva într-un domeniu.)
CĂLĂUZÍRE	s.	1. v. îndrumare.2. inițiere, intro-ducere. (~ cuiva într-o profesiune.)
CĂLĂUZITÓR	adj., s.	v. îndrumător.
călbășoáră	s.	v. RĂCHITAN.
CĂLCÁ	vb.	1. v. păși.2. a fecunda. (Cocoșul ~ găina.)3. a netezi, (Ban.) a piglui, (prin Maram.) a scăci, (Transilv. și Maram.) a teglăzi, a teglăzui. (~ rufele.)4. v. contraveni.
călcá	vb.	v. ASUPRI. COLINDA. COTROPI. CUTREIERA. EXPLOATA. INVADA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. ÎNCĂLCA. NĂPĂDI. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PARCURGE. PERSECUTA. PRIGONI. STRĂBATE. STRIVI. TIRANIZA. UR-GISI. VÎNTURA. ZDROBI.
CĂLCÁRE	s.	I. v. călcat. (~a hainelor.) II. v. în-călcare.
călcáre	s.	v. COTROPIRE. INVADARE. INVAZIE. ÎNCĂLCARE. NĂPĂDIRE.
CĂLCÁT	s.	călcare. (~ul hainelor.)
CĂLCĂTOÁRE	s.	1. v. lin.2. (reg.) spusc. (~ la gardurile pescărești.)
CĂLCĂTÓR	s.	(TEHN.) 1. apăsător, ceapraz. (~ la mașina de cusut.)2. ceapraz, (reg.) ceaprazar, zimțar. (~ pentru dinții pînzei de ferăstrău.)3. talpă, (pop.) tălpigă. (~ la scaunul dogarului.)
călcătór	s.	v. IAPĂ. PEDALĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
CĂLCĂTÚRĂ	s.	v. mers.
CĂLCÎI	s.	1. v. plaz.2. (prin Ban. și Transilv.) barbur. (~ la topor, cuțit etc.)3. (CONSTR.) brotac.
călcîi	s.	v. CUCURUJEL. TOC.
CĂLDÁRE	s.	1. v. găleată.2. v. circ.
căldăráș	s.	v. BOTROȘ.
CĂLDĂRÚȘĂ	s.	1. găletușă. (O ~ cu nisip.)2. (BOT., Aquilegia vulgaris) (reg.) candeluță, toporaș, cinci-clopoței, cinci-coade, clopoței-cornuți (pl.).
CĂLDICÉL	adj.	v. călduț.
CĂLDIȘÓR	adj.	v. călduț.
CĂLDÚRĂ	s.	1. cald.2. (la pl.) v. canicula.3. (la pl.) v. febră.
căldúră	s.	v. AFECȚIUNE. ARDOARE. AVÎNT. BUNĂVOINȚĂ. CORDIALITATE. ELAN. ENTU-ZIASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLE-ȚIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE. PRIETENIE.

CĂLDURÓS	adj.	cald, gros. (Îmbrăcăminte ~oasă.)
căldurós	adj.	v. AFECTUOS. AMABIL. BINEVO-ITOR. CORDIAL. PRIETENESC. PRIETENOS.
CĂLDÚȚ	adj.	căldicel, căldișor, încropit, (pop.) călîu, (Transilv.) domol. (Apă ~.)
căleápă	s.	v. SCUL.
căleátcă	s.	v. COLIVIE.
CĂLFÚȚĂ	s.	(TIPOGR.) bătătoare.
CĂLÍ	vb.	(TEHN.) 1. a oțeli, (pop.) a iuți. (~ oțelul.)2. a oțeli, (reg.) a pînzui. (~ tăișul unui instrument.)
călí	vb.	v. AMEȚI. CHERCHELI. FORTIFICA. ÎMBĂTA. ÎNTĂRI. TURMENTA.
CĂLIFÁR	s.	(ORNIT.; Tadorna tadorna şi ferruginea) (reg.) caharcă.
CĂLÍN	s.	(BOT.; Viburnum opulus) (reg.) amăruş.
călindár	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
călinícă	s.	v. FILIMICĂ.
CĂLÍRE	s.	(TEHN.) călit, oțelire, (pop.) iuțire. (~ fierului.)
călíre	s.	v. FORTIFICARE. ÎNTĂRIRE.
călíscă	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
CĂLÍT	adj.	(TEHN.) oțelit, (pop.) iuțit. (Metal ~.)
călít	adj.	v. FORTIFICAT. ÎNCERCAT. ÎNTĂRIT.
CĂLÍT	s.	v. călire.
călîu	adj.	v. CĂLDICEL. CĂLDIŞOR. CĂLDUȚ. ÎNCROPIT.
călțún	s.	v. ÎNCĂLȚĂMINTE.
CĂLȚUNÁŞ	s.	(BOT.; Tropaeolum majus) condu-rul-doamnei, (pop.) nemțoaică, (reg.) conduraş, sultănică, (Olt.) lobidrag, (Transilv.) pinteni (pl.).
călțunáş	s.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
CĂLȚUNUL-DOÁMNEI	s.	(BOT.) 1. (Geum rivale) (reg.) cerențel, crînceş.2. (Geum urbanum) cerențel, (reg.) ridichioară.
CĂLÚGĂR	s.	(BIS.) monah, părinte.
CĂLUGĂRÉSC	adj.	1. (BIS.) mănăstiresc, monahal, monahicesc, (înv.) îngeresc, monahic, monastic. (Cinul ~.)2. mănăstiresc, monahal, monahicesc, (livr.) claustral. (Viață ~ească.)
CĂLUGĂRÉŞTE	adv.	(BIS.) (rar) monahicește. (Se îmbracă ~.)
CĂLUGĂRÍ	vb.	(BIS.) (rar) a (se) tunde, (înv.) a (se) postrigi.
CĂLUGĂRÍE	s.	(BIS.) monahism, (rar) monahie.
CĂLUGĂRÍRE	s.	(BIS.) (înv.) postrig.
călugărişoáră	s.	v. RUIN.
CĂLÚGĂRIȚĂ	s.	(BIS.) maică, monahă, monahie, mireasa Domnului, mireasa lui Dumnezeu.
călúgăriță	s.	v. LIBELULĂ.
CĂLÚŞ	s.	1. (reg.) proțap. (~ pentru gura calului.)2. (înv. şi reg.) scăluş, (înv.) proțap. (~ de pus în gura cuiva, ca să nu strige.)3. (MUZ.) scaun, scăunaş, scăunel. (~ la un instrument cu coarde.)4. v. şevalet.5. (TEHN.) scripete. (~ la ițele războiului de țesut.)6. (reg.) smîc. (Jucăria numită ~)7. (COR.; art.) călușarii (pl. art.). (~ul se joacă de către flăcăi.)
călúş	s.	v. CĂLUŞAR.
CĂLUŞÁR	s.	1. (reg.) căluş. (~ este flăcăul care dansează căluşul.)2. (COR.; la pl. art.) căluşul (art.). (~ul se joacă de către flăcăi.)
CĂLUŞÉI	s. pl.	căişori (pl.), (livr.) carusel, (pop. şi fam.) tiribombă. (~ la moşi.)
CĂLUŞÉL	s.	(TEHN.) cal, război. (~ la moara de vînt.)

căluşél	s.	v. CĂIŞOR. CĂLUŢ.
căluşíre	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
CĂLÚŢ	s.	1. (ZOOL.) căişor, (rar) căluşel. (Un ~ de munte.)2. (IHT.) căluţ-de-mare (Hippocampus hippocampus) = cal-de-mare, (rar) hipocamp.3. (ENTOM.; Locusta viridissima) cosaş, (înv. şi reg.) acridă, (reg.) cobiliţar, cobiliţă, cosar, lăcustă verde, (Ban.) scăluş.4. (ENTOM.; Locusta cantans) cosaş, (Ban.) scăluş.
CĂMÁRĂ	s.	(reg.) chelar, (Ban. şi Transilv.) şpais. (~ de alimente.)
cămără	s.	v. CAMERĂ. CUHNIE. ÎNCĂPERE. ODAIE.
cămară domneáscă	s.	v. TEZAUR. VISTIERIE.
cămaşa-lui-Dumnezéu	s.	v. ROCHIŢA-RÎN-DUNELEI. ROCHIŢA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ.
cămaşa-Maicii-Dómnului	s.	v. ROCHIŢA-RÎN-DUNELEI. ROCHIŢA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ.
CĂMÁŞĂ	s.	1. v. combinezon.2. v. membrană.
cămáşă	s.	v. PLACENTĂ. TUNICĂ.
cămărúie	s.	v. CĂMĂRUŢĂ. ODĂIŢĂ.
CĂMĂRÚŢĂ	s.	odăiţă, (pop.) cămăruie. (Locuia într-o ~.)
cămăşúică	s.	v. CĂMĂŞUŢĂ.
CĂMĂŞÚŢĂ	s.	(pop.) cămăşuică. (Purta o ~ înflorată.)
CĂMĂTÁR	s.	(înv.) camatnic, cămătarnic, cămătaş, ciufut, mamelegiu, privătar, uzurar, zaraf.
cămătárnic	s.	v. CĂMĂTAR.
cămătáş	s.	v. CĂMĂTAR.
CĂMĂTĂRÉSC	adj.	(înv.) uzurar. (Capital ~.)
CĂMĂTĂRÍE	s.	(înv.) cămătnicie, uzură, zaraflîc, zărăfie. (Cămătarul se ocupă cu ~.)
cămătnicíe	s.	v. CĂMĂTĂRIE.
CĂMÍLĂ	s.	(ZOOL.; Camelus dromedarius şi bactri-amus) (fig.) corabia deşertului.
CĂMÍN	s.	1. şemineu. (În ~ e aprins focul.)2. v. vatră.3. v. coş.4. v. locuinţă.5. v. casă.
cănátă	s.	v. CANĂ.
cănăcéi	s. pl.	v. STRĂNUTĂTOARE.
cănăfiór	s.	v. DEGETĂRUŢ. PEJMĂ.
CĂNĂRÁŞ	s.	(ORNIT.) cănăruţ.
CĂNĂRUŢ	s.	v. cănăraş.
cănăţúie	s.	v. CĂNIŢĂ. CĂNUŢĂ.
CĂNÍŢĂ	s.	cănuţă, (reg.) cănăţuie. (O ~ cu lapte.)
CĂNÚŢĂ	s.	v. căniţă.
căpără	s.	v. ACONT. ARVUNĂ. AVANS.
căpărá	vb.	v. ZGÎRIA.
căpărî	vb.	v. ACONTA. ARVUNI.
CĂPĂSTRU	s.	1. (Transilv.) căpăţan. (~ al calului.)2. (TEHN.) (reg.) întinzător, strunea. (~ la teica morii.)
CĂPĂTÁ	vb.	1. v. primi.2. a avea, a cîştiga, a dobîndi, a încasa, a obţine, a primi. (~ 5 000 de lei de la mine dacă ...)3. v. obţine.4. v. dobîndi.5. v. contracta.
CĂPĂTÁRE	s.	1. v. primire.2. v. dobîndire.
CĂPĂTÎI	s.	1. v. cap.2. cap, creştet. (La ~ul unui bolnav.)3. (pop.) podval. (~ pe care se aşază un butoi.)4. v. vîrtej.5. v. broască.
căpătîi	s.	v. PERINOC.

CĂPĂTUÍ	vb.	1. v. îmbogăți.2. (pop.) a oploși. (A ~ pe cineva într-o slujbă.)
căpătuí	vb.	v. AŞEZA. CĂSĂTORI.
CĂPĂTUIÁLĂ	s.	v. îmbogățire.
căpătuiálă	s.	v. CĂSĂTORIE.
CĂPĂTUÍRE	s.	v. îmbogățire.
căpătuíre	s.	v. CĂSĂTORIE.
CĂPĂTUÍT	adj., s.	1. adj. v. bogat.2. adj., s. v. parvenit.
căpătuít	adj.	v. CĂSĂTORIT. CUNUNAT.
căpățán	s.	v. CĂPĂSTRU. CĂPEȚEA.
căpățîna	s.	art. v. PERSEU.
CĂPĂȚÎNĂ	s.	1. v. craniu.2. (BOT.) (reg.) căciulie. (~ de usturoi.)3. (TEHN.) cap, cioc, (reg.) broască, ciochie, clobanț. (~ la scăunoaia doga-rului.)4. v. broască.
căpățînă	s.	v. BUTUC. CAP.
căpățînoásă	s.	v. ROSTOGOL. SCAI. SCAIETE. TĂTARNICĂ.
căpățînós	adj.	v. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
căpcăún	s.	v. ANTROPOFAG. CANIBAL.
căpeneág	s.	v. MANTA.
CĂPETÉNIE	s.	1. v. comandant.2. conducător, vătaf, (reg.) birău, jude. (~ de colindători.)
CĂPEȚEÁ	s.	(Transilv.) căpățan. (~ la frîu.)
căpiá	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ȚICNI.
CĂPIÁLĂ	s.	v. cenuroză.
căpiálă	s.	v. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALA. DEMENȚĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ȚICNEALĂ.
căpiát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
căpitán	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
căpităníe	s.	v. BATALION.
CĂPÍȚĂ	s.	claie, porcoi, stog, (pop.) plastă, porcan, (reg.) boaghe, por, porcănaş, porcoiață, porconeață, porculean, porculete, porculeț, porcuț, porşog, porşor, schirdă, (Olt.) clădiş, (Transilv. şi Ban.) ploscă, (Transilv.) pup. (~ de fîn.)
căpíță	s.	v. BONETĂ. BONEȚICĂ. POP. SCUFIE. SCUFIȚĂ.
căpós	adj.	v. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
căprár	s.	v. CAPORAL.
CĂPRIÓR	s.	1. (ZOOL.) (pop.) țap.2. (CONSTR.) (reg.) martac, (Transilv.) cafer, (Transilv., Ban. şi Bucov.) corn. (~ la o casă.)3. capră. (~ este un suport de lemn.)
căpriór	s.	v. FALCĂ. MAXILAR.
căpriórul	s.	art. v. CAPRICORNUL.
căpríță	s.	v. BRÎNCĂ.
CĂPRÍU	adj.	v. căprui.
CĂPRÚI	adj.	castaniu, căpriu. (Ochi ~.)
CĂPŞÚN	s.	(BOT.; Fragaria moschata) (reg.) frag.
CĂPTUŞEÁLĂ	s.	dublură. (~ la o haină.)
CĂPTUŞÍ	vb.	a dubla. (~ o haină.)

căptuşí	vb.	v. APUCA. BURDUŞI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. ÎNHĂŢA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRINDE. TICSI.
CĂPTUŞÍRE	s.	dublare. (~ a unei haine.)
căpuí	vb.	v. APUCA. ÎNHĂŢA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRINDE.
CĂPUITÓR	s.	v. buterolă.
CĂPÚŞĂ	s.	1. (ENTOM.; Ixodes) (pop.) păduche, (reg.) acăriță, bătucel, botoş, chicheriță, cîrcel, mielăriță, țeche, muscă-de-cal.2. (ENTOM.; Melophagus ovinus) (reg.) acăriță, mielăriță.3. (BOT.; Ricinus communis) ricin.
căpút	s.	v. LAIBĂR. MINTEAN. SURTUC.
CĂPUTÁ	vb.	a încăputa, (înv. şi reg.) a însura. (~ ciorapii, încălţămintea.)
CĂPÚTĂ	s.	(prin Mold.) soiuz. (~ la încălţăminte.)
CĂRÁ	vb.	1. a duce, a purta, a transporta, (reg.) a cărăbăni, (înv.) a podvodări, a transportarisi. (Doi sanitari ~ bolnavul.)2. v. pleca.3. v. fugi.
CĂRÁRE	s.	1. v. cărat.2. v. potecă.
cărâre	s.	v. LĂTUNOAIE. RĂRITURĂ.
CĂRÁT	s.	cărare, ducere, dus, purtare, transport, transportare. (~ul cuiva în spate.)
cărăbaş-común	s.	v. MARTIN. PESCAR RÎZĂTOR. PESCĂRUŞ.
cărăbăní	vb.	v. CĂRA. DUCE. FUGI. PURTA. TRANSPORTA.
CĂRĂBÚŞ	s.	(ENTOM.) 1. (Melolontha melolontha) (reg.) bondar, vruh, gîndac-de-mai, (prin Munt.) găinuşă, (Transilv.) gongălău.2. cărăbuş-de-hriş-că (Rhizotrogus solstitialis) = cărăbuşel, hrişcar, gîndac-de-hrişcă.
CĂRĂBUŞÉL	s.	(ENTOM.; Rhizotrogus solstitialis) hrişcar, cărăbuş-de-hrişcă, gîndac-de-hrişcă.
cărăbuş-vérde	s.	v. GÎNDAC-DE-TRANDAFIR. ILEANĂ.
CĂRĂMIDÁR	s.	(Transilv. şi Maram.) teglar.
CĂRĂMÍDĂ	s.	(Transilv. şi Maram.) teglă.
CĂRĂMIDĂRÍE	s.	(Transilv. şi Maram.) teglărie.
CĂRĂMIZÍU	adj.	v. roşcat.
cărărúică	s.	v. CĂRĂRUIE. CĂRĂRUŞĂ. POTE-CUŢĂ.
CĂRĂRÚIE	s.	v. potecuţă.
CĂRĂRÚŞĂ	s.	v. potecuţă.
cărătór	s.	v. HAMAL.
CĂRĂTÚRĂ	s.	v. transport.
CĂRĂÚŞ	s.	v. căruţaş.
CĂRĂUŞÍE	s.	cărăuşit, (reg.) harabagie, (Transilv.) sechereşie, sechereşit. (Se ocupă cu ~.)
CĂRĂUŞÍT	s.	v. cărăuşie.
cărăúşul	s.	art. v. ALCOR.
CĂRBUNÁR	s.	(rar) mangalagiu, mangalar, man-galizator, (reg.) bocşer, (prin Maram.) săhălbar.
CĂRBUNĂRÍE	s.	(reg.) bocşă.
CĂRBÚNE	s.	1. (GEOL.) (fig.) aur negru. (~le este o rocă sedimentară.)2. mangal. (~le este folosit drept combustibil.)3. v. tăciune.4. (BOT.; Phyteuma vagneri) (reg.) baraboi, bănişor, spinuţă.5. v. antrax.6. (FITOP.) tăciune. (Plantă atacată de ~.)
cărbúne	s.	v. RUBIN.
cărícă	s.	v. ROTIŢĂ.

cărindár	s.	v. CALENDAR. IANUARIE.
cărmăcúță	s.	v. PRIPON.
CĂRNĂRÁIE	s.	v. cărnărie.
CĂRNĂRÍE	s.	cărnăraie.
cărnăríe	s.	v. MĂCELĂRIE.
cărnicícă	s.	v. CĂRNIȚĂ.
cărnișoáră	s.	v. CĂRNIȚĂ.
CĂRNÍȚĂ	s.	(rar) cărnicică, cărnișoară.
CĂRNÓS	adj.	1. musculos. (Parte ~oasă a unui animal.)2. (BOT.) (rar) miezos, pulpos. (Fruct ~.)
CĂRNOSÍ	vb.	v. descărna.
CĂRNOSÍRE	s.	v. descărnare.
cărnuí	vb.	v. CĂRNOSI. DESCĂRNA. ŞERUI.
cărnuíre	s.	v. CĂRNOSIRE. DESCĂRNARE. ŞERUIRE.
căroáie	s.	v. COTIGĂ. ROABĂ. TELEAGĂ.
cărpănós	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
cărpănoșénie	s.	v. AVARIȚIE. CALICENIE. CALICIE. ZGÎRCENIE.
cărpănoșíe	s.	v. AVARIȚIE. CALICENIE. CALICIE. ZGÎRCENIE.
CĂRPINÉT	s.	v. cărpiniș.
CĂRPINÍȘ	s.	(BOT.) cărpinet.
CĂRPINÍȚĂ	s.	(BOT.; Carpinus orientalis) (Ban. şi Olt.) sfineac.
CĂRTICEÁ	s.	v. cărticică.
CĂRTICÍCĂ	s.	1. cărticea, cărțulie, volumaș, (rar) cărtișoară. (O ~ de poezii.)2. broșură, (înv.) filadă, tartaj.
CĂRTURÁR	s.	v. învățat.
CĂRTURĂRÉSC	adj.	v. livresc.
cărturăríe	s.	v. CARTE. CULTURĂ. CUNOŞTIN-ȚE. INSTRUCȚIE. ÎNVĂȚĂTURĂ. PREGĂTIRE. STUDII.
cărțișoáră	s.	v. CĂRTICEA. CĂRTICICĂ. CĂR-ȚULIE.
CĂRȚULÍE	s.	v. cărticică.
căruceán	s.	v. CĂRUCIOR. CĂRUȚ. LANDOU. TRĂSURICĂ.
CĂRUCIÓR	s.	căruț, landou, trăsurică, (rar) cărucean. (~ pentru copiii mici.)
CĂRÚNT	adj.	încărunțit, sur, (pop.) înspicat, (reg.) sein, siv, (prin Olt. şi Munt.) spicat, (fig.) nins. (Om cu părul ~.)
cărúnt	adj.	v. BĂTRÎN. STRĂVECHI. VECHI.
CĂRUNTÉȚE	s.	v. caniție.
căruntéțe	s.	v. BĂTRÎNEȚE.
CĂRUNȚEÁLĂ	s.	v. caniție.
CĂRUNȚÍ	vb.	v. încărunți.
căruntíe	s.	v. CANIȚIE. CĂRUNTEȚE. CĂRUN-ȚEALĂ.
CĂRÚȚ	s.	v. cărucior.
căruța-dráculuí	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
CĂRUȚÁȘ	s.	v. cărăuș.
CĂRÚȚĂ	s.	(Transilv. şi Ban.) cocie. (~ cu doi cai.)
cărúță	s.	v. CAR.
căruțéle	s. pl.	v. PĂTLAGINĂ.
căsár	s.	v. BĂRBAT. GOSPODAR. SOȚ.

căsáş	s.	v. BĂRBAT. GOSPODAR. SOŢ.
căsăpí	vb.	v. CIOPÎRŢI. DISTRUGE. EXTERMINA. MASACRA. MĂCELĂRI. NIMICI. PRĂPĂDI. SFÎR-TECA. SFÎŞIA. STÎRPI.
căsăpíe	s.	v. MĂCELĂRIE.
căsăpíre	s.	v. CIOPÎRŢIRE. DISTRUGERE. EXTERMINARE. MASACRARE. MĂCELĂRIRE. NIMICIRE. SFÎRTECARE. SFÎŞIERE. STÎRPIRE.
căsătór	s.	v. BĂRBAT. SOŢ.
căsătorésc	adj.	v. CASNIC. CONJUGAL. MATRI-MONIAL.
CĂSĂTORÍ	vb.	1. (pop. şi fam.) a se căpătui, (reg.) a se toldui. (S-a ~ devreme.)2. a se lega, a se uni, (pop.) a se însoți, a se lua. (Cînd s-au ~?)3. v. cununa.4. v. însura.5. v. mărita.
CĂSĂTORÍE	s.	1. (pop. şi fam.) căpătuială, căpă-tuire. (~ cuiva la ofițerul stării civile.)2. mariaj, (livr.) matrimoniu. (A contractat o ~.)3. partidă. (A făcut o ~ bună.)4. unire, (pop.) însoțire, luare. (După ~ lor ...)5. v. cununie.6. v. în-surătoare.7. v. măritiș.8. v. căsnicie.
CĂSĂTORÍT	adj.	1. v. cununat.2. v. însurat.3. v. fa-milist.
CĂSĂTORÍTĂ	adj.	v. măritată.
CĂSCÁ	vb.	1. v. deschide.2. v. holba.3. v. între-deschide.4. a se adînci, a se deschide, (rar) a se scobi. (În fața noastră se ~ o peşteră.)
CĂSCÁRE	s.	1. v. deschidere.2. v. holbare.
CĂSCÁT	adj.	1. v. deschis.2. v. holbat.3. v. între-deschis.
căscát	adj.	v. ABSENT. DISTRAT. NEATENT.
CĂSCÁT	s.	1. v. deschidere.2. căscătură. (A tras un ~.)
CĂSCĂTÚRĂ	s.	1. v. căscat.2. crăpătură. (O mică ~ în perete.)3. v. deschizătură.
căscăúnd	s.	v. CASCĂ-GURĂ. GURĂ-CASCĂ. GURĂ-CĂSCATĂ.
CĂSCIOÁRĂ	s.	v. căsuță.
căsişoáră	s.	v. CĂSCIOARĂ. CĂSUȚĂ.
căsnicésc	adj.	v. CASNIC. CONJUGAL. MATRI-MONIAL.
CĂSNICÍE	s.	casă, căsătorie, menaj, (livr.) mariaj, matrimoniu, (rar) gospodărie, (pop.) însoțire, (înv.) maritagiu, (grecism înv.) sinichesion. (O ~ fericită.)
căsúică	s.	v. ALVEOLĂ. CELULĂ.
căsulíe	s.	v. CĂSCIOARĂ. CĂSUȚĂ.
CĂSÚȚĂ	s.	1. v. căscioară.2. v. compartiment.
căşăríe	s.	v. STÎNĂ. TÎRLĂ.
CĂŞUNÁ	vb.	v. năzări.
căşuná	vb.	v. CAUZA. PRICINUI. PRODUCE. PROVOCA.
cătáná	s.	v. MILITAR. OSTAŞ. OŞTEAN. SOLDAT.
CĂTÁRE	s.	mira, (înv.) țel. (~ la o puşcă.)
cătáre	s.	v. SCÎNTEIUȚĂ.
cătălínă	s.	v. CRIZANTEMĂ. DUMITRIȚĂ. TU-FĂNICĂ.
cătănésc	adj.	v. CAZON. MILITAR. MILITĂRESC. OSTĂŞESC. SOLDĂȚESC.
cătănéşte	adv.	v. MILITĂREŞTE. OSTĂŞEŞTE. SOLDĂȚEŞTE.
cătăní	vb.	v. ÎNCORPORA. ÎNROLA. RECRUTA.
cătăníe	s.	v. ARMATĂ. MILITĂRIE. SERVICIU MILITAR. STAGIU.
cătăníme	s.	v. OSTĂŞIME. SOLDĂȚIME.

cătănioáră	s.	v. SOLDĂȚEL.
cătănioáre	s. pl.	v. SURGUCI.
cătăníță	s.	v. SOLDĂȚEL.
cătănúță	s.	v. SOLDĂȚEL.
cătățíme	s.	v. CANTITATE. CÎTIME. MĂRIME.
CĂTÍNĂ	s.	(BOT.) 1. (Lycium vulgare) (rar) licină, (reg.) răchişoară, zaharică.2. (Lycium halimi-folium) (Bucov.) răchişoară.3. (Tamarix sau Myrica germanica) (rar) tamariscă.4. cătină roşie (Tamarix ramosissima) = tamariscă.
cătínă	s.	v. HOLERĂ. SPIN.
cătinél	adv.	v. AGALE. ALENE. BINIŞOR. DOMOL. ÎNCET. ÎNCETINEL. ÎNCETIŞOR. LIN. LINIŞTIT. TIPTIL. UŞUREL.
CĂTRĂNEÁLĂ	s.	1. v. cătrănire.2. v. cătrănire.
CĂTRĂNÍ	vb.	1. a gudrona. (A ~ fundul unei bărci.)2. a smoli. (A ~ un obiect de lemn.)
cătrăní	vb.	v. AMĂRÎ. INDISPUNE. ÎNDURERA. ÎNTRISTA. MÎHNI. NECĂJI. SUPĂRA.
CĂTRĂNÍRE	s.	1. cătrăneală, gudronare. (~ a fundului unei bărci.)2. cătrăneală, smolire. (~ a unui obiect de lemn.)
cătrăníre	s.	v. AMĂRĂCIUNE. ÎNTRISTARE. MÎHNIRE. NECAZ. SUPĂRARE. TRISTEȚE.
CĂTRĂNÍT	adj.	1. gudronat. (Corabie ~.)2. smolit. (Stîlp ~.)
cătrănít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRIS-TAT. MÎHNIT. NECĂJIT. SUPĂRAT. TRIST.
cătrăníță	s.	v. CHIBRIT.
CĂTRE	prep.	1. (local) asupra, înspre, la, spre, (înv.) despre, între, supra. (Îşi aţinteşte privirea ~ noi.)2. (temporal) înspre, spre, (reg.) asupra, (înv.) despre, înde. (Era ~ ziuă.)
către	prep.	v. ASUPRA. CONTRA. ÎMPOTRIVA. PENTRU. SPRE.
cătrúnă	s.	v. TĂRTĂCUȚĂ. TIGVĂ. TÎLV.
CĂTÚN	s.	(înv. şi reg.) sălaş, (înv.) sălăşluire.
CĂTÚȘĂ	s.	1. (la pl.) fiare (pl.), (pop.) obezi (pl.), verigi (pl.), zăvoare (pl.), (înv.) bente (pl.), piedici (pl.). (Ucigaş prins în ~.)2. v. chingă.3. v. tînjeluță.4. v. japiță.5. (BOT.; Ballota nigra) (reg.) cebare.
cătúșă	s.	v. ANCORĂ. CHINGĂ. CORMANĂ. PISICĂ. RĂSTURNĂTOARE.
CĂTÚŞNICĂ	s.	(BOT.; Nepeta cataria) (reg.) iarba-mî-ței, iarba-vîntului, iarbă-flocoasă, minta-mîței.
cătúșnică	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
cătuşnică-sălbatică	s.	v. VORONIC.
cătúșniță	s.	v. TALPA-GÎŞTEI.
cățăí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
CĂȚĂRÁ	vb.	a se cocoța, a se ridica, a se sui, a se urca, (pop. şi fam.) a se zgăibăra, (pop.) a se aburca, a se țuțuia, (reg.) a se burica, a se cucuia, a se găibăra, a se popoța, (prin Transilv.) a se pupuia, (prin Olt.) a se suliga. (S-a ~ în copac.)
CĂȚĂRÁRE	s.	cocoțare, ridicare, suire, urcare, urcat. (~ pe un zid.)
cățărătoáre	s.	v. SCORȚAR.
CĂȚĂRĂTÓR	adj.	v. agățător.
CĂȚEÁ	s.	(ZOOL.) (reg.) haită, (Transilv.) gudă.
cățeá	s.	v. MITRALIERĂ.
CĂȚÉL	s.	1. (ZOOL.) (în limbajul copiilor) cuțu.2. (TEHN.) cordenci, (reg.) cripalcă, piedică, proptar, răzuş, scară, scaun, tocălie. (~ la răz-boiul de țesut.)

cățél	s.	v. CHEOTOARE. MĂSEA. PUI. TRĂGĂ-TOARE.
cățel-de-máre	s.	v. COROSBINĂ.
cățelí	vb.	v. GONI. ÎMPERECHEA. ÎMPREUNA. ÎNCRUCIȘA.
cățélul	s.	art. v. CÎINELE-MIC.
cățelul-frásinului	s.	v. CANTARIDĂ. GÎNDAC DE FRASIN.
cățelul-pămîntului	s.	v. ORBETE.
cățelúșa	s.	art. v. ALCOR.
CĂȚELÚȘĂ	s.	(ZOOL.) (Transilv.) tăbăluşă, tăbăluşcă, (înv.) țincă.
cățîn	s.	v. JEP. JNEAPĂN. PIN PITIC.
CĂȚÚIE	s.	v. afumătoare.
cățúni	s. pl.	v. PIN.
CĂÚȘ	s.	1. cauc, scafă, (Transilv.) şuflă, lingură de scos. (Cu ~ul se scot cerealele din sac.)2. ispol, (reg.) răscol, scăfiță. (~ de scos apa din luntre.)3. v. cupă.4. v. cancioc.
CĂUTÁ	vb.	1. (înv.) a cere. (L-a ~ peste tot.)2. (înv.) a socoti. (~ un om potrivit pentru ...)3. a cotrobăi, a răscoli, a scormoni, a scotoci, a umbla, (pop.) a scociorî, (înv. şi reg.) a scodoli, a scorbeli, (reg.) a bodicăi, a corleşi, a cotili, a hojbăi, a scobîrlăi, (Mold.) a bîrcîi, (Bucov.) a boltăi, (prin Olt.) a bulduşi, (prin Ban.) a burfăi, (Ban.) a cobîrlui, (Mold. şi Bucov.) a cociobăi, (Munt.) a scofeli, (înv.) a scorteli. (~ prin sertare, prin toată casa, prin lucrurile mele.)4. a se cere, a se vinde, (înv.) a se întreba. (O marfă care se ~.)5. a se interesa, a se ocupa, a se preocupa, a-şi vedea. (Te rog să-ți ~ de treaba ta!)6. a îngriji, a vedea, (înv. şi reg.) a (se) griji, (Transilv.) a (se) cîştiga. (~ de toate ale casei.)7. v. încerca.8. a încerca, a vedea. (~ dacă nu poți să dezlegi problema.)9. a încerca, a umbla. (~ să mă înşele.)10. a încerca, a tatona, (înv. şi reg.) a probălui. (~ să găsească o soluție.)11. a cerceta, a examina, a studia, (înv.) a cerca. (Calul de dar nu se ~ în gură.)12. v. trata.
căutá	vb.	v. CĂDEA. CERE. CUVENI. IMPUNE. PRIVI. TREBUI. UITA.
CĂUTÁRE	s.	1. cotrobăială, cotrobăire, cotrobăit, scotoceală, scotocire, scotocit. (Termină cu ~!)2. cerere. (~ de marfă.)3. preț. (O marfă care are ~.)4. afectare, artificialitate, emfază, grandilocvență, manierism, patos, pretiozitate, retorism. (~ în stilul cuiva.)
CĂUTÁT	adj.	1. v. afectat.2. afectat, artificial, fals, forțat, nefiresc, nenatural, nesincer, prefăcut, silit, silnic, studiat, teatral, (rar) teatralist. (Gesturi ~; atitudine ~.)
căutătoáre	s.	v. OGLINDĂ.
CĂUTĂTÚRĂ	s.	v. privire.
căuzáș	s.	v. COMPLOTIST. CONSPIRATOR. RE-VOLUȚIONAR.
căvăfíe	s.	v. CIZMĂRIE. PANTOFĂRIE.
căzăceáscă	S.	cazacioc, (reg.) cazacincă. (~ este un dans popular ucrainean.)
căzănăríe	s.	v. POVARNĂ. VELNIȚĂ.
CĂZĂTÚRĂ	s.	1. cădere. (A suferit o ~ uşoară.)2. v. babalîc.3. mortăciune, pieritură.
căzătúră	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
CĂZNÍ	vb.	1. v. străduí.2. v. tortura.3. v. screme.
căzní	vb.	v. BATJOCORI. NECINSTI. SILUI. VIOLA.
căzníre	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
căznít	adj.	v. CHINUIT. SCHINGIUIT. TORTURAT.
CĂZÚT	adj.	1. năruit, prăbuşit, prăvălit, răsturnat. (Un gard ~.)2. v. dus.

CE	pron., adj., adv., interj.	1. pron. care, (pop.) de. (Cei ~ priveau.)2. adj. care. (~ vînt te-a adus aici?)3. pron. orice, orişice, (înv.) verice. (Zică lumea ~ o vrea.).4. adv. cît, cum. (~-aş mai rîde!)5. interj. (interogativ) cum? poftim? (fam. şi pop.) ha? (~? N-am auzit!)
CEA	interj.	(Ban.) hoc! (~ !, Plăvane.)
ceacîr	adj.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRUCIŞAT. PIEZIŞ. SAŞIU. STRABIC.
CEÁFĂ	s.	1. (ANAT.) grumaz, (pop.) cerbice, (reg.) gîrbiță. (~ a omului.)2. (TEHN.) (reg.) butuc, cerbice, drug, grindei, jug, sul, (înv.) sulete. (~ este partea de deasupra a jugului, care stă pe grumazul boului.)
ceáfă	s.	v. MĂSEA.
ceahlău	s.	v. VULTUR BĂRBOS. ZĂGAN.
ceahól	s.	v. BURDUF. COŞ. COVILTIR.
ceáină	s.	v. CEAINĂRIE.
CEAINĂRÍE	s.	(prin Mold.) ceaină.
cealău	adj.	v. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR.
cealmá	s.	v. TURBAN.
ceam	s.	v. ŞLEP.
ceapa-ciórii	s.	v. BĂLUŞCĂ. BRÎNDUŞĂ. PO-RUMBEI. SCÎNTEIUȚĂ.
ceapa-cîinelui	s.	v. CEAPĂ-DE-MARE.
CEÁPĂ	s.	(BOT.) 1. ceapă de sămînță = arpagic, (Olt. şi Munt.) orceag, (Transilv.) parpangică, (prin Ban.) puiac, (prin nord-vestul Olt.) puiț.2. v. bulb.3. ceapa-ciorii = a) (Allium vineale) (reg.) pur; b) (Muscari comosum) (reg.) zambilă, floarea-viorelei; c) (Gagea pratensis) (reg.) scîn-teiuță; ceapă-cioreasc ă (Allium fistulosum) = (reg.) cepşoare (pl.), ceapă-lungă; ceapă-de-mare (Scilla maritima) = (reg.) ceapa-cîinelui.
ceápă	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
ceapă-álbă	s.	v. PRAZ.
ceapă-blîndă	s.	v. PRAZ.
ceapă-cioreáscă	s.	v. BĂLUŞCĂ. TURTĂ.
ceapă-lúngă	s.	v. CEAPĂ-CIOREASCĂ.
ceapól	s.	v. COVILTIR.
CEAPRÁZ	s.	1. v. firet.2. (TEHN.) călcător, (reg.) ceaprazar, dințar, zimțar. (~ pentru ferăstrău.)3. (TEHN.) apăsător, călcător. (~ la maşina de cusut.)
CEAPRAZÁR	s.	(înv. şi reg.) pasmantier, (înv.) săgeacar. (~ul confecționează fireturi.)
ceaprazár	s.	v. CĂLCĂTOR. CEAPRAZ.
CEAPRĂZĂRÍE	s.	(rar) pasmanterie, (înv.) săgeac. (Articole de ~.)
ceápsă	s.	v. BONETĂ. CĂCIULIȚĂ. SCUFĂ. SCUFIȚĂ. TICHIE.
ceapúr	s.	v. BÎTLAN. STÎRC CENUŞIU.
ceapur alb míc	s.	v. BÎTLAN MIC.
ceapur máre	s.	v. EGRETĂ. STÎRC ALB.
ceapur róşu	s.	v. BÎTLAN ROŞIATIC. BÎTLAN ROŞU. STÎRC PURPURIU. STÎRC ROŞU.
CEÁRĂ	s.	1. v. cerumen.2. ceară de balenă v. spermanțet.
ceară-de-pămînt	s.	v. MOLDAVIT. OZOCHE-RITĂ.
ceárcăn	s.	v. CURCUBEU. HALO.
ceárdaş	s.	v. COLILIE.
ceárdă	s.	v. CÎRCIUMĂ. HAN.

CEARŞÁF	s.	(rar) pînză, (Transilv. şi Ban.) lepedeu, (prin Olt. şi Ban.) pînzaică, (Mold., Bucov. şi nordul Munt.) prostire, (Transilv.) verincă. (~ de pat.)
cearşáf	s.	v. GIULGIU. LINŢOLIU.
cearşít	s.	v. ISCOADĂ. SPION.
CEÁRTĂ	s.	1. v. neînţelegere.2. discuţie, vorbă, zarvă, (pop.) gîlceavă, sfadă. (Multă ~ s-a făcut între ei pentru mine.)3. admonestare, admo-nestaţie, certare, dojană, dojenire, imputare, morală, mustrare, observaţie, reproş (pop. şi fam.) beşteleală, muştruluială, ocară, (înv. şi reg.) înfruntare, probozeală, (reg.) probază, probozenie, (prin Mold.) bănat, (Mold.) şmotru, (înv.) dăscălie, împuţăciune, învăţătură, preobrăzitură, probozire, rîpşte, remonstrare, zabrac, (fam. fig.) săpuneală, scuturătură. (~ pe care a primit-o l-a potolit.)
ceártă	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUŞ-MĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PEDEAPSĂ. PORNIRE. SANCŢIUNE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJ-MĂŞIE. ZÎZANIE.
CEAS	s.	1. v. oră.2. v. moment.3. v. răstimp.4. v. cea-sornic.5. (ASTRON.) ceas solar = cadran solar.6. v. contor.
ceas	s.	v. OCAZIE. PRILEJ.
CEASLÓV	s.	(BIS.) (înv.) orologhion. (~ul servea în trecut şi ca abecedar.)
CEASÓRNIC	s.	1. ceas, (înv.) orar, orologhion, (înv., mai ales în Mold.) ornic, (arg.) moară. (Şi-a cumpărat un ~ de perete.)2. (BOT.; Passiflora coerulea) (reg.) floarea-suferinţei.
CEASORNICÁR	s.	(rar) orologier.
CEASORNICĂRÍE	s.	(înv.) ornicărie, orologerie.
ceas-rău	s.	v. EPILEPSIE.
CEÁŞCĂ	s.	(înv. şi reg.) tas, (Ban., Transilv. şi Olt.) şol, (prin Transilv.) şolnă, (înv.) scafă, tarf. (O ~ de cafea.)
ceáşnic	s.	v. PAHARNIC.
CEÁTĂ	s.	1. bandă, buluc, cîrd, droaie, gloată, grămadă, grup, mulţime, pîlc, stol, (pop.) crilă, liotă, (reg.) canara, ciurdă, mişină, (Olt. şi Transilv.) ciopor, (Olt. şi Ban.) clapie, (înv.) cin, tacîm. (O ~ de copii.)2. ceată primitivă v. hoardă.3. v. buluc.4. v. tabără.
ceátă	s.	v. CIN. TAGMĂ.
CEATLĂU	s.	v. cruce.
ceatlău	s.	v. APĂRĂTOARE. BÎTĂ. CIOMAG. COAR-DĂ. MĂCIUCĂ.
CEÁŢĂ	s.	(MET.) negură, pîclă, (pop.) negureală, negureaţă, (reg.) buracă, (prin Transilv.) buştină, (prin Mold.) mocirlă, (înv.) mîglă. (Era o ~ de nu vedeai la doi paşi.)
CEAÚN	s.	(pop.) tuci. (Un ~ de mămăligă.)
cebáre	s.	v. CĂTUŞĂ. SORBESTREA.
cebăluí	vb.	v. AMEŢI. BUIMĂCI. NĂUCI. ZĂPĂCI.
CECIDÍE	s.	(FITOP.) gală. (~ apare ca o excrescenţă.)
CECITÁTE	s.	(MED.) 1. ablepsie, orbire.2. cecitate diurnă = hemeralopie, (pop.) orbul găinilor; cecitate verbală = alexie.
CEDÁ	vb.	1. a da, a lăsa. (Îi ~ întregul aparta-ment.)2. a se îndupleca, a se lăsa, (fig.) a se muia. (Să nu ~ cu nici un preţ.)3. a abandona, renunţa, (fig.) a capitula. (A ~, n-a mai continuat discuţia.)4. a se pleca, a se supune. (~ în faţa duşmanului.)5. v. capitula.6. v. atenua.7. v. rupe.8. v. deforma.
CEDÁRE	s.	renunţare, (fig.) capitulare. (O ~ deliberată.)
CEFALALGÍE	s.	v. cefalee.
CEFALÉE	s.	(MED.) cefalalgie.

CEFALORAHIDIÁN	adj.	(ANAT.) cerebrospinal.
CEFERÍST	s.	feroviar.
CEFÉU	s.	(ASTRON.) (pop.) coasa (art.).
CEH	adj.	cehesc. (Populație ~.)
CEHÉSC	adj.	ceh. (Marfă ~ească.)
CEL	adj., pron.	1. adj. acel.2. adj., pron. (pop.) ăl. (~ mai mare.)
CÉLA	pron.	acela.
CELÁR	s.	(înv.) veghetoare. (~ la stînă.)
celár	s.	v. COMARNIC.
CÉLĂLALT	pron., adj.	1. pron., adj.(pop.) ălălalt. (A venit şi ~; ~ om.)2. pron. v. altul.
cel-de-pe-comoáră	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECU-RATUL. SATANĂ. TARTOR.
cel-din-báltă	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
CELEBRÁ	vb.	1. v. aniversa.2. a oficia, a săvîrşi. (~ o căsătorie.)3. v. oficia.
CELEBRÁRE	s.	1. v. aniversare.2. oficiere, săvîr-şire. (~ căsătoriei.)3. v. oficiere.
CELEBRITÁTE	s.	1. faimă, glorie, prestigiu, renume, reputație, (fig.) strălucire. (Şi-a cîştigat o ~ fără precedent.)2. (concr.) glorie, (înv.) ilustrațiune. (A ajuns o ~ a medicinei.)
CELÉBRU	adj.	faimos, ilustru, mare, renumit, reputat, vestit, (înv. şi pop.) mărit, numit, (reg.) revestit, (Transilv.) hireş, (înv.) norocit, (grecism înv.) perifan, (fam.) arhicunoscut, (fig.) strălucit, (rar fig.) strălucitor. (Un ~ savant.)
celédnic	s.	v. ARGAT. SLUGĂ.
CELERIMÉTRU	s.	v. stadimetru.
celeritáte	s.	v. IUȚEALĂ. RAPIDITATE. REPEZI-CIUNE. VITEZĂ.
celést	adj.	v. CERESC. DIVIN. DUMNEZEIESC. MINUNAT. SFÎNT. SPLENDID. SUPERB.
CELE ZECE PORÚNCI	s.	(BIS.) decalogul (art.).
CELIBÁT	s.	burlăcie, holteie, (înv.) necăsătorie, necăsnicie. (~ul lui n-a durat mult.)
CELIBATÁR	s., adj.	burlac, cavaler, flăcău, holtei, necăsătorit, (pop. şi fam.) becher, (Transilv.) frăşcău. (A rămas ~.)
CELIOSCOPÍE	s.	(MED.) laparoscopie, peritoneo-scopie. (Prin ~ se examinează interiorul cavității abdominale.)
célla	s.	v. NAOS. NAVĂ.
CÉLLO	s.	v. violoncel.
CELOFÁN	s.	(pop.) țiplă. (Borcan acoperit cu ~.)
CELÓM	s.	(ANAT.) cavitate generală.
cel-perít	s.	v. SPĂLĂCIOASĂ.
celşág	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.
CELT	s., adj.	1. s. gal.2. adj. v. celtic.
CÉLTIC	adj.	celt, galic. (Populații ~.)
CÉLȚIU	s.	v. hafniu.
celuí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
celuiálă	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.

celuíre	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROS-TIT. TRIŞARE.
celuít	adj	v. ADEMENIT. AMĂGIT. ÎNŞELAT. PĂCĂLIT. PROSTIT. TRIŞAT.
celuitór	s., adj.	v. ADEMENITOR. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR. SEDUCĂTOR.
CELÚLĂ	s.	1. (BIOL., FIZIOL.) celulă-ou v. zigot; celulă sexuală v. gamet.2. v. alveolă.3. (FlZ.) celulă fotoelectrică = fotocelulă, fotodiodă; celulă fotovoltaică v. fotoelement.
celúlă	s.	v. CHILIE.
CÉMBALO	s.	v. clavecin.
CEMENTÍTĂ	s.	v. carbură de fier.
CENOBÍT	s.	(BIS.) (înv.) chinovit. (~ul este călugărul care trăieşte într-o mănăstire.)
CENTÁUR	s.	(MITOL.) (rar) hipocentaur.
centenár	adj.	v. SECULAR.
centímă	s.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
CENTIMÉTRU	s.	(MAT.) (înv.) sutametru.
CENTIRÓN	s.	centură. (~ la un veston militar.)
CENTRÁ	vb.	(TEHN.) a axa. (~ o piesă cilindrică.)
CENTRÁL	adj.	1. v. medial. (Vocală ~.)2. prin-cipal, (fig.) nodal. (Punctul ~ al acţiunii.)
CENTRÁLĂ	s.	centrală hidroelectrică v. hidro-centrală; centrală termică v. termocentrală; centrală termoelectrică v. termocentrală electrică.
CENTRIFÚG	adj.	(FIZ.) centrifugal. (Mişcare ~.)
CENTRIFUGÁL	adj.	v. centrifug.
CENTRIPÉT	adj.	1. (FIZ.) centripetal. (Mişcare ~.)2. v. aferent.
CENTRIPETÁL	adj.	v. centripet.
CENTROSFÉRĂ	s.	(GEOL.) barisferă, nife. (~ este partea centrală a globului pământesc.)
CENTROSPÉRMĂ	s.	(BOT.) centrospermigenă.
CENTROSPERMIGÉNĂ	s.	(BOT.) centrospermă.
CÉNTRU	s.	1. mijloc. (~ul unui cerc.)2. (FIZ.) centru de greutate = baricentru.3. mijloc, (fig.) buric, inimă, (înv. fig.) dric. (În ~ul oraşului.)4. miez, mijloc, (fig.) buric, inimă. (În ~ul pământului.)5. miez, nucleu. (~ul unui corp.)6. (fig.) focar, sediu. (~ul proceselor radioactive.)7. (fig.) bastion, citadelă, focar. (Un ~ de cultură.)8. oraş, (pop.) tîrg. (Mă duc, ies puţin în ~.)
centúplu	adj.	v. ÎNSUTIT.
CENTÚRĂ	s.	1. cingătoare, cordon, curea. (O ~ îi înconjura talia suplă.)2. v. centiron.
CENTURIÓN	s.	(IST.) sutaş, (înv.) sîtnic. (~ în armata romană.)
CENURÓZĂ	s.	(MED. VET.) capie, căpială, (pop.) răsfug. (Oaie bolnavă de ~.)
CENUŞÁR	s.	1. v. urnă funerară.2. (Transilv., Mold.) leşier. (Prin ~ se strecoară leşia.)3. (BOT.; Ailanthus altissima sau glandulosa) oţetar fals, (reg.) arbore-puturos.
cenuşár	s.	v. SCRUMIERĂ.
CENÚŞĂ	s.	(înv. şi reg.) scrum. (A ars şi n-a rămas decît ~.)
cenuşérniţă	s.	v. SCRUMIERĂ.
cenuşíe	s.	v. FIRICICĂ.
cenuşiéră	s.	v. SCRUMIERĂ.

CENUŞÍU	adj.	1. fumuriu, gri, plumburiu, sur, (rar) prăfuriu, (pop.) sein, şoreciu, (reg.) siv, (Munt.) fumur, (înv.) plumbiu, sîngepiu, (turcism înv.) bozafer. (De culoare ~.)2. întu-necat, pămîntiu, (reg.) pămîntit, pămîntos. (O faţă ~.)
CEP	s.	1. v. canea.2. (TEHN.) (pop.) pişleag, (reg.) barbur, pîş, sip. (~ la roata căruţei.)3. (TEHN.) (reg.) bold. (~ la grindeiul morii.)
cep	s.	v. CIOT. NOD.
cepăí	vb.	v. LIPĂI.
cepăít	s.	v. LIPĂIT.
cepeleág	adj.	v. PELTIC. SÎSÎIT.
cepşoáre	s. pl.	v. CEAPĂ-CIOREASCĂ.
CER	s.	1. boltă, firmament, (rar) arc, boltire, (înv.) crug, crîngul cerului, (fig.) tărie. (~ul e plin de stele.)2. v. văzduh.3. v. rai.4. (BIS.) divinitate, dumnezeire, pronie, providenţă.5. (ANAT.) cerul-gurii = palat, boltă palatină, (înv.) părat.
CERB	s.	(ZOOL.) 1. (Cervus elaphus) (Mold. şi Bucov.) plotun.2. cerb-lopătar (Cervus dama) = (rar) dam.
cerb	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
cerbár	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
CERBÍCE	s.	(TEHN.) (pop.) drug. (~ la jujeu.)
cerbíce	s.	v. CEAFĂ. GRUMAZ.
cerbicíe	s.	v. DÎRZENIE. ÎNCĂPĂŢÎNARE. ÎN-DĂRĂTNICIE. PERSEVERENŢĂ. PERSISTENŢĂ. STĂRUINŢĂ. TENACITATE.
CERBOÁICĂ	s.	v. ciută.
CERC	s.	1. (MAT.) (înv. şi reg.) perghel, (înv.) ţărcălan. (Desenează un ~.)2. (MAT.) circum-ferinţă, (înv. şi reg.) perghel, (înv.) periferie. (Află lungimea ~ului.)3. v. disc.4. şină, (reg.) şing, (Transilv., Ban. şi Mold.) raf. (~ la roata unei căruţe.)5. (pop.) brăţară. (~ la un butoi.)6. v. rotocol.7. rotocol, (rar) armean. (~ format la suprafaţa unei ape.)8. roată. (Faceţi ~ în jurul meu.)9. (PICT.) cerc cromatic v. steaua culorilor.10. v. mediu.11. v. domeniu.
cerc	s.	v. COROANĂ. DIADEMĂ. ORBITĂ.
cercá	vb.	v. ANALIZA. CĂUTA. CERCETA. EXA-MINA. GUSTA. INFORMA. INTERESA. ISCODI. ÎNCERCA. ÎNDURA. MĂSURA. OBSERVA. PĂTIMI. PĂŢI. PEDEPSI. PÎNDI. PRIVI. PROBA. RĂBDA. RUGA. SANCŢIONA. SCRUTA. SILI. SONDA. SPIONA. STRĂDUI. STUDIA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE. UITA. URMĂRI. VERIFICA. VIZITA.
cercálă	s.	v. CRÎSNIC.
cercáre	s.	v. ANALIZARE. ANALIZĂ. CERCETARE. CHIN. DURERE. EXAMEN. EXAMINARE. EXPE-RIENŢĂ. EXPERIMENT. INVESTIGARE. INVES-TIGAŢIE. ÎNCERCARE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. PROBARE. PROBĂ. STUDIERE. STUDIU. SUFE-RINŢĂ. VERIFICARE.
cercát	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. ÎNCERCAT. ÎNZESTRAT. PREGĂTIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT. VREDNIC.
cercălău	s.	v. COMPAS.
cerceii-bábei	s. pl.	v. LEMN-RÎIOS. SALBĂ-RÎ-IOASĂ.
CERCÉL	s.	1. (pop.) toartă, (prin Transilv.) bum-buţ, (Transilv.) cîrcel, (înv.) şarjă.2. (TEHN.) scoabă, (reg.) ghermec. (~ la căruţă.)
CERCELÚŞ	s.	(BOT.; Fuchsia) fucsie.
cercelúş	s.	v. COADA-COCOŞULUI.

CERCETÁ	vb.	1. v. analiza.2. v. examina.3. v. că-uta.4. a consulta, a examina, a studia. (Am ~ toate documentele.)5. v. consulta.6. v. docu-menta.7. v. informa.8. v. verifica.9. v. vedea.10. v. sonda.11. v. ancheta.
cercetá	vb.	v. VIZITA.
CERCETÁRE	s.	1. v. analiză.2. examinare, privire. (La o ~ mai adîncă.)3. (concr.) studiu. (A publi-cat o ~ temeinică.)4. v. examinare.5. consultare. (~ a unui catalog.)6. v. verificare.7. v. anchetă.
CERCETĂŞÍE	s.	scutism.
CERCETĂTÓR	s., adj.	1. s. om de ştiinţă, (înv.) scrutător. (Un remarcabil ~ în domeniul ...)2. adj. v. atent.
CERCEVEÁ	s.	1. cadru, ramă, toc. (~ de fereastră.)2. v. cruce.
CERCHÉZ	adj.	(rar) cerchezesc. (Populaţie ~.)
cerchezésc	adj.	v. CERCHEZ.
CERCUÍ	vb.	1. a lega. (~ un butoi.)2. v. freta.
CERCUIÁLĂ	s.	v. cercuire.
CERCUÍRE	s.	cercuială, cercuit, legare, legat. (~ unui vas de lemn din doage.)
CERCUÍT	adj.	legat. (Butoi ~.)
CERCUÍT	s.	v. cercuire.
CERCULÉŢ	s.	cercuşor.
cércură	s.	v. PAPANAŞ.
CERCUŞÓR	s.	v. cerculeţ.
CERDÁC	s.	1. pridvor, tindă, verandă, (prin Ban.) pornană.2. pridvor, tindă. (~ la moara de vînt.)3. chioşc, foişor, pavilion, (Transilv.) filigorie. (Un ~ situat în grădină.)
CÉRE	vb.	1. a pretinde, a reclama, a revendica, (înv. şi reg.) a striga, (înv.) a pretendelui, a pretendui, (grecism înv.) a pretenderisi. (~ să i se facă dreptate.)2. a pretinde, (înv. şi pop.) a apuca. (~ cuiva birul.)3. v. vrea.4. a dori, a pofti, a voi, a vrea. (Ochii văd, inima ~.)5. v. so-licita.6. a apela, a recurge, a solicita, (Transilv.) a suruclui. (~ ajutorul lor.)7. v. peţi.8. v. cerşi.9. v. necesita.10. v. implica.11. v. trebui.12. v. că-uta.
cére	vb.	v. CĂUTA.
CEREÁLE	s. pl.	grîne (pl.), (pop.) bucate (pl.), pîine, (reg.) grînețe (pl.), pite (pl.). (Cîmpul a produs multe ~.)
CEREALÍST	s.	(înv.) grînar. (Negustorul de cereale se numea ~.)
CEREBÉL	s.	(ANAT.) creierul mic, (pop.) creieraş, (reg.) creieruş.
CEREBRÁL	adj.	v. intelectual.
CEREBROSPINÁL	adj.	v. cetalorahidian.
CEREMONIÁL	s.	1. ceremonie, etichetă, protocol, regulă, ritual, rînduială, tipic, (rar) rit, (înv.) politică. (Conform ~ului de la Curte ...)2. v. so-lemnitate.
CEREMONÍE	s.	1. v. ceremonial.2. v. solemnitate.3. v. pompă.4. v. paradă.5. v. serviciu.
CEREMONIÓS	adj.	1. protocolar, reverenţios, solemn. (Ton ~.)2. parlamentar, protocolar. (Stil, limbaj ~.)3. formalist, protocolar. (Eşti prea ~!)
CERENŢÉL	s.	1. v. călţunul-doamnei.2. v. ar-ginţică.
cerenţél	s.	v. CĂLŢUNUL-DOAMNEI.
CÉRERE	s.	1. pretenţie, revendicare, revendicaţie, (înv.) pretendă, (grecism înv.) pretenderimă, (turcism înv.) teclif. (~ lui a fost satisfăcută.)2. (JUR.) cerere reconvenţională = reconvenţiune.3. v. solicitare.4. apel, rugăminte. (A ascultat ~ lui.)5. v. rugăminte.6. v. petiţie.7. v. cerinţă.8. v. căutare.
CERÉSC	adj.	1. (ASTRON.) sideral. (Corpuri ~eşti.)2. v. divin.3. v. providenţial.
cerésc	adj.	v. MINUNAT. SPLENDID. SUPERB.

CÉRGĂ	s.	v. pătură.
ceríne	s.	v. BALDACHIN. ORANIST. PLAFON. TAVAN. ŢEST. URANISC.
CERÍNŢĂ	s.	1. exigenţă, imperativ, necesitate, nevoie, obligaţie, pretenţie, trebuinţă, (înv. şi reg.) niştotă, (înv.) nevoinţă, nevoire, recerinţă, (fig.) comandament. (~ele epocii noastre.)2. ce-rere, deziderat, dorinţă, exigenţă, (înv.) postulat. (O ~ îndreptăţită.)3. necesitate, nevoie, soli-citare, trebuinţă. (Ţine seama de ~ele pieţei.)
ceriţică	s.	v. PIDOSNIC.
CÉRNE	vb.	a da, (înv. şi reg.) a petrece, (înv.) a dîrmoia. (~ mălaiul prin sită.)
cérne	vb.	v. BURA. BURNIŢA. DEOSEBI. DESLUŞI. DIFERENŢIA. DISCERNE. DISCRI-MINA. DISTINGE. ŢÎRCÎI. ŢÎRÎI.
CERNEÁLĂ	s.	(înv. şi pop.) negreală, (reg.) tintă. (~ de scris.)
cerneálă	s.	v. DOLIU. ÎNNEGRIRE. NEGREALĂ. NEGREAŢĂ. NEGRU.
CERNÍ	vb.	v. îndolia.
cerní	vb.	v. ÎNNEGRI.
CERNÍRE	s.	v. îndoliere.
cerníre	s.	v. ÎNNEGRIRE.
CERNÍT	adj.	1. v. îndoliat.2. îndoliat, negru. (Haine ~.)
cernít	adj.	v. ÎNNEGRIT. NEGRU.
cernít	s.	v. ÎNNEGRIRE.
CERNÚŞCĂ	s.	1. v. negrilică.2. v. negruşcă.
CERNÚT	adj.	(pop.) ciuruit. (Făină ~.)
cerói	s.	v. GORUN.
CERŞEÁLĂ	s.	v. cerşit.
CERŞETÓR	s.	milog, (pop.) sărac, (înv. şi reg.) calic, mişel, (Transilv. şi Bucov.) colduş, (arg.) manglitor.
cerşetorí	vb.	v. CERE. CERŞI. MILOGI.
CERŞETORÍE	s.	v. cerşit.
CERŞETORÍME	s.	(înv.) calicime.
cerşetorít	s.	v. CERŞEALĂ. CERŞETORIE. CERŞIT. MILOGEALĂ. MILOGIT.
CERŞÍ	vb.	a cere, a se milogi, (pop.) a prosti, (Transilv. şi Maram.) a coldui, (înv.) a calici, a cerşetori, (arg.) a mangli. (~ pe la colţuri de stradă.)
CERŞÍT	s.	cerşeală, cerşetorie, milogeală, milogit, (rar) cerşetorit, (înv. şi reg.) prosteală, (arg.) mangleală. (Umblă cu ~ul.)
CERT	adj., adv.	1. adj. v. adevărat.2. adj. v. categoric.3. adj. v. sigur.4. adj. sigur, (livr.) infailibil. (Un procedeu ~.)5. adj. ferm, fixat, hotărît. (Dată ~.)6. adj. v. inevitabil.7. adv. v. desigur.8. adv. v. adevărat.
CERTÁ	vb.	1. a se învrăjbi, a se supăra, (pop.) a se bălăbăni, a se gîlcevi, a se sfădi, (înv. şi reg.) a se pricinui, (reg.) a se cîrti, a (se) pricini, (Mold.) a se cîrcoti, (prin Olt.) a se rohoti, (înv.) a se pîrî, a se prici, a se prigoni, (fam. fig.) a se strica. (S-a ~ cu toţi prietenii.)2. a admonesta, a dăscăli, a dojeni, a moraliza, a mustra, (livr.) a apostrofa, (pop. şi fam.) a beşteli, a muştrului, a ocărî, a probozi, (pop.) a sfădi, a sudui, (înv. şi reg.) a înfrunta, a oropsi, a stropoli, a toi, (reg.) a cîrti, a tolocăni, (prin Mold.) a(-i) bănui, (Olt.) a docăni, (prin Mold.) a mogorogi, (Mold. şi Bucov.) a moronci, (Bucov.) a puţui, (Mold.) a şmotri, (Olt. şi Ban.) a vrevi, (înv.) a preobrăzi, a prihăni, a probăzui, a prociti, (fam. fig.) a săpuni, a scutura. (L-a ~ cu asprime.)
certá	vb.	v. BATE. CONDAMNA. INSTRUI. ÎNVĂŢA. OSÎNDI. PEDEPSI.

CERTÁRE	s.	1. dojenire, mustrare, (livr.) apostro-fare, (pop.) sfădire. (~ cuiva.)2. v. ceartă.
certáre	s.	v. CONDAMNARE. OSÎNDĂ. OSÎN-DIRE. PEDEAPSĂ. PEDEPSIRE.
CERTÁT	adj.	învrăjbit, supărat. (Familii ~.)
certát	adj.	v. CONDAMNAT. OSÎNDIT. PEDEPSIT.
CERTĂREÁȚĂ	s.	scandalagioaică, (înv. şi pop.) zavragioaică.
CERTĂRÉȚ	adj., s.	arţăgos, gîlcevitor, scandalagiu, (rar) vociferant, (înv. şi pop.) zavragiu, (pop. şi fam.) ţîfnos, zurbagiu, (pop.) pricinaş, rînzos, (înv. şi reg.) sfadnic, sfădalnic, sfădicios, (reg.) arţăgaş, gîlcevos, potcaş, scandalos, sfădăioş, sfădăreţ, sfădăuş, (Mold. şi Bucov.) cîrciogar, (Transilv.) porav, (prin Olt.) pricinelnic, (prin Olt. şi Ban.) pricinos, (înv.) pricelnic, pricios, pricitor, sfădaci, sfăditor, (fig.) clontos, coltos, tăndăros. (Om ~.)
certí	vb.	v. INELA. SECUI.
CERTIFICÁ	vb.	v. confirma.
CERTIFICÁRE	s.	v. confirmare.
CERTIFICÁT	s.	(astăzi rar) atestat, (înv.) atestaţie, certificaţie, încredinţare, patentă, testimoniu, teşcherea, zapiscă. (~ de 10 clase.)
certificáție	s.	v. CERTIFICAT.
CERTITÚDINE	s.	1. v. convingere.2. v. siguranţă.
CERUIÁLĂ	s.	v. ceruire.
CERUÍRE	s.	ceruială, ceruit. (~ parchetului.)
CERUÍT	s.	v. ceruire.
CERÚMEN	s.	(FIZIOL.) ceară, (pop.) clei, năjit. (~ format în urechi.)
CERÚT	adj.	v. trebuincios.
CERÚZĂ	s.	v. alb de plumb.
cerúză	s.	v. CONDEI. CREION.
cervánă	s.	v. TALPA-GÎŞTEI.
CÉRVIX	s.	1. v. col vezical.2. v. col uterin.
cescúț	s.	v. CEAS. CLIPĂ. CLIPITĂ. MINUT. MOMENT. ORĂ. SECUNDĂ. TIMP. VREME.
cest	adj.	v. ACEST.
césta	pron.	v. ACESTA.
CÉSTĂLALT	pron., adj.	(pop.) ăstălalt, (reg.) istalalt. (~ era mai înalt; omul ~.)
CEŞCULÍȚĂ	s.	v. ceşcuţă.
CEŞCÚȚĂ	s.	ceşculiţă. (O ~ de porţelan.)
CETACÉUM	s.	v. spermanţet.
CETÁTE	s.	(IST., MIL.) fortăreaţă, (înv.) başte, politie. (O ~ medievală.)
cetáte	s.	v. ORAŞ.
CETĂȚEÁN	s.	(JUR.) supus. (~ al unui stat.)
cetățéan	s.	v. ORĂŞEAN. TÎRGOVEŢ.
CETĂȚEÁNĂ	s.	cetăţeancă.
CETĂȚEÁNCĂ	s.	v. cetăţeană.
CETĂȚENÉSC	adj.	civic, civil, (înv.) politicesc. (Drepturi ~eşti.)
CETĂȚENÍE	s.	(JUR.) supuşenie, (impr.) naţiona-litate. (~ unei persoane.)
CETĂȚÚIE	s.	(IST., MIL.) citadelă. (O ~ pe vîrful dealului.)
ceteráș	s.	v. LĂUTAR. SCRIPCAR. VIOLONIST. VIORIST.

céteră	s.	v. SCRIPCĂ. VIOARĂ. VIOLINĂ.
cétină	s.	v. IENUPĂR. JNEAPĂN. PIN.
CETINĂ-DE-NÉGI	s.	(BOT.; Juniperus sabina) (livr.) sabină.
CETINÍȚĂ	s.	(BOT.) cetioară.
CETIOÁRĂ	s.	v. cetiniță.
cetîrnă	s.	v. BURLAN. JGHEAB. STREAȘINĂ.
cetlăiáș	s.	v. LĂTURAȘ.
CETLUÍ	vb.	(Transilv.) a tecărui. (A ~ un obiect.)
cetluí	vb.	v. ÎNCORDA.
CEȚÓS	adj.	(MET.) înceţoşat, înnegurat, nebulos, neguros, pîclos, (rar) neguratic, neguriu. (Vreme ~oasă.)
CÉUCĂ	s.	v. stăncuță.
ceúr	adj.	v. CHIORÎȘ. CRUCIȘ. ÎNCRUCIȘAT. PIEZIȘ. SAȘIU. STRABIC.
CEVÁ	pron., adj., adv.	1. pron. (înv. şi reg.) cevaşi, cevaşilea, oarece, oareceva, (înv.) oareşice. (S-a dus să ia ~.)2. adj. cîtva, oarecare, oareşicare, (înv. şi reg.) cevaşi, cevaşilea, oarecît, oarecîtva, oareşice. (Are ~ treabă.)3. adv. v. întrucîtva.
ceváși	adj.	v. CEVA. CÎTVA. OARECARE. OARE-ȘICARE.
ceváși	adv.	v. CEVA. ÎNTRUCÎTVA. OARECUM. OAREȘICUM.
ceváși	pron.	v. CEVA.
cevášilea	adj.	v. CEVA. CÎTVA. OARECARE. OAREȘICARE.
cevášilea	adv.	v. CEVA. ÎNTRUCÎTVA. OARECUM. OAREȘICUM.
cevášilea	pron.	v. CEVA.
cezár	s.	v. ÎMPĂRAT.
CEZARIÁNĂ	s.	(MED.) cezarotomie.
CEZAROTOMÍE	s.	v. cezariană.
CHEAG	s.	1. (BIOL.) chimozină, labferment, lactoferment, (reg.) maia, presură. (~ul contribuie la coagularea laptelui.)2. (BIOL.) coa-gul, (reg.) străgheață. (~ de sînge.)3. (ANAT.) stomac glandular. (~ la rumegătoare.)
cheag	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. PERITEAG. SITUAȚIE. STARE.
CHEBÁP	s.	(înv.) cuşchebap. (~ul este o specialitate de frigăruie.)
CHEF	s.	1. benchetuială, ospăț, petrecere, praznic, prăznuire, (pop.) benchet, chiolhan, refenea, zaiafet, (înv. şi reg.) petrecanie, (Mold.) guleai. (Se întorc de la ~.)2. v. beție.3. v. poftă.4. v. ca-priciu.
chef	s.	v. TABIET.
CHEFÁL	s.	(IHT.) 1. (Mugil cephalus) (reg.) bala-ban, laban, pacios.2. (Mugil capito) (reg.) platarin.3. (Mugil saliens) (reg.) ilarie.
chefăluí	vb.	v. AMEȚI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
CHEFLÍU	adj., s.	petrecăreț, (înv. şi reg.) petre-cător, (înv.) petrecănos, veselnic, (fam.) lumeț. (Om ~.)
CHEFNÍ	vb.	(reg.) a țăhni. (Ogarul ~.)
CHEFNÍT	s.	(reg.) țăhnit. (~ de cîine.)
chefós	adj.	v. VESEL. VOIOS.
CHEFUÍ	vb.	a benchetui, a petrece, a prăznui, (înv. şi pop.) a (se) ospăta, (Mold. şi Bucov.) a mesi, (prin nordul Transilv. şi prin Maram.) a mulătui. (Au ~ toată noaptea.)
CHEFULÉȚ	s.	chefuşor. (A tras un ~.)
CHEFUȘÓR	s.	v. chefuleț.

chegórniță	s.	v. ÎNCHEGĂTOARE.
chehaiá	s.	v. CAPUCHEHAIE.
CHEI	s.	splai. (~ul Dîmboviței.)
CHEI	s. pl.	(GEOGR.) defileu, strîmtoare, (pop.) strungă, (înv.) spărtură, strîmtură. (~le Bicazului.)
chei	s. pl.	v. GHIZD.
CHÉIE	s.	v. acordor.
chéie	s.	v. CLARIFICARE. CORDAR. DESLUŞIRE. ELUCIDARE. EXPLICARE. EXPLICAȚIE. ÎNTINZĂTOR. LĂMURIRE. LIMPEZIRE. PRECIZARE. REZOLVARE. SOLUȚIE. SOLUȚIONARE. STRUNĂ.
cheița-ráiului	s.	v. SCÎNTEIOARĂ.
CHEL	adj.	pleşuv, (înv. şi pop.) pleş, pleşuvit, (reg.) chelbos, pleşcat, tîrcav, (Transilv. şi Ban.) peleag, (înv.) cheleş.
chel	s.	v. VARZĂ CREAȚĂ.
CHELÁR	s.	pivnicer.
chelár	s.	v. CĂMARĂ.
CHELĂLĂÍ	vb.	v. schelălăi.
CHELĂLĂIÁLĂ	s.	v. schelălăit.
CHELĂLĂÍT	s.	v. schelălăit.
CHELĂLĂITÚRĂ	s.	v. schelălăit.
chelăreá	s.	v. OCHELARIȚĂ.
chelărél	s.	v. OCHELARIȚĂ.
chélbe	s.	v. CALVIȚIE. CHELIE. PELADĂ. PLE-ŞUVIE.
chelbós	adj.	v. CHEL. PLEŞUV.
chelboşí	vb.	v. CHELI. PLEŞUVI.
CHELÉN	s.	(CHIM., FARM.) cloretan, clorură de etil. (~ul se foloseşte ca anestezic.)
chéleş	adj.	v. CHEL. PLEŞUV.
chelfăneálă	s.	v. BĂTAIE.
chelfăní	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
CHELÍ	vb.	(MED.) a pleşuvi, (pop.) a chelboşi, (înv.) a pleşi.
CHELÍE	s.	(MED.) calviție, pleşuvie, (înv. şi reg.) pleaşă, (reg.) chelbe, pleşcă, pleşuveală.
cheliférr	s.	v. SCORPIONUL DE CĂRȚI.
chélnă	s.	v. CHICHIȚĂ. CODÎRLĂ. FUND.
CHÉLNER	s.	ospătar. (~ la restaurantul “Capitol”.)
CHÉLNERIȚĂ	s.	ospătăriță. (Are profesiunea de ~.)
chelşúg	s.	v. CHELTUIALĂ. CHELTUIRE.
CHELTUÍ	vb.	1. a arunca, a azvîrli, a irosi, a împrăştia, a prăpădi, a risipi, a zvîrli, (livr.) a prodiga, (înv. şi reg.) a prăda, (reg.) a mătrăşi, a părădui, (Transilv.) a spesa, (înv.) a răşchira, (grecism înv.) a afierosi, (fig.) a înghiți, a mînca, a păpa, a toca. (Şi-a ~ averea; îşi ~ banii pe toate fleacurile.)2. v. consuma.
cheltuí	vb.	v. DESFACE. PLASA. VINDE.
CHELTUIÁLĂ	s.	1. v. cheltuire.2. (astăzi rar) speze (pl.). (L-a trimis la carte pe ~ lui.)3. v. consum.
cheltuiélnic	adj., s.	v. CHELTUITOR. RISIPITOR.

CHELTUÍRE	s.	1. cheltuială, (înv.) chelşug, masraf. (~ unei mari sume de bani pentru ...)2. aruncare, azvîrlire, irosire, risipire, zvîrlire, (reg.) părăduire, (fig.) păpare, tocare, tocat. (~ banilor pe toate fleacurile.)3. v. consum.
CHELTUÍT	adj.	irosit, prăpădit, risipit, (reg.) părăduit. (O avere ~.)
CHELTUITÓR	adj., s.	risipitor, (livr.) prodig, (rar) risipelnic, (Transilv. şi Maram.) prădător, (înv.) cheltuielnic, istrăvitor, împrăştietor, (fam. fig.) spart. (Om ~.)
cheltuitór	s.	v. CASIER.
CHEMÁ	vb.	1. a invita, a pofti. (I-a ~ să meargă la el.)2. a convoca, a invita, (înv., în Transilv. şi Ban.) a conchema. (I-a ~ la poliție.)3. v. solicita.4. v. provoca.5. v. cita.6. v. acționa.7. v. evoca.8. v. supranumi.9. a se numi, (înv. şi pop.) a striga, (pop.) a-i spune, a-i zice, (înv.) a se porecli. (— Cum te ~? — Gheorghe!)10. a se numi, a se spune, a se zice, (înv.) a se pomeni. (Cum se ~ pe la voi
chemá	vb.	v. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
CHEMÁRE	s.	1. invitare, invitație, poftire. (~ cuiva la masă.)2. convocare, invitare, invitație. (~ lor la poliție.)3. v. provocare.4. v. citare.5. (MIL.; concr.) ordin, (prin Transilv. şi Maram.) poruncă. (A primit ~ şi s-a prezentat la unitate.)6. v. apel.7. v. proclamație.8. v. menire.9. v. aptitudine.
chemáre	s.	v. STRIGĂT. ȚIPĂT. URLET. ZBIERET.
CHEMÁT	adj.	competent, îndreptățit, (înv.) volnic. (Nu este el cel ~ să ne dea lecții.)
CHEMĂTOÁRE	s.	fluierice. (Cu ~ vînătorul imită strigătele unor animale.)
chemătoáre	s.	v. VOCATIV.
chemătór	s.	v. COLĂCAR. VĂTAF. VĂTĂŞEL. VORNICEL.
CHEMIGRAFÍE	s.	(TIPOGR.) chemitipie.
CHEMITIPÍE	s.	v. chemigrafie.
CHENÁR	s.	1. bordură, margine. (~ al covorului.)2. (TIPOGR.) bordură, (rar) ainfas. (~ la un text imprimat.)
CHENĂRUÍ	vb.	a împrejmui, a încadra, a înconjura, a mărgini, (fig.) a tivi. (Soarele ~ cu lumină poiana.)
chéndelă	s.	v. LĂUZĂ.
cheneáf	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
CHENZINÁL	adj.	bilunar. (Retribuție ~.)
CHEOTOÁRE	s.	1. v. butonieră.2. baieră. (~ la gura cămăşii țărăneşti.)3. (CONSTR.) (reg.) zimț. (~ la colțurile casei.)4. (reg.) cățel, zimț. (~ la colțul gardurilor de nuiele.)
cheotoáre	s.	v. CHINGĂ.
chepceá	s.	v. SPUMIERĂ.
CHEPCÉI	s.	(PESCUIT) (prin Munt.) cîrlionț, (prin Olt.) cîrstaş, posfat, (prin Dobr.) tîrboc. (~ul are forma unei linguri.)
CHEPÉNG	s.	trapă. (~ la o pivniță.)
chepéng	s.	v. OBLON.
chéra	s.	v. CUCOANĂ. DOAMNĂ. MADAM.
cherapléş	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂ-RĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂ-LĂU.
CHERCHELÍ	vb.	v. îmbăta.
CHERCHELÍT	adj.	v. beat.
CHERESTEÁ	s.	lemnărie. (~ua unei construcții.)
cheresteá	s.	v. OSATURĂ. SCHELET. SISTEM OSOS.
cherhaná	s.	v. FABRICĂ. UZINĂ.

chermeléu	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
CHÉRNĂR	s.	(TEHN.) punctator, (rar) punctar.
CHÉRRY	s.	v. cherry-brandy.
CHERRY-BRÁNDY	s.	cherry. (A băut ~.)
cherván	s.	v. CARAVANĂ.
chesár	s.	v. ÎMPĂRAT.
chesát	s.	v. CRIZĂ.
chesăgí	vb.	v. DISTRUGE. EXTERMINA. MA-SACRA. MĂCELĂRI. NIMICI. PRĂPĂDI. STÎRPI.
chesăgíu	s.	v. HOŢ. MĂCELAR. PUNGAŞ.
CHESTIONÁ	vb.	1. v. întreba.2. v. asculta.
CHESTIONÁRE	s.	v. ascultare.
CHESTIÚNE	s.	1. v. problemă.2. problemă. (~ care se pune este următoarea ...)3. afacere, interese (pl.), problemă, treabă, (pop. şi fam.) daraveră, (reg.) tamjă, (înv.) negoţ. (Şi-a rezolvat toate ~ile.)4. lucru, poveste, pricină, problemă, socoteală, treabă, (înv.) madea, (rusism înv.) predmet. (S-a lămurit ~ aceea?)5. v. întîmplare.6. v. întrebare.
cheş	adj.	v. BĂLŢAT. PĂTAT. PESTRIŢ. TĂRCAT.
CHÉTĂ	s.	colectă, (înv.) curama, (grecism înv.) sinisfora. (Face o ~ pentru strîngerea unor fon-duri.)
chewing-gúm	s.	v. GUMĂ DE MESTECAT.
CHEZÁŞ	s.	(CONSTR.) paiantă. (Pe ~i se sprijină stîlpii caselor ţărăneşti.)
chezáş	s.	v. CAUŢIUNE. FIDEJUSOR. GARANT. OSTATIC.
CHEZĂŞÍE	s.	v. garanţie.
chezăşíe	s.	v. AMANET. CAUŢIUNE. FIDEJU-SIUNE. GAJ. GARANŢIE.
chezăşuí	vb.	v. GARANTA. GIRA. RĂSPUNDE.
chezăşuíre	s.	v. ASIGURARE. GARANTARE.
chiabúr	adj.	v. AVUT. BOGAT. ÎNSTĂRIT. SITUAT.
CHIABÚR	s.	(Transilv.) gazdă, găzdac.
chiaburí	vb.	v. ÎMBOGĂŢI. ÎNAVUŢI. ÎNCHIA-BURI.
chiar	adj.	v. CLAR. CRISTALIN. CURAT. DESLU-ŞIT. DISTINCT. EVIDENT. LĂMURIT. LIMPEDE. PRECIS. PUR. TRANSPARENT.
CHIAR	adv.	1. exact, întocmai, tocmai, (înv. şi pop.) săvai, (pop.) oblu, taman, (înv. şi reg.) aşaşi. (~ aşa s-a întîmplat.)2. v. drept.3. v. în-tocmai.4. v. tocmai.5. îndeosebi, tocmai, (înv. şi pop.) osebit. (~ asta-i place lui.)6. v. încă.7. tocmai, (prin Ban. şi Transilv.) baş. (Nu s-a întîmplat ~ de multă vreme.)
chiar	adv.	v. CLAR. DESLUŞIT. EXPLICIT. EXPRES. LĂMURIT. LIMPEDE. RĂSPICAT.
CHIBRÍT	s.	(reg.) bîticel, cătrăniţă, chindercă, focălină, focăriţă, ghiufă, maşină, scăpărătoare, (Transilv.) aprinjoară, aprinzătoare, (prin Transilv.) bîtuţă, (Ban.) feştilă, (prin Transilv.) foacăle (pl.), (Transilv.) lemnuş, lemnuţ, (prin Transilv.) măcăuţ, (Transilv.) păiuţ, (prin Transilv.) piruşte (pl.), (prin sud-vestul Transilv.) prislugă, (prin Transilv. şi Ban.) pucioase (pl.), (Transilv.) raipelţ, (prin Transilv.) schindoarţă (prin Maram. şi Transilv.) silitră, (prin Bucov.) sîrnic, (prin Transilv.) stircă, (Transilv. şi Ma-ram.) sfebelă. (A aprins un ~.)
CHIBZUÍ	vb.	1. a cugeta, a gîndi, a judeca, a medita, a raţiona, a reflecta, (înv.) a meditarisi, a mîndri, a rezona, a semui. (Vrea să ~ în linişte.)2. a (se) gîndi, a judeca, a socoti, (înv. şi reg.) a sămălui, (fig.) a cîntări, a cumpăni, a drămui. (Să ~ cum e mai bine.)3. a delibera, a dezbate, a discuta, (livr.) a pertracta. (Să stăm şi să ~ cu atenţie ce să facem.)4. v. considera.5. (fig.) a cumpăni, a măsura. (Îşi ~ cuvintele.)

chibzuí	vb.	v. BĂNUI. CONSULTA. CREDE. GHICI. GÎNDI. IMAGINA. ÎNCHIPUI. ÎNTREZĂRI. PLĂNUI. PRESUPUNE. PREVEDEA. PROIECTA. SFĂTUI. SOCOTI. ŞTI. VISA.
CHIBZUIÁLĂ	s.	chibzuință, chibzuire, cumințenie, cumpăt, cumpătare, înțelepciune, judecată, judiciozitate, măsură, minte, moderație, rațiune, socoteală, socotință, tact, (livr.) continență, (rar) cuminție, ponderație, temperanță, (pop.) scumpătate, (înv. şi reg.) sfat, (înv.) sămăluire, socoată, tocmeală, (fam.) schepsis, (fig.) cum-păneală, cumpănire. (Procedează cu multă ~.)
CHIBZUÍNȚĂ	s.	v. chibzuială.
CHIBZUÍRE	s.	1. deliberare, gîndire, judecare, (fig.) cumpănire, drămuire. (După o îndelungă ~.)2. deliberare, dezbatere, discutare, discuție, (livr.) pertractare. (A avut loc ~.)3. v. chibzu-ială.
CHIBZUÍT	adj., adv.	1. adj. v. calculat.2. adj. v. cumpătat.3. adj. aşezat, cumpătat, echilibrat, liniştit, paşnic, potolit, tihnit. (O viață ~.)4. adj. cuminte, înțelept, socotit, (pop.) mintos. (Om ~.)5. adv. cuminte, înțelept, înțelepțește, judicios, rațional. (A procedat ~.)6. adj. cumpănit, gîndit, judicios, matur, serios, socotit, temeinic. (O judecată ~.)7. adj. v. judicios.8. adj. cuminte, deştept, inteligent, înțelept. (O măsură ~.)
CHÍCĂ	s.	1. v. plete.2. (BOT.) chica-voinicului (Nigella damascena) = (reg.) borză, morăriță, nigeluță, păianjen, barba-boierului, vergură-în-vălită.
chícheriță	s.	v. CĂPUŞĂ.
chichión	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
chichiréz	s.	v. FARMEC. HAZ.
CHICHÍȚĂ	s.	(Mold.) chelnă. (~ de sub capra trăsurii.)
chichíță	s.	v. LĂDIŞOARĂ. LĂDIȚĂ. STRATA-GEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TRUC. VICLENIE. VICLE-ŞUG.
chíciu	s.	v. COAPSĂ. ŞOLD.
CHÍCIURĂ	s.	(MET.) promoroacă, (pop.) brumă, (reg.) bură, chidă, gotcă, polei, promoară, stură. (~ s-a depus pe crengile copacilor.)
chicláz	s.	v. CALAICAN. MELANTERIT. SULFAT FEROS.
CHÍCOT	s.	v. chicoteală.
CHICOTEÁLĂ	s.	chicot, chicotire, chicotit, (Mold.) încot, (înv.) clic. (Ce-i ~ asta?)
CHICOTÍ	vb.	(reg.) a hihăi, a hihoti, (ir. sau depr. fig.) a necheza.
CHICOTÍRE	s.	v. chicoteală.
CHICOTÍT	s.	v. chicoteală.
chídă	s.	v. BRUMĂ. CHICIURĂ. PROMOROACĂ.
chífăr	s.	v. PIN.
CHÍFLĂ	s.	(rar) franzeluță, (reg.) bulcă, pîinişoară. (Mănîncă o ~ cu şuncă.)
CHIFTEÁ	s.	(pop.) pîrjoală. (O ~ din carne de porc.)
chífteriță	s.	v. COROPIŞNIȚĂ.
chiftí	vb.	v. MUSTI.
chihăí	vb.	v. AGASA. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. NECĂJI. PLICTISI. SÎCÎI. SUPĂRA.
CHIHLIMBÁR	s.	1. ambră galbenă, (astăzi rar) succin. (Din ~ se fac obiecte de podoabă.)2. chihlimbar cenuşiu v. ambră.
CHIHLIMBARÍU	adj.	v. gălbui.
CHIL	s.	kilo, kilogram. (Un ~ de zahăr.)
chílav	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.

chílă	s.	v. HERNIE.
chilăví	vb.	v. MUTILA. SCHILODI.
chilăvíță	s.	v. TÎRNĂCOP.
CHILIÁSM	s.	(BIS.) milenarism.
CHILÍE	s.	(BIS.) (rar) celulă. (~ într-o mînăstire.)
CHILÍM	s.	scoarță. (Un ~ înflorat prins pe perete.)
chilín	adj.	v. DEOSEBIT. DIFERIT. DISTINCT. SEPARAT.
CHILIOÁRĂ	s.	(BIS.) chiliuță. (~ într-o mînăstire.)
chilioáră	s.	v. ALVEOLĂ. CELULĂ.
CHILIPÍR	s.	1. (pop. şi fam.) pleaşcă, pomană, (înv.) ghelir, locma, (fig.) sfîrîială. (Cumpără-l, e un adevărat ~.)2. v. avantaj.
CHILIPIRGIOÁICĂ	s.	pomanagioaică.
CHILIPIRGÍU	s.	pleşcar, pomanagiu, (rar) pleşcaş. (Nu e decît un ~ neruşinat.)
CHILIÚȚĂ	s.	(BIS.) chilioară. (Călugărul locuia într-o ~.)
chilóm	s.	v. BALTAG. PUMN.
chilomán	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂ-LAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
CHILÓT	s.	pantalon. (Pune-ți un ~ mai gros.)
CHÍMEN	s.	v. chimion.
chímen	s.	v. CORIANDRU.
chimen-cîinésc	s.	v. COCOŞEL-DE-CÎMP.
chimen-de-múnte	s.	v. BRIOALĂ.
chimen-dúlce	s.	v. MOLURĂ.
chimen-négru	s.	v. CERNUŞCĂ. NEGRILICĂ.
chimenul-úrsului	s.	v. BRIOALĂ.
CHIMÍE	s.	chimie anorganică = chimie minerală; chimie biologică v. biochimie; chimie minerală v. chimie anorganică.
chimilioáră	s.	v. FERĂSTRĂU.
CHIMIÓN	s.	(BOT.; Carum carvi) chimen, (reg.) secară, secărea, secărică, secăriță, tarhon, (Transilv.) molotru.
chimion-de-ápă	s.	v. MĂRĂRAŞ.
chimion-de-báltă	s.	v. MĂRĂRAŞ.
chimion-de-cîmpuri	s.	v. CERNUŞCĂ. NE-GRUŞCĂ.
chimion-négru	s.	v. CERNUŞCĂ. NEGRILICĂ.
CHIMÍR	s.	şerpar, (înv. şi reg.) tisău, (reg.) chingă, (Ban. şi Olt.) praştie. (Ține banii în ~.)
CHIMOZÍNĂ	s.	v. cheag.
CHIMVÁL	s.	(MUZ.) tipsii (pl.).
chimvál	s.	v. CIMBAL. TALER. TALGER.
CHIN	s.	1. calvar, durere, încercare, patimă, păs, pătimire, suferință, (înv. şi pop.) muncă, (pop.) aht, cercare, năpastă, (înv. şi reg.) pătimită, scîrbă, (înv.) răbdare, straste, suferire, (fig.) povară. (Ce ~uri a avut de îndurat!)2. v. zbu-cium.3. v. tortură.4. caznă, efort, forțare, muncă, osteneală, sforțare, silință, strădanie, străduință, trudă, zbatere, (livr.) travaliu, (rar) străduială, străduire, (pop.) canoneală, (reg.) ştrapaț, (prin Munt.) morînceală, (Mold. şi Transilv.) zoală, (înv.) căznire, nevoință, oste-nință, sforță, strădănuință, strădănuire. (~ul lui a fost încununat de succes.)

chindércă	s.	v. CHIBRIT.
chindéu	s.	v. PROSOP. ŞERVET. ŞTERGAR.
CHINDÍE	s.	vecernie, (reg.) subamiază, sunimiez, (prin Transilv.) avecernie, (înv.) pomerează, pomeridă. (Pe la ~, adică pe la apusul soarelui.)
chindiseálă	s.	v. BRODERIE.
chindisí	vb.	v. BRODA. COASE.
chindisít	adj.	v. BRODAT.
chindisitúră	s.	v. BRODERIE.
chinéz	s.	v. PRIMAR.
CHINÉZ	s., adj.	1. s. (înv.) chitai. (Un ~ din Beijing.)2. chinezesc. (Cultura, civilizația ~.)
CHINEZÉSC	adj.	chinez. (Cultura ~ească.)
CHÍNGĂ	s.	1. (CONSTR.) cătuşă, (reg.) cocoşlău, coţofană, găinar, martac, primblă, prinsoare, scleamă, limba-caprei. (~ la căpriorii casei.)2. (CONSTR.) (reg.) cătuşă, cheotoare, înche-ietură. (~ la acoperişul casei.)3. v. braț.4. v. spe-tează.5. v. stinghie.6. v. crivac.7. (TEHN.) punte, (reg.) curmeziş, mijlocaş, pod, războiu. (~ la ferăstrău.)
chíngă	s.	v. BRÎU. CHIMIR. CINGĂTOARE. SPETEAZĂ. ŞERPAR.
chingi	s. pl.	v. CLEŞTE.
CHINGULÍȚĂ	s.	v. chinguță.
CHINGÚȚĂ	s.	v. chinguliță.
CHINONÍC	s.	(BIS.) (înv.) pricеasnă. (~ul este o cîntare bisericească.)
CHINORÓZ	s.	(CHIM.) (Mold. şi Transilv.) sajă. (~ul se foloseşte la fabricarea cernelii de tipar.)
CHINOVÁR	s.	v. vermillon.
CHINOVÍE	s.	(BIS.) (înv.) obște. (O ~ mînăsti-rească.)
chinovít	s.	v. CENOBIT.
CHINTESÉNȚĂ	s.	esență. (~ a unui proces.)
CHINUÍ	vb.	1. a suferi, (înv. şi reg.) a se tăcăi, (înv.) a se nevoi, a (se) strădui. (Se ~ foarte tare din cauza bolii.)2. v. durea.3. a necăji, a supăra. (Îl ~ o tuse rebelă.)4. v. tortura.5. v. strădui.6. v. zbuciuma.7. a consuma, a frămînta, a munci, (fig.) a apăsa, a măcina, a muşca, a roade. (Îl ~ o dragoste neîmpărtăşită.)8. v. ob-seda.
CHINUÍRE	s.	v. torturare.
CHINUÍT	adj.	1. v. torturat.2. v. zbuciumat.3. v. ob-sedat.4. v. greu.
CHINUITÓR	adj.	1. rebel, supărător, (înv. şi pop.) necăjos. (O tuse ~oare.)2. intens, puternic, stră-pungător, violent, viu, (fig.) ascuțit, sfredelitor. (Durere ~oare.)3. v. obsedant.
chioara-găínii	s.	v. ROMANIȚĂ NEADEVĂ-RATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE.
chiolhán	s.	v. BENCHETUIALĂ. CHEF. OSPĂȚ. PETRECERE. PRAZNIC. PRĂZNUIRE.
chiolhănós	adj.	v. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. RUŞI-NOS. SCELERAT. TICĂLOS.
chiomb	adj.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRUCIŞAT. PIEZIŞ. SAŞIU. STRABIC.
chiomb	adj., s.	v. BLEG. MIOP. NĂTĂFLEȚ. NĂ-TĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂ-LĂU.
CHIONDORÎŞ	adv.	v. saşiu.
chior	adj.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRUCIŞAT. PIEZIŞ. SAŞIU. SĂRAC. SLAB. STRABIC.
CHIOR	adj., s.	(înv. şi pop.) ponivos. (Om ~.)

chior	adj., s.	v. NEVĂZĂTOR. ORB.
chior	s.	v. GAZORNIȚĂ.
CHIORĂÍ	vb.	(reg.) a ghiorțăi. (Îi ~ mațele.)
CHIORĂIÁLĂ	s.	v. chiorăit.
CHIORĂÍT	s.	chiorăială, chiorăitură. (~ul ma-țelor.)
CHIORĂITÚRĂ	s.	v. chiorăit.
CHIORÎ	vb.	v. holba.
chiorî	vb.	v. OCHI. ORBI. ȚINTI. VIZA.
CHIORÎŞ	adj., adv.	1. adj. v. saşiu.2. adv. v. saşiu.3. adj., adv. îmbufnat, încruntat, mohorît, posomorît. (Ce te uiți aşa ~ la mine?)
CHIOŞC	s.	1. v. pavilion.2. gheretă, tonetă. (Un ~ de răcoritoare.)
CHÍOT	s.	chiu, chiuit, chiuitură, hăulire, hăulit, hăulitură, strigăt, țipăt, (pop.) iuit, (reg.) hihăit, hihot. (A tras un ~.)
CHIOTÍ	vb.	v. chiui.
CHIP s.,	adv.	1. s. v. față.2. s. v. fizionomie.3. s. v. portret.4. s. v. efigie.5. s. v. vedere.6. s. imagine, (rar) închipuire. (~ul lui îmi revine mereu în minte.)7. s. v. spectru.8. s. v. persoană.9. s. v. aspect.10. s. fason, fel, model, (înv. şi reg.) modă. (Făcut după ~ul...)11. s. v. sens.12. s. v. specie.13. s. v. mod,.14. adv. (la pl. art.) cică, (prin Transilv.) maramchipu. (~urile, s-ar fi dus pînă la el.)
chip	s.	v. CUVÎNT. DIVINITATE. DUMNEZEU. EXEMPLU. IDOL. ILUSTRAȚIE. MODEL. MOTIV. PICTURĂ. PILDĂ. PÎNZĂ. PLAN. POZĂ. PRE-TEXT. REPREZENTARE. SCHEMĂ. SCHIȚĂ. SIMBOL. TABLOU. ZEITATE. ZEU.
CHIPAROÁSĂ	s.	(BOT.; Polyanthes tuberosa) tube-roză.
CHIPARÓS	s.	(BOT.; Cupressus sempervirens) (livr.) cipru.
CHÍPEŞ	adj.	v. frumos.
CHIPÍU	s.	şapcă. (~ de ceferist.)
chipós	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEŞ. FRUMOS.
chir	s.	v. CUCON. DOMN.
CHÍRĂ	s.	1. v. pescăruş.2. chiră-neagră (Chlidonias nigra) = (reg.) pescar, pescăriță.
chírcă	s., adj.	v. CINCANTIN.
chirchícă	s.	v. POTÎRNICHE.
CHIRCÍ	vb.	1. a se contracta, a se ghemui, a se închirci, a se strînge, a se zgîrci, (pop.) a se ciuciuli, a se stîrci, (reg.) a se tîmbuşi, (Olt., Ban. şi Transilv.) a se zguli. (S-a ~ de durere.)2. v. pi-pernici.
CHIRCÍRE	s.	1. contractare, ghemuire, închircire, strîngere, zgîrcire. (~ cuiva din cauza durerilor.)2. v. pipernicire.
CHIRCÍT	adj.	1. contractat, ghemuit, închircit, strîns, zgîrcit, (pop.) ciuciulit, stîrcit, (reg.) tîmbuşit, (Olt., Ban. şi Transilv.) zgulit. (Om ~ de durere.)2. v. pipernicit.
CHIRCITÚRĂ	s.	v. sfrijitură.
chircotí	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
chiriacodrómion	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. OMILIE. PREDICĂ.
CHIRIÁŞ	s.	locatar, (prin Transilv.) salău, (înv., în Mold.) chirigiu. (~ într-o casă de locuit.)
CHIRÍE	s.	locație, (înv. şi reg.) năiem, năimeală, simbrie, (Transilv.) tapşă. (Plătește ~ pentru casă.)
CHIRIGHÍȚĂ	s.	1. (Sterna sandvicensis) v. pescăruş.2. (Sterna hirundo) pescăruş, rîbar, (reg.) pescar, pescăriță, rîndunică-de-mare.
CHIRIGÍU	s.	cărăuş, căruțaş, (înv. şi reg.) sechiraş. (Un ~ care cară lemne.)

chirigíu	s.	v. CHIRIAŞ. LOCATAR.
chirláucă	s.	v. URLUP.
CHIRÍLIC	adj.	(rar) slavon, slavonesc, (înv.) chirilicesc. (Alfabet ~; litere ~.)
chirilicésc	adj.	v. CHIRILIC.
chirlopán	s.	v. TÎRNĂCOP.
CHIRPÍCI	s.	(Ban.) văiugă. (Din ~ se construiau în trecut pereții unor case țărănești.)
CHIRÚRG	s.	(MED.) (înv.) operator, țirulic, (tur-cism înv.) gerah.
CHIRURGICÁL	adj.	(MED.) operatoriu. (Interven-ție ~.)
chisău	s.	v. PIULIȚĂ.
CHÍSELIȚĂ	s.	(Mold.) povidlă. (A mîncat ~.)
chisnovát	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
chisoágă	s.	v. ALBITURĂ. BABOIAŞ. CARACUDĂ. MĂRUNȚIŞ. PLEVUŞCĂ.
chişărău	s.	v. ARPAGIC.
chişcár	s.	v. ȚIPAR.
chişér	s.	v. POTÎNG.
CHÍŞIȚĂ	s.	(ANAT.) (reg.) ie. (~ la picioarele animalelor copitate.)
chíşiță	s.	v. COLIVIE.
CHIŞLEÁG	s.	străgheață, (Transilv., Maram. şi Bucov.) sămăchişă. (~ul este laptele acru prins în putină.)
chişoárcă	s.	v. FUFĂ. PLEVUŞCĂ.
CHIŞTÓC	s.	muc. (~ de țigară.)
chit	s.	v. BALENĂ.
chitái	s.	v. CHINEZ.
CHITÁNȚĂ	s.	recipisă, (înv. şi reg.) zdelcă, (înv.) răvaş, siguranță, sinet, tahvil, teşcherea, (rusism înv.) rospiscă. (A dat banii şi a primit o ~.)
chitárcă	s.	v. PITĂRCUȚĂ.
chítă	s.	v. BUCHET. MĂNUNCHI.
chitcăít	adj.	v. MOCĂIT. MOCOŞIT. MOŞMON-DIT. TICĂIT.
chití	vb.	v. APRECIA. ARANJA. ARUNCA. AŞEZA. AVÎNTA. AZVÎRLI. CHIBZUI. CLASA. CLASIFICA. CONSIDERA. CREDE. DISPUNE. DISTRIBUI. GĂSI. GÎNDI. GRUPA. INTENȚIONA. ÎMPĂRȚI. ÎNTOCMI. JUDECA. OCHI. OPINA. ORDONA. ORGANIZA. ORÎNDUI. PLĂNUI. POTRIVI. PRE-CIPITA. PROIECTA. PUNE. REPARTIZA. REPEZI. RÎNDUI. SĂRI. SISTEMATIZA. SOCOTI. TINTI. VIZA. ZVÎRLI.
chitíc	s.	v. PEŞTIŞOR.
chitrím	s.	v. ŞOLDAR.
chítul	s.	art. v. BALENA.
CHIȚ	interj.	(reg.) țiț. (Şoarecele face: ~!)
CHIȚCÁN	s.	1. (ZOOL.; Sorex araneus) (reg.) şoarece.2. v. belhiță.
chițcán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
CHIȚIBÚŞ	s.	v. mărunțiş.
chițibúş	s.	v. STRATAGEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TRUC. VICLENIE. VICLEŞUG.
chițorán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
CHIU	s.	v. chiot.

CHIUÍ	vb.	a chioti, a hăuli, a striga, a țipa, (pop.) a iui, (reg.) a huhura, (prin Olt. şi Ban.) a hureza, (Transilv.) a ui. (~ de mama focului, la horă.)
CHIUÍT	s.	1. v. chiot.2. v. strigătură.
CHIUITÚRĂ	s.	1. v. chiot.2. v. chiuit.
CHIURETÁ	vb.	(MED.) a racla.
CHIURETÁJ	s.	(MED.) chiuretare, raclaj.
CHIURETÁRE	s.	v. chiuretaj.
CHIUVÉTĂ	s.	lavabou, lavoar, (astăzi rar) toaletă. (~ pentru spălat.)
CHIVERNISEÁLĂ	s.	v. îmbogățire.
chiverniseálă	s.	v. ADMINISTRARE. ADMINI-STRAȚIE. AGONISEALĂ. AGONISIRE. AGONI-SITĂ. CÎRMUIRE. CONDUCERE. DIRIGUIRE. DOMNIE. ECONOMIE. GOSPODĂRIRE. GUVER-
CHIVERNISÍ	vb.	v. îmbogăți.
chivernisí	vb.	v. ACUMULA. ADMINISTRA. ADUNA. AGONISI. APROVIZIONA. ARANJA. CÎRMUI. CONDUCE. DIRIGUI. DOMNI. ECONO-MISI. FACE. GUVERNA. ORÎNDUI. REZOLVA. STĂPÎNI. STRÎNGE.
CHIVERNISÍRE	s.	v. îmbogățire.
chivernisíre	s.	v. ADMINISTRARE. ADMINIS-TRAȚIE. CÎRMUIRE. CONDUCERE. DIRIGUIRE. DOMNIE. GOSPODĂRIRE. GUVERNARE. STĂ-PÎNIRE.
CHIVERNISÍT	adj.	v. bogat.
CHÍVOT	s.	(BIS.) 1. tabernacul. (La creştini, în ~ se păstrează cuminecătura.)2. (înv.) lada păcii, sicriul legii. (La mozaici, ~ul serveşte la păstrarea tablelor legii.)
chívot	s.	v. CORABIE.
chivúță	s.	v. SPOITOREASĂ.
chix	s.	v. CĂDERE. EŞEC. INSUCCES. NEREUŞITĂ. PICARE.
CI	conj.	1. dar, însă, numai, (reg.) fără, (Ban. şi Transilv.) ma. (Nu-i prost cine dă, ~ cel ce rabdă.)2. cît. (Nu din zori şi pînă-n seară, ~ din seară pînă-n zori.)
ciaclă-de-tréstie	s.	v. BÎTLAN ROŞIATIC. BÎTLAN ROŞU. STÎRC PURPURIU. STÎRC ROŞU.
ciaclă-róșie	s.	v. BÎTLAN ROŞIATIC. BÎTLAN ROŞU. STÎRC PURPURIU. STÎRC ROŞU.
ciaíz	s.	v. LOGODNĂ.
CIÁN	s.	(CHIM.) cianogen, dician. (~ul este un gaz incolor şi toxic.)
CIANCOBALAMÍNĂ	s.	v. vitamina B12.
CIANÍT	s.	v. disten.
CIANOFICÉE	s. pl.	v. alge albastre.
CIANOGÉN	s.	v. cian.
CIANOMETÁN	s.	v. nitril acetic.
CIANÓZĂ	s.	(MED.) maladie albastră.
CIANÚRĂ	s.	(CHIM.) (rar) prusiat.
CICADEOIDÉA	s.	v. benetit.
CICATRÍCE	s.	(MED.) semn, urmă, (rar) rană, stigmat, (înv. şi reg.) beleaznă, (prin nord-estul Olt.) pupăză. (I-a rămas o ~ de la plagă.)
CICATRIZÁ	vb.	(MED.) a se închide, a se vindeca. (Rana s-a ~.)
CICATRIZÁRE	s.	(MED.) închidere, vindecare. (~ plăgii.)
CICATRIZÁT	adj.	(MED.) închis, vindecat. (Rană ~.)

CÍCĂ	adv.	v. chipurile.
CICĂLEÁLĂ	s.	bodogăneală, dăscăleală, sîcîială, (reg.) morocăneală, (fig.) pisălogeală. (Mai termină cu ~ !)
CICĂLÍ	vb.	a bodogăni, a dăscăli, a plictisi, a sîcîi, (pop. şi fam.) a boscorodi, (pop.) a dondăni, a prociti, a sucăli, (reg.) a ciocmăni, a morcoti, a tocăni, a tolocăni, (Mold.) a cihăi, (Transilv. şi Bucov.) a cincăi, (Mold. şi Bucov.) a moronci, (fam.) a bîrîi, a bîzîi, a bombăni, a socri, (fig.) a ciocăni, a cîrîi, a pisa, a pisălogi, a toca. (Nu-l mai ~ atîta !)
CICĂLITÓR	adj.	sîcîitor, (fig.) pisălog. (Om ~.)
ciceróne	s.	v. CĂLĂUZĂ. GHID. ÎNDRUMĂTOR.
cichirgíu	s.	v. COFETAR.
cicîrág	s.	v. RODAN. SUCALĂ.
CICLÁN	s.	(CHIM.) cicloalcan, cicloparafină, naftenă, hidrocarbură cicloparafinică. (~ul este o hidrocarbură saturată.)
CÍCLIC	adj.	periodic. (Fenomen ~.)
CICLÍST	s.	(SPORT) biciclist, rutier, (rar) veloci-pedist. (Un ~ celebru.)
CICLOALCÁN	s.	v. ciclan.
CICLOHEXÉNĂ	s.	(CHIM.) tetrahidrobenzen.
CICLÓN	s.	(MET.) taifun, uragan. (~ul bate mai ales în regiunile tropicale.)
CICLOPARAFÍNĂ	s.	v. ciclan.
ciclóic	adj.	v. URIAŞ.
CICLORÁMĂ	s.	(TEATRU) orizont. (~ este un fundal de scenă curbat.)
CÍCLU	s.	1. (ASTRON.) (înv.) crîng, crug. (~ul lunii.)2. (FIZ.) ciclu pe secundă v. hertz.3. v. men-struaţie.
CICOÁRE	s.	(ENTOM.; Cicada orni) (reg.) gre-ier-de-toamnă.
cicoáre	s.	v. PĂPĂDIE.
CICOARE DE GRĂDÍNĂ	s.	v. andivă.
CICONIFÓRMĂ	s.	v. ciconiidă.
CICONIÍDĂ	s.	(ORNIT.) ciconiformă.
CÍDRU	s.	(pop.) must. (A băut un pahar de ~.)
CIFÓS	adj.	v. cocoşat.
CIFÓZĂ	s.	v. cocoaşă.
CIFRÁ	vb.	1. a (se) număra. (Se ~ cu zecile cei care ...)2. a se ridica. (Cîştigul se ~ la ...)3. a coda. (A ~ un text, un mesaj.)
CIFRÁJ	s.	v. cifrare.
CIFRÁRE	s.	cifraj. (~ a unui mesaj.)
CÍFRĂ	s.	1. v. număr.2. (MAT.) (impr.) număr. (~16.)
CÍFRIC	adj.	v. numeric.
CÍFRU	s.	cod. (Scriere pe baza unui ~.)
cihăí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLIC-TISI. SÎCÎI.
CILIÁT	s.	v. infuzor.
CILÍNDRU	s.	1. (TEHN.) sul. (~ la războiul de ţesut.)2. v. glob.3. v. joben.4. cilindru-ax v. axon; neurit; cilindru urinar v. uretră.
CIMBÁL	s.	v. talger.
cimbístră	s.	v. PENSETĂ.

CIMBRIŞÓR	s.	(BOT.) 1. (Thymus vulgaris) (reg.) cim-bru, lămîioară, sărpun, schin-duf, cimbru-de-cîmp.2. (Thymus serpyllum) (reg.) timian, timişor.3. (Thymus pulegioides) (reg.) schinduf.
cimbrişór	s.	v. SĂPUNEL.
CÍMBRU	s.	(BOT.; Satureja hortensis) (reg.) ciumu-rică, lămîioară, lămîită, piperniță-de-grădină.
címbru	s.	v. CIMBRIŞOR.
cimbru-de-cîmp	s.	v. CIMBRIŞOR.
cimentá	vb.	v. CONSOLIDA. ÎNTĂRI. STRÎNGE.
cimentáre	s.	v. CONSOLIDARE. ÎNTĂRIRE. STRÎNGERE.
cimilitúră	s.	v. GHICITOARE. PROVERB. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
CIMIŞÍR	s.	(BOT.; Buxus sempervirens) (reg.) bănuț, bănuței (pl.), merişor, pospang.
CIMITÍR	s.	(rar) necropolă, (reg.) îngropelniță, margine, morminte (pl.), (Ban.) avlie, (prin Transilv.) comoară, (Ban.) morțărie, (prin Transilv.) pițigăi (pl.), (Ban., Transilv. şi Olt.) progadie, (prin sudul Transilv.) stobor, (Transilv. şi Maram.) temeteu, (Mold.) țintirim, (înv.) grobişte.
cimótie	s.	v. NEAM. RUBEDENIE. RUDĂ. RUDENIE.
CIMPÓI	s.	(MUZ.) (reg.) gaidă. (Cîntă la ~.)
CIMPOIÁŞ	s.	cimpoier. (Cîntărețul care cîntă la cimpoi se numeşte ~.)
CIMPOIÉR	s.	v. cimpoiaş.
CIN	s.	(BIS.) tagmă, (înv.) ceată, schimă. (~ul preoțesc.)
CIN	s.	(Olt.) pream. (~ul este o luntre mică.)
cin	s.	v. BANDĂ. BREASLĂ. BULUC. CEATĂ. CÎRD. CORPORAȚIE. DEMNITATE. DROAIE. FUNCȚIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. ÎNDELETNICIRE. MESERIE. MULȚIME. OCUPAȚIE. PÎLC. POST. POZIȚIE. PROFESIUNE. RANG. SERVICIU. SLUJBĂ. STOL.
CINÁ	vb.	a supa. (Unde ai ~ după spectacol?)
CINÁBRU	s.	v. vermillon.
cináş	adj.	v. ARANJAT. COCHET. DICHISIT. DRĂGĂLAŞ. DRĂGUȚ. ELEGANT. FERCHEŞ. FERCHEZUIT. FRUMUŞEL. GĂTIT. ÎNGRIJIT. SPILCUIT.
cinătuí	vb.	v. JUMULI.
CINCANTÍN	s., adj.	(BOT.) (reg.) chircă. (Po-rumb ~.)
cincăí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI.
cinci-clopoțéi	s.	v. CĂLDĂRUŞĂ.
cinci-coáde	s.	v. CĂLDĂRUŞĂ.
CINCI-DÉGETE	s.	(BOT.; Potentilla reptans) (reg.) iarba-degetelor, ochiul-boului.
cinci-dégete	s.	v. SCLIPEȚ.
cinci-fói	s.	v. SĂNIŞOARĂ.
cinci-foi-mári	s.	v. SĂNIŞOARĂ.
cinciúnghi	s.	v. PENTAGON.
CÍNE	pron.	1. care. (~ vine cu mine?)2. v. oricine.
CINEAMATÓR	s.	v. cinefil.
CINEFÍL	s.	cineamator.
CINEGÉTIC	adj.	v. vînătoresc.
CINEMÁ	s.	v. cinematograf.
CINEMATÉCĂ	s.	v. filmotecă.
CINEMATOGRÁF	s.	cinema, film. (Mă duc la ~.)

CINEMATOGRAFIÁ	vb.	v. filma.
CINEMATOGRAFÍE	s.	v. film.
CINEMATOGRAFIÉRE	s.	v. filmare.
CINERÍT	s.	v. tuf.
cíneşi	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORI-CARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
CINEVÁ	pron.	careva, oarecare, unul, vreunul, (pop.) cinevaşilea, (înv. şi reg.) oarecine, oareşi-cine, (înv.) cinevaşi, neştine. (E ~ care a întîrziat?)
cineváşi	pron.	v. CAREVA. CINEVA. OARECARE. UNUL. VREUNUL.
cinevášilea	pron.	v. CAREVA. CINEVA. OARE-CARE. UNUL. VREUNUL.
cinflór	s.	v. GRANGUR.
CINGĂTOÁRE	s.	1. v. brîu.2. v. centură.
cinghíe	s.	v. HARPĂ.
ciníe	s.	v. FAIANŢĂ. INSTRUMENT. PORŢELAN. SCULĂ. UNEALTĂ. USTENSILĂ.
CÍNSTE	s.	1. corectitudine, incoruptibilitate, integritate, lealitate, onestitate, (livr.) probitate, (rar) onorabilitate, (înv.) onestitate, onestie, (înv. şi reg. fig.) curăţenie, curăţie. (E de-o ~ ireproşabilă.)2. sinceritate, (livr.) franchețe, lealitate, loialitate, (înv.) sadacat. (E de-o ~ dezarmantă.)3. v. virginitate.4. credință, devo-tament, fidelitate, statornicie, (livr.) lealitate, loialitate, (înv. şi reg.) priință. (~ soției față de soţul ei.)5. v. apreciere.6. v. glorie.7. favoare, onoare, privilegiu, (pop. şi fam.) hatîr. (I se face ~ de a fi invitat la solemnitate.)8. v. pompă.
cínste	s.	v. ATENŢIE. CADOU. DAR. SURPRIZĂ.
cinstea-cîmpului	s.	v. ŞTEVIE.
cinstea-feméilor	s.	v. RUŞINEA-FETEI.
cinstea-fétei	s.	v. RUŞINEA-FETEI.
CINSTÉŢ	s.	(BOT.; Salvia glutinosa) (reg.) lăpuş, lipan, meduneţ, sugariu, şerlai, brînca-porcului, brusturul-caprei, cocean-căpresc, jale-cleioasă, salvie-cleioasă, urechea-porcului.
CINSTÍ	vb.	1. v. aprecia.2. v. glorifica.3. v. onora.4. v. închina.5. v. ospăta.
cinstí	vb.	v. ADORA. DIVINIZA. IDOLATRIZA. RESPECTA. ŢINE. VENERA.
CINSTÍRE	s.	1. v. apreciere.2. v. glorie.3. v. ospă-tare.
CINSTÍT	adj.	1. corect, incoruptibil, integru, leal, necoruptibil, onest, (livr.) prob, (înv.) neademe-nit, nemitarnic, (fig.) curat, nepătat. (Funcționar ~; comportare ~.)2. v. sincer.3. v. fidel.4. v. ono-rabil.
cinstít	adj.	v. ADORAT. DIVINIZAT. IDOLATRIZAT. VENERAT.
CÍNTEZ	s.	v. cintezoi.
CÍNTEZĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Fringilla coelebs) (rar) scatiu, (reg.) ciz, finchiu, pinchiu, săghieş, (Transilv.) pasăre-domnească.2. cinteză de iarbă (Fringilla montifringilla) = (reg.) sfinteță.
CINTEZÓI	s.	(ORNIT.) cintez. (~ul este bărbătuşul cintezei.)
cintezói	s.	v. SCATIU.
cintoáie	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. ŢINTAURĂ.
CINZEÁCĂ	s.	(Mold. şi Bucov.) sîngeapă. (O ~ de țuică.)
cioáică	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUŢĂ.
cioáncă	s.	v. TÎRNĂCOP.
cioándă	s.	v. CIONDĂNEALĂ. CIOROVĂIALĂ.
cioáră	s.	v. ROM. ŢIGAN.
cioară-gulerátă	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂN-CUŢĂ.

cioară-pucioásă	s.	v. CEUCĂ. DUMBRĂVEAN-CĂ. STANCĂ. STĂNCUȚĂ.
CIOÁRSĂ	s.	(reg.) rujdă, rujdulă, (Mold. şi Bucov.) bulicher, (prin Ban.) buzdură. (O ~ de cuțit.)
CIOB	s.	hîrb, spărtură, țandără, (reg.) breanc, (Ban.) tioc. (~ dintr-o oală de lut.)
CIOBÁN	s.	oier, păstor, (înv. şi reg.) păcurar, (Maram. şi nordul Transilv.) oieş. (Un ~ cu o turmă de oi.)
ciobanul-cu-óile	s.	v. LIRA.
CIOBĂNÁŞ	s.	1. ciobănel, (rar) păstoraş, păstorel, (reg.) păcurăraş, păcurărel. (Un ~ cu oile.)2. (art.) abrudeana (art.), abrudeanca (art.), ardeleana (art.), ardeleneasca (art.), haţegana (art.), lugojana (art), someşana (art.). (~ul este un dans popular cu mişcare moderată.)
ciobanáş	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ.
ciobăncúță	s.	v. CIOBĂNIȚĂ. PĂSTORIȚĂ.
CIOBĂNÉL	s.	v. ciobănaş.
CIOBĂNÉSC	adj.	v. pastoral.
CIOBĂNÉŞTE	adv.	păstoreşte, (înv.) păcurăreşte. (Trăieşte ~.)
CIOBĂNÍ	vb.	a păstori, (înv. şi reg.) a păcurări. (~ de mai mulți ani.)
CIOBĂNÍE	s.	v. oierit.
CIOBĂNÍȚĂ	s.	păstoriță, (înv. şi reg.) păcurăriță, (reg.) ciobăncuță, păcurărească.
CIOBÍ	vb.	1. a (se) ciocni, a (se) ştirbi. (S-a ~ un pahar din serviciu.)2. v. sparge.
CIOBÍRE	s.	1. ciobit, ciocnire, ştirbire. (~ a unui pahar.)2. v. spargere.
CIOBÍT	adj.	1. ciocnit, ştirb, ştirbit. (Pahar ~.)2. v. spart.
CIOBÍT	s.	1. v. ciobire.2. v. spargere.
CIOBITÚRĂ	s.	1. ciocnitură, ştirbitură, (înv. şi reg.) ştirbină, (reg.) ciumblitură, ştirbeală. (~ a unui pahar.)2. v. spărtură.
CIOC	interj.	toc! (~!, ~! se aude la uşă.)
CIOC	s.	1. clonț, plisc, (înv. şi reg.) rost, (reg.) cioclonț, ciup, clanț, clobanț, flisc. (~ al unei păsări.)2. (prin Transilv. şi Ban.) tic. (~ al găinii.)3. barbişon, bărbuță, țăcălie, (franțuzism rar) barbişă. (Un domn care poartă ~.)4. v. vîrf.5. v. căpățînă.6. (BOT.) ciocul-berzei = a) (Ge-ranium pratense) greghetin, (Bucov.) săgețică, (Mold.) pliscul-cucoarei; b) (Geranium lucidum) (reg.) pliscul-berzei, pliscul-cocorului, pliscul-cu-coarei; ciocul-cucoarei (Erodium cicutarium) = pliscul-cocorului, pliscul-cucoarei, (reg.) bănat, cucute (pl.), cumătră, greghetin, ciocul-berzei, clonțul-cocostîrcului, floarea-vinului, pliscul-ber-zei.7. (ORNIT.) cioc-întors (Recurvirostra avosetta) = năvodar, (reg.) săbiuță.8. (MED.) cioc de papagal v. osteofit.
cioc	s.	v. CIORAP. MĂSEA.
CIOCÁN	s.	(TEHN.) 1. (înv. şi reg.) mai. (Bate un cui cu ~ul.)2. ciocan de lipit v. letcon; ciocan pneumatic = revolver.
ciocán	s.	v. BRAȚ. COCEAN. FURCĂ. FUS. MÎNĂ. STÎLP. ŞTIULETE. TÎRNĂCOP. ȚOI.
ciocălău	s.	v. COCEAN. ŞTIULETE.
CIOCĂNÁŞ	s.	ciocănel.
ciocănáş	s.	v. BĂTĂIAŞ. GONACI. GONAŞ. HĂI-TAŞ. MÎNĂTOR.
ciocănăşi	s. pl.	v. SURGUCI.
ciocăneá	s.	v. SITAR.
CIOCĂNEÁLĂ	s.	v. bătaie.
CIOCĂNÉL	s.	v. ciocănaş.
CIOCĂNÍ	vb.	a bate, a bocăni, a pocăni, (înv. şi reg.) a suna, (reg.) a bontăni, a toca, a tocăni. (~ cineva la uşă.)

ciocăní	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PERCUTA. PLICTISI. SÎCÎI.
CIOCĂNÍRE	s.	v. bătaie.
CIOCĂNÍT	s.	v. bătaie.
CIOCĂNITOÁRE	s.	v. ghionoaie.
ciocănitoáre	s.	v. VIRDARE.
ciocănitoare-mícă	s.	v. SCORȚAR.
CIOCĂNITÚRĂ	s.	v. bătaie.
cioc-grós	s.	v. BOTGROS. CIREŞAR.
CIÓCHIE	s.	(TEHN.) 1. başchie, (reg.) băţic, păpuşă. (Cu ~ dogarul bate cercul la butoaie.)2. beschie, joagăr. (Cu ~ se taie buştenii.)
cióchie	s.	v. CAP. CĂPĂȚÎNĂ. CIOC.
ciochíță	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUȚĂ.
CIOCÎLTÉU	s.	(TEHN.) cui, (Olt. şi vestul Munt.) teglici. (~ la jug.)
ciocîltéu	s.	v. MĂSEA.
CIOCÎRLÁN	s.	(ORNIT.; Galerida cristata) (Transilv.) moşuţ.
ciocîrlán	s.	v. CORONIŞTE.
ciocîrléț	s.	v. SCORȚAR.
CIOCÎRLÍE	s.	(ORNIT.) 1. (Alauda arvensis) (reg.) tiutiuroi, (Transilv.) țîrloi.2. ciocîrlie moțată (Alauda cristata) = (reg.) ciocoi, moşuţ, păcurar.
CIOCÎRLÍE	s.	(reg.) iapă, țenchi. (~ de legat pluta la mal.)
ciocîrlíe	s.	v. MĂSEA.
ciocîrtí	vb.	v. CIOPÎRȚI. CIOPLI. SFÎRTECA. SFÎŞIA. STRUJI.
ciocîrți	s. pl.	v. COCÎRLĂ.
cioclejél	s.	v. PITULICE.
cioclód	s.	v. COCEAN. ŞTIULETE.
cioclónț	s.	v. CIOC. CLONȚ. PLISC.
CIÓCLU	s.	dricar.
cióclu	s.	v. GROPAR.
ciocmăní	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI.
CIOCNEÁLĂ	s.	v. ciocnitură.
CIÓCNET	s.	v. ciocnitură.
CIOCNÍ	vb.	1. a se izbi, a se lovi, a se tampona, (rar) a se întreciocni. (S-au ~ două tramvaie.)2. v. ciobi.3. v. sparge.4. a închina. (~ paharul în sănătatea lui.)
ciocní	vb.	v. CONTRAZICE. ÎNCĂIERA. ÎNFRUN-TA. OPUNE.
CIOCNÍRE	s.	1. izbire, lovire, tamponare, (livr.) coliziune, impact, (rar) întreciocnire. (~ a unor maşini.)2. v. ciobire.3. v. spargere.
ciocníre	s.	v. ANIMOZITATE. BĂTĂLIE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNCĂIERARE. ÎN-FRUNTARE. LITIGIU. LUPTĂ. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
CIOCNÍT	adj.	1. izbit, lovit, tamponat. (Vehicule ~.)2. v. ştirbit.3. v. spart. (Un vas ~ de-a lungul lui.)
CIOCNITÚRĂ	s.	1. ciocneală, ciocnet. (Se aud ~ de pahare.)2. v. ciobitură.3. v. spărtură.
ciocofleándură	s.	v. CIOCOI.
CIOCÓI	s.	(peior.) ciocofleandură. (Boieri şi ~.)

ciocói	s.	v. CIOCÎRLIE MOŢATĂ.
ciócot	s.	v. HĂDĂRAG. TITIREZ.
ciocul-bérzei	s.	v. CIOCUL-CUCOAREI. PLIS-CUL-COCORULUI. PLISCUL-CUCOAREI.
ciocul-ciórii	s.	v. SURGUCI.
ciocul-păsării	s.	v. SURGUCI.
ciofăí	vb.	v. CLEFĂI. MOLFĂI. PLESCĂI.
cioflingár	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
ciolác	adj., s.	v. CIUNG. CIUNT.
CIOLÁN	s.	os, (prin Mold.) bodolan, (prin Bucov.) boldan, (prin Maram.) ciont. (I-a dat cîinelui un ~.)
ciolán	s.	v. MĂDULAR. MEMBRU. OBADĂ.
CIOLĂNÁŞ	s.	ciolănel, oscior, (înv. şi pop.) osuţ.
CIOLĂNÉL	s.	v. ciolănaş.
CIOLĂNÓS	adj.	osos, (reg.) ciontos. (Un om ~.)
ciolomádă	s.	v. PORUMB.
ciolpău	s.	v. FURCOI.
CIOLTÁR	s.	şabracă, valtrap, (pop.) ţol, (reg.) harşa, ibîncă, japiu, pocladă, pocrovăţ, (înv.) abai. (~ul se pune sub şaua calului.)
CIOMÁG	s.	bîtă, măciucă, (pop.) toroipan, (reg.) ghioagă, jarchină, macă, moacă, otic, pătăchie, tămînjer, tăujer, tufan, tufă, (Mold., Bucov. şi Transilv.) botă, (Mold.) ceatlău, (Olt.) colvă, (Ban.) crivac, (Olt.) dîrjală, (Ban.) haidamac, (Olt. şi Ban.) jilăvete, (Transilv. şi Maram.) măcău, (Transilv., Maram. şi Olt.) şuvei, (prin Bucov.) taşmău, (Mold.) toropală, (înv.) fuscel, fuşte. (L-a izbit cu ~ul.)
CIOMĂGÁR	s.	v. bătăuş.
CIOMĂGÁŞ	s.	v. bătăuş.
ciomăgeálă	s.	v. BĂTAIE.
ciomăgí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
ciomp	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
CIONDĂNEÁLĂ	s.	v. ciorovăială.
CIONDĂNÍ	vb.	v. ciorovăi.
cióne	s.	v. SPANAC-PORCESC.
ciont	s.	v. CIOLAN. OS.
ciontós	adj.	v. CIOLĂNOS. OSOS.
ciopátă	s.	v. CIOZVÎRTĂ. HALCĂ. HARTAN.
CIOPÎRŢÍ	vb.	a sfîrteca, a sfîşia, (pop. şi fam.) a căsăpi, (pop.) a dumica, (reg.) a crîmpoţi, a măcelări, (Mold., Bucov. şi Ban.) a ciocîrti, (prin Mold.) a cîrnosi, (prin Ban.) a cîrti, (Mold. şi Bucov.) a hăcui. (A ~ animalul la tăiere.)
CIOPÎRŢÍRE	s.	sfîrtecare, sfîşiere, (pop. şi fam.) căsăpire, (Mold. şi Bucov.) hăcuire. (~ unui animal.)
CIOPLÍ	vb.	1. a struji, (Mold., Bucov. şi Ban.) a cio-cîrti. (~ lemnul cu cuţitul, cu barda.)2. v. sculpta.
cioplí	vb.	v. CIVILIZA. CIZELA. CULTIVA. RAFINA. STILA. STILIZA.
CIOPLÍRE	s.	1. cioplit, strujire, strujit. (~ a lem-nului cu barda.)2. v. sculptare.
cioplíre	s.	v. CULTIVARE. RAFINARE. STILARE.
CIOPLÍT	adj.	v. sculptat.
CIOPLÍT	s.	1. v. cioplire.2. v. sculptare.
CIOPLITOÁRE	s.	v. cuţitoaie.

CIOPLITÓR	s.	cuțitoaie, (reg.) scoabă, teslă. (Cu ~ul potcovarul curăță copita calului.)
cioplitór	s.	v. DULGHER. LEMNAR. PIETRAR. SCULPTOR. TÎMPLAR.
CIOPLITÚRĂ	s.	crestătură, dăltuitură, scobitură, (reg.) crestez. (O ~ în lemn.)
cioplitúră	s.	v. SCULPTURĂ.
CIOPÓR	s.	cîrd. (Un ~ de oi.)
ciopór	s.	v. BANDĂ. BULUC. CEATĂ. CIREADĂ. CÎRD. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULȚIME. PÎLC. STOL. TURMĂ.
CIORÁP	s.	1. (Transilv.) cioc, (Mold.) colțun, (Transilv., Ban. şi Maram.) ştrimf. (Poartă ~i groşi.)2. ciorapi-pantalon = dres.
ciorbalác	s.	v. POLONIC.
CIÓRBĂ	s.	(reg.) zeamă. (A mîncat o ~ cu borş.)
CIORCHÍNE	s.	(BOT.) 1. grapă, racem. (~le este un tip de inflorescență.)2. v. strugure.
ciorcobără	s.	v. COȚOFANĂ.
ciorcúşă	s.	v. COȚOFANĂ.
ciordeálă	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOȚIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE.
ciordí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
ciorícă	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUȚĂ.
ciorîngláv	s.	v. LEMN-DULCE.
ciormág	s.	v. VIERME-ALB.
ciormán	s.	v. VIERME-ALB.
ciórmă	s.	v. VIERME-ALB.
CIORMOIÁG	s.	(BOT.; Melampyrum) condroniu, (reg.) carpenă, miazănoapte, păduroniu, scrabă, grîul-prepeliței, grîu-negru, sor-cu-frate.
ciormoiág	s.	v. SĂLBĂȚIE. SOR-CU-FRATE.
CIÓRNĂ	s.	bruion, concept, schiță. (~ a unei piese de teatru.)
ciorobăríță	s.	v. FURCULIȚĂ. GEMĂNARE.
ciorobotí	vb.	v. CURĂȚA. DERETICA. SCUTURA. STRÎNGE.
CIORÓI	s.	(BOT.; Inula germanica şi salicina) (reg.) cioroinic.
ciorói	s.	v. CORB. ROM. ȚIGAN.
cioróinic	s.	v. CIOROI.
CIOROVĂÍ	vb.	a se ciondăni, (reg.) a se vergela, (Mold.) a se ciorti, (fam.) a se cîrîi, (fig.) a se clănțăni. (Se ~ şi se împacă imediat.)
CIOROVĂIÁLĂ	s.	ciondăneală, (rar) ciorovăire, (reg.) cioandă, (fam.) cîrîială. (Ce e ~ asta între voi?)
ciorovăíre	s.	v. CIONDĂNEALĂ. CIOROVĂIALĂ.
ciorpác	s.	v. CRÎSNIC. MINCIOG.
ciort	s.	v. BOT. RÎT.
ciortí	vb.	v. CIONDĂNI. CIOROVĂI.
ciortopolóc	s.	v. TURTĂ.
cioşmolí	vb.	v. AGITA. CODI. EZITA. FRĂMÎNTA. NELINIŞTI. PREGETA. ŞOVĂI. ZBUCIUMA.
CIOT	s.	1. v. buturugă.2. v. mont.3. v. nod.
ciótcă	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
CIOTURÓS	adj.	v. noduros.
ciovéie	s. pl.	v. BOARFE. BULENDRE. CALA-BALÎC. CATRAFUSE. TROACE. ȚOALE.

ciovícă	s.	v. CEUCĂ. CUCUVAIE. CUCUVEA. NAGÎŢ. STANCĂ. STĂNCUŢĂ.
CIOZVÎRTĂ	s.	v. halcă.
cípcă	s.	v. DANTELĂ.
cipcií	vb.	v. PLEOSCĂI. PLESCĂI.
cípcină	s.	v. SADINĂ.
CIPRINICULTÚRĂ	s.	carpicultură. (~ este o ramură a pisciculturii.)
cípru	s.	v. CHIPAROS.
cir	s.	v. CÎRCEL. COCĂ. LIPICI. PAP. PĂSAT. TERCI.
cirác	s.	v. DISCIPOL. ELEV. FAVORIT. ÎNVĂŢĂCEL. PROTEJAT. UCENIC.
CIRC	s.	1. (GEOL., GEOGR.) caldeiră, cazan, căldare, zănoagă, (prin Ban.) scofaină. (~ în regiunile muntoase.)2. circ lunar = crater lunar. (~ este o adîncitură rotundă pe suprafaţa lunii.)
CÍRCA	adv.	v. aproximativ.
CÍRCĂ	s.	v. circumscripţie.
CIRCULÁ	vb.	1. a se deplasa, a (se) merge, a (se) umbla. (O arteră pe care ~ multe vehicule; ~ singur, neînsoţit.)2. (FIZIOL.) a curge. (Sîngele ~ prin vene.)3. v. răspîndi.4. a se folosi, a se întrebuinţa, a se utiliza, a se uzita, (înv.) a se politici. (Aceste cuvinte ~ în mod curent.)
CIRCULÁR	adj., adv.	1. adj. rotund, (rar) rond, (pop.) rotilat, rotocol, (reg.) rotocolit. (Un spaţiu ~.)2. adj. rotund, (livr.) orbicular. (Corpul descrie în spaţiu o traiectorie ~.)3. adj. rotativ. (Mişcare ~ a unui cilindru.)4. adj. v. giratoriu.5. adj. v. rotat. (Zbor ~ al unei păsări.)6. adv. v. roată.
CIRCULÁT	adj.	bătătorit, bătut, frecventat, umblat. (Un drum ~.)
CIRCULÁŢIE	s.	1. deplasare, mişcare. (~ sevei în plante.)2. trafic, (înv.) tract. (O arteră cu ~ intensă.)3. mişcare. (Pe stradă era o ~ vie.)4. mers, umblet, (pop.) purtare. (O potecă formată prin ~ oamenilor.)5. uz. (Cuvinte ieşite din ~.)
CIRCUMCÍDE	vb.	(înv.) a obrezui.
CIRCUMCÍS	adj.	(înv.) obrezuit.
CIRCUMCÍZIE	s.	(înv.) obrezanie, obrezuire, tăietură.
CIRCUMFERENŢIÁR	s.	v. compas.
CIRCUMFERÍNŢĂ	s.	1. v. cerc.2. v. perimetru.3. grosime. (~ unui trunchi de copac.)
circumlocúţie	s.	v. PERIFRAZĂ.
CIRCUMLUNÁR	adj.	circumselenar, perilunar, periselenar. (Traiectorie ~.)
CIRCUMSCRÍE	vb.	1. v. delimita.2. v. restrînge.
CIRCUMSCRÍERE	s.	1. v. delimitare.2. v. restrîn-gere.
CIRCUMSCRÍPŢIE	s.	circă, secţie, (înv.) despărţire. (~ de poliţie, electorală, sanitară.)
CIRCUMSCRÍS	adj.	1. v. delimitat.2. delimitat, finit, limitat, mărginit. (Valori ~.)
CIRCUMSELENÁR	adj.	v. circumlunar.
CIRCUMSPÉCT	adj.	v. prudent.
circumspéct	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂ-TOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
CIRCUMSPÉCŢIE	s.	v. prudenţă.
circumspécţie	s.	v. BĂNUIALĂ. NEÎNCREDERE. SUSPICIUNE.
CIRCUMSTÁNŢĂ	s.	1. v. situaţie.2. v. împrejurare.3. (la pl.) conjunctură, împrejurări (pl.), timpuri (pl.), vremuri (pl.). (~ele erau foarte grele.)
CIRCUMSTANŢIÁL	adj.	v. conjunctural.
CIRCUMTERÉSTRU	adj.	v. periterestru.

CIRCUMVALÁT	adj.	v. caliciform.
CIRCUMVOLÚȚIE	s.	(ANAT.) girus cerebral, (înv.) sîn. (~ a creierului.)
CIREÁDĂ	s.	turmă, (rar) cîrd, (pop.) ciurdă, (înv. şi reg.) tamazlîc, (prin Mold., Bucov., Maram. şi Ban.) botei, (Olt. şi Transilv.) ciopor, (Mold.) tabun. (O ~ de vite.)
cireaşa-evréului	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
cireaşa-lúpului	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂGUNĂ.
cireaşă-jidoveáscă	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
CIRÉŞ	s.	(BOT.) cireş-de-Bărăgan (Prunus fructicosa) = vişinel, cireş-pitic, vişin-sălbatic; cireş-pitic v. cireş-de-Bărăgan.
CIREŞÁR	s.	v. botgros.
cireşár	s.	v. IUNIE.
CIRIPÍ	vb.	a pirui, (prin Olt.) a ştiorlîcăi. (Pasă-rea ~.)
CIRIPÍT	s.	glas, piruit, (reg.) piruială, piruitură, (prin Olt.) ştiorlîcăială. (~ de păsărele.)
ciripitór	s.	v. INFORMATOR.
ciríş	s.	v. COCĂ. LIPICI. PAP.
ciritél	s.	v. CUNUNIȚĂ.
CIROZĂ HÍDRICĂ	s.	v. hidropizie.
círtă	s.	v. CEAS. CLIPĂ. CLIPITĂ. MINUT. MO-MENT. ORĂ. SECUNDĂ. TIMP. VREME.
císlă	s.	v. NUMĂR. SUMĂ.
cisluí	vb.	v. CONSULTA. SFĂTUI.
cistérnă	s.	v. AUTOCISTERNĂ.
CISTICÉRCI	s. pl.	(ZOOL.) (pop.) linți (pl.). (~i provoacă cisticercoza.)
CISTICERCÓZĂ	s.	v. trichinoză.
CIŞMEÁ	s.	apă, (înv.) hazna. (~ua este instalată în curte.)
cişmeá	s.	v. APĂ. FÎNTÎNĂ. IZVOR. PUȚ.
cit	s.	v. STAMBĂ.
CITÁ	vb.	1. v. aminti.2. v. reproduce.3. (JUR.) a chema, a invita, (înv., în Transilv.) a soroci. (L-a ~ la proces, în fața instanței.)
CITADÉLĂ	s.	v. cetățuie.
citadélă	s.	v. CENTRU. ORAŞ.
citadín	adj.	v. ORĂŞENESC. URBAN.
citadín	s.	v. ORĂŞEAN. TÎRGOVEȚ.
citadinizá	vb.	v. ORĂŞENIZA. URBANIZA.
citadinizáre	s.	v. ORĂŞENIZARE. URBANIZARE.
citánie	s.	v. CITIRE. CITIT. LECTURĂ. PARCUR-GERE. STUDIU.
CITÁRE	s.	1. v. semnalare.2. v. reproducere.3. (JUR.) chemare, citație, invitare, invitație. (~ cuiva în fața instanței.)
CITÁT	s.	(înv.) citație. (Un ~ celebru.)
CITÁȚIE	s.	1. v. citare.2. (concr.) (prin Transilv.) soroacă. (A primi o ~.)
citáție	s.	v. CITAT.
CITÉȚ	adj.	clar, descifrabil, desluşit, (livr.) lizibil. (Un scris ~.)
citéț	s.	v. ANAGNOST. CITITOR.

CITÍ	vb.	1. a parcurge, (livr.) a lectura, (înv. şi pop.) a spune, a zice. (A ~ cîteva rînduri, apoi a tăcut.)2. v. învăța.3. a se cultiva, a se instrui. (~ mult şi sistematic.)4. (MUZ.) a descifra. (~ o partitură.)
CITÍRE	s.	1. citit, lectură, parcurgere, (înv.) citanie. (În timpul ~ii textului ...)2. (MUZ.) descifrare. (~ unei partituri.)
CITÍT	adj.	1. v. cult.2. v. învățat.
CITÍT	s.	v. citire.
CITITÓR	s.	(rar) lector, (înv.) citeț. (~ al unei cărți.)
CITOCHINÉZĂ	s.	citodiereză, plasmodiereză.
CITODIAGNÓSTIC	s.	v. citoscopie.
CITODIERÉZĂ	s.	v. citochineză.
CITOGÉNĂ	s.	(BIOL.) plasmagenă. (~ este gena din citoplasmă.)
CITOPLASMÁTIC	adj.	(BIOL.) citoplasmic.
CITOPLÁSMIC	adj.	v. citoplasmatic.
CITOSCOPÍE	s.	(MED.) citodiagnostic.
citoví	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
CÍTRICE	s. pl.	(BOT.) (livr.) agrume (pl.).
CITRÍNĂ	s.	v. vitamina P.
CIUBĂR	s.	hîrdău, (Transilv.) pîrlău, (Transilv. şi Ban.) şaf, (prin Transilv.) şiroadă, (Ban., Transilv. şi Olt.) şofei, (Transilv.) şofel. (Un ~ plin cu apă.)
CIUBĂRÁŞ	s.	hîrdăiaş. (Un ~ cu lapte.)
ciubotár	s.	v. CIZMAR. PANTOFAR.
ciubótă	s.	v. CIZMĂ. GHEATĂ.
ciubotăreásă	s.	v. CIZMĂREASĂ. PANTOFĂ-REASĂ.
ciubotărésc	adj.	v. CIZMĂRESC.
ciubotăríe	s.	v. CIZMĂRIE. PANTOFĂRIE.
CIUBOȚICA-CÚCULUI	s.	(BOT.; Primula elatior şi veris) (reg.) aglică, aglicel, țița-oii, țița-vacii.
ciubotícă	s.	v. CIZMULIȚĂ.
CIUBÚC	s.	(TEHN.) ciubucar, lambar, lămbuitor, (rar) tipar. (~ al zidarului.)
CIUBUCÁR	s.	v. ciubuc.
ciubucár	s.	v. ŞPERȚAR.
ciuciulăşi	s. pl.	v. COCÎRLĂ.
CIUCIULÉTE	s., adj. invar., adv.	1. s. (BOT.; Mor-chella esculenta) zbîrciog, (reg.) pup.2. adj. invar., adv. v. leoarcă.
ciuciuléți	s. pl.	v. COCÎRLĂ.
ciuciulí	vb.	v. CHIRCI. CONTRACTA. GHEMUI. ÎNCHIRCI. STRÎNGE. ZGÎRCI.
ciuciulít	adj.	v. CHIRCIT. CONTRACTAT. GHEMUIT. ÎNCHIRCIT. STRÎNS. ZGÎRCIT.
ciúciur	s.	v. CIUROI. ŞIPOT.
CIÚCIURE	s.	(BOT.; Campanula glomerata) (Bucov.) clopoței (pl.).
ciúclă	s.	v. POP.
CIUCURÁŞ	s.	1. ciucurel. (Un ~ la draperie.)2. (BOT.; Adenostyles alliariae; la pl.) (reg.) floa-rea-ciumei, (Transilv.) bosacă.
CIÚCURE	s.	canaf, (pop.) motocel, (înv. şi reg.) peleş, (reg.) frînghie, roit, tuftur, țarțam, țurțur, (Transilv.) boit, (prin Transilv. şi Maram.) şalang, (Olt.) țorțoloş, (înv.) piuscul, săgeac. (Căciuliță cu ~.)

ciucuréi	s. pl.	v. STRĂNUTĂTOARE.
CIUCURÉL	s.	v. ciucuraş.
ciucuşoáră	s.	v. ALBIŢĂ.
CIUDÁT	adj.	v. neobişnuit.
CIÚDĂ	s.	v. invidie.
ciúdă	s.	v. MINUNE. MIRACOL.
CIUDĂŢÉNIE	s.	1. bazaconie, bizarerie, bîzdîganie, curiozitate, drăcie, drăcovenie, minunăţie, năs-truşnicie, năzdrăvănie, poznă, (rar) singularitate, (pop.) comedie, (reg.) dănănaie, nagodă, şozenie, (Ban. şi Olt.) miraz, (Transilv. şi Ban.) mirăzenie, (Mold.) şanţ. (Multe ~ a mai văzut.)2. v. extravaganţă.3. curiozitate, (grecism rar) paraxenie. (Avea unele ~ în comportare.)
ciudésă	s.	v. MINUNE. MIRACOL.
ciudí	vb.	v. AGASA. CRUCI. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. ÎNCIUDA. MINUNA. MIRA. NECĂJI. NEDUMERI. PLICTISI. SÎCÎI. SUPĂRA. UIMI. ULUI.
ciudós	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EXCEN-TRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞ-NIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU.
ciudós	adj., s.	v. GELOS. INVIDIOS. PIZMAŞ. PIZMUITOR. RANCHIUNOS.
ciuelănáş	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
ciuf	adj.	v. CARAGHIOS. RIDICOL.
CIUF	s.	1. (pop.) hălăciugă. (Are un ~ de păr.)2. (ORNIT.; Asio otus) (prin Olt.) ştiuhurez.3. (ORNIT.; Otus scops) (prin Ban.) ciui, ciuş, scioi, tui, ţiuş.4. v. huhurez.
CIUFULÍ	vb.	1. a (se) zbîrli, (pop. şi fam.) a (se) burzului, a (se) zborşi, (Ban., prin Transilv. şi Olt.) a (se) sperli. (I s-a ~ părul.)2. a (se) părui. (S-au ~ bine.)
ciufulí	vb.	v. BATJOCORI. RIDICULIZA. ZEFLE-MISI.
CIUFULÍRE	s.	zbîrlire. (~ părului.)
CIUFULÍT	adj.	deranjat, neîngrijit, vîlvoi, zbîrlit, (livr.) hirsut, (pop. şi fam.) burzuluit, (înv. şi reg.) străflocat, (reg.) borz, borzos, buhos, buhuiat, vîlvoiat, zbîrlog, zborşit, (Mold. şi Bucov.) dupuros, (vestul Transilv.) sperlă, (Ban. şi sud-vestul Transilv.) sperlit, (fam. şi depr.) neţesălat. (Cu părul ~.)
ciufút	s.	v. CĂMĂTAR.
ciufút	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
ciugái	s.	v. TĂRTĂCUŢĂ. TIGVĂ. TÎLV.
CIUGULÍ	vb.	a ciupi, (pop.) a piguli. (Pasărea ~ un fir de iarbă.)
ciugulí	vb.	v. LEGUMI.
ciuháie	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
ciúhă	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
CIUHURÉZ	s.	v. huhurez.
ciui	s.	v. CIUF.
CIUÍN	s.	(BOT.; Saponaria officinalis) odagaci, săpunariţă, (reg.) berbecei (pl.), grozdică, juni (pl.), mieluşei (pl.), săpuior, săpun, săpunar, săpunaş, săpunel, săpunioară, săpuniţă, spu-mariţă, văcărică, văcăriţă, buruiană-albă, floa-rea-călugărului, floarea-studentului, flori-albe (pl.), flori-bătăi (pl.), flori-de-sopon (pl.), flori-de-tă-ietură (pl.), iarbă-de-săpun, iarbă-de-soponit, mărarul-calului, rupturi-de-mal (pl.), spuma-ca-lului, (înv.) săpunare, săpunăriçă.
ciuleá	s.	v. JURUBIŢĂ.

CIULÍ	vb.	(Mold.) a ciuşdi. (Calul îşi ~ urechile.)
ciulí	vb.	v. OLĂRI. TEŞI.
CIULÍN	s.	(BOT.) 1. (Carduus nutans) (reg.) ghincar, scai, scaiete, spin.2. (Onopordon acanthium) ghimpe, scai, scaiete, (reg.) pălămidă, sita-zî-nelor.
ciulín	s.	v. CIURLAN. CORNACI. SALCICORN. SĂRICICĂ. SCAI.
ciulinós	adj.	v. GHIMPOS. MĂRĂCINOS. SPINOS. ŢEPOS.
ciúlniță	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
ciuma-albínelor	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. VIESPAR.
ciuma-fétei	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
ciumáş	adj.	v. CONTAGIOS. INFECŢIOS. MOLIP-SITOR.
CIUMÁT	adj.	(MED.) (livr.) pestiferat. (Om ~; regiune ~.)
CIÚMĂ	s.	(MED.) pestă, (rar) pestilenţă.
CIUMĂFÁIE	s.	(BOT.; Datura stramonium) laur, (înv. şi reg.) măslag, (reg.) bolîndariță, bolînzeală, borciu, cornută, faie, măselar, nebunească, tătulă, turbare, boii-pruncilor, ciuma-fetei, măr-ghimpos, mărul-porcului.
CIUMĂREÁ	s.	(BOT.; Galega officinalis) (reg.) scrîntitoare, iarba-ciumei.
ciumblitúră	s.	v. CIOBITURĂ. CIOCNITURĂ. ŞTIRBITURĂ.
ciumelcitúră	s.	v. GHICITOARE.
ciumós	adj.	v. CONTAGIOS. INFECŢIOS. MOLIP-SITOR.
ciumpán	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
ciumurícă	s.	v. CIMBRU.
ciumurluí	vb.	v. APLECA.
ciumurluiálă	s.	v. APLECAT. INDIGESTIE.
CIUNG	adj., s.	ciunt, (Munt. şi Ban.) ciolac, (Mold.) cîş. (Mînă ~; om ~; un ~.)
CIUNGÍ	vb.	a (se) schilodi.
ciungí	vb.	v. INELA. SECUI.
CIUNT	adj., s.	ciung, (Munt. şi Ban.) ciolac, (Mold.) cîş. (Om ~; mînă ~; un ~.)
CIUNTÍ	vb.	v. reteza.
CIUNTÍRE	s.	v. retezare.
CIUNTÍT	adj.	v. retezat.
ciup	s.	v. CIOC. CLONŢ. PLISC.
ciupág	s.	v. SCURTEICUŢĂ.
CIUPEÁLĂ	s.	v. ciupitură.
ciupeálă	s.	v. PIŞCĂTURĂ.
ciupelí	vb.	v. JUMULI. PÎRLI.
CIUPÉRCĂ	s.	(BOT.) 1. fungi (pl.), (pop.) burete.2. ciupercă de pivniță (Merulius lacrymans) = burete-de-casă.
ciupercă de brád	s.	v. PITA-VACII.
ciupercă de pe coástă	s.	v. PITARCĂ.
ciupercă domneáscă	s.	v. PITARCĂ.
ciupercă puturoásă	s.	v. BĂLOŞEL.
CIUPÍ	vb.	1. a pişca, (pop.) a ţicura, (reg.) a picura, a pişcura, (Transilv.) a piţiga. (Cine te-a ~ aşa de piele?)2. a ciuguli, (pop.) a piguli. (Pasărea ~ un fir de iarbă.)3. v. înțepa.4. (fam. fig.) a scărpina. (~ un instrument muzical cu coarde.)5. v. pişca.6. a se pişca. (Pantalonii s-au cam ~.)
ciupí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TUR-MENTA.

CIUPÍRE	s.	ciupit, pişcare, pişcat. (~ cuiva.)
CIUPÍT	adj.	înţepat, pişcat. (Mînă ~.)
CIUPÍT	s.	v. ciupire.
CIUPITÚRĂ	s.	1. ciupeală, pişcare, pişcătură. (O ~ făcută cuiva pe piele.)2. v. înţepătură.
CIUR	s.	1. v. sită.2. v. reţea.
CIURÁR	s.	sitar. (~ul face şi vinde site.)
ciurdár	s.	v. VĂCAR.
ciúrdă	s.	v. BANDĂ. BULUC. CEATĂ. CIREADĂ. CÎRD. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULŢIME. PÎLC. STOL. TURMĂ.
ciuréci	s.	v. GRIVAN. HAMSTER. HÎRCIOG.
ciurél	s.	v. STRECURĂTOARE.
CIURLÁN	s.	(BOT.; Salsola kali) salcicorn, săricică, (rar) salsolă, (reg.) burcum, ciulin, curai, fugaci, parpalac, pochitnic, rostogol, sărigea, tartan, tărfălog, tăvălug, tîrtan, vălătuc, vătălan, iar-ba-porcului, iarbă-sărată.
CIURÓI	s.	şipot, (reg.) bijoi, ciuciur. (Un ~ de apă.)
ciurtár	s.	v. PIEPTAR.
ciuruiálă	s.	v. PLEAVĂ.
ciuruít	adj.	v. CERNUT.
ciurul-zînelor	s.	v. TURTĂ.
ciuş	s.	v. CIUF.
ciúşcă	s.	v. ARDEI IUTE.
ciuş-de-ghímpe	s.	v. STICLETE.
ciuşdí	vb.	v. CIULI. FURA. LUA. SUSTRAGE.
CIUT	adj.	(reg.) melcat. (Animal cornut ~.)
ciutác	s.	v. TURC.
CIÚTĂ	s.	(ZOOL.) cerboaică. (~ e femela cerbului.)
ciútă	s.	v. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. SĂLBĂTICIUNE.
ciutéică	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
CIÚTURĂ	s.	1. găleată. (Cu ~ se scoate apa din fîntînă.)2. (TEHN.) blid, căuş, cupă, (reg.) făcău. (~ la roata
ciútură	s.	v. MORIŞCĂ. PLOSCĂ. URCIOR.
CÍVIC	adj.	v. cetăţenesc.
civíe	s.	v. ŞURUB.
CIVÍL	adj.	1. v. cetăţenesc.2. (înv. şi pop.) pămîn-tesc. (Probleme ~ şi probleme bisericeşti.)
civilitáte	s.	v. AMABILITATE. MANIERĂ. POLITEŢE.
CIVILIZÁ	vb.	1. (rar) a (se) umaniza. (A ~ un trib sălbatic.)2. a se cultiva, a se rafina, a se stila, (înv.) a se politici, (fig.) a se ciopli, a se cizela, a se subţia, a se şlefui, (înv. fig.) a se roade. (S-a mai ~ şi el un pic!)
CIVILIZÁT	adj.	1. v. dezvoltat.2. v. binecrescut.
CIVILIZÁŢIE	s.	cultură. (~ unui popor.)
civísm	s.	v. PATRIOTISM.
civít	adj.	v. VÎNĂT.
ciz	s.	v. CINTEZĂ. SCATIU.
CIZELÁ	vb.	1. a şlefui. (~ cu dalta un material.)2. v. stiliza.
cizelá	vb.	v. CIVILIZA. CULTIVA. RAFINA. STILA.

CIZELÁRE	s.	1. cizelat, şlefuire, şlefuit. (~ unui material dur.)2. v. stilizare.
cizeláre	s.	v. CULTIVARE. RAFINARE. STILARE.
CIZELÁT	adj.	1. şlefuit. (Un material dur ~.)2. v. sti-lizat.
CIZELÁT	s.	v. cizelare.
cizma-cúcului	s.	v. NEMŢIŞOR.
CIZMÁR	s.	pantofar, (înv. şi reg.) papucar, papu-giu, (Mold.) ciubotar, (Transilv., Ban., Maram. şi Bucov.) şuştăr, (înv.) cavaf.
CÍZMĂ	s.	(Mold.) ciubotă.
CIZMĂREÁSĂ	s.	pantofărească, (Mold.) ciubotă-reasă.
CIZMĂRÉSC	adj.	(Mold.) ciubotăresc.
CIZMĂRÍE	s.	pantofărie, (Mold.) ciubotărie, (înv.) căvăfie, papucărie. (Învaţă ~.)
CIZMULÍŢĂ	s.	(astăzi rar) botină, (Mold.) ciuboţică.
CÎINE	s.	1. (ZOOL.; Canis familiaris) (rar) lătrător.2. (ENTOM.) cîinele-babei = (reg.) molie, mîţa-popii. (~ este larva unor fluturi de noapte.)3. (ASTRON.) cîinele-mare = (pop.) dulăul (art.); cîinele-mic = (pop.) căţelul (art.).
cîinele-míc	s.	v. SFREDELUL.
CÎINÉSC	adj.	v. aspru.
cîinésc	adj.	v. ASPRU. CANIN. GREU.
cîine-tătărésc	s.	v. NAGÎŢ.
cîiníe	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NE-OMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
cîinós	adj.	v. ASPRU. GREU.
CÎINÓS	adj., adv., s.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. aspru.3. adj., s. v. afurisit.
cîinoşénie	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTA-LITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
cîlţi	s. pl.	v. PACIŞE.
cîlţişóri	s. pl.	v. PACIŞE.
CÎMP	s.	1. v. cîmpie.2. v. ogor.3. (GEOGR.) cîmp de gheaţă = aisfild.4. cîmp de pietre v. mare de pietre.5. v. domeniu.6. cîmpul muncii v. producţie.7. (LINGV.) cîmp asociativ = cîmp noţional, cîmp semantic; cîmp noţional v. cîmp asociativ; cîmp semantic v. cîmp asociativ.
cîmp	s.	v. ŢARĂ.
cîmpeán	adj.	v. CÎMPENESC. PASTORAL. RURAL. RUSTIC. ŢĂRĂNESC.
CÎMPEÁN	s.	(prin Transilv.) ţăran. (~ul este locuitorul de la cîmpie.)
CÎMPENÉSC	adj.	1. pastoral, rural, rustic, ţără-nesc, (livr.) agrest, campestru, (rar) cîmpean. (Idilă ~ească.)2. v.
CÎMPÍE	s.	(GEOGR.) cîmp, şes, (reg.) cohalm. (Regiune de ~.)
CÎND	conj.	1. (temporal) că. (Acum ~ ne-am odihnit, putem pleca.)2. (temporal) dacă. (~ vede că ..., pleacă repede.)3. (temporal) cum. (Frunza-n codru ~ învie.)4. (temporal) (pop.) cum. (Din ceasul ~ te-am văzut ...)5. (cauzal) cum, deoarece, fiindcă, întrucît. (~ ştiu că vine, sînt emoţionat.)6. (condiţional) dacă, (pop.) de. (Ce pot sfaturile mele, ~ nici lacrimile nu folosesc.)
cîndái	adv.	v. CUMVA. EVENTUAL. POATE.
CÎNDVÁ	adv.	1. demult, odată, odinioară, vreo-dată, (înv. şi reg.) oarecînd, (înv.) vreodinioară. (~ în trecut.)2. v. odinioară.3. odată, vreodată, (înv. şi reg.) oarecînd, (înv.) odinioară, vreodi-nioară. (Poate ne vom mai vedea ~.)

cînepa-códrului	s.	v. CÎNEPIOARĂ.
CÎNEPÁR	s.	(ORNIT.; Carduelis cannabina) (Ban.) cînepioară, (Mold.) pietroşel, (Bucov.) pasă-rea-cînepii.
CÎNEPĂRÍE	s.	cînepişte.
CÎNEPIOÁRĂ	s.	(BOT.; Eupatorium cannabinum) (reg.) dumbravnic, cînepa-codrului.
cînepioáră	s.	v. CÎNEPAR.
CÎNEPÍŞTE	s.	v. cînepărie.
CÎNT	s.	1. cîntare, cîntat, cîntec, glas, melodie, (pop.) viers. (Un ~ superb de păsărele.)2. v. canto.3. (LIT.) (înv.) cap. (~ într-un poem.)
CÎNTÁ	vb.	1. (MUZ.) a executa, a interpreta, a intona, (pop.) a glăsui, a spune, a viersui, a zice, (înv.) a glăsi, a juca. (~ o melodie, o doină.)2. (MUZ.) a suna. (~ din frunză.)3. (MUZ.) a sufla. (~ din fluier.)4. v. glorifica.
cîntá	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
CÎNTÁR	s.	1. balanţă, (pop.) cumpănă, (reg., mai ales în Munt. şi Olt.) terezie, (prin Transilv.) şlag, (înv.) staderă.(~ pentru stabilirea greutăţii unei mărfi.)2. (n. pr.; art.) v. Balanţa.3. cîntărire, cîntărit, (pop.) cîntăreală. (L-a înşelat la ~.)
cîntár	s.	v. BASCULĂ. CRUCEA DINAINTE. DECI-MAL. ZECIMAL.
CÎNTÁRE	s.	1. v. cînt.2. v. muzică.3. v. canon.
cîntarul-piétrelor	s.	v. BUHAI. COINAC.
CÎNTÁT	s.	v. cînt.
cîntăreálă	s.	v. CÎNTAR. CÎNTĂRIRE. CÎNTĂRIT.
cîntăréţ	adj.	v. CÎNTĂTOR.
CÎNTĂRÉŢ	s.	1. (pop. şi fam.) gurist, (înv.) cîntător. (Un mare ~ de operă.)2. v. dascăl.
CÎNTĂRÍ	vb.	1. (rar) a cumpăni, a măsura. (~ o marfă.)2. a avea, (pop.) a atîrna, a trage, (înv. şi reg.) a veni, (înv.) a apăsa. (Cît ~ sacul?)
cîntărí	vb.	v. CHIBZUI. GÎNDI. JUDECA. PREŢUI. SOCOTI. VALORA.
CÎNTĂRÍRE	s.	1. (rar) măsurare. (~ unei mărfi.)2. v. cîntar.
CÎNTĂRÍT	s.	cîntar, cîntărire, (pop.) cîntăreală. (L-a înşelat la ~.).
CÎNTĂTÓR	adj.	(înv.) cîntăreţ. (Pasăre ~oare.)
cîntătór	s.	v. CÎNTĂREŢ. COCOŞ. POET.
CÎNTEC	s.	1. (MUZ.) compoziţie, melodie, muzică, (livr.) melopee, melos, (înv.) scop, (englezism) song. (Un ~ foarte izbutit.)2. lied.3. (MUZ.) arie, melodie. (~ popular.)4. v. cînt.5. (LIT.) cîntec bătrînesc v. baladă populară.
CÎR	interj.	gar! (Ciorile fac: ~!)
CÎRĂ	s.	(IHT.; Cobitis aurata balcanica) (reg.) sacagiţă, sfîrlă, (prin Bucov.) sacăucă, (prin Mold.) smorlă.
cîră	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
cîrcă	s.	v. SPATE. SPINARE.
CÎRCĂIÁC	s.	scolopendră.
cîrcălí	vb.	v. PÎRPĂLI.
CÎRCÉIE	s.	v. brăţară.
CÎRCÉL	s.	1. (reg.) acăţele (pl.) cir. (~ al unor plante agăţătoare.)2. v. căpuşă.3. (BOT.) (Ephedra distachya) slăbănog.
cîrcél	s.	v. CĂPUŞĂ. CERCEL.
cîrciogár	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. CÎR-COTAŞ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU. ŞICA-NATOR.

cîrciogărésc	adj.	v. AVOCĂȚESC.
CÎRCIUMĂ	s.	(prin Transilv.) ceardă, (Transilv. şi Bucov.) prepanație. (Bea într-o ~.)
CÎRCIUMĂREÁSĂ	s.	I. cîrciumăriță. (În cîrciumă servea o ~.) II. (BOT.; Zinnia elegans) (reg.) măciuci (pl.).
CÎRCIUMĂRÍȚĂ	s.	v. cîrciumărească.
CÎRCIUMIOÁRĂ	s.	crîşmuliță, (reg.) crîşmuşoară, crîşmuță. (Într-o ~ la Şosea.)
CÎRCOTÁŞ	adj., s.	şicanator, (rar) procesiv, (pop.) cîrtitor, gîlcevitor, (Mold. şi Bucov.) cîrciogar. (Om ~ .)
cîrcotă	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DI-VERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
cîrcotí	vb.	v. CERTA. ÎNVRĂJBI. SUPĂRA.
CÎRD	s.	1. v. ciopor.2. v. stol.3. v. ceată.
cîrd	s.	v. CIREADĂ. GRĂMADĂ. MULȚIME. ŞIR. TURMĂ.
CÎRDĂŞÍE	S.	v. bandă.
cîrîí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. CIONDĂNI. CIOROVĂI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI.
CÎRÎIÁLĂ	s.	cîrîit. (~ de găină.)
cîrîiálă	s.	v. CIONDĂNEALĂ. CIOROVĂIALĂ.
CÎRÎÍT	s.	v. cîrîială.
CÎRJALÍU	s.	(IST., MIL.) (înv.) manaf. (~iii trăiau din jaf.)
CÎRJÁNCĂ	s.	(IHT.; Brama brama) plătică.
CÎRJĂ	s.	1. (prin Transilv.) măciucă. (Merge sprijinit în ~e.)2. (ANAT.) cîrja aortei = crosa aortei.
cîrjă	s.	v. CHINGĂ. COCÎRLĂ. CRIVAC.
CÎRLÁN	s.	v. noaten.
CÎRLÍG	s.	1. (reg.) sclimpuş. (~ de rufe.)2. v. an-drea.3. v. buhai.
cîrlíg	s.	v. FURCĂ. PISC.
CÎRLIGÁŞ	s.	cîrligel.
cîrligát	s.	v. RĂCULEȚ.
cîrligățeá	s.	v. SORBESTREA.
cîrligățícă	s.	v. RĂCULEȚ.
cîrligéi	s. pl.	v. DANTELĂ.
CÎRLIGÉL	s.	cîrligaş.
cîrligél	s.	v. CROŞETĂ. IGLIȚĂ. RĂCULEȚ. TO-PORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
cîrligioáră	s.	v. IARBĂ-ROŞIE.
cîrligiór	s.	v. DENTIȚĂ.
CÎRLIÓNȚ	s.	v. buclă.
cîrlionț	s.	v. CHEPCEL.
CÎRLIONȚÁ	vb.	v. ondula.
CÎRLIONȚÁRE	s.	v. ondulare.
CÎRLIONȚÁT	adj.	v. ondulat.
CÎRMÁCI	s.	(MAR.) pilot. (~ pe o navă.)
cîrmáci	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
CÎRMĂ	s.	v. pîrghie.
cîrmă	s.	v. CÎRMUIRE. CONDUCERE. DIRIGUIRE. DOMNIE. GUVERNARE. PUTERE. STĂPÎNIRE.

cîrmeálă	s.	v. COT. COTITURĂ. CURBĂ. ÎNTOR-SĂTURĂ. ÎNTORTOCHETURĂ. OCOL. RĂSUCITURĂ. SERPENTINĂ. SINUOZITATE. ŞERPUIRE. ŞERPUITURĂ.
CÎRMÍ	vb.	v. coti.
CÎRMÍRE	s.	v. cotire.
CÎRMÍT	s.	v. cotire.
CÎRMÎZ	s.	1. (BOT.; Phytolacca decandra şi ameri-cana) (reg.) rumeioară.2. v. coşenilă.3. v. car-min.
cîrmîzíu	adj.	v. CARMIN. STACOJIU.
CÎRMUÍ	vb.	1. v. conduce.2. v. domni.3. v. ad-ministra.
cîrmuí	vb.	v. CÎRMI. COTI. VIRA.
CÎRMUÍRE	s.	1. v. conducere.2. v. domnie.3. v. ad-ministraţie.4. v. stăpînire.
CÎRMUITÓR	s., adj.	1. s. v. conducător.2. s. v. domnitor.3. s. v. guvernator.4. s., adj. v. guvernant.5. adj. v. guvernamental.
cîrn	adj.	v. ÎNDOIT. STRÎMB.
CÎRNĂŢÁR	s.	v. mezelar.
CÎRNĂŢĂREÁSĂ	s.	v. mezelăreasă.
CÎRNĂŢĂRÍE	s.	v. mezelărie.
CÎRNELEÁGĂ	s.	(BIS.) harţi (pl.), (pop.) dulcele Crăciunului, săptămîna cărnii, săptămîna clisei, săptămîna curată, săptămîna de praguri, săptămîna hîrţească, săptămîna hîrţii, săptămîna împestriţată, săptămîna învîrstată, săptămîna mistreaţă, săptămîna tărcată, săptămîna vîrstată.
cîrní	vb.	v. CÎRMI. COTI. ÎNTOARCE. VIRA.
cîrníre	s.	v. CÎRMIRE. CÎRMIT. COTIRE. COTIT. VIRAJ. VIRARE. VIRAT.
cîrnít	s.	v. CÎRMIRE. CÎRMIT. COTIRE. COTIT. VIRAJ. VIRARE. VIRAT.
cîrnitúră	s.	v. COT. COTITURĂ. CURBĂ. ÎNTORSĂTURĂ. ÎNTORTOCHETURĂ. OCOL. RĂSUCITURĂ. SERPENTINĂ. SINUOZITATE. ŞERPUIRE. ŞERPUITURĂ.
cîrnosí	vb.	v. CIOPÎRŢI. SFÎRTECA. SFÎŞIA.
CÎRPĂ	s.	1. buleandră, fleandură, otreapă, petică, zdreanţă, (pop.) treanţă, (înv. şi reg.) rantie, (reg.) paceaură, rufă, şuleandră, tîrfă, (Mold., Bucov. şi Transilv.) cîrţă, (Mold. şi Bucov.) cotreanţă, (Transilv.) ronghi, (înv., în Mold.) felegă. (Şterge praful cu o ~.)2. v. scutec.
cîrpă	s.	v. BASMA. BATISTĂ. LEGĂTURĂ. TULPAN.
CÎRPĂCÍ	vb.	v. petici.
cîrpător	s.	v. FUND. TOCĂTOR.
CÎRPEÁLĂ	s.	v. cîrpitură.
CÎRPÍ	vb.	1. v. petici.2. a coase, a prinde, a ţese, (Transilv.) a ştopoli, (Mold.) a ţîrîi. (I-a ~ ciorapul.)3. a drege, a repara. (~ un obiect spart.)
cîrpí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. DA. ÎMBĂTA. PĂLMUI. TRAGE. TURMENTA.
CÎRPÍRE	s.	1. v. peticire.2. coasere, cusut, prindere, ţesere. (~ găurii la ciorap.)
cîrpíre	s.	v. PĂLMUIALĂ. PĂLMUIRE.
CÎRPÍT	adj.	v. peticit.
CÎRPÍT	s.	v. peticit.
CÎRPITÚRĂ	s.	cîrpeală. (O ~ la pantofi.)
CÎRPULÍŢĂ	s.	v. cîrpuşoară.
CÎRPUŞOÁRĂ	s.	cîrpuliţă.
cîrstác	s.	v. JUMĂTATE.

cîrstáş	s.	v. CHEPCEL.
cîrstă	s.	v. JUMĂTATE.
cîrstăneáscă	s.	v. AVRĂMEASĂ. AVRĂMEASCĂ. BARBA-BOIERULUI.
cîrstineásă	s.	v. AVRĂMEASĂ. AVRĂMEASCĂ. VENINARIȚĂ.
cîrstov	s.	v. ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI. ZIUA CRUCII.
cîrşie	s.	v. STÎNCĂ.
cîrteálă	s.	v. CRÎCNEALĂ. CRÎCNIRE. MURMUR. PROTEST.
cîrtí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. CIOPÎRȚI. CRITICA. CRÎCNI. DĂSCĂLI. DOJENI. ÎNVRĂJBI. MORALIZA. MURMURA. MUSTRA. PLÎNGE. PROTESTA. SFÎRTECA. SFÎŞIA. SUPĂRA.
cîrtitór	adj., s.	v. CÎRCOTAŞ. ŞICANATOR.
CÎRTIȚĂ	s.	(ZOOL.; Talpa europaea) sobol, (reg.) mitorlan, orb, orbeț, şoarece-chior, (Ban. şi Transilv.) mușuroi, (Ban., Transilv. şi Munt.) şomîc.
cîrtiță	s.	v. FARCIN. MORVĂ. MORVĂ CUTANATĂ. RĂPCIUGĂ. SCROFULĂ. SCROFULOZĂ.
cîrtóg	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUŞ. SĂLAŞ. VIZUINĂ.
cîrță	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. ZDREANȚĂ.
cîş	adj., s.	v. CIUNG. CIUNT.
CÎŞIȚĂ	s.	(ENTOM.) strepede, (Munt.) carete, (Transilv. şi Bucov.) codaț. (~ este o larvă care se dezvoltă în brînza alterată.)
CÎŞLÉGI	s. pl.	(BIS.) (Transilv.) fărşang. (În ~ se mănîncă de dulce.)
cîşti	s.	v. RATĂ.
CÎŞTÍG	s.	1. v. avantaj.2. beneficiu, profit, venit, (prin Transilv.) mirişug, (înv.) ghelir, product, spor, (reg. fig.) mană. (~ net într-o afacere.)3. v. salariu.4. afacere, avantaj, chilipir, folos, pricopseală, profit, (Transilv. şi Maram.) haznă, (fam. şi ir.) scofală. (Nu e nici un ~ să...)
CÎŞTIGÁ	vb.	1. a beneficia, a folosi, a profita. (El nu ~ nimic din asta?)2. v. căpăta.3. v. repurta.4. v. izbîndi.5. a cuceri, a dobîndi. (A ~ titlul de campion.)6. v. dobîndi.7. v. cuceri.
cîştigá	vb.	v. ARANJA. CĂUTA. CURĂȚA. DERE-TICA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. ÎNGRIJI. SCUTURA. SPILCUI. STRÎNGE. VEDEA.
CÎŞTIGÁRE	s.	1. v. repurtare.2. cucerire, dobîn-dire. (~ unui titlu de campion.)3. v. dobîndire.
CÎŞTIGÁT	adj.	v. avantajat.
cîştígă	s.	v. ATENȚIE. GRIJĂ. INTERES. PREOCU-PARE. SINCHISEALĂ. SINCHISIRE. SINCHISIT.
CÎŞTIGĂTÓR	adj., s.	v. victorios. (~ într-o compe-tiție.)
cît	conj.	v. CĂ. DE. ÎNCÎT.
CÎT	conj., adv., prep., s.	I. 1. conj. ca, cum, precum. (Noi ~ şi ei ...)2. adv., prep. ca, precum. (E înalt ~ bradul.)3. adv. (pop.) precît. (~ îmi dau seama ...)4. conj. oricît. (~ era el de reținut, tot ...)5. conj. ci, ce, cum. (~ aş mai rîde!)6. adv. v. ce. II. s. (MAT.) (înv.) cîtuitor, cuprinzător, cvoțient, petrecător. (~ al unei împărțiri.)
CÎTEODÁTĂ	adv.	uneori, (înv.) aorea. (Se duce ~ pe la el.)
CÎTÍME	S.	v. cantitate.
cîtingán	adv.	v. AGALE. ALENE. BINIŞOR. DOMOL. ÎNCET. ÎNCETINEL. ÎNCETIŞOR. LIN. LINIŞTIT.
cîtuitór	s.	v. CÎT.
CÎTVÁ	adj., adv.	1. adj. v. ceva.2. adj. nițel, oarecare, puțin. (~ timp a stat în casă.)3. adv. nițel, puțin, (pop.) oleacă. (A aşteptat ~ în stradă.)
cîță	s.	v. BIBILICĂ.
CLACÁJ	s.	v. clacare.

CLACÁRE	s.	(MED.) clacaj.
CLÁCĂ	s.	1. (IST.) boieresc, robotă. (Ca formă a rentei feudale, ~ din Ţara Românească se numea în Moldova boieresc, iar în Transilvania robotă.)2. şezătoare, (reg.) furcărie, (Transilv.) habă, habără, (prin Munt.) sideancă. (~ făcută la ţară în serile de iarnă.)
cládă	s.	v. GRĂMADĂ. MALDĂR. MORMAN. MOVILĂ. PURCOI.
CLÁIE	s.	1. v. căpiță.2. (fig.) tufă. (O ~ de păr.)
CLÁMĂ	s.	agrafă. (A prins foile cu o ~.)
clámpă	s.	v. CLANȚĂ. IVĂR. ÎNCUIETOARE.
CLAN	s.	v. bandă.
CLANDESTÍN	adj.	1. ilegal, secret, (fig.) subteran. (Organizație ~.)2. ilegal, ilicit, nelegal. (Comerț ~.)3. v. samizdat. (Publicații ~.)
clandestinitáte	s.	v. ILEGALITATE. NELEGA-LITATE.
clanț	s.	v. CIOC. CLONȚ. PLISC.
CLÁNȚĂ	s.	ivăr, încuietoare, (reg.) zimpirig, (Mold.) clampă, (Transilv.) clenci, (Ban.) clențaică, (prin Transilv.) rătez, (Ban.) şnală, (Transilv. şi Olt.) verver. (~ la broasca uşii.)
clánță	s.	v. GURĂ.
CLÁPĂ	s.	(MUZ.) (rar) tastă, tuşă. (~ la pian.)
clápcă	s.	v. CAPCANĂ. CURSĂ. PRINZĂTOARE.
clápie	s.	v. BANDĂ. BULUC. CEATĂ. CÎRD. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULȚIME. PÎLC. STOL.
CLAR	adj., adv.	1. adj. desluşit, distinct, evident, lămurit, limpede, precis, (înv.) apriat, chiar, (fig.) curat. (O imagine ~; o pronunție ~.)2. adv. v. bine.3. adj. v. transparent.4. adj. v. citeț.5. adj. v. senin.6. adj. v. limpede.7. adj. evident, flagrant, incontestabil, indiscutabil, izbitor, învederat, limpede, neîndoielnic, neîndoios, netăgăduit, pregnant, vădit, vizibil, (livr.) manifest, (fig.) marcat. (Semne ~ de boală.)8. adv. evident, limpede, (înv. şi reg.) acurat. (Este ~ că ai dreptate.)9. adj. v. limpede, nealterat, pur, (fig.) cristalin, (rar fig.) curat. (O voce ~.)10. adj. desluşit, explicit, expres, inteligibil, lămurit, limpede, net, precis, răspicat, (livr.) comprehensibil, (înv.) apriat, (fig.) neted, transparent. (Un sens ~; o afirmație ~.)11. adv. desluşit, explicit, expres, lămurit, limpede, răspicat, (rar) aievea, (înv.) apriat, chiar, (fig.) curat. (I-am spus ~.)12. v. evident.
CLARIFICÁ	vb.	1. v. lămuri.2. v. rezolva.3. a (se) dumeri, a (se) edifica, a (se) lămuri. (S-a ~ imediat după ce a văzut actele.)4. v. soluționa.
CLARIFICÁRE	s.	1. v. lămurire.2. dumerire, edificare, lămurire. (~ lui într-o problemă.)3. v. soluționare.
CLARIFICÁT	adj.	v. lămurit.
CLARIFICATÓR	adj.	v. lămuritor.
CLARITÁTE	s.	1. desluşire, limpezime. (~ a unei imagini.)2. v. transparență.3. v. seninătate.4. v. limpezime.5. evidență, pregnanță. (Se dezvăluie cu ~.)6. limpezime, puritate. (~ glasului.)7. inteligibilitate, limpezeală, limpe-zime, (livr.) limpiditate, (fig.) transparență. (~ celor spuse de cineva.)
CLARVĂZĂTÓR	adj.	v. perspicace.
CLARVIZIÚNE	s.	v. acuitate.
CLASÁ	vb.	1. v. aranja.2. a se clasifica, a se plasa, a se situa. (S-a ~ al şaptelea la concurs.)
CLASAMÉNT	s.	top.
CLASÁRE	s.	1. v. aranjare.2. clasificare, plasare, situare. (~ lui pe primul loc în concurs.)
CLASÁT	adj.	v. aranjat.

CLÁSĂ	s.	1. v. categorie.2. categorie, grup, grupare, (astăzi rar) tagmă, (înv.) rînduială. (Face parte din ~ celor timizi.)3. v. treaptă.4. categorie, rang. (Restaurant de ~ I.)5. v. oră.6. v. sală.
CLÁSIC	adj.	1. v. reprezentativ.2. v. obişnuit.
CLASICÍSM	s.	(rar) clasicitate. (~ al unui scriitor.)
clasicitáte	s.	v. CLASICISM.
CLASIFICÁ	vb.	1. v. aranja.2. v. clasa.3. a ie-rarhiza. (~ elevii în ordinea mediilor.)
CLASIFICÁRE	s.	1. v. aranjare.2. v. clasare.3. ie-rarhizare. (~ elevilor în ordinea mediilor.)4. cla-sificaţie. (Criterii de
CLASIFICÁŢIE	s.	clasificare. (O nouă ~ a produ-selor.)
CLÁSTIC	adj.	(GEOL.) detritic, terigen. (Rocă ~.)
claustrá	vb.	v. IZOLA.
claustrál	adj.	v. CĂLUGĂRESC. MĂNĂSTIRESC. MONAHAL. MONAHICESC.
claustráre	s.	v. IZOLARE. SINGURĂTATE.
claustráţie	s.	v. IZOLARE. SINGURĂTATE.
CLÁUZĂ	s.	(JUR.) condiţie, dispoziţie, prevedere, punct, stipulare, stipulaţie, termen, (înv. şi pop.) tocmeală, (înv.) şart. (~ dintr-o convenţie.)
CLAVECÍN	s.	(MUZ.) cembalo, clavicembal.
CLAVIATÚRĂ	s.	1. (MUZ.) (înv.) tastatură. (~ unui pian.)2. (TEHN.) tastatură. (~ unor aparate elec-tronice.)
CLAVICEMBÁL	s.	v. clavecin.
CLAVÍCULĂ	s.	(ANAT.) (prin Transilv.) puntea-umă-rului.
clavír	s.	v. PIAN.
claviríst	s.	v. PIANIST.
CLÁVUS	s.	v. bătătură.
CLAXONÁRE	s.	claxonat. (~a interzisă!)
CLAXONÁT	s.	v. claxonare.
CLĂBÚC	s.	1. spumă, (reg.) săpun, săpuneală. (Face ~i cînd se spală.)2. (la pl.) v. spumă.
clăbúc	s.	v. MAMORNIC.
clăbucí	vb.	v. SPUMA. SPUMEGA.
CLĂCÁŞ	s.	(IST.) (înv. şi reg.) robotaş, (Mold.) pontaş. (Ţăranul care făcea clacă se numea ~.)
CLĂCĂŞÍ	vb.	(IST.) (înv.) a clăcui. (Presta clacă, adică ~.)
clăcuí	vb.	v. CLĂCĂŞI.
CLĂDÍ	vb.	v. construi.
CLĂDÍRE	s.	1. v. construire.2. v. casă.3. v. local.
clădíş	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
clăíţă	s.	v. JUMĂTATE.
CLĂMPĂNEÁLĂ	s.	clămpănit, clămpănitură. (Se aude o ~.)
clămpăní	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
CLĂMPĂNÍT	s.	v. clămpăneală.
CLĂMPĂNITÚRĂ	s.	v. clămpăneală.
CLĂNŢĂNEÁLĂ	s.	clănţănire, clănţănit, clănţăni-tură, dîrdîială, dîrdîit. (~ dinţilor.)
clănţăneálă	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUŢIE. PĂLĂ-VRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂN-CĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
CLĂNŢĂNÍ	vb.	a dîrdîi. (Îi ~ dinţii.)

clănțăní	vb.	v. CIONDĂNI. CIOROVĂI. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
CLĂNȚĂNÍRE	s.	v. clănțănit.
CLĂNȚĂNÍT	s.	clănțăneală, clănțănire, clănțănitură, dîrdîială, dîrdîit. (~ al dinților.)
CLĂNȚĂNITÚRĂ	s.	v. clănțănit.
CLĂNȚĂU	s., adj.	v. flecar.
CLĂPĂÚG	adj.	atîrnat, bleg, blegit, lăsat, pleoştit, (pop.) blegoşat, (prin Olt.) bleonc, (Mold. şi Transilv.) dăbălăzat, (prin Transilv.) plecozat, (fam.) bleojdit. (Cu urechile ~.)
clăpăugí	vb.	v. BLEGI. PLEOŞTI.
clătărí	vb.	v. AGITA. CLĂTI. CLĂTINA. LIMPEZI. ZGUDUI. SCUTURA.
CLĂTÍ	vb.	a limpezi, (reg.) a clătări, (prin sudul Transilv.) a stropoli. (~ rufele.)
clătí	vb.	v. BALANSA. CLĂTINA. CLINTI. CUTREMURA. DEPLASA. IZBI. LEGĂNA. LOVI. MIGRA. MIŞCA. MUTA. OSCILA. PENDULA. PLECA. PORNI. SCUTURA. URNI. ZDRUNCINA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
CLĂTINÁ	vb.	1. v. balansa.2. a (se) mlădia. (Îşi ~ trupul.)3. v. bălăbăni.4. v. împletici.5. v. cutre-mura.6. v. zdruncina.7. v. zgîlțîi.8. (fig.) a zdruncina, a zgudui. (Mi-a ~ vechile convingeri.)9. v. agita.10. v. flutura.11. v. clinti.12. a (se) mişca, (înv. şi pop.) a (se) muta. (Nu se ~ nici o frunză.)
CLĂTINÁRE	s.	1. v. balansare.2. v. bălăbănire.3. v. cutremurătură.4. v. hurducătură.5. v. clin-tire.6. mişcare. (~ frunzelor.)
CLĂTINÁT	adj.	v. împleticit.
CLĂTINÁT	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurducă-tură.
clătinătór	adj.	v. CLĂTINAT. ÎMPIEDICAT. ÎMPLETICIT. NESIGUR. POTICNIT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
CLĂTINĂTÚRĂ	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hur-ducătură.3. v. zgîlțîitură.
CLĂTÍRE	s.	clătit, limpezire, limpezit. (~a rufelor.)
clătíre	s.	v. CLĂTINARE. CLINTIRE. DEPLASARE. MIŞCARE. MUTARE. URNIRE.
CLĂTÍT	s.	v. clătire.
CLĂTÍTĂ	s.	(pop.) scovardă. (A mîncat o ~ cu dulceață.)
CLEAN	s.	(IHT.; Leuciscus cephalus) (reg.) alboi, porcul-apelor.
cleápşă	s.	v. PALMĂ.
CLEFĂÍ	vb.	v. plescăi.
CLEFĂIÁLĂ	s.	v. plescăit.
CLEFĂÍT	s.	v. plescăit.
clefetí	vb.	v. CLEFĂI. MOLFĂI. PLESCĂI.
CLEI	s.	lipici. (A prinde ceva cu ~.)
clei	s.	v. CEARĂ. CERUMEN.
CLEIÓS	adj.	1. v. lipicios.2. v. unsuros.3. v. vîscos.4. v. argilos.
CLEÍRE	s.	v. colaj.
CLEISTOGAMÍE	s.	v. autopolenizare.
cleíță	s.	v. TULICHINĂ.
clemént	adj.	v. IERTĂTOR. INDULGENT. ÎNDU-RĂTOR. ÎNGĂDUITOR. MILOSTIV.
cleménță	s.	v. IERTARE. INDULGENȚĂ. ÎNDU-RARE. ÎNGĂDUINȚĂ. MILOSTIVIRE.
clenci	s.	v. CLANȚĂ. GĂTEJ. IVĂR. ÎNCUIETOA-RE. MĂSEA. SURCEA. SURCICĂ. USCĂTURĂ. VREASC.
clențáică	s.	v. CLANȚĂ. IVĂR. ÎNCUIETOARE.

CLER	s.	(BIS.) preoţime, (livr.) sacerdoţiu, (pop.) popime, (înv.) preoţie. (~ul dintr-o eparhie.)
CLÉRIC	s.	(BIS.) (înv.) duhovnic. (~ul este membru al clerului.)
CLERICÁL	adj.	(BIS.) ecleziastic, preoţesc, (pop.) popesc. (Adunare ~.)
CLEŞTÁR	s.	v. cristal.
CLEŞTÁR	s.	I. (TEHN.) cleşte. (Cu ~ul dogarul trage cercurile la butoaie.) II. (ZOOL.; Tyrogliphus farinae) păianjenul făinii.
CLÉŞTE	s	1. v. forceps.2. (TEHN.) (reg.) crivală, crivea, şurub, teasc. (~le este o unealtă de lemn a tîmplarului.)3. (TEHN.) capră, locaş, matcă, plăsele (pl.). (~ al dulgherului.)4. v. cleştar.5. (TEHN.) (reg.) argea, chingi (pl.), mîni (pl.). (~ la teasc.)6. (ANAT.) foarfece. (~ la rac, crab.)
clevétă	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRARE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ.
CLEVETEÁLĂ	s.	v. calomniere.
CLEVETÍ	vb.	v. calomnia.
CLEVETÍRE	s.	v. calomniere.
CLEVETÍT	s.	v. calomniere.
CLEVETITÓR	adj., s.	1. adj., s. v. calomniator.2. adj. v. calomnios.
clevétnic	adj., s.	v. BÎRFITOR. CALOMNIATOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR.
clic	s.	v. CHICOT. CHICOTEALĂ. CHICOTIRE. CHICOTIT. TERCI.
CLÍCĂ	s.	v. bandă.
CLICHÉT	s.	(TEHN.) boraciu.
CLIÉNT	s.	cumpărător, muşteriu, (înv.) tîrguitor. (~ al unui magazin.)
CLIENTÉLĂ	s.	cumpărători (pl.), muşterii (pl.). (~ unui magazin.)
CLIMÁT	s.	v. climă.
climát	s.	v. AMBIANŢĂ. ANTURAJ. CADRU. CERC. MEDIU. SFERĂ. SOCIETATE.
CLIMATÉRIC	adj.	(GEOGR.) climatic. (Regiune, staţiune ~.)
CLIMÁTIC	adj.	v. climateric.
CLÍMĂ	s.	(MET.) 1. aer, climat, vreme, (înv.) temperament. (Regiune cu ~ caldă.)2. climă locală v. microclimă.
climpúş	s.	v. ARBIU. ŢURCĂ.
CLIN	s.	(reg.) băgătură, stan. (~ la o cămaşă.)
CLÍNĂ	s.	v. pantă.
CLINTÍ	vb.	a (se) clătina, a (se) deplasa, a (se) mişca, a (se) muta, a (se) urni, (înv. şi pop.) a (se) sminti, (înv. şi reg.) a (se) clăti, (Mold. şi Transilv.) a (se) vîşca. (N-a putut ~ piatra de la locul ei.)
CLINTÍRE	s.	clătinare, deplasare, mişcare, mutare, urnire, (înv. şi reg.) clătire. (~ din loc a unui bolovan.)
clintúş	s.	v. PIEPTAR.
CLIP	s.	videoclip. (~ publicitar.)
CLÍPĂ	s.	v. moment.
clípă	s.	v. PLEOAPĂ.
clipeálă	s.	v. CEAS. CLIPĂ. CLIPITĂ. MINUT. MOMENT. ORĂ. SECUNDĂ. TIMP. VREME.
CLIPÍ	vb.	1. v. sclipi.2. a licări, a luci, a scăpăra, a scînteia, a sclipi, a străfulgera. (Luminiţe ~ în noapte.)
CLIPÍTĂ	s.	v. moment.
CLIPOCEÁLĂ	s.	v. clipocit.
clipoceálă	s.	v. AŢIPEALĂ. AŢIPIRE. DORMI-TARE. MOŢĂIALĂ. MOŢĂIRE. MOŢĂIT. MOŢĂI-TURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENŢĂ. TOROPEALĂ.

CLIPOCÍ	vb.	a murmura, a suna, a susura, a şopoti, a şopti, a şuşoti, (rar) a şuşui, a zgomota, a zuzui, a zvoni, (reg.) a ujui, (înv.) a murmui. (Apele ~.)
clipocí	vb.	v. AȚIPI. CLIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
CLIPOCÍRE	s.	clipoceală, clipocit, murmur, susur, susurare, şoaptă, şopot, zvon, (rar) murmuială, murmureală, zuzet, (înv.) murmuit. (~ a unei ape.)
clipocíre	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMITARE. MOȚĂIALĂ. MOȚĂIRE. MOȚĂIT. MOȚĂITURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. TOROPEALĂ.
CLIPOCÍT	S.	clipoceală, clipocire, murmur, susur, susurare, şoaptă, şopot, zvon, (rar) murmuială, murmureală, zuzet, (înv.) murmuit. (~ al unei ape.)
clironóm	s.	v. MOŞTENITOR. SUCCESOR. URMAŞ.
clironomíe	s.	v. MOŞTENIRE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE.
clironomisí	vb.	v. MOŞTENI.
CLÍSĂ	s.	v. argilă.
clísă	s.	v. SLĂNINĂ.
clisiárh	s.	v. PARACLISER. ȚÎRCOVNIC.
clisiér	s.	v. PARACLISER. ȚÎRCOVNIC.
CLÍSMĂ	s.	(MED.) spălătură, (pop.) clistir. (A-i face cuiva o ~.)
CLISÓS	adj.	v. argilos.
clistír	s.	v. CLISMĂ. IRIGATOR. SPĂLĂTURĂ.
CLIŞÉU	s.	(LIT.) loc comun, (fig.) şablon, tipar. (Un scriitor care foloseşte multe ~ee.)
clit	s.	v. GRĂMADĂ. MALDĂR. TEANC. VRAF.
CLITÉLUM	s.	(ANAT.) şa. (~ la anelide.)
CLÍTORIS	s.	(ANAT.) (pop.) lindic.
CLIVÁJ	s.	(MIN.) clivare.
CLIVÁRE	s.	v. clivaj.
CLOÁCĂ	s.	v. hazna.
cloámbă	s.	v. CRACĂ. CREANGĂ. RAMURĂ.
cloánță	s.	v. GURĂ.
clobánț	s.	v. CAP. CĂPĂȚÎNĂ. CIOC. CLONȚ. GURĂ. PLISC.
clócă	s.	v. CLOŞCĂ.
CLOCÍ	vb.	a se împuți, (prin Mold. şi Bucov.) a se bîhli. (Apa s-a ~.)
clocí	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
CLOCÍRE	s.	clocit. (~a unor ouă.)
CLOCÍT	adj.	împuțit, răsuflat, stătut, trezit, (reg.) mocnit, zăcut, (prin Mold.) băhnit, (prin Mold. şi Bucov.) bîhlit. (Apă ~.)
CLOCÍT	s.	v. clocire.
CLOCITOÁRE	s.	v. incubator.
clociúmb	s.	v. FUS.
clococióv	s.	v. LĂPTUCUL-OII.
CLÓCOT	s.	1. clocotire, fierbere, fiert, (rar) colcă-ială, fiertură. (~ul apei puse la foc.)2. v. agitație.
CLOCOTÍ	vb.	1. a fierbe, (rar) a colcăi, (pop.) a unda, (înv.) a undeza. (Apa ~ pe plită.)2. v. agita.3. a se dezlănțui. (Marea ~.)
clocotí	vb.	v. AUI. HĂUI. HĂULI. HUI. RĂSUNA. VUI.

CLOCOTÍCI	s.	(BOT.) 1. (Rhinanthus alpmus) (reg.) sunătoare.2. (Staphylea pinnata) clocotiş, (reg.) locotiță, nucuşoară, coaiele-popii (pl.).
CLOCOTÍRE	s.	v. clocot.
CLOCOTÍŞ	s.	v. clocotici.
CLOCOTÍT	adj.	v. fierbinte.
CLOCOTITÓR	adj.	v. agitat.
clocoței	s. pl.	v. RUTIŞOR.
CLOCOȚÉL	s.	(BOT.; Clematis integrifolia) (reg.) îndărătnică, luminoasă, mărgea, curpen-scurt, dosnică-vînătă.
clocúță	s.	v. SALBĂ-MOALE. VONICER.
cloj	s.	v. MUTUL.
clombós	adj.	v. CRENGOS. CRENGUROS. RAMI-FICAT. RĂMUROS.
CLONÁJ	s.	v. CLONARE.
CLONÁRE	s.	(BIOL.) v. CLONAJ.
cloncán	s.	v. CORB.
CLONCĂNÍRE	s.	v. cloncănit.
CLONCĂNÍT	s.	cloncănire, (reg.) cloncăt. (~ul găinii.)
clóncăt	s.	v. CLONCĂNIRE. CLONCĂNIT.
CLONDÍR	s.	(reg.) uiagă. (~ de țuică.)
CLONȚ	s.	v. cioc.
clonț	s.	v. GURĂ.
clonțár	s.	v. BOTGROS. CIREŞAR.
clonțós	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
clonțul-cocostîrcului	s.	v. CIOCUL-CUCOAREI. PLISCUL-COCORULUI. PLISCUL-CUCOAREI.
clop	s.	v. PĂLĂRIE.
CLÓPOT	s.	1. (Olt., Transilv. şi Ban.) harîng, (Mold., Transilv. şi Maram.) țingălău, (prin Ban.) zvon. (~ al unei biserici.)2. v. talangă.
CLOPOTÁR	s.	(prin Transilv.) sfăt. (~ la biserică.)
clopotul-căprei	s.	v. CLOPOȚEI.
clopoței	s. pl.	v. CIUCIURE. COADA-COCOŞULUI. GHIOCEL.
clopoței-cornúți	s. pl.	v. CĂLDĂRUŞĂ.
CLOPOȚÉL	s.	1. (prin Ban.) zvonişor, zvoniț, (înv.) timbru. (Sună ~ la şcoală.)2. v. zurgălău.3. (BOT.; Campanula; la pl.) (livr.) campanule (pl.), (reg.) baraboi, bănişori (pl.), clopotul-caprei, cupa-oii.
clopoțél	s.	v. LĂCRIMIOARĂ. MĂRGĂRITAR. MĂRGĂRITĂREL. PAPANAŞ.
CLORAMFENICÓL	s.	v. cloromicetină.
CLORBENZÉN	s.	(CHIM.) monoclorbenzen.
CLORDELAZÍN	s.	v. clorpromazină.
CLORETÁN	s.	v. chelen.
CLORINÁRE	s.	v. clorizare.
CLORIZÁRE	s.	(MED.) clorinare. (~ apei.)
CLORMETÁN	s.	(CHIM.) clorură de metil.
CLOROCÍD	s.	v. cloromicetină.
CLOROFÓRM	s.	(FARM.) triclormetan. (~ul este un narcotic.)
CLOROMICETÍNĂ	s.	(FARM.) cloramfenicol, clorocid. (~ este un antibiotic.)

CLOROPENÍE	s.	v. hipocloremie.
CLOROPIRAMÍNĂ	s.	v. nilfan.
CLORÓZĂ	s.	(MED.) (pop.) gălbeneală.
CLORPROMAZÍNĂ	s.	(FARM.) clordelazin, largac-til. (~ este un sedativ.)
CLORURÁRE	s.	(CHIM.) clorurație.
CLORURÁȚIE	s.	v. clorurare.
CLORÚRĂ	s.	(CHIM., FARM.) clorură de amoniu = (pop.) țipirig; clorură de etil v. chelen; clorură de metil = clormetan; clorură de metilen = diclormetan; clorură de polivinil = policlorură de vinil; clorură de poliviniliden = policlorură de viniliden; clorură de sodiu v. sare; clorură de viniliden = dicloretilenă; clorură mercurică v. sublimat corosiv; clorură mercuroasă v. calomel.
CLOSÉT	s.	toaletă, vece, (ieşit din uz) cabinet, (pop.) latrină, privată, (reg.) umblătoare, (Transilv.) budă, (înv.) baie, ieşitoare, retiradă, (turcism înv.) cheneaf.
cloșca-cu-púi	s.	art. v. PLEIADELE.
CLÓȘCĂ	s.	1. (ORNIT.) (Transilv.) clocă, (Transilv, Ban., Olt. şi Bucov.) cloță. (O ~ cu pui.)2. cloşcă artificială v. incubator.3. (art.) v. gaia.4. cloş-ca-cu-pui v. uliul-şi-porumbeii.
clóța	s.	art. v. PLEIADELE.
cloțán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
clóță	s.	v. CLOŞCĂ.
CLOVN	s.	măscărici, paiață, saltimbanc. (~ la circ.)
CLOVNERÍE	s.	v. bufonerie.
CLUCER DE ÁRIE	s.	(IST.) jignicer.
clúcsă	s.	v. CAPCANĂ. CURSĂ. PRINZĂTOARE.
CLÚPĂ	s.	(TEHN.) 1. portfilieră.2. compas forestier, (reg.) perghel.
CNUT	s.	(înv.) nagaică. (O lovitură de ~.)
COABITÁ	vb.	(JUR.) a conviețui, a trăi, a viețui. (Au ~ doi ani ca soț şi soție.)
COABITÁRE	s.	(JUR.) coabitație, conviețuire, trai. (~ lor a durat pînă la sfîrşitul vieții.)
COABITÁȚIE	s.	v. coabitare.
coácă	s.	v. COBILIȚĂ. COCÎRLĂ. CRIVALĂ. MANIVELĂ.
COÁCĂZ	s.	(BOT.) 1. (Ribes rubrum) (reg.) păltinele (pl.), ribizli, rişiță, rozinchin, agriş-roşu, (Mold. şi Bucov.) pomuşoară, (prin Bucov. şi Mold.) smorodin.2. coacăz-de-munte v. merişor.
coacăz-de-múnte	s.	v. PĂLTIOR.
coacăz-négru	s.	v. STRUGURI-NEGRI.
COÁCĂZĂ	s.	(BOT.) (reg.) dîrmoz, drimoc, răză-chie, ribizli, rozinchină, struguraşi (pl.), strugurei (pl.), strugure-spinos, (Bucov.) păltinele (pl.), (Mold. şi Bucov.) pomuşoară. (Mănîncă ~e.)
coácăză	s.	v. COACĂZ-DE-MUNTE. MERIŞOR. SMIRDAR.
coacăză-sălbatică	s.	v. AGRIŞĂ
COÁCE	vb.	1. a se încinge, a se înfierbînta. (Se ~ stînd lîngă sobă.)2. a fierbe, a opări. (~ firele de tort.)3. (MED.) a colecta. (Buba începe să ~.)
coáce	vb.	v. FIERBE. MATURIZA.
COÁCERE	s.	(BOT.) maturație, maturitate. (~ fructelor.)
coada-bóului	s.	v. LUMÎNARE. LUMÎNĂRICĂ.
coada-cocóşului	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎN-JENEL.
coada-hîrțului	s.	v. COADA-ŞORICELULUI.

coada-iépei	s.	v. BARBA-URSULUI. COADA-CA-LULUI.
coada-léului	s.	v. TALPA-GÎŞTEI.
coada-lúpului	s.	v. LUMÎNARE. LUMÎNĂRICĂ. SALVIE AUSTRIACĂ.
coada-miélului	s.	v. COADA-COCOŞULUI. LU-MÎNARE. LUMÎNĂRICĂ. SALVIE.
coada-mînzului	s.	v. BARBA-URSULUI. COA-DA-CALULUI.
coada-mîţei	s.	v. PAPANAŞ.
coada-pópii	s.	v. SPÎNZ.
coada-priculícilor	s.	v. BARBA-POPII.
coada-rácului	s.	v. TURIŢĂ-MARE.
coada-şopîrlei	s.	v. BARBA-CAPREI.
coada-şoricélului	s.	v. PĂTLAGINĂ.
coada-vácii	s.	v. BĂTRÎNIŞ. COADA-COCOŞULUI. LUMÎNARE. LUMÎNĂRICĂ. PRAZ. SALVIE.
COÁDĂ	s.	1. cosiţă, (reg.) gîţă. (O fată care poartă cozi.)2. mîner, (înv. şi reg.) mănunchi, (Transilv.) dîrjală, (Transilv. şi Ban.) mînei, (prin Ban. şi sudul Transilv.) mînel. (~ de seceră, de sapă.)3. v. toartă.4. cotor. (~ măturii.)5. (reg.) coporîie, toporişcă, toporîie, toporîşte, (Mold. şi Bucov.) cosie. (~ coasei.)6. v. băţ.7. v. peduncul.8. v. pulpană.9. v. trenă.10. (fam.) codîrlă. (Te rog să te aşezi la ~ !)11. v. sfîrşit.12. (BOT.) coada-calului (Equisetum arven-se) = barba-ursului, (reg.) brădişor, codîie, slăbănog, barba-sasului, coada-iepei, coada-mînzului, iarbă-de-cositor, părul-porcului, (Transilv. şi Maram.) perie; coada-cocoşului (Polygonatum) = (reg.) cerceluş, clopoţei (pl.), cocoş, coada-mielului, coada-vacii, iarbă-de-dureri, pecetea-lui-Solomon; coada-mîţei (Leonurus marrubiastrum) = (reg.) talpa-lupului; coada-racului (Potentilla anserina) = (pop.) scrîntitoare, (reg.) prescură, sclinţiţă, scrintee, iarba-gîştelor; coada-şoricelului (Achillea millefo-lium) = (înv. şi reg.) prîşnel, (reg.) coada-
coádă	s.	v. COARDĂ. MATCĂ. MATIŢĂ. MĂSEA. PIPIRIG. SCÎNDURĂ.
coadă-de-găínă	s.	v. IARBĂ-MARE. RĂCOVINĂ.
coadă-de-şárpe	s.	v. BELEMNIT.
coadă-făloásă	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
coadă-róşie	s.	v. CODROŞ.
COAFÁ	vb.	(rar) a (se) friza, a (se) pieptăna. (Şi-a ~ părul.)
COAFÁRE	s.	coafat. (~a părului.)
COAFÁT	adj.	(rar) frizat, pieptănat. (Păr ~; per-soană ~.)
COAFÁT	s.	v. coafare.
COAFÚRĂ	s.	freză, frizură, pieptănătură, tunsoare, (Ban.) cofîrţă. (O ~ la modă.)
COÁGUL	s.	v. cheag.
COAGULÁ	vb.	1. v. închega.2. v. prinde.3. v. slei.
COAGULÁNT	adj.	(rar) închegător. (Agent ~.)
COAGULÁRE	s	1. v. închegare.2. v. prindere.3. v. sleire.
COAGULÁT	adj.	1. v. închegat.2. v. prins.3. v. sleit.
coaiele-pópii	s. pl.	v. CLOCOTICI. CLOCOTIŞ. SPÎNZ.
COÁJĂ	s.	1. (BOT.) scoarţă. (~ unui trunchi de arbore.)2. v. tegument.3. v. găoace.4. v. crustă.5. (MED.) crustă, pojghiţă, (pop.) zgaibă, (reg.) scoarţă, zgancă. (~ la o rană.)
coájă	s.	v. PORTMONEU. PORTOFEL.
COALÍŢIE	s.	(MIL., POL.) alianţă. (O mare ~ de partide.)
COALIZÁ	vb.	a se uni. (S-au ~ împotriva duşma-nului comun.)

COÁMĂ	s.	1. v. creastă.2. (CONSTR.) creastă, culme, (reg.) comană, coroană, laţ, samară, slimnă. (~a acoperişului unei case.)3. muchie. (~ la un zid.)
COÁNĂ	s.	(ANAT.) nară internă.
COÁPSĂ	s.	(ANAT.) 1. coxă, (~ a omului.)2. (înv. şi reg.) arm, (reg.) copan, moişte, ţîmp, (Ban.) chiciu. (~ de animal.)3. v. but.4. (impr.) pulpă. (Avea ~ele foarte dezvoltate.)
COÁRBĂ	s.	(TEHN.) 1. (reg.) curbină, sucală. (~ a dulgherului.)2. (reg.) colătău, mănunchi, mănuşă. (~ la sucala de depănat.)
coarda-iélelor	s.	v. SILNIC.
COÁRDĂ	s.	1. (MUZ.) strună. (~ a unei viori.)2. (TEHN.) sfoară, strună. (~ a ferăstrăului.)3. (prin Mold. şi Olt.) săgeată. (~ a unui arc de vînătoare.)4. (TEHN.) arc. (~ la un mecanism.)5. (TEHN.) (reg.) crac, punte. (~ la compasul dogarului.)6. (reg.) coadă, rînă, strună. (~ la crîsnicul de pescuit.)7. (TEHN.) (reg.) apără-toare, ceatlău, gînj, lambă, legătură, prăjină. (~ la proţapul saniei.)8. v. braţ.9. (BOT.) viţă. (Buciumul de vie are mai multe ~e.)10. (ANAT.) coardă dorsală v. notocordă.
coárdă	s.	v. CRUCEA DINAPOI. SPADĂ.
COÁRNE	s. pl.	(TEHN.) (reg.) crăcană, iapă. (Ţine de ~le plugului.)
coarne-de-máre	s. pl.	v. ROŞCOVĂ.
coása	s.	art. v. CEFEU.
COÁSĂ	s.	cosire, cosit. (Merge la prima ~ a fînului.)
coásă	s.	v. SĂBIUŢĂ.
COÁSE	vb.	1. v. cîrpi.2. a pune. (I-a ~ un petic la pantaloni.)3. v. broda.
COÁSERE	s.	1. v. cîrpire.2. punere. (~ unui petic la pantaloni.)
coasta-drácului	s.	v. SPARANGHEL.
coasta-vrăjmăşului	s.	v. SPARANGHEL.
COÁSTĂ	s.	1. dungă, latură, parte. (Stă întins pe-o ~.)2. v. flanc.3. v. pantă.4. v. ţărm.
coástă	s.	v. CHINGĂ. COCÎRLĂ. CRIVAC.
COAUTÓR	s.	(JUR.) părtaş. (~ la o infracţiune.)
COBÁI	s.	(ZOOL.; Cavia porcellus) (rar) porc-de-Índia. (~ pentru experienţe.)
cobáie	s.	v. ORĂTANIE. PASĂRE.
COBALAMÍNĂ	s.	ciancobalamină v. vitamina B12.
cobáşă	s.	v. BORDEI. COLIBĂ.
cobălteáţă	s.	v. GRAJD.
cóbără	s.	v. COVILTIR.
cobăţ	s.	v. ERETE. ULIU.
CÓBE	s.	1. (MED. VET.) ţîfnă, (pop.) moartea-gă-inilor. (Găină bolnavă de ~.)2. piază rea, (prin Transilv. şi Maram.) mărăsîn. (E o ~ pentru el.)
COBÍ	vb.	(reg.) a soroci. (Nu mai ~ atîta!)
cóbie	s.	v. IADEŞ.
COBÍLĂ	s.	(TEHN.) 1. (reg.) capră, cobiliţă, co-tumbă, crăcană, croc, iapă, trăgătoare, (Mold. şi Transilv.) traglă. (~ pentru transportat plugul.)2. (reg.) cuşniţă, hînţău, scaun de înspiţat, scaun de spiţe. (~ a rotarului.)
cóbiliţa	s.	art. v. LEBĂDA.
cobiliţár	s.	v. CĂLUŢ. COSAŞ.
CÓBILIŢĂ	s.	(Ban.) coacă, (Mold. şi Bucov.) coromîslă. (~ pentru cărat găleţile.)

cóbiliță	s.	v. CĂLUȚ. COBILĂ. COSAȘ. LIBELULĂ.
cobîlțíi	vb.	v. AGITA. CLĂTINA. SCUTURA. ZGUDUI.
cobîrlău	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUȘ. SĂLAȘ. VIZUINĂ.
cobîrluí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
coblizán	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.
cobóc	s.	v. POCAL.
COBORÎ	vb.	1. a scoborî, (înv. şi pop.) a scăpăta. (A ~ dealul, treptele, sacul din pod.)2. a des-cinde, a (se) scoborî, (înv.) a deştinde. (~ din trăsură.)3. v. trage.4. v. lăsa.5. v. apune.6. v. apleca.7. v. descinde.8. v. scădea.9. a scădea, a slăbi. (Glasul i-a ~ de tot.)
coborî	vb.	v. ABDICA. DEGRADA. DEZONORA. ÎNJOSI. PLOCONI. UMILI.
COBORÎRE	s.	1. coborîş, scoborîre, scoborîş, scoborît. (În timpul ~ii.)2. descindere, scobo-rîre. (~ din trăsură.)3. v. lăsare.4. v. scădere. (~ bruscă a temperaturii.)
coborîre	s.	v. SOSIRE. VENIRE.
COBORÎŞ	s.	1. v. coborîre.2. v. pantă.
COBORÎT	ADJ.	1. v. jos.2. v. scăzut.3. jos, redus, scăzut, scoborît. (Temperatură ~.)4. v. încet.
COBORÎTÓR	adj., s.	1. adj. v. înclinat.2. s. v. urmaș.3. adj. (FON.) descendent, scoborîtor. (Diftong ~.)
CÓBRĂ	s.	(ZOOL.; Naja naja) şarpe-cu-ochelari, (rar) naja.
cobzár	s.	v. PLOPAR. SCRIPCAR.
COC	s.	(reg.) moțoc, (Mold.) conci, (Bucov.) cucui, (prin Ban. şi Transilv.) pup. (Poartă un ~ în vîrful capului.)
coc	s.	v. CUCUI.
cocáie	s.	v. CUJBĂ.
COCAÍNĂ	s.	(FARM.) (pop.) praf alb.
cocardău	s.	v. SĂBIUȚĂ.
CÓCĂ	s.	1. v. aluat.2. lipici, pap, (Mold. şi Transilv.) cir, (Transilv., Ban. şi Olt.) ciriş. (Cu ~ se lipesc unele obiecte de hîrtie.)
cócă	s.	v. NOU-NĂSCUT. PRUNC. SUGACI. SUGAR.
cócăt	s.	v. ARŞIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
cocăzár	s.	v. COACĂZ-DE-MUNTE. MERIŞOR. SMIRDAR.
COCCÍDE	s. pl.	(ENTOM.; Coccinea) păduchi-țes-toşi (pl.).
CÓCCIS	s.	(ANAT.) (pop.) noadă, (Olt.) şerteață.
COCEÁN	s.	(BOT.) 1. (reg.) v. cotor.2. v. ştiulete.3. cotor. (~ de măr.)
coceán	s.	v. CON.
cocean-căprésc	s.	v. CINSTEȚ. SALVIE.
cocenáşi	s. pl.	v. PORUMB.
COCHÉT	adj.	v. gătit.
COCHETÁ	vb.	v. flirta.
cochii-véchi	s.	v. LICITAȚIE. MEZAT.
COCHÍLĂ	s.	(IND.) cochilie, tipar metalic.
COCHÍLIE	s.	1. (ZOOL.) scoică, valvă. (Un şirag din ~ii.)2. v. cochilă.
cochinádă	s.	v. SCARLATINĂ.
cochinár	s.	v. SCARLATINĂ.

cocíe	s.	v. BIRJĂ. CĂRUȚĂ. TRĂSURĂ.
CÓCINĂ	s.	(pop.) porcăreață, (reg.) porcărie, (Mold. și Bucov.) coștereață, (Mold.) poiată. (~ de porci.)
COCIOÁBĂ	s.	(rar) coștoroabă, (Mold.) bojdeucă, (Transilv.) bujdală, (Mold.) bujdă. (Locuia în-tr-o ~.)
cociobăí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
cocióc	s.	v. INSULĂ PLUTITOARE. OSTROV. PLAUR. PLAVIE.
cociórva	s.	art. v. GEMMA. PERLA.
COCIÓRVĂ	s.	(reg.) ojog, (Transilv. şi Ban.) drîglu, (prin Transilv.) jeruitor, (Transilv.) piscălău. (~ de scos jarul din cuptorul de pîine.)
cóciș	s.	v. BIRJAR. SURUGIU. VIZITIU.
COCÎRJÁ	vb.	v. gîrbovi.
COCÎRJÁT	adj.	1. v. adus.2. v. coroiat.
COCÎRLĂ	s.	I. (BOT.; Marasmius scorodonius) (reg.) bureciori (pl.), ciocîrți (pl.), ciuciulaşi (pl.), ciuciuleți (pl.), bureți-de-iarbă (pl.), bu-reți-de-pajiște (pl.). II. 1. v. schimbătoare.2. (reg.) mănunchi, mîner, picior. (~ la coporîia coasei.)3. (TEHN.) crivală, manivelă, (reg.) coacă, vîrtej. (~ la joagăr.)4. v. crivac.
cocîrlă	s.	v. CUJBĂ.
cocîrțeálă	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
COCLEÁLĂ	s.	patină, (pop. şi fam.) verzitură. (~ pe suprafața unui obiect de cupru.)
COCLÉȚ	s.	1. (TEHN.) (reg.) ostreț. (~ la războiul de țesut.)2. (TEHN.; la pl.) plasa ițelor, (reg.) ostrețe (pl.). (~i la războiul de țesut.)3. (CONSTR.) (reg.) scaun. (~ la căpriorii unor case.)
coclí	vb.	v. OXIDA. RUGINI.
coclíre	s.	v. OXIDARE. OXIDAȚIE. RUGINIRE.
coclít	adj.	v. OXIDAT. RUGINIT.
cóco	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
cocoáră	s.	v. NARCISĂ.
COCOÁȘĂ	s.	(MED.) cifoză, gibozitate, (pop.) gheb, (Transilv. şi Ban.) pup, (Transilv.) pupui.
COCOLÍ	vb.	v. alinta.
cocolí	vb.	v. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI.
COCOLÍRE	s.	v. ALINTARE.
COCOLÍT	adj.	v. alintat.
cocolít	adj.	v. ÎNCOTOŞMĂNAT. ÎNFOFOLIT.
COCOLÓȘ	s.	1. v. bulgăre.2. v. bulz.3. v. ghemotoc.
COCOLOȘEÁLĂ	s.	v. muşamalizare.
COCOLOȘÍ	vb.	v. muşamaliza.
cocoloși	vb.	v. BOȚI. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI. MOTOTOLI. ŞIFONA.
COCOLOȘÍRE	s.	v. muşamalizare.
COCÓN	s.	v. gogoaşă.
cocón	s.	v. BĂIAT. COPIL. FECIOR. FIU. NOU-NĂS-CUT. PRUNC. SUGACI. SUGAR. TÎNĂR.
coconár	s.	v. BELDIȚĂ.
COCONÁȘ	s.	domnişor. (Ce-a spus ~ul?)
coconáși	s. pl.	v. SURGUCI.
coconéi	s. pl.	v. GHIOCEL.
coconíe	s.	v. COPILĂRIE. PRUNCIE.
COCÓR	s.	(ORNIT.; Grus grus) (reg.) golie, (Ban.) gruie.

cocór	s.	v. BUCLĂ. CÎRLIONŢ. CREŢ. INEL. ONDULAŢIE. ONDULĂ. VAL. ZULUF.
cocoréi	s. pl.	v. GHIOCEL. MĂSEAUA-CIUTEI.
CÓCOS	s.	v. nucă de cocos.
cócos	s.	v. COCOTIER.
COCOSTÎRC	s.	v. barză.
COCÓŞ	s.	1. (ORNIT.) (rar, adesea glumeţ) cucurigu, pintenat, (înv. şi pop.) cîntător. (~ul este masculul găinii.)2. (ORNIT.) cocoş-de-munte (Tetrao urogallus) = cocoş-sălbatic, (reg.) gotcan, tarcan, tătar, cocoş-de-sihlă; cocoş-sălbatic v. cocoş-de-munte.3. (BOT.) inimă. (~ la pepenele verde.)4. (TEHN.) (Transilv.) scăpărătoare. (~ la o armă de vînătoare.)
cocóş	s.	v. COADA-COCOŞULUI. CUCUI. IRIS. MĂSEA. STÎNJEN. STÎNJENEL.
COCOŞÁ	vb.	1. v. gîrbovi.2. v. încovoia.
COCOŞÁR	s.	(ORNIT.; Turdus pilaris) (reg.) brebeneag, sturz de iarnă, sturz de munte, sturz mare.
COCOŞÁT	adj.	1. (MED.) cifos, ghebos, gheboşat, (Transilv.) pupoş. (Om ~.)2. v. adus.
cocoş-de-síhlă	s.	v. COCOŞ-DE-MUNTE. CO-COŞ-SĂLBATIC.
cocoşéi	s. pl.	v. FLORICELE. MĂSEAUA-CIUTEI. PORUMBEI.
cocoşei-de-grădínă	s. pl.	v. FIEREA-PĂMÎN-TULUI. POTROACĂ. ŢINTAURĂ.
cocoşél	s.	v. IRIS. RUSCUŢĂ. STÎNJEN. STÎN-JENEL. TOPORAŞ. URLUP. VIOLETĂ. VIOREA.
COCOŞEL-DE-CÎMP	s.	(BOT.; Adonis aestivalis) (reg.) ruscuţă, chimen-cîinesc, iarba-cocoşului.
cocóşi	s. pl.	v. FLORICELE.
cocoşícă	s.	v. SĂBIUŢĂ.
cocoşlău	s.	v. CĂTUŞĂ. CHINGĂ.
cocoşoáică	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
COCÓTĂ	s.	v. prostituată.
COCOTIÉR	s.	(BOT.; Cocos nucifera) (înv.) cocos.
COCOŢÁ	vb.	v. căţăra.
COCOŢÁRE	s.	v. căţărare.
cocúţă	s.	v. COPILĂ. FETIŢĂ.
COD	s.	1. (JUR.) (înv.) codice, condică, pravilă. (~ de legi.)2. v. cifru.
COD	s.	(IHT.; Gadus morrhua) moruă, (înv., în Transilv.) ştocfiş.
CODÁ	vb.	v. cifra.
codáci	adj., s.	v. FRICOS. LAŞ.
CODÁJ	s.	v. codare.
codálbă	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUN-DAŞ.
codalbíţă	s.	v. PIEPTAR.
CODÁRE	s.	codaj. (~ în telecomunicaţii.)
CODÁŞ	s	(reg.) codîrlaş. (~ în muncă.)
CODÁT	adj.	v. migdalat.
codát	adj.	v. PEDUNCULAT.
codáţ	s.	v. CÎŞIŢĂ. STREPEDE.
CODĂLBÍŢĂ	s.	(ORNIT.; Lanius collurio) (reg.) şofran, şoimuţ, sfrancioc roşu, (prin Bucov.) şofrăcuţ.
codălbíţă	s.	v. SFRÎNCIOC.
codănél	s.	v. BĂIEŢAŞ. BĂIEŢEL. COPILAŞ.
CODEÁLĂ	s.	v. ezitare.

CODEÍNĂ	s.	(FARM.) metilmorfină.
codélnic	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. OSCILANT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
CODÍ	vb.	v. ezita.
códice	s.	v. COD.
CODICÍL	s.	(JUR.) (înv.) catastişel, răvăşel. (~ la un testament.)
codíe	s.	v. CODIRIŞTE.
CODIFICÁT	adj.	încifrat, secret. (Un mesaj ~.)
CÓDINĂ	s.	miță, (reg.) miezură, tuşinătură. (~ este lîna de calitate inferioară.)
códină	s.	v. COADA-VULPII. PLEAVĂ.
CODÍRE	s.	v. ezitare.
CODIRÍŞTE	s.	(reg.) codie. (~ este coada biciului.)
CODÍȚĂ	s.	1. v. peţiol.2. v. peduncul.
CODIȚÚCĂ	s.	(BOT.; Myosorus minimus) şoricel.
codîie	s.	v. BARBA-URSULUI. COADA-CALULUI.
codîrláș	s.	v. CODAŞ.
CODÎRLĂ	s.	fund, (pop.) înfundătoare, scărilă, targă, (reg.) scărigă, (Mold. şi Bucov.) chelnă, (Transilv. şi Ban.) şireglă, (Olt. şi Munt.) şuşlete. (~ la car, căruță ori sanie.)
codîrlă	s.	v. COADĂ.
CODOÁȘĂ	s.	v. proxenetă.
CODOBÁTURĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Motaciila) prundar, prundaş, (reg.) bîțîitoare, codalbă, codobîță, frişcă, obrăznicătură, păstorel, păstoriță, prundurel, sfredeluş, văcăriță, coadă-făloasă, jumătate-de-pasăre, ochiul-boului, pasăre-țigă-nească, rîndunica-Domnului, (prin Transilv. şi Maram.) slujnica-cucului.2. codobatură sură (Motacilla cinerea) = (Ban.) plişcă.
codobélc	s.	v. GASTEROPOD. GASTROPOD. MELC.
codobîță	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUN-DAŞ.
CODÓȘ	s.	v. proxenet.
CODÓȘCĂ	s.	v. proxenetă.
CODOŞÍE	s.	v. proxenetism.
CODOŞLÎC	s.	v. proxenetism.
codreán	s.	v. PĂDURAR. PĂDUREAN.
CODRÓȘ	s.	(ORNIT.; Phoenicurus) (reg.) pieptănuş, coadă-roşie.
CÓDRU	s.	v. pădure.
códru	s.	v. MASIV. MUNTE.
CODRULÉȚ	s.	v. codruț.
CODRÚȚ	s.	codruleț.
COECHIPIÉR	s.	(SPORT) partener.
COEDUCÁȚIE	s.	(PED.) educație mixtă. (~ în şcoală.)
COENZÍMĂ	s.	(BIOL.) coferment.
COERCITÍV	adj.	(JUR.) constrîngător. (Mă-suri ~.)
COERCÍȚIE	s.	(JUR.) constrîngere.
COERÉDE	s.	v. comoştenitor.

COERÉNT	adj., adv.	1. adj. închegat. (Un tot ~.)2. adj. sistematic, (fig.) închegat, legat, strîns. (Un plan ~.)3. adj., adv. v. logic.
COERÉNȚĂ	s.	1. v. logică.2. (MAT.) consistență.
COEXISTÉNT	adj.	v. concomitent.
COEXISTÉNȚĂ	s.	v. concomitență.
COEZIÚNE	s.	v. unitate.
CÓFĂ	s.	v. doniță.
cófă	s.	v. STROPITOARE.
cofăiél	s.	v. COFIȚĂ. DONICIOARĂ.
cofăiéș	s.	v. COFIȚĂ. DONICIOARĂ.
COFERMÉNT	s.	v. coenzimă.
COFETÁR	s.	(turcism înv.) cichirgiu.
COFÉTURI	s. pl.	dulciuri (pl.), zaharicale (pl.), (reg.) zăhărele (pl.), (grecism înv.) zumaricale (pl.). (A mîncat multe
COFÍȚĂ	s.	donicioară, (reg.) cofăiel, cofăieș. (O ~ cu apă.)
cofîrță	s.	v. COAFURĂ. FREZĂ. FRIZURĂ. PIEP-TĂNĂTURĂ. TUNSOARE.
cofleși	vb.	v. FLEȘCĂI. MUIA. TERCIUI.
COFÓZĂ	s.	v. anacuzie.
COFRÁJ	s.	(CONSTR.) tipar.
COGEÁMITE	adj.	invar. coșcogea, coșcogeamite. (~ om!)
cognómen	s.	v. NUME. PORECLĂ. SUPRANUME.
cohálm	s.	v. CÎMP. CÎMPIE. ȘES.
COHLÉE	s.	(ANAT.) canal cohlear, melc membranos.
coi	s.	v. TESTICUL.
coicăí	vb.	v. GROHĂI. GUIȚA.
COINÁC	s.	(TEHN.) buhai, (reg.) crainic, făfălug, tăvălug, zăvor, cîntarul pietrelor. (~ la moară.)
coinác	s.	v. GREUTATE. MEMBRU. PENIS. VERTEBRĂ.
COINCÍDE	vb.	a se încăleca, a se suprapune. (Orele celor două ședințe ~.)
COINCIDÉNT	adj.	v. concordant.
COINCIDÉNȚĂ	s.	1. v. concordanță.2. potrivеală, potrivire, (pop.) loveală. (E o simplă ~.)
COIÓT	s.	(ZOOL.) lupul-preriilor. (~ul este o specie de șacal.)
COIT	s.	v. copulație.
cojáiță	s.	v. SCORȚAR. SCORȚĂRAȘ. SCORȚĂREL.
cojár	s.	v. SCORȚAR. SCORȚĂRAȘ. SCORȚĂREL.
cojbălíță	s.	v. ORĂTANIE. PASĂRE.
COJEÁLĂ	s.	1. v. descojire.2. v. coșcoveală.
COJÍ	vb.	1. v. descoji.2. a descoji, a jupui, (rar) a despuia, (reg.) a scorțăli, (prin Transilv.) a măzga. (~ trunchiul unui arbore.)3. v. descuama.4. a se burdușі, a se coșcovi, a se scoroji, (pop. și fam.) a se scofîlci, (reg.) a se scochița. (Pe-reții s-au ~.)
COJÍRE	s.	1. v. descojire. (~ unei legume, a unui fruct.)2. cojeală, descojire, jupuire. (~ trun-chiului unui arbore.)3. v. descuamare.4. burdușire, coșcovire, scorojire, (pop. și fam.) scofîlcire. (~ unui perete.)
COJÍT	ADJ.	1. v. descojit.2. descojit, jupuit. (Trunchi ~.)3. v. descuamat.4. burdușit, coș-covit, scorojit, (pop. și fam.) scofîlcit, (Mold. și Bucov.) coșcov. (Un perete ~.)
cojoáică	s.	v. SCORȚAR. SCORȚĂRAȘ. SCOR-ȚĂREL.

COJOCÁR	s.	(prin Transilv., Maram. şi Ban.) săbău, (Transilv. şi prin Ban.) suciu.
COJOCĂREÁSĂ	s.	cojocăriță, (prin Transilv.) suciță.
COJOCĂRÍE	s.	(prin Transilv. şi Ban.) sucie. (Unde a învățat ~?)
COJOCĂRÍȚĂ	s.	v. cojocărească.
COJOCÉL	s.	bundiță, pieptăraş. (Un ~ femeiesc.)
cojocél	s.	v. CUCURUZ.
COL	s.	(ANAT.) col uterin = cervix; col vezical = cervix.
col	s.	v. FOFEAZĂ. SĂGEATĂ.
COLABORÁ	vb.	1. a conlucra, a coopera. (Ei ~ pe multiple planuri.)2. a scrie. (~ la o gazetă.)
COLABORÁRE	s.	conlucrare, cooperare, cooperație. (O perfectă ~ între părți.)
COLABORATOÁRE	s.	(înv.) soață. (~ la o lucrare.)
COLABORATÓR	s.	(înv.) conlucrător. (Are un ~ foarte capabil.)
COLÁC	s.	1. v. ghizd.2. v. talpă.3. v. rotocol.
colác	s.	v. COZONAC.
COLÁJ	s.	1. (PICT.) papier colle.2. (IND. ALIMEN-TARĂ) cleire.
COLÁN	s.	v. şirag.
colán	s.	v. LIMBA-CUCULUI.
colánt	adj.	v. ÎNGUST. STRÎMT. STRÎNS.
COLAPS GRAVITAȚIONÁL	s.	v. prăbuşire gravita-ţională.
COLARGÓL	s.	v. argint coloidal.
COLATERÁL	adj.	v. secundar.
COLAȚIONÁ	vb.	(înv.) a posledui. (~ un text dactilografiat.)
COLĂCÁR	s.	(reg.) brudaş, chemător, conăcar, crainic, pocînzeu, vătăşel, vestitor, vornic, vor-nicel. (~ii însoțesc pe ginere la nunțile țărănești.)
COLĂCĂRÍE	s.	orație, (reg.) conăcărie. (~ spusă la o nuntă țărănească.)
colăceii-bábei	s. pl.	v. NALBĂ.
colătău	s.	v. COARBĂ.
colb	s.	v. PRAF. PULBERE.
cólbă	s.	v. BRĂȚARĂ.
colbăí	vb.	v. PRĂFUI.
colbăíre	s.	v. PRĂFUIRE.
colbăít	adj.	v. PRĂFOS. PRĂFUIT.
colbăráie	s.	v. PRĂFĂRAIE. PRĂFĂRIE.
colbăríe	s.	v. PRĂFĂRAIE. PRĂFĂRIE.
colburós	adj.	v. PRĂFOS. PRĂFUIT.
COLCĂÍ	vb.	v. forfoti.
colcăí	vb.	v. CLOCOTI. FIERBE.
COLCĂIÁLĂ	s.	v. forfotă.
colcăiálă	s.	v. CLOCOT. CLOCOTIRE. FIERBERE. FIERT.
colceág	s.	v. MANŞON.
colcotós	adj.	v. AGITAT. CLOCOTITOR. FRĂMÎN-TAT. FREMĂTĂTOR. ÎNVOLBURAT. TULBURAT. TUMULTUOS. ZBUCIUMAT.
colduí	vb.	v. CERE. CERŞI. MILOGI.

coldúş	s.	v. CERŞETOR. MILOG.
coleá	adv.	v. ALĂTURI. APROAPE.
coleáşă	s.	v. MĂMĂLIGĂ. TERCI.
COLECÍST	s.	v. veziculă biliară.
COLECTÁ	vb.	1. a aduna, a strînge. (~ laptele din sat.)2. v. coace.
COLECTÁRE	s.	adunare, strîngere, strîns. (~ laptelui din comună.)
COLÉCTĂ	s.	v. chetă.
COLECTÍV	adj., s.	1. adj. v. general.2. s. v. an-samblu.
COLECTIVITÁTE	s.	1. comunitate, obşte, societate, (înv.) obştime. (Opinia întregii ~ăţi.)2. v. mul-ţime.3. colectivitate statistică = ansamblu statistic, populaţie statistică.
colectivizá	vb.	v. COOPERATIVIZA.
colectivizáre	s.	v. COOPERATIVIZARE.
COLECTÓR	s.	v. achizitor.
COLÉCŢIE	s.	v. culegere.
COLECŢIONÁ	vb.	v. aduna.
COLECŢIONÁR	s.	v. culegător.
COLECŢIONÁRE	s.	v. adunare.
COLÉG	s.	(rar) camarad. (~ de şcoală.)
COLEGIÁL	adj., adv.	1. adj. camaraderesc, tovărăşesc. (Reuniune ~.)2. adv. camarade-reşte, tovărăşeşte. (Se poartă ~.)
COLEGIALITÁTE	s.	camaraderie. (Relaţii de ~.)
colégiu	s.	v. LICEU. ŞCOALĂ SECUNDARĂ.
COLÉRIC	adj.	v. violent.
COLESTERÍNĂ	s.	v. colesterol.
COLESTERÓL	s.	(BIOL.) colesterină.
coleşí	vb.	v. FLEŞCĂI. MUIA. TERCIUI.
COLÉT	s.	pachet. (A primit un ~ prin poştă.)
colgíu	s.	v. AGENT DE PERCEPŢIE. JANDARM. PERCEPTOR.
colíba	s.	art. v. GEMMA. PERLA.
colibáş	s.	v. PORUMB.
COLÍBĂ	s.	bordei, (reg.) obor, (Transilv.) cobaşă, (Mold. şi Transilv.) poiată, (prin Ban.) zomoniţă. (Moşneagul locuia într-o ~.)
colíbă	s.	v. STÎNĂ. TÎRLĂ.
COLIBRÍ	s.	(ORNIT.; Trochilus) pasărea-muscă.
CÓLICĂ	s.	(MED.) crampă, spasm, (reg.) apucat, apucătură, matrinchină, mătrice, strîns, strîn-soare, strînsură, vătămătură. (~ biliară.)
COLIÉR	s.	v. şirag.
COLILÍE	s.	(BOT.; Stipa pennata) (reg.) ceardaş, năgară, pănuşiţă, peniţă, părul-zînelor.
COLILÍU	adj.	v. alb.
colimvítră	s.	v. CRISTELNIŢĂ.
COLÍNĂ	s.	(GEOGR.) deluşor, (pop.) colnic, (reg.) grui.
COLÍND	s.	1. (reg.) piţărău. (Un ~ de Crăciun.)2. colindare, colindat, (reg.) piţărău. (Merge cu ~ul de Anul

COLINDÁ	vb.	1. v. cutreiera.2. a cutreiera, a merge, a străbate, a umbla. (A ~ prin munți și văi.)3. v. călători.4. a cutreiera, a se plimba, (fam.) a se plimbarisi. (~ prin poieni.)5. v. hoi-nări.6. a cutreiera, a se duce. (~ prin muzee.)
COLINDÁRE	s.	1. v. hoinăreală.2. v. colind.
COLINDÁT	s.	v. colind.
COLINDĂTÓR	s.	urător, (pop.) pițărău, (reg.) colindreț. (~ de Anul Nou.)
COLINDÉȚ	s.	(reg.) pițărău. (~ul este colacul care se dă colindătorilor.)
colindréț	s.	v. COLINDĂTOR. URĂTOR.
COLÍȚĂ	s.	v. fasciculă.
colivár	s.	v. POMANAGIU.
COLIVÍE	s.	1. (reg.) calițcă, căleatcă, chișiță. (O ~ pentru păsări.)2. (reg.) corfă. (~ de mină.)
coliziúne	s.	v. CIOCNIRE. IZBIRE. LOVIRE. TAMPONARE.
COLMATÁJ	s.	v. colmatare.
COLMATÁRE	s.	colmataj.
cólnă	s.	v. ŞOPRON. ŞURĂ.
colníc	s.	v. COLINĂ. DELUŞOR. LUMINIŞ. POIANĂ.
cólniță	s.	v. SAIVAN.
cólo	adv.	v. ACOLO.
COLOÁNĂ	s.	1. (ARHIT.) (înv.) columnă. (Templu cu ~e.)2. (ANAT.) coloană vertebrală = șira spinării, (reg.) șira spatelor, (înv.) greabănul spinării, osul spinării.3. (MIL.) (pop.) șirag, (înv.) stol. (O ~ de ostaşi în mers.)4. v. convoi.5. v. vîrtej.6. (CINEMA) coloană sonoră = pistă sonoră.7. coloană de extracție v. teavă de extracție.8. coloană de sinteză = reactor catalitic.
colócviu	s.	v. CONVERSAȚIE. CONVORBIRE. DI-ALOG. DISCUȚIE.
COLOFÓNIU	s.	(CHIM.) sacîz. (~ pentru vioară.)
COLOÍD	adj., s.	1. adj. v. coloidal.2. s. v. soluție coloidală.
COLOIDÁL	adj.	(CHIM.) coloid. (Substanță ~.)
colompíră	s.	v. CARTOF.
colón	s.	v. COLONIST. DOUĂ PUNCTE.
COLONÉL	s.	(MIL.) (înv.) oberst, oberşter, polcovnic. (~ul comandă de obicei un regiment.)
COLONELEÁSĂ	s.	(înv.) polcovnicească. (~, soția unui colonel.)
COLONIÁLE	s. pl.	(prin Mold.) băcănii (pl.), (grecism înv.) bacalica. (~ şi delicatese.)
COLONÍE	s.	posesiune, (înv.) slobozie. (O ~ spaniolă din America.)
COLÓNIE	s.	v. apă de Colonia.
COLONÍST	s.	(înv.) colon. (~ pe un teritoriu străin.)
COLONIZÁ	vb.	(înv.) a aşeza, a locui. (~ un teritoriu.)
COLONTÍTLU	s.	(TIPOGR.) letrină.
COLÓR	adj.	invar. v. tehnicolor.
COLORÁ	vb.	v. vopsi.
COLORÁRE	s.	v. vopsire.
COLORÁT	adj.	1. v. vopsit.2. v. tehnicolor.
colorát	adj.	v. EVOCATIV. EVOCATOR. EXPRESIV. NUANȚAT. PITORESC. PLASTIC. PREGNANT. SEMNIFICATIV. SUGESTIV. VIU.
COLORÁT	s.	v. vopsire.

coloratúră	s.	v. COLORAȚIE. COLORIT.
COLORÁȚIE	s.	v. colorit.
COLORÍT	s.	1. coloraţie, (înv.) coloratură. (Ce frumos ~ are în obraji!)2. v. cromatică.
COLÓS	s.	1. v. uriaş.2. arătare, matahală, namilă, uriaş, (pop.) măgăoaie, (reg.) nămetenie, nătăralău, (Mold.) bahahuie, (prin Transilv.) mamiță, (Olt.) sodom, (fam.) huidumă. (Un ~ cît toate zilele.)3. (fig.) mamut, mastodont. (Un ~ industrial.)
COLOSÁL	adj.	1. v. extraordinar.2. v. uriaş.3. v. ne-mărginit.4. v. imens.5. extraordinar, (livr.) pantagruelic, (fig.) devorant. (O foame ~.)6. v. ti-tanic.7. v. cumplit.8. v. incalculabil.
coltosí	vb.	v. MUTA.
coltúc	s.	v. PERNIȚĂ. PERNUȚĂ. PUI. PUIŞOR. PUIUȚ.
COLȚ	s.	1. cotlon, ungher, unghi, (reg.) corn, cot, (Olt. şi Transilv.) ungheț. (Într-un ~ al odăii.)2. v. extremitate.3. colțul gurii v. comisură.4. v. ca-nin.5. v. dinte.6. dinte, măsea. (~ la grapă.)7. dinte, zimț. (~ al ferăstrăului.)8. țintă, (reg.) cui. (~ pe talpa încălțămintei.)9. (BOT.) colțul-ba-bei (Tribulus terrestris) = (reg.) păducheriță, păducherniță, păduchele-calului, păduchele-ele-fantului.
colțán	s.	v. CORHAN. CORNACI. LIBARCĂ. RUS. ŞVAB.
COLȚÁR	s.	1. (Transilv.) cornurar. (Dulăpiorul de colț numit ~.)2. v. echer.3. v. dreptar.
colțár	s.	v. AMNAR. CORNACI. CULEGAR. CULE-GĂU. GRAPĂ. TINDECHE. VINGALAC.
colțát	adj.	v. COLȚOS.
COLȚIŞÓR	s.	1. colțuleț. (Un ~ liniştit.)2. (prin Transilv.) strîmbuleț. (~ul este un motiv de cusătură.)
COLȚÓS	adj.	(rar) colțat. (Un obiect ~.)
colțós	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
COLȚULÉȚ	s.	v. colțişor.
colțul-lúpului	s.	v. BRĂBIN. GURA-LUPULUI.
colțún	s.	v. CIORAP.
COLȚUNÁŞ	s.	(Mold., Bucov. şi Transilv.) piroşcă, (Ban. şi Transilv.) taşcă. (A preparat mai mulți ~.)
colțunii-pópii	s. pl.	v. VIORELE SĂLBATICE.
colțurát	adj.	v. COLȚUROS. NEROTUNJIT.
COLȚURÓS	adj.	1. nerotunjit, (rar) încolțat, (pop.) colțurat. (O piatră ~oasă.)2. unghiular. (O curte ~oasă.)3. v. osos.
colúmbă	s.	v. PORUMBIȚĂ.
COLUMBÍT	s.	v. niobit.
COLÚMBIU	s.	v. niobiu.
COLÚMNĂ	s.	(înv.) stîlp. (~ lui Traian.)
colúmnă	s.	v. COLOANĂ.
cólur	s.	v. SĂGEATĂ.
colús	s.	v. MUCHER.
cólvă	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ. PAR. PRĂJINĂ.
comănă	s.	v. COAMĂ. CREASTĂ. CULME.
COMANDÁ	vb.	1. v. ordona.2. v. conduce.3. (TEHN.) a controla, a regla. (A ~ un sistem tehnic.)
comandamént	s.	v. CERINȚĂ. EXIGENȚĂ. IMPERATIV. NECESITATE. NEVOIE. OBLIGAȚIE. PRETENȚIE. TREBUINȚĂ.
COMANDÁNT	s.	cap, căpetenie, conducător, şef, mai-mare, (înv. şi reg.) tist, (Transilv.) birău, (înv.) călăuz, căpitan, comandir, nacealnic, pově-țuitor, proprietar, tocmitor, vîrhovnic, voievod, (latinism înv.) prepozit. (~ al oştirii.)

COMÁNDĂ	s.	1. v. ordin.2. conducere, şefie, (înv.) povață, povățuire. (Unitatea se află sub ~ lui ...)3. (TEHN.) control, reglaj. (~ într-un sistem tehnic.)
comandír	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
comandírovcă	s.	v. ANCHETARE. ANCHETĂ. CERCETARE. INSTRUIRE.
COMÁRNIC	s.	(reg.) celar, pătul. (~ unde se păstrează caşul, la stînă.)
comárnic	s.	v. LEASĂ.
COMASÁ	vb.	a concentra, a grupa.
COMASÁRE	s.	concentrare, grupare.
cómă	s.	v. AGONIE. VIRGULĂ.
comă punctátă	s.	v. PUNCT ŞI VIRGULĂ.
COMBAINÍST	s.	v. combiner.
COMBATÁNT	s.	1. (MIL.) luptător. (Asociația foştilor ~ți.)2. v. militant.
combáte	vb.	v. BATE. LUPTA. RĂZBOI.
COMBATÍV	adj.	critic, polemic. (Ton ~.)
COMBINÁ	vb.	1. v. îmbina.2. v. asorta.3. v. ames-teca.
COMBINÁRE	s.	1. v. îmbinare.2. v. asortare.3. v. amestecare.
COMBINÁT	adj.	v. compus.
COMBINÁȚIE	s.	1. v. îmbinare.2. (CHIM.) compus, corp compus. (Clorura este o ~)3. v. amestec.4. v. înțelegere.
combinație	s.	v. CALCUL. GÎND. IDEE. INTEN-ȚIE. PLAN. PROIECT. SOCOTEALĂ.
COMBINÉR	s.	combainist. (~ul conduce o combină.)
COMBINEZÓN	s.	1. cămaşă, furou. (~ de mătase naturală.)2. v. salopetă. (~ de lucru.)
COMBÚSTIE	s.	v. ardere. (Corp care întreține ~.)
COMEDIÁN	s.	comic, (înv.) comediant. (Un mare ~.)
comediánt	s.	v. COMEDIAN. COMIC.
comédie	s.	v. BAZACONIE. BIZARERIE. BÎZDÎ-GANIE. CIUDĂȚENIE. CURIOZITATE. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. ÎNCURCĂTURĂ. MINUNĂȚIE. NĂSTRUŞNICIE. NĂZDRĂVĂNIE. PĂȚANIE. POZNĂ.
COMEDIE MUZICALĂ	s.	v. muzical.
COMEDÓN	s.	(MED.) punct.
COMEMORÁ	vb.	a sărbători, a serba. (~ un mare eveniment.)
COMEMORÁRE	s.	sărbătorire, serbare, (rar) comemorație, (înv.) pomană. (~ unui eveniment însemnat.)
COMEMORATÍV	adj.	memorial. (Monedă, casă ~.)
comemorație	s.	v. COMEMORARE. SĂRBĂTO-RIRE. SERBARE.
comensál	s.	v. COMESEAN.
COMENSUALÍSM	s.	(BIOL.) metabioză.
COMENTÁ	vb.	v. analiza.
COMENTÁRE	s.	v. analizare.
COMENTÁRIU	s.	1. explicație, glosă, notă. (~ la un text.)2. (pop.) tîlc. (~l evangheliei.)
COMENTATÓR	s.	1. interpret, tălmăcitor, tîlcuitor. (~ al unui text.)2. prezentator. (~ de actualități la TV.)
COMERCIÁL	adj.	negustoresc, (livr.) mercantil. (Afaceri ~.)
COMERCIALIZÁ	vb.	(înv. şi pop.) a negustori. (~ o marfă.)
COMERCIÁNT	s.	negustor, (înv. şi reg.) sfîrnar, (reg.) tîrguitor, (înv.) cupeț, negociant, negociator, privătar.
COMERCIÁNTĂ	s.	negustoreasă, negustoriță.

COMÉRŢ	s.	negoţ, negustorie, (rar) prăvălie, (înv. şi reg.) sfîrnărie, (turcism înv.) pazarlîc. (Se ocupa cu ~ul.)
COMESEÁN	s.	(livr.) conviv, (rar) comensal.
COMESTÍBIL	adj.	(rar) mîncabil. (Un fruct ~.)
COMÉTĂ	s.	(ASTRON.) stea cu coadă, (pop.) stea comată, stea cu coamă.
CÓMIC	adj., s.	1. adj. v. amuzant.2. adj. caraghios, hazliu. (Ce ~ chestie!)3. adj. v. ridicol.4. s. v. co-median.
COMICĂRÍE	s.	v. bufonerie.
comihériu	s.	v. CRÎSNIC.
comilástru	s.	v. ELASTIC. GUMILASTIC.
cómină	s.	v. BOŞTINĂ. TESCOVINĂ.
COMISARIÁT	s.	secţie. (A anunţat furtul la ~.)
COMISIÓN	s.	remiză, (înv.) provizion. (I-a luat un ~ de 4%.)
COMISÚRĂ	s.	(ANAT.) colţul gurii.
COMIS-VOIAJÓR	s.	voiajor comercial. (E de pro-fesie ~.)
COMITÁT	s.	district, (înv., în Transilv.) varmeghie, (turcism înv.) caza. (Un ~ din Ungaria.)
comitát	s.	v. JUDEŢ.
COMÍTE	vb.	a face, a făptui, a săvîrşi, (înv.) a plini. (A ~ o infracţiune.)
COMÍTERE	s.	facere, făptuire, săvîrşire. (~ unei crime.)
COMIŢIÁL	s., adj.	v. epileptic.
comizeráţie	s.	v. COMPĂTIMIRE. MILĂ.
comînd	s.	v. POMANĂ. PRAZNIC.
COMÎNDÁ	vb.	v. pomeni.
comîndá	vb.	v. JERTFI. SACRIFICA.
comîndáre	s.	v. POMANĂ. PRAZNIC.
comoára	s.	art. v. POLLUX.
COMOÁRĂ	s.	tezaur. (O ~ găsită în pămînt.)
comoără	s.	v. CIMITIR.
COMÓD	adj., adv.	1. adj. confortabil, (reg.) îndemînos, (Mold.) îndemînatic. (Un fotoliu ~.)2. adv. bine, confortabil, (Munt.) tabla-başa. (Te rog să te aşezi ~ în fotoliu.)3. adj. v. lesnicios.4. adj. lesnicios, practic. (O soluţie ~.)5. adv. v. lesne.6. adv. îndemînă, lesne, uşor. (Îi e mai ~ să spună că nu poate!)7. adj. liniştit, tihnit, uşor. (O viaţă ~.)8. adj. v. lejer.
COMÓDĂ	s.	v. scrin.
COMODITÁTE	s.	confort, linişte, tihnă. (Nu-l poţi scoate din ~ vieţii lui.)
COMOŞTENITÓR	s.	(JUR.) coerede.
comovíţă	s.	v. TESCOVINĂ.
COMPÁCT	adj., s.	1. adj. v. masiv.2. adj. v. îndesat.3. adj. des, strîns. (Mergeau în rînduri ~.)4. adj. v. adînc.5. adj., s. v. aldin.
COMPACTÁ	vb.	v. tasa.
compactá	vb.	v. CARTONA. LEGA.
COMPACTÁRE	s.	v. tasare.
compactáre	s.	v. CARTONARE. LEGARE. LEGAT.
compactát	adj.	v. CARTONAT. LEGAT.
compactór	s.	v. LEGĂTOR.
compactoríe	s.	v. LEGĂTORIE.

COMPÁNIE	s.	(MIL.) (înv. şi pop.) roată.
COMPANÍE	s.	v. anturaj.
companión	s.	v. ÎNSOȚITOR. TOVARĂŞ.
COMPARÁ	vb.	1. a confrunta, (înv.) a protocoli, a semui. (A ~ între ele două obiecte.)2. a (se) apropia, a (se) asemăna, a (se) asemui, (înv.) a (se) asemălui, a (se) semălui, (prin Ban.) a (se) bărăbări. (Îl ~ pe ... cu un vultur.)3. v. potrivi.4. a se măsura, a se pune. (Nu mă ~ eu cu tine!)
COMPARÁRE	s.	v. comparație.
COMPARATÍSM	s.	v. comparativism.
COMPARATIVÍSM	s.	(LINGV.) comparatism.
COMPARÁȚIE	s.	comparare, confruntare, paralelă, paralelism. (O ~ convingătoare între ...)
compárs	s.	v. FIGURANT.
COMPARTIMÉNT	s.	1. căsuță, despărțire, despăr-țitură, (înv.) despărțămînt, (franțuzism înv.) cază. (Un ~ într-un sertar.)2. (înv.) cupeu. (~ într-un vagon de cale ferată.)3. v. domeniu.
COMPARTIMENTÁ	vb.	a despărți, a separa. (~ o incintă în spații mai mici.)
COMPÁS	s.	1. (TEHN.) circumferențiar. (~ pentru trasat cercuri.)2. (TEHN.) (reg.) capră, cercălîu, pas, pasnic, păşari, țărcălan, (Transilv.) țărcălău. (~ al dulgherului.)3. compas forestier v. clupă.4. compas giroscopic v. girodirecțional.5. v. bu-solă.
compasiúne	s.	v. COMPĂTIMIRE. MILĂ.
COMPATIBILITÁTE	s.	v. potrivire.
COMPATRIÓT	s.	conațional, concetățean, (înv.) patriot, simpatriot.
COMPĂREÁ	vb.	(JUR.) a se înfățişa. (A ~ în fața justiției.)
COMPĂTIMÍ	vb.	a căina, a deplînge, a plînge, (livr.) a deplora, (înv. şi pop.) a tîngui, (înv. şi reg.) a căi, (reg.) a sărăci, (Transilv., Maram. şi Mold.) a şăināli, (înv.) a jeli, a jelui. (Îl ~ pentru situația în care se afla.)
COMPĂTIMÍRE	s.	milă, (livr.) compasiune, (fran-ţuzism înv.) comizerație. (Sentiment de ~ pentru cineva.)
COMPĂTIMITÓR	adj.	binevoitor, îngăduitor, înțe-legător, mărinimos, milos, milostiv, (înv.) milo-sîrd, priincios, priitor. (S-a arătat ~ cu nevoile lor.)
COMPÉNDIU	s.	conspect, (înv.) sinopsă. (Un ~ de istorie.)
COMPENSÁ	vb.	1. a (se) echilibra. (Cele două forțe se ~.)2. a (se) contrabalansa, a (se) cumpăni, a (se) echilibra, a precumpăni, (livr.) a (se) pondera.3. v. despăgubi.
COMPENSÁRE	s.	1. echilibrare. (~ celor două fenomene.)2. v. despăgubire.
COMPENSATÓR	s.	v. potențiometru.
COMPENSÁȚIE	s.	compensare, daune (pl.) v. despăgubire.
COMPETÉNT	adj.	1. bun, capabil, destoinic, dotat, experimentat, încercat, înzestrat, pregătit, priceput, valoros, versat, vrednic, (rar) preparat, (înv. şi pop.) harnic, (pop.) cercat, (înv.) ispitit, mîndru, practic, practicos, practisit, putincios. (Un inginer ~.)2. v. avizat.3. v. chemat.4. v. au-torizat.
COMPETÉNȚĂ	s.	1. v. capacitate.2. v. calitate.
COMPETITÍV	adj.	v. concurențial.
COMPETITÓR	s.	v. candidat.
COMPETÍȚIE	s.	1. v. concurs.2. v. gală.
competí	vb.	v. CANDIDA. CONCURA.
COMPILÁ	vb.	(înv.) a izvodi. (I-a ~ pe clasici în opera sa.)
COMPILÁRE	s.	v. compilație.
COMPILÁȚIE	s.	compilare. (Lucrare de ~.)

complăcére	s.	v. AMABILITATE. BUNĂVOINȚĂ. SERVIABILITATE.
COMPLEMÉNT	s.	1. v. completare.2. (GRAM.) obiect.3. (BIOL.) alexină. (~ul participă la procesul imunității.)
COMPLEMENTÁR	adj.	v. suplimentar.
COMPLÉT	adj., adv.	1. adj. plin. (Vagonul e ~.)2. adj. întreg. (O cantitate ~.)3. adj. integral, întreg. (Textul ~ al nuvelei.)4. adj. v. exhaustiv.5. adj. v. total.6. adj. v. împlinit.7. adv. v. integral.8. adj. v. absolut.9. v. nemărginit.10. adj. v. deplin.
COMPLETÁ	vb.	a împlini, a întregi, a rotunji, (livr.) a complini, (înv. şi reg.) a plini, (înv.) a încheia. (~ pîna la suma de ...)
COMPLETAMÉNTE	adv.	v. integral.
COMPLETÁRE	s.	1. împlinire, întregire, rotunjire, (livr.) complinire. (~ sumei pînă la ...)2. (concr.) complement, complinire, întregire. (A adăugat o ~.)3. v. adaos.
COMPLETÁT	adj.	împlinit, întregit, rotunjit. (Un text ~.)
complezént	adj.,	v. AMABIL. BINEVOITOR. ÎNDATORITOR. SERVIABIL.
complezénță	s.	v. AMABILITATE. BUNĂVOINȚĂ. SERVIABILITATE.
COMPLÉX	adj., s.	1. adj. multilateral, plurivalent, polivalent, (livr.) plural, (rar) plurilateral, polilateral. (Aspecte ~ ale unei probleme.)2. s. multitudine. (Un ~ de factori.)
COMPLEXITÁTE	s.	multilateralitate, plurivalență, polivalență. (~ unui fenomen.)
COMPLICÁ	vb.	a (se) încîlci, a (se) încurca. (Lucrurile s-au ~.)
COMPLICÁRE	s.	încîlcire, încurcare. (~ unei situații.)
COMPLICÁT	adj.	1. încîlcit, încurcat. (Trebuie descurcată acea problemă ~.)2. (fig.) în-tortocheat, sinuos. (O rezolvare ~ a problemei.)3. dificil, greu. (O problemă ~ la matematică.)
COMPLICÁȚIE	s.	încîlceală, încurcătură.
COMPLÍCE	s.	(JUR.) copărtaş, părtaş, (înv.) ajutător. (~ la săvîrşirea unei infracțiuni.)
COMPLIMÉNT	s.	1. flatare, laudă, măgulire. (E sensibil la ~e.)2. v. reverență.3. (la pl.) salutări (pl.). (Transmite-i ~ din partea mea.)
COMPLIMENTÁ	vb.	a flata, a măguli. (Ce-l tot ~ atîta?)
COMPLIMENTÁRE	s.	flatare, măgulire. (~ orgoliului cuiva.)
COMPLINÍ	vb.	(GRAM.) a determina.
compliní	vb.	v. COMPLETA. ÎMPLINI. ÎNTREGI. ROTUNJI.
COMPLINÍRE	s.	1. v. completare.2. (GRAM.) determinare. (Un verb fără ~.)
compliníre	s.	v. COMPLETARE. ÎMPLINIRE. ÎNTREGIRE. ROTUNJIRE.
complinitór	adj.	v. COMPLEMENTAR. ÎNTRE-GITOR. SUBSIDIAR. SUPLIMENTAR.
COMPLÓT	s.	conjurație, conspirație, intrigă, maşinație, uneltire, (livr.) cabală, (înv. şi pop.) meşteşug, meşteşugire, (înv.) măiestrie, (fig.) lucrătură, urzeală.
COMPLOTÁ	vb.	a conjura, a conspira, a unelti, (înv.) a intriga, a maşina, a măiestri, a mreji, a zavistui, (fig.) a lucra, a țese, a urzi, (înv. fig.) a împleti. (A ~ împotriva cuiva.)
complotáş	s.	v. COMPLOTIST. CONSPIRATOR.
COMPLOTÍST	s.	conspirator, (rar) conjurat, (înv.) căuzaş, complotaş, uneltitor, (înv. fig.) urzitor. (~ştii au fost prinşi.)
COMPONÉNT	adj., s.	1. adj. alcătuitor, consti-tuent, constitutiv, formativ, (rar) structural, (înv.) compozant, compunător. (EIementele ~ ale unui ansamblu.)2. s. (SPORT) titular. (~ al echipei de volei.)
COMPONÉNTĂ	s.	constituent, element. (O ~ a unui ansamblu.)
COMPONÉNȚĂ	s.	alcătuire, compoziție, structură. (Comisia are următoarea ~ ...)
componíst	s.	v. COMPOZITOR.

COMPORTÁ	vb.	1. a se purta. (Vezi cum te ~.)2. v. necesita.
COMPORTAMÉNT	s.	1. v. comportare.2. apucă-tură, comportare, conduită, deprindere, maniere, (pl.), moravuri (pl.), năravuri (pl.), obiceiuri (pl.), purtare, (pop.) modă, (Transilv.) pont, (înv.) duh, (turcism înv.) talîm. (Ce înseamnă ~ul acesta?)
COMPORTAMENTÍSM	s.	(PSIH.) behaviorism.
COMPORTAMENTÍST	adj.	(PSIH.) behaviorist. (Orientare ~.)
COMPORTÁRE	s.	1. comportament, conduită, purtare, (rar) purtat, (pop.) port, purtătură, (prin Olt.) săbaş, (Olt.) umblet, (înv.) petrecere, politie. (Are o ~ corespunzătoare.)2. apucătură, comportament, conduită, deprindere, maniere (pl.), moravuri (pl.), năravuri (pl.), obiceiuri (pl.), purtare, (pop.) modă, (Transilv.) pont, (înv.) duh, (turcism înv.) talîm. (Ce înseamnă aceste ~ări?)3. atitudine, purtare, ţinută, (înv.) tarz. (O ~ demnă, fără reproş.)4. v. atitudine.
composesiúne	s.	v. DEVĂLMĂŞIE.
composesór	s.	v. COPROPRIETAR.
COMPOSTÁ	vb.	(impr.) a găuri, a perfora. (~ un bilet de tramvai.)
COMPOSTÁRE	s.	(impr.) găurire, perforare. (~ a unui bilet de tramvai.)
COMPOSTÓR	s.	(impr.) perforator. (~ pentru biletele de tramvai.)
compozánt	adj.	v. ALCĂTUITOR. COMPONENT. CONSTITUENT. CONSTITUTIV. FORMATIV.
COMPOZÉE	adj., s.	compozit.
COMPOZÍT	adj., s.	1. adj. heteroclit. (Un ansamblu ~.)2. adj., s. (BOT.) compozee. (Plantă ~.)
COMPOZITÓR	s.	(înv.) componist, muzicant. (Mozart a fost un mare ~.)
compozitór	s.	v. CULEGAR. CULEGĂTOR. CU-LEGĂU. VINGALAC. ZEŢAR.
COMPOZÍŢIE	s.	1. v. cîntec.2. (MUZ.) partitură, (rar) partiţiune. (I-a înmînat ~ pentru a o executa.)3. bucată, piesă. (O anumită ~ muzi-cală, literară etc.)4. v. compunere.5. v. structură.6. v. componenţă.7. v. cules.
comprehensíbil	adj.	v. CLAR. DESLUŞIT. EXPLICIT. EXPRES. INTELIGIBIL. LĂMURIT. LIMPEDE. NET. PRECIS. RĂSPICAT.
COMPREHENSIÚNE	s.	v. conţinut.
comprehensiúne	s.	v. ÎNŢELEGERE. PĂTRUN-DERE. PRICEPERE.
COMPRÉSĂ	s.	(MED.) cataplasmă, prişniţ, (înv. şi pop.) oblojeală, plasture. (I-a pus o ~ pe regiunea bolnavă.)
COMPRESÍBIL	adj.	comprimabil.
COMPRESIÚNE	s.	comprimare.
COMPRIMÁ	vb.	v. presa.
comprimá	vb.	v. CONCENTRA. ÎNĂBUŞI. PRESCURTA. REDUCE. REZUMA. SCURTA.
COMPRIMÁBIL	adj.	(FIZ.) compresibil. (Un fluid ~.)
COMPRIMÁRE	s.	1. compresiune. (~ unui fluid.)2. v. presare.
comprimáre	s.	v. CONCENTRARE. PRESCUR-TARE. REDUCERE. REZUMARE. SCURTARE.
comprimát	adj.	v. CONCENTRAT. PRESCURTAT. REDUS. REZUMAT. SCURTAT.
COMPRIMÁT	adj., s.	1. adj. v. presat.2. s. v. pilulă.
COMPROMÍS	adj.	v. dezonorat.
COMPROMÍS	s.	concesie. (Nu face nici un ~.)
COMPROMÍTE	vb.	1. a (se) discredita, (rar) a (se) pierde. (Nu putea ~ cauza revoluţiei.)2. v. dez-onora.3. a (se) periclita, a (se) primejdui. (Ploile ~ recolta.)
COMPROMÍTERE	s.	1. discreditare, (rar) discredit. (~ unei cauze nobile.)2. v. dezonorare.3. peri-clitare, primejduire. (~ recoltei de bumbac.)

COMPROMIȚĂTÓR	adj.	degradant, dezonorant, infamant, înjositor, nedemn, ruşinos, (livr.) difamant, (rar) degradator, (înv.) necinstitor, pierzător. (O faptă ~oare pentru cineva.)
comptoár	s.	v. BIROU. MASĂ. TARABĂ. TEJGHEA.
compunătór	adj.	v. ALCĂTUITOR. COMPO-NENT. CONSTITUENT. CONSTITUTIV. FORMATIV.
COMPÚNE	vb.	1. v. crea.2. v. redacta.3. v. al-cătui.4. v. culege.5. a alcătui, a constitui, a forma, (rar) a întocmi, (înv.) a înforma, a săvîrşi. (Elemente care ~ un ansamblu.)6. a (se) alcătui, a avea, a consta. (Blocul este ~ din două corpuri.)
COMPÚNERE	s.	1. v. creare.2. (concr.) compoziție. (Ce ~ aveți pentru astăzi?)3. v. redactare.4. v. cu-les.5. v.
COMPÚS	adj., s.	(CHIM.) 1. adj. combinat. (Sub-stanță ~.)2. s. v. combinație.3. s. compus hete-rociclic = heterociclu.
compút	s.	v. ARITMETICĂ. CALCUL. SOCOTEALĂ.
COMPÚTER	s.	ordinator, calculator electronic.
COMÚN	adj.	1. v. general.2. (GRAM.) (ieşit din uz) apelativ. (Substantiv ~.)3. v. obişnuit. (Un om ~.)4. mediocru, mijlociu, potrivit. (Un elev ~.)5. grosolan, ordinar. (Pînză ~.)6. v. banal.7. banal, neoriginal, (fig.) ieftin. (Un procedeu stilistic ~.)8. v. prozaic.9. banal, neînsemnat, obişnuit, sărac. (Viața pictorului a fost uimitor de ~.)10. banal, obișnuit, ordinar, (înv.) prost, prostesc. (În lucruri ~ voi vedeți numai
COMUNICÁ	vb.	1. a anunța, a informa, a încu-noştința, a înştiința, a vesti, (rar) a semnaliza, (Transilv. şi Ban.) a ştirici. (Vă ~ că trebuie să fiți prezenți.)2. v. anunța.3. v. transmite.4. v. de-clara.
comunicá	vb.	v. CUMINECA. ÎMPĂRTĂŞI.
COMUNICÁRE	s.	1. v. anunțare.2. (concr.) anunț, aviz, încunoştințare, înştiințare, mesaj. (Am primit acasă o ~.)3. (concr.) informație, ştire, veste. (O ~ de mare importanță.)4. v. trans-mitere.5. v. declarație.
COMUNICATÍV	adj.	v. sociabil.
COMUNICATIVITÁTE	s.	v. sociabilitate.
COMUNICÁȚIE	s.	1. legătură. (S-a restabilit ~ între cele două orașe.)2. comunicații de masă v. mass-media.
COMUNÍSM	s.	(POL.) 1. bolşevism.2. comunism utopic = socialism utopic.
COMUNÍST	s., adj.	(POL.) bolşevic, pecerist.
COMUNITÁTE	s.	1. v. colectivitate.2. comunitate etnică v. etnie.
COMUNIZÁ	vb.	(POL.) a (se) bolşeviza.
COMUNIZÁRE	s.	(POL.) boşevizare.
COMUTÁRE	s.	v. comutație.
COMUTATÓR	s.	v. întrerupător.
COMUTÁȚIE	s.	comutare.
CON	s.	1. (GEOGR.) con de dejecție = agestru.2. (BOT.) (pop.) pară, (reg.) cocean, cucuruz, păpuşoi. (~ de brad.)3. (BOT.) con vegetativ = vîrf vegetativ.4. con pirometric v. pirometru ceramic; con Seger v. pirometru ceramic.
conabíu	adj.	v. PURPURIU. VIŞINIU.
CONÁC	s.	curte. (S-a dus la ~ul boieresc.)
conác	s.	v. BEILIC. BIVUAC. POPAS. POŞTĂ. TABĂRĂ.
CONAȚIONÁL	s.	v. compatriot.
conăcár	s.	v. COLĂCAR.
conăcăríe	s.	v. COLĂCĂRIE. ORAȚIE.
conăcí	vb.	v. ADĂPOSTI. GĂZDUI. MÎNEA. OPRI. POPOSI. PRIMI. TRAGE.
CONCÁV	adj.	v. scobit.
CONCAVITÁTE	s.	v. scobitură.

concéde	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. APROBA. CONCESIONA. CONSIMȚI. ÎNCUVIINȚA. ÎNDU-PLECA. ÎNGĂDUI. ÎNVOI. LĂSA. PERMITE. PRIMI.
CONCEDIÁ	vb.	1. a îndepărta, a scoate, (înv.) a slobozi, (grecism înv.) a exoflisi, (fam.) a mătrăşi. (L-a ~ din slujbă.)2. a disponibiliza. (A ~ o parte din personal.)
CONCEDIÉRE	s.	1. îndepărtare, scoatere. (După ~ lui.)2. disponibilizare. (~a unei părți din personal.)
CONCÉDIU	s.	1. (Transilv. şi Maram.) săbăşag, (înv.) slobozenie. (Are un ~ de o lună.)2. va-canță. (Unde pleci în ~?)
concení	vb.	v. DISTRUGE. EXTERMINA. MA-SACRA. MĂCELĂRI. NIMICI. PRĂPĂDI. STÎRPI.
concénie	s.	v. CAP. CAPĂT. FINAL. FINE. ÎN-CHEIERE. SFÎRŞIT.
CONCENTRÁ	vb.	1. v. acumula.2. a (se) masa. (Trupele s-au ~ pe flancul drept.)3. v. comasa.4. v. prescurta.5. a se încorda. (Se ~ pentru a urmări cele spuse.)6. (fig.) a focaliza, a polariza. (El a ~ atenția tuturor.)
CONCENTRÁRE	s.	1. v. acumulare.2. masare. (~ greviştilor în fața uzinei.)3. v. comasare.4. v. pre-scurtare.5. v. concizie.6. încordare. (~ lui se vede în privire.)7. (IND.) îmbogățire. (~a unui mineral util.)
CONCENTRÁT	adj.	1. v. prescurtat.2. v. concis.3. încordat. (Expresia ~ a cuiva; om ~.)4. v. tare.
CONCENTRÁȚIE	s.	v. tărie.
CONCÉPE	vb.	1. v. inventa.2. a gîndi, a-şi imagina, a-şi închipui, a vedea. (Cum ~ tu realizarea acelui lucru?)3. v. alcătui.4. v. redacta.5. v. preconiza.6. v. îngădui.7. a înțelege, a pricepe. (Nu ~ cum s-a întîmplat asta!)8. (BIOL.) a procrea, (înv. şi pop.) a prinde, a rodi, a zămisli, (înv. şi reg.) a prăsi, (Olt.) a polimi, (înv.) a începe, a îngreca, (fig.) a plămădi. (Femeia a ~ un copil.)9. (BIOL.) a zămisli, (înv.) a naște. (Un bărbat care ~.)
CONCÉPERE	s.	1. v. inventare.2. v. redactare.3. v. preconizare.4. v. concepție.
CONCÉPT	s.	1. v. noțiune.2. v. ciornă.
CONCEPTUÁL	adj.	v. noțional.
CONCÉPȚIE	s.	1. convingere, gînd, idee, judecată, opinie, orientare, părere, principiu, vedere, vi-ziune, (livr.) convicțiune. (Are nişte ~ sănătoase.)2. teorie, teză. (O nouă ~ în biologie.)3. (BIOL.) concepere, procreare, (înv. şi pop.) zămislire. (Proces de ~.)
concért	s.	v. ACORD. ARMONIE. ÎMPĂCIUIRE. ÎNȚELEGERE. PACE. UNIRE.
CONCÉSIE	s.	1. favoare, hatîr. (Fă-mi şi mie ~ asta!)2. v. compromis.
CONCESIONÁ	vb.	(înv.) a concede. (~ exploatarea unei mine.)
CONCESIONÁR	s.	(înv.) contracciu. (~ al vămilor.)
CONCESIÚNE	s.	(JUR.) (înv.) credință. (Are ~ unei mine.)
CONCESÍV	adj.	indulgent, îngăduitor, tolerant, (înv.) răbdător. (Eşti prea ~!)
CONCETĂȚEÁN	s.	v. compatriot.
conchemá	vb.	v. CHEMA. CONVOCA. INVITA.
concheránt	s., adj.	v. CUCERITOR. OCUPANT.
conchétă	s.	v. CUCERIRE. LUARE. OCUPARE. OCUPAȚIE.
CONCHÍDE	vb.	a încheia, a sfîrşi, (livr.) a concluziona. (Vorbitorul a ~ astfel...)
conci	s.	v. COC.
CONCILIÁ	vb.	v. împăca.
CONCILIÁNT	adj.	v. împăciuitor.
CONCILIATÓR	adj., s.	v. împăciuitorist.
CONCILIATORÍSM	s.	v. împăciuitorism.
CONCILIÁȚIE	s.	v. împăcare.

CONCILIÉRE	s.	v. împăcare.
CONCÍLIU	s.	v. sinod.
CONCÍS	adj.	1. concentrat, laconic, lapidar, scurt, succint, (înv.) rezumător, (fig.) strîns, telegrafic. (O expunere ~; stil ~.)2. v. sintetic.
CONCÍZIE	s.	concentrare, laconicitate, laconism, lapidaritate, scurtime. (~ stilului, a exprimării.)
CONCLUDÉNT	adj.	v. convingător.
CONCLÚZIE	s.	1. încheiere. (În ~, a spus ...)2. v. învățămînt.
concluzioná	vb.	v. CONCHIDE. ÎNCHEIA. SFÎRŞI.
CONCOMITÉNT	adj., adv.	1. adj. coexistent, paralel, simultan, sincron, sincronic. (Fenomene ~.)2. adv. paralel, simultan, totdeodată, toto-dată, (înv.) împreună. (~ să începem şi aprovizio-narea.)3. adv. v. odată.4. adj. coexistent.
CONCOMITÉNȚĂ	s.	1. coexistență, paralelism, simultaneitate, sincronism. (~ desfăşurării unor fenomene.)2. coexistență.
CONCORDÁ	vb.	a corespunde, a se potrivi, (pop.) a se lovi, (prin Bucov. şi Mold.) a se ştimui, (înv.) a conglăsui, a consuna. (Datele obținute ~ între ele.)
CONCORDÁNT	adj.	1. coincident, corespunzător, echivalent, (livr.) congruent, (înv.) consunant. (Elemente ~.)2. armonios, echilibrat, propor-ționat, regulat, simetric. (Un ansamblu ~.)
CONCORDÁNȚĂ	s.	1. coincidență, echivalență, (livr.) congruență. (~ unor elemente.)2. v. po-trivire.3. acord, conformitate, corespondență, potriveală, potrivire, (livr.) consonanță. (Există o deplină ~ între elementele ansamblului.)4. v. armonie.
concórdie	s.	v. ACORD. ARMONIE. ÎMPĂCIUIRE. ÎNȚELEGERE. PACE. UNIRE.
CONCRESCÉNT	adj.	v. concrescut.
CONCRESCÚT	adj.	(BOT.) concrescent. (Prune ~.)
CONCRÉT	adj.	1. fizic, material, palpabil, perceptibil, pipăibil, sesizabil, (rar) pipăit, tangibil, (înv.) pipăicios, pipăitor, pusăitor. (Realitatea ~; un lucru ~.)2. v. real.3. deter-minat, precis. (Oferă-mi cîteva fapte ~ pentru a putea găsi soluția.)4. v. efectiv.
CONCRETIZÁ	vb.	1. a (se) incarna, a (se) întruchipa, a (se) întrupa, a (se) materializa, a (se) realiza, (rar) a (se) sensibiliza. (Iată cum s-a ~ acest element.)2. v. finaliza.
CONCRETIZÁRE	s.	1. incarnare, întruchipare, în-trupare, materializare, realizare, (rar) sensibi-lizare. (~ unei idei.)2. v. finalizare.
CONCREȚIONÁRE	s.	v. sinterizare.
CONCREȚIÚNE	s.	v. calcul.
CONCUBÍN	s.	v. amant.
CONCUBINÁJ	s.	(înv.) țiitorie. (Trăiesc în ~.)
CONCUBÍNĂ	s.	v. amantă.
*CONCUPISCÉNT	adj.	(livr.) luxurios. (Om ~.)
*CONCUPISCÉNȚĂ	s.	(livr.) luxură. (~ unei per-soane.)
CONCURÁ	vb.	1. v. candida.2. a rivaliza. (Cultura noastră poate ~ pe cea străină.)
CONCURÉNT	s.	1. v. candidat.2. v. adversar.3. emul, rival. (~ul cuiva în cîmpul literaturii.)
CONCURÉNȚĂ	s.	1. întrecere, luptă, rivalitate. (~ între mai multe concerne.)2. emulație, întrecere. (Există în şcoală o adevărată ~?)
CONCURENȚIÁL	adj.	competitiv. (Prețuri ~.)
concúrge	vb.	v. CANDIDA. CONCURA.

CONCÚRS	s.	1. competiție, întrecere. (~ de atletism.)2. v. ajutor.3. ajutor, contribuție, sprijin. (~ul lui a fost hotărîtor.)
concúrs	s.	v. ACORD. APROBARE. ASENTIMENT. AVIZ. CONSIMȚĂMÎNT. CONSIMȚIRE. ÎNCUVIINȚARE. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. PERMISIUNE. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
condác	s.	v. BRAȚ. CRAC. MARGINE. MÎNĂ. MÎNER. PAT. PERVAZ. SPETEAZĂ.
CONDAMNÁ	vb.	1. (JUR.) a osîndi, a pedepsi, (înv. şi reg.) a judeca, (înv.) a bintătui, a certa, a hotărî, a oblici. (L-a ~ la doi ani închisoare.)2. v. dezaproba.3. v. constrînge.
CONDAMNÁBIL	adj.	blamabil, criticabil, neîngă-duit, neonorabil, nepermis, regretabil, reprobabil, ruşinos, urît, vinovat, (livr.) reprehensibil, (înv.) ocarnic, ocărîtor, ruşinător. (O faptă ~.)
CONDAMNÁRE	s.	1. (JUR.) osîndire, pedepsire, (înv.) certare, oblicire. (~ cuiva la închisoare.)2. (JUR.) osîndă, pedeapsă, (livr.) penitență, (înv. şi reg.) lege, ştraf, (reg.) pedepsie, (înv.) certare, judecătă, pilduire. (Şi-a ispăşit întreaga ~.)3. v. dezaprobare.
CONDAMNÁT	adj., s.	1. adj. (JUR.) osîndit, pedepsit, (înv.) certat. (Persoană ~.)2. s. (JUR.) deținut, ocnaş, osîndit, puşcăriaş, (pop.) rob, (glumeț) pensionar. (Un ~ recalcitrant.)3. adj. v. incurabil.
condáş	s.	v. PORCAR.
CONDÉI	s.	1. v. creion.2. (rar) stil, (Mold.) plumb. (~ cu care se scria pe tăbliță.)3. v. toc.4. scris, scriitură, (pop.) slovă. (Are un ~ regulat.)
condéi	s.	v. CUȚIT. LIMBĂ. STIL.
condeiér	s.	v. LITERAT. OM DE LITERE. SCRIITOR.
condensá	vb.	v. CONCENTRA. PRESCURTA. REDUCE. REZUMA. SCURTA.
condensáre	s.	v. CONCENTRARE. PRESCUR-TARE. REDUCERE. REZUMARE.
condensát	adj.	v. CONCENTRAT. PRESCURTAT. REDUS. REZUMAT. SCURTAT.
condescendént	adj.	v. RESPECTUOS.
condescendénță	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. ONOARE. PREȚUIRE. RESPECT. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.
condicár	s.	v. ARHIVAR. ÎNREGISTRATOR. REGISTRATOR.
CÓNDICĂ	s.	catastif, registru, (rar) carte, (înv. şi reg.) metrică, protocol, (înv.) caid, defter, izvod, opis, tartaj, terfelog, (turcism înv.) tefter. (Înscris în ~.)
cóndică	s.	v. COD. DICȚIONAR. LEXICON. VOCABULAR.
CONDIMÉNT	s.	aromat, ingredient, mirodenie, (pop.) dres, (înv.) băcănii (pl.), miroase (pl.), mirodie, mirositură, spițerie. (Piperul este un ~.)
CONDIMENTÁT	adj.	iute, picant, piperat, (reg.) papricat. (O mîncare ~.)
CONDÍȚIE	s.	1. v. situație.2. v. clauză.3. v. factor.4. poziție, situație, stare, (înv. şi pop.) obraz, (Transilv.) prindoare. (~ socială.)5. rang, stare, teapă, treaptă, (pop.) mînă, seamă. (Sînt de aceeaşi ~.)
CONDIȚIONÁ	vb.	a determina. (Factori care ~ producerea fenomenului.)
CONDIȚIONÁRE	s.	determinare. (Raport de ~.)
condóm	s.	v. PREZERVATIV.
CONDRIÓM	s.	(ANAT.) condriozom.
CONDRIOZÓM	s.	v. condriom.
CONDRÓNIU	s.	v. ciormoiag.
CONDROPTERIGIÁN	s.	(IHT.) cartilaginos. (Grupa ~ienilor.)

CONDUCĂTÓR	s., adj.	1. s. (POL.) cîrmuitor, domn, domnitor, monarh, stăpînitor, suveran, vodă, voievod, (astăzi rar) stăpîn, (înv. şi pop.) oblăduitor, (înv.) biruitor, crai, gospodar, gospodin, ocîrmuitor, purtător, vlădică, (fig.) cîrmaci. (Ştefan, marele ~ al Moldovei.)2. s. cîrmuitor, guvernator, (turcism înv.) zabet. (~ al unei provincii.)3. s. v. domnitor.4. s., adj. v. guver-nant.5. adj. v. guvernamental.6. (POL.) adj., s. v. hegemon.7. s. v. comandant.8. s. şef, (rar) diriguitor, (înv.) principal. (~ al mişcării de eliberare.)9. s. şef, (fam.) ştab. (~ al unei instituţii.)10. s. şef, vătaf, (înv.) staroste. (~ al breslei cojocarilor.)11. s. căpetenie, vătaf, (reg.) birău, iude. (~ al colindătorilor.)12. s. sofer. (~ de
CONDÚCE	vb.	1. a cîrmui, a dirigui, a domni, a guverna, a stăpîni, (înv. şi pop.) a oblădui, (înv.) a birui, a chivernisi, a duce, a ocîrmui, a povăţui. (Ştefan cel Mare a ~ cu faimă Moldova.)2. v. ad-ministra.3. v. comanda.4. v. prezida.5. v. dirija.6. v. călăuzi.7. v. îndruma.8. v. ghida.9. v. sfătui.10. v. însoţi.11. v. duce.12. v. dirija.13. v. şofa.14. v. mîna.
CONDÚCERE	s.	1. cîrmuire, diriguire, domnie, guvernare, stăpînire, (înv. şi pop.) oblăduire, (înv.) chiverniseală, chivernisire, ocîrmuire, purtare, purtat, stăpînie, vlădicie, (fig.) cîrmă. (~ ţării în vremea lui Mihai Viteazul.)2. v. guver-nare.3. v. putere.4. v. administraţie.5. v. comandă.6. v. prezidare.7. v. dirijare.8. direcţie, şefie. (Deţine ~ unei instituţii.)9. v. (concr.) staff. (Întreaga ~ a fost schimbată.)10. v. îndrumare.11. v. însoţire.
CONDÚCT	s.	(ANAT.) canal, duct, tub. (~ auditiv extern.)
CONDÚCTĂ	s.	1. v. canal.2. (TEHN.) venă.
CONDUCTÓR	s.	v. vatman.
CONDUCŢIE TÉRMICĂ	s.	v. termoconducţie.
CONDUÍTĂ	s.	1. comportament, comportare, purtare, (rar) purtat, (pop.) port, purtătură, (prin Olt.) săbaş, (Olt.) umblet, (înv.) petrecere, politie. (Are o ~ necorespunzătoare.)2. v. com-portare.
CONDÚR	s.	1. (Mold. şi Bucov.) scarpă. (În trecut, femeile purtau în picioare ~i.)2. v. călţunaş.
conduráş	s.	v. CĂLŢUNAŞ. CONDURUL-DOAM-NEI.
CONECTÁRE	s.	conexiune. (~ la o reţea electrică.)
CONECTÓR	s.	v. operator logic.
conéţ	s.	v. CAP. CAPĂT. FINAL. FINE. ÎNCHEIERE. SFÎRŞIT.
CONEXÁ	vb.	a reuni. (A ~ cele două pricini pentru a da o soluţie unică.)
conexitáte	s.	v. CONEXIUNE. CORELAŢIE. ÎNLĂNŢUIRE. LEGĂTURĂ. RAPORT. RELAŢIE.
CONEXIÚNE	s.	1. v. relaţie.2. (FIZIOL.) conexiune inversă = feedback, retroacţiune, aferentaţie inversă.3. v. conectare.
CONFABULÁŢIE	s.	v. mitomanie.
CONFÉCŢIE	s.	v. confecţionare.
CONFECŢIONÁ	vb.	a executa, a fabrica, a face, a produce. (~ obiecte de îmbrăcăminte.)
CONFECŢIONÁRE	s.	confecţie, executare, fabricare, facere, făcut, producere. (~ unor halate.)
CONFERENŢIÁ	vb.	a vorbi, (înv.) a prelege. (A ~ pe tema ...)
CONFERENŢIÁR	s.	orator, vorbitor, (rar) cuvîntător. (Un ~ bine documentat.)
CONFERÍ	vb.	1. v. discuta.2. a acorda, a atribui, a da, a decerna, (înv. rar) a deferi. (A ~ cuiva un titlu.)
CONFERÍNŢĂ	s.	cuvînt, (înv.) prelegere. (În ~ sa vorbitorul a dezbătut...)
CONFERÍRE	s.	acordare, atribuire, decernare. (~ unei distincţii.)
CONFESÁ	vb.	v. destăinui.
CONFESIÚNE	s.	1. v. destăinuire.2. v. cult.
confesiúne	s.	v. DECLARAŢIE. DEPOZIŢIE. MĂRTURIE. MĂRTURISIRE.

CONFESÓR	s.	v. duhovnic.
confiá	vb.	v. CONFESA. DA. DECLARA. DESTĂI-NUI. DEZVĂLUI. DIVULGA. ÎMPĂRTĂŞI. ÎNCREDINŢA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. LĂSA. MĂRTURISI. PREDA. REMITE. REVELA. SPOVEDI. SPUNE. TRANSMITE.
CONFIDÉNT	s.	1. intim, (înv.) tainic. (~ al domni-torului.)2. părtaş. (Îl face ~ al gîndurilor ei.)
CONFIDÉNŢĂ	s.	v. destăinuire.
CONFIDENŢIÁL	adj.	1. v. secret.2. intim, particular, (înv.) particularnic. (Scrisori ~.)
confiént	adj.	v. ÎNCREZĂTOR.
confiénţă	s.	v. ÎNCREDERE.
CONFIGURÁ	vb.	a se contura, a se profila, a se structura. (Se ~ într-un anumit fel.)
CONFIGURÁŢIE	s.	1. aspect, conformaţie, fizio-nomie, formă, înfăţişare, profil, structură, (rar) făptură. (~ unui continent.)2. v. relief.
CONFIGURAŢIONÍSM	s.	v. gestaltism.
confínii	s. pl.	v. FRONTIERĂ. GRANIŢĂ. HOTAR. LIMITĂ TERITORIALĂ.
CONFIRMÁ	vb.	1. a adeveri, a arăta, a atesta, a certifica, a demonstra, a dovedi, a întări, a mărturisi, a proba, a sprijini, a stabili, a susţine, (livr.) a corobora, (înv. şi reg.) a probălui, (înv.) a încredinţa, a mărturi, a probui. (Toate ~ cele spuse.)2. v. adeveri.3. (JUR.) a consacra, a consfinţi, a întări, a ratifica, a sancţiona, a valida, (înv.) a sacra. (Adunarea a ~ aceste măsuri.)4. (JUR.) a întări, a recunoaşte, a valida. (L-a ~ în funcţie.)
CONFIRMÁRE	s.	1. adeverire, arătare, atestare, certificare, demonstrare, demonstraţie, dovedire, întărire, probare, probă, (livr.) coroborare. (~ celor arătate.)2. (JUR.) consacrare, consfinţire, întărire, ratificare, sancţionare, sancţiune, validare, (înv.) sacrare. (~ a unei legi.)3. (JUR.) întărire, recunoaştere, validare. (~ unui deputat.)
CONFIRMÁT	adj.	1. (JUR.) consacrat, consfinţit, întărit, ratificat, sancţionat, validat. (Măsură, lege ~.)2. v. dovedit.
CONFISCÁ	vb.	(JUR.) a lua, a sechestra, (reg.) a zeberi. (I-a ~ averea.)
CONFISCÁRE	s.	(JUR.) luare, sechestrare. (~ averii cuiva.)
CONFLÍCT	s.	1. v. neînţelegere.2. v. război.
CONFLUÉNŢĂ	s.	(GEOGR.) (rar) răscruce. (La ~ Oltului cu Dunărea.)
CONFÓRM	adj., adv.	1. adj. v. nimerit.2. adj. identic. (Copie ~ cu originalul.)3. adv. după, potrivit. (A lucrat ~ planului.)
CONFORMÁ	vb.	a asculta, a se supune, a urma. (Se ~ ordinelor primite.)
CONFORMÁŢIE	s.	1. v. configuraţie.2. v. relief.3. constituţie, factură, fizic, natură, structură, (înv.) temperament. (De o ~ delicată ori robustă.)
CONFORMÍSM	s.	rigorism.
CONFORMITÁTE	s.	1. v. concordanţă.2. v. identitate.3. v. raport.
CONFÓRT	s.	comoditate, linişte, tihnă. (~ul vieţii lui.)
CONFORTÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. comod.2. v. comod.
CONFRUNTÁ	vb.	1. v. compara.2. v. întîlni.
CONFRUNTÁRE	s.	v. comparaţie.
CONFUNDÁ	vb.	1. a asemăna, a asemui, a semui. (L-a ~ cu altcineva.)2. a greşi, a încurca. (A ~ uşile.)3. v. contopi.
CONFUNDÁRE	s.	contopire. (~ intereselor noastre.)

CONFÚZ	adj.	1. difuz, echivoc, haotic, imprecis, indefinit, încîlcit, încurcat, neclar, nedefinit, nedesluşit, neînţeles, nelămurit, neprecis, obscur, tulbure, vag, (fig.) întunecat, nebulos, neguros. (O situaţie ~.)2. difuz, nedesluşit, vag, (înv.) îngăimător, neauzit. (Glasuri ~.)3. v. ne-clar.4. echivoc, imprecis, indefinit, neclar, nedefinit, neprecis, obscur, (livr.) abscons. (O semnificaţie ~.)
CONFÚZIE	s.	1. încurcătură, zăpăceală, (Transilv.) îngăimăceală, (fam.) halima. (S-a produs o ~ de nedescris.)2. imprecizie, neclaritate, nelămu-rire, neprecizie, obscuritate, (fig.) nebulozitate. (~ în exprimare.)
CONGELÁ	vb.	a îngheţa. (~ un aliment.)
CONGELÁRE	s.	îngheţare. (~ cărnii.)
CONGELÁT	adj.	îngheţat. (Aliment ~.)
CONGELATÓR	s.	refrigerator. (~ pentru alimente.)
CONGENITÁL	adj.	v. înnăscut.
CONGÉSTIE	s.	1. v. congestionare.2. v. inflamaţie.
CONGESTIONÁ	vb.	1. a se înroşi, (pop. fig.) a se aprinde. (Faţa i s-a ~.)2. v. injecta.3. v. inflama.
CONGESTIONÁRE	s.	1. congestie, înroşire, (pop. fig.), aprindere. (~ a feţei.)2. v. inflamare.
CONGESTIONÁT	adj.	1. înroşit, roşu, (pop. fig.) aprins. (~ la faţă.)2. v. injectat.3. v. inflamat.
conglăsuí	vb.	v. CONCORDA. CORESPUNDE. POTRIVI.
conglăsuíre	s.	v. UNANIMITATE
CONGLOMERÁT	s.	(GEOL.) (rar) conglomeraţie.
conglomeráţie	s.	v. CONGLOMERAT.
conglutiná	vb.	v. COAGULA. ÎNCHEGA.
conglutináre	s.	v. COAGULARE. ÎNCHEGARE.
conglutináţie	s.	v. COAGULARE. ÎNCHEGARE.
congratulá	vb.	v. FELICITA.
congratuláre	s.	v. FELICITARE.
congratuláţie	s.	v. FELICITARE.
CONGREGÁŢIE	s.	(BIS.) ordin călugăresc, ordin monahal. (La catolici, ordinul monahal se nu-meşte ~.)
CONGRÉS	s.	v. parlament.
CONGRÉSMAN	s.	v. parlamentar.
congruént	adj.	v. COINCIDENT. CONCORDANT. CORESPUNZĂTOR. ECHIVALENT.
congruénţă	s.	v. COINCIDENŢĂ. CONCORDAN-ŢĂ. ECHIVALENŢĂ.
CONÍDIE	s.	(BOT.) conidiospor.
CONIDIOSPÓR	s.	v. conidie.
CONIFÉRE	s. pl.	(BOT.) răşinoase (pl.). (Păduri de ~.)
conjecturál	adj.	v. IPOTETIC. PRESUPUS. PRE-ZUMTIV.
conjectúră	s.	v. IPOTEZĂ. PRESUPUNERE. PREZUMŢIE. SUPOZIŢIE.
conjugá	vb.	v. ÎMBINA. ÎMPLETI. UNI.
CONJUGÁL	adj.	casnic, matrimonial, (livr.) marital, (înv.) căsătoresc, căsnicesc, soţiesc. (Viaţă ~.)
conjugáre	s.	v. ÎMBINARE. ÎMPLETIRE. UNIRE.
conjugát	adj.	v. UNIT.
CONJUNCTÍV	adj., s.	(GRAM.) subjonctiv, (înv.) plecător, supuitor. (Modul ~; verb la ~.)
CONJUNCTIVITĂ	s.	v. trahom.
CONJUNCTURÁL	adj.	circumstanţial, situaţional. (Cadru ~.)
CONJUNCTÚRĂ	s.	1. v. situaţie.2. v. vremuri.

CONJURÁ	vb.	1. v. implora.2. v. complota.
conjurát	s.	v. COMPLOTIST. CONSPIRATOR.
CONJURÁȚIE	s.	v. complot.
conlocutór	s.	v. INTERLOCUTOR.
CONLUCRÁ	vb.	v. colabora.
CONLUCRÁRE	s.	v. colaborare.
conlucrătór	s.	v. COLABORATOR.
CONOÍD	adj.	(MAT.) conoidal.
CONOIDÁL	adj.	v. conoid.
CONOPÍDĂ	s.	(BOT. ; Brassica oleracea var. botrytis) (reg.) cartafiol, (Transilv.) carfiol.
conovăț	s.	v. PRIPON.
CONSACRÁ	vb.	1. v. consfinți.2. v. confirma.3. v. tîr-nosi.4. a (se) dărui, a (se) dedica, a (se) destina, a (se) devota, a (se) hărăzi, a (se) închina, (rar) a (se) aplica, (înv.) a (se) deda, a (se) meni, a (se) pridădi, a (se) şerbi, (grecism înv.) a (se) afierosi. (Şi-a ~ întreaga viaţă binelui obştesc.)5. v. dedica.
CONSACRÁRE	s.	1. v. consfințire.2. v. confirmare.3. v. tîrnosire.4. dedicare, destinare, devotare, închinare. (~ vieții sale unei cauze nobile.)
CONSACRÁT	adj.	1. v. consfințit.2. consfințit, obişnuit, tradițional, (rar) sacramental. (Judecăto-rul a rostit formula ~.)3. v. confirmat.4. cunoscut, faimos, notoriu, recunoscut, renumit, reputat, vestit. (Un sportiv ~.)
CONSANGVÍN	adj.	consîngean. (Frați ~.)
conscríe	vb.	v. ÎNCORPORA. ÎNROLA. RECRUTA.
conscrípție	s.	v. ÎNCORPORARE. ÎNROLARE. RECRUTARE.
CONSECÍNȚĂ	s.	1. efect, repercusiune, rezultat, urmare, (înv.) urmă, (fig.) rod. (O ~ favorabilă ce rezultă de aici.)2. v. consecvent.
CONSECUTÍV	adj.	v. succesiv.
CONSECUȚIA TÍMPURILOR	s.	v. corespondența timpurilor.
consecúție	s.	v. CONEXIUNE. CORELAȚIE. ÎNLĂNȚUIRE. LEGĂTURĂ. RAPORT. RELAȚIE.
CONSECVÉNT	adj., s.	1. adj. constant, neschimbat, neschimbător, stabil, statornic. (~ în sentimente.)2. s. (LOG.)
CONSECVÉNȚĂ	s.	constanță, stabilitate, statornicie. (~ în sentimente.)
CONSÉMN	s.	(MIL.) dispoziție, ordin. (~ de rămînere în cazarmă.)
CONSEMNÁ	vb.	1. v. înregistra.2. v. menționa.
consemnábil	adj.	v. IMPORTANT.
CONSEMNÁRE	s.	1. v. înregistrare.2. v. însemnare.3. v. menționare.4. (FIN.) consemnațiune.
CONSEMNAȚIÚNE	s.	v. consemnare.
CONSÉNS	s.	v. acord.
CONSERVÁ	vb.	1. a (se) păstra. (Gogoşarii se ~ în oțet.)2. v. păstra.3. v. menaja.
CONSERVÁRE	s.	1. păstrare. (~ legumelor pentru iarnă.)2. v. păstrare.
CONSERVATÍSM	s.	v. conservatorism.
CONSERVATORÍSM	s.	conservatism. (~ul unui politician.)
consfătuí	vb.	v. CONSULTA. SFĂTUI.
CONSFĂTUÍRE	s.	(înv. şi pop.) sfat. (~ s-a încheiat.)
CONSFINȚÍ	vb.	1. a consacra, a fixa, a stabili, a statornici, (înv.) a sfinți. (A ~ acest obicei.)2. (JUR.) a confirma, a consacra, a întări, a ratifica, a sancționa, a valida, (înv.) a sacra. (Adunarea a ~ aceste măsuri.)3. v. legaliza.

CONSFINȚÍRE	s.	1. consacrare, fixare, stabilire, statornicire, (înv.) sfințire. (~ unui obicei.)2. v. con-firmare.3. v. le-galizare.
CONSFINȚÍT	adj.	1. consacrat, fixat, stabilit, sta-tornicit. (Un obicei ~.)2. v. consacrat.3. v. con-firmat.4. v. legalizat.
CONSIDERÁ	vb.	1. a aprecia, a chibzui, a crede, a găsi, a gîndi, a judeca, a opina, a socoti, (pop.) a chiti, a cugeta, (înv.) a cunoaşte, a număra. (Eu ~ că aşa trebuie să facem.)2. a crede, a găsi, a socoti, a vedea. (Această circumstanţă o ~ de bun augur.)3. a socoti, (rar) a proclama, (înv.) a prochema, a proclamarisi. (Esop a ~ limba un mare rău.)4. a socoti, (fig.) a taxa. (Îl ~ drept mincinos.)5. a se crede, a se închipui, a se socoti, a se vedea, (pop.) a se ține. (Se ~ inteligent.)6. v. aprecia.
considerá	vb.	v. ANALIZA. CERCETA. EXAMINA. INVESTIGA. STUDIA. URMĂRI.
CONSIDERÁBIL	adj.	1. v. esențial.2. v. incalculabil.3. v. apreciabil.4. mare, ridicat, (înv.) simandicos, (fig.) respectabil. (O sumă ~.)5. v. evident.6. v. imens.
CONSIDERÁT	adj.	v. respectat.
CONSIDERÁȚIE	s.	1. v. apreciere.2. v. autoritate.3. v. recunoaştere.4. v. părere.
CONSIDERÉNT	s.	1. v. părere.2. v. argument.3. v. cauză.
consiliá	vb.	v. ÎNDRUMA. ÎNVĂȚA. POVĂȚUI. SFĂTUI.
CONSILIÉR	s.	povățuitor, sfătuitor, sfetnic. (~ al domnitorului.)
CONSÍLIU	s.	1. v. sfat.2. (POL.) consiliu de miniştri = cabinet, executiv, guvern, (înv.) minister. (În unele state, ~ se numeşte cabinet.)3. primărie, sfat, (înv.) vornicie. (S-a dus la ~ pentru o adeverință.)
consíliu	s.	v. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂȚĂ-TURĂ. POVAȚĂ. POVĂȚUIRE. SFAT. VORBĂ.
consimilitúdine	s.	v. IDENTITATE.
CONSIMȚĂMÎNT	s.	1. v. încuviințare.2. adeziune. (Şi-a dat ~ul.)3. v. agrement.
CONSIMȚÍ	vb.	1. v. aproba.2. a accepta, a admite, a se învoi, a primi, a voi, a vrea. (~ să fii soția mea?)
CONSIMȚÍRE	s.	1. v. aprobare.2. v. încuviințare.
CONSISTÁ	vb.	v. consta.
CONSISTÉNT	adj.	1. dens, solid, tare, vîrtos. (O mămăligă ~.)2. v. hrănitor.
consistént	adj.	v. DEOSEBIT. IMPORTANT. ÎN-SEMNAT. MARE. NOTABIL. PREȚIOS. REMAR-CABIL. SERIOS. SUBSTANȚIAL. TEMEINIC. VALOROS.
CONSISTÉNȚĂ	s.	1. soliditate, tărie, (înv.) vîrtoşie. (~ unei substanțe.)2. v. coerență.
CONSISTÓRIU	s.	(BIS.) (înv.) ordinariat. (Un ~ catolic.)
CONSÎNGEÁN	adj.	consangvin. (Frați ~eni.)
CONSOÁNĂ	s.	(FON.) consonantă, (înv.) neglasnică, soglasnică. (Vocale şi ~.)
consoártă	s.	v. NEVASTĂ. SOȚIE.
CONSOLÁ	vb.	a (se) alina, a (se) îmbărbăta, a (se) încuraja, a (se) mîngîia, (grecism înv.) a (se) parigorisi. (Încerca să-l ~ pentru pierderea suferită.)
consolánt	adj.	v. ALINĂTOR. CONSOLATOR. MÎNGÎIETOR.
CONSOLÁRE	s.	alinare, îmbărbătare, încurajare, mîngîiere, (înv.) consolație, parigorie, (fig.) balsam, refugiu. (Şi-a găsit ~ în muncă.)
CONSOLATÓR	adj.	alinător, mîngîietor, (rar) consolant, (înv.) mîngîios. (O vorbă ~oare.)
consolație	s.	v. ALINARE. CONSOLARE. ÎMBĂR-BĂTARE. ÎNCURAJARE. MÎNGÎIERE.
CONSOLIDÁ	vb.	1. (CONSTR.) a (se) întări, (pop.) a (se) înțepeni, (înv. şi reg.) a (se) tocmi. (S-a ~ fundația unui imobil.)2. v. întări.3. a se întări, a se stabiliza. (Situația lor s-a ~.)4. a întări, (înv.) a statornici. (Aceasta i-a ~ faima.)

CONSOLIDÁRE	s.	1. (CONSTR.) întărire, (livr.) ranforsare, (pop.) înțepenire. (~ fundației unei case.)2. v. întărire.3. întărire, stabilizare. (~ situației lor.)4. întărire, (înv.) statornicire. (~ faimei lui.)
CONSOLIDÁT	adj.	(CONSTR.) întărit, (pop.) înțepenit. (Un zid ~.)
CONSONÁNT	adj.	(MUZ.) armonios. (Acord ~.)
CONSONÁNTĂ	s.	v. consoană.
CONSONÁNȚĂ	s.	v. acord.
consonánță	s.	v. ACORD. CONCORDANȚĂ. CONFORMITATE. CORESPONDENȚĂ. POTRI-VEALĂ. POTRIVIRE.
CONSPÉCT	s.	v. compendiu.
CONSPIRÁ	vb.	v. complota.
CONSPIRATÍV	adj.	v. ilegal.
CONSPIRATÓR	s.	v. complotist.
CONSPIRÁȚIE	s.	v. complot.
CONSTÁ	vb.	1. a consista, a rezida, a sta, (înv.) a stărui. (În ce ~ importanța problemei?)2. a se afla, a exista, a rezida. (Tot secretul ~ în aceea că ...)3. v. compune.
CONSTÁNT	adj.	1. invariabil, neschimbat, uniform. (Viteză ~.)2. invariabil, neschimbat. (Valoare ~.)3. invariabil, neschimbător, per-manent, (livr.) imuabil. (Fenomen ~.)4. v. con-secvent.5. v. staționar.
CONSTANTA LUI PLÁNCK	s.	(FIZ.) cuantă de acțiune.
CONSTÁNȚĂ	s.	1. invariabilitate, uniformitate. (~ vitezei de deplasare.)2. invariabilitate, (livr.) imuabilitate. (~ unui fenomen.)3. v. consecvență.
CONSTATÁ	vb.	1. a observa, a remarca, a sesiza, a vedea, (Mold., Transilv. şi Ban.) a zăpsi. (A ~ că e supărată.)2. a stabili. (Ce a ~ ancheta?)
CONSTATÁRE	s.	1. v. părere.2. stabilire. (~ unei infracțiuni.)
constelát	adj.	v. ÎNSTELAT.
CONSTELÁȚIE	s.	1. (ASTRON.) (pop.) zodie.2. semn, zodie. (Cele 12 ~ ale zodiacului.)
CONSTERNÁ	vb.	v. uimi.
CONSTERNÁNT	adj.	v. uimitor.
CONSTERNÁRE	s.	v. uimire.
CONSTERNÁT	adj.	v. uimit.
consternáție	s.	v. CONSTERNARE. PERPLEXI-TATE. STUPEFACȚIE. STUPOARE. SURPRINDERE. SURPRIZĂ. UIMIRE. ULUIALĂ. ULUIRE.
CONSTIPÁ	vb.	(MED.) (pop.) a (se) astupa, a (se) încuia.
CONSTIPÁNT	adj., s.	v. antidiareic.
CONSTIPÁT	adj.	(MED.) (pop.) astupat, încuiat. (Persoană ~.)
CONSTIPÁȚIE	s.	(MED.) (pop.) astupare, astupătură, încuiere, încuietură. (Suferă de ~.)
CONSTITUÁNTĂ	s.	v. adunare constituantă.
CONSTITUÉNT	adj., s.	1. adj. v. component.2. s. v. element.
CONSTITUÍ	vb.	1. v. alcătui.2. a alcătui, a crea, a desemna, a forma, a institui, a înființa, a numi, a organiza, a stabili, (înv.) a tocmi. (A ~ o comisie.)3. v. înființa.4. a fi, a forma, a însemna, a reprezenta, (rar) a prezenta. (Acest capitol ~ partea esențială a lucrării.)
CONSTITUÍRE	s.	1. alcătuire, creare, desemnare, formare, instituire, înființare, numire, organizare, stabilire. (~ unei comisii.)2. v. înființare.
CONSTITUTÍV	adj.	1. v. component.2. integrant. (Parte ~ din ceva.)

CONSTITÚȚIE	s.	I. conformație, factură, fizic, natură, structură, (înv.) temperament. (De o ~ delicată sau robustă.) II. (POL.) (înv.) statut. (~ lui Cuza.)
CONSTRICTÍV	adj.	(FON.) continuu, fricativ, spirant. (Consoană ~.)
CONSTRÎNGĂTÓR	adj.	v. coercitiv.
CONSTRÎNGE	vb.	1. a face, a forța, a obliga, a sili, (livr.) a soma, a violenta, (pop.) silnici, (înv. şi reg.) a strînge, (prin Ban.) a tipi, (înv.) a asupri, a îndemna, a necesita, a pripi, a silui, a strîmtora, (fig.) a presa. (L-a ~ să vorbească.)2. v. nevoi.3. v. supune.4. a condamna, a forța, a obliga, a sili, (pop.) a osîndi. (M-a ~ la inacti-vitate.)5. v. reduce.
CONSTRÎNGERE	s.	1. forțare, obligare, silire, (livr.) somare, violentare, (înv.) asuprire, siluire. (~ cuiva să facă ceva.)2. v. forță.3. v. coerciție.4. v. severitate.
CONSTRÚCȚIE	s.	1. v. construire.2. v. casă.
CONSTRUÍ	vb.	1. a clădi, a dura, a face, a înălța, a ridica, a zidi, (livr.) a edifica, (înv.) a temeia. (~ o nouă şcoală.)2. v. alcătui.
CONSTRUÍRE	s.	clădire, construcție, durare, înălțare, ridicare, zidire, (livr.) edificare. (~ unui nou cămin.)
CONSUETUDINÁR	adj.	v. cutumiar.
CONSUETÚDINE	s.	v. cutumă.
CÓNSUL	s.	(IST.) (înv.) ipat. (~ în antichitate.)
CONSULTÁ	vb.	1. a întreba. (Să-l ~ într-o ches-tiune.)2. a se sfătui, (rar) a se consfătui, (înv. şi pop.) a se chibzui, (Mold.) a se cislui, (înv., în Transilv.) a se divăni. (S-au ~ între ei cum să procedeze.)3. v. cerceta.4. a cerceta. (~ catalogul unei biblioteci.)5. (MED.) a examina. (Medicul ~ un pacient.)
CONSULTÁNȚĂ	s.	v. consulting.
CONSULTÁRE	s.	1. cercetare. (~ catalogului.)2. (MED.) examinare. (~ pacienților.)
CONSULTATÍV	adj.	(POL.) (înv.) sfătuitor. (Or-gan ~.)
CONSÚLTING	s.	consultanță. (Serviciul de ~.)
CONSÚM	s.	1. v. consumare.2. cheltuială, chel-tuire. (~ de energie.)
CONSUMÁ	vb.	1. a folosi, a întrebuința, a utiliza, (înv.) a metahirisi. (A ~ doi metri de sfoară pentru...)2. v. pierde. (Şi-a ~ toată ziua reparînd bicicleta.)3. v. mînca.4. v. bea.5. a cheltui. (~ energie.)6. (fig.) a înghiți, a mînca. (Soba ~ multe lemne.)7. a intra, a merge. (Se ~ mult unt la această mîncare.)8. a (se) epuiza, a (se) isprăvi, a (se) sfîrşi, a (se) termina, (reg.) a (se) găti, (fig.) a (se) topi. (A ~ toate proviziile.)
CONSUMÁ	vb.	1. v. zbuciuma.2. v. chinui.
CONSUMÁRE	s.	1. consum, consumație, folosire, întrebuințare, utilizare. (~ unei mari cantități de cherestea pentru ...)2. v. mîncare.3. epuizare, isprăvire, sfîrşire, sfîrşit, terminare. (~ tuturor proviziilor.)
CONSUMÁT	adj.	v. zbuciumat.
CONSUMATÓR	s.	mîncător. (Un mare ~ de ...)
CONSUMÁȚIE	s.	v. consumare.
consuná	vb.	v. CONCORDA. CORESPUNDE. POTRIVI.
consunánt	adj.	v. COINCIDENT. CONCORDANT. CORESPUNZĂTOR. ECHIVALENT.
CONŞTIÉNT	adj.	lucid, (fig.) treaz. (Bolnavul este perfect ~.)
CONŞTIÉNȚĂ	s.	luciditate. (Bolnavul e în stare de ~.)
CONŞTIINCIÓS	adj.	exigent, meticulos, minuțios, scrupulos. (Un om ~.)
CONŞTIINCIOZITÁTE	s.	acribie, exigență, meticu-lozitate, rigurozitate, scrupulozitate, (fam. şi peior.) tipicărie. (~ în îndeplinirea datoriei.)
CONŞTIÍNȚĂ	s.	1. v. gîndire.2. înțelegere. (~ datoriei împlinite.)3. v. sentiment.

CONT	s.	1. (CONT.) partidă. (Mijloc economic înscris în ~.)2. seamă, socoteală, (fig.) spate, spinare. (Cîte nu i se puneau în ~!)
CONTÁ	vb.	1. v. baza.2. v. bizui.3. a interesa, (livr.) a importa. (Ce ~ acest lucru, pe lîngă altele mai importante?)
CONTÁBIL	adj., s.	1. adj. contabilicesc. (Bilanț ~.)2. s. (Transilv.) samtartău, sămădău. (E ~ la o întreprindere.)
CONTABILICÉSC	adj.	v. contabil.
CONTABILITÁTE	s.	(prin Transilv.) sămăduşag. (Lucrează la ~; serviciul ~.)
CONTÁCT	s.	1. atingere. (La primul ~ cu ...)2. le-gătură, raport, relație. (A stabili un ~ cu cineva.)
CONTAGIÁ	vb.	v. molipsi, (livr.) a (se) infesta, (pop.) a (se) umple, (înv.) a (se) smredui, a (se) strica. (S-a ~ de variolă.)
CONTAGIÓS	adj.	(MED.) 1. v. molipsitor.2. v. in-fecțios.
CONTAGIÚNE	s.	1. v. molipsire.2. v. epidemie.
contagiúne	s.	v. EPIDEMIE. MOLIMĂ.
CONTAMINÁ	vb.	v. molipsi.
contaminánt	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MOLIPSITOR.
CONTAMINÁRE	s.	v. molipsire.
CONTAMINÁT	adj.	v. molipsit.
cóntăş	s.	v. DULAMĂ. SUMAN.
CONTEMPLARE VÍE	s.	v. intuiție.
CONTEMPLATÍV	adj.	v. visător.
CONTEMPLATÓR	adj.	v. visător.
CONTEMPLÁȚIE	s.	v. visare.
CONTEMPORÁN	adj.	1. v. actual.2. actual, modern, nou, recent. (Preocupări ~ în tehnica de calcul.)
CONTEMPORANEITÁTE	s.	v. actualitate.
CONTENÍ	vb.	1. v. înceta.2. v. opri.3. a se curma, a înceta, a se opri, a se potoli, a se sfîrşi, a sta, a se termina, (înv. şi pop.) a (se) ostoi, (prin Ban.) a se prorupe, (Mold.) a tinchi, (înv.) a se precurma. (Vijelia, ploaia a
CONTENÍRE	s.	v. întrerupere.
CONTESTÁ	vb.	a dezmința, a nega, a renega, a tăgădui, (înv.) a protesta. (~ cele afirmate de ...)
CONTESTÁBIL	adj.	v. nesigur.
CONTESTÁRE	s.	dezmințire, negare, negație, renegare, tăgadă, tăgăduială, tăgăduire, (înv.) tagă, tăgăduință. (~ celor afirmate de cineva.)
CONTESTÁT	adj.	v. controversat.
CONTESTATÁR	adj., s.	v. protestatar.
CONTESTATARÍSM	s.	v. contestatorism.
CONTESTATORÍSM	s.	(POL.) contestatarism.
CONTESTÁȚIE	s.	(JUR.) întîmpinare. (A înaintat o ~ împotriva deciziei ...)
CONTÉXT	s.	text. (S-a extras un ~ semnificativ din lucrare.)
contéxt	s.	v. CAZ. CIRCUMSTANȚĂ. CONDIȚIE. CONJUNCTURĂ. IPOSTAZĂ. ÎMPREJURARE. POSTURĂ. POZIȚIE. SITUAȚIE. STARE.
CONTÍGUU	adj.	adiacent.
CONTINÉNT	s.	(GEOGR.) masă continentală.
continénță	s.	v. ABSTINENȚĂ. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CUMINȚENIE. CUM-PĂT. CUMPĂTARE. ÎNFRÎNARE. ÎNȚELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAȚIE. RAȚIUNE. REȚINERE. SOCOTEALĂ. SOCOTINȚĂ. TACT.

contingént	adj.	v. ACCIDENTAL. INCIDENTAL. ÎNTÎMPLĂTOR. OCAZIONAL. SPORADIC.
CONTINGÉNT	s.	(MIL.) (pop.) leat. (Ce ~ eşti?)
contingénță	s.	v. LEGĂTURĂ. RAPORT. RELAȚIE.
CONTINUÁ	vb.	1. (local) a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) prelungi. (Drumul ~ pînă în pădure.)2. (temporal) a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) prelungi, a ține. (Petrecerea a ~ şi după miezul nopții.)3. v. persista.4. a relua, a urma. (Şi-a ~ drumul.)
CONTINUÁRE	s.	1. v. prelungire.2. v. urmare.3. reluare. (~ drumului, a doua zi.)
CONTINUATÓR	s.	succesor, urmaş, (înv.) următor. (~ lui la catedră.)
continuáție	s.	v. CONTINUITATE.
CONTINUITÁTE	s.	(înv.) continuație. (~ unui fenomen.)
CONTÍNUU	adj., adv.	1. adj. etern, necontenit, necurmat, neîncetat, neîntrerupt, nesfîrşit, permanent, perpetuu, veşnic, (înv. şi reg.) mereu, (reg.) necunten, (înv.) neîncontenit, neprecurmat, nesăvîrşit, pururelnic. (O luptă ~ între contrarii.)2. adj. v. susținut.3. adv. încontinuu, întruna, mereu, necontenit, necur-mat, neîncetat, neîntrerupt, neobosit, neostenit, permanent, pururi, veşnic, (înv. şi reg.) nepris-tan, (reg.) hojma, necunten, (înv.) neapărat, nelipsit. (Se mişcă ~.)4. adv. v. întotdeauna.5. adj. v. constrictiv.
CONTOPÍ	vb.	1. v. fuziona.2. a se confunda. (Interesele lor se ~.)
CONTOPÍRE	s.	1. v. fuzionare.2. confundare. (~ intereselor noastre.)
CONTÓR	s.	1. (TEHN.) ceas.2. contor de apă v. apometru.
CONTORSIONÁ	vb.	a (se) răsuci, a (se) suci, (rar) a (se) torsiona. (A-şi ~ corpul.)
CONTORSIONÁT	adj.	răsucit, sucit. (Un corp ~.)
CÓNTRA prep.,	adv.	1. prep. asupra, împotriva, (înv.) către, despre, spre. (Porneşte ~ duşma-nilor.)2. prep. împotriva, pentru. (Medicament ~ hepatitei.)3. prep. contrar, împotriva. (~ părerii cuvenite.)4. adv. împotrivă, (înv. şi reg.), potrivă. (Votează ~.)5. prep. pentru. (Îți dau cinczeci de lei ~ un timbru.)
contrá	vb.	v. CONTRAZICE.
CONTRABALANSÁ	vb.	v. echilibra.
CONTRABALANSÁRE	s.	v. echilibrare.
CONTRABÁS	s.	(MUZ.) 1. (reg.) broancă, gor-dună, scroafă, diplă mare. (~ul are registrul grav.)2. contrabasist, (rar) basist. (Partida ~şilor din orchestră.)
CONTRABASÍST	s.	(MUZ.) contrabas, (rar) basist. (Un ~ talentat.)
CONTRACARÁ	vb.	v. anihila.
CONTRACARÁRE	s.	v. anihilare.
contraccíu	s.	v. CONCESIONAR.
CONTRACEPTÍV	adj., s.	v. anticoncepțional.
CONTRÁCT	s.	1. v. înțelegere.2. (JUR.) convenție, (înv. şi reg.) zdelcă. (~ de vînzare-cumpărare.)
CONTRACTÁ	vb.	1. (JUR.) a încheia. (~ o căsătorie.)2. (MED.) a căpăta, a face, a lua, (pop.) a prinde. (A ~ o gripă.)3. (FIZ.) (rar) a se contrage. (Metalul se ~ la rece.)4. (FIZIOL.) a (se) retracta, a (se) strînge, a (se) zgîrci. (Un țesut care se ~.)5. v. chirci.6. v. crispa.
CONTRACTÁRE	s.	1. (JUR.) încheiere. (~ unei căsătorii.)2. v. contracție.3. (FIZIOL.) contracție, strîngere, zgîrcire, (înv.) strînsoare, zgîrcitură. (~ a unui mușchi.)4. v. chircire.5. v. crispare.
CONTRACTÁT	adj.	1. retractat, strîns, zgîrcit. (Țesut ~.)2. v. chircit.3. crispat.
CONTRACTIBILITÁTE	s.	v. contractilitate.
CONTRACTILITÁTE	s.	(FIZIOL.) contractibilitate. (~ unui țesut.)
CONTRÁCȚIE	s.	1. (FIZ.) contractare, stricțiune, (rar) contragere. (~ a unui metal la rece.)2. v. con-tractare.

CONTRADEMONSTRÁȚIE	s.	v. contramanifestație.
CONTRADICTÓRIU	adj.	contrar, divergent, opus, potrivnic, (rar) contrazicător. (Păreri ~.)
CONTRADÍCȚIE	s.	contrazicere, nepotrivire, (livr.) incongruență. (E o ~ în ceea ce spui.)
CONTRAFÁCE	vb.	1. v. falsifica.2. v. denatura.3. a falsifica, (pop. şi fam.) a drege, (pop.) a preface. (~ băutura.)
CONTRAFÁCERE	s.	v. falsificare.
CONTRAFĂCÚT	adj.	1. v. fals.2. v. artificial.3. fals, (înv.) strîmb. (Aur ~.)4. falsificat, (pop. şi fam.) dres, făcut, (pop.) prefăcut, (reg.) stricat. (Băutură ~.)
CONTRAFÓRT	s.	(ARHIT.) (pop.) pinten. (~ la zidul unei cetăți.)
contráge	vb.	v. CONTRACTA.
contrágere	s.	v. CONTRACTARE. CONTRACȚIE. STRICȚIUNE.
CONTRAINDICÁT	adj.	neindicat, nepotrivit, nociv, periculos, primejdios, vătămător. (Medicament, tratament ~ pentru diabetici.)
CONTRAINFORMÁȚII	s. pl.	v. contraspionaj.
CONTRAMANDÁ	vb.	a anula, a revoca. (~ un ordin.)
CONTRAMANDÁBIL	adj.	revocabil. (O dispoziție ~.)
CONTRAMANDÁRE	s.	anulare, revocare, (înv.) revocație. (~ unui ordin.)
CONTRAMANDÁT	adj.	anulat, revocat. (Ordin ~.)
CONTRAMANIFESTÁȚIE	s.	(POL.) contrademon-strație.
CONTRAMONARHÍST	adj.	v. antimonarhic.
contraotrávă	s.	v. ANTIDOT.
CONTRAPÁGINĂ	s.	verso. (Pe ~ unui text.)
contraproductív	adj.	v. DĂUNĂTOR.
CONTRAPÚNCT	s.	(MUZ.) contratemă, polifonie.
CONTRÁR	adj., prep.	1. adj. advers, dimpotrivă, opus, potrivnic, (înv.) împotrivit, opozit. (În partea ~ a dealului.)2. adj. invers, opus. (Sens ~ celui inițial.)3. adj. antitetic, opus. (Se află pe poziții ~.)4. adj. contradictoriu, divergent, opus, potrivnic, (rar) contrazicător. (Păreri ~.)5. prep. contra, împotriva. (~ părerii
CONTRAREFORMÍST	adj.	v. antireformist.
CONTRAREVOLUȚIONÁR	adj.	(POL.) (rar) antire-voluționar. (Acțiune ~.)
CONTRARIÁ	vb.	a şoca, a vexa, (fig.) a izbi. (M-au ~ cele auzite.)
CONTRARIÁT	adj.	şocat, vexat, (fig.) izbit. (Un om ~.)
CONTRASERVÍCIU	s.	v. deserviciu.
CONTRASPIONÁJ	s.	(POL.) contrainformații (pl.). (Serviciul de ~.)
CONTRÁST	s.	opoziție. (Un ~ izbitor între ...)
CONTRASTÁNT	adj.	contrastiv, opus. (Imagini, fapte, fenomene ~.)
CONTRASTÍV	adj.	v. contrastant.
CONTRATÉMĂ	s.	v. contrapunct.
CONTRATORPILÓR	s.	v. distrugător.
CONTRAVENÍ	vb.	a se abate, a călca, a încălca, a nesocoti, a viola, (înv.) a păşi, a sparge, a stropşi, a ştirbi. (~ de la o lege.)
contravenín	s.	v. ANTIDOT.
contrazicătór	adj.	v. CONTRADICTORIU. CONTRAR. DIVERGENT. OPUS. POTRIVNIC.
CONTRAZÍCE	vb.	1. v. infirma.2. v. opune.3. (rar) a contra. (A ~ pe cineva.)4. (pop.) a se încontra. (A se ~ cu cineva.)5. v. dezice.

CONTRAZÍCERE	s.	1. v. contradicție.2. (pop.) încontrare. (A avut o ~ cu ...)
CONTRIBUÁBIL	s.	(FIN.) birnic, subiect impozabil, (înv.) dajnic, dăjdiar, liude, mode.
CONTRIBÚȚIE	s.	1. obol, ofrandă, (grecism înv.) sinisfora. (O ~ bănească.)2. v. ajutor.3. aport. (O valoroasă ~ la ...)
contribúție	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT
CONTRÓL	s.	1. v. verificare.2. inspectare, inspecție, revizie, verificare. (~ul a decurs în bune condiții.)3. v. supraveghere.4. v. comandă.5. (MED.) vizită. (~ medical.)6. dominație, supremație. (Deține ~ul în industria petrolieră.)
CONTROLÁ	vb.	1. v. verifica.2. v. supraveghea.3. (TEHN.) a comanda, a regla.4. a domina, a stăpîni. (~ spațiul
CONTROLÁBIL	adj.	v. verificabil.
CONTROLÁRE	s.	v. verificare.
CONTROLÁT	adj.	1. v. verificat.2. v. revizuit.
CONTROVERSÁT	adj.	discutabil, litigios. (O pro-blemă încă ~.)
CONTROVÉRSĂ	s.	1. litigiu. (~ a fost rezolvată.)2. discuție, dispută, (pop.) stadă. (O ~ vie în jurul ...)
CONTÚR	s.	1. v. profil.2. v. formă.
contúr	s.	v. CIRCUMFERINȚĂ. PERIMETRU.
CONTURÁ	vb.	1. v. profila.2. a evidenția, a mula, a reliefa. (Rochia îi ~ corpul.)3. v. schița.4. v. zu-grăvi.5. v. configura.6. a descrie, a trasa, (fig.) a scrie. (Apa ~ numeroase cotituri.)
CONTURÁRE	s.	1. delimitare, evidențiere, preci-zare, profilare, proiectare, reliefare. (~ imaginii ei în lumina asfințitului.)2. creionare, schițare. (~ unui profil.)
conturbá	vb.	v. DERANJA. INCOMODA. ÎNCUR-CA. JENA. STINGHERI. STÎNJENI. SUPĂRA. TULBURA.
conturbáre	s.	v. DERANJARE. INCOMODARE. JENARE. STINGHEREALĂ. STINGHERIRE. STÎN-JENEALĂ. STÎNJENIRE. TULBURARE.
conț	s.	v. TESTEA. TOP.
CONȚÍNE	vb.	1. a avea, a cuprinde, a include, a îngloba, a număra. (~ în ea mai multe elemente.)2. a avea, a cuprinde. (Cartea ~ ilustrații.)3. a cuprinde, a scrie, a spune, a zice. (Ce ~ aceste documente?)
CONȚINÚT	s.	1. cuprins, (rar) plin. (~ul unui bidon.)2. v. fond.3. v. cuprins.4. v. tablă de materii.5. v. sens.6. (LOG.) comprehensiune. (~ ul unui concept.)
CONȚOPÍST	s.	(astăzi rar) scriitoraș, (depr.) scriptolog. (~ într-un birou.)
conțopíst	s.	v. COPIST. SCRIB.
CONVALESCÉNT	s., adj.	(MED.) (Mold.) pribolit, (înv.) reconvalescent. (O persoană ~.)
CONVALESCÉNȚĂ	s.	(MED.) (înv.) reconvalescen-ță. (Bolnav aflat în ~.)
CONVÉIER	s.	v. bandă rulantă.
CONVENÁBIL	adj.	1. v. nimerit.2. v. apt.3. v. ac-ceptabil.4. acceptabil, admisibil, bunicel, suportabil, tolerabil, (fam.) pasabil. (O situație ~.)5. acceptabil, accesibil, moderat, potrivit, rezonabil, (livr.) modic, (fam.) pasabil. (Pretenții materiale ~.)6. v. ieftin.
CONVENÍ	vb.	1. a-i plăcea, a prefera. (Ți-ar ~ să te muți la noi?)2. a se înțelege, a se învoi, (pop.) a se ajunge, a se uni, (prin Munt.) a se îndogăți, (Ban.) a se toldui, (înv.) a se lovi, a pristăni, a se tîrgui, a se tocmi, a veni, (grecism înv.) a se simfonisi. (Au ~ asupra prețului.)3. v. înțelege.4. a accepta, a se învoi, (înv.) a pristăni. (A ~ să vină la nuntă.)
CONVENIÉNȚĂ	s.	(mai ales la pl.) uzanță. (Trebuie să se supună ~elor.)
CONVÉNȚIE	s.	1. v. înțelegere.2. v. contract.
CONVENȚIONÁL	adj.	I. 1. v. afectat.2. v. aca-demic. II. v. fiduciar.
CONVENȚIONALÍSM	s.	v. convenționalitate.

CONVENȚIONALITÁTE	s.	convenționalism.
CONVERGÉNTĂ	adj.	(MAT.) sumabilă. (Serie ~.)
CONVERSÁ	vb.	v. discuta.
CONVERSÁȚIE	s.	v. discuție.
CONVÉX	adj.	bombat. (Lentilă ~.)
convicțiúne	s.	v. CERTITUDINE. CONCEPȚIE. CONVINGERE. CREDINȚĂ. GÎND. IDEE. ÎNCRE-DINȚARE. JUDECATĂ. OPINIE. ORIENTARE. PĂRERE. PRINCIPIU. SENTIMENT. SIGURANȚĂ. VEDERE. VIZIUNE.
CONVIEȚUÍ	vb.	v. coabita.
CONVIEȚUÍRE	s.	v. coabitare.
CONVINGĂTÓR	adj.	concludent, decisiv, edificator, elocvent, grăitor, hotărîtor, ilustrativ, pilduitor, puternic, serios, solid, tare, temeinic, (rar) probant, vorbitor, (înv.) înduplecător. (O dovadă ~ oare; un exemplu ~.)
CONVÍNGE	vb.	1. a decide, a determina, a face, a hotărî, a îndupleca, (înv.) a îndemna, a pleca. (L-a ~ să vină.)2. a (se) asigura, a (se) încre-dința, (înv.) a (se) pliroforisi, a (se) siguripsi. (Voia să se ~ cu ochii lui.)3. a se încredința, (fig.) a se pătrunde. (S-a ~ de însemnătatea sfatului primit.)
CONVÍNGERE	s.	1. (livr.) persuasiune. (Putere de ~.)2. certitudine, credință, încredințare, sentiment, siguranță, (livr.) convicțiune. (Am ~ că așa se va întîmpla.)3. v. concepție.
CONVÍNS	adj.	1. v. răspicat.2. încredințat, sigur. (Era ~ că îl va înțelege.)
convív	s.	v. COMESEAN.
CONVOCÁ	vb.	1. a ține (A ~ o ședință.)2. v. chema.3. a aduna, a întruni, a reuni, a strînge. (I-a ~ pe toți ai săi.)
CONVOCÁRE	s.	1. v. chemare.2. adunare, întrunire, reunire, strîngere. (~ oamenilor la o ședință.)
CONVÓI	s.	1. coloană, lanț, rînd, șir, (reg.) trîmbă (Un ~ de care.)2. v. procesiune.
convorbí	vb.	v. CONVERSA. DIALOGA. DISCUTA. VORBI.
CONVORBÍRE	s.	v. discuție.
convorbitór	s.	v. INTERLOCUTOR.
convulsá	vb.	v. CONVULSIONA.
CONVÚLSIE	s.	(MED.) spasm, (înv.) săltătoare, strînsoare. (~ la epileptici.)
CONVULSIONÁ	vb.	(MED.) (livr.) a se convulsa.
CONVULSÍV	adj.	spasmodic, spastic. (Tremur ~.)
COOPERÁ	vb.	v. colabora.
COOPERÁRE	s.	v. colaborare.
COOPERATIVIZÁ	vb.	(ieșit din uz) a (se) colectiviza.
COOPERATIVIZÁRE	s.	(ieșit din uz) colectivizare.
COOPERÁȚIE	s.	v. colaborare.
COOPTÁ	vb.	a primi. (L-a ~ în rîndul membrilor asociației.)
COOPTÁRE	s.	primire. (~ cuiva în asociație.)
COORDONÁTĂ	s.	v. indicator.
COPÁC	s.	v. arbore.
COPÁIE	s.	1. v. albie.2. covată, (pop.) postavă. (~ a morii, în care curge făina măcinată.)
copán	s.	v. COAPSĂ.
COPARTICIPÁRE	s.	coparticipație. (~ la beneficiu.)
COPARTICIPÁȚIE	s.	v. coparticipare.
copăcéi	s. pl.	v. CANALE.

COPĂCÉL	s.	(BOT.) 1. pomişor, pomuleţ. (Creşteau cîţiva ~.)2. v. puiet.3. v. arbust.
COPĂÍŢĂ	s.	albioară, albiuţă, covăţică, (pop.) covăţea. (~ pentru frămîntat aluatul.)
copăíţă	s.	v. TEICĂ.
COPĂRTÁŞ	s.	v. complice.
CÓPCĂ	s.	1. (reg.) sponcă. (~ la o haină.)2. (MED.) agrafă. (Buzele unei plăgi strînse cu ~i.)
CÓPCĂ	s.	ochi, (reg.) beucă, burduf, produf, toană, vad, (Mold.) produşcă, (prin Munt.) scorbură, (prin Mold.) ştioalnă. (~ făcută în gheaţă.)
coperí	vb.	v. ACOPERI. ÎMBRĂCA. ÎNFĂŞURA. ÎNVELI.
coperíş	s.	v. ACOPERĂMÎNT. ACOPERIŞ. ÎNVE-LIŞ. ÎNVELITOARE.
COPÉRTĂ	s.	învelitoare, scoarţă, (înv. şi reg.) tartaj, (reg.) tablă. (~ a unei cărţi.)
copértă	s.	v. PLIC.
COPIÁ	vb.	1. a reproduce, a transcrie, (înv.) a decopia, a izvodi, a prescrie. (A ~ pe curat un text.)2. a reproduce, (înv.) a scoate, a scrie. (A ~ un act, un document.)3. v. plagia.4. v. imita.
COPIÁT	s.	v. copiere.
COPIATÓR	s.	v. xerox.
CÓPIE	s.	1. reproducere, transcriere, (rar) trans-cripţie, (înv.) izvod, prescriptură. (Are o ~ fidelă a documentului.)2. duplicat. (A obţinut o ~ a diplomei.)3. copie fotografică v. fotocopie.4. v. re-plică.5. v. imitaţie.
COPIÉRE	s.	1. copiat, reproducere, transcriere, (rar) transcripţie. (~ pe curat a compunerii.)2. v. imitare.
COPÍL	s.	1. (înv. şi pop.) făt, prunc, (fam.) puradel, zgîmboi, (peior.) plod. (În curte se jucau mulţi ~.)2. copil de casă v. paj.3. (în limbajul pă-rinţilor) pui. (Nani, nani, ~ul mamii !)4. v. fiu.5. copil din flori v. bastard.6. odraslă, proge-nitură, vlăstar, (pop. şi fam.) prăsilă, (înv.) naştere. (Un ~ de bani gata.)
CÓPIL	s.	(BOT.) (reg.) copileţ, frate, furie, pui, puică, puieţ, soră. (~ul apare frecvent la porumb.)
cópil	s.	v. BASTARD. COPIL DIN FLORI.
COPILÁNDRU	s.	v. băieţandru.
COPILÁŞ	s.	1. (rar) pruncheş, (pop.) prunculeţ, pruncuşor, (înv. şi reg.) pruncuţ, (prin Maram.) pruncotean. (A născut un ~ de toată frumuseţea.)2. v. băieţel.
COPÍLĂ	s.	1. v. fetiţă.2. v. fată.3. v. fiică.
COPILĂRÉSC	adj.	1. infantil, (livr.) pueril, (înv.) pruncesc. (Jocuri ~eşti.)2. infantil, naiv, pueril. (Ce sînt gesturile astea ~eşti?)
COPILĂRÍ	vb.	(prin Transilv. şi Maram.) a prunci. (Am ~ împreună.)
COPILĂRÍE	s.	1. pruncie, (prin Maram. şi Transilv.) pruncenie, (înv.) coconie, nevîrstnicie, porobocie. (Încă din ~ ...)2. naivitate, prostie. (Ce faci tu e o ~!)
copil de gárd	s.	v. BASTARD. COPIL DIN FLORI.
copiléţ	s.	v. COPIL.
COPILÍ	vb.	(AGRIC.) a plivi, (reg.) a pui. (~ de lăstari o plantă de cultură.)
copilí	vb.	v. AVORTA.
COPILÍRE	s.	v. copilit.
COPILÍT	s.	(AGRIC.) copilire, plivit, (rar) pliveală, (înv. şi reg.) plevilă. (~ul viţei de vie.)
COPILÍŢĂ	s.	(reg.) pruncuşoară, pruncuţă. (O ~ frumuşică.)
COPIÓS	adj.	v. bogat.
COPÍST	s.	scrib, (înv.) prescriitor, (depr.) conţo-pist.
copitáriţă	s.	v. BABIŢĂ.

COPITÁT	s., adj.	(ZOOL.) ungulat. (Animal ~.)
COPÍTĂ	s.	(ANAT.) unghie. (~ calului.)
copítă	s.	v. BABIȚĂ. HRIB. IASCĂ. MÎNĂTARCĂ.
copîrşéu	s.	v. COŞCIUG. SICRIU.
COPLEŞÍ	vb.	1. a(-l) covîrşi, a(-l) cuprinde, a(-l) împovăra, a(-l) năpădi, a(-l) răzbi, (pop.) a(-l) prididi, (înv.) a(-l) supune, (fig.) a(-l) apăsa, a(-l) doborî, a(-l) răpune. (L-au ~ necazurile, grijile.)2. a(-l) covîrşi, a(-l) împresura, a(-l) năpădi, a(-l) prinde. (Îl ~ gîndurile.)3. v. răzbi.4. a(-l) cuprinde, a(-l) răzbi, (înv.) a(-l) răzbate. (Îl ~ setea.)5. v. năpădi.
COPLEŞÍT	adj.	v. toropit.
COPLEŞITÓR	adj.	1. v. apăsător.2. covîrşitor, sfîşietor. (O impresie ~oare.)3. v. pătrunzător.4. v. covîrşitor, (fig.) strivitor.
copói	s.	v. AGENT.
copoít	s.	v. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT.
coporîie	s.	v. COADĂ.
coprínă	s.	v. NARCISĂ.
COPROFÁG	adj., s.	(MED.) scatofag.
COPROFAGÍE	s.	(MED.) scatofagie.
COPROPRIETÁR	s.	(înv., în Transilv.) composesor.
COPROSTÁZĂ	s.	v. coprostazie.
COPROSTAZÍE	s.	(MED.) coprostază.
copsár	s.	v. ŞOLDAR.
copt	adj.	v. MATUR.
coptorî	vb.	v. ERODA. ROADE. SĂPA.
coptorît	adj.	v. ERODAT. ROS. SĂPAT.
coptoroşí	vb.	v. ERODA. ROADE. SĂPA.
coptoroşít	adj.	v. ERODAT. ROS. SĂPAT.
coptúră	s.	v. ABCES. PUROI.
COPULÁȚIE	s.	(FIZIOL.) coit.
CÓPULĂ	s.	(GRAM.) verb copulativ.
CÓPYRIGHT	s.	(JUR.) drept de reproducere.
COR	s.	(MUZ.) corală. (~ ul conservatorului.)
corabia deşértului	s.	v. CĂMILĂ.
CORÁBIE	s.	(MAR.) (livr.) arcă, (rar) velier, (înv. şi reg.) naie, (înv.) chivot, vetrelă, (turcism înv.) ghimie.
corácă	s.	v. ANGHINĂ. SCARLATINĂ.
CORÁL	s.	(ZOOL.; Corallium rubrum) mărgean. (~ul trăieşte în colonii.)
CORÁLĂ	s.	(MUZ.) cor. (~ conservatorului.)
corale-álbe	s. pl.	v. HURMUZ.
CORALIÉR	s.	v. antozoar.
CORÁSLĂ	s.	(Transilv.) puroi. (~a vacii.)
CORĂBIÉR	s.	(livr.) năier, (înv.) apar.
corăbieríe	s.	v. NAUTICĂ. NAVIGAȚIE.
corăslí	vb.	v. BRÎNZI. TĂIA.
corăslít	adj.	v. BRÎNZIT. TĂIAT.

CORB	s.	(ORNIT.) 1. (Corvus corax) (pop.) clon-can, croncan, (reg.) cioroi, crancău, croncău.2. corb-de-noapte (Nycticorax europaeus) = (reg.) stîrc cenuşiu mic.
corb-albástru	s.	v. DUMBRĂVEANCĂ.
corb-de-máre	s.	v. CORMORAN.
CORBIŞÓR	s.	(ORNIT.) corbuleţ, corbuşor.
CORBULÉŢ	s.	v. corbişor.
CORBUŞÓR	s.	v. corbişor.
corci	s.	v. BASTARD. CORCITURĂ. METIS. TUFĂ.
CORCÍ	vb.	(BIOL.) a se amesteca, a se hibrida, a se încrucişa. (Două specii de animale se pot ~.)
córcie	s.	v. PATINĂ.
CORCÍRE	s.	(BIOL.) amestecare, hibridare, încru-cişare. (~ unor rase de animale diferite.)
CORCÍT	adj.	(BIOL.) amestecat, hibrid, încrucişat, (pop.) mistreţ, (prin Ban.) mistricioi, (Olt,) mistriţat. (Rase ~.)
corcít	adj.	v. HIBRID.
CORCITÚRĂ	s.	(BIOL.) bastard, metis, (reg.) corci. (~ este planta sau animalul rezultat din încru-cişarea a două specii deosebite.)
corcitúră	s.	v. HIBRID.
corcodán	s.	v. CURCAN.
CORCODÉL	s.	(ORNIT.; Podiceps cristatus) bodîrlău, cufundar, (rar) scufundaci, scufundar, (reg.) furidac.
corcodel-máre	s.	v. BODÎRLĂU. CUFUNDAC. CUFUNDAR.
CORCODÚŞ	s.	(BOT.; Prunus cerasifera) (Munt. şi Olt.) tîrnosliv, (Transilv.) zarzăr.
CORCODÚŞĂ	s.	(BOT.) (Munt. şi Olt.) tîrnoslivă, (Transilv.) zarzără.
corconí	vb.	v. ALINTA. COCOLI. RĂSFĂŢA. RĂZGÎIA.
CORD	s.	v. inimă.
CORDÁR	s.	1. (MUZ.) (rar) punte. (~ la un instru-ment cu arcuş.)2. (TEHN.) întinzător, strună, (reg.) aripă, cheie, încordător, lemnuş, limbă, lopăţică, pană, răsucitoare, săgeată, struneală, sucitor. (~ la ferăstrău.)
cordeá	s.	v. PANGLICĂ. TENIE.
CORDÉNCI	s.	(TEHN.) căţel, (reg.) cripalcă, piedică, proptar, răzuş, scară, scaun, tocălie. (~ la războiul de ţesut.)
cordénci	s.	v. BÎRSĂ. CUŢIT. LIMBĂ.
CORDIÁL	adj., adv.	1. adj. v. binevoitor.2. adv. v. binevoitor.3. adj. v. prietenos.
CORDIALITÁTE	s.	v. bunăvoinţă.
CORDIERÍT	s.	(MIN.) dicroit.
cordíş	adv.	v. OBLIC. PIEZIŞ.
CORDÓN	s.	1. v. centură.2. v. lentă.3. v. şnur.4. (GEOGR.) cordon litoral = lido, perisip, săgeată litorală.5. (ANAT.) cordon ombilical = ombilic.
cordón	s.	v. FRONTIERĂ. GRANIŢĂ. HOTAR. LIMITĂ TERITORIALĂ.
cordonáş	s.	v. GRĂNICER.
cordován	s.	v. MAROCHIN. SAFTIAN.
CORÉCT	adj., adv.	1. adj. v. adevărat.2. adv. v. exact.3. adj. v. cinstit.4. adv. v. bine.
CORECTÁ	vb.	1. a (se) corija, a (se) îndrepta, a (se) rectifica. (Îşi ~ erorile.)2. a corija, a îmbunătăţi, a îndrepta, a rectifica, a retuşa, (fig.) a repara. (Şi-a ~ dicţiunea.)3. v. regulariza.
CORECTÁRE	s.	1. corijare, îndreptare, rectificare, (rar) rectificaţie. (~ a unor erori.)2. corijare, îmbunătăţire, îndreptare, rectificare, remediere, retuş, retuşare, (fig.) reparare. (~ dicţiunii cuiva.)3. v. regularizare.
CORECTITÚDINE	s.	1. (înv.) corecţie. (~ exprimării.)2. v. cinste.

CORECTÍV	s.	v. rectificare.
CORÉCTOR	s.	(înv.) prot. (~ tipografic.)
CORECTÚRĂ	s.	1. v. rectificare.2. (TIPOGR.) (înv.) probă. (A cerut o nouă ~ la carte.)
corécție	s.	v. BĂTAIE. CORECTITUDINE.
CORECȚIONÁL	adj.	(JUR.) infracțional.
CORELÁȚIE	s.	v. relație.
COREPETITÓR	s.	v. repetitor.
CORESPONDÁ	vb.	a(-și) scrie. (~ regulat între ei.)
CORESPONDÉNT	adj. s.	1. adj. v. asemănător.2. s. v. omolog.
CORESPONDÉNȚĂ	s.	I. poștă. (Ne vine aproape zilnic ~.) II. 1. v. potrivire.2. v. concordanță.3. (GRAM.) corespondența timpurilor = consecuția timpurilor.4. (MAT.) simetrie. (~ unghiurilor.)
CORESPÚNDE	vb.	1. v. concorda.2. v. potrivi.3. a se potrivi, a răspunde. (O măsură ce ~ intereselor largi.)
CORESPUNZĂTÓR	adj.	1. v. concordant.2. v. ni-merit.
córfă	s.	v. CĂMIN. COLIVIE. COȘ. HORN. PANER.
corfiță	s.	v. COȘULEȚ. PANERAȘ.
CORHÁN	s.	v. șvab.
cori	s. pl.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
CORIÁNDRU	s.	(BOT.; Coriandrum sativum) (reg.) chimen, puciognă, buruiană-pucioasă, piper-alb.
CORIDÓR	s.	culoar, gang, (înv.) tindă. (Îl poartă printr-un ~ lung.)
CORIFÉU	s.	cap, fruntaș, protagonist. (~ al Școlii Ardelene.)
CORIJÁ	vb.	1. v. corecta.2. a corecta, a îmbunătăți, a îndrepta, a rectifica, a retușa, (fig.) a repara. (Și-a ~ dicțiunea.)
CORIJÁRE	s.	1. v. corectare.2. corectare, îmbună-tățire, îndreptare, rectificare, remediere, retuș, retușare, (fig.) reparare. (~ dicțiunii cuiva.)
CORÍZĂ	s.	v. guturai.
corlát	s.	v. URLUP.
CORLÁTĂ	s.	(Mold., Bucov. și Dobr.) patașcă, (prin Munt., Olt. și Transilv.) pătul. (~ la car sau la căruță.)
corlátă	s.	v. IESLE. LOITRĂ. POLIȚĂ. PRICHICI. RAFT. RĂZLOG.
CÓRLĂ	s.	v. găinușă-de-baltă.
corlești	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
corlobáie	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
CORMÁNĂ	s.	(TEHN.) răsturnătoare.
CORMORÁN	s.	(ORNIT.; Phalacrocorax carbo) (reg.) corb-de-mare.
CORN	s.	1. (înv.) trompă. (~ de vînătoare.)2. (BIS.) filacteră, (rar) tfiline (pl.), (înv.) advar. (~ la mozaici.)3. (FITOP.) cornul-secarei = (reg.) pintenul-secarei. (~ este o boală a secarei.)
corn	s.	v. ARIPĂ. CAPĂT. CĂPRIOR. COASTĂ. COLȚ. COTLON. FLANC. MARGINE. UNGHER. UNGHI. RĂDAȘCĂ. RĂGACE.
CORNÁCI	s.	(BOT.; Trapa natans) (înv. și reg.) sulină, (reg.) ciulin, colțan, colțar, stea, castan-de-lac, castane-de-baltă (pl.).
cornățél	s.	v. PIEDICUȚĂ. TURIȚĂ.
CORNÉE	s.	(ANAT.) (înv.) linte. (~a ochiului.)
CÓRNER	s.	(SPORT) lovitură de colț. (A executa un ~.)
CORNÉT	s.	1. fișic, (Transilv.) toc. (Un ~ de bomboane.)2. cornet acustic = pavilion.

CORNIŞÓR	s.	1. v. brădişor.2. (Lycopodium anno-tinum) (reg.) brădişor.3. (BOT.) (Ceratophalus orthoceras) (reg.) cornuleţ, ploşnicar.
cornişór	s.	v. PIEDICUŢĂ. PLOŞNICAR.
cornul-cáprei	s.	v. ROŞCOVĂ.
cornul-drăculuí	s.	v. BARBA-POPII.
coruléţ	s.	v. CORNIŞOR.
cornul-sálcei	s.	v. BRÎNCĂ.
cornurár	s.	v. COLŢAR.
cornútă	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR. RETORTĂ.
CORNÚŢ	s.	(BOT.; Cerastium arvense) (reg.) canariţă.
cornúţă	s.	v. HOLERĂ.
cornúţi	s. pl.	v. SCAIETELE-POPII.
CÓRNWALL	s.	v. marele-negru. (~ este o rasă de porci.)
coroábă	s.	v. CARTOF.
COROÁNĂ	s.	1. diademă, (înv.) cerc, cunună. (Domnitor cu ~ pe cap.)2. v. cunună. (O ~ de flori pe cap.)3. (MUZ.) fermată.4. (ASTRON.) co-roana-boreală = (pop.) hora (art.), casa-cu-ograda, roata-stelelor.
coroánă	s.	v. BIBILICĂ. COAMĂ. CREASTĂ. CULME. DOMNIE. MONARHIE.
corobáie	s.	v. SCORBURĂ.
corobánă	s.	v. SCORBURĂ.
corobăiós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
corobănós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
corobeáţă	s.	v. PORUMBĂ. PORUMBEA. SCO-ROAMBĂ.
coroborá	vb.	v. ADEVERI. ARĂTA. ATESTA. CER-TIFICA. CONFIRMA. DEMONSTRA. DOVEDI. ÎNTĂRI. MĂRTURISI. PROBA. SPRIJINI. STA-BILI. SUSŢINE.
coroboráre	s.	v. ADEVERIRE. ARĂTARE. ATESTA-RE. CERTIFICARE. CONFIRMARE. DEMONSTRA-RE. DEMONSTRAŢIE. DOVEDIRE. ÎNTĂRIRE. PROBARE. PROBĂ.
CORODÁNT	adj., s.	v. corosiv.
CORÓI	s.	v. uliu.
corói	s.	v. COROPIŞNIŢĂ.
COROIÁ	vb.	a se încovoia. (I s-a ~ nasul.)
COROIÁT	adj.	acvilin, adus, cocîrjat, curbat, încovoiat, (reg.) coroietic. (Nas ~.)
coroiétic	adj.	v. ACVILIN. ADUS. COCÎRJAT. COROIAT. CURBAT. ÎNCOVOIAT.
coromîsla	s.	art. v. LEBĂDA.
coromîslă	s.	v. COBILIŢĂ.
CORONÍŞTE	s.	(BOT.; Coronilla varia) (reg.) ciocîrlan, cunună, cununiţă, sămăchişă, floare-de-trînji, unghia-găinii.
CORONÍŢĂ	s.	cununiţă. (O ~ de flori.)
coropcár	s.	v. MARCHITAN.
COROPÍŞNIŢĂ	s.	(ENTOM.; Gryllotalpa vulgaris) (reg.) chifteriţă, rac, (Bucov.) coroi, (Transilv.) păduche-de-cal.
COROSBÍNĂ	s.	(IHT.; Blennius sanguinolentus) (pop.) căţel-de-mare.
COROSÍV	adj., s.	(CHIM.) corodant.
corotí	vb.	v. DEBARASA. DEGAJA. DESCOTO-ROSI. DEZBĂRA SCĂPA.
corovátic	s.	v. COADA-VACII. JALE. LUMÎNARE. LUMÎNĂRICĂ.
COROZÚNE	s.	v. eroziune.

CORP	s.	1. (ANAT.) trup. (Sufletul şi ~ul.)2. (ANAT.) trunchi, trup. (Omul este alcătuit din cap, gît, ~ şi membre.)3. v. cadavru.4. v. cuprins.5. corp compus v. combinaţie; corp simplu v. element.6. substanţă. (I-a intrat în ochi un ~ străin.)7. corp vitros v. umoare vitroasă.8. corp ceresc v. astru.9. (MIL.) (înv.) trup. (~ de oaste.)10. v. corpus.
CORPÁCĂ	s.	v. batcă.
CORPOLÉNT	adj.	1. solid, trupeş, voinic. (Un om ~.)2. v. gras.
CORPOLÉNŢĂ	s.	(rar) trupeşie. (~ unei persoane.)
CORPORÁL	adj.	fizic, trupesc. (Sub aspect ~ ...)
CORPORATÍST	adj.	corporativ. (Organizare ~ ...)
CORPORATÍV	adj.	v. corporatist.
CORPORÁŢIE	s.	v. breaslă.
CÓRPUS	s.	corp. (Un ~ de legi.)
CORPÚSCUL	s.	v. particulă.
corrigénda	s.	v. ERATĂ.
CORSÁR	s.	v. pirat.
CORSÉT	s.	(Ban., Transilv. şi Maram.) spăcel, (înv.) tivilichic. (~ de damă.)
córso	s.	v. PROMENADĂ.
CORT	s.	1. (înv. şi reg.) şatră, (înv.) sat, sălaş. (Soldaţii dormeau în ~.)2. (BIS.) cortul mărturiei = tabernacul. (~ la vechii mozaici.)
cort	s.	v. UMBRELĂ.
CORTÉGIU	s.	1. v. alai.2. v. procesiune.
cortél	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ. UMBRELĂ.
CÓRTEX	s.	(ANAT.) cortex cerebral v. scoarţă cerebrală; cortex suprarenal v. glandă cortico-suprarenală.
cortéz	adj.	v. AMABIL. ATENT. CURTENITOR. DRĂGUŢ. GALANT. GENTIL.
CORTICOÍD	s.	(BIOL.) corticosteroid.
CORTICOSTEROÍD	s.	v. corticoid.
CORTÍNĂ	s.	(înv.) perdea. (Se lasă ~, la teatru.)
cortorosí	vb.	v. DEBARASA. DEGAJA. DESCO-TOROSI. DEZBĂRA. SCĂPA.
CORTUL MĂRTURÍEI	s.	v. tabernacul.
CORTURÁR	s.	v. ţigan nomad.
corúnă	s.	v. FRUNTAR.
CORUPĂTÓR	s.	pervertitor. (~ de minore.)
CORÚPE	vb.	1. a decădea, a (se) deprava, a (se) desfrîna, a (se) destrăbăla, a (se) perverti, a (se) strica, a (se) vicia, (rar) a (se) dezmăţa, (înv.) a (se) sminti. (S-a ~ într-un mediu imoral.)2. v. se-duce.3. a (se) deforma, a (se) strica. (O limbă care s-a ~ sub influenţa ...)
CORÚPERE	s.	1. decădere, depravare, pervertire, stricare, viciere, (înv.) degradaţie. (~ moravuri-lor.)2. v. seducere. (~ unei minore.)3. deformare, stricare. (~ unei limbi.)
CORÚPT	adj.	1. decăzut, depravat, desfrînat, destrăbălat, dezmăţat, imoral, neruşinat, per-vertit, stricat, vicios, (livr.) libertin, (rar) deşănţat, (pop. şi fam.) parşiv, (pop.) deşucheat, (înv. şi reg.) ruşinat, (reg.) şucheat, teşmenit, (înv.) aselghicesc, demoralizat, spurcat, (fig.) putred. (Om ~.)2. deformat, stricat. (Forme lexicale ~.)
CORUPTÍBIL	ADJ.	(livr.) venal, (înv.) mitarnic. (Funcţionar ~.)
CORUPTIBILITÁTE	s.	corupţie, (livr.) venalitate. (~ unui funcţionar.)

CORÚPȚIE	s.	1. v. coruptibilitate.2. decadență, decădere, depravare, desfrînare, desfrîu, destră-bălare, dezmăț, imoralitate, perdiție, perversitate, perversiune, pervertire, pierzanie, pierzare, stricăciune, viciu, (rar) deşănțare, (înv.) asel-ghiciune, aselghie, desfătare, preacurvie, prea-curvire, preaiubire, (fig.) descompunere, putreziciune, (rar fig.) putrefacție, (înv. fig.) putrejune. (Starea de ~ a unei societăți.)3. v. se-ducere.
CORVOÁDĂ	s.	1. (IST.) (înv.) jold. (~ prestată de țărani în folosul boierului.)2. (pop. şi fam.) dîrvală. (Treaba asta e o ~ pentru mine.)
corzár	s.	v. FERĂSTRĂU.
COSÁC	s.	(IHT.; Abramis ballerus) (reg.) murgoi.
cosár	s.	v. CĂLUȚ. COSAȘ. LOPĂTAR.
COSÁŞ	s.	1. cositor. (Un ~ a ieşit la cosit.)2. (ENTOM.; Locusta viridissima) căluț, (înv. şi reg.) acridă, (reg.) cobiliţar, cobiliță, cosar, lăcustă verde, (Ban.) scăluş.3. (ENTOM.; Locusta cantans) căluț, (Ban.) scaluș.
COSECÁNTĂ	s.	(GEOM.) (înv.) sindiatemnusă.
COSÍ	vb.	a tăia. (~ iarba.)
cósie	s.	v. COADĂ.
COSÍRE	s.	v. coasă.
cosiríşte	s.	v. COSITURĂ.
COSÍT	s.	coasă, cosire. (Merge la primul ~.)
COSITÓR	s.	v. cosaș.
COSITÓR	s.	v. staniu.
COSITORÍ	vb.	a spoi. (~ un vas de aramă.)
COSITORÍRE	s.	cositorit, spoire, spoit, (înv.) spoitură. (~ unui vas de aramă.)
COSITORÍT	ADJ.	spoit. (Vas de aramă ~.)
COSITORÍT	s.	v. cositorire.
COSITÚRĂ	s.	1. (Mold. şi Bucov.) cosirişte. (Locul de pe care s-a cosit iarba se cheamă ~.)2. v. fî-neață.
cosița-fételor	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
COSÍȚĂ	s.	v. coadă.
COSIȚÉL	s.	(BOT.; Sium latifolium) (reg.) bolonică.
cosmetíce	s.	(pl.) v. fard.
CÓSMIC	adj.	interplanetar, sideral, spațial. (Zbor ~; navă ~.)
COSMODRÓM	s.	astrodrom.
COSMOECONOMÍE	s.	mondoeconomie.
COSMONAÚT	s.	astronaut. (Primul ~ din lume a fost Iuri Gagarin.)
COSMONAÚTICĂ	s.	v. astronautică.
COSMONÁVĂ	s.	v. astronavă.
CÓSMOS	s.	v. univers.
COSMOTRÓN	s.	v. sincrofazotron.
COSÓR	s.	1. (reg.) rizacă, sabiță, tîrpan. (~ pentru tăiat stuful.)2. v. brădiș.
COSOROÁBĂ	s.	(CONSTR.) (reg.) cunună, praştie. (~ la casă, sub acoperiș.)
COST	s.	v. preț.
cost	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
COSTÁ	vb.	a face, a fi, a reveni, (rar) a prețui, (înv. şi reg.) a veni, (înv.) a costisi. (Cît ~ metrul de stofă?)

costándă	s.	v. POTRONIC.
costătór	adj.	v. COSTISITOR. SCUMP.
COSTELÍV	adj.	v. slab.
costisí	vb.	v. COSTA. FACE. FI. REVENI.
COSTISITÓR	adj.	v. scump.
costíș	s.	v. LAMBĂ. VĂTRAI.
COSTÍȘĂ	s.	v. pantă.
cóstrăș	s.	v. BABOI. BIBAN.
COSTRÉI	s.	(BOT.) 1. (Echinochloa crusgalli) (reg.) iarbă-bărboasă, iarbă-ghimpoasă, mohor-gros.2. (Sorghum halepense) (reg.) bălur, belengher.3. v. mohor.4. v. troscot.
costréi	s.	v. IARBA-CÎINELUL PIR-DE-ȚELINĂ. PIR-GROS.
COSTÚM	s.	1. haine (pl.), îmbrăcăminte, ținută. (~ de sărbătoare.)2. v. port.
COȘ	s.	1. paner, (pop.) coșarcă, paporniță, (Transilv. și Munt.) corfă, (prin Ban. și Transilv.) targă. (A pus merindele în ~.)2. (TEHN.) ladă, (reg.) casă, cutie, drob, durbană, țarc. (~ la teascul de struguri.)3. burduf, coviltir, (reg.) ceahol, cutubă, (reg., mai ales în Mold.) poclit. (~ la trăsură.)4. cămin, horn, (pop.) coșarcă, (reg.) bageacă, cubea, cucuvaie, fumar, horneț, marchioță, ursoaie, (prin Transilv.) budureț, buduroi, (Transilv. și Munt.) corfă, (Mold.) hogeag, (prin Transilv.) știol, (prin Mold. și Bucov.) suber. (Fumul iese prin ~.)5. cosul pieptului v. torace.
COȘ	s.	(MED.) (pop.) zgrăbunță. (E plin de ~uri pe față.)
coș	s.	v. COȘAR. COȘCIUG. COVILTIR. DOS. PĂTUL. PORUMBAR. SICRIU. STUP.
COȘÁR	s.	hornar. (~ul curăță coșurile caselor.)
COȘÁR	s.	v. pătul.
coșár	s.	v. STAUL.
COȘÁRCĂ	s.	(pop.) tîrnă, (reg.) tîrneață, tîrnog. (Duce marfa într-o ~.)
coșárcă	s.	v. CĂMIN. COȘ. COȘAR. HORN. PANER. PĂTUL. PORUMBAR.
coșărcúță	s.	v. COȘULEȚ. PANERAȘ.
COȘCIÚG	s.	v. sicriu.
COȘCOGÉA	adj.	invar. v. cogeamite.
COSCOGEÁMITE	adj.	invar. v. cogeamite.
cóșcov	adj.	v. BURDUȘIT. COJIT. COȘCOVIT. SCOROJIT.
cóșcovă	s.	v. CROV. GĂVAN. PADINĂ.
COȘCOVEÁLĂ	s.	cojeală, coșcovitură, scorojeală, scorojitură. (~ de pe un perete.)
COȘCOVÍ	vb.	a se burdui, a se coji, a se scoroji, (pop. și fam.) a se scofîlci, (reg.) a se scochița. (Pereții s-au ~.)
COȘCOVÍRE	s.	burdușire, cojire, scorojire, (pop. și fam.) scofîlcire. (~ peretelui.)
COȘCOVÍT	adj.	burdușit, cojit, scorojit, (pop. și fam.) scofîlcit, (Mold. și Bucov.) coșcov. (Un perete ~.)
COȘCOVITÚRĂ	s.	v. coșcoveală.
COȘENÍLĂ	s.	1. (ENTOM.; Coccus cacti) cîrmîz.2. v. carmin.
coșér	s.	v. LEASĂ.
coși	vb.	v. BĂȘICA. URZICA.
CÓȘNIȚĂ	s.	(Transilv.) țechiră. (S-a întors de la piață cu ~ plină.)
cóșniță	s.	v. STUP.
coștéi	s.	v. CASTEL.
coștereáță	s.	v. COCINĂ. COTEȚ.

coştoroábă	s.	v. COCIOABĂ.
coştrúşă	s.	v. MÎNZĂ.
COŞULÉŢ	s.	1. v. paneraş.2. (ANAT.) paneraş. (~ la picioarele albinei.)
COT	s.	I. 1. v. cotitură.2. v. meandru. II. (prin Transilv.) şing. (Un ~ de pînză.)
cot	s.	v. COLŢ. COLŢAR. COTLON. DREPTAR. ECHER. UNGHER. UNGHI.
COTÁRI	s. pl.	(ENTOM.) paşi (pl.). (~ sînt larvele unor fluturi.)
COTÁRLĂ	s.	v. javră.
COTÁŢIE	s.	v. fixing.
CÓTĂ	s.	1. v. altitudine.2. (MET.) nivel, (înv.) măsură. (~ele apelor Dunării.)3. v. fixing.4. co-tă-parte = cotitate, (reg.) tain, (înv.) refenea. (Ce ~ îi revine?)
cótcă	s.	v. MINGE.
COTCODĂCEÁLĂ	s.	v. cotcodăcit.
COTCODĂCÍ	vb.	(reg.) a cotcorozi, a cotcozi. (Găina ~.)
cotcodăcí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂ-VRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
COTCODĂCÍRE	s.	v. cotcodăcit.
COTCODĂCÍT	s.	cotcodăceală, cotcodăcire. (~ul găinii.)
cotcorozí	vb.	v. COTCODĂCI.
cotcozí	vb.	v. COTCODĂCI.
coteríe	s.	v. BANDĂ. CÎRDĂŞIE. CLAN. CLICĂ. GAŞCĂ. ŞLEAHTĂ.
COTÉŢ	s.	(Mold. şi Bucov.) coştereaţă, (Mold., Transilv. şi Olt.) poiată. (~ de porci, de păsări.)
cotéţ	s.	v. LEASĂ. OSTREŢ.
COTÍ	vb.	1. a cîrmi, a vira, (rar) a cîrmui, (pop.) a cîrni, (Mold.) a cotigi, (înv.) a şovăi. (A ~ un autovehicul.)2. a o lua, a merge. (O ~ la stînga.)
COTIDIÁN	adj., s.	1. adj. v. zilnic.2. s. v. ziar.
COTÍGĂ	s.	1. teleagă, (reg.) tărăbuţă, toligă. (~ pentru poveri uşoare.)2. (TEHN.) teleagă, (reg.) dric, roate (pl.), rotile (pl.), (Transilv.) căroaie. (Pe ~ se reazemă grindeiul plugului.)
cotigí	vb.	v. CÎRMI. COTI. VIRA.
COTILEDÓN	s.	(BOT.) frunză embrionară.
cotilí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
cotineáţă	s.	v. PĂTUL.
COTÍRE	s.	cîrmire, cîrmit, cotit, viraj, virare, virat, (pop.) cîmire, cîrnit. (În timpul ~ii unui vehicul.)
COTÍT	ADJ.	întortocheat, sinuos, sucit, şerpuit, şerpuitor, (rar) şerpuind, (înv. şi reg.) şovăit, (înv.) serpentin. (Un drum ~.)
COTÍT	s.	v. cotire.
COTITÁTE	s.	v. cotă-parte.
COTITÚRĂ	s.	1. cot, curbă, întorsătură, întorto-chetură, ocol, răsucitură, serpentină, sinuozitate, şerpuire, şerpuitură, (rar) îndoitură, (pop.) cîrmeală, cîrnitură, întorsură, sucitură, (Olt. şi Ban.) covei. (~ a unui drum.)2. v. meandru.3. v. curbă.
cotitúră	s.	v. GOLF. ÎNTORSĂTURĂ. RĂSCRUCE. TURNURĂ.
COTIZÁŢIE	s.	(grecism înv.) sinisfora. (Şi-a plă-tit ~.)
cotîrléte	s.	v. STAUL.
COTLÉT	s.	v. antricot.
cotléţi	s. pl.	v. FAVORIŢI.

COTLÓN	s.	1. v. ascunzătoare.2. v. colț.3. v. nișă.
cotoárbă	s.	v. BABORNIȚĂ. BELEA. BUCLUC. COTOROANȚĂ. DANDANA. HOAȘCĂ. ÎNCURCĂ-TURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMUL-ȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU. SUPĂRARE. ZGRIP-ȚUROAICĂ.
COTÓC	s.	v. fofează.
cotóc	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
cotocéi	s. pl.	v. PAPANAȘ.
COTÓI	s.	v. motan.
cotói	s.	v. BRAȚ. CRAC. MARGINE. MĂNUȘĂ. MÎNĂ. MÎNER. PERVAZ. SPETEAZĂ.
COTOIÁȘ	s.	(ZOOL.) motănaș, motănel, pisoiaș, (pop.) mîțuc, mîțuș, mîțuț, (reg.) pisocel.
cotolán	s.	v. ȘTIULETE.
cotón	s.	v. BUMBAC.
cotonóg	adj.	v. ȘCHIOP.
COTONOGEÁLĂ	s.	v. ologeală.
COTONOGÍ	vb.	v. ologi.
cotonogí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI.
COTÓR	s.	1. tulpină.2. rădăcină, (reg.) măcău. (~ul cozii calului.)3. (reg.) bute. (~ la penele de pasăre.)4. coadă. (~ul măturii.)5. matcă, (rar) sușă. (~ al unui chitanțier.)6. v. cocean.
cotór	s.	v. COCEAN. MÎNER.
cotoroábă	s.	v. PISICĂ.
cotoroáge	s. pl.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
COTOROÁNȚĂ	s.	babornița, hoașcă, zgripțu-roaică, (reg.) hoancă, hoanghină, (prin Munt.) babornița, (Mold.) cotoarbă, (fig.) hîrcă. (O ~ nesuferită.)
cotoroánță	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
cotreántă	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEAN-DURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. ZDREANȚĂ.
cotrențós	adj.	v. FLENDUROS. RUPT. ZDREN-ȚĂROS. ZDRENȚUIT.
COTROBĂÍ	vb.	v. căuta.
COTROBĂIÁLĂ	s.	v. căutare.
COTROBĂÍRE	s.	v. căutare.
COTROBĂÍT	adj.	răscolit, scotocit, (înv. și reg.) scorbelit, (reg.) rostopolit. (Toată casa era ~.)
COTROBĂÍT	s.	v. căutare.
cotróg	s.	v. ADĂPOST. CULCUȘ. SĂLAȘ.
cotrompléte	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
COTROPÍ	vb.	a invada, a încălca, a năpădi, (pop.) a călca, (înv.) a cuprinde, a năbuși, a stropși, a supăra. (A ~ un teritoriu străin.)
COTROPÍRE	s.	invadare, invazie, încălcare, năpădire, (pop.) călcare, (înv.) cuprindere, cuprins, năbușeală, stropșitură. (~ unui teritoriu străin.)
COTROPITÓR	adj., s.	v. agresor.
cotúmbă	s.	v. COBILĂ.
coțcár	s.	v. ESCROC. HOȚ. IMPOSTOR. ÎNȘELĂ-TOR. PUNGAȘ. ȘARLATAN. ȘNAPAN.
cóțcă	s.	v. ESCROCHERIE. HOȚIE. IMPOSTURĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE. ȘARLATANIE. ȘMECHERIE. ZAR.
coțcărí	vb.	v. ESCROCA. ÎNȘELA. PUNGĂȘI.

coțcărie	s.	v. ESCROCHERIE. FURAT. FURĂTU-RĂ. FURT. HOȚIE. IMPOSTURĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE. ȘARLATANIE. ȘMECHERIE.
coțobrél	s.	v. PORUMBAR. PORUMBEL.
COȚOFÁNĂ	s.	(ORNIT.; Pica pica) (pop.) țarcă, (Munt.) caragață, (Ban.) ciorcobară, ciorcușă, (Transilv.) frașcă, sarcoi, (Olt. și Ban.) știrică, (prin Munt.) știricea, (Mold., Bucov. și Transilv.) țărcușă, (Transilv.) vrașcă, (Mold.) scuipatul-dra-cului.
coțofână	s.	v. CĂTUȘĂ. CHINGĂ.
cováci	s.	v. FIERAR.
COVALÉNȚĂ	s.	(CHIM.) legătură covalentă, legătură homeopolară.
cováli	s.	v. FIERAR.
COVÁTĂ	s.	1. v. albie.2. v. copaie.
covăceríe	s.	v. FIERĂRIE.
covăcíe	s.	v. FIERĂRIE.
covălíe	s.	v. FIERĂRIE.
covăseálă	s.	v. ALUAT. DOSPEALĂ. MAIA. PLĂMADĂ. PLĂMĂDEALĂ.
covățeá	s.	v. ALBIOARĂ. ALBIUȚĂ. COPĂIȚĂ. COVĂȚICĂ.
COVĂȚÍCĂ	s.	albioară, albiuță, copăiță, (pop.) covățea. (~ pentru frămîntat aluatul.)
covățícă	s.	v. TEICĂ.
covéi	s.	v. COT. COTITURĂ. CURBĂ. ÎNTORSĂ-TURĂ. ÎNTORTOCHETURĂ. OCOL. RĂSUCI-TURĂ. SERPENTINĂ. SINUOZITATE. ȘERPUIRE. ȘERPUITURĂ.
covégă	s.	v. COVILTIR.
COVÉRTĂ	s.	v. punte.
COVILTÍR	s.	1. (reg.) ceapol, cobără, coș, (Ban. și Transilv.) arneu, (Olt. și Ban.) covergă, (prin Mold. și Bucov.) pocriș. (~ la car, căruță.)2. v. burduf.
covíț	interj.	v. GROH. GUIȚ.
coviță	vb.	v. GROHĂI. GUIȚA.
covițắi	vb.	v. GROHĂI. GUIȚA.
COVÎRȘÍ	vb.	1. v. copleși.2. a(-l) copleși, a(-l) împresura, a(-l) năpădi, a(-l) prinde. (Îl ~ gîndurile.)3. v. răzbi.4. v. năpădi.5. v. întrece.
COVÎRȘITÓR	adj.	1. v. apăsător.2. copleșitor, sfîșietor. (O impresie ~oare.)3. v. pătrunzător.4. copleșitor, (fig.) strivitor. (O personalitate ~oare.)
COVÓR	s.	v. scoarță.
COVORÁȘ	s.	v. carpetă.
covrág	s.	v. COCEAN. CURPEN. VREJ.
covrigá	vb.	v. GHEMUI. ÎNCÎRLIGA. ÎNCOLĂCI. ÎNCOVRIGA. ÎNFĂȘURA. ÎNVĂLĂTUCI. RĂSUCI.
COVRIGÁR	s.	(înv.) simigiu.
COVRIGĂRÍE	s.	(înv.) simigerie.
cóvru	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUȘ. SĂLAȘ. VIZUINĂ.
COXÁL	adj.	v. iliac.
COXARTRÍE	s.	v. coxartroză.
COXARTRÓZĂ	s.	(MED.) coxartrie.
CÓXĂ	s.	v. coapsă.
coz	s.	v. ATU.

COZONÁC	s.	(Transilv.) colac. (Un ~ cu nucă.)
cozondráci	s. pl.	v. BRETELE.
COZORÓC	s.	vizieră, (reg. şi glumeţ) streaşină, (prin Ban.) şild, (Transilv. şi Maram.) şimledăr, (Transilv. şi Bucov.) şirm. (~ al şepcii, al chipi-ului.)
CRAC	s.	v. braţ.
crac	s.	v. BRAŢ. COARDĂ. CRACĂ. CREANGĂ. MEMBRU INFERIOR. PICIOR. RAMIFICAŢIE. RAMURĂ.
CRACÁJ	s.	v. cracare.
CRACÁRE	s.	(CHIM.) cracaj. (~ păcurii pentru obţinerea unor derivaţi.)
CRÁCĂ	s.	v. ramură.
craci	s. pl.	v. BUTUCI. PLAZURI. TĂLPI.
CRACOVIÁC	s.	(COR.) cracoviană. (~ul este un dans popular polonez.)
CRACOVIÁNĂ	s.	v. cracoviac.
cráflă	s.	v. GOGOAŞĂ.
CRAH	s.	v. faliment.
CRAI	s.	v. afemeiat.
crai	s.	v. BOIŞTEAN. CAP ÎNCORONAT. CÎR-MUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. ÎMPĂRAT. MONARH. POPĂ. REGE. RIGĂ. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
craidón	s.	v. AFEMEIAT. CRAI.
CRAILÎC	s.	(livr.) libertinaj, (pop. şi fam.) berbantlîc, (Mold.) crancalîc, (înv.) preacurvie. (~ul unui bărbat.)
CRÁINIC	s.	1. mesager, sol, trimis, vestitor, (reg.) crancău, (înv.) poslaneţ, poslanic, pristav, strigător, telal. (Au anunţat vestea printr-un ~.)2. spicher. (~ la televiziune.)
cráinic	s.	v. BUHAI. COINAC. COLĂCAR.
CRÁINICĂ	s.	spicheriţă. (~ la radio.)
CRÁMĂ	s.	(reg.) velniţă. (Mai are vin în ~.)
CRÁMPĂ	s.	v. colică.
crámpen	s.	v. TÎRNĂCOP.
CRAMPONÁ	VB.	(fig.) a se agăţa. (Se ~ cu desperare de el, ca s-o ajute.)
cran	s.	v. MACARA.
crancalîc	s.	v. CRAILÎC.
crancău	s.	v. CEUCĂ. CORB. CRAINIC. MESAGER. SOL. STANCĂ. STĂNCUŢĂ. TRIMIS. VESTITOR.
CRANIÁTĂ	s.	v. vertebrat.
CRÁNIU	s.	(ANAT.) căpăţînă, hîrcă, scăfîrlie, tigvă, ţeastă, cutie craniană, (pop. şi fam.) devlă, (înv. şi reg.) scafă, (înv.) glavă, glăvăţînă. (~ unui mort deshumat.)
CRAP	s.	(IHT.; Cyprinus carpio) (reg.) şaran, (Mold.) sazan.
crap săltăréţ	s.	v. SULĂ.
crap sulátic	s.	v. SULĂ.
crap sulédnic	s.	v. SULĂ.
cras	adj.	v. GROSOLAN.
crasíci	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. VERIGAR.
crastaván	s.	v. ANTONICĂ.
CRATER LUNÁR	s.	(ASTRON.) circ lunar.
CRÁTIMĂ	s.	v. liniuţă de unire.

CRÁTIȚĂ	s.	(reg.) tigaie, (Transilv.) laboș, (Ban., Transilv. şi Olt.) rainã, (prin Transilv.) răvar, (Ban.) şerpencă. (O ~ cu fasole.)
CRATOGÉN	s.	v. platformă.
CRAVÁȘĂ	s.	biciuşcă, (pop.) rîncă, (reg.) fişcă, iuşcă, năpîrcă, zbiciuşcă. (Îndeamnă calul cu ~.)
CRAVÁTĂ	s.	(înv.) legătoare, legătură, (arg.) şlengher. (Purta la gît o ~.)
CRĂCÁNĂ	s.	v. pirostrie.
crăcánă	s.	v. CAPRĂ. COARNE. COBILĂ. PRĂJINĂ.
CRĂCĂNÁ	vb.	(pop. şi fam.) a se crăci, a se răscrăcăna, (reg.) a se tîrşi. (Ce te-ai ~ aşa?)
crăcănáná	vb.	v. BIFURCA. RAMIFICA.
CRĂCĂNÁT	adj.	(pop.) crăcit, răscrăcănat, (reg.) tîrşit. (Om ~; picioare ~.)
crăcí	vb.	v. CRĂCĂNA.
crăcít	adj.	v. CRĂCĂNAT.
CRĂCIÚN	s.	(BIS.) (înv.) născut. (În ziua de ~.)
crăcós	adj.	v. CRENGOS. CRENGUROS. RAMI-FICAT. RĂMUROS.
CRĂCULÍȚĂ	s.	v. rămurică.
crăcurós	adj.	v. CRENGOS. CRENGUROS. RAMIFICAT. RĂMUROS.
CRĂCUȘOÁRĂ	s.	v. rămurică.
CRĂCÚȚĂ	s.	v. rămurică.
crăcúțe	s. pl.	v. SURGUCI.
crăiásă	s.	v. DAMĂ. ÎMPĂRĂTEASĂ. MAMĂ. MATCĂ. MIREASĂ. REGINĂ. SUVERANĂ. ZÎNĂ.
crăíe	s.	v. IMPERIU. ÎMPĂRĂȚIE. MONARHIE. REGAT.
crăielíci	s.	v. VERIGEL.
crăiésc	adj.	v. IMPERIAL. ÎMPĂRĂTESC. REGAL. REGESC.
crăiéș	s.	v. BOIȘTEAN.
crăiéște	adv.	v. ÎMPĂRĂTEȘTE. REGEȘTE.
crăiéte	s.	v. BOIȘTEAN.
crăiéț	s.	v. BOIȘTEAN.
crăíme	s.	v. IMPERIU. ÎMPĂRĂȚIE. MONARHIE. REGAT.
crăișór	s.	v. PRINCIPE. PRINȚ.
CRĂÍȚĂ	s.	(BOT.; Tagetes erecta şi patula) vîzdoagă, (reg.) boance (pl.), bofte (pl.), budiană, ocheşele (pl.), săscută, schilculite (pl.), țigăncuşe (pl.).
crăíță	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. DAMĂ. FEMEIE DE STRADĂ. ÎMPĂRĂTEASĂ. MAMĂ. MATCĂ. PROSTITUATĂ. REGINĂ. TÎRFĂ.
CRĂNȚĂÍ	vb.	v. ronțăi.
CRĂNȚĂNÍ	vb.	v. ronțăi.
CRĂPÁ	vb.	1. v. sparge.2. a plesni, (pop.) a pocni. (A ~ o vită.)3. v. despica.4. a se deschide, a se despica. (S-a ~ pămîntul.)5. v. întredeschide.6. v. deschide.
crăpá	vb.	v. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. SFÎRŞI. STINGE.
CRĂPÁRE	s.	1. v. spargere.2. v. despicare.3. v. în-tredeschidere.4. v. deschidere.
crăpáre	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
CRĂPÁT	adj.	1. v. spart.2. v. despicat.3. v. între-deschis.4. v. deschis.
CRĂPÁT	s.	1. v. spargere.2. v. despicare.3. v. între-deschidere.

crăpăt	s.	v. ARŞIŢĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINŢEALĂ. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
CRĂPĂTÚRĂ	s.	1. v. spărtură.2. v. despicătură.3. v. întredeschizătură.4. căscătură. (O mică ~ în perete.)5. v. fantă.
CRĂPCEÁN	s.	(IHT.) crăpuştean.
crăpélniţă	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
crăpúşnic	s.	v. CRĂSTĂVAL. PĂLĂMIDĂ. SCAI. SPIN. ŞOFRĂNEL.
CRĂPUŞTEÁN	s.	(IHT.) crăpcean.
CRĂSTĂVÁL	s.	(BOT.; Cirsium oleraceum) (reg.) crăpuşnic.
CREÁ	vb.	1. v. inventa.2. v. făuri.3. (BIS.) a face, a zidi. (Biblia scrie că Dumnezeu a ~ lumea.)4. v. înfiinţa.5. v. constitui.6. a alcătui, a compune, a elabora, a întocmi, a realiza, a redacta, a scrie, (înv.) a izvodi, a redija, a tocmi. (A ~ o operă valoroasă.)7. v. forma.8. v. provoca.9. v. aduce.
CREÁNGĂ	s.	v. ramură.
CREÁRE	s.	1. v. inventare.2. v. făurire.3. (BIS.) facere, zidire, (înv.) tocmeală. (~ lumii, după Biblie.)4. v. înfiinţare.5. v. constituire.6. alcă-tuire, compunere, elaborare, întocmire, realizare, redactare, scriere, scris, (înv.) izvodire, redacţie, redijare. (~ unei opere valoroase.)7. v. formare.8. v. provocare.
creasta-cocóşului	s.	v. BREABĂN. FERIGĂ. GRANAT. LABA-URSULUI. MOŢUL-CURCANULUI. PIEPTĂNARIŢĂ. RĂMURELE. SPILCUŢĂ. TAL-PA-GÎŞTEI.
CREÁSTĂ	s.	1. (GEOGR.) coamă, creştet, culme, muchie, spinare, sprînceană, (pop.) culmiş. (O ~ prelungă de munte.)2. v. vîrf.3. v. coamă.4. v. spinare.5. (BOT.) creasta-cocoşului = a) (Clavaria flava) (reg.) meloşel, opintic, tocmăgel, barba-caprei, burete-creţ, laba-mîţei; b) (Celosia cristata) (înv.) amarantă.6. (ANAT.) creastă epidermică v. creastă papilară; creastă papilară = creastă epidermică.
creástă	s.	v. MĂSEA. RĂVAR.
CREATÍV	adj.	v. inventiv.
CREATÓR	adj., s.	1. adj. v. inventiv.2. s. făuritor, înfăptuitor, născocitor, plăsmuitor, realizator, (înv.) săvîrşitor, scornitor, (fig.) făurar. (~ al unui nou procedeu pentru ...)3. s. v. întemeietor.4. s. v. realizator.5. s. (art.) v. Dumnezeu.
CREATÚRĂ	s.	v. animal.
creatúră	s.	v. CHIP. FAŢĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ.
creáţă	s.	v. RISLING DE BANAT.
CREÁŢIE	s.	1. v. invenţie.2. v. geneză.3. operă, realizare. (Tot ce vezi aici e ~ mea.)4. v. operă.
CRÉDE	vb.	1. v. considera.2. a considera, a găsi, a socoti, a vedea. (Această circumstanţă o ~ de bun augur.)3. a se considera, a se închipui, a se socoti, a se vedea, (pop.) a se ţine. (Se ~ inteligent.)4. v. bănui.5. a presupune, a socoti, (franţuzism) a prezuma, (reg.) a probălui, (înv.) a supoza. (~ că vom pleca în două zile.)6. v. aş-tepta.7. v. părea.8. v. spera.9. v. încrede.
CREDÍBIL	adj.	v. plauzibil.
CREDIBILITÁTE	s.	v. plauzibilitate.
CREDINCIÓS	adj.	1. (BIS.) cucernic, cuvios, evlavios, pios, preacredincios, religios, smerit, (franţuzism) devot, (înv. şi reg.) smernic, (înv.) blagocestiv, pietos, pravoslavnic, rîvnitor, bine-credincios. (Om ~.)2. v. fidel.
CREDÍNŢĂ	s.	1. (BIS.) cucernicie, cuvioşenie, cuvioşie, evlavie, pietate, pioşenie, piozitate, religiozitate, smerenie, (livr.) devoţiune, (înv.) blagocestie, blagocestivie, hristoitie, rîvnă, rîvnire, smerire.2. v. cult.3. v. convingere.4. v. fidelitate.5. v. speranţă.6. v. părere.
credínţă	s.	v. ASIGURARE. CHEZĂŞIE. CONCE-SIUNE. CREDIT. CREZ. DATORIE. GARANŢIE. ÎNCREDERE. LOGODNĂ. SIMBOLUL CREDINŢEI.

credinți	vb.	v. LOGODI.
CRÉDIT	s.	1. v. împrumut.2. v. datorie.
crédit	s.	v. APRECIERE. ASCENDENT. ATENȚIE. AUTORITATE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. INFLUENȚĂ. ÎNCREDERE. ÎNRÎURIRE. ONOARE. PRESTIGIU. PREȚUIRE. REPUTAȚIE. RESPECT. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.
CREDITÁ	vb.	(FIN.) a împrumuta. (A ~ pe cineva cu suma de ...)
CREDITÁRE	s.	(FIN.) împrumutare. (~ cuiva cu suma de ...)
CREDITÓR	s.	(FIN.) împrumutător, (înv.) datornic. (Îl asaltează ~ii.)
crédo	s.	v. CREZ. SIMBOLUL CREDINȚEI.
CREDÚL	adj.	1. v. naiv.2. candid, ingenuu, inocent, naiv, neştiutor. (O fiinţă ~.)
CREDULITÁTE	s.	1. v. naivitate.2. candoare, ingenuitate, inocență, naivitate. (E de-o ~ dezar-mantă.)
CRÉIER	s.	(ANAT.) 1. (impr.) encefal.2. creierul mic v. cerebel.
créier	s.	v. BUTUC. DEŞTEPTĂCIUNE. INTELECT. INTELIGENȚĂ. JUDECATĂ. MINTE. PRICEPERE. RAȚIUNE. SPIRIT.
creieráş	s.	v. CEREBEL. CREIERUL MIC.
creierúş	s.	v. CEREBEL. CREIERUL MIC.
CREIÓN	s.	condei, (pop. şi fam.) plaivaz, (înv. şi reg.) plumb, (înv., în Transilv. şi Ban.) ceruză. (Negustorul stă cu ~ul după ureche.)
CREIONÁ	vb.	v. schița.
CREIONÁRE	s.	v. schițare.
CREIȚÁR	s.	(reg.) crucer. (~ul era o monedă de argint sau de aramă.)
CREM	adj., s.	alb-gălbui.
cremațiúne	s.	v. ARDERE. INCINERARE. INCI-NERAȚIE.
CRÉMĂ	s.	v. alifie.
crémă	s.	v. ELITĂ. LAMURĂ.
cremenál	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
CRÉMENE	s.	v. silex.
CRENÉL	s.	(CONSTR.) (înv.) măzgal, meterez, zimț. (~ la o cetate.)
CRENGĂRÁIE	s.	v. crengărie.
CRENGĂRÍE	s.	crengăraie.
CRENGÓS	adj.	v. rămuros.
CRENGURÓS	adj.	v. rămuros.
CRENGÚȚĂ	s.	v. rămurică.
CREP	s.	1. v. crepdeşin.2. zăbranic. (O lungă maramă de ~ negru.)
CREPDEŞÍN	s.	(TEXT.) crep.
CREPÍNĂ	s.	(TEHN.) sorb.
CREPONÁT	adj.	încrețit. (Hîrtie ~; țesătură ~.)
CREPÚSCUL	s.	v. zori.
crepúscul	s.	v. AMURG. APUS. ASFINȚIRE. ASFINȚIT. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DECLIN. ÎNSERARE. REGRES. SEARĂ.
CRESCÉNDO	adv.	(MUZ.) crescînd.
CRESCÎND	adv.	v. crescendo.

CRESCÚT	adj.	1. dezvoltat, măricel, mărişor, (fig.) răsărit, săltat. (Fetiţe mai ~.)2. v. sporit.3. v. extins.4. mare, umflat. (Apele ~ ale rîului.)5. v. dospit.6. v. majorat.7. v. amplificat.
crescút	s.	v. ETATE. VÎRSTĂ.
CRESÓN	s.	(BOT.; Lepidium sativum) hreniţă, (rar) caprilemă.
cresón	s.	v. CARDAMA. NĂSTUREL.
CRESTÁ	vb.	1. v. scrijeli.2. v. inciza.3. v. zimţui.
crestánie	s.	v. TÎLHĂREA.
CRESTÁT	adj.	1. v. scrijelit.2. v. zimţuit.3. brăz-dat. (Are faţa ~.)
crestălău	s.	v. RĂVAR.
CRESTĂTÚRĂ	s.	1. v. scrijelitură.2. v. incizie.3. v. zimţ.4. v. cioplitură.5. (fig.) brazdă. (O ~ adîncă în obraz.)
CRESTĂŢEÁ	s.	v. tîlhărea.
crestăţeá	s.	v. DRAGAVEI. PĂPĂDIE. SALATA-IE-PURELUI. SUSAI-DE-PĂDURE. SUSAI-PĂDUREŢ. ŞTEVIE. TÎLHĂREA.
crestéz	s.	v. CIOPLITURĂ. CRESTĂTURĂ. DĂL-TUITURĂ. SCOBITURĂ.
CRESTOMAŢÍE	s.	analecte (pl.). (~ lui T. Ci-pariu.)
crestúş	s.	v. MĂSEA.
CRÉŞTE	vb.	1. a se dezvolta, a se înălţa, a se mări, (înv. şi pop.) a odrăsli, (pop.) a se ridica, a sălta, a (se) zburătăci. (Ce mult a ~ copilul!)2. a se dezvolta, a trăi, a vegeta. (Ciupercile ~ în sol bogat.)3. v. înălţa.4. v. regenera.5. v. educa.6. (prin Transilv.) a scula. (~ doi porci.)7. v. cultiva.8. v. înmulţi.9. v. extinde.10. a (se) mări, a spori, (livr.) a (se) augmenta. (A ~ fondul de rulment.)11. v. îndesi.12. a se mări, a se ridica, a se umfla. (Au ~ apele în matca lor.)13. v. dospi.14. v. majora.15. a (se) mări, a (se) ridica, a spori. (A ~ nivelul de trai.)16. a se mări, a se ridica, a se sui, a se urca. (I-a ~ temperatura.)17. v. intensifica.18. v. înteţi.19. v. adînci.
créşte	vb.	v. AVANSA. DEZVOLTA. EVOLUA. ÎNAINTA. PROGRESA. PROPĂŞI.
CRÉŞTERE	s.	1. dezvoltare, mărire. (Procesul de ~ al unei fiinţe.)2. dezvoltare, vegetaţie. (Peri-oadă de ~ a plantelor.)3. v. înălţare.4. v. regenerare.5. v. educare.6. v. cultură.7. v. înmulţire.8. v. extin-dere.9. mărire, sporire, (livr.) augmentare. (~ fondului de rulment.)10. mărire, ridicare, umflare. (~ apelor în matca lor.)11. v. dospire.12. v. majorare.13. mărire, ridicare, sporire. (~ nivelului de trai.)14. mărire, ridicare, suire, urcare. (~ temperaturii cuiva.)15. v. extindere.16. v. intensificare.
créştere	s.	v. DEZVOLTARE. EVOLUŢIE. ÎNAIN-TARE. MERS-ÎNAINTE. PROGRES. PROPĂŞIRE.
CRÉŞTET	s.	1. (ANAT.) sinciput, vertex, (pop. şi fam.) scăfîrlie, (Ban. şi vestul Olt.) teme.2. v. că-pătîi.3. v. vîrf.4. v. creastă.
creştín	s.	v. CHIP. FAŢĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ.
CREŞTINÁ	vb.	(BIS.) a (se) boteza. (Un mahomedan care s-a ~.)
CREŞTINÁRE	s.	(BIS.) botez, botezare. (~ a unui om matur necreştin.)
creştinătáte	s.	v. CREŞTINISM.
CREŞTIN-DEMOCRÁT	s., adj.	v. democrat-creştin.
creştinésc	adj.	v. OMENESC. UMAN.
CREŞTINÍSM	s.	(BIS.) (rar) creştinătate, (fig.) cruce. (~ a apărut în sec. I-II.)
CRETACÉU	s., adj.	1. s., adj. v. cretacic.2. adj. v. cretos.
CRETÁCIC	s., adj.	(GEOL.) cretaceu. (Perioada ~.)
CRÉTĂ	s.	(pop.) tibişir, (Mold.) cridă. (Scrie pe tablă cu ~.)
CRETÍN	adj., s.	v. idiot.

CRETINÍSM	s.	v. idioţie.
CRETINIZÁ	vb.	v. idiotiza.
CRETÓS	adj.	cretaceu. (Substanţă ~oasă.)
CREŢ	adj., s.	1. adj. v. ondulat.2. v. adj. buclat.3. s. v. buclă.4. adj. v. ridat.5. s. v. rid.6. s. v. boţitură.7. s. v. cută.
CREŢIŞOÁRĂ	s.	(BOT.; Alchemilla vulgaris) (reg.) brumărie, plaşcă, umbrarul-doamnei.
creţişoáră	s.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ.
creţişór	s.	v. VINDECEA.
CREŢÚŞCĂ	s.	(BOT.; Filipendula ulmaria) (reg.) caprifoi, pepenea, rînzişoară, sînziană, smîntînică, taulă, barba-caprei.
creţúşcă	s.	v. TAULĂ.
CREVÉTĂ	s.	(ZOOL.) caridă. (~ele sînt numele generic al unor decapode marine.)
CREZ	s.	1. (fig.) cult, religie. (Care este ~ul lui în viaţă?)2. (BIS.; art.) simbolul credinţei, (livr.) credo, (înv.) credinţă.
crezáre	s.	v. ÎNCREDERE.
crezământ	s.	v. ÎNCREDERE.
CREZÓL	s.	(CHIM.) metilfenol.
criánt	adj.	v. INTENS. IZBITOR. PUTERNIC. STRIDENT. TARE. ŢIPĂTOR. VIOLENT. VIU.
CRIC	s.	(TEHN.) vinci, (pop.) vîrtej, (Transilv.) şaitău.
cric	s.	v. PRUNDĂRAŞ.
crichín	s.	v. GOLDAN. RENGLOT.
crichíhă	s.	v. GOLDANĂ. RENGLOTĂ.
crídă	s.	v. BANCRUTĂ. CRAH. CRETĂ. FALIMENT.
críghel	s.	v. HALBĂ.
crihálă	s.	v. JILĂVEALĂ. REVENEALĂ. UDĂTURĂ. UMEZEALĂ. UMIDITATE.
crijác	s.	v. CRUCIAT.
CRÍLĂ	s.	(PESCUIT) (reg.) aripă, natră. (~ la năvod.)
crílă	s.	v. BANDĂ. BULUC. CEAŢĂ. CÎRD. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULŢIME. PÎLC. STOL.
CRÍMĂ	s.	asasinat, moarte, omor, omorîre, omuci-dere, ucidere, (livr.) homicid, (înv.) deşugubină, omucid, sîngi, ucigătură. (Condamnat pentru ~.)
CRIMINÁL	s., adj.	1. s., adj. asasin, bandit, omorîtor, ucigaş, (livr.) homicid, (rar) omucigaş, ucigător, (înv.) criminalist, omucid, războinic, şugubăţ. (~ul a fost prins.)2. adj. nelegiuit, (înv.) criminalicesc. (Faptă ~.)
criminalícesc	adj.	v. CRIMINAL. NELEGIUIT.
criminalíst	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMO-RÎTOR. UCIGAŞ.
CRIMINALITÁTE	s.	banditism. (Rata ~ăţii.)
CRIN	s.	1. (BOT.; Lilium candidum) (Transilv.) lilie, liliom.2. (BOT.) crin de pădure (Lilium martagon) = (reg.) aişor, fiere, ai-de-pădure, crin pestriţ, lilie roşie; crin-galben (Hemerocallis flava) = (reg.) stînjen, crinul-fînului, dreţ-galben.3. (ZOOL.) crin-de-mare = crinoid. (~ denumeşte un grup de
crin	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
crin-de-ápă	s.	v. IRIS. ROŞĂŢEA. STÎNJEN DE BALTĂ. STÎNJENEL. STÎNJEN GÁLBEN.
crin-de-báltă	s.	v. ROŞĂŢEA.
crin-gálben	s.	v. IRIS. STÎNJEN DE BALTĂ. STÎNJENEL. STÎNJEN GALBEN.
CRINOÍD	s.	v. crin-de-mare.

CRINOLÍNĂ	s.	malacof. (Era îmbrăcată cu ~.)
crin pestríț	s.	v. CRIN DE PĂDURE.
crin-róșu	s.	v. GLADIOLĂ.
crinul-fînului	s.	v. CRIN-GALBEN.
crin-vînăt	s.	v. SĂBIUȚĂ.
CRIOFÍL	adj., s.	psihrofil.
CRIOLOGÍE	s.	(FIZ.) crionică.
CRIÓNICĂ	s.	v. criologié.
cripálcă	s.	v. CĂȚEL. CORDENCI.
CRÍPTĂ	s.	v. cavou.
CRÍPTIC	adj.	v. ascuns.
CRIPTOGAMĂ VASCULÁRĂ	s.	pteridofită.
CRIPTOGENÉTIC	adj.	v. idiopatic.
CRISALÍDĂ	s.	(ENTOM.) nimfă, pupă, (pop.) gogoașă, păpușă. (~ a unui fluture.)
CRISOTERAPÍE	s.	auroterapie. (~ se folosește în afecțiunile articulatorii.)
CRISPÁ	vb.	a (se) contracta, a (se) încleşta, a (se) zgîrci. (Fața i se ~; furia îi ~ fața.)
CRISPÁRE	s.	contractare, crispație, încleștare. (~ feței.)
CRISPÁT	adj.	contractat, încleştat. (O față ~.)
CRISPÁȚIE	s.	v. crispare.
cristác	s.	v. CRÎSNIC.
CRISTÁL	s.	cleştar. (Un pahar de ~.)
CRISTALÍN	adj.	v. limpede, pur, transparent, (pop.) vioară, (Transilv.) tistaş, (înv.) chiar. (Crişule, apă ~.)
cristalín	adj.	v. CLAR. LIMPEDE. NEALTERAT. PUR.
CRISTALÍT	s.	(CHIM.) grăunte cristalin.
CRISTALIZÁ	vb.	v. zaharisi. (Mierea s-a ~.)
CRISTALIZÁRE	s.	1. (FIZ.) cristalizație. (~ unei substanțe.)2. v. zaharisire.
CRISTALIZATÓR	s.	(CHIM) cristalizor.
CRISTALIZÁȚIE	s.	v. cristalizare. (~ unei substanțe.)
CRISTALIZÓR	s.	v. cristalizator.
cristáș	s.	v. CRÎSNIC.
crístă	s.	v. PANAȘ. POMPON.
CRISTÉLNIȚĂ	s.	(BIS.) (livr.) baptisteriu, (înv. şi reg.) scăldătură, (reg.) putină, scăldătoare, (înv.) colimvitră. (~ se folosește la botez.)
cristeneásă	s.	v. AVRĂMEASĂ. AVRĂMEASCĂ. BARBA-BOIERULUI.
CRITÉRIU	s.	normă, principiu, (rar) semn. (~ de apreciere.)
CRÍTIC	adj.	1. agitat, frămîntat, greu, tulbure, zbuciumat. (Vremuri ~.)2. grav, greu, periculos, primejdios. (Moment ~ al unei crize.)3. v. com-bativ.
CRITICÁ	vb.	(pop.) a cîrti, (fam. fig.) a scutura. (L-a ~ zdravăn.)
CRITICÁBIL	adj.	v. condamnabil.
CRÍTICĂ	s.	obiecție, observație, rezervă, (rar) observare. (Are unele ~ după lectura romanului.)
críță	s.	v. OȚEL.
CRIVÁC	s.	mariaş, (înv.) greşlă. (Moneda austro-ungară numită ~.)

CRIVÁC	s.	(TEHN.) 1. chingă, cocîrlă, (reg.) carboş, cîrjă, coastă, cujbă, gînj. (~ la luntre.)2. (reg.) punți (pl.). (~ la piatra zăcătoare a morii.)
crivác	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
CRIVÁLĂ	s.	v. cocîrlă.
criválă	s.	v. CLEŞTE.
crivát	s.	v. PAT.
CRÍVĂȚ	s.	(MET.) (franţuzism) acvilon, (prin Munt.) traistă-goală.
crívăț	s.	v. MIAZĂNOAPTE. NORD.
criveá	s.	v. BUHAI. CÎRLIG. CLEŞTE. COCÎRLĂ. GREBLĂ. HREAPCĂ. ÎNTINZĂTOR. ÎNTORCĂ-TOR. SCHIMBĂTOARE. SLOBOZITOR. VERGEA.
criví	vb.	v. GHIFTUI. ÎMBUIBA. ÎNDOPA.
CRIZANTÉMĂ	s.	(BOT.; Chrysanthemum indicum) dumitriță, tufănică, (reg.) aurată, cătălină, mărgărită, roman, tătăişă, flori-de-iarnă (pl.), gura-paharului, romaniță-mare, rujă-de-toamnă, salomii-galbene (pl.).
CRÍZĂ	s.	1. (livr.) recesiune, (înv.) chesat. (~ economică, financiară.)2. (MED.) acces, atac, puseu, (astăzi rar) paroxism, (pop.) toană. (~ de nebunie, de cord.)
CRÎCNEÁLĂ	s.	v. protest.
CRÎCNÍ	vb.	v. protesta.
CRÎCNÍRE	s.	v. protest.
CRÎMPÉI	s.	1. v. bucată.2. v. fragment.
crîmpot	s.	v. CRÎMPEI. FRAGMENT. FRÎNTURĂ. PARTE.
crîmpoți	vb.	v. CIOPÎRŢI SFÎRTECA. SFÎŞIA.
CRÎNCEN	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. înverşunat.
crînceníe	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTA-LITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
crîncenít	adj.	v. APRIG. ASPRU. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. ÎNCRÎNCENAT. ÎNDÎRJIT. ÎNVERŞUNAT. NEÎMPĂCAT. NEPOTOLIT. SÎN-GEROS. VAJNIC. VIOLENT.
crînceş	s.	v. CĂLŢUNUL-DOAMNEI.
CRÎNG	s.	1. v. desiş.2. v. prîsnel.
crîng	s.	v. CICLU.
crîngul cérului	s.	v. BOLTĂ. CER. FIRMAMENT.
CRÎNGULÉȚ	s.	(BOT.) crînguşor.
CRÎNGUŞÓR	s.	v. crînguleț.
CRÎSNIC	s.	(PESCUIT) (pop.) cristac, (reg.) cercală, ciorpac, cristaş, difan, leşnic, leşteu, lingură, năpatcă, rociu, scărțaş, (Transilv.) comiheriu, (Mold. şi Transilv.) halău, (prin Olt.) posfat, (prin Munt.) prijineală.
crîsnic	s.	v. PARACLISER. ȚÎRCOVNIC.
crîşcá	vb.	v. SCRÎŞNI.
CRÎŞMULÍȚĂ	s.	cîrciumioară, (reg.) crîşmuşoară, crîşmuță. (Într-o ~ la Şosea.)
crîşmuşoáră	s.	v. CÎRCIUMIOARĂ. CRÎŞMULIȚĂ.
crîşmúță	s.	v. CÎRCIUMIOARĂ. CRÎŞMULIȚĂ.
croáfenă	s.	v. GOGOAŞĂ.
CROÁT	s.	(înv.) arvat. (E ~ de origine.)
croc	s.	v. COBILĂ.
CROCHÍU	s.	v. schiță. (Un ~ în cărbune.)

crohmálă	s.	v. APRET. SCROBEALĂ.
crohmălí	vb.	v. APRETA. SCROBI.
crohmălíre	s.	v. APRETARE. SCROBIRE. SCROBIT.
croi	s.	v. CROIALĂ. TĂIETURĂ.
CROÍ	vb.	1. a tăia, (Transilv.), a săbăi. (~ o haină.)2. a-şi tăia, (înv.) a sparge. (Fluviul îşi ~ drum prin munţi.)
croí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI. PLESNI. TRAGE.
CROIÁLĂ	s.	tăietură, (pop.) croi. (~a unei haine.)
CROÍRE	s.	v. croit.
CROÍT	s.	croire, (Transilv.) săbăire, săbăit. (~ al unei haine.)
CROITÓR	s.	1. (Transilv., Maram. şi Ban.) săbău, (Transilv., Ban., prin Maram. şi vestul Olt.) şnaidăr. (~ul confecţionează haine.)2. (ENTOM.; Cerambyx cerdo) gornic.
CROITOREÁSĂ	s.	(rar) cusătorească, (Transilv.) săbăiţă, (Ban. şi prin Transilv.) şnaidăriţă. (~ de taioare.)
CROMÁJ	s.	v. cromare.
CROMÁRE	s.	(TEHN.) cromaj. (~ unui vas metalic.)
CROMÁTICĂ	s.	(PICT.) colorit, (fig.) paletă. (~ unui tablou.)
CROMATÍSM	s.	v. aberaţie cromatică.
CROMATOPLÁST	s.	v. cromoplast.
CROMOPLÁST	s.	(BIOL.) cromatoplast.
CROMOZÓM	s.	(BIOL.) cromozom sexual v. alozom; cromozom somatic v. autozom.
CROMPROTEÍDĂ	s.	(BIOL.) metaloproteidă.
croncán	s.	v. CORB.
CRONCĂNÍRE	s.	v. croncănit.
CRONCĂNÍT	s.	croncănire, croncănitură.
CRONCĂNITÚRĂ	s.	v. croncănit.
croncău	s.	v. CORB.
CRONICÁR	s.	(înv.) cronograf. (Un ~ moldovean.)
CRÓNICĂ	s.	letopiseţ, (înv.) hronic. (~ lui Gr. Ure-che.)
cronográf	s.	v. CRONICAR.
CRONOLÓGIC	adj.	diacronic, evolutiv, istoric. (Expunere ~ a faptelor.)
CRONOMETRÁJ	s.	v. cronometrare.
CRONOMETRÁRE	s.	cronometraj. (~ unei curse de fond.)
CROSA AÓRTEI	s.	(ANAT.) cîrja aortei.
CROŞETÁ	vb.	(Transilv. şi Ban.) a ştricăni. (~ o dantelă.)
CROŞÉTĂ	s.	1. igliţă, (reg.) cîrligel. (~ pentru împletit.)2. v. paranteză dreaptă.
CROTÁL	s.	v. şarpe-cu-clopoţei.
CROV	s.	(GEOGR.) găvan, padină, (Mold. şi Bucov.) coşcovă.
crúce	s.	v. CREŞTINISM. GHINDĂ. INTERSECŢIE. ÎNCRUCIŞARE. ÎNTRETĂIERE. JUMĂTATE. LAMBĂ. RĂSCRUCE. RĂSPÎNTIE. SPATIE. TREFLĂ. VĂTRAI.

CRÚCE	s., adv.	I. s. 1. v. troiță.2. cercevea. (~ la o fereastră.)3. (TEHN.) (reg.) strup, strupalnic. (~ la ham.)4. (TEHN.) răscruce. (De ~ căruței se prind șleaurile.)5. (TEHN.) ceatlău, (reg.) flîntar, măgăriță, răscol, scară, (Mold., Transilv. și Ban.) feleherț, (Mold. și Transilv.) spiță, (Transilv.) tecărău. (~ la car sau căruță.)6. (TEHN.) crucea dinainte = (reg.) cîntar, cumpănă, lambă, răscruce, scară. (~ la car sau căruță.); crucea dinapoi = (reg.) brăcinar, brănișor, coardă, iuhă, lehă, splină. (~ la car sau căruță.)7. (TEHN.) (reg.) bot, botniță, hobot, obad, opleniță. (~ la sanie.)8. v. bulfeu.9. v. aripă.10. (BOT.) crucea-pămîntului (He-racleum sphondylium) = brînca-ursului, (înv. și reg.) sclipeț, (reg.) laba-ursului, talpa-ursului; crucea-voinicului (Hepatica transsilvanica) = trei-răi. II. adv. v. crucis.
crúcea	s.	art. v. DELFINUL. LEBĂDA.
crucea-pămîntului	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. PIEDICUȚĂ. POTROACĂ. ȚINTAURĂ.
crucea-pîinii	s.	v. PRISTOLNIC. TEIȘOR.
crucea-șălelor	s.	v. SACRUM.
crucea-voinícului	s.	v. POJARNIȚĂ. POPILNIC. ROSTOPASCĂ. SUNĂTOARE.
crucér	s.	v. CREIȚAR.
CRUCÍ	vb.	a se minuna, a se uimi, a se ului, (pop.) a se încruci, (reg.) a se ugni, (Transilv. și Ban.) a se pocozi, (înv.) a se ciudi, a se divi. (Se ~ de ce aude.)
crucí	vb.	v. ÎNCRUCIȘA.
CRUCIÁL	adj.	v. esențial.
CRUCIÁT	s.	(IST.) (înv.) crijac.
CRUCIFICÁ	vb.	v. răstigni.
CRUCIFICÁRE	s.	v. răstignire.
CRUCIFICÁT	adj.	v. răstignit.
CRUCÍȘ	adj., adv.	1. adj. v. șașiu.2. adv. v. șașiu.3. adj., adv. v. pieziș.4. adv. cruce. (S-au așezat ~ în calea lor.)
crucíșă	s.	v. ARIPĂ. CRUCE. SPETEAZĂ.
CRUCÍȘE	s. pl.	v. aripi.
CRUCÍT	adj.	consternat, minunat, perplex, stupefiat, surprins, uimit, uluit, (livr.) interzis. (A rămas ~ de cele
crucíță	s.	v. CRUCIULIȚĂ.
CRUCIULÍȚĂ	s.	1. (rar) cruciță. (O ~ de argint.)2. (BOT.; Senecio crucifolius) bătătarnică, (reg.) petimbroasă.3. (BOT.; Senecio vulgaris) (reg.) petimbroasă, spălăcioasă.
cruciulíță	s.	v. SPĂLĂCIOASĂ.
CRUD	adj., adv.	1. adj. v. nefiert.2. adj. v. necopt.3. adj. v. nefript.4. adj. necopt, verde. (Prune ~.)5. adj. v. tînăr.6. adj. v. netăbăcit.7. adj. mic.8. adj., adv. v. rău.9. adj. v. aspru.10. adj. v. barbar.11. adj. v. înverșunat.12. adj. hain, implacabil, necruțător, neiertător, neînduplecat, neîndurător, nemilos, nemilostiv, (livr.) inexo-rabil, (rar) neîndurat, nemiluit, (înv.) nemilosti-vitor, nemilostivnic, (fig.)
crug	s.	v. BOLTĂ. CER. CICLU. FIRMAMENT. ORBITĂ.
crugulíță	s.	v. RUGINĂ. SPĂLĂCIOASĂ.
crump	s.	v. CARTOF.
crúmpenă	s.	v. CARTOF. NAP-PORCESC. TOPI-NAMBUR.
CRUNT	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. înverșunat.3. adj. v. atroce.
cruntá	vb.	v. ÎNROȘI. ÎNSÎNGERA. ROȘI. SÎN-GERA.
cruntáre	s.	v. ÎNSÎNGERARE. SÎNGERARE. SÎN-GERAT. SÎNGERĂTURĂ.
cruntát	adj.	v. ÎNSÎNGERAT. SÎNGERAT.
CRUP	s.	(MED.) 1. (pop.) gușter.2. crup fals = pseudocrup.

CRÚPĂ	s.	(ANAT.) sapă, (reg.) şaucă. (~ la cal.)
CRÚPE	s. pl.	(reg.) bulgur. (Mănîncă ~ fierte în lapte.)
CRÚSTĂ	s.	1. coajă. (Mămăliga a facut o ~.)2. v. poj-ghiță.3. v. coajă.
CRUŞĂŢEÁ	s.	(BOT.; Barbarea vulgaris) (reg.) băr-buşoără.
cruşeálă	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. ARGĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
cruşí	vb.	v. ARGĂSI. TĂBĂCI.
cruşíre	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. ARGĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
croşít	adj.	v. ARGĂSIT. TĂBĂCIT.
CRUŞÎN	s.	(BOT.; Rhamnus frangula) (reg.) paţa-chină, lemn-cîinesc, salba-dracului, salbă-moale.
cruşîn	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE.
CRUŢÁ	vb.	1. v. absolvi.2. a menaja, (înv. fig.) a înconjura. (Îl ~ cît putea de griji.)3. v. menaja.4. v. precupeți.
cruţá	vb.	v. CODI. EZITA. PREGETA. ŞOVĂI.
CRUŢÁRE	s.	1. v. absolvire.2. menajare. (~ cuiva bolnav.)
CRUŢĂTÓR	adj.	v. econom.
cruţătór	adj.	v. BUN. ÎNDURĂTOR. ÎNGĂDUI-TOR. MILOS. MILOSTIV.
cruzíe	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEO-MENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
CRUZÍME	s.	v. răutate.
CTÍTOR	s.	v. fondator.
CTITORÍ	vb.	v. înființa.
CU	prep.	1. (modal) prin. (Serbarea începe ~ focuri de artificii.)2. (temporal) de, după. (Zi ~ zi.)3. (instrumental) din. (Pocneşte ~ biciul.)4. (in-strumental) prin. (Se înțeleg ~ tălmaci.)5. (arată conținutul) de. (Un pahar ~ apă.)
cuácă	s.	v. STÎRC-DE-NOAPTE.
CUANTĂ DE ACŢIÚNE	s.	v. constanta lui Planck.
CUANTIFICÁ	vb.	(FIZ.) a cuantiza.
CUANTIFICÁT	adj.	(FIZ., FILOZ.) discontinuu, discret. (Valoare ~.)
CUANTIZÁ	vb.	v. cuantifica.
cuart	s.	v. SFERT.
CUARŢ	s.	(MIN.) (reg.) bicaş, (Ban.) beică.
CUATERNÁR	s.	(GEOL.) antropogen.
CUB	s.	(GEOM.) hexaedru regulat.
CUBÁJ	s.	v. capacitate.
cubeá	s.	v. BOLTĂ. CAMPADURĂ. CĂMIN. COŞ. CUPOLĂ. HORN.
CÚBIC	adj.	(prin Olt.) maşinat, (înv.) cubicesc. (Zahăr ~.)
cubicésc	adj.	v. CUBIC.
CÚBITUS	s.	(ANAT.) ulnă.
cuc-armenésc	s.	v. PUPĂZĂ.
CÚCĂ	s.	(PESCUIT) (reg.) capcană, gaie, năpastă.
cúcă	s.	v. NĂPASTĂ. PROSTOVOL.
CUCERÍ	vb.	1. a lua, a ocupa, (înv.) a cuprinde, a dobîndi, a prinde, a stăpîni. (După lupte crîncene au ~ cetatea.)2. v. subjuga.3. v. repurta.4. v. cîş-tiga.5. a cîştiga. (A ~ simpatia tuturor.)6. v. în-cînta.
cucerí	vb.	v. ÎNCHINA. PLECA. PREDA. SUPUNE.

CUCERÍRE	s.	1. luare, ocupare, ocupaţie, (fran-ţuzism înv.) conchetă. (~ Griviţei.)2. v. subju-gare.3. v. repurtare.4. v. cîştigare.5. v. încîntare.
CUCERÍT	adj.	v. încîntat.
CUCERITÓR	s., adj.	1. s., adj. ocupant, (înv.) supuitor, (franţuzism înv.) concherant. (~ al cetăţii.)2. adj. v. încîntător.3. adj. v. irezistibil.
CUCÉRNIC	adj.	v. credincios.
CUCERNICÍE	s.	v. credinţă.
CUCOÁNĂ	s.	v. doamnă.
cucoánă	s.	v. STICLETE.
CUCÓN	s.	v. domn.
cuconíţă	s.	v. STICLETE.
cúcoriţă	s.	v. PORUMB.
CÚCOVĂ	s.	(ORNIT.; Cygnus olor) lebădă de vară.
CUCÚI	s.	(MED.) (Transilv.) coc, cocoş, modîlcă. (S-a lovit şi a făcut un ~ la cap.)
cucúi	s.	v. COC. MOŢ.
cucuiá	vb.	v. CĂŢĂRA. COCOŢA. RIDICA. SUI. URCA.
cucuiát	adj.	v. MOŢAT.
cucúlă	s.	v. CARTOF.
cuculeásă	s.	v. FLOAREA-CUCULUI.
CUCULÉŢ	s.	(ORNIT.) cucuşor.
cucúliu	s.	v. CULION.
cucúmăr	s.	v. CASTRAVETE.
cucumeá	s.	v. CAMPADURĂ. CUCUVAIE. CU-CUVEA.
cucúră	s.	v. CORMANĂ. RĂSTURNĂTOARE. TOLBĂ.
CUCURÍG	s.	(BOT.; Helleborus odorus) (reg.) bojoţel, nipreală, strecurătoare, iarbă-de-curăţenie, iarbă-şerpească.
cucuríg	s.	v. SPÎNZ.
cucurígu	s.	v. COCOŞ. GALERIE. MANSARDĂ.
CUCURUJÉL	s.	(FITOP.) (reg.) călcîi. (~ul este o boală a grîului.)
CUCURÚZ	s.	(BOT.; Petasites albus) (Bucov.) cojocel.
cucurúz	s.	v. CAPTALAN. CON. PORUMB. ŞTIU-LETE.
cucuruzáştină	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
cucuruz-de-pădúre	s.	v. MAMA-PĂDURII.
cucurúze	s. pl.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
cucuruzíşte	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
CUCUŞÓR	s.	(ORNIT.) cuculeţ.
cucuşór	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
CUCÚTĂ	s.	(BOT.) 1. (Conium maculatum) (pop.) dudău, (reg.) buciniş, barba-călugărului.2. cu-cută-de-apă (Cicuta virosa) = cucută-mică, (reg.) buciniş-de-apă, buciniş-de-baltă, cucută-înveni-nată; cucuta-de-pădure (Galium schultesii) = (Bucov.) sămcuţă; cucută-mică v. cucută-de-apă.
cucută-înveninátă	s.	v. CUCUTĂ-DE-APĂ. CUCUTĂ-MICĂ.
cucută-mícă	s.	v. PĂTRUNJEL-CÎINESC. PĂ-TRUNJELUL-CÎINELUI.
cucúte	s. pl.	v. CIOCUL-CUCOAREI. PLISCUL-CO-CORULUI. PLISCUL-CUCOAREI.
cucuţică-de-bălţi	s.	v. MĂRĂRAŞ.

CUCUVÁIE	s.	v. cucuvea.
cucuváie	s.	v. CAMPADURĂ. CĂMIN. COŞ. HORN.
CUCUVEÁ	s.	(ORNIT.; Athene noctua) cucuvaie, (reg.) ciovică, cucumea, cucuveică, pustielnică, (Transilv., Maram. şi Ban.) pasărea-mortului, pasărea-sărăciei.
cucuveá	s.	v. MINUNEA.
cucuvéică	s.	v. CUCUVAIE. CUCUVEA.
CÚFĂR	s.	ladă, (pop.) tron, (înv. şi reg.) sandîc, sicriu, (Mold.) sipet, (arg.) purcea. (~ al miresei.)
cúfăr	s.	v. GEAMANTAN. VALIZĂ.
CUFUNDÁ	vb.	1. v. afunda.2. a afunda, (reg.) a acufunda. (A ~ un obiect într-un lichid.)3. v. în-funda.4. a(-şi) afunda, a(-şi) înfunda, (fig.) a(-şi) îngropa. (Îşi ~ fruntea în palme.)
CUFUNDÁC	s.	v. cufundar.
CUFUNDÁR	s.	1. v. corcodel.2. (Gavia arctica) bodîrlău, cufundac, (reg.) scufundaci, corco-del-mare, fundac-mare.
CUFUNDÁRE	s.	v. afundare.
CUFUNDĂTÓR	s.	v. scafandru.
CUFUNDĂTÚRĂ	s.	v. adîncitură.
cufureálă	s.	v. DEFECARE. DEFECAŢIE. DIAREE. IEŞIRE. PURGAŢIE.
cufurí	vb.	v. DEFECA. IEŞI.
CÚGET	s.	1. v. gîndire.2. v. minte.
cúget	s.	v. CALCUL. GÎND. IDEE. INTENŢIE. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂŢĂTURĂ. PLAN. POVAŢĂ. POVĂŢUIRE. PROIECT. SFAT. SOCO-TEALĂ. VORBĂ.
CUGETÁ	vb.	1. v. chibzui.2. v. filozofa.
cugetá	vb.	v. APRECIA. CHIBZUI. CONSIDERA. CREDE. GĂSI. GÎNDI. INTENŢIONA. JUDECA. OPINA. PLĂNUI. PROIECTA. SOCOTI.
CUGETÁRE	s.	1. gîndire, meditare, meditaţie, reflectare, reflecţie, reflexie, (înv.) schepsis. (O ~ adîncă.)2. v.
cugetăréţ	s.	v. CUGETĂTOR. FILOZOF. GÎNDITOR.
CUGETĂTÓR	s., adj.	1. v. filozof.2. adj. v. reflexiv.
cúglă	s.	v. POPIC.
CUGUÁR	s.	v. puma.
cuhár	s.	v. BUCĂTAR.
*CÚHNIE	s.	(înv.) cămară. (~ era o trăsură închisă.)
cúhnie	s.	v. BUCĂTĂRIE.
CUI	s.	1. (înv.) găvozd. (A bătut un ~ în perete.)2. cui cilindric v. ştift; cui de siguranţă v. splint; cui spintecat v. splint.3. v. ciocîlteu.
cui	s.	v. COLŢ. FUSCEL. IC. MĂSEA. PANĂ. SPIŢĂ. TREAPTĂ. ŢINTĂ.
CUIB	s.	1. v. vizuină.2. v. cuibar.3. (AGRIC.) muşuroi. (~ făcut la baza tulpinii porumbului, la prăşit.)4. v.
cuib	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ.
CUIBÁR	s.	cuib. (~ pentru găini.)
CUIBĂRÍ	vb.	v. pripăşi.
CUIBULÉŢ	s.	v. cuibuşor.
cuibul-pămîntului	s.	v. TRÎNJI.
CUIBUŞÓR	s.	cuibuleţ. (Un ~ de pasăre.)
cuibuşór	s.	v. TRÎNJI.
cúină	s.	v. BUCĂTĂRIE.

CUIRASÁT	s.	(MAR.) navă de linie.
CUIRÁSĂ	s.	v. platoşă.
CUIŞOÁRE	s. pl.	(BOT.; Dianthus chinensis) (reg.) scaunul-lui-Dumnezeu.
cuişoáre	s. pl.	v. CUIŞORIŢĂ. GAROAFĂ. GA-ROAFĂ DE CÎMP. GAROAFĂ SĂLBATICĂ. GARO-FIŢĂ.
CUIŞÓR	s.	cuiuţ. (Un ~ de cizmărie.)
CUIŞORÍŢĂ	s.	(BOT.; Holosteum umbellatum) (reg.) cuişoare (pl.), ridichioară, rocoţel.
cuişoríţă	s.	v. RĂCOVINĂ.
cuiungíu	s.	v. AURAR.
CUIÚŢ	s.	v. cuişor.
CÚJBĂ	s.	(reg.) cocîrlă, (Ban. şi Transilv.) cocaie. (De ~ se atîrnă ceaunul deasupra focului.)
cújbă	s.	v. BRAŢ. CHINGĂ. COCÎRLĂ. CRIVAC. FURCĂ. MÎNĂ. STÎLP.
cujéică	s.	v. FURCĂ.
CULÁNT	adj.	v. darnic.
CULÁNŢĂ	s.	v. dărnicie.
cúlă	s.	v. BOLTĂ. CUPOLĂ. HRUBĂ. SUBTERANĂ. TEZAUR. VISTIERIE.
culbéc	s.	v. GASTEROPOD. GASTROPOD. MELC.
CULBECEÁSĂ	s.	(BOT.; Medicago falcata) (reg.) ghizdei, lucernă, trifoi, trifoiaş-sălbatic.
culbeceásă	s.	v. PAPANAŞ.
CULBUTÓR	s.	v. basculator.
CULCÁ	vb.	1. a se întinde, a se lungi, a se trînti, (înv.) a se tinde. (S-a ~ puţin după-amiază.)2. a (se) aşeza, a (se) aşterne, a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) pune. (Se ~ la pămînt.)3. v. doborî.4. a doborî, a tăvăli, (pop.) a pologi. (~ iarba în picioare.)5. v. apleca.
culcá	vb.	v. APUNE. ASFINŢl. COBORÎ. DISPĂ-REA. PIERI. PLECA.
CULCÁRE	s.	1. culcat, întindere, lungire, trîntire. (~ cuiva după-amiază.)2. odihnă. (Mergeţi la ~.)3. v. doborîre.4. doborîre, tăvălire. (~ ierbii în picioare.)5. v. aplecare.
CULCÁT	adj.	1. întins, lungit, tolănit, trîntit, (reg.) răbunit, (Mold.) tologit. (Stă puţin ~ după-amiază.)2. v. răsturnat.3. doborît, tăvălit, (pop.) pologit. (Un lan de grîu ~.)
CULCÁT	s.	1. v. culcare.2. v. aplecare.
culcudúş	s.	v. GOLDAN. RENGLOT.
CULCÚŞ	s.	1. v. vizuină.2. v. adăpost.3. v. pat.
culcúş	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ.
culcuşul-vácii	s.	v. VULTURICĂ.
CULEGÁR	s.	(TIPOGR.) culegău, vingalac, (rar) colţar, compozitor.
CULEGĂTOÁRE	s.	(TIPOGR.) zeţăriţă.
CULEGĂTÓR	s.	1. colecţionar. (~ de folclor.)2. (TIPOGR.) zeţar.
CULEGĂTORÍE	s.	(TIPOGR.) zeţărie. (~ a unei tipografii.)
CULEGĂU	s.	v. culegar.
CULÉGE	vb.	1. v. recolta.2. a rupe. (A ~ cîteva flori.)3. v. ridica.4. v. aduna.5. (TIPOGR.) a compune, a zeţui. (~ materialal de tipărit.)
CULÉGERE	s.	1. v. recoltare.2. v. ridicare.3. v. adu-nare.4. (concr.) colecţie, (livr.) florilegiu. (O ~ de folclor.)5. (TIPOGR.) v. cules.
CULÉS	s.	1. v. recoltare.2. v. ridicare.3. (TIPOGR.) compoziţie, compunere, culegere, zeţuire, zeţuit. (~ul unui text.)

culeşér	s.	v. FĂCĂLEŢ.
culic-de-máre	s.	v. SCOICAR.
culínă	s.	v. BUCĂTĂRIE.
CULIÓN	s.	(înv.) cuculiu. (~ul se poartă de către călugări pe cap.)
CULISÁ	vb.	(TEHN.) a glisa. (O uşa care ~.)
CULISÁRE	s.	(TEHN.) glisare. (~ unei uşi.)
culm	s.	v. PAPURĂ.
CÚLME	s.	1. v. vîrf.2. (GEOGR.) v. creastă.3. v. coamă.4. (reg.) rudar, rudă. (De ~ se atîrnă unele obiecte, în casele ţărăneşti.)
cúlme	s.	v. APOGEU.
CULMINÁNT	adj.	maxim. (Punct ~ în desfăşurarea unui proces.)
CULMINÁRE	s.	v. culminaţie.
CULMINÁŢIE	s.	culminare.
culmináţie	s.	v. APOGEU.
culmíş	s.	v. COAMĂ. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. MUCHIE. SPINARE. SPRÎNCEANĂ.
CULOÁR	s.	v. coridor.
CULOÁRE	s.	1. v. vopsea.2. (rar) maslă. (~ la jocul de cărţi.)
CULPÁBIL	adj.	v. vinovat.
CULPABILITÁTE	s.	v. vină.
culpabilizá	vb.	v. ACUZA. ÎNVINOVĂŢI. ÎNVINUI.
culpabilizáre	s.	v. ACUZARE. ACUZAŢIE. ÎNVI-NOVĂŢIRE. ÎNVINUIRE.
CÚLPĂ	s.	v. vină.
cúlpeş	adj.	v. CULPABIL. VINOVAT.
CULT	adj.	1. citit, cultivat, educat, instruit, învăţat, (rar) şcolit, (înv.) pedepsit, politicit, spudaxit, sufletesc. (Tînăr ~.)2. v. livresc. (Formaţie lexicală ~.)
CULT	s.	1. (BIS.) confesiune, credinţă, religie, rit, (pop.) lege. (E de ~ ortodox.)2. v. venerație.
cult	s.	v. CREZ.
CULTERANÍSM	s.	(LIT.) cultism, gongorism. (~ul a apărut în Spania.)
CULTÍSM	s.	(LIT.) culteranism, gongorism. (~ul este o manieră literară.)
CULTIVÁ	vb.	1. a lucra. (~ pămîntul.)2. a creşte. (~ plante.)3. a practica. (~ pamfletul.)4. v. in-strui.5. v. civiliza.
CULTIVÁBIL	adj.	v. arabil.
CULTIVÁRE	s.	1. (AGRIC.) cultură, lucrare, lucrat. (~ pămîntului.)2. v. cultură.3. practicare. (~ genului epic.)4. v. instruire.5. v. educare.6. v. sti-lare.
CULTIVÁT	adj.	1. lucrat, muncit. (Pămînt ~.)2. v. cult.3. v. stilat.
CULTIVATÓR	s.	(AGRIC.) (rar) extirpator, scormo-nitor.
CULTURALIZÁ	vb.	a instrui. (A ~ masele.)
CULTURALIZÁRE	s.	instruire. (~ maselor.)
CULTÚRĂ	s.	1. v. civilizaţie.2. v. învăţătură.3. cul-tură fizică v. gimnastică.4. v. cultivare.5. creştere, cultivare. (~ tutunului.)
culúc	s.	v. GARDĂ. PAZĂ. STRAJĂ.

CUM	adv., conj., interj.	1. adv. ce, cît. (~ aş mai rîde!)2. conj. (temporal) cînd. (Frunza-n codru ~ învie.)3. conj. (cauzal) cînd, deoarece, fiindcă, întrucît. (~ ştim că vine, sînt emoţionat.)4. conj. (modal) (pop.) care. (Se înalţă un palat ~ nu mai există.)5. conj. (comparativ) ca, cît, precum. (Noi ~ şi ei.)6. interj. (interogativ) ce? poftim? (fam. şi pop.) ha? (~? N-am auzit.)
cum	conj.	v. CÎND.
cumătră	s.	v. CIOCUL-CUCOAREI. PLISCUL-CO-CORULUI. PLISCUL-CUCOAREI. PRIBOI.
cumbará	s.	v. MORTIER. OBUZ.
CUMÉN	s.	(CHIM.) izopropilbenzen.
CUMINECÁ	vb.	v. împărtăşi.
CUMINECÁRE	s.	v. împărtăşanie.
CUMINECĂTÚRĂ	s.	v. împărtăşanie.
CUMÍNTE	adj., adv.	1. adj. v. ascultător.2. adj. v. cumpătat.3. adj. v. echilibrat.4. adj. v. chibzuit.5. adj. chibzuit, deştept, inteligent, înţelept. (O faptă ~.)6. adv. v. chibzuit.
CUMINŢÉNIE	s.	1. v. ascultare.2. v. chibzuială.
CUMINŢÍ	vb.	a (se) astîmpăra, a (se) domoli, a (se) linişti, a (se) potoli, (înv. şi reg.) a (se) stăvi, (înv.) a (se) înţelepţi. (Te rog să te ~!)
cumințíe	s.	v. ASCULTARE. CHIBZUIALĂ. CHIB-ZUINŢĂ. CHIBZUIRE. CUMINŢENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. DOCILITATE. ÎNŢELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAŢIE. RAŢIUNE. SOCOTEALĂ. SOCOTINŢĂ. SUPUNE-RE. TACT.
CUMINŢÍT	adj.	astîmpărat, aşezat, chibzuit, cuminte, cumpătat, domolit, echilibrat, liniştit, potolit, reţinut, rezervat, serios, sobru, stăpînit, temperat. (Un om ~.)
CUMNÁT	s.	(Transilv., Maram. şi Ban.) şogor, (Transilv. şi Ban.) sogoran.
CUMNÁTĂ	s.	(pop.) tătăişă, (Transilv., Maram. şi Ban.) şogoriţă.
CÚMPĂNĂ	s.	1. (Ban. şi Transilv.) ghermăn. (~ la fîntînă.)2. (ASTRON.; n. pr. art.) Balanţa.3. v. echilibru.4. (TEHN.) boloboc, nivelă cu bulă de aer.5. (TEHN.) capră. (~ la moară.)6. (TEHN.; la pl.) v. aripi.
cúmpănă	s.	v. ARIPĂ. BALANŢĂ. CÎNTAR. CRUCE. CRUCEA DINAINTE. ÎNCERCARE. POSADĂ. RESTRIŞTE. SCHIMBĂTOARE. SPETEAZĂ.
CUMPĂNEÁLĂ	s.	1. v. echilibru.2. v. echilibrare.
cumpăneálă	s.	v. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINŢĂ. CHIBZUIRE. CUMINŢENIE. CUMPĂT. CUMPĂ-TARE. ÎNŢELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAŢIE. RAŢIUNE. SOCOTEALĂ. SOCOTINŢĂ. TACT.
CUMPĂNÍ	vb.	v. echilibra.
cumpăní	vb.	v. ADUCE. ALEGE. APROPIA. ASEMĂNA. ASEMUI. CHIBZUI. CÎNTĂRI. CODI. DECIDE. EZITA. FIXA. GÎNDI. HOTĂRÎ. INTEN-ŢIONA. JUDECA. PLĂNUI. POTRIVI. PREGETA. PROIECTA. SEMĂNA. SOCOTI. STABILI. ŞOVĂI.
CUMPĂNÍRE	S.	1. v. echilibru.2. v. echilibrare.
cumpăníre	s.	v. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINŢĂ. CHIBZUIRE. CUMINŢENIE. CUMPĂT. CUMPĂ-TARE. DELIBERARE. GÎNDIRE. ÎNŢELEPCIUNE. JUDECARE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MO-DERAŢIE. RAŢIUNE. SOCOTEALĂ. SOCOTINŢĂ. TACT.
CUMPĂNÍT	ADJ.	1. v. calculat.2. v. echilibrat.3. v. chibzuit.4. v. măsurat.
CUMPĂRÁ	vb.	a achiziţiona, a lua, a procura, a tîrgui, (înv. şi pop.) a neguţa, (prin Transilv.) a surzui, (înv.) a scumpăra. (~ cele necesare.)
CUMPĂRÁRE	s.	achiziţionare, cumpărat, luare, procurare, tîrguire, (înv.) scumpărătoare. (~ celor necesare.)

CUMPĂRÁT	s.	v. cumpărare.
CUMPĂRĂTÓR	s.	1. v. client.2. (la pl.) v. clientelă.
CUMPĂRĂTÚRĂ	s.	tîrguială. (A făcut unele ~.)
CÚMPĂT	s.	1. calm, fire, stăpînire, (înv.) stăpînie, (fig.) sînge rece, (rar fig.) răceală. (Nu-ți pierde ~ul.)2. v. chibzuială.
cúmpăt	s.	v. DIETĂ. REGIM.
CUMPĂTÁRE	s.	v. chibzuială.
CUMPĂTÁT	adj.	1. v. calculat.2. astîmpărat, aşezat, chibzuit, cuminte, cumințit, domolit, echilibrat, liniştit, potolit, reținut, rezervat, serios, sobru, stăpînit, temperat. (Om ~.)3. aşe-zat, chibzuit, echilibrat, liniştit, pașnic, potolit, tihnit. (O viață ~.)
cumplí	vb.	v. ASASINA. OMORÎ. SUPRIMA. UCIDE.
cumpliciúne	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRU-TALITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDU-RARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENȚĂ. VITREGIE.
cumplíre	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALI-TATE. CAP. CAPĂT. CRUZIME. FEROCITATE. FINAL. FINE. ÎNCHEIERE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. SFÎRŞIT. VIOLENȚĂ. VITREGIE.
cumplít	adj.	v. COMPLET. DEPLIN. INTEGRAL. ÎNTREG. TOTAL.
CUMPLÍT	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. înverşunat.3. adj. v. îngrozitor.4. adj. aprig, groaznic, înfiorător, înfricoşător, îngrozitor, nebun, sălbatic, violent. (O pasiune ~ îl măcina.)5. adj. v. atroce.6. adj. colosal, extraordinar, fenomenal, formidabil, groaznic, grozav, infernal, înfiorător, îngrozitor, înspăimîntător, năprasnic, strașnic, teribil, (Transilv.) pogan, (fig.) îndrăcit, turbat. (O vijelie ~.)
cumplít	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
cumplitáte	s.	v. AVARIȚIE. CALICENIE. CALICIE. ZGÎRCENIE.
CUMSECÁDE	adj., adv.	1. adj. v. bun.2. adv. v. bine.3. adv. omenește. (Se poartă ~ cu ei.)
CÚMUL	s.	cumulare. (~ de funcții.)
CUMULÁ	vb.	v. însuma.
CUMULÁRE	s.	1. v. însumare.2. v. cumul.
cumulație	s.	v. CUMULARE. ÎNSUMARE.
CUMVÁ	adv.	1. oarecum, (înv.) doar. (O apreciere ~ exactă.)2. eventual, poate, (înv.) cîndai. (Aveți ~ o țigară?)
CUNOÁŞTE	vb.	1. a pricepe, a stăpîni, a şti, (fam.) a vedea. (~ la perfecție mai multe meserii.)2. a poseda, a stăpîni, a şti. (~ trei limbi străine.)3. a înțelege, a pricepe, a şti. (~ franceza?)4. v. afla.5. v. şti.6. a (se) şti. (Ne ~ de mici; îl ~ ca pe un cal breaz.)7. v. recunoaşte.8. a (se) observa, a (se) remarca, a (se) vedea. (Se ~ că ai fost tu aici.)
cunoáşte	vb.	v. APRECIA. CHIBZUI. CONSIDERA. CREDE. DEDUCE. GĂSI. GÎNDI. JUDECA. OBȚINE. OPINA. RĂSPLĂTI. REALIZA. RECOMPENSA. RECUNOAŞȚE. SOCOTI.
CUNOÁŞTERE	s.	1. înțelegere, percepție, pricepere. (Proces de ~.)2. (înv.) ştiință, ştire, ştiutură. (~ lucrurilor.)3. pricepere, stăpînire. (~ mai multor meserii.)4. posedare, stăpînire. (~ mai multor limbi.)
CUNOSCĂTÓR	adj., s.	1. v. expert.2. (astăzi rar) ştiutor. (E un bun ~ al limbii noastre.)
CUNOSCÚT	adj.	1. ştiut. (Lucruri ~.)2. v. consac-rat.3. curent, frecvent, obişnuit, răspîndit, uzual. (O expresie ~.)4. familiar, ştiut. (Locuri ~.)5. v. anumit.
CUNOŞTÍNȚĂ	s.	1. v. pregătire.2. (la pl.) v. învă-ță̆tură.3. (la pl.) v. elemente.4. v. ştire.5. (concr.) relație, (fam. fig.) pilă. (Ai vreo ~ la minister?)

cunoştínţă	s.	v. CONŞTIINŢĂ. CUGET. GÎNDIRE. JUDECATĂ. MINTE. RAŢIUNE. RECUNOŞTINŢĂ. SPIRIT. SUFLET.
CUNUNÁ	vb.	a se căsători, (pop.) a se nunti. (S-au ~ la biserică.)
cununá	vb.	v. ÎNCORONA. ÎNCUNUNA. RĂS-PLĂTI. RECOMPENSA.
CUNUNÁT	adj.	căsătorit, (pop. şi fam.) căpătuit. (Femeie ~.)
CUNÚNĂ	s.	1. coroană. (O ~ de flori pe cap.)2. v. cununie.3. v. funie.
cunúnă	s.	v. COROANĂ. CORONIŞTE. COSO-ROABĂ. DIADEMĂ.
CUNUNÍE	s.	1. căsătorie, (pop.) nuntire, nuntit. (~ oficiată la biserica ...)2. cunună, (reg.) pirostrie. (~ pentru miri.)
CUNUNÍŢĂ	s.	1. coroniţă. (O ~ de flori.)2. (BOT.; Spiraea ulmifolia) (reg.) caprifoi, taulă, teişor, (Bucov.) ciritel.
cununíţă	s.	v. CORONIŞTE. FLORI-DE-PAIE. IMORTELĂ. PLEVAIŢĂ. SASCHIU.
cupa-óii	s.	v. CLOPOŢEL
cupa-vácii	s.	v. VOLBURĂ MARE.
CÚPĂ	s.	1. (înv.) scafă, tas. (O ~ de vin.)2. v. potir.3. trofeu. (A cîştigat ~ pusă în joc.)4. (TEHN.) blid, căuş, ciutură, (reg.) făcău. (~ la roata morii.)5. v. caliciu.6. (BOT.) cupa-vacii (Calyste-gia sepium) = (reg.) volbură.
CÚPĂ	s.	(la cărţile de joc) 1. roşu. (Valetul de ~.)2. inimă.
cúpă	s.	v. MIŞINĂ.
cúpe	s. pl.	v. GENŢIANĂ. GHINŢURĂ.
CUPERÓZĂ	s.	(MED.) acnee rozacee.
cupéţ	s.	v. COMERCIANT. NEGUSTOR.
CUPÉU	s.	trăsură închisă, (înv. şi pop.) caretă. (Călătorea în ~.)
cupéu	s.	v. COMPARTIMENT.
cupíd	adj.	v. APRIG. APUCĂTOR. AVID. HRĂ-PĂREŢ. LACOM. NEÎNDESTULAT. NESĂTUL.
cupiditáte	s.	v. LĂCOMIE.
cupít	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
CUPLÁ	vb.	(TEHN.) a acupla.
CUPLÁJ	s.	v. cuplare.
CUPLÁRE	s.	(TEHN.) acuplaj, acuplare, cuplaj.
CUPLÁT	adj.	(TEHN.) acuplat.
CÚPLU	s.	1. v. pereche.2. (FIZ.) cuplu termoelectric = termocuplu.
CUPÓLĂ	s.	boltă, (înv.) colă, sclip, (turcism înv.) cubea. (~ la o turlă.)
CUPÓN	s.	(înv.) margine. (~ de material textil.)
CUPRÁ	vb.	a arăma. (~ suprafaţa unul obiect metalic.)
CUPRÁRE	s.	arămire. (~ unui vas metalic.)
CUPRÁT	adj.	arămit. (Vas metalic ~.)
CUPRÍNDE	vb.	1. v. îmbrăţişa.2. a apuca. (L-a ~ în braţe.)3. v. conţine.4. a include, a îngloba. (Vechea Galie ~ şi Belgia de astăzi.)5. a avea, a conţine. (Cartea ~ ilustraţii.)6. v. conţine.7. (MAT.) a intra, a merge. (4 în 8 se ~ de două ori.)8. (pop.) a lua. (Vasul ~ 4 litri.)9. v. încăpea. (Haina nu-l mai ~.)10. a prinde, a vedea, (fig.) a îmbrăţişa. (Cît ~ cu ochii, cu privirea.)11. v. cop-leşi.12. v. răzbi.13. a(-l) copleşi, a(-l) răzbi, (înv.) a(-l) răzbate. (L-a ~ setea.)14. a-l apuca, a-i veni. (L-a ~ ameteala.)15. v. trece.
cuprínde	vb.	v. CAPTURA. COTROPI. CUCERI. INVADA. ÎMPRESURA. ÎNCĂLCA. ÎNCERCUI. ÎNCONJURA. ÎNDELETNICI. ÎNVĂLUI. LUA. NĂPĂDI. OCUPA. SECHESTRA.
CUPRÍNDERE	s.	includere, înglobare. (~ unui element într-un ansamblu.)

cupíndere	s.	v. CONȚINUT. CORP. COTROPIRE. CUPRINS. INVADARE. INVAZIE. ÎNCĂLCARE. ÎNTINDERE. ÎNTINS. MATERIE. NĂPĂDIRE. SPAȚIU. SUPRAFAȚĂ. TERITORIU.
cupríns	adj.	v. AVUT. BOGAT. ÎNSTĂRIT. OCUPAT. PRINS. SITUAT.
CUPRÍNS	S.	1. întindere, întins, spațiu, suprafață, teritoriu, (înv.) cuprindere, olat. (Pe tot ~ul țării.)2. limită, (rar) perimetru, (înv.) ocol. (În ~ ul cetății.)3. conținut, (rar) plin. (Se zbuciumă marea şi ~ul ei.)4. conținut, corp, materie, (înv.) cuprindere. (În ~ul cărții.)5. conținut, sumar, tablă de materii, (înv.) registru, scară, sumă, (grecism înv.) pinax. (~ul unui volum.)
cupríns	s.	v. COTROPIRE. GARD. INVADARE. INVAZIE. ÎMPREJMUIRE. ÎNCĂLCARE. ÎNGRĂDITURĂ. NĂPĂDIRE. OCOL. ULUCĂ.
cuprinzătoáre	s.	v. PARANTEZĂ.
CUPRINZĂTÓR	adj.	1. v. întins.2. v. spațios.3. v. vo-luminos.4. v. amplu.5. v. vast.
cuprinzătór	s.	v. CÎT.
CUPROXÍD	s.	(CHIM.) oxid de cupru.
CÚPRU	s.	(CHIM.) aramă. (Obiecte din ~.)
CUPTÓR	s.	1. (Ban.) şparhat. (~ de pîine.)2. (reg.) rolă, tobă. (~ la maşina de gătit.)3. v. vatră.4. cuptor de var = varniță.5. cuptor înalt v. furnal.
cuptór	s.	v. ARŞIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DO-GOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. IULIE. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. SOBĂ. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
CUPULIFÉRĂ	s.	v. fagacee.
cur	s.	v. ANUS. DOS. FUND. POPOU. ŞEZUT.
curá	vb.	v. APĂRA. CĂUTA. CURĂȚA. DEFRIŞA. DESPĂDURI. DEZGHIOCA. DEZVINOVĂȚI. DISCULPA. DISTRUGE. ÎNGRIJI. JUSTIFICA. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SCUZA. SFĂRÎMA. TRATA. ZDROBI. ZVÎNTA.
CURÁBIL	adj.	(MED.) benign, uşor, vindecabil. (Formă ~ a unei boli.)
curái	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
CURÁJ	s.	1. bărbăție, bravură, cutezanță, dîrzenie, încumetare, îndrăzneală, neînfricare, semeție, temeritate, (livr.) intrepiditate, petulanță, (rar) cutezare, (pop. şi fam.) suflet, (pop.) inimă, voinicie, (înv.) dîrzie, îndrăznire, mărinimie, semețire, (grecism înv.) taros. (Dovedeşte un mare ~ în acțiunile sale.)2. v. vitejie.
CURAJÓS	adj., adv.	1. adj. brav, cutezător, dîrz, inimos, îndrăzneț, neînfricat, semeț, viteaz, (livr.) intrepid, petulant, temerar, (rar) bărbat, (înv. şi pop.) voinic, (înv.) hrăbor, neînfricoşat. (Om ~.)2. adj. bărbătesc, viteaz, vitejesc, (reg.) bărbătos. (Atitudine, faptă ~oasă.)3. adv. bărbăteşte, eroic, vitejeşte, (pop.) voiniceşte. (S-a luptat ~.)
curamá	s.	v. CHETĂ. COLECTĂ.
CURÁR	s.	bucar, vînar, (reg.) gurură, hamut, cureaua vînării. (~ul este o parte a hamului.)
curarisí	vb.	v. CĂUTA. ÎNGRIJI. TRATA.
CURÁT	adj.	1. nepătat, (reg.) neîntinat, (Transilv.) tistaş. (Haină ~.)2. spălat. (Aşternuturi ~.)3. în-grijit. (O ținută ~.)4. v. neamestecat.5. v. nativ.6. v. veritabil.7. v. natural.8. neamestecat, pur, (Transilv.) tistaş. (Grîu ~.)9. v. adevărat.10. v. lim-pede.11. bun, nealterat, nestricat, nevătămător, neviciat, oxigenat, ozonat, proaspăt, pur, purificat, salubru, sănătos, tare. (Aer ~.)12. v. senin.

curát	adj.	v. CANDID. CAST. CINSTIT. CORECT. DISTINCT. EVIDENT. FECIORELNIC. FECIORESC. FIRESC. IDEAL. INCORUPTIBIL. INOCENT. INTEGRU. LEAL. NATURAL. NEALTERAT. NECO-RUPTIBIL. NEPRIHĂNIT. NET. NEVINOVAT. NORMAL. OBIŞNUIT. ONEST. PLATONIC. PRE-CIS. PUDIC. PUR. SPOVEDIT. VIRGIN. VIRGINAL.
curát	adj., adv.	v. CLAR. DESLUŞIT. LĂMURIT. LIMPEDE.
curát	adv.	v. CHIAR. DREPT. EXACT. EXPLICIT. EXPRES. ÎNTOCMAI. PRECIS. RĂSPICAT. TOC-MAI.
CURATÍV	adj.	(MED.) (rar) lecuitor, tămăduitor, vindecător. (Tratament ~.)
curălíce	s.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ.
curătoáre	s.	v. PLACENTĂ.
CURĂTÚRĂ	s.	(înv. şi pop.) posadă, (pop.) laz, (înv. şi reg.) secătură, seci, (reg.) gărină, pîrloagă, tăietură, (Bucov., Maram. şi nordul Transilv.) runc, (prin Maram.) săcsie, (Ban.) tîrsaică, tîrsă, (prin Transilv.) tîrsătură, (prin Ban. şi Transilv.) tîrşeală.
curătúră	s.	v. PARCHET.
CURĂȚÁ	vb.	1. v. deretica.2. a elimina, a îndepăr-ta, a înlătura. (~ murdăria de pe jos.)3. v. şterge. (~ praful.)4. (înv. şi reg.) a cura, (Transilv.) a tăgăşi. (A ~ un obiect de murdărie.)5. v. purifica.6. v. dezinfecta.7. (înv.) a cura. (~ un fruct de coajă.)
curățá	vb.	v. ASASINA. DEBARASA. DECEDA. DESCOTOROSI. DISPĂREA. DUCE. IZBĂVI. MÎNTUI. MURI. OMORÎ. PIERI. PRĂPĂDI. PURIFICA. RĂPOSA. RĂSCUMPĂRA. SALVA. SCĂPA. SFÎRŞI. STINGE. SUCOMBA. SUPRIMA. UCIDE.
CURĂȚÁRE	s.	1. eliminare, îndepărtare, înlăturare, scoatere. (~ murdăriei de pe haine.)2. v. ştergere.3. (TEHN.) purificare, (rar) purificaţie. (~ meta-lului.)
CURĂȚÁT	adj.	(TEHN.) purificat, (înv.) lămurit. (Metal ~.)
CURĂȚĂTORÍE	s.	spălătorie. (~ chimică.)
CURĂȚÉL	adj.	îngrijit, spălat, spălăţel, (înv. şi reg.) acurat, (fig.) scuturat. (Un om mai ~.)
CURĂȚÉNIE	s.	1. v. dereticare.2. salubritate, (livr.) salubrizare. (Serviciul de ~; ~ oraşului.)3. v. pu-ritate.4. v. limpezime.
curățénie	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. CINSTE. CORECTITUDINE. FECIORIE. INCORUPTIBILI-TATE. INOCENȚĂ. INTEGRITATE. LAXATIV. LEALITATE. NEPRIHĂNIRE. NEVINOVĂȚIE. ONESTITATE. PUDICITATE. PUDOARE. PUR-GATIV. VIRGINITATE.
curățí	vb.	v. CASTRA. JUGĂNI. SCOPI. STERILIZA.
curățíe	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. CINSTE. CORECTITUDINE. FECIORIE. INCORUPTIBI-LITATE. INOCENȚĂ. INTEGRITATE. LEALITATE. NEPRIHĂNIRE. NEVINOVĂȚIE. ONESTITATE. PUDICITATE. PUDOARE. VIRGINITATE.
curățíre	s.	v. CASTRARE. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
curățít	adj.	v. CASTRAT. JUGĂNIT. SCOPIT. STERILIZAT.
CURB	adj.	v. încovoiat.
CURBÁ	vb.	1. v. încovoia.2. v. apleca.3. v. îndoi.4. a (se) frînge, a (se) îndoi. (S-a ~ de mijloc.)
CURBÁRE	s.	1. v. încovoiere.2. v. îndoire.3. v. aple-care.4. v. flexiune.
CURBÁT	adj.	1. v. încovoiat.2. v. îndoit.3. înco-voiat, îndoit, răsucit, strîmb. (Fiare ~.)4. v. ar-cuit.5. v. parabolic.6. v. aplecat.7. v. adus.8. v. coroiat.
CURBATÚRĂ	s.	(MED.) (pop.) deşelare.
CÚRBĂ	s.	1. v. cotitură.2. cotitură, viraj. (La ~ lasă vehiculul în viteză redusă.)3. (GEOGR.) curbă batimetrică = izobată; curbă de nivel = izohipsă.

curbét	s.	v. STRĂIN. VENETIC.
curbínă	s.	v. COARBĂ.
CURBÚRĂ	s.	arcuire, încovoială, încovoietură, îndoitură. (Tavanul formează o uşoară ~.)
CURCÁN	s.	1. (ORNIT.; Meleagris gallopavo) (Transilv.) corcodan, (prin Transilv.) puicoi, (Ban.) tutcan.2. (MIL., IST.) v. dorobanţ.
CÚRCĂ	s.	(ORNIT.) (reg.) puică, (Ban.) tutcă. (~ este femela curcanului.)
curcubétă	s.	v. DOVLEAC. PEPENE. TĂRTĂ-CUŢĂ. TIGVĂ. TÎLV.
CURCUBEŢEÁ	s.	(BOT.; Aristolochia clematitis) curcubeţică, remf, (reg.) lepădătoare, păsulică, fasolea-cioarei, lingura-frumoaselor, lingura-popii, mărul-lupului.
curcubeţeá	s.	v. ÎMPĂRĂTEASĂ. MUTĂTOARE. TĂRTĂCUŢĂ.
CURCUBEŢÍCĂ	s.	v. curcubeţea.
curcubeţícă	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
CURCUBÉU	s.	1. (ASTRON.) (reg.) cearcăn, brîul-ce-rului, brîul-Cosînzenei, brîul-lui-Dumnezeu, brîul-Maicii-Domnului, brîul-popii, curuna-cerului.2. (BOT.; Lychnis coronaria) (reg.) flocoşele (pl.), flocoşică, barba-împăratului, floarea-cununii.
curcubéu	s.	v. IARBA-CÎINELUI. PIR-DE-ŢELINĂ. PIR-GROS.
curcudél	s.	v. PORUMBAR. PORUMBEL.
cur-de-găínă	s.	v. PECINGINE.
cúre	vb.	v. ALERGA. CURGE. FUGI. GONI.
CUREÁ	s.	v. centură.
cureá	s.	v. NOJIŢĂ.
cureaua vînării	s.	v. BUCAR. CURAR. VÎNAR.
curéchi	s.	v. VARZĂ.
curechi-de-cîmp	s.	v. RAPIŢĂ.
curechi-de-stîncă	s.	v. RUJĂ.
curechi-sălbátic	s.	v. RAPIŢĂ.
curechíşte	s.	v. VĂRZĂRIE.
curechíştină	s.	v. VĂRZĂRIE.
curechíţă	s.	v. ALBILIŢĂ. FLUTURE DE VARZĂ.
CURELÁR	s.	(Transilv.) sighiartău, (prin Ban. şi Transilv.) soaclăr.
CURELĂRÍE	s.	(prin Transilv.) sighiartărie.
CURELÚŞĂ	s.	(turcism înv.) căiuş.
CURÉNT	adj.	1. v. actual.2. v. zilnic.3. v. cunoscut.4. v. obişnuit.
curént	adj.	v. CURSIV. ITALIC.
CURÉNT	s.	1. (FIZ.) flux. (~ de particule.)2. v. curs.3. v. mişcare.
CURGĂTÓR	adj.	(pop.) mergător. (Apă ~oare.)
curgătór	adj.	v. ACTUAL. CONTEMPORAN. CURENT. FLUENT. PREZENT.
CÚRGE	vb.	1. (astăzi rar) a se scurge, (pop.) a merge, (înv. şi reg.) a cure, a rîura, (înv.) a purcede. (Apa ~ lin la vale.)2. a trece. (Apa ~, pietrele rămîn.)3. v. circula.4. a-i pica, a-i picura, a i se prelinge, a i se scurge, (pop.) a-i merge. (Îi ~ lacrimi din ochi.)5. v. supura.6. v. atîrna.
cúrge	vb.	v. DECURGE. PROVENI. REIEŞI. REZULTA. SCURGE. TRECE. URMA.
CÚRGERE	s.	(rar) mers. (~ Oltului.)

CURIÉR	s.	mesager, ştafetă, (înv. şi reg.) olac, olăcar, (înv.) menzil, paic, pion, poştă, tabelar, tătar, vătăşel. (A sosit un ~ călare.)
curiér	s.	v. FACTOR. POŞTAR. POŞTAŞ. POŞTĂ.
CURIETERAPÍE	s.	v. radiumterapie.
CURIÓS	adj.	1. v. neobişnuit.2. v. indiscret.
CURIOZITÁTE	s.	1. v. interes.2. ciudăţenie, (grecism rar) paraxenie. (Avea unele ~ăţi în comportare.)3. v. ciudăţenie.4. raritate. (O ~ a naturii.)5. v. indiscreţie.
CURÎND	adv.	devreme, fuga, grabnic, imediat, iute, îndată, neîntîrziat, numaidecît, rapid, repede, (rar) tudila, (pop.) degrabă, momentan, (înv. şi reg.) nepristan, numai, (reg.) mintenaş, minteni, (înv.) peşin, techer-mecher. (Să te întorci ~.)
curîndá	vb.	v. GRĂBI. IUŢI. ZORI.
curm	s.	v. CURMEI.
CURMÁ	vb.	1. v. înceta.2. v. întrerupe.3. v. opri.4. a întrerupe, a opri, (fig.) a reteza, a stăvili. (Nu poate ~ scandalul; i-a ~ vorba.)5. a întrerupe, (fig.) a rupe. (A ~ tăcerea.)
curmá	vb.	v. RETEZA. TĂIA.
CURMÁL	s.	(BOT.; Phoenix dactylifera) (înv.) finic.
CURMÁLĂ	s.	(BOT.) (înv.) finică. (~ este fructul curmalului.)
CURMÁRE	s.	1. v. încetare.2. întrerupere, oprire, (fig.) stăvilire. (~ scandalului.)
CURMĂTÚRĂ	s.	(GEOGR.) şa, (reg.) deşilătură.
CURMÉI	s.	(Olt.) curm. (Un ~ de tei.)
CURMEZÍŞ	adv.	v. transversal.
curmezíş	s.	v. BRAŢ. CHINGĂ. COARDĂ. PUNTE. SPETEAZĂ. STINGHIE.
CÚRPEN	s.	1. v. vrej.2. (Clematis vitalba) (reg.) luminoasă, viţă-albă.3. curpen de munte (Glematis alpina) = (reg.) curpeniţă.
cúrpeniţă	s.	v. CURPEN DE MUNTE. PICIO-RUL-COCOŞULUI.
curpen-scúrt	s.	v. CLOPOŢEL.
CURS	s.	1. (GEOGR.) curent, (înv. şi reg.) scursură, (reg.) scurs, scursoare, (înv.) cursoare. (~ul apei.)2. v. albie.3. interval, răstimp, timp, vreme, (înv.) diastimă. (În ~ de un veac.)4. v. evo-luţie.5. direcţie. (Un ~ neaşteptat al evenimen-telor.)6. (EC. POL.) valoare. (~ul dolarului.)7. (EC. POL.) rată. (~ul
CURS	s.	1. v. prelegere.2. v. oră.
curs	s.	v. ALERGARE. CURSĂ.
CURSÁNT	s.	(rar) cursist. (E ~ la şcoala de artă.)
CÚRSĂ	s.	1. deplasare, drum. (La prima ~, camionul s-a comportat bine.).2. v. drum.3. v. aler-gare.
CÚRSĂ	s.	v. capcană.
cúrsă	s.	v. PERICOL. PRIMEJDIE.
cursíst	s.	v. CURSANT.
CURSÍV	adj.	(TIPOGR.) italic, (înv.) curent. (Caracter ~ de literă.)
cursív	adj.	v. FLUENT.
cursivitáte	s.	v. FLUENŢĂ.
cursoáre	s.	v. CURENT. CURS.
CURSÓR	s.	(TEHN.) glisor.
CURTÁ	vb.	(înv.) a curteni. (A ~ o fată.)

CÚRTE	s.	1. ogradă, (pop.) bătătură, (reg.) arman, batişte, ocol, (prin Ban. şi Transilv.) arie, (Ban. şi prin Transilv.) avlie, (Transilv.) odor, (prin Ban.) voreţ. (~ unei case.)2. v. palat.3. conac. (S-a dus la ~ moşierului.)4. (JUR.) curte de casaţie = (înv., în Transilv., Maram. şi Ban.) tablă.
cúrte	s.	v. ÎMPREJMUIRE.
CURTEÁN	s.	(înv.) curtezan, dvorean, dvorelnic, dvorenin, (înv., în Ţara Românească) roşu. (Un monarh şi ~enii lui.)
curteán	s.	v. ARGAT. SLUGĂ. VITEAZ.
curtení	vb.	v. CURTA.
curteníe	s.	v. AMABILITATE. ATENŢIE. CURTOA-ZIE. GALANTERIE. GENTILEŢE. POLITEŢE.
CURTENITÓR	adj.	amabil, atent, drăguţ, galant, gentil, (pop.) levent, (înv.) cortez, libovnic. (Bărbat ~ cu femeile.)
curtezán	s.	v. CURTEAN.
CURTEZÁNĂ	s.	(în Grecia antică) hetairă, (înv.) tălaniţă. (~ unui suveran.)
CURTOAZÍE	s.	amabilitate, atenţie, galanterie, gentileţe, politeţe, (rar) curtenie, (înv.) libov. (~ cu femeile.)
curtubéş	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
curu-găínii	s.	v. PĂPĂDIE.
curúlă	s.	v. CARTOF.
curuna-cérului	s.	v. CURCUBEU.
curvár	adj., s.	v. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂŢAT. IMORAL. STRICAT.
CÚRVĂ	s.	v. prostituată.
curvăsăríe	s.	v. PROSTITUŢIE.
*CURVÍ	vb.	(înv.) a preacurvi.
curvíe	s.	v. PROSTITUŢIE.
cusătoreásă	s.	v. CROITOREASĂ. LENJEREASĂ.
CUSĂTÚRĂ	s.	(TEHN.) cusut. (~ a două placi metalice.)
CUSCRÉNIE	s.	v. cuscrie.
CUSCRÍE	s.	cuscrenie. (~ este un grad de rudenie.)
cuscriór	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-URSULUI.
CUSCRIŞÓR	s.	1. v. mierea-ursului.2. (BOT.; Pulmonaria rubra) (reg.) plămînăriţă, mierea-ur-sului.
cúscru	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-URSULUI.
CUSCÚTĂ	s.	(BOT.; Cuscuta epithymum) torţel, (reg.) borangic, iniţă, întorţel, lipici, părul-Sfin-tei-Mării, (prin Ban.) steagul-zînelor.
cust	s.	v. TRAI. VIAŢĂ.
custá	vb.	v. TRĂI. VIEŢUI.
custáre	s.	v. TRAI. VIAŢĂ.
CUSTÚRĂ	s.	(GEOGR.) karling. (~ unui munte.)
custúră	s.	v. ASCUŢIŞ. BRICEAG. CUŢIT. FIER. LAMĂ. LIMBĂ. TĂIŞ.
CUSÚR	s.	1. v. defect.2. v. anomalie.3. v. patimă.
cusúr	s.	v. ABATERE. ALUZIE. CULPABILITATE. CULPĂ. EROARE. GREŞEALĂ. PĂCAT. REST. RESTANŢĂ. VINĂ. VINOVĂŢIE.
CUSÚT	s.	1. v. cîrpire.2. (TEHN.) cusătură. (~ul a două plăci metalice.)
CUŞÁC	s.	(CONSTR.) riglă.
cúşcă	s.	v. LEASĂ.
cuşchebáp	s.	v. CHEBAP.

cúşmă	s.	v. CĂCIULĂ.
cúşniţă	s.	v. COBILĂ. FIERĂRIE.
CUTÁ	vb.	1. v. plisa.2. v. drapa.3. (GEOL.) a (se) încreți. (Suprafața pământului s-a ~ în urma seismului.)4. v. rida.5. v. încreți.
CUTANÁT	adj.	cutaneu. (Injecție ~.)
CUTANÉU	adj.	v. cutanat.
CUTÁRE	pron.	(slavonism înv.) imrec. (~ a spus ...)
CUTÁRE	s.	1. (GEOL.) încrețire. (Proces de ~ a scoarței terestre.)2. v. ridare.
CUTÁT	adj.	1. v. plisat.2. v. drapat.3. v. ridat.
CÚTĂ	s.	1. creț, fald, godeu, pliseu, pliu, (reg.) pătură. (~ a unei rochii.)2. v. boțitură.3. îndo-itură, (rar) răsfrîngătură, răsfrînsătură, răsfrîntură. (~ la un obiect de îmbrăcăminte.)4. (GEOL.) încrețitură. (~ a scoarţei terestre.)5. v. încrețitură.6. v. rid.
CUTĂRÍCĂ	pron.	v. cutăriță.
CUTĂRÍȚĂ	pron.	v. cutărică.
cutcuríg	s.	v. SPÎNZ.
CÚTE	s.	gresie, (reg.) arcer, (Ban.) brus. (~ pentru ascuțit coasa.)
CUTEZÁ	vb.	1. v. îndrăzni.2. a se încumeta, a în-drăzni, a pofti. (Să ~ să nu vină la timp!)3. v. per-mite.
CUTEZÁNȚĂ	s.	v. curaj.
cutezáre	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎN-DRĂZNEALĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TE-MERITATE.
CUTEZĂTÓR	adj.	v. curajos.
CUTÍE	S.	1. (rar) pixidă, (înv. şi reg.) sicriu, (Transilv.) şcătulă, (latinism înv.) capsă. (Pune butonii într-o ~.)2. sertar. (~ de la tejghea.)3. (ANAT.) cutie craniană v. craniu; cutie toracică v. torace.
cutíe	s.	v. COŞ. LADĂ.
CUTIOÁRĂ	s.	v. casetă.
cútiță	s.	v. LEASĂ.
CUTIÚȚĂ	s.	v. casetă.
cútră	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
CUTREIERÁ	vb.	1. a colinda, a parcurge, a străbate, a vîntura, (pop. şi fam.) a bate, (pop.) a călca, a ocoli, a petrece, (înv. şi reg.) a răzbate, (înv.) a plimba, (rar fig.) a treiera. (~ drumurile, satele.)2. v. colinda.3. v. călători.4. a colinda, a se plimba, (fam.) a se plimbarisi. (~ prin poieni.)5. v. hoinări.6. a colinda, a se duce. (~ prin muzee.)
CUTREIERÁRE	s.	v. hoinăreală.
CUTRÉMUR	s.	(GEOL., MET.) seism, zguduială, zguduire, zguduitură, (înv.) scuturătură. (Un uşor ~ de pămînt.)
cutrémur	s.	v. FIOR. GROAZĂ. ÎNCRÎNCENARE. ÎNFIORARE. ÎNFRICOŞARE. ÎNGROZIRE. ÎNSPĂIMÎNTARE. OROARE. SPAIMĂ. TEROARE.
CUTREMURÁ	vb.	1. a (se) clătina, a (se) scutura, a (se) zdruncina, a (se) zgîlțîi, a (se) zgudui, (înv. şi reg.) a (se) clăti, (înv.) a (se) smăcina. (Seismul ~ casa din temelii.)2. a se clătina, a dîrdîi, a dudui, a tremura, a se zgudui, (Mold. şi Transilv.) a durdui, (înv.) a se ridica. (Se ~ pereții cînd trec maşinile.)3. a se înfiora, a se scutura, a tremura, a tresări. (Calul se ~ din tot corpul.)4. v. îngrozi.
CUTREMURÁRE	s.	1. v. cutremurătură.2. duduit, duduitură, zguduitură. (O ~ a pereților.)
CUTREMURÁT	adj.	v. îngrozit.
CUTREMURÁT	s.	v. cutremurătură.

CUTREMURĂTÓR	adj.	v. îngrozitor.
CUTREMURĂTÚRĂ	s.	clătinare, clătinat, clătinătură, cutremurare, cutremurat, scuturare, scuturat, scuturătură, zdruncinare, zdruncinat, zdrunci-nătură, zgîlțîială, zgîlțîire, zgîlțîit, zgîlțîitură, zguduială, zguduire, zguduit, zguduitură. (La seism s-a simțit o ~ puternică.)
cutúbă	s.	v. BURDUF. COȘ. COVILTIR.
CUTÚMĂ	s.	(JUR.) consuetudine, datină, obicei, tradiție, uz, uzanță. (Practică consacrată prin ~.)
CUTUMIÁR	adj.	(JUR.) consuetudinar. (Practică ~.)
CUȚÍT	s.	1. (pop.) custură, (arg.) şindel, şuriu. (Un ~ pentru tăiat pîinea.)2. (MED.) bisturiu.3. (TEHN.) limbă, (pop.) bătător, condei, fofelniță, (reg.) cordenci. (~ la meliță.)
cuțít	s.	v. INTERVENȚIE CHIRURGICALĂ. OPE-RAȚIE.
cuțitá	vb.	v. ÎNJUNGHIA. TĂIA.
cațitáș	s.	v. BRICEAG.
CUȚITOÁIE	s.	(TEHN.) 1. cioplitoare, (Transilv. şi Ban.) mezdrea, sinălău. (~ dulgherului, a tîmplarului.)2. cioplitor, (reg.) scoabă, teslă. (Cu ~ potcovarul curăță copita calului.)
cuțitoáie	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
CUȚITOÍ	vb.	(TEHN.) (reg.) a mezdri, (Ban. şi Transilv.) a sinălui. (~ doagele.)
cúțu	s.	v. CĂȚEL.
CUVENÍ	vb.	1. v. merita.2. v. reveni.3. a cadra, a se cădea, a trebui, (înv.) a se dostoi, a privi. (Nu se ~ să facă asta!)4. v. trebui.5. v. putea.
CUVENÍT	adj.	1. v. nimerit.2. v. trebuincios.3. da-torit. (Respectul ~ cuiva.)4. v. meritat.
CUVÉRTĂ	s.	v. glazură.
CUVERTÚRĂ	s.	1. v. pătură.2. v. glazură.
CUVIINCIÓS	adj.	v. politicos.
cuviinciós	adj.	v. ADECVAT. CERUT. CONFORM. CONVENABIL. CORESPUNZĂTOR. CUVENIT. INDICAT. MERITAT. NECESAR. NIMERIT. OPORTUN. POTRIVIT RECOMANDABIL. RECO-MANDAT. TREBUINCIOS. TREBUITOR.
CUVIÍNȚĂ	s.	1. (înv.) cădenie, cădință. (Totul s-a făcut după ~.)2. v. politețe.
CUVIÓS	adj.	v. credincios.
CUVIOŞÉNIE	s.	v. credință.
CUVIOŞÍE	s.	v. credință.
CUVÎNT	s.	1. termen, vorbă, (livr.) verb, vocabulă, (pop.) zicere, (reg.) boace, (înv.) glas, grai, limbă, parolă, vorbire, voroavă. (Un ~ nou intrat în limbă.)2. cuvînt imitativ v. onomatopee.3. (la pl.) v. text.4. v. conferință.5. v. discurs.6. v. ca-zanie.7. v. intervenție.8. cuvînt introductiv v. introducere; cuvînt înainte v. prefață.9. v. afir-mație.10. v. angajament.11. v. glas.12. v. pretext.
cuvînt	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. CAUZĂ. COMBINAȚIE. CONSIDERENT. CONTRACT. CONVENȚIE. INFORMAȚIE. ÎNȚELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. MOBIL. MOTIV. PACT. PRICINĂ. PRILEJ. RAŢIUNE. ŞTIRE. TEMEI. TRANZACȚIE. VESTE.
cuvîntá	vb.	v. AFIRMA. DECLAMA. DECLARA. MĂRTURISI. RECITA. RELATA. ROSTI. SPUNE. VORBI. ZICE.
cuvîntár	s.	v. DICȚIONAR. LEXICON. VOCABULAR.
CUVÎNTÁRE	s.	v. discurs.
cuvîntăréț	adj.	v. VORBITOR.
cuvîntătór	adj., s.	v. VORBITOR.

cuvîntătór	s.	v. CONFERENȚIAR. ORATOR.
cvadrát	s.	v. PĂTRAT.
cvadrupéd	adj., s.	v. PATRUPED.
cvadruplá	vb.	v. ÎMPĂTRI.
cvadrúplu	adj.	v. ÎMPĂTRIT.
CVARTÁL	s.	microraion, sector. (Un ~ într-un oraş.)
cvartál	s.	v. CARTIER. TRIMESTRU.
CVARTÉT	s.	(MUZ.) (livr.) cvatuor. (Un ~ de coarde.)
cvatuór	s.	v. CVARTET.
cvoțiént	s	v. CÎT.
DA	adv.	desigur, firește, (înv. şi reg.) dar, (turcism, în Mold.) helbet. (— Ai vrea să mergi cu mine ~!)
DA	vb.	1. v. înmîna.2. a întinde. (Îi ~ mîna.)3. a furniza, a oferi, a procura. (A ~ cuiva datele necesare.)4. v. oferi.5. v. împrumuta.6. v. dărui.7. v. dona.8. v. ceda.9. v. transmite.10. v. atribui.11. v. conferi.12. v. acorda.13. a oferi, a plăti. (Cît ~ pe marfa mea?)14. v. restitui.15. v. jertfi.16. v. vinde.17. v. deplasa.18. v. ajunge.19. v. abate.20. v. nimeri.21. v. aluneca.22. v. întoarce.23. v. arunca.24. v. împrăştia.25. v. izbi.26. v. trage.27. v. face.28. v. produce.29. v. rodi.30. v. apărea.31. v. scoate.32. v. provoca.33. v. hărăzi.34. a îngădui, a permite. (Nu i-e oricui ~ să facă una ca asta!)35. v. desfăşura.36. a susține. (A ~ mai multe concerte.)37. v. trasa. 38. v. fîțîi. 39. v. cerne. 40. v. vopsi. 41. v. unge. 42. v. cădea. 43. v. ura
da	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. ÎNTÎMPLA. JUCA. NĂPUSTI. NĂVĂLI. POMENI. PRECIPITA. PREDA. PREZENTA. REPEZI. REPREZENTA. SĂRI. TĂBĂRÎ. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSPUNE. VENI. ZVÎRLI.
dábilă	s.	v. BELEA. BIR. BUCLUC. CADAVRU. CORP. DANDANA. DARE. GLOABĂ. HOIT. IMPOZIT. ÎNCURCĂTURĂ. LEŞ. MÎRȚOAGĂ. MORTĂCIUNE. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. OSATURĂ. PACOSTE. POCINOG. RĂU. SCHELET. SISTEM OSOS. STÎRV. SUPĂRARE. TRUP.
DAC	s., adj.	1. s. get. (~ii erau numiți geți de către greci.)2. adj. dacic, get, getic. (Populația ~.)
DÁCĂ	conj.	1. (condițional) de. (Doar ~ n-ar pleca.)2. (condițional) cînd, (pop.) de. (Ce pot face sfaturile mele, ~ nici lacrimile nu folosesc?)3. (condițional) (înv. şi reg.) că. (Ce folos că vin, ~ nu-l găsesc!)4. (temporal) cînd. (~ vede că pleacă, se duce după el.)5. (temporal) de. (~ va fi să plec ...)6. (cauzal) deoarece, fiindcă, întrucît, (pop.) unde. (~ nu ştie să scrie, merge de la unul la altul.)
DÁCIC	adj.	v. dac.
dáctilo	s.	v. DACTILOGRAFIE.
DACTILOFAZÍE	s.	v. dactilologie.
DACTILOGRAFÍE	s.	(fam.) dactilo. (Serviciul de ~.)
DACTILOLOGÍE	s.	(PED.) dactilofazie.
DADÁ	s.	invar. v. dadaism.
DADAÍSM	s.	dada. (~ul s-a manifestat la începutul secolului trecut.)
dádă	s.	v. LELE. LELIȚĂ. MĂTUŞĂ. ȚAȚĂ.
dáfie	s.	v. GLUMĂ. SNOAVĂ.
DÁFIN	s.	(BOT.; Laurus nobilis) laur, (prin Transilv.) lubăn.
dáfin	s.	v. SALCÎM.
dafin-míc	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPÎLNIC.

DÁFNIE	s.	(ZOOL.; Daphnia) (pop.) purice-de-apă.
dáică	s.	v. LELE. LELIȚĂ. MĂTUȘĂ. ȚAȚĂ.
DAIREÁ	s.	(MUZ.) (reg.) vuvuitoare, (Olt.) vuvă, (înv.) tîmpină. (~ este un instrument muzical de percuție.)
dájdie	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT.
dájnic	s.	v. BIRNIC. CONTRIBUABIL. SUBIECT IMPOZABIL.
DAKÓTAS	s.	invar. sioux. (Triburile amerindiene ~.)
DALÁC	s.	1. v. antrax.2. (BOT.; Paris quadrifolia) (reg.) aişor, bobiță, răsfug, boaba-vulpii, mărul-lu-pului, poama-vulpii, strugurul-lupului.
dalác	s.	v. GOGOAȘĂ. PĂPĂLĂU. SPANACUL-CIO-BANILOR.
DALAI-LÁMA	s.	(BIS.) marele-lama. (~ este şeful suprem al budismului tibetan.)
DÁLĂ	s.	lespede. (O curte acoperită cu ~e de marmură.)
dalb	adj.	v. ALB.
dalcaúc	s.	v. BĂTĂUȘ. CIOMĂGAR. CIOMĂGAȘ.
DÁLIE	s.	(BOT.; Dahlia cultorum) gherghină, (Transilv. şi Maram.) leurdină.
DALMÁT	adj.	v. dalmatic.
DALMÁTIC	adj.	dalmat, dalmatin. (Țărmul ~.)
DALMATÍN	adj.	v. dalmatic.
DÁLTĂ	s.	(TEHN.) (înv.) scobitoare. (~ folosită în sculptură.)
dam	s.	v. CERB-LOPĂTAR.
DAMÁSC	s.	(TEXT.) (înv.) şam. (Un brîu de ~.)
DÁMĂ	s.	1. (SPORT) regină. (~ la jocul de şah.)2. regină, (înv.) crăiasă, crăiță. (~ de pică, la jocul de cărți.)
dámă	s.	v. COCOTĂ. CUCOANĂ. CURVĂ. DOAM-NĂ. FEMEIE DE STRADĂ. MADAM. NEVASTĂ. PROSTITUATĂ. SOȚIE. TÎRFĂ.
damblá	s.	v. APOPLEXIE. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. ICTUS APOPLECTIC. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. PARALIZIE. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
damblagí	vb.	v. PARALIZA.
damblagíre	s.	v. PARALIZARE.
damblagít	adj.	v. PARALIZAT.
damblagíu	adj., s.	v. APOPLECTIC. PARALITIC.
DANCI	s.	(pop.) parpandel, puradel. (Un ~ tuciuriu.)
DANDANÁ	s.	v. necaz.
dandaná	s.	v. BALAMUC. BOROBOAȚĂ. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. ISPRAVĂ. ÎNCURCĂTURĂ. LARMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. PĂȚANIE. POCINOG. POZNĂ. SCANDAL. ȘOTIE. TĂMBĂ-LĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TRĂSNAIE. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
DANG	interj.	v. bang!
DÁNGĂT	s.	dăngănit, (rar) bangăt. (~ul clopo-tului).
dánie	s.	v. DAR. DONAȚIE.
DANS	s.	joc. (înv.) salt, săltare, săltătură. (Un ~ popular.)
DANSÁ	vb.	ajuca, (pop.) a dănțui, a sălta, a sări, (peior.) a țopăi. (~ o sîrbă).
DANSATÓR	s.	1. jucător, (pop.) dănțuitor. (~ în-tr-un ansamblu popular.)2. v. balerin.
DANTELÁT	adj.	(reg.) spițărat. (Batistă ~.)

DANTÉLĂ	s.	(reg.) bagatelă, cîrligei (pl.), horbotă, spițură, (Transilv.) cipcă, șpiț, (prin Ban. și Transilv.) șlingherai, (înv.) rețea. (Rochie cu ~.)
DANTÚRĂ	s.	dentiție. (Are o ~ perfectă.)
DANUBIÁN	adj.	v. dunărean.
dar	adv.	v. DA. DESIGUR. FIREȘTE.
dar	conj.	v. ALTFEL. ALTMINTERI.
DAR	conj., adv.	1. conj. însă, totuși. (Aș vrea să te cred, ~ am unele îndoieli.)2. conj. ci, însă, numai, (reg.) fără, (Ban. și Transilv.), ci. (Nu-i prost cine dă, ~ cel ce rabdă.)3. conj. însă, numai, (prin Transilv.) pedig. (Ești prea bună, ~ nu mă iubești.)4. conj. darămite, (rar) încămite, mite, nemite, (înv. și pop.) necum. (Munte cu munte se întîlnește, ~ om cu om.)5. conj. așadar, deci, (livr.) ci. (~, nu ne putem limita la ...)6. adv. (interogativ) oare? păi? (~ așa să fie?)
DAR	s.	I. 1. v. cadou.2. v. donație.3. v. ofrandă.4. v. aptitudine.5. v. însușire.6. calitate, har, însușire. (Are ~ul de a provoca rîsul.)7. v. avantaj.8. v. grație. II. v. patimă.
DARÁ	s.	tară. (~ua unei mărfi.)
DARABÁN	s.	v. dorobanț.
DARABÁNĂ	s.	v. tobă.
DARÁC	s.	(TEXT.) 1. dărăcitor, scărmănătoare. (reg.) pieptene, (Transilv. și Ban.) drîglu, (Transilv.) hecelă, huci. (~ pentru scărmănat lîna.)2. cardă. (~ pentru pieptănarea industrială a lînii.)
daravéră	s.	v. AFACERE. BELEA. BUCLUC. CHESTIUNE. DANDANA. INTERESE. ÎNCURCĂ-TURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMUL-ȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. PROBLEMĂ. RĂU. SUPĂ-RARE. TREABĂ.
DÁRĂMITE	conj.	dar, (rar) încămite, mite, nemite, (înv. și pop.) necum. (Munte cu munte se întîlnește, ~ om cu om.)
DÁRE	s.	1. v. trasare.2. dare de seamă = raport, referat, situație, (prin Transilv.) sămădaș, (înv.) doclad, otnoșenie, tacrir, (rusism înv.) predstav-lenie. (A întocmit o ~ despre ...)3. v. bir.
DÁRNIC	adj.	culant, generos, mărinimos, (livr.) munificent, (rar) galant, (înv.) dăruitor, filotim, magnanim, marinim, (fam.) galanton, (fig.) larg. (Un om ~.)
darwinián	adj.	v. DARWINIST.
DARWINÍSM	s.	1. v. evoluționism.2. (FILOZ.) darwinism social = social-darwinism.
DARWINÍST	adj., s.	1. adj. v. evoluționist.2. s. (rar) selecționist. (Un ~ celebru.)
DÁSCĂL	s.	1. v. profesor.2. v. învățător.3. v. in-stitutor.4. (BIS.) cîntăreț, diac, paracliser, psalt, țîrcovnic, (Transilv.) cantor, făt, (înv.) eclisiarh, grămătic. (~ul îl ajută pe preot la oficierea slujbei.)
dáscăl	s.	v. CĂLĂUZĂ. ÎNDRUMĂTOR. POVĂ-ȚUITOR. PRECEPTOR. SFĂTUITOR. SFETNIC.
DATÁ	vb.	a exista. (Acest obicei ~ de un secol.)
DÁTĂ	s.	1. (înv.) veleat. (La ce ~ s-a întîmplat evenimentul?)2. termen, timp, vreme, zi, (pop.) soroc, (înv.) sorocire, veleat. (La ~ hotărîtă ...)3. v. oară.4. v. rînd, (reg.) vers. (În trei dăți am fost pe deal.)
dátă	s.	v. DATINĂ. DESTIN. FATALITATE. FEL. MENIRE. NOROC. OBICEI. PREDESTINARE. RÎNDUIALĂ. SOARTĂ. TRADIȚIE. URSITĂ. UZ. UZANȚĂ. ZODIE.
DÁTINĂ	s.	1. fel, obicei, rînduială, tradiție, uz, uzanță, (înv. și pop.) rînd, (pop.) dată, lege, (înv. și reg.) pomană, (reg.) orîndă, (Transilv.) sucă, (prin Ban.) zacon, (înv.) pravilă, predanie, șart, tocmeală, (turcism înv.) adat. (Așa-i ~ din bătrîni.)2. v. cutumă.
DATÓR	adj.	1. îndatorat. (Om ~ cu bani.)2. obligat. (Sînt ~ să fac acest lucru.)
datór	s.	v. DATORIE. ÎNDATORIRE. ÎNSĂRCINARE. OBLIGAȚIE. SARCINĂ.
DATORÁT	adj.	debitor. (Sumă ~.)

DATORÍE	s.	1. (înv.) dator, îndatorinţă, îndatorire. (Ţi-ai plătit ~?)2. credit, (pop. şi fam.) veresie, (Transilv. şi Olt.) credinţă. (Cumpără pe ~.)3. v. obligaţie.4. v. oficiu.5. îndatorire, obligaţie, (livr.) servitute. (~ faţă de propria noastră con-cepţie.)
datorínţă	s.	v. DATORIE. ÎNDATORIRE. ÎNSĂR-CINARE. OBLIGAŢIE. SARCINĂ.
DATORÍT	adj.	v. cuvenit.
DATORÍTĂ	prep.	1. graţie, mulţumită, (înv.) slavă. (~ lui a izbutit.)2. pentru.
DATÓRNIC	s., adj.	debitor, (înv.) îndatoritor, platnic. (~ul şi-a plătit datoria.)
datórnic	s.	v. CREDITOR. ÎMPRUMUTĂTOR.
DÁUNĂ	s.	1. v. pagubă.2. v. prejudiciu.3. (la pl.) v. despăgubire.
dăbălăzá	vb.	v. BLEGI. BOSUMFLA. ÎMBUFNA. PLEOŞTI.
dăbălăzát	adj.	v. ATÎRNAT. BLEG. BLEGIT. BOSUMFLAT. CLĂPĂUG. ÎMBUFNAT. LĂSAT. PLEOŞTIT.
dăbilár	s.	v. AGENT DE PERCEPŢIE. PERCEPTOR.
DĂDÁCĂ	s.	v. doică.
dăiná	vb.	v. BALANSA. CLĂTINA. LEGĂNA. OSCILA. PENDULA.
DĂINUÍ	vb.	1. a dura, a exista, a fi, a se menţine, a se păstra, a se perpetua, a persista, a rămîne, a trăi, a ţine, (rar) a subzista, (înv.) a locui, a petrece, a sta, a via. (Cît va ~ lumea şi pămîntul.)2. v. menţine.
dăinuí	vb.	v. EXISTA. FI. TRĂI. VIEŢUI.
DĂINUÍRE	s.	menţinere, persistenţă.
dăinuitór	adj.	v. DURABIL. REZISTENT. SOLID. TRAINIC.
dăjdiár	s.	v. AGENT DE PERCEPŢIE. BIRNIC. CONTRIBUABIL. PERCEPTOR. SUBIECT IMPO-ZABIL.
dălbínă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
DĂLTÍŢĂ	s.	(rar) dăltuţă. (~ pentru gravori.)
DĂLTUITÚRĂ	s.	v. cioplitură.
dăltúţă	s.	v. DĂLTIŢĂ.
dănác	s.	v. BĂIETAN. BĂIEŢANDRU. COPI-LANDRU. FLĂCĂIANDRU. FECIOR. FLĂCĂU. TÎNĂR.
dănănáie	s.	v. BALAMUC. BAZACONIE. BELEA. BIZARERIE. BÎZDÎGANIE. BOARFE. BOROBOAŢĂ BUCLUC. BULENDRE. CALABALÎC. CATRAFUSE. CIUDĂŢENIE. CURIOZITATE. DANDANA. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. ISPRAVĂ. ÎNCURCĂTURĂ. LARMĂ. MINUNĂŢIE. NĂPASTĂ. NĂSTRUŞNICIE. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. POZNĂ. RĂU. SCANDAL. SUPĂRARE. ŞOTIE. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TRĂSNAIE. TROACE. TUMULT. TOALE. VACARM.
dăndănáie	s.	v. BALAMUC. BOROBOAŢĂ. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. ISPRAVĂ. LARMĂ. NĂZBÎŢIE. NĂZDRĂVĂNIE. POCINOG. POZNĂ. SCANDAL. ŞOTIE. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TRĂSNAIE. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
DĂNGĂNÍ	vb.	v. bate.
DĂNGĂNÍT	s.	v. dangăt.
dănţuí	vb.	v. DANSA. JUCA.
dănţuitór	s.	v. DANSATOR. JUCĂTOR.
dănuí	vb.	v. DA. DĂRUI. DONA.
dănuíre	s.	v. DAR. DONAŢIE.
dănuitór	s.	v. DONATOR.
dăpărá	vb.	v. PĂRUI.

dăráb	s.	v. BUCATĂ. CRÎMPEI. FRACȚIUNE. FRAGMENT. FRÎNTURĂ. PARTE. PORȚIUNE. SECȚIUNE. TRANȘĂ.
DĂRĂCÍ	vb.	(TEXT.) 1. a pieptăna, a scărmăna, (Olt., Ban. şi Transilv.) a drîgla, (Transilv.) a hecela. (~ lîna la darac.)2. a carda. (A ~ industrial un material fibros.)
DĂRĂCÍRE	s.	(TEXT.) 1. dărăcit, pieptănare, scărmănare. (~ lînei la darac.)2. cardare. (~ industrială a lînei.)
DĂRĂCÍT	adj.	(TEXT.) 1. pieptănat, scărmănat. (Lîna ~ la darac.)2. cardat. (Lînă ~ industrial.)
DĂRĂCÍT	s.	v. dărăcire.
DĂRĂCITÓR	s.	v. darac.
DĂRĂPĂNÁ	vb.	1. v. ruina.2. a (se) dărîma, a (se) nărui, a (se) prăbuşi, a (se) prăvăli, a (se) risipi, a (se) surpa, (pop.) a (se) hîi, (reg.) a (se) hurui, a (se) îmburda, (Olt., Transilv. şi Maram.) a (se) sodomi, (prin Mold. şi Transilv.) a (se) ului, (înv.) a (se) prăpădi. (Un obuz a ~ zidul cetăţii.)
DĂRĂPĂNÁRE	s.	1. v. ruinare.2. cădere, dărîmare, dărîmat, năruire, năruit, prăbuşire, prăvălire, risipire, surpare, surpat, (rar) prăbuşeală, (înv.) risipă. (~a unei case bombardate.)
DĂRĂPĂNÁT	adj.	1. v. ruinat.2. dărîmat, năruit, prăbuşit, prăvălit, risipit, surpat, (pop.) hîit. (O construcţie ~.)
dărăpănătór	adj.	v. DEVASTATOR. DEZASTRU-OS. DISTRUCTIV. DISTRUGĂTOR. NIMICITOR. PUSTIITOR. RUINĂTOR.
DĂRĂPĂNĂTÚRĂ	s.	v. ruină.
DĂRÎMÁ	vb.	1. v. demola.2. a (se) dărăpăna, a (se) nărui, a (se) prăbuşi, a (se) prăvăli, a (se) risipi, a (se) surpa, (pop.) a (se) hîi, (reg.) a (se) hurui, a (se) îmburda, (Olt., Transilv. şi Maram.) a (se) sodomi, (prin Mold. şi Transilv.) a (se) ului, (înv.) a (se) prăpădi. (O casă veche care se ~.)3. v. prăbuşi.4. v.
DĂRÎMÁRE	s.	1. v. demolare.2. v. prăbuşire.3. v. că-dere.4. v. doborîre.
DĂRÎMÁT	adj.	1. v. demolat.2. dărăpănat, năruit, prăbuşit, prăvălit, risipit, surpat, (pop.) hîit. (O veche construcţie ~.)
DĂRÎMÁT	s.	v. prăbuşire.
DĂRÎMĂTÚRĂ	s.	v. ruină.
DĂRNICÍE	s.	culanţă, generozitate, mărinimie, (livr.) liberalitate, munificenţă, (înv.) filotimie, magnanimitate, marinimozitate, mărime, (fam.) galantonie, (fig.) largheţe. (Un om de o ~ rară.)
DĂRUÍ	vb.	1. a da, a oferi, (înv.) a prosfora, (gre-cism înv.) a prosferisi. (I-a ~ un colier.)2. v. dona.3. v.
dăruí	vb.	v. ACORDA. DA. DOTA. ÎNZESTRA. PREDA.
dăruínţă	s.	v. DAR. DONAŢIE.
DĂRUÍRE	s.	v. devotament.
dăruitór	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRINIMOS.
dărușág	s.	v. ATENŢIE. CADOU. DAR. SURPRIZĂ.
DĂSCĂLEÁLĂ	s.	v. cicăleală.
DĂSCĂLÉSC	adj.	(rar) dăscălicesc. (Treburi ~eşti.)
DĂSCĂLÍ	vb.	1. a admonesta, a certa, a dojeni, a moraliza, a mustra, (pop. şi fam.) a beşteli, a muştrului, a ocărî, a probozi, (pop.) a sfădi, a su-dui, (înv. şi reg.) a înfrunta, a oropsi, a stropoli, a toi, (reg.) a cîrti, a tolocăni, (prin Mold.) a(-i) bănui, (Olt.) a docăni, (prin Mold.) a mogorogi, (Mold. şi Bucov.) a moronci, (Bucov.) a puţui, (Mold.) a şmotri, (Olt. şi Ban.) a vrevi, (înv.) a preobrăzi, a prihăni, a probăzui, a prociti, (fam. fig.) a săpuni, a scutura. (L-a ~ cu asprime.)2. v. cicăli.
dăscălí	vb.	v. ÎNDRUMA. ÎNVĂŢA. POVĂŢUI. SFĂTUI.
dăscălicésc	adj.	v. DĂSCĂLESC.

dăscălíe	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. ÎNDEMN. ÎN-DRUMARE. ÎNVĂȚĂTURĂ. MORALĂ. MUSTRA-RE. OBSERVAȚIE. POVAȚĂ. POVĂȚUIRE. PRO-FESORAT. REPROȘ. SFAT. ȘTIINȚĂ. VORBĂ.
dăscălíme	s.	v. ÎNVĂȚĂTORIME. PROFESO-RIME.
dăscălíță	s.	v. INSTITUTOARE. ÎNVĂȚĂTOARE. PROFESOARĂ.
dăulá	vb.	v. DEȘELA. ISTOVI. SPETI.
dăuláre	s.	v. DEȘELARE. ISTOVIRE. SPETIRE.
dăulát	adj.	v. DEȘELAT. ISTOVIT. SPETIT.
dăulí	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELL. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
DĂUNÁ	vb.	1. a prejudicia, a strica, a vătăma. (Ceva care ~ sănătății.)2. a păgubi, a prejudicia, a vătăma, (livr.) a leza. (fig.) a lovi. (~ intereselor lor.)
dăunáș	s.	v. PĂGUBAȘ. PĂGUBIT.
dăunăciós	adj.	v. DĂUNĂTOR. NEGATIV. NOCIV. PĂGUBITOR. PERICULOS. PREJUDICIABIL. PRI-MEJDIOS. RĂU. STRICĂTOR. VĂTĂMĂTOR.
DĂUNĂTÓR	adj.	negativ, nociv, păgubitor, periculos, prejudiciabil, primejdios, rău, stricător, vătămător, (livr.) pernicios, (înv. și pop.) pierzător, (reg.) dăunăcios, dăunos, (înv.) pagubnic, prejudicios, stricăcios, (fig.) contraproductiv. (Efecte ~oare pentru ...)
dăunós	adj.	v. DĂUNĂTOR. NEGATIV. NOCIV. PĂGUBITOR. PERICULOS. PREJUDICIABIL. PRI-MEJDIOS. RĂU. STRICĂTOR. VĂTĂMĂTOR.
DE	conj.	1. (condițional) dacă. (Doar ~ n-ar veni astăzi.)2. (consecutiv) că, încît, (înv. și pop.) cît. (Gemea ~ îți era mai mare mila.)3. (temporal) dacă. (~ va fi să plec ...)4. (completiv) să, și. (Stai ~ mă așteaptă.)
de	conj.	v. CÎND. DACĂ.
DE	prep.	1. (arată conținutul). (Un pahar ~ apă.)2. (temporal) cu, după. (Zi ~ zi.)3. (local) în. (O trece ~ partea cealaltă a drumului.)4. (arată scopul) pentru. (Plantă ~ sămînță.)5. (arată scopul) ca, drept, pentru, spre. (~ încercare; ~ exemplu.)6. (arată natura, proveniența) din. (Făină ~ porumb; masă ~ brad.)7. (arată obiectul) (înv.) pregiur. (Avea grijă ~ oaspeți.)8. (arată obiectul) despre. (E vorba ~ el.)
de	pron.	v. CARE. CE.
de-a clásele	s.	v. ȘOTRON.
de-a cloáța	s.	v. CLOȘCA. GAIA.
deádiu	s.	v. BUNIC. TATĂ-MARE.
deálă	s.	v. ACT. ACȚIUNE. FAPTĂ. LUCRU. MUNCĂ. TREABĂ.
de-ale gúrii	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
dealer	s.	v. INTERMEDIAR.
DEASÚPRA	adv., prep.s.	1. adv. sus. (Se ridică ~.)2. prep. pe, peste. (~ mesei era pusă mușamaua.)3. prep. asupra, peste. (Se apleacă ~ lui.) de-a școálav. ȘOTRON.
DEBANDÁDĂ	s.	dezordine, dezorganizare, haos, neorînduială, zăpăceală, (livr.) degringoladă, (rar) neordine, (Mold.) calamandros, (fam.) bramburească, harababură. (Era o mare ~ în funcționarea instituției.)
DEBARASÁ	vb.	1. v. descotorosi.2. a se descotorosi, a scăpa, (fig.) a se curăța. (S-a ~ satul de un trîndav.)3. v. dezbăra.
DEBARASÁRE	s.	1. v. descotorosire.2. v. dezbărare.
debarcá	vb.	v. DEMITE. DESTITUI. ÎNDEPĂRTA. SCOATE.
DEBARCADÉR	s.	(rar) ambarcader, (înv.) arsana, scală, schelă. (A luat vaporul de la ~.)
debarcáre	s.	v. DEMITERE. DESTITUIRE. ÎN-DEPĂRTARE. SCOATERE.

DEBÍL	adj.	delicat, firav, fragil, gingaş, pirpiriu, plăpînd, prizărit, sfrijit, slab, slăbănog, slăbuţ, şubred, (pop.) piţigăiat, (înv. şi reg.) mîrşav, ticălos, (reg.) gubav, morînglav, (Munt. şi Transilv.) sighinaş, (Munt. şi Olt.) şiştav. (Un copil ~; o constituţie ~.)
DEBILITÁ	vb.	a (se) slăbănogi, a slăbi, a (se) şubrezi, (reg.) a (se) ticăloşi, (prin Munt.) a (se) şiştăvi. (S-a ~ de tot, bietul copil!)
DEBILITÁRE	s.	şubrezire. (~ unui copil.)
DEBILITÁTE	s.	slăbănogeală, slăbiciune, şubrezenie, (înv.) slăbănogie. (O stare de ~ alarmantă.)
DÉBIT	s.	I. v. tutungerie. II. flux. (Are un ~ verbal precipitat.)
débit	s.	v. DESFACERE. PLASARE. VINDERE. VÎNZARE.
debitá	vb.	v. DECLAMA. RECITA. ROSTI. SPUNE. VORBI. ZICE.
DEBITÁNT	s.	tutungiu, (înv., prin Mold. şi Transilv.) traficant.
DEBITÁNTĂ	s.	tutungereasă, tutungioaică.
debitáre	s.	v. DECLAMARE. DECLAMAŢIE. RE-CITARE. SPUNERE.
DEBITÓR	s., adj.	1. s., adj. v. datornic.2. adj. v. datorat.
DEBLOCÁ	vb.	1. a degaja, a elibera. (A ~ un drum înzăpezit.)2. (MIL.) a despresura. (A ~ un oraş asediat.)
DEBLOCÁRE	s.	1. degajare, eliberare. (~ a unui drum înzăpezit.)2. (MIL.) despresurare. (~ a unei cetăţi asediate.)
DEBLOCÁT	adj.	1. degajat. (Drumurile sînt ~.)2. (MIL.) despresurat (Oraş ~.)
DEBORDÁ	vb.	1. v. revărsa.2. v. vomita.
DEBORDÁNT	adj.	v. dezlănţuit.
DEBORDÁRE	s.	v. vomitare.
DEBURBÁJ	s.	v. deburbare.
DEBURBÁRE	s.	deburbaj. (~ mustului.)
debusolá	vb.	v. DERUTA. DESCUMPĂNI. DEZORI-ENTA. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
debusoláre	s.	v. DERUTĂ. DESCUMPĂNIRE. DEZORIENTARE. ÎNCURCĂTURĂ. NEDUMERIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.
debusolát	adj.	v. DERUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. ÎNCURCAT. NEDUMERIT. PER-PLEX. ZĂPĂCIT.
DEBÚT	s.	v. început.
DEBUTÁ	vb.	1. v. începe.2. a se deschide, a începe. (Concertul a ~ cu ...)
DEBUTÁNT	s.	v. începător.
DECÁDĂ	s.	deceniu. (În ultima ~.)
DECADÉNŢĂ	s.	1. v. declin.2. v. corupţie.
DECAHIDRONAFTALÍNĂ	s.	v. decalină.
DECÁLC	s.	v. calc.
DECALCÁ	vb.	v. calchia.
DECALCÁRE	s.	calchiere. (~ unui desen pe hîrtie de calc.)
DECALÍNĂ	s.	(CHIM.) decahidronaftalină.
DECALÓGUL	s.	art. (BIS.) cele zece porunci.
DECANTÁRE	s.	(CHIM.) decantaţie.
DECANTÁŢIE	s.	v. decantare.
DECAPÁJ	s.	v. decapare.
DECAPÁRE	s.	(CHIM.) decapaj.
DECAPITÁ	vb.	(înv.) a descăpăţîna, a scurta. (A ~ pe un condamnat la moarte.)

DECAPITÁT	adj.	(înv.) scurtat. (Condamnat ~.)
DECARBURÁRE	s.	(CHIM.) decarburație.
DECARBURÁȚIE	s.	v. decarburare.
decavá	vb.	v. CALICI. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA.
decaváre	s.	v. RUINARE. SĂRĂCIRE. SCĂPĂTARE.
decavát	adj.	v. RUINAT. SĂRĂCIT. SCĂPĂTAT.
DECĂDEÁ	vb.	1. a regresa, (înv.) a (se) înapoia, a scădea, a scăpăta, (înv. fig.) a retrograda. (Puterea persană a ~.)2. a se declasa, a se degrada. (A ~ din cauza băuturii.)3. v. corupe.
DECĂDÉRE	s.	1. v. declin.2. declasare, degradare. (~ cuiva din cauza băuturii.)3. corupere, depra-vare, pervertire, stricare, viciere, (înv.) degradație. (~ moravurilor.)4. v. corupție.
DECĂZÚT	adj.	1. declasat, degradat. (Un actor ~.)2. v. corupt.
DECĂZÚTĂ	adj.	pierdută, stricată. (Femeie ~.)
DECEDÁ	vb.	v. muri.
DECEDÁRE	s.	v. moarte.
DECEDÁT	adj., s.	v. mort.
decelá	vb.	v. DESCOPERI. DEZVĂLUI. RELEVA.
DECÉMBRIE	s.	(pop.) îndrea, (înv. şi reg.) neios, (reg.) ningău. (~ este a 12-a lună a anului.)
DECÉNIU	s.	decadă. (În ultimul ~.)
DECÉNT	adj.	1. v. politicos.2. pudic, ruşinos, sfios. (O comportare ~.)3. acceptabil, onorabil. (Duce o viață ~.)
DECÉNȚĂ	s.	1. v. politețe.2. v. bună-cuviință.
DECÉPȚIE	s.	v. dezamăgire.
DECEPȚIONÁ	vb.	v. dezamăgi.
DECEPȚIONÁNT	adj.	v. dezamăgitor.
DECEPȚIONÁT	adj.	v. dezamăgit.
DECERNÁ	vb.	v. conferi.
DECERNÁRE	s.	v. conferire.
DECÉS	s.	v. moarte.
DECI	conj.	v. aşadar.
DECÍDE	vb.	1. v. ordona.2. v. convinge.3. a deter-mina, a hotărî, a stabili, (fig.) a pecetlui. (Soarta meciului a fost ~ în ultimele secunde.)4. v. alege.5. v. opta.
DECIMÁ	vb.	1. (înv.) a zeciui, (fig.) a secera. (Epidemia a ~ oamenii.)2. v. masacra.
DECIMÁL	adj., s.	1. adj. v. zecimal.2. s. v. basculă.
DECIMÁRE	s.	v. masacrare.
decínde	adv.	v. DINCOLO.
deciocălá	vb.	v. DEZGHIOCA.
DECÍS	adj., adv.	1. adj. v. hotărît.2. adj. v. categorie.3. adj. v. răspicat.4. adv. v. categoric.
DECISÍV	adj.	1. v. hotărîtor.2. v. convingător.3. v. esențial.
deciuricá	vb.	v. DEZGHIOCA.
DECÍZIE	s.	1. hotărîre, rezoluție. (O ~ adoptată prin consens.)2. v. voință.3. v. hotărîre.4. v. sen-tință.
decízie	s.	v. DÎRZENIE. FERMITATE. HOTĂRÎRE. INTRANSIGENȚĂ. NECLINTIRE. NEÎNDUPLE-CARE. NESTRĂMUTARE. NEŞOVĂIRE. STATOR-NICIE.
DECÎT	adv.	ca. (E mai în vîrstă ~ el.)
DECLAMÁ	vb.	v. recita.

DECLAMÁRE	s.	v. recitare.
DECLAMATÍV	adj.	v. afectat.
DECLAMATÓR	adj.	v. afectat.
DECLAMATÓR	s.	recitator. (Un bun ~.)
DECLAMÁȚIE	s.	v. recitare.
DECLANȘÁ	vb.	1. v. stîrni.2. v. dezlănțui.3. v. izbucni.
DECLANȘÁRE	s.	1. v. provocare.2. v. dezlănțuire.
DECLANȘATÓR	s.	(TEHN.) declanșor.
DECLANȘÓR	s.	v. declanșator.
DECLARÁ	vb.	1. v. afirma.2. a comunica. (A ~ ziariștilor ...)3. v. susține.4. a anunța. (Preşedin-tele ~ deschisă şedința.)5. v. destăinui.6. v. măr-turisi.7. v. recunoaşte.8. a opina, a se pronunța. (Se ~ în favoarea proiectului.)9. v. proclama.10. v. apărea.11. v. izbucni.
declaránt	s.	v. MARTOR.
DECLARÁT	adj.	v. fățiș.
DECLARÁȚIE	s.	1. v. afirmație.2. comunicare. (O scurtă ~ făcută presei.)3. (înv.) publicație. (O ~ oficială a guvernului.)4. destăinuire, mărtu-risire. (~ de dragoste.)5. v. depoziție.6. v. procla-mație.
DECLASÁ	vb.	v. decădea.
DECLASÁRE	s.	v. decădere.
DECLASÁT	adj.	v. decăzut.
DECLÍN	s.	decadență, decădere, regres, (înv.) descreştere, scădenie, scădere, scăpătare, (fig.) apus, crepuscul. (~ al unui imperiu.)
declín	s.	v. APUS. ASFINȚIRE. ASFINȚIT.
DECLINÁ	vb.	(GRAM.) (înv.) a (se) pleca. (A ~ un substantiv.)
decliná	vb.	v. APUNE. ASFINȚI. COBORÎ. DISPĂ-REA. PIERI. PLECA.
DECLINÁBIL	adj.	(GRAM.) (înv.) plecat. (Parte de vorbire ~.)
DECLINÁRE	s.	(GRAM.) declinație, flexiune no-minală, (înv.) plecare. (~ unui substantiv.)
DECLINÁȚIE	s.	v. declinare.
DECÓCT	s.	decocție. (~ din floare de tei.)
DECÓCȚIE	s.	v. decoct.
DECODÁ	vb.	a decodifica. (A ~ un mesaj.)
DECODÁJ	s.	v. decodare.
DECODÁRE	s.	decodaj, decodificare. (~ unui cod.)
DECODIFICÁ	vb.	v. decoda.
DECODIFICÁRE	s.	v. decodare.
DECOLORÁ	vb.	a ieşi, a se spălăci, (reg.) a se serbezi, a se spălătoci. (Țesătura s-a ~ la spălat.)
DECOLORÁRE	s.	ieşire, spălăcire. (~ unui material textil.)
DECOLORÁT	adj.	spălăcit, şters, (reg.) spălat, spălătocit, spălătuit, (fig.) ieşit. (Un material textil ~).
decoltát	adj.	v. DEŞĂNȚAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
DECOMPRESIÚNE	s.	(FIZ.) decomprimare. (~ unei incinte.)
DECOMPRIMÁRE	s.	v. decompresiune.
deconcertá	vb.	v. DERUTA. DESCUMPĂNI. DEZORIENTA. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
deconcertánt	adj.	v. DERUTANT.

deconcertáre	s.	v. DERUTĂ. DESCUMPĂNIRE. DEZORIENTARE. ÎNCURCĂTURĂ. NEDUMERIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.
deconcertát	adj.	v. DERUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. ÎNCURCAT. NEDUMERIT. PER-PLEX. ZĂPĂCIT.
DECONECTÁ	vb.	(FIZ.) a decupla. (A ~ un aparat electric.)
deconectá	vb.	v. RECREA
deconectánt	adj.	v. RECREATIV.
DECONECTÁRE	s.	(FIZ.) decuplare. (~ unui aparat electric.)
deconectáre	s.	v. RECREARE.
DECONGELÁRE	s.	decongelație. (~ cărnii.)
DECONGELÁȚIE	s.	v. decongelare.
DECONSPIRÁ	vb.	v. destăinui.
DECONSPIRÁRE	s.	v. destăinuire.
DECÓNT	s.	v. decontare.
DECONTÁRE	s.	(FIN.) decont. (A face o ~.)
decopiá	vb.	v. COPIA. REPRODUCE. TRANSCRIE.
DECÓR	s.	1. cadru, scenă, (rar) scenărie. (~ul reprezintă o pădure.)2. v. podoabă.
decór	s.	v. CADRU. PEISAJ. PRIVELIŞTE. SCENĂ. TABLOU. VEDERE.
DECORÁ	vb.	1. v. împodobi.2. (impr.) a medalia. (A ~ pe cineva pentru vitejie.)
DECORÁRE	s.	v. împodobire.
DECORÁT	adj.	1. v. împodobit.2. (impr.) medaliat. (Persoană ~.)
DECORATÍV	adj.	ornamental, ornant. (Element ~.)
DECORÁȚIE	s.	1. (depr.) tinichea, (impr.) medalie. (A primit o ~ pentru vitejie.)2. ornamentație. (O frumoasă ~ interioară.)3. v. podoabă.4. v. îm-podobire.
DECORTICÁ	vb.	(rar) a pisa. (A ~ orez.)
DECORTICÁRE	s.	decorticație. (~ orezu-lui.)
DECORTICÁȚIE	s.	v. decorticare.
decrepít	adj.	v. RAMOLIT. SENIL.
decrepitúdine	s.	v. RAMOLEALĂ. RAMOLIRE. RAMOLISMENT. SENILITATE.
DECRESCÉNDO	adv.	(MUZ.) diminuendo.
DECRÉT	s.	(JUR.) (înv.) ofis, pitac, ucaz. (~ al organului legiuitor.)
DECRETÁ	vb.	(JUR.) 1. a dispune, (înv.) a lega. (Prin prezenta, şeful statului ~ ...)2. a proclama. (A ~ starea de asediu.)
DECRETÁRE	s.	(JUR.) proclamare. (~ stării de urgență.)
DECROŞÁ	vb.	(TEHN.) a (se) desprinde. (A ~ o maşină electrică.)
DECROȘÁRE	s.	(TEHN.) desprindere. (~ unei maşini electrice.)
DECUPÁJ	s.	v. decupare.
DECUPÁRE	s.	decupaj, decupat. (~ unui scenariu teatral.)
DECUPÁT	s.	v. decupare.
DECUPLÁ	vb.	v. deconecta.
DECUPLÁRE	s.	v. deconectare.
DECÚRGE	vb.	1. a proveni, a reieşi, a rezulta, a urma, (pop.) a purcede, a veni, (înv.) a curge. (O consecință care ~ din alta.)2. v. desfăşura.

DEDÁ	vb.	v. aclimatiza.
dedá	vb.	v. CONSACRA. DĂRUI. DEDICA. DESTINA. DEVOTA. HĂRĂZI. ÎNCHINA.
dedál	s.	v. LABIRINT.
DEDÁRE	s.	v. aclimatizare.
DEDÁT	adj.	aclimatizat, acomodat, deprins, famili-arizat, obişnuit. (Un om ~ într-un mediu nou.)
DEDESÚBT	adv.	1. jos. (Lacul e ~.)2. sub. (Haina se pune deasupra, cămaşa ~.)
DEDESÚBTUL	prep.	sub. (~ nostru se întinde marea.)
DEDICÁ	vb.	1. a (se) consacra, a (se) închina. (A ~ cuiva o carte.)2. v. consacra.
DEDICÁRE	s.	v. consacrare.
DEDICÁȚIE	s.	închinare. (O ~ scrisă pe o carte.)
dédiță	s.	v. DEDIȚEL.
dediței-de-pădúre	s. pl.	v. OIȚĂ.
dediței-gálbeni	s. pl.	v. RUSCUȚĂ.
dediței-sălbátici	s. pl.	v. OIȚĂ.
DEDIȚÉL	s.	1. (BOT.; Pulsatilla; mai ales la pl.) v. sisinei.2. dediței-galbeni v. păştiță.3. (ZOOL.) de-dițel-de-mare (Actinia) v. actinie, anemonă-de-mare, (reg.) trandafir-de-mare.
de-dînsele	s.	v. PĂLĂRIA-CUCULUI.
DE DÓI	s.	breaza (art.), ungureasca (art.), ca-la-Brea-za. (~ este un dans popular.)
DEDÚCE	vb.	(livr.) a prezuma, (înv.) a cunoaşte. (Ce ~ de aici?)
dedúce	vb.	v. SCĂDEA.
*DEDULCÍ	vb.	(pop. şi fam. fig.) a se spurca. (Se ~ la un trai uşor.)
dedulcí	vb.	v. SPURCA.
defalcá	vb.	v. SCĂDEA.
DEFAVORÁBIL	adj.	1. v. nefavorabil.2. nefavorabil, nepotrivit, neprielnic, potrivnic, vitreg, (înv. şi pop.) nepriincios. (Condiții ~ de dezvoltare.)3. v. neplăcut.4. nefavorabil, negativ. (O critică ~ făcută cărții.)5. v. peiorativ.
DEFAVORIZÁ	vb.	v. dezavantaja.
DEFAVORIZÁRE	s.	v. dezavantajare.
DEFĂIMÁ	vb.	v. calomnia.
defăimá	vb.	v. DESCONSIDERA. DISPREȚUI. NE-SOCOTI.
DEFĂIMÁRE	s.	v. calomniere.
defăimáre	s.	v. DESCONSIDERARE. DESCONSI-DERAȚIE. DISPREȚ.
DEFĂIMÁT	adj., s.	v. calomniat.
DEFĂIMĂTÓR	adj., s., adv.	1. adj., s. v. calom-niator.2. adj. v. calomnios.3. adv. v. calomnios.
DEFECÁ	vb.	(FIZIOL.) a ieşi, (pop.) a se căca, a se cufuri, a se scîrnăvi, a se spîrcîi, (reg.) a se spurca.
DEFECÁRE	s.	(FIZIOL.) defecație, ieşire, purgație, (pop.) căcare, cufureală, (înv.) purgare, (eufe-mistic) scaun.
DEFECÁȚIE	s.	v. defecare.
DEFÉCT	s., adj.	1. s. cusur, deficiență, imper-fecțiune, insuficiență, lacună, lipsă, meteahnă, neajuns, păcat, scădere, slăbiciune, viciu, (livr.) carență, racilă, tară, (pop. şi fam.) beteşug, (reg. şi fam.) hibă, (reg.) madea, teahnă, (Olt., Munt. şi Mold.) ponos, (înv.) greşeală, lichea, nedesă-virşire, răutate. (Are nenumărate ~.)2. s. v. ano-malie.3. s. v. patimă.4. s. v. defecțiune.5. adj. defectat, deranjat, dereglat, stricat, (rar) detracat, smintit. (Un mecanism, un ceas ~.)
DEFECTÁ	vb.	a (se) deranja, a (se) deregla, a (se) strica, (rar) a (se) detraca. (Sistemul tehnic s-a ~.)

DEFECTÁRE	s.	1. dereglare, (livr.) disfuncție, disfuncționalitate. (~ apărută într-o instalație.)2. v. defecțiune.
DEFECTÁT	adj.	v. defect.
DEFECTÍV	adj.	(GRAM.) (înv.) scăzătiv. (Verb ~.)
DEFECTUÓS	adj., adv.	1. adj., adv. v. incorect.2. adj. v. necorespunzător.3. adj. deficient, vicios. (O conformație ~oasă.)
DEFECȚIÚNE	s.	defect, defectare, deranjament, dereglare, (livr.) disfuncționalitate. (~ în funcțio-narea unui aparat.)
DEFÉL	adv.	v. deloc.
defendór	s.	v. PÎRÎT. RECLAMAT.
DEFÉNSĂ	s.	v. fildeş.
DEFENSÍVĂ	s.	(MIL.) apărare. (Armata se află în ~.)
defensór	s.	v. APĂRĂTOR. AVOCAT.
deferént	adj.	v. RESPECTUOS.
deferénță	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. ONOARE. PREȚUIRE. RESPECT. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.
deferí	vb.	v. ACORDA. ATRIBUI. CONFERI. DA. DECERNA.
defetíst	adj.	v. NEÎNCREZĂTOR. SCEPTIC.
DEFICIÉNT	adj.	v. defectuos.
DEFICIÉNȚĂ	s.	v. defect.
DEFICÍT	s.	(FIN.) 1. pierdere. (Un ~ de un milion.)2. v. lipsă.
DEFICITÁR	adj.	dezechilibrat. (Un buget ~.)
defíge	vb.	v. DETERMINA. FIXA. HOTĂRÎ. PRE-CIZA. STABILI. STATORNICI.
DEFILÁ	vb.	v. perinda.
DEFILÁRE	s.	1. v. perindare.2. v. paradă.
DEFILÉU	s.	v. chei.
DEFINÍ	vb.	1. v. caracteriza.2. a se autocarac-teriza, a se autodefini, a se caracteriza. (Se ~ veridic în memoriile sale.)3. v. determina.
DEFINÍRE	s.	1. v. caracterizare.2. v. definiție.3. de-terminare.
DEFINÍT	adj.	1. v. determinat.2. v. hotărît.
DEFINITÍV	adj., adv.	1. adj. definitivat, finisat. (Forma ~ a unei lucrări.)2. adj. irevocabil, nestrămutat. (O hotărîre ~.)3. adv. iremediabil, irevocabil. (Un lucru ~ pierdut.)
DEFINITIVÁ	vb.	1. a finisa. (Şi-a ~ romanul.)2. a titulariza. (A ~ pe cineva în învățămînt.)
DEFINITIVÁRE	s.	1. finisaj, finisare. (~ unei lucrări.)2. titularizare. (~ în învățămînt.)
DEFINITIVÁT	adj.	v. definitiv.
DEFINITÓRIU	adj.	v. caracteristic.
DEFINÍȚIE	s.	definire, explicație. (O ~ a noțiunii de „casă”.)
DEFLEXIÚNE	s.	(FIZ.) deviație, deviere. (~ unui fascicul de particule.)
DEFLOCULÁ	vb.	(CHIM.) a peptiza. (A ~ o soluție coloidală.)
DEFLOCULÁRE	s.	(CHIM.) peptizare. (~ a unui precipitat amorf.)
DEFLORÁ	vb.	v. dezvirgina.
DEFLORÁRE	s.	v. dezvirginare.
DEFLORÁTĂ	adj.	dezvirginată, (înv.) stricată.
DEFLORÁȚIE	s.	v. dezvirginare.
DEFOLÍA	vb.	v. desfrunzi.
DEFOLIÁȚIE	s.	v. desfrunzire.

DEFOLIÉRE	s.	v. desfrunzire.
DEFORMÁ	vb.	1. a (se) strîmba, (pop. şi fam.) a (se) scofîlci. (Un obiect care s-a ~.)2. v. desfigura.3. v. scîlcia.4. a ceda. (Un material care se ~ uşor.)5. v. scîlcia.6. a (se) corupe, a (se) strica. (O limbă care s-a ~ sub influenţa ...)7. v. de-natura.
DEFORMÁRE	s.	1. strîmbare, (pop. şi fam.) scofîl-cire. (~ a unui obiect.)2. v. desfigurare.3. v. stîlcire.4. v. scîlciere.5. v. scîlcietură.6. corupere, stri-care. (~ unei limbi.)7. v. denaturare.8. v. defor-maţie.
DEFORMÁT	adj.	1. strîmb, (pop. şi fam.) scofîlcit. (Un obiect ~.)2. v. desfigurat.3. v. stîlcit.4. co-rupt, stricat. (Forme lexicale ~.)5. v. scîlciat.6. v. denaturat.
DEFORMÁŢIE	s.	1. v. desfigurare.2. deformare. (~ profesională.)
DEFRAUDÁ	vb.	v. delapida.
DEFRAUDÁRE	s.	v. delapidare.
DEFRAUDÁT	adj.	delapidat, sustras. (Sumă ~.)
DEFRAUDATÓR	s.	v. delapidator.
DEFRIŞÁ	vb.	(SILV.) a despăduri, (reg.) a tîrşi, (Transilv. şi Bucov.) a lăzui, (înv.) a cura. (A ~ un teren
DEFRIŞÁRE	s.	(SILV.) defrişat, despădurire, (prin sudul Transilv.) săciuit. (~ a unui teren împădurit.)
DEFRIŞÁT	adj.	(SILV.) despădurit, (înv.) săciuit, tîrşit. (Un loc ~.)
DEFRIŞÁT	s.	v. defrişare.
défter	s.	v. CATASTIF. CONDICĂ. REGISTRU.
DEFÚNCT	adj., s.	v. mort.
DEGAJÁ	vb.	1. v. emana.2. a dezvolta, a emana, a emite, a produce, a radia. (O sursă care ~ căldură.)3. v. desface.4. v. debloca.5. v. des-cotorosi.
DEGAJÁRE	s.	1. v. emanaţie.2. dezvoltare, emanare, emanaţie, producere, radiere. (~ de căldură.)3. v. deblocare.4. v. descotorosire.5. v. naturaleţe.
DEGAJÁT	adj.	1. v. liber.2. v. liber.3. v. deblocat.4. v. natural.
DEGAZOLINÁ	vb.	(CHIM.) a dezbenzina.
DEGAZOLINÁRE	s.	(CHIM.) dezbenzinare. (~ unor gaze.)
DEGEÁBA	adv.	1. inutil, zadarnic, (înv. şi pop.) geaba, surda, (Transilv.) heba, (înv.) îndarn. (~ te străduieşti.)2. v. gratis.
DEGENERÁ	vb.	1. v. atrofia.2. v. pipernici.
DEGENERÁRE	s.	1. v. atrofie.2. v. pipernicire.
DEGENERÁT	adj.	1. v. atrofiat.2. v. pipernicit.
DEGENERATÍV	adj.	v. degenerescent.
DEGENERÁŢIE	s.	v. atrofie.
DEGENERESCÉNT	adj.	(MED.) degenerativ.
DEGENERESCÉNŢĂ	s.	v. atrofie.
DEGERÁ	vb.	a îngheţa. (A ~ în mijlocul cîmpului.)
DEGERÁRE	s.	îngheţare. (~ unei vite.)
DEGERÁT	adj.	îngheţat, (prin Munt.) mereu. (Om ~.)
DEGETÁR	s.	1. (înv., pop. şi glumeţ) năpîrstoc. (Un ~ pentru cusut.)2. (BOT.; Digitalis ambigua) degetariţă, degeţel, (reg.) ţîţa-oii.
DEGETÁRIŢĂ	s.	1. v. degetar.2. v. degeţel-roşu.
degetăreá	s.	v. DEGETĂRUŢ.
DEGETĂRÉL	s.	v. degetăruţ.

DEGETĂRÚȚ	s.	(BOT.) 1. (Soldanella montana) (reg.) cănăfior, degetărea, nejitnică, potiraș, măcrișul-caprei.2. (Soldanella major) degetărel, potiraș, (reg.) măcrișul-caprei.
deget-róșu	s.	v. DEGETARIȚĂ. DEGEȚEL ROȘU. DIGITALĂ.
DEGETÚȚ	s.	v. degețel.
DEGEȚÉL	s.	1. degetuț. (Un ~ de copil.)2. v. degetar.3. degețel roșu v. digitală.
DEGHIZÁ	vb.	a (se) travesti, (pop.) a (se) preface, (înv. și reg.) a (se) străvesti, (înv.) a (se) schimba. (S-a ~ în femeie.)
deghizá	vb.	v. ASCUNDE. DISIMULA. TĂINUI.
DEGHIZÁRE	s.	travestire, (înv.) străvestire. (~ unui bărbat în femeie.)
deghizáre	s.	v. DISIMULARE.
deghizát	adj.	v. DISIMULAT.
DEGHIZÁT	adj., adv.	1. adj. travestit, (înv.) străvestit. (Un bărbat ~.)2. adv. travestit, (înv.) tiptil. (Umbla ~.)
DEGLUTÍȚIE	s.	(FIZIOL.) înghițire. (Actul ~ unui bol alimentar.)
degrábă	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎR-ZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE. TIMPURIU.
DEGRADÁ	vb.	1. v. ruina.2. v. deteriora.3. v. po-nosi.4. v. deprecia.5. a se prosti. (Marfa asta s-a ~ de tot.)6. v. decădea.7. v. înjosi.
DEGRADÁNT	adj.	1. v. compromițător.2. v. înjositor.
DEGRADÁRE	s.	1. v. ruinare.2. v. deteriorare.3. v. ponosire.4. v. depreciere.5. prostire. (~ calității unei mărfi.)6. decădere, declasare. (~ cuiva din cauza băuturii.)7. v. înjosire.
DEGRADÁT	adj.	1. v. ruinat.2. v. deteriorat.3. v. po-nosit.4. v. depreciat.5. v. decăzut.6. v. înjosit.
degradatór	adj.	v. COMPROMIȚĂTOR. DEGRA-DANT. DEZONORANT. INFAMANT. ÎNJOSITOR. NEDEMN. RUȘINOS.
degradáție	s.	v. CORUPERE. DECĂDERE. DEGRA-DARE. DEPRAVARE. DETERIORARE. ÎNJOSIRE. ÎNVECHIRE. PERVERTIRE. STRICARE. UMILIRE. UZARE. VICIERE.
DEGRESÁJ	s.	v. degresare.
DEGRESÁRE	s.	(TEHN.) degresaj. (~ unui aliment.)
degresív	adj.	v. DESCRESCĂTOR.
degringoládă	s.	v. debandadă.
DEGUSTÁ	vb.	v. savura.
DEGUSTÁRE	s.	degustație, savurare. (~ prăjiturii.)
DEGUSTÁȚIE	s.	v. degustare.
DEHIDROGENÁZĂ	s.	(BIOL.) transhidrogenază.
dehobí	vb.	v. EPUIZA. EXTENUA. FRÎNGE. ISTOVI. SECA. SECĂTUI. SFÎRȘI. SLEI. STOARCE. VLĂGUI. ZDROBI.
DEIFICÁ	vb.	v. zeifica.
DEIFICÁRE	s.	v. zeificare.
DEIFICÁT	adj.	v. zeificat.
DEÎMPĂRȚÍT	s.	(MAT.) (înv.) dividend.
DEÎNMULȚÍT	s.	(MAT.) (înv.) multiplicand.
DEJÁ	adv.	v. încă.
DEJUCÁ	vb.	v. zădărnici.
DEJUCÁRE	s.	v. zădărnicire.

DEJÚN	s.	v. prînz.
DEJUNÁ	vb.	v. prînzi.
delaoláltă	adv.	v. ÎMPREUNĂ. LAOLALTĂ.
DELAPIDÁ	vb.	(JUR.) a defrauda, a sustrage, (rar) a frauda, (înv. şi fam.) a sfeterisi, (impr.) a deturna. (A ~ o sumă de bani.)
DELAPIDÁRE	s.	1. (JUR.) defraudare, sustragere, (înv. şi fam.) sfeteriseală, sfeterisire, (grecism înv.) sfeterismos, (impr.) deturnare. (~ unei sume de bani.)2. v. fraudă.
DELAPIDÁT	adj.	(JUR.) defraudat, sustras. (Su-mă ~.)
DELAPIDATÓR	s.	(JUR.) defraudator. (~ul a fost condamnat.)
delatór	s.	v. DENUNȚĂTOR. PÎRÎTOR.
delațiúne	s.	v. DENUNȚ. DENUNȚARE.
délă	s.	v. ACȚIUNE. CAUZĂ. JUDECATĂ. PROCES.
DELĂSÁRE	s.	1. v. indiferență.2. v. neglijență.
DELĂSĂTÓR	adj.	1. v. indiferent.2. v. neglijent.
delătură	vb.	v. ELIMINA. ÎNLĂTURA. SCOATE. SUPRIMA.
DELECTÁ	vb.	1. v. încînta.2. a (se) desfăta, a (se) răsfăța, (rar) a (se) dezmierda, (Mold.) a (se) teferici, (fig.) a (se) îndulci. (I-a ~ cu tot felul de bunătăți.)
DELECTÁRE	s.	1. v. încîntare.2. v. desfătare.
DELEGÁ	vb.	v. autoriza.
DELEGÁT	s.	emisar, împuternicit, mesager, repre-zentant, sol, trimis, (prin Transilv.) mînat, (înv.) misit, rugător, solitor. (~ al unui stat străin.)
DELEGÁȚIE	s.	1. împuternicire, mandat, procură, (livr.) abilitate, (înv.) procurație, vechilet, vechilimea, vechilîc, (grecism înv.) plirexusiotită. (I-a dat o ~ pentru a-l reprezenta.)2. (înv.) ambasadă, solie. (A trimis împăratului o ~.)
DELFÍNUL	s.	art. (ASTRON.) (pop.) crucea (art.). (~ este numele unei constelații boreale.)
DELIBERÁ	vb.	v. chibzui.
DELIBERÁRE	s.	1. v. chibzuire.2. v. dezbatere.
DELIBERÁT	adj., adv.	v. intenționat.
DELICÁT	adj.	1. fin, gingaş, grațios, suav, (Mold. şi Munt.) scarandiv, (fig.) dulce. (O fată ~; cu gesturi ~.)2. v. ales.3. v. debil.4. v. dificil.
DELICATÉȚE	s.	finețe, gingăşie, grație, suavitate. (Gesturi pline de ~.)
DELICIÓS	adj.	v. gustos
deliciós	adj.	v. CAPTIVANT. CUCERITOR. DESFĂTĂTOR. FASCINANT. FERMECĂTOR. ÎNCÎNTĂTOR. RĂPITOR. SEDUCĂTOR.
DELÍCIU	s.	savoare. (~ul unei mîncări.)
delíciu	s.	v. DELECTARE. DESFĂTARE. FARMEC. ÎNCÎNTARE. PLĂCERE. VOLUPTATE. VRAJĂ.
DELÍCT	s.	(JUR.) vină, (înv.) vegheată. (Pentru ce ~ a fost judecat?)
DELICTUÁL	adj.	(JUR.) delictuos. (Faptă cu ca-racter ~.)
DELICTUÓS	adj.	v. delictual.
DELIMITÁ	vb.	1. a circumscrie, a demarca, a hotărnici, a limita, a marca, a mărgini, (înv.) a hotărî, a semna. (A ~ un teren.)2. v. mărgini.3. v. profila.4. v. restrînge.
DELIMITÁRE	s.	1. circumscriere, demarcare, demarcație, hotărnicire, limitare, marcare, mărginire. (~ unui teren.)2. v. profilare.3. v. re-strîngere.

DELIMITÁT	adj.	1. circumscris, demarcat, limitat, mărginit (Un teren ~; o suprafață ~.)2. cir-cumscris, finit, limitat, mărginit. (Valori ~.)
DELIMITATÍV	adj.	delimitator, limitativ, restrictiv. (Element ~.)
DELIMITATÓR	adj.	v. delimitativ.
DELINTERSÁRE	s.	lintersare. (~a semințelor de bumbac.)
DELÍR	s.	(MED.) aiurare, aiureală, delirare, (înv. şi reg.) bîiguială, bîiguire. (~ ul unui bolnav febril.)
DELIRÁ	vb.	(MED.) a aiura, (înv. şi reg.) a bîigui, (Olt.) a lozi. (Bolnavul ~ din cauza febrei.)
DELIRÁRE	s.	(MED.) v. delir.
DÉLNIȚĂ	s.	(IST.) jirebie, sesie. (Forma de proprietate numită ~ era cunoscută în Moldova sub numele de jirebie şi în Transilvania sub numele de sesie.)
DELÓC	adv.	defel, nicicum, nicidecum, (înv. şi pop.) necum, nicicît, nimic, (pop. şi fam.) ioc, (reg.) hici, nicicacum, nicidecît, (Olt. şi Munt.) neam. (Nu pot ~ să-l văd.)
DELUŞÓR	s.	v. colină.
DEMARÁ	vb.	(TEHN.) a porni. (Maşina ~.)
DEMARÁJ	s.	v. demarare.
DEMARÁRE	s.	(TEHN.) demaraj, pornire. (~ unei maşini.)
DEMARCÁ	vb.	v. delimita.
DEMARCÁRE	s.	v. delimitare.
DEMARCÁT	adj.	v. delimitat.
DEMARCÁȚIE	s.	v. delimitare.
DEMARÓR	s.	(TEHN.) pornitor. (~ al unui motor.)
DEMASCÁ	vb.	a se autodemasca, a se trăda. (S-a ~ fără voie.)
DEMASCÁRE	s.	autodemascare, trădare.
DEMÉNT	adj., s.	1. adj., s. v. nebun.2. adj. v. nebunesc.
DEMÉNȚĂ	s.	1. v. nebunie.2. demență precoce = schizofrenie.
DEMENȚIÁL	adj.	v. nebunesc.
DEMÉRS	s.	v. intervenție.
DEMÍSIE	s.	(înv.) paretisire, paretisis, prostire. (~ dintr-o funcție.)
DEMISIONÁ	vb.	(înv.) a paretisi, a se prosti. (A ~ dintr-o slujbă.)
DEMISTIFICÁ	vb.	a demitiza.
DEMISTIFICÁRE	s.	demitizare.
DEMÍTE	vb.	v. destitui.
DEMÍTERE	s.	v. destituire.
DEMITIZÁ	vb.	v. demistifica.
DEMITIZÁRE	s.	v. demistificare.
demîncáre	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
demîncát	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
DEMN	adj.	1. vrednic. (~ de luat în seamă.)2. res-pectabil. (Un om ~; o purtare ~.)3. mîndru. (O ținută ~.)
DEMNITÁR	s.	(POL.) (înv.) dregător, ureadnic. (Un înalt ~.)
DEMNITÁTE	s.	1. poziție, rang, treaptă, (înv.) cin, dregătorie, ifos, orînduială, şedere, vrednicie. (Ocupă o ~ înaltă în stat.)2. v. titlu.3. v. onoare.
demnitáte	s.	v. VREDNICIE.
demoazélă	s.	v. DOMNIŞOARĂ. DUDUIE.

demobilizá	vb.	v. DEMORALIZA. DEPRIMA. DESCURAJA.
demobilizáre	s.	v. DEMORALIZARE. DEPRE-SIUNE. DEPRIMARE. DESCURAJARE.
demobilizát	adj.	v. DEMORALIZAT. DEPRIMAT. DESCURAJAT.
demobilizatór	adj.	v. DEMORALIZANT. DEMO-RALIZATOR. DEPRIMANT. DESCURAJANT.
DEMOCRÁT	adj.	v. democratic.
DEMOCRAT-CREŞTÍN	s., adj.	(POL.) creştin-de-mocrat.
DEMOCRÁTIC	adj.	v. democrat.
DEMODÁ	vb.	v. învechi.
DEMODÁRE	s.	v. învechire.
DEMODÁT	adj.	v. învechit.
DEMOLÁ	vb.	a dărîma. (A ~ un bloc de locuinţe.)
DEMOLÁRE	s.	dărîmare. (~ a unei biserici.)
DEMOLÁT	adj.	dărîmat. (Biserică ~.)
DÉMON	s.	v. drac.
DEMONETIZÁ	vb.	v. devaloriza.
DEMONETIZÁRE	s.	v. devalorizare.
DEMONETIZÁT	adj.	v. devalorizat.
demoniác	adj.	v. DEMONIC. DIABOLIC. DIAVO-LESC. DRĂCESC. INFERNAL. NECURAT. SATANIC.
DEMÓNIC	adj.	v. diabolic.
demonicésc	adj.	v. DEMONIC. DIABOLIC. DIA-VOLESC. DRĂCESC. INFERNAL. NECURAT. SATANIC.
DEMONÍSM	s.	v. satanism.
DEMONSTRÁ	vb.	1. v. confirma.2. a dovedi, a indica, a proba, (fig.) a marca. (Cursul evenimentelor ~ o cotitură.)3. v. manifesta.4. a argumenta, a dovedi, a întări, a proba, a susţine. (Şi-a ~ temeinic ideile.)5. a arăta, a explica, a expune. (A ~ o teoremă.)6. a manifesta. (Masele ~.)7. a etala. (Şi-a ~ din plin cunoştinţele.)
DEMONSTRÁNT	s.	v. manifestant.
DEMONSTRÁRE	s.	1. v. confirmare.2. argumen-tare, argumentaţie. (O ~ temeinică a ideilor sale.)3. explicare, explicaţie. (~ unei teoreme.)
DEMONSTRÁT	adj.	v. dovedit.
DEMONSTRATÍV	adj.	1. exemplificativ, ilustrativ. (O experienţă chimică ~.)2. (GRAM.) (înv.) arătător. (Pronume ~.)3. v. ostentativ.
DEMONSTRÁŢIE	s.	1. v. confirmare.2. v. manifes-taţie.
DEMONTÁRE	s.	demontat. (~ unui ansamblu.)
DEMONTÁT	adj.	desfăcut. (O piesă ~ dintr-un ansamblu.)
DEMONTÁT	s.	v. demontare.
DEMORALIZÁ	vb.	v. descuraja.
DEMORALIZÁNT	adj.	1. v. descurajator.2. v. dez-olant.
DEMORALIZÁRE	s.	v. descurajare.
DEMORALIZÁT	adj.	v. descurajat.
demoralizát	adj.	v. CORUPT. DECĂZUT. DEPRA-VAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂŢAT. IMORAL. NERUŞINAT. PERVERTIT. STRICAT. VICIOS.
DEMORALIZATÓR	adj.	v. descurajator.
demoralizáţie	s.	v. DEMORALIZARE. DEPRE-SIUNE. DEPRIMARE. DESCURAJARE.
DEMÚLT	adv.	v. cîndva.

DENATURÁ	vb.	1. v. stîlci.2. a altera, a contraface, a deforma, a escamota, a falsifica, a măslui, a mistifica, a răstălmăci, (fig.) a silui, (înv. fig.) a sminti, a strîmba. (~ sensul, adevărul celor spuse de cineva.)
DENATURÁRE	s.	l. v. stîlcire.2. alterare, deformare, escamotare, falsificare, mistificare, mistificație, răstălmăcire, (fig.) siluire. (~ celor spuse de cineva.)
DENATURÁT	adj.	1. v. stîlcit.2. alterat, deformat, fals, mistificat, răstălmăcit. (O afirmație ~.)
DENDROGRAFÍE	s.	v. dendrologie.
DENDROLOGÍE	s.	(BOT.) dendrografie. (~ este o ramură a botanicii.)
DENDROMETRÍE	s.	(SILV.) taxație forestieră.
denegá	vb.	v. NEGA. REFUZA. RESPINGE. TĂ-GĂDUI.
DÉNIE	s.	(BIS.) (prin Transilv.) rugă. (~ din Vinerea Mare.)
DENIGRÁ	vb.	v. calomnia.
DENÍGRANT	adj.	v. calomnios.
DENIGRÁRE	s.	v. calomniere.
DENIGRÁT	adj., s.	v. calomniat.
DENIGRATÓR	adj. adv., s.	1. adj., s. v. calomniator.2. adj. v. calomnios.3. adv. v. calomnios.
DENIVELÁRE	s.	v. accident.
DENIVELÁT	adj.	v. accidentat.
DENIVELÁȚIE	s.	v. accident.
denominație	s.	v. DENUMIRE. NUME. NUMIRE.
DENOTÁ	vb.	a arăta, a atesta, a indica, a releva, a trăda, a vădi. (Proiectul întocmit ~ competența autorului lui.)
DENOTÁȚIE	s.	1. v. sferă.2. v. semnificație.
DENS	adj.	1. v. îndesat.2. v. consistent.3. gros. (Fluid ~.)4. v. adînc.
DENSITÁTE	s.	1. (FIZ.) masă specifică. (~a unui corp.)2. desime. (Ce ~ au puieții?)
DENTÁR	adj.	stomatologic. (Cabinet ~.)
dentícă	s.	v. DENTIȚĂ.
DENTÍNĂ	s.	(ANAT.) ivoriu. (~ dintelui.)
DENTÍST	s.	(MED.) stomatolog.
DENTÍSTICĂ	s.	v. stomatologie.
DENTÍȚĂ	s.	(BOT.; Bidens tripartitus) (reg.) cîrligior, dentică, denție, doi-dinți, iarbă-roșie, (Transilv.) păduchi-de-țigan (pl.).
DENTÍȚIE	s.	dantură. (Are o ~ perfectă.)
denție	s.	v. DENTIȚĂ.
DENUDÁRE	s.	(GEOGR.) denudație. (~ unui teren.)
DENUDÁȚIE	s.	v. denudare.
DENUMÍ	VB.	v. supranumi.
DENUMÍRE	s.	v. nume.
DENUMÍT	ADJ.	intitulat, numit, poreclit, supranumit, zis, (înv.) titluit. (Al. Golescu, ~ Arăpilă.)
DENÚNȚ	s.	denunțare, (livr.) delațiune, (pop.) pîră, (înv.) sicofantie, (fam. fig.) turnare. (~ adresat justiției.)
DENUNȚÁ	vb.	1. a pîrî, a reclama, a spune, (pop.) a vinde, (Mold., Transilv. și Maram.) a ponoslui, (înv.) a jelui, a vădi, (fam. fig.) a aranja, a turna. (L-a ~ autorităților.)2. v. dezaproba.
DENUNȚÁRE	s.	v. denunț.
DENUNȚĂTÓR	s.	pîrîtor, (livr.) delator, sicofant, (înv.) prepuitor, vadnic, (fam. fig.) turnător. (Un ~ ordinar.)

DEOARECÉ	conj.	(cauzal) 1. că, căci, fiindcă. (Să plecăm ~ se face seară.)2. cînd, cum, fiindcă, întrucît. (~ ştiu că vine, sînt emoţionat.)3. dacă, fiindcă, întrucît, (pop.) unde. (~ tot stă aproape, mă duc pe la el.)
DEOCAMDÁTĂ	adv.	1. v. acum.2. provizoriu. (~ vei locui la mine.)
DEOCHEÁ	vb.	(pop.) a poci, (reg.) a pocita, (reg.) a săgeta, a strica. (Crede că l-a ~ cineva pe copil.)
deocheá	vb.	v. INVIDIA. PIZMUI.
deocheát	adj.	v. DEŞĂNŢAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. INTERLOP. NECUVIINCIOS. NERU-ŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. SUSPECT. TRIVIAL. VULGAR.
DEOCHETÚRĂ	s.	v. deochi.
DEÓCHI	s.	deochetură, (pop.) potcă, (reg.) mirătură, rîvnă. (Îi face farmece de ~.)
DEODÁTĂ	adv.	brusc, fulgerător, instantaneu, odată, repede, scurt, subit, (pop.) numai, (reg.) tîrla-mîrla. (~ se întoarce spre el şi...)
deodátă	adv.	v. ACUM. CONCOMITENT. DEO-CAMDATĂ. MOMENTAN. ODATĂ. SIMULTAN.
DEODORÁNT	s., adj.	(FARM.) dezodorizant.
DEONTOLOGÍE	s.	etică profesională.
DEOPÁRTE	adv.	izolat, retras, (înv.) osebi. (Stă ~.)
DEOPOTRÍVĂ	adv., adj.	1. adv. v. întocmai.2. adj. invar. v. egal.
deosébi	adv.	v. APARTE. DEOSEBIT. SEPARAT.
DEOSEBÍ	vb.	1. a desluşi, a diferenţia, a discerne, a discrimina, a distinge, (înv. şi pop.) a osebi, (Ban., Transilv. şi Maram.) a deschilini, (fig.) a cerne. (Poate ~ cu uşurinţă binele de rău.)2. v. di-feri.3. v. remarca.
deosebí	vb.	v. DESPĂRŢI. IZOLA. SEPARA.
DEOSEBÍRE	s.	1. diferenţă, diferenţiere, discrimi-nare, discriminaţie, distincţie, (rar) distingere. (Să facem următoarea ~ ...)2. diferenţă, (înv. şi pop.) osebire, (Ban., Transilv. şi Maram.) deschilinire, (înv.) osebitură. (Ce mare ~ este între ei!)
DEOSEBÍT	adj., adv.	1. adj. v. anumit.2. adj. v. distinct.3. adj. aparte.4. adj. aparte, individual, neobişnuit, singular, special, (livr.) insolit. (Un caz ~.)5. adj. v. diferit.6. adj. v. distinct.7. adj. v. separat.8. adv. aparte, separat, (pop.) deosebi, (fam.) başca. (~ de asta, i-a mai dat şi ...)9. adj. v. divergent.10. adj. v. variat.11. adj. ales, distins, rar, superior. (E un om ~.)12. adj. v. eminent.13. adj. v. important.14. adj. v. admirabil.15. adj. v. remarcabil.16. adj. v. ales.17. adj. mare. (I se face o ~ cinste.)18. adv. v.
DEPANÁ	vb.	(TEHN.) a repara, (pop.) a drege. (A ~ un vehicul, un televizor.)
DEPANÁRE	s.	(TEHN.) depanaţie, reparare, reparat, reparaţie, (pop.) dregere. (~ unui televizor.)
DEPANATÓR	s.	reparator. (~ de televizoare.)
DEPANÁŢIE	s.	v. depanare.
DEPARAZITÁ	vb.	(MED.) a despăduchea.
DEPARAZITÁRE	s.	(MED.) despăduchere.
DEPARTAMÉNT	s.	minister. (În unele state, ministerul se numeşte ~.)
DEPARTAMENTÁL	adj.	ministerial. (Problemele ~ ale S.U.A.)
DEPÁRTE	adv.	mult. (Ce ~ a aruncat sulița!)
DEPĂNÁ	vb.	(TEXT.) a înfăşura. (A ~ fire textile pe un mosor.)
DEPĂNÁRE	s.	(TEXT.) înfăşurare. (~ a firului pe mosor.)
DEPĂNĂTOÁRE	s.	(TEXT.) vîrtelniţă, (pop.) răşchitor, sucală, (reg.) letcă, roată, rotan, (înv.) sfîrleză. (~ pentru firele de lînă.)
DEPĂRTÁ	vb.	1. v. îndepărta.2. a (se) dezlipi, a (se) îndepărta. (Să nu te ~ de mine.)3. v. spaţia.4. v. scoate.5. v. izgoni.6. a se îndepărta, v. înstrăina. (De ce te-ai ~ de noi?)7. v. abate.

DEPĂRTÁRE	s.	1. v. îndepărtare.2. dezlipire, îndepărtare. (~ lui de casă.)3. distanțare, îndepărtare, rărire, spațiere. (~ literelor unui cuvînt.)4. v. distanță.5. distanță, interval, spațiu, (Transilv.) scopot. (Ce ~ este între cei doi stîlpi?)
DEPĂRTÁT	adj.	1. îndepărtat. (Un loc ~.)2. des-făcut, răşchirat. (Cu picioarele ~.)3. v. distanțat.4. v. spațiat.
DEPĂŞÍ	vb.	1. a devansa, a întrece. (L-a ~ în mers.)2. a întrece, a trece. (Greutatea pachetului ~ 10 kg.)3. v. întrece.4. a întrece, (fig.) a eclipsa. (Îi ~ prin însuşiri.)5. a birui, a înfrînge, a învinge, a răzbi, (livr.) a surmonta. (A ~ toate dificultățile.)6. a covîrşi, a întrece. (Iubirea ~ toate celelalte sentimente.)7. a întrece. (Aceste sarcini ~ puterile lui.)
DEPĂŞÍRE	s.	devansare, întrecere. (~ cuiva în mers.)
DEPĂŞÍT	adj.	1. v. învechit.2. învechit, perimat, retrograd. (O mentalitate ~.)3. v. arhicunoscut.
DEPENDÉNT	adj.	1. subordonat, supus. (O țară ~.)2. v. subordonat.
DEPENDÉNȚĂ	s.	aservire, atîrnare, subordonare, supunere, (livr.) servitute. (Stare de ~ a unui popor.)
DEPENDÍNȚĂ	s.	1. (la pl.) atenanse (pl.). (Casă urbană cu ~.)2. (mai ales la pl.) acaret, (înv. şi reg.) namestie, olat, sălaş, (reg.) mîietoare, oleab, (Mold. şi Transilv.) hei, (prin Olt.) leau. (~ele unei gospodării rurale.)
depeşá	vb.	v. TELEGRAFIA.
depéşă	s.	v. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. SCRISOARE. TELEGRAMĂ.
DEPILÁ	vb.	1. a (se) epila.2. (TĂBĂCĂRIE) a părui.
DEPILÁRE	s.	1. depilație, epilare, epilație. (~ a părului de pe picioare.)2. (TĂBĂCĂRIE) păruit.
DEPILATÓR	s.	epilator.
DEPILÁȚIE	s.	v. depilare.
DEPÍNDE	vb.	1. v. aparține.2. (fig.) a atîrna, (înv.) a spînzura. (Totul ~ de el.)
depínge	vb.	v. DESCRIE. EXPUNE. ÎNFĂȚIŞA. PREZENTA. REDA. ZUGRĂVI.
depistá	vb.	v. AFLA. DESCOPERI. GĂSI.
depistáre	s.	v. AFLARE. DESCOPERIRE. GĂSIRE.
DEPLASÁ	vb.	1. v. merge.2. v. muta.3. a se da, a se duce, a merge. (Se ~ cu doi paşi înapoi.)4. v. duce.5. a (se) clătina, a (se) clinti, a (se) mişca, a (se) muta, a (se) urni, (înv. şi pop.) a (se) sminti, (înv. şi reg.) a (se) clăti, (Mold. şi Transilv.) a (se) vîşca. (N-a putut ~ piatra de la locul ei.)6. a duce. (A ~ lingura la gură.)7. a mişca, a muta, a plimba. (~ bomboana prin gură.)8. v. cir-cula.9. v. trece.10. a împinge, a mîna. (Vîntul ~ departe frunzele căzute.)11. a aluneca. (Un strat de roci s-a ~.)12. v. luxa.13. v. actiona.14. v. schimba.
DEPLASÁBIL	adj.	transportabil. (Un bolnav ~.)
DEPLASÁRE	s.	1. v. mers.2. mişcare. (Viteza de ~ a unui mobil.)3. v. călătorie.4. v. cursă.5. v. mu-tare.6. v. locomoție.7. v. circulație.8. v. clintire.9. trecere. (~ lunii pe cer.)10. alunecare. (~ unor straturi argiloase.)11. v. luxație.12. v. schim-bare.
DEPLASÁT	adj.	v. luxat.
deplasát	adj.	v. DISTONANT. INADECVAT. INO-PORTUN. NEADECVAT. NECORESPUNZĂTOR. NEOPORTUN. NEPOTRIVIT.
DEPLÍN	adj.	1. v. împlinit.2. v. total.3. v. absolut.4. complet, integral, întreg, total, (livr.) plenar, (înv.) cumplit. (Mulțumire, realizare ~.)5. v. ne-mărginit.
DEPLINĂTÁTE	s.	1. integritate, plenitudine. (În ~ facultăților mintale.)2. v. desăvîrşire.
DEPLÎNGE	vb.	v. compătimi.
deplorá	vb.	v. CĂINA. COMPĂTIMI. DEPLÎNGE. PLÎNGE.

DEPLORÁBIL	adj.	jalnic, lamentabil, mizerabil, nenorocit, prăpădit, (livr.) mizer, (înv. şi reg.) ticălos, (înv.) mişel. (Era într-o stare ~.)
DEPOLARIZÁNT	s.	v. depolarizator.
DEPOLARIZÁRE	s.	(CHIM.) depolarizaţie.
DEPOLARIZATÓR	s.	(CHIM.) depolarizant.
DEPOLARIZÁŢIE	s.	v. depolarizare.
DEPONÉNT	s.	(JUR., EC.) depunător. (~ la CEC.)
DEPORTÁ	vb.	(JUR.) a surghiuni. (Condamnatul a fost ~.)
DEPORTÁRE	s.	(JUR., POL.) surghiun, surghiu-nire, (înv.) surghiunie, surgunlîc. (~ cuiva în urma unei condamnări.)
DEPORTÁT	s.	(JUR., POL.) surghiunit.
DEPOSEDÁ	vb.	a jefui, a prăda, (livr.) a spolia, (fig.) a despuia. (L-a ~ de tot ce-a avut.)
DEPOSEDÁRE	s.	jefuire, prădare, (livr.) spoliaţie, spoliere, (fig.) despuiere. (~ unei persoane de bunurile sale.)
DEPOSEDÁT	adj.	jefuit, prădat, (livr.) spoliat, (fig.) despuiat. (Persoană ~.)
DEPÓZIT	s.	1. magazie.2. v. sediment.
DEPOZITÁ	vb.	1. a înmagazina, a stoca, (înv.) a strînge. (~ marfa în magazie.)2. v. sedimenta.
DEPOZITÁR	s.	păstrător. (~ al unei vechi culturi.)
DEPOZITÁRE	s.	1. înmagazinare, magazinaj, magazinare, stocaj, stocare. (~ unei mărfi.)2. v. sedimentare.
DEPOZÍŢIE	s.	(JUR.) declaraţie, mărturie, mărturi-sire, (rar) confesiune, (înv.) mărturisanie, tacrir. (~ unui martor în instanţă.)
DEPRAVÁ	vb.	v. corupe.
DEPRAVÁRE	s.	1. v. corupere.2. v. corupţie.
DEPRAVÁT	adj., s.	1. adj. v. corupt.2. adj., s. v. desfrînat.
DEPRECIÁ	vb.	1. v. devaloriza.2. a (se) degrada. (O marfă perisabilă care s-a ~.)
depreciá	vb.	v. BAGATELIZA. MINIMALIZA. SUBAPRECIA. SUBESTIMA. SUBEVALUA.
DEPRECIÁT	adj.	1. (FIN.) demonetizat, devalori-zat, scăzut. (Cursul ~ al unei monede.)2. v. de-gradat.
depreciát	adj.	v. BAGATELIZAT. MINIMALIZAT. SUBAPRECIAT. SUBESTIMAT. SUBEVALUAT.
DEPRECIATÍV	adj.	v. peiorativ.
DEPRECIÉRE	s.	1. v. devalorizare.2. v. degradare.
depreciére	s.	v. BAGATELIZARE. MINIMALIZARE. SUBAPRECIERE. SUBESTIMARE. SUBEVALUARE.
DEPRESIÚNE	s.	1. (GEOGR.) (pop.) lăsătură. (În munţi pot exista numeroase ~.)2. (GEOGR.) depresiune oceanică = fosă abisală, groapă abisală.3. demoralizare, deprimare, descurajare, (livr.) marasm, (înv.) demoralizaţie, (fig.) demo-bilizare. (Stare de ~ a unui nevrotic.)
depreúnă	adv.	v. DIMPREUNĂ. ÎMPREUNĂ. LAOLALTĂ.
DEPRIMÁ	vb.	v. descuraja.
DEPRIMÁNT	adj.	1. v. descurajator.2. apăsător, dezolant, sumbru, (fig.) negru. (Gînduri ~.)3. v. dezolant.
DEPRIMÁRE	s.	v. descurajare.
DEPRIMÁT	adj.	1. v. descurajat.2. v. supărat.
DEPRÍNDE	vb.	1. v. aclimatiza.2. v. dresa.3. v. în-suşi.4. a se împăca, a se obişnui. (Nu mă pot ~ cu gîndul că ...)
DEPRÍNDERE	s.	1. v. aclimatizare.2. v. însuşire.3. v. obicei.4. (mai ales la pl.) v. comportare.5. (mai ales la pl.) v. tabiet.6. v. fire.
depríndere	s.	v. EXERCIŢIU. ÎNVĂŢARE. ÎNVĂ-ŢĂTURĂ. PRACTICĂ. STUDIU.
DEPRÍNS	adj.	1. v. aclimatizat.2. acomodat, dedat, familiarizat, obişnuit. (Un om ~ în noul mediu.)3. v.
DEPUNĂTÓR	s.	v. deponent.

DEPÚNE	vb.	1. a lăsa, a preda. (A ~ geamantanul la gară.)2. v. preda.3. v. pune.4. v. plăti.5. a se aşeza, a se aşterne, a se pune. (S-a ~ mult praf pe ...)6. v. cădea.7. v. sedimenta.8. v. desfăşura.9. v. presta. (A ~ un jurămînt.)
DEPÚNERE	s.	1. lăsare, predare. (~ geamantanu-lui la gară.)2. v. predare.3. v. plată.4. v. sedi-mentare. (Proces de ~ a calcarului.)5. v. sediment.
DEPURATÍV	s.	(FARM.) depurator. (Purgativele sînt ~e.)
DEPURATÓR	s.	v. depurativ.
DEPUTÁT	s.	(POL.) (prin Transilv., ieşit din uz) ablegat.
DERÁNJ	s.	1. v. dezordine.2. supărare. (Nu va fi nici un ~, dacă ...)
DERANJÁ	vb.	1. a răscoli, a răvăşi, a zăpăci, (reg.) a răntui, a rostopoli. (De ce mi-ai ~ hîrtiile?)2. a strica. (Să nu-mi ~ pieptănătura.)3. v. defecta.4. a incomoda, a încurca, a jena, a stingheri, a stînjeni, a supăra, a tulbura, (livr.) a conturba, a importuna, a inoportuna, (rar) a sinchisi, (pop.) a zăticni, (Mold. şi Bucov.) a zăhăi, (înv.) a sminti. (Te rog să nu-l ~ de la lucru; să nu fie ~ de nimeni.)5. a perturba, a tulbura. (A ~ liniştea cuiva.)6. v. strica.7. a se obosi, a se osteni. (Nu era cazul să te ~ pînă la mine.)
DERANJAMÉNT	s.	1. v. defecţiune.2. v. perturbare.3. (MED.) dereglare, tulburare. (~ organic, func-ţional.)
deranjamént	s.	v. DIAREE.
DERANJÁRE	s.	1. răscolire, răvăşire, zăpăcire. (~ hîrtiilor de pe masă.)2. stricare. (~ pieptănă-turii.)3. incomodare, jenare, stingherează, stingherire, stînjeneală, stînjenire, tulburare, (livr.) conturbare, (pop.) zăticnire. (~ cuiva de la lucru.)4. v. stricare.
DERANJÁT	adj.	1. răscolit, răvăşit, zăpăcit. (Are toate hîrtiile ~.)2. v. ciufulit.3. v. defect.4. v. stricat.
DERAPÁJ	s.	v. derapare.
DERAPÁRE	s.	derapaj.
DERBEDÉU	s.	1. golan, haimana, vagabond, (pop. şi fam.) teleleu, (reg.) hîrbar, hîrbareţ, uliţar, (Mold.) dulandragiu, (prin Olt.) jarcalete, (Mold.) lainic, (prin Munt.) teacăr, (Mold. şi Transilv.) uliţarnic, (Transilv. şi Ban.) vandralău, vandraş, vandroc, vandrocaş, (prin Transilv.) verbuncaş, (înv.) strengar, zamparagiu, (înv., în Transilv.) buduşlău, (fam.) bate-poduri. (A ajuns un ~.)2. v. lichea.
DEREGLÁ	vb.	v. defecta.
DEREGLÁRE	s.	1. v. defectare.2. defect, defectare, defecţiune, deranjament. (~ în funcţionarea unui aparat.)3. (MED.) deranjament, tulburare. (~ organică, funcţională.)
DEREGLÁT	adj.	v. defect.
DERETICÁ	vb.	a curăţa, a scutura, a strînge, (înv. şi reg.) a griji, (reg.) a rîndui, (prin Bucov.) a cioroboti, (Transilv.) a cîştiga, (Ban. şi Transilv.) a orîndui, (Transilv.) a tăgăşi, (Transilv. şi Maram.) a ticăzui, (Transilv.) a tistăli. (A ~ prin casă de sărbători.)
DERETICÁRE	s.	1. dereticat, scuturare, scuturat. (~ camerei.)2. curăţenie, scuturătură, (prin Transilv.) tăgăşire, tistuşag. (A făcut o ~ radicală prin casă.)
DERETICÁT	adj.	v. scuturat. (O casă ~.)
DERETICÁT	s.	v. dereticare.
DERIVÁ	vb.	1. v. rezulta.2. (LINGV.) a proveni, a veni, (pop.) a se trage. (Cuvîntul „înflori” ~ din substantivul „floare”.)
DERIVÁRE	s.	(LINGV.) 1. derivaţie. (~ cu sufixe.)2. derivare progresivă. v. afixare.
DERIVÁŢIE	s.	v. derivare.
deriziúne	s.	v. BATJOCURĂ. BĂTAIE DE JOC. DERÎDERE. RÎS. ZEFLEMEA.
DERIZÓRIU	adj.	1. ridicol. (Preţuri ~.)2. v. neîn-semnat.

DERÎDERE	s.	v. batjocură.
DERMATÍTĂ	s.	dermită.
DERMÍTĂ	s.	(MED.) dermatită.
DEROGÁRE	s.	derogație. (~ de la o prevedere.)
DEROGÁȚIE	s.	v. derogare.
derulá	vb.	v. DEFILA. DESFĂŞURA. PERINDA. PREFIRA. SUCCEDA.
deruláre	s.	v. DEFILARE. DESFĂŞURARE. PERIN-DARE. PREFIRARE. SUCCEDARE.
DERUTÁ	vb.	v. dezorienta.
DERUTÁNT	adj.	(livr.) deconcertant. (O veste ~.)
DERUTÁRE	s.	v. dezorientare.
DERUTÁT	adj.	1. v. dezorientat.2. v. zăpăcit.
DERÚTĂ	s.	v. dezorientare.
dervelí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
dervelít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
DES	adj., adv.	1. adj. v. compact.2. adj. v. apropiat.3. adj. bătut. (Țesătură ~.)4. adj. v. bogat.5. adj. v. adînc.6. adj. frecvent, repetat. (Vizite ~.)7. adv. v. adesea.8. adj., adv. grăbit, iute, rapid. (Respirație ~; respiră ~.)
DESÁGĂ	s.	v. traistă.
desăgí	vb.	v. BURDUŞI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. TICSI.
DESĂRCINÁ	vb.	a descăuna, a elibera, a scoate. (L-a ~ din funcție.)
DESĂRCINÁRE	s.	descăunare, eliberare, scoatere. (~ cuiva dintr-o funcție.)
DESĂVÎRŞÍ	VB.	1. v. perfecționa.2. a împlini, a îndeplini, a înfăptui, a realiza. (Şi-a ~ opera.)3. a se realiza. (S-a ~ ca poet.)4. a încheia, a sfîrşi, a termina. (A ~ opera începută de alții.)
DESĂVÎRŞÍRE	s.	1. v. perfecționare.2. deplinătate, plenitudine, plinătate, (înv.) plinăciune, plineală. (Sentiment de ~.)3. v. perfecțiune.4. v. sublim.5. perfecțiune, puritate. (~ liniilor ei.)
DESĂVÎRŞÍT	adj.	1. v. perfect.2. v. ireproşabil.3. v. sfînt.4. v. nemărginit.5. v. absolut.
DESCALIFICÁ	vb.	v. dezonora.
DESCĂLECÁ	vb.	(înv.) a pedestri. (A ~ de pe cal.)
DESCĂLECÁRE	s.	(IST.) (înv.) aşezămînt. (~ Țării Moldovei.)
DESCĂLȚÁ	vb.	a scoate, a trage, (reg.) a desculța. (~ pantofii din picioare.)
DESCĂLȚÁRE	s.	descălțat, scoatere, tragere. (~ pantofilor din picioare.)
DESCĂLȚÁT	adj.	v. desculț.
DESCĂLȚÁT	s.	v. descălțare.
descăpățînă	vb.	v. DECAPITA.
DESCĂRCÁ	vb.	1. a deşerta, a goli, (rar) a vida, (pop.) a zvînta, (înv. şi reg.) a scurge, (prin vestul Munt.) a sicni. (~ roaba.)2. a trage, (înv. şi pop.) a slobozi. (A ~ pistolul.)
DESCĂRCÁRE	s.	1. descărcat, deşertare, deşertat, golire, golit. (~ conținutului unei roabe.)2. tragere, (înv. şi pop.) slobozire. (~ pistolului.)
DESCĂRCÁT	s.	v. descărcare.
DESCĂRCĂTÓR	adj.	justificativ. (Un act ~.)
DESCĂRCĂTÚRĂ	s.	v. împuşcătură.
DESCĂRNÁ	vb.	1. a cărnosi, a şerui, (reg.) a cărnui. (~ pieile, în tăbăcărie.)2. a se scofîlci. (Obrazul i s-a ~.)
DESCĂRNÁRE	s.	1. cărnosire, şeruire, (reg.) cărnuire. (~ a pieilor, în industria tăbăcăriei.)2. scofîlcire. (~ obrazului.)
DESCĂRNÁT	adj.	scofîlcit. (Un obraz ~.)

DESCĂTUȘÁ	vb.	a (se) desfereca. (S-a ~ din cătușe.)
descătușá	vb.	v. DEZROBI. ELIBERA. EMANCIPA. LIBERA.
descătușáre	s.	v. DEZROBIRE. ELIBERARE. EMANCIPARE. EMANCIPAȚIE. LIBERARE.
DESCĂTUȘÁT	adj.	desferecat. (Prizonier ~.)
DESCĂUNÁ	vb.	v. desărcina.
DESCĂUNÁRE	s.	v. desărcinare.
DESCĂZÚT	s.	(MAT.) (înv.) minuend, substras. (~ul unei împărțiri.)
DESCENDÉNT	s., adj.	1. s. v. urmaș.2. s. pl. v. pos-teritate.3. adj. v. coborîtor.
DESCENDÉNȚĂ	s.	filiație, linie, succesiune. (Urmaș în ~ bărbătească.)
DESCHEIÁ	vb.	(Ban. și Transilv.) a (se) deschiotora, (Mold.) a (se) dezbumba. (A-și ~ nasturii; a se ~ la haină.)
DESCHEIÁT	adj.	(Ban. și Transilv.) deschiotorat, (Mold.) dezbumbat. (O haină ~.)
DESCHÍDE	vb.	1. a desface. (~ repede plicul și citește scrisoarea.)2. v. descuia.3. a căsca, a desface. (~ gura.)4. v. despica.5. v. căsca.6. v. destupa.7. v. sparge.8. a crăpa, a se desface, a se despica, a plesni. (Se ~ mugurii, bobocii.)9. v. înflori.10. v. inaugura.11. v. de-buta.12. v. vernisa.13. v. însenina.
DESCHÍDERE	s.	1. v. desfacere.2. v. descuiere.3. căs-care, căscat. (~ gurii.)4. v. destupare.5. v. spar-gere.6. crăpare, desfacere, despicare, plesnire. (~ bobocilor de floare.)7. v. deschizătură.8. deschidere geologică v. afloriment.9. v. inaugu-rare.10. v. începere.
deschídere	s.	v. RECEPTIVITATE.
deschiliní	vb.	v. DEOSEBI. DESLUȘI. DIFEREN-ȚIA. DISCERNE. DISCRIMINA. DISTINGE.
deschiliníre	s.	v. DEOSEBIRE. DIFERENȚĂ.
deschiotorá	vb,	v. DESCHEIA.
deschiotorát	adj.	v. DESCHEIAT.
deschís	adj.	v. CINSTIT. COMUNICATIV. EXPAN-SIV. NEPREFĂCUT. PRIETENOS. RECEPTIV. SINCER. SOCIABIL. VOLUBIL.
DESCHÍS	adj., adv.	1. adj. desfăcut. (Scrisoare ~.)2. adj. v. descuiat.3. adj. căscat. (Cu gura ~.)4. adj. v. destupat.5. adj. neacoperit. (Un vehicul ~.)6. adj. (MED.) necicatrizat, nevindecat, sîngerînd, viu. (Rană ~.)7. adj. crăpat, desfăcut, plesnit. (Boboc, mugur ~.)8. adj. v. înflorit.9. adj. v. fățiș.10. adv. v. fățiș.
DESCHIZĂTÚRĂ	s.	1. deschidere, gaură, orificiu, (livr.) apertură, (Mold.) bortă. (O ~ îngustă într-un zid.)2. căscătură. (~ într-un obiect.)3. gaură, spărtură. (A pătruns printr-o ~.)
DESCIFRÁ	vb.	1. v. rezolva.2. v. citi.
descifrá	vb.	v. ANALIZA. COMENTA. EXPLICA. INTERPRETA. TÎLCUI.
DESCIFRÁBIL	adj.	v. citeț.
DESCIFRÁRE	s.	v. citire.
DESCÍNDE	vb.	1. v. coborî.2. a coborî, a proveni, a se trage. (~ din os de domn.)
DESCÍNDERE	s.	v. coborîre.
DESCIOCĂLÁ	vb.	(reg.) a desfăca. (~ porumbul de pe știuleți.)
DESCÎLCÍ	vb.	a descurca. (~ firele încurcate.)
descîlcí	vb.	v. CLARIFICA. DESCURCA. DESLUȘI. ELUCIDA. EXPLICA. LĂMURI. LIMPEZI. PRECIZA.
descîlcíre	s.	v. CLARIFICARE. DESLUȘIRE. DEZLEGARE. ELUCIDARE. EXPLICARE. EXPLI-CAȚIE. LĂMURIRE. LIMPEZIRE. PRECIZARE. REZOLVARE. SOLUȚIE. SOLUȚIONARE.
DESCÎNTÁ	vb.	v. vrăji.
descîntătór	s.	v. VRĂJITOR.
descîntătúră	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.

DESCÎNTEC	s.	v. vrajă.
DESCLEIÁ	vb.	(TEXT.) a dezancola. (A ~ o țesătură.)
DESCLEIÉRE	s.	(TEXT.) dezancolare. (~ unei țesături.)
desclironomisí	vb.	v. DEZMOŞTENI.
DESCLOCÍ	vb.	a răscloci. (A ~ o cloşcă.)
DESCOÁSE	vb.	(reg.) a strica. (A ~ o haină.)
descoáse	vb.	v. CHESTIONA. INTEROGA. ISCODI. ÎNTREBA.
DESCOJÍ	vb.	1. a coji. (A ~ o legumă, un fruct.)2. a coji, a jupui, (rar) a despuia, (reg.) a scorțăli, (prin Transilv.) a măzga. (A ~ trunchiul unui arbore.)
DESCOJÍRE	s.	1. cojire. (~ unui fruct.)2. cojeală, cojire, jupuire. (~ trunchiului unui arbore.)
DESCOJÍT	adj.	1. cojit. (Fruct ~.)2. cojit, jupuit. (Trunchi de copac ~.)
DESCOLĂCÍ	vb.	(pop.) a (se) descolătăci.
DESCOLĂCÍRE	s.	(pop.) descolătăcire.
descolătăcí	vb.	v. DESCOLĂCI.
descolătăcíre	s.	v. DESCOLĂCIRE.
DESCOMPLETÁ	vb.	a (se) desperechea.
DESCOMPLETÁRE	s.	desperechere.
DESCOMPLETÁT	adj.	desperecheat, disparat, stingher. (Un pantof ~.)
DESCOMPÚNE	vb.	1. a (se) desface, a (se) despărți, a (se) divide, a (se) fracționa, a (se) împărți, a (se) scinda, a (se) separa, (rar) a (se) dezalcătui. (Produsul dezintegrării se ~ în particule.)2. v. putrezi.3. v. altera.4. v. rîncezi.
descompúne	vb.	v. DEZMEMBRA.
DESCOMPÚNERE	s.	1. desfacere, despărțire, divizare, fracționare, împărțire, scindare, separare, (rar) dezalcătuire. (~ în particule a unui corp dezintegrat.)2. v. putrefacție.3. v. alterare.4. v. rîn-cezire.
descompúnere	s.	v. CORUPȚIE. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DES-FRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. DEZMEMBRA-RE. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂCIUNE.
DESCOMPÚS	adj.	1. v. putred.2. v. alterat.3. v. rîn-ced.
descompús	adj.	v. DEZMEMBRAT.
DESCONSIDERÁ	vb.	v. disprețui.
DESCONSIDERÁRE	s.	1. v. disprețuire.2. v. dispreț.
DESCONSIDERÁT	adj.	disprețuit. (O persoană ~.)
DESCONSIDERÁȚIE	s.	v. dispreț.
desconsiliá	vb.	v. DESFĂTUI.
DESCOPERÍ	vb.	1. v. dezveli.2. v. găsi.3. v. inventa.4. a afla, a ghici, (rar) a bănui. (Ai ~ ce am vrut să spun.)5. a dezvălui, a revela, (livr.) a decela. (Nu i-am putut ~ marea mea taină.)6. (rar) a surprende. (A ~ infracțiunea.)7. a stabili. (El e cel care a ~ etimologia cuvîntului.)
descoperí	vb.	v. TRĂDA.
DESCOPERÍRE	s.	1. v. dezvelire.2. v. găsire.
DESCOPERÍT	adj.	v. dezvelit.
DESCOTOROSÍ	vb.	1. v. debarasa.2. a se debarasa, a scăpa, (fig.) a se curăța. (S-a ~ satul de un trîndav.)3. v. dezbăra.
DESCOTOROSÍRE	s.	debarasare, degajare, scăpare. (~ de un musafir nepoftit.)
DESCOVOIÁ	vb.	a dezdoi, (înv. şi reg.) a obli. (A ~ o bara îndoită.)

DESCREIERÁT	adj., s.	1. adj. v. smintit.2. adj., s. v. nebun.
DESCRESCĂTÓR	adj.	(MAT.) (livr.) degresiv, (înv.) scăzător. (Raţie ~oare.)
DESCRÉŞTE	vb.	1. a se mişcora, a se reduce, a scădea, (pop. fig.) a se pişca. (Luna ~.)2. v. reduce.3. v. micşora.4. v. atenua.
DESCRÉŞTERE	s.	1. micşorare, reducere, scădere. (~ a dimensiunilor, a suprafeţei unui corp.)2. v. re-ducere.3. v. micşorare.4. v. atenuare.
descréştere	s.	v. DECADENŢĂ. DECĂDERE. DECLIN. REGRES.
DESCREŢÍ	vb.	(rar) a (se) descrunta. (Fruntea i s-a mai ~.)
DESCRÍE	vb.	1. a expune, a înfăţişa, a prezenta, a reda, a zugrăvi, (înv.) a depinge, a prescrie, a scrie, a zografisi, (fig.) a picta. (~ într-o nuvelă viaţa de la ţară.)2. v. trasa.
DESCRÍERE	s.	expunere, înfăţişare, prezentare, redare, zugrăvire, (rar) descripţie, zugrăveală, (înv.) scriere, scrisoare. (~ stărilor de lucruri, într-un roman.)
descrípţie	s.	v. DESCRIERE. EXPUNERE. ÎNFĂ-ŢIŞARE. PREZENTARE. REDARE. ZUGRĂVIRE.
descruntá	vb.	v. DESCREŢI.
DESCUAMÁ	vb.	a se coji, a se jupui, a se scoroji, (pop.) a se jupi, (înv.) a se tărîţa. (Pielea s-a ~.)
DESCUAMÁRE	s.	cojire, descuamaţie, jupuire, (rar) scămoşare, (înv.) tărîţare. (~ pielii.)
DESCUAMÁT	adj.	cojit, jupuit. (Piele ~.)
DESCUAMÁŢIE	s.	cojire, descuamare, jupuire, (rar) scămoşare, (înv.) tărîţare. (~ pielii.)
DESCUIÁ	vb.	a deschide. (A ~ o uşă încuiată.)
DESCUIÁT	adj.	deschis, neînchis, neîncuiat. (Uşă ~.)
DESCUIÉRE	s.	deschidere. (~ unei uşi încuiate.)
DESCÚLŢ	adj.	descălţat, (reg.) desculţat. (Cu picioarele ~; umblă ~.)
desculţá	vb.	v. DESCĂLŢA. SCOATE. TRAGE.
desculţát	adj.	v. DESCĂLŢAT. DESCULŢ.
DESCUMPĂNÍ	vb.	v. dezorienta.
DESCUMPĂNÍRE	s.	1. v. dezorientare.2. derută, dezorientare, încurcătură, nedumerire, perple-xitate, zăpăceală, (livr.) bulversare, debusolare, deconcertare. (Stare de ~.)
DESCUMPĂNÍT	adj.	1. v. dezorientat.2. v. zăpăcit.
DESCURAJÁ	vb.	a (se) demoraliza, a (se) deprima, (fig.) a (se) demobiliza. (S-a ~ de tot.)
DESCURAJÁNT	adj.	1. v. descurajator.2. v. dezolant.
DESCURAJÁRE	s.	demoralizare, depresiune, deprimare, (livr.) marasm, (înv.) demoralizaţie, (fig.) demobilizare. (Stare de ~.)
DESCURAJÁT	adj.	1. demoralizat, deprimat, (fig.) demobilizat. (Om ~.)2. abătut, amărît, deprimat, indispus, îndurerat, întristat, mîhnit, necăjit, supărat, trist, (pop.) obidit, (înv. şi reg.) scîrbit, supărăcios, (înv.) dosădit, ponosit, pricăjit, (fig.) cătrănit, pleoştit, plouat. (E tare ~ de vestea primită.)
DESCURAJATÓR	adj.	demoralizant, demoralizator, deprimant, descurajant, (fig.) demobilizator. (O situaţie ~oare.)
DESCURCÁ	vb.	1. v. descîlci.2. v. lămuri.
DESCURCĂRÉŢ	adj.	1. abil. (Un om foarte ~.)2. v. întreprinzător.
descutropí	vb.	v. DESCOPERI. DEZVELI.
DESEÁRĂ	adv.	v. astă-seară.
DESECÁ	vb.	v. asana.
DESECÁRE	s.	v. asanare.
DESECÁT	adj.	v. asanat.

DESEMNÁ	vb.	1. a face, a numi, a pune, (înv. şi pop.) a orîndui, (înv.) a provivasi, a rîndui. (Îl ~ ministru al său.)2. v. alege.3. v. constitui.4. v. indica.
DESEMNÁRE	s.	1. v. constituire.2. v. indicare.
DESENÁ	vb.	1. (înv. şi pop.) a scrie, a zugrăvi. (A ~ o caricatură.)2. a se contura, a se delimita, a se desluşi, a se distinge, a se evidenția, a se preciza, a se profila, a se proiecta, a se reliefa. (Acum imaginea ei se ~ în lumina asfințitului.)
DESENÁRE	s.	desenat. (~ unui profil.)
DESENÁT	adj.	(pop.) scris. (Parcă are fața ~.)
DESENÁT	s.	v. desenare.
DESENATÓR	s.	(reg.) scriitor. (Un ~ de talent.)
DÉSEORI	adv.	adesea, adeseori, des, frecvent. (Merg ~ pe la ei.)
DESERVÍ	vb.	a servi. (Liftul ~ întregul bloc.)
DESERVÍCIU	s.	contraserviciu. (I-a făcut un ~.)
DESERVÍRE	s.	servire. (~ populației.)
DESFÁCE	vb.	1. a despături, a dezdoi, (înv.) a răspica. (A ~ şervetul sau o foaie împăturită.)2. v. desfăşura.3. v. deschide.4. v. dezlega.5. v. despleti.6. a degaja, a elibera, a libera, a scoate, (înv. şi pop.) a slobozi. (A ~ pe cineva din strînsoare.)7. v. desprinde.8. v. dezlipi.9. v. scoate.10. v. descompune.11. a desfăşura, a întinde, a răsfira. (Pasărea îşi ~ aripile.)12. a căsca, a deschide. (~ gura.)13. a crăpa, a se deschide, a se despica, a plesni. (Se ~ mugurii, bobocii.)14. v. vinde.15. v. rupe.16. v. rezilia.
DESFÁCERE	s.	1. despăturire, dezdoire. (~ unei coli de hîrtie.)2. v. desfăşurare.3. v. deschidere.4. v. dezlegare.5. desprindere, eliberare, liberare, scăpare, (înv. şi pop.) slobozire. (~ din strînsoare.)6. v. dezlipire.7. v. scoatere.8. v. descompunere.9. v. deschidere.10. v. vînzare.11. v. rupere.12. v. re-ziliere.
desfăcá	vb.	v. DESCIOCĂLA.
desfăcătoáre	s.	v. SĂLVIE DE ETIOPIA.
DESFĂCÚT	adj.	1. despăturit, dezdoit. (Un şervet ~.)2. v. desfăşurat.3. v. deschis.4. v. dezlegat.5. v. despletit.6. v. dezlipit.7. demontat. (O piesă ~.)8. destrămat, deşirat. (O țesătură ~.)9. desfăşurat, întins, răsfirat. (Cu aripile ~.)10. v. depărtat.11. crăpat, deschis, plesnit. (Boboc, mugur ~.)12. v. reziliat.
DESFĂŞURÁ	vb.	1. a (se) desface, (pop.) a (se) desfira, (reg.) a (se) dezveli. (Se ~ un fir depănat.)2. v. desface.3. a (se) întinde, (Mold.) a (se) dişterne. (Acțiunea se ~ pe o anumită perioadă.)4. a se derula, a evolua, a se întîmpla, a se petrece, (înv.) a se purta. (Iată cum s-au ~ faptele.)5. a evolua, a merge. (Treaba se ~ bine.)6. a decurge, a evolua, a se petrece. (Partida s-a ~ în bune condiții.)7. v. disputa.8. a depune, a duce, a efectua, a executa, a face, a îndeplini, a întreprinde, a presta. (A ~ acolo o muncă utilă.)9. a da, a duce, a purta, a susține, (înv.) a sta. (Au ~ o luptă continuă pentru ...)
DESFĂŞURÁRE	s.	1. v. desfacere.2. efectuare, executare, îndeplinire, prestare, prestație. (~ a unei munci.)3. v. evoluție.4. v. disputare.
DESFĂŞURÁT	adj.	1. desfăcut. (Un fir ~.)2. v. des-făcut.
DESFĂŞURÁTĂ	s.	(MAT.) evolută.
DESFĂŞURĂTOÁRE	s.	(MAT.) evolventă.
desfăt	s.	v. DESFĂTARE. PETRECERE. VESELIE.
DESFĂTÁ	vb.	1. v. delecta.2. v. distra.3. v. încînta.4. v. bucura.
DESFĂTÁRE	s.	1. delectare, farmec, încîntare, plăcere, voluptate, vrajă, (înv. şi reg.) tefericie, (înv.) încîntec, (fam.) deliciu, (fig.) savoare. (Viață plină de ~; ~ pe care ți-o dă o lectură bună.)2. petrecere, veselie, (rar) desfăt, (înv.) desfătăciune. (Cu mare ~.)3. v. încîntare.4. v. bu-curie.

desfătáre	s.	v. CORUPȚIE. DECADENȚĂ. DECĂ-DERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂ-CIUNE. VICIU.
desfătát	adj.	v. CAPTIVANT. CUCERITOR. CU-PRINZĂTOR. DESFĂTĂTOR. FASCINANT. FERME-CĂTOR. ÎNCÎNTĂTOR. ÎNTINS. LARG. MARE. RĂPITOR. SEDUCĂTOR. VAST.
defătăciúne	s.	v. DESFĂTARE. PETRECERE. VESELIE.
DESFĂTĂTÓR	adj.	1. v. încîntător.2. încîntător, mîngîietor, plăcut, (înv.) mîngîios. (Un peisaj ~.)
*DESFĂTUÍ	vb.	(înv.) a desconsilia, a despovățui, a dezmînta. (L-a ~ să procedeze așa cum inten-ționa.)
DESFĂȚÁT	adj.	neînfățat. (Pernă ~; pat ~.)
desfeciorí	vb.	v. DEFLORA. DEZVIRGINA.
desfecioríre	s.	v. DEFLORARE. DEFLORAȚIE. DEZVIRGINARE.
DESFERECÁ	vb.	a (se) descătușa. (S-a ~ din cătușe.)
DESFERECÁT	adj.	descătușat. (Prizonier ~.)
desfetí	vb.	v. DEFLORA. DEZVIRGINA.
desfetíre	s.	v. DEFLORARE. DEFLORAȚIE. DEZ-VIRGINARE.
desfíd	s.	v. BRAVADĂ. BRAVARE. DESFIDERE. SFIDARE.
DESFÍDE	vb.	v. sfida.
DESFÍDERE	s.	v. sfidare.
DESFIGURÁ	vb.	a (se) deforma, a (se) poci, a (se) schimonosi, a (se) sluți, a (se) strîmba, a (se) urîți, (pop. și fam.) a (se) scălîmbăia, a (se) scofîlci, (pop.) a (se) hîzi, (Mold. și Bucov.) a (se) șonți, (înv.) a (se) grozăvi. (S-a ~ în urma accidentului.)
DESFIGURÁRE	s.	deformare, deformație, pocire, schimonoseală, schimonosire, sluțire, strîmbare, urîțire. (~ a feței unei ființe.)
DESFIGURÁT	adj.	deformat, pocit, schimonosit, slut, sluțit, strîmb, strîmbat, urît, urîțit, (reg.) stropșit, zgîmboit, (Mold.) șontit. (O față ~ de ură.)
DESFIINȚÁ	vb.	1. v. anula.2. v. aboli.3. a anula, (fig.) a ridica. (A ~ orice restricție de circulație.)4. a suprima. (A ~ un post.)5. v. dizolva.6. v. li-chida.7. a distruge, a lichida, a nimici, a prăpădi, (fig.) a topi. (A ~ pur și simplu totul în calea lui.)
DESFIINȚÁRE	s.	1. v. anulare.2. v. abolire.3. anu-lare, (fig.) ridicare. (~ oricăror restricții de circu-lație.)4. suprimare. (~ unui post.)5. v. dizolvare.6. v. lichidare.
DESFIINȚÁT	adj.	(JUR.) abrogat, anulat, invalidat, înlăturat, suprimat. (Act normativ ~.)
desfirá	vb.	v. DESFACE. DESFĂȘURA. DESTRĂMA. DEȘIRA.
DESFOIÁ	vb.	v. înflori.
DESFOIÁT	adj.	v. înflorit.
DESFRÎNÁ	vb.	v. corupe.
DESFRÎNÁRE	s.	v. corupție.
DESFRÎNÁT	adj., s.	1. adj. v. corupt.2. adj., s. depravat, destrăbălat, dezmățat, imoral, stricat, (pop.) curvar, (înv.) preacurvar, preacurvitor. (Un bărbat ~; e un ~.)
DESFRÎU	s.	1. v. corupție.2. v. orgie.
DESFRUNZÍ	vb.	a (se) defolia, (fig.) a (se) despuia. (Arborii se ~ toamna.)
DESFRUNZÍRE	s.	defoliație, defoliere, (fig.) des-puiere. (~ arborilor în timpul toamnei.)
DESFRUNZÍT	adj.	(fig.) despuiat. (Un copac ~.)
DESFUNDÁ	vb.	1. v. destupa.2. a desțeleni, (înv. și reg.) a ogorî. (A ~ un teren.)

DESFUNDÁRE	s.	1. v. destupare.2. desțelenire. (~ unui teren.)
DESFUNDÁT	adj.	1. v. destupat.2. desțelenit, (înv. şi reg.) nou. (Teren ~.)3. v. impracticabil.
DESHIDRATÁ	vb.	a usca. (A ~ legume.)
DESHIDRATÁRE	s.	uscare, uscat. (~ legumelor.)
DESHIDRATÁT	adj.	uscat. (Legume, fructe ~.)
desholteí	vb.	v. CĂSĂTORI. ÎNSURA.
DESHUMÁ	vb.	a dezgropa, a exhuma, (înv. şi reg.) a dezmormînta. (A ~ un mort îngropat.)
DESHUMÁRE	s.	dezgropare, dezgropat, exhumare. (~ unui mort.)
DESIGILÁ	vb.	a despecetlui. (A ~ un pachet.)
DESIGILÁRE	s.	despecetluire, despecetluit. (~ unui colet.)
DESIGILÁT	adj.	despecetluit. (Pachet, plic ~.)
DESÍGUR	adv.	1. absolut, bineînțeles, cert, fireşte, garantat, indiscutabil, natural, negreşit, neîndoiel-nic, neîndoios, normal, precis, sigur. (— Crezi că sosesc azi? — ~ !)2. v. da.
DESÍME	s.	densitate. (Ce ~ au puieții?)
desíme	s.	v. CRÎNG. DESIŞ. HĂȚIŞ. STUFĂRIŞ. TUFĂRIŞ. TUFIŞ.
DESINÉNȚĂ	s.	(GRAM.) (rar) terminație.
DESISTÁ	vb.	(JUR.) a renunța. (~ la o pretenție.)
DESÍŞ	s.	crîng, hățiş, stufăriş, tufăriş, tufiş, (rar) stuf, tufărie, (pop.) bunget, desime, (reg.) hălăciugă, huceag, huci. (Iepurele s-a ascuns într-un ~.)
DESLUŞÍ	vb.	1. v. distinge.2. v. profila.3. v. deo-sebi.4. v. auzi.5. v. lămuri.6. v. rezolva.
DESLUŞÍRE	s.	1. v. distingere.2. v. lămurire.3. v. cla-ritate.
DESLUŞÍT	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adv. v. bine.3. adj. v. citeț.4. adj. clar, explicit, expres, inteligibil, lămurit, limpede, net, precis, răspicat, (livr.) comprehensibil, (înv.) apriat, (fig.) neted, transparent. (Un sens ~; o afirmație ~.)5. adv. v. clar.
deslușitór	adj.	v. EXPLICATIV. LĂMURITOR.
DESMÁN	s.	(ZOOL.; Desmana moschata) şobo-lan-moscat.
DESOLIDARIZÁ	vb.	(livr.) a dezavua.
DESOLIDARIZÁRE	s.	(livr.) dezavuare.
DESPĂDUCHEÁ	vb.	1. a (se) păduchea, (Munt.) a (se) purica. (Îşi ~ copilul.)2. v. deparazita.
DESPĂDUCHÉRE	s.	v. deparazitare.
DESPĂDURÍ	vb.	v. defrişa.
DESPĂDURÍRE	s.	v. defrişare.
DESPĂDURÍT	adj.	v. defrişat.
DESPĂGUBÍ	vb.	a compensa, a răsplăti, (înv. şi pop.) a mulțumi, (prin Transilv.) a potoli, (înv.) a dezdăuna. (L-a ~ pentru pagubele pe care i le-a adus.)
DESPĂGUBÍRE	s.	compensare, compensație, daune (pl.), reparație, (înv. şi pop.) mulțumire, (înv.) dezdăunare, indemnizație, (turcism înv.) adet. (Ce ~ i-a oferit pentru pagubele produse ?)
despăivăná	vb.	v. DESPRIPONI.
despărțénie	s.	v. DESPĂRȚIRE. DIVORȚ. SEPA-RARE. SEPARAȚIE.

DESPĂRȚÍ	vb.	1. a (se) desprinde, a (se) detașa, a (se) izola, a (se) rupe, a (se) separa. (S-a ~ de grup.)2. v. răzleți.3. v. divorța.4. a separa, (înv. şi reg.) a despreuna, (înv.) a dezuni. (S-au luat la bătaie şi i-am ~.)5. a (se) izola, a (se) separa, (rar) a (se) segrega, (înv. şi pop.) a (se) deosebi, a (se) osebi. (A ~ animalele bolnave de cele sănătoase.)6. v. împărți.7. a (se) descompune, a (se) desface, a (se) divide, a (se) fracționa, a (se) împărți, a (se) scinda, a (se) separa, (rar) a (se) dezalcătui. (Produsul dezintegrării se ~ în particule.)8. v. compartimenta.9. v. separa.
despărți	vb.	v. DEZBINA. ÎNVRĂJBI.
despărțimînt	s.	v. CĂSUȚĂ. COMPARTIMENT. DESPĂRȚIRE. DESPĂRȚITURĂ.
DESPĂRȚÍRE	s.	1. desprindere, detașare, izolare, separare, separație. (~ lui de grup.)2. v. divorț.3. separare, (înv.) dezunire. (~ celor doi bătăuşi.)4. izolare, separare, separație, (rar) segregare, segregație. (~ femeilor de bărbați.)5. descom-punere, desfacere, divizare, fracționare, împărțire, scindare, separare, (rar) dezalcătuire. (~ în particule a unui corp în urma dezintegrării.)6. v. compartiment.7. v. împărțire.
despărțire	s.	v. CIRCĂ. CIRCUMSCRIPȚIE. SECȚIE.
DESPĂRȚÍT	adj.	1. v. răzlețit.2. v. divorțat.3. v. se-parat.
despărțit	adj.	v. DEOSEBIT. DEZBINAT. DIFERIT. DIVERS. FELURIT. ÎNVRĂJBIT. VARIAT.
DESPĂRȚITÓR	adj.	izolator, separator. (Perete ~.)
DESPĂRȚITÚRĂ	s.	v. compartiment.
DESPĂTURÍ	vb.	a desface, a dezdoi, (înv.) a răspica. (A ~ o foaie împăturită.)
DESPĂTURÍRE	s.	desfacere, dezdoire. (~ unei coli de hîrtie.)
DESPĂTURÍT	adj.	desfăcut, dezdoit. (Un şervet ~.)
DESPECETLUÍ	vb.	a desigila. (A ~ un colet.)
DESPECETLUÍRE	s.	desigilare, despecetluit. (~ unui colet.)
DESPECETLUÍT	adj.	desigilat. (Colet ~.)
DESPECETLUÍT	s.	desigilare, despecetluire. (~ul unei scrisori oficiale.)
DESPERÁ	vb.	1. v. deznădăjdui.2. v. exaspera.
DESPERÁRE	s.	1. v. deznădejde.2. v. exasperare.
DESPERÁT	adj.	1. v. deznădăjduit.2. v. exasperat.
desperație	s.	v. DESPERARE. DEZNĂDEJDE.
DESPERECHEÁ	vb.	a (se) descompleta.
DESPERECHEÁT	adj.	descompletat, disparat, stingher. (Un pantof ~.)
DESPERECHÉRE	s.	descompletare.
DESPICÁ	vb.	1. a crăpa, a sparge, a spinteca, a tăia, (reg.) a sfărîma. (A ~ lemne pentru foc.)2. v. spinteca.3. v. tăia.4. a se crăpa, a se deschide.5. v. deschide.6. v. străbate.
DESPICÁRE	s.	1. crăpare, crăpat, despicat, spar-gere, spart, spintecare, spintecat, tăiat, tăiere. (~ lemnelor de foc.)2. v. spintecare.3. v. şpăltuire.4. v. deschidere.
DESPICÁT	adj.	1. crăpat, spart, spintecat, tăiat. (Lemne de foc ~.)2. v. spintecat.
DESPICÁT	s.	v. despicare.
DESPICĂTÚRĂ	s.	crăpătură, spintecătură, tăietură. (~ la o fustă.)
DESPLETÍ	vb.	a desface. (Își ~ cozile.)
DESPLETÍT	adj.	1. desfăcut. (Cu părul ~.)2. ne-pieptănat, zbîrlit. (O femeie ~.)
despopí	vb.	v. CATERISI. RĂSPOPI.
DESPÓT	s.	v. tiran.
DESPÓTIC	ADJ.	1. v. tiranic.2. v. tiran.3. v. abuziv.

DESPOTÍSM	s.	v. tiranie.
DESPOTMOLÍ	vb.	(reg.) a (se) dezgloda, a (se) deznomoli.
despoție	s.	v. DESPOTISM. SAMAVOLNICIE. TIRANIE.
DESPOVĂRÁ	vb.	a (se) uşura. (S-a ~ de greutatea din spinare.)
DESPOVĂRÁRE	s.	uşurare. (~ de o greutate.)
despovățuí	vb.	v. DESFĂTUI.
DÉSPRE	prep.	(arată obiectul) 1. de. (E vorba ~ el.)2. asupra. (Studiu ~ atomi.)
déspre	prep.	v. ASUPRA. CĂTRE. CONTRA. DIN-SPRE. DUPĂ. ÎMPOTRIVA. ÎNSPRE. LA. SPRE.
despreoți	vb.	v. CATERISI. RĂSPOPI.
DESPRESURÁ	vb.	(MIL.) a debloca. (A ~ un oraş asediat.)
DESPRESURÁRE	s.	(MIL.) deblocare. (~ unei cetăți asediate.)
DESPRESURÁT	adj.	(MIL.) deblocat. (Oraş ~.)
despreuná	vb.	v. DESPĂRȚI. SEPARA.
DESPRIMĂVĂRÁ	vb.	a se înprimăvăra, (prin Transilv.) a se primăvăra. (S-a ~ şi natura reînvie.)
DESPRÍNDE	vb.	1. v. despărți.2. a (se) desface. (Se prind de mîini şi se ~.)3. v. dezlipi.4. v. scoate.5. a se elibera, a se libera, a scăpa. (S-a ~ din strînsoare.)6. v. disloca.7. (TEHN.) a (se) decroşa. (A ~ o maşină
desprínde	vb.	v. ÎNSEMNA. REIEŞI. REZULTA. URMA.
DESPRÍNDERE	s.	1. v. despărțire.2. v. dezlipire.3. v. scoatere.4. v. desfacere.5. v. dislocare.6. (TEHN.) decroşare. (~ unei maşini electrice.)
DESPRÍNS	adj.	1. v. dezlipit.2. v. dislocat.
DESPRIPONÍ	vb.	(reg.) a despăivăna. (A ~ un cal.)
DESPUIÁ	vb.	1. v. dezbrăca.2. v. excerpta.
despuiá	vb.	v. ASUPRI. COJI. DEFOLIA. DEPO-SEDA. DESCOJI. DESFRUNZI. EXPLOATA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. JEFUI. JUPUI. NĂPĂSTUI. NĂPÎRLI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRĂDA. PRIGONI. SCUTURA. TIRANIZA. URGISI.
DESPUIÁT	adj.	1. v. dezbrăcat.2. excerptat.
despuiát	adj.	v. DEPOSEDAT. DESFRUNZIT. JEFUIT. PRĂDAT. SCUTURAT.
despuiát	adj., s.	v. ASUPRIT. EXPLOATAT. ÎMPILAT. NĂPĂSTUIT. OPRIMAT. OROPSIT. PERSECUTAT. PRIGONIT. URGISIT.
DESPUIÉRE	s.	1. v. dezbrăcare.2. v. excerptare.
despuiére	s.	v. ASUPRIRE. DEFOLIAȚIE. DEFO-LIERE. DEPOSEDARE. DESFRUNZIRE. EX-PLOATARE. ÎMPILARE. JEFUIRE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. PERSECUTARE. PERSECUȚIE. PRĂDARE. PRIGOANĂ. PRIGONI-RE. URGISIRE.
DESTABILIZÁNT	adj.	v. destabilizator.
DESTABILIZATÓR	ADJ.	destabilizant. (Măsuri ~oare.)
DESTĂINUÍ	vb.	1. a declara, a desconspira, a dezvălui, a divulga, a împărtăşi, a încredința, a mărturisi, a revela, a spovedi, a spune, (livr.) a confia, (înv. şi pop.) a dezveli, (reg.) a deveghea, (înv.) a propovădui. (I-a ~ dragostea lui pentru ea.)2. a deconspira, a dezvălui, a divulga. (A ~ întreaga lucrătură.)3. a se confesa, a se mărturisi, a se spovedi, (livr.) a se confia, (înv. şi pop.) a se dezveli. (S-a ~ cuiva.)
DESTĂINUÍRE	s.	1. desconspirare, dezvăluire, divulgare, împărtăşire, încredințare, mărturisire, revelare, spovedire. (~ unui secret.)2. decon-spirare, dezvăluire, divulgare. (~a întregii afaceri.)3. confesiune, confidență, dezvăluire, mărturisire, spovedanie, (rar) sinceități (pl.). (I-a făcut unele ~.)4. v. declarație.
destărniță	vb.	v. DEŞEUA.

destărnițát	adj.	v. DEŞEUAT.
DESTÍN	s.	v. soartă.
DESTINÁ	vb.	1. v. hărăzi.2. v. predestina.3. a hărăzi, a meni, a supune. (Pădurea aceasta este ~ tăierii.)4. v. consacra.5. v. afecta.
DESTINÁRE	s.	v. consacrare.
DESTINATÁR	s.	v. adresant.
DESTINÁȚIE	s.	funcție, scop, (înv.) săvîrşire, săvîrşit. (Ce ~ va avea această construcție?)
DESTÍNDE	vb.	1. a se relaxa, a slăbi. (Un are care s-a ~.)2. a lărgi, a slăbi, (pop.) a slobozi. (A ~ funia care lega animalul.)3. a (se) îndrepta, a (se) întinde. (Şi-a ~ corpul.)
destínde	vb.	v. CALMA. DOMOLI. LINIŞTI. POTOLI. RECREA.
DESTÍNDERE	s.	1. relaxare, slăbire. (~ unui arc.)2. lărgire, slăbire, (pop.) slobozire. (~ legăturii care îl strîngea.)3. relaxare, respirare.4. v. de-tentă.5. (FON.) recursie, relaxare.
destíndere	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. RECREARE. TIHNĂ.
DESTÍNS	adj.	1. discordat, relaxat, slăbit. (Are ~.)2. lejer, (livr.) lax. (O legătură ~.)
destíns	adj.	v. CALM. DOMOL. LINIŞTIT. MOLCOM. NETULBURAT. PAŞNIC. POTOLIT. TIHNIT.
DESTITUÍ	vb.	a demite, a îndepărta, a scoate, (înv. şi fam.) a mazili, (fig.) a debarca. (L-a ~ din funcție.)
DESTITUÍRE	s.	demitere, îndepărtare, scoatere, (înv. şi fam.) mazilire, mazilit, (fig.) debarcare. (~ cuiva dintr-o
DESTÓINIC	ADJ.	v. competent.
DESTOINICÍE	S.	1. v. capacitate.2. v. îndemînare.
DESTRĂBĂLÁ	vb.	v. corupe.
DESTRĂBĂLÁRE	s.	v. corupție.
DESTRĂBĂLÁT	adj., s.	1. adj. v. corupt.2. adj., s. v. desfrînat.
DESTRĂMÁ	vb.	1. a (se) deşira, (reg.) a (se) desfira, a (se) strica, (înv.) a (se) rînji. (O țesătură care s-a ~.)2. v. rări.3. a se rări, (rar) a se dezlîna. (O vestă de lînă care s-a ~.)4. v. risipi.
destrămá	vb.	v. DEZMEMBRA. SFĂRÎMA.
DESTRĂMÁRE	s.	1. deşirare. (~ unei țesături.)2. (rar) dezlînare. (~ unui pulover de lînă.)
destrămáre	s.	v. DEZMEMBRARE.
DESTRĂMÁT	adj.	1. desfăcut, deşirat. (O țesătură ~.)2. v. rărit.
destrămát	adj.	v. DEZMEMBRAT.
DESTRĂMĂTÚRĂ	S.	răritură, (pop.) stramă, strămătură. (O ~ la o țesătură.)
DESTROIENÍ	vb.	a deszăpezi. (A ~ un drum înzăpezit.)
DESTROIENÍRE	s.	deszăpezire. (~ unui drum înzăpezit.)
DESTROIENÍT	adj.	deszăpezit. (Drum de iarnă ~.)
destrucá	vb.	v. DESCOPERI. DEZVELI.
destrunát	adj.	v. DEZACORDAT. DISCORDAT.
DESTÚL	adj., adv., interj.	1. adj. v. suficient.2. adv. îndeajuns, suficient, (reg.) buget, (înv.) îndestul. (Ai vorbit ~.)3. interj. v. ajunge.
DESTUPÁ	vb.	a deschide, a desfunda. (A ~ o sticlă.)
DESTUPÁRE	s.	deschidere, desfundare. (~ unei sticle.)
DESTUPÁT	adj.	deschis, desfundat. (O sticlă ~.)
DESTUPĂTOÁRE	s.	v. tirbuşon.
desțărá	vb.	v. EMIGRA. EXPATRIA. PRIBEGI.
desțăráre	s.	v. EMIGRARE. EMIGRAȚIE. EXPA-TRIERE. PRIBEGIE.

DEŞTELENÍ	vb.	a desfunda, (înv. şi reg.) a ogorî. (A ~ un teren.)
DEŞTELENÍRE	S.	desfundare. (~ unui teren arabil.)
DEŞTELENÍT	adj.	desfundat, (înv. şi reg.) nou. (Teren ~.)
DESÚ	s.	v. LENJERIE.
DESUÉT	adj.	v. învechit.
DESZĂPEZÍ	vb.	a destroieni. (A ~ un drum înză-pezit.)
DESZĂPEZÍRE	s.	destroienire. (~ unui drum înză-pezit.)
DESZĂPEZÍT	adj.	destroienit. (Drum de iarnă ~.)
deşănţáre	s.	v. CORUPŢIE. DECADENŢĂ. DE-CĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂŢ. IMORALITATE. PERDIŢIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂ-CIUNE. VICIU.
DEŞĂNŢÁT	adj.	v. obscen.
deşănţát	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CORUPT. CURIOS. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂŢAT. DEZORDONAT. EXCENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. IMORAL. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞNIC. NEGLIJENT. NEÎNGRI-JIT. NEOBIŞNUIT. NERUŞINAT. ORIGINAL. PARADOXAL. PERVERTIT. SINGULAR. STRANIU. STRICAT. VICIOS.
DEŞELÁ	vb.	a istovi, a speti, (Munt. şi Transilv.) a dăula, (fig.) a deznoda. (A ~ un cal.)
DEŞELÁRE	s.	istovire, spetire, (Munt. şi Transilv.) dăulare. (~ unui cal.)
deşeláre	s.	v. CURBATURĂ.
DEŞELÁT	adj.	istovit, spetit, (reg.) tărniţat, (Mold. şi Transilv.) dăulat. (Cal ~.)
deşért	adj.	v. AMĂGITOR. EFEMER. GĂUNOS. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUCTUOS. INUTIL. ÎNŞELĂTOR. NEFOLOSITOR. NETREBUINCIOS. NEUTIL. PIERITOR. SCHIMBĂTOR. SCORBU-ROS. TEMPORAR. TRECĂTOR. VAN. VREMELNIC. ZADARNIC.
DEŞÉRT	adj., s.	1. adj. v. gol.2. adj. v. pustiu.3. adj. v. nelocuit.4. s. (GEOGR.) pustietate, pustiu, (rar) pustiire, (reg.) pustieşag, (înv.) ariniş, pustiiciune. (~ul Sahara.)5. s. (GEOGR.) deşert de argilă v. takîr; deşert de nisip v. erg; deşert de piatră v. hamadă.6. s. (ANAT.) flămînzare, (pop.) bărdăhan, (prin Ban.) slabină. (~ la animalele rumegătoare.)
DEŞERTÁ	vb.	v. descărca.
DEŞERTÁRE	s.	v. descărcare.
DEŞERTÁT	s.	v. descărcare.
DEŞERTĂCIÚNE	s.	1. v. inutilitate.2. inutilitate, nimic, nimicnicie, zădărnicie, (înv.) mişelie, nimicie. (Psalmistul afirmă că totul e ~.)
DEŞÉU	s.	rest, (înv. şi reg.) marda. (Un ~ de piele.)
DEŞEUÁ	vb.	(Mold. şi Bucov.) a destărniţa. (A ~ calul.)
DEŞEUÁT	adj.	(Mold. şi Bucov.) destărniţat. (Cal ~.)
DEŞÍ	conj.	1. (concesiv) (Transilv. şi Mold.) batăr, (prin Transilv.) magă, maram, pedig, (înv.) barem, săvai. (~ n-ai fost cu mine, totuşi ...)2. (adversativ şi concesiv) că. (Calul, ~ e cu patru picioare, şi tot se poticneşte.)
deşiderá	vb.	v. DORI. JINDUI. POFTI. RÎVNI. VOI. VREA.
deşiderát	s.	v. CHEF. DISPOZIŢIE. DORINŢĂ. GUST. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. VOIE. VOINŢĂ. VRERE.
deşilătúră	s.	v. CURMĂTURĂ. ŞA.
DEŞIRÁ	vb.	1. (pop.) a (se) desfira. (Aţa se ~ de pe mosor.)2. v. destrăma.

DEŞIRÁRE	s.	v. destrămare.
DEŞIRÁT	adj.	v. destrămat.
DEŞTÉPT	adj.	1. v. treaz.2. v. sculat.3. v. inte-ligent.4. v. spiritual.5. abil, dibaci, ingenios, iscusit, isteț, îndemînatic, meșter, priceput, (pop.) mehenghi, (înv. și reg.) pricopsit, (prin Transilv.) prinzaci, (înv.) meșteșugăreț, practic, (fam. fig.) breaz. (Om ~.)6. chibzuit, cuminte, inteligent, înțelept. (O faptă ~eaptă.)
DEŞTEPTÁ	vb.	1. v. trezi.2. v. suscita.
deșteptá	vb.	v. ÎNSUFLEȚI. ÎNVIA. SCULA.
DEŞTEPTÁRE	s.	v. trezire.
DEŞTEPTĂCIÚNE	s.	1. v. inteligență.2. agerime, dibăcie, inteligență, iscusință, istețime, îndemî-nare, pricepere. (~ unei persoane.)
DEŞTEPTĂTÓR	s.	(înv., în Transilv.) sculător.
deșteptătórul	s.	art. v. ALDEBARAN.
deștínde	vb.	v. COBORÎ. DESCINDE. SCOBORÎ.
deșucheát	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. CORUPT. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEȘĂNȚAT. DEZMĂȚAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERU-ȘINAT. OBSCEN. PERVERTIT. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. STRICAT. TRIVIAL. VICIOS. VULGAR. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
deșucheát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. OBSCEN. SMINTIT. ȚICNIT.
deșugubínă	s.	v. ASASINAT. CRIMĂ. MOARTE. OMOR. OMORÎRE. OMUCIDERE. UCIDERE.
DETALIÁT	adj.	v. amănunțit.
DETÁLIU	s.	v. amănunt.
DETAȘÁ	vb.	1. v. despărți.2. a se distanța. (Se ~ pe parcurs de ceilalți concurenți.)
DETAȘÁBIL	adj.	v. volant.
DETAȘÁRE	s.	1. desfacere, desprindere, dezlipire. (De la un aparat s-a produs ~ unei piese.)2. v. des-părțire.
DETECTIVÍST	adj.	detectivistic. (O acțiune ~.)
DETECTIVÍSTIC	adj.	v. detectivist.
DETÉNTĂ	s.	(FIZ.) destindere, dilatare, expansiune. (~ unui gaz.)
DETENTÓR	s.	(JUR.) deținător, posesor. (~ al unui bun).
DETERIORÁ	vb.	1. a (se) degrada, a se învechi, a (se) strica, a (se) uza, (Mold.) a (se) hrentui, (fam.) a (se) hîrbui, a (se) hodorogi, a (se) paradi, a (se) rablagi. (Mobila s-a ~.)2. v. ponosi.3. v. avaria.
deteriorá	vb.	v. AGRAVA. ÎNRĂI. ÎNRĂUTĂȚI.
DETERIORÁRE	s.	1. degradare, învechire, stricare, uzare, (înv.) degradație. (~ mobilei.)2. v. po-nosire.3. v. avariere.4. v. avarie.5. v. uzură.
deterioráre	s.	v. AGRAVARE. ÎNRĂIRE. ÎNRĂU-TĂȚIRE.
DETERIORÁT	adj.	1. degradat, învechit, stricat, uzat, (Mold.) hrentuit, (fam.) hîrbuit, hodorogit, paradit, rablagit, (fam. rar) răblărit. (Un obiect ~.)2. v. ponosit.3. avariat.
deteriorát	adj.	v. ÎNRĂUTĂȚIT.
DETERMINÁ	vb.	1. v. stîrni.2. v. provoca.3. v. im-pulsiona.4. v. condiționa.5. v. decide.6. v. decide.7. v. calcula.8. a defini, a preciza, a stabili, (înv.) a mărgini, a răspica. (A ~ proprietățile metalelor.)9. v. stabili.10. a fixa, a hotărî, a preciza, a stabili, a statornici, (înv.) a defige, a însemna, a statori. (Au ~ un nou termen pentru ...)11. v. com-plini.
DETERMINÁNT	adj., s.	1. adj. v. hotărîtor.2. s., adj. (LINGV.) determinativ. (Un ~ sintactic.)

DETERMINÁRE	s.	1. v. provocare.2. creare, pricinuire, producere, provocare, stîrnire. (~ unei stări de ...)3. v. condiționare.4. v. calculare.5. definire, precizare, stabilire. (O atentă ~ a proprietății metalelor.)6. v. stabilire.7. v. com-plinire.
DETERMINÁT	adj.	1. v. anumit.2. definit, precizat, stabilit. (Un aspect bine ~.)3. v. concret.
DETERMINATÍV	s., adj.	v. determinant.
DETESTÁBIL	adj.	v. execrabil.
DETONÁ	vb.	v. exploda.
DETONANT	adj., s.	v. exploziv.
DETONÁRE	s.	v. explodare.
DETONÁȚIE	s.	1. v. explozie.2. v. bubuitură.
detracá	vb.	v. DEFECTA. DERANJA. DEREGLA. DEZECHILIBRA. STRICA. TULBURA. ZDRUN-CINA.
detracáre	s.	v. DEZECHILIBRU.
detracát	adj.	v. DEFECT. DEFECTAT. DERANJAT. DEREGLAT. DEZECHILIBRAT. STRICAT. TULBU-RAT. ZDRUNCINAT.
detractá	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
detractór	adj., s.	v. BÎRFITOR. CALOMNIATOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR.
DETRÍTIC	adj.	v. clastic.
DETRÍTUS	s.	v. tartru.
DETRONÁ	vb.	v. mazili.
DETRONÁRE	s.	v. mazilire.
DETRONÁT	adj.	v. mazilit.
DETUNÁ	vb.	1. v. bubui.2. v. trăsni.
DETUNÁRE	s.	v. bubuitură.
DETUNÁT	adj.	trăsnit. (Copac ~.)
DETUNÁT	s.	v. bubuitură.
DETUNĂTÓR	adj.	v. bubuitor.
DETUNĂTÚRĂ	s.	v. bubuitură.
detúnet	s.	v. BUBUIRE. BUBUIT. BUBUITURĂ. DETONAȚIE. DETUNARE. DETUNAT. DETUNĂ-TURĂ. DUDUIT. DUDUITURĂ. TRĂSNET. TRĂS-NITURĂ. VUIET.
deturná	vb.	v. DEFRAUDA. DELAPIDA. SUSTRAGE.
deturnáre	s.	v. DEFRAUDARE. DELAPIDARE. SUSTRAGERE.
DEȚINĂTÓR	s.	1. v. posesor.2. v. detentor.3. v. pur-tător.
DEȚÍNE	vb.	1. v. poseda.2. a avea, a poseda, a purta. (~ numele de român.)3. v. avea.4. v. aresta.
DEȚÍNERE	s.	1. v. posedare.2. v. arestare.
DEȚINÚT	s., adj.	(JUR.) 1. s. condamnat.2. s. v. arestat.3. adj. v. arestat.
DEUTÉRIU	s.	(CHIM.) hidrogen greu. (~l este folosit drept combustibil termonu-clear.)
devalizá	vb.	v. DEVASTA. JEFUI. PRĂDA. SPARGE.
devalizáre	s.	v. DEVASTARE. JEFUIRE. PRĂDARE. SPARGERE.
devalizát	adj.	v. DEVASTAT. JEFUIT. PRĂDAT.
DEVALORIZÁ	vb.	(FIN.) a (se) demonetiza, a (se) deprecia. (A ~ un semn bănesc nominal.)
DEVALORIZÁRE	s.	(FIN.) demonetizare, depreciere. (~ unor semne bănești.)
DEVALORIZÁT	adj.	(FIN.) demonetizat, depreciat, scăzut. (Cursul ~ al leului.)
DEVANSÁ	vb.	1. v. depăși.2. v. grăbi.

DEVANSÁRE	s.	1. v. depăşire.2. v. grăbire.
DEVASTÁ	vb.	1. v. distruge.2. v. jefui.
DEVASTÁRE	s.	1. v. distrugere.2. v. jefuire.
DEVASTÁT	adj.	1. distrus, nimicit, pîrjolit, pustiit. (Un teritoriu ~.)2. v. jefuit.
DEVASTATÓR	adj.	v. distrugător.
DEVĂLMĂŞÍE	s.	(IST.) (înv., în Transilv.) compose-siune. (Stăpînirea pămîntului în ~.)
devegheá	vb.	v. DECLARA. DESTĂINUI. DEZVĂ-LUI. DIVULGA. ÎMPĂRTĂŞI. ÎNCREDINŢA. MĂRTURISI. REVELA. SPOVEDI. SPUNE.
DEVELOPÁNT	s.	1. v. revelator.2. v. eluant.
DEVELOPATÓR	s.	v. revelator.
DEVENÍ	vb.	1. v. transforma.2. a se face, (prin Tran-silv.) a apuca. (A ~ destul de măricel.)3. v. face.4. v. ajunge.5. a ajunge, a ieşi. (A ~ doctor.)
DEVENÍRE	s.	v. evoluţie.
DÉVER	s.	v. vînzare.
déver	s.	v. VĂTAF. VĂTĂŞEL. VORNICEL.
déveriță	s.	v. VĂTĂŞIŢĂ. VORNICEASĂ.
DEVERSÓR	s.	(TEHN.) (înv.) scurgătoare. (~ pentru surplusul de apă.)
DEVIÁ	vb.	1. a abate, a muta, a schimba. (A ~ un curs de apă.)2. v. abate.
DEVIÁŢIE	s.	1. v. deviere.2. v. deflexiune.
DEVIÉRE	s.	1. abatere, deviaţie, îndepărtare, mutare, schimbare. (~ cursului unei ape.)2. v. de-flexiune.3. v. abatere.
deviná	vb.	v. GHICI. PREVESTI. PREZICE. PRO-ROCI.
DEVITRIFICÁRE	s.	devitrifiere. (~a sticlei.)
DEVITRIFIÉRE	s.	v. devitrificare.
DEVÍZ	s.	(înv.) smet. (~ al unei lucrări.)
DEVÍZĂ	s.	v. lozincă.
dévlă	s.	v. CAP. CĂPĂŢÎNĂ. CRANIU. CUTIE CRA-NIANĂ. HÎRCĂ. SCĂFÎRLIE. TIGVĂ. ŢEASTĂ.
devoránt	adj.	v. COLOSAL. EXTRAORDINAR. MISTUITOR.
devót	adj.	v. CREDINCIOS. CUCERNIC. CUVIOS. EVLAVIOS. PIOS. PREACREDINCIOS. RELIGIOS.
DEVOTÁ	vb.	v. consacra.
DEVOTAMÉNT	s.	1. abnegaţie, dăruire, (înv.) de-votare, sadacat. (A muncit cu ~.)2. v. fidelitate.
DEVOTÁRE	s.	consacrare, dedicare, destinare, închinare. (~ vieţii sale unei cauze nobile.)
devotáre	s.	v. ABNEGAŢIE. DĂRUIRE. DEVO-TAMENT.
DEVOTÁT	adj.	v. fidel.
devoțiúne	s.	v. CREDINŢĂ. CUCERNICIE. CUVIOŞENIE. CUVIOŞIE. EVLAVIE. PIETATE. PIOŞENIE. PIOZITATE. RELIGIOZITATE. SME-RENIE.
DEVRÉME	adv.	1. v. curînd.2. timpuriu, (pop.) degrabă. (Astăzi se culcă ~.)
DEXTERITÁTE	s.	v. îndemînare.
DEXTRÓZĂ	s.	v. glucoză.
dezabuzá	vb.	v. BLAZA.
dezabuzát	adj.	v. BLAZAT.
DEZACÓRD	s.	1. v. nepotrivire.2. v. neînţelegere.
DEZACORDÁ	vb.	a se discorda. (Un instrument care s-a ~.)

DEZACORDÁRE	s.	discordare. (~ unei viori.)
DEZACORDÁT	adj.	discordat, (rar) destrunat. (O vioară ~.)
DEZAGREÁBIL	adj.	1. v. neplăcut.2. neplăcut, (fig.) ingrat. (Are o sarcină ~.)3. dezgustător, displăcut, dizgrațios, grețos, greu, infect, împuțit, neplăcut, nesuferit, puturos, rău, respingător, scîrbos, urît, rău-mirositor, (livr.) fetid, mias-matic, pestilențial, repugnant, repulsiv, (înv. şi pop.) scîrnav, (înv.) scîrbavnic, scîrbelnic. (O duhoare ~.)4. v. antipatic.
DEZAGREGÁ	vb.	v. dezintegra.
DEZAGREGÁRE	s.	v. dezintegrare.
DEZAGREGÁT	adj.	v. dezintegrat.
dezagrémént	s.	v. NEAJUNS. NEPLĂCERE.
dezalcătuí	vb.	v. DESCOMPUNE. DESFACE. DESPĂRȚI. DIVIDE. FRACȚIONA. ÎMPĂRȚI. SCINDA.
dezalcătuíre	s.	v. DESCOMPUNERE. DESFACERE. DESPĂRȚIRE. DIVIZARE. FRACȚIONARE. ÎM-PĂRȚIRE. SCINDARE. SEPARARE.
DEZAMĂGÍ	vb.	a decepționa, a deziluziona, (fam. fig.) a dezumfla. (Vestea primita l-a ~.)
DEZAMĂGÍRE	s.	decepție, deziluzie, (fam. fig.) dezumflare. (A încercat o cruntă ~.)
DEZAMĂGÍT	adj.	decepționat, deziluzionat, (fam. fig.) dezumflat. (Un îndrăgostit ~.)
DEZAMĂGITÓR	adj.	decepționant, deziluzionant. (Un spectacol ~.)
dezamețít	adj.	v. DEZMETICIT. RECULES. TREZIT.
dezamorsá	vb.	v. APLANA. ÎNLĂTURA.
dezamorsáre	s.	v. APLANARE. ÎNLĂTURARE.
DEZANCOLÁ	vb.	(TEXT.) a descleia. (A ~ o țesătură.)
DEZANCOLÁRE	s.	(TEXT.) descleiere. (~ unei țesă-turi.)
DEZAPROBÁ	vb.	a blama, a condamna, a înfiera, a proscrie, a reproba, a respinge, a stigmatiza, (livr.) a dezavua, (rar) a sancționa, (pop.) a osîndi, (înv.) a mustra, a protesta, (fig.) a veşteji. (Opinia publică a ~ gestul lui necugetat.)
DEZAPROBÁRE	s.	blam, blamare, condamnare, înfierare, neaprobare, reprobare, respingere, stigmatizare, (livr.) dezavuare, reprehensiune, (rar) reprobațiune, sancționare, (pop.) osîndire, (înv.) prihană, (fig.) veştejire. (~ faptei necu-getate a cuiva.)
DEZAPROBATÓR	adj.	neaprobator, reprobator. (Îi vorbea cu ton ~.)
DEZARTICULÁ	vb.	v. luxa.
DEZARTICULÁRE	s.	v. luxație.
DEZARTICULÁT	adj.	v. luxat.
DEZARTICULÁȚIE	s.	v. luxație.
DEZASIMILÁRE	s.	v. dezasimilație.
DEZASIMILÁȚIE	s.	(FIZIOL.) catabolism, dezasimi-lare. (Proces de ~.)
DEZÁSTRU	s.	calamitate, catastrofă, flagel, grozăvie, năpastă, nenorocire, pacoste, potop, prăpăd, pustiire, sinistru, urgie, (înv. şi pop.) prăpădenie, (pop.) blestem, mînie, potopenie, topenie, (înv. şi reg.) pustieşag, pustiit, sodom, (reg.) prăpădeală, (înv.) pierzare, pustiiciune, (fig.) pîrjol, plagă. (Un adevărat ~ s-a abătut asupra lor.)
DEZASTRUÓS	adj.	1. v. distrugător.2. catastrofal, fatal, funest, nefericit, nenorocit, tragic. (Un deznodămînt ~.)
DEZAVANTÁJ	s.	1. inconvenient, neajuns, (fig.) handicap. (Un ~ în calea realizării a ceva.)2. v. in-ferioritate.
DEZAVANTAJÁ	vb.	a defavoriza, (fig.) a handicapa. (Statura îl ~.)
DEZAVANTAJÁRE	s.	defavorizare. (~a unei echipe de fotbal.)

DEZAVANTAJÓS	adj.	nefavorabil, neprielnic, (livr.) oneros. (Condiţii ~oase.)
dezavuá	vb.	v. BLAMA. CONDAMNA. DESOLI-DARIZA. DEZAPROBA. ÎNFIERA. PROSCRIE. REPROBA. RESPINGE. STIGMATIZA.
dezavuáre	s.	v. BLAM. BLAMARE. CONDAM-NARE. DESOLIDARIZARE. DEZAPROBARE. ÎNFIERARE. NEAPROBARE. REPROBARE. RES-PINGERE. STIGMATIZARE
dezaxá	vb.	v. DEZECHILIBRA. TULBURA. ZDRUN-CINA.
dezaxáre	s.	v. DEZECHILIBRU.
dezaxát	adj.	v. DEZECHILIBRAT. TULBURAT. ZDRUNCINAT.
DEZBÁTE	vb.	1. a discuta, a trata, (înv.) a tratarisi. (Ce subiect a ~.)2. v. chibzui.
DEZBÁTERE	s.	1. discutare, tratare. (~ unui subiect actual.)2. chibzuire, deliberare, discutare, discuție, (livr.) pertractare. (După o ~ serioasă, au ...)
DEZBĂRÁ	vb.	1. a (se) debarasa, a (se) descoto-rosi, a (se) dezobişnui, a (se) dezvăța, a (se) lăsa, a scăpa, (fig.) a (se) scutura, (fam. fig.) a înțărca. (S-a ~ de un viciu.)2. v. descotorosi.
DEZBĂRÁRE	s.	debarasare, dezobişnuire, dezvăț, dezvățare, scăpare. (~ de un viciu.)
dezbătá	vb.	v. DEZMETICI. RECULEGE. REGĂSI. REVENI. TREZI.
DEZBENZINÁ	vb.	(CHIM.) a degazolina.
DEZBENZINÁRE	s.	(CHIM.) degazolinare. (~ unor gaze.)
DEZBINÁ	vb.	a (se) învrăjbi, (înv.) a (se) despărți, a (se) dezuni. (De ce s-au ~ astfel?)
DEZBINÁRE	s.	v. neînțelegere.
DEZBINÁT	adj.	v. învrăjbit.
DEZBRĂCÁ	vb.	1. a scoate, a trage, (pop.) a lepăda, (înv.) a (se) dezveşti, (fam.) a (se) dezechipa. (~ cămaşa de pe tine; se ~ de cămaşă.)2. a (se) despuia, a (se) dezgoli, (pop.) a (se) goli, (Transilv., Mold. şi Bucov.) a (se) tîrşi. (De ce te-ai ~?)
DEZBRĂCÁRE	s.	1. scoatere, tragere, (fam.) dezechipare. (~ cămăşii.)2. despuiere, dezgolire, (pop.) golire. (~ cuiva, la baie.)
DEZBRĂCÁT	adj.	despuiat, dezgolit, gol, neîmbră-cat, nud, (reg.) pieligos, (Transilv. şi Mold.) tîrgit. (Om ~.)
dezbumbá	vb.	v. DESCHEIA.
dezbumbát	adj.	v. DESCHEIAT.
dezdăuná	vb.	v. COMPENSA. DESPĂGUBI. RĂS-PLĂTI.
dezdăunáre	s.	v. COMPENSARE. COMPENSAȚIE. DAUNE. DESPĂGUBIRE. REPARAȚIE.
DEZDOÍ	vb.	1. a descovoia, (înv. şi reg.) a obli. (A ~ o bară îndoită.)2. a desface, a despături, (înv.) a răspica. (A ~ o foaie împăturită.)
DEZDOÍRE	s.	desfacere, despăturire. (~ unei coli de hîrtie.)
DEZDOÍT	adj.	desfăcut, despăturit. (Un şervet ~.)
DEZECHILIBRÁ	vb.	a (se) tulbura, a (se) zdruncina, (fig.) a (se) dezaxa, (livr. fig.) a (se) detraca. (Vestea i-a ~ mintea.)
DEZECHILIBRÁT	adj.	1. deficitar. (Un buget ~.)2. tulburat, zdruncinat, (fig.) dezaxat, (livr. fig.) detracat. (Om cu mintea ~.)
DEZECHILÍBRU	s.	zdruncinătură, (fig.) dezaxare, (livr. fig.) detracare. (~ mintal.)
dezechipá	vb.	v. DEZBRĂCA. SCOATE. TRAGE.
dezechipáre	s.	v. DEZBRĂCARE. SCOATERE. TRAGERE.
DEZERTÁ	vb.	(MIL.) a fugi, (înv.) a lipsi. (A ~ din cazarmă sau de pe front.)
DEZERTÁRE	s.	(MIL.) (înv.) dezerțiune. (~ de pe front.)
DEZERTÓR	s.	(MIL.) (rar) fugit. (Un ~ de pe front.)
dezerțiúne	s.	v. DEZERTARE.

DEZETATIZÁ	vb.	v. privatiza.
DEZETATIZÁRE	s.	v. privatizare.
DEZGHÉȚ	s.	(MET.) dezgheţare. (A început ~ul.)
DEZGHEȚÁ	vb.	a (se) dezmorți. (Să mă ~ puțin la gura sobei.)
DEZGHEȚÁRE	s.	1. v. dezgheț.2. dezmorțeală, dezmorțire. (~ cuiva la gura sobei.)
dezghețát	adj.	v. AGER. DESCURCĂREȚ. DEŞ-TEPT. DIBACI. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEȚ. IUTE. ÎNDEMÎNATIC. ÎNTREPRINZĂTOR. PRI-CEPUT. SPRINTEN. VIOI.
dezghín	s.	v. FRÎU. PINTEN.
DEZGHIOCÁ	vb.	1. (înv. şi pop.) a smicura, (reg.) a cura, (Mold.) a deciocăla, (prin Transilv.) a deciurica. (A ~ porumbul de pe ştiuleți.)2. (prin Olt. şi Munt.) a tecui. (A ~ fasolea.)3. (reg.) a scobi. (A ~ alune.)
DEZGHIOCÁRE	s.	dezghiocat. (~ porumbului de pe ştiuleți.)
DEZGHIOCÁT	s.	v. dezghiocare.
dezglodá	vb.	v. DESPOTMOLI.
DEZGOLÍ	vb.	v. dezbrăca.
DEZGOLÍRE	s.	v. dezbrăcare.
DEZGOLÍT	adj.	v. dezbrăcat.
DEZGROPÁ	vb.	1. v. deshuma.2. a scoate. (A ~ un bolovan din pămînt.)
DEZGROPÁRE	s.	1. deshumare.2. scoatere. (~ unui bolovan din pămînt.)
DEZGROPÁT	s.	v. deshumare.
DEZGÚST	s.	aversiune, greață, îngrețoşare, oroare, repulsie, scîrbă, silă, (livr.) repugnanță, (rar) nesuferire, (pop. şi fam.) lehamite, (înv.) urît, (pop. fig.) saț. (Simte un ~ de neînvins.)
DEZGUSTÁ	vb.	a (se) îngrețoşa, a (se) sătura, a (se) scîrbi, (reg.) a (se) scîrboli, (Mold. şi Bucov.) a (se) lehămeti, a (se) lehămetisi, a (se) lehămetui, (înv.) a (se) îngreța, a (se) îngrețălui, (fam. fig.) a i se acri. (S-a ~ de tot ce-a văzut acolo.)
DEZGUSTÁRE	s.	îngrețoşare, scîrbire. (~ cuiva de cele văzute.)
DEZGUSTÁT	adj.	îngrețoşat, sătul, săturat, scîrbit, (Mold. şi Bucov.) lehămetit, lehămetuit. (Om ~.)
DEZGUSTĂTÓR	adj.	1. dizgrațios, grețos, hidos, oribil, respingător, scîrbos, (livr.) imund, (reg.) mîrşav, (fam. fig.) borît. (~ la înfățişare.)2. gre-țos, oribil, scîrbos, sinistru. (Un rînjet ~.)3. v. ne-plăcut.4. v. oribil.5. abject, monstruos, odios, oribil, respingător, (livr.) abominabil. (O faptă ~oare.)6. infect, respingător, scîrbos, spurcat, (pop.) scîrnav. (~oare treabă!)
DEZÍCE	vb.	1. v. retracta.2. a se contrazice. (Te rog să nu te ~.)
DEZIDERÁT	s.	1. v. cerință.2. v. dorință.
DEZILÚZIE	s.	v. dezamăgire.
DEZILUZIONÁ	vb.	v. dezamăgi.
DEZILUZIONÁNT	adj.	v. dezamăgitor.
DEZILUZIONÁT	adj.	v. dezamăgit.
DEZINCRIMINÁ	vb.	v. dezvinovăți.
DEZINFECTÁ	vb.	(MED.) 1. a curăța. (A ~ o plagă.)2. v. steriliza.
DEZINFECTÁNT	adj., s.	(FARM., MED.) (rar) steri-lizant.
DEZINFECTÁRE	s.	(MED.) 1. dezinfecție. (~ unei plăgi.)2. v. sterilizare.
DEZINFECTÁT	adj.	v. sterilizat.
DEZINFÉCȚIE	s.	(MED.) 1. v. dezinfectare.2. v. ste-rilizare.
DEZINTEGRÁ	vb.	a (se) dezagrega. (Un corp care s-a ~.)

DEZINTEGRÁRE	s.	dezagregare. (~ unui corp.)
DEZINTEGRÁT	adj.	dezagregat. (Corp ~.)
DEZINTERÉS	s.	dezinteresare, indiferență, nepăsare. (Un ~ condamnabil.)
DEZINTERESÁRE	s.	v. dezinteres.
DEZINVÓLT	adj.	v. natural.
DEZINVOLTÚRĂ	S.	v. naturalețe.
DEZLĂNȚUÍ	vb.	1. v. stîrni.2. v. stîrni.3. v. clocoti.
DEZLĂNȚUÍRE	S.	declanşare, iscare, izbucnire, începere, pornire, producere, stîrnire, venire, (înv. şi reg.) scornire, (înv.) prorupere, prorupție. (Înainte de ~ vijeliei.)
DEZLĂNȚUÍT	adj.	debordant, furtunos, impetuos, năvalnic, nestăpînit, nestăvilit, tumultuos. (Un ritm ~.)
DEZLEGÁ	vb.	1. a (se) desface. (A ~ un pachet.)2. v. deznoda.3. v. rezolva.4. v. ghici.5. v. ierta.
dezlegá	vb.	v. DECLANŞA. DEZLĂNȚUI. ISCA. IZBUCNI. PORNI. STÎRNI.
DEZLEGÁRE	s.	1. desfacere. (~ unui pachet.)2. v. deznodare.3. v. lămurire.4. v. rezolvare.5. v. iertare.
DEZLEGÁT	adj.	1. desfăcut. (Un pachet ~.)2. v. dez-nodat.
DEZLIPÍ	vb.	1. a (se) desface, a (se) desprinde. (S-a ~ din locul unde era lipit.)2. a (se) depărta, a (se) îndepărta. (Să nu te ~ de el.)
DEZLIPÍRE	s.	1. desfacere, desprindere, detaşare, (~ a ceva din locul unde era lipit, prins.)2. de-părtare, îndepărtare. (~ lui de casă.)
DEZLIPÍT	adj.	desfăcut, desprins. (Un element ~ dintr-un ansamblu.)
dezlînă	vb.	v. DESTRĂMA. RĂRI. SCĂMOŞA.
dezlînáre	s.	v. DESTRĂMARE. SCĂMOŞARE.
dezlînát	adj.	v. DESTRĂMAT. PROLIX. RĂRIT. SCĂMOŞAT.
DEZLOCUÍ	vb.	(FIZ.) a disloca. (A ~ un lichid.)
DEZLOCUÍRE	s.	(FIZ.) dislocare.
DEZLOCUÍT	adj.	(FIZ.) dislocat. (Un lichid ~.)
DEZMĂȚ	s.	1. v. corupție.2. v. orgie.
dezmățá	vb.	v. CORUPE. DECĂDEA. DEPRAVA. DESFRÎNA. DESTRĂBĂLA. PERVERTI. STRICA.
DEZMĂȚÁT	adj., s.	1. adj. v. corupt.2. adj., s. v. desfrînat.
DEZMEMBRÁ	vb.	(fig.) a (se) descompune, a (se) destrăma. (O familie care s-a ~.)
DEZMEMBRÁRE	s.	(fig.) descompunere, destră-mare. (~ unei familii.)
DEZMEMBRÁT	adj.	(fig.) descompus, destrămat. (O familie ~.)
dezmétic	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DESCREIERAT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
DEZMETICÍ	vb.	1. v. reveni.2. v. trezi.
DEZMETICÍRE	s.	v. revenire.
DEZMETICÍT	adj.	recules, trezit, (rar) dezamețit. (Un om ~ din uluială.)
dezmeți	vb.	v. DEZMETICI. RECULEGE. REGĂSI. REVENI. TREZI.
DEZMIERDÁ	vb.	v. mîngîia.
dezmierdá	vb.	v. DELECTA. DESFĂTA. RĂSFĂȚA.
DEZMIERDÁRE	s.	v. mîngîiere.
DEZMIERDÁT	adj.	alintat, mîngîiat. (Iubită ~.)
dezmierdát	adj.	v. ALINTAT. ALINTĂTOR. CO-COLIT. DEZMIERDĂTOR. MÎNGÎIETOR. RĂSFĂ-ȚAT. RĂZGÎIAT.

DEZMIERDĂTÓR	adj.	1. v. mîngîietor.2. v. afectuos.3. v. hipocoristic.
DEZMINȚÍ	vb.	1. v. contesta.2. v. infirma.
DEZMINȚÍRE	s.	v. contestare.
dezmîniá	vb.	v. CALMA. DOMOLI. ÎMBLÎNZI. ÎMBUNA. ÎMPĂCA. LINIȘTI. POTOLI.
dezmîntá	vb.	v. DESFĂTUI.
dezmormîntá	vb.	v. DEZGROPA. DESHUMA. EXHUMA.
DEZMORȚEÁLĂ	s.	v. dezghețare.
DEZMORȚÍ	vb.	v. dezgheța.
DEZMORȚÍRE	s.	v. dezghețare.
DEZMOȘTENÍ	vb.	(JUR.) (înv.) a desclironomisi. (Și-a ~ fiul.)
DEZNAȚIONALIZÁ	vb.	v. privatiza.
DEZNAȚIONALIZÁRE	s.	v. privatizare.
DEZNĂDĂJDUÍ	vb.	a despera, (înv.) a apelpisi. (A ~ să mai aștepte.)
deznădăjduíre	s.	v. DESPERARE. DEZNĂDEJDE.
DEZNĂDĂJDUÍT	adj.	desperat, (pop.) pierit, (înv.) apelpisit. (Om ~.)
DEZNĂDÉJDE	s.	desperare, (rar) deznădăjduire, (înv.) apelpisie, desperație. (În ochii lui se citea ~.)
DEZNODÁ	vb.	a dezlega. (A ~ nodurile unei sfori.)
deznodá	vb.	v. DEȘELA. ISTOVI. SPETI.
DEZNODÁRE	s.	dezlegare. (~ unui nod.)
DEZNODÁT	adj.	dezlegat. (Un nod ~.)
deznodát	adj.	v. PROLIX.
DEZNODĂMÎNT	s.	1. epilog, final, încheiere, sfîrșit, (livr.) fine. (Un roman cu un ~ fericit.)2. sfîrșit, soartă. (~ul bătăliei s-a decis.)
deznomolí	vb.	v. DESPOTMOLI.
DEZOBIȘNUÍ	vb.	v. dezbăra.
DEZOBIȘNUÍRE	s.	v. dezbărare.
DEZODORIZÁNT	s., adj.	v. deodorant.
DEZOLÁNT	adj.	1. demoralizant, deprimant, descurajant, mohorît, posomorît, trist, (rar) dezolator, posac. (Un peisaj ~.)2. v. deprimant.
DEZOLÁRE	s.	v. jale.
dezolatór	adj.	v. DEMORALIZANT. DEPRIMANT. DESCURAJANT. DEZOLANT. MOHORÎT. POSOMORÎT. TRIST.
DEZONOÁRE	s.	necinste, rușine, (pop.) ocară, (înv. și reg.) ponos, ponoslu. (Nu poate îndura ~.)
DEZONORÁ	vb.	1. a batjocori, a compromite, a necinsti, a terfeli, (fig.) a întina, a mînji, a murdări, a păta, a pîngări, a profana, a spurca, (reg. fig.) a pricăji. (A încercat să-i ~ memoria.)2. v. înjosi.3. a (se) descalifica. (S-a ~ pe viață.)
DEZONORÁNT	adj.	1. v. compromițător.2. v. înjo-sitor.
DEZONORÁRE	s.	batjocorire, compromitere, necinstire, terfelire, (fig.) întinare, mînjire, mur-dărire, pătare, pîngărire, profanare, spurcare, (înv. fig.) profanațiune. (~ memoriei cuiva.)
DEZONORÁT	adj.	compromis, discreditat, necinstit, terfelit, (fig.) pătat, pîngărit, profanat. (Un om ~.)

DEZÓRDINE	s.	1. v. debandadă.2. deranj, neo-rînduială, zăpăceală, (rar) neordine, (Mold.) calamandros, (fam.) bramburea lă, harababură. (E mare ~ la ei în casă.)3. neorînduială, neregulă, răvăşeală, vălmăşag, vraişte, zăpăceală, (fam.) bramburea lă, harababură, talmeş-balmeş, (fam. fig.) balamuc. (Ce mare ~ e în hîrtiile tale.)4. v. ba-bilonie.5. v. neglijenţă.6. v. tulburare.
DEZORDONÁT	adj.	1. v. neglijent.2. haotic. (Mişcări ~.)
DEZORGANIZÁRE	s.	v. debandadă.
DEZORIENTÁ	vb.	a deruta, a descumpăni, a încurca, a zăpăci, (livr.) a bulversa, a debusola, a deconcerta. (Vestea aflată l-a ~.)
DEZORIENTÁRE	s.	1. derutare, descumpănire. (~ cuiva.)2. derută, descumpănire, încurcătură, nedumerire, perplexitate, zăpăceală, (livr.) bul-versare, debusolare, deconcertare. (Stare de ~.)
DEZORIENTÁT	adj.	1. derutat, descumpănit, încurcat, nedumerit, perplex, zăpăcit, (livr.) bulversat, debusolat, deconcertat, (înv. şi fam.) sastisit. (A rămas ~.)2. v. zăpăcit.
DEZRĂDĂCINÁ	vb.	(livr.) a eradica. (A ~ un arbore.)
DEZRĂDĂCINÁRE	s.	(livr.) eradicare. (~ unui copac.)
dezrădăcinát	adj.	v. ÎNSTRĂINAT. STRĂIN.
DEZROBÍ	vb.	a (se) elibera, a (se) emancipa, a (se) libera, (înv. şi pop.) a (se) mîntui, (pop.) a (se) slobozi, (înv.) a (se) volnici, (fig.) a (se) descătuşa. (I-a ~ pe ţărani.)
DEZROBÍRE	s.	eliberare, emancipare, emancipaţie, liberare, (înv. şi pop.) mîntuire, (pop.) slobozire, (înv. şi reg.) slobozenie, (înv.) slobozie, (fig.) descătuşare. (~ ţiganilor.)
DEZROBÍT	adj.	v. eliberat.
DEZROBITÓR	adj., s.	v. eliberator.
DEZUMANIZÁ	vb.	v. abrutiza.
DEZUMANIZÁRE	s.	v. abrutizare.
DEZUMANIZÁT	adj.	v. abrutizat.
DEZUMFLÁ	vb.	(reg.) a (se) stoci. (Pîntecele vacii i-a fost ~ cu ...)
dezumflá	vb.	v. DECEPŢIONA. DEZAMĂGI. DEZILUZIONA.
dezumfláre	s.	v. DECEPŢIE. DEZAMĂGIRE. DEZILUZIE.
dezumflát	adj.	v. DECEPŢIONAT. DEZAMĂGIT. DEZILUZIONAT.
dezuní	vb.	v. DESPĂRŢI. DEZBINA. ÎNVRĂJBI. SEPARA.
dezuníre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DESPĂRŢIRE. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJ-BIRE. LITIGIU. NEÎNŢELEGERE. SEPARARE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
DEZVĂLUÍ	vb.	1. v. sesiza.2. v. destăinui.3. a de-conspira, a destăinui, a divulga. (A ~ numele vinovaţilor.)4. v. descoperi.
dezvăluí	vb.	v. DESCOPERI. DEZVELI.
DEZVĂLUÍRE	s.	1. arătare, revelare. (~ unor lipsuri.)2. v. destăinuire.3. deconspirare, destăinuire, divulgare. (~a numelor celor vinovaţi.)4. con-fesiune, confidenţă, destăinuire, mărturisire, spovedanie, (rar) sinceri tăţi (pl.). (I-a făcut unele ~.)
DEZVĂŢ	s.	v. dezbărare.
DEZVĂŢÁ	vb.	v. dezbăra.
DEZVĂŢÁRE	s.	v. dezbărare.
DEZVELÍ	vb.	1. a (se) descoperi, (rar) a (se) dezvălui, (Ban.) a (se) descutropi, (Olt. şi Ban.) a (se) destruca. (Era învelit şi s-a ~ în somn.)2. a inaugura. (A ~ un monument.)

dezvelí	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. CONFESA. DECLARA. DESFACE. DESFĂŞURA. DESTĂINUI. DEZVĂLUI. DIVULGA. IVI. ÎMPĂRTĂŞI. ÎNCRE-DINȚA. ÎNFĂȚIŞA. MĂRTURISI. REVELA. SPO-VEDI. SPUNE. TRĂDA.
DEZVELÍRE	s.	1. descoperire. (~ lui în timpul som-nului.)2. inaugurare. (~ a unui monument.)
DEZVELÍT	adj.	descoperit, neacoperit. (A dormit ~.)
dezveştí	vb.	v. DEZBRĂCA. SCOATE. TRAGE.
DEZVINOVĂȚÍ	vb.	a (se) apăra, a se dezincrimina, a (se) disculpa, a (se) justifica, a (se) scuza, (rar) a (se) dezvinui, (înv. şi reg.) a (se) cura, (înv.) a (se) îndreptăți, a (se) mîntui. (Nu te mai ~ atîta!)
DEZVINOVĂȚÍRE	s.	disculpare, justificare, scuză, (rar) dezvinuire, scuzare, scuză. (O ~ neconvin-gătoare.)
DEZVINOVĂȚÍT	adj.	disculpat, justificat, (rar) scuzat. (Persoană ~.)
dezvinuí	vb.	v. APĂRA. DEZVINOVĂȚI. DISCULPA. JUSTIFICA. SCUZA.
dezvinuíre	s.	v. DEZVINOVĂȚIRE. DISCULPARE. JUSTIFICARE. SCUZĂ.
DEZVIRGINÁ	vb.	a deflora, (pop.) a desfeciori, a desfeti, (prin nord-estul Olt.) a schilodi, (înv.) a strica.
DEZVIRGINÁRE	s.	deflorare, deflorație, (pop.) desfeciorire, desfetire.
DEZVIRGINÁTĂ	adj.	deflorată, (înv.) stricată.
DEZVOLTÁ	vb.	I. 1. a evolua. (O ființă care se ~.)2. v. creşte.3. a se împlini. (S-a mai ~ fiziceşte.)4. a creşte, a trăi, a vegeta. (Ciupercile se ~ în sol bogat.)5. a avansa, a evolua, a înainta, a progresa, a propăşi, (înv.) a (se) pricopsi, a spori, (grecism înv.) a prohorisi, (fig.) a creşte. (O țară care se ~ continuu.) II. v. degaja.
DEZVOLTÁRE	s.	I. 1. v. creştere.2. (BIOL.) dezvol-tare embrionară = embriogeneză, embriogenie.3. creştere, vegetație. (Perioadă de ~ a plantelor.)4. v. evoluție.5. v. progres.6. curs, desfăşurare, evoluție, mers, (Munt.) şiretenie. (~ evenimen-telor.)7. v. extindere. II. v. degajare.
DEZVOLTÁT	adj.	1. evoluat. (Ființă ~.)2. v. crescut.3. mare. (Fălci ~; nas ~.)4. avansat, civilizat, evoluat, înaintat. (O țară ~; un popor ~.)5. v. amă-nunțit.
DI	interj.	hi!, (reg.) țu! (~!, murgule!)
DIABÉT	s.	(MED.) 1. (pop.) (boală de) zahăr.2. diabet bronzat v. boala lui Addison.
DIABÓLIC	adj.	1. demonic, diavolesc, drăcesc, infernal, necurat, satanic, (livr.) demoniac, mefis-tofelic, (înv. şi pop.) satanesc, (înv.) demonicesc, mamonic, satanicesc. (Planuri ~.)2. v. infernal.
DIÁC	s.	1. (IST.) grămătic, logofăt, pisar, scrib, scriitor, uricar. (~ în cancelariile din țările române.)2. v.
diác	s.	v. CĂRTURAR. ERUDIT. ÎNVĂȚAT. SAVANT.
DIACRÓNIC	adj.	v. cronologic.
DIADÉMĂ	s.	v. coroană.
DIAFÁN	adj.	v. vaporos.
DIAFANITÁTE	s.	v. transparență.
DIAFRÁGMĂ	s.	(FIZ.) blendă. (~ la obiectivul unui aparat fotografic.)
DIAFTORÉZĂ	s.	(GEOL.) retrometamorfism, meta-morfism retrograd.
DIAGNÓSTIC	s.	(MED.) diagnoză.
DIAGNÓZĂ	s.	v. diagnostic.
DIAGONÁL	adj., adv.	înclinat, oblic, pieziş, (înv.) piezişat.
DIAGONÁLĂ	s.	(MAT.) (înv.) piezişime. (A trage o ~.)
DIAGRÁMĂ	s.	grafic. (O ~ a unui fenomen.)
DIALÉCT	s.	(LINGV.) (livr.) idiom, (rar) vorbire. (~ul muntenesc.)
dialéct	s.	v. GRAI.

DIALIZATÓR	s.	v. dializor.
DIALIZÓR	s.	(CHIM.) dializator.
DIALÓG	s.	v. discuție.
DIALOGÁ	vb.	v. discuta.
DIAMÁNT	s.	(MIN.) (înv. şi pop.) adamant, (înv.) olmaz.
diamántic	adj.	v. DIAMANTIN.
DIAMANTÍN	adj.	(livr.) adamantin, diamantic. (Luciu ~.)
DIAPAZÓN	s.	v. ambitus.
DIARÉE	s.	(MED.) (pop.) cufureală, lamoste, pînte-care, pîntecăraie, pîrțuică, treapăd, trepădare, urdinare, vintre, (înv. şi reg.) scursoare, (înv.) scursură, (eufemistic) deranjament.
DIASTÁZĂ	s.	(BIOL.) 1. v. enzimă.2. v. amilază.
diastímă	s.	v. CURS. INTERVAL. RĂSTIMP. TIMP. VREME.
diátă	s.	v. TESTAMENT.
DIATERMOCOAGULÁRE	s.	v. electrocoagulare.
DIATOMÍT	S.	(MIN.) kieselgur, pămînțel, tripoli, pămînt de diatomee.
DIATRÍBĂ	s.	v. pamflet.
DIÁVOL	s.	v. drac.
DIAVOLÉSC	adj.	v. diabolic.
DIAVOLÉȘTE	adv.	v. drăceşte.
DIÁVOLIȚĂ	s.	1. v. drăcoaică. *2. v. ştrengăriță.
diavoloáică	s.	v. DIAVOLIȚĂ. DRĂCOAICĂ. TARTORIȚĂ.
DIBÁCI	adj.	1. v. îndemînatic.2. v. inteligent.
díbă	s.	v. BUTUC. OBADĂ.
dibăcí	vb.	v. AFLA. DESCOPERI. GĂSI. NIMERI.
DIBĂCÍE	s.	1. v. îndemînare.2. v. măiestrie.3. v. in-teligență.
DIBENZOÍL	s.	v. benzil.
diblár	s.	v. LĂUTAR. SCRIPCAR. VIOLONIST. VIORIST.
díblă	s.	v. SCRIPCĂ. VIOARĂ. VIOLINĂ.
DÍBLU	s.	(TEHN.) (rar) tiplu. (~ se fixează în zid.)
DIBUÍ	vb.	v. bîjbîi.
dibuí	vb.	v. AFLA. DESCOPERI. GĂSI. INTUI. ÎNȚELEGE. SESIZA. TATONA.
DIBUIÁLĂ	s.	v. bîjbîială.
DIBUÍRE	s.	v. bîjbîială.
dibuíre	s.	v. TATONARE.
DIBUÍT	s.	v. bîjbîială.
dicanicésc	adj.	v. JUDECĂTORESC. JUDICIAR.
dichís	s.	v. GĂTEALĂ. INSTRUMENT. PODOABĂ. SCULĂ. UNEALTĂ. USTENSILĂ.
DICHISEÁLĂ	s.	v. gătire.
DICHISÍ	vb.	v. găti.
DICHISÍRE	s.	v. gătire.
DICHISÍT	adj.	v. gătit.
DICIÁN	s.	v. cian.
DICLORETILÉNĂ	s.	v. clorură de viniliden.

DICLORMETÁN	s.	v. clorură de metilen.
DICROÍT	s.	v. cordierit.
DICTÁ	vb.	v. impune.
DICTATORIÁL	adj.	v. tiranic.
DICTIOZÓM	s.	v. aparat Golgi.
DICTÓN	s.	v. maximă.
DICȚIONÁR	s.	lexicon, vocabular, (înv.) condică, cuvîntar, vorbar. (~ de termeni tehnici.)
DICȚIÚNE (DÍCȚIE)	s.	pronunțare, rostire, (grecism înv.) profora. (Actor cu o ~ perfectă.)
DIDÁCTIC	adj.	1. v. şcolar.2. v. pedagogic.
DIDACTICÍSM	s.	tezism.
didahíe	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. OMILIE. PREDICĂ.
didinéle	s. pl.	v. PEJMĂ.
díe	s.	v. PEPENE.
DIECEZÁN	adj.	v. episcopal.
DIECÉZĂ	s.	v. episcopie.
DIELÉCTRIC	s., adj.	v. izolant.
DIÉNĂ	s.	(CHIM.) diolefină.
dietár	adj.	v. TESTAMENTAR.
dietáş	s.	v. TESTATOR.
DIÉTĂ	s.	v. regim.
difámant	adj.	v. COMPROMIȚĂTOR. DEGRADANT. DEZONORANT. INFAMANT. ÎNJOSITOR. NE-DEMN. RUŞINOS.
difán	s.	v. CRÎSNIC.
DIFENILCETÓNĂ	s.	v. benzofenonă.
DIFENILDICETÓNĂ	s.	v. benzil.
DIFERÉND	s.	v. neînțelegere.
DIFERÉNȚĂ	s.	1. v. deosebire.2. deosebire, (înv. şi pop.) osebire, (Ban., Transilv. şi Maram.) deschilinire, (înv.) osebitură. (Ce ~ este între ei?)3. (MAT.) rest, (înv.) rămăşiță, restanță. (~ obținută în urma unei scăderi.)
DIFERENȚIÁ	vb.	1. v. deosebi.2. v. diferi.
DIFERENȚIÉRE	s.	v. deosebire.
DIFERÍ	vb.	a se deosebi, a se diferenția, a varia, (înv.) a (se) feluri. (Obiceiurile ~ de la un popor la altul.)
DIFERÍT	adj.	1. v. distinct.2. v. separat.3. deosebit. (Au trăit în vremuri ~.)4. v. divergent.5. v. variat.6. v. amestecat.7. v. divers.
DIFICÍL	adj., adv.	1. adj. anevoios, greu, (pop.) ostenitor, (înv. şi reg.) ostenicios. (O treabă ~.)2. adj. anevoios, delicat, gingaş, greu, (fig.) ingrat. (Are o misiune ~.)3. adj. v. anevoios.4. adj. complicat, greu. (O problemă ~ la matematică.)5. adv. anevoie, greu. (~ de înțeles.)6. adj. ane-voios, greoi, (astăzi rar) silnic. (Un mers ~.)7. adj. greu, pretențios. (Un text ~.)8. adj. v. mofturos.9. adj. v. pretențios. (O plantă ornamentală ~.)
DIFICULTÁTE	s.	1. greutate, impas, impediment, inconvenient, neajuns, nevoie, obstacol, opreliște, piedică, stavilă, (pop.) opreală, poticală, potriv-nicie, (înv. şi reg.) scandal, sminteală, (înv.) anevoință, nevoință, poprire, stenahorie, (fig.) barieră, handicap, hop. (A avut de depăşit o mare ~.)2. v. greu.3. v. problemă.4. v. impas.5. v. şi-cană.6. v. adversitate.7. v. vicisitudine.

DIFÓRM	adj.	v. urît.
DIFORMITÁTE	s.	v. urîțenie.
DIFTERÍE	s.	(MED.) anghină diftерică, (pop.) şopîrlaiță, (reg.) bolfă, (Transilv. şi Maram.) şopîrlariță.
DIFÚZ	adj.	1. v. împrăştiat.2. v. confuz.3. confuz, imprecis, indefinit, neclar, nedefinit, nedesluşit, nelămurit, neprecis, vag, (fig.) surd. (O senzație ~.)4. confuz, echivoc, haotic, imprecis, indefinit, încîlcit, încurcat, neclar, nedefinit, nedesluşit, neînțeles, nelămurit, neprecis, obscur, tulbure, vag, (fig.) întunecat, nebulos, neguros. (O si-tuație ~.)5. palid, potolit, slab, stins. (O lumi-nă ~.)
DIFUZÁ	vb.	1. v. răspîndi.2. a populariza, a propaga, a propovădui, a răspîndi, (astăzi rar) a vulgariza, (fig.) a semăna. (A ~ o teorie.)3. a (se) împrăştia, a (se) răspîndi, a (se) revărsa. (Lumina se ~ în toate ungherele.)
DIFUZÁRE	s.	1. v. răspîndire.2. împrăştiere, pro-pagare, răspîndire. (~ unor radiații.)3. împrăş-tiere, răspîndire, revărsare. (~ luminii în toate ungherele.)
DIG	s.	(CONSTR.) (reg.) opritoare. (~ pe un curs de apă.)
DIGERÁ	vb.	(FIZIOL.) a mistui, (reg.) a măcina, a rîşni, (înv.) a honipsi. (A ~ alimentele mîncate.)
DIGERÁBIL	adj.	(FIZIOL.) digestibil. (Aliment ~.)
DIGERÁRE	s.	v. digestie.
DIGERÁT	adj.	(FIZIOL.) mistuit. (Aliment ~.)
DIGÉSTE	s. pl.	v. pandecte.
DIGESTÍBIL	adj.	v. digerabil.
DIGÉSTIE	s.	(FIZIOL.) digerare, mistuire, (rar) mistuială. (~ alimentelor.)
DIGITÁLĂ	s.	1. v. degeţel roşu.2. v. digitalină.
DIGITALÍNĂ	s.	(FARM.) digitală.
digitát	adj.	v. PALMAT. PALMIFORM.
DIGRESIÚNE	s.	divagare, divagație, (livr.) excurs, (fig.) ocol, paranteză. (A făcut o lungă ~.)
dihái	adv.	v. ABITIR.
DIHÁNIE	s.	v. fiară.
dihánie	s.	v. ANIMAL. CREATURĂ. DOBITOC. FĂPTURĂ. FIINȚĂ. LIGHIOANĂ. NECUVÎNTĂ-TOR. VIETATE. VIEŢUITOARE.
DIHIDROFOLICULÍNĂ	s.	(FARM.) estradiol.
DIHIDROMORFINÓNĂ	s.	(FARM.) dilauden.
dihónie	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCOR-DIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENȚĂ. DUŞMĂNIE. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. OSTILITATE. POR-NIRE. URĂ. VRAJBĂ.
dihor de ápă	s.	v. LUTRĂ. NURCĂ. VIDRĂ.
DIJMÁR	s.	v. dijmuitor.
DÍJMĂ	s.	(IST.) zeciuială, (înv.) azeace, azeciuire, madea. (~ era o dare feudală în natură.)
DIJMUÍ	vb.	(IST.) (înv.) a zeciui. (Boierul ~ produsele țăranului dijmaş.)
DIJMUIÁLĂ	s.	v. dijmuire.
DIJMUÍRE	s.	v. dijmuit.
DIJMUÍT	s.	(IST.) dijmuială, dijmuire, (înv.) zeciuire, zeciuit. (~ul țăranului dijmaş.)
DIJMUITÓR	S.	(IST.) dijmar. (~ul strîngea dijma.)
DILATÁ	vb.	1. a se umfla. (Un fluid se poate ~.)2. a (se) lărgi, a (se) mări. (A ~ un conduct anatomic în timpul operației.)

DILATÁBIL	adj.	(FIZ.) expansibil. (Gazele sînt ~.)
DILATÁRE	s.	1. v. dilatație.2. v. detentă.3. umflare. (~ unui fluid.)4. lărgire, mărire. (~ unui conduct anatomic.)
DILATÁT	adj.	1. umflat. (Un fluid ~.)2. lărgit, mărit. (Un conduct anatomic ~.)
DILATÁȚIE	s.	dilatare. (~ corpurilor.)
DILAUDÉN	s.	v. dihidromorfinonă.
DILETÁNT	s., adj.	v. amator.
DILETANTÍSM	s.	v. amatorism.
diligént	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NE-OBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
DILIGÉNȚĂ	s.	poştalion, poştă, (înv.) menzil, olac. (~ transporta călători şi corespondență.)
diligénță	s.	v. HĂRNICIE. RÎVNĂ. SILINȚĂ. SÎR-GUINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. VRED-NICIE.
DILUÁ	vb.	a îndoi, a lungi, a subția. (A ~ laptele.)
DILUÁT	adj.	îndoit, slab, subțiat, subțire, (reg.) rărit. (Lapte ~.)
diluát	adj.	v. PROLIX.
diluvián	adj.	v. GLACIAR. PLEISTOCEN.
dilúviu	s.	v. GLACIAR. PLEISTOCEN. POTOP.
DIMENSIÚNE	s.	1. mărime, măsură, proporție, (înv.) mărie, mărire, (fam.) calibru. (Are o ~ mare.)2. v. format.3. volum, (fam.) gabarit. (X are o ~ apreciabilă.)
DIMÉR	s.	(FIZ., CHIM.) moleculă dublă.
dimerlíe	s.	v. BANIȚĂ. DUBLU-DECALITRU.
DIMETILBENZÉN	s.	v. xilen.
DIMETILCETÓNĂ	s.	v. acetonă.
DIMÍE	s.	v. aba.
DIMINUÁ	vb.	1. v. reduce.2. a (se) micşora, a (se) reduce, a (se) uşura. (S-a ~ încărcătura unei corăbii.)3. v. atenua.4. v. scădea.
DIMINUÁRE	s.	1. v. reducere.2. micşorare, reducere, uşurare. (~ încărcăturii unei nave.)3. v. atenuare.4. v. scădere.
DIMINUÁT	adj.	1. v. redus.2. domolit, micşorat, potolit, redus, scăzut, slăbit. (Forța mult ~ a vîntului.)3. v. atenuat.4. v. scăzut.
DIMINUÉNDO	adv.	v. decrescendo.
DIMPOTRÍVĂ	adj. invar., adv.	1. adj. invar. v. opus.2. adv. v. invers.
DIMPREÚNĂ	adv.	împreună, laolaltă, (înv.) de-preună. (Cu toții ~ să ...)
DIN	prep.	1. (local) (înv.) ot. (Eftimie ~ Bistrița.)2. (local) dinspre. (~ apus venea un călăreț.)3. (local) dintru. (Vine ~ acel colț îndepărtat de țară.)4. (temporal) dintre. (În una ~ zile.)5. (temporal) dintru. (O întîmplare ~ acea seară.)6. (arată natura, proveniența) de. (Masă ~ brad.)7. (partitiv) dintre, între, printre. (Cel mai bun ~ toți.)8. (partitiv) dintru. (Ştie multe ~ ale vieții.)9. (instrumental) cu. (Pocnește ~ bici.)
DINADÍNS	adv.	v. anume.
DINAÍNTE	adj. invar., adv.	1. adj. invar. v. anterior.2. adj. invar. v. anterior.3. adv. înainte. (Îi pun ~ mîncarea.)
DINAÍNTEA	prep.	v. înaintea.
DINÁMIC	adj.	1. activ. (Un temperament ~.)2. v. energic.
DINAMÍSM	s.	v. energie.
DINAMÍTĂ	s.	(CHIM.) (prin Transilv.) puşcău.
DINAMIZÁ	vb.	v. activa.

DINAMIZÁRE	s.	v. activare.
DINAPÓI	adj. invar., adv.	1. adj. invar. v. posterior.2. adv. v. înapoi.
DINAPÓIÁ	prep.	v. înapoia.
DINÁS	s.	v. silică.
DINASTÍE	s.	(IST.) casă, familie. (Regi din ~ capețiană.)
DINĂÚNTRU	adj.	invar. v. interior.
DÍNCOLO	adv.	(înv.) decinde. (A trecut ~.)
DINDĂRĂT	adj. invar., adv.	1. adj. invar. v. posterior.2. adv. v. înapoi.
DINDĂRĂTUL	prep.	v. înapoia.
dinioáre	adv.	v. ADINEAURI.
DINOZÁUR	s.	(GEOL.) dinozaurian.
DINOZAURIÁN	s.	v. dinozaur.
DÍNSPRE	prep.	1. (local) din. (~ apus venea un nor.)2. (indică o relație de rudenie) după, (înv.) despre. (Văr ~ tată.)
DÍNTE	s.	1. colț. (~ al greblei, al furcii etc.)2. colț, măsea. (~ la grapă.)3. colț, zimț. (~ al ferăstrăului.)4. crestătură, zimț. (~ pe muchia unei monede.)5. (BOT.) dintele-dracului (Polygo-num hydropiper) = (reg.) iarbă-iute, iarbă-roşie, piper-de-apă, piper-de-baltă, piper-de-vale, piperul-balții, piperul-broaștei.
DINTÎI	adj.	invar. v. prim.
DÍNTRE	prep.	1. (temporal) din. (În una ~ zile.)2. (partitiv) din, între, printre. (Cel mai bun ~ toți.)
DÍNTRU	prep.	1. (local) din. (Vine ~-un colț îndepărtat de țară.)2. (temporal) din. (O întîm-plare ~-acea seară.)3. (partitiv) din. (Ştie multe ~-ale vieții.)
DINȚÁ	vb.	v. zimțui.
dințár	s.	v. CĂLCĂTOR. CEAPRAZ.
DINȚÁT	adj.	v. zimțuit.
dióc	s.	v. GHIOC.
DIOLEFÍNĂ	s.	v. dienă.
DIONISIÁC	adj.	bahic. (Serbările ~.)
DIOPTRÍE	s.	(FIZ.) (rar) tărie. (~ unei lentile.)
dioríe	s.	v. SCADENȚĂ. TERMEN.
DIOXÍD	s.	v. bioxid.
DIPIRIDAMÓL	s.	v. persantin.
diplă máre	s.	v. CONTRABAS.
DIPLEGÍE	s.	(MED.) hemiplegie dublă.
DIPLOFÁZĂ	s.	v. fază diploidă.
DIPLOMÁTIC	adj.	(înv.) politic. (O acțiune ~.)
DIPLOMAȚÍE	s.	politică. (A uzat de o ~ ingenioasă.)
DÍPLOMĂ	s.	(astăzi rar) atestat, (fam. şi depr.) patalama. (A obținut o ~ de studii.)
DIPLOPÓD	s.	v. miriapod.
DIPÓL	s.	(FIZ.) dublet. (~ electric.)
DIRECLÍE	s.	(înv.) stîlpar. (Moneda numită ~.)
DIRÉCT	adj., adv.	1. adj. drept, neocolit. (Un drum ~ îl duce în sat.)2. adv. ață, drept, neocolit, sfoară, (pop.) oblu. (Merge ~ la el acasă.)3. adj. nemijlocit, (rar) nemediat. (Comunicație, legătură ~.)4. adv. v. pieptiş.5. adv., adj. v. personal.6. adj. v. fățiş.7. adv. v. fățiş.8. adj. v. nemijlocit.

DIRECTÍV	adj.	(FIZ.) direcțional. (Raze ~.)
DIRECTÍVĂ	s.	indicație, instrucțiune, îndrumare, normativ, normă, recomandare, (înv.) regulativ. (A respectat toate ~ele primite.)
DIRÉCȚIE	s.	1. parte, sens. (În ce ~ o iei?)2. v. parte.3. v. cale.4. linie, orientare, sens. (~ urmată într-o acțiune.)5. v. curs.6. v. conducere.
DIRECȚIONÁ	vb.	v. DIRIJA.
DIRECȚIONÁL	adj.	(FIZ.) directiv. (Raze ~.)
DIRIGUÍ	vb.	1. v. conduce.2. v. domni.
diriguí	vb.	v. CONDUCE. DIRIJA.
DIRIGUÍRE	s.	1. v. conducere.2. v. domnie.
diriguíre	s.	v. CONDUCERE. DIRIJARE.
diriguitór	s.	v. CONDUCĂTOR. ŞEF.
DIRIJÁ	vb.	1. v. îndruma.2. a îndruma, a regla. (~ circulația.)3. v. conduce.4. a conduce, (rar) a dirigui. (~ o instituție.)5. v. călăuzi.6. a îndrepta, a orienta, (livr.) a direcționa, (fig.) a canaliza. (A ~ discuția în sensul dorit.)
DIRIJÁBIL	s.	(AV.) zeppelin.
DIRIJÁRE	s.	1. v. îndreptare.2. îndrumare, reglare. (~ circulației rutiere.)3. v. conducere.
DIRIJÓR	s.	(MUZ.) şef de orchestră.
DISC	s.	1. cerc, roată. (Un ~ din lemn.)2. (MUZ.) placă. (Un ~ cu vocea Mariei Tănase.)3. v. taler.4. (înv.) taier. (~ul soarelui.)5. (BIOL.) disc embrionar = bănuț, (prin Mold.) ban. (~ este o for-mație a
DISCÉRNE	vb.	v. deosebi.
DISCIPLINÁT	adj.	ordonat, regulat. (Duce o viață ~.)
DISCIPLÍNĂ	s.	1. ordine, regulă, rînduială. (Obiş-nuit cu ~; respectați ~!)2. v. branșă.3. v. știință.4. v. obiect.
DISCÍPOL	s.	1. elev, învățăcel, ucenic, (livr.) cirac, (înv.) şcolar. (~ al unui maestru.)2. (livr.) acolit. (Are mulți ~.)
DISCONFÓRT	s.	inconfort. (Stare de ~.)
DISCONTINUITÁTE	s.	v. intermitență.
DISCONTÍNUU	adj.	1. v. intermitent.2. v. cuantificat.
DISCORDÁ	vb.	(MUZ.) a se dezacorda. (Un instru-ment care s-a ~.)
DISCORDÁNT	adj.	v. nearmonios.
DISCORDÁNȚĂ	s.	v. nepotrivire.
DISCORDÁRE	s.	(MUZ.) dezacordare. (~ unei viori.)
DISCORDÁT	adj.	1. destins, relaxat, slăbit. (Un arc ~.)2. (MUZ.) dezacordat, (rar) destrunat. (Un instrument cu coarde ~.)
DISCÓRDIE	s.	1. v. neînțelegere.2. v. dușmănie.
discrédit	s.	v. COMPROMITERE. DISCREDITARE.
DISCREDITÁ	vb.	1. v. calomnia.2. v. compromite.
DISCREDITÁRE	s.	1. v. calomniere.2. compromi-tere, (rar) discredit. (~ unei cauze nobile.)
DISCREDITÁT	adj., s.	1. adj., s. v. calomniat.2. adj. v. dezonorat.
DISCREPÁNȚĂ	s.	v. nepotrivire.
DISCRÉT	adj.	1. (înv. şi reg.) tainic. (E un om foarte ~.)2. v. cuantificat.
DISCRÉȚIE	s.	secret, tăcere. (A păstrat o ~ absolută asupra celor discutate.)
DISCRIMINÁ	vb.	v. deosebi.
DISCRIMINÁNT	s.	(MAT.) realizant. (~ într-o ecuație.)

DISCRIMINÁRE	s.	1. v. deosebire.2. discriminare rasială v. segregaţie rasială.
DISCRIMINÁŢIE	s.	v. deosebire.
disculéţ	s.	v. ALBIŢĂ.
DISCULPÁ	vb.	v. dezvinovăţi.
DISCULPÁRE	s.	v. dezvinovăţire.
DISCULPÁT	adj.	v. dezvinovăţit.
DISCÚRS	s.	1. alocuţiune, cuvînt, cuvîntare, (englezism) speech, (pop.) vorbă, vorbire, (înv.) voroavă, (fam. şi ir.) logos. (În ~ul său a arătat că ...)2. discurs funebru = oraţie funebră, (înv.) propovedanie.
DISCUTÁ	vb.	1. a conversa, a dialoga, a vorbi, (livr.) a se întreţine, (rar) a convorbi, (pop. şi fam.) a (se) sfătui, (înv. şi reg.) a băsădi, (reg.) a povesti, (Ban.) a turvini, (înv.) a vorovi. (Au ~ despre toate.)2. v. chibzui.3. v. dezbate.
DISCUTÁBIL	adj.	1. v. controversat.2. (fig.) şubred. (Un argument ~.)3. v. nesigur.
DISCUTÁRE	s.	1. v. dezbatere.2. dezbatere, tratare. (~ unui subiect actual.)
DISCÚŢIE	s.	1. conversaţie, convorbire, dialog, (livr.) colocviu, (pop. şi fam.) sfat, vorbă, (Ban.) turvin, (înv.) voroavă, (înv., în Transilv.) beseadă, (turcism înv.) musaferea, (fam.) parolă, şuetă. (O ~ agreabilă cu ...)2. v. dezbatere.3. v. con-troversă.4. v. ceartă.5. v. neînţelegere.
DISECÁ	vb.	(ANAT.) (rar) a spinteca. (A ~ un cadavru.)
DISECÁRE	s.	v. disecţie.
DISÉCŢIE	s.	(ANAT.) disecare. (~ unui organ.)
diseminá	vb.	v. ÎMPRĂŞTIA. PROPAGA. RĂSPÎNDI.
diseminăre	s.	v. ÎMPRĂŞTIERE. PROPAGARE. RĂSPÎNDIRE.
DISENSIÚNE	s.	v. neînţelegere.
DISFAZÍE	s.	v. afazie.
DISFONÍE	s.	v. răguşeală.
disfúncţie	s.	v. DEFECTARE. DEREGLARE.
disfuncţionalitáte	s.	v. DEFECTARE. DEFECŢI-UNE. DEREGLARE.
DISGRAVIDÍE	s.	v. gestoză.
DISIDÉNŢĂ	s.	v. sciziune.
DISIMÉTRIC	adj.	asimetric, nesimetric. (Trăsă-turi ~.)
DISIMETRÍE	s.	v. asimetrie.
DISIMILÁRE	s.	(FON.) disimilaţie.
DISIMILÁŢIE	s.	v. disimilare.
DISIMULÁ	vb.	v. ascunde.
DISIMULÁRE	s.	(fig.) camuflare, deghizare, mascare. (~ a adevărului.)
DISIMULÁT	adj.	(fig.) camuflat, deghizat, mascat. (Adevăr ~.)
disjúnct	adj.	v. DISJUNCTIV.
DISJUNCTÍV	adj.	(rar) disjunct. (Raport ~.)
DISJÚNGE	vb.	v. disocia.
DISLOCÁ	vb.	1. a (se) desprinde. (S-a ~ o bucată de stîncă.)2. v. luxa.3. (FIZ.) a dezlocui. (~ un lichid.)4. v.
DISLOCÁRE	s.	1. desprindere. (~ unei bucăţi de stîncă.)2. v. luxaţie.3. (FIZ.) dezlocuire. (~ a unui lichid.)4. v. strămutare.
DISLOCÁT	adj.	1. desprins. (Stîncă ~.)2. v. luxat.3. (FIZ.) dezlocuit. (Un lichid ~.)4. v. strămutat.
DISOCIÁ	vb.	a disjunge. (A ~ un aspect al problemei.)

DISOCIÁȚIE	s.	v. disociere.
DISOCIÉRE	s.	disociație. (O ~ necesară.)
DISONÁNT	adj.	v. nearmonios.
DISONÁNȚĂ	s.	v. nepotrivire.
DISPARÁT	adj.	1. v. răzleț.2. descompletat, des-perecheat, stingher. (Un pantof ~.)
DISPARÍȚIE	s.	1. pieire, (fam. fig.) evaporare, volatilizare. (~ cuiva fără urmă.)2. v. moarte.3. (fig.) moarte. (~a vegetației în timpul iernii.)4. cădere, suprimare, (înv.) supresiune. (~ vocalelor finale.)5. v. încetare.6. încetare, tre-cere. (~ durerii.)
DISPĂREÁ	vb.	1. a pieri, (fig.) a o șterge, (fam. fig.) a se dizolva, a se eclipsa, a se evapora, a se volatiliza. (Răufăcătorul a ~ fără urmă.)2. a se pierde, a pieri, (reg.) a se prăpădi, (fig.) a se mistui, a se scufunda. (A ~ în noapte.)3. a fugi, (pop.) a lipsi, (fig.) a o șterge. (~ din fața mea!)4. v. muri.5. v. apune.6. v. risipi.7. v. înceta.8. v. înceta.9. a se stinge. (Zîmbetul i-a ~.)10. v. pieri.
DISPĂRÚT	adj., s.	1. adj., s. v. mort.2. adj. v. trecut.
DISPENSÁ	vb.	1. a se lipsi, a renunța. (S-a ~ de serviciile lui.)2. v. scuti.
DISPÉNSĂ	s.	v. scutire.
DISPERSÁ	vb.	v. împrăștia.
DISPERSÁRE	s.	v. împrăștiere.
DISPERSÁT	adj.	v. împrăștiat.
DISPÉRSIE	s.	v. împrăștiere.
DISPERSÓR	s.	v. aspersor.
DISPLÁY		v. terminal.
DISPLĂCEÁ	vb.	a-i repugna. (Îmi ~ să fac acest lucru.)
DISPLĂCÚT	adj.	v. neplăcut.
DISPNÉE	s.	v. înecăciune.
DISPONÍBIL	adj., s.	1. adj. liber, neocupat, (înv. și pop.) slobod, (înv.) prisoselnic. (În limita locurilor ~.)2. adj. v. vacant.
DISPONIBILIZÁ	vb.	v. concedia.
DISPONIBILIZÁRE	s.	v. concediere.
DISPOZITÍV	s.	(TEHN.) mecanism, (înv. și reg.) meșteșug. (Un ~ ingenios de stropit.)
DISPOZÍȚIE	s.	1. (JUR.) normă, prescripție, preve-dere, (înv. și reg.) rost, (înv.) prescript. (Care sînt ~ în vigoare?)2. v. clauză.3. hotărîre, ordin, poruncă, (pop.) porunceală, (înv.) așezămînt, carte, farmuta, învățătură, mandat, orînduială, orînduire, pitac, poruncită, povelenie, povelire, pravilă, rînduială, strînsoare, șart, tertip, ucaz, (rusism înv.) pricaz. (A emis o ~ scrisă.)4. v. con-semn.5. situație, stare. (În ce ~ sufletească se află?)6. toane (pl.), voie, (reg.) duși (pl.). (~ bună sau rea a cuiva.)7. v. poftă.8. v. tendință.
DISPRÉȚ	s.	desconsiderare, desconsiderație, (înv.) defăimare. (Ce este acest ~ față de el?)
DISPREȚUÍ	vb.	a desconsidera, a nesocoti, (înv.) a defăima, a mepriza, a ocărî. (De ce îl ~?; nu ~ ceea ce ți se oferă.)
DISPREȚUÍRE	s.	desconsiderare, nesocotire. (~ colegilor.)
DISPREȚUÍT	adj.	desconsiderat. (O persoană ~.)
DISPREȚUITÓR	adj.	1. batjocoritor. (Ton ~.)2. v. pe-iorativ.
DISPROPÓRȚIE	s.	1. neconcordanță, nepotrivire. (~ între elementele unui ansamblu.)2. v. inega-litate.
DISPROPORȚIONÁT	adj.	v. inegal.
DISPÚNE	vb.	1. v. ordona.2. decreta.3. v. aranja.4. v. întrece.5. v. distra.6. v. avea.
DISPÚNERE	s.	v. alcătuire.

DISPUTÁ	vb.	a se desfăşura, a se juca. (Meciul se ~ pe Stadionul Giuleşti.)
DISPUTÁRE	s.	desfăşurare. (~ unui meci de baraj.)
DISPUTÁT	adj.	aprig, dîrz, îndîrjit, înverşunat, (fig.) aprins. (O întrecere sportivă ~.)
DISPÚTĂ	s.	1. v. controversă.2. v. neînţelegere.3. v. meci.
DISTÁNT	adj.	neprietenos, nesociabil, rezervat, (fig.) glacial, rece. (O atitudine ~.)
DISTANŢÁ	vb.	1. v. îndepărta.2. v. detaşa.3. v. spaţia.
DISTANŢÁRE	s.	1. v. îndepărtare.2. v. spaţiere.
DISTANŢÁT	adj.	1. depărtat, rar. (Rînduri ~.)2. v. spaţiat.
DISTÁNŢĂ	s.	1. depărtare, interval, spaţiu, (Transilv.) scopot. (Ce ~ este între stîlpi?)2. depărtare, spaţiu, (pop.) cale, (înv.) loc. (Între cele două oraşe e o ~ de 40 km.)3. bucată, interval, (reg.) postată. (A parcurs o bună ~ din drum.)4. v. lungime.
DISTÉN	s.	(MIN.) cianit. (~ este un silicat natural de aluminiu.)
DISTILÁ	vb.	(înv.) a spiritualiza. (A ~ alcoolul.)
DISTILÁRE	s.	(CHIM.) distilaţie, (înv.) spiritua-lizare, spiritualizaţie. (~ alcoolului.)
DISTILÁŢIE	s.	v. distilare.
DISTÍNCT	adj., adv.	1. adj. deosebit, diferit, (înv. şi pop.) osebit. (Două cete, două grămezi ~.)2. adj. v. aparte.3. adj. v. separat.4. adj. v. caracteristic.5. adj. v. clar.6. adv. v. bine.
DISTINCTÍV	adj.	v. caracteristic.
DISTÍNCŢÍE	s.	1. v. deosebire.2. v. bun-gust.3. ele-ganţă, fineţe, rafinament, subtilitate. (~ în comportări.)
DISTÍNGE	vb.	1. a desluşi, a percepe, (rar) a pricepe. (Se făcuse ziuă şi ~ bine obiectele.)2. v. profila.3. v. deosebi.4. v. remarca.
DISTÍNGERE	s.	desluşire, percepere. (~a obiec-telor.)
distíngere	s.	v. DEOSEBIRE. DIFERENŢĂ. DIFE-RENŢIERE. DISCRIMINARE. DISCRIMINAŢIE.
DISTÍNS	adj.	1. v. deosebit.2. v. eminent.3. v. ales.4. ales, delicat, fin, manierat, politicos. (O purtare ~.)5. ales, aparte, deosebit, (înv. şi reg.) scump. (Vorbe ~.)6. ales, aristocrat, aristocratic, bun, ilustru, înalt, mare, nobil, (înv. şi pop.) mărit, slăvit, (înv.) blagorod, blagorodnic, (grecism înv.) evghenicos, evghenis, (fam. şi peior.) simandicos. (De neam ~.)7. v. elegant.8. v. academic.
DISTOMATÓZĂ	s.	v. fascioloză.
DISTONÁNT	adj.	1. v. nepotrivit.2. v. nearmonios.
DISTONÁNŢĂ	s.	v. nepotrivire.
DISTRÁ	vb.	a se amuza, a se desfăta, a se dispune, a se înveseli, a petrece, a rîde, a se veseli, (înv.) a se distrage, a se eglendisi, a (se) libovi. (Beau şi se ~.)
DISTRACTÍV	adj.	v. agreabil.
DISTRÁCŢIE	s.	I. 1. agrement, amuzament, divertisment, plăcere, (înv.) zefchiu. (Parc de ~ii.)2. v. amuzament.3. petrecere, plăcere. (Viaţă plină de ~ii.) II. absenţă, neatenţie. (E de-o ~ condamnabilă.)
DISTRÁGE	vb.	v. abate.
distráge	vb.	v. AMUZA. DESFĂTA. DISPUNE. DISTRA. ÎNVESELI. PETRECE. RÎDE. VESELI.
DISTRÁT	adj.	absent, neatent, (Mold.) uitit, (fig.) căscat, împrăştiat. (Un om ~.)
DISTRIBUÍ	vb.	1. a împărţi, a repartiza, (înv.) a repartira, a repărţi. (A ~ pîinea.)2. v. atribui.3. v. afecta.4. v. aranja.
DISTRIBUÍRE	s.	1. distribuţie, împărţire, repartiţie, repartizare, (înv.) repărţire. (~ unor ajutoare pentru sinistraţi.)2. v. atribuire.3. v. aranjare.
DISTRIBUITÓR	s.	1. împărţitor. (~ de ziare.)2. (TEHN.) repartizor.
DISTRIBÚŢIE	s.	1. v. distribuire.2. v. alcătuire.

DISTRÍCT	s.	comitat, (înv., în Transilv.) varmeghie, (turcism înv.) caza. (Un ~ din vechea Anglie.)
DISTROFIE ENDEMICĂ	s.	v. guşă endemică.
DISTRUCTÍV	adj.	v. distrugător.
DISTRUGĂTÓR	adj., s.	1. adj. devastator, dezastruos, distructiv, nimicitor, pustiitor, ruinător, (rar) prăpăditor, (înv. şi pop.) pierzător, (înv.) dără-pănător, pustiicios, risipitor, ruinos. (Acţiunea ~oare a ciclonului.)2. adj. nimicitor, omorîtor, ucigător. (O substanţă ~oare.)3. adj. v. pustiitor.4. s. (MAR.) contratorpilor.
DISTRÚGE	vb.	1. a devasta, a nimici, a pîrjoli, a prăpădi, a pustii, (reg.) a pustului, (înv.) a sfîrşi, a strica. (Duşmanii au ~ tot ce le-a ieşit în cale.)2. a desfiinţa, a lichida, a nimici, a prăpădi, (fig.) a topi. (I-a ~ pe toţi.)3. v. masacra.4. v. nimici.5. a nimici, a rade, a zdrobi, (înv. şi reg.) a sparge, (fig.) a pulveriza, a şterge. (A ~ cetatea.)6. a (se) nenoroci, a (se) prăpădi, (înv. şi reg.) a (se) ticăloşi, (fig.) a (se) ruina. (Băutura l-a ~.)7. v. vătăma.8. v. mistui.9. a (se) nimici, a (se) prăpădi, a (se) strica. (Ploaia a ~ recolta.)10. a nimici, (fig.) a sfărîma, a ucide, a zdrobi. (I-a ~ toate visurile.)11. a (se) mînca, a (se) roade. (Moliile au ~ haina.)
DISTRÚGERE	s.	1. devastare, nimicire, pîrjolire, pustiire, (înv.) risipă. (~ regiunii de către duş-man.)2. v. masacrare.3. v. nimicire.4. nimicire, zdrobire, (înv. şi reg.) spargere. (~ Gomorei şi a Sodomei.)5. (fig.) ruinare. (~ sănătăţii.)6. ni-micire, prăpădire, stricare. (~ recoltei din cauza ploilor.)
DISTRÚS	adj.	1. devastat, nimicit, pîrjolit, pustiit. (Un teritoriu ~ în urma războiului.)2. v. nimicit.3. nimicit, potopit, prăpădit, zdrobit, (înv. şi pop.) risipit, (pop.) zdrumicat, (înv.) stropşit. (Duşmanul zăcea ~.)4. v. nimicit.5. (fig.) ruinat. (Cu sănătatea ~.)
diştérne	vb.	v. DESFĂŞURA. ÎNTINDE.
DITIONÍT	s.	(CHIM.) hidrosulfit.
DIÚRN	adj.	v. zilnic.
DIURNÍST	s.	v. ziler.
DIVAGA	vb.	v. abate.
DIVAGÁRE	s.	v. digresiune.
DIVAGÁŢIE	s.	v. digresiune.
DIVALÉNT	adj.	v. bivalent.
DIVÁN	s.	v. sfat.
diván	s.	v. ACŢIUNE. CAUZĂ. JUDECATĂ. PROCES.
DÍVĂ	s.	v. star.
dívă	s.	v. MINUNE. MIRACOL.
divăní	vb.	v. CONSULTA. SFĂTUI.
DIVERGÉNT	adj.	1. deosebit, diferit. (Au concepţii ~ asupra ...)2. v. contradictoriu.
DIVERGÉNŢĂ	s.	1. v. neînţelegere.2. neînţelegere, (livr. fig.) fricţiune. (Mai există unele ~ între părţi.)
DIVÉRS	adj.	1. v. variat.2. diferit, felurit, pestriţ, variat. (Un public ~.)3. felurit, multiplu, variat. (Aspecte ~.)
DIVERSIFICÁ	vb.	a (se) ramifica. (A ~ producţia.)
DIVERSIFICÁRE	s.	ramificare. (~ producţiei.)
DIVERSITÁTE	s.	felurime, multiplicitate, multi-lateralitate, pluralitate, variaţie, varietate. (O ~ de aspecte.)
DIVERTISMÉNT	s.	1. v. distracţie.2. v. interludiu.
diví	vb.	v. CRUCI. MINUNA. MIRA. NEDUMERI. UIMI. ULUI.
DIVÍDE	vb.	1. v. împărţi.2. v. descompune.
dividénd	s.	v. DEÎMPĂRŢIT.
DIVÍDERE	s.	v. împărţire.

DIVÍN	adj.	(BIS.) 1. ceresc, dumnezeiesc, sfînt, (livr.) celest, (rar) îndumnezeit, zeiesc, (pop.) sînt, (înv.) minunat, preaînalt. (Pronia ~.)2. v. providențial.3. bisericesc, religios. (Serviciu ~.)4. v. sfînt.
divín	adj., adv.	v. MINUNAT. SPLENDID. SUPERB.
DIVINITÁTE	s.	(BIS.) 1. v. Dumnezeu.2. v. cer.3. v. zeu.
DIVINIZÁ	vb.	1. v. zeifica.2. (livr.) a apoteoza. (În antichitate, unii eroi erau ~.)3. v. adora.
DIVINIZÁRE	s.	1. deificare, zeificare, (înv.) îndum-nezeire. (~ unui muritor.)2. (livr.) apoteoză. (~ unui erou, în antichitate.)3. v. adorare.
DIVINIZÁT	adj.	1. deificat, zeificat, (înv.) îndum-nezeit, înzeit. (Pământean ~.)2. v. adorat.
DIVIZÁ	vb.	1. v. împărți.2. a fragmenta, a împărți, a segmenta. (A ~ o frază în propoziții.)3. v. fi-siona.
DIVIZÁRE	s.	1. v. împărțire.2. v. descompunere.3. v. fisiune.
DIVIZÁT	adj.	fracționat, fragmentat, împărțit, segmentat. (Un tot ~.)
DIVÍZIE	s.	(SPORT) categorie. (Echipă de ~ A.)
DIVIZIONÍSM	s.	v. poantilism.
DIVIZIONÍST	adj., s.	v. poantilist.
DIVIZIÚNE	S.	1. v. împărțire.2. (BIOL.) diviziune directă v. amitoză.3. despărțire, împărțire. (~ capitolelor unei cărți.)4. v. secțiune.5. v. gradație.
DIVIZÓR	s.	v. împărțitor.
DIVÓRȚ	s.	(JUR.) despărțire, separare, separație, (pop.) despărțenie. (~ între soți.)
DIVORȚÁ	vb.	(JUR.) a (se) despărți, a (se) separa, (înv.) a (se) împărți. (Soții au ~.)
DIVORȚÁT	adj.	(JUR.) despărțit, (înv.) împărțit. (Soți ~.)
DIVULGÁ	vb.	1. v. destăinui.2. a deconspira, a destăinui, a dezvălui. (A ~ întreaga afacere.)
DIVULGÁRE	s.	1. v. destăinuire.2. deconspirare, destăinuire, dezvăluire. (~ tuturor complicilor.)
DIZENTERÍE	s.	(MED.) (pop.) treapăd, vintre, (înv. și reg.) scursură, (reg.) pîntecare, pîntecărie, (înv.) apa-trîndului.
DIZGRAȚIÓS	adj.	1. v. dezgustător.2. v. neplăcut.
DIZOLVÁ	vb.	1. a solvi, a topi. (A ~ zahărul în apă.)2. a desființa. (A ~ o organizație.)
dizolvá	vb.	v. DISPĂREA. PIERI.
DIZOLVÁBIL	adj.	solubil. (O substanță ~.)
DIZOLVÁNT	s.	v. solvent.
DIZOLVÁRE	s.	1. solvire, topire, topit. (~ zahărului în apă.)2. v. solvatare.3. desființare. (~ unei organizații.)
DIZOLVÁT	adj., s.	1. adj. topit. (Zahăr ~.)2. s., adj. v. solvat.
dîcă	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ.
dîcós	adj., s.	v. GELOS. INVIDIOS. PIZMAȘ. PIZMUITOR. RANCHIUNOS.
dîlboánă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
dîlmă	s.	v. DÎMB. ÎNĂLȚIME. RIDICĂTURĂ.
DÎMB	s.	(GEOGR.) înălțime, ridicătură, (rar) înălțătură, (reg.) dîlmă. (Înaintea dealului se află un ~.)
DÎMBULÉȚ	s.	v. dîmbușor.
DÎMBUȘÓR	s.	(GEOGR.) dîmbuleț.
DÎNSA	pron.	v. ea.
dînsa	s.	art. v. NEVASTĂ. SOȚIE.
dînsele	s. pl.	art. v. IELE.
DÎNSUL	pron.	v. el.
dînsul	s.	art. v. BĂRBAT. SOȚ.
DÎRĂ	s.	1. urmă, (reg.) șarampoi, (rar fig.) brazdă. (O ~ de sînge.)2. v. rază.

dîrdálă	s.	v. AMENDĂ. GLOABĂ. MÎRȚOAGĂ. PENALITATE. PENALIZARE.
dîrdálă	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
DÎRDÎÍ	vb.	1. v. tremura.2. v. clănțăni.3. v. cutre-mura.
dîrdîí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
DÎRDÎIÁLĂ	s.	1. v. tremurătură.2. v. clănțănit.
dîrdîiálă	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂ-RIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂI-FĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂN-CĂNIT. VORBĂRAIE.
DÎRDÎÍT	s.	1. v. tremurătură.2. v. clănțănit.
dîrdîít	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂI-FĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂN-CĂNIT. VORBĂRAIE.
dîrdoră	s.	v. TOI. ZOR.
dîrîí	vb.	v. ZGÎRIA.
dîrjálă	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. COADĂ. MĂCIUCĂ. MÎNER. PAR. PRĂJINĂ.
dîrloágă	s.	v. GLOABĂ. MÎRȚOAGĂ.
dîrmoiá	vb.	v. CERNE. DA.
dîrmotín	s.	v. OSUL-IEPURELUI.
dîrmóz	s.	v. COACĂZĂ.
dîrstár	s.	v. PIUAR.
dîrstă	s.	v. PIUĂ.
dîrválă	s.	v. CORVOADĂ.
DÎRZ	adj.	1. v. curajos.2. v. hotărît.3. v. tenace.4. v. disputat.
dîrz	adj.	v. MÎNDRU. SEMEȚ. ȚANȚOȘ.
DÎRZÉNIE	s.	1. v. curaj.2. v. hotărîre.3. v. tena-citate.4. îndîrjire, înverşunare. (~ unei dispute sportive.)
dîrzénie	s.	v. MÎNDRIE. SEMEȚIE.
dîrzíe	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTE-ZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZ-NEALĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TEMERITATE.
DO	s.	(MUZ.) (înv.) ut. (Nota ~.)
doamna-códrului	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂ-GUNĂ.
DOÁMNĂ	s.	1. cucoană, madam, (pop.) jupîneasă, (ieşit din uz) damă, (grecism înv.) chera, (italienism înv.) signoră. (O ~ mai în vîrstă.)2. (IST.) (pop.) vodeasă, voduleasă, voievodeasă. (~ Tana, soția domnitorului Moldovei.)
doámnă	s.	v. NEVASTĂ. SOȚIE.
doamnă-máre	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂGUNĂ.
doar	adv.	v. CUMVA. OARE. OARECUM. POATE.
DOAR	adv., conj.	1. adv. abia, numai, tocmai, (reg.) taman. (Răspunsul îi vine ~ în zori.)2. adv. exclusiv, numai. (~ atîta ştiu.)3. adv. exclusiv, numai, singur. (~ el m-a înțeles.)4. adv. poate. (Aşteaptă ~ o face vreo greşeală.)5. conj. (adversativ şi restrictiv) că. (~ nu mi-oi feşteli onoarea!)
dóbă	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. PÎNTECE.
DOBITÓC	s.	v. animal.
DOBITOCÉSC	adj.	v. prostesc.
DOBITOCÉȘTE	adv.	v. prostește.

DOBITOCÍE	s.	1. v. prostie.2. idioţenie, idioţie, imbecilitate, inepţie, neghiobie, nerozie, prostie, stupiditate, stupizenie, tîmpenie, (înv.) prostă-ticie. (A spus o mare ~.)
DOBÎNDĂ	s.	v. camătă.
dobîndă	s.	v. AVANTAJ. BENEFICIU. CÎŞTIG. FOLOS. JAF. JEFUIRE. JEFUIT. PRADĂ. PRĂDARE. PRĂDAT. PRĂDĂCIUNE. PROFIT.
DOBÎNDÍ	vb.	1. v. primi.2. v. căpăta.3. a agonisi, a procura, (prin Transilv.) a însăma. (A ~ cele necesare.)4. a căpăta, a cîştiga, a obţine. (A ~ o mare faimă, o mare experienţă.)5. v. asimila.6. v. repurta.7. v.
dobîndí	vb.	v. BATE. BIRUI. CUCERI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. LUA. OCUPA.
DOBÎNDÍRE	s.	1. v. primire.2. căpătare, cîştigare, obţinere. (~ unei faime binemeritate.)3. v. repur-tare.4. v.
DOBORÎ	vb.	1. a arunca, a azvîrli, a culca, a dărîma, a întinde, a lungi, a prăbuşi, a prăvăli, a răsturna, a trînti, (pop. şi fam.) a aşterne, (pop.) a păli, (înv. şi reg.) a răntuna, (înv.) a oborî, a poligni, (fig.) a secera. (Cu un pumn l-a ~ la pămînt.)2. v. culca.
doborî	vb.	v. AJUNGE. BIRUI. COPLEŞI. COVÎRŞI. CUPRINDE. ÎMPOVĂRA. ÎNFRÎNGE. ÎNVINGE. NĂPĂDI. PODIDI. PRINDE. RĂZBI. TOROPI.
DOBORÎRE	s.	1. culcare, dărîmare, lungire, prăbuşire, prăvălire, răsturnare, trîntire, (înv.) răsturnătură. (~ cuiva la pămînt.)2. aruncare, azvîrlire, trîntire. (~ călăreţului din şa.)3. v. cul-care.
DOBORÎT	adj.	1. v. răsturnat.2. v. culcat.
docăní	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA.
DOCÍL	adj.	v. ascultător.
DOCILITÁTE	s.	v. ascultare.
doclád	s.	v. DARE DE SEAMĂ. RAPORT. REFERAT. SITUAŢIE.
doct	adj.	v. CITIT. ERUDIT. ÎNVĂŢAT. SAVANT.
DÓCTOR	s.	medic, (înv.) vraci.
doctoreásă	s.	v. DOCTORIŢĂ.
doctorésc	adj.	v. MEDICAL.
doctoricésc	adj.	v. MEDICAL.
DOCTORÍE	s.	(FARM.) leac, medicament, remediu, (înv. şi reg.) medicină, spiţerie. (O ~ eficace în diabet.)
DÓCTORIŢĂ	S.	(pop. şi fam.) doctoreasă.
DOCTRÍNĂ	s.	învăţătură, sistem, teorie. (~ econo-mică.)
DOCUMÉNT	s.	1. v. act.2. act, hîrtie, legitimaţie. (Rog, prezentaţi ~ele!)
DOCUMENTÁ	vb.	a cerceta, a se informa, a studia, a vedea, (înv.) a se pliroforisi. (S-a ~ dacă nu s-a mai scris despre asta.)
DOCUMENTÁRE	s.	documentaţie, informare, informaţie. (Muncă de ~ preliminară.)
DOCUMENTÁT	adj.	informat. (Un om ~.)
DOCUMENTÁŢIE	s.	v. documentare.
DODECAFÓNIC	adj.	(MUZ.) dodecafonist. (Com-poziţie ~.)
DODECAFONÍE	s.	(MUZ.) dodecafonism.
DODECAFONÍSM	s.	v. dodecafonie.
DODECAFONÍST	adj.	v. dodecafonic.
dodóc	s.	v. BULZ.
dodóla	s.	art. v. PAPARUDĂ.
dodolét	adj.	v. GOGONAT.
dodoloáie	s.	v. PAPARUDĂ.

doftorí	vb.	v. CĂUTA. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNGRIJI. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. TRATA. VINDECA.
doftoricí	vb.	v. CĂUTA. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNGRIJI. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. TRATA. VINDECA.
DOGÁR	s.	(reg.) butar, (prin Transilv.) botar, (Mold.) butnar, (Transilv. şi Ban.) pinter.
DOGĂRÍE	s.	(reg.) butărie, butnărie, butnărit. (Se ocupă cu ~.)
DÓGGER	s.	(GEOL.) jurasic mediu.
dogí	vb.	v. RĂGUŞI.
dogít	adj.	v. HÎRÎIT. HÎRÎITOR. RĂGUŞIT.
DOGMÁTIC	adj., s.	1. adj. mecanic, rigid, schematic, simplist. (Atitudine ~; o interpretare ~.)2. s. dogmatist. (~ul este adept al dogmatismului.)
DOGMATÍST	s.	v. dogmatic.
DOGOÁRE	s.	1. v. caniculă.2. arşiţă, dogoreală, fierbinţeală, pară, văpaie. (~ focului.)
DOGOREÁLĂ	s.	1. v. caniculă.2. v. dogoare.
DOGORÍ	vb.	1. v. arde.2. v. încinge.
DOGORÍT	adj.	1. ars, pîrlit, (înv. şi reg.) prigorit. (Pustiul ~ al Africii.)2. v. încins.
DOGORITÓR	adj.	v. canicular.
dóhot	s.	v. PĂCURĂ.
dohotár	s.	v. PĂCURAR.
dohótniţă	s.	v. PĂCORNIŢĂ.
DÓICĂ	s.	dădacă, (livr.) bonă, nursă, (Mold. şi Bucov.) mancă.
doi-dínţi	s.	v. DENTIŢĂ.
DOÍME	s.	jumătate. (O ~ dintr-un întreg.)
doinár	s.	v. DOINAŞ.
DOINÁŞ	s.	(pop.) doinar. (Un ~ cînta o doină.)
DÓINĂ	s.	(prin Transilv. şi Maram.) horă.
DOINÍ	vb.	(pop.) a trăgăna, (Transilv. şi Maram.) a hori. (~ foarte frumos.)
DOINÍRE	s.	doinit, (pop.) trăgănare.
DOINIŞOÁRĂ	s.	v. doiniţă.
DOINÍT	s.	doinire, (pop.) trăgănare.
DOINÍŢĂ	s.	doinişoară.
DOJÁNĂ	s.	v. ceartă.
DOJENÍ	vb.	v. certa.
DOJENÍRE	s.	1. v. certare.2. v. ceartă.
DOJENITÓR	adj.	v. mustrător.
DOL	s.	(JUR.) viclenie, rea-credinţă. (Condamnat pentru ~.)
DÓLDORA	adj.	invar. încărcat, îndesat, înţesat, plin, ticsit. (~ de ...)
DOLEÁNŢĂ	s.	1. v. dorinţă.2. v. rugăminte.
dolfán	s.	v. BOGĂTAŞ.
DÓLIU	s.	(înv. şi reg.) jelanie, (înv.) cerneală, jale. (Haine de ~.)
DOLOFÁN	adj.	v. grăsuţ.

DOMÉNIU	s.	1. v. moşie.2. v. branşă.3. sector, (fig.) teren. (~ul artei, al ştiinţei.)4. arie, compar-timent, sector, sferă. (~ de aplicare.)5. cadru, cerc, cîmp, sector, sferă, tărîm, zonă. (~ de preocupări.)6. resort, sector, serviciu. (În ~ul public s-au făcut mari progrese.)7. v. mulţime.
DOMÉSTIC	adj.	1. (înv.) dumesnic. (Animal ~.)2. v. casnic.3. casnic, menajer. (Aparat de uz ~.)4. v. intim.
doméstic	adj.	v. INTERN.
DOMESTICÍ	vb.	a îmblînzi, (înv.) a dumesnici, a supune. (A ~ un animal sălbatic.)
DOMESTICÍRE	s.	îmblînzire, (înv.) dumesnicire. (~ unui animal sălbatic.)
DOMESTICÍT	adj.	îmblînzit, (înv.) dumesnicit. (Animal sălbatic ~.)
DOMICILIÁ	vb.	v. locui.
DOMICILIÉRE	s.	locuire, şedere. (~ lui acolo n-a durat mult.)
DOMICÍLIU	s.	v. locuinţă.
DOMINÁ	vb.	1. v. stăpîni.2. v. controla.3. v. sub-juga.4. v. învinge.5. a se abţine, a se înfrîna, a se opri, a răbda, a se reţine, a se stăpîni. (Nu s-a putut ~ să nu-i spună.)6. v. absorbi.7. v. pre-domina.
DOMINÁNT	adj.	1. v. stăpînitor.2. v. predominant.3. v. caracteristic.
DOMINÁRE	s.	1. v. autoritate.2. v. predominare.
DOMINÁŢIE	s.	1. v. autoritate.2. control.3. domnie, putere, stăpînire. (~ banului.)
DOMN	s.	1. cucon, (înv. şi fam.) musiu, (grecism înv.) chir, (italienism înv.) signor. (Ce mai faci, ~ule?)2. v. domnitor.3. (art.; n. pr.) v. Dumnezeu.
domn	s.	v. BĂRBAT. ORĂŞEAN. SOŢ. TÎRGOVEŢ.
DOMNÉSC	adj.	(IST.) voievodal, (înv.) gospod, stăpînesc, vlădicesc. (Palatul ~; sceptru ~.)
*DOMNÉŞTE	adv.	(fig.) boiereşte. (A dus-o ~ acolo.)
DOMNÍ	vb.	(IST.) a cîrmui, a conduce, a dirigui, a guverna, a stăpîni, (înv. şi pop.) a oblădui, (înv.) a birui, a chivernisi, a duce, a ocîrmui, a povăţui. (Ştefan cel Mare a ~ cu glorie în Moldova.)
DOMNÍE	s.	1. (IST.) cîrmuire, conducere, diriguire, guvernare, stăpînire, (înv. şi pop.) oblăduire, (înv.) chiverniseală, chivernisire, ocîrmuire, purtare, purtat, stăpînie, vlădicie, (fig.) cîrmă. (~ ţării în vremea lui Mihai Viteazul.)2. (IST.) (fig.) coroană, scaun, sceptru, tron. (Şi-a pierdut ~ în anul ...)3. v. dominaţie.4. v. mărie.
DOMNIŞOÁRĂ	s.	duduie, (Mold. şi Bucov.) duducă, (înv.) demoazelă, madmoazelă.
domnişoáră	s.	v. STICLETE.
DOMNIŞÓR	s.	coconaş.
domnişór	s.	v. BOTROS. GRANGUR. PIŢIGOI. STICLETE.
DOMNITÓR	s.	(IST.) cîrmuitor, conducător, domn, monarh, stăpînitor, suveran, vodă, voievod, (astăzi rar) stăpîn, (înv. şi pop.) oblăduitor, (înv.) biruitor, crai, gospodar, gospodin, ocîrmuitor, purtător, vlădică, (fig.) cîrmaci. (Ştefan, marele ~ al Moldovei.)
DOMNÍŢĂ	s.	(IST.) principesă, prinţesă, (reg.) prinţă, prinţoaică.
domnúţ	s.	v. STICLETE.
domól	adj.	v. CĂLDICEL. CĂLDIŞOR. CĂLDUŢ. ÎNCROPIT.
DOMÓL	adj., adv.	1. adj. v. calm.2. adj. încet, lent, lin, liniştit, măsurat, potolit, tacticos, temperat, (pop.) molcomit. (Mers ~; mişcări ~oale.)3. adv. v. agale.4. adj. v. blînd.5. adj. v. încet.6. adj. calm, liniştit, molcom, netulburat, paşnic, potolit, tihnit, (înv.) păciuit, (fig.) destins, dulce. (O atmosferă ~oală.)7. adj. v. uşor.8. adj. v. lin.

DOMOLÍ	vb.	1. v. potoli.2. v. alina.3. a (se) încetini, a (se) liniști, a (se) potoli, a (se) tempera. (Și-a ~ fuga.)4. v. calma.5. a (se) calma, a (se) liniști, a (se) potoli, a (se) stăpîni, a (se) tempera. (Te rog să te ~!)6. v. cuminți.7. v. struni.8. v. calma.9. v. tempera.10. v. ate-nua.
DOMOLÍRE	s.	1. v. potolire.2. v. alinare.3. încetinire, potolire. (~ fugii cuiva.)4. v. calmare.5. v. stru-nire.6. v. atenuare.
DOMOLÍT	adj.	1. v. atenuat.2. încetinit, liniștit, potolit. (Fugă ~.)3. v. calmat.4. v. calm.5. v. cum-pătat.6. v. strunit.7. v. diminuat.
DONÁ	vb.	a da, a dărui, (înv.) a dănui. (A ~ un bun azilului.)
DONÁRE	s.	donație. (~ unui bun.)
DONATÓR	s.	(înv.) dănuitor. (~ul unui bun.)
DONÁȚIE	s.	1. v. donare.2. (concr.) dar, (înv. și pop.) danie, (înv.) dăruire, dăruință, hărăzire, oboroc. (~ făcută unei biserici.)
dondăní	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODO-GĂNÍ. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. CICĂLI. DĂSCĂLI. FLECĂRI. GÎNGĂVI. ÎN-DRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA. PĂLĂVRĂGI. PLICTISI. SÎCÎI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
DONICIOÁRĂ	s.	cofiță, (reg.) cofăiel, cofaieș. (O ~ cu apă.)
DÓNIȚĂ	s.	cofă, (reg.) botă, (Transilv. și Ban.) cart, (Ban., Transilv. și Olt.) șofei. (O ~ cu apă.)
donjuán	s.	v. AFEMEIAT. CRAI.
DOP	s.	(pop.) astupuș, (reg.) stupuș. (~ la o sticlă.)
DOPÁJ	s.	v. dopare.
DOPÁRE	s.	(SPORT) dopaj, doping. (~ unui atlet.)
DÓPING	s.	v. dopare.
DOR	s.	1. alean, nostalgie. (Cîntă ca să-și mai potolească ~ul.)2. v. aspirație.
dor	s.	v. DURERE.
DORÍ	vb.	1. v. aspira.2. v. ahtia.3. a jindui, a pofti, a rîvni, a voi, a vrea, (înv.) a deșidera, a iubi, a jelui, a poftisi. (De multă vreme ~ să...)4. v. cere.5. v. pofti.6. v. ura.
DORÍNȚĂ	s.	1. v. aspirație.2. v. cerință.3. dezide-rat, doleanță. (Și-a exprimat ~ de a ...)4. v. poftă.
DORÍT	adj.	ahtiat, avid, dornic, jinduit, jinduitor, rîvnitor, (fig.) înfometat, însetat, lacom, setos. (~ de senzații tari.)
DORITÓR	adj., s.	1. adj., s. v. amator.2. adj. dornic, nerăbdător. (~ să plece.)3. v. avid.
dorjíncă	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
DORMÍ	vb.	1. a se odihni, a se repauza, (înv. și reg.) a somna, (înv.) a (se) poposi, a (se) răposa, (arg.) a soili. (Nu poate fi deranjat, acum ~.)2. a mînea. (~ peste noapte la han.)
DORMÍT	s.	odihnă, repaus, somn, (arg.) soileală. (După o oră de ~, s-a sculat.)
DORMITÁ	vb.	v. ațipi.
DORMITÁRE	s.	v. ațipire.
DORMITÓR	s.	cameră de culcare, (reg.) iatac.
DORN	s.	(TEHN.) 1. v. priboi.2. (rar) valț. (~ de antrenare.)
dórnă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
DÓRNIC	adj., s.	1. adj., s. v. amator.2. adj. v. avid.3. adj. doritor, nerăbdător. (~ să plece.)
DOROBÁNȚ	s.	(MIL., IST.) căciular, curcan, daraban. (~ în vechea armată română.)
dorovăí	vb.	v. DĂRĂPĂNA. DEGRADA. MĂCINA. PĂRĂGINI. RUINA. STRICA.
DORSÁL	adj.	(ANAT.) posterior. (Regiunea ~ a unui organ.)

dorul-Maicei-Préceste	s.	v. STRAŞNIC.
DOS	s.	1. spate. (În ~ul casei.)2. v. fund.3. fund. (Întoarce vasul cu ~ul în sus.)4. v. revers.5. v. verso.6. (pop.) coş, (Transilv.) toc. (~ de pernă.)7. v. şe-zut.
dosádă	s.	v. AFRONT. DURERE. INJURIE. INSULTĂ. ÎNTRISTARE. JIGNIRE. MÎHNIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RUŞINE. UMILINŢĂ.
DOSÁR	s.	(prin Mold.) actă. (Un ~ cu cereri.)
dosădí	vb.	v. DUREA. ÎNDURERA. ÎNTRISTA. MÎHNI.
dosădít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRIS-TAT. MÎHNIT. NECĂJIT. SUPĂRAT. TRIST.
DOSÍ	vb.	1. v. ascunde.2. a ascunde, a pune. (Spune-mi imediat unde ai ~ banii!)
DOSÍRE	s.	v. ascundere.
DOSÍT	adj.	1. v. ascuns.2. v. dosnic.
DÓSNIC	adj.	ascuns, dosit, ferit, izolat, lăturalnic, retras, singuratic, tainic, tăinuit, (rar) lăturaş, (înv. şi reg.) săcret, (reg.) lăturiş. (Locuri ~.)
dosnică-vînătă	s.	v. CLOCOŢEL.
DOSPEÁLĂ	s.	v. aluat.
DOSPÍ	vb.	a creşte, (reg.) a răsări, (înv.) a aveni. (Aluatul a ~.)
dospí	vb.	v. FERMENTA.
DOSPÍRE	s.	creştere. (~ a aluatului.)
dospíre	s.	v. FERMENTARE. FERMENTAŢIE.
DOSPÍT	adj.	crescut. (Aluat ~.)
dospít	adj.	v. FERMENTAT.
dost	s.	v. SOVÎRF.
dostoí	vb.	v. CADRA. CĂDEA. CUVENI. TREBUI.
dostoiánie	s.	v. MOŞTENIRE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE.
DOTÁ	vb.	1. a echipa, a înzestra, a prevedea, a utila, (înv.) a provedea. (A ~ o uzină cu cele necesare.)2. a înzestra, (înv. şi pop.) a dărui. (A ~ o fată de măritat.)3. v. înzestra.
DOTÁRE	s.	1. dotaţie, echipare, înzestrare, preve-dere, utilare. (~ unei uzine cu cele necesare.)2. în-zestrare. (~ unei fete de măritat.)3. înzestrare, (fig.) împodobire. (~ din naştere cu multe talente.)
DOTÁT	adj.	1. v. competent.2. v. talentat.
DOTÁŢIE	s.	1. v. dotare.2. (JUR.; concr.) dotă, zestre, (pop.) parte, (latinism înv.) profecticie. (~ unei fete de măritat.)
DÓTĂ	s.	v. zestre.
DOUA PÚNCTE	s.	(înv.) colon.
DOVÁDĂ	s.	1. indicaţie, indiciu, mărturie, pildă, probă, semn, (livr.) testimoniu, (înv. şi reg.) scrisoare, (înv.) răspuns. (Există numeroase ~ezi în sprijinul ...)2. atestare, mărturie, probă. (Iată o ~ elocventă.)3. v. motiv.4. v. probă.5. v. act.6. v. adeverinţă.
DOVEDÍ	vb.	I. 1. v. confirma.2. v. demonstra.3. v. manifesta.4. a argumenta, a demonstra, a întări, a proba, a susţine. (Şi-a ~ temeinic ideile.) II. v. pridídi.
dovedí	vb	v. ASASINA. BATE. BIRUI. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. OMORÎ. SFÎRŞI. SUPRIMA. TERMINA. UCIDE.
DOVEDÍRE	s.	v. confirmare.
DOVEDÍT	adj.	adeverit, confirmat, demonstrat, probat, verificat. (Ce ţi-am spus e lucru ~.)

DOVEDITÓR	adj.	v. justificativ.
dovîncát	adj.	v. ADÎNCIT. CONCAV. SCOBIT.
dovîncătúră	s.	v. ADÎNCITURĂ. CONCAVITATE. SCOBITURĂ.
DOVLEÁC	s.	(BOT.; Cucurbita) (reg.) lubă, pepene, (Mold. şi Transilv.) bostan, (Transilv. şi Ban.) curcubetă, (Ban.) dulete, (Ban. şi Transilv.) ludaie.
dovleác	s.	v. CAP.
DOVLECÉL	s.	(BOT.; Cucurbita pepo oblonga) (pop.) bostănel.
dóxă	s.	v. DEŞTEPTĂCIUNE. INTELECT. INTELI-GENȚĂ. JUDECATĂ. MINTE. PRICEPERE. RAȚIUNE. SPIRIT.
DOXOLOGÍE	s.	(BIS.) (înv.) slavoslovie. (~ este o cîntare liturgică.)
DOZÁ	vb.	1. a potrivi, a proporționa. (A ~ substanțele într-un amestec.)2. a grada, a nuanța. (A-şi ~ efectele.)
DOZÁJ	s.	1. v. dozare.2. dozare, gradare, nuanțare. (~ul unui efect.)
DOZÁRE	s.	1. dozaj, potrivire, proporționare. (~ substanțelor într-un amestec.)2. dozaj, gradare, nuanțare. (~ efectelor.)
DÓZĂ	s.	(rar) porție, (înv.) tuție. (O ~ de medica-mente.)
drábină	s.	v. LOITRĂ.
DRAC	s.	1. aghiuță, demon, diavol, încornoratul (art.), naiba (art.), necuratul (art.) satană, tartor, (livr.) belzebut, (rar) scaraoțchi, (pop. şi fam.) michiduță, nichipercea (art.), pîrlea (art.), sar-sailă, (pop.) faraon, idol, împelițatul (art.), mititelul (art.), nefîrtatul (art.), nevoia (art.), pîrdalnicul (art.), procletul (art.), pustiul (art.), vicleanul (art.), cel-de-pe-comoară, cel-din-baltă, ducă-se-pe-pustii, ucigă-l-crucea, ucigă-l-toaca, (înv. şi reg.) mamon, săcretul (art.), sotea (art.), (reg.) hîdache, năpustul (art.), spurc, spurcat, şeitan, şotcă, ucigan, (Transilv., Ban. şi Maram.) bedă, (Mold. şi Bucov.) benga (art.), (prin Bucov.) carcandilă, (Transilv. şi Mold.) mutul (art.), (prin Mold. şi Bucov.) pocnetul (art.), (prin Olt.) sarsan, (prin Mold.) scaloi, (prin Bucov.) şlactrafu (art.), (înv.) împiedicătorul (art.), neprijitorul (art.), (eufemistic) păcatul (art.) 2. (IHT.) drac-de-mare (Trachinus draco) = dragon
drácă	s.	v. PĂLIUR.
DRÁCILĂ	s.	(BOT.; Berberis vulgaris) (reg.) agriş-roşu, lemn-galben, măcriş-păsăresc, măcriş-spinos.
drácilă	s.	v. HOLERĂ.
draconián	adj.	v. DRACONIC.
DRACÓNIC	adj.	(rar) draconian. (Măsuri ~.)
DRAG	adj., s.	1. adj. iubit, îndrăgit, scump, (fig.) dulce. (Ființă ~.)2. s. iubit, scump. (~ul meu!)3. adj. iubit, îndrăgit, scump. (Lucruri ~.)4. adj. v. afectuos.
drag	s.	v. DRAGOSTE. IUBIRE.
DRAGÁJ	s.	v. dragare.
DRAGÁRE	s.	(MAR.) dragaj. (~ minelor marine.)
DRAGAVÉI	s.	(BOT.) 1. (Rumex crispus) ştevie, (reg.) crestățea, hrenuț, limba-boului.2. v. ştevie.
dragavéi	s.	v. MĂCRIŞUL CALULUI. ŞTEVIE.
DRAGAVÉICĂ	s.	(BÓT.; Rumex palustris) dragavei, ştevie, măcriş de apă.
drághină	s.	v. CARÎMB.
dragobéte	s.	v. REPEDE.
DRAGOMÁN	s.	(IST.) (înv.) tergiman. (~ la Curtea otomană.)
dragomán	s.	v. INTERPRET. TĂLMACI. TRADU-CĂTOR. TRANSLATOR.
dragomír	s.	v. MĂCRIŞUL CALULUI. ŞTEVIE.

DRAGÓN	s.	1. v. drac-de-mare.2. (ASTRON.; art.) Balaurul (art.; n. pr.). (~ este o constelaţie din emisfera
DRÁGOSTE	s.	1. v. iubire.2. iubire, (pop.) drag. (Îţi ofer cartea cu toată ~.)3. v. iubit.4. afec-ţiune, iubire. (Îl înconjura cu multă ~.)5. (BOT.; Sedum carpaticum) (reg.) masa-raiului.
drágoste	s.	v. LIMBA-CUCULUI. PORTULACĂ.
dragostea-fétei	s.	v. SILUR.
dram	s.	v. GRAM. PIC.
dramátic	adj.	v. IMPRESIONANT. ZGUDUITOR.
dramatísm	s.	v. TENSIUNE
DRAMATURGÍE	s.	(LIT.) scenă, teatru. (A îmbogăţit ~ românească.)
drániţă	s.	v. ŞIŢĂ.
DRAPÁ	vb.	a cuta. (A ~ un material textil.)
DRAPÁT	adj.	cutat. (Perdea ~.)
DRAPÉL	s.	steag, stindard, (livr. şi poetic) flamură, (rar) bandieră, (înv. şi reg.) banderiu, prapur. (~ al unei ţări.)
DRÁSTIC	adj.	1. v. aspru.2. extrem, radical. (Măsură ~.)3. eficace, eficient, energic, puter-nic. (Un medicament ~.)
drăcăríe	s.	v. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. NĂZBÎTIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
DRĂCÉSC	adj.	1. v. diabolic.2. v. infernal.
DRĂCÉŞTE	adv.	diavoleşte.
DRĂCÍE	s.	1. v. ciudăţenie.2. v. poznă.
DRĂCOÁICĂ	s.	1. diavoliţă, tartoriţă, (rar) diavoloaică, (reg.) sarsaoroaică, tărtăroaică. (O ~ din mitologia populară.) *2. v. ştrengăriţă.
DRĂCÓS	adj.	1. v. ştrengar.2. v. zburdalnic.
DRĂCOVÉNIE	s.	1. v. ciudăţenie.2. v. poznă.
DRĂCUÍ	vb.	v. înjura.
DRĂCULÉŢ	s.	v. drăcuşor.
DRĂCUŞÓR	s.	drăculeţ.
DRĂGÁÍCĂ	s.	1. (mai ales la pl.) sînziene (pl.). (~ se sărbătoreşte la 24 iunie.)2. (BOT.; Galium verum) sînziană, (reg.) sîmiană, sînzănioară, smîntînică, floarea-lui-Sîntion.3. v. sînziană albă.
drăgáică	s.	v. BÎLCI. IARMAROC. SÎNZIENE DE GRĂDINĂ. TÎRG.
drăgáice	s. pl.	v. IELE.
DRĂGĂLÁŞ	adj.	v. drăguţ.
DRĂGĂLĂŞÉNIE	s.	farmec, graţie, (livr.) şarm. (Are o ~ înnăscută.)
DRĂGĂSTÓS	adj.	1. v. afectuos.2. galeş, languros, tandru. (I-a aruncat o privire ~oasă.)
drăgăvíi	s. pl.	v. SPANAC.
drăghinár	s.	v. CARÎMB.
drăgosteálă	s.	v. ALINTARE. DEZMIERDARE. MÎNGÎIERE.
drăgostí	vb.	v. ALINTA. DEZMIERDA. IUBI. MÎNGÎIA.
drăgostíre	s.	v. ALINTARE. DEZMIERDARE. MÎNGÎIERE.
drăguléţ	s.	v. EGHILET.
DRĂGÚŢ	adj.	1. drăgălaş, frumuşel, (Transilv. şi Bucov.) cinaş, (fig.) dulce. (Un copil ~.)2. v. plăcut.3. v. agreabil.4. v. curtenitor.
drăgúţ	s.	v. AMANT. CONCUBIN. IUBIT. PRIETEN.
drăgúţă	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
DRĂMĂLUÍ	vb.	v. drămui.

DRĂMĂLUÍRE	s.	drămuire. (~ unei mărfi.)
DRĂMUÍ	vb.	a drămălui. (A ~ ceva cu precizie.)
drămuí	vb.	v. CHIBZUI. GÎNDI. JUDECA. SOCOTI.
DRĂMUÍRE	s.	drămăluire. (~ unei mărfi.)
drămuíre	s.	v. CHIBZUIRE. DELIBERARE. GÎN-DIRE. JUDECARE.
DREAPTĂ ORIENTÁTĂ	s.	v. axă.
DREÁVĂ	s.	(pop.) drîng. (~ pentru bătut lîna.)
dregătór	s.	v. DEMNITAR.
dregătoríe	s.	v. DEMNITATE. POZIŢIE. RANG. TREAPTĂ.
DRÉGE	vb.	a cîrpi, a repara. (A ~ un obiect rupt.)
drége	vb.	v. ARANJA. AŞEZA. CĂLĂUZI. CLASA. CLASIFICA. CONDUCE. CONTRAFACE. DEPANA. DICHISI. DIRIJA. DISPUNE. DISTRIBUI. FALSIFICA. FARDA. FERCHEZUI. FORTIFICA. GĂTI. GHIDA. GRUPA. ÎMPĂRŢI. ÎMPODOBI. ÎNDREPTA. ÎNDRUMA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTĂRI. ÎNTOCMI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. MACHIA. ORDONA. ORGANIZA. ORÎN-DUI. POTRIVI. POVĂŢUI. PUNE. RECONFORTA. REFACE. REPARA. REPARTIZA. RESTABILI. RIDICA. RÎNDUI. SFĂTUI. SISTEMATIZA. SPILCUI. TĂMĂDUI. TICLUI. TONIFICA. VIN-DECA. VOPSI.
drégere	s.	v. DEPANARE. DEPANAŢIE. REFA-CERE. REPARARE. REPARAT. REPARAŢIE.
DRENÁJ	s.	v. drenare.
DRENARE	s.	drenaj. (~ apei de pe un teren.)
DREPNEÁ	s.	(ORNIT.; Cypselus apus) (pop.) lăs-tun-mare, lăstun-negru, (reg.) rînduni-că-de-munte, rîndunică-de-pădure, rîndunică-de-ploaie, rîn-dunică-de-turn, rîndunică-de-ziduri.
DREPT	adj., adv., s., prep.	I. 1. adj. v. direct.2. adv. ață, v. direct.3. adj. (livr.) rectiliniu, (pop.) oblu. (Dungă, linie ~eaptă.)4. adj. v. vertical.5. adj. v. erect.6. adj. v. abrupt.7. adv. perpendicular, vertical, (înv.) prost. (Muntele se înalța ~ înaintea noastră.)8. adj. neaplecat. (Cu spinarea ~eaptă.)9. adj. v. țeapăn.10. adv. v. țeapăn.11. adj. neted, plan, plat, şes, (pop.) oblu, (reg.) şesos, (Olt. şi Ban.) polejnic, (înv.) tins, tocmai, (fig.) ras, şters. (O întinsă suprafață ~; un loc ~.) II. 1. adj. imparțial, neparțial, nepărtinitor, obiectiv, (înv.) nefățărit. (Om ~.)2. adj. v. adevărat.3. adv. adevărat, just. (A vorbit ~.)4. adj. echitabil, just. (Decizie ~.)5. adv. just, corect. (O concluzie ~.)6. adj. v. îndreptățit.7. adv. chiar, exact, întocmai, precis, tocmai, (pop.) oblu, taman, (înv. şi reg.) prisne, (prin Olt.) tam, (înv., în Transilv.) acurat, (pop. fig.) curat. (Îl nimereşte ~ în frunte; cade ~ pe el; a venit ~ la ora convenită.) III. s. 1. jurisprudență, (înv. şi pop.) legile (pl. art.), (înv.) drit. (Învață ~ul.)2. v. calitate.3. v.
drept	prep.	v. LÎNGĂ.
DREPTÁR	s.	(TEHN.) colțar, echer, (reg.) cot, ghiunie. (~ul zidarului.)
dreptár	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
DREPTÁTE	s.	1. echitate, justiție, (înv.) lege. (Luptă în numele ~ății.)2. v. justețe.
dreptáte	s.	v. ACȚIUNE. CAUZĂ. JUDECATĂ. PROCES.
DREPTÚNGHI	s.	(MAT.) (înv.) rectangul.
DREPTUNGHIULÁR	adj.	rectangular. (Obiect de formă ~.)
dres	adj.	v. ARANJAT. COCHET. CONTRAFĂCUT. DICHISIT. ELEGANT. FALSIFICAT. FARDAT. FERCHEŞ. FERCHEZUIT. GĂTIT. ÎNGRIJIT. MACHIAT. REFĂCUT. REPARAT. SPILCUIT. VOPSIT.
DRES	s.	ciorapi-pantalon (pl.).

dres	s.	v. AROMAT. CONDIMENT. FARD. INGRE-DIENT. MIRODENIE. REFACERE. REPARARE. REPARAT. REPARAȚIE.
DRESÁ	vb.	I. a deprinde. (A ~ un animal, la circ.) II. a întocmi, a redacta. (A ~ un act, un proces-ver-bal.)
DRESÁJ	s.	v. dresură.
DRESARE	s.	1. v. dresură. II. întocmire, redactare. (~ unui proces-verbal.)
DRESÁT	adj.	învățat. (Animal ~.)
DRESÓR	s.	îmblînzitor. (~ de lei.)
DRESÚRĂ	s.	dresaj, dresare. (~ de lei.)
DRÉȚE	s.	(BOT.; Nymphaea lotus thermalis) dumi-necea, lotus, (reg.) gălbenele (pl.), scrîntitoare.
dreț-gálben	s.	v. CRIN-GALBEN.
dréven	adj.	v. AMORȚIT. ÎNȚEPENIT.
DRIBLÁJ	s.	v. dribling.
DRIBLÁRE	s.	v. dribling.
DRÍBLING	s.	(SPORT) driblaj, driblare. (~ la portarul advers.)
DRIC	s.	1. (TEHN.) (reg.) sandîc. (~ la căruță.)2. car funebru, car funerar, car mortuar, (Bucov.) caravană, (Mold.) droagă, patașcă.
dric	s.	v. CENTRU. COCÎRLĂ. COTIGĂ. MIEZ. MIJLOC. PUTERE. SCHIMBĂTOARE. TELEAGĂ.
dricálă	s.	v. PILOTĂ. SALTEA.
DRICÁR	s.	cioclu.
dricuí	vb.	v. BATE. BĂTĂTORI. BĂTUCI. ÎNDESA. PRESA. SCORMONI. SCURMA.
drimóc	s.	v. COACĂZĂ.
dripí	vb.	v. BATE. BĂTĂTORI. BĂTUCI. ÎNDESA. PRESA.
DRÍȘCĂ	s.	(TEHN.) fățuitoare, (reg.) mala, nete-zitoare, (Transilv. și Ban.) șimitău. (~ pentru mortar.)
DRIȘCUÍ	vb.	(CONSTR.) a fățui. (~ un zid proaspăt tencuit.)
drișcuí	vb.	v. TENCUI.
drișcuiálă	s.	v. TENCUIALĂ.
DRIȘCUÍRE	s.	(CONSTR.) drișcuit, fățuire, fățuit. (~ tencuielii unui zid.)
DRIȘCUÍT	s.	v. drișcuire.
drit	s.	v. DREPT. JURISPRUDENȚĂ.
drîgîí	vb.	v. CLĂTINA. HÎȚÎI. HÎȚÎNA. HODOROGI. HURDUCA. HURDUCĂI. HURUI. SCUTURA. ZDRONCĂNI. ZDRUNCINA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
drîglá	vb.	v. DĂRĂCI. PĂRUI. PIEPTĂNA. SCĂR-MĂNA.
drîglă	s.	v. GLOABĂ. MÎRȚOAGĂ.
drîglu	s.	v. COCIORVĂ. DARAC. DĂRĂCITOR. SCĂRMĂNĂTOARE.
DRÎMBĂ	s.	(MUZ.) drîng. (A cînta din ~.)
drîmboí	vb.	v. BOSUMFLA. ÎMBUFNA.
drîmboiát	adj.	v. BOSUMFLAT. ÎMBUFNAT.
drîmboiére	s.	v. BOSUMFLARE. ÎMBUFNARE.
DRÎNG	s.	v. drîmbă.
drîng	s.	v. DREAVĂ.
drîngăní	vb.	v. ZDRĂNGĂNI.
droágă	s.	v. CAR FUNEBRU. CAR FUNERAR. CAR MORTUAR. DRIC.
DROÁIE	s., adv.	1. s. v. ceată.2. adv. v. buluc.

DROB	s.	1. v. bulgăre.2. v. drobiță.3. v. drobușor.
drob	s.	v. COȘ. LADĂ. LEMNUL-BOBULUI. SAL-CÎM-GALBEN.
drobișór	s.	v. DROB. DROBIȚĂ. DROBUȘOR. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
DROBÍȚĂ	S.	(BOT.; Genista tinctoria) drob, (reg.) drobișor, drobușor, genistră, grozamă, spartă.
drobíță	s.	v. RECHIE.
DROBUȘÓR	s.	(BOT.; Isatis tinctoria) drob, (reg.) boiengioaie, cardama, drobișor, laba-mîței.
drobușór	s.	v. DROB. DROBIȚĂ.
DROG	s.	v. stupefiant.
drog	s.	v. GROZAMĂ.
DRÓJDIE	s.	1. levură, (reg.) țaică. (~ de bere.)2. v. maia.3. drojdie selecționată = ferment selecționat.4. (prin Ban.) logor. (~ depusă pe fundul unui butoi.)5. v. zaț.
drójdie	s.	v. LEPĂDĂTURĂ.
DRÓPGOL	s.	(SPORT) lovitură de picior căzută. (~ la rugbi.)
drópică	s.	v. CIROZĂ HIDRICĂ. HIDROPIZIE.
dropicós	s., adj.	v. HIDROPIC.
dropie mícă	s.	v. SPURCACI.
dropie pitícă	s.	v. SPURCACI.
DROPIÓI	s.	(ORNIT.) (prin Bucov.) zdrob, (glumeț) mitropolit. (~ este bărbătușul dropiei.)
dropiță mícă	s.	v. SPURCACI.
DROSOFÍLĂ	s.	v. musculiță-de-oțet.
droșcár	s.	v. BIRJAR. SURUGIU. VIZITIU.
dróșcă	s.	v. BIRJĂ. TRĂSURĂ.
droșcăríe	s.	v. BIRJĂRIE.
drot	s.	v. ARC. RESORT. SÎRMĂ.
DRUG	s.	1. bară. (Un ~ de fier.)2. (reg.) rudă. (Un ~ de stejar.)3. v. pîrghie.4. v. broască.
drug	s.	v. BARĂ. CARÎMB. CEAFĂ. CERBICE. LINGOU.
drúgă	s.	v. BĂTĂTOR. COCEAN. ȘTIULETE.
drugălău	s.	v. COCEAN. ȘTIULETE.
drugi	s. pl.	v. BUTUCI. PLAZURI. TĂLPI.
DRUM	s.	1. v. cale.2. drum-de-fier v. cale ferată.3. v. călătorie.4. v. cursă.5. alergătură, cursă. (A făcut două ~uri în piață.)6. v. rută.
drumár	s.	v. CĂLĂTOR. DRUMEȚ.
drumáș	s.	v. CĂLĂTOR. DRUMEȚ.
drumătóriu	s.	v. CĂLĂTOR. DRUMEȚ.
DRUMÉȚ	s.	v. călător.
DRUMEȚÍE	s.	1. v. excursie.2. v. turism.
drumuí	vb.	v. CĂLĂTORI. COLINDA. CUTREIERA. PEREGRINA. UMBLA. VOIAJA.
DRUMULÉȚ	s.	drumușor.
drumul láptelui	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAP-TELUI.
drumul róbilor	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAP-TELUI.
DRUMUȘÓR	s.	v. drumuleț.
DRUPACÉE	s.	(BOT.) sîmburoasă. (Prunul este o ~.)
drúșcă	s.	v. VĂTĂȘIȚĂ. VORNICEASĂ.

DUALÍSM	s.	v. dualitate.
DUALITÁTE	s.	dualism. (~ unui principiu.)
DÚBĂ	s.	v. autodubă.
dúbă	s.	v. AREST. BUHAI. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PIUĂ. PUŞCĂRIE. TEMNIŢĂ.
dubălár	s.	v. ARGĂSITOR. CARABAN. NASI-CORN. TĂBĂCAR.
dubălăreásă	s.	v. TĂBĂCĂREASĂ.
dubălăríe	s.	v. ARGĂSITORIE. TĂBĂCĂRIE.
dubeálă	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. AR-GĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
dubí	vb.	v. ARGĂSI. TĂBĂCI.
DUBIÓS	adj.	1. v. nesigur.2. v. suspect.3. echivoc, îndoielnic, necurat, suspect. (De o morală ~oasă.)4. v. veros.
dubíre	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. ARGĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
dubít	adj.	v. ARGĂSIT. TĂBĂCIT.
dubít	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. ARGĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
DUBÍŢĂ	s.	v. autodubiță.
DÚBIU	s.	v. îndoială.
DUBLÁ	vb.	1. v. îndoi.2. a căptuşi. (A ~ o haină.)
DUBLÁRE	s.	1. v. îndoire.2. căptuşire. (~ a unei haine.)
dúblă	s.	v. BANIŢĂ. DUBLU-DECALITRU.
DUBLÉT	s.	v. dipol.
DÚBLU	adj.	îndoit. (A plătit un preț ~.)
DUBLU-DECALÍTRU	s.	v. baniță.
DUBLÚRĂ	s.	căptuşeală. (~ la o haină.)
DÚCĂ	s.	v. plecare.
dúcă	s.	v. DUCE.
ducă-se-pe-pustíi	s.	v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. EPILEPSIE. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
DÚCE	s.	(înv.) ducă, herțog. (~ de Burgundia.)
DÚCE	vb.	1. v. căra.2. v. transporta.3. a deplasa. (~ lingura la gură.)4. v. merge.5. v. deplasa.6. a se deplasa, a se transporta. (S-a ~ la fața locului.)7. v. pleca.8. a merge, a pleca, a porni, (pop.) a (se) mişca, (înv. şi reg.) a păsa. (Unde te ~?)9. v. merge.10. v. trece.11. a colinda, a cutreiera. (Se ~ prin muzee.)12. a aduce. (Mi-a ~ pachetul acasă.)13. v. ghida.14. v. însoți.15. a conduce, a purta. (O ~ de mînă.)16. v. transmite.17. a se îndrepta, a merge. (Acesta e drumul care ~ spre ...)18. v. trasa.19. v. răspîndi.20. v. des-făşura.21. v. purta.22. a întreține, a purta. (A ~ o corespondență vie cu ...)23. v. suporta.24. v. rezista.25. a trăi, a vietui. (O ~ rău.)26. a-i merge. (Știu că o ~ bine!)27. v. sfîrsi.28. v. muri.
dúce	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. CÎRMUI. CON-DUCE. DIRIGUI. DOMNI. GUVERNA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. STĂPÎNI. TRIŞA.
DÚCERE	s.	1. v. cărat.2. v. plecare.3. v. trasare.4. v. susținere.
DUCT	s.	v. conduct.
DUCTIBILITÁTE	s.	v. ductilitate.
DUCTILITÁTE	s.	(FIZ.) ductibilitate.
DUD	s.	(BOT.; Morus) (înv. şi reg.) mur, (reg.) pomițar, (Mold.) agud, (Transilv. şi Ban.) frăgar.
DÚDĂ	s.	(BOT.) (înv. şi reg.) mură, (reg.) pomiță, (Mold.) agudă, (Transilv.) fragă.
dúdă	s.	v. BURLAN.

dudău	s.	v. BĂLĂRIE. BURUIANĂ. CUCUTĂ.
DÚDGEON	s.	v. mandrină.
dudúcă	s.	v. DOMNIŞOARĂ. DUDUIE.
DUDUÍ	vb.	1. v. cutremura.2. v. bubui.3. a vui, (rar) a vîjîi. (Focul ~ în sobă.)
duduí	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎMBOLDI. ÎNDEMNA. ÎNDEPĂRTA.
DUDÚIE	s.	v. domnişoară.
DUDUÍT	s.	1. v. cutremurare.2. v. bubuitură.3. v. hu-ruitură.
DUDUITÚRĂ	s.	1. cutremurare, duduit, zguduitură. (O ~ puternică a pereților.)2. bubuire, bubuit, bubuitură, detonație, detunare, detunat, detunătură, duduit, trăsnet, trăsnitură, vuiet, (rar) detunet, (înv. şi reg.) sunet, (reg.) durăt. (~ tunului.)3. duduit, durăit, durăitură, duruit, huruială, huruit, huruitură, (reg.) durăt, hurduitură, (Mold.) durduit. (~ unui vehicul pe o stradă pietruită.)
DUÉL	s.	(rusism înv.) poedinoc. (L-a provocat la ~.)
DUÉT	s.	(MUZ.) duo. (Un ~ celebru dintr-o operă.)
DUGHEÁNĂ	s.	(Transilv.) boltă. (Vinde într-o ~.)
dugheână	s.	v. MAGAZIN. PRĂVĂLIE.
dughengíu	s.	v. PRĂVĂLIAŞ.
DUGHÍE	s.	(BOT.) 1. (Setaria italica) (reg.) mohor, părîng.2. (Setaria verticillata) mohor, mei-pă-săresc, (reg.) bursoacă.
duglán	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
dúgliş	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
dugós	adj.	v. INSOCIABIL. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂ-RĂTNIC. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMO-RÎT. RECALCITRANT. REFRACTAR. TACITURN. TĂCUT. URÎCIOS. URSUZ.
DUH	s.	1. v. fantomă.2. (BIS.) spirit. (Sfîntul ~.)3. v. spirit.4. v. haz.
duh	s.	v. APUCĂTURĂ. CALCUL. CARACTER. COMPORTAMENT, COMPORTARE. CONDUITĂ. DEPRINDERE. DEŞTEPTĂCIUNE. DUHOARE. FIRE. GÎND. IDEE. INFECȚIE. ÎNTELECT. INTELI-GENȚĂ. INTENȚIE. ÎMPUȚICIUNE. JUDECATĂ. MANIERE. MIASMĂ. MINTE. MORAVURI. NATURĂ. NĂRAVURI. OBICEIURI. PLAN. PRICE-PERE. PROIECT. PURTARE. PUTOARE. RAȚIUNE. RĂSUFLARE. RESPIRAȚIE. SOCOTEALĂ. SPIRIT. SUFLARE.
duhán	s.	v. TUTUN.
duhăní	vb.	v. FUMA.
duhlí	vb.	v. DUHNI. MIROSI. PUȚI.
DUHNÍ	vb.	v. puți.
DUHOÁRE	s.	v. putoare.
duhorí	vb.	v. DUHNI. MIROSI. PUȚI.
DUHÓVNIC	s.	v. confesor.
duhóvnic	s.	v. CLERIC.
DUHOVNICÉSC	adj.	(BIS.) 1. bisericesc, religios, spiritual, sufletesc. (Păstor ~.)2. preoțesc, (pop.) popesc. (Cinul ~.)
duhovnicí	vb.	v. MĂRTURISI. SPOVEDI.
DUIÓS	adj.	1. v. înduioşător.2. v. afectuos.3. v. trist.4. îndurerat, întristat, trist. (Se confesa cu un glas ~.)
DUIOŞÍE	S.	1. v. înduioşare.2. v. melancolie.3. v. tris-țeță.
DUIÚM	s.	v. mulțime.
duiúm	s.	v. CAPTURĂ. PRADĂ.

dul	s.	v. GANGLION.
DULÁMĂ	s.	suman, (reg.) contăş, recăl, (Transilv. şi Maram.) gubă. (~ de dimie.)
dulandragíu	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
DULÁP	s.	1. v. şifonier.2. v. scrînciob.
duláp	s.	v. SCÎNDURĂ.
DULĂPÁŞ	s.	v. dulăpior.
DULĂPIÓR	s.	dulăpaş. (Un ~ pentru lenjerie.)
DULĂU	s.	(ZOOL.) zăvod, (prin Transilv.) pugleu, (Mold. şi Bucov.) zăblău. (Un ~ pentru păzit curtea.)
dulăul	s.	art. v. CÎINELE-MARE.
DÚLCE	adj.	1. v. îndulcit.2. proaspăt. (Lapte ~.)3. nesărat. (Brînză ~.)
dúlce	adj.	v. AGREABIL. ARMONIOS. BLÎND. CALM. DELICAT. DOMOL. DRAG. DRĂGĂLAŞ. DRĂGUŢ. ESTOMPAT. FIN. FRUMOS. FRUMUŞEL. GINGAŞ. GRAŢIOS. IUBIT. ÎMBĂLSĂMAT. ÎM-BĂTĂTOR. ÎNDRĂGIT. ÎNMIRESMAT. LIN. LINIŞTIT. MELODIC. MELODIOS. MODERAT. MUZICAL. NETULBURAT. PAL. PALID. PARFU-MAT. PAŞNIC. PIERDUT. PLĂCUT. POTOLIT. POTRIVIT. SCUMP. SONOR. STINS. SUAV. STERS.
DULCEÁG	adj.	1. (rar) dulciu. (Un fruct ~.)2. v. sear-băd.
dulceág	adj.	v. LANGUROS. MIEROS. SENTI-MENTAL.
DULCEÁŢĂ	s.	(Transilv. şi Ban.) pecmez, (Transilv.) silvoiz. (~ de caise.)
dulceáţă	s.	v. MAGIUN.
dulcegăríe	s.	v. SENTIMENTALISM.
dulcele Crăciúnului	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
DULCIŞÓR	s.	(BOT.; Hedysarum) (reg.) cap-de-cocoş.
dulcíu	adj.	v. DULCEAG.
DÚLCIURI	S. PL.	cofeturi (pl.), zaharicale (pl.), (reg.) zăhărele (pl.), (grecism înv.) zumaricale (pl.). (A mîncat multe
duleán	s.	v. COCEAN.
duléte	s.	v. DOVLEAC.
duléţi	s. pl.	v. PEPENE.
DULGHÉR	s.	lemnar, (înv. şi reg.) teslar, (reg.) cioplitor, (Transilv.) bărdaş, (prin Ban.) mauăr.
DULGHERÍE	s.	dulgherit, lemnărie, (înv. şi reg.) teslărie. (Se ocupă cu ~.)
DULGHERÍT	s.	v. dulgherie.
DULÍE	s.	(TEHN.) fasung. (~ la un bec.)
DUMBÉŢ	s.	(BOT.; Teucrium chamaedrys) (reg.) jugărel, jugăreţ, sclipeţ, spulberătură, şugărel.
dumbéţ	s.	v. IARBĂ-USTUROASĂ.
DUMBRÁVĂ	s.	(reg.) berc, rădiac, rediş, rediu, (Ban.) zăbran. (O ~ într-o pădure seculară.)
dumbrávnic	s.	v. CÎNEPIOARĂ.
DUMBRĂVEÁNCĂ	s.	(ORNIT.; Coracias garrulus) (reg.) căcău, cioară-pucioasă, corb-albastru.
DUMERÍ	vb.	1. a înţelege, a se lămuri, a pricepe, a şti, (reg.) a se nădăi, (fîg.) a se trezi. (Tot nu te-ai ~ ce-am vrut să-ţi spun?)2. v. lămuri.
DUMERÍRE	S.	v. lămurire.
DUMERÍT	adj.	v. clarificat.
dumésnic	adj.	v. DOMESTIC.
dumesnicí	vb.	v. DOMESTICI. ÎMBLÎNZI.
dumesnicíre	s.	v. DOMESTICIRE. ÎMBLÎNZIRE.

dumesnicít	adj.	v. DOMESTICIT. ÎMBLÎNZIT.
dumicá	vb.	v. AMESTECA. CIOPÎRȚI. MESTECA. SFÎRTECA. SFÎŞIA.
dumicát	s.	v. GURĂ. ÎMBUCĂTURĂ. ÎNGHIȚI-TURĂ. MUŞCĂTURĂ.
DUMINECEÁ	s.	(BOT.; Nymphaea lotus thermalis) drețe, lotus, (reg.) gălbenele (pl.), scrîntitoare.
DUMINICA FLORÍILOR	s.	(BIS.) florii (pl.), (reg.) duminica vlăstarilor, staurile florii (pl.).
duminica vlăstárilor	s.	v. DUMINICA FLORIILOR. FLORII.
dumitráș	s.	v. SĂPUNELE.
DUMITRÍȚĂ	s.	v. crizantemă.
DUMNEAÉI	pron.	v. ea.
DUMNEALÚI	pron.	v. el.
dumneasá	pron.	v. DÎNSUL. DUMNEALUI. EL.
DUMNEATÁ	pron.	v. tu.
DUMNEAVOÁSTRĂ	pron.	1. v. voi.2. v. tu.
dumnezéie	s.	v. ZEIȚĂ.
DUMNEZEIÉSC	adj.	(BIS.) 1. v. divin.2. v. provi-dențial.
dumnezeiésc	adj.	v. MINUNAT. SPLENDID. SUPERB.
dumnezeiéşte	adv.	v. MINUNAT. SPLENDID. SUPERB.
DUMNEZEÍRE	s.	(BIS.) 1. v. Dumnezeu.2. v. cer.
dumnezeoáică	s.	v. ZEIȚĂ.
DUMNEZÉU	s.	(BIS.) 1. atotputernicul (art.), creatorul (art.), divinitate, domnul (art.), dumnezeire, părinte, providență, puternicul (art.), stăpînul (art.), tatăl (art.), ziditorul (art.), (în limbajul bisericesc) preabunul (art.), preaînaltul (art.), preaputernicul (art.), (înv. şi pop.) pronie, (pop.) sfîntul (art.), sîntul (art.), (înv.) atottiitorul (art.), tvoreț, zeu.2. v. zeu.
DUNĂREÁN	adj.	danubian. (Regiunea ~.)
DUNGÁ	vb.	a tărca, a vărga, (pop.) a învîrsta, (reg.) a vîrsta. (A ~ un material textil.)
DUNGÁT	adj.	1. v. vărgat.2. v. reiat.
DÚNGĂ	s.	1. linie, vargă, (pop.) vîrstă, (reg.) şar, (prin Ban. şi Transilv.) şargă, (Mold. şi Bucov.) vîrcă. (O țesătură cu ~i.)2. brîu, (pop.) vîrstă. (Casa avea o ~ albastră.)3. linie, (Transilv. şi Ban.) ştraif. (A tras o ~ pe peretele zugrăvit.)4. nervură, striație, vînă. (Marmură cu ~i.)5. v. rază.6. v. muchie.7. coastă.8. v. rid.
DUNGĂȚEÁ	s.	(BOT.; Tetragonolobus purpureus) (reg.) nohot.
DUNGULÍȚĂ	s.	(rar) dunguță, (pop.) vărguliță, vărguță. (O țesătură cu ~e.)
dungúță	s.	v. DUNGULIȚĂ.
DÚO	s.	v. duet.
dupác	s.	v. BRÎNCI. GHIONT. IZBITURĂ. ÎMBRÎN-CEALĂ. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINSĂTURĂ.
DÚPĂ prep.,	adv.	1. prep. (local) dinapoia, dindărătul, înapoia, îndărătul. (~ casă se află ...)2. prep. (temporal) cu, de. (Zi ~ zi.)3. prep. (temporal) peste. (S-a întors ~ un ceas.)4. adv. (modal) conform, potrivit. (A lucrat ~ plan.)5. prep. (cauzal) pentru. (Varsă lacrimi ~ copilul pierdut.)6. prep. (instrumental) prin, printru. (Predă o limbă ~ o anumită metodă.)7. prep. (indică o relație de rudenie) dinspre, (înv.) despre. (Văr ~ mamă.)8. prep. apud. (Coresi, ~ apud Iorga.)
dupăcí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎMBRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI.
dupăí	vb.	v. BUFNI. IZBUCNI. PUFNI. TROPĂI.
dupăít	s.	v. TROPĂIALĂ. TROPĂIT. TROPĂITURĂ. TROPOT.

dupăitúră	s.	v. TROPĂIALĂ. TROPĂIT. TROPĂI-TURĂ. TROPOT.
duplicá	vb.	v. DUBLA. ÎNDOI.
DUPLICÁT	s.	copie. (Un ~ al diplomei.)
DUPLICITÁR	adj.	v. ipocrit.
DUPLICITÁTE	s.	v. ipocrizie.
dupurluí	vb.	v. JUMULI.
dupurós	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
DUR	adj.	1. v. tare.2. agresiv, bătăios, brutal, coleric, impulsiv, iute, nestăpînit, violent, (fam. fig.) belicos. (Un om, un temperament ~.)
DUR	adj.	v. major.
dur	adj.	v. CÎINESC. DRASTIC. GREU. RĂSTIT. RIDICAT. SEVER. TARE.
dur	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂ-TOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLE-CAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂLBATIC. SÎN-GEROS. VIOLENT.
DURÁ	vb.	v. construi.
DURÁ	vb.	1. v. dăinui.2. v. menține.3. a ține. (Spectacolul ~ două ore.)4. a se păstra, a rezista, a ține. (O încălțăminte care ~ mult.)
DURÁBIL	adj.	1. rezistent, solid, trainic, (rar) dăinuitor, (pop.) purtăreț, țeapăn, vîrtos, (înv.) nestrămutat, țiitor. (Ghete ~; o construcție ~.)2. v. viabil.3. stabil, statornic, trainic, (înv.) stătător. (O stare sufletească ~.)4. persistent, rezistent, trainic, (livr.) peren. (Efecte ~.)
DURABILITÁTE	s.	1. rezistență, soliditate, tărie, trăinicie, (înv. şi reg.) statornicie, (înv.) nestrămu-tare. (~ unui material.)2. v. viabilitate.3. v. per-sistență.
DURAMÁTER	s.	(ANAT.) pahimeninge.
DURÁRE	s.	v. construire.
DURÁTĂ	s.	1. întindere, lungime, mărime. (~ unei zile de vară.)2. interval, întindere, perioadă, răstimp, timp, (reg.) rahăt. (Pe toată ~ exame-nului.)
dúră	s.	v. ROTIȚĂ.
DURĂÍ	vb.	v. hurui.
durăí	vb.	v. TUNA.
DURĂÍT	s.	v. huruitură.
DURĂITÚRĂ	s.	v. huruitură.
dúrăt	s.	v. BUBUIRE. BUBUIT. BUBUITURĂ. DETONAȚIE. DETUNARE. DETUNAT. DETUNĂTU-RĂ. DUDUIT. DUDUITURĂ. DURĂIT. DURĂITURĂ. DURUIT. HURUIALĂ. HURUIT. HURUITURĂ. TRĂSNET. TRĂSNITURĂ. TUNET. VUIET.
durbánă	s.	v. COȘ. LADĂ.
durd	adj.	v. BUCĂLAI. BUCĂLAT. DOLOFAN. DUR-DULIU. GRĂSAN. GRĂSULIU. GRĂSUȚ. PLIN. ROTOFEI. ROTUND.
dúrdă	s.	v. FLINTĂ. PUȘCĂ. SÎNEAȚĂ.
durduí	vb.	v. CLĂTINA. CUTREMURA. DÎRDÎI. DUDUI. TREMURA. ZGUDUI.
durduít	s.	v. DUDUIT. DUDUITURĂ. DURĂIT. DURĂITURĂ. DURUIT. HURUIALĂ. HURUIT. HURUITURĂ.
durdulicá	vb.	v. ROSTOGOLI.

DURDULÍU	adj.	v. grăsuţ.
DUREÁ	vb.	1. a chinui, a ţine. (Mă ~ o măsea.)2. v. întrista.
DURÉRE	s.	1. (Olt. şi Munt.) dor, (înv.) duroare. (~ de dinţi.)2. v. chin.3. v. tortură.4. v. în-tristare.5. v. tristeţe.
DURERÓS	adj.	1. v. întristător.2. v. nenorocit.3. v. trist.
DÚRHAM	s.	(ZOOL.) shorthorn. (~ este o rasă de taurine.)
DURIFICÁ	vb.	a (se) întări. (A ~ un metal.)
DURIFICÁRE	s.	întărire. (~ unui metal.)
durigá	vb.	v. ROSTOGOLI.
DURITÁTE	s.	1. v. tărie.2. agresivitate, brutalitate, impulsivitate, nestăpînire, violenţă. (~ tempera-mentală a cuiva.)
duritáte	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALITATE. CONSTRÎNGERE. CRUZIME. FEROCITATE. INTRANSIGENŢĂ. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. RIGOARE. RIGUROZITATE. SĂLBĂ-TICIE. SEVERITATE. STRĂŞNICIE. STRICTEŢE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
durlúi	s.	v. PRICHICI.
duroáre	s.	v. DURERE.
DURUÍ	vb.	v. hurui.
duruiéle	s. pl.	v. JINTIŢĂ.
DURUÍT	s.	v. huruitură.
duruitoáre	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ.
durzău	s.	v. JEP. JNEAPĂN. PIN PITIC.
durzoáş	s.	v. RUJĂ.
DUS	adj.	căzut, înfundat. (Cu ochii ~şi.)
dus	adj.	v. ADEMENIT. AMĂGIT. ÎNŞELAT. PĂCĂLIT. PROSTIT. TRIŞAT.
DUS	s.	v. cărat.
DÚŞCĂ	s.	gît, gură, înghiţitură, sorbitură, (Tran-silv.) scopot. (O ~ de vin.)
duşi	s. pl.	v. DISPOZIŢIE. TOANE. VOIE.
duşlág	s.	v. DORN. PRIBOLI.
DUŞMÁN	s., adj.	adversar, inamic, potrivnic, vrăjmaş, (pop.) pizmaş, pizmuitor, (înv. şi reg.) pizmătar, pizmătareţ, (înv.) neamic, neprieten, nepriitor, pîrîş, sculător. (Armata ~; e un ~ de temut.)
duşmănésc	adj.	v. DUŞMĂNOS. INAMIC. NEPRI-ETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
DUŞMĂNÉŞTE	adv.	(înv.) vrăjmăşeşte. (Se poartă ~.)
DUŞMĂNÍ	vb.	a se învrăjbi, a (se) urî, a (se) vrăjmăşi, (pop.) a (se) înduşmăni, (înv. şi reg.) a (se) pizmui, (înv.) a (se) gilălui, a (se) împerechea, a (se) nenăvidi, a (se) pizmi, a (se) urgisi. (Se ~ de moarte.)
DUŞMĂNÍE	S.	animozitate, discordie, învrăjbire, ostilitate, pornire, ură, vrajbă, vrăjmăşie, zîzanie, (livr.) inimiciţie, (înv. şi pop.) price, (pop. şi fam.) dihonie, (pop.) pică, (înv. şi reg.) ceartă, pizmă, pizmuire, scîrbă, (Mold.) poxie, (înv.) mozavirie, neprietenie, patos, scandală, sfadă, urîciune, vrăjbie, (latinism înv.) rancoare. (Ce e ~ asta neîmblînzită între voi?)
DUŞMĂNÓS	adj.	1. inamic, neprietenesc, neprietenos, ostil, potrivnic, vrăjmaş, (pop.) pizmaş, pizmuitor, vrăjmăşesc, (înv. şi reg.) pizmătar, pizmătareţ, (reg.) vrăjmăşos, (înv.) duşmănesc, mînios, potrivitor. (O acţiune ~oasă.)2. advers, neprietenesc, neprietenos, ostil, potrivnic, (fig.) pieziş. (O privire ~oasă.)3. v. răzbunător.4. ostil, răutăcios, (prin Tran-silv.) aspid, (fig.) veninos. (Cuvinte ~oase.)
DUŞUMEÁ	s.	pardoseală, podea, scîndură, (pop.) podină, (Ban. şi Transilv.) pod, (Ban.) vatră, (înv.) planşete (pl.), pomostină. (Doarme pe ~ua goală.)
DU-TE-VÍNO	s.	(pop.) treapăd. (Era un ~ continuu.)

DÚZĂ	s.	1. v. ajutaj.2. v. filieră.
dvoreán	s.	v. CURTEAN.
dvorélnic	s.	v. CURTEAN.
dvorénin	s.	v. CURTEAN.
EA	pron.	dînsa, dumneaei. (~ ce zice?)
ebén	s.	v. ABANOS.
EBRIETÁTE	s.	beție, (prin Transilv.) șumeneală. (Stare de ~.)
EBULIOMÉTRU	s.	(FIZ.) ebulioscop.
EBULIOSCÓP	s.	v. ebuliometru.
EBULÍȚIE	s.	v. fierbere.
ECHÉR	s.	(TEHN.) 1. colțar, (rar) vinchel. (~ pentru desenul tehnic.)2. v. dreptar.
echidistánt	adj.	v. NEUTRU.
echidistánță	s.	v. NEUTRALITATE.
ECHILIBRÁ	vb.	1. a (se) compensa, a (se) contrabalansa, a (se) cumpăni, a precumpăni, (livr.) a (se) pondera. (Două forțe care se ~.)2. v. compensa.
ECHILIBRÁRE	s.	1. contrabalansare, cumpăneală, cumpănire. (O greutate pusă pentru ~.)2. v. com-pensare.
ECHILIBRÁT	adj.	1. v. armonios.2. v. calculat.3. cuminte, cumpănit, rațional, rezonabil, (înv.) rezonat. (Un om ~.)4. v. cumpătat.
ECHILIBRÍSTIC	adj.	v. acrobatic.
ECHILÍBRU	s.	1. stabilitate. (Se asigură ~l navei.)2. cumpănă, cumpăneală, cumpănire. (A se afla în poziție de ~.)3. (rar) statică. (Tulburări de ~.)4. v. armonie.
ECHIMÓZĂ	s.	v. vînătaie.
ECHINÍDĂ	s.	v. arici-de-mare.
ECHIPÁ	vb.	1. v. îmbrăca.2. v. dota.
echipáj	s.	v. CALEAȘCĂ.
ECHIPAMÉNT	s.	(MIL.) efecte (pl.). (~ al unui ostaș.)
ECHIPÁRE	s.	1. v. îmbrăcare.2. v. dotare.
ECHIPÁT	adj.	v. îmbrăcat.
ECHÍPĂ	s.	(SPORT) formație, (englezism) team. (O ~ de fotbal.)
ECHITÁBIL	adj.	v. just.
ECHITÁTE	s.	v. dreptate.
ECHITÁȚIE	s.	(SPORT) călărie.
ECHIVALÉNT	adj.	v. concordant.
ECHIVALÉNȚĂ	s.	v. concordanță.
ECHIVÓC	adj., s.	1. adj. ambiguu, (livr.), amfibo-logic. (Exprimare ~.)2. s. ambiguitate, (livr.) amfibolie. (~ul unei exprimări.)3. adj. v. neclar.4. adj. v. confuz.5. adj. v. dubios.
eclatá	vb.	v. STRĂLUCI.
eclatánt	adj.	v. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
ECLEZIÁSTIC	adj.	1. v. bisericesc.2. v. clerical.
*ECLIPSÁ	vb.	(fig.) a întuneca, a umbri. (I-a ~ pe toți cu verva sa.)
eclipsá	vb.	v. DEPĂȘI. DISPĂREA. ÎNTRECE. PIERI.
ECLÍPSĂ	s.	(ASTRON.) (reg.) întunericime, (înv.) întunecare. (O ~ de soare.)
eclisiárh	s.	v. CÎNTĂREȚ. DASCĂL. DIAC. PARACLISER. PSALT. ȚÎRCOVNIC.

ECOGRAFÍE	s.	(MED.) ultrasonografie.
ECOLOGÍE	s.	(ieşit din uz) bionomie.
ECOLOGÍŞTI	s. pl.	(POL.) verzi.
ECONÓM	adj.	adunător, cruțător, păstrător, strîngător, (înv. şi reg.) scump, (reg.) păstrielnic, (fig.) strîns. (Om ~.)
ECONÓMIC	adj.	v. economicos.
economicésc	adj.	v. ECONOMIC. ECONOMI-COS. RENTABIL.
ECONOMICÓS	adj.	1. economic, rentabil, (înv.) economicesc. (Un procedeu ~.)2. v. spornic.
ECONOMÍE	s.	1. agoniseală, agonisire, agonisită, (pop.) chiverniseală, pricopseală, (reg.) prişti-peală, (prin Maram. şi Transilv.) zoroboc, (înv.) strînsoare, strînsură. (A strîns o ~ bunicică pentru zile negre.)2. v. structură.
ECONOMISÍ	vb.	a acumula, a aduna, a agonisi, a face, a strînge, (pop.) a chivernisi, (reg.) a priştipi, a răgădui, a sclipui, (Transilv.) a mirui, (Olt. şi Munt.) a scofeli, (Ban.) a stăci, (Transilv. şi Maram.) a şporoli, (prin Maram.) a zorobi, (fig.) a prăsi. (A ~ o
ECONOMISÍRE	s.	agonisire, strîngere. (~ unei sume de bani.)
ECOSÓNDĂ	s.	eholot. (Cu ~ se măsoară marile adîncimi oceanice.)
ECOTÍP	s.	(BIOL.) rasă ecologică.
ECÓU	s.	răsunet, (pop.) hăuit, sunet, (prin Transilv. şi Olt.) sun, (înv.) eho. (Un ~ în munți.)
ecóu	s.	v. RĂSUNET. VÎLVĂ.
ecpaiá	s.	v. ALAI. CORTEGIU. SUITĂ.
ECRANIZÁRE	s.	adaptare cinematografică.
ECTOBLÁST	s.	(BIOL.) ectoderm.
ECTODÉRM	s.	(BIOL.) ectoblast.
ECTOPLÁSMĂ	s.	(ANAT.) hialoplasmă.
ECUMÉNIC	adj.	(BIS.) (înv.) sobornic, sobornicesc. (Sinod ~.)
ECVÉSTRU	adj.	călare. (O statuie ~.)
ECVISETACÉE	s.	(BOT.) ecvisetină.
ECVISETÍNĂ	s.	v. ecvisetacee.
ECZÉMĂ	s.	(MED.) pecingine.
edelváis	s.	v. ALBUMEALĂ. ALBUMIȚĂ. FLOA-REA-REGINEI. FLOARE-DE-COLȚ.
edén	s.	v. CER. PARADIS. RAI.
EDIFICÁ	vb.	v. lămuri.
edificá	vb.	v. CLĂDI. CONSTRUI. DURA. FACE. ÎNĂLȚA. RIDICA. ZIDI.
EDIFICÁRE	s.	v. lămurire.
edificáre	s.	v. CLĂDIRE. CONSTRUCȚIE. CON-STRUIRE. DURARE. ÎNĂLȚARE. RIDICARE. ZIDIRE.
EDIFICÁT	adj.	v. lămurit.
EDIFICATÓR	adj.	1. v. lămuritor.2. v. convingător.
EDILITÁR	adj.	urbanistic. (Construcții ~.)
EDITÁ	vb.	v. publica.
EDITÁRE	s.	v. publicare.
EDITÓR	s.	(înv.) librar.
EDITORIÁL	s.	(PRESĂ) articol de fond.
EDÍȚIE	s.	(înv.) tipărire. (A doua ~ a unei cărți.)
EDUCÁ	vb.	a creşte, a forma, (înv.) a pedepsi. (A ~ tînăra generație.)

EDUCÁRE	s.	creştere, cultivare, educaţie, formare, (înv.) pedeapsă. (~ tinerei generaţii.)
EDUCÁT	adj.	v. cult.
EDUCATÍV	adj.	1. v. educaţional.2. v. pedagogic.3. instructiv, moralizator, (înv.) învăţător. (O scriere cu conţinut ~.)
EDUCATÓR	s.	pedagog. (Un bun ~.)
EDUCÁŢIE	s.	1. instrucţie, învăţământ, învăţătură, (înv.) pedeapsă. (Procesul de ~.)2. educaţie mixtă v. coeducaţie.3. v. educare.4. educaţie fizică v. gimnastică.
EDUCAŢIONÁL	adj.	(PED.) educativ. (Factori ~.)
EFÉCT	s.	1. v. consecinţă.2. acţiune, influenţă, înrîurire, rezultat. (Ce ~ are medicamentul asupra inimii?)3. efect fotoconductiv v. fotoconducti-bilitate.4. v. impresie.5. (la pl.) echipament.6. (mai ales la pl.) v. hîrtie de valoare.
EFECTÍV	adj., adv., s.	1. adj. adevărat, concret, real. (Plecarea lui ~ din oraş a avut loc a doua zi.)2. adv. v. realmente.3. adj. incontestabil, indiscutabil, real. (A adus servicii ~.)4. adj. v. eficace.5. s. disponibil, (înv.) putere. (A strîns tot ~ul său de oaste.)
EFECTUÁ	vb.	1. v. desfăşura.2. v. executa.3. a executa, a face, a făuri, a înfăptui, a realiza, a săvîrşi. (A ~ o lucrare durabilă.)4. v. opera.5. a face, a întreprinde. (A ~ ample studii.)6. a(-şi) executa, a(-şi) face, a(-şi) îndeplini, a presta, a-şi satisface. (A
EFECTUÁRE	s.	1. v. desfăşurare.2. v. executare.3. executare, îndeplinire, prestare. (~ serviciului militar.)
EFEMÉR	adj.	v. trecător.
EFEMÉRĂ	s.	(ENTOM.) 1. v. efemeridă.2. (Ephe-mera vulgata) (reg.) rusalie.
EFEMERÍDĂ	s.	(ENTOM.; Ephemerida) efemeră, (reg.) vetrice.
EFEMERITÁTE	s.	v. vremelnicie.
EFICÁCE	adj.	invar. 1. eficient, folositor, operativ, practic, productiv, util, (rar) operant, (înv.) putincios. (O metodă ~.)2. efectiv, eficient, pozitiv. (Tratamentul a dat rezultate ~.)3. dras-tic, eficient, energic, puternic. (Un medicament ~.)4. eficient, sigur.
EFICACITÁTE	s.	1. eficienţă, folos, operativitate, productivitate, randament, valoare. (~ unei metode.)2. eficienţă, productivitate. (~ muncii.)3. v. valoare.4. v. putere. (~ de germinaţie a seminţelor.)
EFICIÉNT	adj.	v. eficace.
EFICIENTIZÁ	vb.	v. rentabiliza.
EFICIENTIZÁRE	s.	v. rentabilizare.
EFICIÉNŢĂ	s.	v. eficacitate.
EFÍGIE	s.	chip, (prin Munt.) tabă. (~ a unei medalii.)
eflorescént	adj.	v. ÎNFLORITOR. PROSPER.
EFLÚVIU	s.	emanaţie. (Se simte în aer un ~ specific.)
ÉFOR	s.	v. epitrop.
EFORÍE	s.	v. epitropie.
EFÓRT	s.	1. v. strădanie.2. greutate, osteneală, trudă. (Cu mult ~.)3. încercare, osteneală, sforţare, silinţă, strădanie, străduinţă. (Toate ~urile lui au fost zadarnice.)4. (FIZ.) efort unitar = (impr.) tensiune.
EFUZÍV	adj.	v. vulcanic.
EGÁL	adj., s.	1. adj. deopotrivă, identic. (Persoane ~ în înălţime.)2. s. v. seamăn.
EGALÁ	vb.	1. v. egaliza.2. a ajunge. (L-a ~ la scor.)
EGALÁRE	s.	v. egalizare.
EGALITÁTE	s.	v. paritate.
EGALIZÁ	vb.	1. a egala. (A ~ lungimea celor două piese.)2. (fig.) a nivela. (A ~ standardul de viaţă.)

EGALIZÁRE	s.	1. egalare. (~ lungimii celor două piese.)2. (fig.) nivelare. (~ standardului de viață.)
EGHILÉT	s.	(înv.) drăguleț. (~ la o uniformă militară.)
EGÍDĂ	S.	auspicii (pl), oblăduire, ocrotire, patronaj, protecție, sprijin. (Asociația se bucură de înalta ~ a ...)
EGIPTEÁN	s., adj.	1. s. (înv.) misirliu.2. adj. (înv.) misir.
eglendisí	vb.	v. AMUZA. DESFĂTA. DISPUNE. DISTRA. ÎNVESELI. PETRECE. RÎDE. VESELI.
EGLÓGĂ	s.	v. bucolică.
EGOCÉNTRIC	adj.	egocentrist. (Înclinații ~.)
EGOCENTRÍSM	s.	egolatrie, egotism. (~ul unui om.)
EGOCENTRÍST	adj.	v. egocentric.
EGOÍSM	s.	(înv.) siniubire. (De un ~ feroce.)
EGOÍST	adj.	meschin. (Interese ~.)
EGOLATRÍE	s.	v. egocentrism.
EGOLÁTRU	adj., s.	v. egotist.
EGOTÍSM	s.	v. egocentrism.
EGOTÍST	adj., s.	egolatru. (Persoană ~.)
EGRÉTĂ	s.	(ORNIT.; Egretta alba) stîrc alb, (rar) erodiu alb, erodiu mare, (reg.) bîtlan alb, ceapur mare, stîrc bălan.
EGÚMEN	s.	v. stareț.
EGUMENÍ	vb.	(BIS.) a stărești.
EGUMENÍE	s.	(BIS.) stărește. (În timpul ~ lui.)
ého	s.	v. ECOU. RĂSUNET.
EHOLÓT	s.	ecosondă. (Cu ~ul se măsoară marile adîncimi oceanice.)
éhrlich 606	s.	v. ARSFENAMINĂ 606. SALVARSAN.
EL	pron.	dînsul, dumnealui, (pop.) dumneasa, (înv.) nusul. (~ m-a invitat.)
ELABORÁ	vb.	1. v. crea.2. v. redacta.3. v. inventa.4. v. emite.
ELABORÁRE	s.	1. v. creare.2. v. redactare.3. v. in-ventare.4. v. emitere.
ELÁN	s.	1. v. entuziasm.2. v. avînt.
ELÁSTIC	adj., s.	1. adj. v. flexibil.2. s. gumilastic, (pop.) gumă, (Olt.) comilastru. (~ pus la șosete.)
ELASTICITÁTE	s.	v. flexibilitate.
ELATERÍD	s.	(ENTOM.) faur.
elebór	s.	v. SPÎNZ.
ELECTORÁT	s.	(POL.) alegători (pl.). (A fost ales cu sprijinul ~ului.)
ELECTRICITÁTE	s.	1. (FIZ.) sarcină (electrică). (~ pozitivă.)2. v. lumină electrică.
ELECTRIZARE PRIN	s.	(FIZ.) inducție electrostatică.
ELECTROANALÍZĂ	s.	(CHIM.) analiză electrochi-mică.
ELECTROBÚR	s.	v. electrotrepan.
ELECTROCÁSNIC	adj.	electromenajer. (Aparat ~.)
ELECTROCĂLDÚRĂ	s.	electrotermie. (~ este o ramură a electrotehnicii.)
ELECTROCOAGULÁRE	s.	(MED.) diatermocoa-gulare.
ELECTROFÓN	s.	v. pick-up.
ELECTROMENAJÉR	adj.	v. electrocasnic.
ELECTROMETRÍE	s.	(CHIM.) potențiometrie. (~ este o metodă de analiză chimică cantitativă volumetrică.)
ELECTROMOTÓR	s.	v. motor electric.

ELECTRÓN	s.	(FIZ.) (rar) negatron.
ELECTROTERMÍE	s.	electrocăldură. (~ este o ramură a electrotehnicii.)
ELECTROTREPÁN	s.	(TEHN.) electrobur.
ELECTROVALÉNȚĂ	s.	(CHIM.) legătură electrova-lentă, legătură heteropolară, legătură ionică.
ELEFÁNT	s.	(ZOOL.; Elephas maximus şi Loxodonta africana) (înv.) fil, fildeş.
ELEFANTIÁZIS	s.	(MED.) filarioză, (rar) pahidermie.
ELEGÁNT	adj.	1. v. gătit.2. distins, îngrijit, (livr. şi fam.) şic. (O toaletă ~.)3. v. luxos.
ELEGÁNȚĂ	s.	1. v. bun-gust.2. v. distincție.3. v. lux.
ELEGIÁC	adj.	melancolic, trist. (Poezie cu carac-ter ~.)
ELEMÉNT	s.	1. componentă, constituent, piesă. (Un ~ al unui ansamblu.)2. element autohton v. substrat.3. (CHIM.) corp simplu.4. v. pilă electrică.5. element galvanic v. pilă electrochi-mică.6. (la pl.) cunoştinţe (pl.), noţiuni (pl.). (Cîteva ~ despre ...)7. (la pl.
ELEMENTÁR	adj.	1. primar. (Curs, învățământ ~.)2. v. simplu.3. primar, rudimentar, simplu. (Noțiuni ~ asupra ...)4. esenţial, fundamental. (Principii ~ despre ...)5. v. uşor.
elementár	adj.	v. NATURAL.
ELÉN	adj.	v. elenic.
ELÉNIC	adj.	elen, elinesc. (Cultura ~.)
ELERÓN	s.	(AV.) aripioară.
ELÉV	s.	1. şcolar, (înv.) scolastic, ucenic. (Profesorul şi ~ii săi.)2. v. discipol.
elevát	adj.	v. ACADEMIC. DISTINS. SOLEMN.
ELEVATÓR	s.	(TEHN.) încărcător.
ELÉVĂ	s.	şcolăriță.
ELIBERÁ	vb.	1. a libera, a salva, a scăpa, a scoate, (înv. şi pop.) a slobozi, (pop.) a mîntui, (înv.) a apuca, a ierta, a volnici. (I-a ~ din robie.)2. v. dez-robi.3. v. ieşi.4. v. libera.5. v. desprinde.6. v. des-face.7. v. desărcina.8. v. debloca.9. v. evacua.
ELIBERÁRE	s.	1. liberare, salvare, scăpare, scoatere, (înv. şi pop.) slobozire, (pop.) mîntuire, (înv.) scăpătură. (~ lor din robie.)2. v. dezrobire.3. v. ieşire.4. v. liberare.5. v. desfacere.6. desăr-cinare, descăunare, scoatere. (~ cuiva dintr-o funcție.)7. v. debl
ELIBERÁT	adj.	dezrobit.
ELIBERATÓR	adj., s.	dezrobitor, liberator, (înv. şi pop.) mîntuitor, slobozitor. (Armată ~oare.)
ELIDÁRE	s.	(FON.) eliziune.
ELIMINÁ	vb.	1. v. anula.2. v. scoate.3. v. curăța.4. a scoate. (A ~ un element dintr-o serie.)5. v. su-prima.6. a evacua. (A ~ fecale, gaze.)7. v. ex-clude.8. v. înlătura.
ELIMINÁRE	s.	1. v. anulare.2. v. curățare.3. v. su-primare.4. v. evacuare.5. v. excludere.6. v. înlă-turare.
ELIMINÁT	adj.	v. anulat.
ELINÉSC	adj.	v. elenic.
ELIPSOID DE ROTÁȚIE	s.	(MAT.) sferoid.
ELÍPTIC	adj.	oval. (Orbită ~.)
ELÍTĂ	s.	(fig.) cremă, floare, frunte, spumă. (~ tineretului.)
ELIZIÚNE	s.	v. elidare.
ELOCVÉNT	adj.	1. v. convingător.2. (înv.) limbut, slovesnic. (Un om ~.)
ELOCVÉNȚĂ	s.	1. v. retorică.2. v. expresivitate.
ELOGIÁ	vb.	v. glorifica.

ELOGIÉRE	s.	v. glorificare.
ELOGIÓS	adj.	encomiastic, laudativ. (O cuvîntare ~oasă.)
ELÓGIU	S.	v. glorie.
ELUÁNT	s.	(CHIM.) developant. (~ este un solvent.)
ELUÁRE	s.	(CHIM.) eluțiune.
ELUCIDÁ	vb.	v. lămuri.
ELUCIDÁRE	s.	v. lămurire.
elucubránt	adj.	v. ABERANT. ABSURD. ILOGIC. NELOGIC. NERAȚIONAL. STUPID.
ELUCUBRÁȚIE	s.	v. absurditate.
ELUDÁ	vb.	a evita, a ocoli. (A ~ aplicarea legii.)
ELUDÁRE	s.	evitare, ocolire. (~ prevederilor legale.)
ELUȚIÚNE	s.	v. eluare.
ELUVIONÁRE	s.	(GEOL.) eluviune. (Proces de ~ a rocilor.)
ELUVIÚNE	s.	v. eluvionare.
elvétic	adj.	v. ELVEȚIAN.
ELVEȚIÁN	adj.	(rar) elvetic. (Un canton ~.)
EMÁIL	s.	glazură, smalț, (reg.) călai, maz, mazlu, mortasincă, smînțuială. (Vase de ceramică cu ~.)
EMAILÁ	vb.	a glazura, a smălțui. (A ~ un vas de ceramică.)
EMAILÁRE	s.	glazurare, smălțuire, smălțuit, (înv.) smălțuitură. (~ vaselor de ceramică.)
EMAILÁT	adj.	glazurat, smălțuit, (rar) smălțat. (Vas de ceramică ~.)
EMAILÓR	s.	smălțuitor. (E de profesie ~.)
EMANÁ	vb.	1. a degaja, a emite, a exala, a împrăştia, a răspîndi, a scoate, (înv.) a răsfuga, a slobozi. (Soba ~ gaze.)2. v. degaja.3. a proveni, (fig.) a izvorî. (Decretul ~ de la puterea legiuitoare.)
EMANÁRE	s.	1. v. emanație.2. v. degajare.
EMANATÍSM	s.	v. emanaționism.
EMANÁȚIE	s.	1. degajare, emanare, emisiune, exalare, exalație, împrăştiere, răspîndire, (înv.) răsfugare. (~ de gaze de la sobă.)2. v. degajare.3. emanație de radiu = radon.4. efluviu. (Se simte în atmosferă o ~
EMANAȚIONÍSM	s.	(FILOZ.) emanatism.
EMANCIPÁ	vb.	v. dezrobi.
EMANCIPÁRE	s.	v. dezrobire.
EMANCIPÁȚIE	s.	v. dezrobire.
emasculá	vb.	v. CASTRA. JUGĂNI. SCOPI. STE-RILIZA.
emasculáție	s.	v. CASTRARE. IMPOTENȚĂ. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERI-LIZARE.
EMBATÍC	s.	emfiteoză, (înv., în Mold.) bezmăn. (Arenda pe termen îndelungat se numea ~.)
EMBATICÁR	s.	(înv., în Mold.) bezmănar. (~ era titularul unui embatic.)
EMBLÉMĂ	s.	1. simbol, (rar) atribut, (înv. fig.) pecete. (~ unei mărci de fabrică.)2. v. blazon.
EMBRIOCARDÍE	s.	(MED.) ritm fetal.
EMBRIOGENÉZĂ	s.	v. dezvoltare embrionară.
EMBRIOGENÍE	s.	v. dezvoltare embrionară.
EMBRIÓN	s.	1. (BOT.) germen, (pop.) plod. (Din ~ se formează plantula.) *2. (fig.) germen, sîmbure. (~ al unui fenomen.)
emerí	s.	v. ŞMIRGHEL.
EMETÍC	s.	v. vomitiv.

EMETIRÁL	s.	(FARM.) proclorperazină.
EMFÁTIC	adj.	v. afectat.
EMFÁZĂ	s.	v. afectare.
EMFITEÓZĂ	s.	v. embatic.
EMFIZEM PULMONÁR	s.	1. (MED.) (prin Mold. şi Transilv.) şui.2. (MED. VET.) tignafes.
EMIGRÁ	vb.	a se expatria, a pribegi, (înv. şi livr.) a se desțăra, (înv.) a se înstrăina. (A fost nevoit să ~.)
EMIGRÁNT	s., adj.	expatriat, pribeag.
EMIGRÁRE	s.	emigrație, expatriere, pribegie, (înv. şi livr.) desțărare, (înv.) înstrăinare. (~ unui militant politic.)
EMIGRÁȚIE	s.	v. emigrare.
EMINÉNT	adj.	ales, deosebit, distins, ilustru, remarcabil. (Un profesor ~.)
EMISÁR	s.	v. delegat.
EMISFÉRĂ	s.	1. (MAT.) (rar) semisferă.2. (GEOGR.) (înv.) semiglob.
EMISFÉRIC	adj.	(rar) semisferic. (Obiect ~.)
EMISIÚNE	s.	1. v. emitere.2. v. emanație.3. trans-misiune. (~ radiofonică.)4. (FIZ.) emisiune autoelectronică = emisiune la rece, emisiune prin efect de cîmp; emisiune fotoelectronică v. fotoe-misiune; emisiune la rece v. emisiune autoelec-tronică; emisiune prin efec
emisív	adj.	v. EMIȚĂTOR. TRANSMIȚĂTOR.
EMISTÍH	s.	(LIT.) (înv.) semistih. (~ al unui vers.)
EMITÁNȚĂ	s.	radiantă.
EMÍTE	vb.	1. a elabora, a enunța, a expune, a formula. (A ~ o nouă teorie.)2. a transmite. (Radioul ~ pe diverse lungimi de undă.)3. v. pronun-ța.4. a produce, a scoate. (~ sunete armonioase.)5. v. scoate.6. a scoate. (A ~ noi monede.)7. (JUR.) a lansa. (A ~ un man
EMIȚÉNT	s.	(FIN.) trăgător. (~ al unei polițe.)
EMÍTERE	s.	1. elaborare, enunțare, expunere, formulare. (~ unei noi teorii asupra ...)2. trans-mitere. (~ unui program radiofonic.)3. v. pronun-țare.4. producere. (~ unor sunete armonioase.)5. emisiune. (~ unor hîrtii de valoare.)6. (JUR.) lansare. (~ unui mandat de
EMIȚĂTÓR	s., adj.	1. s. emițător radio = ra-dioemițător.2. adj. transmițător, (rar) emisiv. (Stație ~oare.)
EMOTÍV	adj.	1. impresionabil, sensibil, simțitor. (Fire ~; om ~.)2. v. afectiv.
EMOTIVITÁTE	s.	impresionabilitate, sensibilitate, simțire. (De o mare ~.)
EMÓȚIE	s.	1. (livr.) afect. (Senzații şi ~ii.)2. v. în-duioşare.
EMOȚIONÁ	vb.	1. a impresiona, a înduioşa, a mişca, a tulbura, (fig.) a atinge, a pătrunde. (L-au ~ cele auzite.)2. v. sensibiliza.)
EMOȚIONÁL	adj.	v. afectiv.
EMOȚIONÁNT	adj.	v. înduioşător.
EMOȚIONÁRE	s.	1. impresionare, înduioşare, mişcare. (~ cuiva la cele auzite.)2. v. sensi-bilizare.
EMOȚIONÁT	adj.	1. impresionat, înduioşat, mişcat, tulburat, (fig.) atins. (Om ~.)2. v. sensi-bilizat. (Un public ~.)
EMPIRIOCRITICÍSM	s.	(FILOZ.) machism.
EMPLÁSTRU	s.	v. plasture.
EMÚL	S.	v. concurent.
emulá	vb.	v. STIMULA.
EMULATÍV	adj.	v. stimulativ.
EMULÁȚIE	s.	concurență, întrecere. (Există acolo o adevărată ~.)
EMULGATÓR	s.	(CHIM.) emulsionant. (~ul se foloseşte la obținerea emulsiilor.)

EMULSIONÁNT	s.	v. emulgator.
ENANTÍOMORFÍE	S.	v. enantiomorfism.
ENANTIOMORFÍSM	s.	(FIZ.) enantiomorfie.
encefál	s.	v. CREIER.
ENCEFALITĂ LETÁRGICĂ	s.	(MED.) boala somnului.
ENCICLOPÉDIC	adj.	v. vast.
ENCLÍTIC	adj.	1. v. hotărît.2. v. postpus.
ENCLÍZĂ	s.	v. postpunere.
ENCOMIÁSTIC	adj.	v. elogios.
ENDODÉRM	s.	v. albumen.
ENDOFÍTĂ	s.	(FITOP.) endoparazită.
ENDOPARAZÍTĂ	s.	v. endofită.
ENDOPLÁSMĂ	s.	(ANAT.) granuloplasmă.
ENDOTÉLIU	s.	(ANAT.) tunică internă.
ENDOTÉRM	adj.	v. endotermic.
ENDOTÉRMIC	adj.	(FIZ., CHIM.) endoterm. (Proces ~.)
ENÉRGIC	adj.	1. dinamic. (Un om ~.)2. bătăios, dinamic, impetuos, puternic, tare, vajnic, viguros. (Un temperament ~.)3. impetuos, viguros, viril. (Manifestare ~.)4. v. drastic.
ENERGÍE	s.	1. dinamism, forță, impetuozitate, putere, robustețe, tărie, vigoare, vitalitate, vlagă, (livr.) potență, (pop.) vînjoşenie, vînjoşie, vîrtoşie, voinicie, (reg.) mau, vînj, vlastă, (Munt., Olt. şi Ban.) snagă, (înv.) sforță, tărime, vîrtute, vlavie, (fig.
ENERVÁ	vb.	a agasa, a indispune, a irita, a necăji, a plictisi, a sîcîi, a supăra, (livr.) a tracasa, (pop.) a ciudi, a zădărî, (reg.) a zăhătui, (Mold.) a chihăi, (Ban.) a zăgălui, (Mold. şi Bucov.) a zăhăi, (înv.) a scîrbi, (pop. fig.) a ardeia, (reg. fig.) a scoc
ENERVÁNT	adj.	agasant, iritant, plicticos, plictisitor, sîcîitor, supărător. (S-a creat o situa-ție ~.)
ENERVÁRE	s.	1. agasare, iritare, plictisire, sîcîială, sîcîire, (livr.) tracasare, (pop.) zădărîre. (~ cuiva cu tot felul de fleacuri.)2. v. nervozitate.
ENERVÁT	adj.	1. agasat, iritat, plictisit, sîcîit, supărat, (livr.) tracasat, (pop.) zădărît. (Om ~.)2. v. nervos.
ENGLÉZ	s., adj.	1. s. britanic. (Cunoscutul calm al ~ilor.)2. adj. v. englezesc.
ENGLEZÉSC	adj.	britanic, englez. (Calm specific ~.)
ENGÓLPION	s.	(BIS.) panaghie.
ENIGMÁTIC	adj.	1. v. ascuns.2. v. misterios.3. as-cuns, misterios, neînțeles, tainic. (Un farmec ~.)
ENÍGMĂ	s.	v. mister.
enígmă	s.	v. GHICITOARE.
ENORIÁŞ	s.	(BIS.) (înv. şi reg.) parohian, poporan.
ENORÍE	s.	v. parohie.
ENÓRM	adj.	1. v. extraordinar.2. v. uriaş.3. (fig.) mamut. (O uzină ~.)4. v. nemărginit.5. colosal, imens, nenumărat, (înv. şi reg.) nesocotit. (O mulțime ~.)6. v. incalculabil.
ENORMITÁTE	s.	1. v. gigantism.2. v. nemărginire, nemărginit.3. v. absurditate.
ENTÉRIC	adj.	(ANAT.) intestinal. (Regiunea ~; afecțiune ~.)
ENTEROGASTRÍTĂ	s.	v. gastroenterită.
ENTOMOLÓG	s.	entomologist.
ENTOMOLOGÍST	s.	v. entomolog.

ENTÓRSĂ	s.	(MED.) scrîntează, scrîntitură.
ENTUZIÁSM	s.	ardoare, avînt, clan, înflăcărare, înfocare, însufleţire, pasiune, patimă, pornire, (livr.) fervenţă, fervoare, patos, (rar) ardenţă, (Mold.) ahotă, (înv.) porneală, săltare, (fig.) aprindere, căldură, flacără, foc, pojar, suflu, zbor. (~ specific tinereţ
ENTUZIASMÁ	vb.	a (se) înflăcăra, a (se) însufleţi, a (se) pasiona, (fig.) a (se) aprinde, a (se) încălzi, (rar fig.) a (se) învăpăia. (Proiectul l-a ~.)
ENTUZIASMÁT	adj.	v. entuziast.
ENTUZIÁST	adj.	avîntat, entuziasmat, fervent, focos, înflăcărat, înfocat, însufleţit, pasionat, (livr.) ardent, (fig.) aprins, arzător, fierbinte, înaripat. (Cuvinte ~; un discurs ~.)
ENUCLEÁRE	s.	(MED.) enucleaţie. (~ unei tumori.)
ENUCLEÁŢIE	s.	v. enucleare.
ENUMERÁ	vb.	a înşira, a înşirui, (înv.) a număra. (A ~ toate avantajele metodei.)
ENUMERÁRE	s.	enumeraţie, înşirare, înşiruire. (A face ~ tuturor elementelor.)
ENUMERÁŢIE	s.	v. enumerare.
ENÚNŢ	s.	formulă. (Un ~ matematic.)
ENUNŢÁ	vb.	1. a formula. (A ~ o judecată de valoare.)2. v. emite.
ENUNŢÁRE	s.	1. formulare. (~ unei judecăţi.)2. v. emitere.
ENUNŢIATÍV	adj.	expozitiv. (O propoziţie ~.)
ENURÉZIS	s.	(MED.) incontinenţă urinară.
ENZÍMĂ	s.	(BIOL.) biocatalizator, diastază, ferment, catalizator organic.
EOHÍPPUS	s.	(GEOL.) hiracoteriu. (Genul fosil de animale numit ~.)
eolínă	s.	v. ARMONICĂ. MUZICUŢĂ.
EOLOTRÓP	s., adj.	v. anizotrop.
EOLOTROPÍE	s.	v. anizotropie.
EÓN	s.	(FILOZ.) epocă, eră. (~ul dogmatic.)
EPÁCTĂ	s.	(ASTRON.) (înv.) temelie.
EPARHIÁL	adj.	v. episcopal.
EPARHÍE	s.	v. episcopie.
EPARVÉN	s.	(MED. VET.) spavan, (pop.) os mort, (prin Transilv. şi Bucov.) şpat.
EPATÁ	vb.	a surprinde, a şoca. (Vrea să ne ~.)
EPATÁNT	adj.	surprinzător, şocant, (englezism) shoking. (O atitudine ~.)
EPATÁRE	s.	şocare. (~ cuiva.)
EPIBLÉMĂ	s.	(BOT.) rizodermă.
ÉPIC	adj.	(LIT.) narativ. (Lucrare de factură ~.)
EPICÁRP	s.	(BOT.) exocarp, pieliţă. (~ al unui fruct.)
EPICURÉIC	adj.	v. epicurian.
EPICURIÁN	adj.	(FILOZ.) epicureic. (Concepţia ~.)
EPIDEMÍE	s.	(MED.) contagiune, molimă, (pop.) boleaznă, boleşniţă, (înv. şi reg.) moarte, (reg.) bolişte. (~ printre copii.)
EPIFÍZĂ	s.	(ANAT.) glandă pineală. (~ este o glandă endocrină.)
EPIGENÉZĂ	s.	(GEOGR., GEOL.) supraimpunere.
EPIGRÁF	s.	v. moto.
EPIGRAMÁTIC	adj.	satiric, (fig.) caustic, incisiv, înţe-pător, muşcător, usturător. (Poezie cu caracter ~.)

EPILÁ	vb.	v. depila.
EPILÁRE	s.	v. depilare.
EPILATÓR	s.	v. depilator.
EPILÁȚIE	s.	v. depilare.
EPILEPSÍE	s.	(MED.) (înv. şi pop.) nevoie, (pop.) năbădăi, (pl.), pedepsie, poceală, răutate, stropşeală, boala-copiilor, boală-rea, ceas-rău, ducă-se-pe-pustii, răul-copiilor, (înv. şi reg.) stropşire, stropşitură, (reg.) aboală, apucat, pricină, alte-alea, (prin Tra
EPILÉPTIC	s., adj.	(MED.) comițial, (reg.) năbă-dăios, stropşit.
EPILÓG	S.	v. deznodământ.
epilogá	vb.	v. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. SFÎRŞI. TER-MINA.
EPINEFRÍNĂ	s.	v. adrenalină.
EPINÉTĂ	s.	(MUZ.) spinetă.
EPIPALEOLÍTIC	s., adj.	v. mezolitic.
EPIROGENÉTIC	adj.	(GEOL.) (rar) epirogenic. (Mişcări ~ ale scoarței.)
epirogénic	adj.	v. EPIROGENETIC.
EPÍSCOP	s.	(BIS.) (Transilv. şi Ban.) pişpec, (înv.) vlădică.
EPISCOPÁL	adj.	(BIS.) diecezan, eparhial, (înv.) pastoral, vlădicesc. (Adunare ~.)
EPISCOPÁT	s.	v. episcopie.
EPISCOPÍE	s.	(BIS.) dieceză, eparhie, episcopat, (înv.) vlădicie.
EPISÓD	s.	1. fragment, scenă. (Un ~ al romanului.)2. v. întîmplare.
EPISÓDIC	adj.	v. secundar.
epistát	s.	v. ADMINISTRATOR. INTENDENT. LOGOFĂT. SUBCOMISAR. VĂTAF. VECHIL.
EPISTÁXIS	s.	(MED.) hemoragie nazală.
EPISTEMOLOGÍE	s.	v. teoria cunoaşterii.
EPISTÍL	s.	v. arhitravă.
EPÍSTOLĂ	s.	1. v. scrisoare.2. (LIT.) scrisoare. (O ~ de Gr. Alexandrescu.)
EPISTOLÍE	s.	v. scrisoare.
EPITÁF	s.	v. aer.
EPITELIÓM	s.	v. carcinom.
EPITÉT	s.	(LIT.) calificativ.
EPITÉTIC	adj.	(FON.) paragogic. (Formație lexica-lă ~.)
EPITÉZĂ	s.	(FON.) paragogă.
EPITRAHÍL	s.	v. patrafir.
EPÍTROP	s.	1. v. tutore.2. v. efor.
EPITROPÍE	s.	1. v. tutelă.2. v. eforie.
EPIZOOTÍE	s.	(MED. VET.) molimă.
EPOCÁL	adj.	memorabil. (Un eveniment ~.)
ÉPOCĂ	s.	1. v. perioadă.2. v. eră.3. v. ani.4. v. eon.
EPOLÉT	s.	(MIL.) (înv.) spalet. (Ofițeri cu ~ți.)
EPOPÉE	s.	(LIT.) poem epic, (livr.) epos.
épos	s.	v. EPOPEE. POEM EPIC.
EPUIZÁ	vb.	1. v. consuma.2. v. termina.3. v. exte-nua.
EPUIZÁNT	adj.	v. extenuant.

EPUIZÁRE	s.	1. v. consumare.2. v. extenuare.
EPUIZÁT	adj.	v. extenuat.
EPURÁ	vb.	(TEHN.) v. purifica.
EPURÁRE	s.	(TEHN.) epurație, purificare, (rar) purificație. (Stație de ~ a apei.)
EPURÁT	adj.	(TEHN.) purificat. (Apă ~.)
EPURATÓR	s.	(TEHN,) purificator. (~ pentru apa potabilă.)
EPURÁȚIE	s.	v. epurare.
eradicá	vb.	v. DEZRĂDĂCINA. STÎRPI.
eradicáre	s.	v. DEZRĂDĂCINARE. STÎRPIRE.
ERÁTĂ	s.	(TIPOGR.) (livr.) corrigenda.
ÉRĂ	s.	1. epocă, perioadă, (livr.) ev. (O nouă ~ în istoria omenirii.)2. v. eon.
ERBACÉE	adj.	ierbos. (Plantă ~.)
ERBIVÓR	adj.	(rar) plantivor. (Animal ~.)
erdăpáne	s.	v. CARTOF.
ERÉCT	adj.	(BOT.) drept, vertical. (Plantă cu tulpina ~.)
eréde	s.	v. MOŞTENITOR. SUCCESOR. URMAŞ.
EREDITÁR	adj.	1. congenital, înnăscut, moştenit. (Caractere ~.)2. v. patrimonial.
EREMÍT	s.	v. pustnic.
ERÉS	s.	(BIS.) erezie, (rar) necredință, (înv.) minciună. (A comite un ~.)
erés	s.	v. ABATERE. CULPABILITATE. CULPĂ. EROARE. GREŞEALĂ. PĂCAT. PREJUDECATĂ. SUPERSTIȚIE. VINĂ. VINOVĂȚIE.
ERÉTE	s.	(ORNIT.) 1. (Circus) (reg.) gaie, (Olt. şi Transilv.) uligaie.2. v. uliu.3. (Astur palumba-rius) uliu, (reg.) cobăț, găinar, hărău, porumbar.4. (Falco subbuteo subbuteo) (reg.) şoim de vară, şoimul ciocîrliilor, şoimul rîndunelelor.
ERÉTIC	s., adj.	(BIS.) schismatic, (pop.) necredin-cios, păgîn, (înv. şi reg.) spurcat.
eretocrít	s.	v. ARBITRU. JUDECĂTOR.
EREUTOFOBÍE	s.	v. eritrofobie.
EREZÍE	s.	(BIS.) eres, (rar) necredință, (înv.) minciună. (A comite o ~.)
ERG	s.	(GEOGR.) deşert de nisip.
ERGOCALCIFERÓL	s.	v. vitamina D2.
ERGOSTERÍNĂ	s.	v. ergosterol.
ERGOSTERÓL	s.	(BIOL.) ergosterină.
ERGOTÍNĂ	s.	v. ergotoxină.
ERGOTOXÍNĂ	s.	(FARM.) ergotină. (~ este un hemostatic.)
ERITREMÍE	s.	v. poliglobulie.
ERITROFOBÍE	s.	(MED.) ereutofobie.
ERITROCÍT	s.	v. hematie.
ERITROCITÓZĂ	s.	v. poliglobulie.
ERIZIPÉL	s.	(MED.) (pop.) brîncă, orbalț, roşeață.
ERMÉTIC	adj.	etanş. (Închidere ~.)
EROÁRE	s.	1. v. greşeală.2. v. gafă.3. v. vină.
ERODÁ	vb.	(GEOL., GEOGR.) a (se) roade, a (se) săpa, (reg.) a (se) coptorî, a (se) coptoroşi, (fig.) a (se) mînca, a (se) spăla. (Apele ~ solul.)

ERODÁRE	s.	1. v. eroziune.2. (concr.) coroziune, eroziune, roadere, (pop.) mîncătură, rosătură. (S-a produs o ~.)
ERODÁT	adj.	(GEOL., GEOGR.) ros, săpat, (reg.) coptorit, coptoroşit. (Un teren ~.)
erodiu álb	s.	v. EGRETĂ. STÎRC ALB.
erodiu máre	s.	v. EGRETĂ. STÎRC ALB.
ERÓIC	adj., adv.	1. adj. v. vitejesc.2. adv. v. curajos.
EROÍSM	s.	v. vitejie.
ERONÁT	adj.	1. v. greşit.2. v. fals.3. v. inexact.4. v. incorect.
ÉROS	s.	(PSIHANALIZĂ) v. libido.
ERÓTIC	adj.	1. v. senzual.2. v. sexual.
EROTÍSM	s.	v. senzualitate.
ERÓU	s.	1. v. viteaz.2. v. personaj.
EROZIÚNE	s.	1. (GEOL., GEOGR.; concr.) coroziune, erodare, roadere, (pop.) mîncătură, rosătură. (S-a produs o ~ masivă.)2. (GEOL., GEOGR.) erodare, roadere, săpare, şiroire, (fig.) spălare. (Proces de ~ a solului de către ape.)3. (GEOL., GEOGR.) eroziune glaciară = e
ERUCTÁ	vb.	v. rîgîi.
ERUCTÁȚIE	s.	v. rîgîială.
ERUDÍT	adj., s.	1. adj. v. învăţat.2. s. v. învăţat.
ERUDÍȚIE	s.	ştiinţă, (fam., adesea ir.) savantlîc. (E uimit de ~ lui.)
ERÚPE	vb.	1. a irupe, a izbucni, a năvăli, a răbufni, a ţîşni, (reg.) a năsădi, (prin Olt. şi Ban.) a bui, (Transilv.) a bujdi, (prin Olt.) a buşni, (Transilv. şi Mold.) a buti. (Petrolul ~ din pămînt.)2. (MED.) (înv.) a se prozări. (Băşicuţe care ~ pe faţă.)
ERÚPȚIE	s.	1. irupere, irupţie, izbucnire, năvălire, răbufnire, ţîşnire. (~ petrolului din pămînt.)2. v. vulcanism.3. v. alergie.4. (ASTRON.) erupţie cromosferică v. erupţie solară; erupţie solară = erupţie cromosferică.
ERZÁȚ	s.	v. surogat.
ESCALADÁ	vb.	1. a sui, a urca. (A ~ piscurile Alpilor.)2. a sări, a trece. (~ un zid.)
ESCALADÁRE	s.	1. suire, suiş, urcare. (~ Alpilor.)2. sărire, sărit, trecere. (~ unui zid.)
ESCALATÓR	s.	v. scară rulantă.
ESCÁLĂ	s.	oprire, popas. (Nava a făcut o scurtă ~.)
ESCAMOTÁ	vb.	v. denatura.
ESCAMOTÁRE	s.	v. denaturare.
ESCAPÁDĂ	s.	v. aventură.
ESCHIVÁ	vb.	1. a (se) feri, a para, (înv. şi reg.) a sprijini. (A ~ lovitura adversarului, la box.)2. v. sustrage.
ESCHIVÁRE	s.	v. sustragere.
ESCORTÁ	vb.	a însoţi. (A ~ un deţinut.)
ESCÓRTĂ	s.	(MIL.) (astăzi rar) strajă, (Transilv.) şupă. (Îl duce sub ~.)
ESCROÁCĂ	s.	pungăşoaică, şarlatancă, şnapancă. (Este o ~ notorie.)
ESCRÓC	s.	hoţ, impostor, înşelător, pungaş, şarlatan, şnapan, (rar) pîrlea (art.), (pop. şi fam.) pezevenchi, potlogar, (înv. şi reg.) mafler, pîrlaci, (reg.) pasmarghiol, potcaş, (Mold., Bucov. şi Dobr.) şalvir, (înv.) calpuzan, (înv., în Mold.) şuler, (fam.) coţc
ESCROCÁ	vb.	a înşela, a pungăşi, (Mold.) a şufări, (fam.) a coţcări, a potlogări, a şmecheri. (De ce m-ai ~?)
ESCROCÁRE	s.	înşelare, pungăşire, (fam.) potlo-gărire. (~ unei persoane.)
ESCROCÁT	adj.	înşelat, pungăşit. (Persoană ~.)

ESCROCHERÍE	s.	1. v. fraudă.2. hoție, impostură, înșelăciune, înșelătorie, pungășeală, pungășie, șarlatanie, șmecherie, (livr.) tripotaj, (rar) șarlatanerie, șarlatanism, șmecherlîc, (pop. și fam.) pezevenclîc, potlogărie, (Mold.) șolticărie, (înv.) calpuzanlîc, matrapa
ESÉNȚĂ	s.	1. chintesență. (~ a unui proces.)2. natură, substanță. (~ a unui fenomen.)3. v. bază.4. v. fond.
ESENȚIÁL	adj.	1. adînc, capital, considerabil, crucial, decisiv, fundamental, hotărîtor, impor-tant, însemnat, organic, primordial, profund, radical, serios, structural, substanțial, vital, (livr.) cardinal, major, nodal, (rar) temeinic. (Prefaceri ~.)2. v. elementar.
ESENȚIALITÁTE	s.	(rar) substanțialitate. (~ unui fenomen.)
ESENȚIALIZÁ	vb.	a stiliza. (A ~ un cap de copil.)
ESENȚIALIZÁRE	s.	stilizare. (~ plastică.)
ESENȚIALIZÁT	adj.	stilizat. (Motiv popular ~.)
ESÉU	s.	(SPORT; la rugbi) încercare. (A marcat un ~.)
ESOFÁG	s.	(ANAT.) (reg.) guşter.
EST	s.	orient, răsărit, (pop.) soare-răsare, (reg.) răsai, răsăriş, zorit, (înv.) ost. (Spre ~.)
ESTÉT	s.	estetizant.
ESTÉTIC	adj.	1. frumos. (O creație ~ autentică.)2. v. plăcut.
ESTETIZÁNT	s.	estet.
ÉSTIC	adj.	oriental, răsăritean, (înv.) ostic, răsăritenesc. (Regiunea ~ a Carpaților.)
ESTIMÁ	vb.	v. evalua.
ESTIMÁBIL	adj.	v. evaluabil.
ESTIMÁRE	s.	1. v. evaluare.2. estimație, evaluare, (fig.) bilanț, socoteală. (O sumară ~ ne arată că ...)
ESTIMÁȚIE	s.	1. v. evaluare.2. v. estimare.
ESTOMPÁ	vb.	1. a se şterge. (Conturul i s-a ~.)2. v. voala.
ESTOMPÁRE	s.	1. ştergere. (~ contururilor.)2. v. voa-lare.
ESTOMPÁT	adj.	1. neclar, şters, vag. (Un contur ~.)2. pal, palid, pierdut, stins, şters, (reg.) săr-beziu, (fig.) dulce, moale. (Culori ~.)3. v. voalat.
ESTÓN	s., adj.	v. estonian.
ESTONIÁN	s., adj.	eston.
ESTRADIÓL	s.	(FARM.) dihidrofoliculină.
ESTRÓNĂ	s.	v. foliculină.
estropiá	vb.	v. MUTILA. SCHILODI.
estropiát	adj.	v. MUTILAT. SCHILOD. SCHILODIT.
estropiére	s.	v. MUTILARE. SCHILODEALĂ. SCHILODIRE.
EŞAFÓD	s.	(înv.) palc, scafald, schelă. (~ pentru condamnații la moarte.)
EŞAFODÁJ	s.	v. schelă.
EŞANTIÓN	s.	model, mostră, probă, (reg.) modă. (Un ~ dintr-un material.)
EŞÁRFĂ	s.	v. lentă.
EŞÉC	s.	1. insucces, nereuşită, (rar) neizbîndă, (livr.) fiasco, (fam.) chic. (~ într-o acțiune).2. v. cădere.3. v. înfrîngere.
eşéc	s.	v. ŞAH.
EŞUÁ	vb.	v. cădea.
EŞUÁT	adj.	neizbutit, nereuşit, ratat. (O acțiune ~.)
ETÁJ	s.	cat, nivel, (rar) rînd, (prin Bucov.) pliont, (înv.) plan, pod, streaşină. (Casa are trei ~.)

ETAJÉRĂ	s.	poliță, (reg.) policer. (~ pentru cărți.)
ETALÁ	vb.	1. (livr.) a exhiba. (Își ~ toaletele.)2. v. expune.3. v. demonstra.
ETALÁJ	s.	v. expunere.
ETALÁRE	s.	1. exhibiție. (~ toaletelor.)2. v. ex-punere.
ETALIÉR	s.	v. dispersor.
ETALÓN	s.	v. model.
ETANÁL	s.	v. acetaldehidă.
ETANÓL	s.	1. alcool, spirt, (prin Transilv.) spirituș, (înv.) spirit. (~ dublu rafinat.)2. v. alcool etilic.
ETÁNȘ	adj.	v. ermetic.
ETÁPĂ	s.	1. v. fază.2. v. stadiu.
ETÁTE	s.	v. vîrstă.
ETATIZÁ	vb.	v. naționaliza.
ETATIZÁRE	s.	v. naționalizare.
ETATIZÁT	adj.	v. naționalizat.
ETCÉTERA	adv.	(slavonism înv.) proci.
ETÉNĂ	s.	(CHIM.) etilenă.
etér	s.	v. AER. ATMOSFERĂ. CER. SLAVĂ. SPAȚIU. VĂZDUH. ZĂRI.
eterát	adj.	v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUBȚIRE. TRANSPARENT. VAPOROS.
ETER FENILMETÍLIC	s.	v. anisol.
etéric	adj.	v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUBȚIRE. TRANSPARENT. VAPOROS.
ETÉRN	adj., adv.	1. adj. v. continuu.2. adj. v. veșnic.3. adv. v. veșnic.
ETERNITÁTE	s.	v. veșnicie.
ETERNIZÁ	vb.	v. imortaliza.
ETERNIZÁRE	s.	v. imortalizare.
ETEROGÉN	adj.	v. amestecat.
eterogén	s., adj.	v. NEUTRU.
ÉTIC	adj.	v. moral. (O comportare ~.)
ÉTICĂ	s.	1. v. morală.2. etică profesională v. deontologie.
etichetá	vb.	v. CALIFICA. FACE. NUMI.
etichetáre	s.	v. CALIFICARE. NUMIRE.
ETICHÉTĂ	s.	v. ceremonial.
ETILÉNĂ	s.	v. etenă.
ETILENGLICÓL	s.	(CHIM.) glicol.
ETILENOXÍD	s.	(CHIM.) oxid de etilenă.
ETILÍSM	s.	v. alcoolism.
ETIMOLOGÍE	s.	(LINGV.) 1. origine. (A stabilit ~ cuvîntului.)2. v. etimon.
etimologíe	s.	v. MORFOLOGIE.
ETIMÓN	s.	(LINGV.) etimologie. (Un ~ corect.)
ETIRÁRE	s.	v. trefilare.
ÉTNICI	s. pl.	v. minoritate națională.
ETNÍE	s.	v. comunitate etnică.
ETNOGENÉZĂ	s.	etnogenie. (~ este o ramură a antropologiei.)
ETNOGENÍE	s.	v. etnogeneză.

étos	s.	v. MORALITATE.
ETOXIBENZÉN	s.	v. fenetol.
eugenétică	s.	v. EUGENIE.
EUGENÍE	s.	(rar) eugenetică.
EUHARISTÍE	s.	v. împărtăşanie.
EUNÚC	s.	(înv.) famen, hadimb. (~ la un harem.)
EUROPEÁN	adj.	(înv.) europenesc. (Probleme specific ~.)
europenésc	adj.	v. EUROPEAN.
ev	s.	v. EPOCĂ. ERĂ. PERIOADĂ.
EVACUÁ	vb.	1. a elibera, a goli, a libera. (A ~ o locuinţă.)2. a părăsi. (Au ~ oraşul.)3. v. elimina.
EVACUÁRE	s.	1. eliberare, golire, liberare. (~ unei locuinţe.)2. părăsire. (~ unui oraş.)3. v. eli-minare.
EVADÁ	vb.	a fugi, a scăpa. (A ~ din lagăr.)
EVADÁRE	s.	fugă, (rar) evaziune. (~ unui deţinut din închisoare.)
EVADÁT	s.	fugit. (Un ~ din închisoare.)
EVALUÁ	vb.	a aprecia, a calcula, a estima, a măsura, a preţui, a socoti, (livr.) a priza, (înv. şi reg.) a prinde, (înv.) a preţălui, a sămălui. (A ~ valoarea unui obiect.)
EVALUÁBIL	adj.	estimabil. (O cantitate ~.)
EVALUÁRE	s.	1. apreciere, calcul, calculare, estimare, estimaţie, măsurare, preţuire, socotire, (reg.) preţuială, (înv.) preţăluire. (~ valorii unui obiect.)2. estimare, estimaţie, (fig.) bilanţ, socoteală. (O sumară ~ ne arată că ...)
EVANGHELIÁR	s.	v. evanghelie.
EVANGHÉLIC	adj., s.	v. luteran.
EVANGHÉLIE	s.	(BIS.) evangheliar, tetraevanghel, tetraevangheliar.
EVANTÁI	s.	(înv. şi pop.) apărătoare, (înv.) vînturar.
EVAPORÁ	vb.	(FIZ.) a (se) vaporiza, a (se) volatiliza. (Lichidul s-a ~.)
evaporá	vb.	v. DISPĂREA. PIERI.
EVAPORÁRE	s.	(FIZ.) evaporaţie, vaporizare, volatilizare, (rar) vaporizaţie. (~ unui lichid.)
evaporáre	s.	v. DISPARIŢIE. PIEIRE.
EVAPORÁT	adj.	(FIZ.) vaporizat, volatilizat. (Un lichid ~.)
EVAPORÁŢIE	s.	v. evaporare.
EVAZÁRE	s.	(TEHN.) teşire.
evaziúne	s.	v. EVADARE. FUGĂ.
EVAZÍV	adj.	v. vag.
EVENTUÁL	adj., adv.	1. adj. v. posibil.2. adv. v. cumva.
EVENTUALITÁTE	s.	v. posibilitate.
evghenicós	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARISTO-CRATIC. BUN. DISTINS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE.
evgheníe	s.	v. ARISTOCRAŢIE. BOIERIME. NOBILIME. NOBLEŢE.
evghenís	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARISTO-CRATIC. BUN. DISTINS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE.
evghenisí	vb.	v. ÎNNOBILA.
evhológhion	s.	v. MOLITVELNIC.
EVIDÉNT	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adj. accentuat, marcat, pronunţat, reliefat, vizibil. (Vorbea cu un ~ accent străin.)3. adj. v. categoric.4. adj. v. indiscutabil.5. adj. apreciabil, categoric, consi-derabil, important, însemnat, mare, sensibil, simţitor, vădit, (livr.

EVIDÉNȚĂ	s.	v. claritate.
EVIDENȚIÁ	vb.	1. v. profila.2. v. contura.3. v. re-marca.4. v. afirma.5. v. accentua.6. a reieşi, a se reliefa. (Se ~ un anumit patos în poezia lui.)
EVIDENȚIÁT	adj.	v. accentuat.
EVIDENȚIÉRE	s.	1. v. profilare.2. v. accentuare.
evirație	s.	v. CASTRARE. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
EVITÁ	vb.	1. v. ocoli.2. a se feri. (Am ~ să-l întîlnesc.)3. a se feri, a împiedica, a îndepărta, a înlătura, a ocoli, a preîntîmpina, a preveni, (rar) a se apăra. (Încearcă să ~ primejdia.)4. v. feri.5. v. eluda.
EVITÁRE	s.	1. v. ocolire.2. împiedicare, îndepărtare, înlăturare, ocolire, preîntîmpinare, prevenire, (rar) prevenție. (~ unor consecințe neplăcute.)3. v. eludare.
EVLÁVIE	s.	v. credință.
EVLAVIÓS	adj.	v. credincios.
EVOCÁ	vb.	1. v. sugera.2. a chema, a reaminti, a rechema, a redeştepta. (A ~ ceva în memorie.)3. v. aminti.4. (fig.) a spune, a trezi. (Cîte nu-mi ~ acele zile!)5. a reconstitui. (A ~ întreaga scenă întîmplată.)
EVOCATÍV	adj.	v. expresiv.
EVOCATÓR	adj.	v. expresiv.
EVOLUÁ	vb.	1. v. dezvolta.2. a se desfăşura, a merge. (Treaba ~ bine.)3. a se desfăşura, a se întîmpla, a se petrece, (înv.) a se purta. (Iată cum au ~ faptele.)4. a decurge, a se desfăşura, a se petrece. (Partida a ~ în bune condiții.)
EVOLUÁT	adj.	1. v. dezvoltat.2. dezvoltat. (Ființă ~.)3. v. superior.4. nou, perfecționat. (Un model ~ de maşină.)
EVOLÚTĂ	s.	v. desfăşurată.
EVOLUTÍV	adj.	cronologic.
EVOLÚȚIE	s.	1. devenire, dezvoltare, modificare, prefacere, schimbare, transformare. (Procesul ~.)2. v. progres.3. curs, desfăşurare, dezvoltare, mers, (Munt.) şiretenie. (~ evenimentelor.)
EVOLUȚIONÍSM	s.	(BIOL.) darwinism, transfor-mism, (rar) selecționism.
EVOLUȚIONÍST	adj., s.	(BIOL.) darwinist, trans-formist.
EVOLVÉNTĂ	s.	desfăşurătoare.
EVUL MÉDIU	s.	(IST.) (înv.) secolul de mijloc, veacul de mijloc, vîrsta de mijloc.
EX	adj.	fost, (înv.) biv, proin. (~ sau actual ministru.)
EXÁCT	adj., adv.	1. adj. adevărat, corect, drept, just. (Concluzii ~.)2. adv. bine, corect, precis. (I-a dat ~ calculul.)3. adj. fidel. (Reproducere ~.)4. adv. întocmai, literal, textual, ad litteram. (A reprodus ~ cele citite.)5. adj. fix, precis. (A bătut ora ~.)6. adv.
EXACTITÁTE	s.	1. v. adevăr.2. exactitudine, justețe, precizie. (~ calculelor.)3. exactitudine, fidelitate. (Reprodus cu ~; ~ unei traduceri.)4. v. punctualitate.5. v. rigurozitate.6. precizie, (livr.) acuratețe. (~ în executarea unui lucru.)
EXACTITÚDINE	s.	1. v. adevăr.2. v. exactitate.3. exactitate, fidelitate. (Reprodus cu ~; ~ unei traduceri.)4. v. punctualitate.5. v. rigoare.
EXAGERÁ	vb.	(înv.) a asupri, (fam.) a încornora, (fig.) a încărca, a înflori, a umfla. (A ~ realitatea.)
EXAGERÁRE	s.	1. (rar) exagerație, (fig.) încărcare, înflorire, umflare. (~ realității.)2. (concr.) (fig.) înfloritură. (Asta e o ~ de-a ta!)3. v. exces.
EXAGERÁT	adj., adv.	1. adj. excesiv, (livr.) hiperbolic. (O imagine ~.)2. adv. v. prea.3. adj. v. excesiv.4. adj. v. exorbitant.5. adj. v. abuziv.6. adj. v. bolnăvicios.
exagerație	s.	v. EXAGERARE.

EXALÁ	vb.	v. emana.
EXALÁRE	s.	v. emanație.
EXALÁȚIE	s.	v. emanație.
exaltá	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. GLORIFICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
exaltáre	s.	v. ELOGIERE. GLORIFICARE. LAUDĂ. LĂUDARE. MĂRIRE. PREAMĂRIRE. PREASLĂVIRE. PROSLĂVIRE. SLAVĂ. SLĂVIRE.
EXALTÁT	adj.	v. surescitat. (Un om ~.)
EXÁMEN	s.	1. probă. (A avut două ~ de susținut.)2. v. analiză.
EXAMINÁ	vb.	1. v. analiza.2. a analiza, a cerceta, a măsura, a observa, a scruta, a studia, a urmări, (pop.) a iscodi, (înv. şi reg.) a oglindi, (înv.) a cerca, a ispiti. (Îl ~ cu atenție.)3. v. căuta.4. v. cer-ceta.5. v. vedea.6. v. sonda.7. v. asculta.8. v. con-sul
EXAMINÁRE	s.	1. v. analiză.2. v. cercetare.3. ana-liză, cercetare, observare, observație, scrutare, studiere, studiu, (pop.) iscodire, (înv.) iscoadă, ispită, ispitire. (~ atentă a cuiva.)4. v. ascultare.5. v. consultare.
EXANTÉM	s.	v. alergie.
EXARÁȚIE	s.	eroziune glaciară.
EXASPERÁ	vb.	a despera, (înv.) a apelpisi. (Copilul ăsta mă ~.)
EXASPERÁNT	adj.	înnebunitor. (Un plîns ~.)
EXASPERÁRE	s.	desperare. (Stare de ~.)
EXASPERÁT	adj.	desperat. (O mamă ~.)
EXCAVÁ	vb.	a săpa, a scobi. (A ~ pămîntul.)
EXCAVÁRE	s.	săpare. (~ solului.)
EXCAVÁȚIE	s.	săpătură. (O ~ pentru fundația unui bloc.)
EXCEDÉNT	s.	v. surplus.
EXCEDENTÁR	adj.	(astăzi rar) prisositor. (Balan-ță ~.)
EXCELÉNT	adj.	v. admirabil.
EXCÉNTRIC	adj.	v. neobișnuit.
EXCENTRICITÁTE	s.	v. extravaganță.
EXCEPTÁ	vb.	(înv.) a scoate. (A ~ de la prevederile curente.)
EXCÉPȚIE	s.	1. abatere. (O ~ de la regulă.)2. (JUR.) incident. (A ridica o ~.)
EXCEPȚIONÁL	adj., adv.	1. adj. v. extraordinar.2. adj. v. perfect.3. adj. v. neobișnuit.4. adv. v. foarte.5. adv. v. sfîșietor.
EXCERPTÁ	vb.	a despuia. (A ~ un text.)
EXCERPTÁRE	s.	despuiere. (~ a unor texte.)
EXCERPTÁT	adj.	despuiat. (Text ~.)
EXCÉS	s.	1. abuz, exagerare. (~ la mîncare.)2. v. abuz.
EXCESÍV	adj., adv.	1. adj. v. exagerat.2. adv. v. prea.3. adj. abuziv, exagerat. (Un regim alimen-tar ~.)4. adj. exagerat v. exorbitant.5. adj. v. bolnăvicios.6. adj. v. abuziv.
EXCITÁ	vb.	(FIZIOL.) a activa, a stimula, (pop.) a ațîța. (A ~ o funcție, un organ.)
EXCITÁNT	adj., s.	1. adj. ațîțător, excitator, (rar) pofticios. (Miros ~.)2. s. (FIZIOL.) stimul, stimu-lent. (~ senzorial.)
EXCITÁRE	s.	(FIZIOL.) activare, excitație, stimulare, (rar) stimulație, (pop.) ațîțare. (~ unei funcții, a unui organ.)
EXCITATÓR	adj.	v. excitant.
EXCITÁȚIE	s.	v. excitare.
EXCITRÓN	s.	v. ignitron.

EXCIZÁ	vb.	v. extirpa.
EXCÍZIE	s.	v. extirpare.
EXCLAMÁ	vb.	a striga. (Bravo!, a ~ el.)
EXCLAMÁRE	s.	v. exclamație.
EXCLAMATÍV	adj.	exclamator. (Ton ~.)
EXCLAMATÓR	adj.	v. exclamativ.
EXCLAMÁȚIE	s.	exclamare, strigăt, (rar) strigare. (~ de aprobare.)
EXCLÚDE	vb.	a elimina, a îndepărta, a înlătura, a scoate. (A ~ pe cineva dintr-o organizație.)
EXCLÚDERE	s.	eliminare, îndepărtare, înlăturare, scoatere. (~ cuiva dintr-o organizație.)
EXCLÚS	adj., adv.	imposibil. (Rezolvarea aceasta este ~.)
EXCLUSÍV	adv.	1. v. numai.2. v. doar.
excluziúne	s.	v. INTERDICȚIE. INTERZICERE. PROHIBIRE. PROHIBIȚIE.
EXCOMUNICÁ	vb.	(BIS.) a afurisi, a anatemiza, a blestema, (pop.) a oropsi, (înv.) a lepăda, a procleți. (Papa l-a ~.)
EXCOMUNICÁRE	s.	(BIS.) afurisenie, afurisire, anatemă, blestem, (înv.) procleţenie, procleție. (~ papei aruncată asupra
EXCOMUNICÁT	adj.	(BIS.) afurisit, anatemizat, blestemat, (înv. şi reg.) procleţit, (înv.) proclet. (Un preot ~.)
EXCORIÁȚIE	s.	v. eroziune.
EXCREMÉNT	s.	(FIZIOL.; mai ales la pl.) fecale (pl.).
EXCRÉȚIE	s.	(FIZIOL.) secreție exocrină, secreție externă.
excúrs	S.	v. DIGRESIUNE. DIVAGARE. DIVAGAȚIE.
EXCÚRSIE	s.	drumeție. (O ~ în munți.)
EXECRÁBIL	adj.	detestabil. (Un joc ~ al actorilor.)
EXECUTÁ	vb.	1. a face, a realiza, (pop. şi fam.) a meşteri, a meşterui. (A ~ un obiect.)2. v. con-fecționa.3. a efectua, a face, a împlini, a îndeplini, a înfăptui, a realiza, a săvîrşi, (înv. şi pop.) a plini. (Am ~ tot ce mi-ai dat de făcut.)4. a efectua, a face, a
EXECUTÁNT	adj., s.	1. adj., s. executor, (înv.) săvîrşitor. (~ al unei lucrări.)2. s. v. interpret.
EXECUTÁRE	s.	1. v. confecționare.2. efectuare, execuție, facere, împlinire, îndeplinire, înfăptuire, realizare, săvîrşire, (înv.) săvîrşit. (~ unei lucrări.)3. execuție, facere, făurire, realizare. (~ unei opere durabile.)4. v. desfăşurare.5. v. efec-tuare.6. v. inter
EXECUTÍV	s.	v. consiliu de miniştri.
EXECUTÓR	adj., s.	1. adj., s. v. executant.2. s. (JUR.) (pop.) împlinitor, (înv.) zapciu. (~ al unui datornic.)
EXECÚȚIE	s.	1. v. executare.2. v. lucrătură.3. exe-cutare, facere, făurire, realizare. (~ unei opere durabile.)4. (MUZ.) v. interpretare.
EXEMPLÁR	adj.	v. ireproşabil.
EXEMPLÁR	s.	1. piesă. (Un ~ rar dintr-o colecție.)2. bucată. (A cumpărat două ~ din romanul ...)
EXEMPLIFICÁ	vb.	a ilustra, (înv.) a pildui. (Şi-a ~ expunerea.)
EXEMPLIFICÁRE	s.	1. ilustrare, (înv.) pilduire. (~ unei expuneri cu diapozitive.)2. (concr.) exemplu, ilustrare. (Sînt necesare cît mai multe ~.)
EXEMPLIFICATÍV	adj.	v. demonstrativ.
EXÉMPLU	s.	1. model, pildă, (înv.) chip, mostră, paradigmă, pilduire, (înv. fig.) oglindă. (A da ceva ca ~; e un ~ de corectitudine.)2. v. mostră.3. v. exemplificare.
EXERCITÁ	vb.	v. profesa.
EXERCITÁRE	s.	v. profesare.
EXERCÍȚIU	s.	v. practică.

EXERÉZĂ	s.	v. ablaţiune.
EXERSÁ	vb.	(reg.) a slomni. (A ~ la vioară.)
EXHAUSTÍV	adj.	complet, integral, întreg, total. (Excerptare ~ a unui material.)
exhibá	vb.	v. ETALA.
EXHIBÍŢIE	s.	v. etalare. (~ toaletelor.)
EXHUMÁ	vb.	v. deshuma.
EXHUMÁRE	s.	v. deshumare.
EXIGÉNT	adj.	1. pretenţios, riguros, sever, (rar) pretensiv. (Un profesor ~.)2. v. conştiincios.
EXIGÉNŢĂ	s.	1. pretenţie, rigurozitate, severitate. (~ unui profesor faţă de elevii săi.)2. v. cerinţă.3. v. conştiinciozitate.
EXÍL	s.	(JUR.) exilare, pribegie, surghiun, surghiunire, (astăzi rar) proscriere, proscripţie, (înv.) străinătate, surghiunie, surgunlîc, urgie, zatocenie. (A luat calea ~ului.)
EXILÁ	vb.	1. v. surghiuni.2. a pribegi. (A fost nevoit să se ~.)
EXILÁRE	s.	1. v. surghiunire.2. v. exil.
EXILÁT	adj., s.	(JUR.) alungat, gonit, izgonit, pribeag, proscris, surghiunit, (livr.) relegat, (înv.) surghiun.
EXISTÁ	vb.	1. v. afla.2. v. avea.3. v. trăi.4. v. dăinui.5. v. data.6. v. consta.
EXISTÉNT	adj.	prezent. (Stare de lucruri ~.)
EXISTÉNŢĂ	s.	1. (FILOZ.) fiinţă.2. (FILOZ.) realitate.3. trai, viaţă, zile (pl.), (înv. şi pop.) petrecere, vieţuire, (pop. şi fam.) veac, (înv.) petrecanie. (~ lui se scurgea în linişte.)4. (fig.) pîine. (Cum îşi cîştigă ~?)5. v. prezenţă. (S-a semnalat ~ lor la mari
éxitus	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
EXOBIOLOGÍE	s.	astrobiologie.
EXOCÁRP	s.	v. epicarp.
exoflisí	vb.	v. ACHITA. CONCEDIA. DEBARASA. DEGAJA. DESCOTOROSI. DEZBĂRA. ÎNDEPĂRTA. LICHIDA. ONORA. PLĂTI. SCĂPA. SCOATE.
exóprică	s.	v. PARAFERNĂ.
EXORBITÁNT	adj.	exagerat, excesiv, mare, ridicat, scump, (livr.) inabordabil, (fig.) încărcat, piperat, sărat, umflat, usturător. (Preţuri ~.)
EXOSTÓZĂ	s.	(MED. VET.) (pop.) os mort. (~ la cai.)
exotéric	adj.	v. PUBLIC.
EXOTÉRM	adj.	v. exotermic.
EXOTÉRMIC	adj.	(FIZ., CHIM.) exoterm.
EXPANSÍBIL	adj.	v. dilatabil.
EXPANSIÚNE	s.	(FIZ.) v. detentă.
EXPANSÍV	adj.	1. v. exuberant.2. v. sociabil.
EXPANSIVITÁTE	s.	1. v. exuberanţă.2. v. sociabi-litate.
EXPATRIÁ	vb.	v. emigra.
EXPATRIÁT	s., adj.	v. emigrant.
EXPATRIÉRE	s.	v. emigrare.
EXPECTORÁ	vb.	v. scuipa.
EXPECTORÁŢIE	s.	v. scuipat.

EXPEDIÁ	vb.	1. a trimite, (reg.) a mîna, (înv.) a porni, (grecism înv.) a proftaxi. (A ~ coletele.)2. a adresa, a scrie, a trimite, (reg.) a mîna. (Cui i-ai ~ scrisoarea?)3. v. înainta.
EXPEDIÉRE	s.	1. expediție, trimis, trimitere. (~ unui colet prin mesagerii.)2. v. înaintare.
EXPEDITÍV	adj.	v. prompt.
EXPEDITIVITÁTE	s.	v. promptitudine.
EXPEDITÓR	s., adj.	trimițător. (~ al coletului.)
EXPEDÍȚIE	s.	v. expediere.
EXPERIÉNȚĂ	s.	1. practică, rutină, (înv.) ispită, ispitire. (Cunoaşte ceva din ~.)2. v. experiment.
EXPERIMÉNT	s.	experiență, încercare, probă, (pop.) cercare. (A face o serie de ~ în laborator.)
EXPERIMENTÁ	vb.	a încerca, a proba. (A ~ o nouă metodă.)
EXPERIMENTÁRE	s.	încercare, probare. (~ unei metode noi.)
EXPERIMENTÁT	adj.	1. v. competent.2. încercat, pățit. (Om ~.)3. deprins, încercat, priceput, rutinat, versat. (Un ochi ~.)
EXPÉRT	adj., s.	cunoscător. (Un mare ~ în problema ...)
expiá	vb.	v. ISPĂŞI. ÎNDURA. PLĂTI. RĂSCUM-PĂRA.
expiatór	adj.	v. ISPĂŞITOR.
expiáție	s.	v. ISPĂŞIRE.
expiére	s.	v. ISPĂŞIRE.
EXPIRÁ	vb.	1. a se isprăvi, a se încheia, a se sfîrşi, a se termina. (A ~ termenul de garanție.)2. a se împlini. (~ data la care trebuia făcută plata.)
expirá	vb.	v. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. SFÎRŞI. STINGE.
EXPLICÁ	vb.	1. v. lămuri.2. v. rezolva.3. v. glosa.4. v. demonstra.5. v. analiza.6. v. înțelege.7. v. jus-tifica.
EXPLICÁBIL	adj.	justificabil, motivabil. (Un fapt ~.)
EXPLICÁRE	s.	1. v. lămurire.2. v. demonstrare.3. v. analizare.4. v. justificare.
EXPLICATÍV	adj.	1. lămuritor, (înv.) desluşitor, explicator. (O notă ~.)2. v. lămuritor.
explicatór	adj.	v. EXPLICATIV. LĂMURITOR.
EXPLICÁȚIE	s.	1. v. lămurire.2. v. demonstrare.3. v. comentariu.4. v. instrucțiuni.5. v. justificare.6. v. definiție.
EXPLICÍT	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adv. v. clar.
EXPLOATÁ	vb.	1. a valorifica. (A ~ resursele naturale.)2. v. oprima.
EXPLOATÁBIL	adj.	valorificabil. (Resurse ~.)
EXPLOATÁRE	s.	1. valorificare. (~ unor resurse naturale.)2. v. extragere.3. v. exploatație.4. v. opri-mare.
EXPLOATÁT	adj., s.	v. oprimat.
EXPLOATATÓR	adj., s.	v. opresor.
EXPLOATÁȚIE	s.	exploatare. (O ~ petrolieră mo-dernă.)
EXPLODÁ	vb.	1. a detona. (Dinamita ~.)2. a se sparge. (Un proiectil a ~ în aer.)3. a plesni, a pocni. (Ce-a ~?)
EXPLODÁRE	s.	1. detonare. (~ dinamitei.)2. spar-gere. (~ unui proiectil.)
EXPLORÁ	vb.	a sonda. (A ~ fundul mării.)
explorá	vb.	v. ANALIZA. CERCETA. EXAMINA. INVESTIGA. STUDIA. URMĂRI.
EXPLORÁRE	s.	sondaj, sondare. (~ fundului oceanic.)
exploráre	s.	v. ANALIZARE. ANALIZĂ. CERCE-TARE. EXAMEN. EXAMINARE. INVESTIGARE. INVESTIGAȚIE. STUDIERE. STUDIU.
EXPLOZÍBIL	adj., s.	v. exploziv.
EXPLÓZIE	s.	detonație. (~ dinamitei.)
EXPLOZÍV	adj., s.	1. adj., s. detonant, explozibil, fulminant. (Substanță ~.)2. adj. v. oclusiv.

EXPONÉNT	s.	1. v. reprezentant.2. (MAT.) (înv.) spunent.
exponenţiál	adj.	v. REPREZENTATIV.
EXPONOMÉTRU	s.	(FOTO) pozometru.
EXPÓRT	s.	exportare. (Mărfuri pentru ~.)
EXPORTÁRE	s.	v. export.
EXPOZÁNT	s.	expunător. (~ la Galeria de artă.)
EXPOZÉU	s.	v. expunere.
EXPOZITÍV	adj.	v. enunţiativ.
EXPRÉS	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adv. v. clar.3. adj. v. categoric.4. adv. v. anume.
EXPRÉSIE	s.	1. formă. (A dat ~ gîndurilor sale.)2. (pop.) zicere. (Dicţionar de locuţiuni şi ~ii.)3. (în logica simbolică) expresie identic-adevărată v. tautologie; expresie validă v. tautologie.4. v. fi-zionomie.5. fizionomie, mască. (Actorul avea o ~ admirabilă.)
EXPRESÍV	adj.	evocativ, evocator, nuanţat, pitoresc, plastic, pregnant, semnificativ, sugestiv, viu, (fig.) colorat. (O descriere ~.)
EXPRESIVITÁTE	s.	elocvenţă, plasticitate, preg-nanţă, sugestivitate. (Vervă satirică de mare ~.)
EXPRIMÁ	vb.	1. a expune, a formula. (A-şi ~ ideile.)2. a vorbi. (Se ~ greu.)3. v. manifesta.4. v. exterioriza.5. v. formula.6. a prezenta. (A ~ cuiva omagiile sale.)7. v. reda.
EXPRIMÁRE	s.	1. v. formulare.2. v. manifestare.3. limbă, vorbă, vorbire. (Îl poţi recunoaşte după ~.)4. limbaj. (Are o ~ simplă.)5. stil. (Are o ~ plastică.)
EXPULZÁ	vb.	(JUR.) (livr.) a relega. (A ~ un cetăţean străin.)
EXPULZÁRE	s.	(JUR.) (livr.) relegare, relegaţie. (~ unui cetăţean străin.)
EXPULZÁT	adj.	(JUR.) (livr.) relegat. (Persoană ~.)
EXPUNĂTÓR	s.	v. expozant.
EXPÚNE	vb.	1. v. povesti.2. v. exprima.3. v. rosti.4. v. demonstra.5. v. descrie.6. v. emite.7. a-şi arăta, a-şi etala, a-şi întinde. (Îşi ~ marfa pe tarabă.)8. v. întinde.9. v. risca.10. v. hazarda.11. v. supune.
EXPÚNERE	s.	1. v. povestire.2. expozeu. (~ a fost urmărită cu interes.)3. v. descriere.4. v. emitere.5. etalaj, etalare, întindere. (~ mărfii pe tarabă.)
EXPÚS	adj.	nesigur, periculos, primejdios. (Un loc ~.)
EXTÁZ	s.	v. adoraţie.
EXTAZIÁ	vb.	a se minuna. (Se ~ în faţa splendorilor naturii.)
EXTAZIÉRE	s.	v. adoraţie.
EXTEMPORÁL	s.	(PED.) lucrare de control.
EXTENSIÚNE	s.	1. extindere, întindere. (Mişcări de ~ a braţelor.)2. v. extindere.3. v. proporţie. (Focul a luat o mare ~.)4. v. sferă.
EXTENUÁ	vb.	a epuiza, a frînge, a istovi, a seca, a secătui, a sfîrşi, a slei, a stoarce, a vlăgui, a zdrobi, (reg.) a stoci, (prin Olt. si Munt.) a dehobi, (înv.) a zămorî, (fig.) a suge. (Munca brută l-a ~.)
EXTENUÁNT	adj.	epuizant, istovitor, obositor, trudnic, (rar) vlăguitor, (pop.) ostenitor, (înv. şi reg.) ostenicios. (O muncă ~.)
EXTENUÁRE	s.	epuizare, istoveală, istovire, secătuire, sfîrşeală, slăbiciune, sleire, surmenaj, surmenare, vlăguire, (înv. şi reg.) slăbie, (înv. livr.) marasm. (Stare de totală ~.)
EXTENUÁT	adj.	epuizat, frînt, istovit, prăpădit, rupt, secat, secătuit, sfîrşit, sleit, stors, trudit, vlăguit, zdrobit, (Mold.) batojit, (prin Munt.) tîhobit, (înv.) stătut. (S-a întors ~ de la lucru.)
EXTERIÓR	adj., s.	1. adj. extern. (Partea ~oară a fructului.)2. s. v. faţadă.

EXTERIORIZÁ	vb.	1. a exprima. (Îşi ~ sentimentele de bucurie.)2. a (se) arăta, a (se) manifesta. (Nu se ~ ca un om supărat.)
EXTERMINÁ	vb.	v. masacra.
EXTERMINÁRE	s.	v. masacrare.
EXTERMINÁT	adj.	distrus, nimicit, stîrpit. (O specie ~.)
EXTERMINATÓR	adj.	nimicitor. (Agent ~.)
EXTÉRN	adj.	1. v. exterior.2. v. străin.
EXTINCTÓR	s.	v. stingător.
extíncție	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
EXTÍNDE	vb.	1. a (se) întinde. (Se ~ pe o suprafață tot mai mare.)2. a creşte, a (se) lărgi, a (se) mări, a (se) ridica, a spori, a (se) urca. (Supra-fețele cultivate s-au ~ la ...)3. a (se) întinde, a (se) lărgi, a (se) lăți, a (se) mări. (Şi-a ~ stăpînirea peste ..
EXTÍNDERE	s.	1. v. extensiune.2. creştere, lărgire, mărire, sporire. (~ suprafețelor cultivate.)3. v. pro-porție.4. amplificare, creştere, dezvoltare, ex-tensiune, lărgire, mărire. (~ schimburilor comerciale.)
EXTÍNS	adj.	crescut, lărgit, mărit, sporit. (Supra-fețe cultivate ~.)
EXTIRPÁ	vb.	(MED.) a exciza, a scoate. (A ~ o porțiune dintr-un organ.)
EXTIRPÁRE	s.	(MED.) 1. v. ablațiune.2. excizie. (~ unei tumori.)
extirpatór	s.	v. CULTIVATOR.
EXTORCÁ	vb.	(fig.) a scurge, a stoarce. (A ~ pe cineva de bani.)
EXTORCÁRE	s.	(fig.) stoarcere. (~ cuiva de bani.)
EXTRABUGETÁR	adj.	suprabugetar. (Prevederi ~.)
EXTRACONJUGÁL	adj.	adulterin. (Relații ~.)
EXTRÁCȚIE	s.	extragere, scoatere. (~ unui dinte.)
extrácție	s.	v. NAŞTERE. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ.
EXTRADOTÁL	adj.	(JUR.) parafernal. (Înscris ~.)
EXTRAFÍN	adj.	superfin, (rar) străfin, suprafin. (Un lichior ~.)
EXTRÁGE	vb.	1. a scoate, (pop.) a trage. (A ~ o măsca, un cui, un glonț.)2. a lua, a scoate. (A ~ apă din fîntînă.)
EXTRÁGERE	s.	1. v. exctracție.2. scoatere, (pop.) tragere. (~ glonțului prin operație.)3. ex-ploatare, scoatere. (~ țițeiului.)
EXTRAORDINÁR	adj., adv.	1. adj. colosal, enorm, excepțional, fabulos, fantastic, fenomenal, formidabil, gigantic, grozav, imens, infinit, neauzit, nebun, negrăit, neînchipuit, nemaiauzit, nemaicunoscut, nemaiîntîlnit, nemaipomenit, nemaivăzut, nesfîrşit, nespus, teribil, uimitor
EXTRAPOLÁRE	s.	(FILOZ., MAT.) extrapolație.
EXTRAPOLÁȚIE	s.	v. extrapolare.
EXTRÁS	s.	v. pasaj.
EXTRAVAGÁNT	adj.	v. neobişnuit.
EXTRAVAGÁNȚĂ	s.	bizarerie, ciudățenie, excentri-citate, fantezie, originalitate, teribilism. (Ce sînt ~ele astea?)
extravertít	adj.	v. SOCIABIL.
EXTRAVILÁN	s.	(CONSTR.) teritoriu extravilan.
EXTRÉM	adj., adv.	1. adj. terminal. (Parte ~ a unui obiect.)2. adj. v. drastic.3. adv. v. foarte.4. adv. deosebit, excepțional, extraordinar, foarte, grozav, teribil. (~ de bun.)
EXTRÉMĂ	s.	1. v. extremitate.2. (SPORT) aripă. (Joacă ~ stîngă, la fotbal.)

EXTREMITÁTE	s.	1. cap, capăt, colţ, extremă, limită, margine, (înv.) sconcenie. (La cealaltă ~ a ţării.)2. v. margine.3. v. latură.4. v. cap.5. cap, capăt. (~ de dinapoi a bărcii.)6. v. vîrf.
EXTRUDÁRE	s.	(TEHN.) v. extruziune.
EXTRUZIÚNE	s.	(TEHN.) extrudare. (~ a unui metal.)
EXUBERÁNT	adj.	expansiv. (Om ~.)
EXUBERÁNŢĂ	s.	expansivitate. (~ unui tînăr.)
exultá	vb.	v. RADIA.
EZERÍNĂ	s.	(FARM.) fizostigmină.
EZITÁ	vb.	1. a se codi, a pregeta, a şovăi, (înv. şi reg.) a se îndoi, (reg.) a se îngăima, a se nedumeri, a se tîntăvi, (Mold.) a se cioşmoli, (prin Olt.) a se scîrciumi, (înv.) a se cruța, a lipsi, (fig.) a oscila, (înv. fig.) a se atîrna, a se cumpăni, a se legă
EZITÁNT	adj.	1. fluctuant, indecis, nedecis, nehotărît, şovăielnic, şovăitor, (rar) şovăind, şovăit, (reg.) codelnic, (prin Munt.) pregetos, (înv.) înclinător, îndoielnic, pregetător, tîrzielnic, (fig.) oscilant. (Atitudine ~; om ~.)2. v. nesigur.
EZITÁRE	s.	1. codeală, codire, fluctuație, îndoială, nehotărîre, pregetare, şovăială, şovăire, (livr.) indecizie, (pop.) preget, (fig.) oscilare, oscilație. (~ în luarea unei decizii.)2. v. nesiguranță.
EZOTÉRIC	adj.	ascuns, inițiatic, secret, tainic. (O doctrină ~; un ritual ~ .)
FABRICÁ	vb.	1. a face, a produce. (Uzina ~ 100 de automobile pe zi.)2. v. confecționa.
fabricá	vb.	v. INVENTA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI.
FABRICÁNT	s.	v. industriaş.
FABRICÁRE	s.	1. v. producție.2. v. confecționare.
FABRICÁȚIE	s.	v. producție.
FÁBRICĂ	s.	v. uzină.
fabulá	vb.	v. INVENTA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI.
FABULÁȚIE	s.	v. acțiune.
FÁBULĂ	s.	(LIT.) (pop.) tîlc. (O ~ de Esop.)
fábulă	s.	v. ACȚIUNE. AFABULAȚIE. FABULAȚIE. INTRIGĂ. SUBIECT.
FABULÓS	adj.	1. v. fantastic.2. v. extraordinar.3. v. uriaş.
FÁCE	vb.	1. v. executa.2. v. fabrica.3. v. con-fecționa.4. v. realiza.5. a efectua, a executa, a făuri, a înfăptui, a realiza, a săvîrşi. (A ~ o lucrare durabilă)6. v. desfăşura.7. v. întîmpla.8. v. construi.9. v. găti.10. a da. (A ~ o gaură.)11. v. pregăti.12. v.
FÁCERE	s.	1. v. confecționare.2. v. executare.3. executare, execuție, făurire, realizare. (~ unei opere durabile.)4. v. gătit.5. v. pregătire.6. v. aprindere.7. v. comitere.8. creare.9. v. ge-neză.
fácere	s.	v. NAŞTERE. PARTURIȚIE. PROCREARE. PROCREAȚIE.
FÁCHIE	s.	(pop.) văpaie, văpaiță, (Munt.) masala, (Olt.) vălug. (~ pentru speriat peştii.)
fáchie	s.	v. FACLĂ. FĂCLIE. TORȚĂ.
fácies	s.	v. FIZIONOMIE.
FACÍL	adj., adv.	1. adj. v. uşor.2. adj. v. lesnicios.3. adv. v. lesne.4. adj. v. superficial.
FACILITÁ	vb.	v. uşura.
FACILITÁRE	s.	v. uşurare.
FACILITÁTE	s.	1. v. uşurință.2. (mai ales la pl.) v. înlesnire.
FÁCLĂ	s.	v. torță.
FACTITÍV	adj.	(GRAM.) cauzativ. (Verb ~.)

FÁCTOR	s.	I. 1. condiție. (~ de mediu.)2. v. agent. II. v. poștaș.
FÁCTORIȚĂ	s.	v. poștăriță.
FACTÚRĂ	s.	1. caracter, fel, gen, natură. (Com-poziție de o ~ aparte.)2. v. conformație.
FACȚIÚNE	s.	(POL.) partidă. (Din ~ adversă.)
FACULTÁTE	s.	1. aptitudine, capacitate, însușire, posibilitate. (~ăți intelectuale.)2. v. însușire.
FACULTATÍV	adj.	1. v. benevol.2. v. opțional.3. v. su-pletiv.
FAD	adj.	1. v. searbăd.2. leșietic, leșios, sălciu, searbăd, (înv.) sălcios, sălcos. (Gust ~.)
fad	adj.	v. ANOST. NEINTERESANT. PLICTICOS. PLICTISITOR.
FAGACÉE	s.	(BOT.) cupuliferă.
FAGÓT	s.	(MUZ.) (rar) bason. (Cîntă la ~.)
FÁGURE	s.	(înv. și reg.) strede. (Un ~ cu miere.)
FAIÁNȚĂ	s.	(livr.) majolică, (înv.) cinie.
fáie	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
FÁIMĂ	s.	1. v. celebritate.2. notorietate, prestigiu, renume, reputație, vază, (înv.) vîlvă. (Un medic de ~.)3. v. popularitate.4. v. veste.5. v. reputație.
FAIMÓS	adj.	1. v. celebru.2. v. consacrat.3. v. le-gendar.
fáirplay	s.	v. SPORTIVITATE.
FALANSTERIANÍSM	s.	v. fourierism.
FÁLĂ	s.	1. v. îngîmfare.2. (concr.) glorie, mîndrie. (El e ~ țării noastre.)
fălă	s.	v. PARADĂ. POMPĂ.
falbalá	s.	v. VOLAN.
FÁLCĂ	s.	(ANAT.) 1. v. maxilar.2. v. mandibulă.3. v. maxilă.
FALD	s.	v. cută.
FÁLIE	s.	(GEOL.) paraclază.
FALIMÉNT	s.	(FIN.) bancrută, crah, (înv. și reg.) selamet, (înv.) mofluz, mofluzenie, mofluzie, mofluzlîc, (înv., în Transilv.) cridă. (~ al unei mari întreprinderi.)
FALIMENTÁ	vb.	(FIN.) a bancruta, (înv.) a mofluza. (Întreprinderea a ~.)
FALIMENTÁR	adj.	(FIN.) insolvabil. (O întreprin-dere ~.)
FALÍT	adj., s.	(FIN.) 1. adj. insolvabil. (Negustor ~.)2. s. bancrutar, (înv.) mofluz, mofluzit. (Un ~ și creditorii săi.)
FÁLNIC	adj.	1. grandios, impozant, impresionant, impunător, maiestuos, măreț, semeț, splendid, (livr.) magnific, (pop.) mîndru, (înv. și reg.) fălos, (fig.) trufaș. (Vîrfurile ~ ale munților.)2. v. frumos.3. glorios, strălucit, (înv.) fălos. (Un ~ viitor.)
fálnic	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALO-MAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. TRUFAȘ. ȚANȚOȘ. VANITOS.
FALS	adj., s., adv.	1. adj. contrafăcut, falsificat, imitat, neautentic, plăsmuit, (înv.) mincinos. (Document ~.)2. s. v. falsificare.3. adj. artificial, (livr.) postiș, (reg.) prepus. (Păr ~; dinți ~și.)4. adj. falsificat, (pop.) rău, (înv.) calp. (Bani ~și.)5. adj. contraf
falsár	s.	v. FALSIFICATOR. MĂSLUITOR. PLĂS-MUITOR.
FALSIFICÁ	vb.	1. v. contraface.2. (fam. și peior.) v. plastografia.3. a contraface, a plăsmui. (A ~ un document.)4. a măslui. (A ~ alegerile.)5. v. de-natura.
FALSIFICÁRE	s.	1. (fam. și peior.) plastografiere. (~ semnăturii cuiva.)2. (concr.) contrafacere, fals, falsificație, plăsmuire. (Acest document este o ~.)3. măsluială, măsluire, măsluit. (~ alegerilor.)4. v. denaturare.

FALSIFICÁT	adj.	1. v. contrafăcut.2. (fam. şi peior.) plastografiat. (Iscălitură ~.)3. contrafăcut, (pop.) dres, făcut, prefăcut, (reg.) stricat. (Vin ~.)4. v. fals.5. măsluit. (Alegeri ~.)
FALSIFICATÓR	s.	măsluitor, plăsmuitor, (înv.) falsar, (fam. şi peior.) plastograf. (Condamnat ca ~.)
FALSIFICÁȚIE	s.	v. falsificare.
FALSITÁTE	s.	1. inexactitate, neadevăr, neexactitate, netemeinicie. (~ unei afirmații.)2. v. ipocrizie.
FALȚ	s.	(TIPOGR.) ongleu.
fálus	s.	v. MEMBRU. PENIS.
fámen	s.	v. EUNUC.
FAMILIÁL	adj.	v. casnic.
FAMILIÁR	adj.	1. obişnuit, simplu. (Stil, limbaj ~.)2. v. prietenos.3. v. cunoscut.
FAMILIARÍSM	s.	familiaritate. (~ul din relațiile lor.)
FAMILIARITÁTE	s.	familiarism.
FAMILIARIZÁ	vb.	v. aclimatiza.
FAMILIARIZÁRE	s.	v. aclimatizare.
FAMILIARIZÁT	adj.	v. aclimatizat.
FAMÍLIE	s.	1. neam, viță, (livr.) stirpe, (astăzi rar) semințe, (înv. şi pop.) sămînță, (înv. şi reg.) semințenie, tălaie, (Mold. şi Transilv.) pojijie, (înv.) femeie, rudă, rudenie. (S-a adunat cu toată ~ lui.)2. neam, sînge. (E din ~ noastră.)3. v. casă.4. v. din
FAMILÍST	s.	v. căsătorit.
FANÁ	vb.	a se trece, (fig.) a se ofili, a se veşteji. (O femeie care s-a ~.)
fanár	s.	v. CRÎNG. FELINAR. LAMPĂ. PRÎSNEL.
fanaragíu	s.	v. LAMPAGIU.
FANARIÓT	adj.	fanariotic. (Domniile ~.)
FANARIÓTIC	adj.	v. fanariot.
FANÁT	adj.	trecut, (fig.) ofilit, veşted, veştejit. (O femeie ~.)
FANÁTIC	adj., s.	(BIS.) bigot, habotnic, (pop. şi fam.) bisericos, (înv.) pravoslavnic. (Credincios ~.)
FANATÍSM	s.	v. bigotism.
FANDOSEÁLĂ	s.	v. capriciu.
FANDOSÍ	vb.	v. afecta.
FANDOSÍT	adj.	v. mofturos.
FANERÍT	s.	(TEHN.) lignofoliu.
FANEROGÁMĂ	s.	(BOT.) antofită, spermatofită. (Plantele cu flori sînt ~.)
FANFÁRĂ	s.	muzică, (rar) capelă. (În parc cînta ~.)
FANFARÓN	s., adj.	v. lăudăros.
FANFARONÁDĂ	s.	lăudăroşenie.
FANIÓN	s.	steguleț. (~ de semnalizare.)
FANÓN	s.	(ANAT.) salbă. (~ la gîtul bovinelor.)
FANOTRÓN	s.	(FIZ.) gazotron. (~ul este o diodă.)
FANTASMAGÓRIC	adj.	1. v. fantastic.2. v. neobiş-nuit.
FANTASMAGORÍE	s.	1. v. închipuire.2. v. absur-ditate.
FANTÁSMĂ	s.	1. v. fantomă.2. v. utopie.
FANTÁSTIC	adj.	1. fantasmagoric, ireal, plăsmuit. (O imagine ~.)2. fabulos, legendar, miraculos, mitic, supranatural, (înv.) surnatural. (Personaje ~.)3. v. nerealizabil.4. v. extraordinar.

FÁNTĂ	s.	1. (TEHN.) crăpătură.2. (FIZ.) fereastră.
FÁNTE	s.	1. v. filfizon.2. v. valet.
FANTEZÍE	s.	1. v. imaginație.2. v. închipuire.3. fic-țiune, imaginație, invenție, închipuire, născocire, plăsmuire, scorneală, scornire. (Produs al ~ei.)4. v. utopie.5. v. extravaganță.6. v. capriciu.7. (MUZ.) capriciu, (rar) ricercar. (O ~ spaniolă.)
FANTEZÍST	adj.	1. v. imaginar.2. v. nerealizabil.3. v. neobișnuit.
FANTOMÁTIC	adj.	spectral. (O apariție ~.)
FANTÓMĂ	s.	apariție, arătare, duh, fantasmă, nălucă, nălucire, năzărire, spectru, spirit, stafie, strigoi, umbră, vedenie, viziune, (înv. şi pop.) nălucitură, năzăritură, (pop.) iazmă, moroi, (reg.) arătanie, necurățenie, pater, (Ban.) năhoadă, (Mold. şi Bucov.) vid
FANTÓŞĂ	s.	v. marionetă.
FAPT	s.	1. caz, întîmplare. (~ul din Vaslui.)2. v. în-tîmplare.3. v. fenomen.
fapt	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. SCAR-LATINĂ. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
FÁPTĂ	s.	1. lucru. (A comis o ~ nedemnă.)2. is-pravă. (Ce ~ ai mai comis?)3. v. operă. (~ de binefacere.)4. act, acțiune, (înv.) deală, (fig.) pas. (Răspund de ~ele mele.)
FÁPTIC	adj.	(rar) material. (Izvoare ~.)
fáptnic	s.	v. GARANȚĂ. OTRĂȚEL. PAȚACHINĂ. ROIBĂ.
faptul-máre	s.	v. ŞTEVIE.
faptul zílei	s.	v. AURORĂ. CREPUSCUL. ZORI.
FAR	s.	proiector.
farafastîc	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
farafastîcuri	s. pl.	v. ZORZOANE.
faraón	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
fárbă	s.	v. CULOARE. VOPSEA.
FARCÍN	s.	(MED. VET.) morvă cutanată, (pop.) cîrtiță.
FARD	s.	(pop. şi fam. peior.) boia, boială, (fam.) cosmetice (pl.), (pop.) dres, suliman, sulime-neală, (înv. şi reg. peior.) spoială, zugrăveală.
FARDÁ	vb.	a (se) machia, a (se) vopsi, (pop. şi fam. peior.) a (se) boi, (pop.) a (se) drege, a (se) picta, a (se) rumeni, a (se) sulimeni, (înv. şi reg. peior.) a (se) spoi.
FARDÁRE	s.	fardat, machiaj, machiat, machiere, vopsire, vopsit, (pop. şi fam. peior.) boială, boire, boit, (pop.) sulimeneală, sulimenire. (~ unei femei.)
FARDÁT	adj.	machiat, vopsit, (pop. şi fam. peior.) boit, (pop.) dres, pictat, rumenit, sulimenit, (înv. şi reg. peior.) spoit. (Femeie ~.)
FARDÁT	s.	v. fardare.
farétră	s.	v. TOLBĂ.
farfadói	s.	v. SITAR.
farfará	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VOR-BĂREȚ.
FARFURÍE	s.	1. taler, talger, (reg.) tipsie, (Transilv., Ban. şi Olt.) taier. (Mănîncă din aceeaşi ~ amîndoi.)2. farfurie zburătoare v. ozene.
farfuríe	s.	v. PORȚELAN.
FARFURIOÁRĂ	s.	farfuriuță. (O ~ pentru dulceață.)

FARFURIÚȚĂ	s.	v. farfurioară.
FARÍNGE	s.	(ANAT.) (pop.) înghițitoare.
FARINGOSÉPT	s.	(FARM.) ambazonă.
FARISÉIC	adj.	v. ipocrit.
fariseísm	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂȚĂRNICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFI-DIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEȘUG.
fariséu	s.	v. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ȘIRET. VICLEAN.
FARMACEÚTIC	adj.	(rar) oficinal, (reg.) spițeresc. (Preparate ~.)
FARMACÍE	s.	(pop.) spițerie, (Transilv. și Bucov.) apotecă, (Transilv.) potică.
FARMACÍST	s.	(pop.) spițer, (înv. și reg.) poticarăș, (Transilv. și Bucov.) apotecar, (Ban. și Transilv.) poticar.
FARMACÍSTĂ	s.	(pop.) spițereasă.
FARMACOGRAFÍE	s.	v. rețeptură.
farmazón	s.	v. VRĂJITOR.
farmazoníe	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
FÁRMEC	s.	1. v. vrajă.2. fascinație, încîntare, magie, vrajă, (fig.) poezie. (~ul miraculos al nop-ții.)3. v. desfătare.4. v. drăgălășenie.5. v. atracție.6. haz, (fam.) chichirez. (Tot ~ul stă în ...)7. (fig.) savoare, sevă, suculență. (O vorbă plină de ~.)
farmutá	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ORDIN. PORUNCĂ.
FÁRSĂ	s.	festă, ghidușie, glumă, păcăleală, păcălitură, poznă, ștrengărie, (pop. și fam.) renghi, șotie, (reg.) năsărîmbă, păcală, (Ban. și Transilv.) mișculanță, (prin Ban. și Transilv.) șalmă, (prin Transilv.) șăncălănie, (prin Transilv. și Munt.) șăncălie, (înv
FARSÓR	s.	v. impostor.
FASCÍCUL	s.	1. mănunchi, snop, (rar) sul. (Un ~ de raze.)2. dîră, dungă, fîșie, rază, trîmbă, (fig.) sprînceană. (Un ~ de lumină.)
FASCÍCULĂ	s.	coliță, (înv.) broșură. (~ a unei cărți.)
FÁSCIE	s.	(IST.) fașină. (~ purtată de lictorii ro-mani.)
FASCINÁ	vb.	v. încînta.
FASCINÁNT	adj.	v. încîntător.
FASCINÁRE	s.	v. încîntare.
FASCINÁT	adj.	v. încîntat.
FASCINÁȚIE	s.	1. v. încîntare.2. v. farmec.
FASCIOLÓZĂ	s.	(MED. VET.) distomatoză, gălbează.
FASÓLE	s.	(BOT.) 1. (Phaseolus vulgaris) (Transilv., Maram. și Ban.) mazăre.2. fasole-japoneză v. soia; fasole-soia.
fasolea-cioárei	s.	v. CURCUBEȚEA. CURCUBE-ȚICĂ. REMF.
fasoleálă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
fasolí	vb.	AFECTA. FANDOSI. MAIMUȚĂRI. PROSTI. SCLIFOSI.
fasolícă	s.	v. OREȘNIȚĂ.
FASÓN	s.	1. v. aspect.2. v. chip.3. (mai ales la pl.) capriciu.
FASONÁ	vb.	a forma, a modela, (înv. și pop.) a tipări. (A ~ un material.)
FASONÁRE	s.	fasonat, formare, modelare. (~ unui material.)
FASONÁT	adj.	modelat. (Material ~.)

FASONÁT	s.	v. fasonare.
fast	adj.	AVANTAJOS. FAVORABIL. PRIELNIC. PROPICE.
FAST	s.	1. lux, măreție, pompă, somptuozitate, splendoare, strălucire, (înv.) ighemonicon, pohfală, saltanat. (~ul de la Curte.)2. bogăție, lux, pompă, splendoare, strălucire. (~ul cere-moniei.)3. alai, pompă, (înv.) parisie, politie, vîlvă. (A fost primit cu mar
fastidiós	adj.	v. ANOST. NEINTERESANT. PLIC-TICOS. PLICTISITOR.
FASTUÓS	adj.	bogat, grandios, luxos, mare, pom-pos, somptuos, splendid, strălucit, strălucitor, (livr.) magnific, (fig.) sclipitor. (Un alai ~; o nuntă ~oasă.)
FÁSUNG	s.	v. dulie.
FÁȘĂ	s.	v. pansament.
FAȘÍNĂ	s.	v. fascie.
FATÁL	adj., adv.	1. adj. v. funest.2. adj. v. de-zastruos.3. adj. v. inevitabil.4. adv. v. inevitabil.
FATALÍSM	s.	predestinare, predestinație. (Concepția nefastă a ~ului.)
FATALITÁTE	s.	v. soartă.
FATALMÉNTE	adv.	v. inevitabil.
fata-máre	s.	v. LEBĂDA.
FATA MORGÁNA	s.	(GEOGR.) (pop.) apa-morților. (~ este un tip de miraj.)
fata-pădúrii	s.	v. MAMA-PĂDURII.
FÁTĂ	s.	1. copilă, (înv. și reg.) pruncă. (Un grup de ~ete.)2. v. fecioară.3. v. fiică.
fatídic	adj.	FATAL. FUNEST. NEFAST. SINISTRU. SUMBRU.
fátum	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
FAȚÁDĂ	s.	exterior, față. (~ unei clădiri.)
fața-mîței	s.	v. SUGEL ALB. TAPOȘNIC. URZICĂ MOARȚĂ.
FÁȚĂ	s.	1. v. obraz.2. figură, fizionomie, obraz, oval, profil. (O ~ cunoscută.)3. obraz, ochi (pl.). (Se spală pe ~.)4. v. fizionomie.5. v. persoană.6. v. avers.7. v. recto.8. v. pagină.9. v. fațadă.10. acoperitoare, învelitoare. (~ la un fotoliu.)11. față de ma
fáță	s.	v. CULOARE. MASĂ. PERSONAJ. VOPSEA.
FÁUR	s.	v. (ENTOM.) elaterid.
fáur	s.	v. FEBRUARIE. FIERAR.
FAURMÁUR	s.	v. meștergrindă.
FAVOÁRE	s.	1. v. avantaj.2. v. concesie.3. v. pro-tecție.4. v. privilegiu.5. v. cinste.6. v. grație.
FAVORÁBIL	adj.	1. avantajos, prielnic, propice, (livr.) fast, (pop.) priincios, priitor, (înv.) îndemînatic. (Circumstanțe ~.)2. v. bine venit.3. v. binefăcător.4. prielnic, propice, (fig.) surîzător. (Perspective ~.)5. nimerit, potrivit, prielnic, propice, (pop.) priin
FAVORÍT	adj., s.	I. 1. adj. v. preferat.2. adj., s. v. preferat.3. s. protejat, (înv.) cirac. (Suveranul și ~ții săi.) II. s. pl. (rar) barbetă, cotleți (pl.), (reg.) perciuni (pl.). (Poartă ~ți.)
FAVORIZÁ	vb.	1. v. ușura.2. a ajuta, a avantaja, a sluji. (Norocul, întîmplarea l-a ~.)3. a proteja, (înv.) a prii. (Să iubim pînă ce Amor ne ~.)4. v. părtini.
FÁVORIZÁNT	adj.	avantajant. (Factor ~.)
FAVORIZÁRE	s.	1. v. ușurare.2. protejare (~ celor doi îndrăgostiți.)3. v. părtinire.
FAVORIZÁT	adj.	v. părtinit.

FÁZĂ	s.	1. etapă, moment, punct, stadiu, (fig.) treaptă. (Verificaţi lucrarea în fiecare ~ a ei.)2. v. stadiu.3. v. timp.4. (BIOL.) fază diploidă = diplofază; fază haploidă = haplofază.5. (BOT.) fază fenologică = fenofază.
FAZOTRÓN	s.	v. sincrociclotron.
FĂCĂLÉŢ	s.	1. (pop.) melesteu, mestecău, (reg.) culeşer, mămăligar, mămăligător, mămăligău, mămăligoi, mestecar, mestecălău, mestelnic, (prin Ban.) brucelnic, brucer, (Maram.) tocănău, (Maram. şi Transilv.) tocăner. (~ pentru mă-măligă.)2. v. sucitor.
FĂCĂLUÍ	vb.	a bate, a freca, a slei. (A ~ fasolea.)
FĂCĂLUÍT	adj.	bătut, frecat, sleit, (reg.) rîşnit, zolit. (Fasole ~.)
făcătúră	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
făcău	s.	v. BLID. CĂUŞ. CIUTURĂ. CUPĂ.
FĂCLÍE	s.	v. torţă.
făcliéş	s.	v. LICURICI.
FĂCLIOÁRĂ	s.	făcliuţă.
FĂCLIÚŢĂ	s.	v. făclioară.
FĂCÚT	adj.	afectat, artificial, bombastic, căutat, convenţional, declamator, emfatic, fals, grandi-locvent, manierat, nefiresc, nenatural, pompos, pretenţios, retoric, (fig.) preţios, sunător, umflat. (Stil, limbaj ~.)
făcút	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. CONTRAFĂCUT. FALSIFICAT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
FĂCÚT	s.	1. v. confecţionare.2. v. gătit.
făcút	s.	v. DESCÎNTEC. DESTIN. FARMEC. FATALITATE. MAGIE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. VRAJĂ. VRĂ-JITORIE. ZODIE.
făfălúg	s.	v. BUHAI. COINAC.
făgádă	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CUVÎNT. FĂGADUIALĂ. FĂGĂDUINŢĂ. LEGĂMÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.
FĂGÁŞ	s.	1. (înv. şi reg.) scursură. (~ lăsat de un şuvoi de apă de ploaie.)2. (Olt. şi Munt.) şleau. (~ lăsat pe drum de roţile căruţei.)
făgáş	s.	v. ALBIE. CURS. MATCĂ. VAD.
făgădáş	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CU-VÎNT. FĂGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINŢĂ. LEGĂMÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.
făgădău	s.	v. BIRT. HAN. OSPĂTĂRIE.
FĂGĂDUÍ	vb.	v. angaja.
făgăduí	vb.	v. ADĂPOSTI. GĂZDUI. JURA. PRIMI.
FĂGĂDUIÁLĂ	s.	v. angajament.
FĂGĂDUÍNŢĂ	s.	v. angajament.
făgeţeá	s.	v. TÎLHĂREA.
FĂINÁRE	s.	(FITOP.) oidium. (~ viţei de vie.)
făină de păpuşói	s.	v. FĂINĂ DE PORUMB. MĂLAI.
FĂINĂ DE PORÚMB	s.	mălai, (reg.) făină de păpuşoi.
FĂINÓS	adj.	v. mălăieţ.
FĂINOŞÁ	vb.	v. mălăieţa.
fălălăí	vb.	v. FÎŞÎI. FOŞNI. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI. ŞUŞUI.
fălcăriţă	s.	v. TÉTÁNOS.

fălcátă	s.	v. SULIȚICĂ.
fălcăţeá	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
fălcălíe	s.	v. SULIȚICĂ.
FĂLCEÁ	s.	v. bată.
fălceá	s.	v. SPETEAZĂ. TALPĂ. TĂLPIG.
FĂLÍ	vb.	1. v. mîndri.2. v. îngîmfa.
fălí	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. GLORIFICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
fălnicíe	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FUDULIE. INFA-TUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.
fălós	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEŞ. FALNIC. FRUMOS. FUDUL. GLORIOS. GRANDIOS. GRANDOMAN. IMPOZANT. IMPRESIONANT. IMPUNĂTOR. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MAIESTOS. MĂREȚ. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. SPLENDID. STRĂLUCIT. TRUFAŞ. TANTOŞ. VANITOS.
făloşénie	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.
făloşí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEȚI.
făloşíe	s.	v. AROGANTĂ. FALĂ. FUDULIE. INFA-TUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.
FĂLȚUÍ	vb.	(TEHN.) a lămbui.
FĂLȚUÍRE	s.	(TEHN.) fălțuit, lămbuire.
FĂLȚUÍT	s.	(TEHN.) fălțuire, lămbuire.
fănăráş	s.	v. LICURICI.
FĂPTÁŞ	s.	1. v. infractor.2. v. autor.
FĂPTUÍ	vb.	v. comite.
FĂPTUÍRE	s.	v. comitere.
FĂPTUITÓR	s.	1. v. infractor.2. v. autor.
FĂPTÚRĂ	s.	1. v. animal.2. v. vedere.3. v. sta-tură.4. v. natură.
făptúră	s.	v. ASPECT. CONFIGURAȚIE. CONFOR-MAȚIE. DIVINITATE. DUMNEZEU. FIZIONOMIE. FORMĂ. IDOL. ÎNFĂȚIŞARE. PROFIL. STRUC-TURĂ. ZEITATE. ZEU.
FĂRĂ	adv.	1. (înv.) bez. (A dat tributul, ~ plocon.)2. v. minus.
fără	conj.	v. CI. DAR. ÎNSĂ. NUMAI.
fărădelége	adj.	v. MIŞELESC. RUŞINOS. SCE-LERAT.
fărădelége	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELE-GIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
FĂRĂDELÉGE	s.	v. ticăloşie.
fărăfúnd	s.	v. ABIS. ADÎNC. PRĂPASTIE.
fărbuí	vb.	v. COLORA. VOPSI.
fărbuíre	s.	v. COLORARE. COLORAT. VOPSIRE. VOPSIT.
fărbuít	adj.	v. COLORAT. VOPSIT.
FĂRÎMÁ	vb.	v. sfărîma.
FĂRÎMÁRE	s.	v. sfărîmare.

FĂRÎMÁT	adj.	v. zdrobit.
FĂRÎMĂ	s.	1. v. bucăţică.2. v. firimitură.3. v. pic.
FĂRÎMĂTÚRĂ	s.	v. sfărîmătură.
fărîmătúră	s.	v. BRAC. FĂRÎMĂ. FIRIMITURĂ. SFĂRÎMĂTURĂ.
FĂRÎMÍCĂ	s.	v. fărîmiţă.
FĂRÎMICIÓS	adj.	v. sfărîmicios.
FĂRÎMIŢÁ	vb.	v. mărunţi.
FĂRÎMIŢÁRE	s.	v. mărunţire.
FĂRÎMIŢÁT	adj.	v. mărunţit.
FĂRÎMÍŢĂ	s.	fărîmică.
fărşáng	s.	v. CÎŞLEGI.
FĂT	s.	v. fetus.
făt	s.	v. BĂIAT. CÎNTĂREŢ. COPIL. DASCĂL. DIAC. FECIOR. FIU. PARACLISER. PSALT. PUI. ŢÎR-COVNIC.
FĂTÁ	vb.	a face, a naşte, (prin Transilv.) a pui. (Vaca a ~ un viţel.)
FĂTÁRE	s.	fătat, naştere, parturiţie. (~ unui mînz.)
FĂTÁT	s.	v. fătare.
fătălău	s.	v. HERMAFRODIT.
fătúcă	s.	v. COPILĂ. FETIŢĂ.
fătúţă	s.	v. COPILĂ. FETIŢĂ.
FĂŢÁRNIC	s., adj.	1. s. v. ipocrit.2. adj. v. ipocrit.
făţăríe	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂŢĂR-NICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEŞUG.
făţărít	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. FĂŢARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PRE-FĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
făţărnicí	vb.	v. AVANTAJA. FACE. FAVORIZA. PĂRTINI. PREFACE. PRIVILEGIA. PROTEJA. SI-MULA.
FĂŢĂRNICÍE	s.	v. ipocrizie.
FĂŢÍŞ	adj., adv.	1. adj. declarat, deschis, mărturisit, recunoscut, vădit, (livr.) manifest. (Duşman ~ al războiului.)2. adj. direct. (Provocare ~.)3. adv. deschis, direct, franc, sincer, (înv.) aievea, avedere, (fig.) neted, verde. (I-a spus ~ tot ce avea de spus.)
FĂŢUÍ	vb.	1. v. drişcui.2. a netezi, a nivela, (pop.) a obli. (A ~ un perete.)3. v. lustrui.
făţuí	vb.	v. GELUI. PĂLMUI. RINDELA. RINDELUI.
FĂŢUIÁLĂ	s.	1. v. făţuire.2. v. lustruire.
făţuiálă	s.	v. GELUIRE. PĂLMUIALĂ. PĂLMUIRE. RINDELARE. RINDELUIRE. RINDELUIT.
FĂŢUÍRE	s.	1. v. drişcuire.2. făţuială, făţuit, netezire, nivelare. (~ unui perete.)3. v. lustruire.
făţuíre	s.	v. GELUIRE. PĂLMUIALĂ. PĂLMUIRE. RINDELARE. RINDELUIRE. RINDELUIT.
FĂŢUÍT	adj.	1. netezit, nivelat. (Zid ~.)2. v. lus-truit.
FĂŢUÍT	s.	1. v. drişcuire.2. v. făţuire.3. v. lustruire.
făţuít	s.	v. GELUIRE. RINDELARE. RINDELUIRE. RINDELUIT.
FĂŢUITOÁRE	s.	v. drişcă.
făţuitór	s.	v. RINDEA.
făurár	s.	v. CREATOR. FĂURITOR. FEBRUARIE. FIERAR. ÎNFĂPTUITOR. NĂSCOCITOR. PLĂS-MUITOR. REALIZATOR.

făurărie	s.	v. FIERĂRIE.
FĂURÍ	vb.	1. a crea, a înfăptui, a întemeia, a rea-liza. (A ~ un stat național unitar.)2. v. realiza.
făurie	s.	v. FIERĂRIE.
FĂURÍRE	s.	1. creare, înfăptuire, întemeiere, reali-zare. (~ unui stat național unitar.)2. v. realizare.
făurişte	s.	v. FIERĂRIE.
FĂURITÓR	s.	1. v. creator.2. v. întemeietor.
feblețe	s.	v. SLĂBICIUNE.
FÉBRĂ	s.	1. (MED.) călduri (pl.), fierbințeală, friguri (pl.), temperatură, (pop.) arşiță, (reg.) năplăială, vipie, (înv.) aprinzeală, (rar fig.) jar. (Un bolnav cu ~.)2. (MED.) febră paratifoidă v. paratifos; febră tifoidă = tifos, (pop.) lingoare, (reg.) troahnă
febră exantemática	s.	v. TIFOS EPIDEMIC. TIFOS EXANTEMATIC.
FEBRIFÚG	s., adj.	(FARM.) anticaloric, antifebril, antipiretic, antitermic. (Aspirina este un ~.)
FEBRÍL	adj.	1. v. intens.2. v. înfrigurat.
FEBRILITÁTE	s.	v. înfrigurare.
FEBRUÁRIE	s.	(pop.) faur, făurar.
FECÁLE	s. pl.	(FIZIOL.) excrement, (pop.) căcat, scîrnă, scăpău, (reg.) scîrnăvie, spurc, spurcat, spurcăciune, (înv.) scremet, (fam.) caca, coco, gîli, (fig.) rahat, (eufemistic) scaun.
FECALÓM	s.	(MED.) scatom.
FECIOÁRĂ	s., adj.	1. s. fată, virgină, (înv.) vergură. (A murit ~.)2. s. (BIS.) Fecioara Maria v. Maica Domnului.3. adj. castă, neprihănită, virgină, (înv.) întreagă, (fig.) imaculată. (O tînără ~.)4. s. art. (ASTRON.; n. pr.) Virgina (art.). (~ este o constelație zodiacal
FECIÓR	s.	1. v. fiu.2. v. flăcău.3. v. valet.
FECIORÁŞ	s.	flăcăiaş, (Transilv.) melenaş.
fecior boierésc	s.	v. ISPRĂVNICEL. VĂTĂŞEL.
FECIORÉLNIC	adj.	v. inocent.
FECIORÉSC	adj.	1. (înv. şi reg.) fetesc. (Un obraz ~.)2. v. inocent.
FECIORÉŞTE	adv.	(reg.) feteşte. (Surîde ~.)
FECIORÍCĂ	s.	(BOT.; Herniaria glabra) (reg.) fecio-rie, iarba-datului-şi-a-faptului, iarba-fecioarei, iarba-feciorilor, iarba-surpăturii.
FECIORÍE	s.	1. v. virginitate.2. v. inocență.
fecioríe	s.	v. FECIORICĂ.
feculént	adj.	v. CONSISTENT. HRĂNITOR. NUTRITIV. SĂȚIOS. SUCULENT.
FECÚND	adj.	1. prolific, (pop. şi fam.) puios, sămînțos, (înv. şi reg.) plodicios, (înv.) plodit, ploditor, plodnic, plodos, rodnic. (Animal ~.)2. v. fertil.3. v. prolific.
FECUNDÁ	vb.	a călca. (Cocoşul ~ găina.)
FECUNDÁRE	s.	v. fecundație.
FECUNDÁȚIE	s.	(BIOL.) fecundare, singamie. (Proces de ~.)
FECUNDITÁTE	s.	1. prolificitate, (înv.) plod, plodiciune, plodnicie, rodnicie. (~ unui animal.)2. v. fertilitate.3. v. prolificitate.
FÉDER	s.	v. lambă.
FEDERÁL	adj.	(POL.) federativ. (Stat ~.)
FEDERATÍV	adj.	v. federal.
FEDERÁȚIE	s.	(POL.) stat federal.

fée	s.	v. ZÎNĂ.
FÉEDBACK	s.	v. conexiune inversă.
FEÉRIC	adj.	v. fermecător.
FEL	s.	1. v. mod.2. v. stil.3. v. regim.4. v. sens.5. v. fire.6. gen, mod, soi. (Are un ~ de timiditate nejustificată.)7. v. chip.8. v. specie.9. v. categorie.10. v. tip.11. v. teapă.12. gen, mod, soi, specie, specimen, tip, varietate, (reg.) modru. (Există urmă
FÉLCER	s.	1. (MED.) agent sanitar.2. (MED. VET.) (ieşit din uz) subchirurg.
FELDSPATOÍD	s.	(MIN.) 1. nefelin, sodalit.2. le-ucit.
félegă	s.	v. BASMA. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. LEGĂTURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. TULPAN. ZDREANŢĂ.
felegós	adj.	v. FLENDUROS. RUPT. ZDREN-ŢĂROS. ZDRENŢUIT.
felehérţ	s.	v. CĂPĂTÎI. CEATLĂU. CRUCE. VÎRTEJ.
felezéu	s.	v. MĂTUROI. TÎRN.
FELICITÁ	vb.	(înv. şi glumeţ) a (se) congratula, (înv.) a (se) ferici, (fam.) a (se) gratula, a (se) hiritisi. (Se ~ reciproc pentru succesele dobîndite.)
FELICITÁRE	s.	(înv. şi glumeţ) congratulare, congratulaţie, (înv.) hiritiseală, hiritisire, (grecism înv.) sinhariticon, (fam.) gratulare. (~ cuiva pentru succesele dobîndite.)
FELÍD	adj., s.	(ZOOL.) felin. (Pisica este un ~.)
FELÍN	adj., s.	1. adj., s. v. felid.2. adj. (rar) pisicos. (Mîngîieri ~.)
FELINÁR	s.	1. lampă, (Transilv.) lămpaş, (înv.) fanar, fînar. (Un ~ aprins.) *2. (BOT.) felinarul furnicii = (reg.) lămpaş. (Inflorecenţa păpădiei se numeşte popular ~.)
FELIOÁRĂ	s.	v. feliuţă.
FELIÚŢĂ	s.	felioară. (O ~ de pîine.)
FELODÉRM	s.	(BOT.) scoarţă secundară.
FELONÍE	s.	1. (IST.) (înv.) hiclenie. (~ vasalului faţă de senior.)2. v. infidelitate.
felurí	vb.	v. DEOSEBI. DIFERENŢIA. DIFERI. VARIA.
FELURÍME	s.	diversitate, multiplicitate, multilate-ralitate, pluralitate, variaţie, varietate. (O ~ de aspecte.)
FELURÍT	adj.	1. v. variat.2. v. amestecat.3. v. divers.
FEMÉIE	s.	1. (pop.) muiere, nevastă, (fig. şi ir.) fustă. (O ~ cu un copil.)2. femeie de serviciu v. servitoare.3. femeie de stradă v. prostituată.
feméie	s.	v. FAMILIE. NEAM. NEVASTĂ. SOŢIE. VIŢĂ.
femeie públică	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
FEMEIÉSC	adj.	v. feminin.
FEMEIÉŞTE	adv.	(pop.) muiereşte. (Se îmbracă ~.)
FEMEIÚŞCĂ	s.	1. (ZOOL.) femelă, (înv. şi reg.) muieruşă, muieruşcă, muieruţă. (~ sturzului.)2. (TEHN.) muieruşcă, (reg.) măiuţ, mînă, scînduriţă. (~ la războiul de ţesut.)
FEMÉLĂ	s.	(ZOOL.) femeiuşcă, (înv. şi reg.) muieruşă, muieruşcă, muieruţă. (~ sticletelui.)
FEMINÍN	adj.	femeiesc, (înv. şi pop.) muieresc, (înv. şi reg.) muieros, (reg.) muieratic. (Un veşmînt ~.)
FEMÚR	s.	(ANAT.) (prin Munt., Olt. şi Transilv.) şodolan.
FENAMÍNĂ	s.	v. benzedrină.
FENAZÓNĂ	s.	v. antipirină.
FENÉC	s.	(ZOOL.; Fennecus zerda) (rar) vulpea-de-şertului.
FENERGÁN	s.	v. prometazină.

FENETÓL	s.	(CHIM.) etoxibenzen.
FENILACETAMÍDĂ	s.	v. acetanilidă.
FENILAMÍNĂ	s.	v. anilină.
FENILETÉNĂ	s.	v. stiren.
FENIL MERCAPTÁN	s.	v. tiofenol.
FENOFÁZĂ	s.	v. fază fenologică.
FENÓL	s.	(CHIM., FARM.) acid carbolic, acid fenic, (înv.) carbol.
FENOMÉN	s.	1. v. proces.2. fenomen antropic = fenomen antropogen, fenomen antropogenic; fenomen antropogen = fenomen antropic, fenomen antropogenic; fenomen antropogenic = fenomen antropic, fenomen antropogen.3. fapt. (~ de limbă.)
FENOMENÁL	adj.	1. v. extraordinar.2. v. cumplit.
FENOPLÁST	s.	(CHIM.) răşină fenolică. (~ pentru lacuri.)
ferăstău	s.	v. SOVÎRF.
FERĂSTRĂU	s.	(TEHN.) (reg.) chimilioară, corzar, firez.
ferăstrău	s.	v. IARBA-OSULUI. MĂLĂOI.
FERBERÍT	s.	(MIN.) wolframit.
FÉRCHEŞ	adj.	v. gătit.
FERCHEZUÍ	vb.	v. găti.
FERCHEZUIÁLĂ	s.	v. gătire.
FERCHEZUÍRE	s.	v. gătire.
FERCHEZUÍT	adj.	v. gătit.
férdelă	s.	v. BANIŢĂ. DUBLU-DECALITRU.
ferdidéu	s.	v. BĂTĂTOR.
fereálă	s.	v. ADĂPOST. ATENŢIE. BĂGARE DE SEAMĂ. CIRCUMSPECŢIE. GRIJĂ. LUARE-AMIN-TE. PRECAUŢIE. PREVEDERE. PRUDENŢĂ.
FEREÁSTRĂ	s.	1. geam. (Se uită pe ~.)2. v. fantă.
FERECÁ	vb.	1. a şinui. (A ~ carul, roata.)2. a îmbrăca. (A ~ un obiect cu argint.)3. v. încătuşa.4. v. încuia.
FERECÁRE	s.	1. ferecat, şinuire, şinuit. (~ unei roţi.)2. v. încătuşare.3. v. încuiere.
FERECÁT	adj.	1. şinuit, (pop.) înfierat. (Car ~; roţi ~.)2. v. încătuşat.3. v. încuiat.
FERECÁT	s.	v. ferecare.
ferecă-álbă	s.	v. AGLICĂ.
feredéu	s.	v. BAIE. CADĂ. VANĂ.
fereduí	vb.	v. ÎMBĂIA. SCĂLDA.
ferégă	s.	v. SPINAREA-LUPULUI.
FEREGEÁ	s.	(reg.) hobot. (~ pentru femeile musul-mane.)
feregeá	s.	v. STRAŞNIC.
FEREGÚŢĂ	s.	(BOT.; Polypodium vulgare) (reg.) ferigă, iarbă-dulce.
FERESTRÚICĂ	s.	v. ferestruie.
FERESTRÚIE	s.	ferestruică.
FERFENIŢÍ	vb.	v. zdrenţui.
FERFENIŢÍT	adj.	v. zdrenţuit.
ferfeniţós	adj.	v. FERFENIŢIT. HĂRTĂNIT. RUPT. SFÎŞIAT. ZDRENŢĂROS. ZDRENŢUIT.

FERÍ	vb.	1. v. apăra.2. a se păzi, (înv. şi reg.) a se socoti, (înv.) a se lepăda, a se veghea. (Să te ~ de răceală.)3. v. evita.4. a evita, a ocoli, a se păzi, (înv.) a se îndupleca. (Se ~ să facă un anumit lucru.)5. a evita. (Mă ~ să-l întîlnesc.)6. a fugi. (~ d
ferí	vb.	v. RESPECTA. ŢINE.
feríce	adj.	invar. v. FERICIT.
FERÍCE	interj.	v. noroc!
feríce	s.	v. AGLICĂ. FERICIRE.
FERICÍ	vb.	(pop.) a noroci. (Soarta îl ~.)
fericí	vb.	v. BINECUVÎNTA. FELICITA. GLORIFICA. LĂUDA. MĂRI. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI.
FERICIANÚRĂ	s.	(CHIM.) hexacianoferat.
fericíe	s.	v. FERICIRE.
FERICÍRE	s.	1. (livr.) beatitudine, (înv. şi pop.) ferice, (înv.) fericie. (Stare de ~.)2. noroc, (pop.) norocire. (A dat ~ peste el.)
FERICÍT	adj.	1. (înv. şi pop.) norocit, (pop.) ferice. (Om ~.)2. v. radios.3. v. binevenit.
fericúţă	s.	v. STRAŞNIC.
ferifúlger	s.	v. PARATRĂSNET.
FÉRIGĂ	s.	(BOT.) (reg.) năvalnic, creasta-cocoşului, iarba-şarpelui, spasul-dracului, spata-dracului, spinarea-lupului. (Numeroase plante pteridofite poartă numele de ~.)
férigă	s.	v. FEREGUŢĂ.
ferigă-mărúntă	s.	v. STRAŞNIC.
ferigeá	s.	v. AGLICĂ.
ferigúţă	s.	v. RUGINIŢĂ.
FERÍRE	s.	v. apărare.
FERÍT	adj.	1. v. adăpostit.2. v. dosnic.3. v. furiş.
feritún	s.	v. PARATRĂSNET.
FERM	adj., adv.	1. adj. v. hotărît.2. adj. v. catego-ric.3. adj. v. răspicat.4. adv. v. categoric.5. adj. hotărît, neabătut, neşovăielnic, neşovăitor, sigur. (Cu paşi ~.)6. adj. v. cert.
FERMÁTĂ	s.	v. coroană.
FERMECÁ	vb.	1. v. vrăji.2. v. încînta.
FERMECÁRE	s.	v. încîntare.
FERMECÁT	adj.	1. v. vrăjit.2. magic, vrăjit. (O baghetă ~.)3. v. încîntat.
fermecătoáre	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
FERMECĂTÓR	adj.	1. v. încîntător.2. feeric, încîntător, minunat, (fig.) îmbătător. (Un peisaj ~.)3. v. adorabil.
fermecătór	s.	v. VRĂJITOR.
fermecătoreásă	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
fermecătorésc	adj.	v. MAGIC. VRĂJITORESC.
fermecătoríe	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
fermecătúră	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
FERMÉNT	s.	1. v. enzimă.2. v. maia.3. ferment selecţionat = drojdie selecţionată.
FERMENTÁ	vb.	1. (pop.) a dospi. (O substanţă care ~.)2. v. altera.3. v. încinge.
FERMENTÁRE	s.	1. v. fermentaţie.2. fermentaţie, (pop.) dospire. (~ unei substanţe.)3. v. alterare.
FERMENTÁT	adj.	1. (pop.) dospit. (Substanţă ~.)2. v. alterat.3. v. încins.

FERMENTÁȚIE	s.	1. fermentare. (Procesul de ~.)2. fermentare, (pop.) dospire. (~ unei substanțe.)
FERMIÉR	s.	(înv.) maier.
FERMITÁTE	s.	1. v. hotărîre.2. hotărîre, siguranță. (Vocea lui căpătase mai multă ~.)3. putere, tărie. (N-a avut ~ să suporte.)
FERÓCE	adj., adv.	1. adj. v. bestial.2. adj. v. barbar.3. adj., adv. v. rău.
FEROCITÁTE	s.	1. v. bestialitate.2. v. răutate.
FERODÓ	s.	(TEHN.) metalazbest.
FEROVIÁR	s.	v. ceferist.
FERPÁR	s.	v. necrolog.
FERTÍL	adj.	bogat, fecund, gras, mănos, productiv, roditor, rodnic, (înv.) producător, rodit, rodos, spornic. (Teren ~.)
FERTILITÁTE	s.	fecunditate, productivitate, rodire, rodnicie, (rar) mănoșie. (~ solului.)
FERTILIZÁ	vb.	(rar) a rodi. (A ~ ogorul.)
FERVÉNT	adj.	v. entuziast.
fervénță	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZI-ASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEȚIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE.
fervoáre	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. BIGOTISM. ELAN. ENTUZIASM. FANATISM. HABOTNICIE. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEȚIRE. PA-SIUNE. PATIMĂ. PORNIRE.
FÉSĂ	s.	(ANAT.) bucă.
fesfeséle	s. pl.	v. ZORZOANE.
FÉSTĂ	s.	v. farsă.
festín	s.	v. BANCHET. MASĂ. OSPĂȚ. PRAZNIC. PRĂZNUIRE. PRÎNZ.
FESTÍV	adj., adv.	1. adj. sărbătoresc, solemn, (înv.) solemnel. (Adunare, zi, atmosferă ~.)2. adv. v. sărbătorește.
FESTIVITÁTE	s.	1. sărbătoare, solemnitate. (~ dezvelirii monumentului.)2. v. serbare.
festón	s.	v. GHIRLANDĂ.
feșnicár	s.	v. SFEȘNIC.
feștelí	vb.	v. JEGOȘI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
feștelít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
FEȘTÍLĂ	s.	v. fitil.
feștílă	s.	v. fitil.
fetésc	adj.	v. FECIORESC.
fetéște	adv.	v. FECIOREȘTE.
FETÍCĂ	s.	(BOT.; Valerianella locusta) (reg.) sala-ta-mielului.
fetícă	s.	v. COPILĂ. FETIȚĂ.
fetíd	adj.	v. DEZAGREABIL. DEZGUSTĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAȚIOS. GREȚOS. GREU. INFECT. ÎMPUȚIT. NEPLĂCUT. NESUFERIT. PUTUROS. RĂU. RĂU-MIROSITOR. RESPINGĂ-TOR. SCÎRBOS. URÎT. VICIAT.
fetiditáte	s.	v. DUHOARE. INFECȚIE. ÎMPUȚI-CIUNE. MIASMĂ. PUTOARE.
fetíe	s.	v. CASTITATE. CINSTE. FECIORIE. NEPRIHĂNIRE. NEVINOVĂȚIE. VIRGINITATE.
FETÍȘ	s.	v. amuletă.
FETIȘCÁNĂ	s.	1. (fam.) puștancă, puștoaică. (O ~ de vreo 12 ani.)2. v. adolescentă, tînără. (O ~ zglobie.)
FETIȘÍSM	s.	v. fetișizare.
FETIȘIZÁRE	s.	fetișism, (livr.) sacralizare.

FETÍȚĂ	s.	copilă, (pop.) fetică, (reg.) cocuță, fătucă, fătuță. (E doar o ~.)
FÉTUS	s.	(ANAT.) făt.
FEȚIȘOÁRĂ	s.	v. obrăjor.
FEUDALÍSM	s.	(IST.) feudalitate, orînduire feudală, societate feudală.
FEUDALITÁTE	s.	v. feudalism.
FEÚDĂ	s.	v. fief.
fezábil	adj.	v. POSIBIL. REALIZABIL.
FI	vb.	1. v. trăi.2. v. dăinui.3. v. afla.4. a se afla, a se găsi, a sta. (Plicul ~ pe masă nedesfăcut.)5. a se afla, a figura, a se găsi, a se număra. (~ printre invitați.)6. v. situa.7. v. locui.8. v. avea.9. v. constitui.10. v. însemna.11. v. întîmpla.12. v.
FIABILITÁTE	s.	(TEHN.) siguranță în funcționare. (~a unui mecanism.)
fiácru	s.	v. BIRJĂ. TRĂSURĂ.
FIÁRĂ	s.	bestie, dihanie, jivină, lighioană, sălbăti-ciune, (pop.) gadină, jiganie, (reg.) ciută, sălbăticie, sălbăticime, (Transilv. şi Mold.) gad, (Transilv.) sălbăticitură. (~ele pădurii.)
fiásco	s.	v. CĂDERE. EŞEC. INSUCCES. NEREU-ŞITĂ. PICARE.
FÍBRĂ	s.	v. fir.
FIBRÓS	adj.	ațos, teios. (Păstăi ~oase de fasole.)
FÍBULĂ	s.	peroneu.
FICÁT	s.	(ANAT.) (înv. şi reg.) plămîn, (Mold., Bucov. si Transilv.) mai.
ficăţeá	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC.
FICTÍV	adj.	v. imaginar.
FICȚIÚNE	s.	v. fantezie.
fidanțá	vb.	v. LOGODI.
fidanțát	s.	v. LOGODNIC.
FIDEJUSIÚNE	s.	v. cauțiune.
FIDEJUSÓR	s.	v. cauțiune.
FIDÉL	adj.	1. cinstit, credincios, devotat, nestrămu-tat, statornic, (livr.) leal, loial, (reg.) slugarnic, (înv.) smerit. (O soție ~; prieten ~.)2. v. exact.
FIDELITÁTE	s.	1. cinste, credință, devotament, statornicie, (livr.) lealitate, loialitate, (înv. şi reg.) priință. (~ soției față de soțul ei.)2. v. exactitate.
fidiréie	s.	v. CARTOF.
FIDUCIÁR	adj.	(FIN.) convențional. (Monedă ~.)
FÍE	conj.	v. ori.
FÍE	interj.	(fam.) calea-valea!, treacă-meargă!
fie	s.	v. COPILĂ. FATĂ. FIICĂ.
FIECÁRE	pron., adj.	1. pron. v. oricine.2. adj. fiece, oricare, orice, orişicare, tot, (pop.) fieşce, fitece. (~ pasăre pe limba ei piere.)
FIECÉ	adj.	v. fiecare.
FIECÍNE	pron.	v. oricine.
fiecînd	adv.	v. ORICÎND. ORIŞICÎND. TOTDEA-UNA.
FIECÚM	adv.	v. oricum.
FIÉF	s.	v. feudă.

FIER	s.	1. (CHIM.) (prin Ban.) sider. (Bară de ~.)2. (reg.) piglais, (Transilv. şi Maram.) teglăzău. (~ de călcat.)3. (TEHN.) fier lat v. brăzdar.4. (TEHN.) (pop.) custură. (~ al coasei.)5. (la pl.) v. cătuşe.
FIERÁR	s.	(înv. şi reg.) făurar, (reg.) covaci, covali, (înv.) faur.
FIERĂRÍE	s.	(reg.) cuşniţă, (Transilv.) covăcerie, covăcie, (Mold. şi Bucov.) covălie, (Transilv.) făurărie, făurie, făurişte. (Nicovala se afla în ~.)
FIÉRBE	vb.	1. v. clocoti.2. (Transilv.) v. coace.3. a coace, a opări. (~ firele de tort.)
FIÉRBERE	s.	1. (FIZ.) ebuliţie. (Proces de ~.)2. v. clo-cot.
FIERBÍNTE	adj.	1. clocotit. (Apă ~.)2. v. încins.3. v. canicular.
fierbínte	adj.	v. AVÎNTAT. ENTUZIASMAT. ENTUZIAST. FERVENT. FOCOS. INTENS. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. ÎNSUFLEŢIT. PASIONAT. PUTERNIC. VIU.
FIERBINŢEÁLĂ	s.	1. v. canicula.2. v. dogoare.3. v. febră.
FIÉRE	s.	1. v. bilă.2. v. veziculă biliară.3. (BOT.) fierea-pământului (Centaurium umbellatum sau Erithraea minus) = potroacă, ţintaură, (reg.) cintoaie, frigor, frigurică, ghinţură, ghinţurea, potrocea, potrocuţă, scăunel, scînteiuţă, taulă, buruiană-de-friguri,
fiére	s.	v. CRIN DE PĂDURE. RĂUTATE.
fierea-pământului	s.	v. GENŢIANĂ. GHINŢURĂ.
fiere-de-úrs	s.	v. ALOE.
FIERT	s.	v. clocot.
fiertúră	s.	v. CLOCOT. CLOCOTIRE. FIERBERE. FIERT.
fierul-plúgului	s.	v. SPANACUL-CIOBANILOR.
fiésc	adj.	v. FILIAL.
fieşcáre	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
fieşcé	adj.	v. FIECARE. FIECE. ORICARE. ORICE. ORIŞICARE. TOT.
fieşcíne	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
fieştecînd	adv.	v. ORICÎND. ORIŞICÎND. TOT-DEAUNA.
fieştecúm	adv.	v. FIECUM. ORICUM. ORISICUM.
fieúnde	adv.	v. ORIÎNCOTRO. ORIŞIUNDE. ORIUNDE. PRETUTINDENI.
FIGURÁ	vb.	v. afla.
figurá	vb.	v. IMAGINA. ÎNCHIPUI. ÎNFĂŢIŞA. REPREZENTA. VEDEA.
FIGURÁNT	s.	(înv.) compars, statist. (~ la teatru.)
FIGURÁT	adj.	metaforic, (înv.) metaforicese. (Lim-baj ~.)
FIGÚRĂ	s.	1. v. faţă.2. v. fizionomie.3. v. persoană.4. imagine, simbol. (O ~ reprezentînd...)5. v. piesă.6. poziţie. (Cadrilul are numeroase ~.)7. (LIT.) figură de stil = trop, (înv.) shimă.
FIÍCĂ	s.	copilă, fată, (înv. şi pop.) fie, (înv. şi reg.) pruncă. (Aceea e ~ mea.)
FIÍNDCĂ	conj.	(cauzal) 1. că, căci, deoarece. (Să plecăm, ~ se face ceartă.)2. cînd, cum, deoarece, întrucît. (~ ştiu că vine, sînt emoţionat.)3. dacă, deoarece, întrucît, (pop.) unde. (~ nu ştie să scrie, merge de la unul la altul.)
fiinţá	vb.	v. EXISTA. FI. FUNCŢIONA. TRĂI. VIEŢUI.
FIÍNŢĂ	s.	1. v. existenţă.2. v. animal.3. v. om.4. v. viaţă.
fil	s.	v. ELEFANT.
FILÁ	vb.	(TEXT.) a toarce. (A ~ lîna.)
FILACTÉRĂ	s.	(BIS.) corn, (rar) tfiline (pl.), (înv.) advar. (~ la mozaici.)
fíládă	s.	v. BROŞURĂ. CĂRTICICĂ.

FILÁJ	s.	filare. (~ul unui suspect.)
FILANTRÓPIC	adj.	v. caritabil.
FILANTROPÍE	s.	v. binefacere.
FILÁRE	s.	1. (TEXT.) filat, toarcere, tors, (rar) torcătură.2. v. filaj.
FILARIÓZĂ	s.	v. elefantiazis.
FILÁT	adj.	(TEXT.) răsucit, tors. (Lînă ~.)
FILÁT	s.	v. filare.
FILATÓR	s.	(TEXT.) (pop.) torcător.
FILATÚRĂ	s.	(TEXT.) (pop.) torcătorie.
FÍLĂ	s.	v. foaie.
FÍLDEŞ	s.	(ZOOL.) 1. defensă. (~ al unui elefant.)2. ivoriu. (Colţii de elefant sînt formaţi din ~.)
fîldeş	s.	v. ELEFANT.
fîldeşíu	adj.	v. IVORIU.
fîler	s.	v. OBOL.
FILÉT	s.	(TEHN.) ghivent. (~ la un robinet.)
FILÉTIC	adj.	(BIOL.) filogenetic. (Arbore ~.)
FILÉU	s.	1. v. plasă.2. plasă. (~ la jocul de tenis.)3. plasă, (înv.) rezil. (~ pentru păr.)
FILFIZÓN	s.	fante, (fam.) ţafandache, (fig.) muţunache. (Un ~ spilcuit.)
FILIÁL	adj.	(rar) fiesc. (Dragoste ~.)
FILIÁLĂ	s.	v. sucursală.
FILIÁŢIE	s.	v. descendenţă.
FILIÉRĂ	s.	1. v. cale.2. (TEXT.) duză.
filigórie	s.	v. CERDAC. CHIOŞC. FOIŞOR. PA-VILION.
FILIGRÁN	s.	(înv.) sîrmă. (Bijuterie lucrată în ~.)
FILIMÍCĂ	s.	(BOT.; Calendula officinalis) (reg.) gălbenele (pl.), rufuliţă, rujinică, rujnicea, rujni-cuţă, rujuliţă, rujuţă, ruşnică, ruşuliţă, salomie, sulumină, (Ban.) călinică, (Transilv.) roşioară, roşuliţă.
FILM	s.	1. peliculă. (Un ~ în premieră.)2. v. peli-culă.3. cinematografie, peliculă. (Arta ~ului.)4. v.
FILMÁ	vb.	a cinematografia.
FILMÁRE	s.	cinematografiere.
FILMOTÉCĂ	s.	cinematecă.
FILOGENÉTIC	adj.	(BIOL.) filetic. (Arbore ~.)
FILOGENÉZĂ	s.	v. filogenie.
FILOGENÍE	s.	(BIOL.) filogeneză. (~ unor orga-nisme.)
FILOGERMÁN	adj., s.	v. germanofil.
filomélă	s.	v. PRIVIGHETOARE.
FILÓN	s.	(GEOL.) vînă. (Un ~ de aur.)
filonichíe	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITI-GIU. NEÎNŢELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
FILORÚS	adj., s.	v. rusofil.
filotím	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRINIMOS.
filotimíe	s.	v. CULANŢĂ. DĂRNICIE. GENERO-ZITATE. MĂRINIMIE.
FILOZÓF	s.	1. cugetător, gînditor, (înv.) cugetăreţ. (Un mare ~ german.)2. v. înţelept.

filozóf	s.	v. ASTROLOG.
FILOZOFÁ	vb.	a cugeta. (Nu mai ~ întreaga zi!)
filozofésc	adj.	v. FILOZOFIC.
FILOZÓFIC	adj.	(înv.) filozofesc. (Teorie ~.)
FILOZOFÍE	s.	v. înțelepciune.
FILTRÁJ	s.	v. filtrare.
FILTRÁRE	s.	filtraj. (~ apei.)
FÍLTRU	s.	șvarț, (rar) cafea nemțească. (A băut un ~.)
FÍLUM	s.	v. încrengătură.
FIN	adj.	1. v. vaporos.2. mărunt. (Nisip ~; sare ~.)3. v. selecționat.4. v. superior.5. v. sensibil.6. v. delicat.7. v. ales.8. v. delicat.9. rafinat, subtil. (Nuanțe ~.)
fin	adj.	v. BINECRESCUT. CIVILIZAT. MANIERAT. POLITICOS.
FINÁL	adj., s.	1. adj. ultim. (Scopul ~; etapa ~.)2. s. v. capăt.3. s. v. sfîrșit.4. s. v. deznodămînt.
FINALÍSM	s.	(FILOZ.) teleologie.
FINALITÁTE	s.	scop, țel, țintă. (Care este ~ acestei acțiuni?)
FINALIZÁ	vb.	1. v. termina.2. (SPORT) a con-cretiza, (fig.) a fructifica. (A ~ pasa primită.)
FINALIZÁRE	s.	1. v. terminare.2. (SPORT) concretizare, (fig.) fructificare. (~a unui atac la poarta adversă.)
FINANCIÁR	adj.	bănesc, (livr.) pecuniar. (Mijloa-ce ~.)
FINANȚÁ	vb.	v. subvenționa.
FINANȚÁRE	s.	v. subvenționare.
FINANȚÁT	adj.	v. subvenționat.
finchiu	s.	v. CINTEZĂ.
FÍNE	s.	1. v. capăt.2. v. sfîrșit.
fine	s.	v. DEZNODĂMÎNT. EPILOG. FINAL. ÎNCHEIERE. SFÎRȘIT.
FINÉȚE	s.	1. v. delicatețe.2. v. distincție.3. ra-finament, rafinare, subtilitate. (~ nuanțelor stilistice.)4. v. sensibilitate.
finéz	s., adj.	v. FINLANDEZ.
finí	vb.	v. FINALIZA. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. SFÎRȘI. TERMINA.
finíc	s.	v. CURMAL.
finícă	s.	v. CURMALĂ.
FINISÁ	vb.	v. definitiva.
FINISÁJ	s.	v. definitivare.
FINISÁRE	s.	v. definitivare.
FINISÁT	adj.	v. definitiv.
FINÍT	adj.	1. terminat. (Produs ~.)2. circumscris, delimitat, limitat, mărginit. (Valori ~.)
FINLANDÉZ	s., adj.	(înv.) finez.
FIÓR	s.	1. scuturătură, (rar) scutur. (Un ~ de frig.)2. (la pl.) răcori (pl.). (Mă trec ~ii.)3. înfiorare, (fig.) cutremur. (~ de groază.)4. v. freamăt.
FIORÍN	s.	1. v. florin.2. zlot.
FIORÓS	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. îngrozitor.3. adj. v. bestial.4. adj. v. atroce.
FIR	s.	1. v. fibră.2. v. cablu.3. (TEHN.) fir cu plumb = (pop.) sfoară.4. v. sfor.5. v. pic.
FÍRAV	adj.	v. debil.

FÍRE	s.	1. v. natură.2. fel. (Aşa e ~ mea.)3. ca-racter, natură, structură, temperament, (livr.) umoare, (înv. şi reg.) natural, (înv.) duh, (fig.) inimă. (Are o ~ emotivă.)4. apucătură, deprin-dere, năravi, obicei, obişnuinţă, (Ban.) ogod. (I-am aflat ~.)5. v. cu
fíre	s.	v. CICLU. MENSTRUAŢIE. PERIOD.
FIRÉSC	adj., s.	1. adj. natural, normal, obişnuit, (înv.) fireş, (fig.) curat. (Aici nu e lucru ~.)2. s. naturaleţe. (~ul unei situaţii.)3. adj. normal, obişnuit, regulat. (Puls ~.)4. adj. v. natural.5. s. v. naturaleţe.
fireş	adj.	v. FIRESC. NATURAL. NORMAL. OBIŞ-NUIT.
FIRÉŞTE	adv.	1. v. desigur.2. v. da.
FIRÉT	s.	ceapraz, (înv. şi reg.) pasmant. (Uniformă cu ~uri.)
firétic	adj.	v. FURIOS. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. PORNIT.
firéz	s.	v. FERĂSTRĂU.
FIREZÁR	s.	v. burghiaş.
FIRFIRÍC	s.	băncuţă, (înv. şi reg.) libră, piţulă, puişor. (Doi ~ a 50 de bani.)
FIRICÉL	s.	firişor. (Un ~ de bumbac.)
FIRICÍCĂ	s.	(BOT.; Filago germanica) (reg.) cenu-şie, lînăriţă, mucedător, mucezea, mucezeală, mucezică.
firicícă	s.	v. GRANAT. SPILCUŢĂ.
FIRÍDĂ	s.	v. nişă.
FIRIMITÚRĂ	s.	fărîmă, (reg.) fărîmătură, sfărîmă. (A adunat ~ile de pîine de pe masă.)
FIRIŞÓR	s.	v. firicel.
FIRMAMÉNT	s.	v. cer.
FIRMÁN	s.	(IST.) (turcism înv.) talhăş. (~ de domnie.)
FÍRMĂ	s.	v. întreprindere.
FIRN	s.	(GEOGR.) neveu.
FIRÚŢĂ	s.	(BOT.; Poa) (reg.) fîn, floarea-fînului, şuvar-de-munte.
firúţă	s.	v. ROURICĂ. ŞOVAR-DE-MUNTE.
FÍSĂ	s.	jeton, (înv.) socotea. (~ la ruletă.)
FISC	s.	(FIN.) percepţie, (prin Transilv.) percep-torat, perceptorie. (A plătit impozitele la ~.)
FISIONÁ	vb.	(FIZ.) a (se) diviza, a (se) scinda. (A ~ nucleul atomic.)
FISIONÁRE	s.	v. fisiune.
FISIÚNE	s.	(FIZ.) divizare, fisionare, scindare. (~ nucleului atomic.)
fistichíu	adj	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EXCEN-TRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FAN-TEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞNIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGU-LAR. STRANIU.
FISURÁ	vb.	v. sparge.
FISURÁRE	s.	v. spargere.
FISURÁT	adj.	v. spart.
FISURÁT	s.	v. spargere.
FISÚRĂ	s.	v. spărtură.
FÍŞĂ	s.	(FIZ.) ştecăr.
fişcă	s.	v. BICIUŞCĂ. CRAVAŞĂ.
FIŞÍC	s.	v. cornet.
fişíc	s.	v. CARTUŞ. GLONŢ.
FIŞIÉR	s.	catalog. (Caută în ~ cartea dorită.)

fişíu	s.	v. BATIC. BĂSMĂLUŢĂ. BROBOADĂ.
fişpán	s.	v. PREFECT.
fitecé	adj.	v. FIECARE. FIECE. ORICARE. ORICE. ORIŞICARE. TOT.
fitecíne	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
fitecúm	adv.	v. FIECUM. ORICUM. ORIŞICUM.
FITÍL	s.	feştilă, (Transilv. şi Maram.) meci, (Bucov. şi Transilv.) şterţ. (~ de lampă.)
FITOCENOLOGÍE	s.	v. fitosociologie.
FITOCHINÓNĂ	s.	vitamina K1.
FITOGÉN	adj.	fitogenic. (Produs vegetal ~.)
FITOGÉNIC	adj.	v. fitogen.
FITOGEOGRAFÍE	s.	v. geobotanică.
FITOPLANCTÓN	s.	(BOT.) plancton vegetal.
FITOSOCIOLOGÍE	s.	fitocenologie.
FITOSTERÍNĂ	s.	v. fitosterol.
FITOSTERÓL	s.	(CHIM.) fitosterină.
FITOZOÁR	s.	(ZOOL.) zoofit.
FÍŢĂ	s.	(mai ales la pl.) capriciu.
FIU	s.	1. băiat, copil, fecior, (înv. şi pop.) făt, (Ban.) cocon. (Are tata trei ~.)2. (art.) v. junior.
fiuláre	s.	v. BULFEU. CRUCE. SPETEAZĂ. STIN-GHIE.
FIX	adj., adv.	1. adj. imobil, neclintit, nemişcat, stabil, (rar) nemişcător, (pop.) nesmintit, (înv.) neclătit. (O instalaţie ~.)2. adj. v. nemişcat.3. adj. v. încremenit.4. adj. v. stereotip.5. adj. v. stabil.6. adj. v. exact.7. adv. v. exact.
FIXÁ	vb.	1. a imobiliza, a înţepeni, a pironi, a prinde, (reg.) a proţăpi. (A ~ ceva în cuie.)2. a prinde, a pune. (~ olanele pe casă.)3. a înţepeni, a pecetlui. (~ piatra pe mormînt.)4. v. asambla.5. a se agăţa, a se prinde. (Viţa de vie se ~ de araci.)6. v. ampl
FIXÁRE	s.	1. fixat, imobilizare, înţepenire, pironire, prindere, ţintuire, (rar) pecetluire. (~ în cuie a unui obiect.)2. v. asamblare.3. agăţare, prindere. (~ viţei de vie de araci.)4. v. amplasare.5. v. sta-bilire.6. (fig.) gravare, imprimare, întipărire, pecetlu
FIXÁT	adj.	1. imobilizat, înţepenit, prins, (rar) pe-cetluit, (reg.) proţăpit. (Un tablou ~.)2. v. stabil.3. v. aţintit.4. v. anumit.5. v. cert.6. v. consfinţit.
FIXÁT	s.	v. fixare.
FIXATÍV	s.	v. fixator.
FIXATÓR	s.	(FOTO) fixativ.
FIXÁŢIE	s.	v. idee fixă.
FÍXING	s.	(EC., FIN.) cotaţie, cotă. (~ul dolarului.)
FIXITÁTE	s.	1. v. imobilitate.2. imobilitate, neclintire, nemişcare, stabilitate. (~ unor dune.)3. imobi-litate, înţepeneală, rigiditate. (~ privirii.)
FÍZIC	adj., s.	1. adj. v. corporal.2. adj. v. sexual.3. adj. v. trupesc.4. adj. pămîntesc, trupesc. (O iubire ~.)5. s. v. conformaţie.6. adj. v. concret.7. adj. v. mecanic.8. adj. manual, (înv.) meca-nicesc. (Muncă ~.)
FIZICÉŞTE	adv.	trupeşte. (~ se simte bine.)
FIZIOLÓG	s.	(rar) fiziologist.
FIZIOLÓGIC	adj.	erotic, fizic, intim, sexual, trupesc.
fiziologíst	s.	v. FIZIOLOG.

FIZIONOMÍE	s.	1. aer, aspect, chip, expresie, faţă, figură, înfăţişare, mină, obraz, (înv. şi pop.) boi, (reg.) săbaş, (înv.) schimă, vedere, (fam.) mutră. (Are o ~ satisfăcută.)2. (livr.) facies. (Are o ~ mongoloidă.)3. expresie, mască. (Actorul are o ~ admirabilă.)4.
FIZOSTIGMÍNĂ	s.	(FARM.) ezerină.
FÎLFÎÍ	vb.	1. (rar) a pîlpîi, a sfîrîi, (Bucov.) a păbîi. (O pasăre ~ din aripi.)2. v. flutura.3. a agita, a clătina, a flutura, (înv. şi reg.) a pălăi, a pălălăi, (reg.) a mătăhăi, a mătălăi. (A ~ batista.)
FÎLFÎIÁLĂ	s.	v. fîlfîit.
FÎLFÎÍRE	s.	v. fîlfîit.
FÎLFÎÍT	s.	bătaie, fîlfîială, fîlfîire, fîlfîitură, fluturare, fluturat, (rar) scuturare, scuturat, sfîrîitură. (~ de aripi.)
FÎLFÎITÓR	adj.	fluturător. (Steag ~.)
FÎLFÎITÚRĂ	s.	v. fîlfîit.
fîn	s.	v. FIRUŢĂ. ŞOVAR-DE-MUNTE.
fînár	s.	v. FELINAR. LAMPĂ.
FÎNÁŢ	s.	cosítură, fîneaţă, (Transilv. şi Ban.) prat. (Loc de ~.)
FÎNEÁŢĂ	s.	cosítură, fînaţ, (Transilv. şi Ban.) prat. (Loc de ~.)
FÎNTÎNÁR	s.	(pop.) puţar, (înv.) suiulgiu.
FÎNTÎNĂ	s.	1. apă, puţ, (reg.) bunar, (înv.) cişmea. (Du-te la ~ şi adu o găleată plină.)2. fîntînă (arteziană, ţîşnitoare) v. arteziană.
fîntînă	s.	v. IZVOR. OBÎRŞIE.
fîntînă săltătoáre	s.	v. ARTEZIANĂ. FÎNTÎNĂ (ARTEZIANĂ, ŢÎŞNITOARE). HAVUZ.
fîntînă săritoáre	s.	v. ARTEZIANĂ. FÎNTÎNĂ (ARTEZIANĂ, ŢÎŞNITOARE). HAVUZ.
FÎNTÎNEÁ	s.	v. fîntîniţă.
FÎNTÎNIOÁRĂ	s.	v. fîntîniţă.
FÎNTÎNÍŢĂ	s.	fîntînea, fîntînioară.
fînul-cămílei	s.	v. ROŞĂŢEA.
fînul-cîinelui	s.	v. ROŞĂŢEA.
FÎRNÎÍ	vb.	v. fonfăi.
FÎRNÎÍT	adj., s.	v. fonf.
fîrtái	s.	v. LITRĂ. PĂTRIME. SFERT.
fîrtát	s.	v. AMIC. FRATE DE CRUCE. PRIETEN. TOVARĂŞ.
fîrtăţíe	s.	v. AMICIŢIE. PRIETENIE. TOVĂRĂŞIE.
fîşă	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
FÎSÎÍ	vb.	1. v. şuiera.2. v. sîsîi. (Lemnele ~ în sobă.)3. (reg.) a forcoti. (Un obiect înfierbîntat aruncat în apă ~.)
FÎSÎIÁLĂ	s.	v. fîsîitură.
fîsîiálă	s.	v. GAZ. PÎRŢ. VÎNT.
FÎSÎÍRE	s.	v. fîsîitură.
FÎSÎÍT	s.	v. fîsîitură.
FÎSÎITÚRĂ	s.	1. v. şuierătură.2. fîsîială, fîsîire, fîsîit. (~ a unui gaz sub presiune.)
FÎSTÎCEÁLĂ	s.	intimidare, zăpăceală, (Olt.) rătu-teală. (Stare de ~.)
FÎSTÎCÍ	vb.	a se intimida, a se încurca, a se zăpăci, (reg.) a se teşmeni, a se ului, (Transilv.) a se îngăimăci, (Olt., Munt. şi Transilv.) a se rătuti, (fig.) a se pierde. (Ce te-ai ~ aşa?)
FÎSTÎCÍRE	s.	intimidare, încurcare, zăpăcire.
FÎSTÎCÍT	adj.	intimidat, încurcat, zăpăcit, (reg.) teşmenit, (Olt. şi Munt.) rătutit.

FÎŞ	s.	v. impermeabil.
FÎŞÍE	s.	1. şuviţă, (Mold.) şuşăniţă. (O ~ de piele.)2. v. bandă.3. bucată.4. v. rază.
FIŞÎÍ	vb.	v. foşni.
FÎŞÎIÁLĂ	s.	v. fîşîit.
FÎŞÎÍRE	s.	v. fîşîit.
FÎŞÎÍT	s.	1. v. foşnet.2. fîşîială, fîşîire, fîşîitură, foşnet, foşnire, foşnit, foşnitură. (~ul ziarului.)
FÎŞÎITÓR	adj.	foşnitor.
FÎŞÎITÚRĂ	s.	v. fîşîit.
fîşticá	vb.	v. FOFILA. FURIŞA. STRECURA.
FÎŢĂ	s.	v. baboi.
fîţă	s.	v. FUFĂ. PLEVUŞCĂ. ZVÎRLUGĂ.
FÎŢÎÍ	vb.	a bîţîi, a da. (~ din coadă.)
fîţîí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞUI. MIŞUNA. ROI.
fîţîiálă	s.	v. AGITAŢIE. ANIMAŢIE. COLCĂIALĂ. FOIALĂ. FOIRE. FORFOTĂ. FORFOTEALĂ. FRĂMÎNTARE. FURNICARE. MIŞCARE. MIŞUIALĂ. MIŞUNARE. ROIALĂ. VIERMUIALĂ. VIERMUIRE.
fîţîíre	s.	v. AGITAŢIE. ANIMAŢIE. COLCĂIALĂ. FOIALĂ. FOIRE. FORFOTĂ. FORFOTEALĂ. FRĂMÎNTARE. FURNICARE. MIŞCARE. MIŞUIALĂ. MIŞUNARE. ROIALĂ. VIERMUIALĂ. VIERMUIRE.
fîţîít	s.	v. AGITAŢIE. ANIMAŢIE. COLCĂIALĂ. FOIALĂ. FOIRE. FORFOTĂ. FORFOTEALĂ. FRĂMÎNTARE. FURNICARE. MIŞCARE. MIŞUIALĂ. MIŞUNARE. ROIALĂ. VIERMUIALĂ. VIERMUIRE.
FLÁCĂRĂ	s.	pară, văpaie, (livr.) flamă. (~ focului.)
flácără	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZI-ASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEŢIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE.
FLACÓN	s.	(reg.) şip. (Un ~ cu medicamente.)
FLACONÁŞ	s.	(reg.) şipuşor.
FLAGÉL	s.	v. dezastru.
FLAGELÁ	vb.	a (se) biciui.
FLAGELÁRE	s.	biciuire, flagelaţie. (~ unui fanatic religios.)
FLAGELÁŢIE	s.	v. flagelare.
FLAGRÁNT	adj.	1. v. indiscutabil.2. v. clar.
flaimúc	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
flámă	s.	v. FLACĂRĂ. PARĂ. VĂPAIE.
flámură	s.	v. DRAPEL. STEAG. STINDARD.
flaná	vb.	v. COLINDA. CUTREIERA. HOINĂRI. PEREGRINA. RĂTĂCI. UMBLA. VAGABONDA.
FLANC	s.	(MIL.) aripă, capăt, coastă, margine, (înv.) corn, mînecă. (~ul drept al frontului.)
flanélă	s.	v. JERSEU. PULOVER.
FLÁNŞĂ	s.	v. bridă.
flasc	adj.	v. FLEŞCĂIT. MOALE. PUHAV.
FLAŞNÉTĂ	s.	(MUZ.) caterincă, minavet.
FLATÁ	vb.	1. v. linguşi.2. v. complimenta.

FLATÁRE	s.	1. v. linguşire.2. v. complimentare.3. v. compliment.
FLATÁT	adj.	v. măgulit. (Se simte extrem de ~.)
FLATULÉNȚĂ	s.	v. meteorism.
FLAUŞÁT	adj.	v. pufos.
FLĂCĂIÁNDRU	s.	v. băieţandru.
FLĂCĂIÁŞ	s.	fecioraş, (Transilv.) melenaş.
FLĂCĂRÁIE	s.	v. vîlvătaie.
FLĂCĂU	s., adj.	1. s. fecior, tînăr, (pop. şi fam.) june, (Olt. şi Munt.) dănac, (Transilv.) melean, (Transilv. şi Maram.) prunc, (înv.) voinic. (Un ~ de horă.)2. s., adj. v. celibatar.
FLĂMÎND	adj.	flămînzit, înfometat, nemîncat, nesătul, (rar) înfomat, (reg.) fometos, (prin Transilv. şi Ban.) sec. (E veşnic ~.)
flămînjúne	s.	v. FOAMETE.
FLĂMÎNZÁRE	s.	v. deşert.
FLĂMÎNZÍ	vb.	a înfometa. (A ~ pe cineva.)
FLĂMÎNZÍRE	s.	înfometare. (~ unei populaţii.)
FLĂMÎNZÍT	adj.	v. flămînd.
FLEAC	s.	1. bagatelă, nimic, (fam.) moft, (fig.) jucărie. (E un ~ să fac asta.)2. v. mărunţiş.3. v. palavră.
fleáncă	s.	v. GURĂ.
FLEÁNDURĂ	s.	v. cîrpă.
FLEÁŞCĂ	s.	v. lapoviţă.
FLEBOTOMÍÉ	s.	(MED.) venesecţie.
FLEC	s.	(Mold.) suiuz. (~ pus la tocul încălţămintei.)
FLECÁR	s., adj.	clănţău, guraliv, limbut, pala-vragiu, vorbăreţ, vorbă-lungă, (livr.) locvace, logoreic, (rar) ploscar, ploscaş, taclagiu, (pop. şi fam.) farfara, (pop.) gureş, toacă-gură, (înv. şi reg.) spornic, vorbareţ, (reg.) pălăvatic, pălăvrăgit, tololoi, vorbar, (
FLECÁRĂ	s.	guralivă, limbută, palavragioaică, vorbăreaţă, (fam.) moftangioaică, (fig.) gaiţă.
FLECĂREÁLĂ	s.	flecărie, flecărire, flecărit, limbuţie, pălăvrăgeală, pălăvrăgire, pălăvrăgit, sporovăială, sporovăire, sporovăit, tăifăsuială, tăifăsuire, tăifăsuit, trăncăneală, trăncănit, vorbăraie, vorbărie, (livr.) locvacitate, logoree, verbalism, verbiaj, verbiger
FLECĂRÍ	vb.	a îndruga, a pălăvrăgi, a sporovăi, a trăncăni, (pop.) a cătăi, a dondăni, a flencăni, a fleoncăni, a tăifăsui, a tăinui, a troncăni, (înv. şi reg.) a spori, (reg.) a hondrăni, a pălamojdi, a pălăvăcăi, a pălăvri, a pichirisi, a tăini, a tălălăi, a tolocă
FLECĂRÍE	s.	v. flecăreală.
FLECĂRÍRE	s.	v. flecăreală.
FLECĂRÍT	s.	v. flecăreală.
fleciuí	vb.	v. STORCI. STRIVÍ. TERCIUI. ZDROBI.
fleciuít	adj.	v. STORCIT. STRIVIT. TERCIUIT. ZDROBIT.
FLEGMÁTIC	adj.	1. limfatic. (Om, tip ~.)2. v. calm.3. v. nepăsător.
FLÉGMĂ	s.	1. v. scuipat.2. v. calm.3. v. nepăsare.
FLEGMON PERINEFRÍTIC	s.	(MED.) perinefrită.
flencăní	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
flendurí	vb.	v. GĂURI. RUPE. SFÎŞIA. UZA. ZDRENŢUI.
FLENDURÓS	adj.	v. zdrenţăros.

fleoárță	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
fleoncăní	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
fleorțotínă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
FLER	s.	v. perspicacitate.
FLEŞCĂÍ	vb.	v. terciui.
fleşcăí	vb.	v. MOLEŞI. MUIA. VLĂGUI.
FLEŞCĂIÁLĂ	s.	1. v. fleşcăraie.2. v. lapoviță.
FLEŞCĂÍT	adj.	v. puhav.
fleşcăít	adj.	v. MOLEŞIT. MUIAT. VLĂGUIT.
FLEŞCĂRÁIE	s.	1. fleşcăială, (reg.) bleoştiraie. (După ploaie s-a făcut ~.)2. v. lapoviță.
fleşcăríe	s.	v. MĂCELĂRIE.
fleț	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
FLEXÍBIL	adj.	1. elastic, mlădios, suplu, (înv.) încovoios. (O nuia ~.)2. (GRAM.) flexionar, (înv.) plecat, plecător. (Formă ~.)
flexíbil	adj.	v. ADAPTABIL.
FLEXIBILITÁTE	s.	elasticitate, mlădiere, suplețe. (~ unui corp solid.)
flexibilitáte	s.	v. ADAPTABILITATE.
FLEXIONÁR	adj.	v. flexibil.
FLEXIÚNE	s.	1. arcuire, curbare, încovoiere, îndoire. (Mişcări de ~, în gimnastică.)2. (GRAM.) (înv.) plecare. (~ în limba română.)3. (GRAM.) flexiune nominală = declinare, declinație, (înv.) plecare. (~ unui substantiv.)
flexiúne	s.	v. ARCUIRE. CURBARE. ÎNCOVOIERE. ÎNDOIRE.
FLÍNTĂ	s.	sîneață, (înv. şi reg.) durdă. (Trage cu ~.)
flíntă	s.	v. PUŞCĂ.
FLIRTÁ	vb.	a cocheta.
flisc	s.	v. CIOC. CLONȚ. PLISC.
flíşcă	s.	v. TIFLĂ.
flit	s.	v. BOT. GURĂ. RÎT.
flîntár	s.	v. CEATLĂU. CRUCE.
FLOÁRE	s.	1. (BOT.) (Transilv., Ban. şi prin Mold.) pană. (Poartă o ~ la pălărie.)2. (BOT.) floa-rea-călugărului (Saponaria vaccaria) = (reg.) văcărică, văcariță; floarea-cucului (Lychnis flos cuculi) = (reg.) cuculeasă; floarea-miresei (Spirarea vanhouttei) = (rar
floáre	s.	v. ELITĂ. LAMURĂ.
floarea-broáştei	s.	v. PĂPĂDIE.
floarea-brúmei	s.	v. BRÎNDUŞĂ.
floarea-călúgărului	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
floarea-ciúmei	s.	v. CIUCURAŞI.
floarea-ciútei	s.	v. GĂINUŞĂ.
floarea-códrului	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂ-GUNĂ.
floarea-crúcii	s.	v. PRISTOLNIC. TEIŞOR.
floarea-cunúnii	s.	v. CURCUBEU.
floarea-doámnei	s.	v. ALBUMEALĂ. ALBUMIȚĂ. FLOAREA-REGINEI. FLOARE-DE-COLȚ.

floarea-duhánului	s.	v. REGINA-NOPȚII.
floarea-fînului	s.	v. FIRUȚĂ.
floarea-flórilor	s.	v. GHIOC.
floarea-găínii	s.	v. PĂPĂDIE.
floarea-grîului	s.	v. ALBĂSTREA. ALBĂSTRICĂ. ALBĂSTRIȚĂ. SURGUCI. VINEȚEA. VINEȚICĂ.
floarea-hóțului	s.	v. TÎLHĂREA.
floarea-jélei	s.	v. LINARIȚĂ.
floarea-lui-Sîntión	s.	v. DRĂGAICĂ. SÎNZIANĂ.
floarea-măláiului	s.	v. PĂPĂDIE.
floarea-mirései	s.	v. REGINA-NOPȚII.
floarea-nópții	s.	v. MIRODENIE. NOPTICOASĂ. REGINA-NOPȚII.
floarea-óștilor	s.	v. FLOAREA-PAȘTELUI.
floarea-páiului	s.	v. ALBĂSTREA. ALBĂSTRI-CĂ. ALBĂSTRIȚĂ. VINEȚEA. VINEȚICĂ.
floarea-páștelui	s.	v. DEDIȚEL.
floarea-páștilor	s.	v. POPILNIC.
floarea-pátului	s.	v. PARPIAN.
floarea-păsărilor	s.	v. FLOAREA-PAȘTELUI.
floarea-ráiului	s.	v. PRIBOI.
floarea-sfintei-Maríi	s.	v. SĂPUNELE.
floarea-sfîntului-Ión	s.	v. RĂCUINĂ. SÎNZIANĂ.
floarea-soarelui-de-cîmp	s.	v. AGLICĂ.
floarea-sórului	s.	v. PĂPĂDIE.
floarea-studéntului	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
floarea-stúpului	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
floarea-suferínței	s.	v. CEASORNIC.
floarea-șárpelui	s.	v. MAMA-PĂDURII.
floarea-túrcului	s.	v. PĂPĂDIE.
floarea-úntului	s.	v. VERIGEL.
floarea-văduvelor	s.	v. RUIN.
floarea-vínului	s.	v. CIOCUL-CUCOAREI. PLISCUL-COCORULUI. PLISCUL-CUCOAREI. PRIBOI. SULIȚICĂ.
floarea-viorélei	s.	v. CEAPA-CIORII. ZAMBILĂ.
floarea-viórii	s.	v. PRIBOI.
floarea-vîntului	s.	v. DEDIȚEL. FLOAREA-PAȘ-TELUI.
floarea-zméului	s.	v. BARBA-POPII.
floare-boiereáscă	s.	v. SPLINUȚĂ.
floare-broșteáscă	s.	v. PICIORUL-COCOȘULUI.
floare-buiácă	s.	v. SPLINUȚĂ.
floare-de-ceápă	s.	v. NARCISĂ.
floare-de-cîmp-gálbenă	s.	v. BARBA-CAPREI.
floare-de-fríguri	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. ȚINTAURĂ.
floare-de-leác	s.	v. GĂLBENEA. PICIORUL-CO-COȘULUI.
floare-de-lingoáre	s.	v. IARBĂ-DE-LINGOARE.
floare-de-mázăre	s.	v. INDRUȘAIM. SÎNGE-LE-VOINICULUI.

floare-de-nădúf	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
floare-de-nisíp	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
floare-de-óchi	s.	v. SILUR.
floare-de-piátră	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
floare-de-tabác	s.	v. REGINA-NOPȚII.
floare-de-trînji	s.	v. CORONIȘTE.
floare-domneáscă	s.	v. GAROAFĂ DE MUNTE. GAROAFĂ SĂLBATICĂ. GAROFIȚĂ. SURGUCl. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
floare-frumoásă	s.	v. BĂNUȚ. PĂRĂLUȚĂ.
floare-gálbenă	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE. TĂIETOARE.
floare-vînătă	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
flocăí	vb.	v. PĂRUI.
flocoásă	s.	v. MĂTURĂ.
FLOCÓS	adj.	v. miţos.
FLOCOŞÉL	s.	(BOT.; Hydnum repandum) (reg.) burete-ţepos.
flocoşél	s.	v. BURETE-FLOCOS.
flocoşéle	s. pl.	v. ALBUMEALĂ. ALBUMIȚĂ. CURCU-BEU. FLOAREA-REGINEI. FLOARE-DE-COLȚ.
FLOCOŞÍCĂ	s.	(BOT.; Holeus lanatus) (reg.) olei, iarba-cailor, ovăz-dulce.
flocoşícă	s.	v. CURCUBEU.
FLOCULÁRE	s.	v. floculaţie.
FLOCULÁȚIE	s.	(CHIM.) floculare. (~ a unei soluţii coloidale.)
FLORÁR	s.	1. grădinar, horticultor. (~ul cultivă flori.)2. (înv.) florist. (~ul vinde flori.)3. (TEHN.) pistolet. (~ pentru desen.)
florár	s.	v. MAI.
FLÓRĂ	s.	vegetaţie. (~ unei ţări.)
FLORĂREÁSĂ	s.	(înv.) buchetieră, floristă. (~ vinde flori.)
FLOREÁN	s.	v. florinte.
flori-álbe	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
flori-bătăi	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
FLORICÉLE	s. pl.	(pop.) cocoşei (pl.), cocoşi (pl.), (prin nord-vestul Olt. şi sudul Transilv.) puiculiţă. (Mănîncă ~.)
floricele-frumoáse	s. pl.	v. BĂNUȚ. PĂRĂLUȚĂ.
FLORICÍCĂ	s.	(reg.) florişoară. (O ~ de cîmp.)
floricică-de-leác	s.	v. PICIORUL-COCOŞULUI.
flori-cojocărĕşti	s. pl.	v. STELIȚĂ.
FLORÍCOL	adj.	florifer. (Plante ~.)
flori-de-iárnă	s. pl.	v. CRIZANTEMĂ. DUMI-TRIȚĂ. TUFĂNICĂ.
flori-de-Ierusalím	s. pl.	v. STELIȚĂ.
flori-de-sopón	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
flori-de-tăietúră	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
FLORIFÉR	adj.	floricol. (Plantă ~.)
flori-gálbene	s. pl.	v. PĂPĂDIE.
FLORÍI	s. pl.	(BIS.) duminica floriilor, (reg.) duminica vlăstarilor, staurile-florii (pl.).
florilégiu	s.	v. ANTOLOGIE. COLECȚIE. CULE-GERE.

florile-zînelor	s. pl.	v. RĂCHITAN.
flori-mărúnte	s. pl.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
flori-mărunțéle	s. pl.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
FLORÍN	s.	1. fiorin. (Un ~ de aur.)2. gulden. (~ul se numeşte în Olanda şi gulden.)
FLORÍNTE	s.	(ORNIT.; Carduelis chloris chloris) florean, (rar) brotăcel, (reg.) spatie, verdet, verdoi.
floríst	s.	v. FLORAR.
florístă	s.	v. FLORĂREASĂ.
florişoáră	s.	v. FLORICICĂ.
floştorí	vb.	v. PAVA. PIETRUI.
FLOTÁBIL	adj.	v. plutitor.
FLOTÁNT	adj.	1. flotabil, plutitor. (Corp ~.)2. ne-permanent, nestabil. (Populație ~ dintr-un oraş.)
FLOTÁRE	s.	v. flotație. (Mişcări de ~, în gimnastică.)
FLOTÁȚIE	s.	flotare. (Cîteva mişcări de ~.)
FLOTÓR	s.	(TEHN.) plutitor.
FLUCTUÁ	vb.	1. a se schimba, a varia, (fig.) a oscila. (~ mereu în comportări.)2. (fig.) a oscila, a şovăi. (Uzul ~ încă între cei doi termeni.)
FLUCTUÁNT	adj.	1. instabil, schimbător, variabil, (fig.) oscilant. (Om ~ în comportări.)2. v. ezi-tant.
FLUCTUÁȚIE	s.	1. oscilare, oscilație. (~ a tempera-turii.)2. instabilitate, schimbare, (fig.) oscilație. (~la cursul bursei.)3. codeală, codire, ezitare, îndoială, nehotărîre, pregetare, şovăială, şovăire, (livr.) indecizie, (pop.) preget, (fig.) oscilare, oscilație. (
FLUÉNT	adj.	(fig.) curgător, cursiv, uşor. (Expri-mare ~.)
FLUÉNȚĂ	s.	(fig.) cursivitate, fluiditate. (~ în exprimare.)
FLUID DE FORÁJ	s.	noroi de foraj.
fluiditáte	s.	v. FLUENȚĂ.
FLÚIER	s.	I. v. fluierătură. II. v. tibia.
FLUIERÁ	vb.	v. şuiera.
FLUIERÁR	s.	1. v. fluieraş.2. (ORNIT.; Charadrius pluvialis) (reg.) fluierător, fluturaş, prundăraş, purcăraş, văcărel.3. (ORNIT.; Numenius tenuirostris) ploier mic.4. (ORNIT.; Numenius arcuatus) ploier mare.5. (ORNIT.) fluierar mare (Numenius arquata) = (pop.) şneap
fluierár	s.	v. SITAR-DE-MAL.
FLUIERÁŞ	s.	fluierar. (~ul cîntă din fluier.)
FLUIERÁT	s.	v. fluierătură.
FLUIERĂTOÁRE	s.	I. şuierătoare. (Scoate sunete dintr-o ~.) II. (BOT.; Tamus communis) (reg.) napi-porceşti-de-pădure (pl.), vită-neagră.
fluierătór	s.	v. FLUIERAR.
FLUIERĂTÚRĂ	s.	1. fluier, fluierat, şuier, şuierat, şuierătură. (Se aude o ~ prelungă.)2. (rar) signal, (pop.) țignal. (~ unui vardist.)
FLUIERÍCE	s.	chemătoare. (Cu ~ vînătorul imită strigătele unor animale.)
fluieríci	s.	v. SITAR-DE-MAL.
FLUORÉN	s.	(CHIM.) ortodifenilenmetan.
FLUORÍNĂ	s.	(CHIM.) fluorită.
FLUORÍTĂ	s.	v. fluorină.
FLUŞTURÁTIC	adj.	1. v. inconsecvent.2. v. zvăpăiat.3. v. neserios.

FLUTURÁ	vb.	1. a fîlfîi. (Steagul ~ în vînt.)2. a agita, a clătina, a fîlfîi, (înv. şi reg.) a pălăi, a pălălăi, (reg.) a mătăhăi, a mătălăi. (A ~ batista la despărţirea de cineva.)
FLUTURÁRE	s.	v. fîlfîit.
FLUTURÁŞ	s.	1. (ENTOM.) (rar) fluturel.2. v. paietă.
fluturáş	s.	v. FLUIERAR. PLOIER.
FLUTURÁT	s.	v. fîlfîit.
FLUTURÁTIC	adj.	1. v. inconsecvent.2. v. zvăpăiat.3. v. neserios.
FLUTURĂTÓR	adj.	fîlfîitor. (Steag ~.)
FLÚTURE	s.	1. (ENTOM.) lepidopter.2. (ENTOM.) fluture-cap-de-mort (Acherontia atropos) v. cap-de-mort; fluture-de-mătase v. vierme-de-mă-tase; fluture-de-varză v. albiliță; fluture-inelat v. inelar; fluture-roşu (Vanessa urticae) = (reg.) urzicar.3. v. paietă.
flúture	s.	v. FULG.
fluture-álb	s.	v. ALBILIȚĂ. FLUTURE-DE-VARZĂ.
fluturél	s.	v. FLUTURAŞ.
fluturul-mórţii	s.	v. CAP-DE-MORT. FLUTU-RE-CAP-DE-MORT. STRIGĂ.
FLÚVIU	s.	(GEOGR.) apă. (Dunărea este unul dintre marile ~ii ale Europei.)
FLUX	s.	1. v. curent.2. v. debit.
foácăle	s. pl.	v. CHIBRIT.
foaia-făgétului	s.	v. TÎLHĂREA.
foaia-tîlhárului	s.	v. TÎLHĂREA.
FOÁIE	s.	1. v. petală.2. v. sepală.3. v. filă.4. (înv. şi reg.) pătură. (~ de hîrtie.)5. (la pl.) v. fustă.6. foaie de cort = pînză de cort.7. (reg.) pătură. (~ de aluat.)
foáie	s.	v. COTIDIAN. FRUNZĂ. GAZETĂ. JUR-NAL. ORGAN. PERIODIC. PUBLICAȚIE. REVISTĂ.
foaie-de-vioáră	s.	v. POPILNIC.
foaie-grásă	s.	v. ÎNGRĂŞĂTOARE.
FOAIÉR	s.	(franţuzism rar) promenoar. (~ al unui teatru.)
FOÁLE	s.	1. (rar) suflai, (înv. şi reg.) sufloi. (~ de fierărie.)2. v. burduf.
foále	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. PÎNTECE. STOMAC.
foáltină	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA.
foáltine	s. pl.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA. VIOREA-GALBENĂ.
FOÁME	s.	nemîncare. (Mort de ~.)
FOÁMETE	s.	(înv., în Mold.) flămînjune.
FOÁRFECE	s.	v. cleşte.
FOÁRTE	adv.	1. tare, (pop.) hăt. (~ departe.)2. extrem, tare, (prin Bucov.) prăci, (înv.) vîrtos. (~ de dimineață.)3. deosebit, excepțional, extraordinar, extrem, grozav, minunat, neîn-chipuit, nemaiauzit, nemaipomenit, teribil. (~ bun.)4. tare. (E ~ bucuros.)5. (înv
foásă	s.	v. GROAPĂ.
fobúrg	s.	v. MAHALA. PERIFERIE. SUBURBIE.
FOC	s.	1. v. incendiu.2. foc bengal v. foc de artificii; foc de artificii = foc bengal.3. v. împuşcătură.4. salvă. (~ de artilerie.)
foc	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZIASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEȚIRE. PA-SIUNE. PATIMĂ. PORNIRE. SCARLATINĂ.
focalizá	vb.	v. CONCENTRA.

FOCÁR	s.	focar magmatic v. bazin magmatic; focar seismic v. hipocentru.
focár	s.	v. CENTRU. FOCHIST.
FÓCĂ	s.	(ZOOL.; Phoca vitulina) (pop.) viţel-de-mare.
focălínă	s.	v. CHIBRIT.
focăríe	s.	v. SCARLATINĂ.
focăríţă	s.	v. CHIBRIT.
FOCHÍST	s.	(pop.) focar. (~ pe o locomotivă.)
fóchiu	s.	v. BASTARD. COPIL DIN FLORI.
FOCÓS	adj.	1. aprig, nestăpînit, sălbatic, sireap, vijelios, (înv.) zmeios. (Un armăsar ~.)2. v. iute.3. v. entuziast.
focşór	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUŢĂ.
FOCULÉŢ	s.	focuşor. (Au făcut un ~.)
focul-lui-Dumnezéu	s.	v. LICURICI.
FOCUŞÓR	s.	v. foculeţ.
foc víu	s.	v. ZONA ZOSTER.
FOFEÁZĂ	s.	1. v. bată.2. (TEHN.) cotoc, (reg.) fuscel, lăturaş. (~ la alergătoarea de urzit.)3. (reg.) mănuşă, mînă, rază. (~ la vîrtelniţă.)4. aripă. (~ la moară.)5. v. săgeată.
fofeáză	s.	v. ARIPĂ.
fofélniţă	s.	v. ARIPĂ. CRUCE. CUŢIT. GURĂ. LIMBĂ. SPETEAZĂ.
FOFÉLNIŢE	s. pl.	v. aripi.
foféze	s. pl.	v. BUTUCI. PLAZURI. TĂLPI.
FOFILÁ	vb.	v. furişa.
fofilá	vb.	v. ESCHIVA. FUGI. SCĂPA. SUSTRAGE.
FOFILÁRE	s.	v. furişare.
foglălí	vb.	v. SECHESTRA.
fohói	s.	v. SCORŢIŞOARĂ.
FOÍ	vb.	1. v. forfoti.2. a se perpeli, a se răsuci, a se suci, a se zvîrcoli, (prin Olt.) a se scîrciumi. (Toată noaptea s-a ~ în aşternut.)
FOIÁLĂ	s.	v. forfotă.
foiletá	vb.	v. FRUNZĂRI. RĂSFOI.
foiletáre	s.	v. FRUNZĂREALĂ. FRUNZĂRIRE. RĂSFOIALĂ. RĂSFOIRE.
foiós	adj.	v. FRUNZOS.
FOIÓS	s.	(ANAT.) ghem. (~ al stomacului rumegă-toarelor.)
FOÍRE	s.	v. forfotă.
FOIŞÓR	s.	1. (pop.) tîrnaţ. (~ la o casă ţără-nească.)2. v. pavilion.3. turn. (~ de pază.)
FOÍŢĂ	s.	pelur. (A împacheta ceva în ~.)
fojgăí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞUI. MIŞUNA. ROI.
fojgăiálă	s.	v. AGITAŢIE. ANIMAŢIE. COLCĂIALĂ. FOIALĂ. FOIRE. FORFOTĂ. FORFOTEALĂ. FRĂ-MÎNTARE. FURNICARE. MIŞCARE. MIŞUIALĂ. MIŞUNARE. ROIALĂ. VIERMUIALĂ. VIERMUIRE.
FOLCLÓR	s.	1. v. literatură populară.2. v. folc-loristică.
FOLCLÓRIC	adj.	folcloristic. (Literatură ~.)
FOLCLORÍSTIC	adj.	v. folcloric.
FOLCLORÍSTICĂ	s.	folclor. (Urmează un curs de ~.)

folfăí	vb.	v. MOLFĂI. MORFOLI. MOZOLI.
FOLÍCUL	s.	(ANAT.) folicul de Graaf v. folicul ovarian; folicul ovarian = folicul de Graaf.
FOLICULÍNĂ	s.	(BIOL.) estronă, hormon folicular.
FOLICULITĂ PROFÚNDĂ	s.	v. sicozis.
folíe	s.	v. NEBUNIE.
FOLÓS	s.	1. v. avantaj.2. afacere, avantaj, chilipir, cîştig, pricopseală, profit, (Transilv. şi Maram.) haznă, (fam. şi ir.) scofală. (Nu e nici un ~ să ...)3. avantaj, binefacere, dar, privilegiu. (~oasele tehnicii moderne.)4. eficacitate, efici-enţă, operativit
FOLOSÍ	vb.	1. v. cîştiga.2. v. beneficia.3. v. ajuta.4. v. prii.5. v. aplica.6. a (se) întrebuința, a (se) servi, a (se) sluji, a (se) utiliza. (La ce ~ acest dispozitiv?; se ~ de ambele mîini.)7. v. cir-cula.8. a întrebuința, a recurge, a se servi, a se sluji, a ut
FOLOSÍBIL	adj.	v. utilizabil.
FOLOSÍNȚĂ	s.	folosire, întrebuințare, utilizare, uz, (înv.) uzaj. (Obiecte de strictă ~.)
folosínţă	s.	v. AVANTAJ. BENEFICIU. CÎŞTIG. FOLOS. PROFIT.
FOLOSÍRE	s.	1. v. aplicare.2. v. consumare.3. v. fo-losință.4. v. purtare.5. v. practicare.
FOLOSÍT	adj.	1. întrebuințat, uzitat. (Care este formula ~?)2. v. vechi.
FOLOSITÓR	adj.	1. v. util.2. v. binevenit.3. efi-cace, eficient, operativ, practic, productiv, util, (rar) operant, (înv.) putincios. (O metodă ~oare.)4. v. judicios.
folt	s.	v. PETIC. RUPTURĂ. ZDREANȚĂ.
folticós	adj.	v. BURTOS. PÎNTECOS.
folticós	s.	v. MÎNCĂCIOS. MÎNCĂU.
fometós	adj.	v. FLĂMÎND. ÎNFOMETAT. NEMÎNCAT. NESĂTUL.
FOND	s.	1. conținut, (fig.) miez. (~ul propriu-zis al unui roman.)2. esență, materie, (fig.) inimă, maduvă, miez, nucleu, sîmbure. (A intra în ~ul chestiunii.)3. v. fundal.4. (FIN.; mai ales la pl.) mijloc, resursă, (înv.) sermaia. (~uri băneşti.)
FONDATÓR	s.	1. ctitor, întemeietor, (înv.) aşezător, (înv. fig.) urzitor. (~ al unui aşezămînt.)2. v. în-temeietor.
fonderíe	s.	v. TURNĂTORIE.
foném	s.	v. SUNET.
FONEMÁTIC	adj.	v. fonologic.
FONÉTICĂ	s.	(înv.) fonologie.
FONETÍSM	s.	(FON.) pronunțare, pronunție, rostire. (~ regional.)
FONF	adj., s.	fîrnîit, fonfăit, fornăit, (reg.) mohnăit. (Un om ~.)
FONFĂÍ	vb.	a fîrnîi, a fornăi, (reg.) a mohnăi, (Munt.) a sfornăi. (~ cînd vorbeşte.)
FONFĂIÁLĂ	s.	fornăială.
FONFĂÍT	adj., s.	v. fonf.
FÓNIC	adj.	v. sonor.
FONÍE	s.	v. sonoritate.
FONOIZOLÁNT	adj.	insonorizant. (Material ~.)
FONOLÓGIC	adj.	(FON.) fonematic. (Sistemul ~ al limbii române.)
fonologíe	s.	v. FONETICĂ.
FONTANÉLĂ	s.	(ANAT.) (pop.) moalele-capului.
FÓNTĂ	s.	1. tuci, (prin Ban.) bădic, (Mold.) schijă. (Un tub din ~.)2. fontă nodulară = fontă sferolitică; fontă sferolitică v. fontă nodulară.

FOR	s.	autoritate.
FORÁ	vb.	a sonda. (A ~ la mari adîncimi.)
FORÁJ	s.	forare, forat, sondaj, sondare. (Operația de ~ pe fundul mării.)
FORÁRE	s.	v. foraj.
FORÁT	s.	v. foraj.
FORĂÍ	vb.	v. sforăi.
forăí	vb.	v. SFORĂI.
FÓRCEPS	s.	(MED.) cleşte. (~ul este folosit la naşterile dificile.)
forcotí	vb.	v. FÎSÎI.
FORESTIÉR	adj.	(SILV.) silvic, (înv.) silvanal. (Exploatări ~.)
forfecár	s.	v. CARABAN. NASICORN.
FORFECÁRE	s.	forfecătură.
FORFECĂTÚRĂ	s.	v. forfecare.
FORFECÚȚĂ	s.	(ORNIT.; Loxia curvirostra) (reg.) pasărea-lui-Hristos, pasăre-cu-cioc-încrucişat.
FÓRFOTĂ	s.	agitație, animație, colcăială, foială, foire, forfoteală, frămîntare, furnicare, mişcare, mişuială, mişunare, roială, viermuială, viermuire, (reg.) fojgăială, vînzoală, (fam.) fîțîială, fîțîire, fîțît, vînzoleală. (Pe străzi era o ~ de nedescris.)
FORFOTEÁLĂ	s.	v. forfotă.
FORFOTÍ	vb.	a se agita, a colcăi, a (se) foi, a se frămînta, a furnica, a mişui, a mişuna, a roi, a viermui, (pop.) a bîjbîi, (înv. şi reg.) a jimi, (reg.) a fojgăi, a vîşca, (prin Transilv.) a şovîrca, (Olt.) a se vărzui, (Ban.) a vermeti, (fam.) a se fîțîi, a se vî
forgáşă	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
for interiór	s.	v. CONŞTIINȚĂ. CUGET. GÎNDIRE. SPIRIT. SUFLET.
FÓRJĂ	s.	forjerie. (Secție de ~ a unei uzine.)
FORJERÍE	s.	forjă. (Uzina are o ~.)
FORMÁ	vb.	1. v. fasona.2. v. alcătui.3. v. constitui.4. a constitui, a fi, a însemna, a reprezenta, (rar) a prezenta. (Acest capitol ~ partea esențială a lucrării.)5. a crea, a pregăti. (~ cadre de speci-alişti.)6. v. educa.
FORMÁL	adj.	1. v. categoric.2. (fam.) platonic. (O recunoaştere ~.)3. v. solemn.
FORMALDEHÍDĂ	s.	(CÍIM.) metanal, aldehidă formică.
FORMALDEHIDSULFOOXILA	s.	(CHIM.) rongalită.
FORMALÍNĂ	s.	v. formol.
FORMALÍST	adj.	ceremonios, protocolar. (Eşti prea ~!)
FORMALITÁTE	s.	procedură. (Ce ~ăți trebuie făcute?)
FORMÁR	s.	v. formator.
FORMÁRE	s.	1. v. fasonare.2. v. constituire.3. cre-are, pregătire. (~ unor cadre de specialişti.)4. v. educare.
FORMÁT	adj.	pregătit. (E un om ~.)
FORMÁT	s.	dimensiune, mărime. (Carte de ~ mare.)
FORMATÍV	adj.	v. component.
FORMATÓR	s.	formar. (~ în turnătorie.)
FORMÁȚIE	s.	1. alcătuire, compunere, întocmire. (Grupul mergea în următoarea ~ ...)2. v. an-samblu.3. v. echipă.4. pregătire. (De ~ clasică.)
FORMAȚIÚNE	s.	v. orînduire.

FÓRMĂ	s.	1. v. configurație.2. contur, (fig.) relief. (A început să capete ~.)3. v. expresie. (A dat ~ gîndurilor sale.)4. v. siluetă.5. v. calapod.6. tipar. (Toarnă fonta în ~.)7. (LINGV.) formă hiper-corectă = hipercorectitudine, hiperurbanism.8. v. variantă. (~
fórmă	s.	v. BRUTĂRIE.
FORMIDÁBIL	adj.	1. v. extraordinar.2. v. cumplit.3. v. perfect.
FORMÓL	s.	(FARM.) formalină.
FORMULÁ	vb.	1. a exprima, a pronunța, a rosti, a spune, a zice. (A ~ următoarea opinie ...)2. v. ex-prima.3. v. enunța.4. v. emite.5. v. redacta.
FORMULÁR	s.	imprimat. (A completat un ~.)
FORMULÁRE	s.	1. exprimare, pronunțare, rostire, spunere, zicere. (~ unei opinii.)2. enunțare. (~ unei judecăți.)3. v. emitere.4. v. redactare.
FORMÚLĂ	s.	1. enunț. (O ~ matematică.)2. parolă. (Nu cunoaşte ~.)
FORNĂÍ	vb.	1. v. sforăi.2. v. fonfăi.
FORNĂIÁLĂ	s.	1. v. sforăit.2. fonfăială. (~ unui om.)
FORNĂÍT	adj., s.	v. fonf.
FORNĂÍT	s.	v. sforăit.
FORTĂREÁȚĂ	s.	v. cetate.
fórte	adj.	invar. v. PUTERNIC. TARE.
FÓRTE	adv.	(MUZ.) puternic, tare.
FORTIFIÁNT	adj., s.	v. întăritor.
FORTIFICÁ	vb.	1. (MIL.) a (se) întări, (rar) a (se) retranşa, (înv.) a (se) întemeia. (A ~ un loc, un oraş.)2. a (se) întări, (fig.) a (se) căli, a (se) oțeli. (S-a ~ în lupte.)3. v. întrema.
FORTIFICÁNT	adj., s.	v. întăritor.
FORTIFICÁRE	s.	1. (MIL.) întărire, (rar) retranşare. (~ unei cetăți.)2. întărire, (fig.) călire, oțelire. (~ lui în luptă.)3. v. întremare.
FORTIFICÁT	adj.	1. (MIL.) întărit, (înv.) tare. (O cetate ~.)2. întărit, (fig.) călit, oțelit. (Ostaş ~ în lupte.)3. v. întremat.
FORTIFICÁȚIE	s.	(MIL.) întăritură, (rar) retran-şament, (înv.) apărătură, tărie, zamcă. (Sistem de ~ții.)
fortuít	adj.	v. INCIDENTAL. ÎNTÎMPLĂTOR. NEAŞTEPTAT. NEPREVĂZUT.
FORȚÁ	vb.	1. v. constrînge.2. v. nevoi.3. v. supune.4. a condamna, a constrînge, a obliga, a sili, (pop.) a osîndi. (M-a ~ la inactivitate.)5. v. străduí.6. a încerca, a se sforța, a se sili, a se străduí. (Se ~ să-i cîştige bunăvoința.)7. v. opinti.8. a sili. (Nu
FORȚÁRE	s.	1. v. constrîngere.2. v. străduí.3. spar-gere, stricare, violare. (~ unei încuietori.)
FORȚÁT	adj.	1. v. silnic.2. brutal, silnic, violent. (Măsuri ~.)3. spart, stricat. (Încuietoare ~; lacăt ~.)4. v. afectat.
FÓRȚĂ	s.	1. (FIZ.) (înv.) putere, putință.2. forță portantă v. portanță.3. forță de muncă = mînă de lucru.4. v. energie.5. v. capacitate.6. v. tărie.7. putere, (înv.) silă, silnicie. (~ oştilor noastre.)8. v. volum.9. v. intensitate.10. v. somitate.11. constrînger
FOSĂ ABISÁLĂ	s.	(GEOGR.) depresiune oceanică, groapă abisală.
FOSFAGÉN	s.	(BIOL.) fosfocreatină.
FOSFATÍDĂ	s.	(BIOL.) fosfolipidă.
FOSFÍNĂ	s.	(CHIM.) hidrogen fosforat.
FOSFOCREATÍNĂ	s.	(BIOL.) fosfagen.
FOSFOLIPÍDĂ	s.	(BIOL.) fosfatidă.
FÓSFOR	s.	(FIZ.) luminofor.

FOSFORESCÉNT	adj.	fosforic, luminos. (Sub-stanţă~.)
FOSFÓRIC	adj.	v. fosforescent.
FOSÍL	adj.	v. petrificat.
FOSÍLĂ	s.	(GEOL.) (înv.) petrefact.
FOSILIZÁ	vb.	v. petrifica.
FOSILIZÁRE	s.	v. petrificare.
FOSILIZÁT	adj.	v. petrificat.
FOST	adj.	v. ex.
FÓŞNET	s.	1. fîşîit, freamăt, murmur, sunet, susur, susurare, şoaptă, şopot, (rar) şoşet. (~ul frun-zelor.)2. v. fîşîit.
FOŞNÍ	vb.	a fîşîi, a suna, a susura, a şopoti, a şopti, a şuşoti, a şuşui, (rar) a sîsîi, (Mold. şi Bucov.) a fălălăi, (Mold. şi Transilv.) a pîrîi, (prin Transilv.) a şuşora, (înv.) a prîsni. (Frunzele ~.)
FOŞNÍRE	s.	v. fîşîit.
FOŞNÍT	s.	v. fîşîit.
FOŞNITÓR	adj.	1. murmurător, sunător, susurător, şopotitor. (Frunze ~oare.)2. fîşîitor. (Ziar ~.)
FOŞNITÚRĂ	s.	v. fîşîit.
FÓTĂ	s.	catrinţă, (înv. şi pop.) peştiman, (pop.) pestelcă, (reg.) zăvelcă, (Transilv. şi Maram.) pînzătură, (prin nordul Mold.) pristoare, (Transilv. şi Maram.) zadie. (~ este o piesă din portul popular femeiesc.)
FÓTBAL	s.	sportul cu balonul rotund, sportul rege.
FOTOCELÚLĂ	s.	v. celulă fotoelectrică.
FOTOCONDUCTIBILITÁTE	s.	(FIZ.) fotoconduc-tivitate, fotoconducţie, efect fotoconductiv.
FOTOCONDUCTIVITÁTE	s.	v. fotoconductibilitate.
FOTOCONDÚCŢIE	s.	v. fotoconductibilitate.
FOTOCÓPIE	s.	(FOTO) copie fotografică.
FOTOCRÓM	adj.	v. fotocromatic.
FOTOCROMÁTIC	adj.	(FIZ.) fotocrom.
FOTODIÓDĂ	s.	v. celulă fotoelectrică.
FOTOELEMÉNT	s.	(FIZ.) fotopilă, celulă fotovol-taică, pilă fotovoltaică.
FOTOEMISIÚNE	s.	(FIZ.) emisiune fotoelectronică.
FOTOGRÁF	s.	(FOTO) (pop.) pozar.
FOTOGRAFIÁ	vb.	(pop.) a (se) poza.
FOTOGRAFIÁT	adj.	(pop.) pozat.
FOTOGRAFÍE	s.	(FOTO) (pop.) poză.
FOTOGRAFIÉRE	s.	(pop.) pozare.
FOTOGRAVÚRĂ	s.	v. heliogravură.
FOTÓLIU	s.	jeţ, (prin Transilv.) şezău. (Stă tolănit într-un ~.)
FOTOMICROCÓPIE	s.	v. microfotocopie.
FOTOMICROGRAFÍE	s.	v. microfotografie.
FOTOMICROSCOPÍE	s.	microfotografie.
FOTOOBIECTÍV	s.	v. obiectiv (fotografic).
FOTOPÍLĂ	s.	v. fotoelement.
FOTOSINTÉZĂ	s.	(BOT.) asimilaţie clorofiliană.
FOTOTELEGRAFÍE	s.	v. telefotografie.
FOTOTROPÍE	s.	v. fototropism.

FOTOTROPÍSM	s.	1. (FIZ.) fototropie. (~ul unui corp luminat.)2. (BOT.) heliotropism. (~ul unor organe vegetale.)
FOURIERÍSM	s.	(POL.) armonism, falansterianism, garantism, şcoală societară.
FOX	s.	v. foxtrot.
FOX	s.	v. foxterier.
FOXTERIÉR	s.	(ZOOL.) fox. (Latră un ~.)
FÓXTROT	s.	(MUZ.) fox. (Dansează un ~.)
FRACTURÁ	vb.	(MED.) a (-şi) frînge, a(-şi) rupe. (Şi-a ~ un os.)
FRACTURÁRE	s.	(MED.) frîngere, rupere. (~ piciorului.)
FRACTURÁT	adj.	(MED.) frînt, rupt. (Os ~; pi-cior ~.)
FRACTÚRĂ	s.	(MED.) ruptură, (pop.) frîntură. (~ unui os, a unui membru.)
FRÁCŢIE	s.	(MAT.) 1. (înv.) sfărîmătură.2. fracţie zecimală = număr zecimal.
FRACŢIONÁ	vb.	1. v. împărţi.2. v. descompune.
FRACŢIONÁRE	s.	1. v. împărţire.2. v. descompunere.
FRACŢIONÁT	adj.	divizat, fragmentat, împărţit, segmentat. (Un corp ~.)
FRACŢIONÍST	s., adj.	v. scizionist.
FRACŢIÚNE	s.	1. v. bucată.2. (POL.) (înv.) ruptură.3. (POL.) grup. (~ parlamentară.)
FRAG	s.	(BOT.; Fragaria vesca) (reg.) pomniţă.
frag	s.	v. CĂPŞUN.
fraga-tătărului	s.	v. SPANACUL-CIOBANILOR.
FRÁGĂ	s.	(BOT.) (reg.) pomiţă.
frágă	s.	v. DUDĂ.
FRÁGED	adj.	1. v. tînăr.2. moale. (Prăjitură ~.)
FRAGÍL	adj.	v. debil.
FRAGMÉNT	s.	1. v. bucată.2. v. pasaj.3. v. episod.4. crîmpei, frîntură, parte, (reg.) crîmpot. (A ascultat un ~ din discuţia lor.)
FRAGMENTÁ	vb.	1. v. împărţi.2. a diviza, a împărţi, a segmenta. (A ~ o frază în propoziţii.)
FRAGMENTÁR	adj.	incomplet, necomplet, parţial. (Publicarea ~ a unei opere.)
FRAGMENTÁRE	s.	v. împărţire.
FRAGMENTÁT	adj.	divizat, fracţionat, împărţit, segmentat. (Un tot ~.)
FRAHT	s.	(EC., FIN.) scrisoare de trăsură.
frai	adj.	v. LIBER.
fráier	adj.	v. CREDUL. NAIV. PROST.
fraierí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎN-ŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA.
fraierít	adj.	v. ADEMENIT. AMĂGIT. ÎNŞELAT. PĂCĂLIT. PROSTIT. TRIŞAT.
franc	adj.	v. CINSTIT. NEPREFĂCUT. SINCER.
FRANC	adv.	v. făţiş.
FRANC	s.	v. ban.
franc	s.	v. LEU.
FRANCÁ	vb.	v. timbra.
FRANCÁRE	s.	v. timbrare.
FRANCÁT	adj.	v. timbrat.
FRANCÉZ	s., adj.	1. s. (pop. şi fam.) franţuz. (Un ~ get-beget.)2. adj. franţuzesc. (Bucătăria ~.)
franchéţe	s.	v. CINSTE. SINCERITATE.

FRANCMASÓN	s.	mason.
FRANCMASONERÍE	s.	masonerie.
FRANCMASÓNIC	adj.	masonic. (Lojă ~.)
FRANJ	s.	(pop. şi fam.) ţarţam, (pop.) ţurţur, (înv. şi reg.) peleş, (reg.) roit. (~ la perdele.)
franţúşcă	s.	v. FRANŢUZOAICĂ.
franţúz	s.	v. FRANCÉZ.
FRANŢUZÉSC	adj.	v. francez.
FRANŢUZÉŞTE	adv.	(înv.) galiceşte. (Vorbeşte perfect ~.)
FRANŢUZOÁICĂ	s.	(înv.) franţuşcă.
FRANZELÁR	s.	(înv.) jimblar.
FRANZÉLĂ	s.	(pop.) jimblă, (reg.) bulcă.
franzelúţă	s.	v. CHIFLĂ.
FRAPÁ	vb.	a surprinde, a şoca, (fig.) a izbi. (M-a ~ înfăţişarea lui.)
FRAPÁNT	adj.	izbitor, surprinzător, şocant, uimitor, (livr.) sesizant. (O asemănare ~.)
frasin-de-múnte	s.	v. MOJDREAN.
frăşcă	s.	v. COŢOFANĂ.
FRÁTE	s.	1. (pop.) frăţine, (înv.) brat. (Era ~ bun cu el.)2. frate de cruce = (pop.) fîrtat.
fráte	s.	v. COPIL.
frate-cu-sór	s.	v. SOR-CU-FRATE.
frate-de-míre	s.	v. VĂTAF. VĂTĂŞEL. VORNICEL.
frate-de-mireásă	s.	v. VĂTAF. VĂTĂŞEL. VOR-NICEL.
fratele-bribóiului	s.	v. BRIBOI.
FRATÉRN	adj.	v. frăţesc.
FRATERNITÁTE	s.	frăţie, înfrăţire, solidaritate, (înv.) frăţietate. (~ între popoare.)
FRATERNIZÁ	vb.	a se înfrăţi.
FRATERNIZÁRE	s.	înfrăţire.
fráţii	s. pl.	art. v. GEMENII.
fraudá	vb.	v. DEFRAUDA. DELAPIDA. SUSTRAGE.
FRÁUDĂ	s.	(JUR.) delapidare, escrocherie, hoţie, (livr.) malversaţie, (fig.) mîncătorie. (A comite o ~.)
frăgár	s.	v. DUD.
FRĂGEZÍME	s.	v. prospeţime.
FRĂGULÍŢĂ	s.	(BOT.) 1. frăguşoară, frăguţă.2. (Adoxa moschatellina) (reg.) moscuşor.
FRĂGUŞOÁRĂ	s.	(BOT.) frăguliţă, frăguţă.
FRĂGÚŢĂ	s.	(BOT.) frăguliţă, frăguşoară.
FRĂMÎNTÁ	vb.	1. a plămădi, (reg.) a zolga, a zoli, (înv.) a soage. (A ~ aluatul.)2. a învîrti, a răsuci, a suci. (~ batista în mînă.)3. v. agita.4. v. forfoti.5. v. zbuciuma.6. a se chinui, a se consuma, a se zbate, a se zbuciuma, (reg.) a se marghioli, (Bucov.) a se
FRĂMÎNTÁRE	s.	1. plămădire, plămădit. (~ aluatului.)2. v. agitaţie.3. v. forfotă.4. agitaţie, tulburare, vîlvă, zarvă. (Din nimic s-a stîrnit o ~.)5. v. zbucium.6. v. zbucium.7. v. îngrijorare.
FRĂMÎNTÁT	adj.	1. v. agitat.2. v. zbuciumat.3. v. critic.4. chinuit, consumat, muncit, necăjit, trudit, zbuciumat, (reg.) canonit, (înv.) necăjitor. (Un om ~.)5. v. obsedat.
FRĂSINÉT	s.	v. frăsiniş.
FRĂSINÍŞ	s.	(BOT.) frăsinet.

frăsuí	vb.	v. BOCI. CĂINA. CHINUI. CONSUMA. FRĂMÎNTA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA. ZBATE. ZBUCIUMA.
frăşcău	s., adj.	v. BURLAC. CAVALER. CELI-BATAR. FLĂCĂU. HOLTEI. NECĂSĂTORIT.
FRĂŢÉSC	adj.	fratern. (Relaţii ~.)
FRĂŢÍE	s.	1. v. fraternitate.2. înfrăţire, solidaritate, unitate. (~ popoarelor.)
frăţietáte	s.	v. FRATERNITATE. FRĂŢIE. ÎNFRĂ-ŢIRE.
frăţíne	s.	v. FRATE.
FREÁMĂT	s.	1. v. agitaţie.2. v. foşnet.3. şuierat, vîjîit, (fig.) geamăt. (~ul vîntului.)4. v. zgomot.5. fior, înfiorare. (Un ~ trece prin mulţime.)6. palpitare, palpitaţie, pulsaţie, trepidaţie. (~ul vieţii.)
FRECÁ	vb.	1. v. făcălui.2. v. roade.3. v. fricţiona.
frecá	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
FRECÁRE	s.	1. (FIZ.) fricţiune. (Proces de ~.)2. v. roadere.3. v. fricţionare.
FRECÁT	adj.	v. făcăluit.
FRECĂŢÉI	s. pl.	zdrenţe (pl.). (~ fierţi în supă.)
frecúşuri	s. pl.	v. NEÎNŢELEGERE.
FRECVÉNT	adj., adv.	1. adj. v. des.2. adv. v. adesea.3. adj. v. cunoscut.4. adj. v. obişnuit.5. adj. clasic, curent, obişnuit, tradiţional, uzual. (Un procedeu tehnic ~.)
FRECVENTÁ	vb.	1. a urma. (~ cursurile univer-sitare.)2. (înv. şi reg.) a păzi. (Barurile nu le ~.)
FRECVENTÁRE	s.	urmare. (~ unei forme de învă-ţământ.)
FRECVENTÁT	adj.	v. circulat.
FRECVENTATÍV	adj.	v. iterativ.
FRECVÉNŢĂ	s.	1. v. ocurenţă.2. (FIZ.) cadenţă. (~ a bătăilor unui pendul.).
FRECVENŢMÉTRU	s.	(FIZ.) ondometru, undametru.
FREDONÁ	vb.	(MUZ.) a îngîna, (reg.) a lălăi, a nănăi. (A ~ o melodie.)
FREDONÁRE	s.	(MUZ.) îngînare. (~ unei melodii.)
FREMĂTÁ	vb.	1. v. agita.2. v. tremura.3. v. tre-sălta.4. a palpita, a pulsa, a vibra, a zvîcni. (~ în el o mare bucurie.)
FREMĂTĂTÓR	adj.	1. v. agitat.2. v. tremurător.
FRENCH-CANCÁN	s.	v. cancan.
frenghíe	s.	v. BROCART.
frénţie	s.	v. LUES. SIFILIS.
frenţít	adj., s.	v. LUETIC. SIFILITIC.
frenţúş	s.	v. LUES. SIFILIS.
fréscă	s.	v. PANORAMĂ.
FRETÁ	vb.	(TEHN.) a cercui. (A ~ două piese metalice.)
FREUDÍSM	s.	v. psihanaliză.
FREZ	adj.	v. roşiatic.
FRÉZĂ	s.	v. coafură.
FRIÁBIL	adj.	v. sfărîmicios.
FRICATÍV	adj.	v. constrictiv.
FRÍCĂ	s.	1. teamă, temere, (livr., fam. şi depr.) poltronerie, (franţuzism) aprehensiune, (rar) temut, (pop.) păsare, (înv. şi reg.) scîrbă, (înv.) stidealã, stidinţă, stidire, teamăt, temătură, temoare, (latinism înv.) timoare, (arg.) tîrşală, tîrşă. (Nu simţea n

FRICÓS	adj., s.	1. adj. sperios, temător, (livr., fam. şi depr.) poltron, (înv. şi reg.) spăimos, sperie-cios, (reg.) speriat, (înv.) spăimîntos, temut, (arg.) tîrşelos. (Un om ~.)2. adj. sălbatic, sperios, temător, (livr.) timorat. (De ce eşti atît de ~?)3. adj., s. v.
FRICŢIONÁ	vb.	(MED.) a freca, a trage. (Îl ~ pe spate.)
FRICŢIONÁRE	s.	(MED.) frecare, tragere. (~ pe spate a bolnavului.)
FRICŢIÚNE	s.	v. frecare.
fricţiúne	s.	v. DIVERGENŢĂ. NEÎNŢELEGERE.
FRIG	s.	1. răceală, rece. (Afară e ~.)2. (la pl.) v. frisoane.3. (la pl.) v. febră.4. friguri (palustre) v. malarie.
FRIGÁRE	s.	(reg.) ţiglă, (prin Munt. şi Mold.) sucală, (Ban.) ţepuşă. (Pui la ~.)
FRIGĂRÚICĂ	s.	v. frigăruie.
FRIGĂRÚIE	s.	frigăruică. (A comanda o ~.)
FRÍGE	vb.	1. v. prăji.2. a (se) arde. (M-am ~ la deget, de la plită.)3. v. arde.
fríge	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
frige-línte	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
frígor	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. ŢINTAURĂ.
FRIGORIGÉN	adj.	(FIZ.) refrigerent. (Agent ~.)
FRIGULÉŢ	adj.	recişor. (Afară e cam ~.)
frigurícă	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. ŢINTAURĂ.
friguri paludeéne	s. pl.	v. FRIGURI (PALUSTRE). IMPALUDISM. MALARIE. PALUDISM.
FRIGURÓS	adj.	1. v. geros.2. răcoros, rece. (A avut o vreme ~oasă la mare; o locuinţă ~oasă.)
FRIPT	adj.	v. prăjit.
friptoáre	s.	v. ARŞIŢĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINŢEALĂ. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
FRISOÁNE	s. pl.	(MED.) friguri (pl.), scuturătură, tremur, tremurătură, tremurici, (rar) scutur. (L-au lăsat ~le.)
frîşcă	s.	v. CODOBATURĂ. NUIA. PRUNDAR. PRUNDAŞ. VARGĂ.VERGEA.
FRIVÓL	adj.	v. neserios.
FRIVOLITÁTE	s.	v. neseriozitate.
frizá	vb.	v. COAFA.
frizát	adj.	v. COAFAT.
FRIZÉR	s.	bărbier.
FRIZERÍE	s.	(rar) bărbierie.
FRIZERÍŢĂ	s.	(rar) bărbierită.
FRIZÚRĂ	s.	v. coafură.
FRÎNÁ	vb.	a opri. (A ~ maşina.)
frînă	vb.	v. ÎMPIEDICA. ÎNFRÎNA. OPRI. STĂVILI.
FRÎNÁRE	s.	oprire. (~ unui vehicul.)
frînă	s.	v. OBSTACOL. PIEDICĂ.
frîngătór	s.	v. MELIŢĂ.
FRÎNGE	vb.	1. a rupe, (înv.) a înfrînge. (A ~ în două pîinea; a ~ o creangă.)2. v. rupe.3. v. frac-tura.4. v. îndoi.5. v. extenua.6. v. întrerupe.
frînge	vb.	v. BATE. BIRUI. CURMA. ÎNCETA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNTRERUPE. ÎNVINGE. OPRI.
FRÎNGERE	s.	1. rupere. (~ unei crengi.)2. v. frac-turare.

FRÎNGHÍE	s.	funie, (pop.) ştreang, (Ban., Transilv. şi Olt.) paivan, (Transilv. şi Maram.) şpargă, (Ban., Transilv. şi Bucov.) ştric, (înv.) aţă, (arg.) tău. (A legat ceva cu o ~.)
frînghíe	s.	v. BRÎU. CANAF. CINGĂTOARE. CIUCURE.
FRÎNGHIOÁRĂ	s.	v. frînghiuţă.
FRÎNGHIÚŢĂ	s.	frînghioară.
FRÎNT	adj.	1. rupt. (Creangă ~.)2. v. fracturat.3. v. extenuat.4. zigzagat. (Linie ~.)
FRÎNTÚRĂ	s.	1. v. bucată.2. v. fragment.
frîntúră	s.	v. BLENORAGIE. FRACTURĂ. GAURĂ. GONOREE. RUPTURĂ. SPĂRTURĂ.
FRÎU	s.	1. (înv.) dezghin. (Ţine calul de ~.)2. hăţ. (Strînge ~l.)
fróndă	s.	v. RĂZVRĂTIRE.
FRONDÍST	s., adj.	frondor.
FRONDÓR	s., adj.	v. frondist.
FRONT	s.	(MIL.) (pop.) şirag. (Ostaşii stau în ~.)
FRONTÁL	adv.	v. pieptiş.
FRONTIÉRĂ	s.	graniţă, hotar, limită teritorială, (înv. şi pop.) margine, (înv.) confinii (pl.), cordon, fruntarie, miezuină. (~ a unui stat.)
FRUCT	s.	(BOT.) poamă, rod, (Mold.) poricale (pl.), (înv.) plod. (Arbore cu multe ~.)
FRUCTIÉRĂ	s.	(franţuzism) pomieră. (Mere puse într-o ~.)
FRUCTIFÉR	adj.	(BOT.) roditor. (Pom ~.)
FRUCTIFICÁ	vb.	v. valorifica.
fructificá	vb.	v. CONCRETIZA. FINALIZA.
FRUCTIFICÁRE	s.	1. v. fructificaţie.2. v. valori-ficare.
fructificáre	s.	v. CONCRETIZARE. FINALIZARE.
FRUCTIFICÁŢIE	s.	(BOT.) fructificare. (~ a unei plante.)
FRUCTÓZĂ	s.	(BIOL.) levuloză, zahăr de fructe.
FRUCTUÓS	adj.	(fig.) rodnic. (Rezultate ~.)
FRUGÁL	adj.	uşor. (O masă ~.)
frumoáse	s. pl.	v. IELE.
FRUMÓS	adj.	1. v. estetic.2. arătos, chipeş, (pop.) chipos, făios, mîndru, ochios, (înv. şi reg.) vederos, (reg.) marghiol, tîmbuş, (Transilv.) hireş, (prin vestul Transilv.) muşat, (Transilv.) nialcoş, (înv.) ghizdav, iscusit, (fam.) gigea, (arg.) mişto. (Un flăcău
FRUMUSÉŢE	s.	1. mîndreţe, splendoare, strălucire, (înv. şi reg.) mîndrie. (~ peisajului, a unei clădiri.)2. minunăţie, minune, splendoare, (pop. şi fam.) mîndreţe, (Transilv.) mîndrenie, (prin Ban.) mîndrulenie. (O ~ de fată.)
FRUMUŞÉL	adj.	v. drăguţ.
FRUNTÁR	s.	(TEHN.) (prin Munt.) corună, (prin Mold.) masa pietrelor. (~ la moară.)
fruntár	s.	v. CATAPETEASMĂ. ICONOSTAS. TÎMPLĂ.
fruntárie	s.	v. FRONTIERĂ. GRANIŢĂ. HOTAR. LIMITĂ TERITORIALĂ.
FRUNTÁŞ	s.	1. v. corifeu.2. lider.
FRÚNTE	s.	1. cap.2. cap. (În ~ bucatelor.)
frúnte	s.	v. CAP. ELITĂ.
frunza-cérei	s.	v. BRĂDIŞ. COSOR.
frunzár	s.	v. MAI.

frunza-tăietúrii	s.	v. VINDECEA.
frunza-voinícului	s.	v. BRÎNCUȚĂ. USTUROIȚĂ.
FRÚNZĂ	s.	(BOT.) 1. (pop.) foaie. (Creangă cu ~ verzi.)2. frunză embrionară v. cotiledon.3. frun-ză-de-potcă (Chenopodi-um murale) = (reg.) iarba-drumurilor.
frunză-de-bubă-reá	s.	v. BUBERIC.
frunză-látă	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
FRUNZĂREÁLĂ	s.	v. răsfoire.
FRUNZĂRÍ	vb.	v. răsfoi.
frunzărí	vb.	v. LEGUMI.
frunzăríme	s.	v. FRUNZET. FRUNZIȘ.
FRUNZĂRÍRE	s.	v. răsfoire.
FRUNZĂRÍȚĂ	s.	(ORNIT.; Hyppolais icterina) (reg.) pitulice.
frunze-de-piátră	s. pl.	v. SPANAC-PORCESC.
FRUNZÉT	s.	v. frunziș.
frunzícă	s.	v. FRUNZIȘOARĂ.
FRUNZÍȘ	s.	frunzet, (înv.) frunzărime.
FRUNZIȘOÁRĂ	s.	(BOT.) (pop.) frunzică, frunziță, frunzucă, frunzuleană, frunzulică, frunzuliță, frunzuță.
frunzíță	s.	v. FRUNZIȘOARĂ.
FRUNZÓS	adj.	(BOT.) (pop.) foios.
frunzós	adj.	v. STUFOS. TUFOS.
frunzúcă	s.	v. FRUNZIȘOARĂ.
frunzuleánă	s.	v. FRUNZIȘOARĂ.
frunzulícă	s.	v. FRUNZIȘOARĂ.
frunzulíță	s.	v. SOVÎRF.
frunzúță	s.	v. FRUNZIȘOARĂ.
FRUPT	s.	mană. (~ la vite.)
frust	adj.	v. NATURAL. RUDIMENTAR. SĂLBATIC. SIMPLU.
frustrá	vb.	v. LIPSI.
FRUSTRÁRE	s.	frustrație. (Sentiment de ~.)
FRUSTRÁȚIE	s.	v. frustrare.
frúșiță	s.	v. BĂNUȚ. PĂRĂLUȚĂ.
FTÍZIC	adj., s.	v. tuberculos.
FTIZÍE	s.	v. tuberculoză.
FÚCSIE	s.	v. cerceluș.
FUCSÍNĂ	s.	(CHIM.) roșu de anilină.
FUDÚL	adj.	v. îngîmfat.
FUDULÍ	vb.	1. v. mîndri.2. v. îngîmfa.
FUDULÍE	s.	v. îngîmfare.
FÚFĂ	s.	v. plevușcă.
FÚGA	adv.	v. curînd.
fugáci	adj.	v. FUGAR. FUGITIV. TRECĂTOR.
fugáci	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
fugár	s.	v. FUGĂU.

FUGÁR	s., adj.	1. s. v. refugiat.2. adj. v. fugitiv.
FÚGĂ	s.	1. alergare, alergătură, goană, (Bucov.) scopcă, (înv.) repeziş, repezitură. (S-o ţii tot într-o ~.)2. goană, viteză, (fig.) zbor. (Mergi la el în ~ şi adu-l aici.)3. v. alergătură.4. v. refugiu.5. v. evadare.
fugătór	adj.	v. FUGAR. FUGITIV. TRECĂTOR.
FUGĂRÍ	vb.	1. a alerga, a goni. (Îl ~ prin toată curtea.)2. a hăitui, a urmări, (rar) a prigoni, (înv. şi reg.) a pripi, (prin Transilv.) a păfuga, a poteri. (A ~ armata duşmană pînă la Vaslui.)
FUGĂRÍRE	s.	hăituială, hăituire, urmărire. (~ cuiva pentru a-l prinde.)
FUGĂU	s.	1. (ENTOM.; Hydrometra paludum) (Munt.) goangă, (Bucov.) gonaci, goniţar.2. (ORNIT.; Lagopus mutus) (reg.) fugar.
fugău	s.	v. POTÎRNICHE.
FUGI	interj.	pleacă!, (pop.) tiva!, (prin nord-estul Olt.) tiutiu!
FUGÍ	vb.	1. a alerga, a goni, (înv. şi reg.) a cure, (reg.) a (se) încura, (Bucov.) a scopci. (Calul ~.)2. a se căra, (fam.) a se cărăbăni, a se mătrăşi, a o şterge, a o tuli. (Au ~ de la locul faptei.)3. v. re-fugia.4. v. evada.5. v. dezerta.6. a dispărea, (pop.)
FUGÍT	s.	v. evadat.
fugít	s.	v. DEZERTOR.
FUGITÍV	adj.	1. fugar, trecător, (livr.) fugaci, (înv.) fugător. (O sclipire ~.)2. rapid, sumar, super-ficial. (La o cercetare cît de ~ ...)
fúglu	s.	v. PRIZONIER.
FULÁR	s.	(rar) şal. (Purta un ~ la gît.)
FULG	s.	1. (Transilv.) pihă. (Un ~ de pasăre.)2. (MET.) (rar) puf, (prin Ban.) fluture. (Un ~ de zăpadă.)
FULGARÍN	s.	v. impermeabil.
FÚLGER	s.	(MET.) (rar) străfulgerare, (pop.) scăpărare, scăpărat, (reg.) sfulger, (înv. şi pop. fig.) săgeată. (Un ~ apare pe cer, va ploua.)
FULGERÁ	vb.	(MET.) (pop.) a scăpăra, a străluci, (reg.) a sfulgera, (reg. fig.) a săgeta. (Afară ~, va ploua.)
FULGERĂTÓR	adj., adv.	1. adj. v. rapid. (Cu o mişcare ~oare ...)2. adj. v. vertiginos.3. adj. v. brusc.4. adv. v. deodată.5. adj. v. subit.
FULGUIÁLĂ	s.	(MET.) fulguire, fulguit, (Munt. şi Olt.) prăşcău. (A tras o ~.)
FULGUÍRE	s.	v. fulguială.
FULGUÍT	s.	v. fulguială.
fulíé	s.	v. NARCISĂ.
FULMICOTÓN	s.	(CHIM.) trinitroceluloză.
FULMINÁNT	adj., s.	v. exploziv.
fultúc	s.	v. PERNIŢĂ. PERNUŢĂ. PUI. PUIŞOR. PUIUŢ.
fultuiálă	s.	v. BURAJ. BURARE.
FUMÁ	vb.	(pop.) a bea, a suge, (Maram.) a duhăni, (fam.) a pufăi, a pufni, a trage. (~ ţigări tari.)
fumár	s.	v. CAMPADURĂ. CĂMIN. COŞ. HORN.
fumát	adj.	v. ARHICUNOSCUT. BANAL. DEMO-DAT. DEPĂŞIT. DESUET. ÎNVECHIT. PERIMAT. ŞTIUT. VECHI.
FUMĂRÁIE	s.	fumărie, (reg.) fumăreaţă, fumegai. (Era o ~ în casă!)
fumăreáţă	s.	v. FUMĂRAIE. FUMĂRIE.
fumărícă	s.	v. FUMĂRIŢĂ.
fumărică-băşicoásă	s.	v. FIEREA-PĂMÎN-TULUI. POTROACĂ. ŢINTAURĂ.

FUMĂRÍE	s.	v. fumăraie.
FUMĂRÍT	s.	(IST.) (înv.) ajutorință. (~ul era o dare ce se percepea pe casa fiecărui contribuabil.)
FUMĂRÍȚĂ	s.	(BOT.; Fumaria officinalis) (reg.) fumă-rică, sefterea, fumul-pământului, iarbă-de-curcă.
FUMĂTÓR	s.	(Transilv.) pipaş. (E un mare ~.)
FUMEGÁ	vb.	(înv.) a afuma. (Soba ~.)
fumegái	s.	v. FUMĂRAIE. FUMĂRIE.
fumul-pământului	s.	v. FUMĂRIȚĂ.
fúmur	adj.	v. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUM-BURIU. SUR.
fúmuri	s. pl.	v. IFOSE. PREȚENȚII.
FUMURÍU	adj.	1. v. cenuşiu.2. v. brumăriu.
fumurós	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.
funambulésc	adj.	v. ACROBATIC. ECHILIBRISTIC. NEOBIŞNUIT.
FUNCTÓR	s.	v. operator logic.
FÚNCȚIE	s.	1. v. slujbă.2. grad, rang, (înv.) ridicare. (Are ~ de director.)3. calitate, rol, sarcină. (Ce ~ îndeplineşte această piesă în ansamblu?)4. v. destinație.5. (MAT.) aplicație.6. funcție bijectivă v. bijecție; funcție surjectivă v. surjecție.
FUNCȚIONÁ	vb.	1. v. lucra.2. (rar) a ființa. (~ un birou special de informații.)3. a lucra. (Uzina ~ cu întreaga capacitate.)4. a merge, a umbla. (Ceasornicul, motorul ~.)
FUNCȚIONÁR	s.	slujbaş, (ieşit din uz) amploiat, (înv.) mădular. (~ la o întreprindere.)
FUNCȚIONÁRE	s.	mers. (~ unui ceasornic.)
FUND	s.	1. dos. (Întoarce vasul cu ~ul în sus.)2. v. tocător.3. (pop.) cîrpător, (reg.) masă, (Transilv. şi Maram.) tablă. (~ de mămăligă.)4. v. codîrlă.5. dos, spate. (În ~ul curții.)6. v. adînc.7. adînc, adîncime, afund, profunzime, străfund. (Din ~ul lacului.)
fund	s.	v. TUR.
FUNDÁ	vb.	v. înființa.
fundác	s.	v. ALEE. BODÎRLĂU. CORCODEL. CU-FUNDAR. FUNDĂTURĂ. INTRARE.
fundac-máre	s.	v. BODÎRLĂU. CUFUNDAC. CU-FUNDAR.
FUNDÁL	s.	1. fond. (~ al unui tablou.)2. orizont. (~ în teatru.)
FUNDAMÉNT	s.	1. v. fundație.2. (TIPOGR.) (rar) zațbret.3. v. bază.4. bază, esență, temei, temelie, (înv.) cap. (~ul teoriei sale.)
FUNDAMENTÁ	vb.	1. v. baza.2. a stabili. (A ~ coordonatele unei noi teorii.)
FUNDAMENTÁL	adj.	1. v. esențial.2. v. elementar.
FUNDAMENTALÍSM	s.	(BIS., POL.) integrism. (~ islamic.)
FUNDAMENTALÍST	s., adj.	(BIS., POL.) integrist. (Un ~ islamic.)
FUNDAMENTÁRE	s.	stabilire. (~ coordonatelor unei teorii.)
FUNDAMENTÁT	adj.	îndreptățit, întemeiat, just, justificat, legitim, logic, motivat, serios, temeinic, (livr.) îndrituit, (fig.) binecuvîntat. (Are obiecții ~; o scuză ~.)
FUNDÁRE	s.	1. v. înființare.2. v. întemeiere.
FUNDÁŞ	s.	(SPORT) apărător, stoper, (ieşit din uz) bec. (~ la fotbal.)
FUNDÁȚIE	s.	1. bază, fundament, temelie, (rar) substrucție, (prin Munt.) arca, (înv.) rădăcină, temei. (~ unei construcții.)2. aşezămînt, (ieşit din uz) stabiliment, (înv.) aşezare, tocmeată. (O ~ culturală.)
FUNDĂTÚRĂ	s.	v. alee.

FUNDÚC	s.	(înv.) funducliu. (~ul era o monedă turcească de aur.)
funducliu	s.	v. FUNDUC.
FUNÉBRU	adj.	1. v. mortuar.2. v. mormîntal.3. v. lu-gubru.
FUNERÁR	adj.	1. v. mortuar.2. (livr.) sepulcral, tombal, (rar) mormîntal, mormîntos, tumular. (Piatră ~.)
FUNÉST	adj.	1. v. dezastruos.2. fatal, nefast, sinistru, sumbru, (livr.) fatidic, malefic, (pop.) pocit. (O presimțire ~.)
FUNGI	s. pl.	v. ciupercă.
FUNICULÁR	s.	(prin Maram.) ştric.
FÚNIE	s.	1. v. frînghie.2. cunună. (O ~ de ceapă sau de usturoi.)
fúnie	s.	v. CURPEN. VREJ.
funigél	s.	v. PĂDUCEL.
FUNÍNGINE	s.	(rar) zgură, (reg.) scrum, steregie, (Munt.) negreală, (Mold. şi Transilv.) sajă. (~ formată pe hornuri.)
FUNT	s.	livră. (Un ~ de grîu.)
funtuí	vb.	v. SECHESTRA.
fur	s.	v. BANDIT. HOȚ. PUNGAŞ. TÎLHAR.
FURÁ	vb.	1. a-şi însuşi, a lua, a sustrage, (rar) a hoți, (reg.) a şuchea, a şuchiri, (prin Transilv.) a ciuşdi, (prin Bucov.) a hărşni, (Mold.) a paşli, (Transilv.) a pili, (înv. şi fam.) a sfeterisi, (înv., în Transilv.) a şpilui, (fam.) a ciordi, a subtiliza, a
furá	vb.	v. FOFILA. FURIŞA. STRECURA.
FURÁJ	s.	v. nutreț.
FURANTRÍL	s.	(FARM.) furosemid.
FURÁT	s.	v. furt.
furătór	s.	v. BANDIT. HOȚ. PUNGAŞ. TÎLHAR.
FURĂTÚRĂ	s.	v. furt.
furca-drúmului	s.	v. INTERSECȚIE. ÎNCRUCI-ŞARE. ÎNTRETĂIERE. RĂSCRUCE. RĂSPÎNTIE.
FÚRCĂ	s.	1. (înv.) ostie. (Drac reprezentat cu ~ în mînă.)2. (Transilv.) gearmăn, hantarig. (~ la fîntînă.)3. v. braț.4. v. pisc.5. (ANAT.) furca-piep-tului = (pop.) lingurea, lingurică, (reg.) lingu-ra-pieptului.6. (prin Mold. şi Transilv.) cujeică. (~ de tors.)7
fúrcă	s.	v. OSTIE.
furcăríe	s.	v. CLACĂ. FURCĂ. ŞEZĂTOARE.
furci	s. pl.	v. SPÎNZURĂTOARE.
FURCÓI	s.	(Mold.) ciolpău. (~ pentru ridicat snopii.)
FURCULÍȚĂ	s.	1. (Transilv.) furcuță. (~ pentru mîncat.)2. (TEHN.) gemănare, (reg.) ciorobă-riță, lişiță. (~ la car.)3. (TEHN.) (reg.) pieptene. (~ pentru țesături groase.)
furculíțe	s. pl.	v. LIŞIȚE.
furcúță	s.	v. FURCULIȚĂ.
furgăsí	vb.	v. FURA. ÎNSUŞI. SUSTRAGE.
furgonétă	s.	autofurgonetă, motofurgonetă.
FURIBÚND	adj.	(livr.) rabiat, (fig.) turbat. (Un om ~; o ieşire ~.)
FÚRIE	s.	înverşunare, mînie, (rar) înfuriere, (pop. şi fam.) năduf, (pop.) îndrăcire, năbădăi (pl.), obidă, oțăreală, oțărîre, (înv. şi reg.) scîrbă, (reg.) năvîrlii (pl.), pandalii (pl.), (înv.) toană, (fig.) turbare. (Un om plin de ~.)
fúrie	s.	v. COPIL.
FURIÉR	s.	(MIL.) (înv.) taingiu.

FURIÓS	adj.	1. îndîrjit, înfuriat, întărîtat, înver-şunat, mîniat, mînios, pornit, (livr.) obstinat, (pop.) îndrăcit, năbădăios, oţărît, (înv. şi reg.) scîrbit, (reg.) năvîrlios, (înv., în Transilv.) firetic, (fam.) burzuluit, zborşit, (fig.) turbat. (Un om ~.)2. v.
FURÍŞ	adj., adv.	1. adj. ascuns, ferit, furişat. (O sărutare ~.)2. adv. v. tiptil.
FURIŞÁ	vb.	1. a se fofila, a se strecura, (înv. şi reg.) a se şterge, (Transilv.) a se fîştica, (Mold. şi Bucov.) a se şupuri, (înv.) a se fura, (fig.) a se prelinge. (S-a ~ neobservat afară.)2. a se stre-cura, (rar) a se prefira. (Lumina se ~ printre arbori.)
FURIŞÁRE	s.	fofilare, strecurare. (~ lui din cameră.)
FURIŞÁT	adj.	v. furiş.
furlandisí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEŢI.
furluá	vb.	v. FURA. ÎNSUŞI. SUSTRAGE.
FURNÁL	s.	1. (IND.) cuptor înalt.2. v. încărcătură.
FURNICÁ	vb.	1. v. forfoti.2. (reg.) a înfurnica. (Îl ~ pielea.)
FURNICÁR	s.	1. muşuroi. (Un ~ de furnici.)2. v. pri-gorie.
FURNICÁRE	s.	v. forfotă.
FURNICĂ ÁLBĂ	s.	v. termită.
FURNICĂTÚRĂ	s.	(MED.) parestezie.
furnicél	s.	v. ABCES. FURUNCUL. PĂDUCEL.
FURNIZÁ	vb.	1. v. procura.2. v. da.
FURNIZÁRE	s.	v. procurare.
furóri	s. pl.	v. SENZAŢIE. VÎLVĂ.
FUROSEMÍD	s.	(FARM.) furantril.
FURÓU	s.	v. combinezon.
FURT	s.	1. furat, furătură, hoţie, pungăşeală, pungăşie, (livr.) rapt, (pop. şi fam.) hoţomănie, (pop.) tîlhărie, (reg.) robălie, (înv. şi fam.) sfeteriseală, sfeterisire, (înv.) tîlhărăşug, tîlhărire, tîlhărşag, tîlhuşag, (grecism înv.) sfeterismos, (fam.) ciord
FURTIŞÁG	s.	(fam.) găinărie.
FURTÚN	s.	(prin Transilv.) şloag, (înv.) tulumbă. (~ de apă.)
FURTUNÁR	s.	(ORNIT.; Puffinus puffinus yelkouan) pasărea-furtunii, (rar) pasărea-vijeliei.
furtunátic	adj.	v. FURTUNOS. VIFOROS. VIJE-LIOS.
FURTÚNĂ	s.	(MET.) vifor, vijelie, (pop.) vîntoasă, (reg.) vîntoaie, (prin Ban.) vicodol, (prin Bucov.) vîntăraie, (înv.) bură, tempestate, tempestă, (latinism înv.) procelă. (Afară s-a dezlănţuit ~.)
FURTUNÓS	adj., adv.	1. adj. viforos, vijelios, (rar) viforatic, (pop.) viforît, (reg.) vifornic, vîntos, vînturos, (înv.) furtunatic, tempestuos. (Timp ~.)2. adj. v. dezlănţuit.3. adj. v. impetuos.4. adv. v. valvîrtej.
FURÚNCUL	s.	(MED.) (pop.) buboi, (reg.) furnicel, (prin Transilv.) paisăc.
FURUNCULÓZĂ	s.	(MED.) piodermită.
FUS	s.	(TEHN.) 1. arbore. (~ la un mecanism.)2. v. ax.3. v. grindei.4. (reg.) ciocan, clociumb, osiac, pociumb, pop, stîrciog. (~ la vîrtelniţă.)5. (reg.) huludeţ, lemnuş, surcel. (~ la suveică.)
fus	s.	v. FUSAR. FUSAR MARE. PIETRAR. SPE-TEAZĂ.
FUSÁR	s.	(IHT.) 1. (Aspro streber) (reg.) fus, rîp, sular, sulă.2. fusar mare (Aspro zingel) v. pietrar.
FUSCÉL	s.	(TEHN.) 1. spiţă, treaptă, (reg.) cui, pretcă, stinghie. (~ al unei scări de lemn.)2. ver-gea, (reg.) joardă. (~ la războiul de ţesut.)3. (prin Transilv.) şiştoare. (~ la loitre.)

fuscél	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. COTOC. FOFEAZĂ. MĂCIUCĂ.
fustangíu	adj., s.	v. AFEMEIAT.
fustangíu	s.	v. CRAI.
fusta-rîndunélii	s.	v. BULBUC.
fustáş	s.	v. LĂNCIER. SULIŢAŞ.
FÚSTĂ	s.	foi (pl.), (livr.) jupă, (pop.) poale (pl.), (înv. şi reg.) rochie, (reg.) spință. (Poartă ~ şi bluză.)
fústă	s.	v. FEMEIE.
fustél	s.	v. SPETEAZĂ.
FUSTIŞOÁRĂ	s.	v. fustiță.
FUSTÍŢĂ	s.	fustişoară, fustuliță.
FUSTULÍŢĂ	s.	v. fustiță.
fusui-sălbătec	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
fúşte	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. LANCE. MĂCIUCĂ. SULIŢĂ.
futíl	adj.	v. FLUŞTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. NESERIOS. UŞURATIC. VÎNTURATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
futilitáte	s.	v. FRIVOLITATE. NESERIOZITATE. UŞURĂTATE.
FUTUROLÓG	s.	v. viitorolog.
FUTUROLOGÍE	s.	v. ştiința viitorului.
FUZÉN	s.	(GEOL.) fuzit. (~ul este component al cărbunelui.)
FUZÍT	s.	(GEOL.) fuzen. (~ul se găseşte în cărbune.)
FUZIONÁ	vb.	a se contopi, a se uni. (Două partide politice care ~.)
FUZIONÁRE	s.	contopire, fuziune, unire. (~ unor organizații.)
FUZIÚNE	s.	1. v. fuzionăre.2. v. topire.
GABARÍT	s.	capacitate, volum. (Maşină cu ~ redus.)
gabarít	s.	v. DIMENSIUNE. VOLUM.
gac-róşu	s.	v. BÎTLAN ROŞIATIC. BÎTLAN ROŞU. STÎRC PURPURIU. STÎRC ROŞU.
gaci	s. pl.	v. INDISPENSABILI. IZMENE.
gad	s.	v. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. SĂLBĂTICIUNE.
gádină	s.	v. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. SĂLBĂTICIUNE.
GADOLINÍT	s.	(MIN.) yterbit.
GÁFĂ	s.	poznă, prostie. (A comite o ~.)
GAGÁT	s.	(MIN.) jais.
gagíc	s.	v. AMANT. CONCUBIN. IUBIT. PRIETEN.
gagícă	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
gagíu	s.	v. AMANT. CONCUBIN. IUBIT. PRIETEN.
gaibaráce	s. pl.	v. PICIOR.
gáibe	s. pl.	v. PICIOR.
GÁICĂ	s.	v. agățătoare.
gáidă	s.	v. CIMPOI.
gáide	s. pl.	v. PICIOR.
GÁIE	s.	1. (ORNIT.; Milvus) (reg.) cailă, puhoier, şorecar, şorliță, şurlicar, uligan, (prin Munt. şi Olt.) şurligaie.2. (art.) cloşca (art.), (Olt.) de-a cloața. (Jocul de copii numit ~.)
gáie	s.	v. CUCĂ. ERETE. ULIU.

GÁIȚĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Garrulus glandarius) (Bucov.) galiță, ghindar, (Transilv.) matieș, (Transilv. şi Ban.) zaică, (Transilv.) zăicoi.2. gaiță-de-munte (Nucifraga caryocatactes) = alunar, (Mold. şi Bucov.)
gáiță	s.	v. FLECARĂ. GAZ. GURALIVĂ. LIMBUTĂ. PALAVRAGIOAICĂ. PETROL. LAMPANT. VORBĂ-REAȚĂ.
GAJ	s.	v. amanet.
GAL	s.	v. celt.
GALACTOMÉTRU	s.	v. lactometru.
GALÁNT	adj.	1. v. curtenitor.2. v. amoros.
galánt	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂ-RINIMOS.
GALANTÁR	s.	v. vitrină.
GALANTERÍE	s.	v. curtoazie.
galantón	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRINIMOS.
galantoníe	s.	v. CULANȚĂ. DĂRNICIE. GENERO-ZITATE. MĂRINIMIE.
GALAXÍE	s.	(ASTRON.) 1. sistem stelar.2. galaxie albastră v. quasag; galaxie cvasistelară v. quasag.
GÁLĂ	s.	1. v. paradă.2. (SPORT) competiție, întrecere, reuniune. (~ de box.)
GÁLĂ	s.	1. v. cecidie.2. gogoașă de ristic, gogoașă de stejar, (rar) galoșă, (reg.) moțochină, gogoașă de cerneală.
GÁLBEN	adj., s.	1. adj. v. blond.2. v. șarg.3. adj. v. ofilit.4. adj. v. palid.5. s. (înv.) zimț. (I-a numărat o mie de ~.)6. s. (înv.) ughi. (~ul era o monedă de aur.)
GALÉNĂ	s.	(CHIM.) sulfură de plumb.
GALÉRĂ	s.	(MAR.) (înv.) catargă.
GALERÍE	s.	1. (înv.) tindă. (~ la o casă.)2. (glu-meț) cucurigu. (~ la teatru.)3. (Transilv. şi Ban.) ştioalnă, (prin Transilv.) ştrec. (~ de mină.)
GÁLEŞ	adj.	v. drăgăstos.
gáleșă	s.	v. GALĂ. GOGOAȘĂ DE RISTIC. GO-GOAȘĂ DE STEJAR.
gálfăd	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. PALID.
GÁLIC	adj.	v. celtic.
galicéște	adv.	v. FRANȚUZEȘTE.
GALIÓN	s.	(TIPOGR.) şif. (Pe ~ se aşază zaţul.)
gáliță	s.	v. GAITĂ. ORĂTANIE. PASĂRE.
galíțcă	s.	v. CALAICAN. MELANTERIT. SULFAT FEROS.
GALÓN	s.	(MIL.) tresă. (Are ~oane de ofițer.)
GALONÁT	adj., s.	v. gradat.
GALÓP	s.	(Bucov.) scopcă. (~ al calului.)
GALOPÁ	vb.	(Bucov.) a scopci. (Calul ~.)
GALVANIZÁ	vb.	v. zinca.
GALVANIZÁRE	s.	(TEHN.) v. zincare.
GALVANIZÁT	adj.	v. zincat.
GÁMA	s.	(FIZ.) microgram.
GAMAGLOBULÍNĂ	s.	(BIOL.) imunoglobulină.
GÁMBĂ	s.	(ANAT.) (pop.) vînă.
GAMBÉTĂ	s.	melon. (Poartă pe cap o ~.)
GAMÉLĂ	s.	(reg.) şaică. (Mănîncă din ~.)

GAMÉT	s.	(BIOL., FIZIOL.) celulă sexuală.
GANG	s.	v. coridor.
GÁNGĂ	s.	(MIN.) steril.
GANGLIÓN	s.	(ANAT.) (pop.) ghindură, momiță, (Olt. şi Transilv.) dul.
GANGSTERÍSM	s.	v. tîlhărie.
GANOÍD	s.	v. sturion.
GAR	interj.	cîr! (Cioara face: ~!)
GARÁ	vb.	v. parca.
GARÁFĂ	s.	(reg.) şip. (O ~ cu vin.)
GARÁNT	s.	v. cauțiune.
GARANTÁ	vb.	1. a asigura, (înv.) a siguripsi. (Le ~ libertatea.)2. a gira, a răspunde, (pop.) a chezăşui. (~ pentru el.)
GARANTÁRE	s.	asigurare, (pop.) chezăşuire, (înv.) siguripsire. (~ libertăților democratice.)
GARANTÁT	adv.	v. desigur.
GARANTÍSM	s.	v. fourierism.
GARÁNȚĂ	s.	v. roibă.
GARANȚÍE	s.	1. v. cauțiune.2. v. amanet.3. asigu-rare, chezăşie, (înv.) credință. (Acest lucru constituie o ~ pentru ...)
GÁRĂ	s.	stație. (Mă dau jos la ~ următoare.)
GARD	s.	1. împrejmuire, îngrăditură, ocol, ulucă, (înv. şi reg.) ogradă, stobor, (reg.) tîrcol, (Mold. şi Bucov.) zăplaz, (înv.) cuprins. (Şi-a ridicat un ~ în jurul curții.)2. gard viu = spalier.
GÁRDĂ	s.	1. (MIL.) pază, strajă, (pop.) caraulă, (înv.) culuc, păzitoare. (Să vină ~!)2. gardă de corp v. bodyguard.3. v. pază.4. apărătoare, (rar) strajă, (înv.) scut. (~ la sabie.)
GARDERÓB	s.	v. şifonier.
GARDERÓBĂ	s.	1. vestiar. (Lăsați hainele la ~.)2. îmbrăcăminte. (~ lui se compune din ...)
GARDIÁN	s.	1. paznic, păzitor, (ieşit din uz) gardist, (germanism reg.) vehter. (~ de întreprin-dere.)2. v. temnicer.3. v. sergent.
gárdină	s.	v. BOR. MARGINE.
GARDÍST	s.	v. legionar.
gardíst	s.	v. GARDIAN. PAZNIC. PĂZITOR. SER-GENT.
GARÉT	s.	(ANAT.) jaret. (~ la picioarele unui patruped.)
GARGÁRĂ	s.	(MED.) gargariseală. (Face ~.)
GARGARISEÁLĂ	s.	v. gargară.
GARGARISÍ	vb.	(MED.) (înv.) a se gargariza.
gargarizá	vb.	v. GARGARISI.
GARNISÍ	vb.	a împodobi, a orna, a ornamenta. (A ~ o rochie.)
GARNISÍRE	s.	împodobire, ornamentare, ornare. (~ unei rochii.)
GARNISÍT	adj.	împodobit, ornamentat, ornat. (Rochie ~.)
GARNITÚRĂ	s.	set, (rar) sortiment. (O ~ completă de cuțite.)
GAROÁFĂ	s.	(BOT.) 1. v. garofiță de grădină.2. ga-roafă de cîmp v. garofiță; garoafă de munte (Dianthus superbus) = garofiță, garoafă sălba-tică, (reg.) floare-domnească; garoafă sălbatică (Dianthus carthusianorum) a) v. garofiță; b) v. ga-roafă de munte.
garoáfă	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
garoafă-de-ápă	s.	v. ROŞĂȚEA.

GAROFÍȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Dianthus carthusianorum) garoafă de cîmp, garoafă sălbatică, (reg.) cuişoare (pl.), (Transilv.) scînteie.2. v. garoafă de munte.3. (Dianthus spiculifolius) (reg.) barba-ungu-rului.4. garofiță de grădină (Dianthus barbatus) = garoafă.
garofiță de máre	s.	v. SICĂ.
GASTEROPÓD	s.	v. melc.
GÁSTRIC	adj.	(ANAT.) stomacal, (înv.) stomahic. (Nerv ~; secreție ~.)
GASTROENTERÍTĂ	s.	(MED.) enterogastrită.
GASTRONOMÍE	s.	artă culinară.
GASTROPÓD	s.	v. melc.
GÁȘCĂ	s.	v. bandă.
gáșcă	s.	v. BARACĂ.
GÁTA	adj. invar., interj., adv.	1. adj. invar. v. is-prăvit.2. interj. v. ajunge.3. interj. v. adio.4. adj. invar. v. pregătit.5. adv. aproape, mai. (Era ~ să-l prind.)6. adj. invar. v. lichid.
GÁTER	s.	joagăr, (reg.) moară, (Maram. şi nordul Transilv.) spată. (Lemne tăiate la ~.)
GÁURĂ	s.	1. (înv. şi reg.) scorbelitură, (Mold. şi Bucov.) bortă. (O ~ mare în pămînt.)2. v. des-chizătură.3. deschizătură, spărtură. (A pătruns printr-o ~.)4. adîncitură, cavitate, scobitură, (înv. şi reg.) scorbură, (reg.) scîlbă, scochină, (Mold.) bortă, (înv.)
gavanós	s.	v. BORCAN.
gavanoşél	s.	v. BORCĂNAŞ. BORCĂNEL.
gávădul	s.	art. v. LEUL.
gávăț	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
gay	s.	v. HOMOSEXUAL.
GAZ	s.	1. (FIZIOL.) pîrț, vînt, (pop.) băşină, fîsîială, (prin Bucov. şi Maram.) tîrtîită, (fam.) pam.2. v. petrol lampant.3. (CHIM.) gaz aerian v. gaz de iluminat; gaz de iluminat = gaz aerian; gaze de luptă v. substanțe toxice de luptă; gaze naturale = bitumen
gaz	s.	v. GAZORNIȚĂ.
GÁZDĂ	s.	(livr.) amfitrion. (~ i-a primit cu multă căldură.)
gázdă	s.	v. CHIABUR.
GAZETÁR	s.	ziarist.
GAZÉTĂ	s.	v. ziar.
GAZETĂRÉSC	adj.	v. ziaristic.
GAZETĂRÍE	s.	v. ziaristică.
GAZOGÉN	s.	(TEHN.) generator de gaz.
GAZÓN	s.	peluză. (Stă întins pe ~.)
GAZÓRNIȚĂ	s.	(reg.) chior, gaz. (Lumina magazia cu o ~.)
GAZOTRÓN	s.	fanotron. (~ul este o diodă.)
găbjí	vb.	v. APUCA. ÎNHĂȚA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRINDE.
găbuí	vb.	v. APUCA. ÎNHĂȚA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRINDE.
găgățéle	s. pl.	v. DEDIȚEL.
găgăúț	s.	v. PĂTRUNJÉL.
găgăúță	adj. invar., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂ-TĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂ-LĂU.
găibărá	vb.	v. CĂȚĂRA. COCOȚA. RIDICA. SUI. URCA.

găína	s.	art. v. PLEIADELE.
GĂINÁ	vb.	v. găinăța.
găina-lui-Dumnezéu	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUMNEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOM-NULUI.
găinár	s.	v. BORFAȘ. CĂTUȘĂ. CHINGĂ. ERETE. PUNGAȘ. ULIU.
GĂÍNĂ	s.	(ORNIT.; Gallus bankiwa domestica) (reg.) tiucă.
găínă	s.	v. PĂLĂRIE.
găină-cu-mărgăritáre	s.	v. BIBILICĂ.
găină-de-ápă	s.	v. LIȘITĂ.
găină-de-máre	s.	v. BIBILICĂ.
găină-părăsítă	s.	v. SUNĂTOARE.
găinăríe	s.	v. FURTIȘAG.
GĂINĂȚÁ	vb.	a se găina.
găiníță	s.	v. BĂLUȘCĂ.
găinúșa	s.	art. v. PLEIADELE.
GĂINÚȘĂ	s.	1. v. ieruncă.2. (ORNIT.) găinușă-de-bal-tă (Gallinula chloropus) = corlă.3. v. păștiță.4. (BOT.; Isopyrum thalictro-ides) (reg.) floarea-ciu-tei, turiță-albă.
găinúșă	s.	v. BĂLUȘCĂ. BOUL-DOMNULUI. BO-UL-LUI-DUMNEZEU. BUBURUZĂ. CĂRĂBUȘ. POTÎRNICHE. VACA-DOMNULUI.
găinúșe	s. pl.	v. FLOAREA-PAȘTELUI. SCLIPEȚ.
găinúță	s.	v. BURUIANĂ-DE-CINCI-DEGETE. CORLĂ. GĂINUȘĂ-DE-BALTĂ.
găinuță-róșie	s.	v. GĂINUȘĂ. IERUNCĂ.
GĂITÁN	s.	v. brandenburg.
GĂLĂGÍE	s.	1. v. hărmălaie.2. v. zgomot.
GĂLĂGIÓS	adj.	v. zgomotos.
gălățánă	s.	v. PĂTLĂGEA. PĂTLĂGICĂ. ROȘIE. TOMATĂ.
gălățénce	s. pl.	v. STELUȚĂ.
gălățéne	s. pl.	v. PRIMULĂ.
gălbăciós	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. PALID.
GĂLBEÁZĂ	s.	1. v. fasciolozã.2. v. torțel.
gălbejeálă	s.	v. GĂLBENEALĂ. PALIDITATE. PALOARE.
gălbejít	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. PALID.
gălbejoáră	s.	v. RĂCHITAN.
gălbenátic	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
GĂLBENEÁ	s.	(BOT.) 1. (Rorippa amphibia) (reg.) hreniță, floare-de-leac.2. (Ranunculus polyan-themos; la pl.) (reg.) boglar, piciorul-cocoșului.3. gălbenele de munte (Ranunculus carpaticus) = (reg.) piciorul-cocoșului.4. v. păștiță.
GĂLBENEÁLĂ	s.	v. paloare.
gălbeneálă	s.	v. CLOROZĂ. GĂLBINARE. HE-PATITĂ. ICTER.
gălbenéle	s. pl.	v. DREȚE. DUMINECEA. FILIMI-CĂ. FLOARE-DE-LEAC. IARBĂ-DE-LINGOARE. LOTUS. PICIORUL-COCOȘULUI.
gălbení	vb.	v. ÎNGĂLBENI. OFILI. PĂLI. TRECE. USCA. VEȘTEJI.
gălbeniciós	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
gălbeníre	s.	v. ÎNGĂLBENIRE. OFILIRE. PĂLIRE. USCARE. VEȘTEJIRE.

gălbenít	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. OFILIT. PĂLIT. TRECUT. USCAT. VEŞTED. VEŞTEJIT.
gălbeníu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
GĂLBENÚŞ	s.	(BIOL.) vitellus.
gălbenúş	s.	v. LUBIŢ.
gălbenúşă	s.	v. BURUIANĂ-DE-CINCI-DEGETE. SCRÎNTITOARE.
GĂLBINÁRE	s.	1. v. icter.2. (BOT.; Serratula tinctoria) (reg.) pălămidă, (Olt.) şerpet.
gălbináre	s.	v. ROSTOPASCĂ.
gălbinéle	s. pl.	v. BURETE-GALBEN.
gălbinele-gráse	s. pl.	v. PĂPĂDIE.
gălbiníţă	s.	v. SUGEL-GALBEN.
gălbioáră	s.	v. PRESURĂ.
gălbiór	adj.	v. BĂLAI. BĂLAN. BLOND. CHIH-LIMBARIU. GALBEN. GĂLBUI.
gălbióri	s. pl.	v. BURETE-GALBEN.
gălbíu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
gălbói	s.	v. PEPENE.
GĂLBÚI	adj.	1. chihlimbariu, (rar) sulfuriu, untde-lemniu, (pop.) gălbior, gălbiu, năutiu, şofrăniu, (reg.) gălbenatic, gălbenicios, gălbeniu, gălburiu. (Reflexe ~.)2. v. şarg. (Cal ~.)
gălburíu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
GĂLEÁTĂ	s.	1. căldare, (Bucov. şi prin nordul Mold.) şaflic, (Olt., Ban. şi Transilv.) vadră. (Bea apă din ~.)2. v. ciutură. (Cu ~ se scoate apa din fîntînă.)
GĂLETÚŞĂ	s.	căldăruşă. (O ~ cu nisip.)
GĂLIGÁN	s.	v. lungan.
gălúşcă	s.	v. SARMA.
găluştéle	s. pl.	v. PAPANAŞ.
gămán	s.	v. MÎNCĂCIOS. MÎNCĂU.
GĂMĂLÍE	s.	măciulie, (reg.) căciulie. (~ de ac, de chibrit.)
GĂOÁCE	s.	coajă. (~ a oului.)
găoáză	s.	v. ANUS. VAGIN.
GĂRĂFIOÁRĂ	s.	(reg.) şipuşor. (O ~ cu apă.)
GĂRGĂRIŢĂ	s.	(ENTOM.) 1. (Bruchus pisi) (reg.) măzărar.2. (Tinea granella) (reg.) molie.3. găr-gărița-prunului (Rhynchites bacchus) = prunar.
gărgăriţă	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
GĂRGĂÚN	s.	(ENTOM.; Vespa crabro) bărzăun, (reg.) băzgăun, bîzălău, bîzgar, tăun, albina-țiganului, albină-țigănească, viespe-bondărească, viespe-găr-găune, (Transilv.) găun, găunoi, (Bucov.) viespar, viespoi.
gărînă	s.	v. CURĂTURĂ.
GĂSÉLNIŢĂ	s.	(ENTOM.; Galleria melonella) (reg.) molia-albinelor, molia-stupilor, molie-de-stup.
GĂSÍ	vb.	1. a afla, a descoperi, (livr.) a depista, (astăzi rar) a pricepe, (înv. şi pop.) a oblici, (pop. şi fam.) a dibăci, a dibui, (înv.) a ispiti, a izvodi. (A ~ infractorul.)2. a surprinde. (Moartea l-a ~ în somn.)3. v. prinde.4. v. afla.5. a se afla, a exis
găsí	vb.	v. ÎNTÎLNI. VEDEA.
GĂSÍRE	s.	aflare, descoperire, (livr.) depistare. (~ unui lucru ascuns.)
gătá	vb.	v. EPUIZA. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. SFÎRŞI. TERMINA.

gătáre	s.	v. ISPRĂVIRE. ISPRĂVIT. ÎNCHEIERE. SFÎRŞIRE. SFÎRŞIT. TERMINARE. TERMINAT.
GĂTEÁLĂ	s.	v. podoabă.
GĂTÉJ	s.	(mai ales la pl.) v. vreasc.
gătejél	s.	v. PITULICE.
GĂTÍ	vb.	1. a (se) aranja, a (se) dichisi, a (se) ferchezui, a (se) împodobi, a (se) spilcui, (pop. şi fam. depr.) a (se) sclivisi, (pop.) a (se) drege, a (se) moța, (înv. şi reg.) a (se) muchilipsi, a (se) podobi, a (se) tocmi, (reg.) a (se) cîştiga, (prin Transi
gătí	vb.	v. ASASINA. CONSUMA. EPUIZA. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. OMORÎ. PREGĂTI. PREPARA. SFÎRŞI. SUPRIMA. TERMINA. UCIDE.
GĂTÍRE	s.	1. aranjare, dichiseală, dichisire, ferchezuială, ferchezuire, spilcuială, spilcuire, (pop. şi fam. depr.) scliviseală, sclivisire. (~a pentru o vizită.)2. v. împodobire.3. v. gătit.
GĂTÍT	adj.	1. aranjat, cochet, dichisit, elegant, fercheş, ferchezuit, îngrijit, spilcuit, (pop. şi fam. depr.) sclivisit, (pop.) dres, (Transilv. şi Ban.) cinaş, (Transilv.) nialcoş, (turcism înv.) muchelef. (Om ~.)2. v. împodobit.3. pregătit, preparat, (înv.) pref
GĂTÍT	s.	facere, făcut, gătire, pregătire, pregătit, preparare, preparat. (~ul mîncării.)
găún	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
găuní	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFREDELI. STRĂPUNGE.
găuníre	s.	v. GĂURIRE. GĂURIT. PERFORARE. PERFORAȚIE. SCOBIRE. SCOBIT. SFREDELIRE. SFREDELIT. STRĂPUNGERE. STRĂPUNS.
găunói	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
GĂUNÓS	adj.	1. v. scorburos.2. v. sec.3. v. cariat.
GĂUNOŞÍ	vb.	(pop.) a se scorboroşi, (reg.) a se scorburi. (Trunchiul de copac s-a ~.)
găunoşitúră	s.	v. SCORBURĂ.
găurár	s.	v. STRECURĂTOARE.
GĂUREÁ	s.	găurică, găurice, (Mold. şi Bucov.) borticică.
găureá	s.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
GĂURÍ	vb.	1. a perfora, a scobi, a sfredeli, a străpunge, (înv. şi reg.) a petrece, a potricăli, (reg.) a găuni, a sfredeluşi, (Mold. şi Bucov.) a borteli, a borti, (prin Ban.) a butori, (Olt.) a răzbici, (prin vestul Transilv.) a sclidiri. (A ~ într-un material du
găurí	vb.	v. COMPOSTA.
GĂURÍCĂ	s.	găurea, găurice, (Mold. şi Bucov.) borticică.
GĂURÍCE	s.	v. găurică.
GĂURÍRE	s.	1. găurit, perforare, perforat, perfo-rație, scobire, scobit, sfredelire, sfredelit, străpun-gere, străpuns, (reg.) găunire, (Mold. şi Bucov.) bortelire. (~ unui material dur.)2. v. spargere.
găuríre	s.	v. COMPOSTARE.
GĂURÍT	adj.	1. perforat, scobit, sfredelit, străpuns, (înv. şi reg.) potricălit, (Mold. şi Bucov.) bortelit, bortit. (O piesă de metal ~.)2. v. spart.3. v. zdren-țuit.4. v. cariat.
GĂURÍT	s.	v. găurire.
GĂVÁN	s.	1. v. crov.2. v. scafă.
găván	s.	v. ADÎNCITURĂ. ORBITĂ. POLONIC. SCOBITURĂ.
găvănát	adj.	v. ADÎNCIT. CONCAV. SCOBIT.
găvănătúră	s.	v. ADÎNCITURĂ. CONCAVITATE. SCOBITURĂ.
găvózd	s.	v. CUI. IC. PANĂ.

găvozdí	vb.	v. BURDUŞI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎN-GHESUI. ÎNGRĂMĂDI. PIRONI. TICSI. ŢINTUI.
GĂZÁR	s.	păcurar.
găzdác	adj.	v. AVUT. BOGAT. ÎNSTĂRIT. SITUAT.
găzdác	s.	v. CHIABUR.
GĂZDUÍ	vb.	a adăposti, a primi, (pop.) a pripăşi, a sălăşlui, (reg.) a sălăşi, (Bucov.) a încortela, (prin Ban. şi Transilv.) a sălui, (înv.) a conăci, a făgădui, a sălăşui. (L-a ~ cu căldură.)
GĂZDUÍRE	s.	1. adăpostire, primire, (Bucov.) încortelare. (~ cuiva în casa lui.)2. (concr.) adăpost, sălaş, (pop.) sălăşluire. (Cere ~; se îngrijeşte de ~.)
geába	adv.	v. DEGEABA. GRATIS. GRATUIT. INUTIL. ZADARNIC.
gealát	s.	v. CĂLĂU. GÎDE.
GEALĂU	s.	(TEHN.) (reg.) buhai, (Mold.) robanc. (Rindeluieşte cu ~l.)
GEÁM	s.	1. v. fereastră.2. sticlă. (O verandă cu ~uri.)
geám	s.	v. MONOCLU.
GEAMANTÁN	s.	valiză, (pop.) cufăr.
GEAMANTĂNÁŞ	s.	valijoară, valizuţă.
GEÁMĂT	s.	scîncet, tînguire, vaier, vaiet, (rar) scînceală, (înv.) scîncitură. (Un ~ de durere.)
geámăt	s.	v. FREAMĂT. ŞUIERAT. VÎJÎIT.
GEAMBÁŞ	s.	(înv. şi reg.) sfîrnar, (reg.) mecler. (~ de cai.)
GEAMBAŞÍE	s.	geambaşlîc. (Negustoria de cai sau ~.)
GEAMBAŞLÎC	s.	geambaşie. (Se ocupă cu ~ul.)
GEAMGÍU	s.	sticlar, (Mold., Bucov. şi Transilv.) glăjer.
GEAMÍE	s.	(BIS.) moschee, (înv.) mecet. (~ la musulmani.)
GEAMLÎC	s.	(rar) vitraj. (~ul unei marchize.)
geampará	s.	v. CASTANIETĂ.
geánă	s.	v. PLEOAPĂ.
GEÁNTĂ	s.	1. v. servietă.2. v. poşetă.3. v. taşcă.
GEÁNTĂ	s.	v. jantă. (~ a roţii unei maşini.)
geántă	s.	v. CARTUŞIERĂ.
geármăn	s.	v. FURCĂ.
GEL	s.	(CHIM.) 1. (pop.) piftie.2. gel de silice = silicagel.
GELÁT	s.	v. muscar.
GELATÍNĂ	s.	v. aspic.
GELATINIZÁ	vb.	v. gelifica.
GELATINIZÁRE	s.	v. gelificare.
GELATINÓS	adj.	v. vîscos.
GELIFICÁ	vb.	a (se) gelatiniza.
GELIFICÁRE	s.	gelatinizare, gelifiere.
GELIFIÉRE	s.	v. gelificare.
GELÓS	adj.	1. (rar) bănuitor, (pop.) temător, (înv.) zuliar. (Un soţ ~.)2. v. invidios.
GELÓZĂ	s.	v. agar-agar. (~ se extrage din alge.)
GELOZÍE	s.	1. (pop.) temere, temut, (înv.) jaluzie, zulie. (~ unui soţ.)2. v. invidie.
GELUÍ	vb.	v. rindelui.
GELUÍRE	s.	v. rindeluire.

GELUÍT	adj.	v. rindeluit.
GEMĂNÁRE	s.	v. furculiță.
GEMĂNÁRIȚĂ	s.	v. bujorel.
gemănăriță	s.	v. POROINIC. SALEP. UNTUL-VACII.
GÉME	vb.	a se lamenta, a se tîngui, a se văita, (înv. şi reg.) a (se) scrivi. (~ de durere.)
GÉMENII	s. pl.	art. (ASTRON.) (pop.) frații (pl. art).
geminát	adj.	v. ÎMPERECHEAT. ÎNGEMĂNAT.
geminăție	s.	v. ÎMPERECHERE. ÎNGEMĂNARE.
GÉMMA	s.	art. (ASTRON.) perla (art.), (reg.) casa (art.), cociorva (art.), coliba (art.). (~ este steaua cea mai strălucitoare din coroana boreală.)
GEN	s.	1. v. tip.2. v. categorie.3. v. specie.4. v. teapă.5. v. varietate.6. v. factură.7. v. sens.8. v. regim.9. v. fel.10. (GRAM.) (înv.) sex. (Substantiv de ~ul feminin.)
GENEALOGÍE	s.	(înv.) spiță. (A stabili ~ cuiva.)
GENERÁ	vb.	v. stîrni.
GENERÁL	adj.	1. colectiv, comun, obştesc, public. (Probleme de interes ~.)2. obştesc, universal.3. v. unanim.
GENERAL DE BRIGÁDĂ	s.	(MIL.) (înv.) brigadier.
GENERALÍSIM	s.	(MIL.) (înv.) arhistratig.
GENERALITÁTE	s.	universalitate. (~a unui concept.)
GENERALIZÁ	vb.	(rar) a universaliza. (A ~ unele constatări particulare.)
GENERÁRE	s.	v. provocare.
GENERATOÁRE	s.	(MAT.) (înv.) generatrice.
GENERATÓR	s.	1. (TEHN.) generator de gaz v. gazo-gen.2. (CHIM.) generator de săruri v. halogen.
generatríce	s.	v. GENERATOARE.
GENERÁȚIE	s.	(înv. şi pop.) neam, (pop. şi fam.) spiță, (înv.) rod, rudă, rudenie. (Pînă la a şap-tea ~.)
GENERÓS	adj.	1. v. darnic.2. v. altruist.3. ales, mărinimos, nobil. (Animat de sentimente ~oase.)
GENEROZITÁTE	s.	1. v. dărnicie.2. v. altruism. (~ față de aproapele său.)3. mărinimie, noblețe. (~ sufletului său.)
GENÉZĂ	s.	1. v. origine.2. (BIS.) creație, facere, (înv.) naştere, rodină, roditură, tvorenie. (Cartea ~ei, în Biblie.)
genéză	s.	v. APARIȚIE. IVIRE.
genístră	s.	v. DROB. DROBIȚĂ.
GENITO-URINÁR	adj.	v. urogenital.
GENÓL	s.	(CHIM.) metol.
GENOTÍP	s.	v. germen.
GENTÍL	adj.	v. curtenitor.
GENTILÉȚE	s.	v. curtoazie.
GENTILÓM	s.	v. nobil.
GENTULÍȚĂ	s.	v. gentuță.
GENTÚȚĂ	s.	gentuliță.
GENȚIÁNĂ	s.	(BOT.; Gentiana) ghințură, (reg.) cupe (pl.), ochincea, serpîntă, fierea-pămîntului.
genuflexiúne	s.	v. ÎNGENUNCHERE.
genuín	adj.	v. NATURAL. PUR. VERITABIL.
genúne	s.	v. ABIS. ADÎNC. MARE. PRĂPASTIE.
GEOBOTÁNICĂ	s.	fitogeografie.
GEOGRÁF	s.	(înv.) scriitor de pămînt.

GEOGRAFÍE	s.	geografia animalelor v. zoogeografie; geografia populației v. antropogeografie; geografie antropologică v. antropogeografie; geografie umană v. antropogeografie.
GEOLOGÍE	s.	geologie istorică v. stratigrafie; geolo-gie tehnică şi inginerească = geotehnică.
GEOMETRIE PLÁNĂ	s.	v. planimetrie.
GEOMÉTRU	s.	topograf.
GEOTACTÍSM	s.	v. geotaxie.
GEOTAXÍE	s.	(BIOL.) geotactism.
GEOTECTÓNICĂ	s.	(GEOL.) 1. tectonică, structură geologică.2. geotectonică generală v. geotectonică teoretică; geotectonică teoretică = geotectonică generală.
GEOTÉHNICĂ	s.	v. geologie tehnică şi inginerească.
geráh	s.	v. CHIRURG.
gerár	s.	v. IANUARIE.
geremeá	s.	v. AMENDĂ. PENALITATE. PENALI-ZARE.
gerg	s.	v. JARGON.
GERMÁN	s., adj.	1. s. neamț.2. adj. germanic, nemțesc, (înv.) tudesc. (Populație ~.)
GERMÁNĂ	s.	v. germancă.
GERMÁNCĂ	s.	germană, nemțoaică.
GERMÁNIC	adj.	v. german.
GERMANIZÁ	vb.	(rar) a (se) nemți.
GERMANOFÍL	adj., s.	filogerman, nemțofil.
germănár	s.	v. MARTIE.
GÉRMEN	s.	1. v. embrion.2. (BIOL.) genotip, idiotip, plasmă germinativă.
gérmen	s.	v. EMBRION. IZVOR.
GERMINÁ	vb.	(BOT.) a ieşi, a încolți, a miji, a răsări. (Plantele au ~.)
GERMINÁRE	s.	v. germinație.
GERMINÁT	adj.	(BOT.) încolțit, răsărit. (Plantă ~.)
GERMINATÍV	adj.	(BIOL.) germinator. (Puterea ~ a unei semințe.)
GERMINATÓR	adj.	v. germinativ.
GERMINÁȚIE	s.	(BOT.) germinare, încolțire, încolțit, răsărire, răsărit. (~ unei plante.)
GERÓS	adj.	friguros, rece, (înv. şi pop.) mare. (O iarnă ~oasă.)
GERÚNZIU	s.	(GRAM.) participiu prezent.
GEST	s.	v. atitudine.
GESTALTÍSM	s.	(PSIH.) configuraționism, structu-ralism psihologic.
GESTÁȚIE	s.	(BIOL,) sarcină. (În timpul ~ unui animal.)
GESTICULÁRE	s.	v. gesticulație.
GESTICULÁȚIE	s.	gesticulare.
GESTIONÁR	s.	responsabil. (~ al magazinului.)
GESTÓZĂ	s.	(MED.) disgravidie.
GET	s., adj.	1. s. v. dac.2. adj. v. dac.
get-begét	adj.	v. ADEVĂRAT. AUTENTIC. CURAT. NEAOŞ. VERITABIL.
GÉTIC	adj.	v. dac.
GHEÁRĂ	s.	(ANAT.) (pop.) unghie. (~ de pasăre răpitoare.)

GHEÁTĂ	s.	1. (astăzi rar) botină, (reg.) papuc, (Mold.) ciubotă, (Transilv. şi Maram.) topancă. (Iarna purta ~te.)2. v. bocanc.
gheáță	s.	v. AGURIJOARĂ. GRINDINĂ. PIATRĂ. PORTULACĂ.
GHEÁȚĂ	s., adj.	invar. 1. s. (CHIM.) gheață uscată = zăpadă de bioxid de carbon.2. adj. v. lichid.
gheb	s.	v. CIFOZĂ. COCOAŞĂ. GIBOZITATE.
ghébă	s.	v. ZEGHE.
GHÉBE	s. pl.	(BOT.; Armillaria mellea) (reg.) opin-tici (pl.), popinci (pl.).
GHEBÓS	adj.	1. v. cocoşat.2. v. gîrbovit.
GHEBOŞÁ	vb.	v. gîrbovi.
GHEBOŞÁT	adj.	1. v. cocoşat.2. v. gîrbovit.
gheénă	s.	v. IAD. INFERN.
ghelci	s.	v. GHIBORŢ. PĂLĂMIDĂ-DE-BALTĂ.
ghelír	s.	v. BENEFICIU. CHILIPIR. CÎŞTIG. PROFIT. VENIT.
ghélmes	s.	v. GHIBORŢ.
GHEM	s.	v. foios.
ghemíş	s.	v. LILIPUTAN. PITIC.
GHEMOTÓC	s.	cocoloş, mototol, (reg.) boboloş, tomoaşă, (Olt. şi Munt.) toltoaşă. (A făcut hîr-tia ~.)
GHEMUÍ	vb.	1. v. chirci.2. v. îngrămădi.3. a (se) încîrliga, a (se) încolăci, a (se) încovriga, a (se) înfăşura, a (se) învălătuci, a (se) răsuci, a (se) suci, (reg.) a (se) covriga, a (se) încolătăci, (înv.) a (se) învălui. (Se ~ în jurul...)
GHEMUÍRE	s.	v. chircire.
GHEMUÍT	adj.	1. v. chircit.2. strîns, (Mold.) încinchit. (Stă ~.)3. v. îngrămădit.
GHEMULÉȚ	s.	ghemuşor, (rar) ghemuț.
GHEMUŞÓR	s.	v. ghemuleț.
ghemúț	s.	v. GHEMULEŢ. GHEMUŞOR.
ghenárie	s.	v. IANUARIE.
gherdán	s.	v. COLAN. COLIER. SALBĂ. ŞIRAG.
GHERÉTĂ	s.	v. chioşc.
GHERGHÉF	s.	(reg.) război. (Lucrează la ~.)
gherghín	s.	v. PĂDUCEL.
GHERGHÍNĂ	s.	v. dalie.
gherlán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
ghérlă	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
ghérmăn	s.	v. CUMPĂNĂ.
gherméc	s.	v. CERCEL. SCOABĂ.
gheróc	s.	v. REDINGOTĂ.
gheşéft	s.	v. AFACERE. SPECULAȚIE.
GHÉTRĂ	s.	(înv.) valtrap. (~ pentru încălțăminte.)
GHETÚȚĂ	s.	(prin Maram.) topăncuță. (~ pentru copii.)
GHEȚÁR	s.	răcitor. (Pune carnea la ~.)
GHEȚÁR	s.	(GEOGR.) 1. gheţar continental v. gheţar de calotă; gheţar de calotă = gheţar continental.2. gheţar plutitor v. aisberg.
gheţişoáră	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ. RĂCOVINA. SCÎNTEIOARĂ.

GHEŢÚŞ	s.	1. v. polei.2. alunecuş, lunecuş, (reg.) răpăguş, (Ban.) rapăg. (Se dă pe ~.)
gheunói	s.	v. TÎRNĂCOP.
ghibiroáncă	s.	v. CARTOF.
GHIBÓRŢ	s.	(IHT.; Acerina cernua) (reg.) ghelci, ghelmes, moş, răspăr.
GHICÍ	vb.	1. v. intui.2. a afla, a descoperi, (rar) a bănui. (Ai ~ ce-am vrut să spun.)3. v. bănui.4. a dezlega. (A ~ o cimilitură.)5. a prevesti, a prezice, a proroci, (franţuzism înv.) a devina. (A ~ viitorul cuiva.)
GHICITOÁRE	s.	v. cimilitură.
GHICITÓR	s.	prezicător, (înv.) provideţ.
ghicitóri	s. pl.	v. BRÎNDUŞĂ. MĂSEAUA-CIUTEI.
GHID	s.	1. călăuză, îndreptar, îndrumar, îndru-mător, (livr.) vademecum, (înv.) praveţ. (Un ~ editat pentru turişti.)2. călăuză, îndrumător, (livr.) cicerone. (X este ~ într-un muzeu.)
GHIDÁ	vb.	1. v. călăuzi.2. v. îndruma.3. a călăuzi, a conduce, a duce, a îndruma. (O ~ prin toate muzeele.)4. a călăuzi, a conduce, a dirija, a îndruma, a povăţui, a sfătui, (înv.) a drege, a miji, a năstăvi. (L-a ~ bine în viaţă.)
GHIDÁRE	s.	călăuzire, conducere, dirijare, îndreptare, îndrumare, orientare. (~ cuiva pe drumul cel bun.)
GHIDRÍN	s.	(IHT.; Gasterosteus aculeatus) (reg.) moş-cu-trei-ghimpi, peşte-cu-ghimpi, peşte-cu-ţepi, peşte-ţigănesc.
ghidúş	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
ghidúş	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAŢĂ.
GHIDUŞÍE	s.	1. v. glumă.2. v. farsă.
ghiduşíe	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUŞLUC.
GHIFTUÍ	vb.	v. îmbuiba.
GHIFTUÍRE	s.	v. îmbuibare.
GHIFTUÍT	adj.	v. îmbuibat.
ghigórţ	s.	v. BABOI. BIBAN.
ghílie	s.	v. ŞALVIE-ALBĂ.
GHILIMÉLE	s. pl.	(LINGV.) semnele citării (pl.), (înv.) aducătoare, semnul aducerii.
GHIMBÉR	s.	(BOT.; Zingiber officinale) (reg.) rădăcină-de-piper-alb.
ghimíe	s.	v. CORABIE.
GHIMPÁRIŢĂ	s.	(BOT.; Crypsis aculeata) (reg.) iarba-vătămăturii, iarbă-ghimpoasă.
GHÍMPE	s.	1. v. ciulin.2. v. scaiete.3. (BOT.; Ruscus aculeatus) (reg.) merişor.4. v. spin.5. v. ţeapă.
ghímpe	s.	v. HOLERĂ. SCAI.
GHIMPÓS	adj.	v. spinos.
GHIN	s.	(TEHN.) 1. (reg.) scoabă. (~ al rotarului, dulgherului.)2. semen. (~ pentru tăierea copcilor în gheaţă.)
ghincár	s.	v. CIULIN.
ghindár	s.	v. GAIŢĂ. STEJAR.
GHÍNDĂ	s.	v. treflă.
ghíndură	s.	v. AMIGDALĂ. GANGLION. GLAN-DULĂ.
ghindurós	adj.	v. GLANDULOS.
GHINIÓN	s.	nenoroc, neşansă, (înv.) ursuzlîc. (A avut ~.)
GHINIONÍST	adj.	nenorocos, păgubos, (fam.) nebaftos. (Om ~.)
GHÍNŢURĂ	s.	v. genţiană.
ghínţură	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROA-CĂ. ŢINTAURĂ.

ghinţureá	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. PO-TROACĂ. ŢINTAURĂ.
GHIOÁGĂ	s.	(IST.) (reg.) nageac, (înv.) sopă. (~ servea ca armă de luptă.)
ghioágă	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
ghiob	s.	v. PUTINĂ.
ghiobuléţ	s.	v. PUTINICĂ.
GHIÓC	s.	(BOT.; Centaurea phrygia) (reg.) dioc, smoc, zglăvoc, floarea-florilor.
ghióc	s.	v. ALBĂSTREA. ALBĂSTRICĂ. ALBĂS-TRIŢĂ. VINEŢEA. VINEŢICĂ.
GHIOCÉL	s.	(BOT.) 1. (Galanthus nivalis) (reg.) aişor, clopoţei (pl.), coconei (pl.), cocorei (pl.), primăvăriţă, primăvăruţă, pur, (Olt.) tontoroşel.2. ghiocei-mari (Leucojum aestivum) = (reg.) luşce (pl.), noduţe (pl.), omătuţe (pl.).
ghiocél	s.	v. NARCISĂ. ROŞĂŢEA.
ghiold	s.	v. BRÎNCI. GHIONT. IZBITURĂ. ÎM-BRÎNCEALĂ. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINSĂTURĂ.
GHIONOÁIE	s.	v. ciocănitoare.
ghionoaie-vérde	s.	v. VIRDARE.
GHIONÓI	s.	(TEHN.) (prin Maram. şi Transilv.) sapă, (prin Transilv.) ştioacă. (~ se foloseşte la lucrările de
GHIONT	s.	v. îmbrîncitură.
GHIONTÍ	vb.	v. îmbrînci.
GHIONTÍRE	s.	v. îmbrîncire.
ghiorlán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢĂRĂNOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.
ghiorţán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
ghiorţăí	vb.	v. CHIORĂI.
ghipcán	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
GHIPS	s.	ipsos, (înv.) plastru. (Statuetă de ~.)
GHÍRCĂ	s.	(BOT.; Triticum durum) (reg.) grîu tare.
GHIRLÁNDĂ	s.	(înv.) feston. (O ~ pe faţada unei clădiri.)
ghirtóc	s.	v. URLUP.
ghístină	s.	v. CARTOF.
GHIUDÉN	s.	(reg.) rîşchig, (înv.) sugiuc. (~ este o specie de salam.)
ghiúfă	s.	v. CHIBRIT.
ghiuj	s.	v. BABALÎC. BACCEA. BĂTRÎN. CĂZĂTURĂ. HODOROG. MOŞ. MOŞNEAG. RAMOLIT.
ghiumurlúc	s.	v. GRĂNICER.
ghiuníe	s.	v. COLŢAR. DREPTAR. ECHER.
ghiurghiulíu	adj.	v. TRANDAFIRIU.
GHIVÉCI	s.	glastră, (pop.) oală, (reg.) sacsie, (Transilv.) răvar. (Un ~ cu flori.)
GHIVÉNT	s.	v. filet.
GHIZD	s.	colac, margine, (înv. şi reg.) stobor, (reg.) chei (pl.). (~ la fîntînă.)
ghizdáv	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEŞ. FRUMOS.
GHIZDÉI	s.	(BOT.) 1. (Lotus corniculatus) (reg.) motocel, trifoişte.2. ghizdei mare (Lotus uligi-nosus) = (reg.) trifoişte.
ghizdéi	s.	v. CULBECEASĂ. PAPANAŞ.
GIÁCĂ	s.	v. jachetă.
GIARDIÁZĂ	s.	(MED.) v. lambliază.

GIÁRDIE	s.	v. lamblie.
GIBBSÍT	s.	v. hidrargilit.
GIBOZITÁTE	s.	v. cocoașă.
GIG	s.	(SPORT) semischif.
GIGÁNT	s.	v. uriaș.
GIGÁNTIC	adj.	1. v. uriaș.2. v. extraordinar.3. v. ti-tanic.
GIGANTÍSM	s.	enormitate, imensitate. (~ul unei construcții.)
gígea	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEȘ. FRUMOS.
gilăluí	vb.	v. DUȘMĂNI. URÎ. VRĂJMĂȘI.
GIMNÁSTICĂ	s.	cultură fizică, educație fizică.
gimnáziu	s.	v. LICEU. ȘCOALĂ SECUNDARĂ.
GIMNOSPÉRMĂ	s.	(BOT.) pinofită.
GINECÉU	s.	v. pistil.
GINECOLÓG	s.	mamoș, obstetrician.
GÍNERE	s.	v. mire.
GÍNGAȘ	adj.	1. v. delicat.2. v. debil.3. v. dificil.
gíngaș	adj.	v. DIFICIL. MOFTUROS. NĂZUROS.
GINGĂȘÍE	s.	1. v. delicatețe.2. tandrețe. (~ lui am simțit-o cu emoție.)
GINGIRÍCĂ	s.	(IHT.) 1. (Clupeonella cultriventris) (pop.) scrumbioară.2. (Clupeonella delicatula) sardeluță.
GINGIVÍTĂ	s.	(MED.) (pop.) roșeață.
giní	vb.	v. OBSERVA. VEDEA. ZĂRI.
GINSÉNG	s.	(BOT.; Panax) rădăcina-vieții.
gioálă	s.	v. ARȘIC.
gioále	s. pl.	v. ARȘICE.
gionát	s.	v. MEMBRU INFERIOR. PICIOR.
gipsáriță	s.	v. IPCĂRIGE.
GIRÁ	vb.	v. garanta.
GIRÁNT	s.	(JUR.) remitent.
GIRATÓRIU	adj.	circular. (Sens ~ în circulație.)
GIRÁȚIE	s.	v. rotație.
gireádă	s.	v. GRĂMADĂ. MALDĂR. MORMAN. MOVILĂ. PURCOI. ȘIRĂ.
GIROCOMPÁS	s.	v. girodirecțional.
GIRODIRECȚIONÁL	s.	(AV.) girocompas, compas giroscopic.
GIRUÉTĂ	s.	(MET.) anemoscop. (Cu ~ se determină direcția vîntului.)
GIRUS CEREBRÁL	s.	v. circumvoluție.
giugiuleálă	s.	v. ALINTARE. DEZMIERDARE. MÎNGÎIERE.
giugiulí	vb.	v. ALINTA. DEZMIERDA. MÎNGÎIA.
GIÚLGIU	s.	lințoliu, (înv. și pop.) pînză, (înv. și reg.) sovon, (reg.) păioară, (prin Olt. și Munt.) pînzuială, (prin Ban. și Transilv.) sălie, (înv.) cearșaf, grobnic. (~ cu care se învelește mortul.)
giumbúș	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUȘLUC.
GIUMBUȘLÚC	s.	v. bufonerie.
giúșcă	s.	v. MARTIN. PESCAR RÎZĂTOR. PESCĂ-RUȘ.
GIUVAIÉR	s.	v. bijuterie.

GIUVAIERGÍU	s.	v. bijutier.
giuvaiericá	s.	v. BIJUTERIE. GIUVAIER. ODOR. PODOABĂ.
GÎDE	s.	v. călău.
GÎDILÁRE	s.	gîdilat, gîdilătură.
GÎDILÁT	s.	v. gîdilare.
GÎDILĂTÚRĂ	s.	v. gîdilare.
GÎFÎÍ	vb.	a pufăi, a sufla, (reg.) a răsufla. (~ după atîta alergătură.)
GÎFÎIÁLĂ	s.	gîfîit, pufăială, pufăire, pufăit, pufăi-tură. (~ cuiva după un efort fizic.)
GÎFÎÍT	s.	v. gîfîială.
GÎGÎÍRE	s.	v. gîgîit.
GÎGÎÍT	s.	gîgîire, gîgîitură. (~ gîştelor.)
GÎGÎITÚRĂ	s.	v. gîgîit.
gîlbăş	s.	v. SÎNGERETE.
gîlca folcúţului	s.	v. GLANDĂ PANCREATICĂ. PANCREAS.
gîlca sămînţii	s.	v. GLANDĂ PROSTATICĂ. PROSTATĂ.
GÎLCĂ	s.	(MED.) umflătură, (pop.) bolfă, gîlmă, (reg.) bubîlcă, modîlcă, modovîlcă, momealcă, tragăn, vîlcă, (Mold.) boşoalcă. (O ~ la gît.)
gîlcă	s.	v. SCROFULĂ.
GILCEÁVĂ	s.	v. neînţelegere.
gîlceávă	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. NEMŢIŞOR. SCANDAL. SURGUCI. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ.
gîlceví	vb.	v. CERTA. ÎNVRĂJBI. SUPĂRA.
gîlcevíre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITI-GIU. NEÎNŢELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
GÎLCEVITÓR	adj., s.	v. certăreţ.
gîlcevitór	adj., s.	v. CÎRCOTAŞ. ŞICANATOR.
gîlcevós	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
gîlci	s. pl.	v. AMIGDALITĂ.
GÎLGÎÍ	vb.	a bolborosi. (Un lichid care ~.)
GÎLGÎIÁLĂ	s.	v. gîlgîit.
GÎLGÎÍRE	s.	v. gîlgîit.
GÎLGÎÍT	s.	gîlgîială, gîlgîire, gîlgîitură.
GÎLGÎITÚRĂ	s.	v. gîlgîit.
gîli	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
gîlmă	s.	v. GÎLCĂ. UMFLĂTURĂ.
gîmbosí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
gînceluít	adj., s.	v. LUETIC. SIFILITIC.
GÎND	s.	1. v. minte.2. v. concepţie.3. v. închipuire.4. v. intenţie.
gînd	s.	v. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂŢĂTURĂ. POVAŢĂ. POVĂŢUIRE. SFAT. VORBĂ.
GÎNDÁC	s.	(ENTOM.) 1. (Transilv.) pepe.2. gîndac de bucătărie (Blatta sau Periplaneta orientalis) = libarcă, şvab, gîndac de casă, gîndac-negru, (reg.) gîzoabă, taracan, (Bucov.) tarhan; gîndac de casă (Blatta sau Periplaneta orientalis) v. gîndac de bucătărie; gîn

gîndác	s.	v. OFIDIAN. ŞARPE.
gîndac de gunói	s.	v. BĂLIGAR.
gîndac de mái	s.	v. CĂRĂBUŞ.
gîndac de mătáse	s.	v. FLUTURE DE MĂTASE. VIERME DE MĂTASE.
gîndac de túrbă	s.	v. CANTARIDĂ. GÎNDAC DE FRASIN.
gîndac-négru	s.	v. MAMORNIC.
gîndac-puturós	s.	v. MAMORNIC.
gîndac-scînteiós	s.	v. LICURICI.
gîndacul-mórților	s.	v. BORZĂ.
gîndăcel-scînteiós	s.	v. LICURICI.
gîndălác	s.	v. MORMOLOC.
GÎNDÍ	vb.	1. v. chibzui.2. a chibzui, a judeca, a socoti, (înv. şi reg.) a sămălui, (fig.) a cîntări, a cumpăni, a drămui. (Să ~ cum e mai bine.)3. v. con-sidera.4. v. concepe.5. v. inventa.6. v. bănui.
GÎNDÍRE	s.	1. v. cugetare.2. (FILOZ.) conştiință, cuget, spirit, suflet, (livr.) for interior, (înv.) cunoştință, ştiință, (grecism înv.) sinidisis. (Noți-unea de ~.)3. v. minte.4. v. judecată.5. v. chib-zuire.
GÎNDÍT	adj.	1. v. chibzuit.2. v. judicios.
GÎNDITÓR	s., adj.	1. s. v. filozof.2. s. v. înțelept.3. adj. v. reflexiv.4. adj. v. îngîndurat.
GÎNGÁNIE	s.	v. insectă.
GÎNGAV	adj., s.	v. bîlbîit.
GÎNGĂVEÁLĂ	s.	v. bîlbîială.
GÎNGĂVÍ	vb.	1. v. bîlbîi.2. a bălmăji, a bîigui, a bîrîi, a bodogăni, a bolborosi, a bombăni, a boscorodi, a îndruga, a îngăima, a îngăna, a mîrîi, a molfăi, a mormăi, a murmura, (pop.) a blodogori, a bufni, (reg.) a dondăni, a mogorogi, a mondăni, a mormoti, a moroc
GÎNGĂVÍRE	s.	v. bîlbîială.
GÎNGĂVÍT	adj., s.	v. bîlbîit.
GÎNGĂVÍT	s.	v. bîlbăială.
GÎNGÎÍ	vb.	v. gîngăvi.
GÎNGÎÍT	adj., s.	v. bîlbîit.
GÎNGURÍ	vb.	1. (prin Munt.) a sopeltivi, (prin Olt.) a ştiorlîcăi. (Un copil mic care ~.)2. a ugui. (Turturelele ~.)
GÎNGURÍRE	s.	1. v. gîngurit.2. v. uguit.
GÎNGURÍT	s.	1. gîngurire. (~ul copiilor mici.)2. v. uguit.
GÎNJ	s.	(TEHN.) (reg.) gujbă, peteucă, (prin Munt.) sucitură. (~ la căruță.)
gînj	s.	v. APĂRĂTOARE. CHINGĂ. COARDĂ. COCÎRLĂ. CRIVAC. POTÎNG. RÎNCĂ.
gînjéi	s.	v. PÎRPĂRIȚĂ.
GÎNSÁC	s.	(ORNIT.) gîscan.
GÎRBIȚĂ	s.	(BOT.; Limodorum abortivum) (reg.) salbă.
gîrbiță	s.	v. CEAFĂ. GREABĂN. GRUMAZ.
GÎRBOV	adj.	1. v. gîrbovit.2. v. adus.
GÎRBOVÍ	vb.	a se cocîrja, a se cocoşa, a se gheboşa, a se încovoia, a se îndoi. (S-a ~ de tot din cauza bătrîneții.)
GÎRBOVÍT	adj.	1. ghebos, gheboşat, gîrbov, încovoiat. (Om ~ de bătrînețe.)2. v. adus.
GÎRLĂ	s.	(GEOGR.) (Transilv. şi Mold.) ponor.
gîrlíci	s.	v. LIMBĂ.
gîrloáfă	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.

gîrnişór	s.	v. PORUMB.
GÎSCÁN	s.	(ORNIT.) gînsac.
gîscă	s.	v. BOŢ. BROASCĂ. BULZ. COCOLOŞ. MUTELCĂ. PIULIŢĂ. ŞURUBELNIŢĂ.
GÎT	s.	1. (ANAT.) grumaz, (pop.) junghetură, (reg. şi fam.) guşă, (reg.) gîtlan. (L-a apucat de ~.)2. v. duşcă.3. (reg.) bucea, burlui. (~ la pîlnie.)
gît	s.	v. MĂSEA.
GÎTÁR	s.	(reg.) grebănar, hamut, spătar. (~ la ham.)
gîtiță	s.	v. BEREGATĂ. GÎTLEJ. LARINGE.
gîtlán	s.	v. BÎTLAN. GÎT. GRUMAZ. STÎRC CENUŞIU.
GÎTLÉJ	s.	(ANAT.) beregată, (pop.) înghiţitoare, (reg. şi fam.) guşă, (reg.) gîtiță, guşter, (înv.) grumaz. (Lichidul i-a alunecat pe ~.)
gîtléj	s.	v. LARINGE.
GÎTUÍ	vb.	1. v. sugruma.2. v. îngusta.
GÎTUÍRE	s.	1. v. sugrumare.2. v. gîtuitură.
GÎTUÍT	adj.	1. v. sugrumat.2. înăbuşit, înecat, sugrumat. (Cu glasul ~ de emoţie, spuse ...)
GÎTUITÚRĂ	s.	1. v. sugrumătură.2. (concr.) gîtuire, sugrumătură. (~ unui flacon.)
gîță	s.	v. COADĂ. COSIŢĂ.
gîza-bóului	s.	v. BĂLIGAR.
gîza-cálului	s.	v. MUSCA-CALULUI.
GÎZĂ	s.	v. insectă.
gîză	s.	v. MUSCĂ.
gîzoábă	s.	v. GÎNDAC DE BUCĂTĂRIE. GÎNDAC DE CASĂ. GÎNDAC-NEGRU. LIBARCĂ. ŞVAB.
glaciál	adj.	v. DISTANT. NEPRIETENOS. NESO-CIABIL. REZERVAT.
GLACIÁR	s., adj.	(GEOL.) 1. s. pleistocen, (ieşit din uz) diluviu.2. adj. pleistocen, (ieşit din uz) diluvian. (Epoca ~.)
GLADIATÓR	s.	(IST.) (înv.) boinic. (Un ~ lupta în arenă.)
GLADIÓLĂ	s.	(BOT.; Gladiolus gandavensis) (pop.) săbiuță, (reg.) săbioară, (prin Transilv.) crin-roşu.
GLÁDIŞ	s.	(BOT.; Acer tataricum) arţar tătăresc, (reg.) verigar.
gladíș	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. VE-RIGAR.
GLAF	s.	v. pervaz.
glagóre	s.	v. JUDECATĂ. MINTE. RAŢIUNE.
glájă	s.	v. STICLĂ.
GLÁNDĂ	s.	1. (ANAT.) glandă corticosu-prarenală = cortex suprarenal; glandă cu secreţie internă v. glandă endocrină; glandă endocrină = glandă cu secreţie internă; glandă genitală = gonadă; glandă pancreatică v. pancreas; glandă pineală v. epifiză; glandă pituitară
glandă grăsoásă	s.	v. GLANDĂ SEBACEE.
GLANDÚLĂ	s.	(ANAT.) (pop.) ghindură.
GLANDULÓS	adj.	(ANAT.) (pop.) ghinduros.
GLAS	s.	1. cuvînt, grai, gură, voce, (livr.) verb, (pop.) limbă, (reg.) boace, (înv.) rost. (Încă nu i-am auzit ~ul.)2. v. voce.3. v. ciripit.4. v. cînt.5. v. canon.
glas	s.	v. CUVÎNT. ŞTIRE. TERMEN. VESTE. VORBĂ.
GLASÁT	adj.	(înv.) zăhărit. (Fructe ~.)
glásnică	s.	v. VOCALĂ
GLÁSNOST	s.	v. transparenţă.

GLÁSTRĂ	s.	1. v. ghiveci.2. v. vază.
GLAUBERÍT	s.	(MIN.) mirabilit.
glávă	s.	v. CAP. CAPITOL. CĂPĂȚÎNĂ. CRANIU. CUTIE CRANIANĂ. HÎRCĂ. SCĂFÎRLÍE. TIGVĂ. ȚEASTĂ.
GLAZURÁ	vb.	v. emaila.
GLAZURÁRE	s.	v. emailare.
GLAZURÁT	adj.	v. emailat.
GLAZÚRĂ	s.	1. v. email.2. cuvertă, cuvertură. (~ pentru obiecte de faianță.)
GLĂDÍȚĂ	s.	(BOT.; Gleditschia triacanthos) plătică, (reg.) roşcovar, salcîm, roşcov-sălbatic.
glăjér	s.	v. GEAMGIU. STICLAR.
glăjeríe	s.	v. STICLĂRIE.
glăjíță	s.	v. STICLUȚĂ.
glăjúță	s.	v. STICLUȚĂ.
glăméie	s.	v. MĂGURĂ. MOVILĂ.
GLĂSCIÓR	s.	glăsuţ. (Un ~ de copil.)
glăsí	vb.	v. BOCI. CĂINA. CÎNTA. EXECUTA. INTONA. INTERPRETA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. ROSTI. SPUNE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA. VORBI. ZICE.
glăsuí	vb.	v. BOCI. CĂINA. CÎNTA. EXECUTA. INTONA. INTERPRETA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. ROSTI. SPUNE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA. VORBI. ZICE.
glăsuíre	s.	v. TEXT.
GLĂSÚȚ	s.	v. glăscior.
glăvățînă	s.	v. CĂPĂȚÎNĂ. CRANIU. CUTIE CRA-NIANĂ. HÎRCĂ. SCĂFÎRLIE. TIGVĂ. ȚEASTĂ.
GLĂVOÁCĂ	s.	(IHT.) 1. (Gobius kessleri) (reg.) mitroacă, mitrocar, guvidie de baltă.2. (Gobius fluviatilis) (reg.) guvidie de vad, porcuşor de vad.
GLÉZNĂ	s.	(ANAT.) (pop.) oul-piciorului.
GLICERÍNĂ	s.	(CHIM.) propantriol.
GLICÍNĂ	s.	(CHIM.) glicocol.
GLICOCÓL	s.	(CHIM.) glicină.
GLICÓL	s.	(CHIM.) etilenglicol.
GLICOZÍDĂ	s.	(BIOL.) heterozidă.
GLÍE	s.	(Mold.) brazdă. (O ~ de pămînt.)
GLÍE	s.	v. nevroglie.
glíe	s.	v. CÎMP. OGOR. PATRIE. PĂMÎNT. ȚARĂ. ȚARINĂ.
gligán	s.	v. MISTREȚ. PORC MISTREȚ. PORC SĂLBATIC.
GLISÁ	vb.	v. culisa.
GLISÁRE	s.	v. culisare.
GLISÓR	s.	v. cursor.
GLOÁBĂ	s.	1. v. mîrțoagă.2. (IST.) (reg.) ispaşă, tălpăşag. (~ era amenda plătită pentru paguba făcută de vitele intrate în semănături străine.)3. (IST.) herîie, zavescă. (~ era taxa plătită pentru a împiedica redeschiderea unui proces.)
gloábă	s.	v. AMENDĂ. PENALITATE. PENALI-ZARE.
gloánță	s.	v. BULBUC.

GLOÁTĂ s.,	adv.	1. s. v. ceată.2. adv. v. buluc.3. s. mulțime, norod, plebe, popor, prostime, vulg, (înv. şi reg.) poporime, (înv.) calabalîc. (Ce s-a strîns atîta ~?)4. s. (depr.) adunătură, scursură, strînsură, şleahtă, (Ban.) zbor. (Nu e decît o ~ de neisprăviți.)5. s
gloátă	s.	v. COLECTIVITATE. MASĂ. MULȚIME.
GLOB	s.	1. v. sferă.2. (rar) băşică. (~ colorat care se pune prin grădini.)3. cilindru, sticlă, (reg.) burlui, țilindru. (~ de lampă.)4. (ANAT.) bulb, (reg.) bulbuc, gogoaşă, scovîrlie. (~ al ochilor.)5. (GEOGR., ASTRON.) sferă. (~ pămîntesc.)6. v. lume.
GLOBÁL	adj.	total. (Rezultat ~.)
globí	vb.	v. AMENDA. JEFUI. PENALIZA. PRĂDA.
globíre	s.	v. AMENDĂ. PENALITATE. PENALIZARE.
GLOBULÁR	adj.	v. sferic.
GLOBÚLĂ	s.	globulă albă v. leucocită; globulă roşie v. hematie.
GLOBULÉȚ	s.	globuşor.
GLOBUŞÓR	s.	v. globuleț.
GLÓCRENSPIEL	s.	(MUZ.) metalofon.
glod	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
GLODĂRÁIE	s.	glodărie, (înv.) glodişte. (Pe drum era ~.)
GLODĂRÍE	s.	v. glodăraie.
GLODÍ	vb.	v. roade.
glódişte	s.	v. GLODĂRAIE. GLODĂRIE.
glodós	adj.	v. MÎLOS. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. NĂMOLOS. NOROIOS.
GLODURÓS	adj.	bolovănos, pietros, (rar) bolovănit, bulgăros, (reg.) stolohănos, (prin Transilv. şi Ban.) bordos, (Ban.) buşos. (Pămînt, teren ~.)
glodurós	adj.	v. MÎLOS. MLĂŞTINOS. MOCIR-LOS. NĂMOLOS. NOROIOS.
glogozeálă	s.	v. AFLUENȚĂ. AFLUX. AGLOME-RAȚIE. GRĂMĂDEALĂ. ÎMBULZEALĂ. ÍNGHE-SUIALĂ. ÎNGRĂMĂDEALĂ. ÎNVĂLMĂŞEALĂ.
GLONȚ	s.	1. v. cartuş.2. (pop.) plumb, (Transilv. şi Ban.) şiret. (Ciuruit de ~oanțe.)
GLÓRIE	s.	1. grandoare, măreție, mărire, slavă, splendoare, strălucire, (înv.) mărie, mărime. (Trecutul de ~ al neamului.)2. cinste, cinstire, elogiu, laudă, mărire, omagiu, preamărire, preaslăvire, proslăvire, slavă, slăvire, (înv.) mărie, pohfală, pohvalenie. (Să
GLORIFICÁ	vb.	1. a cinsti, a cînta, a elogia, a lăuda, a mări, a omagia, a preamări, a preaslăvi, a proslăvi, a slăvi, a venera, (rar) a apoteoza, a exalta, (înv.) a făli, a pohfăli, a preacînta, a preaînălța, a prealăuda, a prearădica, a ridica, a slavoslovi. (Să-i ~
GLORIFICÁRE	s.	1. elogiere, lăudare, mărire, preamărire, preaslăvire, proslăvire, slavă, slăvire, (rar) apoteoză, exaltare, (înv.) prealăudare, preaslăvie, sărbătorire. (~ a unui erou.)2. v. prea-mărire.
GLORIFICÁT	adj.	v. preamărit.
GLORIÓS	adj.	1. v. vitejesc.2. mărit, (înv. şi pop.) slăvit. (~ul domn al Moldovei.)3. v. falnic.
GLOSÁ	vb.	1. v. explica.2. a adnota. (A ~ un text clasic.)
GLOSÁR	s.	1. (înv.) scară. (~ la un text.)2. lexic, vocabular. (~ regional.)
GLÓSĂ	s.	comentariu, explicație, notă. (~ la un text.)
glósă	s.	v. LIMBĂ-DE-MARE.
GLUCÍDĂ	s.	(BIOL.) carbohidrat, zaharidă, zaha-ruri (pl.), hidrat de carbon.
GLUCÍNIU	s.	v. beriliu.

GLUCÓZĂ	s.	1. (CHIM.) zahăr de struguri.2. (FARM.) dextroză.
GLÚMĂ	s.	1. ghiduşie, năzbîtie, năzdrăvănie, nebunie, poznă, ştrengărie, (prin Ban.) poşovaică, (Mold.) prujă, prujitură, (Mold., Bucov. şi Transilv.) şagă, (prin Ban. şi Transilv.) şalmă, (prin Transilv. şi Olt.) şoadă, (prin Olt. şi Munt.) şoană, (Transilv., Ban
GLUMÉȚ	adj.	hazliu, poznaş, vesel, (pop. şi fam.) ghiduş, hîtru, mehenghi, mucalit, ştrengar, şugubăţ, (înv. şi reg.) şăgaci, (reg., mai ales în Mold.) şăgalnic, (reg.) pozneţ, snovos, (Mold.) chisnovat, (Olt.) potcaş, (prin Mold.) prujalnic, prujitor, (prin Olt.) sn
GLUMÍ	vb.	(Mold.) a pruji, (prin Ban. şi Olt.) a şodi, (Mold., Bucov. şi Transilv.) a şugui, (prin Olt.) a zgondi. (Rîd şi ~.)
GLUTACÍD	s.	v. acid glutamic.
GNOSEOLOGÍE	s.	v. teoria cunoaşterii.
goalkéeper	s.	v. PORTAR.
goámbă	s.	v. BORZĂ.
GOÁNĂ	s.	1. v. fugă.2. fugă, viteză, (fig.) zbor. (Mergi la el în ~ şi adu-l aici.)3. v. alergătură.4. v. hăituire.5. haită. (O ~ organizată la vînat.)6. v. montă.
goándă	s.	v. BORZĂ.
goángă	s.	v. FUGĂU. GÎNGANIE. GÎZĂ. HEXA-POD. INSECTĂ.
goangă-de-márhă	s.	v. MUSCĂ COLUMBACĂ.
goangă-pucioásă	s.	v. PLOŞNIŢĂ DE CÎMP.
GOÁRNĂ	s.	(MIL., MUZ.) trîmbiţă, trompetă, (înv.) trompă, trubă.
goáţă	s.	v. CARTOF.
GODÁC	s.	(ZOOL.) (reg.) godin, godinac. (Porcul pînă la un an se numeşte ~.)
GODÉU	s.	v. cută.
gódin	s.	v. GODAC.
godinác	s.	v. GODAC.
gódină	s.	v. PĂTLĂGEA. VÎNĂTĂ.
goeländ	s.	v. PESCĂRUŞ.
GOELÉTĂ	s.	(MAR.) (rar) şuner. (O ~ cu două catarge.)
GOETHÍT	s.	(MIN.) onegit.
góghie	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
gogí	vb.	v. BOLI. PIROTI. TÎNJI. ZĂCEA.
gogíre	s.	v. BOLIRE. ZĂCERE. ZĂCUT.
GOGOÁŞĂ	s.	1. (reg.) craflă, (Transilv. şi Ban.) croafenă, (Bucov.) pampuşcă, (Transilv. şi Ban.) pancovă.2. (ENTOM.) cocon. (~a viermilor de mătase.)3. v. păpălău.4. (BOT.; Globaria gigantea) (reg.) puf, pufai, băşina-calului.5. (BOT.; Lycoperdon bovista) (reg.) pu
gogoáşă	s.	v. BULB. CARTOF. CRISALIDĂ. GLOB. INVENŢIE. MINCIUNĂ. NĂSCOCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NEADEVĂR. NIMFĂ. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. PUPĂ. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNITURĂ.
gogoaşă de cerneálă	s.	v. GALĂ. GOGOAŞĂ DE RISTIC. GOGOAŞĂ DE STEJAR.
gogomán	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
GOGOMĂNÍE	s.	v. prostie.
GOGONÁT	adj.	(reg.) bobonat, dodoleţ. (De for-mă ~.)

gógoriţă	s.	v. BAUBAU.
GOL	adj., s.	1. adj. v. dezbrăcat.2. adj. v. pleşuv.3. adj. deşert, vid, (înv. şi pop.) sec, secat, (înv.) pustiu. (Un vas ~.)4. adj. golit, secat, secătuit, (astăzi rar) sleit. (O vistierie ~oală.)5. adj. v. sec.6. adj. v. nelocuit.7. adj. v. pustiu.8. s. v. vid. (Se
GOLÁN	s.	v. derbedeu.
GOLÁŞ	adj.	1. (Transilv. şi Ban.) peleag. (Pasăre ~.)2. v. pleşuv.
GOLĂNÍE	s.	(înv.) strengărie.
golătáte	s.	v. GOLICIUNE. NUDITATE.
GOLDÁN	s.	(BOT.; Prunus insititia) renglot, (reg.) culcuduş, prun gogoneţ, (Transilv.) crichin.
GOLDÁNĂ	s.	(BOT.) renglotă, (rar) mirabelă, (prin Transilv.) crichină.
GOLF	s.	(GEOGR.) (înv.) cotitură, sin, sîn. (~ de mare.)
GOLFULÉŢ	s.	(GEOGR.) (înv.) sînişor.
GOLÍ	vb.	1. v. descărca.2. v. evacua.3. a seca, a secătui, (astăzi rar) a slei. (A ~ vistieria.)
golí	vb.	v. DESPUIA. DEZBRĂCA. DEZGOLI. JEFUI. PRĂDA.
GOLICIÚNE	s.	nuditate, (pop.) golătate.
goliciunea-fetii-pădúrii	s.	v. BARBA-POPII.
gólie	s.	v. COCOR.
GOLÍRE	s.	1. v. descărcare.2. v. evacuare.
golíre	s.	v. DESPUIERE. DEZBRĂCARE. DEZGO-LIRE.
GOLÍT	adj.	v. gol.
GOLÍT	s.	v. descărcare.
golîmb	s.	v. PORUMBEL.
golîmbár	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PORUMBĂ-RIE.
golîmbíţă	s.	v. PORUMBIŢĂ.
GOLOGÁN	s.	v. ban.
GOLOMĂŢ	s.	(BOT.; Dactylis glomerata) (reg.) noduroasă.
golomóz	s.	v. BOŢ. BULZ. COCOLOŞ. MOLOZ.
golomozí	vb.	v. BOŢI. MOTOTOLI. ŞIFONA.
GONÁCI	s.	v. hăitaş.
gonáci	s.	v. FUGĂU.
GONÁDĂ	s.	v. glandă genitală.
GONÁŞ	s.	v. hăitaş.
GONDÓLĂ	s.	nacelă.
gongălău	s.	v. CĂRĂBUŞ.
gongoní	vb.	v. GRUNGUNI. GURLUI.
GONGORÍSM	s.	(LIT.) culteranism, cultism. (~ul a apărut în Spania.)
GONÍ	vb.	1. v. alerga.2. v. fugări.3. v. hăitui.4. v. respinge.5. v. surghiuni.6. v. izgoni.7. v. îm-perechea.
GONÍRE	s.	1. v. hăituire.2. v. izgonire.3. v. sur-ghiunire.4. v. montă.
GONÍT	adj., s.	1. adj. v. izgonit.2. adj., s. v. exilat.
gonitoáre	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUŢĂ.
gonitór	s.	v. TAUR.
goniţár	s.	v. FUGĂU.
GONORÉE	s.	v. blenoragie.

gordúnă	s.	v. CONTRABAS.
gorgoní	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
gorílă	s.	v. BODY-GUARD.
GÓRNIC	s.	v. croitor.
górnic	s.	v. PĂDURAR. PÎNDAR.
GORNÍST	s.	trîmbiţaş, trompet, trompetist, (rar) trîmbiţar, (înv.) trîmbaci, trîmbicer, trompetaş, trubaci.
GORÚN	s.	(BOT.) 1. (Quercus petraea) (pop.) slădun, tufan, (Olt. şi Ban.) ceroi.2. v. stejar.
gorún	s.	v. MOŞMON.
góspod	adj.	v. DOMNESC. VOIEVODAL.
GOSPODÁR	s.	(înv.) căsar, căsaş. (În curte ne-a întîmpinat ~ul.)
gospodár	s.	v. BĂRBAT. CÎRMUITOR. CONDU-CĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. SOŢ. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
GOSPODĂRÉSC	adj.	v. casnic.
GOSPODĂRÍ	vb.	v. administra.
GOSPODĂRÍE	s.	1. (înv. şi reg.) namestie. (Are o ~ frumoasă.)2. v. menaj.
gospodărie	s.	v. CASĂ. CĂSĂTORIE. CĂSNICIE. MENAJ.
GOSPODĂRÍRE	s.	v. administraţie.
gospodín	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
GOSPODÍNĂ	s.	v. casnică.
gost	s.	v. INVITAT. MUSAFIR. OASPETE.
gotcán	s.	v. COCOŞ-DE-MUNTE. COCOŞ-SĂL-BATIC.
gótcă	s.	v. CHICIURĂ. PROMOROACĂ.
gotcă-róşie	s.	v. GĂINUŞĂ. IERUNCĂ.
gotoví	vb.	v. PREGĂTI. PREPARA.
góvie	s.	v. MIREASĂ.
goz	s.	v. GUNOI. IMPURITATE. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE.
GRÁBĂ	s.	1. iuţeală, rapiditate, repezeală, repezi-ciune, viteză, zor, (rar) grăbire, (înv. şi pop.) repejune. (A făcut ceva în mare ~.)2. v. urgenţă.3. precipitare, precipitaţie, pripă, pripeală, pripire, zor. (~ strică
GRÁBNIC	adj., adv.	1. adj. v. iute.2. adv. v. iute.3. adv. v. imediat.4. adv. v. curînd.5. adj., adv. v. prompt.6. adj. v.
GRAD	s.	1. (prin Transilv.) ştric. (~ alcoolic.)2. v. nivel.3. v. funcţie.4. v. rang.
GRADÁ	vb.	v. doza.
GRADÁRE	s.	v. dozare.
GRADÁT	adj., adv.	1. adj., adv. v. treptat.2. adj. v. succesiv.
GRADÁT	adj., s.	(MIL.) galonat.
GRADÁŢIE	s.	diviziune. (~ la un termometru.)
GRÁFIC	s.	v. diagramă.
GRAFÍE	s.	v. scris.
grafific	adj.	v. GRAVITAŢIONAL.
GRAFÍT	s.	(MIN.) plombagină.
GRAI	s.	1. v. glas.2. v. limbaj.3. (LINGV.) (livr.) idiom, (impr.) dialect. (Un ~ regional.)
grai	s.	v. CUVÎNT. TERMEN. VORBĂ.

GRAJD	s.	(înv. şi reg.) sălaş, staul, (reg., mai ales în Transilv.) poiată, (Transilv.) cobălteaţă, (Mold. şi prin Transilv.) pătul, (prin Mold.) serai, (Ban.) ştal, (prin Transilv., Maram. şi Mold.) ştalău, (Ban.) ştalog. (Vitele se adăpostesc în ~.)
GRAM	s.	(pop.) dram. (Nu are nici un ~ de sare.)
GRAMINÁRE	s.	v. sidefare.
GRAMOFÓN	s.	v. patefon.
GRANÁT	s.	(BOT.; Chrysanthemum parthenium) spilcuţă, (reg.) bumbişor, firicică, mătrice, mătri-cea, mătriţă, muşeţel, năsturei (pl.), părăluţe (pl.), piretru, roman, romaniţă, smirnă, spicu-leţe (pl.), tarhon, vetricea, creasta-cocoşului, iarbă-amară, iarbă-creaţă,
granátă	s.	v. RODIE.
GRANAT DE BOÉMIA	s.	v. pirop.
GRANDILOCVÉNT	adj.	v. afectat.
GRANDILOCVÉNŢĂ	s.	v. afectare.
GRANDIÓS	adj.	1. impozant, impunător, maiestos, măreţ, monumental, splendid, superb, (rar fig.) trufaş. (Un palat ~.)2. v. fastuos.3. impunător, maiestos, măreţ, (rar) august. (Imagine ~oasă.)4. măreţ, splendid, strălucitor, (înv.) vederos. (Un spectacol ~.)5. falnic,
GRANDOÁRE	s.	1. măreţie, monumentalitate, splendoare. (~ unui palat.)2. v. măreţie.3. măre-ţie, solemnitate. (Un peisaj plin de ~.)4. v. glorie.
GRANDOMÁN	adj.	v. îngîmfat.
GRANDOMANÍE	s.	v. îngîmfare.
GRÁNGUR	s.	(ORNIT.; Oriolus oriolus) (reg.) dom-nişor, pişcănfloare, zamfiră, mierlă-galbenă, (Olt.) cinflor.
GRÁNIC	adj.	v. troliu.
GRÁNIŢĂ	s.	1. v. frontieră.2. v. limită.
GRANULÁR	adj.	granulos, grăunţos, (pop.) zgră-bunţos. (Substanţă ~.)
GRANULÍE	s.	(MED.) 1. tuberculoză miliară.2. v. tifobaciloză.
GRANULÍT	s.	(CONSTR.) gravelit.
GRANULOCÍT	s.	(ANAT.) polinuclear.
GRANULOPLÁSMĂ	s.	v. endoplasmă.
GRANULÓS	adj.	1. v. granular.2. v. zgrunţuros.
GRÁPĂ	s.	(AGRIC.) (reg.) boroană, colţar.
GRÁPĂ	s.	v. ciorchine.
GRAS	adj., s.	1. adj. corpolent, gros, obez, planturos, plin, rotofei, rotund, umflat, voluminos, (pop.) trupeş, (reg.) încălat. (O femeie ~.)2. adj. împlinit, plin, rotund, rotunjit. (Braţe ~.)3. adj., s. v. aldin.4. adj. v. adipos. (Ţesut ~.)5. adj. uleios, unsuros,
gras	s.	v. GRĂSIME.
grášiţă	s.	v. AGURIJOARĂ. IARBĂ GRASĂ. POR-TULACĂ.
GRÁTIE	s.	zăbrea, (pop.) ostreţ, (Transilv.) roştei. (Fereastră cu ~ii.)
grátie	s.	v. SPETEAZĂ.
GRATIFICÁŢIE	s.	recompensă. (A primit o ~ în bani.)
GRÁTIS	adv.	degeaba, gratuit, (pop.) geaba. (A da cuiva ~ un lucru.)
gratitúdine	s.	v. RECUNOŞTINŢĂ.
gratuít	adj.	v. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUC-TUOS. INUTIL. NEFOLOSITOR. NETREBUIN-CIOS. NEUTIL. VAN. ZADARNIC.

GRATUÍT	adv.	v. gratis.
gratulá	vb.	v. FELICITA.
gratuláre	s.	v. FELICITARE.
GRAȚIÁ	vb.	(JUR.) (înv.) a pardona. (A ~ un condamnat.)
grắție	s.	v. FAVOARE. GRAȚIERE. PROTECȚIE.
GRẮȚIE	s., prep.	1. s. v. drăgălăşenie.2. s. v. delicatețe.3. s. mlădiere, suplețe, zveltețe. (~a mersului ei.)4. s. (BIS.) dar, favoare, har, (înv.) măiestrie. (~ divină.)5. s. v. milă.6. prep. v. datorită.
GRAȚIÉRE	s.	(JUR.) (înv.) grație. (Condamnatul a obținut ~.)
GRAȚIÓS	adj.	1. v. delicat.2. elegant, mlădios, mlădiu, suplu, zvelt, (rar) mlădiat. (Un mers ~.)
GRAȚIOZITĂȚI	s. pl.	v. capriciu.
GRAV	adj., adv.	1. adj. greu, malign, periculos, primejdios, serios, (rar) sever, (fam.) urît. (O boală ~; o formă ~ a bolii.)2. adv. foarte, greu, rău, serios, tare. (E ~ bolnav.)3. adj. v. critic.4. adj. v. serios.5. adj. v. serios.6. adj. v. gros.7. adj. v. sobru.
GRAVÁ	vb.	(rar) a scrijeli. (A ~ metalul.)
gravá	vb.	v. FIXA. RĂMÎNE.
GRAVÁRE	s.	gravură. (Operația de ~.)
graváre	s.	v. FIXARE.
GRAVELÍT	s.	(CONSTR.) granulit.
GRAVÍDĂ	adj.	însărcinată, (pop. şi fam.) borțoasă, burduhănoasă, burduhoasă, burtoasă, (pop.) grea, groasă, împovărată, îngreunată, (înv. şi reg.) tăroasă, (reg.) încărcată, (prin Transilv.) greoaie, (prin Munt. şi Olt.) sărcinată, (înv.) grecioasă, îngroşată. (Femeie
gravidíe	s.	v. GRAVIDITATE. SARCINĂ.
GRAVIDITÁTE	s.	sarcină, (rar) gravidie, mater-nitate, (înv. şi reg.) purtare, (reg.) poziție, stare. (În timpul ~ății unei femei.)
GRAVITÁTE	s.	1. pericol, periculozitate, primejdie, seriozitate, (rar) severitate. (~ bolii de care suferă.)2. seriozitate, solemnitate. (~ făcu loc jovialității.)3. v. sobrietate.
gravitáte	s.	v. ATRACȚIE UNIVERSALĂ. GRA-VITAȚIE.
GRAVITÁȚIE	s.	(FIZ.) atracție universală, (impr.) gravitate. (Legea ~.)
GRAVITAȚIONÁL	adj.	(rar) grafific.
GRAVÓR	s.	(pop.) săpător. (~ în lemn.)
GRAVÚRĂ	s.	1. gravare. (Operația de ~.)2. (concr.) stampă, (înv.) săpătură. (O ~ în lemn.)
GRĂBÍ	vb.	1. a (se) iuți, a (se) zori, (livr.) a (se) alerta, (înv. şi pop.) a (se) pripi, a (se) sili, (înv. şi reg.) a (se) păzi, a spori, a (se) steji, (reg.) a (se) purta, (înv.) a (se) curînda, a (se) sîrgui, a (se) sprinteni. (Se ~ să ajungă la timp.)2. v. pr
GRĂBÍRE	s.	1. v. accelerare.2. v. devansare.
grăbíre	s.	v. GRABĂ. IUȚEALĂ. RAPIDITATE. REPEZEALĂ. REPEZICIUNE. VITEZĂ. ZOR.
GRĂBÍT	adj., adv.	1. adj. v. iute.2. adv. (reg.) zornic. (Fuge ~ către casă.)3. adj. v. accelerat.4. adj., adv. v. des.
grăbițél	s.	v. PALANEȚ.
GRĂDÉLE	s. pl.	leasă.
GRĂDINÁR	s.	v. horticultor.
GRĂDÍNĂ	s.	1. (înv. şi reg.) sad, (reg.) ogradă, (prin Olt. şi Ban.) bascea, (Transilv.) telechi. (~ de legume.)2. v. parc.3. grădină zoologică = parc zoologic, (livr.) zoo, zooparc.
GRĂDINĂRÍE	s.	v. horticultură.

GRĂDINĂRÍT	s.	v. horticultură.
GRĂDIŞTE	s.	v. grind.
GRĂÍ	vb.	v. scoate.
grăi	vb.	v. BOTEZA. CHEMA. CONVENI. DENUMI. INTITULA. ÎNŢELEGE. ÎNVOI. NUMI. PORECLI. ROSTI. SPUNE. SUPRANUMI. VORBI. ZICE.
GRĂITÓR	adj.	v. convingător.
grăitór	s.	v. PEŢITOR.
grăjnicioáră	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
GRĂMÁDĂ	s., adv.	1. s. maldăr, morman, movilă, purcoi, (rar) strînsură, (pop.) troian, (reg.) mîglă, (Mold.) cladă, (Mold. şi Transilv.) gireadă, (pop. fig.) nămol. (O ~ de cartofi, de crengi, de praf.)2. s. v. teanc.3. s. v. mulţime.4. s. v. ceată.5. s. mulţime, (fig.) a
GRĂMĂDEÁLĂ	s.	v. aglomeraţie.
GRĂMĂDÍ	vb.	v. îmbulzi.
GRĂMĂTÍC	s.	v. diac.
grămătíc	s.	v. CÎNTĂREŢ. DASCĂL. DIAC. PA-RACLISER. PSALT. ŢÎRCOVNIC.
grămăticíe	s.	v. CANCELARIE.
GRĂNICÉR	s.	1. (MIL.) (înv.) cordonaş, strajă, (turcism înv.) ghiumurluc. (~ la hotare.)2. (IST.) plăieş.
GRĂPÁ	vb.	(AGRIC.) (pop.) a boroni. (A ~ ogorul.)
GRĂPÁRE	s.	v. grăpat.
GRĂPÁT	s.	(AGRIC.) grăpare, (rar) grăpătură, (pop.) boronire, boronit, (reg.) tîrşit. (~ul solului cu grapa.)
grăpătúră	s.	v. GRĂPARE. GRĂPAT.
grăpíş	adv.	v. TÎRÎŞ.
GRĂSÁN	adj.	v. grăsuţ.
GRĂSÍME	s.	1. (la pl.) v. lipide.2. (înv.) gras. (Carne cu ~.)3. unsoare. (~ de gătit.)
GRĂSULÍU	adj.	v. grăsuţ.
GRĂSÚŢ	adj.	bucălai, bucălat, dolofan, durduliu, grăsan, grăsuliu, plin, rotofei, rotund, (reg.) brus-nat, bucăliu, durd, (prin Olt.) vîrlav. (Fetiţă ~.)
GRĂTÁR	s.	v. grilă.
GRĂÚNTE	s.	1. v. bob.2. (CHIM.) grăunte cristalin = cristalit.
grăúnte	s.	v. MIŞINĂ.
GRĂUNŢÓS	adj.	v. granular.
grea	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
GREÁBĂN	s.	(ZOOL.) (reg.) gîrbiţă, (prin Transilv.) spete (pl.), (Ban. şi Transilv.) spinare, (prin Transilv. şi Bucov.) şa. (~ul calului.)
greabănul spinării	s.	v. COLOANĂ VERTE-BRALĂ. ŞIRA SPINĂRII.
GREÁCĂ	s.	(înv.) grecie. (Text tradus din ~.)
GREÁŢĂ	s.	1. (FIZIOL.) (pop.) plecate (pl.), (înv. şi reg.) slădici. (A mîncat ceva care i-a produs ~.)2. v. dezgust.
greáţă	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. POVARĂ. SARCINĂ.
grebănár	s.	v. GÎTAR.
GREBLÁRE	s.	v. greblat.
GREBLÁT	s.	greblare. (~ul pietrişului din grădină.)
GRÉBLĂ	s.	v. buhai.
GREC	s., adj.	1. s. (înv. şi reg.) capră, (înv.) parpalec.2. adj. grecesc.

GRECÉSC	adj.	v. grec.
grecíe	s.	v. GREACĂ.
grecioásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
GRECO-CATÓLIC	adj., s.	v. unit.
GRECO-CATOLICÍSM	s.	v. uniatism.
GRECO-ORIENTÁL	adj., s.	v. ortodox.
greco-răsăriteán	adj., s.	v. GRECO-ORIENTAL. ORTODOX.
GREFÁ	vb.	v. transplanta.
GREFÁRE	s.	v. grefă, transplant, transplantare. (A efectua ~ unui organ.)
GREFÁT	adj.	v. transplantat.
GRÉFĂ	s.	1. v. transplantare.2. (concr.) grefon, transplant.
GREFÓN	s.	v. transplant.
GREGHETÍN	s.	v. ciocul-berzei, (Bucov.) săgeţică, (Mold.) pliscul-cucoarei.
greghetín	s.	v. CIOCUL-CUCOAREI. PLISCUL-CO-CORULUI. PLISCUL-CUCOAREI.
GREIERÁŞ	s.	(ENTOM.) v. greierel, greieruş.
GREIER DE CÎMP	s.	(reg.) scripcăraş.
greier-de-toámnă	s.	v. CICOARE.
GREIERÉL	s.	v. greieraş.
GREIERÚŞ	s.	greierel.
greíme	s.	v. GREU. GREUTATE. GROS. ÎNCĂR-CĂTURĂ. MULŢIME. POVARĂ. SARCINĂ.
greoáie	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
GREÓI	adj.	1. încet, lent, moale, molatic, molîu, (înv.) tîrziu, zăbavnic. (Mişcări ~oaie; om ~ în mişcări.)2. anevoios, dificil, (astăzi rar) silnic. (Un mers ~.)
GREP	s.	v. grepfrut.
GRÉPFRUT	s.	(BOT.) grep.
GRESÁ	vb.	(TEHN.) a lubrifia, a unge. (A ~ piesele unei maşini.)
GRESÁJ	s.	v. gresare.
GRESÁRE	s.	(TEHN.) gresaj, lubrificaţie, lubrifiere, ungere. (~ pieselor unei maşini.)
GRESÁT	adj.	(TEHN.) uns. (Motor ~.)
GRÉSIE	s.	1. v. cute.2. v. perinoc.
GRESÓR	s.	(TEHN.) ungător. (~ automat.)
greş	s.	v. ABATERE. CULPABILITATE. CULPĂ. EROARE. GREŞEALĂ. PĂCAT. VINĂ.
GREŞEÁLĂ	s.	1. v. vină.2. v. păcat.3. eroare, inco-rectitudine, inexactitate. (O ~ de calcul.)
greşeálă	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENŢĂ. IMPERFECŢIUNE. INSUFICIENŢĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂ-DERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
GREŞÍ	vb.	1. v. păcătui.2. v. înşela.3. v. rătăci.4. v. confunda.
greşít	adj.	v. CULPABIL. VINOVAT.
GREŞÍT	adj., adv.	1. adj. v. rău.2. adv. v. rău.3. adj. eronat, fals, incorect, inexact, neadevărat, (înv. şi reg.) smintit. (Rezultat ~ al unui calcul; calcul ~.)4. adj. v. fals.5. adj. v. inexact.6. adj. v. incorect.7. adj., adv. defectuos, incorect, neco-rect, prost, ră
gréşlă	s.	v. CRIVAC. MARIAŞ.
GREŢÓS	adj.	1. v. neplăcut.2. v. dezgustător.3. v. scîr-bos.4. dezgustător, oribil, scîrbos, sinistru. (Un rînjet ~.)5. scîrbos, (reg.) silos. (Lucruri ~oase.)

GREU	adj., s., adv.	1. adj. (înv. şi reg.) povarnic. (Un obiect foarte ~.)2. s. v. povară.3. adv. mult. (Pachetul atîrna, cîntăreşte ~.)4. adj. v. încărcat.5. adj. v. împovărat.6. adj. adînc, compact, dens, des, gros. (Ceaţă ~.)7. adj. v. indigest.8. adj. v. neplăcut.9. adj.
greu	s.	v. GROS. MULŢIME.
GREUTÁTE	s.	1. v. povară.2. apăsare, povară, sarcină. (Mijlocul i se frînge sub ~ bagajelor.)3. (FIZ.) greutate atomică = masă atomică; greutate moleculară = masă moleculară.4. v. apă-sare.5. halteră.6. (înv. şi reg.) piatră, (Ban. şi Transilv.) plumb. (~ de cîntar.)
greutáte	s.	v. INFLUENŢĂ. ÎNRÎURIRE. PUTERE. TRECERE.
GRI	adj.	invar. v. cenuşiu.
grijánie	s.	v. CUMINECARE. CUMINECĂTURĂ. EUHARISTIE. ÎMPĂRTĂŞANIE. ÎMPĂRTĂŞIRE. ÎMPĂRTĂŞIT.
GRÍJĂ	s.	1. v. îngrijorare.2. v. prudenţă.3. atenţie, vigilenţă. (Manifestă multă ~.)4. atenţie, interes, preocupare, sinchiseală, sinchisire, sinchisit, (pop.) păsare, (înv., în Ban. şi Transilv.) cîştigă. (Fără nici o ~ pentru ...)5. v. migală.6. v. protecţie.7.
grijí	vb.	v. CĂUTA. CUMINECA. CURĂŢA. DERE-TICA. ÎMPĂRTĂŞI. ÎNGRIJI. ÎNGRIJORA. MĂR-TURISI. NELINIŞTI. PĂZI. PREGĂTI. PREPARA. SCUTURA. SPOVEDI. STRÎNGE. SUPRAVE-GHEA. TEME. VEDEA.
grijíre	s.	v. CUMINECARE. CUMINECĂTURĂ. EUHARISTIE. ÎMPĂRTĂŞANIE. ÎMPĂRTĂŞIRE. ÎMPĂRTĂŞIT.
grijitór	adj.	v. ATENT. CIRCUMSPECT. GRI-JULIU. PRECAUT. PREVĂZĂTOR. PRUDENT. VIGILENT.
gríjnic	adj.	v. ATENT. CIRCUMSPECT. GRIJULIU. PRECAUT. PREVĂZĂTOR. PRUDENT. VIGILENT.
GRIJULÍU	adj.	v. prudent.
GRILÁJ	s.	parmaclîc, (înv.) parmac. (Verandă cu ~.)
GRÍLĂ	s.	(ELECTRONICĂ) grătar, sită. (~ la o poliodă.)
GRIMÁ	vb.	a (se) machia. (A ~ un actor.)
GRIMÁRE	s.	grimă, machiaj, machiere. (~ unui actor.)
GRIMÁSĂ	s.	schimonoseală, schimonosire, schimonosităra, strîmbătură, (livr.) rictus, (rar) schimă, strîmbet, (pop. şi fam.) scălîmbăială, scălîmbăiere, scălîmbăitură. (O ~ de durere.)
GRIMÁT	adj.	machiat. (Actor ~.)
GRÍMĂ	s.	v. grimare.
GRIMÉR	s.	machior. (~ la un teatru.)
GRIND	s.	(GEOGR.) grădişte, (reg.) popină. (~ în lunca unui rîu.)
GRÍNDĂ	s.	(CONSTR.) bîrnă, stîlp, (înv. şi pop.) pociumb, (pop.) şarampoi, (prin Olt. şi Ban.) bălvan, (Transilv.) şaf, (Maram.) şaranţ, (Transilv., Maram. şi Bucov.) şoş, (Maram., Transilv., Ban. şi Olt.) şteamp, (Olt., Ban. şi Transilv.) ştenap. (O ~ din schelări
GRINDÉI	s.	(TEHN.) 1. talpă, (prin Mold.) pat. (~ la plug.)2. fus, osie, (reg.) osiac, (prin Munt.) prisnel. (~ la axul roţii de la moara cu apă.)
grindéi	s.	v. CEAFĂ.
grindéie	s. pl.	v. BUTUCI. PLAZURI. TĂLPI.
GRINDÉL	s.	(IHT.; Noemacheilus barbatulus) molan, (reg.) brudă, moină, moiţă, moleac, molete, molîu, moloi, morlaucă, popete, ţoaţă, vîrlan.
GRÍNDINĂ	s.	(MET.) piatră, (Transilv. şi Bucov.) gheaţă, (înv.) smidă. (A bătut ~.)
gringoaşe-puturoásă	s.	v. MAMORNIC.

GRIPÁ	vb.	(TEHN.) a se bloca. (Motorul s-a ~.)
GRÍPĂ	s.	(MED.) (astăzi rar) influenţă, (pop.) troahnă, (înv.) cataroi.
GRÍPCĂ	s.	(TEHN.) răzuş, teslă, (reg.) scoabă, (înv.) strujniţă. (~ pentru tîmplari, dulgheri.)
GRISÁI	s.	v. camaieu.
GRIV	adj.	v. pestriţ.
GRIVÁN	s.	v. hîrciog.
griván	s.	v. GUZGAN. ORBETE. ŞOBOLAN.
grivéi	adj.	v. GRIV. PESTRIŢ.
grizá	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
grizát	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
GRIZÚ	s.	(reg.) tanăt. (~ este un amestec natural de gaze.)
GRÎNÁR	s.	v. hambar.
grînár	s.	v. CEREALIST.
GRÎNE	s. pl.	1. v. lanuri.2. v. cereale.
grînéţe	s. pl.	v. CEREALE. GRÎNE.
GRÎNGOÁŞĂ	s.	v. gîndac de grîne.
grîul-cúcului	s.	v. OCHII-PĂSĂRUICII.
GRÎULÉŢ	s.	v. grîuşor.
grîul-potîrníchii	s.	v. PARACHERNIŢĂ.
grîul-prépeliţei	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU.
grîul-prépeliţelor	s.	v. SOR-CU-FRATE.
GRÎU MOÁLE	s.	(BOT.; Triticum dícoccum) (reg.) tenchi.
grîu-négru	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU. SOR-CU-FRATE.
GRÎUŞÓR	s.	1. grîuleţ.2. v. untişor.
grîu táre	s.	v. GHIRCĂ.
GROÁPĂ	s.	1. (Mold. şi Bucov.) bortă, (înv.) foasă. (O ~ adîncă în pămînt.)2. (GEOGR.) groapă abisală = depresiune oceanică, fosă abisală.3. v. mormînt.
groásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
GROÁZĂ	s.	încrîncenare, înfiorare, înfricoşare, îngrozire, înspăimîntare, oroare, spaimă, teroare, (înv. şi pop.) oţărîre, (înv. şi reg.) scîrbă, (reg.) înfricare, pălitură, (înv.) spăimîntare, spăimîn-tătură, (fig.) cutremur. (Simte o ~ teribilă.)
groáză	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. MULŢIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.
GROÁZNIC	adj.	1. înfiorător, înfricoşător, îngrozi-tor, înspăimîntător, oribil, (înv. şi pop.) spăimîn-tător, (pop.) spăimos, (înv.) spăimîntos. (S-a întîmplat un lucru ~.)2. v. îngrozitor.3. v. cumplit.4. v. atroce.5. colosal, cumplit, extraordinar, fenomenal, formida
grobián	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢĂRĂNOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.
grobianísm	s.	v. MITOCĂNIE.
gróbişte	s.	v. CIMITIR.
gróbnic	s.	v. CAVOU. CRIPTĂ. GIULGIU. LINŢOLIU.
GROH	interj.	v. guiţ.
GROHĂÍ	vb.	v. guiţa.
GROHĂÍT	s.	v. guiţat.

GROHĂITÚRĂ	s.	v. guiţat.
GRÓHOT	s.	grohotiş. (Loc acoperit cu ~.)
gróhot	s.	v. GROHĂIT. GROHĂITURĂ. GUIŢARE. GUIŢAT. GUIŢĂTURĂ.
grohotí	vb.	v. GROHĂI. GUIŢA.
GROHOTÍŞ	s.	grohot. (Loc acoperit cu ~.)
gróiză	s.	v. SÎNGERETE.
GROPÁR	s.	1. (reg.) gropaş, gropnicer, săpător, (Mold. şi Bucov.) cioclu. (~ul sapă mormintele.)2. (ENTOM.; Necrophorus) necrofor.
gropáş	s.	v. GROPAR.
GROPÍŢĂ	s.	gropuşoară.
gropnicér	s.	v. GROPAR.
grópniţă	s.	v. CAVOU. CRIPTĂ.
GROPUŞOÁRĂ	s.	v. gropiţă.
GROS	adj., s.	1. adj. v. gras.2. adj. mare, voluminos. (Un tom, un dosar ~.)3. s. mulţime, (înv. şi pop.) mijloc, (înv.) greime, greu, temei, toi. (~ul armatei.)4. adj. v. borcănat.5. adj. v. dens.6. adj. v. adînc.7. adj. v. călduros.8. adj. adînc, grav, jos, profund,
gros	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. IGNO-RANT. INCULT. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NECULTIVAT. NEINSTRUIT. NEÎNVĂŢAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. PROST. SIMPLU. ŢĂRĂNOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.
gros	s.	v. AREST. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT. ÎNCHISOARE. OBADĂ. OCNĂ. PENITEN-CIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIŢĂ.
GROSCIÓR	adj.	v. grosuţ.
GROSÍME	s.	v. circumferinţă.
grosíme	s.	v. BĂDĂRĂNIE. GROSOLĂNIE. IMPO-LITEŢE. INDELICATEŢE. MAHALAGISM. MITOCĂNIE. MÎRLĂNIE. MOJICIE. NECUVIINŢĂ. NEPOLITEŢE. ŢĂRĂNIE. VULGARITATE.
GROSISMÉNT	s.	(FIZ.) mărire unghiulară, putere măritoare unghiulară.
GROSOLÁN adj., adv.,	s.	1. adj. v. butucănos.2. adj. v. brut.3. adj., adv. primitiv, rudimentar. (Grindă cioplită ~.)4. adj. v. ordinar.5. adj., s. v. mitocan.6. adj. v. mitocănesc.7. adv. v. mitocăneşte.8. adj. (livr.) cras. (O ignoranţă ~.)
GROSOLĂNÍE	s.	bădărănie, impolitețe, indelica-tețe, mahalagism, mitocănie, mîrlănie, mojicie, necuviință, nepolitețe, țărănie, vulgaritate, (pop.) mocofănie, mocofănism, (reg.) modoră-nie, (înv.) grosime, rîtănie, (rar fig.) necioplire. (Ai comis o ~.)
GROSÚŢ	adj.	groscior. (Un material mai ~.)
GRÓTĂ	s.	v. peşteră.
GROTÉSC	adj.	v. buf.
GROZÁMĂ	s.	(BOT.; Genista sagittalis) (reg.) drog.
grozámă	s.	v. DROB. DROBIŢĂ. SALCÎM GALBEN.
grozamă-máre	s.	v. LEMNUL-BOBULUI. SAL-CÎM GALBEN.
grozáv	adj.	v. DIFORM. HIDOS. HÎD. POCIT. SCHIMONOSIT. SLUT. STRÎMB. URÎT.
GROZÁV	adj., adv.	1. adj. v. îngrozitor.2. adj. v. atroce.3. adj. v. cumplit.4. adj. v. zdravăn.5. adv. v. sfîşietor.6. adj. v. extraordinar.7. adj. v. bun.8. adv. v. foarte.
grozăvénie	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. GROZĂVIE. MONSTRUOZITATE. MULŢIME. OROARE. PO-TOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.

GROZĂVÍ	vb.	v. îngîmfa.
grozăví	vb.	v. DEFORMA. DESFIGURA. POCI. SCHIMONOSI. SLUȚI. STRÎMBA. URÎȚI.
GROZĂVÍE	s.	1. monstruozitate, oroare, (pop.) grozăvenie, (înv. şi reg.) străşnicie, (înv.) groznicie. (~ faptei sale.)2. v. dezastru.
grozăvíe	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRU-TALITATE. CRUZIME. DIFORMITATE. DUIUM. FEROCITATE. GRĂMADĂ. HÎDOŞENIE. MULȚIME. NEÎNDURARE. NEOMENIE. POCEALĂ. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. SLUȚENIE. SUMEDENIE. URÎCIUNE. URÎȚENIE. VIOLENȚĂ. VITREGIE.
grozdícă	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
groznicíe	s.	v. GROZĂVIE. MONSTRUOZITATE. OROARE.
grui	s.	v. COLINĂ. DELUŞOR. FURCĂ. MĂGURĂ. MOVILĂ. PISC.
GRÚIE	s.	(MAR.) macara, muflă.
grúie	s.	v. COCOR.
GRUIÉȚ	s.	v. movilă de alunecare.
grujárcă	s.	v. SALBĂ-MOALE. VONICER.
GRUMÁZ	s.	(ANAT.) 1. v. ceafă.2. v. gît.
grumáz	s.	v. BEREGATĂ. GÎTLEJ.
grúmbă	s.	v. CARTOF.
GRUNGUNÍ	vb.	a gurlui, (reg.) a gongoni, a turui. (Porumbeii ~.)
GRUNJÓS	adj.	v. zgrunțuros.
GRUNZ	s.	v. bulgăre.
GRUNZURÓS	adj.	v. zgrunțuros.
grunzurós	adj.	v. ASPRU. SCORȚOS. ZGRUN-ȚUROS.
GRUP	s.	1. v. ceată.2. v. tabără.3. v. fracțiune.4. v. categorie.5. (MAT.) grup abelian = grup comutativ; grup comutativ v. grup abelian.
GRUPÁ	vb.	1. v. aranja.2. v. asocia.3. v. comasa.
GRUPÁRE	s.	1. v. comasare.2. v. categorie.3. parti-dă, tabără, (înv.) parte, partid. (Fruntaş al ~ării unioniste.)4. v. structură.
GRUPĂ SECUNDÁRĂ	s.	v. subgrupă.
GRUPULÉȚ	s.	grupuscul, grupuşor.
GRUPÚSCUL	s.	v. grupuleț.
GRUPUŞÓR	s.	v. grupuleț.
gúbav	adj.	v. BOLNĂVICIOS. DEBIL. DELICAT. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRIZĂRIT. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBUȚ. ŞUBRED.
gúbav	adj., s.	v. LEPROS.
gúbă	s.	v. DULAMĂ. SARICĂ. SUMAN. ȚUNDRĂ.
gubănáş	s.	v. SULIMAN.
gubăvíe	s.	v. LEPRĂ. LUES. SIFILIS.
gúdă	s.	v. CĂȚEA. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
GUDRÓN	s.	(CHIM.) catran, (reg.) zeft. (Carton acoperit cu ~.)
GUDRONÁ	vb.	a cătrăni. (A ~ fundul unei bărci.)
GUDRONÁJ	s.	v. gudronare.
GUDRONÁRE	s.	1. gudronaj.2. cătrăneală, cătră-nire. (~ fundului unei ambarcații.)

GUDRONÁT	adj.	cătrănit. (Carton ~.)
gudurá	vb.	v. LINGUŞI.
gugulí	vb.	v. ALINTA. DEZMIERDA. MÎNGÎIA.
GUGUŞTIÚC	s.	(ORNIT.; Streptopelia decaocto) (reg.) porumbel-turcesc.
GUÍŢ	interj.	groh!, (Mold. şi Bucov.) coviţ! (Porcul face: ~!)
GUIŢÁ	vb.	v. grohăi.
GUIŢÁRE	s.	v. guiţat.
GUIŢÁT	s.	grohăit, grohăitură, guiţare, guiţătură, (reg.) grohot. (~ul porcului.)
GUIŢĂTÚRĂ	s.	v. guiţat.
gujălíe	s.	v. ORĂTANIE. PASĂRE.
gújbă	s.	v. GÎNJ.
GULÁG	s.	v. lagăr de concentrare.
GÚLDEN	s.	v. florin. (Florinul se numeşte în Olanda şi ~.)
guleái	s.	v. BENCHETUIALĂ. CHEF. OSPĂŢ. PETRECERE. PRAZNIC. PRĂZNUIRE.
GULÍE	s.	(BOT.; Brassica oleracea var. gongyloides) (reg.) calarabă.
gulíe	s.	v. NAP. NAP PORCESC. TOPINAMBUR.
GUMÁJ	s.	v. gumare.
GUMÁRE	s.	(TEHN.) gumaj. (~ unui obiect.)
GÚMĂ	s.	1. radieră, (fam.) raşpă. (Şterge cu ~ un cuvînt scris.)2. gumă de mestecat = (englezism) chewing-
gúmă	s.	v. ELASTIC. GUMILASTIC.
GUMILÁSTIC	s.	v. elastic, (pop.) gumă, (Olt.) comilastru.
gumilástic	s.	v. CAUCIUC.
GUNÓI	s.	1. impuritate, murdărie, necurăţenie, (prin Ban. şi Transilv.) bucluc, (Mold. şi Transilv.) goz, (prin Olt.) smian, (prin Bucov. şi Transilv.) şteah, (înv.) şterc. (Se strînsese mult ~.)2. v. băligar.
gunói	s.	v. LEPĂDĂTURĂ.
GUNOÍRE	s.	(AGRIC.) gunoit. (~ solului înainte de semănat.)
GUNOÍT	s.	v. gunoire.
GURALÍV	s., adj.	v. flecar.
GURALÍVĂ	s.	v. flecară.
gura-mîţei	s.	v. LINARIŢĂ.
gurán	s.	v. ŞALĂU.
gura-pahárului	s.	v. CRIZANTEMĂ. DUMITRIŢĂ. TUFĂNICĂ.
GÚRĂ	s.	1. (ANAT.) (reg.) mordă, (înv.) rost, (peior.) bot, plisc, rît, (Ban. şi Transilv. peior.) flit, (arg.) mestecău. (Îşi bagă ~ peste tot.)2. (ANAT.) (înv.) rost, (fam. şi peior.) clanţă, fleancă, (peior.) bot, (Mold. şi Bucov. peior.) leoapă, leoarbă, (fam
gúră	s.	v. AFIRMAŢIE. CUVÎNT. DECLARAŢIE. MARGINE. MĂRTURISIRE. RELATARE. SPUSĂ. TĂIŞ. VORBĂ. ZISĂ.
gúreş	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
GURGÚI	s.	1. (pop.) ţîţă. (~ul urciorului.)2. v. ma-melon.
guríst	s.	v. CÎNTĂREŢ.
gurîţă	s.	v. PISCOAIE. VRANĂ.
GURLUÍ	vb.	a grunguni, (reg.) a gongoni, a turui. (Porumbeii ~.)
GURMÁND	s., adj.	(înv.) legumăreţ. (Un om ~.)

GÚRMĂ	s.	(MED. VET.) (pop.) buba mînzului.
guruí	vb.	v. GROHĂI. GUIȚA.
gurúră	s.	v. BUCAR. CURAR. VÎNAR.
GUST	s.	1. preferință. (Avem ~uri deosebite.)2. v. poftă.
GUSTÁ	vb.	1. a încerca, (pop.) a cerca. (A ~ o mîncare pentru a-i aprecia gustul.)2. (reg.) a gustări, (fam.) a îmbuca. (A ~ ceva la repezeală.)
gustá	vb.	v. APRECIA. BUCURA. DEJUNA. PREȚUI. PRÎNZI.
gustár	s.	v. AUGUST.
GUSTÁRE	s.	v. aperitiv.
gustáre	s.	v. DEJUN. PRÎNZ.
gustát	adj.	v. APRECIAT. PREȚUIT.
gustărí	vb.	v. GUSTA.
GUSTÓS	adj.	apetisant, bun, delicios, îmbietor, plăcut, savuros, suculent, (rar) pofticios, (arg.) mişto. (O mîncare, o cină ~oasă.)
guşa-găínii	s.	v. PANSEA. PANSELUȚĂ. PĂPĂDIE.
guşa-porumbélului	s.	v. ODOLEAN.
guşa-porúmbului	s.	v. GUŞA-PORUMBELULUI. ODOLEAN.
guşátă	s.	v. BABIȚĂ. PELICAN.
GÚŞĂ	s.	1. (MED.) guşă endemică = distrofie endemică tireopată; guşă exoftalmică v. boala lui Basedow.2. (ANAT.) bărbie. (~ la reptile.)3. (ORNIT.) guşă-roşie v. măcăleandru.4. (BOT.) guşa-porumbelului = a) (Cucubalus baccifer) (reg.) plescaiță, guşa-porumbului;
gúşă	s.	v. BEREGATĂ. GÎT. GÎTLEJ. GRUMAZ. JURUBIȚĂ.
gúşnică	s.	v. BARABOI.
GÚŞTER	s.	(ZOOL.; Lacerta viridis) (reg.) şopîrlă.
gúşter	s.	v. BEREGATĂ. CRUP. ESOFAG. GÎTLEJ. LUETĂ. OMUŞOR. UVULĂ.
guşteráriță	s.	v. BRÎNCĂ.
gúşteriță	s.	v. BRÎNCĂ.
GÚTĂ	s.	(MED.) podagră, (Transilv.) şui, (înv.) podalghie.
gútă	s.	v. APOPLEXIE. ICTUS APOPLECTIC. PARALIZIE.
GUTIÉRĂ	s.	(MAR.) lăcrimară.
GUTÓS	adj., s.	(MED.) podagros, (germanism rar) podagrist, (înv.) podagric.
GUTÚI	s.	(BOT.; Cydonia oblonga) (reg.) alămîioară, (Transilv.) măr-gutui.
GUTÚIE	s.	(BOT.) (reg.) alămîioară, (Transilv.) măr-gutuie.
GUTURÁI	s.	(MED.) catar, coriză, rinită, (pop.) troahnă, (reg.) cataroi, subărie, (Mold., Bucov. şi Transilv.) şuhărie. (Are un ~ rebel.)
GUTURÁL	adj.	v. velar.
GUVÉRN	s.	1. v. consiliu de miniştri.2. v. stăpînire.
GUVERNÁ	vb.	a cîrmui, a conduce, a dirigui, a domni, a stăpîni, (înv. şi pop.) a oblădui, (înv.) a birui, a chivernisi, a duce, a ocîrmui, a povățui. (A ~ țara în pace.)
GUVERNAMENTÁL	adj.	cîrmuitor, conducător, oficial. (Din cercurile ~.)
GUVERNÁNT	s., adj.	cîrmuitor, conducător. (For-țele ~.)
GUVERNÁNTĂ	s.	şvester, (rar) tetă, (înv.) madamă. (~ la copii.)

GUVERNÁRE	s.	1. cîrmuire, conducere, diriguire, domnie, stăpînire, (înv. şi pop.) oblăduire, (înv.) chiverniseală, chivernisire, ocîrmuire, purtare, purtat, stăpînie, vlădicie, (fig.) cîrmă. (~ ţării de către Sfat.)2. conducere, guvernămînt, regim. (S-a instaurat o no
GUVERNATÓR	s.	cîrmuitor, conducător, (turcism înv.) zabet. (~ al unei provincii.)
GUVERNĂMÎNT	s.	v. guvernare.
guvidie-de-báltă	s.	v. GLĂVOACĂ.
guvidie-de-vád	s.	v. GLĂVOACĂ.
GUVID MÁRE	s.	v. strunghil.
guz	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
GUZGÁN	s.	(ZOOL.) 1. v. şobolan.2. (Rattus norve-gicus) şobolan, (reg.) cloţan, miţorgan, potcan, şoacăţ.
guzgan-de-múnte	s.	v. BELHIŢĂ. CHIŢCAN.
ha	interj.	v. CE. CUM. POFTIM.
hábă	s.	v. CLACĂ. ŞEZĂTOARE.
hábără	s.	v. CLACĂ. ŞEZĂTOARE.
HABITÁT	s.	v. biotop.
habitúdine	s.	v. DEPRINDERE. OBICEI. OBIŞ-NUINŢĂ.
HABÓTNIC	adj., s.	v. bigot.
HABOTNICÍE	s.	v. bigotism.
hac	s.	v. LEAFĂ. REMUNERAŢIE. RETRIBUŢIE. SALARIU.
háchiţă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
hadabúrcă	s.	v. CARTOF.
hadîmb	s.	v. EUNUC.
HÁFNIU	s.	(CHIM.) celţiu. (~ul este un metal rar.)
HÁGIMĂ	s.	(BOT.; Allium ascalonicum) (reg.) pur, vlaşiţă.
HAHALÉRĂ	s.	v. canalie.
hahám	s.	v. RABIN.
HAI	interj.	v. haide.
haidamác	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
haidău	s.	v. VĂCAR.
HÁIDE	interj.	hai!, vino!, (înv.) ni! (~ încoace!)
HAIDÚC	s.	(înv. şi pop.) pandur, (reg.) pribeag, (înv.) haramin.
HAIDUCÉSC	adj.	(pop.) ortomănesc. (Cete ~eşti.)
HAIDUCÍ	vb.	(rar) a hoţi, (pop.) a viteji, a voinici. (~ prin codri.)
HAIDUCÍE	s.	(pop.) vitejie, voinicie, (reg.) tîlhărie.
HAIHÚI	adv.	v. razna.
HAIMANÁ	s.	v. derbedeu.
HAIMANALÎC	s.	v. hoinăreală.
haín	adj.	v. TRĂDĂTOR.
HAÍN adj., adv.	s.	1. adj., adv. v. rău.2. adj., s. v. afurisit.3. adj. v. crud.
HÁINĂ	s.	1. îmbrăcăminte, strai, veşmînt, (pop. şi fam.) buleandră, ţoală, (reg.) rufă, (Transilv. şi Maram.) halub, (depr.) hanţă. (Ia-ţi o ~ pe tine.)2. (la pl.) v. costum.3. v. sacou.4. v. palton. (Poartă o ~ de
hainí	vb.	v. TRĂDA. VINDE.

hainíe	s.	v. TRĂDARE.
hainlîc	s.	v. TRĂDARE.
haiós	adj.	v. AMUZANT. NOSTIM.
HÁITĂ	s.	1. (reg.) potaie, toană. (O ~ de lupi.)2. v. goană. (~ este o metodă de vînătoare.)
háită	s.	v. CĂȚEA. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
haizáș	s.	v. ACOPERĂMÎNT. ACOPERIȘ. ÎNVELIȘ. ÎNVELITOARE.
HALÁL	interj.	1. (peior.) bravo! (~! asemenea comportare.)2. v. noroc!
HALÁT	s.	v. capot. (Prin casă Ana poartă un ~.)
halát	s.	v. INSTRUMENT. SCULĂ. UNEALTĂ. USTENSILĂ.
halău	s.	v. ADĂPĂTOARE. CRÎSNIC. JGHEAB. TROACĂ. ULUC.
HÁLBĂ	s.	(reg.) crighel. (A băut o ~ de bere.)
halcátă	s.	v. CIOZVÎRTĂ. HALCĂ. HARTAN.
HÁLCĂ	s.	ciozvîrtă, hartan, (reg.) artig, ciopată, halcată. (A mîncat o ~ de miel.)
haleálă	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
HALEBARDIÉR	s.	(IST., MIL.) (înv.) trabant.
half	s.	v. MIJLOCAȘ.
halí	vb.	v. CONSUMA. MÎNCA.
halimá	s.	v. CONFUZIE. ÎNCURCĂTURĂ. ZĂPĂ-CEALĂ.
halíre	s.	v. CONSUMARE. MÎNCARE. MÎNCAT.
HALÍT	s.	v. sare gemă.
HALÓ	s.	(ASTRON.) (pop.) cearcăn, (înv.) țărcălan. (~ul este un meteor optic.)
HALOGÉN	s.	(CHIM.) generator de săruri.
halt	interj.	v. AJUNGE. ATÎT. BASTA. DESTUL. GATA. ISPRĂVEȘTE. ÎNCETEAZĂ. PUNCT. SFÎRȘEȘTE. STAI. STOP. TERMINĂ.
HÁLTĂ	s.	v. oprire.
HÁLTER	s.	v. balansier.
HALTÉRĂ	s.	(SPORT) greutate. (A ridicat o ~ de 100 de kg.)
halúb	s.	v. HAINĂ. ÎMBRĂCĂMINTE. STRAI. VEȘMÎNT.
HALUCINÁȚIE	s.	nălucire, năzăreală, năzărire, vedenie, (înv.) vedere. (A avut o ~.)
HALUCINOGÉN	s.	v. stupefiant.
HAM	interj.	(reg.) țah!
HAMÁC	s.	(rar) brant. (Stă tolănit în ~.)
HAMÁDĂ	s.	(GEOGR.) deșert de piatră.
HAMÁL	s.	(rar) cărător, (reg.) maală, (Mold.) tregher. (~ în gară.)
HAMALÎC	s.	(reg.) maală. (Se ocupă cu ~ul.)
HAMBÁR	s.	1. grînar, pătul, (reg.) magazin, (Transilv.) mogtar, (prin Transilv.) susai, (înv.) jitniță. (~ pentru grîne.)2. (MAR.) cală, (rar) stivă. (Încărcătura navei comerciale se depozitează în ~.)
HÁMSTER	s.	v. hîrciog.
hamút	s.	v. BUCAR. CURAR. GÎTAR. VÎNAR.
HAN	s.	(prin Transilv.) ceardă, (Mold. și Transilv.) făgădău, (înv.) birt, locantă, tractir. (A tras peste noapte la un ~.)
HAN	s.	(IST.) han-tătar.

handicáp	s.	v. DEZAVANTAJ. DIFICULTATE. GRE-UTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PIEDICĂ. STAVILĂ.
handicapá	vb.	v. DEFAVORIZA. DEZAVANTAJA.
hang	s.	v. ACOMPANIAMENT.
HANGÉR	s.	(înv. şi reg.) şiş.
HANGIOÁICĂ	s.	v. hangiță.
HANGÍȚĂ	s.	hangioaică.
HANGÍU	s.	(înv.) birtaş, locandier, tractirgiu.
hantaríg	s.	v. FURCĂ.
HAN-TĂTÁR	s.	v. han.
hanț	s.	v. CADAVRU. CARNE. CORP. HOIT. LEŞ. MORTĂCIUNE. STÎRV. TRUP.
hánță	s.	v. GURĂ. HAINĂ. ÎMBRĂCĂMINTE. STRAI. VEŞMÎNT.
HÁOS	s.	1. v. babilonie.2. v. debandadă.
HAÓTIC	adj.	1. v. confuz.2. v. dezordonat.
HAP	interj.	v. hațt!
hap	s.	v. BULIN. CAŞETĂ. COMPRIMAT. PASTILĂ. PILULĂ. TABLETĂ.
háplea	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
HAPLOFÁZĂ	s.	v. fază haploidă.
hapsîn	adj.	v. APUCĂTOR. HRĂPĂREȚ. LACOM. NESĂTUL.
hapsîn	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
hapúc	s.	v. MINGE.
HAR	s.	1. v. milă.2. v. grație.3. v. slavă.4. v. apti-tudine.5. v. dar.
HARABÁ	s.	(Mold.) şarabană. (~ cu doi cai.)
harababúră	s.	v. DEBANDADĂ. DERANJ. DEZOR-DINE. DEZORGANIZARE. HAOS. NEORÎNDU-IALĂ. RĂVĂŞEALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
harabagíe	s.	v. CĂRĂUŞIE. CĂRĂUŞIT.
HARACHÍRI	s.	seppuku. (Şi-a făcut ~.)
HARÁCI	s.	v. tribut.
haraimán	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂ-LAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
haramín	s.	v. HAIDUC.
harbúz	s.	v. PEPENE.
harbuzár	s.	v. PEPENAR
harbuzăríe	s	v. PEPENĂRIE.
hareciluí	vb.	v. ADJUDECA. LICITA.
HARÉM	s.	serai. (~ turcesc.)
harîng	s.	v. CLOPOT.
harmátă	s.	v. TUN.
HARNAŞAMÉNT	s.	(înv. şi reg.) săidăcărie, sărsam, şelămînt, tacîm. (~ al unui cal.)

HÁRNIC	adj.	activ, muncitor, neobosit, neostenit, silitor, sîrguincios, sîrguitor, vrednic, zelos, (livr.) laborios, (rar) lucrător, spornic, strădalnic, străduitor, (reg.) abătător, (prin vestul Transilv.) baur, (Transilv. şi Ban.) porav, (Mold. şi Bucov.) robaci, (
hárnic	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. ÎNCERCAT. ÎNZESTRAT. PREGĂTIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT. VREDNIC.
hárnică	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
harpagón	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
HÁRPĂ	s.	(MUZ.) (înv.) cinghie. (Cîntă la ~.)
harşá	s.	v. CIOLTAR. ŞABRACĂ. VALTRAP.
HARTÁN	s.	v. halcă.
HÁRTĂ	s.	(GEOGR.) (înv.) mapă.
HÁRȚĂ	s.	v. încăierare.
hárță	s.	v. ANIMOZITATE. ARȚAG. BĂTĂLIE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. LUPTĂ. NEÎNȚELEGERE. RĂZBOI. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
HARȚI	s. pl.	(BIS.) cîrneleagă, (pop.) dulcele Crăciunului, săptămîna cărnii, săptămîna clisei, săptămîna curată, săptămîna de praguri, săp-tămîna hîrțească, săptămîna hîrții, săptămîna împestrițată, săptămîna învîrstată, săptămîna mistreață, săptămîna tărcată, săptăm
HASTÁT	adj.	v. lanceolat.
háşmă	s.	v. PRAZ.
háşpor	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
HAT	s.	hotar, răzor, (reg.) călușire, dorjincă, forgaşă, haşpor, mejdă, mejdină, meşghie, slog, (Transilv.) metă, miezuină. (~ între două ogoare.)
hat	s.	v. PARAGINĂ. PÎRLOAGĂ. ȚELINĂ.
hatálm	s.	v. AMENDĂ. PENALITATE. PENALIZARE.
HATÎR	s.	1. v. concesie.2. v. plăcere.
hatîr	s.	v. AVANTAJ. CINSTE. FAVOARE. ÎNLES-NIRE. ONOARE. PRIVILEGIU. PROTECȚIE.
HÁTMAN	s.	(IST.) (înv.) ataman. (~ la cazaci.)
HAȚ	interj.	hap! (~! a pus mîna pe el.)
HAȚEGÁNA	s.	art. (COR.) abrudeana (art.), abrudeanca (art.), ardeleana (art.), ardeleneasca (art.), ciobănaşul (art.), lugojana (art.), someşana (art.). (~ este un dans popular cu mişcare moderată.)
haubíță	s.	v. MORTIER.
háucă	s.	v. BOU-DE-BALTĂ.
HAVÁ	vb.	(MIN.) a scobi. (A ~ într-un zăcămînt.)
havadíş	s.	v. ŞTIRE. VESTE.
havaíu	adj.	v. AZURIU. BLEU.
HAVÁJ	s.	(MIN.) havare, scobire. (~ într-un zăcămînt.)
HAVÁNĂ	s.	v. țigară de foi.
HAVÁRE	s.	v. havaj.
hávră	s.	v. SINAGOGĂ. TEMPLU.
HAVÚZ	s.	v. arteziană.
HAZ	s.	1. umor, veselie. (Plin de ~.)2. duh, spirit, umor, (fig.) piper, sare. (Glumă plină de ~.)3. v. farmec.
haz	s.	v. BUCURIE. DESFĂTARE. MÎNGÎIERE. MULȚUMIRE. PLĂCERE. SATISFACȚIE.

HAZÁRD	s.	întîmplare, (fig.) loterie. (Totul a depins atunci de ~.)
HAZARDÁ	vb.	1. a se expune, a risca. (Te rog să nu te ~.)2. v. aventura.
HAZARDÁT	adj.	imprudent, periculos, primejdios, riscant, riscat. (O acțiune ~.)
HAZLÍU	adj.	1. v. glumeț.2. v. amuzant.3. v. spi-ritual.4. v. umoristic.5. v. comic.
HAZNÁ	s.	cloacă. (~ua unui oraș.)
hazná	s.	v. APĂ. CIȘMEA. TEZAUR. VISTIERIE.
házná	s.	v. AFACERE. AVANTAJ. CHILIPIR. CÎȘTIG. FOLOS. PRICOPSEALĂ. PROFIT.
hăbădíc	s.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂ-TURĂ. VREASC.
hăbăúc	adj.	v. AMEȚIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. NĂUC. NĂUCIT. TÎMPIT. ZĂPĂCIT.
hăbăúc	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
hăbăucí	vb.	v. AMEȚI. BUIMĂCI. ÎNDOBITOCI. NĂUCI. PROSTI. TÎMPI. ZĂPĂCI.
hăcăí	vb.	v. MĂCĂI.
hăcuí	vb.	v. CIOPÎRȚI. MĂRUNȚI. SFÎRTECA. SFÎȘIA.TOCA.
hăcuíre	s.	v. CIOPÎRȚIRE. SFÎRTECARE. SFÎȘIERE.
HĂDĂRÁG	s.	(TEHN.) titirez, (reg.) bătăiuș, bătează, ciocot, mînă, pîrpăriță, terteleac, (prin Bucov.) scuturător. (~ la coșul morii.)
hădărău	s.	v. JUG. JUJEU.
HĂI	interj.	măi.
hăimăní	vb.	v. HOINĂRI. VAGABONDA.
HĂINIȘOÁRĂ	s.	v. hăinuță.
HĂINÍȚĂ	s.	v. hăinuță.
HĂINÚȚĂ	s.	v. hăiniță.
hăitár	s.	v. BĂTĂIAȘ. GONACI. GONAȘ. HĂITAȘ. MÎNĂTOR.
HĂITÁȘ	s.	bătăiaș, gonaci, gonaș, mînător, (reg.) ciocănaș, hăitar, (prin Mold.) botaș. (~ la o vînătoare.)
HĂITUÍ	vb.	1. a goni, a scorni, a stîrni, (pop.) a zgorni. (A ~ vînatul din bîrlog.)2. v. fugări.
HĂITUIÁLĂ	s.	1. v. hăituire.2. fugărire, hăituire, urmărire. (~ cuiva pentru a-l prinde.)
HĂITUÍRE	s.	1. bătaie, goană, gonire, hăituială, scornire, stîrnire, (pop.) zgornire. (~ vînătului din bîrlog.)2. v. fugărire.
hălăciúgă	s.	v. CIUF. CRÎNG. DESIȘ. HĂȚIȘ. STUFĂRIȘ. TUFĂRIȘ. TUFIȘ.
hălăduí	vb.	v. DOMICILIA. FI. IZBUTI. LOCUI. REUȘI. SALVA. SCĂPA. STA. ȘEDEA. TRĂI. VIEȚUI.
hălăláie	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
hălălăí	vb.	v. LĂRMUI.
HĂMĂÍ	vb.	v. lătra.
HĂMĂIÁLĂ	s.	v. lătrat.
HĂMĂÍRE	s.	v. lătrat.
HĂMĂÍT	s.	v. lătrat.
HĂMĂITÚRĂ	s.	v. lătrat.
HĂMESEÁLĂ	s.	v. lihneală.
HĂMESÍ	vb.	v. lihni.
HĂMESÍT	adj.	v. lihnit.
hăránă	s.	v. SECARĂ.

hărăgícă	s.	v. INDRUŞAIM. SÎNGELE-VOINI-CULUI.
hărățí	vb.	v. ASMUȚI. AȚÎȚA. HĂRȚUI. ÎNTĂRÎTA. PROVOCA. STÎRNI.
hărău	s.	v. ERETE. ULIU.
hărăxí	vb.	v. SCARIFICA.
HĂRĂZÍ	vb.	1. a da, a destina, a hotărî, a meni, a orîndui, a predestina, a rîndui, a sorti, a ursi, (rar) a predetermina, a preursi, (pop.) a noroci, a scrie, a soroci, (înv.) a tocmi, (fig.) a rezerva. (Ce ne-a ~ soarta?)2. v. predestina.3. v. destina.4. v. consac
hărăzíre	s.	v. DAR. DONAȚIE.
hărhăláie	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂ-LAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
HĂRMĂLÁIE	s.	balamuc, gălăgie, huiet, larmă, scandal, tămbălău, tărăboi, tevatură, tumult, vacarm, vuiet, zarvă, zgomot, (livr.) tapaj, (fam.) tam-tam, (rar) larmăt, (astăzi rar) strigare, (pop. şi fam.) chiloman, (înv. şi reg.) toi, (reg.) haraiman, hălălaie, hărhăla
HĂRNICÍE	s.	rîvnă, silință, sîrguință, străduanie, străduință, vrednicie, zel, (pop.) sîrg, (înv.) activitate, diligență. (E de admirat ~ lui.)
hărnicíe	s.	v. CAPACITATE. COMPETENȚĂ. DESTOINICIE. PREGĂTIRE. PRICEPERE. SERI-OZITATE. VALOARE. VREDNICIE.
hărşní	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
HĂRTĂNÍ	vb.	v. zdrențui.
HĂRTĂNÍT	adj.	v. zdrențuit.
HĂRȚUÍ	vb.	1. v. încăiera.2. v. asmuți.
HĂRȚUIÁLĂ	s.	v. încăierare.
HĂRȚUÍRE	s.	v. încăierare.
hăt	adv.	v. FOARTE. TARE. TOCMAI.
hătí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. BARA. STĂVILI. ZĂGĂZUI.
HĂȚ	s.	frîu. (Strînge ~ul şi opreşte calul.)
hăț	s.	v. LAȚ. ŞTREANG.
hățí	vb.	v. SMUCI. ZGÎLȚÎI.
HĂȚÍŞ	s.	1. v. desiş.2. sihlă, (reg.) tîrşar, (prin Mold. şi Bucov.) sihlete. (~ într-o pădure mai bătrînă.)
hățuí	vb.	v. ÎNFRÎNA. REȚINE. STRUNI.
hău	s.	v. ABIS. ADÎNC. PRĂPASTIE.
HĂUÍ	vb.	v. răsuna.
hăuít	s.	v. ECOU. RĂSUNET.
HĂULÍ	vb.	1. v. chiui.2. v. răsuna.
HĂULÍRE	s.	v. chiot.
HĂULÍT	s.	v. chiot.
HĂULITÚRĂ	s.	v. chiot.
héba	adv.	v. DEGEABA. INUTIL. ZADARNIC.
HEBDOMADÁR	s., adj.	v. săptămînal.
hecatómbă	s.	v. MASACRU. MĂCEL.
hecelá	vb.	v. DĂRĂCI. PIEPTĂNA. SCĂRMĂNA.
hécelă	s.	v. DARAC. DĂRĂCITOR. SCĂRMĂNĂ-TOARE.
HECTOGRÁF	s.	v. şapirograf.

HEGEMÓN	adj., s.	v. conducător.
HEGEMONÍE	s.	v. autoritate.
hei	s.	v. ACARET. DEPENDINȚĂ.
hélbet	adv.	v. DA. DESIGUR. FIREȘTE.
HELEȘTÉU	s.	iaz, (reg.) rîmnic, (înv.) pescuină. (A pescuit în ~.)
hélge	s.	v. CACOM. HERMELINĂ. HERMINĂ.
HELIANTÍNĂ	s.	v. metiloranj.
HELIOCENTRÍSM	s.	(ASTRON.) sistemul heliocen-tric.
HELIOGRAVÚRĂ	s.	(TIPOGR.) fotogravură.
HELIOTROPÍNĂ	s.	(FARM.) piperonal.
HELIOTROPÍSM	s.	v. fototropism.
HELIÓZĂ	s.	v. insolație.
HEMATÍE	s.	(ANAT.) eritrocit, globulă roșie.
HEMÁTIT	s.	v. sanguină.
HEMATOCRÍT	s.	(MED.) hematoglobinometru.
HEMATOGLOBINOMÉTRU	s.	(MED.) hematocrit.
HEMATOPOIÉZĂ	s.	(BIOL.) hemopoieză.
HEMATÓZĂ	s.	(FIZIOL.) oxigenare, (înv.) oxidație. (~ sîngelui.)
HEMERALOPÍE	s.	(MED.) cecitate diurnă, (pop.) orbul găinilor.
HEMIMETÁBOLĂ	s.	v. heterometabolă.
HEMIMORFÍT	s.	v. calamină.
HEMIPLEGIE DÚBLĂ	s.	v. diplegie.
HEMIPTÉR	s.	v. heteropter.
HEMOPOIÉZĂ	s.	v. hematopoieză.
HEMOPTIZÍE	s.	(MED.) (pop.) scuipare de sînge.
HEMORAGÍE	s.	(MED.) 1. (înv.) sîngerătură.2. he-moragie nazală v. epistaxis.
HEMOROÍZI	s. pl.	(MED.) (pop.) trînji (pl.), (prin Ban.) șui.
HEPÁTIC	adj., s.	(MED.) (livr.) bilios. (Bolnav ~.)
HEPATÍTĂ	s.	(MED.) 1. v. icter, (pop.) gălbeneală.2. hepatită Botkin v. hepatită epidemică; hepatită de seringă v. hepatită serică; hepatită epidemică = hepatită Botkin; hepatită serică = hepatită de seringă.
herb	s.	v. ARMOARII. BLAZON. EMBLEMĂ. STEMĂ.
HÉRCULE	s.	(ASTRON.; n. pr.) (pop.) Omul (art.). (~ este o constelație din emisfera boreală.)
hereluí	vb.	v. CASTRA. JUGĂNI. SCOPI. STE-RILIZA.
hereluíre	s.	v. CASTRARE. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
hereluít	adj.	v. CASTRAT. JUGĂNIT. SCOPIT. STERILIZAT.
HERGHELÍE	s.	(prin Ban.) arghelă, (Munt., Mold. și Dobr.) priocă, (Olt., Ban., Transilv. și Maram.) stavă. (O ~ de cai de rasă.)
HERGHELEGÍU	s.	(prin Ban.) arghelar, (Olt., Ban., Transilv. și Maram.) stăvar. (~l păzește și îngri-jește o herghelie.)
hericícă	s.	v. SCÎRȚÎITOARE. TROSCOȚEL.
HERÎIE	s.	(IST.) gloabă, zavescă. (~ era taxa plătită pentru împiedicarea redeschiderii unui proces.)
HERMAFRODÍT	adj., s.	(BIOL.) 1. adj. bisexual, bisexuat (Organism ~.)2. s. (pop.) fătălău.
HERMAFRODITÍSM	s.	(BIOL.) bisexualitate.
HERMELÍNĂ	s.	v. hermină.

HERMENEÚTICĂ	s.	ştiinţa exegezei.
HERMÍNĂ	s.	(ZOOL.; Mustela erminea) cacom, her-melină, (Mold. şi Bucov.) helge. (Blană de ~.)
HERNÍE	s.	(MED.) (pop.) boşire, boşorogeală, hîitură, ruptură, surpătură, vătămare, vătămătură, (înv. şi reg.) surpare, (reg.) schilăvie, (Olt.) stricăciune, (înv.) chilă.
HÉRPES	s.	(MED.) (pop.) spuzeală, (reg.) zăbală.
HERTZ	s.	(FIZ.) ciclu pe secundă.
hérţog	s.	v. DUCE.
hetaíră	s.	v. CURTEZANĂ.
HETEROCÍCLU	s.	v. compus heterociclic.
HETEROCLÍT	adj.	v. compozit.
HETEROCROMOZÓM	s.	v. alozom.
HETEROGAMÉT	s.	(BIOL.) anizogamet.
HETEROGAMÍE	s.	(BIOL.) anizogamie.
HETEROMETÁBOLĂ	s.	(ZOOL.) hemimetabolă.
HETEROMÓRF	adj.	v. polimorf.
HETEROPTÉR	s.	(ZOOL.) hemipter.
HETEROZÍDĂ	s.	v. glicozidă.
HETEROZÓM	s.	v. alozom.
HEXACIANOFERÁT	s.	v. fericianură.
HEXACLORCICLOHEXÁN	s.	v. analcid.
HEXAEDRU REGULÁT	s.	v. cub.
HEXAHIDROXIANTIMONIÁT	s.	(CHIM.) antimoniat.
HEXAMETILENTETRAMÍNĂ	s.	v. urotropină.
HEXAPÓD	s.	v. insectă.
HI	interj.	di!, (reg.) ţu! (~!, Bălane!)
HIALOPLÁSMĂ	s.	v. ectoplasmă.
híbă	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENŢĂ. IMPER-FECŢIUNE. INSUFICIENŢĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂDERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
HIBERNÁRE	s.	v. hibernaţie.
HIBERNÁŢIE	s.	v. hibernare.
HIBERNARE ARTIFICIÁLĂ	s.	v. hibernoterapie.
HIBERNOTERAPÍE	s.	(MED.) hibernare artificială.
HIBRÍD	adj., s.	1. adj. v. corcit.2. s. corcitură.
HIBRIDÁ	vb.	v. corci.
HIBRIDÁRE	s.	v. corcire.
HIBRIDIZÁRE	s.	v. corcire.
hici	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICIDECUM.
hiclenie	s.	v. FELONIE.
HIDÓS	adj.	1. v. urît.2. v. dezgustător.
HIDRARGILÍT	s.	(MIN.) gibbsit.
HIDRARGÍR	s.	v. mercur.
hidrát	s.	v. HIDROXID.
HIDRAT DE CARBÓN	s.	v. glucidă.

hidroaeroplán	s.	v. HIDROAVION.
HIDROAVIÓN	s.	(AV.) (ieşit din uz) hidroaeroplan.
HIDROCARBÚRĂ	s.	(CHIM.) hidrocarbură acetile-nică v. alchină; hidrocarbură aromatică v. arenă; hidrocarbură cicloparafinică v. ciclan; hidrocarbură olefinică v. alchenă; hidrocarbură parafinică v. alcan.
HIDROCENTRÁLĂ	s.	centrală hidroelectrică.
HIDROFÍLĂ	s., adj.	(BOT.) hidrogamă. (Plantă ~.)
HIDROFÓB	adj.	hidrofug. (Substanţă ~.)
HIDROFORMILÁRE	s.	v. oxosinteză.
HIDROFÚG	adj.	v. hidrofob.
HIDROGÁMĂ	s., adj.	v. hidrofilă.
HIDROGÉN	s.	(CHIM.) hidrogen arsenios = arsină; hidrogen fosforat = fosfină; hidrogen greu v. deuteriu; hidrogen sulfurat = acid sulfhidric, (înv.) hidrogen pucioşit.
hidrogen pucioşít	s.	v. ACID SULFHIDRIC. HIDROGEN SULFURAT.
HIDROLACOLÍT	s.	(GEOGR.) pingo. (~ul se formează în zonele subpolare.)
HIDROMÉL	s.	v. mied.
HIDRÓNIU	s.	(CHIM.) oxoniu.
HIDRÓPIC	s., adj.	(MED.) (pop.) dropicos, (înv.) hidropicos. (Persoană ~.)
hidropicós	s., adj.	v. HIDROPIC.
HIDROPIZÍE	s.	(MED.) ciroză hidrică, (pop.) apă, boală-de-apă, dropică.
HIDROSTÁTICĂ	s.	(MEC.) statica lichidelor.
HIDROSULFÍT	s.	v. ditionit.
HIDROSULFÚRĂ	s.	v. sulfură acidă.
HIDROXIACÍD	s.	(CHIM.) oxiacid.
HIDROXIALDEHÍDĂ	s.	(CHIM.) oxialdehidă.
HIDROXÍD	s.	(CHIM.) 1. (impr.) hidrat.2. hi-droxid de calciu = var stins; hidroxid de potasiu = potasă caustică; hidroxid de sodiu = sodă caustică, (reg.) natron.
HIDROXÍL	s.	(CHIM.) oxidril.
HIDRÚRĂ	s.	(CHIM.) hidrură de bor v. boran; hidrură de siliciu v. silan.
hierátic	adj.	v. IMOBIL. ÎNŢEPENIT. RIGID. STATIC.
hieroglífic	adj.	v. ILIZIBIL. INDESCIFRABIL. NECITEŢ. NEDESCIFRABIL. NELIZIBIL.
highidíş	s.	v. LĂUTAR. SCRIPCAR. VIOLONIST. VIORIST.
HIGRÓMĚTRU	s.	(MET.) umidometru.
hihăí	vb.	v. CHICOTI.
hihăít	s.	v. CHIOT. CHIU. CHIUIT. CHIUITURĂ. HĂULIRE. HĂULIT. HĂULITURĂ. STRIGĂT.
híhot	s.	v. CHIOT. CHIU. CHIUIT. CHIUITURĂ. HĂULIRE. HĂULIT. HĂULITURĂ. STRIGĂT.
hihotí	vb.	v. CHICOTI.
himánie	s.	v. PEPENE.
HIMÉRĂ	s.	v. utopie.
himéră	s.	v. AMĂGIRE. ILUZIE.
himéric	adj.	v. FANTASTIC. FANTEZIST. ILUZORIU. IMAGINAR. IREAL. IREALIZABIL. ÎNCHIPUIT. NEREAL. NEREALIZABIL. UTOPIC. UTOPIST.
himúnic	s.	v. PEPENE.
HINAYÁNA	s.	(BIS.) theravada.

hindíchi	s.	v. ŞANŢ.
hindús	s., adj.	v. INDIAN.
HINGHÉR	s.	(Transilv.) hoher, (prin Ban. şi Tran-silv.) şintăr.
hinghér	s.	v. CĂLĂU. GÎDE.
hintá	vb.	v. LEGĂNA.
hintéu	s.	v. CALEAŞCĂ.
HIPERACIDITATE GÁSTRICĂ	s.	(MED.) hiperclor-hidrie.
HIPERALGEZÍE	s.	v. hiperalgie.
HIPERALGÍE	s.	(MED.) hiperalgezie.
HIPERBÁTĂ	s.	(TOPICĂ) inversiune.
hiperbólic	adj.	v. EXAGERAT. EXCESIV.
HIPERCLORHIDRÍE	s.	v. hiperaciditate gastrică.
HIPERCORECTITÚDINE	s.	hiperurbanism.
HIPERMETROPÍE	s.	(MED.) hipermetropism.
HIPERMETROPÍSM	s.	v. hipermetropie.
HIPEROREXÍE	s.	v. bulimie.
HIPERPARATIROIDÍSM	s.	v. osteoză fibrochistică.
HIPERTENSIÚNE	s.	(MED.) hipertonie, tensiune.
HIPERTIROIDÍE	s.	(MED.) hipertiroidism.
HIPERTIROIDÍSM	s.	v. hipertiroidie.
HIPERTONÍE	s.	v. hipertensiune.
HIPERTRICÓZĂ	s.	v. hirsutism.
HIPERURBANÍSM	s.	(LINGV.) hipercorectitudine, formă hipercorectă.
HIPÍSM	s.	(SPORT) călărie. (O cursă de ~.)
HIPNÓTIC	s., adj.	(FARM.) v. somnifer.
hipnotizá	vb.	v. ATRAGE. CAPTIVA. CUCERI. DELECTA. DESFĂTA. FASCINA. FERMECA. ÎNCÎNTA. RĂPI. SEDUCE. SUBJUGA. VRĂJI.
hipnotizánt	adj.	v. CAPTIVANT. CUCERITOR. DESFĂTATOR. FASCINANT. FERMECĂTOR. ÎNCÎNTĂTOR. RĂPITOR. SEDUCĂTOR.
HIPNOTIZÁNT	s., adj.	v. somnifer.
HIPNOTIZÁRE	s.	v. hipnoză.
HIPNOTIZATÓR	s.	v. hipnotizor.
HIPNOTIZÓR	s.	hipnotizator.
HIPNÓZĂ	s.	hipnotizare.
HIPOACIDÍTÁTE	s.	(MED.) hipoclorhidrie.
HIPOAZOTÍDĂ	s.	v. bioxid de azot.
hipocámp	s.	v. CAL-DE-MARE. CĂLUŢ-DE-MARE.
hipocentáur	s.	v. CENTAUR.
HIPOCÉNTRU	s.	(GEOL.) focar seismic.
HIPOCLOREMÍE	s.	(MED.) cloropenie.
HIPOCLORHIDRÍE	s.	v. hipoaciditate.
HIPOCORÍSTIC	adj.	(LINGV.) alintător, dezmier-dător. (Formaţie lexicală ~.)
HIPODÉRMIC	adj.	v. subcutanat.

HIPODRÓM	s.	(livr.) turf. (Alergări de trap pe ~.)
HIPOFÍZĂ	s.	(ANAT.) adenohipofiză, glandă pitu-itară.
HIPOTALÁMUS	s.	(ANAT.) neurohipofiză.
HIPOTENSIÚNE	s.	v. hipotonie.
HÍPOTIROIDÍE	s.	v. hipotiroidism.
HIPOTIROIDÍSM	s.	(MED.) hipotiroidie.
HIPOTONÍE	s.	(MED.) hipotensiune.
HIPSOGRAFÍE	s.	(GEOGR.) orografie.
hir	s.	v. INFORMAȚIE. ȘTIRE. VESTE.
HIRACOTÉRIU	s.	(GEOL.) eohippus. (Genul fosil de animale numit ~.)
híreş	adj.	v. ARĂTOS. CELEBRU. CHIPEŞ. FAIMOS. FRUMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
hiritiseálă	s.	v. FELICITARE.
hiritisí	vb.	v. PELICITA.
hiritisíre	s.	v. FELICITARE.
HIROTONÍ	vb.	v. hirotonisi.
HIROTONÍE	s.	v. hirotonisire.
HIROTONÍRE	s.	v. hirotonisire.
HIROTONISÍ	vb.	(BIS.) a (se) hirotoni, a (se) popi, a(se) preoți, (pop.) a (se) sfinți. (A ~ un cleric.)
HIROTONISÍRE	s.	(BIS.) hirotonie, hirotonire, (pop.) sfințire, (înv.) sfînțitură. (~ unui preot.)
HIROTONISÍT	adj.	(BIS.) hirotonit, (pop.) sfințit. (Preot ~.)
HIROTONÍT	adj.	(BIS.) v. hirotonisit.
hirsút	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEÎNGRIJIT. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎCIOS. URSUZ. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
HIRSUTÍSM	s.	(MED.) hipertricoză.
hispánic	adj.	v. SPANIOL.
HISTOTERAPÍE	s.	(MED.) terapie tisulară.
hit	s.	v. ŞLAGĂR.
hîcîí	vb.	v. ICNI.
HÎD	adj.	v. urît.
hîdáche	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
HÎDOŞENÍE	s.	1. v. urîțenie.2. v. monstru.
hîí	vb.	v. APLECA. DĂRĂPĂNA. DĂRÎMA. ÎNCLINA. LĂSA. NĂRUI. PLECA. POVÎRNI. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RISIPI. STRÎMBA. SURPA.
hîít	adj.	v. APLECAT. DĂRĂPĂNAT DĂRÎMAT. ÎNCLINAT. LĂSAT. NĂRUIT. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂBUŞIT. PRĂVĂLIT. RISIPIT. STRÎMB. SURPAT.
hîitúră	s.	v. HERNIE.
hîlbe	s. pl.	v. LĂTURI. SPĂLĂTURĂ. ZOAIE.
hînțău	s.	v. COBILĂ.
HÎR	interj.	mîr!

hîră	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. MÎRÎIALĂ. MÎRÎIT. MÎRÎITURĂ. NEÎNȚELE-GERE. PĂDUCHE. VRAJBĂ.
hîrău	s.	v. ERETE. ULIU.
HÎRB	s.	v. ciob.
hîrb	s.	v. BABALÎC. BACCEA. CĂZĂTURĂ. HODO-ROG. RAMOLIT. VAS.
hîrbár	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
hîrbáreț	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
hîrbuí	vb.	v. DEGRADA. DETERIORA. ÎNVECHI. STRICA. UZA.
hîrbuít	adj.	v. DEGRADAT. DETERIORAT. ÎNVECHIT. STRICAT. UZAT.
HÎRCĂ	s.	(ANAT.) v. craniu.
hîrcă	s.	v. BABORNITĂ. COTOROANȚĂ. HOAȘCĂ. ZGRIPȚUROAICĂ.
HÎRCIÓG	s.	(ZOOL.; Cricetus cricetus) grivan, hamster, (reg.) ciureci, mișun.
hîrcióg	s.	v. GUZGAN. ȘOBOLAN.
HÎRCÎÍ	vb.	v. hîrîi.
HÎRCÎIÁLĂ	s.	v. hîrîială.
HÎRCÎÍT	s.	v. hîrîială.
HÎRDĂIÁȘ	s.	ciubăraș. (Un ~ cu lapte.)
HÎRDĂU	s.	ciubăr, (Transilv.) pîrlău, (Transilv. și Ban.) șaf, (prin Transilv.) șiroadă, (Ban., Transilv. și Olt.) șofei, (Transilv.) șofel. (Un ~ plin cu apă.)
hîrdău	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUȘCĂRIE. TEMNIȚĂ.
hîrgí	vb.	v. RÎNJI.
HÎRÎÍ	vb.	a hîrcîi, a horcăi.
HÎRÎIÁLĂ	s.	hîrcîială, hîrcîit, horcăială.
HÎRÎÍT	adj.	v. răgușit.
HÎRÎITOÁRE	s.	scîrțîitoare. (~ pentru speriat pă-sările.)
HÎRÎITÓR	adj.	hîrîit, răgușit, (reg.) siteav, (fig.) dogit, hodorogit, spart. (Cu glas ~.)
HÎRJOÁNĂ	s.	v. hîrjoneală.
HÎRJONEÁLĂ	s.	hîrjoană, zbenguială, (reg.) zbînț. (Încetați cu ~!)
HÎRJONÍ	vb.	a se zbengui. (Niște copii care se ~.)
HÎRLÉȚ	s.	v. cazma.
hîrsí	vb.	v. ACLIMATIZA. ACOMODA. ADAPTA. DEDA. DEPRINDE. FAMILIARIZA. ÎNVĂȚA. OBIȘNUI. SCUMPI. ZGÎRCI.
hîrsít	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
hîrșie	s.	v. PIELCICĂ.
HÎRȘÎÍ	vb.	(reg.) a scîrjîi. (Prundișul aleii ~ sub picioare.)
hîrșîí	vb.	v. CRESTA. SCRIJELI. ZGÎRIA.
HÎRȘÎIÁLĂ	s.	v. hîrșîit.
HÎRȘÎÍRE	s.	v. hîrșîit.
HÎRȘÎÍT	s.	hîrșîială, hîrșîire, hîrșîitură, (prin Munt.) scîrjîială, scîrjîit, scîrjîitură. (~ul pietrișului aleii sub
HÎRȘÎITÚRĂ	s.	v. hîrșîit.
hîrștioágă	s.	v. BABANĂ.

HÎRTÍE	s.	1. (Ban., Transilv., Maram. şi Bucov.) papir. (O coală de ~.)2. hîrtie pergaminată v. pergament.3. hîrtie-carbon v. indigo.4. v. bancnotă.5. hîrtie-monedă v. bancnotă.6. (FIN.) hîrtie de valoare = efect.7. v. act.8. act, document, legiti-maţie. (Rog preze
HÎRTIOÁRĂ	s.	v. hîrtiuţă.
HÎRTIÚŢĂ	s.	hîrtioară.
HÎRTOÁPE	s. pl.	hopuri (pl.), (Mold.) rătăcane (pl.), (Olt., Ban. şi Munt.) şomîrdoale (pl.). (Un drum plin de ~.)
hîrţ	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
HÎRŢOÁGĂ	s.	terfelog.
hîtcîí	vb.	v. HUIDUI.
hîtru	adj.	v. AGER. DEŞTEPT. DIBACI. GLUMEŢ. HAZLIU. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNDEMÎ-NATIC. POZNAŞ. PRICEPUT. ŞIRET. ŞMECHER. VESEL. VICLEAN.
HÎŢÎÍ	vb.	v. zgîlţîi.
HÎŢÎNÁ	vb.	v. zgîlţîi.
hîţînáː	vb.	v. BALANSA. CLĂTINA. LEGĂNA. OSCILA. PENDULA.
HÎŢÎNÁRE	s.	v. zgîlţîire.
hîzénie	s.	v. DIFORMITATE. HÎDOŞENIE. MONSTRU. MONSTRUOZITATE. POCEALĂ. POCITANIE. POCITURĂ. SCHIMONOSITURĂ. SLUŢENIE. SLUŢITURĂ. URÎCIUNE. URÎŢENIE.
hîzí	vb.	v. DEFORMA. DESFIGURA. POCI. SCHI-MONOSI. SLUŢI. STRÎMBA. URÎŢI.
HLAMÍDĂ	s.	mantie, (rar) purpură, (înv.) plaşcă. (~ împărătească.)
hlei	s.	v. ARGILĂ. CLISĂ. HUMĂ. LUT. PĂMÎNT.
hleiós	adj.	v. ARGILOS. CLEIOS. CLISOS. LUTOS.
hlibán	s.	v. PÎINE.
hlizí	vb.	v. CHIORÎ. HOLBA. ZGÎI.
hlobăná	vb.	v. BALANSA. CLĂTINA. LEGĂNA. OSCILA. PENDULA.
hluján	s.	v. COCEAN.
HO	interj.	opreşte!, stai!
ho	interj.	v. AJUNGE. ATÎT. BASTA. DESTUL. GATA. ISPRĂVEŞTE. ÎNCETEAZĂ. PUNCT. SFÎRŞEŞTE. STAI. STOP. TERMINĂ.
hoálă	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ.
hoáncă	s.	v. BABORNIŢĂ. COTOROANŢĂ. HOAŞ-CĂ. ZGRIPŢUROAICĂ.
hoánghină	s.	v. BABORNIŢĂ. COTOROANŢĂ. HOAŞCĂ. ZGRIPŢUROAICĂ.
HOÁRDĂ	s.	1. (IST.) ceată primitivă. (O ~ din comuna primitivă.)2. (înv.) ordie. (O ~ pustii-toare.)
hoáspe	s. pl.	v. STRUJITURĂ. TALAŞ.
HOÁŞCĂ	s.	v. cotoroanţă.
HOÁŢĂ	s.	hoţoaică, pungăşoaică, (pop.) tîlhăriţă, tîlhăroaică.
hóbot	s.	v. CRUCE. FEREGEA. VĂL. VOAL.
hoc	interj.	v. CEA.
hódă	s.	v. LIŞIŢĂ.
hodăcăí	vb.	v. SCHIOPĂTA.
hodîc	interj.	v. ŞONTÎC. ŞOVÎLC.
HODORÓG	s.	v. babalîc.
HODOROGÍ	vb.	1. v. hurui.2. v. zgîlţîi.

hodorogí	vb.	v. DEGRADA. DETERIORA. FLECĂRI. ÎNDRUGA. ÎNVECHI. PĂLĂVRĂGI. RAMOLI. RĂGUŞI. SPOROVĂI. STRICA. TRĂNCĂNI. UZA.
hodorogít	adj.	v. DEGRADAT. DETERIORAT. HÎRÎIT. HÎRÎITOR. ÎNVECHIT. RAMOLIT. RĂGU-ŞIT. SENIL. STRICAT. UZAT.
hodrobéle	s. pl.	v. BAGAJ.
hogeág	s.	v. CAMPADURĂ. CĂMIN. COŞ. HORN.
hohér	s.	v. CĂLĂU. GÎDE. HINGHER.
HÓHOT	s.	1. hohotire, hohotit. (Un ~ de plîns.)2. sughiț. (Plîns cu ~e.)
HOHOTÍRE	s.	v. hohot.
HOHOTÍT	s.	v. hohot.
HOINÁR	adj., s.	1. adj., s. pribeag, rătăcitor, vagabond, (înv.) stranic. (Un om ~.)2. adj. nesta-tornic, sprințar, (pop.) spulberatic. (Gînduri ~.)
HOINĂREÁLĂ	s.	1. v. haimanalîc.2. pribegie, pribegire, vagabondaj, vagabondare. (O ~ din loc în loc.)3. colindare, cutreierare, rătăcire. (O ~ fără un țel precis.)
HOINĂRÍ	vb.	1. a vagabonda, (înv. şi reg.) a nemernici, (reg.) a tălălăi, (prin Transilv.) a buduşlui, (Mold.) a lăinici, (Transilv.) a techer-ghi, (înv.) a hăimăni, a ştrengări. (Toată ziua ~.)2. a pribegi, a rătăci, a vagabonda, (prin Mold.) a bădădăi, a horhăi. (~
HOIT	s.	v. cadavru.
hojbăí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
hójma	adv.	v. CONTINUU. ÎNCONTINUU. ÎNTRUNA. MEREU. NECONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRERUPT. NEOBOSIT. NE-OSTENIT. PERMANENT. PURURI. VEŞNIC.
HOL	s.	v. vestibul.
hólă	s.	v. COTARLĂ. JAVRĂ. JIGODIE. POTAIE.
HOLBÁ	vb.	1. a (se) bulbuca, a (se) căsca, a (se) mări, a (se) umfla, a (se) zgîi, (pop. şi fam.) a (se) beli, a (se) bleojdi, (pop.) a (se) boboşa, a (se) bolboşa, (reg.) a (se) boldi, a (se) bolovăni, (Transilv.) a (se) zgăura, (Ban.) a (se) zgîmboia. (A-şi ~ och
HOLBÁRE	s.	bulbucare, căscare, mărire, umflare, zgîire, zgîit, (pop. şi fam.) belire, bleojdire, (pop.) boboşare, boldire. (~ ochilor.)
HOLBÁT	adj.	bulbucat, căscat, mare, mărit, umflat, zgîit, (rar) bălăbănos, (pop. şi fam.) belit, bleojdit, (pop.) boboşat, bolboşat, boldit, (reg.) măciuliat. (Cu ochii ~ți.)
hólcă	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
HÓLDĂ	s.	1. v. lan.2. (la pl.) v. lanuri.
HOLÉNDRU	s.	v. racord olandez.
holér	s.	v. SOC.
HOLÉRĂ	s.	1. (MED. VET.) pasteureloză, septice-mie hemoragică. (~ este o boală a păsărilor.)2. (BOT.; Xanthium spinosum) (reg.) cătina, cornuță, dracilă, ghimpe, lipici, pălămidă, scaiete, spin, scai
HOLÉRCĂ	s.	basamac, (reg.) trăscău. (Un clondir de ~.)
holércă	s.	v. POŞIRCĂ. RACHIU.
HOLOCÁUST	s.	(BIS.) (înv.) arse (pl.), ardere-de-tot, întreg-de-ars.
HOLOCÉN	s.	(GEOL.) aluviu.
HOLOENZÍMĂ	s.	(BIOL.) holoferment.
HOLOFERMÉNT	s.	v. holoenzimă.

hólotă	s.	v. GLOATĂ.
HOLOTURÍDĂ	s.	v. holoturie.
HOLOTÚRIE	s.	(ZOOL.) holoturidă, castrave-te-de-mare. (~ este un echinoderm.)
HOLTÉI	s., adj.	v. celibatar.
HOLTEÍ	vb.	v. burlăci.
HOLTEÍE	s.	v. celibat.
HOMÁR	s.	(ZOOL.; Homarus vulgaris) (rar) stacoj.
HOMEOSTÁZĂ	s.	(BIOL.) v. homeostazie.
HOMEOSTAZÍE	s.	(BIOL.) homeostază.
homicíd	s.	v. ASASINAT. CRIMĂ. MOARTE. OMOR. OMORÎRE. OMUCIDERE. UCIDERE.
homicíd	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMO-RÎTOR. UCIGAŞ.
homóc	s.	v. NISIP.
HOMOSEXUÁL	s.	(MED.) invertit, pederast, (prin Transilv.) buzerant.
HOMOSEXUALITÁTE	s.	(MED.) pederastie, inver-siune sexuală, invertire sexuală.
hónchiu	adj.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRUCIŞAT. PIEZIŞ. SAŞIU. STRABIC.
hondrăní	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
honipsí	vb.	v. DIGERA. MISTUI. SUFERI. SUPORTA.
HOP	s.	1. salt, săritură.2. (la pl.) v. hîrtoape.
hop	s.	v. DIFICULTATE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PIEDICĂ. STAVILĂ.
hopăí	vb.	v. SĂLTA. SĂRI. ŢOPĂI.
HÓPURI	s. pl.	hîrtoape (pl.), (Mold.) rătăcane (pl.), (Olt., Ban. şi Munt.) şomîrdoale (pl.). (Un drum plin de ~.)
hóra	s.	art. v. COROANA-BOREALĂ.
HORA MIRÉSEI	s.	(COR.) nunească (art.), (reg.) năşasca (art.). (~ este un dans popular de nuntă.)
hóră	s.	v. CHIUIT. CHIUITURĂ. DOINĂ. ORAŞ. STRIGĂTURĂ.
horăí	vb.	v. SFORĂI.
horăít	s.	v. SFORĂIALĂ. SFORĂIT. SFORĂITURĂ.
horăitúră	s.	v. SFORĂIALĂ. SFORĂIT. SFORĂI-TURĂ.
hórbotă	s.	v. DANTELĂ.
HORCĂÍ	vb.	a hîrcîi, a hîrîi.
horcăí	vb.	v. SFORĂI.
HORCĂIÁLĂ	s.	1. horcăit, horcăitură. (~ unui muribund.)2. hîrcîială, hîrcîit, hîrîială. (O ~ de la respiraţie.)
horcăiálă	s.	v. SFORĂIALĂ. SFORĂIT. SFORĂI-TURĂ.
HORCĂÍT	s.	horcăială, horcăitură.
horcăít	s.	v. SFORĂIALĂ. SFORĂIT. SFORĂI-TURĂ.
HORCĂITÚRĂ	s.	horcăială, horcăit.
horcăitúră	s.	v. SFORĂIALĂ. SFORĂIT. SFORĂ-ITURĂ.
horcăní	vb.	v. SFORĂI.
horceág	s.	v. PRAZ.
horcotí	vb.	v. SFORĂI.
horéţ	s.	v. OSTREŢ.
horhăí	vb.	v. BÎJBÎI. DIBUI. HOINĂRI. ORBECĂI. PIPĂI. PRIBEGI. RĂTĂCI. VAGABONDA.
horí	vb.	v. DOINI.

*HORÍŞTE	s.	(reg.) horitură. (~ este un rotocol de fîn.)
horitúră	s.	v. HORIŞTE.
HORMON FOLICULÁR	s.	v. foliculină.
HORMONOGENÉZĂ	s.	(BIOL.) hormonopoieză.
HORMONOPOIÉZĂ	s.	v. hormonogeneză.
HORN	s.	v. coş.
HORNÁR	s.	v. coşar.
hornéţ	s.	v. CĂMIN. COŞ. HORN.
horoi-vérde	s.	v. VIRDARE.
HOROSCÓP	s.	rojdanic, zodiac.
horşti	s.	v. MĂLAIUL-CUCULUI.
HORTICULTÓR	s.	florar, grădinar. (~ul cultivă flori.)
HORTICULTÚRĂ	s.	grădinărie, grădinărit. (Specia-list în ~.)
hostopínă	s.	v. TESCOVINĂ.
HOTÁR	s.	1. v. frontieră.2. v. hat.3. v. limită.
HOTĂRÎ	vb.	1. v. ordona.2. v. institui.3. v. stabili.4. v. convinge.5. v. alege.6. v. decide.7. v. hărăzi.8. v. orîndui.
hotărî	vb.	v. CIRCUMSCRIE. CONDAMNA. DELIMITA. DEMARCA. HOTĂRNICI. ÎNVECINA. LIMITA. MARCA. MĂRGINI. OSÎNDI. PEDEPSI.
HOTĂRÎRE	s.	1. v. dispoziţie.2. fixare, precizare, stabilire. (~ unui nou termen.)3. v. voinţă.4. de-cizie. (Vom lua mîine o ~ definitivă.)5. v. decizie.6. v. sentinţă.7. dîrzenie, fermitate, intran-sigenţă, neclintire, neînduplecare, nestrămutare, neşovăire, statorn
HOTĂRÎT	adj., adv.	1. adj. v. anumit.2. adj. v. cert.3. adj. decis, dîrz, ferm, inflexibil, intransi-gent, neabătut, neclintit, nestrămutat, neşovăitor, statornic, (înv.) nepregetător, inflexibil. (Un caracter ~.)4. adj. v. categoric.5. adv. v. ca-tegoric.6. adj. v. ferm.7.
HOTĂRÎTÓR	adj.	1. decisiv, determinant, (livr.) irefutabil, (franţuzism înv.) ponderos, (fig.) strivitor, zdrobitor. (Argumente ~oare.)2. v. con-vingător.3. v. esenţial.
HOTĂRNICÍ	vb.	v. delimita.
hotărnicí	vb.	v. ÎNVECINA. MĂRGINI.
HOTĂRNICÍRE	s.	v. delimitare.
HOTÉL	s.	(înv.) birt, ospel.
HOTELIÉR	s.	(înv.) birtaş, ospelier.
hotîcîí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
HOTNÓG	s.	v. sutaş.
hótru	s.	v. CODOŞ. MIJLOCITOR. PROXENET.
HOŢ	s.	1. pungaş, (astăzi rar) prădător, (înv. şi reg.) lotru, (reg.) furător, robalău, (înv.) chesăgiu, fur, prădaş, războinic, (fam.) coţcar, (arg.) manglitor, şut, şutitor, teşcar. (~ de buzunare.)2. v. escroc.
hoţ	s.	v. ŞTRENGAR.
hoţ de máre	s.	v. CORSAR. PIRAT.
HOŢÉSC	adj.	pungăşesc, şarlatanesc, (rar) potlo-găresc, (pop.) tîlhăresc. (Faptă ~ească.)
HOŢÉŞTE	adv.	1. pungăşeşte, (rar) potlogăreşte, (pop.) tîlhăreşte. (Se poartă ~.)2. v. tiptil.
hoţí	vb.	v. FURA. HAIDUCI. LUA. SUSTRAGE.
HOŢÍE	s.	1. v. furt.2. v. fraudă.3. v. escrocherie.
hoţíş	adv.	v. FURIŞ. HOŢEŞTE. TIPTIL.

HOȚOÁICĂ	s.	1. v. hoață.2. hoțomancă, șmeche-roaică, ștrengăriță. (Mare ~ mai eşti!)
hoțomán	adj.	v. ȘIRET. ȘMECHER. VICLEAN.
hoțomán	s.	v. ȘTRENGÁR.
HOȚOMÁNCĂ	s.	v. ștrengăriță.
hoțomăníe	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOȚIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE.
hoz	s.	v. SOC.
hraconí	vb.	v. SCUIPA.
HRAM	s.	(BIS.) (reg.) rugă, (înv.) serbare. (O biserică are ~ul sfîntul Gheorghe.)
HRÁNĂ	s.	1. v. mîncare.2. masă. (A servit drept ~ peştilor.)3. (BOT.) hrana-vacii (Spergula arvensis) = (rar) spergulă.
hrăbór	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂTOR. DÎRZ. INIMOS. ÎNDRĂZNEȚ. NEÎNFRICAT. SEMEȚ.
hrănáci	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂȚIOS. POFTICIOS.
HRĂNÍ	vb.	1. v. mînca.2. v. întreține.
hrăní	vb.	v. ÎNTREȚINE. MENȚINE. SĂTURA.
HRĂNÍRE	s.	v. alimentație.
HRĂNÍT	adj.	alimentat, nutrit. (Bine ~.)
HRĂNITÓR	adj.	consistent, nutritiv, sățios, suculent, (livr.) feculenț, (astăzi rar) substanțial, (înv.) mistuitor, nutritor, săturăcios, săturător. (Alimente, substanțe ~oare.)
HRĂPĂRÉȚ	adj.	aprig, apucător, lacom, nesătul, (livr.) cupid, rapace, (pop.) hapsîn. (Un om tare ~.)
HREAN	s.	(BOT.; Armoracia rusticana) (reg.) usturoi, rădăcină-sălbatică, (Ban.) tormac.
HREÁPCĂ	s.	(TEHN.) buhai, cîrlig, greblă, vergea, (reg.) crivea. (~ este un dispozitiv la coasă.)
HRENÍȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Lepidium campestre) (reg.) urda-vacii.2. (Lepidium sativum) creson, (rar) caprilemă.
hréniță	s.	v. CARDAMA. GĂLBENEA. NĂSTUREL. URDA-VACII.
hrenoásă	s.	v. MUȘTAR.
hrentuí	vb.	v. DEGRADA. DETERIORA. ÎNVECHI. STRICA. UZA.
hrentuít	adj.	v. DEGRADAT. DETERIORAT. ÎNVE-CHIT. STRICAT. UZAT.
hrenúț	s.	v. DRAGAVEI. ȘTEVIE.
HRIB	s.	(BOT.; Boletus edulis) mînătarcă, (reg.) burete, copită, mitarcă, pitarca, pitoancă.
hríbă	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
hrismós	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVIZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE.
HRISÓV	s.	(înv.) ispisoc, sinet, uric, carte dom-nească. (~ emis de cancelaria domnească.)
hristoitíe	s.	v. CREDINȚĂ. CUCERNICIE. CUVIOȘENIE. CUVIOȘIE. EVLAVIE. PIETATE. PIOȘENIE. PIOZITATE. RELIGIOZITATE. SME-RENIE.
HRISTÓS	s.	(BIS.) Isus, Mesia (art), Mîntuitorul (art.).
HRIȘCÁR	s.	(ENTOM.; Rhizotrogus solstitialis) cărăbuşel, cărăbuș de hrișcă, gîndac de hrișcă.
HRÍȘCĂ	s.	(BOT.; Fagopyrum esculentum) (reg.) tătarcă.
hrónic	s.	v. CRONICĂ. LETOPISEȚ.
HRÚBĂ	s.	1. subterană, (înv.) culă.2. tainiță.
hrúbă	s.	v. BECI. PIVNIȚĂ.
huceág	s.	v. CRÎNG. DESIȘ. HĂȚIȘ. STUFĂRIȘ. TUFĂRIȘ. TUFIȘ.
huci	s.	v. CRÎNG. DARAC. DĂRĂCITOR. DESIȘ. HĂȚIȘ. SCĂRMĂNĂTOARE. STUFĂRIȘ. TUFĂRIȘ. TUFIȘ.
HUDULÉȚ	s.	(TEHN.) (Transilv. şi Ban.) sfîrcel. (~ la războiul de țesut.)

huhurá	vb.	v. CHIOTI. CHIUI. HĂULI. STRIGA. ŢIPA.
huhuréte	s.	v. CIUF. CIUHUREZ. HUHUREZ.
HUHURÉZ	s.	(ORNIT.; Strix) ciuf, ciuhurez, (reg.) huhurete.
huhurez de casă	s.	v. STRIGĂ.
HUÍ	vb.	v. răsuna.
HUIDUÍ	vb.	(Mold.) a hîtcîi, (Mold. şi Bucov.) a tiohăi.
HUIDUIÁLĂ	s.	huiduitură. (Primit cu ~ieli.)
HUIDUITÚRĂ	s.	v. huiduială.
huidúmă	s.	v. ARĂTARE. COLOS. MATAHALĂ. NAMILĂ. URIAŞ.
HÚIET	s.	v. hărmălaie.
huíţ	s.	v. DULAP. LEAGĂN. SCRÎNCIOB.
HÚLĂ	s.	v. blasfemie.
húlă	s.	v. AFRONT. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRA-RE. DISCREDITARE. INJURIE. INSULTĂ. JIGNIRE. OCARĂ. OFENSĂ. PONEGREALĂ. PONEGRIRE. RUŞINE.
HULÍ	vb.	v. blasfema.
hulí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
hulíre	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRARE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ.
hulitór	adj., s.	v. BÎRFITOR. CALOMNIATOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR.
húlpav	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂŢIOS. POFTICIOS.
hultenioáră	s.	v. VULTURICĂ.
hulúb	s.	v. PORUMBEL.
*HULUBÁŞ	s.	(ORNIT.) (reg.) hulubel.
hulubăríe	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PORUMBĂ-RIE.
hulubél	s.	v. HULUBAŞ.
HULUBÍŢĂ	s.	(BOT.; Russula aurata) (reg.) pîinişoare (pl.), vineţică.
hulubíţă	s.	v. PORUMBIŢĂ.
huludéţ	s.	v. FUS.
HÚMĂ	s.	v. argilă.
humós	adj.	v. ARGILOS. CLEIOS. CLISOS. LUTOS.
húnie	s.	v. PÎLNIE.
HURDUCÁ	vb.	v. zgîlţîi.
HURDUCÁRE	s.	v. hurducătură.
HURDUCÁT	s.	v. hurducătură.
HURDUCĂÍ	vb.	v. zgîlţîi.
HURDUCĂTÚRĂ	s.	clătinare, clătinat, clătinătură, hurducare, hurducat, scuturare, scuturat, scutu-rătură, zdruncinare, zdruncinat, zdruncinătură, zgîlţîială, zgîlţîire, zgîlţît, zgîlţîitură, zguduială, zguduire, zguduit, zguduitură, (pop.) zdruncin. (~ a unei căruţe pe
hurduí	vb.	v. DURĂI. DURUI. HODOROGI. HURUI.
hurduitúră	s.	v. DUDUIT. DUDUITURĂ. DURĂIT. DURĂITURĂ. DURUIT. HURUIALĂ. HURUIT. HURUITURĂ.
hurezá	vb.	v. CHIOTI. CHIUI. HĂULI. STRIGA. ŢIPA.

HURMÚZ	s.	(BOT.; Symphoricarpus albus) (rar) corale-albe (pl.), lemn-cu-boabele-albe.
HURUÍ	vb.	1. a durăi, a durui, a hodorogi, (rar) a turui, (pop.) a trăncăni, (reg.) a hurdui, a troncăni, (prin Ban.) a trăscări. (Căruța ~ pe strada pietruită.)2. a clătina, a hîțîi, a hîțîna, a hodorogi, a hurduca, a hurducăi, a scutura, a zdroncăni, a zdruncina,
huruí	vb.	v. DĂRĂPĂNA. DĂRÎMA. NĂRUI. PRĂ-BUŞI. PRĂVĂLI. RISIPI. SURPA.
HURUIÁLĂ	s.	v. huruitură.
HURUÍT	s.	v. huruitură.
HURUITÚRĂ	s.	duduit, duduitură, durăit, durăitură, duruit, huruială, huruit, (reg.) durăt, hurduitură, (Mold.) durduit. (~ unui vehicul pe o stradă pietruită.)
húsăş	s.	v. SFANŢ.
HUŞTI	interj.	țîşti!, (pop.) smîc!
huştiul(i)úc	interj.	v. BÎLDÎBÎC.
hutupálă	s.	v. MÎNCĂCIOS. MÎNCĂU.
HUŢÁN	s., adj.	1. s. huțul. (Un ~ din Bucovina.)2. adj. huțănesc. (Cal ~.)
HUŢĂNÉSC	adj.	huțan. (Cal ~.)
HUŢÚL	s.	v. huțan.
huțuțá	vb.	v. LEGĂNA.
huzdupá	vb.	v. ÎNFULECA.
huzmét	s.	v. FUNCŢIE. POST. SERVICIU. SLUJBĂ.
HUZÚR	s.	1. lăfăire.2. îmbuibare.
HUZURÍ	vb.	1. a se lăfăi.2. a se îmbuiba.
i	conj.	v. ŞI.
I	interj.	a!, ah!, aoleu!, au!, o!, of!, oh!, vai!, (pop.) văleu!, (Transilv. şi Ban.) tulai!, (Mold.) vah! ~ (~!, ce durere simt!)
IA	interj.	v. poftim!
ia	interj.	v. IATĂ. UITE. VEZI.
iabráș	adj.	v. NĂBĂDĂIOS. NĂRĂVAŞ. NĂRĂVIT.
IAC	s.	(ZOOL.; Poephagus grunniens) bou grohăitor.
iácă	interj.	v. IATĂ. UITE. VEZI.
iácă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE.
iacínt	s.	v. ZAMBILĂ.
IAD	s.	(BIS.) infern, (livr.) gheenă, tartar, (înv.) matca focului.
IÁDEŞ	s.	(ANAT.) (Olt.) cobie. (~ la păsări.)
iádeş	s.	v. SLĂBĂNOG.
iamác	s.	v. AJUTOR. ASISTENŢĂ. OCROTIRE. PROTECŢIE. SPRIJIN.
ian	interj.	v. IATĂ. UITE. VEZI.
IANUÁRIE	s.	(pop.) cărindar, gerar, (înv.) ghenarie.
IÁPĂ	s.	1. (ZOOL.) (pop. depr.) mărțînă.2. v. tălpig.3. (TEHN.) (reg.) mîtcă, tînjală. (~ la joagăr.)
iápă	s.	v. CIOCÎRLIE. COARNE. COBILĂ. SCHIM-BĂTOR.
IAPÍGI	s. pl.	(IST.) mesapi (pl.).
IAR	adv.	1. iarăşi, (înv.) rutes. (A venit ~ pe la noi.)2. v. tot.
IÁRĂŞI	adv.	v. iar.
iarba-albínelor	s.	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.

iarba-asínului	s.	v. LUMINIȚĂ.
iarba-baláurului	s.	v. RĂCULEȚ.
iarba-bălții	s.	v. PĂIUȘ.
iarba-boiérului	s.	v. IARBĂ-ALBĂ.
iarba-búbei	s.	v. GOGOAȘĂ. PĂPĂLĂU. PĂTLA-GINĂ.
iarba-cáilor	s.	v. FLOCOȘICĂ.
iarba-căprioárei	s.	v. IARBA-CIUTEI.
iarba-căşunátului	s.	v. ROCOȚEA.
iarba-căşunătúrii	s.	v. TALPA-GÎȘTEI.
iarba-cérbilor	s.	v. PIEPTĂNARIȚĂ.
iarba-ciúmei	s.	v. CIUMĂREA.
iarba-ciútei	s.	v. LIMBA-CERBULUI. NĂVALNIC. RUJĂ. URECHELNIȚĂ.
iarba-cîinelui	s.	v. PIEPTĂNARIȚĂ.
iarba-cocóşului	s.	v. COCOȘEL-DE-CÎMP.
iarba-códrului	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂGUNĂ.
iarba-crúcii	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
iarba-curălei	s.	v. NĂGARĂ.
iarba-datului-şi-a-fáptului	s.	v. FECIORICĂ.
iarba-dégetelor	s.	v. CINCI-DEGETE.
iarba-drágostei	s.	v. LIMBA-CUCULUI.
iarba-drumurilor	s.	v. FRUNZĂ-DE-POTCĂ.
iarba-fáptului	s.	v. SCLIPEȚ.
iarba-fecioárei	s.	v. FECIORICĂ.
iarba-fecioárelor	s.	v. PELIN.
iarba-feciórilor	s.	v. FECIORICĂ.
iarba-fiárelor	s.	v. POPILNIC.
iarba-frîntului	s.	v. SĂNIȘOARĂ.
iarba-găínii	s.	v. RĂCOVINĂ.
iarba-gîştelor	s.	v. COADA-RACULUI.
iarba-iépurelui	s.	v. SUSAI. TREMURĂTOARE.
iarba-împărátului	s.	v. URECHELNIȚĂ.
iarba-lui-Dumnezéu	s.	v. LEMNUL-DOM-NULUI.
iarba-lui-sf.-Ioán	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂ-TOARE.
iarba-lui-Tát(in)	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
iarba-lúpului	s.	v. IARBA-CIUTEI.
iarba-măgárului	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
iarba-mîței	s.	v. CĂTUȘNICĂ.
iarba-mláştinii	s.	v. RUGINĂ.
iarba-nebúnilor	s.	v. SPÎNZ.
iarba-ósului	s.	v. MĂLĂOI.
iarba-ovăzului	s.	v. OBSIGĂ. SECĂREA.
iarba-părului	s.	v. PERIȘOR.
iarba-plumînei	s.	v. CUSCRIȘOR. MIEREA-UR-SULUI.

iarba-pórcului	s.	v. BRÎNCĂ. CIURLAN. SALCI-CORN. SĂRICICĂ.
iarba-púricelui	s.	v. IARBĂ-ROŞIE. PURICARIȚĂ.
iarba-ráiului	s.	v. VETRICE.
iarba-ránei	s.	v. VĂTĂMĂTOARE.
iarba-rîndunélei	s.	v. ROSTOPASCĂ.
iarba-róilor	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
iarba-sásului	s.	v. SĂNIŞOARĂ.
iarba-săgéții	s.	v. SĂGEATA-APEI.
iarba-sfintei-Sófia	s.	v. PELINIȚĂ.
iarba-sfîntului-Crístofor	s.	v. ORBALȚ.
iarba-sfîntului-Ioán	s.	v. RĂSCOAGE.
iarba-sfîntului-Ión	s.	v. SĂLVIE DE ETIOPIA.
iarba-sîngelui	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
iarba-sómnului	s.	v. PAPANAŞ. SALVIE.
iarba-spáimei	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
iarba-spurcății	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
iarba-stúpului	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
iarba-surpătúrii	s.	v. FECIORICĂ.
iarba-şárpelui	s.	v. BROSCĂRIȚĂ. FERIGĂ. MAMA-PĂDURII. PALMA-MAICII-DOMNULUI. RĂCULEȚ.
iarba-tátălui	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
iarba-tăietúrii	s.	v. PĂTLAGINĂ. VINDECEA.
iarba-tîlhárului	s.	v. ORBALȚ.
iarba-túnului	s.	v. URECHELNIȚĂ.
iarba-úntului	s.	v.VERIGEL.
iarba-uréchii	s.	v. RUJĂ. URECHELNIȚĂ.
iarba-úrsului	s.	v. PIEDICUTĂ.
iarba-vătămătúrii	s.	v. GHIMPARITĂ.
iarba-vîntului	s.	v. CĂTUŞNICĂ. DEDIȚEL. IARBA-CÎINELUI. IARBA-CÎMPULUI. OBSIGĂ. PIR-DE-ȚELINĂ. PIR GROS. SECĂREA. STELIȚĂ. VERIGEL.
iarba-vrăjitoárei	s.	v. TILIŞCĂ.
iarba-zgáibei	s.	v. ZGRĂBUNȚICĂ.
iarba-zgăibii	s.	v. SPANAC-PORCESC.
IÁRBĂ	s.	(BOT.) iarba-broaştei (Hydrocharis mor-sus-ranae) = (reg.) limba-broaştei, muşcatul-broaş-telor; iarba-cănăraşului (Phalaris canariensis) = (reg.) mei-lung, meiul-canarilor; iarba-ciutei (Doronicum austriacum) = (reg.) iarba-căprioarei, iarba-lupului; iar
iarbă-amără	s.	v. GRANAT. SCHINEL. SPILCUȚĂ.
iarbă-áspră	s.	v. ȚĂPOŞICĂ.
iarbă-băloásă	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
iarbă-bărboásă	s.	v. COSTREI. PELINARIȚĂ.
iarbă-cîineáscă	s.	v. BUCĂȚEL. IARBA-CÎI-NELUI. PIR-DE-ȚELINĂ. PIR GROS.
iarbă-creáță	s.	v. GRANAT. IARBĂ-ALBĂ. IZMĂ CREAȚĂ. MENTĂ CREAȚĂ. SPILCUȚĂ.
iarbă-de-boále	s.	v. USTUROIȚĂ.
iarbă-de-bou-sălbátică	s.	v. MIRUȚĂ.

iarbă-de-cále	s.	v. PĂTLAGINĂ.
iarbă-de-cositór	s.	v. BARBA-URSULUI. COA-DA-CALULUI. PIPIRIG.
iarbă-de-curățénie	s.	v. CUCURIG.
iarbă-de-cúrcă	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. FUMĂRIȚĂ. POTROACĂ. ȚINTAURĂ.
iarbă-de-dát	s.	v. TALPA-GÎȘTEI.
iarbă-de-duréri	s.	v. COADA-COCOȘULUI.
iarbă-de-fríguri	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. TRAISTA-CIOBANULUI. ȚINTAURĂ.
iarbă-de-grădínă	s.	v. IARBĂ GRASĂ.
iarbă-de-greutáte	s.	v. SULIMAN.
iarbă-de-lingoáre	s.	v. USTUROIȚĂ.
iarbă-de-negéi	s.	v. ROSTOPASCĂ.
iarbă-de-négi	s.	v. ROSTOPASCĂ.
iarbă-de-orbálț	s.	v. ORBALȚ. ȘTEVIE.
iarbă-de-păsări	s.	v. RĂCOVINĂ.
iarbă-de-pe-marginea-căii	s.	v. TIMOFTICĂ.
iarbă-de-pérină	s.	v. FLOARE-DE-PERINĂ.
iarbă-de-piátră	s.	v. SULFINĂ.
iarbă(-de-púșcă)	s.	v. PRAF DE PUȘCĂ. PULBERE.
iarbă-de-ránă	s.	v. VINDECEA.
iarbă-de-săpún	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPU-NARIȚĂ.
iarbă-de-soponít	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPU-NARIȚĂ.
iarbă-de-strănutát	s.	v. ROTOȚELE-ALBE.
iarbă-de-șoáldină	s.	v. ȘOALDINĂ.
iarbă-de-uréche	s.	v. URECHELNIȚĂ.
iarbă-de-vátăm	s.	v. VĂTĂMĂTOARE.
iarbă-de-vătămătúră	s.	v. VĂTĂMĂTOARE.
iarbă-de-zgáibă	s.	v. ZGRĂBUNȚICĂ.
iarbă-dúlce	s.	v. FEREGUȚĂ. LEMN-DULCE. ROURICĂ.
iarbă-flocoásă	s.	v. CĂTUȘNICĂ. TALPA-GÎȘTEI.
iarbă-ghimpoásă	s.	v. COSTREI. GHIMPARIȚĂ.
iarbă-grásă	s.	v. AGURIJOARĂ. BRÎNCĂ. IAR-BĂ-DE-URECHE. PORTULACĂ. URECHELNIȚĂ.
iarbă-grasă-de-grădínă	s.	v. PĂTLAGINĂ.
iarbă-iúte	s.	v. DINTELE-DRACULUI. RĂCULEȚ.
iarbă-înfăinátă	s.	v. SPANACUL-CIOBANILOR.
iarbă-látă	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
iarbă-lúngă	s.	v. PĂIUȘ.
iarbă-máre	s.	v. GRANÁT. PĂTLAGINĂ. SPILCUȚĂ.
iarbă-mirositoáre	s.	v. VIȚELAR.
iarbă-moále	s.	v. STELUȚĂ.
iarbă-neágră	s.	v. BUBERIC. BUSUIOC DE CÎMP. BUSUIOC-ROȘU. BUSUIOC SĂLBATIC. ȘOPÎR-LAIȚĂ. ȘOPÎRLIȚĂ. TĂTĂNEASĂ.
iarbă-porceáscă	s.	v. BURUIANĂ-PORCEASCĂ.
iarbă-róșie	s.	v. DENTIȚĂ. DINTELE-DRACULUI. RĂCULEȚ. SLĂBĂNOG. TRESTIE-DE-CÎMP.

iarbă-roşioáră	s.	v. MILIŢEA.
iarbă-sărácă	s.	v. SPARGETĂ.
iarbă-sărátă	s.	v. BRÎNCĂ. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
iarbă-sfîntă	s.	v. LEMNUL-MAICII-DOMNULUI.
iarbă-steárpă	s.	v. SPÎNZ.
iarbă-strănutătoáre	s.	v. SPÎNZ.
iarbă-şerpeáscă	s.	v. CUCURIG. SPÎNZ.
iarbă-trei-răi	s.	v. POPILNIC.
iarbă-voiniceáscă	s.	v. VARGA-CIOBANULUI.
IARMARÓC	s.	v. tîrg.
IÁRNĂ	s.	sezonul alb.
iasác	s.	v. INTERDICŢIE. INTERZICERE. PROHI-BIRE. PROHIBIŢIE.
IÁSCĂ	s.	(BOT.) 1. (Fomes igniarius) (Munt.) babiţă, (Mold.) băcălie, (Transilv.) copită.2. (Ganoder-ma applanatum) = babiţă, băcălie de fag.
iasîc	s.	v. RIŞCĂ.
iatác	s.	v. CAMERĂ DE CULCARE. DORMITOR. PAT.
IÁTĂ	interj.	uite!, vezi!, (pop.) ia!, iacă!, ian!, (înv. şi reg.) ni!, (Mold. şi Bucov.) inga! (~!, se apropie de noi.)
iaváş	adv.	v. AGALE. ALENE. BINIŞOR. DOMOL. ÎNCET. ÎNCETINEL. ÎNCETIŞOR. LÍN. LINIŞTIT.
IAZ	s.	1. heleşteu, (reg.) rîmnic, (înv.) pescuină. (~ cu mult peşte.)2. (reg.) ierugă. (~ la moară.)
iaz	s.	v. STAVILĂ. STĂVILAR. ZĂGAZ.
iázmă	s.	v. APARIŢIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
IBÉRIS	s.	(BOT.; Iberis umbellata) limbuşoară.
ibîncă	s.	v. CIOLTAR. ŞABRACĂ. VALTRAP.
íboste	s.	v. AMOR. DRAGOSTE. IUBIRE.
ibóvnic	s.	v. AMANT. CONCUBIN. IUBIT. PRIETEN.
ibóvnică	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
ibóz	s.	v. SOC.
IC	s.	pană, (reg.) nadă, penuş, (Maram.) cui, (Ban.) găvozd, (Transilv. şi Ban.) ţintă. (~ de despicat
ICHI	s.	(Mold.) ţap. (~ folosit la jocul de arşice.)
ici	adv.	v. AICI.
icioglán	s.	v. COPIL DE CASĂ. PAJ.
ICNEÁLĂ	s.	v. icnire.
ÍCNET	s.	v. icnire.
ICNÍ	vb.	(reg.) a hîcîi. (~ cînd vomită.)
ICNÍRE	s.	1. icneală, icnet, icnitură.2. opinteală, opintire, sforţare.
ICNITÚRĂ	s.	v. icnire.
ICOÁNĂ	s.	(BIS.) (înv.) semn. (~ reprezentînd divinitatea.)
icoánă	s.	v. IMAGINE. ÎNFĂŢIŞARE. REPREZEN-TARE. VIZIUNE.
iconobóreţ	s.	v. ICONOCLAST.
ICONOCLÁST	s.	(BIS.) (înv.) iconoboreţ.
ICONOSTÁS	s.	(BIS.) 1. catapeteasmă, tîmplă, (pop.) perete, (înv. şi reg.) prăznicar, (Transilv.) fruntar. (~ în bisericile ortodoxe.)2. (înv.) proschinitar. (~ este un fel de pupitru pe care se pune o icoană, în

ICOSÁR	s.	irmilic. (~ul era o monedă turcească.)
ícră	s.	v. PULPĂ.
ICRE NÉGRE	s. pl.	caviar.
ÍCTER	s.	(MED.) gălbinare, hepatită, (pop.) gălbe-neală.
ÍCTUS	s.	(MED.) 1. şoc.2. ictus apoplectic v. apoplexie.
IDEÁL	adj.	1. v. perfect.2. v. pur.3. (FILOZ.) imaterial, spiritual. (Elemente materiale şi ~.)4. (FILOZ.) mintal, subiectiv.
IDEALITÁTE	s.	(FILOZ.) imaterialitate, spiritua-litate. (~ unui element.)
IDEALIZÁ	vb.	a înfrumuseța, a poetiza. (A ~ realitatea.)
IDEALIZÁRE	s.	înfrumusețare, poetizare. (~ realității.)
IDEÁTIC	adj.	(rar) ideativ. (Sub raport ~ ...)
ideatív	adj.	v. IDEATIC.
IDÉE	s.	1. (FILOZ.) noemă.2. noțiune.3. con-cepție.4. v. părere.5. considerație, considerent, constatare, observare, observație, opinie, părere, reflecție, reflexie, remarcă. (Cîteva ~ asupra ...)6. v. intenție.7. (MED.) idee fixă = manie, monomanie, obsesie, psi
IDÉNTIC	adj., adv.	1. adj. v. conform.2. adv. v. întocmai.3. adj. v. egal.4. adj. v. sinonimic.
IDENTIFICÁ	vb.	v. recunoaşte.
IDENTIFICÁBIL	adj.	v. recognoscibil.
IDENTIFICÁRE	s.	v. recunoaştere.
IDENTIFICÁT	adj.	v. recunoscut.
IDENTITÁTE	s.	1. (livr.) consimilitudine. (~ unor elemente.)2. conformitate, unitate. (~ de opinii.)
IDEOLÓG	s.	teoretician. (~ al unui partid.)
IDÍLĂ	s.	v. bucolică.
IDÍLIC	adj.	v. bucolic.
idióm	s.	v. DIALECT. GRAI. LIMBĂ.
IDIOPÁTIC	adj.	(MED.) criptogenetic. (Maladie ~.)
IDIÓT	adj., s.	1. adj., s. (MED.) cretin, imbecil, tîmpit, (rar) tîmp, (prin Transilv., Mold. şi Bucov.) mut. (Om ~.)2. adj. stupid, tîmpit. (O glumă ~oată.)
IDIOTÍP	s.	v. genotip.
IDIOTIZÁ	vb.	(MED.) a (se) cretiniza, a (se) idioți, a (se) imbeciliza, a (se) prosti, a (se) tîmpi.
IDIOȚÉNIE	s.	1. v. idioție.2. v. prostie.
IDIOȚÍ	vb.	v. idiotiza.
IDIOȚÍE	s.	1. (MED.) cretinism, idioțenie, imbecilitate, tîmpeală, tîmpenie, (rar) tîmpie, tîmpime.2. v. prostie.
ÍDOL	s.	zeu.
ídol	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎN-CORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
IDOLATRÍE	s.	v. adorație.
IDOLATRIZÁ	vb.	v. adora.
IDOLATRIZÁRE	s.	v. adorare.
IDOLATRIZÁT	adj.	v. adorat.
IDOLÁTRU	adj., s.	păgîn.
idólniță	s.	v. CAPIŞTE.
idoloslugáș	adj., s.	v. IDOLATRU. PĂGÎN. POLITEIST.

idoloslujébnic	adj., s.	v. IDOLATRU. PĂGÎN. POLITEIST.
ÍE	s.	(Ban., Transilv. şi Maram.) spăcel. (Poartă fotă şi ~ înflorată.)
íe	s.	v. CHIŞIŢĂ.
iéderă	s.	v. SMIRDAR.
IEDIŞÓR	s.	v. ieduţ.
IEDULÉŢ	s.	v. ieduţ.
IEDÚŢ	s.	(ZOOL.) iedişor, ieduleţ.
IÉFTIN	adj.	avantajos, convenabil, jos, mic, scăzut, (Transilv. si Ban.) lesne. (Preţuri ~.)
iéftin	adi.	v. BANAL. COMUN. NEORIGINAL.
IEFTINÍ	vb.	a (se) micşora, a (se) reduce, a scădea. (S-au ~ preţurile la ...)
IEFTINÍRE	s.	micşorare, reducere, scădere. (~ preţurilor.)
ielcován	s.	v. PESCĂRUŞ.
IÉLE	s. pl.	(MITOL. POP.) (pop.) dînsele (pl. art.), drăgaice (pl.), frumoase (pl.), milostive (pl.), mîndre (pl.), puternice (pl.), rusalii (pl.), sîn-ziene (pl.), şoimane (pl.), şoimăriţe (pl.), vîntoase (pl.), (reg.) nagode (pl.), samovile (pl.), sfinte (pl.), (Ba
IENÚPĂR	s.	(BOT.; Juniperus communis) v. jneapăn.
IEPURÁR	s.	v. acvilă.
IÉPURE	s.	(ZOOL.; Lepus europaeus) (reg.) şoşoi, (glumeţ) urecheat.
iepurél	s.	v. SPARANGHEL.
IERÁRH	s.	v. arhiereu.
IERARHÍE	s.	nivel, rang, scară, stare, strat, treaptă. (~ socială.)
IERARHIZÁ	vb.	v. clasifica. (A ~ elevii în ordinea mediilor.)
IERARHIZÁRE	s.	v. clasificare. (~ elevilor în ordinea mediilor.)
IERBÁR	s.	v. rumen.
ierbălúţă	s.	v. IARBĂ-ALBĂ.
ierbărít	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
IERBÓS	adj.	erbacee. (Plantă ~oasă.)
IERBULÍŢĂ	s.	v. ierbuşoară.
IERBUŞOARĂ	s.	(BOT.) ierbuliţă, ierbuţă.
IERBÚŢĂ	s.	v. ierbuşoară.
iernáre	s.	v. IERNAT.
IERNÁT	s.	(rar) iernare, (pop.) iernatic. (~ul oilor.)
iernátic	s.	v. IERNAT.
IERTÁ	vb.	1. v. absolvi.2. (BIS.) a dezlega. (Preotul îl ~ de păcate.)3. (reg.) a îngădui, (înv.) a lăsa, a şterge, a trece. (A ~ păcatele, fărădelegile cuiva.)4. v. scuza.
iertá	vb.	v. ELIBERA. LIBERA. SALVA. SCĂPA. SCOATE.
IERTÁRE s.,	interj.	1. s. v. absolvire.2. s. (BIS.) dezlegare, pocăinţă, (înv.) pocaianie. (~ de păcate.)3. s. v. scuză.4. s. indulgenţă, îndurare, îngăduinţă, milostivire, (livr.) clemenţă. (Cere cu umilinţă ~.)5. interj. îndurare!, (înv.) aman!
IERTÁŢI	interj.	pardon!, scuzaţi!
iertăciúne	s.	v. IERTARE. SCUZĂ.
IERTĂTÓR	adj.	indulgent, îndurător, îngăduitor, milostiv, (livr.) clement. (Om lesne ~.)
ierúgă	s.	v. IAZ.

IERÚNCĂ	s.	(ORNIT.; Tetrastes bonasia) găinuşă, (reg.) alunar, brădioară, brădişoară, ieruşcă, găinuță-roşie, gotcă-roşie, (Transilv.) pasăre-îm-părătească.
ierúşcă	s.	v. GĂINUŞĂ. IERUNCĂ.
IÉSLE	s.	(reg.) corlată. (~ pentru vite.)
iest	adj.	v. ACEST.
IEŞI	interj.	afară!, marş!, pleacă!
IEŞÍ	vb.	1. a merge, (înv. şi pop.) a purcede. (Să ~ puțin în grădină.)2. a se elibera, a se libera, a scăpa. (A ~ din închisoare.)3. a ajunge, a da. (Drumul ~ în sat.)4. v. germina.5. v. apărea.6. a-i apărea, a-i da. (Copacului îi ~ frunzele.)7. v. țîşni.8. a se
IEŞÍND	s.	v. ieşitură.
IEŞÍRE	s.	1. eliberare, liberare, scăpare. (După ~ lui din închisoare.)2. v. defecare.3. decolorare, spălăcire. (~ unui material textil.)
IEŞÍT	adj.	proeminent. (Parte ~ a unui obiect.)
ieşít	adj.	v. DECOLORAT. SPĂLĂCIT. ŞTERS.
ieşitoáre	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
IEŞITÚRĂ	s.	ieşind, proeminență, protuberanță, ridicătură, (reg.) bolfă, (înv.) scosătură, scoțătură. (O ~ a unei piese.)
iéură	s.	v. PEPENE.
iezătúră	s.	v. BARAJ. STAVILĂ. STĂVILAR. ZĂGAZ.
IÉZER	s.	(GEOGR.) (pop.) tău. (~ este un lac adînc de munte.)
iezii-cáprei	s. pl.	v. SFREDELUL.
iezmăciúne	s.	v. NOIEMBRIE.
iezuít	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC.
iezuít s,	adj.	v. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
iezuític	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PRE-FĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
iezuitísm	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂȚĂR-NICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEŞUG.
ififlíu	adj.	v. LEFTER.
ífos	s.	v. AROGANȚĂ. DEMNITATE. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. POZIȚIE. RANG. SEMEȚIE. TREAPTĂ. TRUFIE. VANITATE.
ÍFOSE	s. pl.	pretenții (pl.), (fig.) aere (pl.), fumuri (pl.). (Te rog să laşi ~le !)
ighemonicón	s.	v. FAST. LUX. MĂREȚIE. POMPĂ. SOMPTUOZITATE. SPLENDOARE. STRĂLUCIRE.
ÍGLIȚĂ	s.	1. v. croşetă.2. v. andrea.
ignár adj,	s.	v. IGNORANT. INCULT. NECULTIVAT. NEINSTRUIT. NEÎNVĂȚAT. PROST. SIMPLU.
IGNITRÓN	s.	(ELECTRONICĂ) excitron.
ignóbil	adj.	v. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. RUŞINOS. SCELERAT. TICĂLOS.
ignominíe	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFA-MIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIU-IRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
IGNORÁ	vb.	a neglija, a nesocoti, a omite. (Te rog să nu ~ nici un element semnificativ.)
IGNORÁNT	adj., s.	1. v. incult.2. v. incapabil.3. v. necunoscător.
IGNORÁNȚĂ	s.	v. incultură.

IGNORÁRE	s.	neglijare, nesocotire, omitere. (~ unor aspecte importante ale problemei.)
IGRASÍE	s.	umezeală, (reg.) mucegăială, reveneală. (~ a pereţilor.)
IGRASIÓS	adj.	umed, (reg.) mucegăit. (O casă ~oasă; un perete ~.)
igréţ	s.	v. LĂUTAR. SCRIPCAR. VIOLONIST. VIORIST.
IHNEUMÓN	s.	v. mangustă.
IISÚS	s.	v. Hristos.
ilár	adj.	v. AMUZANT. COMIC. HAZLIU. NOSTIM. VESEL.
ilariánt	adj.	v. AMUZANT. COMIC. HAZLIU. NOSTIM. VESEL.
ilárie	s.	v. CHEFAL.
ilău	s.	v. NICOVALĂ.
ILEÁNĂ	s.	(ENTOM.; Cetonia aurata) gîndac-de-tran-dafiri, (reg.) cărăbuş-verde.
ILEGÁL	adj.	1. clandestin, ilicit, nelegal. (Comerţ ~.)2. ilicit, incorect, necinstit, necorect, nelegal, neonest, (livr.) oneros, (fig.) murdar, necurat. (O afacere ~.)3. clandestin, conspirativ, secret, (fig.) subteran. (O organizaţie ~.)
ILEGALITÁTE	s.	nelegalitate, (livr.) clandestini-tate. (Trăia în ~.)
ilegitím	adj.	v. NELEGITIM.
ilegitimitáte	s.	v. NELEGITIMITATE.
ilenúţă	s.	v. BĂLIGAR.
íler	s.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
ILÉUS	s.	v. ocluziune intestinală.
ILIÁC	adj.	(ANAT.) coxal. (Os ~; regiunea ~.)
ILICÍT	adj.	1. v. ilegal.2. ilegal, incorect, necinstit, necorect, nelegal, neonest, (livr.) oneros, (fig.) murdar, necurat. (O afacere ~.)
ilimitát	adj.	v. IMENS. INFINIT. NECUPRINS. NEFINIT. NELIMITAT. NEMĂRGINIT. NEMĂSU-RAT. NESFÎRŞIT. NEŢĂRMURIT.
ILIZÍBIL	adj.	v. neciteţ.
ILÓGIC	adj.	1. incoerent, nelogic. (Afirmaţii ~.)2. v. absurd.
ILOGÍSM	s.	v. absurditate.
ilogísm	s.	v. INCOERENŢĂ.
iluminát	adj.	v. INSPIRAT. VIZIONAR.
ILUMINÁŢIE	s.	(pop.) luminaţie. (O ~ feerică.)
ILUMINÍSM	s.	luminism. (~ul Şcolii ardelene.)
ILUMINÍST	s., adj.	luminist. (Un mare ~.)
ILUSTRÁ	vb.	1. v. exemplifica.2. a imagina, a înfăţişa, a reprezenta. (Acest desen ~ ...)3. v. marca.4. v. remarca.
ILUSTRÁRE	s.	1. v. exemplificare.2. (concr.) exem-plificare, exemplu. (Sînt necesare cît mai multe ~ări.)
ILUSTRÁTĂ	s.	v. vedere.
ILUSTRATÍV	adj.	1. v. demonstrativ.2. v. convin-gător.
ILUSTRÁŢIE	s.	poză, (înv. şi pop.) chip, (înv.) tablou. (Carte cu ~ii.)
ilustraţiúne	s.	v. CELEBRITATE. GLORIE.
ILÚSTRU	adj.	1. v. celebru.3. v. ales.
ILÚZIE	s.	1. (MED.) iluzie optică = pseudoblepsie.2. v. utopie.3. închipuire, nălucă, nălucire, părere, (rar) năluceală, (fig.) miraj. (N-a fost decît o ~.)4. v. amăgire.
iluzioná	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎN-ŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA.

iluzionáre	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞE-LARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.
ILUZIONÍSM	s.	v. scamatorie.
ILUZIONÍST	s.	v. scamator.
ILUZÓRIC	adj.	v. iluzoriu.
ILUZÓRIU	adj.	1. amăgitor, iluzoric, înşelător, neîntemeiat, van, (rar) părelnic. (Speranţe ~.)2. v. nerealizabil.
iluzóriu	adj.	v. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR.
im	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE. NOROI.
imaculáre	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. FE-CIORIE. INOCENŢĂ. NEPRIHĂNIRE. NEVINO-VĂŢIE. PUDICITATE. PUDOARE. VIRGINITATE.
imaculát	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. NEPRIHĂNIT. NEVINO-VAT. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
imaculátă	adj.	v. CASTĂ. FECIOARĂ. NEPRI-HĂNITĂ. VIRGINĂ.
IMAGINÁ	vb.	1. a-şi închipui, a-şi înfăţişa, a-şi reprezenta, a vedea, (înv.) a-şi figura. (Cum ţi-o ~ tu pe ea?)2. v. aştepta.3. v. părea.4. v. concepe.5. v. inventa.6. v. bănui.7. v. înfăţişa.8. v. ilustra.
IMAGINÁR	adj.	1. fictiv, imaginat, ireal, închipuit, născocit, nereal, plăsmuit, scornit. (O întîmplare ~.)2. fantezist, născocit, plăsmuit, (livr.) roma-nesc. (Personaje literare ~.)3. v. nerealizabil.
IMAGINÁRE	s.	v. inventare.
IMAGINÁT	adj.	v. imaginar.
IMAGINATÍV	adj.	v. inventiv.
IMAGINÁŢIE	s.	1. fantezie, inventivitate, invenţie, închipuire. (Are o ~ bogată.)2. v. închipuire.3. v. fantezie.
IMÁGINE	s.	1. înfăţişare, reprezentare, viziune, (înv.) vedenie, (fig.) icoană, oglindă. (~ obiectelor; ~ unor vremuri apuse.)2. imagine de reglaj v. mină.3. v. chip.4. v. reflectare.5. figură, simbol. (O ~ reprezentînd înţelepciunea.)6. v. spectru.7. v. aspect.
imálă	s.	v. MURUIALĂ. NOROI.
IMANÉNT	adj.	(FILOZ.) intrinsec, lăuntric. (Ca-uză ~.)
IMÁŞ	s.	v. păşune.
IMATERIÁL	adj.	1. v. ideal.2. impalpabil. (Ceva aproape ~.)3. v. sufletesc.4. nematerial, nepă-mîntean, nepămîntesc, supranatural.
IMATERIALITÁTE	s.	v. idealitate.
IMATÚR	adj.	v. prematur.
IMBATÁBIL	adj.	invincibil, nebătut, nebiruit, neînfrînt, neînvins, (înv.) nefrînt. (Un sportiv ~.)
IMBECÍL	adj., s.	1. v. idiot.2. v. prost.
IMBECILITÁTE	s.	1. v. idioţenie.2. v. prostie.3. (concr.) dobitocie, idioţenie, idioţie, inepţie, neghiobie, nerozie, prostie, stupiditate, stupizenie, tîmpenie, (înv.) prostăticie. (A spus o mare ~.)
IMBECILIZÁ	vb.	v. idiotiza.
IMBÓLD	s.	impuls, îndemn, pornire, stimul, stimu-lent, (rar) îmboldire, (reg.) bold, (înv.) năstav, porneală, (grecism înv.) parachinisis, (fig.) miş-care, resort, suport, (înv. şi reg. fig.) strămurare. (~ pentru o acţiune.)
IMEDIÁT	adv., adj.	1. adv. v. acum.2. adv. grabnic, iute, îndată, rapid, repede, urgent, (prin Transilv.) pripeşte. (Vino să vezi ~!)3. adv. v. curînd.4. adj., adv. v. prompt.5. adj. v. nemijlocit.
imemorábil	adj.	v. STRĂVECHI.
imemoriál	adj.	v. STRĂVECHI.

IMÉNS	adj.	1. v. extraordinar.2. v. uriaș.3. v. ne-mărginit.4. infinit, necuprins, nefinit, nelimitat, nemărginit, nemăsurat, nesfîrșit, nețărmurit, (rar) ilimitat. (O cîmpie ~.)5. colosal, enorm, nenumărat, (înv. și reg.) nesocotit. (O mulțime ~.)6. v. incalculabil
IMENSITÁTE	s.	1. v. nemărginire.2. v. gigantism.
IMERSIÚNE	s.	v. scufundare.
IMIGRÁRE	s.	v. imigrație.
IMIGRÁȚIE	s.	imigrare.
IMINÉNT	adj.	inevitabil, (livr.) ineluctabil. (Un fenomen ~.)
IMINÉNȚĂ	s.	inevitabilitate. (~ producerii unui fenomen.)
IMITÁ	vb.	1. (înv.) a (se) pildui. (Îl ~ în toate.)2. v. mima.3. a copia, (depr.) a pastișa. (~ stilul lui...)
IMITÁRE	s.	1. v. mimare.2. copiere, imitație, (depr.) pastișare. (~ stilului unui maestru.)
IMITÁT	adj.	v. artificial.
IMITATÍV	adj.	v. onomatopeic.
IMITÁȚIE	s.	1. v. imitare.2. (concr.) copie, (depr.) pastișă. (Opera lui e o simplă ~ a stilului unui maestru.)3. (MUZ.) canon.
IMIXTIÚNE	s.	amestec, ingerință, intervenție. (~ în treburile altui stat.)
IMN	s.	1. v. odă.2. (BIS.) tropar.
IMOBÍL	adj.	1. v. fix.2. v. nemișcat.3. v. rigid.4. v. încremenit.5. v. imobiliar.
IMÓBIL	s.	v. casă.
IMOBILIÁR	adj.	imobil, nemișcător. (Avere ~.)
IMOBILÍSM	s.	v. imobilitate.
IMOBILITÁTE	s.	1. fixație, imobilism, inerție, neclintire, nemișcare, nemobilitate. (Stare de ~ a unui corp.)2. v. fixitate.3. fixitate, începeneală, rigiditate. (~ privirii.)4. imobilism. (X este de o ~ condamnabilă.)
IMOBILIZÁ	vb.	1. v. fixa.2. a ține. (Îl ~ pînă vine poliția.)3. a paraliza. (I-a ~ orice mișcare.)
IMOBILIZÁRE	s.	v. fixare.
IMOBILIZÁT	adj.	v. fixat.
IMORÁL	adj., s.	1. adj. (rar) neetic, nemoral. (Aspecte morale și ~.)2. adj. v. corupt.3. adj., s. depravat, desfrînat, destrăbălat, dezmățat, stri-cat, (pop.) curvar, (înv.) preacurvar, preacurvitor. (Un bărbat ~.)4. adj. v. obscen.
IMORALITÁTE	s.	1. (rar) nemoralitate. (Moralitate și ~.)2. v. corupție.3. v. obscenitate.
IMORTALIZÁ	vb.	a eterniza, a perpetua, (rar) a nemuri, (înv.) a înnemuri, a înveșnici. (I-a ~ memoria.)
IMORTALIZÁRE	s.	eternizare, perpetuare, (înv.) înveșnicire. (~ memoriei sale.)
IMORTÉLĂ	s.	1. v. flori-de-paie.2. v. plevaiță.
imós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NESPĂ-LAT. SLINOS. SOIOS.
impaciént	adj.	v. ALARMAT. INTRIGAT. ÎNGRI-JORAT. NELINIȘTIT. NERĂBDĂTOR.
impacientá	vb.	v. ALARMA. FRĂMÎNTA. INTRIGA. ÎNGRIJORA. NELINIȘTI. SPERIA. TULBURA.
impacientát	adj.	v. ALARMAT. INTRIGAT. ÎNGRIJORAT. NELINIȘTIT.
impaciénță	s.	v. AGITAȚIE. FRĂMÎNTARE. GRIJĂ. ÎNGRIJORARE. NEASTÎMPĂR. NELI-NIȘTE. NERĂBDARE. NERVOZITATE. TEMERE. ZBUCIUM.
impáct	s.	v. CIOCNIRE. IZBIRE. LOVIRE. ȘOC. TAMPONARE.
IMPALPÁBIL	adj.	1. (rar) nepipăibil, nepipăit. (Organ ~.)2. v. imaterial.
IMPALUDÍSM	s.	v. malarie.
IMPÁR	adj.	(MAT.) nepereche. (Număr ~.)

IMPARICOPITÁT	s.	(ZOOL.) perisodactil, (rar) imparidigitat. (Calul este un ~.)
imparidigitát	s.	v. IMPARICOPITAT. PERISO-DACTIL.
IMPARITÁTE	s.	inegalitate. (~ a două mărimi.)
IMPARȚIÁL	adj.	v. drept.
IMPARȚIALITÁTE	s.	v. obiectivitate.
IMPÁS	s.	1. dificultate, încurcătură, (fig.) strîm-toare, (înv. şi pop. fig.) strîmtorare, strîmtoreală, (înv. fig.) strîmtură, strînsoare. (Se află în ~.)2. v. dificultate.3. v. încercare.
impás	s.	v. ALEE. FUNDĂTURĂ. INTRARE.
IMPASÍBIL	adj.	v. nepăsător.
impasíbil	adj.	v. APATIC. DELĂSĂTOR. INDIFE-RENT. INDOLENT. LĂSĂTOR. NEPĂSĂTOR. PASIV. PLACID. TEMBEL.
IMPASIBILITÁTE	s.	v. nepăsare.
impasibilitáte	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFE-RENȚĂ. INDOLENȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILI-TATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEMBELISM.
IMPECÁBIL	adj.	1. v. ireproşabil.2. exemplar, ireproşabil, pilduitor. (O comportare ~.)
impecabilitáte	s.	v. DESĂVÎRŞIRE. PERFEC-ȚIUNE.
IMPEDIMÉNT	s.	v. dificultate.
IMPENETRÁBIL	adj.	nepătruns, nepenetrabil, nestrăbătut.
IMPERATÍV	adj., s.	1. adj. v. autoritar.2. adj., s. (GRAM.) (înv.) poruncitor. (Modul ~.)3. adj. v. imperios.4. s. v. cerință.
imperátor	s.	v. ÎMPĂRAT.
IMPERCEPTÍBIL	adj.	insesizabil, neauzit, neper-ceptibil, nesesizabil, nesimțit, (fig.) imponde-rabil. (Un zgomot ~.)
IMPERFÉCT	adj.	nedeplin, nedesăvîrşit. (O realizare ~.)
IMPERFECȚIÚNE	s.	v. defect.
IMPERIÁL	adj.	v. împărătesc.
IMPERIALÍSM	s.	(EC. POL.) capitalism monopolist.
IMPERIÓS	adj., adv.	1. adj. imperativ, presant, stringent. (Nevoi ~oase.)2. adj., adv. v. absolut.
IMPÉRIU	s.	(IST.) 1. împărăție, (pop.) crăie, (înv.) crăime.2. Imperiul otoman = Poartă, (fig.) semilună.
IMPERMEÁBIL	s.	balon, balonzaid, fîş, fulgarin, manta, trenci, trencicot. (~ de ploaie.)
IMPERTINÉNT	adj.	v. obraznic.
IMPERTINÉNȚĂ	s.	v. obrăznicie.
IMPERTURBÁBIL	adj.	1. v. calm.2. v. nepăsător.
IMPERTURBABILITÁTE	s.	v. calm.
IMPÉTIGO	s.	(MED.) bube dulci (pl.), (reg.) zgaibe dulci (pl.).
IMPETUÓS	adj.	1. aprig, furtunos, impulsiv, iute, înflăcărat, înfocat, năvalnic, nedomolit, nepo-tolit, nestăpînit, nestăvilit, sălbatic, tumultuos, vehement, violent, (fig.) aprins, viforos, vijelios, vulcanic. (Temperament ~.)2. energic, viguros, viril. (Caracter ~.)
IMPETUOZITÁTE	s.	1. v. energie.2. v. avînt.3. v. ve-hemență.
IMPIEGÁT	s.	(ieşit din uz) amploiat.
IMPIETÁ	vb.	v. afecta.
IMPIETÁTE	s.	v. sacrilegiu.
IMPLACÁBIL	adj.	v. crud.
implantá	vb.	v. BĂGA. INSERA. ÎMPLÎNTA. ÎNFIGE. VÎRÎ.
implementá	vb.	v. INTRODUCE.

implementáre	s.	v. INTRODUCERE.
IMPLICÁ	vb.	a cere, a necesita, a presupune, a reclama. (Inteligența ~ reflecția.)
IMPLORÁ	vb.	a conjura, (pop.) a jura, a milui, (înv.) a supăra. (Te ~ să mă ajuți!)
IMPLORÁRE	s.	implorație.
IMPLORATÓR	adj.	rugător, (pop.) rugat. (Cu ton ~.)
IMPLORÁȚIE	s.	v. implorare.
IMPOLITÉȚE	s.	v. mitocănie.
imponderábil	adj.	v. IMPERCEPTIBIL. INSESI-ZABIL. NEAUZIT. NEPERCEPTIBIL. NESESIZA-BIL. NESIMȚIT. SUBTIL.
impopulár	adj.	v. NEPOPULAR.
impopularitáte	s.	v. NEPOPULARITATE.
importá	vb.	v. CONTA. INTERESA.
IMPORTÁNT	adj.	1. v. apreciabil.2. însemnat, (înv. şi reg.) vajnic. (Un caz deosebit de ~.)3. v. me-morabil.4. însemnat, solemn, (înv.) solemnel. (Un moment ~.)5. însemnat, mare. (O zi ~ din viața lui.)6. v. prestigios.7. v. esențial.8. deosebit, însemnat, mare, notabil
IMPORTÁNȚĂ	s.	1. însemnătate, pondere, valoare. (Are o ~ redusă în ansamblu.)2. însemnătate, valoare. (~ unei descoperiri.)3. însemnătate, seriozitate, valoare. (~ contribuției sale.)4. în-semnătate, valoare, (fig.) preț. (~ cuvîntului scris.)5. însemnătate, semnificaț
importuná	vb.	v. DERANJA. INCOMODA. ÎN-CURCA. JENA. STINGHERI. STÎNJENI. SUPĂRA. TULBURA.
IMPOSÍBIL	adj., adv.	1. adj. irealizabil, nerea-lizabil, (înv.) neputincios. (Îşi propune un țel ~.)2. adj., adv. exclus. (Rezolvarea aceasta este ~.)3. adj. v. nesuferit.
IMPOSIBILITÁTE	s.	neputință. (~ de a face ceva.)
IMPOSTÁȚIE	s.	(MUZ.) vocalizare.
IMPOSTÓR	s.	1. v. escroc.2. farsor, şarlatan, şnapan. (Nu e decît un ~.)
IMPOSTÚRĂ	s.	escrocherie.
IMPOTÉNT	adj.	(MED.) neputincios. (Bărbat ~.)
impotént	adj., s.	v. INCAPABIL. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. SLĂBĂNOG.
IMPOTÉNȚĂ	s.	(MED.) (livr.) emasculație, (pop.) neputință.
impoténță	s.	v. INCAPACITATE. NEPUTINȚĂ. SLĂBICIUNE.
IMPOZÁ	vb.	v. impozita.
IMPOZÁNT	adj.	1. v. frumos.2. v. grandios.3. v. fal-nic.
IMPOZÁRE	s.	v. impozitare.
IMPÓZIT	s.	bir.
IMPOZITÁ	vb.	(FIN.) a impoza. (A ~ un salariu.)
IMPOZITÁRE	s.	(FIN.) impozare. (~ unui salariu.)
IMPRACTICÁBIL	adj.	desfundat, rău. (Un drum ~.)
IMPRECÁȚIE	s.	v. blestem.
imprecáție	s.	v. ÎNJURĂTURĂ.
IMPRECÍS	adj.	1. neclar, nedesluşit, nelămurit, neprecis, vag, (livr.) indistinct. (Se zăreau nişte contururi ~.)2. confuz.3. v. neclar.4. confuz, echivoc, indefinit, neclar, nedefinit, neprecis, obscur, (livr.) abscons. (O semnificație ~.)5. v. vag.6. v. nesigur.
IMPRECÍZIE	s.	1. neclaritate, neprecizie. (Cu un contur de o mare ~.)2. v. confuzie.3. (rar) nedeterminare, nehotărire, neprecizie. (~ sen-sului unui cuvînt.)

IMPREGNÁ	vb.	a (se) îmbiba.
IMPREGNÁRE	s.	îmbibare.
IMPREGNÁT	adj.	îmbibat.
IMPRÉSIE	s.	1. părere, sentiment, senzație. (Are ~ că e inoportun.)2. efect. (A produs o ~ favorabilă.)
IMPRESIONÁ	vb.	1. v. emoționa.2. v. sensibiliza.
IMPRESIONÁBIL	adj.	v. emotiv.
IMPRESIONABILITÁTE	s.	v. emotivitate.
IMPRESIONÁNT	adj.	1. v. înduioșător.2. zguduitor, (fig.) dramatic. (A avut un sfîrşit ~.)3. v. spec-taculos.4. v. falnic.
IMPRESIONÁRE	s.	1. emoționare.2. sensibilizare.
IMPRESIONÁT	adj.	1. v. emoționat.2. sensibilizat.
IMPREVIZÍBIL	adj.	v. neașteptat.
IMPRIMÁ	vb.	1. a (se) întipări. (A ~ ceva pe suprafața unui obiect.)2. v. publica.3. v. tipări.4. v. înregistra.5. a întipări, a săpa. (Vremea a ~ brazde adînci pe fruntea lui.)6. v. impulsiona.
imprimá	vb.	v. FIXA. RĂMÎNE.
IMPRIMÁRE	s.	1. întipărire. (~ a ceva pe suprafața unui obiect.)2. v. publicare.3. v. tipărire.4. înre-gistrare.
imprimáre	s.	v. FIXARE.
IMPRIMÁT	adj., s.	1. adj. v. tipărit.2. s. v. tipăritură.3. s. v. formular.
IMPRIMÁT	s.	v. publicare.
IMPRIMATÓR	s.	v. terminal.
IMPRIMERÍE	s.	tipografie.
improbábil	adj.	v. DUBIOS. INCERT. ÎNDO-IELNIC. NESIGUR. PROBLEMATIC.
IMPRÓPRIU	adj.	1. v. incorect.2. nepotrivit.
IMPROVIZÁ	vb.	(fig.) a însăila. (A ~ ceva la repezeală.)
IMPRUDÉNT	adj.	1. nechibzuit, necugetat, nepre-văzător, nesăbuit, nesocotit, (rar) nejudecat, neprecugetat, (reg.) nechitit. (Om ~; un act ~.)2. v. hazardat.
IMPRUDÉNȚĂ	s.	nechibzuință, necugetare, nepre-vedere, nesăbuință, nesăbuire, nesocotință. (A comis o ~.)
IMPÚDIC	adj.	1. v. obscen.2. v. lasciv.
impudicitáte	s.	v. IMORALITATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. NECUVIINȚĂ. NERUŞINARE. OBSCENITATE. PORNOGRAFIE. SCABROZITATE. TRIVIALITATE. VULGARITATE.
IMPUDOÁRE	s.	v. obscenitate.
IMPÚLS	s.	1. v. imbold.2. (FIZ.) cantitate de mişcare.3. (MED.) impuls cardiac v. şoc apexian.
IMPULSIONÁ	vb.	1. v. îmboldi.2. a determina, a imprima, a impune. (A ~ unui mobil o mişcare.)
IMPULSIONÁRE	s.	îmboldire, stimulare, (rar) stimulație. (~ activității culturale.)
IMPULSÍV	adj.	1. v. violent.2. v. impetuos.
IMPULSIVITÁTE	s.	v. violență.
IMPUNĂTÓR	adj.	1. grandios.2. grandios, maiestos, măreț, (livr.) august. (O ceremonie ~oare.)3. v. fal-nic.
IMPÚNE	vb.	1. (înv. şi reg.) a supune. (Îl ~ la un impozit de ...)2. v. impulsiona.3. v. trebui.4. v. ne-cesita.5. v. afirma.6. a dicta. (El a ~ condițiile.)
impúnere	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT.
IMPÚR	adj.	murdar, necurat, (pop.) spurcat. (Apă potabilă devenită ~.)
IMPURITÁTE	s.	v. gunoi.
IMPÚS	adj.	v. silnic.
IMPUTÁ	vb.	v. reproșa.

IMPUTÁBIL	adj.	v. reproşabil.
IMPUTÁRE	s.	1. v. reproş.2. admonestare, ceartă, certare, dojană, dojenire, morală, mustrare, observaţie, reproş, (pop. şi fam.) beşteleală, muştruluială, ocară, (înv. şi reg.) înfruntare, probozeală, (reg.) probază, probozenie, (prin Mold.) bănat, (Mold.) şmotru, (î
IMPUTÁŢIE	s.	v. reproş.
imputrescíbil	adj.	v. INALTERABIL. NEALTE-RABIL.
imréc	pron.	v. CUTARE.
imuábil	adj.	v. CONSTANT. INVARIABIL. NE-SCHIMBĂTOR. PERMANENT.
imuabilitáte	s.	v. CONSTANŢĂ. INVARIABI-LITATE.
imúnd	adj.	v. DEZGUSTĂTOR. DIZGRAŢIOS. GREŢOS. HIDOS. ORIBIL. RESPINGĂTOR. SCÎRBOS.
IMUNITÁTE	s.	(JUR.) inviolabilitate. (~ parla-mentară.)
IMUNOGLOBULÍNĂ	s.	v. gamaglobulină.
inabíl	adj.	v. NEAJUTORAT. NEÎNDEMÎNATIC. NEPRICEPUT. STÎNGACI.
inabilitáte	s.	v. NEÎNDEMÎNARE. STÎNGĂCIE.
INABORDÁBIL	adj.	v. inaccesibil.
inabordábil	adj.	v. EXAGERAT. EXCESIV. EXOR-BITANT. MARE. RIDICAT. SCUMP.
INACCEPTÁBIL	adj.	inadmisibil, neacceptabil, neadmisibil. (O propunere ~.)
INACCEPTÁRE	s.	neacceptare, refuz, respingere. (~ a ajutorului.)
INACCESÍBIL	adj.	inabordabil, neaccesibil, (rar) neabordabil. (La un preţ ~.)
INACCESIBILITÁTE	s.	neaccesibilitate.
inaccíu	adj.	v. ÎNCĂPĂŢÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
inacomodábil	adj., s.	v. INADAPTABIL. NE-ADAPTABIL.
INACTÍV	adj.	1. pasiv. (Un om ~.)2. v. inert.
INACTIVÁ	vb.	(CHIM.) a inactiviza. (A ~ o substanţă activă.)
INACTIVÁRE	s.	(CHIM.) inactivizare. (~ unei substanţe active.)
INACTIVITÁTE	s.	1. inacţiune, inerţie, neactivitate, pasivitate, (rar) pasivism, şedere, (pop.) nemişcare, (reg.) zăcăşeală, (înv.) neacţiune, nelucrare. (~ îl exasperează.)2. v. inerţie.
INACTIVIZÁ	vb.	v. inactiva.
INACTIVIZÁRE	s.	v. inactivare.
INACTUÁL	adj.	v. învechit.
INACŢIÚNE	s.	1. v. inactivitate.2. v. inerţie.
INADAPTÁBIL	adj., s.	neadaptabil, (rar) inacomo-dabil. (E un ~.)
INADAPTABILITÁTE	s.	neadaptabilitate. (~ unei plante la noi condiţii de mediu.)
INADAPTÁT	adj.	neadaptat. (~ unor cerinţe.)
INADECVÁRE	s.	v. nepotrivire.
INADECVÁT	adj.	v. nepotrivit.
INADMISÍBIL	adj.	1. v. inacceptabil.2. v. intole-rabil.
INADVERTÉNŢĂ	s.	scăpare, omisiune. (Textul conţine unele ~.)
inadverténţă	s.	v. NEATENŢIE.
inághie	s.	v. AMBIŢIE. PRETENŢIE. VELEITATE.
INALTERÁBIL	adj.	nealterabil, (livr.) imputrescibil. (Materie ~.)
INAMÍC	s., adj.	1. s., adj. v. duşman.2. adj. v. duşmănos.
INANALIZÁBIL	adj.	neanalizabil.

INANIMÁT	adj.	v. neînsufleţit.
INAPETÉNŢĂ	s.	v. anorexie.
INAPLICÁBIL	adj.	neaplicabil.
INAPLICABILITÁTE	s.	neaplicabilitate.
INAPRECIÁBIL	adj.	inestimabil, neestimabil, nepreţuit, (înv.) nestimat. (De o valoare ~.)
INÁPT	adj.	1. incapabil, neapt. (~ de muncă.)2. v. indisponibil.
INAPTITÚDINE	s.	incapacitate. (~ cuiva pentru ...)
inát	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ.
INATACÁBIL	adj.	1. v. invulnerabil.2. neatacabil. (Un argument ~.)
INAUGURÁ	vb.	1. a deschide, a începe. (~ o nouă stagiune.)2. v. vernisa.3. v. dezveli.
INAUGURÁRE	s.	1. deschidere, începere. (~ stagiunii.)2. v. vernisaj.3. v. dezvelire.
INAUTÉNTIC	adj.	v. mincinos.
inărícă	s.	v. LINARIŢĂ.
INĂRÍŢĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Carduelis flammea) (reg.) ţintar, pasărea-inului.2. inăriţă-verde (Serinus canaria serinus) = (rar) scatiu.
INCALCULÁBIL	adj.	1. necalculabil, nenumărat, (reg.) nemaisocotit, nesămăluit. (O mulţime ~.)2. colosal, considerabil, enorm, imens, nelimitat, (rar) necalculabil. (Foloase, efecte ~.)
INCANDESCÉNT	adj.	înroşit, roşu. (Metal ~.)
INCAPÁBIL	adj., s.	1. adj. v. inapt.2. adj., s. v. neputincios.3. adj., s. ignorant, incompetent, necapabil, nechemat, necompetent, neisprăvit, nepregătit, nepriceput, neştiutor, prost, (fam.) ageamiu. (Un meseriaş ~.)4. adj. neputincios. (~ de a face ceva.)
INCAPACITÁTE	s.	1. v. inaptitudine.2. v. neputinţă.3. neputinţă, slăbiciune, (rar) impotenţă, (pop.) becisnicie, netrebnicie, nevolnicie, (reg.) nevoioşetură, (înv.) nemernicie. (~ unui bolnav.)4. incompetenţă, necompetenţă, nepregătire, ne-pricepere, (fig.) slăbiciune.
INCARNÁ	vb.	1. v. întrupa.2. v. concretiza.3. v. per-sonifica.
INCARNÁRE	s.	1. v. întrupare.2. v. concretizare.3. v. personificare.
INCARNÁT	adj.	v. personificat.
INCARNÁŢIE	s.	v. întrupare.
INCENDIÁ	vb.	a aprinde. (A ~ un imobil.)
INCENDIÁT	adj.	aprins. (Casă ~.)
incendiatór	s., adj.	v. AGITATOR. AŢÎŢĂTOR. INSTIGATOR. PROVOCATOR. TULBURĂTOR.
INCENDIÉRE	s.	aprindere. (~ unui imobil.)
INCÉNDIU	s.	foc, pîrjol, (înv. şi reg.) pojar, (reg.) pîrlitură. (Un ~ a distrus clădirea.)
INCÉRT	adj.	1. v. nesigur.2. dubios, îndoielnic, nesigur, problematic, (livr.) improbabil, indecis, (rar) îndoios, (fig.) nebulos. (La o dată ~.)3. v. tul-bure.
INCERTITÚDINE	s.	v. îndoială.
INCIDÉNT	s.	v. excepţie.
INCIDENTÁL	adj.	1. v. întîmplător.2. v. neprevăzut.
INCINERÁ	vb.	a arde. (A ~ un om decedat.)
INCINERÁRE	s.	1. incineraţie, (livr.) cremaţiune. (~ gunoaielor.)2. ardere, incineraţie. (~ unui om decedat.)
INCINERÁŢIE	s.	1. v. incinerare.2. ardere, incine-rare. (~ unui om decedat.)
INCIPIÉNT	adj.	iniţial, începător. (Stadiu ~ al unei boli.)
incisív	adj.	v. BATJOCORITOR. EPIGRAMATIC. SARCASTIC. SATIRIC.

incisivitáte	s.	v. SARCASM.
INCITÁ	vb.	1. v. instiga.2. v. stimula.
INCITÁNT	adj.	1. v. senzual.2. v. stimulativ.
INCITÁRE	s.	1. v. instigare.2. v. stimulare.
INCITÁT	adj.	1. v. instigat.2. v. stimulat.
incitatór	s., adj.	v. AGITATOR. AȚÎȚĂTOR. INSTIGATOR. PROVOCATOR. TULBURĂTOR.
incitáție	s.	v. AȚÎȚARE. INCITARE. INSTIGARE. INSTIGAȚIE. ÎNTĂRÎTARE. PROVOCARE. STÎRNIRE. TULBURARE.
INCIZÁ	vb.	a cresta.
INCÍZIE	s.	crestătură.
INCLÚDE	vb.	1. v. conține.2. v. cuprinde.3. v. în-globa.
INCLÚDERE	s.	1. v. cuprindere.2. v. înglobare.
INCOATÍV	adj.	(GRAM.) (înv.) silitor. (Verbe ~.)
INCOERÉNT	adj.	v. ilogic.
INCOERÉNȚĂ	s.	(livr.) ilogism.
INCÓGNITO	adv.	1. (înv.) tiptil. (Călătorea ~.)2. pe neașteptate. (A venit ~.)
incomensurábil	adj.	v. COLOSAL. ENORM. IMENS. NEMĂRGINIT. NEMĂSURAT. NESFÎRȘIT. VAST.
INCOMÓD	adj.	1. v. neconfortabil.2. jenant, neplăcut, stingheritor, stînjenitor, supărător. (O situație ~.)
INCOMODÁ	vb.	v. deranja.
INCOMODÁRE	s.	v. deranjare.
INCOMPARÁBIL	adj.	v. unic.
INCOMPATIBILITÁTE	s.	v. nepotrivire.
INCOMPETÉNT	adj., s.	v. incapabil.
INCOMPETÉNȚĂ	s.	v. incapacitate.
INCOMPLÉT	adj.	1. v. fragmentar.2. lacunar. (Text ~.)
incomprehensíbil	adj.	v. ININTELIGIBIL. NEIN-TELIGIBIL.
INCOMPRESÍBIL	adj.	(FIZ.) necompresibil.
INCOMUNICÁBIL	adj.	v. inexprimabil.
INCONFORMÍSM	s.	v. nonconformism.
INCONFÓRT	s.	v. disconfort.
INCONFORTÁBIL	adj.	v. neconfortabil.
INCONFUNDÁBIL	adj.	v. unic.
incongruénță	s.	v. CONTRADICȚIE. CONTRA-ZICERE. NEPOTRIVIRE.
INCONSECVÉNT	adj.	capricios, fluşturatic, flutura-tic, inconstant, instabil, neconsecvent, neconstant, nehotărît, neserios, nestabil, nestatornic, schim-băcios, schimbător, (livr.) labil, versatil, (fam.) cameleonic. (Un om foarte ~.)
INCONSECVÉNȚĂ	s.	inconstanță, instabilitate, ne-consecvență, neconstanță, nestabilitate, nesta-tornicie, (livr.) labilitate, versatilitate, (fam.) cameleonism, (înv.) neconsecință, nestare. (~ unei persoane.)
INCONSOLÁBIL	adj.	v. nemîngîiat.
INCONSTÁNT	adj.	1. v. inconsecvent.2. v. schim-bător.
INCONSTÁNȚĂ	s.	v. inconsecvență.
INCONȘTIÉNT	adj., adv.	1. adj. v. leșinat.2. adj. v. automat.3. adv. automat.4. adj. v. instinctiv.5. adj. v. iresponsabil.
INCONȘTIÉNȚĂ	s.	1. v. leșin.2. v. iresponsabilitate.

INCONTESTÁBIL	adj.	1. v. categoric.2. v. clar.3. v. adevărat.4. v. efectiv.
INCONTINENȚĂ URINÁRĂ	s.	(MED.) enurezis.
INCONTROLÁBIL	adj.	necontrolabil.
INCONVENÁBIL	adj.	neconvenabil.
INCONVENIÉNT	s.	1. v. dificultate.2. v. dezavantaj.
INCONVERTÍBIL	adj.	neconvertibil. (Valori ~.)
INCORÉCT	adj., adv.	1. adj. v. greşit.2. adj. eronat, greşit, impropriu. (Exprimare ~.)3. adj., adv. defectuos, greşit, necorect, prost, rău, (fig.) stricat. (O pronunțare ~; vorbeşte ~ englezeşte.)4. adj. v. necinstit.5. adj. v.
INCORECTITÚDINE	s.	1. v. greşeală.2. v. necinste.3. v. neregulă.
incorecțiúne	s.	v. INCORECTITUDINE. NE-CINSTE. NECORECTITUDINE.
INCORIGÍBIL	adj.	înrăit, (livr.) inveterat. (Un be-țiv ~.)
INCORPORÁNT	adj.	(LINGV.) polisintetic. (Limbă ~.)
INCORUPTÍBIL	adj.	v. cinstit.
INCORUPTIBILITÁTE	s.	v. cinste.
INCREDÍBIL	adj.	v. neverosimil.
incredúl	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂTOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
incredulitáte	s.	v. BĂNUIALĂ. NEÎNCREDERE. SUSPICIUNE.
incrét	s.	v. SECREȚIE ENDOCRINĂ. SECREȚIE INTERNĂ.
incrétie	s.	v. SECREȚIE ENDOCRINĂ. SECREȚIE INTERNĂ.
incrimináre	vb.	v. ACUZA. INCULPA. ÎNVINOVĂȚI. ÎNVINUI.
incrimináre	s.	v. ACUZARE. ACUZAȚIE. INCUL-PARE. ÎNVINOVĂȚIRE. ÎNVINUIRE.
incriminát	s., adj.	v. ACUZAT. INCULPAT. ÎMPRI-CINAT. ÎNVINOVĂȚIT. ÎNVINUIT. PÎRÎT.
INCRIMINATÓR	adj.	v. acuzator.
incriminátie	s.	v. ACUZARE. ACUZAȚIE. ÎNVI-NOVĂȚIRE. ÎNVINUIRE.
INCRUSTÁRE	s.	incrustație. (O ~ de fildeş.)
INCRUSTÁȚIE	s.	v. incrustare.
INCUBATÓR	s.	clocitoare, cloşcă artificială.
INCULPÁ	vb.	v. acuza.
INCULPÁRE	s.	v. acuzație.
INCULPÁT	s., adj.	(JUR.) acuzat, împricinat, învinuit, pîrît, (livr.) incriminat, (pop.) pricinaş, (prin Transilv.) pricinat. (~ul are cuvîntul!)
INCÚLT	adj., s.	ignorant, necultivat, neinstruit, neînvățat, prost, semidoct, simplu, (livr.) agra-mat, ignar, (înv.) gros, neabețedat. (Persoană ~.)
INCULTÚRĂ	s.	ignoranță, nepricepere, neştiință, semidoctism, (livr.) agramatism, (înv.) prostă-ticie, prostie, prostime. (~ unei persoane.)
incumbá	vb.	v. REVENI.
INCURÁBIL	adj.	(MED.) 1. malign, nevindecabil, (înv.) necurabil. (Cancer ~.)2. condamnat, irecuperabil, nerecuperabil, nevindecabil, (înv.) necurabil. (Un bolnav ~.)
incúrie	s.	v. DEZORDINE. NEGLIJENȚĂ. NEÎN-GRIJIRE.
índe	conj.	v. UNDE.
ÍNDECÉNT	adj.	v. obscen.
INDECÉNȚĂ	s.	v. obscenitate.
INDECÍS	adj.	v. ezitant.

indecís	adj.	v. DUBIOS. INCERT. ÎNDOIELNIC. NESIGUR. PROBLEMATIC.
indecízie	s.	v. CODEALĂ. CODIRE. EZITARE. FLUCTUAȚIE. ÎNDOIALĂ. NEHOTĂRÎRE. PRE-GETARE. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
in-de-cîmp	s.	v. INEAȚĂ.
INDECLINÁBIL	adj.	(GRAM.) nedeclinabil. (Cu-vînt ~.)
INDEFINÍT	adj.	1. v. confuz.2. v. neclar.3. confuz, echivoc, imprecis, neclar, nedefinit, neprecis, obscur, (livr.) abscons. (O semnificație ~.)4. v. ne-hotărît.
indelébil	adj.	v. INDESTRUCTIBIL. INDISOLU-BIL. NEŞTERS. NEUITAT.
INDELICATÉȚE	s.	v. mitocănie.
indemnitáte	s.	v. INDEMNIZARE. INDEMNI-ZAȚIE.
INDEMNIZÁRE	s.	v. indemnizație.
INDEMNIZÁȚIE	s.	indemnizare, (rar) indemnitate. (A primit o ~.)
indemnizáție	s.	v. COMPENSARE. COMPEN-SAȚIE. DAUNE. DESPĂGUBIRE. REPARAȚIE.
INDEPENDÉNT	adj., adv.	1. adj. liber, neatîrnat, suveran, (înv. şi pop.) slobod, (înv.) nedepen-dent, volnic. (Stat ~.)2. adj. v. autocefal.3. adj., adv. separat. (Dezvoltarea ~ a două limbi înrudite; studiază ~ fenomenele.)
INDEPENDÉNȚĂ	s.	1. libertate, neatîrnare, suveranitate, (înv. şi pop.) slobozenie, (înv. şi reg.) slobozie, (înv.) nedependență, volnicie. (~ unui stat.)2. v. autocefalie.
INDESCIFRÁBIL	adj.	v. neciteț.
INDESCRIPTÍBIL	adj.	inexprimabil, nedescriptibil, neexprimabil, negrăit, nespus, (livr.) indicibil, inefabil. (O situație ~.)
INDESTRUCTÍBIL	adj.	indisolubil, (livr.) indelebil, rezistent, trainic. (Legătură ~.)
INDEŞIRÁBIL	adj.	nedeşirabil. (Ciorapi ~.)
INDETERMINÁRE	s.	indeterminație, nedetermi-nare.
INDETERMINÁȚIE	s.	v. indeterminare.
ÍNDEX	s.	v. indice.
índex	s.	v. ARĂTĂTORUL.
INDEZIRÁBIL	adj.	nedorit. (O persoană ~.)
INDIÁN	s., adj.	1. s. (livr.) hindus.2. adj. (livr.) hindus, (rar) indic.
índic	adj.	v. INDIAN.
INDICÁ	vb.	1. v. arăta.2. v. trasa.3. a arăta, a preciza, a spune, (înv. şi reg.) a semna, (înv.) a permite, (grecism înv.) a prohdeorisi. (După cum am ~.)4. a preciza, a pune. (~ te rog şi data.)5. a arăta, a menționa, a preciza, a semnala, a specifica, (înv.) a sp
INDICÁRE	s.	1. v. trasare.2. v. prescriere.3. v. sem-nalare.4. menționare, precizare, specificare. (~ unui lucru.)5. arătare, desemnare, semnalare. (Tabel cu ~ învingătorilor într-un concurs.)
INDICÁT	adj., adv.	1. adj. v. nimerit.2. adv. v. re-comandabil.3. adj. v. propriu.4. adj. v. binevenit.
indicatív	adj.	v. INDICATOR. ÎNDRUMĂTOR.
INDICATÍV	adj., s.	(GRAM.) (înv.) arătător. (Mo-dul ~.)
INDICATÓR	adj., s.	1. adj. îndrumător, (rar) indicativ. (Un semnal ~.)2. s. arătător. (~ la un manometru.)3. s. coordonator, jalon, reper, semn. (Ca ~ se află un stîlp de piatră.)4. s. indicator de acord v. ochi magic; indicator de sintonie v. ochi magic.5. s. indicator rad
INDICÁȚIE	s.	1. v. directivă.2. v. prevedere.3. in-formație, îndrumare, lămurire. (A primit toate ~iile necesare,)4. prescripție, regulă, (înv.) ustav. (Cîteva ~ii pentru ...)5. v. aviz.6. v. instrucțiuni.7. însemnare, mențiune, notă, notificare, notifi-cație, observa
ÍNDICE	s.	index.

indicíbil	adj.	v. INDESCRIPTIBIL. INEXPRIMA-BIL. NEDESCRIPTIBIL. NEEXPRIMABIL. NEGRĂIT.
INDÍCIU	s.	v. dovadă.
INDIÉNI	s. pl.	v. amerindieni.
INDIFERÉNT	adj.	1. v. nepăsător.2. apatic, delăsă-tor, indolent, lăsător, nepăsător, pasiv, placid, tembel, (livr.) impasibil, (reg.) nebriştit, (fig.) rece. (Om ~; atitudine ~.)3. nepăsător, nesimţitor, (fig.) surd. (A rămas ~ la rugăminţile mele.)
indiferentísm	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFE-RENŢĂ. INDOLENŢĂ. INERŢIE. INSENSIBILITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEMBE-LISM.
INDIFERÉNŢĂ	s.	1. apatie, delăsare, indolenţă, inerţie, insensibilitate, nepăsare, pasivitate, placiditate, tembelism, (livr.) impasibilitate, prostraţie, (rar) indiferentism, neîngrijire, pasivism, (înv.) negrijă, negrijinţă, tembelîc, (gre-cism înv.) adiaforie, (fig.)
INDIGÉN	adj., s.	v. băştinaş.
indigená	vb.	v. ÎMPĂMÎNTENI. NATURALIZA.
indigenát	s.	v. ÎMPĂMÎNTENIRE. NATURALI-ZARE.
indigénţă	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂ-RĂCIE.
INDIGÉST	adj.	greu. (Mîncare ~.)
INDIGÉSTIE	s.	(MED.) aplecat, (pop.) plecate (pl.), (reg.) îndesoare, (Mold., Bucov., Transilv. şi Ban.) ciumurluială. (A făcut o ~.)
INDIGNÁ	vb.	a (se) revolta, a (se) scandaliza, (înv.) a (se) scandalisi, a (se) scăndăli. (Vestea l-a ~.)
INDIGNÁRE	s.	revoltare, revoltă, scandalizare, (rar) indignaţiune, (pop.) oţăreală, oţărîre. (Stare de ~.)
INDIGNÁT	adj.	revoltat, scandalizat. (Om ~.)
indignaţiúne	s.	v. INDIGNARE. REVOLTARE. REVOLTĂ. SCANDALIZARE.
INDIGÓ	s.	carbon, plombagină, hîrtie-carbon. (~ pentru scoatere de copii.)
indimenticábil	adj.	v. MEMORABIL. NEUITAT.
INDIRÉCT	adj.	1. mediat, mijlocit. (Relaţii ~.)2. (GRAM.) (înv.) nedrept. (Complement ~.)
INDISCIPLINÁT	adj.	insubordonat, neascultător, nedisciplinat, nesubordonat, nesupus, recalci-trant.
INDISCIPLÍNĂ	s.	neascultare, nedisciplină, nesu-punere, (livr.) insubordonare, (rar) recalcitranţă. (Act de ~.)
INDISCRÉT	adj.	curios. (O privire ~.)
INDISCRÉŢIE	s.	curiozitate. (E de-o ~ bolnăvi-cioasă.)
INDISCUTÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. categoric.2. adj. v. clar.3. adj. v. efectiv.4. adj. categoric, evident, flagrant, izbitor, vădit, apodictic, (fig.) strigător. (Un adevăr ~.)5. adv. v. desigur.6. adv. v. sigur.
INDISOLÚBIL	adj.	1. v. indestructibil.2. v. insepa-rabil.
INDISPENSÁBIL	adj., adv., s. pl.	1. adj. neapărat, necesar, nedispensabil, vital. (Condiţii ~ de viaţă.)2. adv. neapărat, obligatoriu, (rar) necesarmente. (Este ~ să mergi acolo.)3. s. pl. izmene (pl.), (prin Bucov. şi Maram.) brace (pl.), (Transilv.) gaci (pl.).
INDISPONÍBIL	adj.	inapt. (Fotbalist ~ pentru joc.)
INDISPOZÍŢIE	s.	(MED.) (înv.) zaiflic. (O ~ trecătoare.)
indispoziţie	s.	v. CICLU. MENSTRUAŢIE. PERIOD.
INDISPÚNE	vb.	1. v. mîhni.2. v. enerva.
INDISPÚS	adj.	1. v. supărat.2. v. mahmur.3. (MED.) (înv.) zaif. (E uşor ~ de la o gripă.)
indistínct	adj.	v. IMPRECIS. NECLAR. NEDESLU-ŞIT. NELĂMURIT. NEPRECIS. VAG.
INDIVÍD	s.	1. v. persoană.2. cap, ins, om, persoană, (fig.) căciulă. (Cîte 500 de lei de ~.)3. v. unitate statistică.
INDIVÍDĂ	s.	(fam.) tipă, tipesă.

INDIVIDUÁL	adj.	1. v. personal.2. v. particular.3. particular, personal, privat, propriu. (Probleme ~; proprietate ~.)4. singular. (O atitudine ~.)5. v. aparte.
INDIVIDUALITÁTE	s.	v. personalitate.
INDIVIDUALIZÁ	vb.	1. v. caracteriza.2. a tipiza. (A ~ un personaj literar.)3. a (se) particulariza, (rar) a (se) personaliza. (Se ~ dintre alte elemente,)4. a (se) izola, a (se) singulariza. (A ~ însuşirile unui fenomen.)
INDIVIDUALIZÁNT	adj.	v. individualizator.
INDIVIDUALIZÁRE	s.	1. v. caracterizare.2. tipizare. (~ eroilor.)3. particularizare, (rar) personali-zare. (~ unor trăsături.)4. izolare, singularizare. (~ unor însuşiri din ansamblu.)
INDIVIDUALIZATÓR	adj.	individualizant. (Tră-sături ~oare.)
INDIVIZÍBIL	adj.	nedespărţit, nedivizibil. (Un tot ~.)
indivizibilitáte	s.	v. UNITATE.
INDÓL	s.	(CHIM.) benzopirol.
INDOLÉNT	adj., s.	1. adj. v. indiferent.2. adj. v. bleg.3. adj., s. leneş.
INDOLÉNŢĂ	s.	1. v. indiferenţă.2. v. lene.
INDRUŞÁIM	s.	v. sîngele-voinicului.
indruşáim	s.	v. MUŞCATĂ.
indubitábil	adj.	v. CATEGORIC. CERT. EVIDENT. INCONTESTABIL. INDISCUTABIL. NECONTES-TABIL. NECONTESTAT. NEDISCUTABIL. NEÎN-DOIELNIC. NEÎNDOIOS. NETĂGĂDUIT. SIGUR.
INDUCTÁNŢĂ	s.	v. inductivitate.
INDUCTIVITÁTE	s.	(FIZ.) inductanţă. (~ unui circuit electric.)
INDUCŢIE ELECTROSTÁTICĂ	s.	v. electrizare prin influenţă.
INDULGÉNT	adj.	1. v. iertător.2. v. concesiv.
INDULGÉNŢĂ	s.	1. v. iertare.2. v. îngăduinţă.
industriál	s.	v. FABRICANT. INDUSTRIAŞ.
INDUSTRIÁŞ	s.	fabricant, (înv.) industrial, indus-trios. (Un mare ~.)
industriós	s.	v. FABRICANT. INDUSTRIAŞ.
INEÁŢĂ	s.	(BOT.) 1. (Linum catharticum) (reg.) inuşor, mărgeluţă.2. (Linum austriacum) (reg.) inuşor, in-de-
INECHITÁBIL	adj.	v. nedrept.
INECHITÁTE	s.	v. nedreptate.
INECHIVÓC	adj.	v. neechivoc.
inedít	adj.	v. NOU. ORIGINAL.
INEDÍT	s.	v. originalitate.
inefábil	adj.	v. INDESCRIPTIBIL. INEXPRIMABIL. NEDESCRIPTIBIL. NEEXPRIMABIL. NEGRĂIT.
INEFICÁCE	adj.	invar. v. zadarnic.
INEFICACITÁTE	s.	v. zădărnicie.
INEFICIÉNT	adj.	v. zadarnic.
INEFICIÉNŢĂ	s.	v. zădărnicie.
INEGAL	adj.	1. neegal. (De lungimi ~.)2. dispro-porţionat. (Lupta devine ~.)
INEGALÁBIL	adj.	v. unic.
INEGALITÁTE	s.	1. imparitate. (~ a două mărimi.)2. disproporţie. (Există o ~ între cei doi boxeri.)
INÉL	s.	1. v. verighetă.2. v. belciug.3. v. za.4. (ANAT.) segment. (Un ~ al corpului albinei.)5. v. buclă.
INELÁ	vb.	1. v. ondula.2. v. secui.
INELÁR	s.	(ENTOM.; Gastropacha sau Malacosoma neustria) fluture-inelat.

INELÁRE	s.	1. v. ondulare.2. v. secuire.
INELÁT	adj.	1. v. ondulat.2. v. buclat.
ineluctábil	adj.	v. IMINENT. INEVITABIL.
inépt	adj.	v. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEGHIOBESC. NEROD. NEROZESC. NETOT. PROSTESC. STU-PID.
INEPȚÍE	s.	v. prostie.
INEPUIZÁBIL	adj.	interminabil, neepuizabil, neis-tovit, nesfîrşit, (fig.) nesecat. (O sursă ~ de ...)
INÉRT	adj.	1. v. mort.2. anchilozat, înțepenit, țeapăn. (Are o mînă ~.)3. (CHIM.) inactiv. (Substanță ~.)
INERȚÍE	s.	1. v. imobilitate.2. (CHIM.) inactivitate. (~ unei substanțe.)3. v. inactivitate.4. v. indi-ferență.
INERVÁRE	s.	v. inervație.
INERVÁȚIE	s.	(FIZIOL.) inervare. (~ pielii.)
INESTÉTIC	adj.	urît. (Un aspect ~.)
INESTIMÁBIL	adj.	inapreciabil, neestimabil, neprețuit, (înv.) nestimat. (De o valoare ~.)
INEVITÁBIL	adj., adv.	1. adj. fatal, (livr.) ineluctabil, (rar) neapărat, neevitabil. (În mod ~ vei ajunge acolo.)2. adv. fatal, fatalmente, (rar) necesarmente. (~ trebuia să se întîmple.)3. adj. v. iminent.4. adj. cert, sigur. (Căderea ~ a cetății.)
INEVITABILITÁTE	s.	iminență. (~ producerii unui fenomen.)
INEXÁCT	adj.	1. v. greşit.2. v. fals.3. eronat, greşit, (rar fig.) strîmb. (O înțelegere ~ a lucrurilor.)4. infidel. (O traducere cam ~.)
INEXACTITÁTE	s.	1. v. greşeală.2. v. falsitate.3. infidelitate. (~ unei traduceri.)
INEXISTÉNȚĂ	s.	v. neant.
inexorábil	adj.	v. CRUD. HAIN. IMPLACABIL. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEMILOSTIV.
INEXPERIMENTÁT	adj.	v. neexperimentat.
INEXPLICÁBIL	adj.	1. neexplicabil, neînțeles. (Un fapt ~.)2. bizar, ciudat, curios, excentric, extravagant, fantasmagoric, fantezist, insolit, năstruşnic, neobişnuit, original, paradoxal, singular, straniu, (livr.) abracadabrant, (rar) străin, (pop.) pidosnic, pocit, pozna
INEXPLORÁT	adj.	v. neexplorat.
INEXPRESÍV	adj.	1. monoton, neexpresiv, uniform, (fig.) monocord, plat. (Stil ~.)2. neexpresiv, searbăd, spălăcit, şters. (O față ~.)
INEXPRIMÁBIL	adj.	incomunicabil, indescriptibil, nedescriptibil, neexprimabil, negrăit, nespus, (livr.) indicibil, inefabil. (O stare ~.)
infailíbil	adj.	v. CERT. SIGUR.
infailibilitáte	s.	v. CERTITUDINE. SIGURANȚĂ.
INFÁM	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.
infám	adv.	v. MIŞELEŞTE. NETREBNIC. TICĂLO-ŞEŞTE.
INFAMÁNT	adj.	v. compromițător.
INFAMÍE	s.	v. ticăloşie.
INFANTÉRIE	s.	(MIL.) (înv. şi pop.) pedestrime, (înv. şi reg.) pihotă, (fam. şi ir.) pifă, pifănie.
INFANTERÍST	s.	(MIL.) (înv. şi pop.) pedestraş, (înv. şi reg.) pihotaş, (înv.) odivoi, pedestru, talpoş, tălpaş, (fam. şi ir.) pifan.
INFANTICÍD	s.	v. pruncucidere.
infatigábil	adj.	v. NEISTOVIT. NEOBOSIT. NEOS-TENIT.
INFANTÍL	adj.	1. v. copilăresc.2. copilăresc, naiv, pueril. (Ce sînt gesturile astea ~?)

INFATUÁ	vb.	v. îngîmfa.
INFATUÁRE	s.	v. îngîmfare.
INFATUÁT	adj.	v. îngîmfat.
INFÉCT	adj.	1. v. neplăcut.2. v. viciat.3. v. oribil.4. dezgustător, respingător, scîrbos, spurcat, (pop.) scîrnav. (~ treabă!)
inféct	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
INFECTÁ	vb.	v. molipsi.
infectánt	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MO-LIPSITOR.
INFECTÁRE	s.	v. molipsire.
INFECTÁT	adj.	v. molipsit.
INFÉCȚIE	s.	1. v. molipsire.2. v. putoare.
INFECȚIÓS	adj.	1. v. molipsitor.2. contagios, molipsitor, (livr.) mefitic, pestifer, pestilent, pestilențial. (Agent ~.)
INFERIÓR	adj., s.	1. adj. ordinar, prost, rău. (Tutun, vin ~.)2. adj. mărunt, mic. (Funcționar ~.)3. adj., s. v. subaltern.
INFERIORITÁTE	s.	dezavantaj. (Boxer aflat în ~.)
INFÉRN	s.	v. iad.
INFERNÁL	adj.	1. v. diabolic.2. diabolic, drăcesc. (Dansează într-un ritm ~.)3. v. cumplit.
infestá	vb.	v. CONTAGIA. CONTAMINA. INFECTA. MOLIPSI.
infestáre	s.	v. CONTAGIUNE. CONTAMINARE. INFECTARE. INFECȚIE. MOLIPSIRE.
infestát	adj.	v. CONTAMINAT. INFECTAT. MOLIP-SIT.
infestáție	s.	v. MOLIPSIRE.
INFIDÉL	adj.	1. v. adulter.2. v. inexact.
INFIDELITÁTE	s.	1. v. adulter.2. v. belonie.3. v. ine-xactitate.
INFILTRÁ	vb.	1. a pătrunde, a se scurge, (reg.) a se stoarce. (Apa de ploaie se ~ în pămînt.)2. a pătrunde, a se strecura, (livr.) a se insinua. (Apa se ~ în zidărie.)
INFILTRÁRE	s.	infiltrat, infiltrație, pătrundere, (livr.) insinuare. (~ apei în ...)
INFILTRÁT	s.	v. infiltrare.
INFILTRÁȚIE	s.	v. infiltrare.
INFÍM	adj.	microscopic, minuscul, (livr.) infini-tezimal. (Cantitate ~; de proporții ~.)
INFINÍT	adj., s.	1. adj. v. imens.2. s. enormitate, imensitate, necuprins, v. nemărginire.3. adj. v. extraordinar.4. adj. v. nemărginit.
infinitezimál	adj.	v. INFIM. MICROSCOPIC. MINUSCUL.
INFÍRM	adj., s.	(MED.) invalid, schilod, (pop.) beteag, schilav, (înv. şi reg.) calic, neputincios, nevolnic, sec, slăbănog, (reg.) schilăvos, şont, şonțit, (Transilv., Mold. şi Bucov.) chilav, (înv.) mişel, rupturit, secat, (fam.) şontorog. (Om ~.)
INFIRMÁ	vb.	1. a contrazice, a dezminți. (Acest fapt ~ părerea curentă.)2. a anula, (fig.) a răsturna. (A ~ o teorie.)3. v. abroga.
INFIRMÁRE	s.	1. anulare, (fig.) răsturnare. (~ unei teorii.)2. v. abrogare.
INFIRMERÍE	s.	(MED.) (rar) lazaret, (înv.) bolniță.
INFIRMIÉR	s.	(MED.) (germanism reg.) velter, (înv.) bolnicer, spitalagiu, spitaliot.
INFIRMIÉRĂ	s.	(MED.) soră, (Transilv.) velteriță, (înv.) spitalagioaică.
INFIRMITÁTE	s.	invaliditate, (rar) anormalitate, schilodenie, (pop.) beteşug, meteahnă, (înv. şi reg.) neputință, (reg.) betegie, betejeală.

INFLAMÁ	vb.	1. (MED.) a (se) congestiona, a (se) irita, a (se) obrinti, (reg.) a (se) boboti. (Plaga s-a ~.)2. (MED.) a se obrinti, a se tumefia, a se umfla, (reg.) a se boboti. (Brațul s-a ~.)3. (MED. VET.) a se umfla, (pop.) a se bolovăni. (Ugerul vacii s-a ~.)
INFLAMÁBIL	adj.	(înv.) aprinzăcios, aprinzător. (Material ~.)
INFLAMÁRE	s.	(MED.) 1. congestionare, inflamație, iritare, obrinteală, obrintire, obrintit, obrintitură, umflare, (reg.) bobotire. (~ unei plăgi.)2. v. tu-mefiere.
INFLAMÁT	adj.	(MED.) 1. congestionat, iritat, (reg.) bobotit. (Plagă ~.)2. v. tumefiat.
INFLAMÁȚIE	s.	(MED.) 1. v. inflamare.2. (concr.) congestie, iritație. (O ~ gravă a rănii.)3. v. tu-mefiere.4. v.
INFLEXÍBIL	adj.	1. neelastic, neflexibil, rigid, tare, țeapăn. (O bară, o nuia ~.)2. decis, dîrz, ferm, hotărît, intransigent, neabătut, neclintit, nestră-mutat, neşovăitor, statornic, (înv.) nepregetător. (Om ~; caracter ~.)
INFLEXIBILITÁTE	s.	rigiditate. (~ unei bare.)
inflexibilitáte	s.	v. DÎRZENIE. FERMITATE. HOTĂRÎRE. INTRANSIGENȚĂ. NECLINTIRE. NEÎNDUPLECARE. NESTRĂMUTARE. NEŞOVĂI-RE. STATORNICIE.
INFLEXIÚNE	s.	intonare, intonație, mlădiere, modulare, modulație, ton, tonalitate. (O voce cu ~i plăcute.)
INFLORESCÉNȚĂ	s.	(BOT.) (reg.) moț. (~ la papură.)
INFLUÉNT	adj.	important, însemnat, marcant, puternic. (Un personaj ~.)
INFLUENȚÁ	vb.	a înrîuri. (A ~ mişcarea sim-bolistă.)
INFLUENȚÁBIL	adj.	(fig.) moale, slab. (Eşti un om ~!)
INFLUÉNȚĂ	s.	1. înrîurire, putere, (rar) stăpînire, (înv.) înrîurită. (Nu are nici o ~ asupra lui.)2. v. autoritate.3. înrîurire, putere, trecere, (fig.) greutate. (Om cu ~.)4. v. efect.
influénță	s.	v. GRIPĂ.
INFÓRM	adj.	v. amorf.
INFORMÁ	vb.	1. v. documenta.2. a se interesa, (înv. şi reg.) a cerca. (Se ~ de tot ce-a mai apărut.)3. a cerceta, (Transilv., Ban. şi Bucov.) a ştirici. (S-a ~ peste tot.)4. a anunța, a aviza, a încunoştința, a înştiința, a vesti. (A ~ pe cineva despre ceva.)5. v. co
INFORMÁL	adj.	1. (englezism) neoficial. (Lipsa caracterului ~ al delegației.)2. (eronat) infor-mativ, informațional.
INFORMÁRE	s.	1. anunțare, încunoştințare, înştiin-țare, vestire. (~ cuiva despre ceva.)2. v. prevenire.3. v. documentare.
INFORMÁT	adj.	1. v. documentat.2. v. avizat.
INFORMATÍV	adj.	1. informațional. (Mijloace ~.)2. orientativ. (Prețuri ~.)3. v. informal.
INFORMATÓR	s.	1. (LINGV.) subiect. (~ pentru o anchetă dialectală.)2. (POL.) (fam.) ciripitor. (~ al securității.)
INFORMÁȚIE	s.	1. comunicare, înştiințare, ştire, veste. (O ~ de mare importanță.)2. v. ştire.3. (înv.) cuvînt. (N-a primit ~iile lui.)4. referință, relație. (Ce ~ii îmi poți da despre ...?)5. v. notă.6. v. do-cumentare.7. v. sursă.8. v. indicație.
INFORMAȚIONÁL	adj.	v. informativ.
INFRACTÓR	s.	(JUR.) făptaş, făptuitor, răufăcător. (~ul a fost condamnat.)
INFRACȚIONÁL	adj.	corecțional.
INFRACȚIONALÍSM	s.	v. infracționalitate.
INFRACȚIONALITÁTE	s.	(JUR.) infracționalism.
INFRACȚIÚNE	s.	(JUR.) vină. (~ lui a fost dovedită.)
INFRAMICROBIOLÓG	s.	virusolog.
INFRAMICROBIOLOGÍE	s.	virusologie.
INFRASTRUCTÚRĂ	s.	(CONSTR.) (rar) substruc-tură. (~ unui imobil.)

INFRUCTUÓS	adj.	v. zadarnic.
INFUZÓR	s.	(ZOOL.) ciliat. (Parameciul este un ~.)
ínga	interj.	v. IATĂ. UITE. VEZI.
INGENIÓS	adj.	1. v. îndemînatic.2. v. inventiv.3. inventiv, iscusit, subtil. (Procedeu ~.)
INGENIOZITÁTE	s.	1. v. îndemînare.2. inventivi-tate, iscusință, subtilitate. (~ unui procedeu.)
INGENUITÁTE	s.	candoare, credulitate, inocență, naivitate, (fig.) puritate. (E de-o ~ dezarmantă.)
INGÉNUU	adj.	candid, credul, inocent, naiv, neştiutor, (fig.) pur. (O ființă ~.)
INGERÁ	vb.	(FIZIOL.) a înghiți, (livr.) a ingurgita. (A ~ un aliment.)
INGERÁRE	s.	(FIZIOL.) înghițire, (livr.) ingestie, ingurgitare. (~ mîncării.)
INGERÍNȚĂ	s.	v. imixtiune.
ingéstie	s.	v. INGERARE. ÎNGHIȚIRE.
ingrát	adj.	v. ANEVOIOS. DELICAT. DEZAGRE-ABIL. DIFICIL. GINGAŞ. GREU. NEPLĂCUT.
INGRÁT	adj., s.	nerecunoscător, (înv.) nedulce, nemulțumitor. (Om ~.)
INGRATITÚDINE	s.	nerecunoştință, (înv.) nemul-țumire. (~ față de cineva.)
INGREDIÉNT	s.	v. condiment.
ingurgitá	vb.	v. INGERA. ÎNGHIȚI.
ingurgitáre	s.	v. INGERARE. ÎNGHIȚIRE.
INHALÁ	vb.	a aspira, a trage. (~ pe nări o sub-stanță medicamentoasă.)
INHALÁRE	s.	aspirare, inhalație. (~ unei substanțe medicamentoase.)
INHALÁȚIE	s.	v. inhalare.
INHIBÁNT	adj.	v. inhibitor.
INHIBÁRE	s.	v. inhibiție.
INHIBITÍV	adj.	v. inhibitor.
INHIBITÓR	adj., s.	1. adj. inhibant, inhibitiv. (Reacție ~oare.)2. s. (CHIM.) catalizator negativ.3. s. inhibitor de oxidare v. antioxidant.
INHIBÍȚIE	s.	inhibare.
inhumáție	s.	v. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHU-MARE. ÎNMORMÎNTARE.
iníc	adj.	v. INECHITABIL. INJUST. NEDREPT. NEECHITABIL. NEJUST.
INIMAGINÁBIL	adj.	neimaginabil, neînchipuit. (O situație ~.)
ÍNIMĂ	s.	1. (ANAT., MED.) cord. (Suferă de ~.)2. suflet, (înv.) mațe (pl.), pîntece. (Oftează din adîncul ~ii.)3. v. suflet.4. v. cupă.5. v. măduvă.6. cocoş. (~ la pepenele verde.)
ínimă	s.	v. ABDOMEN. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. BURTĂ. CARACTER. CENTRU. CURAJ. CUTE-ZANȚĂ. DÎRZENIE. ESENȚĂ. FIRE. FOND. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZNEALA. MATERIE. MIEZ. MIJLOC. NATURĂ. NEÎNFRICARE. OM. PÎNTECE. SEMEȚIE. STOMAC. STRUCTURĂ. TEMERITATE. TEMPERAMENT.
inimicíție	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUŞ-MĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
INIMIOÁRĂ	s.	(pop.) inimucă, inimuță.
INIMITÁBIL	adj.	v. unic.
INIMÓS	adj.	1. v. curajos.2. v. neclar.
inimúcă	s.	v. INIMIOARĂ.
inimúță	s.	v. INIMIOARĂ.
ININTELIGÍBIL	adj.	v. neinteligibil.

inişor-de-aliór	s.	v. LINARIȚĂ.
iníță	s.	v. CUSCUTĂ. TORȚEL.
INIȚIÁ	vb.	1. a începe. (A ~ o campanie.)2. v. pre-coniza.3. a călăuzi, a introduce. (A ~ pe cineva într-un domeniu.)4. a (se) instrui, a (se) învăța. (A ~ într-o disciplină.)
INIȚIÁL	adj.	1. începător. (Literă ~.)2. v. originar.3. v. incipient.4. originar, prim, primar, primor-dial. (Fondul ~ al caracterului său.)
INIȚIÁTIC	adj.	v. ezoteric.
INIȚIATÓR	s.	1. promotor, protagonist, (rar) începător. (~ al unui curent.)2. v. promotor.
INIȚIÉRE	s.	1. începere. (~ unei campanii.)2. v. pre-conizare.3. călăuzire, introducere. (~ cuiva într-o profesiune.)4. instruire, învățare. (~ cuiva într-o disciplină.)
INJECTÁ	vb.	(MED.) a se congestiona, a se înroși. (Ochii i s-au ~.)
INJECTÁT	adj.	(MED.) congestionat, înroşit, însîn-gerat, roşu, sîngerat, (rar) sîngeros. (Ochi ~.)
INJONCȚIÚNE	s.	(fig.) presiune. (~ făcută asupra cuiva.)
injuriá	vb.	v. INSULTA. JIGNI. OFENSA. ULTRAGIA.
INJÚRIE	s.	v. jignire.
INJURIÓS	adj.	v. jignitor.
INJÚST	adj.	v. nedrept.
INJUSTÉȚE	s.	v. falsitate.
INJUSTÍȚIE	s.	v. nedreptate.
INLÁNDSIS	s.	v. calotă glaciară.
INOBSERVÁBIL	adj.	v. neobservabil.
INOCÉNT	adj.	1. v. nevinovat.2. v. ingenuu.3. candid, cast, feciorelnic, fecioresc, neprihănit, nevinovat, pudic, virgin, virginal, (înv.) nestricat, prost, vergur, (fig.) curat, imaculat, neîntinat, nepătat, pur, serafic, (înv. fig.) neatins, prea-curat. (Un surîs ~.
INOCÉNȚĂ	s.	1. v. nevinovăție.2. v. ingenuitate.3. candoare, castitate, feciorie, neprihănire, nevinovăție, pudicitate, pudoare, virginitate, (înv.) smerenie, vergurie, (fig.) curățenie, imaculare, neîntinare, puritate, (înv. fig.) curăție. (~ zîmbetului ei.)
INOCULÁ	vb.	v. vaccina.
INOCULÁRE	s.	v. vaccinare.
INOCULÁȚIE	s.	v. vaccinare.
INODÓR	adj.	nemirositor. (Substanță ~.)
INOFENSÍV	adj.	v. nevătămător.
INOPERÁBIL	adj.	v. neoperabil.
inoperánt	adj.	v. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUCTUOS. INUTIL. NEFOLOSITOR. NETRE-BUINCIOS. NEUTIL. VAN. ZADARNIC.
INOPINÁT	adj.	brusc, instantaneu, neașteptat, neprevăzut, subit. (Plecarea lui ~.)
INOPORTÚN	adj.	1. neoportun, nepotrivit, (livr.) intempestiv, (fig.) deplasat, (O acțiune ~.)2. v. ne-poftit.
inoportuná	vb.	v. DERANJA. INCOMODA. ÎN-CURCA. JENA. STINGHERI. STÎNJENI. SUPĂRA. TULBURA.
INORÓG	s.	licorn, unicorn. (~ este un animal fabulos.)
inoróg	s.	v. RINOCER.
INOSÍTĂ	s.	(CHIM.) mezoinozitol.
INOSPITALIÉR	adj.	v. neospitalier.
INOVÁ	vb.	a înnoi.

INOVÁRE	s.	inovaţie, înnoire.
INOVATÓR	adj.	înnoitor. (Un spirit ~.)
INOVÁŢIE	s.	1. v. inovare.2. (concr.) înnoire, modificare, noutate, prefacere, schimbare. (A introdus unele ~ii.)
INOXIDÁBIL	adj.	neoxidabil. (Metal ~.)
INS	s.	1. v. persoană.2. cap, individ, om, persoană, (fig.) căciulă. (Cîte 5000 de lei de ~.)
INSALÚBRU	adj.	nesănătos. (Locuinţă ~.)
INSATISFÁCŢIE	s.	nemulţumire, nesatisfacţie. (Un sentiment de ~.)
insaţiábil	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂŢIOS. POFTICIOS.
insaţiabilitáte	s.	v. LĂCOMIE. NESAŢ.
in-sălbátic	s.	v. LINARIŢĂ.
INSCRÍPŢIE	s.	(înv. şi reg.) scriptură, (înv.) semn. (O ~ tăiată în piatră.)
inscripţie	s.	v. ÎNMATRICULARE. ÎNREGISTRARE. ÎNSCRIERE.
INSÉCTĂ	s.	(ENTOM.) gînganie, gîză, hexapod, (pop.) goangă, muscă, (reg.) borză, (Transilv.) pepe.
INSENSÍBIL	adj.	1. nesimţitor. (~ la injecţii.)2. v. nepăsător.
INSENSIBILITÁTE	s.	1. nesensibilitate, nesimţire, (înv.) nesimţibilitate. (~ la injecţii.)2. v. indi-ferenţă.
INSENSIBILIZÁ	vb.	1. v. amorţi.2. (fig.) a se împietri. (Inima i s-a ~.)
INSEPARÁBIL	adj.	1. indisolubil, nedespărţit, neseparabil, organic, unitar. (Un tot ~.)2. v. ne-despărţit.
INSERÁ	vb.	(livr.) a implanta. (A ~ un adaos într-un text.)
INSESIZÁBIL	adj.	v. imperceptibil.
insidiós	adj.	v. ÎNŞELĂTOR. PERFID. VICLEAN.
INSÍGNĂ	s.	însemn, (înv.) marcă, semn.
insignifiánt	adj.	v. MĂRUNT. NEIMPORTANT. NEÎNSEMNAT. OARECARE.
insinuá	vb.	v. INFILTRA. PĂTRUNDE. STRECURA.
INSINUÁNT	adj.	(înv.) insinuator. (Ton ~.)
insinuáre	s.	v. INFILTRARE. INFILTRAT. INFIL-TRAŢIE. PĂTRUNDERE.
insinuatór	adj.	v. INSINUANT.
INSIPÍD	adj.	dulceag, fad, searbăd, (rar) spelb, (Transilv.) lihod, (Bucov.) lînced. (O mîncare ~.)
insipíd	adj.	v. ANOST. NEINTERESANT. PLICTICOS. PLICTISITOR.
INSISTÁ	vb.	1. v. stărui.2. a stărui, (prin Mold.) a bărăni, (fig.) a pistona. (A ~ pe lîngă el pentru ...)3. a accentua, a apăsa. (A ~ asupra celor spuse mai înainte.)
INSISTÉNT	adj., adv.	1. adj. v. stăruitor.2. adv. v. stăruitor.3. adj. v. perseverent.
INSISTÉNŢĂ	s.	1. v. stăruinţă.2. v. perseverenţă.
INSOCIÁBIL	adj.	v. ursuz.
INSOLÁŢIE	s.	(MED.) heliozǎ, (reg.) îndesoare, soare-în-cap, soare-sec, (Maram.) asoreală.
INSOLÉNT	adj.	v. obraznic.
INSOLÉNŢĂ	s.	v. obrăznicie.
INSOLÍT	adj.	v. neobişnuit.
insolít	adj.	v. APARTE. DEOSEBIT. INDIVIDUAL. NEOBIŞNUIT. SINGULAR. SPECIAL.
INSOLÚBIL	adj.	(CHIM.) nedizolvabil, nesolubil.
insolúbil	adj.	v. IREZOLVABIL. NEREZOLVABIL.
INSOLVÁBIL	adj.	1. v. falit.2. (FIN.) neplatnic. (O persoană ~.)3. v. falimentar.
INSOMNÍE	s.	(MED.) nesomn, (înv. şi pop.) nedor-mire. (Stare de ~.)
INSONORIZÁNT	adj.	v. fonoizolant.

INSONORIZÁRE	s.	insonorizaţie. (~ unei încăperi.)
INSONORIZÁŢIE	s.	v. insonorizare.
INSPECTÁ	vb.	1. v. verifica.2. (MIL.) (înv.) a şmotri. (A ~ o unitate.)
INSPECTÁRE	s.	v. control.
INSPÉCŢIE	s.	1. v. control.2. (MIL.) (înv.) şmotru. (~ a unei unităţi.)
INSPIRÁ	vb.	a aspira, a trage. (~ cu nesaţ aerul în piept.)
inspirá	vb.	v. SUGERA.
INSPIRÁT	adj.	(fig.) iluminat. (Persoană ~.)
INSTABÍL	adj.	1. v. mişcător.2. nestabil, precar. (Echilibru ~.)3. v. neregulat.4. v. schimbător.5. v. inconsecvent.6. v. fluctuant.
INSTABILITÁTE	s.	1. mobilitate, nestatornicie. (~ unor dune.)2. nestabilitate, precaritate. (~ în echilibru.)3. (MET.) nestabilitate, nestatornicie, variabilitate. (~ vremii.)4. v. fluctuaţie.5. v. la-bilitate.6. v. inconsecvenţă.
INSTALÁ	vb.	1. v. stabili.2. a trage. (La ce hotel te-ai ~?)3. a (se) aşeza, a (se) fixa, a (se) plasa, a (se) posta. (S-a ~ în faţa uşii.)4. v. monta.
INSTALÁRE	s.	1. v. stabilire.2. v. aşezare.3. v. mon-tare.
INSTALÁT	adj.	aşezat, întins, (înv. şi reg.) tins. (Tabără ~; cort ~.)
INSTANTANÉU	adj., adv.	1. adj. v. inopinat.2. adj. momentan. (Reacţie ~.)3. adj. v. subit.4. adv. v. deodată.
INSTÁNŢĂ	s.	(JUR.) justiţie. (S-a prezentat în fa-ţa ~.)
INSTAURÁ	vb.	a stabili, (fig.) a întrona. (A ~ disciplina.)
INSTAURÁRE	s.	stabilire, (fig.) întronare. (~ a ordinii.)
INSTIGÁ	vb.	a agita, a aţîţa, a incita, a întărîta, a provoca, a stîrni, a tulbura, (pop.) a sumuţa, (înv. şi reg.) a scorni, (reg.) a smomi, a zădărî, (fig.) a asmuţi, a monta. (El ~ masele.)
INSTIGÁRE	s.	aţîţare, incitare, instigaţie, întărîtare, provocare, stîrnire, tulburare, (rar) incitaţie, provocaţie, (pop.) zădărîre, (fig.) asmuţire. (~ maselor.)
INSTIGÁT	adj.	aţîţat, incitat, întărîtat, provocat, stîrnit, (pop.) zădărît. (Om ~.)
INSTIGATÓR	s., adj.	agitator, aţîţător, provocator, tulburător, (livr.) incitator, sediţios, (înv. şi pop.) răzvrătitor, (înv.) răscolitor, răscolnic, (fig.) incendiator. (Un ~ al maselor.)
INSTIGÁŢIE	s.	v. instigare.
INSTILÁRE	s.	v. instilaţie.
INSTILÁŢIE	s.	(MED.) instilare. (~ a unui lichid.)
INSTÍNCT	s.	simţ. (~ de conservare.)
INSTINCTÍV	adj.	1. inconştient, instinctual. (Reflexe ~.)2. v. automat.
INSTINCTUÁL	adj.	v. instinctiv.
INSTITUÍ	vb.	1. v. constitui.2. a fixa, a hotărî, a întocmi, a orîndui, a rîndui, a stabili, a statornici, (înv.) a aşeza, a lega, a politici, a scoate, a scorni, a tocmi. (A ~ un impozit.)3. a face, a stabili. (A ~ legi.)4. a introduce, a stabili. (A ~ o anumită prac
INSTITUÍRE	s.	1. v. constituire.2. introducere, stabilire. (~ unei noi reglementări.)3. v. pro-clamare.4. v. înfiinţare.
INSTITUTOÁRE	s.	(pop. şi fam.) dăscăliţă.
INSTITUTÓR	s.	dascăl, (peior.) belfer.
INSTITÚŢIE	s.	unitate, (astăzi rar) aşezămînt, (înv.) stabiliment, tocmeală. (~ publică.)
INSTITUŢIONALIZÁ	vb.	a oficializa. (A ~ un aşezămînt.)
INSTITUŢIONALIZÁRE	s.	oficializare. (~a unei fundaţii.)
INSTRUCTÍV	adj.	v. educativ.

INSTRÚCȚIE	s.	1. v. învățământ.2. v. învățătură.3. (MIL.) (înv. şi pop.) mustră, muştruluială, (înv.) ocenie, şmotru. (~ recruților.)
INSTRUCȚIÚNE	s.	1. v. directivă.2. (la pl.) explicație, indicație, îndrumare, lămurire. (~i pentru folo-sirea unui medicament.)3. (la pl.) v. aviz.
INSTRUÍ	vb.	1. a învăța, (rar) a şcoli, (înv.) a certa, a mustrui, a muştrului, a pedepsi. (A ~ elevii.)2. v. culturaliza.3. v. studia.4. a citi, a se cultiva. (Se ~ sistematic.)5. a (se) iniția, a (se) învăța. (A ~ pe cineva într-o disciplină.)6. v. pregăti.7. (MIL.
INSTRUÍRE	s.	1. cultivare, învățare. (~ elevilor.)2. v. culturalizare.3. inițiere, învățare. (~ cuiva într-o disciplină.)4. v. pregătire.5. v. anchetă.
INSTRUÍT	adj.	v. cult.
INSTRUMÉNT	s.	1. sculă, unealtă, ustensilă, (înv. şi reg.) sărsam, (reg.) sculeață, (Mold., Bucov. şi Ban.) halat, (înv.) cinie, dichis. (~ pentru dulgherie.)2. instrument de pasaj v. lunetă meridiană.3. aparat. (Un ~ pentru curățat cartofii.)4. (GRAM.) (rar) unealtă.
INSTRUMENTÁ	vb.	v. orchestra.
instrumentá	vb.	v. ANCHETA. CERCETA. INSTRUI.
INSTRUMENTÁR	s.	utilaj. (~ al unui laborator.)
instrumentáre	s.	v. ANCHETARE. ANCHETĂ. CERCETARE. INSTRUIRE.
INSTRUMENTÁȚIE	s.	v. orchestrație.
INSTRUMENTÍST	s.	(MUZ.) orchestrant, (înv.) sunător.
insubordonáre	s.	v. INDISCIPLINĂ. NEASCUL-TARE. NEDISCIPLINĂ. NESUPUNERE.
INSUBORDONÁT	adj.	v. indisciplinat.
INSUCCÉS	s.	1. v. eşec.2. v. cădere.
INSUFICIÉNT	adj., adv.	1. adj. neîndestulător, nemulțumitor, nesatisfăcător, redus, sărac. (Can-titate ~.)2. adj. v. puțin.3. adj. neîndestulător, nesatisfăcător, redus, sărac. (Un inventar ~ de utilaje.)4. adj. v. redus.5. adv. prost.
INSUFICIÉNȚĂ	s.	1. v. lipsă.2. v. defect.
insuflá	vb.	v. ÎMBĂRBĂTA. ÎNCURAJA. ÎNDEMNA. ÎNSUFLEȚI. STIMULA. SUGERA. SUSȚINE.
INSULÁR	s., adj.	(înv. şi pop.) ostrovean.
ÍNSULĂ	s.	(GEOGR.) 1. (înv. şi pop.) ostrov.2. in-sulă plutitoare = plaur, plavie, (reg.) cocioc, năcladă, plav, prundoi.
INSULTÁ	vb.	v. jigni.
INSULTÁRE	s.	v. jignire.
INSULTÁT	adj.	v. jignit.
INSÚLTĂ	s.	v. jignire.
INSULTĂTÓR	adj.	v. jignitor.
INSUPORTÁBIL	adj.	v. nesuferit.
insurgént	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
INTÁCT	adj.	1. v. întreg.2. v. neînceput.3. v. teafăr.4. v. nepătat.
INTANGÍBIL	adj.	v. inviolabil.
INTEGRÁ	vb.	a v. îngloba.
INTEGRÁBILĂ	adj.	(MAT.) sumabilă. (Funcție ~.)
INTEGRÁL	adj., adv.	1. adj. v. complet.2. adj. v. exhaustiv.3. adj. v. total.4. adv. absolut, complet, completamente, total, (înv. şi pop.) sadea. (Calul era ~ alb.)5. adj. v. deplin.6. adj. v. neprecupețit.
INTEGRALĂ NEDEFINÍTĂ	s.	(MAT.) primitivă. (~ a unei funcții.)

INTEGRÁNT	adj.	v. constitutiv.
INTEGRÁRE	s.	v. înglobare.
INTEGRÍSM	s.	v. fundamentalism.
INTEGRÍST	s., adj.	v. fundamentalist.
INTEGRITÁTE	s.	1. v. totalitate.2. v. deplinătate.3. v. cinste.
INTÉGRU	adj.	v. cinstit.
INTELÉCT	s.	1. v. minte.2. v. judecată.3. v. in-teligență.
INTELECTUÁL	adj.	1. cerebral, mintal, rațional, spiritual. (Activitate ~.)2. spiritual. (Cultura ~.)
INTELECTUALITÁTE	s.	(fig.) inteligență. (Întreaga ~ a satului.)
INTELIGÉNT	adj.	1. ager, deştept, dibaci, iscusit, isteț, îndemînatic, priceput, (pop.) mintos, (înv. şi reg.) marghiol, pricopsit, (prin Transilv.) artut, (Mold. şi Bucov.) hîtru, (Transilv.) ocoş, ştram, (înv.) scornaci, (fig.) dezgheţat, sprinten, (fam. fig.) breaz. (
INTELIGÉNȚĂ	s.	1. deşteptăciune, intelect, judecată, minte, pricepere, rațiune, spirit, (pop.) duh, (Ban., Transilv. şi Olt.) pamet, (înv.) înțelegere, (fam.) doxă, (fig.) cap, creier. (Are un ochi ager şi o ~ de nivel mediu.)2. agerime, deşteptăciune, dibăcie, iscusinț
inteligéntă	s.	v. INTELECTUALITATE.
INTELIGÍBIL	adj.	1. v. clar.2. v. accesibil.
INTELIGIBILITÁTE	s.	v. claritate.
intempestív	adj.	v. INOPORTUN. NEOPORTUN. NEPOTRIVIT.
INTENDÉNT	s.	v. administrator.
INTENDÉNȚĂ	s.	v. administrație.
INTÉNS	adj., adv.	1. adj. mare, puternic, strălucitor, tare, viu. (O lumină ~.)2. adj. v. viu.3. adj. v. țipător.4. adj. v. puternic.5. adj. v. sonor.6. adv. v. tare.7. adj. v. pătrunzător.8. adj. aprig, mare, puternic, straşnic, tare, violent, zdravăn. (Un vînt ~.)9. adv.
INTENSIFICÁ	vb.	1. a se accentua, a se amplifica, a creşte, a se întări, a se înteți, a se mări, a spori. (Viteza vîntului s-a ~.)2. v. amplifica.3. v. adînci.4. a (se) înteți, (fig.) a (se) aprinde, a (se) încinge. (Lupta s-a ~.)5. v. activa.
INTENSIFICÁRE	s.	1. creştere, întărire, întețire, mărire, sporire. (~ vitezei vîntului.)2. v. ampli-ficare.3. v. activare.
INTENSIFICÁT	adj.	v. amplificat.
INTENSITÁTE	s.	1. forță, putere, tăria vîntului, (înv.) mărie, mărime. (~ vîntului, a dragostei.)2. v. volum.3. (FIZ.) intensitate de magnetizare = magnetizație.4. v. tensiune.
INTÉNȚIE	s.	1. calcul, gînd, idee, plan, proiect, socoteală, (înv. şi reg.) propus, (înv.) cuget, duh, propozit, săvîrşit, socotință, (fam.) combinație. (Nu şi-a putut realiza ~.)2. v. vedere.
INTENȚIONÁ	vb.	a plănui, a proiecta, a-şi propune, a voi, a vrea, (pop.) a chiti, (înv. şi reg.) a sfătui, (reg.) a scăpa, (prin Bucov.) a scoposi, (înv.) a aşeza, a cugeta, a izvodi, (fig., în Mold. şi Transilv.) a cumpăni. (~ să plece la mare.)
INTENȚIONÁT	adj., adv.	1. adj., adv. deliberat, voit, liber-consimțit, (rar) precugetat. (O acțiune ~; a procedat ~ astfel.)2. adv. v. anume.
INTER		- intra-, între-.
INTERASTRÁL	adj.	(ASTRON.) intersideral, inter-stelar. (Spațiu ~.)
INTERBISERICÉSC	adj.	v. interconfesional.
INTERCALÁRE	s.	v. intercalație.
INTERCALÁȚIE	s.	intercalare.

INTERCONECTÁRE	s.	v. interconexiune.
INTERCONEXIÚNE	s.	interconectare.
INTERCONFESIONÁL	adj.	interbisericesc, interre-ligios. (Relații ~.)
INTERDEPENDÉNȚĂ	s.	(FILOZ.) legătură universală.
INTERDÍCȚIE	s.	1. v. prohibiție.2. v. tabu.
INTERÉS	s.	1. (la pl.) v. afacere.2. v. grijă.3. atenție, curiozitate, luare-aminte, (înv.) peri-erghie, privire. (I-a stîrnit ~ul.)
interés	s.	v. CAMĂTĂ. DOBÎNDĂ. PROCENT.
INTERESÁ	vb.	1. a-l preocupa. (L-a ~ această problemă.)2. v. informa.3. v. conta.4. v. îngriji.5. v. căuta.6. v. păsa.7. v. privi.
INTERESÁT	adj.	v. materialist.
INTERFERÁ	vb.	v. întretăia.
INTERFERÉNȚĂ	s.	v. întretăiere.
INTERGLACIÁR	s.	(GEOL.) interglaciație.
INTERGLACIÁȚIE	s.	v. interglaciar.
INTERIMÁR	adj.	1. v. ad-interim.2. provizoriu, temporar. (Comisie ~.)
interiór	adj.	v. LĂUNTRIC.
INTERIÓR	adj., s.	1. adj. dinăuntru, intern. (Partea ~oară.)2. s. (fig.) pîntece, sîn. (În ~ul pămîn-tului, al navei.)
INTERLOCUTÓR	s.	(livr.) conlocutor, (înv.) convorbitor.
INTERLÓP	adj.	suspect, (fig.) deocheat. (Lume ~.)
INTERLÚDIU	s.	(MUZ.) divertisment, intermediu.
INTERMEDIÁ	vb.	v. mijloci.
INTERMEDIÁR	adj., s.	1. adj. v. tranzitoriu.2. s. v. mediator.3. s. v. misit.4. s. (englezism) dealer. (~ al unei firme străine.)
INTERMEDIÁRĂ	s.	mijlocitoare, (înv. şi reg.) telăliță, teleleică. (~ într-o tranzacție.)
INTERMEDIÉRE	s.	v. mijlocire.
INTERMÉDIU	s.	1. v. mediere.2. v. cale.3. v. inter-ludiu.
INTERMINÁBIL	adj.	1. v. inepuizabil.2. nesfîrşit, (fig.) kilometric. (O cuvîntare ~.)
INTERMITÉNT	adj.	1. discontinuu. (Proces, feno-men ~.)2. întrerupt, întretăiat, (fig.) rupt. (Plîns.~; respirație ~.)3. v. ritmic.
INTERMITÉNȚĂ	s.	discontinuitate. (~ unui proces.)
INTÉRN	adj., s.	1. adj. v. interior.2. adj. (livr.) intestin, (înv.) domestic. (Tulburări ~ într-un stat.)3. s. (înv.) înlountraş. (~ la liceu.)
INTERNÁ	vb.	v. spitaliza.
INTERNÁRE	s.	v. spitalizare.
INTERNÓD	s.	(BOT.) (rar) meritală.
INTEROGÁ	vb.	1. v. întreba.2. v. asculta.
INTEROGÁRE	s.	v. ascultare.
INTEROGATÍV	adj.	întrebător. (Ton ~.)
ÍNTEROGATÓRIU	s.	(JUR.) (înv.) tacrir.
interogáție	s.	v. ÎNTREBARE.
INTERPARTÍDIC	adj.	v. interpartinic.
INTERPARTÍNIC	adj.	(POL.) interpartidic. (Con-venții ~.)
INTERPELÁRE	s.	(POL.) interpelație.

INTERPELÁȚIE	s.	v. interpelare.
INTERPENETRÁȚIE	s.	v. întrepătrundere.
INTERPLANETÁR	adj.	v. cosmic.
INTERPOLÁRE	s.	interpolație.
INTERPOLÁȚIE	s.	v. interpolare.
INTERPRÉT	s.	1. v. translator.2. (înv şi pop.) tîlcuitor. (~ de vise.)3. v. comentator.4. exe-cutant. (~ într-un concert.)5. v. actor.
interprét	s.	v. EXPONENT. REPREZENTANT.
INTERPRETÁ	vb.	1. a tălmăci, a tîlcui. (Îi ~ visul avut.)2. v. analiza.3. a înțelege. (Cum ~ acest context?)4. v. cînta.5. a juca, (înv.) a parastisi. (A ~ un rol într-o piesă.)
INTERPRETÁRE	s.	1. tălmăcire, tîlcuire, (pop.) tîlc, (înv.) tălmăcitură, tîlcovanie, tîlcuială. (Dădea scrisorii tot felul de ~ări.)2. v. analizare.3. (MUZ.) executare, execuție, intonare. (~ unei melodii.)4. joc. (Actorul a avut o ~ magistrală.)
INTERPRÉTĂ	s.	actriță.
INTERPÚNE	vb.	v. mijloci.
interpús	s.	v. INTERMEDIAR. MEDIATOR. MIJ-LOCITOR.
INTERRELIGIÓS	adj.	v. interconfesional.
INTERSCHIMBÁBIL	adj.	(TEHN.) interşanjabil.
INTERSCHIMBABILITÁTE	s.	(TEHN.) interşanja-bilitate.
INTERSECTÁ	vb.	v. întretăia.
INTERSECTÁRE	s.	v. întretăiere.
INTERSÉCȚIE	s.	v. răspîntie.
INTERSIDERÁL	adj.	(ASTRON.) interastral, inter-stelar. (Spațiu ~.)
INTERSTELÁR	adj.	(ASTRON.) intersideral, in-terastral. (Spațiu ~.)
INTERŞANJÁBIL	adj.	(TEHN.) interschimbabil.
INTERŞANJABILITÁTE	s.	(TEHN.) interschim-babilitate.
INTERTRÍGO	s.	(MED.) (pop.) opăreală.
INTERVÁL	s.	1. v. perioadă.2. v. curs.3. bucată, răstimp. (A trecut un bun ~ de timp de cînd...)4. v. răstimp.5. v. durată.6. v. termen.7. v. dis-tanță.8. bucată, distanță, (reg.) postată. (A parcurs un bun ~ din drum.)
INTERVENÍ	vb.	1. v. amesteca.2. v. produce.
INTERVÉNȚIE	s.	1. v. imixtiune.2. v. demers.3. cu-vînt. (~ sa la discuții a fost oportună.)4. (MED.) intervenție chirurgicală v. operație.
INTERVERTÍ	vb.	v. inversa.
INTERVERTÍRE	s.	v. inversare.
INTERZÍCE	vb.	1. a opri. (Îți ~ să te mai duci acolo.)2. v. prohibi.3. a opri, a proscrie. (A ~ duelul.)4. v. suprima.
INTERZÍCERE	s.	1. împiedicare, oprire, (pop.) oprelişte, (înv. şi reg.) popreală. (~ accesului cuiva.)2. v. prohibiție.3. oprire, proscriere. (~ duelului.)4. v. suprimare.
INTERZÍS	adj.	1. oprit. (Intrarea ~.)2. v. nepermis.3. v. prohibit.4. oprit, (înv.) poprit. (Alimente ~.)5. v. suprimat.
intestín	adj.	v. INTERN.
INTESTÍN	s.	(ANAT.) mat.
INTESTINÁL	adj.	enteric. (Regiunea ~; afecțiune ~.)

ÍNTIM	adj., s.	1. adj. v. apropiat.2. s. v. confident.3. adj. v. strîns.4. adj. v. sexual.5. adj. v. prietenos.6. adj. domestic, particular, personal, privat. (Probleme ~.)7. adj. restrîns. (Petrecere într-un cadru ~.)8. adj. confidențial.9. adj. v. adînc.
INTIMIDÁ	vb.	1. v. fîstîci.2. a (se) speria, (rar) a (se) timora. (Îl ~ greutatea rolului.)
INTIMIDÁRE	s.	1. v. fîstîcire.2. v. fîstîceală.3. spe-riere, (rar) timorare. (~ cuiva.)
INTIMIDÁT	adj.	1. v. fîstîcit.2. speriat, (rar) timorat. (E puțin cam ~ de greutatea rolului.)
INTITULÁ	vb.	v. supranumi.
intituláre	s.	v. DENUMIRE. NUME. NUMIRE.
INTITULÁT	adj.	denumit, numit, poreclit, supra-numit, zis, (înv.) titluit. (Al. Golescu, ~ Arăpilă.)
întiță	s.	v. ROCOȚEA. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUȚĂ.
INTOLERÁBIL	adj.	inadmisibil. (O situație ~.)
INTOLERÁNT	adj.	v. neîngăduitor.
INTOLERÁNȚĂ	s.	neîngăduință.
INTONÁ	vb.	1. v. cînta.2. a modula. (~ cuvintele.)
INTONÁRE	s.	1. v. interpretare.2. v. inflexiune.
INTONÁȚIE	s.	1. v. inflexiune.2. v. ton.
INTOXICÁ	vb.	a (se) otrăvi.
INTOXICÁRE	s.	v. intoxicație.
INTOXICÁT adj.	s.	1. adj. otrăvit.2. s. v. intoxicare.
INTOXICÁȚIE	s.	intoxicare, otrăvire, otrăvit.
INTRA-		1. inter-, între-.2. în-.
INTRÁ	vb.	1. a merge, a păși, a pătrunde. (Au ~ în casă.)2. a veni. (~ te rog în casă!)3. v. băga.4. v. încăpea.5. v. ajunge.6. v. înfige.7. v. pă-trunde.8. v. angaja.9. v. înrola.10. v. adera.11. a pătrunde, a trece. (Acest cuvînt a ~ în limba literară.)12. a se s
intrá	vb.	v. ASOCIA. GRUPA. ÎNSOȚI. ÎNTOVĂ-RĂȘI. UNI.
INTRANSIGÉNT	adj.	1. v. hotărît.2. v. necruțător.3. v. neîngăduitor.
INTRANSIGÉNȚĂ	s.	1. v. hotărîre.2. v. severitate.
INTRÁRE	s.	1. venire. (După ~ lui în casă.)2. (BIS.; n. pr.) Intrarea în biserică = (pop.) vovedenie.3. v. băgare.4. acces. (Pe unde e ~ în uzină?)5. (concr.) ușă. (Ne așteptau cu toții la ~.)6. (concr.) v. alee.7. v. pătrundere.8. v. angajare.9. v. aderare.10. pătr
INTRAVILÁN	s.	(CONSTR.) teritoriu intravilan.
intrepíd	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂTOR. DÎRZ. INIMOS. ÎNDRĂZNEȚ. NEÎNFRICAT. SEMEȚ.
intrepiditáte	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎN-DRĂZNEALĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TEME-RITATE.
INTRIGÁ	vb.	v. îngrijora.
intrigá	vb.	v. COMPLOTA. CONJURA. CONSPIRA. UNELTI.
INTRIGÁNT	adj., s.	(înv.) uneltitor, zavistios, zavistnic, zavistuitor, (fam. fig.) sforar.
INTRIGÁT	adj.	v. îngrijorat.
ÍNTRIGĂ	s.	1. mașinație, uneltire, (livr.) cabală, (înv. și reg.) marghiolie, (Munt. și Olt.) școală, (Bucov. și Transilv.) șcort, (înv.) marafet, tehnă, tocmeală, umblet, zavistie, (fam.) tertip, (fig.) manevră, manoperă, urzeală, (fig. rar) mreajă, rețea, tramă, ț
INTRINSÉC	adj.	v. imanent.
INTRÎND	s.	v. nișă.

INTRODÚCE	vb.	1. v. băga.2. a băga, a pune, a vîrî. (~ vinul în damigeană.)3. a băga, a trece, a vîrî. (~ața prin urechea acului.)4. a se băga, a intra, a se vîrî. (S-a ~ în spărtura din zid.)5. v. îngloba.6. (livr.) a implementa. (A ~ o nouă tehnologie.)7. v. iniția.
INTRODÚCERE	s.	1. v. băgare.2. băgare, băgat, punere, vîrîre, vîrît. (~ vinului în sticle.)3. bă-gare, băgat, trecere, vîrîre, vîrît. (~ ației prin urechea acului.)4. băgare, intrare, vîrîre, vîrît. (~ lui prin spărtura zidului.)5. v. înglobare.6. (livr.) implementare. (
INTRODUCTÍV	adj.	preliminar, (livr.) liminar, (înv.) precuvîntător. (Cuvînt ~.)
introdúcție	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CU-VÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAȚĂ.
INTROSPÉCȚIE	s.	(PSIH.) autoobservare.
INTUBÁȚIE	s.	(MED.) tubaj laringian.
INTUÍ	vb.	1. a ghici, a întrevedea, a întrezări, a prevedea, a sesiza, (fig.) a mirosi, a pătrunde. (A ~ desfăşurarea evenimentelor.)2. v. presimți, a simți, (fig.) a mirosi. (A ~ ceea ce avea să se întîmple.)3. v. sesiza.
INTUIRE VÍE	s.	v. intuiție.
INTUÍȚIE	s.	(PSIH.) contemplare vie, intuire vie.
ínțură	s.	v. LUMÎNĂRICA-PĂMÎNTULUI.
INUMÁN	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. aspru.3. adj. v. barbar.
INUNDÁ	vb.	1. a îneca, a potopi, (înv. şi reg.) a neca. (Apele ~ cîmpia.)2. v. revărsa.
inundá	vb.	v. COPLEŞI. COVÎRŞI. NĂPĂDI. UMPLE.
INUNDÁRE	s.	1. înecare, potopire, (înv.) necătură. (~ cîmpiei de puhoaiele de ape.)2. v. inundație.
INUNDÁT	adj.	înecat, potopit. (Cîmpie ~.)
INUNDÁȚIE	s.	inundare, înec, potop, revărsare, (pop.) potopenie, (înv.) revărsătură, undătură. (S-a produs o mare ~.)
inuşór	s.	v. INEAȚĂ.
INUTÍL	adj., adv.	1. adj. v. zadarnic.2. adv. v. degeaba.3. adj. nenecesar, netrebuincios, neutil, (livr.) redundant, superfluu, (fig.) parazit, para-zitar. (Detalii ~.)
INUTILITÁTE	s.	1. v. zădărnicie.2. v. deşertăciune.3. deşertăciune, nimic, nimicnicie, zădărnicie, (înv.) mişelie, nimicie. (Psalmistul afirmă că totul e ~.)4. (livr.) redundanță. (~ unor cuvinte din text.)
INUTILIZÁBIL	adj.	neutilizabil.
INUTILIZÁT	adj.	v. nou.
inuzitát	adj.	v. NEFOLOSIT. NEÎNTREBUINȚAT. NEUTILIZAT. NEUZITAT.
INVADÁ	vb.	v. cotropi.
INVADÁRE	s.	v. cotropire.
INVADATÓR	adj., s.	v. agresor.
INVAGINÁRE	s.	(MED.) invaginație.
INVAGINÁȚIE	s.	v. invaginare.
INVALÍD	adj., s.	(MED.) 1. v. infirm.2. mutilat, (înv.) sacatifsit. (~ de război.)
INVALIDÁ	vb.	v. abroga.
INVALIDÁRE	s.	v. abrogare.
INVALIDÁT	adj.	v. abrogat.
INVALIDITÁTE	s.	v. infirmitate.
INVANDÁBIL	adj.	nevandabil. (Marfă ~.)
INVARIÁBIL	adj.	1. v. constant.2. constant, ne-schimbat. (Valoare ~.)3. constant, neschim-bător, permanent, (livr.) imuabil. (Fenomen ~.)

INVARIABILITÁTE	s.	1. v. constanţă.2. constanţă, (livr.) imuabilitate. (~ unui fenomen.)
INVÁZIE	s.	v. cotropire.
invectivá	vb.	v. INSULTA. ÎNJURA. JIGNI. OCĂRÎ. OFENSA. ULTRAGIA.
invectívă	s.	v. ÎNJURĂTURĂ. JIGNIRE.
INVENTÁ	vb.	1. a afla, a concepe, a crea, a descoperi, a elabora, a face, a găsi, a gîndi, a imagina, a născoci, a plănui, a plăsmui, a proiecta, a realiza, a scorni, (înv. şi pop.) a izvodi, (pop.) a iscodi, a închipui, (reg.) a tocmi, (înv.) a unelti, (fig.) a naşt
INVENTÁR	s.	1. listă, (înv.) catagrafie, sumar. (Un ~ de bunuri.)2. (fam.) zestre. (~ al unei în-treprinderi.)
INVENTÁRE	s.	1. concepere, creare, elaborare, imaginare, născocire, plănuire, plăsmuire, proiectare, realizare, scornire, (înv. şi pop.) izvodire. (~ unui nou sistem de ...)2. v. scornire, ticluire, (fig.) urzire. (~ unei minciuni.)
INVENTARIÁ	vb.	a înregistra, (înv.) a catagrafia, a registra, a scrie. (A ~ bunuri materiale.)
INVENTÁT	adj.	1. v. imaginar.2. v. mincinos.
INVENTATÓR	s.	(rar) născocitor, plăsmuitor, (înv.) aflător, inventor, izvoditor. (~ul telefoniei.)
INVENTÍV	adj.	1. creativ, creator, imaginativ, inge-nios, iscoditor, iscusit, născocitor, (înv.) scornaci. (Un spirit ~.)2. v. ingenios.
INVENTIVITÁTE	s.	1. fantezie, imaginaţie, invenţie, închipuire. (Are o ~ bogată.)2. v. ingeniozitate.
inventór	s.	v. INVENTATOR.
INVÉNŢIE	s.	1. v. imaginaţie.2. v. fantezie.3. creaţie, născocire, plăsmuire, scornitură, (pop.) iscodeală, iscodenie, iscoditură. (O ~ a imaginaţiei sale.)4. v. minciună.
ÍNVERS	adj., adv.	1. adj. contrar, opus. (Sens ~ celui iniţial.)2. adv. dimpotrivă. (Lucrurile s-au petrecut tocmai ~.)3. adv. viceversa. (Lucrurile sînt valabile şi ~.)
INVERSÁ	vb.	a interverti, a răsturna. (A ~ ordinea elementelor unei serii.)
INVERSÁRE	s.	intervertire, inversiune, răsturnare. (~ a ordinii cuvintelor într-un enunţ.)
INVERSIÚNE	s.	1. v. inversare.2. (TOPICĂ) hiper-bată.3. (MED.) inversiune sexuală v. homosexu-alitate.
INVERTÁZĂ	s.	(BIOL.) invertină, sucrază, zaharază.
INVERTÍNĂ	s.	v. invertază.
INVERTIRE SEXUÁLĂ	s.	v. homosexualitate.
INVERTÍT	s.	v. homosexual.
INVERTÓR	s.	(FIZ.) ondulor.
INVESTÍ	vb.	a băga, a plasa, a vîrî. (A ~ un capital în ceva.)
INVESTIGÁ	vb.	1. v. analiza.2. (fig.) a sonda. (A ~ opinia publică.)
INVESTIGÁRE	s.	1. v. analiză.2. investigaţie, (fig.) sondaj, sondare. (~ în opinia publică.)
INVESTIGÁŢIE	s.	1. v. analiză.2. v. investigare.
INVESTÍRE	s.	plasament, plasare. (~ a unui capital.)
INVESTITÓR	s.	(EC.) întreprinzător.
inveterát	adj.	v. INCORIGIBIL. ÎNRĂIT.
INVIDIÁ	vb.	a pizmui, (înv.) a bănui, a deochea, a nenăvidi, a pizmi, a rîvni, a răpşti, a zavistui.
INVÍDIE	s.	ciudă, gelozie, necaz, pică, pizmă, pornire, ranchiună, (rar) înciudare, (pop.) năduf, obidă, pizmuire, pofidă, (înv., reg. şi fam.) parapon, (înv. şi reg., în Bucov.) băsău, (înv. şi reg.) măraz, scîrbă, (reg.) pildă, zăcăşeală, zăcăşie, (prin Mold.) băn
INVIDIÓS	adj.	gelos, pizmaş, pizmuitor, ranchiu-nos, (pop. şi fam.) ciudos, (reg.) zăcaş, (Transilv.) dicos, (înv.) pizmătar, pizmătareţ, rîvnitor, zavistios, zavistnic, zavistuitor, zuliar. (~ pe succesele altuia.)

INVINCÍBIL	adj.	v. imbatabil.
INVIOLÁBIL	adj.	intangibil, sacru, sfînt, (livr.) sacramental, sacrosanct, (rar) sacral. (Drept ~.)
INVIOLABILITÁTE	s.	v. imunitate.
INVITÁ	vb.	1. v. chema.2. a (se) îmbia, a (se) pofti, (grecism înv.) a (se) proscalisi. (Se ~ unul pe altul la petrecere.)3. v. pofti.4. a chema, a convoca, (înv., în Transilv. şi Ban.) a conchema. (I-a ~ la direcție, la poliție.)5. v. provoca.6. v. cita.7. v. soma.
INVITÁRE	s.	1. v. chemare.2. v. invitație.3. chemare, convocare, invitație. (~ lor la direcție.)4. v. pro-vocare.5. v. citare.6. v. somație.
INVITÁT	s.	v. musafir.
INVITÁȚIE	s.	1. v. chemare.2. invitare, solicitare, (înv.) poftă. (A dat curs ~ei primite.)3. îmbiere, poftire, (rar) îmbială. (~ții reciproce la ...)4. chemare, convocare, invitare. (~ lor la direcție.)5. v. citare.6. v.
INVIZÍBIL	adj.	nevăzut, nevizibil.
INVOCÁ	vb.	1. (înv.) a meni. (A ~ numele cuiva.)2. v. pretexta.
INVOCÁRE	s.	invocație.
INVOCÁȚIE	s.	v. invocare.
INVOLUNTÁR	adj.	neintenționat. (Un gest ~.)
INVOLÚȚIE	s.	v. regres.
INVULNERÁBIL	adj.	inatacabil, neatacabil. (Un argument ~.)
IOBÁG	s.	(IST.) rumân, şerb, vecin, (rar) serv, (înv.) prost. (Țăranul dependent se numea ~ în Transil-vania, „rumân” în Țara Românească şi „vecin” în Moldova.)
IOBĂGÍ	vb.	(IST.) a şerbi.
IOBĂGÍE	s.	(IST.) rumânie, şerbie, vecinătate, vecinie, (livr.) servitute, (rar) servaj. (Starea de dependență a țăranului s-a numit ~ în Transil-vania, „rumânie” în Țara Românească şi „vecinie” sau „vecinătate” în Moldova.)
IOBĂGÍME	s.	(IST.) rumânime.
ioc	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICIDECUM.
IODIZÁ	vb.	v. iotaciza.
IODIZÁRE	s.	v. iotacizare.
IODIZÁT	adj.	v. iotacizat.
IÓN	s.	ion de hidrogen v. proton; ion negativ v. anion; ion pozitiv v. cation.
IONÍT	s.	v. schimbător de ioni.
IONIZÁRE	s.	1. (FIZ.) ionizație.2. (MED.) iono-terapie.
IONIZÁȚIE	s.	v. ionizare.
IONOSFÉRĂ	s.	(FIZ., GEOGR.) termosferă.
IONOTERAPÍE	s.	v. ionizare.
iordán	s.	v. BOBOTEAZĂ.
iorgán	s.	v. PLAPUMĂ.
iorgován	s.	v. LILIAC.
ioság	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. DOMENIU. LATIFUNDIU. MIJLOACE. MOŞIE. SITUAȚIE. STARE.
IOTACÍSM	s.	v. iotacizare.
IOTACIZÁ	vb.	(FON.) a se iodiza.
IOTACIZÁRE	s.	(FON.) iodizare, iotacism.

IOTACIZÁT	adj.	(FON.) iodizat. (Consoană ~.)
ÍOV	s.	(BOT.; Salix capraea) (reg.) loză, mîțișoară, răchită, salcie.
ióvă	s.	v. SALCIE. ZĂLOG.
ip	s.	v. ALIFIE. CREMĂ. POMADĂ. UNGUENT.
ipát	s.	v. CONSUL.
IPCĂRÍGE	s. pl.	(BOT.; Gypsophila paniculata) (reg.) gipsariță.
ipochímen	s.	v. CHIP. FAȚĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ.
ipocondrísm	s.	v. IPOHONDRIE.
IPOCRÍT	s., adj.	1. s. fățarnic, mincinos, perfid, prefăcut, şiret, viclean, (livr.) fariseu, (reg.) proclet, (înv.) telpiz, (fig.) iezuit, tartuf, trom-bonist. (Mare ~ mai e şi ăsta!)2. adj. duplicitar, fals, fariseic, fățarnic, mincinos, perfid, prefăcut, şiret, viclean
IPOCRIZÍE	s.	duplicitate, falsitate, fățărnicie, min-ciună, perfidie, prefăcătorie, viclenie, vicleşug, (livr.) fariseism, machiavelism, tartuferie, tartufism, (rar şi fam.) machiaverlîc, (înv.) fățărie, prefăcanie, prefăcătură, procleție, (fig.) iezuitism, mascaradă.
IPOHONDRÍE	s.	(MED.) (rar) ipocondrism.
IPOSTÁZĂ	s.	1. v. aspect.2. v. situație.3. v. împre-jurare.
IPOTECÁ	vb.	(JUR.) (înv.) a supune. (A ~ un imobil.)
IPOTECÁRE	s.	(JUR.) (pop.) zălogire. (~ unei case.)
IPOTECÁT	adj.	(JUR.) (pop.) zălogit. (Imobil ~.)
IPOTÉCĂ	s.	(JUR.) (pop.) zălog. (Are o ~ pe casă.)
IPOTÉTIC	adj.	presupus, prezumtiv, (livr.) conjectural, prezumat, (înv.) prezumt. (Autorul ~ al unei poezii.)
IPOTÉZĂ	s.	1. presupunere, prezumție, supoziție, (livr.) conjectură, (înv.) supunere. (Ce ~ a lansat?)2. v. presupunere.
ÍPSOS	s.	v. ghips.
ir	s.	v. ALIFIE. CREMĂ. POMADĂ. UNGUENT.
IRADIÁȚIE	s.	(FIZ.) iradiere.
IRADIÉRE	s.	v. iradiație.
IRASCÍBIL	adj.	v. nervos.
IRASCIBILITÁTE	s.	v. nervozitate.
irațional	adj.	v. ABSURD. ILOGIC. NELOGIC. NERAȚIONAL. STUPID.
IRAȚIONALÍSM	s.	(FILOZ) antiintelectualism.
ÍRBIS	s.	(ZOOL.; Panthera uncia) leopardul zăpe-zilor.
IREÁL	adj.	1. v. imaginar.2. v. fantastic.3. v. ne-realizabil.
irealitáte	s.	v. FANTEZIE. HIMERĂ. ILUZIE. ÎNCHIPUIRE. UTOPIE.
IREALIZÁBIL	adj.	1. v. imposibil.2. v. nerealizabil.
IRECUPERÁBIL	adj.	1. v. nerecuperabil.2. v. incu-rabil.
IRECUZÁBIL	adj.	(livr.) irefutabil.
iredént	adj., s.	v. IREDENTIST.
IREDENTÍST	adj., s.	(POL.) (rar) iredent.
irefutábil	adj.	v. DECISIV. DETERMINANT. HOTĂRÎTOR. IRECUZABIL.
iregulár	adj.	v. NEREGULAT.
iregularitáte	s.	v. NEREGULARITATE.
IRELEVÁNT	adj.	v. nerelevant.

IRELEVÁNȚĂ	s.	v. nerelevanță.
IREMEDIÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. ireparabil.2. adv. definitiv, irevocabil. (Un lucru ~ pierdut.)
IREPARÁBIL	adj.	iremediabil. (O greșeală ~.)
IREPROȘÁBIL	adj.	1. desăvîrșit, impecabil, perfect. (Un serviciu hotelier ~.)2. exemplar, impecabil, pilduitor. (O comportare ~.)
IRESPIRÁBIL	adj.	greu, înăbușitor, încărcat, sufocant, viciat. (O atmosferă ~.)
IRESPONSÁBIL	adj.	inconștient. (O faptă ~.)
IRESPONSABILITÁTE	s.	inconștiență. (~ faptei unei persoane.)
IREVERENȚIÓS	adj.	v. obraznic.
ireverențiós	adj.	v. NEPOLITICOS. NERES-PECTUOS.
IREVOCÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. definitiv.2. adv. v. definitiv.
IREZISTÍBIL	adj.	cuceritor. (Un zîmbet ~.)
IREZOLVÁBIL	adj.	v. nerezolvabil.
IRIGÁRE	s.	v. irigație.
IRIGATÓR	s.	(MED.) (pop.) clistir, (reg.) tulumbiță.
IRIGÁȚIE	s.	(AGRON.) irigare. (~ unui teren agricol.)
ÍRIS	s.	I. (BOT.) 1. v. stînjenel.2. (Iris germanica) stînjen, stînjenel, (reg.) ceapă, cocoș, cocoșel, crin, lilie, lilion, paparigă, sabie, spetează, stînjeniță, tulipan, coada-cocoșului, cosița-fe-telor, floare-vînătă, frunză-lată, iarbă-lată.3. (Iris variegat
IRITÁ	vb.	1. v. inflama.2. v. enerva.
IRITÁBIL	adj.	v. nervos.
IRITABILITÁTE	s.	v. nervozitate.
IRITÁNT	adj.	v. enervant.
IRITÁRE	s.	1. v. inflamare.2. v. enervare.3. v. ner-vozitate.
IRITÁT	adj.	1. v. inflamat.2. v. enervat.3. enervat, necăjit, v. nervos.
IRITÁȚIE	s.	1. v. inflamație.2. v. nervozitate.
IRIZÁRE	s.	v. irizație. (~ a unui cristal.)
IRIZÁȚIE	s.	(FIZ.) irizare. (Admiră ~iile crista-lului.)
IRMILÍC	s.	icosar. (~ul era o monedă turcească.)
IRÓNIC	adj.	persiflant, persiflator, zeflemist, zeflemitor, (fig.) înțepător. (Ton ~.)
IRONÍE	s.	persiflare, zeflemea, (rar) persiflaj, (fig.) împunsătură, înțepătură, pișcătură, șfichi, șfi-chiuitură. (O ~ cu adresă precisă.)
IRONIZÁ	vb.	a persifla, a zeflemisi, (fig.) a împunge, a înțepa, a șfichiui, a urzica. (A ~ pe cineva)
IRONIZÁRE	s.	persiflare, zeflemisire, (fig.) șfichiu-ire. (~ cuiva.)
IROSEÁLĂ	s.	v. irosire.
IROSÍ	vb.	1. v. cheltui.2. a pierde, a risipi, (pop.) a strica, (înv.) a istrăvi. (Nu ~ cartușele degeaba.)
IROSÍRE	s.	1. v. cheltuire.2. iroseală, pierdere, risipă, risipire, (pop.) prăpădire. (O enormă ~ de timp pentru ...)
IROSÍT	adj.	1. v. cheltuit.2. pierdut, risipit. (Timp ~ în zadar.)
IRÓZI	s. pl.	v. vicleim.
IRÚPE	vb.	v. erupe.
IRÚPERE	s.	v. erupție.
IRÚPȚIE	s.	v. erupție.

ISCÁ	vb.	1. v. stîrni.2. v. provoca.3. v. dezlănțui.4. a apărea, a se ivi, a începe, a se porni, a se produce, a se stîrni, (înv. şi reg.) a se scociorî, (fig.) a se naşte. (S-a ~ din senin o furtună.)
ISCÁRE	s.	v. dezlănțuire.
ISCĂLÍ	vb.	1. a semna, a subscrie, (rar) a subsemna, (înv.) a subiscăli. (A ~ un act, o scrisoare.)2. a se semna, (pop.) a se scrie. (Te rog să te ~ aici.)
ISCĂLÍRE	s.	iscălit, semnare, subscriere, (rar) subsemnare. (~ unui act.)
ISCĂLÍT	adj.	semnat, subscris, (înv.) subsemnat. (Act ~.)
ISCĂLÍT	s.	v. iscălire.
ISCĂLITÚRĂ	s.	semnătură, (livr.) apostilă, (înv. şi reg.) subscriere, (înv.) subscripție, subsemnă-tură, (rusism înv.) podpiscă. (~ de pe un document.)
ISCOÁDĂ	s.	(IST.) spion, (prin Transilv.) verbun-caş, (înv.) cearşit, limbă, privitor.
iscoádă	s.	v. ANALIZĂ. CERCETARE. EXAMI-NARE. OBSERVARE. OBSERVAȚIE. SCRUTARE. STUDIERE. STUDIU.
iscodeálă	s.	v. CREAȚIE. INVENȚIE. NĂSCO-CIRE. PLĂSMUIRE. SCORNITURĂ.
iscodénie	s.	v. CREAȚIE. INVENȚIE. NĂSCO-CIRE. PLĂSMUIRE. SCORNITURĂ.
ISCODÍ	vb.	1. v. spiona.2. v. scruta.3. (Transilv., Ban. şi Bucov.) a ştirici, (fig.) a descoase. (Îl ~ ca să afle ceva de la el.)
iscodí	vb.	v. AFLA. ANALIZA. CERCETA. CONCEPE. CREA. DESCOPERI. ELABORA. EXAMINA. FACE. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. INVENTA. MĂSURA. NĂSCOCI. OBSERVA. PLĂNUI. PLĂSMUI. PRO-IECTA. REALIZA. SCORNI. SCRUTA. STUDIA. URMĂRI.
iscodíre	s.	v. ANALIZĂ. CERCETARE. EXAMI-NARE. OBSERVARE. OBSERVAȚIE. SCRUTARE. SPIONARE. STUDIERE. STUDIU.
ISCODITÓR	adj., adv.	1. adj. v. atent.2. adj. v. perspicace.3. adj. v. inventiv.4. adj., adv. bănu-itor, pieziş. (Privire ~oare; priveşte ~.)
iscoditúră	s.	v. CREAȚIE. INVENȚIE. MIN-CIUNĂ. NĂSCOCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCI-TURĂ. NEADEVĂR. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNI-
ISCUSÍNȚĂ	s.	1. v. îndemînare.2. v. ingeniozitate.3. v. măiestrie.4. v. inteligență.
iscusíre	s.	v. ABILITATE. DESTOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. INGENIOZITATE. ISCUSINȚĂ. ISTEȚIE. ISTEȚIME. ÎNDEMÎNARE. PRICEPERE. ŞTIINȚĂ. TALENT. UŞURINȚĂ.
ISCUSÍT	adj.	1. v. îndemînatic.2. îndemînatic, priceput, (înv.) practicos, practisit. (Un doctor ~.)3. ingenios.4. v. inventiv.5. v. artistic.6. v. in-teligent.
iscusít	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEŞ. FRUMOS. ÎNȚE-LEPT.
iscuşénie	s.	v. ADEMENIRE. ATRACȚIE. ISPITĂ. SEDUCERE. SEDUCȚIE. TENTAȚIE.
isihíe	s.	v. LINIŞTE. PACE. TIHNĂ.
ISLÁM	s.	v. mahomedanism.
ISLÁMIC	adj.	v. mahomedan.
ISLAMÍSM	s.	v. mahomedanism.
isnáf	s.	v. BREASLĂ. BRESLAŞ. CORPORAȚIE. TAGMĂ.
isón	s.	v. ACOMPANIAMENT.
ispás	s.	v. ÎNĂLȚARE. RIDICARE.
ispáşă	s.	v. GLOABĂ.
ispăşénie	s.	v. ISPĂŞIRE.

ISPĂŞÍ	vb.	1. a-şi răscumpăra, (livr.) a-şi expia, (înv. şi reg.) a-şi spăsi, (fig.) a-şi spăla. (A-şi ~ păcatele, erorile.)2. a îndura, a plăti, (livr.) a expia, (reg.) a răsplăti. (A ~ pentru păcatele fratelui său.)
ISPĂŞÍRE	s.	(livr.) expiație, expiere, (înv.) ispă-şenie, spăsire. (~ unui păcat.)
ISPĂŞITÓR	adj.	(livr.) expiator, (înv.) spăsitor.
ispisóc	s.	v. HRISOV.
ISPÍTĂ	s.	1. v. tentație.2. v. păcat.
ispítă	s.	v. ANALIZĂ. CERCETARE. DEMERS. EXAMINARE. EXPERIENȚĂ. GREUTATE. INTERVENȚIE. ÎNCERCARE. NECAZ. NEVOIE. OBSERVARE. OBSERVAȚIE. PRACTICĂ. RUTI-NĂ. SCRUTARE. STUDIERE. STUDIU. SUFERIN-ȚĂ. VICISITUDINE.
ISPITÍ	vb.	v. tenta.
ispití	vb.	v. AFLA. ANALIZA. CERCETA. CHESTI-ONA. CUTEZA. DESCOPERI. EXAMINA. GĂSI. INTEROGA. ÎNCERCA. ÎNCUMETA. ÎNDRĂZNI. ÎNTREBA. MĂSURA. OBSERVA. PROBA. SCRUTA. STUDIA. URMĂRI. VERIFICA.
ispitíre	s.	v. ANALIZĂ. CERCETARE. DEMERS. EXAMINARE. EXPERIENȚĂ. ÍNTERVENȚIE. OB-SERVARE. OBSERVAȚIE. PRACTICĂ. RUTINĂ. SCRUTARE. STUDIERE. STUDIU.
ispitít	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. ÎNCERCAT. ÎNZESTRAT. PREGĂTIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT. VREDNIC.
ISPITITÓR	adj.	v. ademenitor.
ISPÓL	s.	v. căuş.
ISPRÁVĂ	s.	1. v. faptă.2. aventură. (Îşi povestea ~ile din acele vremuri.)3. treabă, (pop. şi ir.) pricopseală, (reg.) pricoapsă, (fam. şi ir.) scofală. (N-a făcut mare ~.)4. v. poznă.
isprávă	s.	v. AUTORIZAȚIE. IZBÎNDĂ. ÎMPUTER-NICIRE. REUŞITĂ. SUCCES.
ISPRÁVNIC	s.	(IST.) (înv.) staroste. (~ domnesc.)
isprávnic	s.	v. ADMINISTRATOR. EPITROP. IN-TENDENT. ÎMPUTERNICIT. LOGOFĂT. MANDA-TAR. PREFECT. REPREZENTANT. TUTORE. VĂTAF.
ISPRĂVÉŞTE	interj.	v. ajunge.
ISPRĂVÍ	vb.	1. v. termina.2. v. încheia.3. a epuiza, a încheia, a sfîrşi, a termina, (astăzi rar) a slei, (pop.) a găta, a mîntui. (A ~ tot ce avea de spus.)4. a încheia, a închide, a sfîrşi, a termina. (Să ~ discuția.)5. v. ieşi.6. v. consuma.7. v. absolvi.8. v. exp
isprăví	vb.	v. CĂPĂTA. DISTRUGE. DOBÎNDI. IZBUTI. ÎNFĂPTUI. NIMICI. OBȚINE. POTOPI. PRĂPĂDI. PRIMI. REALIZA. REUŞI. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
ISPRĂVÍRE	s.	1. v. terminare.2. finalizare, înche-iere, sfîrşire, terminare. (~ acțiunii începute.)3. v. consumare.4. v. absolvire.
ISPRĂVÍT	adj.	gata, încheiat, sfîrşit, terminat, (înv.) săvîrşit. (Un lucru ~.)
ISPRĂVÍT	s.	v. terminare.
ISPRĂVNICÉL	s.	(IST.) vătăşel, (reg.) fecior boieresc.
isprăvnicél	s.	v. SUBPREFECT.
isprăvnicí	vb.	v. ADMINISTRA. AUTORIZA. CÎRMUI. CONDUCE. DELEGA. GOSPODĂRI. ÎMPUTERNICI. ÎNVESTI.
ISPRĂVNICÍE	s.	(IST.) (înv.) stărostie.
isprăvnicíe	s.	v. ADMINISTRARE. ADMINISTRA-ȚIE. CÎRMUIRE. CONDUCERE. EPITROPIE. GOSPODĂRIRE. PREFECTURĂ. TUTELĂ.
ist	adj.	v. ACEST.

ísta	pron.	v. ACESTA.
ístalalt pron.,	adj.	v. CESTĂLALT.
ISTÉRIC	adj., s.	(MED.) (înv.) istericos.
ISTERICÁLE	s. pl.	(MED.) (fam.) nevricale (pl.), (grecism înv.) zumaricale (pl.).
istericós	adj., s.	v. ISTERIC.
ISTERÍE	s.	(MED.) (înv.) isterism.
isterísm	s.	v. ISTERIE.
ISTÉȚ	adj.	1. v. îndemînatic.2. v. inteligent.3. v. sprin-ten.
ISTEȚÍE	s.	v. îndemînare.
ISTEȚÍME	s.	1. v. îndemînare.2. v. inteligență.
ISTÓRIC	s., adj.	1. s. istoriograf, (înv.) izvoditor. (Un mare ~.)2. adj. (înv.) istoricesc. (Evenimente ~.)3. adj. v. cronologic.4. v. memorabil.
istoricésc	adj.	v. ISTORIC.
ISTÓRIE	s.	v. narațiune.
istórie	s.	v. ÎNCURCĂTURĂ. ÎNTÎMPLARE. PĂ-ȚANIE. PERIPEȚIE. POZNĂ.
ISTORIOGRÁF	s.	istoric, (înv.) izvoditor. (Un mare ~.)
ISTORISÍ	vb.	v. povesti.
ISTORISÍRE	s.	1. v. povestire.2. v. narațiune.
istóv	s.	v. ÎNCHEIERE. SFÎRŞIT.
ISTOVEÁLĂ	s.	v. extenuare.
ISTOVÍ	vb.	1. v. extenua.2. a deșela, a speti, (Munt. și Transilv.) a dăula, (fig.) a deznoda. (A ~ un cal.)
istoví	vb.	v. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. SFÎRŞI. TERMINA.
ISTOVÍRE	s.	1. v. extenuare.2. deșelare, spetire, (Munt. și Transilv.) dăulare. (~ unui cal.)
istovíre	s.	v. ISPRĂVIRE. ISPRĂVIT. ÎNCHEIERE. SFÎRŞIRE. SFÎRŞIT. TERMINARE. TERMINAT.
ISTOVÍT	adj.	1. v. extenuat.2. deșelat, spetit, (reg.) tărnițat, (Mold. și Transilv.) dăulat. (Cal ~.)
ISTOVITÓR	adj.	v. extenuant.
istrávă	s.	v. RISIPĂ.
istrăví	vb.	v. IROSI. PIERDE. RISIPI.
istrăvitór	adj., s.	v. CHELTUITOR. RISIPITOR.
ITALIÁN	s., adj.	1. s. (fam.) macaronar.2. adj. italienesc. (Marfă ~.)
ITALIÁNĂ	s.	italiancă.
ITALIÁNCĂ	s.	v. italiană.
ITÁLIC	adj.	v. cursiv.
ITALIENÉSC	adj.	v. italian. (Oraș ~.)
ITERATÍV	adj.	(GRAM.) frecventativ. (Formă verbală ~.)
ITINERÁR	s.	1. v. rută.2. v. linie.
IȚÁRI	s. pl.	(reg.) strîmțari (pl.). (Țăran îmbrăcat cu ~.)
iți	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. IVI. MIJI.
iub	s.	v. AMOR. DRAGOSTE. IUBIRE. IUBIT.
IUBÍ	vb.	1. a (se) îndrăgi, a (se) plăcea, (înv.) a (se) libovi. (L-a ~ de cum l-a văzut.)2. (pop.) a se drăgosti. (Se ~ cu ea.)3. v. plăcea.
iubí	vb.	v. DORI. JINDUI. POFTI. RÎVNI. VOI. VREA.

IUBÍRE	s.	1. amor, dragoste, (înv. şi reg.) iboste, (înv.) libov. (~ dintre doi tineri.)2. v. iubit.3. v. dra-goste.4. v. patimă.
IUBÍT	adj., s.	1. adj. v. drag.2. s. v. drag.3. s. amor, dragoste, iubire, (Olt.) iub. (El a fost marele meu ~.)4. adj. v. drag.5. adj. drag, îndrăgit, scump. (Lucruri ~; prieten ~.)6. s. v. amant.7. (arg.) gagic, gagiu. (A avea un ~.)
IUBÍTĂ	s.	1. amantă.2. (arg.) gagică. (A avea o ~.)
IUBITÓR	adj., s.	1. adj. v. afectuos.2. adj., s. v. amator.
IUDÁIC	adj., s.	v. mozaic.
IUDAÍSM	s.	v. mozaism.
IÚDĂ	s.	v. trădător.
IUFT	s.	(înv. şi reg.) teletin. (Cizme de ~.)
iúhă	s.	v. CRUCEA DINAPOI.
iuí	vb.	v. CHIOTI. CHIUI. HĂULI. STRIGA. ŢIPA.
iuít	s.	v. CHIOT. CHIU. CHIUIT. CHIUITURĂ. HĂU-LIRE. HĂULIT. HĂULITURĂ. STRIGĂT.
IÚLIE	s.	(pop.) cuptor.
IÚLUS	s.	(ENTOM.; Iulus terrestris) şarpe-orb.
IÚNCHER	s.	(MIL.) cadet. (~ul se pregătea spre a deveni ofiţer.)
IÚNIE	s.	(pop.) cireşar.
IÚREŞ	s.	v. asalt.
iurpăsătoáre	s.	v. ŞTEVIE.
iuruşí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
iúşcă	s.	v. BICIUŞCĂ. CRAVAŞĂ.
IÚTE	adj., adv.	1. adj. v. sprinten.2. adj. focos, sprinten, (pop.) ortoman. (Cal ~.)3. adj. ager, agil, isteţ, repede, sprinten, vioi, (reg.) zburatic. (~în mişcări.)4. adj. sprinten, vioi, (livr.) alert. (O mişcare ~.)5. adj. v. rapid.6. adj. grabnic, grăbit, întins, p
iutişór	adj., adv.	v. REPEJOR.
IUŢÁRI	s. pl.	(BOT. ; Lactarius piperatus) (reg.) iutişori (pl.), burete-acru, burete-galben, bure-te-iute, burete-piperat, burete-usturos.
IUŢEÁLĂ	s.	1. v. viteză.2. v. grabă.3. v. sprin-teneală.
IUŢÍ	vb.	1. v. grăbi.2. v. înteţi.3. v. accelera.4. v. ar-deia.
iuţí	vb.	v. CĂLI. OŢELI.
IUŢÍRE	s.	v. accelerare.
iuţíre	s.	v. CĂLIRE. CĂLIT. OŢELIRE.
iuţişóri	s. pl.	v. IUŢARI.
IUŢIT	adj.	v. accelerat.
iuţít	adj.	v. CĂLIT. OŢELIT.
IUZBÁŞĂ	s.	(IST., MIL.) hotnog, sotnic, sutaş. (~ comanda în Moldova o sută de ostaşi.)
ÍVĂR	s.	1. v. clanţă.2. v. zăvor.
IVÍ	vb.	1. v. apărea.2. a apărea, a se arăta, a pica, (înv. şi reg.) a se scociorî, (înv.) a se sfeti. (Chiar atunci s-a ~ şi el.)3. v. înfăţişa.4. a apărea, a se arăta, (înv.) a mijloci, (fig.) a încolţi, a se înfiripa, a înflori, a se naşte. (Un zîmbet s-a ~ pe
IVÍRE	s.	1. v. apariţie.2. apariţie, (fig.) geneză, încolţire, înfiripare, naştere. (Istoria ~ unei idei măreţe.)
IVORÍU	adj.	(rar) fildeşiu. (De culoare ~.)

IVÓRIU	s.	1. v. fildeş.2. v. dentină.
IZ	s.	(reg.) şmag. (Mîncarea a căpătat ~.)
izbávă	s.	v. SALVARE. SCĂPARE.
IZBĂVÍ	vb.	v. mîntui.
izbăví	vb.	v. SALVA. SCĂPA.
IZBĂVÍRE	s.	v. mîntuire.
izbăvíre	s.	v. SALVARE. SCĂPARE.
IZBĂVÍT	adj.	v. mîntuit.
izbăvít	adj.	v. SALVAT. SCĂPAT.
IZBĂVITÓR	adj.	v. mîntuitor.
izbăvitór	adj.	v. SALVATOR.
IZBÍ	vb.	1. a da, a lovi, a trage, (pop.) a păli. (A ~ cu toporul în lemn.)2. v. lovi.3. v. plesni.4. v. trînti.5. a repezi, a trînti. (A ~ uşa de perete.)6. a bate, a lovi, (rar) a zupăi, (Transilv.) a şupi. (~ în uşă cu piciorul.)7. a (se) bate, a (se) lovi. (Se
izbí	vb.	v. CONTRARIA. FRAPA. SURPRINDE. ŞOCA. VEXA.
IZBÍRE	s.	1. v. lovire.2. v. ciocnire.
IZBÍT	adj.	v. ciocnit.
izbít	adj.	v. CONTRARIAT. ŞOCAT. VEXAT.
IZBITÓR	adj.	1. v. ţipător.2. v. clar.3. v. frapant.4. v. indiscutabil.
IZBITÚRĂ	s.	1. v. lovitură.2. v. plesnitură.3. lovi-tură, trîntitură. (O ~ de uşă.)4. v. îmbrîncitură.5. v. zvîrlitură.
IZBÎNDĂ	s.	1. v. biruinţă.2. v. victorie.3. v. succes.
IZBÎNDÍ	vb.	1. a bate, a birui, a cîştiga, a învinge, (înv.) a vinci. (A ~ în luptă.)2. v. reuşi.
izbîndí	vb.	v. RĂZBUNÁ.
IZBÎNDITÓR	adj., s.	v. victorios.
IZBUCNÍ	vb.	1. v. erupe.2. a ţîşni, (înv.) a prorupe. (Lacrimile au ~ din ochii ei.)3. a bufni, a pufni, (înv. şi reg.) a prorupe, (Mold. şi Bucov.) a dupăi. (~ în plîns, în rîs.)4. v. dezlănţui.5. a se declara. (A ~ un
IZBUCNÍRE	s.	1. v. erupţie.2. v. dezlănţuire.3. ră-bufneală, răbufnire, (rar) răbufnitură. (O ~ nervoasă.)
IZBUTÍ	vb.	1. a reuşi, (franţuzism) a parveni, (înv. şi pop.) a isprăvi, (pop.) a nimeri, (prin Mold.) a hălădui, (Transilv. şi Bucov.) a succede, (grecism înv.) a catortosi. (A ~ să facă un dispo-zitiv pentru ...)2. v. prinde.3. v. reuşi.
IZBUTÍT	adj.	v. valoros.
IZGONÍ	vb.	1. a alunga, a depărta, a goni, a îndepărta, (rar) a prigoni, a răzmeri, a surghiuni, (înv. şi pop.) a oropsi, (pop.) a zgorni, (înv. şi reg.) a întiri, a mîna, a tăia, (reg.) a tintiri, a zgoni, (Transilv. şi Ban.) a dudui, a gorgoni, (Transilv.) a păfug
IZGONÍRE	s.	1. alungare, gonire. (~ cuiva de acasă.)2. v. surghiunire.
IZGONÍT	adj., s.	1. adj. alungat, gonit, (astăzi rar) surghiunit, (înv. şi pop.) oropsit. (Om ~ de acasă.)2. adj., s. v.
izgorî	vb.	v. APRINDE. FERMENTA. ÎNCINGE.
izínă	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE.
iziní	vb.	v. CHIRCI. DEGENERA. ÎNCHIRCI. PIPERNICI. SFRIJI. ZGÎRCI.
izinít	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIRCIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
IZLÁZ	s.	v. păşune.
izma-Maicii-Préciste	s.	v. CALOMFIR.

izma-stúpilor	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
ÍZMĂ	s.	(BOT.) 1. (Mentha piperita) mentă.2. (Mentha silvestris) mentă, (reg.) voieştniță.3. izma broaştei (Mentha aquatica) = menta broaştei, (reg.) minta lîngorii; izmă creață (Mentha crispa) = mentă creață, (reg.) iarbă-creață.
ízmă	s.	v. TĂMÎIȚĂ.
izmă proástă	s.	v. APĂRĂTOARE.
IZMÉNE	s. pl.	v. indispensabili.
izmeneálă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
izmení	vb.	v. AFECTA. FANDOSI. MAIMUȚĂRI. PROSTI. SCLIFOSI.
izmenít	adj.	v. BOIEROS. CAPRICIOS. FANDOSIT. MOFTUROS. NĂZUROS. PRETENȚIOS. SCLIFO-SIT.
iznoávă	s.	v. GLUMĂ. SNOAVĂ.
IZOALCÁN	s.	(CHIM.) izoparafină.
IZOBÁTĂ	s.	v. curbă batimetrică.
IZOCÓR	adj.	(FIZ.) izoster.
IZOCÓRĂ	s.	(FIZ.) izosteră.
IZOCRÓM	adj.	(FIZ.) izocromatic.
IZOCROMÁTIC	adj.	(FIZ.) izocrom.
IZOHÍPSĂ	s.	v. curbă de nivel.
IZOLÁ	vb.	1. v. despărți.2. v. răzleți.3. a (se) despărți, a (se) separa, (rar) a (se) segrega, (înv. şi pop.) a (se) deosebi, a (se) osebi. (A ~ animalele bolnave de cele sănătoase.)4. v. în-depărta.5. v. retrage.6. (livr.) a (se) claustra, (rar) a (se) însingura,
IZOLÁNT	adj., s.	1. adj. izolator. (Material ~.)2. s., adj. (FIZ.) dielectric.3. s. (FIZ.) izolant electric = material electroizolant; izolant termic v. calorifug.
IZOLÁRE	s.	1. despărțire, desprindere, detaşare, izolație, separare, separație. (~ lui de grup.)2. v. despărțire.3. separatism.4. v. retragere.5. singurătate, (livr.) claustrare, claustrație, solitudine, (rar) însingurare, (fig.) schimnicie, sihăstrie. (Trăia într-o
IZOLÁT	adj., adv.	1. adj. v. răzlețit.2. adv. v. deoparte.3. adj. v. separat.4. adj. v. retras.5. adj. v. răzleț.6. adj. v. răzleț.7. adj. răzleț, sporadic. (Cîteva cazuri ~ de îmbolnăvire.)8. adv. răzleț, sporadic, (înv.) sporadicește. (Se ivește ~.)9. adj. v. stingher.10
IZOLATÓR	adj.	1. v. despărțitor.2. v. izolant.
IZOLÁȚIE	s.	(FIZ.) izolare.
IZOMERIE CHÍMICĂ	s.	v. tautomerie.
IZOMER ÓPTIC	s.	v. antipod optic.
IZOMORFÍE	s.	v. izomorfism.
IZOMORFÍSM	s.	(FIZ.) izomorfie.
IZOOSMÍE	s.	(FIZIOL.) izotonie.
IZOOSMÓTIC	adj.	(FIZIOL.) izotonic.
IZOPARAFÍNĂ	s.	(CHIM.) izoalcan.
IZOPOLIMORFÍE	s.	v. izopolimorfism.
IZOPOLIMORFÍSM	s.	(FIZ.) izopolimorfie.
IZOPROPILBENZÉN	s.	(CHIM.) cumen.
IZOSTÉR	adj.	(FIZ.) izocor.

IZOSTÉRĂ	s.	(FIZ.) izocoră.
IZOTÉRM	adj.	(FIZ.) izotermic.
IZOTÉRMIC	adj.	v. izoterm.
IZOTÓNIC	adj.	(FIZIOL.) izoosmotic.
IZOTONÍE	s.	(FIZIOL.) izoosmie.
IZOTOP RADIOACTÍV	s.	(FIZ.) radioizotop.
izvód	s.	v. ACT. CATASTIF. CONDICĂ. COPIE. DOCUMENT. DOVADĂ. HÎRTIE. IZVOR. ÎNSCRIS. ÎNSEMNARE. LISTĂ. MACHETĂ. MANUSCRIS. MODEL. NOTĂ. OBÎRŞIE. ORIGINE. PIESĂ. PLAN. REGISTRU. REPRODUCERE. SCHEMĂ. SCHIŢĂ. SURSĂ. TABEL. TEXT. TIPAR. TRAN-SCRIERE.
izvodí	vb.	v. AFLA. ALCĂTUI. COMPILA. COM-PUNE. CONCEPE. COPIA. CREA. DESCOPERI. ELABORA. FACE. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. INTENŢIONA. INVENTA. ÎNTOCMI. NĂSCOCI. PLĂNUI. PLĂSMUI. PROIECTA. REALIZA. RE-DACTA. REPRODUCE. SCORNI. SCRIE. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSCRIE. TRANSPUN
izvodíre	s.	v. ALCĂTUIRE. COMPUNERE. CON-CEPERE. CREARE. ELABORARE. IMAGINARE. INVENTARE. ÎNTOCMIRE. NĂSCOCIRE. PLĂ-NUIRE. PLĂSMUIRE. PROIECTARE. REALIZARE. REDACTARE. SCORNIRE. SCRIERE. SCRIS.
izvoditór	s.	v. AUTOR. INVENTATOR. ISTORIC. ISTORIOGRAF.
IZVÓR	s.	1. (reg.) cişmea. (Un ~ cu apă lină.)2. obîrşie, (rar) sursă, (înv.) fîntînă, scăturină, sorginte. (La ~ul Oltului.)3. sursă. (Un ~ de lumină.)4. v. act.5. informaţie, sursă. (Studiu bazat pe ~oare bogate.) *6. (fig.) germen, sămînţă, sursă. (~ul dragoste
izvór	s.	v. CAUZĂ. CONSIDERENT. ÎNCEPUT. MOBIL. MOTIV. OBÎRŞIE. ORIGINE. PRICINĂ. PRILEJ. PROVENIENŢĂ. RAŢIUNE. SURSĂ. TEMEI.
IZVORÎ	vb.	a veni, (înv.) a se scure. (De unde ~ acest rîu?)
izvorî	vb.	v. EMANA. PROVENI. PURCEDE.
îmbandajá	vb.	v. BANDAJA. LEGA. PANSA.
îmbandaját	adj.	v. BANDAJAT. LEGAT. PANSAT.
ÎMBĂIÁ	vb.	a (se) scălda, (reg.) a (se) la, (prin Mold.) a (se) băi, (Mold. şi Transilv.) a (se) feredui. (A ~ copilul.)
ÎMBĂIÉRE	s.	baie, scăldare, scăldat, (pop.) scaldă, scăldătoare, (Mold.) scăldăciune, (înv.) scăldătură. (~
ÎMBĂLÁ	vb.	a (se) îmbăloşa.
îmbălá	vb.	v. DRĂCUI. ÎNJURA. OCĂRÎ.
îmbălát	adj.	v. DEŞĂNŢAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
îmbălătúră	s.	v. ÎNJURĂTURĂ.
ÎMBĂLOŞÁ	vb.	a (se) îmbăla.
ÎMBĂLSĂMÁ	vb.	v. înmiresma.
ÎMBĂLSĂMÁRE	s.	v. înmiresmare.
ÎMBĂLSĂMÁT	adj.	1. v. înmiresmat.2. v. aromat.
îmbălţá	vb.	v. ÎNSOVONI.
ÎMBĂRBĂTÁ	vb.	1. v. însufleţi.2. v. consola.
ÎMBĂRBĂTÁRE	s.	v. consolare.
ÎMBĂRBĂTÁT	adj.	încurajat.

ÎMBĂTÁ	vb.	a (se) ameți, a (se) chercheli, a (se) turmenta, (livr.) a (se) griza, (pop.) a (se) turlăci, (prin Transilv.) a (se) amnări, (Mold.) a (se) chefălui, (Transilv. şi Ban.) a (se) şumeni, (fam.) a (se) abțigui, a (se) învinoşa, a (se) matosi, (fam. fig.) a
ÎMBĂTÁRE	s.	beție. (~ lui a fost de scurtă durată.)
ÎMBĂTÁT	adj.	v. beat.
îmbătát	adj.	v. AMEȚIT. ZĂPĂCIT.
ÎMBĂTĂTÓR	adj.	1. v. înmiresmat.2. v. aromat.
îmbătătór	adj.	v. AMEȚITOR. FEERIC. FERME-CĂTOR. ÎNCÎNTĂTOR. MINUNAT. TULBURĂTOR.
ÎMBĂTRÎNÍ	vb.	a se trece, a se veşteji, (înv.) a se învechi, a (se) mători. (X a ~ de tot.)
ÎMBĂTRÎNÍRE	s.	(livr.) senescență. (Procesul de ~.)
ÎMBĂTRÎNÍT	adj.	(înv.) învechit. (Om ~.)
ÎMBELŞUGÁRE	s.	v. belşug.
ÎMBELŞUGÁT	adj.	1. v. bogat.2. bogat, (livr.) opulent. (A dus o viață ~.)3. abundent, bogat, copios, îndestulat, (fig.) princiar. (Un prînz ~.)4. bogat, des, învolt. (Cu păr ~.)
îmberegățí	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SU-GRUMA.
îmbezná	vb.	v. ÎNTUNECA.
ÎMBIÁ	vb.	1. v. invita.2. v. îndemna.3. v. stimula.
îmbiá	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ATRAGE. ISPITI. MOMI. SEDUCE. TENTA.
îmbiálă	s.	v. INVITAȚIE. ÎMBIERE. POFTIRE.
ÎMBIBÁ	vb.	v. impregna.
ÎMBIBÁRE	s.	v. impregnare.
ÎMBIBÁT	adj.	v. impregnat.
ÎMBIÉRE	s.	invitație.
ÎMBIETÓR	adj.	1. v. ademenitor.2. atrăgător, plăcut, primitor. (Ținuturi ~oare.)3. v. gustos.
ÎMBINÁ	vb.	1. v. asambla.2. a încheia, a prinde, a uni. (A ~ capetele bîrnelor.)3. v. îmbuca.4. a (se) combina, a (se) împreuna, a (se) îngemăna, a (se) uni. (Cum se ~ aceste elemente?)5. v. uni.6. a (se) împleti, a (se) uni, (fig.) a (se) conjuga. (A ~ în mod armon
ÎMBINÁRE	s.	1. v. asamblare.2. încheiere, prindere, unire. (~ celor două capete ale bîrnei.)3. com-binare, combinație, împreunare, îngemănare, unire. (O ~ de elemente.)4. împletire, unire, (fig.) conjugare. (~ armonioasă a unor preocupări.)
ÎMBINÁT	adj.	1. încheiat. (Bîrne bine ~.)2. v. unit.
ÎMBÎRLIGÁ	vb.	a(-şi) bîrliga. (Un animal îşi ~ coada.)
ÎMBLĂCÍU	s.	(AGRIC.) (rar) bătătoare. (~ pentru cereale.)
îmblătí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
ÎMBLĂTÍRE	s.	v. îmblătit.
ÎMBLĂTÍT	s.	îmblătire. (~ul grîului.)
ÎMBLÎNZÍ	vb.	1. v. domestici.2. v. calma.3. v. do-moli.
îmblînzí	vb.	v. ALINA. ATENUA. CALMA. DES-CREŞTE. DIMINUA. DOMOLI. LINIŞTI. MICŞORA. MODERA. PONDERA. POTOLI. REDUCE. SCĂ-DEA. SLĂBl. TEMPERA.
ÎMBLÎNZÍRE	s.	1. v. domesticire.2. v. calmare.
ÎMBLÎNZÍT	adj.	1. v. domesticit.2. v. calmat.
ÎMBLÎNZITÓR	s.	v. dresor.
ÎMBOBOCÍ	vb.	(reg.) a împupi. (Florile ~.)

ÎMBOBOCÍT	adj.	(reg.) împupit. (Floare ~.)
îmbodolí	vb.	v. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI.
îmbodolít	adj.	v. ÎNCOTOŞMĂNAT. ÎNFOFOLIT.
ÎMBOGĂȚÍ	vb.	1. a se ajunge, a se căpătui, a se chivernisi, a se înavuți, a se înstări, a parveni, a se pricopsi. (S-a ~ prin mijloace necinstite.)2. a se înavuți, a se închiaburi, (pop.) a se chiaburi. (Un țăran care s-a ~.)
ÎMBOGĂȚÍRE	s.	1. căpătuială, căpătuire, chiverni-seală, chivernisire, înavuțire, parvenire, pricopsire. (~ cuiva prin mijloace necinstite.)2. v. concen-trare.
ÎMBOGĂȚÍT	adj.	v. bogat.
ÎMBOLDÍ	vb.	1. v. îndemna.2. v. îmbrînci.3. v. sti-mula.4. a impulsiona, a îndemna, a stimula. (Îi ~ să facă ceva.)5. a aţîța, a îndemna, (fig.) a mușca. (Cine-l ~ să facă asta?)
ÎMBOLDÍRE	s.	1. v. îmbrîncire.2. impulsionare, stimulare, (rar) stimulație. (~ activității culturale.)
îmboldíre	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT.
ÎMBOLNĂVÍ	vb.	(MED.) (înv. şi pop.) a (se) războli, (pop.) a (se) bolnăvi, (Transilv. şi Ban.) a (se) beteji.
ÎMBOLNĂVÍRE	s.	(MED.) caz. (Două noi ~ de scarlatină.)
îmbonță	vb.	v. BOSUMFLA. ÎMBUFNA.
îmbonțáre	s.	v. BOSUMFLARE. ÎMBUFNARE.
îmbonțát	adj.	v. BOSUMFLAT. ÎMBUFNAT.
ÎMBRĂCÁ	vb.	1. a se echipa, a se înveşmînta, (înv. şi reg.) a se înveşte. (Vă rog să vă ~ şi să mergem.)2. a-şi lua, a-şi pune. (Şi-a ~ haina şi a plecat.)3. a pune, a trage. (~ cămaşa pe tine.)4. v. înfăța.5. v. tapisa.6. a (se) acoperi, a (se) înveli, (înv. şi pop.
ÎMBRĂCÁRE	s.	1. echipare, înveşmîntare. (~ unei persoane pentru lucru.)2. v. înfățare.3. v. tapisare.4. acoperire, învelire, învelit. (~ unui caiet.)
ÎMBRĂCÁT	adj.	1. echipat, înveşmîntat, (înv.) învăscut. (Persoană gata ~.)2. acoperit, învelit. (Caiet ~.)
ÎMBRĂCĂMÍNTE	s.	1. v. haină.2. v. port.3. v. vesti-mentație.4. v. ținută.5. v. garderobă.6. înveliş, învelitoare. (~ la o carte, la un caiet.)
îmbrăcămínte	s.	v. PLACENTĂ.
ÎMBRĂȚIȘÁ	vb.	1. a (se) cuprinde, a (se) înlănțui, a (se) prinde. (Se ~ de mijloc.)2. a strînge. (A ~t fata.)
îmbrățișá	vb.	v. ADOPTA. CUPRINDE. ÎNSUŞI. PRIMI. PRINDE. VEDEA.
ÎMBRĂȚIȘÁRE	s.	îmbrățișat, înlănțuire, strîngere, (astăzi rar) strîns, strînsoare, strînsură. (~ celor doi îndrăgostiți.)
ÎMBRĂȚIȘÁT	adj.	înlănțuit. (Tineri ~.)
ÎMBRĂȚIȘÁT	s.	v. îmbrățișare.
îmbredelí	vb.	v. ÎNCORDA.
ÎMBRÎNCEÁLĂ	s.	1. v. îmbrîncire.2. v. îmbrîn-citură.
ÎMBRÎNCÍ	vb.	a (se) ghionti, a (se) izbi, a (se) îmboldi, a (se) împinge, a (se) înghionti, (pop.) a (se) buşi, (reg.) a (se) brînci, a (se) înghioldi, (prin Mold.) a (se) blendi, a (se) blendisi, a (se) dupăci, (prin Olt. şi Ban.) a (se) popîndi.
ÎMBRÎNCÍRE	s.	ghiontire, îmboldire, îmbrînceală, îmbrîncitură, împingere, înghionteală, înghion-tire, (reg.) înghioldeală, înghioldire.
ÎMBRÎNCITÚRĂ	s.	1. v. îmbrîncire.2. (concr.) brînci, ghiont, izbitură, îmbrînceală, împinsătură, (reg.) ghiold, ştos, (Mold.) bleandă, dupac, (Ban.) poancă, (prin Olt. şi Munt.) potîrnog. (O ~ zdravănă.)
îmbrobodeá	s.	v. BROBOADĂ.
îmbrobodeálă	s.	v. BROBOADĂ.
ÎMBROBODÍ	vb.	(Transilv.) a se încîrpui.

ÎMBROBODÍRE	s.	îmbrobodit. (~ul unei femei cu o broboadă.)
ÎMBROBODÍT	s.	v. îmbrobodire.
ÎMBUCÁ	vb.	a îmbina, a împreuna, (Ban. şi Transilv.) a păsăli. (A ~ marginile a două scînduri.)
îmbucá	vb.	v. GUSTA. ÎNFULECA. MÎNCA.
îmbucărí	vb.	v. SĂTURA.
ÎMBUCĂTĂȚÍ	vb.	1. (reg.) a bucăţeli, a bucăţi, a rupturi. (De ce-ai ~ în halul ăsta carnea?)2. v. îm-părţi.
ÎMBUCĂTĂȚÍRE	s.	v. împărţire.
ÎMBUCĂTÚRĂ	s.	gură, înghiţitură, muşcătură, (pop.) dumicat, (prin Transilv.) buşcă. (O ~ de pîine.)
îmbucurá	vb.	v. BUCURA. ÎNVESELI.
ÎMBUFNÁ	vb.	v. bosumfla.
îmbufná	vb.	v. SUPĂRA.
ÎMBUFNÁRE	s.	v. bosumflare.
îmbufnáre	s.	v. SUPĂRARE.
îmbufnát	adj.	v. SUPĂRAT.
ÎMBUFNÁT	adj., adv.	1. adj. v. bosumflat.2. adj., adv. chiorîş, încruntat, mohorît, posomorît. (Privire ~; ce te uiţi aşa ~ la mine?)
ÎMBUIBÁ	vb.	1. a (se) ghiftui, a (se) îndopa, (prin Transilv. şi Maram.) a (se) crivi, (Olt.) a (se) încătărăma. (S-a ~ cu mîncare.)2. v. huzuri.
ÎMBUIBÁRE	s.	1. ghiftuire, îndopare, (pop.) saţ. (~ cuiva cu mîncare.)2. v. huzur.
ÎMBUIBÁT	adj.	ghiftuit, îndopat. (Un om ~ de mîncare.)
ÎMBUJORÁ	vb.	a (se) împurpura, a (se) înroşi, a (se) roşi, a (se) rumeni, (înv.) a (se) răsura, (fig.) a (se) aprinde. (S-a ~ la faţă.)
ÎMBUJORÁRE	s.	1. împurpurare, înroşire, roşire, rumenire, (fig.) aprindere. (Emoţia determină ~ obrajilor ei.)2. (concr.) împurpurare, roşeală, roşeaţă, rumeneală, (înv. şi pop.) rumeneaţă, (reg.) rujă. (~ din obraji.)
ÎMBUJORÁT	adj.	împurpurat, înroşit, roşu, rumen, rumenit, (livr.) rubicond, (rar) roşit, (fig.) aprins, înflorit. (Cu obrajii ~ţi.)
ÎMBULZEÁLĂ	s.	v. aglomeraţie, grămădeală, înghesuială, îngrămădeală, învălmăşeală, (pop.) valmă, (Ban. şi prin Olt., Transilv.) năloagă, (Transilv.) vlog, (înv.) glogozeală. (Era o ~ de nedescris.)
ÎMBULZÍ	vb.	1. a se grămădi, a se îndesa, a se înghesui, a se îngrămădi, (pop.) a se buluci, (reg.) a se poroboti, a se tîrşi, (prin Ban. şi Olt.) a se nălogi, (rar fig.) a se muşuroi. (S-au ~ cu toţii în jurul lui.)2. a se băga, a se îndesa, a se înghesui, a se îngr
îmbumbá	vb.	v. ÎNCHEIA. ÎNCHIDE.
îmbumbáre	s.	v. ÎNCHEIERE. ÎNCHIDERE.
îmbumbát	adj.	v. ÎNCHEIAT. ÎNCHIS.
ÎMBUNÁ	vb.	v. calma.
îmbuná	vb.	v. LINGUŞI.
ÎMBUNÁRE	s.	v. calmare.
îmbunáre	s.	v. FLATARE. LINGUŞEALĂ. LINGU-ŞIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE.
ÎMBUNÁT	adj.	v. calmat.
ÎMBUNĂTĂȚÍ	vb.	1. a (se) îndrepta, a (se) remedia. (A ~ situaţia existentă.)2. v. corecta.3. v. ame-liora.4. v. optimiza.
ÎMBUNĂTĂȚÍRE	s.	1. îndreptare, remediere. (~ situaţiei existente.)2. v. corectare.3. v. amelio-rare.4. v. optimizare.5. (AGRON.) îmbunătăţiri funciare = amelioraţii (pl.).
îmbunătór	adj.	v. LINGUŞITOR. MĂGULITOR.

îmbunătúră	s.	v. FLATARE. LINGUŞEALĂ. LINGUŞIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE.
îmburdá	vb.	v. CĂDEA. DĂRÎMA. ÎNTOARCE. NĂRUI. PICA. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. SURPA.
ÎMPACHETÁ	vb.	a ambala, (Transilv.) a pocoli. (A ~ un colet.)
ÎMPACHETÁRE	s.	ambalaj, ambalare, împachetat. (~ mărfii.)
ÎMPACHETÁT	s.	v. împachetare.
ÎMPĂCÁ	vb.	1. (livr.) a (se) reconcilia, (pop.) a (se) împăciui, (înv.) a (se) aşeza, a (se) păciui. (S-au ~ după conflict.)2. a concilia, (pop.) a învoi. (A ~ divergenţele.)3. v. înţelege.4. v. sa-tisface.5. v. calma.6. v. deprinde.
ÎMPĂCÁRE	s.	1. (livr.) reconciliere, (pop.) împă-ciuire, împăcăciune, păciuire. (~ lor după un conflict.)2. conciliaţie, conciliere. (~ între părţile adverse.)3. v. calmare.
ÎMPĂCÁT	adj.	1. v. calmat.2. mulţumit, satisfăcut, (pop.) împăciuit. (Cu inima ~.)
împăcăciós	adj,	v. CONCILIANT. ÎMPĂCIUITOR.
împăcăciúne	s.	v. ÎMPĂCARE.
împăciuí	vb.	v. ÎMPĂCA.
ÎMPĂCIUÍRE	s.	acord, armonie, înţelegere, pace, unire, (livr.) concert, concordie, (pop.) potriveală. (~ ce domnea între ei.)
împăciuíre	s.	v. ÎMPĂCARE.
împăciuít	adj.	v. ÎMPĂCAT. MULŢUMIT. SATIS-FĂCUT.
ÎMPĂCIUITÓR	adj.	conciliant, (înv.) împăcăcios, înduplecător. (Ton ~.)
ÎMPĂCIUITORÍSM	s.	conciliatorism. (~ unor oportunişti.)
ÎMPĂCIUITORÍST	adj., s.	conciliator. (Un oportu-nist ~.)
ÎMPĂDURÍT	adj.	păduros, (rar) pădurat, pădu-ratic, pădureţ, pădurit, silvestru. (Zonă ~.)
ÎMPĂIÁ	vb.	(rar) a prepara. (A ~ un animal.)
ÎMPĂIENJENÍ	vb.	a (se) încetoşa, a (se) înnegura, a (se) păienjeni, a (se) tulbura, a (se) voala, (reg.) a (se) pupăza. (Privirea, vederea i se ~.)
ÎMPĂIENJENÍRE	s.	încetoşare, păienjenire, tulbu-rare, voalare, (prin Transilv. şi Ban.) preveşteală. (~a vederii, a
ÎMPĂIENJENÍT	adj.	încetoşat, înnegurat, păienjenit, tulbure. (Ochii îi erau ~ţi; privire ~.)
ÎMPĂMÎNTENÍ	vb.	1. v. naturaliza.2. a adapta, a transplanta. (~ o instituţie, un obicei.)
împămîntení	vb.	v. STATORNICI.
ÎMPĂMÎNTENÍRE	s.	naturalizare, (înv.) indigenat.
împămînteníre	s.	v. STATORNICIRE.
IMPĂNÁ	vb.	(prin Transilv.) a şpicălui. (A ~ carnea cu usturoi.)
împănáa	vb.	v. ÎMPÎNZI. ÎNŢESA. UMPLE.
împănát	adj.	v. ÎMPÎNZIT. ÎNŢESAT. PLIN. TICSIT.
ÎMPĂPURÍ	vb.	a păpuri. (A ~ un butoi.)
ÎMPĂRÁT	s.	(livr.) cezar, (în Imperiul bizantin) basileu, (pop.) crai, (înv.) chesar, imperator, împărăţie.
împărátul	s.	art. v. STEAUA POLARĂ.
împăratul-péştilor	s.	v. REGINĂ.
ÎMPĂRĂTEÁSĂ	s.	1. (pop.) crăiasă.2. v. matcă.3. v. mutătoare.
împărăteásă	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂGUNĂ.
ÎMPĂRĂTÉSC	adj.	imperial, (rar) august, (pop.) crăiesc. (Pajura ~ească.)
ÎMPĂRĂTÉŞTE	adv.	(înv.) crăieşte.
împărătúş	s.	v. LUETĂ. OCHIUL-BOULUI. OMUŞOR. PITULICE. UVULĂ.

împărățél	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
ÎMPĂRĂȚÍE	s.	v. imperiu.
împărăție	s.	v. ÎMPĂRAT.
ÎMPĂRTĂȘÁNIE	s.	(BIS.) cuminecare, cuminecă-tură, euharistie, împărtășire, împărtășit, (la catolici) sacrament, (înv. şi pop.) grijanie, grijire, pricestanie. (Taina ~.)
ÎMPĂRTĂȘÍ	vb.	1. v. destăinui.2. v. transmite.3. v. schimba.4. (BIS.) a (se) cumineca, (înv. şi pop.) a (se) griji, (înv. şi reg.) a (se) pricestui, (înv.) a (se) comunica.5. a accepta, a admite, a primi. (Nu ~ opiniile lui.)6. a împărți. (Au ~ aceeaşi soartă.)
ÎMPĂRTĂȘÍRE	s.	1. v. destăinuire.2. transmitere. (~ unor opinii.)3. schimbare. (~ unor impresii cu cineva.)4. v. împărtășanie.
împărtășíre	s.	v. PARTICIPIU.
ÎMPĂRTĂȘÍT	s.	v. împărtășanie.
ÎMPĂRȚEÁLĂ	s.	1. v. împărțire.2. v. partaj.
ÎMPĂRȚÍ	vb.	1. a despărți, a divide, a diviza, a fracționa, a fragmenta, a îmbucătăți, a scinda, a secționa, a separa, a tăia. (~ bucata în trei.)2. v. descompune.3. a diviza, a fragmenta, a segmenta. (A ~ o frază în propoziții.)4. v. atribui.5. v. distribui.6. v. ar
împărți	vb.	v. DESPĂRȚI. DIVORȚA. SEPARA.
ÎMPĂRȚÍRE	s.	1. împărțeală. (~ bunurilor.)2. dividere, divizare, diviziune, fracționare, fragmentare, îmbucătățire, secționare, segmen-tare, tăiat, tăiere, (rar) segmentație. (~ unui întreg.)3. v. descompunere.4. despărțire, divi-ziune. (~ în capitole a unei cărți.)5.
ÎMPĂRȚÍT	adj.	divizat, fracționat, fragmentat, segmentat. (Un tot ~.)
împărțít	adj.	v. DESPĂRȚIT. DIVORȚAT.
împărțitór	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MOLIPSITOR.
ÎMPĂRȚITÓR	s.	1. v. distribuitor.2. (MAT.) divizor.
împărțitór	s.	v. FACTOR. POȘTAR. POȘTAȘ. POȘTĂ.
împătimíre	s.	v. PASIUNE. PATIMĂ.
împătimít	adj.	v. PASIONAT. PĂTIMAȘ.
împătrá	vb.	v. PĂȚI.
ÎMPĂTRÍ	vb.	(livr.) a cvadrupla.
ÎMPĂTRÍT	adj.	(livr.) cvadruplu.
ÎMPĂTURÍ	vb.	a îndoi, a plia, a strînge, (pop.) a pături. (A ~ o coală de hîrtie.)
ÎMPĂTURÍRE	s.	îndoire, pliere, strîngere, strîns, (rar) pliaj, (pop.) păturire. (~ unei scrisori.)
ÎMPĂTURÍT	adj.	îndoit, pliat, strîns, (pop.) păturit. (O coală de hîrtie ~.)
ÎMPĂUNÁ	vb.	v. îngîmfa.
ÎMPĂUNÁRE	s.	v. îngîmfare.
împeliță	vb.	v. INCARNA. ÎNTRUCHIPA. ÎN-TRUPA.
împelițáre	s.	v. INCARNARE. INCARNAȚIE. ÎNTRUPARE.
împelițát	adj., s.	v. AFURISIT. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. RĂU. TICĂLOS.
împelițátul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NE-CURATUL. SATANĂ. TARTOR.
ÎMPERECHEÁ	vb.	(BIOL.) a (se) goni, a (se) împreuna, a (se) încrucişa, (pop.) a (se) cățeli, a (se) însoți, (reg.) a (se) pui. (Animalele se ~.)
împerecheá	vb.	v. DUȘMĂNI. URÎ. VRĂJMĂȘI.

ÎMPERECHEÁT	adj.	v. îngemănat.
ÎMPERECHÉRE	s.	1. (BIOL.) împreunare, (pop.) însoțire. (~ sexuală.)2. v. îngemănare.
ÎMPESTRIȚÁ	vb.	v. smălța.
ÎMPESTRIȚÁRE	s.	împestrițătură.
ÎMPESTRIȚÁT	adj.	1. v. bălțat.2. v. amestecat.
ÎMPESTRIȚĂTÚRĂ	s.	1. împestrițare.2. bălțătură, pestrițătură, tărcătură.
împeticát	adj.	v. CÎRPIT. PETICIT.
împeți	vb.	v. CERE. PEȚI.
împețít	s.	v. PEȚIRE. PEȚIT.
ÎMPIEDICÁ	vb.	1. a se poticni, (reg.) a (se) scăpăta. (Calul se ~ în mers.)2. a se poticni. (Se ~ la vorbă.)3. a înfrîna. (~ o căruță, la vale.)4. a opri, a reține, (înv. şi reg.) a popri, (înv.) a apăra. (Nu-l pot ~ să ...)5. a jena, a stingheri, a stînjeni. (Îl ~ în
ÎMPIEDICÁRE	s.	1. poticneală, poticnire, (înv.) poticnitură. (~ calului în mers.)2. poticnire. (~ la vorbă.)3. înfrînare. (~ unui car, la vale.)4. v. in-terzicere.5. v. zădărnicire.6. înfrînare, oprire, stăvilire. (~ avîntului industrial.)7. v. evitare.8. v. anihilare.
împiedicáre	s.	v. OBSTACOL. PIEDICĂ.
ÎMPIEDICÁT	adj.	1. v. împleticit.2. poticnit. (Vor-bire ~.)3. înfrînat. (Car cu roțile ~.)
împiedicătórul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NE-CURATUL. SATANĂ. TARTOR.
ÎMPIETRÍ	vb.	1. v. petrifica.2. v. usca.3. v. înmăr-muri.
împietrí	vb.	v. INSENSIBILIZA.
ÎMPIETRÍRE	s.	1. v. petrificare.2. v. înmărmurire.
ÎMPIETRÍT	adj.	1. v. petrificat.2. v. înmărmurit.
ÎMPILÁ	vb.	v. oprima.
ÎMPILÁRE	s.	v. oprimare.
ÎMPILÁT	adj., s.	v. oprimat.
ÎMPILĂTÓR	adj., s.	v. opresor.
ÎMPÍNGE	vb.	1. v. îmbrînci.2. v. mîna.3. v. antrena.
împínge	vb.	v. ALUNGA. GONI. IZGONI. ÎNDEMNA. RESPINGE. STIMULA.
ÎMPÍNGERE	s.	v. îmbrîncire, înghionteală, înghion-tire, (reg.) înghioldeală, înghioldire.
ÎMPINSĂTÚRĂ	s.	v. îmbrîncitură.
împistrí	vb.	v. BRODA. COASE. ÎNCONDEIA.
împistrít	adj.	v. BRODAT. ÎNCONDEIAT.
ÎMPÎNZÍ	vb.	v. înțesa.
ÎMPÎNZÍT	adj.	v. înțesat.
ÎMPÎSLÍT	adj.	pîslos. (Material ~.)
ÎMPLĂTOŞÁ	vb.	a (se) înzăua.
ÎMPLĂTOŞÁT	adj.	înzăuat. (Soldat ~.)
ÎMPLETÍ	vb.	1. v. tricota.2. v. îmbina.
împletí	vb.	v. COMPLOTA. CONJURA. CONSPIRA. UNELTI.
ÎMPLETICÍ	vb.	a se clătina, a şovăi, (reg.) a se mătăcăni, a se mătăhăi, a se mătăhăli, a se mătălăi, a se mătănăi. (Omul beat se ~ în mers.)

ÎMPLETICÍT	adj.	clătinat, împiedicat, nesigur, poticnit, şovăielnic, şovăitor, (rar) clătinător, şovăind, şovăit. (Un mers ~.)
ÎMPLETÍRE	s.	1. v. tricotare.2. v. îmbinare.
ÎMPLETÍT	adj.	v. tricotat.
ÎMPLETÍT	s.	v. tricotare.
ÎMPLETITÚRĂ	s.	(înv. şi reg.) pletitură. (O ~ de nuiele.)
ÎMPLINÍ	vb.	1. (înv. şi reg.) a (se) plini, (înv.) a sosi, a (se) umple. (Se ~ trei ani astăzi de cînd ...)2. v. expira.3. a se scurge, a trece. (S-au ~ 100 de ani de la ...)4. v. completa.5. v. îngrăşa.6. v. dezvolta.7. v. executa.8. v. îndeplini.9. a asculta, a înd
împliní	vb.	v. EXECUTA. PĂŢI.
ÎMPLINÍRE	s.	1. completare.2. îngrăşare.3. exe-cutare.4. v. îndeplinire.
ÎMPLINÍT	adj.	1. complet, întreg. (Are cinci ani ~ţi.)2. deplin, încheiat, întreg. (Zece ani ~ţi.)3. completat, întregit, rotunjit. (Sumă ~.)4. v. gras.5. v. îndeplinit.
împlinitór	s.	v. EXECUTOR.
ÎMPLÎNTÁ	vb.	1. v. înfige.2. a intra, a se înfige, a pătrunde. (Glonţul i s-a ~ adînc în corp.)
împlîntá	vb.	v. PLANTA. PUNE. RĂSĂDI. SĂDI. TRANSPLANTA.
ÎMPLÎNTÁRE	s.	v. înfigere.
ÎMPODOBÍ	vb.	1. a decora, a găti, a înfrumuseţa, a orna, a ornamenta, a pavoaza. (~ faţada unei clădiri.)2. a înfrumuseţa, a orna, (rar) a agrementa, (reg.) a înfrumoşa. (A ~ un parc.)3. v. garnisi.4. v. găti.
împodobí	vb.	v. DOTA. ÎNZESTRA.
ÎMPODOBÍRE	s.	1. decorare, decoraţie, gătire, în-frumuseţare, ornamentare, ornare, pavoazare. (~ unei clădiri.)2. v. garnisire.
împodobíre	s.	v. DECOR. DECORAŢIE. ORNA-MENT. ORNAMENTAŢIE. PODOABĂ.
ÎMPODOBÍT	adj.	1. decorat, gătit, înfrumuseţat, ornamentat, ornat, pavoazat, (prin Munt.) taxidit. (O clădire frumos ~.)2. v. garnisit.
împoncişá	vb.	v. ÎMPOTRIVI. OPUNE.
împoncişáre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. ÎMPOTRIVIRE. ÎN-VRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNŢELEGERE. OPOZIŢIE. OPUNERE.
împoncişát	adj.	v. ÎNCRUCIŞAT. ÎNTRETĂIAT.
împoponá	vb.	v. ÎMPOPOŢONA. ÎNZORZONA.
împoponáre	s.	v. ÎMPOPOŢONARE. ÎNZOR-ZONARE.
împoponát	adj.	v. ÎMPOPOŢONAT. ÎNZOR-ZONAT.
împoporá	vb.	v. POPULA.
împoporáre	s.	v. POPULARE.
împopoţát	adj.	v. ÎMPOPOŢONAT. ÎNZORZONAT.
ÎMPOPOŢONÁ	vb.	a (se) înzorzona, (pop.) a (se) împopona, a (se) înţoţona, a (se) zorzona. (S-a ~ ca o paparudă.)
ÎMPOPOŢONÁRE	s.	înzorzonare, (pop.) împopo-nare, înţoţonare. (~ unei persoane ca o paparudă.)
ÎMPOPOŢONÁT	adj.	înzorzonat, (pop.) împoponat, împopoţat, înţoţonat, zorzonat, (reg.) ţifrăşit. (~ ca o paparudă.)
împosesuí	vb.	v. ARENDA.
împosesuíre	s.	v. ARENDARE.
ÎMPOTMOLÍ	vb.	a se îngloda, a se înnămoli, a se nămoli, a se noroi, (rar) a se înnoroi, (pop.) a se potmoli, (reg.) a se întina. (Căruţa s-a ~ în drum.)

ÎMPOTMOLÍRE	s.	înglodare, înnămolire, nămolire. (~ unei căruţe în drum.)
ÎMPOTMOLÍT	adj.	înglodat, înnămolit, nămolit, (rar) înnoroit. (Car ~.)
ÎMPOTRÍVA	prep.	1. asupra, contra, (înv.) către, despre, spre. (Porneşte ~ duşmanului.)2. contra, pentru. (Medicament ~ hepatitei.)3. v. contrar.
ÎMPOTRÍVĂ	adv.	contra, (înv. şi reg.) potrivă. (Votează ~.)
împotriveálă	s.	v. ÎMPOTRIVIRE. OPOZIŢIE. OPUNERE. REZISTENŢĂ.
ÎMPOTRIVÍ	vb.	1. a se opune, (pop.) a se încontra, (înv. şi reg.) a se potrivi, (înv.) a se împoncişa, a se încurmezişa, a se semeţi. (S-a ~ acestor măsuri abuzive.)2. v. rezista.
ÎMPOTRIVÍRE	s.	opoziţie, opunere, rezistenţă, (înv.) împoncişare, împotriveală, potrivire, potrivnicie, pricinuire. (A întîmpinat o dîrză ~.)
împotrivít	adj.	v. ADVERS. CONTRAR. DIMPO-TRIVĂ. OPUS. POTRIVNIC.
împotrivitór	s.	v. ADVERSAR. CONCURENT. RIVAL.
ÎMPOVĂRÁ	vb.	1. a încărca, a îngreuia, a îngreuna, (înv.) a însărcina. (A ~ spinarea unui măgar.)2. v. copleşi.3. v. oprima.
împovărá	vb.	v. ÎNSĂRCINA.
ÎMPOVĂRÁRE	s.	încărcare, îngreuiere, îngreunare. (~ spinării unui cal.)
ÎMPOVĂRÁT	adj.	greu, încărcat, îngreuiat, îngre-unat. (Avea spatele ~ de...)
împovărátă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
ÎMPOVĂRĂTÓR	adj.	1. (înv.) povăros. (O greutate ~oare.)2. v. apăsător.
ÎMPRĂŞTIÁ	vb.	1. a (se) dispersa, a (se) răsfira, a (se) răspîndi, a (se) răzleţi, a (se) risipi, (pop.) a (se) răzni, (înv. şi reg.) a (se) răşchira. (S-au ~ în toate părţile.)2. a (se) răspîndi, a (se) răzleţi, a (se) risipi, (pop.) a (se) năsădi, (înv. şi reg.) a (s
ÎMPRĂŞTIÁT	adj.	1. dispersat, răsfirat, răspîndit, răzleţit, risipit, (pop.) răznit, (înv. şi reg.) răşchirat. (O mulţime ~.)2. difuz, risipit. (Elemente ~.)3. risipit, (înv.) spîrcuit. (O armată ~.)4. v. risipit.5. prefirat, presărat, răsfirat, răspîndit, risipit. (Nisi
împrăştiát	adj.	v. ABSENT. AIURIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. DERUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZ-ORIENTAT. DISTRAT. NĂUC. NĂUCIT. NEATENT. ZĂPĂCIT.
ÎMPRĂŞTIÉRE	s.	1. dispersare, dispersie, răsfirare, răspîndire, răzleţire, risipire, (înv.) risipă. (~ mulţimii.)2. v. risipire.3. ridicare, risipire. (~ ceţii.)4. risipire, spulberare. (~ frunzelor, a prafului.)5. prefirare, presărare, presărat, răsfirare, răspîndire,
împrăştietór	adj., s.	v. CHELTUITOR. RISIPITOR.
ÎMPREJMUÍ	vb.	1. a închide, a înconjura, a îngrădi, (înv. şi pop.) a ocoli, (pop.) a ţărcui, (reg.) a prejmui. (A ~ un teren cu un gard.)2. a chenărui, a încadra, a înconjura, a mărgini, (fig.) a tivi. (Soarele ~ cu lumină
ÎMPREJMUÍRE	s.	1. împrejmuit, închidere, îngrădire. (~ unui teren.)2. v. gard.3. (concr.) (înv.) curte. (În perimetrul
împrejmuíre	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
ÎMPREJMUÍT	adj.	închis, îngrădit. (Un teren ~.)
ÎMPREJMUÍT	s.	v. împrejmuire.
ÎMPREJMUITÓR	adj.	înconjurător, (rar) ţărmuitor. (Un gard ~.)
ÎMPREJÚR	adv.	primprejur, (înv.) prejur. (Au ~ ape bogate în peşte.)
împrejúr	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
împrejurá	vb.	v. ÎMPRESURA. ÎNCERCUI. ÎNCINGE. ÎNCONJURA. ÎNFĂŞURA. ÎNVĂLUI. OCOLI.
ÎMPREJURÁRE	s.	1. v. situaţie.2. circumstanţă, ipostază, moment, ocazie, prilej, situaţie. (O ~ nimerită.)3. (la pl.) v. vremuri.4. întîmplare, ocazie, prilej. (~ a făcut ca ...)

împrejuráre	s.	v. CIRCUMFERINȚĂ. PERIMETRU.
împrejuráș	s.	v. VECIN.
îînprejureán	s.	v. VECIN.
ÎMPREJURÍME	s.	v. apropiere.
împrejuríme	s.	v. CIRCUMFERINȚĂ. PERI-METRU.
împrejur-stáre	s.	v. CAZ. CIRCUMSTANȚĂ. CONDIȚIE. CONJUNCTURĂ. IPOSTAZĂ. ÎMPRE-JURARE. POSTURĂ. POZIȚIE. SITUAȚIE. STARE.
ÎMPREJÚRUL	prep.	primprejurul, (înv.) prejurul. (~ casei.)
ÎMPRESURÁ	vb.	1. v. încercui.2. v. asedia.3. v. în-conjura.4. v. copleși.5. v. năpădi.6. (fig.) a înfășura, a învălui. (Întunericul ne ~.)
împresurá	vb.	v. ASFIXIA. ÎNĂBUȘI. ÎNCĂLCA. ÎNECA. SUFOCA. SUGRUMA. UZURPA.
ÎMPRESURÁRE	s.	1. v. încercuire.2. v. asediu.
ÎMPREUNÁ	vb.	1. v. asambla.2. v. îmbina.3. a (se) îmbina, a (se) lega, a (se) reuni, a (se) uni. (A ~ elementele într-un tot.)4. v. îmbuca.5. v. îm-perechea.
împreuná	vb.	v. ÎNSUMA. ÎNTRUNI.
ÎMPREUNÁRE	s.	1. v. asamblare.2. v. îmbinare.3. joncțiune, unire. (~ a două unități militare.)4. v. împerechere.5. v. montă.6. (BIOL.) bătaie. (~ a unor animale sălbatice.)
împreunáre	s.	v. ADUNARE. ÎNTÎLNIRE.
ÎMPREUNÁT	adj.	v. unit.
ÎMPREÚNĂ	adv.	1. laolaltă, (rar) olaltă, (înv. și reg.) delaolaltă, (prin Munt.) tamba. (Au venit ~ la mine.)2. dimpreună, laolaltă, (înv.) depreună. (Cu toții ~ să ...)3. v. alături.
împreúnă	adv.	v. CONCOMITENT. PARALEL. SIMULTAN. TOTDEODATĂ. TOTODATĂ.
ÎMPRICINÁT	s., adj.	v. inculpat.
ÎMPRIETENÍ	vb.	(înv. și reg.) a se prieteni, (reg.) a se ortăci. (S-au ~ repede.)
ÎMPRIMĂVĂRÁ	vb.	v. desprimăvăra.
împrínde	vb.	v. AGĂȚA. ATÎRNA. PRINDE. SPÎNZURA. SUSPENDA.
ÎMPROSPĂTÁ	vb.	1. a primeni, a purifica, a ventila. (A ~ aerul dintr-o încăpere.)2. a (se) reînnoi. (A ~ apa din cană.)3. v. înviora.
ÎMPROSPĂTÁRE	s.	1. primenire, purificare, ventilare. (~ aerului din încăpere.)2. reînnoire. (~ apei din vas.)3. v.
ÎMPROSPĂTÁT	adj.	1. primenit, purificat, ventilat. (Aer ~.)2. înnoit, regenerat, reînnoit. (Natura ~.)3. v. înviorat.
ÎMPROȘCÁ	vb.	1. a stropi, (reg.) a proșca. (Îl ~ cu noroi.)2. a sări, a stropi, (reg.) a proșca. (Noroiul ~ în toate
IMPROȘCÁRE	s.	împroșcătură, stropire, stropit, stropitură, (rar) stropeală. (~ cuiva cu noroi.)
ÎMPROȘCĂTÚRĂ	s.	v. împroșcare.
ÎMPRUMÚT	s.	(FIN.) credit. (Ce ~ i-a acordat?)
ÎMPRUMUTÁ	vb.	1. v. credita.2. a da, (înv. și reg.) a prumuta, (înv.) a aprumuta, a scumpăra. (Cît vrei să-ți ~?)3. a se îndatora, a lua, (înv.) a se aprumuta. (S-a ~ cu o sumă mică.)
ÎMPRUMUTÁRE	s.	v. creditare.
ÎMPRUMUTĂTÓR	s.	v. creditor.
împuiá	vb.	v. ÎNMULȚI. REPRODUCE.
împungáci	adj.	v. ÎMPUNGĂTOR.
ÎMPUNGĂTÓR	adj.	(înv.) împungaci, pungător. (O vită ~oare.)
ÎMPÚNGE	vb.	1. (înv.) a punge. (O vacă, un bou care ~.)2. v. înțepa. *3. v. atínge.
împúnge	vb.	v. IRONIZA. PERSIFLA. ZEFLEMISI.

ÎMPÚNGERE	s.	v. înțepare.
ÎMPÚNS	adj.	înțepat.
ÎMPUNSĂTÚRĂ	s.	v. înțepătură.
împunsătúră	s.	v. IRONIE. PERSIFLARE. ZEFLEMEA.
împupí	vb.	v. ÎMBOBOCI. ÎNMUGURI. MUGURI.
împupít	adj.	v. ÎMBOBOCIT. ÎNMUGURIT.
ÎMPURPURÁ	vb.	v. îmbujora.
IMPURPURÁRE	s.	1. v. îmbujorare.2. v. roşeaţă.
ÎMPURPURÁT	adj.	v. îmbujorat.
ÎMPUŞCÁ	vb.	(înv. şi pop.) a puşca, (înv. şi reg.) a puşcări.
ÎMPUŞCÁRE	s.	(înv.) puşcare, puşcat.
ÎMPUSCÁT	adj.	(reg.) puşcat. (Pasăre ~.)
ÎMPUŞCĂTÚRĂ	s.	descărcătură, foc, (înv.) puşcă-tură. (S-a auzit o ~.)
împutăciúne	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
ÎMPUTERNICÍ	vb.	v. autoriza.
împuternicí	vb.	v. FORTIFICA. ÎNDREPTA. ÎNFI-RIPA. ÎNTĂRI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. RECON-FORTA. REFACE. RESTABILI. TONIFICA.
ÎMPUTERNICÍRE	s.	1. v. delegaţie.2. autorizaţie, (înv.) ispravă. (I-a dat ~ să-l reprezinte.)3. în-vestire, învestitură. (A primit ~.)4. drept, putere, (înv.) tărie. (Are ~ deplină pentru ...)
împuternicíre	s.	v. FORTIFICARE. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNTĂRIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂ-VENIRE. RECONFORTARE. REFACERE. RESTA-BILIRE. TONIFICARE.
ÎMPUTERNICÍT	s.	1. v. delegat.2. v. reprezentant.3. v. procurist.
ÎMPUŢÍ	vb.	1. v. altera.2. v. cloci.
ÎMPUŢICIÚNE	s.	v. putoare.
ÎMPUŢINÁ	vb.	1. v. reduce.2. a (se) micşora, a (se) reduce, a (se) restrînge, a scădea, (înv. şi reg.) a (se) strîmta. (Locurile de păşune s-au ~.)3. a se reduce, a scădea, (Transilv.) a scăpăta. (Creditul s-a ~ mult.)
ÎMPUŢINÁRE	s.	v. reducere.
ÎMPUŢINÁT	adj.	v. redus.
ÎMPUŢÍRE	s.	v. alterare.
ÎMPUŢÍT	adj.	1. v. alterat.2. v. clocit.3. v. neplăcut.4. v. viciat.
împuţít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
ÎN-		intra-.
ÎN	prep.	1. (local) pe. (Au poposit ~ vîrful dealului.)2. (local) la. (Merge ~ vale.)3. (local) de. (O trece ~ partea cealaltă a drumului.)4. (in-strumental) (înv.) spre. (~ tine îmi pun nădejdea.)
ÎNADÍNS	adv.	v. anume.
ÎNAINTÁ	vb.	1. a avansa. (A ~ în spaţiu.)2. v. preda.3. a adresa, a expedia, a trimite. (~ o cerere.)4. v. promova.5. v. dezvolta.6. v. progresa.
ÎNAINTÁRE	s.	1. avansare. (~ în spaţiu.)2. v. pre-dare.3. v. expediere.4. v. promovare.5. v. progres.6. v. atac.
ÎNAINTÁŞ	s.	1. v. predecesor.2. ascendent, (pop.) moş. (~ii lui pe linie paternă.)3. (SPORT) atacant. (Un ~ marchează golul victoriei.)
înaintáşi	s. pl.	v. OCHELARI.
ÎNAINTÁT	adj.	1. v. avansat.2. v. tîrziu.3. v. dez-voltat.4. v. progresist.

ÎNAÍNTE	adv.	(local) 1. (înv.) ainte. (Era situat ~.)2. v. dinainte.
ÎNAÍNTEA	prep.	dinaintea, (Transilv.) pedri. (Stă în picioare ~ lui.)
înainte-mergător	s.	v. ANTECESOR. ÎNAINTAŞ. PRECURSOR. PREDECESOR. PREMERGĂTOR.
ÎNÁLT	adj., s.	1. adj. ridicat. (Un loc ~.)2. s. înălțime. (În ~ cerului.)3. adj. lung, mare. (Un om ~.)4. adj. acut.5. adj. ales.6. adj. v. im-portant.7. adj. v. ridicat.
înamorá	vb.	v. AMOREZA. ÎNDRĂGOSTI.
înamoráre	s.	v. ÎNDRĂGOSTIRE.
înamorát	adj.	v. AMOREZAT. ÎNDRĂGOSTIT.
ÎNAPÓI	adv.	(local) 1. îndărăt. (Du-te imediat ~.)2. dinapoi, dindărăt. (E orientat ~.)
ÎNAPÓIA	prep.	dinapoia, dindărătul, după, îndărătul. (~ casei se află ...)
ÎNAPOIÁ	vb.	1. v. restitui.2. v. rambursa.3. a reda, a restitui, (rar) a retrimite, (pop.) a întoarce, (înv.) a remite. (A ~ cuiva bunurile luate.)4. v. întoarce.
înapoiá	vb.	v. DECĂDEA. REGRESA.
ÎNAPOIÁT	adj.	1. v. nedezvoltat.2. v. primitiv.3. v. retrograd.4. v. arierat.
ÎNAPOIÉRE	s.	1. v. rambursare.2. redare, resti-tuire. (~ bunurilor luate cuiva.)3. v. întoarcere.
ÎNARIPÁ	vb.	(rar) a întraripa.
ÎNARIPÁT	adj.	aripat. (Insectă ~.)
înaripát	adj.	v. AVÎNTAT. ENTUZIASMAT. ENTUZIAST. FERVENT. FOCOS. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. ÎNSUFLEȚIT. PASIONAT.
ÎNARMÁ	vb.	(pop.) a (se) întrarma.
înaurí	vb.	v. AURI.
înaurít	adj.	v. AURIT.
ÎNAVUȚÍ	vb.	1. v. îmbogăți.2. a se îmbogăți, a se închiaburi, (pop.) a se chiaburi. (Un țăran care s-a ~.)
ÎNAVUȚÍRE	s.	v. îmbogățire.
ÎNAVUȚÍT	adj.	v. bogat.
ÎNĂBUŞEÁLĂ	s.	v. canicula.
ÎNĂBUŞÍ	vb.	1. v. asfixia.2. a strangula, a sufoca. (Emoția îl ~.)3. (fig.) a comprima. (Îşi ~ un suspin.)4. v. reprima.5. v. stinge.6. v. năpădi.
înăbuşí	vb.	v. ASCUNDE. TĂINUI.
ÎNĂBUŞÍRE	s.	1. v. asfixie.2. v. reprimare.3. v. stin-gere.
ÎNĂBUŞÍT	adj., adv.	1. adj. v. asfixiat.2. adj. v. gîtuit.3. adj. v. înfundat.4. adj. v. stins.5. adj., adv. v. mocnit.
ÎNĂBUŞITÓR	adj.	1. v. asfixiant.2. v. irespirabil.3. v. sufocant.
ÎNĂCREÁLĂ	s.	acreală, acrime, (rar) sărbezime, (înv. şi reg.) sărbezeală, (înv.) serbezitură. (~ unui aliment.)
ÎNĂCRÍ	vb.	1. v. acri.2. v. altera.
ÎNĂCRÍRE	s.	1. v. acrire.2. v. alterare.
ÎNĂCRÍT	adj.	1. v. acrit.2. v. alterat.
ÎNĂLBĂSTRÍ	vb.	v. albăstri.
înălbeálă	s.	v. ALBIRE. ÎNĂLBIRE.
ÎNĂLBÍ	vb.	v. albi.
ÎNĂLBÍRE	s.	v. albire.
ÎNĂLBÍT	adj.	v. albit.
ÎNĂLTICÉL	adj.	v. înăltuț.
ÎNĂLTIŞÓR	adj.	v. înăltuț.

ÎNĂLTÚȚ	adj.	înălticel, înăltișor.
ÎNĂLȚÁ	vb.	1. a (se) ridica, a (se) sui, a (se) urca. (Se ~ în înaltul cerului.)2. (BIS.) a se ridica, (înv.) a se văznesi. (Iisus s-a ~ la cer.)3. v. în-tinde.4. v. ridica.5. v. arbora.6. a creşte, a se ridica, a se urca. (Viţa s-a ~ mult de la pămînt.)7. v. creşte
înălțá	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. ÎNNOBILA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEȚI.
INĂLȚÁRE	s.	1. ridicare, suire, suit, urcare, urcat. (~ în văzduh.)2. v. ascensiune.3. (BIS.) ridicare, (pop.) ispas, (înv.) văznesenie. (~ la cer a lui Iisus.)4. (BIS.) Înălțarea Sfintei Cruci = Ziua Crucii, (pop.) cîrstov.5. creştere, ridicare, urcare. (~ viei pe a
ÎNĂLȚÁT	adj.	1. ridicat. (Un loc mai ~.)2. v. ri-dicat.3. mărit, preamărit, preaslăvit, slăvit, (în unele țări) serenisim. (~te Doamne!)
înălțătúră	s.	v. DÎMB. ÎNĂLȚIME. RIDICĂTURĂ.
ÎNĂLȚÍME	s.	1. v. dîmb.2. v. altitudine.3. v. înalt.4. (la pl.) v. văzduh.5. v. statură.6. făptură, statură, talie, (înv. şi pop.) boi, (pop.) stat. (Mic de ~.)7. v. tonalitate.8. (art.) v. mărie.9. v. vîrf.
ÎNĂSPRÍ	vb.	1. a (se) aspri. (Suprafaţa materialului s-a ~.)2. v. înrăutăți.
ÎNĂSPRÍRE	s.	1. v. asprire.2. v. înrăutățire.
ÎNĂSPRÍT	adj.	1. asprit. (O suprafață ~.)2. aspru, înțepător, pişcăcios, pişcător, (reg.) pişcav, pişcos, (înv.) stifos. (Vin ~.)
ÎNCADRÁ	vb.	1. v. înrăma.2. v. mărgini.3. a chenărui, a împrejmui, a înconjura, a mărgini, (fig.) a tivi. (Soarele ~ cu lumină poiana.)4. v. an-gaja.5. a se angaja, a se băga, a intra, a se tocmi, a se vîrî, (pop.) a se învoi, a merge, a se năimi, a se prinde, a veni
ÎNCADRÁRE	s.	1. v. înrămare.2. v. angajare.3. v. angajare.
încadratúră	s.	v. CADRU. RAMĂ.
încái	adv.	v. BAREM. MĂCAR.
încáier	s.	v. BĂTAIE. ÎNCĂIERARE. LUPTĂ.
încále	adv.	v. BAREM. MĂCAR.
încáltea	adv.	v. BAREM. MĂCAR.
ÎNCARTIRUÍ	vb.	(MIL.) a cartirui. (A ~ trupele.)
ÎNCARTIRUÍRE	s.	(MIL.) cartiruire. (~ trupelor.)
ÎNCASÁ	vb.	1. a lua, a primi. (Ți-ai ~ retribuția?)2. a primi, a ridica. (Şi-a ~ drepturile de autor.)3. a scoate. (Ai ~ banii din bancă?)4. v. primi.5. v. căpăta.6. v. percepe.
ÎNCASÁRE	s.	1. luare, primire. (După ~ retribuți-ei.)2. primire, ridicare. (~ unor drepturi băneşti.)3. scoatere. (~ banilor din bancă.)4. v. percepere.
ÎNCASATÓR	s.	v. taxator.
ÎNCĂ	adv.	1. chiar, tocmai. (~ de anul trecut trebuia să ...)2. deja. (~ de copil...)3. v. tot.4. tot, totuşi. (Cît îi dă şi ~ i se pare puțin.)5. v. mai.
încă	adv.	v. ŞI.
încăibărá	vb.	v. APUCA. ÎNCĂIERA. ÎNHĂȚA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRINDE.
ÎNCĂIERÁ	vb.	1. (pop.) a se încăibăra. (De ce v-ați ~?)2. a se hărțui. (Se ~ în joacă.)3. a se încleşta, (reg.) a se încocleți. (S-au ~ la luptă.)4. a se înfrunta, (fîg.) a se ciocni. (Două tabere care se ~.)5. (înv.) a se sfădi. (Dulăii s-au ~.)
ÎNCĂIERÁRE	s.	1. v. bătaie.2. harță, hărțuială, hărțuire. (O ~ în joacă.)3. încleştare. (~ lor la luptă.)4. înfruntare, (înv. şi reg.) război, (fig.) ciocnire. (~ între unități armate duşmane.)

încăierát	s.	v. BĂTAIE. ÎNCĂIERARE. LUPTĂ.
încăierătúră	s.	v. BĂTAIE. ÎNCĂIERARE. LUPTĂ.
încălá	vb.	v. ÎMPLINI. ÎNGRĂŞA. ROTUNJI.
încălát	adj.	v. CORPOLENT. GRAS. GROS. OBEZ. PLANTUROS. PLIN. ROTOFEI. ROTUND. UMFLAT. VOLUMINOS.
încălărá	vb.	v. ÎNCĂLECA.
încălăráre	s.	v. ÎNCĂLECARE..
ÎNCĂLCÁ	vb.	1. v. cotropi.2. v. uzurpa.3. v. con-traveni.4. a nesocoti, (fig.) a silui. (A ~ legile limbii.)
ÎNCĂLCÁRE	s.	1. v. cotropire.2. călcare, nesocotire, violare, (pop.) stricare. (~ legii, a unei înțele-geri.)
ÎNCĂLECÁ	vb.	1. (înv.) a se încălăra. (~ pe cal.)2. v. călări.3. v. coincide.
ÎNCĂLECÁRE	s.	(înv.) încălărare. (~ calului.)
ÎNCĂLECÁT	adj., adv.	1. adj. v. călare.2. adv. v. călare, (Mold., Transilv. şi Ban.) călăreşte. (Stă ~.)3. adj. v. suprapus. (Straturi ~.)
ÎNCĂLȚÁ	vb.	a(-şi) pune, a(-şi) trage. (Îşi ~ bocancii.)
încălțá	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎN-ŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA.
ÎNCĂLȚĂMÍNTE	s.	(înv. şi reg.) încălțări (pl.), (reg.) încălței (pl.), (înv.) călțun, zgarbură. (~ de damă.)
încălțări	s. pl.	v. ÎNCĂLȚĂMINTE.
ÎNCĂLȚĂTÓR	s.	limbă. (~ pentru pantofi.)
încălței	s. pl.	v. ÎNCĂLȚĂMINTE.
ÎNCĂLZÍ	vb.	1. v. încinge.2. a se muia, (prin Munt. şi Olt.) a se pricăli, (înv.) a se încări. (Vremea s-a mai ~.)
încălzí	vb.	v. ENTUZIASMA. ÎNFLĂCĂRA. ÎN-SUFLEȚI. PASIONA.
ÎNCĂLZÍRE	s.	încălzit. (~ odăii.)
ÎNCĂLZÍT	s.	v. încălzire.
încămite	conj.	v. DAR. DARĂMITE.
ÎNCĂPĂTÓR	adj.	1. v. spațios.2. v. voluminos.
ÎNCĂPĂȚÎNÁ	vb.	1. a se îndărătnici, (livr.) a se obstina, (pop.) a se nătîngi, (reg.) a se încîina. (Te ~ fără motiv.)2. a se ambiționa, a se îndărătnici, a se îndîrji, a persevera, a persista, a stărui. (Se ~ să susțină că ...)
ÎNCĂPĂȚÎNÁRE	s.	1. îndărătnicie, (livr.) obsti-nație, (rar) recalcitranță, (pop.) nătîngie, (prin Transilv.) mădăție. (O ~ fără sens.)2. v. tena-citate.
ÎNCĂPĂȚÎNÁT	adj.	1. îndărătnic, recalcitrant, refractar, (livr.) obstinat, (pop.) sanchiu, (reg.) inacciu, înțestat, (Olt.) dugos, (înv.) capeş, renitent, (fam. peior.) capsoman, căpățînos, căpos. (Ce om ~, nu vrea să ...)2. ambițios, îndărătnic, îndîrjit, perseverent, st
ÎNCĂPEÁ	vb.	1. v. intra.2. a(-l) cuprinde. (Haina nu-l mai ~.)3. v. ajunge.
încăpeá	vb.	v. AJUNGE. DEVENI.
ÎNCĂPÉRE	s.	v. cameră.
încăpuşát	adj.	v. ÎNMUGURIT.
încăpuşí	vb.	v. ÎNMUGURI. MUGURI.
ÎNCĂPUTÁ	vb.	a căputa, (înv. şi reg.) a însura. (A ~ ciorapii, pantofii.)
ÎNCĂRCÁ	vb.	1. a umple, (Transilv.) a tecărui. (~ carul cu fîn.)2. v. împovăra.3. v. umple.
încărcá	vb.	v. EXAGERA.
ÎNCĂRCÁRE	s.	1. încărcat, umplere. (~ maşinii cu utilaj.)2. v. împovărare.
încărcáre	s.	v. EXAGERARE.

ÎNCĂRCÁT	adj.	1. v. plin.2. v. împovărat.3. greu, plin. (Un coş ~ cu poame.)4. v. doldora.5. aco-perit, plin. (O grădină ~ de flori.)6. v. doldora.7. v. irespirabil.
încărcát	adj.	v. EXAGERAT. EXCESIV. EXOR-BITANT. MARE. RIDICAT. SCUMP.
ÎNCĂRCÁT	s.	v. încărcare.
încărcátă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
ÎNCĂRCĂTÓR	s.	(TEHN.) elevator.
ÎNCĂRCĂTÚRĂ	s.	1. (înv.) podvadă. (~ dintr-un vehicul.)2. v. povară.3. v. tonaj.4. v. umplutură.5. furnal. (~ introdusă într-o gaură de mină.)
încărí	vb.	v. ÎNCĂLZI. MUIA.
încărná	vb.	v. ÎMPLINI. ÎNGRĂŞA. ROTUNJI.
ÎNCĂRUNȚÍ	vb.	1. (pop.) a suri, (înv.) a însuri. (I-a ~ părul.)2. a albi, a cărunți. (Ce tare ai ~!)
ÎNCĂRUNȚÍT	adj.	v. cărunt.
încătărămá	vb.	v. GHIFTUI. ÎMBUIBA. ÎNDOPA.
ÎNCĂTUŞÁ	vb.	a fereca, a înlănțui, a lega. (A ~ un arestat.)
ÎNCĂTUŞÁRE	s.	ferecare, înlănțuire, legare. (~ unui deținut.)
ÎNCĂTUŞÁT	adj.	ferecat, înlănțuit, legat. (Deți-nut ~.)
ÎNCEPĂTÓR	adj.,s.	1. adj. v. inițial.2. adj. v. incipient.3. s. debutant, (livr.) neofit, novice, (fam.) ageamiu, (fam. fig.) boboc, recrut. (~ într-un anumit domeniu.)
începătór	s.	v. INIȚIATOR. PROMOTOR. PROTA-GONIST.
începătúră	s.	v. ÎNCEPUT. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ. SURSĂ.
ÎNCÉPE	vb.	1. v. inaugura.2. v. inița.3. a debuta. (Acțiunea ~ bine.)4. a se apuca, a (se) porni, a se pune. (A ~ să mănînce.)5. a porni, (prin Transilv.) a arădui. (Au ~ să se certe.)6. a se porni, (înv. şi pop.) a rupe. (~ a cînta.)7. a se porni, a prinde. (~ să
încépe	vb.	v. CONCEPE. PROCREA.
ÎNCÉPERE	s.	1. v. inaugurare.2. v. deschidere.3. v. inițiere.4. v. dezlănțuire.
ÎNCEPÚT	s.	1. debut, (înv.) primiții (pl.), primor-diu, (fig.) start. (A avut un ~ bun.)2. v. origine.3. v. cap.
ÎNCERCÁ	vb.	1. v. verifica.2. v. experimenta.3. a proba, a verifica, (înv.) a ispiti. (A ~ sentimentele cuiva.)4. a căuta, a tatona, (înv. şi reg.) a probălui. (~ să găsească o soluție.)5. a căuta, a vedea. (~ dacă poți să dezlegi problema.)6. v. sonda.7. a căuta, a
ÎNCERCÁRE	s.	1. v. verificare.2. v. experimentare.3. v. experiment.4. v. tentativă.5. v. eseu.6. efort, osteneală, sforțare, silință, străduință, străduință. (Toate ~ lui au fost zadarnice.)7. greu, greutate, impas, necaz, vicisitudine. (A trecut cu bine ~.)8. greutate
ÎNCERCÁT	adj.	1. v. verificat.2. v. competent.3. v. experimentat.4. (fig.) călit. (Un ostaş ~.)5. deprins, experimentat, priceput, rutinat, versat. (Un ochi ~.)
ÎNCERCUÍ	vb.	1. a împresura, a înconjura, a învălui, (înv. şi pop.) a cuprinde, (înv.) a împre-jura. (L-au ~ pe duşman.)2. v. asedia.3. v. încon-jura.
ÎNCERCUÍRE	s.	1. împresurare, înconjurare, învăluire. (~ inamicului.)2. v. asediu.
ÎNCERCUÍT	adj.	înconjurat, învăluit. (Cetate ~.)
ÎNCÉT	adj., adv.	1. adj. v. domol.2. adv. v. agale.3. adj. v. greoi.4. adv. adagio.5. adj. coborît, domol, lin, molcom, potolit, scăzut, scoborît, slab, stins, (rar) slăbănog. (Vorbea cu glas ~.)6. adv. v. piano.7. adv. greu, lent. (Noaptea trecea ~.)

ÎNCETÁ	vb.	1. a(-şi) întrerupe, a(-şi) opri, a(-şi) sista, a(-şi) suspenda. (Uzina şi-a ~ activitatea.)2. a conteni, a (se) întrerupe, a (se) opri, a părăsi. (Au ~ lucrul în semn de protest.)3. v. opri.4. v. întrerupe.5. a amuți, a dispărea, a se liniști, a muți, a
ÎNCETÁRE	s.	1. v. întrerupere.2. întrerupere, oprire, sistare, suspendare. (~ lucrului de către grevişti.)3. v. sfîrşit.4. dispariție, stingere. (~ ultimelor zgomote.)5. dispariție, trecere. (~ durerii.)6. curmare, oprire, potolire, (înv.) precurmare. (~ vîntului.)
încetățení	vb.	v. STATORNICI.
încetățeníre	s.	v. STATORNICIRE.
ÎNCETEÁZĂ	interj.	v. ajunge.
ÎNCETINEÁLĂ	s.	(livr.) lentoare.
ÎNCETINÉL	adv.	v. agale.
ÎNCETINÍ	vb.	1. a micşora, a reduce. (A ~ viteza unui vehicul.)2. v. domoli.3. a amîna, a întîrzia. (A ~ producerea unui fenomen.)
ÎNCETINÍRE	s.	1. micşorare, reducere. (~ vitezei unui vehicul.)2. v. domolire.3. amînare, întîr-ziere. (~ producerii unui fenomen.)
ÎNCETINÍT	adj.	1. v. redus.2. v. domolit.
ÎNCETIŞÓR	adv.	v. agale.
ÎNCEŢOŞÁ	vb.	1. a se înnegura. (Vremea s-a ~.)2. v. împăienjeni.
ÎNCEŢOŞÁRE	s.	v. împăienjenire.
ÎNCEŢOŞÁT	adj.	1. v. ceţos.2. neclar, sur, tulbure, (reg.) suriu. (Un văzduh ~.)3. v. împăienjenit.
ÎNCHEGÁ	vb.	1. a (se) coagula, (livr.) a (se) con-glutina, (reg.) a (se) năclăi, a (se) năsădi, a (se) străghița. (Sîngele s-a ~.)2. v. prinde.3. v. slei.4. a se îngroşa, a se învîrtoşa, a se lega. (Dulceaţa s-a ~.)
ÎNCHEGÁRE	s.	1. coagulare, (livr.) conglutinare, conglutinație, (reg.) închegătură. (~ sîngelui.)2. v. prindere.3. v. sleire.4. îngroşare, învîrtoşare, legare. (~ dulcții.)
ÎNCHEGÁT	adj.	1. coagulat, (pop.) năclăit. (Sînge ~.)2. v. prins.3. v. sleit. (Grăsime ~.)4. îngroşat, învîrtoşat, legat. (Dulceaţă ~.)5. coerent. (Un tot ~.)
închegát	adj.	v. COERENT. OMOGEN. SISTE-MATIC. UNITAR.
*ÎNCHEGĂTOÁRE	s.	(reg.) budacă, chegorniță. (În ~ se încheagă laptele.)
închegătoáre	s.	v. NĂPRASNICĂ. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
închegătór	adj.	v. COAGULANT.
închegătúră	s.	v. COAGULARE. ÎNCHEGARE.
ÎNCHEIÁ	vb.	1. a (se) închide, (reg.) a (se) îmbumba. (A ~ o haină.)2. v. îmbina.3. v. articula.4. a epuiza, a isprăvi, a sfîrşi, a termina, (astăzi rar) a slei, (pop.) a găta, a mîntui. (A ~ tot ce avea de spus.)5. v. conchide.6. v. termina.7. a (se) isprăvi, a (se)
încheiá	vb.	v. COMPLETA. ÎMPLINI. ÎNTREGI. LI-MITA. MĂRGINI. REDUCE. REZUMA. ROTUNJI.
ÎNCHEIÁT	adj.	1. închis, (reg.) îmbumbat. (Haină ~.)2. v. îmbinat.3. v. isprăvit.4. v. împlinit.
ÎNCHEIÉRE	s.	1. închidere, (reg.) îmbumbare. (~ unei haine.)2. v. îmbinare.3. v. concluzie.4. în-chidere, sfîrşit, terminare. (La ~ şedinței...)5. v. terminare.6. sfîrşit, (înv.) istov. (După ~ nunții.)7. finalizare, isprăvire, sfîrşire, terminare. (~a acțiunii începu
ÎNCHEIETOÁRE	s.	(BOT.; Sideritis montana) (reg.) urechea-şoarecelui.
încheietoáre	s.	v. BUTONIERĂ. CHEOTOARE.
ÎNCHEIETÚRĂ	s.	v. articulație.
încheietúră	s.	v. CHINGĂ.

închelbá	vb.	v. ADUNA. ÎNTRUNI. REUNI. STRÎNGE.
închelbără	vb.	v. ADUNA. ÎNCHIPUI. ÎNCROPI. ÎNFIRIPA. ÎNJGHEBA. ÎNTRUNI. REUNI. STRÎNGE.
ÎNCHIABURÍ	vb.	a se îmbogăți, a se înavuți, (pop.) a se chiaburi. (Un individ care s-a ~.)
ÎNCHÍDE	vb.	1. v. încuia.2. a (se) fereca, a (se) încuia, a (se) zăvorî. (A ~ o casă, o uşă; s-a ~ în casă.)3. v. astupa.4. v. obtura.5. a opri. (A ~ apa, gazele.)6. v. încheia.7. v. bloca.8. v. înfunda.9. v. împrejmui.10. v. aresta.11. a băga, a pune, a vîrî. (Îl ~
închíde	vb.	v. ASEDIA. ÎMPRESURA. ÎNCERCUI. ÎNCONJURA.
ÎNCHÍDERE	s.	1. v. încuiere.2. ferecare, încuiere, zăvorîre. (~ uşii, a casei.)3. v. astupare.4. v. ob-turație. (~ unui canal, unei conducte.)5. oprire. (~ gazelor.)6. v. încheiere.7. v. blocare.8. v. îm-prejmuire.9. v. arestare.10. v. cicatrizare.11. în-cheiere, sfîr
ÎNCHINÁ	vb.	1. v. ruga.2. v. prosterna.3. v. ploconi.4. v. preda.5. a preda. (Au ~ cetatea.)6. v. consacra.7. v. dedica.8. v. toasta.9. a cinsti. (A ~ un pahar cu cineva.)10. v. ciocni.
închiná	vb.	v. APLECA. ATÎRNA. CAPITULA. CĂDEA. COBORÎ. CULCA. CURBA. ÎNCLINA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI. LĂSA. PLECA. PREDA.
ÎNCHINÁRE	s.	1. v. rugăciune.2. v. prosternare.3. v. consacrare.4. dedicație. (A scris o ~ pe o carte.)
închináre	s.	v. CAPITULARE. PREDARE.
ÎNCHINĂCIÚNE	s.	1. v. rugăciune.2. v. reverență.
închinătór	s.	v. ADMIRATOR.
*ÎNCHIONDORÁ	vb.	(reg.) a se închiorchioşa. (Ce te ~ astfel la el?)
*ÎNCHIONDORÁT	adj.	(reg.) închiorchioşat. (Privire ~.)
închiorchioşá	vb.	v. ACIUA. CUIBĂRI. ÎNCHION-DORA. OPLOŞI. PRIPĂŞI.
închiorchioşát	adj.	v. ÎNCHIONDORAT.
închipá	vb.	v. ÎNCHIPUI. ÎNCROPI. ÎNFIRIPA. ÎNJGHEBA. ÎNTRUCHIPA. REPREZENTA. SIM-BOLIZA.
ÎNCHIPUÍ	vb.	1. v. imagina.2. v. aştepta.3. v. părea.4. v. concepe.5. v. bănui.6. v. considera.7. v. în-fățişa.8. v. înfățişa.9. v. înjgheba.
închipuí	vb.	v. ADUCE. AFLA. APROPIA. ASE-MĂNA. ASEMUl. CONCEPE. CREA. DESCOPERI. ELABORA. FACE. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. IMITA. INCARNA. INVENTA. ÎNTRUCHIPA. ÎNTRUPA. METAMORFOZA. MIMA. MODIFICA. NĂSCOCI. PLĂNUI. PLĂSMUI. PREFACE. PRESCHIMBA. PROIECTA. REALIZA. REPRODUC
ÎNCHIPUÍRE	s.	1. v. imaginație.2. fantezie, gînd, imaginație. (Îl poartă ~ cu mii de ani în urmă.)3. v. fantezie.4. fantasmagorie, nălucire, vedenie. (O ~ a minții sale.)5. v. utopie.6. v. iluzie.
închipuíre	s.	v. CHIP. IMAGINE.
ÎNCHIPUÍT	adj.	1. v. imaginar.2. v. nerealizabil.3. v. bănuit.
închipuít	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFA-TUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.
ÎNCHIRCÍ	vb.	1. v. chirci.2. v. pipernici.
ÎNCHIRCÍRE	s.	1. v. chircire.2. v. pipernicire.
ÎNCHIRCÍT	adj.	1. v. chircit.2. v. pipernicit.
ÎNCHIRIÁ	vb.	(înv. şi pop.) a tocmi, (înv. şi reg.) a năimi, (înv.) a prinde. (A ~ o cameră, o trăsură.)
ÎNCHIRIÁT	adj.	(înv. şi reg.) năimit. (Cameră ~.)
ÎNCHIRIÉRE	s.	locație, (înv. şi reg.) năimeală. (~ unei camere, a unei nave.)

ÎNCHÍS	adj.	1. v. încuiat.2. v. astupat.3. v. înfundat.4. v. oprit.5. v. încheiat.6. v. împrejmuit.7. v. ares-tat.8. v. cicatrizat.9. întunecat, mohorît, sumbru. (Culoare ~.)10. v. înnorat. (Vreme ~.)11. (FON.) (înv.) jos. (Vocale ~.)
închís	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
ÎNCHISOÁRE	s.	(JUR.) 1. arest, ocnă, penitenciar, puşcărie, temniță, (înv. şi pop.) popreală, (pop.) prinsoare, robie, (reg.) cremenal, (Transilv., Maram. şi Bucov.) arişte, (prin Transilv.) căliscă, (Transilv.) pițigoaică, (prin Olt.) prinzare, (prin Maram.) robşag, (
închizătoáre	s.	v. PARANTEZĂ.
ÎNCIFRÁT	adj.	v. secret.
încinchít	adj.	v. GHEMUIT. STRÎNS.
ÎNCÍNGE	vb.	1. a arde, a încălzi, a înfierbînta. (A ~ cuptorul de pîine.)2. a înfierbînta, (înv. şi reg.) a pripi. (Flăcările îi ~ obrazul.)3. v. coace.4. a dogori, a înfierbînta, (rar) a răscoace. (Soarele ~ pămîntul.)5. a se aprinde, a fermenta, (reg.) a se izgorî,
ÎNCÍNGE	vb.	(înv.) a (se) înfăşura, a (se) strînge, (înv.) a (se) împrejura. (Un brîu îi ~ mijlocul; se ~ cu un brîu.)
încínge	vb.	v. INTENSIFICA. ÎMPRESURA. ÎNCERCUI. ÎNCONJURA. ÎNFLĂCĂRA. ÎNFOCA. ÎNROŞI. ÎNTEȚI.
ÎNCÍNGERE	s.	1. înfierbîntare. (~ plitei.)2. aprin-dere. (~ fînului.)
ÎNCÍNGERE	s.	încins, înfăşurare, înfăşurat, strîngere, strîns. (~ brîului pe talie.)
ÎNCÍNS	adj.	1. cald, dogorit, fierbinte, înfierbîntat, (astăzi rar) înfocat. (Plită ~.)2. aprins, fer-mentat. (Fîn ~.)
ÎNCÍNS	adj.	înfăşurat. (Cu brîul ~.)
ÎNCÍNS	s.	încingere.
înciocălá	vb.	v. ÎNCHIPUI. ÎNCROPI. ÎNFIRIPA. ÎNJGHEBA.
ÎNCIUDÁ	vb.	a (se) necăji, a (se) supăra, (pop.) a (se) ciudi.
înciudáre	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ.
ÎNCIUDÁT	adj.	necăjit, supărat. (Om ~.)
încîiná	vb.	v. ÎNCĂPĂȚÎNA. ÎNDĂRĂTNICI. ÎNRĂI.
ÎNCÎLCEÁLĂ	s.	1. v. amestecătură.2. v. complicație.
ÎNCÎLCÍ	vb.	1. v. încurca.2. v. complica.
ÎNCÎLCÍRE	s.	1. v. complicare.2. v. amestecătură.
ÎNCÎLCÍT	adj.	1. v. încurcat.2. încurcat, întortocheat, sucit. (Fraze ~.)3. v. complicat.4. v. confuz.
ÎNCÎLCITÚRĂ	s.	1. încurcătură, întortochetură. (~ unei fraze.)2. v. amestecătură.
ÎNCÎNTÁ	vb.	1. a atrage, a captiva, a cuceri, a delecta, a desfăta, a fascina, a fermeca, a răpi, a seduce, a subjuga, a vrăji, (fig.) a hipnotiza, a magnetiza. (Spectacolul l-a ~.)2. v. bucura.3. v. înşela.
ÎNCÎNTÁRE	s.	1. captivare, cucerire, delectare, desfătare, fascinare, fascinație, fermecare, răpire, seducere, seducție, subjugare, vrăjire. (~ spectatorilor.)2. v. desfătare.3. v. farmec.
ÎNCÎNTÁT	adj.	1. captivat, cucerit, fascinat, fer-mecat, răpit, sedus, subjugat, vrăjit. (Un public ~.)2. v. radios.
ÎNCÎNTĂTÓR	adj.	1. captivant, cuceritor, desfă-tător, fascinant, fermecător, răpitor, seducător, (rar) subjugător, (franțuzism) şarmant, (înv.) desfătat, (fig.) delicios, hipnotizant, savuros. (Un spectacol ~.)2. admirabil, deosebit, excelent, remarcabil. (O lectură ~oar
încîntec	s.	v. DELECTARE. DESFĂTARE. FARMEC. ÎNCÎNTARE. PLĂCERE. VOLUPTATE. VRAJĂ.
încîrdoşá	vb.	v. ÎNHĂITA.
încîrduí	vb.	v. ÎNHĂITA.

încîrjoiá	vb.	v. ÎNCÎRLIGA. ÎNCOLĂCI. ÎNCO-VOIA. ÎNCOVRIGA. ÎNDOI.
ÎNCÎRLIGÁ	vb.	1. v. încovriga.2. v. încolăci.
ÎNCÎRLIGÁRE	s.	v. încovrigare.
ÎNCÎRLIGÁT	adj.	v. încovrigat.
încîrpuí	vb.	v. ÎMBROBODI.
încît	adv.	v. ÎNTRUCÎT.
ÎNCÎT	conj.	v. că.
ÎNCLEIÁ	vb.	1. a (se) lipi.2. (TEHN.) a ancola.
încleiálă	s.	v. ÎNCLEIERE. LIPIRE. LIPIT.
ÎNCLEIÁT	adj.	lipit. (Obiect ~.)
ÎNCLEIÉRE	s.	1. lipire, lipit, (rar) încleială. (~ unui obiect.)2. (TEHN.) ancolare.
ÎNCLEŞTÁ	vb.	1. a strînge. (A ~ dinţii, pumnii.)2. v. crispa.3. v. încăiera.
ÎNCLEŞTÁRE	s.	1. strîngere, strîns, (înv.) strîn-soare. (~ dinţilor.)2. v. crispare.
ÎNCLEŞTÁT	adj.	1. strîns. (Cu pumnii ~ţi.)2. v. cris-pat.
încleştát	adj.	v. APRIG. ASPRU. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. ÎNCRÎNCENAT. ÎN-DÎRJIT. ÎNVERŞUNAT. NEÎMPĂCAT. NEPOTOLIT. SÎNGEROS. VAJNIC. VIOLENT.
ÎNCLINÁ	vb.	1. apleca.2. v. povîrni.3. v. strîmba.4. v. prosterna.
încliná	vb.	v. APUNE. ASFINŢI. COBORÎ. DISPĂ-REA. PIERI. PLECA.
ÎNCLINÁRE	s.	1. (înv.) piezişime. (Grad de ~.)2. v. înclinaţie.3. (ASTRON., GEOGR.) înclinaţie, (înv.) plecare. (~ acului magnetic.)4. v. aplecare.5. v. povîrnire.6. v. strîmbare.7. v. prosternare.8. v. aptitudine.9. v. simţ.10. v. tendinţă.
ÎNCLINÁT	adj., adv.	1. adj. v. aplecat.2. adj. v. povîrnit.3. adj. aplecat, oblic, pieziş, plecat, povîrnit, (rar) teşos, (reg.) ponciş, prăvălat, prăvălatic. (Coasta ~ a dealului.)4. adj. coborîtor. (Orientare ~ a unui teren.)5. adj. v. adus.6. adj., adv. v. diagonal.
ÎNCLINÁŢIE	s.	1. (MAT.) înclinare.2. v. înclinare.3. v. aptitudine.4. v. simţ.5. v. tendinţă.
înclinătór	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
ÎNCOÁCE	adv.	(pop.) întracoace, (reg.) acoace. (Vino ~.)
încocleţí	vb.	v. ÎNCĂIERA. ÎNCLEŞTA.
încolăceálă	s.	v. ÎNCOLĂCIRE. ÎNFĂŞURARE. ÎNVĂLĂTUCIRE. RĂSUCIRE. SUCIRE.
ÎNCOLĂCÍ	vb.	1. a (se) ghemui, a (se) încîrliga, a (se) încovriga, a (se) înfăşura, a (se) învălătuci, a (se) răsuci, a (se) suci, (reg.) a (se) covriga, a (se) încolătăci, (înv.) a (se) învălui. (Se ~ în jurul ...)2. v. încovriga.
ÎNCOLĂCÍRE	s.	1. înfăşurare, învălătucire, răsucire, sucire, (rar) încolăceală, încolăcitură, vălătuceală. (~ şarpelui în jurul ...)2. v. în-covrigare.
ÎNCOLĂCÍT	adj.	1. înfăşurat, învălătucit, răsucit, sucit. (Şerpi ~ţi.)2. v. încovrigat.
încolăcitúră	s.	v. ÎNCOLĂCIRE. ÎNFĂŞURARE. ÎNVĂLĂTUCIRE. RĂSUCIRE. SUCIRE.
încolătăcí	vb.	v. GHEMUI. ÎNCÎRLIGA. ÎNCO-LĂCI. ÎNCOVRIGA. ÎNFĂŞURA. ÎNVĂLĂTUCI. RĂSUCI.
încolţát	adj.	v. COLŢUROS. NEROTUNJIT.
ÎNCOLŢÍ	vb.	v. germina.
încolţí	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. IVI. MUŞCA.
ÎNCOLŢÍRE	s.	(BOT.) v. germinaţie.
încolţíre	s.	v. APARIŢIE. IVIRE.
ÎNCOLŢÍT	adj.	germinat.
ÎNCOLŢÍT	s.	germinaţie.

ÎNCONDEIÁ	vb.	(pop.) a împistri, a scrie. (A ~ ouă.)
încondeiá	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
ÎNCONDEIÁT	adj.	(reg.) împistrit. (Ouă ~.)
încondeiát	adj., s.	v. BÎRFIT. CALOMNIAT. DE-FĂIMAT. DENIGRAT. DISCREDITAT. PONEGRIT.
încondeiére	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRA-RE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ. PONEGRI-RE. ŞOAPTĂ.
ÎNCÓNJUR	s.	1. v. ocol.2. v. tur.
ÎNCONJURÁ	vb.	1. v. ocoli.2. v. ocoli.3. v. împrej-mui.4. v. încercui.5. v. asedia.6. a împresura, a încercui, (fig.) a încinge. (Munţii ~ cîmpia.)7. a chenărui, a împrejmui, a încadra, a mărgini, (fig.) a tivi. (Soarele ~ cu lumină poiana.)
înconjurá	vb.	v. CRUŢA. MENAJA.
ÎNCONJURÁRE	s.	1. v. ocolire.2. v. încercuire.3. v. asediu.
înconjuráre	s.	v. CIRCUMFERINŢĂ. PERI-METRU.
ÎNCONJURÁT	adj.	încercuit, învăluit.
ÎNCONJURĂTÓR	adj.	1. v. ocolit.2. v. împrejmu-itor.3. v. ambiant.
ÎNCONTÍNUU	adv.	1. v. continuu.2. totdeauna.
încontrá	vb.	v. CONTRAZICE. ÎMPOTRIVI. OPUNE.
încontráre	s.	v. CONTRAZICERE.
ÎNCORDÁ	vb.	1. a înstruna, a întinde, a struni. (A ~ arcul.)2. (reg.) a cetlui, a îmbredeli. (~ bine ferăstrăul.)3. v. întinde.4. v. opinti.5. v. con-centra.6. v. tensiona.
ÎNCORDÁRE	s.	1. înstrunare, întindere, strunire, (înv.) încordătură. (~ a arcului.)2. v. întindere.3. întindere, tensiune. (~ muşchilor.)4. v. con-centrare.5. v. înfrigurare.6. tensionare. (~a relaţiilor dintre ei.)7. v. tensiune. (Stare de ~.)
încordáre	s.	v. FEBRĂ.
ÎNCORDÁT	adj.	1. înstrunat, întins, strîns, strunit. (Arc ~.)2. v. concentrat.3. v. intens.4. tensionat. (Relaţii, atmosferă ~.)5. v. înfrigurat.6. v. ne-răbdător.
încordătór	s.	v. CORDAR. ÎNTINZĂTOR. ÎNTOR-CĂTOR. SLOBOZITOR. STRUNĂ.
încordătúră	s.	v. ÎNCORDARE. ÎNSTRUNARE. ÎNTINDERE. STRUNIRE.
încornorá	vb.	v. EXAGERA. ÎNŞELA. TRĂDA.
încornorát	adj., s.	v. ÎNŞELAT. TRĂDAT.
ÎNCORNORÁTUL	s.	art. v. drac.
ÎNCORONÁ	vb.	1. v. încununa. *2. (fig.) a încununa. (Şi-a ~ activitatea cu o capodoperă.)
ÎNCORONÁRE	s.	1. v. încununare. *2. (fig.) încu-nunare. (~ operei sale.)
ÎNCORPORÁ	vb.	I. 1. v. înghloba.2. v. absorbi.3. v. anexa. II. (MIL.) a înrola, a recruta, (înv. şi pop.) a scrie, (Transilv.) a cătăni, a conscrie, (prin nordul Transilv.) a şorozi, (înv., prin Tran-silv. şi Ban.) a asenta. (Au fost ~ la infanterie.)
încorporá	vb.	v. INCARNA. ÎNTRUCHIPA. ÎNTRUPA.
ÎNCORPORÁRE	s.	I. 1. v. înglobare.2. v. absorbţie.3. v. anexare. II. (MIL.) înrolare, recrutare, (înv. şi pop.) scriere, (Transilv. şi Mold.) conscripţie, (Transilv. şi Maram.) şorozaş. (~ unui nou contingent.)
încorporáre	s.	v. INCARNARE. INCARNAŢIE. ÎNTRUPARE.
încortelá	vb.	v. ADĂPOSTI. GĂZDUI. PRIMI.
încorteláre	s.	v. ADĂPOSTIRE. GĂZDUIRE. PRIMIRE.

încot	s.	v. CHICOT. CHICOTEALĂ. CHICOTIRE. CHICOTIT.
ÎNCOTOŞMĂNÁ	vb.	v. înfofoli.
ÎNCOTOŞMĂNÁRE	s.	v. înfofolire.
ÎNCOTOŞMĂNÁT	adj.	v. înfofolit.
ÎNCOTRÓ	adv.	1. v. unde.2. v. oriunde.
încotrová	adv.	v. UNDEVA.
ÎNCOVOIÁ	vb.	1. a (se) arcui, a (se) curba, a (se) îndoi, (livr.) a (se) cambra, (rar) a (se) recurba, (înv. şi reg.) a (se) încujba, a (se) scovîrda. (A ~ o bară metalică.)2. v. apleca.3. a (se) cocoşa, a (se) curba, a (se) îndoi, a (se) strîmba. (I s-a ~ de tot spin
ÎNCOVOIÁLĂ	s.	v. curbură.
ÎNCOVOIÁT	adj.	1. arcuit, curb, curbat, îndoit, (livr.) cambrat, (rar) arcat, recurbat, (înv. şi reg.) încujbat, scovîrdat, (înv.) arcos. (Bară ~.)2. v. în-doit.3. curbat, îndoit, răsucit, strîmb. (Fiare ~.)4. v. adus.5. v. aplecat.6. v. gîrbovit.7. v. gîr-bovit.8. v. c
ÎNCOVOIÉRE	s.	1. arcuire, curbare, îndoire, (rar) flexiune, (înv. şi reg.) încujbare. (~ unei bare.)2. v. îndoire.3. v. aplecare.4. v. flexiune.5. v. în-covrigare.
ÎNCOVOIETÚRĂ	s.	1. îndoitură, răsucitură. (~ unei bare.)2. v. curbură.
încovoiós	adj.	v. ELASTIC. FLEXIBIL. MLĂDIOS. SUPLU.
ÎNCOVRIGÁ	vb.	1. a (se) încîrliga, a (se) încolăci, a (se) încovoia, a (se) îndoi, (reg.) a se încîrjoia. (Cîinele îşi ~ coada.)2. v. încolăci.
ÎNCOVRIGÁRE	s.	încîrligare, încolăcire, încovoiere, îndoire. (~ cozii unui cîine.)
ÎNCOVRIGÁT	adj.	încîrligat, încolăcit, încovoiat, îndoit. (Coadă ~.)
încrăcí	vb.	v. BIFURCA.
încrăcít	adj.	v. BIFURCAT.
ÎNCRÉDE	vb.	1. v. bizui.2. a se baza, a se bizui, a conta, a se lăsa, a se sprijini. (Te poţi ~ în mine!)3. v. crede.4. v. îngîmfa.
încréde	vb.	v. ASIGURA. DA. ÎNCREDINŢA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. PREDA. REMITE. TRANS-MITE.
ÎNCRÉDERE	s.	1. (pop.) crezare, crezămînt, (fig.) credit. (Se bucură de ~ lui.)2. (livr.) confienţă, (înv.) credinţă. (Nu am ~ în el.)3. nădejde, siguranţă. (Pot să am ~ în voi?)4. optimism. (Priveşte cu ~ viitorul.)
ÎNCREDINŢÁ	vb.	1. v. înmîna.2. v. preda.3. v. des-tăinui.4. v. asigura.5. v. convinge.6. a se convinge, (fig.) a se pătrunde. (S-a ~ de însem-nătatea sfatului primit.)
încredinţá	vb.	v. ADEVERI. ARĂTA. ATESTA. BAZA. BIZUI. CERTIFICA. CONFIRMA. CONTA. DEMONSTRA. DOVEDI. FUNDAMENTA. ÎNCRE-DE. ÎNTĂRI. ÎNTEMEIA. LOGODI. MĂRTURISI. PROBA. SPRIJINI. STABILI. SUSŢINE.
ÎNCREDINŢÁRE	s.	1. v. înmînare.2. v. destăinuire.3. v. asigurare.4. v. convingere.
încredinţáre	s.	v. ACT. CERTIFICAT. DOCUMENT. DOVADĂ. HÎRTIE. IZVOR. ÎNSCRIS. LOGODNĂ.
ÎNCREDINŢÁT	adj.	v. convins.
încredinţát	adj.	v. LOGODIT.
ÎNCREMENÍ	vb.	1. v. petrifica.2. v. înmărmuri.
încremení	vb.	v. OPRI. STA.
ÎNCREMENÍRE	s.	1. v. petrificare.2. v. înmărmu-rire.3. v. nemişcare.
ÎNCREMENÍT	adj.	1. v. înmărmurit.2. fix, imobil, înlemnit, neclintit, nemişcat, pironit. (Cu ochii ~ţi.)
ÎNCRENGĂTÚRĂ	s.	(BOT.) filum.

ÎNCREȚÍ	vb.	1. v. cuta.2. v. rida.3. a (se) cuta, a tremura, a (se) undui, (glumeț) a (se) zbîrli. (Suprafața apei se ~ de vînt.)4. v. ondula.
încreți	vb.	v. CUTREMURA. ÎNCRÎNCENA. ÎN-FIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. TREMURA. ZGUDUI.
ÎNCREȚÍRE	s.	1. v. cutare.2. v. ridare.3. v. ondu-lare.
ÎNCREȚÍT	adj.	1. v. creponat.2. v. ridat.3. v. on-dulat.
ÎNCREȚITÚRĂ	s.	1. v. cută.2. v. rid.3. (ANAT.) cută, pliu, (înv.) sin. (La guşa unor animale se formează ~i.)4. v. boțitură.
ÎNCREZĂTÓR	adj.	(franțuzism) confient. (Om ~.)
ÎNCREZÚT	adj.	v. îngîmfat.
ÎNCRÎNCENÁ	vb.	a se cutremura, a se înfiora, a se înfricoşa, a se îngrozi, a se înspăimînta, a tremura, a se zgudui, (înv. şi pop.) a se spăimînta, (înv. şi reg.) a se spăima, (reg.) a se înfrica, a se scîrbi, (înv.) a se mira, (înv., în Mold.) a se oțărî, (reg. fig.) a
ÎNCRÎNCENÁRE	s.	groază, înfiorare, înfricoşare, îngrozire, înspăimîntare, oroare, spaimă, teroare, (înv. şi pop.) oțărîre, (înv. şi reg.) scîrbă, (reg.) înfricare, pălitură,(înv.) spăimîntare, spăimîntă-tură, (fig.) cutremur. (Simte o ~ teribilă.)
ÎNCRÎNCENÁT	adj.	1. cutremurat, înfiorat, înfricoşat, îngrozit, înspăimîntat, zguduit, (înv. şi pop.) spăimîntat, (reg.) înfricat, (înv.) spăimat. (A rămas ~ la primirea veştii.)2. v. înverşunat.
ÎNCROPÍ	vb.	v. înjgheba.
ÎNCROPÍT	adj.	căldicel, căldişor, călduț, (pop.) călîu, (Transilv.) domol. (Apă ~.)
încrosná	vb.	v. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI.
încrucí	vb.	v. CRUCI. MINUNA. UIMI. ULUI.
ÎNCRUCIŞÁ	vb.	1. v. întretăia.2. (înv.) a cruci. (Îşi ~ picioarele.)3. v. împerechea.4. (BIOL.) (rar) a metisa, (reg.) a mistrița. (A ~ diverse rase de animale.)5. v. corci.
ÎNCRUCIŞÁRE	s.	1. v. întretăiere.2. (concr.) v. răspîntie.3. v. corcire.
ÎNCRUCIŞÁT	adj., adv.	1. adj. întretăiat.2. adj. v. corcit.3. adj. v. saşiu.4. adv. v. saşiu.
ÎNCRUNTÁ	vb.	a se întuneca, a se mohorî, a se posomorî. (Ce te-ai ~ astfel?)
încruntá	vb.	v. ÎNROŞI. ÎNSÎNGERA. ROŞI. SÎNGERA.
ÎNCRUNTÁRE	s.	întunecare, mohoreală, posomo-reală, (rar) posăceală. (Ce e această ~ la tine?)
încruntáre	s.	v. ÎNSÎNGERARE. SÎNGERARE. SÎNGERAT. SÎNGERĂTURĂ.
ÎNCRUNTÁT	adj., adv.	1. adj., adv. v. îmbufnat.2. adj. întunecat, mohorît, posac, posomorît. (Om ~.)
încruntát	adj.	v. ÎNSÎNGERAT. SÎNGERAT.
ÎNCUIÁ	vb.	1. a închide, a pune, a trage. (A ~ zăvorul la uşă.)2. a (se) fereca, a (se) închide, a (se) zăvorî. (A ~ o casă; s-a ~ în casă.) *3. (fig.) a înfunda. (L-a ~ cu replica lui.)
încuiá	vb.	v. CONSTIPA.
ÎNCUIÁT	adj.	1. ferecat, închis, zăvorît. (Casă, uşă ~.) *2. v. mărginit.
încuiát	adj.	v. CONSTIPAT.
ÎNCUIBÁ	vb.	a se înrădăcina, a se statornici, (fig.) a se înțeleni.
ÎNCUIBÁRE	s.	înrădăcinare, statornicire.
ÎNCUIBÁT	adj.	înrădăcinat.
ÎNCUIÉRE	s.	1. închidere, punere, tragere. (~ zăvorului la uşă.)2. ferecare, închidere, zăvorîre. (~ uşii.)
încuiére	s.	v. CONSTIPAȚIE.
ÎNCUIETOÁRE	s.	1. v. clanță.2. v. zăvor.

încuietúră	s.	v. CONSTIPAŢIE.
încujbá	vb.	v. ARCUI. CURBA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI.
încujbáre	s.	v. ARCUIRE. CURBARE. ÎNCO-VOIERE. ÎNDOIRE.
încujbát	adj.	v. ARCUIT. CURB. CURBAT. ÎNCO-VOIAT. ÎNDOIT.
ÎNCUMETÁ	vb.	1. v. îndrăzni.2. a cuteza, a îndrăzni, a pofti. (Să nu te ~ să întîrzii!)
încumetá	vb.	v. BAZA. BIZUI. CONTA. FUNDAMENTA. ÎNCREDE. ÎNTEMEIA. SPRIJINI.
ÎNCUMETÁRE	s.	v. curaj.
încunjuráre	s.	v. CAZ. CIRCUMSTANŢĂ. CON-DIŢIE. CONJUNCTURĂ. IPOSTAZĂ. ÎMPREJU-RARE. POSTURĂ. POZIŢIE. SITUAŢIE. STARE.
ÎNCUNOŞTINŢÁ	vb.	1. v. informa.2. v. comunica.3. a anunța, a înştiința, a vesti, (înv.) a publica, a publicarisi, a publicălui, a publicui. (A ~ ceva cuiva.)
ÎNCUNOŞTINŢÁRE	s.	1. v. informare.2. anunțare, înştiințare, vestire, (înv.) publicare, publicație, publicuire. (~ a ceva făcută cuiva.)3. v. co-municare.
ÎNCUNUNÁ	vb.	1. v. încorona. *2. (fig.) a încorona. (Şi-a ~ activitatea cu o capodoperă.)
ÎNCUNUNÁRE	s.	1. încoronare. (~ cuiva cu flori.) *2. (fig.) încoronare. (~ operei sale.)
încurá	vb.	v. ALERGA. FUGI. GONI.
ÎNCURAJÁ	vb.	1. v. însufleți.2. v. stimula.3. v. con-sola.
ÎNCURAJÁRE	s.	v. consolare.
ÎNCURAJÁT	adj.	îmbărbătat. (Om ~.)
ÎNCURAJATÓR	adj.	v. stimulativ.
încuráre	s.	v. ALERGARE. CURSĂ.
ÎNCURCÁ	vb.	1. a (se) amesteca, a (se) încîlci, (reg.) a (se) bălmăji, (înv.) a (se) zăminti. (Ițele s-au ~.)2. a zăpăci, (prin Transilv.) a mitroşi, (fam.) a bramburi. (A ~ ceva.)3. v. rătăci.4. v. con-funda.5. v. dezorienta.6. v. complica.7. v. fîstîci.8. v. deranj
încurcá	vb.	v. ÎNTÎRZIA. ZĂBOVI.
încurcálă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACÓSTE. POCINOG. RĂU.
ÎNCURCÁRE	s.	1. încurcat. (~ ițelor.)2. v. com-plicare.3. v. fîstîcire.
ÎNCURCÁT	adj.	1. amestecat, încîlcit. (Fire textile ~.)2. v. încîlcit.3. v. dezorientat.4. v. complicat.5. v. confuz.6. v. fîstîcit.7. v. stingherit.
ÎNCURCÁT	s.	v. încurcare.
ÎNCURCĂTÚRĂ	s.	1. v. încîlcitură.2. v. amestecă-tură.3. v. babilonie.4. v. complicație.5. v. confuzie.6. v. dezorientare.7. v. necaz.8. v. pățanie.9. v. im-pas.10. v. jenă.
încurcătură de máțe	s.	v. ILEUS. OCLUZIUNE INTESTINALĂ.
încurmezişá	vb.	v. ÎMPOTRIVI. OPUNE.
încuțitá	vb.	v. ÎNJUNGHIA. TĂIA.
ÎNCUVIINŢÁ	vb.	v. aproba.
ÎNCUVIINŢÁRE	s.	1. v. aprobare.2. acord, apro-bare, asentiment, aviz, consimțământ, consimțire, îngăduință, învoială, învoire, permisiune, voie, voință, vrere, (livr.) accept, (înv. şi reg.) poslu-şanie, slobozenie, (Mold. şi Bucov.) pozvolenie, (înv.) concurs, pozvol, s
îndárn	adv.	v. DEGEABA. INUTIL. ZADARNIC.
ÎNDÁTĂ	adv.	1. v. acum.2. v. imediat.3. v. curînd.
ÎNDATORÁ	vb.	1. v. împrumuta.2. v. obliga.3. v. an-gaja.

ÎNDATORÁT	adj.	1. v. dator.2. v. obligat.
îndatorínță	s.	v. DATORIE. ÎNDATORIRE. ÎNSĂR-CINARE. OBLIGAȚIE. SARCINĂ.
ÎNDATORÍRE	s.	1. v. obligație.2. v. oficiu.3. v. atri-buție.4. angajament, obligație, sarcină, (pop.) legătură. (~ ta față de el este ...)5. obligație, răspundere. (Are multe ~.)6. datorie, obligație, (livr.) servitute. (~ față de propria noastră concepție.)
îndatoríre	s.	v. DATORIE.
ÎNDATORITÓR	adj.	v. serviabil.
ÎNDĂRĂT	adv.	v. înapoi.
ÎNDĂRĂTNIC	adj.	1. v. încăpățînat.2. ambițios, încăpățînat, îndîrjit, perseverent, stăruitor. (Se dovedește extrem de ~ în atingerea scopului.)
îndărătnic	adj.	v. RESTANȚIER.
îndărătnică	s.	v. CLOCOȚEL.
ÎNDĂRĂTNICÍ	vb.	1. v. încăpățîna.2. a se ambi-ționa, a se încăpățîna, a se îndîrji, a persevera, a persista, a stărui. (Se ~ să susțină că ...)
ÎNDĂRĂTNICÍE	s.	1. v. încăpățînare.2. v. tenacitate.
ÎNDĂRĂTUL	prep.	v. înapoia.
îndătiná	vb.	v. OBIȘNUI.
înde	prep.	v. CĂTRE. ÎNSPRE. ÎNTRE. SPRE.
ÎNDEAJÚNS	adv.	v. destul.
ÎNDEAPROÁPE	adv.	v. amănunțit.
ÎNDELETNICÍ	vb.	v. ocupa.
ÎNDELETNICÍRE	s.	1. v. ocupație.2. v. activitate.
ÎNDELÚNG	adj., adv.	1. adj. v. îndelungat.2. adj. v. lung.3. adj. v. îndelungat.4. adv. îndelungat, mult. (A meditat ~.)5. adv. lung, mult. (S-a uitat ~ la el.)
ÎNDELUNGÁT	adj., adv.	1. adj. îndelung, lung, prelung, prelungit, (înv.) prelungitor. (O tăcere ~.)2. adj. v. lung.3. adj. îndelung, (reg.) uitat. (A petrecut acolo vreme ~.)4. adv. îndelung, mult. (A meditat ~.)
îndemînă	vb.	v. AJUTA. AJUTORA. OCROTI. PROTEJA. SPRIJINI. SUSȚINE.
ÎNDEMÎNÁRE	s.	1. abilitate, destoinicie, dexte-ritate, dibăcie, ingeniozitate, iscusință, isteție, istețime, pricepere, știință, talent, ușurință, (pop.) meșteșug, meșteșugire, (înv. și reg.) meșterie, (reg.) apucătură, pricepuție, (înv.) iscusire, marafet, practică. (
ÎNDEMÎNÁTIC	adj.	1. abil, deștept, dibaci, in-genios, iscusit, isteț, meșter, priceput, (pop.) mehenghi, (înv. și reg.) pricopsit, (prin Transilv.) prinzaci, (înv.) meșteșugareț, practic, (fam. fig.) breaz. (Un meseriaș ~.)2. iscusit, priceput, (înv.) practicos, practisit
îndemînátic	adj.	v. AVANTAJOS. COMOD. CONFORTABIL. FAVORABIL. PRIELNIC. PRO-PICE.
îndemînós	adj.	v. COMOD. CONFORTABIL.
ÎNDEMÎNĂ	adv.	v. comod.
ÎNDÉMN	s.	1. v. imbold.2. v. sfat.
ÎNDEMNÁ	vb.	1. a îmboldi, (înv. și reg.) a dudui. (A ~ un animal la mers.)2. v. stimula.3. v. îm-boldi.4. a ațința, a îmboldi, (fig.) a mușca. (Cine-l ~ să facă asta?)5. a stimula, (grecism înv.) a parachinisi, (fig.) a împinge, (pop. fig.) a înghimpa, a mișca. (Totul
îndemná	vb.	v. CONSTRÎNGE. CONVINGE. DECIDE. DETERMINA. FACE. FORȚA. HOTĂRÎ. ÎNDUPLECA. OBLIGA. SILI.
ÎNDEÓBȘTE	adv.	(înv.) obștește. (Este ~ cunoscut că...)

ÎNDEOSÉBI	adv.	v. tocmai.
ÎNDEPĂRTÁ	vb.	1. a (se) depărta, a (se) distanța. (Se ~ unii de alții; s-a ~ de grupul nostru.)2. v. izola.3. a (se) depărta, a (se) dezlipi. (Să nu te ~ de mine!)4. v. spația.5. v. izgoni.6. v. ex-clude.7. v. destitui.8. v. concedia.9. v. ridica.10. v. scoate.11. v. c
ÎNDEPĂRTÁRE	s.	1. depărtare, distanțare. (~ lui de grupul nostru.)2. depărtare, dezlipire. (~ lui de mama sa.)3. v. anulare.4. v. spațiere.5. v. excludere.6. v. destituire.7. v. concediere.8. v. ridicare.9. v. curățare.10. v. înlăturare.11. v. evitare.12. înlăturare, (f
ÎNDEPĂRTÁT	adj.	depărtat. (Un loc ~.)
ÎNDEPLINÍ	vb.	1. v. executa.2. v. ajunge.3. a înfăp-tui, a realiza, (înv. şi reg.) a sfîrşi, (înv.) a obîrşi. (Şi-a ~ misiunea.)4. v. desăvîrşi.5. a asculta, a împlini, a satisface. (I-a ~ toate capriciile.)6. a îm-plini, a realiza, a satisface, (înv.) a plini, (rar fi
ÎNDEPLINÍRE	s.	1. v. executare.2. împlinire, realizare, satisfacere, (rar) satisfacție. (~ dorinței cuiva.)3. înfăptuire, realizare, (înv.) realizație. (~ misiunii primite.)4. v. desfăşurare.5. v. efectuare.6. aplicare, executare. (~ unei sentințe.)
ÎNDEPLINÍT	adj.	împlinit, înfăptuit, realizat, satis-făcut. (Un vechi vis ~.)
ÎNDESÁ	vb.	1. v. îngrămădi.2. v. îmbulzi.3. a se băga, a se îmbulzi, a se înghesui, a se îngrămădi, a se vîrî. (Nu vă mai ~ aşa în mine!)4. a băga, a înfunda, a trage, a vîrî. (~ căciula pe cap.)5. v. bă-tători.6. v. tasa.
ÎNDESÁRE	s.	1. v. îngrămădire, ticsire.2. înfundare. (~ căciulii pe cap.)3. v. tasare.4. (IND.) refulare. (~ a unei piese prin forjare.)
ÎNDESÁT	adj.	1. v. îngrămădit.2. v. doldora.3. ghe-muit, înghesuit, îngrămădit. (Stăteau ~ ca vai de lume.)4. compact, dens, (pop.) vîrtos. (Căpă-ţînă de varză ~.)5. bondoc. (Om ~.)6. bătătorit.7. apăsat. (Cu paşi
ÎNDESÍ	vb.	a creşte, a se îngroşa, a se înmulți, a spori. (Rîndurile s-au ~.)
îndesoáre	s.	v. APLECAT. HELIOZĂ. INDIGESTIE. INSOLAȚIE.
îndestúl	adv.	v. DESTUL. ÎNDEAJUNS. SUFICIENT.
ÎNDESTULÁ	vb.	a (se) sătura, (prin Transilv. şi Olt.) a (se) săți. (I-a ~ cu mîncare.)
îndestulá	vb.	v. MULȚUMI. SATISFACE.
ÎNDESTULÁRE	s.	v. belşug.
ÎNDESTULÁT	adj.	1. v. bogat.2. abundent, bogat, copios, îmbelşugat, (fig.) princiar. (Un prînz ~.)
ÎNDESTULĂTÓR	adj.	1. v. suficient.2. mulțumitor, satisfăcător, suficient. (O cantitate ~oare.)
ÎNDIGUÍ	vb.	a stăvili, a zăgăzui. (A ~ malul unui rîu.)
ÎNDIGUÍRE	s.	stăvilire, zăgăzuire. (~ malului unei ape.)
ÎNDIGUÍT	adj.	stăvilit, zăgăzuit. (O apă ~.)
îndîrjeálă	s.	v. ÎNDÎRJIRE. ÎNVERŞUNARE.
ÎNDÎRJÍ	vb.	1. v. înverşuna.2. v. înfuria.3. v. încă-pățîna.4. a se înteți, a se înverşuna. (Disputa s-a ~.)5. v. înteți.
ÎNDÎRJÍRE	s.	1. v. înverşunare.2. v. dîrzenie.
ÎNDÎRJÍT	adj.	1. v. furios.2. v. înverşunat.3. v. dis-putat.4. v. încăpățînat.5. v. tenace.
ÎNDOBITOCÍ	vb.	1. v. idiotiza.2. v. abrutiza.
ÎNDOBITOCÍRE	s.	1. prostire, tîmpire.2. v. abru-tizare.
ÎNDOBITOCÍT	adj.	1. prostit, tîmpit. (Om ~.)2. v. abrutizat.
îndogăți	vb.	v. CONVENI. ÎNȚELEGE. ÎNVOI.
ÎNDOÍ	vb.	1. v. împături.2. v. încovoia.3. v. apleca.4. a (se) cocoşa, a (se) curba, a (se) încovoia, a (se) strîmba. (I s-a ~ de tot spinarea sub povară.)5. a (se) curba, a (se) frînge. (S-a ~ de mijloc.)6. v. gîrbovi.7. v. încovriga.8. a aduce. (~ cuiul în jos.)9

îndoí	vb.	v. CODI. EZITA. PREGETA. ŞOVĂI.
ÎNDOIÁLĂ	s.	1. v. ezitare.2. dubiu, incertitudine, neîncredere, nesiguranță, rezervă, scepticism, şovăială, şovăire, (astăzi rar) necredință, (înv.) aporie, îndoință. (Domnea o stare de ~.)
ÎNDOIÉLNIC	adj.	1. v. dubios.2. dubios, echivoc, necurat, suspect. (De o morală ~.)3. v. nesigur.
îndoiélnic	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
îndoínță	s.	v. DUBIU. INCERTITUDINE. ÎNDO-IALĂ. NEÎNCREDERE. NESIGURANȚĂ. REZERVĂ. SCEPTICISM. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
îndoiós	adj.	v. DUBIOS. INCERT. ÎNDOIELNIC. NESIGUR. PROBLEMATIC.
ÎNDOÍRE	s.	1. v. împăturire.2. v. încovoiere.3. curba-re, încovoiere, strîmbare. (~ unui cui.)4. v. aplecare.5. v. flexiune.6. v. încovrigare.7. v. suflecare.8. v. dublare.
ÎNDOÍT	adj.	1. v. împăturit.2. v. încovoiat.3. curbat, încovoiat, întors, răsucit, strîmb, strîmbat. (Cui ~.)4. curbat, încovoiat, răsucit, strîmb. (Fiare ~.)5. adus, încovoiat, rotilat. (Paloş ~.)6. strîmb, (pop.) cîrn. (Cuțit ~.)7. v. aplecat.8. v. adus.9. v. încov
ÎNDOITÚRĂ	s.	1. v. încovoietură.2. v. curbură.3. v. boțitură.4. cută, (rar) răsfrîngătură, răsfrînsătură, răsfrîntură. (~ la un obiect de îmbrăcăminte.)
îndoitúră	s.	v. COT. COTITURĂ. CURBĂ. ÎNTOR-SĂTURĂ. ÎNTORTOCHETURĂ. OCOL. RĂSUCI-TURĂ. SERPENTINĂ. SINUOZITATE. SÎRJOACĂ. ŞERPUIRE. ŞERPUITURĂ.
ÎNDOLIÁ	vb.	a (se) cerni.
ÎNDOLIÁT	adj.	1. cernit. (Om ~.)2. cernit, negru. (Haine ~.)
ÎNDOLIÉRE	s.	cernire.
ÎNDOPÁ	vb.	1. v. îmbuiba.2. v. înfunda.
ÎNDOPÁRE	s.	v. îmbuibare.
ÎNDOPÁT	adj.	v. îmbuibat.
îndrăcí	vb.	v. ÎNFURIA. ÎNRĂI. MÎNIA.
îndrăcíre	s.	v. FURIE. ÎNVERŞUNARE. MÎNIE.
îndrăcít	adj.	v. COLOSAL. CUMPLIT. EXTRAOR-DINAR. FENOMENAL. FORMIDABIL. FURIOS. GROAZNIC. GROZAV. INFERNAL. ÎNDÎRJIT. ÎNFIORĂTOR. ÎNFURIAT. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂI-MÎNTĂTOR. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. NĂPRASNIC. PORNIT.
ÎNDRĂCÍT	adj., s.	v. afurisit.
îndrăcítă	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
ÎNDRĂGÍ	vb.	v. iubi.
ÎNDRĂGÍT	adj.	1. v. drag.2. drag, iubit, scump. (Lucruri ~.)
ÎNDRĂGOSTÍ	vb.	a se amoreza, (livr.) a se înamora.
ÎNDRĂGOSTÍRE	s.	(livr.) înamorare.
ÎNDRĂGOSTÍT	adj.	amorezat, (livr.) înamorat.
ÎNDRĂZNEÁLĂ	s.	1. v. curaj.2. (livr.) aplomb. (~ stilului său.)3. v. obrăznicie.
ÎNDRĂZNÉȚ	adj.	1. v. curajos.2. v. obraznic.3. (fam.) înfigăreț, înfipt. (Este cam ~.)
ÎNDRĂZNÍ	vb.	1. a cuteza, a se încumeta, (astăzi rar) a se semeți, (pop.) a se bizui, (înv.) a ispiti, a se risca, (rar fig.) a se întinde. (Cine nu ~ nu izbuteşte.)2. a cuteza, a se încumeta, a pofti. (Să ~ el să nu vină la timp!)3. v. permite.
îndrăzníre	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎN-DRĂZNEALĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TE-MERITATE.
îndreá	s.	v. DECEMBRIE.

ÎNDREPTÁ	vb.	I. 1. (înv.) a obli. (A ~ un cui.)2. v. destinde.3. v. nivela.4. v. aranja.5. a potrivi, (prin Transilv.) a aiepta. (~ cuvertura.) II. 1. v. îmbunătăți.2. v. ameliora.3. v. corecta.4. a corecta, a corija, a îmbunătăți, a rectifica, a retuşa, (fig.) a repa
ÎNDREPTÁR	s.	1. v. ghid.2. v. normativ.
ÎNDREPTÁRE	s.	I. v. nivelare. II. 1. îmbunătățire.2. v. ameliorare.3. v. corectare.4. v. rectificare.5. (concr.) corectiv, corectură, rectificare, (rar) rectificație. (A adus unele ~planului inițial.)6. v. redresare.7. v. întremare.8. fortificare, înfiripare, întărire,
ÎNDREPTÁT	adj.	I. v. nivelat. II. 1. v. întremat.2. fortificat, înfiripat, întărit, întremat, înzdrăve-nit, reconfortat, refăcut, restabilit, tonificat, (Mold.) pribolit. (Bolnav ~.)
îndreptătór	adj., s.	v. CĂLĂUZITOR. ÎNDRUMĂ-TOR. POVĂȚUITOR. SFĂTUITOR.
ÎNDREPTĂȚÍ	vb.	1. v. justifica.2. a autoriza, a îngădui, a justifica, a permite, (livr.) a îndritui, (înv. fig.) a întemeia. (Această împrejurare ne ~ să tragem unele concluzii.)
îndreptăți	vb.	v. APĂRA. DEZVINOVĂȚI. DISCULPA. JUSTIFICA. SCUZA.
ÎNDREPTĂȚÍRE	s.	1. v. justificare.2. v. calitate.
ÎNDREPTĂȚÍT	adj.	1. v. fundamentat.2. drept, just, legitim. (O cerere ~.)3. v. chemat.4. v. au-torizat.
îndrituí	vb.	v. AUTORIZA. ÎNDREPTĂȚI. ÎNGĂDUI. JUSTIFICA. PERMITE.
îndrituít	adj.	v. FUNDAMENTAT. ÎNDREPTĂȚIT. ÎNTEMEIAT. JUST. JUSTIFICAT. LEGITIM. LOGIC. MOTIVAT. SERIOS. TEMEINIC.
ÎNDRUGÁ	vb.	1. v. bombăni.2. v. flecări.
ÎNDRUMÁ	vb.	1. v. călăuzi.2. v. dirija.3. v. ghida.4. a călăuzi, a conduce, a dirija, a ghida, a îndrepta, a orienta, (înv.) a tocmi. (O ~ pe calea cea bună.)5. a călăuzi, a conduce, a dirija, a ghida, a povățui, a sfătui, (înv.) a drege, a miji, a năstăvi. (L-a ~ bi
îndrumá	vb.	v. APUCA. ÎNDREPTA. LUA. MERGE. ORIENTA. PĂŞI. PLECA. PORNI.
ÎNDRUMÁR	s.	ghid.
ÎNDRUMÁRE	s.	l. călăuzire, conducere, dirijare, ghidare, îndreptare, orientare. (~ cuiva pe drumul cel bun.)2. v. dirijare.3. v. directivă.4. v. indicație.5. v. instrucțiuni.6. v. sfat.7. v. pregătire.
ÎNDRUMĂTÓR	s., adj.	1. s. v. ghid.2. s. călăuză, ghid, (livr.) cicerone. (X este ~ într-un muzeu.)3. s. călăuză, povățuitor, sfătuitor, sfetnic, (livr.) mentor, (înv. şi fam.) dascăl, (înv.) povață, tocmitor. (X îi serveşte drept ~ în viață.)4. adj., s. călăuzitor, povățuito
ÎNDUIOŞÁ	vb.	v. emoționa.
ÎNDUIOŞÁRE	s.	1. v. emoționare.2. duioşie, emoție. (Cu glasul plin de ~.)
ÎNDUIOŞÁT	adj.	v. emoționat.
ÎNDUIOŞĂTÓR	adj.	duios, emoționant, impresio-nant, mişcător, patetic, răscolitor, tulburător, vibrant, (rar) răvăşitor, (înv.) simțitor. (O poveste ~oare de dragoste.)
îndulcí	vb.	v. ATENUA. CALMA. DELECTA. DESCREŞTE. DESFĂTA. DIMINUA. DOMOLI. ÎNFRUPTA. LINIŞTI. MICŞORA. MODERA. PONDERA. POTOLI. RĂSFĂȚA. REDUCE. SCĂDEA. SLĂBI. TEMPERA.
îndulcíre	s.	v. ÎNFRUPTARE.
ÎNDULCÍT	adj.	dulce. (Cafea ~.)
îndumnezeí	vb.	v. DEIFICA. DIVINIZA. ZEIFICA.
îndumnezeíre	s.	v. DEIFICARE. DIVINIZARE. ZEIFICARE.
îndumnezeít	adj.	v. CERESC. DEIFICAT. DIVIN. DIVINIZAT. DUMNEZEIESC. SFÎNT. ZEIFICAT.
ÎNDUPLECÁ	vb.	1. v. convinge.2. v. aproba.3. v. ceda.

înduplecá	vb.	v. DUBLA. EVITA. FERI. ÎNDOI. OCOLI. PĂZI.
înduplecătór	adj.	v. CONCILIANT. CONCLU-DENT. CONVINGĂTOR. DECISIV. EDIFICATOR. ELOCVENT. GRĂITOR. HOTĂRÎTOR. ILUSTRA-TIV. ÎMPĂCIUITOR. PILDUITOR. PUTERNIC. SERIOS. SOLID. TARE. TEMEINIC.
ÎNDURÁ	vb.	1. a pătimi, a păți, a răbda, a suferi, a suporta, a trage, (astăzi rar) a purta, (înv. şi reg.) a petrece, a tîrpi, (prin Bucov.) a joi, (Transilv.) a păula, (Ban.) a pesti, (prin Transilv.) a pristui, (înv.) a bineviea, a cerca, a obicni, a pănăta, (fig
ÎNDURÁRE	s., interj.	1. s. v. iertare.2. interj. v. iertare!3. s. milă, milostivire, (livr.) mizericordie, (înv.) mesereare, milcuire, pietate. (A arăta ~ față de cel aflat în nenorocire.)4. s. v. milă.
ÎNDURĂTÓR	adj.	1. v. iertător.2. v. bun.3. v. răb-dător.
ÎNDURERÁ	vb.	1. v. mîhni.2. v. întrista.
ÎNDURERÁRE	s.	v. mîhnire.
ÎNDURERÁT	adj.	1. v. supărat.2. v. trist.
înduşmăní	vb.	v. DUŞMĂNI. URÎ. VRĂJMĂŞI.
ÎNEC	s.	v. inundație.
ÎNECÁ	vb.	1. v. scufunda.2. v. inunda.3. v. asfixia.
înecá	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
ÎNECÁRE	s.	1. v. scufundare.2. v. inundare.3. v. as-fixie.
ÎNECÁT	adj.	1. v. scufundat.2. v. inundat.3. v. as-fixiat.4. v. gîtuit.
ÎNECĂCIÓS	adj.	v. asfixiant.
ÎNECĂCIÚNE	s.	v. dispnee.
înecăciúne	s.	v. ASFIXIE. ASFIXIERE. ASTMĂ. ÎNĂBUŞIRE. ÎNECARE. SUFOCARE. SUFOCAȚIE. SUGRUMARE.
înecătór	adj.	v. ASFIXIANT. ÎNĂBUŞITOR. ÎNE-CĂCIOS. SUFOCANT.
ÎNFĂPTUÍ	vb.	1. v. executa.2. v. realiza.3. a efectua, a executa, a face, a făuri, a realiza, a săvîrşi. (A ~ o lucrare durabilă.)4. v. desăvîrşi.5. v. făuri.6. a se produce, a se realiza. (Cînd s-a ~ Unirea?)7. v. îndeplini.8. a îndeplini, a realiza, (înv. şi reg.) a
ÎNFĂPTUÍRE	s.	1. v. executare.2. v. realizare.3. v. în-deplinire.4. v. făurire.5. producere, realizare. (După ~ Unirii.)
ÎNFĂPTUÍT	adj.	v. îndeplinit.
ÎNFĂPTUITÓR	s.	v. creator.
înfărtățíe	s.	v. MĂTCĂLĂU.
înfășá	vb.	v. BANDAJA. LEGA. PANSA.
ÎNFĂŞURÁ	vb.	1. v. depăna.2. v. încolăci.3. v. în-cinge.4. v. înveli.
înfăşurá	vb.	v. ÎMPRESURA.
ÎNFĂŞURÁRE	s.	1. depănare. (~ a firului pe mosor.)2. v. încolăcire.3. v. încingere.4. v. înve-lire.5. (FIZ.) înfăşurare electrică = bobinaj.
ÎNFĂŞURÁT	adj.	1. v. încolăcit.2. v. încins.3. v. în-velit.
ÎNFĂŞURÁT	s.	v. încingere.
ÎNFĂȚÁ	vb.	a îmbrăca. (A ~ o pernă.)
ÎNFĂȚÁRE	s.	îmbrăcare. (~ unei perne.)
ÎNFĂȚIŞÁ	vb.	1. a apărea, a se arăta, a se ivi, a se prezenta, a veni, (înv.) a se spune, (fam.) a se înfi-ința. (S-a ~ la proces.)2. v. compărea.3. v. apărea.4. v. oferi.5. v. ilustra.6. v. reprezenta.7. v. zu-grăvi.8. v. simboliza.9. a imagina, a închipui, a repreze

ÎNFĂȚIȘÁRE	s.	1. prezentare, venire, (fam.) înfiin-țare. (~ lui la proces.)2. v. descriere.3. arătare, expunere, istorisire, narare, povestire, prezentare, relatare, (rar) relație, (înv.) spunere. (~ faptelor.)4. v. reprezentare.5. v. reflectare.6. v. imagine.7. v. asp
înfeudá	vb.	v. ASERVI. ÎNROBI. ROBI. SUBJUGA. SUPUNE.
înfeudáre	s.	v. ASERVIRE. ÎNROBIRE. ROBIE. ROBIRE. SUBJUGARE. SUPUNERE.
ÎNFIÁ	vb.	(JUR.) a adopta. (A ~ un nou-născut.)
ÎNFIÁT	adj.	(JUR.) adoptiv. (Copil ~.)
ÎNFIERÁ	vb.	1. (reg.) a săgni, (înv.) a pecetlui, a semna. (A ~ un animal domestic.)2. v. stig-matiza.3. v.
ÎNFIERÁRE	s.	1. (reg.) săgnire. (~ unui animal domestic.)2. v. stigmatizare.3. v. dezaprobare.
ÎNFIERÁT	adj.	stigmatizat, (înv.) pecetluit. (Un condamnat ~.)
înfierát	adj.	v. FERECAT. ȘINUIT.
înfierát	s.	v. ÎNFIERARE. STIGMATIZARE.
ÎNFIERBÎNTÁ	vb.	1. (rar) a (se) înfoca. (A ~ plita de la sobă.)2. v. încinge.3. a încinge, (înv. și reg.) a pripi. (Flăcările îi ~ obrazul.)4. v. coace.5. a dogori, a încinge, (rar) a răscoace. (Soarele ~ pământul.)
înfierbîntá	vb.	v. ANTRENA.
ÎNFIERBÎNTÁRE	s.	v. încingere.
ÎNFIERBÎNTÁT	adj.	v. încins.
ÎNFIÉRE	s.	(JUR.) adoptare, adopție. (~ unui copil.)
ÎNFIETÓR	s.	(JUR.) adoptator. (~ al unui nou-năs-cut.)
ÎNFIGĂRÉȚ	adj.	băgăcios, băgăreț, vîrîcios. (Om ~.)
înfigărét	adj.	v. ÎNDRĂZNEȚ.
ÎNFÍGE	vb.	1. a băga, a împlînta, a vîrî, (rar) a implanta,(înv. și reg.) a petrece. (A ~ cuțitul în animal.)2. a intra, a se împlînta, a pătrunde. (Glonțul i s-a ~ adînc în corp.)3. v. trage.
ÎNFÍGERE	s.	împlîntare, vîrîre. (~ cuțitului în animal.)
ÎNFIINȚÁ	vb.	1. a constitui, a crea, a ctitori, a funda, a institui, a întemeia, a organiza, (astăzi rar) a statornici, (înv.) a sădi, a stabili, a statori, a temeli, (grecism înv.) a sistisi, (fig.) a urzi. (A ~ un așezămînt.)2. a întemeia, (înv.) a așeza. (Au ~ un n
înființá	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. IVI. ÎNFĂȚIȘA. PREZENTA.
ÎNFIINȚÁRE	s.	1. constituire, creare, fundare, instituire, întemeiere, organizare, (astăzi rar) statornicire. (~ corpului grăniceresc.)2. v. con-stituire.
înființáre	s.	v. ÎNFĂȚIȘARE. PREZENTARE. VENIRE.
ÎNFIORÁ	vb.	1. îngrozi.2. tremura.3. v. tresălta.4. a fremăta, a palpita, a tremura. (Nările îi zvîcneau și i se ~.)
ÎNFIORÁRE	s.	1. v. groază.2. v. fior.3. v. freamăt.
ÎNFIORÁT	adj.	v. îngrozit.
ÎNFIORĂTÓR	adj.	1. v. groaznic.2. v. îngrozitor.3. v. cumplit.4. v. atroce.5. colosal, cumplit, extraordinar, fenomenal, formidabil, groaznic, grozav, infernal, îngrozitor, înspăimîntător, năprasnic, straşnic, teribil, (Transilv.) pogan, (fig.) îndrăcit, turbat. (O vijel
înfípt	adj.	v. ÎNDRĂZNEȚ.
înfirá	vb.	v. ÎNȘIRA. ÎNȘIRUI.
ÎNFIRIPÁ	vb.	1. v. înjgheba.2. v. întrema.3. a (se) fortifica, a (se) îndrepta, a (se) întări, a (se) întrema, a (se) înzdrăveni, a (se) reconforta, a (se) reface, a (se) restabili, a (se) tonifica, (înv. și pop.) a (se) împuternici, (pop. și fam.) a (se) drege, (pop.
înfiripá	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. IVI.

ÎNFIRIPÁRE	s.	1. v. înjghebare.2. v. întremare.3. fortificare, îndreptare, întărire, întremare, înzdrăvenire, reconfortare, refacere, restabilire, tonificare, (rar) reconfort, (înv. şi pop.) împuter-nicire. (Se constată o oarecare ~ a bolnavului.)
înfiripáre	s.	v. APARIȚIE. IVIRE.
ÎNFIRIPÁT	adj.	1. v. înjghebat.2. v. întremat.3. for-tificat, îndreptat, întărit, întremat, înzdrăvenit, reconfortat, refăcut, restabilit, tonificat, (Mold.) pribolit. (Bolnav oarecum ~.)
înfîrtățít	s.	v. MĂTCĂLĂU.
ÎNFLĂCĂRÁ	vb.	1. a (se) înfoca, a (se) înroşi, (fig.) a (se) aprinde, a (se) încinge. (S-a ~ de emoție.)2. v. entuziasma.
înflăcărá	vb.	v. ANTRENA.
ÎNFLĂCĂRÁRE	s.	v. entuziasm.
ÎNFLĂCĂRÁT	adj.	1. avîntat, impetuos, tempera-mental, (fig.) arzător. (Un om ~.)2. v. entuziast.3. v. impetuos.
înflăcărát	adj.	v. APRINS. INTENS. PUTERNIC. VIU.
ÎNFLORÁT	adj.	înflorit. (Un material textil ~.)
ÎNFLORÍ	vb.	(BOT.) a se deschide, a se desfoia. (Garoafele au ~.)
înflorí	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. EXAGERA. IVI. PROPĂŞI. PROSPERA.
înfloríre	s.	v. BELŞUG. BOGĂȚIE. BUNĂSTARE. EXAGERARE. PROPĂŞIRE. PROSPERARE. PROS-PERITATE.
ÎNFLORÍT	adj.	1. (BOT.) deschis, desfoiat. (Tran-dafir ~.)2. înflorat. (Faţă de masă ~.)
înflorít	adj.	v. ÎMBUJORAT. ÎMPURPURAT. ÎN-FLORITOR. ÎNROŞIT. PROSPER. ROŞU. RUMEN.
ÎNFLORITÓR	adj.	v. prosper.
ÎNFLORITÚRĂ	s.	ornament, podoabă.
înfloritúră	s.	v. EXAGERARE.
ÎNFOCÁ	vb.	a (se) înflăcăra, a (se) înroşi, (fig.) a (se) aprinde, a (se) încinge. (S-a ~ de emoție.)
înfocá	vb.	v. ÎNFIERBÎNTA.
ÎNFOCÁRE	s.	1. v. entuziasm.2. v. vehemență.
ÎNFOCÁT	adj.	1. v. entuziast.2. v. impetuos.
înfocát	adj.	v. CALD. DOGORIT. FIERBINTE. INTENS. ÎNCINS. ÎNFIERBÎNTAT. PUTERNIC. VIU.
ÎNFOFOLÍ	vb.	a (se) încotoşmăna, (înv. şi pop.) a (se) obloji, (reg.) a (se) cocoli, a (se) cocoloşi, a (se) îmbodoli, a (se) încrosna, a (se) înhăimura, (prin vestul Transilv.) a (se) bloboji.
ÎNFOFOLÍRE	s.	încotoşmănare.
ÎNFOFOLÍT	adj.	încotoşmănat, (reg.) cocolit, îmbodolit.
ÎNFOIÁ	vb.	1. a se învolta. (Floarea se ~.)2. a se răsfira, a se umfla, a se zbîrli, (vestul Transilv.) a se sperli. (Penele păsării se ~.)
înfoiá	vb.	v. AFÎNA. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. ROTI. SEMEȚI.
ÎNFOIÁT	adj.	1. v. învolt.2. răsfirat, umflat, zbîrlit. (Pasăre cu coada ~.)3. învolt, umflat. (Fustă ~.)4. v. bufant.
înfoiát	adj.	v. AFÎNAT. MOALE. POROS. PUFOS. RAR.
înfomát	adj.	v. FLĂMÎND. FLĂMÎNZIT. ÎNFOME-TAT. NEMÎNCAT. NESĂTUL.
ÎNFOMETÁ	vb.	v. flămînzi.
ÎNFOMETÁRE	s.	v. flămînzire.
ÎNFOMETÁT	adj.	flămînd.
înfometát	adj.	v. AHTIAT. AVID. DORIT. DORNIC. JINDUIT. JINDUITOR. RÎVNITOR.
înformá	vb.	v. ALCĂTUI. COMPUNE. CONSTITUI. FORMA.

ÎNFRĂȚÍ	vb.	1. v. fraterniza.2. (BOT.) (reg.) a pui. (Plante care ~.)
ÎNFRĂȚÍRE	s.	1. v. fraternizare.2. v. fraternitate.3. frăție, solidaritate, unitate. (~ celor care luptă pentru pace.)
ÎNFRĂȚÍT	adj.	solidar, unit. (Lupta ~ a popoa-relor.)
înfricá	vb.	v. CUTREMURA. ÎNCRÎNCENA. ÎN-FIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. TREMURA. ZGUDUI.
înfricáre	s.	v. GROAZĂ. ÎNCRÎNCENARE. ÎNFIO-RARE. ÎNFRICOŞARE. ÎNGROZIRE. ÎNSPĂIMÎN-TARE. OROARE. SPAIMĂ. TEROARE.
înfricát	adj.	v. CUTREMURAT. ÎNCRÎNCENAT. ÎNFIORAT. ÎNFRICOŞAT. ÎNGROZIT. ÎNSPĂIMÎN-TAT. ZGUDUIT.
ÎNFRICOŞÁ	vb.	v. îngrozi.
ÎNFRICOŞÁRE	s.	v. groază.
ÎNFRICOŞÁT	adj.	v. îngrozit.
ÎNFRICOŞĂTÓR	adj.	1. v. groaznic.2. v. îngrozitor.3. v. cumplit.4. v. atroce.
ÎNFRIGURÁRE	s.	agitație, febrilitate, încordare, neastîmpăr, neliniște, nerăbdare, tensiune. (~ plecării la drum.)
ÎNFRIGURÁT	adj.	1. febril, încordat. (O aşteptare ~.)2. v. nerăbdător.
ÎNFRÎNÁ	vb.	1. v. împiedica.2. v. struni.3. a reține, a struni, (înv. fig.) a hățui. (Te rog să-i mai ~, sînt prea zburdalnici!)4. v. stăpîni.5. v. învinge.6. v. abține.7. a împiedica, a opri, a stăvili, (fig.) a frîna. (Nu puteau ~ avîntul revoluționar.)8. v. tem-pe
înfrîná	vb.	v. DOMOLI. POTOLI. STĂPÎNI. STĂVILI. TEMPERA.
ÎNFRÎNÁRE	s.	1. v. împiedicare.2. v. strunire.3. v. re-ținere.4. v. abținere.5. împiedicare, oprire, stăvilire. (~ avîntului tineresc.)
ÎNFRÎNÁT	adj.	1. v. împiedicat.2. v. strunit.3. cal-culat, chibzuit, cumpănit, cumpătat, echilibrat, măsurat, moderat, ponderat, socotit, (prin vestul Transilv.) samalit. (Un om ~; o viață ~.)
ÎNFRÎNGE	vb.	1. v. birui.2. v. depăși.3. v. stăpîni.4. v. răzbi.
înfrînge	vb.	v. CĂI. FRÎNGE. POCĂI. REGRETA. RUPE.
ÎNFRÎNGERE	s.	1. învingere, (înv.) poticală, risipă, spargere. (~ cotropitorilor.)2. bătaie, eşec. (A suferit prima ~ într-un meci.)
înfrîngere	s.	v. CĂINȚĂ. MUSTRARE. PĂRERE DE RĂU. POCĂINȚĂ. REGRET. REMUŞCARE.
ÎNFRÎNT	adj.	bătut, biruit, învins, (înv.) spart. (O armată ~.)
înfrînt	adj., s.	v. LUETIC. SIFILITIC.
înfrumoşá	vb.	v. ÎMPODOBI. ÎNFRUMUSEȚA. ORNA.
ÎNFRUMUSEȚÁ	vb.	1. v. împodobi.2. a împodobi, a orna, (rar) a agrementa, (reg.) a înfrumoşa. (A ~ un parc.)3. v.
ÎNFRUMUSEȚÁRE	s.	1. v. împodobire.2. v. ideali-zare.
ÎNFRUMUSEȚÁT	adj.	v. împodobit.
ÎNFRUNTÁ	vb.	1. a brava, a sfida, (rar) a sfrunta. (A ~ cu curaj un pericol.)2. (rar) a susține. (Îi ~ privirea.)3. v. întrece.4. v. întîlni.5. v. încă-iera.6. v. opune.
înfruntá	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA.
ÎNFRUNTÁRE	s.	1. sfidare, (rar) sfruntare. (~ cuiva.)2. v. încăierare.
înfruntáre	s.	v. ADMONESTARE. AFRONT. BĂ-TĂLIE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. INJURIE. INSULTĂ. JIGNIRE. LUPTĂ. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAȚIE. OCARĂ. OFENSĂ. REPROŞ. RUŞINE. UMILINȚĂ.
ÎNFRUNZÍ	vb.	a înverzi. (Copacii au ~.)
ÎNFRUNZÍRE	s.	înverzire. (~ copacilor.)

ÎNFRUNZÍT	adj.	înverzit. (Copaci ~.)
ÎNFRUPTÁ	vb.	(pop. şi fam.) a se îndulci. (Se ~ din toate bunătăţile.)
ÎNFRUPTÁRE	s.	(pop. şi fam.) îndulcire. (~ din toate bunătăţile.)
ÎNFULECÁ	vb.	(reg.) a hutupi, (prin Transilv.) a huzdupa, a sovîlca, (fam.) a îmbuca. (~ cu multă poftă.)
ÎNFUMURÁ	vb.	v. îngîmfa.
ÎNFUMURÁRE	s.	v. îngîmfare.
ÎNFUMURÁT	adj.	v. îngîmfat.
ÎNFUNDÁ	vb.	I. 1. v. obtura.2. v. oblitera.3. a se închide. (Drumul se ~.) II. 1. a îndopa, a umple. (~ soba cu lemne.)2. v. îndesa.3. v. afunda.4. a se adînci, a se afunda, a se cufunda, (Transilv.) a se zgăura. (Ochii i se ~ în orbite.)5. a(-şi) afunda, a(-şi) cufu
înfundá	vb.	v. ÎNCUIA.
ÎNFUNDÁRE	s.	I. 1. v. obturaţie.2. v. obliteraţie. II. 1. v. îndesare.2. v. afundare.
ÎNFUNDÁT	adj., adv.	1. adj. astupat, închis, (pop.) pecetluit. (Butoi ~.)2. adj. v. înăbuşit.3. adj., adv. v. mocnit.4. adj. v.
înfundătoáre	s.	v. CODÎRLĂ. FUND.
înfurcí	vb.	v. BIFURCA.
înfurcít	adj.	v. BIFURCAT.
înfurcitúră	s.	v. BIFURCARE. BIFURCAŢIE.
ÎNFURIÁ	vb.	1. a (se) mînia, (pop.) a (se) îndrăci, a (se) oţărî, (înv. şi reg.) a (se) stîrni, (prin Transilv.) a (se) rînzoi, (înv.) a (se) scîrbi, a (se) urgisi, (fam.) a (se) burzului, a (se) zborşi, (fig.) a (se) ardeia, a turba, (reg. fig.) a (se) scociorî. (S-
ÎNFURIÁT	adj.	v. furios.
înfuriére	s.	v. FURIE. ÎNVERŞUNARE. MÎNIE.
înfurnicá	vb.	v. FURNICA.
ÎNGĂDUÍ	vb.	1. v. aproba.2. a accepta, a admite, a concepe, a permite, a răbda, a suferi, a suporta, a tolera, (înv. şi reg.) a pristăni, (înv.) a obicni, a volnici, (fig. fam.) a înghiţi. (Nu pot ~ una ca asta.)3. v. îndreptăţi.4. v. prilejui.5. v. permite.6. v. aşt
îngăduí	vb.	v. IERTA. ÎMPĂCA. ÎNTÎRZIA. ÎNŢE-LEGE. ZĂBOVI.
îngăduiálă	s.	v. INDULGENŢĂ. ÎNGĂDUINŢĂ. ÎNGĂDUIRE. TOLERANŢĂ.
ÎNGĂDUÍNŢĂ	s.	1. v. încuviinţare.2. autorizaţie, permisiune, voie. (~ de a face ceva.)3. bună-voinţă, înţelegere, mărinimie, milă, (înv. şi pop.) milostenie, (înv.) priinţă, (turcism înv.) musaadea. (A demonstrat multă ~.)4. v. iertare.5. indul-genţă, îngăduire, tolera
îngăduínţă	s.	v. AMÎNARE. ÎNŢELEGERE. PĂSU-IALĂ. PĂSUIRE. RĂGAZ.
ÎNGĂDUÍRE	s.	v. îngăduinţă.
îngăduíre	s.	v. AMÎNARE. PĂSUIALĂ. PĂSUIRE. RĂGAZ.
ÎNGĂDUITÓR	adj.	1. v. iertător.2. v. bun.3. v. con-cesiv.4. v. înţelegător.5. bun, cumsecade, înţelegător, omenos, (înv.) omenit. (Ce om ~!)
ÎNGĂIMÁ	vb.	v. bombăni.
îngăimá	vb.	v. CODI. EZITA. PREGETA. ŞOVĂI.
ÎNGĂIMÁT	adj.	v. bolborosit.
îngăimăceálă	s.	v. CONFUZIE. ÎNCURCĂTURĂ. ZĂPĂCEALĂ.
îngăimăcí	vb.	v. FÎSTÎCI. INTIMIDA. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
îngălá	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.

îngălát	adj.	v. DELĂSĂTOR. JEGOS. LĂLÎU. MÎNJIT. MURDAR NEGLIJENT. NEÎNGRIJIT. NESPĂLAT. PĂTAT. SLINOS. SOIOS. ŞLEAMPĂT.
ÎNGĂLBENÍ	vb.	1. v. păli.2. v. ofili.
ÎNGĂLBENÍRE	s.	v. ofilire.
ÎNGĂLBENÍT	adj.	1. v. palid.2. v. ofilit.
ÎNGEMĂNÁ	vb.	v. îmbina.
ÎNGEMĂNÁRE	s.	1. v. îmbinare.2. împerechere, (livr.) geminație. (~ floralã.)
ÎNGEMĂNÁT	adj.	1. v. unit. (Elemente ~ ale unui tot.)2. împerecheat, (livr.) geminat. (Flori ~.)
îngenuncheá	vb.	v. ASERVI. ÎNROBI. ROBI. SUBJUGA. SUPUNE.
îngenuncheát	adj.	v. ASERVIT. ÎNROBIT. ROBIT. SUBJUGAT. SUPUS.
ÎNGENUNCHÉRE	s.	(livr.) genuflexiune.
îngenunchére	s.	v. ASERVIRE. ÎNROBIRE. ROBIE. ROBIRE. SUBJUGARE. SUPUNERE.
ÎNGERÁŞ	s.	(rar) îngerel.
îngerél	s.	v. ÎNGERAŞ.
ÎNGERÉSC	adj.	serafic, (rar) serafimic, (livr.) angelic.
îngerésc	adj.	v. CĂLUGĂRESC. MĂNĂSTIRESC. MINUNAT. MONAHAL. MONAHICESC. SPLEN-DID. SUPERB.
îngerește	adv.	v. MINUNAT. SPLENDID. SUPERB.
ÎNGHESUÍ	vb.	1. v. îmbulzi.2. v. îngrămădi.3. a burduşi, a ghemui, a îndesa, a îngrămădi, a ticsi, (rar) a tescui, (înv. şi pop.) a strîmtora, (reg.) a bucşi, (prin Transilv. şi Mold.) a bîcsi, (prin Mold.) a bosoli, (Mold. şi Transilv.) a desăgi, (Mold.) a găvozdi, (
ÎNGHESUIÁLĂ	s.	v. aglomerație.
ÎNGHESUÍRE	s.	v. îngrămădire.
ÎNGHESUÍT	adj.	1. v. îngrămădit.2. burduşit, îndesat, îngrămădit, ticsit, (rar) tescuit, (reg.) bucşit. (Un geamantan ~ cu ...)
ÎNGHÉȚ	s.	(rar) înghețare. (S-a produs ~ la sol.)
ÎNGHEȚÁ	vb.	1. a se solidifica, (înv. şi reg.) a (se) slei, (reg.) a se prinde, (înv.) a se strînge. (Rîul, apa a ~.)2. a congela. (~ un aliment.)3. a degera. (A ~ în mijlocul cîmpului.)
înghețá	vb.	v. ÎMPIETRI. ÎNCREMENI. ÎNLEMNI. ÎNMĂRMURI. ÎNȚEPENI. PARALIZA.
ÎNGHEȚÁRE	s.	1. solidificare. (~ apei.)2. v. con-gelare.3. v. degerare.
înghețáre	s.	v. ÎNGHEȚ. ÎNMĂRMURIRE.
ÎNGHEȚÁT	adj.	1. solidificat, (înv. şi reg.) sleit. (Apă ~.)2. v. congelat.3. v. degerat.
înghețát	adj.	v. ÎMPIETRIT. ÎNCREMENIT. ÎNLEMNIT. ÎNMĂRMURIT. ÎNȚEPENIT. NECLIN-TIT. NEMIŞCAT. ȚEAPĂN. ȚINTUIT.
înghețătúră	s.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
înghimpá	vb.	v. ÎMPUNGE. ÎNDEMNA. ÎNȚEPA. STIMULA.
înghimpát	adj.	v. GHIMPOS. MĂRĂCINOS. SPINOS. ȚEPOS.
înghioldeálă	s.	v. GHIONTIRE. ÎMBOLDIRE. ÎMBRÎNCEALĂ. ÎMBRÎNCIRE. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINGERE. ÎNGHIONTEALĂ. ÎNGHIONTIRE.
înghioldí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎM-BRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI.
înghioldíre	s.	v. GHIONTIRE. ÎMBOLDIRE. ÎMBRÎNCEALĂ. ÎMBRÎNCIRE. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINGERE. ÎNGHIONTEALĂ. ÎNGHIONTIRE.
ÎNGHIONTEÁLĂ	s.	v. îmbrîncire.

ÎNGHIONTÍ	vb.	v. îmbrînci.
ÎNGHIONTÍRE	s.	v. îmbrîncire.
ÎNGHIȚÍ	vb.	1. v. ingera.2. v. absorbi.
înghiți	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. CONCEPE. CONSUMA. IROSI. ÎMPRĂȘTIA. ÎNDURA. ÎNGĂDUI. OPRI. PĂTIMI. PĂȚI. PERMITE. PRĂPĂDI. RĂBDA. REȚINE. RISIPI. STĂPÎNI. SUFERI. SUPORTA. TOLERA. TRAGE. ZVÎRLI.
ÎNGHIȚÍRE	s.	1. v. deglutiție.2. v. ingerare.3. în-ghițit, înghițitură. (~ unui ac.)
ÎNGHIȚÍT	s.	înghițire, înghițitură. (~ unui ac.)
înghițitoáre	s.	v. BEREGATĂ. FARINGE. GÎTLEJ. LARINGE.
ÎNGHIȚITÚRĂ	s.	1. v. îmbucătură.2. v. dușcă.3. în-ghițire, înghițit. (~ unui ac.)
ÎNGÎMFÁ	vb.	a se făli, a se fuduli, a se grozăvi, a se infatua, a se împăuna, a se înfumura, a se lăuda, a se mîndri, a se semeți, (rar) a se trufi, (înv. şi pop.) a se mări, (pop.) a se păuni, (reg.) a se bîrzoia, a se făloşi, a se marghioli, a se sfătoşi, (reg. fam
ÎNGÎMFÁRE	s.	aroganță, fală, fudulie, gran-domanie, infatuare, împăunare, înfumurare, megalomanie, mîndrie, orgoliu, pretenții (pl.), semeție, trufie, vanitate, (livr.) fatuitate, morgă, prezumție, prezumțiozitate, suficiență, (rar) superbie, țanțoşie, (înv. şi pop.)
ÎNGÎMFÁT	adj.	fudul, grandoman, infatuat, încrezut, înfumurat, megaloman, megalomanic, mîndru, orgolios, semeț, trufaş, țanțoş, vanitos, (livr.) prezumțios, suficient, (înv. şi pop.) măreț, (pop. şi fam.) țîfnos, (pop.) falnic, fălos, închipuit, (înv. şi reg.) pîşin,
ÎNGÎNÁ	vb.	1. v. fredona.2. v. bombăni.
ÎNGÎNÁRE	s.	fredonare. (~ unei melodii.)
ÎNGÎNÁT	adj.	murmurat, şoptit, (reg.) şopotit. (Cu glas ~.)
ÎNGÎNDURÁT	adj.	gînditor, preocupat. (O figură ~.)
ÎNGLOBÁ	vb.	1. v. conține.2. v. cuprinde.3. a include, a integra, a introduce, a încorpora. (A ~ ceva în masa altei substanțe.)
ÎNGLOBÁRE	s.	1. v. cuprindere.2. includere, integrare, introducere, încorporare. (~ a ceva în masa unei substanțe.)
ÎNGLODÁ	vb.	v. împotmoli.
ÎNGLODÁRE	s.	v. împotmolire.
ÎNGLODÁT	adj.	v. împotmolit.
ÎNGRĂDÍ	vb.	v. împrejmui.
îngrădí	vb.	v. LIMITA. MĂRGINI. RESTRÎNGE.
ÎNGRĂDÍRE	s.	v. împrejmuire.
îngrădíre	s.	v. RESTRICȚIE. RESTRÎNGERE.
ÎNGRĂDÍT	adj.	v. împrejmuit.
îngrăditór	adj.	v. RESTRICTIV.
ÎNGRĂDITÚRĂ	s.	v. gard.
ÎNGRĂMĂDEÁLĂ	s.	v. aglomerație.
ÎNGRĂMĂDÍ	vb.	1. v. îmbulzi.2. a se băga, a se îmbulzi, a se îndesa, a se înghesui, a se vîrî. (Nu vă mai ~ aşa în mine!)3. a burduşi, a ghemui, a îndesa, a înghesui, a ticsi, (rar) a tescui, (înv. şi pop.) a strîmtora, (reg.) a bucşi, (prin Transilv. şi Mold.) a bîcsi
ÎNGRĂMĂDÍRE	s.	burduşire, îndesare, înghesuire, ticsire. (~ lucrurilor în geamantan.)
ÎNGRĂMĂDÍT	adj.	1. ghemuit, îndesat, înghesuit. (Stăteau ~ ca vai de lume.)2. burduşit, îndesat, înghesuit, ticsit, (rar) tescuit, (reg.) bucşit. (Obiecte ~ într-un geamantan.)

ÎNGRĂȘÁ	vb.	a (se) împlini, a (se) rotunji, (reg.) a (se) încăla, (prin Ban.) a (se) încărna.
ÎNGRĂȘÁRE	s.	împlinire, îngrășat, rotunjire.
ÎNGRĂȘÁT	s.	v. îngrășare.
ÎNGRĂȘĂTOÁRE	s.	(BOT.: Pinguicula vulgaris şi alpina) (reg.) foaie-grasă.
îngrecá	vb.	v. CONCEPE. PROCREA.
îngreță	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREȚOȘA. SĂTURA. SCÎRBI.
îngrețăluí	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREȚOȘA. SĂ-TURA. SCÎRBI.
ÎNGREȚOȘÁ	vb.	1. a se scîrbi, (reg.) a se silnici. (S-a ~ de atîta mîncare.)2. v. dezgusta.
ÎNGREȚOȘÁRE	s.	1. v. dezgustare.2. v. dezgust.
ÎNGREȚOȘÁT	adj.	v. dezgustat.
ÎNGREUIÁ	vb.	1. v. împovăra.2. v. agrava.
ÎNGREUIÁT	adj.	v. împovărat.
ÎNGREUIÉRE	s.	v. împovărare.
INGREUNÁ	vb.	v. împovăra.
îngreuná	vb.	v. ÎNSĂRCINA.
INGREUNÁRE	s.	v. împovărare.
ÎNGREUNÁT	adj.	v. împovărat.
îngreunátă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
îngrijá	vb.	v. ALARMA. FRĂMÎNTA. INTRIGA. ÎNGRIJORA. NELINIȘTI. SPERIA. TULBURA.
ÎNGRIJÍ	vb.	1. a căuta, a vedea, (înv. şi reg.) a (se) griji, (Transilv.) a (se) cîştiga. (A se ~ de toate ale casei.)2. a vedea, (înv. şi reg.) a socoti. (~ de orătănii.)3. a se interesa, a se ocupa, a se preocupa, a vedea. (~-te tu de asta.)4. v. trata.
îngrijí	vb.	v. ALARMA. FRĂMÎNTA. INTRIGA. ÎN-GRIJORA. NELINIŞTI. SPERIA. TULBURA.
ÎNGRIJÍRE	s.	1. v. migală.2. (MED.) tratament, (rar) tratare. (Se află în ~ unui medic.)
îngrijíre	s.	v. FRĂMÎNTARE. GRIJĂ. ÎNGRIJO-RARE. NELINIŞTE. TEMERE.
ÎNGRIJÍT	adj.	1. v. gătit.2. v. elegant.3. curățel, spălat, spălățel, (înv. şi reg.) acurat, (fig.) scuturat. (Un om mai ~.)4. curat. (O ținută ~.)5. (Transilv.) tistaş. (O locuință, o casă ~.)
îngrijít	adj.	v. ALARMAT. INTRIGAT. ÎNGRIJORAT. NELINIŞTIT.
îngrijitór	adj.	v. ALARMANT. ÎNGRIJORĂTOR. NELINIŞTITOR.
ÎNGRIJORÁ	vb.	1. a (se) alarma, a (se) frămînta, a (se) intriga, a (se) neliniști, a (se) speria, a (se) tulbura, (livr.) a (se) impacienta, (reg.) a (se) îngrija, (înv.) a (se) îngriji, a (se) lărmui. (Îl ~ întîrzierea lui.)2. a se nelinişti, a se teme, (înv.) a se gr
ÎNGRIJORÁRE	s.	frămîntare, grijă, neliniște, temere, (livr.) anxietate, impacienţă, (înv. şi pop.) păs, (înv.) îngrijire. (~ ta este nejustificată.)
ÎNGRIJORÁT	adj.	1. alarmat, intrigat, neliniştit, (livr.) impacient, impacientat, (înv.) îngrijit. (Om ~.)2. neliniştit, (livr.) anxios. (O figură ~.)
ÎNGRIJORĂTÓR	adj.	alarmant, neliniştitor, (înv.) îngrijitor, neodihnitor. (O veste ~oare.)
ÎNGROPÁ	vb.	1. v. înmormînta.2. (înv.) a semăna. (Ce ai ~ acolo?)
îngropá	vb.	v. AFUNDA. CUFUNDA. ÎNFUNDA.
ÎNGROPÁRE	s.	v. înmormîntare.
ÎNGROPÁT	s.	v. înmormîntare.
îngropăciúne	s.	v. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHUMARE. ÎNMORMÎNTARE.
îngropélniță	s.	v. CIMITIR.

ÎNGROŞÁ	vb.	1. a se închega, a se învîrtoşa, a se lega. (Dulceaţa s-a ~.)2. v. scădea.3. v. îndesi.
ÎNGROŞÁRE	s.	1. închegare, învîrtoşare, legare. (~ dulceţii.)2. v. scădere.
ÎNGROŞÁT	adj.	1. închegat, învîrtoşat, legat. (Dulceaţă ~.)2. v. scăzut.
îngroşátă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
îngroşălúţă	s.	v. SOS.
ÎNGROZÍ	vb.	a se cutremura, a se încrîncena, a se înfiora, a se înfricoşa, a se înspăimînta, a tremura, a se zgudui, (înv. şi pop.) a se spăimînta, (înv. şi reg.) a se spăima, (reg.) a se înfrica, a se scîrbi, (înv.) a se mira, (înv., în Mold.) a se oţărî, (reg. fig.
ÎNGROZÍRE	s.	v. groază.
îngrozíre	s.	v. AMENINŢARE.
ÎNGROZÍT	adj.	cutremurat, încrîncenat, înfiorat, înfricoşat, înspăimîntat, zguduit, (înv. şi pop.) spăimîntat, (reg.) înfricat, (înv.) spăimat. (A rămas ~ la vederea ...)
ÎNGROZITÓR	adj.	1. v. groaznic.2. cumplit, cutremurător, fioros, groaznic, grozav, înfiorător, înfricoşător, înspăimîntător, macabru, mon-struos, oribil, sîngeros, teribil, zguduitor, (livr.) abominabil, terifiant, terific, (înv. şi pop.) rău. (O crimă ~oare.)3. v. cumpl
ÎNGÚST	adj.	1. mic, strîmt, (înv.) strîmtorat. (O intrare ~; un spaţiu ~.)2. mic. (Pălărie cu boruri ~.)3. strîmt, strîns, (franţuzism) colant. (Panta-loni ~.)4. v. subţire. *5. (fig.) v. mărginít.
îngúst	adj.	v. MESCHIN.
ÎNGUSTÁ	vb.	1. a strîmta. (A ~ o rochie.)2. a se gîtui, a se strîmta, a se sugruma, (rar) a se subţia, (înv. şi reg.) a se strîmtora. (În acel loc valea se ~.)
îngustá	vb.	v. MICŞORA. REDUCE.
ÎNGUSTÁRE	s.	v. strîmtare.
ÎNGUSTÁT	adj.	v. strîmtat.
ÎNGUSTÍME	s.	(rar) strîmteţe, strîmtime, strîm-toare, (înv. şi reg.) strîmteală, (înv.) strîmtorare, strîmtură, strînsoare. (~ unui loc.)
îngustíme	s.	v. MĂRGINIRE. MESCHINĂRIE.
înhăimurá	vb.	v. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI.
ÎNHĂITÁ	vb.	(reg.) a se încîrdoşa, a se încîrdui. (Cum te-ai putut ~ cu el?)
ÎNHĂMÁ	vb.	1. a prinde, a pune. (~ caii la căruţă.) *2. (fig.) a se înjuga. (S-a ~ la o muncă grea.)
ÎNHĂMÁRE	s.	înhămat, prindere, punere. (~ cailor la căruţă.)
ÎNHĂMÁT	s.	v. înhămare.
ÎNHĂŢÁ	vb.	a apuca, a înşfăca, a lua, a prinde, (pop. şi fam.) a căpui, (pop.) a încăibăra, (prin Transilv.) a agîmba, (Mold. şi Transilv.) a găbji, a găbui, (grecism înv.) a proftaxi, (fam. fig.) a căptuşi, a umfla. (A ~ o bîtă în mînă.)
ÎNHĂŢÁRE	s.	apucare, înşfăcare, luare, prindere, (fam. fig.) umflare. (~ cuiva de gît.)
înhobotá	vb.	v. ÎNSOVONI.
ÎNHUMÁ	vb.	v. înmormînta.
ÎNHUMÁRE	s.	v. îngropare.
înierbá	vb.	v. SPÎNZUI.
ÎNJGHEBÁ	vb.	a închipui, a încropi, a înfiripa, (reg.) a închelbăra, a închipa, a înciocăla. (A ~ în grabă ceva.)
ÎNJGHEBÁRE	s.	înfiripare. (~ a ceva în mare grabă.)
ÎNJGHEBÁT	adj.	înfiripat. (Un lucru ~.)

ÎNJOSÍ	vb.	1. v. ploconi.2. a umili, (înv.) a micşora, a ruşina, a smeri, (înv. fig.) a mortifica. (De ce îl ~ în acest hal?)3. a (se) degrada, a (se) dezonora, a (se) umili, (fig.) a (se) coborî, a (se) scoborî. (Munca nu te ~.)
ÎNJOSÍRE	s.	1. v. ploconire.2. v. umilinţă.3. de-gradare, umilire, (înv.) degradaţie. (Munca nu e o ~.)
ÎNJOSÍT	adj.	degradat, umilit, (rar) scăzut, (înv. şi reg.) ruşinat. (Om ~.)
ÎNJOSITÓR	adj.	1. v. compromiţător.2. degradant, dezonorant, ruşinos, umilitor. (O situaţie ~oare.)
ÎNJUGÁ	vb.	1. a prinde, a pune. (A ~ boii la car.) *2. v. înhăma.
ÎNJUGÁRE	s.	înjugat, prindere, punere. (~ boilor la car.)
ÎNJUGÁT	s.	înjugare, prindere, punere. (~ boilor la car.)
ÎNJUMĂTĂŢÍ	vb.	(pop.) jumătăţi. (A ~ o cantitate.)
ÎNJUNGHIÁ	vb.	1. a (se) tăia, (pop.) a (se) junghia, (reg.) a (se) cuţita, a (se) încuţita. (S-au ~ la un chef.)2. v. tăia.3. (MED.) (pop.) a junghia, (fig.) a săgeta, (reg. fig.) a puşca. (Îl ~ în spate.)
înjunghiá	vb.	v. JERTFI. SACRIFICA.
ÎNJUNGHIÉRE	s.	v. tăiere.
ÎNJUNGHIETÚRĂ	s.	v. junghi.
ÎNJURÁ	vb.	a drăcui, a ocărî, (livr.) a invectiva, (înv. şi pop.) a măscări, (pop.) a stropşi, a sudui, (prin Ban.) a tîrtăi, (înv.) a mustra, (fig.) a îmbăla, (înv. şi pop. fig.) a spurca, (arg.) a sictiri, a sictirisi. (De ce îl ~ toată ziua?)
înjuráre	s.	v. ÎNJURĂTURĂ.
ÎNJURĂTÚRĂ	s.	(livr.) imprecaţie, invectivă, (rar) înjurare, (pop.) ocară, sudalmă, suduială, suduitură, (fig.) îmbălătură, (arg.) sictireală.
ÎNLĂCRIMÁ	vb.	a (se) uda, a (se) umezi. (Ochii i s-au ~.)
ÎNLĂCRIMÁRE	s.	umezire. (~ ochilor.)
ÎNLĂCRIMÁT	adj.	1. ud, umed, umezit, (înv. şi reg.) lăcrămos. (Cu ochii ~ţi.)2. lăcrimat, plîns. (Om ~.)
ÎNLĂNŢUÍ	vb.	1. v. încătuşa.2. v. îmbrăţişa.3. v. aso-cia.
înlănţuí	vb.	v. CAPTIVA.
ÎNLĂNŢUÍRE	s.	1. v. încătuşare.2. v. îmbrăţişare.3. v. relaţie.4. legătură, (rar) suită. (O ~ logică răsturnată.)
ÎNLĂNŢUÍT	adj.	1. v. încătuşat.2. v. îmbrăţişat.
ÎNLĂTURÁ	vb.	1. v. anula.2. v. scoate.3. v. curăţa.4. v. suprima.5. v. ridica.6. v. exclude.7. a elimina, a îndepărta, a suprima. (~ cauza răului.)8. a îndepărta, (fig.) a scutura. (A ~ lanţurile robiei.)9. (fig.) a răsturna. (L-a ~ de la domnie.)10. v. evita.11. v. a
ÎNLĂTURÁRE	s.	1. v. anulare.2. v. curăţare.3. v. eli-minare.4. v. ridicare.5. v. excludere.6. eliminare, îndepărtare, suprimare. (~ cauzelor răului.)7. îndepărtare, (fig.) scuturare. (~ lanţurilor robiei.)8. (fig.) răsturnare. (~ cuiva de pe tron.)9. v. evitare.10. v.
ÎNLĂTURÁT	adj.	1. v. anulat.2. (JUR.) abrogat, anulat, desfiinţat, invalidat, suprimat. (Con-venţie ~.)
ÎNLEMNÍ	vb.	1. v. înmărmuri.2. a împietri, a încremeni, a înmărmuri, a înţepeni, a paraliza, (înv. şi pop.) a mărmuri, (fig.) a îngheţa. (A ~ de spaimă.)
ÎNLEMNÍRE	s.	1. v. înmărmurire.2. v. nemişcare.
ÎNLEMNÍT	adj.	1. v. înmărmurit.2. v. încremenit.
ÎNLESNÍ	vb.	v. uşura.
înlesní	vb.	v. AJUTA. AJUTORA. OCROTI. PRO-TEJA. SPRIJINI. SUSŢINE.
ÎNLESNÍRE	s.	1. v. uşurare.2. facilitate, v. uşurinţă.3. (mai ales la pl.) facilitate, uşurare. (S-a bucurat de unele ~ de plată.)4. v. avantaj.

ÎNLOCUÍ	vb.	1. a schimba. (A ~ o piesă uzată.)2. v. substitui.3. a schimba, (înv. şi pop.) a muta, (franţuzism înv.) a ramplasa. (L-a ~ cu un inginer mai bun.)4. v. suplini.
ÎNLOCUÍBIL	adj.	(rar) substituibil. (Termeni ~.)
ÎNLOCUÍRE	s.	1. schimb, schimbare, (înv.) mutare. (~ unei piese uzate.)2. substituire, substituţie. (Proba ~ unor termeni prin alţii.)3. schimbare. (~ cuiva din funcţie.)4. v. suplinire.
ÎNLOCUITÓR	s., adj.	1. s. substituent, substitut, succedaneu. (Un bun ~ al bumbacului.)2. s., adj. v. suplinitor.
înlountráş	s.	v. INTERN.
ÎNMAGAZINÁ	vb.	1. v. depozita.2. v. acumula.
ÎNMAGAZINÁRE	s.	1. v. depozitare.2. v. acumulare.
ÎNMATRICULÁ	vb.	a (se) înregistra, a (se) înscrie, (înv.) a (se) matricula. (A ~ un vehicul.)
ÎNMATRICULÁRE	s.	înregistrare, înscriere, (rar) inscripţie, (înv.) matriculare, matriculaţie. (~ unui vehicul.)
ÎNMATRICULÁT	adj.	înregistrat, (înv.) matriculat. (Vehicul ~.)
ÎNMĂNUNCHEÁ	vb.	1. (rar) a mănunchea. (A ~ grîul secerat.)2. v. aduna.
ÎNMĂNUŞÁT	adj.	(rar) mănuşat. (Persoană ~.)
ÎNMĂRMURÍ	vb.	1. v. petrifica.2. a împietri, a încremeni, a înlemni, a înţepeni, a paraliza, (înv. şi pop.) a mărmuri, (fig.) a îngheţa. (A ~ de spaimă.)
ÎNMĂRMURÍRE	s.	1. v. petrificare.2. împietrire, încremenire, înlemnire, înţepenire, paralizare, (fig.) îngheţare. (~ cuiva de spaimă.)
ÎNMĂRMURÍT	adj.	împietrit, încremenit, înlemnit, înţepenit, neclintit, nemişcat, paralizat, ţeapăn, ţintuit, (înv. şi pop.) mărmurit, (înv. şi reg.) stîlpit, (fig.) îngheţat, înţelenit. (A rămas ~ de spaimă.)
ÎNMIRESMÁ	vb.	a îmbălsăma, a parfuma, (pop.) a miresma, (reg.) a sfinţi. (Florile ~ aerul.)
ÎNMIRESMÁRE	s.	îmbălsămare, parfumare, (pop.) miresmare. (~ aerului.)
ÎNMIRESMÁT	adj.	1. îmbălsămat, îmbătător, parfumat, (rar) tămîiat, (pop.) miresmat, (înv.) miresmător, mirosnic, parfumator, (fig.) dulce. (Un miros ~ de flori.)2. aromat, aromatic, îmbălsămat, îmbătător, parfumat, (rar) balsamic, balsamiu, binemirositor. (O substanţă ~.
ÎNMÎNÁ	vb.	1. a da, a încredinţa, a întinde, a preda, a remite, a transmite, (livr.) a confia, (înv.) a încrede, a paradosi, a pridădi, a pristavlisi, a teslimarisi, a teslimatisi, a tinde. (I-a ~ o scrisoare.)2. v. preda.
ÎNMÎNÁRE	s.	1. încredinţare, predare, remitere, transmitere, (înv.) teslimarisire, teslimatisire, (turcism înv.) teslim, teslimat. (~ unei scrisori.)2. v. predare.
ÎNMORMÎNTÁ	vb.	a îngropa, a înhuma, (înv. şi reg.) a astruca.
ÎNMORMÎNTÁRE	s.	îngropare, îngropat, înhumare, (livr.) inhumaţie, sepultură, (înv. şi pop.) petrecanie, petrecere, (pop.) îngropăciune, prohod, (înv. şi reg.) astrucare, (înv.) pogre-banie. (Ceremonia ~ării.)
ÎNMUGURÍ	vb.	(BOT.) a muguri, (înv. şi pop.) a odrăsli, (reg.) a împupi, a încăpuşi.
ÎNMUGURÍRE	s.	(BOT.) mugurire. (~ unei plante.)
ÎNMUGURÍT	adj.	(BOT.) (reg.) împupit, încăpuşat. (Plantă ~.)
ÎNMUIÁ	vb.	a muia, a uda, a umezi, (pop.) a întinge.(Îşi ~ degetele în apă.)
înmuiá	vb.	v. ATENUA. CALMA. DESCREŞTE. DIMINUA. DOMOLI. LINIŞTI. MICŞORA. MO-DERA. PONDERA. POTOLI. REDUCE. SCĂDEA. SLĂBI. TEMPERA.
ÎNMUIÁT	adj.	1. v. scăldat.
ÎNMUIÉRE	s.	muiere.
ÎNMULŢÍ	vb.	1. (MAT.) a multiplica.2. a mări. (A ~ de patru ori o sumă.)3. a creşte, a se mări, a se ridica, a spori, a se urca, (înv.) a se mulţi, a prisosi, a se umnoji. (S-a ~ numărul participan-ţilor.)4. v. îndesi.5. v. reproduce.6. v. repro-duce.7. v. prăsi.

ÎNMULȚÍRE	s.	1. (MAT.) multiplicare, (înv.) multi-plicație. (Operația de ~.)2. mărire. (~ unei sume de zece ori.)3. creștere, mărire, sporire. (~ numărului de participanți la ...)4. (BIOL.) prăsire, prăsit, procreare, reproducere, repro-ducție, (înv. şi reg.) plodire.
ÎNMULȚITÓR	s.	(MAT.) (înv.) multiplicator.
înmurgí	vb.	v. AMURGI. ÎNSERA. ÎNTUNECA. SCĂPĂTA.
înmurgít	s.	v. AMURG. APUS. ASFINȚIT. ÎNSE-RARE. SEARĂ.
ÎNNĂDÍ	vb.	(pop.) a năsi. (A ~ un obiect.)
ÎNNĂDITÚRĂ	s.	nadă. (A pune o ~ la ...)
ÎNNĂDUŞEÁLĂ	s.	v. transpirație.
ÎNNĂDUŞÍ	vb.	v. transpira.
înnăduşí	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
ÎNNĂDUŞÍT	adj.	asudat, năduşit, transpirat, ud, (prin Olt.) năboit. (Om ~.)
ÎNNĂMEȚÍ	vb.	v. înzăpezi.
ÎNNĂMEȚÍRE	s.	v. înzăpezire.
ÎNNĂMEȚÍT	adj.	v. înzăpezit.
ÎNNĂMOLÍ	vb.	v. împotmoli.
ÎNNĂMOLÍRE	s.	v. împotmolire.
ÎNNĂMOLÍT	adj.	v. împotmolit.
ÎNNĂSCÚT	adj.	1. nativ, natural, (înv.) naturalnic. (Daruri, însuşiri ~.)2. congenital, ereditar, moştenit. (Defect fiziologic ~.)
ÎNNEBUNÍ	vb.	(MED.) a se aliena, a se sminti, a se țicni, (pop. şi fam.) a (se) strechea, (Transilv., Maram. şi Ban.) a (se) bolînzi, (prin Munt.) a primi, (Mold.) a sturluiba, a zăluzi, a (se) zărghi, (fam.) căpia, a se sona, (fig.) a se scrînti, a se trăsni, a se ță
ÎNNEBUNÍT	adj., s.	v. nebun.
ÎNNEBUNITÓR	adj.	v. exasperant.
înnegreálă	s.	v. ÎNNEGRIRE.
ÎNNEGRÍ	vb.	1. (pop.) a cerni. (A ~ un obiect cu vopsea.)2. (înv. şi pop.) a (se) smoli. (Îşi ~ fețele.)3. v. bronza.4. v. voala.
înnegrí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
ÎNNEGRÍRE	s.	1. (rar) înnegreală, (pop.) cernire, cernit, (reg.) cerneală. (~ unui obiect cu vopsea.)2. v. bronzare.3. v. voalare.
înnegríre	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎR-FIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRA-RE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ. PONEGRI-RE. ŞOAPTĂ.
ÎNNEGRÍT	adj.	1. negru, (pop.) cernit. (Cămaşă ~.)2. v. bronzat.3. v. voalat.
ÎNNEGURÁ	vb.	1. v. înnora.2. a se înceţoşa. (Vremea s-a ~.)3. v. împăienjeni.
înnegurá	vb.	v. ÎNTRISTA. MÎHNI. POSOMORÎ.
ÎNNEGURÁT	adj.	1. v. înnorat.2. v. ceţoş.3. v. îm-păienjenit.
înnegurát	adj.	v. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. POSO-MORÎT. TRIST.
înnemurí	vb.	v. ETERNIZA. IMORTALIZA. ÎNRUDI. PERPETUA.
înnemuríre	s.	v. ÎNRUDIRE.
ÎNNOBILÁ	vb.	(înv.) a evghenisi, a nobilita, (înv. fig.) a înălța. (L-a ~ conte.)
ÎNNODÁ	vb.	a lega. (A ~ o sfoară.)

ÎNNODÁRE	s.	legare, legat, (rar) înnodătură. (~ unei sfori.)
ÎNNODÁT	adj.	legat. (Sfoară ~.)
înnodătúră	s.	v. ÎNNODARE. LEGARE. LEGAT. NOD.
ÎNNOÍ	vb.	1. v. inova.2. v. moderniza.3. v. pre-lungi.
înnoí	vb.	v. REGENERA.
ÎNNOÍRE	s.	1. v. renovare.2. v. modernizare.3. prelungire. (~ autorizației.)4. v. inovație.
înnoíre	s.	v. REGENERARE.
ÎNNOÍT	adj.	1. modernizat. (Utilaj ~.)2. îm-prospătat, regenerat, reînnoit. (Natura ~.)
ÎNNOITÓR	adj.	1. inovator, modernizator. (O reformă ~oare.)2. primenitor, reformator, regenerator, transformator, (livr.) novator. (O mișcare ~oare.)3. v. inovator.
ÎNNOPTÁ	vb.	1. a se întuneca, (înv. şi reg.) a (se) întunerici. (E tîrziu, s-a ~.)2. (pop.) a mînea. (A ~ la un han.)
ÎNNOPTÁRE	s.	înnoptat.
ÎNNOPTÁT	s.	înnoptare.
ÎNNORÁ	vb.	a se închide, a se înnegura, a se în-tuneca, a se mohorî, a se posomorî. (Cerul s-a ~.)
înnorá	vb.	v. ÎNTRISTA. MÎHNI. POSOMORÎ.
înnoráre	s.	v. ÎNTRISTARE. MÎHNIRE. POSOMO-REALĂ. TRISTEȚE.
ÎNNORÁT	adj.	închis, înnegurat, întunecat, întunecos, mohorît, neguros, noros, pîclos, plumbuit, plumburiu, posomorît, urît, (înv.) ponegrit. (Vreme ~.)
înnorát	adj.	v. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. POSOMORÎT. TRIST.
înnoroí	vb.	v. ÎMPOTMOLI. ÎNGLODA. ÎNNĂMOLI. NĂMOLI. NOROI.
înnoroít	adj.	v. ÎMPOTMOLIT. ÎNGLODAT. ÎNNĂ-MOLIT. NĂMOLIT.
ÎNÓT	s.	înotare, înotat, (pop.) înotătură.
înotá	vb.	v. NAVIGA. PLUTI.
ÎNOTÁRE	s.	înot, înotat, (pop.) înotătură.
ÎNOTÁT	s.	înot, înotare, (pop.) înotătură.
ÎNOTĂTOÁRE	s.	(ANAT.) aripă, aripioară. (~ crapului.)
înotătór	s.	v. MARINAR. NAVIGATOR.
înotătúră	s.	v. ÎNOT. ÎNOTARE. ÎNOTAT.
ÎNRĂDĂCINÁ	vb.	a se încuiba, a se statornici, (fig.) a se înțeleni. (Un obicei care s-a ~.)
ÎNRĂDĂCINÁRE	s.	încuibare, statornicire. (~ unui obicei.)
ÎNRĂDĂCINÁT	adj.	încuibat. (Obicei ~.)
ÎNRĂÍ	vb.	1. (pop.) a (se) îndrăci, (înv. şi reg.) a (se) răi, (reg.) a (se) încîina. (X s-a ~ de tot.)2. v. agrava.
ÎNRĂÍRE	s.	v. agravare.
ÎNRĂÍT	adj.	v. incorigibil.
ÎNRĂMÁ	vb.	a încadra. (A ~ un tablou.)
ÎNRĂMÁRE	s.	încadrare. (~ unui tablou.)
ÎNRĂUTĂȚÍ	vb.	1. (fig.) a se strica, (fam. fig.) a se zbîrli. (Vremea s-a ~.)2. v. agrava.3. a (se) agrava, a (se) îngreuia. (Situația infractorului s-a ~.)4. (fig.) a se deteriora, a (se) înăspri. (Relațiile dintre ei s-au ~.)
ÎNRĂUTĂȚÍRE	s.	1. (fig.) stricare, (fam. fig.) zbîrlire. (~ vremii.)2. v. agravare.3. agravare, (livr.) recrudescență. (~ stării economice.)4. înăs-prire, (fig.) deteriorare. (~ relațiilor dintre ei.)
ÎNRĂUTĂȚÍT	adj.	agravat, (livr.) recrudescent, (fig.) deteriorat.
ÎNREGIMENTÁ	vb.	a (se) înrola. (Se ~ într-un partid.)
ÎNREGIMENTÁRE	s.	înrolare. (~ cuiva într-un partid.)

ÎNREGISTRÁ	vb.	1. v. inventaria.2. a consemna, a înscrie, a însemna, a nota, a scrie, a trece, (înv.) a notifica, a semna. (~ într-un caiet cheltuielile zilnice.)3. v. înmatricula.4. v. menționa.5. a imprima. (A ~ o melodie.)6. v. recepționa.7. a arăta, a indica, a marc
ÎNREGISTRÁRE	s.	1. înscriere, trecere. (~ în inventar.)2. consemnare, înscriere, însemnare, notare, notație, (înv.) notificare. (~ cheltuielilor zilnice.)3. v. înmatriculare.4. v. menționare.5. imprimare, (englezism) recording. (~a unei melodii.)6. v. recepționare.7. v.
ÎNREGISTRÁT	adj.	înmatriculat, (înv.) matriculat. (Vehicul ~.)
ÎNREGISTRATÓR	s.	registrator, (înv.) condicar.
ÎNRÎURÍ	vb.	v. influența.
ÎNRÎURÍRE	s.	1. v. influență.2. v. autoritate.3. in-fluență, putere, trecere, (fig.) greutate. (Om cu ~.)4. v. efect.
înrîurítă	s.	v. ASCENDENT. AUTORITATE. CONSIDERAȚIE. INFLUENȚĂ. ÎNRÎURIRE. PRESTIGIU. PUTERE. REPUTAȚIE. RESPECT. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.
ÎNROBÍ	vb.	1. a robi, (înv.) a prăda. (A ~ un prizonier.)2. v. subjuga.
ÎNROBÍRE	s.	1. v. subjugare.2. subjugare, (livr.) servitute. (Stare de ~.)
ÎNROBÍT	adj.	v. subjugat.
ÎNROBITÓR	adj., s.	robitor, (rar) subjugător, (înv.) prădător. (Stat ~.)
înrodí	vb.	v. RODI.
ÎNROLÁ	vb.	1. (MIL.) a încorpora, a recruta, (înv. şi pop.) a scrie, (Transilv.) a cătăni, a conscrie, (prin nordul Transilv.) a şorozi, (înv., prin Transilv. şi Bucov.) a asenta. (I-a ~ la infanterie.)2. (MIL.) a intra, a merge. (Se ~ în armată.)3. v. înregimenta.
ÎNROLÁRE	s.	1. (MIL.) încorporare, recrutare, (înv. şi pop.) scriere, (Transilv. şi Mold.) conscripție, (Transilv. şi Maram.) şorozaş. (~ unui nou contingent.)2. v. înregimentare.
ÎNROŞÍ	vb.	1. v. sîngera.2. a (se) înflăcăra, a (se) înfoca, (fig.) a (se) aprinde, a (se) încinge. (S-a ~ de emoție.)3. v. îmbujora.4. v. congestiona.5. v. injecta.
ÎNROŞÍRE	s.	1. v. îmbujorare.2. v. congestionare.
ÎNROŞÍT	adj.	1. v. incandescent.2. v. îmbujorat.3. v. congestionat.4. v. injectat.
ÎNROURÁ	vb.	a se roura. (Iarba s-a ~.)
ÎNROURÁT	adj.	rourat, (înv. şi pop.) rouros. (Iar-bă ~.)
înrubedenít	adj.	v. ÎNRUDIT.
ÎNRUDÍ	vb.	(Mold. şi Bucov.) a se înnemuri, (înv.) a se rudi. (Cei doi se ~ direct.)
ÎNRUDÍRE	s.	1. (înv. şi reg.) rudire, (Mold. şi Bucov.) înnemurire. (~ lor prin căsătorie.)2. v. rudenie.3. v.
ÎNRUDÍT	adj.	1. (rar) înrubedenit. (Persoane ~.)2. v. asemănător.3. (livr.) adiacent. (Probleme ~.)
ÎNSĂ	conj.	1. v. dar.2. v. ci.3. dar, numai, (prin Transilv.) pedig. (Eşti bună la suflet, ~ nu mă prea iubeşti.)
ÎNSĂILÁ	vb.	(reg.) a minciuna, (prin Transilv.) a prevești, a străjui, (prin vestul Munt.) a suli. (A ~ o haină.)
însăilá	vb.	v. IMPROVIZA.
ÎNSĂILÁRE	s.	însăilat. (~ unei haine.)
ÎNSĂILÁT	s.	v. însăilare.
ÎNSĂILĂTÚRĂ	s.	v. şular.
însălbăticí	vb.	v. SĂLBĂTICI.
însămá	vb.	v. AGONISI. DOBÎNDI. PROCURA.
ÎNSĂMÎNȚÁ	vb.	v. semăna.
ÎNSĂMÎNȚÁRE	s.	1. v. semănat.2. v. semănătură.
ÎNSĂMÎNȚÁT	s.	1. v. semănat.2. v. semănătură.

ÎNSĂNĂTOȘÍ	vb.	a (se) îndrepta, a (se) înfiripa, a (se) întrema, a (se) înzdrăveni, a (se) lecui, a (se) reface, a (se) restabili, a (se) ridica, a (se) tămădui, a (se) vindeca, (latinism rar) a (se) sana, (pop. şi fam.) a (se) drege, a (se) doftori, a (se) doftorici, (
ÎNSĂNĂTOȘÍRE	s.	îndreptare, înfiripare, întremare, înzdrăvenire, lecuire, refacere, restabilire, ridicare, tămăduire, vindecare, (pop.) sculare, tămăduială, (înv.) sănătoşare, tămăduință, vracevanie. (~ completă a bolnavului.)
ÎNSĂNĂTOȘÍT	adj.	îndreptat, înfiripat, întremat, înzdrăvenit, lecuit, refăcut, restabilit, ridicat, tămăduit, vindecat, (Mold.) probolit, (înv.) sănătoşat. (Bolnav complet ~.)
ÎNSĂRCINÁ	vb.	1. (înv.) a sărcina. (L-a ~ cu urmă-toarele ...)2. v. angaja.3. (pop.) a împovăra, a îngreuna. (A ~ o femeie.)
însărciná	vb.	v. ÎMPOVĂRA. ÎNCĂRCA. ÎNGREUIA. ÎNGREUNA.
ÎNSĂRCINÁRE	s.	1. misiune, sarcină, (înv. şi reg.) slujbă, (înv.) memuriet, sărcinare, solie. (Şi-a îndeplinit ~.)2. v. obligație.
ÎNSĂRCINÁTĂ	adj.	v. gravidă.
ÎNSCĂUNÁ	vb.	a întrona, a învesti, a numi, a proclama, a pune, a unge, (înv.) a prochema, a propovădui, a striga, a vesti. (L-au ~ împărat.)
ÎNSCĂUNÁRE	s.	(POL.) întronare, învestire, pro-clamare, ungere. (După ~ domnitorului.)
ÎNSCĂUNÁT	adj.	întronat. (Domnitor ~.)
ÎNSCENÁ	vb.	v. regiza.
ÎNSCENÁRE	s.	1. v. regie.2. (fig.) mascaradă. (Ce e această ~?)
ÎNSCRÍE	vb.	1. v. înregistra.2. v. înmatricula.3. v. adera.4. v. marca.
ÎNSCRÍERE	s.	1. v. înregistrare.2. consemnare, înregistrare, însemnare, notare, notație, (înv.) notificare. (~ cheltuielilor zilnice.)3. v. înma-triculare.4. v. aderare.5. v. marcare.
ÎNSCRÍS	s.	v. act.
ÎNSÉMN	s.	1. semn, simbol. (Sceptrul era ~ul puterii domnitorului.)2. insignă, (înv.) marcă, semn. (~ al unei asociații.)
ÎNSEMNÁ	vb.	1. (înv.) a semna. (A ~ un obiect pentru a-l identifica.)2. a marca. (~ un animal de tăiere.)3. v. înregistra.4. v. marca.5. v. con-stitui.6. v. semnifica.7. a semnifica, a simboliza, a spune, (înv.) a semna. (Această poreclă nu ~ nimic.)8. a fi, a semnif
însemná	vb.	v. DEOSEBI. DETERMINA. DISTIN-GE. EVIDENȚIA. FIXA. HOTĂRÎ. ILUSTRA. OCHI. PRECIZA. REMARCA. SINGULARIZA. STABILI. STATORNICI. ȚINTI. VIZA.
ÎNSEMNÁRE	s.	1. marcare, marcat. (~ vitelor de tăiere.)2. v. înregistrare.3. (concr.) consemnare, mențiune, notație, notă, (înv.) izvod, semn. (O ~ răzleață pe marginea unui manuscris.)4. v. in-dicație.5. v. sens.
ÎNSEMNÁT	adj.	I. marcat. (Vite ~.) II. 1. v. apre-ciabil.2. v. important.3. v. memorabil.4. im-portant, solemn, (înv.) solemnel. (Un moment ~.)5. important, mare. (O zi ~ din viața lui.)6. v. prestigios.7. v. esențial.8. v. remarcabil.9. v. evident.10. important, înalt
ÎNSEMNĂRÍCĂ	s.	v. notiță.
ÎNSEMNĂTÁTE	s.	1. v. importanță.2. importanță, valoare. (~ unei descoperiri.)3. importanță, seriozitate, valoare. (~ contribuției sale.)4. im-portanță, valoare, (fig.) preț. (~ cuvîntului scris.)5. importanță, semnificație, sens, valoare, (fig.) preț. (~ actului Unirii.
însemnătór	adj.	v. IMPORTANT. ÎNALT. ÎNSEM-NAT.
ÎNSENINÁ	vb.	1. a se deschide, a se însori, a se limpezi. (Cerul s-a ~.)2. a se limpezi, a se lu-mina, (pop.) a se răzbuna, (Transilv.) a se tistăli. (Afară s-a mai ~.) *3. v. lumina.

ÎNSENINÁRE	s.	limpezire, luminare. (~ cerului.)
ÎNSERÁ	vb.	a amurgi, a se întuneca, a scăpăta, (pop.) a (se) înmurgi, (înv. şi reg.) a murgi. (S-a ~ peste cîmpii.)
ÎNSERÁRE	s.	amurg, apus, asfinţit, seară, (livr.) crepuscul, (înv. şi pop.) murg, (pop.) înmurgit, scăpătat, sfinţit, (reg.) murgit, (prin Mold. şi Munt.) murgilă, (înv.) sfinţire. (S-a lăsat ~.)
ÎNSETÁ	vb.	(înv. şi reg.) a însetoşa, a setoşa, (înv.) a setui.
ÎNSETÁRE	s.	v. sete.
ÎNSETÁT	adj.	setos, (rar) nebăut, (înv. şi reg.) însetoşat, secetos, (înv.) săţios. (Un om ~.)
însetát	adj.	v. AHTIAT. AVID. DORIT. DORNIC. JINDUIT. JINDUITOR. RÎVNITOR.
însetoşá	vb.	v. ÎNSETA.
însetoşáre	s.	v. ÎNSETARE. SETE.
însetoşát	adj.	v. ÎNSETAT. SETOS.
însingurá	vb.	v. IZOLA.
însinguráre	s.	v. IZOLARE.
însingurát	adj.	v. IZOLAT. RETRAS. SINGUR. SINGURATIC. SOLITAR.
însîmbrá	vb.	v. ASOCIA. GRUPA. ÎNSOŢI. ÎNTO-VĂRĂŞI. UNI.
ÎNSÎNGERÁ	vb.	v. sîngera.
ÎNSÎNGERÁRE	s.	v. sîngerare.
ÎNSÎNGERÁT	adj.	1. sîngerat, (astăzi rar) sîngerînd, (înv. şi reg.) sîngios, (înv.) cruntat, încruntat, sîngeros. (Un om ~.)2. v. injectat.
ÎNSORÍ	vb.	1. v. însenina.2. a se sori. (Se ~ pe terasă.)
ÎNSORÍT	adj.	1. v. frumos.2. (rar) soros, (pop.) sorit. (Un loc ~.)
însorţít	s.	v. MĂTCĂLĂU.
ÎNSOŢÍ	vb.	1. a acompania, a conduce, a duce, a întovărăşi, a petrece, (reg.) a întroloca. (L-a ~ pînă la poartă.)2. a întovărăşi, a urma. (Te ~ oriunde vei pleca.)3. v. escorta.4. v. asocia.
însoţí	vb.	v. CĂSĂTORI. GONI. ÎMPERECHEA. ÎMPREUNA. ÎNCRUCIŞA. LEGA. UNI.
ÎNSOŢÍRE	s.	acompaniere, conducere, întovărăşire, petrecere. (~ cuiva pînă la poartă.)
însoţíre	s.	v. CASĂ. CĂSĂTORIE. CĂSNICIE. ÎMPERECHERE. ÎMPREUNARE. MENAJ. UNIRE.
ÎNSOŢITOÁRE	s.	(înv. şi reg.) soaţă. (~ la un drum.)
ÎNSOŢITÓR	s.	tovarăş, (livr.) companion, (înv. şi pop.) soţ, (înv. şi reg.) soţie, (înv.) petrecător. (~ la un drum.)
*ÎNSOVONÍ	vb.	(reg.) a îmbălţa, a înhobota. (A ~ o mireasă.)
ÎNSPĂIMÎNTÁ	vb.	v. îngrozi.
ÎNSPĂIMÎNTÁRE	s.	v. groază.
ÎNSPĂIMÎNTÁT	adj.	v. îngrozit.
ÎNSPĂIMÎNTĂTÓR	adj.	1. v. groaznic.2. v. îngro-zitor.3. v. atroce.4. v. cumplit.
ÎNSPICÁ	vb.	(BOT.) (înv.) a spicui. (Grîul a ~.)
ÎNSPICÁT	adj.	(BOT.) (înv.) spicat. (Grîu ~.)
înspicát	adj.	v. CĂRUNT. SUR.
înspliná	vb.	v. SÎNGERA.
ÎNSPRE	prep.	1. (local) asupra, către, la, spre, (înv.) despre, între, supra. (Îşi aţinteşte privirea ~ noi.)2. (temporal) către, spre, (reg.) asupra, (înv.) despre, înde. (Era ~ ziuă.)
ÎNSPUMÁT	adj.	1. spumegînd, (rar) spumat, spumatic. (Cal ~.)2. spumegat, spumegător, spumegînd, spumos, (rar) spumatic, (înv. şi reg.) spumegos. (Ape, valuri ~.)3. v. spumos.
ÎNSTĂRÍ	vb.	v. îmbogăţi.

ÎNSTĂRÍT	adj.	1. v. bogat.2. avut, bogat, situat, (pop.) chiabur, cuprins, (reg.) bănos, (Transilv.) găzdac, (prin Munt.) taxidit. (Ţăran ~.)
ÎNSTELÁT	adj.	(înv.) constelat, stelat, stelos. (Bol-ta ~.)
ÎNSTRĂINÁ	vb.	1. (înv. şi reg.) a (se) străina. (S-au ~ de casele lor.)2. a se depărta, a se îndepărta. (De ce te-ai ~ de noi?)3. (JUR.) a aliena. (A ~ un bun.)
înstrăiná	vb.	v. EMIGRA. EXPATRIA. PRIBEGI.
ÎNSTRĂINÁRE	s.	(JUR.) alienare. (~ unui bun.)
înstrăináre	s.	v. EMIGRARE. EMIGRAŢIE. EXPA-TRIERE. PRIBEGIE.
ÎNSTRĂINÁT	adj.	1. străin, (fig.) dezrădăcinat. (~ printre ai săi.)2. (JUR.) alienat. (Bunuri ~.)
ÎNSTRUNÁ	vb.	1. (MUZ.) a acorda, (rar) a struni. (A ~ vioara.)2. v. încorda.
ÎNSTRUNÁRE	s.	1. (MUZ.) acordaj, acordare, (rar) strunire. (~ unui instrument cu coarde.)2. v. în-cordare.
ÎNSTRUNÁT	adj.	1. (MUZ.) acordat. (Vioară ~.)2. încordat, întins, strîns, strunit. (Arc ~.)
ÎNSUFLEŢÍ	vb.	1. v. învia.2. a (se) anima, a (se) înviora. (Atmosfera s-a mai ~.)3. v. entuziasma.4. a îmbărbăta, a încuraja, a îndemna, a stimula, a susţine, (înv.) a insufla, a mîngîia, a semeţi. (Ce vă ~ în luptă?)
ÎNSUFLEŢÍRE	s.	1. animare, înviorare, (reg.) învioşare. (~ atmosferei.)2. v. vivacitate.3. v. ani-maţie.4. v. entuziasm.5. v. patos.
ÎNSUFLEŢÍT	adj.	1. v. viu.2. animat, înviorat, (reg.) învioşat. (Atmosferă ~.)3. v. vivace.4. v. in-tens.5. v. animat.6. v. entuziast.
ÎNSUFLEŢITÓR	adj., s.	1. adj. înviorător. (O atmosferă ~oare.)2. s. v. animator.
ÎNSUMÁ	vb.	1. a totaliza. (Ele ~ laolaltă ...)2. a cumula. (~ următoarele însuşiri...)3. a întruni, (rar) a împreuna. (~ autoritatea juridică şi politică.)
însumá	vb.	v. ADUNA. TOTALIZA.
ÎNSUMÁRE	s.	1. totalizare. (În urma ~ datelor...)2. cumulare, (rar) cumulaţie, sumaţie. (~ tuturor factorilor.)
ÎNSUMI	pron.	singur. (Eu ~ am observat aceasta.)
ÎNSURÁ	vb.	a (se) căsători, (înv.) a (se) desholtei. (S-a ~ după efectuarea stagiului militar.)
însurá	vb.	v. CĂPUTA. ÎNCĂPUTA.
însuráre	s.	v. CĂSĂTORIE. ÎNSURAT. ÎNSURĂ-TOARE.
ÎNSURÁT	adj.	căsătorit. (Bărbat ~.)
ÎNSURÁT	s.	v. însurătoare.
însurăciúne	s.	v. CĂSĂTORIE. ÎNSURAT. ÎNSU-RĂTOARE.
ÎNSURĂTOÁRE	s.	căsătorie, însurat, (rar) însurare, (înv.) însurăciune. (~ unui bărbat.)
însurăţíe	s.	v. MĂTCĂLĂU.
însurí	vb.	v. ÎNCĂRUNŢI.
ÎNSUŞÍ	vb.	1. v. apropria.2. v. fura.3. a se atinge. (Şi-a ~ banii statului.)4. v. adopta.5. a deprin-de, a învăţa, a prinde. (Nu e meşteşug pe care să nu-l poată ~.)6. v. asimila.
însuşietáte	s.	v. ATRIBUT. CALITATE. CARACTER. CARACTERISTICĂ. ÎNSUŞIRE. NOTĂ. PARTICU-LARITATE. PROPRIETATE. SEMN. SPECIFIC. TRĂSĂTURĂ.
ÎNSUŞÍRE	s.	1. v. apropriere.2. deprindere, învăţare. (~ unei meserii.)3. v. asimilare.4. atribut, calitate, caracter, caracteristică, notă, particula-ritate, proprietate, semn, specific, trăsătură, (reg.) însuşietate, (fig.) amprentă, marcă, pecete, sigiliu, timbru.
însuşít	adj.	v. CARACTERISTIC. DEFINITORIU. DISTINCT. DISTINCTIV. DOMINANT. PARTICU-LAR. PROPRIU. SPECIFIC. TIPIC.
ÎNSUTÍT	adj.	(livr.) centuplu. (O sumă ~.)

ÎNŞELÁ	vb.	1. a ademeni, a amăgi, a încînta, a minți, a momi, a păcăli, a prosti, a purta, a trişa, (livr.) a iluziona, (înv. şi reg.) a juca, a planisi, a poticări, a prilesti, a sminti, a smomi, a şutili, (reg.) a şugui, (Transilv. şi Ban.) a celui, (Munt.) a mîgl
înşelá	vb.	v. ÎNŞEUA.
ÎNŞELÁRE	s.	1. ademenire, amăgire, înşelăciune, înşelătorie, momire, păcăleală, păcălire, păcălit, prostire, prostit, trişare, (livr.) iluzionare, (reg.) păcală, (Transilv. şi Ban.) celşag, celuială, celuire, (Munt.) mîgliseală, mîglisire, (înv.) măglisitură, prilăst
înşeláre	s.	v. ÎNŞEUARE.
înşelát	adj.	v. ÎNŞEUAT.
ÎNŞELÁT	adj., s.	1. adj. ademenit, amăgit, păcălit, prostit, trişat, (Transilv. şi Ban.) celuit, (înv.) prilestit, (fam.) dus, fraierit, (fam. fig.) pingelit, pingeluit, (fig.) buzat. (Om ~.)2. adj. v. sedus.3. adj., s. trădat, (fam. fig.) încornorat. (~ în căsnicie.)4. a
ÎNŞELĂCIÚNE	s.	1. v. înşelare.2. v. adulter.3. v. es-crocherie.4. v. înşelătorie.5. înşelătorie, păcăleală, (fam.) cacealma. (A suferit o ~.)
ÎNŞELĂTÓR	s., adj.	1. s., adj. v. seducător.2. adj. amăgitor, (livr.) iluzoriu, (înv. şi reg.) părut, (Transilv. şi Ban.) cealău, (Munt.) mîglisitor, (fig.) deşert, mincinos. (O imagine ~oare.)3. adj. v. iluzoriu.4. adj. v. perfid.5. s. v. escroc.
ÎNŞELĂTORÍE	s.	1. v. înşelare.2. v. escrocherie.3. înşelăciune, (rar) mistificare, (înv. şi reg.) marghiolie. (Un act grosolan de ~.)4. înşelăciu-ne, păcăleală, (fam.) cacealma. (A suferit o ~.)
ÎNŞEUÁ	vb.	(înv.) a înşela. (A ~ calul.)
ÎNŞEUÁRE	s.	(înv.) înşelare. (~ calului.)
ÎNŞEUÁT	adj.	(înv.) înşelat. (Cal ~.)
ÎNŞFĂCÁ	vb.	v. înhăța.
ÎNŞFĂCÁRE	s.	v. înhățare.
ÎNŞIRÁ	vb.	1. v. alinia.2. a (se) înşirui, (pop.) a (se) înfira. (~ mărgelele pe ață.)3. v. succeda.4. v. enumera.
ÎNŞIRÁRE	s.	1. v. succedare.2. v. enumerare.3. v. înşiruire.
ÎNŞIRÁT	adj.	v. aliniat.
ÎNŞIRUÍ	vb.	1. v. alinia.2. v. înşira.3. v. succeda.4. v. enumera.
ÎNŞIRUÍRE	s.	1. v. succedare.2. v. enumerare.3. în-şirare, serie, succesiune, şir. (O lungă ~ de raționamente.)
ÎNŞIRUÍT	adj.	v. aliniat.
INŞTIINȚÁ	vb.	1. v. informa.2. v. comunica.3. a anunța, a încunoştința, a vesti, (înv.) a publica, a publicarisi, a publicălui, a publicui. (A ~ ceva cuiva.)4. v. preveni.
ÎNŞTIINȚÁRE	s.	1. v. informare.2. anunțare, încunoştințare, vestire, (înv.) publicare, publicație, publicuire. (~ a ceva făcută cuiva.)3. v. anunț.4. v. comunicare.5. v. informație.6. v. notă.7. v. prevenire.
ÎNŞURUBÁ	vb.	(TEHN.) a strînge, (pop.) a şurubui, (reg.) a şurubi. (A ~ piulița.)
ÎNŞURUBÁRE	s.	(TEHN.) strîngere, strîns. (~ piuliței.)
ÎNTĂRÍ	vb.	1. v. solidifica.2. v. bătători.3. v. du-rifica.4. v. usca.5. v. consolida.6. v. fortifica.7. a (se) fortifica, (fig.) a (se) căli, a (se) oțeli. (S-a ~ în lupte.)8. v. întrema.9. v. amplifica, v. intensifica.10. a (se) amplifica, a (se) intensifica, a (s
ÎNTĂRÍRE	s.	1. v. solidificare.2. v. durificare.3. v. consolidare.4. v. fortificare.5. fortificare, (fig.) călire, oțelire. (~ lui în luptă.)6. v. în-tremare.7. v. intensificare.8. v. amplificare.9. v. legalizare.10. v. confirmare.11. (JUR.) confirmare, recunoaştere,

ÎNTĂRÍT	adj.	1. v. solidificat.2. v. bătătorit.3. v. us-cat.4. v. consolidat.5. v. fortificat.6. fortificat, (fig.) călit, oţelit. (Ostaş ~ în luptă.)7. v. între-mat.8. v. amplificat.9. v. legalizat.10. confirmat.11. v. accentuat.
ÎNTĂRITÓR	adj., s.	1. adj., s. (FARM.) fortifiant, fortificant, reconfortant, tonic, tonifiant, (rar) reconstituant, (înv.) reconfortator. (Un medicament ~.)2. adj. (livr.) stenic, tonic. (Un factor ~.)
ÎNTĂRITÚRĂ	s.	v. fortificaţie.
ÎNTĂRÎTÁ	vb.	1. v. asmuţi.2. v. instiga.3. v. înfuria.
ÎNTĂRÎTÁRE	s.	1. v. asmuţire.2. v. instigare.
ÎNTĂRÎTÁT	adj.	1. v. asmuţit.2. v. instigat.3. v. furios.
ÎNTEMEIÁ	vb.	1. v. înfiinţa.2. v. făuri.3. a înfiinţa, (înv. fig.) a aşeza. (A ~ un nou sat.)4. v. baza.
întemeiá	vb.	v. AUTORIZA. FORTIFICA. ÎNDREP-TĂŢI. ÎNGĂDUI. ÎNTĂRI. JUSTIFICA. PERMITE.
ÎNTEMEIÁT	adj., adv.	1. adj. v. fundamentat.2. adv. v. just.
ÎNTEMEIÉRE	s.	1. v. înfiinţare.2. v. făurire.3. fun-dare, zidire. (~ Romei.)
ÎNTEMEIETÓR	s.	1. v. fondator.2. creator, făuritor, fondator, (înv.) tocmitor. (~ de şcoală.)
ÎNTEMNIŢÁ	vb.	v. aresta.
ÎNTEMNIŢÁRE	s.	v. arestare.
ÎNTEMNIŢÁT	s., adj.	1. s. v. arestat.2. adj. v. arestat.
ÎNTEŢÍ	vb.	1. v. aţîţa.2. v. intensifica.3. v. iuţi.4. v. îndîrji.5. a se îndîrji, a se înverşuna, (fig.) a se ascuţi. (Disputa s-a ~.)6. a (se) intensifica, (fig.) a (se) aprinde, a (se) încinge. (Confrun-tarea dintre ei s-a
ÎNTEŢÍRE	s.	1. aţîţare, înviorare. (~ focului.)2. creştere, intensificare, întărire, mărire, sporire. (~ vitezei vîntului.)
întiná	vb.	v. BATJOCORI. COMPROMITE. DEZ-ONORA. ÎMPOTMOLI. ÎNGLODA. ÎNNĂMOLI. NĂMOLI. NECINSTl. NOROI. PÎNGĂRI. PRO-FANA. SPURCA. TERFELI.
întináre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. PÎNGĂRIRE. PRO-FANARE. SPURCARE. TERFELIRE.
întinát	adj.	v. PÎNGĂRIT. PROFANAT. SPURCAT.
ÎNTÍNDE	vb.	1. a încorda, a tensiona, a trage. (A ~ firele textile.)2. v. încorda.3. a se lăbărţa, a se lărgi. (Puloverul s-a ~ după spălat.)4. a se înălţa, a se ridica. (Se ~ şi nu ajunge la lampă.)5. (înv.) a tinde. (A ~ amîndouă mîinile.)6. v. da.7. v. desface.8.
întínde	vb.	v. CUTEZA. ÎNCUMETA. ÎNDRĂZNI. OBRĂZNICI.
ÎNTÍNDERE	s.	1. încordare, tensionare, tragere. (~ firelor textile.)2. v. încordare.3. lăbărţare, lărgire. (~ puloverului după spălare.)4. încor-dare, tensiune. (~ muşchilor.)5. v. extensiune.6. lungire, prelungire. (~ şirului pînă pe strada următoare.)7. v. lungime.8
întínge	vb.	v. ÎNMUIA. MUIA. UDA. UMEZI.
ÎNTÍNS	adj., s.	1. adj. (TEXT.) tensionat. (Fire ~.)2. adj. v. încordat.3. adj. larg, lăbărţat, lărgit, lăţit. (Un pulover ~ în urma spălării.)4. adj. (înv.) tins. (Picior ~.)5. adj. v. desfăcut.6. adj. lung, prelung. (Un şir ~ de oameni.)7. adj. v. culcat.8. adj. v. ins
întinzătoáre	s.	v. LAMBĂ. VĂTRAI.
ÎNTINZĂTÓR	s.	1. v. cordar.2. v. slobozitor.3. (TEHN.) tendor. (~ pentru întinderea organelor flexibile de
întinzătór	s	v. CĂPĂSTRU.
ÎNTIPĂRÍ	vb.	1. v. imprima.2. (înv.) a-şi tipări. (Îşi ~ urmele în zăpadă.)3. a imprima, a săpa. (Vremea a ~ brazde adînci pe fruntea lui.)
întipărí	vb.	v. FIXA. RĂMÎNE.
ÎNTIPĂRÍRE	s.	1. v. imprimare.2. v. urmă.
întipăríre	s.	v. FIXARE.

întirí	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. ÎNȚĂRCA.
ÎNTÎI	adj.	v. prim.
ÎNTÎIETÁTE	s.	v. prioritate.
întîietór	adj.	v. PRIORITAR.
ÎNTÎIUL	num.	v. primul.
ÎNTÎLNÍ	vb.	1. a (se) vedea, (pop.) a (se) găsi, (înv. şi reg.) a (se) întîmpina, a (se) tîlni. (Cînd v-aţi ~ ultima oară?)2. a se confrunta, a se în-frunta, a se întrece. (Echipele se ~ mîine.) *3. v. în-tîmpina.
ÎNTÎLNÍRE	s.	1. (franţuzism) rendez-vous. (N-a venit la ~.)2. v. întrevedere.3. adunare, (înv.) împreunare. (~ candidatului cu alegătorii.)4. v. meci.
ÎNTÎMPINÁ	vb.	1. a primi, (înv. şi reg.) a sprijini, (reg.) a prijini, (înv.) a tîmpina. (A ~ oaspeţii cu pîine şi sare.) *2. (fig.) a întîlni. (~ unele gre-utăţi.)
întîmpiná	vb.	v. ÎNTÎLNI. RĂSPUNDE. REPLICA. RIPOSTA. VEDEA.
ÎNTÎMPINÁRE	s.	1. primire, (înv.) tîmpinare, tîmpinat. (~ cuiva cu pîine şi sare.)2. (BIS.) Întîmpinarea Domnului = (pop.) stretenie, (reg.) ziua ursului.3. v. contestaţie.
ÎNTÎMPLÁ	vb.	1. a se petrece, a se produce, a surveni, (înv. şi reg.) a se prileji, (înv.) a se purta. (S-au ~ multe lucruri de atunci.)2. a fi, a se petrece. (Cum s-a ~?)3. v. produce.4. v. surveni.5. v. desfăşura.6. a se petrece, (înv.) a se trece. (Cîte nu s-au ~ î
întîmplá	vb.	v. ÎMPLINI. ÎNDEPLINI. ÎNFĂPTUI. REALIZA.
ÎNTÎMPLÁRE	s.	1. caz, fapt. (~ din Vaslui.)2. ches-tiune, fapt, lucru. (A survenit o ~ neprevăzută.)3. episod. (O ~ din viaţa cuiva.)4. v. peripeţie.5. v. împrejurare.6. hazard.7. nimereală, (Ban.) zgoadă. (A face ceva la ~.)
ÎNTÎMPLĂTÓR	adj.	1. accidental, incidental, ocazional, sporadic, (livr.) aleatoriu, contingent, stocastic, (rar) cazual, (înv.) simptomatic. (Fenomen, eveniment ~.)2. v. neprevăzut.3. ar-bitrar. (O alegere ~oare.)
ÎNTÎRZIÁ	vb.	1. a zăbovi, (pop.) a pregeta, (înv. şi reg.) a pesti, (reg.) a băciui, a îngădui, (fig.) a se încurca. (A ~ mai mult la băutură.)2. a sta, a zăbovi. (Să nu ~ mult acolo!)3. v. amîna.4. a lungi, a tărăgăna, a tergiversa, a trena, (înv.) a prelungi. (A mai
ÎNTÎRZIÁT	adj.	1. (înv.) zăbavnic, zăbovit, zăbovi-tor. (Un om ~ la serviciu.)2. v. tardiv.3. v. restant.4. v. arierat.
ÎNTÎRZIÉRE	s.	1. zăbovire, (pop.) pregetare, (reg.) pregetătură. (~ cuiva într-un loc.)2. zăbavă, (pop.) zăbovire, (înv.) pesteală. (Să mergem acolo fără ~.)3. v. amînare.
ÎNTOÁRCE	vb.	1. a se înapoia, a reveni, a veni, (pop.) a se înturna, (prin Ban.) a proveni, (înv.) a se toarce, a se turna. (Cînd te-ai ~ acasă?)2. v. recidiva.3. v. reflecta.4. v. replica.5. v. răsuci.6. (pop.) a cîrni. (~ cîrma spre dreapta.)7. a da. (A ~ filele la
întoárce	vb.	v. ANALIZA. CASTRA. COMENTA. DA. EXPLICA. INTERPRETA. ÎNAPOIA. JUGĂNI. METAMORFORZA. MODIFICA. PLĂTI. PREFACE. PRESCHIMBA. REDA. RESTITUI. SCHIMBA. SCOPI. STERILIZA. TĂLMĂCI. TÎLCUI. TRADU-CE. TRANSFORMA.
ÎNTOÁRCERE	s.	1. înapoiere, revenire, venire, (pop.) înturnare, înturnat. (După ~ lui acasă.)2. v. întors.3. v. reflexie.4. v. întors.5. v. răsucire.6. v. rotaţie.7. v. răsturnare.
întoárcere	s.	v. CASTRARE. ÎNAPOIERE. JUGĂ-NIRE. JUGĂNIT. RAMBURSARE. RESTITUIRE. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
ÎNTÓCMAI	adv.	1. v. ad litteram.2. absolut, aidoma, aievea, asemenea, chiar, deopotrivă, exact, identic, leit (înv. şi pop.) aşijderea, (Mold. şi Bucov.) liştai, (prin Bucov.) prici, (Transilv.) tistaş, (prin nord-estul Olt.) tixlim, (înv.) atocma, tij, tocmai. (Este ~

ÎNTOCMÍ	vb.	1. v. crea.2. v. redacta.3. v. dresa.4. v. alcătui.5. v. aranja.6. a fixa, a hotărî, a institui, a orîndui, a rîndui, a stabili, a statornici, (înv.) a aşeza, a lega, a politici, a scoate, a scorni, a tocmi. (A ~ un impozit.)
întocmí	vb.	v. ALCĂTUI. COMPUNE. CONSTITUI. FORMA.
ÎNTOCMÍRE	s.	1. v. creare.2. v. redactare.3. v. dre-sare.4. v. alcătuire.5. v. formaţie.6. organizare, orînduială, orînduire, rînduială, (înv.) aşezămînt. (Noua ~ a lucrurilor.)
întocmitór	s.	v. ORGANIZATOR.
ÎNTORCĂTÓR	s.	v. slobozitor.
ÎNTÓRS	adj.	1. v. îndoit.2. v. suflecat.3. v. revolut.4. v. răsucit.5. sucit. (Nu mai sta cu gîtul ~.)
întórs	adj.	v. BIZAR. CASTRAT. CIUDAT. CURIOS. EXCENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. JUGĂNIT. MEŞTEŞUGIT. NĂSTRUŞNIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SCOPIT. SINGULAR. STERILIZAT.
ÎNTÓRS	s.	1. întoarcere, retur. (Dus şi ~.)2. v. ră-sucire.3. v. răsturnare.
ÎNTORSĂTÚRĂ	s.	v. cotitură.
întorsătúră	s.	v. TURNURĂ.
întorsúră	s.	v. COT. COTITURĂ. CURBĂ. ÎNTOR-SĂTURĂ. ÎNTORTOCHETURĂ. OCOL. RĂSUCI-TURĂ. SERPENTINĂ. SINUOZITATE. ŞERPUIRE. ŞERPUITURĂ.
ÎNTORTOCHEÁT	adj.	1. v. cotit.2. (rar) labirintic. (Clădire cu culoare ~.)3. v. încîlcit.
întortocheát	adj.	v. COMPLICAT.
ÎNTORTOCHÉRE	s.	v. cotitură.
ÎNTORTOCHETÚRĂ	s.	1. v. cotitură.2. v. încîlci-tură.
întorţél	s.	v. CUSCUTĂ. TORŢEL.
ÎNTOTDEAÚNA	adv.	1. continuu, încontinuu, în-truna, mereu, necontenit, neîncetat, permanent, pururi, tot, totdeauna, veşnic, (pop.) necurmat. (Erau ~ împreună.)2. v. oricînd.
ÎNTOVĂRĂŞÍ	vb.	1. v. însoţi.2. a însoţi, a urma. (Te ~ oriunde vei pleca.)3. v. asocia.
ÎNTOVĂRĂŞÍRE	s.	1. v. însoţire.2. asociaţie, asociere, tovărăşie, (înv. şi reg.) sîmbră, soţie, (reg.) ortăcie, simbrie, soţiire. (~ celor doi negustori n-a durat.)
întracoáce	adv.	v. ÎNCOACE.
întraripá	vb.	v. ÎNARIPA.
întrarmá	vb.	v. ÎNARMA.
întraurí	vb.	v. AURI.
întraurít	adj.	v. AURIT.
ÎNTRE-		inter-, intra-.
ÎNTRE	prep.	1. v. printre.2. (înv.) înde. (Se consultau ~ ei.)3. v. dintre.
între	prep.	v. ASUPRA. CĂTRE. ÎNSPRE. LA. PE. SPRE.
întreágă	adj.	v. CASTĂ. FECIOARĂ. NEPRIHĂ-NITĂ. VIRGINĂ.
ÎNTREBÁ	vb.	1. a chestiona, a interoga, (pop.) a ispiti, (fig.) a descoase. (A ~ pe cineva despre ceva.)2. v. asculta.3. v. consulta.
întrebá	vb.	v. CĂUTA. CERE. VINDE.
ÎNTREBÁRE	s.	1. (rar) interogaţie, (înv.) întrebă-ciune. (Semn de ~.)2. chestiune. (A răspuns bine la prima ~.)
întrebăciúne	s.	v. ÎNTREBARE.
ÎNTREBĂTÓR	adj.	v. interogativ.

ÎNTREBUINȚÁ	vb.	1. v. aplica.2. v. folosi.3. v. cir-cula.4. v. uza.5. a (se) folosi, a se servi, a se sluji, a umbla, a utiliza, a uza. (~ diverse terti-puri.)6. v. practica.7. v. consuma.8. v. pierde.
ÎNTREBUINȚÁBIL	adj.	v. utilizabil.
ÎNTREBUINȚÁRE	s.	1. v. aplicare.2. v. consumare.3. v. folosință.4. v. purtare.5. practicare.
ÎNTREBUINȚÁT	adj.	v. folosit.
ÎNTRÉCE	vb.	1. v. depăși.2. a depăși, a trece. (Greutatea pachetului ~ 10 kg.)3. a covîrși, a depăși. (Iubirea ~ toate celelalte sentimente.)4. a depăși, (fig.) a eclipsa. (Îl ~ prin inteligență.)5. v. birui.6. (SPORT) a bate, a dispune, a învinge. (A ~ la puncte pe
ÎNTRÉCERE	s.	1. v. depășire.2. v. meci.3. v. con-curs.4. v. gală.5. v. concurență.6. v. emulație.
întreciocní	vb.	v. CIOCNI. IZBI. LOVI. TAMPONA.
întreciocníre	s.	v. CIOCNIRE. IZBIRE. LOVIRE. TAMPONARE.
întrecleți	vb.	v. ÎMPIETRI. ÎNCREMENI. ÎNLEMNI. ÎNMĂRMURI. ÎNȚEPENI. PETRIFICA.
ÎNTREDESCHÍDE	vb.	a (se) căsca, a (se) crăpa. (Ușa s-a ~.)
ÎNTREDESCHÍDERE	s.	1. crăpare, crăpat. (~ ușii, a ferestrei.)2. v. întredeschizătură.
ÎNTREDESCHÍS	adj.	căscat, crăpat. (Ușă ~.)
ÎNTREDESCHIZĂTÚRĂ	s.	crăpătură, întredeschi-dere. (Prin ~ ușii.)
ÎNTRÉG	adj., s.	I. adj. 1. v. complet.2. complet, integral. (Textul ~ al nuvelei.)3. v. exhaustiv.4. v. total.5. v. împlinit.6. deplin, împlinit, încheiat. (Au trecut zece ani ~.)7. bun, plin. (O zi ~eagă a tot muncit.)8. rotund. (Cifră ~eagă.)9. tot. (~eaga țară.)10. v.
întreg-de-árs	s.	v. HOLOCAUST.
ÎNTREGÍ	vb.	1. v. completa.2. v. reconstitui.
ÎNTREGÍME	s.	v. totalitate.
ÎNTREGÍRE	s.	1. v. completare.2. (concr.) comple-ment, completare, complinire. (A adăugat o ~.)3. v. reconstituire.
ÎNTREGÍT	adj.	v. completat.
ÎNTREGITÓR	adj.	v. suplimentar.
ÎNTREÍ	vb.	v. tripla.
ÎNTREÍRE	s.	v. triplare.
ÎNTREÍT	adj.	v. triplu.
întrelăsá	vb.	v. NEGLIJA. OMITE.
întrelăsáre	s.	v. OMISIUNE. SCĂPARE.
ÎNTREMÁ	vb.	(MED.) 1. a (se) îndrepta, a (se) înfiripa, a (se) însănătoși, a (se) înzdrăveni, a (se) lecui, a (se) reface, a (se) restabili, a (se) ridica, a (se) tămădui, a (se) vindeca, (latinism rar) a (se) sana, (pop. și fam.) a (se) drege, a (se) doftori, a (se)
ÎNTREMÁRE	s.	(MED.) 1. îndreptare, înfiripare, însănătoșire, înzdrăvenire, lecuire, refacere, restabilire, ridicare, tămăduire, vindecare, (pop.) sculare, tămăduială,(înv.) sănătoșare, tămă-duință, vracevanie. (~ completă a bolnavului.)2. fortificare, îndreptare, înfi
ÎNTREMÁT	adj.	(MED.) 1. îndreptat, înfiripat, însănătoșit, înzdrăvenit, lecuit, refăcut, resta-bilit, ridicat, tămăduit, vindecat, (Mold.) pribolit, (înv.) sănătoșat. (Bolnav complet ~.)2. fortificat, îndreptat, înfiripat, întărit, înzdră-venit, reconfortat, refăcut, r
ÎNTREMĂTÓR	adj.	întăritor, lecuitor, tămăduitor, vindecător, (înv.) vrăciuitor. (O cură ~oare.)
ÎNTREPĂTRÚNDERE	s.	interpenetrație, osmoză.
ÎNTREPRÍNDE	vb.	1. v. desfășura.2. a efectua, a face. (A ~ studii ample asupra ...)
ÎNTREPRÍNDERE	s.	firmă, obiectiv, unitate, (ieșit din uz) stabiliment. (~ economică.)

ÎNTREPRINZĂTÓR	adj., s.	1. adj. descurcăreț, (fig.) dezgheţat. (O fire ~oare.)2. s. v. investitor.
ÎNTRERUPĂTÓR	s.	(FIZ.) comutator, şaltăr. (~ pentru lumina electrică.)
ÎNTRERÚPE	vb.	1. v. înceta.2. a conteni, a înceta, a (se) opri, a părăsi. (Au ~ lucrul în semn de protest.)3. v. suspenda.4. a se opri, (înv.) a se zăticni. (S-a ~ din mîncat.)5. v. curma.6. (înv.) a prerumpe. (Scuză-mă că te ~.)7. a curma, (fig.) a rupe. (A ~ tăcerea.
ÎNTRERÚPERE	s.	1. contenire, încetare, oprire, (înv. şi pop.) opreală. (Lucrează fără ~.)2. v. în-cetare.3. v. curmare.4. pauză, tăcere. (Lungi ~ punctau discuția.)5. v. suspendare.
ÎNTRERÚPT	adj.	v. intermitent.
ÎNTRETĂIÁ	vb.	a se interfera, a se intersecta, a se încrucişa, (rar) a se străbăia, a se băia. (Linii care se ~.)
ÎNTRETĂIÁT	adj.	1. încrucișat, (înv.) împoncișat. (Linii, drumuri ~.)2. v. intermitent.
ÎNTRETĂIÉRE	s.	1. interferență, intersectare, încrucișare. (~ de linii.)2. v. răspîntie.
ÎNTREȚÉSE	vb.	(înv.) a strățese.
întreținător	s.	v. SUSȚINĂTOR.
ÎNTREȚÍNE	vb.	1. a trăi. (Se ~ din retribuție.)2. a (se) hrăni, a (se) susține, a (se) ține. (El îşi ~ părinții.)3. v. purta.4. a menține, (fig.) a alimenta, a hrăni. (A ~ o atmosferă de suspi-ciune.)
întreține	vb.	v. CONVERSA. DIALOGA. DISCUTA. VORBI.
ÎNTREȚÍNERE	s.	1. v. subzistență.2. susținere. (~ familiei.)3. menținere, (fig.) alimentare. (~ unei atmosfere de suspiciune.)
ÎNTREVĂZÚT	adj.	întrezărit.
întrevăzút	adj.	v. PREVĂZUT.
ÎNTREVEDEÁ	vb.	1. a (se) întrezări, a transpărea, (rar) a (se) prevedea, a (se) străvedea. (A se ~ ca prin ceață.)2. v.
ÎNTREVEDÉRE	s.	întîlnire, (pop.) vedere, (înv.) tîlniş. (O ~ fructuoasă între ...)
ÎNTREZĂRÍ	vb.	1. v. întrevedea.2. v. bănui.3. v. intui.
ÎNTREZĂRÍT	adj.	întrevăzut.
ÎNTRISTÁ	vb.	1. v. mîhni.2. a afecta, a durea, a îndurera, a mîhni, (înv.) a dosădi, (fig.) a răni. (Mă ~ ce-mi spui.)3. v. posomorî.
ÎNTRISTÁRE	s.	1. v. mîhnire.2. îndurerare, mîh-nire, (fig.) rănire. (~ a unei persoane.)3. durere, mîhnire, (înv.) dosadă. (Ce ~ să aud cele ce-mi spui!)4. v. posomoreală.5. v. tristețe.
ÎNTRISTÁT	adj.	1. v. supărat.2. v. trist.3. v. po-somorît.
ÎNTRISTĂTÓR	adj.	1. (înv.) mîhnicios, mîhnitor. (O veste ~oare.)2. dureros, trist, (O situație ~oare.)
ÎNTROIENÍ	vb.	v. înzăpezi.
ÎNTROIENÍRE	s.	v. înzăpezire.
ÎNTROIENÍT	adj.	v. înzăpezit.
întrolocá	vb.	v. ACOMPANIA. ADUNA. CONDUCE. DUCE. ÎNSOȚI. ÎNTOVĂRĂŞI. ÎNTRUNI. PE-TRECE. REUNI. STRÎNGE.
ÎNTRONÁ	vb.	v. înscăuna.
întroná	vb.	v. INSTAURA. STABILI. STATORNICI.
ÎNTRONÁRE	s.	v. înscăunare.
întronáre	s.	v. INSTAURARE. STABILIRE.
ÎNTRONÁT	adj.	înscăunat. (Domnitor ~.)
ÎNTRUCHIPÁ	vb.	1. v. întrupa.2. v. concretiza.3. v. personifica.4. v. simboliza.
ÎNTRUCHIPÁRE	s.	1. v. concretizare.2. v. personi-ficare.
ÎNTRUCHIPÁT	adj.	v. personificat.

ÎNTRUCÎT	adv., conj.	1. adv. (înv.) încît. (~ i-a folosit, nu ştiu.)2. conj. cînd, cum, deoarece, fiindcă. (~ ştiu că vine, sînt emoţionat.)3. conj. v. fiindcă.
ÎNTRUCÎTVÁ	adv.	1. nițel, oarecum, puțin. (Se simte ~ obosit.)2. ceva, oarecum, oareşicum, (înv. şi reg.) cevaşi, cevaşilea, (înv.) oarece. (Cunoştea ~ regulamentul.)3. v. oarecum.
ÎNTRÚNA	adv.	1. v. continuu.2. v. întotdeauna.3. mereu, totuna. (O ținea ~ că ...)
ÎNTRUNÍ	vb.	1. v. aduna.2. v. convoca.3. v. în-suma.
întruní	vb.	v. OBȚINE.
ÎNTRUNÍRE	s.	1. v. convocare.2. adunare, reuniune, (înv. şi pop.) strînsură, (înv.) sobor, şedere. (A avut loc o mare ~.)3. reuniune, şezătoare. (~ literară.)
ÎNTRUPÁ	vb.	1. a (se) incarna, a (se) întruchipa, (înv.) a (se) împelița, a (se) închipui, a (se) încorpora, a (se) omeni. (S-a ~, luînd înfățişare de femeie.)2. v. concretiza.3. v. personifica.
întrupá	vb.	v. ALIPI. ANEXA. ATAŞA. ÎNCOR-PORA.
ÎNTRUPÁRE	s.	1. incarnare, incarnație, (înv.) împelițare, încorporare, omenire. (~ unui animal în om, în basme.)2. v. concretizare.3. v. perso-nificare.
ÎNTRUPÁT	adj.	incarnat, întruchipat, personificat.
întúnec	s.	v. BEZNĂ. ÎNTUNECARE. ÎNTUNE-CIME. ÎNTUNERIC. NEGURĂ. OBSCURITATE.
ÎNTUNECÁ	vb.	1. v. însera.2. v. înnopta.3. (înv.) a se îmbezna. (Un astru care se ~.)4. v. înnora.5. v. închide.6. v. încrunta. *7. (fig.) a eclipsa, a umbri. (I-a ~ pe toți cu verva sa.)
întunecá	vb.	v. ÎNTRISTA. MÎHNI. ORBI. POSO-MORÎ. TULBURA.
ÎNTUNECÁRE	s.	1. v. beznă.2. v. încruntare. *3. v. rătăcire.
întunecáre	s.	v. ECLIPSĂ. TULBURARE.
ÎNTUNECÁT	adj.	1. v. întunecos.2. v. închis.3. v. sum-bru.4. întunecos, orb. (Felinare ~.)5. v. închis.6. mohorît, sumbru, sur, (pop.) suriu. (Haină de nuanță ~.)7. cenuşiu, pămîntiu, (reg.) pămîntit, pămîntos. (O față ~.)8. v. încruntat.
întunecát	adj	v. CONFUZ. DIFUZ. ECHIVOC. HAOTIC. IMPRECIS. INDEFINIT. ÎNCÎLCIT. ÎNCURCAT. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. NECLAR. NEDEFINIT. NEDESLUŞIT. NEÎNȚELES. NELĂMURIT. NEPRECIS. OBSCUR. POSOMORÎT. RĂTĂCIT. TRIST. TULBURAT. TULBURE. VAG.
ÎNTUNECÍME	s.	1. v. beznă.2. v. întuneric.
ÎNTUNECÓS	adj.	1. întunecat, negru, obscur. (O noapte ~.)2. v. înnorat.3. v. sumbru.4. întu-necat, orb. (Felinare ~oase.)
ÎNTUNÉRIC	s.	1. v. beznă.2. întunecime, obscu-ritate, umbră. (~ nopții se întinde peste cîmpii.)
întunéric	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. MULȚIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.
întunericí	vb.	v. ÎNNOPTA. ÎNTUNECA.
întunericíme	s.	v. BEZNĂ. ECLIPSĂ. ÎNTUNE-CARE. ÎNTUNECIME. ÎNTUNERIC. NEGURĂ.
înturná	vb.	v. DA. ÎNAPOIA. ÎNTOARCE. PLĂTI. REAPĂREA. RECIDIVA. RESTITUI. REVENI. VENI.
înturnáre	s.	v. ÎNAPOIERE. ÎNTOARCERE. REVE-NIRE. VENIRE.
înturnát	s.	v. ÎNAPOIERE. ÎNTOARCERE. REVE-NIRE. VENIRE.
ÎNȚĂRCÁ	vb.	(înv. şi reg.) a întiri. (A ~ un copil.)
înțărcá	vb.	v. DEBARASA. DESCOTOROSI. DEZ-BĂRA. DEZOBIŞNUI. DEZVĂȚA. LĂSA. SCĂPA.
ÎNȚĂRCÁRE	s.	înțărcat.
ÎNȚĂRCÁT	s.	v. înțărcare. (~ unui copil.)
ÎNȚELEGĂTÓR	adj.	1. binevoitor, compătimitor, îngăduitor, mărinimos, milos, milostiv, (înv.) milosîrd, priincios, priitor. (A fost ~ cu nevoile lor.)2. v. bun.

ÎNȚELÉGE	vb.	1. v. dumeri.2. v. sesiza.3. a percepe, a pricepe, a sesiza, (fig.) a pătrunde. (A ~ sensul celor citite.)4. v. interpreta. (Cum ~ acest context?)5. a auzi, a pricepe. (Nu ~ să mă laşi în pace?)6. a-şi explica, a pricepe. (Pur şi simplu nu ~ cum a dispăru
ÎNȚELÉGERE	s.	1. percepere, pricepere, sesizare, (înv.) pricepătură, ştiutură. (~ situației.)2. cu-noaştere, percepție, pricepere. (Proces de ~.)3. pătrundere, pricepere, (livr.) comprehensiune, (înv.) vedere. (Înzestrat cu o ~ deosebită.)4. v. ju-decată.5. v. conştiin
înțelégere	s.	v. DEŞTEPTĂCIUNE. INTELECT. INTELIGENȚĂ. JUDECATĂ. MINTE. PRICEPERE. RAȚIUNE. SPIRIT.
ÎNȚELENÍ	vb.	v. bătători.
înțeleni	vb.	v. ÎMPIETRI. ÎNCREMENI. ÎNCUIBA. ÎNLEMNI. ÎNMĂRMURI. ÎNRĂDĂCINA. ÎNȚE-PENI. PETRIFICA. STATORNICI.
ÎNȚELENÍT	adj.	1. v. bătătorit.2. necultivat, nedeşţelenit, nelucrat, (astăzi rar) ţelinos, (înv. şi pop.) sterp, (înv. şi reg.) săcret, (reg.) pîrlogit. (Terenuri agricole ~.)
înțelenít	adj.	v. ÎMPIETRIT. ÎNCREMENIT. ÎNLEMNIT. ÎNMĂRMURIT. ÎNȚEPENIT. NECLIN-TIT. NEMIŞCAT. ŢEAPĂN. ŢINTUIT.
ÎNȚELEPCIÚNE	s.	1. (latinism rar) sapiență, (înv.) înțelepție, mîndrie, mîndroste, preamîndrie. (~ lui era vestită.)2. filozofie. (Din ~ poporului român.)3. chibzuială.
ÎNȚELÉPT	adj., s., adv.	1. adj. (livr. rar) sapient, (pop.) iscusit, (înv.) mîndru, preamîndru. (Un om ~.)2. s. filozof, gînditor. (Cei şapte ~ți ai lumii antice.)3. adj. v. chibzuit.4. adj. v. judicios.5. adj. chibzuit, cuminte, deştept, inteligent. (O faptă ~eaptă.)6. adv. v.
ÎNȚELEPȚÉȘTE	adv.	v. chibzuit.
înțelepți	vb.	v. ASTÎMPĂRA. CUMINȚI. DOMOLI. LINIŞTI. POTOLI.
înțelepție	s.	v. ÎNȚELEPCIUNE.
ÎNȚELÉS	s.	1. v. sens.2. v. semnificație.3. v. mesaj.
ÎNȚEPÁ	vb.	1. a (se) împunge, (pop.) a (se) înghimpa, (înv. şi reg.) a (se) punge. (S-a ~ în mărăcini.) *2. v. atinge.3. a ciupi, a mînca, a muşca, a pişca. (Îl ~ puricii, ţînţarii.)4. v. pişca. *5. (fig.) a săgeta, a şfichiui.(Îl ~ crivăţul.)
înțepá	vb.	v. IRONIZA. PERSIFLA. ZEFLEMISI.
ÎNȚEPÁRE	s.	împungere. (~ cu acul.)
ÎNȚEPÁT	adj.	1. împuns. (Deget ~ de ac.)2. ciupit, pişcat. (Mînă ~ de ţînţari.)
înțepát	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALO-MAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.
ÎNȚEPĂTÓR	adj.	1. pişcător. (Insectă ~oare.)2. v. ţepos.3. v. ascuţit.4. v. înăsprit.5. v. picant.
înțepătór	adj.	v. EPIGRAMATIC. IRONIC. PER-SIFLANT. PERSIFLATOR. SARCASTIC. SATIRIC. ZEFLEMIST. ZEFLEMITOR.
ÎNȚEPĂTÚRĂ	s.	1. împunsătură, (înv.) puntură. (O ~ de ac.)2. ciupitură, pişcătură. (O ~ de ţînţar.)3. v. pişcătură.4. v. junghi.5. (MED.; la pl.) junghiuri (pl.), (fig.) ace (pl.). (Mii de ~ îi străbat trupul.)
înțepătúră	s.	v. IRONIE. PERSIFLARE. ZEFLEMEA.
ÎNȚEPENEÁLĂ	s.	1. v. înțepenire.2. v. fixitate.
ÎNȚEPENÍ	vb.	1. v. fixa.2. a fixa, a pecetlui. (~ piatra pe mormînt.)3. (MED.) v. anchiloza.4. v. amorți.5. v. înmărmuri.6. a împietri, a încremeni, a înlemni, a înmărmuri, a paraliza, (înv. şi pop.) a mărmuri, (fig.) a îngheța. (A ~ de spaimă.)
înțepení	vb.	v. CONSOLIDA. ÎNTĂRI.

ÎNȚEPENÍRE	s.	1. v. fixare.2. (MED.) înțepeneală. (Senzație de ~.)3. v. anchiloză.4. v. înmăr-murire.
înțepeníre	s.	v. CONSOLIDARE. ÎNTĂRIRE.
ÎNȚEPENÍT	adj.	1. v. fixat.2. v. anchilozat.3. v. inert.4. v. amorțit.5. v. înmărmurit.6. v. rigid.
înțepenít	adj.	v. CONSOLIDAT. ÎNTĂRIT. RIGID. ȚEAPĂN.
ÎNȚESÁ	vb.	a (se) împînzi, a (se) umple, (fig.) a (se) împăna. (Ulițele s-au ~ de oameni.)
ÎNȚESÁT	adj.	1. împînzit, plin, ticsit, (fig.) împă-nat. (Loc ~.)2. v. doldora.
înțestát	adj.	v. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
înțiglát	adj.	v. ASCUȚIT. PIȚIGĂIAT. SUBȚIRE.
înțoțoná	vb.	v. ÎMPOPOȚONA. ÎNZORZONA.
înțoțonáre	s.	v. ÎMPOPOȚONARE. ÎNZORZONARE.
înțoțonát	adj.	v. ÎMPOPOȚONAT. ÎNZORZONAT.
ÎNVĂLĂTUCÍ	vb.	v. încolăci.
ÎNVĂLĂTUCÍRE	s.	v. încolăcire.
ÎNVĂLĂTUCÍT	adj.	v. încolăcit.
ÎNVĂLMĂŞEÁLĂ	s.	v. aglomerație.
ÎNVĂLMĂŞÍ	vb.	(pop.) a (se) vălmăși. (A ~ lucrurile la întîmplare.)
ÎNVĂLUÍ	vb.	v. încercui.
învăluí	vb.	v. ACOPERI. CANONI. CĂZNI. CHINUI. FORȚA. FRĂMÎNTA. GHEMUI. ÎMPRESURA. ÎNCÎRLIGA. ÎNCOLĂCI. ÎNCOVRIGA. ÎNFĂŞURA. ÎNVĂLĂTUCI. ÎNVELI. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. RĂSUCI. SFORȚA. SILI. STRĂDUI. SUCI. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA.
ÎNVĂLUÍRE	s.	v. încercuire.
învăluíre	s.	v. ACOPERIRE. ÎNFĂŞURARE. ÎNVE-LIRE. ÎNVELIT.
ÎNVĂLUÍT	adj.	v. încercuit.
învăluít	adj.	v. ACOPERIT. ÎNFĂŞURAT. ÎNVELIT.
ÎNVĂLURÁ	vb.	v. undui.
ÎNVĂLURÁRE	s.	v. unduire.
ÎNVĂLURÁT	adj.	1. v. unduios.2. v. accidentat.
învăpăiá	vb.	v. ENTUZIASMA. ÎNFLĂCĂRA. ÎNSUFLEȚI. PASIONA.
învăscút	adj.	v. ACOPERIT. ECHIPAT. ÎMBRĂCAT. ÎNFĂŞURAT. ÎNVELIT. ÎNVEŞMÎNTAT.
învăț	s.	v. CUSUR. DAR. DEFECT. DEPRINDERE. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂȚĂTURĂ. ME-TEAHNĂ. NĂRAV. OBICEI. OBIŞNUINȚĂ. PATIMĂ. POVAȚĂ. POVĂȚUIRE. SFAT. VICIU.
ÎNVĂȚÁ	vb.	1. v. studia.2. a studia, (înv.) a pedepsi, a ştudirui, (grecism înv.) a spudaxi. (~ istoria; ~ la geografie.)3. a citi, a studia. (A ~ cursul de la un capăt la altul.)4. a se pregăti, a se prepara, a studia. (A ~ serios pentru examene.)5. v. asimila.6. v
învățá	vb.	v. COMANDA. DECIDE. DISPUNE. FIXA. HOTĂRÎ. ORDONA. PORUNCI. STABILI. STATORNICI.
ÎNVĂȚÁRE	s.	1. studiere, studiu. (~ materiei pentru examen.)2. v. învățătură.3. v. asimilare.4. v. însuşire.5. v. memorizare.6. v. instruire.7. v. instruire.
ÎNVĂȚÁT	adj., s.	1. adj. citit, erudit, savant, (livr.) doct, (livr. rar) sapient, (pop.) ştiut, (înv. şi reg.) pricopsit, ştiutor, (fig.) luminat. (Un om ~.)2. s. cărturar, erudit, savant, (înv.) diac, (grecism înv.) sofologiotatos. (Un celebru ~.)3. adj. v. cult.4. adj.
ÎNVĂȚĂCÉL	s.	v. discipol.

ÎNVĂȚĂMÎNT	s.	1. instrucție, învățătură, (înv.) pedeapsă. (Procesul de ~.)2. concluzie, învăță-tură, (fig.) lecție. (A tras ~mintele care se impuneau.)
ÎNVĂȚĂTOÁRE	s.	(pop. şi fam.) dăscăliță. (I-a fost ~ în primele clase.)
învățător	adj.	v. EDUCATIV. INSTRUCTIV. ÎNDRUMĂTOR. MORALIZATOR. POVĂȚUITOR.
ÎNVĂȚĂTÓR	s.	dascăl, (prin Bucov. şi Transilv.) şcoleriu, (peior.) belfer. (I-a fost ~ la şcoala elementară.)
ÎNVĂȚĂTORÍME	s.	(pop. şi fam.) dăscălime. (Întreaga ~.)
ÎNVĂȚĂTÚRĂ	s.	1. v. învățământ.2. studiu, şcoală. (A plecat la ~.)3. învățare, studiu, (înv.) deprindere. (S-a pus pe ~.)4. carte, cultură, cunoştințe (pl.), instrucție, pregătire, studii (pl.), (înv. şi pop.) slovă, (înv. şi reg.) cărturărie, (reg.) scrisoare, (înv.)
învățătúră	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DEPRINDERE. DISCIPLINĂ. DISPOZI-ȚIE. DOJANĂ. DOJENIRE. HOTĂRÎRE. IMPUTA-RE. MATERIE. MORALĂ. MUSTRARE. OBICEI. OBIECT. OBIŞNUINȚĂ. OBSERVAȚIE. ORDIN. PORUNCĂ. REPROŞ.
ÎNVECHÍ	vb.	1. v. deteriora.2. a se demoda, a se perima. (Aceste practici s-au ~.)
învechí	vb.	v. ÎMBĂTRÎNI. TRECE. VEŞTEJI.
ÎNVECHÍRE	s.	1. v. deteriorare.2. demodare, peri-mare. (~ unor practici.)
ÎNVECHÍT	adj.	1. v. deteriorat.2. demodat, depăşit, desuet, inactual, perimat, vechi, (livr.) caduc, vetust, (fam. fig.) fumat. (Practici ~.)3. v. depăşit.4. arhaic. (Cuvînt ~.)
învechít	adj.	v. ÎMBĂTRÎNIT.
ÎNVECINÁ	vb.	a se mărgini, (înv. şi reg.) a se hotărî, a se hotărnici, a se megieşi, (înv.) a se răzeşi, a se răzi, a se răzori, a se sinorisi, a se ţărmuri. (Se ~ la sud cu ...)
ÎNVECINÁT	adj.	1. alăturat, vecin, (livr.) adiacent, (înv.) sinoriaş. (Locuri ~.)2. limitrof, mărginaş, vecin, (reg.) megieş, mejdaş, (înv.) megieşesc, megieşit. (Pe teritoriul ~.)
învederá	vb.	v. ACCENTUA. EVIDENȚIA. ÎNTĂRI. MARCA. PUNCTA. RELEVA. RELIEFA. SUBLINIA.
ÎNVEDERÁT	adj.	1. v. clar.2. v. evident.
ÎNVELÍ	vb.	1. a (se) acoperi, a (se) înfăşura, (înv. şi pop.) a (se) coperi, a (se) înfăşura, (pop.) a (se) învălui, (înv. şi reg.) a (se) astruca. (S-a ~ cu plapuma.)2. v. îmbrăca.
ÎNVELÍRE	s.	1. acoperire, înfăşurare, învelit, (pop.) învăluire. (~ cuiva cu un pled.)2. v. îmbrăcare.
ÎNVELÍŞ	s.	1. v. îmbrăcăminte.2. v. acoperiş.3. (BOT.) înveliş vegetal v. vegetație.
ÎNVELÍT	adj.	1. acoperit, înfăşurat, (pop.) învă-luit, (înv.) învăscut. (Un copil ~.)2. v. îmbrăcat.
ÎNVELÍT	s.	1. v. învelire.2. v. îmbrăcare.
ÎNVELITOÁRE	s.	1. v. pătură.2. acoperitoare, față. (~ de masă, de pernă.)3. v. îmbrăcăminte.4. v. co-pertă.5. v.
ÎNVENINÁ	vb.	v. otrăvi.
ÎNVENINÁRE	s.	v. otrăvire.
ÎNVENINÁT	adj.	v. otrăvit.
înverigá	vb.	v. ASEDIA. ÎMPRESURA. ÎNCERCUI. ÎNCONJURA.
ÎNVERŞUNÁ	vb.	1. a se îndîrji, (livr.) a se obstina, (pop.) a se nătîngi. (Ce te-ai ~ aşa pe el?)2. v. în-furia.3. v. îndîrji.
ÎNVERŞUNÁRE	s.	1. îndîrjire, (livr.) obstinație, (rar) îndîrjeală. (E de-o ~ condamnabilă.)2. v. dîr-zenie.3. v. furie.
ÎNVERŞUNÁT	adj.	1. v. furios.2. aprig, aspru, crîncen, crud, crunt, cumplit, încrîncenat, îndîrjit, neîmpăcat, nepotolit, sîngeros, vajnic, violent, (înv.) crîncenit, tare, (fig.) încleştat. (O luplă ~.)3. acerb, aspru, necruțător. (O dispută ~.)4. v. disputat.5. v. viol
ÎNVERZÍ	vb.	a înfrunzi. (Copacii au ~.)
ÎNVERZÍRE	s.	înfrunzire. (~ copacilor.)
ÎNVERZÍT	adj.	înfrunzit. (Copaci ~ți.)

ÎNVESELÍ	vb.	1. (pop.) a (se) veseli, (înv. şi reg.) a (se) învioşa, (reg.) a (se) îmbucura. (Vestea l-a ~.)2. v. distra.
ÎNVESELÍRE	s.	(pop.) veselire.
ÎNVESELÍT	adj.	(pop.) veselit.
ÎNVESELITÓR	adj.	(pop.) veselitor, (înv.) veselnic. (O întîmplare ~oare.)
ÎNVESTÍ	vb.	1. v. înscăuna.2. v. alege.3. v. au-toriza.4. (înv. şi pop.) a orîndui, (înv.) a revesti, a rîndui. (A ~ ceva cu forme legale.)
ÎNVESTÍRE	s.	1. v. înscăunare.2. v. împuternicire.
ÎNVESTITÚRĂ	s.	v. împuternicire.
ÎNVEŞMÎNTÁ	vb.	v. îmbrăca.
ÎNVEŞMÎNTÁRE	s.	v. îmbrăcare.
ÎNVEŞMÎNTÁT	adj.	v. îmbrăcat.
înveşnicí	vb.	v. ETERNIZA. IMORTALIZA. PER-PETUA.
înveşnicíre	s.	v. ETERNÍZARE. IMORTALIZARE. PERPETUARE.
învéşte	vb.	v. ECHIPA. ÎMBRĂCA. ÎNVEŞMÎNTA.
ÎNVIÁ	vb.	a (se) însufleţi, a (se) scula, (înv.) a (se) deştepta, a (se) ridica. (Morţii nu mai ~.)
înviá	vb.	v. RENAŞTE.
ÎNVIÉRE	s.	1. sculare, (înv.) sculat, sculătoare, sculătură. (~ din morţi.)2. (BIS.) (înv.) vos-creasnă. (~
ÎNVIFORÁ	vb.	a viforî.
ÎNVIFORÁT	adj.	năvalnic, viforos, vijelios. (Furtună ~.)
ÎNVIGORÁ	vb.	v. întrema.
ÎNVIGORÁRE	s.	v. întremare.
ÎNVIGORÁT	adj.	v. întremat.
ÎNVINEŢÍ	vb.	1. (reg.) a murseca, a vîlcezi. (L-a ~ în bătăie.)2. a se albăstri. (S-a ~ la faţă.)
ÎNVINEŢÍT	adj.	1. vînăt, (înv. şi reg.) vineţit, (reg.) vîlced. (Are obrazul ~.)2. v. livid.
ÎNVINGĂTÓR	adj., s.	v. victorios.
ÎNVÍNGE	vb.	1. v. birui.2. v. izbîndi.3. v. întrece.4. v. depăşi.5. v. stăpîni.6. a(-şi) domina, a(-şi) înfrîna, a(-şi) stăpîni. (Şi-a ~ durerea.)7. v. răzbi.
ÎNVÍNGERE	s.	v. înfrîngere.
învinoşá	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
învinoşát	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHER-CHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
ÎNVINOVĂŢÍ	vb.	v. acuza.
ÎNVINOVĂŢÍRE	s.	v. acuzaţie.
ÎNVÍNS	adj.	v. înfrînt.
ÎNVINUÍ	vb.	v. acuza.
ÎNVINUÍRE	s.	1. v. acuzaţie.2. v. reproş.
ÎNVINUÍT	s., adj.	v. inculpat.
ÎNVIORÁ	vb.	1. a (se) redresa, a (se) reface, a (se) restabili, a (se) revigora, (reg.) a (se) învioşa, (fig.) a (se) remonta. (S-a mai ~ după criză.)2. v. însufleţi.3. a (se) împrospăta. (Florile din vază s-au ~.)4. v.
ÎNVIORÁRE	s.	1. redresare, refacere, restabilire, revigorare, (rar) redresament, (fig.) remontare. (~ cuiva după un leşin.)2. reviriment. (S-a produs o ~ în activitatea ...)3. v. însufleţire.4. împrospătare. (~ florilor din vază.)5. v. aţîţare.6. v. activare.
ÎNVIORÁT	adj.	1. v. însufleţit.2. împrospătat. (S-a sculat ~.)
ÎNVIORĂTÓR	adj.	v. însufleţitor.

înviosá	vb.	v. ÎNVIORA. REDRESA. REFACE. RE-STABILI.
înviosáre	s.	v. ANIMARE. ÎNSUFLEȚIRE. ÎNVI-ORARE.
înviosát	adj.	v. ANIMAT. ÎNSUFLEȚIT. ÎNVIORAT.
învîltorí	vb.	v. ÎNVÎRTEJI. ÎNVOLBURA. ZBATE.
învîrstá	vb.	v. DUNGA. TĂRCA. VĂRGA.
învîrstát	adj.	v. BĂLȚAT. DUNGAT. TĂRCAT. VĂRGAT.
ÎNVÎRTEÁLĂ	s.	v. rotație.
învîrteálă	s.	v. AFACERE. SPECULAȚIE.
ÎNVÎRTEJÍ	vb.	v. învolbura.
ÎNVÎRTEJÍRE	s.	v. învolburare.
ÎNVÎRTEJÍT	adj.	v. învolburat.
ÎNVÎRTÍ	vb.	1. v. răsuci.2. v. rula.3. v. frămînta.
ÎNVÎRTÍRE	s.	1. v. rotație.2. v. răsucire.3. învîrtit, răsuceală, răsucire, răsucit, răsucitură, suceală, sucire, sucit, sucitură. (~ unui fir textil.)
ÎNVÎRTÍT	adj.	v. răsucit.
ÎNVÎRTÍT	s.	1. v. rotație.2. v. răsucire.
ÎNVÎRTÍTA	s.	art. (COR.) mărunțelul (art.).
ÎNVÎRTITÚRĂ	s.	1. v. rotație.2. v. piruetă.
ÎNVÎRTOȘÁ	vb.	1. v. solidifica.2. v. bătători.3. v. usca.4. a se închega, a se îngroșa, a se lega. (Dulceața s-a ~.)
ÎNVÎRTOȘÁRE	s.	1. v. solidificare.2. închegare, îngroșare, legare. (~ dulcții.)
ÎNVÎRTOȘÁT	adj.	1. v. solidificat.2. v. bătătorit.3. închegat, îngroșat, legat. (Dulceață ~.)
învoálbe	vb.	v. ÎNVÎRTEJI. ÎNVOLBURA. ZBATE.
ÎNVOÍ	vb.	1. v. conveni.2. v. înțelege.3. v. pactiza.4. v. aproba.5. v. consimți.6. a accepta, a conveni, (înv.) a pristăni. (S-a ~ să vină la nuntă.)
învoí	vb.	v. ANGAJA. BĂGA. CONCILIA. INTRA. ÎMPĂCA. ÎNCADRA. ÎNȚELEGE. TOCMI. VÎRÎ.
ÎNVOIÁLĂ	s.	1. înțelegere, (reg.) tocmă, (prin Ban.) pogoadă, (prin Olt. şi Ban.) pogodeală. (Au ajuns la ~ în privința prețului.)2. v. în-țelegere.3. acord, înțelegere, vorbă. (Așa ne-a fost ~?)4. v. încuviințare.
învoiosá	vb.	v. ÎNVESELI.
ÎNVOÍRE	s.	1. v. înțelegere.2. v. încuviințare.3. v. per-misie.
ÎNVOLBURÁ	vb.	1. a (se) învîrteji, a (se) zbate, (rar) a (se) învîltori, (pop.) a (se) vîrteji, (reg.) a (se) învoalbe, a (se) vîrtejui. (Marea se ~.)2. v. agita.
ÎNVOLBURÁRE	s.	1. învîrtejire, zbatere, (reg.) vîrtejuire. (~ mării.)2. v. agitație.
ÎNVOLBURÁT	adj.	1. învîrtejit, (rar) volburos. (Marea ~.)2. v. agitat.
ÎNVÓLT	adj.	1. bătut, bogat, înfoiat, rotat, (reg.) revărsat. (Flori ~oalte.)2. v. bogat.3. v. înfoiat.
ÎNVOLTÁ	vb.	a se înfoia. (Floarea se ~.)
ÎNVRĂJBÍ	vb.	1. v. certa.2. v. dezbina.
ÎNVRĂJBÍRE	s.	1. v. neînțelegere.2. v. dușmănie.
ÎNVRĂJBÍT	adj.	1. v. certat.2. v. dezbinat.
învrednicí	vb.	v. BINEVOI. MERITA.
ÎNZĂPEZÍ	vb.	a (se) înnămeți, a (se) întroieni, a (se) nămeți, a (se) troieni, (reg.) a (se) omeți. (Drumurile s-au ~.)
ÎNZĂPEZÍRE	s.	înnămețire, întroienire, nămețire, troienire, (reg.) omețire. (~ drumurilor.)
ÎNZĂPEZÍT	adj.	înnămețit, întroienit, nămețit, troienit, (reg.) omețit. (Drum ~.)
ÎNZĂUÁ	vb.	(MIL.) a (se) împlătoșa.

ÎNZĂUÁT	adj.	(MIL.) împlătoşat. (Soldat ~.)
ÎNZDRĂVENÍ	vb.	1. v. însănătoşi.2. v. întrema.
ÎNZDRĂVENÍRE	s.	(MED.) 1. v. însănătoşire.2. v. în-tremare.
ÎNZDRĂVENÍT	adj.	(MED.) 1. v. însănătoşit.2. v. în-tremat.
înzeít	adj.	v. DEIFICAT. DIVINIZAT. ZEIFICAT.
ÎNZESTRÁ	vb.	1. v. dota.2. a dota, (înv. şi pop.) a dărui. (A ~ o fată de măritat.)3. a dota, (fig.) a împodobi. (Natura l-a ~ cu însuşiri alese.)
ÎNZESTRÁRE	s.	1. v. dotare.2. dotare. (~ unei fete de măritat.)3. v. aptitudine.
ÎNZESTRÁT	adj.	1. v. competent.2. v. talentat.
ÎNZORZONÁ	vb.	v. împopoţona.
ÎNZORZONÁRE	s.	v. împopoţonare.
ÎNZORZONÁT	adj.	v. împopoţonat.
jab	s.	v. PICIORUL-COCOŞULUI.
jábă	interj.	v. MARŞ.
jabrina-broáştei	s.	v. MĂTASEA-BROAŞTEI.
jácă	s.	v. SĂCULEŢ. TRAISTĂ.
JACHÉTĂ	s.	giacă.
JACHETÚŢĂ	s.	v. jacheţică.
JACHEŢÍCĂ	s.	jachetuţă. (Purta o ~.)
JAD	s.	1. v. jadeit.2. v. nefrit.
JADEÍT	s.	(MIN.) jad.
JAF	s.	1. jefuire, jefuit, pradă, prădare, prădat, prădăciune, (livr.) rapt, (înv.) dobîndă, prădăşug, răpiciune, răpştire. (Porniţi pe ~.)2. v. tîlhărie.
jaf	s.	v. RISIPĂ.
JAIS	s.	(MIN.) gagat.
jálbă	s.	v. CERERE. PETIŢIE. PLÎNGERE. RECLA-MAŢIE.
JÁLE	s.	1. dezolare, (pop.) jelanie, (înv. şi reg.) tîngă, (înv.) jalet. (Om plin de ~.)2. v. tristeţe.
JÁLE	s.	(BOT.) 1. (Salvia officinalis) jaleş, salbie, salvie, (reg.) şerlai.2. (Salvia silvestris) coada-vacii, (reg.) brăileanca (art.), corovatic, jaleş, năduf, sălvie de pădure.3. (Stachys germanica) jaleş, (reg.) pavăză.
jále	s.	v. DOLIU. LINARIŢĂ. SALVIE.
jale-cleioásă	s.	v. CINSTEŢ.
JÁLEŞ	s.	(BOT.) 1. (Salvia officinalis) jale, salbie, salvie, (reg.) şerlai.2. (Stachys germanica) jale, (reg.)
jáleş	s.	v. COADA-VACII. JALE. SALVIE. URE-CHEA-PORCULUI.
jaleş de cîmp	s.	v. SALVIE.
jálet	s.	v. JALE.
JÁLNIC	adj.	1. v. sfîşietor.2. v. tînguitor.3. v. trist.4. v. deplorabil.5. v. nenorocit.6. v. lugubru.
JALÓN	s.	v. indicator.
jaloná	vb.	v. TRASA.
jalonáre	s.	v. TRASARE.
jalovánie	s.	v. BOCET. PLÎNGERE. TÎNGUIRE.
JALUZEÁ	s.	persiană, rulou, stor, (rar) roletă. (Fereastră cu ~ele.)
jaluzíe	s.	v. GELOZIE.
JAMBÓN	s.	v. şuncă.

JANDÁRM	s.	(MIL.) (reg.) strajă, (înv.) cavas, colgiu.
janghinós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NESPĂLAT. SLINOS. SOIOS.
JÁNTĂ	s.	geantă. (~ a roții unei maşini.)
JANȚ	s.	v. jintuit.
janț	s.	v. STÎNCĂ.
JAP	interj.	jart! (~! i-a tras o palmă.)
jap	s.	v. BABALÎC. BACCEA. CĂZĂTURĂ. HODO-ROG. RAMOLIT.
jápă	s.	v. JOARDĂ. JORDIE. NUIA. VARGĂ.
JÁPIȚĂ	s.	(TEHN.) cătuşă, (reg.) proțăpel. (~ la jug.)
jápiu	s.	v. CIOLTAR. ŞABRACĂ. VALTRAP.
JAPONÉZ	s., adj.	nipon.
jápsă	s.	v. ARŞIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
JAR	s.	jăratic, jărăgai, (reg.) jeg, (prin Mold. şi Transilv.) şperlă, (înv.) jariste. (~ din sobă.)
jar	s.	v. ARŞIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FEBRĂ. FIERBINȚEALĂ. FRIGURI. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TEMPERATURĂ. TOROPEÁLĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
jarcaléte	s.	v. DEPBEDEU. GĂLIGAN. GOLAN. HAIMANA. LUNGAN. VAGABOND. VLĂJGAN.
járchină	s.	v. BÎTĂ. BUCATĂ. CIOMAG. CRÎMPEI. FRACȚIUNE. FRAGMENT. FRÎNTURĂ. MĂCIUCĂ. PARTE. PORȚIUNE. SECȚIUNE. TRANŞĂ.
JARÉT	s.	(ANAT.) garet (~ la picioarele calului.)
JARGÓN	s.	(LINGV.) (înv.) gerg.
JÁRIŞTE	s.	arsură, pîrlitură, (pop.) arsătură, (înv. şi reg.) pîrjol, (reg.) pîrjolitură, pîrleală.
járişte	s.	v. JAR. JĂRATIC. JĂRĂGAI.
JART	interj.	jap! (~! i-a tras o palmă.)
JARTIÉRĂ	s.	(Mold.) calțavetă.
JÁVRĂ	s.	cotarlă, jigodie, potaie, (pop.) jigăraie, şarlă, (reg.) pujlă, schilă, (Transilv.) holă, (Mold. şi Bucov.) păhaie, (Mold.) pohîrlă, (prin Transilv.) teaucă. (O ~ de cîine.)
JAZ	s.	(MUZ.) jazband.
JÁZBAND	s.	v. jaz.
jăcáş	s.	v. JEFUITOR. PRĂDĂTOR.
jălbáş	s.	v. PETIȚIONAR.
jăpcán	s.	v. JEFUITOR. PRĂDĂTOR.
jăpcáş	s.	v. JEFUITOR. PRĂDĂTOR.
jăpcăní	vb.	v. JECMĂNI. JEFUI.
JĂRÁTIC	s.	v. jar.
JĂRĂGÁI	s.	v. jar.
jărpán	s.	v. GLOABĂ. MÎRȚOAGĂ.
JDER	s.	(ZOOL.; Martes martes) (înv.) sîngeap.
JEANŞI	s. pl.	v. blugi.
jeb	s.	v. BUZUNAR.
JECMĂNEÁLĂ	s.	jefuire, (fig.) jumulire, jupuire. (~ clienților.)
JECMĂNÍ	vb.	a jefui, (reg.) a jăpcăni, (fig.) a jumuli, a jupui. (Un negustor care îşi ~ clienții.)

JECMĂNÍT	adj.	jefuit, (fig.) jumulit, jupuit. (Cli-ent ~.)
JEFUÍ	vb.	1. a prăda, (rar) a tîlhări, (înv. şi reg.) a pleşcui, (înv.) a globi, a goli, a plenui, a strica, a tîlhui. (Bandiţii l-au ~ la drumul mare.)2. a devasta, a prăda, a sparge, (livr.) a devaliza. (Au ~ banca.)3. v. deposeda.4. v. răpi.5. v. jecmăni.
JEFUÍRE	s.	1. v. jaf.2. devastare, prădare, spargere, (livr.) devalizare. (~ unei bănci.)3. v. deposedare.4. v. jecmăneală.
JEFUÍT	adj.	1. v. deposedat.2. prădat, răpit. (Bunuri ~.)3. devastat, prădat, (livr.) devalizat. (O bancă ~.)4. jecmănit, (fig.) jumulit, jupuit. (Client ~.)
jefuít	adj.	v. jecmănit, jumulit.
JEFUÍT	s.	jaf.
JEFUITÓR	s., adj.	1. s. prădător, (livr.) spoliator, (reg.) jăpcan, jăpcaş, (Mold.) jăcaş, (înv.) pleşcaş, pleşcuitor, prădaş. (Un ~ nemilos.)2. adj. v. prădalnic.
JEG	s.	v. murdărie.
jeg	s.	v. JAR. JĂRATIC. JĂRĂGAI.
JEGÓS	adj.	1. v. murdar.2. mînjit, murdar, nespălat, slinos, soios, (pop. şi fam.) janghinos, (pop.) îngălat, (reg.) imos, (fam.) împuţit.
JEGOŞÍ	vb.	v. murdări.
jelánie	s.	v. BOCET. DOLIU. JALE. PLÎNGERE. TÎNGUIRE.
JELÍ	vb.	1. v. boci.2. v. văita.
jelí	vb.	v. CĂI. CĂINA. COMPĂTIMI. DEPLÎNGE. PLÎNGE. POCĂI. REGRETA.
JELÍRE	s.	1. bocire, plîngere, plîns, (pop.) jeluială, jeluire. (~ mortului.)2. v. văitare.
JELÍT	s.	v. văitat.
jelitór	adj.	v. JALNIC. SFÎŞIETOR. TÎNGUIOS. TÎNGUITOR.
JELUÍ	vb.	1. a boci, a jeli, a plînge. (A ~ un mort.)2. v. văita.
jeluí	vb.	v. ACUZA ASPIRA. CĂI. CĂINA COMPĂTIMI. DENUNŢA. DEPLÎNGE. DORI. ÎNVINOVĂŢI. ÎNVINUI. JINDUI. NĂZUI. PÎRÎ. PLÎNGE. POCĂI. POFTI. PRETINDE. RECLAMA. REGRETA. RÎVNI. SPUNE. TINDE. ŢINTI. UR-MĂRI. VISA. VIZA.
jeluiálă	s.	v. BOCEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂINARE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAŢIE. PLÎNGERE. PLÎNS. TÎNGUIALĂ. TÎNGUIRE. TÎNGUIT. VĂITARE. VĂITAT. VĂI-TĂTURĂ.
JELUÍRE	s.	v. văitat.
jeluíre	s.	v. BOCIRE. JELIRE. PLÎNGERE. PLÎNS.
JELUITOÁRE	s.	bocitoare, (reg.) plîngătoare. (~ la un mort.)
jeluitór	adj.	v. JALNIC. SFÎŞIETOR. TÎNGUIOS. TÎNGUITOR.
jeluitór	s.	v. RECLAMANT.
JENÁ	vb.	1. v. deranja.2. v. împiedica.3. v. supăra.4. v. sfii.
JENÁNT	adj.	1. v. incomod.2. v. penibil.
JENÁRE	s.	v. deranjare.
JENÁT	adj.	1. v. stingherit.2. ruşinat.
JÉNĂ	s.	1. ruşine, sfială, sfiiciune, stingherealã, stînjeneală, stînjenire, (pop.) ruşinare, (înv. şi reg.) ruşinţă, (înv.) stideală, stidinţă, stidire. (Un sentiment de ~.)2. v. bună-cuviinţă.3. încurcă-tură, (înv.) stenahorie. (~ financiară.)
JEP	s.	1. v. jneapăn.2. v. pin pitic.

JERPELÍ	vb.	v. zdrenţui.
JERPELÍT	adj.	v. zdrenţuit.
JERPELITÚRĂ	s.	v. zdreanţă.
JERSÉU	s.	pulover.
JÉRTFĂ	s.	1. v. ofrandă.2. v. sacrificiu.3. sacrificiu, sînge. (Şi-au dobîndit libertatea prin ~.)4. v. vic-timă.5. sacrificiu. (A făcut mari ~ pentru a-şi atinge scopul.)
jértfă	s.	v. ABUNDENŢĂ. BELŞUG. BOGĂŢIE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
JERTFÉLNIC	s.	(BIS.) proscomidie.
jertfélnic	s.	v. ALTAR. SANCTUAR.
JERTFÍ	vb.	1. v. sacrifica.2. a-şi da, a-şi sacrifica. (Şi-a ~ viaţa pe cîmpul de luptă.)3. a (se) sacrifica. (S-a ~ pentru binele omenirii.)
JERTFÍRE	s.	v. sacrificiu.
JERTFÍT	adj.	sacrificat.
jeruitór	s.	v. COCIORVĂ.
jestóc	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂLBATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
JET	s.	ţîşnitură. (Un ~ de apă.)
JETÓN	s.	fisă, (înv.) socotea. (~ la ruletă.)
JEŢ	s.	fotoliu, (prin Transilv.) şezău. (Stă tolănit într-un ~.)
JGHEÁB	s.	1. v. adăpătoare.2. (pop.) ţurloi, ţurţur. (Apa de izvor curge pe un ~.)3. v. rigolă.4. v. streaşină.5. v. scoc.6. v. lin. (~ pentru mustuit strugurii.)
jgheáb	s.	v. CANAL. CONDUCTĂ. COŞCIUG. SI-CRIU.
jig	s.	v. ARSURĂ. USTURIME.
jigánie	s.	v. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. SĂLBĂTICIUNE.
jigăráie	s.	v. ARSURĂ. BOALA LUI CARRÉ. CO-TARLĂ. JAVRĂ. JIGODIE. POTAIE. USTURIME.
jigărí	vb.	v. SLĂBI.
JIGĂRÍT	adj.	v. slab.
jigărít	adj.	v. SCHELETIC. SFRIJIT. SLAB.
jíglă	s.	v. BULFEU. CRUCE. SPETEAZĂ. STIN-GHIE.
JIGNÍ	vb.	a insulta, a ofensa, a ultragia, (livr.) a injuria, a invectiva, a vexa, (pop.) a sudui, (fig.) a atinge, a răni, (livr. fig.) a leza. (L-a ~ profund prin atitudinea lui.)
JIGNICÉR	s.	(IST.) clucer de arie.
JIGNÍRE	s.	1. insultare, ofensare, ultragiere, (livr.) vexare, (fig.) rănire, (livr. fig.) lezare. (~ cuiva cu vorbe grele.)2. (concr.) afront, injurie, insultă, ocară, ofensă, ruşine, umilinţă, (livr.) ultraj, vexaţiune, (pop.) hulă, sudalmă, suduitură, (înv.) băsă
JIGNÍT	adj.	insultat, ofensat, ultragiat, (livr.) vexat, (fig.) atins, rănit, (livr. fig.) lezat. (O persoană ~.)
JIGNITÓR	adj.	injurios, insultător, ofensator, (livr.) vexant, vexatoriu, (fig.) tare. (De ce îi spui vorbe ~oare?)
JIGÓDIE	s.	v. javră.
jigódie	s.	v. BOALA LUI CARRÉ.
jigodiós	adj.	v. RĂPĂNOS.
jigodít	adj.	v. RĂPĂNOS.

JÍLAV	adj.	reavăn, ud, umed, (par) umedos, (reg.) puhav, revenos, (prin Transilv.) motov. (Un loc, un teren ~.)
JILĂVEÁLĂ	s.	revenească, udătură, umezeală, umiditate, (pop.) udeală, (Olt.) crihală. (~ unui teren.)
jilăvéte	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
JILĂVÍ	vb.	a (se) umezi, (pop.) a (se) reveni. (Pământul s-a ~.)
JILĂVÍT	adj.	umezit. (Sol ~.)
JILÉTCĂ	s.	v. vestă.
JILÍP	s.	scoc, uluc, (reg.) riz, rol. (~ pentru depla-sarea în pantă a lemnelor, în exploatări.)
jimb	adj.	v. STRÎMB. ŞTIRB.
jimbá	vb.	v. RÎNJI. STRÎMBA.
jimblár	s.	v. FRANZELAR.
jímblă	s.	v. FRANZELĂ.
jimí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞUI. MIŞUNA. ROI.
jimuí	vb.	v. RÎMA.
JIND	s.	jinduire, poftă. (Se uită cu ~ la ...)
JINDUÍ	vb.	1. v. aspira.2. v. ahtia.3. v. dori.4. a rîvni, a tînji. (~ după un cămin.)5. v. lăcomi.
JINDUÍRE	s.	jind, poftă. (Se uită cu ~ la ...)
JINDUÍT	adj.	v. jinduitor.
JINDUITÓR	adj.	ahtiat, avid, dorit, dornic, jinduit, rîvnitor, (fig.) înfometat, însetat, lacom, setos. (~ de o viaţă mai bună.)
JÍNTIŢĂ	s.	(reg.) bamburi (pl.), duruiele (pl.). (~ de la caş.)
jíntiţă	s.	v. BOŞTINĂ.
JINTUIÁLĂ	s.	1. v. jintuire.2. v. jintuit.
JINTUÍRE	s.	jintuială, jintuit. (~ a caşului.)
JINTUÍT	s.	1. v. jintuire.2. (concr.) janţ, jintuială. (~ al caşului.)
jip	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE.
JIRÉBIE	s.	(IST.) delniţă, sesie. (Forma de proprietate numită în Moldova ~ era cunoscută în Ţara Românească sub numele de delniţă, iar în Tran-silvania sub denumirea de sesie.)
jitár	s.	v. PÎNDAR.
jitărí	vb.	v. PÎNDI.
jítie	s.	v. ÎNTÎMPLARE. PĂŢANIE. PERIPEŢIE. ROGOJINĂ.
jítniţă	s.	v. GRÎNAR. HAMBAR. PĂTUL.
JIVÍNĂ	s.	v. fiară.
JNEÁPĂN	s.	1. (BOT.; Pinus mugo) jep, (prin Mold. şi Bucov.) sosnar.2. v. pin pitic.3. v. ienupăr.
JOÁCĂ	s.	1. joc, zbenguială, zbenguire, zbenguit, zbînţuială, zbînţuire, zbînţuit, zbînţuitură, zbur-dare, zburdălnicie, (reg.) zbeng, zbereguială, zbînţ, zburdă. (N-a fost de cît o ~ de copii.)2. v. amuzament.
JOÁGĂR	s.	(TEHN.) 1. gater.2. beschie, ciochie. (~ul este un ferăstrău cu două mînere.)
JOÁRDĂ	s.	jordie, vargă, (pop.) strămurare, stră-murariţă, (reg.) japă, (înv.) strămur. (~ pentru mînat vitele.)
joárdă	s.	v. FUSCEL. NUIA. VARGĂ. VERGEA.
JOBÉN	s.	cilindru, (pop.) ţilindru. (Purta pe cap un ~.)
JOC	s.	1. v. joacă.2. v. dans.3. v. meci.4. jocuri balcanice v. balcaniadă; jocuri olimpice v. olim-piadă; jocuri universitare v. universiadă.5. interpretare. (Actorul a avut un ~ magistral.)
jochéu	s.	v. FECIOR. LACHEU. VALET.
JOCULÉŢ.	s.	jocuşor, (reg.) jocuţ.

JOCUŞÓR	s.	v. joculeţ.
jocúţ	s.	v. JOCULEŢ. JOCUŞOR.
joí	vb.	v. DOVEDI. ÎNDURA. MULŢUMI. PĂTIMI. PĂŢI. PRIDIDI. RĂBDA. RĂZBI. SATISFACE. SUFERI. SUPORTA. TRAGE.
joimăríţă	s.	v. BUFNIŢĂ. BUHĂ.
jóină	s.	v. MĂRĂRAŞ.
JÓKER	s.	balador. (~ la cărţile de joc.)
jólcă	s.	v. PIN.
jold s.v. CORVOADĂ.		
joldunár	s.	v. MERCENAR.
jólnă	s.	v. SCROFULĂ.
JONCŢIÚNE	s.	împreunare, unire. (~ a două armate.)
JÓRDIE	s.	v. joardă.
jordíţă	s.	v. NUIELUŞĂ. NUIELUŢĂ. VĂRGUŢĂ.
jos	adj.	v. ÎNCHIS.
JOS	adj., adv.	1. adj. coborît, scoborît. (Un teren ~.)2. adv. v. dedesubt.3. adj. v. scund.4. adj. v. scăzut.5. adj. v. gros.6. adj. v. ieftin.
JÓSNIC	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.
JOSNICÍE	s.	v. ticăloşie.
JOÚLE	s.	(FIZ.) wattsecundă.
joviál	adj.	v. VESEL.VOIOS.
jovialitáte	s.	v. VESELIE. VOIOŞIE.
jubilá	vb.	v. TRIUMFA.
JUBILÁRE	s.	v. jubilaţie.
JUBILÁŢIE	s.	jubilare. (Stare de ~.)
JUCÁ	vb.	1. v. dansa.2. v. disputa.3. v. face.4. a practica. (~ tenis de doi ani.)5. v. interpreta.6. v. reprezenta.7. v. rula.
jucá	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. CÎNTA. EXECUTA. INTONA. INTERPRETA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
jucăreá	s.	v. JUCĂRIOARĂ.
jucărícă	s.	v. JUCĂRIOARĂ.
jucăríe	s.	v. BAGATELĂ. FLEAC. NIMIC.
JUCĂRIOÁRĂ	s.	(pop.) jucărea, jucărică.
JUCĂTÓR	s.	dansator, (pop.) dănţuitor. (~ într-un ansamblu popular.)
JUCĂÚŞ	adj.	neastîmpărat, vioi. (Ochi ~; privire ~.)
júde	s.	v. CĂPETENIE. CONDUCĂTOR. JUDECĂ-TOR. PRIMAR. VĂTAF.
JUDECÁ	vb.	1. v. chibzui.2. a chibzui, a (se) gîndi, a socoti, (înv. şi reg.) a sămălui, (fig.) a cîntări, cum-păni, a drămui. (Să ~ cum e mai bine.)3. v. con-sidera.4. (JUR.) (înv. şi reg.) a se pîrî, a se pricinui, (reg.) a se pricini, (înv.) a se prici, a se prig
judecá	vb.	v. COMANDA. CONDAMNA. DECIDE. DISPUNE. FIXA. HOTĂRÎ. ORDONA. OSÎNDI. PEDEPSI. PORUNCI. STABILI. STATORNICI.
JUDECÁRE	s.	v. chibzuire.

JUDECÁTĂ	s.	1. v. inteligență.2. v. minte.3. gîn-dire, intelect, înțelegere, minte, raționament, rațiune, (fig.) cap. (Are o ~ extrem de limpede.)4. minte, rațiune, (rar) cunoştință, (pop. şi fam.) glagore, (înv.) rezon. (O ~ normală.)5. minte, raționament, rațiune,
judecátă	s.	v. CONDAMNARE. JURISDICȚIE. OSÎNDĂ. PEDEAPSĂ.
judecătoáre	s.	v. JUDECĂTORIE.
JUDECĂTÓR	s.	1. (JUR.) (înv.) jude, județ, (înv., în Transilv.) tăblaş.2. arbitru, (grecism înv.) eretocrit. (~ într-un litigiu.)
JUDECĂTOREÁSĂ	s.	(JUR.) (înv.) judecească.
JUDECĂTORÉSC	adj.	v. judiciar.
JUDECĂTORÍE	s.	(JUR.) (înv.) judecătoare, scaun, (Litigiu ajuns în fața ~.)
judeceásă	s.	v. JUDECĂTOREASĂ.
JUDECÍE	s.	(IST.) parte, unghi. (~ era o unitate administrativ-teritorială.)
JUDÉȚ	s.	1. (IST.) şoltuz, (prin Mold.) voit. (~ al unui oraş.)2. (înv.) sud, (înv., în Bucov.) beţîrc, (înv., în Transilv.) comitat, (înv., în Mold.) ținut, (înv., în Transilv.) varmeghie. (~ul Bihor.)
judéț	s.	v. ACȚIUNE. ANIMOZITATE. CAUZĂ. CEARTĂ. CONFLICT. DECIZIE. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GÎL-CEAVĂ. HOTĂRÎRE. ÎNVRĂJBIRE. JUDECATĂ. JUDECĂTOR. LITIGIU. NEÎNTELEGERE. PRIMAR. PROCES. SENTINTĂ. VERDICT.
JUDEȚEÁN	adj.	(înv., în Mold.) ținutal. (Autori-tățile ~ene.)
JUDICIÁR	adj.	(JUR.) judecătoresc, (înv.) dicani-cesc. (Procedură ~.)
JUDICIÓS	adj., adv.	1. adj. v. chibzuit.2. adj. bun, chibzuit, folositor, gîndit, înțelept, rațional, rezonabil, socotit, util, (fig.) sănătos. (Un sfat ~.)3. adv. chibzuit.
JUDICIOZITÁTE	s.	v. chibzuială.
JUG	s.	1. jujeu, (reg.) hădărău. (~ la gîtul porcilor, al viţeilor.)2. (TEHN.) (reg.) război. (~ la joagăr.)
jug	s.	v. AMNAR. CEAFĂ. REZEMĂTOARE.
JUGĂNÍ	vb.	v. castra.
JUGĂNÍRE	s.	v. castrare.
JUGĂNÍT	adj.	v. castrat.
JUGĂNÍT	s.	v. castrare.
jugărél	s.	v. DUMBEȚ.
jugăréț	s.	v. DUMBEȚ.
jugulá	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
juguláre	s.	v. GÎTUIRE. STRANGULARE. SUGRU-MARE.
juisór	s.	v. PETRECĂREȚ.
JUJÉU	s.	v. jug.
JULÍ	vb.	a (se) jupui, a (se) zdreli, a (se) zgîria, (pop.) a (se) beli, a (se) stropşi, (înv. şi reg.) a (se) rujdi, (prin Olt.) a (se) mezdri. (Şi-a ~ pielea de la deget.)
JULÍRE	s.	julit, jupuire, jupuit, zdrelire, zdrelit. (~ unui deget.)
JULÍT	adj.	jupuit, zdrelit. (Are degetul ~.)
JULÍT	s.	v. julire.
JULITÚRĂ	s.	(MED.) jupuitură, zdrelitură. (O ~ la un deget.)

JUMĂRI	s. pl.	1. (reg.) scrijele (pl.). (~ din slănină.)2. omletă, (reg.) papară, prajilă, (nordul Mold., Bucov. şi nordul Transilv.) papă, (Transilv. şi Ban.) păpărădă, ratotă, (Mold. şi Bucov.) scrob, (înv., în Transilv.) sfungată. (~ de ouă.)
JUMĂTÁTE	s.	1. (cantitativ) doime. (O ~ dintr-un obiect.)2. (cantitativ) (slavonism înv.) pol. (O ~ kg de icre.)3. (cantitativ) (reg.) cîrstac, cîrstă, clăiță, cruce, petiță, picior. (Claia de snopi numită ~.)4. (spațial) mijloc. (La ~ scîndurii.)5. (temporal) mijloc
jumătáte	s.	v. NEVASTĂ. SOȚIE.
jumătate-de-pásăre	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
jumătăți	s. pl.	v. PANTOF.
jumătăți	vb.	v. ÎNJUMĂTĂȚI.
JUMULEÁLĂ	s.	jumulire, (reg.) scărmănare. (~ păsărilor.)
JUMULÍ	vb.	(înv. şi pop.) a smulge, (înv. şi reg.) a peni, (reg.) a dupurlui, a scărmăna, (Mold., Bucov. şi Maram.) a cinătui, (Mold. şi Bucov.) a ciupeli, (Transilv.) a jupeli. (A ~ o pasăre.)
jumulí	vb.	v. JECMĂNI. JEFUI.
JUMULÍRE	s.	jumuleală, (reg.) scărmănare. (~ unei păsări.)
jumulíre	s.	v. JECMĂNEALĂ. JEFUIRE.
JUMULÍT	adj.	(înv. şi pop.) smuls. (Pasăre ~.)
jumulít	adj.	v. JECMĂNIT. JEFUIT.
JÚNĂ	s., adj.	v. tînără. (O fată ~.)
JUNC	s.	(ZOOL.) mînzat, (Transilv. şi Maram.) tuluc. (Carne de ~.)
JUNCÁN	s.	(ZOOL.) (Transilv. şi Maram.) tulucan.
JUNCÁNĂ	s.	v. juncă.
JUNCÁNCĂ	s.	v. juncă.
JÚNCĂ	s.	(ZOOL.) juncană, juncancă, junincă.
júne	s.	v. FECIOR. FLĂCĂU. GINERE. MIRE. TÎNĂR.
junéțe	s.	v. TINERET. TINEREȚE. TINERIME.
junghér	s.	v. PUMNAL. STILET.
junghetúră	s.	v. GÎT. GRUMAZ.
JUNGHI	s.	(MED.) 1. înjunghietură, înțepătură, junghietură, (pop.) stricnitură, (grecism înv.) nixis, (fig.) săgeată, săgetătură, (pop. fig.) tăietură. (Simte un ~ în regiunea intercostală.)2. (la pl.) înțepături (pl.), (fig.) ace (pl.). (Mii de ~uri îi străbat cor
junghi	s.	v. PNEUMONIE. PUMNAL. STILET.
junghiá	vb	v. ÎNJUNGHIA. TĂIA.
junghiére	s.	v. ÎNJUNGHIERE. SPINTECARE. SPINTECAT. TĂIERE.
JUNGHIETÚRĂ	s.	(MED.) înjunghietură, înțepătură, junghi, (pop.) stricnitură, (grecism înv.) nixis, (fig.) săgeată, săgetătură, (pop. fig.) tăietură, (Simte o ~ în regiunea intercostală.)
juni	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
juníe	s.	v. PUBERTATE. TINERET. TINEREȚE. TINERIME.
juníme	s.	v. TINERET. TINERIME.
JUNÍNCĂ	s.	v. juncă.
JUNIÓR	s.	invar, fiul (art.). (Popescu-~.)
júpă	s.	v. FOI. FUSTĂ.
jupelí	vb.	v. JUMULI.

jupí	vb.	v. COJI. DESCUAMA. JUPUI. SCOROJI.
jupîn	s.	v. PATRON. STĂPÎN.
JUPÎNEÁSĂ	s.	v. menajeră.
jupîneásă	s.	v. BOIEROAICĂ. CUCOANĂ. DOAM-NĂ. FEMEIE DE SERVICIU. MADAM. ORĂŞEAN-CĂ. PATROANĂ. SERVITOARE. SLUGĂ. SLUJNICĂ. STĂPÎNĂ.
JUPUÍ	vb.	1. (pop.) a beli, (înv. şi reg.) a despuia, (reg.) a mezdreli, a mezdri. (A ~ un animal.)2. v. juli.3. a se coji, a se descuama, a se scoroji, (pop.) a se jupi, (înv.) a se tărîța. (Pielea i s-a ~.)4. v. descoji.
jupuí	vb.	v. JECMĂNI. JEFUI.
JUPUIÁLĂ	s.	v. jupuire.
jupuiálă	s.	v. PELAGRĂ.
JUPUÍRE	s.	1. jupuială, jupuit (pop.) belire, belit. (~ unui animal.)2. v. julire.3. v. descuamare.4. v. descojire.
jupuíre	s.	v. JECMĂNEALĂ. JEFUIRE.
JUPUÍT	adj.	1. (pop.) belit. (Animal ~.)2. v. julit.3. v. descuamat.4. v. descojit.
jupuít	adj.	v. JECMĂNIT. JEFUIT.
JUPUÍT	s.	1. v. jupuire.2. v. julire.
JUPUITÚRĂ	s.	v. julitură.
JUR	interj.	v. zău!
JUR	s.	v. apropiere.
JUR	s.	v. jurat.
jur	s.	v. JURĂMÎNT. LEGĂMÎNT.
JURÁ	vb.	(înv.) a se făgădui, a se jurui, a sufleți. (Se ~ că e cum spune.)
jurá	vb.	v. AFURISI. BLESTEMA. CONJURA. IM-PLORA.
juráre	s.	v. JURĂMÎNT. LEGĂMÎNT.
JURÁSIC	s.	(GEOL.) jurasic inferior v. liasic; jurasic mediu v. dogger; jurasic superior v. malm.
jurát	adj., s.	v. AFURISIT. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. RĂU. TICĂLOS.
JURÁT	s,	(JUR.) jur. (Curtea cu ~ți.)
jurát	s.	v. PRETOR. PRIMAR.
JURĂMÎNT	s.	1. legămînt, (înv. şi reg.) juruință, (reg.) jur, (înv.) jurare. (Şi-a respectat ~.)2. ju-rămînt fals v. sperjur; jurămînt mincinos v. sperjur.
JURÍDIC	adj.	(JUR.) (înv.) politicesc. (Act ~.)
JURISDÍCȚIE	s.	(JUR.) (rar) judecată. (Se află sub ~...)
JURISPRUDÉNȚĂ	s.	v. drept.
JURÍST	s.	(înv.) legist, pravilist, prăvilaş.
JURNÁL	s.	1. v. ziar.2. (CONT.) jurnal de casă v. registru de casă.
jurnál	s.	v. PROCES-VERBAL.
JURNALÍSM	s.	v. ziaristică.
JURNALÍST	s.	v. ziarist.
JURNALÍSTIC	adj.	v. ziaristic.
JURNALÍSTICĂ	s.	v. ziaristică.
JURUBÍȚĂ	s.	(înv. şi reg.) sucitură, (reg.) ciulea, (Maram.) guşă, (înv.) mătărîngă. (~ de mătase.)
juruí	vb.	v. ANGAJA. FĂGĂDUI. ÎNDATORA. ÎN-SĂRCINA. JURA. LOGODI. OBLIGA. PROMITE.
juruínță	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CUVÎNT. FAGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINȚĂ. JURĂMÎNT. LE-GĂMÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.

juruítă	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CU-VÎNT. FĂGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINȚĂ. LEGĂMÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.
JUST	adj., adv.	1. adj. v. adevărat.2. adv. v. adevărat.3. adj. drept, echitabil. (O decizie ~.)4. adv. drept, întemeiat, temeinic. (A judecat ~.)5. adv. v. bine.6. adj. v. fundamentat.7. adj. v. îndreptățit.
JUSTÉȚE	s.	1. v. adevăr.2. v. exactitate.3. dreptate, echitate, (înv.) lege. (A restabilit ~ cauzei cuiva.)4. dreptate, temeinicie, (înv.) rezon. (~ argu-mentelor sale.)
JUSTIFICÁ	vb.	1. a îndreptăți, a motiva, (livr.) a legitima, a legitimiza. (Toate acestea ~ hotărîrea lui.)2. v. scuza.3. a autoriza, a îndreptăți, a îngădui, a permite, (livr.) a îndritui, (înv. fig.) a întemeia. (Această împrejurare ne ~ să tragem unele concluzii.)4.
JUSTIFICÁBIL	adj.	1. v. explicabil.2. v. scuzabil.
JUSTIFICÁRE	s.	1. îndreptățire, justificație logică, motivare, motivație, rațiune, temei, (livr.) legitimare, legitimitate, (pop.) noimă, (înv.) rezon. (~ unei hotărîri.)2. logică, motivare, noimă, rațiune, rost, sens, temei. (Nu văd ~ acestei hotărîri.)3. explicare, ex
JUSTIFICÁT	adj.	1. v. fundamentat.2. v. motivat.3. dezvinovățit, disculpat, (rar) scuzat. (Persoa-nă ~.)
JUSTIFICATÍV	adj.	1. doveditor, justificator, pro-bator, (înv.) mărturisitor. (Act ~.)2. descărcător. (Factură ~.)
JUSTIFICATÓR	adj.	v. justificativ.
JUSTIFICÁȚIE	s.	v. justificare.
justițiábil	s.	v. PARTE.
JUSTÍȚIE	s.	1. v. instanță.2. v. dreptate.
juvăț	s.	v. LAȚ. ŞTREANG. VAL.
JUVÉLNIC	s.	(PESCUIT) (reg.) sac.
juvélnic	s.	v. OSTREȚ.
juveníl	adj.	v. TINERESC.
juvéte	s.	v. BABOI. BABUŞCĂ. FÎȚĂ. OLTEAN.
juxtapúne	vb.	v. ALĂTURA.
JUXTAPOZÍȚIE	s.	v. juxtapunere.
JUXTAPÚNERE	s.	(GRAM.) juxtapoziție, parataxă.
juxtapúnere	s.	v. ALĂTURARE.
JUXTAPÚS	adj.	(GRAM.) paratactic. (Construcție ~.)
juxtapús	adj.	v. ALĂTURAT.
KÁLIU	s.	v. potasiu.
KANTIANÍSM	s.	(FILOZ.) (rar) kantism.
kantísm	s.	v. KANTIANISM.
KAÓN	s.	(FIZ.) mezon K.
KÁRLING	s.	v. custură.
KIESELGÚR	s.	v. diatomit.
KIL	s.	v. kilogram.
KÍLO	s.	chil, kil, kilogram. (Un ~ de zahăr.)
KILOCALORÍE	s.	(FIZ.) calorie mare.
KILOCICLU PE SECÚNDĂ	s.	v. kilohertz.
KILOGRÁM	s.	1. chil, kil, kilo. (Un ~ de făină.)2. (impr.) litru. (Un ~ de lapte.)
KILOGRAM-FORȚĂ-MÉTRU	s.	v. kilogram-metru.
KILOGRAMMÉTRU	s.	(FIZ.) kilogram-forță-metru.

KILOHÉRTZ	s.	(FIZ.) kilociclu pe secundă.
kilométric	adj.	v. INTERMINABIL. NESFÎRŞIT.
KÍWI	s.	(ORNIT.; Apteryx australis) apterix.
la	adv.	v. APROAPE. APROXIMATIV. CAM. CIRCA. VREO.
LA	prep.	1. (local) asupra, către, înspre, spre, (înv.) despre, între, supra. (Îşi aţinteşte privirea ~ noi.)2. (local) în. (Merge ~ vale.)3. (cauzal) pentru. (Îl pedepsea ~ cea mai mică abatere.)4. (final) (înv.) spre. (L-a condamnat ~ moarte.)
la	vb.	v. ÎMBĂIA. SCĂLDA. SPĂLA.
laba-gîştii	s.	v. ANTONICĂ. GRANAT. SPILCUŢĂ.
laba-lúpului	s.	v. PIEDICUŢĂ. TALPA-GÎŞTEI.
laba-mîţei	s.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ. CREAS-TA-COCOŞULUI. DROB. DROBUŞOR.
laba-mîţii	s.	v. PARPIAN.
labán	s.	v. CHEFAL.
LABÁN	s.	v. chefal.
laba-úrsului	s.	v. BRÎNCA-URSULUI. CRUCEA-PĂ-MÎNTULUI. PICIORUL-CAPREI. PIEDICUŢĂ.
LÁBĂ	s.	1. (ANAT.) (reg.) brîncă. (~ la animale.)2. (BOT.) laba-ursului (Clavaria aurea) = (reg.) bureţi-degetar (pl.), creasta-cocoşului.
lábă	s.	v. MEMBRU INFERIOR. MÎNĂ. PICIOR.
LABFERMÉNT	s.	v. cheag.
labíl	adj.	v. CAPRICIOS. FLUŞTURATIC. FLUTU-RATIC. INCONSECVENT. INCONSTANT. INSTABIL. NECONSECVENT. NECONSTANT. NESERIOS. NESTABIL. NESTATORNIC. SCHIMBĂCIOS. SCHIMBĂTOR.
LABILITÁTE	s.	1. (FIZ.) instabilitate. (~ a unui fenomen.)2. (FIZIOL.) mobilitate funcţională.
labilitáte	s.	v. INCONSECVENTĂ. INCONSTANŢĂ. INSTABILITATE. NECONSECVENŢĂ. NECONSTANŢĂ. NESTABILITATE. NESTATORNICIE.
LABIRÍNT	s.	(livr.) dedal.
labiríntic	adj.	v. ÎNTORTOCHEAT.
LÁBIUM	s.	(ANAT.) buză inferioară. (~ la insecte.)
laboáre	s.	v. LUCRU. MUNCĂ. TREABĂ.
laboriós	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NE-OBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
láboş	s.	v. CRATIŢĂ.
LÁBRUM	s.	(ANAT.) buză superioară. (~ la insecte.)
LAC	s.	(GEOGR.) (pop.) tău. (~ de munte.)
LAC	s.	vernis, (înv.) vernichiu. (~ pentru mobilă.)
lac	s.	v. BALTĂ.
LACHÉU	s.	v. valet.
lachéu	s.	v. SLUGOI.
LÁCOM	adj.	1. v. mîncăcios.2. v. hrăpăreţ.3. v. avid.
lácom	adj.	v. AHTIAT. AVID. DORIT. DORNIC. JINDUIT. JINDUITOR. RÎVNITOR.
LACÓNIC	adj.	v. concis.
LACONICITÁTE	s.	v. concizie.
LACONÍSM	s.	v. concizie.

LÁCRIMĂ	s.	1. strop. (O ~ i se scurgea pe obraz.)2. (la pl.) (rar) apă. (Un potop de ~ i-a inundat fața.)3. v. plîns.
LACTÁȚIE	s.	v. alăptare.
LACTOBIÓZĂ	s.	v. lactoză.
LACTOFERMÉNT	s.	v. cheag.
LACTOFLAVÍNĂ	s.	v. vitamina B2.
LACTOMÉTRU	s.	galactometru.
LACTÓZĂ	s.	(BIOL.) lactobioză, (pop.) zahăr de lapte.
LACUNÁR	adj.	incomplet. (Text ~.)
LACÚNĂ	s.	1. v. gol.2. v. omisiune.3. (FIZ.) vacanță. (~ a unei rețele cristaline.)4. v. defect.
lada păcii	s.	v. CHIVOT.
LÁDĂ	s.	1. v. cufăr.2. (TEHN.) postavă, (Transilv.) troacă. (În ~ curge făina măcinată, la moară.)3. v. coș.
ládă	s.	v. COȘCIUG. SERTAR. SICRIU.
LADÍN	adj.	v. retoroman.
LADÍNĂ	s.	(LINGV.) retoromană.
laf	s.	v. FLEAC. NIMIC. PALAVRĂ.
LÁGĂR	s.	I. 1. (MIL.) campament, tabără, (înv.) sălaş, tabie. (~ al unui regiment.)2. (IST.) castru, tabără, (înv.) tabie. (~ roman.)3. (POL.) lagăr de concentrare = gulag. II. (TEHN.) palier (~ de maşină.)
LAI	adj.	negru. (Oaie, lînă ~.)
LÁIBĂR	s.	mintean, surtuc, (reg.) lăibărac, (prin Mold.) baibarac, (Tpansilv., Ban. şi Mold.) căput. (~ purtat de țărani.)
láibăr	s.	v. JILETCĂ. PIEPTAR. VESTĂ.
LÁIC	s., adj.	1. s. v. mirean.2. adj. lumesc, mirean, mirenesc, pămîntean, profan, (rar) secular, (înv. şi pop.) pămîntesc, (înv.) politicesc, temporal. (Treburi bisericeşti şi treburi ~.)
láinic	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
láinic	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VA-GABOND.
LALEÁ	s.	(BOT.; Tulipa gesneriana) (livr.) tulipă, (reg.) tulipan, laptele-păsării.
laleá	s.	v. BIBILICĂ.
LÁMĂ	s.	1. v. tăiş.2. v. pînză.
LÁMBÁ	s.	(TEHN.) lambar, lămbuitor, (reg.) scobitor. (~ dulgherului.)
LAMBÁR	s.	1. v. ciubuc.2. v. lambă.
LÁMBĂ	s.	1. vătrai, (reg.) costiş, cruce, întinzătoare, lanț, lănțuş, scară, tinzătoare, (prin Olt. şi Ban.) scăriță. (~ la car, căruță.)2. feder. (~ la o piesă de lemn.)
lámbă	s.	v. COARDĂ. CRUCEA DINAINTE.
LAMBLIÁZĂ	s.	(MED.) giardiază.
LÁMBLIE	s.	(ZOOL.; Lamblia intestinalis) giardie.
LAMELÁR	adj.	lamelat, (rar) lamelos. (Structură ~.)
LAMELÁT	adj.	v. lamelar.
LAMELIBRANHIÁT	s.	v. scoică.
lamelós	adj.	v. LAMELAR. LAMELAT.
LAMENTÁ	vb.	1. v. văita.2. v. geme.3. v. smiorcăi.
LAMENTÁBIL	adj.	v. deplorabil.
LAMENTÁRE	s.	v. văitat.
LAMENTÁȚIE	s.	v. văitat.

LAMINÁRE	s.	(IND.) laminat.
LAMINÁT	s.	v. laminare.
laminatór	s.	v. LAMINORIST.
LAMÍNĂ	s.	v. limb.
LAMINORÍST	s.	(rar) laminator.
lámoste	s.	v. DIAREE.
lampádă	s.	v. FACLĂ. FĂCLIE. TORȚĂ.
LAMPAGÍU	s.	(înv.) fanaragiu.
LAMPÁS	s.	vipușcă. (~ la hainele militare.)
LÁMPĂ	s.	1. v. felinar.2. v. tub electronic.3. lampă de spirt v. spirtieră.
LAMPIÓN	s.	lanternă venețiană.
LAMPISTERÍE	s.	lămpărie.
LÁMURĂ	s.	1. (reg.) puf, pulbere. (~ a făinii.)2. (fig.) cremă, floare, spumă. (~ din ceva.)
LAN	s.	1. holdă, ogor. (Un ~ de secară.)2. (la pl.) grîne (pl.), holde (pl.). (~urile au crescut mari.)
LANCASTERIANÍSM	s.	(PED.) sistem monitorial.
LÁNCE	s.	v. suliță.
LANCEOLÁT	adj.	(BOT.) hastat. (Frunză ~.)
LANDÓU	s.	v. cărucior.
lándră	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
LÁNDŞAFT	s.	(GEOGR.) peisaj.
langălău s v. PALANEȚ.		
LANGURÓS	adj.	1. v. sentimental.2. v. drăgăstos.
LANITÁL	s.	(TEXT.) lînă artificială.
LANSÁ	vb.	1. v. arunca.2. v. avînta.3. v. emite.
LANSÁRE	s.	1. v. aruncare.2. v. emitere.
LANTÉRNĂ VENEȚIÁNĂ	s.	v. lampion.
LANȚ	s.	1. (rar) zale (pl.), (înv. şi reg.) rătez, (Maram.) ştir, (înv.) catenă, lanțug, verigă. (Vacă prinsă în ~.)2. (CHIM.) catenă. (Un ~ leagă între ei atomii de acelaşi fel ai unei substanțe.)3. (GEOGR.) sistem muntos, (livr.) catenă.4. (GEOGR.) brîu, şir, ş
lanț	s.	v. LAMBĂ. SUCCESIUNE. ŞIR. VĂTRAI.
LANȚÉTĂ	s.	(MED.) (turcism înv.) nişter.
lanțúg	s.	v. LANȚ. LĂNȚIŞOR.
lánțuri	s. pl.	v. ROBIE. SCLAVIE.
LAOLÁLTĂ	adv.	1. v. împreună.2. dimpreună, împreună, (înv.) depreună. (Cu toții ~ să ...)3. v. alături.
LAPAROSCÓP	s.	(MED.) peritoneoscop.
LAPAROSCOPÍE	s.	v. celioscopie.
LAPIDÁR	adj.	v. concis.
LAPIDARITÁTE	s.	v. concizie.
LAPIÉZ	s.	(GEOL.) carren.
LÁPIS	s.	v. lazurit.
LAPISLAZÚLI	s.	v. lazurit.
LÁPOVIȚĂ	s.	(MET.) fleaşcă, fleşcăială, fleşcăraie, zloată, (Transilv.) şlepoiță.
laptagioáică	s.	v. LĂPTĂREASĂ.

laptagíu	s.	v. LĂPTAR.
LÁPTE	s.	1. lapte acru v. lapte bătut; lapte bătut = lapte acru.2. (CHIM.) lapte de var = apă de var.3. (BOT.) laptele-cîinelui v. alior; laptele-cucului = a) (Euphorbia) laptele-cîinelui, (pop.) alior, (reg.) areu; b) (Euphorbia helioscopia) (reg.) alior, buruian
laptele-păsării	s.	v. BĂLUŞCĂ. LALEA.
lapúc	s.	v. BRUSTURE. LIPAN.
lard	s.	v. SLĂNINĂ.
LARG	adj.	1. v. întins.2. v. spațios.3. amplu, întins, mare. (Ştirea ocupa un spațiu ~ în ziar.)4. întins, spațios, vast. (Bulevarde ~.)5. întins, lăbărțat, lărgit, lățit. (Un pulover ~.)6. lat, mare. (Pălărie cu boruri ~.)7. liber, (înv. şi pop.) slobod. (O legătu
larg	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRI-NIMOS.
larg	s.	v. LĂRGIME. LĂȚIME.
LARGACTÍL	s.	(FARM.) clordelazin, clorproma-zină. (~ este un sedativ.)
larghéțe	s.	v. CULANȚĂ. DĂRNICIE. GENERO-ZITATE. MĂRINIMIE.
LÁRICE	s.	(BOT.; Larix decidua) zadă.
LARÍNGE	s.	(ANAT.) (pop.) beregată, gîtlej, înghi-țitoare, (reg.) gîtiță.
LÁRMĂ	s.	1. v. hărmălaie.2. v. zgomot.
lármă	s.	v. ALARMĂ.
lármăt	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
LÁRVĂ	s.	1. (ZOOL.) (pop.) plod. (~ de broască.)2. (MITOL.; la pl.) lemuri (pl.). (~ la romani.)
láscă	s.	v. FAVOARE. PROTECȚIE.
LASCÍV	adj.	impudic, obscen, senzual, voluptuos, (livr.) lubric. (Dans ~.)
LASCIVITÁTE	s.	(livr.) lubricitate. (~ unor gesturi.)
LAŞ	adj., s.	fricos, (livr., fam. şi depr.) poltron, (pop.) mişel, (înv.) codaci. (Om ~.)
la şchiopícă	s.	v. ŞOTRON.
LAŞITÁTE	s.	(livr. şi fam.) poltronerie.
láşte	s. pl.	v. TĂIȚEI.
LAT	adj., s.	1. adj. larg, mare. (Pălărie cu boruri ~.)2. s. v. lățime.
lat	s.	v. PĂDUCHE.
LATÉNT	adj.	potențial. (Energie ~.)
LATERÁL	adj.	lăturalnic. (O poziție ~.)
laterál	adj.	v. COLATERAL. LĂTURALNIC. MARGINAL. MINOR. NEIMPORTANT. NEÎN-SEMNAT. SECUNDAR.
LÁTEX	s.	(BOT.) (pop.) suc. (~ al plantelor laticifere.)
LATIFUNDIÁR	s.	v. moşier.
LATIFÚNDIU	s.	v. moşie.
latín	adj.	v. PAPAL. ROMAN.
latín	adj., s.	v. CATOLIC. ROMANO-CATOLIC.
LATÍN	s., adj.	1. s., adj. roman. (Populație ~.)2. adj. latinesc. (Limba ~.)
LATÍNĂ	s.	(înv.) lătinie. (Carte scrisă în ~)
LATINÉSC	adj.	v. latin.
LATINÉŞTE	adv.	(înv.) rîmleneşte. (Vorbea ~.)

latiní	vb.	v. LATINIZA.
LATINITÁTE	s.	romanitate, (rar) romanism. (~ poporului român.)
LATINIZÁ	vb.	(înv.) a latini. (A ~ o limbă.)
LÁTIȚĂ	s.	(IHT.; Alburnoides bipunctatus) (Munt. şi Olt.) soreață.
latrinár	s.	v. VIDANJOR.
latrínă	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
LÁTURĂ	s.	1. (GEOM.) (înv.) plasă. (~ a unui poligon.)2. v. muchie.3. extremitate, margine, parte. (Doarme pe ~ dreaptă a patului.)4. v. coastă.5. v. parte.6. v. aspect.
látură	s.	v. REGIUNE. ŢINUT.
LAȚ	s.	1. ochi, (reg.) ocheț. (~ la o sfoară.)2. (reg.) smîc, (Bucov. şi Mold.) şfac, (prin Olt. şi Munt.) tivic, (înv.) mreajă, sîlță. (~ de prins păsări, cîini.)3. ştreang, (pop.) juvăț, (reg.) hăț, (înv.) arcan. (~ la capătul unei funii.)
laț	s.	v. COAMĂ. CREASTĂ. CULME.
LAUDATÍV	adj.	elogios, encomiastic. (Cuvîntare ~.)
LÁUDĂ	s. interj.	1. s. v. glorie.2. s. v. preamărire.3. s. v. compliment.4. interj. v. osana.
láudă	s. interj.	v. APRECIERE. AROGANȚĂ. ATENȚIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ONOARE. ORGOLIU. PREȚUIRE. RESPECT. SEMEȚIE. STIMĂ. TRE-CERE. TRUFIE. VANITATE. VAZĂ.
LÁUR	s.	1. v. ciumăfaie.2. v. dafin.
LAVABÓU	s.	v. chiuvetă.
LAVÁNDĂ	s.	v. levănțică.
lavínă	s.	v. AVALANŞĂ.
LAVOÁR	s.	1. v. chiuvetă.2. v. spălător.
LAVRÁC	s.	(IHT.; Morone labrax) lup-de-mare, şalău-de-mare.
lavrentínă	s.	v. SULIMAN. VINERIȚĂ.
lax	adj.	v. DESTINS. LEJER.
LAXATÍV	s.	v. purgativ.
laz	s.	v. CURĂTURĂ.
lazarét	s.	v. INFIRMERIE.
LAZURÍT	s.	(MIN.) lapis, lapislazuli.
lăbăduí	vb.	v. EXISTA. FI. TRĂI. VIEȚUI.
LĂBĂRȚÁ	vb.	v. întinde.
LĂBĂRȚÁRE	s.	v. întindere.
LĂBĂRȚÁT	adj.	v. întins.
LĂCÁR	s.	(ORNIT.; Acrocephalus) privighetoa-re-de-stuf.
LĂCĂRÁIE	s.	v. apăraie.
LĂCĂRÍE	s.	v. apăraie.
LĂCĂTÚŞ	s.	(Ban. şi Transilv.) şloagăr.
LĂCOMÍ	vb.	1. a se calici, a se scumpi, a se zgîrci, (prin nordul-vestul Munt. şi nord-estul Olt.) a se pungi. (Nu te mai ~ atîta!)2. a jindui, a rîvni, (înv.) a zavistui. (A se ~ la bunurile altuia.)
LĂCOMÍE	s.	1. nesaț, (livr.) insațiabilitate, voracitate, (rar) nesațiabilitate, (pop.) saț, (înv.) poftă. (~la mîncare.)2. aviditate, nesaț, poftă. (Privea cu ~ la ...)3. (livr.) cupiditate, rapacitate, voracitate. (~ pusă în slujba îmbogățirii.)

lăcomít	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂȚIOS. POFTICIOS.
lăcomós	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂȚIOS. POFTICIOS.
lăcrămós	adj.	v. ÎNLĂCRIMAT. JALNIC. SFÎȘIE-TOR. TÎNGUIOS. TÎNGUITOR. UD. UMED. UMEZIT.
LĂCRIMÁ	vb.	v. plînge.
LĂCRIMÁR	s.	(CONSTR.) picurar.
LĂCRIMÁRĂ	s.	v. gutieră.
LĂCRIMÁRE	s.	v. plînset.
LĂCRIMÁT	adj.	v. plîns.
LĂCRIMIOÁRA	s.	(BOT.; Convallaria majalis) mărgăritar, mărgăritărel, (pop.) mărgărit, (reg.) clopoțel, sufletel.
LĂCRIMÍȚĂ	s.	(BOT.; Majanthemum bifolium) (reg.) umbrăvioară.
LĂCULÉȚ	s.	v. lăcușor.
LĂCÚSTĂ	s.	(ENTOM.; Locusta migratorias) (reg.) cal-de-iarbă.
lăcustă vérde	s.	v. CĂLUȚ. COSAȘ.
LĂCUȘÓR	s.	lăculeț. (Un ~ de munte.)
lădăţúie	s.	v. LĂDIȘOARĂ. LĂDIȚĂ.
lădiér	s.	v. ȘLEPAR.
LĂDIȘOÁRĂ	s.	v. lădiță.
LĂDÍȚĂ	s.	lădișoară, (rar) lădățuie, lăduță, (înv. și reg.) sicriaș, (înv.) chichiță, sicrinel.
lădíță	s.	v. STUP.
lădúncă	s.	v. CARTUȘIERĂ.
lădúță	s.	v. LĂDIȘOARĂ. LĂDIȚĂ.
LĂFĂÍ	vb.	1. a se răsfăța, (înv. și reg.) a se proslăvi. (Se ~ pe cuptor.)2. v. huzuri.
LĂFĂÍRE	s.	huzur.
lăibărác	s.	v. LAIBĂR. MINTEAN. SURTUC.
LĂIBĂRÁȘ	s.	lăibăruț.
LĂIBĂRÚT	s.	lăibăraș.
lăicér	s.	v. CERGĂ. COVOR. CUVERTURĂ. ÎNVE-LITOARE. PĂTURĂ. SCOARȚĂ. VELINȚĂ.
LĂICIOÁRĂ	s.	(reg.) lăițucă.
lăiéș	adj.	v. LĂIEȚ.
LĂIÉȚ	adj.	(rar) laieș. (Nomad ~.)
lăinicí	vb.	v. ALINTA. COCOLI. HOINĂRI. OBRĂZ-NICI. RĂSFĂȚA. RĂZGÎIA. VAGABONDA.
lăiţúcă	s.	v. LĂICIOARĂ.
lălăi	vb.	v. FREDONA. ÎNGÎNA.
LĂLÎU	adj.	1. v. bleg.2. v. neglijent.
LĂMBUÍ	vb.	v. fălțui.
LĂMBUÍRE	s.	v. fălțuire.
LĂMBUITÓR	s.	(TEHN.) 1. v. ciubuc.2. v. lamba.
LĂMÎIE	s.	(BOT.) (rar) limonie.
lămîioáră	s.	v. CIMBRIȘOR. CIMBRU.
lămîíță	s.	v. CIMBRU. MELISĂ. PITACU-DRA-CULUI. ROINIȚĂ. SIRINDERICĂ.
*LĂMPÁȘ	s.	(BOT.) (pop.) felinarul furnicii. (In-florescența păpădiei se numește regional ~.)
lămpáș	s.	v. FELINAR. LAMPĂ.
LĂMPĂRÍE	s.	lampisterie.

LĂMPIŞOÁRĂ	s.	v. lămpiță.
LĂMPÍȚĂ	s.	lămpișoară, lămpușoară.
LĂMPUŞOÁRĂ	s.	v. lămpiță.
LĂMURÍ	vb.	1. a (se) clarifica, a (se) descurca, a (se) desluși, a (se) elucida, a (se) explica, a (se) limpezi, a (se) preciza, (înv.) a (se) pliroforisi, a (se) răspica, a (se) sfeti, (fig.) a (se) descîlci, a (se) lumina. (Problema a fost ~.)2. v. rezolva.3. v. d
lămurí	vb.	v. CURĂȚA. PURIFICA.
LĂMURÍRE	s.	1. clarificare, deșlușire, dezlegare, elucidare, explicare, explicație, limpezire, precizare, rezolvare, soluție, soluționare, (înv.) pliroforie, răspicare, (fig.) cheie, descîlcire. (~ unei probleme complicate.)2. clarificare, dumerire, edificare. (~ lui
lămurít	adj.	v. CURĂȚIT. PURIFICAT.
LĂMURÍT	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adv. v. bine.3. adj. clarificat, dumerit, edificat, orientat, (fig.) luminat. (Sînt pe deplin ~.)4. adj. clar, desluşit, explicit, expres, inteligibil, limpede, net, precis, răspicat, (livr.) comprehensibil, (înv.) apriat, (fig.) neted,
LĂMURITÓR	adj.	1. v. explicativ.2. clarificator, edificator, explicativ. (Un exemplu ~.)
LĂNCIÉR	s.	v. suliţaş.
LĂNȚIŞÓR	s.	(reg.) lanțug, lănțuș, lănțușel, lănțușor. (Un ~ de aur.)
lănțúș	s.	v. LAMBĂ. LĂNȚIŞOR. VĂTRAI.
lănțușél	s.	v. LĂNȚIŞOR.
lănțușór	s.	v. LĂNȚIŞOR.
LĂPTÁR	s.	(reg.) laptagiu.
LĂPTĂREÁSĂ	s.	(reg.) laptagioaică.
LĂPTÍC	s.	v. lăptișor.
LĂPTIŞÓR	s.	1. lăptic, lăptuț.2. (BOT.; Androsace chamaejasme) laptele-stîncii, (reg.) primuliță.
lăptiuca-óii	s.	v. MLECIN.
lăptiúgă	s.	v. ROSTOPASCĂ.
LĂPTÓC	s.	v. scoc.
LĂPTÓS	adj.	v. mat.
lăptuca-iépurilor	s.	v. SUNĂTOARE.
LĂPTÚCĂ	s.	(BOT.; Lactuca sativa) salată, (Mold.) marulă.
lăptúcă	s.	v. PĂPĂDIE. RÎŞCOV. SUSAI.
LĂPTUCUL-ÓII	s.	(BOT.; Telekia speciosa) (reg.) bruscan, bruscălan, brustan, brusture, clocociov, brusturul-caprei, brusturul-oii, lăpuş-de-oaie, ochiul-boului, urechea-porcului.
LĂPTÚȚ	s.	v. lăptișor.
lăpúș	s.	v. CINSTEȚ.
lăpuş-de-oáie	s.	v. LĂPTUCUL-OII.
LĂRGÍ	vb.	1. v. întinde.2. v. slăbi.3. v. dilata.4. v. extinde.5. a (se) extinde, a (se) întinde, a (se) lăți, a (se) mări. (Şi-a ~ stăpînirea peste ...)
LĂRGÍME	s.	v. lățime.
LĂRGÍRE	s.	1. v. întindere.2. v. slăbire.3. v. dila-tare.4. v. extindere.5. amplificare, creştere, dezvoltare, extensiune, extindere, mărire. (~ schimburilor comerciale.)
LĂRGÍT	adj.	1. v. întins.2. v. dilatat.3. v. extins.
LĂRMUÍ	vb.	(reg.) a hălălăi, (Transilv.) a loloti. (Cine ~?)

lărmuí	vb.	v. ALARMA. FRĂMÎNTA. INTRIGA. ÎNGRIJORA. NELINIŞTI. SPERIA. TULBURA.
LĂSÁ	vb.	1. (pop.) a lepăda. (~ ceva din mînă.)2. v. depune.3. v. uita.4. v. preda.5. v. apleca.6. v. povîrni.7. v. strîmba.8. v. trage.9. v. cădea.10. a cădea, a coborî, a scoborî. (S-a ~ ceața.)11. v. face.12. v. produce.13. v. orîndui.14. v. testa.15. v. aproba
lăsá	vb.	v. DEPĂŞI. IERTA. ÎNTRECE. PUNE.
LĂSÁRE	s.	1. v. depunere.2. v. strîmbare.3. cădere, coborîre, scoborîre. (~ ceții; la ~ serii.)4. lăsare la vatră v. liberare.
LĂSÁT	adj.	1. v. aplecat.2. v. povîrnit.3. v. clăpăug.
lăsătoáre	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
LĂSĂTÓR	adj.	v. indiferent.
lăsătúră	s.	v. DEPRESIUNE.
LĂSNICIÓR	s.	(BOT.) 1. (Solanum dulcamara) (reg.) zîrnă, buruiană-de-dalac, patlagină-de-dalac, vița-corcilor, vița-evreilor.2. (Solanum nigrum) zîrnă, (reg.) umbra-nopții, (înv.) solan.
lăsniciór	s.	v. zîrnă.
LĂSTÁR	s.	(BOT.) mladă, mlădiță, smicea, vlăstar, (înv. şi pop.) odraslă, (reg.) loază, mlădoacă. (~ de salcie.)
LĂSTĂRÁŞ	s.	(BOT.) lăstărel, lăstărică.
LĂSTĂRÉL	s.	v. lăstăraş.
lăstărét	s.	v. LĂSTĂRIŞ. MLADĂ.
LĂSTĂRÍ	vb.	(BOT.) (înv. şi pop.) a odrăsli, (reg.) a susiori. (Salcia ~.)
LĂSTĂRÍCĂ	s.	v. lăstăraş.
LĂSTĂRÍRE	s.	(BOT.) (pop.) odrăslire. (~ unei plante.)
LĂSTĂRÍŞ	s.	(BOT.) mladă, (rar) lăstăret, (reg.) tîrşar. (A trecut printr-un ~.)
LĂSTÚN	s.	(ORNIT.) 1. (Delichon urbica) (reg.) rîndunică.2. (Apus apus) (prin Bucov.) rîndunea, rîndunică-de-fereastră.3. lăstun-de-mal (Riparia riparia) = (reg.) rîndunică-de-apă, rînduni-că-de-lut, rîndunică-de-pămînt, rîndunică-de pîrîu, rîndunică-de-ploaie.
lăstun-máre	s.	v. DREPNEA.
lăstun-négru	s.	v. DREPNEA.
lătăreáță	s.	v. BELDIȚĂ.
LĂTĂRÉȚ	adj.	plat, turtit, (reg.) lătăuş. (Obiect de formă ~eață.)
lătăúş	adj.	v. LĂTĂREȚ. PLAT. TURTIT.
lătiníe	s.	v. LATINĂ.
LĂTRÁ	vb.	a hămăi, (pop.) a bate, (reg.) a blehăi, (prin Ban.) a puidăi, (Mold.) a zăpăi. (Cîinii ~.)
LĂTRÁRE	s.	v. lătrat.
LĂTRÁT	s.	hămăială, hămăire, hămăit, hămăitură, lătrare, lătrătură, (Mold.) zăpăit, zăpăitură. (Un ~ de cîine.)
lătrătór	s.	v. CÎINE.
LĂTRĂTÚRĂ	s.	v. lătrat.
LĂTUNOÁIE	s.	1. (TEXT.) răritură, (reg.) cărare, strungă. (~ într-o țesătură.)2. (reg.) margine. (~ folosită la o construcție.)
LĂTURÁLNIC	adj.	1. v. mărginaş.2. v. dosnic.3. v. lateral.4. v. secundar.
lăturáş	adj.	v. ASCUNS. DOSIT. DOSNIC. FERIT. IZOLAT. LĂTURALNIC. RETRAS. SINGURATIC. TAINIC. TĂINUIT.
LĂTURÁŞ	s.	(înv. şi reg.) prăştiaş, (reg.) cetlăiaş, prăştier. (~ este calul înhămat în afara hulubelor.)
lăturáş	s.	v. COTOC. FOFEAZĂ. STRAJĂ.

LĂTÚRI	s. pl.	spălătură, zoaie, (rar) scursori (pl.), (Transilv. şi Bucov.) hîlbe (pl.). (~ de vase.)
lăturíş	adj.	v. ASCUNS. DOSIT. DOSNIC. FERIT. IZOLAT. LĂTURALNIC. RETRAS. SINGURATIC. TAINIC. TĂINUIT.
LĂȚÍ	vb.	1. v. extinde.2. v. răspîndi.3. a circula, a se extinde, a se împrăştia, a se întinde, a se propaga, a se răspîndi, a se transmite, (înv.) a se răşchira, a se tinde. (Vestea, zvonul se ~ din gură în gură.)4. a (se) difuza, a (se) duce, a (se) împrăştia, a
LĂȚÍME	s.	1. lărgime, (rar) larg. (~ unui obiect.)2. lat. (O ~ de o palmă.)
lăţíre	s.	v. ÎMPRĂŞTIERE. PROPAGARE. RĂSPÎN-DIRE.
LĂȚÍT	adj.	întins, larg, lăbărţat, lărgit. (Un pulo-ver ~.)
LĂȚÓS	adj.	v. miţos.
lăţós	adj.	v. PLETOS.
LĂUDÁ	vb.	1. v. glorifica.2. v. preamări.3. v. mîndri.4. v. îngîmfa.
LĂUDÁBIL	adj.	meritoriu, merituos. (O iniţiativă ~.)
LĂUDÁRE	s.	v. glorificare.
LĂUDÁT	adj.	1. v. preamărit.2. binecuvîntat, glorificat, mărit, preamărit, preaslăvit, proslăvit, slăvit. (~ zi a Unirii!)
lăudăciós	s., adj.	v. FANFARON. LĂUDĂROS.
LĂUDĂRÓS	s., adj.	fanfaron, (rar) lăudăcios. (Om ~.)
LĂUDĂROŞÉNIE	s.	fanfaronadă, (rar) lăudăroşie, (franţuzism) rodomontadă. (~ unei persoane.)
lăudăroşíe	s.	v. FANFARONADĂ. LĂUDĂRO-ŞENIE.
LĂÚNTRIC	adj.	1. v. imanent.2. v. adînc.3. (fig.) interior. (O satisfacţie ~.)
LĂURÚSCĂ	s.	(BOT.; Vitis silvestris) (reg.) aguridar.
lăút	adj.	v. SPĂLAT.
lăút	s.	v. SPĂLARE. SPĂLAT.
LĂUTÁR	s.	scripcar, violonist, viorist, (pop.) diblar, (Transilv. şi Maram.) ceteraş, (prin Transilv.) highidiş, (prin vestul Transilv.) igreţ, (depr.) scîrţac. (E ~ într-un taraf.)
lăutár	s.	v. TRÎNTOR.
LĂÚTĂ	s.	v. luth.
lăútă	s.	v. SCRIPCĂ. VIOARĂ. VIOLINĂ.
lăutoáre	s.	v. URECHEA-IEPURELUI.
LĂÚZĂ	s.	(prin Transilv.) chendelă, slabă.
LĂUZÍE	s.	(FIZIOL,) post-partum, (reg.) rodină.
lăzuí	vb.	v. DEFRIŞA. DESPĂDURI.
LEAC	s.	v. doctorie.
leac	s.	v. REMEDIU. SOLUȚIE.
LEÁFĂ	s.	1. v. salariu.2. v. soldă.
leáfă	s.	v. ADÎNCITURĂ. ASCUȚIŞ. LAMĂ. LIMBĂ. SCOBITURĂ. TĂIŞ.
LEÁGĂN	s.	1. (prin Transilv.) belceu, (Olt.) luică, (Transilv.) ţuţul. (~ pentru copii.)2. v. scrînciob.3. (reg.) săltătoare, speie. (~ pentru pescuit.)
leágăn	s.	v. BERLINĂ.
leah	s.	v. POLON. POLONEZ.
LEÁL	adj.	v. cinstit.
leál	adj.	v. CINSTIT. CREDINCIOS. DEVOTAT. FIDEL. NEPREFĂCUT. NESTRĂMUTAT. SINCER. STATORNIC.

LEALITÁTE	s.	v. cinste.
lealitáte	s.	v. CINSTE. CREDINȚĂ. DEVOTAMENT. FIDELITATE. SINCERITATE. STATORNICIE.
LEÁNDRU	s.	(BOT.; Nerium oleander) (înv.) rodo-dafin.
leáncă	s.	v. ALERGĂTOARE.
leápşă	s.	v. PALMĂ.
LEÁSĂ	s.	1. (reg.) bojdei, coşer, lojniță, slaniță, şujnic. (~ pe care se usucă fructele.)2. (pop.) comarnic. (~ pentru scurs caşul.)3. (reg.) coteț, cuşcă. (~ pe care se bat ştiuleții de porumb.)4. (reg.) cutiță, ostreț, saltea, vintilă. (~ pentru pescuit.)5. gră
leásă	s.	v. MĂTUROI. TÎRN.
leat	s.	v. AN. CONTINGENT.
LEAȚ	s.	v. şipcă.
leau	s.	v. ACARET. DEPENDINȚĂ.
LÉBĂDĂ	s.	1. (ORNIT.) lebădă cîntătoare (Cygnus cygnus) v. lebădă de iarnă; lebădă de iarnă (Cyghus cygnus) = lebădă cîntătoare; lebădă de vară (Cygnus olor) v. cucovă.2. (ASTRON.; art.) (reg.) cobilița (art.), coromîsla (art.), crucea (art.), fata-mare.
lebedíță	s.	v. LEBEJOARĂ.
*LEBEJOÁRĂ	s.	(ORNIT.) (reg.) lebediță.
LÉCTICĂ	s.	litieră, (rar) palanchin. (Mergea în ~.)
léctor	s.	v. CITITOR.
lectură	vb.	v. CITI. PARCURGE.
LECTÚRĂ	s.	v. citire.
LÉCȚIE	s.	1. v. temă.2. v. meditație.3. v. oră.
lécție	s.	v. CONCLUZIE. ÎNVĂȚĂMÎNT. ÎNVĂȚĂ-TURĂ. PILDĂ.
LECUÍ	vb.	v. însănătoşi.
lecuí	vb.	v. SĂTURA. SCĂPA.
LECUÍRE	s.	v. însănătoşire.
LECUÍT	adj.	v. însănătoşit.
LECUITÓR	adj.	v. vindecător.
lecuitór	adj.	v. CURATIV.
lefegíu	s.	v. ANGAJAT. MERCENAR. SALARIAT. SLUJBAŞ.
left	s.	v. BIJUTERIE. GIUVAIER. MEDALION. ODOR. PODOABĂ.
*LÉFTER	adj.	(reg.) afif, afifliu. (Om ~.)
lefteríe	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. ÎNDELETNICIRE. MESERIE. OCUPAȚIE. ONOARE. PREȚUIRE. PROFESIUNE. RESPECT. STIMĂ TRECERE.
LEFUŞOÁRĂ	s.	(pop.) simbrioară.
LEGÁ	vb.	1. v. înnoda.2. a strînge. (A ~ opincile cu nojițele.)3. v. pansa.4. v. priponi.5. v. încă-tuşa.6. v. cercui.7. v. uni.8. v. cartona.9. a se închega, a se îngroşa, a se învîrtoşa. (Dulceața s-a ~.)10. v. asocia.11. v. căsători. *12. v. ataşa.
LEGÁ	vb.	(JUR.) a testa, (înv., în Transilv.) a testălui. (A ~ cuiva un bun.)
legá	vb.	v. ANGAJA. DECRETA. DISPUNE. FĂGĂ-DUI. FIXA. HOTĂRÎ. INSTITUI. ÎNCHEIA. ÎNDATO-RA. ÎNSĂRCINA. ÎNTOCMI. OBLIGA. ORÎNDUI. PARIA. PROMITE. RÎNDUI. STABILI. STATORNICI.

LEGÁL	adj., adv.	(JUR.) 1. adj. (livr.) licit, (înv.) legiuit, pravilicesc, pravilnic, pravilnicesc. (O măsură ~.)2. adv. (înv.) pravilicește, pravilni-ceşte. (A procedat ~.)3. adj. oficial. (Prețuri ~.)
LEGALITÁTE	s.	(JUR.) putere, valabilitate, valoare, (înv.) tărie. (~ unui înscris.)
LEGALIZÁ	vb.	(JUR.) 1. a autentifica, a întări, (înv.) a protocoli. (A ~ un act.)2. v. reglementa.3. a consfinți, a oficializa. (Şi-au ~ legătura prin căsătorie.)
LEGALIZÁRE	s.	(JUR.) 1. autentificare, întărire. (~ unui act.)2. v. reglementare.3. consfințire, oficializare. (~ legăturii lor prin căsătorie.)
LEGALIZÁT	adj.	(JUR.) 1. autentificat, întărit. (Act ~.)2. consfințit, oficializat. (O legătură ~ prin căsătorie.)
LEGÁRE	s.	1. v. înnodare.2. legat, strîngere, strîns. (~ nojițelor la opinci.)3. v. pansare.4. v. pripo-nire.5. cercuire.6. v. cartonare.7. închegare, îngroşare, învîrtoşare. (~ dulcții.)
LEGÁT	adj.	1. v. înnodat.2. v. pansat.3. v. priponit.4. v. încătuşat.5. v. cercuit.6. v. cartonat.7. înche-gat, îngroşat, învîrtoşat. (Dulceață ~.)8. v. robust.
legát	adj.	v. SISTEMATIC.
legát	adj, adv.	v. COERENT. LOGIC.
LEGÁT	s.	1. v. înnodare.2. v. legare.3. v. pan-sare.4. v. priponire.5. v. cercuire.6. v. cartonare.
LEGÁT	s.	nunțiu. (~ al papei într-un stat.)
legát	s.	v. AMBASADOR.
LEGĂMÎNT	s.	1. v. angajament.2. v. jurămînt.3. v. înțelegere.
legământ	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. LEGĂTOA-RE. LEGĂTURĂ. MAGIE. RAPORT. RELAȚIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
LEGĂNÁ	vb.	1. (reg.) a sălta, (Transilv.) a țuțula. (A ~ un copil mic pentru a-l adormi.)2. (reg.) a (se) dăina, a (se) hinta, a (se) huțuța, (prin Munt. şi Transilv.) a (se) scîrciumi. (Se ~ în grădină.)3. (Transilv.) a țuțula. (Îi ~ în scrîn-ciob.)4. v. balansa.5.
legănă	vb.	v. CODI. EZITA. PREGETA. ŞOVĂI.
LEGĂNÁRE	s.	1. v. balansare.2. v. bălăbănire.
legănáș	s.	v. LEGĂNUȚ.
legănát	adj.	v. TĂRĂGĂNAT.
legănúș	s.	v. LEGĂNUȚ.
LEGĂNÚȚ	s.	(pop.) legănaş, legănuş. (~ pentru copil.)
LEGĂTOÁRE	s.	v. legătură.
legătoáre	s.	v. BANDAJ. CRAVATĂ. FAŞĂ. PANSA-MENT. TIFON.
LEGĂTÓR	s.	(rar) scorțitor, (Transilv.) compactor. (~ de cărți.)
LEGĂTORÍE	s.	(rar) cartonaj, scorțitorie, (Transilv.) compactorie. (~ de cărți.)
LEGĂTÚRĂ	s.	1. legătoare, (înv.) legămînt. (O ~ cam şubredă.)2. (rar) snop, (reg.) smoc. (O ~ de chei.)3. (pop.) boccea. (Şi-a luat ~ şi a plecat.)4. v. basma.5. v. mănunchi.6. (FILOZ.) legătură universală v. interdependență.7. înlănțu-ire, (rar) suită. (O ~ logică r
legătúră	s.	v. ACORD. ANGAJAMENT. ARAN-JAMENT. BANDAJ. COARDĂ. COMBINAȚIE. CONTRACT. CONVENȚIE. CRAVATĂ. DESCÎNTEC. FARMEC. FAŞĂ. ÎNDATORIRE. ÎNȚELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. MAGIE. OBLI-GAȚIE. PACT. PANSAMENT. SARCINĂ. TIFON. TRANZACȚIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
LEGĂTURÍCĂ	s.	bocceluță. (Şi-a luat ~ şi a plecat.)
LÉGE	s.	1. (JUR.) (înv.) legiuire, pravilă, testament.2. (În logica simbolică) lege logică v. tautologie.3. v.

lége	s.	v. ACȚIUNE. CAUZĂ. CONDAMNARE. CONFESIUNE. CREDINȚĂ. CULT. DATINĂ. DECIZIE. DREPTATE. ECHITATE. FEL. HOTĂRÎRE. JUDECATĂ. JUSTIȚIE. OBICEI. OSÎNDĂ. PE-DEAPSĂ. PROCES. RELIGIE. RIT. RÎNDUIALĂ. SENTINȚĂ. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.
LEGENDÁR	adj.	1. v. fantastic.2. faimos. (Un erou ~ al independenței.)
legéndă	s.	v. MINOLOGHION. SINAXAR.
LEGIFERÁ	vb.	v. reglementa.
LEGIFERÁRE	s.	v. reglementare.
légile	s. pl.	art. v. DREPT. JURISPRUDENȚĂ.
LEGIONÁR	s.	(POL.) gardist.
LEGISLATÍV	adj., s.	(JUR.) 1. adj. legiuitor. (Organ ~.)2. adj. v. parlamentar.3. s. v. parlament.
LEGISLATÓR	s.	v. legiuitor.
LEGISLÁȚIE	s.	(JUR.) (înv.) legiuire, testament. (Conform ~ în vigoare.)
legíst	s.	v. JURIST.
LEGÍTIM	adj.	1. v. fundamentat.2. v. îndreptățit.
legitimá	vb.	v. ÎNDREPTĂȚI. JUSTIFICA. MOTIVA.
legitimáre	s.	v. ÎNDREPTĂȚIRE. JUSTIFICARE. MOTIVARE. MOTIVAȚIE. RAȚIUNE. TEMEI.
LEGITIMÁȚIE	s.	act, document, hîrtie. (Rog, pre-zentați ~iile!)
legitimitáte	s.	v. ÎNDREPTĂȚIRE. JUSTIFICARE. MOTIVARE. MOTIVAȚIE. RAȚIUNE. TEMEI.
legitimizá	vb.	v. justifica.
legitimizáre	s.	v. justificare.
legiuí	vb.	v. LEGALIZA. LEGIFERA. REGLEMENTA.
legiuíre	s.	v. LEGALIZARE. LEGE. LEGIFERARE. LEGISLAȚIE. REGLEMENTARE.
legiuít	adj.	v. LEGAL.
LEGIUITÓR	adj., s.	1. adj. v. legislativ.2. s. legis-lator.
LEGIÚNE	s.	(IST., MIL.) (înv.) polc. (~ romană.)
legúmă	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
legumăréț	s., adj.	v. GURMAND.
LEGUMÍ	vb.	(fig.) a ciuguli, a frunzări. (De ce ~ mîncarea?)
legumí	vb.	v. DEGUSTA. SAVURA.
LEGUMINÓS	adj.	(BOT.) (rar) păstăios. (Plantă ~oasă.)
lehámite	s.	v. AVERSIUNE. DEZGUST. GREAȚĂ. ÎNGREȚOȘARE. OROARE. PLICTISEALĂ. REPULSIE. SCÎRBĂ. SILĂ. URÎT.
léhă	s.	v. CRUCEA DINAPOI.
lehăí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
lehămetí	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREȚOȘA. PLICTISI. SĂTURA. SCÎRBI. URÎ.
lehămetisí	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREȚOȘA. SĂTURA. SCÎRBI.
lehămetít	adj.	v. DEZGUSTAT. ÎNGREȚOȘAT. PLICTISIT. SĂTUL. SĂTURAT. SCÎRBIT.
lehămetuí	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREȚOȘA. SĂTURA. SCÎRBI.
lehămetuít	adj.	v. DEZGUSTAT. ÎNGREȚOȘAT. PLICTISIT. SĂTUL. SĂTURAT. SCÎRBIT.
lehău	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
léică	s.	v. LELE. LELIȚĂ. MĂTUȘĂ. PÎLNIE. ȚAȚĂ.
leiculíță	s.	v. LELIȚĂ. ȚĂȚICĂ. .
leicușoáră	s.	v. LELIȚĂ. ȚĂȚICĂ.

leicúță	s.	v. PETUNIE. PÎLNIOARĂ. PÎLNIUȚĂ.
LEÍT	adj.	v. întocmai.
leít	adj.	v. LUSTRUIT. NETEZIT. ŞLEFUIT. TURNAT.
leíță	s.	v. LEOAICĂ.
LEJÉR	adj.	1. destins, (livr.) lax. (O legătură ~)2. comod, uşor. (Poartă o haină ~.)
lejeritáte	s.	v. UŞURINȚĂ.
LÉLE	s.	leliță, mătuşă, țață, (pop.) tătăişă, (reg.) dadă, daică, leică, nană, (Olt.) țaică, (Ban.) uină. (~ Maria, vecina noastră.)
léle	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. MĂTUŞĂ. PROSTITUATĂ. TANTI. TÎRFĂ.
lelícă	s.	v. LELIȚĂ. ȚĂȚICĂ.
lelicúță	s.	v. LELIȚĂ. ȚĂȚICĂ.
lelişoáră	s.	v. LELIȚĂ. ȚĂȚICĂ.
LELÍȚĂ	s.	1. țățică, (reg.) leiculiță, leicuşoară, lelică, lelicuță, lelişoară.2. v. lele.
LEMN	s.	(BOT.) lemn-cîinesc (Ligustrum vulgare) = (reg.) mălin, mălinița, lemnul-cîinelui; lemn-dulce (Glycyrrhiza echinata) = (reg.) ciorînglav, iar-bă-dulce, rădăcină-dulce; lemn-rîios (Evonymus verrucosa) = salbă-rîioasă, (reg.) vonicer, cerce-ii-babei (pl.);
lemn	s.	v. ARBORE. COPAC. POM.
lemn-álb	s.	v. SALCÎM.
LEMNÁR	s.	v. dulgher.
lemnár	s.	v. BUTUC. TĂIETOR. TRUNCHI.
LEMNĂRÍE	s.	v. cherestea.
LEMNĂRÍE	s.	1. v. dulgherie.2. tîmplărie. (Atelier de ~.)
lemn-cîinésc	s.	v. CRUŞÎN. SALBĂ-MOALE. SCORUŞ.VONICER.
lemn-cîinésc	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. VERIGAR.
lemn-cu-boabele-álbe	s.	v. HURMUZ.
lemn-de-ápă	s.	v. CANALE.
lemn-dúlce	s.	v. RĂCULEȚ.
lémne	s. pl.	v. BUTUCI. PLAZURI. TĂLPI.
lemn-gálben	s.	v. DRACILĂ.
LEMNIŞÓR	s.	(rar) lemnulet, lemnuț.
lemn-puciós	s.	v. SCORUŞ. SÎNGER.
lemn-rîiós	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. VERIGAR.
lemn-sfînt	s.	v. LEMNUL-MAICII-DOMNULUI.
lemnul-bóbului	s.	v. SALCÎM GALBEN.
lemnul-cîinelui	s.	v. LEMN-CÎINESC. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. VERIGAR. VONICER.
lemnul-Dómnului	s.	v. LEMNUL-MAICII-DOM-NULUI. PELIN. RUGINĂ.
lemnuléț	s.	v. LEMNIŞOR.
lemnúş	s.	v. CHIBRIT. CORDAR. FUS. ÎNTINZÎTOR. LEMNUL-DOMNULUI. RĂCHITAN. STRUNĂ.
lemnúşcă	s.	v. RĂCHITAN.
lemnúț	s.	v. CHIBRIT. LEMNIŞOR.
LEMÚRI	s. pl.	(MITOL.) larve (pl.). (~ la romani.)
LEMURIÁN	s.	(ZOOL.) prosimian.

LÉNE	s.	indolenţă, lenevie, puturoşenie, trîndăvea-lă, trîndăvie, (rar) lenevire, puturoşie, trîndăvit, (înv.) tandur. (E de-o ~ condamnabilă.)
LÉNEŞ	adj., s.	indolent, puturos, trîndav, trîntor, (rar) somnoros, (înv. şi pop.) neharnic, (reg.) caniv, lenos, zăcaş, (Mold.) duglan, dugliş, lainic, (prin Olt.) sanchiu, (Transilv. şi Bucov.) trînd, (înv.) lenevos, tanduriu. (Om ~.)
LENEVÍ	vb.	1. a trîndăvi, (rar şi fam.) a tîndăli, (rar) a tolăni, a trîntori, (reg.) a migăli, a milcoşi, a putori, a zăcări, (prin Ban.) a modoşi, (fig.) a cloci. (Toată ziua ~.)2. a se puturoşi, (înv.) a se leni. (Te-ai ~ de
LENEVÍE	s.	v. lene.
lenevíre	s.	v. INDOLENŢĂ. LENE. LENEVIE. PUTUROŞENIE. TRÎNDĂVEALĂ. TRÎNDĂVIE.
lenevós	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
lení	vb.	v. LENEVI. PUTUROŞI.
LENITÍV	s., adj.	v. calmant.
LENJEREÁSĂ	s.	(rar) cusătorească.
LENJERÍE	s.	lenjuri (pl.), rufărie, (franţuzism) desu. (Avea o ~ fină.)
LÉNJURI	s. pl.	v. lenjerie.
lenós	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
LENT	adj., adv.	1. adj. v. greoi.2. adj. v. domol.3. adj. v. rar.4. adv. v. încet.
LÉNTĂ	s.	1. cordon. (~ a unei decoraţii.)2. eşarfă. (~ purtată de un înalt demnitar.)
LENTÍGO	s.	v. pistrui.
LENTÍLĂ	s.	sticlă, (înv.) linte. (~ de ochelari.)
LÉNTO	adv.	v. adagio.
lentoáre	s.	v. ÎNCETINEALĂ.
LEOÁICĂ	s.	(ZOOL.) (înv. şi reg.) leiţă, (înv.) leoaie.
leoáie	s.	v. LEOAICĂ.
leoápă	s.	v. GURĂ.
leoárbă	s.	v. GURĂ.
LEOÁRCĂ	adj. invar., adv.	ciuciulete, (reg.) lişteav, (Mold. şi Bucov.) blească. (Om ~; s-a întors ~.)
leoárcă	s.	v. POŞIRCĂ.
LEOPÁRD	s.	1. v. panteră.2. leopardul zăpezilor v. irbis.
leorbăí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
leorbăiálă	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLE-CĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUŢIE. PĂLĂVRĂGEA-LĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂI-FĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂN-CĂNIT. VORBĂRAIE.
leorbău	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VOR-BĂREŢ.
LEPĂDÁ	vb.	1. v. arunca.2. v. abjura.
lepădá	vb.	v. AFURISI. ALUNGA. ANATEMIZA. AVORTA. BLESTEMA. DEBORDA. DEPĂRTA. DEZBRĂCA. EXCOMUNICA. FERI. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. LĂSA. NĂPÎRLI. PĂZI. REFUZA. RE-NUNŢA. RESPINGE. SCOATE. TRAGE. VĂRSA. VOMA. VOMITA.
LEPĂDÁRE	s.	1. v. aruncare.2. v. abjurare.
lepădáre	s.	v. AVORT.
lepădát	s.	v. AVORT.
lepădătoáre	s.	v. CURCUBEŢEA. CURCUBE-ŢICĂ. REMF.

LEPĂDĂTÚRĂ	s.	1. v. lichea.2. stîrpitură, (livr. fig.) avorton. (Nu e decît o ~.)3. (fig.) drojdie, gunoi, pleavă, putregai. (~ societății.)
lepedéu	s.	v. CEARŞAF.
LEPIDOPTÉR	s.	v. fluture.
LÉPRĂ	s.	(MED.) (înv.) gubăvie, stricăciune, (slavonism înv.) pricază.
léprică	s.	v. PELAGRĂ.
LEPRÓS	adj., s.	(MED.) (rar) leprotic, (înv.) gubav, mişel, pricăjit. (Om ~.)
leprótic	adj., s.	v. LEPROS.
lepşí	vb.	v. PĂLMUI.
LEPTOSÓM	adj., s.	v. longilin.
LESBIANÍSM	s.	(MED.) safism, tribadism.
lésne	adj.	v. AVANTAJOS. CONVENABIL. IEFTIN. JOS. MIC. SCĂZUT.
LÉSNE	adv.	1. comod, facil, uşor. (Rezolvă ~ problema.)2. v. comod.
LESNICIÓS	adj.	1. comod, facil, uşor. (O cale ~oasă de rezolvare.)2. comod, practic. (O soluție ~oasă.)
lesniciúne	s.	v. FACILITATE. ÎNLESNIRE. SIM-PLITATE. UŞURINȚĂ.
LÉSPEDE	s.	v. dală.
léspede	s.	v. CORMANĂ. RĂSTURNĂTOARE.
LEST	s.	(MAR.) balast, savură. (~ul unei nave comerciale.)
LEŞ	s.	v. cadavru.
leş	s.	v. POLON. POLONEZ.
leşésc	adj.	v. POLON. POLONEZ
leşiálă	s.	v. SFÎRŞEALĂ.
leşiát	adj.	v. HĂMESIT. LIHNIT. SFÎRŞIT.
leşíe	s.	v. SFÎRŞEALĂ.
leşiér	s.	v. CENUŞAR.
LEŞIÉTIC	adj.	v. fad.
LEŞÍN	s.	1. (MED.) inconştiență, lipotimie, nesim-țire, (rar) leşinătură. (Stare de ~.)2. v. sfîrşeală.
LEŞINÁ	vb.	(MED.) (reg.) a se petrece. (I-a venit rău şi a ~.)
leşiná	vb.	v. HĂMESI. LIHNI. SFÎRŞI.
LEŞINÁT	adj.	(MED.) inconştient, (Transilv.) petrecut. (Om ~.)
leşinát	adj.	v. HĂMESIT. LIHNIT. SFÎRŞIT.
leşinătúră	s.	v. INCONŞTIENȚĂ. LEŞIN. LIPOTIMIE. NESIMȚIRE. STÎRPITURĂ.
LEŞIÓS	adj.	v. fad.
léşnic	s.	v. CRÎSNIC.
leştéu	s.	v. CRÎSNIC.
leşuiálă	s.	v. SFÎRŞEALĂ.
leşuít	adj.	v. HĂMESIT. LIHNIT. SFÎRŞIT.
letál	adj.	v. MORTAL. UCIGĂTOR.
letalitáte	s.	v. MORTALITATE.
LETARGÍE	s.	(MED.) moarte aparentă.
létcă	s.	v. DEPĂNĂTOARE. VÎRTELNIȚĂ.
LÉTCON	s.	(TEHN.) ciocan de lipit.
létiu	s.	v. TERCI.

LETOPISÉȚ	s.	v. cronică.
LETRÍNĂ	s.	v. colontitlu.
LEU	s.	1. (ZOOL.; Pantheraleo) (turcism înv.) aslan.2. (ZOOL.) leu-de-mare (Otarta byronia) = otarie.3. (ASTRON.; art.) (pop.) calul (art.) gavădul (art).
LEU	s.	(fam.) franc. (N-am un ~!)
LÉUCĂ	s.	(TEHN.) (reg.) mănuşă, mînă, (Munt. şi Dobr.) suian. (~ la car.)
LEUCEMÍE	s.	(MED.) leucoză, mieloză.
LEUCÍT	s.	(MIN.) feldspatoid.
LEUCOBÁZĂ	s.	(CHIM.) leucoderivat.
LEUCOCÍTĂ	s.	(ANAT.) globulă albă.
LEUCODERIVÁT	s.	v. leucobază.
LEUCOGENÉZA	s.	v. leucopoieză.
LEUCÓM	s.	(MED.) albeaţă, (prin Transilv. şi Ban.) preveşteală.
LEUCOPATÍE	s.	v. vitiligo.
LEUCOPOIÉZĂ	s.	(BIOL.) leucogeneză.
LEUCORÉE	s.	(MED.) (pop.) poală albă, (reg.) scursoare, (prin Transilv. şi Munt.) scurgere, (înv.) scursură.
LEUCÓZĂ	s.	v. leucemie.
LEU-DE-MÁRE	s.	(ZOOL.; Otaria byronia) otarie.
LEÚRDĂ	s.	v. aior.
leurdínă	s.	v. DALIE. GHERGHINĂ.
LEUŞTEÁN	s.	(BOT.; Levisticum officinale) (reg.) luştereag, buruiana-lingorii.
leuştean-broştésc	s.	v. PICIORUL-COCOŞULUI.
levánt	s.	v. LEVĂNŢICĂ.
LEVĂNŢÍCĂ	s.	(BOT.) 1. (Lavandula angustifolia) lavandă, (înv. şi reg.) spichinat, (înv.) şpic.2. (La-vandula officinalis) (rar) levant, (reg.) aspic, spichinat.
levcoaie-gálbenă	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA. VIOREA-GALBENĂ.
levcoaie-róşie	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA.
levént	adj.	v. AMABIL. ATENT. CURTENITOR. DRĂGUŢ. GALANT. GENTIL.
LEVOCARDÍE	s.	v. sinistrocardie.
LEVULÓZĂ	s.	v. fructoză.
LEVÚRĂ	s.	v. drojdie.
lexemátică	s.	v. SEMANTICĂ. SEMASIOLOGIE.
LÉXIC	s.	1. v. vocabular.2. v. glosar.
LEXICÓN	s.	v. dicţionar.
LEZÁ	vb.	v. afecta.
lezá	vb.	v. DĂUNA. INSULTA. JIGNI. OFENSA. PREJUDICIA. RĂNI. ULTRAGIA. VĂTĂMA.
lezáre	s.	v. AFRONT. DAUNĂ. INJURIE. INSUL-TARE. INSULTĂ. JIGNIRE. OCARĂ. OFENSARE. OFENSĂ. PREJUDICIU. RĂNIRE. RUŞINE. UL-TRAGIERE. UMILINŢĂ. VĂTĂMARE.
LEZÁT	adj.	v. vătămat.
lezát	adj.	v. INSULTAT. JIGNIT. LOVIT. OFENSAT. RĂNIT. ULTRAGIAT.
LEZIÚNE	s.	v. rană.
LIÁNT	s.	(TEHN.) aglomerant. (~ul leagă între ele particulele unui aglomerat.)
LIÁSIC	s.	(GEOL.) jurasic inferior.

libadeá	s.	v. ANTERIU. REVERENDĂ. SUTANĂ.
LIBÁRCĂ	s.	1. v. gîndac de bucătărie.2. v. şvab.
libél	s.	v. DIATRIBĂ. PAMFLET.
libelíst	s.	v. PAMFLETAR. PAMFLETIST.
LIBELÚLĂ	s.	(ENTOM.) (rar) odonat, (pop.) cal-de-apă, calul-dracului, calul-popii, (reg.) călugăriță, cobiliță, cal-turtit, scăluş-de-apă.
LÍBER	adj.	1. (înv. şi pop.) slobod.2. v. inde-pendent.3. autonom, (înv. şi pop.) slobod, (înv.) volnic. (Teritoriu ~ din punct de vedere adminis-trativ.)4. (fam.) frai. (E ~ în această seară.)5. neînchis, neîntemnițat, (înv. şi pop.) slobod. (Un criminal încă ~.)6.
LIBERÁ	vb.	1. v. elibera.2. v. dezrobi.3. v. ieşi.4. a (se) elibera, a scăpa, (înv. şi pop.) a (se) slobozi. (Te-ai ~ din armată?)5. v. desprinde.6. v. desface.7. v. evacua.
liberalitáte	s.	v. CULANȚĂ. DĂRNICIE. GENE-ROZITATE. MĂRINIMIE.
LIBERÁRE	s.	1. v. eliberare.2. v. dezrobire.3. v. ie-şire.4. (MIL.) eliberare, lăsare la vatră. (~ unui ostaş în termen.)5. v. desfacere.6. v. evacuare.
LIBERATÓR	adj., s.	v. eliberator.
LIBER-CONSIMȚÍT	adj., adv.	v. intenționat.
LIBER-CUGETĂTÓR	s., adj.	v. ateu.
libertár	adj., s.	v. ANARHIST.
LIBERTÁTE	s.	1. (înv. şi pop.) slobozenie, (înv. şi reg.) slobozie, (înv.) volnicie. (~ persoanei.)2. v. in-dependență.3. autonomie, (rar) autonomism, (înv. şi pop.) slobozenie, (înv. şi reg.) slobozie, (înv.) volnicie. (~ administrativă a unui teritoriu în cadrul sta
libertín	adj.	v. CORUPT. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂȚAT. IMORAL. NERUŞINAT. PERVERTIT. STRICAT. VICIOS.
libertináj	s.	v. CRAILÎC. DESFRÎU. DEZMĂȚ. ORGIE.
LÍBIDO	s.	(PSIHANALIZĂ) eros.
líbov	s.	v. AMABILITATE. AMOR. ATENȚIE. CURTOAZIE. DRAGOSTE GALANTERIE. GEN-TILEȚE. IUBIRE. POLITEȚE.
liboví	vb.	v. AMUZA. DESFĂTA. DISPUNE. DISTRA. IUBI. ÎNDRĂGI. ÎNVESELI. PETRECE. PLĂCEA. RÎDE.VESELI.
libovít	adj.	v. VESEL. VOIOS.
libóvnic	adj.	v. AMABIL. ATENT. CURTENITOR. DRĂGUȚ. GALANT. GENTIL.
libóvnic	adj., s.	v. AMATOR. DORITOR. DORNIC. IUBITOR. POFTICIOS. RÎVNITOR.
libóvnic	s.	v. AMANT. AMIC. CONCUBIN. IUBIT. PRIETEN.
librár	s.	v. EDITOR.
líbră	s.	v. BĂNCUȚĂ. FIRFIRIC.
libúț	s.	v. NAGÎȚ.
licăí	vb.	v. LIPĂI.
LÍCĂR	s.	v. sclipire.
LICĂRÍ	vb.	1. v. sclipi.2. v. pîlpîi.3. v. străluci.
LICĂRÍRE	s.	v. sclipire.
licăríş	s.	v. LICĂR. LICĂRIRE. LICĂRIT. LUCIRE. SCĂPĂRARE. SCĂPĂRAT. SCÎNTEIE. SCÎNTE-IERE. SCLIPEALĂ. SCLIPIRE. SCLIPIT. STRĂ-FULGERARE.
LICĂRÍT	s.	v. sclipire.

LICĂRITÓR	adj.	lucitor, scînteietor, v. sclipitor.
LICEÁL	adj.	secundar. (Învăţămînt ~.)
licénță	s.	v. AUTORIZAȚIE. BREVET. IMORA-LITATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. NECUVIINȚĂ. NERUŞINARE. OBSCENITATE. PATENTĂ. PER-MIS. PORNOGRAFIE. SCABROZITATE. TRIVI-ALITATE. VULGARITATE.
LICENȚĂ POÉTICĂ	s.	(STILISTICĂ) (înv.) slobo-zenie.
LICENȚIÁT	adj., s.	titrat. (Un tînăr ~.)
licențiós	adj.	v. DEŞĂNȚAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
licențiozitáte	s.	v. IMORALITATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. NECUVIINȚĂ. NERUŞINARE. OBSCENITATE. PORNOGRAFIE. SCABROZITATE. TRIVIALITATE. VULGARITATE.
LICÉU	s.	şcoală secundară, (înv.) colegiu, (înv., în Transilv. şi Ban.) gimnaziu.
LICHEÁ	s.	derbedeu, lepădătură, netrebnic, puşlama, scîrnăvie, secătură, (pop. şi fam.) cioflingar, (înv. şi reg.) pujlău, (reg.) orbete, oşiştic, postoroncă, pujlă, (Mold.) nandralău, poghibală, (Transilv. şi Maram.) techergheu, (înv.) ştrengar, (fam.) cutră, marţ
licheá	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENȚĂ. IMPERFECȚIUNE. INSUFICIENȚĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂ-DERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
LICHEFIÁ	vb.	v. topi.
LICHEFIÁT	adj.	v. topit.
LICHEFIÉRE	s.	v. topire.
LICHELÍSM	s.	(fam.) puşlamalîc.
LICHÉN	s.	1. (BOT.) (reg.) muşchi creţ, muşchi de munte.2. (MED.) (pop.) păducel.
LICHÍD	s., adj.	1. s. băutură (Un ~ alb-gălbui.)2. s. (pop.) zeamă. (Rana secretă un ~ purulent.)3. s. lichid cefalorahidian v. neurolimfă; lichid sinovial v. sinovie.4. adj. cash, gata, gheață, numerar, sunător, (pop. şi fam.) numărător, peşin, (înv.) naht. (A cumpărat
LICHIDÁ	vb.	1. a încheia, a sfîrşi, a termina. (A ~ toate socotelile.)2. a desființa, a stîrpi, a suprima. (A ~ abuzurile.)3. (fig.) a sparge. (Au încercat să ~ greva.)4. v. nimici.5. v. achita.
lichidá	vb.	v. ASASINA. OMORÎ. SUPRIMA. UCIDE.
LICHIDÁRE	s.	1. încheiere, terminare. (~ tuturor socotelilor.)2. desfiinţare, stîrpire, suprimare. (~ abuzurilor.)3. v. nimicire.4. achitare, onorare, plată, plătire, (înv.) răspundere. (~ unei datorii.)
lichidáre	s.	v. ASASINARE. OMORÎRE. SUPRI-MARE. UCIDERE.
lichidát	adj.	v. ASASINAT. OMORÎT. SUPRIMAT. UCIS.
licínă	s.	v. CĂTINĂ.
licít	adj.	v. LEGAL.
LICITÁ	vb.	(JUR.) (înv.) a atîrdisi, a hareciui. (A ~ un bun.)
LICITÁȚIE	s.	(JUR.) mezat, (înv., în Mold. şi Transilv.) cochii-vechi. (A scoate ceva la ~.)
LICOPODIÁLĂ	s.	v. licopodină.
LICOPODÍNĂ	s.	(BOT.) licopodială.
LICÓRN	s.	v. inorog.
lictár	s.	v. MAGIUN.
LICURÍCI	s.	(ENTOM.; Lampyris noctiluca) (rar) luciolă, (pop.) putregai, (reg.) făclieş, fănăraş, pri-colici, scînteiuță, steluță, viermuşor, focul-lui-Dum-nezeu, gîndac-scînteios, gîndăcel-scînteios, lumină-de-pădure, vierme-lucitor.

líder	s.	v. FRUNTAŞ.
LIDÍTĂ	s.	v. melinită.
LÍDO	s.	v. cordon litoral.
LIDOCAÍNĂ	s.	(FARM.) xilină.
LIED	s.	(MUZ.) cîntec. (Un ~ de G. Enescu.)
LIFT	s.	v. ascensor.
lifurí	vb.	v. LINGĂRI.
LIGAMÉNT	s.	(ANAT.) tendon, (pop.) vînă, (prin Mold.) sfîrc, (înv.) nerv.
lígă	s.	v. ALUNIŢĂ.
LIGHEÁN	s.	(înv.) medelniţă, spălătoare.
ligheán	s.	v. BAZIN. PELVIS.
lighenúţ	s.	v. BAZINET. PELVIS RENAL.
LIGHIOÁNĂ	s.	1. v. fiară.2. v. animal.
LIGNOFÓLIU	s.	v. fanerit.
LIHNEÁLĂ	s.	1. hămeseală. (~ unui om flămînd.)2. sfîrşeală. (~ cuiva din cauza foamei.)
LIHNÍ	vb.	a hămesi, a se sfîrşi, (fig.) a leşina. (A ~ de foame.)
LIHNÍT	adj.	hămesit, sfîrşit, (înv. şi reg.) pocîltit, (reg.) leşiat, leşuit, (Mold.) ştiulghit, (fig.) leşinat. (Om ~ de foame.)
líhod	adj.	v. DULCEAG. FAD. INSIPID. SEARBĂD.
lilá	adj. invar., s.	v. LILIACHIU. MOV. VIOLET. VIORIU.
LILIÁC	s.	(BOT.) 1. (Syringa vulgaris) (înv. şi reg.) scumpie, (reg.) boroştean, (Ban.) iorgovan, (Transilv. şi Maram.) mălin, (Transilv.) scrinte.2. liliac-de-munte (Alnus viridis) = aninaş.
LILIÁC	s.	(ZOOL.; Vespertilis murinus) (reg.) şoarece.
liliác	s.	v. SALCÎM.
LILIACHÍU	adj., s.	v. violet.
liliceá	s.	v. PĂPĂDIE.
lilicéle	s. pl.	v. LIMBA-MĂRII.
lílie	s.	v. CRIN. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
lilie-gálbenă	s.	v. IRIS. STÎNJEN DE BALTĂ. STÎNJENEL. STÎNJEN GALBEN.
lilie róşie	s.	v. CRIN DE PĂDURE.
lilióm	s.	v. CRIN.
lilión	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
lilion-păsărésc	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
LILIPÚT	adj.	liliputan, pitic, (înv.) logoş.
LILIPUTÁN	adj., s.	1. adj. liliput, pitic, (înv.) logoş.2. s. pitic, (reg.) ghemiş, (Transilv.) nimuric, (înv.) nan.
LILIÚŢĂ	s.	(BOT.; Anthericum ramosum) (reg.) păinjenel, limba-păsării.
LIMÁN	s.	(GEOGR.) litoral, mal, margine, ţărm, (înv.) pristanişte, vad. (Pe ~ul Mării Negre.)
limán	s.	v. ADĂPOST. AZIL. PORT. REFUGIU. SCĂPARE.
LIMÁX	s.	(ZOOL.; Limax) melc fără casă, (reg.) babiţă.
límă	s.	v. PERIŞOR.
LIMB	s.	(BOT.) lamină. (~ al unei frunze.)
limba-ápei	s.	v. BROSCARIŢĂ.
limba-bălţilor	s.	v. LIMBARIŢĂ. PĂTLAGINĂ.

limba-bóului	s.	v. DRAGAVEI. MIRUȚĂ. PĂTLA-GINĂ. SICĂ. ŞTEVIE.
limba-broáştei	s.	v. IARBA-BROAŞTEI. LIMBA-RIȚĂ. PĂTLAGINĂ.
limba-cáprei	s.	v. CĂTUŞĂ. CHINGĂ.
limba-cîinelui	s.	v. ARĂRIEL.
limba-cúcului	s.	v. PALMA-MAICII-DOMNULUI. PALMA-PĂMÎNTULUI. POROINIC. SALEP.
LIMBÁJ	s.	1. grai, limbă, vorbire. (Apariția ~ului.)2. grai. (Omul e înzestrat cu ~.)3. v. exprimare.4. v. stil. (~ ştiințific.)5. (livr.) verb. (Un ~ poetic pregnant.)
limba-mînzului	s.	v. PĂTLAGINĂ.
limba-óii	s.	v. LIMBARIȚĂ. PĂTLAGINĂ.
limba-păsării	s.	v. LILIUȚĂ.
limba-péştelui	s.	v. SICĂ.
limbáreț	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
LIMBÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Alisma plantago) (reg.) limba-bălților, limba-broaştei, limba-oii, pătla-gină-de-apă, podbal-de-apă.
limbáriță	s.	v. PĂTLAGINĂ.
limba-soácrei	s.	v. BROASCĂ.
limba-şárpelui	s.	v. PĂTLAGINĂ. STUPITUL-CU-CULUI.
limba-vácii	s.	v. LIMBA-CERBULUI. NĂVALNIC.
limba-vecínei	s.	v. LIMBA-CERBULUI. NĂVAL-NIC.
LÍMBĂ	s.	1. (LINGV.) (livr.) idiom. (O ~ romanică.)2. (LINGV.) limba neogreacă = limba romaică; limba romaică v. limba neogreacă; limba veche slavă v. paleoslavă; limbă ariană v. limbă indo-ariană, limbă indo-iraniană; limbă indo-ariană = limbă ariană, limbă indo-
límbă	s.	v. AGAVĂ. CAMBULĂ. CORDAR. CUVÎNT. GLAS. GRAI. GURĂ. ISCOADĂ. ÎNTINZĂTOR. NAȚIUNE. NEAM. POPOR. SPION. STRUNĂ. TASTIERĂ. TERMEN. VOCE. VORBĂ.
LIMBRÍC	s.	(ZOOL.; Ascaris lumbricoides) ascarid.
limbricáriță	s.	v. LEMNUL-MAICII-DOMNULUI.
limbricáș	s.	v. PUFULIȚĂ.
limburúș	s.	v. LUETĂ. OMUŞOR. UVULĂ.
LIMBUŞOÁRĂ	s.	1. limbuță.2. (BOT.; Iberis umbel-lata) iberis.
limbuşoáră	s.	v. LIMBA-MĂRII.
limbút	adj.	v. ELOCVENT.
LIMBÚT	s., adj.	v. flecar.
LIMBÚTĂ	s.	v. flecară.
LIMBÚȚĂ	s.	limbuşoară.
limbuțí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
LIMBUȚÍE	s.	v. flecăreală.
limbuție	s.	v. ELOCVENȚĂ. ORATORIE. RETO-RICĂ.
LIMFÁTIC	adj.	1. (ANAT.) (înv.) sugător. (Vase ~.)2. v. flegmatic.
LIMFOGRANULOMATÓZĂ	s.	(MED.) limfogranu-lomatoză inghinală subacută = boala lui Nico-las-Favre; limfogranulomatoză malignă = boala lui Hodgkin.
liminár	adj.	v. INTRODUCTIV. PRELIMINAR.
LIMITÁ	vb.	1. v. delimita.2. v. mărgini.3. v. localiza.4. v. restrînge.5. v. restrînge.6. v. reduce.7. a mărgini, a restrînge, (fig.) a îngrădi. (A ~ drepturile cuiva.)

LIMITÁRE	s.	1. v. delimitare.2. mărginire, reducere, restrîngere, rezumare. (~ la strictul necesar.)3. v. restrîngere.
LIMITÁT	adj.	1. v. delimitat.2. mărginit, redus, restrîns. (Într-un cadru ~.)3. circumscris, delimitat, finit, mărginit. (Valori ~.)4. mic, redus. (Un cîştig ~.)5. v. mărginit.6. măsurat. (Timpul lui e ~.)7. mărginit, unilateral. (O interpretare ~.) *8. (fig.) încuiat
limitát	adj.	v. MESCHIN.
LIMITATÍV	adj.	delimitativ, delimitator, restrictiv. (Element ~.)
LIMITATÓR	s.	(TEHN.) limitor. (~ de căldură.)
LÍMITĂ	s.	1. v. extremitate.2. limită teritorială v. frontieră.3. v. extremitate.4. v. margine.5. v. cu-prins.6. graniță, hotar, margine, (înv.) termen. (Se păstrează între ~ rezonabile.)7. v. restricție.8. v. prag.9. margine, măsură. (Orice lucru are o ~.)
LIMITÓR	s.	(TEHN.) limitator. (~ de căldură.)
LIMITRÓF	adj.	1. v. învecinat.2. v. mărginaş.
LIMNIMÉTRU	s.	(TEHN.) miră hidrometrică.
limónie	s.	v. LĂMÎIE.
límpede	adj.	v. LUCID. NETED. PLAT.
LÍMPEDE	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adv. v. bine.3. adj. v. senin.4. adj. luminos, senin. (O zi ~; zori ~zi.)5. adj. clar, cristalin, curat, pur, transparent, (pop.) vioară, (Transilv.) tistaş, (înv.) chiar. (Apă ~ de izvor.)6. adj. v. evident.7. adv. v. evident.8. adj. c
LIMPEZEÁLĂ	s.	claritate, inteligibilitate, limpe-zime, (livr.) limpiditate, (fig.) transparență. (~ celor spuse de cineva.)
LIMPEZÍ	vb.	1. (pop.) a se aşeza. (Mustul s-a ~.)2. a (se) purifica. (Lichidul s-a ~.)3. v. însenina.4. a se însenina, a se lumina, (pop.) a se răzbuna, (Transilv.) a se tistăli. (Vremea s-a ~.)5. v. clăti.6. v. lămuri.7. v.
LIMPEZICIÚNE	s.	v. limpezime.
LIMPEZÍME	s.	1. claritate, curățenie, puritate, transparență. (~ apei de izvor.)2. limpeziciune. (~ unui lichid.)3. v. claritate.4. v. seninătate.5. claritate, puritate. (~ glasului cuiva.)6. clari-tate, inteligibilitate, limpezeală, (livr.) limpiditate, (fig.) transp
limpezíme	s.	v. LUCIDITATE.
LIMPEZÍRE	s.	1. purificare. (~ unui lichid.)2. v. în-seninare.3. v. clătire.4. v. lămurire.
limpezíş	s.	v. ALBASTRU. ALBĂSTRIME. AZUR. CLARITATE. LIMPEZIME. SENIN. SENINĂTATE.
LIMPEZÍT	s.	v. clătire.
limpí	vb.	v. LIPĂI.
limpíd	adj.	v. ALBASTRU. CLAR. CURAT. LIMPEDE. PUR. SENIN. STRĂVEZIU.
limpiditáte	s.	v. CLARITATE. INTELIGIBILITATE. LIMPEZEALĂ. LIMPEZIRE.
lin	adj.	v. BLAJIN. BLÎND. BUN. DOMOL. NETED. PAŞNIC. PLAT.
LIN	adj., adv.	1. adj. domol, uşor, (înv.) uşure, (fig.) blînd, dulce, molatic. (O pantă ~.)2. adj. v. domol.3. adv. v. agale.4. adj. v. liniştit.5. adj. v. încet.6. adj. v. uşor.7. adv. v. uşor.
LIN	s.	călcătoare, jgheab. (~ pentru mustuit strugurii.)
lin	s.	v. ACALMIE. CALM. LINIŞTE. PACE. TĂCERE.
LINÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Linaria vulgaris) (reg.) inărică, jale, buruiană-de-in, floarea-jelei, gura-mîței, inişor-de-alior, in-sălbatic.
lináriță	s.	v. PARPIAN.
linciurí	vb.	v. BĂLĂCI.
lindíc	s.	v. CLITORIS.
lineál	s.	v. LINIE. RIGLĂ.

lingáreț	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂȚIOS. POFTICIOS.
lingáreț	s.	v. LINGĂU. LINGUȘITOR.
língav	adj.	v. DIFICIL. MOFTUROS. NĂZUROS.
LINGĂRÍ	vb.	(Ban.) a lifuri.
LINGĂU	s.	v. linguşitor.
LÍNGE	vb.	(fig.) a se pieptăna. (Pisicile se ~.)
línge	vb.	v. FLATA. LINGUȘI. MĂGULI.
linge-blíde	s.	v. PARAZIT
linge-tálere	s.	v. PARAZIT.
linge-tálgere	s.	v. PARAZIT.
lingoáre	s.	v. FEBRĂ TIFOIDĂ. TIFOS.
LINGÓU	s.	bară, (înv.) drug, şină. (Un ~ de aur.)
lingura-Dómnului	s.	v. LINGUREA.
lingura-frumoáselor	s.	v. CURCUBEȚEA. CURCUBEȚICĂ. LINGURIȚA-ZÎNEI. PIPERUL-LU-PULUI. POPILNIC.
lingura-Maicii-Préceste	s.	v. LINGUREA.
lingura-piéptului	s.	v. FURCA-PIEPTULUI.
lingura-pópii	s.	v. CURCUBEȚEA. CURCUBEȚICĂ. MORMOLOC. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC. REMF.
LINGURÁR	s.	rudar, (reg.) rudaş.
LINGURA-ZÎNEI	s.	(BOT.; Ganoderma lucidus) linguriţa-zînelor.
língură	s.	v. CANCIOC. CĂUȘ. CRÎSNIC.
lingură de scós	s.	v. CĂUC. CĂUȘ. POLONIC. SCAFĂ.
LINGUREÁ	s.	(BOT.; Cochlearia officinalis) (reg.) lingura-Domnului, lingura-Maicii-Preceste.
lingureá	s.	v. FURCA-PIEPTULUI.
lingurícă	s.	v. FURCA-PIEPTULUI.
linguríce	s.	v. MORMOLOC.
LINGURIȚA-ZÎNEI	s.	(BOT.; Fomes lucidus) (reg.) lingura-frumoaselor.
linguriţa-zînei	s.	v. MORMOLOC.
LINGURIȚA-ZÎNELOR	s.	(BOT.; Ganoderma lucidus) lingura-zînei.
lingurói	s.	v. POLONIC.
lingurúș	s.	v. MORMOLOC.
LINGUȘEÁLĂ	s.	v. linguşire.
LINGUȘÍ	vb.	1. a flata, a măguli, (înv. şi reg.) a şutili, (Munt.) a mîglisi, (fig.) a linge, a peria, a pomăda, a tămîia.(Îşi ~ superiorii.)2. (Munt. şi Olt.) a se milcoşi, (fig.) a se gudura, a se îmbuna. (Se ~ pe lîngă
linguşíe	s.	v. FLATARE. LINGUȘEALĂ. LINGUȘIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE.
LINGUȘÍRE	s.	flatare, linguşeală, măgueală, măgulire, (înv. şi reg.) olastiseală, (Munt.) mîglisire, (înv.) îmbunare, îmbunătură, linguşie, linguşitură, măgulitură, (fig.) tămîiere. (~ unui superior.)
LINGUȘITÓR	s., adj.	1. s. lingău, (reg.) lingareț, (fig.) periuță. (Mare ~ mai eşti!)2. adj. servil. (Om ~.)3. adj. măgulitor, (Munt.) mîglisitor, (înv.) îmbunător, măgulicios. (Vorbe ~oare.)
linguşitúră	s.	v. FLATARE. LINGUȘEALĂ. LIN-GUȘIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE.
LINIÁ	vb.	(rar) a rigla. (A ~ o foaie de hîrtie.)
liniamént	s.	v. LINIE.
LINIÁT	adj.	(rar) riglat. (Caiet ~.)
LINIÁT	s.	v. liniere.

LÍNIE	s.	1. (rar) liniament. (A tras cîteva ~ para-lele.)2. linie frîntă = zigzag.3. v. riglă.4. v. dungă.5. dungă, (Transilv. şi Ban.) ştraif. (A tras o ~ la prispa casei.)6. v. liniuţă.7. linie-ferată v. cale ferată.8. trăsătură, (înv.) trăsură. (Din cîteva ~ii
línie	s.	v. RÎND.
LINIÉRE	s.	liniat. (~ unui caiet.)
liniмént	s.	v. ALIFIE. CREMĂ. POMADĂ. UN-GUENT.
LINIOÁRĂ	s.	1. v. liniuţă. (A tras o ~.)2. v. liniuţă de unire.
LÍNIŞTE	s., interj.	1. s. tăcere, (prin Transilv. şi Olt.) tacă, (înv.) silenţiu. (În clasă era ~ deplină.)2. interj. pst!, st!, tăcere!, (pop.) ţist!, (arg.) mucles!3. s. acalmie, calm, pace, tăcere, (înv. şi reg.) paos, (înv.) lin, liniştire, molcomire. (Stare de ~ în natu
LINIŞTÍ	vb.	1. v. înceta.2. v. potoli.3. v. alina.4. v. domoli.5. v. calma.6. a (se) calma, a (se) domoli, a (se) potoli, a (se) stăpîni, a (se) tem-pera. (Te rog să te ~!)7. v. cuminţi.8. v. struni.9. a se calma, a se domoli, a se potoli, (fig.) a se destinde. (Atmo
LINIŞTÍRE	s.	1. v. potolire.2. v. alinare.3. v. calmare.4. v. strunire.
liniştíre	s.	v. ACALMIE. CALM. LINIŞTE. PACE. TĂCERE.
LINIŞTÍT	adj., adv.	1. adj. v. tăcut.2. adj. calm, tăcut. (Pe aleile ~.)3. adj. patriarhal, tihnit. (Un oraş ~.)4. adj. mut, tăcut. (Natura ~.)5. adj. v. calm.6. adj. v. domol.7. adv. v. agale.8. adj. v. cumpătat.9. adj. v. strunit.10. adj. v. calmat.11. adj. v. domolit.12.
LINIŞTITÓR	adj.	1. v. calmant.2. odihnitor, (pop.) molcomitor. (O atmosferă ~oare.)
LINIÚŢĂ	s.	1. linioară. (A tras o ~.)2. (LINGV.) liniuţă de unire = cratimă, linioară, trăsură de unire. (~ este un semn ortografic.)3. linie. (~ a scalei unui termometru.)
LINOTIPÍST	s.	(TIPOGR.) tasterist.
lins	adj.	v. NETEZIT.
LINŞAJ	s.	v. linşare.
LINŞÁRE	s.	linşaj.
LÍNTE	s.	(BOT.) 1. (Lens culinaris) (prin Mold.) mazăre.2. lintea-pratului (Lathyrus pratensis) = (reg.) bobuşor, măzăriche.
línte	s.	v. CISTICERCOZĂ. CORNEE. LENTILĂ. STICLĂ. TRICHINOZĂ.
lintea-bălţilor	s.	v. LINTIŢĂ.
linte-broşteáscă	s.	v. LINTIŢĂ.
linte-de-báltă	s.	v. LINTIŢĂ.
linte-neágră	s.	v. ORĂSTÍCĂ.
LINTERSÁRE	s.	delintersare. (~ seminţelor de bumbac.)
linte-sălbátică	s.	v. LINTIŢĂ.
LÍNTIŢĂ	s.	(BOT.; Lemna) (reg.) lintea-bălţilor, linte-broşteasc̆ă, linte-de-baltă, linte-sălbatică.
LINTÓU	s.	buiandrug. (~ montat deasupra unei uşi.)
linţi	s. pl.	v. CISTICERCI.
LINŢÓLIU	s.	v. giulgiu.
LINX	s.	v. rîs.
líotă	s.	v. BANDĂ. BULUC. CEATĂ. CÎRD. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULŢIME. PÎLC. STOL.
lip	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE.
LIPÁN	s.	v. brusture.

lipán	s.	v. CINSTEŢ.
LIPARÍT	s.	v. riolit.
LIPĂÍ	vb.	(reg.) a cepăi, a licăi, a limpi, a tipăi. (~ cînd merge.)
LIPĂÍT	s.	(reg.) cepăit, tipăit. (~ al unei persoane care merge.)
LIPEMÍE	s.	(BIOL.) lipidemie.
LIPÍ	vb.	1. v. încleia.2. a (se) prinde. (~ cu pap foile.)3. (LINGV., BIOL., TEHN.) a (se) aglutina, a (se) alipi, a (se) reuni, a (se) suda, a (se) uni. (Două elemente care se ~.)4. a murui, (înv. şi reg.) a spoi, (reg.) a lutui, a măltări, a mînji, a murlui, a t
lipí	vb.	v. ACIUA. ALIPI. ANEXA ATAŞA. CUIBĂRI. DA. ÎNCORPORA. OPLOŞI. PRIPĂŞI. TRAGE.
LIPÍCI	s.	1. v. cocă.2. clei. (A prinde ceva cu ~.)
lipíci	s.	v. CUSCUTĂ. HOLERĂ. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ. SEX-APPEAL. TORŢEL. TURIŢĂ.
lipicioásă	s.	v. TURIŢĂ.
LIPICIÓS	adj.	1. cleios, vîscos. (Substanţă ~oasă.)2. v. unsuros.
lipiciós	adj.	v. ATRĂGĂTOR. CONTAGIOS. INFECŢIOS. MOLIPSITOR. SEDUCĂTOR.
LIPÍDE	s. pl.	(BIOL.) grăsimi (pl.)
LIPIDEMÍE	s.	(BIOL.) lipemie.
LIPÍE	s.	(turcism înv.) pedea. (A mîncat o ~ întreagă.)
LIPÍRE	s.	1. v. încleiere.2. prindere. (~ mai multor foi cu pap.)3. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinare, alipire, reunire, sudare, unire. (Proces de ~ a două cuvinte.)4. muruială, muruire. (~a unei case ţărăneşti.)5. (pop.) ungere. (~a cupto-rului.)
LIPÍT	adj.	1. v. încleiat.2. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinat, alipit, reunit, sudat, unit. (Cuvinte ~.)3. muruit, (înv. şi reg.) spoit. (Perete ~.)4. v. strîns.
LIPÍT	s.	încleiere, lipire, (rar) încleială. (~ul unui obiect.)
LIPITOÁRE	s.	(ORNIT.; Caprimulgus europaeus) păpăludă, (rar) caprimulg, (reg.) ciobănaş, lipici, spaimă, strigă, văcăraş, şişneab, mulgăto-rul-caprelor, mulge-capre, rîndunea-de-noapte.
LIPITÚRĂ	s.	(reg.) muruială. (~ la pereţii unei case ţărăneşti.)
lipitúră	s.	v. ZBURĂTOR.
LIPÓM	s.	(MED.) steatom.
LIPOTIMÍE	s.	v. leşin.
LÍPSĂ	s., adj.	1. s. v. absenţă.2. adj. v. absent.3. s. v. gol.4. s. v. manco.5. s. (FIN.) deficit, minus. (Are în casă o ~ de cîteva milioane de lei.)6. s. insuficienţă, sărăcie, (înv.) neajungere. (~ de legume pe piaţă.)7. s. v. sărăcie.8. s. v. defect.
lípsă	s.	v. NECESITATE. NEVOIE. TREBUINŢĂ.
LIPSÍ	vb.	1. v. absenta.2. (livr.) a frustra, a priva, (înv.) a slăbi, (fig.) a văduvi. (A ~ de un drept, de un bun.)3. v. dispensa.
lipsí	vb.	v. CODI. DEZERTA. DISPĂREA. EZITA. FUGI. PREGETA. ŞOVĂI.
lipsíre	s.	v. ABSENŢĂ. LIPSĂ.
LÍRĂ	s.	1. (MUZ.) (înv.) organ. (Cîntă la ~.)2. (ASTRON.; art.) (rar) oierul (art,), (pop.) ciobanul-cu-oile
LIRĂ STERLÍNĂ	s.	(înv.) suverian.
LÍRIC	adj.	sentimental. (Vorbea pe un ton ~.)
LIRÍSM	s.	sentimentalism. (~ul unei poezii.)
lisárcă	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUŢĂ.

LÍSTĂ	s.	1. inventar, (înv.) catagrafie, sumar. (O ~ de bunuri.)2. tabel, (înv.) izvod. (O ~ a locatarilor.)3. listă de bucate v. meniu; listă de mîncare v. meniu.
lístă	s.	v. FILĂ. FOAIE.
LÍŞIŢĂ	s.	(ORNIT.; Fulica atra) (reg.) hodă, sărcea, găină-de-apă, (Transilv.) sarce.
líşiţă	s.	v. FURCULIŢĂ. GEMĂNARE.
líştai	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASE-MENEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
líşteav	adj.	v. BRUT. GROSOLAN. NECIOPLIT. NECIZELAT. NEFINISAT. NEPRELUCRAT.
líşteav	adj., adv.	v. CIUCIULETE. LEOARCĂ.
litánie	s.	v. PROCESIUNE.
LITÁRGĂ	s.	v. oxid de plumb.
lítcă	s.	v. BĂTĂTOR.
LITERÁL	adj., adv.	1. adj. textual, (fig.) servil. (O traducere ~.)2. adv. v. ad litteram.
LITERÁR	adj.	1. artistic, beletristic. (Opere ştiinţi-fice şi opere ~.)2. v. scriitoricesc.
LITERARIZÁ	vb.	a literaturiza. (A ~ un text.)
LITERARIZÁRE	s.	literaturizare. (~ unui text.)
LITERÁT	s.	scriitor, om de litere, (rar) beletrist, condeier, (înv.) literator, (latinism înv.) scriptor. (Un mare ~.)
literatór	s.	v. LITERAT. OM DE LITERE. SCRIITOR.
LITERATÚRĂ	s.	1. beletristică, litere (pl.), (înv.) scriitorie, (peior.) autorlîc. (Activează în domeniul ~ii.)2. literatură de anticipaţie v. science-fiction; literatură populară = folclor; literatură ştiinţifico-fantastică v. science fiction.
literatúră	s.	v. BIBLIOGRAFIE.
LITERATURIZÁ	vb.	a literariza. (A ~ un text.)
LITERATURIZÁRE	s.	literarizare. (~ unui text.)
LÍTERĂ	s.	1. slovă, (pop. şi fam.) buche, (reg.) rîţă. (~ele alfabetului.)2. v. caracter.3. literă mare v. majusculă; literă mică v. minusculă.4. (la pl.) v. literatură.
LITIÁZĂ	s.	v. calculoză.
lítie	s.	v. PROCESIUNE.
LITIÉRĂ	s.	v. lectică.
LITIGIÓS	adj.	v. controversat.
LITÍGIU	s.	1. v. controversă.2. v. neînţelegere.
LITORÁL	s.	v. ţărm.
LITOSFÉRĂ	s.	(GEOL.) scoarţă.
LÍTRĂ	s.	sfert, (Transilv.) fîrtai. (O ~ de măsline.)
litrosí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SALVA. SCĂPA. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
LÍTRU	s.	(impr.) kilogram. (Un ~ de lapte.)
LITURGHÍE	s.	(BIS.) 1. (în unele biserici creştine) mesă, misă.2. liturghier.
LITURGHIÉR	s.	(BIS.) liturghie.
liúde	s.	v. BIRNIC. CONTRIBUABIL. SUBIECT IMPOZABIL.
liu-liu	interj.	v. NANI.
liur	s.	v. POŞIRCĂ.
liúrcă	s.	v. POŞIRCĂ.

LIVÁDĂ	s.	pomet, (înv. şi reg.) sad, (reg.) ogradă, pomăret, pomărie, pomărişte, pomărit, (Maram., Transilv., Ban. şi nordul Mold.) rît. (O ~ de pruni.)
LIVÁN	s.	(BOT.; Boswellia) (înv. şi reg.) tămîie.
liván	s.	v. TĂMÎIE.
LIVÍD	adj.	învineţit, verde, vînăt. (~ la faţă de mînie.)
LIVRÁ	vb.	v. procura.
LIVRÁRE	s.	v. procurare.
LÍVRĂ	s.	funt. (O ~ de grîu.)
LIVRÉSC	adj.	cărturăresc, cult, savant. (Formaţie lexicală ~.)
lizíbil	adj.	v. CITEŢ. CLAR. DESLUŞIT.
lîna-broáştei	s.	v. MĂTASEA-BROAŞTEI.
LÎNĂ ARTIFICIÁLĂ	s.	v. lanital.
lînărícă	s.	v. BUMBĂCARIŢĂ.
lînăríţă	s.	BUMBĂCARIŢĂ. FIRICICĂ.
lînced	adj.	v. BOLNAV. DULCEAG. FAD. INSIPID. NESĂNĂTOS. SEARBĂD. SUFERIND.
LÎNCEZEÁLĂ	s.	1. lîncezire, moleşeală, moleşire, toropeală, toropire, (franţuzism rar) torpoare, (Munt. şi Olt.) tîromeală. (Stare de ~.)2. v. stag-nare.
LÎNCEZÍ	vb.	1. (fig.) a vegeta. (~ toată ziua.)2. a stagna, a trena. (Afacerile ~.)
lîncezí	vb.	v. BOLI. PIROTI. STAGNA. TÎNJI. ZĂCEA.
lîncezíme	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. MALADIE.
LÎNCEZÍRE	s.	1. v. lîncezeală.2. v. stagnare.
LÎNGĂ	prep.	(reg.) drept, (înv.) prejur. (A venit ~ mine.)
lîngejúne	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. MALADIE.
lîngoáre	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. MALADIE.
loáză	s.	v. DERBEDEU. LĂSTAR. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. MLADĂ. MLĂDIŢĂ. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE. SECĂTURĂ. SMICEA. VIŢĂ DE VIE. VLĂSTAR.
lobidrág	s.	v. CĂLŢUNAŞ. CONDURUL-DOAMNEI.
LÓBODĂ	s.	(BOT.) 1. (Atriplex hortensis) (reg.) ştir.2. (Chenopodium album) (reg.) piciorul-caprei.
lóbodă	s.	v. SPANAC-PORCESC. SPANAC-SĂL-BATIC.
lobodă-álbă	s.	v. SPANACUL-CIOBANILOR.
LOC	s.	1. v. punct.2. v. aşezare.3. teren. (A cumpărat un ~ de casă.)4. v. zonă.5. meleag, regiune, tărîm, teritoriu, ţinut, zonă. (Se afla pe ~uri necunoscute.)6. v. regiune.7. parte, regiune, ţinut. (Vezi cum e şi prin alte ~uri.)8. poziţie, situaţie. (Ocupă u
loc	s.	v. DEPĂRTARE. DISTANŢĂ. PLACENTĂ. SPAŢIU.
LOCÁL	s., adj.	1. s. sediu. (~ul primăriei.)2. s. clădire. (O serbare în ~ul şcolii.)3. s. v. res-taurant.4. adj. (înv.) localnic. (Populaţia ~.)
LOCALITÁTE	s.	aglomeraţie, aşezare, (înv.) politie. (O ~ urbană.)
LOCALIZÁ	vb.	1. a (se) limita, a (se) restrînge. (Focul a fost ~ la ...)2. (LIT.) a adapta, a prelucra. (A ~ o piesă de teatru.)
LOCALIZÁRE	s.	(LIT.) adaptare, prelucrare. (O ~ dramatică.)
LOCALIZÁT	adj.	(LIT.) adaptat, prelucrat. (Piesă ~.)
locálnic	adj.	v. LOCAL.
LOCÁLNIC	s.	(înv.) patriot. (Întreabă un ~ de pe stradă.)

locandiér	s.	v. BIRTAŞ. HANGIU. OSPĂTAR.
locántă	s.	v. BIRT. HAN. OSPĂTĂRIE.
LOCÁŞ	s.	v. cleşte.
locáş	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ.
LOCATÁR	s.	chiriaş, (prin Transilv.) salău, (înv., în Mold.) chirigiu. (~ într-o casă de locuit.)
LOCATOR RÁDIO	s.	v. radar.
LOCÁŢIE	s.	1. v. închiriere.2. v. chirie.
locmá	s.	v. CHILIPIR.
LOCOMOTÍVĂ	s.	maşină, tren, (înv. şi pop.) car de foc, (reg.) ţug, (înv.) trăsură cu aburi. (~ cu vagoane.)
LOCOMÓŢIE	s.	(FIZIOL.) deplasare. (Organe de ~.)
LOCOTENÉNT	s.	(MIL.) 1. (înv.) porucic, porușnic.2. locotenent-colonel = (rusism înv.) podpol-covnic.
locotenent domnésc	s.	v. REGENT.
locotenénță	s.	v. REGENŢĂ.
LOCOTENENŢĂ DOMNEÁSCĂ	s.	v. căimăcămie.
locotíță	s.	v. CLOCOTICI. CLOCOTIŞ.
locşór	s.	v. PLACENTĂ.
LOCŢIITÓR	s.	substitut, (înv.) supleant, vechil. (~ al cuiva într-un post.)
LOCUÍ	vb.	1. a domicilia, a fi, a sta, a şedea, (pop.) a hălădui, a sălăşlui, (înv. şi reg.) a băciui, (reg.) a sălăşi, (înv.) a sălăşui. (Mama a ~ o vreme la Bacău.)2. v. popula.
locuí	vb.	v. COLONIZA. DĂINUI. DURA. EXISTA. FI. MENŢINE. PĂSTRA. PERPETUA. PERSISTA. RĂMÎNE. TRĂI. ŢINE. VIEŢUI.
LOCUÍNŢĂ	s.	1. adăpost, aşezare, casă, cămin, domiciliu, sălaş, (reg.) sălaşnă, (Transilv., Ban şi Bucov.) cortel, (înv.) locaş, mutare, mutat, odaie, sat, sălăşluință, sălăşluire, şedere, şezământ, şezut, (fig.) bîrlog, cuib, culcuş. (Unde îşi are el ~?)2. locuință
LOCUÍRE	s.	domiciliere, şedere. (~ lui acolo n-a durat mult.)
LOCUÍT	adj.	v. populat.
LOCUITÓR	s.	1. (înv.) sălăşluitor, (fig.) suflet. (Un oraş cu un milion de ~.)2. (la pl.) v. populație.
locutór	s.	v. VORBITOR.
locúţ	s.	v. PLACENTĂ.
locváce	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
locvacitáte	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂ-RIRE. FLECĂRIT. LIMBUŢIE. PĂLĂVRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
lod	s.	v. OBLON.
LÓDBĂ	s.	(reg.) toblă. (~ despicată dintr-un stejar.)
logăcél	s.	v. STICLETE.
LÓGIC	adj., adv.	1. adj. rațional. (Judecată ~.)2. adj., adv. coerent, (fig.) legat. (Bine şi ~ vorbeşte; vorbire ~.)3. adj. v. fundamentat.
LÓGICĂ	s.	1. logică matematică v. logică simbolică; logică simbolică logistică, logică matematică.2. coerență, noimă, sens, şir. (Vorbeşte fără ~.)3. v. justificare.
LOGÍSTICĂ	s.	v. logică matematică.
logocíță	s.	v. STICLETE.

LOGODÍ	vb.	(reg.) a (se) tocmi, (Transilv.) a (se) credinți, a (se) încredința, (înv.) a (se) arăvonisi, a (se) fidanța, a (se) jurui. (Tinerii s-au ~.)
logodínță	s.	v. LOGODNĂ.
LOGODÍT	adj.	(reg.) încredințat. (Tineri ~ți.)
logoditór	s.	v. PEȚITOR.
LOGÓDNĂ	s.	(reg.) ciaiz, tocmă, tocmeală, (Transilv. şi Bucov.) credință, încredințare, (înv.) arăvon, aşezământ, logodință, sponsalie. (~ unor tineri.)
LOGÓDNIC	s.	(înv.) fidanțat, voinea. (Fata are un ~.)
LOGOFĂT	s.	1. v. diac.2. v. vătaf.
logofăt	s.	v. ADMINISTRATOR. VECHIL.
LOGOPLEGÍE	s.	v. alalie.
lógor	s.	v. DROJDIE.
logorée	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂ-RIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
logoréic	s.	adj. v. FLECAR.
lógos	s.	v. ALOCUȚIUNE. CUVÎNT. CUVÎNTARE. DISCURS.
lógoş	adj.	v. LILIPUT. LILIPUTAN. PITIC.
loiál	adj.	v. CINSTIT. CREDINCIOS. DEVOTAT. FIDEL. NEPREFĂCUT. NESTRĂMUTAT. SINCER. STATORNIC.
loialitáte	s.	v. CINSTE. CREDINȚĂ. DEVOTAMENT. FIDELITATE. SINCERITATE. STATORNICIE.
LÓITRĂ	s.	(TEHN.) (reg.) carîmb, corlată, (Mold. şi Bucov.) drabină. (~ la car.)
loitrét	s.	v. CARÎMB.
LÓJĂ	s.	(înv.) palc. (~ la teatru.)
lójniță	s.	v. LEAŞĂ.
LOKAYÁTA	s.	v. carvaka.
lólotă	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
lolotí	vb.	v. LĂRMUI.
LOMBÁRD	s.	(FIN.) casă de amanet.
LOMBARTRÍE	s.	v. lombartroză.
LOMBARTRÓZĂ	s.	(MED.) lombartrie.
LONGEVITÁTE	s.	(BIOL.) macrobie.
LONGEVÍV	adj.	(BIOL.) macrobian.
LONGILÍN	adj., s.	(BIOL.) leptosom. (Un tip ~.)
LOPÁTĂ	s.	1. v. vîslă.2. (reg.) vîslă. (~ cu care se bagă pîinea în cuptor.)
LOPĂTÁ	vb.	v. vîsli.
LOPĂTÁR	s.	1. v. barcagiu.2. (ORNIT.; Platalea leucorodia) (rar) cosar.
LOPĂTÁRE	s.	vîslire, vîslit.
lopătíță	s.	v. OMOPLAT. SCAPULĂ. SPATĂ.
LOPĂȚEÁ	s.	v. bată.
lopățica úmărului	s.	v. OMOPLAT. SCAPULĂ. SPATĂ.

LOPĂȚÍCĂ	s.	1. (TEHN.) (pop.) scînduriță, (Tran-silv.) scîndurea, scîndurice. (~ la războiul de țesut.)2. v. spetează.3. v. atelă.
lopățícă	s.	v. BULFEU. COCÎRLĂ. CORDAR. CRUCE. ÎNTINZĂTOR. SCHIMBĂTOARE. SPE-TEAZĂ. STINGHIE. STRUNĂ.
LORD	s.	milord. (Un ~ englez.)
lorícă	s.	v. CUIRASĂ. PLATOŞĂ.
LORNIÉTĂ	s.	lornion. (~ pentru spectacole.)
LORNIÓN	s.	1. pincenez. (Şi-a prins pe nas ~ul.)2. v. lornietă.
lornión	s.	v. MONOCLU.
lostopână	s.	v. BUŞTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
LÓSTRIȚĂ	s.	(IHT.; Hucho hucho) (prin Ban.) puică, (Olt.) şaldaie.
lostún	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
LOT	s.	parcelă, (înv. şi reg.) raclă, (reg.) parcea, (prin Ban.) tal. (Teren împărțit în ~uri.)
loteríe	s.	v. HAZARD. ÎNTÎMPLARE.
LOTIZÁRE	s.	v. parcelare.
LOTRÍT	s.	(MIN.) pumpelit.
lótru	s.	v. BANDIT. HOȚ. PUNGAŞ. TÎLHAR.
LÓTUS	s.	1. (BOT.; Nymphaea lotus) (reg.) nufăr.2. v. drețe.
loveálă	s.	v. COINCIDENȚĂ. IZBITURĂ. LOVI-TURĂ. POTRIVEALĂ. POTRIVIRE.
lovéle	s. pl.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
LOVÍ	vb.	1. v. izbi.2. a izbi, (înv. şi reg.) a răzbi, (reg.) a toca. (L-a ~ la cap.)3. v. bate.4. v. plesni.5. v. trînti.6. (înv.) a (se) poticni. (S-a ~ tare la genunchi.)7. a bate, a izbi, (rar) a zupăi, (Transilv.) a şupi. (~ în uşă cu piciorul.)8. a (se) bate
loví	vb.	v. ADUCE. AJUNGE. APROPIA. ARMO-NIZA. ASEMĂNA. ASEMUI. ASORTA. BIRUI. COMBINA. COMPARA. CONCORDA. CONVENI. COPLEŞI. CORESPUNDE. COVÎRŞI. CUPRINDE. DĂUNA. ÎNFRÎNGE. ÎNȚELEGE. ÎNVINGE. ÎNVOI. MERGE. PODIDI. POTRIVI. PREJUDICIA. PRINDE. RĂZBI. SEMĂNA. TOROPI
LOVÍRE	s.	1. izbire. (~ cuiva cu ceva.)2. v. ciocnire.3. atingere, ochire, ochit. (~ țintei.)
LOVÍT	adj.	1. v. bătut.2. rănit, (livr.) lezat, (pop.) vătămat, (Transilv.) marod, (Ban., Transilv. şi Bucov.) prizărit, (înv.) plăguit. (Om uşor ~ la mînă.)3. v. ciocnit.4. bătut, strivit, zdrobit, (reg.) mecit. (Fructe ~.)
LOVITÚRĂ	s.	1. izbitură, (pop.) pălitură, (reg.) ştos, (înv.) loveală. (O ~ puternică primită de cineva.)2. v. plesnitură.3. v. izbitură.4. v. zvîr-litură.5. lovitură de colț v. corner; lovitură de picior căzută v. dropgol.6. rană, (înv.) vătămătură. (Are o ~ uşoară
LOZ	s.	bilet de loterie.
lóză	s.	v. IOV. SALCIE. ZĂLOG.
lozí	vb.	v. AIURA. DELIRA.
LÓZIE	s.	1. v. răchită.2. v. salcie.3. v. răchită roşie.
lózie	s.	v. SALCIE. SALCIE PLETOASĂ. SALCIE PLÎNGĂTOARE.
LOZÍNCĂ	s.	deviză. (~ lor este: „Prin muncă spre mai bine!”)
LUÁ	vb.	1. v. înhăța.2. a apuca, a prinde, (înv. şi reg.) a sprijini, (prin Transilv.) a agîmba. (~ copilul în brațe.)3. v. răpi.4. v. aşeza.5. v. scoate.6. v. îmbrăca.7. v. cumpăra.8. v. împrumuta.9. v. contracta.10. v. confisca.11. v. fura.12. v. cu-ceri.13. v.
luá	vb.	v. CĂSĂTORI. CUPRINDE. LEGA. PARALIZA. RETEZA. TĂIA. UNI.

LUÁRE	s.	1. apucare, prindere, prins. (~ obiectului cu mîna.)2. v. înhățare.3. v. cumpărare.4. v. con-fiscare.5. v. cucerire.6. v. încasare.7. v. obținere.8. luare-aminte = a) v. interes; b) v. prudență.
luáre	s.	v. CĂSĂTORIE. UNIRE.
lúbă	s.	v. DOVLEAC. PEPENE.
lúbeniță	s.	v. PEPENE.
LÚBIȚ	s.	(BOT.; Camelina sativa) (reg.) gălbenuș, oul-inului.
lúbric	adj.	v. IMPUDIC. LASCIV. OBSCEN. SEN-ZUAL.VOLUPTUOS.
lubricitáte	s.	v. LASCIVITATE.
LUBRIFIÁ	vb.	v. gresa.
LUBRIFICÁȚIE	s.	(TEHN.) gresaj, gresare, lubrifiere, ungere.
LUBRIFIÉRE	s.	v. gresare.
LUCEÁFĂR	s.	(ASTRON.) 1. (art.) Venus (n. pr.), (pop.) steaua ciobanului.2. luceafărul de dimineață = (pop.) steaua dimineții, steaua zorilor; luceafarul de seară = (pop.) steaua ciobanului; luceafărul de ziuă v. Sirius; luceafărul din zori v. Sirius.
luceafărul-porcésc	s.	v. ALDEBARAN.
luceafărul-pórcului	s.	v. ALDEBARAN.
lucérnă	s.	v. CULBECEASĂ.
LUCÍ	vb.	1. a străluci. (Un metal care ~.)2. v. lumina.3. v. sclipi.4. v. sclipi.5. v. străluci.
LUCÍD	adj.	1. v. conștient.2. (fig.) limpede. (Are o minte ~.)
LUCIDITÁTE	s.	1. v. conștiență.2. (fig.) limpezime. (~ minții cuiva.)
LÚCIFER	s.	satana.
luciólă	s.	v. LICURICI.
LUCIÓS	adj.	1. v. sclipitor.2. lucitor, scînteietor, sclipitor, (rar) luciu, (înv.) sclivisit. (Un material ~.)3. v. lustruit.
LUCÍRE	s.	1. v. sclipire.2. v. strălucire.3. licărire, scăpărare, scînteiere, sclipire, sticlire, strălucire. (O ciudată ~ a ochilor.)
LUCITÓR	adj.	1. v. sclipitor.2. v. lucios.3. v. scîn-teietor.
LÚCIU	adj.	lucios, lustruit. (O suprafață ~.)
lúciu	adj.	v. LUCIOS. LUCITOR. SCÎNTEIETOR. SCLIPITOR. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
LÚCIU	s.	lustru, strălucire, (înv.) perdaf. (~ unei suprafețe.)
lúciu	s.	v. PIN.
lucoáre	s.	v. LUCIRE. LUMINĂ. SCÎNTEIERE. SCLIPIRE. STICLIRE. STRĂLUCIRE.
LUCRÁ	vb.	1. v. munci.2. v. activa.3. a funcționa, a servi, a sluji, (înv.) a posluși. (~ de 20 de ani ca laborantă.)4. v. prelucra.5. v. cultiva.6. v. func-ționa.
lucrá	vb.	v. ACȚIONA. COMPLOTA. CONJURA. CONSPIRA. UNELTI.
LUCRÁRE	s.	1. cultivare.2. v. carte.3. v. operă.4. operă, scriere, text, (livr.) op, (înv. şi pop.) scriptură, (înv.) scriitură, scrisoare, uvraj. (A prezentat ~ la tipografie.)5. lucrare dramatică v. piesă.6. studiu. (O mică ~ de chimie fizică.)7. (PED.) lucrare de
lucráre	s.	v. LUCRU. MUNCĂ. TREABĂ.
LUCRÁT	adj.	v. cultivat.
LUCRÁT	s.	v. cultivare.
lucratív	adj.	v. AVANTAJOS. BĂNOS. BUN. PRODUCTIV. PROFITABIL. RENTABIL.
lucrătoáre	s.	v. ATELIER.
LUCRĂTÓR	adj.	(înv.) prost. (Zile ~oare şi zile de sărbătoare.)

lucrătór	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. PRODUCTIV. RODI-TOR. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
LUCRĂTÓR	s.	v. muncitor.
LUCRĂTÚRĂ	s.	execuție. (O ~ artistică.)
lucrătúră	s.	v. COMPLOT. CONJURAȚIE. CON-SPIRAȚIE. INTRIGĂ. MAȘINAȚIE. UNELTIRE.
LÚCRU	s.	1. obiect, (înv.) materie, unealtă. (Ființe şi ~uri.)2. muncă, treabă, (rar) lucrare, (reg.) meşteşug, (înv.) deală, laboare. (A făcut un ~ de calitate; s-a apucat de ~.)3. v. activitate.4. v. faptă.5. v. problemă.6. v. chestiune.7. v. în-tîmplare.8. (FIZ
lud	adj.	v. CREDUL. NAIV.
lud	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
ludáie	s.	v. DOVLEAC.
LÚDE	s.	(IST.) Poartă (n. pr.).
LUDIÁN	s., adj.	(GEOL.) vemelian.
LÚES	s.	v. sifilis.
LUÉTĂ	s.	v. omuşor.
LUÉTIC	adj., s.	sifilitic.
lugáci	s.	v. BOTROŞ.
lugeru-broáştii	s.	v. MĂCRIŞ.
LUGOJÁNA	s.	art. abrudeana (art.), abrudeanca (art.), ardeleana (art.), ardelenească (art.), ciobănaşul (art.), haţegana (art.), someşana (art.). (~ este un dans popular cu ritm moderat.)
LUGÚBRU	adj.	funebru, jalnic, macabru, sinistru, sumbru. (O atmosferă ~.)
LUI	pron., adj.	său. (Vorba ~.)
lúică	s.	v. LEAGĂN.
LÚJER	s.	(BOT.) tulpină. (~ de stînjenel.)
lújer	s.	v. COCEAN.
lujerícă	s.	v. SUNĂTOARE.
lúlă	s.	v. LULEA. PIPĂ.
LULEÁ	s.	v. pipă.
LÚME	s.	1. v. univers.2. sistem planetar, sistem solar.3. glob, pămînt, (rar) mapamond. (A făcut înconjurul ~ii.)4. v. natură.5. oameni (pl.). (Era multă ~ acolo.)6. v. omenire.7. (fig.) suflare. (Toată ~ dormea.)8. v. societate.
lúme	s.	v. LUMINĂ. NEAM. POPOR. POPULAȚIE. SEMINȚIE. STRĂLUCIRE.
lumea óchilor	s.	v. PUPILĂ.
LUMÉSC	adj.	v. laic.
lumésc	adj.	v. VENERIC.
lumeț	adj., s.	v. CHEFLIU. PETRECĂREȚ.
LUMINÁ	vb.	1. a arde. (Lampa ~ pînă tîrziu în camera lui.)2. a scînteia, a sclipi, a străluci. (Candelabre ~ în salon.)3. v. străluci.4. a bate, a luci, a străluci. (Luna ~ peste ramuri.)5. v. în-senina. *6. (fig.) a se însenina. (S-a ~ cînd m-a văzut.)
luminá	vb.	v. CLARIFICA. DESCURCA. DESLUŞI. ELUCIDA. EXPLICA. LĂMURI. LIMPEZI. PRECIZA.
LUMINÁNȚĂ	s.	v. strălucire.
lumina óchiului	s.	v. PUPILĂ.

LUMINÁRE	s.	1. luminat. (~ unui colţ întunecat.)2. v. înseninare.
LUMINÁT	adj.	(înv. şi reg.) vederos. (Spaţiu ~.)
luminát	adj.	v. CITIT. ERUDIT. ÎNVĂŢAT. SAVANT.
LUMINÁT	s.	v. luminare.
luminaţie	s.	v. ILUMINAŢIE.
LUMÍNĂ	s.	1. v. strălucire.2. lumină electrică = electricitate, energie electrică. (S-a întrerupt ~.)
lumínă	s.	v. LUMINARE. WATT.
lumină-de-pădúre	s.	v. LICURICI.
lumină vérde	s.	v. APROBARE.
LUMINÍSM	s.	v. iluminism.
LUMINÍST	s., adj.	iluminist. (Un mare ~.)
LUMINÍŞ	s.	v. poiană.
LUMINÍŢĂ	s.	(BOT.; Oenothera biennis) (reg.) iarba-asinului.
LUMINOÁSĂ	s.	(BOT.; Clematis recta) (reg.) nă-prasnică.
luminoásă	s.	v. CLOCOŢEL. CURPEN.
LUMINOFÓR	s.	v. fosfor.
LUMINÓS	adj.	1. v. strălucitor.2. scînteietor, strălucitor, (înv. şi reg.) vederos, (reg,) stelos. (Un astru ~.)3. v. senin.4. radios, strălucitor. (O dimineaţă ~oasă.)5. v. fosforescent.
LUMINOZITÁTE	s.	strălucire. (~ soarelui.)
LUMÎNÁRE	s.	1. (pop.) lumină, (reg.) vedere. (O ~ aprinsă.)2. v. lumînărică.
lumînáre	s.	v. BRUSTURE. LIPAN. PRĂJINĂ.
LUMÎNĂRÁR	s.	(înv.) mungiu. (~ul face sau vinde lumînări.)
LUMÎNĂRĂRÍE	s.	lumînărie.
LUMÎNĂRÍCĂ	s.	(BOT.) 1. (Verbascum phlomoides) lumînare, (reg.) corovatic, pur, coada-boului, coada-lupului, coada-mielului, coada-vacii.2. (Verbascum thapsus) (reg.) corovatic, pur, coada-lupului, coada-vacii.3. lumînărica-pămîn-tului (Gentiana asclepiadea) = (reg.) b
lumînărícă	s.	v. BRUSTURE. LIPAN.
lumînărică-albástră	s.	v. LUMÎNĂRICA-PĂ-MÎNTULUI.
LUMÎNĂRÍE	s.	lumînărărie.
LÚMPEN	s.	v. lumpenproletariat.
LUMPENPROLETARIÁT	s.	lumpen.
LUNÁR	adj.	1. (livr.) selenar, (rar) selenic, selenit. (Praf ~.)2. (livr.) mensual, (înv.) menstrual. (Periodic cu apariţie ~.)
lunátic	adj., s.	v. NOCTAMBUL. SOMNAMBUL.
lunaticíe	s.	v. NOCTAMBULISM. SOMNAM-BULISM.
LUNÁŢIE	s.	v. lună sinodică.
LÚNĂ	s.	(ASTRON.) 1. (înv.) mesiţă. (~ iunie.)2. lună sinodică = lunaţie.
lúnă	s.	v. CICLU. MENSTRUAŢIE. PERIOD.
LÚNCĂ	s	1. (prin Bucov. şi Mold.) prelucă, (Maram., Transilv., Ban. şi nordul Mold.) rît. (~ unui rîu.)2. zăvoi. (~ de sălcii.)
lunea curátă	s.	v. SPOLOCANIE.
LUNECÁ	vb.	v. aluneca.

lunecá	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. GREŞI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PĂCĂTUI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
LUNECÁRE	s.	v. alunecare.
LUNECÓS	adj.	v. alunecos.
LUNECÚŞ	s.	v. gheţuş.
LUNÉTĂ	s.	(ASTRON.) lunetă astronomică = (rar) refractor; lunetă meridiană = instrument de pasaj.
LUNG	adj., adv.	1. adj. înalt.2. adj. mare. (Şi-a lăsat părul ~.)3. adj. întins, prelung. (Un şir ~ de oameni.)4. adj. alungit.5. adj. v. îndelungat.6. adv. v. îndelung.7. adj. îndelung, îndelungat. (Viaţă ~.)
LUNGÁN	s.	găligan, vlăjgan, (pop. şi fam.) măgădăn, măgădău, zdragon, (pop.) zăplan, (prin Bucov.) bangău, (Mold. şi Bucov.) coblizan, zăblău, (prin Olt.) jarcalete, (prin Munt.) schir-lopan. (E un ~ cît toate zilele.)
LUNGĂRÉŢ	adj.	1. v. lunguieţ.2. v. alungit.
LUNGÍ	vb.	1. v. alungi.2. v. întinde.3. v. continua.4. a se culca, a se întinde, a se trînti, (înv.) a se tinde. (S-a ~ puţin după amiază.)5. v. tolăni.6. a (se) aşeza, a (se) aşterne, a (se) culca, a (se) întinde, a (se) pune. (S-a ~ din nou la pămînt.)7. v. culca
LUNGÍME	s.	1. mărime. (~ unui pod.)2. distanţă, întindere: (Pe o ~ de 2 km.)3. v. durată.
LUNGÍRE	s.	1. v. întindere.2. v. culcare.3. v. dobo-rîre.4. întindere, prelungire. (~ petrecerii pînă în zori.)
LUNGÍT	adj.	v. culcat.
LUNGUIÉŢ	adj.	1. lungăreţ, (pop.) sulatic. (Un obiect ~.)2. v. alungit.
LUNGURÍCĂ	s.	v. tapoşnic.
luníe	s.	v. NOCTAMBULISM. SOMNAMBULISM.
LUNTRÁŞ	s.	v. barcagiu.
LÚNTRE	s.	v. barcă.
luntrí	vb.	v. LOPĂTA. VÎSLI.
LUNTRICÍCĂ	s.	v. luntrişoară.
LUNTRIŞOÁRĂ	s.	luntricică, (reg.) luntriţă.
luntríţă	s.	v. LUNTRICICĂ. LUNTRIŞOARĂ.
LUP	s.	1. (ZOOL.; Canis lupus) (Olt., Ban. şi Tran-silv., eufemistic) spurc.2. (ZOOL.) lupul-preriilor v. coiot.3. (IHT.) lup-de-mare v. lavrac.4. lupul-vră-biilor v. sfrîncioc.
LUPANÁR	s.	v. casă de prostituţie.
lupáriţă	s.	v. LUPOAIE.
LUPÍN	s	(BOT.; Lupinus albus) cafea, niprală.
LUPOÁICĂ	s.	(ZOOL.) (reg.) lupoaie.
LUPOÁIE	s.	(BOT.; Orobanche ramosa) (reg.) lupariţă, busuioc-sălbatic.
lupoáie	s.	v. LUPOAICĂ. TĂRTĂCUŢĂ. TIGVĂ. TÎLV.
lupşór	s.	v. PLACENTĂ.
LUPTÁ	vb.	1. a se bate, a se întrece, a se măsura. (Hai să ne ~ în luptă dreaptă.)2. (MIL.) a se bate, a se război, (înv.) a combate, a se oşti, a se răgloti, a voinici. (S-a ~ mult cu duşmanul.)3. v. strădui.
luptáş	s.	v. LUPTĂTOR. RĂZBOINIC.
LÚPTĂ	s.	1. v. bătaie.2. v. bătălie.3. (SPORT) (pop.) trîntă.4. v. concurenţă.
LUPTĂTÓR	s.	(MIL.) 1. războinic, (reg.) luptaş, (înv.) boinic, războitor, săgar. (~ încercat în bătălii.)2. v.
lupul-albínelor	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. VIESPAR.
lupul-bălţii	s.	v. ŞTIUCĂ.

lúrbăn	s.	v. DAFIN. LAUR.
LUSTRAGÍU	s.	văcsuitor. (E de profesie ~.)
LÚSTRU	s.	1. luciu, strălucire, (înv.) perdaf. (~ unei suprafețe.) *2. (fig.) pospăială, spoială. (~ de cultură.)
LUSTRUÍ	vb.	1. a fățui. (A ~ un obiect.)2. v. şlefui.3. a face, a văcsui, (Bucov.) a puțui, (prin Transilv. şi nordul Munt.) a puțului. (A ~ cuiva încălțămintea.)
LUSTRUÍRE	s.	1. fățuială, fățuire, fățuit, lustruit. (~ unei suprafețe netede.)2. v. şlefuire.3. lustruit, văcsuire. (~ pantofilor.)
LUSTRUÍT	adj.	1. fățuit. (Obiect ~.)2. lucios, luciu. (O suprafață ~.)3. v. şlefuit.4. văcsuit. (Încălțăminte ~.)
LUSTRUÍT	s.	1. v. lustruire.2. lustruire, şlefuire, şlefuit, (înv.) sclivisire. (~ul suprafeței unui metal.)3. lustruire, văcsuire. (~ul pantofilor.)
lúşcă	s.	v. NARCISĂ.
lúşce	s. pl.	v. GHIOCEI-MARI.
luştereág	s.	v. LEUŞTEAN.
LUT	s.	v. argilă.
LUTEÍNĂ	s.	v. progesteron.
LUTERÁN	adj., s.	(BIS.) evanghelic.
LUTÉȚIU	s.	(CHIM.) casiopeiu.
LUTH	s.	(MUZ.) lăută.
LUTIŞÓR	s.	pămînțel.
LUTÓS	adj.	v. argilos.
LÚTRĂ	s.	(ZOOL.) 1. (Lutra lutra sau Lutra vulgaris) vidră, (reg.) dihor de apă.2. (Lutreola lutreola) nurcă, (rar) lutreolă, noriță, dihor de apă.
lutreólă	s.	v. LUTRĂ. NURCĂ.
LÚTRU	s.	vidră. (Căciulă de ~.)
lutuí	vb.	v. LIPI. MURUI.
LUX	s.	1. v. fast.2. bogăție, fast, pompă, splen-doare, strălucire. (~ul ceremoniei.)3. eleganță, somptuozitate. (~ul unui interior.)
LUXÁ	vb.	(MED.) a (se) deplasa, a (se) dezarticula, a (se) disloca, a (se) scrînti, a (se) suci, (rar) a (se) răsuci, (înv. şi reg.) a (se) sminti, (reg.) a (se) strica, (prin Transilv.) a (se) muruli, (Transilv.) a (se) pica, (prin Transilv. şi Bucov.) a (se) pre
LUXÁRE	s.	v. luxație.
LUXÁT	adj.	deplasat, dezarticulat, dislocat, scrîntit, sucit, (rar) răsucit, (prin vestul Munt.) proclintit.
LUXÁȚIE	s.	(MED.) deplasare, dezarticulare, dezarticulație, dislocare, luxare, scrîntează, scrîntire, scrîntitură, sucire, (rar) răsucire, suci-tură, torsiune, (prin vestul Munt.) proclinteală, proclintire. (~ osului humeral.)
LUXÓS	adj.	1. v. fastuos.2. elegant, somptuos. (Un interior ~.)3. bogat, prețios, scump. (Haine ~oase.)
luxúră	s.	v. CONCUPISCENȚĂ.
luxuriós	adj.	v. CONCUPISCENT.
ma	adv.	v. BA.
ma	conj.	v. CI. DAR. ÎNSĂ. NUMAI.
maálă	s.	v. HAMAL. HAMALÎC.

MAC	s.	(BOT.) 1. (Papaver somniferum) (reg.) paparună, somnişor.2. (Papaver rhoeas) (reg.) măcuţ, paparună, păpăruie, somnişor.3. mac-cor-nut (Glaucium corniculatum şi phoeniceum) = (reg.) paparună.
MACÁ	s.	bacara, banc. (~ este numele unui joc de cărţi.)
MACÁBRU	adj.	1. v. lugubru.2. v. îngrozitor.
MACAGÍU	s.	acar. (~ la căile ferate.)
MACARÁ	s.	1. (TEHN.) (rar) cran, (reg.) şaitău, vîrtej. (~ pentru ridicat baloturi.)2. v. gruie.
macará	s.	v. BOBINĂ. MOSOR.
macarón	s.	v. MIGDALĂ AMARĂ. PICROMIG-DALĂ.
macaronár	s.	v. ITALIAN.
MACÁZ	s.	ac, (reg.) schimbător. (~ feroviar.)
mácă	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
máche(a)	adv.	v. OARE.
MACEDONEÁN	adj.	(reg.) macedonesc. (Port ~.)
macedoneán	adj.	v. AROMÂNESC.
macedoneán	s., adj.	v. AROMÂN. MACEDO-ROMÂN.
macedonésc	adj.	v. MACEDONEAN.
MACEDOROMÂN	s., adj.	1. s. v. aromân.2. adj. v. aromânesc.
MACEDOROMÂNCĂ	s.	v. aromâncă.
MACERÁ	vb.	(pop.) a (se) plămădi, (reg.) a (se) mocni. (Frunzele se ~ în alcool.)
MACERÁRE	s.	macerație, (pop.) plămădeală. (Proces de ~ a unor fructe.)
MACERÁT	adj.	(pop.) plămădit. (Frunze ~.)
MACERÁȚIE	s.	v. macerare.
MACHÉTĂ	s.	(înv.) izvod, pildă. (~a unui monu-ment.)
MACHIÁ	vb.	1. v. farda.2. v. grima.
MACHIÁJ	s.	1. v. fardare.2. v. grimare.
MACHIÁT	adj.	1. v. fardat.2. v. grimat.
MACHIÁT	s.	v. fardare.
machiavélic	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PRE-FĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
machiavelísm	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂȚĂRNICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEŞUG.
machiavelístic	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
machiaverlîc	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂ-ȚĂRNICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEŞUG.
MACHIÉRE	s.	1. v. fardare.2. v. grimare.
MACHIÓR	s.	grimer. (~ la un teatru.)
MACHÍSM	s.	(FILOZ.) empiriocriticism.
macmahón	s.	v. ŞPRIŢ.
MACROANIÓN	s.	(FIZ.) anion macromolecular.
MACROCATIÓN	s.	(FIZ.) cation macromolecular.
MACROBIÁN	adj.	v. longeviv.

MACROBÍE	s.	v. longevitate.
MACROCEFÁL	adj.	(BIOL.) megalocefal. (Tip uman ~.)
MACROCÓSM	s.	v. univers.
MACROFÁG	s.	(BIOL.) monocit.
MACROPROTÁL	s.	v. sac embrionar.
MACROSPÓR	s.	v. sac embrionar.
MÁCRU	adj.	slab. (Carne ~.)
mácru	adj.	v. NEFERTIL. NEPRODUCTIV. NERO-DITOR. SĂRAC. SLAB. STERIL. STERP.
mac-sălbátic	s.	v. ROSTOPASCĂ.
maculá	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
MACULA LUTÉA	s.	(ANAT.) pată galbenă.
maculáre	s.	v. MÎNJIRE. MURDĂRIRE. PĂTARE.
maculát	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
MACULATÓR	s.	caiet de notiţe.
maculatúră	s.	v. PATĂ.
máculă	s.	v. PATĂ.
macul-cioárei	s.	v. BRÎNCĂ. ZĂMOŞIŢĂ.
MADÁM	s.	v. doamnă.
madámă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. GUVERNANTĂ. JUPÎNEASĂ. MENA-JERĂ. NEVASTĂ. PROSTITUATĂ. SOŢIE. ŞVES-TER. TÎRFĂ.
madarántă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
madeá	s.	v. BIR. CATEGORIE. CHESTIUNE. CHIP. CUSUR. DAR. DARE. DEFECT. DEFICIENŢĂ. DIJMĂ. FEL. GEN. IMPERFECŢIUNE. IMPOZIT. INSUFICIENŢĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. LUCRU. MATERIE. METEAHNĂ. NĂRAV. NEAJUNS. NEAM. PATIMĂ. PĂCAT. POVESTE. PRICINĂ. PROBLEMĂ. SCĂDERE. SLĂBICIUNE.
madém	s.	v. METAL. MINĂ. MINEREU. OCNĂ. SUBTERAN.
MADIPOLÓN	s.	(TEXT.) şifon.
madmoazélă	s.	v. DOMNIŞOARĂ. DUDUIE.
MADÓNA	s.	art. v. Maica Domnului.
MADREPÓR	s.	(ZOOL.) madreporar. (~ul este un celenterat.)
MADREPORÁR	s.	v. madrepor.
MAESTÓSO	adv.	(MUZ.) solemn.
maestríţă	s.	v. MAISTORIŢĂ.
MAÉSTRU	s.	1. (pop. şi fam.) meşter. (~ul Sadoveanu.)2. (livr.) magistru. (El ne-a fost ~.)3. v. as.4. maistru.
MAÉSTRU	s.	v. cartea mare.
máfler	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞE-LĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
MAG	s.	1. v. vrăjitor.2. (BIS.) (înv.) vîlfă. (Cei trei ~ de la răsărit.)
mag	s.	v. ASTROLOG.
mag	s.	v. MAGNETOFON.
magazá	s.	v. DEPOZIT. MAGAZIE.
MAGAZÍE	s.	1. v. depozit.2. (reg.) magazin. (~ la puşcă.)
magazíe	s.	v. MAGAZIN. PORTŢIGARET. PRĂ-VĂLIE. TABACHERĂ.
magaziér	s.	v. MAGAZINER.

MAGAZÍN	s.	prăvălie, (Transilv.) boltă, (Mold.) dugheană, (înv.) magazie. (~ de alimente.)
magazín	s.	v. COŞAR. DEPOZIT. GRÎNAR. HAMBAR. MAGAZIE. PĂTUL. PORUMBAR.
MAGAZINÁJ	s.	v. depozitare.
MAGAZINÁRE	s.	v. depozitare.
MAGAZINÉR	s.	(înv.) magazier. (E de profesie ~.)
mágă	adv.	v. BAREM. MĂCAR.
mágă	conj.	v. DEŞI.
mágher	s.	v. BUCĂTAR.
MAGHÉRNIŢĂ	s.	şandrama. (O ~ de casă.)
maghérniţă	s.	v. BUCĂTĂRIE.
MAGHIÁR	s., adj.	1. s. v. ungur.2. adj. ungar, unguresc. (Statul ~.)
MAGHIÁRĂ	s.	unguroaică.
MAGHIARÍME	s.	ungurime. (~ din Transilvania.)
MAGHIARÍSM	s.	(rar) ungurism.
MAGHIARIZÁT	adj.	(înv.) ungurenit. (Populaţie ~.)
maghicésc	adj.	v. MAGIC. MISTERIOS. OCULT.
MÁGIC	adj.	1. (livr.) cabalistic. (Puteri ~.)2. v. vră-jitoresc.3. v. fermecat.4. v. misterios.5. v. mira-culos.
MAGICIÁN	s.	v. vrăjitor.
MAGÍE	s.	1. v. vrajă.2. magie albă = teurgie.3. v. farmec.
magísm	s.	v. MAZDEISM.
MAGISTRÁL	adj.	1. v. perfect.2. v. principal.
magístru	s.	v. DASCĂL. MAESTRU. PROFESOR.
MAGIÚN	s.	(reg.) dulceaţă, (Transilv.) lictar, (Transilv. şi Ban.) miere, pecmez, (Mold. şi Bucov.) povidlă, (Transilv.) silvoiz. (A mîncat ~ cu pîine.)
máglă	s.	v. MĂNGĂLĂU.
MÁGMĂ	s.	(GEOL.) topitură. (~ vulcanică.)
magnaním	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRINIMOS.
magnanimitáte	s.	v. CULANŢĂ. DĂRNICIE. GENEROZITATE. MĂRINIMIE.
MAGNÁT	s.	(IST.) 1. nemeş. (Un ~ maghiar.)2. pan. (Un ~ polonez.) *3. (înv.) velit. (Un ~ din ţările române.)
magnát	s.	v. ARISTOCRAT. GENTILOM. NOBIL. PATRICIAN. SENIOR.
MAGNÉTIC	adj.	(înv.) magneticesc. (Atracţie ~.)
magneticésc	adj.	v. MAGNETIC.
MAGNETÍSM	s.	1. magnetism pămîntesc v. mag-netism terestru; magnetism terestru = magnetism pămîntesc.2. magnetism animal = mesmerism.
magnetizá	vb.	v. AMEŢI. ATRAGE. CAPTIVA. CHERCHELI. CUCERI. DELECTA. DESFĂTA. FASCINA. FERMECA. ÎMBĂTA. ÎNCÎNTA. RĂPI. SEDUCE. SUBJUGA. TURMENTA. VRĂJI.
MAGNETIZÁRE	s.	(FIZ.) 1. polarizare magnetică, (înv.) magnetizaţie.2. magnetizare remanentă v. remanenţă magnetică; magnetizare reziduală v. remanenţă magnetică.
MAGNETIZÁŢIE	s.	(FIZ.) intensitate de magnetizare.
magnetizáţie	s.	v. MAGNETIZARE. POLARIZA-RE MAGNETICĂ.
MAGNETODIELÉCTRIC	s.	magnetoizolant.
MAGNETOFÓN	s.	(fam.) mag. (A înregistra ceva la ~.)
MAGNETOIZOLÁNT	s.	magnetodielectric.

magnezián	adj.	v. MAGNEZIC.
MAGNÉZIC	adj.	(CHIM.) (rar) magnezian. (Sub-stanţă ~.)
MAGNÉZIE	s.	v. oxid de magneziu.
MAGNEZÍT	s.	(MIN.) (pop.) spumă-de-mare.
magnífic	adj.	v. BOGAT. FALNIC. FASTUOS. GRANDIOS. IMPOZANT. IMPRESIONANT. IMPUNĂTOR. LUXOS. MAIESTOS. MARE. MĂ-REŢ. MINUNAT. POMPOS. SEMEŢ. SOMPTUOS. SPLENDID. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
MAGNITÚDINE	s.	v. mărime stelară.
magopáţă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADA. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
magopeţíe	s.	v. BUCĂTĂRIE.
mágule	s. pl.	v. POMEŢI. UMERII OBRAJILOR.
magupíe	s.	v. BRUTĂRIE.
magzár	s.	v. SUPLICĂ.
MAHALÁ	s.	1. v. periferie.2. v. margine.
mahalá	s.	v. CARTIER.
MAHALAGÉSC	adj.	v. mitocănesc.
MAHALAGÉŞTE	adv.	v. mitocăneşte.
MAHALAGIOÁICĂ	s.	v. mitocancă.
MAHALAGÍSM	s.	v. mitocănie.
MAHALAGÍŢĂ	s.	v. mitocancă.
*MAHALAGÍU	adj., s.	v. mitocan.
MAHALÉB	s.	(BOT.; Prunus mahaleb) vişin turcesc, (reg.) antep, mălin.
máhăr	s.	v. ŞTAB.
mahí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
mahít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
máhlă	s.	v. BAGAJ.
MAHMÚR	adj.	indispus, (înv.) tiriachiu. (Om ~ după chef.)
mahmúr	s.	v. MAHMUREALĂ.
MAHMUREÁLĂ	s.	(reg.) mahmur, mahmurie. (~ unui om nedormit.)
mahmuríe	s.	v. MAHMUREALĂ.
MAHOMEDÁN	s., adj.	(BIS.) 1. s. musulman, (pop.) necredincios, păgîn, (înv.) agarean, busurman, (turcism înv.) muslim. (Un ~ turc.)2. adj. islamic, musulman, (înv.) mahome-tanicesc. (Religie ~.)3. s., adj. musulman, (în evul mediu, în apusul Europei) sarazin. (Popu-laţie ~.
MAHOMEDANÍSM	s.	(BIS.) islam, islamism, (înv.) mahometism.
mahometanicésc	adj.	v. ISLAMIC. MAHOME-DAN. MUSULMAN.
mahometísm	s.	v. ISLAM. ISLAMISM. MAHO-MEDANISM.
MAHÓN	s.	(BOT.; Swietenia mahagoni) acaju. (Mobilă din lemn de ~.)
MAHÓRCĂ	s.	(prin Mold.) marhotcă, (Mold. şi Bucov.) paşcă. (Fumează ~.)
MAI	adv.	1. încă. (Oile ~ găsesc verdeaţă.)2. cam, (înv.) camai. (~ rar aşa om.)3. gata.
MAI	s.	(pop.) florar, (reg.) frunzar, prătar. (~ este a cincea lună a anului.)
MAI	s.	1. măciucă. (~ pentru tasarea terenului.)2. (prin Transilv.) apăsător, (înv.) tocmac. (~ de bătut pari.)3. (Maram., Transilv. şi Bucov.) pranic. (~ de bătut rufele, cînd se spală.)
mai	s.	v. CIOCAN. FICAT. MUSTUITOR. PAT. PILUG. PISĂLOG.

MAIÁ	s.	1. v. aluat.2. v. drojdie.3. cuib, (reg.) matcă. (~ pentru înăcrirea borşului.)4. ferment, (reg.) sad. (~ pentru închegarea laptelui.)
MAIÁ	s.	(ANAT.) (reg.) melc, rîndunică. (~ la cal.)
maiá	s.	v. CHEAG. CHIMOZINĂ. LABFERMENT. LACTOFERMENT. MISTRIE.
maián	s.	v. MISTRIE.
MÁICĂ	s.	(BIS.) 1. Maica Domnului = madona (art.), născătoarea (art.), preacurata (art.), preanevinovata (art.), preasfînta (art.), precista (art.), Fecioara Maria, Sfînta Fecioară, (înv.) bogorodnița (art.), preacinstita (art.).2. v. că-lugăriță.
máică	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ. MAMĂ-MARE.
MAIDÁN	s.	teren viran, (înv.) viranea. (Jucau mingea pe un ~.)
mai-de-ápă	s.	v. NUFĂR.
máier	s.	v. FERMIER.
MAIESTÁTE	s.	1. v. măreție.2. sire. (Ia seama, ~!)3. (art.) v. mărie.
maiestáte	s.	v. PRESTANȚĂ.
maiestátic	adj.	v. MONARHIC.
MAIESTÓS	adj.	1. v. grandios.2. grandios, impunător, măreț, (rar) august. (Imagine ~oasă.)3. v. falnic.4. grandios, măreț, solemn, (înv.) solemnel. (O noapte de vară ~oasă.)5. v. avîntat.
maimár	s.	v. ARHITECT.
maimarbaşá	s.	v. ARHITECT.
MAI-MÁRE	s.	v. comandant.
maimăríe	s.	v. ARHITECTURĂ.
maimúc	s.	v. MAIMUȚOI.
maimúcă	s.	v. MAIMUȚĂ. MOMÎIE. SPERIE-TOARE.
MAIMÚȚĂ	s.	(ZOOL.) (înv. şi reg.) moimă, (Ban. şi Transilv.) maimucă, (înv.) simie. (Gorila este o ~.)
maimúță	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. MOMÎIE. PROSTITUATĂ. SPERIE-TOARE.
MAIMUȚĂREÁLĂ	s.	1. maimuțărie, schimonoseală, strîmbătură. (Ce e ~ asta?)2. capriciu, chef, fandoseală, fantezie, fason, fiță, moft, naz, poftă, prosteală, sclifoseală, toană, (pop. şi fam.) pîrțag, scălîmbăială, scălîmbăiere, scălîmbăitură, (pop.) fasoleală, hachiță, iz
MAIMUȚĂRÍ	vb.	1. a se poci, a se schimonosi, a se strîmba, (rar) a se maimuți, (pop. şi fam.) a se scălîmbăia, (reg.) a se zgîmboi. (Nu te mai ~ atîta!)2. (rar) a maimuți. (A ~ pe cineva.)3. a se afecta, a se fandosi, a se prosti, a se sclifosi, (pop. şi fam.) a se scă
MAIMUȚĂRÍE	s.	v. maimuțăreală.
maimuți	vb.	v. MAIMUȚĂRI. POCI. SCHIMONOSI. STRÎMBA.
MAIMUȚÓI	s.	(ZOOL.) (reg.) măimucoi, măimuț, (prin Transilv.) maimuc. (~ul este masculul maimuței.)
MAIONÉZĂ	s.	(înv.) mominează.
máioş	s.	v. CALTABOŞ.
MAIÓU	s.	tricou.
mais	s.	v. PORUMB.
MÁISTORIȚĂ	s.	(rar) maestriță.
MÁISTRU	s.	maestru, meşter. (~ într-o uzină.)
MAIZÉNĂ	s.	v. zeamil.
MÁJĂ	s.	v. năvod.
májă	s.	v. BASCULĂ. DECIMAL. ZECIMAL.

majolícă	s.	v. FAIANŢĂ.
majór	adj.	v. ADÎNC. CAPITAL. CONSIDERABIL. CRUCIAL. DECISIV. ESENŢIAL. FUNDAMENTAL. HOTĂRÎTOR. IMPORTANT. ÎNSEMNAT. ORGA-NIC. PRIMORDIAL. PROFUND. RADICAL. SERIOS. STRUCTURAL. SUBSTANŢIAL. VITAL.
MAJÓR	adj., s.	1. adj. (înv.) vîrstnic. (O persoană ~.)2. s. v. plutonier major.3. adj. (MUZ.) dur. (Do ~.)
MAJORÁ	vb.	a creşte, a (se) mări, a (se) ridica, a (se) scumpi, a spori, a (se) sui, a (se) urca. (A ~ preţul; preţurile s-au ~.)
majorán	s.	v. SOVÎRF.
MAJORÁRE	s.	creştere, mărire, ridicare, scumpire, sporire, suire, urcare. (~ preţurilor.)
MAJORÁT	adj.	crescut, mărit, ridicat, sporit, urcat. (Preţuri ~.)
MAJORÁT	s.	(JUR.) majoritate, (înv.) majore-nitate, vîrstnicie. (Tînărul a ajuns la ~.)
majorenitáte	s.	v. MAJORAT. MAJORITATE.
MAJORITÁTE	s.	v. majorat.
MAJÚSCUL	adj.	(TIPOGR.) capital, mare, verzal. (Titlu scris cu litere ~.)
MAJÚSCULĂ	s.	(TIPOGR.) capitală, verzală, literă mare. (Un titlu apărut cu ~e.)
MAL	s.	1. v. ţărm.2. coastă, ţărm. (Pe ~ul Oceanului Atlantic.)
mal	s.	v. PONOR. PRISPĂ. RÎPĂ. VĂGĂUNĂ.
malá	s.	v. DRIŞCĂ. FĂŢUITOARE. MISTRIE.
MALÁC	s.	(ZOOL.) (reg.) bivolaş, turmac.
MALACÓF	s.	v. crinolină. (Era îmbrăcată cu ~.)
malád	adj.	v. BOLNAV. NESĂNĂTOS. SUFERIND.
MALADÍE	s.	1. v. boală.2. maladie albastră v. cianoză.
maladív	adj.	v. BOLNĂVICIOS.
maladrésă	s.	v. NEÎNDEMÎNARE. STÎNGĂCIE.
malafranţát	adj., s.	v. LUETIC. SIFILITIC.
malafránţă	s.	v. LUES. SIFILIS.
malahián	adj.s.	v. ONANIST.
malahíe	s.	v. MASTURBARE. MASTURBAŢIE. ONANIE. ONANISM.
malahíst	adj., s.	v. ONANIST.
malaónie	s.	v. EPILEPSIE.
MALÁRIC	adj., s.	(MED.) paludic. (Un ~ vindecat.)
MALÁRIE	s.	(MED.) impaludism, paludism, friguri (palustre) (pl.), (rar) friguri paludeene (pl.).
MALARIOLOGÍE	s.	(MED.) paludologie.
MALARIOTERAPÍE	s.	(MED.) paludoterapie.
malconténт	adj., s.	v. CONTESTATAR. PROTES-TATAR.
MÁLDĂR	s.	1. v. grămadă.2. v. teanc.
MALEÁBIL	adj.	(rar) modelabil. (Un material ~.)
maleábil	adj.	v. ADAPTABIL.
maleabilitáte	s.	v. ADAPTABILITATE.
maledícţie	s.	v. BLESTEM. IMPRECAŢIE. OCARĂ.
MALÍGN	adj.	1. v. incurabil.2. grav, greu, periculos, primejdios, serios, (rar) sever, (fam.) urît. (O boală ~; o formă ~ a bolii.)
malígn	adj.	v. RĂUTĂCIOS.

malíție	s.	v. RĂUTATE.
malițiós	adj.	v. RĂUTĂCIOS. SARCASTIC.
malițiozitáte	s.	v. RĂUTATE.
MALM	s.	(GEOL.) jurasic superior.
MALNUTRÍȚIE	s.	v. subnutriție.
malonést	adj.	v. INCORECT. NECINSTIT. NECO-RECT. NEONEST.
malonestitáte	s.	v. INCORECTITUDINE. NECIN-STE. NECORECTITUDINE.
malorosián	adj.	v. RUTEAN. RUTENESC. UCRAINEAN.
malorosiáncă	s.	v. RUTEANCĂ. UCRAINEANĂ. UCRAINEANCĂ.
malorosienésc	adj.	v. RUTEAN. RUTENESC. UCRAINEAN.
malorús	s.	v. UCRAINEAN.
máltăr	s.	v. MORTAR. TENCUIALĂ.
malterezí	vb.	v. TENCUI.
MALTÓZĂ	s.	(CHIM.) zahăr de malț.
MALTRATÁ	vb.	a brusca, a brutaliza, (livr.) a molesta, (înv.) a maltratarisi. (Îşi ~ soția.)
MALTRATÁRE	s.	bruscare, brutalizare, (livr.) molestare. (~ unei persoane.)
maltratarisí	vb.	v. BRUSCA. BRUTALIZA. MAL-TRATA.
MALȚ	s.	(pop.) slad. (~ pentru fabricarea berii.)
malversáție	s.	v. DELAPIDARE. ESCROCHERIE. FRAUDĂ. HOȚIE.
mamácă	s.	v. MAMĂ.
mama-códrului	s.	v. MAMA-PĂDURII.
mama-gáia	s.	v. CLOŞCA-CU-PUI. PUIA-GAIA. ULIUL-ŞI-PORUMBEII.
mama-húciului	s.	v. MAMA-PĂDURII.
maináie	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ. MAMĂ-MARE.
mama-muiérii	s.	v. PLACENTĂ.
mamáncă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE.
mama-ogáşilor	s.	v. MAMA-PĂDURII.
mama-pădúrii	s.	v. BARBA-POPII. NĂPRASNI-CĂ. SÎNZIENE-DE-PĂDURE. VINARIȚĂ.
mama-ploáie	s.	v. CALOIAN.
MAMÁR	adj.	(ANAT.) (rar) mamelar. (Glandele ~.)
MÁMĂ	s.	1. (pop.) maică, (reg.) mamacă, mamaie, muică, (prin Transilv.) babă, (Mold.) neneacă, (înv.) muşă, (fam.) bătrîna (art.), mimă. (Dînsa e ~ copilului.)2. mamă-mare v. bunică.3. (MITOL. POP.) Mama-Pădurii = (reg.) pădureana (art.), pădureanca (art.), pădur
mámă	s.	v. CAUZĂ. OBÎRŞIE. ORIGINE.
mamă bătrînă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE.
mamă búnă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE.
mamelár	adj.	v. MAMAR.
MAMÉLĂ	s.	1. v. sîn.2. v. uger.
mamelegíu	s.	v. CĂMĂTAR.
MAMELÓN	s.	(ANAT.) gurgui, sfîrc. (~ul sînului.)
MAMIFÉR	adj., s.	(ZOOL.) (înv.) sugător. (Anima-le ~.)
MAMÍTĂ	s.	(MED.) mastită.
mamiță	s.	v. ARĂTARE. COLOS. MATAHALĂ. NAMILĂ. URIAŞ.

mamón	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
mamónic	adj.	v. DEMONIC. DIABOLIC. DIAVO-LESC. DRĂCESC. INFERNAL. NECURAT. SATANIC.
mamonul drácilor	s.	v. LUCIFER. SATANA. SCARAOȚCHI. TARTOR.
MAMÓRNIC	s.	(ENTOM.; Meloë proscarabaeus) (Mold.) clăbuc, (Transilv.) morosliv, (Mold.) gîndac-negru, gîndac-puturos, (Ban.) gringoa-şe-puturoasă.
MÁMOŞ	s.	v. ginecolog.
mamút	adj.	invar. v. ENORM.
mamút	s.	v. COLOS.
manăf	s.	v. CÎRJALIU.
mana-jídovului	s.	v. ZMEUR. ZMEURAR.
mana-pămîntului	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
MÁNĂ	s.	1. (BOT.) (reg.) moină-galbenă. (Polenul florilor de porumb se numeşte ~.)2. (BOT.) ma-nă-de-apă (Glyceria aquatica) = (reg.) roua-cerului.3. frupt. (~ la vite.)
mánă	s.	v. BENEFICIU. CÎŞTIG. MIERE. NECTAR. PROFIT. VENIT.
máncă	s.	v. DĂDACĂ. DOICĂ.
máncister	s.	v. CATIFEA. VELUR.
MÁNCO	s.	(FIN.) lipsă.
mandaneá	s.	v. BANDĂ.
MANDÁT	s.	v. delegație.
mandát	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ORDIN. PORUNCĂ.
mandatá	vb.	v. ORDONANȚA.
MANDATÁR	s.	1. v. reprezentant.2. v. procurist.
mandatór	s.	v. ÎMPUTERNICIT. MANDATAR. REPREZENTANT.
mándea	s.	art. v. SUBSEMNATUL.
MANDÍBULĂ	s.	(ANAT.) 1. maxilar inferior. (~ la vertebrate.)2. falcă, maxilar. (~ la insecte şi crustacee.)
mandíru	s.	art. v. SUBSEMNATUL.
mandosí	vb.	v. AFECTA. FANDOSI. MAIMUȚĂRI. PROSTI. SCLIFOSI.
mándră	s.	v. MĂMĂLIGĂ. OSTREȚ. STÎNĂ. TÎRLĂ.
MANDRÍNĂ	s.	(TEHN.) dudgeon.
mándulă	s.	v. AMIGDALĂ. MIGDALĂ.
maneá	s.	v. TOPOR.
MANECHÍN	s.	model, top-model. (E ~ la o casă de mode.)
manechín	s.	v. PĂPUŞĂ.
manélă	s.	v. RANGĂ.
MANEVRÁ	vb.	a manipula, a mînui, (înv.) a mania. (A ~ un dispozitiv.)
MANEVRÁBIL	adj.	(livr.) maniabil. (Un dispozi-tiv ~.)
manevránt	s.	v. MANIPULANT.
MANEVRÁRE	s.	manevră, manipulare, mînuire, (rar) manipulație. (~ unui sistem tehnic.)
manevratór	s.	v. MANIPULANT.
MANÉVRĂ	s.	1. (înv.) manoperă. (~ de infanterie.)2. v. manevrare.
manévră	s.	v. INTRIGĂ. MAŞINAȚIE. STRATA-GEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TRUC. UNELTIRE. VICLE-NIE. VICLEŞUG.

MANGÁL	s.	cărbune. (O sobă cu ~.)
mangalagíu	s.	v. CĂRBUNAR.
mangalár	s.	v. CĂRBUNAR.
MANGÁLIȚĂ	s.	(ZOOL.) (înv. şi reg.) mangul. (~ este o rasă de porci.)
mangalizatór	s.	v. CĂRBUNAR.
MANGÁN	s.	(CHIM.) (înv.) manganez.
manganéz	s.	v. MANGAN.
mángări	s. pl.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
mangeál	s.	v. PÎRGHIE.
mangét	s.	v. VOLAN.
mangleálă	s.	v. CERŞEALĂ. CERŞETORIE. CERŞIT. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOȚIE. MI-LOGEALĂ. MILOGIT. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE.
manglí	vb.	v. CERE. CERŞI. FURA. LUA. MILOGI. SUSTRAGE.
manglitór	s.	v. CERŞETOR. HOȚ. MILOG. PUNGAŞ.
mangoseálă	s.	v. NEÎNDEMÎNARE. STÎNGĂCIE.
mangosít	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂ-RĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TON-TĂLĂU.
mángotă	s.	v. BUCĂȚICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
MANGRÓVE	s. pl.	(BOT., BIOL.) paletuvieri (pl.).
mángul	s.	v. MANGALIȚĂ.
mángură	s.	v. BUCĂȚICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
MANGÚSTĂ	s.	(ZOOL.; Herpestes ichneumon) ihneumon.
maniá	vb.	v. MANEVRA. MANIPULA. MÎNUI.
mamábil	adj.	v. MANEVRABIL.
MANIÁC	adj., s.	(rar fam.) tabietliu. (Om ~.)
MANICHIURÉZĂ	s.	manichiuristă.
MANICHIURÍSTĂ	s.	v. manichiureză.
MANÍE	s.	v. idee fixă.
MANIERÁT	adj.	1. v. binecrescut.2. v. stilat.3. v. ales.4. afectat, artificial, bombastic, căutat, conven-țional, declamator, emfatic, fals, făcut, grandi-locvent, nefiresc, nenatural, pompos, pretențios, retoric, (fig.) prețios, sunător, umflat. (Stil, limbaj ~.)
MANIÉRĂ	s.	1. v. comportare.2. v. mod.3. v. stil.4. v. regim.5. v. sens.6. v. politețe.7. v. bună-cu-viință.
MANIERÍSM	s.	v. afectare.
manifést	adj.	v. CLAR. DECLARAT. DESCHIS. EVIDENT. FĂȚIŞ. FLAGRANT. INCONTESTABIL. INDISCUTABIL. IZBITOR. ÎNVEDERAT. LIMPEDE. MĂRTURISIT. NEÎNDOIELNIC. NEÎNDOIOS. NETĂGĂDUIT. PREGNANT. RECUNOSCUT. VĂDIT. VIZIBIL.
MANIFÉST	s.	proclamație. (~ către mase.)
MANIFESTÁ	vb.	1. a arăta, a demonstra, a dovedi, a vădi. (~ reale aptitudini pentru ...)2. v. acuza.3. v. exterioriza.4. a afirma, a arăta, a exprima. (Îşi ~ dorința de a...)5. a demonstra. (Masele ~ pentru ...)6. (fig.) a se traduce. (Fenomenul se ~ prin apariția unui
MANIFESTÁNT	s.	demonstrant.
MANIFESTÁRE	s.	1. afirmare, arătare, exprimare, (rar) manifestație. (~ dorinței cuiva.)2. semn, simptom. (Are ~ări de nebunie.)

MANIFESTÁȚIE	s.	demonstrație. (O ~ de amploare a maselor.)
manifestáție	s.	v. AFIRMARE. ARĂTARE. EXPRI-MARE. MANIFESTARE.
manín	adj.	v. COLOSAL. ENORM. EXCEPȚIONAL. EXTRAORDINAR. FABULOS. FANTASTIC. FENOMENAL. FORMIDABIL. GIGANTIC. GROZAV. IMENS. INFINIT. NEAUZIT. NEBUN. NEGRĂIT. NEÎNCHIPUIT. NEMAIAUZIT. NE-MAICUNOSCUT. NEMAIÎNTÎLNIT. NEMAIPO-MENIT. NEMAIVĂZUT. NESFÎRȘIT. NESPUS. TERIB
MANIPULÁ	vb.	v. manevra.
MANIPULÁNT	s.	1. (rar) manevrant, manevrator, manipulator. (~ la un sistem tehnic.)2. v. vat-man.
MANIPULÁRE	s.	v. manevrare.
MANIPULATÓR	s.	v. mînuitor.
manipulatór	s.	v. MANIPULANT.
manipuláție	s.	v. MANEVRARE. MANEVRĂ. MANIPULARE. MÎNUIRE.
manișcă	s.	v. PIEPT. PLASTRON.
MANIVÉLĂ	s.	(TEHN.) 1. (înv.) sucitor. (~ la o mașină.)2. v. cocîrlă.
MANOMETRU DE VÍD	s.	v. vacuummetru.
manóperă	s.	v. CALE. CHIP. FEL. FORMĂ. INTRIGĂ. MANEVRĂ. MANIERĂ. MAȘINAȚIE. METODĂ. MIJLOC. MOD. MODALITATE. POSIBILITATE. PROCEDARE. PROCEDEU. PROCEDURĂ. PU-TINȚĂ. SISTEM. UNELTIRE.
mánoș	s.	v. ARĂTĂTOR. LIMBĂ.
MANSÁRDĂ	s.	(glumeț) cucurigu. (Locuiește la ~.)
mansuét	adj.	v. BLAJIN. BLÎND. BUN. DOMOL. PAȘNIC.
mansuetúdine	s.	v. BLÎNDEȚE. BUNĂTATE.
mansúp	s.	v. FUNCȚIE. POST. SERVICIU. SLUJBĂ.
MANȘĂ DE VÎNT	s.	mînecă de vînt.
MANȘÓN	s.	1. (Transilv.) mînecar, (înv.) colceag. (Un ~ de blană pentru mîini.)2. (TEHN.) mufă. (~ la o țeavă.)
MANTÁ	s.	1. (Transilv. și Ban.) căpeneag. (O ~ țărănească.)2. v. impermeabil.3. (ANAT.) palium. (~ la
mantá	s.	v. MANTIE.
mántă	s.	v. MANTIE.
mántăl	s.	v. MANTELĂ.
MANTÉLĂ	s.	(înv.) mantăl, mantilă. (Ea purta o ~.)
mantélă	s.	v. MANTIE.
MÁNTIE	s.	1. (înv.) manta, mantă, mantelă. (Purta o ~ largă.)2. v. hlamidă.
mántie	s.	v. RANTIE.
mantílă	s.	v. MANTELĂ.
MANUÁL	adj.	v. fizic.
manufacturiál	adj.	v. MANUFACTURIER.
MANUFACTURIÉR	adj.	(înv.) manufacturial. (Pro-ducție ~.)
manuscrípt	s.	v. MANUSCRIS.
MANUSCRÍS	s.	(înv.) izvod, manuscript. (Un ~ din veacul al XVI-lea.)
mapá	vb.	v. CARTOGRAFIA.
mapamónd	s.	v. GLOB. LUME. PĂMÎNT. PLANI-GLOB. PLANISFERĂ.
mapár	s.	v. CARTOGRAF.
MÁPĂ	s.	v. servietă.

mápă	s.	v. HARTĂ.
mapografíe	s.	v. CARTOGRAFIE.
MARABÚ	s.	(BIS.) murabit.
marafét	s.	v. ABILITATE. CAPRICIU. CHEF. DES-TOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. INGENIOZITATE. INTRIGĂ. ISCUSINȚĂ. ISTEȚIE. ISTEȚIME. ÎNDELETNICIRE. ÎNDEMÎNARE. MAIMUȚĂ-REALĂ. MAŞINAȚIE. MESERIE. MOFT. NAZ. OCUPAȚIE. POFTĂ. PRICEPERE
marafetuí	vb.	v. AFECTA. FANDOSI. MAIMUȚĂRI. PROSTI. SCLIFOSI.
máram	conj.	v. DEŞI.
MARÁMĂ	s.	năframă, (reg.) şervet, (Transilv.) pinten, (Transilv., Maram. şi Bucov.) pînzătură, (Maram.) şirincă. (Purta pe cap o ~.)
maramchípu	adv.	v. CHIPURILE. CICĂ.
MARAMUREŞEÁN	s., adj.	1. s. (reg.) moroşan.2. adj. (reg.) moroşenesc.
MARAMUREŞEÁNCĂ	s.	(reg.) moroşancă.
marangóci	s.	v. MARANGOZ.
MARANGÓZ	s.	(prin Mold.) marangoci. (Dulgherul de nave se numeşte ~.)
maraniói	s.	v. BARABOI.
marásm	s.	v. DEMORALIZARE. DEPRESIUNE. DEPRIMARE. DESCURAJARE. EPUIZARE. EXTENUARE. ISTOVEALĂ. ISTOVIRE. SECĂTUIRE. SFÎRŞEALĂ. SLĂBICIUNE. SLEIRE. SURMENAJ. SURMENARE. VLĂGUIRE.
MARCÁ	vb.	1. v. însemna.2. v. timbra.3. v. delimita.4. v. înregistra.5. a arăta, a indica, a însemna, a preciza. (Ceasul ~ timpul.)6. v. accentua.7. a ilustra, a însemna, a reprezenta, a semnifica. (Acest roman ~ o dată importantă în literatură.)8. (SPORT) a înscri
marcá	vb.	v. DEMONSTRA. DOVEDI. INDICA. PROBA.
MARCÁJ	s.	(SPORT) marcare. (~ul adversarului.)
MARCÁNT	adj.	1. v. memorabil.2. important, însemnat, remarcabil, (fig.) proeminent. (O personalitate ~.)3. v.
MARCÁRE	s.	1. v. însemnare.2. v. timbrare.3. v. de-limitare.4. v. accentuare.5. (SPORT) înscriere. (~ unui gol.)6. v. marcaj.
MARCÁT	adj.	1. v. însemnat. (Vite ~.)2. v. timbrat.3. v. accentuat.4. v. evident.
marcát	adj.	v. CLAR. EVIDENT. FLAGRANT. INCONTESTABIL. INDISCUTABIL. IZBITOR. ÎNVEDERAT. LIMPEDE. NEÎNDOIELNIC. NEÎNDO-IOS. NETĂGĂDUIT. PREGNANT. VĂDIT.
MARCÁT	s.	v. însemnare.
MARCATÓR	s.	(înv.) marcher. (~ de produse industriale.)
MÁRCĂ	s.	timbru, (Ban.) ştamp, (Ban., Transilv., prin Maram. şi Bucov.) ştempel. (~ poştală.)
MÁRCĂ	s.	v. semn.
MÁRCĂ	s.	(IST.) (înv.) marchionat. (O ~ germană medievală de frontieră.)
márcă	s.	v. ARMOARII. ATRIBUT. BLAZON. CALITATE. CARACTER. CARACTERISTICĂ. EMBLEMĂ. INSIGNĂ. ÎNSEMN. ÎNSUŞIRE. NOTĂ. PARTICULARITATE. PROPRIETATE. SEMN. SPECIFIC. STEMĂ. TRĂSĂTURĂ.
marchedón	s.	v. SICĂ.
marchér	s.	v. MARCATOR.
marchión	s.	v. MARCHIZ. MARGRAF.
marchionát	s.	v. MARCĂ.

marchiótă	s.	v. CĂMIN. COŞ. HORN.
MARCHITÁN	s.	(înv.) bocceagiu, coropcar, marfagiu, tolbaş. (Un ~ de pînzeturi.)
MARCHÍZ	s.	margraf, (înv.) marchion. (A fost înnobilat ~.)
MARCHIZÁT	s.	(IST.) margraviat.
marcoávă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
MARCOTÁJ	s.	marcotare. (~ul viței de vie.)
MARCOTÁRE	s.	marcotaj.
marcotáş	s.	v. MARCOTĂ.
MARCÓTĂ	s.	(BOT.) (rar) marcotaş. (~ de viță de vie.)
mardá	s.	v. DEŞEU. REST. SOLD.
mardeálă	s.	v. BĂTAIE.
mardéi	s. pl.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
mardeiáş	s.	v. BĂTĂUŞ. CIOMĂGAR. CIOMĂGAŞ.
mardí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
MÁRE	adj.	1. v. întins.2. amplu, întins, larg. (Ştirea ocupa un spațiu ~ în ziar.)3. v. dezvoltat.4. v. spațios.5. v. voluminos.6. v. gros.7. v. măşcat.8. v. înalt.9. v. lung.10. v. majuscul.11. v. adînc.12. v. crescut.13. v. lat.14. v. holbat.15. v. nume-ros.16. v
máre	adj.	v. FRIGUROS. GEROS. RECE.
MÁRE	s.	1. (GEOGR.) (înv.) genune, noian. (S-a scufundat în ~.)2. (GEOGR.) apă. (Pînă în Grecia a călătorit pe ~.)3. (JUR.) mare deschisă = mare liberă; mare internă v. mare închisă; mare închisă = mare internă; mare liberă v. mare deschisă.4. (GEOL.) mare de pie
máre	s.	v. APĂ. DUIUM. GRĂMADĂ. MULȚIME. OCEAN. POTOP. PUHOI. PUZDERIE.
marecuvîntá	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
MARÉE	s.	(GEOGR.) (înv.) palirie.
MAREGRÁF	s.	mareometru. (Cu ~ul se înregis-trează variațiile nivelului apelor mării.)
MARELE-ÁLB	s.	(ZOOL.) york mare. (~ este o specie de porci.)
MARELE-LÁMA	s.	v. dalai-lama.
MARELE-NÉGRU	s.	(ZOOL.) cornwall. (~ este o specie de porci.)
MAREOMÉTRU	s.	v. maregraf.
MARE PROPRIETÁR	s.	latifundiar, moşier, (Ban. şi prin Transilv.) spahie.
MAREŞÁL	s.	(MIL.) (înv.) marşalîc.
marfagíu	s.	v. MARCHITAN.
MÁRFĂ	s.	1. produs, (înv. şi pop.) negoț, (înv.) metah, negustorie, product. (A vîndut ~ la piață.)2. articol. (O ~ de bună calitate.)
MARGARÉTĂ	s.	(BOT.; Chrysanthemum leucanthe-mum) (pop.) mărgărită, (reg.) aurată, roman, tătăişă, ochiul-boului, romaniță-mare, salomii-gal-bene (pl.).
MARGARÍNĂ	s.	unt artificial.
márgă	s.	v. MARNĂ.
MARGHÍLĂ	s.	(GEOGR.) mușuroi înierbat.
marghiól	adj.	v. AGER. ARĂTOS. CHIPEŞ. DEŞ-TEPT. DIBACI. FRUMOS. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. PRICEPUT. ŞIRET. ŞMECHER. VICLEAN.
marghiól	s.	v. CHIN. FRĂMÎNTARE. ZBATERE. ZBUCIUM. ZBUCIUMARE.

marghioleálă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDO-SEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂ-REALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
marghiolí	vb.	v. AFECTA. CHINUI. CONSUMA. FACE. FANDOSI. FĂLI. FRĂMÎNTA. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MAIMUȚĂRI. MÎNDRI. PREFACE. PROSTI. SCLIFOSI. SEMEȚI. SIMULA. ZBATE. ZBUCIUMA.
marghiolíe	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. FLEAC. INTRIGĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. MAIMUȚĂREALĂ. MAȘINAȚIE. MOFT. NAZ. NIMIC. PALAVRĂ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ. UNELTIRE.
marghióță	s.	v. CAMPADURĂ.
MARGINÁL	adj.	1. v. periferic. (Zonă ~.)2. v. se-cundar.
MÁRGINE	s.	1. v. extremitate.2. extremitate, limită, (înv.) soroc. (La ~ cîmpiei.)3. limită, linie. (S-a oprit la ~ satului.)4. barieră, mahala, periferie. (Stă la ~ Bucureştiului.)5. (GEOGR.) v. ţărm.6. (înv.) usnă, (fig.) buză, gură. (Stă pe ~ prăpastiei.)7. v. bo
márgine	s.	v. CARÎMB. CIMITIR. CUPON. FRON-TIERĂ. GRANIȚĂ. HOTAR. LĂTUNOAIE. LIMITĂ TERITORIALĂ.
MARGRÁF	s.	marchiz, (înv.) marchion. (L-a înnobilat ~.)
MARGRAVIÁT	s.	(IST.) marchizat.
márhă	s.	v. VITĂ.
marhótcă	s.	v. MAHORCĂ.
MARIÁJ	s.	1. v. căsătorie.2. (înv. şi reg.) mariaş. (Jocul de cărţi numit ~.)
mariáj	s.	v. CASĂ. CĂSĂTORIE. CĂSNICIE. MENAJ.
mariálă	s.	v. OAIE.
MARIÁŞ	s.	crivac, (înv.) greşlă. (Moneda austro-un-gară numită ~.)
mariáş	s.	v. MARIAJ.
MARICULTÚRĂ	s.	oceanicultură.
MARÍMBA	s.	(MUZ.) balafon. (~ este un instrument de percuţie african.)
MARÍN	adj.	1. v. maritim.2. (rar) pelagic, (înv.) marinesc. (Adîncurile ~.)
MARINÁR	s.	1. matelot, matroz, (înv.) marinier, vaporean. (~ pe o corabie.)2. v. navigator.
marinésc	adj.	v. MARIN.
marinéţ	adj.	v. MARIN. MARITIM.
marinícă	s.	v. VINDEREU. VÎNTUREL.
mariniér	s.	v. MARINAR. MATELOT. MATROZ.
mariním	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRINIMOS.
marinimozitáte	s.	v. CULANȚĂ. DĂRNICIE. GENEROZITATE. MĂRINIMIE.
MARIONÉTĂ	s.	fantoşă. (~ la teatrul de păpuşi.)
marionétă	s.	v. PĂPUȘĂ.
maritágiu	s.	v. CASĂ. CĂSĂTORIE. CĂSNICIE. MENAJ.
maritál	adj.	v. CASNIC. CONJUGAL. MATRIMO-NIAL.
MARÍTIM	adj.	marin, (înv.) marineţ. (Cale ~.)
maríţă	s.	v. FEMEIE DE SERVICIU. SERVITOARE. SLUGĂ. SLUJNICĂ.
MÁRJĂ	s.	margine, rezervă. (Să lăsăm o ~ pentru orice eventualitate.)
marmanzíu	adj.	v. PURPURIU. VIȘINIU.
MARMOREÁN	adj.	(înv.) marmoreic, marmoreu, marmoriu. (Cu braţe ~ene.)

marmoréic	adj.	v. MARMOREAN.
marmoréu	adj.	v. MARMOREAN.
marmoríu	adj.	v. MARMOREAN.
MARMÓTĂ	s.	(ZOOL.; Arctomys marmotta) (rar) bursuc, (înv.) pinţă.
mármură	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PORŢELAN. PUSTULĂ. MALIGNĂ.
marmuríst	s.	v. MĂRMURAR.
MÁRNĂ	s.	(GEOL.) (înv.) margă. (~ este o rocă sedimentară.)
MARÓ	adj.	invar. cafeniu, castaniu, (pop.) căcăniu. (De culoare ~.)
MAROCHÍN	s.	saftian, (înv.) cordovan. (Carte legată în ~.)
maród	adj.	v. BOLNAV. LOVIT. NESĂNĂTOS. RĂNIT. SUFERIND.
MARŞ	s., interj.	1. s. (reg.) maşir. (A făcut un ~ de peste 20 km.)2. interj. (MIL.) (rusism înv.) stupai! (Înainte, ~!)3. interj. pleacă!, (reg.) maşir!, (rusism reg.) paşol! (~ de aici, obrazni-cule!)4. interj. afară!, ieşi!, pleacă! (~ din cameră!)5. interj. (reg.) jab
marşalîc	s.	v. MAREŞAL.
márşă	s.	v. CALE. CHIP. FEL. FORMĂ. MANIERĂ. METODĂ. MIJLOC. MOD. MODALITATE. POSIBILITATE. PROCEDARE. PROCEDEU. PROCEDURĂ. PUTINŢĂ. SISTEM.
marşiruí	vb.	v. MĂRŞĂLUI. MĂRŞUI.
marşrút	s.	v. DRUM. ITINERAR. PARCURS. RUTĂ. TRAIECT. TRAIECTORIE. TRASEU.
martác	s.	v. CĂPRIOR. CĂTUŞĂ. CHINGĂ.
MÁRTIE	s.	(înv. şi pop.) marţ, (pop.) mărţişor, (înv.) germănar. (Luna ~.)
MARTÍN	s.	(ORNIT.) 1. pescar, pescăruş. (~ denumeşte diverse specii de pescăruşi.)2. v. pes-căruş.3. martin-mare v. pescar-de-mare.
martin-de-iárnă	s.	v. MARTIN-MARE. PES-CAR-DE-MARE. PESCAR-MARE.
MARTÍR	s.	v. mucenic.
martír	s.	v. MARTIRAJ. MARTIRIU. MUCENICIE. SUPLICIU.
MARTIRÁJ	s.	v. mucenicie.
MARTÍRĂ	s.	v. mucenică.
martirísm	s.	v. MARTIRAJ. MARTIRIU. MUCE-NICIE. SUPLICIU.
MARTÍRIU	s.	v. mucenicie.
MARTIRIZÁ	vb.	(BIS.) (rar) a mucenici.
MÁRTOR	s.	1. (JUR.) (înv. şi reg.) mărturie, (Transilv.) tanău, (înv.) declarant, mărturisitor. (~ într-un proces.)2. spectator. (~ neputincios la încăierare.)
mártor	s.	v. MARTIR. MUCENIC.
marţ	s.	v. MARTIE. MĂRŢIŞOR.
marţafále	s. pl.	v. MARŢIPAN.
marţafói	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
marţafoí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEŢI.
marţiál	adj.	v. CAZON. GRAV. MILITAR. MILITĂ-RESC. MILITĂROS. OSTĂŞESC. RĂZBOINIC. SERIOS. SOLDĂŢESC. SOLEMN.
MARŢIPÁN	s.	(înv.) marţafale (pl.). (Mănîncă ~.)
marţiseára	s.	art. v. MARŢOLEA.
MARŢÓLEA	s.	art. (MITOL. POP.) (reg.) marţiseara (art).

MARUFLÁJ	s.	(PICT.) maruflare.
MARUFLÁRE	s.	v. maruflaj.
marúlă	s.	v. LĂPTUCĂ. SALATĂ.
MAS	s.	(înv. şi pop.) mînere. (~ul cuiva peste noapte la un han.)
MASÁ	vb.	(MED.) a trage. (A ~ un mușchi.)
MASÁ	vb.	v. concentra.
MASACRÁ	vb.	a decima, a distruge, a extermina, a măcelări, a nimici, a prăpădi, a stîrpi, (pop. şi fam.) a căsăpi, (reg.) a chesăgi, (înv.) a conceni, a snopi, a stropşi. (A ~ o populație.)
masacrá	vb.	v. ASASINA. OMORÎ. SUPRIMA. UCIDE.
MASACRÁRE	s.	distrugere, exterminare, măcelă-rire, nimicire, stîrpire, (rar) măcelărit, (pop. şi fam.) căsăpire. (~ întregii populații.)
MASÁCRU	s.	măcel, (livr.) carnaj, hecatombă, (înv. şi pop.) pierzanie, pierzare, (înv.) măcelărie, meserniță, tăiere. (Un ~ de o mare cruzime.)
masalá	s.	v. FACHIE. FACLĂ. FĂCLIE. TORȚĂ.
masa piétrelor	s.	v. FRUNTAR.
masa-ráiului	s.	v. DRAGOSTE.
MASÁRE	s.	(MED.) tragere. (~ părții bolnave.)
MASÁRE	s.	v. concentrare.
MÁSĂ	s.	1. mîncare, (înv. şi pop.) ospăț, (pop.) bucate (pl.). (Haideți la ~!)2. v. hrană.3. v. ban-chet.4. v. tarabă.5. (TEHN.) (reg.) blană, față. (~ dulgherului.)6. (TEHN.) (reg.) strat. (~ la teascul morii.)
MÁSĂ	s.	1. v. mulțime.2. v. bloc.3. masă continen-tală v. continent.4. masă atomică v. greutate atomică; masă electrică v. sarcină electrică; masă magnetică v. sarcină magnetică; masă moleculară v. greutate moleculară; masă specifică v. densitate.5. (înv. şi reg.
másă	s.	v. CAR. FAȚĂ DE MASĂ. FUND. GRESIE. PERINOC. PLATOU. PODIŞ.
MASCÁ	vb.	1. (înv.) a se măscări. (Participanții la bal s-au ~.)2. v. camufla.3. v. acoperi.4. a ascunde, a voala. (Norii ~ lumina soarelui.)5. a ascunde, a tăinui, (înv. şi reg.) a tăgădui, (înv.) a retăcea, (fig.) a acoperi. (Îşi ~ ignoranța.)
mascá	vb.	v. ASCUNDE. DISIMULA. TĂINUI.
mascará	s.	v. BATJOCURĂ. BUFON. IMORALI-TATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. MĂSCĂRICI. NECUVIINȚĂ. NERUŞINARE. OBSCENITATE. OCARĂ. PAIAȚĂ. PORNOGRAFIE. RUŞINE. SCABROZITATE. TRIVIALITATE. VULGARITATE.
mascarádă	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂ-ȚĂRNICIE. IPOCRIZIE. ÎNSCENARE. MINCIU-NĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEŞUG.
mascaragíu	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAȚĂ.
mascaralîc	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUŞLUC.
MASCÁRE	s.	1. v. camuflare.2. v. acoperire.3. v. as-cundere.4. ascundere, tăinuire. (~ ignoranței.)
mascáre	s.	v. DISIMULARE.
mascaroánă	s.	v. MASCĂ.
MASCÁT	adj.	1. (înv.) măscuit. (Persoane ~.)2. v. acoperit.3. v. secret.
mascát	adj.	v. DISIMULAT.
MÁSCĂ	s.	1. (înv. şi reg.) obrăzar, (înv.) mascaroană, (grecism înv.) muțună. (Purta pe față o ~.)2. (înv.) mascaroană, (grecism înv.) muțună. (O ~ a ieşit de la bal.)3. v. fizionomie.
MASCÚL	adj.	v. masculin.

MASCULÍN	adj.	1. v. bărbătesc.2. bărbătesc, mascul. (Flori ~.)
MASCULINITÁTE	s.	v. bărbăție.
MASELÓTĂ	s.	(TEHN.) cap pierdut.
MASÍV	adj., s.	1. adj. compact, plin. (O bară ~.)2. adj. v. voluminos.3. s. v. munte.
máslă	s.	v. CULOARE.
masleáncă	s.	v. PUTINEI.
MASÓN	s.	v. francmason.
MASONERÍE	s.	v. francmasonerie.
MASÓNIC	adj.	v. francmasonic.
masráf	s.	v. CHELTUIALĂ. CHELTUIRE.
MASS-MÉDIA	s.	comunicații de masă.
mástă	s.	v. ARBORE. CATARG.
MASTÍC	s.	sacîz. (Dulceață de ~.)
MASTÍCĂ	s.	(pop.) sacîz. (A băut o ~.)
MASTÍTĂ	s.	v. mamită.
mastodónt	s.	v. COLOS.
MASTOÍD	adj.	(ANAT.) mastoidian. (Mușchi ~.)
MASTOIDIÁN	adj.	v. mastoid.
mastroácă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
MASTURBÁRE	s.	v. onanie.
MASTURBÁȚIE	s.	v. onanie.
maşalá	interj.	v. BINE. BRAVO. PERFECT.
maşiná	vb.	v. COMPLOTA. CONJURA. CON-SPIRA. UNELTI.
MAŞINÁL	adj., adv.	1. adj. v. automat.2. adv. v. automat.3. adv. v. papagalicește.
MAŞINALICÉŞTE	adv.	v. automat.
maşinát	adj.	v. CUBIC.
MAŞINÁȚIE	s.	1. v. intrigă.2. v. complot.
MAŞÍNĂ	s.	1. v. automobil.2. v. locomotivă.3. ma-şină de calcul v. calculator.4. maşină de cules v. monotaster.5. aparat. (~ de bărbierit.)6. sobă, (prin Transilv. şi Olt.) plat, (Bucov., Transilv., Ban. şi Olt.) şparhat. (~ de gătit.)7. maşină de spirt v. spirtier
maşínă	s.	v. BATOZĂ. CHIBRIT. FABRICĂ. MAŞINĂRIE. MECANISM. TREIERĂTOARE. UZINĂ.
MAŞINĂRÍE	s.	v. mecanism.
MAŞINÍST	s.	v. mecanic.
maşinizá	vb.	v. MECANIZA.
maşinizát	adj.	v. MECANIC. MECANIZAT.
maşír	interj.	v. PLEACĂ.
maşír s.,	interj.	v. MARŞ.
máşter	adj.	v. VITREG.
MAT	adj.	1. v. opac.2. lăptos. (Un geam ~.)
matá	pron.	v. DUMNEATA. DUMNEAVOASTRĂ. TU.
MATAHÁLĂ	s.	v. uriaş.
matahálă	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
matará	s.	v. BIDON. PLOSCĂ.

MATÁRE	s.	v. ştemuire.
matca fóculuí	s.	v. IAD. INFERN.
MÁTCĂ	s.	1. albie.2. v. matiță.3. (ENTOM.) împărătească, mamă, regină, (reg.) crăiasă, crăiță, muscă-mare. (~ albinelor.) *4. (reg.) pîrvac, roi. (Stupul vechi se numeşte ~.)5. v. cotor.6. v. talon.7. v. cleşte.8. (TEHN.) toc. (~ de la colțarul dulgherului.)
mátcă	s.	v. CUIB. MAIA. MITRĂ. OBÎRŞIE. ORIGINAL. ORIGINE. PLACENTĂ. STUP. UTER.
MATÉ	s.	(BOT.; Ilex paraguayensis) yerba mate.
MATELÓT	s.	v. marinar.
MATEMÁTIC	adj.	(înv.) matematicesc. (Operație ~.)
matemátic	adv.	v. EXACT. FIX. PRECIS. PUNCT.
matemátic	s.	v. ASTROLOG. MATEMATICIAN.
matematicésc	adj.	v. MATEMATIC.
MATEMATICIÁN	s.	(înv.) matematic. (Un mare ~.)
máteră	s.	v. ENORIE. PAROHIE.
materiál	adj.	v. FAPTIC.
MATERIÁL	adj., s.	1. adj. (FILOZ.) obiectiv, obiectual. (Realitatea ~.)2. adj. v. concret.3. adj. (înv.) substanțial. (Aspectul ~ al lucrurilor.)4. adj. (înv.) materialnic. (Obiect ~.)5. s. (înv.) materie. (~ pentru o casă.)6. s. v. țesătură.7. s. (BOT.) material săditor v
materiál	s.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
MATERIALICÉŞTE	adv.	materialmente. (Cum stă ~?)
MATERIALÍST	adj.	interesat, (livr.) mercantil. (Un om ~.)
MATERIALIZÁ	vb.	v. concretiza.
MATERIALIZÁRE	s.	v. concretizare.
MATERIALMÉNTE	adv.	v. materialicește.
materiálnic	adj.	v. MATERIAL.
MATÉRIE	s.	1. v. substanță.2. v. cuprins.3. v. su-biect.4. v. fond.5. v. obiect.
matérie	s.	v. BUN. CHESTIUNE. LUCRU. MATE-RIAL. OBIECT. PROBLEMĂ. PRODUS. PUROI. SUBIECT. TEMĂ. ȚESĂTURĂ.
MATÉRN	adj., adv.	1. adj. (rar) mămesc. (Sentiment ~.)2. adv. (rar) mămeşte. (Se comportă ~.)
MATERNITÁTE	s.	(rar) mămie. (~ unei tinere mame.)
maternitáte	s.	v. GRAVIDITATE. SARCINĂ.
MATHURÍN	s., adj.	v. trinitarian.
matiéş	s.	v. GAIȚĂ.
mátimă	s.	v. DISCIPLINĂ. ÎNVĂȚĂTURĂ. LECȚIE. MATERIE. MORALĂ. OBIECT. PILDĂ. TEMĂ.
MATINÁL	adj.	(înv.) matutin. (O sculare ~.)
matinéu	s.	v. NEGLIJEU.
MÁTIȚĂ	s.	(PESCUIT) matcă, (reg.) coadă, moț, sac, sîn. (~ este o parte a năvodului.)
matofí	vb.	v. RAMOLI.
matofít	adj.	v. RAMOLIT. SENIL.
matól	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
matolí	vb.	v. AMEȚI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
matosí	vb.	v. AMEȚI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
matosít	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHER-CHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.

matrapazlăríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOȚIE. IMPOSTURĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE. ȘARLATANIE. ȘME-CHERIE.
matrapazlîc	s.	v. ESCROCHERIE. HOȚIE. IM-POSTURĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE. ȘARLATANIE. ȘMECHERIE.
matríce	s.	v. GENEZĂ. NAȘTERE. OBÎRȘIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ.
matriculá	vb.	v. ÎNMATRICULA. ÎNREGISTRA. ÎNSCRIE.
matriculáre	s.	v. ÎNMATRICULARE. ÎNREGIS-TRARE. ÎNSCRIERE.
matriculát	adj.	v. ÎNMATRICULAT. ÎNREGIS-TRAT.
matriculáție	s.	v. ÎNMATRICULARE. ÎNRE-GISTRARE. ÎNSCRIERE.
MATRIMONIÁL	adj.	v. conjugal.
matrimóniu	s.	v. CASĂ. CĂSĂTORIE. CĂSNICIE. MARIAJ. MENAJ.
matrinchínă	s.	v. COLICĂ. CRAMPĂ. SPASM.
MATRÓZ	s.	v. marinar.
matrúnă	s.	v. TALPA-URSULUI.
matúf	s.	v. BABALÎC. BACCEA. CĂZĂTURĂ. HODOROG. RAMOLIT.
matúlă	s.	v. MAJĂ. NĂVOD.
MATÚR	adj.	1. adult, mare. (E de-acum om ~.)2. (fig.) copt. (O minte ~.)3. v. chibzuit.
MATURÁȚIE	s.	v. coacere.
maturít	adj.	v. MATURIZAT.
MATURITÁTE	s.	1. (înv.) bărbăție. (La vîrsta ~.)2. v. coacere.3. profunzime, seriozitate, temeinicie. (~ gîndirii, a sentimentelor cuiva.)
MATURIZÁ	vb.	(fig.) a se coace. (Tînărul de odinioară s-a ~.)
MATURIZÁT	adj.	(înv.) maturit. (Om ~.)
matutín	adj.	v. MATINAL.
MAȚ	s.	v. intestin.
máțe	s. pl.	v. ABDOMEN. ADÎNC. ADÎNCIME. AFUND. BURTĂ. FUND. INIMĂ. MĂRUNTAIE. PÎNTECE. STOMAC. SUFLET.
mațe-négre	s. pl.	v. SCOBAR.
mau	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. DINAMISM. ELAN. ENERGIE. FORȚĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. TEMPERAMENT. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
máuăr	s.	v. DULGHER. LEMNAR. ZIDAR.
MÁUR	adj.	(înv.) mauresc, moresc, moric. (Cultura, arta ~.)
maurésc	adj.	v. MAUR.
MAXILÁR	s.	(ANAT.) 1. falcă, (fam. fig.) căprior. (Cu un pumn i-a strămutat ~ul.)2. maxilar inferior v. mandibulă.3. falcă, mandibulă. (~ la insecte și la crustacee.)
MAXÍLĂ	s.	(ANAT.) falcă. (~ la unele moluște.)
MÁXIM	adj.	1. maximal. (Profit ~.)2. v. culminant.
MÁXIM	s.	v. maximum.
MAXIMÁL	adj.	v. maxim.
MAXIMALIZÁ	vb.	a maximiza.
MAXIMALIZÁRE	s.	maximizare.
MÁXIMĂ	s.	aforism, cugetare, dicton, sentință, (livr.) adagiu, (rar) apoftegmă, parimie, (pop.) zicere, (înv.) pildă, (ir.) panseu. (O ~ celebră.)

MAXIMIZÁ	vb.	v. maximaliza.
MAXIMIZÁRE	s.	v. maximalizare.
MÁXIMUM	s.	maxim. (~ul unei valori.)
maz	s.	v. EMAIL. GLAZURĂ. SMALȚ.
mazác	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
mázăre	s.	v. FASOLE. LINTE.
mazăre-pădureáță	s.	v. ORĂSTICĂ.
mazăre-turceáscă	s.	v. NĂUT.
MAZDEÍSM	s.	(BIS.) (înv.) magism.
mázgă	s.	v. CATÎRCĂ.
MAZILÍ	vb.	(POL., IST.) a detrona, (înv. şi pop.) a surpa. (Domnitorul a fost ~.)
mazilí	vb.	v. DEMITE. DESTITUI. ÎNDEPĂRTA. SCOATE.
mazilíe	s.	v. DETRONARE. MAZILIRE. MAZILIT.
MAZILÍRE	s.	(POL., IST.) detronare, mazilit, (înv.) azlu, mazilie, surpare. (~ domnitorului.)
mazilíre	s.	v. DEMITERE. DESTITUIRE. ÎNDE-PĂRTARE. SCOATERE.
MAZILÍT	adj.	(POL., IST.) detronat. (Domnitor ~.)
MAZILÍT	s.	v. detronare.
mazilít	s.	v. DEMITERE. DESTITUIRE. ÎNDEPĂR-TARE. SCOATERE.
mázlu	s.	v. EMAIL. GLAZURĂ. SMALȚ.
mazút	s.	v. PĂCURĂ.
MĂCÁR	adv.	barem, (înv. şi reg.) încai, încale, încaltea, (Transilv. şi Mold.) batăr, (prin Transilv.) magă, (înv.) săvai. (~ vine o zi cînd ...)
măcár	conj.	v. FIE. ORI. SAU.
măcăduí	vb.	v. CĂI. POCĂI. REGRETA.
MĂCĂÍ	vb.	(rar) a hăcăi, (reg.) a măcăli, a măcăni, a mărțăi, a ocăi. (Rațele ~.)
măcăí	vb.	v. OCĂCĂI. ORĂCĂI.
măcăiálă	s.	v. MĂCĂIT. MĂCĂITURĂ.
măcăíre	s.	v. MĂCĂIT. MĂCĂITURĂ.
MĂCĂÍT	s.	măcăitură, (rar) măcăială, măcăire, măcănit, măcănitură, ocăit. (~ de rațe.)
MĂCĂITÚRĂ	s.	v. măcăit.
MĂCĂLEÁNDRU	s.	(ORNIT.) 1. (Erithacus rubecula rubecula) guşă-roşie, (reg.) pietruş, prigoare.2. (Rubecula familiaris) (reg.) prigorie.
măcălí	vb.	v. MĂCĂI.
măcăní	vb.	v. MĂCĂI.
măcănít	s.	v. MĂCĂIT. MĂCĂITURĂ.
măcănitúră	s.	v. MĂCĂIT. MĂCĂITURĂ.
măcău	s.	v. BASTON. BÎTĂ. CIOMAG. COTOR. MĂCIUCĂ. PICIOR. RĂDĂCINĂ. TOIAG.
măcăúț	s.	v. CHIBRIT.
MĂCEÁȘĂ	s.	(BOT.) (reg.) căcădîră, scoabă, (prin Ban.) scobicea, scobitură.
MĂCÉL	s.	v. masacru.
MĂCELÁR	s.	(pop.) casap, (nordul Mold. şi Bucov.) misar, (Transilv., Maram. şi Ban.) misarăş, (înv.) chesăgiu, meserciu.
măcelár	s.	v. CĂLĂU. GÎDE.

MĂCELĂREÁSĂ	s.	(Transilv., Maram. şi Ban.) misarăşiţă.
MĂCELĂRÍ	vb.	v. masacra.
măcelărí	vb.	v. CIOPÎRŢI. SFÎRTECA. SFÎŞIA.
MĂCELĂRÍE	s.	(înv. şi reg.) meserniţă, (reg.) casapniţă, (Mold., Bucov. şi Ban.) căsăpie, (Transilv.) cărnărie, fleşcărie, (înv.) scaun. (Cumpără carne de la ~.)
măcelăríe	s.	v. ABATOR. MASACRU. MĂCEL.
MĂCELĂRÍRE	s.	v. masacrare.
măcelărít	s.	v. DISTRUGERE. EXTERMINARE. MASACRARE. MĂCELĂRIRE. NIMICIRE. STÎR-PIRE.
MĂCÉŞ	s.	(BOT.; Rosa canina) trandafir sălbatic, (pop.) răsură, (reg.) cacadîr, mărăcine, rug, rujă, rujiţă, sipică, (Ban.) scobituri (pl.).
măcéş	s.	v. MOŞMON. PĂDUCEL.
MĂCINÁ	vb.	1. v. ruina.2. a (se) mînca, a (se) roade, a (se) săpa, a (se) scobi. (Apa ~ malul.)
măciná	vb.	v. CHINUI. CONSUMA. DIGERA. FLECĂRI. FRĂMÎNTA. ÎNDRUGA. MISTUI. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. SUBMINA. TRĂNCĂNI. ZBATE. ZBUCIUMA.
măcinár	s.	v. MORAR.
MĂCINÁRE	s.	1. măcinat, măciniş, (rar) mă-cinătură. (~ grîului.)2. v. ruinare.3. roadere, săpare, săpat. (~ malului de către ape.)
MĂCINÁT	adj.	1. v. ruinat.2. mîncat, ros, săpat. (Un zid, un mal ~.)
MĂCINÁT	s.	v. măcinare.
MĂCINĂTÚRĂ	s.	mîncătură, rosătură. (O ~ adîncă în mal.)
măcinătúră	s.	v. MĂCINARE. MĂCINAT. MĂ-CINIŞ.
MĂCINÍŞ	s.	v. măcinare.
măciuca-ciobánului	s.	v. ROSTOGOL. SCAI. SCAIETE. TĂTARNICĂ.
MĂCIÚCĂ	s.	1. v. ciomag.2. v. mai.3. v. măciulie.
măciúcă	s.	v. BASTON. CÎRJĂ. PRISNAR. PRÎSNEL. SFÎRLEAZĂ. TITIREZ.
măciúci	s. pl.	v. CÎRCIUMĂREASĂ.
măciuchíţă	s.	v. MĂCIUCUŢĂ.
MĂCIUCÚŢĂ	s.	(reg.) măciuchiţă.
măciuliát	adj.	v. BULBUCAT. CĂSCAT. HOLBAT. MARE. MĂRIT. UMFLAT. ZGÎIT.
MĂCIULÍE	s.	1. v. gămălie.2. măciucă. (Băţ cu ~.)3. v. capsulă.
MĂCRÍŞ	s.	(BOT.) 1. (Rumex acetosa) (pop.) acriş.2. (Rumex acetosella) (reg.) lugeru-broaştii, (prin Transilv.) schiaz.3. măcriş de apă v. ştevie; măcrişul calului v. ştevie.4. (Oxalis acetosella) (reg.) măcrişor, măcriş de pădure, măcrişul-ie-purelui, trifoi-măcri
măcriş-de-báltă	s.	v. CARDAMA. NĂSTUREL.
măcriş de pădúre	s.	v. MĂCRIŞ.
măcrişór	s.	v. MĂCRIŞ.
măcriş-păsărésc	s.	v. DRACILĂ.
măcriş-spinós	s.	v. DRACILĂ.
măcrişul-căprei	s.	v. DEGETĂREL. DEGETĂRUŢ. POTIRAŞ.
măcrişul-iépurelui	s.	v. MĂCRIŞ.
măcúţ	s.	v. MAC.
mădărí	vb.	v. ALINTA. COCOLI. DEZMIERDA. MÎNGÎIA. RĂSFĂŢA. RĂZGÎIA. RÎDE.
mădărít	adj.	v. ALINTAT. COCOLIT. RĂSFĂŢAT. RĂZGÎIAT.

mădăţíe	s.	v. ÎNCĂPĂŢÎNARE. ÎNDĂRĂTNICIE.
MĂDULÁR	s.	v. membru.
mădulár	s.	v. FUNCŢIONAR. MEMBRU. PENIS. SLUJBAŞ.
măduláre	s. pl.	v. OSEMINTE.
MĂDUVĂ	s.	1. (ANAT.) măduva spinării = rahis.2. (BOT.) inimă. (~ a tulpinii unui copac.)
măduvă	s.	v. ESENŢĂ. FOND. MATERIE.
MĂDUVIOÁRĂ	s.	(reg.) măduviţă, măduvuţă.
măduvíţă	s.	v. MĂDUVIOARĂ.
măduvós	adj.	v. SUBSTANŢIAL.
măduvúţă	s.	v. MĂDUVIOARĂ.
MĂGÁR	s.	(ZOOL.; Equus asinus) asin, (reg.) măgăreţ, (glumeţ) urecheat, urechilă.
măgár	s.	v. CAPRĂ. POPĂ.
măgădán	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.
măgădău	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.
măgăoáie	s.	v. ARĂTARE. COLOS. MATAHALĂ. MOMÎIE. NAMILĂ. SPERIETOARE. URIAŞ.
măgăráş	s.	v. MĂGĂRUŞ.
măgăreáţă	s.	v. MĂGĂRIŢĂ. TUSE CONVULSIVĂ.
măgărél	s.	v. MĂGĂRUŞ.
măgăréţ	s.	v. ASIN. MĂGAR.
MĂGĂRÍE	s.	v. obrăznicie.
MĂGĂRÍŢĂ	s.	(ZOOL.) (înv. şi reg.) măgăreaţă, (înv.) asină. (~ este femela măgarului.)
măgăríţă	s.	v. CEATLĂU. CRUCE.
MĂGĂRÚŞ	s.	(ZOOL.) (reg.) măgăraş, măgărel, măgăruţ, (înv.) asinaş, asinel.
măgărúţ	s.	v. MĂGĂRUŞ.
măgdălán	s.	v. CAIS.
măgdălánă	s.	v. CAISĂ.
măgherúşcă	s.	v. CARTOF.
măghiran-sălbátic	s.	v. SOVÎRF.
măglisitúră	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.
măguiáţă	s.	v. MOGÎLDEAŢĂ. MUŞUROI.
MĂGULEÁLĂ	s.	v. linguşire.
MĂGULÍ	vb.	1. v. linguşi.2. v. complimenta.
măgulí	vb.	v. ADEMENI. ALINTA. AMĂGI. DEZ-MIERDA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MÎNGÎIA. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
măguliciós	adj.	v. LINGUŞITOR. MĂGULITOR.
MĂGULÍRE	s.	1. v. linguşire.2. v. complimentare.3. v. compliment.
MĂGULÍT	adj.	flatat. (Se simte extrem de ~.)
MĂGULITÓR	adj.	linguşitor, (Munt.) mîglisitor, (înv.) îmbunător, măgulicios. (Vorbe ~oare.)
măgulitór	adj.	v. ALINTĂTOR. DEZMIERDĂTOR. MÎNGÎIETOR.
măgulitúră	s.	v. FLATARE. LINGUŞEALĂ. LINGUŞIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE.
MĂGURĂ	s.	1. v. movilă.2. tumul.
măhălós	adj.	v. MĂTĂHĂLOS. VOLUMINOS.

MĂI	interj.	hăi!, (pop. şi fam.) bă!, (pop.) bre! (~! tu de colo!)
măiág	s.	v. PILUG. PISĂLOG.
măicíță	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
măiculeánă	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
măiculíță	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
măiculúță	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
măicuşoáră	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
MĂICÚȚĂ	s.	mămică, (pop.) măiculiță, mămucă, mămuliță, mămuşoară, mămuță, (reg.) măiciță, măiculeană, măiculuță, măicuşoară, mămulea, mămuleană, mămulică, mămulioară, mămulucă, mămuluță, (fam.) mămincu, mămiță, mică, mimă.
măiestrésc	adj.	v. MAGIC. VRĂJITORESC.
măiestrí	vb.	v. COMPLOTA. CONJURA. CON-SPIRA. UNELTI.
MĂIESTRÍE	s.	1. artă, dibăcie, iscusință, îndemî-nare, meşteşug, pricepere, ştiință, talent. (Obiect făcut cu multă ~.)2. v. virtuozitate.
măiestríe	s.	v. COMPLOT. CONJURAȚIE. CON-SPIRAȚIE. DAR. DESCÎNTEC. FARMEC. FAVOARE. GRAȚIE. HAR. INTRIGĂ. MAGIE. MAŞINAȚIE. STRATAGEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TRUC. UNEL-TIRE. VICLENIE. VICLEŞUG.
MĂIESTRÍT	adj.	v. artistic.
măiestrít	adj.	v. DOTAT. ÎNZESTRAT. TALENTAT.
măiéstru	adj.	v. ARTISTIC. ISCUSIT. MĂIESTRIT. MEŞTEŞUGIT.
măiétic	s.	v. CALTABOŞ. SÎNGERETE.
măiéț	s.	v. TINDECHE.
măimucói	s.	v. MAIMUȚOI.
măimúț	s.	v. MAIMUȚOI.
măistoríe	s.	v. MESERIE. MEŞTEŞUG.
măiúg	s.	v. TINDECHE.
măiugár	s.	v. PIUAR.
măiúgă	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
măiúț	s.	v. FEMEIUŞCĂ. IAPĂ. MUIERUŞCĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
măjár	s.	v. PESCAR.
măjăríe	s.	v. MĂJĂRIT.
MĂJĂRÍT	s.	(IST.) (înv.) măjărie. (Darea pentru pescuit numită ~.)
MĂLÁI	s.	1. făină de porumb, (reg.) făină de păpuşoi.2. (BOT.) mălaiul-cucului (Luzula pilosa) = (reg.) horşti, părăşin, păuniță.
mălái	s.	v. MEI. PORUMB.
măláie	s. pl.	v. MEIŞTE. PORUMB. PORUMBIŞTE.
mălai-tătărésc	s.	v. MĂTURĂ.
mălátă	s.	v. MĂMĂLIGĂ. TESCOVINĂ.
mălăucă	s.	v. MISTRIE.
mălăcél	s.	v. MEI-PĂSĂRESC.
mălăcínă	s.	v. BUSUIOC.
mălăí	vb.	v. FĂINOŞA. MĂLĂIEȚA.
mălăiciós	adj.	v. FĂINOS. MĂLĂIEȚ.

mălăiétic	adj.	v. FĂINOS. MĂLĂIET.
MĂLĂIÉȚ	adj.	făinos, (rar) mălăios, (reg.) mălă-icios, mălăietic, mălăieţos, mălăit. (Fruct ~.)
mălăiéț	adj.	v. BLEG. INDOLENT. LĂLÎU. MOALE. MOLATIC. MOLÎU. MOTOTOL.
MĂLĂIEȚÁ	vb.	a se făinoşa, (reg.) a se mălăi. (Fructele s-au ~.)
mălăieţós	adj.	v. FĂINOS. MĂLĂIEȚ.
mălăínă	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
mălăiós	adj.	v. FĂINOS. MĂLĂIEȚ.
mălăíşte	s.	v. MEIŞTE. PORUMB. PORUMBIŞTE.
mălăiştină	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
mălăít	adj.	v. FĂINOS. MĂLĂIEȚ.
MĂLĂÓI	s.	(BOT.; Helianthemum alpestre şi rupifra-gum) (reg.) ferăstrău, rujă, iarba-osului.
mălăói	s.	v. IARBA-OSULUI.
mălăúț	s.	v. NALBĂ.
MĂLÍN	s.	(BOT.; Prunus padus) (Transilv. şi Ban.) prun sălbatic.
mălín	s.	v. LEMN-CÎINESC. LILIAC. MAHALEB. NĂFURICĂ. PIN. SIRINDERICĂ. VIŞIN TURCESC.
mălinița	s.	v. LEMN-CÎINESC.
măltărí	vb.	v. LIPI. MURUI. TENCUI. VĂRUI.
măltăruí	vb.	v. TENCUI.
mălura-bălții	s.	v. PENIȚĂ.
MĂLURÁT	adj.	v. măluros.
MĂLÚRĂ	s.	(FITOP.) (reg.) tăciune. (Boala plantelor numită ~.)
mălúră	s.	v. NĂGARĂ. NEGHINĂ. ZIZANIE.
MĂLURÍCI	s. pl.	(BOT.; Orobus variegatus) (reg.) orăstică, măzărichea-cucului.
măluríci	s. pl.	v. ORĂSTICĂ.
MĂLURÓS	adj.	(FITOP.) mălurat. (Plantă ~oasă.)
mălurós	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPO-ROS. RIVERAN. RÎPOS. VERTICAL.
mămăligár	s.	v. FĂCĂLEȚ. SĂTEAN. ȚĂRAN.
MĂMĂLÍGĂ	s.	(Transilv., Ban., Bucov. şi nordul Mold.) coleaşă, (Ban. şi Transilv.) mandră, (Maram., nordul Transilv. şi Ban.) tocană, (înv.) mălată, polentă. (~ cu brînză.)
mămăligătór	s.	v. FĂCĂLEȚ.
mămăligău	s.	v. FĂCĂLEȚ.
mămăligói	s.	v. FĂCĂLEȚ.
mămăligós	adj.	v. BLEG. INDOLENT. LĂLÎU. MOALE. MOLATIC. MOLÎU. MOTOTOL.
mămărúță	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
mămésc	adj.	v. MATERN.
mămește	adv.	v. MATERN.
MĂMÍCĂ	s.	măicuță, (pop.) măiculiță, mămucă, mămuliță, mămuşoară, mămuță, (reg.) măiciță, măiculeană, măiculuță, măicuşoară, mămulea, mămuleană, mămulică, mămulioară, mămulucă, mămuluță, (fam.) mămincu, mămiță, mică, mimă.
mămíe	s.	v. MATERNITATE.
mămíncu	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămíță	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.

mămúc	s.	v. RINICHI.
mămúcă	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămuleá	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămuleánă	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămulícă	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămulioáră	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămulíță	s.	v. MĂICUȚA. MĂMICĂ.
mămulúcă	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămulúță	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămușoáră	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mămúță	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
mănăstíre	s.	v. CATEDRALĂ.
mănăstírea	s.	art. v. CASIOPEEA.
MĂNĂSTIRÉSC	adj.	1. v. călugăresc.2. călugăresc, monahal, monahicesc, (livr.) claustral. (Viață ~oasă.)
*MĂNGĂLĂU	s.	(reg.) maglă, mînjălău, zolitor. (~ pentru frecatul rufelor.)
măngălău	s.	v. TĂVĂLUG. VĂLĂTUC.
mănînțálá	vb.	v. AMENINȚA.
MĂNÓS	adj.	1. v. fertil.2. v. bogat.
mănós	adj.	v. AVANTAJOS. BĂNOS. BUN. PRO-DUCTIV. PROFITABIL. RENTABIL.
mănoşíe	s.	v. ABUNDENȚĂ. BELŞUG. BOGĂȚIE. FECUNDITATE. FERTILITATE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS. PRODUCTIVITATE. RO-DIRE. RODNICIE.
mănuncheá	vb.	v. ÎNMĂNUNCHEA.
MĂNÚNCHI	s.	1. (pop.) mînă, polog, (reg.) mănuşă, smoc, vîslă, (prin Olt.) mînună. (~ de grîu, de cînepă, de iarbă.)2. v. buchet.3. legătură. (Un ~ de nuiele.)4. v. fascicul.
mănúnchi	s.	v. COADĂ. COARBĂ. COCÎRLĂ. MÎNER. PLĂSEA. SPLINUȚĂ.
mănunchiáș	s.	v. BUCHEȚEL.
mănunchiuléț	s.	v. BUCHEȚEL.
mănușát	adj.	v. ÎNMĂNUŞAT.
MĂNÚȘĂ	s.	1. v. toartă, (reg.) baier. (~ a unui vas.) *2. (înv.) brînca. (Vechiul instrument de tortură numit ~.)3. v. bată.4. (TEHN.) (reg.) cotoi, mînă, stîlpuşor. (~ la căruță.)5. (TEHN.) (reg.) mînă, picior, popic, ţepuşă. (~ la sanie.)
mănúșă	s.	v. COARBĂ. COCÎRLĂ. FOFEAZĂ. LEUCĂ. MĂNUNCHI. MĂSEA. MÎNER. SCHIM-
mănușér	s.	v. TELEGĂU.
măr	s.	v. CARTOF.
mărariu-bălților	s.	v. MĂRĂRAȘ.
mărariul-cîinelui	s.	v. ROMANIȚĂ PUTUROA-SĂ.
mărarul-broáștei	s.	v. ROMANIȚĂ NEADE-VĂRATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE.
mărarul-cálului	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
mărarul-cîmpului	s.	v. NEMȚIŞOR.
măraru-úrsului	s.	v. BRIOALĂ.
măr-auríu	s.	v. BULBUC.
măráz	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ.
mărăcíe	s.	v. TURBĂ.

MĂRĂCINÁR	s.	(ORNIT.) 1. (Saxicola torquata rubicola) pietroşel, (reg.) ţîitoare, capra-dracului.2. (Saxicola rubetra) urzicar.
MĂRĂCÍNE	s.	1. (BOT.) spin, (înv.) rug. (Mătură de ~i.)2. v. spin.3. (la pl.) v. mărăciniş.
mărăcíne	s.	v. MĂCEŞ. PĂDUCEL. PORUMBAR. PORUMBEL. SORB.
mărăcinét	s.	v. MĂRĂCINI. MĂRĂCINIŞ. SPINĂRIE.
mărăcíni	s. pl.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎNĂT.
MĂRĂCINÍŞ	s.	mărăcini (pl.), spinărie, (reg.) mărăcinet, spinăriş, spinet, spiniş. (S-a încurcat în ~.)
MĂRĂCINÓS	adj.	v. spinos.
mărădíc	s.	v. COBORÎTOR. DESCENDENT ODRASLĂ. POSTERITATE. PROGENITURĂ. RĂMĂŞIŢĂ. REST. SCOBORÎTOR. URMAŞ. VIŢĂ. VLĂSTAR.
mărăduí	vb.	v. MOŞTENI.
mărăndău	s.	v. BASTARD. COPIL DIN FLORI.
MĂRĂRÁŞ	s.	(BOT.) 1. mărărel. (Foaie verde ~.)2. (Ocnanthe aquatica) (reg.) joină, chimion-de-apă, chimion-de-baltă, cucuţică-de-bălţi, mărariu-băl-ţilor, petrunjelul-broaştelor.
mărăraş-de-fríguri	s.	v. PĂDUCHERNIŢĂ.
MĂRĂRÉL	s.	(BOT.) mărăraş. (Foaie verde ~.)
mărăríţă	s.	v. ROMANIŢĂ NEMIROSITOARE. ROMANIŢĂ PROASTĂ.
mărăsîn	s.	v. COBE. PIAZĂ REA.
mărcătoáre	s.	v. SEMĂNĂTOARE.
mărcéţ	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
MĂRCÚŞ	adj.	bucălai. (Oi ~.)
mărdăgí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
măr-de-pămînt	s.	v. NAP-PORCESC. TOPINAM-BUR.
MĂRÉŢ	adj.	1. v. grandios.2. grandios, impunător, maiestos, (rar) august. (Imagine ~eaţă.)3. fas-tuos, grandios, splendid, strălucitor, (înv.) vederos. (Un spectacol ~.)4. v. falnic.5. grandios, maiestos, solemn, (înv.) solemnel. (O noapte ~eaţă.)
măréţ	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALO-MAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.
MĂREŢÍE	s.	1. v. grandoare.2. grandoare, solem-nitate. (Un peisaj plin de ~.)3. grandoare, maiestate, semeţie. (~ piscurilor albe de zăpadă.)4. v. fast.5. splendoare, strălucire, (înv.) pohfală. (~ alaiului domnesc.)6. v. glorie.
măreţíe	s.	v. AROGANŢĂ. FALĂ. FUDULIE. IN-FATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. TRUFIE. VANITATE.
MĂRFUŞOÁRĂ	s.	(rar) mărfuliţă.
mărfulíţă	s.	v. MĂRFUŞOARĂ.
mărgălúşă	s.	v. MĂRGÉLUŞĂ.
mărgălúţă	s.	v. MĂRGELUŞĂ.
mărgărít	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. LĂCRIMIOARĂ. MĂRGĂ-RITAR. MĂRGĂRITĂREL. PERLĂ. VACA-DOM-NULUI. VÎSC.
MĂRGĂRITÁR	s.	1. v. perlă.2. v. lăcrimioară.3. v. vîsc.
mărgărítă	s.	v. BĂNUŢ. BOUL-DOMNULUI. BO-UL-LUI-DUMNEZEU. BUBURUZĂ. CRIZANTEMĂ. DUMITRIŢĂ. MARGARETĂ. PĂRĂLUŢĂ. TU-FĂNICĂ. VACA-DOMNULUI.
MĂRGĂRITĂRÁŞ	s.	mărgăritărel.

MĂRGĂRITĂRÉL	s.	1. mărgărităraș.2. v. lăcri-mioară.
mărgăríță	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
mărgeá	s.	v. CLOCOȚEL. RUTIȘOR.
MĂRGEÁN	s.	v. coral.
MĂRGELÁT	adj.	v. buclat.
MĂRGELÚȘĂ	s.	1. v. mărgeluță.2. (BOT.; Lithos-permum arvense) (reg.) mărgăluşă, mărgăluță.
mărgelúșă	s.	v. MEI-PĂSĂRESC.
MĂRGELÚȚĂ	s.	mărgeluşă.
mărgelúță	s.	v. INEAȚĂ.
mărghílă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
mărghilós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎRCOS.
măr-ghimpós	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
MĂRGICA CÚCULUI	s.	(pop.) stupitul cucului, (reg.) somnişor, (prin Munt., Olt. şi Bucov.) somn. (Învelişul larvar numit ~.)
mărgícă	s.	v. SIMINOC.
mărginár	s.	v. CARÎMB.
MĂRGINÁŞ	adj., s.	1. adj. v. învecinat.2. adj. lăturalnic, limitrof, (reg.) marginos. (Pe un drum ~.)3. adj. lateral, marginal, periferic. (Un cartier ~.)4. s., adj. (înv. şi reg.) mărginean. (Locuitor, țăran ~.)
mărgineán	adj.	v. RIVERAN.
mărgineán	s., adj.	v. MĂRGINAŞ.
MĂRGINÍ	vb.	1. v. delimita.2. v. învecina.3. a delimita, a limita, a străjui, a țărmuri. (Stîlpii de telegraf ~ şoseaua.)4. a încadra. (A ~ o suprafață din toate părțile.)5. a chenărui, a împrejmui, a încadra, a înconjura, (fig.) a tivi. (Soarele ~ cu lumină poiana.)
mărginí	vb.	v. DEFINI. DETERMINA. PRECIZA. STABILI.
MĂRGINÍRE	s.	1. v. delimitare.2. v. limitare. *3. (fig) îngustime, obtuzitate, opacitate. (~ spiritului cuiva.)
mărginíre	s.	v. LIMITĂ. RESTRICȚIE.
MĂRGINÍT	adj.	1. v. delimitat.2. v. limitat.3. cir-cumscris, delimitat, finit, limitat. (Valori ~.)4. limitat, redus, restrîns. (Trebuințe ~.)5. li-mitat, unilateral. (O interpretare ~.) *6. (fig.) încuiat, îngust, limitat, obtuz, opac, redus, (rar fig.) scurt. (O mint
mărginít	adj.	v. MESCHIN.
mărginós	adj.	v. LĂTURALNIC. LIMITROF. MĂR-GINAŞ.
MĂRGINÚȚĂ	s.	(reg.) mărgioară.
mărgioáră	s.	v. MĂRGINUȚĂ.
măr-gutúi	s.	v. GUTUI.
măr-gutúie	s.	v. GUTUIE.
mărháie	s.	v. VITĂ.
MĂRÍ	vb.	1. v. creşte.2. v. extinde.3. a (se) extinde, a (se) întinde, a (se) lărgi, a (se) lăți. (Şi-a ~ stăpînirea peste ...)4. v. dilata.5. v. holba.6. a creşte, a se ridica, a se umfla. (Apele s-au ~ în matca lor.)7. a multiplica, a spori, (livr.) a augmenta.
mărí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEȚI.
măria-pópii	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUMNEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
MĂRICÉL	adj.	1. mărişor, (reg.) măricuț, măruț. (Un lucru mai ~.)2. v. crescut.
măricúț	adj.	v. MĂRICEL. MĂRIŞOR.

MĂRÍE	s.	(mai ales art.) domnie, înălțime, maies-tate, (înv.) mărime, mărire. (~ sa nu vă poate primi.)
măríe	s.	v. AROGANȚĂ. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUMNEZEU. BUBURUZĂ. CINSTE. CINSTIRE. DIMENSIUNE. ELOGIU. FALĂ. FORȚĂ. FUDULIE. GLORIE. GRANDOARE. INFATUARE. INTENSITATE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. LAUDĂ. MĂREȚIE. MĂRIME. MĂRIRE. MĂSURĂ. MÎNDRIE. OMAGIU. ORGOLIU. PREAMĂ
MĂRÍME	s.	1. v. dimensiune.2. v. suprafață.3. v. can-titate.4. v. volum.5. v. format.6. înălțime, statură, talie. (De ~ potrivită.)7. v. lungime.8. v. măsură.9. v. număr.10. v. durată.11. (ASTRON.) mărime stelară = magnitudine.
măríme	s.	v. AROGANȚĂ. CULANȚĂ. DĂRNICIE. DOMNIE. FALĂ. FORȚĂ. FUDULIE. GENEROZI-TATE. GLORIE. GRANDOARE. INFATUARE. INTENSITATE. ÎNĂLȚIME. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MAIESTATE. MĂREȚIE. MĂRIE. MĂRINIMIE. MĂRIRE. MÎNDRIE. ORGOLIU. PUTERE. SEMEȚIE. SLAVĂ. SPLENDOARE. ST
MĂRINIMÍE	s.	1. v. dărnicie.2. v. generozitate.3. bu-năvoință, îngăduință, înțelegere, milă, (înv. şi pop.) milostenie, (înv.) priință, (turcism înv.) musaadea. (Prin ~ lui...)
mărinimíe	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZNEALĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TEMERITATE.
MĂRINIMÓS	adj.	1. v. darnic.2. v. generos.3. bi-nevoitor, compătimitor, îngăduitor, înțelegător, milos, milostiv, (înv.) milosîrd, priincios, priitor. (A fost ~ cu nevoile lor.)
măríre	s.	v. AROGANȚĂ. DIMENSIUNE. DOM-NIE. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNĂLȚIME. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MAIESTATE. MĂRIE. MĂRIME. MĂSURĂ. MÎNDRIE. ORGO-LIU. PROPORȚIE. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.
MĂRÍRE s.,	interj.	1. s. v. creştere.2. s. v. extindere.3. s. v. dilatare.4. s. v. holbare.5. s. creştere, ridicare, umflare. (~ apelor în matca lor.)6. s. multiplicare, sporire, (livr.) augmentare. (~ unei cantități de cîteva ori.)7. s. v. înmulțire.8. s. creştere, sporire
MĂRIŞÓR	adj.	1. măricel, (reg.) măricuț, măruț. (Un obiect mai ~.)2. v. crescut.
MĂRÍT	adj.	1. v. extins.2. v. dilatat.3. v. holbat.4. v. sporit.5. rotunjit, sporit. (Avere ~.)6. v. ma-jorat.7. v. amplificat.8. v. preamărit.9. v. glorios.10. v. înălțat.11. lăudat, preaînălțat, prealuminat, preamărit, preaslăvit, proslăvit, slăvit, venerat, (reg.
mărít	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARISTOCRATIC. BUN. CELEBRU. DISTINS. FAIMOS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE. NOBIL. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
mărít	s.	v. BĂRBAT. CĂSĂTORIE. GINERE. MĂRI-TAT. MĂRITIŞ. MIRE. SOȚ.
MĂRITÁ	vb.	a (se) căsători. (Ea s-a ~ de tînără.)
măritáre	s.	v. CĂSĂTORIE. MĂRITAT. MĂRITIŞ.
MĂRITÁT	s.	v. măritiș.
MĂRITÁTĂ	adj.	căsătorită. (Femeie ~.)
MĂRITĂ-MĂ-MÁMĂ	s.	(BOT.; Rudbeckia laciniata) (reg.) ruji-galbene (pl.).
MĂRITÍŞ	s.	căsătorie, măritat, (rar) măritare, (pop.) mărit. (~ul unei femei.)
măriúță	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. NEVĂSTUICĂ. VACA-DOM-NULUI. ZVÎRLUGĂ.
MĂRMURÁR	s.	(rar) marmurist.
mărmurí	vb.	v. ÎMPIETRI. ÎNCREMENI. ÎNLEMNI. ÎNMĂRMURI. ÎNȚEPENI. PARALIZA. PETRIFICA.
mărmuríre	s.	v. ÎMPIETRIRE. ÎNCREMENIRE. ÎNLEMNIRE. ÎNMĂRMURIRE. ÎNȚEPENIRE.

mărmurít	adj.	v. ÎMPIETRIT. ÎNCREMENIT. ÎNLEMNIT. ÎNMĂRMURIT. ÎNȚEPENIT. NECLIN-TIT. NEMIȘCAT. ȚEAPĂN. ȚINTUIT.
mărós	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALO-MAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. TRUFAȘ. ȚANȚOȘ. VANITOS.
MĂRȘĂLUÍ	vb.	(MIL.) a mărşui, (reg.) a marşirui, a mărşuli. (Trupele ~.)
MĂRȘĂLUÍRE	s.	(MIL.) mărşuire. (~ trupelor.)
MĂRȘUÍ	vb.	v. mărşălui.
MARȘUÍRE	s.	v. mărşăluire.
mărşulí	vb.	v. MĂRȘĂLUI. MĂRȘUI.
mărtáș	s.	v. SOS.
mărturí	vb.	v. ADEVERI. AFIRMA. ARĂTA. ATESTA. CERTIFICA. CONFIRMA. DECLARA. DEMON-STRA. DOVEDI. ÎNTĂRI. MĂRTURISI. PROBA. RELATA. SPRIJINI. SPUNE. STABILI.
MĂRTURÍE	s.	1. v. depoziție.2. v. probă.3. v. ade-verință.4. v. dovadă.5. atestare, dovadă, probă. (Iată o ~ elocventă pentru cele arătate.)
mărturíe	s.	v. CUNOȘTINȚĂ. INFORMAȚIE. ÎNVĂȚĂTURĂ. MARTIR. MARTIRAJ. MARTIRIU. MARTOR. MUCENIC. MUCENICIE. NORMĂ. PRECEPT. PRINCIPIU. REGULĂ. SUPLICIU.
mărturisánie	s.	v. DECLARAȚIE. DEPOZIȚIE. MĂRTURIE. MĂRTURISIRE.
MĂRTURISÍ	vb.	1. v. afirma.2. a declara, a recu-noaşte. (Şi-a ~ crima.)3. v. destăinui.4. v. spo-vedi.5. (BIS.) a (se) spovedi, (înv. şi reg.) a (se) griji, (înv.) a (se) duhovnici. (S-a ~ preotului.)6. v. confirma.7. a accepta, a admite, a recunoaşte. (Pînă la urmă a
mărturisí	vb.	v. PREDICA. PROPAGA. PROPO-VĂDUI. RĂSPÎNDI.
MĂRTURISÍRE	s.	1. v. afirmație.2. v. depoziție.3. v. recunoaştere.4. v. destăinuire.5. v. declara-ție.6. v. destăinuire.7. v. spovedanie.
mărturisíre	s.	v. PREDICARE. PROPAGARE. PROPOVĂDUIRE. RĂSPÎNDIRE.
mărturisíri	s. pl.	v. STRIGĂRI. VESTIRI.
MĂRTURISÍT	adj.	v. fățiș.
mărturisitór	adj.	v. DOVEDITOR. JUSTIFICATIV. JUSTIFICATOR. PROBATOR.
mărturisitór	s.	v. CONFESOR. DUHOVNIC. MARTIR. MARTOR. MUCENIC. PREDICATOR. PROPAGATOR. PROPOVĂDUITOR.
mărturisitúră	s.	v. MĂRTURISIRE. PREDICARE. PROPAGARE. PROPOVĂDUIRE. RĂSPÎNDIRE. SPOVEDANIE. SPOVEDIRE.
mărțăí	vb.	v. MĂCĂI.
mărțărúș	s.	v. MĂRȚIȘOR.
mărțigúș	s.	v. MĂRȚIȘOR.
MĂRȚIȘÓR	s.	(pop.) marț, (reg.) mărțăruş, mărțiguș. (Poartă ~ la butonieră.)
mărțișór	s.	v. AMENT. MARTIE.
mărțînă	s.	v. CABALINĂ. CAL. GLOABĂ. IAPĂ. MÎRȚOAGĂ.
mărțînioáră	s.	v. MÎNZĂ.
mărul-cúcului	s.	v. IARBĂ-DE-LINGOARE.
MĂRUL-LUI-ADÁM	s.	(ANAT.) (pop.) nodul gîtului.
mărul-lúpului	s.	v. CURCUBEȚEA. CURCUBE-ȚICĂ. DALAC. OMAG. REMF.
mărul-pórcului	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
mărún	s.	v. VETRICE.

mărúncă	s.	v. PARPIAN. VETRICE.
MĂRÚNT	adj., s.	1. adj. mic. (Vietăți ~.)2. adj. v. fin. (Nisip ~; sare ~.)3. adj. v. scund.4. adj. jos, mic, scund, (reg.) pitulat. (Casă ~.)5. adj. v. inferior.6. adj. v. neînsemnat.7. adj. v. meschin.8. adj. mic, neînsemnat. (Cheltuieli ~.)9. adj. derizoriu, neînsemna
MĂRUNTÁIE	s. pl.	1. (ANAT.) viscere (pl.).2. (ANAT.) (pop.) mărunțiș, vintre, (reg.) mărunțele (pl.). (~le porcului.)3. adînc, adîncime, afund, fund, profunzime, străfund, (reg.) afundiș, afunzime, (fig.) baiere (pl.), (înv. fig.) mațe (pl.). (În ~le pămîntului.)
măruntáie	s. pl.	v. MĂRUNT. MĂRUNȚIȘ.
mărunțéle	s. pl.	v. MĂRUNTAIE.
mărunțelí	vb.	v. MĂRUNȚI.
MĂRUNȚÉLUL	s.	art. (COR.) învîrtita (art.), (reg.) rusasca (art.). (~ este un dans popular cu învîrtituri.)
MĂRUNȚÍ	vb.	1. a fărîmița, a sfărîma, (rar) a amănunți, (Ban. şi prin Transilv.) a mleci. (A ~ un aliment în gură.)2. v. pisa.3. v. toca.4. (reg.) a mărunțeli, a mărunțișa. (Taie mărunt sau ~.)5. a pasa, a zdrobi. (A ~ legume, fructe.)
MĂRUNȚÍRE	s.	1. fărîmițare, sfărîmare. (~ a unui aliment, în gură.)2. v. pisare.3. v. tocare.
MĂRUNȚÍȘ	s.	1. v. albitură.2. mărunt, (înv. şi reg.) paralîc, (arg.) măruntaie (pl.). (Ai ceva ~ la tine?)3. bagatelă, chițibuș, fleac, nimic, prostie, (înv.) blagomanie, (fam.) moft. (Nu te lega de ~uri!)
mărunțíș	s.	v. MĂRUNTAIE.
mărunțișa	vb.	v. MĂRUNȚI.
MĂRUNȚÍT	adj.	1. fărîmițat, sfărîmat. (Un aliment ~.)2. v. pisat.3. v. tocat.
MĂRUNȚÍT	s.	v. tocare.
mărunțúș	s.	v. PĂDURICE.
mărúț	adj.	v. MĂRICEL. MĂRIȘOR.
măsái	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ. PROSOP. ȘERVET. ȘTERGAR.
măsár	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ. TÎMPLAR.
măsárnică	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ.
măsălár	s.	v. AUGUST.
măsăláre	s.	v. MĂSELARIȚĂ.
măsălárniță	s.	v. MĂSELARIȚĂ.
măsălniță	s.	v. MĂSELARIȚĂ.
măsăluí	vb.	v. MÎNEA. TRAGE.
măsăríță	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ.
măscáră	s.	v. IMORALITATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. NECUVIINȚĂ. NERUȘINARE. OBSCENITATE. PORNOGRAFIE. SCABROZITATE. TRIVIALITATE. VULGARITATE.
măscăráci	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAȚĂ.
măscărét	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAȚĂ.
măscărí	vb.	v. BATJOCORI. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. DRĂCUI. ÎNJURA. MASCA. OCĂRÎ. PONEGRI. RIDICULIZA. ZEFLEMISI.
MĂSCĂRÍCI	s.	1. v. clovn.2. v. bufon.
măscăriciúne	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIO-SLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUȘLUC. IMORALITATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. NECUVIINȚĂ. NERUȘINARE. OBSCENITATE. PORNOGRAFIE. SCABROZITATE. TRIVIALITATE. VULGARITATE.

măscărie	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUŞLUC. IMORALITATE. IMPUDOARE. INDECENȚĂ. NECUVIINȚĂ. NERUŞINARE. OBSCENITATE. PORNOGRAFIE. SCABROZITATE. TRIVIALITATE. VULGARITATE.
măscuít	adj.	v. MASCAT.
măscuroáică	s.	v. PURCEA. SCROAFĂ.
măscuroáie	s.	v. PURCEA. SCROAFĂ.
MĂSEÁ	s.	1. (ANAT.) molar.2. (TEHN.) (reg.) bot, boț, burete, ceafă, cioc, clenci, creastă, crestuş, gît, nod, umăr, ureche. (~ la leuca carului.)3. (TEHN.) (reg.) ciocîlteu, ciocîrlie, cocoş, cui, popă. (~ la plug.)4. (TEHN.) colț, dinte. (~ la grapă.)5. (TEHN.)
măselár	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR. MĂSELARIȚĂ. SUNĂTOARE.
MĂSELÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Hyoscyamus niger) (reg.) măsălare, măsălarniță, măsălniță, măselar, nebunariță, nebunăriță, sunătoare.
măselárițĕ	s.	v. ROSTOPASCĂ.
măslág	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
MĂSLÍNĂ	s.	(BOT.) (înv. şi reg.) olivă.
MĂSLINÉT	s.	(rar) măsliniş.
măsliniş	s.	v. MĂSLINET.
MĂSLINÍU	adj.	v. negricios.
măslin-sălbátic	s.	v. RĂCHIȚICĂ.
MĂSLUÍ	vb.	v. falsifica.
MĂSLUIÁLĂ	s.	v. falsificare.
MĂSLUÍRE	s.	v. falsificare.
MĂSLUÍT	adj.	1. (pop.) prefăcut, (înv.) balamut. (Cărți de joc ~.)2. v. falsificat.
MĂSLUÍT	s.	v. falsificare.
MĂSLUITÓR	s.	falsificator.
măsoáie	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ.
măsórişte	s.	v. MĂSURARE. MĂSURAT. MĂSU-RĂTOARE.
MĂSURÁ	vb.	1. v. calcula.2. v. evalua.3. v. examina.4. v. parcurge.5. v. întrece.6. v. lupta.7. v. com-para.
măsurá	vb.	v. CHIBZUI. CÎNTĂRI.
MĂSURÁBIL	adj.	(înv.) mensurabil. (Un parame-tru ~.)
măsurár	s.	v. METRU.
MĂSURÁRE	s.	1. măsurat, măsurătoare, (înv. şi pop.) măsură, (înv. şi reg.) măsorişte, măsuriş, (înv.) măsurătură. (~ ariei unui loc.)2. v. cal-culare.3. v. evaluare.
măsuráre	s.	v. CÎNTĂRIRE.
MĂSURÁT	adj.	1. v. limitat.2. v. calculat.3. v. domol.4. cumpănit, tacticos. (Cu gesturi ~.)
măsurát	adj.	v. REȚINUT. REZERVAT.
MĂSURÁT	s.	v. măsurare.
MĂSÚRĂ	s.	1. v. măsurare.2. v. dimensiune.3. v. nu-măr.4. mărime, talie. (O fustă de ~ potrivită.)5. v. cadență.6. v. margine.7. v. chibzuială.
măsúră	s.	v. BANIȚĂ. COTĂ. DUBLU-DECALI-TRU. MĂSURARE. MĂSURAT. MĂSURĂTOARE. NIVEL. RECRUTARE. RETICENȚĂ. REȚINERE. REZERVĂ.
măsură împrejúr	s.	v. CIRCUMFERINȚĂ. PE-RIMETRU.
MĂSURĂTOÁRE	s.	v. măsurare.

măsurătór	s.	v. REPEDE.
măsurătúră	s.	v. MĂSURARE. MĂSURAT. MĂSU-RĂTOARE.
măsuríș	s.	v. MĂSURARE. MĂSURAT. MĂ-SURĂTOARE.
MĂSÚȚĂ	s.	1. mescioară, (reg.) mesişoară.2. măsuță de noapte = noptieră.
MĂȘCÁT	adj.	bombat, mare, plin, (reg.) măzărat. (Un bob de grîu ~.)
MĂTÁNIE	s.	v. reverență.
MĂTÁSE	s.	(BOT.) 1. (pop.) mustață, (Transilv. şi Ban.) păr. (~a porumbului.)2. mătasea-broaştei (Cladophora, Spirogyra etc.) = (reg.) mătreață, ața-apei, lîna-broaştei, mătase-de-apă, rîia-broaş-tei, rîie-broştească, rîie-de-apă, straiul-broaştei, (Bucov.) jabrina
mătase-de-ápă	s.	v. MĂTASEA-BROAŞTEI.
mătăcăní	vb.	v. CLĂTINA. ÎMPLETICI. ŞOVĂI.
MĂTĂCÍNĂ	s.	(BOT.; Dracocephalum moldavica) (rar) melisă, (reg.) roiniță, bosioc-de-munte, busuiocul-stupului.
mătăcínă	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
mătăhăí	vb.	v. AGITA. CLĂTINA. FÎLFÎI. FLUTURA. ÎMPLETICI. ŞOVĂI.
mătăhălí	vb.	v. CLĂTINA. ÎMPLETICI. ŞOVĂI.
MĂTĂHĂLÓS	adj.	voluminos, (reg.) măhălos, nătăvălos. (O persoană ~oasă.)
mătălăí	vb.	v. AGITA. CLĂTINA. FÎLFÎI. FLUTURA. ÎMPLETICI. ŞOVĂI.
mătălí	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
MĂTĂLÍCĂ	pron.	(reg.) tălică.
mătănăí	vb.	v. CLĂTINA. ÎMPLETICI. ŞOVĂI.
mătărîngă	s.	v. JURUBIȚĂ. MEMBRU. PENIS. PÎRGHIE. SCUL.
MĂTĂSÁR	s.	(ORNIT.; Bombycilla garrulus garrulus) (pop.) pasărea-frigului, (Mold.) pasăre-de-mă-tase.
MĂTĂSÍCĂ	s.	(TEXT.) (reg.) mătăsucă.
MĂTĂSÓS	adj.	catifelat, moale, neted. (Obraz ~; piele ~oasă.)
mătăsúcă	s.	v. MĂTĂSICĂ.
MĂTĂÚZ	s.	v. sfeştoc.
mătăúz	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
mătcál	s.	v. ŞIR. ŞIRAG.
*MĂTCĂLĂU	s.	(reg.) înfărtăție, înfîrtățit, însorțit, însurăție, paştele-mic. (~ este o sărbătoare populară.)
mătcúță	s.	v. SURATĂ.
mătorí	vb.	v. ÎMBĂTRÎNI. TRECE. VEŞTEJI.
mătoríe	s.	v. BĂTRÎNEȚE.
mătrăcálă	s.	v. SNOP.
MĂTRĂGÚNĂ	s.	(BOT.; Atropa belladona) beladonă, (reg.) împărătească, țilidonie, cireaşa-lupului, doamna-codrului, doamnă-mare, floarea-codrului, iarba-codrului.
mătrăşí	vb.	v. ALUNGA. ARUNCA. ASASINA. AS-CUNDE. AZVÎRLI. CĂRA. CHELTUI. CONCEDIA. DEPĂRTA. DOSI. FUGI. GONI. IROSI. IZGONI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNDEPĂRTA. MISTUI. OMORÎ. PRĂPĂDI. RISIPI. SCOATE. SUPRIMA. UCIDE. ZVÎRLI.
mătreața-brádului	s.	v. MĂTREAȚĂ-DE-AR-BORI.
MĂTREÁȚĂ	s.	1. (MED.) pitiriazis, (reg.) tărîțar, tărîță.2. (BOT.) mătreață-de-arbori (Usnea) = (reg.) mătreața-bradului, pletele-muierii.
mătreáță	s.	v. MĂTASEA-BROAŞTEI.
mătreață-de-árbori	s.	v. PLETELE-MUIERII.

mătríce	s.	v. COLICĂ. CRAMPĂ. GRANAT. MITRĂ. MUŞEŢEL. PARACHERNIŢĂ. REUMATISM. SPASM. SPILCUŢĂ. UTER. VENTRILICĂ.
mătriceá	s.	v. GRANAT. MUŞEŢEL. SPILCUŢĂ.
mătríţă	s.	v. GRANAT. SPILCUŢĂ.
măturá	vb.	v. ALUNGA. ARUNCA. AZVÎRLI. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
mătura-Maicii-Précesta	s.	v. NĂFURICĂ.
MĂTURÁRE	s.	v. măturat.
MĂTURÁT	s.	măturare, măturătură. (~ul şcolii.)
MĂTURĂ	s.	1. (BOT.; Sorghum vulgare) (pop.) mă-lai-tătăresc, mei-tătăresc, (reg.) bălur, flocoasă, tătar, tătarcă.2. (BOT.; Kochia scoparia) măturică.3. (FITOP.) mături-de-vrăjitoare = (pop.) pa-tul-vîntului. (~ este numele unei boli a arborilor.)
mătură	s.	v. BIDINEA.
mătură-róşie	s.	v. BRÎNCĂ.
MĂTURĂTÚRĂ	s.	v. măturat.
mătură-turceáscă	s.	v. NĂFURICĂ.
MĂTUREÁ	s.	măturică, măturice, măturiţă, (rar) măturişcă. (~ de haine.)
MĂTURÍCĂ	s.	1. măturea, măturice, măturiţă, (rar) măturişcă. (O ~ de haine.)2. (BOT.; Kochia scoparia) mătură.
măturícă	s.	v. IMORTELĂ. PLEVAIŢĂ.
MĂTURÍCE	s.	măturea, măturică, măturiţă, (rar) măturişcă.
măturíşcă	s.	v. MĂTUREA. MĂTURICĂ. MĂTU-RICE. MĂTURIŢĂ. NĂFURICĂ.
MĂTURÍŢĂ	s.	măturea, măturică, măturice, (rar) măturişcă.
măturíţă	s.	v. NĂFURICĂ. SPORIŞ. VERBINĂ.
MĂTURÓI	s.	v. tîrn.
MĂTÚŞĂ	s.	1. tanti, (pop. şi fam.) tuşă, (pop.) ţaţă, (reg.) baba, tătăişă, (Olt.) muică, (Ban.) teică, (prin Ban. şi Transilv.) tetă, (Ban.) uină, (înv.) lele. (~ Stana, sora mamei.)2. v. lele.
mătúşă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE.
MĂTUŞÍCĂ	s.	(pop. şi fam.) tuşică, (pop.) ţăţică. (Draga mea ~.)
mătuşói	s.	v. UNCHI.
măţigúş	s.	v. MĂŢIŞOR.
MĂŢIŞÓR	s.	(ANAT.) (reg.) măţiguş.
măzăcíe	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE.
măzărár	s.	v. GĂRGĂRIŢĂ.
măzărát	adj.	v. BOMBAT. MARE. MĂŞCAT. PLIN.
măzărátă	s.	v. INDRUŞAIM. SÎNGELE-VOINI-CULUI.
măzăreán	s.	v. INDRUŞAIM. SÎNGELE-VOINI-CULUI.
măzărícă	s.	v. BORCEAG. INDRUŞAIM. MĂZĂRI-CHE. OREŞNIŢĂ. SÎNGELE-VOINICULUI.
măzăríce	s.	v. BORCEAG. MĂZĂRICHE.
MĂZĂRÍCHE	s.	I. (BOT.) 1. (Vicia sativa) borceag, (reg.) măzărică, măzăruică, (prin Transilv.) măzărice.2. (Vicia silvatica) borceag, (reg.) măzărică.3. (Vicia lathyroides) (reg.) bobuşor. II. (MET.) (rar) măzărică, (reg.) ţîrţîră. (Bate, cade ~.)
măzăríche	s.	v. BOB-DE-ŢARINĂ. CISTICERCOZĂ. INDRUŞAIM. LINTEA-PRATULUI. NĂUT. SÎN-GELE-VOINICULUL TRICHINOZĂ.
măzărichea-cúcului	s.	v. MĂLURICI. ORĂSTICĂ.

măzăriche-neágră	s.	v. ORĂSTICĂ.
măzărói	s.	v. INDRUŞAIM. SÎNGELE-VOINI-CULUI.
măzărúică	s.	v. BORCEAG. INDRUŞAIM. MĂZĂRICHE. SÎNGELE-VOINICULUI.
măzgá	vb.	v. COJI. DESCOJI. JUPUI.
măzgál	s.	v. CRENEL.
MEÁNDRU	s.	cot, cotitură, sinuozitate, şerpuitură, (reg.) taolă. (~ al unei ape.)
meáser	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
MEC	s.	(CHIM.) butanonă, metiletilcetonă.
MECÁNIC	s., adj., adv.	1. s. maşinist, (înv.) mecanician. (~ pe o locomotivă.)2. adj. v. mecanizat.3. adj. fizic. (Acțiunea ~ a vîntului.)4. adj. v. automat.5. adv. automat.6. adj. v. papagalicesc.7. adv. v. papagaliceşte.8. adj. v. dogmatic.
MECÁNICĂ	s.	1. mecanotehnică.2. (FIZ.) meca-nică cuantică = mecanică ondulatorie; mecanică ondulatorie = mecanică cuantică.
mecánică	s.	v. MAŞINĂRIE. MECANISM.
mecanicésc	adj.	v. FIZIC. MANUAL.
mecanicéşte	adv.	v. AUTOMAT. AUTOMATIC. INCONŞTIENT. MAŞINAL. MAŞINALICEŞTE. MECANIC. REFLEX.
mecanicián	s.	v. MAŞINIST. MECANIC.
MECANÍSM	s.	(TEHN.) 1. maşinărie, (rar) maşină, (înv.) mecanică, mihanie. (Un ~ care funcțio-nează perfect.)2. v. dispozitiv.
MECANIZÁ	vb.	(rar) a maşiniza.
MECANIZÁT	adj.	mecanic, (rar) maşinizat, sistematic. (Mori ~.)
MECANOTÉHNICĂ	s.	v. mecanică.
MECĂCĂÍ	vb.	(reg.) a mechereza, a mecheri. (Caprele ~.)
MECĂCĂÍRE	s.	v. mecăcăit.
MECĂCĂÍT	s.	mecăcăire. (~ de capre.)
MECÉNA	s.	invar. (rar) mecenat. (Un ~ al artiş-tilor.)
mecenát	s.	v. MECENA.
mecét	s.	v. GEAMIE. MOSCHEE.
mecherezá	vb.	v. MECĂCĂI.
mecherí	vb.	v. MECĂCĂI.
MECI	s.	(SPORT) dispută, întîlnire, întrecere, joc, partidă. (~ul a durat doar trei minute.)
meci	s.	v. FEŞTILĂ. FITIL. OPAIȚ.
mecí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI. STRIVI. ZDROBI.
mecít	adj.	v. BĂTUT. LOVIT. STRIVIT. ZDROBIT.
meciúc	s.	v. PENSULĂ.
mécler	s.	v. GEAMBAŞ. INTERMEDIAR. MIJLO-CITOR. MISIT. SAMSAR.
mecóniu	s.	v. OPIU.
medaliá	vb.	v. DECORA.
medaliát	adj.	v. DECORAT.
MEDÁLIE	s.	(depr.) tinichea. (A primit o ~.)
medálie	s.	v. DECORAȚIE.
MEDALIÓN	s.	(înv.) left. (Purta la gît un ~.)

medélniță	s.	v. LIGHEAN.
medeolán	s.	v. MILANEZ.
MEDIÁ	vb.	v. mijloci.
MEDIÁL	adj.	(FON.) central. (Vocală ~.)
mediál	adj.	v. MEDIAN.
MEDIÁN	adj.	(rar) medial. (Poziție ~.)
MEDIÁT	adj.	v. indirect.
MEDIATÓR	s.	intermediar, mijlocitor, (rar) interpus, (înv.) mijloc, solitor. (~ între două părți aflate în conflict.)
MEDIÁȚIE	s.	v. mediere.
médic	adj.	v. MEDICAL.
MÉDIC	s.	v. doctor.
medicá	vb.	v. MEDICAMENTA.
MEDICÁL	adj.	(MED.) (înv.) doctoresc, doctori-cesc, medic, medicesc, medicinal. (Tratament ~.)
MEDICAMÉNT	s.	v. doctorie.
*MEDICAMENTÁ	vb.	(MED.) (înv.) a medica.
MEDICAMENTÓS	adj.	medicinal. (Substanță ~oasă.)
MEDICÁȚIE	s.	(MED.) tratament, (înv. şi reg.) medicină. (~ prescrisă unui bolnav.)
medicésc	adj.	v. MEDICAL.
MEDICINÁL	adj.	v. medicamentos.
medicinál	adj.	v. MEDICAL.
medicínă	s.	v. DOCTORIE. LEAC. MEDICAMENT. MEDICAȚIE. REMEDIU. TRATAMENT.
MEDICÍNĂ	s.	1. medicină infantilă v. pediatre.2. medicină veterinară = (rar) veterinărie.
MÉDIE	s.	(rar) mijlocie. (~ prețurilor.)
MEDIÉRE	s.	intermediu, mediație, mijlocire. (~ lui s-a dovedit necesară.)
MEDIOCRITÁTE	s.	(fig.) obscuritate. (Se complace în ~.)
MEDIÓCRU	adj.	1. comun, mijlociu, potrivit. (Un elev ~.)2. (fig.) obscur. (Un poet ~.)3. modest, redus, scăzut. (Operă de valoare ~.)
MEDITÁ	vb.	1. v. chibzui.2. a visa. (Toată ziua ~ la ...)3. a pregăti, a prepara. (Îl ~ la fizică de două ori pe săptămînă.)
meditá	vb.	v. ANALIZA. CERCETA. EXAMINA. INVESTIGA. PLĂNUI. STUDIA. URMĂRI.
MEDITÁRE	s.	1. v. cugetare.2. meditație, pregă-tire, preparare. (~ unui candidat la facultate.)
meditáre	s.	v. MEDITAȚIE.
meditarisí	vb.	v. CHIBZUI. CUGETA. GÎNDI. JUDECA. MEDITA. RAȚIONA. REFLECTA.
MEDITATÍV	adj.	1. v. reflexiv.2. v. visător.
meditatór	adj.	v. CUGETĂTOR. GÎNDITOR. MEDITATIV. REFLEXIV.
MEDITATÓR	s.	preparator, (ieşit din uz) repetitor. (Şi-a luat un ~ la fizică.)
MEDITÁȚIE	s.	1. v. cugetare.2. v. visare.3. (concr.) (rar) meditare. (A scris o ~ asupra ...)4. lecție, preparație. (Are o ~ la ora18.)5. v. meditare.
mediterán	adj.	v. MEDITERANEAN.
MEDITERANEÁN	adj.	(rar) mediteran. (Zona ~.)
MÉDIU	adj.	v. mijlociu.
MÉDIU	s.	ambianță, anturaj, cadru, cerc, sferă, societate, (înv.) mijloc, (fig.) atmosferă, climat. (În ce ~ se învîrte?)

médiu	s.	v. CALE. CHIP. FEL. FORMĂ. MANIERĂ. METODĂ. MIJLOC. MOD. MODALITATE. POSI-BILITATE. PROCEDARE. PROCEDEU. PROCE-DURĂ. PUTINȚĂ. SISTEM.
medunéț	s.	v. CINSTEȚ.
mefísto	s.	v. ORAC.
mefistofélic	adj.	v. DEMONIC. DIABOLIC. DIAVOLESC. DRĂCESC. INFERNAL. NECURAT. SATANIC.
mefític	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MOLIP-SITOR.
MEGACÍCLU	s.	v. megahertz.
MEGAFÓN	s.	portavoce. (Vorbeşte la ~.)
MEGAHÉRTZ	s.	(FIZ.) megaciclu.
MEGALOCEFÁL	adj.	v. macrocefal.
MEGALOMÁN	adj.	v. îngîmfat.
MEGALOMANÍE	s.	v. îngîmfare.
MEGASPÓR	s.	v. sac embrionar.
méghiș	conj.	v. TOTUȘI.
megiéș	adj.	v. ÎNVECINAT. LIMITROF. MĂRGINAȘ.
megiéș	adj., s.	v. VECIN.
megieșésc	adj.	v. ÎNVECINAT. LIMITROF. MĂR-GINAȘ. VECIN.
megieșí	vb.	v. ÎNVECINA. MĂRGINI.
megieșíe	s.	v. VECINĂTATE.
megieșít	adj.	v. ÎNVECINAT. LIMITROF. MĂRGI-NAȘ. VECIN.
MEGLENÍT	s., adj.	v. meglenoromân.
MEGLENOROMÂN	s., adj.	v. meglenit.
mehénghi	adj.	v. ABIL. DEȘTEPT. DIBACI. GLUMEȚ. HAZLIU. INGENIOS. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. MEȘTER. POZNAȘ. PRICEPUT. ȘIRET. ȘMECHER. VESEL. VICLEAN.
mehlém	s.	v. ALIFIE. CREMĂ. POMADĂ. UN-GUENT.
mehtúp	s.	v. ADRESĂ.
MEI	s.	(BOT.) 1. (Panicum miliaceum) (reg.) părîng, păsat, (Mold. şi Transilv.) mălai.2. (reg.) păsat. (Dă ~ la păsări.)3. mei-păsăresc = a) (Litho-spermum officinale) (reg.) mărgeluşă, (înv.) mălăcel; b) (Setaria verticillata) dughie, mohor, (reg.) bursoacă.
mei-lúng	s.	v. IARBA-CĂNĂRAȘULUI.
mei-nebún	s.	v. MOHOR.
MEIÓZĂ	s.	(BIOL.) diviziune reducțională.
mei-păduréț	s.	v. MEIȘOR.
mei-păsărésc	s.	v. MOHOR.
mei-sălbátic	s.	v. MEIȘOR.
MEIȘÓR	s.	(BOT.) 1. (Milium effusum) (reg.) mei-pă-dureț, mei-sălbatic.2. (Panicum sanguinale) (reg.) mohor-roşu.
MEÍȘTE	s.	(reg.) mălăişte, (Mold., Transilv. şi Maram.) mălaie (pl.). (Lanul de mei se cheamă ~.)
mei-tătărésc	s.	v. MĂTURĂ.
meiul-canárilor	s.	v. IARBA-CĂNĂRAȘULUI.
mejdáș	adj.	v. ÎNVECINAT. LIMITROF. MĂRGINAȘ. VECIN.
méjdă	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
méjdină	s.	v. HAT. HOTAR. OGOR. PÎRLOAGĂ. RĂZOR.

MELANCÓLIC	adj.	1. trist, (înv.) melanholicos. (Om ~; privire ~.)2. v. elegiac.3. posomorît, trist. (O noapte ~.)
MELANCOLÍE	s.	1. tristeţe, (englezism) spleen. (~ cuiva.)2. duioşie. (O ~ de neînvins pentru vremurile copilăriei.)
melanholicós	adj.	v. MELANCOLIC. TRIST.
melánj	s.	v. AMESTEC. COMBINAŢIE.
MELANTERÍT	s.	v. sulfat feros.
MELC	s.	1. (ZOOL.) gasteropod, gastropod, (pop.) bourel, culbec, (reg.) babiţă, (în jocurile de copii) codobelc.2. (ZOOL.) melc fără casă v. limax.3. melc membranos v. cohlee.4. melcul lui Pascal v. cardioidă.
melc	s.	v. MAIA.
melcát	adj.	v. CIUT. SPIRALAT.
melci	s.	v. ORBITĂ.
MELEÁG	s.	1. v. loc.2. plai, regiune, ţinut. (Pe ~urile natale.)
meleág	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
meleájă	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
meleán	s.	v. FECIOR. FLĂCĂU. TÎNĂR.
melegár	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ. PĂTUL. RĂSADNIŢĂ.
melenáş	s.	v. FECIORAŞ. FLĂCĂIAŞ.
melés	s.	v. RĂSPĂR.
melestéu	s.	v. FĂCĂLEŢ. RÎŞNIŢĂ. SUCITOR. VERGEA.
melestuí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI.
melestuít	adj.	v. SNOPIT. STÎLCIT.
MELÉU	s.	v. grămadă.
MELINÍTĂ	s.	(CHIM.) lidită.
MELÍSĂ	s.	v. roiniţă.
melísă	s.	v. MĂTĂCINĂ.
meliţá	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
MELIŢÁRE	s.	v. meliţat.
MELIŢÁT	s.	meliţare. (~ul plantelor textile.)
MÉLIŢĂ	s.	(TEHN.) (reg.) frîngător, zdrobitor. (~ pentru zdrobit cînepa.)
méliţă	s.	v. GLOABĂ. GURĂ. MÎRŢOAGĂ.
méliţă	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
meliţoáică	s.	v. MELIŢOI.
MELIŢÓI	s.	(TEHN.) (reg.) melițoaică. (~ pentru cînepă.)
MELÓDIC	adj.	v. armonios.
MELODICITÁTE	s.	v. cantabilitate.
MELODÍE	s.	1. v. cîntec.2. arie, cîntec. (~ii populare.)3. v. cînt.4. v. armonie.
MELODIÓS	adj.	1. v. cantabil.2. v. armonios.
MELÓN	s.	v. gambetă.
MELONÍDĂ	s.	(BOT.) peponidă. (Tipul de fruct numit ~.)
MELOPÉE	s.	v. recitativ.
melopée	s.	v. CÎNTEC. COMPOZIŢIE. MELODIE. MUZICĂ.
mélos	s.	v. CÎNTEC. COMPOZIŢIE. MELODIE. MUZICĂ.
meloşél	s.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ. CREAS-TA-COCOŞULUI. RĂMURELE.

MELOTERAPÍE	s.	v. muzicoterapie.
MEMBRÁNĂ	s.	1. (ANAT.) pieliță, (înv. şi reg.) pielcuță, pojghiță, (reg.) piele, pieloteie, pieluşină. (~ seroasă.)2. (BOT.) pieliță, (reg.) piele, pieloteie, pieluşică.3. (BOT.) membrană plasmatică = plasmalemă.4. cămaşă. (~ care acoperă unele corpuri.)
membrână	s.	v. PERGAMENT.
MÉMBRU	s.	1. (ANAT.) mădular, (fam.) ciolan. (~ al corpului.)2. (ANAT.) membru inferior v. picior; membru superior v. mînă.3. v. penis.4. (înv.) mădular. (~ al unei societăți.)
MEMÉNTO	s.	memorator. (Şi-a notat ceva în ~.)
memlechét	s.	v. STAT. ȚARĂ.
MEMORÁ	vb.	v. memoriza.
memorá	vb.	v. AMINTI. ARĂTA. CITA. INDICA. MENȚIONA. POMENI. SEMNALA.
MEMORÁBIL	adj.	1. important, însemnat, istoric, marcant, remarcabil. (Un eveniment ~.)2. v. epo-cal.3. v. neuitat.
memoránde	s. pl.	v. MEMORII.
MEMORÁNDUM	s.	(înv.) memorial. (A înainta un ~.)
MEMORÁRE	s.	v. memorizare.
MEMORÁT	adj.	v. memorizat.
MEMORATÓR	s.	1. v. memento.2. v. memorie.
MEMORIÁL	adj.	v. comemorativ.
memoriál	s.	v. MEMORANDUM. MEMORIU. PETIȚIE.
MEMÓRIE	s.	1. (pop.) ținere de minte, (fig.) cap. (Are o ~ fantastică.)2. (TEHN.) memorator. (~ la computer.)3. v. amintire.4. amintire, (înv.) pamente. (Au ciocnit în ~ lui.)
MEMÓRIU	s.	1. petiție, (înv.) memorial, tacrir. (Un ~ către direcție.)2. (la pl.) (înv.) memorande (pl.). (Şi-a scris
MEMORIZÁ	vb.	a învăța, a memora, a repeta, (reg.) a proba. (A ~ o poezie.)
MEMORIZÁRE	s.	învățare, memorare. (~ unei poezii.)
MEMORIZÁT	adj.	învățat, memorat. (Poezie ~.)
memuriét	s.	v. ÎNSĂRCINARE. MISIUNE. SARCINĂ.
MENÁDĂ	s.	v. bacantă.
MENÁJ	s.	1. gospodărie. (Îşi face singură ~ul.)2. v. căsnicie.
menáj	s.	v. CASĂ. CĂMIN. FAMILIE.
MENAJÁ	vb.	1. v. cruța.2. a se conserva, a se cruța, a se păstra, (înv.) a se menajarisi. (Te rog să te ~!)
MENAJAMÉNT	s.	v. menajare.
MENAJÁRE	s.	1. cruțare. (~ unei persoane bolnave.)2. menajament. (Să-i spui cu ~.)
menajarisí	vb.	v. CONSERVA. CRUȚA. MENAJA. PĂSTRA.
menájă	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
MENAJÉR	adj.	v. casnic.
MENAJÉRĂ	s.	jupînească, (rar) madamă. (~ într-o casă înstărită.)
menajéră	s.	v. CASNICĂ. GOSPODINĂ.
MÉNGHINĂ	s.	(TEHN.) (reg.) urs, (Ban. şi Transilv.) şaitău, (Transilv., Maram. şi Mold.) şurub, (Transilv.) şut. (Strînge o piesă la ~.)
ménghină	s.	v. PIUĂ.
menghinegíu	s.	v. PIUAR.
MENÍ	vb.	1. v. hărăzi.2. v. predestina.3. v. destina.4. v. vrăji.

mení	vb.	v. CONSACRA. DĂRUI. DEDICA. DES-TINA. DEVOTA. HĂRĂZI. INVOCA. ÎNCHINA. PREVESTI. PREZICE. PROFETIZA. PROFEȚI. PROROCI. VESTI.
MENINGEÁL	adj.	(ANAT.) meningian. (Zona ~.)
MENINGIÁN	adj.	v. meningeal.
menínță	s.	v. CHEMARE. MENIRE. MISIUNE. ROL. ROST. SARCINĂ.
MENÍRE	s.	1. chemare, misiune, rol, rost, sarcină, (reg.) menință, (livr. fig.) sacerdoțiu. (Şi-a îm-plinit ~.)2. v. scop.3. v. soartă.
menire	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVIZI-UNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE.
MENÍU	s.	listă de bucate, listă de mîncare.
menstruál	adj.	v. LUNAR.
menstruále	s. pl.	v. CICLU. MENSTRUAȚIE. PERIOD.
MENSTRUÁȚIE	s.	(FIZIOL.) ciclu, period, (pop.) lună, soroc, (înv. şi reg.) poală, (reg.) belea, fire, regulă, sărbători (pl.), (Transilv., Ban. şi Mold.) rînd, (înv.) menstruale (pl.), menstruă, tocmeală, (eufemistic)
ménstruă	s.	v. CICLU. MENSTRUAȚIE. PERIOD.
mensuál	adj.	v. LUNAR.
mensurábil	adj.	v. MĂSURABIL.
MENTALITÁTE	s.	psihologie, (fig.) optică. (~ unei colectivități.)
MÉNTĂ	s.	1. v. izmă.2. (Mentha silvestris) izmă, (reg.) voieştniță.3. menta broaştei v. izma broaştei; mentă creață v. izmă creață.
méntor	s.	v. CĂLĂUZĂ. ÎNDRUMĂTOR. POVĂ-ȚUITOR. PRECEPTOR. SFĂTUITOR. SFETNIC.
MENȚÍNE	vb.	1. v. păstra.2. a păstra, (înv.) a păzi. (A ~ legăturile de prietenie cu cineva.)3. v. dăinui.4. a dăinui, a dura, a se păstra, a se perpetua, a persista, a stărui. (Amintirea lui se ~ pînă astăzi.)5. v. întreține.
MENȚÍNERE	s.	1. v. păstrare.2. v. reținere.3. v. per-petuare.4. v. dăinuire.5. v. întreținere.
MENȚIONÁ	vb.	1. v. aminti.2. a consemna, a înregistra, a preciza, a specifica. (Cronica ~ acest eveniment.)3. v. indica.4. v. prevedea.
MENȚIONÁRE	s.	1. v. semnalare.2. consemnare, înregistrare, precizare, specificare, (înv.) scrip-tură. (~ acelui eveniment în ...)3. v. indicare.
MENȚIÚNE	s.	1. v. semnalare.2. v. însemnare.3. v. indicație.
menzíl	s.	v. CURIER. DILIGENȚĂ. MESAGER. POŞTALION. POŞTĂ. ŞTAFETĂ.
MEPACRÍNĂ	s.	v. atebrină.
meprizá	vb.	v. DESCONSIDERA. DISPREȚUI. NESOCOTI.
mercantíl	adj.	v. COMERCIAL. INTERESAT. MATERIALIST. NEGUSTORESC.
MERCANTILISM TIMPURÍU	s.	(EC.) sistem monetar.
MERCAPTÁN	s.	(CHIM.) tioalcool, tiol.
MERCAPTOBENZÉN	s.	v. tiofenol.
MERCENÁR	s.	(IST., MIL.) (înv.) joldunar, lefegiu, simbriaş, simbriot, stipendiat. (~ în armata otomană.)
MERCENARIÁT	s.	mercenarism.
MERCENARÍSM	s.	v. mercenariat.
merchéz	s.	v. ÎNȚELES. RAȚIUNE. ROST. SEMNI-FICAȚIE. SENS. STRATAGEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TÎLC. TRUC. VICLENIE. VICLEŞUG.
MERCÚR	s.	(CHIM.) hidrargir, (pop.) argint-viu.
meredéu	s.	v. MINCIOG. RĂVAR.
meregíu	s.	v. PÎNDAR.

mereí	vb.	v. ÎMPIETRI. ÎNCREMENI. ÎNLEMNI. ÎNMĂRMURI. ÎNȚEPENI. PETRIFICA.
meremét	s.	v. REFACERE. REPARARE. REPARAT. REPARAȚIE.
meremetiseálă	s.	v. REFACERE. REPARARE. REPARAT. REPARAȚIE. RESTAURARE.
meremetisí	vb.	v. REFACE. REPARA. RESTAURA.
meremetisíre	s.	v. REFACERE. REPARARE. REPARAT. REPARAȚIE. RESTAURARE.
meremetisít	adj.	v. REFĂCUT. REPARAT. RES-TAURAT.
meremetisít	s.	v. REFACERE. REPARARE. RE-PARAT. REPARAȚIE.
mereoáră	s.	v. VIOREA.
meréu	adj.	v. CONTINUU. CUPRINZĂTOR. DEGERAT. ETERN. ÎNGHEȚAT. ÎNTINS. LARG. MARE. NECONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRERUPT. NESFÎRŞIT. PARALIZAT. PERMA-NENT. PERPETUU. VAST. VEŞNIC.
MERÉU	adv.	1. v. continuu.2. v. întotdeauna.3. v. în-truna.
meréu	adv.	v. AGALE. ALENE. BINIŞOR. DOMOL. ÎNCET. ÎNCETINEL. ÎNCETIŞOR. LIN. LINIŞTIT.
mergătór	adj.	v. CURGĂTOR.
MÉRGE	vb.	1. a se deplasa, a se duce, a se mişca, a umbla, (pop.) a se purta. (~ puțin pe stradă.)2. a umbla, (înv. şi reg.) a păsa. (~ cam greu din cauza bătrîneții.)3. v. trece.4. v. parcurge.5. v. co-linda.6. v. zbura.7. v. coti.8. v. deplasa.9. v. pleca.10. v.
mérge	vb.	v. AJUNGE. ANGAJA. BĂGA. CURGE. EXTINDE. INTRA. ÎNCADRA. TINDE. LĂȚI. PICA. PICURA. PRELINGE. PROPAGA. RĂSPÎNDI. SCURGE. SOSI. TOCMI. TRECE. VENI. VÎRÎ.
MÉRGERE	s.	1. v. mers.2. v. plecare.
MERIDIÁN	s.	(GEOGR.) 1. (înv.) miazăzian.2. me-ridian de origine = meridianul zero, primul meridian; meridian geografic = meridian terestru; meridian terestru v. meridian geografic; meridi-anul zero v. meridian de origine.
MERIDIONÁL	adj.	(GEOGR.) 1. v. austral.2. v. sudic.
meridionalicésc	adj.	v. MERIDIONAL. SUDIC.
merindá	vb.	v. DEJUNA. PRÎNZI.
*MERINDÁRE	s.	(reg.) merindăriță, merindeață. (Ştergarul în care se învelește hrana se numește popular ~.)
merindăríță	s.	v. MERINDARE.
merínde	s. pl.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
merindeáță	s.	v. MERINDARE.
MERIŞÓR	s.	(BOT.) 1. (Vaccinium vitis idaca) smirdar, coacăz-de-munte, (reg.) coacăză, cocăzar.2. (Py-rola secunda) brăbănoc, perişor, (reg.) verdea-ța-iernii.
merişór	s.	v. BRĂBĂNOI. CIMIŞIR. GHIMPE. ROZMARIN-DE-MUNTE. SASCHIU. SCORUŞ. SMIRDAR. SUNĂTOARE.
MÉRIT	s.	v. valoare.
MERITÁ	vb.	1. (înv.) a învrednici, a meritarisi. (~ laudele noastre.)2. v. face.3. a i se cuveni. (~ o bătaie!)
meritálă	s.	v. INTERNOD.
meritarisí	vb.	v. MERITA.
MERITÁT	adj.	cuvenit, (înv.) cuviincios. (A primit răsplata ~.)
MERITÓRIU	adj.	1. lăudabil, meritos. (O inițiativă ~.)2. meritos, valoros. (Lucrare ~.)
MERITÓS	adj.	1. v. lăudabil.2. v. meritoriu.
meríză	s.	v. STANIŞTE.
merizătoáre	s.	v. STANIŞTE.

merizíș	s.	v. STANIȘTE.
merizíște	s.	v. STANIȘTE.
merizíștină	s.	v. STANIȘTE.
merizíu	s.	v. MIAZĂZI. SUD.
merizúș	s.	v. STANIȘTE.
mermér	s.	v. STUC.
meróp	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. VIESPAR.
MERS	s.	1. deplasare, mergere, mișcare. (~ul lui prin grădină.)2. circulație, umblet, (pop.) purtare. (O potecă formată prin ~ul oamenilor.)3. călcătură, mișcare, pas, păşit, umblet, (rar) mersătură, (înv. şi pop.) mersură. (Are un ~ săltăreț.)4. v. plecare.5. v.
mers	s.	v. CURGERE.
mersătúră	s.	v. CĂLCĂTURĂ. MERS. MIȘCARE. PAS. PĂȘIT. UMBLET.
MERSÍ	interj.	v. mulțumesc.
mersínă	s.	v. SCORUȘ.
mersúră	s.	v. CĂLCĂTURĂ. MERS. MIȘCARE. PAS. PĂȘIT. UMBLET.
mertíc	s.	v. PORȚIE. RAȚIE.
MERZLÓTĂ	s.	(GEOGR.) mollisol. (~ din regiunea polară.)
MESAGÉR	s.	1. v. crainic.2. v. curier.3. v. delegat.
MESÁJ	s.	1. v. comunicare.2. v. ştire.3. înțeles, semnificație, sens, tîlc, (înv.) socoteală. (~ adînc al unei poezii.)
mesálă	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ.
mesánică	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ.
MESÁPI	s. pl.	(IST.) iapigi (pl.).
mesáș	s.	v. MESEAN.
MÉSĂ	s.	v. misă.
mésă	s.	v. LITURGHIE.
MESCHÍN	adj.	1. (fig.) mic. (Om ~ la suflet.)2. (fig.) îngust, limitat, mărginit, obtuz, redus, strîmt. (Un spirit ~.)3. v. egoist.4. banal, mărunt, neînsemnat. (Interese ~.)
meschín	adj.	v. SĂRĂCĂCIOS. UMIL.
meschín	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
MESCHINĂRÍE	s.	(fig.) îngustime, micime. (~ spiritului cuiva.)
meschinărie	s.	v. AVARIȚIE. CALICENIE. CALICIE. ZGÎRCENIE.
MESCIOÁRĂ	s.	măsuță, (reg.) mesişoară.
MESEÁN	s.	(pop.) meselnic, (reg.) mesaş. (~ la un praznic.)
mésel	s.	v. PAHAR.
meseléu	s.	v. BIDINEA.
meseleuáș	s.	v. PENSULĂ.
meselí	vb.	v. SPOI. VĂRUI.
mesélnic	s.	v. MESEAN.
meserătáte	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEFERICIRE. NENOROC. NENOROCIRE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
mesérciu	s.	v. MĂCELAR.
mesereáre	s.	v. ÎNDURARE. MILĂ. MILOSTI-VIRE.
meserí	vb.	v. CALICI. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA.

MESERIÁŞ	s.	meşteşugar, (franţuzism) artizan, (înv. şi pop.) meşter, (înv.) meşteşugareţ, meşteşugaş. (Un ~ priceput.)
MESERÍE	s.	1. meşteşug, (înv. şi reg.) meşterie, (reg.) breaslă, (prin Ban.) măistorie, (Ban.) zănat. (A intrat la ~.)2. v. ocupaţie.
meseríe	s.	v. ATELIER.
meserieşésc	adj.	v. MEŞTEŞUGĂRESC.
mesérniţă	s.	v. MASACRU. MĂCEL. MĂCELĂRIE.
mesí	vb.	v. BENCHETUI. CHEFUI. PETRECE. PRĂZNUI.
MESÍA	s.	art. v. Hristos.
MESIÁNIC	adj.	profetic. (Ton ~.)
mésing	s.	v. ALAMĂ.
mesişoáră	s.	v. MĂSUŢĂ. MESCIOARĂ.
MESITILÉNĂ	s.	(CHIM.) trimetilbenzen simetric.
mésiţă	s.	v. LUNĂ.
MESMERÍSM	s.	v. magnetism animal.
MESTEÁCĂN	s.	(BOT.) 1. (Betula verrucosa) (livr.) betulă.2. mesteacăn pufos v. mestecănaş.
MESTECÁ	vb.	a amesteca, (pop.) a dumica. (A ~ un aliment în gură.)
mestecár	s.	v. FĂCĂLEŢ.
MESTECÁRE	s.	amestecare, mestecat. (~ unui aliment, în gură.)
MESTECÁT	s.	v. mestecare.
méstecă	s.	v. RĂSFUG.
mestecălău	s.	v. FĂCĂLEŢ.
MESTECĂNÁŞ	s.	(BOT.; Betula pubescens) mesteacăn pufos.
MESTECĂNÉT	s.	v. mestecăniş.
MESTECĂNÍŞ	s.	mestecănet, (reg.) mestecăniște, mestecărie, mesteciş.
mestecăníşte	s.	v. MESTECĂNET. MESTECĂNIŞ.
mestecărie	s.	v. MESTECĂNET. MESTECĂNIŞ.
mestecău	s.	v. FĂCĂLEŢ. GURĂ. SUCITOR. VER-GEA.
mestecíş	s.	v. MESTECĂNET. MESTECĂNIŞ.
mestélnic	s.	v. FĂCĂLEŢ.
MÉŞĂ	s.	(livr.) postişă. (O ~ de păr.)
méşcă	s.	v. BĂTĂTOR. .
méşghie	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
méşniţă	s.	v. PĂSAT. TERCI.
méşter	s.	v. FAURMAUR. MAESTRU. MESERIAŞ. MEŞTERGRINDĂ. MEŞTEŞUGAR.
MÉŞTER	s., adj.	1. s. v. maistru.2. adj. v. îndemî-natic.
méşteră	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
meştereásă	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
meşterésc	adj.	v. MEŞTEŞUGĂRESC.
meşteréşte	adv.	v. MEŞTEŞUGĂREŞTE.
MEŞTERGRÍNDĂ	s.	(CONSTR.) faurmaur, (reg.) meşter.
meşterí	vb.	v. ARANJA. EXECUTA. FACE. LUCRA. MUNCI. POTRIVI. REALIZA. REFACE. REGLA.

meşteríe	s.	v. ABILITATE. DESTOINICIE. DEX-TERITATE. DIBĂCIE. INGENIOZITATE. ISCUSIN-ȚĂ. ISTEȚIE. ISTEȚIME. ÎNDELETNICIRE. ÎNDEMÎNARE. MESERIE. MEŞTEŞUG. OCUPA-ȚIE. PRICEPERE. PROFESIUNE. ŞTIINȚĂ. TALENT. UŞURINȚĂ.
meşteritoáre	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
méşteriță	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
meşteruí	vb.	v. EXECUTA. FACE. REALIZA. REFACE. REPARA.
MEŞTEŞÚG	s.	1. v. meserie.2. v. măiestrie.
meşteşúg	s.	v. ABILITATE. COMPLOT. CONJURAȚIE. CONSPIRAȚIE. DESCÎNTEC. DESTOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. DISPOZITIV. ESCROCHERIE. FARMEC. HOȚIE. IMPOSTURĂ. INGENIOZITATE. INTRIGĂ. ISCUSINȚĂ. ISTEȚIE. ISTEȚIME. ÎNDEMÎNARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. ÎNȚELES. LUCRU. MA
MEŞTEŞUGÁR	s.	v. meseriaş.
meşteşugáreț	adj.	v. ABIL. DEŞTEPT. DIBACI. INGENIOS. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. MEŞTER.
meşteşugáreț	s.	v. MESERIAŞ. MEŞTEŞUGAR.
meşteşugáş	s.	v. MESERIAŞ. MEŞTEŞUGAR.
MEŞTEŞUGĂRÉSC	adj.	(rar) meserieşesc, meşteresc. (Atelier ~.)
MEŞTEŞUGĂRÉŞTE	adv.	(rar) meştereşte.
meşteşugíre	s.	v. ABILITATE. COMPLOT. CONJURAȚIE. CONSPIRAȚIE. DESTOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. INGENIOZITATE. INTRIGĂ. ISCUSINȚĂ. ISTEȚIE. ISTEȚIME. ÎN-DEMÎNARE. MAŞINAȚIE. PRICEPERE. ŞTIINȚĂ. TALENT. UNELTIRE. UŞURINȚĂ.
MEŞTEŞUGÍT	adj.	1. v. artistic.2. (fig.) întors. (Vorbe ~.)
METABIÓZĂ	s.	v. comensualism.
METABOLÍSM	s.	(BIOL.) proces metabolic.
METACÁRP	s.	(ANAT.) (rar) metacarpian.
metacarpián	s.	v. METACARP.
METAFÍZIC	adj.	(FILOZ.) transcendent, (înv.) metafizicesc.
metafizic	s.	v. METAFIZICIAN.
metafizicésc	adj.	v. METAFIZIC. TRANSCEN-DENT.
METAFIZICIÁN	s.	(FILOZ.) (înv.) metafizic.
METAFÓRIC	adj.	v. figurat.
metaforicésc	adj.	v. FIGURAT. METAFORIC.
metáh	s.	v. MARFĂ.
metahirisí	vb.	v. CONSUMA. EXERCITA. FACE. FOLOSI. ÎNTREBUINȚA. OBIŞNUI. PRACTICA. PROFESA. UTILIZA.
METÁL	s.	(CHIM.) (înv.) madem.
METALAZBÉST	s.	v. ferodo.
METALDEHÍDĂ	s.	v. alcool solidificat.
METÁLIC	adj.	(înv.) metalicesc.
metalicésc	adj.	v. METALIC.
METALIMBÁJ	s.	(LOG.) metalimbă.
METALÍMBĂ	s.	(LOG.) metalimbaj.
METALOCERÁMICĂ	s.	metalurgia pulberilor.
METALOFÓN	s.	v. glockenspiel.

METALOÍD	s.	v. nemetal.
METALOPROTEÍDĂ	s.	v. cromproteidă.
metalúrg	s.	v. METALURGIST.
METALÚRGIC	adj.	(înv.) metalurgicesc. (Industria ~.)
metalurgicésc	adj.	v. METALURGIC.
METALURGÍE	s.	metalurgia fierului v. siderurgie; metalurgia pulberilor v. metaloceramică.
METALURGÍST	s.	(rar) metalurg.
METAMÉR	s.	(ANAT.) segment. (~ al viermilor anelizi.)
METAMERÍE	s.	(BIOL.) segmentare, segmentație. (~ viermilor anelizi.)
METAMORFISM RETROGRÁD	s.	v. diaftoreză.
METAMORFOZÁ	vb.	a (se) modifica, a (se) preface, a (se) preschimba, a (se) schimba, a (se) transforma, (înv. și pop.) a (se) întoarce, a (se) muta, (înv. și reg.) a (se) închipui, (reg.) a (se) străforma, (înv.) a (se) strămuta, a (se) suci, a (se) șanja. (Orașul nostru
METAMORFOZÁRE	s.	v. metamorfoză.
METAMORFOZÁT	adj.	modificat, prefăcut, pre-schimbat, schimbat, transformat, (înv.) strămutat. (Un obiect ~.)
METAMORFÓZĂ	s.	metamorfozare, modificare, prefacere, preschimbare, schimbare, transformare, (rar) strămutare, (înv. și pop.) mutare, prefă-cătură, schimbătură, (reg.) străformare, (înv.) modificație, preobrajenie, strămutătură, trans-formație, (fig) răsturnare. (A sufer
METANÁL	s.	v. formaldehidă.
METANÓL	s.	(CHIM.) alcool metilic, (pop.) spirt de lemn, (înv.) carbinol.
METAPSIHOLOGIÉ	s.	v. parapsihologie.
METATERIÁNĂ	s.	v. aplacentară.
METATÉTIC	adj.	v. metatezat.
METATEZÁT	adj.	(FON.) metatetic. (Formație lexicală ~.)
métă	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
metăráș	s.	v. STÎNJENAR.
METEÁHNĂ	s.	1. v. defect.2. v. patimă.
meteáhnă	s.	v. ANOMALIE. BUBĂ. CUSUR. DE-FECT. INFIRMITATE. INVALIDITATE. LEZIUNE. PLAGĂ. RANĂ.
metehău	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
meteléu	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
METENAMÍNĂ	s.	v. urotropină.
MÉTEO	adj.	v. meteorologic.
METEÓR	s.	(ASTRON.) stea căzătoare, (înv.) arătare.
METEORÍSM	s.	(MED.) balonare, flatulență, (rar) meteorizație.
METEORÍT	s.	(ASTRON.) (înv. și pop.) piatră, (înv.) meteorolit.
meteorizáție	s.	v. BALONARE. FLATULENȚĂ. METEORISM.
meteorolít	s.	v. METEORIT.
METEOROLÓG	s.	(rar) meteorologist.
METEOROLÓGIC	adj.	meteo. (Buletin ~.)
meteorologíst	s.	v. METEOROLOG.

meteréz	s.	v. CRENEL.
METICULÓS	adj.	1. v. conştiincios.2. v. amănunţit.3. v. pedant.
METICULOZITÁTE	s.	1. v. conştiinciozitate.2. v. mi-gală.3. v. pedanterie.
METILAMÍNĂ	s.	(CHIM.) monometilamină.
METILBENZÉN	s.	v. toluen.
METILCELULÓZĂ	s.	(CHIM.) tiloză.
METILETILCETÓNĂ	s.	(CHIM.) butanonă, mec.
METILFENÓL	s.	v. crezol.
METILMORFÍNĂ	s.	v. codeină.
METILORÁNJ	s.	(CHIM.) heliantină.
METÍS	s.	v. corcitură.
metisá	vb.	v. ÎNCRUCIŞA.
METÓC	s.	(BIS.) (înv.) sucursală. (~ al unei mă-năstiri.)
METÓDĂ	s.	1. v. mod.2. v. stil.3. v. procedeu.4. sis-tem. (O lucrare vădind lipsa de ~.)5. v. metodo-logie.6. v. metodică.
metódic	adj.	v. METODOLOGIC.
METÓDIC	adj., adv.	1. adj. organizat, sistematic, (înv.) metodicesc. (Un plan ~.)2. adv. organizat, sistematic, (înv.) metodiceşte. (Procedează ~.)
METÓDICĂ	s.	(PED.) metodă. (~ pentru predarea unei limbi.)
metodicésc	adj.	v. METODIC. ORGANIZAT. SISTEMATIC.
metodicéşte	adv.	v. METODIC. ORGANIZAT. SISTEMATIC.
metodicián	s.	v. METODIST.
METODÍST	s.	(PED.) (rar) metodician. (~ în învăţământul general.)
METODOLÓGIC	adj.	(rar) metodic. (Din punct de vedere ~...)
METODOLOGÍE	s.	metodă. (A aplica o nouă ~.)
METÓL	s.	v. genol.
METOXIBENZÉN	s.	v. anisol.
metrár	s.	v. STÎNJENAR.
metrésă	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
métrică	s.	v. CATASTIF. CONDICĂ. REGISTRU.
metrométru	s.	v. METRONOM.
METRONÓM	s.	(înv.) metrometru. (~ pentru marcarea timpilor muzicali.)
METRÓPOLĂ	s.	(înv.) mitropolie. (O ~ cu un milion de locuitori.)
metropolitán	s.	v. METROU.
METRÓU	s.	(rar) metropolitan, tren subteran. (Staţie de ~.)
MÉTRU	s.	1. (înv.) măsurar. (~ pentru calculat lungimile.)2. v. ritm.
MEU	adj.	(ca pl. al modestiei) nostru. (Cartea ~ s-a bucurat de succes.)
MEZANÍN	s.	(CONSTR.) antresol. (Casă cu parter şi ~.)
MEZÁT	s.	v. licitaţie.
mezdreá	s.	v. CIOPLITOARE. CUŢITOAIE.
mezdrelí	vb.	v. JUPUI.
mezdrí	vb.	v. CUŢITOI. JULI. JUPUI. ROADE. ZDRELI. ZGÎRIA.
MEZELÁR	s.	cîrnăţar, (rar) mezelegiu. (E ~ de profesie.)

MEZELĂREÁSĂ	s.	cîrnățărească.
MEZELĂRÍE	s.	cîrnățărie.
mezelegíu	s.	v. CÎRNĂȚAR. MEZELAR.
MEZELÍC	s.	aperitiv, gustare, (înv.) zacuscă.
MEZENTÉR	s.	(ANAT.) mezoblast, (pop.) prapur, (înv.) bezărău, bezer.
mezín	adj., s.	v. MIJLOCIU.
MEZÍN	s., adj.	1. s. (mai ales art.) prîslea (art.), (Olt.) urmatic, (Olt. şi Transilv.) zăpîrstea (art.). (~ul familiei.)2. adj. mic. (Fratele ~.)
MEZOBLÁST	s.	v. mezenter.
MEZOINOZITÓL	s.	v. inosită.
MEZOLÍTIC	s., adj.	(GEOL., IST.) epipaleolitic. (Epoca ~.)
MEZÓN	s.	(FIZ.) 1. mezotron.2. mezon K v. kaon; mezon ¨ v. miuon; mezon p v. pion.
MEZOTRÓN	s.	v. mezon.
MEZOZÓIC	adj.	(GEOL.) secundar. (Era ~.)
MIA	s.	v. mioară.
MIAMBÁL	s.	candel negru.
miár	s.	v. MIE.
miasmátic	adj.	v. DEZAGREABIL. DEZGUS-TĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAȚIOS. GREȚOS. GREU. INFECT. ÎMPUȚIT. NEPLĂCUT. NESU-FERIT. PUTUROS. RĂU. RĂU-MIROSITOR. RESPINGĂTOR. SCÎRBOS. URÎT.
MIÁSMĂ	s.	v. putoare.
MIAU	interj.	miorlau! (Pisica face: ~!)
miáun	s.	v. MIEUNARE. MIEUNAT. MIEUNĂ-TURĂ. MIORLĂIALĂ. MIORLĂIRE. MIORLĂIT. MIORLĂITURĂ.
miáut	s.	v. MIEUNARE. MIEUNAT. MIEUNĂTURĂ. MIORLĂIALĂ. MIORLĂIRE. MIORLĂIT. MIORLĂ-ITURĂ.
miáză	s.	v. MIAZĂZI. SUD.
MIAZĂNOÁPTE	s.	v. nord.
miazănoápte	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU. SOR-CU-FRATE.
MIAZĂZÍ	s.	v. sud.
miazăzián	s.	v. MERIDIAN.
mic	adj.	v. MESCHIN.
MIC	adj., s.	1. adj. v. mărunt.2. adj. crud, necrescut, nedezvoltat. (Plantă ~.)3. adj. v. redus.4. adj. v. scurt. (Un text ~.)5. adj. v. minuscul.6. adj. v. îngust.7. adj. v. nespațios.8. adj. prost, redus.9. adj. îngust. (Pălărie cu boruri ~.)10. adj. v. subțire.11.
MICACÉU	adj.	(MIN., GEOL.) (rar) micafer, micos.
micafér	adj.	v. MICACEU.
mícă	s.	v. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
michidúță	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
michiduță cel bătrîn	s.	v. LUCIFER. SATANA. SCARAOȚCHI. TARTOR.
michíț	adj.	v. MICUȚ. MITITEL.
MICÍ	vb.	1. v. micşora.2. a descreşte, a se micşora, a se reduce, a scădea, a se scurta. (Toamna, ziua se ~.)

micí	vb.	v. SMERI. UMILI.
miciculá	vb.	v. CHIRCI. DEGENERA. ÎNCHIRCI. PIPERNICI. SFRIJI. ZGÎRCI.
miciculát	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIR-CIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
micíe	s.	v. MICIME.
MICÍME	s.	1. (rar) micie, micşorime. (~ unui obiect.)2. v. scurtime.3. (rar) strîmtime. (~ unui gang.)4. scurtime, (înv.) scurtare. (~ vieţii umane.)
micíme	s.	v. MESCHINĂRIE.
micós	adj.	v. MICACEU.
MICÓZĂ	s.	(MED.) microsporie.
micraníe	s.	v. MIGRENĂ.
mícro	s.	v. MICRORADIOGRAFIE.
MICRÓB	s.	(BIOL.) (rar) sămînţă. (~ patogen.)
micrób	s.	v. BACTERIE.
MICROBÁR	s.	v. barie.
MICROBIÁN	adj.	(MED.) septic, (rar) microbic. (Mediu ~.)
micróbic	adj.	v. MICROBIAN. SEPTIC.
MICROBIOLÓG	s.	(rar) microbiologist.
microbiologíst	s.	v. MICROBIOLOG.
MICROCALCULATÓR	s.	microcomputer, microor-dinator.
MICROCENÓZĂ	s.	biocorie.
MICROCLIMÁT	s.	v. microclimă.
MICROCLÍMĂ	s.	(MET.) microclimat, topoclimă, climă locală.
MICROCOMPÚTER	s.	v. microcalculator.
MICROFOTOCÓPIE	s.	(FOTO) fotomicrocopie.
MICROFOTOGRAFÍE	s.	1. (FOTO, MED.) fotomi-crografie.2. (FIZ., MED.) fotomicroscopie. (Procedeul ~.)
MICROGAMETOGENÉZĂ	s.	(BIOL.) spermio-geneză.
MICROGRÁM	s.	v. gama.
MICROMÉTRU	s.	v. micron.
MICRÓN	s.	micrometru.
MICROOBIÉCT	s.	v. particulă.
MICROORDINATÓR	s.	v. microcalculator.
MICRORADIOGRAFÍE	s.	(fam.) micro. (Examen de ~.)
MICRORAIÓN	s.	cvartal, sector. (Un ~ într-un oraş.)
MICRORECITÁL	s.	minirecital.
MICRORÍL	s.	(MUZ.) microsion.
MICROSCÓPIC	adj.	v. infim.
microscop solár	s.	v. TELESCOP.
MICROSIÓN	s.	(MUZ.) microril.
MICROSOCIOLOGÍE	s.	sociometrie.
MICROSPORÍE	s.	v. micoză.
MICSÁNDRĂ	s.	(BOT.) 1. (Matthiola incana şi annua) micşunea, (reg.) foaltină, garoafă, şivoi, levcoaie-roşie, vioară-roşie, viorea-roşie, (prin Transilv.) pruvireag.2. v. micşunea.

micsándră	s.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
micşór	adj.	v. MICUŢ. MITITEL. SCURTICEL.
MICŞORÁ	vb.	1. v. descreşte.2. a (se) diminua, a (se) reduce, a (se) uşura. (A ~ încărcătura unei nave.)3. a (se) mici, a (se) reduce, a scădea. (S-a ~ rația.)4. v. scurta.5. v. reduce.6. v. împuțina.7. a descreşte, a se mici, a se reduce, a scădea, a se scurta. (Toa
micşorá	vb.	v. DIMINUA. ÎNJOSI. SCĂDEA. SMERI. UMILI.
MICŞORÁBIL	adj.	reductibil.
MICŞORÁRE	s.	1. v. descreştere.2. diminuare, reducere, uşurare. (~ încarcăturii unei nave.)3. v. scurtare.4. v. reducere.5. descreştere, reducere, scădere, scurtare. (~ zilei în timpul toamnei.)6. v. încetinire.7. v. atenuare.8. v. ief-tinire.9. reducere, scăzământ. (
micşoráre	s.	v. DIMINUARE. SCĂDERE. SME-RENIE. UMILINȚĂ.
MICŞORÁT	adj.	1. v. redus.2. v. prescurtat.3. îm-puținat, redus, scăzut. (Numărul lor e acum mult ~.)4. încetinit, moderat, redus. (Merge cu viteză ~.)5. v. diminuat.
micşorát	adj.	v. DIMINUAT. SCĂZUT.
micşorél	adj.	v. MICUŢ. MITITEL.
micşoríme	s.	v. MICIME.
MICŞUNEÁ	s.	1. v. micsandră.2. (Cheiranthus cheiri) micsandră, viorea-galbenă, (reg.) foaltine (pl.), şiboi, levcoaie-galbenă, vioară-galbenă.
micşuneá	s.	v. NOPTICOASĂ. TĂMÎIOARĂ. TO-PORAŞ. TREI-FRAȚI-PĂTAȚI. VIOLETĂ. VIOREA.
micşunea-de-báltă	s.	v. ROŞĂȚEA.
micşunea-de-múnte	s.	v. TOPORAŞ. VIOREA. VIORICĂ.
micşuneaua-ápei	s.	v. ROŞĂȚEA.
micşunele-de-múnte	s. pl.	v. UNGHIA-PĂSĂRII.
micşunele-gălbioáre	s. pl.	v. TREI-FRAȚI.
micțiúne	s.	v. URINARE. URINAT.
MICUL-ÁLB	s.	(ZOOL.) york mic. (~ este o specie de porci.)
MICUL DEJÚN	s.	(englezism) breakfast, (înv. şi pop.) prînzişor, (pop.) prînz, (reg.) prînzuț.
MICUL ECRÁN	s.	v. televizor.
micutél	adj.	v. MICUŢ. MITITEL.
MICÚȚ	adj.	1. mititel, (pop.) micşor, micşorel, micutel, micuțel, (reg.) michiț, mititioc. (Un obiect ~.)2. scurticel, (pop.) micşor, (înv. şi reg.) scurtişor, (reg.) scurtuț. (O haină cam ~.)
micuțél	adj.	v. MICUŢ. MITITEL.
midhái	s.	v. MIHALȚ.
midhóc	s.	v. MIHALȚ.
MÍE	s.	(fam.) miar. (Avea la el doar o ~ pentru cumpărături.)
MIED	s.	v. hidromel.
MIEL	s.	(ZOOL.) (prin Mold.) bîrîiec.
mielăríță	s.	v. CĂPUŞĂ.
MIELENCEFÁL	s.	v. bulb rahidian.
MIELÓM	s.	(MED.) boala Rustiţki-Kahler.
MIELÓZĂ	s.	v. leucemie.
mielúş	s.	v. MIELUŞEL. MIELUŞOR. MIELUȚ.
MIELUŞEÁ	s.	v. mioară.

mieluşéi	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIŢĂ.
MIELUŞÉL	s.	v. mieluţ.
mieluşél	s.	v. PAPANAŞ.
MIELUŞÓR	s.	v. mieluţ.
MIELÚŢ	s.	(ZOOL.) mieluşel, mieluşor, (rar) mieluş.
mielúţă	s.	v. MIA. MIELUŞEA. MIOARĂ.
miemétru	s.	v. MILIMETRU.
mierár	s.	v. ALBINAR. APICULTOR. PRISĂCAR. STUPAR.
MIÉRE	s.	1. (pop.) mană. (~ de albine.)2. (BOT.) mierea-ursului = a) (Pulmonaria officinalis) cuscrişor, (rar) pulmonariţă, (înv. şi reg.) plămînărică, (reg.) cuscrior, cuscru, plămînare, plămînariţă, plămînăriţă, sudoare, iarba-plu-mînei; b) (Pulmonaria mollissim
miére	s.	v. MAGIUN. NECTAR. ZAHAROZĂ. ZAHĂR.
mierea-úrsului	s.	v. CUSCRIŞOR. MELISĂ. OMAG. ROINIŢĂ. TĂTĂNEASĂ.
mieriálă	s.	v. ALBĂSTREALĂ. ULTRAMARIN.
miericícă	s.	v. SEVĂ. SUC.
mierií	vb.	v. ALBĂSTRI. ÎNĂLBĂSTRI.
mieríu	adj.	v. ALBĂSTRIU. ALBĂSTRUI.
mierlár	s.	v. MIERLOI.
mierlă-de-ápă	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PES-CĂRUŞ.
mierlă-de-pîrîu	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUŞ.
mierlă-gálbenă	s.	v. GRANGUR.
mierleálă	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
mierlí	vb.	v. ASASINA. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. MURI. OMORÎ. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. SFÎRŞI. STINGE. SUCOMBA. SUPRIMA. UCIDE.
mierlícă	s.	v. MIERLIŢĂ.
mierliceá	s.	v. MIERLIŢĂ.
mierlíre	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
mierlişoáră	s.	v. MIERLIŢĂ.
MIERLÍŢĂ	s.	(ORNIT.) (reg.) mierlică, mierlicea, mierlişoară, mierluşcă, mierluţă.
MIERLÓI	s.	(ORNIT.) (reg.) mierlar.
mierlúşcă	s.	v. MIERLIŢĂ.
MIERLÚŢĂ	s.	(BOT.; Alsine verna) (reg.) răcovină.
mierlúţă	s.	v. MIERLIŢĂ.
MIERÓS	adj.	(fig.) dulceag, (livr. fig.) dulceag, onctuos. (Vorbe ~oase.)
miérţă	s.	v. BANIŢĂ. DUBLU-DECALITRU.
miéru	adj.	v. ALBĂSTRIU. ALBĂSTRUI.
MIEUNÁ	vb.	a miorlăi, (reg.) a miorţăi. (Pisica ~.)
MIEUNÁRE	s.	v. mieunat.
MIEUNÁT	s.	mieunare, mieunătură, miorlăială, miorlăire, miorlăit, miorlăitură, (reg.) miaun, miaut. (~ul pisicii.)
MIEUNĂTÚRĂ	s.	v. mieunat.

MIEZ	s.	1. v. centru.2. (reg.) sîmbure. (~ de nucă.)3. centru, mijloc, (fig.) buric, inimă. (În ~ul pămîntului.)4. v. toi. *5. (BIS.) miezul păresimi-lor = (reg.) tîndala (art.).
miez	s.	v. CONȚINUT. ESENȚĂ. FOND. MATERIE.
miezár	s.	v. MIEZUITOR.
miezós	adj.	v. CĂRNOS.
miezuínă	s.	v. FRONTIERĂ. GRANIȚĂ. HAT. HOTAR. LIMITĂ TERITORIALĂ. RĂZOR.
MIEZUITÓR	s.	(reg.) miezar. (~ în turnătorie.)
miézură	s.	v. CODINĂ. MIȚĂ.
MIGÁLĂ	s.	atenție, grijă, meticulozitate, migăleală, minuțiozitate, scrupulozitate, (livr.) minuție, (pop.) piguleală, scumpătate, (reg.) migoro-şeală, milcoşeală. (Lucrat cu multă ~.)
MIGĂLEÁLĂ	s.	1. v. migală.2. v. mocăială.
MIGĂLÍ	vb.	1. (pop.) a piguli, (reg.) a bunghini, (prin Mold.) a bichiri, (prin Mold. şi Munt.) a puchini. (A ~ la o broderie.)2. v. mocăi.
migălí	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
MIGĂLITÚRĂ	s.	(pop.) pigălitură. (~ la o broderie.)
MIGĂLÓS	adj.	v. amănunțit.
MIGDÁL	s.	(BOT.; Amygdalus communis) (prin Ban.) badim.
MIGDALÁT	adj.	alungit, codat, prelung. (Ochi ~ți.)
MIGDÁLĂ	s.	(BOT.) 1. (Transilv.) mandulă.2. mig-dală amarăş picromigdală, (înv.) macaron.
mighití	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞ-MONDI. MOŞMONI. TICĂI.
migoroşeálă	s.	v. ATENȚIE. GRIJĂ. METICULO-ZITATE. MIGALĂ. MIGĂLEALĂ. MINUȚIOZITATE. SCRUPULOZITATE.
migoroşí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞMONDI. MOŞMONI. TICĂI.
MIGRÁ	vb.	(înv.) a se clăti. (Triburi care ~.)
MIGRÁRE	s.	v. migrațiune.
MIGRATÓR	adj.	călător, (reg.) mutător. (Păsări ~oare.)
MIGRAȚIÚNE	s.	1. migrare. (~ păsărilor.)2. miş-care migratorie. (~a unei populații.)
MIGRÉNĂ	s.	(MED.) (înv.) micranie.
MIHÁLȚ	s.	(IHT.; Lota lota) (rar) sulastru, (reg.) midhai, midhoc, mihoală, molaş, sul, (Mold.) mîntuş, (prin Munt. şi Olt.) smialț.
mihaníe	s.	v. MAŞINĂRIE. MECANISM.
mihéi	s.	v. ATELIER.
mihoálă	s.	v. MIHALȚ.
mihóc	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
mihohoí	vb.	v. NECHEZA. RÎNCHEZA.
mihoní	vb.	v. NECHEZA. RÎNCHEZA.
mihotí	vb.	v. NECHEZA. RÎNCHEZA.
MIÍME	s.	promilă. (O ~ dintr-un întreg.)
MIJÍ	vb.	1. v. apărea.2. v. germina.
mijí	vb.	v. CĂLĂUZI. CONDUCE. DIRIJA. GHIDA. ÎNDRUMA. POVĂȚUI. SFĂTUI.
MÍJLOC	s.	1. v. centru.2. centru, (fig.) buric, inimă, (înv. fig.) dric. (În ~ul oraşului.)3. cen-tru, miez, (fig) buric, inimă. (În ~ul pămîntului.)4. (fig) sîn. (Se află în ~ul familiei.)5. jumătate. (La ~ul scîndurii.)6. v. brîu.7. (ANAT.) şale (pl.). (O doare ~

míjloc	s.	v. AMBIANȚĂ. ANTURAJ. CADRU. CERC. GROS. INTERMEDIAR. MEDIATOR. ME-DIU. MIJLOCITOR. MULȚIME. SFERĂ. SOCIE-TATE.
MIJLOCÁŞ	s.	(SPORT) (azi rar) half. (~ la fotbal.)
mijlocáş	s.	v. CHINGĂ. PUNTE.
MIJLOCÍ	vb.	a intermedia, a se interpune, a media, (rar) a negocia.
mijlocí	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. IVI.
mijlocíe	s.	v. MEDIE.
mijlocín	adj., s.	v. MIJLOCIU.
MIJLOCÍRE	s.	1. intermediere. (~ unei tranzactii.)2. intermediu, mediație, mediere. (~ lui era necesară.)3. v. cale.
mijlocíre	s.	v. CALE. CHIP. FEL. FORMĂ. MA-NIERĂ. METODĂ. MIJLOC. MOD. MODALITATE. POSIBILITATE. PROCEDARE. PROCEDEU. PROCEDURĂ. PUTINȚĂ. SISTEM.
MIJLOCÍT	adj.	v. indirect.
MIJLOCITOÁRE	s.	intermediară, (înv. şi reg.) telăliță, teleleică. (~ într-o tranzacție.)
MIJLOCITÓR	s.	1. v. mediator.2. v. misit.3. v. pro-xenet.
mijlocitór	s.	v. PEȚITOR.
MIJLOCÍU	adj., s.	1. adj. potrivit. (De statură, de mărime ~.)2. adj., s. (pop.) mezin, (reg.) mijlocin. (Fratele ~.)3. adj. mediu. (De calitate, de vîrstă ~.)4. adj. v. mediocru.
MIKADÓ	s.	(POL.) tenno. (~ al Japoniei.)
mila-Dómnului	s.	v. AVRĂMEASĂ. AVRĂMEASCĂ. VENINARIȚĂ.
MILANÉZ	s.	(înv.) medeolan. (E ~ de origine.)
MÍLĂ	s.	1. v. îndurare.2. (BIS.) ajutor, grație, har, îndurare, milostivire, (înv. şi pop.) milostenie, (înv.) milcuire, milosîrdie, miloste, milostivenie, milostivnicie. (~ divină.)3. v. compătimire.4. bu-năvoință, îngăduință, înțelegere, mărinimie, (înv. şi pop
mílă	s.	v. SMERENIE. UMILINȚĂ.
milcoşeálă	s.	v. ATENȚIE. GRIJĂ. METICULO-ZITATE. MIGALĂ. MIGĂLEALĂ. MINUȚIOZI-TATE. SCRUPULOZITATE.
milcoşí	vb.	v. LENEVI. LINGUŞI. TRÎNDĂVI.
milcuí	vb.	v. ÎNDURA. MILOSTIVI. SMERI. UMILI.
milcuíre	s.	v. AJUTOR. GRAȚIE. HAR. ÎNDURARE. MILĂ. MILOSTIVIRE.
MILENARÍSM	s.	v. chiliasm.
milí	vb.	v. ÎNDURA. MILOSTIVI.
MILIÁRD	s.	bilion. (În unele țări ~ul se numeşte bilion.)
MILIMÉTRU	s.	(înv.) miemetru.
MILIONÁR	s.	(rar) milionist. (A ajuns ~.)
milioníst	s.	v. MILIONAR.
MILITÁNT	s.	combatant. (Un ~ activ pe tărîmul culturii.)
MILITÁR	s., adj.	1. s. v. ostaş.2. adj. cazon, milităresc, ostăşesc, soldățesc, (rar) marțial, (pop.) cătănesc, (înv.) oştenesc, oştesc, voinicesc. (Uniformă ~.)3. adj. v. armat.
MILITARICÉŞTE	adv.	(rar) militarmente.
MILITARÍST	adj.	v. agresiv.
militarménte	adv.	v. MILITARICEŞTE.
MILITĂRÉSC	adj.	v. militar.
MILITĂRÉŞTE	adv.	ostăşeşte, soldățeşte, (Transilv.) cătăneşte, (înv.) oştenește. (Îmbrăcat ~.)

MILITĂRÍE	s.	1. v. armată.2. armată, stagiu, serviciu militar, (Transilv.) cătănie, (înv.) oştenie, soldăție. (Îşi face ~ la artilerie.)
MILITĂRÓS	adj.	cazon, (rar) marțial. (Purtare ~oasă.)
MILIȚEÁ	s.	(BOT.; Silene acaulis) (reg.) iarbă-ro-şioară.
MILIȚIÁN	s.	(MIL.) (rar) miliționer. (~ în armata nepermanentă din trecut.)
MILÍȚIE	s.	secție. (A dus hoțul la ~.)
milíție	s.	v. ARMATĂ. MILITĂRIE.
miliționér	s.	v. MILIȚIAN.
MILÓG	s.	v. cerşetor.
MILOGEÁLĂ	s.	v. cerşit.
MILOGÍ	vb.	a cerşi, (pop.) a prosti, (Transilv. şi Maram.) a coldui, (înv.) a calici, a cerşetori, (arg.) a mangli. (A ~ pe la colțuri de stradă.)
MILOGÍT	s.	cerşeală, cerşetorie, cerşit, milogeală, (rar) cerşetorit, (înv. şi reg.) prosteală, (arg.) mangleală. (Umblă cu ~ul.)
MIL ÓRD	s.	lord.
MILÓS	adj.	1. v. bun.2. binevoitor, compătimitor, îngăduitor, înțelegător, mărinimos, milostiv, (înv.) milosîrd, priincios, priitor. (S-a aratat ~ față de nevoile lor.)3. v. caritabil.
milós	adj.	v. DUREROS. JALNIC. NENOROCIT. TRIST.
milosîrd	adj.	v. BINEVOITOR. BUN. COMPĂTI-MITOR. ÎNDURĂTOR. ÎNGĂDUITOR. ÎNȚELE-GĂTOR. MĂRINIMOS. MILOS. MILOSTIV.
milosîrdí	vb.	v. ÎNDURA. MILOSTIVI.
milosîrdie	s.	v. AJUTOR. GRAȚIE. HAR. ÎNDU-RARE. MILĂ. MILOSTIVIRE.
milosîrdnic	adj.	v. BUN. ÎNDURĂTOR. ÎNGĂ-DUITOR. MILOS. MILOSTIV.
míloste	s.	v. AJUTOR. GRAȚIE. HAR. ÎNDURARE. MILĂ. MILOSTIVIRE.
milosténie	s.	v. AJUTOR. BUNĂVOINȚĂ. GRAȚIE. HAR. ÎNDURARE. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNȚELEGERE. MĂRINIMIE. MILĂ. MILOSTIVIRE. POMANĂ.
MILOSTÍV	adj.	1. v. bun.2. binevoitor, compătimitor, îngăduitor, înțelegător, mărinimos, milos, (înv.) milosîrd, priincios, priitor. (S-a arătat ~ față de nevoile lor.)3. v. caritabil.4. v. iertător.
milostívă	s.	v. AVRĂMEASĂ. AVRĂMEASCĂ. VENINARIȚĂ.
milostíve	s. pl.	v. IELE.
milostivénie	s.	v. AJUTOR. GRAȚIE. HAR. ÎNDURARE. MILĂ. MILOSTIVIRE.
MILOSTIVÍ	vb.	v. îndura.
MILOSTIVÍRE	s.	1. v. îndurare.2. v. milă.3. milă, pomană, (înv. şi pop.) milostenie. (Trăieşte din ~ altora.)4. v. iertare.
milostívnic	adj.	v. BUN. ÎNDURĂTOR. ÎNGĂ-DUITOR. MILOS. MILOSTIV.
milostívnice	s. pl.	v. IELE.
milostivnicí	vb.	v. ÎNDURA. MILOSTIVI.
milostivnicíe	s.	v. AJUTOR. GRAȚIE. HAR. ÎNDURARE. MILĂ. MILOSTIVIRE.
milót	s.	v. SOVÎRF.
MILUÍ	vb.	v. ajuta.
miluí	vb.	v. ABSOLVI. ALINTA. CONJURA. CRUȚA. DEZMIERDA. IERTA. IMPLORA. ÎNDURA. MILOSTIVI. MÎNGÎIA. SALVA. SCĂPA. SCUTI.
miluíte	s. pl.	v. IELE.
MIM	s.	pantomim. (Un ~ celebru, la circ.)

MIMÁ	vb.	a imita, a reproduce, (înv.) a închipui. (A ~ gesturile cuiva.)
mimá	vb.	v. SIMULA.
MIMÁRE	s.	imitare, reproducere. (~ gesturilor cuiva.)
mímă	s.	v. MAMĂ. MĂICUȚĂ. MĂMICĂ.
MIMODRÁMĂ	s.	pantomimă.
MIMÓZĂ	s.	(BOT.; Mimosa pudica) senzitivă, (rar) simțitoare, (înv.) simțitivă.
minareá	s.	v. MINARET.
MINARÉT	s.	(înv.) minarea. (~ la o moschee.)
MINAVÉT	s.	v. flașnetă.
MÍNĂ	s.	1. ocnă, subteran, (înv. şi reg.) baie, (înv.) madem, minieră. (Au intrat în ~.)2. (înv. şi reg.) rudărie, (prin Ban.) caună. (~ de aur.)
MÍNĂ	s.	v. fizionomie.
mincinós	adj.	v. AMĂGITOR. CONTRAFĂCUT. FALS. FALSIFICAT. ÎNŞELĂTOR. NEAUTENTIC.
MINCINÓS	s., adj.	1. s. v. ipocrit.2. adj. v. ipocrit.3. adj. fals, inautentic, inventat, născocit, neadevărat, neautentic, neîntemeiat, nereal, plăsmuit, scornit, (înv.) mințit, răsuflat, spuriu, (pop. fig.) strîmb. (Afirmații ~oase.)
MINCIÓG	s.	(PESCUIT) (reg.) ciorpac, meredeu, miridov, răcea, rociu, tărăbuc, tîrboc, (Ban.) ritişor. (Scoate peştele din apă cu ~ul.)
minciuná	vb.	v. ÎNSĂILA.
MINCIÚNĂ	s.	1. invenție, născoceală, născocire, născocitură, neadevăr, palavră, plăsmuire, poveste, scorneală, scornire, scornitură, (pop.) iscoditură, (înv.) basnă, băsnire, (fam.) balivernă, braşoavă, (fam. fig.) basm, gogoaşă, tromboane (pl.). (Tot ce-a spus e o s
minciúnă	s.	v. AMĂGIRE. ERES. EREZIE. ILUZIE. PĂTLAGINĂ.
MINCIUNEÁ	s.	minciună, minciunică, scovardă, uscățea, uscățică, (Transilv. şi Ban.) pancovă, (prin Ban. şi sud-vestul Transilv.) pup, (Mold.) surcele (pl.). (A mîncat o ~.)
minciuní	vb.	v. MINȚI.
MINCIUNÍCĂ	s.	v. minciună.
*MINDÍR	s.	(reg.) păier, străjac. (Doarme pe un ~.)
mindirigíu	s.	v. PLAPUMAR.
minegóci	s.	v. URCIOR.
MINÉR	s.	(Transilv.) băieş. (E de profesie ~.)
MINERÁL	adj.	v. anorganic.
mineralíst	s.	v. MINERALOG.
MINERALIZÁRE	s.	v. mineralizație.
MINERALIZÁȚIE	s.	mineralizare. (Proces de ~.)
MINERALÓG	s.	(înv.) mineralist, mineralogist. (Un ~ reputat.)
mineralogíst	s.	v. MINERALOG.
minéră	s.	v. MINERIȚĂ.
MINERÉU	s.	(înv. şi reg.) rudă, (înv.) madem, minieră. (~ de fier.)
MINERÍT	s.	(Transilv.) baieşag, băieşit.
MINERÍȚĂ	s.	(rar) mineră, (prin Transilv.) băieşiță. (E ~ de profesie.)
MÍNGE	s.	(în unele sporturi) balon, (reg.) hapuc, (Transilv. şi Olt.) cotcă, (Ban. şi Transilv.) pilă, (prin Ban.) pulmă, (Transilv. şi Ban.) surducă, (arg.) băşică. (Bate ~ pe maidan.)

MINICASETOFÓN	s.	walkman.
miniéră	s.	v. MINĂ. MINEREU. OCNĂ. SUBTERAN.
MÍNIM	adj., adv.	1. adj. minimal. (Sortiment ~.)2. adv. v. strict.
MÍNIM	s.	v. minimum.
MINIMÁL	adj.	minim. (Sortiment ~.)
MINIMALIZÁ	vb.	a bagateliza, a subaprecia, a subestima, a subevalua, (rar) a deprecia. (~ importanţa unui lucru.)
MINIMALIZÁRE	s.	bagatelizare, subapreciere, subestimare, subevaluare, (rar) depreciere. (~ importanţei unui lucru.)
MINIMALIZÁT	adj.	bagatelizat, subapreciat, subestimat, subevaluat, (rar) depreciat. (Un lucru ~.)
MÍNIMUM	s.	minim.
MINIRECITÁL	s.	v. microrecital.
MINISTÉR	s.	(POL.) 1. departament. (În unele state, ~ul se numeşte departament.)2. (livr.) portofoliu, (înv.) portofel. (Deţine ~ul justiţiei.)
ministér	s.	v. CABINET. CONSILIU DE MINIŞTRI. EXECUTIV. GUVERN. MINISTERIAT. MINISTRU.
MINISTERIÁL	adj.	(POL.) departamental. (Proble-me ~.)
MINISTERIÁT	s.	(POL.) (înv.) minister. (În timpul ~ului său.)
minister públic	s.	v. ACUZATOR. PROCUROR.
MINÍSTRU	s.	(POL.) 1. (înv.) minister. (~ al justiţiei.)2. ministru de externe = (în unele state) secretar de stat.
MÍNIU	s.	v. oxid de plumb.
MINOLÓGHION	s.	(BIS.) sinaxar, (rar) legendă.
MINÓR	adj.	1. nevîrstnic, (înv.) minorean. (Per-soană ~.)2. v. secundar.3. mic, redus, secundar. (De importanţă
MINORÁT	s.	(JUR.) minoritate. (~ul unei per-soane.)
minoreán	adj.	v. MINOR. NEVÎRSTNIC.
MINORITÁTE	s.	1. v. minorat.2. minoritate naţională = etnici (pl.), naţionalitate conlo-cuitoare.
MINTÁL	adj.	1. intelectual.2. (FILOZ.) ideal, subiectiv.
minta lîngórii	s.	v. IZMA BROAŞTEI. MENTA BROAŞTEI.
minta-mîţei	s.	v. CĂTUŞNICĂ.
mintă-turceáscă	s.	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.
MÍNTE	s.	1. gînd, raţiune. (Cînd cu ~ n-ai gîndit.)2. deşteptăciune, intelect v. inteligenţă.3. cuget, gîndire, intelect, judecată, raţiune, spirit. (Operă a ~ţii.)4. v. judecată.5. judecată, raţiune, (rar) cunoştinţă, (pop. şi fam.) glagore, (înv.) rezon. (O ~ no
mínte	s.	v. CARTE. CULTURĂ. CUNOŞTINŢE. INSTRUCŢIE. ÎNVĂŢĂTURĂ. PREGĂTIRE. STUDII.
MINTEÁN	s.	laibăr, surtuc, (reg.) lăibărac, (prin Mold.) baibarac, (Transilv., Ban. şi Mold.) căput. (~ purtat de ţărani.)
mintenáş	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎR-ZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE.
mínteni	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎR-ZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE.
minteúţă	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUŢĂ.
mintíe	s.	v. ANTERIU. REVERENDĂ. SUTANĂ.
mintós	adj.	v. AGER. CHIBZUIT. CUMINTE. DEŞTEPT. DIBACI. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNDEMÎNATIC. ÎNŢELEPT. PRICEPUT. SOCOTIT.
MINŢÍ	vb.	1. (fam. fig.) a se bărbieri. (Nu mai ~ atîta!)2. (reg. şi fam.) a minciuni, (fam.) a tromboni. (Te rog să nu mă ~!)3. v. înşela. (I-a ~ cu vorbe frumoase.)

minţít	adj.	v. FALS. INAUTENTIC. INVENTAT. MINCINOS. NĂSCOCIT. NEADEVĂRAT. NEAU-TENTIC. NEÎNTEMEIAT. NEREAL. PLĂSMUIT. SCORNIT.
minuénd	s.	v. DESCĂZUT.
MINUNÁ	vb.	1. a se cruci, a se uimi, a se ului, (pop.) a se încruci, (reg.) a se ugni, (Transilv. şi Ban.) a se pocozi, (înv.) a se ciudi, a se divi. (Se ~ de ce aude.)2. v. uimi.3. v. extazia.
MINUNÁRE	s.	v. uimire.
minunát	adj.	v. CERESC. DIVIN. DUMNEZEIESC. SFÎNT.
MINUNÁT	adj., adv.	1. adj. v. crucit.2. adj. splendid, strălucitor, (livr.) magnific, mirific, paradiziac, (pop.) mîndru, (înv.) preafrumos. (Un peisaj ~.)3. adj. v. fermecător.4. adj. splen-did, superb, (fig.) ceresc, divin, dumnezeiesc, îngeresc, serafic, (livr. fig.) cel
MINUNĂŢÍE	s.	1. v. ciudăţenie.2. v. frumuseţe.
MINÚNE	s.	1. v. miracol.2. v. frumuseţe.
minúne	s.	v. MINUNARE. STUPEFIERE. SUR-PRINDERE. UIMIRE. ULUIALĂ. ULUIRE.
MINUNEÁ	s.	(ORNIT.; Aegolius funereus) (reg.) cucuvea, minuniţă.
minuníţă	s.	v. MINUNEA.
MÍNUS	s., adj., adv.	1. s. v. lipsă.2. adj. negativ. (Semnul ~.)3. adv. (MAT.) fără. (5 ~ 3; îţi dau totul, ~ scrisorile.)
MINÚSCUL	adj.	1. v. infim.2. (TIPOGR.) mic. (Literă ~.)
MINÚSCULĂ	s.	(TIPOGR.) literă mică. (Scris cu ~e.)
MINÚT	s.	v. moment.
MINUTÁR	s.	ac. (~ul ceasornicului.)
minúţie	s.	v. ATENŢIE. GRIJĂ. METICULOZI-TATE. MIGALĂ. MIGĂLEALĂ. MINUŢIOZITATE. SCRUPULOZITATE.
MINUŢIÓS	adj.	1. v. conştiincios.2. v. amănunţit.
MINUŢIOZITÁTE	s.	v. migală.
MIOÁRĂ	s.	(ZOOL.) mia, mielușea, (pop.) mieluță.
mioárcă	s.	v. BROASCĂ. GUZGAN. ŞOBOLAN.
MIOCÉN	adj.	(GEOL.) miocenic. (Depozite ~.)
MIOCÉNIC	adj.	v. miocen.
MIOCÓM	s.	v. miosept.
MIOFILÍN	s.	(FARM.) aminofilină.
miogîrţán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
MIÓP	adj., s.	(înv. şi pop.) ponivos, (Mold.) chiomb. (Om ~)
MIOPÍE	s.	(MED.) miopism, (pop.) vedere scurtă.
MIOPÍSM	s.	v. miopie.
MIÓR	s.	(ZOOL.) cîrlan, noaten. (~ este mielul de peste un an.)
MIORC	interj.	oac!, (reg.) orac! (Broasca face: ~!)
MIORCĂÍ	vb.	a plînge, a (se) smiorcăi, (glumeţ) a (se) miorlăi, a orăcăi. (Copilul s-a ~ toată ziua.)
miorcăí	vb.	v. OCĂCĂI. ORĂCĂI.
miorcăít	s.	v. OCĂCĂIT. ORĂCĂIALĂ. ORĂ-CĂIRE. ORĂCĂIT.
miorcoteálă	s.	v. OCĂCĂIT. ORĂCĂIALĂ. ORĂCĂIRE. ORĂCĂIT.
miorcotí	vb.	v. OCĂCĂI. ORĂCĂI.
miorcotíre	s.	v. OCĂCĂIT. ORĂCĂIALĂ. ORĂ-CĂIRE. ORĂCĂIT.
MIOREÁ	s.	(ZOOL.) mioriţă. (~ laie.)

MIORÍȚĂ	s.	(ZOOL.) miorea. (~ laie.)
MIORLÁU	interj.	miau. (Pisica face: ~!)
MIORLĂÍ	vb.	v. mieuna.
miorlăí	vb.	v. MIORCĂI. PLÎNGE. SMIORCĂI.
MIORLĂIÁLĂ	s.	v. mieunat.
MIORLĂÍRE	s.	v. mieunat.
MIORLĂÍT	adj.	v. plîngăreț.
MIORLĂÍT	s.	v. mieunat.
MIORLĂITÓR	adj.	v. plîngăreț.
MIORLĂITÚRĂ	s.	v. mieunat.
miorțăí	vb.	v. MIEUNA. MIORLĂI.
MIOSÉPT	s.	(ANAT.) miocom.
MIOZÓTIS	s.	(BOT.; Miosotis silvatica) nu-mă-uita, (reg.) ochii-păsăruicii, ochiul-şarpelui, urechea-şoa-recelui.
MIR	s.	v. miruire.
MIRÁ	vb.	a (se) nedumeri, (înv.) a (se) ciudi, a (se) divi, a (se) scăndălisi. (Mă ~ ce-mi spui; să nu te ~ dacă ...)
mirá	vb.	v. CUTREMURA. ÎNCRÎNCENA. ÎNFIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. OGLINDI. PROIECTA. RĂSFRÎNGE. REFLECTA. TREMURA. ZGUDUI.
mirabélă	s.	v. GOLDANĂ. RENGLOTĂ.
mirábil	adj.	v. COLOSAL. ENORM. EXCEPȚIO-NAL. EXTRAORDINAR. FABULOS. FANTASTIC. FENOMENAL. FORMIDABIL. GIGANTIC. GROZAV. IMENS. INFINIT. NEAUZIT. NEBUN. NEGRĂIT. NEÎNCHIPUIT. NEMAIAUZIT. NEMAICUNOS-CUT. NEMAIÎNTÎLNIT. NEMAIPOMENIT. NE-MAIVĂZUT. NESFÎRŞIT. NESPUS. TERI
MIRABILÍT	s.	1. (MIN.) glauberit.2. v. sulfat de sodiu.
mirác	s.	v. MINUNE. MIRACOL.
MIRÁCOL	s.	minune, (înv. şi reg.) taină, (înv.) ciudă, ciudesă, divă, mirac, semn, silă. (Parcă s-a întîmplat un ~.)
MIRACULÓS	adj.	1. v. fantastic.2. magic. (Efect ~.)3. v. extraordinar.
MIRÁJ	s.	(rar) vedenie. (A avut un ~.)
miráj	s.	v. ATRACȚIE. FARMEC. ILUZIE. ÎNCHI-PUIRE. NĂLUCIRE. PĂRERE.
MIRÁRE	s.	nedumerire. (L-a cuprins ~.)
miráre	s.	v. ADMIRAȚIE. PREȚUIRE. STIMĂ.
MIRÁT	adj.	nedumerit. (Om ~.)
miráz	s.	v. BAZACONIE. BIZARERIE. BÎZ-DÎGANIE. CIUDĂȚENIE. CURIOZITATE. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. MINUNĂȚIE. MOŞTENIRE. NĂSTRUŞNICIE. NĂZDRĂVĂNIE. PATRIMONIU. POZNĂ. SUCCESIUNE.
mirázĕ	s.	v. OGLINDĂ.
MÍRĂ	s.	1. v. cătare.2. mină hidrometrică v. lim-nimetru.3. (FIZ.) imagine de reglaj. (~ la TV.)
míră	s.	v. BENZOE. MIREASĂ. SMIRNĂ.
mirătúră	s.	v. DEOCHETURĂ. DEOCHI.
mirăzénie	s.	v. BAZACONIE. BIZARERIE. BÎZDÎ-GANIE. CIUDĂȚENIE. CURIOZITATE. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. MINUNĂȚIE. NĂSTRUŞNICIE. NĂZDRĂVĂNIE. POZNĂ.
MÍRE	s.	v. ginere.
MIREÁN	s., adj.	1. s. laic. (Un ~ şi o față biseri-cească.)2. adj. v. laic.

MIREÁSĂ	s.	1. (reg.) crăiasă, miră, (Ban.) govie, (înv.) nevastă.2. (BIS.) mireasa Domnului v. călugăriță; mireasa lui Dumnezeu v. călugăriță.3. (BOT.; Coleus blumei) (reg.) urzici (pl.), poa-la-Maicii-Precista.
mireásă	s.	v. PRIMULĂ.
MIREÁSMĂ	s.	1. aromă, balsam, parfum, (astăzi rar) boare, (rar) mirodenie, (reg.) şmag, (Mold. şi Bucov.) mirozną, (înv.) odor, olm. (Din grădină venea o ~ ameţitoare de flori.)2. v. balsam.
mireáz	s.	v. BĂRBAT. GINERE. MIRE. SOŢ.
MIRENÉSC	adj.	v. laic.
miresmá	vb.	v. ÎMBĂLSĂMA. ÎNMIRESMA. PARFUMA.
miresmáre	s.	v. ÎMBĂLSĂMARE. ÎNMIRES-MARE. PARFUMARE.
miresmát	adj.	v. ÎMBĂLSĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT.
miresmătór	adj.	v. ÎMBĂLSĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT.
miréţ	s.	v. GINERE. MIRE.
MIRIAPÓD	s.	(ZOOL.) diplopod.
miridóv	s.	v. minciog.
miríe	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT.
mirífic	adj.	v. MINUNAT. SPLENDID. STRĂLU-CITOR.
MÍRIŞTE	s.	(reg.) miriştină, secerătură. (Oile păşteau pe ~.)
miríştină	s.	v. MIRIŞTE.
mirişúg	s.	v. BENEFICIU. CÎŞTIG. PROFIT. VENIT.
miroáse	s. pl.	v. AROMAT. CONDIMENT. INGRE-DIENT. MIRODENIE.
MIRODEÁ	s.	(BOT.; Hesperis alpina) (reg.) sibiog, muştarul-stîncilor.
MIRODÉNIE	s.	1. (mai ales la pl.) v. condiment.2. (BOT.; Hesperis tristis) (reg.) floarea-nopţii.
mirodénie	s.	v. AROMĂ. BALSAM. MIREASMĂ. NOPTICOASĂ. PARFUM.
miródie	s.	v. AROMAT. BALSAM. CONDIMENT. INGREDIENT. MIREASMĂ. MIRODENIE.
MIRÓS	s.	(livr.) olfacţie, (rar) abur, abureală, (înv.) miroseală, mirosenie, odor, odorat, olm. (Simţul ~ului.)
mirós	s.	v. FLER. PERSPICACITATE.
miroseálă	s.	v. MIROS.
mirosénie	s.	v. MIROS.
MIROSÍ	vb.	1. (înv.) a odora. (Flori care ~ îmbietor.)2. a duhni, a puţi, (prin Mold.) a se auzi, (Mold.) a duhli, (înv.) a duhori. (~ a băutură.)3. (înv. şi reg.) a(-i) puţi. (Îi ~ a cîine.)4. a adulmeca, (rar) a puncta, (reg.) a muşina, a muşlui, a ulma, a vetri,
mirosí	vb.	v. ANTICIPA. BĂNUI. CREDE. GHICI. GÎNDI. IMAGINA. INTUI. ÎNCHIPUI. ÎNTREZĂRI. PRESIMŢI. PRESUPUNE. PREVEDEA. SIMŢI. SOCOTI. ŞTI. VISA.
MIROSITÓR	adj.	odorant, odorifer. (Substanţă ~oare.)
mirositúră	s.	v. AROMAT. CONDIMENT. INGRE-DIENT. MIRODENIE.
mirósnic	adj.	v. ÎMBĂLSĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT.
mirózną	s.	v. AROMĂ. BALSAM. MIREASMĂ. PARFUM.
mirsínă	s.	v. MIRT.
MIRT	s.	(BOT.; Myrtus communis) (înv.) mirsină.
mírtîn	s.	v. ROZMARIN.
MIRUÍ	vb.	a unge, (înv.) a pomăzui. (L-a ~ domn, mitropolit.)
miruí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. CÎŞ-TIGA. CUCERI. DOBÎNDI. ECONOMISI. FACE. OBŢINE. REALIZA. REPURTA. STRÎNGE.

MIRUIÁLĂ	s.	v. miruire.
MIRUÍRE	s.	1. miruit, ungere, (înv.) pomăzanie, pomăzuire. (~ unui domn, unui episcop.)2. (BIS.) mir, miruială, miruit. (Taina ~rii.)
MIRUÍT	s.	1. v. miruire.2. v. miruire.
MIRÚȚĂ	s.	(BOT.; Anchusa officinalis) (reg.) roşii (pl.), iarbă-de-bou-sălbatică, limba-boului.
misár	s.	v. MĂCELAR.
misárăş	s.	v. MĂCELAR.
misarăşíță	s.	v. MĂCELĂREASĂ.
MÍSĂ	s.	(MUZ., BIS.) 1. mesă. (~ la catolici.)2. misă funebră = recviem.
mísă	s.	v. LITURGHIE.
misăriciós	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
misír	adj.	v. EGIPTEAN.
MISÍR	s.	(înv.) misirliu. (Vechea monedă turcească numită ~.)
misirlíu	s.	v. EGIPTEAN. MISIR.
MISÍT	s.	intermediar, mijlocitor, samsar, (reg.) mecler, (înv.) sensal. (~ într-o tranzacție comer-cială.)
misít	s.	v. DELEGAT. EMISAR. ÎMPUTERNICIT. MESAGER. REPREZENTANT. SOL. TRIMIS.
MISITÍE	s.	samsarlîc, (înv.) sămsărie. (Se ocupă cu ~.)
MISIÚNE	s.	1. v. însărcinare.2. v. menire.
misívă	s.	v. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. SCRISOARE.
MISOGINÍE	s.	v. misoginism.
MISOGINÍSM	s.	misoginie.
mispét	s.	v. PĂTUL. RĂSADNIȚĂ.
MISTÉR	s.	1. enigmă, secret, taină, (rar) misterio-zitate, (fig.) şaradă. (~ele naturii.)2. v. taină.
mistéric	adj.	v. ASCUNS. CRIPTIC. ENIGMATIC. MISTERIOS. OCULT. SECRET. TAINIC.
MISTERIÓS	adj.	1. v. ascuns.2. tainic, (livr.) cabalistic. (Semne ~oase.)3. enigmatic. (Un om ~.)4. v. enigmatic.5. magic, ocult, (înv.) maghicesc. (Forțe ~oase.)
misteriozitáte	s.	v. ENIGMĂ. MISTER. SECRET. TAINĂ.
MÍSTICĂ	s.	(FILOZ., BIS.) misticism. (Catedra de ~.)
MISTICÍSM	s.	1. (rar) misticitate.2. v. mistică.
misticitáte	s.	v. MISTICISM.
MISTIFICÁ	vb.	v. denatura.
mistificá	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
MISTIFICÁRE	s.	v. denaturare.
mistificáre	s.	v. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE.
MISTIFICÁT	adj.	v. denaturat.
MISTIFICÁȚIE	s.	v. denaturare.
mistréț	adj.	v. AMESTECAT. CORCIT. DIFERIT. ETEROGEN. FELURIT. ÎMPESTRIȚAT. ÎNCRU-CIŞAT. PĂDUREȚ. PESTRIȚ. SĂLBATIC. VARIAT.
MISTRÉȚ	s.	v. porc mistreț.
mistriciói	adj.	v. AMESTECAT. CORCIT. ÎNCRU-CIŞAT. PESTRIȚ.
mistricít	adj.	v. PĂDUREȚ. SĂLBATIC.
MISTRÍE	s.	(TEHN.) (reg.) maia, mala, mălaucă, palmă, teslă, (înv.) maian. (~ zidarului.)
mistriță	vb.	v. ÎNCRUCIŞA.

mistriţát	adj.	v. AMESTECAT. CORCIT. ÎNCRUCIŞAT.
MISTUÍ	vb.	1. v. digera.2. a distruge, a nimici, a prăpădi. (Revărsarea a ~ totul în calea ei.)3. v. arde.4. v.
mistuí	vb.	v. DISPĂREA. PIERDE. PIERI. SALVA. SCĂPA. SCOATE. SUFERI. SUPORTA.
mistuiálă	s.	v. DIGERARE. DIGESTIE. MISTUIRE.
MISTUÍRE	s.	v. digestie.
MISTUÍT	adj.	v. digerat.
MISTUITÓR	adj.	1. v. pustiitor. *2. (fig.) devorant, nesăţios. (O pasiune ~oare.)
mistuitór	adj.	v. CONSISTENT. HRĂNITOR. NUTRITIV. SĂŢIOS. SUCULENT.
mişárcă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
MIŞCÁ	vb.	1. v. merge.2. (înv.) a sălta. (Fătul a ~ în pîntecele mamei.)3. v. acţiona.4. v. clinti.5. a deplasa, a muta, a plimba. (~ bomboana prin gură.)6. a (se) clătina, (înv. şi pop.) a (se) muta. (Nu se ~ nici o frunză.)7. v. zvîcni.8. v. agita.9. v. emoţiona.
mişcá	vb.	v. DUCE. ÎNDEMNA. MERGE. PLECA. PORNI. STIMULA. TRĂI. VIEŢUI.
MIŞCÁRE	s.	1. v. mers.2. mişcare migratorie = migraţiune.3. (FIZIOL.) mişcare peristaltică v. peristaltism.4. v. deplasare.5. v. circulaţie.6. căl-cătură, mers, pas, păşit, umblet, (rar) mersătură, (înv. şi pop.) mersură. (Avea o ~ săltăreaţă, graţioasă etc.)7. circ
mişcáre	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT.
MIŞCÁT	adj.	emoţionat, impresionat, înduioşat, tulburat, (fig.) atins.
mişcăciúne	s.	v. MOBILITATE.
MIŞCĂTÓR	adj.	1. instabil, nestatornic, schim-bător, variabil. (Dune ~oare.)2. v. mobiliar.3. v. înduioşător.
mişcóce	s.	v. PĂDUCHE.
mişcói	s.	v. PĂDUCHE.
mişcotéi	s. pl.	v. PĂDUCHE.
míşcul	s.	v. MOŞMON.
mişculánţă	s.	v. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUŞIE. GLUMĂ. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ. STRATAGEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. ŞTRENGĂRIE. TERTIP. TRUC. VICLENIE. VICLEŞUG.
míşculă	s.	v. MOŞMOANĂ.
mişél	adj.	v. BIET. BOLNAV. DEPLORABIL. JALNIC. LAMENTABIL. MIZERABIL. NENOROCIT. NESĂNĂTOS. PRĂPĂDIT. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBIT. SUFERIND. TRAS. USCĂŢIV.
MIŞÉL	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.
mişél	adj., s.	v. CALIC. FRICOS. INCAPABIL. INFIRM. INVALID. LAŞ. LEPROS. NECAPABIL. NECĂJIT. NEPUTINCIOS. NEVOIAŞ. PRĂPĂDIT. SĂRAC. SĂRMAN. SCHILOD. SLĂBĂNOG.
mişél	s.	v. CERŞETOR. MILOG.
mişelătáte	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEFERICIRE. NENOROC. NENOROCIRE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
MIŞELÉSC	adj.	v. ticălos.
MIŞELÉŞTE	adv.	netrebnic, ticăloşeşte, (livr.) infam. (S-a purtat ~.)
mişelésţe	adv.	v. SĂRĂCĂCIOS.
mişelí	vb.	v. BOCI. CALICI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
MIŞELÍE	s.	v. ticăloşie.
mişelíe	s.	v. DEŞERTĂCIUNE. INUTILITATE. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. NIMIC. NIMICNICIE. SĂRĂCIE. ZĂDĂRNICIE.

mişelíre	s.	v. SĂRĂCIRE. SCĂPĂTARE.
mişelós	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
MÍŞINĂ	s.	1. (reg.) butură, cupă, mursă, muscă, negreață. (Scobitura la dinții calului se numește ~.)2. (reg.) grăunte, muscă, negreață, pui, studeniță. (Substanța neagră din cornetul dentar al calului se numește ~.)
mîşină	s.	v. BANDĂ. BÎRLOG. BULUC. CEATĂ. CÎRD. CUIB. CULCUŞ. DROAIE. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. MULȚIME. PÎLC. SĂLAŞ. STOL. VIZUINĂ.
mişmáş	s.	v. AMESTECĂTURĂ. ÎNCÎLCEALĂ. ÎNCÎLCIRE. ÎNCÎLCITURĂ. ÎNCURCĂTURĂ. ŞPRIȚ.
miştó	adj.	v. APETISANT. ARĂTOS. BUN. CHIPEŞ. DELICIOS. FRUMOS. GUSTOS. IZBUTIT. ÎMBIETOR. PLĂCUT. REALIZAT. REUŞIT. SAVUROS. SUCULENT. VALOROS.
MIŞUÍ	vb.	v. forfoti.
MIŞUIÁLĂ	s.	v. forfotă.
míşun	s.	v. GRIVAN. HAMSTER. HÎRCIOG.
MIŞUNÁ	vb.	v. forfoti.
MIŞUNÁRE	s.	v. forfotă.
mitán	s.	v. REPRIZĂ.
mitár	s.	v. VAMEŞ.
mitárcă	s.	v. HRIB. MÎNĂTARCĂ.
mitarcă grásă	s.	v. PITARCĂ.
mitárnic	adj.	v. CORUPTIBIL.
mitárnic	s.	v. VAMEŞ.
mitárniță	s.	v. VAMĂ.
MÍTĂ	s.	şperț, (înv.) mituială, mîzdă, ruşfet, sfănțuială, (arg.) şpagă. (A lua ~.)
mítă	s.	v. CAMĂTĂ. DOBÎNDĂ. PROCENT.
mitcál	s.	v. PERCALINĂ.
míte	conj.	v. DAR. DARĂMITE.
MÍTIC	adj.	v. fantastic.
MITITÉL	adj., s.	1. adj. micuț, (pop.) micşor, micşorel, micutel, micuțel, (reg.) michiț, mititioc. (Un copil ~.)2. s. mic. (A mîncat doi ~ cu pîine.)
mititélul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
mititióc	adj.	v. MICUȚ. MITITEL.
MITOCÁN	adj., s.	bădăran, grosolan, mahalagiu, mîrlan, mîrlănoi, mocofan, mojic, necivilizat, nepoliticos, ordinar, țărănoi, țoapă, țopîrlan, vulgar, (pop.) mocan, mocîrtan, modîrlan, pădureț, rîtan, țopîrcă, (reg.) mocodan, moco-fănos, modîrlău, modoran, mogîldan, necuno
mitocán	s.	v. MAHALAGIU.
MITOCÁNCĂ	s.	bădărancă, mahalagioaică, maha-lagiță, mîrlancă, mojică, țoapă, țopîrlancă, (peior.) țață.
MITOCĂNÉSC	adj.	bădărănesc, grosolan, maha-lagesc, mîrlănesc, mojic, mojicesc, nepoliticos, ordinar, țopesc, țopîrlănesc, vulgar, (rar) mojicos, (fig.) necioplit, suburban. (Purtări ~eşti.)
MITOCĂNÉŞTE	adv.	bădărăneşte, grosolan, mahalageşte, mîrlăneşte, mojiceşte, ordinar, țărăneşte, vulgar. (S-a purtat ~.)
MITOCĂNÍE	s.	bădărănie, grosolănie, impolitețe, indelicatețe, mahalagism, mîrlănie, mojicie, necuviință, nedelicatețe, nepolitețe, țărănie, vulgaritate, (pop.) mocofănie, mocofănism, (reg.) modorănie, (înv.) grosime, rîtănie, (rar fig.) necioplire. (A comis o ~.)

MITOCĂNÍME	s.	mîrlănime, mojicime.
mitocosí	vb.	v. COCOLOŞI. MUŞAMALIZA.
MITOLÓG	s.	(înv.) mitologist. (Un reputat ~.)
MITOLÓGIC	adj.	(înv.) mitologicesc. (Basme ~.)
mitologicésc	adj.	v. MITOLOGIC.
mitologíst	s.	v. MITOLOG.
MITOMÁN	s.	mincinos.
MITOMANÍE	s.	(MED.) confabulaţie.
mitorlán	s.	v. CÎRTIŢĂ. GUZGAN. POPÎNDĂU. SOBOL. ŞOBOLAN.
mitosí	vb	v. ASCUNDE. DOSI. MISTUI.
MITÓZĂ	s.	(BIOL.) diviziune indirectă.
MITRÁL	adj.	v. uterin.
MITRÁLIE	s.	(MIL.) (înv.) cartace.
MITRALIÉRĂ	s.	(MIL.) (înv.) mitralieză, (arg.) căţea.
mitraliézã	s.	v. MITRALIERĂ.
MÍTRĂ	s.	v. uter.
mítră	s.	v. PLACENTĂ.
mitroácă	s.	v. GLĂVOACĂ.
mitrocár	s.	v. GLĂVOACĂ.
mitropólie	s.	v. CAPITALĂ. METROPOLĂ.
mitropolicésc	adj.	v. MITROPOLITAN.
MITROPOLÍT	s.	(BIS.) arhiepiscop.
mitropolít	s.	v. DROPIOI.
MITROPOLITÁN	adj.	(BIS.) (înv.) mitropolicesc. (Biserică ~.)
mitroşí	vb.	v. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
MITUÍ	vb.	a şperţui, (astăzi rar) a sfănţui, (înv.) a mîzdi, (fig.) a unge. (L-a ~ pentru a-i face o favoare.)
MITUIÁLĂ	s.	v. mituire.
mituiálă	s.	v. MITĂ. ŞPERŢ.
MITUÍRE	s.	mituială, şperţuială, (astăzi rar) sfănţuială, sfănţuire, (înv.) ruşfetărie, (fig.) ungere. (~ unui funcţionar incorect.)
MÍŢĂ	s.	codină, (reg.) miezură, tuşinătură. (~ este lîna de calitate inferioară.)
miţorgán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
MIŢÓS	adj.	flocos, lăţos, păros, (pop.) viţos, (reg.) biţos. (Sarică ~oasă.)
miţuvéle	s. pl.	v. BRÎNDUŞĂ.
MIUÓN	s.	(FIZ.) mezon m.
mixtúră	s.	v. AMESTEC. AMESTECĂTURĂ. COM-BINAŢIE. ÎNCÎLCEALĂ. ÎNCÎLCIRE. ÎNCÎLCI-TURĂ. ÎNCURCĂTURĂ.
MIZÁ	vb.	a ponta, (înv.) a pontarisi. (A ~ la un joc de noroc.)
mizá	vb.	v. BAZA. BIZUI. CONTA. FUNDAMENTA. ÎNCREDE. ÎNTEMEIA. SPRIJINI.
mizantróp	adj.	v. ursuz.
MÍZER	adj.	v. sărăcăcios.
mízer	adj.	v. BIET. DEPLORABIL. JALNIC. LA-MENTABIL. MIZERABIL. NENOROCIT. PĂCĂTOS. PRĂPĂDIT.

mízer	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
MIZERÁBIL	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.3. adj. păcătos, rău, ticălos, urît. (Era o vreme ~.)4. adj. v. sărăcăcios.5. adj. sărac, sărăcăcios, umil. (Un interior ~.)6. adj. v. deplorabil.7. adj. v. greu.
mizericórdie	s.	v. ÎNDURARE. MILĂ. MILO-STIVIRE.
mizericordós	adj.	v. BUN. ÎNDURĂTOR. ÎNGĂ-DUITOR. MILOS. MILOSTIV.
MIZÉRIE	s.	1. v. sărăcie.2. sărăcie, (pop.) scăpătare, (înv. şi reg.) ticală, (înv.) scăpăciune, scăpătăciune. (A murit în ~.)
mîglă	s.	v. CEAŢĂ. GRĂMADĂ. MALDĂR. MORMAN. MOVILĂ. NEGURĂ. PÎCLĂ. PURCOI.
mîgliseálă	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.
mîglisí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. FLATA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. LINGUŞI. MĂGULI. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
mîglisíre	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. FLATARE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. LINGUŞEALĂ. LINGUŞIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.
mîglisitór	adj.	v. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR. LINGUŞITOR. MĂGULITOR.
mîhneálă	s.	v. AMĂRĂCIUNE. ÎNTRISTARE. MÎHNIRE. NECAZ. SUPĂRARE. TRISTEŢE.
MÎHNÍ	vb.	1. a (se) amărî, a (se) indispune, a (se) îndurera, a (se) întrista, a (se) necăji, a (se) supăra, (înv. şi pop.) a (se) obidi, (înv. şi reg.) a (se) scîrbi, (înv.) a (se) oţărî, a (se) rîvni, (fig.) a (se) cătrăni. (L-ai ~ pe tata cu vorbele tale.)2. v.
mîhniciós	adj.	v. ÎNTRISTĂTOR.
mîhniciúne	s.	v. AMĂRĂCIUNE. ÎNTRISTARE. MÎHNIRE. NECAZ. SUPĂRARE. TRISTEŢE.
MÎHNÍRE	s.	1. amărăciune, întristare, necaz, supărare, tristeţe, (înv. şi pop.) obidire, (pop.) obidă, (înv. şi reg.) scîrbă, (Transilv., Mold. şi Bucov.) bănat, (înv.) mîhneală, mîhniciune, scîrbie, (fig.) cătrănire. (Ţi-a trecut ~?)2. îndu-rerare, întristare, (fig
MÎHNÍT	adj.	1. v. supărat.2. v. posomorît.
mîhnitór	adj.	v. ÎNTRISTĂTOR.
mîietoáre	s.	v. ACARET. DEPENDINŢĂ.
MÎINE	adv.	(Transilv. şi Banat.) mînezi.
MÎL	s.	1. nămol, (pop.) mîlitură. (~ de pe fundul unei ape.)2. v. noroi.
mîlitúră	s.	v. MÎL. NĂMOL.
MÎLÓS	adj.	v. noroios.
mîlós	adj.	v. ARGILOS. CLEIOS. CLISOS. LUTOS.
MÎNÁ	vb.	1. a conduce, (rar) a mînui. (~ pluta, trăsura, caii.)2. a deplasa, a împinge. (Vîntul ~ departe frunzele căzute.)
mînă	vb.	v. ADRESA. ALUNGA. DEPĂRTA. EXPEDIA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. SCOATE. SCRIE. TÎRÎ. TRIMITE.
mîna-diávolului	s.	v. REGINĂ.
mîna-Maicii-Dómnului	s.	v. PALMA-MAI-CII-DOMNULUI. PALMA-PĂMÎNTULUI.
mînáş	s.	v. BIRJAR. SURUGIU. VIZITIU.
mînát	s.	v. DELEGAT. EMISAR. ÎMPUTERNICIT. MESAGER. REPREZENTANT. SOL. TRIMIS.

MÎNĂ	s.	1. (ANAT.) membru superior, (înv. şi reg.) brîncă. (Omul are două ~îini şi două picioare.)2. (ANAT.) (pop. şi fam.) labă. (Nu pune ~ pe mine!)3. v. braţ.4. v. palmă.5. mînă de lucru v. forţă de muncă.6. v. pumn.7. (BOT.) mîna-Mai-cii-Domnului (Anastatica
mînă	s.	v. CALITATE. COCÎRLĂ. CONDIŢIE. FEMEIUŞCĂ. FOFEAZĂ. GRIJĂ. HĂDĂRAG. LEUCĂ. MĂNUNCHI. MĂNUŞĂ. MĂSEA. MUIERUŞCĂ. PAZĂ. POSESIUNE. RANG. SCHIMBĂTOARE. SEAMĂ. SPETEAZĂ. STARE. STĂPÎNIRE. TEAPĂ. TITIREZ. TREAPTĂ.
mînăştérgură	s.	v. PROSOP. ŞERVET. ŞTERGAR.
MÎNĂTÁRCĂ	s.	v. hrib.
mînătarcă urseáscă	s	v. PITA-VACII.
MÎNĂTÓR	s.	v. hăitaş.
mînătór	s.	v. PEŢITOR. STRUNGAR.
MÎNCÁ	vb.	1. (mai ales în vorbirea copiilor) a păpa, (înv. şi pop.) a (se) ospăta, (fam.) a hali, (depr.) a rumega. (Ce ~ acolo?)2. a consuma, (fam.) a hali. (A ~ repede întreaga pîine.)3. (fam.) a îmbuca. (N-a apucat să ~ nimic.)4. a (se) alimenta, a (se) hrăni, a
mîncá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. CON-SUMA. ERODA. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. OMITE. PRĂPĂDI. RISIPI. ROADE. SĂPA. SCĂPA. ZVÎRLI.
mîncábil	adj.	v. COMESTIBIL.
mîncáci	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂŢIOS. POFTICIOS.
MÎNCÁRE	s.	1. (mai ales în vorbirea copiilor) păpare, (înv. şi pop.) ospătare, (fam.) halire, (depr.) rumegare. (~ felului întîi, la masă.)2. consumare, mîncat, (înv. şi reg.) mîncătură, (fam.) halire. (După ~ unui codru de pîine.)3. alimentare, alimentaţie, hrănire
MÎNCÁT	adj.	1. v. sătul.2. v. ros.
MÎNCÁT	s.	1. v. alimentaţie.2. v. mîncare.
MÎNCĂCIÓS	adj., s.	1. adj. avid, lacom, nesătul, nesăţios, pofticios, (livr.) insaţiabil, vorace, (rar) lăcomit, lăcomos, (înv. şi reg.) mîncător, (reg.) lingareţ, mîncăreţ, (Mold.) hulpav, (înv.) hrănaci, mîncaci. (Om ~.)2. s. v.
mîncălău	s.	v. MÎNCĂCIOS. MÎNCĂU.
mîncăréţ	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESĂŢIOS. POFTICIOS.
MÎNCĂRÍCĂ	s.	(reg.) mîncărioară, mîncăriţă, mîncăruşă. (O ~ cu carne.)
mîncărícă	s.	v. TOCANĂ.
mîncăríci	s.	v. MÎNCĂRIME. PRURIT.
mîncăríe	s.	v. MÎNCĂRIME. PRURIT.
MÎNCĂRÍME	s.	v. prurit.
mîncărioáră	s.	v. MÎNCĂRICĂ.
mîncăríţă	s.	v. MÎNCĂRICĂ.
mîncărúşă	s.	v. MÎNCĂRICĂ.
mîncătór	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NESĂTUL. NESAŢIOS. POFTICIOS.
mîncătór	adj., s.	v. ASUPRITOR. EXPLOATATOR. ÎMPILĂTOR. OPRESIV. OPRESOR. PERSECUTOR. PRIGONITOR.
MÎNCĂTÓR	s.	v. consumator.
mîncătoríe	s.	v. DELAPIDARE. ESCROCHERIE. FRAUDĂ. HOŢIE. INTRIGĂ. MAŞINAŢIE. UNEL-TIRE.
MÎNCĂTÚRĂ	s.	măcinătură, rosătură. (~ la un zid.)
mîncătúră	s.	v. CONSUMARE. COROZIUNE. ERODARE. EROZIUNE. LUES. MÎNCARE. MÎN-CAT. MÎNCĂRIME. PRURIT. ROADERE. SIFILIS.

MÎNCĂU	s.	mîncăcios, (pop.) găman, (reg.) folticos, hutupală, mîncălău. (E un mare ~.)
mîndălác	s.	v. ALUNELE.
mîndre	s. pl.	v. IELE.
mîndrénie	s.	v. FRUMUSEȚE. MINUNĂȚIE. MINUNE. SPLENDOARE.
MÎNDRÉȚE	s.	v. frumusețe.
mîndréțe	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FRUMUSEȚE. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MINUNĂȚIE. MINUNE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. SPLENDOARE. TRUFIE.
MÎNDRÍ	vb.	1. a se făli, a se fuduli, a se lăuda. (Are de ce se ~ cu copiii lui.)2. v. îngîmfa.
mîndrí	vb.	v. CHIBZUI. CUGETA. GÎNDI. JUDECA. MEDITA. RAȚIONA. REFLECTA.
MÎNDRÍE	s.	1. v. semeție.2. v. fală.3. v. onoare.4. v. îngîmfare.
mîndríe	s.	v. FRUMUSEȚE. ÎNȚELEPCIUNE. MÎNDREȚE. SPLENDOARE. STRĂLUCIRE.
mîndroste	s.	v. ÎNȚELEPCIUNE.
MÎNDRU	adj.	1. v. demn.2. semeț, țanțoș, (pop.) dîrz, fălos. (Un mers ~.)3. v. îngîmfat.4. v. trufaș.
mîndru	adj.	v. ARĂTOS. BUN. CAPABIL. CHIPEȘ. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. FALNIC. FRUMOS. GRANDIOS. IMPOZANT. IMPRESIONANT. IMPUNĂTOR. ÎNCERCAT. ÎNȚELEPT. ÎNZESTRAT. MAIESTOS. MĂREȚ. MINUNAT. PREGĂTIT. PRICEPUT. SEMET. SPLENDID. STRĂLUCITOR. VALOROS. V
mîndrulénie	s.	v. FRUMUSEȚE. MINUNĂȚIE. MINUNE. SPLENDOARE.
MÎNEÁ	vb.	1. v. trage.2. v. dormi.
mîneá	vb.	v. ÎNNOPTA. POPOSI.
MÎNECÁR	s.	1. (la pl.) mînecuțe (pl.). (~e pentru funcționari.)2. (BIS.) mînecuță, rucaviță, (înv.) naracliță.
mînecár	s.	v. MANȘON.
MÎNECÁRE	s.	(înv.) mînecat.
mînecát	s.	v. MÎNECARE.
mînecă	s.	v. ARIPĂ. CAPĂT. COASTĂ. FLANC. MARGINE.
MÎNECĂ DE VÎNT	s.	v. manşă de vînt.
MÎNECĂTOÁRE	s.	proor, (reg.) proroc. (Ajunul zilei de 23 aprilie se numeşte în popor ~.)
MÎNECÚȚĂ	s.	1. (la pl.) mînecare (pl.). (~ purtate de funcționari.)2. (BIS.) mînecar, rucaviță, (înv.) naracliță.
mînéi	s.	v. COADĂ. MÎNER.
mînél	s.	v. COADĂ. MÎNER.
MÎNÉR	s.	1. v. toartă.2. (pop.) mănuşă. (~ al unei unelte.)3. v. coadă.4. v. plăsea.5. v. braț.
mînér	s.	v. COCÎRLĂ.
mînére	s.	v. MAS.
mînezí	adv.	v. MÎINE.
MÎNGÎIÁ	vb.	1. a alinta, a dezmierda, (pop. şi fam.) a giugiuli, (pop.) a drăgosti, (reg.) a adia, a guguli, a mădări, a milui, a nineri, (prin Ban. şi Transilv.) a băia, (înv.) a măguli. (Îl ~ cu duioşie pe obraz.)2. v. consola.3. v. bucura.
mîngîiá	vb.	v. ALINA. ATINGE. BATE. CALMA. DOMOLI. ÎMBĂRBĂTA. ÎMBLÎNZI. ÎNCURAJA. ÎNDEMNA. ÎNDRUMA. ÎNSUFLEȚI. ÎNVĂȚA. LINIŞTI. LOVI. POTOLI. POVĂȚUI. SFĂTUI. STI-MULA. SUSȚINE. TEMPERA. UŞURA.
MÎNGÎIÁT	adj.	alintat, dezmierdat. (Iubită ~.)
MÎNGÎIÉRE	s.	1. alintare, dezmierdare, (rar) alint, mîngîietură, (pop. şi fam.) giugiuleală, (pop.) alintătură, drăgosteală, drăgostire, (înv. şi reg.) olastiseală. (~ iubitei.)2. v. consolare.3. v. bu-curie.

mîngîierea-ápelor	s.	v. SILUR.
MÎNGÎIETÓR	adj.	1. alintător, dezmierdător, (înv.) dezmierdat, măgulitor. (Gesturi ~oare.)2. v. afec-tuos.3. v. consolator.4. v. încîntător.
mîngîietúră	s.	v. ALINTARE. BUCURIE. DES-FĂTARE. DEZMIERDARE. MÎNGÎIERE. MULȚU-MIRE. PLĂCERE. SATISFACȚIE.
mîngîiós	adj.	v. AFECTUOS. ALINĂTOR. CONSO-LATOR. DESFĂTĂTOR. DEZMIERDĂTOR. DRAG. DRĂGĂSTOS. DUIOS. IUBITOR. ÎNCÎN-TĂTOR. MÎNGÎIETOR. PLĂCUT. TANDRU.
mîni	s. pl.	v. CLEȘTE.
MÎNIÁ	vb.	v. înfuria.
MÎNIÁT	adj.	v. furios.
MÎNÍE	s.	v. furie.
mîníe	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZAS-TRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENORO-CIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. SINISTRU. URGIE.
mînioásа	s.	art. v. MUŞAMAUA.
MÎNIÓS	adj.	v. furios.
mîniós	adj.	v. DUŞMĂNOS. INAMIC. NEPRIETE-NESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
mînjălău	s.	v. MĂNGĂLĂU.
mînjeálă	s.	v. JEG. MÎNJIRE. MURDĂRIE. MUR-DĂRIRE. NECURĂȚENIE. PĂTARE. SCROBEALĂ.
MÎNJÍ	vb.	1. v. murdări.2. v. păta.3. v. unge.
mînjí	vb.	v. APRETA. ATINGE. BATE. BATJOCORI. COMPROMITE. DEZONORA. LIPI. LOVI. MÎZ-GĂLI. MOZOLI. MURUI. NECINSTI. PÎNGĂRI. PROFANA. SCROBI. SPOI. SPURCA.
MÎNJÍRE	s.	v. murdărire.
mînjíre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. PÎNGĂRIRE. PRO-FANARE. SPURCARE. TERFELIRE.
MÎNJÍT	adj.	1. v. murdar.2. jegos, murdar, nespălat, slinos, soios, (pop. şi fam.) janghinos, (pop.) îngălat, (reg.) imos, (fam.) împuțit. (Om ~.)
mînjít	adj.	v. PÎNGĂRIT. PROFANAT. SPURCAT.
MÎNTUÍ	vb.	(BIS.) a (se) izbăvi, a (se) purifica, a (se) răscumpăra, a (se) salva, (înv.) a (se) scoate, a (se) scumpăra, a (se) scura, a (se) spăsi, (fig.) a (se) curăța, a (se) spăla. (S-a ~ de păcate.)
mîntuí	vb.	v. APĂRA. DEZROBI. DEZVINOVĂȚI. DISCULPA. ELIBERA. EMANCIPA. EPUIZA. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. JUSTIFICA. LIBERA. SALVA. SCĂPA. SCOATE. SCUZA. SFÎRŞI.
mîntuiélnic	adj.	v. SALVATOR.
mîntuínță	s.	v. IZBĂVIRE. MÎNTUIRE. SALVARE. SCĂPARE.
MÎNTUÍRE	s.	(BIS.) izbăvire, salvare, (livr.) redemp-țiune, (înv.) mîntuință, mîntuitură, spăseală, spăsenie, spăsire. (~ unui păcătos.)
mîntuíre	s.	v. DEZROBIRE. ELIBERARE. EMAN-CIPARE. EMANCIPAȚIE. ISPRĂVIRE. ISPRĂVIT. ÎNCHEIERE. LIBERARE. SALVARE. SCĂPARE. SCOATERE. SFÎRŞIRE. SFÎRŞIT. TERMINARE. TERMINAT.
MÎNTUÍT	adj.	(BIS.) izbăvit, salvat, (înv.) spăsit. (Păcătos ~.)
mîntuít	adj.	v. DEZROBIT. ELIBERAT. SALVAT. SCĂPAT.
mîntuitór	adj.	v. DEZROBITOR. ELIBERATOR. LIBERATOR. SALVATOR.
MÎNTUITÓR	adj., s.	art. 1. adj. izbăvitor, salvator, (înv.) spăsitor.2. s. art. (BIS.) Hristos, Iisus, Mesia (art.).
mîntuitúră	s.	v. IZBĂVIRE. MÎNTUIRE. SALVARE.

mîntúş	s.	v. MIHALŢ.
mînúcă	s.	v. MÎNUŞIŢĂ. MÎNUŢĂ.
MÎNUÍ	vb.	v. manevra.
mînuí	vb.	v. CONDUCE. MÎNA.
MÎNUÍRE	s.	v. manevrare.
MÎNUITÓR	s.	manipulator. (~ de bani.)
mînúnă	s.	v. MĂNUNCHI.
mînuşícă	s.	v. MÎNUŞIŢĂ. MÎNUŢĂ.
MÎNUŞÍŢĂ	s.	v. mînuţă.
MÎNÚŢĂ	s.	mînuşiţă, (prin Maram.) mînucă, (prin Olt.) mînuşică. (O ~ de copil.)
mînzár	s.	v. MÎNZĂRAR.
MÎNZÁRE	s.	(ZOOL.) (pop.) plecătoare, (reg.) mînzată, (Olt. şi Munt.) siriţă. (Oaia care a fătat şi care are lapte se numeşte ~.)
MÎNZÁT	s.	(ZOOL.) junc, (Transilv. şi Maram.) tuluc. (Carne de ~.)
mînzátă	s.	v. MÎNZARE.
MÎNZĂ	s.	(ZOOL.) (reg.) coştruşă, mărţînioară, mînzoacă, mînzoancă. (~ de iapă de rasă.)
MÎNZĂRÁR	s.	(reg.) mînzar, mînzător. (Ciobanul care are grijă de mînzări se numeşte ~.)
mînzătór	s.	v. MÎNZĂRAR.
MÎNZIŞÓR	s.	(ZOOL.) mînzuleţ, (reg.) mînzuc, mînzuşor, mînzuţ.
mînzoácă	s.	v. MÎNZĂ.
mînzoáncă	s.	v. MÎNZĂ.
mînzóc	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
mînzúc	s.	v. MÎNZIŞOR. MÎNZULEŢ.
MÎNZULÉŢ	s.	v. mînzişor.
mînzuşór	s.	v. MÎNZIŞOR. MÎNZULEŢ.
mînzúţ	s.	v. MÎNZIŞOR. MÎNZULEŢ.
MÎR	interj.	hîr! (Cîinii fac: ~!)
mîrcav	adj.	v. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBIT. TRAS. USCĂŢIV.
mîrceáv	s.	v. SCARLATINĂ.
mîrced	adj.	v. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBIT. TRAS. USCĂŢIV.
mîrced	s.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
MÎRÎÍ	vb.	v. bombăni.
MÎRÎIÁLĂ	s.	v. mîrîit.
MÎRÎÍT	s.	mîrîială, mîrîitură, (reg.) hîră. (~ de cîini.)
MÎRÎITÚRĂ	s.	v. mîrîit.
MÎRLÁN	adj., s.	v. mitocan.
MÎRLÁNCĂ	s.	v. mitocancă.
MÎRLĂNÉSC	adj.	v. mitocănesc.
MÎRLĂNÉŞTE	adv.	v. mitocăneşte.
MÎRLĂNÍE	s.	v. mitocănie.
MÎRLĂNÍME	s.	v. mitocănime.
MÎRLĂNÓI	adj., s.	v. mitocan.
mîrliţă	s.	v. ŞTIUCĂ.

mîrşav	adj.	v. COSTELIV. DEBIL. DELICAT. DEZGUSTĂTOR. DIZGRAŢIOS. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. GREŢOS. HIDOS. JEGOS. JIGĂRIT. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. ORIBIL. PĂTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT. RĂPĂNOS. RĂPCIUGOS. RESPINGĂTOR. SCÎRBOS. SFRIJI
MÎRŞAV	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.
mîrşă	s.	v. AMORSĂ. MOMEALĂ. NADĂ.
mîrşăvénie	s.	v. ABJECŢIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
mîrşăví	vb.	v. PÎNGĂRI. PROFANA. SLĂBI. SPURCA.
MÎRŞĂVÍE	s.	v. ticăloşie.
mîrtác	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
mîrtán	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
mîrtóc	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
MÎRŢOÁGĂ	s.	(ZOOL.) gloabă, (pop.) dîrloagă, mărţînă, (reg.) bijoagă, drîglă, ghipcan, meliţă, mînzoc, şarlă, talaniţă, toroapă, (Transilv.) dabilă, (Mold.) dîrdală, jărpan, (prin Munt.) meleajă, (prin Transilv.) melegar, (prin Ban.) mîrţogariu, (prin Transilv. şi Mu
mîrţogáriu	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
MÎRZÁC	s.	(înv.) şerin. (Un ~ tătar.)
mîşcoáie	s.	v. CATÎRCĂ.
mîşcói	s.	v. CATÎR.
mîşîí	vb.	v. ADULMECA. MIROSI.
mîtcă	s.	v. BĂTĂTOR. IAPĂ. MUSTUITOR.
mîtîrlán	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
mîţ	s.	v. AMENT. COTOI. MOTAN. PISOI.
mîţa-pópii	s.	v. CANTARIDĂ. CÎINELE-BABEI. GÎNDAC-DE-FRASIN. OMIDA-URS. PISICA-POPII. SCOLOPENDRĂ.
mîţă	s.	v. ANCORĂ. CRĂCANĂ. PATINĂ. PĂPĂDIE. PIROSTRIE. PISICĂ. POTÎNG. TINDECHE.
mîţă sălbátică	s.	v. PISICĂ SĂLBATICĂ.
mîţésc	adj.	v. PISICESC.
mîţícă	s.	v. PISICUŢĂ.
mîţişoáră	s.	v. IOV. PISICUŢĂ.
mîţişór	s.	v. AMENT. PAPANAŞ. STÎLPARE.
mîţóc	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
mîţós	adj.	v. PISICESC.
mîţúc	s.	v. COTOIAŞ. MOTĂNAŞ. MOTĂNEL. PISOIAŞ.
mîţúcă	s.	v. PAPANAŞ. PISICUŢĂ.
mîţulícă	s.	v. PISICUŢĂ.
mîţulúie	s.	v. PISICUŢĂ.
mîţúş	s.	v. COTOIAŞ. MOTĂNAŞ. MOTĂNEL. PISOIAŞ.
mîţúţ	s.	v. COTOIAŞ. MOTĂNAŞ. MOTĂNEL. PISOIAŞ.
mîţúţă	s.	v. PISICUŢĂ.
mîzdă	s.	v. CAMĂTĂ. DOBÎNDĂ. MITĂ. PROCENT. ŞPERŢ.
mîzdí	vb.	v. MITUI. ŞPERŢUI.

mîzgálă	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE.
mîzgă	s.	v. SEVĂ. SUC.
MÎZGĂLEÁLĂ	s.	v. mîzgălitură.
MÎZGĂLÍ	vb.	1. (rar) a mînji. (~ hîrtia.)2. (reg.) a tămînji. (~ un portret.)
MÎZGĂLITÚRĂ	s.	mîzgăleală. (Desenul era o sim-plă ~.)
mlácă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
mlaci	s.	v. PUROI.
MLÁDĂ	s.	1. v. lăstar.2. lăstăriş, (rar) lăstăret, (reg.) tîrşar. (A trecut printr-o ~.)
MLÁJĂ	s.	1. v. răchită.2. v. salcie.3. v. răchită roşie.4. v. răchită albă.
mlăşniță	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
MLÁŞTINĂ	s.	(GEOGR.) 1. băltoacă, mocirlă, smîrc, (rar) băltac, (pop.) rovină, (înv. şi reg.) băltiş, (reg.) bahnă, băhniş, bulhac, mlacă, mlaşniță, molastină, rît, tălbăriță, tău, (prin Munt.) balhui, (prin Ban.) bară, (prin Bucov.) bălăştioagă, (prin Mold.) bîlc, (
mlat	s.	v. TERCI.
mlăcós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎRCOS.
MLĂDIÁ	vb.	1. a(-şi) clătina. (Îşi ~ trupul.)2. a-şi modula. (Îşi ~ vocea.)
mlădiá	vb.	v. ADAPTA.
MLĂDIÁT	adj.	v. modulat.
mlădiát	adj.	v. ELEGANT. GRAȚIOS. MLĂDIOS. MLĂDIU. SUPLU. ZVELT.
MLĂDIÉRE	s.	1. v. flexibilitate.2. v. grație.3. v. in-flexiune.
mlădiére	s.	v. ADAPTABILITATE.
MLĂDIÓS	adj.	1. v. flexibil.2. v. grațios.
mlădiós	adj.	v. ADAPTABIL. ARMONIOS. MELO-DIC. MELODIOS. MUZICAL. SONOR. UNDUIOS.
MLĂDÍȚĂ	s.	v. lăstar.
mlădíță	s.	v. URMAŞ.
MLĂDÍU	adj.	v. grațios.
mlădoácă	s.	v. LĂSTAR. MLADĂ. MLĂDIȚĂ. SMICEA. VLĂSTAR.
MLĂŞTINÓS	adj.	1. (GEOGR.) mocirlos, smîrcos, (pop.) băltos, rovinos, (reg.) băhnos, mlăcos, rîtos, (Transilv. şi Mold.) mărghilos, ploştinos. (O regiune ~oasă.)2. v. noroios.
mlecí	vb.	v. FĂRÎMIȚA. MĂRUNȚI. SFĂRÎMA.
MLÉCIN	s.	(BOT.; Mulgedium alpinum) (reg.) lăptiuca-oii.
mlecít	adj.	v. SFĂRÎMAT. ZDROBIT.
mnemónic	adj.	v. MNEMOTEHNIC.
mnemónică	adj.	v. MNEMOTEHNICĂ, MNEMO-TEHNIE.
MNEMOTÉHNIC	adj.	(PED.) (rar) mnemonic. (Procedee ~.)
MNEMOTÉHNICĂ	s.	(PED.) mnemotehnie, (rar) mnemonică. (~ facilitează memorarea unor cunoştinţe.)
MNEMOTEHNÍE	s.	v. mnemotehnică.
moácă	s.	v. BÎTĂ. CAP. CIOMAG. MĂCIUCĂ. MORMOLOC. ZGLĂVOACĂ.
moácră	adj.	v. PIETROASĂ.
MOÁLE	adj.	1. v. afînat.2. (rar) molatic. (Calcă pe covoare moi.)3. v. proaspăt.4. înmuiat. (Bucăți de pîine moi.)5. v. fraged. (Prăjitură ~.)6. v. puhav.7. catifelat, mătăsos, neted. (Obraz ~; piele ~.)8. v. apos.9. v. bleg.10. v. greoi.11. v. palatalizat.
moále	adj.	v. ESTOMPAT. INFLUENȚABIL. PAL. PALID. PIERDUT. STINS. ŞTERS.

moalele-cápului	s.	v. FONTANELĂ. TÎMPLĂ.
moalele-frúnții	s.	v. TÎMPLĂ.
moalele-obrázului	s.	v. TÎMPLĂ.
MOAR	s.	(TEXT.) (grecism înv.) moarea. (Rochie de ~.)
MOARÁT	adj.	(TEXT.) (rar) moariu. (Țesătură ~.)
MOÁRĂ	s.	v. țintar.
moără	s.	v. CEAS. CEASORNIC. GATER. GURĂ. JOAGĂR. MORIȘCĂ. STOMAC.
moáre	s.	v. ZEAMĂ DE VARZĂ.
moareá	s.	v. MOAR.
moaríu	adj.	v. MOARAT.
MOÁRTE	s.	1. decedare, deces, dispariție, pieire, prăpădire, răposare, sfîrșit, stingere, sucombare, (livr.) exitus, extincție, repauzare, (mai ales în limbajul bisericesc) repaus, (înv. și pop.) săvîrșire, (pop.) pierzanie, pierzare, (reg.) pieiște, topenie, (înv.
moárte	s.	v. DISPARIȚIE. EPIDEMIE. MOLIMĂ. MORTALITATE.
moartea-găínilor	s.	v. COBE. ȚÎFNĂ.
moartea-stélnițelor	s.	v. PĂDUCHERNIȚĂ.
MOÁȘĂ	s.	(reg.) babă, (prin Ban.) baică. (~ la nașterea unui copil.)
moáșă	s.	v. BUNICĂ. MAMĂ-MARE. NAȘĂ.
MOÁȘTE	s. pl.	1. v. mumie.2. relicve (pl.), vestigii (pl.), (înv.) rămășițe (pl.).
MOÁȚĂ	s.	(reg.) moțogancă. (E ~ de origine.)
moáță	s.	v. ZGLĂVOACĂ.
MOBÍL	adj., s.	1. adj. v. volant.2. adj. v. mobiliar.3. s. v. cauză.
mobilamént	s.	v. MOBILĂ. MOBILIER.
MÓBILĂ	s.	v. mobilier.
MOBILIÁR	adj.	mișcător, mobil. (Bunuri ~.)
MOBILIÉR	s.	mobilă, (rar) mobilament. (Și-a cumpărat ~ nou.)
MOBILITÁTE	s.	1. (înv.) mișcăciune. (Însușirea unui corp mobil sau ~.)2. v. instabilitate.3. mo-bilitate funcțională v. labilitate.
MOBILIZÁ	vb.	a antrena. (A ~ la o acțiune.)
MOBILIZÁRE	s.	antrenare. (~ tuturor la o acțiune.)
MOBILIZATÓR	adj.	antrenant, stimulativ, stimu-lator. (Factor ~.)
mocán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITO-CAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂ-NOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
MOCÁNCĂ	s.	1. (reg.) mocăniță, munteancă. (~ din Țara Bîrsei.)2. (art.) mocăneasca (art.). (Dansul popular numit
mocáncă	s.	v. ȚĂRANCĂ. ȚĂRĂNCUȚĂ.
MOCĂÍ	vb.	a migăli, a (se) mocoși, a (se) moșmondi, a (se) moșmoni, a (se) ticăi, (pop.) a tîndăli, (reg.) a migoroși, a moșinci, a moșoi, a moșorogi, a motroși, a mușina, (prin Transilv.) a se mighiti, a (se) moșogăi, (fam.) a moși. (Ce tot ~ acolo?)
mocăí	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOCNI. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
MOCĂIÁLĂ	s.	migăleală, mocoșeală, mocoșire, moșmondeală, ticăială, (pop.) tîndăleală, tîndă-litură. (~ unui om încet.)
MOCĂÍT	adj.	mocoșit, moșmondit, ticăit, (Mold.) chitcăit. (Un om ~.)
mocăncúță	s.	v. ȚĂRANCĂ. ȚĂRĂNCUȚĂ.

MOCĂNEÁSCA	s.	art. mocanca (art.). (Dansul popular numit ~.)
mocăníță	s.	v. MOCANCĂ.
móceră	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
mocériță	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
mocicolí	vb.	v. JEGOȘI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
mócicoș	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
mocicoșág	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE.
mocicoșí	vb.	v. JEGOȘI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
mocioárcă	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
MOCÍRLĂ	s.	1. v. mlaștină.2. v. noroi.
mocírlă	s.	v. CEAȚĂ. NEGURĂ. PÎCLĂ.
MOCIRLÓS	adj.	1. v. mlăștinos.2. v. noroios.
mocirós	adj.	v. MÎLOS. MLĂȘTINOS. MOCIRLOS. NĂMOLOS. NOROIOS.
mocîrțán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
MOCNÍ	vb.	(reg.) a mocăi. (Focul ~.)
mocní	vb.	v. ACRI. ALTERA. DESCOMPUNE. FER-MENTA. ÎMPUȚI. ÎNĂCRI. MACERA. STRICA.
mocnít	adj.	v. ACRIT. ACRU. ALTERAT. ASCUNS. CLOCIT. DESCOMPUS. FERMENTAT. ÎMPUȚIT. ÎNĂCRIT. RĂSUFLAT. REȚINUT. STĂTUT. STRICAT. TĂINUIT. TREZIT.
MOCNÍT	adj., adv.	înăbușit, înfundat. (Foc ~; focul arde ~.)
mocodán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MI-TOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂ-NOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
MOCOFÁN	adj., s.	v. mitocan.
mocofănie	s.	v. BĂDĂRĂNIE. GROSOLĂNIE. IMPOLITEȚE. INDELICATEȚE. MAHALAGISM. MITOCĂNIE. MÎRLĂNIE. MOJICIE. NECUVIINȚĂ. NEPOLITEȚE. ȚĂRĂNIE.
mocofănísm	s.	v. BĂDĂRĂNIE. GROSOLĂNIE. IMPOLITEȚE. INDELICATEȚE. MAHALAGISM. MITOCĂNIE. MÎRLĂNIE. MOJICIE. NECUVI-INȚĂ. NEPOLITEȚE. ȚĂRĂNIE.
mocofănós	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
MOCOȘEÁLĂ	s.	v. mocăială.
MOCOȘÍ	vb.	v. mocăi.
MOCOȘÍRE	s.	v. mocăială.
MOCOȘÍT	adj.	v. mocăit.
mocotá	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
mocotéi	s.	v. SOMOTEI.
MOD	s.	1. cale, chip, fel, formă, manieră, metodă, mijloc, modalitate, posibilitate, procedare, procedeu, procedură, putință, sistem, (reg.) cap, modru, (înv.) manoperă, marșă, mediu, mijlo-cire. (Alt ~ de a rezolva o problemă.)2. v. stil.3. v. regim.4. v. sens.
MODALITÁTE	s.	1. v. mod.2. v. regim.
MÓDĂ	s.	vogă. (Așa era ~.)
módă	s.	v. APUCĂTURĂ. CHIP. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. DEPRINDERE. EȘANTION. FASON. FEL. GĂTEALĂ. MANIERE. MODEL. MORAVURI. MOSTRĂ. NĂRAVURI. OBICEIURI. PODOABĂ. PROBĂ. PURTARE.

móde	s.	v. BIRNIC. CONTRIBUABIL. SUBIECT. IMPOZABIL.
MODÉL	s.	1. şablon.2. v. calapod.3. prototip.4. v. chip.5. prototip, tip, tipar. (A construit teatrul după ~ele greceşti.)6. v. sistem.7. v. eşan-tion.8. tipar, (înv.) izvod. (Un ~ de scrisoare.)9. exemplu, mostră, probă, specimen, tip. (Iată mai jos cîteva ~ de .
MODELÁ	vb.	1. v. fasona.2. v. sculpta.
modelábil	adj.	v. MALEABIL.
MODELÁJ	s.	v. modelare.
modelár	s.	v. MODELOR.
MODELÁRE	s.	1. v. fasonare.2. modelaj, modelat. (Operaţii succesive de ~.)3. v. sculptare.4. mo-delizare. (~ a unui sistem tehnic.)
MODELÁT	adj.	1. v. fasonat.2. v. sculptat.
MODELÁT	s.	v. modelare.
MODELIZÁRE	s.	v. modelare.
MODELÓR	s.	(rar) modelar, (înv.) tipăritor. (E de profesie ~.)
MODERÁ	vb.	v. atenua.
MODERÁT	adj.	1. v. convenabil.2. v. redus.3. v. uşor.4. v. blînd.5. v. calculat.6. v. calm.
MODERAŢIE	s.	v. chibzuială.
MODÉRN	adj.	1. actual, contemporan, nou, recent. (Preocupări ~ în tehnica de calcul.)2. v. uma-nistic.
MODERNIZÁ	vb.	1. v. renova.2. v. sistematiza.3. a înnoi. (A ~ mijloacele didactice de predare.)
MODERNIZÁRE	s.	1. v. renovare.2. v. sistemati-zare.3. înnoire. (~ mijloacelor de predare în şcoală.)
MODERNIZÁT	adj.	1. v. renovat.2. v. sistematizat.3. înnoit. (Utilaj ~.)
MODERNIZATÓR	adj.	înnoitor. (O măsură ~oare; spirit ~.)
MODÉST	adj.	1. (Ban.) smirom, (înv.) smerit. (Era un om extrem de ~.)2. simplu, umil, (înv. şi pop.) prost, (înv.) prostatic. (De condiţie ~.)3. v. neînsemnat.4. v. nepretenţios.5. v. medi-ocru.6. sărac, sărăcăcios, simplu. (O nuntă ~.)7. (fig.) timid. (Un început ~.
MODESTÍE	s.	1. (înv.) smerenie. (Un om plin de ~.)2. simplicitate, simplitate, (înv.) prostie, prostime. (~ condiţiei cuiva.)3. simplicitate, simplitate, sobrietate. (~ în îmbrăcăminte.)
módic	adj.	v. ACCEPTABIL. ACCESIBIL. CONVE-NABIL. MODERAT. POTRIVIT. REZONABIL.
MODIFICÁ	vb.	1. v. metamorfoza.2. a preface, a prelucra, a reface, a schimba, a transforma. (A ~ un text.)3. v. reforma.4. (FON.) a se altera, a se preface, a se schimba, a se transforma. („N” intervocalic s-a ~.)5. v. transforma.6. v. schimba.
MODIFICÁBIL	adj.	transformabil. (Fenomen ~.)
MODIFICÁRE	s.	1. v. evoluţie.2. v. metamorfoză.3. prefacere, prelucrare, refacere, schimbare, transformare. (~ unui text.)4. v. reformare.5. v. transformare.6. (FON.) prefacere, schim-bare, transformare, tratament. (~ labialelor.)7. v. variaţie.
MODIFICÁT	adj.	1. v. metamorfozat.2. prefăcut, prelucrat, refăcut, schimbat, transformat. (Text ~.)
modificáţie	s.	v. METAMORFOZARE. META-MORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRE-SCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFORMARE.
modíţă	s.	v. PERNIŢĂ. PERNUŢĂ. PUI. PUIŞOR. PUIUŢ.
modîlcă	s.	v. CUCUI. GÎLCĂ. UMFLĂTURĂ.
modîrlán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢĂRĂNOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.

modîrlău	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
modorán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
modorăníe	s.	v. BĂDĂRĂNIE. GROSOLĂNIE. IMPOLITEȚE. INDELICATEȚE. MAHALAGISM. MITOCĂNIE. MÎRLĂNIE. MOJICIE. NECUVIINȚĂ. NEPOLITEȚE. ȚĂRĂNIE.
modorói	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
modoşí	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
modovîlcă	s.	v. GÎLCĂ. UMFLĂTURĂ.
módru	s.	v. CALE. CHIP. FEL. FORMĂ. GEN. MA-NIERĂ. METODĂ. MIJLOC. MOD. MODALITATE. POSIBILITATE. PROCEDARE. PROCEDEU. PROCEDURĂ. PUTINȚĂ. SISTEM. SOI. SPECIE. SPECIMEN. TIP. VARIETATE.
MODÚL	s.	(MAT.) valoare absolută.
MODULÁ	vb.	1. a(-şi) mlădia. (Îşi ~ vocea.)2. v. in-tona.
MODULÁRE	s.	v. inflexiune.
MODULÁT	adj.	mlădiat. (Voce ~.)
MODULÁȚIE	s.	v. inflexiune.
moflúz	adj.	v. BOSUMFLAT. ÎMBUFNAT. ÎNŞELAT. PĂGUBIT. SUPĂRAT.
moflúz	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
moflúz	s.	v. BANCRUTAR. BANCRUTĂ. CRAH. FALIMENT. FALIT.
mofluzénie	s.	v. BANCRUTĂ. CRAH. FALIMENT.
mofluzí	vb.	v. BANCRUTA. CALICI. FALIMENTA. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA.
mofluzíe	s.	v. BANCRUTĂ. CRAH. FALIMENT.
mofluzít	s.	v. BANCRUTAR. FALIT.
mofluzlîc	s.	v. BANCRUTĂ. CRAH. FALIMENT.
MOFT	s.	(mai ales la pl.) v. capriciu.
moft	s.	v. BAGATELĂ. CHIȚIBUŞ. FLEAC. MĂ-RUNȚIŞ. NIMIC. PALAVRĂ. PROSTIE.
moftangioáică	s.	v. FLECARĂ. GURALIVĂ. LIMBUTĂ. PALAVRAGIOAICĂ. VORBĂREAȚĂ.
moftangíu	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURA-LIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂREȚ.
moftológ	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VOR-BĂREȚ.
moftureán	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURA-LIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂREȚ.
MOFTURÓS	adj.	1. boieros, capricios, fandosit, năzuros, pretenții, sclifosit, (pop.) izmenit, (reg.) năsfiros, năturos. (E cam ~ dumnealui!)2. dificil, năzuros, (pop.) gingaş, lingav, (Mold., Munt. şi sudul Transilv.) scarandiv. (~ la mîn-care.)
mogîldán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
mogîldán	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
MOGÎLDEÁȚĂ	s.	1. v. mușuroi.2. momîie, (reg.) momîiață. (Ce o fi cu ~ aceea în drum?)
mogîldeáță	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
mogorogí	vb.	v. ADMONESTA. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODOGĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. GÎNGĂ-VI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORALIZA. MORMĂI. MURMURA. MUSTRA.

mogtár	s.	v. GRÎNAR. HAMBAR. PĂTUL.
mohnăí	vb.	v. FÎRNÎI. FONFĂI. FORNĂI.
mohnăít	adj., s.	v. FÎRNÎIT. FONF. FONFĂIT. FORNĂIT.
MOHÓR	s.	(BOT.) 1. (Setaria verticillata) dughie, mei-păsăresc, (reg.) bursoacă.2. (Setaria viridis) (reg.) mei-nebun, mei-păsăresc.3. (Setaria glauca) costrei, (reg.) bursoacă.
mohór	s.	v. DUGHIE. ROGOZ.
mohor-grós	s.	v. COSTREI.
mohorél	s.	v. PAPANAŞ.
MOHORÎ	vb.	1. v. înnora.2. v. strica.3. v. încrunta.
mohorî	vb.	v. ÎNTRISTA. MÎHNI. POSOMORÎ.
mohorîciúne	s.	v. SCARLATINĂ.
MOHORÎRE	s.	v. încruntare.
mohorît	adj.	v. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. POSOMO-RÎT. TRIST.
MOHORÎT	adj., adv.	1. adj. v. înnorat.2. adj. închis, întunecat, sumbru, sur, (pop.) suriu. (O culoare ~.)3. adj. v. încruntat.4. adj., adv. v. îmbufnat.5. adj. v. dezolant.
mohorîți	vb.	v. ÎNROŞI. ÎNSÎNGERA. ROŞI. SÎNGERA.
mohor-róşu	s.	v. MEIŞOR.
moiéți	s. pl.	v. PAPARĂ.
móimă	s.	v. MAIMUŢĂ. SCROFULĂ. SCURTĂ. UIMĂ.
MOINÁ	vb.	(MET.) (reg.) a se moişti, a se moloşăgăi. (Afară s-a ~.)
moinát	adj.	v. MOINOS.
moinátec	adj.	v. MOINOS.
MÓINĂ	s.	(MET.) (reg.) moişte, moişteală, moiştină, moleşniță, moloşag. (Vreme urîtă, cu ~.)
móină	s.	v. GRINDEL. MOLAN. OGOR. PÎRLOAGĂ.
moină-gálbenă	s.	v. MANĂ.
MOINÓS	adj.	(MET.) (înv.) moinat, moinatec. (Timp ~.)
móişte	s.	v. COAPSĂ. MOINĂ. TÎMPLĂ.
moişteálă	s.	v. MOINĂ.
moiştí	vb.	v. MOINA.
moiştínă	s.	v. MOINĂ.
móiță	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
mojár	s.	v. PIUĂ. PIULIŢĂ.
MOJDREÁN	s.	(BOT.; Fraxinus ornus) (reg.) urm, frasin-de-munte.
mojdreán	s.	v. PALTIN.
MOJÍC	adj., s.	1. adj., s. v. mitocan.2. adj. v. mito-cănesc.
mojíc	s.	v. SĂTEAN. ŢĂRAN.
MOJÍCĂ	s.	v. mitocancă.
MOJICÉSC	adj.	v. mitocănesc.
mojicésc	adj.	v. ŢĂRĂNESC.
MOJICÉŞTE	adv.	v. mitocăneşte.
MOJICÍE	s.	v. mitocănie.
MOJICÍME	s.	v. mitocănime.
mojicíme	s.	v. ŢĂRĂNIME.

mojicós	adj.	v. BĂDĂRĂNESC. GROSOLAN. MAHALAGESC. MITOCĂNESC. MÎRLĂNESC. MOJIC. MOJICESC. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢOPESC. ŢOPÎRLĂNESC. VULGAR.
MOL	s.	v. moleculă-gram.
mol	s.	v. VIN.
MOLÁN	s.	v. grindel.
molán	s.	v. VIN.
MOLÁR	s.	v. măsea.
molástină	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
moláş	s.	v. MIHALŢ.
MOLÁTIC	adj.	1. v. bleg.2. v. greoi.
molátic	adj.	v. DOMOL. LIN. MOALE. UŞOR.
molătáte	s.	v. MOLICIUNE.
MÓLCOM	adj.	1. v. încet.2. v. uşor.3. v. calm.
molcomí	vb.	v. ASTÎMPĂRA. CALMA. DOMOLI. LINIŞTI. POTOLI. SMERI. TEMPERA. UMILI.
molcomíre	s.	v. ACALMIE. CALM. LINIŞTE. PACE. SMERENIE. TĂCERE. UMILINŢĂ.
molcomíş	adv.	v. BLÎND. LIN. UŞOR.
molcomít	adj.	v. DOMOL. ÎNCET. LENT. LIN. LINIŞTIT. MĂSURAT. POTOLIT. TACTICOS. TEMPERAT.
molcomitór	adj.	v. ALINĂTOR. CALMANT. LINIŞTITOR.
moldáv	adj.	v. MOLDOVENESC.
moldáv	s., adj.	v. MOLDOVEAN.
MOLDAVÍT	s.	(MIN.) (rar) ceară-de-pământ.
móldă	s.	v. ADĂPĂTOARE. ALBIE. COPAIE. COVATĂ. JGHEAB. TROACĂ. ULUC.
moldomunteán	s., adj.	v. MOLDOVALAH.
moldoromân	s., adj.	v. MOLDOVALAH.
MOLDOVALÁH	s., adj.	(înv.) moldomuntean, moldoromân. (Român din Principatele Unite sau ~.)
MOLDOVEÁN	s., adj.	1. s. (înv.) bogdan, moldav.2. adj. v. moldovenesc.
MOLDOVEÁNĂ	s.	v. moldoveancă.
MOLDOVEÁNCĂ	s.	moldoveană.
MOLDOVENÉSC	adj.	moldovean, (înv.) bogdă-nesc, moldav.
moldovení	vb.	v. MOLDOVENIZA.
MOLDOVENIZÁ	vb.	(rar) a (se) moldoveni.
moleác	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
molében	s.	v. TEDEUM.
MOLECÚLĂ	s.	1. (FIZ.) (înv.) parte, părticică. (~ a unui corp.)2. (FIZ., CHIM.) moleculă activă = moleculă reactivă; moleculă biatomică = mole-culă diatomică; moleculă diatomică v. moleculă biatomică; moleculă dublă v. dimer; moleculă-gram = mol; moleculă reactivă v.
molestá	vb.	v. BRUSCA. BRUTALIZA. MALTRATA. SÎCÎI. ŞICANA.
molestáre	s.	v. BRUSCARE. BRUTALIZARE. MAL-TRATARE.
MOLEŞEÁLĂ	s.	1. sfîrşeală, slăbiciune, (reg.) zălezitură. (Simte o ~ greu de învins.)2. lînce-zeală, lîncezire, moleşire, toropeală, toropire, (franţuzism rar) torpoare, (Munt. şi Olt.) tîromeală. (Stare de ~ premergătoare somnului.)
MOLEŞÍ	vb.	1. v. blegi.2. a (se) muia, a (se) vlăgui, (fig) a (se) fleşcăi. (Efortul l-a ~.)3. v. toropi.
MOLEŞÍRE	s.	v. moleşeală.

MOLEŞÍT	adj.	1. muiat, vlăguit, (fig.) fleşcăit. (Un om ~ de efort.)2. v. toropit.
MOLEŞITÓR	adj.	v. toropitor.
moléşniţă	s.	v. MOINĂ.
MOLETÁ	vb.	v. zimţui.
MOLETÁRE	s.	(TEHN.) randalinare.
MOLÉTĂ	s.	(TEHN.) randalină.
MOLÉTE	s.	1. (ENTOM.) vierme de făină, (pop.) sfoiag, (Olt. şi Ban.) surdomaş. (~le este larva morarului.) *2. (MED.) (Olt.) surdomaş. (~le este o boală de copii.)
moléte	s.	v. BRAD. GRINDEL. MOLAN. MOLID. MOLIE. PIN. VIN.
MOLFĂÍ	vb.	1. v. plescăi.2. a morfoli, a mozoli, (rar) a morfologi, (reg.) a folfăi, a moscoli. (~ prin gură mîncarea.)3. v. bombăni.
MOLFĂIÁLĂ	s.	v. clefăit.
MOLFĂÍRE	s.	v. clefăit.
MOLFĂÍT	s.	v. clefăit.
MOLFĂITÚRĂ	s.	v. clefăit.
MOLHÁŞ	s.	v. mlaştină oligotrofă.
molia-albínelor	s.	v. GĂSELNIŢĂ.
molia-stúpilor	s.	v. GĂSELNIŢĂ.
MOLICIÚNE	s.	(rar) molătate. (~ unui covor.)
MOLÍD	s.	(BOT.) 1. (Picea abies) brad roşu, (reg.) tîrş, (Transilv.) sihlă.2. (Picea excelsa) brad, (reg.) molete, molidar.
molíd	s.	v. PIN.
molidár	s.	v. BRAD. MOLID.
MÓLIE	s.	(ENTOM.) 1. (Tinea) (reg.) molete, muşină, muştă.2. molie-de-casă (Oniscus murarius) = (prin Munt.) prepeleac.
mólie	s.	v. CÎINELE-BABEI. GĂRGĂRIŢĂ.
molie-de-stúp	s.	v. GĂSELNIŢĂ.
MÓLIMĂ	s.	1. v. epidemie.2. v. epizootie.
molipseálă	s.	v. CONTAGIUNE. CONTAMINARE. INFECTARE. INFECŢIE. MOLIPSIRE.
MOLIPSÍ	vb.	(MED.) a (se) contagia, a (se) contamina, a (se) infecta, (livr.) a (se) infesta, (pop.) a (se) umple, (înv.) a (se) smredui, a (se) strica. (S-a ~ de variolă.)
MOLIPSÍRE	s.	(MED.) contagiune, contaminare, infectare, infecţie, (livr.) infestare, (rar) molip-seală, (înv.) smreduire. (~ cuiva cu scarlatină.)
MOLIPSÍT	adj.	(MED.) contaminat, infectat, (livr.) infestat, (înv.) smreduit. (Persoană ~.)
MOLIPSITÓR	adj.	(MED.) 1. contagios, infecţios, (rar) contaminant, infectant, (pop.) lipicios, (reg.) mutător, (înv.) acolisitor, ciumaş, ciumos, împărţitor, smreduitor. (Boală ~oare.)2. v. in-fecţios.
molítvă	s.	v. ÎNCHINARE. ÎNCHINĂCIUNE. RUGĂ. RUGĂCIUNE.
MOLITVÉLNIC	s.	(BIS.) (rar) rugăciunar, trebnic, (înv.) evhologhion.
MOLÎU	adj.	1. v. bleg.2. v. greoi.
molîu	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
MOLLISÓL	s.	(GEOGR.) merzlotă. (~ din zona polară.)
molói	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
moloşág	s.	v. MOINĂ.

moloşăgăí	vb.	v. MOINA.
molótru	s.	v. CHIMEN. CHIMION. MOLURĂ. SCHINDUF. SULFINĂ.
molotru álb	s.	v. SULFINĂ.
molotru albástru	s.	v. SULFINĂ ALBASTRĂ.
MOLÓZ	s.	(CONSTR.) (pop.) golomoz. (~ provenit din demolări.)
MOLÚRĂ	s.	(BOT.; Foeniculum vulgare) (reg.) molotru, secărea, anason-dulce, anason-mare, anason-nemțesc, chimen-dulce.
MOMEÁLĂ	s.	v. nadă.
momeálcă	s.	v. GÎLCĂ. UMFLĂTURĂ.
MOMÉNT	s.	1. ceas, clipă, clipită, minut, oră, secundă, timp, vreme, (rar) clipeală, (pop.) cirtă, soroc, (înv. şi reg.) cescuț. (A sosit ~ul cînd ...)2. v. împrejurare.3. v. fază.
momentál	adj.	v. MOMENTAN. PROVIZORIU. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
momentán	adj.	v. ACTUAL. CONTEMPORAN. CURENT. PREZENT.
MOMENTÁN	adj., adv.	1. adj. v. temporar.2. adv. v. acum.3. adj. v. instantaneu.
momentán	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎR-ZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE.
momentós	adj.	v. ACTUAL. CONTEMPORAN. CURENT. MOMENTAN. PREZENT. PROVIZORIU. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
MOMÍ	vb.	1. v. înşela.2. v. seduce.
momíc	s.	v. RINICHI.
momineáză	s.	v. MAIONEZĂ.
MOMÍRE	s.	v. înşelare.
MOMÍT	adj.	v. sedus.
momitór	s., adj.	v. ADEMENITOR. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR. SEDUCĂTOR.
momitúră	s.	v. AMORSĂ. MOMEALĂ. NADĂ.
momíță	s.	v. GANGLION.
MOMÍȚE	s. pl.	(ANAT.) (pop.) mure (pl.). (~ la grătar.)
momîiáță	s.	v. MOGÎLDEAȚĂ. MOMÎIE.
MOMÎIE	s.	1. v. sperietoare.2. v. mogîldeață.
momoríță	s.	v. ROMANIȚĂ PUTUROASĂ.
momúc	s.	v. RINICHI.
MONADÉLFĂ	adj.	(BOT.) monadelfică. (Stamină ~.)
MONADÉLFICĂ	adj.	v. monadelfă.
MONÁH	s.	v. călugăr.
monáh	s.	v. ANAHORET. ASCET. EREMIT. PUSTNIC. SCHIMNIC. SIHASTRU.
MONAHÁL	adj.	1. v. călugăresc.2. călugăresc, mănăstiresc, monahicesc, (livr.) claustral. (Duce o viață ~.)
MONÁHĂ	s.	v. călugăriță.
monáhic	adj.	v. CĂLUGĂRESC. MĂNĂSTIRESC. MONAHAL. MONAHICESC.
MONAHICÉSC	adj.	1. v. călugăresc.2. călugăresc, mănăstiresc, monahal, (livr.) claustral. (Viață ~.)
monahicéște	adv.	v. CĂLUGĂREŞTE.
MONAHÍE	s.	v. călugăriță.
monahíe	s.	v. CĂLUGĂRIE. MONAHISM.
MONAHÍSM	s.	v. călugărie.

MONÁRH	s.	(POL.) 1. v. rege.2. v. domnitor.
MONÁRHIC	adj.	(POL.) (înv.) maiestatic, monar-hicesc. (Regim ~.)
monarhicésc	adj.	v. MONARHIC.
MONARHÍE	s.	(POL.) 1. (fig.) coroană. (~ Suediei.)2. regat, (înv.) crăie, crăime. (Republică şi ~.)3. regalitate. (~ a fost abolită în ...)
MONARHÍSM	s.	(POL.) regalism.
MONARHÍST	s.	(POL.) regalist.
monástic	adj.	v. CĂLUGĂRESC. MĂNĂSTIRESC. MONAHAL. MONAHICESC.
mondăní	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODO-GĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. GÎNGĂVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA.
MONDIÁL	adj.	universal. (Dorim o pace ~.)
MONDOECONOMÍE	s.	v. cosmoeconomie.
MONÉDĂ	s.	ban, piesă, (pop.) para. (O ~ de cinci.)
MONETÁR	adj.	bănesc. (Reformă ~.)
MONETĂRÍE	s.	(înv. şi reg.) tarapana, (înv.) bănărie, cămară domnească, (înv., în Transilv.) pinzărie.
MONGÓL	adj.	mongolic. (Populaţie ~.)
MONGÓLIC	adj.	v. mongol. (Tip ~.)
MONGOLÍD	s., adj.	mongoloid. (Rasa ~.)
MONGOLOÍD	s., adj.	v. mongolid. (Rasa ~.)
MONITÓR	s.	(înv.) şedator. (~ al unei clase.)
monoatómic	adj.	v. MONOVALENT.
MONOBROMBENZÉN	s.	(CHIM.) brom-benzen.
MONOCELULÁR	adj.	(BIOL.) unicelular. (Orga-nism ~.)
MONOCÍT	s.	macrofag.
MONOCLORBENZÉN	s.	(CHIM.) clorbenzen.
MONÓCLU	s.	(rar) lornion, (pop. şi fam.) geam, (pop.) sticlă. (Poartă ~ la ochiul drept.)
monocórd	adj.	v. INEXPRESIV. MONOTON. NEEXPRESIV. UNIFORM.
MONOCÓRD	adj., s.	(MUZ.) 1. adj. unicord. (Instrument ~.)2. s. canon. (Vechiul instrument numit ~.)
monocotiledón	adj.	v. MONOCOTILEDONAT.
MONOCOTILEDONÁT	adj.	(BOT.) (rar) monocoti-ledon. (Plantă ~.)
MONOCRÓM	adj.	monocromatic. (Pictură ~.)
MONOCROMÁTIC	adj.	v. monocrom.
MONODACTÍL	adj., s.	(ZOOL.) soliped. (Calul este un animal ~.)
MONOFAZÁT	adj.	(FIZ.) monofazic. (Circuit electric ~.)
MONOFÁZIC	adj.	v. monofazat. (Circuit electric ~.)
MONOFLÓR	adj.	(BOT.) uniflor. (Plantă ~.)
MONOGÁM	adj.	1. monogamic. (Bărbat ~.)2. v. uni-sexuat.
MONOGÁMIC	adj.	v. monogam.
MONOGRÁF	s.	monografist. (~ul lui Balzac.)
MONOGRAFÍST	s.	v. monograf.
MONOLÍNGV	adj.	unilingv. (Dicţionar ~.)
MONOLÍT	adj.	v. monolitic.
MONOLÍTIC	adj.	monolit. (Monument ~.)

monolític	adj.	v. OMOGEN. UNITAR.
MONOLÓG	s.	(livr.) soliloc.
MONOMÁN	s., adj.	(MED.) (rar) monomaniac. (Om ~.)
monomaniác	s., adj.	v. MONOMAN.
MONOMANÍE	s.	v. idee fixă.
MONOMETILAMÍNĂ	s.	(CHIM.) metilamină.
MONOPARTÍD	adj.	v. unipartid.
MONOPARTÍT	adj.	(POL.) v. unipartid.
MONOPETÁL	adj.	(BOT.) unipetal. (Flori ~.)
monopolizá	vb.	v. ACAPARA.
monopolizáre	s.	v. ACAPARARE.
monopolizatór	adj.	v. ACAPARATOR.
MONORÁI	s.	v. monoşină.
MONOSEMÁNTIC	adj.	v. unisemantic.
MONOSEMANTÍSM	s.	v. unisemantism.
MONOSEMÍE	s.	v. unisemantism.
MONOSEPÁL	adj.	(BOT.) unisepal. (Floare ~.)
MONOSEXUÁT	adj.	v. unisexuat.
MONOSILÁB	adj.	v. monosilabic.
MONOSILÁBIC	adj.	(LINGV.) monosilab, (rar) unisilab, unisilabic. (Cuvînt ~.)
MONOSPÉRM	adj.	(BOT.) (rar) monospermatic, monospermic. (Fruct ~.)
monospermátic	adj.	v. MONOSPERM.
monospérmic	adj.	v. MONOSPERM.
MONOSTRATIFICÁT	adj.	unistratificat. (Organ vegetal ~.)
MONOŞÍNĂ	s.	monorai.
MONOTÁSTER	s.	(TIPOGR.) maşină de cules.
MONOTÓN	adj.	1. anost, banal, placid, plictisitor, uniform, (fig.) searbăd, (livr. fig.) tern. (O viaţă ~.)2. v. inexpresiv.
MONOTONÍE	s.	uniformitate. (~ vieţii cuiva.)
MONOTRÉM	s.	(ZOOL.) prototerian.
MONOVALÉNT	adj.	(CHIM.) (înv.) monoatomic. (Radical ~.)
MONOZAHARÍDĂ	s.	(CHIM.) monoză.
MONÓZĂ	s.	v. monozaharidă.
MÓNSTRU	s.	1. arătare, pocitanie, pocitură, (pop. şi fam.) bîzdîganie, (reg.) arătanie, budihace, buduhoală, (înv.) blazna. (Un ~ din basme, cu două capete.)2. hîdoşenie, monstruozitate, pocitanie, pocitură, schimonositură, sluţenie, sluţitură, urîciune, urîţenie, (
MONSTRUÓS	adj.	1. v. urît.2. v. dezgustător.3. v. îngrozitor.
MONSTRUOZITÁTE	s.	1. v. monstru.2. v. grozăvie.
MONT	s.	ciot. (~ al mîinii.)
mont	s.	v. RĂMĂŞIŢĂ. REST.
MONTÁ	vb.	1. v. asambla.2. a instala. (A ~ un utilaj.)3. v. regiza.
montá	vb.	v. AGITA. AŢÎŢA. INCITA. INSTIGA. ÎNTĂRÎTA. PROVOCA. STÎRNI. TULBURA.
MONTÁJ	s.	v. asamblare.
montán	adj.	v. MUNTOS.

montanístic	adj.	v. MUNTOS.
MONTÁRE	s.	1. v. asamblare.2. instalare. (~ unui utilaj.)3. v. regie.
montáre	s.	v. GOANĂ. GONIRE. ÎMPREUNARE. MONTĂ.
MONTATÓR	s.	v. montor.
MÓNTĂ	s.	(BIOL.) goană, gonire, împreunare, (reg.) montare, sărit. (~ la vite.)
MONTÓR	s.	montator. (E ~ de profesie.)
MONUMENTÁL	adj.	1. v. statuar.2. v. grandios.
MONUMENTALITÁTE	s.	v. grandoare.
MOPS	s.	v. buldog.
MORÁL	adj.	1. etic. (O comportare ~.)2. v. mora-lizator.3. v. spiritual.
MORÁLĂ	s.	1. etică. (~ unei societăți date.)2. în-vățătură, pildă, (rar) moralitate, (înv.) matimă. (~ unei fabule.)3. v. ceartă.
morálic	adj.	v. MORAL. SPIRITUAL. SUFLETESC.
moralicésc	adj.	v. MORAL. MORALIZANT. MORALIZATOR. SPIRITUAL. SUFLETESC.
MORALICÉŞTE	adv.	v. moralmente.
MORALITÁTE	s.	(livr.) etos. (~ unei comunități sociale.)
moralitáte	s.	v. ÎNVĂȚĂTURĂ. MORALĂ. PILDĂ.
MORALIZÁ	vb.	v. certa.
MORALIZÁNT	adj.	v. moralizator.
MORALIZATÓR	adj.	1. moral, moralizant, (înv.) moralicesc. (Concluzie ~oare.)2. v. educativ.
MORALMÉNTE	adv.	moraliceşte, spiritualiceşte, sufleteşte, (rar) spiritualmente. (~ se simte bine.)
MORÁR	s.	1. (reg.) măcinar. (E ~ de profesie.)2. (ENTOM.; Tenebrio molitor) gîndac-de-făină.
morár	s.	v. PIUAR.
MORÁVURI	s. pl.	v. comportare.
MORĂRÁŞ	s.	morărel.
MORĂREÁSĂ	s.	morăriță.
MORĂRÉL	s.	morăraș.
MORĂRÍE	s.	morărit.
MORĂRÍT	s.	morărie.
MORĂRÍȚĂ	s.	morărească.
morăríță	s.	v. CHICA-VOINICULUI.
morb	s.	v. AFECȚIUNE. BOALĂ. MALADIE.
morbiciúne	s.	v. AFECȚIUNE. BOALĂ. MALADIE.
MORBÍD	adj.	v. patologic.
MORBIDITÁTE	s.	(înv.) morbitate.
morbíli	s. pl.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
morbitáte	s.	v. MORBIDITATE.
morbós	adj.	v. BOLNAV. BOLNĂVICIOS. NESĂ-NĂTOS. SUFERIND.
morcoáșă	s.	v. BÎRSĂ. BLEAU. BRĂȚARĂ. CÎRCEIE.
morcóci	s.	v. PORCUȘOR.
morcotí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI.
MÓRCOV	s.	(BOT.; Daucus carota sativa) (prin Transilv.) moroc, (prin sudul Transilv.) mure.
morcov-de-cîmp	s.	v. RUȘINEA-FETEI.

morcovíu	adj.	v. PORTOCALIU.
morcov-porcésc	s.	v. NAP-PORCESC. TOPINAM-BUR.
morcov-sălbátic	s.	v. RUŞINEA-FETEI.
mordái	s.	v. PISTOLET.
mórdă	s.	v. BOT. GURĂ. RÎT.
morésc	adj.	v. MAUR.
MORFÍNĂ	s.	(FARM.) (reg.) morfiu.
mórfiu	s.	v. MORFINĂ.
MORFOGENÉZĂ	s.	(GEOL.) morfogenie. (~ dealurilor carpatice.)
MORFOGENÍE	s.	v. morfogeneză.
MORFOLÍ	vb.	v. molfăi.
morfolít	adj.	v. BOLBOROSIT. ÎNGĂIMAT. MOR-MĂIT. NEARTICULAT. NECLAR. NEDESLUŞIT.
morfologí	vb.	v. MOLFĂI. MORFOLI. MOZOLI.
MORFOLOGÍE	s.	(GRAM.) (înv.) etimologie.
MÓRGĂ	s.	prosectură. (~ unui spital.)
mórgă	s.	v. AROGANTĂ. FALĂ. FUDULIE. IMPER-TINENŢĂ. INFATUARE. INSOLENŢĂ. ÎNFUMU-RARE. ÎNGÎMFARE. MĂGĂRIE. MÎNDRIE. NECUVIINŢĂ. NEOBRĂZARE. NERUŞINARE. OBRĂZNICIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. SFRUNTARE. TRUFIE. TUPEU. VANITATE.
morhoáncă	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
móric	adj.	v. MAUR.
MORÍŞCĂ	s.	1. (reg.) ciutură. (~ este o moară mică.)2. vînturătoare. (~ pentru cereale.)3. (pop.) moară, (reg.) sfîrleză, (Transilv. şi Bucov.) sfîrîitoare. (~ pentru copii.)4. pîrîitoare, scîr-ţîitoare, zbîrnîitoare. (~ pentru alungat păsările din semănături.)
morîşcă	s.	v. MULINETĂ. PIPOTĂ. RÎNZĂ. RÎŞNIŢĂ. STOMAC MĂCINĂTOR.
morînceálă	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORŢA-RE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORŢARE. SILINŢĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINŢĂ. TENCUIALĂ. TRU-DĂ. ZBATERE.
morîngláv	adj.	v. DEBIL. DELICAT. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRIZĂRIT. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBUŢ. ŞUBRED.
morláucă	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
MORMÁN	s.	v. grămadă.
MORMĂÍ	vb.	v. bombăni.
MORMĂIÁLĂ	s.	v. bombăneală.
MORMĂÍRE	s.	1. v. mormăit.2. v. bombăneală.
MORMĂÍT	adj.	v. bolborosit.
MORMĂÍT	s.	1. mormăire, mormăitură. (~ de urs.)2. v. bombăneală.
MORMĂITÚRĂ	s.	1. v. mormăit.2. v. bombăneală.
mormínte	s. pl.	v. CIMITIR.
MORMÎNT	s.	groapă, (livr.) sepultură, (italienism înv.) tombă.
mormînt	s.	v. MOARTE.
MORMÎNTÁL	adj.	funebru, sepulcral. (Cu un glas ~.)
mormîntál	adj.	v. FUNERAR.
mormîntár	s.	v. CAVOU. CRIPTĂ.
mormîntós	adj.	v. FUNERAR.

MORMOLÓC	s.	(ZOOL.) (reg.) gîndălac, lingurice, moacă, viţelar, lingura-popii, linguriţa-zînei, (prin Ban.) linguruş.
mormotí	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODO-GĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. GÎNGĂVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA.
moroáică	s.	v. STRIGOAICĂ. STRIGOAIE.
moróc	s.	v. MORCOV.
MOROCĂNEÁLĂ	s.	posăcie, posomoreală, ursuzenie, ursuzlîc, (rar) posăceală. (~ unui om prost dispus.)
morocăneálă	s.	v. BODOGĂNEALĂ. CICĂLEALĂ. DĂSCĂLEALĂ. SÎCÎIALĂ.
morocăní	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODO-GĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. GÎNGĂVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA.
MOROCĂNÓS	adj.	1. v. ursuz.2. posac, răutăcios, ursuz, (fig.) acru. (Vorbea cu ton ~.)
morogán	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
morói	s.	v. APARIŢIE. ARĂTARE. DUH. FANTAS-MĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
moroján	adj.	v. BRUMĂRIU. FUMURIU.
moroncí	vb.	v. ADMONESTA. BODOGĂNI. CERTA. CICĂLI. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA. PLICTISI. SÎCÎI.
morós	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
moroslív	s.	v. MAMORNIC.
moroşán	s.	v. MARAMUREŞEAN.
moroşáncă	s.	v. MARAMUREŞEANCĂ.
moroşenésc	adj.	v. MARAMUREŞEAN.
MÓRSĂ	s.	(ZOOL.; Odobaenus rosmarus) (rar) cal-de-mare, vacă-de-mare, viţel-de-mare.
mort	adj.	v. INANIMAT. NEANIMAT. NEÎNSUFLE-ŢIT.
MORT	adj., s.	1. adj., s, decedat, defunct, dispărut, răposat, (livr.) repauzat, (în limbajul bisericesc, pop. şi eufemistic) pierdut, (înv. şi pop.) pierit, (înv.) pristăvit, săvîrşit. (~ul era un om în vîrstă.)2. adj. inert, neînsufleţit, nemişcat, rece, ţeapăn. (L-a
mortác	adj.	v. MURITOR. PIERITOR.
MORTÁL	adj.	ucigător, (livr.) letal, (înv.) mortifer. (Lovitură ~.)
mortál	adj.	v. MURITOR. PIERITOR.
MORTALITÁTE	s.	(livr.) letalitate, (înv. şi reg.) moarte. (~ infantilă.)
MORTÁR	s.	(CONSTR.) (reg.) maltăr, (Transilv.) păpălaşcă, (prin Mold.) şpriţ.
mortasîncă	s.	v. EMAIL. GLAZURĂ. SMALŢ.
MORTĂCIÚNE	s.	1. cadavru, corp, hoit, leş, stîrv, trup, (reg.) stîrvină, (Transilv.) hanţ, (înv., în Transilv.) dabilă. (I-a găsit ~ într-o văgăună.)2. căzătură, pieritură. (O ~ de cal.)
MORTEZÁRE	s.	(TEHN.) mortezat. (~ unei roţi dinţate.)
MORTEZÁT	s.	(TEHN.) v. mortezare.
MORTIÉR	s.	(MIL.) (înv. şi reg.) piuă, (înv.) cumbara, haubiţă.
mortifér	adj.	v. MORTAL. UCIGĂTOR.
mortificá	vb.	v. CANGRENA. ÎNJOSI. NECROZA. PUTREZI. UMILI.
mortificáre	s.	v. CANGRENARE. NECROZARE. PUTREZIRE.
mortificát	adj.	v. CANGRENAT. NECROZAT. PUTRED. PUTREZIT.
MORTUÁR	adj.	funebru, funerar. (Cortegiu ~.)

morţăríe	s.	v. CIMITIR.
MORȚÍŞ	adv.	musai, neapărat, negreşit, numaidecît, obligatoriu, (rar) necesarmente, (înv. şi reg.) nepristan, nesmintit, numai, (înv.) nelipsit. (Ține ~ să ...)
MÓRUĂ	s.	v. cod.
morún	s.	v. SCOBAR.
morúnă	s.	v. MUŞEȚEL.
morúncă	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
MÓRVĂ	s.	(MED. VET.) 1. răpciugă, (rar) rapin, (reg.) cîrtiță, mucărie. (Cal bolnav de ~.)2. morvă cutanată v. farcin.
MORVÓS	adj.	(MED. VET.) răpciugos. (Cal ~.)
MOSC	s.	1. (ZOOL.; Moschus moschiferus) (rar) moscar.2. (BIOL.) cabarga. (Miros de ~.)
mosc	adj.	v. RUS. RUSESC.
moscár	s.	v. MOSC.
MOSCHÉE	s.	(BIS.) geamie, (înv.) mecet. (~ la musulmani.)
moschicésc	adj.	v. MOSCOVIT. RUS. RUSESC.
moscolí	vb.	v. MOLFĂI. MORFOLI. MOZOLI.
MOSCOVÍT	adj.	(înv.) moschicesc.
moscuşór	s.	v. FRĂGULIȚĂ.
MOSÓR	s.	v. bobină.
mosór	s.	v. LUETĂ. OMUŞOR. UVULĂ.
MOSORÁŞ	s.	v. mosorel.
MOSORÉL	s.	mosoraş. (Un ~ de aţă.)
mostóc	s.	v. MOŞMON.
mostochín	s.	v. MOŞMON.
mostochínă	s.	v. MOŞMOANĂ.
MÓSTRĂ	s.	1. v. eşantion.2. exemplu, model, probă, specimen, tip. (Iată mai jos cîteva ~ de ...)
móstră	s.	v. EXEMPLU. MODEL. PILDĂ.
MOŞ	s.	1. bătrîn, moşneag, (pop.) unchiaş, (reg. şi peior.) ghiuj, (reg.) bît, (Transilv. şi Maram,) vîj. (Un ~ cu plete albe.) *2. (înv.) bătrîn, stîlp, tei. (Primul deținător al unui pămînt, cu titlu de moştenitor, se numea în trecut ~.)3. moş Martin v. urs.
moş	s.	v. ASCENDENT. BUNIC. GHIBORȚ. ÎNAIN-TAŞ. NAŞ. PĂLĂMIDĂ-DE-BALTĂ. TATĂ MARE. UNCHI.
moşán	s.	v. MOŞNEAN. MOŞTENITOR. RĂZEŞ. SUCCESOR. URMAŞ.
moşáncă	s.	v. MOŞTENITOARE. SUCCESOARE. URMAŞĂ.
moşcoleálă	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂ-ȚENIE.
moşcotí	vb.	v. BÎJBÎI. DIBUI. ORBECĂI. PIPĂI.
moş-cu-trei-ghímpi	s.	v. GHIDRIN.
moşí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞMON-DI. MOŞMONI. TICĂI.
MOŞÍC	s.	moşuleț, moşulică, (reg.) moşuc, moşuț.
MOŞÍE	s.	1. domeniu, latifundiu, (Transilv.) iosag, (înv.) posesiune, prediu. (~ boierească.) *2. (înv.) ocină, părinție. (Pămîntul moştenit de la părinți se numea în trecut ~.)
moşíe	s.	v. MOŞTENIRE. PATRIE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE. ȚARĂ.
MOŞIÉR	s.	latifundiar, mare proprietar, (Ban. şi prin Transilv.) spahie.

MOŞIEREÁSĂ	s.	moşierițǎ.
MOŞIERÍȚĂ	s.	moşiereasă.
moşináş	s.	v. MOŞNEAN. RĂZEŞ.
moşincí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞ-MONDI. MOŞMONI. TICĂI.
MOŞIOÁRĂ	s.	(rar) moşiuță.
MOŞÍRE	s.	moşit. (~ unui copil.)
MOŞÍT	s.	moşire. (~ul unui copil.)
moşiúță	s.	v. MOŞIOARĂ.
moş Martín	s.	v. URS.
MOŞMOÁNĂ	s.	(BOT.) (reg.) mişculă, mostochină.
MOŞMÓN	s.	(BOT.; Mespilus germanica) (reg.) gorun, măceş, mişcul, mostoc, mostochin, sco-ruş-nemțesc.
MOŞMONDEÁLĂ	s.	v. mocăială.
MOŞMONDÍ	vb.	v. mocăi.
MOŞMONDÍT	adj.	v. mocăit.
MOŞMONÍ	vb.	a migăli, a (se) mocăi, a (se) mocoşi, a (se) moşmondi, a (se) ticăi, (pop.) a tîndăli, (reg.) a migoroşi, a moşinci, a moşoi, a moşorogi, a motroşi, a muşina, (prin Transilv.) a se mighiti, a (se) moşogăi, (fam.) a moşi. (Ce ~ atîta la acel lucru?)
MOŞNEÁG	s.	v. bătrîn.
moşneán	adj., s.	v. ABORIGEN. AUTOHTON. BĂŞTINAŞ. INDIGEN. NEAOŞ. PĂMÎNTEAN.
MOŞNEÁN	s.	(IST.) răzeş, (înv. şi reg.) moşinaş, moştean, (înv.) moşan.
moşneán	s.	v. MOŞTENITOR. SUCCESOR. URMAŞ.
MOŞNEGÉL	s.	v. moşneguț.
MOŞNEGÚȚ	s.	moşnegel.
MOŞNEGÉŞTE	adv.	bătrîneşte.
MOSNENÉSC	adj.	(IST.) răzeşesc, (înv.) moştenesc.
moşnení	vb.	v. MOŞTENI.
moşneníe	s.	v. MOŞTENIRE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE.
moşogăí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞMONDI. MOŞMONI. TICĂI.
moşoí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞ-MONDI. MOŞMONI. TICĂI.
moşorogí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞMONDI. MOŞMONI. TICĂI.
moşteán	adj., s.	v. ABORIGEN. AUTOHTON. BĂŞTINAŞ. INDIGEN. NEAOŞ. PĂMÎNTEAN.
moşteán	s.	v. MOŞNEAN. MOŞTENITOR. RĂZEŞ. SUCCESOR. URMAŞ.
moştenésc	adj.	v. MOŞNENESC. RĂZEŞESC.
MOŞTENÍ	vb.	1. (JUR.) (rar) a succeda, (înv.) a clironomisi, a mărădui, a moşneni.2. a apuca. (Obicei ~ de la strămoşi.)
moşteníe	s.	v. MOŞTENIRE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE.
MOŞTENÍRE	s.	(JUR.) patrimoniu, succesiune, (înv. şi pop.) moşie, (înv. şi reg.) miraz, moştină, rămăşiță, (înv.) clironomie, dostoianie, moşnenie, moştenie, nemestnicie, rămas.
MOŞTENÍT	adj.	v. ereditar.
MOŞTENITOÁRE	s.	(JUR.) succesoare, urmaşă, (înv.) moşancă.
MOŞTENITÓR	s.	(JUR.) succesor, urmaş, (livr.) erede, (înv. şi reg.) moşnean, moştean, (înv.) clironom, moşan, ocinaş, ocinătoriu, următor. (Averea a revenit unicului ~.)
móştină	s.	v. MOAŞTE. MOŞTENIRE. MUMIE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE.

moşúc	s.	v. MOŞIC. MOŞULEŢ. MOŞULICĂ.
MOŞULÉŢ	s.	moşic, moşulică, (reg.) moşuc, moşuţ.
MOŞULÍCĂ	s.	moşic, moşuleţ, (reg.) moşuc, moşuţ.
moşúţ	s.	v. CIOCÎRLAN. CIOCÎRLIE MOŢATĂ. MOŞIC. MOŞULEŢ. MOŞULICĂ.
MOTÁN	s.	(ZOOL.) cotoi, pisoi, (pop.) mîţ, pisic, (reg.) cotoc, mihoc, mîrtan, mîtîrlan, mîţoc, motoc, pisoc, (Ban. şi Transilv.) mîrtac, (prin Olt.) mîrtoc. (~ul e masculul pisicii.)
MOTĂNÁŞ	s.	(ZOOL.) cotoiaş, motănel, pisoiaş, (pop.) mîţuc, mîţuş, mîţuţ, (reg.) pisocel.
MOTĂNÉL	s.	(ZOOL.) cotoiaş, motănaş, pisoiaş, (pop.) mîţuc, mîţuş, mîţuţ, (reg.) pisocel.
MOTILITÁTE	s.	(FIZIOL.) motricitate. (~ intesti-nală.)
MOTÍV	s.	1. v. cauză.2. v. argument.3. argument, dovadă, temei. (Are ~ să fie optimist.)4. v. prilej.5. v. pretext.6. pretext, scuză, (înv.) cale, (înv., în Transilv.) şteamăt, (grecism înv.) profasis. (Ce ~ ai invocat pentru a lipsi?)7. v. temă.
MOTIVÁ	vb.	1. v. justifica.2. v. scuza.
MOTIVÁBIL	adj.	1. v. explicabil.2. v. scuzabil.
MOTIVÁRE	s.	1. v. justificare.2. v. argument.3. jus-tificare, logică, noimă, raţiune, rost, sens, temei. (Nu văd ~ acestei decizii.)4. explicare, explicaţie, justificare. (Există vreo ~ a gestului său?)5. v. scuză.
MOTIVÁT	adj.	1. v. fundamentat.2. v. justificat.
MOTIVÁŢIE	s.	1. v. justificare.2. v. argument.3. v. scuză.
motîcă	s.	v. TÎRNĂCOP.
MÓTO	s.	epigraf. (~ la o lucrare.)
motoácă	s.	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.
MOTOÁRE	adj.	v. motrice.
motóc	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.
motocéi	s. pl.	v. PAPANAŞ.
motocél	s.	v. CANAF. CIUCURE. GHIZDEI.
MOTOCICLÉTĂ	s.	(reg.) motorbiţîclu, (înv.) moto-ciclu, (arg.) motor.
motocíclu	s.	v. MOTOCICLETĂ.
MOTOCROS NAÚTIC	s.	(SPORT) motonautică.
motofléte	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
MOTOFURGONÉTĂ	s.	v. furgonetă.
motológ	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
MOTONAÚTICĂ	s.	(SPORT) motocros nautic.
MOTÓR	adj., s.	1. adj. (rar) motoriu. (Arbore ~; centru ~.)2. s. (TEHN.) motor cu aprindere v. motor diesel; motor diesel = motor cu aprindere; motor electric = electromotor; motor eolian = aeromotor, anemotrop.
motór	s.	v. MOTOCICLETĂ.
motorbiţîclu	s.	v. MOTOCICLETĂ.
motorínă	s.	v. ROM. VIN.
motóriu	adj.	v. MOTOR.
motorúgă	s.	v. MAJĂ. NĂVOD.
MOTOTÓL	s.	adj. 1. s. v. ghemotoc.2. adj. v. bleg.
MOTOTOLÍ	vb.	v. şifona.

MOTOTOLÍRE	s.	v. şifonare.
MOTOTOLÍT	adj.	v. şifonat.
mótov	adj.	v. JILAV. REAVĂN. UD. UMED.
MOTRÍCE	adj.	(FIZ.) motoare. (Forţă ~.)
MOTRICITÁTE	s.	v. motilitate.
motroşí	vb.	v. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞ-MONDI. MOŞMONI. TICĂI.
MOŢ	s.	1. (reg.) moţoc, moţochină, (Transilv., Mold. şi Bucov.) cucui, (prin vestul Transilv.) pup, (prin Transilv. şi Ban.) pupui, (Mold.) ţuluc. (~ de pene, de păr.)2. (BOT.) moţul-curcanului = a) (Polygonum orientale) = (reg.) creasta-coco-şului, nasul-curcan
MOŢ	s.	(reg.) moţogan. (~ din Apuseni.)
moţ	s.	v. INFLORESCENŢĂ. MATCĂ. MATIŢĂ.
moţá	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SPILCUI.
MOŢÁT	adj.	1. (reg.) cucuiat, (Ban. şi Transilv.) pupuiat. (Găină ~.)2. ţuguiat, (reg.) ţogoşat. (Căciulă ~.)
MOŢĂÍ	vb.	v. aţipi.
MOŢĂIÁLĂ	s.	v. aţipire.
MOŢĂÍRE	s.	v. aţipire.
MOŢĂÍT	s.	v. aţipire.
MOŢĂITÚRĂ	s.	v. aţipire.
moţóc	s.	v. COC. MOŢ.
moţochínă	s.	v. GALĂ. GOGOAŞĂ DE RISTIC. GOGOAŞĂ DE STEJAR. MOŢ.
moţogán	s.	v. MOŢ.
moţogáncă	s.	v. MOAŢĂ.
moţul-curcánului	s.	v. BUSUIOC-ROŞU. RĂ-CULEŢ.
MOV	adj. invar., s.	v. violet.
MOVÍLĂ	s.	1. (GEOGR.) măgură, (reg.) grui, (Olt.) glămeie.2. (GEOGR.) movilă de alunecare = gruieţ, ţiglăi (pl.).3. grămadă, maldăr, morman, purcoi, (rar) strînsură, (pop.) troian, (reg.) mîglă, (Mold.) cladă, (Mold. şi Transilv.) gireadă, (pop. fig.) nămol. (O ~ d
MOVILÍŢĂ	s.	1. (GEOGR.) (reg.) moviluţă.2. v. mu-şuroi.
movilúţă	s.	v. MOVILIŢĂ.
movimént	s.	v. MIŞCARE. TEMPO.
MOZÁIC	adj., s.	(BIS) iudaic.
MOZAICÁR	s.	mozaist. (E de profesie ~.)
MOZAÍSM	s.	(BIS.) iudaism.
MOZAÍST	s.	mozaicar. (E ~ de profesie.)
mozavír	adj., s.	v. BÎRFITOR. CALOMNIATOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR.
mozavirí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLE-VETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PO-NEGRI.
mozaviríe	s.	v. ANIMOZITATE. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMA-RE. DENIGRARE. DISCORDIE. DISCREDITARE. DUŞMĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PO-NEGREALĂ. PONEGRIRE. PORNIRE. ŞOAPTĂ. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZ
mozavírnic	adj.	v. BÎRFITOR. CALOMNIOS. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR. PONEGRITOR.
MOZOLÍ	vb.	1. v. molfăi.2. (prin Olt.) a mînji. (A ~ rufele la spălat.)
mozolí	vb.	v. BOŢI. JEGOŞI. MÎNJI. MOTOTOLI. MURDĂRI. PĂTA. ŞIFONA.

MRÁNIȚĂ	s.	(reg.) mrăniţău. (Îngraşă pământul cu ~.)
mrăniţău	s.	v. MRANIȚĂ.
mreájă	s.	v. CAPCANĂ. CURSĂ. INTRIGĂ. LAȚ. MAŞINAȚIE. PRINZĂTOARE. UNELTIRE.
MREÁNĂ	s.	(IHT.; Barbus barbus) (înv.) scobar.
mrejí	vb.	v. COMPLOTA. CONJURA. CONSPIRA. UNELTI.
mrenişoáră	s.	v. MRENUȚĂ.
mreníță	s.	v. MRENUȚĂ.
mrenuşoáră	s.	v. MRENUȚĂ.
MRENÚȚĂ	s.	(IHT.) (reg.) mrenişoară, mreniță, mrenuşoară.
MUC	s.	1. (rar) mucarniță. (~ de lumînare.)2. chiş-toc. (~ de ţigară.)3. (mai ales la pl.) (pop., glumeț) untură. (Îi curg ~ii din nas.)
muc	s.	v. MUCUS. PITUITĂ. SEVĂ. SUC.
mucalít	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
MUCÁR	s.	mucarniță, (reg.) mucariță. (~ pentru tăiat mucul lumînării.)
mucaremeá	s.	v. MUCARER.
MUCARÉR	s.	(IST.) (înv.) mucaremea. (Dom-nul a refuzat să plătească ~ Porții otomane.)
mucáriță	s.	v. MUCAR. MUCARNIȚĂ.
MUCÁRNIȚĂ	s.	1. mucar, (reg.) mucariță. (~ pentru tăiat mucul lumînării.)2. (rar) stin-gătoare de lumînări.
mucárniță	s.	v. MUC.
MUCAVÁ	s.	carton, (reg.) tablă.
mucăríe	s.	v. MORVĂ. RĂPCIUGĂ.
MÚCED	adj.	v. mucegăit.
mucedătór	s.	v. FIRICICĂ.
MUCEGÁI	s.	mucezeală, mușiță, (rar) mucezitură, (reg.) mucoare, mucureală, sfoiag, sfoiegeală. (Alimentul a prins un strat de ~.)
mucegái	s.	v. RUGINĂ.
MUCEGĂÍ	vb.	a (se) mucezi, (reg.) a (se) mucuri, (Olt.) a (se) sfoiegi. (Un aliment care s-a ~.)
mucegăiálă	s.	v. IGRASIE. UMEZEALĂ.
mucegăiós	adj.	v. MUCED. MUCEGĂIT. MUCEZIT.
MUCEGĂÍRE	s.	mucezire, mucezit. (~ unui aliment.)
MUCEGĂÍT	adj.	muced, mucezit, (rar) mucegăios, (reg.) mucegărit, (Olt. şi Munt.) sfoiegit. (Ali-ment ~.)
mucegăít	adj.	v. IGRASIOS. UMED.
mucegărít	adj.	v. MUCED. MUCEGĂIT. MUCEZIT.
MUCENÍC	s.	(BIS.) 1. martir, (înv.) martor, mărtu-rie, mărturisitor, otroc. (~ ortodox.)2. (mai ales la pl.) sfinţişor, sfînt, (reg.) bradoş, brăduleț, brînduş. (De 9 martie se mănîncă ~i.)
MUCENÍCĂ	s.	(BIS.) martiră, (rar) muceniță.
mucenicí	vb.	v. MARTIRIZA.
MUCENICÍE	s.	martiraj, martiriu, supliciu, (rar) martir, (înv. şi pop.) patimă, (înv.) martirism, mărturie, mucenie, mucenire, strădanie. (A îndurat ~.)
muceníe	s.	v. MARTIRAJ. MARTIRIU. MUCE-NICIE. SUPLICIU.
muceníre	s.	v. MARTIRAJ. MARTIRIU. MUCE-NICIE. SUPLICIU.
muceníță	s.	v. MARTIRĂ. MUCENICĂ.
mucezeá	s.	v. FIRICICĂ.

MUCEZEÁLĂ	s.	v. mucegai.
mucezeálă	s.	v. FIRICICĂ.
MUCEZÍ	vb.	v. mucegăi.
mucezícă	s.	v. FIRICICĂ.
MUCEZÍRE	s.	v. mucegăire.
MUCEZÍT	adj.	v. mucegăit.
MUCEZÍT	s.	v. mucegăire.
mucezitúră	s.	v. MUCEGAI. MUCEZEALĂ. MUŞIŢĂ.
mucheléf	adj.	v. ARANJAT. COCHET. DICHISIT. ELEGANT. FERCHEŞ. FERCHEZUIT. GĂTIT. ÎNGRIJIT. SPILCUIT.
MUCHÉR	s.	(BOT.) (Mold.) colus. (~ul este o specie de grîu.)
*MUCHIÁ	vb.	(reg.) a tivi. (A ~ marginea scîndu-rii.)
muchiá	vb.	v. TIVI.
MÚCHIE	s.	1. dungă, latură, margine. (~ patului, a cutiei.)2. v. cant.3. (TEHN.) (reg.) spinare. (~ unei unelte de tăiat.)4. v. pantă.5. v. coamă.6. v. coamă.
múchie	s.	v. NICOVALĂ.
muchilipsí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SPILCUI.
múcles	interj.	v. LINIŞTE. PST. ST. TĂCERE.
mucoáre	s.	v. MUCEGAI. MUCEZEALĂ. MUŞIŢĂ.
MUCOÁSĂ	s.	(ANAT.) pieliţă. (~ abdominală.)
MUCÓS	adj.	v. vîscos.
MUCULÉŢ	s.	mucuşor.
mucureálă	s.	v. MUCEGAI. MUCEZEALĂ. MUŞIŢĂ.
mucurí	vb.	v. MUCEGĂI. MUCEZI.
MÚCUS	s.	(BIOL.) pituită, (înv.) muc.
MUCUŞÓR	s.	muculeţ.
MÚFĂ	s.	v. manşon.
MÚFLĂ	s.	1. (TEHN.) palan, scripete.2. (MAR.) gruie, macara.3. (TEHN.) pastică.
MÚGET	s.	răget, (rar) mugit, mugitură, ruget. (~ leului.)
MUGÍ	vb.	a rage, a zbiera, (înv. şi reg.) a rugi, (reg.) a rîncăi, a rîncălui, (Transilv.) a băuni. (Vitele ~.)
mugínd	adj.	v. MUGITOR.
mugít	s.	v. MUGET. RĂGET.
MUGITÓR	adj.	(rar) mugind. (Cu glas ~.)
mugitúră	s.	v. MUGET. RĂGET.
MÚGUR	s.	(BOT.) ochi, (prin Ban. şi Transilv.) pup. (~ la viţa de vie.)
múgur	s.	v. AMENT.
MUGURÁŞ	s.	(BOT.) mugurel.
MUGURÉL	s.	(BOT.) muguraş.
MUGURÍ	vb.	(BOT.) a înmuguri, (înv. şi pop.) a odrăsli, (reg.) a împupi, a încăpuşi. (Planta a ~.)
MUGURÍRE	s.	(BOT.) înmugurire. (~ unei plante.)
muhúr	s.	v. PECETE. SIGILIU. ŞTAMPILĂ.
MUIÁ	vb.	1. v. înmuia.2. (pop.) a întinge. (~ pîinea în sos.)3. v. terciui.4. v. moleşi.5. v. blegi.6. a se încălzi, (prin Munt. şi Olt.) a se pricăli, (înv.) a se încări. (Vremea s-a mai ~.)7. (FON.) a (se) palataliza.

muiá	vb.	v. ATENUA. CALMA. CEDA. DESCREŞ-TE. DIMINUA. DOMOLI. ÎNDUPLECA. LĂSA. LINIŞTI. MICŞORA. MODERA. PONDERA. POTOLI. REDUCE. SCĂDEA. SLĂBI. TEMPERA.
MUIÁT	adj.	1. v. sălădat.2. v. moleşit. 3 v. palata-lizat.
múică	s.	v. MAMĂ. MĂTUŞĂ. TANTI.
múie	s.	v. GURĂ.
muierátic	adj	v. FEMEIESC. FEMININ.
muierátic	adj., s.	v. AFEMEIAT.
muierátic	s.	v. CRAI.
muiérce	s.	v. AFEMEIAT. CRAI.
MUIÉRE	s.	1. v. înmuiere.2. v. palatalizare.
muiére	s.	v. FEMEIE. NEVASTĂ. SOŢIE.
muierésc	adj.	v. FEMEIESC. FEMININ.
muieréşte	adv.	v. FEMEIEŞTE.
muierós	adj.	v. FEMEIESC. FEMININ.
muierúşă	s.	v. FEMEIUŞCĂ. FEMELĂ.
MUIERÚŞCĂ	s.	v. femeiuşcă.
muierúşcă	s.	v. FEMEIUŞCĂ. FEMELĂ. NEVES-TICĂ. SOŢIOARĂ.
muierúţă	s.	v. FEMEIUŞCĂ. FEMELĂ.
mujdár	s.	v. MUJDEI. MUST.
mujdeá	s.	v. ŞTIRE. VESTE.
mujdeálă	s.	v. MUJDEI.
MUJDÉI	s.	(reg.) mujdar, mujdeală. (Pasăre friptă cu ~.)
mujdí	vb.	v. MUSTI. MUSTUI.
mujicáş	s.	v. MUZICANT.
mul	s.	v. CATÎR.
MULÁ	vb.	v. contura.
múlă	s.	v. CATÎRCĂ.
mulătuí	vb.	v. BENCHETUI. CHEFUI. PETRECE. PRĂZNUI.
mulgár	s.	v. MULGĂTOR.
mulgáră	adj.	v. MULGĂTOARE.
mulgáre	s.	v. MULGERE. MULS. MULSOARE.
mulgáş	s.	v. MULGĂTOR.
MULGĂTOÁRE	adj.	(reg.) mulgară. (Oaie ~.)
MULGĂTÓR	s.	(reg.) mulgar, mulgaş, zărar. (~ de vaci.)
mulgătorul-căprelor	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂ-LUDĂ.
mulgătúră	s.	v. MULGERE. MULS. MULSOARE.
mulge-cápre	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ.
MÚLGERE	s.	v. muls.
MULINÉTĂ	s.	(rar) morişcă. (~ la undiţă.)
MULS	s.	mulgere, mulsoare, (rar) mulgătură, mulsătură, (reg.) mulgare, mulsură, mulzare. (~ul vacilor.)
mulsătúră	s.	v. MULGERE. MULS. MULSOARE.
MULSOÁRE	s.	v. muls.
mulsúră	s.	v. MULGERE. MULS. MULSOARE.

MULT	adj., adv.	1. adj. v. numeros.2. adv. v. greu. (Pachetul atîrnă, cîntăreşte ~.)3. adv. vîrtos, zdravăn. (Bea ~.)4. adv. v. departe.5. adv. v. îndelungat.6. adv. v. îndelung.7. adv. intens, tare. (A suferit ~.)8. adv. rău, tare. (S-a chinuit ~.)9. adv. tare. (~ ar vr
MULTICÉL	adj., adv.	multişor. (A aşteptat ~.)
MULTICELULÁR	adj.	v. pluricelular.
MULTICOLÓR	adj.	pluricrom, policolor, policrom, (rar) policromic. (Un afiş ~.)
MULTIDIMENSIONÁL	adj.	v. pluridimensional.
MULTIDISCIPLINÁR	adj.	pluridisciplinar. (Colabo-rare ~.)
MULTIFLÓR	adj.	v. pluriflor.
MULTIFÓRM	adj.	pluriform, poliform. (Organis-me ~.)
MULTIGLANDULÁR	adj.	v. poliglandular.
MULTILATERÁL	adj.	v. complex.
MULTILATERALITÁTE	s.	1. v. complexitate.2. v. di-versitate.
MULTILÍNGV	adj.	v. poliglot.
MULTINAŢIONÁL	adj.	plurinaţional, (rar) polina-ţional. (Stat ~.)
multinucleár	adj.	v. POLINUCLEAR.
MULTIPARTIDÍSM	s.	v. pluripartidism.
MULTIPARTÍT	adj.	v. pluripartidic.
MULTIPARTITÍSM	s.	v. pluripartidism.
MULTIPLICÁ	vb.	1. v. înmulţi.2. a mări, a spori, (livr.) a augmenta. (A ~ o cantitate.)3. a repro-duce. (A ~ afişul în 2000 de exemplare.)
multiplicánd	s.	v. DEÎNMULŢIT.
MULTIPLICÁRE	s.	1. v. înmulţire.2. mărire, sporire, (livr.) augmentare. (~ unei cantităţi de cîteva ori.)3. reproducere. (~ unui afiş în mai multe exemplare.)
multiplicatór	s.	v. ÎNMULŢITOR.
multiplicáţie	s.	v. ÎNMULŢIRE. MULTIPLICARE.
MULTIPLICITÁTE	s.	v. diversitate.
MULTÍPLU	adj.	1. v. divers.2. v. numeros.
MULTISECULÁR	adj.	plurisecular. (O cultură ~.)
multisemántic	adj.	v. PLURISEMANTIC. POLI-SEMANTIC.
MULTIŞÓR	adj., adv.	multicel. (Nu l-am văzut cam de ~.)
MULTITÚDINE	s.	1. v. mulţime.2. v. complex.
multitonalísm	s.	v. POLITONALISM. POLITO-NALITATE.
multitonalitáte	s.	v. POLITONALISM. POLITO-NALITATE.
MULTIVALÉNT	adj.	v. polivalent.
MULTIVALÉNŢĂ	s.	v. polivalenţă.
multúnghi	s.	v. POLIGON.
mulţám	interj.	v. MERSI. MULŢUMESC.
mulţí	vb.	v. CREŞTE. ÎNMULŢI. MĂRI. RIDICA. SPORI. URCA.
MULŢÍME	s.	1. v. ceată.2. duium, grămadă, potop, puhoi, puzderie, sumedenie, (înv. şi pop.) mare, poiede, (înv. şi reg.) întuneric, (reg.) posmol, tălabă, (Transilv. şi Mold.) silă, (înv.) mulţit, putere, (fig.) groază, grozăvenie, grozăvie, (reg. fig.) polog. (O ~
mulţít	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. MULŢIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.

MULȚUMÉSC	interj.	mersi!, (pop.) mulțam!
MULȚUMÍ	vb.	1. (BIS.) (înv.) a blagodari. (A ~ divinității.)2. v. satisface.3. a satisface, (pop.) a îndestula, (Ban., Transilv. şi Mold.) a joi. (Recolta obținută l-a ~.)4. v. limita.
mulțumí	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. APROBA. COMPENSA. CONSIMȚI. DESPĂGUBI. ÎNCUVI-INȚA. ÎNDUPLECA. ÎNGĂDUI. ÎNVOI. LĂSA. PERMITE. PRIMI. RĂSPLĂTI. RECOMPENSA.
MULȚUMÍRE	s.	1. v. slavă.2. v. satisfacție.3. v. bu-curie.
mulțumíre	s.	v. COMPENSARE. COMPENSAȚIE. DAUNE. DESPĂGUBIRE. RĂSPLATĂ. RECOM-PENSĂ. REPARAȚIE.
MULȚUMÍT	adj.	1. v. satisfăcut.2. v. împăcat.3. v. bucuros.
mulțumítă	s.	v. BUCURIE. DESFĂTARE. MÎNGÎ-IERE. MULȚUMIRE. PLĂCERE. RĂSPLATĂ. RE-COMPENSĂ. RECUNOŞTINȚĂ. SATISFACȚIE.
MULȚUMÍTĂ	s., prep.	1. s. (BIS.) v. slavă.2. prep. datorită.
MULȚUMITÓR	adj.	1. v. acceptabil.2. v. suficient.
mulțumitór	adj.	v. ÎNDATORAT. MULȚUMIT. OBLIGAT. RECUNOSCĂTOR. SATISFĂCUT.
mulzáre	s.	v. MULGERE. MULS. MULSOARE.
muma-pădúrii	s.	v. CALOIAN.
MUMÍE	s.	moaşte (pl.), (reg.) moştină.
MUMIFIÁ	vb.	v. mumifica.
MUMIFICÁ	vb.	a (se) mumifia.
MÚNCĂ	s.	1. v. lucru.2. v. activitate.3. v. strădanie.
múncă	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. ÎNCERCARE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINȚĂ. SU-PLICIU. TORTURĂ.
MUNCÍ	vb.	1. a lucra, (pop. şi fam.) a meşteri. (A ~ la o instalație,)2. v. activa.3. v. străduí.4. a se obosi, a se osteni, a se trudi, (înv. şi pop.) a se nevoi, (fig.) a asuda. (Nu te mai ~ atîta pentru ...)5. v. tortura.6. v. chinui.
muncí	vb.	v. CĂUTA. CĂZNI. ÎNCERCA. PĂTIMI. SCREME. SILI. STRĂDUI. SUFERI.
MUNCÍT	adj.	1. v. cultivat.2. ostenit, trudit. (Lucrează mult, e foarte ~.)3. v. zbuciumat.
muncít	adj.	v. CHINUIT. SCHINGIUIT. TORTURAT.
MUNCITÓR	s., adj.	1. s. lucrător, (înv.) uvrier. (~ într-o uzină.)2. adj. v. harnic.
muncitoríe	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINȚĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
MUNCULÍȚĂ	s.	muncuşoară.
MUNCUŞOARĂ	s.	v. munculiță.
mungíu	s.	v. LUMÎNĂRAR.
munificént	adj.	v. CULANT. DARNIC. GENEROS. MĂRINIMOS.
munificéntă	s.	v. CULANȚĂ. DĂRNICIE. GENE-ROZITATE. MĂRINIMIE.
MUNÍȚIE	s.	(MIL.) (înv.) zephanea.
muníție	s.	v. ARMAMENT.
MÚNTE	s.	(GEOGR.) 1. masiv, (înv.) codru, promontoriu. (~ții Bucegi.)2. munte de gheață v. aisberg.
MUNTEÁN	s., adj.	1. s. (IST.) plăieş.2. adj. v. muntenesc.
munteáncă	s.	v. MOCANCĂ.
muntenát	adj.	v. MUNTOS.
MUNTENÉSC	adj.	muntean.

muntenós	adj.	v. MUNTOS.
MUNTICÉL	s.	v. muntişor.
MUNTIŞÓR	s.	(GEOGR.) munticel.
MUNTÓS	adj.	(GEOGR.) (livr.) montan, (reg.) muntenat, (înv.) montanistic, muntenos. (Zonă ~oasă.)
MUR	s.	(BOT.; Rubus) (înv. şi reg.) rug, (reg.) murai, murar, muroi.
mur	s.	v. DUD. ZID.
MURÁ	vb.	1. a saramura. (A ~ legume.)2. a (se) acri. (Varza s-a ~.)
murá	vb.	v. TOPI.
MURABÍT	s.	v. marabu.
murái	s.	v. MUR.
murár	s.	v. MUR.
MURÁRE	s.	1. saramurare. (~ gogonelelor.)2. acrire. (~ verzei.)
MURÁT	adj.	acrit, acru. (Varză ~.)
murát	adj.	v. TOPIT.
MÚRĂ	s.	(BOT.) (reg.) pomiță.
múră	s.	v. DUDĂ. PIPOTĂ. RÎNZĂ. SARAMURĂ. STOMAC MĂCINĂTOR.
murătoáre	s.	v. MURĂTURĂ. SARAMURĂ.
MURĂTÚRĂ	s.	1. (reg.) murătoare.2. (la pl.) acrituri (pl.).
MURDÁR	adj.	1. jegos, mînjit, negru, nespălat, pătat, răpănos, slinos, soios, (livr.) maculat, (rar) tăvălit, terfelit, (înv. şi pop.) picat, scirnav, (pop.) zăbălos, (reg. şi fam.) puchinos, puchios, pucios, (reg.) dervelit, mazac, mîrşav, muruit, muscuros, muzgurit
murdár	adj.	v. ILEGAL. ILICIT. INCORECT. MIŞELESC. NECINSTIT. NECLAR. NECORECT. NELEGAL. NEONEST. OBSCEN. RUŞINOS. SCE-LERAT. TULBURE.
murdár	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
murdarisí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
murdarlîc	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE.
MURDĂRÍ	vb.	1. a (se) jegoşi, a (se) mînji, a (se) păta, (livr.) a (se) macula, (înv. şi pop.) a (se) scîrnăvi, (pop.) a (se) îngăla, a (se) terfeli, (înv. şi reg.) a (se) tăvăli, (reg.) a (se) derveli, a (se) mozoli, a (se) murui, a (se) pricăji, a (se) tămînji, a (
murdărí	vb.	v. BATJOCORI. COMPROMITE. DEZONORA. NECINSTI. PÎNGĂRI. PROFANA. SPURCA. TERFELI.
MURDĂRÍE	s.	1. jeg, necurățenie, (pop.) rapăn, scîrnăvie, slin, (înv. şi reg.) măzăcie, tină, (reg.) im, izină, jip, lip, mînjeală, mîzgală, mocicoşag, moşcoleală, muruială, negru, (înv.) murdarlîc, necurăție, smîrdă. (Plin de ~ din cap pînă în picioare.)2. v. gunoi.
murdăríe	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFA-MIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIU-IRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
MURDĂRÍRE	s.	mînjire, pătare, (livr.) maculare, (rar) mînjeală. (~ unei haine.)
murdăríre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITE-RE. DEZONORARE. NECINSTIRE. PÎNGĂRIRE. PROFANARE. SPURCARE. TERFELIRE.
murdărít	adj.	v. PÎNGĂRIT. PROFANAT. SPURCAT.
múre	s.	v. MORCOV.
múre	s. pl.	v. MOMIȚE.

murea-pădúrilor	s.	v. MAMA-PĂDURII.
murg	s.	v. AMURG. APUS. ASFINȚIT. ÎNSERARE. SEARĂ.
murgí	vb.	v. AMURGI. ÎNSERA. ÎNTUNECA. SCĂPĂTA.
murgílă	s.	v. AMURG. APUS. ASFINȚIT. ÎNSERARE. SEARĂ.
murgít	s.	v. AMURG. APUS. ASFINȚIT. ÎNSERARE. SEARĂ.
murgói	s.	v. COSAC.
MURGULÉȚ	s.	(ZOOL.) murguşor, murguț.
MURGUȘÓR	s.	v. murguleț.
MURGÚȚ	s.	v. murguleț.
MURÍ	vb.	1. a deceda, a dispărea, a se duce, a pieri, a se prăpădi, a răposa, a (se) sfîrşi, a se stinge, a sucomba, (livr.) a repauza, (înv. şi pop.) a se săvîrşi, (înv. şi reg.) a se pristăvi, (înv.) a se proslăvi, (ir.) a crăpa, a plesni, (înv. şi reg. ir.) a s
MURIBÚND	s., adj.	(rar) agonizant, muritor, (înv.) murind. (Om ~.)
murínd	s., adj.	v. MURIBUND.
MURITÓR	adj., s.	1. adj. pieritor, (înv.) mortac, mortal. (Fiinţele sînt ~oare.)2. s. v. om.
muritór	s., adj.	v. MURIBUND.
muríu	adj.	v. NEGRU.
murluí	vb.	v. LIPI. MURUI.
murluiálă	s.	v. MURUIALĂ.
murmuí	vb.	v. CLIPOCI. MURMURA. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
murmuiálă	s.	v. CLIPOCEALĂ. CLIPOCIRE. CLI-POCIT. MURMUR. SUSUR. SUSURARE. ŞOAPTĂ. ŞOPOT. ZVON.
murmuít	s.	v. CLIPOCEALĂ. CLIPOCIRE. CLIPO-CIT. MURMUR. SUSUR. SUSURARE. ŞOAPTĂ. ŞOPOT. ZVON.
murmuitór	adj.	v. MURMURĂTOR. SUSURĂTOR. ŞOPOTITOR.
MÚRMUR	s.	1. susur, zumzet, zvon. (~ de glasuri îndepărtate.)2. v. protest.3. v. foşnet.4. v. cli-pocit.
MURMURÁ	vb.	1. v. şopti.2. v. protesta.3. v. plînge.4. v. bombăni.5. v. clipoci.
MURMURÁT	adj.	îngînat, şoptit, (reg.) şopotit. (Cu glas ~.)
MURMURĂTÓR	adj.	1. v. susurător.2. v. foşnitor.
murmureálă	s.	v. CLIPOCEALĂ. CLIPOCIRE. CLIPOCIT. MURMUR. SUSUR. SUSURARE. ŞOAPTĂ. ŞOPOT. ZVON.
murói	s.	v. MUR.
múrsă	s.	v. HIDROMEL. MIED. MIŞINĂ. MUST. SEVĂ. SIROP. SUC.
mursecá	vb.	v. ATINGE. BATE. CLEFĂI. ÎNVINEȚI. LOVI. MOLFĂI. PLESCĂI. SFÎRTECA. SFÎŞIA.
mursecáre	s.	v. SFÎRTECARE. SFÎŞIERE.
mursecát	adj.	v. SFÎRTECAT. SFÎŞIAT.
MURUÍ	vb.	v. lipi.
muruí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
MURUIÁLĂ	s.	1. v. lipire.2. (concr.) (reg.) imală, murluială. (~ pentru lipitul caselor ţărăneşti.)
muruiálă	s.	v. JEG. LIPITURĂ. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE.
MURUÍRE	s.	v. lipire.
MURUÍT	adj.	v. lipit.

muruít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS. SPOIT. VĂRUIT.
murulí	vb.	v. DEPLASA. DEZARTICULA. DISLOCA. LUXA. SCRÎNTI. SUCI.
musaadeá	s.	v. BUNĂVOINȚĂ. FAVOARE. ÎNGĂ-DUINȚĂ. ÎNȚELEGERE. MĂRINIMIE. MILĂ.
musafereá	s.	v. CONVERSAȚIE. CONVORBIRE. DIALOG. DISCUȚIE. VIZITĂ.
MUSAFÍR	s.	invitat, oaspete, (rar) vizitator, (reg.) vindic, (prin Ban. şi Transilv.) gost, ospecioi. (A avutun ~ de seamă.)
musafirlîc	s.	v. VIZITĂ.
MÚSAI	adv.	v. morțiş.
músai	adv.	v. TREBUIE.
musca-bóului	s.	v. STRECHE.
musca-cáilor	s.	v. TĂUN.
musca-hánțului	s.	v. MUSCA HOITURILOR. MUSCĂ-ALBASTRĂ. MUSCĂ DE CARNE. MUS-CĂ-MARE.
muscál	s.	v. BIRJĂ. NAI. RUS. TRĂSURĂ.
muscalagíu	s.	v. NAI. NAIST.
muscalîc	s.	v. BARBUN.
muscán	s.	v. SOREAN.
MUSCÁR	s.	(ORNIT.; Muscicapa striata) gelat.
MUSCÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Amanita muscaria) pălă-ria-şarpelui.
MUSCÁT	adj.	v. tămîios.
MÚSCĂ	s.	(ENTOM.) 1. (Musca domestica) (înv. şi reg.) muşiță, (reg.) bîză, gîză.2. musca-calului (Gastrophitus equi) = (înv. şi reg.) sclepț, (reg.) muscoi, tăun, gîza-calului, muscă-căiască, stre-chea-cailor, trîntor-de-cai; musca hoiturilor v. muscă-albastră; mu
múscă	s.	v. ALBINĂ. GÎNGANIE. GÎZĂ. HEXAPOD. INSECTĂ. MIŞINĂ.
muscă-albástră	s.	v. VIERMĂNAR.
muscă-căiáscă	s.	v. MUSCA-CALULUI.
muscă-d-a-mícă	s.	v. MUSCĂ COLUMBACĂ.
muscă-de-bîzái	s.	v. STRECHE.
muscă-de-bîzăít	s.	v. STRECHE.
muscă-de-bîzdărát	s.	v. TĂUN.
muscă-de-bîzdărít	s.	v. STRECHE.
muscă-de-cál	s.	v. CĂPUŞĂ.
muscă-de-hóit	s.	v. VIERMĂNAR.
muscă-de-márhă	s.	v. STRECHE.
muscă-de-viérmi	s.	v. VIERMĂNAR.
muscălésc	adj.	v. RUS. RUSESC.
muscăléşte	adv.	v. RUSEŞTE.
muscă-máre	s.	v. ÎMPĂRĂTEASĂ. MAMĂ. MATCĂ. REGINĂ.
muscă-mărháscă	s.	v. TĂUN.
muscă-năprásnică	s.	v. MUSCĂ COLUMBACĂ.
muscă-năzdrăvánă	s.	v. MUSCA HOITURILOR. MUSCĂ-ALBASTRĂ. MUSCĂ DE CARNE. MUS-CĂ-MARE.
muscă-oárbă	s.	v. TĂUN.
muscă-otrăvitoáre	s.	v. MUSCA COLUMBACA.

muscă-reá	s.	v. MUSCĂ COLUMBACĂ.
MUSCĂRÍE	s.	(rar) muscărime. (Era o ~ de nesuportat.)
muscăríme	s.	v. MUSCĂRIE.
muscă-tăúnă	s.	v. TĂUN.
muscă-veninoásă	s.	v. MUSCĂ COLUMBACĂ. VIERMĂNAR.
muscă-vérde	s.	v. VIERMĂNAR.
muscă-vînătă	s.	v. VIERMĂNAR.
muscerici-gálbeni	s. pl.	v. DEDIȚEI-GALBENI. FLOAREA-PAȘTILOR. FLOAREA-PĂSĂRILOR. FLOAREA-VÎNTULUI-GALBENĂ. GĂINUȘĂ. GĂL-BENELE. PĂȘTIȚĂ.
muscói	s.	v. BĂRZĂUN. BONDAR. MUSCA-CA-LULUI.
musculát	adj.	v. MUSCULOS.
MUSCULÍȚĂ	s.	(ENTOM.) 1. muscuță.2. muscu-liță-de-oțet (Drosophila) = drosofilă; musculi-ță-de-vin (Drosophila funebris) v. mușiță.
MUSCULÓS	adj.	1. (rar) musculat, mușchios. (Un atlet ~.)2. v. cărnos.
muscurós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
MUSCÚȚĂ	s.	(ENTOM.) musculiță.
MUSELÍNĂ	s.	(TEXT.) (pop.) tulpan, (înv.) musul. (Rochie de ~.)
MUSICÁL	s.	comedie muzicală.
musíu	s.	v. CUCON. DOMN.
muslím	s.	v. MAHOMEDAN. MUSULMAN.
MUST	s.	(pop.) pișat, pișălău, (reg.) mujdar, mursă, mustalău, mustăraie, mustăreață, mustă-rie, musteală, mustoare, pișătoare. (Lichidul care se scurge din gunoiul vitelor se numește ~.)
must	s.	v. CIDRU. HIDROMEL. MIED. PĂDUCEL. SEVĂ. SUC.
mustalău	s.	v. MUST.
MUSTÁȚĂ	s.	v. antenă.
mustáță	s.	v. BARBĂ. MĂTASE. ȚEAPĂ.
mustăcér	s.	v. BUTAȘ.
mustăráie	s.	v. MUST.
mustăreáță	s.	v. MUST. SEVĂ. SUC. USUC.
mustăríe	s.	v. MUST.
musteálă	s.	v. MUST. MUSTUITURĂ.
MUSTÍ	vb.	1. a mustui, (reg.) a mujdi. (A ~ strugurii.)2. a zemui. (Brînza de vacă proaspătă ~.)3. (reg.) a bușni, a chifti, a smîrci. (Apa ~ din sol.)
mustí	vb.	v. CURGE. PUROIA. SUPURA.
mustitór	s.	v. MUSTUITOR.
mustoáre	s.	v. MUST.
MUSTÓS	adj.	v. zemos.
MUSTRÁ	vb.	v. certa.
mustrá	vb.	v. BLAMA. CONDAMNA. DEZAPROBA. DRĂCUI. ÎNFIERA. ÎNJURA. OCĂRÎ. PROSCRIE. REPROBA. RESPINGE. STIGMATIZA.
MUSTRÁRE	s.	1. v. certare.2. v. ceartă.3. v. regret.
mústră	s.	v. INSTRUCȚIE.
MUSTRĂTÓR	adj.	v. dojenitor.

mustruí	vb.	v. INSTRUI. ÎNVĂŢA.
MUSTUÍ	vb.	a musti, (reg.) a mujdi. (A ~ strugurii.)
mustuiálă	s.	v. MUSTUITURĂ.
MUSTUITÓR	s.	(reg.) mai, mîtcă, mustitor, toiag, (Transilv.) stroncănitor, (Olt.) stropşitoare, (Olt. şi Ban.) ştircă. (~ pentru zdrobirea strugurilor.)
MUSTUITÚRĂ	s.	(pop.) mustuială, (reg.) musteală. (~ de struguri.)
musucél	s.	v. SÎNGELE-VOINICULUI.
musúl	s.	v. MUSELINĂ.
MUSULMÁN	s., adj.	1. s. v. mahomedan.2. adj. v. mahomedan.3. s., adj. mahomedan, (în evul mediu, în apusul Europei) sarazin. (Armata ~.)
MUŞAMALIZÁ	vb.	a cocoloşi, (prin Olt.) a mitocosi. (A vrut să ~ nişte nereguli.)
MUŞAMALIZÁRE	s.	cocoloşeală, cocoloşire. (~ unor nereguli.)
MUŞAMÁUA	s.	art. (Munt. şi Olt.) mînioasa (art.). (Dansul popular numit ~.)
muşát	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEŞ. FRUMOS.
múşă	s.	v. MAMĂ.
MUŞCÁ	vb.	1. (reg.) a încolţi. (L-a ~ un cîine.)2. a înţepa.
muşcá	vb.	v. AŢÎŢA. CHINUI. CONSUMA. FRĂ-MÎNTA. ÎMBOLDI. ÎNDEMNA. MUNCI.
MUŞCÁRE	s.	muşcat.
MUŞCÁT	s.	v. muşcare.
MUŞCÁTĂ	s.	(BOT.; Pelargonium) (rar) pelargonie, (reg.) belagoni, indruşaim, muşcătură, muşcăţel, rotundă.
muşcátă	s.	v. NUCŞOARĂ. PRIBOI.
muşcatín	s.	v. NUCŞOARĂ.
muşcatul-broáştelor	s.	v. IARBA-BROAŞTEI.
MUŞCATUL-DRÁCULUI	s.	(BOT.; Scabiosa lucida) (reg.) sipică.
muşcatul-drácului	s.	v. RUIN.
muşcătár	adj.	v. BUSUIOC. MUSCAT. TĂMÎIOS.
muşcătáreţ	adj.	v. BUSUIOC. MUŞCAT. TĂMÎIOS.
muşcătoáre	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
muşcătór	adj.	v. EPIGRAMATIC. SARCASTIC. SATIRIC.
MUŞCĂTÚRĂ	s.	v. îmbucătură.
muşcătúră	s.	v. MUŞCATĂ.
muşcăţél	s.	v. MUŞCATĂ. NUCŞOARĂ.
MUŞCHI	s.	I. (ANAT.) muşchi constrictor = (înv.) muşchi strîngător; muşchi involuntar v. muşchi neted; muşchi neted = muşchi involuntar; muşchi scheletic v. muşchi striat; muşchi striat = muşchi scheletic. II. (BOT.) briofită.
muşchi créţ	s.	v. LICHEN.
muşchi de múnte	s.	v. LICHEN.
muşchi-de-pămînt	s.	v. PIEDICUŢĂ.
muşchiós	adj.	v. MUSCULOS.
muşchi strîngătór	s.	v. MUŞCHI CONSTRIC-TOR.
MUŞEŢÉL	s.	(BOT:; Matricaria chamomilla sau Chamomilla recutita) (pop.) romaniţă, (reg.) mătrice, mătricea, morună, roman, romonel, (prin Transilv.) românică.
muşeţél	s.	v. FLOAREA-RAIULUI. GRANAT. SPILCUŢA.

muşeţel-próst	s.	v. ROMANIŢĂ NEADEVĂRATĂ. ROMANIŢĂ NEMIROSITOARE.
muşiná	vb.	v. ADULMECA. MIGĂLI. MIROSI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞMONDI. MOŞMONI. TICĂI.
múşină	s.	v. MOLIE. ŢÎNŢAR.
MÚŞIŢĂ	s.	1. (ENTOM.; Drosophila funebris) beţivă, muscă-beţivă, musculiţă-de-vin.2. v. mucegai.
múşiţă	s.	v. MUSCĂ. STRECHE. ŢÎNŢAR.
muşluí	vb.	v. ADULMECA. MIROSI.
MUŞTÁR	s.	(BOT.) 1. (Brassica sinapis) (reg.) hrenoasă, rapiţă de cîmp, rapiţă sălbatică.2. (Si-napis sau Brassica alba) (reg.) rapiţă albă.3. (Si-napis sau Brassica nigra) (reg.) rapiţă de muştar.4. muştar de cîmp (Sinapis arvensis) = ridi-chioară.
muştarul-stîncilor	s.	v. MIRODEA.
múştă	s.	v. MOLIE.
MUŞTERÍU	s.	1. v. client.2. (la pl.) v. clientelă.
MUŞTIÚC	s.	(MUZ.) ambuşură, (reg.) pliscoi. (~ al clarinetului.)
muştiúc	s.	v. ZĂBALĂ.
muştruluí	vb.	v. ADMONESTA. ATINGE. BATE. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. INSTRUI. ÎNVĂŢA. LOVI. MORALIZA. MUSTRA.
muştruluiálă	s.	v. ADMONESTARE. BĂTAIE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IM-PUTARE. INSTRUCŢIE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
MUŞURÓI	s.	1. moviliţă. (Un ~ făcut de cîrtiţe.)2. v. furnicar.3. v. cuib.4. mogîldeaţă, (reg.) măguiaţă. (Un ~pe un teren şes.)5. muşuroi înierbat v. marghilă.
muşurói	s.	v. CÎRTIŢĂ. SOBOL.
muşuroí	vb.	v. GRĂMĂDI. ÎMBULZI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI.
MUŞUROÍRE	s.	v. muşuroit.
MUŞUROÍT	s.	(AGRIC.) muşuroire. (~ul porum-bului.)
mut	s., adj.	v. CRETIN. IDIOT. IMBECIL. TÎMPIT.
MUT	s. art., adj.	1. s. art. (reg.) cloj, mutulică, primicer, zbicer. (~ la jocul căluşarilor.)2. adj. v. ursuz.3. adj. v. liniştit.
MUTÁ	vb.	1. v. clinti.2. v. mişca.3. a (se) deplasa, a (se) strămuta, (înv. şi reg.) a (se) petrece, (fam.) a (se) trambala. (Se ~ dintr-un loc în altul.)4. (reg.) a se coltosi. (S-a ~ în alt oraş.)5. a (se) permuta, a (se) strămuta, a (se) transfera, (înv.) a (se
mutá	vb.	v. AMÎNA. ASASINA. CLĂTINA. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. ÎNLOCUI. METAMORFOZA. MIŞCA. MODIFICA. MURI. OMORÎ. PĂSUI. PIE-RI. PRĂPĂDI. PREFACE. PRELUNGI. PRESCHIM-BA. RĂPOSA. SCHIMBA. SFÎRŞI. STINGE. SUCOMBA. SUPRIMA.
mutác	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
MUTÁRE	s.	1. v. clintire.2. deplasare, strămutare, (fam.) trambalare. (~ dintr-un loc în altul.)3. mu-tat, permutare, permutaţie, strămutare, strămutat, transfer, transferare. (~ lui cu serviciul la Bacău.)4. schimbare, (înv.) schimbătură. (~ bazei de plecare.)5. (
mutáre	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. ÎNLOCUIRE. LOCUINŢĂ. META-MORFOZARE. METAMORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRESCHIMBARE. SĂLAŞ. SCHIMB. SCHIMBARE. STÎNĂ. TÎRLĂ. TRANSFORMARE.
MUTÁT	s.	v. mutare.
mutát	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ.
mutatău	s.	v. ARĂTĂTOR. LIMBĂ.

mútă	s.	v. PUŞCULIŢĂ.
mutălău	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
mutăréţ	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESO-CIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎCIOS. URSUZ.
MUTĂTOÁRE	s.	(BOT.; Bryonia alba) împărătească, (reg.) brei, curcubeţea, tidvă-de-pămînt.
mutătoáre	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
mutătór	adj.	v. CĂLĂTOR. CONTAGIOS. INFEC-ŢIOS. MIGRATOR. MOLIPSITOR.
MUTÉLCĂ	s.	v. piuliţă.
mutélcă	s.	v. ŞURUBELNIŢĂ.
MUTILÁ	vb.	(MED.) a (se) schilodi, (livr.) a (se) estropia, (înv. şi reg.) a (se) strica, (reg.) a (se) beteji, a (se) schilăvi, (Transilv., Mold. şi Bucov.) a (se) chilăvi, (înv.) a (se) rupturi, (grecism înv.) a (se) sacatifsi. (Accidentul l-a ~.)
MUTILÁRE	s.	(MED.) schilodeală, schilodire, (livr.) estropiere, (reg.) schilăvire. (~ unui soldat în război.)
MUTILÁT	adj., s.	(MED.) 1. adj. schilod, schilodit, (livr.) estropiat, (pop.) stropşit, (înv. şi reg.) stricat, (reg.) schilăvit, (înv.) rupturit, sacatifsit. (Persoană ~ într-un accident.)2. adj., s. v. invalid.
MUTÍSM	s.	v. muţenie.
MUTITÁTE	s.	(MED.) muţenie.
mutoáşcă	s.	v. PAPARUDĂ.
mútră	s.	v. AER. ASPECT. CHIP. EXPRESIE. FAŢĂ. FIGURĂ. FIZIONOMIE. INDIVID. INS. ÎNFĂŢI-ŞARE. MINĂ. OBRAZ. OM. PERSOANĂ.
mutrişoáră	s.	v. FEŢIŞOARĂ. OBRĂJOR.
MUTUÁL	adj.	(POL.) reciproc. (Acord ~.)
MUTUALITÁTE	s.	(POL.) reciprocitate. (Acord bazat pe ~.)
mútul	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
MUTULÍCĂ	s.	(BOT.; Scopolia carniolica) (rar) scopolie.
mutulícă	s.	v. MUTUL.
muţeálă	s.	v. MUTISM. MUŢENIE. TĂCERE.
MUŢÉNIE	s.	1. v. mutitate.2. mutism, tăcere, (rar) muţie, (reg.) muţeală, muţitură. (Nu ieşea din ~ lui.)
MUŢÍ	vb.	1. (MED.) a amuţi.2. a amuţi, a dispărea, a înceta, a se linişti, a se potoli, a se stinge. (Toate zgomotele au ~ în stradă.)
muţíe	s.	v. MUTISM. MUŢENIE. TĂCERE.
muţitúră	s.	v. MUTISM. MUŢENIE. TĂCERE.
muţunáche	s.	v. FANTE. FILFIZON.
muţúnă	s.	v. MASCĂ.
MUZEÁL	adj.	muzeistic.
MUZEÍSTIC	adj.	v. muzeal.
MUZEÍSTICĂ	s.	v. muzeologie.
MUZEOLOGÍE	s.	muzeistică.
muzgurít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
múzic	s.	v. MUZICANT. MUZICIAN.
MUZICÁL	adj.	1. (MUZ.) (înv.) muzicesc. (Compo-ziţie ~.)2. v. cantabil.3. v. armonios.

MUZICALITÁTE	s.	1. v. cantabilitate.2. v. armonie.
MUZICÁNT	s.	(reg.) mujicaş, (înv.) muzic. (~ într-o fanfară.)
muzicánt	s.	v. COMPOZITOR.
MÚZICĂ	s.	1. v. cîntec.2. muzică serială v. serialism.3. (MUZ.) cîntare. (~ se aude pînă departe.)4. v. fanfară.
múzică	s.	v. ACORDEON. ORCHESTRĂ.
muzicésc	adj.	v. MUZICAL.
MUZICIÁN	s.	(înv.) muzic. (Un reputat ~.)
MUZICOTERAPÍE	s.	(MED.) meloterapie.
MUZICÚŢĂ	s.	v. armonică.
muzicúţă	s.	v. CAMERTON. GURĂ.
muzúc	s.	v. BUCIUM.
NA	interj.	v. poftim.
nacafá	s.	v. BELEA. BUCLUC. CAPRICIU. CHEF. DANDANA. DEPRINDERE. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. ÎNCURCĂTURĂ. MAI-MUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. OBICEI. OBIŞNUINŢĂ. PACOSTE. POCINOG. POFTĂ. PROSTEALĂ. R
nacazlîc	s.	v. PICTURĂ. PÎNZĂ. TABLOU.
naceálnic	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
NACÉLĂ	s.	(AV.) gondolă. (~ la un balon.)
nácru	s.	v. SIDEF.
nadáz	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
NÁDĂ	s.	1. (PESCUIT) amorsă, momeală, (rar) momitură, (reg.) mîrşă, nadilă, (înv., în Transilv.) podmet. (~ pentru cleni.)2. înnăditură. (A pune o ~ la ...)
nádă	s.	v. ADEMENIRE. ATRACŢIE. CĂLCÎI. IC. ISPITĂ. PANĂ. PLAZ. SEDUCERE. SEDUCŢIE. STUF. TALPĂ. TENTAŢIE. TRESTIE.
nadiceáncă	s.	v. BIRJĂ.
nádilă	s.	v. AMORSĂ. MOMEALĂ. NADĂ.
nádpis	s.	v. APOSTILĂ. REZOLUŢIE.
nádră	s.	v. PLACENTĂ.
nafacá	s.	v. LEAFĂ. REMUNERAŢIE. RETRIBUŢIE. SALARIU.
NAFAZOLÍNĂ	s.	v. rinofug.
naft	s.	v. GAZ. PETROL. PETROL LAMPANT. ŢIŢEI.
NAFTALÉN	s.	v. naftalină.
NAFTALÍNĂ	s.	(CHIM.) naftalen.
NAFTÉNĂ	s.	v. ciclan.
nagáică	s.	v. CNUT.
nageác	s.	v. GHIOAGĂ.
NAGÎŢ	s.	(ORNIT.; Vanellus vanellus) (reg.) bibic, ciovică, libuţ, cîine-tătăresc, (Mold. şi Bucov.) pasăre-tătărească.
nágodă	s.	v. BAZACONIE. BELEA. BIZARERIE. BÎZDÎGANIE. BUCLUC. CIUDĂŢENIE. CURIOZITATE. DANDANA. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. ÎNCURCĂTURĂ. MINUNĂŢIE. NĂPASTĂ. NĂSTRUŞNICIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂ-CERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. POZNĂ. RĂ

nágode	s. pl.	v. IELE.
NAGYAGÍT	s.	(MIN.) săcărîmbit.
naht	adj.	invar. v. CASH. GATA. GHEAȚĂ. LICHID. NUMERAR. SUNĂTOR.
NAI	s.	(MUZ.) (livr.) syrinx, (înv. şi pop.) muscal, muscalagiu. (Cîntă din ~.)
NÁIBA	s.	art. v. drac.
náie	s.	v. CORABIE. NAOS. NAVĂ.
naiefrîngere	s.	v. NAUFRAGIU.
naingíu	s.	v. NAIST.
NAÍST	s.	(MUZ.) (înv. şi pop.) muscalagiu, (reg.) năiaş, (înv.) naingiu, neisan.
NAÍV	adj.	1. v. ingenuu.2. credul, prost, (înv., în Transilv., Ban. şi Olt.) lud, (fam.) fraier. (Ai fost ~ şi l-ai crezut.)3. v. copilăresc.
NAIVITÁTE	s.	1. v. ingenuitate.2. v. credulitate.3. (rar) puerilitate. (~ picturii lui.)4. v. copilărie.
nája	s.	v. COBRĂ. ŞARPE-CU-OCHELARI.
nalbánt	s.	v. POTCOVAR. VETERINAR.
NÁLBĂ	s.	(BOT.) 1. (Althaea rosea) (reg.) rujă, rujulină.2. (Malva silvestris) (reg.) mălăuţ, colăceii-babei (pl.).
nálbă	s.	v. CAŞUL-POPII. SALVIE-ALBĂ.
naméstie	s.	v. ACARET. DEPENDINȚĂ. GOSPO-DĂRIE.
namiáză	s.	v. AMIAZĂ. PRÎNZ. ZENIT.
NÁMILĂ	s.	v. uriaş.
nan	s.	v. LILIPUTAN. NAŞ. PITIC.
nánă	s.	v. BADE. LELE. LELIȚĂ. MĂTUŞĂ. NENE. ȚAȚĂ.
nandralău	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
NÁNI	interj.	(reg.) nina!, (Mold., Bucov. şi Transilv.) liu-liu! (~!, ~!, puiul mamii!)
NÁOS	s.	(CONSTR.) 1. navă, (livr.) cella, (Transilv.) naie. (~ la o biserică creştină.)2. sanctuar. (~ în templele antice.)
NAP	s.	(BOT.) 1. (Brassica napus napobrassica) (înv., în Transilv.) tiuş.2. (Brassica napus esculenta) (reg.) broajbă, gulie.3. nap sălbatic (Brassica rapa campestris) = (reg.) rapiță de cîmp, rapiță sălbatică.4. nap-porcesc (Helianthus tuberosus) = topinambur,
nap	s.	v. CARTOF. RAPIȚĂ.
napi-porceşti-de-pădúre	s. pl.	v. FLUIERĂ-TOARE.
NARÁ	vb.	v. povesti.
narácliță	s.	v. MÎNECAR. MÎNECUȚĂ. RUCAVIȚĂ.
narámz	s.	v. PORTOCAL.
naramzát	adj.	v. PORTOCALIU.
narámză	s.	v. PORTOCALĂ.
narangíu	adj.	v. PORTOCALIU.
NARÁRE	s.	v. povestire.
NARATÍV	adj.	v. epic.
NARATÓR	s.	v. povestitor.
NARAȚIÚNE	s.	(LIT.) istorie, istorisire, poveste, povestire, (englezism) story, (înv.) spunere. (A publicat o lungă ~.)
náră	s.	v. NAS.
NARĂ INTÉRNĂ	s.	(ANAT.) coană.

NARCÍSĂ	s.	(BOT.; Narcissus) (pop.) zarnacadea, (reg.) cocoară, coprină, ghiocel, luşcă, nevestică, unguroaică, unguroaie, floare-de-ceapă, ro-goz-de-grădină, stînjen-alb, (Munt.) fulie.
narcisiác	adj.	v. NARCISIC.
NARCÍSIC	adj.	(livr.) narcisiac.
NARCOMÁN	s., adj.	v. toxicoman.
NARCOMANÍE	s.	v. toxicomanie.
NARCOTERAPÍE	s.	v. somnoterapie.
NARCÓTIC	s., adj.	v. somnifer.
narcotísm	s.	v. NARCOZĂ.
narcotizatór	s.	v. ANESTEZIST.
NARCÓZĂ	s.	(MED.) (înv.) narcotism. (Operat sub efectul ~.)
NÁRTEX	s.	v. pronaos.
NAS	s.	1. (ANAT.) (înv. şi reg.) nară.2. (TEHN.) pinten. (~ la o piesă.)
nascórniță	s.	v. CARABAN. NASICORN.
NASICÓRN	s.	(ENTOM.; Oryctes nasicornis) caraban, (reg.) dubălar, forfecar, nas-corniță, băligar-cu-corn, (Transilv.) taurul-lui-Dumnezeu.
nasól	adj.	v. URÎT.
NÁSTURE	s.	(pop.) bumb. (Un ~ la haină.)
násture	s.	v. BULIN. CAŞETĂ. COMPRIMAT. DRAJEU. HAP. PASTILĂ. PILULĂ. TABLETĂ.
nasul-curcánului	s.	v. BUSUIOC-ROŞU. MO-ȚUL-CURCANULUI.
NAŞ	s.	1. (reg.) moş, nan. (~ la botezul pruncului.)2. v. nun.
NÁŞĂ	s.	1. (reg.) moaşă. (~ la botezul unui copil.)2. nună. (~ de cununie.)
NÁŞTE	vb.	1. a face, (pop.) a zămisli, (înv.) a prăsi. (O femeie a ~ un băiat.)2. v. procrea.3. v. făta.4. (înv. şi reg.) a se prăsi. (Caii ce se ~ din aceste iepe ...)5. a ieşi, a proveni. (Ce ~ din pisică, şoareci mănîncă.)6. v. stîrni.7. v. provoca.
náşte	vb.	v. AFLA. APĂREA. CONCEPE. CREA. DESCOPERI. ELABORA. FACE. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. INVENTA. ISCA. IVI. ÎNCEPE. NĂSCOCI. PLĂNUI. PLĂSMUI. PORNI. PRODUCE. PROIEC-TA. REALIZA. SCORNI. STÎRNI.
NÁŞTERE	s.	1. (FIZIOL.) parturiție, procreare, procreație, (înv. şi pop.) zămislire, (pop.) facere, născare, (înv. şi reg.) născut, (înv.) născătură. (După ~ copilului.)2. v. fătare.3. (pop. şi fam.) născare. (E prost din ~.)4. v. origine.
náştere	s.	v. APARIȚIE. COPIL. CREAȚIE. FACERE. GENEZĂ. IVIRE. ODRASLĂ. PATRIE. PROGE-NITURĂ. ȚARĂ. VLĂSTAR.
nat	s.	v. CHIP. FAȚĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. NEAM. OM. PERSOANĂ. RUBEDENIE. RUDĂ.
natantól	adj.	v. NEAJUTORAT. NEÎNDEMÎNATIC. NEPRICEPUT. STÎNGACI.
natantól	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
NATÍV	adj.	1. v. înnăscut.2. curat, neamestecat, pur, (înv. şi reg.) safi, (Transilv. şi Bucov.) prisnic, (înv.) prisne, (fig.) virgin. (Aur ~.)
NÁTRĂ	s.	(TEXT.) (reg.) teară. (~ la o țesătură.)
nátră	s.	v. CRILĂ.
NATRÍT	s.	(CHIM.) (rar) sodă.
NÁTRIU	s.	v. sodiu.

natrón	s.	v. CARBONAT DE SODIU. HIDROXID DE SODIU. SODĂ. SODĂ CAUSTICĂ.
NATURÁL	adj., adv.	1. adj. (livr.) elementar. (Forțele ~.)2. adj. v. simplu.3. adj. v. sălbatic.4. adj. pur, veritabil, (livr.) genuin. (Un produs ~.)5. adj. curat, neamestecat, pur, (înv. şi pop.) sadea. (Vin ~.)6. adj. v. înnăscut.7. adj. v. bas-tard.8. adj. degajat, dezi
naturál	s.	v. CARACTER. DEGAJARE. DEZINVOL-TURĂ. FIRE. FIRESC. NATURALEȚE. NATURĂ. SIMPLITATE. SPONTANEITATE. STRUCTURĂ. TEMPERAMENT.
NATURALÉȚE	s.	1. degajare, dezinvoltură, firesc, simplitate, spontaneitate, (livr.) nonşalanță, (rar) natural, (înv.) naturalitate. (O mare ~ în comportarea cuiva.)2. v. firesc.
NATURALÍST	s.	(înv.) naturist. (Un reputat ~.)
naturalitáte	s.	v. DEGAJARE. DEZINVOLTURĂ. FIRESC. NATURALEȚE. SIMPLITATE. SPONTA-
NATURALIZÁ	vb.	a (se) împământeni, (înv.) a (se) indigena, a (se) naționaliza. (S-a ~ în țara noastră.)
NATURALIZÁRE	s.	1. împământenire, (înv.) indige-nat. (~ unei persoane.)2. (BIOL.) v. taxidermie.
naturalménte	adv.	v. DESIGUR.
naturálnic	adj.	v. ÎNNĂSCUT. NATIV. NATURAL.
NATÚRĂ	s.	1. făptură, fire, lume, univers. (Cîntecul se răspîndea peste întreaga ~.)2. (PICT.) natură moartă = natură statică; natură statică v. natură moartă.3. v. esență.4. v. calitate.5. v. factură.6. v. conformație.7. v. fire.
natúră	s.	v. CUSUR. DAR. DEFECT. METEAHNĂ. NĂRAV. PATIMĂ. VICIU.
naturíst	s.	v. NATURALIST.
NAȚIONÁL	adj.	(înv.) naționalicesc, naționalnic. (Cultura ~.)
naționalicésc	adj.	v. NAȚIONAL.
naționálnic	adj.	v. NAȚIONAL.
naționalitáte	s.	v. CETĂȚENIE. SUPUŞENIE.
NAȚIONALITATE	s.	etnici (pl.), minoritate națională.
NAȚIONALIZÁ	vb.	a etatiza, (rar) a statiza. (A ~ o uzină.)
naționalizá	vb.	v. ÎMPĂMÎNTENI. NATURALIZA.
NAȚIONALIZÁRE	s.	etatizare. (~ unei întreprin-deri.)
NAȚIONALIZÁT	adj.	etatizat. (Casă ~.)
NAȚIONAL-SOCIALÍSM	s.	(POL.) nazism.
NAȚIONAL-SOCIALÍST	s., adj.	(POL.) nazist.
NAȚIÚNE	s.	neam, popor, (înv. şi pop.) norod, (înv.) limbă, semințe. (~a română.)
NAUFRAGIÁ	vb.	(MAR.) (înv.) a (se) naufrînge.
NAUFRÁGIU	s.	(MAR.) (înv.) naiefrîngere.
naufrînge	vb.	v. NAUFRAGIA.
NAÚTICĂ	s.	(MAR.) navigație, (înv.) corăbierie.
NÁVĂ	s.	1. v. vapor.2. (MAR.) navă de linie v. cuirasat.3. navă cosmică v. astronavă.4. v. naos.
NAVÉTĂ	s.	1. v. suveică.2. v. andrea.
navétă	s.	v. RAPIȚĂ.
NAVIGÁ	vb.	1. (MAR.) a pluti, (înv. şi reg.) a nota, (înv.) a înota. (Un vapor care ~.)2. (AV.) a zbura. (O aeronavă care ~.)
NAVIGÁBIL	adj.	(înv.) pluteț, plutibil, plutitor. (Canal ~.)
NAVIGATÓR	s.	(MAR.) marinar, (înv.) înotător. (Un ~ încercat.)
NAVIGÁȚIE	s.	1. v. nautică.2. (MAR.) plutire. (În timpul ~ pe mare.)3. (AV.) zbor. (~ pe ruta Roma-Paris.)

NAVLOSÍ	vb.	v. afreta.
NAVLOSÍRE	s.	v. afretare.
NAZ	s.	v. capriciu.
nazár	s.	v. FAVOARE. PROTECȚIE.
NAZAREEÁN	s., adj.	v. nazaritean.
NAZARINEÁN	s., adj.	v. nazaritean.
NAZARITEÁN	s., adj.	nazareean, nazarinean.
naziríe	s.	v. PAZĂ. STRAJĂ. STRĂJUIRE. SUPRA-VEGHERE. VEGHE. VEGHERE.
NAZÍSM	s.	v. național-socialism.
NAZÍST	s., adj.	v. național-socialist.
năbădáie	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
năbădăi	s. pl.	v. EPILEPSIE. FURIE. ÎNVER-ŞUNARE. MÎNIE.
NĂBĂDĂIÓS	adj.	v. nărăvaş.
năbădăiós	adj.	v. FURIOS. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. PORNIT.
năbădăiós	s., adj.	v. EPILEPTIC.
năbîrgeác adj,	s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
năbói	s.	v. PUHOI. ŞUVOI. TORENT.
năboí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. INUNDA. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. RE-VĂRSA. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
năboít	adj.	v. ASUDAT. ÎNNĂDUŞIT. NĂDUŞIT. TRANSPIRAT. UD.
NĂBUŞEÁLĂ	s.	v. caniculă.
năbuşeálă	s.	v. APĂ. COTROPIRE. INVADARE. INVAZIE. ÎNCĂLCARE. ÎNNĂDUŞEALĂ. NĂDU-ŞEALĂ. NĂPĂDIRE. SUDOARE. TRANSPIRAȚIE.
năbuşí	vb.	v. ARUNCA. ASFIXIA. AZVÎRLI. COTROPI. INVADA. ÎNĂBUŞI. ÎNCĂLCA. ÎNECA. NĂPĂDI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. SUFOCA. SUGRUMA. TĂBĂRÎ.
năbuşitór	adj.	v. ASFIXIANT. ÎNĂBUŞITOR. ÎNECĂCIOS. SUFOCANT.
năclád	s.	v. SCORBURĂ.
năcládă	s.	v. INSULĂ PLUTITOARE. PLAUR. PLAVIE.
năclăí	vb.	v. COAGULA. ÎNCHEGA.
NĂCLĂIÓS	adj.	v. unsuros.
năclăít	adj.	v. COAGULAT. ÎNCHEGAT.
năcovélniță	s.	v. NICOVALĂ.
nădăí	vb.	v. AŞTEPTA. BAZA. BĂNUI. BIZUI. CONTA. CREDE. DUMERI. FUNDAMENTA. GHICI. GÎNDI. IMAGINA. ÎNCHIPUI. ÎNCREDE. ÎNTEMEIA. ÎNTREZĂRI. ÎNȚELEGE. LĂMURI. NĂDĂJDUI. PRESUPUNE. PREVEDEA. PRICEPE. SOCOTI. SPERA. SPRIJINI. ŞTI. VISA.
NĂDĂJDUÍ	vb.	1. v. spera.2. a spera, (înv.) a upovăi. (~ în zile tot mai senine.)3. a (se) aştepta, a spera, (înv. şi reg.) a se nădăi. (Să nu ~ nimic de la el.)
nădăjduí	vb.	v. ASPIRA. BAZA. BIZUI. CONTA. DORI. FUNDAMENTA. ÎNCREDE. ÎNTEMEIA. JINDUI. NĂZUI. POFTI. PRETINDE. RÎVNI. SPRI-JINI. TINDE. ȚINTI. URMĂRI. VISA. VIZA.
nădăjduínță	s.	v. CREDINȚĂ. NĂDEJDE. SPE-RANȚĂ.
nădăjduíre	s.	v. CREDINȚĂ. NĂDEJDE. SPE-RANȚĂ.

NĂDÉJDE	s.	1. v. speranță.2. credință, speranță, (rar) nădăjduire, (înv.) nădăjduință. (Nu și-a pierdut ~ în mai bine.)3. încredere, siguranță. (Pot să am ~ în voi?)
nădí	vb.	v. ÎNNĂDI.
nădrág	s.	v. PANTALON.
NĂDRĂGÁR	s.	pantalonar.
nădrăgár	s.	v. ORĂȘEAN. TÎRGOVEȚ.
NĂDÚF	s.	canicula.
nădúf	s.	v. APĂ. ASTMĂ. CIUDĂ. COADA-VACII. DISPNEE. ENERVARE. FURIE. GELOZIE. INVIDIE. IRASCIBILITATE. IRITABILITATE. IRITARE. IRITAȚIE. ÎNECĂCIUNE. ÎNNĂDUȘEALĂ. ÎNVERȘUNARE. JALE. MÎNIE. NĂDUȘEALĂ. NECAZ. NERVOZITATE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. SALVIE. SU
năduleálă	s.	v. ASPIRAȚIE. DOR. DORINȚĂ. NĂZUINȚĂ. POFTĂ. PORNIRE. RÎVNĂ. TEN-DINȚĂ. VIS.
nădulí	vb.	v. ARUNCA. ASPIRA. AZVÎRLI. DORI. JINDUI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. NĂZUI. POFTI. PRECIPITA. PRETINDE. REPEZI. RÎVNI. SĂRI. TĂBĂRÎ. TINDE. ȚINTI. URMĂRI. VISA.
NĂDUȘEÁLĂ	s.	1. v. transpirație.2. v. canicula.
năduşeálă	s.	v. ASTMĂ.
NĂDUȘÍ	vb.	v. transpira.
năduşí	vb.	v. ASFIXIA. GÎTUl. ÎNĂBUȘI. ÎNECA. STRANGULA. SUFOCA. SUGRUMA.
NĂDUȘÍT	adj.	v. transpirat.
năduşít	adj.	v. ASFIXIAT. ÎNĂBUȘIT. ÎNECAT. SUFOCAT.
năduşitór	adj.	v. ASFIXIANT. ÎNĂBUȘITOR. ÎNECĂCIOS. SUFOCANT.
NĂFRÁMĂ	s.	v. maramă.
năfrămeá	s.	v. NĂFRĂMUȚĂ.
năfrămioáră	s.	v. NĂFRĂMUȚĂ.
năfrămíță	s.	v. NĂFRĂMUȚĂ.
năfrămúcă	s.	v. NĂFRĂMUȚĂ.
NĂFRĂMÚȚĂ	s.	(reg.) năfrămea, năfrămioară, năfrămiță, năfrămucă. (Purta pe cap o ~.)
NĂFURÍCĂ	s.	(BOT.; Artemisia annua) (reg.) mălin, măturișcă, măturiță, peliniță, buruiană-de-țară, mătura-Maicii-Precesta, mătură-turcească.
NĂGÁRĂ	s.	(BOT.) 1. (Stipa capillata) (reg.) bucșău, păiuș, pănușiță, șușarcă, iarba-cu-rălei.2. v. ne-ghină.
năgáră	s.	v. COLILIE. SĂLBĂȚIE.
năglód	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
năhoádă	s.	v. APARIȚIE. ARĂTARE. DUH. FAN-TASMĂ. FANTOMĂ. HÎDOȘENIE. MONSTRU. MONSTRUOZITATE. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂ-ZĂRIRE. POCITANIE. POCITURĂ. SCHIMONO-SITURĂ. SLUȚENIE. SLUȚITURĂ. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. URÎCIUNE. URÎȚENIE. VEDENIE. VIZIUNE.
năhúi	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
năiáș	s.	v. NAIST.
năiém	s.	v. CHIRIE. LEAFĂ. LOCAȚIE. REMUNE-RAȚIE. RETRIBUȚIE. SALARIU.
năiér	s.	v. CORĂBIER.
năimeálă	s.	v. ARENDARE. ARENDĂ. CHIRIE. ÎNCHIRIERE. LOCAȚIE.
năimí	vb.	v. ANGAJA. ARENDA. BĂGA. INTRA. ÎNCADRA. ÎNCHIRIA. LUA. NUMI. PRIMI. TOCMI.

năimít	adj.	v. ARENDAT. ÎNCHIRIAT.
năimít	s.	v. ANGAJAT. SALARIAT. SLUJBAŞ.
năjít	s.	v. CEARĂ. CERUMEN.
năjítnică	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC.
nălbár	s.	v. VETERINAR.
năloágă	s.	v. AFLUENȚĂ. AFLUX. AGLOMERAȚIE. GRĂMĂDEALĂ. ÎMBULZEALĂ. ÎNGHESUIALĂ. ÎNGRĂMĂDEALĂ. ÎNVĂLMĂŞEALĂ.
nălogí	vb.	v. GRĂMĂDI. ÎMBULZI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI.
NĂLÚCĂ	s.	1. v. fantomă.2. v. iluzie.
năluceálă	s.	v. ILUZIE. ÎNCHIPUIRE. NĂLUCIRE. PĂRERE.
nălucí	vb.	v. CREDE. IMAGINA. ÎNCHIPUI. NĂZĂRI. PĂREA.
NĂLUCÍRE	s.	1. v. fantomă.2. v. închipuire.3. v. ha-lucinație.4. v. iluzie.
nălucitúră	s.	v. APARIȚIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
nămálă	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
NĂMÉTE	s.	noian, troian, (prin Mold.) sul. (Un ~ de zăpadă.)
năméténie	s.	v. ARĂTARE. COLOS. MATAHALĂ. NAMILĂ. URIAŞ.
NĂMEȚÍ	vb.	v. înzăpezi.
NĂMEȚÍRE	s.	v. înzăpezire.
NĂMEȚÍT	adj.	v. înzăpezit.
nămiáză	s.	v. DEJUN. PRÎNZ.
nămilós	adj.	v. COLOSAL. ENORM. FABULOS. GIGANTIC. IMENS. URIAŞ.
NĂMÓL	s.	1. v. mîl.2. v. noroi.
nămól	s.	v. GRĂMADĂ. MALDĂR. MORMAN. MOVILĂ. PURCOI.
NĂMOLÍ	vb.	v. împotmoli.
NĂMOLÍRE	s.	v. împotmolire.
NĂMOLÍT	adj.	v. împotmolit.
NĂMOLÓS	adj.	v. noroios.
nănăí	vb.	v. FREDONA. ÎNGÎNA.
NĂPÁSTĂ	s.	I. 1. v. dezastru.2. v. necaz. II. (PES-CUIT) prostovol, (reg.) cucă, şaşma, (prin Bucov.) năpastnic, (Transilv. şi Olt.) plaşcă.
năpástă	s.	v. ADEMENIRE. ATRACȚIE. CHIN. CUCĂ. DURERE. ISPITĂ. ÎNCERCARE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. PERSECUȚIE. PRIGOANĂ. SE-DUCERE. SEDUCȚIE. SUFERINȚĂ. TENTAȚIE.
năpástnic	s.	v. NĂPASTĂ. PROSTOVOL.
năpátcă	s.	v. CRÎSNIC.
NĂPĂDÍ	vb.	1. a împresura. (Buruienile au ~ grădina.)2. a înăbuşi. (Buruienile ~ plantele cultivate.)3. v. cotropi.4. a copleşi, a covîrşi, a umple, (fig.) a inunda. (Lacrimile o ~.)5. v. po-didi.6. a-l cuprinde, a-l trece. (Îl ~ năduşelile, fiorii.)7. v. copleşi.8.
NĂPĂDÍRE	s.	v. cotropire.
năpăstrocél	s.	v. DEGETARIȚĂ. DEGEȚEL-ROŞU. DIGITALĂ.
NĂPĂSTUÍ	vb.	1. v. persecuta.2. v. oprima.
năpăstuí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ATRAGE. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. ISPITI. MOMI. PONEGRI. SEDUCE. TENTA.

NĂPĂSTUÍRE	s.	1. v. persecutare.2. v. oprimare.
năpăstuíre	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVE-TEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRARE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ.
NĂPĂSTUÍT	adj., s.	1. adj. v. persecutat.2. adj., s. v. oprimat.
năpăstuít	adj., s.	v. BÎRFIT. CALOMNIAT. DEFĂI-MAT. DENIGRAT. DISCREDITAT. PONEGRIT.
năpăstuitór	adj., s.	v. ASUPRITOR. BÎRFITOR. CALOMNIATOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR. EXPLOATATOR. ÎMPILĂTOR. OPRESIV. OPRESOR. PERSECUTOR. PONEGRI-TOR. PRIGONITOR.
NĂPÎRCĂ	s.	(ZOOL.) 1. (Anguis fragilis) (reg.) şarpe-de-sticlă.2. v. viperă.
năpîrcă	s.	v. BICI. BICIUŞCĂ. CRAVAŞĂ.
NĂPÎRLEÁLĂ	s.	v. năpîrlire.
NĂPÎRLÍ	vb.	(pop.) a lepăda, (înv. şi reg.) a se despuia. (Un animal care ~.)
NĂPÎRLÍRE	s.	năpîrleală, (rar) năpîrlitură. (~ unor animale.)
năpîrlitúră	s.	v. NĂPÎRLEALĂ. NĂPÎRLIRE.
năpîrstóc	s.	v. DEGETAR. PICI. PRICHINDEL. PUŞTI. ŢÎNC.
năplát	s.	v. OBADĂ.
năplăiálă	s.	v. ARŞIŢĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FEBRĂ. FIERBINŢEA-LĂ. FRIGURI. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TEMPERATURĂ. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
NĂPRÁSNIC	adj.	1. v. subit. (Moarte ~.)2. ne-aşteptat, neprevăzut, (rar fig.) prăpăstios. (Un faliment ~.)3. v. cumplit.
NĂPRÁSNICĂ	s.	(BOT.) 1. (Geranium robertianum) (rar) piretru, (reg.) închegătoare, mama-pădurii, priboi-căpresc.2. (Chrysanthemum corymbosum) (reg.) ochiul-boului-a-ferigei.
năprásnică	s.	v. LUMINOASĂ.
năprătí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
năprătitúră	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
NĂPUSTÍ	vb.	a se arunca, a se azvîrli, a năvăli, a se precipita, a se repezi, a sări, a tăbărî, a se zvîrli, (rar) a se prăbuşi, (înv. şi pop.) a cădea, (înv. şi reg.) a năduli, a se prăpăstui, (reg.) a iuruşi, a năboi, a se năprăti, a nooti, a se tovărî, (Transilv.)
năpustí	vb.	v. ABANDONA. ARUNCA. AZVÎRLI. LĂSA. NEGLIJA. PĂRĂSI. REPEZI. ZVÎRLI.
năpustít	adj.	v. ABANDONAT. PĂRĂSIT.
năpústul	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
NĂRÁV	s.	1. v. patimă.2. pasiune, patimă, viciu, (fam.) boală. (A dat în ~ jocului de cărţi.)3. (Transilv.) snagă, sucă. (~ calului.)4. (la pl.) v. comportare.5. v. fire.
NĂRĂVÁŞ	adj.	năbădăios, nărăvit, (reg.) iabraş, (prin Ban.) bîvaş, (Ban.) porav, (prin Transilv.) poroş, (Transilv. şi prin Maram.) sucaş, (Tran-silv.) şupar. (Cal ~.)
nărăví	vb.	v. ÎMPĂCA. ÎNŢELEGE.
nărăvíe	s.	v. CUSUR. DAR. DEFECT. METEAHNĂ. NĂRAV. PATIMĂ. VICIU.
NĂRĂVÍT	adj.	năbădăios, nărăvaş, (reg.) iabraş, (prin Ban.) bîvaş, (Ban.) porav, (prin Transilv.) poroş, (Transilv. şi prin Maram.) sucaş, (Tran-silv.) şupar. (Cal ~.)
nărílă	s.	v. NĂSĂILĂ.
nărozénie	s.	v. NĂTÎNGIE. NEGHIOBIE. NERO-ZIE. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE.
nărtílă	s.	v. NĂSĂILĂ.

nărtós	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALO-MAN. MÎNDRU. NĂSOS. ORGOLIOS. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.
NĂRUÍ	vb.	1. v. dărîma.2. v. prăbuşi.
NĂRUÍRE	s.	1. v. prăbuşire.2. v. cădere.
NĂRUÍT	adj.	1. v. dărîmat.2. căzut, prăbuşit, prăvălit, răsturnat. (Un gard ~.)
NĂRUÍT	s.	v. prăbuşire.
NĂRUITÚRĂ	s.	v. ruină.
năsádă	s.	v. ARIE. ARMAN. BARAJ. GRĂMADĂ. MALDĂR. STĂVILAR. TEANC. VRAF. ZĂGAZ.
năsădí	vb.	v. COAGULA. ERUPE. IRUPE. IZBUCNI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNCHEGA. NĂVĂLI. RĂBUFNI. RĂSPÎNDI. RĂZLEŢI. RISIPI. ŢÎŞNI.
*NĂSĂÍLĂ	s.	(reg.) nărilă, nărtilă, năsoi, năsotea. (Omului cu nasul mare i se spune în derîdere ~.)
NĂSĂLÍE	s.	(pop.) pat, targă, (reg.) pataşcă, scaun, tălpig, ţaglă, (prin Ban. şi Transilv.) scară. (~ pentru dus mortul la groapă.)
năsărîmbă	s.	v. BOROBOAŢĂ. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUŞIE. GLUMĂ. ISPRAVĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POCINOG. POZNĂ. ŞOTIE. ŞTRENGĂRIE.
născáre	s.	v. NAŞTERE. PARTURIŢIE. PROCREARE. PROCREAŢIE.
NĂSCĂTOÁREA	s.	art. v. Maica Domnului.
născătúră	s.	v. NAŞTERE. PARTURIŢIE. PROCRE-ARE. PROCREAŢIE.
NĂSCIOR	s.	v. năsuc.
NĂSCOCEÁLĂ	s.	v. minciună.
NĂSCOCÍ	vb.	1. v. inventa.2. v. scorni.
NĂSCOCÍRE	s.	1. v. inventare.2. v. invenţie.3. v. fan-tezie.4. v. scornire.5. v. minciună.
NĂSCOCÍT	adj.	1. v. imaginar.2. fantezist, imaginar, plăsmuit, (livr.) romanesc. (Personaje literare ~.)3. v. mincinos.
NĂSCOCITÓR	adj., s.	1. adj. v. inventiv.2. s. v. creator.
născocitór	s.	v. INVENTATOR.
NĂSCOCITÚRĂ	s.	v. minciună.
născocorî	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. RĂCNI. RĂSTI. SEMEŢI. STRI-GA. ŢIPA. URLA. ZBIERA.
născút	s.	v. CRĂCIUN. NAŞTERE. PARTURIŢIE. PROCREARE. PROCREAŢIE.
năsfirós	adj.	v. BOIEROS. CAPRICIOS. FANDO-SIT. MOFTUROS. NĂZUROS. PRETENŢIOS. SCLIFOSIT.
năsílnic	adj.	adv. v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂLBATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
năsilnicíe	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTA-LITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
năsipárniţă	s.	v. STUDENIŢĂ.
năslí	vb.	v. ASPIRA. CANONI. CĂZNI. CHINUI. DORI. FORŢA. FRĂMÎNTA. JINDUI. MUNCI. NĂZUI. NECĂJI. OSTENI. POFTI. PRETINDE. RÎVNI. SFORŢA. SILI. STRĂDUI. TINDE. TRUDI. ŢINTI. URMĂRI. VISA. VIZA. ZBATE. ZBU-CIUMA.
năslíre	s.	v. ASPIRAŢIE. DOR. DORINŢĂ. NĂZU-INŢĂ. POFTĂ. PORNIRE. RÎVNĂ. TENDINŢĂ. VIS.
năslitúră	s.	v. ASPIRAŢIE. DOR. DORINŢĂ. NĂ-ZUINŢĂ. POFTĂ. PORNIRE. RÎVNĂ. TENDINŢĂ. VIS.
năsói	s.	v. NĂSĂILĂ.

NĂSÓS	adj.	(prin Mold.) nărtos. (Om ~.)
năsótea	s.	v. NĂSĂILĂ.
năstáv	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT.
năstăví	vb.	v. CĂLĂUZI. CONDUCE. DIRIJA. ÎN-DRUMA. POVĂȚUI. SFĂTUI. SUGERA.
NĂSTRÚȘNIC	adj.	v. neobișnuit.
NĂSTRUȘNICÍE	s.	v. ciudățenie.
NĂSTURÁȘ	s.	v. năsturel.
năsturaș-de-búbe	s.	v. SIPICĂ.
năstureá	s.	v. CARDAMA. NĂSTUREL.
năsturéi	s. pl.	v. GRANAT. SPILCUȚĂ.
NĂSTURÉL	s.	1. năsturaș, (reg.) bumbișor, bum-bușor. (O hăinuță cu ~ metalici.)2. (BOT.; Nasturtium officinale) cardama, (reg.) bobîlnic, brîncuță, creson, hreniță, năsturea, măcriș-de-baltă.
NĂSÚC	s.	născior, năsușor, năsuț. (Un ~în vînt.)
năsulíe	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
NĂSUȘÓR	s.	v. năsuc.
NĂSÚȚ	s.	v. năsuc.
nășásca	s.	art. v. HORA MIRESEI. NUNEASCA.
nătăbîz	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
NĂTĂFLÉȚ	adj., s.	v. prost.
nătărálă	s.	v. ARĂTARE. COLOS. MATAHALĂ. NAMILĂ. URIAȘ.
nătărăíe	s.	v. GOGOMĂNIE. NĂTÎNGIE. NE-GHIOBIE. NEROZIE. NESOCOTINȚĂ. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE.
NĂTĂRĂU	adj., s.	v. prost.
nătăvălós	adj.	v. MĂTĂHĂLOS. VOLUMINOS.
NĂTÎNG	adj., s.	1. adj., s. v. prost.2. adj. v. prostesc.
nătîngeálă	s.	v. NĂTÎNGIE. NEGHIOBIE. NERO-ZIE. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE.
nătîngí	vb.	v. ÎNCĂPĂȚÎNA. ÎNDĂRĂTNICI. ÎNDÎRJI. ÎNVERȘUNA.
NĂTÎNGÍE	s.	1. v. prostie.2. (concr.) gogomănie, neghiobie, nerozie, nesocotință, prostie, stupidi-tate, (rar) netoție, (înv. si reg.) nătărăie. (Mare ~ a spus!)
nătîngíe	s.	v. ÎNCĂPĂȚÎNARE. ÎNDĂRĂTNICIE.
nătînt	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
nătîntóc	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
nătrúi	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
nătrúț	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
năturós	adj.	v. BOIEROS. CAPRICIOS. FANDOSIT. MOFTUROS. NĂZUROS. PRETENȚIOS. SCLIFO-SIT.
NĂÚC	adj.	1. v. zăpăcit.2. v. uimit.3. v. buimac.

năúc	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
NĂUCEÁLĂ	s.	v. buimăceală.
NĂUCÍ	vb.	1. v. buimăci.2. v. uimi.
năucí	vb.	v. ÎNDOBITOCI. PROSTI. TÎMPI.
NĂUCÍRE	s.	1. v. buimăcire.2. v. buimăceală.
NĂUCÍT	adj.	1. v. zăpăcit.2. v. uimit.3. v. buimac.
NĂUCITÓR	adj.	1. v. uimitor.2. v. amețitor.
NĂÚT	s.	(BOT.; Cicer arietinum) (rar) măzăriche, (pop.) mazăre-turcească.
năutíu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
NĂVÁLĂ	s.	v. asalt.
NĂVÁLNIC	adj., s.	I. adj. 1. înviforat, viforos, vijelios. (Furtună ~.)2. v. dezlănțuit.3. v. im-petuos. II. s. (BOT.; Scolopendrium vulgare) limba-cerbului, (rar) scolopendră, (reg.) iar-ba-ciutei, limba-vacii, limba-vecinei.
năválnic	s.	v. FERIGĂ.
năvalnicul-ăl-máre	s.	v. SÎNZIENE-DE-GRĂ-DINĂ.
NĂVĂDEÁLĂ	s.	v. năvădit.
NĂVĂDÍ	vb.	(TEXT.) a rosti, a rostui. (A ~ urzeala.)
NĂVĂDÍRE	s.	v. năvădit.
NĂVĂDÍT	s.	(TEXT.) năvădeală, năvădire, năvă-ditură.
NĂVĂDITÚRĂ	s.	v. năvădit.
NĂVĂLÍ	vb.	1. v. năpusti.2. a veni, (pop.) a da. (Stai puțin că doar nu ~ barbarii!)3. v. îmbulzi.4. a erupe, a irupe, a izbucni, a răbufni, a țîșni, (reg.) a năsădi, (prin Olt. şi Ban.) a bui, (Transilv.) a bujdi, (prin Olt.) a bușni, (Transilv. şi Mold.) a buti. (
NĂVĂLÍRE	s.	1. (MIL.) v. asalt.2. v. erupție.
NĂVĂLITÓR	adj., s.	v. agresor.
năvăloácă	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
năvîrlíi	s. pl.	v. FURIE. ÎNVERȘUNARE. MÎNIE.
năvîrliós	adj.	v. FURIOS. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERȘUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. PORNIT.
năvlég adj,	s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
năvligós	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
NĂVÓD	s.	(PESCUIT) majă, (reg.) matulă, motorugă, plăvală.
NĂVODÁR	s.	(ORNIT.; Recurvirostra avosetta) cioc-întors, (reg.) săbiuță.
năvrăpí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
năzárnic	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂTOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
NĂZĂREÁLĂ	s.	1. v. năzărire.2. v. halucinație.
NĂZĂRÍ	vb.	1. v. părea.2. a-l apuca, a-i căşuna, a-i veni, (înv. şi reg.) a-i abate, (Transilv.) a-i tonca, (fig.) a-i trăsni. (Nu ştiu ce i s-a ~ aşa deodată.)
NĂZĂRÍRE	s.	1. v. năzăreală.2. v. halucinație.3. v. fantomă.
năzăritúră	s.	v. APARIȚIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.

năzbîcă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
NĂZBÎTIE	s.	1. v. glumă.2. drăcie, drăcovenie, poznă, ştrengărie, (pop.) drăcărie, (fam.) parascovenie. (Ce ~ mai e şi asta?)3. bazaconie, poznă, ştrengărie, trăsnaie, (Olt.) trăsneală. (O ~ de copil.)4. v. poznă.
NĂZDRĂVĂNÍE	s.	1. v. glumă.2. v. poznă.3. v. ciu-dățenie.
năzdrăvăníe	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
NĂZUÍ	vb.	v. aspira.
năzuí	vb.	v. APUCA. ÎNDREPTA. LUA. MERGE. ORIENTA. PĂŞI. PLECA. PORNI.
NĂZUÍNȚĂ	s.	v. aspirație.
năzuínță	s.	v. ADĂPOST. AZIL. REFUGIU. SCĂ-PARE.
năzuíre	s.	v. ASPIRAȚIE. DOR. DORINȚĂ. NĂZU-INȚA. POFTĂ. PORNIRE. RÎVNĂ. TENDINȚĂ. VIS.
NĂZURÓS	adj.	1. v. mofturos.2. dificil, mofturos, (pop.) gingaş, lingav, (Mold., Munt. şi sudul Transilv.) scarandiv. (~ la mîncare.)
năzurós	adj.	CAPRICIOS. INCONSTANT. INSTA-BIL. NECONSTANT. NESTABIL. NESTATORNIC. SCHIMBĂCIOS. SCHIMBĂTOR. VARIABIL.
NEA	s.	v. zăpadă.
NEABĂTÚT	adj.	1. v. hotărît.2. v. ferm.
neabeţedát	adj., s.	v. IGNORANT. INCULT. NECULTIVAT. NEINSTRUIT. NEÎNVĂȚAT. PROST. SIMPLU.
neabordábil	adj.	v. INABORDABIL. INACCESIBIL. NEACCESIBIL.
NEACCENTUÁT	adj.	v. aton.
NEACCEPTÁBIL	adj.	v. inacceptabil.
NEACCEPTÁRE	s.	v. inacceptare.
NEACCESÍBIL	adj.	v. inaccesibil.
NEACCESIBILITÁTE	s.	v. inaccesibilitate.
NEACHITÁRE	s.	neplată. (~ datoriei.)
NEACHITÁT	adj.	neplătit. (Datorie ~.)
NEACOPERÍT	adj.	1. v. deschis.2. v. dezvelit.
NEACTIVITÁTE	s.	inactivitate, inacțiune, inerție, pasivitate, (rar) pasivism, şedere, (pop.) nemişcare, (reg.) zăcăşeală, (înv.) neacțiune, nelucrare. (~ îl exasperează.)
neacțiúne	s.	v. INACTIVITATE. INACȚIUNE. INERȚIE. NEACTIVITATE. PASIVITATE.
NEADAPTÁBIL	adj., s.	v. inadaptabil.
NEADAPTABILITÁTE	s.	v. inadaptabilitate.
NEADAPTÁT	adj.	v. inadaptat.
NEADECVÁT	adj.	v. nepotrivit.
neademenít	adj.	v. CINSTIT. CORECT. ÎNCO-RUPTIBIL. INTEGRU. LEAL. NECORUPTIBIL. ONEST.
NEADEVĂR	s.	1. v. falsitate.2. v. minciună.
NEADEVĂRÁT	adj.	1. v. greşit.2. v. mincinos.
NEADÎNC	adj.	mic, (înv.) slab. (O apă ~.)
NEADMISÍBIL	adj.	v. inacceptabil.
NEADORMÍT	adj.	v. treaz.

neadormít	adj.	v. ACTIV. ATENT. CIRCUM-SPECT. GRIJULIU. HARNIC. MUNCITOR. NE-OBOSIT. NEOSTENIT. PRECAUT. PREVĂZĂTOR. PRUDENT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VIGILENT. VREDNIC. ZELOS.
NEAFECTÁT	adj.	v. natural.
neajúngere	s.	v. INSUFICIENȚĂ. LIPSĂ. SĂRĂCIE.
neajúns	adj.	v. INCOMPARABIL. INCONFUN-DABIL. INEGALABIL. INIMITABIL. NEASEMĂNAT. NEASEMUIT. NECOMPARABIL. NEEGALABIL. NEÎNTRECUT. UNIC.
neajúns	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAȘ. SĂRAC. SĂRMAN.
NEAJÚNS	s.	1. v. dificultate.2. v. şicană.3. v. vicisi-tudine.4. neplăcere, (livr.) dezagrement. (Acest sistem comportă unele ~uri.)5. v. dezavantaj.6. v. necaz.7. v. defect.
neajutát	adj.	v. NEAJUTORAT. NEÎNDEMÎNATIC. NEPRICEPUT. STÎNGACI.
NEAJUTORÁT	adj.	v. neîndemînatic.
NEALINIÉRE	s.	(POL.) neangajare, neutralitate activă. (Politică de ~.)
NEALTERÁBIL	adj.	v. inalterabil.
NEALTERÁT	adj.	1. nestricat. (O mîncare ~.)2. v. curat.3. v. clar.4. (FON.) nemodificat, neschimbat. (Consoană ~.)
neam	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICIDE-CUM. NIMIC.
NEAM	s.	1. semințe, trib, (înv. şi pop.) sămînță. (Din ~ hunilor.)2. v. popor.3. v. națiune.4. se-minție, spiță, viță, (livr.) stirpe, (Transilv.) porodiță, (înv.) rod, soi, stepenă. (Oameni din acelaşi ~.)5. v. rudă.6. v. familie.7. familie, sînge. (E din ~ nos
neam	s.	v. GENERAȚIE. NAŞTERE. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ. SEX.
NEAMÉSTEC	s.	v. neintervenție.
NEAMESTECÁT	adj.	1. curat, pur, simplu. (O substanță ~; un corp ~.)2. v. nativ.3. v. natural.4. curat, pur, (Transilv.) tistaş. (Grîu ~.)
neamíc	adj., s.	v. ADVERSAR. DUŞMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAŞ.
NEAMȚ	s.	v. german.
neámuri	s. pl.	v. ARISTOCRAȚIE. BOIERIME. NOBILIME.
NEANALIZÁBIL	adj.	inanalizabil.
NEANGAJÁRE	s.	(POL.) nealiniere, neutralitate activă. (Politică de ~.)
NEANIMÁT	adj.	v. neînsuflețit.
NEÁNT	s.	inexistență, neființă, nimic, nonexistență, (rar) negură, neunde, uitare, (înv.) nedereasă, nefapt. (Aşa-zisa liniște a ~ului.)
NEANTAGÓNIC	adj.	neantagonist (Contradicții ~.)
NEANTAGONÍST	adj.	v. neantagonic. (Contradic-ții ~.)
NEÁOŞ	adj., s.	1. adj., s. v. băştinaş.2. adj. v. adevărat.
neapărát	adj.	v. CATEGORIC. CERT. FATAL. INEVITABIL. PRECIS. SIGUR.
NEAPĂRÁT	adj., adv.	1. adj. v. indispensabil.2. adj. necesar, obligatoriu. (Lucruri de ~ trebuință.)3. adv. v. indispensabil.4. adv. v. morțiș.5. adj., adv. v. absolut.6. adv. v. sigur.
neapărát	adv.	v. CONTINUU. ÎNCONTINUU. ÎNTRUNA. MEREU. NECONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRERUPT. NEOBOSIT. NEOS-TENIT. PERMANENT. PURURI. VEŞNIC.
neapestít	adj.	v. NEÎNTÎRZIAT.
NEAPLECÁT	adj.	v. drept.
NEAPLICÁBIL	adj.	v. inaplicabil.
NEAPLICABILITÁTE	s.	v. inaplicabilitate.

NEAPROBÁRE	s.	v. dezaprobare.
NEAPROBATÓR	adj.	v. dezaprobator.
NEAPROFUNDÁT	adj.	v. superficial.
NEÁPT	adj.	v. inapt.
neapús	adj.	v. ETERN. NEMURITOR. NEPIERI-TOR. NESFÎRŞIT. NEUITAT. PERPETUU. VEŞNIC. VIU.
NEARGĂSÍT	adj.	v. netăbăcit.
NEARMONIÓS	adj.	1. discordant, disonant, disto-nant, strident. (Sunete ~.)2. v. fals.
NEARTICULÁT	adj.	v. bolborosit.
NEARTIFICIÁL	adj.	v. natural.
NEASCULTÁRE	s.	v. indisciplină.
NEASCULTĂTÓR	adj.	v. indisciplinat.
NEASEMĂNÁT	adj.	v. unic.
NEASEMUÍT	adj.	v. unic.
NEASTÎMPĂR	s.	1. v. înfrigurare.2. v. agitație.3. v. nerăbdare.4. v. zburdălnicie.
NEASTÎMPĂRÁT	adj.	1. v. zbuciumat.2. v. zburdal-nic.3. v. jucăuş.
neaşezáre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DEZORDINE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIU-NE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎN-VRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. TULBU-RARE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
neaşezát	adj.	v. NESTATORNIC.
NEAŞTEPTÁT	adj.	1. imprevizibil, nebănuit, neprevăzut, neprevizibil, nescontat, surprin-zător. (Roman cu un final ~.)2. v. neprevăzut.3. năprasnic, neprevăzut, (rar fig.) prăpăstios. (Un faliment ~.)4. negîndit, nenădăjduit, nesperat. (Un cadou ~.)5. v. inopinat.6. v. su
NEATACÁBIL	adj.	v. inatacabil.
NEATÉNT	adj.	v. distrat.
NEATÉNȚIE	s.	1. (livr.) inadvertență. (Eroarea e o simplă ~.)2. v. distracție.
NEATÍNS	adj.	1. v. întreg.2. v. neînceput.3. v. teafăr.4. v. nepătat.
neatíns	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. NEPRIHĂNIT. NEVINO-VAT. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
NEATÎRNÁRE	s.	1. v. independență.2. v. autocefalie.
NEATÎRNÁT	adj.	1. v. independent.2. v. autocefal.
NEAUTÉNTIC	adj.	1. v. fals.2. v. mincinos.
neavére	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
neavút	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
NEAUZÍT	adj.	1. imperceptibil, insesizabil, neper-ceptibil, nesesizabil, nesimțit, (fig.) imponde-rabil. (Un zgomot aproape ~.)2. v. extraordinar.
neauzít	adj.	v. CONFUZ. DIFUZ. NEDESLUŞIT. VAG.
nebaftós	adj.	v. GHINIONIST. NENOROCOS. PĂGUBOS.
NEBĂNUÍT	adj.	v. neaşteptat.
NEBĂRBIERÍT	adj.	bărbos, neras. (Om ~.)
NEBĂTÚT	adj.	v. imbatabil.
NEBĂÚT	adj.	v. treaz.
nebăút	adj.	v. ÎNSETAT. SETOS.
NEBIRUÍT	adj.	v. imbatabil.

nebîntuít	adj.	v. INTACT. ÎNTREG. NEATINS. NEVĂTĂMAT. SĂNĂTOS. TEAFĂR. VALID. ZDRAVĂN.
nebléznic	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
nebolít	adj.	v. SĂNĂTOS.
nebrișțít	adj.	v. APATIC. DELĂSĂTOR. INDIFE-RENT. INDOLENT. LĂSĂTOR. NEPĂSĂTOR. PASIV. PLACID. TEMBEL.
NEBULÓS	adj.	v. cețos.
nebulós	adj.	v. CONFUZ. DIFUZ. DUBIOS. ECHI-VOC. HAOTIC. IMPRECIS. INCERT. INDEFINIT. ÎNCÎLCIT. ÎNCURCAT. ÎNDOIELNIC. NECLAR. NEDEFINIT. NEDESLUŞIT. NEÎNȚELES. NE-LĂMURIT. NEPRECIS. NESIGUR. OBSCUR. PRO-BLEMATIC. TULBURE. VAG.
nebulozitáte	s.	v. CONFUZIE. IMPRECIZIE. NECLARITATE. NELĂMURIRE. NEPRECIZIE. OBSCURITATE.
nebún	adj.	v. AMEȚITOR. NĂUCITOR. UIMITOR. ULUITOR.
NEBÚN	adj., s.	1. adj., s. (MED.) alienat, dement, descreierat, înnebunit, smintit, țicnit, (livr. şi peior.) sonat, (pop. şi fam.) apucat, candriu, căpiat, deşucheat, strecheat, (înv. şi reg.) nerod, (reg.) prost, (Transilv., Maram. şi Ban.) bolînd, (Ban.) pălăurat, (O
nebún	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAȚĂ.
nebunăriță	s.	v. MĂSELARIȚĂ. SĂLBĂȚIE.
NEBUNÁTIC	adj., s.	1. adj. v. zburdalnic.2. adj. v. zvăpăiat. (Un tînăr ~.)3. adj., s. poznaş, ştrengar, (prin Mold.) bazaochi. (Mare ~ mai eşti!)
nebunăríță	s.	v. MĂSELARIȚĂ.
nebuneálă	s.	v. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALĂ. CIUMĂFAIE. DEMENȚĂ. LAUR. NEBUNIE. SĂLBĂȚIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ȚICNEALĂ.
NEBUNÉSC	adj.	1. dement, demențial, smintit. (Un act ~.)2. nebun, nechibzuit, necugetat, necumpănit, necumpătat, nesăbuit, nesocotit, prostesc, (rar) nejudecat, neprecugetat, (reg.) nechitit. (Faptă ~.)
NEBUNÉȘTE	adv.	orbeşte, prosteşte. (Se aruncă ~ înainte.)
NEBUNÍE	s.	1. (MED.) alienare, alienație, demență, sminteală, smintire, țicneală, boală mintală, (pop.) nebuneală, (înv. şi reg.) smintă, (Transilv., Maram. şi Ban.) bolînzie, (prin Bucov.) sălteală, (Mold.) zăluzeală, zăluzie, zărgheală, zărghenie, (fam.) căpială,
nebuníe	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
necá	vb.	v. INUNDA. ÎNECA. POTOPI.
necanonisít	adj.	v. NEREGULAT. NESIMETRIC. NEUNIFORM.
NECALCULÁBIL	adj.	incalculabil, nenumărat, (reg.) nemaisocotit, nesămăluit. (O mulțime ~.)
necalculábil	adj.	v. COLOSAL. CONSIDERABIL. ENORM. IMENS. INCALCULABIL. NELIMITAT.
NECAPÁBIL	adj., s.	1. adj. incapabil, neputincios, prăpădit, slăbănog, (rar) impotent, (pop.) becisnic, nemernic, nevoiaş, nevolnic, (înv. şi reg.) sec, ticălos, (prin Munt. şi Olt.) sfoiegit, (înv.) mişel, neputernic, neputinte, secat. (Un biet om ~.)2. adj., s. ignorant,
NECÁZ	s.	1. v. mîhnire.2. neplăcere, supărare, (înv. şi pop.) price, (înv.) săblazną, scădere, siclet. (Multe ~uri a avut de îndurat.)3. păs, supărare. (Şi-a spus pe îndelete ~.)4. v. încercare.5. greutate, încercare, nevoie, suferință, vicisitu-dine, (înv.) ispit
NECĂJÍ	vb.	1. v. mîhni.2. v. nemulțumi.3. v. în-ciuda.4. v. enerva.5. v. strădui.6. v. chinui.
necăjiciós	adj.	v. IRASCIBIL. IRITABIL. NERVOS. SUPĂRĂCIOS.

NECĂJÍT	adj., s.	1. adj. v. supărat.2. adj. nemul-ţumit, supărat, (înv., reg. şi fam.) paraponisit. (E tare ~ pe sine însuşi.)3. adj. v. înciudat.4. adj. v. nervos.5. adj. chinuit, consumat, frământat, muncit, trudit, zbuciumat, (reg.) canonit, (înv.) necăjitor. (Om ~.)6.
necăjitór	adj.	v. CHINUIT. CONSUMAT. FRĂMÎN-TAT. MUNCIT. NECĂJIT. TRUDIT. ZBUCIUMAT.
necăjós	adj.	v. ANEVOIOS. CHINUITOR. GREU. MIZERABIL. NECĂJIT. PROST. RĂU. REBEL.
NECĂLCÁT	adj.	1. v. neumblat.2. v. şifonat.
necăsătoríe	s.	v. BURLĂCIE. CELIBAT. HOLTEIE.
NECĂSĂTORÍT	s., adj.	1. s., adj. v. celibatar.2. adj. liber. (Fata e ~.)
necăsnicíe	s.	v. BURLĂCIE. CELIBAT. HOLTEIE.
necătúră	s.	v. INUNDARE. ÎNECARE. POTOPIRE.
NECĂUTÁT	adj.	v. natural.
necăzút	adj.	v. NEIERTAT. NEÎNGĂDUIT. NEPER-MIS.
necercát	adj.	v. INEXPERIMENTAT. NEEXPERI-MENTAT. NEGLIJAT.
NECERCETÁT	adj.	v. neexplorat.
NECESÁR	adj.	1. v. indispensabil.2. v. neapărat.3. v. trebuincios.4. v. util.
necesarménte	adv.	v. FATAL. FATALMENTE. INDISPENSABIL. INEVITABIL. MORŢIŞ. MUSAI. NEAPĂRAT. NEGREŞIT. NUMAIDECÎT. OBLIGA-TORIU.
NECESITÁ	vb.	1. a cere, a comporta, a impune, a pretinde, a reclama, a solicita, (înv.) a nevoi. (Această acţiune ~ multe eforturi.)2. a cere, a implica, a presupune, a reclama. (Inteligenţa ~ reflecţie.)
necesitá	vb.	v. CONSTRÎNGE. FACE. FORŢA. OBLIGA. SILI.
NECESITÁTE	s.	1. v. trebuinţă.2. v. cerinţă.3. ce-rinţă, exigenţă, imperativ, nevoie, obligaţie, pretenţie, trebuinţă, (înv. şi reg.) nişto-tă, (înv.) nevoinţă, nevoire, recerinţă, (fig.) comandament. (~ţile epocii noastre.)4. (FIZIOL.; pl. art.) nevoile (pl. art.), (po
NECHEMÁT	adj., s.	1. adj. neinvitat, nepoftit. (O persoană ~.)2. adj., s. v. incapabil.
NECHÉZ	s.	v. nechezat.
NECHEZÁ	vb.	v. rîncheza.
nechezá	vb.	v. CHICOTI. FORĂI. FORNĂI. SFORĂI.
NECHEZÁRE	s.	v. nechezat.
NECHEZÁT	s.	nechez, nechezare, nechezătură, rînchez, rînchezare, rînchezat, rînchezătură. (~ul calului.)
NECHEZĂTÓR	adj.	(rar) rînchezător. (Cal ~.)
NECHEZĂTÚRĂ	s.	v. nechezat.
NECHEZĂTÚRĂ	s.	v. nechezat.
NECHIBZUÍNŢĂ	s.	v. imprudenţă.
NECHIBZUÍT	adj.	1. v. imprudent.2. v. nebunesc.
nechitít	adj.	v. IMPRUDENT. NEBUN. NEBUNESC. NECHIBZUIT. NECUGETAT. NECUMPĂNIT. NECUMPĂTAT. NEPREVĂZĂTOR. NESĂBUIT. NESOCOTIT. PROSTESC.
NECICATRIZÁT	adj.	v. deschis.
NECÍNSTE	s.	1. incorectitudine, necorectitudine, (înv.) incorecţiune, malonestitate. (~ unui slujbaş.)2. v. dezonoare.
necínste	s.	v. AFRONT. BATJOCURĂ. INJURIE. INSULTĂ. JIGNIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RUŞINE. UMILINŢĂ.
NECINSTÍ	vb.	1. v. viola.2. v. dezonora.3. v. pro-fana.
NECINSTÍRE	s.	1. v. violare.2. v. dezonorare.3. v. profanare.

NECINSTÍT	adj.	1. v. violat.2. v. dezonorat.3. in-corect, necorect, neonest, (livr.) veros, (înv.) malonest. (Om, slujbaş ~.)4. v. ilegal.
necinstitór	adj.	v. COMPROMIŢĂTOR. DEGRA-DANT. DEZONORANT. INFAMANT. ÎNJOSITOR. NEDEMN. RUŞINOS.
necioplíre	s.	v. BĂDĂRĂNIE. GROSOLĂNIE. IMPOLITEŢE. INDELICATEŢE. MAHALAGISM. MITOCĂNIE. MÎRLĂNIE. MOJICIE. NECUVI-INŢĂ. NEPOLITEŢE. ŢĂRĂNIE.
NECIOPLÍT	adj.	1. v. brut.2. v. butucănos.
necioplít	adj.	v. BĂDĂRĂNESC. MAHALAGESC. MITOCĂNESC. MÎRLĂNESC. MOJICESC. ŢO-PESC. ŢOPÎRLĂNESC.
necioplít	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢĂRĂNOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.
NECIRCULÁT	adj.	v. neumblat.
NECITÉŢ	adj.	ilizibil, indescifrabil, nedescifrabil, nelizibil, (fig.) hieroglific. (Un scris ~.)
NECIVILIZÁT	adj., s.	1. adj. primitiv, sălbatic. (Triburi ~.)2. adj., s. v. mitocan.
NECIZELÁT	adj.	v. brut.
NECLÁR	adj.	1. v. imprecis.2. v. estompat.3. v. în-ceţoşat.4. tulbure, (fig.) murdar. (O lumină ~.)5. confuz, difuz, imprecis, indefinit, nedefinit, nedesluşit, nelămurit, neprecis, vag, (fig.) surd. (O senzaţie ~ de durere.)6. v. bolborosit.7. am-biguu, confuz, echi
NECLARIFICÁT	adj.	v. nelămurit.
NECLARITÁTE	s.	1. v. imprecizie.2. v. confuzie.
neclătít	adj.	v. FIX. IMOBIL. NECLINTIT. NEMIŞ-CAT. STABIL.
NECLINTÍRE	s.	1. v. imobilitate.2. fixitate, imobi-litate, nemişcare, stabilitate. (~ unor dune.)3. v. hotărîre.
NECLINTÍT	adj.	1. v. fix.2. v. nemişcat.3. v. în-mărmurit.4. v. încremenit.5. v. hotărît.6. nez-druncinat, statornic, tare. (O voinţă ~.)
NECOMÓD	adj.	incomod, neconfortabil. (Un sca-un ~.)
NECOMPARÁBIL	adj.	v. unic.
NECOMPETÉNT	adj., s.	v. incapabil.
NECOMPETÉNŢĂ	s.	v. incapacitate.
NECOMPLÉT	adj.	v. fragmentar.
NECOMPLICÁT	adj.	v. uşor.
NECOMPRESÍBIL	adj.	v. incompresibil.
NECOMUNICATÍV	adj.	v. ursuz.
NECONCLUDÉNT	adj.	v. neconvingător.
NECONCORDÁNŢĂ	s.	1. v. nepotrivire.2. v. dis-proporţie.
NECONDIŢIONÁT	adj.	1. v. absolut.2. v. nepre-cupeţit.
NECONFORTÁBIL	adj.	incomod, necomod, incon-fortabil. (Un fotoliu ~.)
neconsecínţă	s.	v. INCONSECVENŢĂ. INCON-STANŢĂ. INSTABILITATE. NECONSECVENŢĂ. NECONSTANŢĂ. NESTABILITATE. NESTATORNI-CIE.
NECONSECVÉNT	adj.	v. inconsecvent.
NECONSECVÉNŢĂ	s.	v. inconsecvenţă.
NECONSISTÉNT	adj.	v. apos.
NECONSOLÁBIL	adj.	v. nemîngîiat.
NECONSOLÁT	adj.	v. nemîngîiat.

NECONSTÁNT	adj.	v. inconsecvent.
NECONSTÁNȚĂ	s.	v. inconsecvență.
NECONTENÍT	adj., adv.	1. adj. v. continuu.2. adv. v. continuu.
NECONTESTÁBIL	adj.	v. categoric.
NECONTESTÁT	adj.	v. categoric.
NECONTROLÁBIL	adj.	v. incontrolabil.
NECONTROLÁT	adj.	v. neverificat.
NECONVENÁBIL	adj.	v. inconvenabil.
NECONVERTÍBIL	adj.	v. inconvertibil.
NECONVINGĂTÓR	adj.	1. neconcludent. (Probe ~.)2. v. vulnerabil.
NECÓPT	adj.	1. crud. (Carne ~oaptă.)2. v. crud. (Prune ~oapte.)
necópt	adj.	v. MIC. NEVÎRSTNIC. TÎNĂR.
NECORÉCT	adj., adv.	1. adj., adv. v. incorect.2. adj. v. necinstit.3. adj. v. ilegal.
NECORECTITÚDINE	s.	v. necinste.
NECORESPUNZĂTÓR	adj.	1. defectuos, (înv.) smintit. (O organizare ~.)2. v. nereuşit.3. v. ne-potrivit.
NECORUPTÍBIL	adj.	v. cinstit.
NECREDÍBIL	adj.	incredibil, neverosimil, (îny.) necrezut. (O veste ~.)
necredinciós	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂ-TOR. NESTATORNIC. SCEPTIC. SCHIMBĂTOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
NECREDINCIÓS	adj., s.	1. adj. v. păgîn.2. s. (BIS.) păgîn, (înv.) agarean, viclean. (Un ~ hulit de creştini.)3. s., adj. v. ateu.4. adj. v. adulter.
necredinciós	s.	v. MAHOMEDAN. MUSULMAN. TURC.
necredinciós	s., adj.	v. ERETIC. SCHISMATIC.
NECREDÍNȚĂ	s.	1. v. ateism.2. v. adulter.
necredínță	s.	v. DUBIU. ERES. EREZIE. INCER-TITUDINE. ÎNDOIALĂ. NEÎNCREDERE. NESIGU-RANȚĂ. REZERVĂ. SCEPTICISM. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
NECRESCÚT	adj.	v. mic.
necrezút	adj.	v. COLOSAL. ENORM. EXCEPȚI-ONAL. EXTRAORDINAR. FABULOS. FANTASTIC. FENOMENAL. FORMIDABIL. GIGANTIC. GRO-ZAV. IMENS. INCREDIBIL. INFINIT. NEAUZIT. NEBUN. NECREDIBIL. NEGRĂIT. NEÎNCHIPUIT. NEMAIAUZIT. NEMAICUNOSCUT. NEMAIÎN-TÎLNIT. NEMAIPOMENIT. NEMAIVĂZUT.
NECRISTALÍN	adj.	v. amorf.
NECROFILÍE	s.	(MED.) necrosadism.
NECROFÓR	s.	v. gropar.
NECROLÓG	s.	ferpar. (Un ~ din ziar.)
necrópolă	s.	v. CAVOU. CIMITIR. CRIPTĂ.
necropsíe	s.	v. AUTOPSIE.
NECROSADÍSM	s.	v. necrofilie.
necrótic	adj.	v. CANGRENAT. NECROZAT. PUTRED. PUTREZIT.
NECROZÁ	vb.	v. cangrena.
NECROZÁRE	s.	v. cangrenare.
NECROZÁT	adj.	v. cangrenat.

NECRUȚĂTÓR	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. neîngăduitor.3. adj. intransigent. (Un judecător ~.)4. adj. v. crud.5. adj. v. înverşunat.
NECTÁR	s.	(pop.) mană, miere, suc. (~ al plantelor melifere.)
NECTÁRII	s. pl.	(BOT.) glande nectarifere (pl.).
NECUGETÁRE	s.	v. imprudență.
NECUGETÁT	adj., adv.	1. adj. v. imprudent.2. adv. v. prostește.3. adj. v. nebunesc.
NECULTIVÁT	adj., s.	1. adj. v. înțelenit.2. adj. neexploatat, nelucrat, virgin. (Vaste terenuri ~ în Africa.)3. adj. deşert, gol, pustiu, sălbatic, vid, (înv. şi reg.) săcret, (înv.) pustiicios, pustiit. (Un loc, un ținut ~.)4. adj., s. v. incult.
necúm	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICI-DECUM.
necúm	conj.	v. DAR. DARĂMITE.
NECUMPĂNÍT	adj.	v. nebunesc.
NECUMPĂTÁT	adj.	v. nebunesc.
NECUNOÁŞTERE	s.	neştiință. (~ unui lucru.)
NECUNOSCĂTÓR	adj., s.	ignorant, neinițiat, nepriceput, neştiutor, (fam.) ageamiu, (fig.) profan. (Este încă un ~ în materie.)
necunoscătór	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
NECUNOSCÚT	adj.	1. v. neştiut. (Lucruri încă ~.)2. ascuns, nedescoperit, neştiut, tainic. (Viața ~ a Deltei.)3. v. anonim.4. v. inexplorat.5. străin. (Astăzi mi-eşti complet ~.)6. obscur. (Un poet ~.)
necúnten	adj.	v. ETERN. NESFÎRŞIT. PERPETUU.
necúnten	adj., adv.	v. CONTINUU. NECONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRERUPT. PERMANENT. VEŞNIC.
necúnten	adv.	v. ÎNCONTINUU. ÎNTRUNA. MEREU. NEOBOSIT. NEOSTENIT. PURURI.
NECUPRÍNS	adj., s.	1. adj. v. imens.2. s. v. ne-mărginire.
NECUPRINZĂTÓR	adj.	mic, neîncăpător, nespațios, strîmt. (Cameră ~.)
necurábil	adj.	v. CONDAMNAT. INCURABIL. IRECUPERABIL. MALIGN. NERECUPERABIL.
necurát	adj.	v. ILEGAL. ILICIT. INCORECT. NECINSTIT. NECORECT. NELEGAL. NEONEST.
NECURÁT	adj., s.	art. 1. adj. v. impur.2. adj. v. dubios.3. adj. v. diabolic.4. s. art. v. drac.
necurát	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
NECURĂȚÉNIE	s.	1. v. murdărie.2. v. gunoi.
necurățénie	s.	v. APARIȚIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
necurățíe	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JEG. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE. NELEGIUIRE. NE-MERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
necurățíre	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
NECURMÁT	adj., adv.	1. adj. v. continuu.2. adv. v. continuu.
necurmát	adv.	v. CONTINUU. ÎNCONTINUU. ÎNTOTDEAUNA. ÎNTRUNA. MEREU. NECONTE-NIT. NEÎNCETAT. PERMANENT. PURURI. TOTDEAUNA. VEŞNIC.
NECUVIINCIÓS	adj.	1. v. obraznic.2. v. obscen.
NECUVIÍNȚĂ	s.	1. v. obrăznicie.2. v. mitocănie.3. v. obscenitate.
NECUVÎNTĂTÓR	s.	v. animal.

NEDECÍS	adj.	v. ezitant.
NEDECLARÁT	adj.	v. nemărturisit.
NEDECLINÁBIL	adj.	v. indeclinabil.
NEDEFINÍT	adj.	1. confuz.2. v. neclar.3. confuz, echivoc, imprecis, indefinit, neclar, neprecis, obscur, (livr.) abscons. (O semnificaţie ~.)4. v. ne-hotărît.
NEDEFINITÍV	adj.	v. temporar.
NEDELICATÉŢE	s.	v. mitocănie.
NEDÉMN	adj., s.	1. adj. nevrednic, (înv.) netrebnic. (Eşti ~ de această demnitate.)2. adj., s. v. ticălos.3. adj. infam, josnic, mişel, mişelesc, mizerabil, mîrşav, nelegiuit, nemernic, netrebnic, ruşinos, scelerat, ticălos, (livr.) ignobil, sacrileg, (înv. şi pop.) parş
NEDEMOCRÁT	adj.	v. nedemocratic.
NEDEMOCRÁTIC	adj.	(POL.) nedemocrat. (Un regim ~.)
nedependént	adj.	v. INDEPENDENT. LIBER. NEATÎRNAT. SUVERAN.
nedependénţă	s.	v. INDEPENDENŢĂ. LIBER-TATE. NEATÎRNARE. SUVERANITATE.
NEDEPLÍN	adj.	v. imperfect.
nedereásă	s.	v. INEXISTENŢĂ. NEANT. NEFIINŢĂ. NIMIC.
nedesăvîrşíre	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENŢĂ. IMPERFECŢIUNE. INSUFICIENŢĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂ-DERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
NEDESĂVÎRŞÍT	adj.	v. imperfect.
NEDESCIFRÁBIL	adj.	v. neciteţ.
NEDESCOPERÍT	adj.	v. necunoscut.
NEDESCRIPTÍBIL	adj.	v. indescriptibil.
NEDESLUŞÍT	adj.	1. v. imprecis.2. v. bolborosit.3. v. confuz.4. v. nelămurit.5. neclarificat, nelămurit. (O problemă încă ~.)6. confuz, difuz, echivoc, haotic, imprecis, indefinit, încîlcit, încurcat, neclar, nedefinit, neînţeles, nelămurit, neprecis, obscur, tulbure, va
NEDESPĂRŢÍT	adj.	1. v. indivizibil.2. v. insepara-bil.3. inseparabil, nedezlipit, neseparabil. (Pri-eteni ~.)
NEDESŢELENÍT	adj.	v. înţelenit.
NEDEŞIRÁBIL	adj.	v. indeşirabil.
NEDETERMINÁRE	s.	indeterminare, indetermi-naţie.
nedeterminăre	s.	v. IMPRECIZIE.
NEDEZLIPÍT	adj.	v. nedespărţit.
NEDEZVĂLUÍT	adj.	v. nemărturisit.
NEDEZVOLTÁT	adj.	1. v. mic.2. v. pipernicit.3. înapoiat, neevoluat, primitiv, rudimentar. (Comunitate socială ~.)4. înapoiat, neevoluat. (O economie ~.)
NEDIFICÍL	adj.	facil, necomplicat, simplu, uşor. (O problemă ~ la matematică.)
NEDISCIPLINÁT	adj.	v. indisciplinat.
NEDISCIPLÍNĂ	s.	v. indisciplină.
NEDISCUTÁBIL	adj.	v. indiscutabil.
NEDISEMINÁRE	s.	v. neproliferare.
NEDISPENSÁBIL	adj.	v. indispensabil.
NEDIVIZÍBIL	adj.	v. indivizibil.
NEDIVULGÁT	adj.	v. nemărturisit.
NEDIZOLVÁBIL	adj.	v. insolubil.

NEDOMESTICÍT	adj.	neîmblînzit, sălbatic, (pop.) sireap. (Cal ~.)
NEDOMOLÍT	adj.	1. v. nestăpînit.2. v. impetuos.
NEDORÍT	adj.	1. v. indezirabil.2. v. nepoftit.
nedormíre	s.	v. INSOMNIE. NESOMN.
NEDRÉPT	adj.	1. (înv. şi reg. fig.) strîmb. (Om ~.)2. inechitabil, injust, neechitabil, nejust, (livr.) inic. (O măsură ~.)
nedrépt	adj.	v. INDIRECT.
NEDREPTÁTE	s.	inechitate, injustiție, neechitate, nejustiție, (înv. şi pop.) strîmbătate, (înv. şi reg.) strîmb, (turcism înv.) zulum. (A comite o ~.)
NEDREPTĂȚÍ	vb.	v. persecuta.
NEDREPTĂȚÍRE	s.	v. persecutare.
NEDREPTĂȚÍT	adj.	v. persecutat.
nedúlce	adj., s.	v. INGRAT. NERECUNOSCĂTOR.
NEDUMERÍ	vb.	v. mira.
nedumerí	vb.	v. CODI. EZITA. PREGETA. ŞOVĂI.
NEDUMERÍRE	s.	1. v. mirare.2. v. nelămurire.3. v. dezorientare.
NEDUMERÍT	adj.	1. v. mirat. (Om ~.)2. v. nelămurit.3. v. dezorientat.
NEECHITÁBIL	adj.	v. nedrept.
NEECHITÁTE	s.	v. nedreptate.
NEECHIVÓC	adj.	inechivoc. (O situație ~.)
NEECONÓMIC	adj.	neeconomicos. (Un procedeu de fabricație ~.)
NEECONOMICÓS	adj.	v. neeconomic.
NEEGÁL	adj.	v. inegal.
NEEGALÁBIL	adj.	v. unic.
NEELÁSTIC	adj.	v. inflexibil.
NEEPUIZÁBIL	adj.	v. inepuizabil.
neerlandéz	s., adj.	v. OLANDEZ.
NEESENȚIÁL	adj.	1. accidental, secundar. (Un aspect ~.)2. v. secundar.
NEESTIMÁBIL	adj.	v. inestimabil.
neétic	adj.	v. IMORAL.
neevitábil	adj.	v. FATAL. INEVITABIL.
NEEVOLUÁT	adj.	1. primitiv, rudimentar, simplu, (înv.) prost. (Lanțul ființelor începe de la cea mai ~ viețuitoare.)2. v. nedezvoltat.3. v. primitiv.4. înapoiat, nedezvoltat. (O economie ~.)
NEEXÁCT	adj.	v. fals.
NEEXACTITÁTE	s.	v. falsitate.
NEEXPERIMENTÁT	adj.	v. inexperimentat.
NEEXPLICÁBIL	adj.	v. inexplicabil.
NEEXPLOATÁT	adj.	1. v. necultivat.2. v. ascuns.
NEEXPLORÁT	adj.	1. inexplorat, necercetat, necu-noscut. (O regiune ~.)2. v. virgin.
NEEXPRESÍV	adj.	1. v. inexpresiv.2. inexpresiv, searbăd, spălăcit, șters. (O față ~.)
NEEXPRIMÁBIL	adj.	v. indescriptibil.
NEEZITÁNT	adj.	v. categoric.
NEFALSIFÍCÁT	adj.	v. adevărat.
NEFAMILÍST	s.	adj. v. celibatar.

nefápt	s.	v. INEXISTENȚĂ. NEANT. NEFIINȚĂ. NIMIC.
NEFÁST	adj.	1. v. nenorocos.2. v. funest.
NEFAVORÁBIL	adj.	1. defavorabil, nepotrivit, neprielnic, prost, rău, urît, (înv. şi pop.) nepriin-cios, (înv.) nepriitor. (Întrecerea a avut loc pe o vreme ~.)2. defavorabil, nepotrivit, neprielnic, potrivnic, vitreg, (înv. şi pop.) nepriincios. (Condiții ~ de dezvoltare.
NEFĂCÚT	adj.	v. nerealizat.
nefățărít	adj.	v. CINSTIT. DREPT. IMPARȚIAL. NEPARȚIAL. NEPĂRTINITOR. NEPREFĂCUT. OBIECTIV. SINCER.
NEFELÍN	s.	(MIN.) feldspatoid, sodalit.
NEFÉR	s.	v. arnăut.
neferíce	adj.	invar. v. NEFERICIT. NENOROCIT.
NEFERICÍ	vb.	a nenoroci. (Te rog să nu-l ~.)
NEFERICÍRE	s.	nenoroc, nenorocire, (înv.) meseră-tate, mişelătate. (~ vieții lui.)
NEFERICÍT	adj.	1. nenorocit, (înv.) neferice, pătimaş. (Un om tare ~.)2. v. dezastruos.
NEFERTÍL	adj.	v. sterp.
NEFERTILITÁTE	s.	v. nerodnicie.
NEFIDÉL	adj.	v. adulter.
NEFIÉRT	adj.	crud. (Ou ~.)
NEFIÍNȚĂ	s.	v. neant.
NEFINALIZÁT	adj.	v. neterminat.
NEFINISÁT	adj.	v. brut.
NEFINÍT	adj.	v. infinit.
NEFIRÉSC	adj.	1. v. anormal.2. v. afectat.3. afec-tat, artificial, bombastic, căutat, convențional, declamator, emfatic, fals, făcut, grandilocvent, manierat, nenatural, pompos, pretențios, retoric, (fig.) prețios, sunător, umflat. (Stil, limbaj ~.)
nefîrtátul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
NEFLEXÍBIL	adj.	v. inflexibil.
NEFOLOSÍRE	s.	v. neîntrebuințare.
NEFOLOSÍT	adj.	1. v. neîntrebuințat.2. v. nou.3. v. ascuns.
NEFOLOSITÓR	adj.	v. zadarnic.
NEFONDÁT	adj.	v. fals.
NEFRÍPT	adj.	crud, neprăjit. (Carne ~.)
NEFRÍT	s.	(MIN.) jad.
NEFRÍTIC	adj.	renal. (Afecțiune ~.)
nefrînt	adj.	v. IMBATABIL. INVINCIBIL. NEBĂTUT. NEBIRUIT. NEÎNFRÎNT. NEÎNVINS.
NEFROLÓG	s.	v. urolog.
NEFROLOGÍE	s.	v. urologie.
NEFRUCTIFÍCÁT	adj.	v. ascuns.
NEG	s.	(MED.) papilom, verucă, verucozitate.
NEGÁ	vb.	1. a tăgădui, (livr.) a denega. (~ că ar fi fost la ...)2. v. retracta.3. v. contesta.
NEGAMICÍNĂ	s.	v. neomicină.
NEGÁRE	s.	v. contestare.

NEGATÍV	adj.	1. v. defavorabil.2. v. dăunător.3. v. minus.
NEGATIVÁRE	s.	(FIZ.) negativizare.
NEGATIVIZÁRE	s.	v. negativare.
negatrón	s.	v. ELECTRON.
NEGÁȚIE	s.	v. contestare.
negăti	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. MUNCI. SCHINGIUI. TORTURA. TRUDI.
negelăriță	s.	v. ROSTOPASCĂ.
NEGHÍNĂ	s.	(BOT.; Agrostemma githago) năgară, zizanie, (pop.) mălură, (înv. şi reg.) plevilă, (reg.) negreață, (înv.) pleavă.
neghínă	s.	v. SĂLBĂȚIE.
NEGHINÍȚĂ	s.	v. neghinuță.
NEGHINÚȚĂ	s.	(BOT.) neghiniță.
NEGHIÓB	adj., s.	1. adj., s. v. prost.2. adj. v. prostesc.
NEGHIOBÉSC	adj.	v. prostesc.
NEGHIOBÉŞTE	adv.	v. prosteşte.
NEGHIOBÍE	s.	1. v. prostie.2. dobitocie, imbecili-tate, nerozie, prosteală, prostie, tîmpenie, (înv.) prostime. (A dat dovadă de o mare ~.)3. go-gomănie, nătîngie, nerozie, nesocotință, prostie, stupiditate, (rar) netoție, (înv. şi reg.) nătărăie. (Mare ~ a spus.)4. d
NEGÎNDÍT	adj.	v. neaşteptat.
negîndít	adj.	v. NEAŞTEPTAT. NEPREVĂZUT.
negîndít	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
neglásnică	s.	v. CONSOANĂ. CONSONANTĂ.
NEGLIJÁ	vb.	1. (înv. şi reg.) a năpusti. (Şi-a ~ treburile.)2. a omite, (reg.) a întrelăsa, (înv.) a negriji, a neîngriji. (A ~ să-şi ia doctoria.)3. a omite, a uita, (latinism rar) a pretera. (N-a ~ nimic din cîte ştia că i-ar face plăcere.)4. v. ig-nora.
NEGLIJÁBIL	adj.	v. neînsemnat.
NEGLIJÁRE	s.	1. omitere, uitare, uitat, (înv.) negri-jire. (~ unui amănunt semnificativ.)2. v. ignorare.
NEGLIJÁT	adj.	(înv. şi pop.) oropsit, (înv.) necercat. (Treburi ~.)
negliját	adj.	v. NEÎNGRIJIT.
NEGLIJÉNT	adj.	1. delăsător, lălîu, neîngrijit, şleampăt, (fam.) îngălat. (O femeie ~.)2. dez-ordonat, neîngrijit, (prin Munt.) tîlos, (fam.) deşănțat. (O ținută ~.)
NEGLIJÉNȚĂ	s.	1. dezordine, neîngrijire, (livr.) incurie, (înv.) negrijă. (~ în ținută.)2. delăsare, neîngrijire. (În casă era o ~ de nedescris.)
NEGLIJÉU	s.	(rar) matineu. (De dimineață ea purta un ~.)
NEGOCIÁ	vb.	1. a trata. (A ~ încheierea unei tranzacții.)2. a trafica, (pop.) a sămsări. (A ~ valori, efecte publice.)3. v. parlamenta.
negociá	vb.	v. INTERMEDIA. INTERPUNE. MEDIA. MIJLOCI.
negociánt	s.	v. COMERCIANT. NEGUSTOR.
negociatór	s.	v. COMERCIANT. NEGUSTOR.
negociáție	s.	v. NEGOCIERE.
NEGOCIÉRE	s.	1. (înv.) negociație. (~a unei tran-zacții.)2. (la pl.) tratative (pl.), (înv.) tratație. (S-au purtat ~ pentru încheierea unui tratat.)

negós	adj.	v. VERUCOS.
NEGÓȚ	s.	v. comerț.
negóț	s.	v. AFACERE. CHESTIUNE. INTERESE. MARFĂ. PROBLEMĂ. PRODUS. TREABĂ.
NEGRADÁT	adj.	(MIL.) (fam.) prost. (Soldat ~.)
NEGRÁM	s.	(FARM.) acid nalidixic.
NEGRĂÍT	adj.	1. v. indescriptibil.2. v. extraordinar.
NEGREÁLĂ	s.	v. negru.
negreálă	s.	v. CERNEALĂ. FUNINGINE.
NEGREÁȚĂ	s.	v. negru.
negreáță	s.	v. MIȘINĂ. NĂGARĂ. NEGHINĂ. ZIZANIE.
negreblát	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
NEGRÉSĂ	s.	(pop.) arăpoaică, (înv.) arapcă.
negreșít	adj.	v. INOCENT. NEVINOVAT.
NEGREȘÍT	adv.	1. v. morțiș.2. v. sigur.3. v. desigur.
NEGRICIÓS	adj.	1. v. brunet.2. măsliniu. (Un obraz ~.)
negríjă	s.	v. APATIE. DELĂSARE. DEZORDINE. INDIFERENȚĂ. INDOLENȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILITATE. NEGLIJENȚĂ. NEÎNGRIJIRE. NEPĂ-SARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEMBELISM.
negrijí	vb.	v. NEGLIJA. OMITE.
negrijínță	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFE-RENȚĂ. INDOLENȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEM-BELISM.
negrijíre	s.	v. NEGLIJARE. OMITERE. UITARE. UITAT.
NEGRILÍCĂ	s.	(BOT.; Nigella sativa) cernușcă, (reg.) negroaică, negrușcă, chimen-negru, chimion-negru.
negríme	s.	v. NEGREALĂ. NEGREAȚĂ. NEGRU.
negriór	adj.	v. NEGRIȘOR. NEGRUȚ.
NEGRIȘÓR	adj.	negruț, (pop.) negrior.
negríu	adj.	v. BRUN. BRUNET. NEGRICIOS. OACHEȘ. TUCIURIU.
negroáică	s.	v. CERNUȘCĂ. NEGRILICĂ.
negrós	adj.	v. BRUN. BRUNET. NEGRICIOS. OACHEȘ. TUCIURIU.
négru	adj.	v. APĂSĂTOR. DEPRIMANT. DEZOLANT. SUMBRU.
négru	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
NÉGRU	adj., s.	1. adj. (pop.) păcuriu, (reg.) muriu, (înv.) ponegrit. (De culoare ~)2. adj. lai. (Oaie, lînă ~.)3. s. negreală, negreață, (rar) negrime, (reg.) cerneală. (De un ~ strălucitor.)4. adj. înnegrit, (pop.) cernit. (Un obiect ~.)5. adj. v. îndoliat.6. s. (pop.
négru	s.	v. BEZNĂ. ÎNTUNECARE. ÎNTUNECIME. ÎNTUNERIC. JEG. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE. NEGURĂ. OBSCURITATE.
NEGRÚȘCĂ	s.	(BOT.; Nigella arvensis) cernușcă, (reg.) bruș, negruță, nigeluță, piperuță, chimi-on-de-cîmpuri.
negrúșcă	s.	v. CERNUȘCĂ. NEGRILICĂ.
NEGRÚȚ	adj.	negrișor, (pop.) negrior.

negrúță	s.	v. CERNUȘCĂ. NEGRUȘCĂ.
negurátic	adj.	v. CEȚOS. ÎNCEȚOȘAT. ÎNNEGURAT. NEBULOS. NEGUROS. PÎCLOS.
NÉGURĂ	s.	1. v. ceață.2. v. beznă.
négură	s.	v. INEXISTENȚĂ. NEANT. NEFIINȚĂ. NIMIC.
negureálă	s.	v. BEZNĂ. CEAȚĂ. ÎNTUNECARE. ÎNTUNECIME. ÎNTUNERIC. NEGURĂ. OBSCU-RITATE. PÎCLĂ.
negureáță	s.	v. CEAȚĂ. NEGURĂ. PÎCLĂ.
neguríu	adj.	v. CEȚOS. ÎNCEȚOȘAT. ÎNNEGURAT. NEBULOS. NEGUROS. PÎCLOS.
NEGURÓS	adj.	1. v. cețos.2. v. înnorat.
negurós	adj.	v. CONFUZ. DIFUZ. ECHIVOC. HAOTIC. IMPRECIS. INDEFINIT. ÎNCÎLCIT. ÎNCURCAT. NECLAR. NEDEFINIT. NEDESLUȘIT. NEÎNȚELES. NELĂMURIT. NEPRECIS. OBSCUR.
NEGUSTÓR	s.	v. comerciant.
NEGUSTOREÁSĂ	s.	comerciantă, negustoriță.
NEGUSTORÉSC	adj.	v. comercial.
NEGUSTORÍ	vb.	a precupeți, a specula, a trafica, (înv. și reg.) a precupi.
negustorí	vb.	v. COMERCIALIZA. TÎRGUI. TOCMI.
NEGUSTORÍE	s.	v. comerț.
negustoríe	s.	v. MARFĂ. PRODUS.
NEGUSTORÍȚĂ	s.	v. comerciantă.
neguțá	vb.	v. ACHIZIȚIONA. CUMPĂRA. LUA. PROCURA. TÎRGUI. TOCMI. VINDE.
nehárnic	adj., s.	v. INDOLENT. LENEȘ. PUTU-ROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
NEHOTĂRÎRE	s.	1. v. nesiguranță.2. v. ezitare.
nehotărîre	s.	v. IMPRECIZIE.
NEHOTĂRÎT	adj.	1. v. nesigur.2. v. ezitant.3. v. in-consecvent.4. (GRAM.) indefinit, nedefinit, (înv.) nehotărîtor. (Articol ~.)
nehotărîtór	adj.	v. INDEFINIT. NEDEFINIT. NEHOTĂRÎT.
néică	s.	v. BADE. NENE.
neiculeán	s.	v. NEICUȘOR.
neiculíță	s.	v. NEICUȘOR.
*NEICUȘÓR	s.	(pop.) neiculean, neiculiță, neicuță.
neicúță	s.	v. NEICUȘOR.
NEIDENTIFICÁT	adj.	v. anonim.
NEIERTÁT	adj.	v. nepermis.
NEIERTĂTÓR	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. crud.3. adj. v. neîngăduitor.
NEIMAGINÁBIL	adj.	inimaginabil, neînchipuit. (O situație ~.)
NEIMPORTÁNT	adj.	1. v. neînsemnat.2. v. secundar.3. mic, neînsemnat, ușor. (O greșeală ~ de ortografie.)4. neînsemnat, (livr.) anodin. (O semnificație ~.)5. mărunt, neînsemnat, (livr.) insignifiant, obscur, (fig.) prizărit. (O notiță ~ în ziar.)
NEINDICÁT	adj.	v. contraindicat.
NEINIȚIÁT	adj., s.	v. necunoscător.
NEINSTRUÍT	adj., s.	v. incult.
NEINTELIGÍBIL	adj.	ininteligibil, (livr.) incompre-hensibil, (fam.) păsăresc. (Într-o exprimare ~.)
NEINTENȚIONÁT	adj.	v. involuntar.

NEINTERESÁNT	adj.	v. plictisitor.
NEINTERVÉNȚIE	s.	(POL.) neamestec, noninter-venție. (~ în treburile altui stat.)
NEINVITÁT	adj.	v. nechemat.
neiós	s.	v. DECEMBRIE.
neisán	s.	v. NAIST.
NEISPRĂVÍT	adj., s.	1. adj. v. neterminat.2. adj., s. v. incapabil.
NEISTOVÍT	adj.	1. v. neobosit.2. v. inepuizabil.
neizbîndă	s.	v. EȘEC. INSUCCES. NEREUȘITĂ.
NEIZBUTÍT	adj.	1. v. nereuşit.2. v. eşuat.
NEÎMBLÎNZÍT	adj., adv.	1. adj. v. nedomesticit.2. adj., adv. v. rău.
NEÎMBRĂCÁT	adj.	v. dezbrăcat.
NEÎMPĂCÁT	adj.	1. v. nemulțumit.2. v. înverşunat.
NEÎMPODOBÍT	adj.	neornat, simplu, (înv.) sadea (invar.), sadetica (invar.). (O fotă ~.)
NEÎMPREJMUÍT	adj.	neîngrădit. (Un teren ~.)
NEÎNCĂPĂTÓR	adj.	v. nespațios.
NEÎNCĂRCÁT	adj.	1. gol, (reg.) sec. (Avea arma ~.)2. simplu. (O ornamentație ~.)
NEÎNCEPÚT	adj.	1. v. plin.2. intact, întreg, neatins, (glumeț fig.) virgin. (Pachetul de țigări a rămas ~.)
NEÎNCETÁT	adj., adv.	1. adj. v. continuu.2. adv. v. continuu.3. adv. v. întotdeauna.
NEÎNCHIPUÍT	adj., adv.	1. adj. v. inimaginabil.2. adj. v. extraordinar.3. adv. v. foarte.
NEÎNCHIRIÁT	adj.	liber, neocupat.
NEÎNCHÍS	adj.	1. v. descuiat.2. v. liber.
neîncontenít	adj.	v. CONTINUU. ETERN. NE-CONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRE-RUPT. NESFÎRȘIT. PERMANENT. PERPETUU. VEȘNIC.
NEÎNCRÉDERE	s.	1. v. suspiciune.2. v. îndoială.
NEÎNCREZĂTÓR	adj.	1. v. bănuitor.2. v. sceptic.
NEÎNCUIÁT	adj.	v. descuiat.
NEÎNDEMÎNÁRE	s.	stîngăcie, (livr.) inabilitate, (rar) nepricepere, (reg.) mangoseală, (înv.) maladresă. (Era de o ~ proverbială.)
NEÎNDEMÎNÁTIC	adj.	neajutorat, nepriceput, stîngaci, (livr.) inabil, (rat) neajutat, (reg.) natantol.
NEÎNDEPLINÍRE	s.	v. nerealizare.
NEÎNDEPLINÍT	adj.	v. nerealizat.
NEÎNDESTULÁT	adj.	v. avid.
NEÎNDESTULĂTÓR	adj.	1. v. insuficient.2. insu-ficient, nesatisfăcător, redus, sărac. (Un inventar ~ de utilaje.)
NEÎNDOIÉLNIC	adj., adv.	1. adj. v. adevărat.2. adj. v. categoric.3. adj. v. clar.4. adv. v. sigur.5. adv. v. desigur.
NEÎNDOIÓS	adj., adv.	1. adj. v. adevărat.2. adj. v. categoric.3. adj. v. clar.4. adv. v. sigur.
NEÎNDUPLECÁRE	s.	v. hotărîre.
NEÎNDUPLECÁT	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. crud.3. v. hotărît.
NEÎNDURÁRE	s.	asprime, barbarie, brutalitate, cruzime, ferocitate, neomenie, v. răutate.
neîndurát	adj.	v. CRUD. HAIN. IMPLACABIL. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEMILOSTIV.
NEÎNDURÁT	adj., adv.	v. rău.
NEÎNDURĂTÓR	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. neîngăduitor.3. adj. v. crud.
NEÎNFĂȚÁT	adj.	desfățat. (Pernă ~; pat ~.)

NEÎNFRICÁRE	s.	1. v. curaj.2. v. vitejie.
NEÎNFRICÁT	adj.	v. curajos.
neînfricoşát	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂ-TOR. DÎRZ. INIMOS. ÎNDRĂZNEŢ. NEÎNFRICAT. SEMEŢ. VITEAZ.
neînfrînát	adj.	v. AROGANT. IMPERTINENT. INSOLENT. IREVERENŢIOS. ÎNDRĂZNEŢ. NE-CUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. SEMEŢ. SFIDĂTOR. SFRUNTAT. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ.
NEÎNFRÎNT	adj.	v. imbatabil.
NEÎNGĂDUÍNŢĂ	s.	intoleranţă. (Atitudine de ~.)
NEÎNGĂDUÍT	adj.	1. v. nepermis.2. neiertat, nepermis, (înv.) necăzut. (Un gest ~.)3. v. con-damnabil.
NEÎNGĂDUITÓR	adj.	intolerant, intransigent, necruţător, neiertător, neîndurător, nemilos, netolerant, (înv.) nesuferitor. (Om ~ cu cei necinstiţi.)
NEÎNGRĂDÍT	adj.	neîmprejmuit. (Un teren ~.)
neîngrijí	vb.	v. NEGLIJA. OMITE.
NEÎNGRIJÍRE	s.	1. v. neglijenţă.2. v. neglijenţă.
neîngrijíre	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFE-RENŢĂ. INDOLENŢĂ. INERŢIE. INSENSIBILI-TATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEMBELISM.
NEÎNGRIJÍT	adj.	1. (rar) neglijat. (O casă ~.)2. v. părăginit.3. v. neglijent.4. dezordonat, neglijent, (prin Munt.) tîlos, (fam.) deşănţat. (O ţinută ~.)5. v. ciufulit.
NEÎNSEMNÁT	adj.	1. neglijabil, neimportant. (Cantitate ~.)2. mărunt, mic. (Cheltuieli ~.)3. de-rizoriu, mărunt. (De o valoare ~.)4. v. secundar.5. neimportant, (livr.) anodin. (O treabă, o semnificaţie ~.)6. mărunt, neimportant, (livr.) insignifiant, obscur, (fig.) priză
NEÎNSOŢÍT	adj.	singur.
NEÎNSUFLEŢÍT	adj.	1. v. mort.2. inanimat, neanimat, (fig.) mort. (Pulbere ~.)
NEÎNTEMEIÁT	adj.	1. v. mincinos.2. v. fals.3. ne-serios, pueril. (Argumente ~.)4. v. iluzoriu.
NEINTEMNIŢÁT	adj.	v. liber.
neîntináre	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. FE-CIORIE. INOCENŢĂ. NEPRIHĂNIRE. NEVINO-VĂŢIE. PUDICITATE. PUDOARE. VIRGINITATE.
neîntinát	adj.	v. CANDID. CAST. CURAT. FECIO-RELNIC. FECIORESC. INOCENT. NEPĂTAT. NEPRIHĂNIT. NEVINOVAT. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
NEÎNTÎRZIÁT	adj., adv.	1. adj. (înv.) neapestit. (Sosirea ~ a cuiva.)2. adv. v. curînd.3. adj., adv. v. prompt.4. v. urgent.
NEÎNTREBUINŢÁRE	s.	nefolosire. (Cuţitul a ruginit prin ~.)
NEÎNTREBUINŢÁT	adj.	1. nefolosit, neuzitat, (livr.) inuzitat. (Un procedeu ~.)2. v. nou.
NEÎNTRECÚT	adj.	v. unic.
NEÎNTRERÚPT	adj., adv.	1. adj. v. continuu.2. adj. v. susţinut.3. adv. continuu.
NEÎNŢELÉGERE	s.	1. animozitate, ceartă, conflict, dezacord, dezbinare, diferend, discordie, discuţie, disensiune, dispută, divergenţă, gîlceavă, învrăjbire, litigiu, vrajbă, zîzanie, (înv. şi pop.) price, pricină, sfadă, (pop. şi fam.) cîrcotă, dihonie, rîcă, (pop.) harţ
NEÎNŢELÉS	adj.	1. nepriceput. (Lucruri ~.)2. v. inex-plicabil.3. v. confuz.4. v. enigmatic.
NEÎNVĂŢÁT	adj., s.	v. incult.
NEÎNVÍNS	adj.	v. imbatabil.
nejélnică	s.	v. SILNIC.
nejítnică	s.	v. DEGETĂRUŢ.

nejudecát	adj.	v. IMPRUDENT. NEBUN. NEBU-NESC. NECHIBZUIT. NECUGETAT. NECUMPĂ-NIT. NECUMPĂTAT. NEPREVĂZĂTOR. NESĂBUIT. NESOCOTIT. PROSTESC.
NEJÚST	adj.	v. nedrept.
NEJUSTIFTCÁT	adj.	v. nemotivat.
NEJUSTÍȚIE	s.	inechitate, injustiție, nedreptate, neechitate, (înv. şi pop.) strîmbătate, (înv. şi reg.) strîmb, (turcism înv.) zulum. (A comite o ~.)
NELĂMURÍRE	s.	1. nedumerire. (Are o mică ~.)2. v. confuzie.
NELĂMURÍT	adj.	1. v. imprecis.2. nedumerit. (E oarecum ~.)3. v. confuz.4. confuz, difuz, imprecis, indefinit, neclar, nedefinit, nedesluşit, neprecis, vag, (fig.) surd. (O senzație ~ de durere.)
NELEGÁL	adj.	1. v. ilegal.2. ilegal, ilicit, incorect, necinstit, necorect, neonest, (livr.) oneros, (fig.) murdar, necurat. (O afacere ~.)
NELEGALITÁTE	s.	ilegalitate, (livr.) clandestini-tate.
NELEGITÍM	adj.	1. (livr.) ilegitim. (Convietuire ~.)2. v. bastard.
NELEGITIMITÁTE	s.	(livr.) ilegitimitate.
NELEGIUÍRE	s.	v. ticăloşie.
NELEGIUÍT	adj., s.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.3. adj. v. criminal.
NELIMITÁT	adj.	1. v. imens.2. v. incalculabil.
NELÍNIŞTE	s.	1. v. îngrijorare.2. v. agitație.3. (MED.) (livr.) angoasă, anxietate. (Are periodic stări de ~.)4. v. înfrigurare.
NELINIŞTÍ	vb.	1. v. îngrijora.2. a (se) alarma, a (se) frămînta, a (se) intriga, a (se) îngrijora, a (se) speria, a (se) tulbura, (livr.) a (se) impacienta, (reg.) a (se) îngrija, (înv.) a (se) îngriji, a (se) lărmui. (Îl ~ întîrzierea lui.)3. v. agita.4. v. păsa.5. (M
NELINIŞTÍT	adj.	1. v. îngrijorat.2. alarmat, intrigat, îngrijorat, (livr.) impacient, impacientat, (înv.) îngrijit. (Om ~.)3. v. zbuciumat.
NELINIŞTITÓR	adj.	v. îngrijorător.
nelipsít	adv.	v. CONTINUU. ÎNCONTINUU. ÎNTRUNA. MEREU. MORȚIŞ. MUSAI. NEAPĂRAT. NECONTENIT. NECURMAT. NEGREŞIT. NEÎN-CETAT. NEÎNTRERUPT. NEOBOSIT. NEOSTE-NIT. NUMAIDECÎT. OBLIGATORIU. PERMANENT. PURURI. VEŞNIC.
NELIZÍBIL	adj.	v. neciteț.
NELOCUÍT	adj.	1. nepopulat, (înv. şi reg.) săcret. (O regiune ~.)2. v. deşert, gol, nepopulat, pustiu, (înv.) pustiicios. (O veche aşezare ~.)
NELÓGIC	adj.	1. v. ilogic.2. v. absurd.
nelucráre	s.	v. INACTIVITATE. INACȚIUNE. INERȚIE. NEACTIVITATE. PASIVITATE.
NELUCRÁT	adj.	1. v. înțelenit.2. v. necultivat.
NEMAIAUZÍT	adj.	v. extraordinar.
NEMAICUNOSCÚT	adj.	v. extraordinar.
NEMAIÎNTÎLNÍT	adj.	v. extraordinar.
NEMAIPOMENÍT	adj.	v. extraordinar.
nemaisocotít	adj.	v. INCALCULABIL. NECAL-CULABIL. NENUMĂRAT.
NEMAIVĂZÚT	adj.	v. extraordinar.
NEMATERIÁL	adj.	1. v. sufletesc.2. imaterial, nepămîntean, nepămîntesc, supranatural.
NEMĂRGINÍRE	s.	enormitate, imensitate, infinit, necuprins, nemărginit, nesfîrşire, nesfîrşit, vasti-tate. (~ unei suprafețe.)

NEMĂRGINÍT	adj.	1. colosal, enorm, imens, nemă-surat, nesfîrşit, vast, (livr.) incomensurabil. (O suprafaţă ~.)2. v. imens.3. complet, deplin, desăvîrşit, infinit, total, (fig.) orb. (Are o încredere ~ în el.)
NEMĂRGINÍT	s.	enormitate, imensitate, infinit, necuprins, nemărginire, nesfîrşire, nesfîrşit, vastitate. (~ul cîmpiei.)
NEMĂRTURISÍT	adj.	nedeclarat, nedezvăluit, nedivulgat, secret. (O iubire ~.)
NEMĂSURÁT	adj.	1. v. nemărginit.2. v. imens.
nemediát	adj.	v. DIRECT. NEMIJLOCIT.
neménie	s.	v. NEAM. RUBEDENIE. RUDĂ. RUDENIE.
nemerişóri	s. pl.	v. NEMŢIŞOR.
nemérnic	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
NEMÉRNIC	adj., s.	v. ticălos.
nemérnic	adj., s.	v. INCAPABIL. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. PRIBEAG. PRIPĂŞIT. SLĂBĂNOG. STRĂIN. VENETIC.
nemernicí	vb.	v. HOINĂRI. VAGABONDA.
NEMERNICÍE	s.	v. ticăloşie.
nemernicíe	s.	v. INCAPACITATE. NEPUTINŢĂ. SLĂBICIUNE.
nemestnicíe	s.	v. MOŞTENIRE. PATRIMONIU. SUCCESIUNE.
NÉMEŞ	s.	magnat. (Un ~ maghiar.)
nemét	s.	v. NEAM. RUBEDENIE. RUDĂ. RUDENIE.
NEMETÁL	s.	(CHIM.) metaloid.
NEMIJLOCÍT	adj., adv.	1. adj. v. direct.2. adv., adj. v. personal.3. adj. direct, imediat. (Cauza ~ a unui fenomen; succesor ~.)
nemílă	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NE-OMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
NEMILÓS	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. aspru.3. adj. v. barbar.4. adj. v. neîngăduitor.5. adj. crud.
NEMILOSTÍV	adj.	v. crud.
nemilostivíre	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRU-TALITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDU-RARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
nemilostivitór	adj.	v. CRUD. HAIN. IMPLACABIL. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEMILOSTIV.
nemilostívnic	adj.	v. CRUD. HAIN. IMPLACABIL. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEMILOSTIV.
nemiluít	adj.	v. CRUD. HAIN. IMPLACABIL. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEMILOSTIV.
NEMIROSITÓR	adj.	inodor. (Substanţă ~.)
NEMIŞCÁRE	s.	l. v. imobilitate.2. fixitate, imobilitate, neclintire, stabilitate. (~ dunelor.)3. încremenire, înlemnire. (Rămăsese într-o stare de totală ~.)
nemişcáre	s.	v. INACTIVITATE. INACŢIUNE. INERŢIE. NEACTIVITATE. PASIVITATE.
NEMIŞCÁT	adj.	1. v. fix.2. fix, imobil, neclintit, rigid, ţeapăn, (pop.) vîrtos. (Crengile ~ ale copa-cilor.)3. v. înmărmurit.4. v. încreménit.5. v. mort.
NEMIŞCĂTÓR	adj.	v. imobiliar.
nemişcătór	adj.	v. FIX. IMOBIL. NECLINTIT. NEMIŞCAT. STABIL.
nemitárnic	adj.	v. CINSTIT. CORECT. INCO-RUPTIBIL. INTEGRU. LEAL. NECORUPTIBIL. ONEST.
némite	conj.	v. DAR. DARĂMITE.
NEMÎNCÁRE	s.	foame. (Mort de ~.)

NEMÎNCÁT	adj.	v. flămînd.
NEMÎNGÎIÁT	adj.	inconsolabil, neconsolabil, neconsolat. (Văduvă ~.)
NEMOBILITÁTE	s.	fixitate, imobilitate, inerţie, neclintire, nemişcare. (Stare de ~ a unui corp.)
NEMODIFICÁT	adj.	v. nealterat.
nemorál	adj.	v. IMORAL.
nemoralitáte	s.	v. IMORALITATE.
nemoténie	s.	v. ÎNRUDIRE. NEAM. RUBEDENIE. RUDĂ. RUDENIE.
NEMOTIVÁT	adj.	nejustificat. (O grabă ~.)
NEMŢÉSC	adj.	1. v. german.2. orăşenesc. (Îmbrăcat cu haine ~.)
NEMŢÉŞTE	adv.	orăşeneşte, (rar) tîrgoveţeşte. (Se îmbracă ~.)
nemţéşte	adv.	v. SĂSEŞTE.
nemţí	vb.	v. GERMANIZA.
NEMŢIŞÓR	s.	(BOT.; Delphinium consolida sau Consolida regalis) (reg.) gîlceavă, nemerişori (pl.), pinten, pintenaşi (pl.), taponişi (pl.), toporaşi (pl.), totnici (pl.), cizma-cucului, mărarul-cîmpului.
nemţişor-de-grădină	s.	v. SURGUCI.
NEMŢOÁICĂ	s.	v. germancă.
nemţoáică	s.	v. CĂLŢUNAŞ. CONDURUL-DOAM-NEI. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
NEMŢOFÍL	adj., s.	filogerman, germanofil.
NEMULŢUMÍ	vb.	a necăji, a supăra. (Mă ~ că nu-l pot ajuta.)
NEMULŢUMÍRE	s.	1. neplăcere, supărare, (înv., reg. şi fam.) parapon, (înv. şi reg.) scîrbă, (înv.) pricinuire. (Ce ~ te apasă?)2. v. insatisfacţie.3. v. necaz.
nemulţumíre	s.	v. INGRATITUDINE. NERECU-NOŞTINŢĂ.
NEMULŢUMÍT	adj.	1. necăjit, supărat, (înv., reg. şi fam.) paraponisit. (E tare ~ că n-a putut să...)2. neîmpăcat, nesatisfăcut. (Un om veşnic ~.)
NEMULŢUMITÓR	adj.	1. nesatisfăcător, slab. (Rezultate ~oare.)2. v. insuficient.
nemulţumitór	adj., s.	v. INGRAT. NERECUNOS-CĂTOR.
nemurí	vb.	v. ETERNIZA. IMORTALIZA. PERPE-TUA.
NEMURÍRE	s.	v. veşnicie.
nemuritoáre	s.	v. FLORI-DE-PAIE. IMORTELĂ.
NEMURITÓR	adj.	v. veşnic.
nemuritoríe	s.	v. ETERNITATE. NEMURIRE. VECIE. VEŞNICIE.
nemuşúg	s.	v. ÎNRUDIRE. NEAM. RUBEDENIE. RUDĂ. RUDENIE.
NENATURÁL	adj.	1. v. afectat.2. afectat, artificial, bombastic, căutat, convenţional, declamator, emfatic, fals, făcut, grandilocvent, manierat, nefiresc, pompos, pretenţios, retoric, (fig.) preţios, sunător, umflat. (Stil, limbaj ~.)
NENĂDĂJDUÍT	adj.	neaşteptat, negîndit, nesperat. (Un cadou ~.)
nenăvidí	vb.	v. DUŞMĂNI. INVIDIA. PIZMUI. URÎ. VRĂJMĂŞI.
NÉNE	s.	1. bade, (pop.) neică, (reg.) uică, (prin Olt. şi Ban.) nană. (Unui om mai în vîrstă i se spune ~.)2. (prin Transilv.) tete. (Unui frate mai în vîrstă i se spune la ţară ~.)
néne	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
neneácă	s.	v. MAMĂ.
NENECESÁR	adj.	inutil, netrebuincios, neutil, (livr.) redundant, superfluu, (fig.) parazit, parazitar. (Detalii ~.)
NENORMÁL	adj.	anormal, nefiresc, neobişnuit. (O situaţie ~.)

NENORÓC	s.	1. v. ghinion.2. v. nefericire.
NENOROCÍ	vb.	1. v. neferici.2. v. distruge.
NENOROCÍRE	s.	1. v. nefericire.2. v. necaz.3. v. de-zastru.
NENOROCÍT	adj.	1. v. nefericit.2. v. biet.3. v. amărît.4. v. dezastruos.5. dureros, jalnic, trist, (înv. şi reg.) milos. (Privelişte, întîmplare ~.)6. v. de-plorabil.
NENOROCÓS	adj.	1. v. ghinionist.2. nefast, rău. (A fost o zi ~ pentru el.)
nenufár	s.	v. NUFĂR.
NENUMĂRÁT	adj.	1. v. incalculabil.2. v. imens.
NEOBIŞNUÍT	adj.	1. v. anormal.2. excepţional, (rar) rarisim. (Un caz ~.)3. (înv. şi pop.) osebit. (O carte ~.)4. v. aparte.5. bizar, ciudat, curios, excentric, extravagant, fantasmagoric, fantezist, inexplicabil, insolit, năstruşnic, original, paradoxal, singular, strani
NEOBOSÍT	adj., adv.	1. adj. v. harnic.2. adj. neistovit, neostenit, (livr.) infatigabil, (rar) neodihnit, (pop.) neostoit. (O activitate ~ în slujba patriei.)3. adv. v. continuu.
NEOBRĂZÁRE	s.	v. obrăznicie.
NEOBRĂZÁT	adj.	v. obraznic.
NEOBSERVÁBIL	adj.	inobservabil. (Un lucru ~.)
NEOCOLÍT	adj., adv.	1. adj. v. direct.2. adv. v. direct.
NEOCUPÁT	adj.	1. gol, liber, (înv. şi pop.) slobod. (În sală a rămas un scaun ~.)2. liber, neînchi-riat. (O cameră ~.)3. v. vacant.4. disponibil, liber, (înv. şi pop.) slobod, (înv.) prisoselnic. (În ceasurile lui ~.)
neodihnít	adj.	v. NEISTOVIT. NEOBOSIT. NEOS-TENIT.
neodihnitór	adj.	v. ALARMANT. ÎNGRIJORĂ-TOR. NELINIŞTITOR.
NEOFILÍT	adj.	neveştejit, proaspăt. (Flori ~.)
neofít	s.	v. DEBUTANT. ÎNCEPĂTOR.
NEOFORMÁŢIE	s.	v. tumoare.
neogoít	adj.	v. NEPOTOLIT. NESTĂVILIT.
NEOGRÉC	adj.	neogrecesc. (Literatuta ~.)
NEOGRECÉSC	adj.	v. neogrec.
NEOLATÍN	adj.	v. romanic.
NEOLÓGIC	adj.	(LINGV.) nou, (rar) neologistic. (Cuvinte ~.)
NEOLOGÍSM	s.	(LINGV.) (neobişnuit) novicism. (Un ~ romanic al limbii române.)
neologístic	adj.	v. NEOLOGIC. NOU.
NEOMENÍE	s.	v. răutate.
neomeníre	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALI-TATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
neomenít	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂLBATIC. SÎNGEROS.VIOLENT.
NEOMENÓS	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. aspru.3. adj. v. barbar.
NEOMICÍNĂ	s.	(FARM.) negamicină.
NEONÉST	adj.	1. v. necinstit.2. v. ilegal, ilicit, incorect, necinstit, necorect, nelegal, (livr.) oneros, (fig.) murdar, necurat. (Afacere ~.)
NEONORÁBIL	adj.	v. condamnabil.

NEONUMULÍTIC	s.	v. oligocen.
NEOPERÁBIL	adj.	inoperabil. (Cancer ~.)
NEOPLÁSM	s.	v. cancer.
NEOPLATÓNIC	adj.	(FILOZ.) neoplatonician.
NEOPLATONICIÁN	adj.	v. neoplatonic.
neoplazíe	s.	v. CANCER. NEOPLASM. TUMOARE. MALIGNĂ.
NEOPORTÚN	adj.	1. v. inoportun.2. v. nepoftit.
NEOPOZITIVÍSM	s.	(FILOZ.) pozitivism logic.
NEOPRÉN	s.	(CHIM.) sovpren.
neórdine	s.	v. DEBANDADĂ. DERANJ. DEZORDI-NE. DEZORGANIZARE. HAOS. NEORÎNDUIALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
NEORGÁNIC	adj.	v. anorganic.
NEORIGINÁL	adj.	v. banal.
NEORÎNDUIÁLĂ	s.	1. v. debandadă.2. v. dezordine.3. dezordine, răvăşeală, zăpăceală, (fam.) bram-bureală, harabură, talmeş-balmeş, (fam. fig.) balamuc. (Mare ~ e în hîrtiile tale.)
NEORNÁT	adj.	v. neîmpodobit.
NEOSCILÁNT	adj.	v. categoric.
NEOSPITALIÉR	adj.	inospitalier, neprimitor. (Un loc ~.)
NEOSTENÍT	adj., adv.	1. adj. v. harnic.2. adj. v. neobosit.3. adv. v. continuu.
neostoít	adj.	v. NEISTOVIT. NEOBOSIT. NEOS-TENIT.
NEOXIDÁBIL	adj.	v. inoxidabil.
NEOZÓIC	adj., s.	(GEOL.) cainozoic. (Straturi ~.)
nepáce	s.	v. RĂZBOI.
NEPARȚIÁL	adj.	v. drept.
neparţialitáte	s.	v. IMPARȚIALITATE. NEPĂR-TINIRE. OBIECTIVITATE.
NEPĂMÎNTEÁN	adj.	v. supranatural.
NEPĂMÎNTÉSC	adj.	v. supranatural.
NEPĂRTINÍRE	s.	v. obiectivitate.
NEPĂRTINITÓR	adj.	v. drept.
NEPĂSÁRE	s.	1. v. indiferență.2. v. dezinteres.3. flegmă, impasibilitate, indiferență. (Ce e această ~ la el?)
NEPĂSĂTÓR	adj.	1. v. indiferent.2. flegmatic, impasibil, imperturbabil, indiferent, insensibil, nesensibil, nesimțitor, pasiv, (grecism înv.) adiafor, (fig.) rece. (Ce tip ~!)3. indiferent, nesimțitor, (fig.) surd. (A rămas ~ la rugămințile mele.)
NEPĂTÁT	adj.	1. v. curat.2. intact, neatins, neştirbit. (Onoarea lui a rămas ~.)
nepătát	adj.	v. CANDID. CAST. CINSTIT. CORECT. FECIORELNIC. FECIORESC. INCORUPTIBIL. INOCENT. INTEGRU. LEAL. NECORUPTIBIL. NEPRIHĂNIT. NEVINOVAT. ONEST. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
NEPĂTRÚNS	adj.	impenetrabil, nepenetrabil, nestrăbătut.
nepătrúns	adj.	v. ASCUNS. CRIPTIC. ENIGMATIC. ÎNTUNECAT. ÎNTUNECOS. MISTERIOS. OB-SCUR. OCULT. SECRET. SUMBRU. TAINIC.
NEPĂZÍT	adj.	nesupravegheat, (rar) pustiu. (A lăsat via ~.)
NEPEDEPSÍT	adj.	v. nesancționat.
NEPENETRÁBIL	adj.	impenetrabil, nepătruns, nestrăbătut.

NEPERCEPTÍBIL	adj.	v. imperceptibil.
NEPERÉCHE	adj.	1. v. impar.2. (fig.) unic, fără egal. (Eminescu — poetul ~.)
NEPERMANÉNT	adj.	v. flotant.
NEPERMÍS	adj.	1. interzis, neîngăduit, oprit, proscris. (Un lucru ~.)2. neiertat, neîngăduit, (înv.) necăzut. (Un gest ~.)3. v. condamnabil.
NEPIEPTĂNÁT	adj.	1. despletit, zbîrlit. (Păr ~)2. (fam. şi depr.) neţesălat. (Om ~.)
NEPIERITÓR	adj.	v. veşnic.
nepipăíbil	adj.	v. IMPALPABIL.
nepipăít	adj.	v. IMPALPABIL.
NEPLÁTĂ	s.	v. neachitare.
NEPLÁTNIC	adj.	v. insolvabil.
NEPLĂCÉRE	s.	1. nemulţumire, supărare, (înv., reg. şi fam.) parapon, (înv. şi reg.) scîrbă, (înv.) pricinuire. (Ce ~ ai?)2. v. necaz.3. v. neajuns.4. neajuns, (livr.) dezagrement. (Această situaţie comportă unele ~i.)5. v. vicisitudine.6. v. dez-gust.
NEPLĂCÚT	adj.	1. dezagreabil, supărător, (înv.) supărăcios. (O situaţie ~.)2. v. incomod.3. prost, rău, (înv.) slab. (I-a adus o veste ~.)4. dezagreabil, (fig.) ingrat. (Are o sarcină ~.)5. v. penibil.6. dezagreabil, dezgustător, displăcut, dizgraţios, greţos, greu, in
NEPLĂTÍT	adj.	1. v. neachitat.2. v. neremunerat.
neplouáre	s.	v. SECETĂ. USCĂCIUNE.
NEPOFTÍT	adj.	1. v. nechemat.2. inoportun, nedorit, neoportun. (Oaspete ~.)
NEPOLITÉŢE	s.	v. mitocănie.
NEPOLITICÓS	adj., s.	1. adj., s. v. mitocan.2. adj. v. mitocănesc.3. nerespectuos, (livr.) ireverenţios. (E cam ~ cu cei vîrstnici.)
nepomenít	adj.	v. STRĂVECHI. UITAT.
NEPOPULÁR	adj.	(livr.) impopular.
NEPOPULARITÁTE	s.	(livr.) impopularitate.
NEPOPULÁT	adj.	1. v. nelocuit.2. deşert, gol, nelo-cuit, pustiu, (înv.) pustiicios. (O veche aşezare ~.)
NEPOTOLÍT	adj.	1. v. impetuos.2. nestăvilit, (pop.) neogoit. (Dor ~.)3. v. nestăpînit.4. v. zbuciumat.5. v. înverşunat.
NEPOTRIVÍRE	s.	1. dezacord, discordanţă, discre-panţă, disonanţă, distonanţă, neconcordanţă, stridenţă. (~ în îmbinarea culorilor.)2. v. dispro-porţie.3. v. contradicţie.
NEPOTRIVÍT	adj., adv.	1. adj. impropriu. (~ pentru un anumit scop.)2. adj. distonant, inadecvat, neadecvat, necorespunzător, (fig.) deplasat. (Un element ~ faţă de ansamblu.)3. adj. v. inoportun.4. adv. v. rău.5. adj. v. contraindicat.6. adj. v. nefavorabil.7. adj. defavorabil
NEPRĂJÍT	adj.	v. nefript.
NEPRECÍS	adj.	1. v. imprecis.2. v. confuz.3. v. neclar.4. confuz, echivoc, imprecis, indefinit, neclar, nedefinit, obscur, (livr.) abscons. (O semnificaţie ~.)5. v. vag.
NEPRECÍZIE	s.	1. v. imprecizie.2. v. confuzie.
neprecízie	s.	v. IMPRECIZIE.
neprecugetát	adj.	v. IMPRUDENT. NEBUN. NE-BUNESC. NECHIBZUIT. NECUGETAT. NECUM-PĂNIT. NECUMPĂTAT. NEPREVĂZĂTOR. NESĂBUIT. NESOCOTIT. PROSTESC.
NEPRECUPEŢÍT	adj.	integral, necondiţionat, total. (Sprijin ~.)
neprecurmát	adj.	v. CONTINUU. ETERN. NE-CONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRE-RUPT. NESFÎRŞIT. PERMANENT. PERPETUU. VEŞNIC.

NEPREFĂCÚT	adj.	1. v. sincer.2. v. natural.
NEPREGĂTÍRE	s.	v. incapacitate.
NEPREGĂTÍT	adj., s.	1. adj., s. v. incapabil.2. adj. slab. (Elev ~ la istorie.)
nepréget	s.	v. ARDOARE. DÎRZENIE. FERMITATE. HOTĂRÎRE. INTRANSIGENŢĂ. NECLINTIRE. NEÎNDUPLECARE. NESTRĂMUTARE. NEŞOVĂ-IRE. RÎVNĂ. SÎRGUINŢĂ. STATORNICIE. STRĂ-DUINŢĂ. ZEL.
nepregetáre	s.	v. ARDOARE. RÎVNĂ. SÎRGUINŢĂ. STRĂDUINŢĂ. ZEL.
nepregetát	adj.	v. ACTIV. CONTINUU. HARNIC. MUNCITOR. NEÎNTRERUPT. NEOBOSIT. NEOS-TENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. STATORNIC. SUSŢINUT. VREDNIC. ZELOS.
nepregetătór	adj.	v. ACTIV. CONTINUU. DECIS. DÎRZ. FERM. HARNIC. HOTĂRÎT. INFLEXIBIL. INTRANSIGENT. MUNCITOR. NEABĂTUT. NECLINTIT. NEÎNTRERUPT. NEOBOSIT. NEOS-TENIT. NESTRĂMUTAT. NEŞOVĂITOR. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. STATORNIC. SUS-TINUT. VREDNIC. ZELOS.
NEPRELUCRÁT	adj.	1. v. brut.2. brut, crud, neargăsit, netăbăcit, verde. (Piei ~.)
NEPRETENŢIÓS	adj.	modest, simplu. (Un resta-urant ~.)
NEPREŢUÍT	adj.	v. inestimabil.
NEPREVĂZĂTÓR	adj.	v. imprudent.
NEPREVĂZÚT	adj.	1. v. neaşteptat.2. imprevizibil, neaşteptat, nebănuit, neprevizibil, nescontat, surprinzător. (Roman cu un final ~.)3. inci-dental, întîmplător, (livr.) fortuit. (O întîlnire ~.)4. v. inopinat.5. năprasnic, neaşteptat, (rar fig.) prăpăstios. (Un faliment
NEPREVEDÉRE	s.	v. imprudenţă.
neprevezíu	adj.	v. NETRANSPARENT. OPAC.
NEPREVIZÍBIL	adj.	v. neaşteptat.
NEPRICÉPERE	s.	1. v. incapacitate.2. v. incultură.
nepricépere	s.	v. NEÎNDEMÎNARE. STÎNGĂCIE.
NEPRICEPÚT	adj., s.	1. adj. v. neînţeles.2. adj., s. v. incapabil.3. adj., s. v. necunoscător.4. adj. v. neîndemînatic.
nepricopsít	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
NEPRIÉLNIC	adj.	1. v. nefavorabil.2. defavorabil, nefavorabil, nepotrivit, potrivnic, vitreg, (înv. şi pop.) nepriincios. (Condiţii ~ de dezvoltare.)3. v. dezavantajos.
nepriéten	s., adj.	v. ADVERSAR. DUŞMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAŞ.
NEPRIETENÉSC	adj.	1. v. duşmănos.2. duşmănos, neprietenos, ostil, potrivnic, (fig.) pieziş. (O pri-vire ~.)
neprieteníe	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUŞMĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
NEPRIETENÓS	adj.	1. v. duşmănos.2. v. duşmănos.3. v. urzuz.4. v. distant.
NEPRIHĂNÍRE	s.	1. v. inocenţă.2. v. virginitate.
NEPRIHĂNÍT	adj.	fecioresc, v. inocent.
NEPRIHĂNÍTĂ	adj.	v. fecioară.
nepriinciós	adj.	v. DEFAVORABIL. NEFAVORA-BIL. NEPOTRIVIT. NEPRIELNIC. POTRIVNIC. PROST. RĂU. URÎT. VITREG.
nepriitór	adj.	v. DEFAVORABIL. NEFAVORABIL. NEPOTRIVIT. NEPRIELNIC. PROST. RĂU. URÎT.
nepriitór	s., adj.	v. ADVERSAR. DUŞMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAŞ.
nepriitórul	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.

NEPRIMITÓR	adj.	v. neospitalier.
nepristán	adv.	v. CONTINUU. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNCONTI-NUU. ÎNDATĂ. ÎNTRUNA. MEREU. MORȚIȘ. MUSAI. NEAPĂRAT. NECONTENIT. NECURMAT. NEGREȘIT. NEÎNCETAT. NEÎNTÎRZIAT. NEÎNTRE-RUPT. NEOBOSIT. NEOSTENIT. NUMAIDECÎT. OBLIGATORIU. PERMANENT. PURURI
neproducătór	adj.	v. NEFERTIL. NEPRODUCTIV. NERODITOR. SĂRAC. SLAB. STERIL. STERP.
NEPRODUCTÍV	adj.	1. v. sterp.2. arid, neroditor, sterp. (O regiune ~.)
NEPRODUCTIVITÁTE	s.	v. nerodnicie.
NEPROFESIONALÍSM	s.	v. amatorism.
NEPROFESIONÍSM	s.	v. amatorism.
NEPROFESIONÍST	s., adj.	v. amator.
NEPROFITÁBIL	adj.	v. nerentabil.
NEPROLIFERÁRE	s.	nediseminare, nepropagare, neră spîndire. (~ armelor nucleare.)
NEPROPAGÁRE	s.	v. neproliferare.
NEPTUNIÁN	adj.	(GEOL.) neptunic. (Rocă ~.)
NEPTÚNIC	adj.	v. neptunian.
NEPURTÁT	adj.	nou. (Haine ~.)
neputérnic	adj., s.	v. CALIC. INCAPABIL. NECAPABIL. NECĂJIT. NEPUTINCIOS. NEVOIAȘ. PRĂPĂDIT. SĂRAC. SĂRMAN. SLĂBĂNOG.
neputinciós	adj.	v. BOLNAV. IMPOSIBIL. IREALI-ZABIL. NEREALIZABIL. NESĂNĂTOS. SUFERIND.
NEPUTINCIÓS	adj., s.	1. adj. incapabil. (~ să facă ceva.)2. adj., s. incapabil, necapabil, prăpădit, slăbănog, (rar) impotent, (pop.) becisnic, nemernic, nevoiaş, nevolnic, (înv. şi reg.) sec, ticălos, (prin Munt. şi Olt.) sfoiegit, (înv.) mişel, neputernic, neputinte, secat.
neputinciós	adj., s.	v. CALIC. INFIRM. INVALID. NECĂJIT. NEVOIAȘ. SĂRAC. SĂRMAN. SCHILOD.
neputínte	adj., s.	v. INCAPABIL. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. SLĂBĂNOG.
NEPUTÍNȚĂ	s.	1. v. imposibilitate.2. incapacitate. (~ de a se scula din pat.)3. incapacitate, slăbi-ciune, (rar) impotență, (pop.) becisnicie, netrebnicie, nevolnicie, (reg.) nevoioşetură, (înv.) nemernicie. (~ unui bolnav, unui bătrîn.)
neputínță	s.	v. AFECȚIUNE. BOALĂ. IMPOTENȚĂ. INFIRMITATE. INVALIDITATE. LIPSĂ. MALADIE. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
NERÁS	adj.	v. nebărbierit.
NERAȚIONÁL	adj.	v. absurd.
NERĂBDÁRE	s.	1. neastîmpăr, nervozitate, (livr.) impacienţă. (Nu-şi poate stăpîni ~.)2. v. înfri-gurare.
NERĂBDĂTÓR	adj.	1. (livr.) impacient. (Om ~.)2. doritor, dornic. (~ să plece.)3. încordat, înfrigurat. (Ea aştepta ~oare.)
NERĂSPÎNDÍRE	s.	v. neproliferare.
NEREÁL	adj.	1. v. mincinos.2. v. imaginar.3. v. ne-realizabil.
NEREALIZÁBIL	adj.	1. v. imposibil.2. fantastic, fantezist, iluzoriu, imaginar, ireal, irealizabil, închipuit, nereal, utopic, utopist, (livr.) himeric. (Un proiect ~.)
NEREALIZÁRE	s.	neîndeplinire. (~a obligației asumate.)
NEREALIZÁT	adj.	1. nefăcut, neîndeplinit, nesăvîrşit. (O lucrare ~.)2. v. nereuşit.
NERECUNOSCĂTÓR	adj., s.	v. ingrat.
NERECUNOȘTÍNȚĂ	s.	v. ingratitudine.
NERECUPERÁBIL	adj.	v. irecuperabil.

NEREGULARITÁTE	s.	1. (livr.) iregularitate. (~ laturilor unui corp geometric.)2. accident.3. on-dulație, sinuozitate. (~țile unei suprafețe.)
NEREGULÁT	adj.	1. (livr.) iregular. (Corp geome-tric ~.)2. nesimetric, neuniform, (înv.) necano-nisit. (Un desen, un motiv ~.)3. v. accidentat.4. instabil, nestabil, schimbător, variabil. (Vîn-turi ~.)
NERÉGULĂ	s.	1. v. dezordine.2. abatere, incorecti-tudine. (S-au comis unele ~i.)
NERELEVÁNT	adj.	irelevant. (O situație ~.)
NERELEVÁNȚĂ	s.	irelevanță. (~ unui caz.)
NEREMUNERÁT	adj.	neplătit. (O muncă ~.)
NERENTÁBIL	adj.	neprofitabil. (O afacere ~.)
NERESPECTUÓS	adj.	1. v. obraznic.2. nepoliticos, (livr.) ireverențios. (E cam ~ cu cei vîrstnici.)
NEREUŞÍT	adj.	1. necorespunzător, neizbutit, nerealizat, nesatisfăcător, prost, slab, (fig.) stîngaci. (O regie ~.)2. v. eşuat.
NEREUŞÍTĂ	s.	1. v. eşec.2. v. cădere.
NEREZISTÉNT	adj.	nesolid, netrainic, slab, şubred, şubrezit, (rar) precar. (O construcție ~.)
NEREZOLVÁBIL	adj.	irezolvabil, (fig.) insolubil. (Problemă ~.)
NEREZOLVÁRE	s.	nesoluționare. (~a unei probleme.)
NEREZOLVÁT	adj.	nesoluționat. (Problemă ~.)
NERÓD	adj., s.	1. adj., s. v. prost.2. adj. v. prostesc.
neród	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
NERODITÓR	adj.	1. nefertil, neproductiv, sărac, slab, steril, sterp, (rar) nerodnic, sărăcăcios, sec, (Transilv.) macru, (înv.) neproducător, sterpos. (Sol ~.)2. arid, neproductiv, sterp. (O regiune ~.)
neródnic	adj.	v. NEFERTIL. NEPRODUCTIV. NERODITOR. SĂRAC. SLAB. STERIL. STERP.
NERODNICÍE	s.	nefertilitate, neproductivitate, sărăcie, sterilitate, (rar) sterpăciune. (~ unui teren.)
nerodói	adj., s.	BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
NEROTUNJÍT	adj.	v. colțuros.
NEROZÉSC	adj.	nătîng, neghiob, neghiobesc, nerod, netot, prostesc, stupid, (livr.) inept, (înv.) prostatic. (O comportare, o faptă ~.)
NEROZÉŞTE	adj.	necugetat, neghiobește, prostește, stupid. (S-a comportat ~.)
NEROZÍE	s.	v. prostie.
NERUŞINÁRE	s.	1. v. obrăznicie.2. v. obscenitate.
NERUŞINÁT	adj.	1. v. obraznic.2. v. corupt.3. v. ob-scen.
neruşinós	adj.	v. AROGANT. IMPERTINENT. INSOLENT. IREVERENȚIOS. ÎNDRĂZNEȚ. NECUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. SEMEȚ. SFIDĂTOR. SFRUNTAT. TRUFAŞ. ȚANȚOŞ.
nerv	s.	v. LIGAMENT. NERVURĂ. TENDON.
NERVATÚRĂ	s.	v. nervație.
NERVÁȚIE	s.	(TEHN.) nervatură.
NERVI	s. pl.	(pop.) pandalii (pl.), (fam.) nevricale (pl.). (L-au apucat ~.)
NERVÓS	adj.	1. irascibil, iritabil, supărăcios, (rar) surescitabil, (pop.) rînzos, (înv. şi reg.) necăjicios, sunducos, (înv.) sîngeros, sîngios, (fam.) nevricos. (Fire ~.)2. enervat, iritat, necăjit, supărat, surescitat, (înv. şi reg.) scîrbit. (Era destul de ~.)

NERVOZITÁTE	s.	1. enervare, irascibilitate, iritabilitate, iritare, iritație, necaz, supărare, surescitabilitate, surescitare, (pop.) năduf. (Stare de ~ trecătoare.)2. neastîmpăr, nerăbdare, (livr.) impacienţă. (Nu-şi poate stăpîni ~.)3. încordare, tensiune. (~ ajunsese
NERVÚRĂ	s.	1. (BOT.) (rar) nerv, (pop.) vînă. (~ a unei frunze.)2. v. dungă.
NES	s.	v. nescafe.
NESANCȚIONÁT	adj.	nepedepsit. (O crimă ~.)
NESATISFÁCȚIE	s.	v. insatisfacție.
NESATISFĂCĂTÓR	adj.	1. v. insuficient.2. insufici-ent, neîndestulător, redus, sărac. (Un inventar ~ de utilaje.)3. v. nereuşit.4. nemulţumitor, slab. (Rezultate ~ la învăţătură.)
NESATISFĂCÚT	adj.	v. nemulţumit.
NESÁȚ	s.	1. v. lăcomie.2. aviditate, lăcomie, poftă. (Privea cu ~ la ...)
nesațiabilitáte	s.	v. LĂCOMIE. NESAȚ.
NESĂBUÍNȚĂ	s.	v. imprudență.
NESĂBUÍRE	s.	v. imprudență.
NESĂBUÍT	adj.	1. v. imprudent.2. v. nebunesc.
nesămăluít	adj.	v. INCALCULABIL. NECALCU-LABIL. NENUMĂRAT.
NESĂNĂTÓS	adj.	1. v. bolnav.2. v. patologic.3. v. insalubru.
NESĂRÁT	adj.	1. dulce. (Brînză ~.)2. (reg.) searbăd. (O mîncare ~.)
nesărát	adj.	v. ANOST. NEINTERESANT. PLIC-TICOS. PLICTISITOR.
NESĂTÚL	adj.	1. v. flămînd.2. v. mîncăcios.3. v. hră-păreț.
nesătúl	adj.	v. AVID. LACOM. NEÎNDESTULAT.
nesăturát	adj.	v. AVID. LACOM. NEÎNDESTULAT.
nesăturát	s.	v. BABIȚĂ. PELICAN.
NESĂȚIÓS	adj.	v. mîncăcios.
nesățiós	adj.	v. AVID. LACOM. MISTUITOR. NEDOMOLIT. NEÎNDESTULAT. NEPOTOLIT.
NESĂVÎRŞÍT	adj.	nefăcut, neîndeplinit, nerealizat. (Lucrare ~.)
nesăvîrşít	adj.	v. CONTINUU. ETERN. NECON-TENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRERUPT. NEMURITOR. NEPIERITOR. NESFÎRŞIT. NEUITAT. PERMANENT. PERPETUU. VEŞNIC.
NESCAFÉ	s.	nes.
NESCHIMBÁT	adj.	1. v. constant.2. v. stereotip.3. constant, invariabil. (Valoare ~.)4. v. staționar.5. v. consecvent.6. v. nealterat.
NESCHIMBĂTÓR	adj.	1. v. constant.2. v. consec-vent.
NESCONTÁT	adj.	v. neaşteptat.
NESCORNÍT	adj.	v. adevărat.
NESCRÍS	adj.	alb, gol. (Foaie ~ de hîrtie.)
nesecát	adj.	v. INEPUIZABIL. INTERMINABIL. NEEPUIZABJL. NEISTOVIT. NESFÎRŞIT.
NESEMNÁT	adj.	v. anonim.
NESENSÍBIL	adj.	v. nepăsător.
NESENSIBILITÁTE	s.	v. insensibilitate.
NESEPARÁBIL	adj.	1. v. inseparabil.2. v. nedes-părțit.
NESERIÓS	adj.	1. v. neîntemeiat.2. v. inconsecvent.3. fluşturatic, fluturatic, frivol, uşuratic, vînturatic, zvînturat, zvînturatic, (livr.) futil, (pop.) spulbe-ratic, (reg.) zărpălatic, zburatic, zburdalnic, (Mold.) sprințar, zbrehui, (înv.) vînturos. (Un bărbat cam

NESERIOZITÁTE	s.	frivolitate, uşurătate, (livr.) futilitate. (~ unei persoane.)
NESESIZÁBIL	adj.	v. imperceptibil.
NESFÎRŞÍRE	s.	v. nemărginire.
NESFÎRŞÍT	adj.	1. v. interminabil.2. v. continuu.3. v. veşnic.4. v. inepuizabil.5. v. extraordinar.6. v. nemărginit.7. v. imens.
NESFÎRŞÍT	s.	v. nemărginire.
NESÍGUR	adj.	1. v. expus.2. dubios, imprecis, incert, îndoielnic, problematic, (livr.) improbabil, indecis, (rar) îndoios, (fig.) nebulos. (La o dată ~.)3. v. tulbure.4. precar, (fig.) şubred. (O situaţie ~.)5. contestabil, discutabil, incert, îndoielnic. (Rezultate ~
NESIGURÁNŢĂ	s.	1. pericol, primejdie. (Se află în ~.)2. v. îndoială.3. precaritate, (fig.) şubrezenie. (~ situaţiei.)4. ezitare, nehotărîre, şovăială, şovăire. (~ cuiva la mers.)
NESILÍT	adj.	1. v. benevol.2. v. natural.
NESIMÉTRIC	adj.	1. v. neregulat.2. v. asimetric.
nesimţibilitáte	s.	v. INSENSIBILITATE. NE-SENSIBILITATE. NESIMŢIRE.
NESIMŢÍRE	s.	1. insensibilitate, nesensibilitate, (înv.) nesimţibilitate. (~ la injecţii.)2. v. leşin.
NESIMŢÍT	adj.	1. v. imperceptibil.2. nesimţitor. (Om ~.)
NESIMŢITÓR	adj.	1. v. insensibil.2. v. nepăsător.3. v. nesimţit.4. indiferent, nepăsător, (fig.) surd. (A rămas ~ la rugăminţile mele.)
NESÍNCER	adj.	v. afectat.
nesmintít	adj.	v. FIX. IMOBIL. NECLINTIT. NEMIŞCAT. STABIL.
nesmintít	adv.	v. EXACT. INDISCUTABIL. MORŢIŞ. MUSAI. NEAPĂRAT. NEGREŞIT. NEÎNDOIELNIC. NEÎNDOIOS. NUMAIDECÎT. OBLIGATORIU. PRECIS. RIGUROS. SIGUR.
NESOCIÁBIL	adj.	1. v. ursuz.2. v. distant.
NESOCOTÍ	vb.	1. v. ignora.2. v. disprețui.3. v. con-traveni.4. v. încălca.
NESOCOTÍNŢĂ	s.	1. v. imprudenţă.2. v. prostie.
NESOCOTÍRE	s.	1. v. ignorare.2. v. disprețuire.3. v. încălcare.
NESOCOTÍT	adj.	1. v. imprudent.2. v. nebunesc.
nesocotít	adj.	v. COLOSAL. ENORM. IMENS. NENUMĂRAT.
NESOLÍD	adj.	nerezistent, netrainic, slab, şubred, şubrezit, (rar) precar. (O construcţie ~.)
NESOLÚBIL	adj.	v. insolubil.
NESOLUŢIONÁRE	s.	v. nerezolvare.
NESOLUŢIONÁT	adj.	v. nerezolvat.
NESÓMN	s.	1. trezie, veghe, (livr.) vigilitate, (rar) veghere. (Stare de ~.)2. v. insomnie.
nesosínţă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
NESPAŢIÓS	adj.	mic, necuprinzător, neîncăpător, strîmt. (Cameră ~.)
NESPĂLÁT	adj.	1. v. murdar.2. jegoş, mînjit, murdar, slinos, soios, (pop. şi fam.) janghinos, (pop.) îngălat, (reg.) imos, (fam.) împuţit. (Om ~.)
NESPERÁT	adj.	v. neaşteptat.
NESPÚS	adj.	1. v. indescriptibil.2. v. extraordinar.
NESTABÍL	adj.	1. v. flotant.2. v. instabil.3. v. ne-regulat.4. v. schimbător.5. v. inconsecvent.
NESTABILITÁTE	s.	1. v. instabilitate.2. instabili-tate, nestatornicie, variabilitate. (~ vremii.)3. v. inconsecvenţă.

nestáre	s.	v. INCONSECVENȚĂ. INCONSTANȚĂ. INSTABILITATE. NECONSECVENȚĂ. NECONSTANȚĂ. NESTABILITATE. NESTATORNICIE.
NESTATÓRNIC	adj.	1. v. mişcător.2. v. schimbător.3. (înv.) neaşezat. (Un om veşnic ~.)4. v. incon-secvent.5. schimbător, (înv.) necredincios. (~ în dragoste.)6. hoinar, sprințar, (pop.) spulbe-ratic. (Gînduri ~.)
NESTATORNICÍE	s.	1. v. instabilitate.2. instabi-litate, nestabilitate, variabilitate. (~ vremii.)3. v. inconsecvență.
NESTĂPÎNÍRE	s.	v. violență.
NESTĂPÎNÍT	adj.	1. v. focos.2. v. violent.3. v. im-petuos.4. v. repezit.5. nedomolit, nepotolit, (fig.) nesățios. (Iubire ~ de bani.)6. v. dezlănțuit.
NESTĂVILÍT	adj.	1. v. impetuos.2. v. nepotolit.3. v. dezlănțuit.
NESTEMÁTĂ	s.	v. piatră prețioasă.
nestimát	adj.	v. INAPRECIABIL. INESTIMABIL. NEESTIMABIL. NEPREȚUIT.
NESTINGHERÍT	adv., adj.	nestînjenit, (înv. şi pop.) slobod. (Acționează ~.)
nestíns	adj.	v. ETERN. NEMURITOR. NEPIE-RITOR. NESFÎRŞIT. NEUITAT. PERPETUU. VEŞNIC. VIU.
NESTÎNJENÍT	adj., adv.	1. adj. degajat, liber. (Mişcări ~.)2. adv., adj. v. nestingherit.
NESTRĂBĂTÚT	adj.	1. impenetrabil, nepătruns, nepenetrabil. (Loc ~.)2. v. neumblat.
NESTRĂMUTÁRE	s.	v. hotărîre.
nestrămutáre	s.	v. DURABILITATE. REZIS-TENȚĂ. SOLIDITATE. TĂRIE. TRĂINICIE.
NESTRĂMUTÁT	adj.	1. v. definitiv.2. v. hotărît.3. v. fidel.
nestrămutát	adj.	v. DURABIL. REZISTENT. SOLID. TRAINIC.
NESTRICÁT	adj.	1. v. nealterat.2. v. curat.
nestricát	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. INTACT. ÎNTREG. NE-ATINS. NEPRIHĂNIT. NEŞTIRBIT. NEVĂTĂMAT. NEVINOVAT. PUDIC. SĂNĂTOS. TEAFĂR. VALID. VIRGIN. VIRGINAL. ZDRAVĂN.
NESTUDIÁT	adj.	v. natural.
NESUBORDONÁT	adj.	v. indisciplinat.
nesuferíbil	adj.	v. IMPOSIBIL. INSUPORTABIL. NESUFERIT.
nesufericiós	adj.	v. IMPOSIBIL. INSUPORTABIL. NESUFERIT.
nesuferíre	s.	v. AVERSIUNE. DEZGUST. GREAȚĂ. ÎNGREȚOŞARE. OROARE. REPULSIE. SCÎRBĂ. SILĂ.
NESUFERÍT	adj.	1. v. neplăcut.2. v. antipatic.3. imposibil, insuportabil, (înv.) nesuferibil, nesufericios. (Eşti un om ~!)
nesuferitór	adj.	v. INTOLERANT. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDURĂTOR. NEÎNGĂDU-ITOR. NEMILOS. NETOLERANT.
NESUPRAVEGHEÁT	adj.	v. nepăzit.
NESUPÚNERE	s.	v. indisciplină.
NESUPÚS	adj.	v. indisciplinat.
NEŞÁNSĂ	s.	v. ghinion.
NEŞOVĂIÉLNIC	adj.	v. ferm.
NEŞOVĂÍRE	s.	v. hotărîre.
NEŞOVĂITÓR	adj.	1. v. hotărît.2. v. ferm.
NEŞTÉRS	adj.	v. neuitat.
NEŞTIÍNȚĂ	s.	1. v. necunoaştere.2. v. incultură.3. v. obscurantism.
neştíne	pron.	v. CAREVA. CINE. CINEVA. FIECARE. FIECINE. NIMENI. OARECARE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE. UNUL. VREUNUL.
NEŞTIRBÍT	adj.	1. v. întreg.2. v. nepătat.

NEŞTIÚT	adj.	1. v. necunoscut.2. ascuns, necu-noscut, nedescoperit, tainic. (Viaţa ~ a Deltei.)3. v. anonim.
NEŞTIUTÓR	adj., s.	1. adj., s. v. incapabil.2. adj., s. v. necunoscător.3. s. neştiutor de carte = analfabet.4. adj. candid, credul, ingenuu, inocent, naiv. (Un copil ~.)
NET	adj., adv.	1. adj. (fig.) curat. (Venit, cîştig ~.)2. adj. v. clar.3. adj. v. categoric.4. adv. v. categoric.
NETALENTÁT	adj.	nevaloros, prost, slab. (Un scriitor ~.)
NETĂBĂCÍT	adj.	brut, crud, neargăsit, neprelucrat, verde. (Piei ~.)
NETĂGĂDUÍT	adj.	1. v. categoric.2. v. clar.3. v. ade-vărat.
NÉTED	adj.	1. v. drept.2. întins, plan, şes. (Un platou ~.)3. plat, (înv.) limpede. (Teren ~.)4. v. plat.5. v. întins.6. catifelat, mătăsos, moale. (Un obraz ~.)
néted	adj.	v. CLAR. DESLUŞIT. EXPLICIT. EXPRES. INTACT. INTELIGIBIL. ÎNTREG. LĂMURIT. LIMPEDE. NEATINS. NET. NEVĂTĂMAT. PRECIS. RĂSPICAT. SĂNĂTOS. TEAFĂR.
néted	adv.	v. DESCHIS. DIRECT. FĂŢIŞ. FRANC. SINCER.
NETEMEINICÍE	s.	1. v. falsitate.2. slăbiciune, (fig.) şubrezenie. (~ argumentelor cuiva.)
NETERMINÁT	adj.	nefinalizat, neisprăvit. (Trea-bă ~.)
NETEZÍ	vb.	1. v. nivela.2. v. făţui.3. a îndrepta, a nivela. (A ~ zidul cu mortar.)4. v. şlefui.5. a călca, (Ban.) a piglui, (prin Maram.) a scăci, (Transilv. şi Maram.) a teglăzi, a teglăzui. (A ~ rufele.)6. v. aranja.
netezí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.
NETEZÍME	s.	1. neteziş. (~ unei suprafeţe.)2. v. pla-neitate.
NETEZÍRE	s.	1. v. nivelare.2. v. făţuire.3. îndrep-tare, nivelare. (~ zidului cu mortar.)4. v. şlefuire.
NETEZÍŞ	s.	v. netezime.
NETEZÍT	adj.	1. v. nivelat.2. v. făţuit.3. îndreptat, nivelat. (O suprafaţă neregulată ~.)4. v. şlefuit.5. (fig.) lins. (Păr
NETEZÍT	s.	v. nivelat.
NETEZITOÁRE	s.	(AGRIC.) (pop.) tîrşitoare. (~ pentru terenurile arate.)
netezitoáre	s.	v. DRIŞCĂ. FĂŢUITOARE.
NETOLERÁNT	adj.	v. neîngăduitor.
NETÓT	adj., s.	1. adj., s. v. prost.2. adj. v. prostesc.
netoţie	s.	v. GOGOMĂNIE. NĂTÎNGIE. NEGHIOBIE. NEROZIE. NESOCOTINŢĂ. PROSTIE. STUPIDI-TATE. STUPIZENIE.
NETRÁINIC	adj.	1. v. nerezistent.2. şubred, (livr.) caduc. (Un lucru ~.)
NETRANSPARÉNT	adj.	v. opac.
netrébnic	adj.	v. INEFICACE. INEFICIENT. IN-FRUCTUOS. INUTIL. NEDEMN. NEFOLOSITOR. NETREBUINCIOS. NEUTIL. NEVREDNIC. VAN. ZADARNIC.
NETRÉBNIC	adj., s., adv.	1. adj., s. v. ticălos.2. adj. v. ticălos.3. adv. v. mişeleşte.4. s. v. lichea.
NETREBNICÍE	s.	v. ticăloşie.
netrebnicíe	s.	v. INCAPACITATE. INEFICACI-TATE. INEFICIENŢĂ. INUTILITATE. NEPUTINŢĂ. SLĂBICIUNE. ZĂDĂRNICIE.
NETREBUINCIÓS	adj.	1. v. inutil.2. v. zadarnic.
NETULBURÁT	adj.	v. liniştit.
neţ	s.	v. PLASĂ. SACOŞĂ.
NEŢĂRMURÍT	adj.	v. imens.
neţesălát	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRI-JIT. NEPIEPTĂNAT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
NEUITÁT	adj.	1. memorabil, (livr.) indimen-ticabil. (O seară ~.)2. v. veşnic.3. neşters, (livr.) indelebil. (~ din
NEUMÁN	adj., adv.	v. rău.

NEUMBLÁT	adj.	1. gol, necirculat, pustiu. (Şosele ~.)2. necălcat, nestrăbătut, (înv. şi reg.) săcret. (Locuri ~.)
neúnde	s.	v. INEXISTENȚĂ. NEANT. NEFIINȚĂ. NIMIC.
NEUNIFÓRM	adj.	v. neregulat.
neuníre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
NEURÍT	s.	v. axon.
neurmát	adj.	v. INCOMPARABIL. INCONFUN-DABIL. INEGALABIL. INIMITABIL. NEASEMĂNAT. NEASEMUIT. NECOMPARABIL. NEEGALABIL. NEÎNTRECUT. UNIC.
NEUROCÍT	s.	v. neuron.
NEUROHIPOFÍZĂ	s.	v. hipotalamus.
NEUROLÉPTÍC	s.	v. neuroplegic.
NEUROLÍMFĂ	s.	(ANAT.) lichid cefalorahidian.
NEURÓN	s.	(ANAT.) neurocit.
NEUROPLÉGIC	s.	(FARM.) neuroleptic.
NEUTÍL	adj.	1. v. inutil.2. v. zadarnic.
NEUTILIZÁBÍL	adj.	v. inutilizabil.
NEUTILIZÁT	adj.	v. nou.
neutrál	s.	v. NEUTRU.
NEUTRALITÁTE	s.	1. (fig.) echidistanță. (Păstrează ~ față de partide.)2. (POL.) neutralitate activă v. nealiniere.
NEUTRALIZÁ	vb.	1. v. anihila.2. v. paraliza.
NEUTRALIZÁRE	s.	v. anihilare.
NEÚTRU	adj., s.	1. adj. (înv.) neutral. (Stat ~.)2. adj. (fig.) echidistant. (Poziție ~ față de ...)3. s., adj. (GRAM.) (ieşit din uz) ambigen, (înv.) eterogen. (Genul ~.)
NEUZÁT	adj.	v. nou.
NEUZITÁT	adj.	v. neîntrebuințat.
NEVALORIFICÁT	adj.	v. ascuns.
NEVALORÓS	adj.	v. netalentat.
NEVANDÁBIL	adj.	invandabil. (Marfă ~.)
NEVÁSTĂ	s.	v. soție.
nevástă	s.	v. FEMEIE. MIREASĂ.
NEVĂSTÚICĂ	s.	(ZOOL.; Mustela nivalis) (reg.) măriuță, nevestea, neviscă.
NEVĂTĂMÁT	adj.	v. teafăr.
NEVĂTĂMĂTÓR	adj.	1. inofensiv. (O substanță ~.)2. v. curat.
NEVĂZĂTÓR	adj., s.	v. orb.
NEVĂZÚT	adj.	invizibil, nevizibil.
NEVERIFICÁT	adj.	necontrolat. (O situație conta-bilă ~.)
NEVEROSÍMIL	adj.	v. incredibil.
nevesteá	s.	v. NEVĂSTUICĂ.
NEVESTÍCĂ	s.	soțioară, (înv. şi reg.) muieruşcă, (Maram.) soțucă.
nevestícă	s.	v. NARCISĂ.
NEVEŞTEJÍT	adj.	v. neofilit.
NEVÉU	s.	v. firn.

NEVICIÁT	adj.	v. curat.
NEVINDECÁBIL	adj.	(MED.) 1. v. incurabil.2. con-damnat, incurabil, irecuperabil, nerecuperabil, (înv.) necurabil. (Bolnav ~.)
NEVINDECÁT	adj.	v. deschis.
NEVINOVÁT	adj.	1. inocent, (înv. şi pop.) negreşit. (Acuzat ~.)2. v. inocent.
NEVINOVĂȚÍE	s.	1. inocență. (S-a dovedit ~ acu-zatului.)2. v. inocență.3. v. virginitate.
nevíscă	s.	v. NEVĂSTUICĂ.
NEVIZÍBIL	adj.	invizibil, nevăzut.
NEVÎRSTNIC	adj.	1. mic, tînăr, (Mold., Bucov., Transilv. şi Maram.) brudiu, brudnic, (fig.) necopt. (E încă ~, nu cunoaşte viața.)2. minor, (înv.) minorean. (Persoană ~.)
nevîrstnicíe	s.	v. COPILĂRIE. PRUNCIE.
NEVOÍ	vb.	a constrînge, a forța, a obliga, a sili. (Sînt ~ să...)
nevoí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CERE. CHINUI. COMPORTA. FORȚA. FRĂMÎNTA. IMPUNE. ÎMPOTRIVI. MUNCI. NECĂJI. NECESITA. OBOSI. OSTENI. PRETINDE. RECLAMA. REZIS-TA. SFORȚA. SILI. SOLICITA. STRĂDUI. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA.
nevóia	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
nevoiáş	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIR-CIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
NEVOIÁŞ	adj., s.	1. adj., s. v. sărac.2. adj. v. biet.
nevoiáş	adj, s.	v. INCAPABIL. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. SLĂBĂNOG.
NEVÓIE	s.	1. v. cerință.2. v. trebuință.3. ne-cesitate, trebuință, (înv. şi pop.) treabă, (înv. şi reg.) lipsă. (Material didactic pentru ~ile şcolii generale.)4. (la pl. art.) v. necesitățile.5. v. să-răcie.6. v. dificultate.7. v. încercare.8. v. necaz.
nevóie	s.	v. AMENINȚARE. BIR. CONSTRÎN-GERE. DARE. EPILEPSIE. FORȚĂ. IMPOZIT. PERICOL. PRIMEJDIE. SILĂ. SILNICIE. TRIBUT. VIOLENȚĂ.
nevoínță	s.	v. BELEA. BUCLUC. CAZNĂ. CERINȚĂ. CHIN. DANDANA. DIFICULTATE. EFORT. EXIGENȚĂ. FORȚARE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. IMPERATIV. INCONVE-NIENT. ÎNCURCĂTURĂ. LIPSĂ. MIZERIE. MUNCĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NECESITATE. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEV
nevoioşetúră	s.	v. INCAPACITATE. NEPUTINȚĂ. SLĂBICIUNE.
nevoíre	s.	v. CERINȚĂ. EXIGENȚĂ. IMPERATIV. NECESITATE. NEVOIE. OBLIGAȚIE. PRETENȚIE. TREBUINȚĂ.
nevoitór	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. PERSEVERENT. RĂB-DĂTOR. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. STĂRUITOR. TENACE. VREDNIC. ZELOS.
nevólnic	adj., s.	v. INCAPABIL. INFIRM. INVALID. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. SCHI-LOD. SLĂBĂNOG.
nevolnicíe	s.	v. INCAPACITATE. NEPUTINȚĂ. SLĂBICIUNE.
NEVRAX	s.	v. sistem nervos central.
NEVRÉDNIC	adj.	v. nedemn.
NEVRICÁLE	s. pl.	(MED.) istericale (pl.), (grecism înv.) zumaricale (pl.).
nevricále	s. pl.	v. NERVI.
nevricós	adj.	v. IRASCIBIL. IRITABIL. NERVOS. SUPĂRĂCIOS.

NEVROGLÍE	s.	(ANAT.) glie.
NEVROPATÍE	s.	v. nevroză.
NEVRÓZĂ	s.	(MED.) nevropatie, psihonevroză, (pop.) spaimă.
NEV VASCULÁR	s.	v. angiom.
nex	s.	v. LEGĂTURĂ. RAPORT. RELAȚIE.
NEZDRUNCINÁT	adj.	v. neclintit.
NEZGOMOTÓS	adj.	v. silențios.
ni	interj.	v. HAI. HAIDE. IATĂ. MARŞ. UITE. VEZI. VINO.
niálcoş	adj.	v. ARANJAT. ARĂTOS. CHIPEŞ. COCHET. DICHISIT. ELEGANT. FERCHEŞ. FER-CHEZUIT. FRUMOS. GĂTIT. ÎNGRIJIT. SPILCUIT.
NICĂIÉRI	adv.	(reg.) niciunde. (Nu-l găsesc ~.)
NICHELÁJ	s.	v. nichelare.
NICHELÁRE	s.	(TEHN.) nichelaj.
NICHELCARBONÍL	s.	(CHIM.) tetracarbonil de nichel.
nichipércea	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIA-VOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECU-RATUL. SATANĂ. TARTOR.
nicicacúm	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICIDECUM.
NICICÎND	adv.	v. niciodată.
nicicît	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICIDE-CUM.
nicicît	pron.	v. NIMIC.
NICICÚM	adv.	v. deloc.
nicidecît	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICIDECUM.
NICIDECÚM	adv.	v. deloc.
NICIODÁTĂ	adv.	v. nicicînd.
niciodinioáră	adv.	v. NICICÎND. NICIODATĂ.
niciúnde	adv.	v. NICĂIERI.
NICORÉTE	s.	(BOT.) 1. (Tricholoma georgii) (reg.) burete-de-spin.2. (Clitopilus prunulus) sălcioară.
nicoréț	s.	v. PĂDUCHE.
NICOTINAMÍDĂ	s.	v. vitamina PP.
NICOTINÍSM	s.	v. tabagism.
NICOVÁLĂ	s.	1. (reg.) năcovelniță, (Mold.) ilău. (~a fierarului.)2. (reg.) batcă, muchie. (~ pentru bătut coasa.)
NÍFE	s.	v. centrosferă.
nigelúță	s.	v. CERNUŞCĂ. CHICA-VOINICULUI. NEGRUŞCĂ.
NILFÁN	s.	(FARM.) cloropiramină.
nilúg	s.	v. PILUG. PISĂLOG.
NIMB	s.	v. aureolă.
nimbá	vb.	v. AUREOLA.
nimbát	adj.	v. AUREOLAT.
NIMBOSTRÁTUS	s.	(MET.) nimbus.
NÍMBUS	s.	v. nimbostratus.
NÍMENI	pron.	(Munt. şi prin Olt.) nimeric, (înv.) neştine. (~ să nu ştie.)
NIMEREÁLĂ	s.	1. v. potrivеală.2. v. întîmplare.

NIMERÍ	vb.	1. v. lovi.2. a ochi, (pop.) a păli, (reg.) a tîlni, (Transilv.) a tălăli. (A ~ drept în țintă.)3. v. potrivi.4. a o potrivi, (pop.) a o brodi. (A o ~ ca nuca-n perete.)5. a da. (Am ~ un om de treabă.)6. (pop. şi fam.) a o bobi, a o brodi, a o dibăci. (Cu
nimerí	vb.	v. IZBUTI. REUŞI.
nimeríc	pron.	v. NIMENI.
nimerít	adj.	v. BUN. IZBUTIT. REALIZAT. REUŞIT. VALOROS.
NIMERÍT	adj., adv.	1. adj. adecvat, conform, convenabil, corespunzător, cuvenit, indicat, oportun, potrivit, recomandabil, recomandat, (livr.) pertinent, (înv.) cuviincios, răspunzător, (fig.) sănătos. (Calea cea mai ~ pentru ...)2. adv. adecvat, indicat, oportun, potrivit,
NÍMFĂ	s.	v. crisalidă.
nimíc	adv.	v. DEFEL. DELOC. NICICUM. NICI-DECUM.
NIMÍC	pron., adv., s.	1. pron. (rar) nicicît. (Totul sau ~.)2. adv. (pop. şi fam.) boacă, (pop.) neam, (arg.) canci. (Nu ştie ~ la istorie.)3. s. v. neant.4. s. v. deşertăciune.5. s. v. fleac.6. s. v. mărunțiș.7. s. (mai ales la pl.) v.
nimíc	s.	v. NULITATE.
NIMICÍ	vb.	1. v. distruge.2. a desființa, a distruge, a lichida, a prăpădi, (fig.) a topi. (Au ~ pur şi simplu totul în calea lor.)3. v. masacra.4. a distruge, a potopi, a prăpădi, a sfărîma, a zdrobi, a zvînta, (înv. şi pop.) a pierde, a răpune, a risipi, (pop.) a
nimicíe	s.	v. DEŞERTĂCIUNE. INUTILITATE. NIMIC. NIMICNICIE. ZĂDĂRNICIE.
NIMICÍRE	s.	1. v. distrugere.2. v. masacrare.3. dis-trugere, lichidare, potopire, prăpădire, sfărîmare, zdrobire, (înv. şi pop.) pierdere, risipire, (pop.) zdrumicare. (~ armatei duşmane în luptă.)4. distrugere, zdrobire, (înv.) spargere. (~ Sodomei şi a Gomorei.)5.
NIMICÍT	adj.	1. v. distrus.2. distrus, exterminat, stîrpit. (O populație ~.)3. distrus, lichidat, potopit, prăpădit, sfărîmat, zdrobit, (înv. şi pop.) risipit, (pop.) zdrumicat, (înv.) stropşit. (Duş-manul zăcea ~.)4. distrus, zdrobit, (înv. şi reg.) spart. (O cetate
NIMICITÓR	adj.	1. v. distrugător.2. distrugător, omorîtor, ucigător. (O substanță ~oare.)3. v. pus-tiitor.
nimicnicí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. ZDROBl. ZVÎNTA.
NIMICNICÍE	s.	v. deşertăciune.
nimuríc	s.	v. LILIPUTAN. PITIC.
nína	interj.	v. NANI.
ninerát	adj.	v. ALINTAT. COCOLIT. RĂSFĂȚAT. RĂZGÎIAT.
ninerí	vb.	v. ALINTA. DEZMIERDA. MÎNGÎIA.
ningău	s.	v. DECEMBRIE.
níngere	s.	v. NINSOARE.
nins	adj.	v. CĂRUNT. SUR.
ninsătúră	s.	v. NINSOARE.
NINSOÁRE	s.	(MET.) 1. (rar) ningere, ninsătură. (În timpul ~.)2. (concr.) nea, omăt, v. zăpadă.
NIOBÍT	s.	(MIN.) columbit.
NIÓBIU	s.	(CHIM.) columbiu. (~ este un element chimic.)
NIPÓN	s., adj.	japonez.
NIPRÁLĂ	s.	v. lupin.
nipreálă	s.	v. CUCURIG.
níscai	adj.	v. NIŞTE.
niscaivá	adj.	v. NIŞTE.

NISÍP	s.	(înv. şi reg.) arină, (reg.) homoc, prund, (Ban.) pesac, (Maram. şi Transilv.) pisoc, (înv.) posip. (Plajă cu ~ fin.)
nisipáriță	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
NISIPÍŞ	s.	(pop.) nisipişte. (Locul cu nisip sau ~.)
nisipíşte	s.	v. NISIPIŞ.
nisipít	adj.	v. NISIPOS.
NISIPÓS	adj.	(rar) nisipit, (reg.) prundos, (Ban. şi Transilv.) pesăcos, (prin Mold. şi Olt.) pripitor, (prin Transilv.) prundăros, (înv.) arinos. (Loc, pământ ~.)
NÍŞĂ	s.	adîncitură, cotlon, firidă, intrînd, ocniță, scobitură, (înv.) sfiridă. (Vasul era pus într-o ~.)
NÍŞTE	adj.	(pop.) niscai, niscaiva. (~ oameni.)
nişténr	s.	v. BISTURIU. CUȚIT. LANȚETĂ.
níştotă	s.	v. CERINȚĂ. EXIGENȚĂ. IMPERATIV. LIPSĂ. MIZERIE. NECESITATE. NEVOIE. OBLIGAȚIE. PRETENȚIE. SĂRĂCIE. TREBUINȚĂ.
*NITAM-NISÁM	adv.	(fam.) tam-nisam. (A venit ~.)
NITRABACTÉRIE	s.	(BIOL.) nitrobacterie.
NITRÁT	s.	(CHIM.) 1. v. azotat.2. nitrat de argint v. azotat de argint; nitrat de celuloză v. nitrocelulozș; nitrat de potasiu v. azotat de potasiu; nitrat de sodiu v. azotat de sodiu.
NITRIFICÁRE	s.	(BIOL.) nitrificație. (~ amonia-cului.)
NITRIFICÁȚIE	s.	v. nitrificare.
NITRÍL	s.	(CHIM.) nitril acetic = acetonitril, cianometan; nitril acrilic = acrilonitril; nitril poliacrilic = poliacrilonitril.
NITRÍT	s.	v. azotit.
NITROALCÁN	s.	v. nitroparafină.
NITROBACTÉRIE	s.	v. nitrabacterie.
NITROCALCÍT	s.	v. azotat de calciu
NITROCELULÓZĂ	s.	(CHIM.) azotat de celuloză, nitrat de celuloză.
NITROGÉN	s.	v. azot.
NITROGLICERÍNĂ	s.	(CHIM.) trinitroglicerină, trinitrat de glicerină.
NITROPARAFÍNĂ	s.	(CHIM.) nitroalcan.
NITRÓS	adj.	v. azotos.
NITRÚRĂ	s.	v. azotură. (~ este o combinație a amoniacului.)
NITUÍRE	s.	(TEHN.) nituit.
NITUÍT	s.	v. nituire.
NIȚÉL	adj., adv.	1. adj. v. cîtva.2. adv. v. cîtva.3. adv. v. puțin.4. adv. v. întrucîtva.5. adv. v. cam.
NIȚELÚŞ	adv.	v. puțintel.
niticúș	adv.	v. NIȚELUŞ. PUȚINTEL.
NIVÉL	s.	1. v. cotă.2. v. etaj.3. grad, stadiu, treaptă. (~ de dezvoltare.)4. standard, (livr.) standing. (~ de viață.)5. v. ierarhie.6. calitate, valoare, (fig.) calibru, talie. (Spectacol de un ~ deosebit.)
NIVELÁ	vb.	1. a netezi, (înv. şi reg.) a obli, a sclivisi, (reg.) a asemălui, a asemăna, a tăpşi. (A ~ suprafața unui obiect.)2. v. fățui.3. a îndrepta, a netezi. (~ zidul cu mortar.)4. v. ori-zontaliza.
nivelá	vb.	v. EGALIZA.
NIVELÁRE	s.	1. netezire, netezit, nivelat, (înv.) sclivisire. (~ suprafeței unui obiect.)2. v. fățuire.3. îndreptare, netezire, netezit. (~ zidului cu mortar.)4. orizontalizare. (~ rambleului unei şosele.)

niveláre	s.	v. EGALIZARE.
NIVELÁT	adj.	1. netezit, (înv.) sclivisit. (O supra-față ~.)2. fățuit, netezit. (Zid ~.)3. îndreptat, netezit. (O suprafață neregulată ~.)
NIVELÁT	s.	v. nivelare.
NIVÉLĂ	s.	(TEHN.) 1. nivelmetru.2. nivelă cu bulă de aer v. cumpănă.
NIVELMÉTRU	s.	v. nivelă.
níxis	s.	v. ÎNJUNGHIETURĂ. ÎNȚEPĂTURĂ. JUNGHI. JUNGHIETURĂ.
noádă	s.	v. COCCIS.
noápte	s.	v. BEZNĂ. ÎNTUNECARE. ÎNTUNE-CIME. ÎNTUNERIC. NEGURĂ. OBSCURITATE.
NOÁTEN	s.	(ZOOL.) 1. cîrlan, mior. (~ este mielul de peste un an.)2. (înv. şi reg.) strîjnic. (~ este calul de circa doi ani.)
NÓBIL	adj., s.	1. adj. v. ales.2. s. aristocrat, gentilom, patrician, senior, (rar) magnat. (~ din apusul feudal al Europei.)3. adj. v. generos.4. adj. v. prețios.
NOBILIÁR	adj.	(înv.) nobilitar. (Titlu ~.)
NOBILÍME	s.	l. aristocrație, (rar) noblețe, (înv.) blagorodnicie, blagorodnie, nobilitate. (~ feu-dală occidentală.)2. v. boierime.
nobilíme	s.	v. NOBLEȚE.
nobilitá	vb.	v. ÎNNOBILA.
nobilitár	adj.	v. NOBILIAR.
nobilitáte	s.	v. ARISTOCRAȚIE. NOBILIME. NOBLEȚE.
NOBLÉȚE	s.	1. (rar) nobilime, (înv.) nobilitate, (grecism înv.) evghenie. (Ce titlu de ~ are?)2. v. generozitate.
nobléte	s.	v. ARISTOCRAȚIE. NOBILIME.
NOCÍV	adj.	1. v. dăunător.2. v. contraindicat.
NOCTAMBÚL	adj., s.	v. somnambul.
NOCTAMBULÍSM	s.	v. somnambulism.
NOCTÚRN	adj.	(rar) noptatic. (Aventuri ~.)
NOD	s.	1. (rar) înnodătură, (prin Transilv.) blonci. (~ la o sfoară.)2. ciot, (reg.) cep. (~ la o scîndură ori în trunchiul unui arbore.)
nod	s.	v. ARTICULAȚIE. ÎNCHEIETURĂ. MĂSEA.
nodál	adj.	v. ADÎNC. CAPITAL. CENTRAL. CONSIDERABIL. CRUCIAL. DECIZIV. ESENȚIAL. FUNDAMENTAL. HOTĂRÎTOR. IMPORTANT. ÎN-SEMNAT. ORGANIC. PRIMORDIAL. PRINCIPAL. PROFUND. RADICAL. SERIOS. STRUCTURAL. SUBSTANȚIAL. VITAL.
nodós	adj.	v. CIOTUROS. NODUROS.
nodul gîtului	s.	v. MĂRUL-LUI-ADAM.
nodurár	s.	v. RĂCULEȚ.
noduroásă	s.	v. GOLOMĂȚ.
NODURÓS	adj.	cioturos, (înv. şi reg.) nodos. (Trunchi ~.)
nodúțe	s. pl.	v. GHIOCEI-MARI.
NOÉMĂ	s.	v. idee.
nohót	s.	v. DUNGĂȚEA.
NOIÁN	s.	1. v. nămete.2. v. mulțime.
noián	s.	v. ABIS. ADÎNC. APĂ. MARE. OCEAN. PRĂPASTIE. PUHOI. ŞUVOI. TORENT.
NOIÉMBRIE	s.	(pop.) brumar, brumărel, (reg.) iezmăciune, vinicer, (prin Mold.) promorar.

NÓIMĂ	s.	1. v. logică.2. v. justificare.
nóimă	s.	v. ACCEPȚIE. CAUZĂ. CONSIDERENT. CONȚINUT. ÎNDREPTĂȚIRE. ÎNSEMNARE. ÎNȚELES. JUSTIFICARE. MENIRE. MOBIL. MOTIV. MOTIVARE. MOTIVAȚIE. OBIECTIV. PRICINĂ. PRILEJ. RAȚIUNE. ROL. ROST. SCOP. SEMNIFICAȚIE. SENS. TEMEI. ȚEL.
nojeálă	s.	v. NOJIȚĂ.
NOJÍȚĂ	s.	(reg.) curea, nojeală, tîrsînă. (~ pentru legat opincile.)
NOMÁD	adj.	călător, (înv.) nomadic. (Trib ~.)
nomádic	adj.	v. CĂLĂTOR. NOMAD.
NOMENCLATÚRĂ	s.	v. terminologie.
NOMENCLATURÍST	s.	v. activist.
nominá	vb.	v. BOTEZA. CHEMA. DENUMI. INTI-TULA. NUMI. PORECLI. SPUNE. SUPRANUMI.
NOMINÁL	adj.	nominativ. (Libret ~.)
NOMINALÍSM	s.	(EC.) teoria nominalistă a banilor.
NOMINATÍV	s., adj.	1. s. (GRAM.) (înv.) numitoare.2. adj. v. nominal.
NOMOGRÁMĂ	s.	(MAT.) abacă. (~ este o reprezentare grafică în plan.)
NONCONFORMÍSM	s.	inconformism. (~ul cuiva.)
NONEXISTÉNȚĂ	s.	v. neant.
NONFIGURATÍV	adj.	v. abstract.
NONINTERVÉNȚIE	s.	v. neintervenție.
NÓNIUS	s.	v. vernier.
NONSÉNS	s.	v. absurditate.
nonşalánt	adj.	v. DEGAJAT. DEZINVOLT. FIRESC. NATURAL. NEAFECTAT. NEARTIFICIAL. NE-CĂUTAT. NEPREFĂCUT. NESILIT. NESTUDIAT. SIMPLU. SPONTAN.
nonşalánță	s.	v. DEGAJARE. DEZINVOLTURĂ. FIRESC. NATURALEȚE. SIMPLITATE. SPONTA-
nootí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
nopsámoş	s.	v. PĂLMAŞ.
noptátic	adj.	v. NOCTURN.
NOPTICOÁSĂ	s.	(BOT.; Hesperis matronalis) (rar) viola-de-noapte, viola-de-primăvară, (reg.) mic-şunea, mirodenie, floarea-nopții, vioară-de-noapte, viorea-de-noapte, (Tran-silv.) şibiog.
NOPTIÉRĂ	s.	măsuță de noapte.
noptíță	s.	v. BARBA-ÎMPĂRATULUI.
noptós	adj.	v. ÎNTUNECAT. ÎNTUNECOS. OBSCUR. SUMBRU.
NORD	s.	(GEOGR.) miazănoapte, (livr.) septen-trion, (înv. şi reg.) crivăț, (prin vestul Transilv.) scăpătat, (înv.) sever. (O furtună dinspre ~.)
nord-apuseán	adj.	v. NORD-VESTIC.
NORD-ÉST	s.	(GEOGR.) (înv.) nord-ost.
NORD-ÉSTIC	adj.	(GEOGR.) (înv.) nord-ostic.
NÓRDIC	adj.	1. v. arctic.2. v. boreal.
nord-óst	s.	v. NORD-EST.
nord-óstic	adj.	v. NORD-ESTIC.
nord-ovést	s.	v. NORD-VEST.
NORD-VÉST	s.	(GEOGR.) (înv.) nord-ovest.
NORD-VÉSTIC	adj.	(GEOGR.) (înv.) nord-apusean.

noreá	s.	v. BARBA-ÎMPĂRATULUI.
NORIÁN	s., adj.	(GEOL.) noric.
NÓRIC	s., adj.	v. norian.
NORIŞÓR	s.	(MET.) noruleț, noruț, nouraş, (pop.) nourel.
noríță	s.	v. LUTRĂ. NURCĂ.
NORMÁL	adj., adv.	1. adj. întreg, sănătos, zdravăn. (Eşti om ~, îți dai seama ce ai făcut?)2. adj. v. obişnuit.3. adj. firesc, obişnuit, regulat. (Puls ~.)4. adj. v. firesc.5. adj. obişnuit, ordinar. (Sesiune ~.)6. adv. v. exact.7. adv. v. desigur.
NORMALÍST	s.	(înv.) preparandist, (germanism înv.) preparand.
NORMALIZÁ	vb.	v. redresa.
NORMALIZÁRE	s.	v. redresare.
NORMÁNZI	s. pl.	(IST.) varegi (pl.), vikingi (pl.).
NORMATÍV	adj., s.	1. adj. (FILOZ.) canonic. (Principii ~.)2. s. îndreptar, (înv.) regulativ. (~ tehnic.)3. s. v. directivă.
NÓRMĂ	s.	1. v. dispoziție.2. v. directivă.3. v. canon.4. v. precept.5. precept, principiu, regulă, rînduială, (înv.) pravilă, tocmeală. (~ de viață.)6. v. criteriu.
noroáncă	s.	v. PORTOCAL. PORTOCALĂ.
NORÓC s.,	interj.	1. s. şansă, (înv. şi pop.) norocire, strişte, (înv.) selamet, (fam.) baftă, (rar fig.) venă. (Lipsit de ~; ~ul lui a fost acela ca....)2. s. v. fericire.3. interj. ferice!, halal! (~ de voi!)4. s. v. soartă.
noroceálă	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
norocí	vb.	v. DA. DESTINA. FERICI. HĂRĂZI. HOTĂRÎ. MENI. ORÎNDUI. PREDESTINA. RÎNDUI. SALUTA. SORTI. URSI.
norocíre	s.	v. DESTIN. FATALITATE. FERICIRE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. ŞANSĂ. URSITĂ. ZODIE.
norocít	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. FERICIT. ILUSTRU. MARE. MULȚUMIT. NOROCOS. RENUMIT. REPUTAT. SATISFĂCUT. VESTIT.
NOROCÓS	adj.	(înv.) norocit, (fam.) baftos. (Om ~.)
NORÓD	s.	1. v. popor.2. v. gloată.
noród	s.	v. NAȚIUNE. NEAM. POPOR. POPULAȚIE. SEMINȚIE.
NORÓI	s.	1. mîl, mocirlă, nămol, (rar) noroială, (înv. şi reg.) moceriță, (reg.) glod, mocioarcă, năglod, nămală, pahnă, tău, tină, (prin Transilv. şi Maram.) moceră. (Era mult ~ pe drum.)2. (reg.) glod, im, imală, smolniță, tină, tinoroi. (Era plin de ~ pe pantal
norói	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
NOROÍ	vb.	a se împotmoli, a se îngloda, a se înnămoli, a se nămoli, (rar) a se înnoroi, (pop.) a se potmoli, (reg.) a se întina. (Carul s-a ~ în drum.)
noroiálă	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
NOROIÓS	adj.	mîlos, mlăştinos, mocirlos, nămolos, (înv. şi pop.) tinos, (reg.) glodos, gloduros, (prin Maram.) mociros. (Un drum ~.)
NORÓS	adj.	v. înnorat.
NORULÉȚ	s.	v. norişor.
NORÚȚ	s.	v. norişor.
norvég	s.	v. NORVEGIAN.
NORVEGIÁN	s.	(rar) norveg.
NOSTALGÍE	s.	v. dor.

NÓSTIM	adj.	1. v. amuzant.2. amuzant, (fam.) haios. (Ce chestie ~!)3. v. simpatic.
nóstim	adj.	v. CARAGHIOS. RIDICOL.
NÓSTROM	s.	v. boțman.
nóstru	adj.	v. MEU.
NOTÁ	vb.	1. v. înregistra.2. v. semnala.
notá	vb.	v. NAVIGA. PLUTI.
NOTÁBIL	adj., s.	pl. 1. adj. relevabil.2. adj. v. important.3. s. pl. notabilități (pl.). (~ii orașului.)
NOTABILITĂȚI	s. pl.	notabili (pl.). (~ile orașului.)
NOTÁR	s.	(Transilv.) notarăș.
notárăș	s.	v. NOTAR.
NOTÁRE	s.	1. v. înregistrare.2. notație. (~ ele-vilor.)
NOTÁȚIE	s.	1. v. înregistrare.2. v. însemnare.3. v. no-tare.
NÓTĂ	s.	I. 1. v. însemnare.2. (la pl.) v. notițe.3. v. indicație.4. v. adnotație.5. v. comentariu.6. informație. (O scurtă ~ cu privire la ...)7. în-științare. (O ~ dată la ziar.) II. v. însușire. III. sunet.
notărășíță	s.	v. NOTĂREASĂ.
NOTĂREÁSĂ	s.	(Transilv.) notărășiță.
notătoáre	s.	v. BROSCARIȚĂ.
NOTIFICÁ	vb.	(JUR.) (înv.) a semnifica.
notificá	vb.	v. CONSEMNA. ÎNREGISTRA. ÎN-SCRIE. ÎNSEMNA. NOTA. SCRIE. TRECE.
NOTIFICÁRE	s.	1. notificație. (~ sentinței.)2. v. in-dicație.
notificáre	s.	v. CONSEMNARE. ÎNREGISTRARE. ÎNSCRIERE. ÎNSEMNARE. NOTARE. NOTAȚIE.
NOTIFICÁȚIE	s	1. v. notificare.2. v. indicație.
NOTÍȚĂ	s.	1. însemnărică. (Am primit ~ de la tine.)2. (la pl.) note (pl.). (~ luate la curs.)3. v. adnotație.
NOTOCÓRDĂ	s.	(ANAT.) coardă dorsală.
NOTORIETÁTE	s.	v. faimă.
NOTÓRIU	adj.	1. v. arhicunoscut.2. v. consacrat.3. v. evident.
NOȚIONÁL	adj.	abstract, conceptual. (Conținutul ~ al unui enunț.)
NOȚIÚNE	s.	1. (LOG.) concept, idee. (~ de „bine”.)2. (la pl.) v. elemente.
NOU	adj.	1. inutilizat, nefolosit, neîntrebuințat, neutilizat, neuzat. (O tigaie ~.)2. v. nepurtat.3. v. perfecționat.4. v. neologic.5. v. recent.6. v. ori-ginal.7. v. actual.
nou	adj.	v. DESFUNDAT. DESȚELENIT.
NOUÁR	s.	nouă. (Un ~ la jocul de cărți.)
NÓUĂ	s.	v. nouar.
NOU-NĂSCÚT	s.	v. sugar.
NOURÁȘ	s.	v. norișor.
nourél	s.	v. NORIȘOR. NORULEȚ. NORUȚ. NO-URAȘ.
NOUTÁTE	s.	1. (înv.) novita, nuvelă. (A aflat unele ~ăți.)2. v. originalitate.3. v. inovație.
noutáte	s.	v. NUVELĂ.
novatór	adj.	v. ÎNNOITOR. PRIMENITOR. RE-FORMATOR. REGENERATOR. TRANSFORMA-TOR.
novíce	s.	v. DEBUTANT. ÎNCEPĂTOR.
novicísm	s.	v. NEOLOGISM.
novitá	s.	v. NOUTATE.
NOVOCAÍNĂ	s.	(FARM.) procainã, sincainã.

NU	adv.	(pop.) ba. (Ți-e foame? — ~!)
NUANȚÁ	vb.	v. doza.
NUANȚÁRE	s.	v. dozare.
NUANȚÁT	adj.	v. expresiv.
NUÁNȚĂ	s.	tentă, ton, (înv.) vopsea. (Material textil în mai multe ~.)
nubíl	adj.	v. PUBER.
nucár	s.	v. ALUNAR. GAIȚĂ-DE-MUNTE.
NÚCĂ	s.	I. (BOT.) nucă de cocos = cocos. II. (TEHN.) rotulă.
nucă de máre	s.	v. NUCȘOARĂ.
nucă de mușcátă	s.	v. NUCȘOARĂ.
nucă tămîioásă	s.	v. NUCȘOARĂ.
NUCLEOPLÁSMĂ	s.	v. carioplasmă.
NUCLÉU	s.	1. (FIZ.) (înv.) sîmbure. (~ atomic.)2. centru, miez. (~ al unui corp.)
nucléu	s.	v. ESENȚĂ. FOND. MATERIE.
NUCȘOÁRĂ	s.	(BOT.) 1. nuculiță, nucuță. (O nucă mică sau o ~.)2. (reg.) mușcată, mușcățel, nucă de mare, nucă de mușcată, nucă tămîioasă, (înv.) muș-catin. (~ este folosită drept condiment.)
NUCȘÓR	s.	(BOT.) nuculeț, nucuț.
NUCULÉȚ	s.	v. nucșor.
NUCULÍȚĂ	s.	v. nucșoară.
nuculíță	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
nucușoáră	s.	v. CLOCOTICI. CLOCOTIȘ.
NUCÚȚ	s.	v. nucșor.
NUCÚȚĂ	s.	v. nucșoară.
NUD	adj.	v. dezbrăcat.
NUDITÁTE	s.	v. goliciune.
núdli	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
NÚFĂR	s.	(BOT.) 1. (Nymphaea alba) (livr.) nenufar, (rar) plumieră, (reg.) plută, plutniță, plămînă-albă, tidvă-de-apă.2. (Nuphar luteum) (livr.) nenufar, (reg.) plută, mai-de-apă, plămînă-galbenă.
núfăr	s.	v. LOTUS.
NUIÁ	s.	1. vargă, (reg.) frișcă, japă, joardă, paliță, strămurare, (Mold.) palcă, (Transilv.) palțău, (prin Transilv.) zvoacă, (înv.) stroi. (O ~ de alun.)2. v. băț.3. băț, coadă, prăjină, vargă, (reg.) beldie, paliță, prăştină, rudă, sticiu. (~ undiței.)
NUIELÚȘĂ	s.	nuieluță, vărguță, (rar) nuielușcă, vărguliță, (reg.) jordiță. (O ~ de alun.)
nuielúșcă	s.	v. NUIELUȘĂ. NUIELUȚĂ. VĂRGUȚĂ.
NUIELÚȚĂ	s.	v. nuieluș̦ă.
NÚLĂ	s.	v. zero.
NULITÁTE	s.	1. (fig.) nimic, zero. (E o ~ patentă.)2. (JUR.) nulitate relativă = anulare.
númai	adv.	v. BRUSC. CURÎND. DEODATĂ. DEVREME. FUGA. FULGERĂTOR. GRABNIC. IMEDIAT. INSTANTANEU. IUTE. ÎNDATĂ. MORȚIȘ. MUSAI. NEAPĂRAT. NEGREŞIT. NEÎNTÎRZIAT. NUMAIDECÎT. OBLIGATORIU. ODATĂ. RAPID. REPEDE. SCURT. SUBIT.
NÚMAI	adv., conj.	I. adv. 1. v. abia.2. doar, exclusiv. (~ atîta pot spune.)3. v. doar.4. tot. (La ospăț, ~ oaspeți rari.)5. v. tocmai. II. conj. 1. v. ci.2. v. însă.
NUMAIDECÎT	adv.	1. v. acum.2. curînd.3. v. morțiș.

NÚMĂR	s.	1. (MAT.) număr fracționar = număr rațional; număr rațional = număr fracționar; număr zecimal = fracție zecimală.2. cifră, sumă, total. (Un ~ record de exemplare vîndute.)3. sumă, (înv.) cislă. (~ul total al vitelor.)4. cantitate. (În ~ mare.)5. v. seamă.
número	s.	v. CIFRĂ.
NUMĂRÁ	vb.	1. (MAT.) a socoti, (prin Transilv.) a sămălui. (~ pînă la10.)2. v. cifra.3. v. conține.4. v. afla.5. v.
numără	vb.	v. ACHITA. APRECIA. BOTEZA. CALCULA. CHEMA. CHIBZUI. CONSIDERA. CREDE. DENUMI. ENUMERA. GĂSI. GÎNDI. INTITULA. ÎNȘIRA. ÎNȘIRUI. JUDECA. LICHIDA. NUMI. ONORA. OPINA. PLĂTI. PORECLI. SO-COTI. SPUNE. SUPRANUMI.
NUMĂRÁRE	s.	v. numărat.
NUMĂRÁT	s.	numărare, numărătoare, (pop.) numărătură, (înv.) socoteală, socotință. (~ul banilor.)
NUMĂRĂTOÁRE	s.	1. v. numărat.2. v. abac.
numărătoáre	s.	v. RECENSĂMÎNT.
numărătór	adj.	v. CASH. GATA. GHEAȚĂ. LICHID. NUMERAR. SUNĂTOR.
numărătór	s.	v. NUMERAL.
numărătúră	s.	v. NUMĂRARE. NUMĂRAT. NU-MĂRĂTOARE.
numărúș	s.	v. RECRUTARE.
NU-MĂ-UITÁ	s.	(BOT.; Myosotis silvatica) miozotis, (reg.) ochii-păsăruicii, ochiul-șarpelui, urechea-șoa-recelui.
nu-mă-uitá	s.	v. OCHII-PĂSĂRUICII.
NÚME	s.	1. denumire, numire, (livr.) denominație, (rar) intitulare, (înv.) titlu, titulatură. (Ce ~ poartă?)2. nume de botez v. prenume; nume de familie = patronim, patronimic, (înv. și reg.) po-reclă; nume mic v. prenume.3. v. poreclă.4. v. ape-lativ.5. v. subst
numení	vb.	v. BOTEZA. CHEMA. DENUMI. INTI-TULA. NUMI. PORECLI. SPUNE. SUPRANUMI.
NUMERÁL	s.	(GRAM.) (înv.) numărător.
NUMERÁR	adj.	invar. v. lichid.
NUMÉRIC	adj.	cifric, (înv.) numericesc. (O evalu-are ~.)
numericésc	adj.	v. CIFRIC. NUMERIC.
NUMERÓS	adj.	1. mare, (prin Bucov.) sabadaș. (O ceată ~oasă.)2. mult, (înv.) bogat. (Oameni ~.)3. multiplu. (Are funcții ~oase.)
NUMEROTÁ	vb.	v. pagina.
NUMEROTÁRE	s.	v. paginare.
NUMEROTÁT	adj.	v. paginat.
NUMEROTÁȚIE	s.	v. paginare.
NUMÍ	vb.	1. a se chema, (înv. și pop.) a striga, (pop.) a-i spune, a-i zice, (înv.) a se porecli. (Cum te ~?)2. v. supranumi.3. v. califica.4. a se chema, a se spune, a se zice, (înv.) a se pomeni. (Cum se ~pe la voi această floare?)5. v. con-stitui.6. v. desemna.
NUMÍRE	s.	1. v. nume.2. v. calificare.3. v. consti-tuire.4. (înv.) provivasire. (~ cuiva într-o funcție înaltă.)5. v. angajare.
NUMÍT	adj.	denumit, intitulat, poreclit, supranumit, zis, (înv.) titluit. (Al. Golescu, ~ Arăpilă.)
numít	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
numitoáre	s.	v. NOMINATIV.
NUMULÍTIC	s., adj.	v. paleogen.
NUN	s.	naș. (A fost ~ la cununia lor.)
NÚNĂ	s.	nașă. (~ de cununie.)

NUNEÁSCA	s.	art. hora miresei, (reg.) năşasca (art.). (~ este un dans popular de nuntă.)
NÚNTĂ	s.	(pop.) nuntire, nuntit.
nuntí	vb.	v. CĂSĂTORI. CUNUNA.
nuntíre	s.	v. CĂSĂTORIE. CUNUNIE. NUNTĂ.
nuntít	s.	v. CĂSĂTORIE. CUNUNIE. NUNTĂ.
NÚNŢIU	s.	(POL.) legat. (~ al papei într-un stat.)
NÚRCĂ	s.	(ZOOL.; Lutreola lutreola) lutră, (rar) lutreolă, noriţă, dihor de apă.
nuri	s. pl.	v. SEX-APPEAL.
nurlíu	adj.	v. AGREABIL. ATRĂGĂTOR. NOSTIM. PLĂCUT. SEDUCĂTOR. SIMPATIC.
núrsă	s.	v. DĂDACĂ. DOICĂ.
núsul	pron.	v. DÎNSUL. DUMNEALUI. EL.
NUT	s.	(TEHN.) 1. uluc. (~ la o piesă de lemn.)2. v. canelură.
NUTRÉŢ	s.	furaj, (înv. şi pop.) strînsură, (reg.) nutriment, zaherea. (~ pentru vite.)
NUTRÍ	vb.	1. v. mînca.2. v. avea.
nutriménţ	s.	v. ALIMENT. FURAJ. HRANĂ. MÎN-CARE. NUTREŢ.
NUTRÍRE	s.	v. alimentaţie.
NUTRÍT	adj.	alimentat, hrănit. (Bine ~.)
NUTRITÍV	adj.	v. hrănitor.
nutritór	adj.	v. CONSISTENT. HRĂNITOR. NUTRITIV. SĂŢIOS. SUCULENT.
NUTRÍŢIE	s.	v. alimentaţie.
NUVÉLĂ	s.	(LIT.) (înv.) noutate. (A publicat o ~.)
nuvélă	s.	v. NOUTATE.
O	interj.	v. of.
OAC	interj.	miorc!, (reg.) orac! (Broasca face: ~!)
OÁCHEŞ	adj.	brun, brunet, negricios, tuciuriu, (rar) ţigănatic, ţigănos, (înv. şi pop.) smolit, (pop.) negriu, (reg.) negros, (Transilv.) bărnaci, (glumeţ sau ir.) balaoacheş. (Om ~; faţă ~.)
oaia-mórţilor	s.	v. BECAŢĂ. BECAŢINĂ.
OÁIE	s.	(ZOOL.; Ovis aries) (Transilv. şi Ban.) păcuină, (înv.) marială.
oájdă	s.	v. BUBĂ. LEZIUNE. PLAGĂ. RANĂ.
OÁLĂ	s.	1. (prin Transilv.) răvar. (~ de lut.)2. oală de noapte = (pop.) ţucal, (reg.) şerbel, (Ban. şi vestul Transilv.) şerbeleu.
oálă	s.	v. GHIVECI. GLASTRĂ. OLAN. ŢIGLĂ.
OÁRĂ	s.	dată. (Prima ~.)
oáră	s.	v. ORĂTANIE. PASĂRE.
OÁRE	adv.	(interogativ) 1. poate?, (astăzi rar) au?, (înv. şi pop.) ori?, (reg.) doar? (~ nu ţi-am dat ce ai vrut?)2. dar?, păi? (~ aşa să fie?)
oáre	conj.	v. FIE. ORI. SAU.
OARECÁRE	pron., adj.	1. pron. careva, cineva, unul, vreunul, (pop.) cinevaşilea, (înv. şi reg.) oarecine, oareşicine, (înv.) cinevaşi, neştine. (~ dintre ei a întîrziat.)2. adj. vreun, (prin Transilv.) atare. (~ om.)3. adj. obişnuit. (Un individ ~.)4. adj. neînsemnat, (livr.)
oarecé	adv.	v. CAM. CEVA. ÎNTRUCÎTVA. NIŢEL. OARECUM. OAREŞICUM. PUŢIN.
oarecé	pron.	v. CEVA.
oarecevá	pron.	v. CEVA.

oarecíne	adj.	v. ANUMIT.
oarecíne	adj., pron.	v. OARECARE.
oarecíne	pron.	v. CAREVA. CINEVA. UNUL. VREUNUL.
oarecînd	adv.	v. CÎNDVA. DEMULT. ODATĂ. ODINIOARĂ. VREODATĂ.
oarecît	adj.	v. CEVA. CÎTVA. OARECARE. OAREŞICARE.
oarecît	pron.	v. ORICÎT. ORIŞICÎT.
oarecîtvá	adj.	v. CEVA. CÎTVA. OARECARE. OAREŞICARE.
OARECÚM	adv.	1. cam, întrucîtva, (înv.) oarece, oareşice. (Îi era ~ teamă de ...)2. ceva, întru-cîtva, oareşicum, (înv. şi reg.) cevaşi, cevaşilea, (înv.) oarece. (Cunoştea ~ regulamentul.)3. întrucîtva, nițel, puțin. (Se simte ~ obosit.)4. cumva, (înv.) doar. (O apre
OAREŞICÁRE	adj.	ceva, cîtva, oarecare, (înv. şi reg.) cevaşi, cevaşilea, oarecît, oarecîtva, oareşice. (Are ~ treabă.)
oareşicé	adj.	v. CÎTVA. OARECARE. OAREŞI-CARE.
oareşicé	adj., pron.	v. CEVA.
oareşicé	adv.	v. CAM. ÎNTRUCÎTVA. NIȚEL. OARECUM. PUȚIN.
oareşicíne	pron.	v. CAREVA. CINEVA. OARE-CARE. UNUL. VREUNUL.
OAREŞICÚM	adv.	ceva, întrucîtva, oarecum, (înv. şi reg.) cevaşi, cevaşilea, (înv.) oarece. (Cunoştea ~ regulamentul.)
oareúnde	adv.	v. ORIÎNCOTRO. ORIŞIUNDE. ORIUNDE. PRETUTINDENI. UNDEVA.
oárfăn	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
oárzăn	adj.	v. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
OÁSPETE	s.	v. musafir.
OÁSTE	s.	(MIL.) armată, oştire, putere, trupe (pl.), (înv. şi reg.) armadă, şirag, tabără, (înv.) armie, ordie, ostăşime, oştime, silă, tărie, (fig.) sabie. (Oraşul a fost cucerit de ~ inamică.)
oáste	s.	v. BĂTĂLIE. CONFLICT. LUPTĂ. RĂZBOI.
OBÁDĂ	s.	1. (reg.) năplat, (Mold.) ciolan. (~ a roții.)2. v. butuc.
obăd	s.	v. CRUCE.
obădă	s.	v. BOR. MARGINE.
obediént	adj.	v. ASCULTĂTOR. BUN. CUMINTE. DOCIL. PLECAT. SUPUS.
obediénță	s.	v. ASCULTARE. CUMINȚENIE. DOCILITATE. SUPUNERE.
ÓBERLIHT	s.	(rar) supralumină. (~ la o fereastră.)
óberst	s.	v. COLONEL.
óberşter	s.	v. COLONEL.
OBÉZ	adj.	gras.
obézi	s. pl.	v. CĂTUŞE. FIARE.
OBICÉI	s.	1. v. fire.2. deprindere, obişnuință, (livr.) habitudine, (înv. şi pop.) năravv, (pop.) învăț, treabă, (înv. şi reg.) nacafa, (prin Olt.) săbaş, (înv.) învățătură, obicină. (Conform ~ului a plecat la plimbare.)3. v. tabiet.4. (la pl.) v. com-portare.5. v.
obicéi	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT.
obícină	s.	v. DEPRINDERE. OBICEI. OBIŞNUINȚĂ.
obicní	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. CONCEPE. ÎNDURA. ÎNGĂDUI. PĂTIMI. PĂȚI. PERMITE. RĂBDA. SUFERI. SUPORTA. TOLERA. TRAGE.

obídă	s.	v. AFRONT. AMĂRĂCIUNE. ASUPRIRE. CIUDĂ. EXPLOATARE. FURIE. GELOZIE. INJU-RIE. INSULTĂ. INVIDIE. ÎMPILARE. ÎNTRISTARE. ÎNVERŞUNARE. JIGNIRE. MÎHNIRE. MÎNIE. NĂPĂSTUIRE. NECAZ. OCARĂ. OFENSĂ. OPRE-SIUNE. OPRIMARE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PICĂ. PIZMĂ. PORNI
obidí	vb.	v. AMĂRÎ. ASUPRI. EXPLOATA. INDISPU-NE. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. ÎNDURERA. ÎNTRISTA. MÎHNI. NĂPĂSTUI. NECĂJI. NEDREPTĂŢI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. SU-PĂRA. TIRANIZA. URGISI.
obidíre	s.	v. AMĂRĂCIUNE. ASUPRIRE. BO-CEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂINARE. EXPLOATARE. ÎMPILARE. ÎNTRISTARE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAŢIE. MÎHNIRE. NĂPĂS-TUIRE. NECAZ. NEDREPTĂŢIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. OROPSIRE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PLÎNGERE. PLÎNS.
obidít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DES-CURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. NECĂJIT. NEDREPTĂŢIT. SUPĂRAT. TRIST.
obidít	adj., s.	v. ASUPRIT. EXPLOATAT. ÎMPILAT. NĂPĂSTUIT. OPRIMAT. OROPSIT. PERSECUTAT. PRIGONIT. URGISIT.
obiditór	adj., s.	v. ASUPRITOR. EXPLOATATOR. ÎMPILĂTOR. OPRESIV. OPRESOR. PERSECUTOR. PRIGONITOR.
obídnic	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIR-CIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
OBIÉCT	s.	1. v. lucru.2. disciplină, materie, (înv.) învățătură, matimă. (~ de învățământ.)3. v. scop.4. v. complement.
obiéct	s.	v. CAUZĂ. CONSIDERENT. MOBIL. MOTIV. PRICINĂ. PRILEJ. RAŢIUNE. TEMEI.
OBIECTÁ	vb.	a reproşa, a spune, a zice, (înv.) a prici, a remonstra. (N-am ce ~, totul a fost perfect.)
OBIECTÍV	adj., s.	1. adj. v. real.2. adj. material.3. adj. v. drept.4. s. cauză.5. s. v. scop.6. s. v. țintă.7. s. (FOTO) obiectiv (fotografic) = fotoobiectiv; obiectiv superangular = obiectiv superunghiular; obiectiv superunghiular = obiectiv superangular.8. v. întreprind
obiectivísm	s.	v. IMPARŢIALITATE. NEPĂRTI-NIRE. OBIECTIVITATE.
OBIECTIVITÁTE	s.	imparţialitate, nepărtinire, (rar) neparțialitate, (ieşit din uz) obiectivism. (A dat dovadă de ~.)
OBIECTUÁL	adj.	v. material.
OBIÉCŢIE	s.	v. critică.
obielár	s.	v. TELAL.
obielós	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
obijduí	vb.	v. ASUPRI. EXPLOATA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. TIRANIZA. URGISI.
obijduíre	s.	v. ASUPRIRE. EXPLOATARE. ÎMPI-LARE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PRIGOANĂ. PRIGONIRE. URGISIRE.
obijduít	adj., s.	v. ASUPRIT. EXPLOATAT. ÎMPILAT. NĂPĂSTUIT. OPRIMAT. OROPSIT. PERSECUTAT. PRIGONIT. URGISIT.
OBIŞNUÍ	vb.	1. v. aclimatiza.2. (înv.) a metahirisi. (~ să bea zilnic cafea.)3. (pop.) a se îndătina, (înv.) a se politici. (Aşa se ~ pe la noi.)4. (Tran-silv.) a sucui. (Aşa ~ noi să facem.)5. v. deprinde.
OBIŞNUÍNŢĂ	s.	1. v. obicei.2. (mai ales la pl.) v. tabiet.3. v. fire.
OBIŞNUÍRE	s.	v. aclimatizare.

OBIŞNUÍT	adj.	1. v. aclimatizat.2. comun, normal. (Nu-i decît un om ~.)3. v. oarecare.4. v. comun.5. v. ordinar.6. v. firesc.7. v. normal.8. clasic, curent, frecvent, tradiţional, uzual. (Un procedeu tehnic ~.)9. v. cunoscut.10. curent, frecvent, uzual. (De circulaţie
obîrşí	vb.	v. ÎNCHEIA. ÎNDEPLINI. ÎNFĂPTUI. REALIZA. SFÎRŞI. TERMINA.
OBÎRŞIE	s.	1. v. izvor.2. v. origine.3. naştere, origine, proveniență, (livr.) extracţie, matrice, stirpe, (rar) provenire, spiţă, (astăzi rar) seminţie, (înv. şi reg.) neam, (înv.) purcedere, purces. (Era ţăran prin ~.)4. ascendență, origine. (Are o ~ modestă.)5. v
obîrşie	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PAS. PISC. STRÎMTOARE. TRECĂTOARE. VÎRF.
*OBLÁNIC	s.	(reg.) rotilă. (Cu ~ul cară femeile de la ţară greutăţi pe cap.)
oblástie	s.	v. REGIUNE. ŢINUT. ZONĂ.
oblaţiúne	s.	v. DAR. JERTFĂ. OFRANDĂ. PRINOS. SACRIFICIU.
oblăduí	vb.	v. ADMINISTRA. APĂRA. CÎRMUI. CONDUCE. DIRIGUI. DOMNI. FERI. GOSPODĂRI. GUVERNA. OCROTI. PĂZI. PROTEJA. STĂPÎNI.
OBLĂDUÍRE	s.	v. egidă.
oblăduíre	s.	v. ADMINISTRARE. ADMINISTRA-ŢIE. APĂRARE. CÎRMUIRE. CONDUCERE. DIRIGUIRE. DOMNIE. FERIRE. GOSPODĂRIRE. GUVERNARE. OCROTIRE. PĂZIRE. PROTECŢIE. PROTEJARE. SPRIJIN. STĂPÎNIRE.
oblăduitór	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
obleágă	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
OBLÉŢ	s.	(IHT.) 1. (Alburnus alburnus) albişoară, sorean, (reg.) arvat, sabiţă, săbioară, soreancă, soreaţă, sureatcă, uclei, (Dobr.) stoicesc, (Munt.) stoiceţ.2. obleţ-mare (Chalcaburnus chalcoides) = (pop.) ţuşcov.
obléţ	s.	v. CARACUDĂ. CARAS.
oblí	vb.	v. DESCOVOIA. DEZDOI. FĂŢUI. ÎN-DREPTA. NIVELA.
ÓBLIC	adj., adv.	1. adj. v. înclinat.2. adv. pieziş, (pop.) ponciş, (reg.) şoldiş, (Transilv. şi Ban.) cordiş, (Olt. şi Munt.) păliş. (Poteca coboară ~.)3. adv. v. transversal.4. adj., adv. v. diagonal.5. adj., adv. v. pieziş.
oblicí	vb.	v. AFLA. AUZI. BATE. CONDAMNA. DESCOPERI. GĂSI. OSÎNDI. PEDEPSI. ŞTI.
oblicíre	s.	v. CONDAMNARE. OSÎNDIRE. PE-DEPSIRE.
OBLICITÁTE	s.	(înv.) piezişitate. (~ unui obiect.)
OBLIGÁ	vb.	1. v. constrînge.2. v. nevoi.3. v. su-pune.4. a condamna, a constrînge, a forţa, a sili, (pop.) a osîndi. (M-a ~ la inactivitate.)5. v. reduce.6. v. îndatora.7. v. angaja.
OBLIGÁRE	s.	v. constrîngere.
OBLIGÁT	adj.	1. v. dator.2. îndatorat, recunos-cător, (înv.) mulţumitor. (Îţi rămîn ~ pentru serviciul făcut.)
OBLIGATÓRIU	adj., adv.	1. adj. v. neapărat.2. adv. v. indispensabil.3. adv. v. morţiş.
OBLIGÁŢIE	s.	1. datorie, îndatorire, însărcinare, sarcină, (înv.) dator, datorinţă, îndatorinţă. (~ ta este să rezolvi problema.)2. v. oficiu.3. an-gajament, îndatorire, sarcină, (pop.) legătură. (~ ta faţă de el este ...)4. îndatorire, răspundere. (Are multe ~.)5. da
óbligă	s.	v. CAMBIE. POLIŢĂ. TRATĂ.
OBLIGEÁNĂ	s.	(BOT.; Acorus calamus) (reg.) calm, spetează, trestie-mirositoare, (Transilv.) speri-bană, (prin Olt.) spetejoară.
OBLITERÁ	vb.	(MED.) a (se) astupa, a (se) înfunda, a (se) obstrua. (Lumenul unui organ se poate ~.)
obliterá	vb.	v. PECETLUI. ŞTAMPILA.

OBLITERÁRE	s.	v. obliteraţie.
obliteráre	s.	v. PECETLUIRE. ŞTAMPILARE.
obliterát	adj.	v. PECETLUIT. ŞTAMPILAT.
OBLITERÁŢIE	s.	(MED.) astupare, înfundare, obliterare, obstrucţie, ocluziune. (~ ureterului.)
oblojeálă	s.	v. BANDAJ. CATAPLASMĂ. COM-PRESĂ. FAŞĂ. PANSAMENT. PRIŞNIŢ. TIFON.
oblojí	vb.	v. BANDAJA. ÎNCOTOŞMĂNA. ÎNFOFOLI. LEGA. PANSA.
oblojíre	s.	v. BANDAJARE. LEGARE. LEGAT. PANSARE. PANSAT.
oblojít	adj.	v. BANDAJAT. LEGAT. PANSAT.
oblojít	s.	v. BANDAJARE. LEGARE. LEGAT. PANSARE. PANSAT.
OBLÓN	s.	(rar) chepeng, (reg.) lod, (prin Ban., Transilv. şi Maram.) şpalet, (Ban. şi Transilv.) tablă. (~ la o vitrină, la o uşă, la o fereastră.)
oblóng	adj.	v. ALUNGIT. LUNG. LUNGĂREŢ. LUNGUIEŢ. PRELUNG. PRELUNGIT.
óblu	adj.	v. ABRUPT. DREPT. NETED. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PLAN. PLAT. PRĂPĂS-TIOS. PRIPOROS. RÎPOS. ŞES. VERTICAL.
óblu	adj., adv.	v. DREPT.
óblu	adv.	v. AŢĂ. CHIAR. DIRECT. EXACT. ÎNTOC-MAI. NEOCOLIT. PRECIS. SFOARĂ. TOCMAI.
obnovlénie	s.	v. CONSACRARE. SĂRBĂTORIRE. SFEŞTANIE. SFINŢIRE. TÎRNOSEALĂ. TÎRNO-SIRE.
OBNUBILÁRE	s.	v. obnubilaţie.
OBNUBILÁŢIE	s.	(MED.) obnubilare.
OBÓI	s.	(MUZ.) (înv.) piscoi. (Cîntă la ~.)
OBÓL	s.	1. (înv.) filer. (Vechea monedă grecească numită ~.)2. contribuţie, (grecism înv.) sinisfora. (Şi-a dat ~ul.)
OBÓR	s.	tîrg. (~ de vite.)
obór	s.	v. BORDEI. COLIBĂ. OCOL. STAUL. ŢARC.
oborî	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CULCA. DĂRÎMA. DOBORÎ. ÎNTINDE. LUNGI. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. TRÎNTI.
oboróc	s.	v. DAR. DONAŢIE. PORŢIE. RAŢIE.
OBOSEÁLĂ	s.	osteneală, trudă, (rar) obosire. (Lucru făcut cu multă ~; simte ~ unei zile grele.)
OBOSÍ	vb.	1. a osteni, (Ban.) a tăbărî. (A ~ de atîta efort.)2. v. munci.3. v. deranja.
obosíre	s.	v. OBOSEALĂ. OSTENEALĂ. TRUDĂ.
OBOSÍT	adj.	ostenit, trudit. (Om ~.)
OBOSITÓR	adj.	v. extenuant.
*OBRÁŢ	s.	(înv.) trăsură. (~ul era o unitate de măsură agrară egală cu 6 prăjini.)
OBRÁZ	s.	1. faţă. (S-a înroşit la ~.)2. v. faţă.3. faţă, ochi (pl.). (Se spală pe ~.)4. v. fizionomie.
obráz	s.	v. CHIP. CONDIŢIE. FAŢĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ. PERSONAJ. PORTRET. POZIŢIE. SITUAŢIE. STARE.
obráznic	adj.	v. RUŞINOS. SFIICIOS. SFIOS. TIMID.
OBRÁZNIC	adj., s.	1. adj. arogant, impertinent, insolent, ireverenţios, îndrăzneţ, necuviincios, neobrăzat, nerespectuos, neruşinat, semeţ, sfi-dător, sfruntat, trufaş, ţanţoş, (livr.) prezumţios, (rar) neînfrînat, (fam.) tupeist, (pop. şi fam.) ţîfnos, (înv. şi reg.) ruşi
OBRĂJÓR	s.	feţişoară, (fam.) mutrişoară.
obrăzálnic	adj.	v. INDIVIDUAL. PARTICULAR. PERSONAL. PROPRIU.
obrăzár	s.	v. MASCĂ. OCHELARI.

obrăzát	adj.	v. RUŞINOS. SFIICIOS. SFIOS. TIMID.
OBRĂZNICĂTÚRĂ	s.	obraznic. (Este o ~ de copil.)
obrăznicătúră	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
OBRĂZNICÍ	vb.	(Mold.) a se lăinici, (fig.) a se întinde. (Te rog să nu te ~!)
OBRĂZNICÍE	s.	aroganță, impertinență, insolență, măgărie, necuviință, neobrăzare, neruşinare, sfruntare, trufie, tupeu, (rar) semeție, (livr.) morgă, prezumție, (pop. şi fam.) țîfnă. (E de o ~ revoltătoare.)
obrezánie	s.	v. CIRCUMCIZIE.
obrezuí	vb.	v. CIRCUMCIDE.
obrezuíre	s.	v. CIRCUMCIZIE.
obrezuít	adj.	v. CIRCUMCIS.
obricáriță	s.	v. PORȚIE. RAȚIE.
OBRINTEÁLĂ	s.	(MED.) 1. v. inflamare.2. v. tu-mefiere.
OBRINTÍ	vb.	(MED.) 1. v. inflama.2. v. tumefia.
OBRINTÍRE	s.	(MED.) 1. v. inflamare.2. v. tume-fiere.
OBRINTÍT	s.	1. v. inflamare.2. v. tumefiere.
OBRINTITÚRĂ	s.	1. v. inflamare.2. v. tumefiere.
OBSCÉN	adj.	1. deşănțat, imoral, impudic, indecent, necuviincios, neruşinat, pornografic, scabros, scîrbos, trivial, vulgar, (livr.) licențios, (înv. şi pop.) scîrnav, slobod, (reg.) porcotos, (fam.) deşucheat, porcos, (fig.) decoltat, deocheat, îmbălat, picant, pipe
OBSCENITÁTE	s.	imoralitate, impudoare, indecență, necuviință, neruşinare, pornografie, scabrozi-tate, spurcăciune, trivialitate, vulgaritate, (livr.) impudicitate, licență, licențiozitate, (înv. şi pop.) mascara, măscară, măscăriciune, măscărie, scîr-năvie. (Este de o ~
OBSCÚR	adj.	1. v. întunecos.2. v. sumbru.3. v. confuz.4. v. neclar.5. neclar, (livr.) cabalistic. (Un stil ~.)6. v. biet.7. v. necunoscut.
obscúr	adj.	v. MĂRUNT. MEDIOCRU. NEIMPOR-TANT. NEÎNSEMNAT.
OBSCURANTÍSM	s.	neştiință.
OBSCURITÁTE	s.	1. v. beznă.2. v. întuneric.3. v. con-fuzie.
obscuritáte	s.	v. MEDIOCRITATE.
obsecviós	adj.	v. PLECAT. SERVIL. SLUGARNIC. SMERIT. SUPUS. UMIL. UMILIT.
obsecviozitáte	s.	v. PLECARE. SERVILISM. SLU-GĂRNICIE. SMERENIE. SUPUNERE. UMILINȚĂ.
OBSEDÁ	vb.	a chinui, a frămînta, a persecuta, a preocupa, a tortura, a urmări, (fig.) a roade, a tiraniza. (Îl ~ un
OBSEDÁNT	adj.	chinuitor, (livr.) torturant, (astăzi rar) torturător, (fig.) tiranic. (Un gînd ~.)
OBSEDÁT	adj.	chinuit, frămîntat, persecutat, torturat, urmărit. (~ de o idee.)
OBSERVÁ	vb.	1. v. examina.2. v. constata.3. v. su-praveghea.4. v. spiona.5. a percepe, a remarca, a reține, a sesiza, a vedea, a zări, (înv.) a privi. (N-ai ~ nici o schimbare?)6. v. vedea.7. v. cu-noaşte.8. v. semnala.
observá	vb.	v. RESPECTA. ȚINE.
OBSERVÁBIL	adj.	perceptibil, sesizabil. (Un feno-men ~.)
OBSERVÁRE	s.	1. v. examinare.2. v. relevare.3. v. pă-rere.
observáre	s.	v. CRITICĂ. OBIECȚIE. OBSERVAȚIE. REZERVĂ.
OBSERVATÓR	adj.	ager, clarvăzător, iscoditor, pătrunzător, perspicace, scormonitor, scrutător, sfredelitor, străbătător, subtil, (livr.) penetrant, sagace, (fig.) ascuțit. (Un spirit ~.)
OBSERVÁȚIE	s.	1. v. examinare.2. v. supraveghere.3. v. părere.4. v. indicație.5. v. critică.6. v. ceartă.
OBSÉSIE	s.	v. idee fixă.

obsesionál	adj.	v. obsesiv.
OBSESÍV	adj.	(rar) obsesional. (Idee ~.)
OBSÍGĂ	s.	(BOT.; Bromus secalinus) (reg.) odaie, secărea, iarba-ovăzului, iarba-vîntului.
obsígă	s.	v. RAIGRAS ENGLEZESC. SĂLBĂȚIE. ZIZANIE.
OBSTÁCOL	s.	1. v. dificultate.2. v. piedică.
OBSTÉTRIC	adj.	(MED.) obstetrical.
OBSTETRICÁL	adj.	v. obstetric.
OBSTETRICIÁN	s.	ginecolog, mamoș.
obstiná	vb.	v. ÎNCĂPĂȚÎNA. ÎNDĂRĂTNICI. ÎNDÎRJI. ÎNVERȘUNA.
obstinát	adj.	v. FURIOS. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERȘUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. PORNIT. RECALCITRANT. REFRACTAR.
obstináție	s.	v. ÎNCĂPĂȚÎNARE. ÎNDĂRĂTNICIE. ÎNDÎRJIRE. ÎNVERȘUNARE.
OBSTRUÁ	vb.	v. oblitera.
OBSTRUÁNT	adj.	(MED.) obstructiv, obstructor.
OBSTRUCTÍV	adj.	v. obstruant.
OBSTRUCTÓR	adj.	v. obstruant.
OBSTRÚCȚIE	s.	v. obliterație.
ÓBȘTE	s.	1. v. colectivitate.2. (IST.) obște sătească = obște teritorială, obște vicinală; obște teritorială v. obște sătească; obște vicinală v. obște sătească.
óbște	s.	v. ADUNARE. CHINOVIE. COLECTIVI-TATE. MASĂ. MULȚIME. NOROD. POPOR. SFAT.
OBȘTÉSC	adj.	1. colectiv, comun, general, public. (Probleme de interes ~.)2. general, universal. (Pace ~.)
obștéște	adv.	v. ÎNDEOBȘTE.
obștíme	s.	v. COLECTITATE. COMUNITATE. OBȘTE. SOCIETATE.
OBTURÁ	vb.	a (se) astupa, a (se) închide, a (se) înfunda. (A ~ un canal, o conductă.)
OBTURÁRE	s.	v. obturație.
OBTURÁȚIE	s.	astupare, astupat, închidere, înfundare, obturare. (~ unei conducte.)
OBTÚZ	adj.	1. (GEOM.) (înv.) teșit. (Unghi ~.) *2. (fig.) încuiat, îngust, limitat, mărginit, opac, redus, (rar fig.) scurt. (Un spirit ~; un orizont ~.)
obtúz	adj.	v. MESCHIN.
*OBTUZITÁTE	s.	(fig.) îngustime, mărginire, opacitate. (~ spiritului cuiva.)
OBȚÍNE	vb.	1. v. primi.2. v. căpăta.3. a căpăta, a primi, a scoate, a vedea. (Nu mai ~ un ban de la el.)4. a realiza, a scoate. (Au ~ o recoltă bogată.)5. v. procura.6. v. repurta.7. v. dobîndi.8. a căpăta, a cîștiga, a dobîndi. (A ~ o mare faimă, o mare experiență.
OBȚÍNERE	s.	1. v. primire.2. realizare, scoatere. (~ unei recolte bogate.)3. v. procurare.4. v. re-purtare.5. v. dobîndire.6. căpătare, cîștigare, dobîndire. (~a unei faime binemeritate.)7. v. sta-bilire.8. v. luare.
OBÚZ	s.	(MIL.) (înv.) cumbara.
OCÁRĂ	s.	1. blestem, imprecație, (livr.) maledicție. (Poeziile conțineau multe ~.)2. batjocură, ruşine, (înv. şi pop.) mascara, (înv.) necinste. (S-a făcut de ~.)3. afront, injurie, insultă. jignire, ofensă, ruşine, umilință, (livr.) ultraj, vexațiune, (pop.) hulă
ocără	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DEZONOARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. ÎNJURĂTURĂ. MORALĂ. MUSTRARE. NECINSTE. OBSERVAȚIE. REPROȘ. RUȘINE.
ocárnic	adj.	v. BLAMABIL. CONDAMNABIL. CRITICABIL. NEÎNGĂDUIT. NEONORABIL. NE-PERMIS. REGRETABIL. REPROBABIL. RUȘINOS. URÎT. VINOVAT.

OCÁZIE	s.	1. prilej, (înv. şi reg.) pont, (înv.) ceas, zăman. (Aşteaptă o ~ potrivită.)2. v. împrejurare.3. v. prilej.4. motiv, pretext, pricină, prilej, (înv. şi reg.) pofidă, (înv.) pricinuire, (înv., în Transilv.) podoimă. (Caută ~ de ceartă.)
ocazioná	vb.	v. PRILEJUI.
OCAZIONÁL	adj.	v. întîmplător.
OCĂCĂÍ	vb.	v. orăcăi.
OCĂCĂÍT	s.	v. orăcăit.
ocăí	vb.	v. MĂCĂI.
ocăít	s.	v. MĂCĂIT. MĂCĂITURĂ.
OCĂRÎ	vb.	v. înjura.
ocărî	vb.	v. ADMONESTA. BÎRFI. BLAMA. CA-LOMNIA. CERTA. CLEVETI. DĂSCĂLI. DEFĂIMA. DENIGRA. DESCONSIDERA. DISCREDITA. DISPREŢUI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA. NESOCOTI. PONEGRI.
ocărîtór	adj.	v. BLAMABIL. CONDAMNABIL. CRITICABIL. NEÎNGĂDUIT. NEONORABIL. NE-PERMIS. REGRETABIL. REPROBABIL. RUŞINOS. URÎT. VINOVAT.
OCCIDÉNT	s.	apus, vest. (Ţările din ~.)
OCCIDENTÁL	adj., s.	apusean, vestic. (Statele ~.)
OCEÁN	s.	(GEOGR.) 1. apă, (înv.) mare, noian. (Navighează pe ~ pînă în India.)2. oceanul planetar = oceanul mondial; oceanul mondial v. oceanul planetar.
OCEANICULTÚRĂ	s.	v. maricultură.
océnie	s.	v. INSTRUCŢIE.
OCHEÁDĂ	s.	(înv.) ochire. (Îşi fac ~e.)
OCHEÁN	s.	(înv.) perspectivă. (Priveşte cu ~ul.)
ocheán	s.	v. REGINĂ.
OCHEÁNĂ	s.	1. v. babuşcă.2. v. roşioară.
OCHELÁRI	s. pl.	1. (reg.) ocheri (pl.), ocheți (pl.), oglinde (pl.), (prin Olt.) zarțale (pl.), (arg.) înaintaşi (pl.). (~ pentru miopi.)2. (reg.) obrăzar. (~ de cai.)
ochelári	s. pl.	v. OCHELARIŢĂ.
OCHELÁRIŢĂ	s.	(BOT.; Biscutella laevigata) (reg.) chelărea, chelărel, ochelari (pl.).
ocheníță	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ. ROŞIOARĂ.
ochéri	s. pl.	v. OCHELARI.
ocheşéi	s. pl.	v. SURGUCI.
ocheşéle	s. pl.	v. CRĂIŢĂ. VÎZDOAGĂ.
ochéț	s.	v. LAŢ. OCHI.
ochéți	s. pl.	v. OCHELARI.
OCHI	s.	1. v. vedere.2. v. privire.3. (la pl.) v. față.4. (BOT.) ochii-păsăruicii (Myosotis palustris) = (reg.) grîul-cucului, nu-mă-uita, ochiul-şarpelui, urechea-şoarecelui; ochii-şoricelului (Saxifraga adscendens) = (reg.) strugurel; ochiul-boului (Callistephu
ochi	s.	v. LUMINIŞ. POIANĂ.
OCHÍ	vb.	1. v. ținti.2. v. îndrepta.3. v. lovi.
ochí	vb.	v. AŢIPI. DORMITA. MOŢĂI. PICOTI. PIROTI.
ochii-păsărúicii	s.	v. MIOZOTIS. NU-MĂ-UITA.
ochi-mórt	s.	v. TÎMPLĂ.

ochinceá	s.	v. GENȚIANĂ. GHINȚURĂ.
ochi-órb	s.	v. TÎMPLĂ.
ochiós	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEȘ. FRUMOS.
OCHÍRE	s.	1. privire, uitătură. (Dintr-o ~.)2. v. țin-tire.3. v. lovire.
ochíre	s.	v. OCHEADĂ.
OCHIȘÓR	s.	ochiuleț.
ochișór	s.	v. ROCOȚEA. SCÎNTEIOARĂ. SCÎN-TEIUȚĂ.
OCHÍT	s.	1. v. țintire.2. v. lovire.
OCHITÓR	s.	v. țintaș.
ochiul-bóului	s.	v. BUMBIȘOR. CINCI-DEGETE. CODOBATURĂ. GRANAT. LĂPTUCUL-OII. MAR-GARETĂ. PICIORUL-COCOȘULUI. PITULICE. PRUNDAR. PRUNDAȘ. ROMANIȚĂ NEADEVĂ-RATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE. SPILCUȚĂ. SPÎNZ. STELIȚĂ. STELUȚĂ.
ochiul-boului-a-férigei	s.	v. NĂPRASNICĂ.
ochiul-broáștei	s.	v. PICIORUL-COCOȘULUI.
ochiul-dulăului	s.	v. LUCEAFĂRUL DE ZIUĂ. LUCEAFĂRUL DIN ZORI. SIRIUS.
OCHIULÉȚ	s.	v. ochișor.
ochiul-măței	s.	v. IARBA-ȘARPELUI.
ochiul pódului	s.	v. CAMPADURĂ.
ochiul-șárpelui	s.	v. MIOZOTIS. NU-MĂ-UITA. OCHII-PĂSĂRUICII.
ochiul-táurului	s.	v. ALDEBARAN.
ocináș	s.	v. DEȚINĂTOR. ÎNCHINARE. ÎNCHINĂ-CIUNE. MOȘTENITOR. POSESOR. PROPRIETAR. RUGĂ. RUGĂCIUNE. STĂPÎN. SUCCESOR. TATĂL NOSTRU. URMAȘ.
ócină	s.	v. MOȘIE.
ocinătóriu	s.	v. MOȘTENITOR. SUCCESOR. URMAȘ.
OCITOCÍNĂ	s.	(FARM.) oxitocină.
ocîrmuí	vb.	v. ADMINISTRA. CÎRMUI. CONDUCE. DIRIGUI. DOMNI. GOSPODĂRI. GUVERNA.
ocîrmuíre	s.	v. ADMINISTRARE. ADMINISTRA-ȚIE. CÎRMUIRE. CONDUCERE. DIRIGUIRE. DOMNIE. GOSPODĂRIRE. GUVERNARE. STĂ-PÎNIRE.
ocîrmuitór	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
OCLUSÍV	adj.	(FON.) exploziv. (Sunet ~.)
OCLUZIÚNE	s.	(MED.) 1. v. obliterație.2. ocluziune intestinală = ileus, (pop.) încurcătură de mațe.
OCNÁȘ	s.	v. condamnat.
OCNĂ	s.	1. v. salină.2. v. mină.3. v. închisoare.4. (JUR.) închisoare, puşcărie, recluziune, temniță. (Condamnat la 5 ani ~.)
ócnă	s.	v. CAVERNĂ. GROTĂ. PEȘTERĂ.
ÓCNIȚĂ	s.	v. nișă.
ócniță	s.	v. SOLNIȚĂ.
OCÓL	s.	1. înconjur, ocolire, (rar) ocoliș. (A ajuns la destinație cu un mare ~.)2. v. cotitură.3. v. gard.4. v.
ocól	s.	v. ASEDIERE. ASEDIU. CIRCUMFERINȚĂ. CUPRINS. CURTE. DIGRESIUNE. DIVAGARE. DIVAGAȚIE. ÎMPRESURARE. ÎNCERCUIRE. ÎNCONJURARE. LIMITĂ. OGRADĂ. PERIMETRU. PLASĂ. STAUL. ȚARĂ.

OCOLÍ	vb.	1. a înconjura, (înv.) a împrejura. (A ~ întreaga clădire.)2. v. înconjura.3. a evita. (A ~ un obstacol.)4. v. feri.5. a evita, a se feri. (A ~ cuvintele abstracte.)6. v. eluda.7. v. evita.
ocolí	vb.	v. APĂRA. ASEDIA. COLINDA. CUTREIE-RA. FERI. ÎMPREJMUI. ÎMPRESURA. ÎNCERCUI. ÎNCHIDE. ÎNCONJURA. ÎNGRĂDI. OCROTI. PARCURGE. PĂZI. PROTEJA. STRĂBATE. VÎN-TURA.
OCOLÍRE	s.	1. înconjurare. (~ casei.)2. v. ocol.3. evitare. (~ unui obstacol.)4. v. eludare.5. v. evi-tare.
ocolíș	s.	v. ÎNCONJUR. OCOL. OCOLIRE.
OCOLÍT	adj.	înconjurător, ocolitor. (Un drum ~.)
OCOLITÓR	adj.	ocolit.
ocólul	s.	art. v. VIZITIUL.
ocóp	s.	v. ŞANŢ. TRANŞEE.
ócoș	adj.	v. AGER. DEŞTEPT. DIBACI. INTELI-GENT. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNDEMÎNATIC. PRICEPUT.
ocoșág	s.	v. SFĂTOŞENIE.
OCROTÍ	vb.	1. v. apăra.2. v. ajuta.
OCROTÍRE	s.	1. v. apărare.2. apărare, protecție, sprijin, (înv. şi pop.) oblăduire, (înv.) apărămînt, scuteală, scutință, scutire, (fig.) scut. (Servește ca ~ împotriva ...)3. protejare, sprijinire, susținere, (rar) proteguire. (~ bătrînețelor lui.)4. v. ajutor.5. gr
OCROTÍT	adj.	1. v. ajutat.2. v. adăpostit.
OCROTITÓR	s.	v. apărător.
OCTAEDRÍT	s.	(MIN.) anatas.
octogón	adj.	v. OCTOGONAL.
OCTOGONÁL	adj.	(GEOM.) (înv.) octogon. (Poli-gon ~.)
OCTOÍH	s.	(BIS.) (înv.) osmoglasnic.
octoíh	s.	v. REGISTRU.
OCTÓMBRIE	s.	(pop.) brumar, brumărel.
OCULÍST	s.	v. oftalmolog.
OCULÍSTIC	adj.	v. oftalmologic.
oculística	s.	v. OFTALMOLOGIE.
OCÚLT	adj.	1. v. misterios.2. v. ascuns.
OCUPÁ	vb.	1. v. cuceri.2. v. subjuga.3. (pop.) a prinde. (Patul ~ o jumătate din cameră.)4. v. de-ține.5. v. îndeletnici.6. a se interesa, a se îngriji, a se preocupa, a vedea. (~-te tu de asta.)7. v. căuta.
OCUPÁNT	s., adj.	v. cuceritor.
OCUPÁRE	s.	1. v. cucerire.2. v. subjugare.
ocupáre	s.	v. ACTIVITATE. ÎNDELETNICIRE. LUCRU. MUNCĂ. OCUPAȚIE. PREOCUPARE. TREABĂ.
OCUPÁT	adj.	v. prins.
OCUPÁȚIE	s.	I. 1. v. cucerire.2. v. stăpînire. II. 1. în-deletnicire, meserie, profesiune, (înv. şi reg.) meșterie, (Mold.) breaslă, (Transilv.) lefterie, (înv.) cin, marafet. (Ce ~ are în prezent?)2. v. ac-tivitate.
OCURÉNȚĂ	s.	(LINGV.) frecvență. (~ unui cuvînt într-un text.)
ODAGÁCI	s.	v. ciuin.
ODÁIE	s.	v. cameră.
odáie	s.	v. ADĂPOST. APARTAMENT. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINȚĂ. OBSIGĂ. SĂLAŞ.
ODALÍSCĂ	s.	v. cadînă.

odalîc	s.	v. STÎNĂ. TÎRLĂ.
ODÁTĂ	adv.	1. v. cîndva.2. v. odinioară.3. cîndva, vreodată, (pop.) oarecînd, (înv.) odinioară, vreodinioară. (Poate ne vom mai vedea ~ .)4. concomitent, simultan, (pop.) deodată. (Au început să vorbească ~ .)5. v. deodată.
ÓDĂ	s.	(LIT., MUZ.) imn.
*ODĂIÁȘ	s.	(ieșit din uz) camerist. (~ul îngrijea camerele dintr-o instituție.)
ODĂÍȚĂ	s.	cămăruță, (pop.) cămăruie. (Locuia într-o ~ cochetă.)
ODĂJDII	s. pl.	(BIS.) veșminte (pl.), (înv.) ornate (pl.). (Preotul s-a îmbrăcat în ~.)
odicolón	s.	v. APĂ DE COLONIA. COLONIE.
ODGÓN	s.	v. parîmă.
ODÍHNĂ	s.	1. v. somn.2. v. culcare.3. odihnă de veci = pace, (rar) pacificare. (Și-a găsit ~.)4. ră-gaz, repaus, (pop.) preget, zăbavă, (înv. și reg.) odihneală, paos, răzbun, (înv.) răposare, răsuflare, răsuflu. (Nu și-a permis o clipă de ~.)5. v. astîmpăr.6. (CON
odihneálă	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. LINIȘTE. ODIHNĂ. PACE. RĂGAZ. REPAUS. TIHNĂ.
ODIHNÍ	vb.	1. v. dormi.2. a se repauza, (rar) a se aciua. (Se ~ puțin la umbră.)3. v. recrea.
odihní	vb.	v. ALINA. CALMA. DOMOLI. ÎM-BLÎNZI. LINIȘTI. POTOLI. TEMPERA. UȘURA.
ODIHNÍRE	s.	repauzare. (~ cuiva, după lucru.)
ODIHNÍT	adj.	repauzat, (fig.) proaspăt. (Om ~.)
odihnít	adj.	v. MULȚUMIT. SATISFĂCUT.
ODIHNITÓR	adj.	1. v. liniștitor.2. v. recreativ.
ODINIOÁRĂ	adv.	1. v. cîndva.2. altădată, altcîndva, cîndva, odată, (înv. și reg.) oarecînd. (~ nu exista acest obicei.)
odinioáră	adv.	v. CÎNDVA. ODATĂ. VREODATĂ.
ODIÓS	adj.	v. dezgustător.
ODISTÓN	s.	(FARM.) amidotrizoat.
odivói	s.	v. INFANTERIST.
odîr	interj.	v. MARȘ.
ODOGRÁF	s.	v. podometru.
ODOLEÁN	s.	(BOT.; Valeriana officinalis) (livr.) valeriană, (reg.) gușa-porumbelului, gușa-po-rumbului.
ODOMÉTRU	s.	v. podometru.
odonát	s.	v. LIBELULĂ.
ODÓR	s.	1. (mai ales la pl.) v. bijuterie.2. (BIS.; la pl.) (pop.) scule (pl.).
odór	s.	v. AROMĂ. BALSAM. MIREASMĂ. MIROS. PARFUM.
odorá	vb.	v. MIROSI.
ODORÁNT	adj.	1. v. mirositor.2. v. parfumat.
ODORÁRE	s.	v. odorizare.
odorát	s.	v. MIROS.
ODORIFÉR	adj.	1. v. mirositor.2. v. parfumat.
ODORIZÁRE	s.	(CHIM.) odorare.
odós	s.	v. RAIGRAS ENGLEZESC. SĂLBĂȚIE. ZIZANIE.
ODRÁSLĂ	s.	1. v. copil.2. v. urmaș.
odráslă	s.	v. LĂSTAR. MLADĂ. MLĂDIȚĂ. SMICEA. VLĂSTAR.
odrăslí	vb.	CREȘTE. DEZVOLTA. ÎNĂLȚA. ÎN-MUGURI. LĂSTĂRI. MĂRI. MUGURI. PRODUCE. RODI.
odrăslíre	s.	v. LĂSTĂRIRE.

OÉSAR	s.	(GEOGR.) oze.
OF	interj.	a!, ah!, aoleu!, au!, i!, o!, oh!, vai!, (pop.) văleu!, (Transilv. şi Ban.) tulai!, (Mold.) vah! (~! ce durere simt!)
OFENSÁ	vb.	1. v. jigni.2. v. supăra.
OFENSÁRE	s.	v. jignire.
OFENSÁT	adj.	v. jignit.
OFENSATÓR	adj.	v. jignitor.
OFÉNSĂ	s.	v. jignire.
OFERÍ	vb.	1. v. da.2. a da. (Îşi ~ reciproc buchete de flori.)3. v. dărui.4. (rar) a propune. (A ~ ceva spre vînzare.)5. a da, a plăti. (Cît ~ pe marfa mea?)6. a înfăţişa, a prezenta. (Valea Oltului ~ privelişti
OFICIÁ	vb.	(BIS.) 1. a celebra, a săvîrşi, a sluji. (A ~ liturghia.)2. v. celebra.3. a servi, a sluji. (O biserică la care ~ doi preoţi.)
OFICIÁL	adj., s.	1. adj. v. guvernamental.2. s. (la pl.) v. oficialităţi.3. adj. legal. (Preţuri ~ .)
OFICIALITĂŢI	s. pl.	autorităţi (pl.), oficiali (pl.). (Au fost de faţă, la inaugurare, şi ~ile.)
OFICIALIZÁ	vb.	1. v. instituţionaliza.2. v. legaliza.
OFICIALIZÁRE	s.	1. v. instituţionalizare.2. v. le-galizare.
OFICIALIZÁT	adj.	v. legalizat.
OFICIÉRE	s.	(BIS.) 1. celebrare, săvîrşire, slujire, slujit, (înv.) serbare. (~ liturghiei.)2. v. celebrare.
OFÍCII	s. pl.	v. ajutor.
oficinál	adj.	v. FARMACEUTIC.
OFÍCIU	s.	I. 1. datorie, îndatorire, obligaţie, rol, sarcină. (Şi-a îndeplinit bine ~ de gazdă.)2. v. ser-viciu. II. v. agenţie.
OFIDIÁN	s.	v. şarpe.
OFILÍ	vb.	a (se) îngălbeni, a păli, a (se) trece, a (se) usca, a (se) veşteji, (astăzi rar) a tînji, (pop.) a (se) gălbeni, (înv.şi reg.) a seca, (reg.) a (se) petrece, a (se) pîhăvi, (prin Mold.) a (se) probă-jeni, (prin Mold. şi Transilv.) a (se) probozi, (Mold.
ofilí	vb.	v. FANA. TRECE.
OFILÍRE	s.	îngălbenire, pălire, uscare, veştejire, (pop.) gălbenire. (~ plantelor.)
OFILÍT	adj.	galben, îngălbenit, pălit, trecut, uscat, veşted, veştejit, (pop.) gălbenit, (reg.) pîhăvit, (Mold. şi Bucov.) ugilit. (O plantă, o floare ~.)
ofilít	adj.	v. FANAT. TRECUT.
ófis	s.	v. DECRET.
OFIŢÉR	s.	(MIL.) (înv. şi reg.) tist, (rusism înv.) porucic, porușnic. (Un ~ de cavalerie.)
OFRÁNDĂ	s.	(BIS.) dar, jertfă, prinos, sacrificiu, (înv.) arse (pl.), oblaţiune, plocon. (~ adusă divinităţii.)
oft	s.	v. OFTARE. OFTAT. SUSPIN. SUSPINARE. SUSPINAT.
OFTÁ	vb.	a suspina, (Transilv.) a şioi, (Transilv. şi Ban.) a (se) şuşcăi, (prin Ban.) a suşni. (A ~ din adîncul inimii.)
OFTALMOLÓG	s.	(MED.) oculist.
OFTALMOLÓGIC	adj.	(MED.) oculistic.
OFTALMOLOGÍE	s.	(MED.) (rar) oculistică.
OFTÁRE	s.	v. oftat.
OFTÁT	s.	oftare, suspin, suspinare, suspinat, (pop.) aht, (înv. şi reg.) oft, (înv.) oftătură. (Un ~ de uşurare.)
oftătúră	s.	v. OFTARE. OFTAT. SUSPIN. SUSPI-NARE. SUSPINAT.

ofticá	vb.	v. TUBERCULIZA.
ofticáre	s.	v. TUBERCULIZARE.
ofticát	adj., s.	v. FTIZIC. TEBECIST. TUBERCULOS.
óftică	s.	v. FTIZIE. TEBECE. TUBERCULOZĂ.
ofticós	adj., s.	v. FTIZIC. TEBECIST. TUBERCU-LOS.
ofuscá	vb.	v. OFENSA. SUPĂRA.
ofuscát	adj.	v. SUPĂRAT.
ogărî	vb.	v. SLĂBI.
ogheál	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELI-TOARE. PĂTURĂ. PLAPUMĂ. VELINȚĂ.
ogîrjí	vb.	v. SLĂBI.
ogîrjít	adj.	v. COSTELIV. JIGĂRIT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRIZĂRIT. PRĂPĂDIT. RĂPCIUGOS. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. USCAT. USCĂȚIV.
oglíce	s.	v. AGLICĂ.
OGLÍNDĂ	s.	(Transilv.) căutătoare, (înv.) mirază, (latinism înv.) specul. (Se privește în ~.)
oglíndă	s.	v. EXEMPLU. IMAGINE. ÎNFĂȚIȘARE. MODEL. PILDĂ. REPREZENTARE. VIZIUNE.
oglínde	s. pl.	v. OCHELARI.
OGLINDÍ	vb.	1. a se proiecta, a se răsfrînge, a se reflecta, (astăzi rar) a se prevedea, a se străvedea, (înv.) a se mira, (fig.) a se scălda. (Imaginea i se ~ pe luciul apei.)2. v. reflecta.
oglindí	vb.	v. ANALIZA. CERCETA. EXAMINA. MĂSURA. OBSERVA. SCRUTA. STUDIA. URMĂRI.
OGLINDÍRE	s.	1. proiectare, răsfrîngere, reflectare, reflex, (înv.) reflect. (~ în apă a stelelor.)2. v. re-flectare.3. v. proiecție.
OGLINDÚȚĂ	s.	oglinjoară.
OGLINJOÁRĂ	s.	oglinduță.
ogód	s.	v. APUCĂTURĂ. CHEF. DEPRINDERE. DISPOZIȚIE. DORINȚĂ. FIRE. GUST. NĂRAV. OBICEI. OBIȘNUINȚĂ. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. ROST. SEAMĂ. SOCOTEALĂ. VOIE.
ogodí	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. APROBA. CON-SIMȚI. ÎNCUVIINȚA. ÎNDUPLECA. ÎNGĂDUI. ÎNVOI. LĂSA. PERMITE. PRIMI. TÎRGUI. TOCMI.
ogodít	adj.	v. AGREABIL. PLĂCUT.
ogoí	vb.	v. ALINA. CALMA. DOMOLI. ÎMBLÎNZI. LINIȘTI. POTOLI. TEMPERA. UȘURA.
OGÓR	s.	1. cîmp, țarină, (pop. și poetic) glie, (pop.) răzor, (înv. și reg.) agru, (reg.) plan, (înv.) sat. (A ieșit pe ~, la arat.)2. v. arătură.3. pîr-loagă, (pop.) moină, (reg.) mejdină, morhoancă, morogan, moruncă, nadaz, năvăloacă, noroi, obleagă, orpie, rît
ogór	s.	v. PARAGINĂ. PÎRLOAGĂ. ȚELINĂ.
ogorî	vb.	v. DESFUNDA. DESȚELENI.
OGRÁDĂ	s.	v. curte.
ográdă	s.	v. GARD. GRĂDINĂ. ÎMPREJMUIRE. ÎNGRĂDITURĂ. LIVADĂ. OCOL. POMET. STAUL. ȚARC. ULUCĂ.
OGRÍNJI	s. pl.	(reg.) tărăbuc. (~ rămase de la vite.)
OH	interj.	v. of.
oiáscă	s.	v. ROSTOPASCĂ.
OÍDIUM	s.	v. făinare.
OIÉR	s.	v. cioban.
oieríe	s.	v. CIOBĂNIE. OIERIT. PĂSTORIE. PĂSTORIT. STÎNĂ. TÎRLĂ.

OIERÍT	s.	ciobănie, păstorie, păstorit, (rar) oierie, păstorire, (înv. şi reg.) păcurărie, (reg.) păcurărit. (Se ocupă cu ~ul.)
oiérul	s.	art. v. LIRA.
oiéş	s.	v. CIOBAN. OIER. PĂSTOR.
oieşeá	s.	v. URZICĂ MICĂ.
oişoáră	s.	v. OIŢĂ.
ÓIŞTE	s.	(TEHN.) 1. proţap, (reg.) rudă, tînjală. (~ la car, la sanie.)2. v. pîrghie.
OÍŢĂ	s.	1. (ZOOL.) (pop.) oişoară.2. (BOT.; Anemone silvestris) (reg.) dediţei-de-pădure (pl.), dediţei-sălbatici (pl.).
oíţă	s.	v. FLOAREA-PAŞTELUI. PÎINIŞOARĂ. SCATIU. SISINEI. STICLETE.
ojóg	s.	v. COCIORVĂ.
olác	s.	v. CURIER. DILIGENŢĂ, MESAGER. POŞTALION. POŞTĂ. ŞTAFETĂ.
oláltă	adv.	v. ÎMPREUNĂ. LAOLALTĂ.
OLÁN	s.	(reg.) oală, scoc. (~ pentru acoperişuri.)
OLANDÉZ	s., adj.	(rar) neerlandez. (Lalele ~.)
olastiseálă	s.	v. ALINTARE. DEZMIERDARE. FLATARE. LINGUŞEALĂ. LINGUŞIRE. MĂGU-LEALĂ. MĂGULIRE. MÎNGÎIERE.
olát	s.	v. ACARET. CUPRINS. DEPENDINŢĂ. ÎNTINDERE. ÎNTINS. REGIUNE. SPAŢIU. SUPRAFAŢĂ. TERITORIU. ŢINUT. ZONĂ.
olăcár	s.	v. CURIER. MESAGER. ŞTAFETĂ.
olălăí	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
olălăíre	s.	v. BOCEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂI-NARE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAŢIE. PLÎNGERE. PLÎNS. TÎNGUIALĂ. TÎNGUIRE. TÎNGUIT. VĂITARE. VĂITAT. VĂI-TĂTURĂ.
OLĂREÁSĂ	s.	v. olăriţă.
OLĂRÍ	vb.	(SILV.) a teşi, (reg.) a buza, a ciuli, a oli, a rosti, a şpronţa, a tivi. (A ~ capătul unui buştean.)
OLĂRÍE	s.	v. olărit. (Se ocupă cu ~.)
OLĂRÍT	s.	1. olărie. (Se ocupă cu ~ul.)2. (SILV.) şpronţuit. (~ul unui buştean.)
OLĂRÍŢĂ	s.	olărească.
olcúţă	s.	v. OLIŢĂ. ULCICĂ.
oleáb	s.	v. ACARET. DEPENDINŢĂ.
oleácă	adv.	v. CÎTVA. NIŢEL. PUŢIN.
olecăí	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
olecăíre	s.	v. BOCEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂI-NARE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAŢIE. PLÎNGERE. PLÎNS. TÎNGUIALĂ. TÎNGUIRE. TÎNGUIT. VĂITARE. VĂITAT. VĂI-TĂTURĂ.
olecúţă	adv.	v. NIŢELUŞ. PUŢINTEL.
OLEFÍNĂ	s.	v. alchenă.
oléi	s.	v. FLOCOŞICĂ.
OLEÍNĂ	s.	v. trioleină.
oléu	s.	v. ULEI. UNTDELEMN.
OLÉUM	s.	(CHIM.) acid sulfuric fumans.
olfácţie	s.	v. MIROS.

olí	vb.	v. OLĂRI. TEŞI.
olibán	s.	v. TĂMÎIE.
OLIGÍST	s.	v. sanguină.
OLIGOCÉN	s.	(GEOL.) neonumulitic.
OLIGOFRÉN	s.	v. arierat.
OLIMPIÁDĂ	s.	(SPORT) jocuri olimpice (pl.).
olimpián	adj.	v. SENIN.
OLÍȚĂ	s.	ulcică, (Ban. şi Transilv.) olcuță.
olívă	s.	v. MĂSLINĂ.
OLIVÍNĂ	s.	(MIN.) peridot.
olm	s.	v. AROMĂ. BALSAM. MIREASMĂ. MIROS. PARFUM.
olmáz	s.	v. DIAMANT.
OLÓG	adj., s.	schilod, (înv. şi reg.) slăbănog, (fam.) şontorog. (Om ~.)
OLOGEÁLĂ	s.	cotonogeală. (~ unui animal.)
OLOGÍ	vb.	1. a (se) schilodi, (înv. şi reg.) a (se) calici. (Un om care a ~.)2. a (se) cotonogi. (O vită care a ~.)
OLOGRÁF	adj.	autograf. (Act, document ~.)
olói	s.	v. ULEI. UNTDELEMN.
olóisă	s.	v. IARBĂ-DE-URECHE. ŞOALDINĂ.
olovínă	s.	v. BERE.
oltár	s.	v. ALTAR.
OLTEÁN	s., adj.	1. s. (fam.) juvete.2. adj. oltenesc.
OLTENÉSC	adj.	oltean.
OM	s.	1. v. persoană.2. fiinţă, persoană. (~ iubit.)3. (fig.) inimă. (I-a fermecat pe toţi ~.)4. cap, individ, ins, persoană, (fig.) căciulă. (Cîte 5 000 de lei de ~.)5. om de serviciu v. servitor.6. om de afaceri = (englezism) businessman; om de litere v. scri
om	s.	v. BĂRBAT. SOŢ.
OMÁG	s.	(BOT.; Aconitum) (reg.) mărul-lupului, mierea-ursului, (Mold., Bucov. şi Transilv.) toaie.
omág	s.	v. SĂNIŞOARĂ.
OMAGIÁ	vb.	v. glorifica.
OMÁGIU	s.	v. glorie.
omán	s.	v. IARBĂ-MARE.
OMĂT	s.	v. zăpadă.
omătúțe	s. pl.	v. GHIOCEI-MARI.
OMBILÍC	s.	1. v. buric.2. v. cordon ombilical.
omelúțe	s. pl.	v. SISINEI.
OMENÉSC	adj.	1. v. uman.2. pămîntesc. (Obiceiuri ~eşti.)
OMENÉŞTE	adv.	v. cumsecade.
omení	vb.	v. CINSTI. INCARNA. ÎNTRUCHIPA. ÎNTRUPA. OSPĂTA. SERVI. TRATA.
OMENÍE	s.	umanitate, (pop. şi fam.) suflet, (înv.) omenire. (Om lipsit de ~.)
omeníme	s.	v. LUME. OMENIRE. UMANITATE.
OMENÍRE	s.	lume, umanitate, (înv. şi reg.) omenime. (Întreaga ~.)
omeníre	s.	v. INCARNARE. INCARNAȚIE. ÎNTRUPARE. OMENIE.

omenít	adj.	v. BUN. CINSTIT. CUMSECADE. ÎNGĂDUITOR. ÎNȚELEGĂTOR. OMENOS. ONO-RABIL. ONORAT. PREȚUIT. RESPECTABIL. RESPECTAT. STIMABIL. STIMAT. VENERABIL.
OMENÓS	adj.	v. bun.
omenós	adj.	v. AGREABIL. PLĂCUT.
omét	s.	v. TIV. TIVITURĂ.
ométiță	s.	v. POSPAI.
ometí	vb.	v. ÎNNĂMEȚI. ÎNTROIENI. ÎNZĂPEZI. NĂMEȚI. TROIENI.
ometíre	s.	v. ÎNNĂMEȚIRE. ÎNTROIENIRE. ÎNZĂPEZIRE. NĂMEȚIRE. TROIENIRE.
ometít	adj.	v. ÎNNĂMEȚIT. ÎNTROIENIT. ÎNZĂ-PEZIT. NĂMEȚIT. TROIENIT.
omiát	adj.	v. MÎNCAT. SĂTUL. SĂTURAT.
OMIDA-ÚRS	s.	(ENTOM.) (reg.) mîța-popii.
OMILÍE	s.	v. cazanie.
OMISIÚNE	s.	1. scăpare, (reg.) întrelăsare. (E doar o ~.)2. lacună, săritură. (Să completăm ~ din text.)3. v. omitere.
OMÍTE	vb.	1. a sări. (A ~ o parte din text.)2. a scăpa, (fig.) a mînca. (A ~ o literă la culesul unui text.)3. v. neglija.4. a neglija, a uita, (latinism rar) a pretera. (N-a ~ nimic din cîte știa că i-ar face plăcere.)5. a ignora, a neglija, a nesocoti. (Te rog să
OMÍTERE	s.	1. omisiune, sărire, sărit. (~ unui pasaj din text.)2. v. neglijare.3. v. ignorare.
OMLÉTĂ	s.	jumări (pl.), (reg.) papară, prajilă, (nordul Mold., Bucov. şi nordul Transilv.) papă, (Transilv. şi Ban.) păpărădă, ratotă, (Mold. şi Bucov.) scrob, (înv., în Transilv.) sfungată. (~ de ouă.)
omnipotént	adj.	v. ATOTPUTERNIC.
omnipoténță	s.	v. ATOTPUTERNICIE.
OMNIPREZÉNT	adj.	(livr.) ubicuu.
OMNIPREZÉNȚĂ	s.	(livr.) ubicuitate.
OMNIVÓR	adj.	(BIOL.) (rar) pantofag. (Animal ~.)
OMOGÉN	adj.	unitar, (fig.) închegat, monolitic, sudat. (O echipa ~; un ansamblu ~.)
OMOGENITÁTE	s.	unitate. (~ unei echipe.)
OMOGENIZÁ	vb.	a uniformiza. (A ~ un amestec.)
OMOGENIZÁRE	s.	uniformizare. (~ unui amestec.)
OMOLÓG	s.	(POL.) corespondent.
OMONÍM	s.	tiz. (Îl cheamă Petre, e ~ul meu.)
OMOPLÁT	s.	(ANAT.) scapulă, spată, (pop.) lopățica umărului, (prin Transilv.) lopătiță, (italienism înv.) spală.
OMÓR	s.	v. crimă.
OMORÎ	vb.	1. a asasina, a suprima, a ucide, (rar) a masacra, (înv. şi pop.) a prăpădi, a sfîrşi, (pop.) a dovedi, a găti, a răpune, (înv. şi reg.) a pieri, a pustii, a sparge, a stinge, (reg.) a mătrăşi, a prăda, (Mold.) a stropşi, (înv.) a cumpli, a pier-de, a săv
OMORÎRE	s.	1. asasinare, suprimare, ucidere, (rar) ucis, (pop.) răpunere, (înv.) ucigătură, (fam. fig.) achitare, curățare, lichidare. (~ unei persoane.)2. v. crimă.3. v. sinuci-dere.
OMORÎT	adj.	asasinat, suprimat, ucis, (pop.) răpus, (fam. fig.) achitat, curățat, lichidat. (O persoană ~.)
OMORÎTÓR	s., adj.	1. s., adj. v. criminal.2. adj. v. ucigaş.3. adj. distrugător, nimicitor, ucigător. (Substanță ~oare.)
omucíd	s.	v. ASASINAT. CRIMĂ. MOARTE. OMOR. OMORÎRE. OMUCIDERE. UCIDERE.
omucíd	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMO-RÎTOR. UCIGAŞ.
OMUCÍDERE	s.	v. crimă.
omucigáş	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMO-RÎTOR. UCIGAŞ.

ómul	s.	art. v. HERCULE.
OMUŞÓR	s.	(ANAT.) luetă, uvulă, (reg.) guşter, împărătuş, limburuş, mosor, ouşor.
ONANÍE	s.	masturbare, masturbaţie, onanism, (înv.) malahie.
ONANÍSM	s.	v. onanie.
ONANÍST	adj., s.	(înv.) malahian, (arg.) malahist.
ONCOGÉN	adj.	v. cancerigen.
ONCOLÓG	s.	(MED.) cancerolog. (Un reputat ~.)
ONCOLÓGIC	adj.	(MED.) cancerologic. (Trata-ment ~.)
ONCOLOGÍE	s.	(MED.) cancerologie.
onctuós	adj.	v. GRAS. MIEROS. ULEIOS. UNSU-ROS.
ONDÁTRA	s.	v. bizam.
ONDOMÉTRU	s.	v. frecvenţmetru.
ONDULÁ	vb.	1. v. undui. (Suprafaţa apei se ~.)2. a (se) bucla, a (se) cîrlionţa, a (se) inela, a (se) încreţi, (rar) a (se) zulufa, (prin Olt. şi Munt.) a (se) scîrlionţi. (Şi-a ~ părul.)
ONDULÁRE	s.	1. v. unduire.2. buclare, cîrlionţare, inelare, încreţire. (~ părului.)
ONDULÁT	adj.	1. v. unduios.2. buclat, cîrlionţat, creţ, inelat, încreţit, (rar) zulufat, (prin Olt. şi Munt.) scîrlionţat, (prin Olt.) scîrcior. (Păr ~.)
ONDULATÓRIU	adj.	v. unduios.
ONDULÁŢIE	s.	1. neregularitate, sinuozitate. (~iile unui teren.)2. buclă.
ONDÚLĂ	s.	v. buclă.
ONDULÓR	s.	v. invertor.
ondulós	adj.	v. ONDULAT. ONDULATORIU. UNDUIOS. UNDUITOR.
ONEGÍT	s.	(MIN.) goethit.
onerós	adj.	v. APĂSĂTOR. COPLEŞITOR. COVÎR-ŞITOR. DEZAVANTAJOS. GREU. ILEGAL. ILICIT. INCORECT. ÎMPOVĂRĂTOR. NECINSTIT. NECO-RECT. NEFAVORABIL. NELEGAL. NEONEST. NEPRIELNIC.
ONÉST	adj.	v. cinstit.
onestáte	s.	v. CINSTE. CORECTITUDINE. INCO-RUPTIBILITATE. INTEGRITATE. LEALITATE. ONESTITATE.
onestíe	s.	v. CINSTE. CORECTITUDINE. INCO-RUPTIBILITATE. INTEGRITATE. LEALITATE. ONESTITATE.
ONESTITÁTE	s.	v. cinste.
ONGLÉU	s.	v. falţ.
ÓNIX	s.	(înv.) soliman. (Inel împodobit cu un ~.)
ONÍXIS	s.	v. unghie incarnată.
ONOÁRE	s.	1. v. apreciere.2. v. cinste.3. demni-tate, mîndrie. (Are şi el ~a lui!)
ONOMÁSTICĂ	s.	ziua (art). (Cînd îşi serbează ~ ?)
ONOMATOPÉE	s.	(LINGV.) cuvînt imitativ.
ONOMATOPÉIC	adj.	imitativ. (Cuvînt ~.)
ONORÁ	vb.	1. v. aprecia.2. v. cinsti.3. v. respecta.4. v. achita.5. v. retribui.
ONORÁBIL	adj.	1. cinstit, onorat, preţuit, respectabil, respectat, stimabil, stimat, venerabil, (înv.) omenit, preacinstit. (O familie ~.)2. v. de-cent.
ONORABILITÁTE	s.	respectabilitate.

onorabilitáte	s.	v. CINSTE. CORECTITUDINE. INCORUPTIBILITATE. INTEGRITATE. LEALITATE.
onorár	adj.	v. ONORIFIC.
ONORÁRE	s.	v. achitare.
ONORÁT	adj.	v. onorabil.
ONORÍFIC	adj.	(rar) onorar.
óntic	adj.	v. ONTOLOGIC.
ONTOGENÉTIC	adj.	(BIOL.) ontogenic.
ONTOGENÉZĂ	s.	(BIOL.) ontogenie.
ONTOGÉNIC	adj.	(BIOL.) ontogenetic.
ONTOGENÍE	s.	(BIOL.) ontogeneză.
ONTOLÓGIC	adj.	(FILOZ.) (rar) ontic.
ONTOLOGÍE	s.	(FILOZ.) teoria existenței.
OOGENÉZĂ	s.	(BIOL.) ovogeneză.
op	s.	v. CARTE. LUCRARE. OPERĂ. SCRIERE. TEXT. TIPĂRITURĂ. TOM. VOLUM.
OPÁC	adj.	mat, netransparent, (înv.) nepreveziu. (Material textil ~.)
opác	adj.	v. MĂRGINIT.
opác	s.	v. STRAPAZAN. UJBĂ.
opácă	s.	v. LOPATĂ. RAMĂ. VÎSLĂ.
opácină	s.	v. LOPATĂ. RAMĂ. VÎSLĂ.
opacitáte	s.	v. MĂRGINIRE.
OPÁIȚ	s.	(pop.) poponeț, văpaie, văpaiță, (reg.) șterț, (Transilv. şi Maram.) meci, (prin Olt., Transilv. şi Mold.) sfeşnic. (Odaie luminată de un ~.)
OPALESCÉNT	adj.	opalin. (Aspect ~.)
OPALÍN	adj.	v. opalescent.
OPĂREÁLĂ	s.	v. opărire.
opăreálă	s.	v. INTERTRIGO.
OPĂRÍ	vb.	v. coace.
OPĂRÍRE	s.	opăreală.
OPERÁ	vb.	1. a efectua, a face. (A ~ unele modifi-cări în text.)2. (MED.) a tăia. (L-a ~ de hernie.)3. v. acționa.
operánt	adj.	v. EFICACE. EFICIENT. FOLO-SITOR. OPERATIV. PRACTIC. PRODUCTIV. UTIL.
OPERÁT	adj.	(MED.) tăiat. (Persoană ~.)
OPERATÍV	adj., adv.	1. adj., adv. v. prompt.2. adj. expeditiv, prompt. (O rezolvare ~.)3. adj. v. eficace.
OPERATIVITÁTE	s.	1. v. promptitudine.2. v. eficaci-tate.
operatór	s.	v. CHIRURG.
OPERATÓRIU	adj.	v. chirurgical. (Intervenție ~.)
OPERATOR LÓGIC	s.	(LOG.) conector, functor.
OPERÁȚIE	s.	1. acțiune. (~ de stingere a focului.)2. v. tranzacție.3. (MED.) intervenție chirurgi-cală, (fig.) cuțit. (A ajuns la ~.)4. (MAT.) (rar) regulă, (înv.) speție. (Cele patru ~.)5. (MAT.) calcul, socoteală. (Printr-o ~ ingenioasă a rezolvat problema.)
ÓPERĂ	s.	1. acțiune, faptă. (~ de binefacere.)2. v. creație.3. v. realizare.4. creație, lucrare, producție, (înv.) producere, product. (O ~ de mare valoare.)5. (LIT.) operă dramatică v. piesă.6. v. carte.7. v. lucrare.8. lucrare. (O ~ statu-ară.)
operă víe	s.	v. CARENĂ.

OPÉRCUL	s.	(ANAT.) (pop.) ureche. (~ la peşti.)
OPINÁ	vb.	1. v. considera.2. v. declara.
OPINCÁR	s.	(reg.) tîrsînar.
opincár	s.	v. SĂTEAN. ŢĂRAN.
opincărăş	s.	v. ARGĂSITOR. TĂBĂCAR.
OPÍNCĂ	s.	(Transilv.) şolă, (Maram.) topancă. (Poartă ~i în picioare.)
opíncă	s.	v. ŢĂRĂNIME.
OPÍNIE	s.	1. v. părere.2. părere, punct de vedere, (înv. şi pop.) socotinţă, (înv.) proces, socoată. (Care e ~ ta în această problemă?)3. v. concepţie.4. credinţă, idee, judecată, părere. (După ~ mea ...)5. v. apreciere.6. opinie publică = spirite (pl.). (~ era agi
OPINTEÁLĂ	s.	icnire, opintire, sforţare, (rar) opintitură.
OPINTÍ	vb.	1. a se forţa, a se sforţa, (Transilv.) a se tecărui. (S-a ~ ca să ridice bolovanul.)2. a se încorda. (Ce te ~ asa?)
opintíc	s.	v. CREASTA-COCOŞULUI.
opintíci	s. pl.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ. GHEBE. RĂMURELE. RÎŞCOV. TOCMĂGEL.
OPINTÍRE	s.	v. opinteală.
OPINTITÓR	s.	prăjină. (~ la o barcă.)
opintitúră	s.	v. ICNIRE. OPINTEALĂ. OPINTIRE. SFORŢARE.
ópis	s.	v. CATASTIF. CONDICĂ. REGISTRU.
ÓPIU	s.	(rar) afion, meconiu.
OPLEÁN	s.	(TEHN.) (pop.) scaun, (reg.) slai. (~ la sanie.)
opleniţă	s.	v. CRUCE.
OPLOŞÍ	vb.	v. pripăşi.
oploşí	vb.	v. CĂPĂTUI.
OPLOŞÍRE	s.	v. pripăşire.
OPLOŞÍT	adj.	v. pripăşit.
OPONÉNT	s.	opozant, opoziţionist.
OPORTÚN	adj., adv.	1. adj. v. nimerit.2. adj. v. recomandabil.3. adv. adecvat, indicat, nimerit, potrivit, recomandabil. (Nu mi se pare ~ să ...)4. v. binevenit.
OPÓSUM	s.	(ZOOL.; Didelphys virginiana) (rar) sarigă.
OPOZÁNT	s.	v. oponent.
opozít	adj.	v. ADVERS. CONTRAR. DIMPOTRIVĂ. OPUS. POTRIVNIC.
OPOZÍŢIE	s.	1. v. contrast.2. v. antiteză.3. v. împo-trivire.
OPOZIŢIONÍST	s.	v. oponent.
opreálă	s.	v. CONTENIRE. DIFICULTATE. GREU-TATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. INTERDICŢIE. INTERZICERE. ÎNCETARE. ÎNTRERUPERE. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. OPRIRE. PIEDICĂ. PROHIBIRE. PROHIBIŢIE. STAVILĂ.
OPRÉLIŞTE	s.	v. dificultate.
oprélişte	s.	v. INTERDICŢIE. INTERZICERE. ÎM-PIEDICARE. OPRIRE. PROHIBIRE. PROHIBIŢIE.
OPRESIÚNE	s.	v. oprimare.
OPRESÍV	adj., s.	v. opresor.
OPRESÓR	adj., s.	asupritor, exploatator, împilător, opresiv, persecutor, prigonitor, (înv.) mîncător, năpăstuitor, obiditor, (fig.) apăsător. (Forţele ~oare.)

OPRÉSTE	interj.	1. v. stop!2. ho.
OPRÍ	vb.	I. 1. a sta, (înv. şi reg.) a se sprijini, (înv.) a se popri. (A mers ce-a mers, apoi s-a ~.)2. v. poposi.3. a poposi, (înv.) a conăci. (S-a ~ la un han.)4. v. abate.5. v. stabili.6. v. staţiona.7. v. stopa.8. v. frîna.9. v. sta.10. v. închide. II. 1. v.
OPRIMÁ	vb.	a asupri, a exploata, a împila, a împovăra, a năpăstui, a oropsi, a persecuta, a prigoni, a tiraniza, a urgisi, (înv. şi reg.) a bîntui, (înv.) a obidi, a obijdui, a sili, a supăra, a tiranisi, a tirăni, (fig.) a apăsa, a despuia, a stoarce, a suge, (reg.
OPRIMÁRE	s.	asuprire, exploatare, împilare, năpăstuire, opresiune, persecutare, persecuţie, prigoană, prigonire, urgisire, (pop.) asupreală, silnicie, (înv.) avanie, obidă, obidire, obijduire, strînsoare, (fig.) apăsare, despuiere, stoarcere. (~ maselor.)
OPRIMÁT	adj., s.	asuprit, exploatat, împilat, năpăstuit, oropsit, persecutat, prigonit, urgisit, (pop.) obidit, (înv.) obijduit, (fig.) apăsat, despuiat. (Oamenii ~ s-au ridicat la luptă.)
OPRÍRE	s.	I. 1. v. stabilire.2. v. poposire.3. popas, şedere, (înv.) poprire, şezămînt. (O ~ de două ore.)4. haltă, popas, (înv.) oturac, staţie. (În drum a făcut mal multe ~.)5. v. escală.6. v. sta-ţionare.7. v. staţie. (~ de autobuze.)8. v. stopare.9. v. frînare.
opríre	s.	v. INTERDICŢIE. INTERZICERE. PROHI-BIRE. PROHIBIŢIE.
OPRÍT	adj.	1. v. închis.2. v. interzis.3. v. nepermis.4. v. prohibit.5. interzis, (înv.) poprit. (Fructe ~ din dieta unui bolnav.)
OPRITOÁRE	s.	piedică, (reg.) tîrşă, (prin Transilv.) şurlău. (~ la roţile carului.)
opritoáre	s.	v. BARAJ. DIG. STĂVILAR. ZĂGAZ.
OPRITÚRĂ	s.	apărătură, braniştе. (Locul în pădure unde copacii au fost tăiaţi se numeşte ~.)
opşegós	adj.	v. SFĂTOS.
OPT	s.	(arg.) sfinţişor. (A luat un ~ la fizică.)
OPTÁ	vb.	a alege, a se decide. (~ între mai multe soluţii.)
óptică	s.	v. MENTALITATE. PSIHOLOGIE.
OPTIMÍSM	s.	v. încredere.
OPTIMIZÁ	vb.	v. îmbunătăţi.
OPTIMIZÁRE	s.	v. îmbunătăţire.
OPŢIONÁL	adj.	facultativ. (Curs ~.)
OPŢIÚNE	s.	alegere. (~ lui s-a dovedit fericită.)
opulént	adj.	v. BOGAT. ÎMBELŞUGAT.
opulénţă	s.	v. ABUNDENŢĂ. BELŞUG. BOGĂŢIE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
OPÚNE	vb.	1. v. împotrivi.2. a se înfrunta, (fig.) a se ciocni. (Se ~ interese antagonice.)3. a se contrazice, (fig.) a se ciocni. (Tendinţe care se ~.)
OPÚNERE	s.	v. împotrivire.
OPÚNŢIA	s.	v. limba-soacrei.
OPÚS	adj.	1. advers, contrar, dimpotrivă, potrivnic, (înv.) împotrivit, opozit. (În partea ~ a dealului.)2. v. invers.3. v. antitetic.4. v. antagonist.5. v. con-tradictoriu.6. v. contrastant.
opúst	s.	v. BARAJ. STAVILĂ. STĂVILAR. ZĂGAZ.
or	conj.	v. AŞADAR. DAR. DECI.
orác	interj.	v. MIORC. OAC.
ORÁCOL	s.	v. prezicere.
ORÁL	adj.	1. vorbit. (Limbă ~.)2. v. verbal.3. (MED.) v. bucal.

ORANÍST	s.	v. baldachin.
oránj	adj.	invar. v. PORTOCALIU.
oránz	s.	v. PORTOCAL.
ORÁR	s.	program. (~ de funcționare al unui magazin.)
orár	s.	v. CEAS. CEASORNIC.
ORÁȘ	s.	1. (livr.) cetate, citadelă, urbe, (înv.) politie, tîrg, (grecism înv.) horă. (Un mare ~.)2. v. centru.
ORATÓR	s.	1. retor, (prin Bucov.) predicant. (Un mare ~.)2. v. conferențiar.
ORATORÍE	s.	v. retorică.
oratóriu	s.	v. PARACLIS.
ORÁȚIE	s.	1. colăcărie, (reg.) conăcărie. (~ spusă la o nuntă țărănească.)2. oraţie funebră = discurs funebru, (înv.) propovedanie.
ÓRĂ	s.	1. ceas. (O ~ are 60 de minute.)2. v. răs-timp.3. v. moment.4. clasă, curs, lecție. (De ce ai lipsit de la
ORĂCĂÍ	vb.	a ocăcăi, (rar) a miorcăi, (reg.) a măcăi, a miorcoti, a răcăni. (Broasca ~.)
orăcăí	vb.	v. MIORCĂI. PLÎNGE. SCÎNCI. SMIORCĂI.
ORĂCĂIÁLĂ	s.	v. orăcăit.
ORĂCĂÍRE	s.	v. orăcăit.
ORĂCĂÍT	s.	ocăcăit, orăcăială, orăcăire, (rar) miorcăit, (reg.) miorcoteală, miorcotire. (~ broaștelor.)
ORĂSTÍCĂ	s.	(BOT.; Orobus sau Lathyrus niger) (reg.) mălurici (pl.), pupăgioară, pupezele (pl.), pupezoi, linte-neagră, mazăre-pădureață, mă-zărichea-cucului, măzăriche-neagră.
orăstícă	s.	v. MĂLURICI.
ORĂȘEÁN	s.	tîrgoveț, (livr.) citadin, (pop. şi fam. depr.) nădrăgar, pantalonar, (pop. şi depr. sau ir.) domn, surtucar, (înv.) cetățean, pîrgar.
ORĂȘEÁNCĂ	s.	(reg.) jupîneasă.
ORĂȘÉL	s.	tîrg. (Un ~ de provincie.)
ORĂȘENÉSC	adj.	1. v. urban.2. nemțesc. (Îmbrăcat cu haine ~ești.)
ORĂȘENÉȘTE	adv.	nemțește, (rar) tîrgovețește. (Se îmbracă ~.)
ORĂȘENÍME	s.	(rar) tîrgoveție.
ORĂȘENIZÁ	vb.	v. urbaniza.
ORĂȘENIZÁRE	s.	v. urbanizare.
ORĂȘENIZÁT	adj.	v. urbanizat.
ORĂTÁNIE	s.	v. pasăre de curte.
ORB	adj., s.	1. adj., s. nevăzător, (pop.) chior, orbeț. (Asociația ~ilor.)2. adj. întunecat, întunecos. (Felinare
orb	adj.	v. COMPLET. DEPLIN. DESĂVÎRȘIT. INFINIT. NEMĂRGINIT. SĂRAC. SLAB. TOTAL.
orb	s.	v. CÎRTIȚĂ. SOBOL.
ORBÁLȚ	s.	(BOT.; Actaea spicata) (reg.) iarba-sfîn-tului-Cristofor, iarba-tîlharului, iarbă-de-orbalț.
orbálț	s.	v. ERIZIPEL. REUMATISM. SILNIC.
orbecá	vb.	v. BÎJBÎI. DIBUI. ORBECĂI. PIPĂI.
orbecáre	s.	v. BÎJBÎIALĂ. BÎJBÎIRE. BÎJBÎIT. BÎJBÎITURĂ. DIBUIALĂ. DIBUIRE. DIBUIT. ORBECĂIALĂ. ORBECĂIRE. ORBECĂIT.
ORBECĂÍ	vb.	v. bîjbîi.
ORBECĂIÁLĂ	s.	v. bîjbîială.
ORBECĂÍRE	s.	v. bîjbîială.
ORBECĂÍT	s.	v. bîjbîială.

ORBÉŞTE	adv.	v. nebuneşte.
ORBÉTE	s.	(ZOOL.; Spalax microphthalmus) (pop.) cățelul-pământului, (reg.) grivan, porcuț, şuiță, tocăniță, țîncul-pământului, (Munt. şi Transilv.) sobol, şomîc.
orbéte	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
orbéț	adj., s.	v. NEVĂZĂTOR. ORB.
orbéț	s.	v. CÎRTIȚĂ. SOBOL.
ORBÍ	vb.	(pop.) a chiorî, (înv.) a (se) întuneca. (Lumina puternică m-a ~.)
orbiculár	adj.	v. CIRCULAR. GLOBULAR. RO-TUND. SFERIC. SFERIFORM.
ORBÍRE	s.	1. v. cecitate. *2. v. rătăcire.
ORBÍTĂ	s.	1. (ASTRON.) (rar) cerc, (înv. şi pop.) crug.2. (ANAT.) (pop.) găvan, scovîrlie, văgăună, (înv. şi reg.) melci. (~ a ochiului.)
orbul găínilor	s.	v. CECITATE DIURNĂ. HEME-RALOPIE.
orceág	s.	v. ARPAGIC. CEAPĂ DE SĂMÎNȚĂ.
ORCHESTRÁ	vb.	(MUZ.) a instrumenta.
ORCHESTRÁNT	s.	(MUZ.) instrumentist, (înv.) sunător.
ORCHESTRÁRE	s.	v. orchestrație.
ORCHESTRÁȚIE	s.	(MUZ.) instrumentație, orches-trare.
ORCHÉSTRĂ	s.	(MUZ.) (pop.) muzică.
orcicár	s.	v. VAL.
ord	s.	v. RÎND. ŞIR. ŞIRAG.
órdie	s.	v. ARMATĂ. HOARDĂ. OASTE. OŞTIRE. PUTERE. TRUPE.
ÓRDIN	s.	I. 1. v. dispoziție.2. v. comandă.3. v. con-semn.4. v. chemare. II. v. categorie. III. ordin călugăresc v. congregație; ordin monahal v. congregație.
ORDINÁR	adj., s., adv.	1. adj. normal, obişnuit. (Sesiune ~.)2. adj. banal, comun, obişnuit, (înv.) prost, prostesc. (În lucruri ~ voi vedeți numai minuni.)3. adj. comun, grosolan. (Pînză ~.)4. adj. v. inferior.5. adj., s. v. mitocan.6. adj. v. mitocănesc.7. adv. v. mitocăneşte
ordinariát	s.	v. CONSISTORIU.
ORDINATÓR	s.	v. computer.
ÓRDINE	s.	1. organizare, orînduială, regulă, rînduială, (înv.) tocmeală, tocmire. (O ~ desăvîrşită domnea acolo.)2. v. rînduială.3. succesiune. (O ~ descrescîndă a elementelor şirului.)4. ordine de zi = agendă. (Ce puncte figurează pe ~?)5. organizare, rînduială, r
ORDONÁ	vb.	I. 1. a comanda, a decide, a dispune, a fixa, a hotărî, a porunci, a stabili, a statornici, (rar) a prescrie, (înv. şi pop.) a orîndui, a rîndui, (pop.) a soroci, (prin Ban. şi Transilv.) a priti, (înv.) a învăța, a judeca, a poveli. (A ~ să se facă astfe
ORDONANȚÁ	vb.	(FIN.) (rar) a mandata. (A ~ plățile curente.)
ORDONÁNȚĂ	s.	I. (înv.) pitac, publicație, ucaz, (germanism înv., în Transilv.) puțăr. (A emite o ~.) II. (MIL.) (prin Ban.) prăvădinar, (înv.) vistavoi. (Un ofițer cu ~ sa.)
ordonánță	s.	v. PRESCRIPȚIE. REȚETĂ.
ORDONÁRE	s.	1. v. aranjare.2. v. organizare.
ORDONÁT	adj.	1. v. aranjat.2. v. disciplinat.
OREIÓN	s.	(MED.) parotidită epidemică.
ORELÉ	s.	v. otorinolaringologie.
ORELÍST	s.	(MED.) otorinolaringolog.

ORÉŞNIŢĂ	s.	(BOT.; Lathyrus tuberosus) (reg.) bobuşor, fasolică, măzărică, sîngele-voinicului.
oréşniţă	s.	v. INDRUŞAIM. SÎNGELE-VOINICULUI.
ORÉZ	s.	(BOT.; Oryza sativa) (Transilv. şi Maram.) rişcaşă.
OREZĂRÍE	s.	1. (rar) rizerie. (O mare ~.)2. rizi-cultură. (Se ocupă cu ~.)
ORFÁN	adj., s.	(înv. şi reg.) sărac, sărman, (Maram. şi prin vestul Transilv.) sărăndic, (înv.) orfelin. (Copil ~.)
orfanotrofie	s.	v. ORFELINAT.
orfelín	adj., s.	v. ORFAN.
ORFELINÁT	s.	(înv.) orfanotrofie.
ORGÁN	s.	1. organism. (~ constituit de stat.)2. v. autoritate.3. v. publicaţie.4. (ANAT.) organ genital = sex; organ rudimentar = rudiment.
orgán	s.	v. LIRĂ. ORGĂ.
orgáne	s. pl.	v. RECHIZITE.
ORGÁNIC	adj.	1. v. inseparabil.2. v. esenţial.
ORGANIGRÁMĂ	s.	1. schemă. (~ personalului unei instituţii.)2. v. schemă logică.
ORGANÍSM	s.	v. organ.
ORGANIZÁ	vb.	1. v. constitui.2. v. înfiinţa.3. v. aranja.4. a ordona, a sistematiza, a structura. (A ~ întregul material în vederea ...)
ORGANIZÁRE	s.	1. v. constituire.2. v. înfiinţare.3. ordonare, sistematizare, structurare. (~ materialului documentar.)4. v. structură.5. struc-tură. (~ unei celule.)6. v. ordine.7. v. întocmire.8. ordine, rînduială, rost. (~
ORGANIZÁT	adj., adv.	1. adj. v. aranjat.2. adj. v. metodic.3. adv. metodic, sistematic, (înv.) metodiceşte. (Procedează ~.)
ORGANIZATÓR	s.	(înv.) întocmitor, orînduitor. (E un bun ~.)
ORGANIZATÓRIC	adj.	v. structural.
ORGANIZÁŢIE	s.	v. structură.
ORGANOGÉN	s.	v. biolit.
ORGANOGENÉZĂ	s.	v. organogenie.
ORGANOGENÍE	s.	(BIOL.) organogeneză.
ORGANOLÍT	s.	biolit.
orgár	s.	v. ARGĂSITOR. TĂBĂCAR.
ÓRGĂ	s.	(MUZ.) (înv.) organ.
ORGIÁC	adj.	orgiastic.
ORGIÁSTIC	adj.	v. orgiac.
ORGÍE	s.	desfrîu, dezmăţ, (livr.) bacanală, libertinaj, luxură, (înv. şi pop.) scîrnăvie, (înv.) ruşinare, slobozenie, slobozie, zamparalîc.
ORGOLIÓS	adj.	v. îngîmfat.
ORGÓLIU	s.	v. îngîmfare.
ori	adv.	v. OARE. POATE.
ORI	conj.	fie, sau, (înv. şi reg.) au, oare, (prin Transilv.) măcar, (înv.) săvai. (~ bărbaţi, ~ femei.)
ORÍBIL	adj.	1. v. dezgustător.2. dezgustător, greţos, scîrbos, sinistru. (Un rînjet ~.)3. dezgus-tător, infect, respingător, scîrbos, spurcat, (pop.) scîrnav. (Ce caracter ~!; ~ treabă!)4. v. groaznic.5. dezgustător, monstruos, odios, respingător, (livr.) abominabil.
ORICÁRE	pron., adj.	1. pron. v. oricine.2. adj. v. fiecare.
ORICÉ	pron., adj.	1. pron. ce, orişice, (înv.) verice. (Zică lumea ~ o vrea.)2. adj. v. fiecare.

ORICÍNE	pron.	cine, fiecare, fiecine, oricare, orişicare, orişicine, (înv. şi pop.) care, (pop.) fieşcare, fieşcine, fitecine, (înv. şi reg.) careşi, cineşi, (înv.) neştine, vericare, vericine. (Zică ~ ce ar vrea.)
ORICÎND	adv.	orişicînd, totdeauna, (înv.) fiecînd, fieştecînd, vericînd. (Să vii ~ la mine.)
ORICÎT	pron., adj., adv., conj.	1. pron. orişicît, (înv.) oarecît. (Cît zahăr vrei? — ~!)2. adj. orişicît. (~ lume ar fi ...)3. adv. orişicît. (~ ai avea de mult, tot nu te saturi!)4. conj. cît. (~ ai vrea, dar nu poți.)
ORICÚM	adv.	fiecum, orişicum, (înv.) fieştecum, fitecum. (~, numai să vii!)
ORIÉNT	s.	v. est.
ORIENTÁ	vb.	1. v. apuca.2. v. călăuzi.3. v. în-druma.4. v. dirija.
ORIENTÁL	adj.	v. estic.
ORIENTÁRE	s.	1. v. îndrumare.2. v. direcție.3. v. concepție.
ORIENTÁT	adj.	v. lămurit.
ORIENTATÍV	adj.	v. informativ.
ORIFÍCIU	s.	1. deschizătură.2. orificiu piloric v. pilor.
ORIGINÁL	adj., s.	1. adj. autentic. (Document ~.)2. s. (înv.) matcă. (~ al unui act.)3. s. (FILOL.) (livr.) arhetip. (~ al unei scrieri.)4. adj. v. adevă-rat.5. adj. nou, (livr. fig.) inedit. (Spectacol, procedeu ~.)6. adj. personal. (Manieră ~ de a scrie.)7. adj. v. neobi
ORIGINALITÁTE	s.	1. inedit, noutate. (~ unei teorii.)2. v. personalitate.3. v. extravaganță.
ORIGINÁR	adj.	1. inițial, primitiv, primordial. (Patria ~ a albanezilor.)2. inițial, prim, primar, primordial. (Fondul ~ al caracterului său.)
ORÍGINE	s.	1. geneză, (livr.) matrice. (~ unui fenomen.)2. început, obîrşie, proveniență, sursă, (livr.) sorginte, (înv.) începătură, (fig.) izvor, sîmbure. (~ daco-latină a limbii române.)3. (LINGV.) v. etimologie.4. naştere, obîrşie, pro-venienţă, (livr.) extracți
ORIÎNCOTRÓ	adv.	1. orişiunde, oriunde, pretu-tindeni, (rar) fieunde, (înv.) oareunde, tutindeni. (~ te voi urma.)2. v. oriunde.
ORIŞICÁRE	pron., adj.	1. pron. v. oricine.2. adj. v. fiecare.
ORIŞICÉ	pron.	v. orice.
ORIŞICÍNE	pron.	v. oricine.
ORIŞICÎND	adv.	v. oricînd.
ORIŞICÎT	pron., adj., adv.	1. pron. v. oricît.2. adj. v. oricît.3. adv. v. oricît.
ORIŞICÚM	adv.	v. oricum.
ORIŞIÚNDE	adv.	1. v. oriunde.2. v. oriunde.
ORIÚNDE	adv.	1. oriîncotro, orişiunde, pretu-tindeni, (rar) fieunde, (înv.) oareunde, tutindeni. (~ te voi urma.)2. încotro, oriîncotro, orişiunde. (Du-te ~ vezi cu ochii.)
ORIZANÍNĂ	s.	v. vitamina B1.
ORIZÓNT	s.	1. zare, (astăzi rar) zarişte, (pop.) poala cerului. (Se vede ceva la ~.)2. (ASTRON.) orizont adevărat = orizont matematic; orizont matematic v. orizont adevărat.3. v. fundal.4. v. ci-cloramă.5. v. strat.
orizónt	s.	v. PERSPECTIVĂ.
ORIZONTALIZÁ	vb.	1. a nivela. (A ~ rambleul unei şosele.)2. v. cala.
ORIZONTALIZÁRE	s.	nivelare. (~ rambleului unei şosele.)
orîndár	s.	v. ARENDAŞ
orîndáş	s.	v. ARENDAŞ.
orîndatór	s.	v. ARENDAŞ.

orîndă	s.	v. ARENDĂ. DATINĂ. DESTIN. FATA-LITATE. FEL. MENIRE. NOROC. OBICEI. PREDESTINARE. RÎNDUIALĂ. SOARTĂ. TRADIȚIE. URSITĂ. UZ. UZANȚĂ. ZODIE.
ORÎNDUÍ	vb.	1. v. aranja.2. a aranja, a reglementa, a stabili, (rar) a regula, (înv.) a regularisi. (Şi-a ~ situația neclară.)3. a aranja, a rezolva, (înv.) a chivernisi. (Şi-a ~ nişte treburi.)4. v. institui.5. v. hărăzi.6. a hotărî, a lăsa, a rîndui, a statornici.
orînduí	vb.	v. COMANDA. CURĂȚA. DECIDE. DERETICA. DESEMNA. DISPUNE. FACE. FIXA. HOTĂRÎ. ÎNVESTI. NUMI. ORDONA. PORUNCI. PUNE. SCUTURA. STABILI. STATORNICI.
ORÎNDUIÁLĂ	s.	1. v. ordine.2. v. întocmire.
orînduiálă	s.	v. BIR. DARE. DEMNITATE. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. IMPOZIT. ORDIN. PORUNCĂ. POZIȚIE. RANG. RÎND. TREAPTĂ.
ORÎNDUÍRE	s.	1. v. întocmire.2. aranjare, reglementare, stabilire, (rar) regulare, (înv.) regularisire. (~ tuturor problemelor de rezolvat.)3. v. formațiune.4. orînduire economică v. bază economică.5. regim, sistem, societate. (~ capi-talistă.)6. (IST.) orînduire feud
orînduíre	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ORDIN. PORUNCĂ.
orînduitór	s.	v. ORGANIZATOR.
orjovení	vb.	v. SCĂRPINA.
ormán	s.	v. DULAP. GARDEROB. SIPET. ŞIFONIER.
ORNÁ	vb.	1. v. împodobi.2. a împodobi, a înfru-museța, (rar) a agrementa, (reg.) a înfrumoşa. (A ~ un parc.)3. v. garnisi.
ORNAMÉNT	s.	1. v. podoabă.2. v. înfloritură.
ORNAMENTÁ	vb.	1. v. împodobi.2. v. garnisi.
ORNAMENTÁL	adj.	v. decorativ.
ORNAMENTÁRE	s.	1. v. împodobire.2. v. garnisire.
ORNAMENTÁT	adj.	1. v. împodobit.2. v. garnisit.
ORNAMENTÁȚIE	s.	1. v. podoabă.2. v. decorație.
ORNAMÉNTICĂ	s.	v. artă decorativă.
ORNÁNT	adj.	v. decorativ.
ORNÁRE	s.	1. v. decorare.2. v. garnisire.
ORNÁT	adj.	1. v. împodobit.2. garnisit.
ornáte	s. pl.	v. ODĂJDII. VEŞMINTE.
órnic	s.	v. CEAS. CEASORNIC. OROLOGIU. PEN-DULĂ.
ornicăríe	s.	v. CEASORNICĂRIE.
ORNITOLÓG	s.	(înv.) ornitologist. (Un reputat ~.)
ornitologíst	s.	v. ORNITOLOG.
OROÁRE	s.	1. v. dezgust.2. v. groază.3. v. gro-zăvie.
OROGENÉTIC	adj.	v. orogenic.
OROGENÉZĂ	s.	(GEOL.) orogenie.
OROGÉNIC	adj.	(GEOL.) orogenetic.
OROGENÍE	s.	v. orogeneză.
OROGRAFÍE	s.	v. hipsografie.
orologeríe	s.	v. CEASORNICĂRIE.
orológhion	s.	v. CEAS. CEASLOV. CEASORNIC. OROLOGIU.
orologiér	s.	v. CEASORNICAR.

OROLÓGIU	s.	(înv.) orologhion, (înv., în Mold.) ornic. (Un ~ pe fațada primăriei.)
OROPSÍ	vb.	1. v. persecuta.2. v. oprima.
oropsí	vb.	v. ABANDONA. ADMONESTA. AFURISI. ALUNGA. ANATEMIZA. BLESTEMA. CERTA. DĂSCĂLI. DEPĂRTA. DOJENI. EXCOMU-NICA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. LĂSA. MORALIZA. MUSTRA. PĂRĂSI.
OROPSÍRE	s.	v. persecutare.
oropsít	adj.	v. ABANDONAT. ALUNGAT. GONIT. IZGONIT. NEGLIJAT. PĂRĂSIT.
OROPSÍT	adj., s.	1. adj. v. persecutat.2. adj., s. v. oprimat.3. adj., s. v. sărac.
órpie	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
ort	s.	v. ABATAJ.
ortá	s.	v. BREASLĂ. CORPORAȚIE. TAGMĂ.
ortác	s.	v. AMIC. ASOCIAT. CAMARAD. PĂRTAȘ. PRIETEN. TOVARĂȘ.
ortán	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ.
ortăcí	vb.	v. ASOCIA. GRUPA. ÎMPRIETENI. ÎNSOȚI. ÎNTOVĂRĂȘI. UNI.
ortăcíe	s.	v. AMICIȚIE. ASOCIAȚIE. ASOCIERE. ÎNTOVĂRĂȘIRE. PRIETENIE. TOVARĂȘIE.
ORTICÓN	s.	v. orticonoscop.
ORTICONOSCÓP	s.	(FIZ.) orticon.
ORTÍT	s.	v. allanit.
ORTOCLÁZ	s.	v. ortoză.
ORTODIFENILENMETÁN	s.	v. fluoren.
ORTODÓX	adj., s.	(BIS.) 1. adj. (reg.) românesc, (înv.) pravoslav, pravoslavnic. (Religia, biserica ~.)2. adj., s. greco-oriental, (rar) greco-răsăritean. (Creştin ~.)
ORTODOXÍE	s.	(BIS.) ortodoxism, (înv.) pravoslavie, pravoslavnicie.
ORTODOXÍSM	s.	v. ortodoxie.
ORTOGRÁFIC	adj.	(LINGV.) (înv.) prosodicesc, prozodic. (Semne ~.)
ORTOGRAFÍE	s.	(LINGV.) scriere, (înv.) scriptură. (Despre ~ limbii române.)
ortolán	s.	v. PRESURĂ.
ortomán	adj.	v. FOCOS. IUTE. SPRINTEN.
ortomănésc	adj.	v. HAIDUCESC.
ORTOPÉD	s.	(MED.) ortopedist. (Un reputat ~.)
ORTOPEDÍST	s.	v. ortoped.
ORTOSCÓPIC	adj.	(FIZ.) rectiliniar. (Sistem optic ~.)
ORTÓZĂ	s.	(MIN.) ortoclaz.
*ORZÁR	s.	orzărie. (Ține orzul în ~.)
orzátic	adj.	v. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
*ORZĂRÍE	s.	orzar. (Ține orzul în ~.)
orzésc	adj.	v. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
ORZIȘÓR	s.	(BOT.) orzuleț.
orzişór	s.	v. ARPACAȘ.
ORZOÁICĂ	s.	(BOT.) 1. (Hordeum distichon) orzoaie.2. orzoaică-de-baltă (Vallisneria spiralis) = (reg.) sîrmuliță.
ORZOÁIE	s.	v. orzoaică.
ORZULÉȚ	s.	v. orzişor.

OS	s.	1. ciolan, (prin Mold.) bodolan, (prin Bucov.) boldan, (prin Maram.) ciont. (I-a dat cîinelui un ~.)2. (ANAT.) os coxal v. os iliac; os de sepie v. sepion; os hioid = os hioidian; os hioidian v. os hioid; os iliac = os coxal; os molar v. zigomă; os sterna
OSÁNA	interj.	(BIS.) laudă!, mărire!, slavă!
OSANÁLE	s. pl.	aclamații (pl.), ovații (pl.), urale (pl.), (rar) vivat. (Mulțimea îl întîmpina cu ~.)
osár	s.	v. PĂLĂMIDĂ-DE-BALTĂ.
OSATÚRĂ	s.	1. v. sistem osos.2. v. structură.
OSCILÁ	vb.	1. v. balansa.2. v. vibra.
oscilá	vb.	v. CODI. EZITA. FLUCTUA. PREGETA. SCHIMBA. ŞOVĂI. VARIA.
OSCILÁNT	adj.	v. oscilatoriu.
oscilánt	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. INSTABIL. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. SCHIMBĂ-TOR. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR. VARIABIL.
OSCILÁRE	s.	1. v. balansare.2. v. fluctuație.
osciláre	s.	v. CODEALĂ. CODIRE. EZITARE. FLUCTUAȚIE. ÎNDOIALĂ. NEHOTĂRÎRE. PRE-GETARE. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
OSCILATÓR	s.	(FIZ.) vibrator.
OSCILATÓRIU	adj.	oscilant, pendular. (Mişcare ~.)
OSCILÁȚIE	s.	1. v. balansare.2. v. vibrație.3. v. fluc-tuație.
oscilație	s.	v. CODEALĂ. CODIRE. EZITARE. FLUCTUAȚIE. INSTABILITATE. ÎNDOIALĂ. NEHOTĂRÎRE. PREGETARE. SCHIMBARE. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
OSCILOGRÁF	s.	(FIZ.) osciloscop.
OSCILOSCÓP	s.	v. oscilograf.
OSCIÓR	s.	ciolănaş, ciolănel, (înv. şi pop.) osuț.
osébi	adv.	v. DEOPARTE. IZOLAT. RETRAS. SEPARAT.
osebí	vb.	v. DEOSEBI. DESLUŞI. DESPĂRȚI. DIFERENȚIA. DISCERNE. DISCRIMINA. DISTIN-GE. IZOLA. SEPARA.
osebíre	s.	v. DEOSEBIRE. DIFERENȚĂ.
osebít	adj.	v. ANUME. ANUMIT. APARTE. DEO-SEBIT. DESPĂRȚIT. DIFERIT. DISTINCT. DIVERS. FELURIT. IZOLAT. NEOBIŞNUIT. RĂZLEȚIT. SEPARAT. SPECIAL. VARIAT.
osebít	adv.	v. CHIAR. ÎNDEOSEBI. TOCMAI.
osebitúră	s.	v. DEOSEBIRE. DIFERENȚĂ.
osélnic	s.	v. ANAHORET. ASCET. EREMIT. PUSTNIC. SCHIMNIC. SIHASTRU.
OSEMÍNTE	s. pl.	(înv.) mădulare (pl.).
osiác	s.	v. FUS. GRINDEI. OSIE.
ÓSIE	s.	1. v. ax.2. v. grindei.
OSIFICÁRE	s.	(BIOL.) osificație, osteogeneză. (~ unui țesut.)
OSIFICÁȚIE	s.	v. osificare.
OSÎNDĂ	s.	v. condamnare.
OSÎNDÍ	vb.	v. condamna.
osîndí	vb.	v. BLAMA. CONDAMNA. CONSTRÎN-GE. DEZAPROBA. FORȚA. ÎNFIERA. OBLIGA. PROSCRIE. REPROBA. RESPINGE. SILI. STIG-MATIZA.
OSÎNDÍRE	s.	v. condamnare.

osîndíre	s.	v. BLAM. BLAMARE. CONDAMNARE. DEZAPROBARE. ÎNFIERARE. NEAPROBARE. REPROBARE. RESPINGERE. STIGMATIZARE.
OSÎNDÍT	adj., s.	(JUR.) 1. adj. v. condamnat.2. s. v. condamnat.
OSÎNZĂ	s.	(reg.) rînză. (~ de porc.)
osîrdie	s.	v. ARDOARE. ASIDUITATE. INSISTEN-ȚĂ. PERSEVERENȚĂ. RÎVNĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. SÎRGUINȚĂ. STĂRUINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. ZEL.
osîrdnicí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. FORȚA. FRĂMÎNTA. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. SFORȚA. SILI. STRĂDUI. TRUDI. ZBATE. ZBU-CIUMA.
osîrdnicíe	s.	v. ARDOARE. RÎVNĂ. SÎRGUINȚĂ. STRĂDUINȚĂ. ZEL.
osîrduí	vb.	v. CANONl. CĂZNI. CHINUI. FORȚA. FRĂMÎNTA. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. SFORȚA. SILI. STRĂDUI. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA.
osîrduínță	s.	v. ARDOARE. RÎVNĂ. SÎRGUINȚĂ. STRĂDUINȚĂ. ZEL.
osîrduíre	s.	v. ARDOARE. RÎVNĂ. SÎRGUINȚĂ. STRĂDUINȚĂ. ZEL.
osîrduitúră	s.	v. ARDOARE. RÎVNĂ. SIRGUINȚĂ. STRĂDUINȚĂ. ZEL.
osmán	adj.	TURCESC.
osmán	s., adj.	v. TURC.
osmangíu	s.	v. TURC.
osmánic	adj.	v. TURC. TURCESC.
osmanlîu	adj.	v. TURCESC.
osmanlîu	s., adj.	v. TURC.
osmănésc	adj.	v. TURC. TURCESC.
osmoglásnic	s.	v. OCTOIH.
os mórt	s.	v. EPARVEN. EXOSTOZĂ. SPAVAN.
OSMÓZĂ	s.	v. întrepătrundere.
OSÓS	adj.	1. v. ciolănos.2. colțuros. (O față ~.)
OSPĂTÁ	vb.	a cinsti, a servi, a trata, (pop.) a omeni, a tratarisi. (L-a ~ cu mîncare şi băutură.)
ospătá	vb.	v. BENCHETUI. CHEFUI. MÎNCA. PETRECE. PRĂZNUI.
OSPĂTÁR	s.	1. v. chelner.2. birtaş, (prin Ban.) birtar, (înv.) locandier, tractirgiu. (~ la un han.)
OSPĂTÁRE	s.	cinstire, servire, servit, tratare. (~ cuiva cu mîncare şi băutură.)
ospătáre	s.	v. MÎNCARE.
ospătárițe	adj.	v. OSPITALIER. PRIMITOR.
ospătát	adj.	v. MÎNCAT. SĂTUL. SĂTURAT.
ospătăreásă	s.	v. BIRTĂȘIȚĂ.
ospătărét	adj.	v. OSPITALIER. PRIMITOR.
OSPĂTĂRÍE	s.	v. birt.
OSPĂTĂRÍȚĂ	s.	chelneriță.
ospătărítă	s.	v. BIRTĂȘIȚĂ.
ospătătúră	s.	v. OSPEȚIE. OSPITALITATE.
ospătós	adj.	v. OSPITALIER. PRIMITOR.
OSPĂȚ	s.	1. v. banchet.2. v. chef.
ospăț	s.	v. MASĂ. MÎNCARE.
ospecióí	s.	v. INVITAT. MUSAFIR. OASPETE.
ospél	s.	v. HOTEL.

ospeliér	s.	v. HOTELIER.
OSPEȚÍE	s.	v. ospitalitate.
ospeție	s.	v. BANCHET. MASĂ. OSPĂȚ. PRAZNIC. PRĂZNUIRE. PRÎNZ. VIZITĂ.
OSPÍCIU	s.	(MED.) balamuc, casă de nebuni, casă de sănătate.
ospíciu	s.	v. AZIL.
ospitál	adj.	v. OSPITALIER. PRIMITOR.
ospitál	s.	v. SPITAL.
OSPITALIÉR	adj.	primitor, (reg.) ospătariț, ospătăreț, (înv.) ospătos, ospital. (O gazdă ~.)
OSPITALITÁTE	s.	1. (înv.) ospătătură. (Era de-o ~ proverbială.)2. ospeție, (înv.) ospătătură. (S-au bucurat de cea mai caldă ~.)
ost	s.	v. EST. ORIENT. RĂSĂRIT.
OSTÁȘ	s.	militar, oștean, soldat, (Transilv.) cătană, (în unele colinde) stratiot, (înv.) săgar, voinic.
OSTÁTIC	s.	(MIL.) (înv.) chezaș, otaj, zălog. (A luat ~i dintre civili.)
OSTĂȘÉSC	adj.	v. cazon.
OSTĂȘÉȘTE	adv.	v. militărește.
ostășie	s.	v. ARMATĂ. MILITĂRIE.
OSTĂȘÍME	s.	soldățime, (Transilv.) cătănime.
ostășime	s.	v. ARMATĂ. OASTE. OȘTIRE. PUTERE. TRUPE.
OSTENEÁLĂ	s.	1. v. oboseală.2. v. strădanie.3. efort, greutate, trudă. (Cu multă ~ au mutat cărțile.)4. efort, încercare, sforțare, silință, strădanie, străduință. (Toate ~ile lui au fost zadarnice.)
OSTENÍ	vb.	1. v. obosi.2. v. munci.3. v. deranja.4. v. strădui.
ostení	vb.	v. CĂUTA. ÎNCERCA. SILI. STRĂDUI.
osteniciós	adj.	v. ANEVOIOS. DIFICIL. EPUIZANT. EXTENUANT. GREU. ISTOVITOR. OBOSITOR.
ostenínță	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
OSTENÍT	adj.	1. v. obosit.2. v. muncit.
ostenitór	adj.	v. ANEVOIOS. DIFICIL. EPUIZANT. EXTENUANT. GREU. ISTOVITOR. OBOSITOR.
OSTENTATÍV	adj.	demonstrativ, provocator. (O atitudine ~.)
OSTEOFÍT	s.	(MED.) cioc de papagal.
OSTEOGENÉZĂ	s.	osificare.
OSTEOZĂ FIBROCHÍSTICĂ	s.	(MED.) hiperpara-tiroidism, boala lui Reckling-hausen.
óstic	adj.	v. ESTIC. ORIENTAL. RĂSĂRITEAN.
ÓSTIE	s.	(PESCUIT) (reg.) furcă, țăpoaie, (prin Dobr.) sandolă.
óstie	s.	v. FURCĂ.
OSTÍL	adj.	1. v. dușmănos.2. dușmănos, nepriete-nesc, neprietenos, potrivnic, (fig.) pieziș. (O privire ~.)3. dușmănos, răutăcios, (prin Tran-silv.) aspid, (fig.) veninos. (Cuvinte ~.)
OSTILITÁTE	s.	1. v. dușmănie.2. v. antipatie.3. v. ad-versitate.
ÓSTIUM	s.	v. por.
ostîmpí	vb.	v. SLĂBI.
ostoí	vb.	v. ALINA. CALMA. CONTENI. CURMA. DOMOLI. ÎMBLÎNZI. ÎNCETA. LINIȘTI. OPRI. POTOLI. SFÎRȘI. STA. TEMPERA. TERMINA. UȘURA.
OSTRACIZÁ	vb.	v. surghiuni.
OSTRACIZÁRE	s.	v. surghiunire.

OSTRÉȚ	s.	(PESCUIT) (pop.) coteț, horeț, juvelnic, (reg.) mandră, zăton.
ostréț	s.	v. COCLEȚ. GRATIE. LEASĂ. LEAȚ. ȘIPCĂ. ZĂBREA.
ostréțe	s. pl.	v. COCLEȚI. PLASA IȚELOR.
ostrigár	s.	v. SCOICAR.
OSTROGÓT	adj.	v. ostrogotic.
OSTROGÓTIC	adj.	(IST.) ostrogot. (Triburi ~.)
OSTROPÉL	s.	(reg.) ostropeț. (~ dietetic de vită.)
ostropéț	s.	v. OSTROPEL.
OSTRÓV	s.	(GEOGR.) (reg.) cocioc. (~ fluviatil.)
ostróv	s.	v. INSULĂ.
ostroveán	s., adj.	v. INSULAR.
osul călcîiului	s.	v. CALCANEU.
osul crúcii	s.	v. SACRUM.
osul genúnchiului	s.	v. ROTULĂ.
osul-iépurelui	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
osul spinării	s.	v. COLOANĂ VERTEBRALĂ. ȘIRA SPINĂRII.
osúț	s.	v. CIOLĂNAȘ. CIOLĂNEL. OSCIOR.
oșíștie	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUȘLAMA. SCÎRNĂVIE.
OȘTEÁN	s.	v. ostaș.
oșteáză	s.	v. MAHALA. PERIFERIE. SUBURBIE.
oștenésc	adj.	v. CAZON. MILITAR. MILITĂRESC. OSTĂȘESC. SOLDĂȚESC.
oștenéște	adv.	v. MILITĂREȘTE. OSTĂȘEȘTE. SOLDĂȚEȘTE.
oșteníe	s.	v. ARMATĂ. CONFLICT. MILITĂRIE. RĂZBOI. SERVICIU MILITAR. STAGIU.
oșteníre	s.	v. CONFLICT. RĂZBOI.
oștésc	adj.	v. CAZON. MILITAR. MILITĂRESC. OSTĂȘESC. SOLDĂȚESC.
oștí	vb.	v. BATE. LUPTA. RĂZBOI.
oștíme	s.	v. ARMATĂ. OASTE. OȘTIRE. PUTERE. TRUPE.
OȘTÍRE	s.	v. armată.
oștíre	s.	v. CONFLICT. RĂZBOI.
oștít	s.	v. CONFLICT. RĂZBOI.
ot	prep.	v. DIN.
otáj	s.	v. AMANET. GAJ. GARANȚIE. OSTATIC.
OTÁRIE	s.	v. leu-de-mare.
OTÁVĂ	s.	(reg.) zlac. (Caii mănîncă ~.)
otcóș	s.	v. BRAZDĂ. POLOG.
otécinic	s.	v. PATERIC.
OTÍC	s.	(TEHN.) (reg.) raz, răzător, răzuitor, răzuș, (prin Transilv. și Maram.) săpălău, (prin sud-vestul Transilv.) spetează. (~ la plug.)
otíc	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
oticní	vb.	v. DEBORDA. VĂRSA. VOMA. VOMITA.
otînjí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI.
otnoșénie	s.	v. DARE DE SEAMĂ. RAPORT. REFERAT. SITUAȚIE.
otomán	adj.	v. TURCESC.

otomán	s., adj.	v. TURC.
otomanicésc	adj.	v. TURC. TURCESC.
otomănésc	adj.	v. TURC. TURCESC.
OTORÉE	s.	(MED.) (reg.) scurgere.
OTORINOLARINGOLÓG	s.	(MED.) orelist.
OTORINOLARINGOLOGÍE	s.	(MED.) orele.
OTPÚST	s.	(BIS.) (rar) apolis.
OTRÁVĂ	s.	(rar) toxic, (pop.) venin, (înv.) toapsec. (O ~ mortală.)
OTRĂȚÉL	s.	(BOT.) 1. (Onosma arenarium) (reg.) baranță.2. v. arățel.3. v. roibă.
otrățél	s.	v. ARĂRIEL.
OTRĂVÍ	vb.	1. a (se) învenina, (pop.) a (se) venina, a (se) verenoşa, (înv. şi reg.) a (se) topsica, (înv.) a (se) adăpa. (Muşcătura unui şarpe l-a ~.)2. a (se) intoxica. (S-a ~ cu o substanță chimică.)
otrăviciós	adj.	v. OTRĂVITOR. TOXIC. VENINOS.
OTRĂVÍRE	s.	1. înveninare.2. intoxicare, intoxica-ție, otrăvit.
OTRĂVÍT	adj.	1. înveninat, (înv. şi reg.) topsicat. (Om ~ în urma muşcăturii unui şarpe.)2. into-xicat. (Om ~ într-un mediu nociv.)
OTRĂVÍT	s.	intoxicare, intoxicație, otrăvire.
OTRĂVITÓR	adj.	1. veninos, (pop.) otrăvicios, (înv. şi reg.) topsicat. (Plante ~.)2. v. toxic.
OTREÁPĂ	s.	v. cîrpă.
otreápă	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
otróc	s.	v. MARTIR. MUCENIC.
otrocól	s.	v. RAITĂ. TUR. TURĂ.
oturác	s.	v. HALTĂ. OPRIRE. POPAS.
oțapóc	s.	v. AŞCHIE. SURCEA. SURCICĂ. ȚAN-DĂRĂ.
oțăreálă	s	v. FURIE. INDIGNARE. ÎNVERŞUNARE. MÎNIE. REVOLTARE. REVOLTĂ.
oțărî	vb.	v. AMĂRÎ. CUTREMURA. INDISPUNE. ÎNCRÎNCENA. ÎNDURERA. ÎNFIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNFURIA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. ÎNTRISTA. MÎHNI. MÎNIA. NECĂJI. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. SUPĂRA. TREMURA. ȚIPA. URLA. ZBIERA. ZGUDUI.
oțărîre	s.	v. FURIE. GROAZĂ. INDIGNARE. ÎNCRÎNCENARE. ÎNFIORARE. ÎNFRICOŞARE. ÎNGROZIRE. ÎNSPĂIMÎNTARE. ÎNVERŞUNARE. MÎNIE. OROARE. REVOLTARE. REVOLTĂ. SCAN-DALIZARE. SPAIMĂ. TEROARE.
oțărît	adj.	v. FURIOS. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂ-RÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. PORNIT.
OȚÉL	s.	(Mold. şi Bucov.) criță. (Bară de ~.)
oțéle	s. pl.	v. AMNAR.
OȚELÍ	vb.	1. v. căli.2. a căli, (reg.) a pînzui. (A ~ tăişul unui instrument metalic.)
oțelí	vb.	v. AMEȚI. CHERCHELI. FORTIFICA. ÎMBĂTA. ÎNTĂRI. TURMENTA.
OȚELÍRE	s.	(TEHN.) călire, călit, (pop.) iuțire. (~ fierului.)
oțelíre	s.	v. FORTIFICARE. ÎNTĂRIRE.
OȚELÍT	adj.	v. călit.
oțelít	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. FORTIFICAT. ÎMBĂTAT. ÎNTĂRIT.
OȚETÁR	s.	(BOT.) 1. (Rhus typhina) (înv. şi reg.) scumpie.2. oțetar fals v. cenuşar.
OȚETÍ	vb.	v. acri.
OȚETÍRE	s.	v. acrire.

OȚETÍT	adj.	v. acrit.
oțetós	adj.	v. ACRIT. ACRU. ÎNĂCRIT. OȚETIT.
oțiós	adj.	v. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUC-TUOS. INUTIL. NEFOLOSITOR. NETREBUINCIOS. NEUTIL. VAN. ZADARNIC.
OU	s.	1. (pop.) plod. (~ de găină.)2. ou fecundat v. zigot.
ou	s.	v. CARTOF. TESTICUL.
OUÁ	vb.	a face. (Găina a ~ două ouă.)
ouăle-găínilor	s. pl.	v. PĂPĂDIE.
ouăle-pópii	s. pl.	v. SPÎNZ.
OULÉȚ	s.	ouşor, (reg.) ouț.
oul genúnchiului	s.	v. ROTULĂ.
oul-ínului	s.	v. LUBIȚ.
oul piciórului	s.	v. GLEZNĂ.
OUȘÓR	s.	ouleț.
ouşór	s.	v. LUETĂ. OMUȘOR. UVULĂ.
oúț	s.	v. OULEȚ. OUȘOR.
ovajénie	s.	v. FAVOARE. PROTECȚIE.
OVÁL	adj., s.	1. adj. v. eliptic.2. s. v. față.
OVÁT	adj.	ovoidal.
OVÁȚII	s. pl.	v. aclamații.
OVAȚIONÁ	vb.	v. aclama.
ovăz	s.	v. PIR.
ovăz-dúlce	s.	v. FLOCOȘICĂ.
OVIDÚCT	s.	v. trompă uterină.
OVIFÓRM	adj.	v. ovoidal.
OVIPOZITÓR	s.	(ANAT.) oviscapt. (~ la insecte.)
OVISCÁPT	s.	v. ovipozitor.
OVOGENÉZĂ	s.	v. oogeneză.
OVOÍD	adj.	v. ovoidal.
OVOIDÁL	adj.	ovat, oviform, ovoid.
OVUL FECUNDÁT	s.	v. zigot.
OXALAT ACID DE POTÁSIU	s.	(pop.) sare de măcriș.
OXIACÍD	s.	v. hidroxiacid.
OXIALDEHÍDĂ	s.	v. hidroxialdehidă.
OXICEFALÍE	s.	v. acrocefalie.
OXÍD	s.	(CHIM.) oxid de aluminiu = alumină; oxid de calciu = calce, var nestins; oxid de cupru = cuproxid; oxid de etilenă = etilenoxid; oxid de magneziu = magnezie; oxid de plumb = litargă, miniu; oxid de zinc = țincvais, alb de zinc, (înv.) tutea.
OXIDÁ	vb.	(CHIM.) a (se) rugini, (pop.) a (se) cocli. (Un metal care s-a ~.)
oxidá	vb.	v. OXIGENA.
OXIDÁRE	s.	(CHIM.) oxidație, ruginire, (pop.) coclire. (~ unui metal.)
OXIDÁT	adj.	(CHIM.) ruginit, (înv. şi pop.) ruginos, (pop.) coclit. (Metal ~.)
OXIDÁȚIE	s.	v. oxidare.

oxidáţie	s.	v. HEMATOZĂ. OXIGENARE.
OXIDOREDÚCERE	s.	(CHIM.) redox.
OXIDRÍL	s.	v. hidroxil.
OXIGENÁ	vb.	(FIZIOL.) (înv.) a (se) oxida. (Sîngele se ~.)
OXIGENÁRE	s.	v. hematoză.
OXIGENÁT	adj.	v. curat.
OXITOCÍNĂ	s.	v. ocitocină.
OXÓNIU	s.	v. hidroniu.
OXOSINTÉZĂ	s.	(CHIM.) hidroformilare, reacţie de carbonilare, sinteză oxo.
ÓZE	s.	v. oesar.
OZENÉ	s.	farfurie zburătoare.
OZOCHERÍTĂ	s.	(MIN.) (pop.) ceară-de-pămînt.
OZONÁ	vb.	v. ozoniza.
OZONÁRE	s.	v. ozonizare.
OZONÁT	adj.	v. curat.
OZONIFICÁ	vb.	v. ozoniza.
OZONIFICÁRE	s.	v. ozonizare.
OZONIZÁ	vb.	a ozona, a ozonifica.
OZONIZÁRE	s.	ozonare, ozonificare.
pa	interj.	v. SALUTARE.
PAC	interj.	poc! (~! se aude un foc de armă.)
pac	s.	v. PACHET.
PÁCE	s.	1. v. armonie.2. v. liniște.3. v. astîmpăr.4. v. tihnă.5. v. răgaz.6. v. odihnă de veci.
paceaúră	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEAN-DURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. ZDREANŢĂ.
pachéşti	s. pl.	v. BRETELE.
PACHÉT	s.	1. v. colet.2. (reg.) pac, pacioc, (Bucov.) paşcă. (Un ~ de tutun.)
paciént	adj.	v. PERSEVERENT. RĂBDĂTOR. STĂRUITOR. TENACE.
PACIÉNT	s.	(înv.) subiect. (~ al unui medic.)
paciénţă	s.	v. RĂBDARE.
pacífic	adj.	v. PAŞNIC.
pacificá	vb.	v. APLANA. ATENUA. CALMA. DESCREŞTE. DIMINUA. DOMOLI. ÎNLĂTURA. LINIŞTI. MICŞORA. MODERA. PONDERA. POTOLI. REDUCE. SCĂDEA. SLĂBI. TEMPERA.
PACIFICÁRE	s.	(înv.) pacificaţie, păceluire, păciui-lire, păciuire. (Restabilire a păcii sau ~.)
pacificáre	s.	v. APLANARE. ÎNLĂTURARE. ODIHNĂ DE VECI. PACE.
pacificáţie	s.	v. PACIFICARE.
pacináţi	s. pl.	v. BESSI. PECENEGI.
pacióc	s.	v. PACHET. TUTUN.
paciós	s.	v. CHEFAL.
*PACÍŞE	s. pl.	(pop.) cîlți (pl.), (reg.) cîlțișori (pl.), pacişele (pl.), păşunele (pl.). (~ele sînt fire de in sau de cînepă rămase în pieptenii ragilei.)
pacişéle	s. pl.	v. PACIŞE.
PÁCOSTE	s.	1. v. necaz.2. v. dezastru.
pacóstnic	adj.	v. PĂGUBITOR.

PACT	s.	v. înțelegere.
PACTIZÁ	vb.	a se înțelege, a se învoi. (A ~ cu inamicul.)
PÁDINĂ	s.	v. crov.
PADIŞÁH	s.	v. sultan.
PAGINÁ	vb.	a numerota. (A ~ un caiet.)
PAGINÁRE	s.	1. numerotare, numerotație, paginație, (înv.) paginatură. (~ filelor unui caiet.)2. v. pa-ginație.
PAGINÁT	adj.	numerotat. (Caiet ~.)
PAGINÁT	s.	v. paginație.
paginatúră	s.	v. NUMEROTARE. NUMERO-TAȚIE. PAGINARE. PAGINAȚIE.
PAGINÁȚIE		1. v. paginare.2. (TIPOGR.) paginare, paginat. (~ unui ziar.)
PÁGINĂ	s.	față. (Pe prima ~ a cărții.)
PÁGUBĂ	s.	1. daună, pierdere, prejudiciu, stricăciune, (înv. şi pop.) pricaz, (pop.) vătămare, (înv. şi reg.) smintă, sminteală, (prin Ban.) ştetă, (înv.) scădere, stricare, stricătură, vătămătură. (~ele provocate de incendiu.)2. pierdere, (fĕg.) pîrleală. (Cum şi-
pagúbnic	adj.	v. DĂUNĂTOR. NEGATIV. NOCIV. PĂGUBITOR. PERICULOS. PREJUDICIABIL. PRIMEJDIOS. RĂU. STRICĂTOR. VĂTĂMĂTOR.
PAHÁR	s.	(reg.) mesel, (înv.) scafă. (Un ~ cu vin.)
pahár	s.	v. CALICIU. CUPĂ. VENTUZĂ.
PAHÁRNIC	s.	(IST.) (înv.) ceaşnic. (~ la curtea domnească.)
pahidermíe	s.	v. ELEFANTIAZIS. FILARIOZĂ.
PAHIMENÍNGE	s.	(ANAT.) duramater.
páhnă	s.	v. MÎL. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI.
PAIÁNTĂ	s.	v. chezaş.
paiaţarlîc	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUŞLUC.
PAIÁȚĂ	s.	1. v. clovn.2. v. bufon.
paiaţăríe	s.	v. BUFONERIE. CARAGHIOSLÎC. CLOVNERIE. COMICĂRIE. GIUMBUŞLUC.
paíc	s.	v. CURIER. MESAGER. ŞTAFETĂ.
paidós	s.	v. SIESTĂ. TABIET.
paiele-ţigánului	s.	v. CALEA LACTEE. CALEA-LAP-TELUI.
PAIÉTĂ	s.	fluturaş, fluture, (reg.) şic. (~ la o rochie.)
PAÍNG	s.	v. păianjen.
paingînăráie	s.	v. PĂIENJENIŞ. PÎNZĂ. PLASĂ.
paisăc	s.	v. FURUNCUL.
paiván	s.	v. FRÎNGHIE. FUNIE. PRIPON.
PAJ	s.	copil de casă, (turcism înv.) icioglan.
PÁJURĂ	s.	1. v. acvilă.2. acvilă, (reg.) zgripţor. (Un steag cu ~ imperială.)
PAL	adj.	1. v. estompat.2. v. slab.
pal	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. PALID.
palachídă	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
PALÁN	s.	v. muflă.
paláncă	s.	v. PALISADĂ. STAUL.
palanchíh	s.	v. LECTICĂ. LITIERĂ.
*PALANÉȚ	s.	(reg.) grăbiţel, (Transilv.) langălău. (Turta din aluat de pîine numită ~.)

palanéţe	s. pl.	v. RUŞI-DE-TOAMNĂ.
paláscă	s.	v. PLOSCĂ.
paláşcă	s.	v. CARTUŞIERĂ.
PALÁT	s.	curte, (Transilv.) pălută, (Transilv. şi Mold.) polată, (înv.) aulă, serai. (Balul de la ~.)
PALÁT	s.	1. v. cerul-gurii.2. palat moale v. văl palatin.
PALATÁL	adj.	1. v. palatin.2. (FON.) (înv.) palatinal. (Sunet ~.)
PALATALIZÁ	vb.	(FON.) a (se) muia. (Consoane care s-au ~.)
PALATALIZÁRE	s.	(FON.) muiere. (~ unei consoane.)
PALATALIZÁT	adj.	(FON.) moale, muiat. (Consoană ~.)
PALATÍN	adj.	(ANAT.) palatal. (Regiunea ~.)
palatinál	adj.	v. PALATAL.
PALAVRAGIOÁICĂ	s.	v. flecară.
PALAVRAGÍU	s., adj.	v. flecar.
PALÁVRĂ	s.	1. (mai ales la pl.) fleac, nimic, (reg.) laf, marghiolie, (înv.) tîndale (pl.), (fam.) balivernă, moft, parascovenie. (Spune tot felul de ~e.)2. v. minciună.
PÁLĂ	s.	1. (reg.) palhă. (~ de iarba, de fîn.)2. v. adi-ere.
PÁLĂ	s.	(TEHN.) paletă. (~ de rotor, de elice.)
pálă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. PALOŞ. PĂTURĂ. POFTĂ. PROS-TEALĂ. SCLIFOSEALĂ. STRAT. TOANĂ.
palc	s.	v. EŞAFOD. LOJĂ.
pálcă	s.	v. NUIA. VARGĂ.
PALEOBIOLOGÍE	s.	v. paleontologie.
PALEOBOTÁNIC	adj.	paleofitologic.
PALEOBOTÁNICĂ	s.	paleofitologie, paleontologie vegetală.
PALEOFITOLÓGIC	adj.	v. paleobotanic.
PALEOFITOLOGÍE	s.	v. paleobotanică.
PALEOGÉN	s., adj.	(GEOL.) numulitic. (Depozite ~.)
PALEOLÍTIC	s.	(rar) sălbăticie. (În ~ s-au folosit primele unelte de piatră cioplită.)
PALEONTOLOGÍE	s.	1. paleobiologie.2. paleonto-logie animală v. paleozoologie; paleontologie vegetală v. paleobotanică.
PALEOSLÁVĂ	s.	(LINGV.) limba veche slavă.
PALEOZÓIC	s., adj.	(GEOL.) (astăzi rar) primar. (Era ~.)
PALEOZOOLOGÍE	s.	paleontologie animală.
palér	s.	v. CANTONIER. PRAF DE PUŞCĂ. PULBERE.
PALÉTĂ	s.	v. pală.
palétă	s.	v. COLORIT. CROMATICĂ.
PALETUVIÉRI	s. pl.	v. mangrove.
pálhă	s.	v. PALĂ.
PÁLID	adj.	1. galben, îngălbenit, (livr.) pal, (rar) pălit, (înv. şi pop.) searbăd, (pop. şi fam.) gălbejit, (pop.) pierit, spelb, (înv. şi reg.) smolit, (reg.) gălbăcios, (Ban. şi Olt.) galfăd. (~ de emoţie.)2. v. estompat.3. v. difuz.4. v. slab.
PALIDITÁTE	s.	v. paloare.
pálie	s.	v. VECHIUL TESTAMENT.
PALIÉR	s.	1. v. odihnă.2. v. lagăr.

palíncă	s.	v. RACHIU. ŢUICĂ.
palinodíe	s.	v. RETRACTARE.
palírie	s.	v. MAREE.
PALISÁDĂ	s.	(MIL.) (rar) palancă. (~ la o forti-ficaţie.)
páliţă	s.	v. BĂŢ. COADĂ. NUIA. PAR. PRĂJINĂ. VARGĂ.
palíu	adj.	v. PARALIZAT.
PÁLIUM	s.	v. manta.
palm	s.	v. PALMIER.
palma-sfintei-Măríi	s.	v. MÎNA-MAICII-DOM-NULUI.
PALMÁT	adj.	(BOT.) palmiform, (rar) digitat. (Frunze ~.)
palma-tîlhárului	s.	v. SALATĂ-SĂLBATICĂ.
PÁLMĂ	s.	1. (ANAT.) mînă, (arg.) stachie. (Ţine în ~ o monedă de 100 de lei.)2. (pop. şi fam.) scatoalcă, (reg.) plesnet, tapangea, (Bucov. şi Transilv.) cleapşă, (Munt.) leapşă, (prin Mold. şi Bucov.) ştearsă, (prin Mold.) ştarghie, (prin vestul Transilv.) taiver
pálmă	s.	v. LIMBĂ. MISTRIE.
palmă-cu-spíni	s.	v. BROASCĂ.
PALMIÉR	s.	(BOT.) (rar) palm. (Curmalul este un ~.)
PALMIFÓRM	adj.	v. palmat, (rar) digitat. (Frun-ze ~.)
PALMIPÉD	s.	v. anseriformă.
PALMITÍNĂ	s.	(CHIM.) tripalmitină.
PALOÁRE	s.	gălbeneală, paliditate, (pop.) gălbe-jeală, (înv. şi reg.) sărbezie, (reg.) sărbezenie, (înv.) serbezitură. (~ feţei unui bolnav.)
paloschíţa	s.	art. v. ALCOR.
PÁLOŞ	s.	(înv.) pată, spată. (Lovitură de ~.)
palótie	s.	v. BOROBOAŢĂ. GLUMĂ. ISPRAVĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. POCINOG. POZNĂ. SNOAVĂ. ŞOTIE. TRĂSNAIE.
PALPÁ	vb.	(MED.) a pipăi. (A ~ un bolnav.)
PALPÁBIL	adj.	1. v. concret.2. v. real.
PALPÁRE	s.	(MED.) palpaţie, (înv.) pipăire. (~ bolnavului.)
PALPÁŢIE	s.	v. palpare.
palpébră	s.	v. PLEOAPĂ.
palpít	s.	v. BĂTAIE. PALPITARE. PALPITAŢIE. PULSAŢIE. TICĂIT. TRESĂRIRE. ZBATERE. ZVÎCNEALĂ. ZVÎCNET. ZVÎCNIRE. ZVÎCNIT. ZVÎCNITURĂ.
PALPITÁ	vb.	1. a bate, a pulsa, a tăcăi, a ticăi, a tresări, a se zbate, a zvîcni, (rar) a zvîcîi, (reg.) a bîcîi, a tîcîti. (Inima ~ cu putere.)2. v. tremura.3. v. tresălta.4. v. fremăta.
PALPITÁNT	adj.	captivant, pasionant. (Un roman poliţist ~.)
PALPITÁRE	s.	1. v. palpitaţie.2. v. freamăt.
PALPITÁŢIE	s.	1. bătaie, palpitare, pulsaţie, ticăit, tresărire, zbatere, zvîcneală, zvîcnet, zvîcnire, zvîcnit, zvîcnitură, (rar) tresăritură, (înv.) palpit, răsăritură, săltare. (~ a inimii.)2. v. freamăt.
palpitătór	adj.	v. FREMĂTĂTOR. TREMURĂ-TOR.
PÁLTIN	s.	(BOT.; Acer pseudoplatanus) (reg.) mojdrean.
PALTÓN	s.	haină. (Poartă un ~ de blană.)
palţău	s.	v. NUIA. PAR. PRĂJINĂ. VARGĂ.

palúdă	s.	v. BALTĂ. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
PALÚDIC	adj., s.	v. malaric.
PALUDÍSM	s.	v. malarie.
PALUDOLOGÍE	s.	v. malariologie.
PALUDOTERAPÍE	s.	v. malarioterapie.
pam	s.	v. GAZ. PÎRŢ. VÎNT.
pámente	s.	v. AMINTIRE. MEMORIE. POME-NIRE.
pámet	s.	v. DEŞTEPTĂCIUNE. INTELECT. INTELIGENŢĂ. JUDECATĂ. MINTE. PRICEPERE. RAŢIUNE. SPIRIT.
PAMFLÉT	s.	diatribă, (livr.) libel, (înv.) paschil, paschinadă, polojenie. (Un violent ~ împotriva războiului.)
PAMFLETÁR	s.	pamfletist, (livr.) libelist. (Un ~ temut.)
PAMFLETÍST	s.	v. pamfletar.
pampúşcă	s.	v. GOGOAŞĂ.
PAN	s.	magnat. (Un ~ polonez.)
panachídă	s.	v. TĂBLIŢĂ.
PANAGHÍE	s.	(BIS.) engolpion.
PANAHÍDĂ	s.	v. parastas.
PANARÍŢIU	s.	(MED.) (pop.) sugel, sugiu, (reg.) păducel, puşiţ, sugiuc.
PANÁŞ	s.	1. pompon, (înv.) cristă. (~ la chipiul unor uniforme militare.)2. v. surguci.
PÁNĂ	s.	1. v. plectru.2. v. ancie.3. v. ic.4. (TEHN.) măsea. (~ la grindeiul de la piuă.)5. (MAR.) safran. (~ la cîrma unei nave.)
pănă	s.	v. ASCUŢIŞ. BOR. CORDAR. FLOARE. ÎNTINZĂTOR. LAMĂ. LIMBĂ. MARGINE. PĂ-NUŞĂ. PENEL. STRUNĂ. TĂIŞ.
PANCÁRTĂ	s.	placardă, placat.
panciarúş	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
páncovă	s.	v. GOGOAŞĂ. MINCIUNĂ. MIN-CIUNEA. MINCIUNICĂ. OCHI. SCOVARDĂ. USCĂŢEA. USCĂŢICĂ.
PANCREÁS	s.	(ANAT.) glandă pancreatică, (înv.) gîlca folcuţului.
pandalíe	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEA-LĂ. TOANĂ.
pandalíi	s. pl.	v. FURIE. ÎNVERŞUNARE. MÎNIE. NERVI.
PANDÉCTE	s. pl.	(JUR.) digeste (pl.).
pandúr	s.	v. HAIDUC.
panegíric	adj.	v. APOLOGETIC.
PANEGÍRIC	s.	v. apologie.
PANEGIRÍST	s.	v. apologet.
PANÉR	s.	v. coş.
PANERÁŞ	s.	1. coşuleţ, (pop.) coşărcuţă, (Tran-silv.) corfiţă. (Un ~ de nuiele.)2. (ANAT.) coşuleţ. (~ la picioarele albinei.)
PANFOBÍE	s.	(MED.) (rar) pantofobie.
panganét	s.	v. BAIONETĂ.
pangeá	s.	v. SFECLĂ.
PANGENÉZĂ	s.	(BIOL.) panspermie.

panghí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
panglicár	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
PÁNGLICĂ	s.	l. (reg.) primă, (Mold. şi Bucov.) cordea, (Ban.) sîrmă. (~ de mătase.)2. (TEHN.) bandă. (~ la maşina de scris.)3. v. tenie.
pangliceá	s.	v. PANGLICUŢĂ.
panglicăríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. ILU-ZIONISM. IMPOSTURĂ. INTRIGĂ. ÎNŞELĂCIU-NE. ÎNŞELĂTORIE. MAŞINAŢIE. PRESTIDIGITAŢIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. SCAMATORIE. ŞAR-LATANIE. ŞMECHERIE. UNELTIRE.
pánglici	s. pl.	v. IARBĂ-ALBĂ.
PANGLICÚŢĂ	s.	(reg.) panglicea. (O ~ de mătase.)
panglicúţă	s.	v. IARBĂ-ALBĂ.
PANÍCUL	s.	(BOT.) racem compus.
PANIFICÁRE	s.	v. panificaţie.
PANIFICÁŢIE	s.	panificare. (Produse de ~.)
PANÓPTIC	s.	panoramă. (Expoziţia de figuri de ceară se numeşte ~.)
PANORÁMĂ	s.	1. v. panoptic. *2. (fig.) frescă. (Scriitorul ne oferă o vastă ~ a societăţii.)
PANÓU	s.	1. v. afişier.2. panou de comandă v. tablou de comandă.
PANSÁ	vb.	(MED.) a (se) bandaja, a (se) lega, (rar) a (se) înfăşa, (înv. şi pop.) a (se) obloji, (reg.) a (se) îmbandaja. (S-a ~ la rană.)
pansá	vb.	v. ŢESĂLA.
pansáj	s.	v. ŢESĂLARE. ŢESĂLAT.
PANSAMÉNT	s.	(MED.) bandaj, faşă, tifon, (pop.) legătoare, legătură, oblojeală. (A legat rana cu un ~.)
PANSÁRE	s.	(MED.) bandajare, legare, legat, pansat, (pop.) oblojire, oblojit. (~ rănii.)
PANSÁT	adj.	(MED.) bandajat, legat, (înv. şi pop.) oblojit, (reg.) îmbandajat. (Rană ~.)
PANSÁT	s.	v. pansare.
PANSEÁ	s.	(BOT.) 1. (Viola tricolor) panseluţă, (pop.) catifeluţă, (reg.) puizea, trei-fraţi-pătaţi.2. (Viola wittrockiana) panseluţă, (reg.) barba-împăra-tului, guşa-găinii, trei-fraţi-pătaţi.
PANSELÚŢĂ	s.	(BOT.) 1. v. pansea.2. v. pansea.
panseluţe-de-múnte	s. pl.	v. UNGHIA-PĂ-SĂRII.
panséu	s.	v. AFORISM. CUGETARE. DICTON. MAXIMĂ. SENTINŢĂ.
pansív	adj.	v. CUGETĂTOR. GÎNDITOR. MEDI-TATIV. REFLEXIV.
PANSLAVÍSM	s.	(rar) slavism.
PANSPERMÍE	s.	v. pangeneză.
*PANTAGRUÉLIC	adj.	(livr.) sardanapalesc, sarda-napalic. (Ospăţ ~.)
pantagruélic	adj.	v. COLOSAL. EXTRAOR-DINAR.
PANTALÓN	s.	(mai ales la pl.) 1. (pop. şi fam.) nădrag, (prin Ban.) plundăr. (Bărbat cu ~i de doc.)2. chilot. (Pune-ţi un ~ mai gros.)
PANTALONÁR	s.	nădrăgar.
pantalonár	s.	v. ORĂŞEAN. TÎRGOVEŢ.
PÁNTĂ	s.	(GEOGR.) clină, coastă, coborîş, costişă, muchie, povîrniş, pripor, repeziş, scoborîş, versant, (rar) prăvălac, prăvăliş, (înv. şi reg.) piază, scapăt, (reg.) pieptan, pieptar, piezişea, povîrghie, prăval, prăvălitură, răpăguş, (prin Munt.) aplecuş, (înv.
PANTÉRĂ	s.	(ZOOL.; Felis pardus) leopard, (înv.) pardal, pardos.

PANTÓF	s.	(înv. şi reg.) postal, (reg.) jumătăţi (pl.). (~i de vară.)
PANTÓF	s.	v. PAPUC.
PANTOFÁG	adj.	v. OMNIVOR.
PANTOFÁR	s.	cizmar, (înv. şi reg.) papucar, papugiu, (Mold.) ciubotar, (Transilv., Ban., Maram. şi Bucov.) şuştăr, (înv.) cavaf. (De meserie ~.)
PANTOFĂREÁSĂ	s.	cizmărească, (Mold.) ciubotă-reasă.
PANTOFĂRÍE	s.	cizmărie, (Mold.) ciubotărie, (înv.) căvăfie, papucărie. (Învaţă ~.)
pantofii-doámnei	s. pl.	v. PAPUCUL-DOAMNEI.
PANTOFIÓR	s.	v. parameci.
pantofobíe	s.	v. PANFOBIE.
PANTOGRAFÍE	s.	v. tipar înalt.
PANTOMÍM	s.	mim. (Un ~ celebru, la circ.)
PANTOMÍMĂ	s.	mimodramă.
páos	s.	v. ACALMIE. ASTÎMPĂR. CALM. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. TĂCERE. TIHNĂ.
PAP	s.	v. cocă.
papá	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
papagál	s.	v. GURĂ.
PAPAGALICÉSC	adj.	mecanic. (Reproducere, asimi-lare ~.)
PAPAGALICÉŞTE	adv.	automat, maşinal, mecanic. (Repetă ~ ceea ce aude.)
papagal-ţigănésc	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUŢĂ.
papa-găínii	s.	v. PĂPĂDIE.
PAPAINÓG	s.	v. cataligă.
papainóg	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSŢINERE.
PAPÁL	adj.	(BIS.) 1. apostolic, pontifical. (Scaunul ~.)2. (livr.) pontifical, (înv.) papicesc, păpesc. (Statul ~.)3. v. catolic.
PAPALITÁTE	s.	(BIS.) 1. (înv. şi reg.) papistăşie, (înv.) papat. (Instituţia ~ătii.)2. (livr.) pontificat, (rar) păpie. (A obţinut ~.)
papalúngă	s.	v. PĂPĂDIE.
PAPANÁŞ	s.	(mai ales la pl.) 1. (BOT.; Trifolium arvense) (reg.) cercură, clopoţel, cotocei (pl.), culbecească, ghizdei, mieluşel, mîţişor, mîţucă, mohorel, motocei (pl.), pepenări (pl.), pepenei (pl.), pepeniţă, pisici (pl.), pufuşor, trifoi, coa-da-mîţei, iarba-som
PAPÁRĂ	s.	(reg.) moieţi (pl.), păpăruie. (A mîn-cat ~.)
papáră	s.	v. JUMĂRI. OMLETĂ.
paparígă	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
PAPARÚDĂ	s.	(reg.) mutoaşcă, (Ban.) dodola (art.), dodoloaie, păpăruie. (~e care invocă ploaia.)
paparúdă	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
paparúgă	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
paparúnă	s.	v. MAC. MAC-CORNUT. ROSTO-PASCĂ.
papát	s.	v. PAPALITATE.
PÁPĂ	s.	(BIS.) pontiful roman, pontiful Romei, sfîntul părinte, suveranul pontif.
pápă	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. JUMĂRI. MÎNCARE. OMLETĂ.
papélă	s.	v. SPANAC-PORCESC.
papéle	s. pl.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.

papicésc	adj.	v. PAPAL.
PAPIER COLLÉ	s.	v. colaj.
PAPILIONÍDĂ	s.	(ENTOM.; Papilio machaon şi podalirius) coada-rîndunicii.
PAPILÓM	s.	v. neg.
papír	s.	v. HÎRTIE.
papísm	s.	v. CATOLICISM. ROMANO-CATOLI-CISM.
papíst	adj.	v. PAPAL. ROMAN.
papíst	s., adj.	v. CATOLIC. ROMANO-CATOLIC.
papistáş	adj.	v. PAPAL. ROMAN.
papistáş	s.	adj. v. CATOLIC. ROMANO-CATOLIC.
papistăşésc	adj.	v. CATOLIC. PAPAL. ROMAN. ROMANO-CATOLIC.
papistăşí	vb.	v. CATOLICIZA.
papistăşíe	s.	v. CATOLICISM. PAPALITATE. ROMANO-CATOLICISM.
papórniță	s.	v. COŞ. PANER.
PÁPRICAŞ	s.	(Mold.) paprică. (~ de vită, cu găluşte.)
pápricaş	s.	v. BOIA.
papricát	adj.	v. CONDIMENTAT. IUTE. PICANT. PIPERAT.
páprică	s.	v. ARDEI. BOIA. PAPRICAŞ.
PAPÚC	s.	1. (reg.) sandală, (Transilv., Maram. şi Bucov.) pantof, (Mold. şi Bucov.) scarpă, (Ban. şi nordul Olt.) şlap, (Ban. şi Transilv.) şlarf, (înv.) babuşi (pl.). (~i de casă.)2. (TEHN.) sabot. (~ la un pilon.)3. (BOT.; Cypripedium calceolus) blabornic.4. (BO
papúc	s.	v. BOCANC. GHEATĂ.
papucár	s.	v. CIZMAR. PANTOFAR.
PAPUCÁŞ	s.	papucel.
papucáş	s.	v. PAPUCUL-DOAMNEI.
papúcă	s.	v. BUNIC. TATĂ-MARE.
papucăríe	s.	v. CIZMĂRIE. PANTOFĂRIE.
PAPUCÉL	s.	papucaş.
papugíu	s.	v. CIZMAR. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂTOR. PANTOFAR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
PÁPULE	s. pl.	(MED.) băşicuțe (pl.), bubulițe (pl.), spuzeală. (~ pe piele.)
PÁPURĂ	s.	1. (BOT.; Typha) (reg.) bățea, berbecuț, bucşău, culm, rogoz, şovar, (Transilv. şi Maram.) spetează, (Maram.) spetie.2. v. stuf.
pápură	s.	v. PIPIRIG.
papură-de-rogojínă	s.	v. ROŞĂȚEA.
papură-rotúndă	s.	v. PIPIRIG. ROGOZ.
PAR	s.	1. prăjină, (pop.) prepeleac, (reg.) beldie, paliță, pătăchie, prăştinaş, prăştină, rudă, (Olt.) colvă, dîrjală, (Transilv.) palțău, (înv.) şiric. (L-a lovit cu un ~.)2. parmac, (înv. şi pop.) pociumb, (pop.) şarampoi, (reg.) verdete, (Maram.) şaranț, (Ma
PARÁ	s.	v. ban.
pará	s.	v. BAN. MONEDĂ. PIESĂ.
PARÁ	vb.	v. eschiva.
PARÁBOLĂ	s.	învățătură, pildă, (rar) parimie, (înv.) price. (A citit o ~.)

PARABÓLIC	adj.	curbat. (Oglindă ~.)
PARACHÉRNIȚĂ	s.	(BOT.; Parietaria officinalis) (reg.) mătrice, politrică, grîul-potîrnichii, urzi-că-moartă, (înv.)
parachinisí	vb.	v. ÎNDEMNA. STIMULA.
parachínisis	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT.
PARACLÁZĂ	s.	v. falie.
PARACLÍS	s.	(BIS.) 1. v. capelă.2. (înv.) oratoriu. (~ într-un palat.)
PARACLISÉR	s.	(BIS.) 1. ţîrcovnic, (reg.) clisiarh, clisier, crîsnic, pălămar, (Transilv.) făt, (Transilv. şi Bucov.) sfăt. (~ul se ocupă de îngrijirea unei biserici.)2. v. dascăl.
paradáisă	s.	v. PĂTLĂGEA. PĂTLĂGICĂ. ROŞIE. TOMATĂ.
PARÁDĂ	s.	1. (înv.) parisie. (~ militară.)2. defilare. (Nu mergem şi noi la ~?)3. ceremonie, gală. (Uniformă, ţinută de ~.)4. ceremonie, cinste, fast, pompă, solemnitate. (L-a primit cu multă ~.)5. v. pompă.
parádă	s.	v. ALAI. CORTEGIU. SUITĂ.
paradí	vb.	v. DEGRADA. DETERIORA. ÎNVECHI. STRICA. UZA.
paradígmă	s.	v. EXEMPLU. ÎNVĂŢĂTURĂ. MODEL. PILDĂ.
PARADÍS	s.	v. rai.
paradít	adj.	v. DEGRADAT. DETERIORAT. ÎNVE-CHIT. PRĂPĂDIT. STRICAT. UZAT.
paradiziác	adj.	v. MINUNAT. SPLENDID. STRĂLUCITOR.
paradosí	vb.	v. DA. ÎNCHINA. ÎNCREDINŢA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. PLECA. PREDA. REMITE. SUPUNE. TRANSMITE.
paradosíe	s.	v. PREDARE.
paradosíre	s.	v. DEPUNERE. ÎNAINTARE. ÎNMÎ-NARE. PREDARE. PREZENTARE. REMITERE.
parádosis	s.	v. PREDARE.
paradosít	s.	v. DEPUNERE. ÎNAINTARE. ÎNMÎ-NARE. PREDARE. PREZENTARE. REMITERE.
PARADOXÁL	adj.	v. neobişnuit.
PARAFÁ	vb.	(înv.) a scripisi. (A ~ un act.)
PARAFÁRE	s.	(înv.) scripisire. (~ unui act.)
PARAFÁT	adj.	(înv.) scripisit. (Act ~.)
PARAFERNÁL	adj.	v. extradotal.
PARAFÉRNĂ	s.	(JUR.) (înv.) exoprică.
PARAFÍNĂ	s.	v. alcan.
PARAFLÓW	s.	v. paragel.
PARAFRAZÁ	vb.	(rar) a perifraza. (A ~ pe cineva.)
parafúlger	s.	v. PARATRĂSNET.
PARAGÉL	s.	(CHIM.) paraflow.
PARÁGINĂ	s.	1. pîrloagă, ţelină, (pop.) părăgi-neală, (înv. şi reg.) ogor, (reg.) hat, părăginitură. (Grădina a ajuns o ~.)2. părăginire, părăsire, sălbăticie. (Parc lăsat în ~.)3. v. ruină.
PARAGÓGĂ	s.	(FON.) epiteză.
PARAGÓGIC	adj.	(FON.) epitetic. (Formaţie lexi-cală ~.)
PARAGRÁF	s.	1. v. articol.2. v. alineat.
paragrafíe	s.	v. PRESCRIERE. PRESCRIPŢIE.
paralaghíe	s.	v. SOLFEGIU.
paralaghisí	vb.	v. SOLFEGIA.

PARALÁXĂ	s.	(ASTRON.) 1. (înv.) semiosie.2. pa-ralaxă anuală = paralaxă heliocentrică; paralaxă diurnă = paralaxă geocentrică; paralaxă geocentrică v. paralaxă diurnă; paralaxă heliocentrică v. paralaxă
parále	s. pl.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. SITUAȚIE. STARE.
PARALÉL	adj., adv.	1. adj. v. concomitent.2. adv. v. concomitent.
PARALÉLĂ	s.	comparare, comparație, confruntare, paralelism. (O ~ între cele două caractere.)
PARALELÍSM	s.	1. v. concomitență.2. v. comparație.
PARALÍTIC	adj., s.	(MED.) (pop.) damblagiu, (înv. şi reg.) slăbănog. (Om ~.)
PARALIZÁ	vb.	1. (MED.) (înv. şi pop.) a seca, (pop.) a damblagi, a lua, (Ban.) a slogui, (înv.) a slăbănogi. (I-a ~ piciorul drept.)2. v. amorți.3. v. înmărmuri.4. a anihila, a anula, a neutraliza. (O sfială îi ~ orice mişcare.)5. a imobiliza. (Prin forță i-a ~ orice
PARALIZÁRE	s.	(MED.) (pop.) damblagire. (~ unei persoane.)
PARALIZÁT	adj.	(MED.) (pop.) damblagit, (înv. şi reg.) sec, (prin Munt.) mereu, (Munt. şi Olt.) paliu, (înv.) secat. (Om, picior ~.)
paralizáție	s.	v. PARALIZIE.
PARALIZÍE	s.	(MED.) 1. (pop.) dambla, poceală, (înv. şi reg.) slăbănogeală, slăbănogie, (Transilv.) gută, (înv.) paralizație, slăbănogire.2. paralizie infantilă v. poliomielită.
paralîc	s.	v. BĂNET. MĂRUNT. MĂRUNȚIȘ.
PARAMÉCI	s.	(ZOOL.; Paramoecium) pantofior.
PARAMÉTRU	s.	(TEHN.) caracteristică. (Maşină cu unii ~i funcționali superiori.)
PARAMNEZÍE	s.	(PSIH.) falsă recunoaştere.
PARANTÉZĂ	s.	1. (înv.) cuprinzătoare, închizătoare. (~ este un semn de punctuație.)2. paranteză dreaptă = croşetă, (rar) paranteză franceză. (Text închis între ~.)
parantéză	s.	v. DIGRESIUNE. DIVAGARE. DIVAGAȚIE.
paranteză francéză	s.	v. CROŞETĂ. PARAN-TEZĂ DREAPTĂ.
parapánghelos	interj.	v. ADIO. AMIN. GATA.
parapéi	s.	v. GLAF. PERVAZ.
PARAPÉT	s.	v. balustradă.
parapléu	s.	v. UMBRELĂ.
parapón	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NEPLĂCERE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. SUPĂRARE.
paraponisít	adj.	v. NECĂJIT. NEMULȚUMIT. SUPĂRAT.
PARAPSIHOLOGÍE	s.	metapsihologie.
parascovénie	s.	v. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. FLEAC. NAZBÎTIE. NIMIC. PALAVRĂ. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
PARASIMPATICOTONÍE	s.	v. vagotonie.
parasól	s.	v. PARASOLAR.
PARASOLÁR	s.	(FOTO) (rar) parasol.
PARASTÁS	s.	(BIS.) panahidă, pomană, (reg.) prînz, rai.
parastasul-pópii	s.	v. SALBĂ-MOALE. VONICER.
parastisí	vb.	v. ARĂTA. COMUNICA. EXPUNE. INTERPRETA. ISTORISI. ÎNFĂȚIŞA. JUCA. NARA. POVESTI. PREZENTA. RELATA. REPREZENTA. SPUNE. TRANSMITE. ZICE.
PARATÁCTIC	adj.	v. juxtapus.
PARATÁXĂ	s.	v. juxtapunere.
PARATÍFOS	s.	(MED.) febră paratifoidă.

PARATIFÓZĂ	s.	v. salmoneloză.
paratonér	s.	v. PARATRĂSNET.
PARATRĂSNET	s.	(FIZ.) (rar) paratoner, (înv.) ferifulger, feritun, parafulger, paratunet.
paratúnet	s.	v. PARATRĂSNET.
PARAVÁN	s.	v. plasă.
paraván	s.	v. PARAZĂPADĂ.
paraxénie	s.	v. CAPRICIU. CHEF. CIUDĂȚENIE. CURIOZITATE. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
paraxín	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EXCEN-TRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞ-NIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU.
PARAZĂPÁDĂ	s.	(rar) paravan.
parazít	adj.	v. INUTIL. NENECESAR. NETREBU-INCIOS. NEUTIL.
PARAZÍT	adj., s.	1. adj. v. parazitar.2. s. pl. (livr.) vermină. (E plin de ~i.)3. s. (fam.) linge-blide, linge-talere, linge-talgere. (X e un mare ~.)4. s. pl. v. perturbaţii electromagnetice.
PARAZITÁR	adj.	parazit. (Organism ~.)
parazitár	adj.	v. INUTIL. NENECESAR. NETRE-BUINCIOS. NEUTIL.
parazól	s.	v. UMBRELĂ.
PÁRĂ	s.	1. v. flacără.2. v. vîlvătaie.3. v. dogoare.
pără	s.	v. BEC. CARTOF. CON.
PARC	s.	1. grădină. (~ public.)2. parc zoologic v. grădină zoologică.
PARCÁ	vb.	a gara. (A ~ un vehicul.)
PARCÁJ	s.	v. parcare.
PARCÁRE	s.	parcaj, parching. (Staţie de ~ pentru automobile.)
parceá	s.	v. CARMAC. LOT. PARCELĂ.
parcealagíu	s.	v. PARLAGIU.
PARCELÁ	vb.	(reg.) a răclui. (A ~ un teren.)
PARCELÁRE	s.	lotizare. (~ terenului.)
PARCÉLĂ	s.	v. lot.
PARCHÉT	s.	(SILV.) (pop.) curătură, (Ban., Transilv., Maram. şi Bucov.) şlag. (~ într-o pădure.)
PÁRCHING	s.	v. parcare.
parcimoníe	s.	v. AVARIŢIE. CALICENIE. CALICIE. RETICENŢĂ. REŢINERE. REZERVĂ. ZGÎRCENIE.
parcimoniós	s., adj.	v. AVAR. CALIC. RETICENT. REŢINUT. REZERVAT. ZGÎRCIT.
PARCÚRGE	vb.	1. a face, a merge, a străbate. (~ zilnic 10 km.)2. a măsura, a străbate. (~ camera de la un capăt la celălalt.)3. (SPORT) a acoperi, a străbate. (Atletul a ~ distanţa de 5 000 m în ...)4. v. cutreiera.5. v. străbate.6. v. citi.7. v. răsfoi.
PARCÚRGERE	s.	1. v. străbatere.2. v. citire.3. v. răs-foire.
PARCÚRS	s.	drum, itinerar, rută, traiect, traiectorie, traseu, (astăzi rar) marşrut, (înv., în Mold.) şleau. (~ urmat de un vehicul.)
pardál	s.	v. LEOPARD. PANTERĂ.
pardesiu de scînduri	s.	v. COŞCIUG. SICRIU.
PARDÓN	interj.	iertaţi!, scuzaţi!
pardón	s.	v. DOS. FUND. IERTARE. POPOU. SCUZĂ. ŞEZUT.

pardoná	vb.	v. ABSOLVI. CRUŢA. GRAŢIA. IERTA. SCUTI.
párdos	s.	v. LEOPARD. PANTERĂ. PARDOSEALĂ. PODEA.
PARDOSEÁLĂ	s.	1. v. duşumea.2. podea, (înv. şi reg.) poditură, (reg.) podilă, podineală, (înv.) pardos, pardositură, (latinism înv.) paviment. (~ într-un spaţiu deschis.)
PARDOSÍ	vb.	a podi. (A ~ o încăpere.)
PARDOSÍRE	s.	podire. (~ unei încăperi.)
PARDOSÍT	adj.	podit. (Încăpere ~.)
pardositúră	s.	v. PARDOSEALĂ. PODEA.
parenchimátic	adj.	v. PARENCHIMATOS.
PARENCHIMATÓS	adj.	(ANAT., BOT.) (rar) paren-chimatic. (Ţesut~.)
PARESTEZÍE	s.	v. furnicătură.
paretisí	vb.	v. DEMISIONA.
paretisíre	s.	v. DEMISIE.
paretisis	s.	v. DEMISIE.
párfie	s.	v. CUSUR. DAR. DEFECT. METEAHNĂ. NĂRAV. PATIMĂ. VICIU.
PARFÚM	s.	v. mireasmă.
parfúm	s.	v. PETUNIE.
PARFUMÁ	vb.	v. înmiresma.
PARFUMÁRE	s.	v. înmiresmare.
parfumáşi	s. pl.	v. PEJMĂ.
PARFUMÁT	adj.	1. v. înmiresmat.2. aromat, aromatic, îmbălsămat, îmbătător, înmiresmat, (rar) balsamic, balsamiu, binemirositor. (O substanţă ~.)3. odorant, odorifer. (Esenţă ~.)
parfumatór	adj.	v. ÎMBĂLSĂMAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT.
PARHELÍE	s.	(ASTRON.) (înv.) sorior.
PARIÁ	vb.	(pop.) a se lega, a se prinde, (înv. şi reg.) a se rămăşi. (Pe cît aţi ~?)
paríc	s.	v. PERUCĂ.
PARICÍD	s.	(rar) patricid.
PARICOPITÁT	s., adj.	v. artiodactil.
PARIETÁL	s.	(ANAT.) (înv. şi reg.) scăfîrlie.
parietárie	s.	v. PARACHERNIŢĂ.
parigoríe	s.	v. ALINARE. CONSOLARE. ÎMBĂR-BĂTARE. ÎNCURAJARE. MÎNGÎIERE.
parigorisí	vb.	v. ALINA. CONSOLA. ÎMBĂRBĂTA. ÎNCURAJA. MÎNGÎIA.
PARIMIÁR	s.	(BIS.) parimie.
PARIMÍE	s.	(BIS.) parimiar.
parimíe	s.	v. AFORISM. CUGETARE. DICTON. ÎNVĂŢĂTURĂ. MAXIMĂ. PARABOLĂ. PILDĂ. PROVERB. SENTINŢĂ. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
parisíe	s.	v. ALAI. FAST. PARADĂ. PARTICIPARE. PARTICIPAŢIE. POMPĂ. PREZENŢĂ.
parisilab	adj.	v. PARISILABIC.
PARISILÁBIC	adj.	(LINGV.) (rar) parisilab. (Cu-vînt ~.)
PARITÁTE	s.	egalitate. (~ numerică, valorică.)
PARÍU	s.	prinsoare, rămăşag, (înv. şi pop.) rămas, (reg.) rămaş, rămăşeală, rămăşiţă. (A face ~ cu cineva.)
PARIZIÁNĂ	s.	v. pariziancă.
PARIZIÁNCĂ	s.	pariziană.

PARÎMĂ	s.	odgon, (pop.) pălămar. (Barcă legată de o ~.)
PARLAGÍU	s.	(reg.) parcealagiu, (înv.) bocciu. (~ la abator.)
PARLAMÉNT	s.	(POL.) 1. legislativ. (S-a întrunit ~ ul.)2. congres. (În unele state, ~ul se numeşte congres.)
PARLAMENTÁ	vb.	a negocia, a trata. (A ~ cu partea adversă.)
PARLAMENTÁR	adj., s.	1. adj. (POL.) legislativ, legiuitor. (Organ ~.)2. s. (POL.) congresman. (În unele state, ~ ul se numeşte congresman.)3. s. (MIL., POL.) (înv.) solitor. (Au trimis un ~ în tabăra adversă.)4. adj. ceremonios, protocolar. (Stil, limbaj ~.)
parlatóriu	s.	v. PARLOAR. VORBITOR.
PARLOÁR	s.	vorbitor, (înv.) parlatoriu. (~ la un cămin.)
PARMÁC	s.	1. v. par.2. v. stîlp.
parmác	s.	v. BALUSTRADĂ. GRILAJ. MÎNĂ CURENTĂ. PARAPET. PARMACLÎC. PĂLIMAR. RAMPĂ. REZEMĂTOARE.
PARMACLÎC	s.	1. v. balustradă.2. grilaj, (înv.) parmac. (Verandă cu ~.)
parmaclîc	s.	v. PÎRGHIE.
parnásie	s.	v. ŞOPÎRLAIŢĂ. ŞOPÎRLICĂ. ŞOPÎR-LIŢĂ.
parocáş	s.	v. PERUCHIER.
PARODIÁ	vb.	(rar) a parodiza. (A ~ o poezie.)
PARÓDIC	adj.	v. buf.
paródic	adj.	v. PARODISTIC.
PARODÍSTIC	adj.	(rar) parodic. (Operă de factu-ră ~.)
parodizá	vb.	v. PARODIA.
PAROHIÁL	adj.	(BIS.) (înv.) parohialnic. (Casă ~.)
parohiálnic	adj.	v. PAROHIAL.
parohián	s.	v. ENORIAŞ.
PAROHÍE	s.	(BIS.) enorie, (înv. şi pop.) popor, (înv., prin Transilv.) materă.
paról	interj.	v. SERIOS. ZĂU.
PARÓLĂ	s.	formulă. (Nu cunoaşte ~.)
parólă	s.	v. AFIRMAŢIE. ANGAJAMENT. ASIGU-RARE. CONVERSAŢIE. CONVORBIRE. CUVÎNT. DECLARAŢIE. DIALOG. DISCUŢIE. FĂGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINŢĂ. LEGĂMÎNT. MĂRTURISIRE. PROMISIUNE. RELATARE. SPUSĂ. VORBĂ. ZISĂ.
PAROLÍST	adj.	v. punctual.
paróm	s.	v. BAC. POD MIŞCĂTOR. POD PLU-TITOR. POD UMBLĂTOR.
paronomasíe	s.	v. PARONOMAZĂ.
PARONOMÁZĂ	s.	(rar) paronomasie. (~ este o construcţie stilistică.)
PAROTIDITĂ EPIDÉMICĂ	s.	v. oreion.
paroxísm	s.	v. ACCES. ATAC. CRIZA. PUSEU.
parpalác	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
parpaléc	s.	v. GREC.
parpandél	s.	v. DANCI.
parpangîcă	s.	v. ARPAGIC. CEAPĂ DE SĂMÎNŢĂ.
PARPIÁN	s.	(BOT.; Antennaria dioica) (reg.) flocoşele (pl.), linariţă, măruncă, părălei (pl.), siminoc, floarea-patului, laba-mîţii, scînteiuţă-de-munte, sunătoare-de-munte, talpa-mîţei, talpa-pisicii.
parséchi	s.	v. DULAP. GARDEROB. ŞIFONIER.

parşemín	s.	v. PERGAMENT.
parşív	adj.	v. CORUPT. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂŢAT. GREŢOS. IMORAL. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NERUŞINAT. NETREB-NIC. PERVERTIT. RUŞINOS. SCELERAT. SCÎRBOS. STRICAT. TICĂLOS. VICIOS.
parşivénie	s.	v. ABJECŢIE. FĂRĂDELEGE. INFA-MIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIU-IRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
PARTÁJ	s.	(JUR.) împărţeală. (Operaţie de ~ de bunuri deţinute în comun.)
partál	s.	v. BUCATĂ. CRÎMPEI. FRACŢIUNE. FRAGMENT. FRÎNTURĂ. PARTE. PORŢIUNE. SECŢIUNE. TRANŞĂ.
PÁRTE	s.	1. v. bucată.2. v. secţiune.3. v. judecie.4. v. submulţime.5. v. pasaj.6. v. fragment.7. v. coas-tă.8. v. latură.9. v. sector.10. v. loc.11. v. direcţie.12. direcţie, latură, sens. (Din toate ~ţile veneau spre noi.)13. (JUR.) (rar) justiţiabil. (~ într-un
párte	s.	v. DESTIN. DOTAŢIE. DOTĂ. FATALITATE. GRUPARE. MENIRE. MOLECULĂ. NOROC. PAR-TIDĂ. PREDESTINARE. ROL. SOARTĂ. TABĂRĂ. URSITĂ. ZESTRE. ZODIE.
PARTENÉR	s.	1. v. coechipier.2. pereche. (Are un ~ ideal de dans.)
PARTICIPÁ	vb.	v. asista.
PARTICIPÁNT	s., adj.	1. s. pl. v. asistenţă.2. adj. v. asistent.3. s. v. părtaş.
PARTICIPÁRE	s.	participaţie, (înv.) parisie. (Ser-barea are loc cu ~ autorităţilor.)
PARTICIPÁŢIE	s.	1. v. participare.2. parte. (~ la o afacere în comun.)
PARTICÍPIU	s.	1. (înv.) împărtăşire, părtăşire, părtişitiv.2. participiu prezent v. gerunziu.
PARTICULÁR	adj.	1. v. caracteristic.2. v. personal.3. individual, personal, propriu, (rar) subiectiv. (O viziune ~.)4. v. aparte.5. individual, per-sonal, privat, propriu. (Probleme ~; proprietate ~.)6. v. intim.7. v. confidenţial.8. special. (Disciplinele ~.)
particularístic	adj.	v. INDIVIDUAL. PARTICU-LAR. PERSONAL. PROPRIU.
PARTICULARITÁTE	s.	v. însuşire.
PARTICULARIZÁ	vb.	v. individualiza.
PARTICULARIZÁRE	s.	v. individualizare.
particulárnic	adj.	v. CONFIDENŢIAL. INDIVI-DUAL. INTIM. PARTICULAR. PERSONAL. PROPRIU.
PARTÍCULĂ	s.	corpuscul, microobiect.
PARTÍD	s.	(POL.) (înv.) partidă. (Un ~ democrat.)
partíd	s.	v. GRUPARE. PARTIDĂ. TABĂRĂ.
PARTÍDĂ	s.	1. v. meci.2. (rar) talon. (~ la unele jocuri de cărţi.)3. v. grupare.4. (POL.) facţiune. (Aparţine ~ adverse.)5. v. căsătorie.6. v. cont.
partídă	s.	v. PARTID.
PARTÍDIC	adj.	(POL.) partinic.
PARTIDULÉŢ	s.	(POL.) partiduscul, partiduţ.
PARTIDÚSCUL	s.	v. partiduleţ.
PARTIDÚŢ	s.	partiduleţ.
PARTÍNIC	adj.	(POL.) v. partidic.
PARTÍTĂ	s.	(MUZ.) suită.
PARTITÚRĂ	s.	1. (MUZ.) compoziţie, (rar) partiţiune. (I-a înmînat ~ pentru a o executa.)2. v. rol.
partiţiúne	s.	v. COMPOZIŢIE. PARTITURĂ.

PARTIZÁN	s.	1. v. adept.2. v. părtinitor.
PARTIZANÁT	s.	v. părtinire.
pártnic	adj.	v. INDIVIDUAL. PARTICULAR. PARȚIAL. PERSONAL. PROPRIU.
PARTURÍȚIE	s.	1. naştere.2. v. fătare.
PARȚIÁL	adj.	1. (înv.) partnic, parțialnic. (Lipsa ~ a unui produs.)2. v. fragmentar.3. v. părtinitor.
PARȚIALITÁTE	s.	v. părtinire.
parțialitáte	s.	v. PATIMĂ. PĂRTINIRE. SUBIEC-TIVISM.
parțiálnic	adj.	v. PARȚIAL.
páruş	s.	v. ŞOARECE.
PARVENÍ	vb.	1. v. îmbogăți.2. v. ajunge.
parvení	vb.	v. AJUNGE. IZBUTI. REUŞI. SOSI.
PARVENÍRE	s.	v. îmbogățire.
PARVENÍT	adj., s.	căpătuit, (pop.) ajuns. (E un ~.)
PAS	s.	1. (înv. şi reg.) păşitură. (Are ~ul mare.)2. v. mers.3. (TEHN.) (înv. şi reg.) pasnic, (reg.) păşar. (~ul dulgherului.)
PAS	s.	(GEOGR.) strîmtoare, trecătoare, (pop.) plai, strungă, (reg.) obîrşie, (înv.) potecă, strîmtură. (~ul Oituz.)
PAS	s.	(CHIM., FARM.) acid paraaminosalicilic.
pas	s.	v. ACT. ACȚIUNE. COMPAS. FAPTĂ. PAŞA-PORT. PROGRES.
PASÁ	vb.	a mărunți, a zdrobi. (A ~ legume.)
pasá	vb.	v. DA. TRANSMITE. TRECE.
pasábil	adj.	v. ACCEPTABIL. ACCESIBIL. AD-MISIBIL. BUNICEL. CONVENABIL. MODERAT. MULȚUMITOR. POTRIVIT. REZONABIL. SATIS-FĂCĂTOR. SUPORTABIL. TOLERABIL.
pasagér	adj.	v. EFEMER. PIERITOR. SCHIMBĂ-TOR. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
PASAGÉR	s.	călător, voiajor. (~ ul din tren.)
PASÁJ	s.	1. trecere. (Un ~ pentru călători.)2. v. parte.3. extras, fragment, (înv.) pont. (Un ~ dintr-o scriere.)4. v. trecere.
pasáre	s.	v. TRANSMITERE. TRECERE.
PÁSĂ	s.	v. tur.
pásămite	adv.	v. PESEMNE. POATE. PROBABIL.
PÁSĂRE	s.	(ORNIT.) 1. zburătoare.2. orătanie, (reg.) cobaie, cojbăliță, galiță, gujălie, oară. (Crește păsări pe lîngă casă.)3. pasăre de pradă = pasăre răpitoare; pasăre răpitoare = pasăre de pradă.4. pasărea-furtunii v. furtunar; pasă-rea-muscă v. colibri; pasăre
pasăre	s.	v. MEMBRU. PENIS. VRABIE.
pasărea-ciobanului	s.	v. SITAR.
pasărea-cînepii	s.	v. CÎNEPAR.
pasărea-frígului	s.	v. MĂTĂSAR.
pasărea-ínului	s.	v. INĂRIȚĂ.
pasărea-lui-Hristós	s.	v. FORFECUȚĂ.
pasărea-mórtului	s.	v. CUCUVAIE. CUCUVEA.
pasărea-pămîntului	s.	v. SITAR.
pasărea-plúgului	s.	v. PIȚIGOI.
pasărea-ráiului	s.	v. PASĂREA-PARADISULUI.

pasărea-sărăcíei	s.	v. CUCUVAIE. CUCUVEA.
pasărea-scáiului	s.	v. STICLETE.
pasărea-vijelíei	s.	v. FURTUNAR. PASĂREA-FUR-TUNII.
paspăre-cu-cioc-încrucişát	s.	v. FORFECUȚĂ.
pasăre-de-ápă	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUŞ.
pasăre-de-gheáță	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUŞ.
pasăre-de-mătáse	s.	v. MĂTĂSAR.
pasăre-de-scái	s.	v. STICLETE.
pasăre-domneáscă	s.	v. BOTROŞ. CINTEZĂ. STICLETE.
pasăre-gálbenă	s.	v. SCATIU.
pasăre-împărăteáscă	s.	v. GĂINUŞĂ. IERUNCĂ.
pasăre-legănátă	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUŞ.
pasăre-mînuitoáre	s.	v. SCORȚAR. SCOR-ȚĂRAŞ. SCORȚĂREL.
pasare-tătăreáscă	s.	v. NAGÎȚ.
pasăre-ţigăneáscă	s.	v. CODOBATURĂ. PRUN-DAR. PRUNDAŞ.
PÁSCĂ	s.	(BIS.) azimă. (~ a mozaicilor.)
paschíl	s.	v. DIATRIBĂ. PAMFLET.
paschinádă	s.	v. DIATRIBĂ. PAMFLET.
PASÍBIL	adj.	susceptibil. (~ de îmbunătățire.)
PASIONÁ	vb.	1. a captiva. (Munca pe care o face îl ~.)2. v. entuziasma.
PASIONÁNT	adj.	v. palpitant.
PASIONÁT	adj.	1. v. entuziast.2. pătimaş, (înv.) împătimit. (Un jucător de cărți ~.)
pasionát	adj.	v. INTENS. PARȚIAL. PĂRTINITOR. PĂTIMAŞ. PUTERNIC. SUBIECTIV. TENDENȚIOS.
PASIÚNE	s.	1. v. entuziasm.2. patimă, (înv.) împătimire. (O iubeşte cu ~.)3. sentiment, simțire, (livr.) patos, (înv.) simț. (A cîntat cu ~.)4. slăbiciune. (~ lui e teatrul.)5. năravˌ patimă, viciu, (fam.) boală. (A dat în ~ jocului de cărți.)6. v. patimă.
pasiúne	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. PATIMĂ. PĂRTINIRE. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUBIECTIVISM. SUFERINȚĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
PASÍV	adj.	1. v. inactiv.2. v. indiferent.3. v. nepă-sător.4. (GRAM.) (înv.) pătimitiv, pătimitor. (Diateza ~.)
PASIVÁRE	s.	(CHIM.) pasivizare.
pasivísm	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INACTI-VITATE. INACȚIUNE. INDIFERENȚĂ. INDOLEN-ȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILITATE. NEACTIVITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE.
PASIVITÁTE	s.	1. v. inactivitate.2. v. indiferență.
PASIVIZÁRE	s.	(CHIM.) pasivare.
pasmánt	s.	v. CEAPRAZ. FIRET.
pasmanteríe	s.	v. CEAPRĂZĂRIE.
pasmantiér	s.	v. CEAPRAZAR.
pasmarghiól	s.	v. ESCROC. HOȚ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
pásnic	s.	v. COMPAS. PAS.
PASPARTÚ	s.	şperaclu. (A deschis uşa cu un ~.)
PASPOÁL	s.	1. vipuşcă. (~ la o uniformă militară.)2. tiv, tivitură. (Zăbun cu ~ de catifea.)
PASTÉL	adj.	invar. v. pastelat. (În culori ~.)
PASTELÁT	adj.	pastel. (Culori ~.)

pastét	s.	v. PATEU.
PASTEURELÓZĂ	s.	v. holeră.
PASTÍCĂ	s.	(TEHN.) muflă.
PASTÍLĂ	s.	v. pilulă.
pastişá	vb.	v. COPIA. IMITA.
pastişáre	s.	v. COPIERE. IMITARE. IMITAŢIE.
pastíşă	s.	v. COPIE. IMITAŢIE.
PASTORÁL	adj.	1. ciobănesc, păstoresc, (înv. şi reg.) păcurăresc. (Viaţă ~.)2. v. bucolic.3. v. cîm-penesc.
pastorál	adj.	v. DIECEZAN. EPARHIAL. EPISCOPAL.
PASTRAMAGÍU	s.	păstrămar.
pasul-drópiei	s.	v. GHIMPE. SCAIETE. SCAI-GHIM-POS.
PAŞAPÓRT	s.	(înv. şi reg.) pas, paşuş, (înv.) răvaş, teşcherea.
páşă	s.	v. BROASCA-APEI. BROSCARIŢĂ. ROGOZ.
páşcă	s.	v. MAHORCĂ. PACHET.
PAŞI	s. pl.	(ENTOM.) cotari (pl.). (~ii sînt larvele unor fluturi.)
paşlí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
PÁŞNIC	adj.	1. v. blînd.2. (înv.) pacific, păciuit. (Popor ~.)3. v. calm.4. aşezat, chibzuit, cumpătat, echilibrat, liniştit, potolit, tihnit. (A dus o viaţă ~.)
paşól	interj.	v. MARŞ. PLEACĂ.
PÁŞTE	vb.	1. a păşuna. (Vitele ~ pe izlaz.)2. a păstori, a păşuna, (înv. şi reg.) a păcurări. (Gheorghe ~ vitele.)
páşte	vb.	v. AMENINŢA. PÎNDI.
paştele-cáilor	s.	v. TRAISTA-CIOBANULUI.
paştele-míc	s.	v. MĂTCĂLĂU.
páştere	s.	v. PĂSCUT. PĂŞUNARE. PĂŞUNAT.
PAŞTI	s.	(BIS.) (reg.) păscuţă.
paşúş	s.	v. PAŞAPORT.
PAT	s.	1. (înv. şi reg.) strat, (Mold.) crivat, (înv.) iatac. (S-a întins în ~.)2. aşternut, culcuş, (înv. şi reg.) sălaş. (Se frămînta în ~.)3. v. strat.4. (TEHN.) (reg.) reazem, strat, trup. (~ la războiul de ţesut.)5. v. butuc.6. (înv. şi reg.) strat, (reg.)
pat	s.	v. ALBIE. CURS. EŞAFODAJ. GRINDEI. MATCĂ. NĂSĂLIE. SCHELĂ. SCÎNDURĂ. TALPĂ.
patagón	s., adj.	v. PATAGONEZ.
PATAGONÉZ	s., adj.	(rar) patagon.
patalamá	s.	v. DIPLOMĂ.
patarámă	s.	v. PĂŢANIE.
PATÁŞCĂ	s.	pitac. (Moneda austriacă numită ~.)
patáşcă	s.	v. BRANCARDĂ. CAR FUNEBRU. CAR FUNERAR. CAR MORTUAR. CORLATĂ. DRIC. NĂSĂLIE. TARGĂ. TAŞCĂ.
PÁTĂ	s.	1. stropitură, (reg.) pătătură, picătură. (O ~ de sînge, de noroi.)2. (înv.) maculatură, maculă. (~ mare de cerneală pe hîrtie.)3. (prin Ban. şi Transilv.) şargă. (Calul are o ~ neagra pe grumaz.)4. (ANAT.) pată galbenă v. macula lutea.
pat cáld	s.	v. PĂTUL. RĂSADNIŢĂ.
PATEFÓN	s.	gramofon. (Placă de ~.)
PATÉNT	adj.	v. evident.

patént	adj.	v. AUTENTIC. BUN. CURAT. VERITABIL.
patentá	vb.	v. BREVETA.
patentáre	s.	v. BREVETARE.
patentát	adj.	v. BREVETAT. EVIDENT. ÎNVEDE-RAT. NOTORIU. PATENT. VĂDIT.
PATÉNTĂ	s.	brevet, (astăzi rar) licenţă (~ de invenţie.)
paténtă	s.	v. ADEVERINTĂ. CAPSĂ. CERTIFICAT. DOVADĂ. MĂRTURIE.
páter	s.	v. APARIŢIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
PATERÍC	s.	(BIS.) (înv.) otecinic.
patérn	adj.	v. PĂRINTESC.
patérn	adv.	v. PĂRINTEŞTE.
paternál	adj.	v. PĂRINTESC.
PATERNITÁTE	s.	(rar) părinţenie, părinţie.
PATÉTIC	adj.	v. înduioşător.
PATÉU	s.	1. (înv. şi reg.) pastet. (~ cu carne, cu brînză.)2. (înv. şi reg.) pastet. (~ de ficat.)
PÁTIMĂ	s.	1. v. entuziasm.2. v. pasiune.3. năravi, pasiune, viciu, (fam.) boală. (A dat în ~ jocului de cărţi.)4. iubire, pasiune. (~ de bani.)5. cusur, dar, defect, meteahnă, năravi, viciu, (pop. şi fam.) pîrţag, (pop.) învăţ, (reg.) madea, natură, nărăvie, parfic,
pátimă	s.	v. AFECŢIUNE. BELEA. BOALĂ. BUC-LUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. MALADIE. MARTIRAJ. MARTIRIU. MUCENICIE. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENORO-CIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. PO-CINOG. RĂU. SUPĂRARE.
PATINÁJ	s.	1. patinare. (Lecţii de ~.)2. v. patinoar.
PATINÁRE	s.	v. patinaj.
PATINATÓR	s.	(rar) patinor. (Un ~ talentat.)
PATÍNĂ	s.	1. (reg.) corcie, mîţă, pinten. (~ pentru alunecat pe gheaţă.)2. (la pl.) rotile (pl.), scheting.
PATÍNĂ	s.	cocleală, (pop. şi fam.) verzitură. (~ pe suprafaţa unui obiect.)
patína	s.	v. SCHI. TALPĂ. TĂLPIG.
PATINOÁR	s.	patinaj. (S-au cunoscut la ~.)
patinór	s.	v. PATINATOR.
PATISERIE	s.	plăcintărie.
patlagină-de-dalác	s.	v. LĂSNICIOR.
PATOGENÉTIC	adj.	(MED.) (rar) patogenic. (Agent ~.)
PATOGENÉZĂ	s.	v. patogenie.
patogénic	adj.	v. PATOGENETIC.
PATOGENÍE	s.	(MED.) patogeneză.
patognomónică	s.	v. SEMIOLOGIE. SEMIOTICĂ. SIMPTOMATOLOGIE.
PATOLÓGIC	adj.	anormal, bolnăvicios, morbid, nesănătos. (O înclinaţie ~.)
PÁTOS	s.	1. avînt, însufleţire, vervă. (~ stilului său.)2. afectare, artificialitate, căutare, emfază, grandilocvenţă, manierism, preţiozitate, reto-rism. (Un limbaj plin de ~.)
pátos	s.	v. ANIMOZITATE. ARDOARE. AVÎNT. CIUDĂ. DISCORDIE. DUŞMĂNIE. ELAN. EN-TUZIASM. GELOZIE. INVIDIE. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEŢIRE. ÎNVRĂJBIRE. NECAZ. OSTILITATE. PASIUNE. PATIMĂ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. SENTIMENT. SIMTIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE

PATRAFÍR	s.	(BIS.) epitrahil.
PATRIARHÁL	adj.	1. rustic, țărănesc, (livr.) cam-pestru. (Viață ~.)2. v. liniștit.3. v. bătrînesc.
patriarhát	s.	v. PATRIARHIE.
PATRIARHÍE	s.	(BIS.) (rar) patriarhat. (~ din București.)
PATRICIÁN	s.	I. (IST.) 1. (înv.) patriciu. (Un ~ din Roma antică.)2. aristocrat, gentilom, nobil, senior, (rar) magnat. (Un ~ din apusul feudal al Europei.) II. trandafir. (A mîncat un ~ bine fript.)
patricíd	s.	v. PARICID.
patríciu	s.	v. PATRICIA.
patrídă	s.	v. PATRIE. ȚARĂ.
PÁTRIE	s.	țară, (înv. şi pop.) moşie, (pop. şi poetic) glie, (înv.) naştere, (grecism înv.) patridă. (Să ne apărăm ~.)
PATRIMONIÁL	adj.	(JUR.) ereditar. (Bunuri ~.)
PATRIMÓNIU	s.	1. v. moştenire.2. (JUR.) (înv.) baştină.3. (JUR.) bun public.
patriót	adj.	v. PATRIOTIC.
patriót	s.	v. COMPATRIOT. CONAȚIONAL. LO-CALNIC.
patriotésc	adj.	v. PATRIOTIC.
PATRIÓTIC	adj.	(înv.) patriot, patriotesc, patrio-ticesc. (Act ~.)
patrioticésc	adj.	v. PATRIOTIC.
PATRIOTÍSM	s.	1. (livr.) civism. (Act de ~.)2. patriotism local = provincialism.
PATRÍSTICĂ	s.	(BIS.) patrologie.
PATRÍȚĂ	s.	(TIPOGR.) (rar) ştempel.
PATROÁNĂ	s.	stăpînă, (înv.) jupîneasă. (~ unei case de modă.)
PATROLOGÍE	s.	v. patristică.
PATRÓN	s.	1. stăpîn, (englezism) boss, (pop.) jupîn. (Are un ~ foarte aspru.)2. (înv.) praznic. (Îşi serbează azi ~ul.)
PATRÓN	s.	1. v. buşon fuzibil.2. puşcătură.
patrón	s.	v. CARTUŞ. GLONȚ. POTRICALĂ. PREDUCEA. TIPAR.
PATRONÁ	vb.	a sprijini, a susține, a tutela. (Cine ~ această acțiune?)
PATRONÁJ	s.	1. v. ajutor.2. v. egidă.
PATRONÍM	s.	v. nume de familie.
PATRONÍMIC	s.	v. nume de familie.
patrontáş	s.	v. CARTUŞIERĂ.
patrontáşcă	s.	v. CARTUŞIERĂ.
PÁTRU	s.	(arg.) scaun, scăunaş, ştar. (A luat un ~ la fizică.)
patrucolțurát	s.	v. PATRULATER.
PATRULATÉR	s.	(GEOM.) (rar) tetragon, (înv.) patrucolțurat, patrunghi.
PATRÚLĂ	s.	(MIL.) (înv.) strajă. (~e circulau pe străzi.)
patrúnghi	s.	v. PATRULATER.
PATRUPÉD	adj., s.	(ZOOL.) (înv.) cvadruped. (Calul este un ~.)
patruzeci-de-picioáre	s.	v. CÎRCĂIAC. SCOLO-PENDRĂ.
patul-vîntului	s.	v. MĂTURI-DE-VRĂJITOARE.
PÁTVAGON	s.	v. vagon de dormit.
PAȚACHÍNĂ	s.	v. roibă.
paţachínă	s.	v. CRUŞÎN. PĂRUL-CIUTEI. SAL-BĂ-MOALE. VERIGAR.

páucă	s.	v. TIMPAN.
paupér	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
PAUPERÍSM	s.	v. paupertate.
PAUPERIZÁ	vb.	v. sărăci.
PAUPERIZÁRE	s.	v. sărăcire.
PAUPERTÁTE	s.	pauperism.
páur	s.	v. SĂTEAN. ŢĂRAN.
PÁUZĂ	s.	1. repaus. (~ de amiază, într-o întreprin-dere.)2. v. recreaţie. (Elevii ies în ~.)3. v. antract. (În ~ unui spectacol.)4. v. întrerupere.5. sus-pensie. (Momente de ~.)
PAVÁ	vb.	a pietrui, (reg.) a pietrelui, a pietrici, (Transilv. şi Maram.) a floştori, (înv.) a pavelui. (A ~ strada.)
PAVAGÍU	s.	v. pietrar.
PAVÁJ	s.	caldarîm, (ieşit din uz) pavea, (înv.) pod, (latinism înv.) paviment. (Căruţa mergea pe ~.)
PAVÁRE	s.	pavat, pietruire, pietruit. (~ unui drum.)
PAVÁT	adj.	pietruit. (Drum ~.)
PAVÁT	s.	v. pavare.
PAVATÓR	s.	v. pietrar.
PÁVĂZĂ	s.	v. scut.
pávăză	s.	v. ARMOARII. BLAZON. EMBLEMĂ. GRIJĂ. JALE. JALEŞ. OCROTIRE. PROTECŢIE.
paveá	s.	v. CALDARÎM. PAVAJ.
pavecérnie	s.	v. PAVECERNIŢĂ.
PAVECÉRNIŢĂ	s.	(BIS.) (înv.) pavecernie.
paveluí	vb.	v. PAVA. PIETRUI.
PAVILIÓN	s.	1. cerdac, chioşc, foişor, (Transilv.) filigorie. (Un ~ situat în grădină.)2. (rar) bandieră. (~ al unei nave.)3. pavilionul urechii v. auriculă.4. v. cornet acustic.
pavimént	s.	v. CALDARÎM. PARDOSEALĂ. PAVAJ. PODEA.
PAVOAZÁ	vb.	v. împodobi.
PAVOAZÁRE	s.	v. împodobire.
PAVOAZÁT	adj.	v. împodobit.
pazarlîc	s.	v. COMERŢ. NEGOŢ. NEGUSTORIE.
PÁZĂ	s.	1. strajă, străjuire, supraveghere, veghe, veghere, (rar) păzit, priveghi, (înv. şi pop.) priveghere, (reg.) păzeală, (înv.) nazirie, păzire. (Serviciul de ~.)2. gardă, strajă, veghe, (înv., în Mold.) aret. (Stă de ~.)3. v. apărare.4. v. grijă.5. v. pazni
pază	s.	v. AREST. ATENŢIE. BĂGARE DE SEAMĂ. CIRCUMSPECŢIE. GRIJĂ. ÎNCHISOARE. LUA-RE-AMINTE. OCNĂ. PENITENCIAR. PRECAUŢIE. PREVEDERE. PRUDENŢĂ. PUŞCĂRIE.
pázie	s.	v. TOPAZ.
PÁZNIC	s.	1. pază, păzitor, strajă, străjer, (astăzi rar) priveghetor, (Mold.) sotnic, (înv.) prevegheu, pristav, priveghi, strajnic, străjuitor, veghe, veghetor. (E ~ pe cîmp.)2. v. gardian.
PAZVANGÍU	s.	(IST.) (înv.) pazvant, pazvantlîu, pazvantoglu.
pazvánt	s.	v. PAZVANGIU.
pazvantlîu	s.	v. PAZVANGIU.
pazvantóglu	s.	v. PAZVANGIU.
pazvát	s.	v. PIEDICĂ.
PĂBÎÍ	vb.	v. FÎLFÎI.

PĂCÁLĂ	s.	(pop.) pepelea (art.).
păcálă	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUŞIE. GLUMĂ. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ. PROSTIRE. PROSTIT. ŞTRENGĂRIE. TRIŞARE.
PĂCÁT	s.	1. v. vină.2. greşeală, ispită. (A căzut în ~.)3. cusur, defect, deficienţă, imperfecţiune, insuficienţă, lacună, lipsă, meteahnă, neajuns, scădere, siăbiciune, viciu, (livr.) carenţă, racilă, tară, (pop. şi fam.) beteşug, (reg. şi fam.) hibă, (reg.) made
păcát	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCUR-CĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
păcátul	s.	art. v. AGHIUTĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
PĂCĂLEÁLĂ	s.	1. v. farsă.2. v. înşelare.3. v. înşelă-torie.
PĂCĂLÍ	vb.	v. înşela.
PĂCĂLÍRE	s.	v. înşelare.
PĂCĂLÍT	adj.	v. înşelat.
PĂCĂLÍT	s.	v. înşelare.
PĂCĂLITÚRĂ	s.	v. farsă.
PACĂNEÁLĂ	s.	v. păcănit.
PĂCĂNÍ	vb.	a pîrîi, a răpăi, a ţăcăni, (rar fig.) a toca. (Mitraliera ~ fără întrerupere.)
PĂCĂNÍRE	s.	v. păcănit.
PĂCĂNÍT	s.	păcăneală, păcănire, păcănitură, pîrîitură, răpăit, şuierat, şuierătură, ţăcăneală, ţăcănire, ţăcănit, ţăcănitură. (Un ~ ritmic de mitralieră.)
păcănitoáre	s.	v. CASTANIETĂ.
PĂCĂNITÚRĂ	s.	v. păcănit.
păcătós	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
PĂCĂTÓS	adj., s.	1. adj., s. (înv. şi reg.) pîngărit, (Olt.) pînganie, (înv.) săblăznitor. (Om ~; eşti un ~!)2. adj. v.
PĂCĂTOŞÉNIE	s.	păcătoşie, (înv.) păcătuinţă.
PĂCĂTOŞÍE	s.	v. păcătoşenie.
PĂCĂTUÍ	vb.	a greşi, (înv. şi reg.) a scăpăta, a (se) sminti, (înv.) a se săblăzni, (înv. fig.) a se luneca. (Am ~ grav faţă de tine.)
păcătuínţă	s.	v. PĂCĂTOŞENIE. PĂCĂTOŞIE.
păceluíre	s.	v. PACIFICARE.
păciuí	vb.	v. ÎMPĂCA.
păciuilíre	s.	v. PACIFICARE.
păciuíre	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. ÎMPĂCARE. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. PACIFICARE. REPAUS.
păciuít	adj.	v. CALM. DOMOL. LINIŞTIT. MOL-COM. NETULBURAT. PAŞNIC. POTOLIT. TIHNIT.
PĂCÓRNIŢĂ	s.	(Mold.) dohotniţă. (~ cu păcură pentru uns roţile carului.)
păcosténie	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
păcuínă	s.	v. OAIE. STRĂMIOR.
PĂCURÁR	s.	1. (prin Mold.) dohotar.2. găzar.
păcurár	s.	v. CIOBAN. CIOCÎRLIE MOŢATĂ. OIER. PĂSTOR.
păcurăráş	s.	v. CIOBĂNAŞ. CIOBĂNEL.

PĂCURĂ	s.	(rar) mazut, (Mold.) dohot.
păcurăreásă	s.	v. CIOBĂNIȚĂ. PĂSTORIȚĂ.
păcurărél	s.	v. CIOBĂNAŞ. CIOBĂNEL.
păcurărésc	adj.	v. CIOBĂNESC. PASTORAL. PĂSTORESC.
păcurăreşte	adv.	v. CIOBĂNEŞTE. PĂSTO-REŞTE.
păcurărí	vb.	v. CIOBĂNI. PAŞTE. PĂSTORI. PĂŞUNA.
păcurăríe	s.	v. CIOBĂNIE. OIERIT. PĂSTORIE. PĂSTORIT.
păcurărít	s.	v. CIOBĂNIE. OIERIT. PĂSTORIE. PĂSTORIT.
păcurăríță	s.	v. CIOBĂNIȚĂ. PĂSTORIȚĂ.
păcuríu	adj.	v. NEGRU.
pădăí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SPILCUI.
PĂDUCÉL	s.	1. (BOT.; Crataegus monogyna) (reg.) căcădară, gherghin, mărăcine.2. (BOT.; Crataegus oxycantha) (reg.) gherghim, măceş, (înv.) ramn.3. (MED.) (reg.) bătătură, funigel, furnicel, must, păduchelniță, trîntitură. (~ la talpa piciorului.)
păducél	s.	v. BĂTĂTURĂ. CLAVUS. LICHEN. PANARIȚIU. SORB.
PĂDÚCHE	s.	(ENTOM.) 1. (Pediculus capitis) (prin Munt.) mişcoce, (prin Ban. şi Transilv.) mişcoi, (prin Transilv.) mişcotei (pl.), (prin Mold.) nicoreț.2. (Phthirus pubis) (pop.) lat.3. (Pediculus vituli) (reg.) hîră4. păduche-de-lemn v. ploşniță; păduche-de-pene-şi
pădúche	s.	v. CĂPUŞĂ.
PĂDUCHEÁ	vb.	a (se) despăduchea, (Munt.) a (se) purica.
păduche-de-cál	s.	v. COROPIŞNIȚĂ.
păduche-de-peréte	s.	v. PĂDUCHE-DE-LEMN. PLOŞNIȚĂ.
păduchele-cálului	s.	v. COLȚUL-BABEI.
păduchele-elefántului	s.	v. COLȚUL-BABEI.
păduchélniță	s.	v. PĂDUCEL. PĂDUCHERNIȚĂ.
păduchér	s.	v. VÎRTEJUL-PĂMÎNTULUI.
păduchériță	s.	v. COLȚUL-BABEI.
PĂDUCHÉRNIȚĂ	s.	(BOT.; Lepidium ruderale) (reg.) păduchelniță, păsățel, stelnicariță, mărăraş-de-fri-guri, moartea-stelnițelor.
păduchérniță	s.	v. COLȚUL-BABEI. VÎRTEJUL-PĂ-MÎNTULUI.
păduchi-de-țigán	s. pl.	v. DENTIȚĂ.
păduchii-pópii	s. pl.	v. SPÎNZ.
păduchiós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
păduchiós	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
PĂDURÁR	s.	(înv. şi reg.) gornic, (reg.) pădurareş, păduraş, (prin Mold. şi Bucov.) berejnic, (prin Ban.) codrean, (Ban., Transilv. şi Olt.) şumar. (E de profesie ~.)
păduráreş	s.	v. PĂDURAR.
păduráş	s.	v. PĂDURAR.
pădurát	adj.	v. ÎMPĂDURIT. PĂDUROS.
pădurátic	adj.	v. ÎMPĂDURIT. PĂDUROS. SĂL-BATIC.
PĂDURĂRÍE	s.	pădurărit. (Se ocupă cu ~.)
pădurăríe	s.	v. CODRU. PĂDURE. SILVICUL-TURĂ.
PĂDURĂRÍT	s.	pădurărie. (Se ocupă cu ~.)

pădurărít	s.	v. SILVICULTURĂ.
PĂDÚRE	s.	(SILV.) codru, (rar) silvă, (înv.) pădurărie. (Animalele din ~.)
PĂDUREÁN	s.	(reg.) codrean.
pădureána	s.	art. v. MAMA-PĂDURII.
pădureánca	s.	art. v. MAMA-PĂDURII.
pădurésc	adj.	v. SĂLBATIC.
PĂDURÉȚ	adj.	(BOT.) sălbatic, (pop.) mistreț, (reg.) mistrecit. (Măr ~.)
păduréț	adj.	v. ÎMPĂDURIT. PĂDUROS. SĂL-BATIC.
păduréț	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITOCAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ȚĂRĂNOI. ȚOAPĂ. ȚOPÎRLAN. VULGAR.
păduréț	s.	v. LUES. SIFILIS.
PĂDURÍCE	s.	(SILV.) (pop.) păduriță, (reg.) mărunțuș. (O ~ de ulmi.)
pădurít	adj.	v. ÎMPĂDURIT. PĂDUROS.
păduríță	s.	v. PĂDURICE.
păduroáica	s.	art. v. MAMA-PĂDURII.
păduróniu	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU.
PĂDURÓS	adj.	v. împădurit.
păfugá	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. FUGĂRI. GONI. HĂITUI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. URMĂRI.
păgîn	adj.	v. TURCESC.
PĂGÎN	adj., s.	(BIS.) 1. adj., s. idolatru, politeist, (înv.) idoloslugaş, idoloslujebnic. (Popoarele ~ antice.)2. adj. păgînesc. (Credinţe ~.)3. adj. necredincios, (înv. şi reg.) pogan, (înv.) agarinesc, proclet, viclean. (Persoane creştine şi persoane ~.)4. s. necredi
păgîn	adj., s.	v. TURC.
păgîn	s.	v. MAHOMEDAN. MUSULMAN.
păgîn	s., adj.	v. ATEU. ERETIC. LIBER-CU-GETĂTOR. NECREDINCIOS. SCHISMATIC.
PĂGÎNĂTÁTE	s.	păgînime.
păgînătáte	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. PĂGÎNISM. TICĂLOŞIE. TURCIME.
PĂGÎNÉSC	adj.	v. păgîn.
păgînésc	adj.	v. TURC. TURCESC.
păgîní	vb.	v. TURCI.
păgînie	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. PĂGÎNISM. TICĂLOŞIE.
PĂGÎNÍME	s.	v. păgînătate.
păgîníme	s.	v. TURCIME.
PAGÎNÍSM	s.	(BIS.) (înv.) păgînătate, păgînie. (Din vremea ~ului.)
PĂGUBÁŞ	s.	păgubit, (înv.) dăunăş.
PĂGUBÍ	vb.	1. (înv.) a scădea. (Cel ce dă săracilor, niciodată nu va ~.)2. v. dăuna.
păgubí	vb.	v. PIERDE.
PĂGUBÍT	adj.	înşelat, (fam.) mofluz. (A ieşit ~.)
PĂGUBÍT	s.	v. păgubaş.
PĂGUBITÓR	adj.	1. (înv.) pacostnic, păgubos. (O afacere ~oare.)2. v. dăunător.
PĂGUBÓS	adj.	v. ghinionist.

păgubós	adj.	v. PĂGUBITOR.
păháie	s.	v. COTARLĂ. JAVRĂ. JIGODIE. POTAIE.
păhăráș	s.	v. PĂHĂREL. PĂHĂRUȚ.
PĂHĂRÉL	s.	păhăruț, (pop.) păhăraș, păhăruș. (Un ~ de cristal.)
păhărúș	s.	v. PĂHĂREL. PĂHĂRUȚ.
PĂHĂRÚȚ	s.	v. păhărel.
PĂI	adv.	dar?, oare? (~ așa să fie?)
PĂIÁNJEN	s.	(ZOOL.) 1. paing.2. păianjenul făinii v. cleștar.
păiánjen	s.	v. CHICA-VOINICULUI. PRĂȘTINĂ.
PĂIENJENÍ	vb.	v. împăienjeni.
PĂIENJENÍRE	s.	v. împăienjenire.
PĂIENJENÍȘ	s.	pînză, plasă, (rar) păinjinar, (reg.) paingînăraie, (înv.) păioară. (S-a prins ca în-tr-un ~.)
PĂIENJENÍT	adj.	împăienjenit, înceţoşat, înnegu-rat, tulbure. (Ochii îi erau ~ți; privire ~.)
păier	s.	v. MINDIR.
păinjenél	s.	v. LILIUȚĂ.
păinjinár	s.	v. PĂIENJENIȘ. PÎNZĂ. PLASĂ.
păioáră	s.	v. GIULGIU. LINȚOLIU. PĂIENJENIȘ. PÎNZĂ. PLASĂ.
păíș	s.	v. PĂIUȘ.
păiș-dúlce	s.	v. BĂRBOASĂ.
păișíță	s.	v. ȚĂPOȘICĂ.
PĂIÚȘ	s.	(BOT.) 1. (Aira caespilosa) (pop.) păiș, (reg.) pipiriguță, tîrsoacă, iarba-bălții, iarbă-lungă.2. (Festuca ovina) (pop.) păiș.3. (Festuca vaginala) (reg.) părul-porcului.
păiúș	s.	v. IARBA-CÎMPULUI. NĂGARĂ. PIR.
păiúț	s.	v. CHIBRIT.
păivăní	vb.	v. LEGA. PRIPONI.
pălamojdí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
pălăí	vb.	v. AGITA. CLĂTINA. EXTINDE. FÎLFÎI. FLUTURA. ÎNTINDE. LĂȚI. PROPAGA. RĂSPÎNDI.
pălăláică	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
PĂLĂLÁIE	s.	v. vîlvătaie.
pălălăí	vb.	v. AGITA. CLĂTINA. EXTINDE. FÎLFÎI. FLUTURA. ÎNTINDE. LĂȚI. PROPAGA. RĂSPÎNDI.
pălălăiálă	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
pălămár	s.	v. ODGON. PARACLISER. PARÎMĂ. ȚÎRCOVNIC.
PĂLĂMÍDĂ	s.	(BOT.; Cirsium arvense) (reg.) crăpușnic, scaiete.
pălămídă	s.	v. CIULIN. GĂLBINARE. GHIMPE. HOLERĂ. LIMBA-OII. SCAI. SCAIETE. SCAI-GAL-BEN. TALPA-URSULUI.
PĂLĂMIDĂ-DE-BÁLTĂ	s.	(IHT.; Pungitius platygaster) (rar) osar, (reg.) ghelci, moș, pietroșel, zborș, peștele-dracului, pește-țigănesc.
pălămidă-grásă	s.	v. SUSAI.
pălămizít	s.	v. PLIVIRE. PLIVIT.
pălăria-șárpelui	s.	v. BURETE-PESTRIȚ. BU-RETE-ȘERPESC.
PĂLĂRÍE	s.	1. (Transilv. şi Ban.) clop, (arg.) găină. (Şi-a pus ~ pe cap.)2. (reg.) plească. (~ la o lampă cu petrol.)3. (BOT.) căciulă. (~ la ciuperci.)4. (BOT.) pălăria-cucului (Geranium phaeum) = (reg.) andrişea, pliscariță, priboi, sovîrf, de-dînsele; pălăria-şa

pălăríe	s.	v. ABAJUR.
PĂLĂRIOÁRĂ	s.	pălăriuță.
PĂLĂRIÚȚĂ	s.	v. pălărioară.
pălăurát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
pălăvátic	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DESCREIERAT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT. ZĂ-NATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
pălăvátic	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIȘEL. MIZERABIL. MÎRȘAV. NEDEMN. NELE-GIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
pălăvátic	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VOR-BĂREȚ.
pălăvăcăí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂ-VRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
pălăvăcăiálă	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂ-GEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂ-IALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
PĂLĂVRĂGEÁLĂ	s.	v. flecăreală.
PĂLĂVRĂGÍ	vb.	v. flecări.
PĂLĂVRĂGÍRE	s.	v. flecăreală.
PĂLĂVRAGÍT	s.	v. flecăreală.
pălăvrăgít	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
pălăvrăgitúră	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂ-VRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂN-CĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
pălăvrí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
pălăvrít	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂ-RIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
pălciánă	s.	v. VIȚELAR.
PĂLÍ	vb.	v. ofili.
PĂLÍ	vb.	a (se) îngălbeni, (înv. și reg.) a (se) serbezi. (A ~ de emoție.)
pălí	vb.	v. AJUNGE. ARDE. ARUNCA. ATINGE. AZVÎRLI. BRONZA. CULCA. DA. DĂRÎMA. DO-BORÎ. DOGORI. FRIGE. IZBI. ÎNNEGRI. ÎNTINDE. LOVI. LUNGI. NIMERI. OCHI. PÎRJOLI. PÎRLI. POCNI. PRĂBUȘI. PRĂJI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. TRAGE. TRÎNTI.
PĂLIMÁR	s.	1. v. balustradă.2. v. pop.
pălimár	s.	v. PRIPON. ȚARUȘ.
PĂLÍRE	s.	v. ofilire.
pălíș	adv.	v. OBLIC. PIEZIȘ.
PĂLÍT	adj.	v. ofilit.
pălít	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. PAL. PALID. SLAB. SPĂLĂCIT. STINS.
pălitúră	s.	v. GROAZĂ. IZBITURĂ. ÎNCRÎNCE-NARE. ÎNFIORARE. ÎNFRICOȘARE. ÎNGROZIRE. ÎNSPĂIMÎNTARE. LOVITURĂ. OROARE. RUGINĂ. SPAIMĂ. TEROARE.
PĂLIÚR	s.	(BOT.; Paliurus spina-christi) (reg.) dracă, spinul-asinului, spinul-lui-Hristos.
PĂLMÁȘ	s.	(reg.) brîncaș, nopsamoș, (prin Transilv.) pălmășer. (~ din Moldova.)
pălmălui	vb.	v. PĂLMUI.
pălmășér	s.	v. PĂLMAȘ.

pălmí	vb.	v. PĂLMUI.
pălmíre	s.	v. PĂLMUIALĂ. PĂLMUIRE.
PĂLMUÍ	vb.	(reg.) a pălmălui, a pălmi, (Mold.) a lepşi, (prin Mold. şi Transilv.) a şlepcui, (fig.) a cîrpi, (pop. fig.) a fățui. (De ce mă ~?)
PĂLMUIÁLĂ	s.	v. pălmuire.
PĂLMUÍRE	s.	pălmuială, (reg.) pălmire, (fig.) cîrpire, (pop. fig.) fățuială, fățuire.
PĂLTINÁŞ	s.	(BOT.) (pop.) păltinel, păltior. (reg.) păltinuț.
păltináş	s.	v. PĂLTIOR.
păltinél	s.	v. PĂLTINAŞ.
păltinéle	s. pl.	v. COACĂZ. COACĂZĂ.
PĂLTINÉT	s.	v. păltiniş.
PĂLTINÍŞ	s.	(BOT.) păltinet, păltinişte.
PĂLTINÍŞTE	s.	v. păltinet.
păltinúț	s.	v. PĂLTINAŞ.
PĂLTIÓR	s.	(BOT.; Ribes petracum) (reg.) păltinaş, pomuşoară, coacăz-de-munte.
păltiór	s.	v. PĂLTINAŞ.
pălútă	s.	v. CURTE. PALAT.
PĂMĂTÚF	s.	1. poanson, (reg.) pomoci. (~ pentru săpunit fața, la bărbierit.)2. (BIS.) mătăuz, sfeştoc. (~ pentru aghesmuit.)
pămătúf	s.	v. PENSULĂ.
PĂMÎNT	s.	1. v. lume.2. v. teritoriu.3. v. uscat.4. (pop. şi poetic) glie. (Şi-a sărutat ~ul natal.)5. v. sol.6. v. argilă.7. pămînt de diatomee v. diatomit.
PĂMÎNTEÁN	adj., s.	1. adj., s. v. băştinaş.2. s. v. om.3. adj. v. laic.
pămîntenésc	adj., s.	v. ABORIGEN. AUTOHTON. BĂŞTINAŞ. INDIGEN. NEAOŞ. PĂMÎNTEAN.
PĂMÎNTÉSC	adj.	1. terestru, (livr.) teluric, (rar) terian. (Bogății ~.)2. omenesc. (Obiceiuri ~.)3. fizic, trupesc. (O iubire
pămîntésc	adj.	v. CIVIL. LAIC. LUMESC. MIREAN. MIRENESC. PAMÎNTEAN. PROFAN.
pămîntésc adj.	s.	v. ABORIGEN. AUTOHTON. BĂŞTINAŞ. INDIGEN. NEAOŞ. PĂMÎNTEAN.
pămîntít	adj.	v. CENUŞIU. ÎNTUNECAT. PĂMÎN-TIU.
pămîntít adj	s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
PĂMÎNTÍU	adj.	v. întunecat.
PĂMÎNTÓS	adj.	(CHIM.) (înv.) teros. (Oxid ~.)
pămîntós	adj.	v. CENUŞIU. ÎNTUNECAT. PĂMÎN-TIU.
PĂMÎNȚÉL	s.	1. v. diatomit.2. lutişor. (~ul se foloseşte în pictură.)
pămúcă	s.	v. BUMBAC. VATĂ.
pănár	s.	v. SALCÎM.
pănătá	vb.	v. ÎNDURA. PĂTIMI. PĂȚI. RĂBDA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE.
pănțărúş	s.	v. PITULICE.
PĂNURĂ	s.	v. aba.
pănură	s.	v. CATEGORIE. FEL. GEN. MATERIAL. PÎNZĂ. SOI. STOFĂ. TEAPĂ. ȚESĂTURĂ.
PĂNÚŞĂ	s.	(BOT.) (reg.) pană, vejie, voavă, (Transilv. şi Maram.) piţiană, (Mold., Transilv. şi Ban.) şuşorcă. (~ de porumb.)
pănúşă	s.	v. PERITONEU.
pănuşíță	s.	v. COLILIE. NĂGARĂ. TRESTIE-DE-CÎMP.

păpá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. MÎNCA. PRĂPĂDI. RISIPI. ZVÎRLI.
păpáre	s.	v. ARUNCARE. AZVÎRLIRE. CHELTU-IRE. IROSIRE. MÎNCARE. RISIPIRE. ZVÎRLIRE.
PĂPĂDÍE	s.	(BOT.; Taraxacum officinale) (reg.) buhă, cicoare, crestăţea, lăptucă, lilicea, mîţă, papalungă, pilug, turci, curu-găinii, floarea-broaştei, floa-rea-găinii, floarea-mălaiului, floarea-sorului, floarea-turcului, flori-galbene (pl.), gălbine-le-grase (pl.
păpădíe	s.	v. PODBAL.
păpălášcă	s.	v. MORTAR.
PĂPĂLĂU	s.	(BOT.; Pbysalis alkekengi) v. gogoaşă.
PĂPĂLÚDĂ	s.	v. lipitoare.
păpărádă	s.	v. JUMĂRI. OMLETĂ.
păpărádă	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. MAC. PAPARĂ. PAPARUDĂ. VACA-DOMNULUI.
păpărúţă	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
păpărúză	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOMNULUI.
păpésc	adj.	v. PAPAL.
păpíe	s.	v. PAPALITATE.
păpucéi	s. pl.	v. SURGUCI.
PĂPURÍ	vb.	a împăpuri. (A ~ un butoi.)
păpurícă	s.	v. PIPIRIG. ROGOZ. ROŞĂŢEA.
PĂPURÍŞ	s.	(BOT.) păpurişte, (reg.) rît.
PĂPURÍŞTE	s.	v. păpuriş.
*PĂPÚŞĂ	s.	(fig.) manechin, marionetă. (E doar o ~ în mîinile lor.)
păpúşă	s.	v. BAŞCHIE. CIOCHIE. CRISALIDĂ. NIMFĂ. PORUMB. PUPĂ. ŞTIULETE.
păpuşói	s.	v. CON. PORUMB. PORUMBIŞTE. ŞTIULETE.
păpuşoíşte	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
PĂR	s.	(BOT.) părul-ciutei (Rhamnus cathartica) = verigar, salbă-moale, (reg.) crasici, cruşîn, gladiş, paţachină, porumbel, vonicer, lemn-cînesc, lemn-rîios, lemnul-cîinelui, poama-cîinelui, spin-alb, spinele-cerbului; părul-fetei (Adianthum capillus venéris) =
păr	s.	v. MĂTASE. SPARANGHEL.
părángină	s.	v. VIŢELAR.
părâţ	s.	v. BOLTA PALATINĂ. CERUL-GURII. PALAT.
părăduí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. DĂRĂPĂNA. DEGRADA. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. MĂCINA. PĂRĂGINI. PRĂPĂDI. RISIPI. RUINA. STRICA. ZVÎRLI.
părăduíre	s.	v. ARUNCARE. AZVÎRLIRE. CHELTUIRE. IROSIRE. RISIPIRE. ZVÎRLIRE.
părăduít	adj.	v. CHELTUIT. DĂRĂPĂNAT. DEGRADAT. IROSIT. MĂCINAT. PĂRĂGINIT. PRĂPĂDIT. RISIPIT. RUINAT. STRICAT.
părăgineálă	s.	v. PARAGINĂ. PÎRLOAGĂ. ŢELINĂ.
PĂRĂGINÍ	vb.	1. a se sălbătici, (reg.) a se pîrlogi, (înv.) a se pustii. (Grădina s-a ~.)2. v. ruina.
PĂRĂGINÍRE	s.	1. v. paragină.2. v. ruinare.
PĂRĂGINÍT	adj.	1. neîngrijit, sălbăticit, (reg.) părăginos. (O grădină ~.)2. v. ruinat.
părăginitúră	s.	v. PARAGINĂ. PÎRLOAGĂ. ŢELINĂ.
părăginós	adj.	v. NEÎNGRIJIT. PĂRĂGINIT. SĂLBĂTICIT.
părăléi	s. pl.	v. PARPIAN.

părălet	s.	v. BĂNET.
PĂRĂLÚȚĂ	s.	v. bănuț.
părălúțe	s. pl.	v. GRANAT. SPILCUȚĂ.
părăscúță	s.	v. PĂDUCHE-DE-LEMN. PLOȘNIȚĂ.
PĂRĂSÍ	vb.	1. v. abandona.2. v. evacua.3. v. în-ceta.
PĂRĂSÍRE	s.	1. v. abandon.2. v. evacuare.3. v. pa-ragină.
PĂRĂSÍT	adj.	1. v. abandonat.2. v. pustiu.
părăsita-găínilor	s.	v. PĂPĂDIE.
părăsítă	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
părăşín	s.	v. MĂLAIUL-CUCULUI. TREMURĂ-TOARE.
păr-de-lúp	s.	v. ȚĂPOȘICĂ.
PĂREÁ	vb.	1. a arăta, a semăna. (~ a fi mai mult o proză versificată.)2. a crede, a-şi imagina, a-şi închipui, a i se năzări, (înv. şi pop.) a i se năluci. (Ți s-a ~ numai că l-ai văzut.)
părélnic	adj.	v. APARENT. ILUZORIU. ÎNȘELĂTOR. NEÎNTEMEIAT. VAN.
PĂRÉRE	s.	1. considerație, considerent, constatare, idee, observare, observație, opinie, reflecție, reflexic, remarcă. (Cîteva ~ asupra ...)2. opinie, punct de vedere, (înv. şi pop.) socotință, (înv.) proces, socoată. (Care e ~ ta în această problemă?)3. v. concepț
părére	s.	v. APARENȚĂ.
PĂRÉSIMI	s. pl.	v. postul mare.
*PĂRETÁR	s.	(reg.) polog, velință. (Un ~ de lîna, atîrnat pe perete.)
PĂRÍNTE	s.	1. v. tată.2. (la pl.) (fam.) bătrîni (pl.). (Ce fac ~ții tăi?)3. (la pl.) v. strămoşi (pl.).4. v. preot.5. (BIS.) călugăr, monah.6. v. Dum-nezeu.
PĂRINTÉSC	adj.	1. (livr.) patern, paternal. (Dra-goste ~ească.)2. v. strămoşesc.
PĂRINTÉȘTE	adv.	(livr.) patern. (Se poartă ~.)
părinténie	s.	v. PATERNITATE.
părinție	s.	v. MOȘIE. PATERNITATE.
părîng	s.	v. DUGHIE. MEI.
părîngă	s.	v. PÎRGHIE. RANGĂ. TARGĂ.
PĂRÓS	adj.	flocos, lățos, mițos, (pop.) vițos, (reg.) bițos. (Sarică ~oasă.)
PĂRTÁȘ	s.	1. (înv.) soț, soție. (I-a fost ~ în toate împrejurările vieții.)2. v. asociat.3. v. coautor.4. participant. (~ la bucuriile mele.)5. v. con-fident.6. v. complice.
părtáș	s.	v. ADEPT. PARTIZAN. SUSȚINĂTOR.
PĂRTÁȘĂ	s.	asociată, tovarăşă, (înv. şi reg.) soață. (~ într-o afacere.)
părtăluitór	adj.	v. PARȚIAL. PĂRTINITOR. PĂTIMAȘ. SUBIECTIV. TENDENȚIOS.
părtășie	s.	v. AVANTAJARE. FAVORIZARE. PATIMĂ. PĂRTINIRE. PROTEJARE. SUBIECTI-VISM.
părtășíre	s.	v. PARTICIPIU.
părteán	s.	v. ADEPT. PARTIZAN. SUSȚINĂTOR.
părténie	s.	v. BUCATĂ. CRÎMPEI. FRACȚIUNE. FRAGMENT. FRÎNTURĂ. PARTE. PORȚIUNE. SECȚIUNE. TRANȘĂ.
părticícă	s.	v. ANAFURĂ. MOLECULĂ.
părtiní	vb.	a avantaja, a favoriza, a privilegia, a proteja, (înv. şi reg.) a pristăni, (înv.) a fățărnici. (Arbitrul l-a ~.)
PĂRTINÍRE	s.	1. avantajare, favorizare, protejare, (înv.) părtășie. (~ cuiva în defavoarea altuia.)2. partizanat, patimă, subiectivism, (rar) parțialitate, pasiune, (înv.) părtășie. (Atitudine plină de ~.)

PĂRTINÍT	adj.	avantajat, favorizat, privilegiat, protejat. (Echipă sportivă ~.)
PĂRTINITÓR	adj.	partizan, parțial, pătimaş, subiectiv, tendențios, (rar) pasionat, (reg.) părtăluitor. (O atitudine evident ~oare.)
părtinitór	adj.	v. BINEFĂCĂTOR. FAVORABIL. PRIELNIC. PROPICE.
părtinitór	s.	v. APĂRĂTOR. OCROTITOR. PRO-TECTOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
părtişitív	s.	v. PARTICIPIU.
PĂRUÍ	vb.	1. v. depila.2. (pop. şi fam.) a (se) scărmăna, (pop.) a (se) flocăi, (înv. şi reg.) a (se) dăpăra, (reg.) a (sc) străfloca, (Olt., Ban. şi Transilv.) a (se) drîgla, (prin Mold. şi Transilv.) a (se) scutura, (Munt. şi Olt.) a (se) smotoci, (fam. fig.) a (
PĂRUIÁLĂ	s.	(pop. şi fam.) scărmănare, scărmănat, scărmănătură, (prin Munt. şi Olt.) smotoceală, (fam. fig.) tîrnuială, tîrnuire. (A fost o ~ în toata regula între ele.)
păruiálă	s.	v. BĂTAIE.
PĂRUÍT	s.	v. depilare.
PĂRUL-CIÚTEI	s.	v. verigar.
părul-doámnei	s.	v. STRAŞNIC.
părul-fétei	s.	v. PĂRUL-MAICII-DOMNULUI.
părul-Maicii-Dómnului	s.	v. PĂRUL-FETEI. STRAŞNIC.
părul-Maicii-Préciste	s.	v. PĂRUL-MAICII-DOM-NULUI.
părul-orfánei	s.	v. PĂRUL-FETEI.
părul-pórcului	s.	v. BARBA-URSULUI. COA-DA-CALULUI. PĂIUŞ. PIEDICUȚĂ. ȚĂPOŞICĂ.
părul-Sfintei-Maríi	s.	v. PĂRUL-MAICII-DOM-NULUI.
părul-Sfintei Măríi	s.	v. CUSCUTĂ. TORȚEL.
părul-zînelor	s.	v. COLILIE.
părúşcă	s.	v. SADINĂ. ȚĂPOŞICĂ.
părút	adj.	v. AMĂGITOR. APARENT. ÎNŞELĂTOR.
părút	s.	v. APARENȚĂ.
părúț	s.	v. PERIŞOR.
PĂS	s.	1. necaz, supărare. (Şi-a spus pe îndelete ~ul.)2. v. chin.
păs	s.	v. FRĂMÎNTARE. GRIJĂ. ÎNGRIJORARE. NELINIŞTE. TEMERE.
PĂSÁ	vb.	1. a se îngrijora, a se neliniști, a se sinchisi, (prin Mold.) a bindisi. (Nu-i ~ de nimeni.)2. a-l interesa, a se sinchisi. (Nu-i ~ de nimic.)
păsá	vb.	v. APĂSA. CĂLCA. COMPRIMA. DUCE. MERGE. PĂŞI. PLECA. PORNI. PRESA. STRÎNGE. UMBLA.
păsáre	s.	v. ATENȚIE. FRICĂ. GRIJĂ. INTERES. PREOCUPARE. SINCHISEALĂ. SINCHISIRE. SIN-CHISIT. TEAMĂ. TEMERE.
PĂSÁT	s.	terci, (reg.) cir, meşniță, rişcaşă. (A mîncat ~ de mălai.)
păsát	s.	v. MEI.
păsălí	vb.	v. ÎMBINA. ÎMBUCA. ÎMPREUNA. NIMERI. POTRIVI.
păsărár	s.	v. coroi.
PĂSĂREÁ	s.	v. păsărică.
păsărésc	adj.	v. ININTELIGIBIL. NEINTELIGIBIL.
PĂSĂRÉT	s.	(ORNIT.) păsărime.
PĂSĂRÍCĂ	s.	(ORNIT.) păsărea, păsăruică, (înv. şi reg.) păsăruie, păsăruță, (reg.) păsăriță, păsărucă.

păsărícă	s.	v. VRĂBIOARĂ. VRĂBIUȚĂ.
PĂSĂRÍME	s.	v. păsăret.
păsăríță	s.	v. PĂSĂREA. PĂSĂRICĂ. PĂSĂRUICĂ.
păsărói	s.	v. VRĂBIOI.
păsărúcă	s.	v. PĂSĂREA. PĂSĂRICĂ. PĂSĂ-RUICĂ.
PĂSĂRÚICĂ	s.	v. păsărică.
păsărúie	s.	v. PĂSĂREA. PĂSĂRICĂ. PĂSĂ-RUICĂ.
păsărúță	s.	v. PĂSĂREA. PĂSĂRICĂ. PĂSĂ-RUICĂ.
păsătíc	s.	v. SÎNGERETE.
păsățél	s.	v. PĂDUCHERNIȚĂ.
păscáre	s.	v. PĂSCUT. PĂŞUNARE. PĂŞUNAT.
păscălár	s.	v. PESCAR.
păscălău	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
păscănéț	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
păscătoáre	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PAŞUNE.
păscătoríe	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
păscătúră	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
PĂSCÚT	s.	păşunare, păşunat, (înv. şi reg.) paştere, păşune, (reg.) păscare, păşuneală, suhat, suhăție. (~ul vitelor.)
păscúță	s.	v. BĂNUȚ. DEDIȚEI-GALBENI. FLOAREA-PAŞTILOR. FLOAREA-PĂSĂRILOR. FLOAREA-VÎNTULUI-GALBENĂ. GĂINUŞĂ. GĂLBENELE. PAŞTI. PĂRĂLUȚĂ. PĂŞTIȚĂ.
PĂSTÁIE	s.	(BOT.) teacă. (~ de mazăre.)
păstáie	s.	v. ROŞCOVĂ.
păstăicós	adj.	v. PĂSTĂIOS.
păstăiéț	adj.	v. PĂSTĂIOS.
PĂSTĂIOÁRĂ	s.	(BOT.; Thlaspi perfoliatum) (reg.) punguliță.
PĂSTĂIÓS	adj.	(BOT.) (reg.) păstăicos, păstăieț. (Plantă ~oasă.)
păstăiós	adj.	v. LEGUMINOS.
PĂSTÎRNÁC	s.	(BOT).; Pastinaca sativa hortensis) (reg.) păstîrnap.
păstîrnáp	s.	v. PĂSTÎRNAC.
PĂSTÓR	s.	v. cioban.
păstór	s.	v. PĂRINTE. POPĂ. PREOT.
păstoráș	s.	v. CIOBĂNAŞ. CIOBĂNEL.
păstorél	s.	v. CIOBĂNAŞ. CIOBĂNEL. CODOBA-TURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
PĂSTORÉSC	adj.	1. v. pastoral.2. v. bucolic.
păstorésc	adj.	v. POPESC. PREOȚESC.
PĂSTORÉȘTE	adv.	ciobănește, (înv.) păcurărește. (Trăiește ~.)
PĂSTORÍ	vb.	1. v. ciobăni.2. v. paște.3. (BIS.) (înv.) a popi, a popora, a preoți. (~ peste credincioşi.)
PĂSTORÍE	s.	v. oierit.
păstoríre	s.	v. CIOBĂNIE. OIERIT. PĂSTORIE. PĂSTORIT.
PĂSTORÍT	s.	v. oierit.
PĂSTORÍȚĂ	s.	v. ciobăniță.
păstoríță	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.

păstorul-cu-óile	s.	art. v. PLEIADELE.
PĂSTÓS	adj.	(rar) pultaceu, (reg.) păsturos. (Materie ~oasă.)
PĂSTRÁ	vb.	1. (înv.) a scuti. (A ~ un bun ce i-a fost încredințat.)2. a (se) conserva, a (se) menține, a (se) ține. (A ~ ceva în bună stare.)3. v. conserva.4. a ține. (Unde ~ peria de haine?)5. v. dura.6. v. reține.7. v. menaja.8. v. menține.9. v. dăinui.10. v. perp
păstrán	s.	v. PĂSTRĂV.
PĂSTRÁRE	s.	1. conservare, menținere, ținere. (~ în bună stare a ceva.)2. v. conservare.3. v. reți-nere.4. v. perpetuare.5. v. oprire.
PĂSTRĂMÁR	s.	pastramagiu.
PĂSTRĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. econom.2. s. v. depozitar.
PĂSTRĂV	s.	1. (IHT.; Salmo trutta fario) (reg.) păstran, pătat.2. (IHT.) păstrăv de mare (Salmo trutta labrax) = (reg.) alabalîc.3. (BOT.; Pleurotus ostreatus) burete-negru.
păstrăv	s.	v. BURETE-DE-NUC.
păstrăv-de-pădúre	s.	v. RÎŞCOV.
păstriélnic	adj.	v. ADUNĂTOR. CRUȚĂTOR. ECONOM. PĂSTRĂTOR. STRÎNGĂTOR.
PĂSTÚRĂ	s.	propolis. (~ din fagurii de miere.)
păsturós	adj.	v. PASTOS.
PĂSUÍ	vb.	1. a amîna, a aştepta, a îngădui. (Îl ~ cu plata datoriei.)2. v. prelungi.
PĂSUIÁLĂ	s.	v. păsuire.
păsuiéle	s. pl.	v. SALCÎM.
PĂSUÍRE	s.	1. amînare, păsuială, răgaz, (pop.) îngăduință, îngăduire, (înv. şi reg.) răzbun. (I-a acordat o ~ pentru onorarea poliţei.)2. v. pre-lungire.
păsulícă	s.	v. CURCUBEȚEA. CURCUBEȚICĂ. REMF.
păşár	s.	v. PAS.
păşári	s.	v. COMPAS.
PĂŞÍ	vb.	1. a călca, (înv. şi reg.) a păsa. (A ~ în vîrful picioarelor.)2. v. apuca.3. v. merge.4. v. intra.
păşí	vb.	v. ABATE. CĂLCA. CONTRAVENI. ÎN-CALCA. NESOCOTI. VIOLA.
păşít	s.	călcătură, mers, mişcare, pas, umblet, (rar) mersătură, (înv. şi pop.) mersură. (Are un ~ săltăreț.)
păşitúră	s.	v. PAS.
păşói	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
PĂŞTÍȚĂ	s.	(BOT.; Anemone ranunculoides) găinuşa, gălbenele (pl.), dediței-galbeni (pl.), floarea-paş-tilor, floarea-păsărilor, floarea-vîntului-galbenă, (reg.) breabăn, păscuță, turculeț, zlac, musce-rici-galbeni (pl.), pîinea-paştelui.
păştíță	s.	v. FLOAREA-PAŞTELUI.
păştiúne	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
PĂŞUNÁ	vb.	1. v. paşte.2. a paşte, a păstori, (înv. şi reg.) a păcurări. (Gheorghe ~ vitele.)
PĂŞUNÁRE	s.	v. păscut.
păşunáre	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
PĂŞUNÁT	s.	v. păscut.
păşunát	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
PĂŞÚNE	s.	imaş, izlaz, (pop.) păscătoare, suhat, (înv. şi reg.) păştiune, silişte, (reg.) ierbărit, păscălău, păscăneț, păscătorie, păscătură, păşunare, păşunat, păşunet, prelucă, suhăție, (prin Ban. şi Transilv.) sit, (Munt. şi Olt.) tabun. (Vitele pasc pe ~.)

păşúne	s.	v. PĂSCUT. PĂŞUNARE. PĂŞUNAT.
păşuneálă	s.	v. PĂSCUT. PĂŞUNARE. PĂŞUNAT.
păşunéle	s. pl.	v. PACIŞE.
păşunét	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE.
PĂTÁ	vb.	1. v. murdări.2. a (se) mînji, a (se) mur-dări, a (se) umple. (S-a ~ de cerneală.)3. v. smălţa.
pătá	vb.	v. BATJOCORI COMPROMITE. DEZONO-RA. NECINSTI. PÎNGĂRI. PROFANA. SPURCA. TERFELI.
PĂTÁRE	s.	v. murdărire.
pătáre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. PÎNGĂRIRE. PRO-FANARE. SPURCARE. TERFELIRE.
PĂTÁT	adj.	l. v. murdar.2. v. bălţat.
pătát	adj.	v. COMPROMIS. DEZONORAT. DISCRE-DITAT. NECINSTIT. PÎNGĂRIT. PROFANAT. SPURCAT. TERFELIT.
pătát	s.	v. PĂSTRĂV.
pătăchíe	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ. PAR. PRĂJINĂ.
pătăránie	s.	v. PĂŢANIE.
pătătúră	s.	v. PATĂ. STROPITURĂ.
păteác	s.	v. PĂTUC. PĂTUŢ.
pătíc	s.	v. PĂTUC. PĂTUŢ.
păticeán	s.	v. PĂTUC. PĂTUŢ.
PĂTIMÁŞ	adj.	1. v. pasionat.2. v. părtinitor.
pătimáş	adj.	v. BOLNAV. CHINUIT. NEFERICIT. NENOROCIT. NESĂNĂTOS. SCHINGIUIT. SUFE-RIND. TORTURAT.
PĂTIMÍ	vb.	1. v. îndura.2. a suferi, (înv. şi pop.) a se munci. (De multe a mai ~!)
pătimí	vb.	v. SUFERI.
PĂTIMÍRE	s.	v. chin.
pătimíre	s.	v. AFECŢIUNE. BOALĂ. MALADIE.
pătimítă	s.	v. CHIN. DURERE. ÎNCERCARE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. SUFE-RINŢĂ.
pătimitív	adj.	v. PASIV.
pătimitór	adj.	v. BOLNAV. CHINUIT. NESĂNĂTOS. PASIV. SCHINGIUIT. SUFERIND. TORTURAT.
pătişór	s.	v. PĂTUC. PĂTUŢ.
PĂTLÁGINĂ	s.	(BOT.) 1. (Plantago major) (reg.) minciună, iarba-bubei, iarbă-de-cale, iarbă-gra-să-de-grădină, iarbă-mare, limba-boului, limba-oii, plăcinţica-vacii.2. (Plantago lanceolata) (reg.) căruţele (pl.), limbariţă, coada-şoricelului, iar-ba-tăieturii, limba-bă
pătlagină-de-ápă	s.	v. LIMBARIŢĂ.
PĂTLĂGEÁ	s.	(BOT.) 1. v. roşie.2. v. vînătă.
pătlăgéle	s. pl.	v. PĂTRUNJEL.
PĂTLĂGÍCĂ	s.	v. roşie.
pătlăginíu	adj.	v. VÎNĂT.
pătrár	s.	v. PĂTRIME. SFERT.
PĂTRÁT	s.	1. (GEOM.) (înv.) cvadrat. (A desena un ~.)2. v. careu.
pătrat de tipografíe	s.	v. PĂTRIŞOR.
PĂTRÍME	s.	v. sfert.

PĂTRÍŞÓR	s.	(TIPOGR.) (rar) pătrat de tipografie.
PĂTRÚNDE	vb.	1. v. intra.2. a răzbate, a răzbi, a străbate, a străpunge, a trece, (livr.) a penetra. (Cuiul ~ prin perete.)3. v. înfige.4. a se infiltra, a se scurge, (reg.) a se stoarce. (Apa de ploaie ~ în pământ.)5. v. infiltra.6. a intra, a străbate. (Lumina ~ pe
pătrúnde	vb.	v. CONVINGE. EMOȚIONA. GHICI. IMPRESIONA. INTUI. ÎNCREDINȚA. ÎNDUIOŞA. ÎNTREVEDEA. ÎNTREZĂRI. ÎNȚELEGE. MIŞCA. PERCEPE. PREVEDEA. PRICEPE. SESIZA. TUL-BURA.
PĂTRÚNDERE	s.	1. răzbatere, răzbire, străbatere, străpungere, trecere, (livr.) penetranță, penetrare, penetrație. (~ cuiului prin perete.)2. v. pene-tranță.3. infiltrare.4. intrare, străbatere. (~ luminii prin fereastră.)5. v. intrare.6. v. acuitate.7. v. înțelegere.
PĂTRUNJÉL	s.	(BOT.) 1. (Petroselinum hortense) (reg.) găgăuț, pătlăgele (pl.), pătrunjică, petersil.2. pătrunjel-cîinesc (Acthusa cynapium) = pătrunjelul-cînelui, (reg.) buciniş, pătrunjică, cucută-mică; pătrunjel-de-cîmp (Pimpinella saxifraga şi major) = pătrunjel-s
pătrunjel-sălbátic	s.	v. RUŞINEA-FETEI.
pătrunjícă	s.	v. PĂTRUNJEL. PĂTRUNJEL-CÎI-NESC. PĂTRUNJELUL-CÎINELUI.
PĂTRUNZĂTÓR	adj.	1. v. penetrant.2. intens, puternic, tare, (livr.) penetrant. (Un miros ~.)3. copleşitor, covîrşitor. (Un frig ~.)4. v. acut.5. v. atent.6. v. perspicace.
pătrunzătór	adj.	v. ADÎNC. PROFUND. SERIOS. TEMEINIC.
pătrúț	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
PĂTÚC	s.	pătuț, (rar) pătişor, pătuleț, (pop.) pătucean, (înv. şi reg.) pătucel, (reg.) păteac, pătie, pătui, (înv.) păticean. (Un ~ de copil.)
pătuceán	s.	v. PĂTUC. PĂTUȚ.
pătucél	s.	v. PĂTUC. PĂTUȚ.
pătúi	s.	v. PĂTUC. PĂTUȚ.
PĂTUIÁC	s.	pătul. (~ pentru clădit claia de nutreț.)
pătuiác	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PORUMBĂRIE.
PĂTÚL	s.	1. coşar, porumbar, (reg.) magazin, (Mold. şi Transilv.) coş, (Transilv.) coşarcă. (~ de porumb.)2. v. hambar.3. porumbar, porum-bărie, (reg.) hulubărie, pătuiac, porumbariță, porumbărişte, porumbelniță, porumbişte, po-rumbiță, (Ban.) golîmbar. (~ pentru
pătúl	s.	v. COMARNIC. CORLATĂ. GRAJD. STAUL.
pătulét	s.	v. PĂTUC. PĂTUȚ.
PĂTURĂ	s.	1. cergă, cuvertură, învelitoare, velință, (pop.) plocat, țol, (reg.) lăicer, ogheal, poneavă, procov, procoviță, strai, țoală, (prin Mold. şi Bucov.) prostire, (Transilv.) verincă. (~ de lînă pentru pat.)2. v. strat.3. categorie, strat, treaptă. (~ socia
pătură	s.	v. CREȚ. CUTĂ. FALD. FOAIE. GODEU. PLISEU. PLIU.
păturí	vb.	v. ÎMPĂTURI. ÎNDOI. PLIA. STRÎNGE.
păturíre	s.	v. ÎMPĂTURIRE. ÎNDOIRE. PLIERE. STRÎNGERE. STRÎNS.
păturít	adj.	v. ÎMPĂTURIT. ÎNDOIT. PLIAT. STRÎNS.
păturós	adj.	v. STRATIFICAT.
PĂTÚȚ	s.	pătuc, (rar) pătişor, pătuleț, (pop.) pătucean, (înv. şi reg.) pătucel, (reg.) păteac, pătic, pătui, (înv.) păticean. (Un ~ de copil.)
păț	s.	v. PĂȚANIE.

PĂȚÁNIE	s.	1. (pop.) pătăranie, pățeală, (înv. şi reg.) pataramă, pățire, (reg.) păț, pățău, pățitanie, pățitură, (Mold. şi Bucov.) poroganie. (~ lui să-ți fie de învățătură,)2. v. încurcătură.3. v. peripeție.
pățău	s.	v. PĂȚANIE.
pățeálă	s.	v. PĂȚANIE.
PĂȚÍ	vb.	1. (Olt.) a o împătra, (înv.) a o împlini, (fam.) a o sfecli. (De data asta ai ~t-o!)2. v. în-dura.
pățíre	s.	v. PĂȚANIE.
PĂȚÍT	adj.	experimentat, încercat. (Om ~.)
pățít	adj.	v. CHINUIT. SCHINGIUIT. TORTURAT.
pățitánie	s.	v. PĂȚANIE.
pățitúră	s.	v. PĂȚANIE.
păulá	vb.	v. ÎNDURA. PĂTIMI. PĂȚI. RĂBDA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE.
PĂUNÁȘ	s.	(ORNIT.) păunel.
PĂUNÉL	s.	v. păunaș.
păuní	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEȚI.
păuníță	s.	v. MĂLAIUL-CUCULUI.
păurí	vb.	v. PLUGĂRI.
păúză	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
păzeá	interj.	v. ATENȚIE.
păzeálă	s.	v. PAZĂ. STRAJĂ. STRĂJUIRE. SUPRAVEGHERE. VEGHE. VEGHERE.
PĂZÍ	vb.	1. a străjui, a supraveghea, a veghea, (înv. şi pop.) a priveghea. (A ~ poarta cetății.)2. a supraveghea, (înv. şi reg.) a griji, (reg.) a pîndi. (A ~ oile.)3. v. veghea.4. v. apăra.5. v. feri.6. a evita, a se feri, a ocoli, (înv.) a se îndupleca. (Se ~ s
păzí	vb.	v. FACE. FRECVENTA. GĂTI. GRĂBI. ISCODI. IUȚI. ÎNDEPLINI. MENȚINE. OBSERVA. ONORA. PĂSTRA. PÎNDI. PREGĂTI. PREPARA. PRIVEGHEA. RESPECTA. SPIONA. ȚINE.
PĂZÍRE	s.	1. străjuire, supraveghere, veghere. (~ porților cetății.)2. v. apărare.
păzíre	s.	v. PAZĂ. RESPECTARE. STRAJĂ. STRĂ-JUIRE. SUPRAVEGHERE. VEGHE. VEGHERE.
PĂZÍT	adj.	v. adăpostit.
păzít	s.	v. PAZĂ. STRAJĂ. STRĂJUIRE. SUPRA-VEGHERE. VEGHE. VEGHERE.
păzitoáre	s.	v. GARDĂ. PAZĂ. STRAJĂ.
PĂZITÓR	s.	1. v. paznic.2. v. gardian.
păzitór	s.	v. APĂRĂTOR. OCROTITOR. PROTEC-TOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
PE	prep.	1. (local) v. deasupra.2. (local) (înv.) spre. (~ fața pămîntului.)3. (local) v. în. (Au poposit ~ culme.)4. (local) (reg.) între. (Ia cojocul ~ umeri.)5. (local) v. peste. (Cade ploaia ~ noi.)6. (termen comercial; modal-instrumen-tal) pentru, per. (900 d
pec	s.	v. BRUTAR. SMOALĂ.
pecár	s.	v. BRUTAR.
pecăríe	s.	v. BRUTĂRIE.
pecăríță	s.	v. BRUTĂREASĂ.
PECENÉGI	s. pl.	(IST.) bessi (pl.), (înv.) pacinați (pl.).
PECERÍST	s., adj.	(POL.) bolşevic, comunist.
pecetár	s.	v. PISTORNIC.
PECÉTE	s.	v. ştampilă.

pecéte	s.	v. ATRIBUT. CALITATE. CARACTER. CARACTERISTICĂ. EMBLEMĂ. ÎNSUŞIRE. NO-TĂ. PARTICULARITATE. PROPRIETATE. SEMN. SIMBOL. SPECIFIC. STIGMAT. TRĂSĂTURĂ.
pecetea-lui-Sólomon	s.	v. COADA-COCO-ŞULUI.
pecetlár	s.	v. PECETE. SIGILIU. ŞTAMPILĂ.
PECETLUÍ	vb.	1. v. sigila.2. v. ştampila.3. v. fixa.
pecetluí	vb.	v. DECIDE. DETERMINA. FIXA. HOTĂRÎ. ÎNFIERA. RĂMÎNE. STABILI. STIGMA-TIZA.
PECETLUÍRE	s.	1. v. sigilare.2. v. ştampilare.
pecetluíre	s.	v. FIXARE. FIXAT IMOBILIZARE. ÎNFIERARE. ÎNȚEPENIRE. PIRONIRE. PRINDE-RE. STIGMATIZARE. ŢINTUIRE.
PECETLUÍT	adj.	1. v. sigilat.2. v. ştampilat.
pecetluít	adj.	v. ASTUPAT. FIXAT. IMOBILIZAT. ÎNCHIS. ÎNFIERAT. ÎNFUNDAT. ÎNȚEPENIT. PRINS. STIGMATIZAT.
PECETLUÍT	s.	v. sigilare.
pecétnic	s.	v. PECETE. SIGILIU. ŞTAMPILĂ.
pécie	s.	v. PERITONEU.
PECÍNGINE	s.	(MED.) 1. (pop.) cur-de-găină.2. eczemă.
pecingine reá	s.	v. PELAGRĂ.
péciu	s.	v. PECETE. SIGILIU. ŞTAMPILĂ.
pecméz	s.	v. DULCEAŢĂ. MAGIUN.
PECTÍNĂ	s.	(BIOL., CHIM.) pectoză.
PECTÓZĂ	s.	v. pectină.
pecuniár	adj.	v. BĂNESC. FINANCIAR.
PEDAGÓG	s.	educator. (Un bun ~.)
PEDAGÓGIC	adj.	1. (înv.) pedagogicesc. (Seminar ~.)2. educativ. (Cerinţe ~.)3. didactic. (Practi-că ~.)
pedagogicésc	adj.	v. PEDAGOGIC.
PEDÁLĂ	s.	1. (rar) talpă. (~ la maşina de cusut.)2. tălpig, (reg.) scîndureană. (~ la războiul de ţesut.)3. (reg.) călcător, tălpig. (~ la scăunoaia dulgherului.)
PEDALIÉR	s.	(MUZ.) bas. (~ la orgă.)
PEDÁNT	adj.	meticulos, scrupulos, tipicar, (înv.) pedantic, (rar fam.) tabietliu. (Om ~ .)
PEDANTERÍE	s.	1. pedantism, preţiozitate, (fam., adesea ir.) savanterie, savantlîc. (E de o ~ agasantă.)2. meticulozitate, tipicărie. (~ unei persoane maniace.)
pedántic	adj.	v. METICULOS. PEDANT. SCRUPU-LOS. TIPICAR.
PEDANTÍSM	s.	v. pedanterie.
pedeá	s.	v. LIPIE.
PEDEÁPSĂ	s.	1. (JUR.) sancţiune, (înv. şi reg.) ceartă, ştraf, (înv.) pilduire, strînsoare. (A primit o ~ exemplară pentru fapta sa.)2. v. condamnare.3. v. penitenţă.4. plată, răsplată, recompensă, (înv.) răsplătire. (Şi-a luat ~ cuvenită.)
pedeápsă	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. CREŞTERE. CULTIVARE. DURERE. EDUCARE. EDUCAŢIE. FORMARE. INSTRUCŢIE. ÎNVĂŢĂ-MÎNT. ÎNVĂŢĂTURĂ. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINŢĂ. SUPLICIU. TOR-TURĂ.
PEDEPSÍ	vb.	1. (JUR.) a sancţiona. (L-a ~ cu amendă.)2. v. condamna.3. (Transilv.) a ştrofălui, (înv.) a cerca, a vedea. (L-a ~ exemplar pentru minciuna lui.)4. a bate, (înv.) a certa, a oblici. (L-a ~ Dumnezeu pentru faptele sale.)5. v. răzbuna.6. a răsplăti. (Vei f

pedepsí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. CREŞTE. EDUCA. FORMA. INSTRUI. ÎNVĂŢA. MUNCI. SCHINGIUI. TORTURA. TRUDI.
pedepsíe	s.	v. CONDAMNARE. EPILEPSIE. OSÎNDĂ. PEDEAPSĂ.
PEDEPSÍRE	s.	(JUR.) 1. sancţionare. (~ unei contravenţii.)2. v. condamnare.
PEDEPSÍT	adj.	1. (JUR.) sancţionat. (Contravenţie ~.)2. v. condamnat.3. v. răzbunat.
pedepsít	adj.	v. CITIT. CULT. CULTIVAT. EDUCAT. INSTRUIT. ÎNVĂŢAT.
PEDEPSITÓR	adj.	(livr.) punitiv, (înv.) răsplătitor. (Măsură ~oare.)
pedepsitúră	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINŢĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
PEDERÁST	s.	v. homosexual.
PEDERASTÍE	s.	v. homosexualitate.
pedestráş	s.	v. INFANTERIST.
pedestrí	vb.	v. DESCĂLECA.
pedestríme	s.	v. INFANTERIE.
pedéstru	adj.	v. ŞCHIOP.
pedéstru	s.	v. INFANTERIST. PIETON. TRECĂ-TOR.
PEDIATRÍE	s.	medicină infantilă.
pedicul	s.	v. PEDUNCUL.
pediculát	adj.	v. PEDUNCULAT.
pédig	conj.	v. DAR. DEŞI. ÎNSĂ. NUMAI.
PEDOLOGÍE	s.	agrogeologie.
PEDOMÉTRU	s.	v. podometru.
pédri	adv.	v. VIZAVI.
pédri	prep.	v. DINAINTEA. ÎNAINTEA.
PEDÚNCUL	s.	1. (BOT.) coadă, codiţă. (~ al unui fruct.)2. (ANAT.) (rar) pedicul. (~ renal.)
PEDUNCULÁT	adj.	(BOT.) (rar) codat, pediculat. (Fruct ~.)
PEGÁS	s.	(ASTRON.) (reg.) puţul (art.), toaca (art.).
PEHBLÉNDĂ	s.	(MIN.) uraninit.
pehliván	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
pehlivăníe	s.	v. ESCROCHERIE. GHIDUŞIE. GLUMĂ. HOŢIE. IMPOSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE. ŞTRENGĂRIE.
PEIORATÍV	adj.	(LINGV.) defavorabil, depreciativ, disprețuitor. (Cuvînt cu sens ~.)
PEISAGÍSTICĂ	s.	(PICT.) peisaj. (Cultivă ~.)
PEISÁJ	s.	1. v. landşaft.2. v. privelişte.3. v. peisa-gistică.
PÉJMĂ	s.	(BOT.; Amberboa moschata) (reg.) bumbi (pl.), cănăfior, didinele (pl.), parfumaşi (pl.), pufuleți (pl.), scăişori (pl.), spoitori (pl.).
pejmă	s.	v. INDRUŞAIM. SÎNGELE-VOINICULUI.
PELÁDĂ	s.	(MED.) (pop.) chelbe.
PELAGIÁL	adj.	(GEOGR.) pelagic.
PELÁGIC	adj.	v. pelagial.
pelágic	adj.	v. MARIN.
PELÁGRĂ	s.	(MED.) (pop.) roşeaţă, vătămătură, pecingine rea, (reg.) jupuială, lepricâ, pîrleală, (prin Maram.)

pelargónie	s.	v. MUŞCATĂ.
PELÁSG	adj.	(IST.) pelasgic. (Triburi ~.)
PELÁSGIC	adj.	v. pelasg.
peleág	adj.	v. CHEL. GOLAŞ. PLEŞUV.
PELERÍN	s.	(BIS.) (rar) peregrin, (înv.) strainic. (~ la un loc considerat sfînt.)
pelerín	s.	v. PEREGRIN.
PELERINÁJ	s.	(BIS.) (rar) peregrinaj, peregrinare. (~ la un loc considerat sfînt.)
péleş	s.	v. CANAF. CIUCURE. FRANJ.
PELICÁN	s.	(ORNIT.) 1. (Pelecanus onocrotalus) babiță, (reg.) babă, baboşă, batcă, guşată, (înv.) nesăturat.2. pelican creț (Pelecanus crispus) = (reg.) babiță creață.
PELÍCULĂ	s.	1. v. film.2. bandă, film. (A înregistrat scena pe ~.)3. cinematografie, film. (Arta ~ei.)
PELÍN	s.	(BOT.) 1. (Artemisia absinthium) (reg.) peliniță, iarba-fecioarelor, lemnul-Domnului.2. (Artemisia scoparia) (reg.) peliniță.
pelín	s.	v. IMORTELĂ. PELINARIȚĂ. PELINIȚĂ. PLEVAIȚĂ.
PELINÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Artemisia vulgaris) (reg.) pelin, vetricel, iarbă-bărboasă, peliniță neagră, ştir-negru.
pelíncă	s.	v. CÎRPĂ. SCUTEC.
pelincúță	s.	v. SCUTECEL.
PELINÍȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Artemisia pontica) (reg.) pelin, iarba-sfintei-Sofia.2. (Artemisia austriaca) (reg.) pelin.
peliníță	s.	v. NĂFURICĂ. PELIN.
peliniță-greceáscă	s.	v. TĂMÎIȚĂ.
peliniță neágră	s.	v. PELINARIȚĂ.
pelteá	s.	v. POLILOGHIE. VORBĂRIE.
PELTÍC	adj.	sîsîit, (Mold. şi Transilv.) cepeleag, (Transilv. şi Olt.) şişcav. (Om ~.)
PELTICEÁLĂ	s.	pelticie, sîsîială.
PELTICÍE	s.	v. pelticeală.
pelungoásă	s.	v. SILNIC.
PELÚR	s.	v. foiță.
PELÚZĂ	s.	v. gazon.
PÉLVIS	s.	1. v. bazin.2. pelvis renal v. bazinet.
pembé	adj.	v. ROZ. TRANDAFIRIU.
pembríu	s.	v. TESTEMEL.
PENÁJ	s.	(rar) penet, peniş. (~ul unei păsări.)
PENALITÁTE	s.	(JUR.) amendă, penalizare, (rar) penalizație, (înv. şi pop.) gloabă, (înv. şi reg.) ştraf, (prin Transilv.) birşag, dîrdală, (înv.) globire, hatalm, (turcism înv.) geremea. (I-a aplicat o ~ zdravănă.)
PENALIZÁ	vb.	1. v. amenda.2. a sancționa. (A ~ o echipă sportivă.)
PENALIZÁRE	s.	1. (JUR.) amendare. (~ cuiva cu o sumă de bani.)2. (JUR.; concr.) amendă, penalitate, (rar) penalizație, (înv. şi pop.) gloabă, (înv. şi reg.) ştraf, (prin Transilv.) birşag, dîrdală, (înv.) globire, hatalm, (turcism înv.) geremea. (A plătit o ~ zdravănă.
penalizáție	s.	v. AMENDĂ. PENALITATE. PENA-LIZARE.
PENÁR	s.	(rar) plumieră. (~ pentru şcolari.)
pendár	s.	v. BEŞLIC.
PENDÚL	s.	pendul compus = pendul fizic; pendul fizic v. pendul compus; pendul matematic = pendul simplu; pendul simplu v. pendul ma-tematic.

PENDULÁ	vb.	v. balansa.
PENDULÁR	adj.	v. oscilatoriu.
PENDULÁRE	s.	v. balansare.
PENDÚLĂ	s.	(înv., în Mold.) ornic.
PENÉL	s.	(PICT.) (rar) pană.
penét	s.	v. PENAJ.
penetrá	vb.	v. PĂTRUNDE. RĂZBATE. RĂZBI. STRĂBATE. STRĂPUNGE. TRECE.
PENETRÁNT	adj.	(FIZ.) pătrunzător. (Radiație ~.)
penetránt	adj.	v. AGER. CLARVĂZĂTOR. INTENS. ISCODITOR. OBSERVATOR. PĂTRUNZĂTOR. PERSPICACE. PUTERNIC. SCORMONITOR. SCRUTĂTOR. SFREDELITOR. STRĂBĂTĂTOR. SUBTIL. TARE.
PENETRÁNȚĂ	s.	(FIZ.) pătrundere, penetrație.
penetránță	s.	v. PĂTRUNDERE. RĂZBATERE. RĂZBIRE. STRĂBATERE. STRĂPUNGERE. TRE-CERE.
penetráre	s.	v. PĂTRUNDERE. RĂZBATERE. RĂZBIRE. STRĂBATERE. STRĂPUNGERE. TRE-CERE.
PENETRÁȚIE	s.	v. penetranță.
penetrátie	s.	v. PĂTRUNDERE. RĂZBATERE. RĂZBIRE. STRĂBATERE. STRĂPUNGERE. TRE-CERE.
pení	vb.	v. JUMULI.
PENÍBIL	adj.	jenant, neplăcut, supărător. (Încearcă un sentiment ~.)
PENÍNSULĂ	s.	(GEOGR.) (înv.) sul.
PÉNIS	s.	(ANAT.) membru, (livr.) falus, (înv. şi pop.) mădular, (pop.) sulac, (înv. şi reg.) pasăre, (reg.) mătărîngă, pistol, (arg.) coinac, sulă, şarpe, ştremeleag.
peníş	s.	v. PENAJ.
PENIŞOÁRĂ	s.	(pop.) peniță. (~ de pasăre.)
PENITENCIÁR	s.	v. închisoare.
PENITÉNȚĂ	s.	(BIS.) canon, pedeapsă, (înv.) podvig. (~ dată de preot unui credincios, pentru iertarea păcatelor.)
peniténță	s.	v. CĂINȚĂ. CONDAMNARE. MUS-TRARE. OSÎNDĂ. PĂRERE DE RĂU. PEDEAPSĂ. POCĂINȚĂ. REGRET. RE-MUŞCARE.
PENÍȚĂ	s.	(BOT.; Myriophyllum spicatum şi verticilla-tum) (reg.) brădiş, prisnel, prusten, mălura-bălții, vîsc-de-apă.
peníță	s.	v. COLILIE. PENIŞOARĂ.
PENSÉTĂ	s.	(Mold.) cimbistră.
PENSIÓN	s.	pensionat. (~ de fete.)
PENSIONÁR	s.	(reg.) pensionist. (Un batrîn ~.)
pensionár	s.	v. ARESTAT. CONDAMNAT. DEȚI-NUT. ÎNTEMNIȚAT. OCNAŞ. OSÎNDIT. PRIZONIER. PUŞCĂRIAŞ.
PENSIONÁT	s.	v. pension.
pensioníst	s.	v. PENSIONAR.
PENSULÁRE	s.	v. badijonare.
PENSULÁȚIE	s.	v. badijonare.
PÉNSULĂ	s.	(reg.) meciuc, mescleuaş, pămătuf, penţăluş, perie, perioară, periucă. (O ~ de vopsit.)
PENTAGÓN	s.	(GEOM.) (înv.) cinciunghi.
PENTANÓL	s.	v. alcool amilic.
PENTAZÓL	s.	(FARM.) cardiazol.

PENTICOSTÁL	s.	(BIS.) (pop.) tremurici.
PENTOXÍD	s.	(CHIM.) pentoxid de azot = anhidridă azotică; pentoxid de fosfor = anhidridă fosforică.
PÉNTRU	prep., conj.	I. prep. 1. (arată scopul) de. (Plantă ~ sămînță.)2. (arată scopul) ca, de, drept, spre. (~ încercare; ~ exemplu.)3. (arată scopul) contra, împotriva. (Medicament ~ hepatită.)4. (final) spre, (înv.) către. (O spun ~ binele tău.)5. (cauzal) datorită. (~ el
penţălúş	s.	v. PENSULĂ.
PENÚMBRĂ	s.	semiîntuneric, semiobscuritate, (rar) semiumbră. (Stătea în ~.)
penuríe	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
penúş	s.	v. IC. PANĂ.
pépe	s.	v. GÎNDAC. GÎNGANIE. GÎZĂ. HEXAPOD. INSECTĂ.
pepélea	s.	art. v. PĂCALĂ.
PEPENÁR	s.	(înv. şi reg.) bostangiu, (reg.) bostănar, harbuzar. (~ul cultivă şi vinde pepeni.)
pepenări	s. pl.	v. PAPANAŞ.
PEPENĂRÍE	s.	(pop.) pepenişte, (Mold. şi Bucov.) bostană, bostănărie, harbuzărie. (O ~ aflată pe sol nisipos.)
PÉPENE	s.	(BOT.) 1. (Citrullus vulgaris) (reg.) bostan, boşar, curcubete, die, duleți (pl.), harbuz, himanic, lubă, lubeniță, şiarchin, trăgulă, zămos, tigvă de tină, (prin Olt.) bolbotină. (~ verde.)2. (Cucumis melo) (reg.) boşar, cantaloş, canta-lup, caune, gălbo
pépene	s.	v. CASTRAVETE. DOVLEAC.
pepeneá	s.	v. CREŢUŞCĂ.
pepenéi	s. pl.	v. PAPANAŞ.
pepenişte	s.	v. PEPENĂRIE.
pepeníţă	s.	v. PAPANAŞ.
PEPINIÉRĂ	s.	(înv. şi reg.) şcoală, (reg.) sadină. (~ de piersici.)
PEPONÍDĂ	s.	v. melonidă.
PÉPSI	s.	v. pepsi-cola.
PEPSI-CÓLA	s.	pepsi. (A băut un ~.)
PEPTIZÁ	vb.	v. deflocula.
PEPTIZÁRE	s.	v. defloculare.
PER	prep.	(termen comercial; instrumental-modal) pe, pentru. (900 de lei ~ kg de grîu.)
perátic	adj.	v. PORTOCALIU.
PERCALÍNĂ	s.	(TEXT.) (reg.) pielea-dracului, (înv.) mitcal.
perceát	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
PERCÉPE	vb.	I. 1. a simți. (~ un miros plăcut.)2. a înregistra. (~ toate senzațiile comune.)3. v. dis-tinge.4. v. observa.5. v. înțelege. II. a încasa, a strînge. (A ~ impozitele.)
PERCÉPERE	s.	I.1. v. distingere.2. v. înțelegere. II. încasare, strîngere, strîns. (~ taxelor.)
PERCEPTÍBIL	adj.	1. v. observabil.2. v. concret.
PERCEPTÓR	s.	(FIN.) agent de percepție, (înv.) birar, colgiu, dăbilar, dăjdiar, strîngător. (~ strîngea impozitele.)
perceptorát	s.	v. ADMINISTRAȚIE FINANCIARĂ. FISC. PERCEPTIE.
perceptoríe	s.	v. ADMINISTRAȚIE FINANCIARĂ. FISC. PERCEPȚIE.
PERCÉPŢIE	s.	I. v. cunoaştere. II. 1. v. adminis-trație financiară.2. v. fisc.
PERCHEZIŢIONÁ	vb.	(prin nord-estul Olt.) a scociorî.
percica-fétei	s.	v. PĂRUL-FETEI.
PERCIUNÁT	adj.	(rar) perciunos. (Om ~.)

perciúni	s. pl.	v. FAVORIȚI.
perciunós	adj.	v. PERCIUNAT.
PERCUTÁ	vb.	(MED.) (pop.) a ciocăni. (A ~ un pacient.)
perdáf	s.	v. LUCIU. LUSTRU. STRĂLUCIRE.
PERDEÁ	s.	1. (înv.) zăveasă. (O intrare acoperită cu o ~.)2. strat. (O ~ groasă de fum.)
perdeá	s.	v. ACT. ALBEAȚĂ. CATARACTĂ. CORTINĂ. PLACENTĂ. SCENĂ.
PERDÍȚIE	s.	v. corupție.
PERÉCHE	s.	1. cuplu. (Alcătuiesc o ~ potrivită.)2. v. partener.3. (înv. şi pop.) soț, (înv.) soție. (Unde e ~ acestui papuc?)4. (înv. şi reg.) soaț. (O imagine a cărei ~ se află în versul următor.)5. v. seamăn.
peréche	s.	v. NEVASTĂ. SOȚIE.
PEREGRÍN	s.	(rar) pelerin. (Un biet ~ care bătea satele.)
peregrín	s.	v. PELERIN.
PEREGRINÁ	vb.	1. v. călători.2. v. hoinări.
peregrináj	s.	v. PELERINAJ.
PEREGRINÁRE	s.	peregrinație.
peregrináre	s.	v. PELERINAJ.
PEREGRINÁȚIE	s.	v. peregrinare.
pere-iernátice	s. pl.	v. NAP-PORCESC. TOPI-NAMBUR.
peremptóriu	adj.	v. CATEGORIC. CERT. EVIDENT. INCONTESTABIL. INDISCUTABIL. NECONTES-TABIL. NECONTESTAT. NEDISCUTABIL. NEÎN-DOIELNIC. NEÎNDOIOS. NETĂGĂDUIT. SIGUR.
PEREMPȚIÚNE	s.	(JUR.) perimare. (~ unei ac-țiuni.)
PERÉN	adj.	(BOT.) vivace, (rar) perenie. (Plantă ~.)
perén	adj.	v. DURABIL. PERSISTENT. REZISTENT. TRAINIC.
perenic	adj.	v. PEREN. VIVACE.
perenitáte	s.	v. DURABILITATE. PERSISTENȚĂ.
PERÉTE	s.	zid. (~ al unei camere.)
peréte	s.	v. BOR. CATAPETEASMĂ. ICONOSTAS. MARGINE. TÎMPLĂ.
PERFÉCT	adj., interj., s.	1. adj. desăvîrşit, excep-țional, extraordinar, formidabil, ideal, magistral, minunat, splendid, sublim, superb, (înv.) săvîrşit. (O interpretare ~.)2. adj. v. ireproşabil.3. adj. desăvîrşit, sfînt. (~ nevinovăție!)4. adj. v. absolut.5. interj. v. bravo!6
PERFECTÁ	vb.	a încheia. (A ~ un acord.)
PERFECTÁRE	s.	încheiere. (~a unui acord.)
PERFECȚIONÁ	vb.	1. a (se) desăvîrşi. (Se ~ continuă prin studiu.)2. a (se) specializa. (S-a ~ în domeniul siderurgiei.)3. v. sistematiza.
PERFECȚIONÁRE	s.	1. desăvîrşire. (~ cuiva prin studiu.)2. v. specializare.3. v. sistematizare.
PERFECȚIONÁT	adj.	1. v. nou.2. (rar) sistematic. (Băi ~.)3. modernizat, sistematizat. (Căi rutie-re ~.)
PERFECȚIÚNE	s.	1. v. sublim.2. desăvîrşire, (livr.) impecabilitate, (rar) sublimitate, (înv.) săvîrşire. (~ unei creații artistice.)3. v. desăvîrşire.
PERFÍD	s., adj.	1. s. v. ipocrit.2. adj. v. ipocrit.3. adj. înşelător, viclean, (livr.) insidios. (O propunere ~.)
PERFIDÍE	s.	v. ipocrizie.
PERFORÁ	vb.	1. v. găuri.2. v. sparge.
perforá	vb.	v. COMPOSTA.
PERFORÁJ	s.	v. găurire.

PERFORÁRE	s.	v. găurire.
perforáre	s.	v. COMPOSTARE.
PERFORÁT	adj.	v. găurit.
PERFORÁT	s.	v. găurire.
perforatór	s.	v. COMPOSTOR.
PERFORÁȚIE	s.	v. găurire.
PERGAMÉNT	s.	1. (înv.) membrană, (franţuzism înv.) parşemin. (Documente scrise pe ~.)2. hîrtie pergaminată. (~ pentru mezeluri.)
perghél	s.	v. CERC. CIRCUMFERINȚĂ. CLUPĂ. COMPAS FORESTIER.
PERI	s. pl.	(BOT.) trihomi (pl.).
PERIÁ	vb.	v. pieptăna.
periá	vb.	v. ATINGE. BATE. CIZELA. FLATA. LINGUŞI. LOVI. MĂGULI. STILIZA.
PERIÁT	adj.	v. pieptănat.
PERICÁRD	s.	(ANAT.) sac pericardic.
PERICIMENTÍTĂ	s.	(MED.) periodontită.
PERICLITÁ	vb.	1. v. primejdui.2. v. compromite.
PERICLITÁRE	s.	1. v. primejduire.2. v. compro-mitere.
PERICLITÁT	adj.	amenințat, primejduit. (O ființă ~.)
PERÍCOL	s.	1. v. amenințare.2. primejdie, (prin Transilv. şi Maram.) prilej, (înv.) cursă. (A trecut prin multe ~e.)3. v. risc.4. v. gravitate.5. v. nesi-guranță.
pericolá	vb.	v. PRIMEJDUI.
PERICULÓS	adj.	1. v. primejdios.2. v. hazardat.3. v. dăunător.4. v. contraindicat.5. v. grav.6. v. critic.
PERICULOZITÁTE	s.	v. gravitate.
PERIDÓT	s.	v. olivină.
périe	s.	v. BARBA-URSULUI. BIDINEA. COADA-CA-LULUI. PENSULĂ.
periérghie	s.	v. ATENȚIE. CURIOZITATE. INTE-RES. LUARE-AMINTE.
perifán	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
PERIFÉN	s.	(FARM.) priscol.
PERIFÉRIC	adj.	marginal, mărginaş. (Cartier ~.)
periféric	adj.	v. COLATERAL. LĂTURALNIC. MARGINAL. MINOR. NEIMPORTANT. NEÎNSEM-NAT. SECUNDAR.
PERIFERÍE	s.	1. mahala, suburbie, (livr.) foburg, (Transilv.) oştează. (O ~ a unui oraş.)2. v. mar-gine.
periferíe	s.	v. CERC. CIRCUMFERINTĂ. PRO-VINCIE.
PERIFÍTON	s.	v. biodermă.
perifrazá	vb.	v. PARAFRAZA.
PERIFRÁZĂ	s.	(livr.) circumlocuție.
PERILUNÁR	adj.	v. circumlunar.
PERIMÁ	vb.	v. învechi.
PERIMÁRE	s.	1. demodare, învechire. (~ unor practici.)2. (JUR.) perempțiune. (~ unui act de procedură.)
PERIMÁT	adj.	1. v. învechit.2. v. depăşit.3. (fig.) prăfuit, răsuflat, (fam. fig.) fumat. (Glume ~.)
PERIMÉTRU	s.	(GEOM.) circumferință, (înv.) contur, împrejurare, împrejurime, înconjurare, ocol, măsură împrejur. (~ul unei suprafețe.)
perimétru	s.	v. CUPRINS. LIMITĂ.

PERINDÁ	vb.	1. a defila, a se prefira, a se succeda, (fig.) a se derula. (Copacii i se ~ prin fața ochilor.)2. a se succeda, a se vîntura. (Multă lume se ~ pe acolo.)3. a se scurge, a se succeda, a urma, (înv. şi pop.) a se petrece. (Maşinile se ~ una după alta.)4. v
PERINDÁRE	s.	1. defilare, prefirare, succedare, (fig.) derulare. (~ copacilor prin fața ochilor.)2. scurgere, succedare. (~ oamenilor pe stradă.)3. v. succedare.
PERINEFRÍTĂ	s.	(MED.) flegmon gerinefritic.
perinél	s.	v. PERNIȚĂ. PERNUȚA. PUI. PUIŞOR. PUIUȚ.
PERINÓC	s.	(TEHN.) 1. gresie, (reg.) baargic, masă, scăunaş, scaunul de dinainte. (~ la căruță.)2. (reg.) căpătîi. (~ la grindeiul plugului.)3. (reg.) pernă. (~ la broasca de la roata morii.)
perinói	s.	v. PILOTĂ.
PERIOÁDA	s.	1. epocă, interval, răgaz, răstimp, spațiu, timp, vreme, (pop.) răspas, soroc, (înv. şi reg.) seamă, (înv.) zăstimp, (grecism înv.) protesmie. (În acea ~ agitată ...)2. v. eră.3. v. ani.4. v. răstimp.5. v. durată.6. v. termen.7. (FIZ.) perioadă de înjumăt
perioáră	s.	v. PENSULĂ. PERIUȚĂ.
PERIÓD	s.	v. menstruație.
PERIÓDIC	adj., s.	1. adj. v. ciclic.2. adj. regulat, sistematic. (Controale ~.)3. s. v. publicație.
PERIODONTÍTĂ	s.	v. pericimentită.
PERIPATETÍSM	s.	v. aristotelism.
PERIPEȚÍE	s.	întîmplare, pățanie, (Mold.) jitie, (fam.) istorie, tărăşenie. (A trecut prin multe ~.)
peripneumoníe	s.	v. PNEUMONIE.
PERISELENÁR	adj.	v. circumlunar.
PERISÍP	s.	v. cordon litoral.
PERISODACTÍL	s.	v. imparicopitat.
PERISTALTÍSM	s.	(FIZIOL.) mişcare peristaltică.
peristás	s.	v. CAZ. CIRCUMSTANȚĂ. CONDIȚIE. CONJUNCTURĂ. IPOSTAZĂ. ÎMPREJURARE. POSTURĂ. POZIȚIE. SITUAȚIE. STARE.
perişoáră	s.	v. SARMA.
perişoáre	s. pl.	v. SMIRDAR.
PERIŞÓR	s.	(Maram. şi Transilv.) păruț (~ din cap.)
PERIŞÓR	s.	(BOT.) 1. (Pyrola secunda) brăbănoc, merişor, (reg.) verdeața-iernii.2. (Elymus asper) (rar) limă, (reg.) secărițâ, iarba-prălui.
PERITEÁG	s.	(PESCUIT) (reg.) cheag, tacîm, teag.
PERITERÉSTRU	adj.	v. circumterestru.
PERITONEOSCÓP	s.	v. laparoscop.
PERITONEOSCOPÍE	s.	celioscopie, laparoscopie.
PERITONÉU	s.	(ANAT.) (pop.) prapur, (înv. şi reg.) bandor, pănuşă, (reg.) pecie.
periúcă	s.	v. PENSULĂ.
periusíe	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. SITUAȚIE. STARE.
PERIÚȚĂ	s.	(rar) perioară. (~ de dinți.)
periúță	s.	v. LINGĂU. LINGUŞITOR.
perj	s.	v. PRUN.
perjár	s.	v. PRUNAR.
pérjă	s.	v. PRUNĂ.

perjăríe	s.	v. PRUNĂRIE. PRUNET. PRUNIŞ. PRUNIŞTE.
PÉRLĂ	s.	1. mărgăritar, (înv. şi pop.) mărgărit. (Un şirag de ~e.)2. (ASTRON.; art.) gemma (art.), (reg.) casa (art.), cociorva (art.), coliba (art.).
PERMANÉNT	adj., adv.	1. adj. v. stabil.2. adj. v. constant.3. adj. v. continuu.4. adv. v. continuu.5. adv. v. întotdeauna.
PERMANENTIZÁ	vb.	a (se) statornici. (O situaţie care s-a ~.)
PERMANENTIZÁRE	s.	statornicire. (~ unei situaţii.)
PERMÍS	s.	v. autorizaţie.
PERMÍSIE	s.	(MIL.) învoire, (Transilv. şi Maram.) săbăşag, (înv.) slobozenie, slobozie. (Are o ~de trei zile de la unitate.)
PERMISIÚNE	s.	1. v. încuviinţare.2. autorizaţie, îngăduinţă, voie. (~ de a face ceva.)
PERMÍTE	vb.	1. v. aproba.2. v. îngădui.3. v. în-dreptăţi.4. v. prilejui.5. a da, a îngădui. (Nu e ~ oricui să facă aşa ceva.)6. v. aştepta.7. a cuteza, a îndrăzni, a-şi îngădui. (Cum îţi ~ una ca asta ?)
PERMUTÁ	vb.	v. muta.
PERMUTÁRE	s.	1. v. mutare.2. (MAT., LINGV.) permutaţie.
PERMUTÁŢIE	s.	1. mutare, mutat, permutare, strâmutare, strămutat, transfer, transferare. (~ lui cu slujba la Bacău.)2. v. permutare.
pérnă	s.	v. PERINOC. PILOTĂ.
pernicidós	adj.	v. DĂUNĂTOR. NEGATIV. NOCIV. PĂGUBITOR. PERICULOS. PREJUDICIABIL. PRIMEJDIOS. RĂU. STRICĂTOR. VĂTĂMĂTOR.
pernioáră	s.	v. PERNIŢĂ. PERNUŢĂ. PUI. PUIŞOR. PUIUŢ.
pernişoáră	s.	v. PERNIŢĂ. PERNUŢĂ. PUI. PUIŞOR. PUIUŢ.
PERNÍŢĂ	s.	v. pernuţă.
PERNÚŢĂ	s.	perniţă, pui, puişor, puiuţ, (pop.) pernioară, pernişoară, (reg.) perinel, (Mold.) coltuc, (prin Munt.) fultuc, (prin Mold.) modiţă.
pernúţă	s.	v. SARMA.
PERÓN	s.	scară. (Trăsura a tras la ~.)
PERONÉU	s.	(ANAT.) fibulă.
PEROXID DE HIDROGÉN	s.	v. apă oxigenată.
PERPELÍ	vb.	1. v. foi.2. v. zvîrcoli.
PERPENDICULÁR	adj., adv.	1. adj. v. abrupt.2. adv. v. drept.
PERPENDICULÁRĂ	s.	(GEOM.) (înv.) perpendiculă.
PERPENDICULARITÁTE	s.	verticalitate. (~ unui mal.)
perpendículă	s.	v. PERPENDICULARĂ.
PERPETUÁ	vb.	1. v. dăinui.2. v. menţine.3. v. imor-taliza.
PERPETUÁRE	s.	1. menţinere, păstrare. (~ speciei.)2. v. imortalizare.
perpetuitáte	s.	v. ETERNITATE. NEMURIRE. VECIE. VEŞNICIE.
PERPÉTUU	adj.	1. v. continuu.2. v. veşnic.
PERPLÉX	adj.	1. v. crucit.2. v. uimit.3. v. dezori-entat.
PERPLEXÁ	vb.	v. uimi.
PERPLEXITÁTE	s.	1. v. uimire.2. v. buimăceală.3. v. dezorientare.
pers	s.	v. PERSAN.
PERSÁN	s., adj.	1. s. (înv.) agem, pers.2. adj. persienesc, (rar) persic, (înv.) agemesc, persesc, persicesc, persid, persidesc, persiesc.

PERSANTÍN	s.	(FARM.) dipiridamol.
PERSECUTÁ	vb.	1. a năpăstui, a nedreptăți, a oropsi, a prigoni, a urgisi, (înv. şi reg.) a strîmbătăți, (înv.) a obidi, (grecism înv.) a catatrexi. (De ce îl ~ fără motiv?)2. v. oprima.3. v. obseda.
PERSECUTÁRE	s.	1. năpăstuire, nedreptățire, oropsire, persecuție, urgisire, (înv. şi reg.) strîmbătățire, (înv.) obidire. (~ cuiva pe nedrept.)2. v. oprimare.
PERSECUTÁT	adj., s.	1. adj. năpăstuit, nedrep-tățit, oropsit, urgisit, (pop.) obidit. (Om ~ pe nedrept.)2. adj., s. v. oprimat.3. adj. v. obsedat.
PERSECUTÓR	adj., s.	v. opresor.
PERSECUȚIE	s.	1. v. persecutare.2. v. prigoană.3. v. oprimare.
persésc	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
PERSÉU	s.	(ASTRON.; n. pr.) (pop.) căpățîna (art.), (reg.) toporul (art.).
PERSEVERÁ	vb.	1. v. stărui.2. v. încăpățîna.
perseverație	s.	v. INSISTENȚĂ. PERSEVE-RENȚĂ. PERSISTENȚĂ. STATORNICIE. STĂRU-INȚĂ. TENACITATE.
PERSEVERÉNT	adj.	1. v. stăruitor.2. v. tenace.3. dîrz, îndîrjit, stăruitor, tenace. (O muncă ~.)4. asiduu, insistent, silitor, sîrguincios, sîrguitor, stăruitor, susținut, tenace, zelos. (Eforturi ~.)5. v. încăpățînat.
PERSEVERÉNȚĂ	s.	1. v. stăruință.2. răbdare, stăruință, tenacitate. (Dovedeşte multă ~ în acțiunile sale.)3. asiduitate, insistență, rîvnă, sforțare, silință, sîrguință, stăruință, strădanie, străduință, zel, (pop.) osîrdie. (~ lui s-a dovedit fructuoasă.)4. v. tenacitate
PERSIÁNĂ	s.	v. stor.
pérsic	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
persicésc	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
persíd	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
persidésc	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
PERSIENÉSC	adj.	persan, (rar) persic, (înv.) agemesc, persesc, persicesc, persid, persidesc, persiesc. (Cultura ~ească.)
persiésc	adj.	v. PERSAN. PERSIENESC.
PERSIFLÁ	vb.	v. ironiza.
persifláj	s.	v. IRONIE. PERSIFLARE. ZEFLEMEA.
PERSIFLÁNT	adj.	v. ironic.
PERSIFLÁRE	s.	1. v. ironizare.2. v. ironie.
PERSIFLATÓR	adj.	v. ironic.
PERSISTÁ	vb.	1. v. stărui.2. v. încăpățîna.3. a continua, a stărui, (înv.) a pesti. (~ în fărădelegile lui.)4. v. dăinui.5. v. dăinui.
PERSISTÉNT	adj.	1. v. stăruitor.2. v. stăruitor.3. durabil, rezistent, trainic, (livr.) peren. (Efec-te ~.)
PERSISTÉNȚĂ	s.	1. v. stăruință.2. v. tenacitate.3. durabilitate, (livr.) perenitate. (~ unor efecte.)4. v. dăinuire.
PERSOÁNĂ	s.	1. chip, față, figură, individ, ins, om, (pop.) creştin, suflet, (Ban. şi Transilv.) nat, (înv.) ipochimen, obraz, (fam.) mutră, tip, (peior.) creatură, specimen. (Am văzut acolo multe ~ cunoscute.)2. v. om. (~ iubită.)3. cap, individ, ins, om, (fig.) căc
persoánă	s.	v. EROU. PERSONAJ.
PERSONÁJ	s.	1. erou, (înv.) persoană. (~ într-o operă literară.)2. (înv.) față, obraz. (~ într-o piesă.)3. rol. (Ce ~ interpretezi?)4. v. persona-litate.

PERSONÁL	adj., adv., s.	1. adj. individual, particular, propriu, (înv.) obrăzalnic, particularistic, parti-cularnic, partnic, personalicesc, personalnic. (Interese ~.)2. adj. v. particular.3. adj. indivi-dual, particular, privat, propriu. (Proprietate ~.)4. adj. v. intim.5. adj.
personalicésc	adj.	v. INDIVIDUAL. PARTICU-LAR. PERSONAL. PROPRIU.
PERSONALÍSM	s.	subiectivism.
PERSONALÍST	adj.	subiectivist. (Atitudine ~.)
PERSONALITÁTE	s.	1. (PSIH.) persoană.2. perso-naj. (O ~ marcantă.)3. individualitate, origina-litate. (~ unui artist.)
personalizá	vb.	v. INDIVIDUALIZA. PARTICU-LARIZA. PERSONIFICA.
personalizáre	s.	v. INDIVIDUALIZARE. PARTI-CULARIZARE.
personálnic	adj.	v. INDIVIDUAL. PARTICULAR. PERSONAL. PROPRIU.
PERSONIFICÁ	vb.	1. (rar) a personaliza, (înv.) a personisi. (Poetul ~ obiectele.)2. a incarna, a întruchipa, a întrupa, a reprezenta, a simboliza, (înv.) a închipa. (El ~ forța brutală.)
personificánt	adj.	v. PERSONIFICATOR.
PERSONIFICÁRE	s.	incarnare, întruchipare, întrupare, reprezentare, simbolizare, (înv.) personificație. (~ răului.)
PERSONIFICÁT	adj.	incarnat, întruchipat, întrupat. (O lichea ~.)
PERSONIFICATÓR	adj.	(rar) personificant. (Ele-ment ~.)
personificáție	s.	v. INCARNARE. ÎNTRUCHI-PARE. ÎNTRUPARE. PERSONIFICARE. REPRE-ZENTARE. SIMBOLIZARE.
personisí	vb.	v. PERSONIFICA.
PERSPECTÍVĂ	s.	1. privelişte, vedere, (înv. şi reg.) priveală, (înv.) prospect. (Avem o ~ minunată spre mare.)2. viziune. (Are o ~ clară asupra dezvoltării economice.)3. viitor. (Plan de ~.)4. (înv.) prospect, (fig.) orizont. (Ce ~ are acest tînăr?)
perspectívă	s.	v. BINOCLU. OCHEAN.
PERSPICÁCE	adj.	ager, clarvăzător, iscoditor, observator, pătrunzător, scormonitor, scrutător, sfredelitor, străbătător, subtil, (livr.) penetrant, sagace, (fig.) ascuțit. (Un spirit ~.)
PERSPICACITÁTE	s.	1. v. acuitate.2. fler, (fig.) miros. (Are ~ individul!)
persuasiúne	s.	v. CONVINGERE.
persuasív	adj.	v. INSISTENT. PERSEVERENT. PERSISTENT. RĂZBĂTĂTOR. STATORNIC. STĂ-RUITOR. TENACE.
pertinént	adj.	v. ADECVAT. BINEVENIT. BUN. FAVORABIL. FERICIT. INDICAT. NIMERIT. OPORTUN. POTRIVIT. PRIELNIC. PROPICE.
pertractá	vb.	v. CHIBZUI. DELIBERA. DEZBATE. DISCUTA.
pertractáre	s.	v. CHIBZUIRE. DELIBERARE. DEZBATERE. DISCUTARE. DISCUȚIE.
PERTURBÁ	vb.	v. deranja.
PERTURBÁRE	s.	1. perturbație, tulburare. (~ a ordinii publice.)2. deranjament, perturbație. (~ la un sistem tehnic.)
perturbatív	adj.	v. PERTURBATOR.
PERTURBATÓR	adj.	(rar) perturbativ. (Factor ~.)
PERTURBÁȚIE	s.	1. v. perturbare.2. deranjament, perturbare. (~ la un sistem tehnic.)3. (FIZ.) perturbații electromagnetice (pl.) = paraziți (pl.). (~ la un aparat de radio.)
perț	s.	v. SECUNDĂ.
peruán	s., adj.	v. PERUVIAN.
perucár	s.	v. PERUCHIER.
perucáș	s.	v. PERUCHIER.

PERÚCĂ	s.	(înv.) paric. (O femeie care poartă ~.)
PERUCHIÉR	s.	(înv.) parocaş, perucar, perucaş. (De meserie ~.)
perúşcă	s.	v. CARTOF.
PERUVIÁN	s., adj.	(rar) peruan.
PERUZEÁ	s.	(MIN.) turcoază. (Inel cu ~ele.)
PERVÁZ	s.	1. (CONSTR.) glaf, (pop.) prichici, (reg.) parapei, (prin Ban. şi Transilv.) tablă.2. cadru. (Stă cu coatele pe ~ul ferestrei.)3. v. braţ.
perváz	s.	v. CADRU. RAMĂ.
PERVÉRS	adj.	v. corupt.
PERVERSITÁTE	s.	v. corupţie.
PERVERSIÚNE	s.	v. corupţie.
PERVERTÍ	vb.	1. v. corupe.2. v. seduce.
PERVERTÍRE	s.	1. v. corupere.2. v. seducere.3. v. co-rupţie.
PERVERTÍT	adj.	v. corupt.
PERVERTITÓR	s.	v. corupător.
pervíncă	s.	v. SASCHIU.
pesác	s.	v. NISIP. PIETRIŞ. PRUND. PRUNDIŞ.
pesăcós	adj.	v. NISIPOS.
PESCÁJ	s.	(MAR.) calaj. (Ce ~ are nava?)
PESCÁR	s.	I. (reg.) păscălar, pescaş, (înv.) măjar. (E ~ de profesie.) II. (ORNIT.) 1. v. martin.2. (Larus argentatus) pescăruş.3. (Larus canus) petrel.4. (Larus minutus) (reg.) carabaş.5. pes-car-de-mare (Larus) = martin-mare, pescar-mare, (reg.) carabaş-de-mare,
pescár	s.	v. BÎTLAN. CHIRĂ-NEAGRĂ. CHIRI-GHIŢĂ. PESCĂRUŞ. RÎBAR. STÎRC CENUŞIU.
pescáş	s.	v. PESCAR.
PESCĂRÁŞ	s.	(ORNIT.; Alcedo atthis) pescar, pescărel, pescăriţă, pescăruş, (reg.) pescuţ.
PESCĂRÉL	s.	(ORNIT.) 1. (Cinclus cinclus) pescar, pescăruş, (rar) mierlă-de-apă, mierlă-de-pîrîu, (reg.) pietrar, rîbar, scobar, pasăre-de-apă, pa-săre-de-gheaţă, pasăre-legănată.2. v. pescăraş.
pescărí	vb.	v. PESCUI. PRINDE.
pescăríe	s.	v. PESCUIRE. PESCUIT. PRINDERE.
pescărít	s.	v. PESCUIRE. PESCUIT. PRINDERE.
PESCĂRÍŢĂ	s.	v. pescăraş.
pescăríţă	s.	v. CHIRĂ-NEAGRĂ. CHIRIGHIŢĂ. PESCĂRUŞ. RÎBAR.
PESCĂRÚŞ	s.	(ORNIT.) 1. v. martin.2. v. pescar.3. v. martin.4. (Sterna şi Alcedo) (livr.) goeland.5. v. pescar.6. (Sterna hirundo) chirighiţă, rîbar, (reg.) pescar, pescăriţă, rîndunică-de-mare.7. v. pescărel.8. v. pescăraş.9. (Alcedo hispida) (înv.) ielcovan.
PESCUÍ	vb.	a prinde, (înv. şi reg.) a pescări, (înv.) a vîna. (A ~ doi crapi.)
pescuí	vb.	v. ACOSTA.
pescuiálă	s.	v. PESCUIRE. PESCUIT. PRINDERE.
pescuínă	s.	v. HELEŞTEU. IAZ.
PESCUÍRE	s.	v. pescuit.
PESCUÍT	s.	pescuire, prindere, (înv. şi reg.) pescărie, pescărit, (reg.) pescuială. (~ul a doi păstrăvi.)
pesculéţ	s.	v. PEŞTIŞOR.
pescúţ	s.	v. PESCAR. PESCĂRAŞ. PESCĂREL. PESCĂRIŢĂ. PESCĂRUŞ. PEŞTIŞOR.

PESÉMNE	adv.	v. probabil.
PESMÉT	s.	(înv. şi reg.) posmag, (prin Transilv.) prezli. (A mîncat ~ vechi.)
PÉSTĂ	s.	1. v. ciumă.2. v. pestă bovină = tifos.
PÉSTE	prep.	1. (local) pe. (Cade ploaia ~ noi.)2. (local) asupra, deasupra. (Se apleacă ~ el.)3. (local) deasupra, pe. (~ masă era pusă muşamaua.)4. (local) (slavonism înv.) prez. (Județele de ~ Olt.)5. (temporal) după. (Vine ~ un ceas.)
pesteálă	s.	v. ÎNTÎRZIERE. ZĂBAVĂ.
pestélcă	s.	v. CATRINȚĂ. FOTĂ. ŞORȚ.
pestelcúță	s.	v. ŞORȚULEȚ.
pestí	vb.	v. CONTINUA. ÎNDURA. ÎNTÎRZIA. PĂTIMI. PĂȚI. PERSISTA. RĂBDA. STĂRUI. SUFERI. SUPORTA. TRAGE. ZĂBOVI.
pestifér	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MOLIP-SITOR.
pestiferát	adj.	v. CIUMAT.
pestilént	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MO-LIPSITOR.
pestilénță	s.	v. CIUMĂ. PESTĂ.
pestilențiál	adj.	v. CONTAGIOS. DEZAGREABIL. DEZGUSTĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAȚIOS. GREȚIOS. GREU. INFECT. INFECȚIOS. ÎMPUȚIT. MOLIPSITOR. NEPLĂCUT. NESUFERIT. PUTU-ROS. RĂU. RĂU-MIROSITOR. RESPINGĂTOR. SCÎRBOS. URÎT. VICIAT.
pestríc	adj.	v. PESTRIȚ.
pestricél	adj.	v. PESTRICIOR.
*PESTRICIÓR	adj.	(reg.) pestricel, pestricuț, pestriluş, pestrior, pestrişor. (Găină ~.)
pestricúț	adj.	v. PESTRICIOR.
pestrilúş	adj.	v. PESTRICIOR.
pestriór	adj.	v. PESTRICIOR.
pestrişór	adj.	v. PESTRICIOR.
PESTRÍȚ	adj.	1. v. bălțat.2. griv, (rar) grivei. (Cîine ~.)3. v. porumbac.4. (rar) pestrițat, pistruiat, (înv. şi reg.) pestrițiu, pistrui, (reg.) mistreț, mistricioi, pestric, picur, picurit, picuriu, pistri-cios, puchițel, (prin Ban.) barz. (Obiect ~; culori ~.)5. v
pestríț	adj.	v. BĂLȚAT. DUNGAT. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. TĂRCAT. VĂRGAT. VICLEAN.
pestriță	vb.	v. ÎMPESTRIȚA. PĂTA. SMĂLȚA.
pestrițát	adj.	v. PESTRIȚ.
PESTRIȚĂTÚRĂ	s.	v. bălțătură.
pestrițătúră	s.	v. LENTIGO. PISTRUI.
pestrițiu	adj.	v. PESTRIȚ.
peşchéş	s.	v. ATENȚIE. CADOU. DAR. HARACI. SURPRIZĂ. TRIBUT.
peşchír	s.	v. FAȚĂ DE MASĂ. PROSOP. ŞERVET. ŞTERGAR.
peşín	adj.	invar. v. CASH. GATA. GHEAȚĂ. LICHID. NUMERAR. SUNĂTOR.
peşín	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRAB-NIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎRZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE.
PÉŞTE	s.	peşte-auriu (Eupomotis gibbosus) = peş-te-curcubeu, peşte-soare, (reg.) sorete, biban american, biban-soare; peşte-curcubeu v. peşte-au-riu; peştele-spadă (Xiphias gladius) = (reg.) peşte-cu-suliță; peşte-soare v. peşte-auriu.

péşte	s.	v. CODOŞ. MIJLOCITOR. OFIDIAN. PRO-XENET. ŞARPE.
peşte-crăiésc	s.	v. BOIŞTEAN.
peşte-cu-ghímpi	s.	v. GHIDRIN.
peşte-cu-súliţă	s.	v. PEŞTELE-SPADĂ.
peşte-cu-şapte-núme	s.	v. AVAT.
peşte-cu-ţépi	s.	v. GHIDRIN.
peşte-de-bătáie	s.	v. BOIŞTEAN.
peşte-de-piátră	s.	v. FUSAR MARE. PIETRAR.
peşte-jidovésc	s.	v. ŞOARECE-DE-MARE.
peşte-lúp	s.	v. AVAT.
peşte-ţigănésc	s.	v. AVAT. GHIDRIN. PĂLĂMI-DĂ-DE-BALTĂ.
peştele-doámnei	s.	v. BOIŞTEAN.
peştele-drácului	s.	v. PĂLĂMIDĂ-DE-BALTĂ.
peştele-ţigánului	s.	v. FUSAR MARE. PIETRAR.
PÉŞTERĂ	s.	(GEOGR.) cavernă, grotă, (reg.) ocnă, scorbură, (înv.) speluncă. (O ~ cu stalactite.)
peştíc	s.	v. PEŞTIŞOR.
peştimán	s.	v. BASMA. CATRINŢĂ. FOTĂ. LEGĂ-TURĂ. TULPAN.
peştiór	s.	v. PEŞTIŞOR.
PEŞTIŞÓR	s.	(IHT.) (reg.) chitic, pesculeţ, pescuţ, peştic, peştior.
PETÁLĂ	s.	(BOT.) foaie. (~ a unei flori.)
PETÁRDĂ	s.	(pop.) pocnitoare. (~ pentru semna-lizări.)
petecărít	adj.	v. CÎRPIT. PETICIT.
petént	s.	v. PETIŢIONAR.
petersíl	s.	v. PĂTRUNJEL.
petéucă	s.	v. GÎNJ.
PÉTIC	s.	1. ruptură, zdreanţă, (prin Transilv.) folt. (Un ~ dintr-o cămaşă veche.)2. (la pl.) aţe (pl.), v. zdrenţe.3. v. bucată.
PÉTICĂ	s.	v. cîrpă.
peticărí	vb.	v. CÎRPĂCI. CÎRPI. PETICI.
PETICÉL	s.	peticuţ.
PETICÍ	vb.	a cîrpăci, a cîrpi, (rar) a peticări, (pop.) a potlogi. (A ~ o gheată.)
peticí	vb.	v. SFÎŞIA. ZDRENŢUI.
PETICÍRE	s.	cîrpire, cîrpit, peticit. (~ unei ghete.)
PETICÍT	adj.	1. cîrpit, (rar) petecărit, (pop.) potlogit, (reg.) împeticat. (Încălţăminte ~.)2. v. zdrenţuit.
peticít	adj.	v. SFÎŞIAT. ZDRENŢUIT.
PETICÍT	s.	v. peticire.
PETICÚŢ	s.	peticel.
petimbroásă	s.	v. BĂTĂTARNICĂ. CRUCIULIŢĂ. SPĂLĂCIOASĂ.
petíţă	s.	v. JUMĂTATE.
PETÍŢIE	s.	1. cerere, (înv. şi pop.) jalbă, (înv. şi reg.) suplică, (prin Transilv., Maram., Mold. şi Ban.) rugare, (înv.) răvaş, rugat. (A înaintat o ~ la secretariat.)2. v. memoriu.
PETIŢIONÁR	s.	(livr.) petent, (înv. şi pop.) jălbaş.

petrecánie	s.	v. BENCHETUIALĂ. CHEF. DECE-DARE. DECES. DISPARIȚIE. EXISTENȚĂ. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHUMARE. ÎNMOR-MÎNTARE. MOARTE. OSPĂȚ. PETRECERE. PIEIRE. PRAZNIC. PRĂPĂDIRE. PRĂZNUIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
petrecănós	adj., s.	v. CHEFLIU. PETRECĂREȚ.
PETRECĂRÉȚ	adj., s.	1. adj., s. chefliu, (înv. şi reg.) petrecător, (înv.) petrecănos, veselnic, (fam.) lumeț. (Om ~; e un mare ~.)2. s. (livr.) juisor. (~i întîrziați treceau pe stradă.)
petrecătór	adj.	v. EFEMER. PIERITOR. SCHIM-BĂTOR. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
petrecătór	adj., s.	v. CHEFLIU. PETRECĂREȚ.
petrecătór	s.	v. CÎT. ÎNSOȚITOR. TOVARĂŞ.
PETRÉCE	vb.	1. v. trăi.2. (astăzi rar) a trece. (Îşi ~ nopțile studiind.)3. a sta. (A ~ cu el întreaga seară.)4. v. întîmpla.5. a fi, a se întîmpla. (Ce s-a ~ acolo?)6. v. desfăşura.7. a se întîmpla, (înv.) a se trece. (Cîte nu s-au ~ între noi.)8. v. des-făşura.9. v
petréce	vb.	v. BĂGA. CERNE. COLINDA. CUTREIERA. DA. DĂINUI. DECEDA. DEPLASA. DESFACE. DISPĂREA. DUCE. DURA. EXISTA. FI. GĂURI. ÎMPLÎNTA. ÎNCHEIA. ÎNDURA. ÎNFIGE. ÎNGĂLBENI. LEŞINA. MENȚINE. MURI. MUTA. OFILI. PARCURGE. PĂLI. PĂSTRA. PĂTIMI. PĂTI. PERFORA. PERINDA. PE
PETRÉCERE	s.	1. v. însoțire.2. desfătare, veselie, (rar) desfăt, (înv.) desfătăciune. (Cu mare ~.)3. v. distracție.4. v. chef.5. (rar) sărbătoare, (înv.) sărbătorie. (La ei e azi mare ~.)
petrécere	s.	v. COMPORTAMENT. COMPORTA-RE. CONDUITĂ. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. EXISTENȚĂ. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHU-MARE. ÎNMORMÎNTARE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. PURTARE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE. TRAI. VIAȚĂ.
petrecút	adj.	v. INCONŞTIENT. LEŞINAT.
petrefáct	s.	v. FOSILĂ.
PETRÉL	s.	v. pescar.
PETRIFICÁ	vb.	1. a se fosiliza. (Corpuri organice care s-au ~.)2. a împietri, a încremeni, a înlemni, a înmărmuri, a înțepeni, (înv. şi pop.) a mărmuri, (Mold. şi Bucov.) a (se) întrecleți, (prin Transilv. şi Ban.) a merei, (fig.) a (se) înțeleni. (Un personaj din basm
PETRIFICÁRE	s.	1. fosilizare, (rar) petrificație. (~ unor corpuri organice.)2. împietrire, încreme-nire, înlemnire, înmărmurire, înțepenire, (înv. şi pop.) mărmurire. (~ unui personaj din basme.)
PETRIFICÁT	adj.	1. fosil, fosilizat. (Corp organic ~.)2. împietrit, (înv. şi pop.) mărmurit. (Erou din basme ~.)
petrificáție	s.	v. FOSILIZARE. PETRIFICARE.
petrinjeláş	s.	v. PĂTRUNJEL-DE-CÎMP. PĂ-TRUNJEL-SĂLBATIC.
PETROGRAFÍE	s.	(GEOL.) petrologie.
PETRÓL	s.	(CHIM.) 1. țiței, (înv. şi reg.) naft, (fig.) aur negru.2. petrol lampant = gaz, (înv. şi reg.) naft, (Mold. şi Bucov.) gaiță.
PETROLOGÍE	s.	v. petrografie.
petrunjelul-broáştelor	s.	v. MĂRĂRAŞ.
petulánt	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂTOR. DÎRZ. INIMOS. ÎNDRĂZNEȚ. NEÎNFRICAT. SEMEȚ.
petulánță	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎN-DRĂZNEALĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TEME-RITATE.
PETÚNIE	s.	(BOT.; Petunia hybrida) (reg.) leicuță, parfum, tolceruț, vinete (pl.), bună-dimineața.
PEȚÍ	vb.	a cere, (pop.) a împeți, a stărosti, (Transilv.) a votri. (~ fata de la părinți.)
PEȚIÓL	s.	(BOT.) codiță. (~ul susține limbul unei frunze.)

PEȚÍRE	s.	v. peţit.
PEȚÍT	s.	v. peţire.
PEȚITÓR	s.	(pop.) logoditor, (reg.) mînător, staroste, stărostoi, (Mold. şi Bucov.) grăitor, (Transilv.) votru, (înv.) mijlocitor. (~ la o fată de măritat.)
peţitór	s.	v. GINERE. MIRE. PRETENDENT.
peţitoríe	s.	v. PEŢIRE. PEŢIT.
pezevénche	s.	v. CODOAŞĂ. CODOŞCĂ. PROXE-NETĂ.
pezevénchi	s.	v. CODOŞ. ESCROC. HOŢ. IMPOS-TOR. ÎNŞELĂTOR. MIJLOCITOR. PROXENET. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
pezevenclîc	s.	v. CODOŞIE. CODOŞLÎC. ESCRO-CHERIE. HOŢIE. IMPOSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PROXENETISM. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
PIÁN	s.	(MUZ.) (astăzi rar) clavir, (italienism rar) pianoforte, (reg.) poampă.
PIANÍST	s.	(MUZ.) (înv.) clavirist.
PIÁNO	adv.	(MUZ.) încet.
pianofórte	s.	v. PIAN.
piatra-iádului	s.	v. AZOTAT DE ARGINT. NITRAT DE ARGINT.
PIÁTRĂ	s.	1. v. rocă.2. (GEOL.) piatră-de-var v. calcar; piatră ponce = spumă-de-mare, (înv.) piatră spumoasă.3. (MIN.) piatră preţioasă = nestemată, piatră rară, piatră scumpă, (înv.) stemă; piatră rară v. piatră preţioasă; piatră scumpă v. piatră preţioasă.4. (re
piátră	s.	v. AEROLIT. GREUTATE. METEORIT.
piatră-ácră	s.	v. ALAUN.
piatră-mieríe	s.	v. CALCANTIT. SULFAT DE CUPRU.
piatră spumoásă	s.	v. PIATRĂ PONCE. SPU-MĂ-DE-MARE.
piatră-vérde	s.	v. CALAICAN. MELANTERIT. SULFAT FEROS.
piatră-vînătă	s.	v. CALCANTIT. SULFAT DE CUPRU.
PIÁŢĂ	s.	tîrg, (la orientali) bazar, (înv.) tîrgovişte. (Îşi vinde produsele la ~.)
PIÁZĂ	s.	1. prevestire, semn, (livr.) augur. (~ bună sau rea.)2. piază rea v. cobe.
piázã	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
PIC	interj., s.	I. interj. ţîr! (Apa se prelinge şi face: ~!, ~.) II. s. 1. v. picătură.2. v. bucăţică.3. fă-rîmă, fir, picătură, pişcătură, strop, (reg.) piculete, strelice, ţîră, (Mold. şi Munt.) sleamă, (fig.) scînteie. (Nici un ~ de ...)4. (fig.) dram, strop. (Un ~ d
PIC	s.	v. picon.
PICÁ	vb.	1. v. cădea.2. v. prăbuşi.3. a cădea, a se prăbuşi, a se prăvăli, a se răsturna, (rar) a se poticni. (A ~ grămadă.)4. a cădea, a eşua. (A ~ la examen.)5. v. picura.6. a se aşeza, a se aşterne, a cădea, a se depune, a se lăsa. (A ~ bruma peste cîmpii.)7. v
picá	vb.	v. DECEDA. DEPLASA. DEZARTICULA. DISLOCA. DISPĂREA. DUCE. LUXA. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. PRELINGE. RĂPOSA. SCRÎNTI. SCURGE. SFÎRŞI. STINGE. SUCI. SUCOMBA.
PICÁNT	adj.	1. condimentat, iute, piperat, (reg.) papricat. (O mîncare ~.)2. iute, înţepător, piperat, pişcător, usturător. (Gust ~ al unei mîncări.)
picánt	adj.	v. DEŞĂNŢAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.

PICÁRE	s.	1. v. cădere.2. cădere, dărîmare, năruire, prăbuşire, prăvălire, răsturnare. (~ cuiva la pămînt.)3. cădere, eşec, insucces, nereuşită, (livr.) fiasco, (fam.) chix. (~ a unui spectacol.)
picát	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
PÍCĂ	s.	v. invidie.
pícă	s.	v. ANIMOZITATE. BIBILICĂ. DISCORDIE. DUŞMĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
PICĂTOÁRE	s.	v. pipetă.
PICĂTÚRĂ	s.	1. boabă, bob, strop. (O ~ de apă.)2. pic, picur, strop, stropitură, (înv.) picurătură. (O ~ de ploaie.)3. v. pic.
picătúră	s.	v. PATĂ. PUNCT. STROPITURĂ.
PICĂŢEÁ	s.	bobiţă, (pop.) puchiţea, pui, (reg.) brobinţă. (~ pe un material textil.)
PICHÁMĂR	s.	v. picon.
PICHÉR	s.	(Transilv.) raimăr. (~ de cale ferată.)
píchere	s.	v. BIBILICĂ.
picherói	s.	v. BIBILOI.
PICHÉT	s.	(înv.) posadă. (~ de graniţă.)
píchie	s.	v. BIBILICĂ.
pichirisí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
píchiriţă	s.	v. BIBILICĂ.
PICI	s.	v. puşti.
pici	s.	v. BĂIEŢAŞ. BĂIEŢEL. COPILAŞ.
picioáre	s. pl.	v. CRĂCANĂ. PIROSTRIE.
picioare-lúngi	s. pl.	v. CATALIGĂ. PICIORONG.
picióică	s.	v. CARTOF. NAP-PORCESC. TOPINAM-BUR.
PICIÓR	s.	1. (ANAT.) membru inferior, (pop., fam. şi depr.) crac, (pop.) labă, (reg.) gionat, (prin Bucov.) boldan. (~ul drept.)2. (la pl.) (pop., fam şi depr.) craci (pl.), gaibarace (pl.), gaibe (pl.), gaide (pl.), zgăibărace (pl.). (Nu mai sta cu ~oarele depărta
piciór	s.	v. COCÎRLĂ. JUMĂTATE. MĂNUŞĂ. RE-GULATOR.
piciorág	s.	v. CATALIGĂ. PAPAINOG. PICIORONG.
picioráş	s.	v. PICIORUŞ. PICIORUŢ.
picioról	s.	v. PICIORUŞ. PICIORUŢ.
picioróg	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
PICIORÓNG	s.	1. v. cataligă.2. (ORNIT.; Himan-topus himantopus) cataligă, (reg.) picioare-lungi (pl.). (~ are picioarele foarte lungi.)
picioróng	s.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
piciorúg	s.	v. CATALIGĂ. PAPAINOG. PICIO-RONG.
piciorul-cáprei	s.	v. LOBODĂ. SPANAC-SĂL-BATIC.
piciorul-cocóşului	s.	v. FLOARE-DE-LEAC. GĂLBENELE. GĂLBENELE DE MUNTE.
piciorul-gîştii	s.	v. SPANAC-PORCESC.
piciorul-viţélului	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
PICIORÚŞ	s.	1. (ANAT.) picioruţ, (reg.) picioraş, piciorel.2. picioruţ. (Punctul de lucrătură numit ~.)
PICIORÚŢ	s.	1. v. picioruş.2. v. picioruş.
PICLÁJ	s.	(TĂBĂCĂRIE) piclare.

PICLÁRE	s.	v. piclaj.
pícler	s.	v. PLUŞ.
piclerít	adj.	v. PLUŞAT.
picní	vb.	v. AJUNGE. ATINGE. IZBI. LOVI. NIMERI. OCHI. POCNI.
PICÓN	s.	(TEHN.) pic, pichamăr, (reg.) ştecaiz.
PICOTEÁLĂ	s.	v. aţipire.
PICOTÍ	vb.	v. aţipi.
PICOTÍRE	s.	v. aţipire.
PICROMIGDÁLĂ	s.	v. migdală amară.
pícsă	s.	v. PORTŢIGARET. PUŞCULIŢĂ. TABA-CHERĂ.
PICTÁ	vb.	a zugrăvi, (înv. şi pop.) a scrie, (Transilv.) a pingăli, (înv.) a pictura, a zografisi. (A ~ un tablou; a ~ un aspect din natură.)
pictá	vb.	v. DESCRIE. EXPUNE. FARDA. ÎNFĂŢIŞA. MACHIA. PREZENTA. REDA. VOPSI. ZUGRĂVI.
PICTÁRE	s.	zugrăvire. (~ unei fresce.)
PICTÁT	adj.	zugrăvit, (pop.) scris, (Transilv. şi prin Maram.) pingălit. (Biserică ~.)
pictát	adj.	v. FARDAT. MACHIAT. VOPSIT.
PÍCTOR	s.	(înv. şi pop.) zugrav, (reg.) scriitor. (Un ~ de piesaje.)
picturá	vb.	v. PICTA. ZUGRĂVI.
PICTURÁL	adj.	v. pitoresc.
PICTÚRĂ	s.	1. (înv. şi pop.) zugrăveală, zugrăvit, (înv.) zugrăvie. (Învaţă ~; ~ este o artă.)2. (concr.) pînză, tablou, (înv. şi pop.) zugrăveală, (reg.) chip, (înv.) nacazlîc, zugrăvitură. (O ~ în ulei.)
picuár	s.	v. PICĂTOARE. PIPETĂ.
picúi	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
picuiálă	s.	v. AŢIPEALĂ. AŢIPIRE. DORMITARE. MOŢĂIALĂ. MOŢĂIRE. MOŢĂIT. MOŢĂITURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENŢĂ. TOROPEALĂ.
piculéte	s.	v. FĂRÎMĂ. FIR. PIC. PICĂTURĂ. PIŞCĂTURĂ. STROP.
PICULÉŢ	s.	picuşor, (pop.) picuş, picuţ, (reg.) picuruţ.
PÍCUP	s.	electrofon. (Discuri pentru ~.)
pícur	adj.	v. PESTRIŢ.
PÍCUR	s.	v. picătură.
PICURÁ	vb.	1. a pica, (înv. şi pop.) a roura. (Ploaia ~; streaşina ~.)2. a ţîrcîi, a ţîrîi. (Chiuveta ~.)3. v. curge.
picurá	vb.	v. AŢIPI. CIUPI. DORMITA. MOŢĂI. PICOTI. PIROTI. PIŞCA.
PICURÁR	s.	v. lăcrimar.
picurătúră	s.	v. PIC. PICĂTURĂ. PICUR. STROP. STROPITURĂ.
picurít	adj.	v. PESTRIŢ.
picuríu	adj.	v. PESTRIŢ.
picurúţ	s.	v. PICULEŢ. PICUŞOR.
picúş	s.	v. PICULEŢ. PICUŞOR.
PICUŞÓR	s.	piculeţ, (pop.) picuş, picuţ, (reg.) picuruţ.
picúţ	s.	v. PICULEŢ. PICUŞOR.
pidósnic	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EX-CENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞ-NIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU.

PIDÓSNIC	s.	(BOT.; Cerinthe minor şi glabra) (reg.) ceriţică, somnoroasă.
PIEDESTÁL	s.	postament, soclu. (~ al unui bust.)
PIÉDICĂ	s.	1. v. opritoare.2. (reg.) pazvat. (~ pentru caii care pasc.)3. v. dificultate.4. obstacol, (înv. şi reg.) împiedicare, (fig.) frînă. (~ în dezvoltarea unui proces.)
piédică	s.	v. CĂŢEL. CORDENCI. PIEDICUŢĂ.
piédici	s. pl.	v. CĂTUŞE. FIARE.
PIEDICÚŢĂ	s.	(BOT.; Lycopodium clavatum) (pop.) brădişor, (reg.) bunceag, bunget, cornăţel, cornişor, piedică, barba-ursului, brînca-ursului, brîul-vîntului, brîuşorul-vîntului, crucea-pămîn-tului, iarba-ursului, laba lupului, laba-ursului, muşchi-de-pămînt, părul-por
PIÉDIN	s.	(TEXT.) (pop.) uruioc, (prin Transilv.) babă, (Ban.) ureznic. (~ la o pînză ţesută.)
PIEÍRE	s.	1. v. dispariţie.2. v. moarte.
PIEI-RÓŞII	s. pl.	v. amerindieni (pl.).
pieíşte	s.	v. DECEDARE DECES. DISPARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
pielcălúţă	s.	v. PIELCICĂ. PIELICICĂ.
PIELCÍCĂ	s.	(înv. şi reg.) pielcuţă, (reg.) hîrşie, pielcăluţă. (~ de animal, pentru căciuli.)
pielcúţă	s.	v. MEMBRANĂ. PIELCICĂ. PIELICICĂ. PIELIŢĂ.
PIÉLE	s.	1. piele finită = piele tăbăcită; piele tăbăcită = piele finită.2. blană. (Purta pe el o ~ de urs.)
piéle	s.	v. MEMBRANĂ. PIELIŢĂ.
pielea-drăculuí	s.	v. PERCALINĂ.
PIELICÍCĂ	s.	(ANAT.) (rar) pielişoară, (înv. şi reg.) pielcuţă, (reg.) pielcăluţă, pieluşică, pieluţă.
pieligós	adj.	v. DESPUIAT. DEZBRĂCAT. DEZGOLIT. GOL. NEÎMBRĂCAT. NUD.
pielişoáră	s.	v. PIELICICĂ.
PIÉLIŢĂ	s.	1. v. membrană.2. v. mucoasă.3. (BOT.) membrană, (reg.) piele, pieloteie, pieluşică.4. v. epicarp.
pielm	s.	v. ALUAT. COCĂ.
pielotéie	s.	v. MEMBRANĂ. PIELIŢĂ.
pieluşícă	s.	v. MEMBRANĂ. PIELICICĂ. PIELIŢĂ.
pieluşínă	s.	v. MEMBRANĂ. PIELIŢĂ.
pielúţă	s.	v. PIELICICĂ.
PIEMÍE	s.	v. septicemie.
PIEPT	s.	1. v. torace.2. v. tuberculoză pulmonară.3. v. sîn.4. sîn. (Strînge copilul la ~.)5. v. plas-tron.
piept	s.	v. CĂLCÎI. PIEPTAR. PLAZ. PROMON-TORIU. TALPĂ.
pieptán	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
PIEPTÁR	s.	1. brasieră, pieptăraş. (~ul se poartă direct pe piele.)2. (pop.) laibăr, (Ban.) ciurtar, clintuş, prîsluc. (Un ~ ţărănesc din postav.)3. v. bundă.4. (reg.) piept. (~ la ham.)
pieptár	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. GURĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
PIEPTĂNÁ	vb.	1. v. dărăci.2. a peria, a scărmăna. (A ~ fuiorul.)
pieptănáre	vb.	v. ATINGE. BATE. CIZELA. COAFA. LINGE. LOVI. STILIZA. ŢESĂLA.
PIEPTĂNÁRE	s.	1. pieptănat, pieptănătură. (~ părului.)2. v. dărăcire.
pieptănáre	s.	v. CIZELARE. STILIZARE. ŢESĂ-LARE. ŢESĂLAT.
PIEPTĂNÁRIŢĂ	s.	(BOT.; Cynosurus cristatus) (reg.) creasta-cocoşului, iarba-cerbilor, iarba-cîinelui.

PIEPTĂNÁŞ	s.	pieptănuş, pieptănuţ.
PIEPTĂNÁT	adj.	1. v. dărăcit.2. periat, scărmănat.
pieptănát	adj.	v. COAFAT. ŢESĂLAT.
PIEPTĂNÁT	s.	v. pieptănare.
PIEPTĂNĂTÚRĂ	s.	1. pieptănare, pieptănat (~ părului.)2. coafură, frezăă, frizură, tunsoare, (Ban.) cofîrţă. (O ~ la modă.)
PIEPTĂNÚŞ	s.	v. pieptănaş.
pieptănúş	s.	v. CODROŞ.
PIEPTĂNÚŢ	s.	pieptănaş, pieptănuş.
PIEPTĂRÁŞ	s.	1. pieptărel, pieptăruţ. (~ de copil.)2. brasieră, pieptar. (~ se poartă pe piele.)3. v. bun-diţă.
PIEPTĂRÉL	s.	v. pieptăraş.
PIEPTĂRÚŢ	s.	v. pieptăraş.
piéptene	s.	v. DARAC. DĂRĂCITOR. FURCULIŢĂ. REGULATOR. SCĂRMĂNĂTOARE. SURDINĂ. ŢESALĂ.
PIEPTÍŞ	adj., adv.	1. adj. v. abrupt.2. adv. direct, frontal. (Într-o zi a urcat ~ dealul.)
PIEPTIŞÓR	s.	pieptuleţ, pieptuţ, sînişor, sînuleţ, ţîţişoară, (pop.) ţîţucă.
PIEPTOÁSĂ	adj.	(pop.) ţîţoasă. (Femeie ~.)
PIEPTULÉŢ	s.	v. pieptişor.
PIEPTÚŢ	s.	v. pieptişor.
PIÉRDE	vb.	1. a rătăci, (reg.) a prăpădi. (A ~ un obiect.)2. v. rătăci.3. v. răzleţi.4. a se rătăci, (reg.) a se zăhătui, a se zărăsti. (S-a ~ în pădure.)5. v. dispărea.6. (reg.) a prăpădi. (L-a ~ din ochi, în mulţime.)7. (înv. şi reg.) a pune. (Şi-a ~ întreaga aver
piérde	vb.	v. ASASINA. AVORTA. COMPROMITE. DISCREDITA. DISTRUGE. FÎSTÎCI. INTIMIDA. ÎNCURCA. NIMICI. OMORÎ. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. SUPRIMA. UCIDE. ZĂPĂCI. ZDROBI. ZVÎNTA.
PIÉRDERE	s.	1. v. pagubă.2. pagubă, (fig.) pîrleală. (Cum şi-a scos ~?)3. v. deficit.4. v. iro-sire.5. ratare, scăpare. (~ unei mari ocazii.)6. reducere, scăzămînt. (~ în greutate.)
piérdere	s.	v. AVORT. DECEDARE. DECES. DISPA-RIŢIE. DISTRUGERE. MOARTE. NIMICIRE. PIEIRE. POTOPIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFĂRÎMARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE. ZDROBIRE.
PIERDE-VÁRĂ	s.	tîrîie-brîu, (reg.) suflă-n-vînt. (Un ~ pe care nu te poţi baza.)
PIERDÚT	adj.	1. v. răzleţit.2. v. estompat.3. apus, dispărut, trecut. (Vremuri ~.)4. absent. (O pri-vire ~.)5. v. irosit.6. ratat, scăpat. (Ocazie ~.)
pierdút	adj., s.	v. DECEDAT. DEFUNCT. DISPĂ-RUT. MORT. RĂPOSAT.
PIERDÚTĂ	adj.	decăzută, stricată. (Femeie ~.)
PIERÍ	vb.	1. v. dispărea.2. a dispărea, a se pierde, (reg.) a se prăpădi, (fig.) a se mistui, a se scufunda. (A ~ în noapte.)3. v. muri.4. v. cădea.5. v. apune.6. v. risipi.7. v. dispărea.8. v. sfîrşi.
pierí	vb.	v. ASASINA. OMORÎ. SUPRIMA. UCIDE.
piericiós	adj.	v. EFEMER. PIERITOR. SCHIM-BĂTOR. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
piericiúne	s.	v. DECEDARE. DECES. DIS-PARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
pierít	adj.	v. DESPERAT. DEZNĂDĂJDUIT. EFEMER. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. PALID. PIERI-TOR. SCHIMBĂTOR. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBIT. TEMPORAR. TRAS. TRECĂTOR. USCĂŢIV. VREMELNIC.

pierít	adj., s.	v. DECEDAT. DEFUNCT. DISPĂRUT. MORT. RĂPOSAT.
pierít	s.	v. LUES. SIFILIS.
PIERITÓR	adj.	1. v. muritor.2. v. trecător.
PIERITÚRĂ	s.	v. căzătură.
piersicá	vb.	v. BĂŞICA. URZICA.
piersicél	s.	v. CANALE.
PIERZÁNIE	s.	v. corupție.
pierzánie	s.	v. AVORT. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. MASACRU. MĂCEL. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
PIERZÁRE	s.	v. corupție.
pierzáre	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DECEDARE. DECES. DEZASTRU. DISPARIȚIE. FLAGEL. GROZĂVIE. MASACRU. MĂCEL MOARTE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. PIEIRE. POTOP. PRĂPĂD. PRĂPĂDIRE. PUSTI-IRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. SINISTRU. STINGERE. SUCOMBARE. URGIE.
pierzări	s. pl.	v. SPÎNZURĂTOARE. ŞTREANG.
pieizătór	adj.	v. COMPROMIȚĂTOR. DĂUNĂTOR. DEGRADANT. DEVASTATOR. DEZASTRUOS. DEZONORANT. DISTRUCTIV. DISTRUGĂTOR. INFAMANT. ÎNJOSITOR. NEDEMN. NEGATIV. NIMICITOR. NOCIV. OMORÎTOR. PĂGUBITOR. PERICULOS. PREJUDICIABIL. PRIMEJDIOS. PUSTIITOR. RĂU. RUINĂTOR. RUŞINOS. STRI-
PIÉSĂ	s.	1. v. exemplar.2. figură. (~ la jocul de şah.)3. v. monedă.4. v. act.5. v. compoziție.6. (LIT.) lucrare dramatică, operă dramatică, scriere dramatică. (S-a reprezentat o ~ celebră.)
piescioáră	s.	v. PIESETĂ. SCENETĂ.
PIESÉTĂ	s.	v. scenetă.
PIETÁTE	s.	v. credință.
pietáte	s.	v. ÎNDURARE. MILĂ. MILOSTIVIRE.
PIETÍN	s.	(MED. VET.) (reg.) şchiop. (~ la oi.)
PIETÓN	s.	trecător, (înv.) pedestru. (Erau puțini ~ pe stradă la ora aceea.)
pietós	adj.	v. CREDINCIOS. CUCERNIC. CUVIOS. EVLAVIOS. PIOS. PREACREDINCIOS. RELIGIOS.
PIETRÁR	s.	I. 1. (reg.) cioplitor. (~ la o carieră de marmură.)2. pavagiu, pavator. (E ~ de profesie.) II. 1. (ORNIT.; Oenanthe oenanthe oenanthe) (rar) pietroşel-sur, (reg.) codalbiță, pietroai-că-sură.2. (IHT.; Aspro zingel) fusar mare, (reg.) fus, rîp, sulă, peşt
pietrár	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUŞ. PIETROŞEL. PORCUŞOR. PRUNDĂRAŞ. SOBAR.
pietreluí	vb.	v. PAVA. PIETRUI.
pietricí	vb.	v. PAVA. PIETRUI.
pietricícă	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
PIETRÍŞ	s.	prund, prundiş, (reg.) prundar, (Ban.) pesac, (Maram. şi Transilv.) pisoc, (Transilv., Ban. şi Bucov.) şoatăr. (~ din albia unui rîu.)
pietroaică-súră	s.	v. PIETRAR.
PIETROÁSĂ	adj.	(BOT.) (Transilv.) moacră. (Ci-reaşă ~.)
pietróc	s.	v. BOLOVAN. PIETROI.
PIETRÓI	s.	bolovan, (reg.) pietroc, (prin Transilv.) bolf, (Transilv., Ban. şi Bucov.) bord, (prin Transilv.) bordan.
PIETRÓS	adj.	1. prundos. (Albia ~oasă a unui rîu.)2. v. bolovănos.
PIETROŞÉL	s.	1. v. porcuşor.2. (ORNIT.; Petronia stulta) (reg.) pietrar.3. v. mărăcinar.

pietroşél	s.	v. CÎNEPAR. OCHIUL-BOULUI. PĂLĂMIDĂ-DE-BALTĂ. PITULICE.
pietroşel-súr	s.	v. PIETRAR.
PIETRUÍ	vb.	v. pava.
PIETRUÍRE	s.	v. pavare.
PIETRUÍT	adj.	v. pavat.
PIETRUÍT	s.	pavare, pavat, pietruire. (~ul unui drum.)
pietrúş	s.	v. GUŞĂ-ROŞIE. MĂCĂLEANDRU.
pieucí	vb.	v. SLĂBI.
pieuná	vb.	v. PIUI.
pieunát	s.	v. PIUIRE. PIUIT. PIUITURĂ.
piezíş	adj.	v. DUŞMĂNOS. NEPRIETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
PIEZÍŞ	adj., adv.	1. adj. v. înclinat.2. adv. oblic, (pop.) ponciş, (reg.) şoldiş, (Transilv. şi Ban.) cordiş, (Olt. şi Munt.) păliş. (Panta coboară ~.)3. adj. v. abrupt.4. adv. v. transversal.5. adj., adv. v. diagonal.6. adj., adv. cruciş, oblic. (Orientare ~ a unor linii
piezíş	adv.	v. CHIONDORÎŞ. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRUCIŞAT. SAŞIU. STRÎMB.
piezişát	adj, adv.	v. DIAGONAL. ÎNCLINAT. OBLIC. PIEZIŞ.
piezişeá	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZlŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
piezişíme	s.	v. DIAGONALĂ. ÎNCLINARE.
piezişitáte	s.	v. OBLICITATE.
pifán	s.	v. INFANTERIST.
pífă	s.	v. INFANTERIE.
pifăníe	s.	v. INFANTERIE.
PIFTÍE	s.	răcituri (pl.), (reg.) aituri (pl.), cotoroage (pl.), îngheţătură, piciorong, pistoseli (pl.), răsol, reci (pl.), străgheaţă, (Mold.) plachie, (Olt. şi Ban.) tremurici (pl.). (~ de porc.)
piftíe	s.	v. GEL.
pigălitúră	s.	v. MIGĂLITURĂ.
pigláis	s.	v. FIER.
pigluí	vb.	v. CĂLCA. NETEZI.
PIGMENTÁR	adj.	v. pigmentat.
PIGMENTÁT	adj.	pigmentar. (Ţesut ~.)
piguleálă	s.	v. ATENŢIE. GRIJĂ. METICULO-ZITATE. MIGALĂ. MIGĂLEALĂ. MINUŢIOZITATE. SCRUPULOZITATE.
pigulí	vb.	v. CIUGULI. CIUPI. MIGĂLI. PLIVI.
píhă	s.	v. FULG. PUF.
pihotáş	s.	v. INFANTERIST.
píhotă	s.	v. INFANTERIE.
pil	s.	v. PILUG. PISĂLOG.
piláci	s., adj.	v. ALCOOLIC. BĂUTOR. BEŢIV.
PILÁF	s.	(reg.) plachie. (~ de pasăre.)
pilangíu	s., adj.	v. ALCOOLIC. BĂUTOR. BEŢIV.
pilár	s.	v. PRECUPEŢ.

PÍLĂ	s.	(FIZ.) pilă atomică v. reactor atomic; pilă electrică = element; pilă electrochimică = ele-ment galvanic; pilă fotovoltaică v. fotoelement; pilă secundară v. acumulator electric.
pílă	s.	v. CUNOŞTINŢĂ. MINGE. RELAŢIE.
pilăríță	s.	v. PRECUPEAŢĂ.
PÍLDĂ	s.	1. v. exemplu.2. învățătură, (înv.) paradigmă, (fig.) lecție. (A lua ~ de la cineva de felul cum ...)3. v. morală.4. învățătură, (rar) parimie, (înv.) price. (Le-a spus o ~.)5. v. para-bolă.6. v. dovadă.
píldă	s.	v. AFORISM. CIUDĂ. CUGETARE. DIC-TON. GELOZIE. INVIDIE. MACHETĂ. MAXIMĂ. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. PROVERB. RANCHIUNĂ. SENTINŢĂ. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
pilduí	vb.	v. EXEMPLIFICA. ILUSTRA. IMITA.
pilduíre	s.	v. CONDAMNARE. EXEMPLIFICARE. EXEMPLU. ILUSTRARE. MODEL. OSÎNDĂ. PE-DEAPSĂ. PILDĂ. SANCŢIUNE.
PILDUITÓR	adj.	1. v. ireproşabil.2. v. convingător.
PILEÁȚI	s. pl.	(IST.) tarabostes.
PILÍ	vb.	(TEHN.) a răşpălui. (A ~ un material metalic.)
pilí	vb.	v. AMEŢI. BEA. CHERCHELI. FURA. ÎM-BĂTA. LUA. SUSTRAGE. TRAGE. TURMENTA.
PILÍRE	s.	(TEHN.) pilit, răşpăluire. (~ unui material metalic.)
pilít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
PILÍT	s.	v. pilire.
PILITÚRĂ	s.	(înv.) răsură. (~ de oțel.)
PILÓR	s.	(ANAT.) orificiu piloric, (înv.) uşă.
PILORÍZĂ	s.	v. caliptră.
pilós	adj.	v. PERSEVERENT. PUTERNIC. RĂBDĂ-TOR. REZISTENT. STĂRUITOR. TARE. TENACE.
PILÓT	s.	(MAR.) cîrmaci. (~ pe o navă.)
PILOTÁJ	s.	v. pilotare.
PILOTÁRE	s.	pilotaj.
PÍLOTĂ	s.	(reg.) perinoi, pernă, (Transilv. şi Ban.) dricală. (Iarna se învelește cu ~.)
pílotă	s.	v. BAGAJ.
PILÚG	s.	1. v. pisălog.2. (TEHN.) (reg.) pisălog. (~ la piua de postav.)
pilúg	s.	v. PĂPĂDIE. PICIOR. PROTEZĂ.
PILÚLĂ	s.	(FARM.) bulin, caşetă, comprimat, pastilă, tabletă, (pop.) hap, nasture, (reg.) bumb. (O ~ pentru nevralgii.)
pimnicít	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIR-CIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
pimpinélă	s.	v. PĂTRUNJEL-DE-CÎMP. PĂTRUN-JEL-SĂLBATIC.
PIN	s.	(BOT.) 1. (Pinus silvestris) (reg.) brad, cățuni (pl.), cetină, chifăr, jolcă, luciu, mălin, molete, molid, pinel, pinișor, pinuț, schin, silhă, zadă.2. pin pitic (Pinus pumilio) = jep, jneapăn, (reg.) cățăn,
PINACÉE	s.	(BOT.) abietacee, abietinee. (Molidul este o ~.)
pínax	s.	v. CONȚINUT. CUPRINS. SUMAR. TABLĂ DE MATERII.
PINCE-NÉZ	s.	v. lornion.
pínchiu	s.	v. CINTEZĂ.
pinél	s.	v. PIN.
pingălí	vb.	v. PICTA. ZUGRĂVI.

pingălít	adj.	v. PICTAT. ZUGRĂVIT.
PINGELÍ	vb.	a pingelui, a tălpui, (reg.) a tălpălui. (A ~ încălțămintea.)
pingelí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNȘELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIȘA.
PINGELÍRE	s.	pingeluire, tălpuire, tălpuit. (~ pantofilor.)
pingelíre	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNȘE-LARE. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIȘARE.
PINGELÍT	adj.	pingeluit, tălpuit. (Ghete ~.)
pingelít	adj.	v. ADEMENIT. AMĂGIT. ÎNȘELAT. PĂCĂLIT. PROSTIT. TRIȘAT.
PINGELUÍ	vb.	v. pingeli.
pingeluí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNȘELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIȘA.
pingeluiálă	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNȘELARE. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIȘARE.
PINGELUÍRE	s.	v. pingelire.
pingeluíre	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNȘELARE. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIȘARE.
PINGELUÍT	adj.	v. pingelit.
pingeluít	adj.	v. ADEMENIT. AMĂGIT. ÎNȘELAT. PĂCĂLIT. PROSTIT. TRIȘAT.
PÍNGO	s.	v. hidrolacolit.
PING-PÓNG	s.	tenis de masă.
pínin	s.	v. SIDEF.
pinișór	s.	v. PIN.
PINOFÍTĂ	s.	v. gimnospermă.
PIM PITÍC	s.	(BOT.; Pinus pumilo) jep, jneapăn.
PÍNTEN	s.	1. (Mold.) șpor, (înv.) dezghin. (~ la cizma unui călăreț.)2. (TEHN.) nas. (~ la o piesă.)3. (reg.) castană, pipă. (~ format la piciorul calului.)
pínten	s.	v. CONTRAFORT. MARAMĂ. NĂFRAMĂ. NEMȚIȘOR. PATINĂ. SURGUCI.
pintenáș	s.	v. SURGUCI.
pintenáși	s. pl.	v. NEMȚIȘOR.
*PINTENÁT	adj.	(rar) pintenog. (Cizme ~.)
pintenát	adj.	v. PINTENOG.
pintenát	s.	v. COCOȘ.
pínteni	s. pl.	v. CĂLȚUNAȘ. CONDURUL-DOAM-NEI.
PINTENÓG	adj.	(rar) pintenat. (Cocoș ~.)
pintenóg	adj.	v. PINTENAT.
pintenul-secárei	s.	v. CORNUL-SECAREI.
pínter	s.	v. DOGAR.
pínță	s.	v. GUZGAN. MARMOTĂ. POPÎNDĂU. ȘOBOLAN.
pințălúș	s.	v. BRICEAG.
pinút	s.	v. PIN.
pinzăríe	s.	v. MONETĂRIE.
pioc	s.	v. TÎRNĂCOP.
pioceálă	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMITARE. MOȚĂIALĂ. MOȚĂIRE. MOȚĂIT. MOȚĂITURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. TOROPEALĂ.

piocí	vb.	v. PIUI.
PIOCTANÍNĂ	s.	v. apionină.
PIOCTÉN	s.	v. apionină.
PIODERMÍTĂ	s.	v. furunculoză.
PIÓN	s.	(FIZ.) mezon.
pión	s.	v. CURIER. MESAGER. ŞTAFETĂ.
PIÓS	adj.	v. credincios.
PIOŞÉNIE	s.	v. credinţă.
PIOZITÁTE	s.	v. credinţă.
*PIPÁ	vb.	(reg.) a tăbăci. (Toată ziua ~ mahorcă.)
pipárcă	s.	v. ARDEI. BOIA.
pipáş	s.	v. FUMĂTOR.
PÍPĂ	s.	lulea, (reg.) pipoc, (Ban.) lulă, (Mold.) pîcă. (Trage (din ~.)
pípă	s.	v. BALAMA. CANEA. CEP. PINTEN. ŞARNIERĂ.
PIPĂÍ	vb.	1. v. palpa.2. v. bîjbîi.
pipăí	vb.	v. ATlNGE. TATONA.
PIPĂIÁLĂ	s.	v. pipăit.
PIPĂÍBIL	adj.	1. tangibil. (Un obiect ~.)2. v. con-cret.
pipăiciós	adj.	v. CONCRET. FIZIC. MATERIAL. PALPABIL. PERCEPTIBIL. PIPĂIBIL. SESIZABIL.
PIPĂÍRE	s.	v. pipăit.
pipăíre	s.	v. PALPARE. PALPAŢIE. PIPĂIT. TATONARE.
pipăít	adj.	v. CONCRET. FIZIC. MATERIAL. PALPABIL. PERCEPTIBIL. PIPĂIBIL. SESIZABIL.
PIPĂÍT	s.	1. v. tact.2. pipăială, pipăire, pipăitură. (~ul unui obiect.)
pipăitór	adj.	v. CONCRET. FIZIC. MATERIAL. PALPABIL. PERCEPTIBIL. PIPĂIBIL. SESIZABIL.
PIPĂITÚRĂ	s.	v. pipăit.
pipăríşă	s.	v. ARDEI.
pipărúş	s.	v. ARDEI. PIPERUL-LUPULUI. POPIL-NIC.
pipărúşcă	s.	v. ARDEI.
pipér	s.	v. ARDEI. DUH. HAZ. SPIRIT. UMOR.
piper-álb	s.	v. CORIANDRU.
PIPERÁT	adj.	1. v. picant.2. iute, înţepător, picant, pişcător, usturător. (Gust ~ al unei mîncări.)
piperát	adj.	v. DEŞĂNŢAT. EXAGERAT. EXCESIV. EXORBITANT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. MARE. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. RIDICAT. SCABROS. SCÎRBOS. SCUMP. TRIVIAL. VULGAR.
piper-de-ápă	s.	v. DINTELE-DRACULUI.
piper-de-báltă	s.	v. DINTELE-DRACULUI.
piper-de-vále	s.	v. DINTELE-DRACULUI.
PIPERNICEÁLĂ	s.	v. pipernicire.
PIPERNICÍ	vb.	a se chirci, a degenera, a se închirci, a se sfriji, a se zgîrci, (înv. şi reg.) a scădea, (reg.) a se izini, a se şiştăvi, (prin Ban.) a se micicula, (Mold. şi Bucov.) a se prizări, (prin Olt.) a se tîrcăvi. (Planta s-a ~.)
PIPERNICÍRE	s.	chircire, degenerare, închircire, piperniceală, sfrijire, (reg.) şiştăvire. (~ a unei plante.)

PIPERNICÍT	adj.	1. chircit, degenerat, închircit, nedezvoltat, pirpiriu, pricăjit, prizărit, sfrijit, (rar) nevoiaş, slab, sterp, (înv. şi reg.) scăzut, (reg.) izinit, obidnic, pimnicit, pizghirit, răit, şiştav, (prin Ban.) miciculat, (prin Bucov. şi Transilv.) prilestit
pipérniță	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC.
piperniță-de-grădină	s.	v. CIMBRU.
PIPERONÁL	s.	v. heliotropină.
piperul-ápelor	s.	v. SILNIC.
piperul-bălții	s.	v. DINTELE-DRACULUI.
piperul-broáștei	s.	v. DINTELE-DRACULUI.
PIPERUL-LÚPULUI	s.	v. popilnic.
piperul-lúpului	s.	v. TULICHINĂ.
piperúță	s.	v. CERNUŞCĂ. NEGRUŞCĂ.
PIPÉTĂ	s.	picătoare, (rar) picurar.
pípi	s.	v. URINĂ.
pípică	s.	v. BIBILICĂ.
pipiloáncă	s.	v. URINĂ.
pipilói	s.	v. URINĂ.
pipirău	s.	v. PIR.
PIPIRÍG	s.	(BOT.) 1. (Bolbochoenus maritimus) (reg.) rogoz.2. (Holoschoenus vulgaris) (reg.) papură.3. (Scirpus silvaticus) țipirig.4. (Schoenoplectus lacustris) rogoz, (reg.) păpurică, țiperig, papu-ră-rotundă.5. (Equisetum hiemale) (reg.) coadă, capu-cîmpului, iar
pipiríg	s.	v. CHIRCITURĂ. PIPIRIGUȚ. RUGINĂ. SFRIJITURĂ.
pipirígă	s.	v. PREPELEAC.
pipirig-înflorít	s.	v. ROŞĂȚEA.
PIPIRIGÚȚ	s.	(BOT.; Heleocharis palustris) (reg.) pipirig, rogoz.
pipirigúță	s.	v. PĂIUŞ.
pipirúș	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
pipoáșcă	s.	v. PIPOTĂ. RÎNZĂ. STOMAC MĂ-CINĂTOR.
pipóc	s.	v. LULEA. PIPĂ.
PÍPOTĂ	s.	(ANAT.) rînză, stomac măcinător, (reg.) bătucă, morişcă, mură, pipoaşcă, rîşnitoare, rîşniță. (~ de pasăre.)
pípotă	s.	v. STOMAC.
PIR	s.	(BOT.) 1. (Agropyrum repens) (reg.) ovăz, păiuş, pipirău, răgălie.2. pir-de-țelină v. iarba-cîi-nelui; pir-gros v. iarba-cîinelui.
pir	s.	v. ROGOZ.
piramidál	adj.	v. COLOSAL. ENORM. EXCEPȚIO-NAL. EXTRAORDINAR. FABULOS. FANTASTIC. FENOMENAL. FORMIDABIL. GIGANTIC. GROZAV. IMENS. INFINIT. NEAUZIT. NEBUN. NEGRĂIT. NEÎNCHIPUIT. NEMAIAUZIT. NEMAICUNOS-CUT. NEMAIÎNTÎLNIT. NEMAIPOMENIT. NE-MAIVĂZUT. NESFÎRŞIT. NESPUS. TERI
PIRAMIDÓN	s.	(FARM.) amidopirină.
pirándă	s.	v. ȚIGANCĂ.
PIRÁT	s.	corsar, (înv. şi pop.) hoț de mare, tîlhar de mare.
PIRATERÉSC	adj.	(înv.) piraticesc. (Act ~.)

piraticésc	adj.	v. PIRATERESC.
pirău	s.	v. IARBA-CÎINELUI. PIR-DE-ȚELINĂ. PIR-GROS.
pírchiță	s.	v. BIBILICĂ.
pircoteálă	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMITA-RE. MOȚĂIALĂ. MOȚĂIRE. MOȚĂIT. MOȚĂITU-RĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. TOROPEALĂ.
pircotí	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTl.
pircotít	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMITARE. MOȚĂIALĂ. MOȚĂIRE. MOȚĂIT. MOȚĂITURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. TOROPEALĂ.
PIRÉTRU	s.	v. vetricea.
pirétru	s.	v. GRANAT. NĂPRASNICĂ. SPILCUȚĂ.
PIRIDOXÍNĂ	s.	v. vitamina B6.
PIRÍTĂ	s.	(CHIM.) sulfură de fier.
PIROFILÍT	s.	(MIN.) agalmatolit.
PIROGALÓL	s.	(CHIM.) acid pirogalic.
PIROGENÁRE	s.	v. piroliză.
PIROLÍZĂ	s.	(CHIM.) pirogenare.
PIROMÉTRIC	adj.	(FIZ.) piroscopic. (Măsurări ~.)
PIROMETRU CERÁMIC	s.	(FIZ.) con pirometric, con Seger.
PIRÓN	s.	(reg.) potseg, poțoc. (Bate un ~ în zid.)
PIRONÍ	vb.	1. a țintui, (înv.) a găvozdi. (A ~ ceva în perete.)2. v. fixa.3. v. aținti.
pironí	vb.	v. CRUCIFICA. RĂSTIGNI.
PIRONÍRE	s.	v. fixare.
pironísm	s.	v. SCEPTICISM.
PIRONÍT	adj.	1. v. încremenit.2. v. ațintit.
pironít	adj.	v. CRUCIFICAT. RĂSTIGNIT.
PIRÓP	s.	(MIN.) granat de Boemia.
PIROSCÓPIC	adj.	(FIZ.) pirometric. (Măsurări ~.)
PIROSFÉRĂ	s.	v. sima.
PIROSTRÍE	s.	crăcană, (reg.) picioare (pl.), țagră, (prin Transilv.) mîță, (prin Ban. și Transilv.) săgeac. (Pe ~ se pune ceaunul la foc.)
pirostríe	s.	v. CUNUNĂ. CUNUNIE.
piróșcă	s.	v. CARTOF. COLȚUNAȘ. SARMA.
PIROTEÁLĂ	s.	v. aținire.
PIROTÉHNICĂ	s.	pirotehnie.
PIROTEHNÍE	s.	v. pirotehnică.
PIROTÍ	vb.	1. v. ațini.2. v. zăcea.
PIROTÍRE	s.	v. aținire.
PIRPIRÍU	adj.	1. v. pipernicit.2. v. slab.3. v. debil.
pirpiríu	adj.	v. JERPELIT. PETICIT. RUPT. ZDREN-ȚĂROS. ZDRENȚUIT.
pirpiríu	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAȘ. SĂRAC. SĂRMAN.
pir-róșu	s.	v. ROGOZ.
PIRUÉTĂ	s.	(COR.) învîrtitură, (înv.) sfîrlitură. (~ la vals.)
PIRUÍ	vb.	v. ciripi.

piruiálă	s.	v. CIRIPIT. GLAS. PIRUIT.
PIRUÍT	s.	v. ciripit.
piruitúră	s.	v. CIRIPIT. GLAS. PIRUIT.
pirúşte	s. pl.	v. CHIBRIT.
PISÁ	vb.	a mărunți, a sfărîma, a zdrobi, (înv. şi pop.) a smicura, a zdrumica, (reg.) a pisălogi, a pisăza, (fam.) a pisăgi. (A ~ sare.)
pisá	vb.	v. BATE. BĂTĂTORI. BĂTUCI. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. DECORTICA. ÎNDESA. PIUA. PLICTISI. PRESA. SÎCÎI.
PISÁR	s.	v. diac.
PISÁRE	s.	mărunțire, pisat, sfărîmare, zdrobire. (~ unui material dur.)
PISÁT	adj.	mărunțit, sfărîmat, zdrobit, (reg.) pisăzat, (fam.) pisăgit. (Material solid ~.)
PISÁT	s.	v. mărunțire.
pisăgí	vb.	v. BATE. BĂTĂTORI. BĂTUCI. ÎNDESA. MĂRUNȚI. PISA. PRESA. SFĂRÎMA. ZDROBI.
pisăgít	adj.	v. MĂRUNȚIT. PISAT. SFĂRÎMAT. ZDROBIT.
pisălău	s.	v. PILUG. PISĂLOG.
pisălóg	adj.	v. CICĂLITOR. SÎCÎITOR.
PISĂLÓG	s.	pilug, (reg.) mai, măiag, nilug, pil, pisălău, pisător, pisoi. (~ cu care se pisează ceva în piuliță.)
pisălóg	s.	v. PILUG.
pisălogeálă	s.	v. BODOGĂNEALĂ. CICĂLEALĂ. DĂSCĂLEALĂ. SÎCÎIALĂ.
pisălogí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. MĂRUNȚI. PISA. PLICTISI. SFĂRÎMA. SÎCÎI. ZDROBI.
pisătór	s.	v. PILUG. PISĂLOG.
pisăzá	vb.	v. MĂRUNȚI. PISA. SFĂRÎMA. ZDROBI.
pisăzát	adj.	v. MĂRUNȚIT. PISAT. SFĂRÎMAT. ZDROBIT.
PISC	s.	1. v. vîrf.2. v. bot.3. (TEHN.) furcă, (reg.) cîrlig, grui, popîrțac. (~ la car.)4. (TEHN.) limbă, (reg.) splină. (~ la sanie.)
pisc	s.	v. BOT. PRORĂ.
piscán	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
piscălău	s.	v. COCIORVĂ.
PISCOÁIE	s.	(TEHN.) vrană, (reg.) guriță, pospai, ulucaș, (prin Transilv. şi Ban.) scoreț. (Prin ~ curge făina măcinată, la moară.)
piscói	s.	v. OBOI.
piscolí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
píscoş	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
piscoşí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
piscotéi	s.	v. PISCULEȚ. PISCUŞOR. VÎRFULEȚ. VÎRFUŞOR.
piscuí	vb.	v. PIUI.
piscuít	s.	v. PIUIRE. PIUIT. PIUITURĂ.
PISCULÉȚ	s.	(GEOGR.) piscuşor, vîrfuleț, vîrfuşor, (reg.) piscotei.
PISCUŞÓR	s.	v. pisculeț.
PISÉTĂ	s.	v. stropitor.
písi	s.	v. CALCAN-MIC.
pisíc	s.	v. COTOI. MOTAN. PISOI.

PISÍCĂ	s.	1. (ZOOL.; Felis domestica) (pop.) mîță, (Bucov.) cotoroabă, (înv.) cătușă.2. (ZOOL.) pisică sălbatică (Felis silvestris) = (reg.) mîță sălbatică.3. (ENTOM.) pisica-popii = (reg.) sfaiog, mîța-popii.4. (TEHN.) (reg.) mîță. (Piedica de la căruță numită ~.)
PISICÉSC	adj.	(ZOOL.) (reg.) mîțesc, mîțos.
pisicós	adj.	v. FELIN.
PISICÚȚĂ	s.	(ZOOL.) (rar) pisulă, (reg.) mîțică, mîțișoară, mîțucă, mîțulică, mîțuluie, mîțuță, pisilică, pisuleancă, pisulică.
pisilícă	s.	v. PISICUȚĂ.
PISOÁR	s.	vespasiană.
pisóc	s.	v. COTOI. MOTAN. NISIP. PIETRIȘ. PISOI. PRUND. PRUNDIȘ.
pisocél	s.	v. COTOIAȘ. MOTĂNEL. PISOIAȘ.
PISÓI	s.	v. motan.
pisói	s.	v. PILUG. PISĂLOG.
PISOIÁȘ	s.	(ZOOL.) cotoiaș, motănaș, motănel, (reg.) mîțuc, mîțuș, mîțuț, pisocel.
pisólniță	s.	v. PIULIȚĂ.
pístă	s.	v. URMĂ.
PISTĂ SONÓRĂ	s.	v. coloană sonoră.
PISTÍL	s.	(BOT.) gineceu. (~ al unei flori.)
PISTÓL	s.	1. revolver.2. pistol-mitralieră = automat.
pistól	s.	v. MEMBRU. PENIS.
PISTOLÉT	s.	1. (înv.) mordai. (Înarmat cu ~.)2. v. florar.
pistoná	vb.	v. INSISTA. STĂRUI.
PISTONÁJ	s.	(TEHN.) pistonare.
PISTONÁRE	s.	(TEHN.) pistonaj.
PISTÓRNIC	s.	(BIS.) (rar) pecetar.
pistoséli	s. pl.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
pistosí	vb.	v. STORCI. STRIVI. TERCIUI. ZDROBI.
pistosít	adj.	v. STORCIT. STRIVIT. TERCIUIT. ZDROBIT.
pistriciós	adj.	v. PESTRIȚ.
pistriciúne	s.	v. LENTIGO. PISTRUI.
pistricós	adj.	v. PISTRUIAT.
pistrúi	adj.	v. BĂLȚAT. PĂTAT. PESTRIȚ. PISTRUIAT. TĂRCAT.
PISTRÚI	s.	lentigo, (rar) pistruială, (reg.) pestrițătură, pistriciune, (prin Transilv.) strelici. (Are ~ pe obraz.)
pistruiálă	s.	v. LENTIGO. PISTRUI.
PISTRUIÁT	adj.	(rar) pistrui, (reg.) pistricos. (Om ~; obraz ~.)
pistruiát	adj.	v. PESTRIȚ.
pisúlă	s.	v. PISICUȚĂ.
pisuleáncă	s.	v. PISICUȚĂ.
pisulícă	s.	v. PISICUȚĂ.
pișá	vb.	v. IEȘI. URINA.
pișáre	s.	v. URINARE. URINAT.
pișát	s.	v. MUST. URINARE. URINAT. URINĂ.
pișălău	s.	v. MUST.

pişătoáre	s.	v. MUST.
pişătúră	s.	v. URINARE. URINAT.
PIŞCÁ	vb.	1. v. ciupi.2. v. înțepa.3. a ciupi, a înțepa. (Mustul ~ la limbă.)4. a se ciupi. (Pantalonii s-au cam ~.) *5. v. atinge.
pişcá	vb.	v. DESCREŞTE. MICŞORA. REDUCE. SCĂDEA.
PIŞCÁRE	s.	1. v. ciupire.2. v. ciupitură.
PIŞCÁT	adj.	v. ciupit.
PIŞCÁT	s.	v. ciupire.
pişcáv	adj.	v. ASPRU. ÎNĂSPRIT. ÎNȚEPĂTOR. PIŞCĂCIOS. PIŞCĂTOR.
PIŞCĂCIÓS	adj.	v. înăsprit.
pişcănfloáre	s.	v. GRANGUR.
PIŞCĂTÓR	adj.	1. v. înțepător.2. v. înăsprit.3. v. pi-cant.
pişcătór	adj.	v. SARCASTIC. SATIRIC.
PIŞCĂTÚRĂ	s.	1. v. înțepătură.2. v. ciupitură.3. înțepătură. (~ a vinului, a unei mîncări picante.)4. fărîmă, fir, pic, picătură, strop, (reg.) piculete, strelice, ţîră, (Mold. şi Munt.) sleamă, (fig.) scînteie. (Nici o ~ de...)
pişcătúră	s.	v. IRONIE. PERSIFLARE. ZEFLEMEA.
pişcós	adj.	v. ASPRU. ÎNĂSPRIT. ÎNȚEPĂTOR. PIŞCĂCIOS. PIŞCĂTOR.
pişcurá	vb.	v. CIUPI. PIŞCA.
pişichér	adj.	v. ŞIRET. ŞMECHER. VICLEAN.
pişichér	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞE-LĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
pişicherlîc	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOS-TURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂ-ŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
pişleág	s.	v. CEP.
píşpec	s.	v. EPISCOP.
píştă	s.	v. ALIMENT. HRANĂ. MÎNCARE.
piştélniţă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
piştí	vb.	v. PRELINGE. SCURGE.
PITÁC	s.	1. sfanț, sorocovăț. (Moneda rusească numită ~.)2. pataşcă. (Moneda austriacă numită ~.)3. (BOT.) pitacu-dracului (Discina venosa) = (reg.) lămîiță, urechea-babei.
pitác	s.	v. AUTORIZAȚIE. BAN. DECRET. DISPO-ZIȚIE. FRANC. GOLOGAN. HOTĂRÎRE. ORDIN. ORDONANȚĂ. PARA. PERMIS. PLÎNGERE. PORUNCĂ. RECLAMAȚIE.
PITAGORÉIC	adj.	pitagoric. (Doctrina ~.)
PITAGÓRIC	adj.	pitagoreic. (Doctrina ~.)
pita-lui-Domnul-Hristós	s.	v. ROŞCOVĂ.
pita-lui-Dumnezéu	s.	v. RÎŞCOV.
pita-lui-sfîntu-Ioán	s	v. ROŞCOVĂ.
pita-lui-Sîntión	s.	v. ROŞCOVĂ.
pita-pórcului	s.	v. PÎINEA-PORCULUI. PORTU-LACĂ.
pitár	s.	v. BRUTAR.
PITÁRCĂ	s.	(BOT.) 1. (Boletus scaber) (reg.) mitarcă grasă, (Transilv.) ciupercă de pe coastă.2. (Bo-letus luridus) (Transilv.) ciupercă domnească.
pitárcă	s.	v. HRIB. MÎNĂTARCĂ. PITOAŞCĂ.

PITA-VÁCII	s.	(BOT.; Boletus bovinus) (reg.) pitoancă, pitoaşcă, titărci (pl.), văcuțe (pl.), mînătarcă ursească, (Transilv.) ciupercă de brad.
pítă	s.	v. PÎINE.
PITĂRCÚȚĂ	s.	(BOT.; Boletus versipellis) (reg.) chitarcă, pituşcă, (prin Transilv.) roniță.
pităreásă	s.	v. BRUTĂREASĂ.
pităríe	s.	v. BRUTĂRIE.
pităríță	s.	v. BRUTĂREASĂ.
píte	s. pl.	v. CEREALE. GRÎNE.
pití	vb.	v. ASCUNDE. DOSI. MISTUI.
pitíc	s.	v. BOIŞTEAN.
PITÍC	s., adj.	1. s. liliputan, (reg.) ghemiş, (Transilv.) nimuric, (înv.) nan. (Un ~ de la circ.)2. adj. liliput, liliputan, (înv.) logoş. (Om ~.)3. adj. mic, scund. (Fasole ~.)
pitíre	s.	v. ASCUNDERE. ASCUNS. DOSIRE.
PITIRIÁZIS	s.	(MED.) mătreață, (reg.) tărîțar, tărîță.
pitíş	adv.	v. TIPTIL.
pitişoáră	s.	v. PÎINICĂ. PÎINIŞOARĂ.
pitít	adj.	v. ASCUNS. DOSIT.
pitoáncă	s.	v. HRIB. MÎNĂTARCĂ. PITA-VACII.
PITOÁŞCĂ	s.	(BOT.; Boletus granulatus) (reg.) pitarcă.
pitoáşcă	s.	v. PITA-VACII.
PITORÉSC	adj.	1. pictural, plastic, sugestiv. (Aspect ~.)2. v. expresiv.
PITPALÁC	s.	v. prepeliță.
PITPALÁCĂ	s.	(ORNIT.) (reg.) pitpălăciță, pitpălă-coaie.
pitpălăcíță	s.	v. PITPALACĂ.
pitpălăcoáie	s.	v. PITPALACĂ.
pitpălăcói	s.	v. PITPALAC. PREPELIȚĂ.
pitróc	s.	v. PORCUŞOR.
pitrúcă	s.	v. BUTUC. PAT. PICIOR. SCAUN. STRAT. TALPĂ.
PITUÍTĂ	s.	v. mucus.
pitulá	vb.	v. ASCUNDE. DOSI. MISTUI.
pituláre	s.	v. ASCUNDERE. ASCUNS. DOSIRE.
pitulát	adj.	v. ASCUNS. DOSIT. JOS. MĂRUNT. MIC. SCUND.
pitulát	adv.	v. TIPTIL.
PITULÍCE	s.	(ORNIT.) 1. (Phylloscopus collybita) (reg.) pituliță, sălcăriță.2. v. ochiul-boului.3. (Tro-glodytes parvulus) (reg.) bourel, cioclejel, gătejel, împărătuş, împărățel, pănțăruş, sfredeluş, şofrac, ochiul-boului,4. v. purceluşă.5. (Sylvia curruca) purceluş
pitulíce	s.	v. FRUNZĂRIȚĂ. PITPALAC. PREPELIȚĂ.
pitulice-cu-cap-négru	s.	v. PURCELUŞĂ NEAGRĂ.
pitulice-neágră	s.	v. PURCELUŞĂ NEAGRĂ.
pitulíş	adv.	v. TIPTIL.
pitulíță	s.	v. PITULICE.
pitulúş	adv.	v. TIPTIL.
pitulúşă	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.

pitúşcă	s.	v. PITĂRCUŢĂ.
pitúţă	s.	v. PÎINICĂ. PÎINIŞOARĂ.
piţ	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE. PIŢIGOI.
piţărău	s.	v. COLIND. COLINDARE. COLINDAT. COLINDĂTOR. COLINDEŢ. URĂTOR.
piţiánă	s.	v. PĂNUŞĂ.
piţigá	vb.	v. CIUPI. PIŞCA.
piţigáie	s.	v. PIŢIGOI.
piţigán	s.	v. PIŢIGOI.
piţigăi	s. pl.	v. CIMITIR.
PIŢIGĂIÁ	vb.	a ascuţi, a subţia, (reg.) a piţigărni. (Îşi ~ glasul.)
PIŢIGĂIÁT	adj.	ascuţit, subţire, (rar) piuitor, (reg.) înţiglat. (O voce ~.)
piţigăiát	adj.	v. DEBIL. DELICAT. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRIZĂRIT. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBUŢ. ŞUBRED.
piţigărní	vb.	v. ASCUŢI. PIŢIGĂIA. SUBŢIA.
piţigoáică	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIŢĂ.
PIŢIGÓI	s.	(ORNIT.) 1. (Parus major) (rar) piţ, (pop.) piţiguş, simţivară, (reg.) domnişor, piţigaie, piţigan, piţiîmpărătuş, ţiclete, ţiglău, ţiglean, pasărea-plugului, regele-păsărilor, (Ban.) sucitoare.2. piţigoi-codat (Aegithalos caudatus caudatus) = (reg.) ţîrţ
piţigoi-de-cîrd	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
piţigoi-de-stól	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
piţigoi-întunecát	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
piţigoi-roşiétic	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
piţigoi-róşu	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
piţigoi-rusésc	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
piţigúş	s.	v. PIŢIGOI.
piţiîmpărát	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
piţiîmpărătúş	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE. PIŢIGOI.
piţúlă	s.	v. BAN. BĂNCUŢĂ. FIRFIRIC. FRANC. GOLOGAN. PARA.
pítur	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
píua	interj.	v. ATENŢIE.
PIUÁ	vb.	(Transilv. şi Maram.) a pisa. (A ~ abaua.)
PIUÁR	s.	(pop.) morar, (reg.) dîrstar, măiugar, (înv.) menghinegiu. (E ~ de profesie.)
PÍUĂ	s.	1. (reg.) dîrstă, (Transilv.) dubă, (Transilv. şi Bucov.) ştează, (Transilv. şi Maram.) vîltoare, (înv.) menghină. (~ pentru împîslirea dimiei.)2. (MIL.) (reg.) mojar, treasc. (Tunul primitiv numit ~.)
píuă	s.	v. ADĂPĂTOARE. JGHEAB. MORTIER. TROACĂ. ULUC.
PIUÍ	vb.	1. (reg.) a pieuna, a pioci, a piscui. (Puii de găină ~.)2. v. ţiui.
piuiálă	s.	v. PIUIT. PIUITURĂ. ŞUIERAT. ŞUIERĂ-TURĂ. ŢIUIT. ŢIUITURĂ. VÎJÎIT. VÎJÎITURĂ.
PIUÍRE	s.	v. piuit.
PIUÍT	s.	1. piuire, piuitură, (reg.) pieunat, piscuit. (~ul puilor de găină.)2. v. ţiuitură.
PIUITÓR	adj.	v. ţiuitor.
piuitór	adj.	v. ASCUŢIT. PIŢIGĂIAT. SUBŢIRE.
PIUITÚRĂ		1. v. piuit.2. v. ţiuitură.

PIULÍȚĂ	s.	1. (reg.) mojar, pisolniță, piușoară, piuță, (Mold.) chisău, (Mold. și Olt.) solniță. (~ pentru pisat condimentele.)2. (TEHN.) mutelcă, (reg.) gîscă, (înv.) tîrșie. (~ pentru asamblări.)
piulíță	s.	v. BROASCĂ.
piuscúl	s.	v. CANAF. CIUCURE.
piușoáră	s.	v. PIULIȚĂ.
pitúță	s.	v. PIULIȚĂ.
PIVNICÉR	s.	chelar.
PÍVNIȚĂ	s.	beci, (reg.) bașcă, (prin Mold.) hrubă, (Mold. și Bucov.) pohreb, (prin Mold.) zemnic, (înv., în Transilv., Ban. și prin Mold.) podrum. (Ține alimentele la ~.)
PIVOTÁ	vb.	(TEHN.) a se roti.
PIVOTÁRE	s.	(TEHN.) rotire.
pixídă	s.	v. CUTIE.
pizghirít	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIR-CIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
PIZMÁȘ	adj.	v. invidios.
pizmáș	adj.	v. DUȘMĂNOS. INAMIC. NEPRIETE-NESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
pizmáș	s., adj.	v. ADVERSAR. DUȘMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAȘ.
PÍZMĂ	s.	v. invidie.
pízmă	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUȘMĂ-NIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂȘIE. ZÎZANIE.
pizmătár	adj.	v. DUȘMĂNOS. GELOS. INAMIC. INVIDIOS. NEPRIETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. PIZMAȘ. PIZMUITOR. POTRIVNIC. RAN-CHIUNOS. VRĂJMAȘ.
pizmătár	s., adj.	v. ADVERSAR. DUȘMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAȘ.
pizmătáreț	adj.	v. DUȘMĂNOS. GELOS. INAMIC. INVIDIOS. NEPRIETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. PIZMAȘ. PIZMUITOR. POTRIVNIC. RANCHIUNOS. VRĂJMAȘ.
pizmătáreț	s., adj.	v. ADVERSAR. DUȘMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAȘ.
pizmí	vb.	v. DUȘMĂNI. INVIDIA. PIZMUI. URÎ. VRĂJMĂȘI.
PIZMUÍ	vb.	v. invidia.
pizmuí	vb.	v. DUȘMĂNI. URÎ. VRĂJMĂȘI.
pizmuíre	s.	v. ANIMOZITATE. CIUDĂ. DISCOR-DIE. DUȘMĂNIE. GELOZIE. INVIDIE. ÎNVRĂJBIRE. NECAZ. OSTILITATE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂȘIE.
PIZMUITÓR	adj.	v. invidios.
pizmuitór	adj.	v. DUȘMĂNOS. INAMIC. NEPRI-ETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
pizmuitór	s., adj.	v. ADVERSAR. DUȘMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAȘ.
pîcă	s.	v. LULEA. PIPĂ.
PÎCÎÍ	vb.	v. pufăi.
pîcîí	vb.	v. PÎȘCÎI.
PÎCLĂ		1. v. ceață.2. (mai ales la pl.) v. vulcan noroios.
pîclă	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
pîcleș	adj.	v. DIFORM. HIDOS. HÎD. MONSTRUOS. POCIT. RESPINGĂTOR. SCHIMONOSIT. SLUT. STRÎMB. URÎT.

pîclişít	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎCIOS. URSUZ.
PÎCLÓS	adj.	1. v. ceţos.2. v. înnorat.
pîhăví	vb.	v. ÎNGĂLBENI. OFILI. PĂLI. TRECE. USCA. VESTEJI.
pîhăvít	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. OFILIT. PĂLIT. TRECUT. USCAT. VEŞTED. VEŞTEJIT.
pîinár	s.	v. BRUTAR.
PÎINE	s.	1. (reg.) hliban, (Mold., Transilv. şi Ban.) pită. (A cumpărat o ~ caldă.)2. (BOT.) pîinea-por-cului (Cyclamen europaeum) = (reg.) pita-porcului.
pîine	s.	v. AZIMĂ. CEREALE. EXISTENŢĂ. GRÎNE.
pîinea-páştelui	s.	v. DEDIŢEI-GALBENI. FLOA-REA-PAŞTELUI. FLOAREA-PAŞTILOR. FLOA-REA-PĂSĂRILOR. FLOAREA-VÎNTULUI-GALBENĂ. GĂINUŞĂ. GĂLBENELE. PĂŞTIŢĂ.
pîinea-pădúrii	s.	v. RÎŞCOV.
PÎINÍCĂ	s.	pîinişoară, (pop.) pîiniţă, (înv. şi reg.) pitişoară, pituţă.
PÎINIŞOÁRĂ	s.	1. v. pîinică.2. (BOT.; Russula lepida) (reg.) oiţă, bureţi-de-spini (pl.), bureţi-roşii (pl.).3. (BOT.; Russula integra) (reg.) vineţică.
pîinişoáră	s.	v. CHIFLĂ.
pîinişoáre	s. pl.	v. BURETE-DE-MESTEACĂN. HULUBIŢĂ.
pîiníţă	s.	v. PÎINICĂ. PÎINIŞOARĂ.
PÎLC	s.	v. ceată.
PÎLCULÉŢ	s.	pîlcuşor.
PÎLCUŞÓR	s.	v. pîlculeţ.
PÎLNIE	s.	1. (reg.) hunie, (Mold. şi Bucov.) leică, (Transilv., Maram., Ban. şi Olt.) tolcer, (Transilv.) triftor. (Toarnă vinul în sticlă cu ~.)2. vreceptor.3. v. avenă.
pîlnie	s.	v. AURICULĂ. PAVILIONUL URECHII. URECHE.
PÎLNIOÁRĂ	s.	pîlniuţă, (Mold. şi Bucov.) leicuţă, (Transilv.) tolceraş. (~ pentru turnat lichide.)
PÎLNIÚŢĂ	s.	v. pîlnioară.
PÎLPÎÍ	vb.	1. a licări, a sclipi, a tremura, a vibra. (Flacăra lumînării ~.)2. (reg.) a pîcîi. (Focul ~ în sobă.)
pîlpîí	vb.	v. FÎLFÎI.
PÎLPÎIÁLĂ	s.	v. pîlpîit.
PÎLPÎÍRE	s.	v. pîlpîit.
PÎLPÎÍT	s.	pîlpîială, pîlpîire, pîlpîitură. (~ul flăcării unei lumînări.)
PÎLPÎITÓR	adj.	tremurător. (Flacără ~oare.)
PÎLPÎITÚRĂ	s.	v. pîlpîit.
pînc	s.	v. SEZON. TIMP. VREME.
PÎNDÁR	s.	(înv. şi reg.) pîndaş, (reg.) pîrgar, (Ban. şi Transilv.) gornic, (Mold. şi Transilv.) jitar, (prin Dobr.) meregiu, (înv.) pînditor. (~ la vie.)
pîndár	s.	v. PAZĂ. SANTINELĂ. STRAJĂ. VEGHE.
pîndáş	s.	v. PÎNDAR.
PÎNDĂ	s.	(rar) pîndit. (N-ai observat nimic în timpul ~?)
pîndărí	vb.	v. PÎNDI.
PÎNDÍ	vb.	1. v. spiona.2. (prin Ban.) a astăura. (L-a ~ la ieşirea din tură.) *3. a jitări, a pîndări. (~ la o pepenărie.)4. a ameninţa, (fig.) a paşte. (Îl ~ o mare primejdie.)
pîndí	vb.	v. PĂZI. SUPRAVEGHEA.

pîndít	s.	v. PÎNDĂ.
pînditór	s.	v. PÎNDAR.
pîngánie	adj., s.	v. PĂCĂTOS.
PÎNGĂRÍ	vb.	1. v. profana.2. a profana, a spurca, (înv. şi pop.) a prihăni, (reg.) a mîrşăvi, (fig.) a întina, a mînji, a murdări, a păta, (înv. şi pop. fig.) a scîrnăvi, (reg. fig.) a pricăji. (A ~ memoria cuiva.)
pîngărí	vb.	v. BATJOCORI. COMPROMITE. DEZONORA. NECINSTI. SILUI. TERFELI. VIOLA.
PÎNGĂRÍRE	s.	1. v. profanare.2. profanare, spurcare, (rar) prihană, (înv. şi pop.) prihănire, (înv.) prihănie, (fig.) întinare, mînjire, murdărire, pătare, (înv. fig.) pricăjire, scîrnăvie. (~ memoriei cuiva.)
pîngăríre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. SILUIRE. TERFE-LIRE. VIOL. VIOLARE.
PÎNGĂRÍT	adj.	v. profanat.
pîngărít	adj.	v. COMPROMIS. DEZONORAT. DISCREDITAT. NECINSTIT. TERFELIT.
pîngărít	adj., s.	v. PĂCĂTOS.
PÎNGĂRITÓR	adj., s.	1. adj., s. profanator, (livr.) sacrileg, (înv.) spurcător. (~ al celor sfinte.)2. s. profanator, (rar) violator. (~ de morminte.)
pîntecáre	s.	v. DIAREE. DIZENTERIE.
pîntecăráie	s.	v. DIAREE.
pîntecăríe	s.	v. DIZENTERIE.
PÎNTECE	s.	v. abdomen.
pîntece	s.	v. INIMĂ. INTERIOR. MITRĂ. STOMAC. SUFLET. UTER.
PÎNTECÉL	s.	(ANAT.) burtică, burticică, pîntecuţ.
PÎNTECÓS	adj.	burtos, (rar) burticos, (pop. şi fam.) borţos, (reg.) folticos, (fam.) bombat, burduhănos, burduhos. (Om ~.)
PÎNTECÚŢ	s.	v. pîntecel.
pînzáică	s.	v. CEARŞAF.
pînzáre	s.	v. PÎNZĂ.
PÎNZĂ	s.	1. (înv. şi reg.) pînzătură, (reg.) pănură, pînzare. (A cumpărat doi metri de ~.)2. pînză de cort v. foaie de cort.3. v. velă.4. v. păienjeniş.5. v. pictură.6. lamă, tăiş. (~ ferăstrăului, a coasei.)7. (GEOL.) strat. (~ freatică.)8. (GEOL.) vînă. (O ~ de
pînză	s.	v. AŞTERNUT. BOR. CEARŞAF. GIULGIU. LINŢOLIU. MARGINE.
pînzăríe	s.	v. PÎNZET.
pînzătúră	s.	v. BROBOADĂ. CATRINŢĂ. FAŢĂ DE MASĂ. FOTĂ. MARAMĂ. NĂFRAMĂ. PÎNZĂ.
PÎNZÉT	s.	(TEXT.) (rar) pînzărie, (înv. şi reg.) pînzătură. (~ de bună calitate.)
pînzuí	vb.	v. CĂLI. OŢELI.
pînzuiálă	s.	v. GIULGIU. LINŢOLIU.
pîră	s.	v. ACŢIUNE. ACUZARE. ACUZAŢIE. ANI-MOZITATE. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CAUZĂ. CEARTĂ. CLEVETEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. CONFLICT. DEFĂIMARE. DENIGRARE. DENUNŢ. DENUN-ŢARE. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCREDITARE
PÎRCĂLÁB	s.	(IST.) (înv.) staroste.
PÎRCĂLĂBÍE	s.	(IST.) (înv.) stărostie.
pîrdálnic	adj., s.	v. AFURISIT. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. RĂU. TICĂLOS.

pîrdálnicul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
pîrgár	s.	v. CONCETĂȚEAN. ORĂȘEAN. PÎNDAR. TÎRGOVEȚ.
pîrgav	adj.	v. PÎRGUIT. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
pîrgáviț	adj.	v. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
pîrgăí	vb.	v. PÎRGUI.
pîrgăluí	vb.	v. PÎRGUI.
pîrgăví	vb.	v. PÎRGUI.
PÎRGHIE	s.	(TEHN.) 1. (înv. şi reg.) părîngă, (reg.) mătărîngă, parmaclîc, (Mold.) tăbîrcă, (înv.) mangeal. (~ de ridicat greutăți.)2. v. braț. (~ a unei balanțe.)3. cîrmă, drug, oişte, proțap. (~ la moara de vînt.)4. (reg.) pocănea, terteleci. (~ la joagărul de buş
PÎRGUÍ	vb.	(reg.) a se pîrgăi, a se pîrgălui, a se pîrgăvi. (Fructele s-au ~.)
PÎRGUÍRE	s.	v. pîrguit. (~ fructelor.)
PÎRGUÍT	adj.	(prin Transilv.) pîrgav. (Fructe ~.)
PÎRGUÍT	s.	pîrguire. (~ul fructelor.)
PÎRÎ	vb.	v. denunța.
pîrî	vb.	v. CERTA. ÎNVRĂJBI. JUDECA. SUPĂRA.
PÎRÎCIÓS	adj., s.	v. pîrîtor.
PÎRÎÍ	vb.	1. v. scîrțîi.2. v. trosni.3. a trosni, (înv.) a prîsni. (Focul ~.)4. v. păcăni.
pîrîí	vb.	v. FÎŞÎI. FOŞNI. RĂPĂI. ROPOTI. SFÎRÎI. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI. ŞUŞUI.
PÎRÎIÁŞ	s.	pîrîuț.
PÎRÎÍT	s.	v. trosnet.
PÎRÎITOÁRE	s.	v. morişcă.
pîrîitoáre	s.	v. VÎJÎITOARE. ZBÎRNÎITOARE.
PÎRÎITÚRĂ	s.	1. v. trosnet.2. v. păcănit.
pîrîş	s.	v. RECLAMANT.
pîrîş	s., adj.	v. ADVERSAR. DUŞMAN. INAMIC. POTRIVNIC. VRĂJMAŞ.
PÎRÎT	s., adj.	(JUR.) 1. s. reclamat, (înv.) defendor.2. s., adj. v. inculpat.
PÎRÎTÓR	adj., s.	1. adj., s. pîrîcios, (fam. fig.) turnător. (Mare ~ mai e!)2. s. v. denunțător.
pîrîtór	s.	v. RECLAMANT.
pîrîtúră	s.	v. ACUZARE. ACUZAȚIE. ÎNVINOVĂ-ȚIRE. ÎNVINUIRE.
PÎRÎU	s.	1. (GEOGR.) apă, rîuleț, rîuşor, (reg.) rîurel, rîuț. (Un ~ şerpuia printre coline.)2. (GEOGR.) apă. (A sărit cu uşurință ~l.)3. v. şiroi.
PÎRÎÚȚ	s.	pîrîiaş.
pîrjoálă	s.	v. CHIFTEA.
PÎRJÓL	s.	1. v. incendiu.2. v. vîlvătaie.3. v. cani-culă.
pirjól	s.	v. ARSURĂ. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. JARIŞTE. NĂ-PASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. PÎRLITURĂ. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE.
PÎRJOLÍ	vb.	1. v. distruge.2. v. arde.
pîrjolí	vb.	v. PÎRLI.
PÎRJOLÍRE	s.	v. distrugere.
PÎRJOLÍT	adj.	v. distrus.
pîrjolít	adj.	v. BRONZAT. ÎNNEGRIT. NEGRU. PÎRLIT. PRĂJIT.

pîrjolitúră	s.	v. ARSURĂ. JARIŞTE. PÎRLITURĂ.
pîrláci	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂ-TOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
pîrlău	s.	v. CIUBĂR. HÎRDĂU. PUTINĂ.
pîrlea	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNCORNO-RATUL. ÎNŞELĂTOR. NAIBA. NECURATUL. PUNGAŞ. SATANĂ. ŞARLATAN. ŞNAPAN. TARTOR.
PÎRLEÁLĂ	s.	pîrlitură. (Arsura superficială numi-tă ~.)
pîrleálă	s.	v. ARSURĂ. JARIŞTE. PAGUBĂ. PELAGRĂ. PIERDERE. PÎRLITURĂ.
PÎRLEÁZ	s.	(reg.) săritoare, (prin Munt. şi Transilv.) punte, (prin Munt.) scărilă. (A trecut în curtea vecinului sărind ~ul.)
PÎRLÍ	vb.	1. (pop.) a pîrpăli, (Mold. şi Bucov.) a ciupeli, (Transilv. şi Maram.) a pîrjoli. (A ~ porcul, după tăiere.)2. v. bronza.
pîrli	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
PÎRLÍRE	s.	v. bronzare.
PÎRLÍT	adj.	1. v. dogorit.2. v. bronzat.3. v. ofilit.
pîrlit	adj.	v. AMĂRÎT. NENOROCIT. PRĂPĂDIT.
PÎRLITÚRĂ	s.	1. pîrleală. (Arsura superficială numită ~.)2. arsură, jarişte, (pop.) arsătură, (înv. şi reg.) pîrjol, (reg.) pîrjolitură, pîrleală. (Locul ars în pădure se numeşte ~.)
pîrlitúră	s.	v. FOC. INCENDIU. PÎRJOL.
PÎRLOÁGĂ	s.	1. ogor, (pop.) moină, (reg.) mejdină, morhoancă, morogan, moruncă, nadaz, năvăloacă, noroi, obleagă, orpie, rît, toloacă. (Pămîntul arabil temporar nelucrat se numeşte ~.)2. bălărie, ogor. (Locul plin de buruieni se numeşte ~.)3. v. paragină.
pîrloágă	s.	v. CURĂTURĂ.
pîrlogí	vb.	v. PĂRĂGINI. SĂLBĂTICI.
pîrlogít	adj.	v. ÎNŢELENIT. NECULTIVAT. NEDESŢELENIT. NELUCRAT.
pîrnáie	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIŢĂ.
pîrpăitúră	s.	v. PÎRÎIT. PÎRÎITURĂ. TROSNET. TROSNITURĂ.
PÎRPĂLÍ	vb.	(reg.) a (se) cîrcăli. (A ~ un aliment.)
pîrpălí	vb.	v. PÎRLI.
pîrpără	s.	v. AVERSĂ.
PÎRPĂRIŢĂ	s.	(TEHN.) (reg.) gînjei, prepeliţă. (~ la piatra alergătoare a morii.)
pîrpăriţă	s.	v. HĂDĂRAG. TEICĂ. TITIREZ.
pîrpor	s.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
pîrsní	vb.	v. SFORĂI.
PÎRŞ	s.	(ZOOL.; Muscardinus avellanarius) (reg.) alunar.
pîrşní	vb.	v. STRĂNUTA.
pîrtie	s.	v. CĂRARE. POTECĂ.
PÎRTIOÁRĂ	s.	pîrtiuţă. (O ~ prin zăpadă.)
PÎRTIÚŢĂ	s.	v. pîrtioară.
PÎRŢ	interj., s.	1. interj. (reg.) tîrţ!2. s. (FIZIOL.) gaz, vînt, (pop.) băşină, fîsîială, (prin Bucov. şi Maram.) tîrtîită, (fam.) pam.
pîrţág	s.	v. CAPRICIU. CHEF. CUSUR. DAR. DEFECT. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. MAIMUŢĂREALĂ. METEAHNĂ. MOFT. NAZ. NĂRAV. PATIMĂ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ. VICIU.

PÎRŢÎÍ	vb.	(FIZIOL.) (pop.) a se băşi.
PÎRŢÎÍT	adj.	(pop.) băşinos. (Om ~.)
pîrţotín	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
pîrţotínă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
pîrţúică	s.	v. DIAREE.
pîrvác	s.	v. MATCĂ.
PÎSLÓS	adj.	împîslit. (Material ~.)
pîş	s.	v. CEP.
pîşcăví	vb.	v. ACRI. ALTERA. DESCOMPUNE. FERMENTA. ÎMPUŢI. ÎNĂCRI. STRICA.
pîşcîí	vb.	v. PÎCÎI. PUFĂI.
pîşín	adj.	v. AGREABIL. BLAJIN. BLÎND. BUN. DOMOL. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎN-CREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. PAŞNIC. PLĂCUT. RETI-CENT. REŢINUT. REZERVAT. RUŞINOS. SEMEŢ. SFIICIOS. SFIOS. TIMID. TRUFAŞ. TANTOŞ. VA-NITOS.
pîtcáv	adj., s.	v. BÎLBÎIT. GÎNGAV. GÎNGĂVIT. GÎNGÎIT.
pîtcăí	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎLBÎI. BÎRÎI. BODOGĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCO-RODI. GÎNGĂVI. GÎNGÎI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA.
pîţóc	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
PLAC	s.	1. v. plăcere.2. v. poftă.
placá	vb.	v. ABANDONA. LĂSA. PĂRĂSI.
PLACÁJ	s.	v. placare.
placardá	vb.	v. AFIŞA.
PLACÁRDĂ	s.	v. pancartă.
PLACÁRE	s.	placaj.
PLACÁT	s.	v. pancartă.
placát	s.	v. AFIŞ. ANUNŢ. ÎNŞTIINŢARE.
PLÁCĂ	s.	1. (înv.) tablă. (~ scrisă cu hieroglife.)2. v. disc.3. (TEHN.) placă învîrtitoare v. placă turnantă; placă magnetică v. platou; placă tur-nantă v. placă învîrtitoare.4. proteză.
plácă	s.	v. ANOD. POL POZITIV. TĂBLIŢĂ.
PLACÉNTĂ	s.	(ANAT.) (reg.) casă, căiţă, cămaşă, curătoare, îmbrăcăminte, loc, locşor, locuţ, lupşor, matcă, mitră, nadră, perdea, plod, prapur, soartă, strat, casa-copilului, mama-muierii, (prin Transilv.) sălaş.
PLACHETĂ SANGVÍNĂ	s.	v. trombocit.
plachíe	s.	v. PIFTIE. PILAF. RĂCITURI.
PLACÍD	adj.	1. v. indiferent.2. v. calm.3. v. mo-noton.
PLACIDITÁTE	s.	1. v. indiferenţă.2. v. calm.
PLAFÓN	s.	v. tavan.
PLÁGĂ	s.	v. rană.
plágă	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZAS-TRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENORO-CIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. SINISTRU. URGIE.
PLAGIÁ	vb.	a copia. (În romanul lui l-a ~ pe ...)
PLAGIÁT	s.	v. plagiere.
plagiatúră	s.	v. PLAGIAT. PLAGIERE.
PLAGIÉRE	s.	v. plagiat, (rar) plagiatură. (~ unui roman.)

PLAGIOSTÓM	s.	v. selacian.
PLAI	s.	meleag, regiune, ținut. (Pe ~urile natale.)
plai	s.	v. PAS. STRÎMTOARE. TRECĂTOARE.
plaiváz	s.	v. CONDEI. CREION.
PLÁJĂ	s.	1. (înv.) arină. (O ~ întinsă pe malul mării.)2. baie de soare. (Face ~ pe malul mării.)
PLAN	adj., s.	I. 1. adj. v. drept.2. s. (GEOM.) suprafață plană.3. adj. întins, neted, şes. (Un platou ~.) II. s. 1. schemă, schiță, (înv.) chip, izvod. (~ul unei case.)2. proiect, (înv.) tertip. (Şi-a pus ~ul în aplicare.)3.
plan	s.	v. CAT. CÎMP. ETAJ. NIVEL. OGOR. ȚARINĂ.
PLANÁ	vb.	v. zbura.
PLANÁRE	s.	v. zbor.
PLANÁT	adj.	plutit. (Zbor ~ al păsărilor.)
PLANCTON VEGETÁL	s.	v. fitoplancton.
PLANEITÁTE	s.	(TEHN.) netezime.
PLANETÁR	adj.	(ASTRON.) solar, (înv.) soresc. (Sistemul ~.)
PLANÉTĂ	s.	(ASTRON.) (pop.) zodie. (Mercur este o ~.)
planétă	s.	v. ZODIE.
PLANETOÍD	s.	v. asteroid.
PLANIFICÁ	vb.	v. programa.
PLANIFICÁRE	s.	v. programare.
PLANIGLÓB	s.	v. planisferă.
PLANIMETRÍE	s.	v. geometrie plană.
PLANISFÉRĂ	s.	v. planiglob.
planisí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎN-ŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA.
PLÁNŞĂ	s.	(înv.) tabel, tablă. (O ~ la geografie.)
PLANŞÉTĂ	s.	(rar) scîndură. (~ pentru întinderea foilor de aluat.)
planşéte	s. pl.	v. DUŞUMEA. PARDOSEALĂ. PODEA. SCÎNDURĂ.
PLANTÁ	vb.	a pune, a răsădi, a sădi, a transplanta, (rar) a semăna, (pop.) a presădi, (prin Munt.) a prosădi, (Transilv.) a răstăvi, (înv.) a împlînta, a plăntălui, a străplanta. (A ~ doi puieți.)
plantár	adj.	v. VEGETAL.
PLANTÁRE	s.	plantat, punere, pus, răsădire, răsădit, sădire, sădit, transplantare, (rar) transplantație, (pop.) presădire, (înv.) plantație. (~ puieților.)
PLANTÁT	adj.	răsădit, sădit, transplantat, (pop.) presădit, (Transilv.) răstăvit. (Răsaduri ~.)
PLANTÁT	s.	v. plantare.
PLANTATÓR	s.	1. săditor, (înv.) răsăditor. (S-a specializat ca ~.)2. (TEHN.) săditor. (~ul este o unealtă agricolă.)
PLANTÁȚIE	s.	(înv.) sădire, săditură. (O ~ de piersici.)
plantáție	s.	v. PLANTARE. PLANTAT. PUNERE. PUS. RĂSĂDIRE. RĂSĂDIT. SĂDIRE. SĂDIT. TRANSPLANTARE.
PLÁNTĂ	s.	vegetală, (înv.) sad. (Animale şi ~e.)
PLÁNTĂ	s.	v. talpă.
plantivór	adj.	v. ERBIVOR.
PLANTURÓS	adj.	1. v. gras.2. v. voluminos.
PLÁPUMĂ	s.	(reg.) iorgan, (Mold. şi Bucov.) ogheal. (Iarna se învelește cu ~.)

PLASÁ	vb.	1. v. amplasa.2. v. posta.3. a (se) pune, a (se) situa. (Articolul enclitic se ~ după nume.)4. v. clasa.5. v. investi.6. v. vinde.
PLASAMÉNT	s.	1. v. investire.2. v. slujbă.
PLASÁRE	s.	1. v. amplasare.2. v. aşezare.3. v. cla-sare.4. v. investire.5. v. vînzare.
PLÁSĂ	s.	I. 1. fileu, rețea. (~ la un năvod.)2. v. fileu.3. fileu. (~ la jocul de tenis.)4. (TEHN.) paravan. (~ la războiul de țesut.)5. (TEHN.) plasa iților v. cocleți; ostrețe (pl.), (~ la războiul de țesut.)6. v. păienjeniș.7. v. sacoşă. II. (înv., în Mold.) oc
plásă	s.	v. ASCUȚIŞ. CATEGORIE. CĂLCÎI. CHIP. FEL. GEN. JGHEAB. LAMĂ. LATURĂ. LIMBĂ. MÎNER. NEAM. PLAZ. PLĂSEA. SOI. SORT. SPECIE. STAUL. STREAŞINĂ. TALPĂ. TĂIŞ. TIP. VARIETATE.
PLASMAGÉNĂ	s.	v. citogenă.
PLASMALÉNĂ	s.	v. membrană plasmatică.
PLASMĂ GERMINATÍVĂ	s.	(BIOL.) genotip, germen, idiotip.
PLASMODIERÉZĂ	s.	(BIOL.) citochineză, citodi-ereză.
plástă	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
PLÁSTIC	adj.	1. v. pitoresc.2. v. expresiv.
PLASTICIÁN	s.	artist plastic.
PLASTICITÁTE	s.	v. expresivitate.
plastográf	s.	v. FALSIFICATOR. MĂSLUITOR. PLASTOGRAFIE. PLĂSMUITOR.
PLASTOGRAFIÁ	vb.	v. FALSIFICA.
plastografiát	adj.	v. FALSIFICAT.
PLASTOGRAFÍE	s.	(înv.) plastograf. (Iscălitura aceasta e o ~.)
plastografiére	s.	v. FALSIFICARE.
PLASTRÓN	s.	piept, (înv.) manişcă. (~ la o cămaşă.)
plástru	s.	v. GHIPS. IPSOS.
PLÁSTURE	s.	(FARM.) emplastru, (înv.) sparadrap. (~ pus pe o rană.)
plásture	s.	v. CATAPLASMĂ. COMPRESĂ. PRIŞNIȚ.
pláşcă	s.	v. CREȚIŞOARĂ. CUIRASĂ. HLAMIDĂ. MANTIE. NĂPASTĂ. PLATOŞĂ. PROSTOVOL. RĂSPLATĂ. RECOMPENSĂ.
PLAT	adj.	1. lătăreț, turtit, (reg.) lătăuş. (Obiect de formă ~.)2. v. drept.3. v. neted.4. neted, (reg.) lin. (Drum ~.)
plat	adj.	v. BANAL. COMUN. INEXPRESIV. MO-NOTON. NEEXPRESIV. PROZAIC. UNIFORM.
plat	s.	v. MAŞINĂ. PLITĂ. SOBĂ.
PLATÁN	s.	v. taler.
platán	s.	v. ARȚAR.
platarín	s.	v. CHEFAL.
PLÁTĂ	s.	1. v. achitare.2. achitare, depunere, vărsare. (~ ratei în termen.)3. (înv. şi pop.) preț. (Aduceți lucrul şi primiți ~.)4. remunerare, remu-nerație, retribuire, retribuție, (rar) remunerariu. (Care este ~ pentru munca ta?)5. v. pedeapsă.
PLÁTCĂ	s.	(Transilv.) speteală. (~ la o cămaşă.)
PLATFÓRMĂ	s.	I. 1. v. rampă.2. platou. (Pe o ~ largă se ridică fabrica.)3. (GEOGR.) prispă, tăpşan. (O ~ împădurită.)4. (GEOL.) cratogen. (~ Siberiană.)5. (GEOGR., GEOL.) platformă continentală v. şelf. II. (POL.) program. (~ pre-zentată de partidul...)
PLÁTFUS	s.	v. picior plat.

PLATITÚDINE	s.	banalitate, prozaism, loc comun, (livr.) truism, (fig.) proză. (A spus o ~.)
plátnic	adj.	v. PLĂTIBIL.
plátnic	s.	v. CAUȚIUNE. FIDEJUSOR. GARANT.
PLÁTNIC	s., adj.	plătitor. (Bun ~.)
plátnic	s., adj.	v. DATORNIC. DEBITOR.
platonián	adj.	v. PLATONIC. PLATONICIAN.
PLATÓNIC	adj.	1. v. platonician.2. v. pur.3. spi-ritualizat. (Legături ~.)
platónic	adj.	v. FORMAL.
platónic	s.	v. PLATONICIAN. PLATONIST.
platonicésc	adj.	v. PLATONIC. PLATONICIAN.
PLATONICIÁN	adj., s.	1. adj. platonic, (rar) platonian, (înv.) platonicesc. (Filozofia ~.)2. s. platonist, (înv.) platonic. (Adepții lui Platon se numeau ~.)
PLATONÍST	s.	v. platonician.
PLÁTOȘĂ	s.	v. cuirasă.
PLATÓU	s.	1. v. podiș.2. platformă. (Pe un ~ larg se înălța fabrica.)3. v. taler.4. (TEHN.) placă magnetică.
PLÁUR	s.	1. (reg.) plav, prundoi. (Formația vege-tală acvatică numită ~.)2. v. insulă plutitoare.
PLAUZÍBIL	adj.	1. acceptabil, admisibil, credibil, verosimil. (O explicație ~.)2. probabil. (Ipoteza cea mai ~.)
PLAUZIBILITÁTE	s.	1. admisibilitate, credibilitate, verosimilitate, (rar) verosimilitudine. (~ unei explicații.)2. probabilitate. (~ unei ipoteze.)
plav	s.	v. INSULĂ PLUTITOARE. PLAUR. PLAVIE.
PLÁVIE	s.	v. insulă plutitoare.
PLAZ	s.	(TEHN.) 1. călcîi, talpă, (reg.) bîrsă, nadă, piept, plasă, plughiță, pod, (prin Dobr.) taban. (~ la plug.)2. (la pl.) v. butuci.
plaz	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVIZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE. PRORO-CIRE. TALPĂ. TĂLPIG.
PLĂCEÁ	vb.	1. v. simpatiza.2. v. iubi.3. v. pofti.4. v. conveni.5. a iubi. (Îi ~ să meargă la vînat.)
PLĂCÉRE	s.	1. hatîr, plac, poftă. (I-a făcut ~.)2. v. poftă.3. v. desfătare.4. v. distracție.5. agre-ment, amuzament, divertisment, (înv.) zefchiu. (Parc de ~i.)6. v. bucurie.
PLĂCINTA-PÓRCULUI	s.	v. talpa-ursului.
PLĂCINTĂRÍE	s.	patiserie. (Produse de ~.)
plăcintioáră	s.	v. PLĂCINȚICĂ.
plăcintór	s.	v. FĂCĂLEȚ. SUCITOR. VERGEA.
plăcintúcă	s.	v. PLĂCINȚICĂ.
plăcintúță	s.	v. PLĂCINȚICĂ.
plăcințica-văcii	s.	v. PĂTLAGINĂ.
PLĂCINȚÍCĂ	s.	(rar) plăcintioară, plăcintuță, (reg.) plăcintucă. (A mîncat o ~.)
PLĂCÚT	adj., adv.	1. adj. v. gustos.2. adj. v. simpatic.3. adj. agreabil, drăguț, estetic, frumos. (Un aspect ~.)4. adj. v. încîntător.5. adj. v. îmbietor.6. adj. v. agreabil.7. adj. agreabil, (reg.) omenos, pîșin, (înv.) ogodit, (fig.) dulce. (Clipe ~.)8. adj. agreabil, a
plăguí	vb.	v. RĂNI.
plăguít	adj.	v. LOVIT. RĂNIT.
PLĂIÉȘ	s.	1. (IST.) grănicer.2. (IST.) străjer, (pop.) strajă.3. v. muntean.
PLĂMÁDĂ	s.	1. v. aluat.2. drojdie, maia, plămă-deală. (~ pentru aluatul de cozonac.)

PLĂMĂDEÁLĂ	s.	1. v. aluat.2. drojdie, maia, plămadă. (~ pentru aluatul de cozonac.)
plămădeálă	s.	v. MACERARE. MACERAȚIE.
PLĂMĂDÍ	vb.	v. frămînta.
plămădí	vb.	v. CONCEPE. MACERA. PROCREA.
PLĂMĂDÍRE	s.	v. frămîntare.
plămădít	adj.	v. MACERAT.
PLĂMADÍT	s.	v. frămîntare.
PLĂMÎN	s.	1. (ANAT.) pulmon, (pop.) bojoc.2. (la pl.) v. tuberculoză pulmonară.
plămîn	s.	v. FICAT.
PLĂMÎNÁRE	s.	v. mierea-ursului.
plămînáre	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-URSULUI. TRIFOIŞTE.
plămînáriță	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-UR-SULUI.
plămînă-álbă	s.	v. NUFĂR.
plămînă-gálbenă	s.	v. NUFĂR.
plămînăreá	s.	v. MIEREA-URSULUI. PLĂMÎ-NARE.
plămînărícă	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-UR-SULUI. PLĂMÎNARE.
plămînăríță	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-UR-SULUI.
plăntăluí	vb.	v. PLANTA. PUNE. RĂSĂDI. SĂDI. TRANSPLANTA.
PLĂNUÍ	vb.	1. v. intenționa.2. (înv.) a chibzui, a medita. (A ~ acestea ...)3. v. inventa.4. v. pre-coniza.5. a premedita, (rar) a precugeta. (A ~ o faptă rea.)
PLĂNUÍRE	s.	1. v. inventare.2. v. preconizare.
PLĂNUÍT	adj.	proiectat, (reg.) scoposit. (Întîlnirea ~ n-a mai avut loc.)
PLAPÎND	adj.	v. debil.
PLĂPUMÁR	s.	(Mold.) mindirigiu. (E ~ de profesie.)
plăsá	vb.	v. APLAUDA.
PLĂSEÁ	s.	1. mîner, (înv. şi reg.) mănunchi, plasă. (~ de cuțit, de pumnal, de briceag.)2. v. cleşte.
PLĂSMUÍ	vb.	1. a afla, v. inventa.2. v. scorni.3. v. al-cătui.4. v. falsifica.
PLĂSMUÍRE	s.	1. v. inventare.2. v. invenție.3. v. fan-tezie.4. v. scornire.5. v. minciună.6. v. falsificare.
PLĂSMUÍT	adj.	1. v. imaginar.2. fantezist, imaginar, născocit, (livr.) romanesc. (Personaje ~.)3. fantasmagoric, v. fantastic.4. v. mincinos.5. v. fals.
PLĂSMUITÓR	s.	1. v. creator.2. v. falsificator.
plăsmuitór	s.	v. INVENTATOR.
PLĂTÍ	vb.	1. a achita, a depune, a vărsa. (A ~ în termen rata.)2. v. achita.3. v. restitui.4. v. oferi.5. v. retribui.6. v. ispăşi.
plătí	vb.	v. FACE. PREȚUI. VALORA.
PLĂTÍBlL	adj.	(înv.) platnic. (Datorie ~.)
PLĂTÍCĂ	s.	(IHT.) 1. (Abramis brama) (reg.) zorcan.2. v. cîrjancă.
PLĂTÍCĂ	s.	v. glădiță.
plăticúță	s.	v. BOARCĂ. BOARȚĂ.
PLĂTÍRE	s.	v. achitare.
plătít	adj.	v. PEDEPSIT. RĂZBUNAT.
PLĂTITÓR	s., adj.	v. platnic.
plătnicíe	s.	v. BONITATE. SOLVABILITATE.

plăvái	adj.	v. BĂLAI. BĂLAN. BLOND. GALBEN.
plăválă	s.	v. MAJĂ. NĂVOD.
plăván	adj.	v. BĂLAI. BĂLAN. BLOND. GALBEN.
plăvíț	adj.	v. BĂLAI. BĂLAN. BLOND. GALBEN.
plăvíu	adj.	v. BĂLAI. BĂLAN. BLOND. GALBEN.
plăzuí	vb.	v. PREVESTI. PREZICE. PROFETIZA. PROFEȚI. PROROCI. VESTI.
plăzuít	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVIZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE. PRORO-
plăzuitúră	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVI-ZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE.
PLEÁCĂ	interj.	1. v. marş!2. v. afară!3. fugi!, (pop.) tiva!, (prin nord-estul Olt.) tiutiu!
plean	s.	v. CAPTURĂ. PRADĂ.
pleáscă	s.	v. PĂLĂRIE.
PLEÁSNĂ	s.	v. şfichi.
pleásnă	s.	v. AFTĂ. STOMATITĂ.
pleáşă	s.	v. CALVIȚIE. CHELIE. PLEŞUVIE.
pleáşcă	s.	v. CAPTURĂ. CHILIPIR. PRADĂ.
PLEÁVĂ	s.	(pop.) vînturătură, (reg.) ciuruială, codină, tîrnomată, zoană, (prin vestul Transilv.) tîrn. (~ de la treieratul cerealelor.)
pleávă	s.	v. FUFĂ. LEPĂDĂTURĂ. NĂGARĂ. NEGHINĂ. PLEVUŞCĂ. ZÎZANIE.
PLÉBE	s.	v. gloată.
plebeián	s., adj.	v. PLEBEU.
PLEBÉU	s., adj.	(IST.) (livr.) plebeian. (~ din Roma antică.)
PLEBISCÍT	s.	v. referendum.
PLECÁ	vb.	I. 1. v. apleca.2. v. povîrni.3. v. prosterna.4. v. smeri.5. v. apune.6. v. preda.7. v. ceda.8. v. subjuga. II. 1. v. porni.2. a se duce, a merge, a porni, (pop.) a (se) mişca, (înv. şi reg.) a păsa. (Unde ~ acum seara?)3. v. apuca.4. a se căra, a se duce
plecá	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. APROBA. CONSIMȚI. CONVINGE. CUCERI. DECIDE. DECLINA. DETERMINA. FACE. HOTĂRÎ. ÎNCU-VIINȚA. ÎNDUPLECA. ÎNGĂDUI. ÎNVOI. LĂSA. OCUPA. PERMITE. PRIMI. SUBJUGA. SUPUNE.
PLECÁRE	s.	I. 1. v. aplecare.2. v. prosternare.3. v. smerenie. II. 1. v. pornire.2. ducă, pornire. (E gata de ~.)3. ducere, mergere, mers, pornire. (După ~ lui de acolo.)4. v. start.
plecáre	s.	v. AFECȚIUNE. APLECARE. APLICAȚIE. APTITUDINE. ATAŞAMENT. ATRACȚIE. CHEMARE. COMPLIMENT. DAR. DECLINARE. DECLINAȚIE. FLEXIUNE NOMINALĂ. HAR. ÎNCHINĂCIUNE. ÎNCLINARE. ÎNCLINAȚIE. ÎNZESTRARE. MĂTANIE. PLECĂCIUNE. PLO-CONEALĂ. PORNIRE. PREDILECȚIE. PREDISPO-
PLECÁT	adj.	1. v. aplecat.2. v. povîrnit.3. v. înclinat.4. v. adus.5. v. ascultător.6. v. supus.7. v. servil.
plecát	adj.	v. DECLINABIL. FLEXIBIL. FLEXIO-NAR.
plecát	s.	v. PLECARE. SMERENIE. SUPUNERE. UMILINȚĂ.
plecáte	s. pl.	v. APLECAT. GREAȚĂ. INDIGESTIE.
PLECĂCIÚNE	s.	v. reverență.
plecăciúne	s.	v. ASCULTARE. CUMINȚENIE. DOCILITATE. SUPUNERE.
plecătoáre	s.	v. MÎNZARE.
plecătór	adj.	v. FLEXIBIL. FLEXIONAR.
plecătór	adj., s.	v. CONJUNCTIV. SUBJONCTIV.

plecozát	adj.	v. ATÎRNAT. BLEG. BLEGIT. CLĂPĂUG. LĂSAT. PLEOŞTIT.
PLÉCTRU	s.	(MUZ.) pană. (~ folosit la chitară.)
PLEDÁ	vb.	1. a apăra, a susține. (A ~ cauza cuiva.)2. a vorbi. (A ~ în favoarea cuiva.)
PLEDÁRE	s.	apărare, susținere. (~ cauzei cuiva.)
PLEIÁDELE	s. pl.	art. (ASTRON.) (pop.) găina (art.), găinușa (art.), cloşca-cu-pui (art.), păsto-rul-cu-oile (art.), (reg.) cloța (art.).
PLEISTOCÉN	s., adj.	(GEOL.) 1. s. glaciar, (ieşit din uz) diluviu.2. adj. glaciar, (ieşit din uz) diluvian. (Epoca ~.)
plenár	adj.	v. COMPLET. DEPLIN. INTEGRAL. ÎNTREG. TOTAL.
plenipotént	s., adj.	v. PLENIPOTENȚIAR.
PLENIPOTENȚIÁR	s., adj.	(POL.) (înv.) plenipotent, (înv., în Transilv.) preneputințaruș.
PLENISÓN	adj.	(FON.) silabic. (Vocale ~.)
PLENITÚDINE	s.	1. v. deplinătate.2. v. desăvîrşire.
plenuí	vb.	v. JEFUI. PRĂDA.
PLEOÁPĂ	s.	(ANAT.) (rar) clipă, (înv.) geană, palpebră.
pleoápă	s.	v. CAPAC.
PLEOCROÍSM	s.	v. policroism.
PLEONÁSM	s.	(LINGV.) tautologie.
PLEONÁSTIC	adj.	(LINGV.) tautologic. (Construc-ție ~.)
PLEOSC	interj.	şart! (~! i-a tras o palmă.)
PLEOSCĂÍ	vb.	1. a plescăi, (reg.) a plioscăni. (A ~ cu limba.)2. a plescăi, (reg.) a cipcii. (Apele ~ lovindu-se de maluri.)3. a plescăi, (reg.) a plescăni. (Noroiul ~ sub bocanci.)4. a plescăi. (A ~ cu papucii, în mers.)
PLEOSCĂÍT	s.	v. plescăit.
PLEOSCĂITÚRĂ	s.	v. plescăit.
pleoscăníță	s.	v. ROSTOPASCĂ.
pleoscăríță	s.	v. ROSTOPASCĂ.
PLEOŞTÍ	vb.	a se blegi, (pop.) a se blegoşa, (Mold.) a se clăpăugi, (Transilv., Mold. şi Bucov.) a se dăbălăza. (I s-au ~ urechile.)
PLEOŞTÍT	adj.	v. clăpăug.
pleoştít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRIS-TAT. MÎHNIT. NECĂJIT. SUPĂRAT. TRIST.
plescáiță	s.	v. GUŞA-PORUMBELULUI. SCÎNTE-IOARĂ. SCÎNTEIUȚĂ. ŞOPÎRLAIȚĂ. ŞOPÎRLICĂ. ŞOPÎRLIȚĂ.
plescaiță-róşie	s.	v. ARĂRIEL.
plescáviță	s.	v. ALERGIE. ANAFILAXIE. ERUPȚIE. EXANTEM.
PLESCĂÍ	vb.	1. a clefăi, a molfăi, (rar) a clefeti, (reg.) a ciofăi, a murseca, a plescăni. (~ cînd mănîncă.)2. a pleoscăi, (reg.) a plioscăni. (~ cu limba.)3. a pleoscăi, (reg.) a cipcii. (Apele ~ lovindu-se de maluri.)4. a pleoscăi, (reg.) a plescăni. (Noroiul ~ su
PLESCĂIÁLĂ	s.	v. plescăit.
PLESCĂÍT	s.	1. clefăială, clefăit, molfăială, molfăire, molfăit, molfăitură, plescăială. (Cînd mănîncă se aude un ~.)2. pleoscăit, pleoscăitură, plescăitură. (~ făcut cu limba.)
PLESCĂITÚRĂ	s.	v. pleoscăit.
plescăní	vb.	v. CLEFĂI. MOLFĂI. PLEOSCĂI. PLESCĂI.
PLÉSNET	s.	plesnitură. (Se aude un ~ sec.)

plésnet	s.	v. PALMĂ.
PLESNÍ	vb.	1. v. sparge.2. a se rupe. (Au ~ două coarde la vioară.)3. v. crăpa.4. a exploda, a pocni. (Ce-a ~?)5. v. deschide.6. a pocni, a trosni. (~ din bici.)7. v. trage.8. a izbi, a lovi, a pocni. (Acum te ~!)
plesní	vb.	v. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. SFÎRŞI. STINGE.
plesnicár	s.	v. ŞOPRON.
PLESNÍRE	s.	1. v. spargere.2. v. deschidere.3. poc-nire, trosnire. (~ din bici.)
PLESNÍT	adj.	1. v. spart.2. rupt. (Coardă de vioară ~.)3. v. deschis.
PLESNÍT	s.	v. spargere.
PLESNITOÁRE	s.	(BOT.; Ecballium elaterium) (reg.) pocnitoare, castravete-sălbatic.
plesnitoáre	s.	v. LOZIE. MLAJĂ. PLEASNĂ. RĂCHITĂ. SFÎRC. ŞFICHI.
plesnítul	s.	art v. PLUGUŞORUL.
PLESNITÚRĂ	s.	1. v. spărtură.2. pocnitură, trosnitură. (~ de bici.)3. plesnet. (Se aude o ~ seacă.)4. izbitură, lovitură. (Simte o ~ pe obraz.)
plésniță	s.	v. STOMATITĂ.
plesurá	vb.	v. INELA. SECUI.
pleş	adj.	v. CHEL. GOL. GOLAŞ. PLEŞUV.
PLEŞCÁR	s.	v. chilipirgiu.
pleşcáş	s.	v. CHILIPIRGIU. JEFUITOR. PLEŞCAR. POMANAGIU. PRĂDĂTOR.
pleşcát	adj.	v. CHEL. PLEŞUV.
pléşcă	s.	v. CALVIȚIE. CHELIE. PLEŞUVIE.
pleşcuí	vb.	v. JEFUI. PRĂDA.
pleşcuitór	s.	v. JEFUITOR. PRĂDĂTOR.
pleşí	vb.	v. CHELI. PLEŞUVI.
PLEŞÚV	adj.	1. v. chel.2. gol, golaş, (rar) pleş. (Un vîrf muntos ~.)
pleşuveálă	s.	v. CALVIȚIE. CHELIE. PLEŞUVIE.
PLEŞUVÍ	vb.	v. cheli.
PLEŞUVÍE	s.	v. chelie.
pleşuvít	adj.	v. CHEL. PLEŞUV.
PLÉTE	s. pl.	1. chică. (Tînăr cu ~.)2. (BOT.) pletele-muierii (Usnea barbata) = (reg.) barba-ur-sului, mătreață-de-arbori.
pletele-muiérii	s. pl.	v. MĂTREAȚĂ-DE-ARBORI.
pletitúră	s.	v. ÎMPLETITURĂ.
PLÉTORĂ	s.	(MED.) (rar) pletorie.
PLETÓRIC	adj.	(MED.) roşu, rubicond, sangvin. (Faţă ~.)
pletóric	adj.	v. SUPRAABUNDENT. ULTRA-ABUNDENT.
pletoríe	s.	v. PLETORĂ.
PLETÓS	adj.	(peior.) lăţos. (Tînăr ~.)
pleu	s.	v. COSITOR. PLUMB. STANIU. TABLĂ. TINICHEA.
pleuár	s.	v. TINICHIGIU.
pleuăríță	s.	v. TINICHIGEREASĂ. TINICHI-GERIȚĂ.
PLEUROSCOPÍE	s.	(MED.) toracoscopie.
PLEVÁIȚĂ	s.	(BOT.; Xeranthemum annuum şi foetidum) imortelă, (reg.) cununiță, măturică, pelin, pleviță, tavnică, tavniță.

plévilă	s.	v. COPILIRE. COPILIT. NĂGARĂ. NEGHINĂ. PLIVIRE. PLIVIT. ZIZANIE.
pléviță	s.	v. ALBITURĂ. BABOIAŞ. CARACUDĂ. IMORTELĂ. MĂRUNȚIŞ. PLEVAIȚĂ. PLEVUŞCĂ. SCOABĂ.
plevúică	s.	v. ALBITURĂ. BABOIAŞ. CARACUDĂ. FUFĂ. MĂRUNȚIŞ. PLEVUŞCĂ.
PLEVÚŞCĂ	s.	(IHT.) 1. (Leucaspius delineatus) fufă, (rar) plevuică, (reg.) chişoarcă, fiță, pleavă, sîrmă, sîrmuliță.2. v. albitură.
PLEXIGLÁS	s.	(CHIM.) stiplex, polimetacrilat de metil, sticlă organică.
PLIÁ	vb.	v. împături.
pliáj	s.	v. ÎMPĂTURIRE. ÎNDOIRE. PLIERE. STRÎNGERE. STRÎNS.
PLIÁT	adj.	v. împăturit.
PLIC	s.	(înv.) copertă. (A pus scrisoarea în ~.)
plicár	s.	v. FACTOR. POŞTAR. POŞTAŞ. POŞTĂ.
plícsis	s.	v. PLICTISEALĂ. URÎT.
PLICTICÓS	adj.	1. v. plictisitor.2. v. enervant.
plictís	s.	v. PLICTISEALĂ. URÎT.
PLICTISEÁLĂ	s.	urît, (rar) anosteală, (pop şi fam.) lehamite, (reg.) zălezeală, (înv. şi fam.) plictis, sastisire, (înv.) plicsis, stenahorie. (Simțea o ~ de moarte.)
PLICTISÍ	vb.	1. a se sătura, a i se urî, (rar) a se anosti, (Mold. şi Bucov.) a se lehămeti, (înv. şi fam.) a se sastisi, (înv.) a se stenahorisi, a se supăra, (fig.) a i se acri. (S-a ~ de moarte să stea în casă.)2. v. enerva.3. v. cicăli.
PLICTISÍRE	s.	v. enervare.
PLICTISÍT	adj.	1. sătul, săturat, scîrbit, (Mold. şi Bucov.) lehămetit, lehămetuit, (înv. şi fam.) sastisit. (Om ~.)2. v. enervat.
PLICTISITÓR	adj.	1. anost, neinteresant, plicticos, (livr.) fastidios, (fig.) fad, insipid, nesărat, sălciu, searbăd. (Un spectacol ~.)2. v. monoton.3. v. ener-vant.
PLICULÉȚ	s.	plicuşor. (Un ~ cu o felicitare.)
PLICUŞÓR	s.	v. pliculeț.
PLIÉRE	s.	v. împăturire.
PLIMBÁ	vb.	1. (prin Transilv.) a se şeităli, (Ban., Transilv. şi Bucov.) a se şpațiri. (Toată ziua se ~.)2. a colinda, a cutreiera, (fam.) a se plim-barisi. (Se ~ prin poieni.)3. v. mişca.
plimbá	vb.	v. COLINDA. CUTREIERA. PARCURGE. STRĂBATE. VÎNTURA.
PLIMBÁRE	s.	promenadă, (rar) plimbet, (prin Transilv.) şeităletiu, (Ban., Transilv., Maram. şi Bucov.) şpațir. (A făcut o ~ reconfortantă.)
plimbáre	s.	v. CĂLĂTORIE. DEPLASARE. DRUM. PROMENADĂ. VOIAJ.
plimbarisí	vb.	v. COLINDA. CUTREIERA. PLIMBA.
plímbă	s.	v. BALUSTRADĂ. MÎNĂ CURENTĂ. PARAPET. PARMACLÎC. PĂLIMAR. RAMPĂ. REZEMĂTOARE.
PLIMBĂRÉȚ	adj., s.	umblăreț, (înv.) plimbătareț. (Mare ~ mai eşti!)
plimbătáreț	adj., s.	v. PLIMBĂREȚ. UMBLĂREȚ.
plimbătoáre	s.	v. PROMENADĂ.
plímbet	s.	v. PLIMBARE. PROMENADĂ.

PLIN	adj.	1. întreg, neînceput. (Pe masă se află un pahar ~ cu apă.)2. complet. (Vagonul este ~.)3. v. doldora.4. încărcat, umplut, (Transilv.) tecăruit. (Pivniță ~ cu lemne)5. v. încărcat.6. v. masiv.7. v. înțesat.8. acoperit, încărcat. (O grădină ~ cu flori.)9. î
plin	s.	v. CONȚINUT. CUPRINS.
plinăciúne	s.	v. DEPLINĂTATE. DESĂVÎRŞIRE. PLENITUDINE. PLINĂTATE.
PLINĂTÁTE	s.	v. desăvîrşire.
plineálă	s.	v. DEPLINĂTATE. DESĂVÎRŞIRE. PLENITUDINE. PLINĂTATE.
pliní	vb.	v. ACHITA. COMITE. COMPLETA. EFECTUA. EXECUTA. FACE. FĂPTUI. ÎMPLINI. ÎNDEPLINI. ÎNFĂPTUI. ÎNTREGI. LICHIDA. ONORA. PLĂTI. REALIZA. ROTUNJI. SATISFACE. SĂVÎRŞI. UMPLE.
PLINIŞÓR	adj.	v. plinuț.
PLINÚȚ	adj.	plinişor.
pliont	s.	v. CAT. ETAJ. NIVEL.
plioscăní	vb.	v. PLEOSCĂI. PLESCĂI.
plirexusiótită	s.	v. DELEGAȚIE. ÎMPUTERNI-CIRE. MANDAT. PROCURĂ.
pliroforíe	s.	v. CLARIFICARE. CUNOŞTINȚĂ. DESLUŞIRE. DEZLEGARE. ELUCIDARE. EXPLI-CARE. EXPLICAȚIE. INFORMAȚIE. LĂMURIRE. LIMPEZIRE. PRECIZARE. REZOLVARE. SOLU-ȚIE. SOLUȚIONARE. ŞTIRE. VESTE.
pliroforisí	vb.	v. ASIGURA. CERCETA. CLARIFICA. CONVINGE. DESCURCA. DESLUŞI. DOCUMENTA. ELUCIDA. EXPLICA. INFORMA. ÎNCREDINȚA. LĂMURI. LIMPEZI. PRECIZA. STUDIA.
PLISÁ	vb.	a cuta (A ~ o fustă.)
PLISÁT	adj.	cutat. (Fustă ~.)
PLISC	s.	1. v. cioc.2. pliscul-cocorului v. ciocul-cu-coarei; pliscul-cucoarei v. ciocul-cucoarei.
plisc	s.	v. GURĂ.
pliscáriță	s.	v. PĂLĂRIA-CUCULUI.
pliscói	s.	v. AMBUŞURĂ. MUŞTIUC.
plisc-păsărésc	s.	v. BĂLUŞCĂ.
pliscul-bérzei	s.	v. CIOCUL-BERZEI. CIOCUL-CU-COAREI. PLISCUL-COCORULUI. PLISCUL-CU-COAREI.
pliscul-cocórului	s.	v. CIOCUL-BERZEI.
pliscul-cucoárei	s.	v. CIOCUL-BERZEI. GRE-GHETIN. PRIBOI.
PLISÉU	s.	v. cută.
plişcă	s.	v. CODOBATURĂ SURĂ.
PLÍTĂ	s.	(reg.) tablă, (prin Transilv. şi Olt.) plat, (Transilv.) ploatăn, (Bucov.) şparhat. (~ a sobei, a maşinii de gătit.)
PLIU	s.	1. v. cută.2. v. încrețitură.
pliurd	adj.	v. SURD.
pliurd	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
pliveálă	s.	v. COPILIRE. COPILIT. PLIVIRE. PLIVIT.
PLIVÍ	vb.	(AGRIC.) 1. (Olt. şi Munt.) a piguli. (A ~ de buruieni un teren cultivat.)2. a copili, (reg.) a pui. (~ de lăstari o plantă de cultură.)
PLIVÍRE	s.	(AGRIC.) plivit, (rar) pliveală, (înv. şi reg.) plevilă, (reg.) pălămizit, (înv.) plivitură. (~ buruienilor de pe un teren cultivat.)

PLIVÍT	s.	1. v. plivire.2. copilire, copilit, (rar) plivează, (înv. şi reg.) plevilă. (~ul viţei de vie.)
plivitúră	s.	v. PLIVIRE. PLIVIT.
plîngáci	adj.	v. PLÎNGĂCIOS. PLÎNGĂREŢ. SCÎNCIT. SMIORCĂIT. VĂICĂREŢ.
PLÎNGĂCIÓS	adj.	plîngăreţ, scîncit, smiorcăit, văicăreţ, (rar) plîngaci, văităreţ, văitător, (fam.) bîzîit. (Ce copil ~!)
PLÎNGĂRÉŢ	adj.	1. v. plîngăcios.2. miorlăit, miorlăitor, smiorcăit. (Femeie în toată legea şi e atît de ~eaţă.)3. v.
plîngătoáre	s.	v. BOCITOARE. JELUITOARE.
PLÎNGĂTÓR	adj.	v. tînguitor.
plîngătuí	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
PLÎNGE	vb.	1. a lăcrima. (A început să ~.)2. (fam. şi peior.) a (se) bîzîi. (Eşti copil mare, de ce ~?)3. v. smiorcăi.4. v. boci.5. v. văita.6. v. com-pătimi.7. v. murmura.8. v. reclama.
plînge	vb.	v. REGRETA.
PLÎNGERE	s.	1. v. plînset.2. v. plîns.3. v. văitat.4. v. jelire.5. v. bocet.6. v. reclamaţie.
PLÎNS	adj.	înlăcrimat, lăcrimat. (Om ~.)
PLÎNS	s.	1. v. plînset.2. plînset, (fam. şi peior.) bîzîială, bîzîit, bîzîitură. (Un ~ de copil.)3. lacrimi (pl.), plîngere, plînset, plînsoare. (Opreşte-ţi ~ul!)4. v. văitat.5. v. jelire.
plînsătúră	s.	v. LĂCRIMARE. PLÎNGERE. PLÎNS. PLÎNSET. PLÎNSOARE.
PLÎNSET	s.	1. lăcrimare, plîngere, plîns, plînsoare, (înv. şi reg.) plînsătură. (~ cuiva îndurerat.)2. plîns.3. v. văitat.
PLÎNSOÁRE	s.	1. v. plînset.2. v. plîns.
plînsoáre	s.	v. PLÎNGERE. RECLAMAŢIE.
PLOAIE ARTIFICIÁLĂ	s.	v. aspersiune.
ploátăn	s.	v. PLITĂ. SOBĂ.
plocát	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ. VELINŢĂ.
plocón	s.	v. ATENŢIE. CADOU. COMPLIMENT. DAR. ÎNCHINĂCIUNE. JERTFĂ. MĂTANIE. OFRANDĂ. PLECĂCIUNE. PLOCONEALĂ. PRINOS. REVERENŢĂ. SURPRIZĂ. TEMENEA.
PLOCONEÁLĂ	s.	1. v. reverenţă.2. v. ploconire.
PLOCONÍ	vb.	1. a se închina, (rar) a se temeni. (Se ~ adînc în faţa lui.)2. a se înjosi, a se umili, (înv.) a se micşora, a se smeri, (fam.) a se căciuli, (fig.) a se coborî. (De ce te ~ atîta?)
PLOCONÍRE	s.	înjosire, ploconeală, umilire, (fam.) căciuleală, căciulire. (~ cuiva în faţa ...)
plod	s.	v. COPIL. EMBRION. FECUNDITATE. FRUCT. GERMEN. LARVĂ. MITRĂ. NOU-NĂS-CUT. OU. PLACENTĂ. POAMĂ. PROLIFICITATE. PRUNC. ROD. SĂMÎNŢĂ. SUGACI. SUGAR. UTER. VULVĂ.
plodí	vb.	v. ÎNMULŢI. NAŞTE. PRĂSI. PROCREA. REPRODUCE.
plodiciós	adj.	v. FECUND. PROLIFIC.
plodiciúne	s.	v. FECUNDITATE. PROLIFICITATE.
plodíre	s.	v. ÎNMULŢIRE. PRĂSIRE. PRĂSIT. PROCREARE. REPRODUCERE. REPRODUCŢIE.
plodít	adj.	v. FECUND. PROLIFIC.
ploditór	adj.	v. FECUND. PROLIFIC.
plódnic	adj.	v. FECUND. PROLIFIC.
plodnicíe	s.	v. FECUNDITATE. PROLIFICITATE.
plodós	adj.	v. FECUND. PROLIFIC.
PLOICÍCĂ	s.	(MET.) ploişoară, ploiţă. (A tras o ~ bună.)
ploiciós	adj.	v. PLOIOS. UMED.

PLOIÉR	s.	(ORNIT.) 1. (Charadrius apricarius) (reg.) fluturaş, ploieşte, porcăraş, (Mold.) puhoier.2. ploier de munte (Charadrius morinellus) = (reg.) porcuşor; ploier mare v. fluierar; ploier mic v. fluierar; ploier de rîu v. prundăraş.
ploiér	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. PRUNDĂRAŞ. UMBRELĂ. VIESPAR.
ploier de rîu	s.	v. PRUNDĂRAŞ.
ploier gulerat míc	s.	v. PRUNDĂRAŞ.
ploiéşte	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PLOIER. PRIGORIE. VIESPAR.
ploiéte	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGORIE. VIESPAR.
ploínte	adj.	v. PLOIOS. UMED.
PLOIÓS	adj.	(MET.) umed, (franţuzism rar) pluvios, (înv. şi reg.) plouros, (reg.) ploicios, plointe. (Vreme ~oasă.)
PLOIŞOÁRĂ	s.	v. ploicică.
PLOÍŢĂ	s.	v. ploicică.
PLOMBAGÍNĂ	s.	1. v. indigo.2. v. grafit.
PLOMBÁJ	s.	v. plombare.
PLOMBÁRE	s.	plombaj.
plomînícă	s.	v. PLUTICĂ.
plonjéu	s.	v. PLONJON.
PLONJÓN	s.	(SPORT) (rar) plonjeu. (Un ~ spectaculos al unui portar de fotbal.)
plonjór	s.	v. CUFUNDĂTOR. SCAFANDRIER. SCAFANDRU.
PLOP	s.	(BOT.) 1. (Populus alba) plută.2. (Populus nigra) (reg.) plopotaş, plută.3. (Populus tremula) (reg.) plută.4. (Populus canescens) (reg.) plută.
plop	s.	v. PLUTĂ.
PLOPÁR	s.	(ENTOM.; Saperda) scripcar, (reg.) cobzar, ţigănaş.
plopár	s.	v. PLOPĂRIE. PLOPIŞ.
PLOPĂRÍE	s.	(SILV.) plopiş, (reg.) plopar, plopăriş, plopărişte, plopet, plopişte.
plopăríş	s.	v. PLOPĂRIE. PLOPIŞ.
plopăríşte	s.	v. PLOPĂRIE. PLOPIŞ.
plopét	s.	v. PLOPĂRIE. PLOPIŞ.
PLOPÍŞ	s.	(SILV.) plopărie, (reg.) plopar, plopăriş, plopărişte, plopet, plopişte.
plopíşte	s.	v. PLOPĂRIE. PLOPIŞ.
ploponóg	s.	v. SLĂBĂNOG.
plopotáş	s.	v. PLOP.
PLOPŞÓR	s.	(BOT.) (reg.) plopuţ.
plopúţ	s.	v. PLOPŞOR.
ploscár	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
ploscáş	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
PLÓSCĂ	s.	1. (reg.) matara, (prin Ban. şi Transilv.) buclie, ciutură, palască. (O ~ plină cu vin.)2. urinar, (analogic) raţă. (~ în care urinează bolnavii imobilizaţi la pat.)
plóscă	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
PLOSCHÍŢĂ	s.	ploscuţă, (rar) plosculiţă. (~ cu rachiu.)
ploscoánă	s.	v. PREPELEAC.
plosculíţă	s.	v. PLOSCHIŢĂ. PLOSCUŢĂ.
PLOSCÚŢĂ	s.	ploschiţă, (rar) plosculiţă. (~ cu rachiu.)

PLOŞNICÁR	s.	(BOT.; Ceratocephalus falcatus şi testiculatus) (reg.) cornişor.
ploşnicár	s.	v. CORNIŞOR.
PLÓŞNIŢĂ	s.	(ENTOM.) 1. (Cimex lectularius) păduche-de-lemn, (reg.) părăscuţă, poluşcă, (Olt. şi Transilv.) stelniţă, (Transilv.) pădu-che-de-perete.2. ploşniţă-de-cîmp (Syromastes margi-natus) = (reg.) goangă-pucioasă, ploş-niţă-gălbioară, ploşniţă-sură.
ploşniţă-gălbioáră	s.	v. PLOŞNIŢĂ-DE-CÎMP.
ploşniţă-súră	s.	v. PLOŞNIŢĂ-DE-CÎMP.
plóştină	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
ploştinós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎRCOS.
plotún	s.	v. CERB.
plouát	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. NECĂJIT. SUPĂRAT. TRIST.
plourós	adj.	v. PLOIOS. UMED.
PLUG	s.	1. (TEHN.) (reg.) plugniţă. (Cu ~ul se ară.)2. v. plugărit.
PLUGÁR	s.	agricultor.
plugár	s.	v. POGONICI.
plugărélul	s.	art. v. PLUGUŞORUL.
plugărésc	adj.	v. AGRAR. AGRICOL.
*PLUGĂRÍ	vb.	(reg.) a păuri, a plugui. (~ de-o viaţă.)
PLUGĂRÍE	s.	v. plugărit.
plugăríre	s.	v. ARARE. ARAT. ARĂTURĂ. PLUG. PLUGĂRIE. PLUGĂRIT.
PLUGĂRÍT	s.	(AGRIC.) arare, arat, arătură, plug, plugărie, (rar) plugărire. (Merg în zori la ~.)
plughíţă	s.	v. CĂLCÎI. PLAZ. TALPĂ.
plúgniţă	s.	v. PLUG.
pluguí	vb.	v. PLUGĂRI.
plúgul	s.	art. v. PLUGUŞORUL.
PLUGULÉŢ	s.	(TEHN.) pluguşor, (reg.) pluguţ.
plugulétul	s.	art. v. PLUGUŞORUL.
PLUGUŞÓR	s.	1. (TEHN.) pluguleţ, (reg.) pluguţ.2. (art.) (pop.) plugulețul (art.), (reg.) plesnitul (art.), plugărelul (art.), plugul (art). (Cu ~ul se merge de Anul Nou.)
plugúţ	s.	v. PLUGULEŢ. PLUGUŞOR.
PLUMB	s.	(CHIM.) (în alchimie) saturn, (reg.) pleu.
plúmb	s.	v. CONDEI. CREION. GLONŢ. GREU-TATE. PROIECTIL.
plumbáre	s.	v. PLUMBUIRE. PLUMBUIT.
PLÚMBIC	adj.	v. plumbifer.
PLUMBIFÉR	adj.	plumbic, plumbos. (Roci ~.)
plumbíu	adj.	v. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUMBURIU. SUR.
PLUMBÓS	adj.	v. plumbifer.
PLUMBUÍRE	s.	plumbuit, (rar) plumbare. (~ unei piese metalice.)
PLUMBUÍT	adj.	v. înnorat.
PLUMBUÍT	s.	v. plumbuire.
PLUMBURÍU	adj.	1. v. cenuşiu.2. v. înnorat.
plumiéră	s.	v. NUFĂR. PENAR.

plúndăr	s.	v. PANTALON.
plurál	adj.	v. COMPLEX. MULTILATERAL. PLURI-VALENT. POLIVALENT.
PLURALIA TÁNTUM	adj., s.	(GRAM.) (înv.) plurativ. (Substantive ~.)
PLURALITÁTE	s.	1. v. diversitate.2. v. mulţime.
pluratív	adj., s.	v. PLURALIA TANTUM.
PLURICELULÁR	adj.	multicelular, policelular. (Organism ~.)
PLURICRÓM	adj.	multicolor.
PLURIDIMENSIONÁL	adj.	v. multidimensional.
PLURIDISCIPLINÁR	adj.	v. multidisciplinar.
PLURIFLÓR	adj.	(BOT.) multiflor, poliflor. (Plantă ~.)
PLURIFÓRM	adj.	v. multiform.
PLURIGLANDULÁR	adj.	v. poliglandular.
plurilaterál	adj.	v. COMPLEX. MULTILATERAL. PLURIVALENT. POLIVALENT.
PLURILÍNGV	adj.	v. poliglot.
PLURINAŢIONÁL	adj.	v. multinaţional.
plurinucleár	adj.	v. POLINUCLEAR.
PLURIPARTÍD	adj.	v. pluripartidic.
PLURIPARTÍDIC	adj.	(POL.) multipartit, pluripartid, pluripartidist, pluripartit.
PLURIPARTIDÍSM	s.	(POL.) multipartidism, multi-partitism, pluripartitism.
PLURIPARTIDÍST	adj.	v. pluripartidic.
PLURIPARTÍT	adj.	v. pluripartidic.
PLURIPARTITÍSM	s.	v. pluripartidism.
PLURISECULÁR	adj.	v. multisecular.
PLURISEMÁNTIC	adj.	(LINGV.) v. multisemantic.
plurisemantísm	s.	v. POLISEMANTISM. POLI-SEMIE.
plurisemíe	s.	v. POLISEMANTISM. POLISEMIE.
pluritáte	s.	v. MULTITUDINE. MULŢIME. PLURALITATE.
pluritonalísm	s.	v. POLITONALISM. POLITONA-LITATE
pluritonalitáte	s.	v. POLITONALISM. POLITO-NALITATE.
PLURIVALÉNT	adj.	1. v. polivalent.2. v. complex.
PLURIVALÉNŢĂ	s.	1. v. polivalenţă.2. v. com-plexitate.
PLUS	s.	v. surplus.
PLUSPRODÚS	s.	(EC. POL.) (rar) supraprodus.
PLUŞ	s.	(TEXT.) (reg.) picler.
pluş	s.	v. CATIFEA. VELUR.
PLUŞÁT	adj.	(TEXT.) (reg.) piclent. (Material ~.)
plutár	s.	v. PLUTAŞ.
PLUTÁŞ	s.	(reg.) plutar.
plutáş	s.	v. PLUTĂ.
PLÚTĂ	s.	(prin Mold. şi Olt.) pod, (înv.) plutitoare, (franţuzism înv.) radou. (~ purtată de ape.)
PLÚTĂ	s.	1. v. plop.2. v. suber. (Dopuri făcute din ~.)3. punte. (~ la fitilul unei candele.)
plútă	s.	v. NUFĂR. PLOP.
PLUTĂRÍ	vb.	(reg.) a plutăşi. (~ pe Bistriţa.)

PLUTĂRÍE	s.	v. plutărit.
PLUTĂRÍT	s.	plutărie, (rar) plutit, (înv. şi reg.) plutăşie. (Se ocupă cu ~ul.)
plutăşí	vb.	v. PLUTĂRI.
plutăşíe	s.	v. PLUTĂRIE. PLUTĂRIT.
plutéț	adj.	v. NAVIGABIL.
PLUTÍ	vb.	1. v. naviga.2. a sta. (Uleiul ~ deasupra apei.)3. v. zbura.
plutíbil	adj.	v. NAVIGABIL.
PLUTÍCĂ	s.	(BOT.; Nymphoides peltata) (reg.) plomînică, plutniță, trifoi-amar, trifoi-de-apă.
plutínd	adj.	v. PLUTITOR.
PLUTÍRE	s.	1. v. navigație.2. v. zbor.
PLUTÍT	adj.	v. planat.
plutít	s.	v. PLUTĂRIE. PLUTĂRIT.
plutitoáre	s.	v. PLUTĂ. ROURICĂ.
plutitór	adj.	v. NAVIGABIL.
PLUTITÓR	adj., s.	1. adj. (înv.) plutind. (Nave ~oare.)2. adj. flotabil, flotant. (Corp ~.)3. s. v. flotor.4. adj. zburător. (Păsări ~oare.)
plútniță	s.	v. NUFĂR. PLUTICĂ.
plutonián	adj.	v. PLUTONIC.
PLUTÓNIC	adj.	(GEOL.) (rar) plutonian. (Rocă ~.)
PLUTONIÉR	s.	(MIL.) plutonier adjutant = adjutant; plutonier major = major.
PLUTUÍRE	s.	plutuit. (~ pieilor.)
PLUTUÍT	s.	v. plutuire.
PLUVIOMÉTRU	s.	(MET.) udometru.
pluviós	adj.	PLOIOS. UMED.
PNEUMOGÁSTRIC	adj.	(ANAT.) vag. (Nerv ~.)
PNEUMONÍE	s.	(MED.) (rar) pulmonie, (reg.) junghi, (înv.) peripneumonie.
poala-cérului	s.	v. ORIZONT. ZARE.
poala-Maicii-Dómnului	s.	v. LEMNUL-MAI-CII-DOMNULUI. ROCHIȚA-RÎNDUNELEI. ROCHIȚA-RÎNDUNICII.
poala-Maicii-Précista	s.	v. MIREASĂ.
poala-rîndunícii	s.	v. ROCHIȚA-RÎNDUNELEI. ROCHIȚA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ.
poala-Sfintei-Măríi	s.	v. GRANAT. MELISĂ. PRIBOI. RECHIE. ROINIȚĂ. SCATIU. SOVÎRF. SPILCUȚĂ. TALPA-URSULUI.
poala-Sîntei-Măríi	s.	v. PRIBOI.
POÁLĂ	s.	1. (reg.) rochie. (~ a unui veşmînt.)2. v. bază.
poálă	s.	v. BUBERIC. CICLU. MENSTRUAȚIE. PERIOD.
poală-álbă	s.	v. LEUCOREE.
poále	s. pl.	v. FOI. FUSTĂ.
poama-cîinelui	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOA-LE. VERIGAR.
poama-momíței	s.	v. VUIETOARE.
poama-vúlpii	s.	v. DALAC.
POÁMĂ	s.	(BOT.) fruct, rod, (Mold.) poricale (pl.), (înv.) plod. (Arbore cu multe ~.)
poámă	s.	v. CATEGORIE. FEL. GEN. PRUNĂ. SOI. SPECIE. SPEȚĂ. STAFIDĂ. STRUGURE. TIP. VIȚĂ DE VIE.

poamă-de-pământ	s.	v. CARTOF.
poámpă	s.	v. PIAN.
poáncă	s.	v. ANIMOZITATE. BRÎNCI. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GHIONT. GÎLCEAVĂ. IZBITURĂ. ÎMBRÎNCEÁLĂ. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINSĂ-TURĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
POANSÓN	s.	pămătuf, (reg.) pomoci. (~ de bărbierit)
POANSONÁJ	s.	v. poansonare.
POANSONÁRE	s.	(TEHN.) poansonaj.
POÁNTĂ	s.	(COR.) vîrf. (Dansează pe ~e.)
POÁNTER	s.	(ZOOL.) brac englez. (~ este un cîine de vînătoare.)
POANTÓU	s.	(TEHN.) ac obturator. (~ la carburator.)
POANTILÍSM	s.	(PICT.) divizionism.
POANTILÍST	adj., s.	(PICT.) divizionist. (Pictor ~.)
poáră	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DI-VERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
poárcă	s.	v. PURCEA. SCROAFĂ.
POÁRTĂ	s.	I. 1. prag, uşă, (Dobr.) tocat. (A ieşit în ~.)2. (SPORT) (livr.) but. (Apără ~ echipei de fotbal.) II. (IST.) 1. (n. pr.) v. Imperiul otoman.2. lude.
poáșcă	s.	v. POȘIRCĂ.
POÁTE	adv.	1. posibil, probabil. (~ să vin.)2. pe-semne, probabil, (pop.) pasămite, (reg.) samite. (~ nu ştie ce să facă.)3. cumva, eventual, (înv.) cîndai. (Aveți ~ o țigară?)4. doar. (Aşteaptă ~ o face vreo greşeală.)5. (interogativ) oare?, (astăzi rar) au?, (înv.
pobedí	vb.	v. BATE. BIRUI. CUCERI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. OCUPA. SUBJUGA. SUPUNE.
POC	interj.	1. pac! (~! se aude o armă de foc.)2. boc! (~! se aude în poartă.)
pocaiánie	s.	v. CĂINȚĂ. DEZLEGARE. IERTARE. MUSTRARE. PĂRERE DE RĂU. POCĂINȚĂ. RE-GRET. REMUŞCARE.
POCÁL	s.	(înv., în Mold.) coboc. (Bea vinul din ~.)
POCĂÍ	vb.	1. v. căi.2. (BIS.) a se căi, (înv.) a se spăsi.
pocăiálă	s.	v. CĂINȚĂ. MUSTRARE. PĂRERE DE RĂU. REGRET. REMUŞCARE.
POCĂÍNȚĂ	s.	1. v. regret.2. (BIS.) dezlegare, iertare, (înv.) pocaianie. (~ de păcate.)
POCĂÍT	adj., s.	1. adj. (fam.) spăsit. (O atitudine ~.)2. s. (BIS.) sectant.
pocăneá	s.	v. PÎRGHIE.
POCĂNEÁLĂ	s.	v. bocănit.
POCĂNÍ	vb.	v. ciocăni.
POCĂNÍT	s.	v. bocănit.
POCĂNITÚRĂ	s.	v. bocănit.
POCEÁLĂ	s.	v. urîțenie.
poceálă	s.	v. EPILEPSIE. PARALIZIE.
pochihéci	s.	v. AMNAR. ÎNTINZĂTOR. ÎNTOR-CĂTOR. SLOBOZITOR.
pochítnic	s.	v. CIURLAN. SALCICORN SĂRICICĂ.
POCÍ	vb.	1. v. desfigura.2. v. stîlci.3. v. maimuțări.

pocí	vb.	v. DEOCHEA.
pócie	s.	v. ARAC.
POCINÓG	s.	1. v. poznă.2. v. necaz.
pocinóg	s.	v. SAFTEA.
POCÍRE	s.	1. v. desfigurare.2. v. stîlcire.
POCÍT	adj.	1. v. urît.2. v. desfigurat.3. v. stîlcit.
pocít	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EXCEN-TRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. FATAL. FUNEST. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞNIC. NEFAST. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. SINISTRU. STRANIU. SUMBRU.
POCÍT	s.	v. stîlcire.
pocitá	vb.	v. DEOCHEA.
POCITÁNIE	s.	1. v. monstru.2. hîdoşenie, monstru, monstruozitate, pocitură, schimonositură, sluţenie, sluţitură, urîciune, urîţenie, (pop.) hîzenie, potcă, stropşitură, (reg.) znamenie, (Ban.) năhoadă. (Ce e ~ asta?)3. v. stîrpitură.
pocitóc	s.	v. STRAŞNIC.
POCITÚRĂ	s.	1. v. monstru.2. hîdoşenie, monstru, monstruozitate, pocitanie, schimonositură, sluţenie, sluţitură, urîciune, urîţenie, (pop.) hîzenie, potcă, stropşitură, (reg.) znamenie, (Ban.) năhoadă. (Ce e ~ asta?)3. v. stîrpitură.
pociúmb	s.	v. BÎRNĂ. BUŞTEAN. BUTUC. FUS. GRINDĂ. PAR. PARMAC. PRIPON. STÎLP. ŢĂRUŞ.
pocîltít	adj.	v. HĂMESIT. LIHNIT. SFÎRŞIT.
pocînzéu	s.	v. COLĂCAR.
pocládă	s.	v. CIOLTAR. ŞABRACĂ. VALTRAP.
poclít	s.	v. BURDUF. COŞ. COVILTIR.
pocloní	vb.	v. JERTFI. SACRIFICA.
PÓCNET	s.	v. pocnitură.
pócnetul	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
POCNÍ	vb.	1. a trosni, (reg.) a troscăni. (~ din pis-toale.)2. a exploda, a plesni. (Ce-a ~?)3. v. trosni.4. a pîrîi, a trosni. (Îi ~ încheieturile.)5. v. plesni.6. v. lovi.7. v. sparge.
pocní	vb.	v. CRĂPA. PLESNI.
POCNÍRE	s.	1. v. plesnire.2. v. spargere.
pocnitoáre	s.	v. PETARDĂ. PLESNITOARE.
POCNITÚRĂ	s.	1. pocnet, trosnet, trosnitură, (reg.) troscot. (O ~ de armă.)2. v. plesnitură.
pocolí	vb.	v. AMBALA. ÎMPACHETA.
pocozí	vb.	v. CRUCI. MINUNA. UIMI. ULUI.
pocríş	s.	v. ACOPERĂMÎNT. ACOPERIŞ. CAPAC. COVILTIR. ÎNVELIŞ. ÎNVELITOARE.
pocroávă	s.	v. SCÎNTEIUŢĂ.
pocróv	s.	v. ACOPERĂMÎNT.
pócrovă	s.	v. SĂPUNELE.
pocrovăţ	s.	v. ACOPERĂMÎNT. AER. CIOLTAR. EPITAF. ŞABRACĂ. VALTRAP.
pocroveáţă	s.	v. ACOPERĂMÎNT.

POD	s.	1. (CONSTR.) (înv.) punte. (~ peste o apă.)2. pod mişcător v. bac; pod plutitor v. bac; pod umblător v. bac.3. (CONSTR.) (înv. şi reg.) podi-şor, (reg.) podei, podeț. (~ al casei.)4. (TEHN.) (reg.) scaun, scăuniş, (Mold.) pomostină. (~ la osia carului.)
pod	s.	v. CALDARÎM. CAT. CĂLCÎI. CHINGĂ. CO-VERTĂ. DUŞUMEA. ETAJ. NIVEL. PARDOSEALĂ. PAVAJ. PLAFON. PLAZ. PLUTĂ. PODEA. PUNTE. SCÎNDURĂ. SCOBAR. STRADĂ. TALPĂ. TAVAN.
PODÁGRĂ	s.	v. gută.
podágric	adj., s.	v. GUTOS. PODAGROS.
podagríst	adj., s.	v. GUTOS. PODAGROS.
PODAGRÓS	adj., s.	v. gutos.
podalghíe	s.	v. GUTĂ. PODAGRĂ.
PODÁR	s.	(reg.) brudar, brudnic. (~ul conduce un pod umblător.)
podár	s.	v. PONTONIER.
PODĂRÍT	s.	(IST.) (înv.) podire. (~ul era taxa plătită la trecerea peste un pod.)
PODBÁL	s.	(BOT.) 1. (Tussilago farfara) (reg.) păpădie, ropan, ropanior.2. podbal-de-munte v. arnică.
podbál	s.	v. CAPTALAN.
podbal-de-ápă	s.	v. LIMBARIȚĂ.
PODEÁ	s.	1. v. duşumea.2. pardoseală, (înv. şi reg.) poditură, (reg.) podilă, podineală, (înv.) pardos, pardositură, (latinism înv.) paviment. (~ într-un spațiu deschis.)
podéci	s.	v. PODULEȚ.
podéi	s.	v. POD.
podéle	s. pl.	v. PLAFON. TAVAN.
podést	s.	v. ODIHNĂ. PALIER.
podéstru	s.	v. ODIHNĂ. PALIER.
PODÉȚ	s.	podişcă.
podéț	s.	v. POD. SCOBAR.
PODGOREÁN	s.	v. viticultor.
PODGÓRIE	s.	(reg.) viet. (~ Murfatlar.)
podhórniță	s.	v. POLICIOARĂ. POLIȚĂ.
PODÍ	vb.	v. pardosi.
PODIDÍ	vb.	1. a năpădi, a umple, (reg.) a bucşi, (înv.) a povedi. (L-a ~ sîngele.)2. a(-l) ajunge, a(-l) birui, a(-l) copleşi, a(-l) covîrşi, a(-l) cuprinde, a(-l) înfrînge, a(-l) învinge, a(-l) prinde, a(-l) răzbi, a(-l) toropi, (înv.) a(-l) prea-covîrşi, (fig.) a(
podíjdiță	s.	v. STRAJĂ.
podílă	s.	v. PARDOSEALĂ. PODEA.
pódină	s.	v. DUŞUMEA. PARDOSEALĂ. PODEA. SCÎNDURĂ.
podineálă	s.	v. PARDOSEALĂ. PODEA.
PODÍRE	s.	v. pardosire.
podíre	s.	v. PODĂRIT.
PODÍŞ	s.	(GEOGR.) platou, (rar) masă, (pop.) şes, şestină, (reg.) zăpodie. (Un ~ nu prea înalt.)
podíș	s.	v. PODULEȚ.
PODÍȘCĂ	s.	v. podeț.
podişór	s.	v. POD. PODULEȚ.

PODÍT	adj.	pardosit. (Cameră ~.)
poditúră	s.	v. PARDOSEALĂ. PODEA.
podíț	s.	v. PODULEȚ.
podmét	s.	v. AMORSĂ. MOMEALĂ. NADĂ.
podmól	s.	v. PRISPĂ.
PODOÁBĂ	s.	1. decor, decorație, ornament, orna-mentație, (pop.) împodobire, zurzur. (Obiecte de ~.)2. găteală, (rar) modă, (pop.) dichis. (Obiecte de ~ feminină.)3. v. bijuterie.4. v. în-floritură.
podobí	vb.	v. ADUCE. APROPIA. ARANJA. ASE-MĂNA. ASEMUI. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SEMĂNA. SPILCUI.
podóbnic	adj.	v. ANALOG. APROPIAT. ASEMĂ-NĂTOR. ASEMENEA. CORESPONDENT. ÎNRUDIT.
podóimă	s.	v. MOTIV. OCAZIE. PRETEXT. PRICINĂ. PRILEJ.
PODOMÉTRU	s.	odograf, odometru, pedometru.
podparúcic	s.	v. SUBLOCOTENENT.
podpíscă	s.	v. ISCĂLITURĂ. SEMNĂTURĂ.
podpolcóvnic	s.	v. LOCOTENENT-COLONEL.
podrád	s.	v. ANTREPRIZĂ.
podreádcic	s.	v. ANTREPRENOR.
podrúm	s.	v. BECI. PIVNIȚĂ.
PODULÉȚ	s.	(înv. şi reg.) podişor, (reg.) podeci, podiş, podiț, podurel, poduț. (Un ~ peste o apă.)
poduré l	s.	v. PODULEȚ.
podúț	s.	v. PODULEȚ. SCOBAR.
podvádă	s.	v. ÎNCĂRCĂTURĂ.
podvál	s.	v. CĂPĂTÎI.
podvíg	s.	v. CANON. PEDEAPSĂ. PENITENȚĂ.
podvodărí	vb.	v. CĂRA. DUCE. PURTA. TRANS-PORTA.
poedinóc	s.	v. DUEL.
POÉM	s.	(LIT.) 1. (înv.) poemat.2. poem epic v. epopee.
poemát	s.	v. POEM.
POÉT	s.	(livr.) bard, (rar) stihuitor, (înv.) cîntător, poetic, stihar, versuitor, (depr.) versificator. (Mare ~ național.)
poetárd	s.	v. POETASTRU.
*POETÁSTRU	s.	(depr.) poetard, poetaș.
poetáș	s.	v. POETASTRU.
POÉTĂ	s.	(livr.) poetesă.
poetésă	s.	v. POETĂ.
POÉTIC	adj.	(înv.) poeticesc. (O imagine ~.)
poétic	s.	v. POET.
POÉTICĂ	s.	(înv.) poezie. (Studii de ~.)
poeticésc	adj.	v. POETIC.
POETIZÁ	vb.	a idealiza, a înfrumusețа. (A ~ realitatea.)
poetizá	vb.	v. RIMA. VERSIFICA.
POETIZÁRE	s.	idealizare, înfrumusețare. (~ reali-tății.)
POEZEÁ	s.	(LIT.) poezioară.

POEZÍE	s.	(LIT.) stihuri (pl.). versuri (pl.), (Mold. şi Transilv.) vers. (Scrie ~ şi proză.)
poezíe	s.	v. FARMEC. FASCINAȚIE. ÎNCÎNTARE. MAGIE. POETICĂ. VRAJĂ.
POEZIOÁRĂ	s.	(LIT.) poezea.
pofídă	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. MOTIV. NECAZ. OCAZIE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. PRETEXT. PRICINĂ. RANCHIUNĂ.
PÓFTĂ	s.	1. chef, dispoziție, dorință, gust, plac, plăcere, voie, voință, vrere, (pop.) vrută, (înv.) deşiderat, ogod, poftire, poftit, poftitură, rîvnă, rîvnire, tabiet. (După ~ inimii.)2. v. aspirație.3. v. plăcere.4. v. lăcomie.5. v. jind.6. v. capriciu.7. v. a
póftă	s.	v. INVITARE. INVITAȚIE. LĂCOMIE. NESAȚ. SOLICITARE.
poftăréț	adj., s.	v. AMATOR. DORITOR. DORNIC. IUBITOR. POFTICIOS. RÎVNITOR.
POFTÍ	vb.	1. v. aspira.2. v. dori.3. v. cere.4. a dori, a-i plăcea, a voi, a vrea. (Rămîi cu cine ~.)5. v. ura.6. v. chema.7. a invita, a ruga, a solicita. (Îl ~ să intre.)8. v. invita.9. v. îndemna.10. a veni. (Îl roagă să ~ la catedră.)11. v. îndrăzni.
pofticiós	adj.	v. APETISANT. AȚÎȚĂTOR. BUN. DELICIOS. EXCITANT. EXCITATOR. GUSTOS. ÎMBIETOR. PLĂCUT. SAVUROS. SUCULENT.
POFTICIÓS	adj., s.	1. adj. v. mîncăcios.2. adj., s. amator, doritor, dornic, iubitor, rîvnitor, (pop.) poftitor, (reg.) poftăreț, poftos, pohtaci, (înv.) libovnic, rîvnaci. (~ de petreceri.)
POFTÍM	interj.	1. ia!, na!, ține! (~! un covrig.)2. (interogativ) ce?, cum?, (pop. şi fam.) ha? (~? N-am auzit!)
POFTÍRE	s.	1. v. chemare.2. v. invitație.
poftíre	s.	v. CHEF. DISPOZIȚIE. DORINȚĂ. GUST. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
poftisí	vb.	v. DORI. JINDUI. POFTI. RÎVNI. VOI. VREA.
poftít	s.	v. CHEF. DISPOZIȚIE. DORINȚĂ. GUST. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
poftitór	adj., s.	v. AMATOR. DORITOR. DORNIC. IUBITOR. POFTICIOS. RÎVNITOR.
poftitúră	s.	v. CHEF. DISPOZIȚIE. DORINȚĂ. GUST. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
poftorí	vb.	v. REAMINTI. REPETA.
poftoríre	s.	v. REPETARE. REPETIȚIE.
poftorít	adj.	v. REPETAT.
poftós	adj., s.	v. AMATOR. DORITOR. DORNIC. IUBITOR. POFTICIOS. RÎVNITOR.
pogán	adj.	v. COLOSAL. DIFORM. EXTRAORDI-NAR. FENOMENAL. FORMIDABIL. GROAZNIC. GROZAV. HIDOS. HÎD. INFERNAL. ÎNFIORĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂTOR. MONSTRUOS. NĂPRASNIC. NECREDINCIOS. PĂGÎN. POCIT. PUTERNIC. RESPINGĂTOR. ROBUST. SCHIMO-NOSIT. SLUT. SOLID. STRAŞNIC.
pogán	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
poghibálă	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
*POGHÍRCĂ	s.	(reg.) poşomogi (pl.). (Firele nedezvoltate de cînepă se numesc ~i.)
pogîrjít	adj.	v. COSTELIV. JIGĂRIT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT. RĂPCIUGOS. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. USCAT. USCĂȚIV.
pógmete	s. pl.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂTURĂ. VREASC.
pogoádă	s.	v. ÎNȚELEGERE. ÎNVOIALĂ.
pogodeálă	s.	v. ÎNȚELEGERE. ÎNVOIALĂ.

pogodí	vb.	v. CONVENI. ÎMPĂCA. ÎNȚELEGE. ÎNVOI. TÎRGUI. TOCMI. VORBI.
POGONÍCI	s.	(reg.) plugar. (~ este băiatul care mînă vitele la arat.)
pogrebánie	s.	v. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHU-MARE. ÎNMORMÎNTARE.
pohfálă	s.	v. AROGANȚĂ. CINSTE. CINSTIRE. ELOGIU. FALĂ. FAST. FUDULIE. GLORIE. INFA-TUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. LAUDĂ. LUX. MĂREȚIE. MĂRIRE. MÎNDRIE. OMAGIU. ORGOLIU. POMPĂ. PREAMĂRIRE. PREASLĂVIRE. PROSLĂVIRE. SEMEȚIE. SLAVĂ. SLĂVIRE. SOMPTUOZITATE. SPLENDOARE. S
pohfălí	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. GLORI-FICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
pohibí	vb.	v. DESCÎNTA. FACE. FERMECA. MENI. PREVESTI. PREZICE. PROFETIZA. PROFEȚI. PROROCI. URSI. VESTI. VRĂJI.
pohîrlă	s.	v. COTARLĂ. JAVRĂ. JIGODIE. POTAIE.
pohlibuí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
pohoiálă	s.	v. ALBEAȚĂ. CATARACTĂ.
pohóț	s.	v. CODOS. MIJLOCITOR. PROXENET.
pohréb	s.	v. BECI. PIVNIȚĂ. SUBSOL.
pohtáci	adj., s.	v. AMATOR. DORITOR. DORNIC. IUBITOR. POFTICIOS. RÎVNITOR.
pohvalénie	s.	v. CINSTE. CINSTIRE. ELOGIU. GLORIE. LAUDĂ. MĂRIRE. OMAGIU. PREAMĂ-RIRE. PREASLĂVIRE. PROSLĂVIRE. SLAVĂ. SLĂVIRE
POIÁNĂ	s.	luminiş, (pop.) colnic, zarişte, (prin Transilv.) pripor, (fig.) ochi. (O ~ de pădure.)
poiátă	s.	v. BORDEI. COCINĂ. COLIBĂ. COTEȚ. GRAJD. PĂTUL. STAUL. ŞOPRON.
poiéde	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. MULȚIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.
POJÁR	s.	1. v. rujeolă.2. v. canicula.
pojár	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZIASM. FOC. INCENDIU. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEȚIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PÎRJOL. POJARNIȚĂ. PORNIRE. SUNĂTOARE.
pojárnic	s.	v. POMPIER.
pojárnică	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
POJÁRNIȚĂ	s.	v. sunătoare.
pojárniță	s.	v. SUNĂTOARE.
POJGHÍȚĂ	s.	1. crustă. (O ~ la suprafața lichidului.)2. v. coajă.
pojghíță	s.	v. MEMBRANĂ. PIELIȚĂ.
pojíjie	s.	v. BAGAJ. FAMILIE. NEAM. VIȚĂ.
POL	s.	(FIZ.) 1. (înv.) punct. (~ al magnetului.)2. pol pozitiv = anod, (înv.) placă.
pol	s.	v. JUMĂTATE.
POLÁR	adj.	(GEOGR., MET.) rece, (înv.) polaric. (Climă, zonă ~.)
poláric	adj.	v. POLAR. RECE.
polarizá	vb.	v. CONCENTRA.
POLARIZÁNT	adj.	v. polarizator, polarizor. (Me-diu ~.)
POLARIZÁRE	s.	(FIZ.) 1. polarizație. (~ luminii.)2. polarizare magnetică v. magnetizare.
POLARIZATÓR	adj.	v. polarizant.
POLARIZÁȚIE	s.	v. polarizare.
POLARIZÓR	adj.	v. polarizant.
polátă	s.	v. CURTE. JGHEAB. PALAT. STREAŞINĂ.

polc	s.	v. LEGIUNE. REGIMENT.
polcóvnic	s.	v. COLONEL.
polcovniceásă	s.	v. COLONELEASĂ.
polcúță	s.	v. SCURTEICUȚĂ.
poleác	s., adj.	v. POLON. POLONEZ.
polecésc	adj.	v. POLON. POLONEZ.
polédiță	s.	v. GHEȚUȘ. POLEI.
POLÉI	s.	(MET.) gheţuş, (înv. şi reg.) polediță, (reg.) poleială, policie, sticluş. (Afară e ~.)
poléi	s.	v. APĂRĂTOARE. CHICIURĂ. PROMO-ROACĂ.
POLEÍ	vb.	a sufla, (înv. şi pop.) a spoi. (A ~ un obiect cu aur.)
POLEIÁLĂ	s.	v. staniol.
poleiálă	s.	v. GHEȚUȘ. POLEI.
POLEÍRE	s.	poleit, suflare, (pop.) spoire, spoit. (~ unui obiect cu aur.)
POLEÍT	adj.	suflat, (reg.) poligit. (Obiecte ~.)
POLEÍT	s.	v. poleire.
poléjnic	adj.	v. DREPT. NETED. PLAN. PLAT. ŞES.
POLÉMIC	adj.	v. combativ.
POLÉN	s.	(BOT.) (înv. şi reg.) pulbere. (~ de flori.)
POLENIZÁRE	s.	(rar) polenizație.
polenizáție	s.	v. POLENIZARE.
poléntă	s.	v. MĂMĂLIGĂ.
POLIACETAT DE VINÍL	s.	v. acetat de polivinil.
POLIACRILONITRÍL	s.	v. nitril poliacrilic.
POLIALCOÓL	s.	(CHIM.) 1. alcool polihidroxilic.2. polialcool vinilic v. alcool polivinilic.
POLIBÁZIC	adj.	(CHIM.) policarboxilic.
POLICÁNDRU	s.	v. candelabru.
POLICÁR	s.	(ANAT.) (pop.) puricar. (~ este degetul gros de la mînă.)
POLICARBOXÍLIC	adj.	v. polibazic.
POLICELULÁR	adj.	v. pluricelular.
policér	s.	v. ETAJERĂ. POLIȚĂ.
polície	s.	v. GHEȚUȘ. POLEI.
POLICIOÁRĂ	s.	1. (reg.) policuță. (~ pentru cărți.)2. (TEHN.) poliță, (reg.) preghiță, primblă, salbă, (Bucov. şi Maram.) podhorniță. (~ jugului.)
POLICITEMÍE	s.	v. poliglobulie.
POLICLORÚRĂ	s.	policlorură de vinil v. clorură de polivinil; policlorură de viniliden v. clorură de poliviniliden.
POLICOLÓR	adj.	v. multicolor.
POLICROÍSM	s.	(FIZ.) pleocroism.
POLICRÓM	adj.	v. multicolor.
policrómic	adj.	v. MULTICOLOR. PLURICROM. POLICOLOR. POLICROM.
policúță	s.	v. POLICIOARĂ.
POLIDIMENSIONÁL	adj.	multidimensional, pluri-dimensional.
poliedrál	adj.	v. POLIEDRIC.
POLIÉDRIC	adj.	(GEOM.) (rar) poliedral. (De formă ~.)

POLIETÉNĂ	s.	(CHIM.) polietilenă.
POLIETILÉNĂ	s.	v. polietenă.
POLIETILENTEREFTALÁT	s.	(CHIM.) tergal, terilenă, terom, politereftalat de etenă.
POLIFAZÁT	adj.	(FIZ.) polifazic. (Curent electric ~.)
POLIFÁZIC	adj.	v. polifazat.
POLIFLÓR	adj.	v. pluriflor.
POLIFONÍE	s.	v. contrapunct.
POLIFÓRM	adj.	v. multiform.
poligálă	s.	v. AMĂREALĂ.
poligít	adj.	v. POLEIT. SUFLAT.
POLIGLANDULÁR	adj.	multiglandular, pluriglan-dular. (Organ ~.)
POLIGLOBULÍE	s.	(MED.) eritremie, eritrocitoză, policitemie.
POLIGLÓT	adj.	multilingv, plurilingv, polilingv. (Dicționar ~.)
poligní	vb.	v. APLECA. ARUNCA. ATÎRNA. AZVÎRLI. CĂDEA. COBORÎ. CULCA. CURBA. DĂRÎMA. DOBORÎ. ÎNCLINA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI. ÎNTIN-DE. LĂSA. LUNGI. PLECA. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. TRÎNTI.
polignít	adj.	v. APLECAT. CURBAT. ÎNCLINAT. ÎNCOVOIAT. ÎNDOIT. LĂSAT. PLECAT.
POLIGÓN	s.	(GEOM.) (înv.) multunghi.
POLIGONACÉE	s.	(BOT.) (rar) poligonee.
POLIGONÁL	adj.	(GEOM.) (înv.) poligonicesc. (Suprafață ~.)
poligonée	s.	v. POLIGONACEE.
poligonicésc	adj.	v. POLIGONAL.
polilaterál	adj.	v. COMPLEX. MULTILATERAL. PLURIVALENT. POLIVALENT.
POLILÍNGV	adj.	multilingv, plurilingv, poliglot. (Dicționar ~.)
POLILOGHÍE	s.	v. vorbărie.
POLIMETACRILAT DE METÍL	s.	v. plexiglas.
polimí	vb.	v. CONCEPE. NAŞTE. PROCREA.
POLIMÓRF	adj.	heteromorf. (Un ansamblu ~.)
POLIMORFÍE	s.	v. polimorfism.
POLIMORFÍSM	s.	(CHIM.) polimorfie.
polinațional	adj.	v. MULTINAȚIONAL. PLURI-NAȚIONAL.
poliníe	s.	v. ANTERĂ.
POLINUCLEÁR	adj., s.	1. adj. (rar) multinuclear, plurinuclear. (Substanță ~.)2. s. v. granulocit.
POLIOMIELÍTĂ	s.	(MED.) paralizie infantilă.
poliorchíe	s.	v. ASEDIERE. ASEDIU. ÎMPRE-SURARE. ÎNCERCUIRE. ÎNCONJURARE.
POLÍP	s.	(MED.) vegetație.
POLIPROPÉNĂ	s.	v. polipropilenă.
POLIPROPILÉNĂ	s.	(CHIM.) polipropenă.
POLISEMÁNTIC	adj.	(LINGV.) plurisemantic, (rar) multisemantic. (Cuvînt ~.)
POLISEMANTÍSM	s.	v. polisemie.
POLISEMÍE	s.	(LINGV.) polisemantism, (rar) plurisemantism, plurisemie. (~ unui cuvînt.)
polisiláb	adj.	v. POLISILABIC.
POLISILÁBIC	adj.	(LINGV.) (înv.) polisilab. (Cu-vînt ~.)

POLISINTÉTIC	adj.	(LINGV.) incorporant. (Lim-bă ~.)
polistávrion	s.	v. SACOS.
POLISTIRÉN	s.	(CHIM.) polistirol.
POLISTIRÓL	s.	v. polistiren.
PÓLIŞ	s.	(cîrnat) polonez. (A mîncat ~ cu pîine.)
POLITEÍST	adj., s.	v. păgîn.
POLITEREFTALAT DE ETÉNĂ	s.	(CHIM.) poli-etilentereftalat, tergal, terilenă, terom.
POLITETRAFLUORETILÉNĂ	s.	(CHIM.) teflon.
POLITÉȚE	s.	1. cuviință, decență, respect, (livr.) reverență, urbanitate, (livr. fig.) urbanism. (O ati-tudine plină de ~.)2. amabilitate, manieră, (livr.) civilitate. (E de-o ~ ireproşabilă.)3. v. curtoazie.
POLÍTIC	adj.	(înv.) politicesc. (Doctrină ~.)
polític	adj.	v. DIPLOMATIC.
polític	s.	v. OM POLITIC. POLITICIAN.
POLÍTICĂ	s.	1. (înv.) politie. (O ~ democratică.)2. diplomație. (A uzat de o ~ inteligentă.)
politică	s.	v. CEREMONIAL. CEREMONIE. ETICHETĂ. PROTOCOL. REGULĂ. RITUAL. RÎN-DUIALĂ. TIPIC.
politicăríe	s.	v. POLITICIANISM.
politicésc	adj.	v. CETĂȚENESC. CIVIC. CIVIL. JURIDIC. LAIC. LUMESC. MIREAN. MIRENESC. PĂMÎNTEAN. POLITIC. PROFAN.
politicí	vb.	v. CIRCULA. CIVILIZA. CULTIVA. FIXA. FOLOSI. HOTĂRÎ. INSTITUI. ÎNTOCMI. ÎNTREBUINȚA. OBIŞNUl. ORÎNDUI. RAFINA. RÎNDUI. STABILI. STATORNICI. STILA. UTILIZA. UZITA.
POLITICIÁN	s.	v. om politic.
POLITICIANÍSM	s.	(POL.) (rar) politicărie.
politicianíst	s.	v. OM POLITIC. POLITICIAN.
politicít	adj.	v. BINECRESCUT. CITIT. CIVILIZAT. CULT. CULTIVAT. EDUCAT. INSTRUIT. ÎNVĂȚAT. MANIERAT. POLITICOS.
POLITICÓS	adj.	1. v. binecrescut.2. cuviincios, decent, respectuos, (livr.) reverențios. (N-a întrecut măsura, a fost ~.)3. amabil, prevenitor. (O atitudine extrem de ~oasă.)4. v. ales.
politíe	s.	v. AGLOMERAȚIE. ALAI. AŞEZARE. CETATE. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. FAST. FORTĂREAȚĂ. LOCALITATE. ORAŞ. POLITICĂ. POMPĂ. PURTARE. STAT. ȚARĂ.
POLITOLOGÍE	s.	v. ştiință politică.
POLITONALÍSM	s.	v. politonalitate.
POLITONALITÁTE	s.	(MUZ.) politonalism, (rar) multitonalism, multitonalitate, pluritonalism, pluritonalitate.
politrícă	s.	v. PARACHERNIȚĂ.
POLIȚÁI	s.	polițist, (înv. şi reg.) polițar, (înv.) polițmaistru, (arg.) sticlete.
polițár	s.	v. POLIȚAI. POLIȚIST.
PÓLIȚĂ	s.	1. v. etajeră.2. v. raft.3. v. policioară.
PÓLIȚĂ	s.	cambie, trată, (înv.) obligă, sinet, (ger-manism înv.) vecsel.
póliță	s.	v. CORMANĂ. RĂSTURNĂTOARE.
POLÍȚIE	s.	secție. (A dus hoțul la ~.)
POLIȚIENÉSC	adj.	(rar) polițist. (Metode ~eşti.)

polițíst	adj.	v. POLIȚIENESC.
POLIȚÍST	s.	poliţai, (înv. şi reg.) poliţar, (înv.) polițmaistru, (arg.) sticlete.
polițmáistru	s.	v. POLIȚAI. POLIȚIST.
POLIVALÉNT	adj.	1. multivalent, plurivalent. (Substanţe chimice ~.)2. v. complex.
POLIVALÉNȚĂ	s.	1. multivalenţă, plurivalenţă. (~ unei substanţe chimice.)2. v. complexitate.
POLIZÁRE	s.	(TEHN.) polizat. (~ unei piese metalice.)
POLIZÁT	s.	v. polizare.
PÓLLUX	s.	(ASTRON.; n. pr.) (pop.) comoara (art.).
PÓLO	s.	(SPORT) (rar) waterpolo. (Meci de ~.)
polobóc	s.	v. BUTOI.
polobocél	s.	v. BUTOIAŞ.
POLÓG	s.	brazdă, (reg.) otcoş. (Un ~ de iarbă, de grîu.)
pológ	s.	v. BALDACHIN. DUIUM. GRĂMADĂ. MĂNUNCHI. MULȚIME. ORANIST. PĂRETAR. POTOP. PRELATĂ. PUHOI. PUZDERIE. SUME-DENIE. URANISC.
pologí	vb.	v. CULCA. DOBORÎ. TĂVĂLI.
pologít	adj.	v. CULCAT. DOBORÎT. TĂVĂLIT.
polojénie	s.	v. ANECDOTĂ. DIATRIBĂ. GLUMĂ. PAMFLET. SNOAVĂ. SPIRIT.
POLÓN	s., adj.	1. s. v. polonez.2. adj. polonez, (înv. şi reg.) poleac, polecesc, (înv.) leşesc, polonesc.
polonésc	adj.	v. POLON. POLONEZ.
POLONÉZ	s., adj.	I. 1. s. polon, (înv. şi reg.) leah, poleac, (înv.) leş.2. adj. polon, (înv. şi reg.) poleac, polecesc, (înv.) leşesc, polonesc. II. s. poliş. (A mîncat pîine cu ~.)
POLONÍC	s.	(reg.) linguroi, (Mold.) ciorbalîc, (prin Transilv. şi Maram.) găvan, (prin Ban.) toc, (Transilv.) lingură de scos. (Cu ~ul se serveşte ciorba.)
póloşă	s., adj.	v. SPANCĂ.
polspáncă	s., adj.	v. SPANCĂ.
poltrón	adj.	v. SPERIOS. TEMĂTOR.
poltrón	adj., s.	v. FRICOS. LAŞ.
poltroneríe	s.	v. FRICĂ. LAŞITATE. TEAMĂ. TEMERE.
POLUÁ	vb.	a (se) altera, a (se) strica, a (se) vicia. (Aerul din încăpere s-a ~.)
POLUÁRE	s.	alterare, stricare, viciere. (~ aerului dintr-o încăpere.)
POLUÁT	adj.	alterat, stătut, stricat, viciat. (Un aer ~.)
polúşcă	s.	v. PĂDUCHE-DE-LEMN. PLOŞNIȚĂ.
POLÚȚIE	s.	(FIZIOL.) spermatoree, (înv.) săblaznă.
pólză	s.	v. FOLOS. NECESITATE. TREBUINȚĂ. UTILITATE.
POM	s.	(BOT.) arbore, copac, (înv. şi pop.) lemn. (Un ~ falnic.)
pom	s.	v. PRUN. SIRINDERICĂ.
POMÁDĂ	s.	v. alifie.
POMANAGIOÁICĂ	s.	v. chilipirgioaică.
POMANAGÍU	s.	1. (reg.) colivar. (~ care umblă pe la pomeni.)2. v. chilipirgiu.
POMÁNĂ	s.	1. v. parastas.2. (BIS.) praznic, (înv. şi reg.) prinos, (reg.) comînd, comîndare. (~ de după înmormîntare.)3. milă, milostivire, (înv. şi pop.) milostenie. (Trăieşte din ~ altora.)
pománă	s.	v. AMINTIRE. CHILIPIR. COMEMO-RARE. DATINĂ. FEL. OBICEI. POMENIRE. RÎN-DUIALĂ. SĂRBĂTORIRE. SERBARE. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.

POMĂDÁ	vb.	a (se) pomădui.
pomădá	vb.	v. FLATA. LINGUŞI. MĂGULI.
POMĂDÁRE	s.	pomăduire.
POMĂDÁT	adj.	pomăduit. (Faţă ~.)
POMĂDUÍ	vb.	a (se) pomăda.
POMĂDUÍRE	s.	pomădare.
POMĂDUÍT	adj.	pomădat. (Om ~.)
pomăí	vb.	v. ZBÎRCI.
pomăít	adj.	v. ZBÎRCIT.
pomărét	s.	v. LIVADĂ. POMET.
pomăríe	s.	v. LIVADĂ. POMET. POMICULTURĂ.
pomărîşte	s.	v. LIVADĂ. POMET.
pomărít	s.	v. LIVADĂ. POMET. POMICULTURĂ.
pomăzánie	s.	v. MIRUIRE. MIRUIT. UNGERE.
pomăzuí	vb.	v. MIRUI. UNGE.
pomăzuíre	s.	v. MIRUIRE. MIRUIT. UNGERE.
pomélnic	s.	v. AMINTIRE. POMENIRE.
POMENÍ	vb.	1. v. aminti.2. (BIS.) a comînda. (~ morţii.)3. a se întîmpla, (reg.) a se da. (Aşa ceva nu s-a mai ~.)4. a auzi. (Aşa ceva n-am ~.)5. a se afla, a se găsi, a se trezi, a se vedea. (S-a ~ încolţit de creditori.)
pomení	vb.	v. CHEMA. DEŞTEPTA. NUMI. SCULA. SPUNE. TREZI. ZICE.
POMENÍRE	s.	1. amintire, citare, indicare, menţi-onare, menţiune, semnalare, (rar) semnalizare. (~ unui fapt semnificativ.)2. amintire, (înv.) pomană, pomelnic, pomină. (Pentru ~ cuiva.)3. (BIS.) (înv.) pamente. (~ a unui mort, la biserică.)
pomeránţă	s.	v. PORTOCALĂ.
pomereáză	s.	v. CHINDIE. VECERNIE.
pomerídă	s.	v. CHINDIE. VECERNIE.
POMÉT	s.	v. livadă.
POMÉŢI	s. pl.	(ANAT.) umerii obrajilor (pl.), (rar) umerii feţei (pl.), (reg.) pumnii obrajilor (pl.), (înv.) magule
pomí	vb.	v. ZBÎRCI.
POMICULTÚRĂ	s.	(pop.) pomărit, (înv.) pomărie. (Se ocupă cu ~.)
pomiéră	s.	v. FRUCTIERĂ.
pómină	s.	v. AMINTIRE. FAIMĂ. POMENIRE. RENUME. VESTE.
pomisí	vb.	v. ZBÎRCI.
POMIŞÓR	s.	v. copăcel.
pomiţár	s.	v. DUD.
pomíţă	s.	v. DUDĂ. FRAGĂ. MURĂ. ZMEURĂ.
pomiţă-de-sînger	s.	v. SALBĂ-MOALE. VONICER.
pomníţă	s.	v. FRAG.
pomóci	s.	v. PĂMĂTUF. POANSON.
pomóstină	s.	v. DUŞUMEA. PARDOSEALĂ. POD. PODEA. SCÎNDURĂ.
POMPÁJ	s.	v. pompare.
POMPÁRE	s.	(TEHN.) pompaj.
PÓMPĂ	s.	(TEHN.) (Ban.) smîrc, (înv.) tulumbă. (~ de apă.)

PÓMPĂ	s.	1. v. fast.2. bogăție, fast, lux, splen-doare, strălucire. (~ ceremoniei.)3. alai, fast, (înv.) parisie, politie, vîlvă. (A fost primit cu mare ~.)4. paradă, (înv.) fală. (A intrat cu ~ în oraș.)5. ceremonie, cinste, fast, paradă, solemnitate. (~ de care
POMPIÉR	s.	(înv. şi reg., mai ales în Mold.) pojarnic, (înv.) tulumbagiu, tulumbaș.
POMPÓN	s.	v. panaș.
POMPÓS	adj.	1. v. fastuos.2. v. afectat.
POMULÉȚ	s.	v. copăcel.
pomul-úrsului	s.	v. SCORUȘ.
pomușoáră	s.	v. AGRIȘ. COACĂZĂ. COACĂZ. PĂLTIOR.
ponc	adj, s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
poncíș	adj.	v. ABRUPT. APLECAT. DREPT. ÎNCLINAT. PERPENDICULAR. PIEPTIȘ. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂPĂSTIOS. PRIPOROS. RÎPOS. STRABIC. VERTICAL.
poncíș	adj., adv.	v. CHIORÎȘ. CRUCIȘ. ÎNCRU-CIȘAT. OBLIC. PIEZIȘ. SAȘIU.
poncíș	adv.	v. CHIONDORÎȘ. STRÎMB.
pond	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. MASĂ. POVARĂ. SARCINĂ.
PONDERÁ	vb.	v. atenua.
ponderá	vb.	v. COMPENSA. CONTRABALANSA. CUMPĂNI. ECHILIBRA. PRECUMPĂNI.
PONDERÁT	adj.	1. v. calculat.2. v. calm.
ponderáție	s.	v. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CUMINȚENIE. CUMPĂT. CUMPĂ-TARE. ÎNȚELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAȚIE. RAȚIUNE. SOCOTEALĂ. SOCOTINȚĂ. TACT.
PÓNDERE	s.	v. importanță.
póndere	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. POVARĂ. SARCINĂ.
ponderós	adj.	v. AUTORIZAT. COMPETENT. DECISIV. DETERMINANT. HOTĂRÎTOR. PRICE-PUT. PUTERNIC. TARE.
poneávă	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELITOA-RE. PĂTURĂ. VELINȚĂ.
PONEGREÁLĂ	s.	v. calomniere.
PONEGRÍ	vb.	v. calomnia.
PONEGRÍRE	s.	v. calomniere.
ponegrít	adj.	v. ÎNCHIS. ÎNNEGURAT. ÎNNORAT. ÎNTUNECAT. ÎNTUNECOS. MOHORÎT. NEGRU. NEGUROS. NOROS. PÎCLOS. PLUMBUIT. PLUM-BURIU. POSOMORÎT. URÎT.
PONEGRÍT	adj., s.	v. calomniat.
PONEGRITÓR	adj., s.	1. adj., s. v. calomniator.2. adj. v. calomnios.
ponivós	adj., s.	v. CHIOR. MIOP.
PONÓR	s.	v. rîpă.
ponór	s.	v. GÎRLĂ.
ponorî	vb.	v. PRĂBUȘI. PRĂVĂLI. ROSTOGOLI. SURPA.
ponorît	adj.	v. PRĂBUȘIT. SURPAT.
ponorîtúră	s.	v. SURPĂTURĂ.

ponós	s.	v. ABATERE. BELEA. BUCLUC. CULPABILITATE. CULPĂ. CUSUR. DANDANA. DEFECT. DEFICIENȚĂ. DEZONOARE. EROARE. GREŞEALĂ. IMPERFECȚIUNE. INSUFICIENȚĂ. ÎNCURCĂTURĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NECINSTE. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEV
ponoseálă	s.	v. DEGRADARE. DETERIORARE. PONOSIRE. ROADERE. STRICARE. TOCIRE. UZARE.
PONOSÍ	vb.	a (se) degrada, a (se) deteriora, a (se) roade, a (se) strica, a (se) toci, a (se) uza. (Hainele i s-au ~ de tot.)
ponosí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
PONOSÍRE	s.	degradare, deteriorare, roadere, stri-care, tocire, uzare, (rar) ponoseală. (~ hainelor.)
PONOSÍT	adj.	degradat, deteriorat, ros, stricat, tocit, uzat. (Haine ~.)
ponosít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRIS-TAT. MÎHNIT. NECĂJIT. SUPĂRAT. TRIST.
ponosláș	s.	v. RECLAMANT.
ponóslu	s.	v. DEZONOARE. NECINSTE. PLÎN-GERE. RECLAMAȚIE. RUŞINE.
ponosluí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLE-VETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DENUNȚA. DISCREDITA. PÎRÎ. PONEGRI. RECLAMA. SPUNE.
ponosluíre	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVE-TEALĂ. CLEVETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRARE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ.
ponosluitór	adj., s.	v. BÎRFITOR. CALOMNIA-TOR. CLEVETITOR. DEFĂIMĂTOR. DENIGRA-TOR.
ponosluitór	s.	v. RECLAMANT.
ponóv	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
PONT	s.	pontator, (rar) pontagiu, (înv.) pontaș. (~ la unele jocuri de noroc.)
pont	s.	v. APUCĂTURĂ. ARTICOL. CAPITOL. CAPRICIU. CHEF. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. DEPRINDERE. EXTRAS. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. FRAG-MENT. MAIMUȚĂREALĂ. MANIERE. MOFT. MORAVURI. NAZ. NĂRAVURI. OBICEIURI. OCAZIE. PARAGRAF. PASAJ. POFTĂ. PRILEJ.
PONTÁ	vb.	v. miza.
PONTÁ	vb.	v. areta.
pontagíu	s.	v. PONT. PONTATOR.
PONTÁJ	s.	pontare. (Fişă de ~.)
PONTÁRE	s.	pontaj. (Fişă de ~.)
pontarisí	vb.	v. MIZA. PONTA.
pontáș	s.	v. CLĂCAȘ. PONT. PONTATOR.
PONTATÓR	s.	v. pont.
PONTÍF	s.	(BIS.) 1. (rar) pontifice. (~ în Roma antică.)2. pontiful roman v. papă; pontiful Romei v. papă.
PONTIFICÁL	adj.	v. papal.
pontificál	adj.	v. PAPAL.
pontificát	s.	v. PAPALITATE.
pontífice	s.	v. PONTIF.
PONTONIÉR	s.	(MIL.) (înv.) podar.
POP	s.	1. (CONSTR.) pălimar, (pop.) popîrțac, (reg.) poponeț. (~ de susținere a unui zid, a unui planşeu.)2. v. proptea.3. v. spetează.4. (reg.) căpiță, ciuclă, poponeț. (Un ~ de in.)
POD	s.	v. rock

pop	s.	v. CHINGĂ. FUS. PREPELEAC. STINGHIE.
popadíe	s.	v. PREOTEASĂ.
POPÁS	s.	1. poposire, (pop.) sălăşluire, (germa-nism înv.) rast. (~ul lui acolo s-a dovedit necesar.)2. v. oprire.3. haltă, oprire, (înv.) oturac, staţie. (În drum a făcut mai multe ~uri.)4. (MIL.) (înv.) tabără. (Trupele au făcut 15 ~uri pînă la Dunăre.)5. v. esc
PÓPĂ	s.	1. v. preot.2. rege, rigă, (înv.) crai. (~ la jocul de cărţi.)3. (reg.) măgar. (Snopul de grîu numit ~.)
pópă	s.	v. MĂSEA. POST. ZGLĂVOACĂ.
popdéle	s. pl.	v. SMIRDAR.
POPÉNCHI	s.	(BOT.) 1. (Coprinus comatus) (reg.) buretele-calului.2. (Coprinus atramentarius) (reg.) căciula-şerpelui.
POPÉSC	adj.	v. preoţesc.
popésc	adj.	v. CLERICAL. DUHOVNICESC. ECLE-ZIASTIC. PREOŢESC.
POPÉŞTE	adv.	(BIS.) preoţeşte. (Cîntă ~.)
popéte	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
POPÍ	vb.	v. hirotonisi.
popí	vb.	v. PĂSTORl.
POPÍC	s.	(SPORT) (prin Transilv.) cuglă. (A doborît un ~.)
popíc	s.	v. MĂNUŞĂ. PICIOR.
POPÍE	s.	v. preoţie.
POPÍLNIC	s.	(BOT.) 1. (Asarum europaeum) pipe-rul-lupului, (reg.) ficăţea, năjitnică, pipăruş, piperniţă, trierei (pl.), tulipin, buba-inimii, buruiana-frigurilor, buruiană-de-atac, dafin-mic, lingura-frumoaselor, lingura-popii.2. (Anemone hepatica) (reg.) breabăn, v
popíme	s.	v. CLER. PREOŢIME.
popínă	s.	v. GRĂDIŞTE. GRIND.
popínci	s. pl.	v. GHEBE.
popistrí	vb.	v. BRODA. COASE. ÎMPESTRIŢA. PĂTA. SMĂLŢA.
POPÎNDĂU	s.	(ZOOL.; Citellus citellus) (reg.) mitorlan, pinţă, popîndeţ, popîndoc, ţiştar.
popîndău	s.	v. GUZGAN. MOMÎIE. SPERIE-TOARE. ŞOARECE-DE-CÎMP. ŞOARECE-DE-PĂ-DURE. ŞOBOLAN.
popîndeá	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
popîndéţ	s.	v. MOMÎIE. POPÎNDĂU. SPERI-ETOARE. ŞOARECE-DE-CÎMP.
popîndí	vb.	v. GHIONTI. IZBI. ÎMBOLDI. ÎMBRÎNCI. ÎMPINGE. ÎNGHIONTI.
popîndóc	s.	v. POPÎNDĂU. ŞOARECE-DE-CÎMP.
popînzác	s.	v. GUZGAN. MOMÎIE. SPERIE-TOARE. ŞOARECE-DE-PĂDURE. ŞOBOLAN.
popînzói	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE. ŞOARE-CE-DE-PĂDURE.
popîrţác	s.	v. FURCĂ. PĂLIMAR. PISC. POP.
popoáie	s.	v. PREOTEASĂ.
pópone	s.	v. PEPENE.
poponéţ	s.	v. GUZGAN. MOMÎIE. OPAIŢ. PĂLIMAR. POP. ROCHIŢA-RÎNDUNELEI. ROCHIŢA-RÎNDU-NICII. SPERIETOARE. ŞOARECE-DE-CÎMP. ŞOARECE-DE-PĂDURE. ŞOBOLAN.
POPÓR	s.	1. v. naţiune.2. norod, ţară, (pop.) obşte. (Întregul ~ s-a ridicat la luptă.)3. v. gloată.4. neam, populaţie, seminţie, (pop.) norod, (înv.) lume, rudă, rudenie. (Un ~ de viteji.)
popór	s.	v. ENORIE. PAROHIE.

poporá	vb.	v. PĂSTORI. POPULA.
poporál	adj.	v. POPORAN. POPULAR.
poporalitáte	s.	v. FAIMĂ. POPULARITATE. RENUME. REPUTAȚIE.
POPORÁN	adj.	v. popular.
poporán	adj.	v. POPULAR.
poporán	s.	v. CONCETĂȚEAN. ENORIAȘ. SĂ-TEAN. ȚĂRAN.
poporanizáre	s.	v. POPULARIZARE. PROPA-GARE. PROPOVĂDUIRE. RĂSPÎNDIRE.
poporár	adj.	v. POPORAN. POPULAR.
pororát	adj.	v. LOCUIT. POPULAT.
poporáție	s.	v. LOCUITORI. POPULAȚIE.
poporíme	s.	v. GLOATĂ. LOCUITORI. MULȚIME. NOROD. PLEBE. POPOR. POPULAȚIE. PROSTIME.
poporós	adj.	v. LOCUIT. POPULAT.
POPOSÍ	vb.	1. a se opri, a sta, a şedea, a trage, a zăbovi. (A ~ la umbra unui stejar.)2. a se opri, (înv.) a conăci. (A ~ la un han.)3. (înv. şi pop.) a mînea. (Unde ai de gînd să ~ la noapte?)4. a se aşeza. (Călătorul a ~ ca să mănînce.)
poposí	vb.	v. DORMI. ODIHNI. REPAUZA.
POPOSÍRE	s.	1. oprire, zăbovire. (~ lui într-un loc pentru odihnă.)2. v. popas.
popoțá	vb.	v. CĂȚĂRA. COCOȚA. RIDICA. SUI. URCA.
popreá	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
POPÓU	s.	v. şezut.
popreálă	s.	v. AREST. ARESTARE. AREST PRE-VENTIV. DEȚINERE. INTERZICERE. ÎMPIEDICA-RE. ÎNCHIDERE. ÎNCHISOARE. ÎNTEMNIȚARE. OCNĂ. OPRIRE. PENITENCIAR. PREVENȚIE. PUŞCĂRIE. REȚINERE. TEMNIȚĂ.
poprí	vb.	v. ARESTA. DEȚINE. INTERZICE. ÎMPIE-DICA. ÎNCHIDE. ÎNTEMNIȚA. OPRI. PROHIBI. PROPTI. REȚINE. REZEMA. SECHESTRA. SPRIJINI. STA. SUSȚINE.
POPRÍRE	s.	v. sechestru.
popríre	s.	v. DIFICULTATE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. OPRIRE. PIEDICĂ. POPAS. STAVILĂ. ŞEDERE.
poprít	adj.	v. ARESTAT. DEȚINUT. INTERZIS. ÎNCHIS. ÎNTEMNIȚAT. OPRIT. REȚINUT.
pópsi	s.	v. DOS. FUND. POPOU. ŞEZUT.
POPULÁ	vb.	1. (înv.) a împopora, a popora. (A ~ un teritoriu.)2. a locui. (Tribul ~ cîndva nordul ţării.)
POPULÁR	adj.	1. poporan, (înv. şi reg.) poporal, (înv.) poporar. (Literatură ~.)2. (înv.) poporan. (Şcoli ~.)3. (astăzi rar) vulgar, (înv.) prost. (Latina ~.)
POPULÁRE	s.	(înv.) împoporare. (~ unui teritoriu.)
POPULARITÁTE	s.	faimă, renume, reputație, (înv.) poporalitate, (fig.) priză. (Se bucură de oareca-re ~.)
POPULARIZÁ	vb.	v. răspîndi.
POPULARIZÁRE	s.	v. răspîndire.
POPULARIZÁT	adj.	propagat, răspîndit. (Cunoş-tinţe ~.)
POPULARIZATÓR	s., adj.	propagator, propo-văduitor, răspînditor, (astăzi rar) vulgarizator, (fig.) semănător. (~ de cunoştinţe folositoare.)
POPULÁT	adj.	v. locuit.
POPULÁȚIE	s.	1. locuitori (pl.), (înv. şi reg.) poporime, (înv.) poporație, public. (~ oraşului.)2. v. popor.3. populație statistică v. colectivitate statistică.

populós	adj.	v. LOCUIT. POPULAT.
popuşoíştină	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.
por	s.	(ANAT.) ostium.
por	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
poraníci	s.	v. SPÎNZ. UNTUL-VACII.
pórav	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NĂBĂDĂIOS. NĂRĂVAŞ. NĂRĂVIT. NEOBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUI-TOR. VREDNIC. ZELOS.
pórav	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
PORC	s.	1. (ZOOL.; Sus scrofa domestica) (pop.) rîmător, rîtan, (înv.) sfin.2. (ZOOL.) porc mistreţ (Sus scrofa) = mistreţ, porc sălbatic, (rar) porc de pădure, (înv. şi reg.) gligan; porc sălbatic v. porc mistreţ.3. (IHT.) porc-de-mare v. scor-pie-de-mare.4. (AS
porcán	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PIETROŞEL. PORCOI. PORCUŞOR. STOG.
PORCÁR	s.	(prin Transilv.) condaş. (~ se ocupă cu creşterea porcilor.)
porcárul	s.	art. v. ALDEBARAN.
porcáş	s.	v. PIETROŞEL. PORCUŞOR.
PORCĂÍ	vb.	(reg.) a scrofăi. (L-a ~ cum i-a venit la gură.)
porcănáş	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
porcănél	s.	v. PIETROŞEL. PORCUŞOR.
porcăráş	s.	v. PLOIER.
porcăreáţă	s.	v. COCINĂ.
PORCĂRÍE	s.	(înv.) scrofărie. (A comis o ~.)
porcăríe	s.	v. COCINĂ.
porc-de-Índia	s.	v. COBAI.
porc de pădúre	s.	v. MISTREŢ. PORC MISTREŢ. PORC SĂLBATIC.
PORCÉSC	adj.	porcin. (Carne ~ească.)
porcésc	adj.	v. DEŞĂNŢAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OB-SCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
PORCÍN	adj.	porcesc. (Carne ~.)
porcín	s.	v. COSTREI. TROSCOT.
PORCÍNĂ	s.	(ZOOL.) suină.
porcínă	s.	v. IARBĂ GRASĂ. PORTULACĂ.
porcíre	s.	v. AGURIJOARĂ. PORTULACĂ.
PORCÓI	s.	v. căpiţă.
porcói	s.	v. PIETROŞEL. PORCUŞOR.
porcoiáş	s.	v. PIETROŞEL. PORCUŞOR.
porcoiáţă	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
porconeáţă	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
porcós	adj.	v. DEŞĂNŢAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
porcotós	adj.	v. DEŞĂNŢAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
parcul-ápelor	s.	v. CLEAN.
porculeán	s.	v. CĂPIŢĂ. CLAIE. PIETROŞEL. PORCOI. PORCULEŢ. PORCUŞOR. STOG.

porculéte	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. PIETROŞEL. PORCOI. PORCUŞOR. STOG.
PORCULÉȚ	s.	v. porcuşor.
porculéț	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
porcúș	s.	v. PIETROŞEL. PORCUŞOR.
PORCUŞÓR	s.	1. (ZOOL.) porculeț, (rar) porculean.2. (IHT.; Gobio gobio) pietroşel, (reg.) pietrar, porcan, porcaş, porcănel, porcoi, porcoiaş, porculean, porculete, porcuş, porcuț, rancă, rîbiță.3. (IHT.; Gobio uranoscopus) (reg.) morcoci.
porcuşór	s.	v. PLOIER DE MUNTE.
porcuşor-de-vád	s.	v. GLĂVOACĂ.
porcúț	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. ORBETE. PIETRO-ŞEL. PORCOI. PORCUŞOR. STOG.
PORÉCLĂ	s.	nume, supranume, (livr.) cognomen, (franțuzism) sobrichet, (înv. şi reg.) sclitadă, (Olt., Munt. şi Transilv.) ponos, (înv.) poreclitură. (Ce ~ i-a pus?)
poréclă	s.	v. NUME DE FAMILIE. PATRONIM. PATRONIMIC.
PORECLÍ	vb.	a boteza, a chema, a denumi, a intitula, a numi, a spune, a supranumi, (înv. şi reg.) a număra, (înv.) a grăi, a nomina, a numeni, a titlui. (Pentru vitejia lui l-au ~ „Bravul”.)
poreclí	vb.	v. CHEMA. NUMI.
PORECLÍT	adj.	denumit, intitulat, numit, supra-numit, zis, (înv.) titluit. (Al. Golescu, ~ Arăpilă.)
poreclitúră	s.	v. NUME. PORECLĂ. SUPRA-NUME.
porfíră	s.	v. PURPURĂ.
porfiríu	adj.	v. PURPURIU. VIŞINIU.
poricále	s. pl.	v. FRUCT. POAMĂ. ROD.
PORIFÉR	adj.	porigen. (Material ~.)
PORIGÉN	adj.	v. porifer.
poríme	s.	v. POROZITATE. SPONGIOZITATE.
pornánă	s.	v. CERDAC. PRIDVOR. TINDĂ. VERANDĂ.
porneálă	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZIASM. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEȚIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PLECARE. PORNIRE. STI-MUL.
PORNÍ	vb.	I. 1. a pleca, (înv.) a (se) clăti, a purcede. (Au ~ la drum.)2. a trimite. (I-a ~ cu greu la drum.)3. v. pleca.4. v. apuca.5. v. demara. II. 1. v. începe.2. v. stîrni.3. a se apuca, a începe, a se pune. (Se ~ să mănînce.)4. a începe, (prin Transilv.) a a
porní	vb.	v. EXPEDIA. TRIMITE.
PORNÍRE	s.	I. 1. plecare, (pop.) porneală, (înv.) purcedere, purces. (~ noastră are loc în zori.)2. v. plecare.3. ducă, plecare. (E gata de ~.)4. v. de-maraj. II. 1. v. dezlănțuire.2. v. aspirație.3. v. imbold.4. v. entuziasm.5. v. aptitudine.6. v. tendință.7. v. du
PORNÍT	adj.	v. furios.
PORNITÓR	s.	v. demaror.
pórno	adj.	v. OBSCEN. PORNOGRAFIC.
PORNOGRÁFIC	adj.	1. v. obscen.2. obscen, (fam.) porno. (Un film ~.)
PORNOGRAFÍE	s.	v. obscenitate.
poroáică	s.	v. PRAZ.
porób	s.	v. BRAD.
porobóc	s.	v. NOU-NĂSCUT. PRUNC. SUGACI. SUGAR.
porobocíe	s.	v. COPILĂRIE. PRUNCIE.

porobotí	vb.	v. GRĂMĂDI. ÎMBULZI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI.
porodíță	s.	v. COBORÎTOR. DESCENDENT. NEAM. ODRASLĂ. PROGENITURĂ. SCOBORÎTOR. SEMINȚIE. SPIȚĂ. URMAȘ. VIȚĂ. VLĂSTAR.
porogánie	s.	v. PĂȚANIE.
porói	s.	v. PRAZ.
PORÓINIC	s.	(BOT.) 1. (Orchis purpurea) (reg.) bujor, gemănariță, sculătoare, untul-vacii.2. (Or-chis militaris) (reg.) bujor, bujorei (pl.), gemănariță, sculătoare, untul-vacii.3. (Orchis mascula) salep, (reg.) bujor, gemănariță, sculătoare, limba-cucului, untul-vac
poróinic	s.	v. BUJOREL. GEMĂNARIȚĂ. STUPI-NIȚĂ. UNTUL-VACII.
PORÓS	adj.	1. v. spongios.2. v. afînat.
póroș	adj.	v. NĂBĂDĂIOS. NĂRĂVAȘ. NĂRĂVIT.
POROZITÁTE	s.	spongiozitate, (înv.) porime. (~ unui material.)
porșóg	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
porșór	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. PORCOI. PREPE-LEAC. STOG.
PORT	s.	1. îmbrăcăminte, (pop.) purtat. (Care este ~ul lor tradițional?)2. costum. (~ popular.)3. purtare. (~ul armelor este interzis.)4. atitu-dine, poză, poziție, ținută, (livr.) alură, postură, (rar) stațiune. (~ul corect al corpului.)
PORT	s.	(înv.) liman, pristaniște, scală, schelă. (~ la mare.)
port	s.	v. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. PURTARE.
PORTÁBIL	adj.	v. transportabil.
PORTÁL	s.	v. arcadă.
portánt	adj.	v. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
PORTÁNȚĂ	s.	(FIZ.) forță portantă.
PORTÁR	s.	1. (înv.) portier, ușar. (~ la o casă.)2. (IST.) ușar. (~ era însărcinat cu paza curții domnești.)3. (SPORT) (englezism) goalkeeper. (~ la fotbal.)
portár	s.	v. PORTĂREL.
PORTATÍV	adj.	v. transportabil.
PORTAVÓCE	s.	v. megafon.
PORTĂREÁSĂ	s.	(înv.) portăriță. (~ la un bloc.)
PORTĂRÉL	s.	(JUR.) (reg.) portar, (Transilv.) pristav.
portăríță	s.	v. PORTĂREASĂ.
PORTCÁRT	s.	porthartă.
PORTDRAPÉL	s.	stegar, (rar) portstindard, (înv.) sangeactar, sangeagaș, sangeagiu, (turcism înv.) bairactar. (~ al unei divizii.)
pórte-bonheur	s.	v. AMULETĂ. FETIȘ. TALIS-MAN.
portepéu	s.	v. PORTSABIE.
PORTHÁRTĂ	s.	portcart.
portiér	s.	v. PORTAR.
PORTFILIÉRĂ	s.	v. clupă.
PORTLANDIÁN	s., adj.	(GEOL.) titanic. (Straturi ~ene.)
PORTMANTÓU	s.	umeraș, (rar) umăr, umerar. (Și-a pus hainele pe ~.)
portmonétă	s.	v. PORTMONEU. PORTOFEL.
PORTMONÉU	s.	v. portofel.

PORTOCÁL	s.	(BOT.; Citrus aurantium) (înv. şi reg.) naramz, (reg.) noroancă, oranz.
PORTOCÁLĂ	s.	(BOT.) (înv. şi reg.) naramză, (reg.) noroancă, pomeranţă.
PORTOCALÍU	adj.	(livr.) oranj, (pop.) morcoviu, (înv. şi reg.) naramzat, narangiu, (înv.) peratic, turungiu. (De culoare
PORTOCHELÁRI	s.	etui, toc.
PORTOFÉL	s.	portmoneu, (prin Transilv.) buchelar, (Transilv.) pughilareş, (prin Bucov.) pulearţ, (Ban. şi Transilv.) şlăitaf, (înv.) portmonetă, portofoliu, (arg.) coajă, scoarţă. (Îşi ţine banii în ~.)
portofél	s.	v. MINISTER.
portofóliu	s.	v. MINISTER. PORTMONEU. POR-TOFEL.
PORTRÉT	s.	(ARTE) chip, (înv.) obraz. (I-a făcut ~ul în ulei.)
portretár	s.	v. PORTRETIST.
portretáre	s.	v. PORTRETIZARE.
PORTRETÍST	s.	(ARTE) (înv.) portretar. (Un ~ celebru.)
PORTRETIZÁRE	s.	(ARTE) (înv.) portretare. (~ unei persoane.)
PORTSÁBIE	s.	(înv.) portepeu.
PORTSATELÍT	s.	v. antrenor.
portstindárd	s.	v. PORTDRAPEL. STEGAR.
PORTSCÚLĂ	s.	v. portunealtă.
porttabác	s.	v. PORTŢIGARET. TABACHERĂ.
portţigár	s.	v. PORTŢIGARET. TABACHERĂ.
PORTŢIGARÉT	s.	1. ţigaret, ţigaretă, (Ban. şi Transilv.) sipcă. (Fumează cu ~.)2. v. tabacheră.
portugál	s., adj.	v. PORTUGHEZ.
PORTUGHÉZ	s., adj.	(înv.) portugal.
PORTULÁCĂ	s.	(BOT.) 1. v. agurijoară.2. (Portu-laca oleracea) (reg.) dragoste, graşiţă, porcină, urechelniţă, buruiană-grasă, floare-de-piatră, pita-porcului.
PORTUNEÁLTĂ	s.	v. portsculă.
PORŢELÁN	s.	(reg.) marmură, (înv.) cinie, farfurie. (Vase de ~.)
PÓRŢIE	s.	raţie, (înv. şi reg.) obricariţă, (înv.) mertic, oboroc, tain. (~ de mîncare.)
pórţie	s.	v. BIR. DARE. DOZĂ. IMPOZIT.
PORŢIÚNE	s.	1. v. bucată.2. v. zonă.3. parte, sector. (O ~ a pieţei destinată brînzeturilor.)
porúcic	s.	v. LOCOTENENT. OFIŢER.
PORÚMB	s.	1. (BOT.; Zea mays) (reg.) călambuc, ciolomadă, cocenaşi (pl.), colibaş, cucoriţă, cucuruz, gîrnişor, mălai, păpuşă, păpuşoi, tenchi, (înv.) mais.2. (BOT.) porumb măselat v. porumb românesc; porumb românesc = porumb măselat.3. v. porumbiște.
porúmb	s.	v. PORUMBAR. PORUMBEL. ŞTIU-LETE.
PORUMBÁC	adj.	pestriţ. (Găină ~.)
PORUMBÁR	s.	(BOT.; Prunus spinosa) porumbel, (înv. şi reg.) tîrn, (reg.) coţobrel, curcudel, mărăcine, porumb, porumbea, scorombar, spin.
PORUMBÁR	s.	1. v. pătul.2. coşar, pătul, (reg.) magazin, (Mold. şi Transilv.) coş, (Transilv.) coşarcă. (~ de
porumbár	s.	v. ERETE. ULIU.
porumbáriţă	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PORUM-BĂRIE.
PORÚMBĂ	s.	(BOT.) porumbea, scoroambă, (Transilv.) corobeaţă, (prin Olt.) tîrnoslivă. (Fructul porumbarului se numeşte ~.)
porúmbă	s.	v. PORUMBIŢĂ.

PORUMBĂRÍE	s.	v. pătul.
porumbăríște	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PO-RUMBĂRIE.
PORUMBEÁ	s.	(BOT.) porumbă, scoroambă, (Transilv.) corobeață, (prin Olt.) tîrnoslivă. (Fructul porumbelului se numește ~.)
porumbeá	s.	v. PORUMBAR. PORUMBEL. PORUMBIȚĂ.
PORUMBÉL	s.	I. (ORNIT.) 1. (Columba) (pop.) porumb, (înv. şi reg.) porumboi, (Ban. şi Transilv.) golîmb, (Mold.) hulub.2. porumbel gulerat v. porumbel mare; porumbel mare v. porumbel gulerat; porumbel sălbatic v. turturea. II. (BOT.) 1. v. porumbar.2. (Muscari botryo
porumbél	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. SPIN. VERIGAR.
porumbel-de-máre	s.	v. MARTIN. PESCAR RÎZĂTOR. PESCĂRUŞ.
porumbélniță	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PO-RUMBĂRIE.
porumbel-turcésc	s.	v. GUGUŞTIUC.
porumbel-țigănésc	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUȚĂ.
porumbelul-lui-Nóe	s.	v. PORUMBEL SĂLBA-TIC. TURTUREA.
PORUMBÍŞTE	s.	porumb, (reg.) cucuruzaştină, cucuruze (pl.), cucuruzişte, mălaie (pl.), mălăină, mălăişte, mălăiştină, păpuşoi, păpuşoişte, păpuşoiştină, tenchişte, (Ban. şi Olt.) ponov. (S-a ascuns în ~.)
porumbíște	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PORUM-BĂRIE.
PORUMBÍȚĂ	s.	(ORNIT.) (rar) columbă, (pop.) porumboaică, (înv. şi reg.) porumbă, (reg.) hu-lubiță, porumbea, porumboaie, (Ban.) golîmbiță.
porumbíță	s.	v. PĂTUL. PORUMBAR. PORUM-BĂRIE.
porumboáică	s.	v. PORUMBIȚĂ.
porumboáie	s.	v. PORUMBIȚĂ.
porumbói	s.	v. PORUMBEL.
porumbul-cúcului	s.	v. PORUMBEL. RODUL-PĂ-MÎNTULUI.
PORÚNCĂ	s.	1. v. dispoziție.2. v. ordin.
porúncă	s.	v. CHEMARE. ÎNVĂȚĂTURĂ. NOR-MĂ. ORDIN. PRECEPT. PRINCIPIU. REGULĂ.
porunceálă	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ÎNVĂȚĂTURĂ. NORMĂ. ORDIN. PORUNCĂ. PRECEPT. PRINCIPIU. REGULĂ.
PORUNCÍ	vb.	1. v. ordona.2. a ordona, a spune, a zice. (Fă ce-ți ~ el!)
poruncí	vb.	v. ANUNȚA. COMUNICA. TRANS-MITE. VESTI.
poruncítă	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ÎNVĂȚĂTURĂ. NORMĂ. ORDIN. PORUNCĂ. PRECEPT. PRINCIPIU. REGULĂ.
PORUNCITÓR	adj.	v. autoritar.
poruncitór	adj., s.	v. IMPERATIV.
porúşnic	s.	v. LOCOTENENT. OFIȚER.
POSÁC	adj.	1. v. ursuz.2. v. încruntat.3. morocănos, răutăcios, ursuz, (fig.) acru. (Vorbea cu ton ~.)
posác	adj.	v. DEMORALIZANT. DEPRIMANT. DESCURAJANT. DEZOLANT. MOHORÎT. POSO-MORÎT. TRIST.
POSÁDĂ	s.	(TEHN.) schimbătoare, (reg.) cumpănă, punte, scaun, vîrtej. (~ la pietrele morii.)
posádă	s.	v. CURĂTURĂ. PICHET. VAMĂ.
posádnică	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
posăceálă	s.	v. ÎNCRUNTARE. ÎNTRISTARE. ÎNTUNECARE. MÎHNIRE. MOROCĂNEALĂ. POSĂCIE. POSOMOREALĂ. TRISTEȚE. URSU-ZENIE. URSUZLÎC.

POSĂCÍE	s.	morocăneală, posomoreală, ursuzenie, ursuzlîc, (rar) posăceală. (~ unui om prost dispus.)
posăí	vb.	v. INOCULA. VACCINA.
posăiálă	s.	v. INOCULARE. INOCULAȚIE. VAC-CINARE.
posăíre	s.	v. INOCULARE. INOCULAȚIE. VAC-CINARE.
POSEDÁ	vb.	1. a avea, a deține, a stăpîni, (înv.) a posesui. (A ~ un bun material.)2. v. avea.3. v. cu-noaște.4. v. ști.
POSEDÁRE	s.	1. deținere, posesiune, stăpînire. (~ unui bun material.)2. v. cunoaștere.
POSESIÚNE	s.	1. deținere, posedare, stăpînire. (~ unui bun material.)2. v. proprietate.3. stăpînire, (fig.) mînă. (Are în ~ documentele ...)4. v. co-lonie.
posesiúne	s.	v. ARENDĂ. DOMENIU. LATIFUN-DIU. MOȘIE.
POSESÓR	s.	1. deținător, proprietar, stăpîn, (înv.) ocinaș, posesuitor. (~ al unui bun.)2. v. detentor.3. v. purtător.
posesór	s.	v. ARENDAȘ.
posesuí	vb.	v. AVEA. DEȚINE. POSEDA. STĂPÎNI.
posesuitór	s.	v. DEȚINĂTOR. POSESOR. PROPRIETAR. STĂPÎN.
posfát	s.	v. CHEPCEL. CRÎSNIC.
POSÍBIL	adj., adv.	1. adj. realizabil, (livr.) fezabil, (rar) practicabil. (Un lucru ~.)2. adj. (înv. și reg.) putincios. (Toate mijloacele ~)3. adj. eventual, probabil. (O ~ întîlnire între cei doi ambasadori.)4. adv. v. poate.5. adj. potențial, probabil, virtual. (~ cîști
POSIBILITÁTE	s.	1. eventualitate, probabilitate. (Nu trebuie exclusă această ~.)2. potențialitate, probabilitate, virtualitate. (~ cîștigării competi-ției.)3. v. capacitate.4. v. facultate.6. v. mod.7. v. șansă.
posíp	s.	v. NISIP.
poslánеț	s.	v. CRAINIC. MESAGER. SOL. TRIMIS. VESTITOR.
poslánic	s.	v. CRAINIC. MESAGER. SOL. TRIMIS. VESTITOR.
poslánie	s.	v. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. SCRI-SOARE.
posleduí	vb.	v. COLAȚIONA.
poslușánie	s.	v. ACORD. APROBARE. ASEN-TIMENT. AVIZ. CONSIMȚĂMÎNT. CONSIMȚIRE. FUNCȚIE. ÎNCUVIINȚARE. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. PERMISIUNE. POST. SERVICIU. SLUJBĂ. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
posluși	vb.	v. FUNCȚIONA. LUCRA. SERVI. SLUJI.
poslúșnic	s.	v. OM DE SERVICIU. SERVITOR. SLUGĂ.
posmág	s.	v. PESMET.
pósmă	s.	v. PRĂȘTINĂ.
posmól	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. MULȚIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.
POSOMOREÁLĂ	s.	1. v. încruntare.2. morocă-neală.3. întristare, mîhnire, tristețe, (rar) posăceală, (fig.) înnorare. (~ i se vedea pe față.)
POSOMORÎ	vb.	1. v. încrunta.2. a (se) întrista, a (se) mîhni, (înv.) a (se) tînji, (fig.) a (se) înne-gura, a (se) înnora, a (se) întuneca, a (se) mohorî. (S-a cam ~ la față.)3. v. înnora.4. v. strica.
POSOMORÎT	adj., adv.	1. adj. v. încruntat.2. adj., adv. v. îmbufnat.3. adj. v. ursuz.4. adj. întristat, mîhnit, trist, (fig.) înnegurat, înnorat, întunecat, mohorît. (O față ~.)5. adj. v. înnorat.6. adj. v. dezolant.7. adj. melancolic, trist. (O noapte ~.)
POSPÁI	s.	(reg.) ometiță, (prin Ban.) știup. (~ de făină, la moară.)
pospái	s.	v. PISCOAIE. VRANĂ.
pospáng	s.	v. CIMIȘIR.
pospăiálă	s.	v. LUSTRU.

POST	s.	v. slujbă.
POST	s.	(BIS.) 1. (pop.) sec, (prin Mold.) popă. (În timpul ~ului de Crăciun.)2. postul mare v. păresimi.
post	s.	v. DIETĂ. REGIM.
POSTÁ	vb.	1. a (se) așeza, a (se) fixa, a (se) instala, a (se) plasa. (S-a ~ în fața ușii.)2. (fam.) a se proțăpi. (Se ~ înaintea lui.)
postál	s.	v. PANTOF.
POSTAMÉNT	s.	1. v. piedestal.2. bază, soclu, suport. (Un laminor fixat pe un ~.)
POSTÁTĂ	s.	(AGRIC.) (prin Olt.) tarla.
postátă	s.	v. BRAZDĂ. BUCATĂ. DISTANȚĂ. INTERVAL. RĂZOR. STRAT.
POSTÁVĂ	s.	(TEHN.) ladă, (Transilv.) troacă. (În ~ curge făina măcinată, la moară.)
postávă	s.	v. ALBIE. COPAIE. COVATĂ.
postăvíță	s.	v. TEICĂ.
POSTCÁLCUL	s.	v. postcalculație.
POSTCALCULÁȚIE	s.	(CONT.) postcalcul.
POSTÉLNIC	s.	(IST.) (înv.) stratornic. (~ul era dregător de curte.)
POSTERIÓR	adj.	1. dinapoi, dindărăt. (În partea ~oară a căruței.)2. v. dorsal.3. v. ulterior.
posteriór	s.	v. DOS. FUND. POPOU. ȘEZUT.
POSTERIORITÁTE	s.	(rar) ulterioritate. (Raport de ~.)
POSTERITÁTE	s.	1. descendenți (pl.), urmași (pl.), (înv.) mărădic. (Ce va zice ~?)2. viitor, viitorime, (înv.) viitorie. (~ va aprecia eforturile noastre.)
POSTÉUCĂ	s.	(reg.) vîrtej. (~ pentru ungerea roților carului.)
POSTÍ	vb.	(BIS.) a ajuna.
POSTÍRE	s.	(BIS.) ajunare.
postíș	adj.	v. ARTIFICIAL. FALS.
postíșă	s.	v. MEȘĂ.
postoroáncă	s.	v. RÎNCĂ.
postoróncă	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUȘLAMA. SCÎRNĂVIE.
POST-PÁRTUM	s.	v. lăuzie.
postpozitív	adj.	v. ENCLITIC. POSTPUS.
POSTPÚNERE	s.	(GRAM.) encliză.
POSTPÚS	adj.	(GRAM.) enclitic, (rar) postpozitiv. (Poziția ~ a unui articol.)
postríg	s.	v. CĂLUGĂRIRE.
postrigí	vb.	v. CĂLUGĂRI.
postrúngă	s.	v. STRUNGĂREAȚĂ.
POSTTOTALITÁR	adj.	(POL.) posttotalitarist. (Peri-oada ~.)
POSTTOTALITARÍST	adj.	v. posttotalitar.
postulánt	s.	v. SOLICITANT. SOLICITATOR.
POSTULÁT	s.	1. v. premisă.2. v. axiomă.
postulát	s.	v. CERERE. CERINȚĂ. DEZIDERAT. DORINȚĂ. EXIGENȚĂ.
POSTÚRĂ	s.	v. situație.
postúră	s.	v. ATITUDINE. PORT. POZĂ. POZIȚIE. ȚINUTĂ.
poș	s.	v. POȘTĂ.
POȘÉTĂ	s.	geantă. (Scoate rujul din ~.)

POŞÍRCĂ	s.	(reg.) holercă, poaşcă, spălătură, țîşpoacă, vurt, (Mold. şi Transilv.) leoarcă, (Transilv.) liur, (Mold.) liurcă. (A băut o ~.)
poşomógi	s. pl.	v. POGHIRCĂ.
poşováică	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂ-RIE.
poştálăş	s.	v. FACTOR. POŞTAR. POŞTAŞ. POŞTĂ.
poştalău	s.	v. FACTOR. POŞTAR. POŞTAŞ. POŞTĂ.
POŞTALIÓN	s.	v. diligență.
POŞTÁR	s.	v. poştaş.
POŞTÁŞ	s.	factor, poştar, poştă, (rar) curier, (reg.) poştalăş, poştalău, (prin Mold.) plicar, (înv.) împărțitor. (A venit ~ul cu o recomandată.)
PÓŞTĂ	s.	1. v. corespondență.2. v. poştaş.3. v. dili-gență.4. (înv.) conac. (A mers cale de-o ~.)
PÓŞTĂ	s.	(reg.) poş. (Tipul de alică numit ~.)
póştă	s.	v. CURIER. MESAGER. ŞTAFETĂ.
POŞTĂRÍȚĂ	s.	factoriță.
POTÁIE	s.	v. javră.
potáie	s.	v. HAITĂ.
POTÁSĂ	s.	(CHIM.) 1. carbonat de potasiu, (înv.) sare de cenuşă, sare de leşie.2. potasă caustică v. hidroxid de potasiu.
POTÁSIU	s.	(CHIM.) kaliu.
potcán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
POTCÁP	s.	(BIS.) (înv. şi reg.) potcapoc. (Preot cu ~.)
potcápoc	s.	v. POTCAP.
potcáş	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
potcáş	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
potcáş	s.	v. ESCROC. HOȚ. IMPOSTOR. ÎNŞE-LĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
pótcă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. DEO-CHETURĂ. DEOCHI. HÎDOŞENIE. ÎNCURCĂTU-RĂ. MONSTRU. MONSTRUOZITATE. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENORO-CIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCI-NOG. POCITANIE. POCITURĂ. RĂU. SCHIMO-NOSITURĂ. SLUȚENIE. SLUȚITURĂ. SUPĂ
POTCOVÁR	s.	(înv. şi reg.) nalbant. (E de mese-rie ~.)
potcoveálă	s.	v. POTCOVIRE. POTCOVIT.
potcoví	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
POTCOVÍRE	s.	potcovit.
POTCOVÍT	s.	potcovire, (rar) potcoveală. (~ul cailor.)
poteá	s.	v. CĂRARE. POTECĂ.
POTÉCĂ	s.	cărare, (pop.) pîrtie, (reg.) potea. (O ~ prin vie.)
potécă	s.	v. CALE. DRUM. PAS. STRÎMTOARE. TRECĂTOARE.
poteceá	s.	v. CĂRĂRUIE. CĂRĂRUŞĂ. POTECUȚĂ.
POTECÚȚĂ	s.	cărăruie, cărărușă, (pop.) cărăruică, potecea. (O ~ de munte.)
poténт	adj.	v. PUTERNIC. REDUTABIL. ROBUST. SOLID. TARE. TEMUT. VALOROS. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
POTENTÁT	s.	autocrat.
POTENȚÁ	vb.	v. amplifica.

potență	vb.	v. ACCENTUA. EVIDENȚIA. ÎNTĂRI. MARCA. PUNCTA. RELEVA. RELIEFA. SUBLINIA.
POTENȚÁRE	s.	v. amplificare.
potențáre	s.	v. ACCENTUARE. EVIDENȚIERE. ÎNTĂRIRE. MARCARE. RELEVARE. RELIEFARE.
POTENȚÁT	adj.	v. amplificat.
potențát	adj.	v. ACCENTUAT. EVIDENȚIAT. ÎNTĂRIT. MARCAT. RELIEFAT. SUBLINIAT.
poténță	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORȚĂ. IM-PETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. VIGOARE. VIRILITATE. VITALITATE. VLAGĂ.
POTENȚIÁL	adj., s.	1. adj. v. posibil.2. adj. v. latent.3. s. v. capacitate.4. s. v. randament.
POTENȚIALITÁTE	s.	v. posibilitate.
POTENȚIOMETRÍE	s.	v. electrometrie.
POTENȚIOMÉTRU	s.	(FIZ.) compensator.
POTERÁȘ	s.	v. arnăut.
poteráș	s.	v. PRIPON. ȚĂRUȘ.
poterí	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. FUGĂRI. GONI. HĂITUI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. URMĂRI.
potestáte	s.	v. AUTORITATE. DOMINARE. DOMI-NAȚIE. HEGEMONIE. PUTERE. STĂPÎNIRE. SUPREMAȚIE.
poticálă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. DIFI-CULTATE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. ÎNCURCĂTURĂ. ÎNFRÎNGERE. ÎNVINGERE. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIȘTE. PACOSTE. PIEDICĂ. POCINOG. RĂU. STAVILĂ. SUPĂ
poticár	s.	v. FARMACIST.
poticăráș	s.	v. FARMACIST.
potícă	s.	v. FARMACIE.
poticări	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNȘELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIȘA.
POTICNEÁLĂ	s.	v. împiedicare.
POTICNÍ	vb.	1. v. împiedica.2. a se împiedica. (Se ~ la vorbă.)
poticní	vb.	v. CĂDEA. LOVI. PICA. PRĂBUȘI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. ȘCHIOPĂTA.
POTICNÍRE	s.	1. împiedicare, poticneală, (înv.) poticnitură. (~ calului în mers.)2. împiedicare. (~ la vorbă.)
POTICNÍT	adj.	1. v. împleticit.2. împiedicat. (Vorbire ~.)
poticnitúră	s.	v. ÎMPIEDICARE. POTICNEALĂ. POTICNIRE.
POTÍR	s.	(BIS.) caliciu, cupă, (înv.) scăfîrlie. (~ este un vas liturgic.)
POTIRÁȘ	s.	(BOT.; Soldanella major) v. degetăruț.
potiráș	s.	v. DEGETĂRUȚ.
POTÎNG	s.	(TEHN.) (reg.) chișer, gînj, mîță. (~ la plug.)
POTÎRNÍCHE	s.	(ORNIT.; Perdix perdix) (reg.) chirchică, fugău, găinușă, tărbiță, (prin Transilv.) tărhită.
potîrníche	s.	v. PITPALAC. PREPELIȚĂ.
potîrnóg	s.	v. BRÎNCI. GHIONT. IZBITURĂ. ÎM-BRÎNCEALĂ. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINSĂTURĂ. PUMN.
POTLÓG	s.	(reg.) tălpig. (~ pentru cîrpit opincile.)
potlogár	s.	v. ESCROC. HOȚ. IMPOSTOR. ÎNȘELĂTOR. PUNGAȘ. ȘARLATAN. ȘNAPAN.
potlogărésc	adj.	v. HOȚESC. PUNGĂȘESC. ȘARLATANESC.
potlogărește	adv.	v. HOȚEȘTE. PUNGĂȘEȘTE.
potlogări	vb.	v. ESCROCA. ÎNȘELA. PUNGĂȘI.

potlogărie	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOS-TURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂ-ŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
potlogărire	s.	v. ESCROCARE. ÎNŞELARE. PUNGĂŞIRE.
potlogí	vb.	v. CÎRPĂCI. CÎRPI. PETICI.
potlogít	adj.	v. CÎRPIT. PETICIT.
potmolí	vb.	v. ÎMPOTMOLI. ÎNGLODA. ÎNNĂMOLI. NĂMOLI. NOROI.
potnóg	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
potól	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. TIHNĂ.
potoleálă	s.	v. ALINARE. CALMARE. DOMOLIRE. LINIŞTIRE. POTOLIRE. TEMPERARE. UŞURARE.
POTOLÍ	vb.	1. a (se) astîmpăra, a (se) calma, a (se) domoli, a (se) linişti, a (se) tempera, (pop.) a (se) molcomi, a (se) stîmpăra, (înv. şi reg.) a (se) prinde, (înv.) a (se) aşeza, (fig.) a (se) stinge. (Şi-a ~ setea.)2. v. alina.3. v. domoli.4. v. calma.5. a (se
potolí	vb.	v. COMPENSA. DESPĂGUBI. RĂS-PLĂTI.
POTOLÍRE	s.	1. astîmpărare, calmare, domolire, liniştire. (~ setei.)2. v. alinare.3. v. domolire.4. v. calmare.5. v. atenuare.6. v. încetare.
POTOLÍT	adj.	1. v. atenuat.2. v. domolit.3. v. domol.4. v. calmat.5. v. strunit.6. v. diminuat.7. v. uşor.8. v. calm.9. v. cumpătat.10. calm, calmat, domolit, liniştit, moderat, ponderat, temperat. (Atitudine ~)11. v. încet.12. aşezat, chibzuit, cumpătat, echilibrat,
potolít	s.	v. ALINARE. CALMARE. DOMOLIRE. LINIŞTIRE. POTOLIRE. TEMPERARE. UŞURARE.
potolitór	adj.	v. ALINĂTOR. CALMANT. LINIŞ-TITOR.
POTÓP	s.	1. (livr.) diluviu. (~ul biblic.)2. v. inun-daţie.3. (reg.) sodom. (Afară e ~ de ploaie.)4. v. dezastru.5. v. mulţime.6. v. puzderie.
potopénie	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. INUNDARE. INUNDAŢIE. ÎNEC. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. REVĂR-SARE. SINISTRU. URGIE.
POTOPÍ	vb.	1. v. inunda.2. v. nimici.
POTOPÍRE	s.	1. v. inundare.2. v. nimicire.
POTOPÍT	adj.	1. v. inundat.2. v. nimicit.
POTÓU	s.	sosire, ţintă. (Calul a ajuns primul la ~.)
POTPURÍU	s.	(MUZ.) (înv.) tutti-frutti (pl.). (Un ~ din operete.)
potrebí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. SFINŢl. ZDROBI. ZVÎNTA.
POTRICÁLĂ	s.	1. (TEHN.) preducea, (reg.) patron. (Cu ~ se fac găuri la urechile oilor.)2. preducea, (reg.) puşcătură. (Semnul numit ~ făcut cu preduceaua la urechile oilor.)
POTRICĂLÍ	vb.	a preduci. (A ~ urechea oilor.)
potricălí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFREDELI. STRĂPUNGE.
potricălít	adj.	v. GĂURIT. PERFORAT. SCOBIT. SFREDELIT. STRĂPUNS.
potrívă	adv.	v. CONTRA. ÎMPOTRIVĂ.
POTRÍVĂ	s.	v. seamăn.
POTRIVEÁLĂ	s.	1. v. ajustare.2. v. concordanţă.3. v. potrivire.4. v. coincidenţă.5. nimereală, potrivire, (pop.) brodeală. (A fost doar o ferici-tă ~.)
potriveálă	s.	v. ACORD. ARMONIE. ÎMPĂCIU-IRE. ÎNŢELEGERE. PACE. UNIRE.

POTRIVÍ	vb.	1. v. adapta.2. v. ajusta.3. a (se) nimeri, (Ban. şi Transilv.) a (se) păsăli. (Potcoava nu se ~.)4. a-i veni, (Transilv.) a i se vîji. (Pantoful i se ~.)5. v. veni.6. v. aranja.7. a îndrepta, (prin Transilv.) a aiepta. (A ~ cuver-tura.)8. a doza, a propo
potriví	vb.	v. ÎMPOTRIVI. OPUNE.
POTRIVÍRE	s.	1. v. ajustare.2. v. dozare.3. v. re-glare.4. v. asortare.5. v. concordanță.6. v. armonie.7. adecvare, compatibilitate. (O ~ mai mare sau mai mică la ...)8. v. afinitate.9. v. coincidență.10. v. nimereală.
potrivíre	s.	v. ÎMPOTRIVIRE. OPOZIȚIE. OPU-NERE. REZISTENȚĂ.
POTRIVÍT	adj., adv.	1. adj. v. mijlociu.2. adj. v. convenabil.3. adj. v. blînd.4. adj. v. armonios.5. adj. v. nimerit.6. adv. v. recomandabil.7. adv. v. conform.8. adj. v. propriu.9. adj. v. binevenit.10. adj. v. favorabil.11. adj. v. apt.12. adj. v. mediocru.
potrivitór	adj.	v. DUŞMĂNOS. INAMIC. NEPRI-ETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
POTRÍVNIC	s., adj.	1. s., adj. v. duşman.2. adj. v. duşmănos.3. adj. v. antagonist.4. adj. v. duş-mănos.5. adj. v. nefavorabil.6. adj. v. contra-dictoriu.7. adj. v. opus.
POTRIVNICÍE	s.	v. adversitate.
potrivnicíe	s.	v. CONSTRÎNGERE. DIFICULTATE. FORȚĂ. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. ÎMPOTRIVIRE. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPOZIȚIE. OPRELIŞTE. OPUNERE. PIEDICĂ. REZISTENȚĂ. SILĂ. SILNICIE. STAVILĂ. VIOLENȚĂ.
POTROÁCĂ	s.	v. fierea-pămîntului.
potroácă	s.	v. AVRĂMEASĂ. AVRĂMEASCĂ. VENINARIȚĂ.
potroceá	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROA-CĂ. ȚINTAURĂ.
potrocúță	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. PO-TROACĂ. ȚINTAURĂ.
potrón	s.	v. POTRONIC.
POTRONÍC	s.	(înv.) costandă, potron. (Vechea monedă polonă numită ~.)
potroşí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
potróz	s.	v. AFINITATE. ANALOGIE. APROPIERE. ASEMĂNARE. CONCORDANȚĂ. CORESPON-DENȚĂ. ÎNRUDIRE. POTRIVEALĂ. POTRIVIRE. SIMILARITATE. SIMILITUDINE
potség	s.	v. PIRON.
poțóc	s.	v. GUZGAN. PIRON. ŞOBOLAN.
poucénie	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. OMILIE. PREDICĂ.
POVÁRĂ	s.	1. greu, greutate, încărcătură, sarcină, (livr.) pondere, (pop.) tărhat, (înv. şi reg.) pond, tar, tovar, (Mold.) tăbîrcă, (înv.) greață, greime. (Poartă în spate toată ~.)2. v. greutate.
povarnageríe	s.	v. POVARNĂ. VELNIȚĂ.
POVARNAGÍU	s.	velnicer, (reg.) balgier, rachier, țuicar, velnițar, vinărsar, (înv.) povîrnar. (~ul era proprietarul unei poverne.)
POVÁRNĂ	s.	velniță, (reg.) căzănărie, povar-nagerie, povărnărie, prefăcanie, vinărsărie, (înv.) rachierie. (~ pentru fabricarea țuicii.)
povárnic	adj.	v. GREU.
POVÁȚĂ	s.	1. v. sfat.2. v. recomandare.
pováță	s.	v. CĂLĂUZĂ. COMANDĂ. CON-DUCERE. ÎNDRUMĂTOR. POVĂȚUITOR. SFĂTUITOR. SFETNIC. ŞEFIE.
povărnăríe	s.	v. POVARNĂ. VELNIȚĂ.
povărós	adj.	v. ÎMPOVĂRĂTOR.
POVĂȚUÍ	vb.	1. v. călăuzi.2. v. îndruma.3. v. sfătui.

povățuí	vb.	v. CĂLĂUZI. CÎRMUI. COMANDA. CONDUCE. DIRIGUI. DIRIJA. DOMNI. GHIDA. GUVERNA. ÎNDRUMA. ORIENTA. STĂPÎNI.
povățuiálă	s.	v. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂ-ȚĂTURĂ. POVAȚĂ. POVĂȚUIRE. SFAT. VORBĂ.
POVĂȚUÍRE	s.	v. sfat.
povățuíre	s.	v. COMANDĂ. CONDUCERE. ŞEFIE.
povățuitór	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
POVĂȚUITÓR	s., adj.	1. s. v. îndrumător.2. s. v. sfetnic.3. adj., s. v. îndrumător.4. adj. îndrumător, sfătuitor, (înv.) învățător. (Carte ~oare.)
povățuitúră	s.	v. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂ-ȚĂTURĂ. POVAȚĂ. POVĂȚUIRE. SFAT. VORBĂ.
povedí	vb.	v. APLECA. ATÎRNA. CĂDEA. COBORÎ. CULCA. CURBA. ÎNCLINA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI. LĂSA. PLECA. NĂPĂDI. PODIDI. UMPLE.
povelénie	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ORDIN. PORUNCĂ.
povelí	vb.	v. COMANDA. DECIDE. DISPUNE. FIXA. HOTĂRÎ. ORDONA. PORUNCI. STABILI. STATORNICI.
povelíre	s.	v. DISPOZIȚIE. HOTĂRÎRE. ORDIN. PORUNCĂ.
povestár	s.	v. NARATOR. POVESTITOR.
povestáș	s.	v. NARATOR. POVESTITOR.
POVÉSTE	s.	1. v. narațiune.2. v. basm.3. invenție, minciună, născoceală, născocire, născocitură, neadevăr, palavră, plăsmuire, scorneală, scor-nire, scornitură, (pop.) iscoditură, (înv.) basnă, băsnire, (fam.) balivernă, brașoavă, (fam. fig.) basm, gogoașă, tromboan
povéste	s.	v. PROVERB. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
povestélnic	s.	v. NARATOR. POVESTITOR.
POVESTÍ	vb.	a arăta, a expune, a istorisi, a înfățișa, a nara, a prezenta, a relata, a spune, (înv.) a parastisi. (A ~ subiectul unei piese.)
povestí	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. CONVERSA. DEFĂIMA. DENIGRA. DIALOGA. DIFUZA. DISCREDITA. DISCUTA. DUCE. ÎMPRĂŞTIA. ÎNTINDE. LĂȚI. PONEGRI. PREDICA. PROPAGA PROPOVĂDUI. RĂSPÎNDI. VORBI.
POVESTÍRE	s.	1. arătare, expunere, istorisire, înfățișare, narare, prezentare, relatare, (rar) relație, (înv.) spunere. (O ~ fidelă a faptelor.)2. v. narațiune.3. v. basm.
POVESTITÓR	s.	narator, (reg.) povestar, povestaş, povestelnic. (~ul şi-a întrerupt povestirea.)
povídlă	s.	v. CHISELIȚĂ. MAGIUN.
povîrghie	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
povîrnár	s.	v. POVARNAGIU. VELNICER.
POVÎRNÍ	vb.	a (se) apleca, a (se) înclina, a (se) lăsa, a (se) pleca, a (se) prăvăli, (pop. şi fam.) a se hîi. (Casa s-a ~ pe-o parte.)
POVÎRNÍRE	s.	aplecare, înclinare. (~ unei construcții.)
POVÎRNÍŞ	s.	v. pantă.
POVÎRNÍT	adj.	1. aplecat, înclinat, lăsat, plecat, prăvălit, strîmb, (pop. şi fam.) hîit, (reg.) şoldit, şoldiu, (Ban.) şovîi. (O casă ~.)2. v. înclinat.
povîrnít	adj	v. PRĂBUŞIT. PRĂVĂLIT. RĂSTUR-NAT. SURPAT.
povîrnitúră	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.

povornitoáre	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂ-DERE DE APĂ.
povód	s.	v. CAUZĂ. CONSIDERENT. MOBIL. MOTIV. PRICINĂ. PRILEJ. RAŢIUNE. TEMEI.
póxie	s.	v. ANIMOZITATE. CIUDĂ. DISCORDIE. DUŞMĂNIE. GELOZIE. INVIDIE. ÎNVRĂJBIRE. NECAZ. OSTILITATE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE.
pozá	vb.	v. FOTOGRAFIA.
pozár	s.	v. FOTOGRAF.
pozáre	s.	v. FOTOGRAFIERE.
pozát	adj.	v. FOTOGRAFIAT.
PÓZĂ	s.	1. v. ilustraţie.2. v. poziţie.
póză	s.	v. FOTOGRAFIE. REPRODUCERE.
POZITÍV	adj.	1. adevărat.2. v. practic.3. v. eficace.4. bun. (Latura ~ a fenomenului.)
POZITIVÍSM	s.	1. pozitivism logic v. neopozitivism.2. practicism. (~ul unei persoane.)
POZITRÓN	s.	(FIZ.) antielectron.
POZÍŢIE	s.	1. atitudine, port, poză, ţinută, (livr.) alură, postură, (rar) staţiune. (Are o ~ corectă a corpului.)2. v. figură.3. v. aşezare.4. v. unghi.5. v. situaţie.6. v. loc.7. v. condiţie.8. v. rang.9. v. demnitate.10. caz, circumstanţă, condiţie, conjunctură,
pozíţie	s.	v. GRAVIDITATE. SARCINĂ.
poznáş	adj.	v. AMUZANT. BIZAR. CIUDAT. COMIC. CURIOS. EXCENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. HAZLIU. INEX-PLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞNIC. NEOBIŞNUIT. NOSTIM. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU. VESEL.
POZNÁŞ	adj., s.	1. adj. v. glumeţ.2. adj. v. ştrengar.3. adj., s. v. nebunatic.
poznátec	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
PÓZNĂ	s.	1. v. glumă.2. drăcie, drăcovenie, năzbîtie, ştrengărie, (pop.) drăcărie, (fam.) parascovenie. (S-a lăsat de ~e.)3. v. farsă.4. boroboaţă, ispravă, năzbîtie, năzdrăvănie, pocinog, şotie, trăsnaie, (reg.) boaţă, dandana, dănănaie, dăndănaie, năsărîmbă, (Mo
póznă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
poznéţ	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
poznít	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
POZOMÉTRU	s.	v. exponometru.
pozvól	s.	v. ACORD. APROBARE. ASENTIMENT. AVIZ. CONSIMŢĂMÎNT. CONSIMŢIRE. ÎNCUVI-INŢARE. ÎNGĂDUINŢĂ. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. PERMISIUNE. VOIE. VOINŢĂ. VRERE.
pozvolénie	s.	v. ACORD. APROBARE. ASENTI-MENT. AVIZ. CONSIMTĂMÎNT. CONSIMŢIRE. ÎNCUVIINŢARE. ÎNGĂDUINŢĂ. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. PERMISIUNE. VOIE. VOINŢĂ.
pozvolí	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. APROBA. CONSIMŢI. ÎNCUVIINŢA. ÎNDUPLECA. ÎNGĂ-DUI. ÎNVOI. LĂSA. PERMITE. PRIMI.
PRÁCTIC	adj.	1. v. eficace.2. comod, lesnicios. (O soluţie ~.)3. pozitiv, realist. (Un spirit ~.)4. pragmatic, utilitar, utilitarist. (O concepţie ~.)5. aplicat. (Învăţământ ~.)
práctic	adj.	v. ABIL. BUN. CAPABIL. COM-PETENT. DESTOINIC. DEŞTEPT. DIBACI. DOTAT. EXPERIMENTAT. INGENIOS. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNCERCAT. ÎNDEMÎNATIC. ÎNZESTRAT. MEŞTER. PRACTICIAN. PREGĂTIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT. VREDNIC.
PRACTICÁ	vb.	1. v. profesa.2. v. cultiva.3. v. juca.4. a (se) folosi, a (se) întrebuinţa, a (se) utitiza. (Un obicei care se ~ de mult timp.)

practicá	vb.	v. APLICA. FOLOSI. ÎNTREBUINȚA. UTILIZA.
PRACTICÁBIL	adj.	v. accesibil.
practicábil	adj.	v. POSIBIL. REALIZABIL.
PRACTICÁRE	s.	1. exercitare, profesare. (~ unei profesiuni.)2. v. cultivare.3. folosire, întrebu-ințare, utilizare. (~ unui obicei străvechi.)
PRÁCTICĂ	s.	1. v. aplicare.2. v. procedură.3. exer-cițiu, (rar) deprindere. (Are multă ~ în acest domeniu.)4. v. experiență.5. v. datină.
práctică	s.	v. ABILITATE. CAPACITATE. COMPE-TENȚĂ. DESTOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. INGENIOZITATE. ISCUSINȚĂ. ISTEȚIE. ISTE-ȚIME. ÎNDEMÎNARE. PREGĂTIRE. PRICEPERE. SERIOZITATE. ŞTIINTĂ. TALENT. UŞURINȚĂ. VALOARE. VREDNICIE.
PRACTICIÁN	adj.	(înv.) practic. (Medic ~.)
PRACTICÍSM	s.	v. pozitivism.
practicós	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. ISCUSIT. ÎNCERCAT. ÎNDEMÎNATIC. ÎNZESTRAT. PREGĂ-TIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT.
practisít	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. ISCUSIT. ÎNCERCAT. ÎNDEMÎNATIC. ÎNZESTRAT. PREGĂ-TIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT
PRÁDĂ	s.	1. v. jaf.2. v. captură.
prádă	s.	v. CAPTIVITATE. ROBIE. SCLAVIE.
PRAF	s.	1. pulbere, (Mold. şi Transilv.) colb, (Bucov. şi Maram.) şperlă, (prin Bucov. şi Transilv.) şteah, (Olt. şi Munt.) ştiup. (~ stîrnit pe un drum de ţară.)2. praf de puşcă v. pulbere.
praf álb	s.	v. COCAINĂ.
PRÁFTORIȚĂ	s.	praftură, stropitoare, (Ban.) stropelnic, (Ban., Olt. şi Munt.) stropelniță. (~ fierarului.)
PRÁFTURĂ	s.	v. praftoriță.
PRAG	s.	1. v. poartă.2. (MUZ.) prăguş. (~ la un instrument cu coarde.)3. v. banc.4. v. preajmă.5. (FIZIOL.) limită. (~ de excitabilitate.)
prag	s.	v. BAZIN. PELVIS. SOCLU.
PRAGMÁTIC	adj.	v. practic.
prais	s.	v. PRUSAC. PRUSIAN.
prájilă	s.	v. JUMĂRI. OMLETĂ.
PRAMÁTIE	s.	v. canalie.
pránic	s.	v. MAI.
prapórcic	s.	v. SUBLOCOTENENT.
prápur	s.	v. DRAPEL. MEZENTER. MEZOBLAST. PERITONEU. PLACENTĂ. STEAG. STINDARD.
prášă	s.	v. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT.
PRÁŞILĂ	s.	v. prăşit.
PRÁŞTIE	s.	(reg.) răpezitor, (Mold. şi Transilv.) proaşcă, (prin Ban. şi Transilv.) puşcă, (prin Ban.) şlaidăr. (~ de aruncat pietricele.)
práştie	s.	v. CHIMIR. COSOROABĂ. ŞERPAR.
prat	s.	v. COSITURĂ. FÎNAȚ. FÎNEAȚĂ.
právăț	s.	v. OBIECT. OBIECTIV. SCOP. ȚEL. ȚINTĂ.
práveț	s.	v. CĂLĂUZĂ. GHID. ÎNDREPTAR. ÎNDRUMAR. ÎNDRUMĂTOR.
právilă	s.	v. COD. DATINĂ. DISPOZIȚIE. FEL. HOTĂRÎRE. LEGE. NORMĂ. OBICEI. ORDIN. PORUNCĂ. PRECEPT. PRINCIPIU. REGULĂ. RÎNDUIALĂ. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.

pravilicésc	adj.	v. LEGAL.
pravilicéşte	adv.	v. LEGAL.
pravilíst	s.	v. JURIST.
pravílnic	adj.	v. LEGAL.
pravilnicésc	adj.	v. LEGAL.
pravilnicéşte	adv.	v. LEGAL.
pravosláv	adj.	v. ORTODOX.
pravoslávie	s.	v. ORTODOXIE. ORTODOXISM.
pravoslávnic	adj.	v. CREDINCIOS. CUCERNIC. CUVIOS. EVLAVIOS. ORTODOX. PIOS. PREA-CREDINCIOS. RELIGIOS. SMERIT.
pravoslávnic	adj., s.	v. BIGOT. FANATIC. HA-BOTNIC.
pravoslavnicíe	s.	v. ORTODOXIE. ORTODOXISM.
praxapóstol	s.	v. APOSTOL. PRAXIU.
PRÁXIU	s.	v. apostol.
PRAZ	s.	(BOT.; Allium porrum) (reg.) ai, haşmă, horceag, poroaică, poroi, pur, ceapă-albă, cea-pă-blîndă, coada-vacii.
PRÁZNIC	s.	1. v. pomană.2. v. chef.3. v. banchet.
práznic	s.	v. PATRON. SĂRBĂTOARE. ZI FES-TIVĂ.
prăbuşeálă	s.	v. CĂDERE. DĂRĂPĂNARE. DĂRÎ-MARE. DĂRÎMAT. NĂRUIRE. NĂRUIT. PRĂBU-ŞIRE. PRĂVĂLIRE. RISIPIRE. SURPARE. SURPAT.
PRĂBUŞÍ	vb.	1. v. dărîma.2. a cădea, a se dărîma, a se nărui, a pica, a se prăvăli, a se surpa, (reg.) a se îmburda. (S-a ~ casa pe el.)3. a se surpa, (pop.) a se ponorî. (S-a ~ un mal.)4. v. cădea.5. a (se) prăvăli, a (se) rostogoli, (înv.) a (se) ponorî. (S-a ~ în
prăbuşí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
PRĂBUŞÍRE	s.	1. cădere, dărăpănare, dărîmare, dărîmat, năruire, năruit, prăvălire, risipire, surpare, surpat, (rar) prăbuşeală, (înv.) risipă. (~ unei case vechi.)2. scufundare, surpare. (~ pămîntului.)3. v. cădere.4. prăvălire, rosto-golire, (rar) rostogolit. (~ cuiv
PRĂBUŞÍT	adj.	1. v. dărîmat.2. v. căzut.3. surpat, (pop.) ponorît. (Teren ~.)4. prăvălit, răsturnat, surpat, (înv.) povîrnit. (Un mal ~.)
PRĂBUŞITÚRĂ	s.	v. ruină.
prăci	adv.	v. EXTREM. FOARTE. TARE.
PRĂDÁ	vb.	1. v. jefui.2. a fura. (L-au ~ noaptea hoţii.)3. a devasta, a jefui, a sparge, (livr.) a devaliza. (Bandiţii au ~ banca.)4. v. deposeda.5. v. răpi.
prădá	vb.	v. ARUNCA. ASASINA. AZVÎRLI. CHELTUI. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNROBI. OMORÎ. PRĂPĂDI. RISIPI. ROBI. SUPRIMA. UCIDE. ZVÎRLI.
PRĂDÁLNIC	adj.	1. jefuitor. (Armată ~.)2. v. ră-pitor.
PRĂDÁRE	s.	1. v. jaf.2. v. jefuire.3. v. deposedare.
prădáş	s.	v. HOŢ. JEFUITOR. PRĂDĂTOR. PUNGAŞ.
PRĂDÁT	adj.	1. v. jefuit.2. v. deposedat.3. jefuit, răpit. (Bunuri ~.)
prădát	adj., s.	v. CAPTIV. PRINS. PRIZONIER.
PRĂDÁT	s.	v. jaf.
prădát	s.	v. ASERVIT. ROB. SCLAV. SUBJUGAT.
PRĂDĂCIÚNE	s.	v. jaf.

prădăşúg	s.	v. JAF. JEFUIRE. JEFUIT. PRADĂ. PRĂDARE. PRĂDAT. PRĂDĂCIUNE.
prădătór	adj., s.	v. CHELTUITOR. ÎNROBITOR. RISIPITOR. ROBITOR.
PRĂDĂTÓR	s.	jefuitor, (livr.) spoliator, (reg.) jăpcan, jăpcaş, (Mold.) jăcaş, (înv.) pleşcaş, pleşcuitor, prădaş. (Un ~ nemilos.)
prădătór	s.	v. HOŢ. PUNGAŞ.
PRĂFĂRÁIE	s.	prăfărie, (Mold. şi Transilv.) colbă-raie, colbărie. (Pe drum era o ~ de nedescris.)
PRĂFĂRÍE	s.	v. prăfăraie.
prăfărie	s.	v. PULBERĂRIE.
PRĂFÓS	adj.	1. v. prăfuit.2. v. pulverulent.
prăfoşát	adj.	v. PRĂFOS. PRĂFUIT.
PRĂFUÍ	vb.	(Mold. şi Transilv.) a (se) colbăi. (S-a ~ pe haine.)
prăfuí	vb.	v. PUDRA.
PRĂFUÍRE	s.	(Mold. şi Transilv.) colbăire, (înv.) prăvuială. (~ hainelor.)
prăfuíre	s.	v. PUDRARE.
PRĂFUÍT	adj.	prăfos, (rar) prăfuros, (reg.) prăfoşat, (Mold. şi Transilv.) colbăit, colburos, (înv.) pulberos. (Haine
prăfuít	adj.	v. PERIMAT.
PRĂFULÉŢ	s.	v. prăfuşor.
prăfurél	s.	v. PRĂFULEŢ. PRĂFUŞOR.
prăfuríu	adj.	v. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUMBURIU. SUR.
prăfurós	adj.	v. PRĂFOS. PRĂFUIT.
PRĂFUŞÓR	s.	prăfuleţ, (rar) prăfurel.
PRĂGÚŞ	s.	v. prag.
prăgúş	s.	v. PRĂGUŞOR. PRĂGUŢ. PRISPĂ.
PRĂGUŞÓR	s.	prăguţ, (rar) prăguş. (~ la uşă.)
PRĂGÚŢ	s.	v. prăguşor.
PRĂJEÁLĂ	s.	1. v. prăjire.2. v. rîntaş.
PRĂJÍ	vb.	1. a frige. (A ~ un aliment în ulei.)2. v. bronza.
prăjí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGl. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA. USCA. ZBICI. ZVÎNTA.
PRĂJÍNĂ	s.	1. v. par.2. v. băţ.3. opintitor. (~ la o barcă.)4. (pop.) proptea, (Mold.) crăcană. (~ de rufe.)5. (reg.) lumînare, prăştină. (~ la cumpăna fîntînii.)6. (reg.) bucată. (Vechea unitate de măsură agrară numită
prăjínă	s.	v. COARDĂ.
prăjinícă	s.	v. PRĂJINUŢĂ.
prăjinioáră	s.	v. PRĂJINUŢĂ.
prăjiníţă	s.	v. PRĂJINUŢĂ.
PRĂJINÚŢĂ	s.	(reg.) prăjinică, prăjinioară, pră-jiniţă.
PRĂJÍRE	s.	1. prăjeală. (~ unui aliment.)2. bron-zare, înnegrire, pîrlire. (~ cuiva la soare.)
PRĂJÍT	adj.	1. (rar) sfîrîit. (Cartofi ~.)2. fript. (Carne ~ în ulei.)3. bronzat, înnegrit, negru, pîrlit, (reg.) pîrjolit. (Om ~ la soare.)
prăjitúră	s.	v. PRĂJEALĂ. RÎNTAŞ.
PRĂPÁSTIE	s.	abis, adînc, (rar) noian, (livr.) genune, hău, (înv. şi reg.) prăpăstenie, (prin Mold. şi Olt.) prăval, (prin Transilv.) risipitură, (prin Maram. şi Transilv.) stană, (înv.) beznă, fărăfund, precipiţiu, tău. (A căzut în ~.)

PRĂPĂD	s.	v. dezastru.
prăpădeálă	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. SINISTRU. URGIE.
prăpădénie	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. SINISTRU. URGIE.
PRĂPĂDÍ	vb.	1. v. distruge.2. a desființa, a distruge, a lichida, a nimici, (fig.) a topi. (A ~ pur şi simplu totul în cale.)3. v. masacra.4. v. ni-mici.5. v. muri.6. a (se) distruge, a (se) nenoroci, (înv. şi reg.) a (se) ticăloşi, (fig.) a se ruina. (Băutura l-a ~.
prăpădí	vb.	v. ASASINA. DĂRĂPĂNA. DĂRÎMA. DISPĂREA. NĂRUI. OMORÎ. PIERDE. PIERI. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RĂTĂCI. RISIPI. SUPRIMA. SURPA. UCIDE.
PRĂPĂDÍRE	s.	1. v. nimicire.2. v. moarte.3. v. dis-trugere.
prăpădíre	s.	v. IROSEALĂ. IROSIRE. PIERDERE. RISIPĂ. RISIPIRE.
PRĂPĂDÍT	adj., s.	1. adj. v. nimicit.2. adj. v. extenuat.3. adj. v. slab.4. adj., s. v. neputincios.5. adj. v. amărît.6. adj. v. ruinat.7. adj. v. deplorabil.8. adj. v. uzat.9. adj. v. sărăcăcios.10. adj. cheltuit, irosit, risipit, (reg.) părăduit. (O avere ~.)
prăpăditór	adj.	v. DEVASTATOR. DEZASTRUOS. DISTRUCTIV. DISTRUGĂTOR. NIMICITOR. PUS-TIITOR. RUINĂTOR.
prăpăditúră	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARI-ȚIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
prăgăsténie	s.	v. ABIS. ADÎNC. PRĂPASTIE.
PRAPĂSTIÓS	adj.	v. abrupt.
prăpăstiós	adj.	v. NĂPRASNIC. NEAŞTEPTAT. NEPREVĂZUT. PRECIPITAT. VERTIGINOS.
prăpăstuí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. ROSTOGOLI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
prăpăstuít	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPO-ROS. RÎPOS. VERTICAL.
prăsád	adj.	v. ALTOIT.
prăsădí	vb.	v. ALTOI.
prăseálă	s.	v. PRĂSILĂ. REPRODUCERE. REPRODUCȚIE.
prăsélnic	adj.	v. PRĂSITOR. PROLIFIC.
PRĂSÍ	vb.	v. reproduce.
prăsí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. CON-CEPE. ECONOMISI. FACE. ÎNMULȚI. NAŞTE. PROCREA. STRÎNGE.
PRĂSÍLĂ	s.	1. v. reproducere.2. v. pui.
prăsílă	s.	v. COBORÎTOR. COPIL. DESCENDENT. ODRASLĂ. PROGENITURĂ. SCOBORÎTOR. UR-MAŞ. VIȚĂ. VLĂSTAR.
prăsilós	adj.	v. PRĂSITOR. PROLIFIC.
PRĂSÍRE	s.	v. reproducție.
PRĂSÍT	s.	v. reproducție.
PRĂSITÓR	adj.	v. prolific.
prăsitúră	s.	v. PRĂSILĂ. PROGENITURĂ. PUI.
prăstăvălí	vb.	v. PRĂVĂLI. ROSTOGOLI.
prăşcár	s.	v. PRĂŞTIAŞ.

prăşcáu	s.	v. FULGUIALĂ. FULGUIRE. FULGUIT.
prăşeálă	s.	v. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT.
PRĂŞÍ	vb.	(AGRIC.) a săpa, (Olt.) a tîrşi. (~ la porumb.)
PRĂŞÍRE	s.	v. prăşit.
PRĂŞÍT	adj.	(AGRIC.) (reg.) săpat. (Porumb ~.)
PRĂŞÍT	s.	(AGRIC.) praşilă, prăşire, sapă, săpare, săpat, (pop.) praşă, prăşitură, (reg.) copoit, prăşeală, săpătură, tîrşenit, tîrşit. (~ul porum-bului.)
prăşitúră	s.	v. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT.
*PRĂŞTIÁŞ	s.	(Transilv.) prăşcar. (~ul aruncă cu praştia.)
prăştiáş	s.	v. LĂTURAŞ.
prăştiér	s.	v. LĂTURAŞ.
prăştílă	s.	v. ŞINDRILĂ.
prăştináş	s.	v. PAR. PRĂJINĂ,
*PRĂŞTÍE	s.	(reg.) păianjen, posmă. (~ se pune pe stogul de fîn, ca să nu-l ia vîntul.)
prăştínă	s.	v. BĂŢ. COADĂ. NUIA. PAR. PRĂJINĂ. TESCOVINĂ. VARGĂ.
prătár	s.	v. MAI.
prăvál	s.	v. ABIS. ADÎNC. CLINĂ. COASTĂ. CO-BORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRĂPASTIE. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT. ZAR.
prăvădinár	s.	v. ORDONANŢĂ.
prăvălác	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ.VERSANT.
prăvălát	adj.	v. ABRUPT. APLECAT. DREPT. ÎNCLINAT. OBLIC. PERPENDICULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂPĂSTIOS. PRIPOROS. RÎPOS.VERTICAL.
prăvălátic	adj.	v. ABRUPT. APLECAT. DREPT. ÎNCLINAT. OBLIC. PERPENDICULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂPĂSTIOS. PRIPOROS. RÎPOS. VERTICAL.
PRĂVĂLÍ	vb.	1. v. dărîma.2. v. prăbuşi.3. v. cădea.4. v. rostogoli.5. a (se) rostogoli, (pop.) a (se) prăpăstui, (reg.) a (se) prăstăvăli. (Bolovanii se ~ la vale.)6. v. doborî.7. a cădea, a se prăbuşi. (Apa se ~ de la înălţime, formînd o cascadă.)8. v. povîrni.
prăvălí	vb.	v. DECLANŞA. DEZLĂNŢUI. ISCA. IZBUCNI. PORNI. PREFACE. SCHIMBA. STÎRNI. TRANSFORMA.
prăvăliár	s.	v. PRĂVĂLIAŞ.
*PRĂVĂLIÁŞ	s.	(rar) prăvăliar, (reg.) boltaş, (înv.) dughengiu. (Proprietar al unei prăvălii sau ~.)
prăvăliáş	s.	v. TARABAGIU.
prăvălíc	s.	v. ZAR.
prăvălíci	s.	v. ZAR.
PRĂVĂLÍE	s.	v. magazin.
prăvălíe	s.	v. COMERŢ. NEGOŢ. NEGUSTORIE.
PRĂVĂLIOÁRĂ	s.	prăvăliuţă. (O ~ cu mărunţişuri.)
PRĂVĂLÍRE	s.	1. v. prăbuşire.2. prăbuşire, rosto-golire, (rar) rostogolit. (~ cuiva în prăpastie.)3. v. doborîre.4. v. cădere.
prăvălíş	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COS-TIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
PRĂVĂLÍT	adj.	1. v. dărîmat.2. v. căzut.3. v. po-vîrnit.

prăvălitúră	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
PRĂVĂLIÚȚĂ	s.	v. prăvălioară.
prăviláş	s.	v. JURIST.
prăvuiálă	s.	v. PRĂFUIRE.
prăznicár	s.	v. CATAPETEASMĂ. ICONOSTAS. TÎMPLĂ.
prăznicí	vb.	v. ANIVERSA. CELEBRA. PRĂZNUI. SĂRBATORI. SERBA. ȚINE.
PRĂZNUÍ	vb.	1. v. aniversa.2. v. chefui.
prăznuiálă	s.	v. ANIVERSARE. CELEBRARE. PRĂZNUIRE. SĂRBĂTORIRE. SERBARE.
PRĂZNUÍRE	s.	1. v. aniversare.2. v. chef.3. v. ban-chet.
prăzulíu	adj.	v. VERZUI.
PREA	adv.	1. cam, exagerat, excesiv. (Rochie ~ scurtă.)2. tocmai. (Nici tocmai tînără, nici ~ bătrînă.)
prea	adv.	v. FOARTE.
preaalés	adj.	v. FAVORIT. PREFERAT.
preábăt	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
preablagoslovít	adj.	v. BINECUVÎNTAT. BLA-GOSLOVIT.
preabúnul	s.	art. v. ATOTPUTERNICUL. CREA-TORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNEZEU. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTER-NICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.
preacinstít	adj.	v. CINSTIT. ONORABIL. ONORAT. PREȚUIT. RESPECTABIL. RESPECTAT. STIMABIL. STIMAT. VENERABIL.
preacinstíta	s.	art. v. FECIOARA MARIA. MA-DONA. MAICA DOMNULUI. NĂSCĂTOAREA. PREACURATA. PREANEVINOVATA. PREASFÎNTA. PRECISTA. SFÎNTA FECIOARĂ.
preacîntá	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. GLORI-FICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
preacovîrşí	vb.	v. AJUNGE. BIRUI. COPLEŞI. COVÎRŞI. CUPRINDE. ÎNFRÎNGE. ÎNVINGE. PODIDI. PRINDE. RĂZBI. TOROPI.
PREACREDINCIÓS	adj.	v. credincios.
preacumpărá	vb.	v. RĂSCUMPĂRA.
preacurát	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. NEPRIHĂNIT. NEVINO-VAT. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
PREACURÁTA	s.	art. v. Maica Domnului.
preacurvár	adj.	v. ADULTER. INFIDEL. NECRE-DINCIOS. NEFIDEL.
preacurvár	adj., s.	v. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂȚAT. IMORAL. STRICAT.
preacurví	vb.	v. CURVI.
preacurvíe	s.	v. ADULTER. CORUPȚIE. CRAILÎC. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎ-NARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALITATE. INFIDELITATE. ÎNŞELĂCIUNE. NECREDINȚĂ. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PER-VERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂCIUNE. VICIU.
preacurvíre	s.	v. ADULTER. CORUPȚIE. DECA-DENȚĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALI-TATE. INFIDELITATE. ÎNŞELĂCIUNE. NECREDIN-ȚĂ. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂ-CIUNE. VICIU.
preacurvitór	adj., s.	v. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂȚAT. IMORAL. STRICAT.

preacuviós	s., adj.	v. SFÎNT.
preafericít	s., adj.	v. SFÎNT.
preafrumós	adj.	v. MINUNAT. SPLENDID. STRĂLUCITOR.
preafúnd	adv.	v. PROFUND.
preaiubíre	s.	v. ADULTER. CORUPȚIE. DECA-DENȚĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORA-LITATE. INFIDELITATE. ÎNŞELĂCIUNE. NECRE-DINȚĂ. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSI-UNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂCIUNE. VICIU.
preaiubít	adj.	v. ADULTER. INFIDEL. NECRE-DINCIOS. NEFIDEL.
preaînált	adj.	v. CERESC. DIVIN. DUMNEZE-IESC. SFÎNT.
preaînáltul	s.	art. v. ATOTPUTERNICUL. CREA-TORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNEZEU. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTER-NICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.
preaînălțá	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. FĂLI. FUDULI. GLORIFICA. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MĂRI. MÎNDRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREA-SLĂVI. PROSLĂVI. SEMEȚI. SLĂVI. VENERA.
preaînălțáre	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VA-NITATE.
PREAÎNĂLȚÁT	adj.	v. preamărit.
preaînălțát	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. TRUFAŞ. ȚANȚOŞ. VANITOS.
preaînălțíme	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.
PREÁJMĂ	s.	1. (local) v. apropiere.2. (temporal) apropiere, prag. (În ~ noului an.)
PREALÁBIL	adj.	1. v. anticipat.2. pregătitor, preli-minar, premergător, (rar) preparator. (Studii ~.)
prealăudá	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. GLO-RIFICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAJMĂRÍ. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
prealăudáre	s.	v. ELOGIERE. GLORIFICARE. LĂUDARE. MĂRIRE. PREAMĂRIRE. PREASLĂ-VIRE. PROSLĂVIRE. SLAVĂ. SLĂVIRE.
prealăudát	adj.	v. LĂUDAT. MĂRIT. PREA-ÎNĂLȚAT. PREALUMINAT. PREAMĂRIT. PREA-SLĂVIT. PROSLĂVIT. SLĂVIT. VENERAT.
PREALUMINÁT	adj.	v. preamărit.
prealuminós	adj.	v. LĂUDAT. MĂRIT. PREA-ÎNĂLȚAT. PREALUMINAT. PREAMĂRIT. PREA-SLĂVIT. PROSLĂVIT. SLĂVIT. VENERAT.
pream	s.	v. CIN.
PREAMĂRÍ	vb.	1. v. glorifica.2. a binecuvînta, a glorifica, a lăuda, a mări, a preaslăvi, a proslăvi, a slăvi, (rar) a ferici. (Să ~ ziua de față.)
preamărí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎN-DRI. SEMEȚI.
PREAMĂRÍRE	s.	1. v. glorie.2. v. glorificare.3. bi-necuvîntare, glorificare, laudă, mărire, preaslăvire, proslăvire, slavă, slăvire. (~ vremurilor noastre.)
PREAMĂRÍT	adj.	1. binecuvîntat, glorificat, lăudat, mărit, preaslăvit, proslăvit, slăvit. (~ă zi a Unirii!)2. v. slăvit.3. v. înălțat.4. lăudat, mărit, preaînălțat, prealuminat, preaslăvit, proslăvit, slăvit, venerat, (reg.) prealuminos, (înv.) prealăudat, preaseninat.

PREAMBÚL	s.	introducere, preliminarii (pl.). (Fără nici un ~, a atacat problema.)
preambúl	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CUVÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAȚĂ.
preamîndríe	s.	v. ÎNȚELEPCIUNE.
preamîndru	adj.	v. ÎNȚELEPT.
PREANESTEZÍE	s.	(MED.) prenarcoză.
PREANEVINOVÁTA	s.	art. v. Maica Domnului.
PREAPLECÁT	adj.	smerit, supus. (~ul dumnea-voastră slujitor.)
preapodóbnic	s., adj.	v. SFÎNT.
preaputérnic	adj.	ATOTPUTERNIC.
preaputérnicul	s.	art. v. ATOTPUTERNICUL. CREATORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNE-ZEU. DUMNEZEIRE. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTERNICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.
preaputinciós	adj.	v. ATOTPUTERNIC.
prealăudá	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA.
prearădicá	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GLORIFICA. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MĂRI. MÎNDRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SEMEȚI. SLĂVI. VENERA.
preaseninát	adj.	v. LĂUDAT. MĂRIT. PREAÎNĂL-ȚAT. PREALUMINAT. PREAMĂRIT. PREASLĂVIT. PROSLĂVIT. SLĂVIT. VENERAT.
PREASFINȚÍA	s.	art. v. preasfințit.
PREASFINȚÍT	s.	(BIS.) preasfinția (art.), preasfînt. (~ul mitropolit.)
PREASFÎNT	s.	(BIS.) preasfinția (art.), preasfințit. (~ul arhiereu.)
PREASFÎNTA	s.	art. v. Maica Domnului.
PREASLĂVÍ	vb.	1. v. glorifica.2. v. preamări.
preaslăvíe	s.	v. ELOGIERE. GLORIFICARE. LĂU-DARE. MĂRIRE. PREAMĂRIRE. PREASLĂVIRE. PROSLĂVIRE. SLAVĂ. SLĂVIRE.
PREASLĂVÍRE	s.	1. v. glorie.2. v. glorificare.3. v. preamărire.
PREASLĂVÍT	adj.	1. v. preamărit.2. v. slăvit.3. v. înălțat.4. (BIS.) lăudat, mărit, preaînălțat, prealuminat, preamărit, proslăvit, slăvit, venerat, (reg.) prealuminos, (înv.) prealăudat, prease-ninat. (~e Doamne!)
preastîpnic	adj.	v. RENEGAT.
preavăzătór	adj.	v. ATOTȘTIUTOR. ATOTVĂ-ZĂTOR.
preavéchi	adj.	v. STRĂVECHI.
prebîndí	vb.	v. RĂMÎNE. STA. ZĂBOVI.
PRECÁR	adj.	1. v. instabil.2. v. nesigur.
precár	adj.	v. NEREZISTENT. NESOLID. NETRAI-NIC. SLAB. ȘUBRED.
PRECARITÁTE	s.	1. v. instabilitate.2. v. nesigu-ranță.
precáriu	adj.	v. PROVIZORIU. TEMPORAR. VREMELNIC.
precarpátic	adj.	v. SUBCARPATIC.
PRECAÚT	adj.	v. prudent.
PRECAÚȚIE	s.	v. prudență.
PRECĂDÉRE	s.	v. prioritate.
PRECEDÁ	vb.	v. premerge.
PRECEDÉNT	adj., s.	1. adj. anterior.2. s. (rar) precedență. (S-a creat un ~.)
precedénță	s.	v. PRECEDENT.

PRECÉPT	s.	1. învățătură, normă, principiu, regulă, (pop.) poruncă, (înv.) mărturie, porun-ceală, poruncită. (~ moral.)2. v. recomandare.
PRECEPTÓR	s.	(înv.) dascăl, (livr. înv.) mentor. (~ al unui tînăr.)
precezătór	adj.	v. ANTERIOR. DINAINTE. PRECEDENT. PREMERGĂTOR.
PRECIPITÁ	vb.	1. a (se) grăbi, a (se) zori. (Nu e nevoie să vă ~.)2. v. năpusti.3. v. sări.
PRECIPITÁRE	s.	1. v. grabă.2. (CHIM.) precipi-tație.
PRECIPITÁT	adj.	1. v. iute.2. v. vertiginos.3. ame-țitor, fulgerător, vertiginos. (O cădere ~.)
PRECIPITÁȚIE	s.	1. v. grabă.2. v. precipitare.
precipíțiu	s.	v. ABIS. ADÎNC. PRĂPASTIE.
PRECÍS	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adj. v. exact.3. adv. v. exact.4. adv. bine, corect, exact. (I-a dat ~ calculul.)5. adv. v. drept.6. adj. v. concret.7. adj. v. riguros.8. adv. exact, (înv.) sadea. (Mai ~ spus ...)9. adv. exact, riguros, (înv. şi reg.) nesmintit. (Jude
PRÉCISTA	s.	art. v. Maica Domnului.
precití	vb.	v. RĂSCITI.
PRECIZÁ	vb.	1. v. arăta.2. v. indica.3. v. menționa.4. a consemna, a înregistra, a menționa, a spe-cifica. (Cronica ~ acest eveniment.)5. v. prevedea.6. v. marca.7. v. determina.8. v. fixa.9. a fixa, a pune, a stabili. (A ~ un diagnostic.)10. v. stabili.11. v. profil
PRECIZÁRE	s.	1. v. stabilire.2. v. menționare.3. v. iridicare.4. v. indicație.5. v. prevedere.6. v. determinare.7. fixare, punere, stabilire. (~ unui diagnostic.)8. v. stabilire.9. v. profilare.10. v. lămurire.
PRECIZÁT	adj.	1. v. determinat.2. v. anumit.
PRECÍZIE	s.	1. v. exactitate.2. siguranță. (Dove-deşte o mare ~ în probele de tir.)3. v. rigoare.4. exactitate, (livr.) acurateţe. (~ în executarea unui lucru.)
precît	adv.	v. CÎT.
PRECÓCE	adj.	invar. 1. prematur. (O inteligență ~.)2. v. timpuriu.
PRECOCITÁTE	s.	(înv.) prematuritate. (~ unui copil.)
preconcépție	s.	v. PREJUDECATĂ.
PRECONIZÁ	vb.	1. a concepe, a plănui, a preve-dea, a proiecta. (Noi măsuri ~ de guvern.)2. a inița. (A ~ o nouă metodă.)3. a propune, a recomanda. (A ~ următoarele ...)
PRECONIZÁRE	s.	1. concepere, plănuire, proiectare. (~ unor reforme.)2. inițiere. (~ unei noi metode.)3. propunere, recomandare. (~ următorului plan de acțiune.)
precópt	adj.	v. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
precúget	s.	v. PREMEDITARE.
precugetá	vb.	v. PLĂNUI. PREMEDITA.
precugetáre	s.	v. PREMEDITARE.
precugetát	adj.	v. PREMEDITAT.
precugetát	adj., adv.	v. DELIBERAT. INTEN-ȚIONAT. LIBERCONSIMȚIT. VOIT.
precúm	adv.	v. BUNĂOARĂ.
precúm	conj.	v. PENTRU.
PRECÚM	conj., adv., prep.	1. conj. v. ca.2. adv., prep. v. cît.
PRECUMPĂNÍ	vb.	1. a predomina, a prepondera, a prevala, (înv.) a predomni. (O țară în care ~ marea proprietate agricolă.)2. a prevala, (înv.) a prisosi. (A ~ dreptatea lor.)3. a (se) compensa, a (se) contrabalansa, a (se) cumpăni, a (se) echi-libra, (livr.) a (se) ponde
PRECUMPĂNÍRE	s.	1. v. predominanță.2. v. pre-dominare.

PRECUMPĂNITÓR	adj.	v. predominant.
PRECUPEÁȚĂ	s.	(Ban. şi Transilv.) pilăriță. (E ~ de profesie.)
PRECUPÉȚ	s.	(Ban. şi Transilv.) pilar, (înv.) pre-cupitor. (E ~ de profesie.)
PRECUPEȚÍ	vb.	1. a negustori, a specula, a trafica, (înv. şi reg.) a precupi. (A ~ o marfă.)2. v. cruța.
precupeți	vb.	v. TÎRGUI. TOCMI.
PRECUPEȚÍE	s.	(înv.) precupie.
precupețíre	s.	v. TÎRG. TÎRGUIALĂ. TOCMEALĂ.
precupí	vb.	v. NEGUSTORI. PRECUPEȚI. SPE-CULA. TRAFICA.
precupíe	s.	v. PRECUPEȚIE. SPECULĂ.
precapitór	s.	v. PRECUPEȚ.
precurmá	vb.	v. CONTENI. CURMA. ÎNCETA. OPRI. POTOLI. SFÎRŞI. STA. TERMINA.
precurmáre	s.	v. CURMARE. ÎNCETARE. OPRIRE. POTOLIRE.
PRECURSÓR	s.	v. predecesor.
precuvîntáre	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CUVÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAȚĂ.
precuvîntătór	adj.	v. INTRODUCTIV. PRELI-MINAR.
PREDÁ	vb.	1. v. înmîna.2. a depune, a înainta, a înmîna, a prezenta, a remite, a transmite, (pop.) a băga. (I-a ~ întreaga documentație.)3. a încredința, a lăsa, (franțuzism) a confia. (A ~ ceva cuiva.)4. v. depune.5. (MIL.) a se închina, a se pleca, a se supune, (
predánie	s.	v. DATINĂ. FEL. OBICEI. RÎNDUIALĂ. TRADIȚIE. TRĂDARE. UZ. UZANȚĂ.
PREDÁRE	s.	1. v. înmînare.2. depunere, înaintare, înmînare, prezentare, remitere, transmitere, (înv.) paradosire, paradosit. (~ situației solici-tate.)3. v. depunere.4. (MIL.) (înv.) paradosie, paradosire, (grecism înv.) paradosis. (~ la inamic.)5. v. capitulare.6.
PREDECESÓR	s.	antecesor, înaintaş, precursor, premergător, (înv.) procatoh, prodrom, înainte mergător, (înv., Bis.) prediteci. (~ii noştri direcți.)
PREDESTINÁ	vb.	1. v. hărăzi.2. a destina, a face, a hărăzi, a meni, a sorti, a ursi. (Sînt ~ să fie fericiți.)
PREDESTINÁRE	s.	1. v. fatalism.2. v. soartă.
PREDESTINÁȚIE	s.	v. fatalism.
predestinație	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
predeterminá	vb.	v. DA. DESTINA. HĂRĂZI. HOTARÎ. MENI. ORÎNDUI. PREDESTINA. RÎNDUI. SORTI. URSI.
predeterminație	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
PREDICÁ	vb.	v. propovădui.
predicamént	s.	v. CATEGORIE.
predicánt	s.	v. ORATOR. RETOR.
PREDICÁRE	s.	v. propovăduire.
predicáre	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. OMILIE. PREDICĂ.
PREDICATÓR	s.	v. propovăduitor.
predicáție	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. OMILIE. PREDICĂ.
PRÉDICĂ	s.	v. cazanie.
predícție	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVI-ZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE.
prediléct	adj.	v. FAVORIT. PREFERAT.
PREDILÉCȚIE	s.	1. v. aptitudine.2. v. preferință.
PREDISPOZÍȚIE	s.	1. v. aptitudine.2. (MED.) (înv.) predispunere. (~ la diabet.)
PREDISPÚNE	vb.	(înv.) a supune. (E ~ la obe-zitate.)

predispúnere	s.	v. PREDISPOZIŢIE.
preditéci	s.	v. ANTECESOR. ÎNAINTAŞ. PRECURSOR. PREDECESOR. PREMERGĂTOR.
prédiu	s.	v. DOMENIU. LATIFUNDIU. MOŞIE.
predlojénie	s.	v. PROPUNERE.
predmét	s.	v. CHESTIUNE. LUCRU. POVESTE. PRICINĂ. PROBLEMĂ. SOCOTEALĂ. TREABĂ.
PREDOMINÁ	vb.	1. v. precumpăni.2. a domina, a prevala, (înv.) a predomni. (Optimismul ~ la el asupra pesimismului.)
PREDOMINÁNT	adj.	dominant, precumpănitor, preponderent, prevalent, (rar) predominator, (înv.) predomnitor. (Element ~ asupra altor elemente.)
PREDOMINÁNŢĂ	s.	precumpănire, predominare, predominaţie, preponderenţă, prevalare, (înv.) predomnire, preponderaţie. (~ proprietăţii private.)
PREDOMINÁRE	s.	1. v. predominanţă.2. domi-nare, precumpănire, predominaţie, prevalare, (rar) prevalenţă. (~ unui element asupra altora.)
predominatór	adj.	v. DOMINANT. PRECUM-PĂNITOR. PREDOMINANT. PREPONDERENT. PREVALENT.
PREDOMINÁŢIE	s.	1. v. predominanţă.2. v. pre-dominare.
predomní	vb.	v. DOMINA. PRECUMPĂNI. PREDOMINA. PREPONDERA. PREVALA.
predomníre	s.	v. PRECUMPĂNIRE. PREDO-MINANŢĂ. PREDOMINARE. PREDOMINAŢIE. PREPONDERENŢĂ. PREVALARE.
predomnitór	adj.	v. DOMINANT. PRECUM-PĂNITOR. PREDOMINANT. PREPONDERENT. PREVALENT.
predoslovíe	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CUVÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAŢĂ.
predstavlénie	s.	v. DARE DE SEAMĂ. RAPORT. REFERAT. SITUAŢIE.
predstavlisí	vb.	v. RAPORTA.
PREDUCEÁ	s.	1. (TEHN.) potricală, (reg.) patron. (Cu ~ ua se fac găuri la urechile oilor.)2. po-tricală, (reg.) puşcătură. (Semnul de la urechile oilor numit ~.)
PREDUCÍ	vb.	a potricăli. (A ~ urechile oilor.)
predúf	s.	v. VRANĂ.
preeminént	adj.	v. SUPERIOR.
preeminénţă	s.	v. SUPERIORITATE.
PREFABRICÁRE	s.	prefabricaţie. (~ unor compo-nente.)
PREFABRICÁT	adj., s.	semifabricat. (Un ~ pentru construcţii.)
PREFABRICÁŢIE	s.	prefabricare. (Procesul de ~ a unor componente.)
PREFÁCE	vb.	1. v. metamorfoza.2. v. renova.3. v. transforma.4. a deveni, a se face, a se transforma. (Totul s-a ~ în scrum.)5. v. modifica.6. v. transforma.7. (FON.) a se altera, a se modifica, a se schimba, a se transforma. („N" intervocalic s-a ~.)8. (FON.) a se mo
prefáce	vb.	v. CONTRAFACE. DEGHIZA. FACE. FALSIFICA. GĂTI. PREGĂTI. PREPARA. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSPUNE. TRAVESTI.
PREFÁCERE	s.	1. v. evoluţie.2. v. metamorfoză.3. v. renovare.4. v. modificare.5. v. inovaţie.6. (FON.) modificare, schimbare, transformare, trecere. (~ lui „l" intervocalic în „r" în elementele româneşti de origine latină.)7. (FON.) modificare, schimbare, transformare
prefácere	s.	v. TĂLMĂCIRE. TRADUCERE. TRANSPUNERE.
prefái	s.	v. REFACERE. REPARARE. REPARAT. REPARAŢIE.
PREFAŢATÓR	s.	(rar) prefaţier. (~ al unui roman.)
PREFÁŢĂ	s.	introducere, cuvînt introductiv, cuvînt înainte, (livr.) preambul, (înv.) introducţie, precuvîntare, predoslovie, preludiu, procuvîn-tare, (grecism înv.) proimion. (~ la un studiu.)

prefaţiér	s.	v. PREFAŢATOR.
prefăcánie	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂ-ŢĂRNICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. POVARNĂ. PREFĂCĂTORIE. SIMULARE. SIMULAŢIE. VELNIŢĂ. VICLENIE. VICLEŞUG.
PREFĂCĂTORÍE	s.	1. v. ipocrizie.2. v. simulare.
prefăcătúră	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂŢĂRNICIE. IPOCRIZIE. METAMORFOZARE. METAMORFOZĂ. MINCIUNĂ. MODIFICARE. PERFIDIE. PREFACERE. PREFĂCĂTORIE. PRE-SCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFORMARE. VICLENIE. VICLEŞUG.
PREFĂCUT	adj., s.	1. adj. v. metamorfozat.2. adj. v. renovat.3. adj. v. modificat.4. adj. v. ipocrit.5. s. v. ipocrit.6. s. v. simulator.7. adj. v. simulat.8. adj. v. afectat.
prefăcút	adj.	v. CONTRAFĂCUT. FALSIFICAT. GĂTIT. MĂSLUIT. PREGĂTIT. PREPARAT.
PREFÉCT	s.	(înv.) ispravnic, prefector, (înv., în Transilv.) fişpan. (~ul conduce un judeţ.)
prefĕctor	s.	v. PREFECT.
PREFECTÚRĂ	s.	(înv.) isprăvnicie. (Localul ~rii.)
PREFERÁ	vb.	1. (înv.) a protimisi. (~ să merg acum.)2. v. conveni.
PREFERÁT	adj., s.	1. adj. favorit, (livr.) predilect, (înv.) preaales. (Ocupaţie ~.)2. adj., s. favorit. (Un elev ~; tu eşti ~ul meu.)
PREFERÍNŢĂ	s.	1. predilecţie, (înv.) protimis. (~ pentru filmele de aventuri.)2. v. gust.3. v. apti-tudine.
PREFIGURÁRE	s.	prefiguraţie.
PREFIGURÁŢIE	s.	v. prefigurare.
PREFIRÁ	vb.	1. v. împrăştia.2. v. perinda.
prefirá	vb.	v. FRUNZĂRI. FURIŞA. RĂSFOI. STRECURA.
PREFIRÁRE	s.	1. v. împrăştiere.2. v. perindare.
PREFIRÁT	adj.	v. împrăştiat.
PREFIXÁRE	s.	(LINGV.) prefixaţie.
PREFIXÁŢIE	s.	v. prefixare.
PREFIXOÍD	s.	(LINGV.) pseudoprefix.
PREFLORÁŢIE	s.	(BOT.) (rar) preflorire.
prefloríre	s.	v. PREFLORAŢIE.
PREGĂTÍ	vb.	1. a (se) prepara, (pop.) a (se) găti, (înv.) a (se) gotovi. (Se ~ de drum.)2. a aranja, a prepara. (~ cele necesare pentru drum.)3. (înv.) a tocmi. (I-a ~ primirea.)4. a (se) prepara, (înv. şi reg.) a (se) griji. (A ~ totul.)5. v. găti.6. v. pune.7. a ar
PREGĂTÍRE	s.	1. aranjare, preparare, preparat, (rar) preparaţie. (~ celor necesare la drum.)2. v. gă-tit.3. aranjare, facere. (~ patului.)4. (la pl.) preparative (pl.). (~ de nuntă.)5. v. formare.6. instruire, îndrumare. (~ unei fete pentru viaţa de gospodină.)7. v. m
PREGĂTÍT	adj.	1. v. gata.2. v. gătit.3. v. pus.4. aranjat. (O cameră ~.)5. format. (E un om ~.)6. v. avizat.7. v.
PREGĂTÍT	s.	v. gătit.
PREGĂTITÓR	adj.	1. v. prealabil.2. preparator. (An ~, în unele facultăţi.)
préget	s.	v. CODEALĂ. CODIRE. EZITARE. FLUC-TUAŢIE. ÎNDOIALĂ. NEHOTĂRÎRE. ODIHNĂ. PREGETARE. RĂGAZ. REPAUS. ŞOVĂIALĂ. ŞOVĂIRE.
PREGETÁ	vb.	v. ezita.
pregetá	vb.	v. CRUŢA. ÎNTÎRZIA. PRECUPEŢI. ZĂBOVI.
PREGETÁRE	s.	v. ezitare.
pregetáre	s.	v. ÎNTÎRZIERE. ZĂBOVIRE.

pregetătór	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
pregetătúră	s.	v. ÎNTÎRZIERE. ZĂBOVIRE.
pregetós	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂI-TOR.
préghiță	s.	v. POLICIOARĂ. POLIȚĂ. STINGHIE.
pregiúr	adv.	v. APROAPE. APROXIMATIV. CAM. CIRCA. VREO.
pregiúr	prep.	v. DE.
PREGNÁNT	adj.	1. v. clar.2. v. expresiv.
PREGNÁNȚĂ	s.	1. v. claritate.2. v. expresivitate.
preînnoí	vb.	v. MODERNIZA. PREFACE. REFACE. REÎNNOI. RENOVA. REPETA. RESTAURA.
preînnoiálă	s.	v. REGENERARE.
preînnoíre	s.	v. MODERNIZARE. PREFACERE. REFACERE. REGENERARE. RENOVARE. RESTA-URARE.
PREÎNTÎMPINÁ	vb.	v. evita.
PREÎNTÎMPINÁRE	s.	v. evitare.
preîntîmpinătór	adj.	v. PREVENTIV. PROFI-LACTIC.
préjmet	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
prejmuí	vb.	v. ÎMPREJMUI. ÎNCHIDE. ÎNCON-JURA. ÎNGRĂDI.
prejmuíre	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
prejudecá	vb.	v. PREVEDEA.
prejudecáre	s.	v. PREJUDECATĂ.
PREJUDECÁTĂ	s.	(livr.) eres, (rar) preconcepție, (înv.) prejudecare, prejudeț, prejudiciu, prevenție, (grecism înv.) prolips. (Om lipsit de ~ăți.)
prejudéț	s.	v. PREJUDECATĂ.
PREJUDICIÁ	vb.	1. v. dăuna.2. v. afecta.3. a dăuna, a strica, a vătăma. (Ceva care ~ sănătății.)
PREJUDICIÁBIL	adj.	v. dăunător.
prejudiciál	adj.	v. PRELIMINAR.
prejudiciós	adj.	v. DĂUNĂTOR. NEGATIV. NO-CIV. PĂGUBITOR. PERICULOS. PREJUDICIABIL. PRIMEJDIOS. RĂU. STRICĂTOR. VĂTĂMĂTOR.
PREJUDÍCIU	s.	1. v. pagubă.2. daună, (livr.) lezare. (~ moral adus cuiva.)
prejudíciu	s.	v. PREJUDECATĂ.
prejúr	adv.	v. ÎMPREJUR. PRIMPREJUR.
prejúr	prep.	v. LÎNGĂ.
prejúrul	prep.	v. ÎMPREJURUL. PRIMPRE-JURUL.
PRELÁTĂ	s.	(pop.) polog. (~ a unui camion.)
prelécție	s.	v. CURS. PRELEGERE.
prelége	vb.	v. CONFERENȚIA. VORBI.
PRELÉGERE	s.	curs, (înv.) prelecție, propunere. (Azi nu şi-a ținut ~.)
prelégere	s.	v. CONFERINȚĂ. CUVÎNT.
preliminá	vb.	v. PREVEDEA.
PRELIMINÁR	adj.	1. v. prealabil.2. v. anticipat.3. (rar) prejudicial. (Cîteva precizări ~.)4. v. in-troductiv.
preliminăre	s.	v. PREVEDERE.
PRELIMINÁRII	s. pl.	1. v. preparative.2. v. intro-ducere.
preliminát	adj.	v. PREVĂZUT.
PRELÍNGE	vb.	1. v. scurge.2. v. curge.

prelínge	vb.	v. FOFILA. FURIŞA. STRECURA.
PRELÍNGERE	s.	v. scurgere.
PRELÍNS	adj.	v. scurs.
prelinsătúră	s.	v. PRELINGERE. SCURGERE.
PRELUÁ	vb.	v. recepţiona.
PRELUÁRE	s.	v. recepţionare.
PRELUÁT	adj.	v. recepţionat.
prelúcă	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. LUNCĂ. PĂŞUNE.
PRELUCRÁ	vb.	1. a lucra. (A ~ fierul.)2. v. mo-difica.3. (LIT.) a adapta, a localiza. (A ~ o piesă de teatru.)
PRELUCRÁRE	s.	1. v. modificare.2. (LIT.) adaptare, localizare. (O ~ dramatică.)
PRELUCRÁT	adj.	1. modificat, prefăcut, refăcut, schimbat, transformat. (Text ~.)2. (LIT.) adaptat, localizat. (Piesă ~.)
prelúdiu	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CUVÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAŢĂ.
PRELÚNG	adj.	1. v. alungit.2. v. migdalat.3. v. lung.4. v. îndelung.
PRELUNGÍ	vb.	1. v. alungi.2. v. întinde.3. v. con-tinua.4. v. lungi.5. v. continua.6. a amîna, a păsui, (înv. şi reg.) a muta. (I-a ~ scadenţa.)7. a înnoi. (Şi-a ~ abonamentul.)
prelungí	vb.	v. ÎNTÎRZIA. LUNGI. SCURGE. TĂRĂGĂNA. TERGIVERSA. TRECE. TRENA.
PRELUNGÍRE	s.	1. v. întindere.2. continuare. (Gar-dul se află în ~ zidului.)3. întindere, lungire. (~ petrecerii pînă în zori.)4. amînare, păsuire. (~ scadenţei.)5. înnoire. (~ autorizaţiei.)
PRELUNGÍT	adj.	1. v. alungit.2. v. îndelungat.
prelungitór	adj.	v. ÎNDELUNG. ÎNDELUNGAT. LUNG. PRELUNG. PRELUNGIT.
prelunjoáră	s.	v. SILNIC.
PREMATÚR	adj.	1. imatur. (Un copil ~.)2. pre-timpuriu, (înv.) prematural, prematurat. (Un fenomen ~.)3. v. precoce.
prematurál	adj.	v. PREMATUR. PRETIMPURIU.
prematurát	adj.	v. PREMATUR. PRETIMPURIU.
prematuritáte	s.	v. PRECOCITATE.
PREMEDITÁ	vb.	a plănui, (rar) a precugeta. (A ~ o crimă.)
PREMEDITÁRE	s.	(rar) precugetare, (înv.) precuget, premeditaţie. (Faptă comisă cu ~.)
PREMEDITÁT	adj.	(rar) precugetat. (O faptă ~.)
premeditáţie	s.	v. PREMEDITARE.
premenitúri	s. pl.	v. ALBITURĂ. PRIMENEALĂ. RUFĂ. RUFĂRIE. SCHIMB.
PREMERGĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. prealabil.2. adj. v. anticipat.3. adj. v. anterior.4. s. v. precursor.
PREMÉRGE	vb.	v. preceda.
premeteá	s.	v. BIDINEA.
PREMIÉR	s.	v. prim-ministru.
premilitáră	s.	v. PREMILITĂRIE.
PREMILITĂRÍE	s.	(pop. şi fam.) premilitară.
PREMÍSĂ	s.	1. (LOG.) (înv.) protază. (~ într-un silogism.)2. postulat. (O ~ emisă de cineva.)
premíte	vb.	v. ARĂTA. INDICA. PRECIZA. SPUNE.
PRÉMIU	s.	v. primă.
prémiu	s.	v. PRIMĂ DE ASIGURARE.
premutarisí	vb.	v. MUTA. PERMUTA. STRĂ-MUTA. TRANSFERA.
PRENARCÓZĂ	s.	(MED.) preanestezie.
prencépe	vb.	v. REÎNCEPE. RELUA.

preneputinţăruş	s., adj.	v. PLENIPOTENŢIAR.
prenorá	vb.	v. SECHESTRA.
prenumărá	vb.	v. ABONA.
prenumăráre	s.	v. ABONARE.
prenumărát	adj.	v. ABONAT.
PRENÚME	s.	nume de botez, nume mic, (impr.) pronume. (Are ~le Ion.)
prenumeránt	s.	v. ABONAT. SUBSCRIITOR.
prenumeráţie	s.	v. ABONARE. SUBSCRIPŢIE.
prenumí	vb.	v. AMINTI. ARĂTA. CITA. INDICA. MENŢIONA. POMENI. SEMNALA.
PREOBRAJÉNIE	s.	(BIS.) Schimbarea la faţă.
preobrajénie	s.	v. METAMORFOZARE. METAMORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRESCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFOR-MARE.
preobrăzí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA.
preobrăzitúră	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
PREOCUPÁ	vb.	1. v. interesa.2. v. îngriji.3. v. căuta.4. v. absorbi.5. v. obseda.
PREOCUPÁRE	s.	1. v. grijă.2. v. activitate.
PREOCUPÁT	adj.	1. absorbit. (Un om ~.)2. v. îngîn-durat.
preocupáţie	s.	v. ACTIVITATE. ÎNDELETNICIRE. LUCRU. MUNCĂ. OCUPAŢIE. PREOCUPARE. TREABĂ.
preopinént	s.	v. ANTEVORBITOR.
PRÉOT	s.	(BIS.) părinte, popă, (livr.) păstor, sacerdot. (~ ortodox.)
PREOTEÁSĂ	s.	(înv. şi reg.) popoaie, (înv.) popadie. (Coana ~.)
PREOŢÉSC	adj.	(BIS.) 1. popesc, (livr.) păstoresc, sacerdotal. (A îmbrăcat haina ~ească.)2. v. du-hovnicesc.3. v. clerical.
PREOŢÉŞTE	adv.	(BIS.) popeşte. (Cîntă ~.)
PREOŢÍ	vb.	v. hirotonisi.
preoţí	vb.	v. PĂSTORI.
PREOŢÍE	s.	(BIS.) popie, (livr.) sacerdoţiu.
preoţíe	s.	v. CLER. PREOŢIME.
PREOŢÍME	s.	v. cler.
prepanáţie	s.	v. CÎRCIUMĂ.
PREPARÁ	vb.	1. v. pregăti.2. a aranja, a pregăti. (~ cele necesare pentru drum.)3. a (se) pregăti, (înv. şi reg.) a (se) griji. (A ~ totul.)4. v. găti.5. v. învăţa.6. v. medita.7. a se pregăti. (Tocmai se ~ să ia cuvîntul.)
prepará	vb.	v. ÎMPĂIA.
preparánd	s.	v. NORMALIST.
preparandíst	s.	v. NORMALIST.
PREPARÁRE	s.	1. v. pregătire.2. v. gătit.3. v. me-ditare.
PREPARÁT	adj.	v. gătit.
preparát	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EXPERIMENTAT. ÎNCERCAT. ÎNZESTRAT. PREGĂTIT. PRICEPUT. VALOROS. VERSAT. VREDNIC.
PREPARÁT	s.	1. v. pregătire.2. v. gătit.3. produs, sortiment, (înv.) preparaţie. (~ culinar.)
PREPARATÍVE	s. pl.	1. preliminarii (pl.). (~le unei întîlniri diplomatice.)2. v. pregătiri.
preparatór	adj.	v. PREALABIL. PREGĂTITOR. PRELIMINAR. PREMERGĂTOR.

PREPARATÓR	adj., s.	1. adj. v. pregătitor.2. s. v. meditator.
PREPARÁȚIE	s.	v. meditație.
preparáție	s.	v. ARANJARE. PREGĂTIRE. PRE-PARARE. PREPARAT. PRODUS. SORTIMENT.
prepăt	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DO-GOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBU-ȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
prépel	s.	v. PREPELIȚOI.
PREPELEÁC	s.	1. (pop.) sărciner, (Mold. şi Transilv.) pop. (~ pe care se pun vase la uscat.)2. (reg.) pipirigă, ploscoană, porşor. (~ pe care se clădesc căpiţele de fîn.)
prepeleác	s.	v. MOLIE-DE-CASĂ. PAR. PRĂJINĂ.
PREPELICÁR	s.	(ZOOL.) brac, (Transilv.) vişlă. (~ul este un cîine de vînătoare.)
PRÉPELIȚĂ	s.	(ORNIT.; Coturnix coturnix) pitpalac, (reg.) pitpălăcoi, pitulice, potîrniche, titirlic.
prépeliță	s.	v. PÎRPĂRIȚĂ.
PREPELIȚÓI	s.	(ORNIT.) (reg.) prepel.
prepodóbnic	s., adj.	v. SFÎNT.
PREPONDERÁ	vb.	v. precumpăni.
preponderáție	s.	v. PRECUMPĂNIRE. PREDO-MINANȚĂ. PREDOMINARE. PREDOMINAȚIE. PREPONDERENȚĂ. PREVALARE.
PREPONDERÉNT	adj.	v. predominant.
PREPONDERÉNȚĂ	s.	1. v. predominanţă.2. v. pri-oritate.3. supremaţie. (Deţine ~ într-un domeniu.)
prepotént	adj.	v. ATOTPUTERNIC.
prepoténță	s.	v. ATOTPUTERNICIE.
prepózit	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
prepozitív	adj.	v. PROCLITIC.
prepuiélnic	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂ-TOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
prepuitór	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂTOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
prepuitór	s.	v. DENUNȚĂTOR. PÎRÎTOR.
prepúne	vb.	v. BĂNUI. ÎNDOI. PRESUPUNE. PREVESTI. PREZICE. PROFETIZA. PROFEȚI. PROPUNE. PROROCI. RECOMANDA. SUSPECTA. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSPUNE. VESTI.
prepúnere	s.	v. BĂNUIALĂ. NEÎNCREDERE. SUSPICIUNE.
prepurtáre	s.	v. ALERGARE. ALERGĂTURĂ. FUGĂ. GOANĂ. UMBLĂTURĂ. UMBLET.
prepús	adj.	v. ARTIFICIAL. BĂNUIT. FALS. PRESUPUS. SUSPECTAT.
prepús	s.	v. BĂNUIALĂ. NEÎNCREDERE. PRESUPUNERE. SUSPICIUNE.
prerafaelísm	s.	v. PRERAFAELITISM.
prerafaelíst	s.	v. PRERAFAELIT.
PRERAFAELÍT	s.	(PICT.) (rar) prerafaelist.
PRERAFAELITÍSM	s.	(PICT.) (rar) prerafaelism.
prerecuí	vb.	v. PROTESTA.
PREREVOLUȚIONÁR	adj.	(POL.) anterevoluționar. (Din perioada ~.)
PREROGATÍVĂ	s.	privilegiu, (înv.) pronomion. (~ unui demnitar.)
prerúmpe	vb.	v. ÎNTRERUPE.
PRESÁ	vb.	1. a apăsa, a comprima, a strînge, (înv. şi pop.) a păsa. (~ piesa cu ajutorul ...)2. v. bă-tători.3. v. tescui.
presá	vb.	v. CONSTRÎNGE. FACE. FORȚA. GRĂBI. OBLIGA. SILI. ZORI.

PRESÁNT	adj.	1. v. urgent.2. v. imperios.
presár	s.	v. PRESATOR.
PRESÁRE	s.	1. comprimare, presat. (~ unei bare metalice.)2. v. tescuit.3. v. apăsare.
presáş	s.	v. PRESATOR.
PRESÁT	adj.	1. apăsat, comprimat, (înv.) strîns. (O piesă metalică bine ~.)2. v. tescuit.
PRESÁT	s.	v. presare.
PRESATÓR	s.	(rar) presar, presaş, presor. (E de profesie ~.)
PRÉSĂ	s.	1. v. teasc.2. (TIPOGR.) teasc, (înv.) stambă. (O carte care a intrat sub ~.)3. tipar. (Libertatea ~ei.)4. v. ziaristică.
presădí	vb.	v. PLANTA. PUNE. RĂSĂDI. SĂDI. TRANSPLANTA.
presădíre	s.	v. PLANTARE. PLANTAT. PUNERE. PUS. RĂSĂDIRE. RĂSĂDIT. SĂDIRE. SĂDIT. TRANSPLANTARE.
presădít	adj.	v. PLANTAT. RĂSĂDIT. SĂDIT. TRANSPLANTAT.
PRESĂRÁ	vb.	1. v. împrăştia.2. a împrăştia, a pune, a răsfira. (A ~ sare, zahăr pe bucate.)3. v. răspîndi.
PRESĂRÁRE	s.	v. împrăştiere.
PRESĂRÁT	adj.	v. împrăştiat.
PRESĂRÁT	s.	v. împrăştiere.
PRESCHIMBÁ	vb.	1. v. schimba.2. a reînnoi. (Şi-a ~ permisul.)3. v. metamorfoza.
PRESCHIMBÁRE	s.	1. v. schimbare.2. reînnoire. (~ permisului.)3. v. metamorfoză.
PRESCHIMBÁT	adj.	1. v. reînnoit.2. v. metamor-fozat.
prescribăluí	vb.	v. PRESCRIE. STINGE.
PRESCRÍE	vb.	1. v. prevedea.2. (MED.) a indica, a recomanda, (pop.) a scrie. (Îi ~ un tratament.)3. (JUR.) a se stinge, (înv.) a se prescribălui. (Pedeapsa s-a ~.)
prescríe	vb.	v. COMANDA. COPIA. DECIDE. DESCRIE. DISPUNE. EXPUNE. FIXA. HOTĂRÎ. ÎNFĂŢIŞA. ORDONA. PORUNCI. PREZENTA. REDA. REPRODUCE. STABILI. STATORNICI. TRANSCRIE. ZUGRĂVI.
PRESCRÍERE	s.	1. (MED.) indicare, recomandare. (~ unui tratament.)2. (JUR.) stingere, (înv.) să-vîrşire. (~ unei infracţiuni.)3. (JUR.) prescripţie, (înv.) paragrafie. (~ dreptului la acţiune.)
prescriitór	s.	v. COPIST. SCRIB.
prescriitúră	s.	v. COPIE. REPRODUCERE. TRAN-SCRIERE.
prescrípt	s.	v. DISPOZIŢIE. NORMĂ. PRESCRIP-ŢIE. PREVEDERE.
PRESCRÍPŢIE	s.	1. v. indicaţie.2. v. aviz.3. v. reţetă.4. v. prevedere.5. v. dispoziţie.6. (JUR.) prescriere, (înv.) paragrafie. (~ dreptului la acţiune.)7. (JUR.) prescripţie achizitivă = uzucapiune.
PRESCRÍS	adj.	(JUR.) stins. (Un delict ~.)
prescurăríţă	s.	v. PRESCURĂREASĂ. URECHEL-NIŢĂ.
préscură	s.	v. COADA-RACULUI.
PRESCURĂREÁSĂ	s.	(reg.) prescurariţă, prescu-ranţă. (~ face prescuri.)
prescurăréle	s. pl.	v. URECHELNIŢĂ.
prescurăríţă	s.	v. PRESCURĂREASĂ. URECHEL-NIŢĂ.
préscure	s.	v. REZEDĂ. ROZETĂ.
prescureá	s.	v. RECHIE. URECHELNIŢĂ.
prescúrt	s.	v. REZUMAT.

PRESCURTÁ	vb.	1. v. scurta.2. a concentra, a reduce, a rezuma, a scurta, (fig.) a comprima, a condensa. (A ~ o expunere.)3. v. abrevia.
PRESCURTÁRE	s.	1. v. scurtare.2. concentrare, reducere, rezumare, scurtare, (fig.) comprimare, condensare. (~ expunerii.)3. v. rezumat.4. v. abre-viere.
PRESCURTÁT	adj.	1. micşorat, redus, scurtat. (Text ~.)2. concentrat, redus, rezumat, scurtat, (fig.) comprimat, condensat. (O expunere ~.)3. v. abreviat.
PRESELECTÁRE	s.	v. preselecție.
PRESELÉCȚIE	s.	preselectare. (Concurs de ~.)
PRESENTIMÉNT	s.	v. presimțire.
PRESETÚPĂ	s.	v. presgarnitură.
PRESGARNITÚRĂ	s.	(TEHN.) presetupă.
presímț	s.	v. PRESENTIMENT. PRESIMȚIRE.
presimțământ	s.	v. PRESENTIMENT. PRE-SIMȚIRE.
PRESIMȚÍ	vb.	a anticipa, a intui, a simți, (fig.) a mirosi. (A ~ ceea ce avea să se întîmple.)
PRESIMȚÍRE	s.	presentiment, (înv. şi reg.) presimț, (înv.) presimțământ, preştiință, prevedere. (O neagră ~.)
PRESIÚNE	s.	1. (FIZ.) presiune de vapori = tensiune de vapori.2. v. apăsare.
presiúne	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORȚĂ. INJUNCȚIUNE. SILĂ. SILNICIE. TENSIUNE. VIOLENȚĂ.
presór	s.	v. PRESATOR.
PRESTÁ	vb.	1. v. desfăşura.2. v. efectua.3. v. de-pune.
PRESTÁNȚĂ	s.	(rar) maiestate. (~ ținutei.)
PRESTÁRE	s.	1. v. desfăşurare.2. v. efectuare.
PRESTÁȚIE	s.	v. desfăşurare.
PRESTIDIGITATÓR	s.	v. scamator.
PRESTIDIGITÁȚIE	s.	v. scamatorie.
PRESTIGIÓS	adj.	important, însemnat. (O manifes-tație ~oasă.)
PRESTÍGIU	s.	1. v. autoritate.2. v. celebritate.3. v. faimă.
prestígiu	s.	v. ATRACȚIE. FARMEC.
presupuitór	adj.	v. BĂNUITOR. NEÎNCREZĂ-TOR. SUSPICIOS. TEMĂTOR.
PRESUPUNCTÚRĂ	s.	(MED.) acupresură, acupunctură.
PRESUPÚNE	vb.	1. (înv. şi pop.) a prepune. (Am ~ că vei veni.)2. v. bănui.3. v. crede.4. a admite, a spune, a zice. (Să ~ că aşa s-au întîmplat lucrurile.)5. a cere, a implica, a necesita, a reclama. (Inteligența ~ reflecția.)
PRESUPÚNERE	s.	1. (înv. şi pop.) prepus. (Tot felul de ~ îi trec prin cap.)2. bănuială, ipoteză, prezumție, supoziție, (rar) presupus. (~ lui s-a adeverit.)3. v. ipoteză.
PRESUPÚS	adj.	1. (înv. şi pop.) prepus. (Lucruri certe şi lucruri ~.)2. v. bănuit.3. v. ipotetic.
presupús	s.	v. BĂNUIALĂ. IPOTEZĂ. PRESUPU-NERE. PREZUMȚIE. SUPOZIȚIE.
PRÉSUR	s.	(ORNIT.) (reg.) presuroi. (~ este bărbătuşul presurei.)
PRÉSURĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Emberiza hortulana) (rar) ortolan.2. (Emberiza calandra) (reg.) alion.3. (Emberiza citrinella) (reg.) găl-bioară, scatiu.
présură	s.	v. CHEAG. CHIMOZINĂ. LABFER-MENT. LACTOFERMENT. PRIVIGHETOARE.
presură-de-iárnă	s.	v. PASĂREA-OMĂTULUI.
presură-de-omăt	s.	v. PASĂREA-OMĂTULUI.
presură-de-tréstie	s.	v. VRABIE-DE-TRESTIE.
presurói	s.	v. PRESUR.

presústvie	s.	v. TRIBUNAL.
PREŞ	s.	1. (prin Transilv. şi Ban.) tepih.2. traversă.3. ştergătoare.
preşedeá	vb.	v. CONDUCE. PREZIDA.
PREŞEDÍNTE	s.	(astăzi rar) prezident, (înv. şi reg.) prezeş. (~ al unei adunări.)
preşedínţă	s.	v. PREŞEDINŢIE.
preşedinţíal	adj.	v. PREZIDENŢIAL.
PREŞEDINŢÍE	s.	(astăzi rar) prezidenţie, (înv.) preşedinţă, prezidenţă, prezidiu. (Adunarea a avut loc sub ~ ...)
preştí	vb.	v. PREVEDEA.
preştiínţă	s.	v. PRESENTIMENT. PRESIMŢIRE. PREVIZIUNE.
PRETÁ	vb.	a se potrivi. (Semințe ce se ~ la cultura forțată.)
prétcă	s.	v. FUSCEL. SPIŢĂ. TREAPTĂ. URDINIŞ.
pretendatór	s.	v. CANDIDAT. PRETENDENT.
preténdă	s.	v. CERERE. PRETENŢIE. REVEN-DICARE. REVENDICAŢIE.
pretendeluí	vb.	v. CERE. PRETINDE. RECLAMA. REVENDICA.
PRETENDÉNT	s.	1. (înv.) peţitor, pretendator. (~ la domnie, la o demnitate etc.)2. v. candidat.
pretendérimă	s.	v. CERERE. PRETENŢIE. REVENDICARE. REVENDICATIE.
pretenderisí	vb.	v. AFIRMA. CERE. DECLARA. PRETINDE. RECLAMA. REVENDICA. SPUNE. SUSŢINE.
pretenderisíre	s.	v. PRETENŢIE. VELEITATE.
pretenduí	vb.	v. CERE. PRETINDE. RECLAMA. REVENDICA.
pretensív	adj.	v. EXIGENT. PRETENŢIOS. RI-GUROS. SEVER.
PRETÉNŢIE	s.	1. v. cerere.2. v. exigenţă.3. v. cerinţă.4. v. ambiţie.5. veleitate, (înv.) pretenderisire. (E plin de ~ii.)6. (la pl.) v. îngîmfare.7. (la pl.) v. ifose.
PRETENŢIÓS	adj.	1. v. exigent.2. v. dificil.3. v. mof-turos.4. dificil. (O plantă ~oasă.)5. v. ambiţios.6. v. afectat.7. v. sentenţios.
preterá	vb.	v. NEGLIJA. OMITE. UITA.
PRETERIŢIÚNE	s.	(rar) pretermisie. (Figura reto-rică numită ~.)
pretermísie	s.	v. PRETERIŢIUNE.
PRETÉXT	s.	1. v. prilej.2. cuvînt, motiv, (înv.) chip. (Sub ~ că ...)3. v. motiv.4. (fig.) sămînţă. (~ de vorbă.)
PRETEXTÁ	vb.	a invoca, (înv.) a pricinui, a propune, a proţăpi, (grecism înv.) a profasisi. (Ce motiv ai ~?)
pretí	vb.	v. DEPLASA. DEZARTICULA. DISLOCA. LUXA. SCRÎNTI. SUCI.
PRETIMPURÍU	adj.	1. prematur, (înv.) prematural, prematurat. (Producerea ~ a unui fenomen.)2. (prin Bucov., Ban. şi Olt.) pripitor. (Fructe ~.)
PRETÍNDE	vb.	1. v. cere.2. a cere, (înv. şi pop.) a apuca. (~ cuiva banii împrumutaţi.)3. v. vrea.4. v. susţine.5. a aspira, a dori, a jindui, a năzui, a pofti, a rîvni, a tinde, a ţinti, a urmări, a visa, a viza, (rar) a stărui, (înv. şi reg.) a năsli, (reg.) a nădul
pretínde	vb.	v. SUPRAAPRECIA. SUPRAESTIMA. SUPRAEVALUA.
PRETÍNS	adj.	1. v. aşa-zis.2. v. fals.
PRÉTOR	s.	(IST.) (prin Maram.) jurat. (~ într-o plasă.)
prétor	s.	v. PRETORIU.
PRETORIÁN	adj.	(IST.) (înv.) pretoricesc. (Garda ~, la romani.)
pretoricésc	adj.	v. PRETORIAN.
PRETÓRIU	s.	(IST.) (înv.) pretor. (~ la romani.)
pretóriu	s.	v. TRIBUNAL.

PRETUTÍNDENI	adv.	v. oriunde.
PREȚ	s.	1. cost, valoare. (~ al unei mărfi.)2. v. tarif.3. v. căutare.
preț	s.	v. IMPORTANȚĂ. ÎNSEMNĂTATE. JERTFĂ. JERTFIRE. PLATĂ. RĂSPLATĂ. RECOMPENSĂ. SACRIFICARE. SACRIFICIU. SEMNIFICAȚIE. SENS. TÎLC. VALOARE.
prețăluí	vb.	v. APRECIA. CALCULA. ESTIMA. EVALUA. FACE. MĂSURA. PREȚUI. SOCOTI. VALORA.
prieținluíre	s.	v. APRECIERE. CALCUL. CALCU-LARE. ESTIMARE. ESTIMAȚIE. EVALUARE. MĂSURARE. PREȚUIRE. SOCOTIRE.
prețăluitór	s.	v. PREȚUITOR.
PREȚIÓS	adj.	1. nobil. (Metal ~.)2. v. scump.3. bo-gat, luxos, scump. (Haine ~oase.)4. v. important.
prețiós	adj.	v. AFECTAT. ARTIFICIAL. BOMBAS-TIC. CĂUTAT. CONVENȚIONAL. DECLAMATOR. EMFATIC. FALS. FĂCUT. GRANDILOCVENT. MANIERAT. NEFIRESC. NENATURAL. POMPOS. PRETENȚIOS. RETORIC. SENTENȚIOS.
PREȚIOZITÁTE	s.	l. afectare.2. v. sententiozitate.3. v. pedanterie.
PREȚUÍ	vb.	1. v. evalua.2. v. valora.3. v. aprecia.4. a aprecia, (fig.) a gusta. (~ un spectacol bun.)5. a valora, (fig.) a cîntări. (Opinia lui ~ mult.)
prețuí	vb.	v. COSTA. FACE. FI. REVENI.
prețuiálă	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. CALCUL. CALCULARE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERA-ȚIE. ESTIMARE. ESTIMAȚIE. EVALUARE. MĂSURARE. ONOARE. PREȚUIRE. RESPECT. SOCOTIRE. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.
PREȚUÍRE	s.	1. v. evaluare.2. v. apreciere.3. v. ad-miraţie.
PREȚUÍT	adj.	1. v. respectat.2. v. onorabil.3. v. apre-ciat.
PREȚUITÓR	s.	(înv. şi pop.) prețăluitor. (~ de bijuterii.)
preursí	vb.	v. DA. DESTINA. HĂRĂZI. HOTĂRÎ. MENI. ORÎNDUI. PREDESTINA. RÎNDUI. SORTI. URSI.
preursíre	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
prearsítă	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
PREVALÁ	vb.	1. v. predomina.2. v. precumpăni.3. a precumpăni, a predomina, a prepondera, (înv.) a predomni. (~ mica gospodărie țără-nească.)
PREVALÁRE	s.	1. v. predominare.2. precumpănire, predominanță, predominare, predominație, preponderență, (înv.) predomnire, preponde-rație. (~ micii gospodării rurale.)
PREVALÉNT	adj.	v. predominant.
prevalénță	s.	v. DOMINARE. PRECUMPĂNIRE. PREDOMINARE. PREDOMINAȚIE. PREVALARE.
prevaricáre	s.	v. PREVARICAȚIUNE.
PREVARICAȚIÚNE	s.	(livr.) prevaricare.
PREVĂZĂTÓR	adj.	v. prudent.
prevăzătór	adj.	v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUBȚIRE. TRANSPARENT. VAPOROS.
prevăzíu	adj.	v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUBȚIRE. TRANSPARENT. VAPOROS.
PREVĂZÚT	adj.	1. (fig.) întrevăzut. (Lucru ~.)2. aşteptat, previzibil, scontat. (Un efect ~.)3. (livr.) preliminat. (Recoltă ~.)
PREVEDEÁ	vb.	1. (rar) a prești, (înv.) a prejudeca. (Totul s-a întîmplat cum a ~.)2. a se aştepta. (Am ~ asta.)3. v. bănui.4. v. intui.5. v. prog-noza.6. (livr.) a prelimina. (A ~ în buget suma de ...)7. v. preconiza.8. v. dota.9. a preciza, a scrie, a specifica. (Dup
prevedeá	vb.	v. ÎNTREVEDEA. ÎNTREZĂRI. OGLINDI. PROIECTA. RĂSFRÎNGE. REFLECTA.
prevedénie	s.	v. PRIVEGHERE. PRIVEGHI.

PREVEDÉRE	s.	1. (livr.) preliminare. (~ unor cheltuieli.)2. v. dotare.3. indicaţie, precizare, prescripţie, (înv.) scriptură, (grecism înv.) prohdiorihmos. (~i pentru folosirea ...)4. v. dis-poziţie.5. v. clauză.6. v.
prevedére	s.	v. DIAFANITATE. PRESENTIMENT. PRESIMŢIRE. PRIVEGHERE. PRIVEGHI. TRANS-
preveghéu	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRĂJER. SUPRAVEGHETOR.
PREVENÍ	vb.	1. a atenţiona, a avertiza, a informa, a înştiinţa, (prin Transilv. şi Ban.) a priti, (înv.) a prevesti. (Te ~ că mîine vine controlul.)2. v. evita.
PREVENÍRE	s.	1. avertizare, informare, înştiinţare, (înv.) prevestire. (~ cuiva asupra controlului de mîine.)2. v. evitare.3. solicitudine, (înv.) prevenţie. (~ lui ne-a impresionat.)
preveníre	s.	v. AVERTISMENT.
PREVENITÓR	adj.	v. politicos.
prevenitór	adj.	v. AMABIL. BINEVOITOR. ÎNDATORITOR. SERVIABIL.
PREVENTÍV	adj.	profilactic.
PREVÉNŢIE	s.	(JUR.) arest preventiv, (înv. şi pop.) popreală.
prevénţie	s.	v. EVITARE. ÎMPIEDICARE. ÎNDEPĂR-TARE. ÎNLĂTURARE. OCOLIRE. PREÎNTÎMPINARE. PREJUDECATĂ. PREVENIRE. SOLICITUDINE.
PREVESTÍ	vb.	1. v. prezice.2. v. ghici.3. a face. (Porcul ~ a ninsoare)4. a anticipa, a anunţa, a vesti, (rar) a promite. (Vîntul ~ o furtună.)
prevestí	vb.	v. AVERTIZA. BĂNUI. CREDE. GHICI. GÎNDI. IMAGINA. INFORMA. ÎNCHIPUI. ÎN-ŞTIINŢA. ÎNTREZĂRI. PRESUPUNE. PREVEDEA. PREVENI. SOCOTI. ŞTI. VISA.
PREVESTÍRE	s.	1. prezicere, prorocire, vestire. (~ unor vremuri înfloritoare.)2. v. prezicere.3. v. piază.
prevestíre	s.	v. AVERTIZARE. INFORMARE. ÎN-ŞTIINŢARE. PREVENIRE.
prevestít	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVI-ZIUNE. PREZICERE. PROFEŢIE. PROROCIE.
PREVESTITÓR	adj., s.	1. adj. v. profetic.2. s. v. vestitor.
preveşteálă	s.	v. ALBEAŢĂ. ÎMPĂIENJENIRE. ÎNCEŢOŞARE. LEUCOM. PĂIENJENIRE. TULBU-RARE. VOALARE.
preveştí	vb	v. ÎNSĂILA.
PREVÍNĂ	s.	(PESCUIT) (reg.) privisină.
prevínde	vb.	v. REVINDE.
PREVIZÍBIL	adj.	v. prevăzut.
PREVIZIÚNE	s.	1. v. prezicere.2. (rar) preştiinţă. (Conform ~ii mele.)3. (MET.) prognoză; pro-nostic. (~ vremii.)
prevorbitór	s.	v. ANTEVORBITOR.
prez	prep.	v. PESTE.
prezbiopíe	s.	v. PREZBITISM. PREZBIŢIE.
PREZBITÍSM	s.	(MED.) prezbiţie, (înv.) prezbiopie.
PREZBIŢÍE	s.	v. prezbitism.
PREZÉNT	adj., s.	1. adj. v. actual.2. s. v. actu-alitate.
prezént	s.	v. ATENŢIE. CADOU. DAR. SURPRIZĂ.
PREZENTÁ	vb.	1. a (se) recomanda, (înv.) a (se) sistisi. (Mă ~ Popescu; l-am ~ lui ...)2. v. ex-prima.3. v. transmite.4. v. reprezenta.5. v. oferi.6. v. zugrăvi.7. v. descrie.8. v. povesti.9. v. rosti.10. v. preda.11. v. înfăţişa.12. a se înfăţişa. (Virusul se ~ sub f
prezentá	vb.	v. CONSTITUI. FI. FORMA. ÎNSEMNA. REPREZENTA.
PREZENTÁBIL	adj.	bine. (Un bărbat ~.)

PREZENTÁRE	s.	1. recomandare, recomandaţie, (franţuzism) prezentaţie, (înv.) sistiseală. (După ~ările de rigoare ...)2. v. descriere.3. v. povestire.4. v. predare.5. v. înfăţişare.
PREZENTATÓR	s.	v. comentator.
prezentáţie	s.	v. PREZENTARE. RECOMAN-DARE. RECOMANDAŢIE.
PREZÉNŢĂ	s.	1. (înv.) asistenţă, parisie. (În ~ autorităţilor ...)2. v. existenţă.
prezervá	vb.	v. APĂRA. FERI. OCROTI. PĂZI. PROTEJA.
prezerváre	s.	v. APĂRARE.
PREZERVATÍV	s.	v. (livr.) condom.
prezerváţie	s.	v. APĂRARE.
prézeş	s.	v. PREŞEDINTE.
PREZICĂTÓR	s.	1. v. ghicitor.2. v. profet.
PREZÍCE	vb.	1. a prevesti, a profetiza, a profeţi, a proroci, a vesti, (înv. şi reg.) a plăzui, a prepune, (prin Transilv.) a pohibi, (înv.) a meni, a proro-cestvui. (Ce a ~ sfîntul?)2. v. ghici.
PREZÍCERE	s.	1. prevestire, prorocire, vestire. (~ unor vremuri înfloritoare.)2. (concr.) oracol, pre-vestire, previziune, profeţie, prorocie, prorocire, (livr.) predicţie, (rar) prevestit, (înv.) hrismos, menire, plaz, plăzuit, plăzuitură, prezisă, prorocestvie, pror
PREZIDÁ	vb.	a conduce, (înv.) a preşedea, a prezidui. (Cine ~ şedinţa?)
PREZIDÁRE	s.	conducere. (~ a unei şedinţe.)
prezidént	s.	v. PREŞEDINTE.
prezidénţă	s.	v. PREŞEDINŢIE.
PREZIDENŢIÁL	adj.	(rar) preşedinţial. (Decret ~.)
prezidenţíe	s.	v. PREŞEDINŢIE.
prezídiu	s.	v. PREŞEDINŢIE.
preziduí	vb.	v. CONDUCE. PREZIDA.
prezís	adj.	v. SUS-AMINTIT. SUS-CITAT. SUS-MEN-ŢIONAT. SUS-NUMIT. SUS-POMENIT.
prezísă	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVIZI-UNE. PREZICERE. PROFEŢIE. PROROCIE. PRO-
PREZÍUĂ	s.	v. ajun.
prézli	s.	v. PESMET.
prezumá	vb.	v. CREDE. DEDUCE. PRESUPUNE. SOCOTI.
prezumát	adj.	v. BĂNUIT. IPOTETIC. ÎNCHIPUIT. PRESUPUS. PREZUMTIV.
PREZUMTÍV	adj.	v. ipotetic.
PREZÚMŢIE	s.	1. v. ipoteză.2. v. presupunere.
prezúmţie	s.	v. AROGANŢĂ. FALĂ. FUDULIE. IMPERTINENŢĂ. INFATUARE. INSOLENŢĂ. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MĂGĂRIE. MÎN-DRIE. NECUVIINŢĂ. NEOBRĂZARE. NERUŞINARE. OBRĂZNICIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. SFRUNTA-RE. TRUFIE.
prezumţiós	adj.	v. AROGANT. FUDUL. GRAN-DOMAN. IMPERTINENT. INFATUAT. INSOLENT. IREVERENŢIOS. ÎNCREZUT. ÎNDRĂZNEŢ. ÎN-FUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. NECUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. ORGOLIOS. SEMET. SFIDĂTOR. SFRUNTAT. TRUFAŞ. TANŢOŞ. VA
prián	adj.	v. BĂLŢAT. PĂTAT. PESTRIŢ. TĂRCAT.
priátnicul	s.	art. v. APROAPELE. SEMEN.
PRIBEÁG	adj., s.	1. adj., s. hoinar.2. adj. v. răzleţ.3. s. v. refugiat.4. adj., s. v. exilat.5. s., adj. v. emigrant.6. adj., s. străin, (înv.) nemernic, venit, (slavonism înv.) proidit. (E ~ pe la noi.)

pribeág	s.	v. HAIDUC.
PRIBEGÍ	vb.	1. v. hoinări.2. v. refugia.3. v. exila.4. v. emigra.
PRIBEGÍE	s.	1. v. hoinăreală.2. v. refugiu.3. v. exil.4. v. emigrare.
PRIBEGÍRE	s.	v. hoinăreală.
PRIBÓI	s.	I. (TEHN.) dorn, (reg.) duşlag, (prin vestul Transilv.) sclidiritor. (~ pentru perforarea unei piese metalice.) II. (BOT.; Geranium macrorrhizum) (reg.) bănat, bribor, cumătră, muşcată, floarea-raiului, floarea-vinului, floa-rea-viorii, pliscul-cucoarei,
pribói	s.	v. PĂLĂRIA-CUCULUI.
priboi-căprésc	s.	v. NĂPRASNICĂ.
pribolí	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
pribolít	adj.	v. CONVALESCENT. ÎNDREPTAT. ÎNFIRIPAT. ÎNSANĂTOŞIT. ÎNTREMAT. ÎNZDRĂ-VENIT. LECUIT. REFĂCUT. RESTABILIT. RIDICAT. TĂMĂDUIT. VINDECAT.
pribólnic	s.	v. BOBORNIC.
pric	adj.	v. BĂLŢAT. PĂTAT. PESTRIŢ. TĂRCAT.
pricăz	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DAUNĂ. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPOZI-ŢIE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. HOTĂ-RÎRE. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNŢELEGERE. ORDIN. PAGUBĂ. PIERDERE. PORUNCĂ. PREJUDICIU. STRICĂCIUNE. V
pricáză	s.	v. LEPRĂ.
pricăjí	vb.	v. BATJOCORI. COMPROMITE. DEZ-ONORA. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. NECINSTI. PĂTA. TERFELI.
pricăjíre	s	v. PÎNGĂRIRE. PROFANARE. SPUR-CARE.
PRICĂJÍT	adj.	v. pipernicit.
pricăjít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRIS-TAT. MÎHNIT. NECĂJIT. SCHELETIC. SFRIJIT. SLAB. SUPĂRAT TRIST.
pricăjít	adj., s.	v. AFURISIT. BLEG. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. LEPROS. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. RĂU. STUPID. TICĂLOS. TONT. TONTĂLĂU.
pricălí	vb.	v. ÎNCĂLZI. MUIA.
príce	s.	v. ACŢIUNE. ANIMOZITATE. CAUZĂ. CEARTĂ. CONFLICT. CONSIDERENT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. DUŞMĂ-NIE. GÎLCEAVĂ. ÎNVĂŢĂTURĂ. ÎNVRĂJBIRE. JUDECATĂ. LITIGIU. MOBIL. MOTIV. NECAZ. NEÎNŢELEGERE. NEPLĂCER
priceásnă	s.	v. CHINONIC.
pricénic	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎL-CEVITOR. SCANDALAGIU.
pricepătúră	s.	v. ÎNŢELEGERE. PERCEPERE. PRICEPERE. SESIZARE.
PRICÉPE	vb.	1. v. dumeri.2. v. înţelege.3. a auzi, a înţelege. (Nu ~ să mă laşi în pace?)4. a-şi explica, a înţelege. (Pur şi simplu nu ~ cum a dispărut.)5. v. concepe, a înţelege. (Nu ~ cum s-a întîmplat astfel.)6. a cunoaşte, a înţelege, a şti. (~ franceza?)7. v. c
pricépe	vb.	v. AFLA. CUNOAŞTE. DESCOPERI. DESLUŞI. DISTINGE. GĂSI. INTUI. ÎNŢELEGE. PERCEPE. SESIZA. ŞTI.

PRICÉPERE	s.	1. v. înţelegere.2. v. cunoaştere.3. cunoaştere, stăpînire. (~ mai multor meserii.)4. înţelegere, pătrundere, (livr.) comprehensiune, (înv.) vedere. (Înzestrat cu o ~ deosebită.)5. v. ca-pacitate.6. v. îndemînare.7. v. inteligenţă.8. v. în-demînare.9. v.
PRICEPÚT	adj.	1. v. îndemînatic.2. abil, deştept, dibaci, ingenios, iscusit, isteţ, îndemînatic, meşter, (pop.) mehenghi, (înv. şi reg.) pricopsit, (prin Transilv.) prinzaci, (înv.) meşteşugăreţ, practic, (fam. fig.) breaz. (Un meseriaş ~.)3. v. com-petent.4. v. inteli
pricepút	adj.	v. ACCESIBIL. INTELIGIBIL.
pricepuţíe	s.	v. ABILITATE. DESTOINICIE. DEXTERITATE. DIBĂCIE. INGENIOZITATE. ISCUSINŢĂ. ISTEŢIE. ISTEŢIME. ÎNDEMÎNARE. PRICEPERE. ŞTIINŢĂ. TALENT. UŞURINŢĂ.
pricestánie	s.	v. CUMINECARE. CUMINECĂ-TURĂ. EUHARISTIE. ÎMPĂRTĂŞANIE. ÎMPĂR-TĂŞIRE. ÎMPĂRTĂŞIT.
pricestuí	vb.	v. CUMINECA. ÎMPĂRTĂŞI.
PRICHÍCI	s.	(reg.) corlată, durlui. (~ la cuptorul ţărănesc.)
prichíci	s.	v. GLAF. PERVAZ.
PRICHINDÉL	s.	v. puşti.
prici	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASEMENEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
prici	s.	v. PRISPĂ.
pricí	vb.	v. CERTA. ÎNVRĂJBI. JUDECA. OBIECTA. RĂSPUNDE. REPLICA. REPROŞA. RIPOSTA. SPUNE. SUPĂRA. ZICE.
pricináş	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
pricináş	s., adj.	v. ACUZAT. INCULPAT. ÎMPRICINAT. ÎNVINUIT. PÎRÎT.
pricinát	s., adj.	v. ACUZAT. INCULPAT. ÎMPRICINAT. ÎNVINUIT. PÎRÎT.
PRÍCINĂ	s.	1. v. cauză.2. v. prilej.3. v. chestiune.
prícină	s.	v. ACŢIUNE. ACUZARE. ACUZAŢIE. ANIMOZITATE. CAUZĂ. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCOR-DIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENŢĂ. EPILEPSIE. GÎLCEAVĂ. IMPUTARE. IMPUTAŢIE. ÎNVINOVĂŢIRE. ÎNVINUIRE. ÎN-VRĂJBIRE. JUDECATĂ. LITIGIU.
pricinélnic	adj, s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
priciní	vb.	v. CAUZA. CERTA. DECLANŞA. DE-TERMINA. DEZLĂNŢUI. GENERA. ISCA. ÎN-VRĂJBI. JUDECA. NAŞTE. PRICINUI. PRILEJUI. PRODUCE. PROVOCA. STÎRNI. SUPĂRA.
pricinós	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
PRICINUÍ	vb.	1. v. provoca.2. v. stîrni.3. a cauza, a crea, a da, a determina, a face, a produce, a provoca, a stîrni. (Injecţia i-a ~ o senzaţie de înviorare.)4. v. aduce.
pricinuí	vb.	v. CERTA. INVOCA. ÎNVRĂJBI. JUDECA. PRETEXTA. SUPĂRA.
PRICINUÍRE	s.	1. v. provocare.2. creare, determi-nare, producere, provocare, stîrnire. (~ unei stări de tensiune.)
pricinuíre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. ÎMPOTRIVIRE. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. MOTIV. NEÎNŢELEGERE. NEMULŢUMIRE. NEPLĂCERE. OCAZIE. OPO-ZITIE. OPUNERE. PRETEXT. PRICINĂ.
pricinuitoáre	s.	v. ACUZATIV.
PRICINUITÓR	adj.	producător, provocator. (Cauză ~oare de tulburări.)
pricinuitór	s.	v. AUTOR. FĂPTAŞ. FĂPTUITOR.

priciós	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
pricíre	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DI-VERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
pricitór	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
pricoápsă	s.	v. ISPRAVĂ. TREABĂ.
PRICOLÍCI	s.	v. vîrcolac.
pricolíci	s.	v. LICURICI. PICI. PRICHINDEL. PUȘTI. STAFIE. STRIGOI. ȚÎNC.
PRICOPSEÁLĂ	s.	v. avantaj.
pricopseálă	s.	v. AGONISEALĂ. AGONISIRE. AGONISITĂ. BELȘUG. BOGĂȚIE. BUNĂSTARE. CARTE. CULTURĂ. CUNOȘTINȚE. ECONOMIE. INSTRUCȚIE. ISPRAVĂ. ÎNVĂȚĂTURĂ. PREGĂTIRE. PROSPERITATE. STUDII. TREABĂ.
PRICOPSÍ	vb.	v. îmbogăți.
pricopsí	vb.	v. AVANSA. DEZVOLTA. EVOLUA. INSTRUI. ÎNAINTA. ÎNVĂȚA. PROGRESA. PRO-PĂȘI. STUDIA.
PRICOPSÍRE	s.	v. îmbogățire.
pricopsíre	s.	v. CARTE. CULTURĂ. CUNOȘTIN-ȚE. DEZVOLTARE. EVOLUȚIE. INSTRUCȚIE. ÎNAINTARE. ÎNVĂȚĂTURĂ. MERS-ÎNAINTE. PREGĂTIRE. PROGRES. PROPĂȘIRE.
PRICOPSÍT	adj.	v. bogat.
pricopsít	adj.	v. ABIL. AGER. CITIT. DEȘTEPT. DIBACI. ERUDIT. INGENIOS. INTELIGENT. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. ÎNVĂȚAT. MEȘ-TER. PRICEPUT. SAVANT.
pridădí	vb.	v. CONSACRA. DA. DĂRUI. DEDICA. DESTINA. DEVOTA. HĂRĂZI. ÎNCHINA. ÎNCREDINȚA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. PREDA. REMITE. TRANSMITE.
PRIDIDÍ	vb.	a dovedi, a răzbi, (reg.) a joi, (Transilv. şi Bucov.) a puclui, (grecism înv.) a proftaxi. (Abia mai ~ cu lucrul.)
pridídí		v. BATE. BIRUI. COPLEȘI. COVÎRȘI. CUCERI. CUPRINDE. ÎMPOVĂRA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. NĂPĂDI. OCUPA. OPRI. RĂZBI. REȚINE. STĂPÎNI. SUBJUGA.
PRIDVÓR.		(CONSTR.) 1. v. cerdac.2. v. tindă.3. cer-dac, tindă. (~ la moara de vînt.)
pridvór	s.	v. LIMBĂ.
PRIÉLNIC	adj.	1. v. favorabil.2. v. binevenit.3. v. bi-nefăcător.4. favorabil, propice, (fig.) surîzător. (Perspective ~.)5. favorabil, nimerit, potrivit, propice, (pop.) priincios. (Un vînt ~ din spate.)6. v. frumos.
priér	s.	v. APRILIE.
PRIÉTEN	s.	1. amic, (pop.) fîrtat, (reg.) ortac, (înv.) libovnic, prietnic, soț, soție. (S-a întîlnit cu ~ii.)2. v. amant.
priéten	s.	v. ASOCIAT. PĂRTAȘ. TOVARĂȘ.
PRIÉTENĂ	s.	1. amică, (pop.) surată, (înv. şi reg.) soață. (~ din copilărie.)2. v. amantă.
PRIETENÉSC	adj.	1. amical, prietenos, tovărășesc. (Atitudine ~ească.)2. v. binevoitor.3. v. prietenos.
PRIETENÉȘTE	adv.	1. amical, bine, prietenos. (M-a primit ~.)2. v. binevoitor.
prietení	vb.	v. ÎMPRIETENI.
PRIETENÍE	s.	1. amiciție, (înv. şi pop.) prieteșug, (înv. şi reg.) amicie, (reg.) fîrtăție, ortăcie, (înv.) prietnicie. (O ~ durabilă.)2. v. bunăvoință.3. amabilitate, atenție, bunăvoință, solicitudine. (Ne-a arătat multă ~.)
PRIETENÓS	adj., adv.	1. adj. v. prietenesc.2. adj. v. binevoitor.3. adv. v. prietenește.4. adj. afectuos, cordial, familiar, intim, prietenesc. (Nota ~oasă a conversației.)5. adv. v. binevoitor.6. adj. v. sociabil.7. adj. v. agreabil.
prieteșúg	s	v. AMICIȚIE. PRIETENIE.

priétnic	s.	v. AMIC. PRIETEN.
prietnicíe	s.	v. AMICIȚIE. PRIETENIE.
PRIGOÁNĂ	s.	1. v. oprimare.2. v. persecuție.
prigoánă	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
prigoáre	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. GUȘĂ-ROȘIE. MĂCĂLEANDRU. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TORO-PEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
prigón	s	v. TÎNJALĂ.
PRIGONÍ	vb.	1. v. oprima.2. v. persecuta.
prigoní	vb.	v. ALUNGA. CERTA. DEPĂRTA. FUGĂRI. GONI. HĂITUI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. ÎNVRĂJBI. JUDECA. SUPĂRA. URMĂRI.
PRIGONÍRE	s.	1. v. oprimare.2. v. persecutare.
prigoníre	s.	v. ACȚIUNE. ANIMOZITATE. CAUZĂ. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISEN-SIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. JUDECATĂ. LITIGIU. NEÎNȚE-LEGERE. PROCES. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
PRIGONÍT	adj., s.	1. v. oprimat.2. v. persecutat.
PRIGONITÓR	adj., s.	v. opresor.
prigoreán	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGO-RIE. VIESPAR.
prigorí	vb.	v. ARDE. DOGORI. FRIGE. PÎRJOLI.
PRIGÓRIE	s.	(ORNIT.; Merops apiaster) albinărel, furnicar, viespar, (reg.) albinar, albinel, ploier, ploiește, ploiete, prigorean, viespariță, ciuma-al-binelor, lupul-albinelor, (înv.) merop.
prigorít	adj.	v. ARS. DOGORIT. PÎRLIT.
prihánă	s.	v. ABATERE. ACUZARE. ACUZAȚIE. BLAM. BLAMARE. CONDAMNARE. CULPABILI-TATE. CULPĂ. DEZAPROBARE. EROARE. GRE-ȘEALĂ. IMPUTARE. IMPUTAȚIE. ÎNFIERARE. ÎNVINOVĂȚIRE. ÎNVINUIRE. NEAPROBARE. PĂCAT. PÎNGĂRIRE. PROFANARE. REPROBARE. REPROȘ. RESPINGERE. SPURCARE. STI
prihăní	vb.	v. ACUZA. ADMONESTA. BATJOCORI. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. IMPUTA. ÎNVINO-VĂȚI. ÎNVINUI. MORALIZA. MUSTRA. NECIN-STI. PÎNGĂRI. PROFANA. REPROȘA.
prihăníe	s.	v. PÎNGĂRIRE. PROFANARE. SPUR-CARE.
prihăníre	s.	v. BATJOCORIRE. NECINSTIRE. PÎNGĂRIRE. PROFANARE. SACRILEGIU. SPUR-CARE. VIOLARE.
prihănít	adj.	v. PÎNGĂRIT. PROFANAT. SPURCAT.
PRIÍ	vb.	1. (pop.) a-i prinde, (prin Ban.) a-i ponosi, (Mold. şi Transilv.) a-i suferi (Nu-i ~ mîncarea))2. a-i ajuta, a-i folosi, (înv.) a-i spori. (Nici aerul nu i-a ~.)3. (reg.) a-i primi. (Copacului nu-i ~ acest pămînt.)4. v. tihni.
prií	vb.	v. DORI. FAVORIZA. POFTI. PROTEJA. URA.
priimínță	s.	v. PRIMIRE.
priinciós	adj.	v. ADECVAT. AVANTAJOS. BINE-VENIT. BINEVOITOR. BUN. COMPĂTIMITOR. FAVORABIL. FERICIT. INDICAT. ÎNGĂDUITOR ÎNȚELEGĂTOR. MĂRINIMOS. MILOS. MILOS-TIV. NIMERIT. OPORTUN. POTRIVIT. PRIELNIC. PROPICE.

priínță	s.	v. AMABILITATE. BUNĂVOINȚĂ. CIN-STE. CREDINȚĂ. DEVOTAMENT. FIDELITATE. FOLOS. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNȚELEGERE. MĂRINI-MIE. MILĂ. NECESITATE. SERVIABILITATE. SERVICIU. STATORNICIE. TREBUINȚĂ. UTILI-TATE.
priitór	adj.	v. AVANTAJOS. BINEVOITOR. COMPĂTIMITOR. FAVORABIL. ÎNGĂDUITOR. ÎNȚELEGĂTOR. MĂRINIMOS. MILOS. MILOS-TIV. PRIELNIC. PROPICE.
priitór	s.	v. APĂRĂTOR. OCROTITOR. PRO-TECTOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
prijineálă	s.	v. CRÎSNIC.
prijiní	vb.	v. ÎNTÎMPINA. PRIMI. PRINDE. PROPTI. REZEMA. SPRIJINI. SUSȚINE.
prilăstíre	s.	v. ADEMENIRE. AMĂGIRE. ÎNŞELARE. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. MOMIRE. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLIRE. PĂCĂLIT. PROSTIRE. PROSTIT. TRIŞARE.
prilăstitór	s.	adj. v. ADEMENITOR. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR. SEDUCĂTOR.
PRILÉJ	s.	1. v. ocazie.2. v. împrejurare.3. împre-jurare, întîmplare, ocazie. (~ul a făcut ca ...)4. motiv, ocazie, pretext, pricină, (înv. şi reg.) pofidă, (înv.) pricinuire, (înv., în Transilv.) podoimă. (Caută ~ de ceartă.)5. v. cauză.
priléj	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. PERICOL. PRIMEJDIE. SITU-AȚIE. STARE.
prilejí	vb.	v. CAUZA. DECLANŞA. DETERMINA. DEZLĂNȚUI. GENERA. ISCA. ÎNTÎMPLA. NAŞTE. NIMERI. PETRECE. POTRIVI. PRICINUI. PRILEJUI. PRODUCE. PROVOCA. STÎRNI.
prilejíre	s.	v. CAZ. CIRCUMSTANȚĂ CONDIȚIE. CONJUNCTURĂ. IPOSTAZĂ. ÎMPREJURARE. POSTURĂ. POZIȚIE. SITUAȚIE. STARE.
PRILEJUÍ	vb.	1. a îngădui, a permite. (Întîlnirea a ~ un util schimb de opinii.)2. (rar) a ocaziona. (Această împrejurare a ~ întîlnirea lor.)3. v. stîrni.
prilejuí	vb.	v. ÎNTÎMPLA. NIMERI. POTRIVI.
PRILEJUÍRE	s.	v. provocare.
prilestéț	s., adj.	v. ADEMENITOR. AMĂGITOR. ÎNŞELĂTOR. SEDUCĂTOR.
prilestí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PONEGRI. PROSTI. PURTA.
prilestít	adj.	v. ADEMENIT. AIUREA. AIURIT. AMĂGIT. BEZMETIC. CHIRCIT. DEGENERAT. DESCREIERAT. ÎNCHIRCIT. ÎNŞELAT. MOMIT. NEBUN. NEDEZVOLTAT. PĂCĂLIT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. PROSTIT. SEDUS. SFRIJIT. SMINTIT. TRIŞAT. ŢICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
PRIM	num., adj.	1. num. (înv. şi reg.) protos. (E ~ul între judecători.)2. adj. dintîi, întîi. (Lucrul ~ pe care vrem să-l discutăm.)3. adj. v. originar.
*PRIM	s.	(reg.) primblătură. (~ aplicat pe marginea bundiței.)
PRIMÁR	adj.	1. v. originar.2. v. primitiv.3. v. ele-mentar.4. v. elementar.
PRIMÁR	s.	(reg.) antist, (Transilv., Maram. şi Ban.) birău, (Transilv., Ban. şi Olt.) chinez, (Transilv. şi Ban.) jude, (înv.) județ, procator, vătăman, vornic, (înv., prin Transilv.) jurat, (rusism înv.) starşină. (~ al
primár	s., adj.	v. PALEOZOIC.
PRIMARIÁT	s.	(reg.) primărie. (În timpul ~ului lui.)
PRIMÁT	s.	v. prioritate.
PRÍMĂ	s.	1. (în sistemul de retribuire) premiu.2. primă de asigurare = (ieşit din uz) rată de asigurare, (înv.) premiu.
prímă	s.	v. PANGLICĂ.

PRIMĂREÁSĂ	s.	v. primăriță.
PRIMĂRÍE	s.	consiliu, sfat, (înv.) vornicie. (S-a dus la ~ pentru o adeverință.)
primărie	s.	v. PRIMARIAT.
PRIMĂRÍȚĂ	s.	primăreasă, (înv.) vornicească. (~ e soția primarului.)
primăríu	adj.	v. PRECOCE. TIMPURIU. VĂRATIC.
primăvărá	vb.	v. DESPRIMĂVĂRA. ÎMPRIMĂ-VĂRA.
PRIMĂVĂRÁTIC	adj.	(livr.) vernal, (rar) primăvărel, primăvăros. (Flori ~.)
primăvărél	adj.	v. PRIMĂVĂRATIC.
primăvăríță	s.	v. GHIOCEL.
primăvărós	adj.	v. PRIMĂVĂRATIC.
primăvărúță	s.	v. GHIOCEL.
prímblă	s.	v. CĂTUȘĂ. CHINGĂ. POLICIOARĂ. POLIȚĂ.
primblătúră	s	v. PRIM.
PRIMÉJDIE	s.	1. amenințare, pericol, (înv. şi pop.) nevoie. (Îl pîndeşte o mare ~.)2. pericol, (prin Transilv. şi Maram.) prilej, (înv.) cursă. (A trecut prin multe ~.)3. v. risc.4. v. gravitate.5. v. ne-siguranță.
PRIMEJDIÓS	adj.	1. amenințător, periculos, (înv.) primejduincios, primejduitor. (O situație ~oasă.)2. v. hazardat.3. v. dăunător.4. v. contraindicat.5. v. grav.6. v. critic.
PRIMEJDUÍ	vb.	1. (înv.) a (se) pericola. (Te rog să nu-l ~.)2. a amenința, a periclita. (Această situație îi ~ viața.)3. v. risca.4. v. compromite.
primejduiálă	s.	v. AMENINȚARE. PERICLITARE. PRIMEJDUIRE.
primejduinciós	adj.	v. AMENINȚĂTOR. PERI-CULOS. PRIMEJDIOS.
PRIMEJDUÍRE	s.	1. amenințare, periclitare, (rar) primejduială. (~ carierei lui.)2. v. compromitere.
PRIMEJDUÍT	adj.	amenințat, periclitat. (O ființă ~.)
primejduitór	adj.	v. AMENINȚĂTOR. PERICU-LOS. PRIMEJDIOS.
PRIMENEÁLĂ	s.	1. v. primenire.2. v. împrospătare.3. (concr.; mai ales la pl.) v. rufărie.
PRIMENÍ	vb.	1. a (se) schimba. (După baie s-a ~.)2. v. împrospăta.
primení	vb.	v. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSPUNE.
PRIMENÍRE	s.	1. primeneală, primenit, schimbare, schimbat. (~ aşternuturilor.)2. v. împrospătare.
PRIMENÍT	adj.	1. schimbat. (Om ~.)2. v. împros-pătat.
PRIMENÍT	s.	v. primeneală.
PRIMENITÓR	adj.	v. înnoitor.
PRIMÍ	vb.	I. 1. v. încasa.2. a încasa, a ridica. (Şi-a ~ drepturile de autor.)3. a încasa, a vedea. (N-am ~ chiria de la el de un an.)4. v. căpăta.5. a căpăta, a dobîndi, a obține, (înv. şi reg.) a prînde, (înv.) a isprăvi, (fam. fig.) a pupa. (A ~ ceva în dar; a ~
primí	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. PRII. SMINTI. TICNI.
primicér	s.	v. MUTUL.
PRIMÍRE	s.	I. 1. v. încasare.2. încasare, ridicare. (~ unor drepturi băneşti.)3. căpătare, dobîndire, obținere. (~ a ajutorului cerut.)4. v. recepțio-nare.5. v. aflare. II. 1. v. admitere.2. v. cooptare.3. v. angajare.4. v. găzduire.5. (înv.) priimință. (Le-a făcut
PRIMÍT	adj.	1. v. recepționat.2. v. admis.
primít	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.

PRIMITÍV	adj., adv.	1. adj. v. barbar.2. adj. v. neevoluat.3. adj. v. nedezvoltat.4. adj. v. neci-vilizat.5. adj. înapoiat, neevoluat, rudimentar, sălbatic. (Duceau o viață ~, în caverne.)6. adj. v. originar.7. adj. v. arhaic.8. adj. primar. (Forma ~ a unui cuvînt.)9. adj. r
PRIMITÍVĂ	s.	v. integrală nedefinită.
PRIMITIVÍSM	s.	v. barbarie.
PRIMITIVITÁTE	s.	v. barbarie.
primitivizá	vb.	v. SĂLBĂTICI.
PRIMITÓR	adj.	1. v. ospitalier.2. v. îmbietor.
primíții	s. pl.	v. DEBUT. ÎNCEPUT. TRUFANDA.
PRIM-MINÍSTRU	s.	(POL.) cancelar, premier. (În unele state ~ul se numește cancelar sau premier.)
PRIMORDIÁL	adj.	1. v. originar.2. inițial, originar, prim, primar. (Fondul ~ al caracterului său.)3. v. esențial.
PRIMORDIALITÁTE	s.	v. prioritate.
primórdiu	s.	v. DEBUT. ÎNCEPUT.
PRIMPREJÚR	adv.	v. împrejur.
PRIMPREJÚRUL	prep.	v. împrejurul.
PRÍMUL	num.	întîiul. (A ajuns acolo ~.)
PRÍMULĂ	s.	(BOT.; Primula obconica) (reg.) gălățene (pl.), mireasă.
primulíță	s.	v. LAPTELE-STÎNCII. LĂPTIȘOR.
PRIMUL MERIDIÁN	s.	v. meridiarn de origine.
PRIN	prep.	1. (local) v. printru. (~ o ușă pătrundea soarele.)2. (local) v. via. (Bucureşti-Craiova ~ Roşiori de Vede.)3. (modal) v. cu. (Serbarea începe ~ focuri de artificii.)4. (instrumental) v. cu. (Se înțeleg ~ tălmaci.)5. (instrumental) v. după. (Preda o limbă
PRINCIÁR	adj.	(înv.) principesc, prințesc. (Fami-lie ~.)
princiár	adj.	v. ABUNDENT. BOGAT. COPIOS. ÎMBELȘUGAT. ÎNDESTULAT.
PRINCIPÁL	adj.	1. central, (fig.) nodal. (Punctul ~ al acțiunii.)2. magistral. (Conductă ~.)
principál	s.	v. CONDUCĂTOR. ȘEF.
PRÍNCIPE	s.	prinț, (înv.) beizadea, crăișor.
PRINCIPÉSĂ	s.	v. domniță.
principésc	adj.	v. PRINCIAR.
PRINCÍPIU	s.	1. v. bază.2. v. precept.3. normă, precept, regulă, rînduială, (înv.) pravilă, toc-meală. (~ de viață.)4. v. criteriu.5. v. concepție.
PRÍNDE	vb.	I. 1. v. înhăța.2. (reg.) a prijini. (~ pietricele în palmă.)3. v. lua.4. v. îmbrățișa.5. v. fixa.6. a fixa, a pune. (~ olanele pe casă.)7. v. agăța.8. a se agăța, a se apuca, a se atîrna, a se ține, (pop.) a se anina, (reg.) a se tăgîrța. (Se ~ de crengi
prínde	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. ANGAJA. APRECIA. APROBA. ASOCIA. ASTÎMPĂRA. BĂGA. CALCULA. CALMA. CĂPĂTA. CONCEPE. CONSIMȚI. CONTRACTA. CUCERI. DOBÎNDI. DOMOLI. ESTIMA. EVALUA. FACE. FĂGĂDUI. FOLOSI. GRUPA. INTRA. INTUI. ÎNCADRA. ÎNCERCA. ÎNCHIRIA. ÎNCUVIINȚA. ÎNDATO
PRÍNDERE	s.	I. 1. apucare, luare, prins. (~ vasului cu mîna.)2. v. înhățare.3. v. fixare.4. v. agățare.5. v. îmbinare.6. v. lipire.7. v. înhămare.8. v. în-jugare.9. v. arestare.10. v. capturare.11. v. vînat.12. v. pescuit. II. 1. v. cîrpire.2. coagulare, închegare. (
príndere	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. SITUAȚIE. STARE.
prindoáre	s.	v. BELȘUG. BOGĂȚIE. BUNĂ-STARE. CONDIȚIE. POZIȚIE. PROSPERITATE. SITUAȚIE.

prindorí	vb.	v. AJUTA. AJUTORA. OCROTI. PROTEJA. SPRIJINI. SUSȚINE.
PRINÓS	s.	v. ofrandă.
prinós	s.	v. POMANĂ. PRAZNIC.
PRINS	adj., s.	1. adj. v. fixat.2. adj., s. v. prizonier.3. adj., s. v. arestat.4. adj. coagulat, închegat. (Lapte ~.)5. adj. v. bătut.6. adj. v. anchilozat.7. adj. v. ocupat.
PRINS	s.	1. v. luare.2. v. agățare.3. v. arestare.
PRINSOÁRE	s.	v. pariu.
prinsoáre	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. AREST. ARESTARE. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. CAPTIVITATE. CAPTURARE. CĂTUȘĂ. CHINGĂ. COMBINAȚIE. CONTRACT. CONVENȚIE. ÎNCHISOARE. ÎNȚELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. MIJLOACE. OCNĂ. PACT. PENITENCIAR. PRINDERE. PRINS. PR
prinsúră	s.	v. ARESTARE. CAPTURARE. PRIN-DERE. PRINS.
PRÍNTRE	prep.	1. între. (Trăiește ~ străini.)2. din, dintre, între. (Cel mai bun ~ toți.)
PRÍNTRU	prep.	1. (local) prin. (~-o ușă pătrundea soarele.)2. (instrumental) după, prin. (Predă o limbă ~-o anumită metodă.)
PRINȚ	s.	v. principe.
prínță	s.	v. DOMNIȚĂ. PRINCIPESĂ. PRINȚESĂ.
PRINȚÉSĂ	s.	v. domniță.
prințésc	adj.	v. PRINCIAR.
prințoáică	s.	v. DOMNIȚĂ. PRINCIPESĂ. PRIN-ȚESĂ.
prinvení	vb.	v. AJUNGE. PARVENI.
prinzáci	adj.	v. ABIL. DEȘTEPT. DIBACI. INGE-NIOS. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. MEȘTER.
prinzáre	s.	v. AREST. ARESTARE. CAPTURARE. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PRINDERE. PRINS. PUȘCĂRIE. TEMNIȚĂ.
PRINZĂTOÁRE	s.	v. capcană.
prinzătór	s.	v. VÎNĂTOR.
priócă	s.	v. HERGHELIE.
PRIORITÁR	adj.	(înv.) întîietor, protimisitor. (Sar-cină ~.)
PRIORITÁTE	s.	1. antecedență, anterioritate. (~ în timp.)2. întîietate, precădere, preponderență, primat, primordialitate, (înv.) protie, protimie, protimisire, protimisis. (~ acordată unei probleme.)3. v. drept
PRÍPĂ	s.	v. grabă.
PRIPĂȘÍ	vb.	a se aciua, a se cuibări, a se oploși, (rar) a se rătăci, (înv. și reg.) a se lipi, (reg.) a se agesti, a se închiorchioșa, (înv.) a se sprijini. (S-a ~ acolo de nu se știe unde.)
pripășí	vb.	v. ADĂPOSTI. GĂZDUI. PRIMI.
PRIPĂȘÍRE	s.	aciuare, oploșire. (~ cuiva într-un loc.)
PRIPĂȘÍT	adj., s.	1. adj. aciuat, oploșit. (Un om ~.)2. adj., s. v. străin.
PRIPEÁLĂ	s.	v. grabă.
pripeálă	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
prípec	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂ-BUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
pripélnic	adj.	v. IUTE. PRIPIT. REPEZIT. SPRIN-TEN. VIOI.
pripéște	adv.	v. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATA. RAPID. REPEDE. URGENT.

PRIPÍ	vb.	a se grăbi. (Te rog să nu te ~ în luarea deciziei.)
pripí	vb.	v. ACCELERA. ARDE. CONSTRÎNGE. DOGORI. FACE. FORȚA. FRIGE. FUGĂRI. GRĂBI. HĂITUI. IUȚI. ÎNCINGE. ÎNFIERBÎNTA. OBLIGA. PÎRJOLI. PRINDE. RUMENI. SILI. SURPRINDE. URGENTA. URMĂRI. ZORI.
PRIPÍRE	s.	v. grabă.
PRIPÍT	adj.	repezit, (înv.) pripelnic. (E prea ~.)
pripít	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
pripitór	adj.	v. ARZĂTOR. CANICULAR. DOGO-RITOR. FIERBINTE. GRABNIC. GRĂBIT. IUTE. ÎNTINS. NISIPOS. PRECIPITAT. PRETIMPURIU. RAPID. REPEDE. REPEZIT. TORID. TROPICAL. ZĂPUŞITOR. ZORIT.
pripoánă	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
PRIPÓN	s.	1. v. țăruș.2. (reg.) conovăț, (Ban., Transilv. şi Olt.) paivan. (Cu ~ul se leagă anima-lele care pasc.)3. (PESCUIT) (reg.) cărmăcuță, sfoară.
priponeálă	s.	v. LEGARE. LEGAT. PRIPONIRE.
PRIPONÍ	vb.	a lega, (Transilv. şi Ban.) a păivăni. (A ~ un animal la păscut.)
PRIPONÍRE	s.	legare, legat, (înv.) priponeală. (~ unei vite la păscut.)
PRIPONÍT	adj.	legat. (Vită ~.)
PRIPÓR	s.	v. pantă.
pripór	s.	v. LUMINIŞ. POIANĂ.
priporíu	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRI-POROS. RÎPOS. VERTICAL.
priporît	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDICU-LAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPOROS. RÎPOS. VERTICAL.
PRIPORÓS	adj.	v. abrupt.
pripós	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDICULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPOROS. RÎPOS. VERTICAL.
PRISÁCĂ	s.	albinărie, stupărie, stupină, (rar) prisăcărie. (S-a dus la ~ să colecteze mierea.)
PRISĂCÁR	s.	v. apicultor.
PRISĂCĂRÍE	s.	v. apicultură.
prisăcărie	s.	v. ALBINĂRIE. PRISACĂ. STUPĂ-RIE. STUPINĂ.
PRISĂCĂRÍT	s.	v. apicultură.
PRISCÓL	s.	(FARM.) perifen.
prislúgă	s.	v. CHIBRIT.
PRISNÁR	s.	prîsnel, sfîrleză, titirez, (reg.) măciucă. (~ la fusul de tors.)
prísnă	s.	v. CANDELĂ.
prísne	adj.	invar. v. CURAT. NATIV. NEAMESTE-CAT. PUR.
prísne	adv.	v. CHIAR. DREPT. EXACT. ÎNTOCMAI. PRECIS. TOCMAI.
prisnél	s.	v. BUCEA. BUCŞĂ. FUS. GRINDEI. OSIE. PENIȚĂ.
prísnic	adj.	v. CURAT. NATIV. NEAMESTECAT. PUR.
PRISÓS	s.	1. v. surplus.2. v. belşug.
prisoseálă	s.	v. EXCEDENT. PLUS. PRISOS. PRISOSINȚĂ. SURPLUS.
prisosélnic	adj.	v. DISPONIBIL. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUCTUOS. INUTIL. LIBER. NEFOLOSITOR. NEOCUPAT. NETREBUINCIOS. NEUTIL. VAN. ZADARNIC.

PRISOSÍ	vb.	a rămîne. (S-a mîncat şi a mai şi ~.)
prisosí	vb.	v. CREŞTE. ÎNMULŢI. MĂRI. PRE-CUMPĂNI. PREVALA. RIDICA. SPORI.
PRISOSÍNŢĂ	s.	v. surplus.
prisosíre	s.	v. EXCEDENT. PLUS. PRISOS. PRI-SOSINŢĂ. SURPLUS.
prisosít	s.	v. EXCEDENT. PLUS. PRISOS. PRI-SOSINŢĂ. SURPLUS.
prisositór	adj.	v. EXCEDENTAR. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUCTUOS. INUTIL. NEFOLOSI-TOR. NETREBUINCIOS. NEUTIL. VAN. ZADAR-NIC.
prisositúră	s.	v. EXCEDENT. PLUS. PRISOS. PRISOSINŢĂ. SURPLUS.
PRÍSPĂ	s.	1. (reg.) mal, prăguş, prus, streaşină, streie, taban, tălpoane (pl.), tîrnaţ, vatră, (Transilv.) podmol, (prin Maram.) prici, (Tran-silv.) supărete, (Maram.) şatră. (~ a unei case ţărăneşti.)2. v. platformă.
prispişoáră	s.	v. PRISPULIŢĂ. PRISPUŞOARĂ.
PRISPULÍŢĂ	s.	v. prispuşoară.
PRISPUŞOÁRĂ	s.	prispuliţă, (rar) prispişoară. (Casă cu ~.)
pristánişte	s.	v. LIMAN. LITORAL. MAL. MAR-GINE. PORT. ŢĂRM.
pristáv	s.	v. ADMINISTRATOR. CRAINIC. MESA-GER. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. PORTĂREL. SOL. STRAJĂ. STRĂJER. TRIMIS. VECHIL. VESTITOR.
pristavlisí	vb.	v. DA. ÎNCREDINŢA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. PREDA. REMITE. TRANSMITE.
pristăní	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. AVANTAJA. CONCEPE. CONVENI. FAVORIZA. ÎNGĂDUI. ÎNŢELEGE. ÎNVOI. PĂRTINI. PERMITE. PRI-VILEGIA. PROTEJA. RĂBDA. SUFERI.
pristăví	vb.	v. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. RĂSCULA. RĂZ-VRĂTI. REVOLTA. RIDICA. SFÎRŞI. STINGE. SUCOMBA.
pristăvíre	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
pristăvít	adj., s.	v. DECEDAT. DEFUNCT. DISPĂ-RUT. MORT. RĂPOSAT.
pristeniór	s.	v. SILNIC.
pristoáre	s.	v. CATRINŢĂ. FOTĂ.
pristoí	vb.	v. CONTENI. ÎNCETA. ÎNTRERUPE. OPRI.
pristól	s.	v. ALTAR.
PRISTÓLNIC	s.	(BOT.; Abutilon theophrasti) teişor, (reg.) crucea-pîinii, floarea-crucii.
pristuí	vb.	v. ÎNDURA. PĂTIMI. PĂŢI. RĂBDA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE.
prişcopálă	s.	v. PUŞCOCI.
PRÍŞNIŢ	s.	v. compresă.
priştipeálă	s.	v. AGONISEALĂ. AGONISIRE. AGONISITĂ. ECONOMIE.
priştipí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. ECONOMISI. FACE. STRÎNGE.
prití	vb.	v. AVERTIZA. COMANDA. DECIDE. DIS-PUNE. FIXA. HOTĂRÎ. INFORMA. ÎNŞTIINŢA. ORDONA. PORUNCI. PREVENI. STABILI. STA-TORNICI.
pritóc	s.	v. PRITOCEALĂ. PRITOCIRE. PRITOCIT. PRITOCITURĂ.
PRITOCEÁLĂ	s.	v. pritocit.
PRITOCÍ	vb.	1. (reg.) a răvăci, a strecura. (A ~ vinul.)2. v. transvaza.
PRITOCÍRE	s.	1. (reg.) răvăcire. (~ vinului.)2. v. pri-tocit.
PRITOCÍT	adj.	1. (reg.) răvăcit. (Vin ~.)2. v. trans-vazat.
PRITOCÍT	s.	pritoceală, pritocire, pritocitură, (pop.) pritoc. (~ul verzei.)
PRITOCITÚRĂ	s.	v. pritocit.

priu	adj.	v. BĂLȚAT. PĂTAT. PESTRIȚ. TĂRCAT.
PRIVÁ	vb.	v. refuza.
privá	vb.	v. LIPSI.
PRIVÁT	adj.	1. individual, particular, personal, propriu. (Proprietate ~.)2. domestic, intim, particular, personal. (Probleme ~.)3. v. intim.
privát	adj.	v. PARTICULAR.
privátă	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
PRIVATIZÁ	vb.	(EC.) a (se) dezetatiza, a (se) deznaționaliza. (A ~ o serie de întreprinderi.)
PRIVATIZÁRE	s.	(EC.) dezetatizare, deznaționa-lizare. (~ a unor întreprinderi.)
privațiúne	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
privătár	s.	v. CĂMĂTAR. COMERCIANT. NE-GUSTOR.
priveálă	s.	v. ASPECT. CADRU. CĂUTĂTURĂ. ÎNFAȚIȘARE. PEISAJ. PERSPECTIVĂ. PRIVELIȘ-TE. PRIVIRE. PRIVIT. SCENĂ. TABLOU. UITĂ-TURĂ. VEDERE.
PRIVEGHEÁ	vb.	(reg.) a păzi. (A ~ un mort.)
privegheá	vb.	v. ADMINISTRA. CÎRMUI. CON-DUCE. GOSPODĂRI. ISCODI. OBSERVA. PĂZI. PÎNDI. SPIONA. STRĂJUI. SUPRAVEGHEA. URMĂRI. VEGHEA.
privegheálă	s.	v. PRIVEGHERE. TREZIE. VEGHE.
privegheát	s.	v. PRIVEGHERE. PRIVEGHI.
PRIVEGHÉRE	s.	1. v. veghe.2. v. priveghi.3. v. pri-veghi.
priveghére	s.	v. ATENȚIE. BĂGARE DE SEAMĂ. CIRCUMSPECȚIE. GRIJĂ. LUARE-AMINTE. PAZĂ. PRECAUȚIE. PREVEDERE. PRUDENȚĂ. STRAJĂ. STRĂJUIRE. SUPRAVEGHERE. VEGHE. VEGHERE.
priveghetór	adj.	v. ATENT. CIRCUMSPECT. GRIJULIU. PRECAUT. PREVĂZĂTOR. PRU-DENT. VIGILENT.
priveghetór	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRĂJER. SUBPREFECT. SUPRAVE-GHETOR.
PRIVÉGHI	s.	priveghere, (reg.) prevedenie, prevedere, (înv.) privegheat. (~ la un mort.)
privéghi	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. PRIVEGHERE. STRAJĂ. STRĂJER. STRĂJUIRE. SUPRAVEGHERE. SUPRAVEGHETOR. TREZIE. VEGHE. VEGHERE.
PRIVÉLIȘTE	s.	1. cadru, peisaj, scenă, tablou, vedere, (livr.) sit, (înv.) priveală, privire, tabel, (fig.) decor. (O încîntătoare ~ de natură.)2. v. per-spectivă.3. v. aspect.
privélişte	s.	v. CĂUTĂTURĂ. PRIVIRE. REPRE-ZENTAȚIE. SPECTACOL. UITĂTURĂ.
priveștí	vb.	v. ACOPERI.
PRIVÍ	vb.	1. a scruta, a se uita, (înv.) a cerca. (~ în zare.)2. a se uita, (pop.) a se căuta. (Se ~ în oglindă.)3. a urmări, a vedea, a viziona. (A ~ un film la televizor.)4. v. vedea.5. v. referi.6. v. interesa.
priví	vb.	v. ANALIZA. CADRA. CĂDEA. CERCETA. CUVENI. EXAMINA. INVESTIGA. OBSERVA. PERCEPE. REMARCA. REȚINE. SESIZA. STU-DIA. TREBUI. URMĂRI. VEDEA. ZĂRI.
PRIVIGHETOÁRE	s.	(ORNIT.) 1. (Luscinia) (rar) filomelă, (prin Transilv.) presură.2. privighe-toare-de-stuf (Acrocephalus) = lăcar.
* PRIVIGHETÓR	s.	(ORNIT.) (reg.) privighetoroi. (Bărbătușul privighetoarei se numește și ~.)
privighetorói	s.	v. PRIVIGHETOR.
PRIVILEGIA	vb.	v. părtini.
PRIVILEGIÁT	adj.	v. părtinit.
privilegiát	adj.	v. AUTORIZAT.

PRIVILÉGIU	s.	1. v. prerogativă.2. drept. (S-a folosit de ~ pe care îl are.)3. v. avantaj.4. avan-taj, favoare. (Mă bucur de ~ul de a-l cunoaşte.)5. v. cinste.6. avantaj, binefacere, dar, folos. (~iile tehnicii moderne.)
privilighét	s.	v. SUBPREFECT.
privínță	s.	v. PRIVIT.
PRIVÍRE	s.	1. v. văz.2. (înv.) vedere. (Are o ~ pătrunzătoare.)3. ochi. (Îşi plimba ~ peste ...)4. v. ochire.5. căutătură, uitătură, (înv.) priveală, privelişte, privitură. (Avea o ~ inteligentă.)6. (MED.) privire încrucişată v. strabism.7. v. cer-cetare.
privíre	s.	v. ASPECT. ATENȚIE. CADRU. CURIO-ZITATE. INTERES. ÎNFĂȚIȘARE. LUARE-AMINTE. PEISAJ. PRIVELIŞTE. PRIVIT. REPREZENTAȚIE. SCENĂ. SPECTACOL. TABLOU.
privisínă	s.	v. PREVINĂ.
PRIVÍT	s.	(înv. şi reg.) priveală, privință, (înv.) privire. (~ul celor din jur.)
privít	s.	v. REPREZENTAȚIE. SPECTACOL.
privitór	s.	v. ISCOADĂ. SPION.
PRIVITÓR	s., adj.	1. s. v. spectator.2. adj. referitor, relativ. (Documente ~oare la Moldova.)
privitúră	s.	v. CĂUTĂTURĂ. PRIVIRE. UITĂTURĂ.
PRIZÁ	vb.	a trage, (Mold.) a sfîrcîi. (~ tabac.)
prizá	vb.	v. APRECIA. CALCULA. ESTIMA. EVALUA. INTUI. ÎNȚELEGE. MĂSURA. PREȚUI. SESIZA. SOCOTI.
príză	s.	v. CAPTURĂ. FAIMĂ. POPULARITATE. PRADĂ. RENUME. REPUTAȚIE.
prizărí	vb.	v. CHIRCI. DEGENERA. ÎNCHIRCI. PIPERNICI. RĂNI. SFRIJI. ZGÎRCI.
PRIZĂRÍT	adj.	1. v. pipernicit.2. v. slab.3. v. debil.
prizărít	adj.	v. LOVIT. MĂRUNT. NEIMPORTANT. NEÎNSEMNAT. RĂNIT.
prizăritúră	s.	v. CHIRCITURĂ. SFRIJITURĂ.
PRIZÓN	s.	(TEHN.) şurub prizonier.
prizón	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
PRIZONIÉR	adj., s.	1. adj., s. captiv, prins, (înv.) prădat. (~ în război.)2. s. (înv.) fuglu. (~ fugit din lagăr.)3. s. v. arestat.
PRIZONIERÁT	s.	captivitate, (rar) prizonierie, (înv. şi pop.) prinsoare, robie, (înv.) robiciune, robime, robire. (Ostaşul a stat în ~ doi ani.)
prizonieríe	s.	v. CAPTIVITATE. PRIZONIERAT.
PRÎNZ	s.	1. dejun, (pop.) nămiază, prînzare, (Ban., Transilv., Maram. şi Mold.) gustare. (Luăm împreună ~ul?)2. banchet, masă, ospăț, praznic, prăznuire, (livr.) festin, (rar) ospeție, (pop.) prînzare. (A dat un ~ în cinstea oaspeților.)3. v. amiază.
prînz	s.	v. MIAZĂZI. MICUL DEJUN. PANAHIDĂ. PARASTAS. POMANĂ. SUD.
prînzáre	s.	v. BANCHET. DEJUN. MASĂ. OSPĂȚ. PRAZNIC. PRÎNZ.
PRÎNZÍ	vb.	a dejuna, (înv. şi reg.) a merinda, (reg.) a prînzui, (prin Maram.) a gusta. (A ~ pe la ora14.)
PRÎNZIŞÓR	s.	(înv. şi reg.) prînzuleț, prînzuț.
prînzişór	s.	v. MICUL DEJUN.
prînzitór	s.	v. SALĂ DE MESE. SALĂ DE MÎNCARE. SUFRAGERIE.
prînzuí	vb.	v. DEJUNA. PRÎNZI.
prînzuléț	s.	v. PRÎNZIŞOR.
prînzúț	s.	v. MICUL DEJUN. PRÎNZIŞOR.
PRÎSLEA	s.	art. v. mezin.
prîslúc	s.	v. PIEPTAR.

PRÎSNÉL	s.	1. v. titirez.2. prisnar, sfîrlează, titirez, (reg.) măciucă. (~ la fusul de tors.)3. (TEHN.) crîng, (reg.) fanar, prîstelnic, (Olt.) vălug. (~ la roata morii.)4. (TEHN.) (reg.) tîrcoală. (~ la cilindrul morii.)
prîsnél	s.	v. COADA-ŞORICELULUI.
prîsní	vb.	v. FÎŞÎI. FOŞNI. PÎRÎI. SCÎRŢÎI. STROPI. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI. ŞUŞUI. TROSNI. UDA.
prîstélnic	s.	v. CRÎNG. PRÎSNEL.
PRO	prep.	pentru. (~ şi contra.)
PROÁSPĂT	adj.	1. (reg.) verde. (Peşte ~.)2. cald. (Pîine ~.)3. moale, (reg.) puhav. (Cozonac ~.)4. v. dulce.5. rece. (A băut un pahar cu apă ~.)6. v. neofilit.7. v. curat.8. actual, viu. (O amintire mereu ~.)
proáspăt	adj.	v. NOU. ODIHNIT. RECENT. REPAUZAT.
proáşcă	s.	v. PRAŞTIE. PUŞCOCI. STROPITOARE.
prob	adj.	v. CINSTIT. CORECT. INCORUPTIBIL. INTEGRU. LEAL. NECORUPTIBIL. ONEST.
PROBÁ	vb.	1. v. verifica.2. v. experimenta.3. a în-cerca, a verifica, (înv.) a ispiti. (A ~ sentimentele cuiva.)4. v. confirma.5. v. demonstra.6. a argumenta, a demonstra, a dovedi, a întări, a susține. (Şi-a ~ temeinic ideile.)
probá	vb.	v. ÎNVĂŢA. MEMORA. MEMORIZA. REPETA.
PROBÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. posibil.2. adv. v. poate.3. adj. posibil, potențial, virtual. (Cîştigă-tor ~ al unei competiții.)4. adj. plauzibil. (Ipoteza cea mai ~.)5. adv. pesemne, poate, (pop.) pasămite, (reg.) samite. (~ nu ştie ce să facă.)
PROBABILITÁTE	s.	1. v. posibilitate.2. posibilitate, potențialitate, virtualitate. (~ cîştigării concur-sului.)3. plauzibilitate. (~ unei ipoteze.)
probánt	adj.	v. CONCLUDENT. CONVINGĂTOR. DECISIV. EDIFICATOR. ELOCVENT. GRĂITOR. HOTĂRÎTOR. ILUSTRATIV. PUTERNIC. SERIOS. SOLID. TARE. TEMEINIC.
probár	s.	v. CULEGĂTOR. ZEŢAR.
PROBÁRE	s.	1. v. verificare.2. v. experimentare.3. v. confirmare.
PROBÁT	adj.	1. v. verificat.2. v. dovedit.
PROBATÓR	adj.	v. justificativ.
PROBAŢIÚNE	s.	v. probă.
probáză	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
PRÓBĂ	s.	1. v. confirmare.2. v. dovadă.3. (JUR.) dovadă, mărturie, probațiune. (O ~ adusă în sprijinul împricinatului.)4. dovadă, indicație, indiciu, mărturie, pildă, semn, (livr.) testimoniu, (înv. şi reg.) scrisoare, (înv.) răspuns. (Există numeroase ~ în spriji
próbă	s.	v. CORECTURĂ. REPETIŢIE.
probăí	vb.	v. ÎNCERCA. PROBA. VERIFICA.
probăjení	vb.	v. ÎNGĂLBENI. OFILI. PĂLI. TRECE. USCA. VEŞTEJI.
probăluí	vb.	v. ADEVERI. ARĂTA. ATESTA. BĂNUI. CĂUTA. CERTIFICA. CONFIRMA. CREDE. DEMONSTRA. DOVEDI. GHICI. GÎNDI. IMAGINA. ÎNCERCA. ÎNCHIPUI. ÎNTĂRI. ÎNTREZĂRI. MĂRTURISI. PRESUPUNE. PREVEDEA. PROBA. SOCOTI. SPRIJINI. STABILI. SUSŢINE. ŞTI. TA-TONA. VERIFICA. VISA.
probăluít	adj.	v. ÎNCERCAT. PROBAT. VERIFICAT.
probăzui	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA.

probitáte	s.	v. CINSTE. CORECTITUDINE. INCO-RUPTIBILITATE. INTEGRITATE. LEALITATE. ONESTITATE.
PROBLEMÁTIC	adj.	v. nesigur.
problemátic	adj.	v. DUBIOS. SUSPECT.
PROBLEMÁTICĂ	s.	tematică. (O ~ variată.)
PROBLÉMĂ	s.	1. chestiune, lucru, subiect, temă, (înv. şi reg.) prochimen, (înv.) materie. (Mulţu-mea şi diversitatea ~lor discutate; să trecem la ~ care interesează.)2. v. chestiune.3. v. afacere.4. chestiune, lucru, poveste, pricină, socoteală, treabă, (înv.) madea,
problémă	s.	v. PROPUNERE.
probozeálă	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
probozénie	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
probozí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. ÎNGĂLBENI. MORALIZA. MUSTRA. OFILI. PĂLI. TRECE. USCA. VEŞTEJI.
probozíre	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
probuí	vb.	v. ADEVERI. ARĂTA. ATESTA. CERTI-FICA. CONFIRMA. DEMONSTRA. DOVEDI. ÎNCERCA. ÎNTĂRI. MĂRTURISI. PROBA. SPRI-JINI. STABILI. SUSŢINE. VERIFICA.
PROCAÍNĂ	s.	v. novocainã.
procátoh	s.	v. ANTECESOR. ÎNAINTAŞ. PRE-CURSOR. PREDECESOR. PREMERGĂTOR.
procátor	s.	v. APĂRĂTOR. AVOCAT. PRIMAR.
procatoríe	s.	v. AVOCATURĂ.
procatorít	s.	v. AVOCATURĂ.
PROCEDÁ	vb.	1. a acţiona, (înv.) a purcede. (Cum ai ~?)2. a face. (~ cum crezi!)
procedá	vb.	v. PROVENI. PURCEDE.
PROCEDÁRE	s.	v. mod.
PROCEDÉU	s.	1. v. mod.2. (TEHN.) metodă, sistem, soluţie. (~ de turnare.)
PROCEDÚRĂ	s.	1. (JUR.) practică. (~ judiciară, într-un proces.)2. (JUR.) procedură graţioasă = procedură necontencioasă; procedură neconten-cioasă v. procedură graţioasă.3. v. formalitate.4. v. mod.
procélă	s.	v. FURTUNĂ. VIFOR. VIJELIE.
PROCÉNT	s.	1. sutime. (Un ~ dintr-o unitate.)2. v. procentaj.3. rată.4. v. camătă.5. v. propor-ţie.
PROCENTÁJ	s.	procent, (Maram.) sazolic. (~ul natalităţii.)
PROCENTUÁL	adj.	(înv.) proţentualnic. (Raport ~.)
PROCÉS	s.	1. (JUR.) acţiune, cauză, judecată, (livr.) speţă, (înv. şi pop.) price, (pop.) dreptăte, lege, pricină, (reg.) pîră, (prin Transilv.) tărghelaş, (înv.) divan, judeţ, prigonire, sud, (înv., în Mold.) delă. (Mîine are loc ~ul de partaj.)2. fenomen. (~ fizi
procés	s.	v. DECIZIE. HOTĂRÎRE. OPINIE. PĂ-RERE. PUNCT DE VEDERE. SENTINŢĂ. VER-DICT.
procesélnic	s.	v. PROCESOMAN.
PROCESIÚNE	s.	1. (BIS.) (înv.) litanie, litie. (~ religioasă.)2. alai, convoi, cortegiu. (O lungă ~ mortuară.)
procesív	adj., s.	v. CÎRCOTAŞ. ŞICANATOR.
PROCESOMÁN	s.	(reg.) proceselnic, protestaş. (E un ~ incorigibil.)
PROCES-VERBÁL	s.	(rar) protocol, (înv.) jurnal, tacrir. (A încheia un ~.)

prochemá	vb.	v. CONSIDERA. ÎNSCĂUNA. ÎNTRONA. ÎNVESTI. NUMI. PROCLAMA. PUNE. SOCOTI.
prochímen	s.	v. CHESTIUNE. LUCRU. PROBLE-MĂ. SUBIECT. TEMĂ.
proci	adv.	v. ETCETERA.
procitánie	s.	v. ASCULTARE. CHESTIONARE. EXAMINARE. INTEROGARE. RECAPITULARE. REPETARE. REPETIȚIE. REVEDERE.
procití	vb.	v. ADMONESTA. ASCULTA. BODO-GĂNI. CERTA. CHESTIONA. CICĂLI. DĂSCĂLI. DOJENI. EXAMINA. FLECĂRI. INTEROGA. ÎNDRUGA. ÎNTREBA. MORALIZA. MUSTRA. PĂLĂVRĂGI. PLICTISI. RECITI. REPETA. SÎCÎI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
PROCLAMÁ	vb.	(JUR.) 1. a institui. (A ~ republica.)2. v. decreta.3. v. înscăuna.4. a (se) declara. (A fost ~ președinte.)
proclamá	vb.	v. CONSIDERA. SOCOTI.
PROCLAMÁRE	s.	(JUR.) 1. instituire. (~ republi-cii.)2. decretare. (~ stării de asediu.)3. v. în-scăunare.
proclamarisí	vb.	v. CONSIDERA. SOCOTI.
PROCLAMÁȚIE	s.	1. (POL.) declarație. (~ de independență.)2. manifest. (~ către mase.)3. che-mare. (A publicat o ~ avîntată.)
proclét	adj.	v. AFURISIT. ANATEMIZAT. BLESTEMAT. DUPLICITAR. EXCOMUNICAT. FALS. FARISEIC. NECREDINCIOS. PĂGÎN.
proclét	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIȘEL. MIZERABIL. MÎRȘAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
proclét	s., adj.	v. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MIN-CINOS. PERFID. PREFĂCUT. ȘIRET. VICLEAN.
proclétul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
proclețénie	s.	v. AFURISENIE. AFURISIRE. ANATEMĂ. BLESTEM. EXCOMUNICARE.
proclețí		v. AFURISI. ANATEMIZA. BLESTEMA. EXCOMUNICA.
proclețíe	s.	v. AFURISENIE. AFURISIRE. ANA-TEMĂ. BLESTEM. DUPLICITATE. EXCOMUNI-CARE. FALSITATE. FĂȚĂRNICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEȘUG.
proclețít	adj.	v. AFURISIT. ANATEMIZAT. BLES-TEMAT. EXCOMUNICAT.
proclinteálă	s.	v. DEPLASARE. DEZARTICU-LARE. DEZARTICULAȚIE. DISLOCARE. LUXARE. LUXAȚIE. SCRÎNTEALĂ. SCRÎNTIRE. SCRÎNTI-TURĂ. SUCIRE.
proclintí	vb.	v. DEPLASA. DEZARTICULA. DISLOCA. LUXA. SCRÎNTI. SUCI.
proclintíre	s.	v. DEPLASARE. DEZARTICULARE. DEZARTICULAȚIE. DISLOCARE. LUXARE. LUXAȚIE. SCRÎNTEALĂ. SCRÎNTIRE. SCRÎN-TITURĂ. SUCIRE.
proclintít	adj.	v. DEPLASAT. DEZARTICULAT. DISLOCAT. LUXAT. SCRÎNTIT. SUCIT.
PROCLÍTIC	adj.	(GRAM.) (ieșit din uz) prepozitiv. (Articol ~.)
PROCLORPERAZÍNĂ	s.	(FARM.) emetiral.
PROCÓNSUL	s.	(IST.) (înv.) antipat. (~ în Roma antică.)
procóv	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ. VĂL. VELINȚĂ. VOAL.
procovánță	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂ-GEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂ-IALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
procóviță	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELI-TOARE. PĂTURĂ. VELINȚĂ.

PROCREÁ	vb.	(BIOL.) 1. v. concepe.2. a naşte, (înv. şi pop.) a rodi, (înv. şi reg.) a plodi, (Olt.) a polimi. (Nu mai poate ~ din cauza unei afecţiuni.)3. a face, (înv. şi pop.) a zămisli. (Un bărbat care ~ un copil.)4. v. reproduce.
PROCREÁRE	s.	(BIOL.) 1. v. concepţie.2. v. naştere.3. v. reproducţie.
procreatív	adj.	v. PROCREATOR.
PROCREATÓR	adj.	(BIOL.) (livr.) procreativ. (Factor ~.)
PROCREÁŢIE	s.	v. naştere.
PROCTALGÍE	s.	(MED.) rectalgie.
PROCTÍTĂ	s.	(MED.) rectită.
PROCURÁ	vb.	1. v. cumpăra.2. a achiziţiona, a furniza, a livra, (înv.) a teslimarisi, a teslimatisi. (A ~ cuiva o marfă.)3. a obţine. (Am ~ cu greu biletele.)4. a agonisi, a dobîndi, (prin Transilv.) a însăma. (A ~ ceva cu trudă.)5. v. da.6. v. ros-tui.
procuránt	s.	v. ÎMPUTERNICIT. MANDATAR. PROCURATOR. PROCURIST.
PROCURÁRE	s.	1. v. cumpărare.2. furnizare, livrare, (înv.) teslimarisire, teslimatisire, (turcism înv.) teslim, teslimat. (~ la timp a materiei prime.)3. obţinere. (~ biletelor de tren.)
PROCURATÓR	s.	v. procurist.
procurâţie	s.	v. DELEGAŢIE. ÎMPUTERNICIRE. MANDAT. PROCURĂ.
PROCÚRĂ	s.	v. delegaţie.
PROCURÍST	s.	împuternicit, mandatar, procurator, (înv.) procurant. (~ al unei întreprinderi.)
PROCURÓR	s.	(JUR.) (în unele ţări) acuzator, (înv.) minister public. (~ într-un proces.)
procuvîntáre	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CUVÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAŢĂ.
prodíg	adj., s.	v. CHELTUITOR. RISIPITOR.
prodigá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. PRĂPĂDI. RISIPI. ZVÎRLI.
PRODIGIÓS	adj.	v. prolific.
proditór	adj., s.	v. TRĂDĂTOR. VÎNZĂTOR.
prodíţie	s.	v. TRĂDARE. VÎNZARE.
prodosí	vb.	v. TRĂDA. VINDE.
prodosíe	s.	v. TRĂDARE. VÎNZARE.
prodót	adj., s.	v. TRĂDĂTOR. VÎNZĂTOR.
prodróm	s.	v. ANTECESOR. ÎNAINTAŞ. PRECUR-SOR. PREDECESOR. PREMERGĂTOR.
PRODUCĂTÓR	adj.	1. v. productiv.2. v. provocator.
producătór	adj.	v. BOGAT. FECUND. FERTIL. GRAS. MĂNOS. PRODUCTIV. RODITOR. RODNIC.
PRODÚCE	vb.	1. v. fabrica.2. v. confecţiona.3. v. tur-na.4. v. rodi.5. a da, a face. (Solul ~ rod bogat.)6. a rodi, (înv. şi pop.) a odrăsli. (O regiune care ~ multe grîne.)7. v. aduce.8. v. degaja.9. v. emite.10. a scoate. (Potcoavele ~ scîntei.)11. v. provoca.12. a
PRODÚCERE	s.	1. v. confecţionare.2. v. turnare.3. v. degajare.4. v. emitere.5. v. provocare.6. v. de-clanşare.7. creare, determinare, pricinuire, provocare, stîrnire. (~ unei stări de ...)8. (înv.) producţie. (Una din cauzele ~ii bolilor.)9. v. apa-riţie.10. v. înfăpt
prodúcere	s.	v. CREAŢIE. LUCRARE. OPERĂ. PRODUCŢIE.
prodúct	s.	v. BENEFICIU. CÎŞTIG. CREAŢIE. LUCRARE. MARFĂ. OPERĂ. PRODUCŢIE. PRO-DUS. PROFIT. VENIT.
PRODUCTÍV	adj.	1. producător. (Unitate ~.)2. v. roditor.3. v. fertil.4. v. prolific.5. v. rentabil.6. v. eficace.

PRODUCTIVITÁTE	s.	1. randament. (Sporirea ~ății la ha.)2. eficacitate, eficiență. (~ muncii.)3. v. fertilitate.4. eficacitate, randament.
PRODÚCȚIE	s.	1. fabricare, fabricație. (Procesul de ~.)2. cîmpul muncii. (A intrat în ~.)3. v. operă.
prodúcție	s.	v. PRODUCERE.
prodúf	s.	v. COPCĂ. OCHI.
PRODÚS	s.	1. v. marfă.2. produs secundar v. subprodus.3. v. preparat.4. bun, (înv.) materie. (~e ale țării.)5. (înv.) product. (~ chimic.)6. (MAT.) (înv.) product. (~ al înmulțirii.)
prodúşcă	s.	v. COPCĂ. OCHI.
PROEMINÉNT	adj.	1. v. ieşit. (Parte ~ a unui obiect.)2. boltit, bombat, (rar) scos. (O frunte ~.)3. accentuat, pronunțat, puternic. (Maxilare ~; bărbie ~.)
proeminént	adj.	v. IMPORTANT. ÎNSEMNAT. MARCANT. REMARCABIL.
PROEMINÉNȚĂ	s.	1. v. ieşitură.2. v. protuberanță.
proéresis	s.	v. BUNĂVOINȚĂ. RÎVNĂ. SILINȚĂ. SÎRG. ZEL.
proerisí	vb.	v. ÎNDURA. MILOSTIVI.
proestoásă	s.	v. STAREȚĂ.
proestós	s.	v. STAROSTE.
prof	s.	v. DASCĂL. PROFESOR.
PROFÁN	adj.	v. laic.
profán	adj., s.	v. IGNORANT. NECUNOSCĂTOR. NEINIȚIAT. NEPRICEPUT. NEŞTIUTOR.
PROFANÁ	vb.	1. a batjocori, a necinsti, a pîngări, a spurca, a viola, (înv. şi pop.) a prihăni. (A ~ un loc considerat sfînt.)2. v. pîngări.
profaná	vb.	v. BATJOCORI. COMPROMITE. DEZONORA. NECINSTI. TERFELI.
PROFANÁRE	s.	1. batjocorire, necinstire, pîngărire, sacrilegiu, spurcare, violare, (înv. şi pop.) prihănire. (~ unui loc considerat sfînt.)2. v. pîn-gărire.
profanáre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. TERFELIRE.
PROFANÁT	adj.	pîngărit, spurcat, (rar) prihănit, (fig.) întinat, mînjit, murdărit, pătat. (Lucruri sfinte ~.)
profanát	adj.	v. COMPROMIS. DEZONORAT. DISCREDITAT. NECINSTIT. TERFELIT.
PROFANATÓR	adj., s.	1. adj., s. pîngăritor, (livr.) sacrileg, (înv.) spurcător. (~ al celor sfinte.)2. s. pîngăritor, (rar) violator. (~ de morminte.)
profanațiúne	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMI-TERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. TERFELIRE.
prófasis	s.	v. MOTIV. PRETEXT. SCUZĂ.
profasisí	vb.	v. INVOCA. PRETEXTA.
prófă	s.	v. PROFESOARĂ.
profectície	s.	v. DOTAȚIE. DOTĂ. ZESTRE.
PROFERÁ	vb.	(grecism înv.) a proferisi. (A ~ un blestem.)
proferisí	vb.	v. PROFERA.
profés	s.	v. PROSOP. ŞERVET. ŞTERGAR.
PROFESÁ	vb.	a exercita, a face, a practica, (înv.) a metahirisi, a profesui. (A ~ o meserie fru-moasă.)
PROFESÁRE	s.	exercitare, practicare. (~ unei profesiuni.)
PROFESIONALÍSM	s.	profesionalitate. (A dovedit un înalt ~.)
profesionalísm	s.	v. PROFESIONISM.
PROFESIONALITÁTE	s.	v. profesionalism.
PROFESIONÍSM	s.	(rar) profesionalism. (Boxerul a trecut la ~.)

PROFESIÚNE	s.	v. ocupație.
PROFESOÁRĂ	s.	(pop. și fam.) dăscăliță, (înv.) profesoreasă, (fam.) profă. (~ de liceu.)
PROFESÓR	s.	dascăl, (livr.) magistru, (fam.) prof, (peior.) belfer. (În liceu am avut un ~ de istorie minunat.)
PROFESORÁL	adj.	(înv.) profesoresc. (Consiliu ~.)
PROFESORÁT	s.	(rar) profesorie, (pop. şi fam.) dăscălie, (înv. şi reg.) profesură. (A îmbrăţişat ~ ul.)
profesoreásă	s.	v. PROFESOARĂ.
profesorésc	adj.	v. PROFESORAL.
profesoríe	s.	v. PROFESORAT.
PROFESORÍME	s.	(pop. şi fam.) dăscălime. (Întreaga ~ din licee.)
profesuí	vb.	v. EXERCITA. FACE. PRACTICA. PROFESA.
profesúră	s.	v. PROFESORAT.
PROFÉT	s.	prezicător, proroc, vestitor, (înv.) prorocitor. (Un ~ mincinos.)
PROFETÉSĂ	s.	(rar) proroacă, (înv.) prorociță.
PROFÉTIC	adj.	1. prevestitor, vizionar, (livr.) sibilic, sibilin, sibilinic, (înv.) prorocesc. (Afir-mații ~.)2. v. mesianic.
PROFETIZÁ	vb.	v. prezice.
PROFEȚÍ	vb.	v. prezice.
PROFEȚÍE	s.	v. prezicere.
PROFÍL	s.	1. v. față.2. v. configurație.3. v. contur.4. secțiune. (Un ~ longitudinal.)
PROFILÁ	vb.	1. a se contura, a se delimita, a se desena, a se desluși, a se distinge, a se evidenția, a se preciza, a se proiecta, a se reliefa. (Acum imaginea ei se ~ în lumina asfințitului.)2. v. con-figura.3. v. specializa.
PROFILÁCTIC	adj.	(MED.) preventiv, (înv.) preîn-tîmpinător, profilactiv. (Măsuri ~.)
profilactív	adj.	v. PREVENTIV. PROFILACTIC.
PROFILÁRE	s.	conturare, delimitare, evidențiere, precizare, proiectare, reliefare. (~ imaginii ei în lumina
profír	adj.	v. TRANDAFIRIU.
profiríu	adj.	v. TRANDAFIRIU.
PROFÍT	s.	1. v. avantaj.2. v. cîştig.3. afacere, avantaj, chilipir, cîştig, folos, pricopseală, (Transilv. şi Maram.) haznă, (fam. şi ir.) scofală. (Nu e nici un ~ să ...)
PROFITÁ	vb.	1. v. cîştiga.2. v. beneficia.
PROFITÁBIL	adj.	v. rentabil.
PROFITÓR	s., adj.	v. afacerist.
proforá	s.	v. DICȚIUNE. PRONUNȚARE. ROS-TIRE.
proforisí	vb.	v. PRONUNȚA. ROSTI.
proftaxí	vb.	v. AJUNGE. APUCA. DOVEDI. EXPEDIA. GRĂBI. ÎNHĂȚA. ÎNŞFĂCA. LUA. PRIDIDI. PRINDE. RĂZBI. SOSI. TRIMITE. VENI. ZORI.
PROFÚND	adj., adv.	1. adj. v. adînc.2. adv. (înv.) preafund. (Străbate ~ în ...)3. adj. adînc, intim, lăuntric. (Natura ~ă unui fenomen.)4. adj. v. absolut.5. adj. v. esențial.6. adj. adînc, grav, gros, jos, (fig.) cavernos. (O voce ~; un timbru ~.)7. adj. adînc, serios, te
profunditáte	s.	v. ADÎNCIME. PROFUNZIME.
PROFUNZÍME	s.	1. v. adînc.2. v. adîncime.3. adîncime, (livr.) profunditate. (~ unei văi.)4. v. importanță.5. v.
profuziúne	s.	v. ABUNDENȚĂ. BELŞUG. BOGĂ-ȚIE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
progádie	s.	v. CIMITIR.
PROGENÍE	s.	(MED.) prognatism.
PROGENITÚRĂ	s.	1. v. urmaș.2. v. copil.3. v. pui.

PROGESTERÓN	s.	(BIOL.) luteină.
PROGNATÍSM	s.	(MED.) progenie.
PROGNOZÁ	vb.	(MET.) a prevedea, a pronostica. (A ~ vremea pentru mîine.)
PROGNÓZĂ	s.	(MET.) previziune, pronostic. (~ asupra vremii.)
PROGRÁM	s.	I. v. orar. II. (POL.) v. platformă.
PROGRAMÁ	vb.	a planifica. (Cînd vrei să te ~?)
PROGRAMÁRE	s.	planificare. (~ cuiva la analize.)
PROGRÉS	s.	1. dezvoltare, evoluție, înaintare, propăşire, mers-înainte, (pop.) ridicare, săltare, (înv.) pricopsire, progresie, prohorisire, (fig.) creştere. (~ ul societății.)2. (fig.) pas. (A înregistrat un mare ~ pe calea
PROGRESÁ	vb.	1. v. dezvolta.2. a înainta, a merge. (Omenirea ~ continuu pe calea civilizației.)
progrésie	s.	v. DEZVOLTARE. EVOLUȚIE. ÎNAIN-TARE. MERS-ÎNAINTE. PROPĂŞIRE. PROGRES.
PROGRESÍST	adj.	1. avansat, înaintat, (rar) propăşitor. (Idei, concepții ~.)2. (înv.) progresiv. (Mişcare ~.)
progresív	adj.	v. PROGRESIST.
PROGRESÍV	adj., adv.	1. adj. ascendent. (Mişcare ~.)2. adj., adv. v. treptat.
PROHÁB	s.	v. şliț.
prohăz	s.	v. ZGARDĂ.
prohdeorisí	vb.	v. ARĂTA. INDICA. PRECIZA. SPUNE.
prohdiorihmós	s.	v. INDICAȚIE. PRECIZARE. PRESCRIPȚIE. PREVEDERE.
PROHIBÍ	vb.	a interzice, a opri, (înv.) a popri. (A ~ vînzarea băuturilor alcoolice.)
PROHIBÍRE	s.	v. prohibiție.
PROHIBÍT	adj.	interzis, oprit. (Băuturi ~.)
PROHIBITÍV	adj.	prohibitoriu. (Măsuri cu carac-ter ~.)
PROHIBITÓRIU	adj.	v. prohibitiv.
PROHIBÍȚIE	s.	interdicție, interzicere, prohibire, (livr.) excluziune, (pop.) opreală, oprelişte, (înv.) oprire, (turcism înv.) iasac. (~ consumului de alcool.)
PROHÓD	s.	(BIS.) prohodire, prohodit. (~ul mor-tului, înainte de îngropare.)
prohód	s.	v. ÎNGROPARE. ÎNGROPAT. ÎNHU-MARE. ÎNMORMÎNTARE.
PROHODÍRE	s.	(BIS.) prohod, prohodit. (~ mortului, înainte de îngropare.)
PROHODÍT	s.	v. prohodire.
prohorisí	vb.	v. AGRAVA. AVANSA. DEZVOLTA. EVOLUA. ÎNAINTA. ÎNRĂI. ÎNRĂUTĂȚI. PRO-GRESA. PROPĂŞI.
prohorisíre	s.	v. DEZVOLTARE. EVOLUȚIE. ÎNA-INTARE. MERS-ÎNAINTE. PROGRES. PROPĂ-ŞIRE.
proidí	vb.	v. STRĂPUNGE.
proidít	adj., s.	v. PRIBEAG. STRĂIN.
PROIÉCT	s.	1. v. intenție.2. v. plan.3. v. vedere.
PROIECTÁ	vb.	1. v. intenționa.2. v. inventa.3. v. pre-coniza.4. v. profila.5. v. oglindi.6. v. rula.7. a arunca, a azvîrli, a propulsa, a zvîrli. (A ~ ceva în spațiu.)
PROIECTÁRE	s.	1. v. inventare.2. v. preconizare.3. v. profilare.4. v. oglindire.5. v. rulare.6. arun-care, azvîrlire, propulsare, propulsie, zvîrlire. (~ unui obiect în spațiu.)
proiectáre	s.	v. PROIECȚIE.
PROIECTÁT	adj.	v. plănuit.
PROIECTÍL	s.	(pop.) plumb.
PROIECTÓR	s.	far.

PROIÉCȚIE	s.	1. (rar) proiectare. (Cabină de ~.)2. oglindire, reflectare. (Ieronim e ~ idealizată a lui Eminescu
proímion	s.	v. CUVÎNT INTRODUCTIV. CUVÎNT ÎNAINTE. INTRODUCERE. PREFAȚĂ.
próin	adj.	v. EX. FOST.
PROLETARIZÁ	vb.	a (se) pauperiza, a săraci.
PROLETARIZÁRE	s.	pauperizare, sărăcire.
PROLIFERÁRE	s.	proliferație. (~ a celulelor orga-nice.)
PROLIFERÁȚIE	s.	v. proliferare.
PROLÍFIC	adj.	1. prăsitor, (pop.) puios, (reg.) prăselnic, prăsilos. (Animale sterpe şi animale ~.)2. v. fecund.3. fecund, prodigios, productiv. (Un scriitor ~.)
PROLIFICITÁTE	s.	1. v. fecunditate.2. fecunditate. (~ unui scriitor.)
prólips	s.	v. PREJUDECATĂ.
PROLÍX	adj.	(fig.) dezlînat, deznodat, diluat. (O scriere, o exprimare ~.)
PROLÓG	s.	(BIS.) (înv.) prologar.
prologár	s.	v. PROLOG.
PROMENÁDĂ	s.	1. v. plimbare.2. (concr.) (rar) corso, (înv.) plimbare, plimbătoare. (Cine mai era pe ~?)
promenoár	s.	v. FOAIER.
PROMETAZÍNĂ	s.	(FARM.) fenergan, romergan.
prometeián	adj.	v. PROMETEIC.
PROMETÉIC	adj.	(rar) prometeian. (Mitul ~.)
PROMÍLĂ	s.	v. miime.
PROMISIÚNE	s.	v. angajament.
promít	s.	v. ADUCERE-AMINTE. AMINTIRE.
PROMÍTE	vb.	v. angaja.
promíte	vb.	v. ANTICIPA. ANUNȚA. PREVESTI. VESTI.
promítere	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CUVÎNT. FĂGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINȚĂ. LEGĂ-MÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.
promoáră	s.	v. CHICIURĂ. PROMOROACĂ.
PROMONÁRHIC	adj.	(POL.) promonarhist. (Miş-care ~.)
PROMONARHÍST	adj.	v. promonarhic.
PROMONTÓRIU	s.	(GEOGR.) (rar) piept.
promontóriu	s.	v. MASIV. MUNTE.
promorár	s.	v. NOIEMBRIE.
PROMOROÁCĂ	s.	v. chiciură.
promoroácă	s.	v. BRUMĂ. PRUINĂ.
PROMOTÓR	s.	1. v. inițiator.2. (CHIM.) inițiator.
PROMÓȚIE	s.	serie. (Prima ~ de studenți din noua facultate.)
PROMOVÁ	vb.	1. a trece. (A ~ clasa.)2. a avansa, a înainta, a înălța, a ridica, (înv.) a provivasi. (A ~ în funcție, în grad.)
PROMOVÁRE	s.	1. trecere. (~ clasei.)2. avansare, înaintare, înălțare, ridicare, (înv.) provivasire, (fig.) ascensiune. (~ în grad, în funcție.)
PROMPT	adj., adv.	1. adj. expeditiv, operativ. (O rezolvare ~.)2. adj., adv. grabnic, imediat, neîntîrziat, operativ, rapid. (O intervenție ~; a intervenit ~.)

PROMPTITÚDINE	s.	1. expeditivitate, operativi-tate, rapiditate, repeziciune. (~ unei intervenții.)2. punctualitate. (Om de o rară ~.)
PROMULGÁRE	s.	(JUR.) (înv.) promulgație. (~ unui proiect de lege.)
promulgáție	s.	v. PROMULGARE.
PRONÁOS	s.	(CONSTR.) nartex, tindă. (~ al unei biserici.)
PRÓNIE	s.	v. cer.
prónie	s.	v. ATOTPUTERNICUL. CREATORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUM-NEZEU. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTERNICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.
pronómion	s.	v. PREROGATIVĂ. PRIVILEGIU.
PRONOSTÍC	s.	v. prognoză.
PRONOSTICÁ	vb.	v. prognoza.
PRONTOSIL ÁLB	s.	v. sulfanilamidă.
pronúme	s.	v. NUME DE BOTEZ. NUME MIC. PRENUME.
PRONUNȚÁ	vb.	1. a articula, a emite, a rosti. (A ~ desluşit sunetele.)2. a rosti, (înv.) a proforisi. (~ literele pe rînd.)3. a (se) spune. (În Moldova, „picior” se ~ „chicior”.)4. v. scoate.5. v. formula.6. (JUR.) a rosti. (A ~ sentința.)7. a rosti, a ține. (A ~ un d
PRONUNȚÁRE	s.	1. articulare, articulație, emitere, pronunție, rostire, (înv.) prozodie. (~ desluşită a sunetelor.)2. v. pronunție.3. v. dicțiune.4. v. fo-netism.5. v. formulare.6. (JUR.) rostire. (După ~ sentinței ...)7. rostire, ținere. (~ unui discurs.)
PRONUNȚÁT	adj.	1. v. evident.2. v. proeminent.
pronunțiáție	s.	v. PRONUNȚARE. PRONUNȚIE.
PRONÚNȚIE	s.	1. v. pronunțare.2. pronunțare, (înv.) pronunțiație. (Are o ~ străină.)3. v. fo-netism.
PRÓOR	s.	mînecătoare, (reg.) proroc. (Ajunul zilei de 23 aprilie se numeşte în popor ~.)
proorizmós	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
PROPAGÁ	vb.	1. v. extinde.2. (FIZ.) a se transmite. (Undele se ~ în spațiu.)3. a (se) difuza, a (se) duce, a (se) împrăştia, a (se) întinde, a (se) lăți, v. răspîndi.4. a circula, a se extinde, a se împrăştia, a se întinde, a se lăți, a se răspîndi, a se transmite, (
propagá	vb.	v. ÎNMULȚI. PRĂSI. PROCREA. CREA. REPRODUCE.
PROPAGÁRE	s.	1. v. difuzare.2. v. răspîndire.3. îm-prăştiere, răspîndire, (livr.) diseminare, (pop.) lățire. (~ unor zvonuri mincinoase.)4. v. propo-văduire.5. (BIS.) predicare, propovăduire, răspîndire, (înv.) mărturisire, mărturisitură. (~ unei credințe.)
PROPAGÁT	adj.	popularizat, răspîndit. (Cunoştin-țe ~.)
PROPAGATÓR	s., adj.	1. s., adj. popularizator, pro-povăduitor, răspînditor, (astăzi rar) vulgarizator, (fig.) semănător. (~ de cunoştințe folositoare.)2. s. (BIS.) predicator, propovăduitor, (înv.) mărturisitor, propovednic. (~ al unei credințe.)
propagáție	s.	v. POPULARIZARE. PROPAGARE. PROPOVĂDUIRE. RĂSPÎNDIRE.
PROPANÓL	s.	(CHIM.) alcool propilic.
PROPANÓNĂ	s.	v. acetonă.
PROPANTRIÓL	s.	v. glicerină.
PROPĂŞÍ	vb.	1. v. dezvolta.2. v. prospera, (fig.) a înflori. (O regiune care ~.)
propăşí	vb.	v. PRECEDA. PREMERGE.
PROPĂŞÍRE	s.	1. v. progres.2. v. prosperare.
propăşitór	adj.	v. AVANSAT. ÎNAINTAT. PRO-GRESIST.

PROPENÁL	s.	v. acroleină.
PROPÉNĂ	s.	v. propilenă.
propensiúne	s.	v. APLECARE. APLICAȚIE. APTITUDINE. ATRACȚIE. CHEMARE. DAR. HAR. ÎNCLINARE. ÎNCLINAȚIE. ÎNZESTRARE. PORNIRE. PREDILECȚIE. PREDISPOZIȚIE. PREFERINȚĂ. TALENT. VOCAȚIE.
PROPÍCE	adj.	invar. 1. v. favorabil.2. v. binevenit.3. v. binefăcător.4. favorabil, prielnic, (fig.) surîzător. (Perspective ~.)5. favorabil, nimerit, potrivit, prielnic, (pop.) priincios. (Un vînt ~ din spate.)
PROPILÉNĂ	s.	v. propenă.
propís	s.	v. CAIET. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. SCRISOARE.
PROPÓLIS	s.	păstură. (~ din fagurii de miere.)
PROPÓRȚIE	s.	1. (MAT.) raport.2. raport, relație. (O ~ justă între elemente.)3. v. armonie.4. v. pro-cent.5. v. dimensiune.
PROPORȚIONÁ	vb.	v. doza.
PROPORȚIONÁL	adj.	(rar) proporționat. (Chel-tuieli ~ cu veniturile.)
PROPORȚIONALITÁTE	s.	v. armonie.
PROPORȚIONÁRE	s.	v. dozare.
PROPORȚIONÁT	adj.	v. armonios.
proporționát	adj.	v. PROPORȚIONAL.
PROPOVĂDUÍ	vb.	1. (BIS.) a predica, a propaga, a răspîndi, (înv.) a binevesti, a mărturisi, a povesti, a spune. (~ creştinismul.)2. v. răspîndi.
propovăduí	vb.	v. DECLARA. DESTĂINUI. DEZ-VĂLUI. DIVULGA. ÎMPĂRTĂȘI. ÎNCREDINȚA. ÎNSCĂUNA. ÎNTRONA. ÎNVESTI. MĂRTURISI. NUMI. PROCLAMA. PUNE. REVELA. SPOVEDI. SPUNE. UNGE.
PROPOVĂDUÍRE	s.	1. (BIS.) predicare, propagare, răspîndire, (înv.) mărturisire, mărturisitură. (~ unei credințe.)2. v. răspîndire.
PROPOVĂDUITÓR	s., adj.	1. s. (BIS.) predicator, propagator, (înv.) mărturisitor, propovednic. (~ al unei credințe.)2. s., adj. v. popularizator.
propovedánie	s.	v. CAZANIE. CUVÎNT. DISCURS FUNEBRU. OMILIE. ORAȚIE FUNEBRĂ. PRE-DICĂ.
propovédnic	s.	v. PREDICATOR. PROPAGATOR. PROPOVĂDUITOR.
propózit	s.	v. CALCUL. GÎND. IDEE. INTENȚIE. PLAN. PROIECT. SOCOTEALĂ.
PROPOZÍȚIE	s.	(GRAM.) (înv.) propunere. (~ subordonată.)
propozíție	s.	v. AFIRMAȚIE. CUVÎNT. DECLA-RAȚIE. MĂRTURISIRE. PROPUNERE. RELATARE. SPUSĂ. VORBĂ. ZISĂ.
PROPRIETÁR	s.	v. posesor.
proprietár	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ȘEF.
PROPRIETÁRĂ	s.	proprietăreasă. (~ imobilului.)
proprietaricésc	adj.	v. PROPRIETĂRESC.
PROPRIETÁTE	s.	1. posesiune, stăpînire. (Hrisov de ~.)2. v. însuşire.3. facultate, însuşire. (Mag-netul are ~ de a atrage fierul.)
PROPRIETĂREÁSĂ	s.	proprietară. (~ imobilului.)
*PROPRIETĂRÉSC	adj.	(înv.) proprietaricesc.
PRÓPRIU	adj.	1. v. particular.2. v. personal.3. in-dividual, particular, personal, (rar) subiectiv. (O viziune, o creație ~.)4. v. caracteristic.5. adecvat, bun, indicat, nimerit, potrivit. (Un teren ~ pentru înflorirea artelor.)

proptár	s.	v. CĂȚEL. CORDENCI.
próptă	s.	v. POP. PROPTEA. PROTECȚIE. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
PROPTEÁ	s.	pop, reazem, sprijin, susținere, (rar) sprijinitoare, (pop.) poprea, (reg.) pripoană, proptă, propteală, proptiș, șpraiț, (prin Munt. și Olt.) papainog, (Transilv.) șoș, (înv.) rezemătură, sprijineălă, sprijoană. (~ pentru consolidarea gardului.)
propteá	s.	v. PRĂJINĂ.
propteálă	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRI-JIN. SUSȚINERE.
PROPTÍ	vb.	1. a (se) rezema, a (se) sprijini, a (se) susține, (reg.) a (se) popri, a (se) prijini. (Un stîlp ~ poarta.)2. a pune, a rezema, a sprijini. (~ scara să suim.)
proptí	vb.	v. AJUTA. AJUTORA. OCROTI. PRO-TEJA. SPRIJINI. SUSȚINE.
PROPTÍRE	s.	v. susținere.
proptíș	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
PROPTÍT	adj.	rezemat, sprijinit. (Gard ~.)
proptít	adj.	v. AJUTAT. AJUTORAT. OCROTIT. PROTEJAT. SPRIJINIT. SUS-ȚINUT.
PROPULSÁ	vb.	v. proiecta.
propulsánt	s.	v. PROPULSOR.
PROPULSÁRE	s.	v. proiectare.
PROPÚLSIE	s.	v. proiectare.
PROPULSÓR	s.	(TEHN.) (rar) propulsant.
PROPÚNE	vb.	1. a recomanda, (înv. și reg.) a prepune. (Îl ~ pentru avansare.)2. v. preconiza.3. v. intenționa.
propúne	vb.	v. INVOCA. OFERI. PREDA. PRE-TEXTA.
PROPÚNERE	s.	1. recomandare, recomandație. (~ de avansare.)2. v. preconizare.3. (livr.) propoziție, (înv.) predlojenie, problemă. (O ~ judicioasă.)
propúnere	s.	v. CURS. PREDARE. PRELEGERE. PROPOZIȚIE.
propús	s.	v. CALCUL. GÎND. IDEE. INTENȚIE. PLAN. PROIECT. SOCOTEALĂ.
PRÓRĂ	s.	(MAR.) bot, (înv. și reg.) pisc, (înv.) pruă. (~ unei nave.)
PRORÉCTOR	s.	(înv.) subrector. (~ al universi-tății.)
proroácă	s.	v. PROFETESĂ.
PRORÓC	s.	v. profet.
proróc	s.	v. MÎNECĂTOARE. PROOR.
prorocésc	adj.	v. PREVESTITOR. PROFETIC. VIZIONAR.
prorocéstvie	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PRE-VIZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE.
prorocestvuí	vb.	v. PREVESTI. PREZICE. PROFE-TIZA. PROFEȚI. PROROCI. VESTI.
PROROCÍ	vb.	1. v. prezice.2. v. ghici.
PROROCÍE	s.	v. prezicere.
PROROCÍRE	s.	1. v. prezicere.2. v. prezicere.
prorocitór	s.	v. PREZICĂTOR. PROFET. PROROC. VESTITOR.
prorocitúră	s.	v. ORACOL. PREVESTIRE. PREVI-ZIUNE. PREZICERE. PROFEȚIE. PROROCIE.
prorocíță	s.	v. PROFETESĂ.
PROROGÁRE	s.	(JUR.) prorogație. (~ unui termen scadent.)
PROROGÁȚIE	s.	v. prorogare.
prorúpe	vb.	v. BUFNI. CONTENI. CURMA. IZBUCNI. ÎNCETA. OPRI. POTOLI. PUFNI. SFÎRȘI. STA. TERMINA. ȚÎȘNI.

prorúpere	s.	v. DECLANŞARE. DEZLĂNȚUIRE. ISCARE. IZBUCNIRE. ÎNCEPERE. PORNIRE. PRODUCERE. STÎRNIRE. VENIRE.
prorúpție	s.	v. DECLANŞARE. DEZLĂNȚUIRE. ISCARE. IZBUCNIRE. ÎNCEPERE. PORNIRE, PRODUCERE. STÎRNIRE. VENIRE.
prosădí	vb.	v. PLANTA. PUNE. RĂSĂDI. SĂDI. TRANSPLANTA.
proscalisí	vb.	v. INVITA. ÎMBIA. POFTI.
PROSCÉNIU	s.	v. avanscenă.
proschinitár	s.	v. ICONOSTAS.
PROSCOMÍDIE	s.	(BIS.) jertfelnic.
PROSCRÍE	vb.	1. v. surghiuni.2. v. interzice.3. v. dez-aproba.
PROSCRÍERE	s.	1. v. surghiunire.2. v. interzicere.
proscríere	s.	v. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.
proscrípție	s.	v. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.
PROSCRÍS	adj., s.	1. adj., s. v. exilat.2. adj. inter-zis, neîngăduit, nepermis, oprit. (Un lucru ~.)
PROSECTURĂ	s.	v. morgă.
prosferisí	vb.	v. DA. DĂRUI. OFERI.
prosforá	s.	v. ATENȚIE. CADOU. DAR. SURPRIZĂ.
prosforá	vb.	v. DA. DĂRUI. OFERI.
PROSIMIÁN	s.	v. lemurian.
PROSLĂVÍ	vb.	1. v. glorifica.2. v. preamări.
proslăví	vb.	v. AJUTA. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. LĂFĂI. MILUI. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. RĂSFĂȚA. SFÎRŞI. STINGE. SUCOMBA.
PROSLĂVÍRE	s.	1. v. glorificare.2. v. preamărire.3. v. glorie.
PROSLĂVÍT	adj.	1. v. preamărit.2. lăudat, mărit, preaînălțat, prealuminat, preamărit, preaslăvit, slăvit, venerat, (reg.) prealuminos, (înv.) prea-lăudat, preaseninat. (~e Doamne!)
prosodicésc	adj.	v. ORTOGRAFIC.
PROSÓP	s.	şervet, ştergar, (înv. şi reg.) mînăşter-gură, peşchir, (reg.) măsai, profes, sprijineală, ştergură, (Transilv.) chindeu, (Olt. şi prin Ban.) senic, (Transilv. şi Maram.) ştergător. (Se spală şi se şterge cu ~ul.)
prospéct	s.	v. PERSPECTIVĂ. PRIVELIŞTE. VEDERE.
PROSPECTÁRE	s.	v. prospecțiune.
PROSPECTÍVĂ	s.	v. ştiința viitorului.
PROSPECȚIÚNE	s.	1. prospectare. (~ geologice.)2. prospecțiune seismică v. seismometrie.
PROSPÉR	adj.	1. înfloritor, (livr.) eflorescent, (înv.) înflorit. (Stare ~.)2. v. bogat.
PROSPERÁ	vb.	a propăşi, (fig.) a înflori. (O regiune care ~.)
PROSPERÁRE	s.	propăşire, (fig.) înflorire. (~ unei regiuni.)
PROSPERITÁTE	s.	v. bunăstare.
PROSPEȚÍME	s.	frăgezime. (~ unei plante.)
prost	adj.	v. BANAL. BÎRFITOR. CALOMNIOS. CANDID. CAST. CINSTIT. CLEVETITOR. COMUN. DEFĂIMĂTOR. DENIGRATOR. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. LUCRĂTOR. MODEST. NEEVOLUAT. NEGRADAT. NEPREFĂCUT. NEPRI-HĂNIT. NEVINOVAT. OBIŞNUIT. ORDINAR. PONEGRITOR. POPULAR. PRIMITIV.
prost	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.

PROST	adj., s., adv.	1. adj., s. bleg, nătăfleț, nătărău, nătîng, neghiob, nerod, netot, prostănac, stupid, tont, tontălău, (înv. și pop.) năue, (pop. și fam.) haplea, (pop.) flaimuc, (înv. și reg.) nătîntoc, prostan, prostatic, prostănatic, (reg. și fam.) șui, (reg.) bleot,
prost	adv.	v. DREPT. PERPENDICULAR. VER-TICAL.
prost	s.	v. IOBAG. RUMÂN. ŞERB. VECIN.
prostán	adj., s.	v. BLEG. NATĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
PROSTÁTĂ	s.	(ANAT.) glandă prostatică, (înv.) gîlca sămînții.
prostátic	adj.	v. DEGAJAT. DEZINVOLT. FIRESC. MODEST. NATURAL. NEAFECTAT. NEARTIFICIAL. NECĂUTAT. NEGHIOBESC. NEPREFĂCUT. NE-ROZESC. NESILIT. NESTUDIAT. PROSTESC. SIMPLU. SPONTAN. UMIL.
prostátic	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
PROSTĂLĂU	adj., s.	(pop. și fam.) prostovan, (pop.) prostolan.
PROSTĂNÁC	adj., s.	v. prost.
prostănátic	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂ-RĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂ-LĂU.
prostănél	adj., s.	v. PROSTICEL. PROSTIȘOR. PROSTULEȚ. PROSTUȚ.
prostăticíe	adj., s.	v. DOBITOCIE. IDIOȚENIE. IDIOȚIE. IGNORANȚĂ. IMBECILITATE. INCUL-TURĂ. INEPȚIE. NEGHIOBIE. NEPRICEPERE. NEROZIE. NEŞTIINȚĂ. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE. TÎMPENIE.
PROSTEÁLĂ	s.	1. dobitocie, imbecilitate, neghiobie, nerozie, prostie, tîmpenie, (înv.) prostime. (Era de-o ~ proverbială.)2. v. capriciu.
prosteálă	s.	v. CERŞEALĂ. CERŞETORIE. CERŞIT. MILOGEALĂ. MILOGIT.
PROSTERNÁ	vb.	a se închina, a se înclina, a se pleca. (Se ~ adînc în fața lui.)
PROSTERNÁRE	s.	închinare, înclinare, plecare, (rar) prosternație. (~ adîncă a cuiva în fața unei persoane.)
prosternáție	s.	v. ÎNCHINARE. ÎNCLINARE. PLECARE. PROSTERNARE.
PROSTÉSC	adj.	1. nătîng, neghiob, neghiobesc, nerod, nerozesc, netot, stupid, (livr.) inept, (înv.) prostatic. (O atitudine ~ească.)2. dobitocesc. (O vorbă ~ească.)3. v. nebunesc.4. v. absurd.
prostésc	adj.	v. BANAL. COMUN. OBIŞNUIT. ORDINAR.
PROSTÉŞTE	adv.	1. necugetat, neghiobeşte, nero-zeşte, stupid. (S-a comportat ~.)2. dobitoceşte. (Înjură ~.)3. v. nebuneşte.
PROSTÍ	vb.	1. a (se) îndobitoci, a (se) tîmpi, (pop.) a (se) năuci, (reg.) a (se) hăbăuci, (Transilv. și Olt.) a (se) tonti. (Viața pe care o duce l-a ~ de tot.)2. v. idiotiza.3. v. afecta.4. v. înşela.5. a se degrada. (Marfa asta s-a ~ de tot.)
prostí	vb.	v. ABDICA. CERE. CERŞI. DEMISIONA. MILOGI.
prostíc	adj., s.	v. PROSTICEL. PROSTIȘOR. PROSTULEȚ. PROSTUȚ.
PROSTICÉL	adj., s.	v. prostuț.
PROSTÍE	s.	1. nătîngie, neghiobie, nerozie, stupiditate, stupizenie, (rar) nătîngeală, netoție, tonție, (franțuzism rar) sotiză, (înv. și reg.) nătărăie, (înv.) nărozenie, (fam.) zevzecie. (E de-o ~ proverbială.)2. dobitocie, imbecilitate, nătîngie, neghiobie, neroz
prostíe	s.	v. IGNORANȚĂ. INCULTURĂ. MODES-TIE. NEPRICEPERE. NEŞTIINȚĂ. SIMPLICITATE. SIMPLITATE.

PROSTÍME	s.	v. gloată.
prostíme	s.	v. DOBITOCIE. IGNORANȚĂ. IMBE-CILITATE. INCULTURĂ. MODESTIE. NEGHIO-BIE. NEPRICEPERE. NEROZIE. NEȘTIINȚĂ. PROSTEALĂ. PROSTIE. SIMPLICITATE. SIMPLI-TATE. TÎMPENIE.
PROSTÍRE	s.	1. îndobitocire, tîmpire. (~ cuiva prin viața pe care o duce.)2. v. înșelare.3. degradare. (~ calității unei mărfi.)
prostíre	s.	v. ABDICARE. CEARȘAF. CERGĂ. CUVERTURĂ. DEMISIE. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ.
PROSTIȘÓR	adj., s.	v. prostuț.
PROSTÍT	adj.	1. v. îndobitocit.2. v. înșelat.
PROSTÍT	s.	v. înșelare.
PROSTITUÁ	vb.	1. a se vinde. (O femeie care se ~.)2. (înv.) a supune. (A ~ o femeie.)
PROSTITUÁTĂ	s.	cocotă, curvă, tîrfă, femeie de stradă, (pop. şi fam.) damă, madamă, (înv. şi reg.) pîrțotină, telăliță, teleleică, (reg.) lele, madaranță, scorțotină, tearfă, tîrnoață, (prin Transilv.) bandură, bulă, (prin Bucov.) crăiță, (prin Maram.) landră, (prin Mol
PROSTITÚȚIE	s.	(pop.) curvăsărie, curvie, (înv.) supunere.
prostolán	adj., s.	v. PROSTĂLĂU.
prostován adj.	s.	v. PROSTĂLĂU.
PROSTOVÓL	s.	(PESCUIT) năpastă, (reg.) cucă, şaşma, (prin Bucov.) năpastnic, (Transilv. şi Olt.) plaşcă.
prostrâție	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFEREN-ȚĂ. INDOLENȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEM-BELISM.
PROSTULÉȚ	adj., s.	v. prostuț.
PROSTÚȚ	adj., s.	prosticel, prostișor, prostuleț, (rar) prostic, (reg.) prostănel. (E cam ~.)
proşcá	vb.	v. ÎMPROȘCA. SĂRI. STROPI.
prot	s.	v. CORECTOR. EGUMEN. STAREȚ.
próta	s.	v. PROTOIEREU. PROTOPOP.
PROTAGONÍST	s.	1. v. inițiator.2. v. corifeu.
PROTANDRÍE	s.	v. proterandrie.
protáză	s.	v. PREMISĂ.
protectá	vb.	v. AJUTA. AJUTORA. OCROTI. PRO-TEJA. SPRIJINI. SUSȚINE.
PROTECTÓR	s.	v. apărător.
PROTECTORÁT	s.	(POL.) (înv.) protecție. (Teritoriu sub ~ britanic.)
PROTÉCȚIE	s.	1. sprijin, (înv.) regea, regealîc, (reg. fig.) proptă. (Îi servește ca ~.)2. apărare, ocrotire, sprijin, (înv. şi pop.) oblăduire, (înv.) apărămînt, scuteală, scutință, scutire, (fig.) scut. (~ împotriva ...)3. v. ajutor.4. grijă, ocrotire, (fig.) aripă,
protécție	s.	v. PROTECTORAT.
proteguí	vb.	v. AJUTA. AJUTORA. OCROTI. PROTEJA. SPRIJINI. SUSȚINE.
proteguíre	s.	v. OCROTIRE. PROTEJARE. SPRIJINIRE. SUSȚINERE.
proteguít	adj.	v. AJUTAT. AJUTORAT. OCROTIT. PROTEJAT. SPRIJINIT. SUSȚINUT.
proteguitór	s.	v. APĂRĂTOR. OCROTITOR. PRO-TECTOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
PROTEÍDĂ	s.	(BIOL.) proteină conjugată.
PROTEINĂ CONJUGÁTĂ	s.	v. proteidă.
PROTEJÁ	vb.	1. v. ajuta.2. v. apăra.3. a favoriza, (înv.) a prii. (Să iubim pînă ce Amor ne va ~.)4. v. părtini.

PROTEJÁRE	s.	1. v. apărare.2. v. ocrotire.3. favo-rizare. (~ celor doi îndrăgostiți.)4. apărare, asigurare, pază, protecție, securitate, siguranță. (Măsuri de ~.)5. v. părtinire.
PROTEJÁT	adj., s.	1. adj. v. ajutat.2. adj. v. adăpostit.3. adj. v. părtinit.4. s. v. favorit.
protejatór	s.	v. APĂRĂTOR. OCROTITOR. PRO-TECTOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
PROTERANDRÍE	s.	(BOT.) protandrie.
PROTEROZÓIC	adj., s.	v. algonchian.
protesmíe	s.	v. EPOCĂ. INTERVAL. PERIOADĂ. RĂGAZ. RĂSTIMP. SPAȚIU. TIMP. VREME.
PROTÉST	s.	1. (rar) protestație, (înv.) protes-tăciune. (Și-a exprimat cu vehemență ~ul.)2. crîc-neală, crîcnire, murmur, (pop.) cîrteală, (înv.) răpștire. (Nu se aude nici un ~.)3. (FIN.) protestare, (rar) protestație. (~ul unei polițe.)
PROTESTÁ	vb.	1. (prin Transilv.) a şuşta, (înv.) a prerecui, a protestălui, a protestui, a remonstra. (A ~ cu vehemență.)2. a crîcni, a murmura, (pop.) a cîrti, (prin Mold. şi Bucov.) a bleşti, (înv.) a răpşti. (Cine mai ~ în front?)
protestá	vb.	v. BLAMA. CONDAMNA. CONTESTA. DEZAPROBA. DEZMINȚI. ÎNFIERA. NEGA. PROSCRIE. RENEGA. REPROBA. RESPINGE. STIGMATIZA. TĂGĂDUI.
PROTESTÁNT	adj.	(BIS.) reformat, (înv.) protes-tanticesc.
protestánt	adj., s.	v. CONTESTATAR. PRO-TESTATAR.
protestanticésc	adj.	v. PROTESTANT. RE-FORMAT.
PROTESTANTÍSM	s.	(BIS.) (înv.) reformație.
PROTESTÁRE	s.	(FIN.) protest, (rar) protestație. (~ unei polițe.)
PROTESTATÁR	adj., s.	contestatar, (înv.) malcontent, protestant. (Un ~ social; mişcare ~.)
protestáție	s.	v. PROTEST. PROTESTARE.
protestăciúne	s.	v. PROTEST.
protestăluí	vb.	v. PROTESTA.
protestuí	vb.	v. PROTESTA.
PROTÉZĂ	s.	1. picior, (rar) pilug. (~ de lemn, a piciorului.)2. placă. (~ dentară.)
protíe	s.	v. ÎNTÎIETATE. PRECĂDERE. PREPON-DERENȚĂ. PRIMAT. PRIMORDIALITATE.
protimíe	s.	v. ARDOARE. ÎNTÎIETATE. PRECĂ-DERE. PREPONDERENȚĂ. PRIMAT. PRIMORDI-ALITATE. PRIORITATE. RÎVNĂ. SÎRGUINȚĂ. STRĂDUINȚĂ. ZEL.
protímis	s.	v. PREDILECȚIE. PREFERINȚĂ.
protimisí	vb.	v. PREFERA.
protimisíre	s.	v. ÎNTÎIETATE. PRECĂDERE. PREPONDERENȚĂ. PRIMAT. PRIMORDIALITA-TE.
protímisis	s.	v. ÎNTÎIETATE. PRECĂDERE. PREPONDERENȚĂ. PRIMAT. PRIMORDIALI-TATE.
protimisitór	adj.	v. PRIORITAR.
protipendár	s.	v. PROTIPENDIST.
protipendát	s.	v. PROTIPENDIST.
*PROTIPENDÍST	s.	(înv.) protipendar, protipendat. (~ul aparținea protipendadei.)
PROTÍST	s.	v. protozoar.
protoánie	s.	v. PROTOPOPEASĂ.
PROTOCÓL	s.	v. ceremonial.
protocól	s.	v. CATASTIF. CONDICĂ. PROCES-VER-BAL. REGISTRU.
PROTOCOLÁR	adj.	1. v. ceremonios.2. ceremonios, parlamentar. (Stil, limbaj ~.)3. v. ceremonios.
protocolí	vb.	v. AUTENTIFICA. COMPARA. CONFRUNTA. ÎNTĂRI. LEGALIZA.

PROTOCRONÍE	s.	v. protocronism.
PROTOCRONÍSM	s.	protocronie.
PROTODIÁCON	s.	v. arhidiacon.
PROTOIERÉU	s.	v. protopop.
PROTOIERÍE	s.	v. protopopie.
protoméşter	s.	v. STAROSTE.
protón	adj.	v. PROTONIC.
PROTÓN	s.	(FIZ.) ion de hidrogen.
PROTÓNIC	adj.	(FON.) (rar) proton. (Sunet ~.)
protopărínte	s.	v. STRĂBUN. STRĂBUNIC. STRĂMOŞ.
PROTOPLASMÁTIC	adj.	(BIOL.) (rar) protoplasmic. (Substanţă ~.)
protoplásmic	adj.	v. PROTOPLASMATIC.
PROTOPÓP	s.	(BIS.) protoiereu, (reg.) prota, (prin Transilv.) arhipresbiter, (înv.) protopresbiter.
PROTOPOPEÁSĂ	s.	(rar şi fam.) protopopoaie, (prin Ban.) protoanie, (înv.) protopresbiteră. (~ este soţia protopopului.)
protopopiát	s.	v. PROTOIERIE. PROTOPOPIE.
PROTOPOPÍE	s.	(BIS.) protoierie, (înv.) protopopiat, protopresbiterie.
protopopoáie	s.	v. PROTOPOPEASĂ.
protopresbíter	s.	v. PROTOIEREU. PROTOPOP.
protopresbíteră	s.	v. PROTOPOPEASĂ.
protopresbiteríe	s.	v. PROTOIERIE. PROTO-POPIE.
PROTOROMÂNĂ	s.	v. română comună.
prótos	num.	v. PRIM.
PROTOTERIÁN	s.	v. monotrem.
PROTOTÍP	s.	1. model, tip, (înv.) tipos. (Un nou ~ de automobil.)2. model, tip, tipar. (A construit teatrul după ~ul grec.)
PROTOXID DE AZÓT	s.	(CHIM.) gaz ilariant.
PROTOZOÁR	s.	(BIOL.) protist.
PROTRITÓN	s.	v. branhiozaur.
PROTROMBÍNĂ	s.	(BIOL.) trombogen.
PROTUBERÁNŢĂ	s.	1. proeminenţă, (pop.) bulbu-cătură. (~ anatomică.)2. v. ieşitură.
PROŢÁP	s.	1. v. oişte.2. v. pîrghie.3. pîrghie. (~ la fîntînă.)
proţáp	s.	v. CĂLUŞ.
proţăpél	s.	v. CĂTUŞĂ. JAPIŢĂ.
proţăpí	vb.	v. FIXA. IMOBILIZA. INVOCA. ÎNŢEPENI. PIRONI. POSTA. PRETEXTA. PRINDE.
proţăpít	adj.	v. FIXAT. IMOBILIZAT. ÎNŢEPENIT. PRINS.
proţentuálnic	adj.	v. PROCENTUAL.
proţestáş	s.	v. PROCESOMAN.
provedeá	vb.	v. DOTA. ECHIPA. ÎNZESTRA. PREVEDEA. UTILA.
PROVENÍ	vb.	1. a purcede, (înv.) a proceda, (fig.) a izvorî. (~ dintr-un trecut îndepărtat.)2. v. des-cinde.3. a fi, a se trage. (De unde ~?)4. a ieşi, a se naşte. (Ce ~ din pisică şoareci mănîncă.)5. v. deriva.6. v. decurge.7. a deriva, a rezulta, (pop.) a se trage.
provení	vb.	v. ÎNAPOIA. ÎNTOARCE. REVENI. VENI.

PROVENIÉNȚĂ	s.	1. v. origine.2. naştere, obîrşie, origine, (livr.) extracție, matrice, stirpe, (rar) provenire, spiță, (astăzi rar) seminție, (înv. şi reg.) neam, (înv.) purcedere, purces. (Era țăran prin ~.)3. apartenență. (Care este ~ acestui utilaj?)
proveníre	s.	v. NAŞTERE. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ.
PROVÉRB	s.	zicală, zicătoare, vorbă bătrînească, (rar) parimie, (pop.) spunere, zicătură, zicere, zisă, (înv. şi reg.) poveste, (Ban.) cimilitură, (înv.) pildă. (Colecție de ~e.)
PROVERBIÁL	adj.	v. arhicunoscut.
proviánt	s.	v. PROVIZII. ZAHEREA.
PROVIDÉNȚĂ	s.	(BIS.) 1. v. cer.2. v. Dumnezeu.
PROVIDENȚIÁL	adj.	1. (BIS.) ceresc, divin, dum-nezeiesc. (Dar ~.)2. salutar, salvator. (Împre-jurare ~.)
provídeț	s.	v. GHICITOR. PREZICĂTOR.
PROVINCIÁL	adj.	provincialist.
PROVINCIALÍSM	s.	1. regionalism. (Vorbeşte cu multe ~.)2. v. patriotism local.
PROVINCIALÍST	adj.	v. provincial.
PROVÍNCIE	s.	1. (înv.) periferie. (A plecat în ~.)2. (GEOL.) provincie metaliferă = provincie metalogenetică; provincie metalogenetică v. provincie metaliferă.
provivasí	vb.	v. AVANSA. DESEMNA. FACE. ÎNAINTA. ÎNĂLȚA. NUMI. PROMOVA. PUNE. RIDICA.
provivasíre	s.	v. AVANSARE. ÎNAINTARE. ÎNĂLȚARE. NUMIRE. PROMOVARE. RIDICARE.
PROVÍZII	s. pl.	(înv. şi reg.) proviant. (~ pentru armată.)
provizión	s.	v. COMISION. REMIZĂ.
provizioná	vb.	v. APROVIZIONA.
provizór	s.	v. ADMINISTRATOR. INTENDENT.
PROVIZORÁT	s.	(înv.) provizoriu. (A încetat ~ul.)
provizóric	adj.	v. NEDEFINITIV. PROVIZORIU. TEMPORAR TRECĂTOR. VREMELNIC.
PROVIZÓRIU	adj., adv.	1. adj. v. temporar.2. adj. v. temporar.3. adv. v. temporar.4. adj. v. interi-mar.5. adj. momentan, temporar, trecător, vremelnic, (înv.) momental, momentos. (E doar o măsură ~.)6. adv. v.
provizóriu	s.	v. PROVIZORAT.
provizórnic	adj.	v. NEDEFINITIV. PROVIZORIU. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
PROVOCÁ	vb.	1. v. instiga.2. v. asmuți.3. a chema, a invita, (înv.) a provocarisi. (Îl ~ la luptă.)4. a cauza, a crea, a da, a determina, a face, a pricinui, a produce, a stîrni. (Injecția i-a ~ o senzație de înviorare.)5. a cauza, a pricinui, a produce, (pop.) a căş
provocá	vb.	v. RAPORTA. REFERI.
provocánt	adj.	v. AȚÎȚĂTOR. INCITANT. PRO-VOCATOR. SENZUAL.
PROVOCÁRE	s.	1. v. instigare.2. v. asmuțire.3. sfi-dare, sfruntare. (Aruncă cuiva o ~.)4. chemare, invitare. (~ cuiva la luptă.)5. creare, determi-nare, pricinuire, producere, stîrnire. (~ unei stări de ...)6. cauzare, declanşare, determinare, generare, pricinuire, pr
provocáre	s.	v. RAPORTARE. REFERINȚĂ. REFE-RIRE.
provocarisí	vb.	v. CHEMA. INVITA. PROVOCA.
PROVOCÁT	adj.	v. instigat.
PROVOCATÓR	s., adj.	1. s., adj. v. instigator.2. adj. v. agresiv.3. adj. v. senzual.4. adj. v. ostentativ.5. adj. sfidător. (Un gest ~.)6. adj. pricinuitor, producător. (Motiv ~ de tulburări.)

provocáție	s.	v. AȚÎȚARE. CAUZARE. DECLAN-ŞARE. DETERMINARE. GENERARE. INCITARE. INSTIGARE. INSTIGAȚIE. ÎNTĂRÎTARE. PRICI-NUIRE. PRILEJUIRE. PRODUCERE. PROVOCARE. STÎRNIRE. TULBURARE.
provocăluí	vb.	v. RAPORTA. REFERI.
PROXENÉT	s.	codoş, mijlocitor, (Mold.) pohoţ, (înv.) hotru, pezevenchi, verigaş, votru, (fig.) peşte.
PROXENÉTĂ	s.	codoaşă, codoşcă, (înv.) peze-venche.
PROXENETÍSM	s.	codoşie, codoşlîc, (înv.) peze-venclîc, verigăşie, votrie. (Practica ~ului se pedepseşte prin lege.)
proximitáte	s.	v. APROPIERE. ÎMPREJURIME. JUR. PREAJMĂ. VECINĂTATE.
PROZÁIC	adj.	1. banal, comun, (fig.) plat, (livr. fig.) tem. (Stil ~.)2. v. zilnic.
PROZAÍSM	s.	v. banalitate.
prozaíst	s.	v. PROZATOR.
PROZATÓR	s.	(LIT.) (înv.) prozaist. (Un ~ clasic.)
próză	s.	v. BANALITATE. LOC COMUN. PLATITU-DINE. PROZAISM.
prozărí	vb.	v. ERUPE.
prozăritúră	s.	v. ALERGIE. ANAFILAXIE. ERUPȚIE. EXANTEM.
prozíce	vb.	v. REPETA.
prozódic	adj.	v. ORTOGRAFIC.
PROZODÍE	s.	(LIT.) versificaţie. (Probleme de ~.)
prozodíe	s.	v. ARTICULARE. ARTICULAȚIE. EMITERE. PRONUNȚARE. PRONUNȚIE. PUNC-TUAȚIE. ROSTIRE.
prúă	s.	v. BOT. PRORĂ.
prubuít	adj.	v. ÎNCERCAT. PROBAT. VERIFICAT.
PRUDÉNT	adj.	atent, circumspect, grijuliu, precaut, prevăzător, vigilent, (reg.) grijitor, (înv.) grijnic, priveghetor, vegheat, (fig.) neadormit, treaz. (Om ~.)
PRUDÉNȚĂ	s.	atenţie, circumspecţie, grijă, precauţie, prevedere, băgare de seamă, luare-aminte, (pop.) fereală, pază, priveghere, (înv.) socotinţă, veghere. (Să procedaţi cu multă ~.)
PRUÍNĂ	s.	(BOT.) brumă, (Mold.) promoroacă. (~ care acoperă unele fructe.)
prujálnic	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
prújă	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZ-DRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
prují	vb.	v. FLECĂRI. GLUMI. ÎNDRUGA. PĂLĂ-VRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
prujitór	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
projitúră	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂ-RIE.
prumutá	vb.	v. DA. ÎMPRUMUTA.
PRUN	s.	(BOT.; Prunus domestica) (Mold. şi Bucov.) perj, (Mold. şi Transilv.) pom.
PRUNÁR	s.	(Mold. şi Bucov.) perjar. (Cultivator de pruni sau ~.)
PRUNÁR	s.	1. (Rhynchites cupreus) v. burghiaş.2. (Rhynchites bacchus) gărgăriţa-prunului.
PRÚNĂ	s.	(BOT.) (reg.) poamă, (Mold. şi Bucov.) perjă.
PRUNĂRÍE	s.	v. prunet.
PRUNC	s.	v. sugar.
prunc	s.	v. BĂIAT. COPIL. FECIOR. FLĂCĂU. TÎNĂR.
prúncă	s.	v. COPILĂ. FATĂ. FIICĂ.
pruncénie	s.	v. COPILĂRIE. PRUNCIE.
pruncésc	adj.	v. COPILĂRESC. INFANTIL.

prunchéș	s.	v. COPILAȘ.
pruncí	vb.	v. COPILĂRI.
PRUNCÍE	s.	v. copilărie.
pruncoteán	s.	v. BĂIETAN. BĂIEȚANDRU. COPILANDRU. COPILAȘ. FLĂCĂIANDRU.
PRUNCUCÍDERE	s.	(JUR.) infanticid.
prunculéț	s.	v. COPILAȘ.
pruncușoáră	s.	v. COPILIȚĂ.
pruncușór	s.	v. COPILAȘ.
pruncúț	s.	v. COPILAȘ.
pruncúță	s.	v. COPILIȚĂ.
PRUND	s.	v. pietriș.
prund	s.	v. NISIP.
PRUNDÁR	s.	v. codobatură.
prundár	s.	v. PIETRIȘ. PRUND. PRUNDĂRAȘ. PRUNDIȘ.
PRUNDÁȘ	s.	1. v. codobatură.2. v. fluierar.3. (Ca-lidris arenaria) (reg.) prundurel, purcăraș.
PRUNDĂRÁȘ	s.	(ORNIT.) 1. (Charadrius dubius curonicus) (reg.) cric, pietrar, ploier, prundar, prundurel, tililic, văcărel.2. (Charadrius dubius) (reg.) ploier de rîu, ploier gulerat mic.
prundăráș	s.	v. FLUIERAR.
prundărós	adj.	v. NISIPOS.
prundí	vb.	v. PRUNDUI.
PRUNDÍȘ	s.	v. pietriș.
prundíș	s.	v. RENIE.
PRUNDIȘÓR	s.	prunduleț, (reg.) prunduiaș, prunduț.
prindói	s.	v. INSULĂ PLUTITOARE. PLAUR. PLAVIE.
PRUNDÓS	adj.	pietros. (Teren ~.)
prundós	adj.	v. NISIPOS.
PRUNDUÍ	vb.	(reg.) a prundi, a prunduli. (A ~ un drum.)
prunduiáș	s.	v. PRUNDIȘOR. PRUNDULEȚ.
PRUNDULÉȚ	s.	v. prundișor.
prundulí	vb.	v. PRUNDUI.
prundurél	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAȘ. PRUNDĂRAȘ.
prundúț	s.	v. PRUNDIȘOR. PRUNDULEȚ.
prunélă	s.	v. PUPILĂ.
PRUNÉT	s.	prunărie, pruniș, pruniște, (Mold.) perjărie.
prun gogonéț	s.	v. GOLDAN. RENGLOT.
PRUNÍȘ	s.	v. prunet.
PRUNÍȘTE	s.	v. prunet.
PRUNIȘÓR	s.	(BOT.) prunuț.
prun sălbátic	s.	v. MĂLIN.
PRUNÚȚ	s.	(BOT.) prunișor.
PRURÍGO	s.	(MED.) strofulus.
PRURÍT	s.	(MED.) mîncărime, (reg.) mîncărici, mîncărie, mîncătură.
prus	s.	v. CORHAN. LIBARCĂ. PRISPĂ. RUS. ȘVAB.

prus	s., adj.	v. PRUSAC. PRUSIAN.
PRUSÁC	s., adj.	1. s. prusian, (Transilv.) prais, (înv.) prus.2. adj. prusian, (rar) prusăcesc, prusienesc, (înv.) prus, prusesc.
prusăcésc	adj.	v. PRUSAC. PRUSIAN.
prusésc	adj.	v. PRUSAC. PRUSIAN.
PRUSIÁN	s., adj.	1. s. v. prusac.2. adj. v. prusac.
prusiát	s.	v. CIANURĂ.
prusienésc	adj.	v. PRUSAC. PRUSIAN.
prustén	s.	v. PENIŢĂ.
pruvireág	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA.
PSÁLMIC	adj.	(BIS.) psaltic. (Cîntece ~ .)
PSALMÍST	s.	(BIS.) (înv.) psaltist.
PSALMODIÁ	vb.	(BIS.) (înv.) a psălmui.
PSALMODIÉRE	s.	(BIS.) (rar) psălmuire.
PSALT	s.	v. dascăl.
PSALTÉRION	s.	(MUZ.) (înv.) psaltire.
PSÁLTIC	adj.	v. psalmic.
psaltíre	s.	v. PSALTERION.
psaltíst	s.	v. PSALMIST.
psălmuí	vb.	v. PSALMODIA.
psămuíre	s.	v. PSALMODIERE.
PSEUDOBLEPSÍE	s.	v. iluzie optică.
PREUDOCRÚP	s.	(MED.) crup fals.
PSEUDOHERMAFRODITÍSM	s.	v. androginie.
PSEUDONÍM	s., adj.	1. s. (rar) pseudonume. (Scrie sub ~.)2. adj. pseudoepigraf. (Operă ~.)
PSEUDOEPIGRÁF	adj.	v. pseudonim.
pseudonúme	s.	v. PSEUDONIM.
PSEUDOPREFÍX	s.	v. prefixoid.
PSEUDOSUFÍX	s.	v. sufixoid.
PSIHANALÍZĂ	s.	(PSIH.) freudism, psihologie abisală.
PSÍHIC	adj., s.	1. adj. psihologic, spiritual, sufletesc. (Starea ~ a cuiva.)2. s. suflet, (rar) psihism. (Cum stă cu ~ul?)
psihicéşte	adv.	v. PSIHOLOGICEŞTE. SUFLE-TEŞTE.
psihísm	s.	v. PSIHIC. SUFLET.
PSIHOFIZIOLOGÍE	s.	psihologie fiziologică.
PSIHOLINGVÍSTICĂ	s.	psihologia limbajului.
PSIHOLÓGIC	adj.	v. psihic.
PSIHOLOGICÉŞTE	adv.	sufleteşte, (rar) psihiceşte. (Cum se simte ~?)
PSIHOLOGÍE	s.	1. v. mentalitate.2. psihologia limbajului v. psiholingvistică; psihologia lingvistică = psihologia limgajului; psihologie abisală v. psihanaliză; psihologie animală v. zoopsihologie; psihologie fiziologică v. psihofiziologie.
PSIHONEVRÓZĂ	s.	v. nevroză.
PSIHOTERAPEÚTICĂ	s.	v. psihoterapie.
PSIHOTERAPÍE	s.	(MED.) psihoterapeutică.

PSIHÓZĂ	s.	v. idee fixă.
PSIHROFÍL	adj., s.	(BIOL.) criofil. (Animal ~.)
psili	s.	v. SPIRIT LIN.
PSITACÓZĂ	s.	(MED.) boala papagalilor.
PST	interj.	v. liniște!
PTERIDOFÍTĂ	s.	(BOT.) criptogamă vasculară.
pterozáur	s.	v. PTEROZAURIAN.
PTEROZAURIÁN	s.	(GEOL.) (rar) pterozaur.
PTIALÍNĂ	s.	(BIOL.) amilază salivară.
PTIALÍSM	s.	(MED.) sialoree.
PÚBER	adj.	(livr.) nubil. (Persoană ~.)
PUBERTÁTE	s.	(înv.) junie. (La anii ~ății.)
PÚBLIC	adj., s.	1. adj. v. general.2. adj. (livr.) exoteric. (Doctrină ~.)3. s. v. asistență.4. s. sală. (~ul a izbucnit în aplauze.)
públic	s.	v. LOCUITORI. POPULAȚIE.
PUBLICÁ	vb.	1. a edita, a imprima, a scoate, a tipări, (înv.) a publicarisi, a publicui, a scrie. (A ~ o revistă.)2. v. apărea.
publicá	vb.	v. ANUNȚA. BÎRFI. BLAMA. CALOM-NIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCRE-DITA. ÎNCUNOȘTINȚA. ÎNȘTIINȚA. PONEGRI. VESTI.
PUBLICÁRE	s.	1. editare, imprimare, imprimat, scoatere, tipărire, tipărit, tragere, (înv.) publica-risire, publicație, publicitate, tipărie. (~ unui nou tiraj dintr-o carte.)2. v. tipărire.3. v. apariție.
publicáre	s.	v. ANUNȚARE. IMPRIMAT. ÎNCU-NOȘTINȚARE. ÎNȘTIINȚARE. ORGAN. PERIODIC. PUBLICAȚIE. TIPĂRITURĂ. VESTIRE.
publicarisí	vb.	v. ANUNȚA. EDITA. IMPRIMA. ÎNCUNOȘTINȚA. ÎNȘTIINȚA. PUBLICA. SCOATE. TIPĂRI. VESTI.
publicarisíre	s.	v. EDITARE. IMPRIMARE. IMPRIMAT. PUBLICARE. SCOATERE. TIPĂRIRE. TIPĂRIT. TRAGERE.
PUBLICAȚIE	s.	organ, periodic, (rar) foaie, (înv.) publicare. (O ~ de mare tiraj.)
publicăție	s.	v. AFIȘ. ANUNȚ. ANUNȚARE. DECLARAȚIE. EDITARE. IMPRIMARE. IMPRIMAT. ÎNCUNOȘTINȚARE. ÎNȘTIINȚARE. ORDONAN-ȚĂ. PUBLICARE. SCOATERE. TIPĂRIRE. TIPĂRIT. TRAGERE. VESTIRE.
públică	s.	v. REPUBLICĂ. STAT. ȚARĂ.
publicăluí	vb.	v. ANUNȚA. ÎNCUNOȘTINȚA. ÎNȘTIINȚA. VESTI.
PUBLICÍST	s.	v. ziarist.
PUBLICÍSTIC	adj.	v. ziaristic.
PUBLICÍSTICĂ	s.	v. ziaristică.
publicitáte	s.	v. EDITARE. GAZETĂRIE. IMPRI-MARE. IMPRIMAT. JURNALISM. JURNALISTICĂ. PRESĂ. PUBLICARE. PUBLICISTICĂ. SCOATERE. TIPĂRIRE. TIPĂRIT. TRAGERE.
publicuí	vb.	v. ANUNȚA. EDITA. IMPRIMA. ÎNCUNOȘTINȚA. ÎNȘTIINȚA. PUBLICA. SCOATE. TIPĂRI. VESTI.
publicuíre	s.	v. ANUNȚARE. ÎNCUNOȘTINȚARE. ÎNȘTIINȚARE. VESTIRE.
puchi	s.	v. URDOARE.
puchínă	s.	v. URDOARE.

puchiní	vb.	v. MIGĂLI.
puchinós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS. URDUROS.
puchiós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS. URDUROS.
puchițeá	s.	v. BOBIȚĂ. PICĂȚEA.
puchițél	adj.	v. PESTRIȚ.
PUCIOÁSĂ	s.	v. sulf.
pucioáse	s. pl.	v. CHIBRIT.
PUCIÓGNĂ	s.	v. iarbă-puturoasă.
puciógnă	s.	v. CORIANDRU.
puciós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS. SULFUROS.
pucluí	vb.	v. DOVEDI. PRIDIDI. RĂZBI.
PÚDIC	adj.	1. v. decent.2. v. inocent.
PUDICITÁTE	s.	v. inocență.
pudicitáte	s.	v. BUNĂ-CUVIINȚĂ. DECENȚĂ. JENĂ. MANIERĂ. PUDOARE. RUŞINE. SFIALĂ.
pudicíție	s.	v. BUNĂ-CUVIINȚĂ. DECENȚĂ. JENĂ. MANIERĂ. PUDOARE. RUŞINE. SFIALĂ.
PUDLÁJ	s.	(TEHN.) pudlare. (~ fontei.)
PUDLÁRE	s.	(TEHN.) pudlaj. (~ fontei.)
púdli	s.	v. MASĂ. TARABĂ. TEJGHEA.
PUDOÁRE	s.	1. v. bună-cuviință.2. v. inocență.
PUDRÁ	vb.	(rar) a prăfui, (înv.) a pudrui.
PUDRÁRE	s.	(rar) prăfuire.
PUDRÁT	adj.	(înv.) pudruit. (Are fața ~.)
PÚDRĂ	s.	v. pulbere.
pudruí	vb.	v. PUDRA.
pudruít	adj.	v. PUDRAT.
PUERÍL	adj.	1. v. copilăresc.2. v. neîntemeiat.
pueríl	adj.	v. COPILĂRESC. INFANTIL.
puerilitáte	s.	v. NAIVITATE.
PUF	interj.	buf!
PUF	s.	1. (ANAT.) (rar) scamă, (Transilv.) pihă. (~ de pasăre.)2. (BOT.) (rar) scamă. (~ de păpădie.)
puf	s.	v. FULG. GOGOAŞĂ. LAMURĂ. PĂPĂLĂU.
pufái	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
PUFĂÍ	vb.	1. a pîcîi, (reg.) a pîşcîi. (~ din lulea.)2. v. gîfîi.
pufăí	vb.	v. FUMA.
PUFĂIÁLĂ	s.	gîfîială, gîfîit, pufăire, pufăit, pufăitură. (~ cuiva după un efort.)
pufăiós	adj.	v. BUHĂIT. PUHAV. UMFLAT.
PUFĂÍRE	s.	v. gîfîială.
PUFĂÍT	s.	v. gîfîială.
PUFĂITÚRĂ	s.	v. gîfîială.
pufărîță	s.	v. PUFULIȚĂ.

PÚFNĂ	s.	v. vulcan noroios.
PÚFNET	s.	v. bufnitură.
PUFNÍ	vb.	v. izbucni.
pufní	vb.	v. FUMA.
PUFÓS	adj.	1. v. afînat.2. afînat, (rar) spumos. (Un aluat ~.)3. flanşat, scămos, scămoşat. (Un material textil ~.)
pufuléte	s.	v. GOGOAŞĂ. PĂPĂLĂU.
PUFULÉŢ	s.	1. pufuşor.2. (BOT.; Ageratum hous-tonianum; la pl.) (reg.) pufuşori (pl.).
pufuléţi	s. pl.	v. PEJMĂ.
PUFULÍŢĂ	s.	(BOT.) 1. (Epilobium hirsutum) (reg.) limbricaş, pufăriţă, zburătoare.2. v. zburătoare.
PUFUŞÓR	s.	v. pufuleţ.
pufuşór	s.	v. PAPANAŞ.
pufuşóri	s. pl.	v. PUFULEŢI.
puf-vegetál	s.	v. BUMBĂCARIŢĂ.
pughiláreş	s.	v. PORTMONEU. PORTOFEL.
pugilá	vb.	v. BOXA.
pugilát	s.	v. BOX. PUGILISM. SPORTUL CU MĂNUŞI.
PUGILÍSM	s.	v. box.
PUGILÍST	s.	v. boxer.
pugilística	s.	v. BOX. PUGILISM. SPORTUL CU MĂNUŞI.
pugléu	s,	v. DULĂU. ZĂVOD.
puháce	s.	v. BUFNIŢĂ. BUHĂ.
PÚHAV	adj.	1. fleşcăit, moale, (livr.) flasc. (Are o carne ~.)2. v. buhăit.
púhav	adj.	v. AFÎNAT. APĂTOS. APOS. JILAV. MOALE. POROS. PROASPĂT. PUFOS. RAR. REAVĂN. SPONGIOS. UD. UMED.
púhă	s.	v. BICI. BICIUŞCĂ.
puhăí	vb.	v. RĂCNI. STRIGA. ŢIPA. URLA. ZBIERA.
puhăiálă	s.	v. ARŞIŢĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINŢEALĂ. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUŞEALĂ.
PUHĂVÍ	vb.	v. buhăi.
puhăvíe	s.	v. BUHĂIALĂ.
PUHÓI	s.	1. v. torent.2. rîu, şiroi, şuvoi, torent. (~ de vin.)3. v. mulţime.
puhoiá	vb.	v. DEBORDA. REVĂRSA.
puhoiér	s.	v. GAIE. PLOIER.
PUI	s.	I. 1. (pop.) făt. (~ul iepei.)2. prăsilă, progenitură, (Mold.) tinc, (înv.) prăsitură. (Pisica cu ~ii ei.) *3. (reg.) căţel. (~ul unei insecte.)4. v. copil. II. v. pernuţă.
pui	s.	v. BOBIŢĂ. COPIL. MIŞINĂ. PICĂŢEA. SERTAR.
puí	vb.	v. COPILI. FACE. FĂTA. GONI. ÎMPERE-CHEA, ÎMPREUNA. ÎNCRUCIŞA. ÎNFRĂŢI. NAŞTE. PLIVI.
puiác	s.	v. ARPAGIC. CEAPĂ DE SĂMÎNŢĂ.
PUIA-GÁIA	s.	v. uliul-şi-porumbeii.
puiándru	s.	v. COPĂCEL. PUIET.
puica-pópii	s.	v. BUBURUZĂ. BOUL-DOM-NULUI. BOUL-LUI-DUMNEZEU. VACA-DOMNU-LUI.
púică	s.	v. COPIL. CURCĂ. LOSTRIŢĂ.

puicói	s.	v. CURCAN.
puiculița-própii	s.	v. BUBURUZĂ. BOUL-DOM-NULUI. BOUL-LUI-DUMNEZEU. VACA-DOMNU-LUI.
PUICULÍȚĂ	s.	v. puicuță.
puiculíță	s.	v. FLORICELE.
PUICÚȚĂ	s.	puiculiță. (~ de găină.)
puidăí	vb.	v. HĂMĂI. LĂTRA.
pui-de-gîscă	s.	v. PĂPĂDIE.
PUIÉT	s.	(BOT.) 1. copăcel, (reg.) puiandru.2. (la pl.) material săditor.
puiéț	s.	v. COPIL.
puiezí	vb.	v. ACOPERI. ÎNCĂRCA. ÎNMULȚI. PRĂSI. PROCREA. REPRODUCE. UMPLE.
puigrós	s.	v. BOTGROS. CIREȘAR.
puiós	adj.	v. FECUND. PRĂSITOR. PROLIFIC.
PUIȘÓR	s.	1. puiuț, (pop.) puiuleț. (~ de pasăre.)2. v. pernuță.
puișór	s.	v. BĂNCUȚĂ. FIRFIRIC.
puișórii	s. pl.	art. v. CLOȘCA-CU-PUI. PUIA-GAIA. ULIUL-ȘI-PORUMBEII.
puíț	s.	v. ARPAGIC. BOMBOANĂ. CEAPĂ DE SĂMÎNȚĂ.
puițí	vb.	v. ÎNMULȚI. PRĂSI. PROCREA. REPRO-DUCE.
puiúc	s.	v. SERTAR.
puiulét	s.	v. PUIȘOR. PUIUȚ.
puiul Sílvei	s.	v. VASILCĂ.
PUIÚȚ	s.	1. v. puișor.2. v. pernuță.
puizeá	s.	v. PANSEA. PANSELUȚĂ.
púj lă	s.	v. COTARLĂ. DERBEDEU. JAVRĂ. JIGODIE. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. POTAIE. PUȘLAMA. SCÎRNĂVIE. SECĂTURĂ.
pujlău	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUȘLAMA. SCÎRNĂVIE.
PULBERĂRÍE	s.	(înv.) prăfărie. (La ~ se depozi-tează praful de pușcă.)
PÚLBERE	s.	1. pudră. (O ~ de făină acoperea totul, la moară.)2. v. praf.3. praf de pușcă, (pop.) iarbă(-de-pușcă), (înv. și reg.) silitră, (înv.) paler. (~ folosită ca explo-zibil.)
púlbere	s.	v. LAMURĂ. MULȚIME. POLEN. POTOP. PUZDERIE. SUMEDENIE.
pulberós	adj.	v. PRĂFOS. PRĂFUIT.
puleárț	s.	v. PORTMONEU. PORTOFEL.
púlmă	s.	v. MINGE.
PULMÓN	s.	v. plămîn.
pulmonál	adj.	v. PULMONAR.
PULMONÁR	adj.	(înv.) pulmonal. (Afecțiune ~.)
pulmonáriță	s.	v. CUSCRIȘOR. MIEREA-UR-SULUI.
pulmónic	adj., s.	v. FTIZIC. TEBECIST. TUBER-CULOS.
pulmoníe	s.	v. FTIZIE. PNEUMONIE. TEBECE. TUBERCULOZĂ.
PULÓVER	s.	jerseu, (rar) sveter, (pop.) flanelă. (Poartă un ~ gros de lînă.)
pulpa mîinii	s	v. ANTEBRAȚ.
PULPÁNĂ	s.	coadă. (~ fraculuí.)
PULPÁR	s.	(IST., MIL.) (înv.) pulpă. (~ pentru războinici.)
PÚLPĂ	s.	1. (ANAT.) (reg.) icră. (~ a piciorului.)2. (BOT.) carne. (~ a unui fruct.)

púlpă	s.	v. BICEPS. COAPSĂ. PULPAR.
púlpeş	adj.	v. PULPOS.
PULPIŞOÁRĂ	s.	(ANAT.) (reg.) pulpuliță.
PULPÓS	adj.	(prin vestul Munt.) pulpeş. (Om ~.)
pulpós	adj.	v. CĂRNOS.
pulpulíță	s.	v. PULPIŞOARĂ.
PULS	s.	(FIZIOL.) pulsaţie, undă pulsatilă, (pop.) vînă, (grecism înv.) sfigmos. (Medicul i-a luat ~ul.)
PULSÁ	vb.	1. v. palpita.2. v. fremăta.3. v. puls.
pulsánt	adj.	v. PULSATOR.
PULSATÍL	adj.	(MED.) (rar) pulsativ. (Anevrism ~.)
pulsatív	adj.	v. PULSATIL.
PULSATÓR	adj.	(FIZ.) (rar) pulsant. (Curent electric ~.)
PULSÁȚIE	s.	1. (FIZIOL.) bătaie, palpitare, palpi-taţie, ticăit, tresărire, zbatere, zvîcneală, zvîcnet, zvîcnire, zvîcnit, zvîcnitură, (rar) tresăritură, (înv.) palpit, răsăritură, săltare. (~ inimii.)2. v. puls.3. freamăt, palpitare, palpitaţie, trepidaţie. (Simte
pult	s.	v. MASĂ. SERTAR. TARABĂ. TEJGHEA.
pultacéu	adj.	v. PĂSTOS.
PULVERIZÁ	vb.	a atomiza.
pulverizá	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. RADE. ZDROBI.
PULVERIZÁRE	s.	pulverizaţie. (~ unui lichid.)
PULVERIZATÓR	s.	(rar) vaporizator. (~ de lichid.)
PULVERIZÁȚIE	s.	pulverizare. (~ unui lichid.)
PULVERULÉNT	adj.	prăfos. (Material ~.)
PÚMA	s.	invar. (ZOOL.; Felis concolor) cuguar, (rar) tigru roşu.
PUMN	s.	1. mînă. (I-a dat un ~ de stafide.)2. (pop. şi fam.) scatoalcă, (prin Olt. şi Munt.) potîrnog, (înv.) buş, chilom. (I-a tras un ~ zdravăn.)
pumn	s.	v. PUMNAŞ.
PUMNÁL	s.	stilct, (înv. şi pop.) jungher, junghi, (înv. şi reg.) şiş, (înv.) pumnar, (arg.) şuriu. (Lovitură de ~.)
pumnár	s.	v. PUMNAL. PUMNAŞ. STILET.
PUMNÁŞ	s.	1. (reg.) pumnicel, pumnişor. (Bro-deria cusută pe o manşetă şi numită ~.)2. (reg.) pumn, pumnar, (Transilv.) pumnişor. (Manşeta brodată numită ~.)
punmărí	vb.	v. PUMNI.
*PUMNÍ	vb.	(pop.) a (se) pumnui, (reg.) a (se) pumnări. (S-au ~ zdravăn.)
pumnicél	s.	v. PUMNAŞ. PUMNIŞOR.
pumnii obrájilor	s. pl.	v. POMEŢI. UMERII OBRAJILOR.
PUMNIŞÓR	s.	(ANAT.) (înv. şi reg.) pumnicel, (prin Transilv.) pumnuţ.
pumnişór	s.	v. PUMNAŞ.
punmuí	vb.	v. PUMNI.
pumnúț	s.	v. PUMNIŞOR.
PUMPELÍT	s.	v. lotrit.
PUN	s.	v. cartaginez.
puncău	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NATÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.

punct	s.	v. POL.
PUNCT	s., adv., interj.	1. s. (LINGV.) (înv.) picătură, soroacă. (A pus ~ la sfîrşitul frazei.)2. s. (LINGV.) puncte de suspensie = puncte-puncte (pl.); puncte-puncte v. puncte de suspensie (pl.); punct şi virgulă = (Transilv.) comă punctată, (înv.) semicolon.3. s. v. comedon.4.
PUNCTÁ	vb.	v. accentua.
punctá	vb.	v. ADULMECA. ÎNSCRIE. MARCA. MIROSI.
PUNCTÁJ	s.	(înv.) punctaţiune. (~ al unei expu-neri.)
punct al mirării	s.	v. SEMNUL EXCLAMAŢIEI. SEMNUL EXCLAMĂRII.
punctár	s.	v. CHERNĂR. PUNCTATOR.
PUNCTATÓR	s.	(TEHN.) chernăr, (rar) punctar.
punctaţiúne	s.	v. PUNCTAJ.
punct de exclamáţie	s.	v. SEMNUL EXCLA-MAŢIEI. SEMNUL EXCLAMĂRII.
punct de întrebáre	s.	v. SEMNUL ÎNTREBĂRII.
PUNCTIŞÓR	s.	v. punctuleţ.
PUNCTUÁL	adj.	exact, parolist. (Voi fi ~; un om ~-.)
PUNCTUALITÁTE	s.	1. exactitate, exactitudine. (~ cu care a venit la întîlnire.)2. promptitudine. (Om de o rară ~.)
PUNCTUÁŢIE	s.	(LINGV.) (înv.) prozodie. (Reguli de ~.)
PUNCTULÉŢ	s.	punctişor, (rar) punctuliţă.
punctulíţă	s.	v. PUNCTIŞOR. PUNCTULEŢ.
PÚNE	vb.	1. v. culca. *2. (fam. fig.) a se aşeza, a se aşterne. (Se ~ pe carte, pe învăţătură)3. a aşeza, a lua. (L-a ~ pe genunchi.)4. a aşeza, (reg.) a alipui. (~ cana pe masă.)5. v. depune.6. v. plasa.7. v. aranja.8. v. aşterne.9. a aranja, a aşeza, a aşterne,
púne	vb.	v. AŞEZA. PIERDE. STA. ŞEDEA.
PÚNERE	s.	1. v. aşternere.2. punere în scenă v. regie.3. v. aplicare.4. v. coasere.5. v. înhămare.6. v. înjugare.7. v. plantare.8. v. semănat.9. v. bă-gare.10. v. încuiere.11. v. fixare.
punga-bábei	s.	v. TĂTĂIŞ. TURTĂ.
punga-boáşelor	s.	v. SCROT.
punga-pópii	s.	v. PUNGULIŢĂ. TRAISTA-CIO-BANULUI.
PUNGÁŞ	s.	1. v. hoţ.2. v. borfaş.3. v. escroc.
pungă de ápă	s.	v. ASCITĂ.
*PUNGĂLEÁLĂ	s.	(pop.) pungălitură. (~ unui obiect de îmbrăcăminte.)
pungălitúră	s.	v. PUNGĂLEALĂ.
PUNGĂŞEÁLĂ	s.	1. v. furt.2. v. escrocherie.
PUNGĂŞÉSC	adj.	v. hoţesc.
PUNGĂŞÉŞTE	adv.	v. hoţeşte.
PUNGĂŞÍ	vb.	1. a(-l) fura, (pop.) a(-l) pungui, (înv.) a(-l) pungi. (Umblă să-l ~.)2. a escroca, a înşela, (Mold.) a şufări, (fam.) a coţcări, a potlogări, a şmecheri. (De ce m-ai ~ în tranzacţia încheiată?)
PUNGĂŞÍE	s.	1. v. furt.2. (rar) borfăşie. (E un găinar, se ocupă cu ~.)3. v. escrocherie.
PUNGĂŞÍRE	s.	v. escrocare.
PUNGĂŞÍT	adj.	v. escrocat.
PUNGĂŞOÁICĂ	s.	1. v. hoaţă.2. v. escroacă.
pungător	adj.	v. ÎMPUNGĂTOR.
púnge	vb.	v. ÎMPUNGE. ÎNŢEPA.

punghíță	s.	v. PUNGULIȚĂ. PUNGUȘOARĂ. PUNGUȚĂ.
pungí	vb.	v. CALICI. FURA. LĂCOMI. PUNGĂȘI. SCUMPI. ZGÎRCI.
pungít	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
PUNGÓCI	s.	pungoi.
PUNGÓI	s.	pungoci.
punguí	vb.	v. FURA. PUNGĂȘI.
punguít	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
PUNGULÍȚĂ	s.	1. v. punguță.2. (BOT.; Thlaspi arvense) (reg.) țăşculiță, punga-popii, tăşcu-ța-ciobanului, buruiana-viermelui.
pungulíță	s.	v. PĂSTĂIOARĂ. TRAISTA-CIO-BANULUI.
PUNGUȘOÁRĂ	s.	v. punguță.
PUNGÚȚĂ	s.	punguliță, punguşoară, (reg.) pun-ghiță. (O ~ cu bomboane.)
PUNÍBIL	adj.	(JUR.) (rar) punisabil. (Faptă ~.)
PÚNIC	adj.	v. cartaginez.
punicésc	adj.	v. CARTAGINEZ. PUNIC.
punisábil	adj.	v. PUNIBIL.
punitív	adj.	v. PEDEPSITOR.
PÚNTE	s.	1. (MAR.) covertă, (înv.) pod. (Marinarii pe ~!)2. v. plută.3. v. chingă. *4. vamă. (~ reprezintă banii pe care mortul i-ar plăti pentru a trece în altă lume.)5. punte de hidrogen v. legătură de hidrogen.
púnte	s.	v. CHINGĂ. COARDĂ. CORDAR. PÎR-LEAZ. POD. POSADĂ. SCHIMBĂTOARE. STIN-GHIE.
puntea-úmărului	s.	v. CLAVICULĂ.
punticeá	s.	v. PUNTIȘOARĂ.
punticícă	s.	v. PUNTIȘOARĂ.
PUNTIȘOÁRĂ	s.	(pop.) punticea, punticică, puntiță. (~ peste un rîu.)
puntíță	s.	v. PUNTIȘOARĂ.
puntúră	s.	v. ÎMPUNSĂTURĂ. ÎNȚEPĂTURĂ.
punți	s. pl.	v. CRIVAC.
pup	s.	v. BOBOC. CALOTĂ. CĂPIȚĂ. CIFOZĂ. CIUCIULETE. CLAIE. COC. COCOAȘĂ. GIBOZITATE. GURĂ. MINCIUNĂ. MINCIUNEA. MINCIUNICĂ. MOȚ. MUGUR. OCHI. PORCOI. SĂRUT. SĂRUTARE. SCOVARDĂ. STOG. USCĂ-ȚEA. USCĂȚICĂ. ZBÎRCIOG.
pupá	vb.	v. CĂPĂTA. DOBÎNDI. OBȚINE. PRIMI. SĂRUTA.
pupáre	s.,	v. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
pupát	s.	v. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
PÚPĂ	s.	(ENTOM.) crisalidă, nimfă, (pop.) gogoașă, păpuşă. (~ a unui fluture.)
pupăgoáră	s.	v. ORĂSTICĂ. PUPĂZĂ.
PUPĂÍ	vb.	(reg.) a pupăza, a pupui. (Pupăza ~.)
pupăí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
pupătúră	s.	v. GURĂ. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
pupăzá	vb.	v. ÎMPĂIENJENI. ÎNCEȚOSA. ÎNNEGURA. PĂIENJENI. PUPĂI. TULBURA. VOALA.
PÚPĂZĂ	s.	1. (ORNIT.; Upupa epops) (glumeț) cuc-armenesc.2. (BOT.; Orobus vernus) (reg.) pupăgioară, pupezele (pl.), pupezoi.
púpăză	s.	v. CICATRICE. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. GURĂ. PROSTITUATĂ. SEMN. TÎRFĂ. URMĂ.

pupezéle	s. pl.	v. ORĂSTICĂ. PUPĂZĂ.
pupezoáică	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
pupezói	s.	v. ORĂSTICĂ. PUPĂZĂ.
pupi	s. pl.	v. ZBÎRCIOGI-GRAŞI.
PUPÍLĂ	s.	(ANAT.) (pop.) lumina ochiului, (reg.) vedere, (înv.) lumea ochilor, (franţuzism înv.) prunelă.
PUPÍTRU	s.	bancă. (Puneţi caietele pe ~!)
púpoş	adj.	v. CIFOS. COCOŞAT. GHEBOS. GHE-BOŞAT.
pupúi	s.	v. CIFOZĂ. COCOAŞĂ. GIBOZITATE. MOŢ.
pupuí	vb.	v. PUPĂI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
pupuiá	vb.	v. CĂŢĂRA. COCOŢA. RIDICA.
pupuiálă	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
pupuiát	adj.	v. MOŢAT. ŢUGUIAT.
pupuít	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
pupuitúră	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. SUŞOTIT.
PUR	adj.	1. v. neamestecat.2. v. natural.3. v. nativ.4. v. curat.5. curat, natural, neamestecat, (înv. şi pop.) sadea. (Vin ~.)6. v. limpede.7. v. curat.8. v. senin.9. v. clar.10. ideal, platonic, (fig.) curat. (Dragoste ~.)
pur	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FE-CIORESC. INOCENT. NEPRIHĂNIT. NEVINOVAT. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
PUR	s.	(BOT.) 1. (Allium rotundum) (Transilv.) ai.2. (Allium vineale) usturoi sălbatic, (reg.) samuraslă.
pur	s.	v. AI SĂLBATIC. AIUL ŞARPELUI. ARPAGIC. CEAPA-CIORII. GHIOCEL. HAGIMĂ. LUMÎNARE. LUMÎNĂRICĂ. PRAZ.
puradél	s.	v. COPIL. DANCI.
purcăláş	s.	v. PURCELUŞ.
purcăráş	s.	v. FLUIERAR. PRUNDAŞ.
PURCEÁ	s.	v. scroafă.
purceá	s.	v. BICEPS. CUFĂR. LADĂ.
PURCÉDE	vb.	v. proveni.
purcéde	vb.	v. ACŢIONA. AJUNGE. APUCA. CURGE. DECURGE. DEVENI. IEŞI. ÎNCEPE. ÎNDREPTA. LUA. MERGE. ORIENTA. PĂŞI. PLECA. PORNI. PROCEDA. PROVENI. REIEŞI. REZULTA.
purcédere	s.	v. NAŞTERE. OBÎRŞIE. ORIGINE. PLECARE. PORNIRE. PROVENIENŢĂ.
purceláş	s.	v. PURCELUŞ. SCAIETELE-POPII.
PURCELÚŞ	s.	(ZOOL.) (reg.) purcălaş, purcelaş.
PURCELÚŞĂ	s.	(ORNIT.) 1. (Sylvia curruca) pitulice, (reg.) scrofiţă, ţîţ.2. (Sylvia hortensis) pitulice, (reg.) scrofiţă.3. purcelușă neagră (Sylvia atricapilla) = (reg.) pitulice-cu-cap-negru, pitulice-neagră.
purcés	s.	v. NAŞTERE. OBÎRŞIE. ORIGINE. PLE-CARE. PORNIRE. PROVENIENŢĂ.
PURCÓI	s.	v. grămadă.
purd	adj.	v. SURD.
purecíme	s.	v. PURICĂRIE.
purgaménţ	s.	v. LAXATIV. PURGATIV.
purgáre	s.	v. DEFECARE. DEFECAŢIE. IEŞIRE. PURGAŢIE.
PURGATÍV	s.	(FARM.) laxativ, (pop.) curăţenie, (înv.) purgament, purgaţie.
PURGÁŢIE	s.	v. defecare.
purgáţie	s.	v. LAXATIV. PURGATIV.

puricá	vb.	v. DESPĂDUCHEA. PĂDUCHEA.
puricár	s.	v. POLICAR.
PURICÁRE	s.	puricat, puriceală.
PURICÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Pulicaria vulgaris) (reg.) puricică, puricioasă, rozovă, iarba-puricelui.
puricáș	s.	v. PURICE-DE-OMĂT.
PURICÁT	s.	v. puricare.
PURICĂRÍE	s.	(rar) purecime.
PURICEÁLĂ	s.	v. puricare.
purice-de-ápă	s.	v. DAFNIE.
PURICE-DE-OMĂT	s.	(ENTOM.; Podura nivalis) (rar) puricaș.
puricéi	s. pl.	v. SCORNICI.
puricícă	s.	v. PURICARIȚĂ.
puricioásă	s.	v. PURICARIȚĂ.
PURIFICÁ	vb.	1. v. epura.2. v. limpezi.3. (TEHN.) a curăța, (înv.) a lămuri. (A ~ un metal.)4. v. îm-prospăta.5. v. mîntui.
PURIFICÁRE	s.	1. v. epurare.2. v. limpezire.3. (TEHN.) curățare, (rar) purificație. (~ metalului.)4. v. îm-prospătare.
PURIFICÁT	adj.	1. v. epurat.2. curățit, (înv.) lămurit. (Metal ~.)3. v. împrospătat.4. v. curat.
PURIFICATÓR	s.	v. epurator.
purificáție	s.	v. CURĂȚARE. EPURARE. EPU-RAȚIE. PURIFICARE.
PURITÁTE	s.	1. curățenie. (~ aurului.)2. v. lim-pezime.3. v. claritate.4. v. desăvîrșire.
puritáte	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. FECIO-RIE. INOCENȚĂ. NEPRIHĂNIRE. NEVINOVĂȚIE. PUDICITATE. PUDOARE. VIRGINITATE.
puríu	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
PURÓI	s.	(MED.) (pop.) coptură, materie, (reg.) mlaci, (prin Olt.) venin. (Rana a colectat ~.)
purói	s.	v. CORASLĂ.
PUROIÁ	vb.	v. supura.
puroiát	adj.	v. PURULENT. SUPURANT.
puroiós	adj.	v. PURULENT. SUPURANT.
púrpur	s.	v. SCARLATINĂ.
purpurát	adj.	v. PURPURIU. VIȘINIU.
PÚRPURĂ	s.	1. (înv.) porfiră. (Vopsit cu ~.)2. (MED.) purpura Werlhop v. trombocitopenie.
púrpură	s.	v. HLAMIDĂ. MANTIE.
PURPURÍU	adj.	v. vișiniu.
purporós	adj.	v. PURPURIU. VIȘINIU.
PURPUR RETINIÁN	s.	(ANAT.) rodopsină.
PURTÁ	vb.	1. v. căra.2. a transmite, a trece. (~ paharul din mînă în mînă.)3. a avea, a ține. (~ în mînă un buchet de flori.)4. a ține. (O ~ de talie.)5. v. duce.6. a sprijini, a susține, a ține. (Vom merge cît ne-or ~ picioarele.)7. a merge, a umbla. (Vara ~ o blu
purtá	vb.	v. APUCA. CÎȘTIGA. CUCERI. DEPLASA. DESFĂȘURA. DOBÎNDI. DUCE. EVOLUA. GRĂBI. IUȚI. ÎNDREPTA. ÎNDURA. ÎNTÎMPLA. LUA. MERGE. MIȘCA. OBȚINE. ORIENTA. PĂȘI. PĂTIMI. PĂȚI. PETRECE. PLECA. PORNI. RĂBDA. REALIZA. REPURTA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE. UMBLA. ZORI.

PURTÁRE	s.	1. v. cărat.2. folosire, întrebuinţare, purtat, uzură. (De atîta ~, pantalonii erau rupţi.)3. port. (~ armelor este interzisă.)4. v. compor-tare.5. comportament, comportare, conduită, (rar) purtat, (pop.) port, purtătură, (prin Olt.) săbaş, (Olt.) umblet,
purtáre	s.	v. CIRCULAŢIE. CÎRMUIRE. CONDU-CERE. DIRIGUIRE. DOMNIE. GRAVIDITATE. GUVERNARE. MERS. SARCINĂ. STĂPÎNIRE. UMBLET.
PURTÁT	adj.	folosit, uzat, vechi. (Haine ~.)
PURTÁT	s.	folosire, întrebuinţare, purtare, uzură. (De atîta ~, pantalonii erau rupţi.)
purtát	s.	v. CÎRMUIRE. COMPORTAMENT. COM-PORTARE. CONDUCERE. CONDUITĂ. DIRIGU-IRE. DOMNIE. GUVERNARE. ÎMBRĂCĂMINTE. PORT. PURTARE. STĂPÎNIRE.
purtăréţ	adj.	v. DURABIL. PORTABIL. PORTATIV. REZISTENT. SOLID. TRAINIC. TRANSPORTABIL.
PURTĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. transportor.2. s. deţinător, posesor. (~ al unui nume.)
purtătór	adj., s.	v. CĂLĂUZITOR. ÎNDRUMĂTOR. POVĂŢUITOR. SFĂTUITOR.
purtătór	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
purtătúră	s.	v. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. PURTARE.
PURULÉNT	adj.	(MED.) supurant, (rar) puroiat, (înv. şi reg.) puroios. (Rană ~.)
PURULÉNŢĂ	s.	(MED.) supuraţie, (rar) supurare. (~ unei plăgi.)
pururélnic	adj.	v. CONTINUU. ETERN. NECONTENIT. NECURMAT. NEÎNCETAT. NEÎNTRERUPT. NEMURITOR. NEPIERITOR. NESFÎRŞIT. NEUITAT. PERMANENT. PERPETUU. VEŞNIC.
PÚRURI	adv.	1. v. continuu.2. v. întotdeauna.3. v. veşnic.
PUS	adj.	aşternut, întins, pregătit. (Îl aşteaptă cu masa ~.)
PUS	s.	1. v. plantare.2. v. semănat.
pusăciúne	s.	v. AMPLASAMENT. AŞEZARE. LOC. POZIŢIE. SITUAŢIE.
pusăitór	adj.	v. CONCRET. FIZIC. MATERIAL. PALPABIL. PERCEPTIBIL. PIPĂIBIL. SESIZABIL.
pusătúră	s.	v. AMPLASAMENT. AŞEZARE. LOC. POZIŢIE.
puscelós	adj.	v. PUSTULOS.
pusciúhă	s.	v. MOMÎIE. SPERIETOARE.
PUSÉU	s.	v. criză.
púsi	s.	v. GURĂ. SĂRUT. SĂRUTARE.
pusoáre	s.	v. AMPLASAMENT. AŞEZARE. LOC. POZIŢIE. SAD.
pustelnicí	vb.	v. PUSTNICI. SCHIMNICI. SIHĂSTRI.
pustiélnică	s.	v. CUCUVAIE. CUCUVEA.
pustieşág	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEŞERT. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIETATE. PUSTIIRE. PUSTIU. SI-NISTRU. URGIE.
PUSTIETÁTE	s.	1. v. deşert.2. pustiu, sălbăticie, (rar) sălbătăciune, (înv.) sălbătăcime. (~ locurilor.)3. singurătate, (fig.) sihăstrie. (Era o ~ totală.)
PUSTIÍ	vb.	v. distruge.
pustií	vb.	v. ABANDONA. ASASINA. LĂSA. OMORÎ. PĂRĂGINI. PĂRĂSI. SĂLBĂTICI. SUPRIMA. UCIDE.
pustiiciós	adj.	v. DEŞERT. DEVASTATOR. DEZASTRUOS. DISTRUCTIV. DISTRUGĂTOR. GOL. NECULTIVAT. NELOCUIT. NEPOPULAT. NIMICITOR. PUSTIITOR. PUSTIU. RUINĂTOR.

pustiiciúne	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEŞERT. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIETATE. PUSTIIRE. PUSTIU. SINISTRU. URGIE.
PUSTIÍRE	s.	1. v. distrugere.2. v. dezastru.
pustiíre	s.	v. DEŞERT. PUSTIETATE. PUSTIU.
PUSTIÍT	adj.	v. distrus.
pustiít	adj.	v. DEŞERT. GOL. NECULTIVAT. PUSTIU. SĂLBATIC. VID.
pustiít	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DEZAS-TRU. FLAGEL. GROZĂVIE. NĂPASTĂ. NENORO-CIRE. PACOSTE. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. SINISTRU. URGIE.
PUSTIITÓR	adj.	1. v. distrugător.2. distrugător, mistuitor, nimicitor. (Un incendiu ~.)
pustíu	adj.	v. DEŞERT. GOL. NEPĂZIT. NESUPRA-VEGHEAT. VID.
PUSTÍU	adj., s.	1. adj. deşert, gol, necultivat, sălbatic, vid, (înv. şi reg.) săcret, (înv.) puştiicios, pustiit. (Un loc, un ținut ~.)2. s. v. deşert.3. s. v. pustietate.4. adj. v. nelocuit.5. adj. v. neum-blat.6. adj. părăsit.7. adj. singur, stingher. (A rămas ~ pe lu
pustíu	adj., s.	v. AFURISIT. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. RĂU. TICĂLOS.
pustíul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
PÚSTNIC	s.	anahoret, ascet, eremit, schimnic, sihastru, (rar) schimonah, (înv.) aschitac, aschitean, monah, oselnic, schitnic. (~ul trăieşte prin locuri pustii.)
pustnicésc	adj.	v. ASCETIC. SIHĂSTRESC.
pustnicéşte	adv.	v. ASCETIC. SIHĂSTREŞTE.
PUSTNICÍ	vb.	a (se) schimnici, a (se) sihăstri, (reg.) a (se) pustelnici. (A ~ departe de lume.)
PUSTNICÍE	s.	ascetism, asceză, schimnicie, sihăstrie, (rar) schimnicit.
PUSTULĂ MALÍGNĂ	s.	v. antrax.
PUSTULÓS	adj.	(înv.) puscelos.
pustuluí	vb.	v. DEVASTA. DISTRUGE. NIMICI. PÎRJOLI. PRĂPĂDI. PUSTII.
puşcá	vb.	v. ÎMPUŞCA. ÎNJUNGHIA.
puțcálă	s.	v. PUŞCOCI.
puşca-lúpului	s.	v. GAROAFĂ. GAROFIȚĂ DE GRĂDINĂ.
puşcár	s.	v. ARTILERIST. PUŞCAŞ. TUNAR.
puşcáre	s.	v. ÎMPUŞCARE.
PUŞCÁŞ	s.	(MIL.) (înv.) puşcar, sineţaş. (~ trage o salvă de puşcă.)
puşcáş	s.	v. ARTILERIST. TUNAR. VÎNĂTOR.
puşcát	adj.	v. ÎMPUŞCAT.
puşcát	s.	v. ÎMPUŞCARE.
puşcáviță	s.	v. PUŞCOCI.
PÚŞCĂ	s.	(înv. şi reg.) durdă, flintă, sîneață. (Are ~ încărcată.)
púşcă	s.	v. ARC. PRAŞTIE. TUN.
puşcăleáță	s.	v. PUŞCOCI.
puşcărí	vb.	v. BOMBARDA. ÎMPUŞCA.
PUŞCĂRIÁŞ	s.	v. condamnat.
PUŞCĂRÍE	s.	(JUR.) 1. v. închisoare.2. închisoare, ocnă, recluziune, temniță. (Condamnat la 5 ani ~.)
puşcăríe	s.	v. ARTILERIE.

puşcăríre	s.	v. CANONADĂ.
puşcăríţă	s.	v. PUŞCOCI.
puşcătór	s.	v. VÎNĂTOR.
PUŞCĂTÚRĂ	s.	patron.
puşcătúră	s.	v. DESCĂRCĂTURĂ. FOC. ÎMPUŞ-CĂTURĂ. POTRICALĂ. PREDUCEA.
puşcău	s.	v. DINAMITĂ.
PUŞCHEÁ	s.	(MED.) (înv.) puşchineaţă. (~ pe limbă.)
puşchineáţă	s.	v. PUŞCHEA.
puşcoáie	s.	v. PUŞCOCI.
PUŞCÓCI	s.	(reg.) proaşcă, puşcală, puşcaviţă, puşcăleaţă, puşcăriţă, puşcoaie, puşcoi, (Ban. şi Olt.) prişcopală, (prin Maram.) puşculie, (Dobr.) puşcuroi. (Un ~ de soc, pentru copii.)
puşcói	s.	v. PUŞCOCI.
puşculíe	s.	v. PUŞCOCI.
PUŞCULÍŢĂ	s.	1. (pop.) puşcuţă. (~ este diminutiv al lui puşcă.)2. (Transilv.) mută, (Transilv. şi Ban.) picsă. (Bagă banii în ~.)
puşcurói	s.	v. PUŞCOCI.
puşcúţă	s.	v. PUŞCULIŢĂ.
púşiţ	s.	v. PANARIŢIU.
PUŞLAMÁ	s.	1. v. lichea.2. v. canalie.
puşlamalîc	s.	v. HAIMANALÎC. HOINĂREALĂ. LICHELISM. VAGABONDAJ. VAGABONDARE.
puşlánie	s.	v. HAIMANALÎC. HOINĂREALĂ. VAGABONDAJ. VAGABONDARE.
puştán	s.	v. BĂIETAN. BĂIEŢANDRU. COPILAN-DRU. FLĂCĂIANDRU.
puştáncă	s.	v. FETIŞCANĂ.
PUŞTI	s.	pici, prichindel, ţînc, (reg.) pricolici, (fam.) zgîmboi, (fig.) năpîrstoc. (Un ~ de vreo 5 ani.)
puşti	s.	v. BĂIEŢAŞ. BĂIEŢEL. COPILAŞ.
puşticá	vb.	v. ŢÎŞNI.
puştoáică	s.	v. FETIŞCANĂ.
puştóc	s.	v. ARBIU.
PUTEÁ	vb.	1. a se cădea, a se cuveni. (Se ~ să stăm cu braţele în sîn?)2. a merge. (Aşa nu se mai ~!)
PUTÉRE	s.	1. v. capacitate.2. v. energie.3. v. băr-băţie.4. fermitate, tărie. (N-a avut suficientă ~ să ...)5. v. tărie.6. v. posibilitate.7. voie, voinţă. (Cu de la sine ~.)8. conducere, (fig.) cîrmă. (A ajuns la ~.)9. v. împuternicire.10. autoritate, (înv.) tărie
putére	s.	v. DISPONIBIL. DUIUM. EFECTIV. FORŢĂ. GRĂMADĂ. MULŢIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.
puterínţă	s.	v. CAPACITATE. FORŢĂ. POSIBILI-TATE. PUTERE. PUTINŢĂ.
PUTÉRNIC	adj., adv., s.	art. 1. adj. v. robust.2. adj. rezistent, tare, (pop.) pilos. (Om ~.)3. adj. v. solid.4. adj. v. proeminent.5. adj. v. redutabil.6. adj. straşnic, zdravăn, (pop.) ţeapăn. (I-a tras o palmă ~.)7. adv. tare, voinicește, zdravăn. (Trage ~ de funie.)8. adj. v
putérnice	s. pl.	v. IELE.
puternicíe	s.	v. ABUZ. ATOTPUTERNICIE. AUTO-RITATE. CAPACITATE. DOMINARE. DOMINAŢIE. EXCES. FORŢĂ. HEGEMONIE. POSIBILITATE. PUTERE. PUTINŢĂ. SAMAVOLNICIE. SILNICIE. STĂPÎNIRE. SUPREMAŢIE.
puternicós	adj.	v. ATOTPUTERNIC.

puterós	adj.	v. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
PÚTINĂ	s.	(pop.) bărbînță, (Transilv.) ghiob, pîrlau, (prin Transilv.) şiroadă, (Transilv., Maram. şi Mold.) toc. (O ~ cu brînză.)
pútină	s.	v. CRISTELNIȚĂ.
putinciós	adj.	v. BUN. CAPABIL. COMPETENT. DESTOINIC. DOTAT. EFICACE. EFICIENT. EXPERIMENTAT. FOLOSITOR. ÎNCERCAT. ÎNZESTRAT. OPERATIV. POSIBIL. PRACTIC. PREGĂTIT. PRICEPUT. PRODUCTIV. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. UTIL. VALOROS. VERSAT. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. VREDNI
putinciosíe	s.	v. POSIBILITATE. PUTERE. PU-TINȚĂ. STARE.
PUTINÉI	s.	(reg.) bădîi, masleancă. (În ~se bate smîntîna.)
PUTINÍCĂ	s.	(reg.) brădoaie, putinioară, (Transilv.) ghiobuleț. (~ cu brînză.)
putinioáră	s.	v. PUTINICĂ.
PUTÍNȚĂ	s.	1. v. capacitate.2. v. posibilitate.3. v. mod.
putínță	s.	v. FORȚĂ. PUTERE. STAT. ȚARĂ.
PUTOÁRE	s.	duhoare, infecție, împuțiciune, miasmă, (livr.) fetiditate, (înv.) duh, smreduire. (Simțea în nări o ~ insuportabilă.)
putoáre	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
putorí	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
PÚTRED	adj.	1. descompus, putrezit, (livr.) putrid, (rar) putregăit, (pop.) putregăios, (reg.) zăcut. (O materie organică ~.)2. (MED.) cangrenat, necrozat, putrezit, (rar) necrotic, (livr.) mortificat. (Țesut ~.)
pútred	adj.	v. CORUPT.
PUTREFÁCȚIE	s.	descompunere, putrezire, (rar) putrefiere, putrescență, (înv.) putrejune, putre-zeală, putreziciune. (~ unui cadavru.)
putrefácție	s.	v. CORUPȚIE. DECADENȚĂ. DE-CĂDERE. DEPRAVARE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIERZARE. STRICĂ-CIUNE. VICIU.
putrefiá	vb.	v. DESCOMPUNE. PUTREZI.
putrefiére	s.	v. DESCOMPUNERE. PUTRE-FACȚIE. PUTREZIRE.
PUTREGÁI	s.	(rar) putrezitură, (înv. şi reg.) putreganie. (Un ~ de lemn.)
putregái	s.	v. LEPĂDĂTURĂ. LICURICI.
putregánie	s.	v. PUTREGAI.
pulregăí	vb.	v. DESCOMPUNE. PUTREZI.
putregăiós	adj.	v. DESCOMPUS. PUTRED. PUTREZIT.
putregăít	adj.	v. DESCOMPUS. PUTRED. PUTREZIT.
putrejúne	s.	v. CORUPȚIE. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESCOMPUNERE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZ-MĂȚ. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVERSITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIERZANIE. PIER-ZARE. PUTREFACȚIE. PUTREZICIUNE PUTRE-ZIRE. STRICĂCIUNE. VICIU.
putrescénță	s.	v. DESCOMPUNERE. PUTREFAC-ȚIE. PUTREZIRE.
putrezeálă	s.	v. DESCOMPUNERE. PUTREFAC-ȚIE. PUTREZICIUNE. PUTREZIRE.
PUTREZÍ	vb.	1. a (se) descompune, (rar) a (se) putrefia, a (se) putregăi. (O materie organică ce a ~.)2. v. cangrena.
PUTREZICIÚNE	s.	(livr.) putriditate, (rar) putre-zime, (înv. şi reg.) putrejune, (înv.) putrezeală.

putreziciúne	s.	v. CORUPȚIE. DECADENTĂ. DECĂDERE. DEPRAVARE. DESCOMPUNERE. DESFRÎNARE. DESFRÎU. DESTRĂBĂLARE. DEZMĂȚ. IMORALITATE. PERDIȚIE. PERVER-SITATE. PERVERSIUNE. PERVERTIRE. PIER-ZANIE. PIERZARE. PUTREFACȚIE. PUTREZIRE. STRICĂCIUNE. VICIU.
putrezíme	s.	v. PUTREZICIUNE.
PUTREZÍRE	s.	1. v. putrefacție.2. v. cangrenare.
PUTREZÍT	adj.	1. v. putred.2. v. cangrenat.
putrezitúră	s.	v. PUTREGAI.
putríd	adj.	v. DESCOMPUS. PUTRED. PUTREZIT.
putriditáte	s.	v. PUTREZICIUNE.
PÚTTO	s.	(ARTE PLAST.) amoraș.
PUTURÓS	adj., s.	1. adj. v. neplăcut.2. adj. v. viciat.3. adj., s. v. leneș.
PUTUROȘÉNIE	s.	v. lene.
PUTUROȘÍ	vb.	v. lenevi.
puturoșie	s.	v. INDOLENȚĂ. LENE. LENEVIE. PUTUROȘENIE. TRÎNDĂVEALĂ. TRÎNDĂVIE.
putút	adj.	v. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
PUȚ	s.	1. v. fîntînă.2. v. sondă.3. (reg.) șaht. (~ de mină.)
puța-cocóșului	s.	v. BUHAI.
puțár	s.	v. FÎNTÎNAR.
púțăr	s.	v. ORDONANȚĂ.
púțcă	s.	v. BAROS.
PUȚÍ	vb.	a duhni, a mirosi, (prin Mold.) a se auzi, (Mold.) a duhli, (înv.) a duhori. (~ a băutură.)
PUȚÍN	adj., adv.	1. adj. insuficient. (Oaste ~; bani ~.)2. adj. (înv.) scurt. (A scris în ~ cuvinte totul.)3. adv. v. prost.4. adj. v. cîtva.5. adv. nițel, (pop.) oleacă, (înv.) oarece, oareșice. (Stai ~!)6. adv. v. cîtva.7. adj. scurt. (În ~ vreme voi fi la tine.)8. adv.
puținá	vb.	v. DESCREȘTE. DIMINUA. ÎMPUȚINA. MICȘORA. REDUCE. SCĂDEA.
puțináre	s.	v. DESCREȘTERE. DIMINUARE. ÎM-PUȚINARE. MICȘORARE. REDUCERE. SCĂDERE.
PUȚINĂTÁTE	s.	(rar) puțînime, puțîntime, (înv.) puțineală.
puțineálă	s.	v. PUȚINĂTATE.
puținél	adj., adv.	v. PUȚINTEL.
puținíme	s.	v. PUȚINĂTATE.
PUȚINTÉL	adj., adv.	1. adj., adv. (pop.) puțînel. (Mai e ~ unt)2. adv. nițeluș, (pop.) olecuță, (reg.) nițicuș. (Stai ~ pe
puțintíme	s.	v. PUȚINĂTATE.
puțói	s.	v. SÎNGELE-VOINICULUI. ȚOI.
puțúi	vb.	v. ADMONESTA. ARANJA. CERTA. DĂSCĂLI. DICHISI. DOJENI. FACE. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. LUSTRUI. MORALIZA. MUS-TRA. SPILCUI. VĂCSUI.
púțul	s.	art. v. PEGAS.
puțuléț	s.	v. PUȚUREL.
puțuluí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FACE. FER-CHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. LUSTRUI. SPILCUI. VĂCSUI.
PUȚURÉL	s.	(reg.) puțuleț.
PUZDÉRIE	s.	1. v. mulțime.2. mulțime, potop, sumedenie, (pop.) spuzenie, (înv. și reg.) sodom, (fig.) pulbere, spuză, spuzeală. (~ de stele.)3. (Munt.) spîldării (pl.). (~ de in sau de cînepă.)
puzdérie	s.	v. AȘCHIE. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.

QUASÁG	s.	(ASTRON.) galaxie albastră, galaxie cvasistelară.
QUATTROCÉNTO	s.	(IST., ARTE) Renaştere timpurie.
rabárbură	s.	v. REVENT. RUBARBĂ.
RABÁT	s.	1. reducere, scăzământ. (A face un ~ la preţul unei mărfi.)2. rabat comercial v. adaos comercial. (~ prevăzut de lege pentru o marfă.)
rabiát	adj.	v. FURIBUND.
RÁBIE	s.	v. turbare.
RABÍN	s.	(BIS.) (înv.) haham, sacerdot.
rablagí	vb.	v. DEGRADA. DETERIORA. ÎNVECHI. RAMOLI. STRICA. UZA.
rablagít	adj.	v. DEGRADAT. DETERIORAT. ÎNVECHIT. RAMOLIT. SENIL. STRICAT. UZAT.
RÁBLĂ	s.	v. vechitură.
ráblă	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
RABOTÁJ	s.	v. rabotare.
RABOTÁRE	s.	(TEHN.) rabotaj, rabotat. (~ unei suprafeţe metalice.)
RABOTÁT	s.	v. rabotare.
ráburi	s. pl.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂTURĂ. VREASC.
RAC	s.	1. (ZOOL.; Astacus fluviatilis) (rar) stacoj.2. (pop.) cancer. (Zodia ~ului.)
rac	s.	v. ANCORĂ. CANCER. COROPIŞNIŢĂ. DESTUPĂTOARE. NEOPLASM. TIRBUŞON. TU-MOARE MALIGNĂ.
racaléţ	s.	v. BROASCĂ DE IARBĂ. BROASCĂ VERDE. BROATEC. BROTAC. BROTĂCEL. BU-RATIC.
racaméte	s.	v. BROASCĂ DE IARBĂ. BROASCĂ VERDE. BROATEC. BROTAC. BROTĂCEL. BU-RATIC.
racatéţ	s.	v. BROASCĂ DE IARBĂ. BROASCĂ VERDE. BROATEC. BROTAC. BROTĂCEL. BU-RATIC.
RACÉM	s.	1. v. ciorchine.2. racem compus v. panicul.
RACHÉTĂ	s.	(MIL.) rachetă de semnalizare v. rachetă luminoasă; rachetă luminoasă = rachetă de semnalizare.
rachiér	s.	v. POVARNAGIU. VELNICER.
rachieríe	s.	v. POVARNĂ. VELNIŢĂ.
RACHÍU	s.	(Mold.) holercă, (Transilv. şi Ban.) palincă, (Transilv.) stropşeală, vinars, (glumeţ) agheasmă, (arg.) tabardos. (O cinzeacă de ~.)
rácilă	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENŢĂ. IMPERFECŢIUNE. INSUFICIENŢĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂ-DERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
RACLÁ	vb.	v. chiureta.
raclá	vb.	v. RADE. RĂZUI.
RACLÁJ	s.	v. chiuretaj.
ráclă	s.	v. COŞCIUG. LOT. PARCELĂ. SICRIU.
RACLÉTĂ	s.	v. răzuitor.
RACLÓR	s.	v. răzuitor.
RACOLÁ	vb.	v. recruta.
RACOLÁJ	s.	v. racolare.
RACOLÁRE	s.	racolaj, recrutare. (~a de prosti-tuate.)
RACORD OLANDÉZ	s.	(TEHN.) holendru.
RADÁR	s.	(FIZ.) radiolocator, locator radio.
rádăş	s.	v. EXCEDENT. PLUS. PRISOS. PRISOSINŢĂ. SURPLUS.
RÁDE	vb.	1. a (se) bărbieri. (Şi-a ~ mustaţa.)2. v. răzui.3. v. distruge.

ráde	vb.	v. RETEZA. TĂIA.
RADIÁ	vb.	1. v. degaja.2. (reg.) a răza. (Un astru care ~.)3. (livr.) a exulta. (A ~ de fericire.)
RADIÁ	vb.	a șterge. (A ~ dintr-o evidență.)
RADIÁL	adj.	radiar, radiat. (De formă ~.)
RADIÁNȚĂ	s.	(FIZ.) emitanță. (~ este o mărime fotometrică.)
RADIÁR	adj.	v. radial.
RADIÁT	adj.	v. radial.
RADIATÓR	s.	calorifer. (Nu s-a încălzit ~ul.)
RADIÁȚIE	s.	1. (FIZ.) radiere. (Proces de ~ corpusculară.)2. (FIZ.) radiație Röntgen v. raze X; radiație X v. raze X.3. v. rază.
RADICÁL	adj., s.	1. adj. v. esențial.2. adj. v. drastic.3. s. (MAT.) rădăcină. (~ al unui număr.)4. s. (LINGV.) rădăcină. (~ al unui cuvînt.)
RADICALÍSM	s.	v. radicalitate.
RADICALITÁTE	s.	radicalism. (~ a unei revendi-cări.)
RADICÉLĂ	s.	(BOT.) rădăcină laterală, rădăcină secundară.
RADIÉRĂ	s.	v. gumă.
RADIÉRE	s.	1. v. radiație.2. v. degajare.
rádină	s.	v. RĂGĂLIE. SIREC.
RÁDIO	s.	1. radioreceptor. (Și-a cumpărat un nou ~.)2. v. radiodifuziune.
RADIOBALÍZĂ	s.	(FIZ.) v. radiofar.
RADIODIFUZIÚNE	s.	radio. (Are o emisiune la ~.)
RADIODISTRIBÚȚIE	s.	v. radioficație.
RADIOEMISIÚNE	s.	(FIZ.) emisiune radio.
RADIOEMIȚĂTÓR	s.	emițător radio.
RADIOFÁR	s.	(FIZ.) radiobaliză.
RADIOFICÁȚIE	s.	radiodistribuție.
RADIOGRAFÍE	s.	radiogramă. (~ pulmonară.)
RADIOGRÁMĂ	s.	1. v. radiotelegramă.2. v. radio-grafie.
RADIOIZOTÓP	s.	v. izotop radioactiv.
RADIOLOCATÓR	s.	v. radar.
RADIORECEPTÓR	s.	v. radio.
RADIÓS	adj.	1. v. luminos.2. fericit, încîntat. (O față ~oasă.)
RADIOTELEGRAFÍE	s.	(FIZ.) telegrafie fără fir.
RADIOTELEGRÁMĂ	s.	radiogramă. (A primit o ~ urgentă.)
RADIOTERAPÍE	s.	(MED.) rontgenterapie.
RADIOÚNDĂ	s.	v. undă electromagnetică.
RADIUMTERAPÍE	s.	(MED.) curieterapie.
RADÓN	s.	(CHIM., FIZ.) emanație de radiu. (~ este un element chimic radioactiv.)
radóu	s.	v. PLUTĂ.
raf	s.	v. CERC. ȘINĂ.
RAFINÁ	vb.	v. civiliza.
RAFINAMÉNT	s.	1. v. bun-gust.2. v. distincție.3. v. finețe.
RAFINÁRE	s.	1. v. stilare.2. finețe, rafinament, subtilitate. (~ nuanțelor stilistice.)

RAFINÁT	adj.	1. v. ales.2. v. stilat.3. v. fin.4. sa-vant. (O ~ mînuire a efectelor sonore.)
rafinát	adj.	v. MANIERAT. STILAT.
RAFINATÓR	s.	v. rafinor.
RAFINÓR	s.	rafinator. (E de profesie ~.)
RAFT	s.	poliță, (reg.) corlată. (~ la o etajeră.)
RAGÁDĂ	s.	(MED.) zăbale (pl.), zăbăluță, (prin Ban.) zobele (pl.).
RÁGE	vb.	v. mugi.
ragila-pămîntului	s.	v. SPARANGHEL.
RÁGILĂ	s.	(TEHN.) (reg.) raştilă. (Cu ~ se piaptănă fuiorul de in.)
RAHÁT	s.	(turcism înv.) rahatlocum. (Mănîncă ~ şi bea apă rece.)
rahát	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
rahatlocúm	s.	v. RAHAT.
ráhăt	s.	v. DURATĂ. INTERVAL. ÎNTINDERE. PERIOADĂ. RĂSTIMP. TIMP.
RAHIANESTEZÍE	s.	(MED.) anestezie rahidiană.
RÁHIS	s.	v. măduva spinării.
rahítis	s.	v. RAHITISM.
RAHITÍSM	s.	(MED.) (înv.) rahitis.
ráhnă	s.	v. RĂCEALĂ.
RAI	s.	(BIS.) cer, paradis, (livr.) eden. (Odihneşte în ~.)
rai	s.	v. PANAHIDĂ. PARASTAS. PĂTUL. POMANĂ. RĂSADNIȚĂ.
RAIGRAS ENGLEZÉSC	s.	(BOT.; Lolium perenne) zizanie, (reg.) obsigă, odos, sălbăție.
ráimăr s.v. PICHER.		
ráină	s.	v. CRATIȚĂ. TIGAIE.
RAIÓN	s.	secție. (~ de jucării, într-un magazin.)
RAIONÁRE	s.	zonare. (~ a suprafețelor agricole ale unui teritoriu.)
raipélț	s.	v. CHIBRIT.
RÁITĂ	s.	v. tur.
RALIÁ	vb.	v. adera.
RALIÉRE	s.	v. adeziune.
ram	s.	v. CRACĂ. CREANGĂ. RAMURĂ.
ramá	vb.	v. LOPĂTA. VÎSLI.
ramazán	s.	v. STOMAC.
RÁMĂ	s.	1. cadru, (rar) încadratură, pervaz. (~ de tablou.)2. v. cercevea.3. v. şasiu.
RÁMĂ	s.	v. vîslă.
RAMBLEIÁJ	s.	rambleiere. (~ la o mină.)
RAMBLEIÉRE	s.	v. rambleiaj.
rambúrs	s.	v. ÎNAPOIERE. RAMBURSARE. RESTITUIRE.
RAMBURSÁ	vb.	a înapoia, a restitui. (A ~ creditul primit.)
RAMBURSÁRE	s.	înapoiere, restituire, (rar) restituție, (pop.) întoarcere, (înv.) ramburs, reînturnare. (~ unei datorii.)
RÁMIE	s.	(BOT.; Boehmeria nivea) urzică chine-zească.
RAMIFICÁ	vb.	1. (rar) a se rămuri, (reg.) a se crăcăna. (Crengile copacului se ~.)2. a (se) diversifica. (A ~
RAMIFICÁRE	s.	1. ramificație. (~a unui copac.)2. diversificare. (~a producției.)
RAMIFICÁT	adj.	1. v. rămuros.2. rămuros, (înv.) răşchirat. (Reni cu coarne ~.)3. arborescent. (Rețea electrică ~.)

RAMIFICÁȚIE	s.	1. ramificare. (~ a unui copac.)2. v. braț.3. v. schimbător de cale. (~ la calea ferată.)
ramn	s.	v. PĂDUCEL.
RAMOLEÁLĂ	s.	v. senilitate.
RAMOLÍ	vb.	(MED.) (livr.) a se seniliza, (înv.) a se matofi, (fam. fig.) a se hodorogi, a se rablagi, a se zaharisi, (impr.) a se scleroza.
RAMOLÍRE	s.	(MED.) 1. (livr.) senilizare, (fam. fig.) zaharisire, (impr.) sclerozare. (~ prematură a cuiva.)2. v. senilitate.
RAMOLISMÉNT	s.	v. senilitate.
RAMOLÍT	adj., s.	1. adj. v. senil.2. s. babalîc, baccea, căzătură, hodorog, (reg. şi fam.) ghiuj, (reg.) jap, matuf, (prin Mold.) băbălău, (fig.) hîrb. (A ajuns un ~.)
ramolíție	s.	v. RAMOLEALĂ. RAMOLIRE. RAMO-LISMENT. SENILITATE.
RÁMPĂ	s.	1. platformă. (~ de lansare.)2. balu-stradă, parapet, parmaclîc, pălimar, rezemătoare, mînă curentă, (rar) reazem, (Transilv. şi Munt.) plimbă, (Transilv.) strajă, (înv.) parmac. (~ la o scară.)3. (TEATRU) rivaltă. (Actorii au ieşit la ~.)
rámpă	s.	v. BARIERĂ.
ramplasá	vb.	v. ÎNLOCUI. SCHIMBA.
RÁMURĂ	s.	1. (BOT.) cracă, creangă, (rar) ram. (înv. şi reg.) stîlp, (reg.) ratină, rază, (Transilv.) cloambă, (Transilv., Bucov. şi Olt.) crac. (O ~ de măr.)2. v. branşă.
RÁNĂ	s.	(MED.) 1. bubă, leziune, plagă, (pop.) meteahnă, (înv. şi reg.) beleaznă, (reg.) oajdă, (înv.) rănitură. (Are o ~ adîncă.)2. lovitură, (înv.) vătămătură. (Are o ~ uşoară la mînă.)
ránă	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. CICATRICE. DURERE. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SEMN. SUFERINȚĂ. SUPLICIU. TORTURĂ. URMĂ.
ráncă	s.	v. PIETROŞEL. PORCUŞOR.
RANCHIÚNĂ	s.	v. invidie.
RANCHIUNÓS	adj.	1. duşmănos, răzbunător, (livr.) vindicativ, (reg.) țînaş, zăcaş. (E un spirit ~.)2. v. invidios.
rancoáre	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUŞ-MĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
ráncotă	s.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂ-TURĂ. VREASC.
RANDALINÁ	vb.	v. zimțui.
RANDALINÁRE	s.	v. moletare.
RANDALÍNĂ	s.	v. moletă.
RANDAMÉNT	s.	1. potențial. (A crescut ~ul producției.)2. spor. (Nu avea ~ la lucru.)3. v. pro-ductivitate. (Sporirea ~ului la hectar.)4. v. efi-cacitate.
ranforsáre	s.	v. CONSOLIDARE. ÎNTĂRIRE.
RANG	s.	1. v. titlu.2. v. demnitate.3. grad, poziție, situație, treaptă, (înv.) stepenă. (~ul cel mai înalt în ierarhia socială.)4. v. ierarhie.5. v. condiție.6. v. funcție.7. v. categorie.8. categorie, ordin. (De prim ~.)
rang	s.	v. RÎND. ŞIR. ŞIRAG.
RÁNGĂ	s.	(TEHN.) (pop.) ştangă, (reg.) manelă, răzuş, (Transilv.) parîngă. (A ridica ceva cu o ~.)
RÁNIȚĂ	s.	rucsac, (rar) sac, (prin Transilv. şi Ban.) borneu. (Un alpinist cu ~ în spate.)
RÁNTIE	s.	(BIS.) (rar) mantie. (~ preoțească.)
ránție	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. SCUTEC. ZDREANȚĂ.
ranț	s.	v. CREȚ. CUTĂ. DUNGĂ. ÎNCREȚITURĂ. RID. RUMEGĂTURĂ. RUMEGUŞ. ZBÎRCITURĂ.
rapáce	adj.	v. APRIG. APUCĂTOR. HRĂPĂREȚ. LACOM. NESĂTUL. PRĂDALNIC. RĂPITOR.

rapacitáte	s.	v. LĂCOMIE.
rápăg	s.	v. ALUNECUŞ. GHEŢUŞ. LUNECUŞ.
rápăn	adj.	v. ÎNCĂRCAT. PLIN.
rápăn	s.	v. BOALA LUI CARRÉ. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE. RÎIE. SCABIE.
RAPÍD	adj., adv.	1. adj. v. accelerat.2. adj. fulgeră-tor, iute. (Cu o mişcare ~ ...)3. adj. v. iute.4. adv. v. iute.5. adv. v. imediat.6. adv. v. curînd.7. adj., adv. v. des.8. adj., adv. v. prompt.9. adj. fugitiv.
RAPIDITÁTE	s.	1. v. viteză.2. v. grabă.3. v. promp-titudine.
rápin	s.	v. MORVĂ. RĂPCIUGĂ.
rápor	s.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
RÁPIŢĂ	s.	(BOT.) 1. (Brassica napus şi rapa) (reg.) brojbă, nap, navetă, curechi-de-cîmp, curechi-săl-batic.2. rapiţă-sălbatică (Nasturtium palustre) v. brîncuţă.
rapiţă álbă	s.	v. MUŞTAR.
rapiţă de cîmp	s.	v. MUŞTAR. NAP SĂLBATIC.
rapiţă de muştár	s.	v. MUŞTAR.
rapiţă sălbátică	s.	v. MUŞTAR. NAP SĂLBATIC. RIDICHE SĂLBATICĂ.
RAPÓRT	s.	1. v. relaţie.2. legătură, relaţie, (livr.) contingenţă, nex, (înv.) legămînt, referinţă, (grecism înv.) schesis. (Ce ~ este între ...?)3. v. con-tact.4. v. proporţie.5. (MAT.) proporţie.6. con-formitate. (Cheltuieli în ~ cu veniturile.)7. v. dare de seam
RAPORTÁ	vb.	1. v. referi.2. a se referi, a viza. (Cele arătate se ~ la următoarea problemă...)3. a se referi, (înv.) a se provoca, a se provocălui. (La ce te ~?)4. v. relata.5. (rusism înv.) a predstavlisi. (I-a ~ ce a făcut.)
RAPORTÁRE	s.	v. referire.
raportatór	s.	v. RAPORTOR.
RAPORTÓR	s.	1. (înv.) raportator. (A fost desemnat ~ la congres.)2. (MAT.) (înv.) transportator. (Cu ~ul se măsoară unghiurile.)
rapt	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOŢIE. JAF. JEFUIRE. JEFUIT. PRADĂ. PRĂDARE. PRĂDAT. PRĂDĂCIUNE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. RĂPIRE.
RAR	adj., adv.	1. adj. v. distanţat.2. adj. afînat, moale, poros, pufos, (rar) înfoiat, ţărînos, (reg.) puhav. (Pămînt ~.)3. adj. rarefiat, rărit, (rar) rarificat. (Aerul ~ al piscurilor.)4. adj. subţire, transparent, uşor, (înv.) uşure. (O ceaţă ~; un material ~.)5. ad
rára	adv.	v. AGALE. ALENE. BINIŞOR. DOMOL. ÎNCET. ÎNCETINEL. ÎNCETIŞOR. LIN. LINIŞTIT.
RAREFÁCŢIE	s.	rarefiere, (rar) rarificare. (~ aerului.)
RAREFIÁ	vb.	(rar) a (se) subţia, (reg.) a (se) subţira. (Vîntul ~ norii.)
RAREFIÁT	adj.	1. subţire. (Nori ~.)2. rar, rărit, (rar) rarificat. (Aerul ~ al piscurilor.)
RAREFIÉRE	s.	rarefacţie, (rar) rarificare. (~ aerului.)
RÁREORI	adv.	1. v. rar.2. arar, arareori, rar. (~ se auzea cîte o şoaptă.)
rarificáre	s.	v. RAREFACŢIE. RAREFIERE.
rarificát	adj.	v. RAR. RAREFIAT. RĂRIT.
rarísim	adj.	v. EXCEPŢIONAL. NEOBIŞNUIT.
RÁRIŞTE	s.	răritură, (pop.) răriş, (reg.) răret, rărime. (Se odihnea într-o ~ de pădure.)
RARITÁTE	s.	v. curiozitate.
rárița	s.	art. v. LUCEAFĂRUL DE ZIUĂ. LUCEA-FĂRUL DIN ZORI. SIRIUS.
RÁRIŢĂ	s.	(AGRIC.) (reg.) săpătoare, (prin Tran-silv.) sapă, (prin Dobr.) tîrmîc, (înv.) răritoare.
ras	adj.	v. DREPT. NETED. PLAN. PLAT. ŞES.

RAS	adj., adv.	1. adj. v. bărbierit.2. adj. v. răzuit.3. adv. v. razant.
RAS	s.	v. bărbierit.
RÁSĂ	s.	(BIOL.) 1. soi, specie, (pop.) sămință, (prin Transilv. şi Munt.) strană. (~ de vite.)2. sînge. (Cal de ~ arabă.)3. (înv.) soi. (~ mongolă.)4. rasă ecologică = ecotip.
RÁSĂ	s.	(BIS.) (înv.) schimă. (A îmbrăcat ~ mona-hală.)
ráscotă	s.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂ-TURĂ. VREASC.
RASIÁL	adj.	(POL.) rasist, segregaționist. (Discriminare ~.)
RASÍSM	s.	(POL.) segregaționism.
RASÍST	adj.	v. rasial.
rasól	s.	v. TENCUIALĂ.
rasoleálă	s.	v. TENCUIALĂ.
*RASOLÍ	vb.	(reg.) a sucăli. (A ~ treaba.)
rast	s.	v. POPAS. POPOSIRE.
RÁSTER	s.	(FOTO) sită fotografică.
raşpalău	s.	v. RAŞPEL. RAŞPILĂ.
ráşpă	s.	v. GUMĂ. RADIERĂ.
RÁŞPEL	s.	(TEHN.) raşpilă, (reg.) raşpalău, răzălău.
RÁŞPILĂ	s.	v. raşpel.
ráştilă	s.	v. RAGILĂ.
RATÁ	vb.	v. pierde.
RATÁRE	s.	v. pierdere.
RATÁT	adj.	1. v. eşuat.2. v. pierdut.
RÁTĂ	s.	1. (rar) tranşă, (pop.) cîşti, (înv.) soroc. (A restituit suma în două ~.)2. (FIN.) procent. (~ a scontului, a dobînzii.)3. v. curs.
rată de asiguráre	s.	v. PRIMĂ DE ASIGURARE.
RATIFICÁ	vb.	v. confirma.
RATIFICÁRE	s.	v. confirmare.
RATIFICÁT	adj.	confirmat.
rátină	s.	v. CRACĂ. CREANGĂ. RAMURĂ.
ráting	s.	v. APRECIERE.
RATÍTĂ	s.	v. acarinată.
rátotă	s.	v. JUMĂRI. OMLETĂ.
ráță	s.	v. PLOSCĂ. URINAR.
rață mícă	s.	v. SARSELĂ.
RÁȚIE	s.	v. porție.
RAȚIONÁ	vb.	v. chibzui.
RAȚIONÁ	vb.	a raționaliza. (A ~ consumul de petrol.)
RAȚIONÁL	adj., adv.	1. adj. v. intelectual.2. adj. v. logic.3. adj. v. echilibrat.4. adj. v. judicios.5. adv. v. chibzuit.
RAȚIONALIZÁ	vb.	a raționa. (A ~ consumul de petrol.)
RAȚIONAMÉNT	s.	1. v. argument.2. (înv.) rezon, rezonament, socoată, socoteală. (Şi-a făcut următorul ~ ...)3. v.
RAȚIÚNE	s.	1. v. minte.2. v. inteligență.3. v. jude-cată.4. gîndire, intelect, înțelegere, judecată, minte, (fig.) cap. (Are o ~ extrem de limpede.)5. judecată, minte, (rar) cunoştință, (pop. şi fam.) glagore, (înv.) rezon. (O ~ normală.)6. judecată, minte, raționam

RAZ	s.	v. răzuitor.
raz	s.	v. OTIC. RĂVAR.
RAZACHÍE	s.	(BOT.) țîța-vacii. (~ este o specie de struguri.)
RAZÁNT	adv.	ras, tangențial. (Zboară ~ cu pă-mîntul.)
RÁZĂ	s.	1. radiație. (~ solară.)2. dîră, dungă, fascicul, fîșie, trîmbă, (fig.) sprînceană. (O ~ de lumină.)3. (FIZ.) raze Röntgen v. raze X; raze X = radiație Röntgen, radiație X, raze Röntgen.4. (GEOM.) (înv.) semidiametru. (~ unui cerc.)5. (MAT.) rază vectoare
rázã	s.	v. CRACĂ. CREANGĂ. FLOAREA-SOA-RELUI. FOFEAZĂ. RAMURĂ.
RÁZNA	adv.	haihui. (Umblă ~.)
răbăgíe	s.	v. RABLĂ. RUGINĂ. RUGINITURĂ. VECHITURĂ.
RĂBDÁ	vb.	1. v. îndura.2. v. suporta.3. v. îngădui.4. v. abține.
RĂBDÁRE	s.	1. (livr.) pacientă, (înv.) tîrpenie. (Are o ~ îngerească.)2. v. stăruință.
răbdáre	s.	v. CHIN. DURERE. INDULGENȚĂ. ÎNCERCARE. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNGĂDUIRE. NĂ-DEJDE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. SPERANȚĂ. SUFERINȚĂ. TOLERANȚĂ.
RĂBDĂTÓR	adj.	1. îndurător, (pop.) răbduriu. (E foarte ~ în fața suferinței.)2. (livr.) pacient, (înv. şi pop.) răbduriu, (pop.) pilos, (înv.) suferitor. (Se arată ~ cu noi.)3. perseverent, stăruitor, tenace, (livr.) pacient, (rar) răbduriu, (astăzi rar) străduitor, (p
răbdătór	adj.	v. CONCESIV. INDULGENT. ÎNGĂ-DUITOR. TOLERANT.
răbduríu	adj.	v. ÎNDURĂTOR. PERSEVERENT. RĂBDĂTOR. STĂRUITOR. TENACE.
răblărít	adj.	v. DEGRADAT. DETERIORAT. ÎNVECHIT. STRICAT. UZAT.
RĂBÓJ	s.	(reg.) răvaş. (Socoteală înscrisă la ~.)
răbój	s.	v. CALCUL. CALCULARE. RĂVAR. SOCO-TEALĂ. SOCOTIRE. SOCOTIT.
răbolí	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
răboțoí	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
RĂBUFNEÁLĂ	s.	izbucnire, răbufnire, (rar) răbufnitură. (A avut o ~ nervoasă.)
RĂBUFNÍ	vb.	v. erupe.
RĂBUFNÍRE	s.	1. v. erupție.2. v. izbucnire.
răbufnitúră	s.	v. IZBUCNIRE. RĂBUFNEALĂ. RĂBUFNIRE.
răbuní	vb.	v. ÎNTINDE. LUNGI. TOLĂNI.
răbunít	adj.	v. CULCAT. ÎNTINS. LUNGIT. TOLĂNIT. TRÎNTIT.
răcán	s.	v. RECRUT.
răcălí	vb.	v. RÎCÎI. SCORMONI. SCURMA.
răcămăți	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
răcănél	s.	v. BROASCĂ DE IARBĂ. BROASCĂ VERDE. BROATEC. BROTAC. BROTĂCEL. BU-RATIC.
răcăní	vb.	v. OCĂCĂI. ORĂCĂI.
răcășí	vb.	v. ÎNTINDE. LUNGI. TOLĂNI.
răceá	s.	v. MINCIOG.
RĂCEÁLĂ	s.	1. v. frig.2. (MED.) (pop.) troahnă, (prin Mold.) rahnă, (Mold., Bucov. şi Transilv.) suhărie. (A contractat o ~ zdravănă.) *3. (fig.) reținere, rezervă. (Spectacolul a fost primit cu destulă ~.)
răceálă	s.	v. APATIE. CALM. CUMPĂT. DELĂSARE. FIRE. INDIFERENȚĂ. INDOLENȚĂ. INERȚIE. INSENSIBILITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. STĂPÎNIRE. TEMBELISM.
răchișoáră	s.	v. CĂTINĂ.

RĂCHITÁN	s.	(BOT.; Lythrum salicaria) (reg.) brăileancă, călbăşoară, gălbejoără, lemnuş, lemnuşcă, zburătoare, florile-zînelor (pl.).
RĂCHÍTĂ	s.	(BOT.) 1. (Salix fragilis) lozie, mlajă, (reg.) plesnitoare, salcă, salcie, sălcică, sălcioară.2. (Salix viminalis) lozie, mlajă, răchiţică, salcie, (reg.) străvăţ.3. răchită roşie (Salix purpurea) = lozie, mlajă, (reg.) răchiţică, salcie.4. răchită albă
răchítă	s.	v. IOV. SALCIE. SALCIE. PLETOASĂ. SALCIE. PLÎNGĂTOARE. ZĂLOG.
răchiţéle	s. pl.	v. SLĂBĂNOG.
RĂCHIŢÍCĂ	s.	(BOT.) 1. (Elaegnus angustifolia) (rar) măslin-sălbatic, (reg.) sălcioară, salcie-dom-nească, salcie-mirositoare, sălciuţă-mirositoare.2. v. salcie.
răchiţícă	s.	v. LOZIE. MLAJĂ. RĂCHITĂ ROŞIE. RĂSCOAGE. SALCIE PLETOASĂ. SALCIE PLÎN-
RĂCÍ	vb.	a (se) răcori, (reg.) a (se) reveni. (Afară s-a mai ~.)
RĂCÍT	adj.	v. rece.
RĂCITÓR	s.	gheţar. (Pune carnea la ~.)
RĂCITÚRI	s. pl.	v. piftie.
răciuf	vb.	v. PARCELA.
RĂCNET	s.	v. strigăt.
RĂCNÍ	vb.	1. v. striga.2. v. vocifera.3. v. răsti.
răcnitúră	s.	v. RĂCNET. STRIGĂT. ŢIPĂT. URLET. ZBIERĂTURĂ. ZBIERET.
răcoáre	adj.	v. RĂCORITOR. RĂCOROS. REA-VĂN. RECE.
RĂCOÁRE	s.	răcoreală, (reg.) reveneală. (~ nopţii.)
răcoáre	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIŢĂ.
RĂCOREÁLĂ	s.	v. răcoare.
răcoréle	s. pl.	v. ROCHIŢA-RÎNDUNELEI. RO-CHIŢA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ. ZOREA.
RĂCÓRI	s. pl.	v. fiori.
RĂCORÍ	vb.	v. răci.
răcorí	vb.	v. ALINA. CALMA. DOMOLI. ÎMBLÎNZI. LINIŞTI. POTOLI. TEMPERA. UŞURA.
răcorít	adj.	v. RĂCORITOR. RĂCOROS.
RĂCORITÓR	adj.	răcoros, (rar) răcorit, (înv.) răcoare. (O adiere ~oare pe vreme de arşiţă.)
RĂCORÓS	adj.	1. v. răcoritor.2. reavăn, rece, (înv.) răcoare. (Aerul cel ~ al nopţii.)3. v. friguros.
RĂCOVÍNĂ	s.	(BOT.; Stellaria media) (reg.) aurică, cuişoriţă, gheţişoară, rocoţel, scînteiuţă, coa-dă-de-găină, iarba-găinii, iarbă-de-păsări, steluţa-fetei, steluţă-albă.
răcovínă	s.	v. MIERLUŢĂ. ROCOŢEA. SCÎN-TEIOARĂ. SCÎNTEIUŢĂ.
RĂCUÍNĂ	s.	(BOT.; Galium rotundifolium) sînziană, (reg.) floarea-sfîntului-Ion.
RĂCULÉŢ	s.	1. (ZOOL.) răcuşor, (rar) răcuţ.2. (BOT.; Polygonum bistorta) (reg.) cîrligat, cîrligăţică, cîrligel, nodurar, şerpariţă, troscot, troscoţel, buruiana-rîndunicii, iarba-balaurului, iarba-şar-pelui, iarbă-iute, iarbă-roşie, lemn-dulce, mo-ţul-curcanului, r
răcúrgere	s.	v. REFLUX.
RĂCUŞÓR	s.	v. răculeţ.
răcúţ	s.	v. RĂCULEŢ. RĂCUŞOR.
RĂDÁŞCĂ	s.	(ENTOM.; Lucanus cervus) răgace, (reg.) bourel, buhai, caraban, cerb, cerbar, cornac, taur, boul-babei, boul-Domnului, boul-lui-Dum-nezeu, capul-cerbului, vaca-Domnului.
rădăcina-ciúmei	s.	v. CAPTALAN.
rădăcina-sărăcíei	s.	v. PĂTRUNJEL-DE-CÎMP. PĂTRUNJEL-SĂLBATIC.

rădăcina-şárpelui	s.	v. RĂCULEŢ.
RĂDĂCÍNĂ	s.	1. (BOT.) rădăcină laterală v. radicelă; rădăcină secundară v. radicelă, rădăcină laterală.2. rădăcina-vieţii v. ginseng.3. cotor, (reg.) măcău. (~ cozii calului.)4. (MED.) (pop.) ţîţînă. (~ unui furuncul.)5. (LINGV.) radical. (~ unui cuvînt.)6. (MAT.) ra
rădăcínă	s.	v. BAZĂ. FUNDAMENT. FUNDAŢIE. SCORBURĂ. TEMELIE.
rădăcină-de-fríguri	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
rădăcină-de-lingoáre	s.	v. IARBĂ-DE-LIN-GOARE.
rădăcină-de-piper-álb	s.	v. GHIMBER.
rădăcină-dúlce	s.	v. LEMN-DULCE.
rădăcină-neágră	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
rădăcină-sălbátică	s.	v. HREAN.
rădiác	s.	v. DUMBRAVĂ.
rădúce	vb.	v. ADUCE. APROPIA. ASEMĂNA. ASEMUI. SEMĂNA.
rădván	s.	v. CALEAŞCĂ.
RĂFUÍ	vb.	a se socoti. (Lasă că ne ~ noi!)
răfuí	vb.	v. ACHITA. LICHIDA. ONORA. PLĂTI.
RĂFUIÁLĂ	s.	(italienism) vendetă.
RĂGÁCE	s.	v. rădaşcă.
RĂGÁZ	s.	1. v. odihnă.2. linişte, pace, tihnă.3. timp, vreme, (pop.) răspas. (Nu-i dă nici ~ să respire; dă-mi puţin ~ să mă gîndesc.)4. v. perioadă.5. v. păsuire.
răgăduí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. APUCA. ECONOMISI. FACE. ÎNTÎMPLA. NIMERI. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. STRÎNGE. ŢIPA. URLA. ZBIERA.
RĂGĂLÍE	s.	(reg.) răgăţînă, (Olt.) radină. (~ formată pe malul unui rîu.)
răgălíe	s.	v. PIR.
răgăţînă	s.	v. RĂGĂLIE.
RĂGET	s.	muget, (rar) mugit, mugitură, ruget. (~ul leului.)
RĂGILÁ	vb.	(reg.) a răheri. (A ~ fuiorul de in.)
răglotí	vb.	v. BATE. LUPTA. RĂZBOI.
răgorít	adj.	v. RĂGUŞIT.
răgorítură	s.	v. DISFONIE. RĂGUŞEALĂ.
RĂGUŞEÁLĂ	s.	(MED.) disfonie, (reg.) răgoritură.
RĂGUŞÍ	vb.	(reg.) a sitivi, (Mold. şi Transilv.) a (se) ştiri, (fig.) a se dogi, a se hodorogi. (Ai ~ de tot; i-a ~
RĂGUŞÍT	adj.	1. (reg.) răgorit. (Om ~.)2. hîrîit, hîrîitor, (reg.) siteav, (fig.) dogit, hodorogit, spart. (Un glas ~.)
răherí	vb.	v. RĂGILA.
răí	vb.	v. ÎNRĂI.
răiciúne	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALI-TATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
răíme	s.	v. RĂUTATE.
răínţă	s.	v. RĂUTATE.
răíre	s.	v. RĂUTATE.
răít	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIRCIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂ-JIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
răitár	s.	v. CAVALERIST. CĂLĂREŢ.

RĂMÁS	s.	v. rămînere.
rămás	s.	v. AMANET. EXCEDENT. GAJ. GARAN-ŢIE. MOŞTENIRE. PARIU. PATRIMONIU. PLUS. PRINSOARE. PRISOS. PRISOSINŢĂ. RĂMĂŞAG. RĂMĂŞIŢĂ. REST. SUCCESIUNE.
rămáş	s.	v. PARIU. PRINSOARE. RĂMĂŞAG.
RĂMĂŞÁG	s.	v. pariu.
rămăşeálă	s.	v. PARIU. PRINSOARE. RĂMĂŞAG.
rămăşí	vb.	v. PARIA.
rămăşitúră	s.	v. RĂMĂŞIŢĂ. REST.
RĂMĂŞÍŢĂ	s.	1. rest, (înv. şi reg.) rămăşitură, (Transilv.) mărădic, mont, (înv.) rămas. (O ~ din ceva)2. v. relicvă.
rămăşíţă	s.	v. COBORÎTOR. DESCENDENT. DIFERENŢĂ. MOŞTENIRE. ODRASLĂ. PARIU. PATRIMONIU. PRINSOARE. PROGENITURĂ. RĂMĂŞAG. REST. RESTANŢĂ. SCOBORÎTOR. SUCCESIUNE. URMAŞ. VITĂ. VLĂSTAR.
rămăşíţe	s. pl.	v. MOAŞTE. RELICVE. VESTIGII.
RĂMÎNE	vb.	1. v. zăbovi.2. a sta. (~ cu noi la masă.)3. v. supraviețui.4. (Transilv. şi Ban.) a udi. (Au fost nouă, au ~ opt.)5. v. dăinui.6. v. fixa.7. v. alege.8. v. prisosi.
rămîne	vb.	v. BATE. BIRUI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE.
RĂMÎNERE	s.	rămas. (~ lui acolo.)
rămurát	adj.	v. CRENGOS. CRENGUROS. RAMI-FICAT. RĂMUROS.
RĂMUREÁ	s.	(BOT.) 1. v. rămurică.2. (la pl.; Clavaria botrytis) (reg.) meloşel, opintici (pl.), tocmăgel, verzişoară, barba-caprei, burete-creţ, creasta-co-coşului.3. (la pl.; Ramaria botrytis) burete-de-co-nopidă.
rămurí	vb.	v. RAMIFICA.
RĂMURÍCĂ	s.	(BOT.) crăculiță, crăcuşoară, crăcuță, crenguță, rămurea, (Ban.) şibă. (O ~ de brad.)
RĂMURÍŞ	s.	(rar) rămurişte.
rămurí̦ste	s.	v. RĂMURIŞ.
RĂMURÓS	adj.	1. crengos, crenguros, ramificat, (rar) crăcos, (pop.) rămurat, (reg.) crăcuros, (Transilv.) clombos. (Arbore ~.)2. v. ramificat.
răncău	s.	v. PRĂJEALĂ. RÎNTAŞ.
RĂNÍ	vb.	(MED.) (livr.) a (se) leza, (rar) a (se) vulnera, (pop.) a (se) vătăma, (reg.) a (se) săgni, (Transilv. şi Ban.) a (se) prizări, (înv.) a (se) plăgui. (S-a ~ la mînă.)
răní	vb.	v. DUREA. INSULTA. ÎNDURERA. ÎNTRISTA. JIGNI. MÎHNI. OFENSA. ULTRAGIA.
RĂNÍRE	s.	(MED.) (livr.) lezare, (pop.) vătămare.
răníre	s.	v. INSULTARE. ÎNDURERARE. ÎNTRIS-TARE. JIGNIRE. MÎHNIRE. OFENSARE. ULTRA-
RĂNÍT	adj.	(MED.) lovit, (livr.) lezat, (pop.) vătămat, (Transilv.) marod, (Ban., Transilv. şi Bucov.) prizărit, (înv.) plăguit. (Om uşor ~.)
rănít	adj.	v. INSULTAT. JIGNIT. OFENSAT. ULTRAGIAT.
rănitúră	s.	v. BUBĂ. LEZIUNE. PLAGĂ. RANĂ.
răntuí	vb.	v. DERANJA. RĂSCOLI. RĂVĂŞI. ZĂPĂCI.
răntuít	adj.	v. DĂRĂPĂNAT. DEGRADAT. MĂCINAT. PĂRĂGINIT. PRĂPĂDIT. RUINAT. STRICAT.
răntuná	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CULCA. DĂRÎMA. DOBORÎ. ÎNTINDE. LUNGI. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. TRÎNTI.
răpăgúş	s.	v. ALUNECUŞ. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. GHEŢUŞ. LUNECUŞ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
RĂPĂÍ	vb.	1. a ropoti, (astăzi rar) a pîrîi, (reg.) a ropăi. (Ploaia ~ pe acoperişuri.)2. v. păcăni.3. v. răsuna.

RĂPĂIÁLĂ	s.	1. v. răpăit.2. v. ropot.
RĂPĂÍT	s.	1. răpăială, răpăitură, ropot, ropotire, ropotit, (reg.) ropăială. (Un ~ de ploaie.)2. v. pă-cănit.
RĂPĂITÚRĂ	s.	v. răpăit.
răpăluí	vb.	v. REFACE. REPARA.
răpăluít	adj.	v. REFĂCUT. REPARAT.
răpăluít	s.	v. REFACERE. REPARARE. REPARAT. REPARAȚIE.
RĂPĂNÓS	adj.	1. (MED. VET.) (reg.) jigodios, jigodit. (Cal ~.)2. v. murdar.
răpănós	adj.	v. RÎIOS. SCABIOS.
RĂPCIÚGĂ	s.	v. morvă.
RĂPCIUGÓS	adj.	1. v. morvos.2. v. slab.
răpciúne	s.	v. SEPTEMBRIE.
răpezitór	s.	v. PRAŞTIE. SĂGEATĂ.
RĂPÍ	vb.	1. a lua. (Gangsterii au ~t-o din parc.)2. a fura. (Îşi ~ logodnica.)3. a jefui, a prăda, (înv.) a răpşti. (Le ~ întreaga agoniseală.)4. a smulge. (Duşmanul le-a ~ o parte din țară.)5. v. în-cînta.
răpiciós	adj.	v. PRĂDALNIC. RĂPITOR.
răpiciúne	s.	v. JAF. JEFUIRE. JEFUIT. PRADĂ. PRĂDARE. PRĂDAT. PRĂDĂCIUNE.
RĂPÍRE	s.	1. (JUR.) (livr.) rapt. (~ unui copil.)2. v. încîntare.
RĂPÍT	adj.	1. v. jefuit.2. v. încîntat.
RĂPITÓR	adj.	1. prădalnic, (înv.) rapace, răpicios. (Păsări ~oare.)2. v. încîntător.
RĂPOSÁ	vb.	v. muri.
răposá	vb.	v. DORMI. ODIHNI. REPAUZA.
RĂPOSÁRE	s.	v. moarte.
răposáre	s.	v. ODIHNĂ. RĂGAZ. REPAUS.
RĂPOSÁT	adj., s.	v. mort.
răpşte	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAȚIE. REPROŞ.
răpştí	vb.	v. CRÎCNI. INVIDIA. JEFUI. MUR-MURA. PIZMUI. PRĂDA. PROTESTA. RĂCNI. RĂPI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. UZURPA. ZBIERA.
răpştíre	s.	v. CIUDĂ. CRÎCNEALĂ. CRÎCNIRE. GELOZIE. INVIDIE. JAF. JEFUIRE. JEFUIT. MURMUR. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. PRADĂ. PRĂDARE. PRĂDAT. PRĂDĂCIUNE. PROTEST. RANCHIUNĂ. UZURPARE.
răpştít	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
răpúne	vb.	v. ASASINA. BATE. BIRUI. COPLEŞI. COVÎRŞI. CUPRINDE. DISTRUGE. ÎMPOVĂRA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. NĂPĂDI. NIMI-CI. OMORÎ. POTOPI. PRĂPĂDI. RĂZBI. SFĂRÎMA. SUPRIMA. UCIDE. ZDROBI. ZVÎNTA.
răpúnere	s.	v. ASASINARE. OMORÎRE. SUPRI-MARE. UCIDERE.
răpús	adj.	v. ASASINAT. OMORÎT. SUPRIMAT. UCIS.
rărét	s.	v. RARIŞTE. RĂRITURĂ.
RĂRÍ	vb.	1. v. spația.2. a se destrăma, (prin Olt.) a se siti. (Pînza s~a ~.)3. a se destrăma, (rar) a se dezlîna. (O vestă de lînă care s-a ~.)
răríme	s.	v. RARIŞTE. RĂRITURĂ.
RĂRÍRE	s.	1. v. spațiere.2. destrămare, rărit. (~ unei țesături.)
răríş	s.	v. RARIŞTE. RĂRITURĂ.

RĂRÍT	adj.	1. v. spațiat.2. destrămat, (rar) dezlînat. (Un pulover de lînă ~.)3. rar, rarefiat, (rar) rarificat. (Aerul ~ al piscurilor.)
rărít	adj.	v. DILUAT. ÎNDOIT. SLAB. SUBȚIAT. SUBȚIRE.
RĂRÍT	s.	rărire. (~ul unei pînze.)
răritoáre	s.	v. RARIȚĂ.
RĂRITÚRĂ	s.	1. destrămătură, (pop.) stramă, strămătură. (O ~ la un pulover.)2. v. lătunoaie, (reg.) cărare, strungă. (~ într-o țesătură.)3. ra-riște, (pop.) răriș, (reg.) răret, rărime. (Se odihnea într-o ~ de pădure.)
RĂRIȚÁ	vb.	(AGRIC.) (prin Ban.) a șărui. (A ~ ogorul.)
RĂRIȚÁRE	s.	(AGRIC.) răriță. (~ ogorului.)
RĂRIȚÁT	s.	(AGRIC.) răriță. (~ ogorului.)
rărúnchi	s.	v. BOGLAR. PICIORUL-COCOȘULUI. RINICHI. ȘALE. UNTIȘOR.
rărunchioásă	s.	v. SILNIC.
RĂSÁD	s.	(BOT.) (înv. și reg.) sad. (~ de roșii.)
răsádnic	s.	v. PĂTUL. RĂSADNIȚĂ.
RĂSÁDNIȚĂ	s.	pătul, (reg.) melegar, mispet, rai, răsadnic, pat cald. (~ pentru tomatele timpurii.)
răsái	s.	v. EST. ORIENT. RĂSĂRIT.
răsarea-soárelui	s.	v. FLOAREA-SOARELUI.
RĂSĂDÍ	vb.	v. planta.
RĂSĂDÍRE	s.	v. plantare.
RĂSĂDÍT	adj.	v. plantat.
RĂSĂDÍT	s.	v. plantare.
răsăditór	s.	v. PLANTATOR. SĂDITOR.
RĂSĂRÍ	vb.	1. a apărea, a se arăta, a se ivi, a se ridica. (A ~ luna.)2. v. germina.3. v. înălța.
răsărí	vb.	v. CREȘTE. DOSPI.
RĂSĂRÍRE	s.	1. v. răsărit.2. v. germinație.
răsăríș	s.	v. EST. ORIENT. RĂSĂRIT.
RĂSĂRÍT	adj.	(BOT.) germinat, încolțit. (Plantă ~.)
răsărít	adj.	v. CRESCUT. DEZVOLTAT. MĂRICEL. MĂRIȘOR.
RĂSĂRÍT	s.	1. răsărire. (~ul lunii.)2. v. est.3. v. ger-minație.
răsărítă	s.	v. FLOAREA-SOARELUI.
RĂSĂRITEÁN	adj.	v. estic.
răsăritenésc	adj.	v. ESTIC. ORIENTAL. RĂSĂ-RITEAN.
răsăritúră	s.	v. BĂTAIE. PALPITARE. PALPITAȚIE. PULSAȚIE. TICĂIT. TRESĂRIRE. ZBATERE. ZVÎCNEALĂ. ZVÎCNET. ZVÎCNIRE. ZVÎCNIT. ZVÎCNITURĂ.
RĂSĂTÚRĂ	s.	1. (înv.) răsură. (~ de brînză.)2. șter-sătură, (înv.) ștersură. (~ într-un text.)
răsătúră	s.	v. BĂRBIERIT. RAS.
RĂSCITÍ	vb.	(reg.) a preciti. (A citi și a ~ un text.)
RĂSCLOCÍ	vb.	a descloci. (A ~ o cloșcă.)
RĂSCOÁCE	vb.	(înv. și reg.) a (se) scoace.
răscoáce	vb.	v. DOGORI. ÎNCINGE. ÎNFIER-BÎNTA.
RĂSCOÁGE	s.	(BOT.; Chamaenerion angustifolium) (reg.) răchițică, zburătoare, iarba-sfîntului-Ioan.

RĂSCOÁLĂ	s.	răsculare, răzmeriță, răzvrătire, rebeliune, revoltă, (livr.) sedițiune, (înv. şi pop.) rebelie, (pop. şi fam.) tevatură, (pop.) revoluție, ridicare, sculare, (înv.) burzuluială, răzvală, rocoş, rocoşeală, rocoşenie, rocoşire, rocoşit, rocoşitură, zaveră,
răscocorá	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
*RĂSCÓL	s.	(PĂSTORIT) (prin Munt.) răvăşit. (~ul oilor.)
răscól	s.	v. CĂUŞ. CEATLĂU. CRUCE. ISPOL.
RĂSCOLÍ	vb.	1. v. căuta.2. v. deranja.3. v. stîrni.4. v. scormoni. *5. (PĂSTORIT) (reg.) a răvăşi. (A ~ stîna, toamna.)6. v. tulbura.
răscolí	vb.	v. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA.
RĂSCOLÍRE	s.	1. v. deranjare.2. v. scormonire.
RĂSCOLÍT	adj.	1. v. cotrobăit.2. v. deranjat.3. (fig.) răvăşit.
RĂSCOLITÓR	adj.	v. înduioşător.
răscolitór	s., adj.	v. AGITATOR. AȚÎȚĂTOR. INSTIGATOR. PROVOCATOR. TULBURĂTOR.
răscólnic	s., adj.	v. AGITATOR. AȚÎȚĂTOR. IN-STIGATOR. PROVOCATOR. TULBURĂTOR.
RĂSCÓPT	adj.	tare. (Un ou ~.)
răscrăcănă	vb.	v. CRĂCĂNA.
răscrăcănát	adj.	v. CRĂCĂNAT.
RĂSCROIÁLĂ	s.	răscroitură, (rar) scobitură. (~ unei haine.)
RĂSCROITÚRĂ	s.	v. răscroială.
RĂSCRÚCE	s.	1. v. răspîntie. *2. (fig.) cotitură, răspîntie. (Nu ştie ce să facă, se află la o mare ~.)3. v. cruce.4. (la pl.) v. aripi.
răscrúce	s.	v. ARIPĂ. CONFLUENTĂ. CRUCE. CRUCEA DINAINTE. SPETEAZĂ.
RĂSCULÁ	vb.	a (se) răzvrăti, a (se) revolta, a (se) ridica, (pop.) a (se) scula, (înv.) a (se) burzului, a (se) pristăvi, a (se) răscoli, a (se) răzmiriți, a (se) răzvesti, a (se) rebela, a (se) rocoşi, a (se) semeți, a (se) zavergisi. (Masele s-au ~.)
RĂSCULÁRE	s.	v. răscoală.
RĂSCULÁT	adj., s.	răzvrătit, rebel, revoltat, (livr.) insurgent, sedițios, (rar) apostat, (reg.) buntuş-nic, sculat, (înv.) burzuluit, răpştit, răsculător, rebelist, revoltant, rocoşan, rocoşelnic, rocoşit, rocoşitor, zavergiu, (înv., prin Mold.) bontaş, (turcism înv.) zur
răsculătór	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
RĂSCUMPĂRÁ	vb.	1. (înv.) a preacumpăra. (A ~ un obiect amanetat.)2. (înv.) a scumpăra. (A ~ un prizonier, un rob.)3. a răsplăti, a recompensa. (Rezultatul a ~ eforturile făcute.)4. v. ispăşi.5. v. mîntui.
răscumpărá	vb.	v. RĂZBUNA.
răscumpăráre	s.	v. RĂZBUNARE.
răscunoscút	adj.	v. ARHICUNOSCUT. BANAL. DEPĂŞIT. NOTORIU. PROVERBIAL. ŞTIUT. VECHI.
RĂSFĂȚ	s.	v. alintare.
răsfăț	s.	v. ABUNDENȚĂ. BELŞUG. BOGĂȚIE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
RĂSFĂȚÁ	vb.	1. v. alinta.2. v. lăfăi.3. v. delecta.
RĂSFĂȚÁRE	s.	v. alintare.
RĂSFĂȚÁT	adj.	v. alintat.
răsfățătúră	s.	v. ALINTARE. RĂSFĂȚ. RĂSFĂȚARE. RĂZGÎIALĂ. RĂZGÎIERE.

RĂSFIRÁ	vb.	1. (înv. şi reg.) a răşchira. (Îşi ~ barba.)2. v. înfoia.3. v. desface.4. v. împrăştia.5. a (se) împrăştia, a (se) prefira, a (se) presăra, a (se) răspîndi, a (se) risipi. (A ~ nisip peste tot.)6. a împrăştia, a presăra, a pune. (A ~ sare, zahăr pe bucate
RĂSFIRÁRE	s.	1. v. împrăştiere.2. împrăştiere, prefirare, presărare, presărat, răspîndire, risipire. (~ nisipului pe
RĂSFIRÁT	adj.	1. (înv.) răşchirat. (Cu barba ~.)2. răşchirat. (Cu degetele ~.)3. v. înfoiat.4. dis-persat, împrăştiat, răspîndit, răzleţit, risipit, (pop.) răznit, (înv. şi reg.) răşchirat. (O mulţime ~.)5. v. împrăştiat.
RĂSFOÍ	vb.	1. a frunzări, (livr.) a foileta, (rar) a prefira. (A ~ o carte.)2. v. parcurge.
RĂSFOIÁLĂ	s.	v. răsfoire.
RĂSFOÍRE	s.	1. frunzăreală, frunzărire, răsfoială, (livr.) foiletare. (~ unei cărţi.)2. parcurgere. (~ notiţelor de la
răsfrîngătúră	s.	v. CUTĂ. ÎNDOITURĂ.
RĂSFRÎNGE	vb.	1. v. reflecta.2. v. repeta.3. v. oglindi.4. v. sufleca.5. (reg.) a (se) răzbuza. (Haina s-a ~.)
RĂSFÎNGERE	s.	1. v. reflexie.2. v. oglindire.3. refracţie.
răsfrînsătúră	s.	v. CUTĂ. ÎNDOITURĂ.
RĂSFRÎNT	adj.	1. v. suflecat.2. v. revolut.
răsfrîntúră	s.	v. CUTĂ. ÎNDOITURĂ.
RĂSFÚG	s.	(BOT.; Chondrilla juncea) (reg.) mestecă, sălăţica-zidului.
răsfúg	s.	v. AGALACTIE CONTAGIOASĂ. ANTRAX. CAPIE. CĂPIALĂ. CĂRBUNE. CENUROZĂ. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
răsfugá	vb.	v. DEGAJA. EMANA. EMITE. EXALA. ÎMPRĂŞTIA. RĂSPÎNDI. SCOATE.
rasfugáre	s.	v. DEGAJARE. EMANARE. EMANAŢIE. EMISIUNE. EXALARE. EXALAŢIE. ÎMPRĂŞTIERE. RĂSPÎNDIRE.
răsól	s.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
răspás	s.	v. EPOCĂ. INTERVAL. PERIOADĂ. RĂGAZ. RĂSTIMP. SPAŢIU. TIMP. VREME.
RĂSPĂR	s.	(IHT.; Acerina Schraetser) (reg.) meles.
răspăr	s.	v. BABOI. BIBAN. GHIBORŢ.
răspicá	vb.	v. CLARIFICA. DEFINI. DESCURCA. DESFACE. DESLUŞI. DESPĂTURI. DETERMINA. DEZDOI. ELUCIDA. EXPLICA. LĂMURI. LIMPEZI. PRECIZA. STABILI.
răspicáre	s.	v. ANALIZARE. ANALIZĂ. CERCETARE. CLARIFICARE. DESLUŞIRE. DEZLEGARE. ELU-CIDARE. EXAMEN. EXAMINARE. EXPLICARE. EXPLICAŢIE. INVESTIGARE. INVESTIGAŢIE. LĂMURIRE. LIMPEZIRE. PRECIZARE. REZOL-VARE. SOLUŢIE. SOLUŢIONARE. STUDIERE. STUDIU.
RĂSPICÁT	adj., adv.	1. adj. v. clar.2. adv. v. clar.3. adj. categoric, convins, decis, ferm, hotărît. (Cu glas ~.)
RĂSPÎNDÍ	vb.	1. v. împrăştia.2. a (se) împrăştia, a (se) răzleţi, a (se) risipi, (pop.) a (se) năsădi, (înv. şi reg.) a (se) sparge, a (se) spărgălui, (prin Olt. şi Ban.) a (se) sprînji, (înv.) a (se) scociorî, a (se) scodoli. (I s-a ~ întreaga turmă.)3. a (se) împrăş
RĂSPÎNDÍRE	s.	1. v. împrăştiere.2. împrăştiere, prefirare, presărare, presărat, răsfirare, risipire. (~ nisipului pe alee.)3. v. difuzare.4. difuzare, împrăştiere, revărsare. (~ luminii în toate unghe-rele.)5. difuzare, propagare, transmitere, (fig., peior.) trîmbiţare
RĂSPÎNDÍT	adj.	1. v. împrăştiat.2. împrăştiat, prefirat, presărat, răsfirat, risipit. (Nisip ~ pe alei.)3. v. cunoscut.4. popularizat, propagat. (Cunoştinţe ~.)
RĂSPÎNDITÓR	s., adj.	popularizator, propagator, propovăduitor, (astăzi rar) vulgarizator, (fig.) semănător. (~ de cunoştinţe folositoare.)
RĂSPÎNTIE	s.	intersecţie, încrucişare, întretăiere, răscruce, (pop.) cruce, furca-drumului. (Carul s-a oprit la ~.)

răspîntie	s.	v. RĂSCRUCE.
RĂSPLĂTĂ	s.	1. v. recompensă.2. v. pedeapsă.
răsplătă	s.	v. RĂZBUNARE.
RĂSPLĂTÍ	vb.	1. v. recompensa.2. a compensa, a despăgubi, (înv. şi pop.) a mulţumi, (prin Transilv.) a potoli, (înv.) a dezdăuna. (L-a ~ pentru paguba suferită.)3. v. răscumpăra.4. v. pe-depsi.
răsplătí	vb.	v. ISPĂŞI. ÎNDURA. PEDEPSI. PLĂTI. RĂZBUNA.
RĂSPLĂTÍRE	s.	v. recompensare.
răsplătíre	s.	v. PEDEAPSĂ. PLATĂ. RĂSPLATĂ. RECOMPENSĂ.
răsplătitór	adj.	v. PEDEPSITOR.
RĂSPOPÍ	vb.	v. caterisi.
RĂSPOPÍRE	s.	v. caterisire.
RĂSPOPÍT	adj.	v. caterisit.
RĂSPÚNDE	vb.	1. v. replica.2. a întoarce, a replica. (I-a ~ vreo două!)3. v. garanta.4. v. corespunde.
răspúnde	vb.	v. ACHITA. LICHIDA. ONORA. PLĂTI.
RĂSPÚNDERE	s.	1. v. îndatorire.2. responsabi-litate, (înv.) răspuns, răspunzătate. (Lucrează cu toată ~.)3. v. sarcină.
răspúndere	s.	v. ACHITARE. LICHIDARE. ONO-RARE. PLATĂ. PLĂTIRE. RĂSPUNS.
RĂSPÚNS	s.	1. (înv.) răspundere. (Care e ~ul lui?)2. v. ripostă.3. v. rezolvare.
răspúns	s.	v. DOVADĂ. INDICAŢIE. INDICIU. JUSTIFICARE. MĂRTURIE. MOTIVARE. MOTI-VAŢIE. PILDĂ. PROBĂ. RĂSPUNDERE. RESPON-SABILITATE. SCUZĂ. SEMN.
răspunzătáte	s.	v. RĂSPUNDERE. RESPONSA-BILITATE.
RĂSPUNZĂTÓR	adj.	responsabil. (El este ~ de faptul ...)
răpunzătór	adj.	v. ADECVAT. CONFORM. CONVENABIL. CORESPUNZĂTOR. CUVENIT. INDICAT. NIMERIT. OPORTUN. POTRIVIT. RE-COMANDABIL. RECOMANDAT.
RĂSTĂLMĂCÍ	vb.	v. denatura.
RĂSTĂLMĂCÍRE	s.	v. denaturare.
RĂSTĂLMĂCÍT	adj.	v. denaturat.
răstăúţe	s. pl.	v. TĂIŢEI.
răstăví	vb.	v. PLANTA. PUNE. RĂSĂDI. SĂDI. TRANSPLANTA.
răstăvít	adj.	v. PLANTAT. RĂSĂDIT. SĂDIT. TRANSPLANTAT.
RĂSTEÁLĂ	s.	(pop.) stropşeală, (fam.) răţoială, (fam. rar) răţoitură.
RĂSTÍ	vb.	a răcni, a striga, a ţipa, a urla, a zbiera, (pop.) a se oţărî, a se stropşi, (înv. şi reg.) a se răpşti, (reg.) a se răboţoi, a se răcămăţi, a se răgădui, a se răscocora, a se războti, (prin Transilv.) a se aspri, (Transilv. şi Ban.) a se născo-corî, (pr
RĂSTIGNÍ	vb.	a crucifica, (înv. şi pop.) a pironi.
RĂSTIGNÍRE	s.	v. crucificare.
RĂSTIGNÍT	adj.	crucificat, (înv. şi pop.) pironit.
răstignít	s.	v. CRUCIFICARE. RĂSTIGNIRE.
RĂSTÍMP	s.	1. v. perioadă.2. v. timp.3. v. curs.4. v. interval.5. ceas, interval, oră, perioadă, timp. (A aşteptat un ~ bun pînă să vină.)6. v. durată.
RĂSTÍT	adj.	v. aspru.
răstunpeáscă	s.	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.
RĂSTURNÁ	vb.	1. a întoarce, (reg.) a îmburda. (A ~ mămăliga pe fundul de lemn.)2. v. vărsa.3. v. doborî.4. v. cădea.5. v. inversa.

răsturná	vb.	v. ANULA. INFIRMA. ÎNLĂTURA.
RĂSTURNÁRE	s.	1. întoarcere, întors. (~ mămăligii pe taler.)2. v. vărsare.3. v. doborîre.4. v. cădere.5. v. inversare.
răsturnáre	s.	v. ANULARE. INFIRMARE. ÎNLĂ-TURARE. METAMORFOZARE. METAMORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRESCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFORMARE.
RĂSTURNÁT	adj.	1. culcat, doborît, trîntit. (Nişte scaune ~.)2. v. căzut.3. prăbuşit, prăvălit, surpat, (înv.) povîrnit. (Mal ~.)4. v. tolănit.
RĂSTURNĂTOÁRE	s.	v. cormană.
răsturnătúră	s.	v. CULCARE. DĂRÎMARE. DO-BORÎRE. LUNGIRE. PRĂBUŞIRE. PRĂVĂLIRE. RĂSTURNARE. TRÎNTIRE.
RĂSUCEÁLĂ	s.	v. răsucire.
RĂSUCÍ	vb.	1. v. rula.2. a suci. (Îşi ~ o ţigară.)3. v. frămînta.4. v. contorsiona.5. v. încolăci.6. v. foi.7. a (se) întoarce, a (se) învîrti, a (se) roti, a (se) suci, (reg.) a (se) rotila. (A ~ cheia în broască.)
răsucí	vb.	v. DEPLASA. DEZARTICULA. DISLOCA. LUXA. SCRÎNTI. SUCI.
RĂSUCÍRE	s.	1. învîrtire, învîrtit, răsuceală, răsu-cit, răsucitură, suceală, sucire, sucit, sucitură. (~ unui fir textil.)2. torsiune, (rar) torsionare. (Mişcări de ~ a corpului.)3. v. încolăcire.4. în-toarcere, întors, învîrtire, rotire, sucire. (~ unui buton, a un
răsucíre	s.	v. DEPLASARE. DEZARTICULARE. DEZARTICULAŢIE. DISLOCARE. LUXARE. LU-XAŢIE. SCRÎNTEALĂ. SCRÎNTIRE. SCRÎNTITURĂ. SUCIRE.
RĂSUCÍT	adj.	1. v. filat.2. v. contorsionat.3. (rar) torsat, torsionat. (O bară ~.)4. curbat, în-covoiat, îndoit, întors, strîmb, strîmbat. (Cui ~.)5. curbat, încovoiat, îndoit, strîmb. (Fiare ~.)6. întors, învîrtit, rotit, sucit. (A lăsat cheia ~ în broască.)7. încol
răsucít	adj.	v. DEPLASAT. DEZARTICULAT. DISLOCAT. LUXAT. SCRÎNTIT. SUCIT.
RĂSUCÍT	s.	v. răsucire.
răsucitoáre	s.	v. CORDAR. ÎNTINZĂTOR. STRU-NĂ.
RĂSUCITÚRĂ	s.	1. v. răsucire.2. v. încovoietură.3. v. spiră.4. v. cotitură.
RĂSUFLÁ	vb.	1. v. respira.2. a se trezi. (Vinul s-a ~.)
răsuflá	vb.	v. AFLA. AUZI. GÎFÎI. PUFĂI. SUFLA.
RĂSUFLÁRE	s.	1. v. respiraţie.2. trezire. (~ unei băuturi.)
răsufláre	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. RĂGAZ. RĂSUFLĂTOARE. RE-PAUS. TIHNĂ. UŞURARE.
RĂSUFLÁT	adj.	v. clocit.
răsuflát	adj.	v. ARHICUNOSCUT. BANAL. BANA-LIZAT. DEPĂŞIT. FALS. INAUTENTIC. INVENTAT. MINCINOS. NĂSCOCIT. NEADEVĂRAT. NEAU-TENTIC. NEÎNTEMEIAT. NEREAL. PERIMAT. PLĂSMUIT. SCORNIT. STEREOTIP. STEREOTIPIC. ŞTIUT. VECHI.
RĂSUFLĂTOÁRE	s.	(înv.) răsuflare, răsuflătură. (~ practicată într-un perete.)
răsuflătoáre	s.	v. SUPAPĂ. VENTIL.
răsuflătoarea-pămîntului	s.	v. GOGOAŞĂ.
răsuflătúră	s.	v. RĂSUFLARE. RĂSUFLĂTOARE. RESPIRAŢIE. SUFLARE.
răsúflet	s.	v. RĂSUFLARE. RESPIRAŢIE. SUFLARE.
răsúflu	s.	v. ODIHNĂ. RĂGAZ. RĂSUFLARE. REPAUS. RESPIRAŢIE. SUFLARE.
RĂSUNÁ	vb.	1. a aui, a hăui, a hăuli, a hui, a vui, (fig.) a clocoti. (Valea ~ de glasurí.)2. a răpăi, a vui. (Sala ~ de aplauze.)3. v. suna.
răsuná	vb.	v.VIBRA.

răsunáre	s.	v. SUNET.
RĂSUNĂTÓR	adj.	1. v. puternic.2. v. sonor.
răsunătór	adj.	v. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
RĂSÚNET	s.	1. v. ecou.2. v. rezonanță. *3. (fig.) ecou, rezonanță, (înv. fig.) sunet. (A avut vreun ~ în opinia publică acțiunea lor?)
răsúnet	s.	v. VÎLVĂ.
răsurá	vb.	v. ÎMBUJORA. ÎMPURPURA. ÎNROȘI. ROȘI. RUMENI.
RĂSÚRĂ	s.	(BOT.; Rosa gallica) (reg.) ruxandră.
răsúră	s.	v. MĂCES. PILITURĂ. RĂSĂTURĂ. TRANDAFIR SĂLBATIC.
răşchiá	vb.	v. RÎCÎI. SCORMONI. SCURMA.
RĂŞCHIÁT	s.	v. răşchiere.
RĂŞCHIÉRE	s.	(TEXT.) răşchiat. (~ firelor textile pe răşchitor.)
răşchirá	vb.	v. ALUNGA. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. CIRCULA. DEPĂRTA. DESTRĂMA. DISPERSA. EXTINDE. GONI. IROSI. IZGONI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNDEPĂRTA. ÎNTINDE. LĂȚI. PRĂPĂDI. PROPAGA. RĂSFIRA. RĂSPÎNDI. RĂZ-LEȚI. RISIPI. SPULBERA. TRANSMITE. ZVÎRLI.
RĂŞCHIRÁT	adj.	1. v. răsfirat.2. v. depărtat.
răşchirát	adj.	v. DISPERSAT. ÎMPRĂŞTIAT. RAMIFICAT. RĂMUROS. RĂSFIRAT. RĂSPÎNDIT. RĂZLEȚIT. RISIPIT.
RĂŞCHITÓR	s.	(TEXT.) (reg.) rîşchi.
răşchitór	s.	v. DEPĂNĂTOARE. VÎRTELNIȚĂ.
RĂŞÍNĂ	s.	(CHIM.) răşină alchidică v. alchidal; răşină anion-activă v. anionit; răşină fenolică v. fenoplast.
RĂŞINOÁSE	s. pl.	v. conifere.
răşinós	adj.	v. ARGILOS. CLEIOS. CLISOS. LUTOS.
RĂŞPĂLUÍ	vb.	v. pili.
RĂŞPĂLUÍRE	s.	v. pilire.
rătăcáne	s. pl.	v. HÎRTOAPE. HOPURI.
rătăceálă	s.	v. ABATERE. CULPABILITATE. CULPĂ. EROARE. GREŞEALĂ. PĂCAT. VINĂ.
RĂTĂCÍ	vb.	1. a greşi, a încurca, a pierde. (A ~ poteca.)2. a greşi, (înv.) a sminti. (A ~ drumul spre casă.)3. a se pierde, (reg.) a se zăhătui, a se zărăsti. (S-a ~ în pădure.)4. v. răzleți.5. v. pier-de.6. v. hoinări.7. v. hoinări.
rătăcí	vb.	v. ACIUA. CUIBĂRI. OPLOŞI. PRIPĂŞI.
RĂTĂCÍRE	s.	1. v. hoinăreală. *2. (fig.) întu-necare, orbire. (A avut o clipă de ~.)
rătăcíre	s.	v. ABATERE. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALĂ. CULPABILITATE. CULPĂ. DEMENȚĂ. EROARE. GREŞEALĂ. NEBUNIE. PĂCAT. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ȚICNEALĂ. VINĂ. VINOVĂȚIE.
RĂTĂCÍT	adj.	1. v. răzlețit.2. v. răzleț. *3. (fig.) întunecat, tulburat. (Cu mintea ~.)
rătăcít	adj.	v. ERONAT. FALS. GREŞIT. INEXACT. NEEXACT. NEFONDAT. NEÎNTEMEIAT.
RĂTĂCÍTOR	adj., s.	v. hoinar.
răterí	vb.	v. RETRAGE.
rătéz	s.	v. CLANȚĂ. INEL. IVĂR. ÎNCUIETOARE. LANȚ. OCHI. VERIGĂ. ZA. ZĂVOR.
rătuí	vb.	v. SALVA. SCĂPA.
rătúnde	vb.	v. RETEZA. ROTUNJI.
rătúns	s.	v. RETEZARE. RETEZAT.

rătuteálă	s.	v. FÎSTÎCEALĂ. INTIMIDARE. ZĂPĂ-CEALĂ.
rătutí	vb.	v. FÎSTÎCI. INTIMIDA. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
rătutít	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. FÎSTÎCIT. INTIMIDAT. ÎMBĂTAT. ÎNCURCAT. TURMENTAT. ZĂPĂCIT.
RĂȚIȘOÁRĂ	s.	1. v. boboc.2. (BOT.; Iris pumila) (reg.) stînjenel.
rățoí	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
rățoiálă	s.	v. RĂSTEALĂ.
rățoitúră	s.	v. RĂSTEALĂ.
rățúcă	s.	v. BOBOC. RĂȚIȘOARĂ. RĂȚUȘCĂ.
rățúică	s.	v. BOBOC. RĂȚIȘOARĂ. RĂȚUȘCĂ.
RĂȚÚȘCĂ	s.	v. boboc.
rățușoáră	s.	v. BOBOC. RĂȚIȘOARĂ. RĂȚUȘCĂ.
rățúță	s.	v. BOBOC. RĂȚIȘOÁRĂ. RĂȚUȘCĂ.
rău	adj.	v. BOLNAV. COSTELIV. CUMPLIT. CUTRE-MURĂTOR. FALS. FALSIFICAT. FIOROS. GROAZ-NIC. GROZAV. ÎNFIORĂTOR. ÎNFRICOȘĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂTOR. JIGĂRIT. MACABRU. MONSTRUOS. NESĂNĂTOS. ORIBIL. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT. RĂPCIUGOS. SFRIJIT. S
RĂU	adj., adv., s.	1. adj., adv. aprig, aspru, barbar, brutal, cîinos, crîncen, crud, crunt, cumplit, feroce, fioros, hain, inuman, necruțător, neier-tător, neîmblînzit, neînduplecat, neîndurat, neîndurător, nemilos, neomenos, neuman, sălbatic, sîngeros, violent, (livr.) sa
rău	s.	v. AFECȚIUNE. BOALĂ. MALADIE.
RĂUFĂCĂTÓR	s.	v. infractor.
răul-copíilor	s.	v. EPILEPSIE.
RĂU-MIROSITÓR	adj.	1. v. neplăcut.2. v. viciat.
RĂUTÁTE	s.	1. (livr.) maliție, malițiozitate, (înv. şi reg.) răime, răință, (reg.) zăcăşeală, zăcăşie, (înv.) răire, (fig.) fiere, venin. (~ unei persoane; vorbă plină de ~.)2. asprime, barbarie, brutali-tate, cruzime, ferocitate, neîndurare, neomenie, sălbăticie, v
răutáte	s.	v. BELEA. BUCLUC. CUSUR. DANDANA. DEFECT. DEFICIENȚĂ. EPILEPSIE. IMPERFEC-ȚIUNE. INSUFICIENȚĂ. ÎNCURCĂTURĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NĂPASTĂ. NE-AJUNS. NECAZ. NEMULȚUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. PĂCAT. POCI-NOG. RĂU. SCĂDERE. SLĂBICIUNE.
RĂUTĂCIÓS	adj.	1. (livr.) malițios, (pop.) rînzos, (reg.) roangheş, (înv.) malign. (Om ~.)2. sar-castic, (livr.) malițios, (fig.) veninos. (O aluzie ~oasă.)3. v. duşmănos.4. morocănos, posac, ursuz, (fig.) acru. (Vorbea cu
RĂVÁR	s.	(reg.) brînzar, creastă, crestălău, meredeu, raz, răboj, răzător. (~ pentru frămîntat caşul.)
răvár	s.	v. CRATIȚĂ. GHIVECI. GLASTRĂ. OALĂ. STRECURĂTOARE.
răváş	s.	v. ACT. ADEVERINȚĂ. BILET. CERERE. CHITANȚĂ. DOCUMENT. DOVADĂ. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. HÎRTIE. IZVOR. ÎNSCRIS. MĂRTURIE. PAŞAPORT. PETIȚIE. PIESĂ. RĂBOJ. RECIPISĂ. SCRISOARE.
răvăcí	vb.	v. PRITOCI.
răvăcíre	s.	v. PRITOCÍRE.
răvăcít	adj.	v. PRITOCIT.
RĂVĂŞEÁLĂ	s.	v. dezordine.
răvăşél	s.	v. BILEȚEL. CODICIL. SCRISORICĂ.

RĂVĂȘÍ	vb.	1. v. deranja.2. (pop.) a vrăfui, (înv. si reg.) a scorbeli. (Nu mai ~ lucrurile, cărţile!)
răvăși	vb.	v. RĂSCOLI.
RĂVĂȘÍRE	s.	v. deranjare.
RĂVĂȘÍT	adj.	deranjat.
răvășít	adj.	v. RĂSCOLIT.
răvășít	s.	v. RĂSCOL.
răvășitór	adj.	v. DUIOS. EMOȚIONANT. IMPRE-SIONANT. ÎNDUIOȘĂTOR. MIȘCĂTOR. PATETIC. RĂSCOLITOR. TULBURĂTOR. VIBRANT.
răvășluí	vb.	v. CALCULA. SOCOTI.
răzá	vb.	v. LUMINA. RADIA. STRĂLUCI.
răzăchíe	s.	v. COACĂZĂ.
răzălău	s.	v. RAȘPEL. RAȘPILĂ. RĂZĂTOARE. RĂZUITOARE.
răzăluí	vb.	v. RADE. RĂZUI.
RĂZĂTOÁRE	s.	răzuitoare, (Transilv. şi Ban.) răzălău. (~ pentru morcovi.)
răzătór	s.	v. OTIC. RĂVAR.
RĂZBÁTE	vb.	1. v. pătrunde.2. a străbate. (Nu putea ~ prin mulțime.)3. v. ajunge.4. a pătrun-de, a se strecura. (Frigul ~ în casă.)
răzbáte	vb.	v. BATE. BIRUI. COLINDA. COPLEȘI. CUPRINDE. CUTREIERA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. PARCURGE. RĂZBI. STRĂBATE. TÎRGUI. TOCMI. VÎNTURA.
RĂZBÁTERE	s.	v. pătrundere.
RĂZBĂTĂTÓR	adj.	v. stăruitor.
răzbél	s.	v. CONFLICT. RĂZBOI.
RĂZBÍ	vb.	1. v. pătrunde.2. v. ajunge.3. v. depăşi.4. v. prididi.5. a(-l) copleşi, a(-l) cuprinde, (înv.) a(-l) răzbate. (Îl ~ setea.)6. a(-l) ajunge, a(-l) birui, a(-l) copleşi, a(-l) covîrşi, a(-l) cuprinde, a(-l) înfrînge, a(-l) învinge, a(-l) podidi, a(-l) prin
răzbí	vb.	v. BATE. BIRUI. IZBI. IZBÎNDI. IZBUTI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. LOVI. REUȘI. SFĂRÎMA. ZDROBI.
răzbíci	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
răzbicí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFRE-DELI. STRĂPUNGE.
RĂZBÍRE	s.	v. pătrundere.
RĂZBÓI	s.	1. (pop.) stative (pl.), (reg.) argea, teară. (A ţese ceva la ~.)2. cal, căluşel. (~ la moara de vînt.)
RĂZBÓI	s.	(MIL.) 1. conflict, (înv. şi pop.) bătaie, război, (reg.) bozgun, (înv.) harță, oaste, oştenie, oştenire, oştire, oştit. (S-a iscat un ~.)2. (înv.) nepace. (Stare de ~.)
răzbói	s.	v. BĂTĂLIE. CAR. CHINGĂ. GHERGHEF. ÎNCĂIERARE. ÎNFRUNTARE. JUG. LUPTĂ.
RĂZBOÍ	vb.	v. lupta.
războiésc	adj.	v. RĂZBOINIC.
răzbóinic	s.	v. BANDIT. HOȚ. PUNGAȘ. TÎLHAR.
RĂZBÓINIC	s., adj.	1. s. luptător.2. adj. v. agresiv.3. adj. (rar) marțial. (Comandantul are un aer ~)4. adj. (înv.) războiesc, războinicesc, rezbelic, rezbelnic. (Dansuri ~.)
răzbóinic	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMORÎTOR. UCIGAȘ.
războinicésc	adj.	v. RĂZBOINIC.
războitór	adj., s.	v. BELIGERANT.
războitór	s.	v. LUPTĂTOR. RĂZBOINIC.

războlí	vb.	v. ÎMBOLNĂVI.
războlít	adj.	v. BOLNAV. NESĂNĂTOS. SUFE-RIND.
războtí	vb.	v. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
răzbubuí	vb.	v. BUBUI. DETUNA. DUDUI. TRĂSNI. TUNA. VUI.
răzbún	s.	v. AMÎNARE. ASTÎMPĂR. CALM. LINIȘTE. ODIHNĂ. PACE. PĂSUIALĂ. PĂSUIRE. RĂGAZ. RĂZBUNARE. RĂZBUNIC. REPAUS. STRĂBUNIC. TIHNĂ.
RĂZBUNÁ	vb.	1. (înv.) a se izbîndi. (S-a ~ crunt pe el.)2. (înv.) a răscumpara. (A ~ sîngele celui ucis.)3. a pedepsi, (înv.) a răsplăti, (fig.) a spăla. (A ~ rușinea îndurată.)
răzbuná	vb.	v. AMELIORA. DESTRĂMA. ÎMBU-NĂTĂȚI. ÎMPRĂȘTIA. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOȘI. ÎNSENINA. ÎNTREMA. ÎNZDRĂ-VENI. LECUI. LIMPEZI. LUMINA. REFACE. RESTABILI. RIDICA. RISIPI. SPULBERA. TĂMĂ-DUI. VINDECA.
RĂZBUNÁRE	s.	(rar) răzbun, (italienism) vendetă, (reg.) răzbuneală, (înv.) băsău, răscumpărare, răsplată. (O ~ sîngeroasă.)
RĂZBUNÁT	adj.	pedepsit, (fig.) plătit. (O faptă ~.)
RĂZBUNĂTÓR	adj.	dușmănos, ranchiunos, (livr.) vindicativ, (reg.) țînaș, zăcaș. (E un om ~.)
răzbuneálă	s.	v. RĂZBUNARE.
RĂZBUNÍC	s.	străbunic, (rar) răzbun.
răzbuzá	vb.	v. BOSUMFLA. ÎMBUFNA. RĂS-FRÎNGE.
răzbuzát	adj.	v. BOSUMFLAT. ÎMBUFNAT.
RĂZÉȘ	s.	v. moșnean.
răzéș	s.	v. VECIN.
RĂZEȘÉSC	adj.	(IST.) moșnenesc, (înv.) moștenesc. (Proprietate ~ească.)
răzeșí	vb.	v. ÎNVECINA. MĂRGINI.
RĂZGÎIÁ	vb.	v. alinta.
RĂZGÎIÁLĂ	s.	v. alintare.
RĂZGÎIÁT	adj.	v. alintat.
RĂZGÎIÉRE	s.	v. alintare.
RĂZGÎNDÍ	vb.	a reveni. (De ce te-ai ~?)
răzí	vb.	v. ÎNVECINA. MĂRGINI.
RĂZLÉȚ	adj., adv.	1. adj. izolat, pribeag, rătăcit, singur, singuratic, solitar. (Se uita la un nor ~.)2. adj. disparat, izolat. (Elemente ~; amintiri ~.)3. adj. izolat, sporadic. (Cîteva cazuri ~ de îmbolnăvire.)4. adv. izolat, sporadic, (înv.) sporadicește. (Apare ~.)
RĂZLEȚÍ	vb.	1. a se despărți, a se izola, a se separa, (pop.) a se răzni, (reg.) a se răzlogi. (O oaie care s-a ~ de turmă.)2. a se pierde, a se rătăci, a se răzni. (Puiul s-a ~ de mamă.)3. v. împrăștia.4. a (se) împrăștia, a (se) răspîndi, a (se) risipi, (pop.) a (s
RĂZLEȚÍRE	s.	v. împrăștiere.
RĂZLEȚÍT	adj.	1. despărțit, izolat, separat, (pop.) răznit, (înv.) osebit. (Pasăre ~ de stol.)2. pierdut, rătăcit, răznit. (O oaie ~.)3. dispersat, împrăștiat, răsfirat, răspîndit, risipit, (pop.) răznit, (înv. și reg.) rășchirat. (O mulțime ~.)
RĂZLÓG	s.	(reg.) corlată, zăvor. (~ la un gard.)
răzlogí	vb.	v. DESPĂRȚI. IZOLA. RĂZLEȚI.
răzmerí	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONÍ. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
RĂZMERIȚĂ	s.	v. răscoală.

răzmiriţí	vb.	v. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA.
răznepót	s.	v. STRĂNEPOT.
RĂZNÍ	vb.	a se pierde, a se rătăci, a se răzleți. (Oaia s-a~ de turmă.)
răzní	vb.	v. DESPĂRȚI. DISPERSA. IZOLA. ÎMPRĂŞTIA. RĂSFIRA. RĂSPÎNDI. RĂZLEȚI. RISIPI. SEPARA.
RĂZNÍT	adj.	pierdut, rătăcit, răzlețit. (Oaie ~.)
răznít	adj.	v. DESPĂRȚIT. DISPERSAT. IZOLAT. ÎMPRĂŞTIAT. RĂSFIRAT. RĂSPÎNDIT. RĂZLEȚIT. RISIPIT. SEPARAT.
RĂZÓR	s.	1. v. hat.2. brazdă, strat, (rar) postată, (înv. si reg.) tablă. (~ de flori, de legume.)
răzór	s.	v. ARĂTURĂ. CÎMP. OGOR. ȚARINĂ.
răzoráş	s.	v. VECIN.
răzorí	vb.	v. ÎNVECINA. MĂRGINI.
RĂZUÍ	vb.	1. v. rade.2. a rîcîi, (rar) a scobi. (A ~ pipa spre a o curăța.)
RĂZUIÁLĂ	s.	v. răzuire.
RĂZUÍRE	s.	1. răzuială.2. v. şeveruire.
RĂZUÍT	adj.	ras. (Un obiect ~.)
RĂZUITOÁRE	s.	v. răzătoare.
RĂZUITÓR	s.	(TEHN.) 1. racletă, raclor. (~ pentru suprafețe lemnoase.)2. raz, şabăr. (~ din oțel-crom pentru suprafețe metalice.)
răzuitór	s.	v. OTIC.
RĂZÚŞ	s.	(TEHN.) gripcă, teslă, (reg.) scoabă, (înv.) strujniță. (~ pentru tîmplari, dulgheri.)
răzúş	s.	v. CĂȚEL. CORDENCI. OTIC. RANGĂ. ŞURUBELNIȚĂ.
răzválă	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
răzvedít	adv.	v. BINE. CLAR. DESLUŞIT. DIS-TINCT. LĂMURIT. LIMPEDE.
răzvestí	vb.	v. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA.
RĂZVRĂTÍ	vb.	v. răscula.
RĂZVRĂTÍRE	s.	1. v. răscoală.2. v. frondă.
răzvrătít	adj.	v. AGITAT. CLOCOTITOR. FRĂMÎN-TAT. FREMĂTĂTOR. ÎNVOLBURAT. TULBURAT. TUMULTUOS. ZBUCIUMAT.
RĂZVRĂTÍT	adj., s.	v. răsculat.
răzvrătitór	s., adj.	v. AGITATOR. AȚÎȚĂTOR. INSTIGATOR. PROVOCATOR. TULBURĂTOR.
REA-CREDÍNȚĂ	s.	v. dol.
REACTÍV	s.	(CHIM.) agent chimic, (înv.) reagent.
REACTÓR	s.	(FIZ.) 1. bobină cu reactanță.2. re-actor atomic v. reactor nuclear; reactor catalitic = coloană de sinteză; reactor nuclear = pilă atomică, reactor atomic.
REACTUALIZÁ	vb.	a reînvia. (A ~ în memorie.)
REACTUALIZÁRE	s.	reînviere. (~ în memorie a ceva.)
REACTUALIZÁT	adj.	reînviat. (Lucruri ~.)
REÁCȚIE DE CARBONILÁRE	s.	v. oxosinteză.
REACȚIONÁR	adj.	v. retrograd.
READMÍTE	vb.	a reprimi. (A ~ în şcoală.)
READÚCE	vb.	(înv.) a reduce. (A ~ la sine.)
READÚCERE	s.	(înv.) reducere. (~ cuiva la realitate.)

REAFLÁ	vb.	a redescoperi, a regăsi. (A ~ un lucru pierdut.)
REAFLÁRE	s.	redescoperire, regăsire. (~ unui lucru pierdut.)
reagént	s.	v. AGENT CHIMIC. REACTIV.
reajúnge	vb.	v. REDEVENI.
REÁL	adj., s., adv.	1. adj. (FILOZ.) obiectiv. (Lumea ~.)2. s. v. adevăr.3. adj. concret, palpabil. (Fenomene ~.)4. adj. v. adevărat.5. adv. aievea. (Tot ce ți-a spus este ~.)6. adj. v. efectiv.7. adj. v. sincer.8. adj. efectiv, incontestabil, indiscu-tabil. (A adus servicii
REALGÁR	s.	(MIN.) (rar) şar, (înv.) rismă roşie.
REALÍST	adj.	v. practic.
REALITÁTE	s.	1. v. adevăr.2. v. existență.3. adevăr, veridicitate, (livr.) veracitate, (înv.) veritate. (~ conținută într-o operă literară.)
REALIZÁ	vb.	1. v. executa.2. a efectua, a executa, a face, a împlini, a îndeplini, a înfăptui, a săvîrşi, (înv. şi pop.) a plini. (Am ~ tot ce mi-ai dat.)3. a înfăptui, (pop.) a isprăvi. (Ce ai ~?)4. a efectua, a executa, a face, a făuri, a înfăptui, a săvîrşi. (A ~
REALIZÁBIL	adj.	v. posibil.
REALIZÁNT	s.	v. discriminant.
REALIZÁRE	s.	1. v. executare.2. v. creare.3. (concr.) înfăptuire, lucrare, operă. (O mare ~.)4. v. cre-ație.5. executare, execuție, facere, făurire. (~ unei opere durabile.)6. v. concretizare.7. v. turnare.8. v. obținere.9. v. inventare.10. v. făurire.11. v. în-făptui
REALIZÁT	adj.	1. v. valoros.2. v. îndeplinit.
REALIZATÓR	s.	1. v. creator.2. autor, creator. (Cine sînt ~ii filmului?)
realizáție	s.	v. ÎNDEPLINIRE. ÎNFĂPTUIRE. REALIZARE.
REALMÉNTE	adv.	efectiv. (Era ~ obosit.)
REAMINTÍ	vb.	1. (înv.) a poftori. (Te rog să-mi ~ mîine ce trebuie să fac.)2. a(-şi) reîmprospăta, a(-şi) rememora. (Să ne ~ cele învățate.)3. v. evoca.
REAMINTÍRE	s.	reîmprospătare, rememorare, rememorație. (~ celor întîmplate.)
REANGAJÁ	vb.	a reprimi. (A ~ într-o slujbă.)
REANGAJÁRE	s.	reprimire. (~ cuiva în serviciu.)
REANGAJÁT	s.	(în vechea armată) subofițer.
REANIMÁ	vb.	1. (MED.) a reînsufleți. (A ~ un muribund.)2. v. reînsufleți.
REANIMÁRE	s.	1. (MED.) reînsufleție. (~ unui muribund.)2. v. terapie intensivă.3. v. reînsu-fleție.
REAPARÍȚIE	s.	1. (rar) reivire. (După ~ lui.)2. re-venire. (~ unui actor pe scenă.)3. v. republicare.
REAPĂREÁ	vb.	1. a reveni, (rar) a se reivi. (După o oră a ~.)2. v. recidiva.
reapucá	vb.	v. REÎNCEPE. RELUA.
rearmá	vb.	v. REÎNARMA.
REASCULTÁ	vb.	1. v. reexamina.2. (JUR.) a reaudia. (A ~ un martor.)
REASCULTÁRE	s.	1. v. reexaminare.2. (JUR.) reaudiere. (~ unui martor.)
REAŞEZÁ	vb.	a repune. (A ~ la locul inițial.)
REAŞEZÁRE	s.	repunere. (~ unui obiect la locul inițial.)
REAUDIÁ	vb.	(JUR.) a reasculta. (A ~ un martor.)
REAUDIÉRE	s.	(JUR.) reascultare. (~ unui martor.)
REÁVĂN	adj.	1. v. jilav.2. răcoros, rece, (înv.) răcoare. (Aerul cel ~ al nopții)
REÁZEM	s.	1. v. proptea.2. (TEHN.) rezemătoare, sprijin. (O piesă care serveşte ca ~.)3. v. ajutor.

reázem	s.	v. APĂRĂTOR. BALUSTRADĂ. MÎNĂ CURENTĂ. OCROTITOR. PARAPET. PARMACLÎC. PAT. PĂLIMAR. PROTECTOR. RAMPĂ. REZEMĂ-TOARE. SPRIJIN. SPRIJINITOR.
REBEGÍ	vb.	v. zgribuli.
REBEGÍT	adj.	v. zgribulit.
REBÉL	adj., s.	1. adj., s. v. răsculat.2. adj. v. chinuitor.
rebelá	vb.	v. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA.
rebelíe	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE RĂZME-RIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
rebelíst	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
REBELIÚNE	s.	răscoală, răsculare, răzmeriță, răzvrătire, revoltă, (livr.) sediţiune, (înv. şi pop.) rebelie, (pop. şi fam.) tevatură, (pop.) revoluție, ridicare, sculare, (înv.) burzuluială, răzvală, rocoş, rocoşeală, rocoşenie, rocoşire, rocoşit, rocoşitură, zaveră,
REBONIFICÁRE	s.	v. rebonificație.
REBONIFICÁȚIE	s.	(EC.) rebonificare.
RECALCITRÁNT	adj.	1. v. încăpățînat.2. v. indis-ciplinat.
recalcitránță	s.	v. INDISCIPLINĂ. ÎNCĂPĂȚÎ-NARE. ÎNDĂRĂTNICIE. NEASCULTARE. NEDIS-CIPLINĂ. NESUPUNERE.
RECAPITULÁ	vb.	1. a rezuma, a sintetiza, (înv.) a recapitului. (Să ~ cele spuse pînă acum.)2. a repeta, a revedea. (A ~ materia pentru examen.)
RECAPITULÁRE	s.	1. rezumare, sintetizare, (înv.) recapitulație. (~ celor spuse mai înainte.)2. re-petare, repetiție, revedere, (înv.) procitanie. (~ materiei pentru examen.)
RECAPITULATÍV	adj.	rezumativ. (Tabel ~.)
recapitulátie	s.	v. RECAPITULARE. REZU-MARE. SINTETIZARE.
recapituluí	vb.	v. RECAPITULA. REZUMA. SINTETIZA.
RECĂDEÁ	vb.	a reveni. (A ~ în poziția inițială.)
recădére	s.	v. RECIDIVĂ.
récăl	s.	v. DULAMĂ. SUMAN.
RECĂPĂTÁ	vb.	a recîștiga, a recupera, a redobîndi. (Şi-a ~ forțele pierdute.)
RECĂPĂTÁRE	s.	recîştigare, recuperare, redobîndire. (~ forțelor pierdute.)
réce	adj.	v. ACADEMIC. APATIC. ASPRU. CONVEN-ȚIONAL. DELĂSĂTOR. DISTANT. FLEGMATIC. IMPASIBIL. IMPERTURBABIL. INDIFERENT. INDOLENT. INSENSIBIL. LĂSĂTOR. NEPĂSĂTOR. NEPRIETENOS. NESENSIBIL. NESIMȚITOR. NESOCIABIL. PASIV. PLACID. RĂSTIT. REZER-VAT. RIDICAT. TEMBEL.
RÉCE	adj., s.	1. adj. v. friguros.2. s. v. frig.3. adj. reavăn, răcoros, (înv.) răcoare. (Aerul cel ~ al nopții.)4. adj. v. geros.5. adj. (GEOGR., MET.) polar, (înv.) polaric. (Climă, zonă ~.)6. adj. răcit. (Ciorba e ~.)7. adj. proaspăt. (A băut un pahar cu apă ~.)8. a
RECENSĂMÎNT	s.	(pop.) numărătoare, (înv.) catagrafie, recenzie. (~ populației.)
RECÉNT	adj.	1. v. actual.2. nou, (fig.) cald, proaspăt. (Ştire ~.)
RECENZÁ	vb.	1. (înv.) a catagrafia, a scrie. (A ~ o colectivitate umană.)2. a rezuma. (A ~ o carte.)
recénzie	s.	v. RECENSĂMÎNT.
RECEPÁJ	s.	(SILV.) recepare. (~ul puieților.)
RECEPÁRE	s.	(SILV.) recepaj. (~ puieților.)
recépt	adj.	v. ACCEPTAT. ADMIS. RECUNOSCUT.
RECEPTÁ	vb.	v. recepționa.

RECEPTÁCUL	s.	v. pălărie.
RECEPTÁRE	s.	v. recepționare.
RECEPTÍV	adj.	(fig.) deschis. (Un spirít ~.)
RECEPTIVITÁTE	s.	(fig.) deschidere. (~ spiritului cuiva.)
RECEPTÓR	s.	(FIZ.) pîlnie. (~ul telefonului.)
RECEPTÚRĂ	s.	v. farmacografie.
RECÉPȚIE	s.	recepționare. (Cînd e termenul de ~?)
RECEPȚIONÁ	vb.	1. a prelua, a primi. (A ~ marfa.)2. (FIZ.) a capta, a înregistra, a prinde, a recepta. (A ~ undele
RECEPȚIONÁRE	s.	1. preluare, primire, (~ mărfii.)2. v. recepție.3. (FIZ.) captare, înregistrare, prindere, receptare, (rar) captație. (~ a undelor sonore.)
RECEPȚIONÁT	adj.	preluat, primit. (Mărfuri ~.)
recerínță	s.	v. CERINȚĂ. EXIGENȚĂ. IMPERATIV. NECESITATE. NEVOIE. OBLIGAȚIE. PRETENȚIE. TREBUINȚĂ.
recerút	adj.	v. CERUT. CUVENIT. NECESAR. TREBUINCIOS. TREBUITOR.
recesiúne	s.	v. CRIZĂ. RETRAGERE.
RECHEMÁ	vb.	v. evoca.
RÉCHIE	s.	v. rezedă.
RECHÍN	s.	(IHT.) scal.
RECHIZÍTE	s. pl.	(înv.) organe (pl.). (~ şcolare.)
rechizitoriál	adj.	v. ACUZATOR.
RECHIZÍȚIE	s.	(înv.) recrutație. (~ în timp de război.)
reci	s. pl.	PIFTIE. RĂCITURI.
RECIDIVÁ	vb.	(MED.) a se întoarce, a reapărea, a reveni, (reg.) a se înturna. (Boala i-a ~.)
RECIDÍVĂ	s.	(MED.) (livr.) reşută, (înv.) recădere.
RECIF CORALIER INELÁR	s.	v. atol.
RECIPIÉNT	s.	v. vas.
RECIPÍSĂ	s.	v. chitanță.
RECIPRÓC	adj., adv.	1. adj. v. mutual.2. adv. (fam.) viceversa. (— Mulțumesc! — ~!)
RECIPROCITÁTE	s.	v. mutualitate.
RECIŞÓR	adj.	friguleț. (Afară e cam ~.)
RECITÁ	vb.	a declama, a rosti, a spune, (rar) a debita, (pop.) a cuvînta. (A ~ o poezie.)
RECITÁRE	s.	declamare, declamație, spunere, (rar) debitare, (înv.) recitație. (~ unei poezii.)
RECITATÍV	s.	(MUZ.) melopee.
RECITATÓR	s.	declamator. (Un bun ~.)
recitáție	s.	v. DECLAMARE. DECLAMAȚIE. RECITARE. SPUNERE.
RECITÍ	vb.	(înv. şi pop.) a prociti. (A ~ textul în întregime.)
RECÎŞTIGÁ	vb.	1. v. recăpăta.2. v. recuceri.
RECÎŞTIGÁRE	s.	v. recăpătare.
RECLAMÁ	vb.	1. v. cere.2. a se plînge. (Cui să ~?)3. v. denunța.4. v. necesita.5. a cere, a implica, a necesita, a presupune. (Inteligența ~ reflecția.)
RECLAMÁNT	s.	(JUR.) (înv. şi reg.) pîrîş, pîrîtor, (reg.) ponoslaş, (prin Transilv.) ponosluitor, (înv.) jeluitor,
RECLAMÁT	s.	pîrît.

RECLAMÁȚIE	s.	1. plîngere, (înv. şi pop.) jalbă, pîră, (înv. şi reg.) plînsoare, ponoslu, (Ban., Transilv. şi Mold.) ponos, (înv.) artic, pitac, suplică, tînguire, (turcism înv.) ruca. (A depune o ~.)2. v. sesizare.
RECLĂDÍ	vb.	v. reconstrui.
RECLĂDÍRE	s.	v. reconstrucție.
RECLUZIÚNE	s.	v. închisoare.
RECOGNOSCÍBIL	adj.	v. identificabil.
RECOLTÁ	vb.	a aduna, a culege, a strînge, (Transilv.) a sureti. (A ~ strugurii, de pe cîmp.)
RECOLTÁRE	s.	adunare, adunat, culegere, cules, recoltat, recoltă, strîngere, strîns, (Transilv. şi prin Maram. şi Ban.) suretiu. (~ porumbului de pe cîmp.)
RECOLTÁT	s.	v. recoltare.
RECÓLTĂ	s.	1. v. recoltare.2. (concr.) bucate (pl.), rod, (înv.) vipt. (A strîns ~ cîmpului.)3. (concr.) rod, (pop.) strînsă, strînsură, (înv. şi reg.) rodire, strînsoare, (înv.) agru. (Am obținut o ~ bogată.)4. (înv.) secerăciune, secere. (~ de grîne.)
RECOMANDÁ	vb.	1. v. preconiza.2. v. prescrie.3. v. sfătui.4. v. propune.5. v. prezenta.
RECOMANDÁBIL	adj., adv.	1. adj. v. nimerit.2. adv. adecvat, indicat, nimerit, oportun, potri-vit. (Nu e ~ sa...)
RECOMANDÁRE	s.	1. v. preconizare.2. directivă, indicație, instrucțiune, îndrumare, normativ, normă, (înv.) regulativ. (A respectat toate ~ ările primite.)3. indicare, prescriere. (~ unui tratament.)4. v. aviz.5. povață, precept, recomandație, sfat. (Diverse ~ări de igie
RECOMANDÁT	adj.	v. nimerit.
RECOMANDÁȚIE	s.	1. v. aviz.2. v. recomandare.3. v. propunere.4. v. prezentare.
RECOMPENSÁ	vb.	1. a răsplăti, (înv. şi pop.) a mulțumi, (înv. şi reg.) a cunoaşte, (înv.) a cununa. (I-a ~ împărăteşte.)2. v. răscumpăra.
RECOMPENSÁRE	s.	rasplătire, (înv.) recompen-sație. (~ eforturilor cuiva.)
recompensáție	s.	v. RĂSPLĂTIRE. RECOM-PENSARE.
RECOMPÉNSĂ	s.	1. răsplată, (înv. şi pop.) mulțu-mire, preț, (pop.) mulțumită, (reg.) vîlceag, (înv.) plaşcă, răsplătire, simbrie. (A primit o bună ~.)2. v. gratificație.3. v. pedeapsă.
recompozíție	s.	v. RECOMPUNERE.
RECOMPÚNE	vb.	v. reconstitui.
RECOMPÚNERE	s.	1. v. reconstituire.2. (FIZ.) (înv.) recompoziție. (~ luminii.)
reconciliá	vb.	v. ÎMPĂCA.
reconciliére	s.	v. ÎMPĂCARE.
reconfórt	s.	v. FORTIFICARE. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNTĂRIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂ-VENIRE. RECONFORTARE. REFACERE. RESTA-BILIRE. TONIFICARE.
RECONFORTÁ	vb.	1. v. întrema.2. v. recrea.
RECONFORTÁNT	adj., s.	1. adj., s. v. întăritor.2. adj. v. recreativ.
RECONFORTÁRE	s.	1. v. întremare.2. v. recreare, recreație.
RECONFORTÁT	adj.	v. întremat.
reconfortatór	adj., s.	v. FORTIFIANT. FORTIFI-CANT. ÎNTĂRITOR. RECONFORTANT. TONIC. TONIFIANT.
RECONSIDERÁ	vb.	a revalorifica. (A ~ o operă.)
RECONSIDERÁRE	s.	revalorificare. (~ unei opere.)
reconstituánt	adj., s.	v. FORTIFIANT. FORTIFI-CANT. ÎNTĂRITOR. RECONFORTANT. TONIC. TONIFIANT.
RECONSTITUÍ	vb.	1. a întregi, a recompune, a reface. (A ~ scheletul unui mamifer fosil.)2. v. re-construi.3. a evoca. (A ~ întreaga scenă întîm-plată.)

RECONSTITUÍRE	s.	1. întregire, recompunere, refacere, (rar) reconstituție. (~ părților unui animal fosil.)2. v.
RECONSTITUÍT	adj.	reconstruit.
reconstitúție	s.	v. ÎNTREGIRE. RECOMPUNERE. RECONSTITUIRE. REFACERE.
RECONSTRÚCȚIE	s.	1. reclădire, reconstruire, rezidire, (rar) reedificare. (~ din temelii a casei.)2. (LINGV.) reconstituire, refacere, (rar) recon-struire. (~ unei forme lexicale primitive.)3. v. re-facere.
RECONSTRUÍ	vb.	1. a reclădi, a reînălța, a rezidi, (rar) a reedifica. (A ~ ceva din temelii.)2. (LINGV.) a reconstitui, a reface. (A ~ o formă lexicală primitivă.)
RECONSTRUÍRE	s.	v. reconstrucție.
reconstruíre	s.	v. RECONSTITUIRE. RECON-STRUCȚIE. REFACERE.
RECONSTRUÍT	adj.	(LINGV.) reconstituit, refăcut. (Formă lexicală ~.)
reconvalescént	s., adj.	v. CONVALESCENT.
reconvalescénță	s.	v. CONVALESCENȚĂ.
RECONVENȚIÚNE	s.	(JUR.) cerere reconven-țională.
RECÓRDER	s.	v. videorecorder.
recórding	s.	v. ÎNREGISTRARE.
RECREÁ	vb.	1. (fig.) a se deconecta, a se destinde, a se relaxa. (Cu ce te ~?)2. a (se) odihni, a (se) reconforta. (S-au dus la munte să se ~.)
RECREÁRE	s.	1. (fig.) deconectare, destindere, relaxare. (Ore de veritabilă ~.)2. reconfortare, recreație. (~ cuiva în concediu.)
RECREATÍV	adj.	1. (fig.) deconectant, relaxant. (Momente ~.)2. odihnitor, reconfortant, rela-xant, (rar) recreator. (Un concediu ~.)
recreatór	adj.	v. ODIHNITOR. RECONFORTANT. RECREATIV. RELAXANT.
RECREÁȚIE	s.	1. reconfortare, recreare. (~ cuiva în concediu.)2. pauză. (Elevii ies în ~.)
RECRIMINÁRE	s.	recriminație.
RECRIMINÁȚIE	s.	v. recriminare.
recrudescént	adj.	v. AGRAVAT. ÎNRĂUTĂȚIT.
recrudescénță	s.	v. AGRAVARE. ÎNRĂUTĂȚIRE.
RECRÚT	s.	(MIL.) (depr.) răcan, rîtan, (fig.) boboc.
recrút	s.	v. DEBUTANT. ÎNCEPĂTOR.
RECRUTÁ	vb.	1. (MIL.) a încorpora, a înrola, (înv. şi pop.) a scrie, (Transilv.) a cătăni, a conscrie, (prin nordul Transilv.) a şorozi, (înv., prin Transilv. şi Bucov.) a asenta. (Au fost ~ la infanterie.)2. v. racola.
recrutá	vb.	v. RACOLA.
recrutaménț	s.	v. RECRUTARE.
RECRUTÁRE	s.	(MIL.) 1. (înv. şi pop.) sorți (pl.), (prin Transilv.) măsură, (Transilv. şi Maram.) şorozaş, (Transilv.) numărus, (înv.) bărbunc, (înv.) recrutament, recrutație. (S-a prezentat la ~ şi a fost repartizat la infanterie.)2. încor-porare, înrolare, (înv. şi
recrutáție	s.	v. RECHIZIȚIE. RECRUTARE.
RECTALGÍE	s.	v. proctalgie.
rectángul	s.	v. DREPTUNGHI.
RECTANGULÁR	adj.	v. dreptunghiular.
récte	adv.	v. ADICĂ. ANUME.
RECTIFICÁ	vb.	1. v. corecta.2. a corecta, a corija, a îmbunătăți, a îndrepta, a retuşa, (fig.) a repara. (Şi-a ~ dicțiunea.)

RECTIFICÁRE	s.	1. v. corectare.2. corectare, corijare, îmbunătățire, îndreptare, remediere, retuş, retuşare, (fig.) reparare. (~ dicțiunii cuiva.)3. (concr.) corectiv, corectură, îndreptare, (rar) rectificație. (A adus unele ~ări planului inițial.)
rectificáție	s.	v. CORECTARE. CORECTIV. CORECTURĂ. CORIJARE. ÎNDREPTARE. REC-TIFICÁRE.
RECTILINIÁR	adj.	v. ortoscopic.
rectilíniu	adj.	v. DREPT.
RECTÍTĂ	s.	(MED.) proctită.
RÉCTO	s.	v. față.
RECȚIÚNE	s.	(GRAM.) regim.
RECUCERÍ	vb.	a recîştiga, a relua, a reocupa, (înv.) a recuprinde. (A ~ teritoriul pierdut.)
recucerí	vb.	v. DEZMETICI. RECULEGE. REGĂSI. REVENI. TREZI.
RECUCERÍRE	s.	reluare, reocupare. (~ oraşului pierdut.)
RECULÉGE	vb.	v. reveni.
RECULÉGERE	s.	v. revenire.
RECULÉS	adj.	v. dezmeticit.
RECUMPĂNÍ	vb.	a reechilibra.
RECUMPĂNÍRE	s.	reechilibrare.
RECUNOÁŞTE	vb.	1. a cunoaşte, a identifica, a şti. (Cum îl poți ~.)2. (prin Olt.) a semui. (L-am ~ imediat pe X.)3. v. regăsi.4. (JUR.) a confirma, a întări, a valida. (L-a ~ în funcție.)5. (înv.) a cunoaşte. (Îşi ~ greşeala.)6. v. mărturisi.7. v. de-clara.8. a accepta,
RECUNOÁŞTERE	s.	1. identificare. (~ unui infrac-tor.)2. (JUR.) confirmare, întărire, validare. (~ unui deputat.)3. v. mărturisire.4. v. acceptare.5. apreciere, considerație. (~ publică a meritelor sale.)
RECUNOSCĂTÓR	adj.	îndatorat, obligat, (înv.) mulțumitor. (Îți rămîn ~ pentru serviciul făcut.)
RECUNOSCÚT	adj.	1. identificat. (Hoț ~.)2. v. fățiş.3. v. acceptat.4. v. consacrat.
RECUNOŞTÍNȚĂ	s.	(livr.) gratitudine, (înv. şi pop.) mulțumită, (înv.) blagodarenie, cunoştință. (Îi poartă o mare ~.)
RECUPERÁ	vb.	1. a-şi scoate. (Şi-a ~ întreaga pierdere.)2. v. recăpăta.
RECUPERÁRE	s.	recăpătare, recîştigare, redobîn-dire. (~ forțelor pierdute.)
recuprínde	vb.	v. RECÎŞTIGA. RECUCERI. RELUA. REOCUPA.
recurbá	vb.	v. ARCUI. CURBA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI.
recurbát	adj.	v. ARCUIT. CURB. CURBAT. ÎNCOVOIAT. ÎNDOIT.
RECÚRGE	vb.	1. v. folosi.2. a apela, a cere, a solicita, (Transilv.) a suruclui. (~ la ajutorul lui.)
RECÚRGERE	s.	apelare, recurs, solicitare. (~ la ajutorul lui.)
RECÚRS	s.	v. recurgere.
recúrs	s.	v. AJUTOR. ASISTENȚĂ. OCROTIRE. PROTECȚIE. SPRIJIN.
RECÚRSIE	s.	(FON.) destindere, relaxare.
RECUZÁ	vb.	(JUR.) a refuza, a respinge. (A ~ un jurat, un complet de judecată.)
RECUZÁRE	s.	(JUR.) refuzare, respingere, (înv.) recuzație. (~ unui jurat.)
recuzáție	s.	v. RECUZARE. REFUZARE. RESPIN-GERE.
RECVIÉM	s.	(MUZ., BIS.) misă funebră.
REDÁ	vb.	1. v. înapoia.2. v. reproduce.3. v. re-prezenta.4. v. descrie.5. a exprima, a înfățişa, a reprezenta, (fig.) a traduce. (Cartea ~ zbuciumul autorului.)
REDACTÁ	vb.	1. a alcătui, a compune, a concepe, a elabora, a face, a formula, a întocmi. (El a ~ raportul.)2. v. dresa.3. v. crea.

REDACTÁRE	s.	1. compunere, concepere, elabo-rare, formulare, întocmire. (~ unei scrisori.)2. v. dresare.3. v. creare.
redácție	s.	v. ALCĂTUIRE. COMPUNERE. CRE-ARE. ELABORARE. ÎNTOCMIRE. REALIZARE. REDACTARE. SCRIERE. SCRIS.
REDÁRE	s.	1. v. înapoiere.2. v. reproducere.3. v. re-prezentare.4. v. descriere.
redempțiúne	s.	v. IZBĂVIRE. MÎNTUIRE. SALVARE.
REDESCHÍDE	vb.	v. reîncepe.
REDESCHÍDERE	s.	v. reîncepere.
REDESCOPERÍ	vb.	v. regăsi.
REDESCOPERÍRE	s.	v. regăsire.
REDEȘTEPTÁ	vb.	1. v. evoca.2. v. aminti.
REDEVENÍ	vb.	(rar) a reajunge. (A ~ serios.)
redijá	vb.	v. ALCĂTUI. COMPUNE. CREA. ELA-BORA. ÎNTOCMI. REALIZA. REDACTA. SCRIE.
redijáre	s.	v. ALCĂTUIRE. COMPUNERE. CRE-ARE. ELABORARE. ÎNTOCMIRE. REALIZARE. REDACTARE. SCRIERE. SCRIS.
REDINGÓTĂ	s.	(înv.) gheroc. (Poartă ~ și joben.)
REDISTILÁ	vb.	(reg.) a reface. (A ~ o băutură.)
REDISTRIBUÍ	vb.	v. reîmpărți.
REDISTRIBUÍRE	s.	v. reîmpărțire.
redíș	s.	v. DUMBRAVĂ.
rédiu	s.	v. DUMBRAVĂ.
REDOBÎNDÍ	vb.	v. recăpăta.
REDOBÎNDÍRE	s.	v. recăpătare.
RÉDOX	s.	v. oxidoreducere.
REDRESÁ	vb.	1. a (se) îndrepta, a (se) normaliza, a (se) reface, (înv. și reg. fig.) a (se) scula. (Situația întreprinderii s-a ~ sub aspect econo-mic.)2. v. înviora.
redresaménț	s.	v. ÎNVIORARE. REDRESARE. REFACERE. RESTABILIRE. REVIGORARE.
REDRESÁRE	s.	1. îndreptare, normalizare, refacere, (înv. fig.) sculare, sculătoare. (~ situației economice a unei întreprinderi.)2. v. înviorare.
REDRESÓR	s.	(TEHN.) supapă electrică. (~ la un cazan cu aburi.)
REDUCĂTÓR	s.	(CHIM.) reductor.
REDÚCE	vb.	1. v. descrește.2. v. micșora.3. a (se) mici, a (se) micșora, a scădea. (S-a ~ rația.)4. v. scurta.5. v. prescurta.6. a descrește, a (se) diminua, a (se) împuțina, a (se) micșora, a scădea, (înv.) a (se) puțina. (Numărul lor se ~ continuu.)7. v. împuțina.
redúce	vb.	v. CUCERI. OCUPA. READUCE. SUBJUGA. SUPUNE.
REDÚCERE	s.	1. v. descreștere.2. (MED.) reducție. (~ a unui os luxat.)3. diminuare, micșorare, usurare. (~ încărcăturii unei nave.)4. v. pierdere.5. v. scurtare.6. v. prescurtare.7. descreștere, diminuare, împuținare, micșorare, scădere, (înv.) puținare. (~ numărului
redúcere	s.	v. READUCERE.
REDUCTÍBIL	adj.	micșorabil. (Un dispozitiv ~.)
REDUCTÓR	s.	(CHIM.) reducător.
REDÚCȚIE	s.	1. v. reducere.2. v. simplificare.
redundánt	adj.	v. INUTIL. NENECESAR. NE-TREBUINCIOS. NEUTIL.
redundánță	s.	v. INUTILITATE.

reduplicá	vb.	v. DUBLA. ÎNDOI.
REDUPLICÁRE	s.	(FON.) reduplicație.
REDUPLICÁȚIE	s.	v. reduplicare.
REDÚS	adj.	1. mic. (O suprafață ~; de proporții ~.)2. diminuat, micşorat, scăzut. (O suprafață aridă ~.)3. v. limitat.4. v. insuficient.5. v. pre-scurtat.6. v. scurt.7. concentrat, prescurtat, rezumat, scurtat, (fig.) comprimat, condensat. (O expunere ~.)8. împuțina
redús	adj.	v. MESCHIN.
REDUTÁBIL	adj.	puternic, tare, temut, valoros, (înv. livr.) potent. (Un adversar ~ la trîntă.)
REDÚTĂ	s.	(MIL.) (înv.) tabie.
reduțiruí	vb.	v. REDUCE. SIMPLIFICA.
REECHILIBRÁ	vb.	a recumpăni.
REECHILIBRÁRE	s.	recumpănire.
reedificá	vb.	v. RECLĂDI. RECONSTRUI. RE-ÎNĂLȚA. REZIDI.
reedificáre	s.	v. RECLĂDIRE. RECONSTRUCȚIE. RECONSTRUIRE. REZIDIRE.
REEDITÁ	vb.	1. v. republica.2. repeta. (A ~ performanța de anul trecut.)
REEDITÁRE	s.	1. v. republicare.2. repetare. (~ unei performanțe.)
REEDITÁT	adj.	1. v. republicat.2. repetat. (O performanță ~.)
REESCÓNT	s.	v. reescontare.
REESCONTÁRE	s.	(FIN.) reescont.
REEXAMINÁ	vb.	a reasculta. (A ~ un candidat, un student.)
REEXAMINÁRE	s.	reascultare. (~ unui student.)
REEXPEDIÁ	vb.	a retrimite. (A ~ un colet.)
REEXPÓRT	s.	v. reexportare.
REEXPORTÁRE	s.	(EC.) reexport. (~ unei mărfi.)
REEXPOZÍȚIE	s.	(MUZ.) repriză.
REFÁCE	vb.	1. v. repara.2. v. restaura.3. v. resta-bili.4. v. modifica.5. v. reconstitui.6. v. reconstrui.7. v. redresa.8. v. înviora.9. v. regenera.10. (MED.) a (se) îndrepta, a (se) înfiripa, v. însănătoşi.11. v. întrema.
refáce	vb.	v. REDISTILA.
REFÁCERE	s.	1. v. reparație.2. v. restaurare.3. v. re-stabilire.4. v. modificare.5. v. reconstituire.6. (LINGV.) v. reconstrucție.7. v. redresare.8. re-construcție. (Anii ~ii.)9. v. înviorare.10. v. rege-nerare.11. creştere, regenerare. (~ unei unghii căzute.)12. (ME
REFĂCÚT	adj.	1. v. reparat.2. v. restaurat.3. v. resta-bilit.4. v. modificat.5. v. renovat.6. v. reconstruit.7. v. regenerat.8. v. însănătoşit.9. v. întremat.
REFÉC	s.	(reg.) refecătură. (~ la o haină.)
reféc	s.	v. TIV. TIVITURĂ.
refecá	vb.	v. TIVI.
REFECÁRE	s.	(IND.) tivire. (~ lemnului.)
refecát	adj.	v. TIVIT.
refecătúră	s.	v. REFEC. TIV. TIVITURĂ.
REFECTÓR	s.	v. trapeză.
refeneá	s.	v. BENCHETUIALĂ. CHEF. COTĂ-PARTE. COTITATE. OSPĂȚ. PETRECERE. PRAZNIC. PRĂZNUIRE.
REFERÁT	s.	v. dare de seamă.

referendár	s.	v. REFERENT.
REFERÉNDUM	s.	(JUR.) plebiscit.
REFERÉNT	s.	(înv.) referendar.
REFERENȚIÁL	s.	v. sistem de referință.
REFERÍ	vb.	1. a privi, a se raporta, (înv.) a se atinge. (Aceste documente se ~ la ...)2. a se raporta, a viza. (Cele arătate se ~ la următoarea problemă ...)3. a se raporta, (înv.) a se provoca, a se provăcălui. (La ce te ~?)4. v. relata.
REFERÍNȚĂ	s.	1. v. referire.2. v. informație.
referință	s.	v. LEGĂTURĂ. RAPORT. RELAȚIE.
REFERÍRE	s.	raportare, referință, (înv.) provocare. (Fără nici o ~ la ...)
REFERITÓR	adj.	v. privitor.
refléct	s.	v. OGLINDIRE. PROIECTARE. RĂSFRÎN-GERE. REFLECTARE. REFLEX.
REFLECTÁ	vb.	1. (FIZ.) a se întoarce, a se răsfrînge, a se repercuta, a reveni, (înv.) a se refrînge. (Unda sonoră se ~ la întîlnirea unui obstacol.)2. v. oglindi.3. a înfățișa, a oglindi, a reprezenta. (Un articol care ~ realitatea)4. v. chibzui.
REFLECTÁNT	adj.	v. reflectorizant.
REFLECTÁRE	s.	1. v. reflexie.2. v. oglindire.3. (concr.) imagine. (~ cuiva într-o oglindă.)4. înfățișare, oglindire, reprezentare. (~ realității în artă.)5. v. proiecție.6. v. cugetare.
REFLECTĂTÓR	adj.	v. reflectorizant.
REFLECTORIZÁNT	adj.	(FIZ.) reflectant, reflec-tător. (Suprafață ~.)
REFLÉCȚIE	s.	1. v. cugetare.2. v. părere.
refléx	adj.	v. ÎNDOIT. ÎNTORS. RĂSFRÎNT. REVO-LUT.
REFLÉX	s., adj., adv.	1. s. v. oglindire.2. adj. v. automat.3. adv. v. automat.
REFLÉXIE	s.	1. (FIZ.) întoarcere, răsfrîngere, reflectare, repercutare. (~ unei unde.)2. v. cuge-tare.3. v. părere.
REFLEXÍV	adj.	cugetător, gînditor, meditativ, (înv.) meditator, (glumeț și ir.) pansiv. (Un tip ~.)
reflexivísm	s.	v. REFLEXIVITATE.
REFLEXIVÍTÁTE	s.	(rar) reflexivism. (~ unei persoane.)
REFLÚX	s.	(GEOGR.) (înv.) răcurgere, scădere. (~ apelor unei mări.)
REFOLOSÍBIL	adj.	reutilizabil, revalorificabil. (Material ~.)
REFORMÁ	vb.	a modifica, a schimba. (A ~ ortografia.)
REFORMÁRE	s.	1. modificare, schimbare. (~ ortografiei.)2. (CHIM.) reforming. (~ a ben-zinei.)
REFORMÁT	adj., s.	1. adj. v. calvin.2. s. v. calvin.3. adj. protestant, (înv.) protestanticesc.
REFORMATÓR	adj.	v. înnoitor.
reformație	s.	v. PROTESTANTISM. REFORMĂ.
REFÓRMĂ	s.	1. (înv.) reformație. (~ învățămîn-tului.)2. (FIN., EC.) reformă monetară = stabilizare bănească, stabilizare monetară.
REFÓRMING	s.	(CHIM.) reformare. (~ul benzinei.)
REFRACTÁR	adj.	v. încăpățînat.
refractór	s.	v. LUNETĂ ASTRONOMICĂ.
REFRÁCȚIE	s.	(FIZ.) răsfrîngere. (~ luminii prin-tr-un diamant.)
REFRÉN	s.	(în vechea muzică vocală) ritornelă.
REFRIGERÁRE	s.	(FIZ.) refrigerație. (~ cărnii.)
REFRIGERATÓR	s.	v. congelator.

REFRIGERÁȚIE	s.	v. refrigerare.
REFRIGERÉNT	adj.	v. frigorigen.
refrînge	vb.	v. ÎNTOARCE. RĂSFRÎNGE. RE-FLECTA. REPERCUTA. REVENI.
REFUGIÁ	vb.	a fugi, a pribegi, (înv.) a băjenări, a băjeni. (S-au ~ peste munți din pricina năvăli-torilor.)
REFUGIÁT	s.	fugar, pribeag, (înv.) băjenar. (Niște ~ți din calea năvălitorilor.)
REFUGIÉRE	s.	v. refugiu.
REFÚGIU	s.	1. refugiere. (~l lui în pădure.)2. fugă, pribegie, refugiere, (înv.) băjenărie, băjenărit, băjenie, băjenire, băjenit. (~l populației din calea năvălito-rilor.)3. adăpost, azil, scăpare, (înv.) năzuință, (fig.) liman. (A fugit și și-a căutat un ~.)
refúgiu	s.	v. ALINARE. CONSOLARE. ÎMBĂR-BĂTARE. ÎNCURAJARE. MÎNGÎIERE.
REFULÁRE	s.	v. îndesare.
REFUTÁRE	s.	(livr.) refutație.
refutáție	s.	v. REFUTARE.
REFÚZ	s.	v. respingere.
REFUZÁ	vb.	1. a respinge, (livr.) a denega, (înv.) a apăra, a lepăda, a tăgădui. (~ ajutorul ce i se cere.)2. v. recuza.3. v. renunța.
refuzá	vb.	v. ESCHIVA. FUGI. SCĂPA. SUSTRAGE.
REFUZÁRE	s.	1. respingere. (~ unei propuneri.)2. v. recuzare.
REGÁL	adj.	regesc.
REGALÍSM	s.	v. monarhism.
REGALÍST	s., adj.	v. monarhist.
REGALITÁTE	s.	v. monarhie.
REGÁT	s.	v. monarhie.
REGĂSÍ	vb.	1. a reafla, a redescoperi. (A ~ un lucru pierdut.)2. v. revedea.3. a se recunoaște. (Se ~ în fiul lui.)4. v. reveni.
REGĂSÍRE	s.	1. reaflare, redescoperire. (~ unui lucru pierdut.)2. v. revedere.3. v. revenire.
REGĂȚEÁNĂ	s.	v. regățeancă.
REGĂȚEÁNCĂ	s.	regățeană.
RÉGE	s.	1. (POL.) monarh, suveran, cap încoronat, (pop.) crai, (înv.) rigă. (~ al Suediei.)2. v. popă.
regeá	s.	v. CERERE. DOLEANȚĂ. PROTECȚIE. RUGĂ. RUGĂCIUNE. RUGĂMINTE. SOLICITARE. SPRJIIN.
regealîc	s.	v. CERERE. DOLEANȚĂ. PROTECȚIE. RUGĂ. RUGĂCIUNE. RUGĂMINTE. SOLICITARE. SPRIJIN.
regele-păsărilor	s.	v. PIȚIGOI.
regele-péștilor	s.	v. REGINĂ.
REGENERÁ	vb.	1. a crește, a se reface. (I s-a ~ unghia căzută.)2. (fig.) a se înnoi. (Natura se ~.)
REGENERÁBIL	adj.	(BIOL.) regenerativ. (Țesut ~.)
REGENERÁRE	s.	1. (BIOL.) creștere, refacere, regenerescență, (înv.) regenerație. (Proces de ~ a unui organ.)2. creștere, refacere. (~ unei unghii căzute.)3. (BIOL.) (înv.) preînnoială, preînnoire. (~ sîngelui.)4. (înv.) regenerație, (fig.) înnoire. (~ naturii.)
REGENERÁT	adj.	1. refăcut. (Organ ~.)2. împros-pătat, înnoit, reînnoit. (Natura ~.)
REGENERATÍV	adj.	v. regenerabil.
REGENERATÓR	adj.	v. înnoitor.

regenerație	s.	v. REFACERE. REGENERARE. REGENERESCENȚĂ.
REGENERESCÉNȚĂ	s.	v. regenerare.
REGÉNT	s.	(înv.) caimacam, vechil, locotenent domnesc.
REGÉNTĂ	adj., s.	(GRAM.) supraordonată. (Propo-ziție ~.)
REGÉNȚĂ	s.	(înv.) căimăcămie, locotenență.
REGÉSC	adj.	v. regal.
REGÉȘTE	adv.	(înv.) crăiește. (Se poartă ~.)
REGÍE	s.	I. înscenare, montare, artă regizorală, punere în scenă, (rar) regizorat, (înv.) scenariu. (~ la un spectacol.) II. v. tutungerie.
REGÍM	s.	1. guvernământ. (~ democratic.)2. v. gu-vernare.3. v. orînduire.4. fel, gen, manieră, mod, modalitate, sistem, stil. (~ de viață.)5. v. recțiune.6. dietă, (înv.) cumpăt, post. (Un ulceros care ține ~ sever.)
REGIMÉNT	s.	(MIL.) (înv.) polc. (~ de infanterie.)
regina-păsărilor	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
regina-stélelor	s.	v. VEGA.
REGÍNĂ	s.	1. suverană, (înv. şi pop.) crăiasă. (~ Angliei.)2. v. damă.3. (SPORT) damă. (~ la jocul de şah.)4. (ENTOM.) împărătească, mamă, matcă, (reg.) crăiasă, crăiță, muscă-mare. (~ albinelor.)5. (IHT.; Eupomotis gibbosus) (reg.) ochean, reginică, sineș, soare, s
reginícă	s.	v. REGINĂ.
REGIONALÍSM	s.	(LINGV.) provincialism. (Vorbeşte cu unele ~.)
registrá	vb.	v. INVENTARIA. ÎNREGISTRA.
REGISTRATÓR	s.	înregistrator, (înv.) condicar.
REGÍSTRU	s.	1. v. condică.2. (CONT.) registru de casă = jurnal de casă; registru de partizi v. cartea mare.3. (TEHN.) sertar, şuber, ventil. (~ la o conductă.)4. v. ambitus.5. (MUZ.) (înv.) octoih. (~ul unui instrument de suflat.)
regístru	s.	v. CONȚINUT. CUPRINS. SUMAR. TABLĂ DE MATERII.
régiu	adj.	v. REGAL. REGESC.
REGIÚNE	s.	1. loc, teren, ținut, zonă. (Nu cunoaşte bine ~.)2. v. loc.3. ținut, (înv.) latură. (În ce ~ ne aflăm?)4. v. meleag.5. loc, parte, ținut. (Vezi cum e şi prin alte ~i.)6. v. teritoriu.7. ținut, zonă, (înv.) oblastie, olat. (În ~ile calde.)8. su-prafață, te
REGIZÁ	vb.	a înscena, a monta. (A ~ un spectacol.)
REGIZORÁL	adj.	scenic. (Concepție ~.)
regizorát	s.	v. ARTĂ REGIZORALĂ. ÎNSCENARE. MONTARE. PUNERE ÎN SCENĂ. REGIE.
REGLÁ	vb.	1. v. acorda.2. (TEHN.) a aranja, a potrivi, a repara, (pop. si fam.) a meşteri. (A ~ un instrument de măsură.)3. v. comanda.4. v. dirija.
REGLÁJ	s.	1. v. reglare.2. v. comandă.
REGLÁRE	s.	1. (TEHN.) aranjare, potrivire, reglaj. (~ unui aparat electric.)2. v. dirijare.
reglemént	s.	v. REGULAMENT.
REGLEMENTÁ	vb.	1. (JUR.) a legaliza, a legifera, (înv.) a legiui. (A ~ condițiile de ...)2. a aranja, a orîndui, a stabili, (rar) a regula, (înv.) a regularisi. (Şi-a ~ situația neclară.)
REGLEMENTÁR	adj.	regulamentar, (înv.) regular. (Conform dispozițiilor ~.)
REGLEMENTÁRE	s.	1. (JUR.) legalizare, legiferare, (înv.) legiuire. (~ unei stări de lucruri.)2. aran-jare, orînduire, stabilire, (rar) regulare, (înv.) regularisire. (~ unei situații neclare.)
REGLÉT	s.	v. albitură.

REGRÉS	s.	1. v. declin.2. involuție. (Proces de ~ biologic.)
REGRESÁ	vb.	v. decădea.
REGRESIÚNE	s.	(MED.) subinvoluție.
REGRÉT	s.	căință, mustrare, pocăință, remușcare, părere de rău, (rar) penitență, pocăială, (înv.) înfrîngere, pocaianie, (franțuzism înv.) repentir. (Simțea un sincer ~ pentru cele făcute.)
REGRETÁ	vb.	1. v. căi.2. (înv. şi pop.) a plînge. (Îşi ~ păcatele.)
REGRETÁBIL	adj.	v. condamnabil.
REGRUPÁ	vb.	v. reuni.
REGRUPÁRE	s.	v. reunire.
REGULÁ	vb.	1. a sistematiza. (A ~ un cartier de locuințe.)2. v. regulariza.
regulá	vb.	v. ARANJA. ORÎNDUI. REGLEMENTA. STABILI.
REGULAMÉNT	s.	1. (înv.) reglement. (~ militar.)2. v. statut.
REGULAMENTÁR	adj.	reglementar, (înv.) regular. (Conform dispozițiilor ~.)
regulár	adj.	v. REGLEMENTAR. REGULAMEN-TAR. REGULAT.
REGULÁRE	s.	1. sistematizare. (~a unui cartier de locuințe.)2. corectare, regularizare, sistema-tizare. (~a cursului unei ape.)
reguláre	s.	v. ARANJARE. ORÎNDUIRE. REGLE-MENTARE. STABILIRE.
regularisí	vb.	v. ARANJA. ORÎNDUI. REGLE-MENTA. STABILI.
regularisíre	s.	v. ARANJARE. ORÎNDUIRE. REGLEMENTARE. STABILIRE.
REGULARITÁTE	s.	ritmicitate. (~ unor mişcări.)
REGULARIZÁ	vb.	a corecta, a regula, a sistematiza. (A ~ cursul unei ape.)
REGULARIZÁRE	s.	corectare, regulare, sistemati-zare. (~a cursului unei ape.)
REGULÁT	adj., adv.	1. adj. v. armonios.2. adj. v. ritmic.3. adj. v. periodic.4. adj. v. normal.5. adj. v. uniform. (O respirație ~.)6. adv. v. normal.7. adj. v. disciplinat.8. adj. (MIL.) (înv.) regular. (Trupe, unități ~.)
regulát	adv.	v. CATEGORIC. DECIS. FERM. HOTĂRÎT. NET. TRANŞANT.
regulatív	s.	v. DIRECTIVĂ. INDICAȚIE. IN-STRUCȚIUNE. ÎNDREPTAR. ÎNDRUMARE. NORMATIV. NORMĂ. RECOMANDARE.
REGULATÓR	s.	1. (TEHN.) (reg.) picior, pieptene, (prin Ban. şi Transilv.) sabie. (~ la plug.)2. (FIZ.) regulator de temperatură v. termostat.
RÉGULĂ	s.	1. v. uzanță.2. v. canon.3. v. indicație.4. normă, precept, principiu, rînduială, (înv.) pravilă, tocmeală. (~ de viață.)5. v. ceremonial.6. v. precept.7. v. disciplină.8. v. ordine.9. v. rîn-duială.
régulă	s.	v. CICLU. MENSTRUAȚIE. OPERAȚIE. PERIOD.
REIÁT	adj.	dungat. (Țesătură ~.)
REIEŞÍ	vb.	1. v. decurge.2. v. rezulta.3. v. sub-înțelege.4. v. evidenția.
reieşí	vb.	v. IZBÎNDI. IZBUTI. REUŞI.
reieşíre	s.	v. IZBÎNDĂ. REUŞITĂ. SUCCES.
REIMPRIMÁ	vb.	v. republica.
REIMPRIMÁRE	s.	v. republicare.
REIMPRIMÁT	adj.	v. republicat.
REINCARNÁRE	s.	reincarnație. (Credința în ~.)
REINCARNÁȚIE	s.	v. reincarnare.
REINSTALÁRE	s.	(înv.) repoziție.
REINSTAURÁ	vb.	v. restaura.

REINSTAURÁRE	s.	v. restaurare.
REINTEGRÁ	vb.	a reîncadra. (A ~ în serviciu.)
REINTEGRÁRE	s.	reîncadrare. (~ unei persoane în slujbă.)
reiterá	vb.	v. REPETA.
reiteráre	s.	v. REPETARE.
reiterát	adj.	v. REPETAT.
reiterație	s.	v. REPETARE.
reiví	vb.	v. REAPĂREA. REVENI.
reivíre	s.	v. REAPARIȚIE.
REÎMPĂRȚÍ	vb.	a redistribui. (A ~ sarcinile.)
REÎMPĂRȚÍRE	s.	redistribuire. (~ sarcinilor.)
REÎMPROSPĂTÁ	vb.	v. reaminti.
REÎMPROSPĂTÁRE	s.	v. reamintire.
REÎNARMÁ	vb.	(înv.) a (se) rearma.
REÎNĂLȚÁ	vb.	v. reconstrui.
REÎNCADRÁ	vb.	v. reintegra.
REÎNCADRÁRE	s.	v. reintegrare.
REÎNCÉPE	vb.	1. v. relua.2. a (se) redeschide, a (se) relua. (Au ~ cursurile.)
REÎNCÉPERE	s.	1. v. reluare.2. redeschidere, reluare. (~ cursurilor.)
REÎNCORPORÁ	vb.	(înv.) a recîntrupa. (A ~ un teritoriu.)
REÎNCORPORÁRE	s.	(înv.) reîntrupare. (~ unui teritoriu.)
REÎNFIINȚÁ	vb.	a reîntemeia. (A ~ o societate.)
REÎNFIINȚÁRE	s.	reîntemeiere. (~ unei societăți.)
REÎNNOÍ	vb.	1. v. preschimba.2. (înv.) a preînnoi. (A ~ un contract.)3. v. împrospăta.4. a repeta, (înv.) a preînnoi. (Și-a ~ propunerea.)
REÎNNOÍRE	s.	1. v. preschimbare.2. v. împrospă-tare.3. v. repetare.
REÎNNOÍT	adj.	1. v. preschimbat.2. împrospătat, înnoit, regenerat. (Natura ~.)
REÎNSĂNĂTOȘÍ	vb.	a (se) reîntrema, a (se) reînzdrăveni. (S-a ~ după o boală.)
REÎNSĂNĂTOȘÍRE	s.	reîntremare, reînzdrăvenire. (~ cuiva după o boală.)
REÎNSĂNĂTOȘÍT	adj.	reîntremat, reînzdrăvenit. (Bolnav ~.)
reînscăuná	vb.	v. REINSTAURA. REÎNTRONA. RESTAURA.
reînscăunáre	s.	v. REINSTALARE. REÎN-TRONARE. RESTAURARE. RESTAURAȚIE.
REÎNSUFLEȚÍ	vb.	1. v. reanima.2. v. reînvia.3. a (se) reanima, a (se) reînviora. (Atmosfera s-a mai ~.)
REÎNSUFLEȚÍRE	s.	1. v. reanimare.2. v. reînviere.3. reanimare, reînviorare. (~ atmosferei din sală.)
REÎNSUFLEȚÍT	adj.	reînviat. (Natura ~.)
REÎNSUFLEȚITÓR	adj.	reînvietor.
REÎNTEMEIÁ	vb.	v. reînființa.
REÎNTEMEIÉRE	s.	v. reînființare.
REÎNTÎLNÍ	vb.	v. revedea.
REÎNTÎLNÍRE	s.	v. revedere.
REÎNTOÁRCE	vb.	a se returna, a reveni, (pop.) a se reînturna. (A se ~ la punctul de plecare.)
REÎNTOÁRCERE	s.	returnare, revenire, (pop.) reînturnare. (~ la punctul de plecare.)
REÎNTREMÁ	vb.	a (se) reînsănătoși, a (se) reînzdrăveni. (S-a ~ după o boală.)

REÎNTREMÁRE	s.	reînsănătoşire, reînzdrăvenire. (~ cuiva după o boală.)
REÎNTREMÁT	adj.	reînsănătoşit, reînzdrăvenit. (Bolnav ~.)
REÎNTRONÁ	vb.	1. v. restaura.2. v. restabili.
REÎNTRONÁRE	s.	1. v. restaurare.2. v. restabilire.
reîntrupá	vb.	v. REÎNCORPORA.
reîntrupáre	s.	v. REÎNCORPORARE.
reînturná	vb.	v. DA. ÎNAPOIA. PLĂTI. REÎN-TOARCE. RESTITUI. RETURNA. REVENI.
reînturnáre	s.	v. ÎNAPOIERE. RAMBURSARE. REÎNTOARCERE. RESTITUIRE. RETURNARE. REVENIRE.
REÎNVIÁ	vb.	1. v. resuscita.2. a (se) reînsufleți. (Natura a ~.)3. v. reactualiza.
REÎNVIÁT	adj.	1. v. resuscitat.2. reînsufleţit. (Natura ~.)3. v. reactualizat.
REÎNVIÉRE	s.	1. v. resuscitare.2. reînsufleţire, (livr.) resurecţie. (~ unui mort.)3. v. reactualizare.
REÎNVIETÓR	adj.	reînsufleţitor.
REÎNVIORÁ	vb.	v. reînsufleți.
REÎNVIORÁRE	s.	v. reînsufleţire.
REÎNZDRĂVENÍ	vb.	a (se) reînsănătoşi, a (se) reîntrema. (S-a ~ după o boală.)
REÎNZDRĂVENÍRE	s.	reînsănătoşire, reîntremare. (~ cuiva după o boală.)
REÎNZDRĂVENÍT	adj.	reînsănătoşit, reîntremat. (Bolnav ~.)
RELATÁ	vb.	1. v. povesti.2. v. afirma.3. a raporta, a referi. (A ~ despre cele întîmplate.)4. a vorbi, (înv.) a vorovi. (Izvoarele ~ despre ...)
RELATÁRE	s.	1. v. povestire.2. v. afirmaţie.
RELATÍV	adj., adv.	1. adj. v. privitor.2. adv. v. aproximativ.
RELATIVÍSM	s.	v. relativitate.
RELATIVITÁTE	s.	relativism.
RELÁŢIE	s.	1. conexiune, corelaţie, înlănţuire, le-gătură, raport, (livr.) consecuţie, (rar) conexitate. (Stabileşte o ~ între fenomene.)2. (FIZ.) relaţii de imprecizie = relaţii de nedeterminare; relaţii de nedeterminare v. relaţii de imprecizie.3. legă-tură, rapor
relaţie	s.	v. ARĂTARE. EXPUNERE. ISTORISIRE. ÎNFĂŢIŞARE. NARARE. POVESTIRE. PREZEN-TARE. RELATARE.
RELAXÁ	vb.	v. destinde.
relaxá	vb.	v. RECREA.
RELAXÁNT	adj.	odihnitor, reconfortant, recreativ, (rar) recreator. (Un concediu ~.)
relaxánt	adj.	v. RECREATIV.
RELAXÁRE	s.	1. v. destindere.2. (FON.) destindere, recursie.
relaxáre	s.	v. RECREARE.
RELAXÁT	adj.	v. destins.
relegá	vb.	v. ALUNGA. EXILA. EXPULZA. GONI. IZGONI. OSTRACIZA. PROSCRIE. SURGHIUNI.
relegáre	s.	v. ALUNGARE. EXILARE. EXPULZARE. GONIRE. IZGONIRE. OSTRACIZARE. PROSCRI-ERE. SURGHIUNIRE.
relegát	adj.	v. EXPULZAT.
relegát	adj., s.	v. ALUNGAT. EXILAT. GONIT. IZGONIT. PRIBEAG. PROSCRIS. SURGHIUNIT.
relegáţie	s.	v. ALUNGARE. EXILARE. EXPULZARE. GONIRE. IZGONIRE. OSTRACIZARE. PROSCRI-ERE. SURGHIUNIRE.
RELEVÁ	vb.	1. v. accentua.2. v. semnala.3. v. sesiza.4. v. denota.

RELEVÁBIL	adj.	notabil, (rar) semnalabil. (Un fapt ~.)
RELEVÁRE	s.	1. v. accentuare.2. observare, remar-care, semnalare, sesizare, subliniere. (~ unei anumite
RELEVÉU	s.	v. ridicare.
RELÍCVĂ	s.	1. rămăşiță, urmă, vestigiu. (~e ale trecutului.)2. (la pl.) v. moaşte.
RELIÉF	s.	1. (GEOGR.) configurație, conformație. (~ ul muntos al terenului.)2. (ARTE PLAST.) relief scund v. basorelief.
reliéf	s.	v. CONTUR. FORMĂ.
RELIEFÁ	vb.	1. v. profila.2. v. contura.3. v. accen-tua.4. v. evidenția.
RELIEFÁRE	s.	1. v. profilare.2. v. accentuare.
RELIEFÁT	adj., adv.	1. accentuat.2. v. evident.
RELÍGIE	s.	v. cult.
relígie	s.	v. CREZ.
religionár	adj.	v. BISERICESC. ECLEZIASTIC. RELIGIOS. SPIRITUAL.
RELIGIÓS	adj.	1. v. bisericesc.2. bisericesc, sfînt, (pop.) sînt. (Carte ~oasă.)3. bisericesc, divin. (Seviciu ~.)4. bisericesc, v. duhovnicesc.5. v. cre-dincios.
RELIGIOZITÁTE	s.	v. credință.
RELUÁ	vb.	1. v. recuceri.2. a reîncepe, (prin Olt.) a prencepe, (înv.) a reapuca. (A ~ lucrul.)3. v. re-începe.4. v. continua.
RELUÁRE	s.	1. recucerire, reocupare. (~ oraşului pierdut.)2. reîncepere. (~ lucrului.)3. v. reînce-pere.4. v. continuare.
RELUCTANȚĂ SPECÍFICĂ	s.	(FIZ.) reluctivitate.
RELUCTIVITÁTE	s.	(FIZ.) reluctanță specifică.
REMAIÁJ	s.	v. remaiere.
REMAIÉRE	s.	remaiaj. (~ ciorapilor.)
REMANENȚĂ MAGNÉTICĂ	s.	(FIZ.) magnetizare remanentă, magnetizare reziduală.
REMARCÁ	vb.	1. v. observa.2. v. constata.3. v. sem-nala.4. v. cunoaşte.5. a se deosebi, a se distinge, a se evidenția, a se ilustra, a se singulariza, (înv.) a se însemna, a se semnala, a se vesti. (Prin ce s-a ~ interpretarea lui ?)6. v. afirma.
REMARCÁBIL	adj.	1. v. marcant.2. v. eminent.3. v. important.4. v. admirabil.5. deosebit, însemnat. (A repurtat un succes ~.)6. v. memo-rabil.
REMARCÁRE	s.	v. relevare.
REMÁRCĂ	s.	v. părere.
REMEDIÁ	vb.	v. îmbunătăți.
remediá	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂ-TOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
REMEDIÉRE	s.	1. v. îmbunătățire.2. v. corectare.
REMÉDIU	s.	1. v. doctorie.2. v. soluție.
REMEMORÁ	vb.	v. reaminti.
REMEMORÁRE	s.	v. reamintire.
REMEMORÁȚIE	s.	v. reamintire.
remeneácă	s.	v. BULFEU. CRUCE. SPETEAZĂ. STINGHIE.
remețíe	s.	v. SCHIT.
REMF	s.	v. curcubețea.

REMISIÚNE	s.	v. remitență.
REMÍTE	vb.	1. v. înmîna.2. v. preda.
remíte	vb.	v. AMÎNA. DEZMETICI. ÎNAPOIA. RECULEGE. REDA. REGĂSI. RESTITUI. REVENI. TREZI.
REMITÉNT	s.	v. girant.
REMITÉNȚĂ	s.	remisiune.
REMÍTERE	s.	1. v. înmînare.2. v. predare.
REMÍZĂ	s.	v. comision.
remonstrá	vb.	v. OBIECTA. PROTESTA. REPROȘA. SPUNE. ZICE.
remonstráre	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAȚIE. REPROȘ.
remontá	vb.	v. ÎNVIORA. REDRESA. REFACE. RESTABILI. REVIGORA.
remontáre	s.	v. ÎNVIORARE. REDRESARE. REFA-CERE. RESTABILIRE. REVIGORARE.
REMORCÁ	vb.	a tracta. (Vehiculul ~ o remorcă.)
REMORCÁJ	s.	v. remorcare.
REMORCÁRE	s.	remorcaj, tractare, (rar) remor-cație.
REMORCÁT	adj.	tractat. (Un vehicul ~.)
remorcáție	s.	v. REMORCAJ. REMORCARE. TRACTARE.
REMUNERÁ	vb.	v. retribui.
REMUNERÁRE	s.	v. plată.
remunerátiu	s.	v. PLATĂ. REMUNERARE. REMUNERAȚIE. RETRIBUIRE. RETRIBUȚIE.
REMUNERÁȚIE	s.	1. v. salariu.2. v. plată.
REMUȘCÁRE	s.	v. regret.
RENÁL	adj.	nefritic. (Afecțiune ~.)
renascentín	adj.	v. RENASCENTIST.
RENASCENTÍST	adj.	(rar) renascentin. (Cultu-ra ~.)
RENÁȘTE	vb.	(fig.) a învia. (Natura ~.)
RENAȘTERE TIMPURÍE	s.	(IST., ARTE) v. quattro-cento.
rendez-voús	s.	v. ÎNTÎLNIRE.
réndită	s.	v. RENTĂ.
RENEGÁ	vb.	1. v. contesta.2. v. abjura.3. v. re-pudia.
RENEGÁRE	s.	1. v. contestare.2. v. abjurare.3. v. re-pudiere.
RENEGÁT	adj., s.	(BIS.) 1. adj. (înv.) preastîpnic. (Om ~.)2. s. (livr.) apostat.
renghi	s.	v. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUȘIE. GLUMĂ. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ. ȘTRENGĂ-
RENGLÓT	s.	(BOT.; Prunus insititia) goldan, (reg.) culcuduș, prun gogoneț, (Transilv.) crichin.
RENGLÓTĂ	s.	(BOT.) goldană, (rar) mirabelă, (prin Transilv.) crichină.
RÉNIE	s.	(GEOGR.) (reg.) prundiș. (~ din meandrul unui rîu.)
RENÍNĂ	s.	(BIOL.) angiotensină.
renitént	adj.	v. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. RECALCITRANT. REFRACTAR.
renoloáre	s.	v. VĂTĂMĂTOARE.
RENOVÁ	vb.	a moderniza, a preface, (înv. și reg.) a preînnoi. (A ~ o casă.)
RENOVÁRE	s.	modernizare, prefacere, (înv.) preînnoire. (Casa veche nu permitea ~ări.)
RENOVÁT	adj.	modernizat, prefăcut, refăcut. (Casă ~.)

RENTÁBIL	adj.	1. avantajos, bănos, bun, productiv, profitabil, (livr.) lucrativ, (fig.) mănos. (Afacere ~.)2. v. economicos.
RENTABILIZÁ	vb.	eficientiza. (A ~ producția.)
RENTABILIZÁRE	s.	eficientizare. (~a producției.)
RÉNTĂ	s.	(înv.) rendită. (A primi o ~ anuală.)
RENÚME	s.	1. v. celebritate.2. v. faimă.3. v. po-pularitate.4. v. veste.5. v. reputație.
RENUMÍT	adj.	1. v. celebru.2. v. consacrat.
RENUNȚÁ	vb.	1. (JUR.) a desista. (A ~ la o pretenție.)2. v. abandona.3. v. ceda.4. v. dis-pensa.5. a se priva, a-şi refuza. (Nu ~ la nimic.)6. a se lăsa, (pop.) a se lepăda. (A ~ la fumat.)
RENUNȚÁRE	s.	v. cedare.
RENÚRĂ	s.	v. canelură.
REOCUPÁ	vb.	v. recuceri.
REOCUPÁRE	s.	v. recucerire.
REORGANIZÁ	vb.	a reprofila, a restructura. (A ~ o întreprindere.)
REORGANIZÁRE	s.	reprofilare, restructurare, (înv.) reorganizație. (~ unei instituții.)
reorganizáție	s.	v. REORGANIZARE. REPRO-FILARE. RESTRUCTURARE.
REOTAXÍE	s.	v. reotropism.
REOTROPÍSM	s.	(BOT., BIOL.) reotaxie. (~ul unor plante acvatice.)
REPARÁ	vb.	1. (pop.) a drege, (înv. şi reg.) a tocmi, (prin Ban. şi Transilv.) a tărtăzi. (A ~ un obiect stricat.)2. v. depana.3. v. regla.4. v. drege.5. a reface, (pop.) a drege, a meşteri, a meşterui, (înv. şi reg.) a meremetisi, (reg.) a răpălui. (A ~ o casă.)
repará	vb.	v. CORECTA. CORIJA. ÎMBUNĂTĂȚI. ÎNDREPTA. RECTIFICA. RETUŞA.
REPARÁRE	s.	1. v. depanare.2. v. reparație.
reparáre	s.	v. CORECTARE. CORIJARE. ÎMBUNĂTĂȚIRE. ÎNDREPTARE. RECTIFICARE. REMEDIERE. RETUŞ. RETUŞARE.
REPARÁT	adj.	refăcut, (pop.) dres, (înv. şi reg.) meremetisit, (reg.) răpăluit. (Casă ~.)
REPARÁT	s.	1. v. depanare.2. v. reparație.
REPARATÓR	s.	v. depanator.
REPARÁȚIE	s.	1. v. depanare.2. refacere, reparare, reparat, (pop.) dregere, dres, (înv. şi reg.) meremet, meremetiseală, meremetisire, (reg.) răpăluit, (prin Munt.) prefai, (înv.) meremetisit. (~ casei.)3. v.
repartirá	vb.	v. DISTRIBUI. ÎMPĂRȚI. REPARTIZA.
REPARTÍȚIE	s.	v. distribuire.
REPARTIZÁ	vb.	1. v. distribui.2. v. atribui.3. v. afecta.4. v. aranja.5. a trece, a vărsa. (L-a ~ la artilerie.)
REPARTIZÁRE	s.	1. v. distribuire.2. v. atribuire.3. v. afectare.4. v. aranjare.5. trecere, vărsare. (~ lui în altă unitate.)
REPARTIZÓR	s.	v. distribuitor.
REPÁUS	s.	1. v. somn.2. v. odihnă.3. v. pauză.4. v. astîmpăr.
repáus	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
REPAUZÁ	vb.	1. v. dormi.2. v. odihni.
repauzá	vb.	v. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. MURI. PIERI. PRĂPĂDI. RĂPOSA. SFÎRŞI. STINGE.
REPAUZÁRE	s.	v. odihnire.
repauzáre	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPA-RIȚIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂ-POSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.

REPAUZÁT	adj.	v. odihnit.
repauzát	adj., s.	v. DECEDAT. DEFUNCT. DISPĂRUT. MORT. RĂPOSAT.
repărți	vb.	v. DISTRIBUI. ÎMPĂRȚI. REPARTIZA.
repărțíre	s.	v. DISTRIBUIRE. DISTRIBUȚIE. ÎMPĂRȚIRE. REPARTIȚIE. REPARTIZARE.
répede	adj.	v. SUCCINT. SUMAR.
RÉPEDE	adj., adv., s.	I. adj., adv. 1. adj. v. sprinten.2. adj. v. iute.3. adv. v. iute.4. adv. v. imediat.5. adv. v. allegro.6. adv. v. deodată.7. adj. v. abrupt. II. s. (ENTOM.; Cicindela campestris) (reg.) dragobete, măsurător,
repegúș	s.	v. REPEZIȘ.
REPEJÓR	adj., adv.	1. (pop.) iutișor. (Mergi mai ~!; un mers mai ~.)2. v. tărișor. (Un vînt cam ~; vîntul bate ~.)
repejúne	s.	v. GRABĂ. IUȚEALĂ. RAPIDITATE. REPEZEALĂ. REPEZICIUNE. VITEZĂ. ZOR.
REPÉNT	adj.	(BOT.) tîrîtor. (Plante ~; tulpini ~.)
repentír	s.	v. CĂINȚĂ. MUSTRARE. PĂRERE DE RĂU. POCĂINȚĂ. REGRET. REMUȘCARE.
REPÉR	s.	v. indicator.
REPERÁJ	s.	v. reperare.
REPERÁRE	s.	reperaj.
REPERCUSIÚNE	s.	v. consecință.
REPERCUTÁ	vb.	1. v. reflecta.2. v. resimți.
REPERCUTÁRE	s.	v. reflexie.
REPETÁ	vb.	1. (înv. și reg.) a prociti, (prin Ban.) a prozice, (înv.) a poftori. (Te rog să ~ tot ce ți-am spus.)2. (livr.) a reitera. (A ~ o propunere.)3. v. recapitula.4. v. memoriza.5. v. reedita.6. v. reînnoi.7. v.
REPETÁRE	s.	1. v. repetiție.2. v. recapitulare.3. (livr.) reiterare, reiterație. (~ unei acțiuni.)4. v. re-editare.5. v. reînnoire.
REPETÁT	adj.	1. v. bis. (Strada Gloriei, nr. 2 ~.)2. (livr.) reiterat. (O absență ~.)3. v. des.4. (înv.) poftorit. (Năvăliri ~.)5. v. reeditat.
repeténță	s.	v. REPETENȚIE.
REPETENȚÍE	s.	(rar) repetență. (~ unui elev.)
REPETITÓR	s.	v. corepetitor.
repetitór	s.	v. MEDITATOR. PREPARATOR.
REPETÍȚIE	s.	1. repetare, (înv.) poftorire. (Vorbește fără ~ii.)2. v. recapitulare.3. (rar) probă. (~ la un teatru.)4. repetiție generală v. avan-premieră.
repéz	s.	v. REPEZIȘ.
REPEZEÁLĂ	s.	v. grabă.
REPEZÍ	vb.	1. v. năpusti.2. v. sări.3. v. azvîrli.4. v. izbi.
repezí	vb.	v. BRUSCA.
REPEZICIÚNE	s.	1. v. viteză.2. v. grabă.3. v. sprin-teneală.4. v. promptitudine.
repezínă	s.	v. REPEZIȘ.
repezíre	s.	v. BRUSCARE.
REPEZÍȘ	s.	1. v. pantă.2. (reg.) repeguș, repez, repezină. (~ al unei ape curgătoare.)
repezíș	s.	v. ALERGARE. ALERGĂTURĂ. FUGĂ. GOANĂ.
REPEZÍT	adj.	1. v. iute.2. nestăpînit. (Gesturi ~.)3. v. pripit.
repezitúră	s.	v. ALERGARE. ALERGĂTURĂ. FUGĂ. GOANĂ.
REPICÁJ	s.	v. repicare.
REPICÁRE	s.	(AGRON.) repicaj, repicat. (~a verzei în cîmp.)

REPICÁT	s.	v. repicare.
REPLANTÁ	vb.	a transplanta.
REPLANTÁRE	s.	transplantare.
REPLICÁ	vb.	1. a răspunde, a riposta, (înv.) a întîmpina, a prici. (I-a ~ prompt.)2. a întoarce, a răspunde. (I-a ~ vreo două!)
RÉPLICĂ	s.	1. v. ripostă.2. (ARTE PLAST.) copie, reproducere. (~ a unui tablou.)
REPÓRT	s.	v. reportare.
REPORTÁRE	s.	(CONT.) report. (~ unei sume.)
repozíție	s.	v. REINSTALARE.
reprehensíbil	adj.	v. BLAMABIL. CONDAMNA-BIL. CRITICABIL. NEÎNGĂDUIT. NEONORABIL. NEPERMIS. REGRETABIL. REPROBABIL. RUŞI-NOS. URÎT. VINOVAT.
reprehensiúne	s.	v. BLAM. BLAMARE. CON-DAMNARE. DEZAPROBARE. IMPUTARE. IMPU-TAȚIE. ÎNFIERARE. ÎNVINUIRE. NEAPROBARE. REPROBARE. REPROŞ. RESPINGERE. STIGMA-TIZARE. VINĂ.
REPRESIÚNE	s.	v. reprimare.
REPREZENTÁ	vb.	1. v. înfățișa.2. a arăta, a înfățișa, a reda. (Ce ~ acest tablou?)3. v. ilustra.4. v. simboliza.5. a simboliza, (înv.) a semna. (Inorogul ~ moartea.)6. a întruchipa, a simboliza, (înv.) a închipa. (Ce ~ acest semn?)7. v. personifica.8. a înfățișa, v. ref
REPREZENTÁNT	s.	1. v. delegat.2. împuternicit, mandatar, (înv.) ispravnic, mandator. (El e ~ul meu.)3. exponent, (fig.) interpret. (~ al ma-selor.)
REPREZENTÁNȚĂ	s.	v. sucursală.
REPREZENTÁRE	s.	1. v. imagine.2. arătare, înfă-țișare, redare. (~ unui grup de copii, într-un tablou.)3. v. personificare.4. v. reflectare.5. v. simbol.
REPREZENTATÍV	adj.	1. caracteristic, clasic, spe-cific, tipic. (Un exemplu ~.)2. (livr.) exponențial. (Un personaj ~.)
REPREZENTÁȚIE	s.	v. spectacol.
REPRIMÁ	vb.	a înăbuşi, (fig.) a sugruma. (A ~ o răscoală.)
REPRIMÁRE	s.	1. înăbușire, (înv.) supresiune, (fig.) sugrumare. (~ unei răscoale.)2. repre-siune. (Măsuri de ~.)
REPRIMÍ	vb.	1. v. reangaja.2. a readmite. (A ~ în şcoală.)
REPRIMÍRE	s.	v. reangajare.
REPRÍZĂ	s.	1. (SPORT) (astăzi rar) mitan. (~ la un meci de fotbal.)2. v. rundă.3. v. reexpoziție.
REPROBÁ	vb.	v. dezaproba.
REPROBÁBIL	adj.	v. condamnabil.
REPROBÁRE	s.	v. dezaprobare.
REPROBATÓR	adj.	v. dezaprobator.
reprobațiúne	s.	v. BLAM. BLAMARE. CONDAM-NARE. DEZAPROBARE. ÎNFIERARE. NEAPRO-BARE. REPROBARE. RESPINGERE. STIGMATI-ZARE.
REPRODÚCE	vb.	1. a cita, a reda. (Îți voi ~ întocmai vorbele lui.)2. v. mima.3. v. copia.4. a copia, (înv.) a scoate, a scrie. (A ~ un act, un document.)5. v. multiplica.6. a se înmulți, a se prăsi, a procrea, (înv. şi reg.) a se plodi, (reg.) a se puiți, (Mold.) a se
REPRODÚCERE	s.	1. citare, redare. (~ întocmai a unui text.)2. v. mimare.3. v. copiere.4. v. copie.5. v. multiplicare.6. v. replică.7. v. reproducție.8. prăsilă, reproducție, (reg.) prăseală. (Cai de ~.)9. (EC.) reproducție.
REPRODÚCȚIE	s.	1. (BIOL.) înmulțire, prăsire, prăsit, procreare, reproducere, (înv. şi reg.) plodire. (~ animalelor domestice.)2. prăsilă, reproducere, (reg.) prăseală. (Cai de ~.)3. (EC.) reproducere.

REPROFILÁ	vb.	v. reorganiza.
REPROFILÁRE	s.	v. reorganizare.
REPRÓŞ	s.	1. imputare, imputaţie, învinuire, vină, (livr.) reprehensiune, (prin Mold.) bănat, (înv.) pricină, prihană. (Nu merită nici un ~.)2. ad-monestare, ceartă, certare, dojană, dojenire, imputare, morală, mustrare, observaţie, (pop. şi fam.) beşteleală, muştr
REPROŞÁ	vb.	1. a imputa, (prin Mold.) a(-i) bănui, (înv.) a prihăni. (A ~ ceva cuiva.)2. v. obiecta.
REPROŞÁBIL	adj.	imputabil. (Un fapt ~.)
REPUBLICÁ	vb.	a reedita, a reimprima, a retipări. (A ~ operele cuiva în tiraj de masă.)
REPUBLICÁRE	s.	reapariţie, reeditare, reimpri-mare, retipărire. (~ operelor cuiva.)
REPUBLICÁT	adj.	reeditat, reimprimat, retipărit. (Operă ~.)
REPÚBLICĂ	s.	(POL.) (înv.) publică.
REPUDIÁ	vb.	a renega, a respinge. (A-şi ~ soţia.)
REPUDIÉRE	s.	renegare, respingere. (~ soţiei.)
REPUGNÁ	vb.	v. displăcea.
repugnánt	adj.	v. DEZAGREABIL. DEZGUS-TĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAŢIOS. GREŢOS. GREU. INFECT. ÎMPUŢIT. NEPLĂCUT. NESUFE-RIT. PUTUROS. RĂU. RĂU-MIROSITOR. RESPIN-GĂTOR. SCÎRBOS. URÎT.
repugnánţă	s.	v. ANTIPATIE. AVERSIUNE. DEZGUST. GREAŢĂ. ÎNGREŢOŞARE. OROARE. OSTILITATE. PORNIRE. REPULSIE. RESENTI-MENT. SCÎRBĂ. SILĂ.
REPÚLSIE	s.	1. v. antipatie.2. v. dezgust.3. v. res-pingere.
repulsív	adj.	v. DEZAGREABIL. DEZGUSTĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAŢIOS. GREŢOS. GREU. INFECT. ÎMPUŢIT. NEPLĂCUT. NESUFERIT. PU-TUROS. RĂU. RĂU-MIROSITOR. RESPINGĂTOR. SCÎRBOS. URÎT.
REPÚNE	vb.	a reaşeza. (A ~ la locul iniţial.)
REPÚNERE	s.	reaşezare. (~ unui obiect la locul iniţial.)
REPURTÁ	vb.	1. a cîştiga, a cuceri, a dobîndi, a obţine, a realiza, (Transilv.) a mirui, (înv.) a purta. (A ~ o strălucită victorie.)2. a înregistra, a obţine. (A ~ un răsunător succes.)
REPURTÁRE	s.	1. cîştigare, cucerire, dobîndire, obţinere, realizare. (~ unei strălucite victorii.)2. înregistrare, obţinere. (~ unui răsunător succes.)
REPUTÁT	adj.	1. v. celebru.2. v. consacrat.
REPUTÁŢIE	s.	1. v. celebritate.2. v. faimă.3. v. po-pularitate.4. v. autoritate.5. faimă, nume, renume. (Se bucură de o proastă ~.)
RESEMNÁRE	s.	(înv.) resemnaţie. (Alungă ~!)
resemnáţie	s.	v. RESEMNARE.
RESENTIMÉNT	s.	v. antipatie.
resimţământ	s.	v. ANTIPATIE. AVERSIUNE. OSTILITATE. PORNIRE. REPULSIE. RESEN-TIMENT.
RESIMŢÍ	vb.	a se repercuta, a se simţi. (Unele efecte se ~ asupra lui.)
RESORBÍ	vb.	v. absorbi.
RESÓRBŢIE	s.	v. absorbţie.
RESÓRT	s.	1. v. arc.2. v. domeniu.
resórt	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT.
RESORTISÁNT	s., adj.	azilant (Persoană ~.)
RESPÉCT	s.	1. v. apreciere.2. v. autoritate.3. v. po-litеţe.

RESPECTÁ	vb.	1. v. aprecia.2. v. ține.3. a îndeplini, a onora, a ține, (pop.) a păzi. (Şi-a ~ învoiala.)4. a urma. (A ~ prescripţiile medicului.)
RESPECTÁBIL	adj.	1. v. onorabil.2. v. demn.
respectábil	adj.	v. CONSIDERABIL. MARE. RIDICAT.
RESPECTABILITÁTE	s.	v. onorabilitate.
RESPECTÁRE	s.	(pop.) păzire. (~ a legii, a cuvîntului dat.)
respectarisí	vb.	v. APRECIA. CINSTI. CONSI-DERA. ONORA. PREȚUI. RESPECTA. STIMA.
RESPECTÁT	adj.	1. apreciat, considerat, prețuit, stimat, (pop. fig.) văzut, (înv. fig.) vederos. (Un om ~.)2. v. onorabil.
respectăluí	vb.	v. APRECIA. CINSTI. CONSI-DERA. ONORA. PREȚUI. RESPECTA. STIMA.
respectuí	vb.	v. APRECIA. CINSTI. CONSIDERA. ONORA. PREȚUI. RESPECTA. STIMA.
RESPECTUÓS	adj.	1. v. politicos.2. v. condescen-dent. (Un om ~.)
respiciént	s.	v. SUPRAVEGHETOR.
RESPINGĂTÓR	adj.	1. v. neplăcut.2. v. urît.3. v. dez-gustător.4. v. antipatic.5. v. oribil.6. dezgustător, infect, oribil, scîrbos. (Ce caracter ~ !)7. dezgus-tător, infect, scîrbos, spurcat, (pop.) scîrnav. (~oare treabă!)
RESPÍNGE	vb.	1. v. refuza.2. v. recuza.3. v. repu-dia.4. v. dezaproba.5. a lăsa, (fig.) a trînti. (L-a ~ la examen.)6. a alunga, a goni, a izgoni, (fig. înv.) a împinge. (Îl ~ pe inamic din țară.)
RESPÍNGERE	s.	1. v. refuzare. (~ unei propuneri.)2. v. refuz.3. v. recuzare.4. v. repudiere.5. v. dez-aprobare.6. (FIZ.) repulsie. (~ de natură magnetică.)
respír	s.	v. RĂSUFLARE. RESPIRAȚIE. SUFLARE.
RESPIRÁ	vb.	(FIZIOL.) a răsufla, (înv. şi pop.) a sufla. (După atîta fugă, abia mai ~.)
respirábil	adj.	v. SUPORTABIL.
respiráre	s.	v. RĂSUFLARE. RESPIRAȚIE. SUFLARE.
RESPIRÁȚIE	s.	(FIZIOL.) răsuflare, suflare, (rar) respir, respirare, suflu, (pop.) răsuflet, răsuflu, (înv. şi reg.) suflet, (înv.) duh, răsuflătură, spirit. (Abia îşi mai trage ~.)
RESPÍRO	s.	v. destindere.
RESPONSÁBIL	adj., s.	1. adj. v. răspunzător.2. s. v. gestionar.
RESPONSABILITÁTE	s.	1. v. răspundere.2. v. sar-cină.
REST	s.	1. v. rămăşiță.2. v. deşeu.3. v. restanță.4. v. diferență.
RESTABILÍ	vb.	1. a reîntrona, a restatornici, (înv.) a restitui. (A ~ pacea.)2. a reface. (A ~ un circuit.)3. v. înviora.4. v. însănătoşi.5. v. în-trema.
RESTABILÍRE	s.	1. reîntronare, restatornicire. (~ păcii.)2. refacere. (~ unui circuit electric.)3. v. în-viorare.4. v. însănătoşire.5. v. întremare.
RESTABILÍT	adj.	1. refăcut. (Un circuit ~.)2. v. în-sănătoşit.3. v. întremat.
RESTÁNT	adj.	întîrziat. (Plată ~.)
RESTÁNȚĂ	s.	rest, (înv. şi reg.) rămăşiță, (înv. şi reg.) cusur. (Ce ~ mai ai de plătit?)
restánță	s.	v. DIFERENȚĂ. REST.
RESTANȚIÉR	adj.	(înv.) îndărătnic. (O persoană ~ la plată.)
RESTATORNICÍ	vb.	v. restabili.
RESTATORNICÍRE	s.	v. restabilire.
RESTAURÁ	vb.	1. a reface, (înv. si reg.) a mereme-tisi, a preînnoi. (A ~ un castel, o cetate.)2. a reinstaura, a reîntrona, (înv.) a reînscăuna. (A ~ o dinastie.)
RESTAURÁNT	s.	local, (înv.) restaurație. (A mîncat într-un ~ de lux.)

RESTAURÁRE	s.	1. refacere, (înv. şi reg.) mereme-tiseală, meremetisire, preînnoire. (~ unei cetăți.)2. restaurație, (înv.) restituire. (~ unui monument.)3. reinstaurare, reîntronare, restaurație, (înv.) reînscăunare. (~ unei dinastii.)
RESTAURÁT	adj.	refăcut, (înv. şi reg.) mere-metisit. (Cetate ~.)
RESTAURÁȚIE	s.	restaurare.
restaurație	s.	v. LOCAL. RESTAURANT.
restéu	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURA. SPETEAZĂ.
RESTITUÍ	vb.	1. a da, a înapoia, a plăti, (rar) a returna, (pop.) a întoarce, a înturna, (înv.) a reînturna. (Ți-am ~ datoria)2. v. rambursa.3. v. înapoia.
restituí	vb.	v. REÎNTRONA. RESTABILI. RESTA-TORNICI.
RESTITUÍRE	s.	1. v. rambursare.2. v. înapoiere.
restituíre	s.	v. RESTAURARE. RESTAURAȚIE.
restitúție	s.	v. ÎNAPOIERE. RAMBURSARE. RESTITUIRE.
RESTRICTÍV	adj.	1. (rar) îngrăditor. (Măsuri cu caracter ~.)2. delimitativ, delimitator, limitativ. (Element ~.)
RESTRÍCȚIE	s.	1. restrîngere, (fig.) îngrădire. (~ de circulație.)2. limită, (rar) mărginire. (Genera-lizează fără nici o
RESTRÍȘTE	s.	(fig.) cumpănă. (Vremuri de ~.)
RESTRÎNGE	vb.	1. v. împuțina.2. v. limita.3. a se limita, a se mărgini, a se mulțumi, a se reduce, a se rezuma. (S-a ~ la strictul necesar.)4. a circumscrie, a delimita, a limita. (A ~ tema lucrării la ...)5. a limita, a mărgini, (fig.) a îngrădi. (I-a ~ libertatea de
RESTRÎNGERE	s.	1. v. limitare.2. circumscriere, delimitare, limitare. (~ unei teme la...)3. v. re-stricție.
RESTRÎNS	adj.	1. v. scurt.2. v. limitat.3. v. intim.4. limitat, mărginit, redus. (Trebuințe ~.)5. (înv.) strîns. (Sensul ~ al unui cuvînt.)
RESTRUCTURÁ	vb.	v. reorganiza.
RESTRUCTURÁRE	s.	v. reorganizare.
resurécție	s.	v. REÎNSUFLEȚIRE. REÎNVIERE.
RESÚRSĂ	s.	(mai ales la pl.) v. fond.
RESUSCITÁ	vb.	(MED.) a reînvia.
RESUSCITÁRE	s.	(MED.) reînviere.
RESUSCITÁT	adj.	(MED.) reînviat.
REŞEDÍNȚĂ	s.	1. sediu, (astăzi rar) rezidență, (înv.) sălaş, şedere, şezămînt, (rusism înv.) stoliță. (~ guvernului.)2. v. capitală.
reşútă	s.	v. recidivă.
retăceá	vb.	v. ASCUNDE. MASCA. TĂINUI.
RETÉNȚIE	s.	1. (MED.) (reg.) zăpreală. (~ urinară.)2. (TEHN.) reținere. (Baraje de ~.)
reténție	s.	v. OPRIRE. REȚINERE.
RETEVÉI	s.	scurtătură, (pop.) zburătură, (reg.) caravei, cotromplete, răzbici, resteu, scatoalcă, scurlei, verdete, (Olt. şi Ban.) jilăvete, (prin Transilv. şi Maram.) şui, (prin Olt.) şutavei, (Transilv., Maram. şi Olt.) şuvei, (înv.) şuvete. (A aruncat cu un ~ dup
RETEZÁ	vb.	1. a ciunti, a tăia, a trunchia. (~ crengile unui copac.)2. (reg.) a rătunde, a tunde. (A ~ fagurii.)3. a tăia, (pop.) a rade, (reg.) a curma. (A ~ capul cuiva.)4. a tăia, (pop.) a lua. (Obuzul i-a ~ piciorul.)
retezá	vb.	v. CURMA. ÎNTRERUPE. OPRI. SCURTA. TĂIA. TUNDE.
RETEZÁRE	s.	1. retezat, (reg.) rătuns, tuns. (~ fagurilor.)2. retezat, tăiat, tăiere. (~ capului unui condamnat.)
RETEZÁT	adj.	1. ciuntit, tăiat, trunchiat. (Cu urechile ~.)2. v. tuns.

RETEZÁT	s.	1. v. retezare.2. retezare, tăiat, tăiere. (~ul capului unui condamnat.)
retezătúră	s.	v. SCORBURĂ.
RETICÉNT	adj.	v. reținut.
RETICÉNȚA	s.	v. reținere.
RETICULÁR	adj.	reticulat. (Structură ~.)
RETICULÁT	adj.	v. reticular.
RETICULOPATÍE	s.	v. reticuloză.
RETICULÓZĂ	s.	(MED.) reticulopatie.
RETINÓL	s.	v. vitamina A.
RETIPĂRÍ	vb.	v. republica.
RETIPĂRÍRE	s.	v. republicare.
RETIPĂRÍT	adj.	v. republicat.
retirádă	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
retirát	adj.	v. IZOLAT. RETRAS. SINGUR. SINGU-RATIC. SOLITAR.
RÉTOR	s.	v. orator.
RETÓRIC	adj.	1. (înv.) retoricesc. (Figură ~.)2. v. afectat.
RETÓRICĂ	s.	elocvență, oratorie, (înv.) limbuție, ritorie: (Își însușește arta ~ii.)
retoricésc	adj.	v. RETORIC.
RETORÍSM	s.	v. afectare.
RETOROMÁN	adj.	ladin. (Populație ~.)
RETOROMÁNĂ	s.	(LINGV.) ladină.
RETÓRTĂ	s.	(CHIM.) (rar) cornută. (~ pentru distilare.)
RETRACTÁ	vb.	1. (fig.) a retrage. (~ cele spuse.)2. a dezice, a nega, a tăgădui. (A ~ tot ceea ce spusese.)3. v. contracta.
RETRACTÁRE	s.	(rar) palinodie. (~ celor spuse.)
RETRACTÁT	adj.	v. contractat.
RETRÁGE	vb.	1. (Transilv, Maram. şi Ban.) a răteri, (înv.) a retrograda, a (se) trage. (Trupele se ~ din fața inamicului.)2. v. pleca.3. a se izola. (S-a ~ în mijlocul naturii.)4. (rar) a scoate. (De ce l-ai ~ de la liceu?)5. v. scoate.
retráge	vb.	v. RETRACTA.
RETRÁGERE	s.	1. (rar) recesiune.2. izolare. (~ lui în mijlocul naturii.)
retranşá	vb.	v. FORTIFICA. ÎNTĂRI.
retranşamént	s.	v. FORTIFICAȚIE. ÎNTĂRI-TURĂ.
retranşáre	s.	v. FORTIFICARE. ÎNTĂRIRE.
RETRÁS	adj., adv.	1. adj. izolat, singur, singuratic, solitar, (rar) însingurat, (înv.) retirat, (fig.) sihastru. (Un om ~; trăiește ~.)2. adv. deoparte.3. ascuns, dosit, v. dosnic.
RETRIBUÍ	vb.	1. a onora, a plăti, a remunera. (A ~ o muncă prestată.)2. v. salariza.
RETRIBUÍRE	s.	1. v. plată.2. v. salarizare.
RETRIBÚȚIE	s.	1. v. salariu.2. cîştig, salariu. (~ medie pentru munca de înaltă calificare.)3. v. plată.
RETRIMÍTE	vb.	1. a reexpedia. (A ~ cuiva corespondența.)2. v. returna.
retrimíte	vb.	v. ÎNAPOIA. REDA. RESTITUI.
RETROACȚIÚNE	s.	v. conexiune inversă.
RETROGRÁD	adj., s.	1. adj. înapoiat, reacționar. (O concepție ~.)2. s., adj. (înv.) tombateră. (Un ~ înrăit.)3. adj. v. depăşit.

retrogradá	vb.	v. DECĂDEA. REGRESA. RE-TRAGE.
RETROGRADÁRE	s.	(înv.) retrogradaţie. (~ cuiva într-o funcţie.)
retrogradáţie	s.	v. RETROGRADARE.
retroguárdie	s.	v. ARIERGARDĂ.
RETROMETAMORFÍSM	s.	v. diaftoreză.
RETÚR	s.	v. întors. (Tur şi ~.)
RETURNÁ	vb.	1. v. reîntoarce.2. a retrimite. (I-a ~ pachetul primit.)
returná	vb.	v. DA. ÎNAPOIA. PLĂTI. RESTITUI.
RETURNÁRE	s.	v. reîntoarcere.
RETÚŞ	s.	v. corectare.
RETUŞÁ	vb.	v. corecta.
RETUŞÁRE	s.	v. corectare.
REŢEÁ	s.	1. plasă.2. (ANAT.) ciur. (~ la stomacul rumegătoarelor.)
reţeá	s.	v. DANTELĂ. INTRIGĂ. MAŞINAŢIE. UNELTIRE.
REŢÉTĂ	s.	prescripţie, (înv.) ordonanţă. (~ medi-cală.)
REŢÍNE	vb.	1. v. aresta.2. v. împiedica.3. a înfrîna, a struni, (înv. fig.) a hăţui. (Te rog să-i mai ~, sînt prea zburdalnici.)4. a-şi opri, a-şi stăpîni, (rar) a-şi prididi, (fig.) a-şi înghiţi. (A-şi ~ lacrimile.)5. v. abţine.6. v. opri.7. a opri, a păstra. (~ re
REŢÍNERE	s.	1. (JUR.) v. arestare.2. v. abţinere.3. v. înfrînare.4. v. stăpînire.5. rezervă, (fig.) măsură. (De ce atîta ~ în comportare?)6. reti-cenţă, rezervă, (livr.) parcimonie. (~ neîntemeiată a unei persoane.)7. v. oprire, (rar) retenţie. (~ unui bun al cuiva.)
reţínere	s.	v. RĂCEALĂ.
REŢINÚT	adj.	1. v. arestat.2. v. stăpînit. (~ în comportare)3. v. cumpătat.4. reticent, rezervat, (livr.) parcimonios, (reg.) pîşin. (O persoană excesiv de ~.)5. rezervat, (fig.) măsurat. (Un spirit ~.)6. v. ascuns.
REUMÁTIC	adj.	(MED.) (înv.) reumaticos. (Per-soană ~.)
reumaticós	adj.	v. REUMATIC. REUMATISMAL.
REUMATÍSM	s.	(MED.) (reg.) mătrice, orbalţ, reumă, (Transilv.) spurc, (prin Olt.) spurcat, (înv.) revmaticale (pl.).
REUMATISMÁL	adj.	(MED.) (înv.) reumaticos, reumatismatic. (Afecţiune ~.)
reumatismátic	adj.	v. REUMATISMAL.
reúmă	s.	v. REUMATISM.
REUNÍ	vb.	1. v. aduna.2. v. convoca.3. v. regrupa.4. v. asambla.5. v. uni.6. (LINGV., BIOL., TEHN.) a (se) aglutina, a (se) alipi, a (se) lipi, a (se) suda, a (se) uni. (Două elemente ale vorbirii se pot ~.)7. v. agrega.8. a (se) aduna, a (se) înmănunchea, a (se) s
REUNÍRE	s.	1. v. convocare.2. v. regrupare.3. v. asam-blare.4. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinare, alipire, lipire, sudare, unire. (Proces de ~ a două cuvinte.)5. v. unificare.
REUNÍT	adj.	1. v. unit.2. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinat, alipit, lipit, sudat, unit. (Cuvinte ~.)3. v. unificat.
REUNIÚNE	s.	1. v. întrunire.2. întrunire, şezătoare. (~ literară.)3. v. gală.
reuniúne	s.	v. ASOCIAŢIE. SOCIETATE.
REUŞÍ	vb.	1. v. izbuti.2. v. prinde.3. a izbîndi, a izbuti, (înv.) a reieşi, (fig.) a răzbi. (A fost acolo şi a ~.)
reuşíre	s.	v. IZBÎNDĂ. REUŞITĂ. SUCCES.
REUŞÍT	adj.	1. v. valoros.2. v. admis.
REUŞÍTĂ	s.	1. v. succes.2. izbîndă, succes, victorie. (~ echipei de handbal.)3. succes, (livr.) audienţă. (O mare ~ la public.)

REUTILIZÁBIL	adj.	v. refolosibil.
REVALORIFICÁ	vb.	v. reconsidera.
REVALORIFICÁBIL	adj.	v. refolosibil.
REVALORIFICÁRE	s.	v. reconsiderare.
revărs	s.	v. REVĂRSAT. ZORI.
REVĂRSÁ	vb.	1. a deborda, (reg.) a puhoia. (Apele au venit mari şi s-au ~.)2. a inunda, (reg.) a (se) năboi. (Apele s-au ~ pe cîmpie.)3. v. răs-pîndi.4. a (se) difuza, a (se) împrăştia, a (se) răspîndi. (Lumina se ~ în toate ungherele.)
REVĂRSÁRE	s.	1. v. inundaţie.2. v. difuzare.
revărsát	adj.	v. BĂTUT. BOGAT. ÎNFOIAT. ÎNVOLT. ROTAT.
REVĂRSÁT	s.	zori (pl.), (reg.) revărs. (~ de zi.)
revărsătúră	s.	v. INUNDARE. INUNDAŢIE. ÎNEC. POTOP. REVĂRSARE.
REVĂZÚT	adj.	controlat, revizuit, verificat. (Text ~.)
REVEDEÁ	vb.	1. a (se) regăsi, a (se) reîntîlni. (S-au ~ după o vreme.)2. a se vedea. (Să ne ~ sănătoşi.)3. a cerceta, a controla, a inspecta, a revizui, a verifica, (înv.) a revedui, (grecism înv.) a teorisi. (A ~ toate scriptele întreprinderii.)4. a recapitula, a re
REVEDÉRE	s.	1. regăsire, reîntîlnire. (~ lor după o vreme.)2. v. revizuire.3. recapitulare, repetare, repetiţie, (înv.) procitanie. (~ materiei.)
reveduí	vb.	v. CERCETA. CONTROLA. INSPECTA. REVEDEA. REVIZUI. VERIFICA.
REVELÁ	vb.	1. v. sesiza.2. v. destăinui.3. v. des-coperi.4. v. apărea.
REVELÁRE	s.	1. arătare, dezvăluire. (~ unor lipsuri.)2. destăinuire, dezvăluire, divulgare, împărtăşire, încredinţare, mărturisire, spovedire. (~ unui secret.)
REVELATÓR	adj., s.	1. adj. semnificativ, (înv.) spu-nător. (Un fapt ~.)2. s. (FIZ.) developant, developator. (~ pentru materiale fotografice impresionate.)
REVENDICÁ	vb.	v. cere.
REVENDICÁRE	s.	v. cerere.
REVENDICÁŢIE	s.	v. cerere.
REVENEÁLĂ	s.	v. jilăveală.
reveneálă	s.	v. ADIERE. BOARE. IGRASIE. PALĂ. RĂCOARE. RĂCOREALĂ. SUFLARE. SUFLU. UMEZEALĂ. UNDĂ.
REVENÍ	vb.	1. v. reîntoarce.2. a reapărea, (rar) a se reivi. (Actorul a ~ la rampă.)3. a recădea. (A ~ în poziţia iniţială.)4. v. întoarce.5. (FIZ.) a se întoarce, a se răsfrînge, a se reflecta, a se repercuta, (înv.) a se refrînge. (Unda sonoră ~ la întîlnirea unui
revení	vb.	v. JILĂVI. RĂCI. RĂCORI. UMEZI.
REVENÍRE	s.	1. v. reîntoarcere.2. v. întoarcere.3. reapariţie. (~ unui actor pe scenă.)4. dezme-ticire, reculegere, regăsire, trezire. (~ cuiva din uluială.)
revenós	adj.	v. JILAV. REAVĂN. UD. UMED.
REVÉNT	s.	(BOT.; Rheum officinale) rubarbă, (Transilv.) rabarbură.
REVERÉNDĂ	s.	anteriu, sutană, (Ban; şi Transilv.) mintie, (înv.) libadea. (~ preoţească.)
REVERÉNŢĂ	s.	compliment, închinăciune, mătanie, plecăciune, ploconeală, temenea, (reg.) plocon, (înv.) plecare, (turcism înv.) talîm, (fam. rar) selamlîc. (I-a făcut o ~ adîncă.)
reverénţă	s.	v. APRECIERE. ATENŢIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAŢIE. CUVIINŢĂ. DECEN-ŢĂ. ONOARE. POLITEŢE. PREŢUIRE. RESPECT. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.

REVERENȚIÓS	adj.	ceremonios, protocolar, solemn. (Ton ~.)
reverențiós	adj.	v. CUVIINCIOS. DECENT. POLITICOS. RESPECTUOS.
REVERÍE	s.	contemplație, meditație, vis, visare. (Cufundat în ~.)
REVÉRS	s.	dos, (astăzi rar) areşcă. (~ al unei medalii.)
REVÉRSIE	s.	(BIOL.) atavism.
revestí	vb.	v. ÎNVESTI.
revestít	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
REVIGORÁ	vb.	a (se) înviora, a (se) redresa, a (se) reface, a (se) restabili, (reg.) a (se) învioşa, (fig.) a (se) remonta. (S-a mai ~ puțin după răul avut.)
REVIGORÁRE	s.	înviorare, redresare, refacere, restabilire, (rar) redresament, (fig.) remontare. (~ cuiva după un leşin.)
REVÍNDE	vb.	(prin Transilv. şi Olt.) a previnde. (A ~ o marfă.)
REVÍNDERE	s.	revînzare. (~ unei mărfi.)
REVIRIMÉNT	s.	înviorare. (S-a produs un ~ în activitatea ...)
REVÍSTĂ	s.	(pop.) foaie. (~ de cultură generală.)
REVÍZIE	s.	1. control, inspectare, inspecție, verificare. (~ a decurs în bune condiții.)2. cercetare, control, revizuire, verificare, (înv.) teorie, teorisire. (~ tuturor scriptelor financiare.)3. revedere, revizuire. (~ unui text.)
REVIZUÍ	vb.	v. verifica.
REVIZUÍRE	s.	1. v. verificare.2. controlare, verificare. (~ unui calcul.)3. revedere, revizie. (~ unui text.)
REVIZUÍT	adj.	1. controlat, verificat. (Un calcul ~.)2. controlat, revăzut, verificat. (Text ~.)
REVÎNZÁRE	s.	revindere. (~ unei mărfi.)
revmaticále	s. pl.	v. REUMATISM.
REVOCÁ	vb.	a anula, a contramanda. (A ~ un ordin.)
REVOCÁBIL	adj.	contramandabil. (O dispoziție ~.)
REVOCÁRE	s.	anulare, contramandare, (înv.) revocație. (~ unui ordin.)
REVOCÁT	adj.	anulat, contramandat. (Ordin ~.)
revocáție	s.	v. ANULARE. CONTRAMANDARE. REVOCARE.
REVOLTÁ	vb.	1. v. răscula.2. v. indigna.
revoltánt	adj.	v. REVOLTĂTOR. SCANDALOS.
revoltánt	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
REVOLTÁRE	s.	v. indignare.
REVOLTÁT	adj., s.	1. adj., s. v. răsculat.2. adj. v. indignat.
REVÓLTĂ	s.	1. v. răscoală.2. v. indignare.
REVOLTĂTÓR	adj.	scandalos, (înv.) revoltant, (înv., în Transilv.) scăndălicios. (Un gest ~.)
REVOLÚT	adj.	(BOT.) îndoit, întors, răsfrînt, (înv.) reflex. (Frunză ~.)
revolúție	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
REVOLUȚIONÁR	s.	(înv.) căuzaş. (~ de la 1848.)
REVOLVÉR	s.	1. pistol.2. v. ciocan pneumatic.
rezachíe	s.	v. AGRIŞ.
réză	s.	v. IVĂR. ÎNCUIETOARE. ZĂVOR.
rezbélic	adj.	v. RĂZBOINIC.
rezbélnic	adj.	v. RĂZBOINIC.

REZÉDĂ	s.	(BOT.) 1. (Reseda odorata) rozetă, (reg.) prescure, busuioc-domnesc, (Bucov. şi Transilv.) zmeurică, zmeuriță.2. (Reseda luteola) rechie, (reg.) pozetă.
rezédă	s.	v. RECHIE.
REZEMÁ	vb.	1. v. susține.2. a propti, a pune, a sprijini. (~ scara să suim.)
rezemá	vb.	v. BAZA. BIZUI. CONTA. FUNDA-MENTA. ÎNCREDE. ÎNTEMEIA. SPRIJINI.
REZEMÁRE	s.	proptire, sprijinire, susținere. (~ cu stîlpi a unei construcții.)
REZEMÁT	adj.	proptit, sprijinit. (Gard ~.)
REZEMĂTOÁRE	s.	1. v. reazem.2. (TEHN.) (reg.) jug. (~ la piuă.)3. (CONSTR.) balustradă, parapet, parmaclîc, pălimar, rampă, mînă curentă, (rar) reazem, (Transilv. şi Munt.) plimbă, (Transilv.) strajă, (înv.) parmac. (~ la o scara.)4. spate, spătar, spetează, (înv. şi re
rezemătúră	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
REZERPÍNĂ	s.	(FARM.) serpasil.
REZERVÁ	vb.	1. a reține. (I-a ~ un bilet la teatru.)2. a opri, a păstra, a reține. (Ți-am ~ nişte măsline.)3. a opri, a păstra, a ține. (I-a ~ loc la rînd.)
rezervá	vb.	v. DA. DESTINA. HĂRĂZI. HOTĂRÍ. MENI. ORÎNDUI. PREDESTINA. RÎNDUI. SORTI. URSI.
REZERVÁRE	s.	oprire, păstrare, reținere. (~ unor bilete pentru spectacol.)
REZERVÁT	adj.	1. v. cumpătat.2. v. reticent.3. v. re-ținut.4. v. distant.
rezerváție	s.	v. REZERVĂ.
REZÉRVĂ	s.	1. (înv.) rezervație. (Mai are o ~ de alimente.)2. v. marjă.3. v. îndoială.4. v. reținere.5. reticență, reținere, (livr.) parcimonie. (O ~ neîntemeiată a cuiva.)6. v. critică.
rezérvă	s.	v. RĂCEALĂ.
REZERVÓR	s.	bazin. (~ pentru lichide.)
REZIDÁ	vb.	1. v. consta.2. a se afla, a consta, a exista. (Tot secretul ~ în aceea că ...)
rezidénță	s.	v. REŞEDINȚĂ. SEDIU.
REZIDÍ	vb.	a reclădi, a reconstrui, a reînălța, (rar) a reedifica. (A ~ din temelii o casă.)
REZIDÍRE	s.	reclădire, reconstrucție, reconstruire, (rar) reedificare. (~ din temelii a casei.)
rezíl	s.	v. FILEU. PLASĂ.
REZILIÁ	vb.	(JUR.) a anula, a desface. (A ~ un contract.)
REZILIÁT	adj.	(JUR.) anulat, desfăcut. (Contract ~.)
REZILIÉRE	s.	(JUR.) anulare, desfacere. (~ unui contract.)
REZINÁJ	s.	v. rezinare.
REZINÁRE	s.	(SILV.) rezinaj.
REZISTÁ	vb.	1. a se împotrivi, (înv.) a (se) nevoi. (Au ~ pînă la ultimul om.)2. a se ține. (A ~ bine pînă la sfîrşitul cursei.)3. a dura, a se păstra, a ține. (O încălțăminte care ~ mult.)4. a (o) duce, a ține. (O haină care ~ la tăvăleală.)
REZISTÉNT	adj.	1. v. tare.2. v. solid.3. v. durabil.4. puternic, tare, (pop.) pilos. (Om ~.)5. durabil, trainic, viabil. (O operă ~.)6. durabil, persistent, trainic, (livr.) peren. (Efecte ~.)7. v. indestruc-tibil.
REZISTÉNȚĂ	s.	1. v. împotrivire.2. v. durabilitate.3. v. tărie.4. (FIZ.) rezistență specifică v. rezisti-vitate.5. (FIZ.) rezistor. (~ electrică.)6. v. viabi-litate.
REZISTIVITÁTE	s.	(FIZ.) rezistență specifică.
REZISTÓR	s.	v. rezistență.
REZÍTĂ	s.	(CHIM.) bachelită C.
REZITÓL	s.	(CHIM.) bachelită B.

REZÓL	s.	(CHIM.) bachelită A.
rezolút	adj.	v. CATEGORIC. DECIS. EXPRES. FERM. FORMAL. HOTĂRÎT. NEEZITANT. NEOS-CILANT. NET. TRANŞANT.
REZOLÚȚIE	s.	1. v. decizie.2. apostilă, (rusism înv.) nadpis. (~ pusă pe o petiție.)
REZOLVÁ	vb.	1. a clarifica, a descifra, a desluşi, a dezlega, a explica, a lămuri, a limpezi, a soluționa. (A ~ enigma.)2. a clarifica, a soluționa. (A ~ un litigiu.)3. a aranja, a orîndui, (înv.) a chivernisi. (Şi-a ~ nişte treburi.)4. a tranşa. (A ~ în favoarea sa
rezolvá	vb.	v. ALEGE. DECIDE. FIXA. HOTĂRÎ. STABILI.
REZOLVÁBIL	adj.	soluționabil, (fig.) solubil. (O problemă ~.)
REZOLVÁRE	s.	1. v. clarificare.2. (MAT.; concr.) dezlegare, răspuns, rezultat, soluție. (Aveți ~a problemei la pagina ...)3. v. soluționare.4. v. tran-şare.
rezón	s.	v. ARGUMENT. CAUZĂ. CONSIDERENT. DREPTATE. ÎNDREPTĂȚIRE. JUDECATĂ. JUSTE-ȚE. JUSTIFICARE. MINTE. MOBIL. MOTIV. MOTIVARE. MOTIVAȚIE. PRICINĂ. PRILEJ. RA-ȚIONAMENT. RAȚIUNE. TEMEI. TEMEINICIE.
rezoná	vb.	v. CHIBZUl. CUGETA. GÎNDI. JUDECA. MEDITA. RAȚIONA. REFLECTA.
REZONÁBIL	adj.	1. v. echilibrat.2. v. judicios.3. v. convenabil.
rezonamént	s.	v. RAȚIONAMENT.
REZONÁNȚĂ	s.	răsunet, sonoritate, timbru, ton. (~ unui flaut.)
rezonánță	s.	v. RĂSUNET.
rezonát	adj.	v. CUMINTE. CUMPĂNIT. ECHILI-BRAT. RAȚIONAL. REZONABIL.
REZULTÁ	vb.	1. v. decurge.2. a deriva, a proveni, (pop.) a se trage. (Multe consecințe ~ de aici.)3. a însemna, a reieşi, a urma, (fig.) a se desprinde. (De aici nu ~ că ...)4. v. subînțelege.5. a proveni, (înv., în Transilv.) a atîrna. (Prostia lui ~ de acolo că...)
REZULTÁT	s.	1. v. consecință.2. v. efect.3. v. rezol-vare.
REZUMÁ	vb.	1. v. prescurta.2. v. recapitula.3. v. li-mita.4. v. reduce.
REZUMÁRE	s.	1. v. prescurtare.2. v. recapitulare.3. v. limitare.
REZUMÁT	adj., s.	1. adj. v. prescurtat.2. s. prescurtare, (înv.) sinopsă, scriere în scurt. (~ al unei cărți.)3. s. v. sinteză.4. s. (înv.) prescurt. (În ~ ...)
REZUMATÍV	adj.	1. v. sintetic.2. v. recapitulativ.
rezumător	adj.	v. CONCENTRAT. CONCIS. LACONIC. LAPIDAR. REZUMATIV. SCURT. SINTETIC. SUCCINT. SUMAR.
ribízli	s.	v. COACĂZ. COACĂZĂ.
RIBOFLAVÍNĂ	s.	v. vitamina B2.
ricaná	vb.	v. RÎNJI.
ricanáre	s.	v. RÎNJEALĂ. RÎNJET. RÎNJIRE. RÎNJITURĂ.
ricercár	s.	v. CAPRICIU. FANTEZIE.
RICÍN	s.	(BOT.; Ricinus communis) căpuşă.
RICÍNĂ	s.	v. ulei de ricin.
ríctus	s.	v. GRIMASĂ. SCHIMONOSEALĂ. SCHI-MONOSIRE. SCHIMONOSITURĂ. STRÎMBĂ-TURĂ.
RID	s.	creț, cută, dungă, încrețitură, zbîrcitură, (pop.) zbîrceală, zbîrci, (prin Transilv.) ranț, (fig.) brazdă. (O față plină de ~uri.)
RIDÁ	vb.	a (se) cuta, a (se) încreți, a (se) zbîrci, (fam.) a (se) smochini, (fig.) a (se) boți, a (se) brăzda. (Se ~ la obraz.)

RIDÁRE	s.	cutare, încreţire, zbîrcire, (fam.) smochinire. (~ pielii obrazului.)
RIDÁT	adj.	creţ, cutat, încreţit, zbîrcit, (fam.) smochinit, (fig.) boţit, brăzdat. (Un obraz ~.)
RIDICÁ	vb.	1. a (se) sălta, a (se) sui, a (se) urca. (~ sacul în căruţă; îl ~ pe genunchi.)2. a culege, a strînge. (A ~ o hîrtie de jos.)3. a se scula. (S-a ~ de la masă.)4. v. arbora.5. a (se) scula. (Se ~ în picioare.)6. v. întinde.7. v. zbîrli.8. a înălţa, a sălt
ridicá	vb.	v. ANULA. CINSTI. CÎNTA. CLĂTINA. CREŞTE. CUTREMURA. DESFIINŢA. DEZVOLTA. DÎRDÎI. DUDUI. ELOGIA. FĂLI. FUDULI. GLORI-FICA. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNĂLŢA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA, ÎNSUFLEŢI. ÎNVIA. LĂUDA. MĂRI. MÎNDRI. MUTA. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROS
RIDICÁRE	s.	1. ridicat, săltare, săltat, suire, suit, urcare, urcat. (~ sacului în căruţă.)2. culegere, cules, ridicat, strîngere, strîns. (~ unei hîrtii de jos.)3. sculare, sculat. (~ de pe scaun.)4. v. ares-tare.5. v. înălţare.6. v. căţărare.7. v. ascensiune.8. înă
ridicáre	s.	v. ANULARE. DESFIINŢARE. DEZVOL-TARE. EVOLUŢIE. FUNCŢIE. GRAD. ÎNAINTARE. MERS-ÎNAINTE. MUTARE. PROGRES. PROPĂ-ŞIRE. RANG. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
RIDICÁT	adj.	1. sculat. (Nu stă jos, ci ~.)2. înălţat, săltat. (Cu capetele puţin ~e.)3. v. înalt.4. v. suflecat.5. v. însănătoşit.6. v. sporit.7. v. ma-jorat.8. v. exorbitant.9. v. mare.10. v. puternic.11. v. aspru.12. înalt, superior. (Nivel ~ de trai.)
RIDICÁT	s.	1. v. ridicare.2. culegere, cules, ridicare, strîngere, strîns. (~ul unei hîrtii de pe jos.)3. îndepărtare, înlăturare, ridicare. (~ul unui colţ din văl.)4. v. suflecare.
RIDICĂTÚRĂ	s.	1. v. dîmb.2. v. ieşitură.
RIDÍCHE	s.	(BOT.) 1. (Raphanus sativus) (prin Ban.) rotcă.2. ridiche sălbatică (Raphanus raphanistrum) = (reg.) ridichioară, rapiţă sălbatică.
RIDICHIOÁRĂ	s.	(BOT.; Sinapis arvensis) muştar de cîmp.
ridichioáră	s.	v. CĂLŢUNUL-DOAMNEI. CE-RENŢEL. CUIŞORIŢĂ. RIDICHE SĂLBATICĂ.
RIDÍCOL	adj., s.	1. adj. v. buf.2. s. (rar) ridiculitate. (~ul unei situaţii.)3. adj. comic, rizibil. (Are o înfăţişare ~.)4. adj. v. caraghios.5. adj. v. derizoriu.
ridiculitáte	s.	v. RIDICOL.
RIDICULIZÁ	vb.	1. v. satiriza.2. v. batjocori.
RIDICULIZÁRE	s.	1. v. satirizare.2. v. batjocorire.
RÍGĂ	s.	v. popă.
rígă	s.	v. CAP ÎNCORONAT. MONARH. REGE. SUVERAN.
RIGÍD	adj., adv.	1. adj. v. inflexibil.2. adj. ţeapăn, (fig.) înţepenit. (O îmbinare ~.)3. adj. v. ne-mişcat.4. adj. imobil, înţepenit, static, (livr.) hieratic. (Atitudine ~.)5. adj. v. ţeapăn.6. adv. v. ţeapăn.7. adj. dogmatic, mecanic, schematic, simplist. (O concepţie
RIGIDITÁTE	s.	1. v. inflexibilitate.2. v. fixitate.
riglá	vb.	v. LINIA.
riglát	adj.	v. LINIAT.
RÍGLĂ	s.	1. (TEHN.) linie, (Transilv.) lineal. (~ pentru trasarea unei figuri geometrice.)2. (CONSTR.) cuşac.
ríglă	s.	v. IVAR. ÎNCUIETOARE. RUBRICĂ. ZĂVOR.
RIGOÁRE	s.	1. v. severitate.2. exactitate, exacti-tudine, precizie, rigurozitate, (înv.) scumpătate. (~ ştiinţifică.)
RIGÓLĂ	s.	jgheab. (~ la irigaţii.)
RIGORÍSM	s.	1. v. sobrietate.2. v. conformism.

RIGURÓS	adj., adv.	1. adj. aspru, sever, straşnic, strict, (rar) strîns. (O disciplină ~oasă; un regim alimentar ~.)2. adj. v. exigent.3. adj. v. exact.4. adv. v. exact.5. adj. amănunţit, atent, meticulos, migălos, minuţios, scrupulos, serios, (înv.) scump. (O cercetare ~oa
RIGUROZITÁTE	s.	1. v. severitate.2. v. exigenţă.3. v. rigoare.4. v. conştiinciozitate.
RIMÁ	vb.	v. versifica.
RIMÁT	adj.	(înv.) versuit. (Text ~.)
RÍMĂ	s.	v. vers.
RINDEÁ	s.	(TEHN.) (pop.) făţuitor, (înv. şi reg.) teşcherea, (reg.) strujniţă. (A da o scîndură la ~.)
RINDELÁ	vb.	v. rindelui.
RINDELÁRE	s.	v. rindeluire.
RINDELUÍ	vb.	a gelui, a rindela, (pop.) a făţui. (A ~ o scîndură.)
RINDELUÍRE	s.	geluire, rindelare, rindeluit, (pop.) făţuială, făţuire, făţuit. (~ unei scînduri.)
RINDELUÍT	adj.	geluit. (Scîndură ~.)
RINDELUÍT	s.	v. rindeluire.
RINÍCHI	s.	(ANAT.) (înv. şi pop.) rărunchi, (prin Ban.) bobric, mămuc, momic, momuc.
RINÍTĂ	s.	v. guturai.
RINOCÉR	s.	(ZOOL.; Rhinoceros) (înv.) inorog.
RINOFÚG	s.	(FARM.) nafazolină.
RIOLÍT	s.	(MIN.) liparit.
rípă	s.	v. SFECLĂ FURAJERĂ.
RIPÍDĂ	s.	(BIS.) (reg.) serafim.
RIPIÉNO	s.	v. tutti.
RIPOSTÁ	vb.	v. replica.
RIPÓSTĂ	s.	răspuns, replică, (înv.) spunere. (La obrăznicia lui i-a dat ~ cuvenită.)
ris	s.	v. TESTEA. TOP.
RISC	s.	pericol, primejdie, (astăzi rar) rizie. (Cu ~ul vieţii.)
RISCÁ	vb.	1. a-şi expune, a-şi primejdui. (Şi-a ~ viaţa.)2. v. hazarda.
riscá	vb.	v. CUTEZA. ÎNCUMETA. ÎNDRĂZNI.
RISCÁNT	adj.	v. hazardat.
RISCÁT	adj.	v. hazardat.
RISÍPĂ	s.	1. (înv.) istravă, (fig.) jaf. (~ la mîncare.)2. v. irosire.
risípă	s.	v. ABUNDENŢĂ. BELŞUG. BOGĂŢIE. CĂDERE. DĂRĂPĂNARE. DĂRĂPĂNĂTURĂ. DĂRÎMARE. DĂRÎMAT. DĂRÎMĂTURĂ. DEVAS-TARE. DISPERSARE. DISPERSIE. DISTRUGERE. ÎMBELŞUGARE. ÎMPRĂŞTIERE. ÎNDESTULARE. ÎNFRÎNGERE. ÎNVINGERE. NĂRUIRE. NĂRUIT. NĂRUITURĂ. NIMICIRE. PARAGINĂ. PÎ
risipélnic	adj., s.	v. CHELTUITOR. RISIPITOR.
RISIPÍ	vb.	1. v. împrăştia.2. a (se) împrăştia, a (se) răspîndi, a (se) răzleţi, (pop.) a (se) năsădi, (înv. şi reg.) a (se) sparge, a (se) spărgălui, (prin Olt. şi Ban.) a (se) sprînji, (înv.) a (se) scociorî, a (se) scodoli. (I s-a ~ întreaga turmă.)3. a împrăştia
risipí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂ-PĂDI. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
RISIPÍRE	s.	1. v. împrăştiere.2. împrăştiere, (înv. şi reg.) spargere, spart. (~ norilor.)3. împrăştiere, ridicare. (~ ceţii.)4. v. spulberare.5. împrăştiere, prefirare, presărare, presărat, răsfirare, răspîndire. (~ nisipului pe alee.)6. v. cheltuire.7. v. irosire.8

risipíre	s.	v. DISTRUGERE. NIMICIRE. POTOPIRE. PRĂPĂDIRE. SFĂRÎMARE. ZDROBIRE.
RISIPÍT	adj.	1. v. împrăştiat.2. difuz, împrăştiat. (Elemente ~.)3. împrăştiat, (înv.) spîrcuit. (O armată ~.)4. împrăştiat, (înv. şi reg.) spart. (Prin norii ~ se zărea soarele.)5. împrăştiat, prefirat, presărat, răsfirat, răspîndit. (Nisip ~.)6. v. spulberat.7. v. i
risipít	adj.	v. DISTRUS. NIMICIT. POTOPIT. PRĂ-PĂDIT. ZDROBIT.
risipitór	adj.	v. DEVASTATOR. DEZASTRUOS. DISTRUCTIV. DISTRUGĂTOR. NIMICITOR. PUS-TIITOR. RUINĂTOR.
RISIPITÓR	adj., s.	v. cheltuitor.
risipitúră	s.	v. ABIS. ADÎNC. DĂRĂPĂNĂTURĂ. DĂRÎMĂTURĂ. NĂRUITURĂ. PARAGINĂ. PRĂ-BUŞITURĂ. PRĂPASTIE. RUINĂ. SURPĂTURĂ.
RISLING DE BANÁT	s.	(BOT.) (pop.) creață.
rísmă	s.	v. TESTEA. TOP.
rismă róşie	s.	v. REALGAR.
rişcáşă	s.	v. OREZ. PĂSAT. TERCI.
RÍŞCĂ	s.	(turcism înv.) iasîc. (A juca ~.)
ríşiță	s.	v. AGRIŞ. COACĂZ.
RIT	s.	v. cult.
rit	s.	v. CEREMONIAL. CEREMONIE. ETICHETĂ. PROTOCOL. REGULĂ. RITUAL. RÎNDUIALĂ.
ritişór	s.	v. MINCIOG.
RITM	s.	1. v. cadență.2. (LIT.) metru. (~ al unui vers.)3. cadență, tempo. (Merge într-un ~ susținut.)4. ritm fetal v. embriocardie.
RITMÁ	vb.	v. cadența.
RITMÁT	adj.	1. cadențat, ritmic. (Versuri ~; melodie ~.)2. sacadat, săltat, săltăreț, săltător, (prin Mold. şi Bucov.) scuturat. (Un dans popu-lar ~.)
RÍTMIC	adj.	1. cadențat, ritmat. (Versuri ~; melo-die ~.)2. sincopat. (Muzică ~.)3. intermitent, sacadat, (fig.) rupt. (Bătăi ~.)4. regulat. (Mişcări ~.)
RÍTMICĂ	s.	(MUZ.) cadență, măsură, ritm, tact, (înv.) timp. (~ a unei melodii.)
RITMICITÁTE	s.	regularitate. (~ unor mişcări.)
ritoríe	s.	v. ELOCVENȚĂ. ORATORIE. RETORICĂ.
ritornélă	s.	v. REFREN.
ritós	adv.	v. CATEGORIC. DECIS. FERM. HOTĂ-RÎT. NET. TRANŞANT.
RITUÁL	adj., s.	1. adj. (rar) ritualic. (Dansuri ~.)2. s. (BIS.) canon, tipic, (înv.) trebnic. (După ~ul ortodox.)3. s. v. ceremonial.
rituálic	adj.	v. RITUAL.
RIȚUÍRE	s.	v. rițuit.
RIȚUÍT	s.	(TEHN.) rițuire. (~ul unei foi de carton.)
RIVÁL	s.	1. v. adversar.2. v. concurent.
RIVALITÁTE	s.	v. concurență.
RIVALIZÁ	vb.	v. concura.
RIVÁLTĂ	s.	(TEATRU) rampă. (Actorii ies la ~.)
RIVERÁN	adj.	(înv.) măluros, mărginean, țărmurean. (O zonă, o regiune ~.)
riz	s.	v. JILIP. SCOC. ULUC.
rizácă	s.	v. COSOR.

RIZEÁFCA	s.	(IHT.; Alosa caspia nordmanni) (rar) scrumbită.
rizeríe	s.	v. OREZĂRIE.
RIZÍBIL	adj.	v. ridicol.
rízic	s.	v. PERICOL. PRIMEJDIE. RISC.
RIZICULTÚRĂ	s.	orezărie. (Se ocupă cu ~.)
RIZODÉRMĂ	s.	(BOT.) epiblemă.
RÎBÁR	s.	v. pescăruș.
rîbár	s.	v. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUȘ.
rîbiță	s.	v. BEHLIȚĂ. PIETROȘEL. PORCUȘOR.
rîcă	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
rîcăluí	vb.	v. RÎCÎI. RÎNI. SCORMONI. SCURMA.
RÎCÎÍ	vb.	1. v. scurma.2. a zgîria, (pop.) a zgrepțăna. (A ~ cu unghiile un obiect.)3. v. zgîn-dări.4. a răzui, (rar) a scobi. (~ pipa spre a o curăța.)
RÎCÎIÁLĂ	s.	1. v. scurmare.2. zgîriere, (pop.) zgrepțănare. (~ unui obiect cu unghiile.)3. zgîn-dărire, (pop.) scociorîre, (reg.) zgîncilire, (Olt.) zgîmăire. (~ unei răni.)
RÎCÎÍT	adj.	scormonit, scurmat, (reg.) scofelit, scorbelit. (Pămînt ~.)
RÎCÎÍT	s.	v. scurmare.
RÎCÎITÚRĂ	s.	v. scurmare.
RÎDE	vb.	1. a se amuza, a se desfăta, a se dispune, a se distra, a se înveseli, a petrece, a se veseli, (înv.) a se distrage, a se eglendisi, a libovi. (Beau şi ~.)2. (prin Ban.) a(-şi) tîrtăi, (înv.) a(-şi) mădări, a(-şi) rînji. (De ce ~ de el?)
RÎGÎÍ	vb.	v. eructa.
RÎGÎIÁLĂ	s.	(FIZIOL.) eructație, rîgîit, rîgîitură.
RÎGÎÍT	s.	(FIZIOL.) eructație, rîgîială, rîgîitură.
RÎGÎITÚRĂ	s.	(FIZIOL.) eructație, rîgîială, rîgîit.
rîhnă	s.	v. ROCOȚEA.
rîia-broáştei	s.	v. MĂTASEA-BROAȘTEI.
rîiát	adj.	v. RÎIOS. SCABIOS.
RÎIE	s.	(MED.) scabie, (reg.) rapăn.
rîie-broşteáscă	s.	v. MĂTASEA-BROAȘTEI.
rîie-de-ápă	s.	v. MĂTASEA-BROAȘTEI.
RÎIÓS	adj.	v. scabios.
RÎMÁ	vb.	(reg.) a jimui, a rîmui, a rîtui, a ruciuli, a rujmuli, (Munt.) a tefui. (Porcul ~.)
rîmătór	s.	v. PORC.
rîmleán	s., adj.	v. ROMAN.
rîmlenésc	adj.	v. ROMAN.
rîmlenéşte	adv.	v. LATINEȘTE.
rîmnic	s.	v. HELEȘTEU. IAZ.
rîmuí	vb.	v. RÎMA.
rînă	s.	v. COARDĂ.
RÎNCĂ	s.	(TEHN.) (reg.) gînj, postoroancă. (~ la car.)

rîncă	s.	v. BICIUŞCĂ. CRAVAŞĂ.
rîncăí	vb.	v. BONCĂI. BONCĂLUI. MUGI. RAGE. ZBIERA.
rîncăluí	vb.	v. BONCĂI. BONCĂLUI. MUGI. RAGE. ZBIERA.
RÎNCED	adj.	alterat, descompus, stricat. (Untură ~.)
RÎNCEZÍ	vb.	a se altera, a se descompune, a se strica. (Untura s-a ~.)
RÎNCEZÍRE	s.	alterare, descompunere, stricare. (~ a materiilor grase.)
RÎNCHÉZ	s.	v. nechezat.
RÎNCHEZÁ	vb.	v. necheza.
RÎNCHEZÁRE	s.	v. nechezat.
RÎNCHEZÁT	s.	v. nechezat.
rînchezătór	adj.	v. NECHEZĂTOR.
RÎNCHEZĂTÚRĂ	s.	v. nechezat.
RÎND	s.	1. (înv. şi pop.) şir, (livr. înv.) linie. (Un ~ dintr-un text.)2. (MIL.) şir, (înv. şi reg.) stroi. (Un ~ de ostaşi aliniați.)3. v. convoi.4. şir, şirag, (reg.) ord, şar, (înv.) rang. (Un ~ de plopi.)5. (înv.) orînduială. (~ într-o succesiune.)6. v. tagm
rînd	s.	v. CAT. CICLU. DATINĂ. ETAJ. FEL. MEN-STRUAȚIE. NIVEL. OBICEI. PERIOD. RÎNDUIALĂ. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.
RÎNDÁŞ	s.	servitor, slugă. (~ la un moşier.)
RÎNDUÍ	vb.	1. v. aranja.2. v. alinia.3. a rostui, (pop.) a rosti. (A ~ cele necesare.)4. v. succeda.5. v. institui.6. v. orîndui.7. v. hărăzi.
rînduí	vb.	v. COMANDA. CURĂȚA. DECIDE. DERETICA. DESEMNA. DISPUNE. FACE. FIXA. HOTĂRÎ. ÎNVESTI. NUMI. ORDONA. PORUNCI. PUNE. SCUTURA. STABILI. STATORNICI.
RÎNDUIÁLĂ	s.	1. v. aranjare.2. v. alcătuire.3. v. or-dine.4. v. întocmire.5. ordine, organizare, rost. (~ lumii nu se schimbă uşor.)6. v. disciplină.7. ordine, regulă, rost, socoteală, (pop.) seamă, (înv. şi reg.) soroc. (Ştie ~ lucrurilor.)8. v. datină.9. v. uzanță.1
rînduiálă	s.	v. BIR. CATEGORIE. CLASĂ. DARE. DESTIN. DISPOZIȚIE. FATALITATE. GRUP. GRUPARE. HOTĂRÎRE. IMPOZIT. MENIRE. NOROC. ORDIN. PORUNCĂ. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
RÎNDUÍRE	s.	v. aranjare.
RÎNDUÍT	adj.	1. v. aranjat.2. v. aliniat.3. v. anu-mit.
RÎNDUNEÁ	s.	1. v. rîndunică.2. rîndunea-ma-ritimă-mică (Sterna sandvicensis) v. pescăruş.
rînduneá	s.	v. LĂSTUN.
rîndunea-de-noápte	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂ-LUDĂ.
RÎNDUNÉL	s.	(ORNIT.) (reg.) rîndunic, rîndunicoi, rîndunoi. (~ul este bărbătuşul rîndunicii.)
rîndunélă	s.	v. RÎNDUNEA. RÎNDUNICĂ.
rînduníc	s.	v. RÎNDUNEL.
rîndunica-Dómnului	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
RÎNDUNÍCĂ	s.	(ORNIT.; Hirundo rustica) rîndunea, (reg.) rînduniță, (înv.) rîndunelă.
rîndunícă	s.	v. LĂSTUN. MAIA. STRĂGĂLIE.
rîndunică-de-ápă	s.	v. LĂSTUN-DE-MAL.
rîndunică-de-fereástră	s.	v. LĂSTUN.
rîndunică-de-lút	s.	v. LĂSTUN-DE-MAL.
rîndunică-de-máre	s.	v. CHIRIGHIȚĂ. PESCĂ-RUŞ. RÎBAR.

rîndunică-de-múnte	s.	v. DREPNEA.
rîndunică-de-pădúre	s.	v. DREPNEA
rîndunică-de-pămînt	s.	v. LĂSTUN-DE-MAL.
rîndunică-de-pîrîu	s.	v. LĂSTUN-DE-MAL.
rîndunică-de-ploáie	s.	v. DREPNEA. LĂS-TUN-DE-MAL.
rîndunică-de-túrn	s.	v. DREPNEA.
rîndunică-de-zíduri	s.	v. DREPNEA.
rîndunicói	s.	v. RÎNDUNEL.
rînduníță	s.	v. IARBA FIARELOR. RÎNDUNEA. RÎNDUNICĂ.
rîndunói	s.	v. RÎNDUNEL.
rînél	s.	v. TIGAIE.
RÎNÍ	vb.	(reg.) a rîcălui. (A ~ la porci.)
RÎNJEÁLĂ	s.	v. rînjet.
RÎNJET	s.	rînjeală, rînjire, rînjitură, (livr.) ricanare.
RÎNJÍ	vb.	(livr.) a ricana, (reg.) a se tîrşi, (prin Transilv.) a hîrgi, a se jimba. (Ce ~ aşa?)
rînjí	vb.	v. DESTRĂMÁ. DEŞIRA. RÎDE.
RÎNJÍRE	s.	v. rînjet.
RÎNJITÚRĂ	s.	v. rînjet.
rînsă	s.	v. AMENT.
RÎNTÁŞ	s.	prăjeală, (înv. şi reg.) prăjitură, (reg.) răncău. (~ la o mîncare.)
rîntáş	s.	v. SOS.
rînticós	adj.	v. FLENDUROS. RUPT. ZDREN-ȚĂROS. ZDRENȚUIT.
RÎNZĂ	s.	v. pipotă.
rînză	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. OSÎNZĂ. PÎNTECE. STOMAC.
rînzişoáră	s.	v. BOGLAR. COADA-VACII. CRE-ȚUŞCĂ.
rînzoí	vb.	v. ÎNFURIA. MÎNIA.
rînzós	adj.	v. IRASCIBIL. IRITABIL. NERVOS. RĂUTĂCIOS. SUPĂRĂCIOS.
rînzós	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
rîp	s.	v. FUSAR. FUSAR MARE. PIETRAR.
rîpát	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
RÎPĂ	s.	(GEOGR.) ponor, văgăună, (pop.) mal, surpătură, (reg.) afundătură, tudină, țifleică, (Munt. şi Olt.) sodom, (înv.) strămină. (Teren plin de ~e.)
rîpít	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDICULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPOROS. RÎPOS. VERTICAL.
RÎPÓS	adj.	v. abrupt.
rîpós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
rîpurós	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPO-ROS. RÎPOS. VERTICAL.
RÎS	s.	1. rîset. (Era mare ~ şi veselie.)2. v. batjo-cură.
RÎS	s.	(ZOOL.; Lynx lynx) linx.
RÎSET	s.	v. rîs.
rîşchi	s.	v. RĂŞCHITOR.
rîşchíg	s.	v. GHIUDEN.

RÎŞCOV	s.	(BOT.) (Lactarius deliciosus sau volemus) v. vineţică-cu-lapte.
rîşcován	s.	v. RÎŞCOV.
rîşcovél	s.	v. RÎŞCOV. VINEŢICĂ-CU-LAPTE.
rîşcovíţă	s.	v. RÎŞCOV. VINEŢICĂ-CU-LAPTE.
RÎŞNEÁLĂ	s.	v. rîşnit.
rîşní	vb.	v. DIGERA. MISTUI.
RÎŞNÍRE	s.	v. rîşnit.
rîşnít	adj.	v. BĂTUT. FĂCĂLUIT. FRECAT. SLEIT.
RÎŞNÍT	s.	rîşneală, rîşnire. (~ul cafelei.)
rîşnitoáre	s.	v. PIATRĂ. PIPOTĂ. RÎNZĂ. STOMAC. MĂCINĂTOR.
RÎŞNIŢĂ	s.	1. (rar) morişcă. (~ de cafea, piper etc.)2. (prin Transilv.) melesteu. (~ de porumb.)
rîşniţă	s.	v. GURĂ. PIPOTA. RÎNZĂ. STOMAC. MĂCINĂTOR.
RÎT	s.	(ANAT.) bot, (reg.) flit, mordă, surlă, teflu, tic, zotcă, zurnă, (prin Transilv.) ciort, (prin Maram.) roată, (Mold. şi Bucov.) sfîrlă. (~ al porcului.)
rît	s.	v. BALTĂ. BĂLTOACĂ. GURĂ. LIVADĂ. LUNCĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. OGOR. PĂPURIŞ. PĂ-PURIŞTE. PÎRLOAGĂ. POMET. SMÎRC.
rîtán	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITO-CAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢĂRĂ-NOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.
rîtán	s.	v. PORC. RECRUT.
rîtăníe	s.	v. BĂDĂRĂNIE. GROSOLĂNIE. IMPOLI-TEŢE. INDELICATEŢE. MAHALAGISM. MITOCĂ-NIE. MÎRLĂNIE. MOJICIE. NECUVIINŢĂ. NEPOLITEŢE. ŢĂRĂNIE. VULGARITATE.
rîtós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎRCOS.
rîtuí	vb.	v. RÎMA.
rîţă	s.	v. LITERĂ. SLOVĂ.
RÎU	s.	1. (GEOGR.) apă. (Jiul este un ~ care străbate Oltenia.)2. v. puhoi.
RÎULÉŢ	s.	v. pîrîu.
rîurá	vb.	v. CURGE. UNDUI.
rîurél	s.	v. PÎRÎU. RÎULEŢ. RÎUŞOR.
RÎUŞÓR	s.	v. pîrîu.
rîuşór	s.	v. STRECURĂTOARE.
rîúţ	s.	v. PÎRÎU. RÎULEŢ. RÎUŞOR.
rîvnáci	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUIN-CIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
rîvnáci	adj., s.	v. AMATOR. DORITOR. DORNIC. IUBITOR. POFTICIOS. RÎVNITOR.
rîvnáci	s.	v. ADVERSAR. CONCURENT. RIVAL.
RÎVNĂ	s.	1. v. perseverenţă.2. v. hărnicie.3. ar-doare, sîrguinţă, străduinţă, zel, (înv.) nepreget, nepregetare, osîrdie, osîrdnicie, osîrduinţă, osîrduire, osîrduitură, protimie. (~ lui era demnă de lăudat.)4. v. bunăvoinţă.5. v. aspiraţie.
rîvnă	s.	v. CHEF. CREDINŢĂ. CUCERNICIE. CU-VIOŞENIE. CUVIOŞIE. DEOCHETURĂ. DEOCHI. DESCÎNTEC. DISPOZIŢIE. DORINŢĂ. EVLAVIE. FARMEC. GUST. MAGIE. PIETATE. PIOŞENIE. PIOZITATE. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. RELIGIO-ZITATE. SMERENIE. VOIE. VOINŢĂ. VRAJĂ. VRĂJITORIE. VRERE.
RÎVNÍ	vb.	1. v. jindui.2. v. ahtia.3. v. dori.4. a jindui, a tînji. (~ după un alt mod de viaţă.)5. v. lăcomi.

rîvní	vb.	v. AMĂRÎ. DESCÎNTA. FACE. FERMECA. INDISPUNE. INVIDIA. ÎNDURERA. ÎNTRISTA. MENI. MÎHNI. NECĂJI. PIZMUI. SUPĂRA. URSI. VRĂJI.
rîvníre	s.	v. ASPIRAȚIE. CHEF. CIUDĂ. CRE-DINȚĂ. CUCERNICIE. CUVIOŞENIE. CUVIOŞIE. DISPOZIȚIE. DOR. DORINȚĂ. EVLAVIE. GELOZIE. GUST. INVIDIE. NĂZUINȚĂ. NECAZ. PICĂ. PIETATE. PIOŞENIE. PIOZITATE. PIZMĂ. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. RE-LIGIOZITATE. RÎVNĂ.
rîvnitór	adj.	v. ACTIV. CREDINCIOS. CUCERNIC. CUVIOS. EVLAVIOS. GELOS. HARNIC. INVIDIOS. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. PIOS. PIZMAŞ. PIZMUITOR. PREACREDINCIOS. RAN-CHIUNOS. RELIGIOS. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. SMERIT. VREDNIC.
RÎVNITÓR	adj., s.	1. adj. ahtiat, avid, dorit, dornic, jinduit, jinduitor, (fig.) înfometat, însetat, lacom, setos. (~ de senzații tari.)2. adj., s. amator, doritor, dornic, iubitor, pofticios, (pop.) poftitor, (reg.) poftăreț, poftos, pohtaci, (înv.) libovnie, rîvnaci. (~
rîvnitúră	s.	v. ASPIRAȚIE. DESCÎNTEC. DOR. DORINȚĂ. FARMEC. MAGIE. NĂZUINȚĂ. POFTĂ. PORNIRE. RÎVNĂ. TENDINȚĂ. VIS. VRAJĂ. VRĂ-JITORIE.
rîzár	s.	v. TELAL.
rîzăciós	adj.	v. VESEL. VOIOS.
rîzăréț	adj.	v. VESEL. VOIOS.
rîzătór	adj.	v. VESEL. VOIOS.
rîzînd	adj.	v. VESEL. VOIOS.
rîznár	s.	v. VAGONETAR.
rîznáş	s.	v. VAGONETAR.
ROÁBĂ	s.	(pop.) tărăboanță, (reg.) rotcol, (prin Transilv.) căroaie. (A căra ceva cu ~.)
ROÁDE	vb.	1. (reg.) a mezdri. (Un animal care ~ hrana.)2. a (se) toci, a (se) uza. (Covorul s-a ~.)3. v. ponosi.4. a mînca. (Nu-ți mai ~ unghiile.)5. a (se) distruge, a (se) mînca. (Moliile au ~ haina.)6. v. ataca.7. v. eroda.8. a (se) măcina, a (se) mînca, a (se)
roáde	vb.	v. CHINUI. CIVILIZA. CONSUMA. CUL-TIVA. FRĂMÎNTA. MUNCI. OBSEDA. PERSECUTA. PREOCUPA. RAFINA. STILA. SUBMINA. TOR-TURA. URMĂRI.
ROÁDERE	s.	1. degradare, deteriorare, ponosire, stricare, tocire, uzare, (rar) ponoseală. (~ hainelor, prin purtare.)2. v. eroziune.3. (GEOGR., GEOL.; concr.) coroziune, erodare, eroziune, (pop.) mîncătură, rosătură. (S-a produs o adîncă ~ în sol.)4. măcinare, săpar
roájbă	s.	v. RABLĂ. RUGINĂ. RUGINITURĂ. VECHITURĂ.
roángheş	adj.	v. RĂUTĂCIOS.
roata-stélelor	s.	v. COROANA-BOREALĂ.
roátă	s.	v. BĂTĂTOR. BOT. COMPANIE. DEPĂ-NĂTOARE. RÎT. VÎRTELNIȚĂ.
ROÁTĂ	s., adv.	1. s. v. disc.2. s. v. cerc.3. adv. circular. (Privește ~.)
roáte	s. pl.	v. COTIGĂ. TELEAGĂ.
ROB	s.	1. v. sclav.2. captiv. (~ la turci.)
rob	s.	v. CONDAMNAT. DEȚINUT. OCNAŞ. OSÎN-DIT. PUŞCĂRIAŞ.
robáci	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NE-OBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
robalău	s.	v. BANDIT. HOȚ. PUNGAŞ. TÎLHAR.
robánc	s.	v. GEALĂU.
RÓBĂ	s.	(rar) togă. (~ de magistrat.)

robălíe	s.	v. BANDITISM. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. GANGSTERISM. HOȚIE. JAF. PUNGĂ-ȘEALĂ. PUNGĂȘIE. TÎLHĂRIE.
ROBÍ	vb.	1. v. înrobi.2. v. subjuga.3. v. trudi.
robí	vb.	v. ARESTA. CAPTIVA. DEȚINE. DOMINA. ÎNCHIDE. ÎNTEMNIȚA. REȚINE. STĂPÎNI. SUB-JUGA.
robiciúne	s.	v. CAPTIVITATE. PRIZONIERAT.
ROBÍE	s.	1. v. sclavie.2. sclavie, (fig.) lanțuri (pl.). (Aflat în ~ la turci.)3. v. subjugare.4. v. capti-vitate.
robíe	s.	v. AREST. CAPTIVITATE. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PRIZONIERAT. PUȘCĂRIE. TEMNIȚĂ.
robíme	s.	v. CAPTIVITATE. PRIZONIERAT.
ROBINÉT	s.	(pop.) țuțuroi. (~ de apă.)
ROBÍRE	s.	v. subjugare.
robíre	s.	v. CAPTIVITATE. PRIZONIERAT. ROBIE. SCLAVIE.
ROBÍT	adj.	v. subjugat.
ROBITÓR	adj., s.	înrobitor, (rar) subjugător, (înv.) prădător. (Stat ~.)
robitúră	s.	v. CAPTIVITATE. ROBIE. SCLAVIE.
robotáș	s.	v. CLĂCAȘ.
ROBÓTĂ	s.	v. clacă. (Ca formă a rentei feudale, ~ din Transilvania se numea „clacă“ în Țara Româ-nească și „boieresc“ în Moldova.)
ROBOTEÁLĂ	s.	v. trebăluială.
ROBOTÍ	vb.	1. v. trebălui.2. a trudi. (A ~ toată viața în zadar.)
ROBOTÍT	s.	v. trebăluială.
robșág	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUȘCĂRIE. TEMNIȚĂ.
ROBÚST	adj.	1. puternic, solid, tare, viguros, vînjos, voinic, zdravăn, (pop.) țeapăn, vînos, vîrtos, (reg.) puteros, putut, socolan, (Ban. și Transilv.) pogan, (înv.) potent, putincios, spatoș, (fig.) verde. (Om ~.)2. legat, solid, viguros, vînjos, voinic, zdravăn.
ROBUSTÉȚE	s.	v. energie.
roc	s.	v. SCADENȚĂ. TERMEN.
RÓCĂ	s.	(GEOL.) 1. piatră, (înv.) stîncă. (O ~ dură.)2. rocă clastică v. rocă detritică; rocă colectoare v. rocă magazin; rocă detritică = rocă clastică; rocă efuzivă = vulcanit, rocă vulcanică; rocă eruptivă v. rocă magmatică; rocă magazin v. rocă colectoare; ro
rócă	s.	v. ROUA-CERULUI.
ROCHES MOUTONNÉES	s. pl.	(GEOGR.) spinări de berbec.
rochia-cérului	s.	v. ROURICĂ.
rochia-rîndunélei	s.	v. ROCHIȚA-RÎNDUNE-LEI. ROCHIȚA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ.
róchie	s.	v. FOI. FUSTĂ. POALĂ.
rochioáră	s.	v. ROCHIȚĂ.
rochița-păsărícii	s.	v. ROCHIȚA-RÎNDUNELEI. ROCHIȚA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ.
rochița-păsărúicii	s.	v. ROCHIȚA-RÎNDU-NELEI. ROCHIȚA-RÎNDUNICII. VOLBURĂ.
ROCHÍȚĂ	s.	1. (reg.) rochioară.2. (BOT.) rochi-ța-rîndunelei (Convolvulus arvensis) = volbură, rochița-rîndunicii, (pop.) poponeț, (reg.) că-mașa-lui-Dumnezeu, cămașa-Maicii-Domnului, poala-Maicii-Domnului, poala-rîndunicii, ro-chia-rîndunelei, rochița-păsăricii, ro
róciu	s.	v. CRÎSNIC. MINCIOG.

ROCK	s.	v. rock and roll.
ROCK AND RÓLL	s.	(MUZ.) rock, pop.
rócoş	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
rocoşán	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
rocoşeálă	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZ-MERIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
rocoşélnic	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
rocoşénie	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZ-MERIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
rocoşí	vb.	v. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA.
rocoşíre	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
rocoşít	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
rocoşít	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
rocoşitór	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
rocoşitúră	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZ-MERIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
ROCOŢEÁ	s.	(BOT.; Stellaria graminea) (reg.) intiță, ochişor, răcovină, rîhnă, sclipeț, steluță, buruiana-junghiului, iarba-căşunatului.
rocoţél	s.	v. CUIŞORIŢĂ. RĂCOVINĂ.
ROD	s.	(BOT.) 1. v. fruct.2. v. recoltă.3. bucate (pl.), recoltă, (înv.) vipt. (A strîns ~ul cîmpului.)4. rodul-pămîntuluí (Arum maculatum) = (reg.) ungureancă, mana-pămîntului, piciorul-viţelului, porumbul-cucului, rădăcină-de-friguri, (Transilv.) aron, (Ban.)
rod	s.	v. AVANTAJ. BENEFICIU. CÎŞTIG. COBO-RÎTOR. CONSECINŢĂ. DESCENDENT. EFECT. FOLOS. GENERAŢIE. NEAM. ODRASLĂ. PROFIT. PROGENITURĂ. REPERCUSIUNE. REZULTAT. SCOBORÎTOR. SEMINŢIE. SPIŢĂ. TESTICUL. URMARE. URMAŞ. VIŢĂ.
RODÁJ	s.	v. rodare.
RODÁRE	s.	rodaj. (Maşină în ~.)
RODÁN	s.	v. sucală.
RODANÚRĂ	s.	(CHIM.) sulfocianură, tiocianat.
RODÍ	vb.	1. (reg.) a înrodi. (O plantă care ~.)2. a da, a face, a produce. (Pomul ~ multe mere.)3. a produce, (înv. şi pop.) a odrăsli. (O regiune care ~ multe grîne.)
rodí	vb.	v. CONCEPE. FERTILIZA. NAŞTE. PROCREA.
RÓDIE	s.	(BOT.) (pop.) granată.
ródie	s.	v. RODIU. RUGINĂ.
rodiér	s.	v. RODIU.
ródină	s.	v. CONSACRARE. CREAŢIE. FACERE. GENEZĂ. LĂUZIE. POST-PARTUM. RUGINĂ. SFEŞTANIE. SFINŢIRE. TÎRNOSEALĂ. TÎRNO-SIRE.
RODÍRE	s.	v. fertilitate.
rodíre	s.	v. RECOLTĂ. ROD.
rodít	adj.	v. BOGAT. FECUND. FERTIL. GRAS. MĂNOS. PRODUCTIV. RODITOR. RODNIC.
RODITÓR	adj.	1. v. fertil.2. v. fructifer.3. produc-tiv, (înv.) lucrător. (Vie ~.)
roditúră	s.	v. CREAŢIE. FACERE. GENEZĂ.
RÓDIU	s.	(BOT.; Punica granatum) (rar) rodier, rubin, (înv. şi reg.) rodie.
RÓDNIC	adj.	v. fertil.
ródnic	adj.	v. FECUND. FRUCTUOS. PROLIFIC.
RODNICÍE	s.	v. fertilitate.

rodnicíe	s.	v. FECUNDITATE. PROLIFICITATE.
rododáfin	s.	v. LEANDRU.
rododéndron	s.	v. SMIRDAR.
rodomontádă	s.	v. FANFARONADĂ. LĂUDĂRO-ŞENIE.
RODOPSÍNĂ	s.	purpur retinian.
rodós	adj.	v. BOGAT. FECUND. FERTIL. GRAS. MĂNOS. PRODUCTIV. RODITOR. RODNIC.
rogojél	s.	v. ROSTOGOL.
ROGOJÍNĂ	s.	(reg.) scoarţă, (înv.) jitie. (Pe jos era aşternută o ~.)
ROGÓZ	s.	(BOT.) 1. (Carex) (reg.) mohor, pir-roşu, (Transilv. şi Bucov.) şuşarcă.2. (Carex silvatica şi pilosa) şovar.3. (Carex riparia) (reg.) mohor, pir.4. (Scirpus maritimus) (Munt.) paşă.5. (Schoenoplectus lacustris) pipirig, (reg.) păpurică, ţiperig, papură-r
rogóz	s.	v. PAPURĂ. PIPIRIG. PIPIRIGUŢ. SĂBI-UŢĂ. ŢIPIRIG.
rogozáştină	s.	v. ROGOZIŞ. ROGOZIŞTE.
rogozăríe	s.	v. ROGOZIŞ. ROGOZIŞTE.
rogoz-de-grădínă	s.	v. NARCISĂ.
ROGOZÍŞ	s.	rogoziște, (reg.) rogozaştină, rogozărie. (Un ~ pe marginea bălții.)
ROGOZÍŞTE	s.	v. rogoziş.
rohátcă	s.	v. BARIERĂ.
rohmáni	s. pl.	v. BLAJINI.
rohotí	vb.	v. CERTA. ÎNVRĂJBI. SUPĂRA.
roi	s.	v. MATCĂ.
ROÍ	vb.	v. forfoti.
ROIÁLĂ	s.	v. foială.
ROIB	adj.	roşcat, (reg.) roibat. (Cal ~.)
roibát	adj.	v. ROIB. ROŞCAT.
RÓIBĂ	s.	(BOT.; Rubia tinctorum) garanță, otrățel, pațachină, (reg.) broci, faptnic, rumenele (pl.), buruiana-faptului.
róibă	s.	v. RUMENEALĂ.
RÓINIŢĂ	s.	(BOT.; Melissa officinalis) melisă, (reg.) cătuşnică, lămîiță, mătăcină, motoacă, răstu-peaşcă, roişte, stupelniță, buruiana-stupului, busuiocul-stopului, floarea-stupului, iarba-albi-nelor, iarba-roilor, iarba-stupului, izma-stupilor, mierea-ursului, min
róiniţă	s.	v. MĂTĂCINĂ.
ROÍRE	s.	v. roit.
RÓIŞTE	s.	v. roit.
róişte	s.	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.
ROÍT	s.	roire, roişte. (~ albinelor.)
roít	s.	v. ARNICĂ. PODBAL-DE-MUNTE.
roit	s.	v. CANAF. CIUCURE. FRANJ. TIV. TIVITURĂ.
ROJDÁNIC	s.	1. zodiac, zodiar, (pop.) carte de zodii. (~ este o carte ce pretinde că prevesteşte soarta cuiva în raport cu zodia în care s-a născut.)2. horoscop, zodiac. (~ cuiva indică o viaţă plină de succese.)
ROL	s.	1. (înv.) parte. (A avea un ~ într-o piesă.)2. partitură. (Actorul a beneficiat de un ~ gene-ros.)3. v. personaj.4. v. funcţie.5. v. atribuţie.6. v. menire.7. v. scop.
rol	s.	v. JILIP. SCOC. TĂVĂLUG. ULUC. VĂLĂTUC.

rólă	s.	v. CUPTOR.
rolétă	s.	v. JALUZEA. PERSIANĂ. RULOU. STOR.
ROM	s.	(arg.) motorină. (A băut un păhărel de ~.)
ROM	s.	țigan.
romaicésc	adj.	v. ROMAN.
román	s.	v. CRIZANTEMĂ. DUMITRIȚĂ. GRANAT. MARGARETĂ. MUȘEȚEL. ROMANIȚĂ NEADEVĂRATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE. SPILCUȚĂ. TUFĂNICĂ.
ROMÁN	s., adj.	1. s. (înv.) rîmlean, rumîn. (Împă-ratul Diocleţian era ~.)2. adj. (înv.) rîmlean, rîmlenesc, romaicesc, romanesc, romanicesc. (General ~ ; consul ~.)3. s., adj. latin.4. adj. v. catolic.
romanésc	adj.	v. FANTEZIST. IMAGINAR. NĂSCOCIT. PLĂSMUIT. ROMAN.
ROMÁNIC	adj.	neolatin. (Limbă ~.)
romanicésc	adj.	v. ROMAN.
romanísm	s.	v. LATINITATE. ROMANITATE.
ROMANITÁTE	s.	v. latinitate.
ROMANÍȚĂ	s.	(BOT.) romaniță neadevărată v. romaniță nemirositoare; romaniță nemirositoare (Matricaria inodora) = romaniță neadevărată, (reg.) mărăriță, roman, tătăişi (pl.), chioara-gă-inii, mărarul-broaştei, muşeţel-prost, ochiul-boului, romaniţă proastă, romaniţă p
romaníță	s.	v. GRANAT. MUȘEȚEL. SPILCUȚĂ.
romaniță-máre	s.	v. CRIZANTEMĂ. DUMITRIȚĂ. MARGARETĂ. TUFĂNICĂ.
romaniță proástă	s.	v. ROMANIȚĂ NEADEVĂ-RATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE.
romaniță puturoásă	s.	v. ROMANIȚĂ NEADE-VĂRATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE.
ROMANO-CATÓLIC	adj., s.	1. adj. v. catolic.2. s. v. catolic.
ROMANO-CATOLICÍSM	s.	v. catolicism.
ROMÁNTIC	adj.	visător, (peior.) romanțios. (Spi-rit ~.)
romanticísm	s.	v. ROMANTISM.
ROMANTÍSM	s.	1. (rar) romanticism. (~ literar.)2. (peior.) romanțiozitate. (~ul unui tînăr visător.)
romanțiós	adj.	v. ROMANTIC. VISĂTOR.
romanțiozitáte	s.	v. ROMANTISM.
român	s.	v. BĂRBAT. SĂTEAN. SOȚ. ȚĂRAN.
ROMÂN	s., adj.	1. s. (în evul mediu) valah.2. adj. românesc, (în evul mediu) valah.
ROMÂNĂ	s.	(LINGV.) 1. (înv.) românie. (Text scris în ~.)2. română comună = protoromână, străromână.
românсă	s.	v. SĂTEANCĂ. ȚĂRANCĂ.
ROMÂNÉSC	adj.	v. român.
românésc	adj.	v. ORTODOX.
români	vb.	v. ROMÂNIZA.
românícă	s.	v. MUȘEȚEL.
româníe	s.	v. ROMÂNĂ.
ROMÂNÍME	s.	(rar) românism. (Întreaga ~.)
românísm	s.	v. ROMÂNIME.
românít	adj.	v. ROMÂNIZAT.
ROMÂNIZÁ	vb.	(înv. şi reg.) a (se) români.
ROMÂNIZÁT	adj.	(înv.) românit. (Populație ~.)
RÓMBIC	adj.	v. romboidal.

ROMBIFÓRM	adj.	v. romboidal.
ROMBOÍD	adj.	v. romboidal.
ROMBOIDÁL	adj.	rombic, rombiform, romboid. (De formă ~.)
ROMERGÁN	s.	v. prometazină.
romon-bolúnd	s.	v. ROMANIȚA NEADEVĂRA-TĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE.
romonél	s.	v. MUȘEȚEL.
ROMONIȚĂ-PUTUROÁSĂ	s.	(BOT.; Anthemis cotula) (reg.) momoriță, mărariul-cîinelui.
rond	adj.	v. CIRCULAR. ROTUND.
RONDÉLĂ	s.	(TEHN.) şaibă.
RONGALÍTĂ	s.	(CHIM.) formaldehidsulfooxilat de sodiu.
ronghi	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. GLOABĂ. MÎRȚOAGĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. ZDREANȚĂ.
rónghioş	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
ronhăí	vb.	v. SFORĂI.
róniță	s.	v. PITĂRCUȚĂ.
RÖNTGENTERAPÍE	s.	v. radioterapie.
ronț	s.	v. CARTILAJ. ZGÎRCI.
RONȚĂÍ	vb.	a crănți, a crănțăni. (~ biscuiți.)
RONȚĂIÁLĂ	s.	v. ronțăit.
RONTĂÍRE	s.	v. ronțăit.
RONȚĂÍT	s.	ronțăială, ronțăire, ronțăitură.
RONȚĂITÚRĂ	s.	v. ronțăit.
RÓPAI	interj.	tropai.
ropán	s.	v. PODBAL.
ropaniór	s.	v. PODBAL.
ropăí	vb.	v. RĂPĂIALĂ. RĂPĂIT. RĂPĂITURĂ. ROPOT. ROPOTIRE. ROPOTIT.
rópină	s.	v. ROVINĂ.
RÓPOT	s.	1. v. răpăit.2. răpăială. (Un ~ de aplauze.)3. tropăit. (Un ~ de bocanci.)
rópot	s.	v. AGONIE.
ROPOTÍ	vb.	v. răpăi.
ROPOTÍRE	s.	v. răpăit.
ROPOTÍT	s.	v. răpăit.
ROS	adj.	1. v. ponosit.2. (GEOL., GEOGR.) v. erodat.3. măcinat, mîncat, săpat. (Un mal ~.)
ROSĂTÚRĂ	s.	1. măcinătură, mîncătură. (O ~ adîncă în mal.)2. v. roadere.3. (MED.) eroziune, (înv. şi reg.) rosură. (O ~ la călcîi, de la încăl-ţăminte.)
rosătúră	s.	v. COROZIUNE. ERODARE. ERO-ZIUNE. ROADERE.
rosián	adj.	v. RUSESC.
rosián	s., adj.	v. RUS.
rosienésc	adj.	v. RUS. RUSESC.
rospíscă	s.	v. ADEVERINȚĂ. CHITANȚĂ. DOVADĂ. MĂRTURIE. RECIPISĂ.
ROST	s.	1. v. semnificație.2. justificare.3. rațiune, socoteală. (Are şi aceasta un ~.)4. socoteală, (înv. şi reg.) şart. (Toate au ~ul lor.)5. v. rîn-duială.6. rînduială, (pop.) seamă, (prin Transilv.) agod. (Ştie ~ul nunții.)7. v. socoteală.8. v. situație.9. or

rost	s.	v. CIOC. CLONȚ. CUVÎNT. DISPOZIȚIE. GLAS. GRAI. GURĂ. NORMĂ. PLISC. PRESCRIP-ȚIE. PREVEDERE. TĂIȘ. UȘOR. VOCE. VORBĂ. VORBIRE.
ROSTÍ	vb.	I. 1. v. pronunța.2. a pronunța, (înv.) a proforisi. (~ literele pe rînd.)3. v. recita.4. v. scoate.5. v. formula.6. v. spune.7. a expu-ne, a prezenta. (A ~ o interesantă conferință.)8. a pronunța, a ține. (A ~ un discurs.)9. (JUR.) a pronunța. (A ~ senti
rostí	vb.	v. OLĂRI. PROCURA. PRONUNȚA. RÎNDUI. ROSTUI. TEȘI. ȚESE.
ROSTÍRE	s.	1. v. pronunțare.2. v. dicțiune.3. v. fo-netism.4. v. formulare.5. (JUR.) pronunțare. (După ~ sentinței.)6. pronunțare, ținere. (~ unui discurs.)
rostíre	s.	v. STIL.
ROSTOGÓL	s.	(BOT.) 1. (Echinops sphacrocephalus) scai, scaiete, (reg.) arici, căpă-țînoasă, măciu-ca-ciobanului.2. (Carex carryophyllea) (Bucov.) rogojel.
rostogól	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ. SCAIUL-DRACULUI. TĂTARNICĂ.
ROSTOGOLÍ	vb.	1. (Transilv.) a (se) durdulica, a (se) duriga. (Roata se ~.)2. v. tăvăli.3. a (se) prăvăli, (pop.) a (se) prăpăstui, (reg.) a (se) prăstăvăli. (Bolovanii se ~ la vale.)4. v. prăbuși.
ROSTOGOLÍRE	s.	1. v. tăvălire.2. v. prăbușire.
rostogolít	s.	v. PRĂBUȘIRE. PRĂVĂLIRE. ROS-TOGOLIRE.
rostopálniță	s.	v. ROSTOPASCĂ.
ROSTOPÁSCĂ	s.	(BOT.; Chelidonium majus) (pop.) negelariță, (reg.) alîndurișe (pl.), gălbinare, lăptiugă, măselariță, oiască, paparună, pleoscă-niță, pleoscăriță, rostopalniță, rostopastică, rostopol, sălățea, scînteiță, tătărcele (pl.), ai-de-pă-dure, buruiană-de-negei
rostopástică	s.	v. ROSTOPASCĂ.
rostopól	s.	v. ROSTOPASCĂ.
rostopolí	vb.	v. DERANJA. RĂSCOLI. RĂVĂȘI. ZĂPĂCI.
rostopolít	adj.	v. COTROBĂIT. RĂSCOLIT. SCOTOCIT.
ROSTUÍ	vb.	1. v. rîndui.2. (TEXT.) a năvădi, a rosti. (A ~ urzeala.)
rostuí	vb.	v. AȘEZA. PROCURA.
rosúră	s.	v. EROZIUNE. ROSĂTURĂ.
ROȘĂȚEÁ	s.	(BOT.; Butomus umbellatus) (reg.) ghiocel, păpurică, crin-de-apă, crin-de-baltă, fînul-cîinelui, garoafă-de-apă, micșunea-de-baltă, micșuneaua-apei, papură-de-ro-gojină, pipirig-înflorit.
roșătícă	s.	v. RUJĂ.
ROȘCÁT	adj.	1. cărămiziu, roșiatic, (livr.) bric, (reg.) roșiu, (prin Olt.) roșcav, (înv.) roșcatic. (De culoare ~.)2. arămiu, roșcovan, roșiatic, (înv. și reg.) rus, (reg.) rui, rușeț. (Cu părul ~.)3. roib, (reg.) roibat. (Cal ~.)4. frez, roșiatic, trandafiriu. (O r
roșcátic	adj.	v. CĂRĂMIZIU. ROȘCAT. ROȘIATIC.
roșcáv	adj.	v. CĂRĂMIZIU. ROȘCAT. ROȘIATIC.
RÓȘCOV	s.	(BOT.; Ceratonia sfliqua) (înv.) carub.
ROȘCOVÁN	adj.	v. roșcat.
roșcovár	s.	v. GLĂDIȚĂ. PLĂTICĂ.
RÓȘCOVĂ	s.	(BOT.) (reg.) păstaie, coarne-de-mare (pl.), cornul-caprei, pita-lui-Domnul-Hristos, pita-lui-sfîntu-Ioan, pita-lui-Sîntion.
roșcov-sălbátic	s.	v. GLĂDIȚĂ. PLĂTICĂ.
ROȘEÁLĂ	s.	v. roșeață.
ROȘEÁȚĂ	s.	îmbujorare, împurpurare, roșeală, rumeneală, (înv. și pop.) rumeneață, (reg.) rujă. (~ din obraji.)

roşeáţă	s.	v. ERIZIPEL. GINGIVITĂ. PELAGRĂ. RUGINĂ.
ROŞÍ	vb.	1. v. sîngera.2. v. îmbujora.
ROŞIÁTIC	adj.	1. v. roşcat.2. arămiu, roşcat, roşcovan, (înv. şi reg.) rus, (reg.) rui, ruşeţ. (Cu părul ~.)3. frez, roşcat, trandafiriu. (O rochie ~.)
RÓŞIE	s.	(BOT.; Lycopersicum esculentum) pătlăgea, pătlăgică, tomată, (reg.) gălăţană, (Transilv. şi Ban.) paradaisă. (Salată de ~ii.)
roşii	s. pl.	v. MIRUŢĂ.
ROŞIOÁRĂ	s.	(IHT.; Scardinius crythrophtalmus) ocheană, (reg.) ocheniţă, băbuşcă-roşie.
roşioáră	s.	v. BOIŞTEAN. FILIMICĂ.
roşiór	s.	v. BOIŞTEAN. SCARLATINĂ.
ROŞÍRE	s.	v. îmbujorare.
roşit	adj.	v. ÎMBUJORAT. ÎMPURPURAT. ÎNROŞIT. ROŞU. RUMEN. RUMENIT.
roşíu	adj.	v. CĂRĂMIZIU. ROŞCAT. ROŞIATIC.
roştéi	s.	v. GRATIE. ZĂBREA.
RÓŞU	adj., s.	1. adj. sîngeriu, (înv.) sîngeratic, sîngeros. (Marmură ~; reflexe ~ii.)2. adj. v. incandescent.3. adj. îmbujorat.4. adj. v. pletoric.5. adj. congestionat.6. adj. (MED.) v. injectat.7. s. roşu de anilină v. fucsină.8. s. roşu de buze v. ruj.9. s. v. cupă.
róşu	s.	v. CURTEAN.
roşulíţă	s.	v. FILIMICĂ.
roşúţă	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUŢĂ.
ROTACÍSM	s.	(FON.) rotacizare.
ROTACIZÁRE	s.	v. rotacism.
rotán	s.	v. DEPĂNĂTOARE. VÎRTELNIŢĂ.
ROTÁŞ	s.	(reg.) rudar, rudaş. (Caii numiţi ~i sînt înhămaţi înapoia înaintaşilor.)
ROTÁT	adj.	1. circular. (Zbor ~ al unei păsări.)2. v. învolt.
ROTATÍV	adj.	v. circular.
ROTÁŢIE	s.	1. (TEHN., FIZ.) giraţie. (Mişcare de ~.)2. v. turaţie.3. întoarcere, învîrteală, învîr-tire, învîrtit, învîrtitură, răsucire, rotire, rotit, (pop.) rotitură, rotocol. (O ~ completă de 360 de grade.)4. v.
ROTĂREÁSĂ	s.	rotăriţă. (~ este soţia rotarului.)
ROTĂRÍE	s.	v. rotărit. (Se ocupă cu ~.)
ROTĂRÍT	s.	rotărie. (Se ocupă cu ~ul.)
ROTĂRÍŢĂ	s.	v. rotărească.
rótcă	s.	v. RIDICHE.
rotcól	s.	v. ROABĂ.
ROTÍ	vb.	1. v. răsuci.2. v. rula.3. v. pivota.4. (rar) a (se) înfoia. (Îşi ~ coada.)
rotícă	s.	v. ROTILĂ. ROTIŢĂ.
roticeá	s.	v. ROTILĂ. ROTIŢĂ.
roticícă	s.	v. ROTILĂ. ROTIŢĂ.
rotíl	s.	v. OCHIUL-BOULUI.
rotilá	vb.	v. ÎNTOARCE. ÎNVÎRTI. RĂSUCI. ROTI. RULA. SUCI.
ROTILÁT	adj.	adus, încovoiat, îndoit. (Paloş ~.)
rotilát	adj.	v. CIRCULAR. ROTUND.
ROTÍLĂ	s.	1. v. rotiţă.2. (TEHN.) (reg.) rotiţă. (~ la plug.)3. (la pl.) patine (pl.), scheting. (Se deplasează pe ~.)

rotílă	s.	v. OBLANIC.
rotíle	s. pl.	v. COTIGĂ. TELEAGĂ.
rotilíță	s.	v. ROTILĂ. ROTIȚĂ.
ROTÍRE	s.	1. v. răsucire.2. v. rotație.3. v. pivotare.
ROTÍT	adj.	v. răsucit.
ROTÍT	s.	v. rotație.
ROTITÓR	adj.	v. turnant.
rotitúră	s.	v. ÎNTOARCERE. ÎNVÎRTEALĂ. ÎNVÎR-TIRE. ÎNVÎRTIT. ÎNVÎRTITURĂ. RĂSUCIRE. ROTAȚIE. ROTIRE. ROTIT.
ROTÍȚĂ	s.	1. rotilă, (înv.) rotică, roticea, roticică, rotiliță. (O roată mică sau ~.)2. (reg.) dură, (Transilv., Ban. si Mold.) cărică. (~ la plita sobei.)3. rozetă. (~ la pinteni.)
rotíță	s.	v. ROTILĂ.
rotocoále	s. pl.	v. BRUMĂREA. OCHIUL-BO-ULUI.
rotocól	adj.	v. CIRCULAR. ROTUND.
ROTOCÓL	s.	1. v. cerc.2. cerc, colac. (Din hornuri se înalță ~oale de fum.)
rotocól	s.	v. ÎNTOARCERE. ÎNVÎRTEALĂ. ÎNVÎR-TIRE. ÎNVÎRTIT. ÎNVÎRTITURĂ. RĂSUCIRE. ROABĂ. ROTAȚIE. ROTIRE. ROTIT.
rotocolí	vb.	v. ÎNVÎRTI. RĂSUCI. ROTI. RULA. SUCI.
rotocolít	adj.	v. CIRCULAR. ROTUND.
ROTOFÉI	adj.	1. v. grăsuț.2. v. gras.
rotoghílă	s.	v. GLOB. SFERĂ.
rotoțéle	s. pl.	v. BĂNUȚ. PĂRĂLUȚĂ.
ROTOȚELE-ÁLBE	s. pl.	(BOT.; Achillea ptarmica) (reg.) strănutătoare, iarbă-de-strănutat.
rotoțele-álbe	s. pl.	v. STRĂNUTĂTOARE.
ROTÚLĂ	s.	1. (ANAT.) (pop.) oul genunchiului, (înv. și reg.) scăfîrlie, (Olt.) tuturigă.2. (TEHN.) nucă.
ROTÚND	adj.	1. v. circular.2. circular, (rar) rond, (pop.) rotilat, rotocol, (reg.) rotocolit. (Un spațiu ~.)3. sferic, (reg.) tărtăneț. (Cap ~.)4. v. gras.5. v. grăsuț.6. gras, împlinit, plin, rotunjit. (Brațe ~.)7. v. întreg.
rotúnd	adj.	v. GLOBULAR. SFERIC. SFERIFORM.
rotúndă	s.	v. MUȘCATĂ.
rotunditáte	s.	v. ROTUNJIME.
rotunjeálă	s.	v. ROTUNJIME.
ROTUNJÍ	vb.	1. (reg.) a rătunde. (A-și ~ barba.)2. v. îngrășa.3. v. mări.4. v. completa.
ROTUNJÍME	s.	(rar) rotunditate, (înv.) rotunjeală, rotunjitură. (~ trupului.)
ROTUNJÍRE	s.	1. v. îngrășare.2. v. mărire.3. v. com-pletare.
ROTUNJÍT	adj.	1. v. gras.2. v. mărit.3. completat, împlinit, întregit. (Sumă ~.)
rotunjitúră	s.	v. ROTUNJIME.
rotunjoáră	s.	v. SILNIC.
rouá	vb.	v. BURA. BURNIȚA. ȚÎRCÎI. ȚÎRÎI.
roua-cérului	s.	v. MANĂ-DE-APĂ.
RÓUĂ	s.	(BOT.) roua-cerului (Drosera rotundifolia) = roua-soarelui, (prin Transilv.) rocă; roua-soa-relui v. roua-cerului.
ROURÁ	vb.	a se înroura. (Iarba s-a ~.)
rourá	vb.	v. BURA. BURNIȚA. PICA. PICURA. ȚÎRCÎI. ȚÎRÎI. UDA. UMEZI.

ROURÁT	adj.	înrourat, (înv. şi pop.) rouros. (Iar-bă ~.)
roureálă	s.	v. BURĂ. BURNIȚĂ. BURNIȚEALĂ. ȚÎRCÎIALĂ. ȚÎRÎIALĂ.
ROURÍCĂ	s.	(BOT.; Glyceria fluitans) (reg.) firuță, plutitoare, iarbă-dulce, rochia-cerului.
rourós	adj.	v. ÎNROURAT. ROURAT.
ROVÍNĂ	s.	(GEOGR.) (reg.) ropină. (O ~ adîncă.)
rovínă	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
rovinós	adj.	v. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. SMÎR-COS.
ROZ	adj.	1. trandafiriu, (rar) rozatic, roziu, (pop. şi fam.) pembe, (reg.) rozosin. (De culoare ~.)2. rumen, trandafiriu. (Avea un obraz ~.)
rozásă	s.	v. ROZETĂ.
rozátic	adj.	v. ROZ. TRANDAFIRIU.
RÓZĂ	s.	v. trandafir.
róză	s.	v. ROZETĂ.
ROZÉTĂ	s.	1. v. rezedă.2. (ARHIT.) (rar) rozasă, roză. (~ la bisericile gotice.)3. rotiță. (~ la pinteni.)
rozétă	s.	v. RECHIE. REZEDĂ. ZOREA.
rozínchin	s.	v. COACĂZ.
rozínchină	s.	v. AGRIŞĂ. COACĂZĂ. STAFIDĂ.
rozíu	adj.	v. ROZ. TRANDAFIRIU.
ROZMARÍN	s.	(BOT.) 1. (Rosmarinus officinalis) (reg.) mirtîn.2. rozmarin-de-munte (Gnaphalium silvaticum) = (prin Bucov.) merişor.
rózosin	adj.	v. ROZ. TRANDAFIRIU.
rózovă	s.	v. PURICARIȚĂ.
RUBÁRBĂ	s.	v. revent.
rúbăț	s.	v. TIV. TIVITURĂ.
RUBEDÉNIE	s.	v. rudă.
RUBICÓND	adj.	pletoric.
rabicónd	adj.	v. ÎMBUJORAT. ÎMPURPURAT. ÎNROŞIT. ROŞU. RUMEN. RUMENIT.
RUBÍN	s.	(MIN.) (înv.) antrax, cărbune. (Inel de aur cu ~.)
rubín	s.	v. RODIU.
RUBINÍU	adj.	(înv.) rubinos. (Vin ~.)
rubinós	adj.	v. RUBINIU.
RÚBLĂ	s.	(înv. şi reg.) carboavă. (Moneda rusească numită ~.)
RÚBRICĂ	s.	(înv.) riglă. (Împarte condica în patru ~.)
rúbrică	s.	v. CAPITOL.
rucá	s.	v. PLÎNGERE. RECLAMAȚIE.
RUCÁVIȚĂ	s.	(BIS.) mînecar, mînecuță, (înv.) naracliță.
ruciulí	vb.	v. RÎMA.
RÚCSAC	s.	raniță, (rar) sac, (prin Transilv. şi Ban.) borneu. (Alpinist cu ~ul în spate.)
RUDÁR	s.	v. lingurar.
rudár	s.	v. CULME. ROTAŞ.
rudáş	s.	v. LINGURAR. ROTAŞ. RUDAR.
RÚDĂ	s.	neam, rubedenie, rudenie, (înv. şi reg.) nemotenie, (reg.) nat, nemenie, nemet, nemuşug, (Mold.) cimotie. (Are cîteva ~ foarte apropiate.)

rúdă	s.	v. BĂŢ. CATEGORIE. CLASĂ. COADĂ. CULME. DRUG. FAMILIE. FEL. GEN. GENERAŢIE. MINEREU. NEAM. NUIA. OIŞTE. PAR. POPOR. POPULAŢIE. PRĂJINĂ. PROŢAP. SEMINŢIE. SOI. SPECIE. SPEŢĂ. TIP. VARGĂ. VARIETATE. VIŢĂ.
RUDĂREASĂ	s.	rudăriță.
rudăríe	s.	v. MINĂ.
RUDĂRÍȚĂ	s.	rudărească.
RUDÉNIE	s.	1. înrudire, (înv. şi reg.) nemotenie, (reg.) nemuşug. (Legături de ~.)2. v. rudă.
rudénie	s.	v. FAMILIE. GENERAŢIE. NEAM. POPOR. POPULAŢIE. SEMINŢIE. VIŢĂ.
rudí	vb.	v. ÎNRUDI.
RUDIMÉNT	s.	v. organ rudimentar.
RUDIMENTÁR	adj., adv.	1. adj. v. neevoluat.2. adj. v. nedezvoltat.3. adj. v. primitiv.4. adj. primitiv, simplu. (Unelte ~ de bronz.)5. adj., adv. v. grosolan.6. adj. (livr.) frust. (O artă ~.)7. adj. v. elementar.
rudíre	s.	v. ÎNRUDIRE.
rúeni	s. pl.	v. SIPICĂ.
rufár	s.	v. TELAL.
RÚFĂ	s.	(mai ales la pl.) v. rufărie.
rúfă	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. HAINĂ. ÎMBRĂCĂMINTE. OTREAPĂ. PETICĂ. STRAI. VEŞMÎNT. ZDREANŢĂ.
RUFĂRÍE	s.	1. albitură, primeneală, rufă, schimb, (reg.) premeniturі (pl.). (Şi-a pus ~ nouă.)2. v. lenjerie, lenjuri (pl.). (Avea ~ fină.)
rufét	s.	v. BREASLĂ. BRESLAŞ. CORPORAŢIE. TAGMĂ.
rufetáş	s.	v. BRESLAŞ.
rufulíță	s.	v. FILIMICĂ.
RUG	s.	(BOT.) (reg.) strug. (~ de mure.)
rug	s.	v. CURPEN. MĂCEŞ. MĂRĂCINE. MUR. ROZĂ. SALCÎM. SPIN. TRANDAFIR. TRANDAFIR SĂLBATIC. VREJ. ZMEUR. ZMEURAR.
RUGÁ	vb.	1. (înv.) a cerca. (L-a ~ să-i facă un serviciu.)2. a invita, a pofti, a solicita. (Îl ~ să intre.)3. (BIS.) a se închina, (reg.) a (se) sineca. (Toată ziua se ~.)
rugáre	s.	v. CERERE. ÎNCHINARE. ÎNCHINĂCIU-NE. PETIŢIE. RUGĂ. RUGĂCIUNE. RUGĂMINTE.
rugát	adj.	v. IMPLORATOR. RUGĂTOR.
rugát	s.	v. CERERE. PETIŢIE.
RÚGĂ	s.	1. v. rugăminte.2. v. rugăciune.
rúgă	s.	v. CRUCE. DENIE. HRAM. TROIŢĂ.
rugăciunár	s.	v. MOLITVELNIC.
RUGĂCIÚNE	s.	1. (BIS.) închinare, închinăciune, rugă, (înv. şi reg.) ocinaş, (înv.) molitvă, rugare, rugăminte. (Mergea zilnic la ~.)2. v. rugăminte.
RUGĂMÍNTE	s.	1. rugă, rugăciune, (pop.) rugare, (înv.) regea, regealîc. (Vreau să-ți fac o ~.)2. ce-rere, doleanță, solicitare, (înv.) regea, regealîc. (O ~ arzătoare.)3. v. cerere.
rugămínte	s.	v. ÎNCHINARE. ÎNCHINĂCIUNE. RUGĂ. RUGĂCIUNE.
RUGĂTÓR	adj.	v. implorator.
rugătór	s.	v. DELEGAT. EMISAR. ÎMPUTERNICIT. MESAGER. REPREZENTANT. SOL. TRIMIS.
RÚGBI	s.	(SPORT) sportul cu balonul oval.
rúget	s.	v. MUGET. RĂGET.

rugí	vb.	v. MUGI. RAGE. ZBIERA.
RUGÍNĂ	s.	1. v. vechitură.2. (FITOP.) (înv. şi reg.) pălitură, (reg.) mucegai, rodie, rodină, (prin Ban.) roşcaţă. (Boala plantelor numită ~.)3. (BOT.; Juncus inflexus) (reg.) spetează.4. (BOT.; Juncus effusus) (reg.) spetează, ţipirig, iarba-mlaş-tinii.5. (BOT.; J
RUGINÍ	vb.	v. oxida.
RUGINÍRE	s.	v. oxidare.
RUGINÍT	adj.	v. oxidat.
RUGINITÚRĂ	s.	v. vechitură.
RUGINÍŢĂ	s.	(BOT.; Asplenium ruta muraria) (reg.) feriguţă, spinarea-lupului.
ruginós	adj.	v. OXIDAT. RUGINIT.
rugós	adj.	v. ASPRU. GRANULOS. GRUNJOS. GRUNZUROS. SCORŢOS. ZGRUNŢUROS.
rugozitáte	s.	v. ASPERITATE. ASPREALĂ. ASPRIME.
rugumáşcă	s.	v. RUMEGĂTURĂ. RUMEGUŞ.
RUGULÉŢ	s.	v. ruguşor.
rugúş	s.	v. RUGULEŢ. RUGUŞOR. RUGUŢ.
ruguşél	s.	v. RUGULEŢ. RUGUŞOR. RUGUŢ.
RUGUŞÓR	s.	(BOT.) ruguleţ, ruguţ, (reg.) ruguş, ruguşel, ruguţel. (~ de mure.)
RUGÚŢ	s.	v. ruguşor.
ruguţél	s.	v. RUGULEŢ. RUGUŞOR. RUGUŢ.
rui	adj.	v. ARĂMIU. ROŞCAT. ROŞCOVAN. ROŞI-ATIC.
RUÍN	s.	(BOT.; Succisa pratensis) (reg.) călugări-şoară, şopîrlaiţă, floarea-văduvelor, muşcatul-dra-cului.
RUINÁ	vb.	1. a (se) dărăpăna, a (se) degrada, a (se) măcina, a (se) părăgini, a (se) strica, (reg. şi fam.) a (se) părădui, (Transilv.) a (se) dorovăi. (Zidul de la grădină s-a ~.)2. v. sărăci.
ruiná	vb.	v. DISTRUGE. NENOROCI. PRĂPĂDI.
RUINÁRE	s.	1. dărăpănare, degradare, măcinare, părăginire, stricare. (~ unui zid vechi.)2. v. sără-cire, scăpătare, (înv.) mişelire, (fam.) decavare. (~ unui om bogat.)
ruináre	s.	v. DISTRUGERE.
RUINÁT	adj.	1. dărăpănat, degradat, măcinat, părăginit, prăpădit, stricat, (reg. şi fam.) părăduit, (reg.) răntuit. (O casă ~.)2. v. sărăcit.
ruinát	adj.	v. DISTRUS.
RUÍNĂ	s.	dărăpănătură, dărîmătură, năruitură, paragină, prăbuşitură, surpătură, (reg.) ruină-tură, (înv.) risipă, risipitură, surpare. (O ~ de casă.)
RUINĂTÓR	adj.	v. distrugător.
ruinătúră	s.	v. DĂRĂPĂNĂTURĂ. DĂRÎMĂTURĂ. NĂRUITURĂ. PARAGINĂ. PRĂBUŞITURĂ. RUINĂ. SURPĂTURĂ.
ruinós	adj.	v. DEVASTATOR. DEZASTRUOS. DISTRUCTIV. DISTRUGĂTOR. NIMICITOR. PUSTIITOR. RUINĂTOR.
RUJ	s.	roşu de buze.
ruja-soárelui	s.	v. FLOAREA-SOARELUI.
RÚJĂ	s.	(BOT.; Sedum rosea) (reg.) durzoaş, roşăţică, urechelniţă, verzişoară, viorea, barba-lupului, curechi-de-stîncă, iarba-ciutei, iarba-urechii, varză-de-stîncă.

rújă	s.	v. BUJOR. IARBA-OSULUI. ÎMBUJORARE. ÎMPURPURARE. MĂCEŞ. MĂLĂOI. NALBĂ. ROŞEALĂ. ROŞEAŢĂ. ROZĂ. RUMENEALĂ. SMIRDAR. TRANDAFIR. TRANDAFIR SĂLBATIC.
rujă-de-deál	s.	v. SALVIE-ALBĂ.
rujă-de-toámnă	s.	v. CRIZANTEMĂ. DUMI-TRIŢĂ. STELIŢĂ. TUFĂNICĂ.
rujă-floare-máre	s.	v. SALVIE-ALBĂ.
rujă-vînătă	s.	v. STELIŢĂ.
rújdă	s.	v. CIOARSĂ.
rujdí	vb.	v. JULI. JUPUI. ZDRELI. ZGÎRIA.
rujdúlă	s.	v. CIOARSĂ.
RUJEÓLĂ	s.	(MED.) pojar, (pop.) vărsat mic, (reg.) mîrced, pîrpor, (Mold.) cori (pl.), (prin Maram.) rapor, (înv.) iler, morbili (pl.).
RUJÉT	s.	(MED. VET.) (pop.) brîncă. (~ul porcilor.)
ruji-gálbene	s. pl.	v. MĂRITĂ-MĂ-MAMĂ.
rujinícă	s.	v. FILIMICĂ.
rujioáră	s.	v. BUJOR. BUJOR ROMÂNESC.
rujíţă	s.	v. MĂCEŞ. TRANDAFIR SĂLBATIC.
rujmulí	vb.	v. RÎMA.
rujniceá	s.	v. FILIMICĂ.
rujnicúţă	s.	v. FILIMICĂ.
rujoáncă	s.	v. FLOAREA-SOARELUI.
rujulínă	s.	v. NALBĂ.
rujulíţă	s.	v. FILIMICĂ.
rujúţă	s.	v. FILIMICĂ.
RULÁ	vb.	1. a învîrti, a răsuci, a roti, a suci, (pop.) a sucăli, (reg.) a rotila, a rotocoli, (Transilv.) a tecărui. (A ~ un obiect flexibil, pentru a-l face sul.)2. a juca, a se proiecta. (Ce film ~ astăzi?)
RULÁRE	s.	proiectare. (~ unui film.)
RULÓU	s.	1. sul. (~ de hîrtie.)2. v. stor.
RUMÂN	s.	(IST.) iobag, şerb, vecin, (rar) serv, (înv.) prost. (Ţăranul dependent se numea „iobag”, în Transilvania, ~ în Ţara Românească şi „vecin”, în Moldova.)
rumân	s.	v. ROMAN.
RUMÂNÍE	s.	(IST.) iobăgie, şerbie, vecinătate, vecinie, (livr.) servitute, (rar) servaj. (Starea de dependenţă a ţăranului s-a numit „iobăgie” în Transilvania, ~ în Ţara Românească şi „vecinie” în Moldova.)
RUMÂNÍME	s.	(IST.) iobăgime.
RUMEGÁ	vb.	(franţuzism) a rumina. (Vite-le ~.)
rumegá	vb.	v. MÎNCA.
RUMEGÁRE	s.	v. rumegat.
rumegáre	s.	v. MÎNCARE.
RUMEGÁT	s.	rumegare, (franţuzism) ruminaţie. (~ul vitelor.)
rumegătoáre	s.	v. RUMEGĂTURĂ. RUMEGUŞ. STOMAC.
RUMEGĂTÚRĂ	s.	rumeguş, (reg.) rugumaşcă, rumegătoare, tărîţar, tărîţă, (prin Munt.) ranţ, (prin Transilv.) scamă. (~ de lemn.)
rumegătúră	s.	v. STOMAC.

RUMEGÚŞ	s.	rumegătură, (reg.) rugumaşcă, rumegătoare, tărîţar, tărîţă, (prin Munt.) ranţ, (prin Transilv.) scamă. (~ de lemn.)
rumegúş	s.	v. STOMAC.
rumeioáră	s.	v. CÎRMÎZ.
RUMEIÓR	adj.	rumenel, (reg.) rumenuţ.
RÚMEN		1. îmbujorat, împurpurat, înroşit, roşu, rumenit, (livr.) rubicond, (rar) roşit, (fig.) aprins, înflorit. (Cu obrajii ~.)2. roz, trandafiriu. (Copil cu obrajii ~.)
RÚMEN	s.	(ANAT.) burduhan, ierbar. (~ al animalelor rumegătoare.)
RUMENEÁLĂ	s.	1. v. roşeaţă.2. (BOT.; Potentilla procumbens) (reg.) roibă.
rumeneáţă	s.	v. ÎMBUJORARE. ÎMPURPURARE. ROŞEALĂ. ROŞEAŢĂ. RUMENEALĂ.
RUMENÉL	adj.	rumeior, (reg.) rumenuţ.
rumenéle	s. pl.	v. GARANŢĂ. OTRĂŢEL. PAŢA-CHINĂ. ROIBĂ.
RUMENÍ	vb.	1. v. îmbujora.2. (reg.) a (se) prinde. (Pîinea s-a ~ frumos.)3. (reg.) a pripi. (Frige şi ~ găina.)
rumení	vb.	v. FARDA. MACHIA. VOPSI.
RUMENÍRE	s.	v. îmbujorare.
RUMENÍT	adj.	v. îmbujorat.
rumenít	adj.	v. FARDAT. MACHIAT. VOPSIT.
rumenúţ	adj.	v. RUMEIOR. RUMENEL.
ruminá	vb.	v. RUMEGA.
ruminaţie	s.	v. RUMEGARE. RUMEGAT.
RUMOÁRE	s.	zgomot, zvon. (~ de glasuri.)
runc	s.	v. CURĂTURĂ.
RÚNDĂ	s.	(SPORT) repriză. (~ la un meci de box.)
RÚPE	vb.	1. v. frînge.2. a ceda, a se frînge. (Materi-alul s-a ~ la presiune.)3. v. plesni.4. v. sparge.5. v. zdrenţui.6. v. sfîşia.7. v. spinteca.8. v. frac-tura.9. v. culege.10. v. despărţi.11. v. desface.
rúpe	vb.	v. CURMA. ÎNCEPE. ÎNTRERUPE. PORNI. TĂIA.
RÚPERE	s.	1. v. frîngere.2. v. spargere.3. v. sfîşiere.4. v. fracturare.5. v. desfacere.
RUPT	adj.	1. v. frînt.2. v. plesnit.3. v. zdrenţuit.4. v. sfîşiat.5. v. zdrenţăros.6. sfîşiat, spintecat, (înv.) spart. (După bătaie avea hainele ~.)7. v. zdren-ţăros.8. v. uzat.9. (MED.) fracturat, frînt. (Os ~; mînă ~.)10. v. extenuat.
rupt	adj.	v. INTERMITENT. ÎNTRERUPT. ÎNTRE-TĂIAT. RITMIC. SACADAT.
RÚPTĂ	s.	(IST.) (înv.) ruptoare. (~ stabilită între contribuabili şi vistierie.)
ruptoáre	s.	v. RUPTĂ.
RUPTÚRĂ	s.	1. gaură, spărtură, (înv.) frîntură. (O ~ în corpul unei nave.)2. v. sfîşietură.3. v. zdreanţă.4. v. petic.5. (MED.) fractură, (pop.) frîntură. (~ unui os, a unui membru.)
ruptúră	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. FRACŢIUNE. HERNIE. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
rupturí	vb.	v. ÎMBUCĂTĂŢI. MUTILA. SCHILODI. TIVI.
rupturi-de-mál	s. pl.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPU-NARIŢĂ.
rupturít	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. MUTILAT. SCHILOD. SCHILODIT.
RURÁL	adj.	1. sătesc, ţărănesc, (înv.) sătenesc. (Mediul ~.)2. sătesc. (Aşezări ~.)3. v. rustic.4. v. cîmpenesc.
rus	adj.	v. ARĂMIU. ROŞCAT. ROŞCOVAN. ROŞIATIC.
RUS	s.	v. şvab.

RUS	s., adj.	1. s. (înv. şi pop.) muscal, (înv.) rosian. (E ~ de origine.)2. adj. rusesc, (înv. şi pop.) muscălesc, (înv.) mosc, moschicesc, (înv.) rosian, rosienesc. (Stepa ~.)
rusálie	s.	v. EFEMERĂ.
rusálii	s. pl.	v. IELE.
rusásca	s.	art. v. ÎNVÎRTITA. MĂRUNȚELUL.
rúscă	s.	v. RUSOAICĂ. RUTEANCĂ. UCRAI-NEANĂ. UCRAINEANCĂ.
rusceá	s.	v. BRÎNDUŞĂ.
ruscea-de-poiánă	s.	v. BRÎNDUŞĂ.
RUSCÚȚA	s.	(BOT.) 1. (Adonis vernalis) (reg.) cocoşel, scînteiță, spînț, dediței-galbeni (pl.).2. (Adonis autumnalis) (reg.) cocoşel.3. (Adonis flammea) (reg.) cocoşel.
ruscúță	s.	v. COCOŞEL-DE-CÎMP. SPÎNZ.
RUSÉSC	adj.	rus, (înv. şi pop.) muscălesc, (înv.) mosc, moschicesc, rosian, rosienesc.
RUSÉŞTE	adv.	(pop.) muscălește. (Vorbește ~.)
rusnác	s.	v. RUTEAN. UCRAINEAN.
RUSOÁICĂ	s.	(pop.) ruscă.
RUSOFÍL	adj., s.	filorus. (Tendințe ~.)
RÚSTIC	adj.	1. patriarhal, țărănesc, (livr.) campes-tru. (Viață ~.)2. rural, țărănesc. (Obiceiuri ~.)3. v. cîmpenesc.
rusticísm	s.	v. RUSTICITATE.
RUSTICITÁTE	s.	(rar) rusticism.
ruşcă	s.	v. AFUMĂTOARE. CASOLETĂ. CĂȚUIE. STELIȚĂ.
ruşét	adj.	v. ARĂMIU. ROŞCAT. ROŞCOVAN. ROŞIATIC.
ruşfét	s.	v. MITĂ. ŞPERȚ.
ruşfetăríe	s.	v. MITUIALĂ. MITUIRE. ŞPERȚU-IALĂ.
RUŞI-DE-TOÁMNĂ	s. pl.	(BOT.; Callistephus chinensis) (Transilv.) palanețe (pl.).
RUŞINÁ	vb.	v. sfii.
ruşiná	vb.	v. BATJOCORI. ÎNJOSI. NECINSTI. SILUI. UMILI. VIOLA.
ruşináre	s.	v. DESFRÎU. DEZMĂȚ. JENĂ. ORGIE. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. STINGHEREALĂ. STÎNJENEALĂ. STÎNJENIRE.
RUŞINÁT	adj.	jenat. (Un om ~.)
ruşinát	adj.	v. ADEMENIT. AMĂGIT. AROGANT. CORUPT. DECĂZUT. DEGRADAT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂȚAT. IMO-RAL. IMPERTINENT. INSOLENT. IREVERENȚIOS. ÎNDRĂZNEȚ. ÎNJOSIT. ÎNŞELAT. MOMIT. NE-CUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. PERVERTIT.
ruşinătór	adj.	v. BLAMABIL. CONDAMNABIL. CRITICABIL. NEÎNGĂDUIT. NEONORABIL. NE-PERMIS. REGRETABIL. REPROBABIL. RUŞINOS. URÎT. VINOVAT.
RUŞÍNE	s.	1. v. jenă.2. v. timiditate.3. v. bună-cu-viință.4. v. jignire.5. înjosire, umilință. (Ce ~ a suportat!)6. v. dezonoare.7. batjocură, ocară, (înv. şi pop.) mascara, (înv.) necinste. (S-a făcut de ~.)8. (BOT.) ruşinea-fetei (Daucus carota şi silvestris) =
ruşinoásă	s.	v. RUŞINEA-FETEI.
RUŞINÓS	adj.	1. v. timid.2. v. decent.3. v. ticălos.4. v. condamnabil.5. v. scandalos.6. v. compro-mițător.7. v. înjositor.
ruşínță	s.	v. JENĂ. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. STINGHEREALĂ. STÎNJENEALĂ. STÎNJENIRE.
ruşioáră	s.	v. BUJOR.

ruşnică	s.	v. FILIMICĂ.
ruşulícă	s.	v. RUŞULIŢĂ.
RUŞULÍŢĂ	s.	(BOT.; Hieracium aurantiacum) (reg.) ruşulică, sîngeroasă, struguraş.
ruşalíţă	s.	v. FILIMICA.
RÚTĂ	s.	drum, itinerar, parcurs, traiect, traiectorie, traseu, (astăzi rar) marşrut, (înv., prin Mold.) şleau, (livr.) relaţie. (~ urmată de un vehicul.)
RÚTĂ	s.	(BOT.) 1. (Ruta graveolens) virnanţ.2. (Thalictrum flavum) rutişor galben.
rută-sălbătică	s.	v. TĂMÎIŢĂ-DE-CÎMP.
RUTEÁN	s., adj.	1. s. ucrainean, (Mold. şi Bucov.) rusnac.2. adj. rutenesc, ucrainean, (înv.) malo-rosian, malorosienesc.
RUTEÁNCĂ	s.	ucraineană, ucraineancă, (pop.) ruscă, (înv.) malorosiancă.
RUTENÉSC	adj.	rutean, ucrainean, (înv.) malo-rosian, malorosienesc.
rútes	adv.	v. IAR. IARĂŞI.
RUTIÉR	s.	(SPORT) biciclist, ciclist, (rar) veloci-pedist. (Un ~ celebru.)
RUTINÁR	adj., s.	rutinier. (Spirit ~.)
RUTINÁT	adj.	experimentat.
RUTÍNĂ	s.	v. experienţă.
RUTINIÉR	adj., s.	v. rutinar.
RUTIŞÓR	s.	(BOT.) 1. (Thalictrum aquilegifolium) (reg.) clocoţei (pl.), mărgea, voltinel.2. ruti-şor-galben (Thalictrum flavum) = rută.
ruxándră	s.	v. RĂSURĂ.
sabadáş	adj.	v. MARE. NUMEROS.
SABÁT	s.	(la mozaici) sîmbătă.
sabatísm	s.	v. SABATIZARE.
SABATIZÁRE	s.	(BIS.; la mozaici) (rar) sabatism.
SÁBIE	s.	I. spadă, (înv. şi reg.) spată, (înv.) spangă. (Scoate ~ din teacă.) II. (IHT.; Pelecus cultratus) v. sabiţă.
sábie	s.	v. ARMATĂ. COCÎRLĂ. IRIS. OASTE. OŞTIRE. PUTERE. REGULATOR. SCHIMBĂTOARE. STÎNJEN. STÎNJENEL. TRUPE.
sabínă	s.	v. CETINĂ-DE-NEGI.
SÁBIŢĂ	s.	(IHT.; Pelecus cultratus) sabie, săbioară, săbiuţă, (reg.) bîrcie, săbicioară, săbiiţă.
sábiţă	s.	v. ALBIŞOARĂ. COSOR. OBLEŢ. SOREAN.
SABLÁJ	s.	v. sablare.
SABLÁRE	s.	(TEHN.) sablaj, sablat, suflare. (~ unei piese metalice.)
SABLÁT	s.	v. sablare.
SABORDÁJ	s.	(MAR.) sabordare.
SABORDÁRE	s.	v. sabordaj.
SABÓT	s.	1. v. papuc.2. v. şiu.
sabót	s.	v. BOCANC. GHEATĂ.
SABOTÁJ	s.	sabotare.
SABOTÁRE	s.	v. sabotaj.
sábur	s.	v. ALOE.

SAC	s.	1. (ANAT.) sac aerian = sac pulmonar; sac pericardic v. pericard; sac pulmonar v. sac aerian; sac vitelin = vezică ombilicală.2. (BOT.) sac embrionar = a) macrospor, megaspor. (~ la gimnosperme.); b) macroprotal. (~ la angio-sperme.)
sac	s.	v. FAȚĂ. ÎNVELITOARE. JUVELNIC. MATCĂ. MATIȚĂ. RANIȚĂ. RUCSAC. SĂCULEȚ. SEDILĂ.
SACADÁT	adj., adv.	1. adj. v. ritmic.2. adj. sincopat. (Ritm ~ al versurilor.)3. adj. v. săltăreț.4. adv. v. staccato.
sacagioáică	s.	v. SACAGIȚĂ.
SACAGÍȚĂ	s.	(înv.) sacagioaică. (~ căra apa cu sacaua.)
sacagíță	s.	v. CÎRĂ.
SACAGÍU	s.	(reg.) apar, (înv.) suiulgiu. (~l căra apa cu sacaua.)
sacatifsí	vb.	v. MUTILA. SCHILODI.
sacatifsít	adj.	v. SCHILOD. SCHILODIT.
sacatifsít	adj., s.	v. INVALID. MUTILAT.
sacăucă	s.	v. CÎRĂ.
sacerdót	s.	v. PĂRINTE. POPĂ. PREOT. RABIN.
sacerdotál	adj.	v. POPESC. PREOȚESC. SACRU. SOLEMN.
sacerdóțiu	s.	v. CHEMARE. CLER. MENIRE. MISIUNE. POPIE. PREOȚIE. PREOȚIME. ROL. ROST.
SACÎZ	s.	1. (CHIM.) colofoniu. (~ pentru vioară.)2. mastic. (Dulceață de ~.)
sacîz	s.	v. MASTICĂ.
SÁCOS	s.	(BIS.) (grecism înv.) polistavrion. (~ arhieresc.)
SACÓȘĂ	s.	plasă, (reg.) neț. (Bagă cumpărăturile în ~.)
SACÓU	s.	haină, veston. (~ cu pantaloni asortați.)
sacrá	vb.	v. CANONIZA. CONFIRMA. CONSACRA. CONSFINȚI. ÎNTĂRI. RATIFICA. SANCȚIONA. SFINȚI. VALIDA.
SACRÁL	adj.	(ANAT.) sacrat. (Regiunea ~.)
sacrál	adj.	v. INTANGIBIL. INVIOLABIL. SACRU. SFÎNT.
sacralitáte	s.	v. SFINȚENIE.
sacralizá	vb.	v. CANONIZA. SFINȚI.
sacralizáre	s.	v. CANONIZARE. FETIȘISM. FETIȘIZARE. SFINȚIRE.
sacralizáție	s.	v. CANONIZARE. SFINȚIRE.
sacramént	s.	v. CUMINECARE. CUMINECĂ-TURĂ. EUHARISTIE. ÎMPĂRTĂȘANIE. ÎMPĂR-TĂȘIRE. ÎMPĂRTĂȘIT.
SACRAMENTÁL	adj.	1. v. sfînt.2. v. solemn.
sacramentál	adj.	v. CONSACRAT. CONSFINȚIT. INTANGIBIL. INVIOLABIL. OBIȘNUIT. SACRU. SFÎNT. TRADIȚIONAL.
sacráre	s.	v. CANONIZARE. CONFIRMARE. CON-SACRARE. CONSFINȚIRE. ÎNTĂRIRE. RATIFI-CARE. SANCȚIONARE. SANCȚIUNE. SFINȚIRE. VALIDARE.
sacráriu	s.	v. SACRISTIE.
SACRÁT	adj.	(ANAT.) sacral. (Regiunea ~.)
sacrát	adj.	v. CANONIZAT. SACRU. SFINȚIT. SFÎNT.
SACRIFICÁ	vb.	1. a jertfi, (înv.) a comînda, a înjunghia, a pocloni. (A ~ ceva (divinității.)2. a-și da, a-și jertfi. (Și-a ~ viața pe cîmpul de luptă.)3. a (se) jertfi. (S-a ~ pentru binele omenirii.)
SACRIFICÁRE	s.	v. sacrificiu.

SCRIFICÁT	ADJ.	jertfit.
SACRIFÍCIU	s.	1. v. ofrandă.2. jertfă, jertfire, sacrificare, (fig.) preţ. (Cu ~ul vieţii sale.)3. jertfă, sînge. (Şi-au dobîndit libertatea prin ~.)4. jertfă. (A făcut mari ~ii pentru a-şi atinge scopul.)
sacrilég	adj.	v. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. RUŞINOS. SCELERAT. TICĂLOS.
sacrilég	adj, s.	v. PÎNGĂRITOR. PROFANATOR.
SACRILÉGIU	s.	1. v. profanare.2. impietate. (A comis un ~.)
SACRISTÍE	s.	(BIS.) (înv.) sacrariu, (grecism înv.) schevofilachie. (~ a unei biserici.)
sacrosánct	adj.	v. INTANGIBIL. INVIOLABIL. SACRU. SFÎNT.
SÁCRU	adj.	1. v. sfînt.2. sfînt, (livr.) sacrat, sacrosanct. (Scripturile ~.)3. sfînt, solemn. (Un jurămînt ~.)4. sfînt. (Numele ~ al patriei.)5. v. so-lemn.6. v. inviolabil.
SÁCRUM	s.	(ANAT.) (pop.) crucea-şalelor, osul crucii.
sacsíe	s.	v. GHIVECI. GLASTRĂ.
SAD	s.	(înv.) pusoare.
sad	s.	v. BĂRBOASĂ. BUTAŞ. CATEGORIE. CHIP. FEL. FERMENT. GEN. GRĂDINĂ. LIVADĂ. MAIA. NEAM. PLANTĂ. POMET. RĂSAD. SADINĂ. SĂMÎNŢĂ. SOI. SORT. SPECIE. TIP. VARIETATE. VEGETALĂ.
sadacát	s.	v. ABNEGAŢIE. CINSTE. DĂRUIRE. DEVOTAMENT. SINCERITATE.
sádă	s.	v. VRANĂ.
sadeá	adj.	invar. v. ADEVĂRAT. AUTENTIC. CURAT. NATURAL. NEAMESTECAT. NEAOŞ. NEÎMPODOBIT. NEORNAT. PUR. SIMPLU. UNI. UNICO-LOR. VERITABIL.
sadeá	adv.	v. ABSOLUT. COMPLET. COMPLETA-MENTE. EXACT. INTEGRAL. PRECIS. TOTAL.
sadética	adj.	invar. v. NEÎMPODOBIT. NEORNAT. SIMPLU.
SÁDINĂ	s.	(BOT.; Chrysopogon gryllus) (reg.) cipcină, păruscă, sad.
sádină	s.	v. BĂRBOASĂ PEPINIERĂ.
saducheán	s.	v. SADUCHEU.
SADUCHÉU	s.	(rar) saduchean. (~ mozaic.)
safí	adj.	v. CURAT. NATIV. NEAMESTECAT. PUR.
SAFÍR	s.	(MIN.) (înv. şi pop.) zamfir. (Un inel cu ~.)
safiríu	adj.	v. ALBĂSTRIU. ALBĂSTRUI.
SAFÍSM	s.	(MED.) lesbianism, tribadism.
SAFRÁN	s.	(MAR.) pană. (~ la cîrma unei nave.)
SAFTEÁ	s.	(înv. şi pop.) pocinog. (A face ~ua unui negustor.)
SAFTIÁN	s.	marochin, (înv.) cordovan. (Carte legată în ~.)
saftián	s.	v. CARÎMB. TUREATCĂ.
sagáce	adj.	v. AGER. CLARVĂZĂTOR. ISCODITOR. OBSERVATOR. PĂTRUNZĂTOR. PERSPICACE. SCORMONITOR. SCRUTĂTOR. SFREDELITOR. STRĂBĂTĂTOR. SUBTIL.
sagacitáte	s.	v. ACUITATE. AGERIME. CLARVI-ZIUNE. PĂTRUNDERE. PERSPICACITATE. SUB-
SAGEÁC	s.	(CONSTR.) streaşină.
sagna-cálului	s.	v. TARHON.
SÁGNĂ	s.	(MED. VET.) (reg.) săgneală, săgnitură. (~ calului.)
saiá	s.	v. ÎNSĂILĂTURĂ. STAUL. ŞULAR.
saiác	s.	v. ABA. DIMIE. PĂNURĂ.

sáilă	s.	v. ÎNSĂILĂTURĂ. ŞULAR.
SAINT-BERNÁRD	s.	(ZOOL.) bernardin.
saitóc	adj.	v. DRĂCOS. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBUNATIC. SPRINȚAR. VIOI. ZĂPĂCIT. ZBÎN-ȚUIT. ZBURDALNIC. ZGLOBIU. ZURLIU. ZVĂPA-IAT. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
saitóc	s.	v. SALT. SĂLTĂTURĂ. SĂRITURĂ.
SAIVÁN	s.	(reg.) colniță. (~ pentru oi.)
saiván	s.	v. ŞOTRON. ŞURĂ.
sájă	s.	v. CHINOROZ. FUNINGINE.
SALACETÓL	s.	(FARM.) salantol, salicilacetol, salicilacetonă.
SALAHORÉŞTE	adv.	(rar) salahoric. (Munceşte ~.)
salahóric	adv.	v. SALAHOREŞTE.
SALAHORÍE	s.	v. trudă.
SALAHORÍT	s.	v. trudă.
SALAMÁNDRĂ	s.	(ZOOL.; Salamandra maculosa) (reg.) şopîrlă.
salamándră	s.	v. ŞOPÎRLĂ.
salamastră	s.	v. VÎNĂ DE BOU.
SALANTÓL	s.	v. salacetol.
salariá	vb.	v. RETRIBUI. SALARIZA.
SALARIÁT	s.	1. v. angajat.2. (la pl.) v. personal.
salariére	s.	v. RETRIBUIRE. SALARIZARE.
SALÁRIU	s.	1. leafă, remunerație, retribuție, (pop. şi fam.) simbrie, (înv.) nafaca, năiem, (înv., în Mold.) hac. (Are ~ mare.)2. cîştig, retribuție. (~ mediu pe econo-mie...)
SALARIZÁ	vb.	a retribui, (rar) a salaria. (Cum eşti ~?)
SALARIZÁRE	s.	retribuire, (rar) salariere. (~ unui funcționar.)
salata-cîinelui	s.	v. ZGRĂBUNȚICĂ.
salata-cîinilor	s.	v. SĂLĂȚEA.
salata-miélului	s.	v. FETICĂ.
SALÁTĂ	s.	(BOT.) 1. v. lăptucă.2. salata-iepurelui (Prenanthes purpurea) = (reg.) crestățea, tîlhărea; salată sălbatică (Lactuca serriola) = (reg.) palma-tîlharului.
salată-cîineáscă	s.	v. ZGRĂBUNȚICĂ.
salată-cîinoásă	s.	v. TÎLHĂREA.
salată-de-cîmp	s.	v. GRÎUŞOR. SĂLĂEA. UN-TIŞOR.
salată-de-iárnă	s.	v. BARBA-CAPREI. SALSIFI. SCORȚONERA.
SÁLĂ	s.	1. sală de mese v. sufragerie; sală de mîncare v. sufragerie; (înv.) sală de ospețe v. sufragerie.2. antreu, hol, vestibul. (Două camere cu ~.)3. an-ticameră. (Aşteaptă în ~!)4. clasă. (Profesorul a ieşit din ~.)5. public. (~ a izbucnit în aplauze.)
sálă	s.	v. CAMERĂ. ÎNCĂPERE. ODAIE. SLĂNINĂ.
sală de ospéțe	s.	v. SALĂ DE MESE. SALĂ DE MÎNCARE. SUFRAGERIE.
salău	s.	v. CHIRIAŞ. LOCATAR.
salba-drácului	s.	v. CRUŞÎN.
SÁLBĂ	s.	1. (prin Transilv.) baier. (O ~ de galbeni.)2. colan, colier, şirag, (înv. şi pop.) gherdan, (înv.) zgardă. (O ~ de pietre scumpe.)3. (ANAT.) fanon. (~ la gîtul bovinelor.)4. (BOT.) sal-bă-moale = a) (Evonymus europaca) vonicer, (reg.) caprifoi, clocuță,

sálbă	s.	v. GÎRBIȚĂ. POLICIOARĂ. POLIȚĂ. SECARĂ.
salbă-moále	s.	v. CRUȘÎN. SĂPUNELE. SCÎN-TEIUȚĂ.
SÁLBIE	s.	(BOT.; Salvia officinalis) jale, jaleș, salvie, (reg.) șerlai.
sálcă	s.	v. AȘCHIE. LOZIE. MLAJĂ. RĂCHITĂ. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.
SÁLCE	s.	(BOT.) 1. (Smilax sarsaparilla) (livr.) sarsaparila, (prin Transilv.) sarce.2. (Smilax medica și officinalis) (livr.) sarsaparila.
SALCICÓRN	s.	(BOT.; Salsola kali) ciurlan, săricică, (rar) salsolă, (reg.) burcum, ciulin, curai, fugaci, parpalac, pochitnic, rostogol, sărigea, tartan, tărfălog, tăvălug, tîrtan, vălătuc, vătălan, iar-ba-porcului, iarbă-sărată.
SÁLCIE	s.	(BOT.) 1. (Salix alba) (reg.) lozie, răchită.2. (Salix viminalis) lozie, mlajă, răchită, răchi-țică, (reg.) străvăț.3. (Salix cinerea) zălog, (reg.) iovă, lozâ, răchită.4. salcie pletoasă (Salix babylonica) = salcie plîngătoare, (reg.) lozie, răchită, răc
sálcie	s.	v. IOV. LOZIE. MLAJĂ. RĂCHITĂ. RĂCHITĂ ROȘIE. STÎLPARE.
salcie-domneáscă	s.	v. RĂCHIȚICĂ.
salcie-mirositoáre	s.	v. RĂCHIȚICĂ.
SALCÎM	s.	(BOT.) 1. (Robinia pseudacacia) (reg.) acă-țar, liliac, păsuiele (pl.), rug, vacație, lemn-alb, (Transilv.) acaț, (Ban.) băgrin, (Olt. și Munt.) dafin, (prin Transilv. și Ban.) pănar.2. sal-cîm-galben = a) (La-burnum anagyroides) (reg.) bobițel, drob, gro
salcîm	s.	v. GLĂDIȚĂ. PLĂTICĂ.
salcîm-boierésc	s.	v. SALCÎM-JAPONEZ.
salcîm-gálben	s.	v. BĂȘICOASĂ.
salcîmíș	s.	v. SALCÎMIȘTE.
SALCÎMÍȘTE	s.	(reg.) salcîmiș.
SALÉP	s.	(BOT.; Orchis mascula) poroinic, (reg.) bujor, gemănariță, sculătoare, limba-cucului, untul-vacii.
SALEPÁR	s.	v. SALEPGIU.
SALEPGÍU	s.	(înv.) salepar.
SALÉU	s.	sărățea, sărățică. (A mîncat niște ~uri.)
SALICÍL	s.	v. SALICILAT.
SALICILACETÓL	s.	salacetol.
SALICILACETÓNĂ	s.	salacetol.
SALICILANILÍDĂ	s.	(FARM.) salifebrină.
SALICILÁT	s.	1. (CHIM.) (rar) salicil.2. salicilat de antipirină = salipirină, antipirină salicilică.
SALICILÍNĂ	s.	(FARM.) salicină, salicozidă.
SALICÍNĂ	s.	v. salicilină.
salicórnie	s.	v. BRÎNCĂ.
SALICOZÍDĂ	s.	v. salicilină.
SALIFEBRÍNĂ	s.	(FARM.) salicilanilidă.
SALIFICÁRE	s.	(CHIM.) salificație, salifiere.
SALIFICÁȚIE	s.	v. salificare.
SALIFIÉRE	s.	v. salificare.
SALIGENÍNĂ	s.	(FARM.) saligenol.
SALIGENÓL	s.	(FARM.) saligenină.
SALÍN	adj.	1. v. sărat.2. (CHIM.) (înv.) săros. (Combinație ~.)

SALÍNĂ	s.	ocnă, (înv.) sărărie. (~ de la Cacica.)
SALINIZÁ	vb.	a (se) săra. (Lacurile se pot ~.)
SALINIZÁRE	s.	sărare. (~ mării.)
SALIPIRÍNĂ	s.	(FARM.) antipirină salicilică, salicilat de antipirină.
SALIVÁRE	s.	v. salivație.
SALIVÁȚIE	s.	(FIZIOL.) salivare. (O ~ abundentă.)
SALÍVĂ	s.	scuipat, scuipătură, spută, (rar) apă, (pop.) stupit.
SALMIÁC	s.	(CHIM.) (pop.) țipirig.
salmón	s.	v. SOMN.
SALMONELÓZĂ	s.	(MED. VET.) paratifoză.
SALOMÍE	s.	v. FILIMICĂ.
salomii-gálbene	s. pl.	v. CRIZANTEMĂ. DUMI-TRIȚĂ. MARGARETĂ. TUFĂNICĂ.
SALÓN	s.	cameră de primire.
SALOPÉTĂ	s.	combinezon. (~ de lucru.)
SALPÉTRU	s.	(CHIM.) 1. (pop.) silitră.2. salpetru de Chile v. azotat de sodiu; salpetru de India v. azotat de potasiu; salpetru de Leuna v. azotat de amoniu; salpetru de Norvegia v. azotat de calciu.
SALPÍNGE	s.	(ANAT.) 1. v. trompă uterină.2. v. trompa lui Eustache.
salpingoovarítă	s	v. ANEXITĂ.
SALSIFÍ	s.	v. scorțoneră.
salsólă	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
salt	adj.	v. NEÎNSOȚIT. SINGUR.
SALT	s.	1. v. săritură.2. hop, săritură. (~ peste o groapă.)
SALT	s.	v. DANS. JOC.
saltanát	s.	v. ALAI. CORTEGIU. FAST. LUX. MĂREȚIE. POMPĂ. SOMPTUOZITATE. SPLEN-DOARE. STRĂLUCIRE. SUITĂ.
SALTEÁ	s.	(Transilv. şi Ban.) dricală, (Transilv.) străjac. (~ de paie.)
SALTEÁ	s.	v. LEASĂ.
saltegíu	s.	v. SALTELAR.
SALTELÁR	s.	(înv.) saltegiu.
SALTIMBÁNC	s.	v. clovn.
SÁLȚĂ	s.	v. vulcan noroios.
SALUBRITÁTE	s.	v. curățenie.
SALÚBRU	adj.	v. curat.
SALÚT	s.	salutare, (rar) salutat, (înv.) salutație, sărutare, sărutat, sărutătură, (turcism înv.) selam. (~ de rămas bun.)
salút	s.	v. BELŞUG. BOGĂȚIE. BUNĂSTARE. PROSPERITATE. SALVARE. SCĂPARE.
SALUTÁ	vb.	(reg.) a noroci, (prin Maram.) a salutări, (înv.) a săruta. (L-a ~ la întîlnire.)
SALUTÁR	adj.	1. providențial, salvator. (Împreju-rare ~.)2. binevenit.
SALUTÁRE	s., interj.	1. s. v. salut.2. interj. (reg.) servus!, (fam.) pa!, salve! (~! şi pe mîine.)3. s. (la pl.) v. complimente.
salutát	s.	v. SALUT. SALUTARE.
salutáție	s.	v. SALUT. SALUTARE.
salutărí	vb.	v. SALUTA.
SALVÁ	vb.	1. v. scăpa.2. v. elibera.3. v. scoate.4. v. mîntui.

SALVÁRE	s.	1. v. scăpare.2. v. ambulanţă.3. v. eli-berare.4. v. mîntuire.
SALVARSÁN	s.	(FARM.) arsfenamină 606, (rar) ehrlich 606. (Se foloseşte ~ul în tratamentul sifilisului.)
SALVÁT	adj.	1. v. scăpat.2. v. mîntuit.
SALVATÓR	adj., s.	1. adj. (pop.) izbăvitor, mîntuitor, (înv.) mîntuielnic. (Un mijloc ~.)2. s. (înv.) scăpător. (Tu eşti ~ul meu!)3. adj. v. salutar.4. adj. v. mîntuitor.
SÁLVĂ	s.	foc. (~ de artilerie.)
sálve	interj.	v. SALUTARE.
salvétă	s.	v. ŞERVET.
salvgardá	vb.	v. APĂRA. FERI. OCROTI. PĂZI. PROTEJA.
salvgardáre	s.	v. APĂRARE. FERIRE. OCROTIRE. PĂZIRE. PROTEJARE.
SÁLVIE	s.	(BOT.) 1. (Salvia officinalis) jale, jaleş, salbie, (reg.) şerlai.2. (Salvia verticillata) (reg.) jaleş, năduf, buruiană-de-bubă, coada-mielului, co-cean-căpresc, iarba-somnului, talpa-cucoanei, urechea-porcului.3. (Salvia pratensis) (reg.) jale, coada-va
salvie-cleioásă	s.	v. CINSTEŢ.
samalí	vb.	v. CALCULA. SOCOTI.
samalít	adj.	v. CALCULAT. CHIBZUIT. CUMPĂNIT. CUMPĂTAT. ECHILIBRAT. ÎNFRÎNAT. MĂSURAT. MODERAT. PONDERAT. SOCOTIT.
samalîş	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
SAMÁR	s.	(reg.) şa. (~ de măgar.)
samără	s.	v. COAMĂ. CREASTĂ. CULME.
SAMARINEÁN	s., adj.	v. samaritean.
SAMARINEÁNCĂ	s.	v. samariteancă.
SAMARITEÁN	s., adj.	samarinean.
SAMARITEÁNCĂ	s.	samarineancă.
SAMAVÓLNIC	adj.	1. v. abuziv.2. v. tiranic.
SAMAVOLNICÉSC	adj.	v. abuziv.
SAMAVOLNICÉŞTE	adv.	v. abuziv.
SAMAVOLNICÍE	s.	1. v. abuz.2. v. tiranie.
SÁMBO	s.	cafuzo. (~ este descendentul provenit din căsătoria unui amerindian cu un negroid sau cu un mulatru.)
*SÁMCĂ	s.	(MED.) (reg.) spasmă. (~ este o boală a copiilor mici.)
sámcă	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎNĂT.
SÁMEŞ	s.	(IST.) (înv.) sameşer. (~ era dregătorul ce strîngea birul.)
sámeş	s.	v. BACI.
sameşér	s.	v. SAMEŞ.
sámite	adv.	v. PESEMNE. POATE. PROBABIL.
SAMIZDÁT	adj.	invar. clandestin. (Publicaţii ~.)
samoderjávie	s.	v. ABSOLUTISM. AUTOCRAŢIE.
samodérjeţ	s.	v. AUTOCRAT. POTENTAT.
samovíle	s. pl.	v. IELE.
SAMSÁR	s.	v. misit.
SAMSARLÎC	s.	v. misitie, (înv.) samsărie. (Se ocupă cu ~ul.)
samtartău	s.	v. CONTABIL.

SAMÚR		(ZOOL.; Martes zibellina) zibelină, (înv.) sobol. (Blană de ~.)
samuráslă	s.	v. PUR. USTUROI SĂLBATIC.
saná	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
SANATÓRIU	s.	(MED.) casă de sănătate.
sánchi	interj.	v. AIUREA.
sanchíu	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. DESCREIERAT. EX-CENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOCIABIL. INSOLIT. ÎNCĂPĂȚÎNAT. ÎNDĂRĂTNIC. MORO-CĂNOS. MUT. NĂSTRUŞNIC. NEBUN. NECO-MUNICATIV. NEOBIŞNUIT. NEPRIETENOS. NE
sanchíu	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
sanct	s., adj.	v. SFÎNT.
sanctificá	vb.	v. CANONIZA. SFINȚI.
sanctificáre	s.	v. CANONIZARE. SFINȚIRE.
sanctificát	adj.	v. CANONIZAT. SFINȚIT.
sanctificáție	s.	v. CANONIZARE. SFINȚIRE.
sanctitáte	s.	v. SFINȚENIE.
SANCTUÁR	s.	1. v. altar.2. naos. (~ în templele antice.)3. v. sfînta sfintelor.
SANCȚIONÁ	vb.	I. 1. v. pedepsi.2. v. penaliza. II. v. confirma.
sancționá	vb.	v. BLAMA. CONDAMNA. DEZAPROBA. ÎNFIERA. PROSCRIE. REPROBA. RESPINGE. STIGMATIZA.
SANCȚIONÁRE	s.	I. 1. v. pedepsire.2. v. penalizare. II. v. confirmare.
sancționáre	s.	v. BLAM. BLAMARE. CON-DAMNARE. DEZAPROBARE. ÎNFIERARE. NEAPROBARE. REPROBARE. RESPINGERE. STIGMATIZARE.
SANCȚIONÁT	adj.	I. v. pedepsit. II. v. confirmat.
SANCȚIÚNE	s.	I. 1. v. pedeapsă.2. penalizare. (~ primită de un sportiv.) II. confirmare.
sandálă	s.	v. PAPUC.
sandîc	s.	v. CUFĂR. DRIC. LADĂ.
sandólă	s.	v. OSTIE.
SÁNDVIȘ	s.	tartină. (~ cu șuncă.)
SANGEÁC	s.	(IST.) (rar) sangeacat, sangealîc. (Subdiviziunea teritorială din Imperiul otoman numită ~.)
sangeacát	s.	v. SANGEAC.
sangeactár	s.	v. PORTDRAPEL. STEGAR.
sangeagáș	s.	v. PORTDRAPEL. STEGAR.
sangeagíu	s.	v. PORTDRAPEL. STEGAR.
sangealîc	s.	v. SANGEAC.
sanguinár	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS.VIOLENT.
SANGÚINĂ	s.	(MIL.) hematit, oligist.

sanguínic	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
SANGVÍN	adj.	1. v. pletoric.2. v. sangvinic.
SANGVÍNIC	adj.	sangvin, (astăzi rar) sîngeros. (Temperament ~.)
sangvinolént	adj.	v. SÎNGERIU.
SANHEDRÍN	s.	(IST.) sinedriu. (~ era tribunal penal la vechii evrei.)
SANITÁRĂ	s.	v. ambulanță.
SANSCRÍT	adj.	(înv.) sanscritic. (Texte ~.)
sanscrític	adj.	v. SANSCRIT.
sanscritíst	s.	v. SANSCRITOLOG.
SANSCRITOLÓG	s.	(rar) sanscritist. (Un reputat ~.)
SANTINÉLĂ	s.	(MIL.) pază, strajă, veghe, (pop.) caraulă, pîndar, străjer, (reg.) şilboc, (prin Ban.) şălbocar. (~ se află în post.)
SÁPĂ	s.	1. (Transilv.) tîrşiță. (Şi-a cumpărat o ~ nouă.)2. v. prăşit.3. (IND.) trepan. (Un tip de ~ folosită în exploatările petroliere.)
SÁPĂ	s.	v. crupă.
sápă	s.	v. BRĂZDAR. CAZMA. FIER LAT. GHIONOI. HÎRLEȚ. RARIȚĂ. SĂPĂLIGĂ.
sapéur	s.	v. SĂPĂTOR.
sapiént	adj.	v. CITIT. ERUDIT. ÎNȚELEPT. ÎNVĂȚAT. SAVANT.
sapiénță	s.	v. ÎNȚELEPCIUNE. ÎNVĂȚĂTURĂ. ŞTIINȚĂ.
SAPONIFICÁRE	s.	(CHIM.) (rar) saponificație. (Proces de ~ a grăsimilor.)
saponificáție	s.	v. SAPONIFICARE.
SARAMURÁ	vb.	v. mura.
SARAMURÁRE	s.	v. murare.
SARAMÚRĂ	s.	(pop.) sărătură, (înv. şi reg.) slatină, (reg.) mură, (Transilv. şi Ban.) murătoare. (~ pentru gogonele.)
SARAZÍN	adj., s.	v. ARAB.
SARAZÍN	s.	(IST.) (înv.) sărăcin. (Lupta spaniolilor cu ~ii.)
sarazín	s., adj.	v. MAHOMEDAN. MUSULMAN.
SARCÁSM	s.	(livr.) acrimonie, (fig.) causticitate, incisivitate. (Un pamflet plin de ~.)
SARCÁSTIC	adj.	1. satiric, (livr.) acrimonios, (înv.) satiricesc, (fig.) biciuitor, caustic, incisiv, în-țepător, muşcător, pişcător, şfichiuitor, tăios, usturător. (Eşti cam ~.)2. v. batjocoritor.3. v. rău-tăcios.
sárce	s.	v. LIŞIȚĂ. SALCE.
SÁRCINĂ	s.	1. v. povară.2. v. greutate.3. v. gravi-ditate.4. v. gestație.5. v. obligație.6. v. oficiu.7. v. atribuție.8. angajament, îndatorire, obligație, (pop.) legătură. (~ ta față de el este ...)9. răspundere, responsabilitate. (Grea ~ şi-a luat.)10. v. însărcin
sarcofág	s.	v. COŞCIUG. SICRIU.
sarcói	s.	v. COȚOFANĂ.
SARD	s., adj.	1. s. (înv.) sardinian.2. adj. (rar) sardic, (înv.) sardinian.
sardanapalésc	adj.	v. PANTAGRUELIC. SARDA-NAPALIC.
*SARDANAPÁLIC	adj.	(livr.) pantagruelic, sarda-napalesc. (Banchet ~.)
SARDEÁ	s.	(IHT.) (rar) sardină. (~ele în ulei.)

SARDELÚȚĂ	s.	(IHT.) 1. v. şprot.2. v. gingirică.
sárdic	adj.	v. SARD.
sardínă	s.	v. SARDEA.
sardinián	s., adj.	v. SARD.
sardónic	adj.	v. BATJOCORITOR. SARCASTIC.
SÁRE	s.	1. (CHIM.) clorură de sodiu, (prin Maram.) slatină. (A pune ~ în mîncare.)2. (MIN.) sare gemă = halit.3. (CHIM.) sare de lămîie v. acid citric; sare Seignette = tartrat mixt (sau dublu) de sodiu şi potasiu.4. (FARM.) sarea lui Glauber v. sulfat de sodiu;
sáre	s.	v. DUH. HAZ. SPIRIT. UMOR.
sare-ácră	s.	v. ALAUN.
sare de cenúşă	s.	v. CARBONAT DE POTASIU. POTASĂ.
sare de leşíe	s.	v. CARBONAT DE POTASIU. POTASĂ.
sare de măcríş	s.	v. OXALAT ACID DE POTASIU.
sarghíe	s.	v. MASĂ. TARABĂ. TEJGHEA.
saríc	s.	v. TURBAN.
SÁRICĂ	s.	țundră, (Maram.) gubă. (~ de cioban.)
sarígă	s.	v. OPOSUM.
sárjă	s.	v. CERCEL.
SARMÁ	s.	(reg.) găluşcă, pernuță, (Ban. şi Transilv.) perişoară, (Transilv. şi Bucov.) piroşcă. (~ale cu carne de porc.)
SARMÁT	adj.	v. sarmatic.
SARMÁTIC	adj.	sarmat. (Populații ~.)
sárniță	s.	v. SOLNIȚĂ.
sarsaílă	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. LUCIFER. NAIBA. NECURATUL. SATANA. SATANĂ. SCARAOȚCHI. TARTOR.
sarsán	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
sarsaór	s.	v. LUCIFER. SATANĂ. SCARAOȚCHI. TARTOR.
sarsaoroáică	s.	v. DIAVOLIȚĂ. DRĂCOAICĂ. TARTORIȚĂ.
sarsaparíla	s.	v. SALCE.
SARSÉLĂ	s.	(ORNIT.; Anas crecca) (rar) rață mică.
SAS	adj.	v. săsesc. (Populație ~.)
sáscă	s.	v. SĂSOAICĂ. VALE.
SASCHÍU	s.	(BOT.; Vinca herbacea şi minor) (reg.) brebenoc, cununiță, merişor, pervincă.
saschíu	s.	v. GAROAFĂ.
sastisí	vb.	v. PLICTISI. SĂTURA. URÎ.
sastisíre	s.	v. PLICTISEALĂ. URÎT.
sastisít	adj.	v. DERUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. ÎNCURCAT. NEDUMERIT. PER-PLEX. PLICTISIT. SĂTUL. SĂTURAT. SCÎRBIT. ZĂPĂCIT.
saşéu	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUŞOR.
SAŞÍU	adj., adv.	1. adj. chiorîş, cruciş, încrucişat, pieziş, strabic, (pop.) şpanchiu, zbanghiu, (reg.) bazaochi, ceacîr, ceur, chior, honchiu, ponciş, (prin Transilv.) chiomb. (Ochi ~ii; privire ~.)2. adv. chiondorîş, chiorîş, cruciş, încrucişat, strîmb, (pop.) pieziş,

SAT	s.	(înv. şi reg.) sălaş, (înv.) sălăşluire. (~e şi oraşe.)
sat	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. CÎMP. CORT. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. OGOR. SĂLAŞ. ŢARINĂ.
SATÁNĂ	s.	1. v. drac.2. (art.) lucifer, scaraoţchi, tartor, (pop.) sarsailă, vătafu (art.), mamonul dracilor, michiduţă cel bătrîn, (reg.) sarsaor. (~ e căpetenia dracilor.)
satanésc	adj.	v. DEMONIC. DIABOLIC. DIAVO-LESC. DRĂCESC. INFERNAL. NECURAT. SATA-NIC.
SATÁNIC	adj.	v. diabolic.
satanicésc	adj.	v. DEMONIC. DIABOLIC. DIAVOLESC. DRĂCESC. INFERNAL. NECURAT. SATANIC.
SATANÍSM	s.	demonism. (~ul unul personaj.)
satará	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
satirá	vb.	v. RIDICULIZA. SATIRIZA.
SÁTIRĂ	s.	v. satirizare.
SATIRIÁZIS	s.	v. aidomanie.
SATÍRIC	ADJ., S.	1. adj. sarcastic, (livr.) acrimonios, (înv.) satiricesc, (fig.) biciuitor, caustic, incisiv, înţepător, muşcător, pişcător, şfichiuitor, tăios, usturător. (Ton ~.)2. adj. epigramatic, (fig.) caustic, incisiv, înţepator, muşcător, usturător. (Poezie cu ca
satiricésc	adj.	v. SARCASTIC. SATIRIC.
satiríst	s.	v. SATIRIC.
SATIRIZÁ	vb.	a ridiculiza, (înv.) a satira, (fig.) a biciui. (A ~ moravurile din trecut.)
SATIRIZÁRE	s.	ridiculizare, satiră, (fig.) biciuire. (~ moravurilor din trecut.)
SATISFÁCE	vb.	1. a împăca, a mulţumi. (Măsura luată i-a ~ pe toţi.)2. a mulţumi, (pop.) a îndestula, (Ban., Transilv. şi Mold.) a joi. (Recolta obţinută l-a ~.)3. v. îndeplini.4. a asculta, a îm-plini, a îndeplini. (I-a ~ toate capriciile.)5. v. efec-tua.
SATISFÁCERE	s.	v. îndeplinire.
satisfácere	s.	v. MULŢUMIRE. SATISFACŢIE.
SATISFÁCŢIE	s.	1. v. bucurie.2. mulţumire, (rar) satisfacere. (Am cel puţin ~ că ...)
satisfácţie	s.	v. ÎMPLINIRE. ÎNDEPLINIRE. REALIZARE. SATISFACERE.
SATISFĂCĂTÓR	adj.	1. v. acceptabil.2. v. suficient.
SATISFĂCÚT	adj.	1. mulţumit, (înv. şi pop.) norocit, (înv. şi reg.) mulţumitor, (înv.) odihnit, (rar fig.) sătul. (Un om pe deplin ~.)2. v. îm-păcat.3. v. bucuros.4. v. îndeplinit.
SATÎR	s.	1. tocător. (~ de carne.)2. v. secure.
SATRÁP	s.	v. tiran.
SATRÁPIC	adj.	v. tiranic.
SATURÁRE	s.	v. saturaţie.
SATURÁT	adj.	(rar) sătul. (Pămînt ~ de ploi.)
SATURÁŢIE	s.	saturare. (Stare de ~ a unei soluţii.)
satúrn	s.	v. PLUMB.
saţ	s.	v. AVERSIUNE. DEZGUST. GHIFTUIRE. GREAŢĂ. ÎMBUIBARE. ÎNDOPARE. ÎNGREŢO-ŞARE. LĂCOMIE. NESAŢ. OROARE. REPULSIE. SATURARE. SCÎRBĂ. SILĂ.
saţiát	adj.	v. MÎNCAT. SĂTUL. SĂTURAT.
saţietáte	s.	v. SĂTURARE.
SAU	conj.	v. ori.

sáur	adj.	v. ACRU. BĂTUT. PRINS.
SAVÁNT	s., adj.	1. s. v. învățat.2. adj. v. învățat.3. adj. v. livresc.4. adj. v. rafinat.
savanteríe	s.	v. PEDANTERIE. PEDANTISM. PREȚIOZITATE.
savantlîc	s.	v. ERUDIȚIE. PEDANTERIE. PE-DANTISM. PREȚIOZITATE. ŞTIINȚĂ.
SAVOÁRE	s.	1. suculență. (~ unui aliment.)2. deliciu. (~ unei mîncări.)
savoáre	s.	v. DELECTARE. DESFĂTARE. FARMEC. ÎNCÎNTARE. PLĂCERE. VOLUPTATE. VRAJĂ.
SAVONIÉRĂ	s.	v. săpunieră.
SAVURÁ	vb.	a degusta, (rar) a legumi. (A ~ mîncarea.)
SAVURÁRE	s.	degustare, degustație. (~ prăjiturii.)
SAVÚRĂ	s.	v. lest.
SAVURÓS	adj.	v. gustos.
savurós	adj.	v. AGREABIL. CAPTIVANT. CUCERI-TOR. DESFĂTĂTOR. FASCINANT. FERMECĂTOR. ÎNCÎNTĂTOR. PLĂCUT. RĂPITOR. SEDUCĂTOR.
sazán	s.	v. CRAP.
sazolíc	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT. PROCENT. PROCENTAJ.
SĂ	conj.	de, şi. (Stai ~ mă aștepți.)
săbáş	s.	v. AER. ASPECT. CHIP. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. DEPRINDERE. EXPRESIE. FAȚĂ. FIGURĂ. FIZIONOMIE. ÎNFĂȚIŞARE. MINĂ. OBICEI. OBIŞNUINȚĂ. OBRAZ. PURTARE.
săbăí	vb.	v. CROI. TĂIA.
săbăíre	s.	v. CROIRE. CROIT.
săbăít	s.	v. CROIRE. CROIT.
săbăíță	s.	v. CROITOREASĂ.
săbăşág	s.	v. CONCEDIU. ÎNVOIRE. PERMISIE. VACANȚĂ.
săbău	s.	v. BLĂNAR. COJOCAR. CROITOR.
*SĂBIÁ	vb.	(reg.) a săbui. (Îl ~ pe dușman.)
săbicioáră	s.	v. SABIE. SABIȚĂ. SĂBIOARĂ. SĂBIUȚĂ.
săbiíță	s.	v. SABIE. SABIȚĂ. SĂBIOARĂ. SĂ-BIUȚĂ.
SĂBIOÁRĂ	s.	1. săbiuță, (reg.) săbiuşcă. (Sabie mică sau ~.)2. (IHT.; Pelecus cultratus) sabie, sabiță, săbiuță, (reg.) bîrcie, săbicioară, săbiiță.
săbioáră	s.	v. ALBIŞOARĂ. GLADIOLĂ. OBLEȚ. SĂBIUȚĂ.SOREAN.
săbiúşcă	s.	v. SĂBIOARĂ. SĂBIUȚĂ.
SĂBIÚȚĂ	s.	1. săbioară, (reg.) săbiuşcă. (Sabie mică sau ~.)2. (BOT.; Gladiolus imbricatus) (reg.) cocardău, cocoşică, rogoz, săbioară, săgeată, săgețea, secerele (pl.), spatarează, crin-vînăt, (Transilv.) coasă, (Ban.) seceruie, (Ban. şi Transilv.) spetează.3. (IHT
săbiúță	s.	v. CIOC-ÎNTORS. GLADIOLĂ. NĂVODAR.
săblázná	s.	v. ABATERE. ADEMENIRE. ATRACȚIE. CULPABILITATE. CULPĂ. EROARE. GREŞEALĂ. ISPITĂ. NECAZ. NEPLĂCERE. PĂCAT. POLUȚIE. SEDUCERE. SEDUCȚIE. SPERMATOREE. SUPĂRARE. TENTAȚIE. VINĂ. VINOVĂȚIE.
săblăzní	vb.	v. GREŞI. PĂCĂTUI.
săblăznitór	adj., s.	v. PĂCĂTOS.
săbuí	vb.	v. SĂBIA.
săcástru	s.	v. ŞIRĂ.

SĂCĂRÎMBÍT	s.	(MIN.) nagyagit.
săcătéu	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
săciuít	adj.	v. DEFRIȘAT. DESPĂDURIT.
săciuít	s.	v. DEFRIȘARE. DEFRIȘAT. DESPĂ-DURIRE.
săcotéi	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
săcrét	adj.	v. ASCUNS. DEȘERT. DOSIT. DOSNIC. FERIT. GOL. IZOLAT. LĂTURALNIC. NECĂLCAT. NECULTIVAT. NELOCUIT. NEPOPULAT. NESTRĂ-BĂTUT. NEUMBLAT. PUSTIU. RETRAS. SĂL-BATIC. SINGURATIC. TAINIC. TĂINUIT. VID.
săcrét	adj., s.	v. AFURISIT. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. RĂU. TICĂLOS.
săcrétul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
săcsie	s.	v. CURĂTURĂ.
săcúi	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR. SEDILĂ. TRĂIS-TUȚĂ.
săcuiéț	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR. SEDILĂ.
săculéte	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR. SEDILĂ.
SĂCULÉȚ	s.	1. săcușor, (franțuzism) saşeu, (înv. şi reg.) săculteț, (reg.) săcăteu, săcui, săcuieț, săculteață, săcuț, tăbeică, tăbîltoc, (prin Ban.) bătăcui, (prin Olt. şi Transilv.) săcotei, (prin Munt. şi Olt.) săculete, (prin Mold. şi Bucov.) tăbuieț, tăfîlcă, (
săculéț	s.	v. SCROT.
săculteáță	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
săcultéț	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
SĂCUȘÓR	s.	v. săculeț.
săcúț	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
*SĂDÉLCĂ	s.	(AGRIC.) (reg.) sădelniță, sădilă, sighincă. (~ pentru sădit răsadurile.)
sădélniță	s.	v. SĂDELCĂ.
SĂDÍ	vb.	v. planta.
sădí	vb.	v. AȘEZA. CONSTITUI. CREA. CTITORI. FIXA. FUNDA. INSTALA. INSTITUI. ÎNFIINȚA. ÎNTEMEIA. OPRI. ORGANIZA. STABILI. STATOR-NICI.
sădílă	s.	v. SĂDELCĂ.
SĂDÍRE	s.	v. plantare.
sădíre	s.	v. PLANTAȚIE.
SĂDÍT	adj.	v. plantat.
SĂDÍT	S.	v. plantare.
sădít	s.	v. BUTĂȘIRE. BUTĂȘIT.
SĂDITÓR	s.	1. v. plantator.2. (TEHN.) plantator. (~ul este o unealtă agricolă.)
săditúră	s.	v. PLANTAȚIE.
săfíndei-de-cîmp	s. pl.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. ȚINTAURĂ.
săgár	s.	v. LUPTĂTOR. MILITAR. OSTAȘ. OȘTEAN. RĂZBOINIC. SOLDAT.
săgeác	s.	v. CANAF. CEAPRĂZĂRIE. CIUCURE. CRĂCANĂ. PIROSTRIE.
săgeacár	s.	v. CEAPRAZAR.
săgeata-lui-Dumnezéu	s.	v. VERIGEL.

SĂGEÁTĂ	s.	1. (reg.) răpezitor, (înv.) săhăidac. (O~ pornită din arc.)2. (reg.) suliță. (~ pe mormîntul unui tînăr.)3. (CONSTR.) (reg.) suliță. (~ pe coama caselor țărăneşti.)4. v. aripă.5. (TEHN.) (reg.) colur. (~ la aripa morii de vînt.)6. (TEHN.) fofează, (Mold.)
săgeátă	s.	v. COARDĂ. CORDAR. FULGER. ÎNJUNGHIETURĂ. ÎNTINZĂTOR. ÎNȚEPĂTURĂ. JUNGHI. JUNGHIETURĂ. PÎRGHIE. SĂBIUȚĂ. STRUNĂ. TRĂSNET. TRĂSNITURĂ.
săgét	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
săgetá	vb.	v. DEOCHEA. DETUNA. FULGERA. ÎNJUNGHIA. ÎNȚEPA. TRĂSNI.
săgetár	s.	v. ARCAŞ. SĂGETĂTOR.
SĂGETÁRE	s.	săgetat, săgetătură.
săgetáş	s.	v. ARCAŞ. SĂGETĂTOR.
SĂGETÁT	s.	săgetare, săgetătură.
SĂGETĂTÓR	s.	1. v. arcaş.2. (ASTRON.; n.pr.; art.) Arcaşul (art.). (~ul este numele unei conste-lații.)
SĂGETĂTÚRĂ	s.	1. săgetare, săgetat. (~ de arc.) *2. (MED.) (reg.) săgetură.
săgetătúră	s.	v. ÎNJUNGHIETURĂ. ÎNȚEPĂ-TURĂ. JUNGHI. JUNGHIETURĂ.
săgetúră	s.	v. SĂGETĂTURĂ.
săgetúță	s.	v. SĂGEȚEA. SĂGEȚICĂ.
SĂGEȚEÁ	s.	săgețică, (înv.) săgetuță.
săgețeá	s.	v. SĂBIUȚĂ.
SĂGEȚÍCĂ	s.	săgețea, (înv.) săgetuță.
săgețícă	s.	v. BUCHET. CIOCUL-BERZEI. GRE-GHETIN.
săghieș	s.	v. CINTEZĂ.
săgneálă	s.	v. SAGNĂ.
săgní	vb.	v. ÎNFIERA. RĂNI.
săgníre	s.	v. ÎNFIERARE.
săgnitúră	s.	v. SAGNĂ.
săhăidác	s.	v. SĂGEATĂ. TOLBĂ.
săhălbár	s.	v. CĂRBUNAR.
săiástră	s.	v. ZÎNĂ.
săidăcăríe	s.	v. HARNAŞAMENT.
SĂLÁŞ	s.	1. v. găzduire.2. v. locuință.3. v. şatră.4. v. adăpost.5. v. vizuină.
săláş	s.	v. ACARET. AŞTERNUT. CAMPAMENT. CĂTUN. CORT. COŞCIUG. CULCUŞ. DEPENDIN-ȚĂ. GRAJD. LAGĂR. PAT. PLACENTĂ. REŞEDINȚĂ. SAT. SEDIU. SICRIU. STAUL. STÎNĂ. TABĂRĂ. TÎRLĂ.
sălášnă	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINȚĂ. SĂLAŞ.
sălăbăríe	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORȚĂ. SILĂ. SILNICIE. VIOLENȚĂ.
sălăgeá	s.	v. GRÎUŞOR. SĂLĂȚEA. UNTIŞOR.
sălăşí	vb.	v. ADĂPOSTI. DOMICILIA. FI. GĂZDUI. LOCUI. MÎNEA. PRIMI. STA. ŞEDEA. TRAGE. TRĂI. VIEȚUI.
sălăşitoáre	s.	v. OSUL-IEPURELUI.
sălăşluí	vb.	v. ADĂPOSTI. AŞEZA. DOMICILIA. FI. FIXA. GĂZDUI. INSTALA. LOCUI. MÎNEA. OPRI. PRIMI. STA. STABILI. STATORNICI. ŞEDEA. TRAGE. TRĂI. VIEȚUI.
sălăşluínță	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINȚĂ. SĂLAŞ. TRAI. VIAȚĂ. VIEȚUIRE.

sălăşluíre	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. CĂTUN. DOMICILIU. GAZDUIRE. LOCUINŢĂ. POPAS. POPOSIRE. SAT. SĂLAŞ. TRAI. VIAŢĂ. VIEŢUIRE.
sălăşluitór	s.	v. LOCUITOR.
sălăştioáră	s.	v. OSUL-IEPURELUI.
sălăşuí	vb.	v. ADĂPOSTI. AŞEZA. DOMICILIA. FI. FIXA. GĂZDUI. INSTALA. LOCUI. MÎNEA. OPRI. PRIMI. STA. STABILI. STATORNICI. ŞEDEA. TRAGE. TRĂI. VIEŢUI.
SĂLĂŢEÁ	s.	(BOT.) 1. v. untişor.2. (Aposeris foetida) (reg.) salata-cîinilor.
sălăţeá	s.	v. ROSTOPASCĂ. UNTIŞOR.
sălăţica-zídului	s.	v. RĂSFUG.
SĂLBÁTIC	adj., adv.	1. adj. (rar) pădureţ. (Animale ~e şi animale domestice.)2. adj. v. nedomesticit.3. adj. v. focos.4. adj. v. barbar.5. adj. v. primitiv.6. adj. v. necivilizat.7. adj., adv. v. rău.8. adj. v. impetuos.9. adj. v. bestial.10. adj. barbar, crud, feroce, inuma
sălbătăcíme	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTA-LITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. PUSTIETATE. PUSTIU. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
sălbătăciúne	s.	v. BARBARIE. PRIMITIVISM. PRIMITIVITATE. PUSTIETATE. PUSTIU. SĂLBĂ-TICIE.
sălbătăcéşte	adv.	v. BRUTAL. VIOLENT.
SĂLBĂTICÍ	vb.	1. (rar) a (se) primitiviza, (înv.) a (se) însălbătici, a (se) sirepi. (S-a ~ de tot.)2. v. părăgini.
sălbătăcí	vb.	v. AGITA. CLOCOTI. FRĂMÎNTA. FREMĂTA. ÎNVOLBURA. ZBATE. ZBUCIUMA.
SĂLBĂTICÍE	s.	1. v. barbarie.2. v. bestialitate.3. v. răutate.4. v. pustietate.5. v. paragină.
sălbăticíe	s.	v. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. PALEOLITIC. SĂLBĂTICIUNE.
sălbăticíme	s.	v. BARBARIE. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. PRIMITIVISM. PRIMITIVITATE. SĂLBĂTICIE. SĂLBĂTICIUNE.
SĂLBĂTICÍT	adj.	v. părăginit.
sălbăticitúră	s.	v. BESTIE. DIHANIE. FIARĂ. JIVINĂ. LIGHIOANĂ. SĂLBĂTICIUNE.
SĂLBĂTICIÚNE	s.	v. fiară.
sălbăticiúne	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTA-LITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
sălbăticós	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
SĂLBĂŢÍE	s.	(BOT.; Lolium temulentum) (reg.) beţie, ciormoiag, năgară, nebunariţă, nebuneală, ne-ghină, obsigă, odos, zizanie.
sălbăţíe	s.	v. RAIGRAS ENGLEZESC. ZIZANIE.
sălbioáră	s.	v. SĂLBULIŢĂ.
SĂLBULÍŢĂ	s.	(rar) sălbioară. (O ~ de galbeni.)
sălcári	s. pl.	v. SĂLCET. SĂLCIŞ.
sălcăríţă	s.	v. PITULICE.
SĂLCÉT	s.	sălciş, (reg.) sălcime, sălciniş, (vestul Transilv.) sălcari (pl.). (Un ~ crescut pe malul apei.)
SĂLCÍCĂ	s.	(BOT.) sălcioară.
sălcícă	s.	v. LOZIE. MLAJĂ. RĂCHITĂ.
sălcíme	s.	v. SĂLCET. SĂLCIŞ.
sălciníş	s.	v. SĂLCET. SĂLCIŞ.

SĂLCIOÁRĂ	s.	(BOT.) 1. sălcică. (O salcie mică sau o ~.)2. (Clitopilus prunulus) nicorete.
sălcioáră	s.	v. LOZIE. MLAJĂ. RĂCHITĂ. RĂCHIȚI-CĂ. SĂPUNELE. SCÎNTEIUȚĂ. SÎNZIENE-DE-GRĂ-DINĂ.
sălciós	adj.	v. FAD. LEȘIETIC. LEȘIOS. SĂLCIU. SEARBĂD.
SĂLCÍȘ	s.	sălcet, (reg.) sălcime, sălciniș, (vestul Transilv.) sălcari (pl.). (Un ~ crescut pe malul apei.)
SĂLCÍU	adj.	v. fad.
sălcíu	adj.	v. ANOST. NEINTERESANT. PLIC-TICOS. PLICTISITOR.
sălciuță-mirositoáre	s.	v. RĂCHIȚICĂ.
sălcós	adj.	v. FAD. LEȘIETIC. LEȘIOS. SĂLCIU. SEARBĂD.
sălcúță	s.	v. TROSCOT DE APĂ.
sălíe	s.	v. GIULGIU. LINȚOLIU. VOALETĂ.
sălîngă	s.	v. AȘCHIE. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.
SĂLTÁ	vb.	1. v. ridica.2. a înălța, a ridica. (~ din umeri.)3. v. sări.4. a sări. (~ peste gard.)5. a sări, (reg.) a zăleti. (~ în înălțime.)
săltá	vb.	v. AGITA. CLOCOTI. CREȘTE. DANSA. DEZVOLTA. FRĂMÎNTA. FREMĂTA. ÎNĂLȚA. ÎNVOLBURA. JUCA. LEGĂNA. MĂRI. MIȘCA. TRESĂLTA. ZBATE. ZBUCIUMA.
SĂLTÁRE	s.	1. v. ridicare.2. v. sărit.
săltáre	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. BĂTAIE. DANS. DEZVOLTARE. ELAN. ENTUZIASM. EVOLUȚIE. ÎNAINTARE. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSU-FLEȚIRE. JOC. MERS-ÎNAINTE. PALPITARE. PALPITAȚIE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE. PROGRES. PROPĂȘIRE. PULSATIE. SALT. SĂLTĂTURĂ. SĂRITURĂ. TICĂIT. TR
SĂLTÁT	adj.	1. v. ridicat.2. v. sprinten.3. v. săl-tăreț.
săltát	adj.	v. CRESCUT. DEZVOLTAT. MĂRICEL. MĂRIȘOR.
săltát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
SĂLTÁT	s.	v. ridicare.
SĂLTĂRÉȚ	adj.	1. ritmat, sacadat, săltat, săltător, (prin Mold. şi Bucov.) scuturat. (Un dans popular ~.)2. v. sprinten.3. (rar) săltător. (Valuri ~.)
săltătoáre	s.	v. CONVULSIE. LEAGĂN. SPASM.
SĂLTĂTÓR	adj.	v. săltăreț.
săltătór	adj.	v. SĂLTAT. SĂLTĂREȚ. SPRINTEN. VIOI. ZGLOBIU.
SĂLTĂTÚRĂ	s.	v. săritură.
săltătúră	s.	v. DANS. JOC.
sălteálă	s.	v. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENȚĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ȚICNEALĂ.
săluí	vb.	v. ADĂPOSTI. GĂZDUI. MÎNEA. PRIMI. TRAGE.
SĂLVIE	s.	(BOT.) sălvie austriacă (Salvia austriaca) = (reg.) coada-lupului, urechea-porcului; sălvie de Etiopia (Salvia aethiopis) = (reg.) desfăcă-toare, şerlai, tutunaş, iarba-sfîntului-Ion.
sălvie de pădúre	s.	v. COADA-VACII. JALE.
sămăchíșă	s.	v. BRUMĂREA. CHIȘLEAG. CORONIȘTE. STRĂGHEAȚĂ.
sămădáș	s.	v. CALCUL. DARE DE SEAMĂ. RAPORT. REFERAT. SITUAȚIE. SOCOTEALĂ.
sămădău	s.	v. CASIER. CONTABIL.
sămăduș́ág	s.	v. CONTABILITATE.

sămăluí	vb.	v. APRECIA. CALCULA. CHIBZUI. ESTIMA. EVALUA. GÎNDI. JUDECA. MĂSURA. NUMĂRA. PREȚUI. SOCOTI.
sămăluíre	s.	v. CALCUL. CALCULARE. CHIBZU-IALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CUMINȚENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. ÎNȚELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAȚIE. RAȚIUNE. SOCOTEALĂ. SOCOTINȚĂ. SOCO-TIRE. SOCOTIT. TACT.
SĂMĂRÁȘ	s.	sămărel. (~ pentru catîri.)
SĂMĂRÉL	s.	v. sămăraș.
sămărît	adj.	v. VESEL. VOIOS.
sămcúță	s.	v. BRÎNCUȚĂ. CUCUTĂ-DE-PĂDURE. ȘOPÎRLIȚĂ.
sămînță	vb.	v. ÎNSĂMÎNȚA. SEMĂNA.
sămînțár	s.	v. TĂRTĂCUȚĂ. TIGVĂ. TÎLV.
sămînțáre	s.	v. ÎNSĂMÎNȚARE. ÎNSĂMÎNȚAT. SEMĂNARE. SEMĂNAT. SEMĂNĂTURĂ.
SĂMÎNȚĂ	s.	1. (reg.) sad, (înv.) plod. (Are ~ superioară pentru semănat.)2. v. bob.3. sîmbure. (Mănîncă ~ de dovleac.)
sămînță	s.	v. CATEGORIE. CAUZĂ. COBORÎTOR. CONSIDERENT. DESCENDENT. FAMILIE. FEL. GEN. IZVOR. MICROB. MOBIL. MOTIV. NEAM. ODRASLĂ. PRETEXT. PRICINĂ. PRILEJ. PROGE-NITURĂ. RASĂ. RAȚIUNE. SCOBORÎTOR. SEMINȚIE. SOI. SPECIE. SPERMATOZOID. SPERMĂ. SPETĂ. TEMEI. TIP. TRIB
sămînțós	adj.	v. FECUND. PROLIFIC.
sămsărí	vb.	v. NEGOCIA. TRAFICA.
sămsăríe	s.	v. MISITIE. SAMSARLÎC.
SĂNĂTÓS	adj.	1. (pop.) nebolit. (Sînt perfect ~.)2. v. zdravăn.3. v. normal.4. v. curat.
sănătós	adj.	v. ADECVAT. BUN. CHIBZUIT. CONFORM. CONVENABIL. CORESPUNZĂTOR. CUVENIT. FOLOSITOR. GÎNDIT. GROZAV. INDI-CAT. ÎNȚELEPT. JUDICIOS. NIMERIT. OPORTUN. POTRIVIT. RAȚIONAL. RECOMANDABIL. RECO-MANDAT. REZONABIL. SOCOTIT. STRAȘNIC. TERIBIL. UTIL. ZDRAVĂN.
sănătós	adj., adv.	v. SERIOS. STĂRUITOR. TEMEINIC.
sănătoșá	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂ-TOȘI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
sănătoșáre	s.	v. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNSĂNĂTOȘIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂVENIRE. LECUIRE. REFACERE. RESTABILIRE. RIDICARE. TĂMĂDUIRE. VINDECARE.
sănătoșát	adj.	v. ÎNDREPTAT. ÎNFIRIPAT. ÎNSĂNĂTOȘIT. ÎNTREMAT. ÎNZDRĂVENIT. LECUIT. REFĂCUT. RESTABILIT. RIDICAT. TĂMĂDUIT. VINDECAT.
săndulíe	s.	v. COVOR. SCOARȚĂ.
SĂNIÁT	s.	v. săniuș.
SĂNIÉRE	s.	v. săniuș.
SĂNIOÁRĂ	s.	săniuță, (reg.) saniușcă, (prin Maram.) săniucă, (prin Munt. și Olt.) scîrlete.
SĂNIȘOÁRĂ	s.	(BOT.; Sanicula curopaca) (reg.) omag, șarponel, buruiană-de-dambla, cinci-foi, cinci-foi-mari, iarba-frăntului, iarba-sasului.
săniúcă	s.	v. SĂNIOARĂ. SĂNIUȚĂ.
SĂNIÚȘ	s.	1. săniat, săniere. (În timpul ~ului.)2. v. derdeluș.
săniúșcă	s.	v. SĂNIOARĂ. SĂNIUȚĂ.
SĂNIÚȚĂ	s.	sănioară, (reg.) săniușcă, (prin Maram.) săniucă, (prin Munt. și Olt.) scîrlete.

SĂPÁ	vb.	1. v. excava.2. v. prăşi.3. v. roade.4. v. ero-da.5. v. sculpta.6. a imprima, a întipări. (Vremea a ~ brazde adînci pe fruntea lui.)
săpá	vb.	v. FIXA. RĂMÎNE. SCORMONI. SCURMA. SUBMINA. UZURPA.
SĂPÁRE	s.	1. săpat, (înv.) săpătură. (~ unui tunel, a unei fîntîni.)2. v. excavare.3. v. prăşit.4. v. roa-dere.5. v. eroziune.6. v. sculptare.
săpáre	s.	v. FIXARE.
săpáş	s.	v. SĂPĂTOR.
SĂPÁT	adj.	1. v. ros.2. v. erodat.3. v. sculptat.
săpát	adj.	v. ACCIDENTAT. DENIVELAT. ÎNVĂ-LURAT. NEREGULAT. PRĂŞIT.
SĂPÁT	s.	1. v. săpare.2. v. prăşit.3. v. roadere.4. v. sculptare.
spălău	s.	v. OTIC. TÎRNĂCOP.
săpălícă	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
SĂPĂLÍGĂ	s.	1. săpuşoară, (reg.) săpuţă. (O sapă mică sau ~.)2. (AGRIC.) (reg.) sapă, săpălică, săpălucă, săpălugă, săpiţă, săpucă, săpuliţă, săpuşoară, săpuţă, scrapină, (Bucov. şi Maram.) şpiţac. (~ se foloseşte în legumicultură.)
săpălúcă	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
săpălúgă	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
săpătoáre	s.	v. CAZMA. HÎRLEŢ. RARIŢĂ.
SĂPĂTÓR	s.	(franţuzism) sapeur, (înv.) săpaş. (E ~ de meserie.)
săpătór	s.	v. GRAVOR. GROPAR. SCULPTOR.
SĂPĂTÚRĂ	s.	v. excavaţie.
săpătúră	s.	v. CIOPLIRE. CIOPLIT. GRAVURĂ. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT. SCULPTARE. SCULPTAT. SCULPTURĂ. STAMPĂ. TĂIAT. TĂIERE.
săpíţă	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
săpói	s.	v. TÎRNĂCOP.
săptămîna cărnii	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna clísei	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna curátă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna de práguri	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna hîţeáscă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna hîrţii	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna împestriţátă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna învîrstátă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
SĂPTĂMÎNÁL	adj., s.	1. adj. (înv.) săptămînar. (Vizită ~.)2. s., adj. hebdomadar. (Un ~ de mare tiraj.)
săptămîna mistreáţă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămînár	adj.	v. SĂPTĂMÎNAL.
săptămîna tărcátă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
săptămîna vîrstátă	s.	v. CÎRNELEAGĂ. HARŢI.
SĂPTĂMÎNĂ	s.	1. (înv.) sîmbătă. (Vine la noi de două ori pe ~.)2. (BIS.) săptămîna mare = săptămîna patimilor; săptămîna patimilor = săptămîna mare.
săpúcă	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
săpuiór	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIŢĂ.
săpulíţă	s.	v. SĂPĂLIGĂ.

săpún	s.	v. CIUIN. CLĂBUC. ODAGACI. SĂPUNA-RIȚĂ. SPUMĂ.
SĂPUNÁR	s.	(înv.) săpungiu. (~ul fabrică şi vinde săpun.)
săpunár	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
săpunáre	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
SĂPUNÁRIȚĂ	s.	v. ciuin.
SĂPUNÁȘ	s.	săpunel.
săpunáș	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
săpunărícă	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNA-RIȚĂ.
săpuneálă	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. CLĂBUC. DOJANĂ. DOJENIRE. IM-PUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAȚIE. REPROȘ. SĂPUNIRE. SĂPUNIT. SPUMĂ.
SĂPUNÉL	s.	1. săpunaş. (Săpun mic sau ~.)2. (BOT.; Thymus comosus) (reg.) cimbrişor.3. (BOT.; Aster novae-angliae; la pl.) (reg.) dumitraş, pocrovă, sălcioară, scînteiuțe (pl.), vinețele (pl.), floa-rea-Sfintei-Marii, salbă-moale.
săpunél	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
săpunéle	s. pl.	v. SCÎNTEIUȚĂ.
săpungíu	s.	v. SĂPUNAR.
săpuní	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. *MORALIZA. MUSTRA.
SĂPUNIÉRĂ	s.	savonieră. (Ține săpunul în ~.)
săpunioáră	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNA-RIȚĂ.
SĂPUNÍRE	s.	v. săpunit.
SĂPUNÍT	S.	săpunire, (rar) săpuneală. (~ul corpului cuiva, la îmbăiere.)
săpuníță	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.
SĂPUŞOÁRĂ	s.	săpăligă, (reg.) săpuță.
săpuşoáră	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
săpúță	s.	v. SĂPĂLIGĂ. SĂPUŞOARĂ.
SĂRÁ	vb.	v. saliniza.
SĂRÁC	adj., s.	1. adj., s. calic, necăjit, nevoiaş, oropsit, sărman, (livr.) mizer, (rar) mofluz, (înv. şi pop.) neajuns, neavut, pirpiriu, (pop. şi fam.) nepricopsit, (pop.) sărăcan, (înv. şi reg.) mişel, slăbănog, (reg.) misăricios, oarfăn, obielos, pămîntit, (Ban.) b
sărác	adj., s.	v. ORFAN. VĂDUV.
sărác	s.	v. CERŞETOR. MILOG.
sărár	s.	v. SOLNIȚĂ.
SĂRÁRE	s.	1. v. sărat.2. v. salinizare. (~ apelor mării.)
SĂRÁT	adj.	salin. (Lac ~.)
sărát	adj.	v. EXAGERAT. EXCESIV. EXORBITANT. MARE. RIDICAT. SCUMP.
SĂRÁT	s.	sărare.
sărăbói	s.	v. TĂRTĂCUȚĂ. TIGVĂ. TÎLV.
sărăcán	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
sărăcán	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
sărăcăciós	adj.	v. NEFERTIL. NEPRODUCTIV. NERODITOR. SĂRAC. SLAB. STERIL. STERP.
SĂRĂCĂCIÓS	adj., adv.	1. adj. umil, (rar) meschin, (fam.) calicos. (O casă ~oasă.)2. adj. mizerabil, sărac, umil. (Un interior ~.)3. adj. mizer, mizerabil, prăpădit. (Un tîrg ~ de odinioară.)4. adj. modest, sărac, simplu. (O nuntă ~oasă.)5. adv. (înv.) mişeleşte. (Se îmbracă ~

sărăcél	adj., s.	v. SĂRĂCUŢ.
SĂRĂCÍ	vb.	1. a calici, a (se) ruina, a scăpăta, (înv. şi reg.) a sărmăni, (înv.) a meseri, a mişeli, a (se) mofluzi, a (se) stinge, (fam.) a (se) decava, (fig.) a (se) toca, a (se) usca. (A ~ de tot, nu mai are nimic.)2. v.
sărăcí	vb.	v. CĂINA. COMPĂTIMI. DEPLÎNGE. PLÎNGE.
SĂRĂCÍE	s.	1. mizerie, (pop.) scăpătare, (înv. şi reg.) ticală, (înv.) scăpăciune, scăpătăciune. (A murit în ~.)2. lipsă, mizerie, nevoie, (livr.) indi-genţă, penurie, privaţiune, (înv. şi pop.) calicenie, calicie, neavere, (înv. şi reg.) nişţotă, scumpete, ticăloşi
sărăcíe	s.	v. VĂDUVIE.
sărăcílă	s.	v. AUSTRU.
SĂRĂCÍME	s.	calicime.
sărăcín	s.	v. SARAZIN.
SĂRĂCÍRE	s.	1. ruinare, scăpătare, (înv.) mişelire, (fam.) decavare. (~ unui om bogat.)2. v. pau-perizare.
SĂRĂCÍT	adj.	ruinat, scăpătat, (înv.) stins, (fam.) decavat. (Un bogătaş ~.)
sărăcústă	s.	v. SĂRINDAR.
SĂRĂCÚŢ	adj., s.	(rar) sărăcel, (pop.) sărmănel, sărmănuţ, (reg.) sărmăncuţ. (Un om cam ~.)
sărăndíc	adj., s.	v. ORFAN.
sărăpánie	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
sărăríe	s.	v. OCNĂ. SALINĂ. SOLNIŢĂ.
sărăríţă	s.	v. SOLNIŢĂ.
sărătór	s.	v. SOLNIŢĂ.
SĂRĂTURÁT	adj.	sărături os. (Sol ~.)
SĂRĂTÚRĂ	s.	1. (pop. şi fam.) slatină. (Ce e cu ~ asta de mîncare?)2. (înv. şi reg.) slatină. (Tere-nuri fertile şi ~i.)
sărătúră	s.	v. SARAMURĂ. SĂRARE. SĂRAT.
sărătură-róşie	s.	v. BRÎNCĂ.
SĂRĂTURÓS	adj.	v. sărăturat.
SĂRĂŢEÁ	s.	v. saleu.
SĂRĂŢÍCĂ	s.	v. saleu.
SĂRBĂTOÁRE	s.	1. zi festivă, (înv. şi pop.) praznic, (înv.) sărbătorie. (Azi e mare ~, nu se lucrează.)2. v. festivitate.3. v. sărbătorire.
sărbătoáre	s.	v. FESTIVITATE. PETRECERE. SER-BARE.
SĂRBĂTORÉSC	adj.	v. festiv.
SĂRBĂTORÉŞTE	adv.	festiv, solemn. (Străzile sînt împodobite ~.)
sărbătóri	s. pl.	v. CICLU. MENSTRUAŢIE. PERIOD.
SĂRBĂTORÍ	vb.	1. v. aniversa.2. v. comemora.
sărbătoríe	s.	v. FESTIVITATE. PETRECERE. SĂRBĂTOARE. SERBARE. ZI FESTIVĂ.
SĂRBĂTORÍRE	s.	1. v. aniversare.2. sărbătoare, serbare. (~ nunţii lor.)3. v. comemorare.4. (înv.) obnovlenie. (~ reîntoarcerii lui.)
sărbătoríre	s.	v. ELOGIERE. GLORIFICARE. LĂU-DARE. MĂRIRE. PREAMĂRIRE. PREASLĂVIRE. PROSLĂVIRE. SLAVĂ. SLĂVIRE.
sărbezeálă	s.	v. ACREALĂ. ACRIME. ÎNĂCREALĂ.
sărbezéle	s. pl.	v. STRUGURII-URSULUI.
sărbezénie	s.	v. GĂLBENEALĂ. PALIDITATE. PALOARE.

sărbezí	vb.	v. ACRI. ALTERA. BRÎNZI. DESCOMPUNE. FERMENTA. ÎMPUȚI. ÎNĂCRI. STREPEZI. STRICA. TĂIA.
sărbezíe	s.	v. GĂLBENEALĂ. PALIDITATE. PALOARE.
sărbezíme	s.	v. ACREALĂ. ACRIME. ÎNĂCREALĂ.
sărbezít	adj.	v. ACRIT. ACRU. ALTERAT. BRÎNZIT. DESCOMPUS. FERMENTAT. ÎMPUȚIT. ÎNĂCRIT. STRICAT. TĂIAT.
sărbezíu	adj.	v. ESTOMPAT. PAL. PALID. PIER-DUT. STINS. ŞTERS.
sărceá	s.	v. LIŞIȚĂ.
sărciná	vb.	v. ÎNSĂRCINA.
sărcináre	s.	v. ÎNSĂRCINARE. MISIUNE. SAR-CINĂ.
sărcinátă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
sărcinér	s.	v. PREPELEAC.
sărcinioáră	s.	v. SĂRCINUȚĂ.
SĂRCINÚȚĂ	s.	(rar) sărcinioară.
sărélniță	s.	v. SOLNIȚĂ.
SĂRÍ	vb.	1. a sălta, (reg.) a zăleti. (A ~ în înălțime.)2. a sălta. (A ~ peste gard.)3. v. escalada.4. a sălta, a țopăi, (reg.) a hopăi. (Nu mai ~ atîta!)5. a se arunca, a se avînta, a se azvîrli, a se precipita, a se repezi, a se zvîrli, (pop.) a se chiti, (Trans
sări	vb.	v. DANSA. DISPĂREA. EXTINDE. ÎNTIN-DE. JUCA. LĂȚI. PIERI. PROPAGA. RĂSPÎNDI.
săriceá	s.	v. ALAUN.
SĂRICÍCĂ	s.	v. ciurlan.
săricícă	s.	v. ACID CITRIC. ACID TARTRIC. ALAUN. ANHIDRIDĂ ARSENIOASĂ. ARSENIC. CLORURĂ MERCURICĂ. SARE DE LĂMÎIE. SUBLIMAT COROSIV. TRIOXID DE ARSEN.
sărigeá	s.	v. BRÎNCĂ. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
SĂRINDÁR	s.	(BIS.) (înv. şi reg.) sărăcustă. (A da un ~.)
SĂRÍRE	s.	1. v. escaladare.2. v. sărit.3. v. omitere.
sărít	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
SĂRÍT	s.	1. v. escaladare.2. săltare, sărire. (~ul într-un picior.)3. omitere, sărire. (~ul unui pasaj din text.)
sărít	s.	v. GOANĂ. GONIRE. ÎMPREUNARE. MONTĂ.
sărítă	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ. SALT. SĂLTĂTURĂ. SĂRITURĂ.
săritoáre	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ. *PÎRLEAZ.
săritór	adj.	v. AMABIL. BINEVOITOR. ÎNDATO-RITOR. SERVIABIL.
săritór	s.	v. ACROBAT.
SĂRITÚRĂ	s.	1. salt, săltătură, (pop.) săritură, (reg.) saitoc, zburdătură, (înv.) săltare. (Dintr-o ~.)2. hop, salt. (~ peste o groapă.)3. v. omisiune.
săritúră	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ.
SĂRÍȚI	interj.	ajutor! (~! mă omoară!)
sărmán	adj.	v. BASTARD. NATURAL. NELEGITIM.
SĂRMÁN	adj., s.	1. adj., s. v. sărac.2. adj. v. biet.
sărmán	adj., s.	v. ORFAN.
sărmăncúț	adj., s.	v. SĂRĂCUȚ.
sărmánél	adj., s.	v. SĂRĂCUȚ.
sărmání	vb.	v. CALICI. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA.

sărmănúț	adj., s.	v. SĂRĂCUȚ.
sărós	adj.	v. SALIN.
sărpún	s.	v. CIMBRIȘOR.
sărsám	s.	v. HARNAȘAMENT. INSTRUMENT. SCULĂ. UNEALTĂ. USTENSILĂ.
SĂRÚT	s.	1. gură, sărutare, (pop. şi fam.) pupătură, țoc, (fam. şi în limbajul copiilor) pusi, (fam.) pup. (I-a dat un ~.)2. sărutare, sărutat, (pop. şi fam.) pupare, pupat, pupătură, țocăit, (Ban., Transilv. şi Maram.) țucare, țucat, (înv.) sărutătură. (Gata cu ~
SĂRUTÁ	vb.	(pop. şi fam.) a (se) pupa, (Transilv., Maram. şi Ban.) a (se) țuca, (fam.) a (se) țucăi. (S-au ~ pe
sărutá	vb.	v. SALUTA.
SĂRUTÁRE	s.	1. v. sărut.2. gură, sărut, (pop. şi fam.) pupătură, țoc, (fam. şi în limbajul copiilor) pusi, (fam.) pup. (I-a dat o ~.)
sărutáre	s.	v. SALUT. SALUTARE.
SĂRUTÁT	s.	v. sărut.
sărutát	s.	v. SALUT. SALUTARE.
sărutătúră	s.	v. SALUT. SALUTARE. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
săscúță	s.	v. CRĂIȚĂ. VÎZDOAGĂ.
SĂSÉSC	adj.	sas. (Populație ~ească.)
SĂSÉȘTE	adv.	(reg.) nemțește. (Vorbeşte ~.)
SĂSOÁICĂ	s.	(înv. şi reg.) săsoaie, (reg.) sască.
săsoáie	s.	v. SĂSOAICĂ.
săteác	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
SĂTEÁN	s.	v. țăran.
săteánă	s.	v. SĂTEANCĂ. ȚĂRANCĂ.
SĂTEÁNCĂ	s.	v. țărancă.
sătenésc	adj.	v. RURAL. SĂTESC. ȚĂRĂNESC.
sătenéște	adv.	v. ȚĂRĂNEȘTE.
SĂTÉSC	adj.	1. v. rural.2. rural. (Aşezări ~eşti.)
sătíc	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
săticeán	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
săticél	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
SĂTIȘÓR	s.	v. sătuc.
sătnic	s.	v. CENTURION. SUTAȘ.
SĂTÚC	s.	sătișor, sătuleț, (rar) sătulean, (înv. şi reg.) saticel, sătucel, (reg.) săteac, sătic, săticean, sătucean, săturel, sătuț.
sătuceán	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
sătucél	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
SĂTÚL	adj.	1. mîncat, săturat, (pop.) ospătat, (înv. şi reg.) sațiat, (reg.) omiat. (Un om ~.)2. v. plic-tisit.3. v. dezgustat.
sătúl	adj.	v. MULȚUMIT. SATISFĂCUT. SATURAT.
sătúl	s.	v. ABUNDENȚĂ. BELȘUG. BOGĂȚIE. ÎMBELȘUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
sătuleán	s.	v. SĂTIȘOR. SĂTUC. SĂTULEȚ.
SĂTULÉȚ	s.	v. sătuc.

SĂTURÁ	vb.	1. a (se) îndestula, (prin Transilv. şi Olt.) a (se) sătui. (I-a ~ cu mîncare.)2. (reg.) a se îmbucări. (Vitele s-au ~.) *3. (fig.) a (se) lecui, a (se) vindeca. (Lasă că-l ~ eu de prostii.)4. v. plic-tisi.5. v. dezgusta.6. (Mold., fig.) a se hrăni. (S-a
săturá	vb.	v. ÎMPLINI. ÎNDEPLINI. REALIZA. SATISFACE.
SĂTURÁRE	s.	(rar) saţietate, (pop.) saţ. (Are senzaţia de ~.)
săturáre	s.	v. ABUNDENŢĂ. BELŞUG. BOGĂŢIE. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. PRISOS.
SĂTURÁT	adj.	1. v. sătul.2. v. plictisit.3. v. dez-gustat.
săturăciós	adj.	v. CONSISTENT. HRĂNITOR. NUTRITIV. SĂŢIOS. SUCULENT.
săturătór	adj.	v. CONSISTENT. HRĂNITOR. NUTRITIV. SĂŢIOS. SUCULENT.
săturél	s.	v. SĂTIŞOR. SĂTUC. SĂTULEŢ.
sătúţ	s.	v. SĂTIŞOR. SĂTUC. SĂTULEŢ.
SĂŢIÓS	adj.	v. hrănitor.
săţiós	adj.	v. ABUNDENT. BOGAT. BUN. ÎMBEL-ŞUGAT. ÎNDESTULAT. ÎNSETAT. MARE. MĂNOS. SETOS.
săţuí	vb.	v. ÎNDESTULA. SĂTURA.
SĂU	pron., adj.	lui. (Calul ~.)
săvái	adv.	v. BAREM. CHIAR. EXACT. ÎNTOCMAI. MĂCAR.TOCMAI.
săvái	conj.	v. DEŞI. FIE. ORI. SAU.
săvîrşénie	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIŢIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
SĂVÎRŞÍ	vb.	1. v. executa.2. v. realiza.3. v. comite.4. v. celebra.5. v. oficia.
săvîrşí	vb.	v. ALCĂTUI. ASASINA. COMPUNE. CONSTITUI. DECEDA. DISPĂREA. DUCE. FORMA. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. MURI. OMORÎ. PIERI. PRĂ-PĂDI. RĂPOSA. SFÎRŞI. STINGE. SUCOMBA. SUPRIMA. TERMINA. UCIDE.
săvîrşíe	s.	v. ETERNITATE. NEMURIRE. VECIE. VEŞNICIE.
SĂVÎRŞÍRE	s.	1. v. executare.2. v. comitere.3. v. ce-lebrare.4. v. oficiere.
săvîrşíre	s.	v. DECEDARE. DECES. DESĂVÎRŞIRE. DESTINAŢIE. DISPARIŢIE. FUNCŢIE. ISPRĂVIRE. ISPRĂVIT. ÎNCHEIERE. MOARTE. PERFECŢIUNE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. PRESCRIERE. RĂPOSARE. SCOP. SFÎRŞIRE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOM-BARE. TERMINARE.
săvîrşít	adj.	v. DESĂVÎRŞIT. EXCEPŢIONAL. EXTRAORDINAR. FORMIDABIL. GATA. IDEAL. ISPRĂVIT. ÎNCHEIAT. MAGISTRAL. MINUNAT. PERFECT. SFÎRŞIT. SPLENDID. SUBLIM. SUPERB. TERMINAT.
săvîrşít	adj., s.	v. DECEDAT. DEFUNCT. DISPĂ-RUT. MORT. RĂPOSAT.
săvîrşít	s.	v. CALCUL. CAP. CAPĂT. DECEDARE. DECES. DESTINAŢIE. DISPARIŢIE. EFECTUARE. EXECUTARE. EXECUŢIE. FACERE. FINAL. FINE. FUNCŢIE. GÎND. IDEE. INTENŢIE. ÎMPLINIRE. ÎNCHEIERE. ÎNDEPLINIRE. ÎNFĂPTUIRE. MOARTE. PIEIRE. PLAN. PRĂPĂDIRE. PROIECT. RĂPOSARE. REALIZAR
săvîrşitór	adj., s.	v. EXECUTANT. EXECUTOR.
săvîrşitór	s.	v. CREATOR. FĂURITOR. ÎNFĂP-TUITOR. NĂSCOCITOR. PLĂSMUITOR. REALI-ZATOR.
săzdánie	s.	v. ANIMAL. CREATURĂ. DOBITOC. FĂPTURĂ. FIINŢĂ. LIGHIOANĂ. NECUVÎNTĂ-TOR. VIETATE. VIEŢUITOARE.
SCÁBIE	s.	(MED.) rîie, (reg.) rapăn.
SCABIÓS	adj.	(MED.) rîios, (reg.) răpănos, rîiat. (Om ~.)

SCABRÓS	adj.	v. obscen.
SCABROZITÁTE	s.	v. obscenitate.
SCADÉNȚĂ	s.	(FIN., EC.) termen, (pop.) soroc, (prin Ban.) roc, (înv.) diorie, vadea. (Polița a ajuns la ~.)
scafáld	s.	v. EȘAFOD.
SCAFANDRIÉR	s.	cufundător, scafandru, (rar) plonjor. (~ marin.)
SCAFÁNDRU	s.	cufundător, scafandrier, (rar) plonjor. (~ de mare adîncime.)
SCÁFĂ	s.	1. v. căuș.2. găvan. (~ în care se pun bucatele.)
scáfă	s.	v. ALBIE. CARAPACE. CĂPĂȚÎNĂ. CEAȘ-CĂ. CRANIU. CUPĂ. CURS. CUTIE CRANIANĂ. DISC. HÎRCĂ. MATCĂ. PAHAR. PLATOU. SCĂ-FÎRLIE. TALER. TALGER. TAS. TEICĂ. TIGVĂ. ȚEASTĂ. ȚEST. VAD.
SCAI	s.	(BOT.) 1. (Onopordon acanthium) ciulin, ghimpe, scaiete, (reg.) pălămidă, sita-zînelor.2. (Echinops sphaerocephalus) rostogol, scaiete, (reg.) arici, căpățînoasă, măciuca-ciobanului.3. (Cirsium vulgare) (reg.) crăpușnic, ghimpe, scaiete.4. scai-albastru (
scai	s.	v. CIULIN. SCAIETE. SPIN. STICLETE.
scai-amár	s.	v. SCHINEL.
scai-de-óchi	s.	v. VARGA-CIOBANULUI.
scai-de-pápură	s.	v. BUCSĂU.
SCAIÉTE	s.	(BOT.) 1. (Onopordon acanthium) ciulin, ghimpe, scai, (reg.) pălămidă, sita-zînelor.2. (Echinops sphaerocephalus) rostogol, scai, (reg.) arici, căpățînoasă, măciuca-ciobanului.3. (Centaurea calcitrapa) ghimpe, scai-ghimpos, (reg.) vădană, pasul-dropiei, s
scaiéte	s.	v. CIULIN. HOLERĂ. PĂLĂMIDĂ. SCAI. SCATIU. SPIN. STICLETE. TĂTARNICĂ. VAR-GA-CIOBANULUI.
scai-mărúnt	s.	v. GHIMPE. SCAIETE. SCAI-GHIM-POS. TURIȚĂ. TURIȚĂ-MARE.
scai rusésc	s.	v. HOLERĂ.
scaiul-drăculuí	s.	v. GHIMPE. SCAIETE. SCAI-GHIMPOS.
scaiul-vîntului	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
scaiul-voinículuí	s.	v. SCĂIUȘ. VARGA-CIOBA-NULUI.
scai-voinicésc	s.	v. GHIMPE. SCAIETE. SCAI-GHIM-POS. VARGA-CIOBANULUI.
SCAL	s.	v. rechin.
SCÁLĂ	s.	scară. (~ unui aparat de radio.)
scálă	s.	v. DEBARCADER. PORT. SCARĂ. VAMĂ.
scálce	s.	v. CALCEA-CALULUI.
scáldă	s.	v. BAIE. CADĂ. ÎMBĂIERE. SCĂLDARE. SCĂLDAT. VANĂ.
scaloián	s.	v. CALOIAN.
scalói	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
scalp	s.	v. SCALPARE.
SCALPÁRE	s.	(rar) scalp.
SCAMATÓR	s.	iluzionist, prestidigitator, (reg.) boscar, (înv.) cabaz. (~ la circ.)
scamatór	s.	v. ESCROC. HOȚ. IMPOSTOR. ÎNȘELĂTOR. PUNGAȘ. ȘARLATAN. ȘNAPAN.
SCAMATORÍE	s.	iluzionism, prestidigitație, (reg.) boscărie, (fam.) panglicărie. (Număr de ~ la circ.)
scamatoríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOȚIE. IMPOS-TURĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. PUNGĂ-ȘEALĂ. PUNGĂȘIE. ȘARLATANIE. ȘMECHERIE.

SCÁMĂ	s.	(înv.) şarpie. (~ pentru pansamente.)
scámă	s.	v. PUF. RUMEGĂTURĂ. RUMEGUŞ. VATĂ.
scámnie	s.	v. SCAUN.
SCAMONÉE	s.	(rar) scamoniu. (Sucul răşinos numit ~.)
scamóniu	s.	v. SCAMONEE.
SCANDÁL	s.	1. scenă, tapaj. (I-a făcut un ~ nemaipomenit.)2. v. hărmălaie.
scandál	s.	v. ABATERE. CULPABILITATE. CULPĂ. DIFICULTATE. EROARE. GREŞEALĂ. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEA-JUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PĂCAT. PIEDICĂ. STAVILĂ. VINĂ. VINOVĂŢIE.
SCANDALAGIOÁICĂ	s.	v. certăreaţă.
SCANDALAGÍU	adj., s.	v. certăreţ.
scándală	s.	v. ADEMENIRE. ANIMOZITATE. ATRACŢIE. DISCORDIE. DUŞMĂNIE. ISPITĂ. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. SEDUCE-RE. SEDUCŢIE. TENTAŢIE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
scandalisí	vb.	v. INDIGNA. REVOLTA. SCAN-DALIZA.
SCANDALIZÁ	vb.	v. indigna.
SCANDALIZÁRE	s.	v. indignare.
SCANDALIZÁT	adj.	v. indignat.
SCANDALÓS	adj.	1. v. revoltător.2. ruşinos. (O comportare ~oasă.)
scandalós	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
SCANDÁRE	s.	(înv.) scanzie. (~ unor versuri latine.)
SCANDINÁV	adj.	scandinavic. (Populaţii ~.)
SCANDINÁVIC	adj.	v. scandinav.
scánzie	s.	v. SCANDARE.
scápăr	s.	v. SCĂPĂRARE.
scápăt	s.	v. APUS. ASFINŢIRE. ASFINŢIT. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VER-SANT. VEST.
SCAPÉT	s.	(pop.) scopit. (Secta ~ţilor.)
scapeţí	vb.	v. CASTRA. JUGĂNI. SCOPI. STERILIZA.
SCAPOLÍT	s.	(MIN.) wernerit.
SCÁPULĂ	s.	v. omoplat.
scarandív	adj.	v. DELICAT. DIFICIL. FIN. GINGAŞ. GRAŢIOS. MOFTUROS. NĂZUROS. SUAV.
SCARAOŢCHI	s.	v. satana.
scaraóţchi	s.	v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
SCÁRĂ	s.	1. (înv.) scală. (Se suie pe ~.)2. v. treaptă.3. peron. (Trăsura a tras la ~.)4. (TEHN.) scară rulantă = escalator.5. (TEHN.) (reg.) scaun, ursoaie. (~ la coşul morii.)6. scală. (~ unui aparat de radio.)7. (MUZ.) (înv.) scală.8. ierar-hie, nivel, rang, st
scáră	s.	v. CĂŢEL. CEATLĂU. CONŢINUT. COR-DENCI. CRUCE. CRUCEA DINAINTE. CUPRINS. GLOSAR. LAMBĂ. NĂSĂLIE. SUMAR. TABLĂ DE MATERII. VĂTRAI.
SCARÉU	s.	(MAR.) tacoz.
SCARIFICÁ	vb.	(MED.) (înv.) a hărăxi. (A ~ pielea.)
SCARIFICÁRE	s.	(MED.) scarificaţie. (~ pielii.)

SCARIFICÁȚIE	s.	v. scarificare.
SCARLATÍNĂ	s.	(MED.) (reg.) anghină, bubat, bube (pl.), cochinadă, cochinar, coracă, fapt, foc, focărie, mîrceav, mohorîciune, purpur, roşior, vărsat, zapor.
scarmós	s.	v. STRAPAZAN. UJBĂ.
scárpă	s.	v. CONDUR. PAPUC.
SCATÍU	s.	(ORNIT.; Carduelis spinus) (reg.) cintezoi, ciz, oiță, pasăre-galbenă, poala-Sfintei-Mării, (prin Olt.) scaiete.
scatíu	s.	v. CINTEZĂ. GARDIAN. INĂRIȚĂ-VER-DE. PRESURĂ. SERGENT.
scatoálcă	s.	v. BĂTAIE. PALMĂ. PUMN. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
SCATOFÁG	adj., s.	(MED.) coprofag.
SCATOFAGÍE	s.	(MED.) coprofagie.
SCATÓM	s.	v. fecalom.
SCÁUN	s.	1. (prin Ban.) scamnie. (S-a aşezat pe ~.)2. (TEHN.) scăunoaie. (~ al dulgherului.)3. (TEHN.) cal. (~ la scăunoaie.)4. (TEHN.) scaun de cioplit = bedreag, butuc. (~ al rotarului.)5. (TEHN.) butuc, pat, picior, strat, talpă, (reg.) pitrucă, stîrciog. (~ la
scáun	s.	v. ABATOR. CAPITALĂ. CĂȚEL. COCLEȚ. CONSILIU. CORDENCI. DEFECARE. DEFECAȚIE. DIVAN. DOMNIE. EXCREMENT. FECALE. IEŞIRE. JUDECĂTORIE. MĂCELĂRIE. NĂSĂLIE. OPLEAN. PATRU. POD. POSADĂ. PURGAȚIE. SCARĂ. SCHIMBĂTOARE. SFAT. TRIBUNAL. TRON.
scaun de înspițát	s.	v. COBILĂ.
scaun de spíțe	s.	v. COBILĂ.
scáunul	s.	art. v. CASIOPEEA.
scaunul-cúcului	s.	v. GAROAFĂ.
scaunul de dinaínte	s.	v. GRESIE. PERINOC.
scaunul-Dómnului	s.	v. BRUMĂREA.
scaunul-lui-Dumnezéu	s.	v. CUIŞOARE.
scaunul-pópii	s.	v. ARŞINIC.
scăcí	vb.	v. CĂLCA. NETEZI.
SCĂDEÁ	vb.	1. v. descreşte.2. v. micşora.3. a se îngroşa. (Mîncarea a ~ mult.)4. v. reduce.5. v. îm-puțina.6. (MAT.) (înv.) a deduce, a defalca, a scoate, a subtrahirui, a sustrage. (~ 7 din10.)7. v. împuțina.8. v. ieftini.9. a lăsa, a micşora, a reduce. (A mai ~ di
scădeá	vb.	v. APUNE. ASFINȚI. CHIRCI. COBORÎ. DECĂDEA. DEGENERA. DISPĂREA. ÎNCHIRCI. PĂGUBI. PIERI. PIPERNICI. PLECA. REGRESA. SFRIJI. ZGÎRCI.
scădénie	s.	v. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DECLIN. REGRES.
SCĂDÉRE	s.	1. v. descreştere.2. v. îngroşare.3. v. re-ducere.4. (MAT.) (înv.) scăzămînt, substracție, sustragere. (Operația de ~.)5. v. ieftinire.6. v. mic-şorare.7. coborîre. (~ bruscă a temperaturii.)8. v. atenuare.9. diminuare, (înv. şi pop.) mic-şorare, (fig.) ş
scădére	s.	v. DAUNĂ. DECADENȚĂ. DECĂDERE. DECEDARE. DECES. DECLIN. DISPARIȚIE. LIPSĂ. MIZERIE. MOARTE. NECAZ. NEPLĂCERE. NE-VOIE. PAGUBĂ. PIEIRE. PIERDERE. PRĂPĂDIRE. PREJUDICIU. RĂPOSARE. REFLUX. REGRES. SĂRĂCIE. SFÎRŞIT. STINGERE. STRICĂCIUNE. SUCOMBARE. SUPĂRARE.
scăfíță	s.	v. CĂUŞ. ISPOL.
SCĂFÎRLÍE	s.	v. craniu.

scăfîrlíe	s.	v. CALICIU. CALOTĂ. CAP. CREŞTET. CUPĂ. PARIETAL. POTIR. ROTULĂ. SINCIPUT.
scăieciór	s.	v. STICLETE.
scăiér	s.	v. STICLETE.
scăiós	adj.	v. GHIMPOS. MĂRĂCINOS. SPINOS. ŢEPOS.
scăişór	s.	v. STICLETE.
scăişóri	s. pl.	v. PEJMĂ.
SCĂIÚŞ	s.	(BOT.; Dipsacus pilosus) varga-cioba-nului, (reg.) scaiul-voinicului, varga-păstorului.
scăiúş	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
scălán	s.	v. CIORCHINE. STRUGURE.
SCĂLDÁ	vb.	1. v. îmbăia.2. v. uda.3. v. acoperi.
scăldá	vb.	v. OGLINDI. PROIECTA. RĂSFRÎNGE. REFLECTA.
SCĂLDÁRE	s.	v. îmbăiere.
SCĂLDÁT	adj.	înmuiat, muiat, plin. (Cu ochii ~ţi de lacrimi.)
SCĂLDÁT	s.	v. îmbăiere.
scăldăciúne	s.	v. BAIE. ÎMBĂIERE. SCĂLDARE. SCĂLDAT.
scăldătoáre	s.	v. BAIE. BAZIN. CADĂ. CRISTEL-NIŢĂ. ÎMBĂIERE. SCĂLDARE. SCĂLDAT. VANĂ.
scăldătúră	s.	v. BAIE. CADĂ. CRISTELNIŢĂ. ÎMBĂIERE. SCĂLDARE. SCĂLDAT. VANĂ.
scălîmb	adj.	v. DEFORMAT. DIFORM. HIDOS. HÎD. MONSTRUOS. POCIT. RESPINGĂTOR. SCHIMONOSIT. SCÎLCIAT. SLUT. STRÎMB. STRÎMBAT. URÎT.
scălîmbăiá	vb.	v. AFECTA. DEFORMA. DESFI-GURA. FANDOSI. MAIMUŢĂRI. POCI. PROSTI. SCHIMONOSI. SCLIFOSI. SLUŢI. STRÎMBA. URÎŢI.
scălîmbăiálă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. GRIMASĂ. MAIMU-ŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCHIMONOSEALĂ. SCHIMONOSIRE. SCHIMO-NOSITURĂ. SCLIFOSEALĂ. STRÎMBĂTURĂ. TOANĂ.
scălîmbăiát	adj.	v. DIFORM. HIDOS. HÎD. MON-STRUOS. POCIT. RESPINGĂTOR. SCHIMONO-SIT. SLUT. STRÎMB. URÎT.
scălîmbăiére	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDO-SEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. GRIMASĂ. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROS-TEALĂ. SCHIMONOSEALĂ. SCHIMONOSIRE. SCHIMONOSITURĂ. SCLIFOSEALĂ. STRÎMBĂ-TURĂ. TOANĂ.
scălîmbăitúră	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDO-SEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIŢĂ. GRIMASĂ. MAIMUŢĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROS-TEALĂ. SCHIMONOSEALĂ. SCHIMONOSIRE. SCHIMONOSITURĂ. SCLIFOSEALĂ. STRÎMBĂ-TURĂ. TOANĂ.
scălúş	s.	v. BULFEU. CĂLUŞ. CĂLUŢ. COSAŞ. CRUCE. SPETEAZĂ. STINGHIE.
scăluş-de-ápă	s.	v. LIBELULĂ.
scămá	vb.	v. SCĂMOŞA.
scămáre	s.	v. SCĂMOŞARE. SCĂMOŞAT.
scămníe	s.	v. BANCĂ.
SCĂMÓS	adj.	pufos, scămoşat. (Un material tex-til ~.)
SCĂMOŞÁ	vb.	(rar) a se dezlîna, (înv.) a se scăma. (Un pulover care s-a ~ de tot.)
SCĂMOŞÁRE	s.	1. scămoşat, (reg.) scămoşeală, (înv.) scămare. (~ unui material textil.)2. (rar) dezlînare. (~ unui pulover de lînă.)
scămoşáre	s.	v. COJIRE. DESCUAMARE. DESCU-AMAŢIE. JUPUIRE.
SCĂMOŞÁT	adj.	1. v. pufos.2. (rar) dezlînat. (Un pulover ~.)

SCĂMOŞÁT	s.	v. scămoşare.
scămoşeálă	s.	v. SCĂMOŞARE. SCĂMOŞAT.
scăndălí	vb.	v. INDIGNA. JENA. REVOLTA. RUŞINA. SCANDALIZA. SFII.
scăndăliciós	adj.	v. REVOLTĂTOR. SCANDALOS.
scăndălisí	vb.	v. MIRA. NEDUMERI.
SCĂPÁ	vb.	1. v. desprinde.2. v. cădea.3. a (se) salva, (pop.) a (se) izbăvi, a (se) mîntui, (înv.) a (se) hălădui, a (se) litrosi, a (se) milui, a (se) mistui, a (se) rătui. (Cum ai izbutit să ~?)4. v. eli-bera, a libera, a salva, a scoate, (înv. şi pop.) a slobozi
scăpá	vb.	v. AJUNGE. INTENŢIONA. PLĂNUI. PROIECTA. VENI.
SCĂPÁRE	s.	1. v. desfacere.2. v. cădere.3. v. salvare.4. v. adăpost.5. v. eliberare.6. v. ieşire.7. v. desco-torosire.8. v. dezbărare.9. v. pierdere.10. omisiune, (reg.) întrelăsare. (E doar o ~.)11. v. inadver-tenţă.
SCĂPÁT	adj.	1. salvat, (pop.) izbăvit, mîntuit. (Eşti un om ~.)2. v. pierdut.
scăpăciúne	s.	v. MIZERIE. SĂRĂCIE.
SCĂPĂRÁ	vb.	1. v. sclipi.2. v. străluci.3. a împrăş-tia. (Focul ~ mii de scîntei.)
scăpărá	vb.	v. CLIPI. FULGERA.
scăpărár	s.	v. SCĂPĂRĂTOARE.
SCĂPĂRÁRE	s.	1. v. scăpărat.2. (rar) scapăr. (~ unui fulger.)3. v. sclipire.4. v. strălucire.
scăpăráre	s.	v. FULGER.
SCĂPĂRÁT	s.	1. scăparare. (Folosirea cremenei pentru ~.)2. v. sclipire.
scăpărát s.v. FULGER.		
scăpărămînt	s.	v. SCĂPĂRĂTOARE.
SCĂPĂRĂTOÁRE	s.	(pop.) scăpărămînt, (reg.) scăpărar, scăpărătură. (~ cu cremene, iască şi amnar.)
scăpărătoáre	s.	v. BRICHETĂ. CHIBRIT. COCOŞ.
SCĂPĂRĂTÓR	adj.	v. strălucitor.
scăpărătúră	s.	v. LICĂR. LICĂRIRE. LICĂRIT. LUCIRE. SCĂPĂRARE. SCĂPĂRAT. SCĂPĂRĂ-TOARE. SCÎNTEIE. SCÎNTEIERE. SCLIPEALĂ. SCLIPIRE. SCLIPIT. STRĂFULGERARE.
SCĂPĂTÁ	vb.	1. v. însera.2. v. sărăci.
scăpătá	vb.	v. ABATE. ALUNECA. APUNE. ASFINŢI. COBORÎ. DECĂDEA. DEPĂRTA. DEVIA. DISPĂREA. DIVAGA. GREŞI. ÎMPIEDICA. ÎMPU-ŢINA. ÎNDEPĂRTA. PĂCĂTUI. PIERI. PLECA. POTICNI. REDUCE. REGRESA. SCĂDEA.
SCĂPĂTÁRE	s.	v. sărăcire.
scăpătáre	s.	v. APUS. ASFINŢIRE. ASFINŢIT. DECADENŢĂ. DECĂDERE. DECLIN. MIZERIE. REGRES. SĂRĂCIE.
SCĂPĂTÁT	adj.	v. sărăcit.
scăpătát	s.	v. AMURG. APUS. ASFINŢIRE. ASFINŢIT. ÎNSERARE. MIAZĂNOAPTE. NORD. SEARĂ.
scăpătăciúne	s.	v. MIZERIE. SĂRĂCIE.
scăpătíş	s.	v. APUS. ASFINŢIT. VEST.
scăpătór	s.	v. SALVATOR.
scăpătúră	s.	v. ELIBERARE. LIBERARE. SALVARE. SCĂPARE. SCOATERE.
scăpău	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
scărícă	s.	v. SCĂRICICĂ. SCĂRIŞOARĂ. SCĂRIŢĂ.
SCĂRICEÁ	s.	(BOT.; Polemonium coeruleum) scara-doamnei, scara-domnului.
scăriceá	s.	v. SCĂRICICĂ. SCĂRIŞOARĂ. SCĂRIŢĂ.

SCĂRICÍCĂ	s.	1. v. scărişoară.2. v. scărişoară.
scărígă	s.	v. CODÎRLĂ. FUND.
scărílă	s.	v. CODÎRLĂ. FUND. PÎRLEAZ.
scăríş	adj., adv.	v. GRADAT. PROGRESIV. TREPTAT.
SCĂRIŞOÁRĂ	s.	1. scăricică, scăriță, (reg.) scăruță, (Ban.) scăruşă. (~ cu fuscei.)2. scăricică, scăriță, (rar) scărică, scăricea. (O ~ suia în turn.)
scărişór	s.	v. IARBĂ-PUTUROASĂ. PUCIOGNĂ.
SCĂRÍȚĂ	s.	1. v. scărişoară.2. v. scărişoară.3. (TEHN.) biglă. (~ la gater.)
scăríță	s.	v. LAMBĂ. VĂTRAI.
scărîmbă	s.	v. AŞCHIE. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.
SCĂRMĂNÁ	vb.	1. v. dărăci.2. v. pieptăna.
scărmănă	vb.	v. ANALIZA. ATINGE. BATE. CER-CETA. EXAMINA. INVESTIGA. JUMULI. LOVI. PĂRUI. STUDIA. URMĂRI.
SCĂRMĂNÁRE	s.	v. dărăcire.
scărmănáre	s.	v. BĂTAIE. JUMULEALĂ. JUMU-LIRE. PĂRUIALĂ.
SCĂRMĂNÁT	adj.	1. v. dărăcit.2. v. pieptănat.
scărmănát	s.	v. PĂRUIALĂ.
SCĂRMĂNĂTOÁRE	s.	v. darac.
scărmănătúră	s.	v. BĂTAIE. PĂRUIALĂ.
SCĂRPINÁ	vb.	(reg.) a se orjoveni, a se zgrepțăna, (Olt.) a se zgîmăi. (Se ~ la ureche.)
scărpiná	vb.	v. ATINGE. BATE. CIUPI. LOVI.
SCĂRPINÁRE	s.	v. scărpinat.
SCĂRPINÁT	s.	scărpinare, (reg.) scărpineală, scărpiniș.
scărpineálă	s.	v. SCĂRPINARE. SCĂRPINAT.
scărpiníș	s.	v. SCĂRPINARE. SCĂRPINAT.
scărțáș	s.	v. CRÎSNIC.
scărúşă	s.	v. SCĂRICICĂ. SCĂRIŞOARĂ. SCĂRIȚĂ.
scărúță	s.	v. SCĂRICICĂ. SCĂRIŞOARĂ. SCĂRIȚĂ.
scăturínă	s.	v. IZVOR. OBÎRŞIE.
SCĂUNÁŞ	s.	1. v. scăunel.2. v. căluş.
scăunáş	s.	v. GRESIE. PATRU. PERINOC. TELE-GĂU.
scăunéci	s.	v. SCĂUNAŞ. SCĂUNEL.
SCĂUNÉL	s.	1. scăunaş, (pop.) scăuneci, (Transilv. şi Ban.) scăunuț. (Stă pe un ~.)2. v. căluş.
scăunél	s.	v. FIEREA-PĂMÎNTULUI. POTROACĂ. ȚINTAURĂ.
scăuníş	s.	v. POD.
SCĂUNOÁIE	s.	(TEHN.) scaun. (~ a dulgherului.)
scăunúț	s.	v. SCĂUNAŞ. SCĂUNEL.
SCĂZĂMÎNT	s.	1. micşorare, reducere. (Un ~ la impozite.)2. v. rabat.3. v. pierdere.
scăzămînt	s.	v. SCĂDERE.
scăzător	adj.	v. DESCRESCĂTOR.
SCĂZĂTÓR	s.	(MAT.) (înv.) subtraend, subtrăgător. (~ în operația de scădere.)
scăzătív	adj.	v. DEFECTIV.

SCĂZÚT	adj.	1. v. redus.2. îngroşat. (Mîncare ~.)3. împuţinat, micşorat, redus. (Numărul lor e acum mult ~.)4. coborît, redus. (Nivelul ~ al apei.)5. v. ieftin.6. demonetizat, depreciat, devalorizat. (Cursul ~ al leului.)7. coborît, jos, redus, scoborît. (Temperatură
scăzút	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT, DEGRADAT. ÎNCHIRCIT. ÎNJOSIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT. UMILIT.
SCELERÁT	adj.	v. ticălos.
sceleráţie	s.	v. ABJECŢIE. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
scenáriu	s.	v. ARTĂ REGIZORALĂ. ÎNSCENARE. MONTARE. PUNERE ÎN SCENĂ. REGIE.
SCÉNĂ	s.	1. v. decor.2. v. privelişte.3. v. teatru.4. (LIT.) (înv.) perdea, scenetă. (Actul I, ~ a 4-a.)5. v. dramaturgie.6. v. episod.7. v. scandal.
scenăríe	s.	v. CADRU. DECOR. SCENĂ.
SCENÉTĂ	s.	(LIT.) piesetă, (rar) piescioară.
scenétă	s.	v. SCENĂ.
SCÉNIC	adj.	1. v. regizoral. (Concepţie ~.)2. te-atral.
SCENOGRAFÍE	s.	artă scenică. (~ la un spectacol.)
SCÉPTIC	adj.	v. neîncrezător.
SCEPTICÍSM	s.	1. (rar) pironism. (~ul unei concepţii.)2. v. îndoială.
SCÉPTRU	s.	(înv. şi reg.) toiag, (înv.) schiptru. (~ domnitorului.)
scéptru	s.	v. DOMNIE.
scheáun	s.	v. CHELĂLĂIALĂ. CHELĂLĂIT. CHE-LĂLĂITURĂ. SCHELĂLĂIALĂ. SCHELĂLĂIT. SCHELĂLĂITURĂ. SCHEUNARE. SCHEUNAT. SCHEUNĂTURĂ.
SCHEELÍT	s.	(MIN.) tungstit.
schelár	s.	v. VAMEŞ.
SCHÉLĂ	s.	(CONSTR.) eşafodaj, (reg.) alaş, pat. (~ a unei construcţii.)
schélă	s.	v. BARCĂ. DEBARCADER. EŞAFOD. LUNTRE. PORT.
SCHELĂLĂÍ	vb.	a chelălăi, a scheuna, (reg.) a ţilăi. (Cîinele ~.)
SCHELĂLĂIÁLĂ	s.	v. chelălăit.
SCHELĂLĂÍT	s.	chelălăială, chelălăit, chelă-lăitură, schelălăială, schelălăitură, scheunare, scheunat, scheunătură, (rar) scheaun. (~ de cîine.)
SCHELĂLĂITÚRĂ	s.	v. chelălăit.
SCHELĂRÍE	s.	schelet. (~ unei construcţii.)
SCHELÉT	s.	1. v. sistem osos.2. v. schelărie.3. v. structură.
schelét	s.	v. SCHEMĂ.
SCHELÉTIC	adj.	v. slab.
SCHEMÁTIC	adj.	1. simplificat. (Reprezentare ~.)2. v. dogmatic.
SCHEMATIZÁ	vb.	(depr.) a simplifica. (A ~ lucrurile.)
SCHEMATIZÁRE	s.	(depr.) simplificare. (~ lucrurilor.)
SCHEMATIZÁT	adj.	(depr.) simplificat. (Proble-me ~.)
SCHÉMĂ	s.	1. v. plan.2. v. schiţă.3. (fig.) schelet. (~ unei opere.)4. (TEHN.) schemă logicăş organigramă.5. organigramă. (~ personalului unei instituţii.)

schépsis	s.	v. ACUITATE. AGERIME. CALCUL. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CLARVIZIUNE. CUGETARE. CUMINȚENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. GÎNDIRE. ÎNȚELEPCIU-NE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MEDITARE. ME-DITAȚIE. MINTE. MODERAȚIE. PĂTRUNDERE. PERSPICACITATE. RAȚIUNE. REFLECTARE. REFLE
schercăní	vb.	v. SCÎNCI.
schésis	s.	v. LEGĂTURĂ. RAPORT. RELAȚIE.
SCHÉTING	s.	patine (pl.), rotile (pl.).
SCHEUNÁ	vb.	v. schelălăi.
SCHEUNÁRE	s.	v. schelălăit.
SCHEUNÁT	s.	v. schelălăit.
SCHEUNĂTÚRĂ	s.	v. schelălăit.
schevofiláchie	s.	v. SACRISTIE.
SCHI	s.	(rar) patină.
schiaz	s.	v. MĂCRIȘ.
schíjă	s.	v. FONTĂ. TUCI.
schílav	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.
schílă	s.	v. COTARLĂ. JAVRĂ. JIGODIE. POTAIE.
schilăví	vb.	v. MUTILA. SCHILODI.
schilăvíe	s.	v. HERNIE.
schilăvíre	s.	v. MUTILARE. SCHILODEALĂ. SCHILODIRE.
schilăvít	adj., s.	v. MUTILAT. SCHILOD. SCHI-LODIT.
schilăvós	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.
schilculíțe	s. pl.	v. CRĂIȚĂ. VÎZDOAGĂ.
schilét	s.	v. SCHIT.
schilí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SPILCUI.
SCHILÓD	adj., s.	(MED.) 1. v. infirm.2. v. mutilat.3. olog, (înv. şi reg.) slăbănog, (fam.) şontorog. (Picior ~.)
SCHILODEÁLĂ	s.	v. mutilare.
schilodénie	s.	v. INFIRMITATE. INVALIDITATE.
SCHILODÍ	vb.	(MED.) 1. v. mutila.2. a (se) ologi, (înv. şi reg.) a (se) calici. (S-a ~ la picior.)3. a (se) ciungi. (S-a ~ la o mînă.)
schilodí	vb.	v. DEFLORA. DEZVIRGINA.
SCHILODÍRE	s.	v. mutilare.
SCHILODÍT	adj., s.	v. mutilat.
schímă	s.	v. AER. ASPECT. CHIP. CIN. EXPRESIE. FAȚĂ. FIGURĂ. FIZIONOMIE. GRIMASĂ. ÎNFĂ-ȚIȘARE. MINĂ. OBRAZ. RASĂ. SCHIMONO-SEALĂ. SCHIMONOSIRE. SCHIMONOSITURĂ. STRÎMBĂTURĂ. TAGMĂ.
SCHIMB	s.	1. schimb în natură v. troc, barter.2. v. în-locuire.3. (FIZ.) transfer. (~ de energie.)4. tură. (Se lucrează în trei ~uri.)5. v. şut.6. (concr.; mai ales la pl.) albitură, primeneală, rufă, rufărie, (reg.) premenituri (pl.). (După baie şi-a luat ~uri cur
SCHIMBÁ	vb.	1. v. înlocui.2. a preschimba. (A ~ bani, hîrtii de valoare.)3. a înlocui, (înv. şi pop.) a muta, (franţuzism înv.) a ramplasa. (L-a ~ cu un inginer mai bun.)4. v. primeni.5. v. muta.6. v. devia.7. a (se) deplasa, a (se) muta. (Accentul s-a ~ pe ultima si
schimbá	vb.	v. DEGHIZA. TRAVESTI.

SCHIMBÁRE	s.	1. v. înlocuire.2. v. preschimbare.3. înlocuire. (~ cuiva din funcție.)4. v. primenire.5. v. mutare, (înv.) schimbătură. (~ bazei de plecare.)6. v. deviere.7. deplasare, mutare. (~ accentului pe vocala următoare a cuvîntului.)8. v. împărtăşire.9. v. evolu
SCHIMBÁT	adj.	1. v. primenit.2. v. metamorfozat.3. modificat.
SCHIMBÁT	s.	v. primenire.
schimbăcioáse	s. pl.	v. ZOREA.
SCHIMBĂCIÓS	adj.	1. v. schimbător.2. v. inconsec-vent.
SCHIMBĂTOÁRE	s.	(TEHN.) 1. cocîrlă, (reg.) co-cîrțeală, corlobaie, crivea, dreptar, dric, gîrloafă, lăsătoare, lopățică, mănuşă, mînă, mutătoare, sabie, schimboi, slobozitor, stinghie, strîmbar, struneală, tindeche. (~ la plug.)2. v. posadă.
SCHIMBĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. mişcător.2. adj. v. neregulat.3. adj. capricios, inconstant, instabil, neconstant, nestabil, nestatornic, schimbăcios, variabil, (reg.) tonatic, tonos, (fig.) năzuros, (pop. fig.) bălțat. (O vreme ~oare.)4. adj. v. inconsecvent.5. adj. v. fluct
schimbătór	s.	v. AC. MACAZ.
schimbătúră	s.	v. METAMORFOZARE. META-MORFOZĂ. MODIFICARE. MUTARE. PREFACERE. PRESCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFOR-MARE.
schimbói	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
schímnic	adj.	v. ASCETIC. SIHĂSTRESC.
SCHÍMNIC	s.	v. pustnic.
schimnicésc	adj.	v. ASCETIC. SIHĂSTRESC.
schimnicéşte	adv.	v. ASCETIC. SIHĂSTREŞTE.
SCHIMNICÍ	vb.	v. pustnici.
SCHIMNICÍE	s.	1. v. asceză.2. v. schit.
schimnicíe	s.	v. IZOLARE. SINGURĂTATE.
schimnicít	s.	v. ASCETISM. ASCEZĂ. PUSTNI-CIE. SIHĂSTRIE. SCHIMNICIE.
schimonáh	s.	v. ANAHORET. ASCET. EREMIT. PUSTNIC. SCHIMNIC. SIHASTRU.
SCHIMONOSEÁLĂ	s.	1. v. desfigurare.2. v. gri-masă.3. v. maimuțăreală.4. v. stîlcire.
SCHIMONOSÍ	vb.	1. v. desfigura.2. v. maimuțări.3. v. stîlci.
schimonosí	vb.	v. AFECTA. FANDOSI. MAIMU-ȚĂRI. PROSTI. SCLIFOSI.
SCHIMONOSÍRE	s.	1. v. desfigurare.2. v. grimasă.3. v. stîlcire.
schimonosíre	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDO-SEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂ-REALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
SCHIMONOSÍT	adj.	1. v. desfigurat.2. v. urît.3. v. stîlcit.
SCHIMONOSÍT	s.	v. stîlcire.
SCHIMONOSITÚRĂ	s.	1. v. grimasă.2. v. monstru.
schimonositúră	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDO-SEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂ-REALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
schin	s.	v. PIN.
schindoárță	s.	v. CHIBRIT.
SCHINDÚC	s.	(BOT.; Conioselium vaginatum) (reg.) bucinişel.
SCHINDÚF	s.	(BOT.; Trigonella foenum graecum) (reg.) molotru.
schindúf	s.	v. CIMBRIŞOR. SULFINĂ ALBASTRĂ.
SCHINÉL	s.	(BOT.; Cnicus benedictus) (reg.) iar-bă-amară, scai-amar, şofran-sălbatic.

schingi	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINȚĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
SCHINGIUÍ	vb.	v. tortura.
schingiuí	vb.	v. DEFORMA. DENATURA. POCI. SCHIMONOSI. SCÎLCIA. STÎLCI. STROPȘI.
SCHINGIUÍRE	s.	1. v. torturare.2. v. tortură.
SCHINGIUÍT	adj.	v. torturat.
schingiuít	adj.	v. DEFORMAT. DENATURAT. POCIT. SCHIMONOSIT. SCÎLCIAT. STÎLCIT. STRI-CAT. STROPȘIT.
SCHINGIUÍT	s.	v. tortură.
schînteiuțe-álbe	s. pl.	v. STRĂNUTĂTOARE.
SCHIPETÁR	s.	albanez, (înv.) arbănaș, arnăut, arvanit. (E ~ de origine.)
schíptru	s.	v. SCEPTRU.
schir	s.	v. CANCER. NEOPLASM. TUMOARE MALIGNĂ.
schírdă	s.	v. CĂPIȚĂ. CLAIE. PORCOI. STOG.
schirlopán	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.
SCHISMÁTIC	s., adj.	v. eretic.
schísmă	s.	v. SCIZIUNE.
SCHIT	s.	(BIS.) 1. (rar) remeție, (reg.) schilet. (~ săpat în stîncă.)2. schimnicie, sihăstrie. (Au ajuns la ~.)
*SCHITEÁN	s.	(înv.) schitelnic. (~ul trăiește într-un schit.)
schitélnic	s.	v. SCHITEAN.
SCHITIȘÓR	s.	(BIS.) schituleț.
schítnic	s.	v. ANAHORET. ASCET. EREMIT. PUSTNIC. SCHIMNIC. SIHASTRU.
SCHITULÉȚ	s.	(BIS.) schitișor.
SCHIȚÁ	vb.	1. a (se) contura, a (se) creiona. (A ~ profilul cuiva.)2. a trasa. (A ~ ideile principale într-o lucrare.)
SCHIȚÁRE	s.	1. conturare, creionare. (~ unui profil.) 2 trasare. (~ ideilor principale.)
SCHÍȚĂ	s.	1. (ARTE PLAST.) crochiu. (O ~ în cărbune.)2. bruion, ciornă, concept. (~ unei piese de teatru.)3. plan, schemă, (înv.) chip, izvod. (~ a unei case.)
SCHIZOFRENÍE	s.	(MED.) demență precoce.
SCIENCE-FÍCTION	s.	literatură de anticipație, literatură științifico-fantastică.
SCIÉNTICĂ	s.	scientologie, știința despre știință.
SCIENTOLOGÍE	s.	v. scientică.
scíla	s.	art. v. VIOREA.
SCINDÁ	vb.	1. v. împărți.2. v. descompune.3. v. fisiona.
SCINDÁRE	s.	1. v. descompunere.2. v. fisiune.
SCINTILÁȚIE	s.	(ASTRON.) scînteiere, sclipire. (~ stelelor.)
scioi	s.	v. CIUF.
SCIT	adj.	v. scitic.
SCÍTIC	adj.	scit. (Triburi ~.)
SCIZIONÍST	s., adj.	(POL.) fracționist.
SCIZIPARITÁTE	s.	v. amitoză.
SCIZIÚNE	s.	1. disidență. (~ într-un partid.)2. (rar) schismă. (~ în interiorul unui grup constituit.)
scîlbă	s.	v. ADÎNCITURĂ. CAVITATE. GAURĂ. SCOBITURĂ.
scîlceá	s.	v. SCÎLCEAZĂ.

SCÎLCEÁZĂ	s.	(PESCUIT) (reg.) scîlcea, tălpig, traglă.
SCÎLCIÁ	vb.	1. a (se) deforma, a (se) strîmba, (Mold.) a (se) scrombăi. (Pantofii s-au ~ prin uzură.)2. a (se) toci. (I s-au ~ tocurile.)3. a deforma, a denatura, a poci, a schimonosi, a stîlci, a stropşi, (fig.) a schingiui. (A ~ cuvintele, cînd vorbeşte.)
SCÎLCIÁT	adj.	1. deformat, strîmb, strîmbat, (pop. şi fam.) scălîmb, (Mold.) scrombăit. (Încălţă-minte ~.)2. tocit. (Tocuri ~.)3. v. stîlcit.
SCÎLCIÉRE	s.	1. deformare, strîmbare. (~ a pantofilor, din cauza uzurii.)2. tocire. (~ tocului de la pantofi.)3. v.
SCÎLCIETÚRĂ	s.	deformare, strîmbătură. (O ~ la încălţăminte.)
scînceálă	s.	v. GEAMĂT. SCÎNCET. SCÎNCIT. TÎNGUIRE. VAIER. VAIET.
SCÎNCET	s.	1. v. scîncit.2. (peior.) smiorcăială, smiorcăit. (Termină cu ~ele!)3. v. geamăt.
SCÎNCÍ	vb.	1. (înv. şi reg.) a (se) scrivi, (prin Munt.) a schercăni, (prin Olt. şi Munt.) a (se) scîrciumi, (peior.) a (se) smiorcăi, (reg. peior.) a (se) smîrci, a (se) smîrcîi, (glumeţ) a orăcăi. (Un sugar care ~.)2. v. smiorcăi.
SCÎNCÍT	adj.	1. jalnic, plîngăreţ, plîngător, tînguitor, trist, (rar) scîncitor. (Cu glas ~.)2. v. plîngăcios.
SCÎNCÍT	s.	scîncet, (rar) scînceală, scîncitură. (~ul copilului.)
scîncitór	adj.	v. JALNIC. PLÎNGĂREŢ. PLÎN-GĂTOR. SCÎNCIT. TÎNGUITOR. TRIST.
scîncitúră	s.	v. GEAMĂT. SCÎNCET. SCÎNCIT. TÎNGUIRE. VAIER. VAIET.
SCÎNDURĂ	S.	1. (pop.) blană, dulap, (Transilv. şi Mold.) scoarţă. (Străzi podite cu ~.)2. (mai ales la pl.) v. duşumea.3. (TEHN.) (reg.) coadă, pat. (~ la ragila de pieptănat fuioarele.)4. (TEHN.) v. spetează.
scîndură	s.	v. COŞCIUG. PLANŞETĂ. SICRIU. ŞINDRILĂ.
scîndureá	s.	v. IAPĂ. LOPĂŢICĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
scîndureánă	s.	v. PEDALĂ. SCÎNDURICĂ. TĂLPIG.
SCÎNDURÍCĂ	s.	(pop.) scîndurice, (reg.) scîndu-reană, scîndurişcă, scînduriţă, scînduruşă, scînduruţă.
scîndurícă	s.	v. BULFEU. CRUCE. SPETEAZĂ. STINGHIE.
scînduríce	s.	v. LOPĂŢICĂ. SCÎNDURICĂ.
scînduríşcă	s.	v. SCÎNDURICĂ.
scînduríţă	s.	v. FEMEIUŞCĂ. LOPĂŢICĂ. MUIE-RUŞCĂ. SCÎNDURICĂ.
scîndurúşă	s.	v. SCÎNDURICĂ.
scîndurúţă	s.	v. SCÎNDURICĂ.
SCÎNTEIÁ	vb.	1. v. sclipi.2. v. lumina.3. v. străluci.4. a luci, a sclipi, a străluci, (rar) a strălumina. (Albe coifuri ~.)
SCÎNTÉIE	s.	1. (prin Transilv.) sicră, (înv.) segnetă. (Focul produce ~i.)2. v. sclipire.
scîntéie	s.	v. FĂRÎMĂ. FIR. GAROAFĂ DE CÎMP. GAROAFĂ SĂLBATICĂ. GAROFIŢĂ. PIC. PICĂ-TURĂ. PIŞCĂTURĂ. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTE-IUŢĂ. STROP.
SCÎNTEIÉRE	s.	1. v. sclipire.2. v. scintilaţie.3. v. stră-lucire.4. licărire, lucire, scăpărare, sclipire, sticlire, strălucire. (O ciudată ~ a ochilor.)
SCÎNTEIETÓR	adj.	1. v. sclipitor.2. v. strălucitor.3. lucios, lucitor, sclipitor, strălucit, strălucitor, (rar) luciu, (înv. şi reg.) strălucios. (Un diamant ~.)4. scăpărător, sclipitor, strălucitor, (rar) sticlitor. (Ochi ~.)5. lucios, lucitor, sclipitor, (rar) luciu, (î
scînteínd	adj.	v. LICĂRITOR. LUCITOR. SCÎNTE-IETOR. SCLIPITOR.
SCÎNTEIOÁRĂ	s.	1. v. scînteiuţă.2. (BOT.; Anagallis arvensis) scînteiuţă, (reg.) aurică, focşor, gonitoare, intiţă, minteuţă, ochişor, plescaiţă, răcovină, roşuţă, scînteie, sclipeţ, văcariţă, buruiana-burelţilor, soponelul-calului.3. (BOT.; Commelina communis) (reg.) at
scînteioáră	s.	v. BĂNUŢ. PĂRĂLUŢĂ.

scînteiós	adj.	v. LICĂRITOR. LUCITOR. SCÎNTE-IETOR. SCLIPITOR.
scînteíță	s.	v. ROSTOPASCĂ. RUSCUȚĂ.
SCÎNTEIÚȚĂ	s.	1. scînteioară. (O scînteie mică sau o ~.)2. v. scînteioară.3. (BOT.; Gagea arvensis) (reg.) brumărea, ceapa-ciorii.4. (BOT.; Aster novibelgii) (reg.) cătare, pocroavă, sălcioară, săpunele (pl.), steluță, vinețele (pl.), salbă-moale.
scînteiúță	s.	v. BĂNUȚ. BRUMĂREA. CEAPA-CIO-RII. FIEREA-PĂMÎNTULUI. GAROAFĂ. LICURICI. PĂRĂLUȚĂ. POTROACĂ. RĂCOVINĂ. ȚINTAURĂ.
scînteiuță-de-múnte	s.	v. PARPIAN.
scînteiuță-gálbenă	s.	v. GRÎUȘOR. SĂLĂȚEA. UNTIȘOR.
scînteiúțe	s. pl.	v. SĂPUNELE. STELIȚĂ.
scînteúță	s.	v. GAROAFĂ. GAROFIȚĂ.
scîr	s.	v. BUCLĂ. CÎRLIONȚ. CREȚ. INEL. ONDU-LAȚIE. ONDULĂ. VAL. ZULUF.
scîrbávnic	adj.	v. DEZAGREABIL. DEZGUSTĂ-TOR. DISPLĂCUT. DIZGRAȚIOS. GREȚOS. GREU. INFAM. INFECT. ÎMPUȚIT. JOSNIC. MIȘEL. MIȘELESC. MIZERABIL. MÎRȘAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NEPLĂCUT. NESUFERIT. NETREBNIC. PUTUROS. RĂU. RĂU-MIROSITOR. RESPINGĂTOR. RUȘINOS. SCELERAT
SCÎRBĂ	s.	v. dezgust.
scîrbă	s.	v. AMĂRĂCIUNE. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CHIN. CIUDĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. DURERE. DUȘMĂNIE. FRICĂ. FURIE. GELOZIE. GÎLCEAVĂ. GROAZĂ. INVIDIE. ÎNCERCARE. ÎNCRÎNCENARE. ÎNFIORARE. ÎNFRICO
scîrbélnic	adj.	v. DEZAGREABIL. DEZGUSTĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAȚIOS. GREȚOS. GREU. INFAM. INFECT. ÎMPUȚIT. JOSNIC. MIȘEL. MIȘELESC. MIZERABIL. MÎRȘAV. NEDEMN. NE-LEGIUIT. NEMERNIC. NEPLĂCUT. NESUFERIT. NETREBNIC. PUTUROS. RĂU. RĂU-MIROSI-TOR. RESPINGĂTOR. RUȘINOS. SCELERA
scîrbélniță	s.	v. SCÎRBOȘENIE.
SCÎRBÍ	vb.	1. v. îngrețoșa.2. v. dezgusta.
scîrbí	vb.	v. AGASA. AMĂRÎ. BOCI. CĂI. CĂINA. CUTREMURA. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. ÎNCRÎNCENA. ÎNDURERA. ÎNFIORA. ÎNFRICOȘA. ÎNFURIA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. ÎNTRISTA. JELI. JELUI. LAMENTA. MÎHNI. MÎNIA. NECĂJI. PLICTISI. PLÎNGE. POCĂI. REGRETA. SÎCÎI. SUPĂRA. TÎNGUI.
scîrbíe	s.	v. AMĂRĂCIUNE. ÎNTRISTARE. MÎH-NIRE. NECAZ. SUPĂRARE. TRISTEȚE.
SCÎRBÍRE	s.	v. dezgustare.
SCÎRBÍT	adj.	1. dezgustat, îngrețoșat, sătul, săturat, (Mold. şi Bucov.) lehămetit, lehămetuit.2. plic-tisit, sătul, săturat, (Mold. şi Bucov.) lehămetit, lehămetuit, (înv. şi fam.) sastisit.
scîrbít	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. ENERVAT. FURIOS. INDISPUS. INFAM. IRITAT. ÎNDÎRJIT. ÎNDURERAT. ÎNFU-RIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNTRISTAT. ÎNVERȘUNAT. JOSNIC. MIȘEL. MIȘELESC. MIZERABIL. MÎHNIT. MÎNIAT. MÎNIOS. MÎRȘAV. NECĂJIT. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC.
scîrbolí	vb.	v. DEZGUSTA. ÎNGREȚOȘA. SĂTURA. SCÎRBI.
SCÎRBÓS	adj.	1. v. dezgustător.2. v. antipatic.3. grețos, (rar) parşiv. (Om ~ în comportări.)4. v. oribil.5. dezgustător, infect, oribil, respin-gător. (Ce caracter ~!)6. grețos, (reg.) silos. (Lucruri ~oase.)7. dezgustător, infect, respingă-tor, spurcat, (pop.) scîrn

SCÎRBOŞÉNIE	s.	1. (pop. şi fam.) scîrbelniţă. (Era o ~ de nedescris acolo.)2. scîrnăvie, spurcăciune. (O ~ de bărbat.)
scîrcior	adj.	v. BUCLAT. CÎRLIONŢAT. CREŢ. INELAT. ÎNCREŢIT. ONDULAT.
scîrcium	s.	v. DULAP. LEAGĂN. SCRÎNCIOB.
scîrciumí	vb.	v. CODI. EZITA. FOI. LEGĂNA. PERPELI. PREGETA. RĂSUCI. SCÎNCI. SUCI. ŞOVĂI.
scîrjîí	vb.	v. HÎRŞÎI.
scîrjîiálă	s.	v. HÎRŞÎIALĂ. HÎRŞÎIRE. HÎRŞÎIT. HÎRŞÎITURĂ.
scîrjîít	s.	v. HÎRŞÎIALĂ. HÎRŞÎIRE. HÎRŞÎIT. HÎRŞÎITURĂ.
scîrjîitúră	s.	v. HÎRŞÎIALĂ. HÎRŞÎIRE. HÎRŞÎIT. HÎRŞÎITURĂ.
scîrléte	s.	v. SĂNIOARĂ. SĂNIUŢĂ.
scîrliónţ	s.	v. BUCLĂ. CÎRLIONŢ. INEL. ONDU-LAŢIE. ONDULĂ. VAL. ZULUF.
scîrlionţát	adj.	v. BUCLAT. CÎRLIONŢAT. CREŢ. INELAT. ÎNCREŢIT. ONDULAT.
scîrlionţí	vb.	v. BUCLA. CÎRLIONŢA. INELA. ÎNCREŢI. ONDULA.
scîrnav	adj.	v. DEŞĂNŢAT. DEZAGREABIL. DEZGUSTĂTOR. DISPLĂCUT. DIZGRAŢIOS. GREŢOS. GREU. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. INFAM. INFECT. ÎMPUŢIT. JEGOS. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎNJIT. MÎR-ŞAV. MURDAR. NECUVIINCIOS. NEDEMN. NEGRU. NELEGIUIT. NEMERNIC. NEPLĂCUT.
scîrnă	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
scîrnăví	vb.	v. DEFECA. IEŞI. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA. PÎNGĂRI. PROFANA. SPURCA.
SCÎRNĂVÍE	s.	1. v. scîrboşenie.2. v. lichea.
scîrnăvíe	s.	v. ABJECŢIE. DESFRÎU. DEZMĂŢ. EXCREMENT. FĂRĂDELEGE. FECALE. IMORALITATE. IMPUDOARE. INDECENŢĂ. INFAMIE. JEG. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE. NECUVIINŢĂ. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NERUŞINARE. NETREBNICIE. OBSCENITATE. ORGIE. PÎNGĂRIRE.
scîrtoágă	s.	v. GLOABĂ. MÎRŢOAGĂ.
SCÎRŢ	s.	(rar) scîrţîitoare. (~ la încălţăminte.)
scîrţác	s.	v. LĂUTAR. SCRIPCAR. VIOLONIST. VIORIST.
SCÎRŢÎÍ	vb.	1. (înv.) a prîsni. (Ce ~ acolo?)2. a pîrîi. (Duşumeaua ~.)3. a scrîşni. (Cheia ~ în broască.)
SCÎRŢÎIÁLĂ	s.	1. v. scîrţîit.2. scîrţîire, scîrţîit, scrîşnet, scrîşnire, scrîşnit. (~ cheii în broască.)
SCÎRŢÎÍRE	s.	v. scîrţîit.
SCÎRŢÎÍT	s.	1. scîrţîială, scîrţîitură. (~ul duşume-lii.)2. scîrţîială, scîrţîire, scrîşnet, scrîşnire, scrîşnit. (~ul cheii în broască.)
SCÎRŢÎITOÁRE	s.	1. v. morişcă.2. hîrîitoare. (Jucăria numită ~.)3. (BOT.; Polycnemum arvense) troscoţel, (reg.) hericică, troscot-de-cîmp.
scîrţîitoáre	s.	v. SCÎRŢ.
SCÎRŢÎITÚRĂ	s.	v. scîrţîit.
sclai	s.	v. CAR.
SCLAV	s.	aservit, rob, subjugat, (rar) serv, (înv.) prădat, şerb. (Condiţia de ~.)
SCLAVÁJ	s.	v. sclavie.
sclaváj	s.	v. CAPTIVITATE. ROBIE. SCLAVIE.
SCLAVÍE	s.	1. aservire, robie, sclavaj. (Stare de ~.)2. v. robie.3. v. captivitate.
sclavísm	s.	v. CAPTIVITATE. ROBIE. SCLAVIE.
sclăbúc	s.	v. CLĂBUC. SPUMĂ.
scleámă	s.	v. CĂTUŞĂ. CHINGĂ.

sclepníță	s.	v. AȘCHIE. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.
sclepț	s.	v. MUSCA-CALULUI. STRECHE. TĂUN. ȚÎNȚAR.
sclerós	adj.	v. SCLEROZAT.
SCLERÓTICĂ	s.	(ANAT.) (pop.) albuș, albul ochiului.
sclerozá	vb.	v. RAMOLI.
sclerozáre	s.	v. RAMOLEALĂ. RAMOLIRE. RAMOLISMENT. SENILITATE.
SCLEROZÁT	adj.	(MED.) (rar) scleros. (Organ ~.)
sclerozát	adj.	v. RAMOLIT. SENIL.
sclidirí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFRE-DELI. STRĂPUNGE.
sclidiritór	s.	v. DORN. PRIBOI.
SCLIFOSEÁLĂ	s.	v. capriciu.
SCLIFOSÍ	vb.	1. v. afecta.2. v. smiorcăi.
SCLIFOSÍT	adj.	v. mofturos.
sclimpúș	s.	v. CÎRLIG.
sclíntiță	s.	v. COADA-RACULUI.
sclip	s.	v. ARC. ARCADĂ. BOLTĂ. BOLTITURĂ. CUPOLĂ.
SCLIPEÁLĂ	s.	v. sclipire.
sclípet	s.	v. LICĂR. LICĂRIRE. LICĂRIT. LUCIRE. SCĂPĂRARE. SCĂPĂRAT. SCÎNTEIE. SCÎNTEIERE. SCLIPEALĂ. SCLIPIRE. SCLIPIT. STRĂFULGE-RARE.
SCLÍPEȚ	s.	(BOT.; Potentilla erecta) (reg.) găinușe (pl.), sclipeței (pl.), scrîntitoare, strîmsurea, cinci-degete, iarba-faptului.
sclípeț	s.	v. BRÎNCA-URSULUI. CRUCEA-PĂMÎN-TULUI. DUMBEȚ. ROCOȚEA. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUȚĂ.
sclipețéi	s. pl.	v. SCLIPEȚ.
SCLIPÍ	vb.	1. a clipi, a licări, a luci, a scăpăra, a scînteia, a străfulgera. (Luminițe ~ în noapte.)2. a străluci, (fig.) a arde. (Stelele ~.)3. v. pîlpîi.4. v. lumina.5. v. străluci.6. a luci, a scînteia, a sticli, a străluci, (rar) a strălumina. (Albe coifuri ~.
sclipí	vb.	v. CLIPI.
sclipiciós	adj.	v. LICĂRITOR. LUCITOR. SCÎN-TEIETOR. SCLIPITOR.
sclipínd	adj.	v. LICĂRITOR. LUCITOR. SCÎN-TEIETOR. SCLIPITOR.
SCLIPÍRE	s.	1. licăr, licărire, licărit, lucire, scăpă-rare, scăpărat, scînteie, scînteiere, sclipeală, sclipit, străfulgerare, (rar) licăriș, sclipitură, zare, (pop. și fam.) sclipet, (înv.) scăpărătură. (O ~ de lumină.)2. v. scintilație.3. v. strălucire.4. licărire
SCLIPÍT	s.	v. sclipire.
SCLIPITÓR	adj.	1. licăritor, lucitor, scînteietor, (astăzi rar) sclipind, (pop. și fam.) sclipicios, (înv.) scînteind, scînteios. (O lumină ~oare.)2. lucios, lucitor, scînteietor, strălucit, strălucitor, (rar) luciu, (înv. și reg.) strălucios. (Un diamant ~.)3. v. strălucitor
sclipitór	adj.	v. BOGAT. FASTUOS. GRANDIOS. LUXOS. MARE. POMPOS. SOMPTUOS. SPLEN-DID. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
sclipitúrá	s.	v. LICĂR. LICĂRIRE. LICĂRIT. LUCIRE. SCĂPĂRARE. SCĂPĂRAT. SCÎNTEIE. SCÎNTEIERE. SCLIPEALĂ. SCLIPIRE. SCLIPIT. STRĂFULGERARE.
sclipuí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. ECONOMISI. FACE. STRÎNGE.
sclitádă	s.	v. NUME. PORECLĂ. SUPRANUME.

scliviseálă	s.	v. ARANJARE. DICHISEALĂ. DICHISIRE. FERCHEZUIALĂ. FERCHEZUIRE. GĂTIRE. SPILCUIALĂ. SPILCUIRE.
sclivisí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. LUSTRUI. NETEZI. NIVELA. SPILCUI. ŞLEFUI.
sclivisíre	s.	v. ARANJARE. DICHISEALĂ. DICHI-SIRE. FERCHEZUIALĂ. FERCHEZUIRE. GĂTIRE. LUSTRUIRE. LUSTRUIT. NETEZIRE. NETEZIT. NIVELARE. NIVELAT. SPILCUIALĂ. SPILCUIRE. ŞLEFUIRE. ŞLEFUIT.
sclivisít	adj.	v. ARANJAT. COCHET. DICHISIT. ELEGANT. FERCHEŞ. FERCHEZUIT. GĂTIT. ÎNGRIJIT. LUCIOS. LUCITOR. LUSTRUIT. NETE-ZIT. NIVELAT. SCÎNTEIETOR. SCLIPITOR. SPIL-CUIT. ŞLEFUIT.
SCOÁBĂ	s.	1. (pop.) pleviță. (~ pentru îmbinarea unor elemente de lemn.)2. (TEHN.) cercel, (reg.) ghermec. (~ la căruță.)
scoábă	s.	v. CIOPLITOR. CUȚITOAIE. GHIN. GRIPCĂ. MĂCEAŞĂ. RĂZUŞ. TESLĂ. ZGÎRCI.
scoáce	vb.	v. ACRI. ALTERA. APRINDE. DESCOM-PUNE. FERMENTA. ÎMPUȚI. ÎNĂCRI. ÎNCINGE. RĂSCOACE. STRICA.
SCOÁRȚĂ	s.	1. v. coajă.2. scoarță secundară v. feloderm.3. (ANAT.) scoarță cerebrală = cortex cerebral.4. v. litosferă.5. v. coperă.6. covor, (rar) săndulie, (pop.) velință, (înv. şi reg.) tapet, (reg.) lăicer, (prin Transilv. şi Ban.) tehip, (Transilv. şi Maram.) ţ
scoárță	s.	v. AŞCHIE. COAJĂ. CRUSTĂ. POJGHIȚĂ. PORTMONEU. PORTOFEL. ROGOJINĂ. SCÎN-DURĂ. SURCEA. SURCICĂ. ŞTAIF. ŢANDĂRĂ.
scoarță dúlce	s.	v. SCORȚIŞOARĂ.
SCOÁTE	vb.	1. v. extrage.2. v. exciza.3. v. smulge.4. a extrage, a lua. (A ~ apă din fîntînă.)5. v. dez-gropa.6. a desface, a desprinde. (A ~ o scîndură de la gard.)7. a arăta. (~ limba!)8. v. dezbrăca.9. a descălța, a trage, (reg.) a desculța. (A ~ pantofii din pic
scoáte	vb.	v. COPIA. EXCEPTA. FIXA. HOTĂRÎ. INSTITUI. INVENTA. IZBĂVI. ÎNTOCMI. MÎN-TUI. NĂSCOCI. ORÎNDUI. PLĂSMUI. PURIFICA. RĂSCUMPĂRA. REPRODUCE. RETRAGE. RÎNDUI. SALVA. SCĂDEA. SCORNI. STABILI. STATORNI-CI. TĂLMĂCI. TICLUI. TRADUCE. TRANSPUNE.
SCOÁTERE	s.	1. v. extracție.2. v. extragere.3. v. ab-lațiune.4. v. smulgere.5. scos. (~ cartofilor.)6. exploatare, extragere. (~ țițeiului.)7. v. dez-gropare.8. desfacere, desprindere. (~ unei scînduri de la gard.)9. v. dezbrăcare.10. v. des-călțare.11. încasare. (~
scobái	s.	v. SCOBAR.
SCOBÁR	s.	(IHT.; Chondrostoma nasus) (reg.) morun, pod, podeț, poduț, scobai, mațe-negre (pl.).
scobár	s.	v. MREANĂ. PESCAR. PESCĂREL. PESCĂRUŞ.
SCOBÍ	vb.	1. v. găuri.2. v. excava.3.(MIN.) a hava. (A ~ într-un zăcămînt.)4. a (se) măcina, a (se) mînca, a (se) roade, a (se) săpa. (Apa ~ malul.)5. v. scociorî.6. (reg.) a se scodoli. (Se ~ între dinți.)
scobí	vb.	v. ADÎNCI. CĂSCA. CIOPLI. CRESTA. DESCHIDE. DEZGHIOCA. RĂZUI. RÎCÎI. SĂPA. SCOTOCI. SCRIJELI. SCULPTA. TĂIA. ZGÎRIA.
scobiceá	s.	v. MĂCEAŞĂ.
SCOBÍRE	s.	1. v. găurire.2. (MIN.) havaj, havare. (~ într-un zăcămînt.)
SCOBÍT	adj.	1. v. găurit.2. adîncit, concav, (reg.) dovîncat, (înv.) găvănat. (Parte ~ a unui obiect.)
SCOBÍT	s.	v. găurire.
SCOBITOÁRE	s.	(Transilv.) țepuşcă. (~ de dinți.)

scobitoáre	s.	v. CIOCĂNITOARE. DALTĂ. GHIO-NOAIE.
scobitór	s.	v. LAMBA. LAMBAR. LĂMBUITOR. SCULPTOR.
SCOBITÚRĂ	s.	1. v. adîncitură.2. adîncitură, concavitate, (reg.) dovîncătură, (înv.) găvănă-tură. (~ a unui obiect.)3. adîncitură, (pop.) găvan, (reg.) leafă. (~ unei linguri.)4. v. gaură.5. v. cioplitură.6. v. nișă.
scobitúră	s.	v. MĂCEAŞĂ. RĂSCROIALĂ. RĂS-CROITURĂ. SCULPTURĂ.
scobitúri	s. pl.	v. MĂCEŞ. TRANDAFIR SĂL-BATIC.
scobîrlăí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
SCOBORÎ	vb.	1. v. coborî.2. a (se) coborî, a descinde, (înv.) a deştinde. (~ din trăsură.)3. v. lăsa. (~ ceața; noaptea.)
scoborî	vb.	v. DEGRADA. DEZONORA. ÎNJOSI. UMILI.
SCOBORÎRE	s.	1. v. coborîre.2. coborîre, descin-dere. (~ din trăsură.)3. v. lăsare.
SCOBORÎŞ	s.	1. v. coborîre.2. v. pantă.
SCOBORÎT	adj.	1. v. jos.2. v. scăzut.3. v. încet.
SCOBORÎT	s.	v. coborîre.
SCOBORÎTÓR	s., adj.	1. s. v. urmaş.2. adj. v. coborîtor.
SCOBUTÍL	s.	(FARM.) scopolamină.
SCOC	s.	1. jgheab, lăptoc, uluc, (pop.) burlan, (prin Ban.) ton, (Olt. şi Transilv.) vălău. (~ la moară.)2. v. jilip.
scoc	s.	v. ADĂPĂTOARE. BULBOACĂ. BULBOA-NĂ. JGHEAB. OCHI. OLAN. STREAŞINĂ. TROACĂ. ULUC. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
scóchină	s.	v. ADÎNCITURĂ. CAVITATE. GAURĂ. SCOBITURĂ.
scochițá	vb.	v. BURDUŞI. COJI. COŞCOVI. SCO-ROJI.
scociorî	vb.	v. AGASA. APĂREA. ARĂTA. CĂUTA. COTROBĂI. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. ISCA. IVI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNCEPE. ÎNFURIA. MÎNIA. NECĂJI. PERCHEZIȚIONA. PICA. PLICTISI. PORNI. PRODUCE. RĂSCOLI. RĂSPÎNDI. RĂZ-LEȚI. RISIPI. RÎCÎI. SCOBI. SCORMONI. SCORNI. SCOTOCI. SCURMA.
scociorîre	s.	v. RĂSCOLIRE. RÎCÎIALĂ. RÎCÎIT. RÎCÎITURĂ. SCORMONIRE. SCORMONIT. SCURMARE. SCURMĂTURĂ. ZGÎNDĂRIRE.
scociorît	s.	v. RÎCÎIALĂ. RÎCÎIT. RÎCÎITURĂ. SCORMONIRE. SCURMARE. SCURMĂTURĂ.
scociorîtór	s.	v. VĂTRAI.
scoculéț	s.	v. TEICĂ.
scodolí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. ÎMPRĂŞTIA. RĂSCOLI. RĂSPÎNDI. RĂZLEȚI. RISIPI. RÎCÎI. SCOBI. SCORMONI. SCOTOCI. SCURMA. UMBLA.
scodormolí	vb.	v. RÎCÎI. SCORMONI. SCURMA.
scofăină	s.	v. CALDEIRĂ. CAZAN. CĂLDARE. CIRC. ZĂNOAGĂ.
scofálă	s.	v. AFACERE. AVANTAJ. CHILIPIR. CÎŞ-TIG. FOLOS. ISPRAVĂ. PRICOPSEALĂ. PROFIT. TREABĂ.
scofelí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. CĂ-UTA. COTROBĂI. ECONOMISI. FACE. RĂSCOLI. SCOBI. SCORMONI. SCOTOCI. STRÎNGE. UMBLA.
scofelít	adj.	v. RÎCÎIT. SCORMONIT. SCURMAT.
SCOFÎLCÍ	vb.	a se descărna. (Obrazul i s-a ~.)
scofîlcí	vb.	v. BURDUŞI. COJI. COŞCOVI. DEFOR-MA. SCOROJI. STRÎMBA.
SCOFÎLCÍRE	s.	descărnare. (~ obrazului.)
scofîlcíre	s.	v. BURDUŞIRE. COJIRE. COŞCO-VIRE. DEFORMARE. SCOROJIRE. STRÎMBARE.
SCOFÎLCÍT	adj.	descărnat. (Un obraz ~.)

scofîlcít	adj.	v. BURDUŞIT. COJIT. COŞCOVIT. DEFORMAT. SCOROJIT. STRÎMB.
scofîlcitúră	s.	v. ADÎNCĂTURĂ. ADÎNCITURĂ. CUFUNDĂTURĂ. SCOBITURĂ. SCUFUNDĂTURĂ.
SCOICÁR	s.	(ORNIT.; Haematopus ostralegus) (rar) ostrigar, stridiar, (reg.) culic-de-mare, țarcă-de-mare.
SCÓICĂ	s.	(ZOOL.) 1. bivalvă, lameli-branhiat. (Mîncare de ~i.)2. scoică de baltă (Anodonta) = anodontă, scoică de lac; scoică de lac v. scoică de baltă.3. v. cochilie.
scóicǎ	s.	v. AURICULĂ. PAVILIONUL URECHII. URECHE.
scoică de máre	s.	v. STRIDIE.
scolástic	adj., s.	v. ŞCOLAR.
scolástic	s.	v. ELEV.
scolasticésc	adj.	v. ŞCOLAR.
scolasticéşte	adj.	v. ŞCOLĂREŞTE.
scólim	s.	v. ANGHINARE.
SCOLOPÉNDRĂ	s.	(ZOOL.) 1. (Scolopendra cingu-lata) cîrcăiac, (reg.) carete, urechelniță, patru-zeci-de-picioare.2. (Oniscus scolopendra), (reg.) mîța-popii.
scolopéndră	s.	v. LIMBA-CERBULUI. NĂVALNIC.
sconcénie	s.	v. CAP. CAPĂT. COLȚ. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. EXTREMĂ. EXTREMITATE. LIMITĂ. MARGINE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂ-DIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE.
SCONTÁT	adj.	v. prevăzut.
SCOP	s.	1. v. cauză.2. menire, obiectiv, rol, rost, sens, țel, țintă, (pop.) noimă. (~ul acestor măsuri a fost acela de a ...)3. obiect, obiectiv, țel, țintă, (înv.) pravăț. (~ul unei cercetări.)4. finalitate, țel, țintă. (Care este ~ul acestei acțiuni?)5. v. des
scop	s.	v. CÎNTEC. COMPOZIȚIE. MELODIE. MUZICĂ.
scópcă	s.	v. ALERGARE. ALERGĂTURĂ. FUGĂ. GALOP. GOANĂ.
scopcí	vb.	v. ALERGA. FUGI. GALOPA. GONI.
SCOPÍ	vb.	v. castra.
SCOPÍRE	s.	v. castrare.
SCOPÍT	adj.	v. castrat.
SCOPÍT	s.	v. castrare.
scopít	s.	v. SCAPET.
SCOPOLAMÍNĂ	s.	v. scobutil.
scopólie	s.	v. MUTULICĂ.
scoposí	vb.	v. INTENȚIONA. PLĂNUI. PROIECTA.
scoposít	adj.	v. PLĂNUIT. PROIECTAT.
scópot	s.	v. DEPĂRTARE. DISTANȚĂ. DUŞCĂ. GÎT. GURĂ. INTERVAL. ÎNGHIȚITURĂ. RĂSTIMP. SORBITURĂ. SPAȚIU. TIMP.
scopt	adj.	v. ACRIT. ACRU. ALTERAT. BRÎNZIT. DESCOMPUS. FERMENTAT. ÎMPUȚIT. ÎNĂCRIT. STRICAT.
scorbelí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. RĂVĂŞI. RÎCÎI. SCOBI. SCORMONI. SCOTOCI. SCURMA. UMBLA.
scorbelít	adj.	v. COTROBĂIT. RĂSCOLIT. RÎCÎIT. SCORMONIT. SCOTOCIT. SCURMAT.
scorbelitúră	s.	v. ADÎNCĂTURĂ. ADÎNCITURĂ. CUFUNDĂTURĂ. GAURĂ. SCOBITURĂ. SCU-
scorboroşí	vb.	v. CARIA. GĂUNOŞI. GĂURI. STRICA.
scoiboroşít	adj.	v. CARIAT. GĂUNOS. GĂURIT. SCORBUROS. STRICAT.

SCÓRBURĂ	s.	(pop.) butură, (reg.) bortă, bortură, boştură, butoară, butoarcă, corobaie, corobană, găunoşitură, năclad, rădăcină, retezătură. (Salcia avea o ~ mare.)
scórbură	s.	v. ADÎNCITURĂ. CAVERNĂ. CAVITATE. COPCĂ. GAURĂ. GROTĂ. OCHI. PEŞTERĂ. SCOBITURĂ.
scorburí	vb.	v. GĂUNOŞI.
SCORBURÓS	adj.	găunos, (rar) deşert, (reg.) bortos, boşturos, budugănios, buştihos, buturos, corobăios, corobănos, scorboroşit, scrobos, stupos. (Trunchi ~ de copac.)
scorburós	adj.	v. CARIAT. GĂUNOS. GĂURIT. STRICAT. VIERMĂNOS.
SCORBÚT	s.	(MED.) (pop.) studeniță.
scorbutăríță	s.	v. GRÎUŞOR. SĂLĂŢEA. UNTI-ŞOR.
scorciób	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUŞ. SĂLAŞ. VIZUINĂ.
scoréț	s.	v. PISCOAIE. VRANĂ.
SCÓRIE	s.	1. v. țunder.2. v. zgură. (~ obținută la extragerea, metalelor din minereuri.)
SCORMONÍ	vb.	1. v. căuta.2. a răscoli, a zgîndări, (pop.) a scociorî. (~ jarul ca să se întețească focul.)3. v. scobi.4. v. scurma.5. a scurma, (pop.) a săpa, (reg.) a dricui. (Porcul ~ cu rîtul în noroi.)6. a scorni, a stîrni, (pop.) a scociorî. (~ vînatul.)
scormoní	vb.	v. AŢÎŢA. DEŞTEPTA. ISCODI. SCRUTA. SCULA. STÎRNI. TREZI.
SCORMONÍRE	s.	1. răscolire, scormonit, zgîndă-rire, (pop.) scociorîre. (~ jarului.)2. v. scurmare.
SCORMONÍT	adj.	rîcîit, scurmat, (reg.) scofelit, scorbelit. (Pămînt ~.)
SCORMONÍT	s.	răscolire, scormonire, zgîndărire, (pop.) scociorîre. (~ul jarului.)
SCORMONITÓR	adj.	1. v. atent.2. v. perspicace.
scormonitór	s.	v. CULTIVATOR.
scornáci	adj.	v. AGER. CREATOR. DEŞTEPT. DIBACI. IMAGINATIV. INGENIOS. INTELIGENT. INVENTIV. ISCODITOR. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNDE-MÎNATIC. NĂSCOCITOR. PRICEPUT.
SCORNEÁLĂ	s.	1. v. fantezie.2. v. minciună.
SCORNÍ	vb.	I. 1. v. inventa.2. a inventa, a născoci, a plăsmui, a ticlui, (livr.) a fabula, (pop.) a scoate, a stîrni, (reg.) a scornoci, (înv.) a băsni, (fig.) a broda, a fabrica, a țese, a urzi, (fig. rar) a tăia, (fig. înv.) a ascuți. (A ~ ceva pe socoteala cuiva
scorní	vb.	v. AGITA. AŢÎŢA. CAUZA. DECLANŞA. DEŞTEPTA. DETERMINA. DEZLĂNŢUI. FIXA. GENERA. HOTĂRÎ. INCITA. INSTIGA. INSTITUI. ISCA. IZBUCNI. ÎNTĂRÎTA. ÎNTOCMI. NAŞTE. ORÎNDUI. PORNI. PRICINUI. PRILEJUI. PRO-DUCE. PROVOCA. RÎCÎI. RÎNDUI. SCORMONI. SCULA. SCURMA. STAB
*SCORNÍCI	s.	(reg.) puricei (pl.). (Mîncarea nu-mită ~.)
SCORNÍRE	s.	I. 1. v. inventare.2. v. fantezie.3. in-ventare, născocire, plăsmuire, ticluire, (fig.) urzire. (~ unei minciuni.)4. v. minciună. II. 1. v. hăi-tuire.2. bătaie. (~ peştilor.)
scorníre	s.	v. DECLANŞARE. DEZLĂNŢUIRE. ISCARE. IZBUCNIRE. ÎNCEPERE. PORNIRE. PRODUCERE. STÎRNIRE. VENIRE.
SCORNÍT	adj.	1. v. imaginar.2. v. mincinos.
scornitór	s.	v. CREATOR. FĂURITOR. ÎNFĂP-TUITOR. NĂSCOCITOR. PLĂSMUITOR. REALI-ZATOR.
SCORNITÚRĂ	s.	1. v. invenție.2. v. minciună.
scornocí	vb.	v. INVENTA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI.
SCOROÁMBĂ	s.	(BOT.) porumbă, porumbea, (Transilv.) corobeață, (prin Olt.) tîrnoslivă. (Fructul porumbarului se numeşte ~.)

scorogói	s.	v. BUNDIȚA-VÎNTULUI.
SCOROJEÁLA	s.	v. coşcoveală.
SCOROJÍ	vb.	1. a se coji, a se descuama, a se jupui, (pop.) a se jupi, (înv.) a se tărîța. (Pielea i s-a ~.)2. v. coşcovi.3. (pop.) a se sfarogi. (Lemnul s-a ~.)
SCOROJÍRE	s.	v. coşcovire.
SCOROJÍT	adj.	1. v. coşcovit.2. (pop.) sfarogit. (Scîndură ~.)
SCOROJITÚRA	s.	v. coşcoveală.
scorombár	s.	v. PORUMBAR. PORUMBEL.
scorpát	s.	v. SOC.
scorpénă	s.	v. PORC-DE-MARE. SCORPIE-DE-MA-RE.
scórpia	s.	art. v. SCORPIONUL.
scorpia cărților	s.	v. SCORPIONUL DE CĂRȚI.
scorpia de hîrtíe	s.	v. SCORPIONUL DE CĂRȚI.
SCÓRPIE	s.	(ZOOL.) 1. scorpion. (Înțepătură de ~.)2. scorpie-de-mare (Scorpaena porcus) = porc-de-mare, (rar) scorpenă.
SCORPIÓN	s.	1. (ZOOL.) scorpie.2. (ZOOL.) scorpionul de cărți (Chelifer cancroi-des) = (rar) chelifer, scorpia cărților, scorpia de hîrtie.3. (ASTRON.; art.) (pop.) scorpia (art.).
scortelí	vb.	v. CĂUTA. COTROBĂI. RĂSCOLI. SCORMONI. SCOTOCI. UMBLA.
SCORȚÁR	s.	(ORNIT.) 1. (Certhia familiaris) scor-țăraş, scorțărel, (reg.) cojaiță, cojar, cojoaică, pasăre-mînuitoare.2. (Sitta europeaea caesia) (reg.) bocănitoare, cățărătoare, ciocîrleț, țiclău, țiclete, țoi,
scorțár	s.	v. ȚICLEAN.
scorțălí	vb.	v. COJI. DESCOJI. JUPUI.
SCORȚĂRÁŞ	s.	v. scorțar.
SCORȚĂRÉL	s.	v. scorțar.
scorți	vb.	v. CARTONA. LEGA.
scorțícă	s.	v. SCORȚIŞOARĂ.
SCORȚIŞOÁRĂ	s.	(înv. şi reg.) scoarță dulce, (reg.) fohoi, scorțică, scorțuță, țimet, scorțiță dulce, (înv.) casia. (Zahăr cu ~.)
scorțitór	s.	v. LEGĂTOR.
scorțitoríe	s.	v. LEGĂTORIE.
scorțiță dúlce	s.	v. SCORȚIŞOARĂ.
SCORȚONÉRĂ	s.	(BOT.; Scorzonera hispanica) salsifi, (reg.) salată-de-iarnă.
SCORȚORÓS	adj.	v. SCORȚOS.
SCORȚÓS	adj.	1. v. aspru.2. (reg.) scorțoros. (Trunchi, copac ~.)3. (reg.) scorțoşat. (Mînă, piele ~oasă.)
scorțós	adj.	v. RIGID.
scorțoşát	adj.	v. SCORȚOS.
scorțotínă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
scorțúță	s.	v. SCORȚIŞOARĂ.
scorúmnic	adj.	v. TIMPURIU. VĂRATIC.
SCORÚŞ	s.	(BOT.; Sorbus aucuparia) (reg.) meri-şor, mersină, sorb, lemn-cîinesc, lemn-pucios, pomul-ursului.
scorúş	s.	v. SORB.
scoruş-nemțésc	s.	v. MOŞMON.
SCOS	adj.	v. anulat.

scos	adj.	v. BOLTIT. BOMBAT. PROEMINENT.
SCOS	s.	scoatere. (~ul cartofilor din pămînt.)
scosătúră	s.	v. IEŞIND. IEŞITURĂ. PROEMI-NENŢĂ. PROTUBERANŢĂ. RIDICĂTURĂ.
SCOTCH	s.	whisky scoţian.
SCOTOCEÁLĂ	s.	v. căutare.
SCOTOCÍ	vb.	1. v. căuta.2. (rar) a se scobi, a se scurma. (Se ~ prin buzunare.)
scotocí	vb.	v. AŢÎŢA. ÎNTEŢI. ÎNVIORA. RÎCÎI. SCORMONI. SCURMA.
SCOTOCÍRE	s.	căutare, cotrobăială, cotrobăire, cotrobăit, scotoceală, scotocit.
SCOTOCÍT	adj.	cotrobăit, răscolit, (înv. şi reg.) scorbelit, (reg.) rostopolit. (Toată casa era ~.)
SCOTOCÍT	s.	căutare, cotrobăială, cotrobăire, cotrobăit, scotoceală, scotocire.
SCOTOCITÓR	adj.	atent, cercetător, iscoditor, pătrunzător, scormonitor, scrutător, sfredelitor, străpungător. (Un ochi ~.)
scoţătúră	s.	v. IEŞIND. IEŞITURĂ. PROEMI-NENŢĂ. PROTUBERANŢĂ. RIDICĂTURĂ.
SCOVÁRDĂ	s.	minciună, minciunea, minciunică, uscăţea, uscăţică, (Transilv. şi Ban.) pancovă, (prin Ban. şi sud-vestul Transilv.) pup, (Mold.) surcele (pl.). (A mîncat o ~.)
scovárdă	s.	v. CLĂTITĂ.
scovîrdá	vb.	v. ARCUI. CURBA. ÎNCOVOIA. ÎNDOI.
scovîrdát	adj.	v. ARCUIT. CURB. CURBAT. ÎN-COVOIAT. ÎNDOIT.
scovîrlíe	s.	v. BULB. GLOB. ORBITĂ.
scrab	s.	v. SOR-CU-FRATE.
scrábă	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU.
scrámură	s.	v. BUCĂŢICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
scrápină	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
SCRÉME	vb.	a se căzni, (reg.) a se munci. (Se ~ pentru evacuare fecalelor.)
SCRÉMET	s.	v. scremut.
scrémet	s.	v. EXCREMENT. FECALE.
scremúş	s.	v. SCREMET. SCREMUT.
SCREMÚT	s.	scremet, (reg.) scremuş.
SCRIB	s.	1. (IST.) diac, grămătic, logofăt, pisar, scriitor, uricar. (~ în cancelariile din ţările române.)2. copist, (înv.) prescriitor, (depr.) conţopist. (Era ~ la prefectură.)3. (rar) scri-băreţ. (~ la un ziar.)
scribăréţ	s.	v. SCRIB.
SCRÍE	vb.	1. v. înregistra.2. v. crea.3. (înv.) a semna. (Îi ~ despre ...)4. v. coresponda.5. v. co-labora.6. v. conţine.7. v. prevedea.8. v. arăta.9. v. expedia.
scríe	vb.	v. CONTURA. COPIA. DA. DESCRIE. DESENA. DESTINA. EDITA. EXPUNE. HĂRĂZI. HOTĂRÎ. IMPRIMA. INDICA. INVENTARIA. ISCĂLI. ÎNCONDEIA. ÎNCORPORA. ÎNFĂŢIŞA. ÎNREGISTRA. ÎNROLA. MENI. ORÎNDUI. PICTA. PREDESTINA. PRESCRIE. PREZENTA. PUBLICA. RECENZA. RECOMANDA. REC
SCRÍERE	s.	1. (înv.) scrisoare. (~ literelor alfabe-tului.)2. (înv.) scriptură, scrisoare. (Vorbire şi ~.)3. v. caligrafiere.4. (înv.) scrisoare. (~ au luat-o de la romani.)5. v. creare.6. v. lucrare.7. v. carte.8. scriere dramatică v. piesă.9. (înv. şi pop.) slovă.
scríere	s.	v. DESCRIERE. EXPUNERE. ÎNCOR-PORARE. ÎNFĂŢIŞARE. ÎNROLARE. PREZEN-TARE. RECRUTARE. REDARE. ZUGRĂVIRE.
scriere în scúrt	s.	v. PRESCURTARE. REZUMAT.

SCRIITÓR	s.	1. literat, om de litere, (rar) beletrist, condeier, (înv.) literator, (latinism înv.) scriptor. (Un mare ~.)2. autor. (~ul meu preferat.)3. (IST.) diac, grămătic, logofăt, pisar, scrib, uricar. (~ în cancelariile din ţările române.)
scriitór	s.	v. AUTOR. BIROU. DESENATOR. PICTOR.
scriitoráş	s.	v. CONŢOPIST.
scriitor de pământ	s.	v. GEOGRAF.
SCRIITORICÉSC	adj.	literar. (Breasla ~ească.)
scriitoríe	s.	v. BELETRISTICĂ. CANCELARIE. LITERATURĂ. LITERE.
SCRIITÚRĂ	s.	condei, scris, (pop.) slovă. (Are o ~ regulată.)
scriitúră	s.	v. GRAFIE. LUCRARE. OPERĂ. SCRIERE. SCRIS. TEXT.
scrijéle	s. pl.	v. JUMĂRI.
SCRIJELEÁLĂ	s.	v. scrijelitură.
SCRIJELÍ	vb.	a cresta, a zgîria, (rar) a hîrşîi, a scobi, (înv.) a semna. (A ~ bancile cu briceagul.)
scrijelí	vb.	v. GRAVA.
SCRIJELÍT	adj.	crestat, zgîriat. (O bancă ~.)
SCRIJELITÚRĂ	s.	crestătură, scrijeleală, zgîrietură, (Transilv. şi Maram.) sferdítură. (O ~ pe supra-faţa băncii.)
SCRIN	s.	comodă, (înv.) sicriu, şifonier. (~ cu două sertare.)
scrínte	s.	v. LILIAC.
scrintée	s.	v. COADA-RACULUI. SCRÎNTITOARE.
SCRIPCÁR	s.	1. v. lăutar.2. (ENTOM.; Saperda) plopar, (reg.) cobzar, ţigănaş.
SCRÍPCĂ	s.	v. vioară.
scripcăráş	s.	v. GREIER DE CÎMP.
SCRÍPETE	s.	(TEHN.) 1. muflă, palan. (~ pentru ridicarea greutăţilor.)2. căluş. (~ la iţele răz-boiului de ţesut.)
scripisí	vb.	v. PARAFA.
scripisíre	s.	v. PARAFARE.
scripisít	adj.	v. PARAFAT.
scríptic	adj.	v. SCRIS.
scriptológ	s.	v. BIROCRAT. CONŢOPIST.
scriptologíe	s.	v. BIROCRATISM. BIROCRAŢIE.
scríptor	s.	v. LITERAT. OM DE LITERE. SCRIITOR.
scriptóriu	s.	v. BIROU.
SCRIPTÚRĂ	s.	(BIS.) biblie, sfînta scriptură.
scriptúră	s.	v. CONSEMNARE. EPISTOLĂ. EPIS-TOLIE. INDICAŢIE. INSCRIPŢIE. ÎNREGIS-TRARE. LUCRARE. MENŢIONARE. OPERĂ. ORTOGRAFIE. PRECIZARE. PRESCRIPŢIE. PREVEDERE. SCRIERE. SCRIS. SCRISOARE. SPECIFICARE. TEXT.
scripturístic	adj.	v. SCRIS.
SCRIS	adj.	1. (înv.) semnat. (Un text ~.)2. (rar) scriptic. (Limbaj oral şi limbaj ~.)3. (înv.) scrip-turistic. (Examen
scris	adj.	v. DESENAT. PICTAT. ZUGRĂ-VIT.
SCRIS	s.	1. condei, grafie, scriitură, (pop.) slovă. (Are un ~ regulat.)2. (rar) caligrafie. (~ îngrijit, clar.)3. scriere, (rar) scriitură, (înv. şi pop.) scrisoare, slovă, (înv.) scriptură. (Avea un ~ frumos.)4. grafie, scriere, (rar) scriitură. (I-a recunoscut
scris	s.	v. ACT. DOCUMENT. DOVADĂ. EPISTOLĂ. EPISTOLIE. HÎRTIE. IZVOR. ÎNSCRIS. PIESĂ. SCRISOARE.

scrísă	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
SCRISOÁRE	s.	1. epistolă, epistolie, (astăzi rar şi fam.) misivă, (înv. şi pop.) carte, răvaş, (reg.) scris, (prin Ban.) propis, (înv.) depeşă, poslanie, scriptură. (I-am expediat prin poştă o ~.)2. (LIT.) epistolă. (O ~ de Gr. Alexandrescu.)3. (EC.) scrisoare de trăs
scrisoáre	s.	v. ACT. CARTE. CULTURĂ. CUNOŞ-TINŢE. DESCRIERE. DOCUMENT. DOVADĂ. EXPUNERE. HÎRTIE. INDICAŢIE. INDICIU. INSTRUCŢIE. IZVOR. ÎNFĂŢIŞARE. ÎNSCRIS. ÎNVĂŢĂTURĂ. LUCRARE. MĂRTURIE. OPERĂ. PIESĂ. PILDĂ. PREGĂTIRE. PREZENTARE. PROBĂ. REDARE. SCRIERE. SCRIS. SEMN.
SCRISORÍCĂ	s.	(pop.) răvăşel.
scrisorícă	s.	v. BILET.
scriví	vb.	v. GEME. LAMENTA. SCÎNCI. TÎNGUI. VĂITA.
SCRÎNCIOB	s.	dulap, leagăn, (înv. şi reg.) scîrcium, (reg.) huiţ, (Transilv.) vîrtej, (Ban.) vîrtiloi, (prin Transilv.) zdrîncă. (S-a dat în ~ la moşi.)
SCRÎNTEÁLĂ	s.	1. v. luxaţie.2. v. entorsă.
scrînteálă	s.	v. ALIENARE. ALIENAŢIE. BOALĂ. MINTALĂ. DEMENŢĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ŢICNEALĂ.
SCRÎNTÍ	vb.	v. luxa.
scrîntí	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ŢICNI.
SCRÎNTÍRE	s.	v. luxaţie.
SCRINTÍT	adj.	v. luxat.
scrîntít	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT.
SCRÎNTITOÁRE	s.	(BOT.) 1. (Potentilla supina) (reg.) gălbenuşă.2. (Potentilla argentea) (reg.) scrintee.
scrîntitoáre	s.	v. BURUIANĂ-DE-CINCI-DEGETE. CIUMĂREA. COADA-RACULUI. DREŢE. DUMI-NECEA. LOTUS. SCLIPEŢ.
SCRÎNTITÚRĂ	s.	1. v. luxaţie.2. v. entorsă.
scrîntiţă	s.	v. BOB-DE-ŢARINĂ.
SCRÎŞNET	s.	1. scrîşnire, scrîşnit, scrîşnitură. (~ul dinţilor.)2. v. scîrţîit.
SCRÎŞNÍ	vb.	1. (Mold. şi Transilv.) a crîşca. (A ~ din dinţi.)2. a scîrţîi. (Cheia ~ în broască).
SCRÎŞNÍRE	s.	1. v. scrîşnet.2. v. scîrţîit.
SCRÎŞNÍT	S.	1. v. scrîşnet.2. v. scîrţîit.
SCRÎŞNITÚRĂ	s.	v. scrîşnet.
scroafa-cu-purcéi	s.	v. PORCII.
SCROÁFĂ	s.	(ZOOL.) purcea, (pop.) poarcă, (reg.) măscuroaică, măscuroaie.
scroáfă	s.	v. CONTRABAS.
scroafă-de-báltă	s.	v. BÎTLĂNAŞ.
scrob	s.	v. JUMĂRI. OMLETĂ. TENCUIALĂ.
SCROBEÁLĂ	s.	1. v. apret.2. scrobeală albastră v. albăstreală.3. (reg.) mînjeală. (Cu ~ se ung firele urzelii.)
SCROBÍ	vb.	v. apreta.
scrobí	vb.	v. ALBĂSTRI.
SCROBÍRE	s.	v. apretare.
SCROBÍT	adj.	v. apretat.
scrobít	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALO-MAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. RIGID. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.

SCROBÍT	s.	v. apretare.
scrobós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
scroboteálă	s.	v. TESCOVINĂ.
scrofăí	vb.	v. PORCĂI.
scrofărie	s.	v. PORCĂRIE.
SCROFÍȚĂ	s.	(ZOOL.) (rar) scrofuliță, scrofușoară.
scrofiță	s.	v. BOIȘTEAN. PITULICE. PURCELUȘĂ. STÎRC MIC. STÎRC PITIC.
scrofuláre	s.	v. BUBERIC.
SCRÓFULĂ	s.	(MED.) 1. (la pl.) scrofuloză, (reg.) cîrtiță, (Transilv.) șui. (Om bolnav de ~.)2. (pop.) gîlcă, (reg.) cîrtiță, moimă, uimă, (Mold. si Bucov.) jolnă. (I-a apărut o ~.)
scrofulíță	s.	v. SCROFIȚA.
SCROFULÓZĂ	s.	(MED.) scrofule (pl.), (reg.) cîrtiță, (Transilv.) șui.
scrofușoáră	s.	v. SCROFIȚĂ.
scrombăí	vb.	v. DEFORMA. SCÎLCIA. STRÎMBA.
scrombăít	adj.	v. DEFORMAT. SCÎLCIAT. STRÎMB. STRÎMBAT.
SCROT	s.	(ANAT.) (pop.) punga boașelor, (reg.) săculeț.
SCRUM	s.	1. zgură. (Pîinea din cuptor s-a făcut ~.)2. arsură. (~ul de pe fundul unui vas.)
scrum	s.	v. CENUȘĂ. FUNINGINE.
SCRUMBÍE	s.	(IHT.) (prin Transilv.) aringă.
scrumbioáră	s.	v. GINGIRICĂ.
scrumbíță	s.	v. RIZEAFCĂ.
scrumélniță	s.	v. SCRUMIERĂ.
scrumíe	s.	v. SCRUMIERĂ.
SCRUMIÉRĂ	s.	(rar) cenușar, cenușieră, scrumel-niță, scrumie, scuturătoare, (Mold. și Transilv.) cenușerniță.
SCRUPULÓS	adj.	1. v. conștiincios.2. v. amănunțit.3. v. pedant.
SCRUPULOZITÁTE	s.	1. v. conștiinciozitate.2. v. mi-gală.
SCRUTÁ	vb.	1. v. privi.2. a iscodi, (fig.) a scor-moni, a sfredeli, a străpunge. (Îl ~ cu privirea.)3. v. examina.
SCRUTÁRE	s.	v. examinare.
SCRUTĂTÓR	adj.	1. v. atent.2. v. perspicace.
scrutător	s.	v. CERCETĂTOR. OM DE ȘTIINȚĂ.
SCRUTÍN	s.	v. alegeri.
SCÚFĂ	s.	v. tichie.
scúfă	s.	v. BONETĂ. BONEȚICĂ. SCUFIE. SCU-FIȚĂ.
SCUFÍE	s.	I. 1. v. bonețică.2. (înv. și reg.) scufă. (~ pentru femei.) II. (BOT.) caliptră, piloriză, zonă apicală. (~ este un țesut protector.)
SCUFÍȚĂ	s.	1. v. bonețică.2. v. tichie.
SCUFUNDÁ	vb.	1. a (se) îneca. (Ambarcația s-a ~.)2. v. afunda.3. (reg.) a se sodomi. (Pămîntul s-a ~.)
scufundá	vb.	v. APUNE. ASFINȚI. AȚINTI. CO-BORÎ. DISPĂREA. FIXA. PIERI. PIRONI. PLECA. ȚINTI. ȚINTUI.
scufundáci	s.	v. BODÎRLĂU. CORCODEL. CUFUNDAC. CUFUNDAR.
scufundár	s.	v. BODÎRLĂU. CORCODEL. CUFUNDAR.
SCUFUNDÁRE	s.	1. imersiune, submersiune. (~ a unui submarin.)2. înecare. (~ ambarcației.)3. v. afundare.4. prăbușire, surpare. (~ pămîn-tului.)

SCUFUNDÁT	adj.	înecat. (Navă ~.)
SCUFUNDĂTÚRĂ	s.	1. v. adînci tură.2. v. surpă-tură.
scufundíș	s.	v. SCUFUNDĂTURĂ. SURPĂTURĂ.
SCUIPÁ	vb.	1. a expectora.2. (reg.) a hraconi, (Mold. şi Bucov.) a stupi.
scuipare de sînge	s.	v. HEMOPTIZIE.
SCUIPÁT	s.	1. expectorație, flegmă, spută.2. sa-livă, scuipătură, spută, (rar) apă, (pop.) stupit.
scuipatul-cúcului	s.	v. STUPITUL-CUCULUI.
scuipatul-drácului	s.	v. COȚOFANĂ.
SCUIPĂTÚRĂ	s.	1. (Mold. şi Bucov.) stupitură.2. salivă, scuipat, spută, (rar) apă, (pop.) stupit.
SCUL	s.	(înv. şi reg.) sucitură, (Mold.) căleapă, (înv.) mătărîngă. (~ de lînă.)
SCULÁ	vb.	1. v. trezi.2. v. învia.3. v. ridica.4. a (se) ridica. (Se ~ în picioare.)
sculá	vb.	v. CREŞTE. DECLANŞA. DEZLĂNȚUI. FORTIFICA. ISCA. IZBUCNI. ÎNDREPTA. ÎNFI-RIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTĂRI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. NORMALIZA. PORNI. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. RECONFORTA. REDRESA. REFACE. RESTABILI. REVOLTA. RIDICA. STÎRNI. TĂMĂDUI. TONIFICA. VINDECA
sculaménț	s.	v. BLENORAGIE. GONOREE.
SCULÁRE	s.	1. v. trezire.2. înviere, (înv.) sculat, scultoare, scultură. (~ din morți.)3. ridicare, sculat. (~ de pe scaun.)
sculáre	s.	v. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNSĂ-NĂTOŞIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂVENIRE. LECUIRE. NORMALIZARE. RĂSCOALĂ. RĂSCU-LARE. RĂZMERIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REDRESARE. REFACERE. RESTABILIRE. RE-VOLTĂ. RIDICARE. TĂMĂDUIRE.
SCULÁT	adj.	1. deştept, treaz. (Deşi dimineață, toți erau ~ți.)2. ridicat. (Stă ~, nu jos.)
sculát	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
SCULÁT	s.	1. v. trezire.2. v. ridicare.
sculát	s.	v. ÎNVIERE. SCULARE.
SCÚLĂ	s.	v. instrument.
scúlă	s.	v. ARMĂ. BIJUTERIE. CATEGORIE. FEL. GEN. GIUVAER. ODOR. PODOABĂ. SOI. SPECIE. SPEȚĂ. TIP.
sculătoáre	s.	v. BUJOREL. GEMĂNARIȚĂ. ÎN-DREPTARE. ÎNVIERE. NORMALIZARE. POROINIC. REDRESARE. REFACERE. SALEP. SCULARE. UNTUL-VACII.
sculătór	s.	v. DEŞTEPTĂTOR.
sculătór	s., adj.	v. ADVERSAR. DUŞMAN. INA-MIC. POTRIVNIC. VRĂJMAŞ.
sculătúră	s.	v. ÎNVIERE. SCULARE.
scúle	s. pl.	v. ODOARE.
sculeáță	s.	v. INSTRUMENT. SCULĂ. UNEALTĂ. USTENSILĂ.
sculí	vb.	v. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. SFÎRŞI. TERMINA.
SCULPTÁ	vb.	1. a ciopli, a săpa, a tăia, (rar) a scobi, (Transilv. şi Maram.) a sferdi. (A ~ în piatră un bust.)2. a modela. (A ~ marmura.)
SCULPTÁRE	s.	1. cioplire, cioplit, modelare, săpare, săpat, sculptat, tăiat, tăiere, (înv.) săpătură. (~ unui bloc de marmură.)2. modelare. (~a unui bust.)
SCULPTÁT	adj.	1. cioplit, modelat, săpat, tăiat. (Construcție împodobită cu ziduri ~.)2. modelat. (Marmură ~.)
SCULPTÁT	s.	v. sculptare.
SCÚLPTOR	s.	(pop.) săpător, (înv.) cioplitor, scobitor. (~ în marmură.)

SCULPTÚRĂ	s.	(înv.) cioplitură, săpătură, scobitură. (Învaţă ~; o ~ în marmură.)
scump	adj.	v. ADUNĂTOR. ALES. AMĂNUNŢIT. APARTE. ATENT. CRUŢĂTOR. DEOSEBIT. DIS-TINS. ECONOM. METICULOS. MIGĂLOS. MI-NUŢIOS. PĂSTRĂTOR. RIGUROS. SCRUPULOS. SERIOS. STRÎNGĂTOR.
SCUMP	adj., s.	1. adj. costisitor, (înv. şi reg.) bănos, (înv.) costător. (Lucruri ~.)2. adj. preţios, rar, valoros. (Bijuterii ~.)3. adj. bogat, luxos, preţios. (Haine ~.)4. adj. v. exorbitant.5. adj. drag, iubit, îndrăgit, (fig.) dulce. (Fiinţă ~.)6. s. drag, iubit. (
scump	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
scumpăciúni	s. pl.	v. SCUMPETURI.
scumpărá	vb.	v. ACHIZIŢIONA. CUMPĂRA. DA. IZBĂVI. ÎMPRUMUTA. LUA. MÎNTUI. PROCURA. PURIFICA. RĂSCUMPĂRA. SALVA. TÎRGUI.
scumpărătoáre	s.	v. ACHIZIŢIONARE. CUM-PĂRARE. CUMPĂRAT. LUARE. PROCURARE. TÎRGUIRE.
scumpătáte	s.	v. ATENŢIE. AVARIŢIE. CALICENIE. CALICIE. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINŢĂ. CHIBZU-IRE. CUMINŢENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. EXACTITATE. EXACTITUDINE. GRIJĂ. ÎNŢELEP-CIUNE. JUDECATĂ. LIPSĂ. MĂSURĂ. METICU-LOZITATE. MIGALĂ. MIGĂLEALĂ. MINTE. MINUTIOZITATE. MIZERIE. MODERA
scumpeálă	s.	v. SCUMPETE.
scumpénie	s.	v. AVARIŢIE. CALICENIE. CALICIE. SCUMPETE. ZGÎRCENIE.
scumpénii	s. pl.	v. SCUMPETURI.
SCUMPÉTE	s.	1. (înv. şi pop.) scumpătate, (înv.) scumpeală, scumpenie. (Era o ~ de nedescris.)2. (rar) scumpătate. (Ce mai faci, ~?)
scumpéte	s.	v. AVARIŢIE. BELŞUG. BOGĂŢIE. BUNĂSTARE. CALICENIE. CALICIE. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. PROSPERITATE. SĂRĂCIE. ZGÎRCENIE.
SCUMPÉTURI	s. pl.	(înv.) scumpăciuni (pl.), scumpenii (pl.), scumpii (pl.). (Ce de mai ~ avea în ladă!)
SCUMPÍ	vb.	1. v. majora.2. v. lăcomi.3. a se zgîrci, (reg.) a se hîrsi. (S-a ~ şi a pierdut ocazia.)
scumpíe	s.	v. AVARIŢIE. BELŞUG. BOGĂŢIE. BUNĂSTARE. CALICENIE. CALICIE. LEMNUL-VÎN-TULUI. LILIAC. OŢETAR. PROSPERITATE. ZGÎR-CENIE.
scumpíi	s. pl.	v. SCUMPETURI.
scumpínă	s.	v. SIRINDERICĂ.
SCUMPÍRE	s.	v. majorare.
SCUND	adj.	1. mărunt, mic, scurt, (rar) scundac. (Un om ~ de statură.)2. jos, mărunt, mic, (reg.) pitulat. (Casă ~.)3. v. pitic.
scundác	adj.	v. MĂRUNT. MIC. SCUND. SCURT.
SCUNDICÉL	adj.	scunduţ, scurticel. (Un om ~.)
SCUNDÚŢ	adj.	scundicel, scurticel. (Un om ~.)
scurá	vb.	v. IZBĂVI. MÎNTUI. PURIFICA. RĂS-CUMPĂRA. SALVA.
scúre	vb.	v. IZVORÎ. VENI.
scurgătoáre	s.	v. DEVERSOR. SĂCULEŢ. SCUR-GERE. SEDILĂ. STAVILĂ. STĂVILAR. ZĂGAZ.
SCÚRGE	vb.	1. a se prelinge, (pop.) a pica, (înv. şi reg.) a pişti. (Vinul se ~ din vas.)2. a se strecura. (Lichidul se ~ prin fisura vasului.)3. (înv. şi reg.) a strînge. (~ brînza proaspătă prin sedilă.)4. v. curge.5. v. infiltra.6. v. pe-rinda.7. v. trece.8. a tr
scúrge	vb.	v. ASANA. CURGE. DESCĂRCA. DESECA. DEŞERTA. EXTORCA. GOLI. SECA. VĂRSA.

SCÚRGERE	s.	1. prelingere, (rar) prelinsătură, scursoare, scursură. (~ unui lichid din vas.)2. strecurare. (~ unui lichid printr-o spărtură.)3. (concr.) (reg.) scurgătoare. (În zid e practicată o ~.)4. v. perindare.5. v.
scúrgere	s.	v. BLENORAGIE. GONOREE. LEUCO-REE. OTOREE.
SCURMÁ	vb.	1. a rîcîi, a scormoni, (rar) a scotoci, (înv., pop. şi fam.) a scociorî, (înv. şi reg.) a scodoli, a scorbeli, (reg.) a răcăli, a răşchia, a scodormoli, (prin Mold.) a rîcălui, (Transilv. şi Maram.) a scorni. (Găinile ~ pămîntul.)2. a scor-moni, (pop.) a
scurmá	vb.	v. ARA. SCOTOCI.
SCURMÁRE	s.	rîcîială, rîcîit, rîcîitură, scormonire, scurmătură, (înv., pop. şi fam.) scociorîre, sco-ciorît. (~ pămîntului cu ghearele.)
SCURMÁT	adj.	rîcîit, scormonit, (reg.) scofelit, scorbelit. (Pămînt ~.)
SCURMATÚRĂ	s.	v. scurmare.
SCURS	adj.	prelins. (Lichid ~.)
scurs	s.	v. CURENT. CURS.
scursoáre	s.	v. BLENORAGIE. CURENT. CURS. DIAREE. GONOREE. LEUCOREE. PRELINGERE.
scursóri	s. pl.	v. LĂTURI. SPĂLĂTURĂ. ZOAIE.
SCURSÚRĂ	s.	(depr.) adunătură, gloată, strînsură, şleahtă, (Ban.) zbor. (Nu e decît o ~ de neispră-viți.)
scursúră	s.	v. ALBIE. BLENORAGIE. CURS. DIAREE. DIZENTERIE. FĂGAŞ. GONOREE. LEUCOREE. MATCĂ. PRELINGERE. SCURGERE. VAD. VĂRSARE.
scurt	adj.	v. ÎNCUIAT. ÎNGUST. LIMITAT. MĂR-GINIT. OBTUZ. PUȚIN. REDUS.
SCURT	adj., adv.	1. adj. mic, redus, restrîns. (Un text ~.)2. adj. v. concis.3. adj. v. scund.4. adj. mic. (Creion ~.)5. adj. mic. (Vara noaptea-i ~.)6. adj. v. puțin.7. adv. strîns. (Apucă iapa ~ de căpăstru.)8. adv. brusc, deodată, fulgerător, instantaneu, odată, repede
SCURTÁ	vb.	1. a micşora, a prescurta, a reduce. (Mai ~ din text.)2. v. prescurta.3. v. abrevia.4. (reg.) a reteza. (A ~ o haină.)5. a tăia. (Mai ~ din poale.)6. a tăia. (A ~ drumul peste cîmp.)7. v. micşora.
scurtá	vb.	v. AJUNGE. DECAPITA. PRINDE. REDUCE. SIMPLIFICA. TĂIA.
SCURTÁRE	s.	1. micşorare, prescurtare, reducere. (~ unui text.)2. v. prescurtare.3. v. abreviere.4. tăiere. (~ drumului peste cîmp.)5. v. mic-şorare.
scurtáre	s.	v. MICIME. SCURTIME.
SCURTÁT	adj.	1. v. prescurtat.2. concentrat, prescurtat, redus, rezumat, (fig.) comprimat, con-densat. (O expunere ~.)3. v. abreviat.4. v. tuns.
scurtát	adj.	v. DECAPITAT.
SCÚRTĂ	s.	(MED.) uimă, (reg.) moimă, (Mold.) boşoalcă.
scúrtă	s.	v. ADENITĂ.
SCURTĂTÚRĂ	s.	v. retevei.
scurtéi	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
SCURTÉICĂ	s.	caţaveică, (rar) zoavă. (~ se poarta la ţară.)
SCURTEICÚȚĂ	s.	(reg.) camizol, capoțel, ciupag, polcuță. (Purta o ~.)
SCURTICÉL	adj.	1. scundicel, scurtuț. (Un om ~.)2. micuț, (pop.) micşor, (înv. şi reg.) scurtişor, (reg.) scurtuț. (O haină cam ~ică.)
SCURTÍME	s.	1. micime. (~ textului.)2. v. con-cizie.3. micime, (înv.) scurtare. (~ vieții umane.)
scurtişór	adj.	v. MICUȚ. SCURTICEL.
scurtúț	adj.	v. MICUȚ. SCURTICEL.
SCUT	s.	(MIL.) pavăză, (înv.) aspidă, calcan. (Ostaş cu ~ şi suliță.)

scut	s.	v. APĂRARE. APĂRĂTOARE. ARMOARII. BLAZON. EMBLEMĂ. GARDĂ. GRIJĂ. OCROTIRE. PROTECȚIE. SPRIJIN. STEMĂ. ŞOPRON.
scutár	s.	v. BACI. SCUTIER.
scuteálă	s.	v. ADĂPOST. APĂRARE. DISPENSĂ. OCROTIRE. PROTECȚIE. SCUTIRE. SPRIJIN.
SCÚTEC	s.	cîrpă, (înv. şi reg.) rantie, (Mold. şi Bucov.) pelincă. (~ pentru sugaci.)
SCUTECÉL	s.	(reg.) pelincuță. (~ pentru sugaci.)
SCUTÉLNIC	s.	(IST.) (înv.) scutnic. (~ boieresc, domnesc.)
SCUTÍ	vb.	1. v. absolvi.2. a dispensa. (Îl ~ de gimnastică.)3. a slăbi. (~-mă cu întrebările!)
scutí	vb.	v. ADĂPOSTI. APĂRA. ASCUNDE. DOSI. FERI. MISTUI. OCROTI. PĂSTRA. PĂZI. PRO-
SCUTIÉR	s.	(IST.) (înv.) scutar. (~ul unui cavaler.)
scutínță	s.	v. APĂRARE. DISPENSĂ. OCROTIRE. PROTECȚIE. SCUTIRE. SPRIJIN.
SCUTÍRE	s.	1. v. absolvire.2. dispensă, (înv.) scuteală, scutință. (~ de armată.)
scutíre	s.	v. APĂRARE. OCROTIRE. PROTECȚIE. SPRIJIN.
SCUTÍSM	s.	cercetășie.
scutít	adj.	v. ADĂPOSTIT. APĂRAT. FERIT. OCROTIT. PĂZIT. PROTEJAT. SIGUR.
scutitór	s.	v. APĂRĂTOR. OCROTITOR. PROTEC-TOR. SPRIJIN. SPRIJINITOR. SUSȚINĂTOR.
scútnic	s.	v. SCUTELNIC.
scútur	s.	v. ADIERE. BOARE. FIOR. FRIGURI. FRISOANE. PALĂ. SCUTURĂTURĂ. SUFLARE. SUFLU. TREMUR. TREMURĂTURĂ. TREMURICI. UNDĂ.
SCUTURÁ	vb.	1. v. agita.2. v. cutremura.3. v. zgîl-țîi.4. a clătina, a zgîlțîi, a zgudui, (pop.) a zgîlțîna, (reg.) a zbiciula, a zblendui, a zgîcina, (Mold.) a zbihui. (Îl ~ zdravăn ca să se scoale.)5. a se cutremura, a se înfiora, a tremura, a tresări. (Calul se ~
scuturá	vb.	v. ADMONESTA. ARUNCA. AZVÎRLI. CERTA. CRITICA. DĂSCĂLI. DEBARASA. DEGAJA. DESCOTOROSI. DEZBĂRA. DEZOBIŞNUI. DEZVĂȚA. DOJENI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNDEPĂRTA. ÎNLĂTURA. LĂSA. LEPĂDA. MORALIZA. MUS-TRA. PĂRUI. PRESĂRA. RĂSPÎNDI. SCĂPA. SEMĂNA. ZVÎRLI.
SCUTURÁRE	s.	1. v. cutremurătură.2. hîțînare, zgîlțîire, zguduire. (~ uşii.)3. v. hurducătură.4. v. dereticare.
scuturáre	s.	v. BĂTAIE. FÎLFÎIALĂ. FÎLFÎIRE. FÎLFÎIT. FÎLFÎITURĂ. FLUTURARE. FLUTURAT. ÎNDEPĂRTARE. ÎNLĂTURARE.
SCUTURÁT	adj.	dereticat. (O casă ~.)
scuturát	adj.	v. CURĂȚEL. ÎNGRIJIT. SPĂLAT. SPĂLĂȚEL.
scuturát	adv.	v. RITMAT. SACADAT. SĂLTAT. SĂLTĂREȚ. SĂLTĂTOR.
SCUTURÁT	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurducă-tură.3. v. dereticare.
scuturát	s.	v. BĂTAIE. FÎLFÎIALĂ. FÎLFÎIRE. FÎLFÎIT. FÎLFÎITURĂ. FLUTURARE. FLUTURAT.
scútură	s.	v. AMEȚEALĂ. VERTIJ. VÎRTEJ.
scuturătoáre	s.	v. SCRUMIERĂ. SITĂ. TEICĂ.
scuturătór	s.	v. HĂDĂRAG. TITIREZ.
SCUTURĂTÚRĂ	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurdu-cătură.3. v. zgîlțîitură.4. fior, (rar) scutur. (O ~ de frig.)5. v. frisoane.6. v. dereticare.
scuturătúră	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. CUTREMUR. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAȚIE. REPROŞ. SEISM. ZGUDUIALĂ. ZGUDUIRE. ZGUDUITURĂ.
scuț	s.	v. ȚURȚUR.

SCUZÁ	vb.	1. v. dezvinovăți.2. a ierta. (Vă rog să mă ~ pentru o clipă.)3. a justifica, a motiva. (Scopul ~
SCUZÁBIL	adj.	justificabil, motivabil. (Un argu-ment ~.)
scuzáre	s.	v. DEZVINOVĂȚIRE. DISCULPARE. JUSTIFICARE. MOTIVARE. MOTIVAȚIE. SCUZĂ.
scuzát	adj.	v. DEZVINOVĂȚIT. DISCULPAT. JUSTIFICAT. MOTIVAT.
SCUZÁȚI	interj.	iertați!, pardon!
SCÚZĂ	s.	1. v. dezvinovățire.2. iertare, (pop.) iertăciune, (înv.) pardon. (Cere ~e.)3. jus-tificare, motivare, motivație, (rar) scuzare, (înv.) răspuns. (Nu are nici o ~ pentru cele făcute.)4. v. motiv.
SEÁMĂ	s.	1. număr, serie, sumă. (A ridicat o ~ de probleme.)2. v. mulțime.3. rost, socoteală, (reg.) ogod. (Nu mai ştia ~ averii lui.)4. v. socoteală.5. cont, socoteală, (fig.) spate, spinare. (Cîte nu i se puneau în ~!)6. v. grijă.7. v. seamăn.
seámă	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. AVANTAJ. BENEFICIU. BIR. CALCUL. CATEGORIE. CINSTE. CINSTIRE. CÎŞTIG. CONDIȚIE. CONSIDERAȚIE. DARE. EPOCĂ. FEL. FOLOS. GEN. IMPOZIT. INTERVAL. ONOARE. PERIOADĂ. PREȚUIRE. PROFIT. RANG. RĂGAZ. RĂSTIMP. RESPECT. RÎNDUIALĂ. ROST. SOCOT
SEÁMĂN	s.	egal, pereche, potrivă, seamă. (Nu are ~ în lume.)
seánță	s.	v. ŞEDINȚĂ.
SEÁRĂ	s.	v. înserare.
SEÁRBĂD	adj.	1. dulceag, fad, insipid, (rar) spelb, (Transilv.) lihod, (Bucov.) lînced. (O mîncare ~.)2. v. fad.3. v. inexpresiv.
seárbăd	adj.	v. ACRIT. ACRU. ALTERAT. ANOST. BANAL. BĂTUT. BUHĂIT. DESCOMPUS. FERMENTAT. GALBEN. ÎMPUȚIT. ÎNĂCRIT. ÎNGĂLBENIT. MONOTON. NEINTERESANT. NESĂRAT. PAL. PALID. PLACID. PLICTICOS. PLICTISITOR. PRINS. PUHAV. SLAB. SPĂLĂCIT. STINS. STRICAT. UMFLAT. UNIFORM.
SÉBUM	s.	(BIOL.) (reg.) usuc, (înv.) smegmă.
SEC	adj.	1. v. secat.2. v. arid.3. v. uscat. (Tuse seacă.)4. găunos, gol. (Nuci ~.)5. (Transilv.) secăreț, (Olt.) secățiu. (Boabe de cereale ~.)6. (reg.) sterp. (Varză seacă.)
sec	adj.	v. ASPRU. ATROFIAT. COSTELIV. DEGENERAT. DEŞERT. FLĂMÎND. FLĂMÎNZIT. GOL. ÎNFOMETAT. JIGĂRIT. NEFERTIL. NEÎN-CĂRCAT. NEMÎNCAT. NEPRODUCTIV. NERODI-TOR. NESĂTUL. PARALIZAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT. RĂPCIUGOS. RĂSTIT. RIDICAT. SĂRAC. SECETO
sec	adj., s.	v. BLEG. INCAPABIL. INFIRM. INVALID. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NECAPABIL. NEGHIOB. NEPUTINCIOS. NEROD. NETOT. PRĂPĂDIT. PROST. PROSTĂNAC. SCHILOD. SLĂBĂNOG. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
sec	s.	v. POST.
SECÁ	vb.	1. (pop.) a se stîrpi, (prin vestul Munt.) a sicni. (Izvoarele au ~.)2. (rar) a (se) slei, (pop.) a (se) usca. (Seceta a ~ balta.)3. v. asana.4. a goli, a secătui, (astăzi rar) a slei. (A ~ vistieria.)5. v. extenua.
secá	vb.	v. ASASINA. ATROFIA. DEGENERA. ÎNGĂLBENI. OFILI. OMORÎ. PARALIZA. PĂLI. SUPRIMA. TRECE. UCIDE. USCA. VEŞTEJI.
SECÁNTĂ	s.	(MAT.) transversală.
SECÁRĂ	s.	(BOT.; Secale cereale) (reg.) hărană, salbă, secărea.
secără	s.	v. CHIMEN. CHIMION.
secară-álbă	s.	v. ALAC.
SECÁRE	s.	1. uscare. (~ pîrîului.)2. v. asanare.

SECÁT	adj.	1. sec, uscat, (înv. şi reg.) sterp. (Albia ~ a unui rîu.)2. v. asanat.3. gol, golit, secătuit, (astăzi rar) sleit. (O vistierie ~.)4. v. extenuat.
secát	adj.	v. DEŞERT. GOL. PARALIZAT. VID.
secát	adj., s.	v. INCAPABIL. INFIRM. INVALID. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. SCHI-LOD. SLĂBĂNOG.
secăciúne	s.	v. SECETĂ. USCĂCIUNE.
SECĂREÁ	s.	(BOT.; Bromus ramosus) (reg.) iar-ba-ovăzului, iarba-vîntului.
secăreá	s.	v. CHIMEN. CHIMION. MOLURĂ. OBSIGĂ. SECARĂ.
secăréț	adj.	v. SEC.
secărícă	s.	v. CHIMEN. CHIMION.
secăríță	s.	v. CHIMEN. CHIMION. PERIŞOR.
SECĂTUÍ	vb.	1. v. goli.2. (fig.) a stoarce. (Îl ~ de bani.)3. (înv. şi reg.) a slei. (A ~ ogorul.)4. v. ex-tenua.
SECĂTUÍRE	s.	v. extenuare.
SECĂTUÍT	adj.	1. v. gol.2. v. extenuat.
SECĂTÚRĂ	s.	1. v. canalie.2. v. lichea.
secătúră	s.	v. CURĂTURĂ. USCĂTURĂ.
secățíu	adj.	v. ARID. COSTELIV. JIGĂRIT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT. RĂPCIUGOS. SEC. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. USCAT. USCĂȚIV.
secățív	adj.	v. ARID. COSTELIV. JIGĂRIT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT. RĂPCIUGOS. SEC. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. USCAT. USCĂȚIV.
secerá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CULCA. DĂRÎ-MA. DECIMA. DISTRUGE. DOBORÎ. ÎNTINDE. LUNGI. NIMICI. POTOPI. PRĂBUŞI. PRĂPĂDI. PRĂVĂLI. RĂSTURNA. SFĂRÎMA. TRÎNTI. ZDROBI. ZVÎNTA.
secerár	s.	v. AUGUST.
SECERÁRE	s.	v. seceriş.
SECERÁT	s.	v. seceriş.
séceră	s.	v. SECERARE. SECERAT. SECERIŞ. TÎRPAN.
secerăciúne	s.	v. RECOLTĂ.
secerătúră	s.	v. MIRIŞTE. SECERARE. SECERAT. SECERIŞ.
secerățícă	s.	v. SECEREA.
sécere	s.	v. RECOLTĂ.
SECEREÁ	s.	(pop.) secerică, seceruică, (reg.) sece-rățică. (~ pentru recoltarea grîului.)
seceréle	s. pl.	v. SĂBIUȚĂ.
secerícă	s.	v. SECEREA.
SECERÍŞ	s.	(AGRIC.) secerare, secerat, (pop.) seceră, (înv. şi reg.) secerătură. (În toiul ~ului.)
secerúică	s.	v. SECEREA.
secerúie	s.	v. SĂBIUȚĂ.
secetáte	s.	v. SECETĂ. USCĂCIUNE.
SÉCETĂ	s.	uscăciune, (înv. şi pop.) secăciune, (înv. şi reg.) neplouare, (înv.) secetate, sete, seteciune. (Era o ~ cumplită.)
SECETÓS	adj.	uscat, (livr.) areic, (înv.) sec. (Vreme caldă şi ~oasă.)
secetós	adj.	v. ARID. ÎNSETAT. SETOS. USCAT.
secfestrarisí	vb.	v. SECHESTRA.

secfestruí	vb.	v. SECHESTRA.
secfestruít	adj.	v. SECHESTRAT.
secfíu	s.	v. GAROAFĂ. GAROFIȚĂ DE GRĂDINĂ.
sechereşíe	s.	v. CĂRĂUŞIE. CĂRĂUŞIT.
sechereşít	s.	v. CĂRĂUŞIE. CĂRĂUŞIT.
SECHESTRÁ	vb.	(JUR.) 1. (înv. şi reg.) a secfestrui, (reg.) a cuprinde, a foglăli, a funtui, a prenora, (înv.) a secfestrarisi, a zeberi. (A ~ un bun imobil.)2. v. confisca.3. (înv.) a popri. (A ~ pe cineva.)
SECHESTRÁRE	s.	(JUR.) 1. (ieşit din uz) seches-trație, (pop.) zălogire. (~ unui bun, pînă la rezolvarea litigiului.)2. v. confiscare.
SECHESTRÁT	adj.	(JUR.) (pop.) zălogit, (înv.) secfestruit. (Un bun ~.)
sechestrație	s.	v. SECHESTRARE.
SECHÉSTRU	s.	(JUR.) 1. (pop.) zălog, (înv.) zebereală. (I-a pus ~ pe bunuri.)2. poprire. (~ pe o sumă de bani.)
sechiráş	s.	v. BIRJAR. CĂRĂUŞ. CĂRUȚAŞ. CHIRIGIU. SURUGIU. VIZITIU.
seci	s.	v. CURĂTURĂ.
SÉCOL	s.	veac, (înv.) sută. (În cursul ~ului al XVI-lea.)
secolul de míjloc	s.	v. EVUL MEDIU.
SECRÉT	adj., s.	1. adj. v. nemărturisit.2. adj. confidențial, încifrat, tainic. (Dispoziții ~.)3. adj. v. tăinuit.4. adj. v. ezoteric.5. adj. v. ilegal.6. adj. v. ascuns.7. adj. ascuns, camuflat, mascat. (Pătrunde printr-o intrare ~.)8. adj. codificat, încifrat. (Un mesa
SECRETAR DE STÁT	s.	v. ministru de externe.
secretáre	s.	v. SECREȚIE.
SECRÉȚIE	s.	(FIZIOL.) 1. (rar) secretare, (înv.) stoarcere. (~ glandulară.)2. secreție endocrină = secreție internă, (rar) increț, increție; secreție exocrină v. excreție; secreție externă v. excreție, secreție exocrină; secreție internă v. secreție endocrină.
SECTÁNT	s.	v. pocăit.
sécter	s.	v. ŞIŞTAR.
SECTÓR	s.	1. v. zonă.2. parte, porțiune. (Un ~ al pieței era destinat desfacerii brînzeturilor.)3. cvar-tal, microraion. (Un ~ într-un oraş.)4. v. branşă.5. v. domeniu.6. arie, compartiment, domeniu, sferă. (~ de aplicare.)7. cadru, cerc, cîmp, domeniu, sferă, tărî
SÉCȚIE	s.	1. v. raion.2. v. circumscripție.3. v. co-misariat.4. miliție. (A dus hoțul la ~.)5. v. poliție.
SECȚIONÁ	vb.	v. împărți.
SECȚIONÁRE	s.	1. v. împărțire.2. secțiune, tăiere. (~ unui tendon.)
SECȚIÚNE	s.	1. v. secționare.2. v. bucată.3. v. pro-fil.4. diviziune, parte. (Lucrarea are trei mari ~.)
sécu	s.	v. SECURIST. SECURITATE.
SECUÍ	vb.	(SILV.) a inela, (reg.) a certi, a ciungi, a plesura. (A ~ arborii.)
SECUÍRE	s.	(SILV.) inelare. (~ arborilor.)
SECULÁR	adj.	1. (livr.) centenar. (O instituție ~.)2. străvechi. (O tradiție ~.)
seculár	adj.	v. LAIC. LUMESC. MIREAN. MIRENESC. PĂMÎNTEAN. PROFAN.
SECULARIZÁRE	s.	(înv.) secularizație. (~ averilor mănăstireşti.)
secularizáție	s.	v. SECULARIZARE.
SECÚND	adj., s.	1. adj. (înv.) secundar. (A ocupat locul ~.)2. s. (MAR.) adjunct. (~ al coman-dantului unei nave.)
SECUNDÁ	vb.	1. v. asista.2. v. acompania.
SECUNDÁNT	s.	v. asistent.

secundánt	s.	v. ACOMPANIATOR.
SECUNDÁR	adj.	1. v. mezozoic.2. v. liceal.3. v. auxi-liar.4. v. subordonat.5. colateral, lăturalnic, marginal, minor, neimportant, neînsemnat, (rar) lateral, (fig.) periferic. (O problemă ~.)6. mic, minor, redus. (Problemă de importanță ~.)7. v. ne-esențial.8. episodic
secundár	adj.	v. SECUND.
secundatór	s.	v. AJUTOR. ASISTENT. SECUN-DANT.
SECÚNDĂ	s.	1. (Transilv.) perț. (O ~ dintr-un minut.)2. v. moment.
SECÚRE	s.	satîr. (~ călăului.)
securícă	s.	v. SECURICE. TOPORIȘCĂ.
SECURÍCE	s.	toporișcă, (înv. şi reg.) securică.
SECURÍST	s.	(fam.) secu.
SECURITÁTE	s.	1. v. apărare.2. v. siguranță.3. (fam.) secu. (Angajat la ~.)
SEDÁRE	s.	v. sedație.
SEDATÍV	s., adj.	v. calmant.
SEDÁȚIE	s.	(MED.) sedare. (~ cu ajutorul analge-zicelor.)
SEDENTÁR	adj.	1. (înv.) şezător. (Viață ~.)2. v. sta-bil.
sédereș	adj.	v. VINEȚIU.
SEDIMÉNT	s.	1. (înv.) şezământ. (~ul dintr-un lichid.)2. (GEOL.) depozit, depunere. (Un ~ de calcar.)3. (GEOL.) rocă sedimentară.
SEDIMENTÁ	vb.	(GEOL.) a se depozita, a se depune. (Calcarul s-a ~.)
SEDIMENTÁRE	s.	(GEOL.) depozitare, depunere, sedimentație. (Proces de ~ a calcarului.)
SEDIMENTÁȚIE	s.	v. depozitare.
sediționós	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. RE-BEL. REVOLTAT.
sediționós	s., adj.	v. AGITATOR. AȚÎȚĂTOR. INSTI-GATOR. PROVOCATOR. TULBURĂTOR.
sedițiúne	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZ-MERIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
SÉDIU	s.	1. v. reşedință.2. v. local.
sédiu	s.	v. CENTRU.
SEDUCĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. încîntător.2. adj. v. ademenitor.3. adj. atrăgător, (pop. şi fam.) nurliu, (pop. fig.) apetisant, lipicios. (O femeie ~oare.)4. s., adj. ademenitor, amăgitor, înşelător, (rar) momitor, (înv.) balamut, celuitor, prilăstitor, prilesteț. (Un ~ de
SEDÚCE	vb.	1. v. încînta.2. v. tenta.3. a ademeni, a momi. (O ~ şi apoi o părăseşte.)4. a corupe, a perverti. (A ~ o fată.)
SEDÚCERE	s.	1. v. încîntare.2. ademenire, atracție, ispită, seducție, tentație, (înv.) blaznă, iscuşenie, năpastă, săblaznă, scandală, (fig. rar) nadă. (N-a rezistat ~ii.)3. ademenire, amăgire, momire, seducție. (~ unei fecioare.)4. corupere, corupție, pervertire, se
SEDÚCȚIE	s.	1. v. încîntare.2. v. tentație.3. ade-menire, amăgire, seducere. (~ unei fecioare.)4. corupere, corupție, pervertire, seducere. (~ unei minore.)
SEDÚS	adj.	1. v. încîntat.2. ademenit, amăgit, înşelat, momit, (reg.) ruşinat, (înv.) prilestit. (O fată ~.)
SEFÁRD	s., adj.	sefardit. (~zii vorbesc iudeo-spa-niola.)
SEFARDÍT	s., adj.	sefard. (~ții vorbesc iudeo-spa-niola.)
seftereá	s.	v. FUMĂRIȚĂ.
SEGMÉNT	s.	1. v. inel.2. v. metamer.
SEGMENTÁ	vb.	a diviza, a fragmenta, a împărți. (A ~ o frază în propoziții.)

SEGMENTÁRE	s.	1. (BIOL.) segmentație. (~ oului fecundat.)2. (BIOL.) metamerie, segmentație. (~ea viermilor anelizi.)3. v. împărțire.
SEGMENTÁT	adj.	divizat, fracționat, fragmentat, împărțit. (Un tot ~.)
SEGMENTÁȚIE	s.	(BIOL.) 1. v. segmentare.2. me-tamerie, segmentare. (~ viermilor anelizi.)
segmentáție	s.	v. DIVIDERE. DIVIZARE. DIVIZIUNE. FRACȚIONARE. FRAGMENTARE. ÎMBUCĂTĂȚIRE. ÎMPĂRȚIRE. SECȚIONARE. SEGMENTARE. TĂIAT. TĂIERE
ségnetă	s.	v. SCÎNTEIE.
segregá	vb.	v. DESPĂRȚI. IZOLA. SEPARA.
segregáre	s.	v. DESPĂRȚIRE. IZOLARE. SEPA-RARE. SEPARAȚIE.
segregáție	s.	v. DESPĂRȚIRE. IZOLARE. SEPA-RARE. SEPARAȚIE.
SEGREGAȚIE RASIÁLĂ	s.	(POL.) discriminare rasială.
SEGREGAȚIONÍSM	s.	(POL.) v. rasism.
SEGREGAȚIONÍST	adj.	(POL.) rasial, rasist. (Poli-tică ~.)
SEIF	s.	casă de bani.
seín	adj.	v. CĂRUNT. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUMBURIU. SUR.
SEÍSM	s.	v. cutremur.
seísmică	s.	v. PROSPECȚIUNE SEISMICĂ. SEISMOMETRIE.
SEISMOGRÁF	s.	(GEOL.) seismometru.
SEISMOMETRÍE	s.	(GEOL.) prospecțiune seismică, (rar) seismică.
SEISMOMÉTRU	s.	v. seismograf.
SEISMOTERAPÍE	s.	v. vibroterapie.
sel	s.	v. PUHOI. ŞUVOI. TORENT.
SELACIÁN	s.	(IHT.) plagiostom. (Rechinul este un ~.)
selám	s.	v. SALUT. SALUTARE.
selamét	s.	v. BANCRUTĂ. CRAH. FALIMENT. NOROC. SALVARE. SCĂPARE. ŞANSĂ.
selamlîc	s.	v. COMPLIMENT. ÎNCHINĂCIUNE. MĂTANIE. PLECĂCIUNE. PLOCONEALĂ. REVE-RENȚĂ. TEMENEA.
SELÉCT	adj.	v. ales.
SELECTÁ	vb.	v. selecționa.
SELECTÁRE	s.	1. v. selecționare.2. selecție.
SELECTÁT	adj.	v. selecționat.
SELECTÁT	s.	v. selecționare.
SELÉCȚIE	s.	1. v. selecționare.2. selectare, selec-ționare, triaj, triere. (Un meci de ~ pentru echipa națională.)
SELECȚIONÁ	vb.	a alege, a selecta, a sorta, a tria. (A ~ semințele pe calități.)
SELECȚIONÁRE	s.	1. alegere, ales, selectare, selectat,selecție, selecționat, sortare, sortat, triat, triere. (~ semințelor.)2. v. selecție.
SELECȚIONÁT	adj.	ales, fin, selectat, sortat, superior,triat. (Vinuri ~.)
SELECȚIONÁT	s.	v. selecționare.
selecționísm	s.	v. DARWINISM. EVOLUȚIO-NISM. TRANSFORMISM.
selecționíst	s.	v. DARWINIST.
selém	s.	v. ACONT. ARVUNĂ. AVANS.
selemachésă	s.	v. ACONT. ARVUNĂ. AVANS.
selenár	adj.	v. LUNAR.

selénic	adj.	v. LUNAR.
selenít	adj.	v. LUNAR.
SELÉNIU	s.	seleniu cenuşiu v. seleniu metalic; seleniu metalic = seleniu cenuşiu.
SELENOGRAFÍE	s.	(ASTRON.) (rar) selenologie.
selenologíe	s.	v. SELENOGRAFIE.
selér	s.	v. ŢELINĂ.
self	s.	v. BOBINĂ.
selfinductánţă	s.	v. AUTOINDUCTANŢĂ. AUTO-INDUCŢIE. SELFINDUCŢIE.
SELFINDÚCŢIE	s.	v. autoinducţie.
self-sérvice	s.	v. AUTOSERVIRE.
selianísm	s.	v. NOCTAMBULISM. SOMNAM-BULISM.
selídă	s.	v. FILĂ. FOAIE.
sélniţă	s.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂ-TURĂ.VREASC.
SEMAFÓR	s.	autostop, stop, (rar) semnalizator. (~ pentru circulaţia rutieră.)
SEMÁNTIC	adj., s.	1. adj. (LINGV.) semasiologic. (Modificări ~ suferite de un cuvînt.)2. s., adj. (FILOZ.) semanticist. (~ii provin din logica simbolică.)
SEMÁNTICĂ	s.	1. (LINGV.) semasiologie, (rar) lexematică.2. (FILOZ.) semanticism.
semántică	s.	v. ACCEPŢIE. CONŢINUT. ÎNSEM-NARE. ÎNŢELES. SEMNIFICAŢIE. SENS. VALOA-RE.
SEMANTICIÁN	s.	(LINGV.) semasiolog.
SEMANTICÍSM	s.	v. semantică.
SEMANTICÍST	s., adj.	v. semantic.
semantísm	s.	v. ACCEPŢIE. CONŢINUT. ÎNSEMNARE. ÎNŢELES. SEMNIFICAŢIE. SENS. VALOARE.
SEMASIOLÓG	s.	v. semantician.
SEMASIOLÓGIC	adj.	v. semantic.
SEMASIOLOGÍE	s.	v. semantică.
semăluí	vb.	v. APROPIA. ASEMĂNA. ASEMUI. COMPARA.
SEMĂNÁ	vb.	1. (AGRIC.) a însămînţa, (prin Mold. şi Olt.) a sămînţa. (Au ~ orzul.)2. (AGRIC.) a pune. (Cînd ~ porumbul?)3. v. răspîndi.
SEMĂNÁ	vb.	1. a aduce, a se apropia, a se asemăna, a se asemui, (înv. şi pop.) a se lovi, (reg.) a se cumpăni, (înv.) a arăduce, a se închipui, a se podobi, a răduce. (~ cu sora lui.)2. v. părea.
semănă	vb.	v. DIFUZA. ÎMPRĂŞTIA. ÎNGROPA. PLANTA. POPULARIZA. PROPAGA. PROPOVĂDUI. PUNE. RĂSĂDI. RĂSPÎNDI. SĂDI. TRANS-PLANTA.
SEMĂNÁRE	s.	(AGRIC.) 1. v. semănătură.2. v. se-mănat.
semănáre	s.	v. AFINITATE. ANALOGIE. APROPI-ERE. ASEMĂNARE. CONCORDANŢĂ. CORES-PONDENŢĂ. ÎNRUDIRE. POTRIVEALĂ. POTRI-VIRE. SIMILARITATE. SIMILITUDINE.
SEMĂNÁT	s.	(AGRIC.) 1. v. semănătură.2. însă-mînţare, însămînţat, punere, pus, semănare. (~ul porumbului.)
SEMĂNĂTOÁRE	s.	(AGRIC.) (reg.) mărcătoare.
semănătór	adj.	v. ANALOG. APROPIAT. ASEMĂ-NĂTOR. ASEMENEA. CORESPONDENT. ÎNRUDIT.
semănătór	s., adj.	v. POPULARIZATOR. PRO-PAGATOR. PROPOVĂDUITOR. RĂSPÎNDITOR.
SEMĂNĂTÚRĂ	s.	(AGRIC.) 1. însămînţare, însă-mînţat, semănare, semănat, (reg.) sămînţare. (Vremea ~ilor.)2. (concr.) (reg.) semeniş. (~ile erau în pîrgă.)
semănătúră	s.	v. AFINITATE. ANALOGIE. APROPIERE. ASEMĂNARE. CONCORDANŢĂ. CORESPONDENŢĂ. ÎNRUDIRE. POTRIVEALĂ. POTRIVIRE. SIMILARITATE.

sémbe	adv.	v. VIZAVI.
SÉMEN	s.	aproapele (art.), (înv. şi pop.) soţ, (înv.) priatnicul (art.). (Ajută-ţi ~ul!)
SÉMEN	s.	(TEHN.) ghin. (~ pentru tăierea copcilor în gheaţă.)
semeníş	s.	v. AFINITATE. ANALOGIE. APROPIERE. ASEMĂNARE. CONCORDANŢĂ. CORESPONDENŢĂ. ÎNRUDIRE. POTRIVEALĂ. POTRIVIRE. SEMĂNĂTURĂ.
SEMESTRIÁL	adj.	bianual, (înv.) bisanual. (Periodic cu apariţie ~.)
SEMÉSTRU	s.	(înv.) şaselunie. (Un an are două ~.)
SEMÉŢ	adj.	1. v. falnic.2. v. avîntat.3. v. curajos.4. mîndru, ţanţoş, (pop.) dîrz, fălos. (Un mers ~.)5. fudul, grandoman, infatuat, încrezut, înfumurat, îngîmfat, megaloman, mîndru, orgolios, trufaş, ţanţoş, vanitos, (livr.) prezum-ţios, suficient, (înv. şi pop.)
SEMEŢÍ	vb.	v. îngîmfa.
semeţí	vb.	v. BAZA. BIZUI. CONTA. CUTEZA. FUNDAMENTA. ÎMBĂRBĂTA. ÎMPOTRIVI. ÎNCREDE. ÎNCUMETA. ÎNCURAJA. ÎNDEMNA. ÎNDRĂZNI. ÎNSUFLEŢI. ÎNTEMEIA. OPUNE. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA. SPRIJINI. STIMULA. SUSŢINE.
SEMEŢÍE	s.	1. v. măreţie.2. mîndrie, (pop.) dîrzenie, făloşenie, făloşie. (O ţinută plină de ~.)3. v. curaj.4. v. îngîmfare.
semeţíe	s.	v. AROGANŢĂ. IMPERTINENŢĂ. INSOLENŢĂ. MĂGĂRIE. NECUVIINŢĂ. NEO-BRĂZARE. NERUŞINARE. OBRĂZNICIE. SFRUN-TARE. TRUFIE. TUPEU.
semeţíre	s.	v. AROGANŢĂ. BĂRBĂŢIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANŢĂ. DÎRZENIE. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZNEALĂ. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. NEÎNFRICARE. ORGOLIU. SEMEŢIE. TEMERITATE. TRUFIE. VANITATE.
SEMICÁLC	s.	(LINGV.) (rar) semiîmprumut. (~ lexical.)
SEMICARBONIZÁRE	s.	(IHD.) semicocsificare, semidistilare. (~ cărbunelui.)
SEMICĂRTURÁR	s.	semisavant.
SEMICĂRTURĂRÉSC	adj.	semilivresc, semisavant. (Formaţie lexicală ~ească.)
SEMICENTENÁR	s.	(înv.) semisecol.
SEMICOCSIFICÁRE	s.	(IND.) semicarbonizare, semidistilare. (~ cărbunelui.)
semicolón	s.	v. PUNCT ŞI VIRGULĂ.
SEMICONSOÁNĂ	s.	v. semivocală.
semiconsonántă	s.	v. SEMICONSOANĂ. SEMI-VOCALĂ.
SEMICONSONÁNTIC	adj.	v. semivocalic.
semidiamétru	s.	v. RAZĂ.
SEMIDISTILÁRE	s.	v. semicarbonizare.
SEMIDÓCT	adj.	v. incult.
SEMIDOCTÍSM	s.	v. incultură.
SEMIDOCŢÍE	s.	v. incultură.
SEMIFABRICÁT	adj., s.	prefabricat. (~e pentru construcţii.)
semiglób	s.	v. EMISFERĂ.
SEMIGLUMÉŢ	adj.	semiserios. (Un ton ~.)
semiîmprumút	s.	v. SEMICALC.
SEMIÎNTUNÉRIC	s.	v. penumbră.
semilichíd	adj.	v. VÎSCOS.
SEMILIVRÉSC	adj.	semicărturăresc, semisavant. (Formaţie lexicala ~ă.)

semiluminós	adj.	v. SEMIOBSCUR.
semilúnă	s.	v. IMPERIUL OTOMAN. POARTĂ.
SEMINÁL	adj.	(BIOL.) spermatic.
seminţénie	s.	v. COBORÎTOR. DESCENDENT. FAMILIE. NEAM. ODRASLĂ. PROGENITURĂ. SCOBORÎTOR. URMAŞ. VIŢĂ. VLĂSTAR.
SEMINŢÍE	s.	1. v. neam.2. neam, spiţă, viţă, (livr.) stirpe, (Transilv.) porodiţă, (înv.) rod, soi, stepenă. (Oameni din aceeaşi ~.)3. v. popor.
semínţie	s.	v. COBORÎTOR. DESCENDENT. FAMILIE. NAŞTERE. NAŢIUNE. NEAM. OBÎRŞIE. ODRASLĂ. ORIGINE. POPOR. PROGENITURĂ. PROVENIENŢĂ. SCOBORÎTOR. URMAŞ.
SEMIOBSCÚR	adj.	(înv.) semiluminos. (Spaţiu ~.)
SEMIOBSCURITÁTE	s.	penumbră, semiîntuneric, (rar) semiumbră. (Stătea în ~.)
SEMIOCLUSÍVĂ	s., adj.	(FON.) africată. (Consoa-nă ~.)
SEMIOLOGÍE	s.	1. (MED.) semiotică, simptoma-tologie, (înv.) patognomonică, patognomonie.2. v. semiotică.
semiopác	adj.	v. TRANSLUCID.
semiósie	s.	v. PARALAXĂ.
SEMIÓTICĂ	s.	1. semiologie. (~ este ştiinţa semnelor în societate.)2. (MED.) semiologie, simptomatologie, (înv.) patognomonică, patog-nomomie.
SEMISAVÁNT	adj., s.	1. adj. semicărturăresc, semilivresc. (Formaţie lexicală ~.)2. s. se-micărturar.
SEMISCHÍF	s.	(SPORT) gig.
semisécol	s.	v. SEMICENTENAR.
SEMISERÍOS	adj.	semiglumeţ. (Ton ~.)
semisféră	s.	v. EMISFERĂ.
semisféric	adj.	v. EMISFERIC.
semistíh	s.	v. EMISTIH.
SEMÍT	adj.	v. semitic.
SEMÍTIC	adj.	semit. (Populaţie ~.)
semitíst	s.	v. SEMITOLOG.
SEMITOLÓG	s.	(rar) semitist.
semitransparént	adj.	v. TRANSLUCID.
SEMITRAVÉRSĂ	s.	(MAR.) traversină. (~ unei nave.)
semiúmbră	s.	v. PENUMBRĂ. SEMIÎNTUNERIC. SEMIOBSCURITATE.
SEMIVOCÁLĂ	s.	(FON.) semiconsoană, (rar) semiconsonantă.
SEMIVOCÁLIC	adj.	(FON.) semiconsonantic. (Su-net ~.)
SEMN	s.	1. indicator, jalon, reper. (Ca ~ este un stîlp de piatră.)2. (reg.) zăloagă. (~ de carte.)3. marcă. (~ distinctiv aplicat pe un obiect.)4. semn grafic = caracter. (Un scris cu tot felul de ~.)5. (LINGV.) semn de punctuaţie = semn ortografic; semnele cită
semn	s.	v. CONSEMNARE. CRITERIU. ICOANĂ. INSCRIPŢIE. INSIGNĂ. ÎNSEMN. ÎNSEMNARE. MENŢIUNE. MINUNE. MIRACOL. NORMĂ. NOTAŢIE. NOTĂ. PRINCIPIU. SEMNALMENT. ŞTIRE. VESTE.
SEMNÁ	vb.	1. a iscăli, a subscrie, (rar) a subsemna, (înv.) a subiscăli. (A ~ un act, o scrisoare.)2. a se iscăli, (pop.) a se scrie. (Te rog să te ~ aici.)3. a încheia. (Am aflat că părţile au ~ convenţia.)

semná	vb.	v. ARĂTA. BATE. CIRCUMSCRIE. CONSEMNA. CRESTA. DELIMITA. DEMARCA. HOTĂRNICI. INDICA. ÎNFIERA. ÎNREGISTRA. ÎNSCRIE. ÎNSEMNA. LIMITA. MARCA. MĂR-GINI. NOTA. PRECIZA. REPREZENTA. SCRIE. SCRIJELI. SIMBOLIZA.
SEMNÁL	s.	1. indicator. (~ de circulație.)2. (astăzi rar) signal. (~ de alarmă.)3. semn. (La ~ul convenit, a apărut.)
SEMNALÁ	vb.	1. a arăta, a indica, a menționa, a preciza, a specifica, (înv.) a specializa. (Vom ~ următoarele recomandări ...)2. a nota, a observa, a releva, a remarca, a reține, a sublinia. (Să ~ următoarele însușiri...)3. a arăta, a desemna, a indica. (Tabel care ~
semnalá	vb.	v. DEOSEBI. DISTINGE. EVIDENȚIA. ILUSTRA. REMARCA. SEMNALIZA. SINGULA-RIZA.
semnalábil	adj.	v. NOTABIL. RELEVABIL.
SEMNALÁRE	s.	1. arătare, desemnare, indicare. (Tabel cu ~ învingătorilor într-un concurs.)2. amin-tire, citare, indicare, menționare, mențiune, pomenire, (rar) semnalizare. (~ unui fapt semnificativ.)3. observare, relevare, remarcare, sesizare, subliniere. (~ unei anu
SEMNALIZÁ	vb.	(rar) a semnala. (A ~ decolarea avionului.)
semnalizá	vb.	v. AMINTI. ANUNȚA. ARĂTA. CITA. COMUNICA. INDICA. INFORMA. ÎNCU-NOȘTINȚA. ÎNȘTIINȚA. MENȚIONA. POMENI. SEMNALA. VESTI.
semnalizáre	s.	v. AMINTIRE. CITARE. INDI-CARE. MENȚIONARE. MENȚIUNE. POMENIRE.
semnalizatór	s.	v. AUTOSTOP. SEMAFOR. STOP.
SEMNALMÉNT	s.	(înv. şi pop.) semn, (înv.) signal-ment. (I-a dat toate ~ele pentru a-l identifica.)
SEMNÁRE	s.	1. iscălire, iscălit, subscriere, (rar) subsemnare. (~ unui act.)2. încheiere. (~ unei convenții.)
SEMNÁT	adj.	iscălit, subscris, (înv.) subsemnat. (Act ~.)
semnát	adj.	v. SCRIS.
SEMNATÁR	s., adj.	1. s. subscris, (înv.) subscri-bent. (~ul acestei cereri.)2. s., adj. (înv.) semnător. (Persoanele ~.)
semnătór	s., adj.	v. SEMNATAR.
SEMNĂTÚRĂ	s.	iscălitură, (livr.) apostilă, (înv. şi reg.) subscriere, (înv.) subscripție, subsemnătură, (rusism înv.) podpiscă. (~ de pe un document.)
sémne	s. pl.	v. TATUAJ.
SEMNIFICÁ	vb.	1. a închipui, a înfățișa, a reprezenta, a simboliza. (Aceste romburi ~ ...)2. a însemna, a simboliza, a spune, (înv.) a semna. (Această poreclă nu ~ nimic.)3. a fi, a însemna. (Ce ~ cînd visezi un porumbel?)4. a ilustra, a însemna, a marca, a reprezenta.
semnificá	vb.	v. NOTIFICA.
SEMNIFICÁNT	s.	(LINGV.) substanță.
SEMNIFICATÍV	adj.	1. revelator, (înv.) spunător. (Notă, trăsătură ~.)2. caracteristic, (fig.) simptomatic. (Un fapt ~.)3. evocativ, evocator, expresiv, nuanțat, pitoresc, plastic, pregnant, sugestiv, viu, (fig.) colorat. (O descriere ~.)
SEMNIFICÁȚIE	s.	1. (LINGV.) accepție, conținut, însemnare, înțeles, sens, valoare, (rar) semantică, semantism, (înv.) noimă, simț, tîlc. (~ unui cuvînt.)2. (SEMIOTICĂ) denotație. (~ şi conotație.)3. înțeles, rațiune, rost, sens, tîlc, (înv. şi pop.) meşteşug, (pop.) noim
semn întrebătór	s.	v. SEMNUL ÎNTREBĂRII.
semn răspunzătór	s.	v. SEMNUL ÎNTREBĂRII.
semnul adúcerii	s.	v. GHILIMELE. SEMNELE CITĂRII.
sempitérn	adj.	v. ETERN. NEMURITOR. NEPIERITOR. NESFÎRŞIT. NEUITAT. PERPETUU. VEŞNIC. VIU.
SEMUÍ	vb.	a asemăna, a asemui, a confunda. (L-a ~ cu altcineva.)

semuí	vb.	v. CHIBZUI. COMPARA. CONFRUNTA. CUGETA. GÎNDI. JUDECA. MEDITA. RAȚIONA. RECUNOAȘTE. REFLECTA.
semuiálă	s.	v. AFINITATE. ANALOGIE. APROPIERE. ASEMĂNARE. CONCORDANȚĂ. CORESPONDENȚĂ. ÎNRUDIRE. POTRIVEALĂ. POTRIVIRE. SIMILARITATE.
semuíre	s.	v. AFINITATE. ANALOGIE. APROPIERE. ASEMĂNARE. CONCORDANȚĂ. CORESPONDENȚĂ. ÎNRUDIRE. POTRIVEALĂ. POTRIVIRE. SIMILARITATE.
SENÁT	s.	1. (IST.; în Roma antică) sfatul bătrînilor.2. (POL.) (înv.) singlit.
SENATÓR	s.	(POL.) (înv.) singlitic.
senatorésc	adj.	v. SENATORIAL.
SENATORIÁL	adj.	(POL.) (înv.) senatoresc.
SÉNĂ	s.	(FARM.) siminichie. (Ceai de ~.)
senectúte	s.	v. BĂTRÎNEȚE.
senescénță	s.	v. ÎMBĂTRÎNIRE.
sénic	s.	v. PROSOP. ȘERVET. ȘTERGAR.
SENÍL	adj.	(MED.) ramolit, (livr.) decrepit, (rar) senilizat, (înv.) matofit, (fam. fig.) hodorogit, rablagit, zaharisit, (impr.) selerozat. (Un bătrîn ~.)
SENILITÁTE	s.	(MED.) ramoleală, ramolire, ramo-lisment, (livr.) decrepitudine, (rar) ramoliție, (impr.) sclerozare. (~ unui om vîrstnic.)
senilizá	vb.	v. RAMOLI.
senilizáre	s.	v. RAMOLIRE.
senilizát	adj.	v. RAMOLIT. SENIL.
senín	adj.	v. LIN. LINIȘTIT. NETULBURAT. TIHNIT.
SENÍN	adj., s.	1. adj. albastru, clar, curat, limpede, pur, străveziu, (livr.) limpid, (Transilv.) tistaș, (înv.) seninat, seninos, (fig.) spălat. (Un cer ~.)2. s. albastru, albăstrime, azur, claritate, limpezime, seninătate, (rar) limpeziș, (înv. și reg.) seninat, (reg
senín	adj., s.	v. CALM.
senín	s.	v. ASTÎMPĂR. LINIȘTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. TIHNĂ.
seninát	adj.	v. CLAR. CURAT. LIMPEDE. PUR. STRĂVEZIU.
seninát	adj., s.	v. ALBASTRU. SENIN.
seninát	s.	v. ALBĂSTRIME. AZUR. CLARITATE. LIMPEZIME. SENINĂTATE.
SENINĂTÁTE	s.	albastru, albăstrime, azur, clari-tate, limpezime, senin, (rar) limpeziș, (înv. și reg.) seninat, (reg.) vineție, (Mold. și Bucov.) sineală, (înv.) senineală. (~ cerului.)
seninătáte	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. LINIȘTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. TIHNĂ.
senineálă	s.	v. ALBASTRU. ALBĂSTRIME. AZUR. CLARITATE. LIMPEZIME. SENIN. SENINĂTATE.
seninós	adj.	v. ALBASTRU. CALM. CLAR. CURAT. FRUMOS. LIMPEDE. LIN. LINIȘTIT. NETULBU-RAT. PUR. SENIN. STRĂVEZIU. TIHNIT.
SENIÓR	s.	(IST.) aristocrat, gentilom, nobil, patrician, (rar) magnat. (Un ~ din apusul feudal al Europei.)
seniorál	adj.	v. SENIORIAL.
SENIORIÁL	adj.	(IST.) (rar) senioral. (Putere, autoritate ~.)
SENS	s.	I. 1. (LINGV.) accepție, conținut, însemnare, înțeles, semnificație, valoare, (rar) semantică, semantism, (înv.) noimă, simț, tîlc. (~ul unui cuvînt.)2. v. semnificație.3. coerență, logică, noimă, șir. (Vorbește fără ~.)4. justi-ficare, logică, motivare,
sens	s.	v. SIMȚ.

sensál	s.	v. INTERMEDIAR. MIJLOCITOR. MISIT. SAMSAR.
SENSÍBIL	adj.	1. (FIZIOL.) senzitiv, senzorial, (rar) senzațional, (înv.) simțibil, simțicios. (Organ ~.)2. emotiv, impresionabil, simțitor. (Fire ~; om ~.)3. susceptibil, (ir.) sensibilos. (De ce eşti atît de ~?)4. fin, (ir.) sensibilos. (Un aparat de măsură ~.)5. v.
SENSIBILITÁTE	s.	1. (înv.) simțibilitate, simțiciune, simțire, simțitate. (~ nervilor.)2. emotivitate, impresionabilitate, simțire. (Artist de o mare ~.)3. susceptibilitate. (Se făcuse de o ~ greu de suportat.)4. finețe. (~a unui aparat de măsură.)
SENSIBILIZÁ	vb.	a emoționa, a impresiona. (Arta îl ~ pe om.)
sensibilizá	vb.	v. CONCRETIZA. INCARNA. ÎN-TRUCHIPA. ÎNTRUPA. MATERIALIZA. REALIZA.
SENSIBILIZÁRE	s.	emoționare, impresionare. (~ omului prin intermediul artei.)
sensibilizáre	s.	v. CONCRETIZARE. INCARNARE. ÎNTRUCHIPARE. ÎNTRUPARE. MATERIALIZARE. REALIZARE.
SENSIBILIZÁT	adj.	emoționat, impresionat. (Un public ~.)
sensibilós	adj.	v. FIN. SENSIBIL. SUSCEPTIBIL.
SENTENȚIÓS	adj.	1. aforistic. (Stil ~.)2. pre-tențios, (fig.) prețios. (Ce e tonul ăsta ~?)
SENTENȚIOZITÁTE	s.	prețiozitate. (~ limbajului cuiva.)
SENTIMÉNT	s.	1. (livr.) afect. (Senzații şi ~e.)2. simțământ, simțire. (Un ~ delicat.)3. pasiune, simțire, (livr.) patos, (înv.) simț. (A cînta cu ~.)4. simțământ, (înv.) simțiciune. (Are un ~ ciudat.)5. impresie, părere, senzație. (Are ~ul că e inoportun.)6. conştiin
SENTIMENTÁL	adj.	1. afectiv. (O viață ~ bogată.)2. amoros, galant. (Aventură, intrigă ~.)3. liric. (Vorbea pe un ton ~.)4. languros, (rar) senti-mentalist, (fig. peior.) dulceag, siropos. (Decla-rații ~.)
SENTIMENTALÍSM	s.	1. v. lirism.2. (rar) senti-mentalitate, (fig. peior.) dulcegărie. (~ul unei declarații amoroase.)
sentimentalíst	adj.	v. LANGUROS. SENTI-MENTAL.
sentimentalitáte	s.	v. SENTIMENTALISM.
SENTÍNȚĂ	s.	1. (JUR.) decizie, hotărîre, verdict, (rar) judecată, (înv.) județ, lege, proces. (~ într-un litigiu.)2. aforism, cugetare, dicton, maximă, (livr.) adagiu, (rar) apoftegmă, parimie, (pop.) zicere, (înv.) pildă, (ir.) panseu. (O celebră ~.)
SENZÁȚIE	s.	1. (FIZIOL.) senzație chinestezică = senzație musculară; senzație internă = senzație organică; senzație musculară v. senzație chinestezică; senzație organică v. senzație internă.2. impresie, părere, sentiment. (Are ~ că e inoportun.)3. vîlvă, (fam.) furor
senzaționál	adj.	v. SENSIBIL. SENZITIV. SENZO-RIAL.
SENZITÍV	adj.	v. senzorial.
SENZITÍVĂ	s.	(BOT.; Mimosa pudica) mimoză, (rar) simțitoare, (înv.) simțitivă.
SENZORIÁL	adj.	(FIZIOL.) sensibil, senzitiv, (rar) senzațional, (înv.) simțibil, simțicios. (Organ ~.)
SENZUÁL	adj.	1. (înv.) simțual. (Reacție ~.)2. erotic. (Plăceri ~.)3. trupesc. (Pofte ~.)4. aţîţător, incitant, provocator, (rar) provocant. (Un surîs ~.)5. impudic, lasciv, obscen, voluptuos, (livr.) lubric. (Dans ~.)
SENZUALÍSM	s.	v. senzualitate.
SENZUALITÁTE	s.	erotism, senzualism, simțuri (pl.), (rar) sexualism, (înv.) simțualism, simțua-litate. (O viață dominată de ~.)
SEPÁLĂ	s.	(BOT.) foaie.
SEPARÁ	vb.	1. a (se) despărți, a (se) desprinde, a (se) detaşa, a (se) izola, a (se) rupe. (S-a ~ de grup.)2. a se despărți, a se izola, a se răzleți, (pop.) a se răzni, (reg.) a se răzlogi. (O oaie care s-a ~ de turmă.)3. v. divorța.4. a despărți, (înv. şi reg.) a

SEPARÁRE	s.	1. despărțire, desprindere, detașare, izolare, separație. (~ lui de grup.)2. v. divorț.3. despărțire, (înv.) dezunire. (~ celor doi bătăuși.)4. descompunere, desfacere, despăr-țire, divizare, fracționare, împărțire, scindare, (rar) dezalcătuire. (~ în par
SEPARÁT	adj., adv.	1. adj. despărțit, izolat, răzleț‌it, (pop.) răznit, (înv.) osebit. (Pasăre ~ de stol.)2. adv. (înv.) osebi. (Stă ~.)3. adj. despărțit, izolat. (Camere complet ~.)4. adj. aparte, deosebit, distinct, special. (Secția ocupă o clădire ~.)5. adj. deosebit, dif
SEPARATÍSM	s.	izolare. (Ce e acest ~?)
SEPARATÓR	adj.	despărțitor, izolator. (Perete ~.)
SEPARÁȚIE	s.	1. despărțire, desprindere, detașare, izolare, separare. (~ lui de grup.)2. (JUR.) despărțire, divorț, separare, (pop.) despărțenie. (~ între soți.)3. despărțire, izolare, separare, (rar) segregare, segregație. (~ femeilor de bărbați.)
SEPIÓN	s.	(ANAT.) os de sepie.
SEPPÚKU	s.	harachiri. (Și-a făcut ~.)
SEPTÉMBRIE	s.	(pop.) răpciune, vinicer.
septentrión	s.	v. MIAZĂNOAPTE. NORD.
SEPTENTRIONÁL	adj.	(GEOGR.) boreal, nordic. (Emisfera ~.)
septentrionál	adj.	v. ARCTIC. NORDIC.
SÉPTIC	adj.	(MED.) microbian, (rar) microbic. (Infecție ~.)
SEPTICEMÍE	s.	1. (MED.) piemie.2. (MED. VET.) septicemie hemoragică v. holeră.
SEPULCRÁL	adj.	funebru, mormîntal. (Cu un glas ~.)
sepulcrál	adj.	v. FUNERAR.
sepultúră	s.	v. GROAPĂ. ÎNGROPARE. ÎNGRO-PAT. ÎNHUMARE. ÎNMORMÎNTARE. MORMÎNT.
SEQUÓIA	s.	(BOT.; Sequoia gigantea) (reg.) arbo-rele-mamut.
SER	s.	1. (BIOL.) (înv.) zer.2. (FARM.) ser specific = antiser.
SERÁFIC	adj.	îngeresc, (rar) serafimic, (livr.) angelic. (Cetele ~.)
seráfic	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. MINUNAT. NEPRIHĂNIT. NEVINOVAT. PUDIC. SPLENDID. SUPERB. VIRGIN. VIRGINAL.
serafím	s.	v. RIPIDĂ.
serafímic	adj.	v. ÎNGERESC. SERAFIC.
SERÁI	s.	harem.
serái	s.	v. CURTE. GRAJD. PALAT. STAUL.
SERÁL	adj.	(livr.) vesperal.
SERÁTĂ	s.	(înv.) soarea. (A da o ~.)
SERBÁ	vb.	1. a aniversa, a celebra, a prăznui, a sărbători, a ține, (înv. și reg.) a prăznici. (~ 25 de ani de la căsatorie.)2. a comemora, a sărbători. (~ un mare eveniment.)
SERBÁRE	s.	1. aniversare, celebrare, prăznuire, sărbătorire, (reg.) prăznuială. (~ unui secol de la ...)2. sărbătoare, sărbătorire. (~ nunții lor; cu prilejul ~ării.)3. comemorare, sărbătorire, (rar) comemorație, (înv.) pomană. (~ unui eveniment important.)4. festiv
serbáre	s.	v. CELEBRARE. HRAM. OFICIERE. SĂVÎRȘIRE. SLUJIRE. SLUJIT.
serbezí	vb.	v. DECOLORA. IEȘI. ÎNGĂLBENI. PĂLI. SPĂLĂCI.
serbezitúră	s.	v. ACREALĂ. ACRIME. GĂL-BENEALĂ. ÎNĂCREALĂ. PALIDITATE. PALOARE.
serenísim	adj.	v. ÎNĂLȚAT. MĂRIT. PREAMĂRIT. PREASLĂVIT. SLĂVIT.
SERGÉNT	s.	gardian, (pop.) gardist, vardist, (înv.) zapciu, (arg.) scatiu, sticlete. (~ de stradă.)

SERIALÍSM	s.	(MUZ.) muzică serială.
SERICÍCOL	adj.	(ZOOTEHN.) (rar) sericol.
SERICICULTÓR	s.	(ZOOTEHN.) (rar) sericultor.
SERICICULTÚRĂ	s.	(ZOOTEHN.) (rar) sericultură.
serícol	adj.	v. SERICICOL.
sericultór	s.	v. SERICICULTOR.
sericultúră	s.	v. SERICICULTURĂ.
SÉRIE	s.	1. număr, seamă, sumă. (A ridicat o ~ de probleme.)2. rînd. (Cloşca scoate o nouă ~ de pui.)3. înşirare, înşiruire, succesiune, şir. (O lungă ~ de raţionamente.)4. promoţie. (Prima ~ de studenţi din noua facultate.)5. (FIZ.) serie radioactivă v. familie r
SERIÓS	adj., adv., interj.	1. adj. v. cumpătat.2. adj. grav. (Are o fizionomie ~oasă.)3. adj. grav, solemn, (înv.) marţial, (înv.) solemnel. (Ton ~.)4. adj. chibzuit, cumpănit, gîndit, judicios, matur, socotit, temeinic. (O judecată ~oasă.)5. adj. amănunţit, atent, meticulos, migăl
seriós	s.	v. SERIOZITATE.
SERIOZITÁTE	s.	1. (înv.) serios. (Se poartă cu o ~ demnă de remarcat.)2. gravitate, solemnitate. (~a făcu loc jovialităţii.)3. severitate. (~ liniilor feţei.)4. maturitate, profunzime, temeinicie. (~ gîndirii, a sentimentelor cuiva.)5. soliditate, tărie, temeinicie. (~
sermaiá	s.	v. CAPITAL. FOND. MIJLOC. RESURSĂ.
SERÓS	adj.	(BIOL.) apos. (Substanţă ~oasă.)
SERPASÍL	s.	v. rezerpină.
serpengeá	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ. MALIGNĂ.
serpentín	adj.	v. COTIT. ÎNTORTOCHEAT. SINUOS. SUCIT. ŞERPUIT. ŞERPUITOR.
SERPENTÍNĂ	s.	1. cot, cotitură, curbă, întorsătură, întortochetură, ocol, răsucitură, sinuozitate, şerpuire, şerpuitură, (rar) îndoitură, (pop.) cîrmeală, cîrnitură, întorsură, sucitură, (Olt. şi Ban.) covei. (~ a unui drum.)2. (Transilv. şi Ban.) şarpe. (~ la alambic.
SERTÁR	s.	1. (franţuzism rar) tiroar, (înv. şi reg.) sicriu, (Ban. şi Transilv.) ladă, (Transilv.) pui, puiuc, (Transilv. şi Ban.) pult, (Bucov., Mold. şi Transilv.) şufladă. (~ul mesei.)2. cutie. (~ de la tejghea.)3. (TEHN.) registru, şuber, ventil. (~ la o conduc
SERTĂRÁŞ	s.	sertărel. (~ la birou.)
SERTĂRÉL	s.	v. sertăraş.
SERTIZÁJ	s.	v. sertizare.
SERTIZÁRE	s.	sertizaj. (~ unei pietre la inel.)
serv	s.	v. ASERVIT. IOBAG. OM DE SERVICIU. ROB. RUMÂN. SCLAV. SERVITOR. SLUGĂ. SUBJUGAT. ŞERB. VECIN.
serváj	s.	v. IOBĂGIE. RUMÂNIE. ŞERBIE. VECI-NĂTATE. VECINIE.
servántă	s.	v. FEMEIE DE SERVICIU. SERVI-TOARE. SLUGĂ. SLUJNICĂ.
sérvă	s.	v. SERVICIU.
SERVÍ	vb.	1. v. lucra.2. a sluji, (pop.) a slugări, a slugărnici. (A ~ la el doi ani.)3. v. oficia.4. v. sus-ţine.5. v. folosi.6. v. uza.7. a se folosi, a întrebuinţa, a se sluji, a umbla, a utiliza, a uza. (Se ~ de tertipuri.)8. (astăzi rar) a sluji. (A ~ mîncarea
serví	vb.	v. COMUNICA. SPUNE. TRANSMITE. ZICE.
SERVIÁBIL	adj.	amabil, binevoitor, îndatoritor, (livr.) complezent, (rar) prevenitor, (fam.) săritor. (S-a arătat extrem de ~ cu noi.)

SERVIABILITÁTE	s.	amabilitate, bunăvoinţă, (livr.) complezenţă, (înv.) complăcere, priinţă. (~ lui faţă de mine.)
SERVÍCIU	s.	1. funcţie, post, slujbă, (înv. şi reg.) poslușanie, (reg.) servit, (prin Mold.) breaslă, (înv.) cin, huzmet, mansup, (înv., în Transilv.) tistie, tisturie. (Avea un ~ modest.)2. (MIL.) serviciu militar v. armată.3. (BIS.) ceremonie, oficiu, slujbă. (~ di
SERVIÉTĂ	s.	geantă, mapă. (Ţine dosarele în ~.)
serviétă	s.	v. ŞERVEŢEL.
servíl	adj.	v. LITERAL. TEXTUAL.
SERVÍL	adj., adv.	1. adj. plecat, slugarnic, (livr.) obsecvios. (E prea ~ în faţa şefilor.)2. adj. slugarnic, supus, umil, (livr.) obsecvios, (înv.) slugăresc, slugos. (O atitudine ~.)3. adv. slugarnic, (înv.) slugăreşte. (Se poartă ~.)4. adj. linguşitor. (Om ~.)
SERVILÍSM	s.	slugărnicie, (livr.) obsecviozitate, (rar) servilitate, (înv.) slugăreală, slugărie, slugărit. (~ul unei persoane faţă de şefi.)
servilitáte	s.	v. SERVILISM. SLUGĂRNICIE.
SERVÍRE	s.	1. v. susţinere.2. v. slujire.3. v. ospă-tare.4. v. deservire.
SERVÍT	s.	1. v. slujire.2. v. ospătare.
servít	s.	v. FUNCŢIE. POST. SERVICIU. SLUJBĂ.
SERVITOÁRE	s.	slugă, slujnică, femeie de serviciu, (livr.) servantă, (reg.) jupîneasă, (fam.) mariţă.
SERVITÓR	s.	1. slugă, om de serviciu, (astăzi livr.) serv, (rar) slujitor, (înv.) poslușnic.2. v. rîndaş.
SERVITORÍME	s.	slujitorime, (pop.) slugărime, (reg.) slugăret.
servitúte	s.	v. ASERVIRE. ATÎRNARE. CAPTIVI-TATE. CONSTRÎNGERE. DATORIE. DEPENDENŢĂ. FORŢĂ. IOBĂGIE. ÎNDATORIRE. ÎNROBIRE. OBLIGAŢIE. ROBIE. RUMÂNIE. SCLAVIE. SILĂ. SILNICIE. SUBJUGARE. SUBORDONARE. SUPU-NERE. ŞERBIE. VECINĂTATE.
sérvus	interj.	v. SALUTARE.
sesám	s.	v. SUSAN.
SÉSIE	s.	(IST.) delniţă, jirebie. (Forma de proprietate numită delniţă era cunoscută în Moldova sub numele de jirebie şi în Transilvania sub numele de ~.)
sésie	s.	v. ŞEDINŢĂ.
SESIZÁ	vb.	1. v. observa.2. v. constata.3. v. în-ţelege.4. v. intui.5. a intui, a înţelege, (livr.) a priza, (fig.) a dibui, a mirosi, a prinde, (înv. fig.) a pricepe. (I-a ~ intenţiile.)6. a arăta, a dezvălui, a releva, a revela. (A ~ conducerii dificultăţile întîm
SESIZÁBIL	adj.	1. v. concret.2. observabil, percep-tibil. (Un fenomen uşor ~.)
sesizánt	adj.	v. FRAPANT. IZBITOR. SURPRIN-ZĂTOR. ŞOCANT. UIMITOR.
SESIZÁRE	s.	1. v. relevare.2. v. înţelegere.3. v. re-clamaţie.
SET	s.	v. garnitură.
SÉTE	s.	(FIZIOL.) însetare, (înv. şi reg.) însetoşare. (Senzaţia de ~.)
séte	s.	v. SECETĂ. USCĂCIUNE.
seteciúne	s.	v. SECETĂ. USCĂCIUNE.
SETÓS	adj.	însetat, (rar) nebăut, (înv. şi reg.) însetoşat, secetos, (înv.) săţios. (Un om ~.)
setós	adj.	v. AHTIAT. AVID. DORIT. DORNIC. JINDUIT. JINDUITOR. RÎVNITOR.
setoşá	vb.	v. ÎNSETA.
setuí	vb.	v. ÎNSETA.
seu	s.	v. AVERE. AVUT. AVUŢIE. BOGĂŢIE. BUN. MIJLOACE. SITUAŢIE. STARE.

sévas	s.	v. APRECIERE. ATENȚIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAȚIE. ONOARE. PREȚUIRE. RESPECT. STIMĂ. TRECERE. VAZĂ.
SÉVĂ	s.	(BOT.) suc, (pop.) mîzgă, must, mustăreață, (reg.) miericică, muc, mursă. (~ plantelor.)
sévă	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FARMEC. FORȚĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
SEVÉR	adj.	1. v. exigent.2. v. aspru.3. v. riguros.4. v. auster.5. auster, grav, sobru, (rar) aspru. (O frumusețe ~; linii ~ ale feții.)
sevér	adj.	v. GRAV. GREU. MALIGN. PERICULOS. PRIMEJDIOS. SERIOS.
séver	s.	v. MIAZĂNOAPTE. NORD.
SEVERITÁTE	s.	1. v. exigență.2. asprime, constrîn-gere, intransigență, rigoare, rigurozitate, strășnicie, strictețe, (înv.) străşnicire, (fig.) duritate. (~ regimului de internat.)3. v. seriozitate.4. auste-ritate, gravitate, rigorism, sobrietate, (fig.) asprime. (~ li
severitáte	s.	v. GRAVITATE. PERICOL. PERICU-LOZITATE. PRIMEJDIE. SERIOZITATE.
SEX	s.	1. (înv.) neam. (Copil de ~ masculin.)2. v. or-gan genital.
sex	s.	v. GEN.
SEX-APPÉAL	s.	(pop.) nuri (pl.), vino-ncoa(ce), (pop. fig.) lipici. (O femeie cu ~.)
SEXUÁL	adj.	erotic, fizic, fiziologic, intim, trupesc. (Relații ~ între soți.)
sexualísm	s.	v. EROTISM. SENZUALISM. SEN-ZUALITATE. SIMȚURI.
sexuát	s., adj.	v. ANIMAT.
SEZÓN	s.	1. v. anotimp.2. sezonul alb v. iarnă.3. timp, vreme, (prin Transilv.) pînc. (~ul cireşelor.)
sezonál	adj.	v. SEZONIER.
SEZONIÉR	adj.	(rar) sezonal. (Muncă ~.)
SEZONÍST	s.	v. vilegiaturist.
sfádă	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. CONTROVERSĂ. DEZACORD. DEZBINARE. DI-FEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. DUŞMĂNIE. GÎLCEA-VĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VORBĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂȘIE. ZARVĂ. ZÎZANIE
sfádnic	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
sfaióg	s.	v. PISICA-POPII.
SFALERÍT	s.	v. blendă.
sfandosí	vb.	v. AFECTA. FANDOSI. MAIMUȚĂRI. PROSTI. SCLIFOSI.
SFANȚ	s.	1. v. pitac.2. (înv. şi reg.) husăş. (Vechea monedă maghiară numită ~.)
sfanț	s.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
sfârghie	s.	v. AŞCHIE. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.
sfarogí	vb.	v. SCOROJI.
sfarogít	adj.	v. SCOROJIT.
sfâșcă	s.	v. VĂTĂȘIȚĂ. VORNICEASĂ.
SFAT	s.	1. îndemn, îndrumare, învățătură, povață, povățuire, vorbă, (pop.) învăț, (înv.) consiliu, cuget, dăscălie, gînd, povățuială, povățuitură, sfătuială, sfătuire, socoteală. (I-a ascultat toate ~urile.)2. v. recomandare.3. v. adunare.4. (IST.) consiliu, diva

sfat	s.	v. ACORD. APROBARE. ASENTIMENT. AVIZ. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CONSFĂTUIRE. CONSIMȚĂMÎNT. CONSIMȚIRE. CONVERSAȚIE. CONVORBIRE. CUMINȚENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. DIALOG. DISCUȚIE. ÎNCUVIINȚARE. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNȚELEPCIUNE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. JUDECATĂ.
sfădáci	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
sfădálnic	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
sfădăiós	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎL-CEVITOR. SCANDALAGIU.
sfădălíe	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENȚĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNȚELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
sfădăréț	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
sfădăúș	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
sfădí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. ÎNCĂIERA. ÎNVRĂJBI. MORALIZA. MUSTRA. SUPĂRA.
sfădiciós	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎL-CEVITOR. SCANDALAGIU.
sfădíre	s.	v. CERTARE. DOJENIRE. MUSTRARE.
sfăditór	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎLCE-VITOR. SCANDALAGIU.
SFĂNȚOÁICĂ	s.	sfănțuică. (~ valora o jumătate de sfanț.)
sfănțuí	vb.	v. MITUI. ȘPERȚUI.
sfănțuiálă	s.	v. MITĂ. MITUIALĂ. MITUIRE. ȘPERȚ. ȘPERȚUIALĂ.
SFĂNȚÚICĂ	s.	sfănțoaică. (~ valora o jumătate de sfanț.)
sfănțuíre	s.	v. MITUIALĂ. MITUIRE. ȘPER-ȚUIALĂ.
sfărgáci	s.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂ-TURĂ. VREASC.
SFĂRÎMÁ	vb.	1. a zdrobi, (pop.) a zobi, (Ban. şi Transilv.) a zdroşi, (înv.) a zdruncina. (A ~ un obiect de pământ.)2. a (se) fărîma, a (se) zdrobi, (rar) a (se) casa. (A ~ pahaul cu pumnul.)3. a zdrobi, (pop.) a sparge. (A ~ o ceapă.)4. a sparge, (reg.) a strica. (A
sfărîmá	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. CONSUMA. CRĂPA. DESPICA. DISTRUGE. FORȚA. FRĂMÎNTA. MUNCI. NECĂJI. NIMICI. OSTENI. SFORȚA. SILI. SPARGE. SPINTECA. STRĂDUI. TĂIA. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA.
SFĂRÎMÁRE	s.	1. zdrobire, (rar) zdrobeală, (pop.) zdrumicare, zobire. (~ unui obiect de pământ.)2. fărîmare, zdrobire, (rar) casare. (~ unui pahar cu pumnul.)3. zdrobire, (pop.) spargere. (~ unei cepe.)4. mărunțire.5. fărîmițare, mărun-țire. (~ unui aliment în gură.)6
SFĂRÎMÁT	adj.	1. zdrobit, (pop.) zdrumicat, zobit. (Pahare ~.)2. zdrobit, (pop.) spart. (O ceapă ~.)3. zdrobit, (prin Ban.) mlecit. (Stînci ~.)4. fărîmițat, mărunțit. (Un aliment ~ în gură.)5. mărunțit, pisat, zdrobit, (reg.) pisăzat, (fam.) pisăgit. (Sare ~.)6. fărîma
sfărîmă	s.	v. FĂRÎMĂ. FIRIMITURĂ.
SFĂRÎMĂTÓR	s.	(TEHN.) berbec.
SFĂRÎMĂTÚRĂ	s.	1. (rar) zdrobitură, (pop.) zdrumicătură. (~ unui pahar.)2. brac, (reg.) fărîmătură. (~ dintr-un obiect.)3. bucățică, fărîmătură. (N-a mai rămas nici o ~ din ...)
sfărîmătúră	s.	v. FRACȚIE.
SFĂRÎMICIÓS	adj.	fărîmicios, friabil, (prin Ban. şi Transilv.) sfărmos. (Material ~.)
sfărmós	adj.	v. FĂRÎMICIOS. FRIABIL. SFĂRÎ-MICIOS.
sfăt	s.	v. CLOPOTAR. PARACLISER. ȚÎRCOVNIC.

SFĂTÓS	adj.	(reg.) opşegos. (Om ~.)
SFĂTOŞÉNIE	s.	(rar) sfătoşie, (reg.) ocoşag. (~ unui bătrîn.)
sfătoşí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEŢI.
sfătoşíe	s.	v. SFĂTOŞENIE.
SFĂTUÍ	vb.	1. v. călăuzi.2. a îndemna, a povăţui. (Îl ~ numai la bine.)3. a îndruma, a învăţa, a povăţui, (livr.) a consilia, (rar) a dăscăli, (înv.) a mîngîia. (L-a ~ ce să facă.)4. a recomanda. (Te ~ să-ţi vezi de treabă.)5. v. consulta.
sfătuí	vb.	v. CONVERSA. DIALOGA. DISCUTA. INTENŢIONA. PLĂNUI. PROIECTA. TĂIFĂSUI.
sfătuiálă	s.	v. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂŢĂ-TURĂ. POVAŢĂ. POVĂŢUIRE. SFAT. VORBĂ.
sfătuíre	s.	v. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNVĂŢĂ-TURĂ. POVAŢĂ. POVĂŢUIRE. SFAT. VORBĂ.
sfătuít	s.	v. ANGAJAMENT. ASIGURARE. CUVÎNT. FĂGĂDUIALĂ. FĂGĂDUINŢĂ. LEGĂMÎNT. PROMISIUNE. VORBĂ.
sfătuitór	adj.	v. CONSULTATIV.
SFĂTUITÓR	s., adj.	1. s. v. îndrumător.2. adj., s. călăuzitor, îndrumător, povăţuitor, (înv.) îndrep-tător, purtător. (I-a fost un excelent ~.)3. s. consilier, povăţuitor, sfetnic. (~ al domnitorului.)4. adj. îndrumător, povăţuitor, (înv.) învăţător. (Carte ~oare.)
SFÉCLĂ	s.	(BOT.) 1. (Beta) (prin Maram.) burac, (Mold.) pangea.2. sfreclă furajeră (Beta vulgaris) = (reg.) ripă.
sfeclí	vb.	v. PĂŢI.
SFEN	s.	(MIN) titanit.
SFÉRĂ	s.	1. (GEOM.) suprafaţă sferică.2. glob, (rar) rotoghilă. (O ~ de metal.)3. v. glob.4. am-bianţă, anturaj, cadru, cerc, mediu, societate, (înv.) mijloc, (fig.) atmosferă, climat. (În ce ~ se învîrte?)5. cadru, cerc, cîmp, domeniu, sector, tărîm, zonă. (~ de
sferdí	vb.	v. CIOPLI. SĂPA. SCULPTA. TĂIA.
sferditúră	s.	v. CRESTĂTURĂ. SCRIJELEALĂ. SCRIJELITURĂ. ZGÎRIETURĂ.
SFÉRIC	adj.	1. globular, sferiform, (livr.) orbicular, (înv.) sfericesc, (impr.) rotund. (De formă ~.)2. rotund, (reg.) tărtăneţ. (Un cap ~.)
sfericésc	adj.	v. GLOBULAR. SFERIC. SFERIFORM.
SFERIFÓRM	adj.	v. sferic.
SFEROÍD	s.	(MAT.) elipsoid de rotaţie.
SFERT	s.	1. pătrime, (înv. şi pop.) pătrar, (Transilv. şi Ban.) fîrtai. (Un ~ dintr-un tot.)2. (Transilv. şi Mold.) sfîrtai, (Ban. şi Transilv.) sfîrtar, (franţuzism înv.) cuart. (Un ~ de metru de ...)3. litră, (Transilv.) fîrtai. (Un ~ de vin.)
SFERTIŞÓR	s.	v. sfertuleţ.
SFERTULÉŢ	s.	sfertişor, (reg.) sfertuţ.
sfertúţ	s.	v. SFERTIŞOR. SFERTULEŢ.
SFÉŞNIC	s.	(rar) feşnicar.
sféşnic	s.	v. OPAIŢ.
SFEŞTÁNIE	s.	(BIS,) consacrare, sfinţire, tîrnoseală, tîrnosire, (înv.) obnovlenie, rodină, sfinţenie, tîrnosanie, tîrnositură. (~ unei biserici.)
SFEŞTÓC	s.	(BIS.) mătăuz, pămătuf. (~ pentru aghesmuit.)
sfeteriseálă	s.	v. DEFRAUDARE. DELAPIDARE. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOŢIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. SUSTRAGERE.

sfeterisí	vb.	v. DEFRAUDA. DELAPIDA. FURA. LUA. SUSTRAGE.
sfeterisíre	s.	v. DEFRAUDARE. DELAPIDARE. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOȚIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE. SUSTRAGERE.
sfeterismós	s.	v. DEFRAUDARE. DELAPIDARE. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOȚIE. PUNGĂȘEALĂ. PUNGĂȘIE. SUSTRAGERE.
sfetí	vb.	v. AMESTECA. APĂREA. ARĂTA. CLARIFICA. DESCURCA. DESLUȘI. ELUCIDA. EXPLICA. IVI. ÎNTÎMPLA. LĂMURI. LIMPEZI. PICA. PRECIZA. TRIȘA.
sfetítel	s.	v. ARHIEREU. IERARH.
SFÉTNIC	s.	1. consilier, povățuitor, sfătuitor. (~ al domnitorului.)2. călăuză, îndrumător, povățuitor, sfătuitor, (livr.) mentor, (înv. şi fam.) dascăl, (înv.) povață, tocmitor. (X îi serveşte drept ~.)
SFIÁLĂ	s.	1. v. jenă.2. v. timiditate.3. v. bună-cu-viință.
SFIDÁ	vb.	1. a brava, a desfide. (~ moartea.)2. a brava, a înfrunta, (rar) a sfrunta. (A ~ cu curaj un pericol.)
SFIDÁRE	s.	1. bravadă, bravare, desfidere, (înv.) desfid. (~ morții.)2. înfruntare, (rar) sfruntare. (~ cuiva.)3. provocare, sfruntare. (Aruncă cuiva o ~.)
SFIDĂTÓR	adj.	1. provocator. (Un gest ~.)2. v. obraz-nic.
sfiélnic	adj.	v. RUŞINOS. SFIICIOS. SFIOS. TIMID.
sfiéț	adj.	v. RUŞINOS. SFIICIOS. SFIOS. TIMID.
SFIGMOMANOMÉTRU	s.	(MED.) sfigmometru, sfigmotensiometru, tensiometru.
SFIGMOMÉTRU	s.	(MED.) sfigmomanometru, sfigmotensiometru, tensiometru.
sfigmós	s.	v. PULS. UNDĂ PULSATILĂ.
SFIGMOTENSIOMÉTRU	s.	(MED.) sfigmomano-metru, sfigmometru, tensiometru.
SFIÍ	vb.	a se jena, a se ruşina, (înv. şi reg.) a se stînjeni, (înv.) a se scăndăli, a se stidi, (reg. fig.) a se teşi. (Hai, nu te ~, spune!)
SFIICIÓS	adj.	ruşinos, sfios, timid, (rar) sfielnic, (reg.) obraznic, obrăzat, pîşin, (înv.) sfieț. (Ce copil ~!)
SFIICIÚNE	s.	1. v. jenă.2. v. ruşine.
sfiiință	s.	v. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. TIMIDITATE.
sfiíre	s.	v. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. TIMIDITATE.
sfin	s.	v. PORC.
sfineác	s.	v. CĂRPINIȚĂ.
sfínte	s. pl.	v. IELE.
sfínteță	s.	v. CINTEZĂ DE IARBĂ.
SFINȚÉNIE	s.	(livr.) sanctitate, (rar) sacralitate, (înv. şi pop.) sînțenie, (înv.) sfinție.
sfințénie	s.	v. CONSACRARE. SFEŞTANIE. SFINȚIRE. TÎRNOSEALĂ. TÎRNOSIRE.
SFINȚÍ	vb.	(BIS.) 1. a canoniza, (livr.) a sacraliza, a sanctifica, (înv.) a sacra. (A ~ un mucenic.)2. a consacra, a tîrnosi. (A ~ o biserică.)3. (înv.) a potrebi. (A ~ sfintele daruri.)
sfinți	vb.	v. AMEȚI. APUNE. ASFINȚI. CHERCHELI. COBORÎ. CONSACRA. CONSFINȚI. DISPĂREA. FIXA. HIROTONI. HIROTONISI. ÎMBĂLSĂMA. ÎMBĂTA. ÎNMIRESMA. PARFUMA. PIERI. PLECA. POPI. PREOȚI. STABILI. STATOR-NICI. TURMENTA.
sfințíe	s.	v. BISERICĂ. CASA DOMNULUI. LUES. SFINȚENIE. SIFILIS.
SFINȚÍRE	s.	(BIS.) 1. canonizare, (livr.) sacrali-zare, sacralizație, sanctificare, (înv.) sacrare, sanctificație. (~ unui martir.)2. consacrare, sfeştanie, tîrnoseală, tîrnosire, (înv.) obnovlenie, rodină, sfințenie, tîrnosanie, tîrnosítură. (~ unei biserici.)

sfinţíre	s.	v. AMURG. APUS. ASFINŢIT. BISERICĂ. CASA DOMNULUI. CONSACRARE. CONSFIN-ŢIRE. FIXARE. HIROTONIE. HIROTONIRE. HIROTONISIRE. ÎNSERARE. SEARĂ. STABILIRE. STATORNICIRE.
SFINŢIŞÓR	s.	(BIS.) 1. sfîntuleţ, (pop.) sîntuleţ.2. (mai ales la pl.) mucenic.
sfinţişór	s.	v. OPT.
SFINŢÍT	adj.	(BIS.) 1. canonizat, (livr.) sacrat, sanctificat. (Mucenic ~.)2. tîrnosit. (Biserică ~.)
sfinţít	adj.	AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. HIROTONISIT. HIROTONIT. ÎMBĂTAT. TUR-
sfinţít	s.	v. AMURG. APUS. ASFINŢIT. ÎNSERARE. SEARĂ. VEST.
sfinţitúră	s.	v. HIROTONIE. HIROTONIRE. HIRO-TONISIRE.
SFIÓS	adj.	1. ruşinos, sfiicios, timid, (rar) sfielnic, (reg.) obraznic, obrăzat, pîşin, (înv.) sfieţ. (Ce copil ~!)2. decent, pudic, ruşinos. (Cu gesturi ~oase.)
sfioşénie	s.	v. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. TIMIDITATE.
sfirídă	s.	v. ADÎNCITURĂ. COTLON. FIRIDĂ. INTRÎND. NIŞĂ. OCNIŢĂ. SCOBITURĂ.
sfînt	adj.	v. GROZAV. STRAŞNIC. TERIBIL. ZDRAVĂN.
SFÎNT	adj., s.	1. adj. (BIS.) ceresc, divin, dumnezeiesc, (livr.) celest, (rar) îndumnezeit, zeiesc, (pop.) sînt, (înv.) minunat, preaînalt. (Pronia ~.)2. adj. (BIS.) (înv. şi pop.) sînt. (~ul duh.)3. s. (BIS.) sfînta treime = trinitate, (pop.) troiţă.4. s., adj. (BIS.)
sfîntul	s.	art. v. ATOTPUTERNICUL. CREATORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNE-ZEU. PĂRINTE. PROVIDENŢĂ. PUTERNICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.
SFÎNTULÉŢ	s.	(BIS.) sfinţişor, (pop.) sîntuleţ.
SFÎRC	s.	1. v. mamelon.2. v. zgîrci.3. v. şfichi.4. (la pl.) aripi (pl.). (~uri la fundul butoiului.)
sfîrc	s.	v. LIGAMENT. TENDON. VENĂ. VÎNĂ.
sfîrcél	s.	v. HUDULEŢ.
sfîrcîí	vb.	v. BICIUI. PRIZA. SMIORCĂI. ŞFICHIUI. TRAGE.
sfîrcós	adj.	v. CARTILAGINOS.
SFÎRÎÍ	vb.	(Mold.) a pîrîi. (Focul ~ în sobă.)
sfirîí	vb.	v. FÎLFÎI. ŢÎRÎI.
sfîrîiác	s.	v. BÎZÎITOARE. SFÎRÎITOARE.
SFÎRÎIÁLĂ	s.	v. sfîrîit.
sfîrîiálă	s.	v. CHILIPIR.
sfirîióc	s.	v. BÎZÎITOARE. SFÎRÎITOARE.
sfîrîít	adj.	v. PRĂJIT.
SFÎRÎÍT	s.	sfîrîială. (~ul uleiului în tigaie.)
SFÎRÎITOÁRE	s.	bîzîitoare, (reg.) sfîrîiac, stîrîioc. (~ cu care se joacă copiii.)
sfîrîitoáre	s.	v. MORIŞCĂ.
sfîrîitúră	s.	v. BĂTAIE. FÎLFÎIALĂ. FÎLFÎIRE. FÎLFÎIT. FÎLFÎITURĂ. FLUTURARE. FLUTURAT.
sfîrlă	s.	v. BOBÎRNAC. BOT. CÎRĂ. PRÎSNEL. RÎT. SFÎRLEAZĂ. TITIREZ.
SFÎRLEÁZĂ	s.	1. v. titirez.2. v. prîsnel.
sfîrleáză	s.	v. DEPĂNĂTOARE. MORIŞCĂ. VÎRTELNIŢĂ. ZBÎRNÎITOARE.
sfîrlitúră	s.	v. ÎNVÎRTITURĂ. PIRUETĂ.
sfîrnár	s.	v. COMERCIANT. GEAMBAŞ. NEGUS-TOR.
sfîrnăríe	s.	v. COMERŢ. NEGOŢ. NEGUSTORIE.

SFÎRŞEÁLĂ	s.	1. v. extenuare.2. moleşeală, slăbiciune, (reg.) zălezitură. (E nedormit şi simte o ~ greu de învins.)3. (reg.) leşială, leşie, leşuială. (Un cardiac care are o senzaţie de ~.)4. leşin. (Simte o ~ din cauza foamei.)5. lih-neală. (~ unui om înfometat.)
sfîrşénie	s.	v. CAP. CAPĂT. FINAL. FINE. ÎNCHEIERE. SFÎRŞIT.
SFÎRŞÉŞTE	interj.	ajunge!, atît!, basta!, destul!, gata!, isprăveşte!, încetează!, punct!, stai!, stop!, termină!, (reg.) halt!, (fam. şi peior.) ho!
SFÎRŞÍ	vb.	1. v. termina.2. a finaliza, a isprăvi, a încheia, a termina, (livr.) a fini. (A ~ o lucrare începută.)3. v. desăvîrşi.4. v. încheia.5. a isprăvi, a încheia, a închide, a termina. (Să ~ discuţia.)6. v. conchide.7. v. ieşi.8. a se încheia, a se termina, (î
sfîrşí	vb.	v. ASASINA. DEVASTA. DISTRUGE. ÎNDEPLINI. ÎNFĂPTUI. NIMICI. OMORÎ. PÎRJOLI. PRĂPĂDI. PUSTII. REALIZA. SUPRIMA. UCIDE.
SFÎRŞÍRE	s.	1. v. terminare.2. finalizare, isprăvire, încheiere, terminare. (~ unei lucrări începute.)3. v. consumare.
SFÎRŞÍT	adj.	1. v. isprăvit.2. v. extenuat.3. v. lihnit.
SFÎRŞÍT	s.	1. v. terminare.2. v. capăt.3. v. în-cheiere.4. încheiere, (înv.) istov. (După ~ul nunţii.)5. încetare, terminare, (înv. şi reg.) spargere, spart. (După ~ul horei.)6. (înv.) săvîrşenie. (~ul zilei.)7. final, urmă. (A venit abia la ~.)8. deznodămînt, soart
sfîrşitúră	s.	v. CAP. CAPĂT. FINAL. FINE. ÎN-CHEIERE. SFÎRŞIT.
sfîrtái	s.	v. SFERT.
sfîrtár	s.	v. SFERT.
SFÎRTECÁ	vb.	1. a ciopîrţi, a sfîşia, (pop. şi fam.) a căsăpi, (pop.) a dumica, (reg.) a crîmpoţi, a măcelări, (Mold., Bucov. şi Ban.) a ciocîrti, (prin Mold.) a cîrnosi, (prin Ban.) a cîrti, (Mold. şi Bucov.) a hăcui. (A ~ un animal, la tăiere.)2. a sfîşia, (înv. şi
SFÎRTECÁRE	s.	1. ciopîrţire, sfîşiere, (pop. şi fam.) căsăpire, (Mold. şi Bucov.) hăcuire. (~ unui animal, la tăiere.)2. sfîşiere, (înv. şi reg.) murse-care. (~ cuiva de către animalele sălbatice.)
SFÎRTECÁT	adj.	1. sfîşiat, (înv. şi reg.) mursecat. (Om ~ de lupi.)2. sfîşiat, (înv. şi reg.) spîrcuit. (~ de săbii.)
SFÎŞIÁ	vb.	1. a ciopîrţi, a sfîrteca, (pop. şi fam.) a căsăpi, (pop.) a dumica, (reg.) a crîmpoţi, a măcelări, (Mold., Bucov. şi Ban.) a ciocîrti, (prin Mold.) a cîrnosi, (prin Ban.) a cîrti, (Mold. şi Bucov.) a hăcui. (A ~ un animal, la tăiere.)2. (înv.) a (se) smă
SFÎŞIÁT	adj.	1. sfîrtecat, (înv. şi reg.) mursecat. (Om ~ de lupi.)2. sfîrtecat, (înv. şi reg.) spîrcuit. (~ de săbii.)3. ferfeniţit, hărtănit, rupt, zdrenţăros, zdrenţuit, (pop. şi fam.) ferfeniţos. (O carte ~.)4. găurit, rupt, uzat, zdrenţăros, zdrenţuit, (pop.) zdr
SFÎŞIÉRE	s.	1. ciopîrţire, stîrtecare, (pop. şi fam.) căsăpire, (Mold. şi Bucov.) hăcuire. (~ unui animal, la tăiere.)2. sfîrtecare, (înv. şi reg.) mursecare. (~ cuiva de către animalele sălbatice.)3. rupere, spintecare, spintecat. (~ unui material textil.)
SFÎŞIETÓR	adj., adv.	1. adj. jalnic, tînguios, tînguitor, (pop.) jelitor, jeluitor, (înv.) lăcrămos. (Plînsete ~oare.)2. adj. copleşitor, covîrşitor. (O impresie ~oare.)3. adv. excepţional, extraordinar, grozav, nemaipomenit. (O melodie ~ de tristă.)
SFÎŞIETÚRĂ	s.	ruptură, spintecătură, (înv.) spărtură. (~ la o haină.)
SFOÁRĂ	s., adv.	1. s. (Ban., Transilv. şi Bucov.) şpagat, (Transilv. şi Maram.) şpargă, (înv.) aţă. (Un ghem de ~.)2. s. (TEHN.) coardă, strună. (~ a ferăstrăului.)3. s. (SPORT) şpagat. (~ în gimnastică.)4. adv. aţă, direct, drept, neocolit, (pop.) oblu. (Merge ~ la el a
sfoáră	s.	v. FIR DE PLUMB. PRIPON.
sfoiág	s.	v. MOLETE. MUCEGAI. MUCEZEALĂ. MUŞIŢĂ. VIERME DE FĂINĂ.

sfoiegeálă	s.	v. MUCEGAI. MUCEZEALĂ. MUŞIŢĂ.
sfoiegí	vb.	v. MUCEGAI. MUCEZI.
sfoiegít	adj.	v. MUCED. MUCEGĂIT. MUCEZIT. SCHELETIC. SFRIJIT. SLAB.
sfoiegít	adj., s.	v. INCAPABIL. NECAPABIL. NEPUTINCIOS. PRĂPĂDIT. SLĂBĂNOG.
SFOR	s.	fir. (~ al unei ape curgătoare.)
sforár	adj., s.	v. INTRIGANT.
SFORĂÍ	vb.	1. (rar) a ronhăi, (înv. şi reg.) a sforcăi, (reg.) a horcăi, a horcăni, a horcoti, a pîrsni, a sfornăi, (Mold., Bucov. şi Maram.) a forăi, (Mold. şi Bucov.) a horăi. (Doarme adînc şi ~ tare.)2. a forăi, a fornăi, (reg.) a necheza, a ţîfni. (Caii ~.)
SFORĂIÁLĂ	s.	1. v. sforăit.2. v. fornăială.
sforăíre	s.	v. SFORĂIALĂ. SFORĂIT. SFORĂITURĂ.
SFORĂÍT	s.	1. sforăială, sforăitură, (rar) sforăire, (reg.) horcăială, horcăit, horcăitură, (Mold. şi Bucov.) horăit, horăitură. (~ul unei persoane.)2. fornăială, fornăit, sforăială, sforăitură. (~ul cailor.)
SFORĂITÚRĂ	s.	1. v. sforăit.2. fornăială.
sforăríe	s.	v. INTRIGĂ. MAŞINAŢIE. UNELTIRE.
sforcăí	vb.	v. SFORĂI.
SFORICÍCĂ	s.	sforişoară.
SFORIŞOÁRĂ	s.	sforicică.
sfornăí	vb.	v. FÎRNÎI. FONFĂI. FORNĂI. SFORĂI.
SFORŢÁ	vb.	1. v. opinti.2. v. strădui.3. v. încerca.4. a (se) lupta, a se sili, a se strădui. (Se ~ să împiedice răul.)
SFORŢÁRE	s.	1. v. opinteală.2. v. strădanie.3. efort, încercare, osteneală, silinţă, strădanie, străduinţă. (Toate ~ările lui au fost zadarnice.)4. v. per-severenţă.
sfórţă	s.	v. CAZNĂ. CHIN. DINAMISM. EFORT. ENERGIE. FORŢARE. FORŢĂ. IMPETUOZITATE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. PUTERE. ROBUSTEŢE. SFORŢARE. SILINŢĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINŢĂ. TĂRIE. TRUDĂ. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ. ZBATERE.
SFORZÁNDO	adv.	(MUZ.) sforzato.
SFORZÁTO	adv.	v. sforzando.
SFRAGÍSTICĂ	s.	sigilografie. (~ este o disciplină auxiliară a istoriei.)
sfrancioc róşu	s.	v. CODĂLBIŢĂ.
sfranţ	s.	v. LUES. SIFILIS.
SFRÉDEL	s.	1. burghiu.2. (TEHN.) (pop.) spiţelnic. (Cu ~ul se fac găuri în căpăţîna roţii căruţei.)3. (ENTOM.) sfredeluş. (~ul este omida fluturelui numit răchitar.)4. (ASTRON.; art.) (reg.) spiţelnicul (art.), cîinele-mic, iezii-caprei (pl.).
sfrédel	s.	v. BUCLĂ. BULBOACĂ. BULBOANĂ. CÎRLIONŢ. CREŢ. INEL. OCHI. ONDULAŢIE. ONDULĂ. SPIRALĂ. VAL. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ. ZULUF.
sfredeláş	s.	v. BURGHIAŞ. OCHIUL-BOULUI. PITULICE. SFREDELUŞ.
sfredeleác	s.	v. BURGHIAŞ. OCHIUL-BOULUI. PITULICE. SFREDELUŞ.
sfredelecáş	s.	v. BURGHIAŞ. SFREDELUŞ.
sfredelecúţ	s.	v. BURGHIAŞ. SFREDELUŞ.
SFREDELÍ	vb.	v. găuri.
sfredelí	vb.	v. ISCODI. SCRUTA.
SFREDELÍRE	s.	v. găurire.
SFREDELÍT	adj.	v. găurit.

SFREDELÍT	s.	v. găurire.
SFREDELITÓR	adj.	1. atent, cercetător, iscoditor, pătrunzător, scormonitor, scotocitor, scrutător, străpungător. (O privire ~oare; ochi ~.)2. ager, clarvăzător, iscoditor, observator, pătrunzător, perspicace, scormonitor, scrutător, străbătător, subtil, (livr.) penetrant,
sfredelitór	adj.	v. CHINUITOR. INTENS. PUTER-NIC. STRĂPUNGĂTOR. VIOLENT. VIU.
sfredelitúră	s.	v. BUCLĂ. CÎRLIONȚ. CREȚ. INEL. ONDULAȚIE. ONDULĂ. VAL. ZULUF.
sfredelul-míc	s.	v. BURGHIUL.
sfredelul-pămîntului	s.	v. BURGHIUL.
sfredelul rusáliilor	s.	v. STRAT DE RUSALII. TODORUSALE.
SFREDELÚŞ	s.	1. (TEHN.) burghiaş, (reg.) sfredelaş, sfredeleac, sfredelecaş, sfredelecuț.2. (ENTOM.) sfredel. (~ul este omida fluturelui numit răchitar.)
sfredelúş	s.	v. CODOBATURĂ. OCHIUL-BOULUI. PITULICE. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
sfredeluşí	vb.	v. GĂURI. PERFORA. SCOBI. SFREDELI. STRĂPUNGE.
sfrenţíe	s.	v. LUES. SIFILIS.
sfrenţós	adj., s.	v. LUETIC. SIFILITIC.
SFRIJÍ	vb.	a se chirci, a degenera, a se închirci, a se pipernici, a se zgîrci, (înv. şi reg.) a scădea, (reg.) a se izini, a se şiştăvi, (prin Ban.) a se micicula, (Mold. şi Bucov.) a se prizări, (prin Olt.) a se tîrcăvi. (Planta s-a ~.)
sfrijí	vb.	v. SLĂBI.
SFRIJÍRE	s.	chircire, degenerare, închircire, pipernicire, (reg.) şiştăvire. (~ unei plante.)
SFRIJÍT	ADJ.	1. chircit, degenerat, închircit, nedezvoltat, pipernicit, pirpiriu, pricăjit, prizărit, (rar) nevoiaş, slab, sterp, (înv. şi reg.) scăzut, (reg.) izinit, obidnic, pimnicit, pizghirit, răit, şiştav, (prin Ban.) miciculat, (prin Bucov. şi Transilv.) priles
SFRIJITÚRĂ	s.	chircitură, (înv. şi reg.) prizăritură, (Bucov.) pipirig. (O ~ de om.)
sfrijitúră	s.	v. SLĂBĂTURĂ.
SFRÎNCIÓC	s.	(ORNIT.) 1. (Laninus excubitor) berbecel, lupul-vrăbiilor, (reg.) berbecuț, şoimuț, țăcăitoare, capra-dracului.2. (Lanius collurio) (reg.) berbecel, codălbiță, şofran.
sfruntá	vb.	v. BRAVA. ÎNFRUNTA. SFIDA.
SFRUNTÁRE	s.	1. provocare, sfidare. (Aruncă cuiva o ~.)2. aroganță, impertinență, insolență, măgărie, necuviință, neobrăzare, neruşinare, obrăznicie, trufie, tupeu, (rar) semeție, (livr.) morgă, prezumție, (pop. şi fam.) țîfnă. (E de o ~ revoltătoare.)
sfruntáre	s.	v. ÎNFRUNTARE. SFIDARE.
SFRUNTÁT	adj.	arogant, impertinent, insolent, ireverențios, îndrăzneț, necuviincios, neobrăzat, nerespectuos, neruşinat, obraznic, semeț, sfidător, trufaş, țanțoş, (livr.) prezumțios, (rar) neînfrînat, (pop. şi fam.) țîfnos, (înv. şi reg.) ruşinat, (Transilv.) şulhetic
sfúlger	s.	v. FULGER.
sfulgerá	vb.	v. FULGERA.
sfungátă	s.	v. JUMĂRI. OMLETĂ.
shímă	s.	v. FIGURĂ DE STIL. TROP.
shóking	adj.	v. EPATANT. SURPRINZĂTOR. ŞOCANT.
SHÓRTHORN	s.	(ZOOL.) durham. (~ este o rasă de taurine.)
SIALORÉE	s.	(MED.) ptialism.
SIBILÁNT	adj.	(FON.) siflant, şuierător. (Consoană ~; sunet ~.)

SIBILÁNTĂ	s.	(FON.) siflantă, şuierătoare.
sibílic	adj.	v. ASCUNS. CRIPTIC. ENIGMATIC. MISTERIOS. OCULT. PREVESTITOR. PROFETIC. SECRET. TAINIC. VIZIONAR.
sibilín	adj.	v. ASCUNS. CRIPTIC. ENIGMATIC. MISTERIOS. OCULT. PREVESTITOR. PROFETIC. SECRET. TAINIC. VIZIONAR.
sibilínic	adj.	v. ASCUNS. CRIPTIC. ENIGMATIC. MISTERIOS. OCULT. PREVESTITOR. PROFETIC. SECRET. TAINIC. VIZIONAR.
sibióg	s.	v. MIRODEA.
sicaménă	s.	v. SICOMOR.
SÍCĂ	s.	(BOT.; Statice gmelini) (reg.) marchedon, garofiţă-de-mare, limba-boului, limba-peştelui.
sichimeá	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
síchiş	adv.	v. ANEVOIE. GREU.
síchiş	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
SICI	s.	armaş, vizir. (~ la arşic, în jocul de arşice.)
SICILIÁNĂ	s.	v. siciliancă.
SICILIÁNCĂ	s.	siciliană.
siclét	s.	v. NECAZ. NEPLĂCERE. SUPĂRARE.
sicní	vb.	v. DESCĂRCA. DEŞERTA. GOLI. SECA.
sicofánt	s.	v. DENUNŢĂTOR. PÎRÎTOR.
sicofantíe	s.	v. DENUNŢ. DENUNŢARE.
SICOMÓR	s.	(BOT.; Ficus sycomorus) (înv.) sicamenă.
SICÓZIS	s.	(MED.) foliculită profundă.
sícră	s.	v. SCÎNTEIE.
sicriáş	s.	v. CASETĂ. CUTIOARĂ. CUTIUŢĂ. LĂDIŞOARĂ. LĂDIŢĂ.
sicrinél	s.	v. LĂDIŞOARĂ. LĂDIŢĂ.
SICRÍU	s.	coşciug, (rar) sarcofag, (înv. şi pop.) raclă, (pop.) scîndură, (reg.) brad, casă, (Transilv. şi Ban.) copîrşeu, (prin Transilv.) jgheab, (Transilv.) ladă, (Transilv. şi Maram.) sălaş, (Olt. şi Transilv.) tron, (înv.) coş, (arg.) pardesiu de scînduri.
sicríu	s.	v. COMODĂ. CUFĂR. CUTIE. DULAP. GARDEROB. LADĂ. SCRIN. SERTAR. ŞIFONIER.
sicriul légii	s.	v. CHIVOT.
sictireálă	s.	v. ÎNJURĂTURĂ.
sictirí	vb.	v. DRĂCUI. ÎNJURA. OCĂRÎ.
sictirisí	vb.	v. DRĂCUI. ÎNJURA. OCĂRÎ.
sideáncă	s.	v. CLACĂ. ŞEZĂTOARE.
SIDÉF	s.	(ieşit din uz) nacru, (înv.) pinin. (Nasturi de ~.)
SIDEFÁRE	s.	(TEHN.) graminare.
SIDEFÍU	adj.	(rar) sidefos. (Luciu ~.)
sidefós	adj.	v. SIDEFIU.
sidér	s.	v. FIER.
SIDERÁL	adj.	(ASTRON.) 1. astral, (rar) solar. (În universul ~.)2. ceresc. (Corpuri ~.)3. stelar, (înv.) stelin. (Lumină ~.)4. cosmic, interpla-netar, spaţial. (Zbor ~.)
SIDERÍT	s.	v. siderozǎ.
siderotecníe	s.	v. METALURGIA FIERULUI. SIDERURGIE.

SIDERÓZĂ	s.	(MIN.) siderit.
SIDERURGÍE	s.	metalurgia fierului, (înv.) sidero-tecnie.
SIÉSTĂ	s.	tabiet, (înv.) paidos. (A-şi face ~.)
SÍFILIS	s.	(MED.) lues, (rar) verolă, (pop.) pădureț, pierit, (înv. şi reg.) sfranț, sfrenție, (reg.) frenție, mîncătură, sfinție, (prin Munt.) gubăvie, (Transilv.) şui, (înv.) frenţuş, mala-franță, sifilitic.
SIFILÍTIC	adj., s.	(MED.) luetic, (reg.) frenţit, gînceluit, (înv.) înfrînt, malafranţat, sfrenţos.
sifilític	s.	v. LUES. SIFILIS.
SIFLÁNT	adj.	(FON.) sibilant, şuierător. (Consoană ~; sunet ~.)
SIFLÁNTĂ	s.	(FON.) sibilantă, şuierătoare.
SIFÓN	s.	(pop.) apă gazoasă, (înv. şi reg.) sodă.
sifonagíu	s.	v. SIFONAR.
SIFONÁR	s.	(rar) sifonagiu.
sighiartăríe	s.	v. CURELĂRIE.
sighiartău	s.	v. CURELAR.
sighináş	adj.	v. DEBIL. DELICAT. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRIZĂRIT. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBUŢ. ŞUBRED.
sighíncă	s.	v. SĂDELCĂ.
SIGILÁ	vb.	a pecetlui. (A ~ un colet.)
SIGILÁRE	s.	pecetluire, pecetluit, sigilat. (~ unui colet.)
SIGILÁT	adj.	pecetluit. (Colet ~.)
SIGILÁT	s.	pecetluire, pecetluit, sigilare. (~ul unui colet.)
SIGÍLIU	s.	pecete, ştampilă, (înv. şi reg.) pecetlar, (reg.) biag, ştempel, ţil, (înv.) muhur, pecetnic, peciu.
sigíliu	s.	v. ATRIBUT. CALITATE. CARACTER. CA-RACTERISTICĂ. ÎNSUŞIRE. NOTĂ. PARTICU-LARITATE. PROPRIETATE. SEMN. SPECIFIC. TRĂSĂTURĂ.
SIGILOGRAFÍE	s.	sfragistică. (~ este o disciplină auxiliară a istoriei.)
signál	s.	v. FLUIERĂTURĂ. SEMNAL.
signalmént	s.	v. SEMNALMENT.
signatúră	s.	v. ARMĂTURĂ. ARMURĂ.
signór	s.	v. CUCON. DOMN.
signóră	s.	v. CUCOANĂ. DOAMNĂ. MADAM.
SÍGUR	adj., adv.	1. adj. v. adevărat.2. adj. categoric, cert, precis, (rar) neapărat. (Vrea un răspuns ~.)3. adj. v. convins.4. adj. cert, (livr.) infailibil. (Un procedeu ~.)5. adj. eficace, eficient. (Un remediu ~.)6. adj. ferm, hotărît, neabătut, neşovăielnic, neşovăit
sigurá	vb.	v. ASIGURA. ÎNCREDINŢA.
SIGURÁNŢĂ	s.	1. apărare, asigurare, pază, protecție, protejare, securitate. (Măsuri de ~.)2. (TEHN.) siguranță în funcționare = fiabilitate.3. securitate, (înv.) siguraţie, siguritate. (Un sentiment de ~.)4. v. convingere.5. încredere, nădejde. (Pot să am ~ în voi?)6.
siguránță	s.	v. ADEVERINŢĂ. ASIGURARE. CHITANŢĂ. DOVADĂ. MĂRTURIE. RECIPISĂ.
siguráție	s.	v. SECURITATE. SIGURANŢĂ.
siguripsí	vb.	v. ASIGURA. CONVINGE. GARANTA. ÎNCREDINŢA.
siguripsíre	s.	v. ASIGURARE. GARANTARE.
siguripsitór	adj.	v. ASIGURĂTOR.
siguritáte	s.	v. SECURITATE. SIGURANŢĂ.

sihástru	adj.	v. IZOLAT. RETRAS. SINGUR. SIN-GURATIC. SOLITAR.
SIHÁSTRU	s.	v. pustnic.
SIHĂSTRÉSC	adj.	v. ascetic.
SIHĂSTRÉŞTE	adv.	v. ascetic.
SIHĂSTRÍ	vb.	v. pustnici.
sihăstrí	vb.	v. IZOLA.
sihăstricésc	adj.	v. ASCETIC. SIHĂSTRESC.
SIHĂSTRÍE	s.	1. v. asceză.2. v. schit.
sihăstríe	s.	v. IZOLARE. PUSTIETATE. SINGU-RĂTATE.
SÍHLĂ	s.	hăţiş, (reg.) tîrşar, (prin Mold. şi Bucov.) sihlete. (~ într-o pădure mai bătrînă.)
síhlă	s.	v. BRAD ROŞU. MOLID.
sihléte	s.	v. HĂŢIŞ. SIHLĂ.
silabár	s.	v. ABECEDAR.
silabí	vb.	v. BUCHERI. SILABISI.
SILÁBIC	adj.	(FON.) plenison. (Vocale ~.)
silabíre	s.	v. SILABISIRE. SILABISIT.
silabisáţie	s.	v. SILABISIRE. SILABISIT.
SILABISÍ	vb.	a bucheri, (înv.) a buchirisi, a silabi, a slomni, a sloveni. (A ~ un text.)
SILABISÍRE	s.	silabisit, (înv.) silabire, silabisaţie, slomnire, slovenire. (~ unui text.)
SILABISÍT	s.	v. silabisire.
SILÁN	s.	(CHIM.) hidrură de siliciu.
SÍLĂ	S.	1. v. dezgust.2. constrîngere, forţă, silnicie, violenţă, (livr.) servitute, (Ban.) sălăbărie, (înv.) nevoie, potrivnicie, silinţă, silnicire, strînsoare, (fig.) presiune. (Bunuri obţinute prin ~.)
sílă	s.	v. ABUZ. ARMATĂ. BATJOCORIRE. DUIUM. EXCES. FORŢĂ. GRĂMADĂ. MINUNE. MIRACOL. MULŢIME. NECINSTIRE. OASTE. OŞTIRE. POTOP. PUHOI. PUTERE. PUZDERIE. SAMAVOLNICIE. SILNICIE. SILUIRE. SUMEDENIE. TRUPE. VIOL. VIOLARE.
SILENŢIÓS	adj.	nezgomotos. (Ventilator ~.)
silenţiós	adj.	v. LINIŞTIT. TĂCUT.
silénţiu	s.	v. LINIŞTE. TĂCERE.
SÍLEX	s.	(MIN.) cremene, (reg.) beabe, beancă, beuţă, bicaş.
sílfă	s.	v. SILFIDĂ.
SILFÍDĂ	s.	(MITOL.) (rar) silfă.
sílhă	s.	v. PIN.
silhúi	adj.	AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DES-CREIERAT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
SILÍ	vb.	1. v. constrînge.2. v. nevoi.3. v. supune.4. a condamna, a constrînge, a forţa, a obliga, a osîndi. (M-a ~ la inactivitate.)5. v. reduce.6. v. for-ţa.7. a se canoni, a se căzni, a se chinui, a se forţa, a se frămînta, a se munci, a se necăji, a se osteni,
silí	vb.	v. ASUPRI. BATJOCORI. EXPLOATA. GRĂBI. IUŢI. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. NECINSTI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. SILUI. TIRANIZA. URGISI. VIOLA.
SILICAGÉL	s.	(CHIM.) gel de silice.
SILICÁT	s.	(CHIM.) silicat de sodiu = sticlă solubilă; silicat de zirconiu = zircon.
SILICATÁRE	s.	(CONSTR.) (rar) silicatizare.

silicatizáre	s.	v. SILICATARE.
SILÍCĂ	s.	(CONSTR.) dinas. (~ este o cărămidă refractară silicioasă.)
SILÍCE	s.	v. bioxid de siliciu.
SILICIÉRE	s.	(TEHN.) (rar) silicizare.
silicificáre	s.	v. SILICIFIERE.
SILICIFIÉRE	s.	(MIN.) (rar) silicificare. (~ cuar-ţului.)
silicizáre	s.	v. SILICIERE.
SILÍNŢĂ	s.	1. v. străduanie.2. efort, încercare, osteneală, sforţare, străduanie, străduinţă. (Toate ~ele lui au fost zadarnice.)3. v. perseverenţă.4. hărnicie, rîvnă, sîrguinţă, străduanie, străduinţă, vrednicie, zel, (pop.) sîrg, (înv.) activitate, diligenţă. (E de a
silínţă	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORŢĂ. SILĂ. SILNICIE. VIOLENŢĂ.
SILÍRE	s.	v. constrîngere.
sílişte	s.	v. ARIE. ARMAN. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE. VATRĂ.
SILÍT	adj.	1. v. silnic.2. v. afectat.
silít	adj.	v. GRABNIC. GRĂBIT. IUTE. ÎNTINS. PRECIPITAT. RAPID. REPEDE. REPEZIT. ZORIT.
SILITÓR	adj.	1. v. harnic.2. asiduu, insistent, perseverent, sîrguincios, sîrguitor, stăruitor, susţinut, tenace, zelos. (Eforturi ~oare.)
silitór	adj.	v. ACTIV. INCOATIV.
silítră	s.	v. ALICĂ. AZOTAT DE POTASIU. CHIBRIT. NITRAT DE POTASIU. PRAF DE PUŞCĂ. PULBERE. SALPETRU. SALPETRU DE INDIA.
SÍLNIC	adj.	1. forţat, impus, silit. (Muncă ~.)2. brutal, forţat, violent. (Mijloace ~.)3. v. abuziv.4. v. afectat.
sílnic	adj.	v. ANEVOIOS. DIFICIL. GRABNIC. GRĂBIT. GREOI. IUTE. ÎNTINS. PRECIPITAT. RAPID. REPEDE. REPEZIT. ZORIT.
SÍLNIC	s.	(BOT.; Glechoma hederaceum) (reg.) nejelnică, orbalţ, prelungoasă, prelunjoară, răr unchioasă, rotunjoară, coarda-ielelor, pipe-rul-apelor, (înv.) pristenior.
sílnic	s.	v. SILUITOR.
silnicí	vb.	v. CONSTRÎNGE. FACE. FORŢA. ÎNGRE-ŢOŞA. OBLIGA. SCÎRBI. SILI. SPARGE. STRICA.
SILNICÍE	s.	1. v. forţă.2. v. abuz.
silnicíe	s.	v. ASUPRIRE. EXPLOATARE. FORŢĂ. ÎMPILARE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PRIGOANĂ. PRIGONIRE. PUTERE. URGISIRE.
silnicíre	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORŢĂ. SILĂ. SILNICIE. VIOLENŢĂ.
silós	adj.	v. GREŢOS. SCÎRBOS.
sílţă	s.	v. CAPCANĂ. CURSĂ. PRINZĂTOARE.
SILUÉTĂ	s.	1. formă. (O ~ străbate întunericul.)2. linie, talie. (Are o ~ zveltă.)
SILUÍ	vb.	a batjocori, a necinsti, a viola, (Transilv.) a căzni, (înv.) a ruşina, a sili, a spurca, (ţig.) a pîngări. (A ~ o femeie.)
siluí	vb.	v. ALTERA. CONSTRÎNGE. CONTRAFACE. DEFORMA. DENATURA. ESCAMOTA. FACE. FALSIFICA. FORŢA. ÎNCĂLCA. MĂSLUI. MISTI-FICA. NESOCOTI. OBLIGA. RĂSTĂLMĂCI. SILI.
SILUÍRE	s.	batjocorire, necinstire, viol, violare, (înv.) silă, (fig.) pîngărire. (~ unei femei.)
siluíre	s.	v. ALTERARE. CONSTRÎNGERE. DEFORMARE. DENATURARE. ESCAMOTARE. FALSIFICARE. FORŢARE. MISTIFICARE. MISTI-FICAŢIE. OBLIGARE. RĂSTĂLMĂCIRE.
SILUÍT	ADJ.	necinstit, violat. (Femeie ~.)

SILUITÓR	s.	(rar) violator, (înv.) silnic. (~ul a fost condamnat.)
SILÚR	s.	(BOT.; Euphrasia stricta şi rostkoviana) (reg.) buruieniță, buruienuță, dragostea-fetei, floare-de-ochi, mîngîierea-apelor.
SILURIÁN	adj., s.	(GEOL.) siluric.
SILÚRIC	adj., s.	v. silurian.
silvanál	adj.	v. FORESTIER. SILVIC.
silvanística	s.	v. SILVICULTURĂ.
sílvă	s.	v. CODRU. PĂDURE.
silvéstru	adj.	v. ÎMPĂDURIT. PĂDUROS.
SÍLVIC	adj.	(SILV.) forestier, (înv.) silvanal. (Ex-ploatări ~.)
SILVICULTÚRĂ	s.	(rar) pădurărie, pădurărit, (înv.) silvanistică.
silvoíz	s.	v. DULCEAȚĂ. MAGIUN.
SILVOSTÉPĂ	s.	(GEOGR.) antestepă. (~ se află între pădure şi stepă.)
SÍMA	s.	(GEOL.) pirosferă.
simandicós	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARISTO-CRATIC. BUN. CONSIDERABIL. DISTINS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE. NOBIL. RIDICAT.
SIMBÓL	s.	1. însemn, semn. (Sceptrul era ~ul puterii domnitorului.)2. emblemă, (rar) atribut, (înv. fig.) pecete. (~ul unei mărci de fabrică.)3. figură, imagine. (Un ~ reprezentînd ...)4. re-prezentare, (înv.) chip. (Albul e ~ul nevinovăției.)5. (BIS.) simbolul cre
SIMBÓLIC	adj.	v. alegoric.
SIMBÓLICĂ	s.	simbolistică.
SIMBOLÍSTICĂ	s.	v. simbolică.
SIMBOLIZÁ	vb.	1. a întruchipa, a reprezenta, (înv.) a închipa. (Ce ~ acest semn?)2. a închipui, a înfățişa, a reprezenta, a semnifica. (Aceste romburi ~...)3. a reprezenta, (înv.) a semna. (Inorogul ~ moartea.)4. a incarna, a întruchipa, a întrupa, a personifica, a rep
SIMBOLIZÁRE	s.	incarnare, întruchipare, întrupare, personificare, reprezentare, (înv.) personificație. (~ răului.)
simbriáș	s.	v. ANGAJAT. MERCENAR. SALARIAT. SLUJBAŞ.
simbríe	s.	v. ARENDĂ. ASOCIAȚIE. ASOCIERE. CHIRIE. ÎNTOVĂRĂŞIRE. LEAFĂ. LOCAȚIE. RĂSPLATĂ. RECOMPENSĂ. REMUNERAȚIE. RETRIBUȚIE. SALARIU. TOVĂRĂŞIE.
simbrioáră	s.	v. LEFUŞOARĂ.
simbriót	s.	v. MERCENAR.
SIMÉTRIC	adj.	armonios, concordant, echilibrat, proporționat, regulat. (Un ansamblu ~; trasă-turi ~.)
SIMETRÍE	s.	1. armonie, concordanță, echilibru, potrivire, proporție, proporționalitate, (fig.) simfonie. (O perfectă ~ a elementelor unui an-samblu.)2. (MAT.) corespondență. (~ unghiu-rilor.)
simfónic	adj.	v. ARMONIOS. MELODIC. MELODIOS. MUZICAL. SONOR. UNDUIOS.
simfoníe	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. ARMONIE. COMBINAȚIE. CONCORDANȚĂ. CONTRACT. CONVENȚIE. ECHILIBRU. ÎNȚELEGERE. ÎNVO-IALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. PACT. POTRIVIRE. PROPORȚIE. PROPORȚIONALITATE. SIME-TRIE. TRANZACȚIE.
simfonisí	vb.	v. CONVENI. ÎNȚELEGE. ÎNVOI.
símie	s.	v. MAIMUȚĂ.
simigeríe	s.	v. COVRIGĂRIE.
simigíu	s.	v. COVRIGAR.

SIMILÁR	adj.	analog, apropiat, asemănător, ase-menea, corespondent, înrudit, (înv.) asemănat, podobnic, semănător. (Două lucruri ~.)
SIMILARITÁTE	s.	v. potrivire.
SIMILITÚDINE	s.	1. v. potrivire.2. v. asemănare.
SIMINICHÍE	s.	(FARM.) senă. (Ceai de ~.)
SIMINÓC	s.	(BOT.; Helichrysum arenarium) (reg.) mărgică.
siminóc	s.	v. PARPIAN.
simít	s.	v. SUSAN.
SIMPATÉTIC	adj.	sugestiv.
SIMPÁTIC	adj.	agreabil, nostim, plăcut, (înv. şi pop.) nurliu. (Un om ~.)
SIMPATÍE	s.	afecţiune, ataşament, (fig.) slabiciune, (înv. fig.) plecare. (Simte o deosebită ~ pentru ...)
SIMPATIZÁ	vb.	a agrea, a-i plăcea. (Îl ~ pentru însuşirile lui.)
simpatriót	s.	v. COMPATRIOT. CONAŢIONAL.
SIMPLICITÁTE	s.	1. v. sobrietate.2. v. simplitate.3. v. modestie.4. v. naivitate.
SIMPLIFICÁ	vb.	(MAT.) a reduce, (înv.) a reduţirui, a scurta. (A ~ o fracţie.)
simplificá	vb.	v. SCHEMATIZA.
SIMPLIFICÁRE	s.	(MAT.) reducere, reducţie, (înv.) simplificaţie. (~ unei fracţii.)
simplificáre	s.	v. SCHEMATIZARE.
SIMPLIFICÁT	adj.	v. schematic.
simplificát	adj.	v. SCHEMATIZAT.
simplificáţie	s.	v. REDUCERE. REDUCŢIE. SIM-PLIFICARE.
SIMPLÍST	adj.	dogmatic, mecanic, rigid, schematic. (O interpretare ~.)
SIMPLITÁTE	s.	1. v. uşurinţă.2. v. sobrietate.3. simplicitate. (~ expresiei.)4. v. naturaleţe.5. v. modestie.6. v.
SÍMPLU	adj., s.	1. adj. v. neamestecat.2. adj. v. gol.3. adj. (LINGV.) (înv.) prost. (Cuvinte compuse şi cuvinte ~.)4. adj. neîncărcat. (O ornamentaţie ~.)5. adj. neîmpodobit, neornat, (înv.) sadea, (invar.) sadetica (invar.). (O fotă ~.)6. adj. sobru. (Îmbrăcăminte ~.)7
SIMPTÓM	s.	(MED.) manifestare, semn. (Are ~e de nebunie.)
simptomátic	adj.	v. ACCIDENTAL. CARACTE-RISTIC. INCIDENTAL. ÎNTÎMPLĂTOR. OCAZIO-NAL. SEMNIFICATIV. SPORADIC.
SIMPTOMATOLOGÍE	s.	(MED.) semiologie, semiotică, (înv.) patognomonică, patognomonie.
SIMŢ	s.	1. (rar) sens, (înv.) simţire. (~ul văzului, al auzului.)2. (la pl.) erotism, senzualism, senzualitate, (rar) sexualism, (înv.) simţualism, simţualitate. (O viaţă dominată de ~uri.)3. in-stinct. (~ de conservare.)4. acuitate, aplecare, aptitudine, înclina
simţ	s.	v. ACCEPŢIE. CONŢINUT. ÎNSEMNARE. ÎNŢELES. PASIUNE. SEMNIFICAŢIE. SENS. SENTIMENT. SIMŢIRE. VALOARE.
SIMŢĂMÎNT	s.	1. sentiment, simţire. (Un ~ delicat.)2. sentiment, (înv.) simţiciune. (Are un ~ ciudat.)
SIMŢÍ	vb.	1. a percepe. (A ~ un miros plăcut.)2. a adulmeca. (L-au ~ cîinii.)3. a avea. (A ~ ameţeli.)4. a încerca, a trăi. (A ~ un sentiment de jenă.)5. a anticipa, a intui, a presimţi, (fig.) a mirosi. (A ~ ceea ce avea să se întîmple.)6. a se repercuta, a se res
simţíbil	adj.	v. SENSIBIL. SENZITIV. SENZORIAL.
simţibilitáte	s.	v. SENSIBILITATE.
simţiciós	adj.	v. SENSIBIL. SENZITIV. SENZO-RIAL.
simţiciúne	s.	v. SENSIBILITATE. SENTIMENT. SIMŢĂMÎNT.

SIMȚÍRE	s.	1. sentiment, simțământ. (O ~ delicată.)2. emotivitate, impresionabilitate, sensibilitate. (Artist de o mare ~.)3. pasiune, sentiment, (livr.) patos, (înv.) simț. (A cîntat cu ~.)
simțíre	s.	v. BUN-SIMȚ. SENSIBILITATE. SIMȚ.
simțitáte	s.	v. SENSIBILITATE.
simțitívă	s.	v. MIMOZĂ. SENZITIVĂ.
simțitoáre	s.	v. MIMOZĂ. SENZITIVĂ.
SIMȚITÓR	adj.	1. v. emotiv.2. v. evident.
simțitór	adj.	v. DUIOS. EMOȚIONANT. IMPRE-SIONANT. ÎNDUIOȘĂTOR. MIȘCĂTOR. PATETIC. RĂSCOLITOR. TULBURĂTOR. VIBRANT.
simțivără	s.	v. PIȚIGOI.
simțuál	adj.	v. SENZUAL.
simțualísm	s.	v. EROTISM. SENZUALISM. SENZUALITATE. SIMȚURI.
simțualitáte	s.	v. EROTISM. SENZUALISM. SENZUALITATE. SIMȚURI.
SIMULÁ	vb.	1. a se face, a se preface, (reg.) a se marghioli, (înv.) a se fățărnici. (~ că e nebun.)2. (rar) a mima. (Un rîs care ~ veselia.)
simulácru	s.	v. DIVINITATE. DUMNEZEU. IDOL. ZEITATE. ZEU.
simulánt	s.	v. PREFĂCUT. SIMULATOR.
SIMULÁRE	s.	prefăcătorie, simulație, (înv.) prefăcanie. (E o simplă ~.)
SIMULÁT	adj.	prefăcut. (O nebunie ~.)
SIMULATÓR	s.	prefăcut, (rar) simulant. (E un ~ ordinar.)
SIMULÁȚIE	s.	prefăcătorie, simulare, (înv.) prefă-canie. (E o simplă ~.)
SIMULTÁN	adj., adv.	1. adj. v. concomitent.2. adv. v. concomitent.3. adv. v. odată.
SIMULTANEITÁTE	s.	v. concomitență.
sin	s.	v. CUTĂ. GOLF. ÎNCREȚITURĂ. PLIU. ȘOPRON.
SINAGÓGĂ	s.	(BIS.) templu, (rar) havră. (Mozaicii merg sîmbăta la ~.)
sinanstrofie	s.	v. ANTURAJ. COMPANIE. SO-CIETATE. TOVĂRĂȘIE.
SINARMONÍE	s.	v. armonie vocalică.
SINARMONÍSM	s.	v. armonie vocalică.
SINAXÁR	s.	(BIS.) minologhion, (rar) legendă.
sinălău	s.	v. CIOPLITOARE. CUȚITOAIE.
sinăluí	vb.	v. CUȚITOI.
SINCAÍNĂ	s.	v. novocainã.
SÍNCER	adj., adv.	1. adj. adevărat, real. (Un sentiment de ~ admirație.)2. adj. cinstit, nepre-făcut, (livr.) franc, leal, loial, (înv.) nefățărit, prost, (fig.) deschis. (O fire ~.)3. adv. v. fățiș.
sincerícă	s.	v. BURUIANA-SURPĂTURII.
SINCERITÁTE	s.	cinste, (livr.) franchețe, lealitate, loialitate, (înv.) sadacat. (E de-o ~ dezarmantă.)
sinceritățI	s. pl.	v. CONFESIUNE. CONFIDENȚĂ. DESTĂINUIRE. DEZVĂLUIRE. MĂRTURISIRE.
SINCHISEÁLĂ	s.	atenție, grijă, interes, preocupare, sinchisire, sinchisit, (pop.) păsare, (înv., în Ban. şi Transilv.) cîştigă. (Fără nici o ~ pentru ...)
SINCHISÍ	vb.	1. a se îngrijora, a se neliniști, a-i păsa, (prin Mold.) a bindisi. (Nu se ~ de nimeni.)2. a (se) interesa, a-i păsa. (Nu se ~ de nimic.)
sinchisí	vb.	v. DERANJA. INCOMODA. ÎNCURCA. JENA. STINGHERI. STÎNJENI. SUPĂRA. TUL-BURA.
SINCHISÍRE	s.	v. grijă.

SINCHISÍT	s.	v. grijă.
SINCIPÚT	s.	(ANAT.) creştet, vertex, (pop. şi fam.) scăfîrlie, (Ban. şi vestul Olt.) teme.
SINCOPÁT	adj.	1. ritmic. (Muzică ~.)2. sacadat. (Ritm ~ al versurilor.)
SINCRÉTIC	adj.	(rar) sincretistic. (Fenomen ~.)
sincretístic	adj.	v. SINCRETIC.
SINCROCICLOTRÓN	s.	(FIZ.) fazotron.
SINCROFAZOTRÓN	s.	(FIZ.) cosmotron.
SINCRÓN	adj.	v. concomitent.
SINCRÓNIC	adj.	1. v. concomitent.2. static. (Cer-cetare ~.)
SINCRONICITÁTE	s.	v. sincronie.
SINCRONÍE	s.	sincronicitate, (rar) sincronitate. (~ unor fenomene.)
SINCRONÍSM	s.	v. concomitenţă.
sincronitáte	s.	v. SINCRONICITATE. SINCRONIE.
SINDESMOLOGÍE	s.	v. artrologie.
sindiatémnusă	s.	v. COSECANTĂ.
sindicá	vb.	v. SINDICALIZA.
SINDICALÍSM	s.	(POL.) anarhosindicalism.
SINDICALIZÁ	vb.	(rar) a (se) sindica.
sineálă	s.	v. ALBASTRU. ALBĂSTREALĂ. ALBĂS-TRIME. AZUR. CLARITATE. LIMPEZIME. SENINĂTATE. ULTRAMARIN.
sínec	s.	v. ZORI.
sinecá	vb.	v. ÎNCHINA. RUGA.
SINÉDRIU	s.	(IST.) sanhedrin. (~ era tribunal penal la vechii evrei.)
síneş	s.	v. REGINĂ.
sinét	s.	v. ACT. ADEVERINŢĂ. CAMBIE. CHITANŢĂ. DOCUMENT. DOVADĂ. HÎRTIE. HRISOV. IZVOR. ÎNSCRIS. MĂRTURIE. PIESĂ. POLIŢĂ. RECIPISĂ. TRATĂ.
sineţár	s.	v. ARMURIER.
sineţáş	s.	v. PUŞCAŞ.
SINGAMÍE	s.	(BIOL.) fecundare, fecundaţie.
singlít	s.	v. SENAT.
singlític	s.	v. SENATOR.
singráf	s.	v. AUTOR.
SINGULÁR	adj., s.	1. adj. v. individual.2. adj., s. (GRAM.) (înv.) singuratic, singurit. (Numărul ~.)3. adj. v. aparte.4. adj. v. neobişnuit.
singularitáte	s.	v. BAZACONIE. BIZARERIE. BÎZDÎGANIE. CIUDĂŢENIE. CURIOZITATE. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. MINUNĂŢIE. NĂSTRUŞ-NICIE. NĂZDRĂVĂNIE. POZNĂ.
SINGULARIZÁ	vb.	1. v. individualiza.2. v. remarca.
SINGULARIZÁRE	s.	v. individualizare.
SÍNGUR	adj., pron., adv.	1. adj. v. neînsoţit.2. adj. unic, (înv.) singuratic. (~ la părinţi; a mai rămas un ~ exemplar.)3. pron. însumi. (Eu ~ am observat aceasta.)4. adv. v. doar.5. adj. v. retras.6. adj. v. stingher.7. adj. pustiu, stingher. (A rămas ~ pe lume.)8. adj. v. soli
SINGURÁTIC	adj.	1. v. retras.2. v. răzleţ.3. v. dosnic.
singurátic	adj.	v. SINGUR. UNIC.

singurátic	adj., s.	v. SINGULAR.
singurátic	s.	v. SOLITAR.
SINGURĂTÁTE	s.	1. v. izolare.2. pustietate, (fig.) sihăstrie. (Era o ~ totală.)
singurít	adj., s.	v. SINGULAR.
sinharíticon	s.	v. FELICITARE.
siní	vb.	v. ALBĂSTRI.
siníce	s.	v. BANIȚĂ. DUBLU-DECALITRU.
sinichésion	s.	v. CASĂ. CĂSĂTORIE. CĂSNICIE. MENAJ.
sinídisis	s.	v. CONȘTIINȚĂ. CUGET. GÎNDIRE. SPIRIT. SUFLET.
sinilí	vb.	v. ALBĂSTRI.
sinilíu	adj.	v. ALBĂSTRIU. ALBĂSTRUI.
sinisforá	s.	v. CHETĂ. COLECTĂ. CONTRIBUȚIE. COTIZAȚIE. OBOL.
SINISTRÁ	vb.	a calamita. (Seceta a ~ recolta de grîu.)
SINISTRÁT	adj.	calamitat. (Populație ~.)
SINISTROCARDÍE	s.	(MED.) levocardie.
SINÍSTRU	adj., s.	1. adj. v. lugubru.2. adj. v. funest.3. adj. v. dezgustător.4. s. v. dezastru.
siniubíre	s.	v. EGOISM.
SINÓD	s.	(BIS.) conciliu, sobor. (~ ecumenic.)
SINODÁL	adj.	(BIS.) sinodic, (înv.) sinodicesc, sobornic, sobornicesc. (Adunare ~.)
SINÓDIC	adj.	sinodal.
sinodicésc	adj.	v. SINODAL. SINODIC.
SINONÍM	adj.	v. sinonimic.
SINONÍMIC	adj.	(LINGV.) identic, sinonim. (Sen-suri ~.)
sinonímică	s.	v. SINONIMIE.
SINONIMÍE	s.	(LINGV.) (rar) sinonimică, (înv.) sinonimitate. (~ existentă între două sensuri.)
sinonimitáte	s.	v. SINONIMIE.
sinópsă	s.	v. COMPENDIU. CONSPECT. PRE-SCURTARE. REZUMAT.
SINOPSÍE	s.	v. audiție colorată.
sinoriáș	adj.	v. ALĂTURAT. ÎNVECINAT. VECIN.
sinorisí	vb.	v. ÎNVECINA. MĂRGINI.
SINOVÍE	s.	(FIZIOL.) lichid sinovial.
SINTERIZÁRE	s.	(TEHN.) concreționare. (~ unor pulberi metalice.)
SINTÉTIC	adj.	concis, rezumativ, succint, sumar, (înv.) rezumător. (O descriere ~.)
SINTETIZÁ	vb.	v. recapitula.
SINTETIZÁRE	s.	v. recapitulare.
SINTÉZĂ	s.	1. rezumat. (Și-a alcătuit o ~ din cele citite.)2. (BIOL.) biosinteză.3. (CHIM.) sinteză oxo v.
SINTONÍE	s.	v. acord.
SINTONIZÁ	vb.	v. acorda.
SINTONIZÁRE	s.	v. acordare.
sinucíd	s.	v. OMORÎRE. SINUCIDERE. SINUCIGAȘ.
SINUCÍDE	vb.	a se omorî, (rar) a se ucide, (Transilv. și Maram.) a se sodomi. (Oare de ce s-a ~?)
SINUCÍDERE	s.	omorîre, (livr.) suicid, (înv.) sinucid.
SINUCIGÁȘ	s.	(astăzi rar) suicid, (înv.) sinucid.

SINUÓS	adj.	v. cotit.
sinuós	adj.	v. COMPLICAT.
SINUOZITÁTE	s.	1. v. cotitură.2. cot, cotitură, meandru, şerpuitură, (reg.) taolă. (~ unei ape.)3. neregularitate, ondulaţie. (~ăţile unui teren.)
SINUSOIDÁL	adj.	(MAT., FIZ.) armonic. (Mărime penodică ~.)
SIOÚX	s.	invar. dakotas. (Triburile amerindiene ~.)
sip	s.	v. CEP.
sípcă	s.	v. PORTŢIGARET. ŢIGARET. ŢIGARETĂ.
sipeciór	s.	v. SIPEŢEL.
SÍPET	s.	(Ban.) orman. (~ înflorat.)
sípet	s.	v. CUFĂR. LADĂ.
sipetáş	s.	v. SIPEŢEL.
SIPEŢÉL	s.	(rar) sipecior, (înv.) sipetaş. (Un ~ înflorat.)
SIPÍCĂ	s.	(BOT.) 1. (Cephalaria transsilvanica) (reg.) bărburel.2. (Scabiosa ochroleuca) (reg.) rueni (pl.), năsturaş-de-bube.
sipícă	s.	v. MĂCEŞ. MUŞCATUL-DRACULUI. SIRINDERICĂ. TRANDAFIR SĂLBATIC.
SÍRE	s.	maiestate. (La mulţi ani, ~!)
sireáci	adv.	v. ADICĂ. ANUME.
SIREÁP	adj.	aprig, focos, nestăpînit, sălbatic, vijelios, (înv.) zmeios. (Un cal ~.)
sireáp	adj.	v. NEDOMESTICIT. PRIMITIV.
sireáp	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂL-BATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
SIRÉC	s.	(PESCUIT) (reg.) radină.
sirepí	vb.	v. SĂLBĂTICI.
sirepíe	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALITATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENŢĂ. VITREGIE.
siriác	s., adj.	v. SIRIAN.
SIRIÁN	s., adj.	1. s. (rar) siriac.2. adj. (rar) siriac, sirienesc.
sirienésc	adj.	v. SIRIAN.
SIRINDERÍCĂ	s.	(BOT.; Philadelphus coronarius) (reg.) lămîiţă, mălin, pom, scumpină, sipică.
síriţă	s.	v. MÎNZARE.
SÍRIUS	s.	(ASTRON.) luceafărul de ziuă, luceafărul din zori, (pop.) rariţa (art.), zorilă, ochiul-dulăului.
siromáh	adj., s.	v. CALIC. NECĂJIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
SIRÓP	s.	(reg.) mursă. (~ de afine.)
siropós	adj.	v. LANGUROS. SENTIMENTAL.
sisifián	adj.	v. SISIFIC.
SISÍFIC	adj.	(rar) sisifian. (Mitul ~.)
SISINÉI	s. pl.	(BOT.; Pulsatilla alba) (reg.) oiţă, omeluţe (pl.), vişină-de-munte.
sisinéi	s. pl.	v. DEDIŢEL.
SISTÁ	vb.	a(-şi) înceta, a(-şi) întrerupe, a(-şi) opri, a(-şi) suspenda. (Uzina distrusă şi-a ~ activitatea.)
SISTÁRE	s.	încetare, întrerupere, oprire, suspen-dare. (~ activităţii întreprinderii distruse.)

SISTÉM	s.	1. ansamblu. (Un ~ coerent de idei; un ~ tehnic.)2. structură. (Un ~ închis.)3. model, tip. (Un ~ nou de evacuare a apei.)4. (ANAT., FIZIOL.) aparat. (~ circulator, cardiovascular etc.)5. (ANAT.) sistem nervos central = nevrax, ax cerebrospinal, sistem ne
sistém	s.	v. STIL.
sistemátic	adj.	v. MECANIC. MECANIZAT. PERFECȚIONAT.
SISTEMÁTIC	adj., adv.	1. adj. coerent, (fig.) închegat, legat, strîns. (Un plan ~.)2. adj. metodic, organizat, (înv.) metodicesc. (O acțiune ~.)3. adv. metodic, organizat, (înv.) meto-dicește. (Procedează ~.)4. adj. periodic, regulat. (Controale ~.)
SISTEMATIZÁ	vb.	1. v. aranja.2. a ordona, a organiza, a structura. (A ~ întregul material în vederea ...)3. a regula. (A ~ un cartier de locuințe.)4. a corecta, a regula, a regulariza. (A ~ un curs de apă.)5. a moderniza, a perfecționa. (A ~ rețeaua electrică.)
SISTEMATIZÁRE	s.	1. v. aranjare.2. ordonare, organizare, structurare. (~ materialului docu-mentar.)3. regulare. (~ unui cartier de locuințe.)4. corectare, regulare, regularizare. (~ unui curs de apă.)5. modernizare, perfecționare. (~ rețelei electrice urbane.)
SISTEMATIZÁT	adj.	1. aranjat, clasat, ordonat, organizat, rînduit. (Material documentar ~.)2. modernizat, perfecționat. (Căi rutiere ~.)
sistiseálă	s.	v. PREZENTARE. RECOMANDARE. RECOMANDAȚIE.
sistisí	vb.	v. CONSTITUI. CREA. CTITORI. FUNDA. INSTITUI. ÎNFIINȚA. ÎNTEMEIA. ORGANIZA. PREZENTA. RECOMANDA.
sit	s.	v. CADRU. IMAȘ. IZLAZ. PĂȘUNE. PEISAJ. PRIVELIȘTE. SCENĂ. TABLOU. VEDERE.
SITÁR	s.	(ORNIT.) 1. (Scolopax rusticola) (rar) becață, (reg.) ciocănea, farfadoi, soloancă, şnep, taloancă, pasărea-ciobanului, pasărea-pamîn-tului.2. sitar-de-mal (Limosa limosa) = (reg.) fluierar, fluierici; sitar-negru (Plegadis falcinellus) = țigănuș.
SITÁR	s.	ciurar. (~ul face şi vinde site.)
sita-zînelor	s.	v. CIULIN. GHIMPE. SCAI. SCA-IETE. TURTĂ.
SÍTĂ	s.	1. (prin Transilv.) scuturătoare. (~ pentru cernerea unui material granular.)2. ciur. (Trece prin ea ca prin ~.)3. (ELECTRONICĂ) grătar, grilă. (~ la o poliodă.)4. (FOTO) sită fotografică = raster.
sítă	s.	v. STRECURĂTOARE.
siteáv	adj.	v. HÎRÎIT. HÎRÎITOR. RĂGUȘIT.
sití	vb.	v. DESTRĂMA. RĂRI.
sitícă	s.	v. SITIȘOARĂ. STRECURĂTOARE.
sitíşcă	s.	v. SITIȘOARĂ. STRECURĂTOARE.
SITIȘOÁRĂ	s.	(reg.) sitică, sitişcă.
sitiví	vb.	v. RĂGUȘI.
SITUÁ	vb.	1. a se clasa, a se clasifica, a se plasa. (S-a ~ al şaptelea la concurs.)2. a (se) amplasa, a (se) aşeza, a (se) fixa, a (se) plasa, a (se) stabili. (A ~ uzina în apropiere de ...)3. a se afla, a fi, a se găsi, a veni, (înv. şi pop.) a cădea. (Satul se ~
SITUÁRE	s.	1. clasare, clasificare, plasare. (~lui pe primul loc la concurs.)2. amplasare, aşezare, fixare, plasare, stabilire. (~ noului obiectiv într-un loc adecvat.)
situáre	s.	v. AMPLASAMENT. AȘEZARE. LOC. POZIȚIE.
SITUÁT	adj.	avut, bogat, înstărit, (pop.) chiabur, cuprins, (reg.) bănos, (Transilv.) găzdac, (prin Munt.) taxidit. (Țăran ~.)

SITUÁȚIE	s.	1. caz, circumstanță, condiție, conjunctură, ipostază, împrejurare, postură, poziție, stare, (înv.) încunjurare, peristas, prilejire, stat, împrejur-stare, (fig.) contixt. (În această ~ nu poate acționa.)2. v. împrejurare.3. v. dispoziție.4. stare, (înv.)
situație	s.	v. AMPLASAMENT. AŞEZARE. LOC. POZIȚIE.
SITUAȚIONÁL	adj.	circumstanțial, conjunctural. (Din punct de vedere ~.)
siv	adj.	v. CĂRUNT. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUMBURIU. SUR.
SÎCÍÍ	vb.	1. v. enerva.2. v. şicana.3. v. cicăli.
SÎCÎIÁLĂ	s.	1. v. enervare.2. v. cicăleală.
SÎCÍÍRE	s.	v. enervare.
SÎCÍÍT	adj.	v. enervat.
SÎCÎITÓR	adj.	1. enervant.2. v. cicălitor.
sîí	vb.	v. SPERIA.
sîlță	s.	v. LAȚ.
SÎMBĂTĂ	s.	(BIS.) 1. sîmbăta mare = sîmbăta Paştilor; sîmbăta morților = sîmbăta moşilor; sîmbăta moşilor v. sîmbăta morților; sîmbăta Paştilor v. sîmbăta mare.2. (la mozaici) sabat.
sîmbătă	s.	v. SĂPTĂMÎNĂ.
SÎMBOVÍNĂ	s.	(BOT.; Celtis australis) mierea-ur-sului.
sîmbráș	s.	v. ASOCIAT. PĂRTAŞ. TOVARĂŞ.
sîmbră	s.	v. ASOCIAȚIE. ASOCIERE. ÎNTO-VĂRĂŞIRE. TOVĂRĂŞIE.
sîmburár	s.	v. BOTGROS. CIREŞAR.
SÎMBURÁȘ	s.	(BOT.) sîmburel, (reg.) sîmburuț.
SÎMBURE	s.	(BOT.) sămînță. (~ de dovleac.)
sîmbure	s.	v. EMBRION. ESENȚĂ. FOND. IZVOR. ÎNCEPUT. MATERIE. MIEZ. NUCLEU. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ. SURSĂ.
SÎMBURÉL	s.	v. sîmburaș.
SÎMBUROÁSĂ	s.	v. drupacee.
sîmburúț	s.	v. SÎMBURAŞ. SÎMBUREL.
sîmceá	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. STRICNEA. VÎRF.
sîmcelát	adj.	v. ASCUȚIT. TĂIOS.
sîmcelát	s.	v. ZORI.
sîmcéle	s. pl.	v. ZORI.
sîmcelós	adj.	v. ASCUȚIT. TĂIOS.
sîmiánă	s.	v. DRĂGAICĂ. SÎNZIANĂ.
SÎN	s.	1. (ANAT.) mamelă, piept, țîță, (prin Olt., depr.) zătoare. (~ la femei.)2. piept. (Strînge copilul la ~.)3. inimă, suflet. (Cu frica în ~.)
sîn	s.	v. CIRCUMVOLUȚIE. GIRUS CEREBRAL. GOLF. INTERIOR. MATCĂ. MATIȚĂ. MIJLOC. MITRĂ. UTER.
SÎNEÁȚĂ	s.	flintă, (înv. si reg.) durdă. (Trage cu ~.)
sîneáță	s.	v. PUŞCĂ.
SÎNEȚÁR	s.	v. sînețaș.
SÎNEȚÁȘ	s.	sînețar.

SÎNGE	s.	1. rasă. (Cal de ~ arab.)2. familie, neam. (E din ~le nostru.)3. viaţă. (Şi-a dat ~le pentru patrie.)4. jertfă, sacrificiu. (Şi-au dobîndit libertatea prin ~.)5. (BOT.) sîngele-voinicului = a) (Lathyrus odoratus) indruşaim, (reg.) hărăgică, măzărată, măză
sîngeáp	s.	v. JDER. VEVERIŢĂ.
sîngeápă	s.	v. CINZEACĂ.
sîngele-voinícului	s.	v. OREŞNIŢĂ.
sînge mohorît	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
sîngeói	s.	v. SÎNGERETE.
sîngepíu	adj.	v. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUMBURIU. SUR.
SÎNGER	s.	(BOT.; Cornus sanguinea) (reg.) sîngerel, sînginel, lemn-pucios.
sînger	s.	v. SALBĂ-MOALE. VONICER.
SÎNGERÁ	vb.	1. a (se) înroşi, a (se) însîngera, a (se) roşi, (înv.) a (se) crunta, a (se) încrunta, (înv. Mold.) a (se) mohorîţi. (A ~ tot la rană.) *2. (reg.) a însplina. (Vita s-a ~.)3. (reg.) a stricni. (Zootehnicianul ~ vita.)
SÎNGERÁRE	s.	însîngerare, sîngerat, sîngerătură, (înv.) cruntare, încruntare.
SÎNGERÁT	adj.	1. v. însîngerat.2. v. injectat.
sîngerát	adj.	v. SÎNGERIU.
SÎNGERÁT	s.	v. sîngerare.
sîngerátic	adj.	v. ROŞU. SÎNGERIU.
SÎNGERĂTÚRĂ	s.	v. sîngerare.
sîngerătúră	s.	v. HEMORAGIE.
sîngereásă	s.	v. SORBESTREA.
sînge réce	s.	v. CALM. CUMPĂT. FIRE. STĂPÎNIRE.
sîngerél	s.	v. SÎNGER.
SÎNGERÉTE	s.	(reg.) gîlbaş, groiză, măietic, păsătic, sîngeoi, tişcă, vireş. (Cîrnatul numit ~.)
sîngeréte	s.	v. CALTABOŞ.
sîngerícă	s.	v. SORBESTREA.
SÎNGERÍU	adj.	1. (livr.) sangvinolent, (înv.) sîngerat, sîngeros. (Spută ~.)2. roşu, (înv.) sîngeratic, sîngeros. (Marmură ~; reflexe ~.)
SÎNGERÎND	adj.	(MED.) deschis, necicatrizat, nevindecat, viu. (Rană ~.)
sîngerînd	adj.	v. ÎNSÎNGERAT. SÎNGERAT.
sîngeroásă	s.	v. RUŞULIŢĂ.
sîngerós	adj.	v. CONGESTIONAT. INJECTAT. IRASCIBIL. IRITABIL. ÎNROŞIT. ÎNSÎNGERAT. NERVOS. ROŞU. SANGVIN. SANGVINIC. SÎN-GERAT. SÎNGERIU. SUPĂRĂCIOS.
SÎNGERÓS	adj., adv.	1. adj., adv. v. rău.2. adj. v. înverşunat.3. adj. v. îngrozitor.
sîngi	s.	v. ASASINAT. CRIMĂ. MOARTE. OMOR. OMORÎRE. OMUCIDERE. UCIDERE.
sînginél	s.	v. SÎNGER.
sîngiós	adj.	v. IRASCIBIL. IRITABIL. ÎNSÎNGERAT. NERVOS. SÎNGERAT. SUPĂRĂCIOS.
SÎNIŞÓR	s.	pieptişor, pieptuleţ, pieptuţ, sînuleţ, ţîţişoară, (pop.) ţîţucă.
sînişór	s.	v. GOLFULEŢ.
sînt	adj.	v. BISERICESC. CERESC. DIVIN. DUMNE-ZEIESC. RELIGIOS.
sînt	s., adj.	v. SFÎNT.
sîntul	s.	art. v. ATOTPUTERNICUL. CREATORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNE-ZEU. PĂRINTE. PROVIDENŢĂ. PUTERNICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.

sîntuléț	s.	v. SFINȚIȘOR. SFÎNTULEȚ.
sînțénie	s.	v. SFINȚENIE.
SÎNULÉȚ	s.	v. sînișor.
sînzănioáră	s.	v. DRĂGAICĂ. SÎNZIANĂ.
SÎNZIÁNĂ	s.	1. (la pl.) v. drăgaică.2. (BOT.; Galium verum) drăgaică, (reg.) sîmiană, sînză-nioară, smîntînică, floarea-lui-Sîntion.3. v. răcuină.4. (BOT.) sînziană albă (Galium mollugo) = drăgaică, (reg.) beteala-reginei.5. (BOT.) sînziene-de-grădină (Solidago canad
sînziánă	s.	v. CREȚUȘCĂ.
sînziéne	s. pl.	v. IELE.
SÎRB	adj.	v. sîrbesc.
SÎRBĂ	s.	(reg.) sîrbeasca (art.), sîrbsca (art.). (Joacă o ~.)
sîrbeásca	s.	art. v. SÎRBĂ.
SÎRBÉSC	adj.	sîrb.
sîrbésc	adj.	v. SLAVON. SLAVONESC.
sîrbéște	adv.	v. SLAVONEȘTE.
sîrbsca	s.	art. v. SÎRBĂ.
SÎRG	s.	bunăvoință, rîvnă, silință, zel, (înv.) proeresis. (Arăta destul ~, dar nu putea realiza nimic.)
sîrg	s.	v. HĂRNICIE. RÎVNĂ. SILINȚĂ. SÎRGU-INȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. VREDNICIE.
sîrguí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. FORȚA. FRĂMÎNTA. GRĂBI. IUȚI. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. SFORȚA. SILI. STRĂDUI. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA. ZORI.
sîrguiálă	s.	v. GRABĂ. URGENȚĂ. ZOR.
SÎRGUINCIÓS	adj.	1. v. harnic.2. v. perseverent.
SÎRGUÍNȚĂ	s.	1. v. hărnicie.2. v. perseverență.3. ardoare, rîvnă, străduință, zel, (înv.) nepreget, nepregetare, osîrdie, osîrdnicie, osîrduință, osîrduire, osîrduitură, protimie. (~ lui era demnă de admirat.)
SÎRGUITÓR	adj.	1. v. harnic.2. asiduu, insistent, perseverent, silitor, sîrguincios, stăruitor, susținut, tenace, zelos. (Eforturi ~oare.)
sîrjiță	s.	v. SÎRJOACĂ.
*SÎRJOÁCĂ	s.	(AGRIC.) (înv.) îndoitură, sîrjiță. (~ e un lan de grîu în care crește și secară.)
sîrmáci	s.	v. SURLAȘ.
SÎRMĂ	S.	(înv. și reg.) tel, (reg.) drot. (Loc împrej-muit cu ~.)
sîrmă	s.	v. FILIGRAN. FUFĂ. PANGLICĂ. PLE-VUȘCĂ.ȘIRET.
sîrmeá	s.	v. ANTIMONIU. BĂTĂTOR. STIBIU. TEL.
SÎRMULÍȚĂ	s.	sîrmușoară.
sîrmulíță	s.	v. FUFĂ. ORZOAICĂ-DE-BALTĂ. PLEVUȘCĂ.
SÎRMUȘOÁRĂ	s.	v. sîrmuliță.
sîrnic	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEO-BOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
sîrnic	s.	v. CHIBRIT.
sîrvián	s.	v. ZARZAVAGIU.
SÎSÎÍ	vb.	1. v. șuiera.2. (Transilv. și Olt.) a șișcăvi. (Un om care ~ cînd vorbește.)3. a fîșîi. (Lemnele ~ în
sîsîí	vb.	v. FÎSÎI. FOȘNI. SUNA. SUSURA. SOPOTI. ȘOPTI. ȘUȘOTI. ȘUȘUI.
SÎSÎIÁLA	s.	1. v. sîsîit.2. v. pelticeală.
SÎSÎÍT	adj.	peltic, (Mold. și Transilv.) cepeleag, (Transilv. și Olt.) șișcav. (Om ~.)

SÎSÎÍT	s.	sîsîială, sîsîitură. (Se aude un ~.)
SÎSÎITÚRĂ	s.	1. v. şuierătură.2. v. sîsîit.
SKEET	s.	v. talere.
SLAB	adj.	1. scheletic, sfrijit, (pop. şi fam.) jigărit,pricăjit, (reg.) zălezit, (prin Munt. şi Olt.) sfoiegit. (Ce om ~!)2. slăbănog, slăbit, tras, uscățiv, (rar) slăbănogit, (pop.) pierit, (reg.) mîrcav, mîrced, (înv.) mişel, (fig.) supt. (O faţă ~.)3. v. debil.
slab	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. INFLUEN-ŢABIL. ÎNCHIRCIT. MIC. NEADÎNC. NEDEZVOLTAT. NEPLĂCUT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. PROST. RĂU. SFRIJIT.
slábă	s.	v. LĂUZĂ.
slábină	s.	v. DEŞERT. FLĂMÎNZARE.
slad	s.	v. MALT.
*SLÁDNIŢĂ	s.	(reg.) slădărie. (În ~ se usucă malţul.)
slai	s.	v. OPLEAN. USNĂ.
slánă	s.	v. SLĂNINĂ.
slániţă	s.	v. LEASĂ.
slátină	s.	v. CLORURĂ DE SODIU. SARAMURĂ. SARE. SĂRĂTURĂ. SOLNIŢĂ.
SLAV	s., adj.	1. s. slavon, (înv.) şcheau. (Vechii ~.)2. adj. savon, slavonesc, (livr.) slavic. (Po-pulații ~.)
slávă	prep.	v. DATORITĂ. GRAŢIE. MULŢUMITĂ.
SLÁVĂ s.,	interj.	I. 1. s. v. glorificare.2. s. cinste, cinstire, elogiu, glorie, laudă, mărire, omagiu, preamărire, preaslăvire, proslăvire, slăvire, (înv.) mărie, pohfală, pohvalenie. (Aduceți ~ eroilor patriei.)3. s. glorie, grandoare, măreție, mărire, splendoare, strălu
slávic	adj.	v. SLAV. SLAVON. SLAVONESC.
slavísm	s.	v. PANSLAVISM.
slavón	adj.	v. CHIRILIC.
SLAVÓN	s., adj.	1. s. slav, (înv.) şcheau. (Vechii ~.)2. adj. slav, slavonesc, (livr.) slavic. (Populații ~.)3. adj. slavonesc, (înv.) sîrbesc, slovenesc. (Text, document ~.)
SLAVÓNĂ	s.	(înv.) slavonie, slovenie. (Text scris în ~.)
SLAVONÉSC	adj.	1. slav, slavon, (livr.) slavic. (Populații ~.)2. slavon, (înv.) sîrbesc, slovenesc. (Text, document ~.)
slavonésc	adj.	v. CHIRILIC.
SLAVONÉŞTE	adv.	(înv.) sîrbeşte, sloveneşte. (Vorbea ~.)
slavoníe	s.	v. SLAVONĂ.
slavosloví	vb.	v. CINSTI. CÎNTA. ELOGIA. GLORI-FICA. LĂUDA. MĂRI. OMAGIA. PREAMĂRI. PREASLĂVI. PROSLĂVI. SLĂVI. VENERA.
slavoslovíe	s.	v. DOXOLOGIE. TEDEUM.
slăbănóg	adj.	v. COBORÎT. DOMOL. ÎNCET. LIN. MOLCOM. POTOLIT. SCĂZUT. SCOBORÎT. SLAB.
SLĂBĂNÓG	adj., s.	I. 1. adj. v. slab.2. adj. v. debil.3. adj. costeliv, jigărit, pipernicit, pirpiriu, prăpădit, prizărit, răpciugos, sfrijit, slab, uscat, uscățiv, (rar) uscăcios, (înv. şi reg.) mîrşav, rău, sec, secățiu, secățiv, (reg.) ogîrjit, (Mold. şi Transilv.) pogî
slăbănóg	adj., s.	v. CALIC. INFIRM. INVALID. NECĂJIT. NEVOIAŞ. OLOG. PARALITIC. SĂRAC. SĂRMAN. SCHILOD.
slăbănóg	s.	v. BARBA-URSULUI. COADA-CALULUI. TREPĂDĂTOARE.
SLĂBĂNOGEÁLĂ	s.	debilitate, slăbiciune, şubre-zenie, (înv.) slăbănogie. (O stare de ~ alarmantă.)
slăbănogeálă	s.	v. PARALIZIE.

SLĂBĂNOGÍ	vb.	v. debilita.
slăbănogí	vb.	v. PARALIZA.
slăbănogíe	s.	v. DEBILITATE. PARALIZIE. SLĂBĂ-NOGEALĂ. SLĂBICIUNE. ŞUBREZENIE.
slăbănogíre	s.	v. PARALIZIE.
slăbănogít	adj.	v. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBIT. TRAS. USCĂȚIV.
SLĂBĂTÚRĂ	s.	(fam.) sfrijitură. (Ce e ~ asta de om?)
SLĂBÍ	vb.	1. (reg.) a se ogărî, a se ogîrji, a se pieuci, a zălezi, (înv.) a mîrşăvi, a ostîmpi, (fam.) a se jigări, a se sfriji. (X a ~ foarte mult.)2. a se trage. (A ~ la faţă.)3. v. debilita.4. v. lărgi.5. v. des-tinde.6. v. coborî.7. v. atenua.8. a se atenua, a
slăbí	vb.	v. LIPSI.
slăbiciós	adj.	v. ASTENIC.
SLĂBICIÚNE	s.	1. v. debilitate.2. v. neputinţă.3. v. moleşeală.4. v. extenuare.5. v. şubrezeală.6. v. defect.7. v. netemeinicíe.8. v. pasiune.9. (livr. şi fam.) feblețe. (Tu eşti ~ mea!)
slăbiciúne	s.	v. AFECȚIUNE. ATAŞAMENT. IN-CAPACITATE. INCOMPETENȚĂ. NECOMPETEN-ȚĂ. NEPREGĂTIRE. NEPRICEPERE. SIMPATIE.
slăbíe	s.	v. EPUIZARE. EXTENUARE. ISTOVEALĂ. ISTOVIRE. SECĂTUIALĂ. SFÎRŞEALĂ. SLĂBI-CIUNE. SLEIRE. SURMENAJ. SURMENARE. ŞOLD. VLĂGUIRE.
SLĂBÍRE	s.	1. v. lărgire.2. v. destindere.3. v. şubre-zire.4. v. atenuare.
SLĂBÍT	adj.	1. v. slab.2. v. destins.3. v. diminuat.
slăboteán	adj.	v. SLĂBUȚ.
slăbuleán	adj.	v. SLĂBUȚ.
slăbuléț	adj.	v. SLĂBUȚ.
slăbuşór	adj.	v. SLĂBUȚ.
SLĂBÚȚ	adj.	1. (înv. şi reg.) slăbuleț, (reg.) slăbulean, slăbuşor, (prin vestul Transilv.) slăbo-tean. (E cam ~.)2. v. debil.
slădăríe	s.	v. SLADNIȚĂ.
slădíci	s.	v. GREAȚĂ.
slădún	s.	v. GORUN.
SLĂNÍNĂ	s.	(pop. şi fam.) slană, (Transilv. şi Ban.) clisă, (Ban. şi Transilv.) lard, (prin Mold.) sală. (Mănîncă ~ cu pîine.)
SLĂVÍ	vb.	1. a cinsti, a cînta, a elogia, a glorifica, a lăuda, a mări, a omagia, a preamări, a preaslăvi, a proslăvi, a venera, (rar) a apoteoza, a exalta, (înv.) a făli, a pohfăli, a preacînta, a preaînălța, a prealăuda, a prearădica, a ridica, a slavoslovi. (Să-
slăví	vb.	v. ADORA. DIVINIZA. IDOLATRIZA. VENERA.
slăvínă	s.	v. CANEA. CEP.
SLĂVÍRE	s.	1. cinste, cinstire, elogiu, glorie, laudă, mărire, omagiu, preamărire, preaslăvire, proslă-vire, slavă, (înv.) mărie, pohfală, pohvalenie. (~ cuvenită cuiva.)2. elogiere, glorificare, lăudare, mărire, preamărire, preaslăvire, proslăvire, slavă, (rar) apo
SLĂVÍT	adj.	1. binecuvîntat, glorificat, lăudat, mărit, preamărit, preaslăvit, proslăvit. (~ zi a Unirii!)2. preamărit, preaslăvit, (rar) august. (~ul împărat.)3. înălțat, mărit, preamărit, preaslăvit, (în unele țări) serenisim. (~e doge!)4. lăudat, mărit, preaînălța
slăvít	adj.	v. ALES. ARISTOCRAT. ARISTOCRATIC. BUN. DISTINS. GLORIOS. ILUSTRU. ÎNALT. MARE. MĂRIT. NOBIL.

slăvitór	s.	v. ADORATOR.
sleámă	s.	v. FĂRÎMĂ. FIR. PIC. PICĂTURĂ. PIŞCĂTURĂ. STROP.
sledí	vb.	v. URMA.
sleeping-cár	s.	v. PATVAGON. VAGON DE DORMIT. VAGON-LIT.
SLEÍ	vb.	1. a se coagula, a se închega, a se solidifica. (Grăsimea s-a ~.)2. v. făcălui.3. v. extenua.
sleí	vb.	EPUIZA. GOLI. ISPRĂVI. ÎNCHEIA. ÎNGHEŢA. ÎNTĂRI. ÎNVÎRTOŞA. SECA. SECĂTUI. SFÎRŞI. SOLIDIFICA. TERMINA. TURNA.
SLEÍRE	s.	1. coagulare, închegare, solidificare. (~ grăsimii.)2. v. extenuare.
SLEÍT	adj.	1. coagulat, închegat, solidificat. (Grăsime ~.)2. v. făcăluit.3. v. extenuat.
sleít	adj.	v. GOL. GOLIT. ÎNGHEŢAT. LEIT. SECAT. SECĂTUIT. SOLIDIFICAT. TURNAT.
slímnă	s.	v. COAMĂ. CREASTĂ. CULME.
slin	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE.
SLINÓS	adj.	1. v. murdar.2. jegos, mînjit, murdar, nespălat, soios, (pop. şi fam.) janghinos, (pop.) îngălat, (reg.) imos, (fam.) împuţit. (Om ~.)
slóbod	adj.	v. AUTONOM. DEŞĂNŢAT. DISPO-NIBIL. GOL. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. INDEPENDENT. LARG. LIBER. NEATÎRNAT. NECUVIINCIOS. NEÎNCHIS. NEÎNTEMNIŢAT. NEOCUPAT. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRA-FIC. SCABROS. SCÎRBOS. SUVERAN. TRIVIAL. VULGAR.
slóbod adv.,	adj.	v. NESTINGHERIT. NESTÎNJENIT.
slobonóv	s.	v. BREI. SLĂBĂNOG.
slobozénie	s.	v. ACORD. APROBARE. ASEN-TIMENT. AUTONOMIE. AUTORIZAŢIE. AVIZ. CONCEDIU. CONSIMŢĂMÎNT. CONSIMŢIRE. DESFRÎU. DEZMĂŢ. DEZROBIRE. ELIBERARE. EMANCIPARE. EMANCIPAŢIE. INDEPENDENŢĂ. ÎNCUVIINŢARE. ÎNGĂDUINŢĂ. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LIBERARE. LIBERTATE. LICENŢĂ POET
slobozí	vb.	v. ABSOLVI. ACHITA. ARUNCA. AUTORIZA. AZVÎRLI. CONCEDIA. DEGAJA. DELEGA. DESCĂRCA. DESFACE. DESTINDE. DEZROBI. ELIBERA. EMANA. EMANCIPA. EMITE. EXALA. IERTA. ÎMPRĂŞTIA. ÎMPUTERNICI. ÎNDEPĂRTA. ÎNVESTI. LANSA. LĂRGI. LIBERA. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. RĂS
slobozíe	s.	v. AUTONOMIE. COLONIE. DESFRÎU. DEZMĂŢ. DEZROBIRE. ELIBERARE. EMANCI-PARE. EMANCIPAŢIE. INDEPENDENŢĂ. ÎNVOIRE. LIBERARE. LIBERTATE. NEATÎRNARE. ORGIE. PERMISIE. POSESIUNE. SUVERANI-TATE.
slobozíre	s.	v. DESCĂRCARE. DESFACERE. DESPRINDERE. DESTINDERE. DEZROBIRE. ELI-BERARE. EMANCIPARE. EMANCIPAŢIE. LĂRGI-RE. LIBERARE. SALVARE. SCĂPARE. SCOATERE. SLĂBIRE. TRAGERE.
slobozitór	adj., s.	v. DEZROBITOR. ELIBERATOR. LIBERATOR.
SLOBOZITÓR	s.	(TEHN.) întinzător, întorcător, (reg.) încordător, zăvor, (Munt.) crivea, (Mold. şi Bucov.) pochiheci, (Olt. şi Ban.) zatcă. (~ la războiul de ţesut.)
slobozitór	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
slog	s.	v. HAT. HOTAR. RĂZOR.
SLOI	s.	ţurţur, (Olt., Ban şi Transilv.) sloiete. (~ de gheaţă.)
sloiéte	s.	v. SLOI. ŢURŢUR.

slomní	vb.	v. AFIRMA. APĂREA. ARĂTA. AUZI. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODOGĂNI. BOLBO-ROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. BUCHERI. EXERSA. GÎNGĂVI. IVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MIJI. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA. SILABISI. SPUNE. ŞOPTI. VORBI.
slomníre	s.	v. SILABISIRE. SILABISIT.
slon	s.	v. BARIERĂ. PRIDVOR. ŞOPRON. TINDĂ.
SLOVÁC	s., adj.	1. s. (prin Transilv.) tăut, tot.2. adj. (Transilv.) tăuțesc.
SLÓVĂ	s.	literă, (pop. şi fam.) buche, (reg.) rîță. (~ele alfabetului.)
slóvă	s.	v. ALFABET. CARTE. CONDEI. CULTURĂ. CUNOŞTINȚE. INSTRUCȚIE. ÎNVĂȚĂTURĂ. PREGĂTIRE. SCRIERE. SCRIITURĂ. SCRIS. STUDII.
slovenésc	adj.	v. SLAVON. SLAVONESC.
slovenéşte	adv.	v. SLAVONEŞTE.
slovení	vb.	v. BUCHERI. SILABISI.
sloveníe	s.	v. SLAVONĂ.
sloveníre	s.	v. SILABISIRE. SILABISIT.
slovésnic	adj.	v. ELOCVENT.
slugárnic	adj.	v. CINSTIT. CREDINCIOS. DE-VOTAT. FIDEL. NESTRĂMUTAT. STATORNIC.
SLUGÁRNIC	adj., adv.	1. adj. plecat, servil, (livr.) obsecvios. (E prea ~ în fața şefilor.)2. adj. servil, supus, umil, (livr.) obsecvios, (înv.) slugăresc, slugos. (O atitudine ~.)3. adv. servil, (înv.) slugăreşte. (Se poartă ~.)
SLÚGĂ	s.	1. servitor, om de serviciu, (astăzi rar) serv, (rar) slujitor, (înv.) poslușnic.2. servitoare, slujnică, femeie de serviciu, (livr.) servantă, (reg.) jupînească, (fam.) mariță.3. rîndaş, servitor.4. argat, (înv. şi reg.) curtean, (prin Transilv.) biris, (
slúgă	s.	v. TRĂGĂTOARE.
slugăreálă	s.	v. SERVILISM. SLUGĂRNICIE.
slugărésc	adj.	v. SERVIL. SLUGARNIC. SUPUS. UMIL.
slugăréşte	adv.	v. SERVIL. SLUGARNIC.
slugărét	s.	v. SERVITORIME. SLUJITORIME.
SLUGĂRÍ	vb.	a slugărnici. (Mult l-a mai ~!)
slugări	vb.	v. SERVI. SLUJI.
slugăríe	s.	v. SERVILISM. SLUGĂRNICIE.
slugăríme	s.	v. SERVITORIME. SLUJITORIME.
slugărít	s.	v. SERVILISM. SLUGĂRNICIE.
SLUGĂRNICÍ	vb.	v. slugări.
slugărnicí	vb.	v. SERVI. SLUJI.
SLUGĂRNICÍE	s.	servilism, (livr.) obsecviozitate, (rar) servilitate, (înv.) slugăreală, slugărie, slugărit. (~ unei persoane față de şefi.)
slugătorí	vb.	v. SERVI.
SLUGÓI	s.	(fig. depr.) lacheu. (E ~ al unui om influent.)
slugós	adj.	v. SERVIL. SLUGARNIC. SUPUS. UMIL.
SLUGULÍȚĂ	s.	v. sluguță.
SLUGÚȚĂ	s.	slugulița.
SLUJBÁŞ	s.	1. angajat, salariat, (înv. şi pop.) năimit, (pop. şi fam.) simbriaş, (înv.) lefegiu, supus. (Era ~ al statului.)2. funcționar, (ieşit din uz) amploiat, (înv.) mădular. (~ la o bancă.)3. (la pl.) angajați (pl.), personal, salariați (pl.). (Au fost convoca

SLÚJBĂ	s.	1. funcţie, post, serviciu, loc, plasament, (înv. şi reg.) posluşanie, (reg.) servit, (prin Mold.) breaslă, (înv.) cin, huzmet, mansup, (înv., în Transilv.) tistie, tisturie, (fig.) pîine. (Avea o ~ modestă.)2. (BIS.) ceremonie, oficiu, serviciu. (~ divin
slújbă	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT. ÎNSĂRCINARE. MISIUNE. SARCINĂ. SERVICIU.
SLUJBULÍŢĂ	s.	slujbuşoară.
SLUJBUŞOÁRĂ	s.	v. slujbuliţă.
SLUJÍ	vb.	1. v. lucra.2. a servi, (pop.) a slugări, a slugărnici. (A ~ la el doi ani.)3. (BIS.) a oficia, a servi. (O biserică la care ~ doi preoţi.)4. v. sus-ţine.5. v. folosi.6. a (se) folosi, a întrebuinţa, a recurge, a se servi, a utiliza, a uza, (înv. şi pop.)
slují	vb.	v. SERVI.
SLUJÍRE	s.	1. servire, servit, slujit. (~ patriei.)2. v. oficiere.
SLUJÍT	s.	1. v. servire.2. v. oficiere.
slujitór	s.	v. OM DE SERVICIU. SERVITOR. SLUGĂ. VITEAZ.
SLUJITORÍME	s.	servitorime, (pop.) slugărime, (reg.) slugăret.
slujnica-cúcului	s.	v. CODOBATURĂ. PRUNDAR. PRUNDAŞ.
SLÚJNICĂ	s.	v. servitoare.
SLUT	adj.	1. v. urît.2. v. desfigurat.
SLUŢÉNIE	s.	1. v. urîţenie.2. v. monstru.
SLUŢÍ	vb.	v. desfigura.
sluţíe	s.	v. DIFORMITATE. HÎDOŞENIE. POCEALĂ. SLUŢENIE. URÎCIUNE. URÎŢENIE.
SLUŢÍRE	s.	v. desfigurare.
SLUŢÍT	ADJ.	v. desfigurat.
SLUŢITÚRĂ	s.	v. monstru.
SMALŢ	s.	v. email.
smăciná	vb.	v. CLĂTINA. CUTREMURA. SCUTURA. SFÎŞIA. STRIVI. ZDROBI. ZDRUNCINA. ZGÎLŢÎI. ZGUDUI.
SMĂLŢÁ	vb.	a împestriţa, a păta, (rar) a pestriţa, (înv. şi reg.) a popistri, (fig.) a smălţui. (Florile ~ cîmpia.)
smălţát	adj.	v. EMAILAT. GLAZURAT. SMĂLŢUIT.
SMĂLŢUÍ	vb.	v. emaila.
smălţuí	vb.	v. ÎMPESTRIŢA. PĂTA. SMĂLŢA.
SMĂLŢUÍRE	s.	v. emailare.
SMĂLŢUÍT	adj.	v. emailat.
SMĂLŢUÍT	s.	v. emailare.
SMĂLŢUITÓR	s.	v. emailor.
smălţuitúră	s.	v. EMAILARE. GLAZURARE. SMĂLŢUIRE. SMĂLŢUIT.
SMEDIÓR	adj.	smedişor. (Un om ~.)
SMEDISÓR	adj.	v. smedior. (Un om ~.)
smégmă	s.	v. SEBUM.
SMERÉNIE	s.	1. v. umilinţă.2. umilinţă, (înv.) smericiune, smerire, (fam.) spăseală, spăsenie. (Cu ~ îi sărută dreapta.)3. plecare, supunere, umilinţă, (livr.) obsecviozitate, (înv.) plecat, umiliaţiune, umilitate. (~ în faţa ..)4. (BIS.) credinţă, cucernicie, cuvioş
smerénie	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. FECIO-RIE. INOCENŢĂ. MODESTIE. NEPRIHĂNIRE. NEVINOVĂŢIE. PUDICITATE. PUDOARE. VIRGI-NITATE.

SMERÍ	vb.	1. v. umili.2. a se pleca, a se supune, a se umili. (Se ~ în fața divinității.)
smerí	vb.	v. CĂI. ÎNJOSI. PLOCONI. POCĂI. REGRETA. UMILI.
smericiúne	s.	v. SMERENIE. UMILINȚĂ.
smeríre	s.	v. CREDINȚĂ. CUCERNICIE. CUVIO-ŞENIE. CUVIOŞIE. EVLAVIE. PIETATE. PIOŞENIE. PIOZITATE. RELIGIOZITATE. SMERENIE. UMI-LINȚĂ.
SMERÍT	adj.	1. v. supus.2. v. preaplecat.3. v. umil.4. v. credincios.
smerít	adj.	v. CINSTIT. CREDINCIOS. DEVOTAT. FIDEL. MODEST. NESTRĂMUTAT. STATORNIC.
smérnic	adj.	v. CREDINCIOS. CUCERNIC. CU-VIOS. EVLAVIOS. PIOS. PLECAT. PREACREDIN-CIOS. RELIGIOS. SMERIT. SUPUS. UMIL. UMILIT.
smet	s.	v. DEVIZ.
smialț	s.	v. MIHALȚ.
smián	s.	v. GUNOI. IMPURITATE. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE.
smicăráie	s.	v. BUCĂȚICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
SMICEÁ	s.	v. lăstar.
smicurá	vb.	v. BICIUI. DEZGHIOCA. MĂRUNȚI. PISA SFĂRÎMA. ŞFICHIUI. ZDROBI.
smicurătúră	s.	v. BUCĂȚICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
SMÍDĂ	s.	(Transilv.) smidărie. (~ de tufe şi arbuşti.)
smídă	s.	v. GRINDINĂ. PIATRĂ.
smidăríe	s.	v. SMIDĂ.
smíntă	s.	v. ABATERE. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALĂ. CULPABILITATE. CULPĂ. DAUNĂ. DEMENȚĂ. EROARE. GREŞEALĂ. NEBUNIE. PAGUBĂ. PĂCAT. PIERDERE. PRE-JUDICIU. SMINTEALĂ. SMINTIRE. STRICĂCIUNE. ȚICNEALĂ. VINĂ. VINOVĂȚIE.
SMINTEÁLĂ	s.	1. v. nebunie.2. aiureală, țicneală, zăpăceală, (fam. fig.) țăcăneală. (~ lui a speriat pe toată lumea.)
sminteálă	s.	v. ABATERE. CULPABILITATE. CULPĂ. DAUNĂ. DIFICULTATE. EROARE. GREŞEALĂ. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. NEAJUNS. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PAGUBĂ. PĂCAT. PIEDICĂ. PIER-DERE. PREJUDICIU. STAVILĂ. STRICĂCIUNE. VINĂ. VINOVĂȚIE.
SMINTÍ	vb.	v. înnebuni.
smintí	vb.	v. ACRI. ADEMENI. ALTERA. AMĂGI. CLĂTINA. CLINTI. CONTRAFACE. CORUPE. DECĂDEA. DEFORMA. DENATURA. DEPLASA. DEPRAVA. DERANJA. DESCOMPUNE. DESFRÎNA. DESTRĂBĂLA. DEZARTICULA. DISLOCA. ESCA-MOTA. FALSIFICA. FERMENTA. GREŞI. INCO-MODA. ÎMPUȚI. ÎNĂCRI. ÎNCÎNTA.
SMINTÍRE	s.	v. nebunie.
smintít	adj.	v. DEFECT. DEFECTAT. DEFECTUOS. DERANJAT. DEREGLAT. ERONAT. FALS. GREŞIT. INCORECT. INEXACT. NEADEVĂRAT. NECORES-PUNZĂTOR. STRICAT.
SMINTÍT	adj., s.	1. adj., s. v. nebun.2. adj. v. nebu-nesc.3. adj. aiurea, aiurit, bezmetic, descreierat, nebun, țicnit, zănatic, zăpăcit, zurliu, (rar) dezmetic, (pop.) deşucheat, pălăvatic, silhui, (înv. şi reg.) prilestit, (reg.) şucheat, tui, (Mold.) tuieş, zălud, zăr
SMIORCĂÍ	vb.	1. a (se) miorcăi, a plînge, (glumeț) a (se) miorlăi, a orăcăi. (Copilul s-a ~ toată ziua.)2. a se lamenta, a (se) scînci, a se sclifosi. (Nu te mai ~ atîta!)3. (reg.) a sfîrcîi, a smîrcîi. (~ pe nas.)
smiorcăí	vb.	v. SCÎNCI.
smiorcăiálă	s.	v. SCÎNCET.

SMIORCĂÍT	adj.	1. plîngăcios, plîngăreț, scîncit, văicăreț, (rar) plîngaci, văităreț, văitător, (fam.) bîzîit. (Ce copil ~!)2. miorlăit, miorlăitor, plîngăreț. (Un glas ~.)
smiorcăít	s.	v. SCÎNCET.
SMIRDÁR	s.	(BOT.) 1. (Rhododendron kotschyi) (livr.) rododendron, (reg.) coacăză, cocăzar, iederă, merişor, perişoare (pl.), popdele (pl.), rujă, tulipin, bujor-de-munte, bujorel-de-munte, trandafir-de-munte, vîsc-de-munte.2. (Vaccinium vitis idaea) merişor, coacăz-
SMÍRNĂ	s.	benzoe, (înv.) mir㠔. (~ serveşte ca esenţă în parfumerie.)
smírnă	s.	v. GRANAT. SPILCUȚĂ. TĂMÎIE.
smirnă-de-grădínă	s.	v. TĂMÎIȚĂ.
smírom	adj.	v. MODEST.
smîc	interj.	v. HUŞTI. ȚÎŞTI.
smîc	s.	v. CĂLUŞ. LAȚ.
SMÎNTÎNĂ	s.	(pop.) spumă. (~ laptelui.)
smîntînă	s.	v. CAIMAC. FLOARE.
SMÎNTÎNÍ	vb.	(reg.) a smoli. (A ~ laptele.)
smîntînícă	s.	v. CREȚUŞCĂ. DRĂGAICĂ. SÎN-ZIANĂ.
SMÎNTÎNÍRE	s.	smîntînit. (~ laptelui.)
SMÎNTÎNÍT	s.	smîntînire. (~ul laptelui.)
smînţuiálă	s.	v. EMAIL. GLAZURĂ. SMALȚ.
SMÎRC	s.	(GEOGR.) băltoacă, mlaştină, mocirlă, (rar) băltac, (pop.) rovină, (înv. şi reg.) băltiş, (reg.) bahnă, băhniş, bulhac, mlacă, mlaşniță, molastină, rît, tîlbăriță, tău, (prin Munt.) balhui, (prin Ban.) bară, (prin Bucov.) bălăştioagă, (prin Mold.) bîlc, (
smîrc	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. POMPĂ. SMOC. TÎLV. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
smîrced	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
smîrcí	vb.	v. MUSTI. SCÎNCI.
smîrcîí	vb.	v. SCÎNCI. SMIORCĂI.
SMÎRCÓS	adj.	(GEOGR.) mlăştinos, mocirlos, (pop.) băltos, rovinos, (reg.) băhnos, mlăcos, rîtos, (Transilv. şi Mold.) mărghilos, ploştinos. (O regiune ~oasă.)
smîrd	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
smîrdă	s.	v. JEG. MURDĂRIE. NECURĂȚENIE.
SMOÁLĂ	s.	(reg.) zeft, (prin Munt. şi Mold.) catran, (Ban.) pec. (Un cazan cu ~.)
SMOC	s.	(rar) smîrc. (Un ~ de iarbă.)
smoc	s.	v. BUCHET. GHIOC. GRĂMADĂ. LEGĂ-TURĂ. MALDĂR. MĂNUNCHI. TEANC. VRAF.
SMOCHÍNĂ	s.	(BOT.) (reg.) tabană.
smochiní	vb.	v. CUTA. ÎNCREȚI. RIDA. ZBÎRCI.
smochiníre	s.	v. CUTARE. ÎNCREȚIRE. RIDARE. ZBÎRCIRE.
smochinít	adj.	v. CREȚ. CUTAT. ÎNCREȚIT. RIDAT. ZBÎRCIT.
SMOCULÉȚ	s.	smocuşor, (prin Mold.) smocurel.
smocurél	s.	v. SMOCULEȚ. SMOCUŞOR.
SMOCUŞÓR	s.	v. smoculeț.
SMOLÍ	vb.	a cătrăni. (A ~ un obiect de lemn.)
smolí	vb.	v. ÎNNEGRI. SMÎNTÎNI.

SMOLÍRE	s.	cătrăneală, cătrănire, cătrănit, smolit. (~ unui obiect de lemn.)
SMOLÍT	adj.	cătrănit. (Stîlp ~.)
smolít	adj.	v. BRUN. BRUNET. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. NEGRICIOS. OACHEŞ. PALID. TUCIURIU.
SMOLÍT	s.	v. smolire.
smólniță	s.	v. NOROI.
smomí	vb.	v. ADEMENI. AGITA. AMĂGI. AȚÎȚA. INCITA. INSTIGA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. ÎNTĂRÎTA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PROVOCA. PURTA. STÎRNI. TRIŞA. TULBURA.
smórlă	s.	v. CÎRĂ.
smoródin	s.	v. COACĂZ. STRUGURI-NEGRI.
smotoceálă	s.	v. PĂRUIALĂ.
smotocí	vb.	v. PĂRUI.
smreduí	vb.	v. CONTAGIA. CONTAMINA. INFECTA. MOLIPSI.
smreduíre	s.	v. CONTAGIUNE. CONTAMINARE. DUHOARE. INFECTARE. INFECȚIE. ÎMPUȚI-CIUNE. MIASMĂ. MOLIPSIRE. PUTOARE.
smreduít	adj.	v. CONTAMINAT. INFECTAT. MOLIPSIT.
smreduitór	adj.	v. CONTAGIOS. INFECȚIOS. MOLIPSITOR.
SMUCEÁLĂ	s.	v. smucitură.
SMUCÍ	vb.	1. a zgîlțîi, (Transilv.) a hăți. (~ de uşă ca să o deschidă.)2. a se zbate, (reg.) a se zbici. (Se ~ ca să se desprindă din legături.)3. a (se) smulge. (S-a ~ din mîinile lui.)
SMUCÍRE	s.	1. smulgere, smuls, (înv.) smulgătură. (~ unui obiect mobil de la locul lui.)2. v. smu-citură.
smucít	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DESCREIERAT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
SMUCÍT	s.	v. smucitură.
SMUCITÚRĂ	s.	smuceală, smucire, smucit. (Cu o ~ ...)
smúge	s.	v. ŞALĂU.
smulgătúră	s.	v. SMUCIRE. SMULGERE. SMULS.
SMÚLGE	vb.	1. a trage. (A ~ un cui cu cleştele.)2. a scoate. (A ~ buruienile din pămînt.)3. a (se) smuci. (S-a ~ din mîinile lui.)4. a răpi. (Duşmanul le-a ~ o parte din țară.)
smúlge	vb.	v. JUMULI.
SMÚLGERE	s.	1. tragere. (~ cuiului cu cleştele.)2. scoatere. (~ buruienilor.)3. smucire, smuls, (înv.) smulgătură. (~ unui obiect mobil de la locul lui.)
smuls	adj.	v. JUMULIT.
SMULS	s.	v. smucire.
snágă	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORȚĂ. IMPE-TUOZITATE. NĂRAV. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
snoábă	s.	v. BOROBOAȚĂ. ISPRAVĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. POCINOG. POZNĂ. ŞOTIE. TRĂSNAIE.
SNOÁVĂ	s.	glumă, (reg.) polojenie, (Munt., Olt. şi Mold.) dafie, (Mold.) iznoavă, (Mold. şi Bucov.) palotie, (Munt.) trantie. (Culegere de ~e.)
SNOB	adj.	(rar) snobistic. (Gest ~.)
snobístic	adj.	v. SNOB.
SNOP	s.	1. (reg.) mătrăcală. (~ de grîu.)2. fascicul, mănunchi, (rar) sul. (Un ~ de raze.)
snop	s.	v. LEGĂTURĂ.

SNOPÍ	vb.	a stîlci, (pop.) a stropşi, (înv. şi reg.) a tărbăci, (reg.) a o tînji, a toropi, (Transilv.) a melestui, (fam.) a burdușI, a cotonogi, (fig.) a bumbăci, a strivi, a tăbăci, a zdrobi, a zvînta. (L-a ~ în bătaie.)
snopí	vb.	v. DISTRUGE. EXTERMINA. MASACRA. MĂCELĂRI. NIMICI. PRĂPĂDI. STÎRPI.
SNOPÍRE	s.	stîlcire. (~ cuiva în bătaie.)
SNOPIŞÓR	s.	snopuleț, snopuşor, (prin Maram.) snopiț, (prin Olt.) snopşorel. (Un ~ de grîu.)
SNOPÍT	adj.	stîlcit, (Transilv.) melestuit, (fig.) zdrobit. (~ în bătaie.)
snopíț	s.	v. SNOPIŞOR. SNOPULEȚ. SNOPUŞOR.
snopşorél	s.	v. SNOPIŞOR. SNOPULEȚ. SNOPU-ŞOR.
SNOPULÉȚ	s.	v. snopişor.
SNOPUŞÓR	s.	v. snopişor.
snovélnic	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
snovós	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
soáclăr	s.	v. CURELAR.
*SOÁGE	vb.	(Transilv.) a sovîlta. (~ aluatul de pîine.)
soáge	vb.	v. FRĂMÎNTA. PLĂMĂDI.
soáre	s.	v. REGINĂ.
soareá	s.	v. SERATĂ.
soare-apúne	s.	v. APUS. ASFINȚIT. VEST.
soarea-soárelui	s.	v. FLOAREA-SOARELUI.
soare-în-cáp	s.	v. HELIOZĂ. INSOLAȚIE.
soare-răsáre	s.	v. EST. ORIENT. RĂSĂRIT.
soare-séc	s.	v. HELIOZĂ. INSOLAȚIE.
SOÁRTĂ	s.	1. destin, fatalitate, menire, noroc, predestinare, ursită, zodie, (livr.) fatum, (rar) predeterminație, (înv. şi pop.) strişte, (pop.) dată, făcut, noroceală, norocire, orîndă, parte, rînduială, scrisă, soroc, (înv. şi reg.) sorocire, (reg.) ursă, urseal
soártă	s.	v. PLACENTĂ.
soáță	s.	v. AMICĂ. ASOCIATĂ. COLABORA-TOARE. ÎNSOȚITOARE. NEVASTĂ. PĂRTAŞĂ. PERECHE. PRIETENĂ. SOȚIE. TOVARĂŞĂ.
SOBÁR	s.	(înv.) pietrar. (E de profesie ~.)
SÓBĂ	s.	1. (reg.) cameniță, cuptor, ploatăn, şpoier, şpor, şporhei. (~ de încălzit.)2. maşină, (prin Transilv. şi Olt.) plat, (Bucov., Transilv., Ban. şi Olt.) sparhat. (~ de gătit.)
sóbă	s.	v. BUCĂTĂRIE. CAMERĂ. ÎNCĂPERE. ODAIE.
SOBÍȚĂ	s.	(reg.) sobuşoară.
SOBÓL	s.	(ZOOL.; Talpa europaea) cîrtiță, (reg.) mitorlan, orb, orbeț, şoarece-chior, (Ban. şi Transilv.) muşuroi, (Ban., Transilv. şi Munt.) şomîc.
soból	s.	v. GUZGAN. ORBETE. SAMUR. ŞOBO-LAN. ZIBELINĂ.
SOBÓR	s.	(BIS.) conciliu, sinod. (~ ecumenic.)
sobór	s.	v. ADUNARE. CATEDRALĂ. ÎNTRUNIRE. REUNIUNE. SFAT.
soborî	vb.	v. ADUNA. ÎNTRUNI. REUNI. STRÎNGE.
soborît	adj.	v. CASTRAT. JUGĂNIT. SCOPIT. STERILIZAT.
sobórnic	adj.	v. ECUMENIC. SINODAL. SINODIC.
sobornicésc	adj.	v. ECUMENIC. SINODAL. SINODIC.
sobrichét	s.	v. NUME. PORECLĂ. SUPRANUME.

SOBRIETÁTE	s.	1. modestie, simplicitate, simplitate. (~ îmbrăcămintei.)2. austeritate, gravitate, rigorism, severitate, (rar) asprime. (~ liniilor unei construcții.)
SÓBRU	adj.	1. simplu. (Îmbrăcăminte ~.)2. auster, grav, sever, (rar) aspru. (O frumusețe ~; linii ~.)3. aspru, auster, sever, spartan. (Duce o viață ~.)4. astîmpărat, aşezat, chibzuit, cuminte, cumințit, cumpătat, domolit, echilibrat, liniştit, potolit, reținut, rez
sóbură	s.	v. CAIMAC.
sobuşoáră	s.	v. SOBIȚĂ.
SOC	s.	(BOT.; Sambucus nigra) (reg.) holer, hoz, iboz, scorpat.
socáci	s.	v. BUCĂTAR.
socăcí	vb.	v. FACE. GĂTI. PREGĂTI. PREPARA.
socăcíță	s.	v. BUCĂTĂREASĂ.
SOCIÁBIL	adj.	1. comunicativ, expansiv, prietenos, volubil, (rar) social, vorbitor, (înv.) soțios, (fig.) deschis. (O fire ~.)2. atașabil. (Om ~.)
SOCIABILITÁTE	s.	comunicativitate, expansivitate, volubilitate. (~ unei persoane.)
sociál	adj.	v. COMUNICATIV. EXPANSIV. PRIETENOS. SOCIABIL. VOLUBIL.
SOCIAL-DARWINÍSM	s.	(FILOZ.) darwinism social.
SOCIAL-ECONÓMIC	adj.	socioeconomic.
SOCIALÍSM UTÓPIC	s.	(POL.) comunism utopic.
SOCIAL-JURÍDIC	adj.	sociojuridic.
SOCIAL-POLÍTIC	adj.	sociopolitic.
SOCIAL-PROFESIONÁL	adj.	socioprofesional.
SOCIAL-UMÁN	adj.	sociouman.
societár	s.	v. ACȚIONAR.
SOCIETÁTE	s.	1. colectivitate, comunitate, obşte, (înv.) obştime. (Opinia întregii ~ăți.)2. lume. (Iese prima oară în ~.)3. anturaj, companie, tovărăşie, (grecism înv.) sinanstrofie. (A petrecut ore agreabile în ~ ei.)4. ambianță, anturaj, cadru, cerc, mediu, sferă, (
SOCIOECONÓMIC	adj.	social-economic.
SOCIOJURÍDIC	adj.	social-juridic.
SOCIOMETRÍE	s.	v. microsociologie.
SOCIOPOLÍTIC	adj.	social-politic.
SOCIOPROFESIONÁL	adj.	social-profesional.
SOCIOUMÁN	adj.	social-uman.
SÓCLU	s.	1. piedestal, postament. (~ al unui bust.)2. bază, postament, suport. (Un laminor fixat pe un ~.)3. (CONSTR.) (înv.) prag. (~ la un pod.)
soc míc	s.	v. BOZ. BOZIE.
socoátă	s.	v. CALCUL. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CUMINȚENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. ÎNȚELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAȚIE. OPINIE. PĂRERE. PUNCT DE VEDERE. RAȚIONAMENT. RAȚIUNE. SOCO-TEALĂ. SOCOTINȚĂ. TACT.
socolán	adj.	v. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
sócote	s. pl.	v. ATREPSIE. FTIZIE. TEBECE. TUBERCULOZĂ.
socoteá	s.	v. FISĂ. JETON.

SOCOTEÁLĂ	s.	1. calcul, (înv. şi reg.) socoată, socotinţă, (Transilv. şi Maram.) sămădaş, (înv.) schepsis, seamă, (înv., în Transilv.) comput. (Face o ~ elementară.)2. calcul, calculare, socotire. (~ anilor calendaristici.)3. (MAT.) calcul, operaţie. (Cele patru ~eli.
socoteálă	s.	v. APRECIERE. ATENŢIE. CINSTE. CINSTIRE. CONSIDERAŢIE. ESTIMARE. ESTI-MAŢIE. EVALUARE. ÎNDEMN. ÎNDRUMARE. ÎNŢELES. ÎNVĂŢĂTURĂ. JUDECATĂ. MESAJ. MINTE. NUMĂRARE. NUMĂRAT. NUMĂRĂ-TOARE. ONOARE. POVAŢĂ. POVĂŢUIRE. PREŢUIRE. RAŢIONAMENT. RAŢIUNE. RES-PECT. SE
SOCOTÍ	vb.	1. (MAT.) a calcula, (înv. şi pop.) a număra. (~ cît fac 2 ori2.)2. (MAT.) a număra. (~ pînă la10.)3. a aprecia, a calcula, a estima, a evalua, a măsura, a preţui. (A ~ valoarea unui obiect.)4. a aprecia, a calcula, a potrivi. (A ~ ceva din ochi.)5. a chi
socotí	vb.	v. ANALIZA. APRECIA. ATRIBUI. CĂUTA. CERCETA. CINSTI. CONSIDERA. EXAMINA. FERI. INVESTIGA. ÎNGRIJI. ONORA. PĂZI. PREŢUI. RESPECTA. STIMA. STUDIA. URMĂRI. VEDEA. VEGHEA. VIZITA.
SOCOTÍNŢĂ	s.	v. chibzuială.
socotínţă	s.	v. APRECIERE. ATENŢIE. BĂGARE DE SEAMĂ. CALCUL. CINSTE. CINSTIRE. CIR-CUMSPECŢIE. CONSIDERAŢIE. GÎND. GRIJĂ. IDEE. INTENŢIE. JUDECATĂ. LUARE-AMINTE. MINTE. NUMĂRARE. NUMĂRAT. NUMĂRĂ-TOARE. ONOARE. OPINIE. PĂRERE. PLAN. PRE-CAUŢIE. PREŢUIRE. PREVEDERE. PRO
SOCOTÍRE	s.	1. v. calculare.2. v. evaluare.
SOCOTÍT	adj.	1. v. calculat.2. v. chibzuit.3. v. chib-zuit, cumpănit, gîndit, judicios, matur, serios, temeinic. (O judecată ~.)4. bun, chibzuit, folositor, gîndit, înţelept, judicios, raţional, rezonabil, util, (fig.) sănătos. (Un sfat ~.)
SOCOTÍT	s.	calcul, calculare, socoteală, socotire, (rar) calculaţie, (pop.) răboj, (înv.) sămăluire. (~ul anilor calendaristici.)
socrí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. PLICTISI. SÎCÎI.
sodál	s.	v. CALFĂ.
SODALÍT	s.	(MIN.) feldspatoid, nefelin.
SÓDĂ	s.	(CHIM.) 1. carbonat de sodiu, (înv.) natron.2. sodă caustică = hidroxid de sodiu, (reg.) natron.
sódă	s.	v. NATRIT. SIFON.
sódăş	s.	v. CAUŢIUNE. FIDEJUSOR. GARANT.
SÓDIU	s.	(CHIM.) natriu.
sodóm	s.	v. ARĂTARE. CALAMITATE. CATASTRO-FĂ. COLOS. DEZASTRU. FLAGEL. GROZĂVIE. MATAHALĂ. MULŢIME. NAMILĂ. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. PONOR. POTOP. PRĂPĂD. PUSTIIRE. PUZDERIE. RÎPĂ. SINISTRU. SUMEDENIE. URGIE. URIAŞ.
sodomí	vb.	v. DĂRĂPĂNA. DĂRÎMA. DISTRUGE. NĂRUI. NIMICI. OMORÎ. POTOPI. PRĂBUŞI. PRĂPĂDI. PRĂVĂLI. RISIPI. SCUFUNDA. SFĂRÎ-MA. SINUCIDE. SURPA. ZDROBI.
sofistăríe	s.	v. SOFISTICĂRIE.
SOFÍSTIC	adj.	(înv.) sofisticesc. (Raţionament ~.)
SOFISTICĂRÍE	s.	(înv.) sofistărie. (Raţionamentul tău e o simplă ~.)
sofisticésc	adj.	v. SOFISTIC.
sofologiótatos	s.	v. CĂRTURAR. ERUDIT. ÎN-VĂŢAT. SAVANT.
soforă	s.	v. SALCÎM-JAPONEZ.
SOFT	s.	v. software.

SÓFTWARE	s.	(INFORM.) soft.
soglásnică	s.	v. CONSOANĂ. CONSONANTĂ.
soglăsuíre	s.	v. ACORD. CONSENS. ÎNȚELEGERE.
SOI	s.	1. v. specie.2. v. rasă.3. v. categorie.4. v. tip.5. v. teapă.6. v. fel.7. fel, gen, mod. (Are un ~ de timiditate nejustificată.)
soi	s.	v. NEAM. RASĂ. SEMINȚIE. SPIȚĂ. VIȚĂ.
SÓIA	s.	(BOT.; Glycine hispida sau mav) fasole-ja-poneză, fasole-soia.
soileálă	s.	v. DORMIT. ODIHNĂ. REPAUS. SOMN.
soilí	vb.	v. DORMI. ODIHNI. REPAUZA.
SOIÓS	adj.	1. v. murdar.2. jegos, mînjit, murdar, nespălat, slinos, (pop. şi fam.) janghinos, (pop.) îngălat, (reg.) imos, (fam.) împuţit. (Ce om ~!)
soitár	s.	v. BUFON. MĂSCĂRICI. PAIAȚĂ.
soiúz	s.	v. CĂPUTĂ.
SOL	s.	1. v. delegat.2. v. crainic.
SOL	s.	pământ, teren. (~ podzolic, lutos, nisipos.)
SOL	s.	v. soluție coloidală.
sol	s.	v. VĂTAF. VĂTĂŞEL. VORNICEL.
solán	s.	v. LĂSNICIOR. ZÎRNĂ.
SOLANACÉE	s.	(BOT.) solanee. (Mătrăguna este o ~.)
SOLANÉE	s.	v. solanacee.
SOLÁR	adj.	v. planetar.
solár	adj.	v. ASTRAL. SIDERAL.
SÓLĂ	s.	(AGRIC.) tarla, (Mold. şi Transilv.) tablă.
solăríță	s.	v. SOLNIȚĂ.
SOLD	s.	(înv.) marda. (Vinde nişte ~uri.)
SOLDÁ	vb.	a se încheia, a se sfîrşi, a se termina. (Disputa s-a ~ cu un eşec.)
SOLDÁT	s.	v. ostaş.
SOLDĂȚÉL	s.	(Transilv.) cătănioară, cătăniță, cătănuță.
SÓLDĂ	s.	(MIL.) leafă.
SOLDĂȚÉSC	adj.	v. militar.
SOLDĂȚÉŞTE	adv.	v. milităreşte.
soldățíe	s.	v. ARMATĂ. MILITĂRIE. STAGIU.
SOLDĂȚÍME	s.	v. ostăşime.
SOLÉMN	adj., adv.	1. adj. v. festiv.2. adv. v. sărbătoreşte.3. adj. sacramental. (Formulă ~.)4. adj. sacru, sfînt. (Un jurămînt ~.)5. adj. sacru, (livr.) sacerdotal. (Importanța ~ a momentului.)6. adj. (JUR.) formal. (Act ~.)7. adj. important, însemnat, (înv.) solemnel. (U
solemnél	adj.	v. FESTIV. GRANDIOS. GRAV. IMPORTANT. ÎNSEMNAT. MAIESTOS. MĂREȚ. SĂRBĂTORESC. SERIOS. SOLEMN.
SOLEMNITÁTE	s.	1. v. festivitate.2. ceremonial, ceremonie. (~ primirii ambasadorilor.)3. impor-tanță, însemnătate. (~ momentului.)4. v. pompă.5. gravitate, seriozitate. (~ făcu loc jovialității.)6. grandoare, măreție. (Un peisaj plin de ~.)
SOLFEGIÁ	vb.	(MUZ.) (înv.) a paralaghisi.
SOLFÉGIU	s.	(MUZ.) (înv.) paralaghie.

solí	vb.	v. ANUNȚA. CERE. COMUNICA. SOLICITA. TRANSMITE. VESTI.
SOLICITÁ	vb.	1. a cere, (înv.) a soli. (Slujba pe care o ~; ~ o audiență.)2. v. cere.3. v. necesita.4. a chema. (Îl ~ la o acțiune importantă.)5. v. pof-ti.6. v. suscita.
SOLICITÁNT	s.	solicitator, (rar) postulant.
SOLICITÁRE	s.	1. cerere. (La ~ lui, a venit.)2. apelare, recurgere, recurs. (~ ajutorului său.)3. cerere, doleanță, v. rugăminte.4. v. cerință.5. v. invitație.
SOLICITATÓR	s.	solicitant, (rar) postulant.
SOLICITÚDINE	s.	1. amabilitate, atenție, bunăvoință, prietenie. (Ne-a arătat multă ~.)2. prevenire, (înv.) prevenție. (~ lui ne-a impre-sionat.)
SOLÍD	adj.	1. v. tare.2. puternic, rezistent, tare, trainic, zdravăn. (A înfipt un par ~ în pământ.)3. v. durabil.4. v. consistent.5. v. robust.6. legat, robust, viguros, vînjos, voinic, zdravăn. (Un trup ~.)7. v. corpolent.8. v. convingător.
SOLIDÁR	adj.	înfrățit, unit. (Lupta ~ a popoarelor.)
SOLIDARITÁTE	s.	1. coeziune, legătură, unitate. (~ existență între noi.)2. frăție, înfrățire, unitate. (~ țărilor democrate.)
SOLIDIFICÁ	vb.	1. a (se) întări, a (se) învîrtoşa, (înv. şi reg.) a (se) slei. (Lava fierbinte s-a ~ prin răcire.)2. v. slei.3. v. îngheța.
SOLIDIFICÁRE	s.	1. întărire, învîrtoşare, (înv.) solidificație. (~ lavei răcite.)2. v. sleire.3. v. în-ghețare.
SOLIDIFICÁT	adj.	1. întărit, învîrtoşat, (reg.) vîrtojit. (Lavă, substanță ~.)2. v. sleit.3. v. în-ghețat.
solidificáție	s.	v. ÎNTĂRIRE. ÎNVÎRTOŞARE. SO-LIDIFICARE.
SOLIDITÁTE	s.	1. v. tărie.2. v. durabilitate.3. v. con-sistență.4. v. temeinicie.5. putere, trăinicie. (~ legăturii lor.)
solíe	s.	v. DELEGAȚIE. ÎNSĂRCINARE. MESAJ. MISIUNE. SARCINĂ. ŞTIRE. VESTE.
solíloc	s.	v. MONOLOG.
sóliman	s.	v. ONIX.
SOLIPÉD	adj., s.	v. monodactil.
SOLÍST	s.	solo.
SOLITÁR	adj., s.	1. adj. izolat, retras, singur, singuratic, (rar) însingurat, (înv.) retirat, (fig.) sihastru. (Un om ~; trăieşte ~.)2. adj. (BOT.) singur, unic. (Flori ~; frunze ~.)3. adj. izolat, pribeag, rătăcit, răzleț, singur, singuratic. (Se uita la un nor ~.)4. s.
solitór	s.	v. DELEGAT. EMISAR. INTERMEDIAR. ÎMPUTERNICIT. MEDIATOR. MESAGER. MIJLO-CITOR. PARLAMENTAR. REPREZENTANT. SOL. TRIMIS.
solitúdine	s.	v. IZOLARE. SINGURĂTATE.
SÓLNIȚĂ	s.	(pop.) sărărița, (reg.) ocnița, sarnița, sărărie, sărător, sărelnița, (Munt., Dobr. şi prin Mold.) sărar, (prin Maram. şi Bucov.) slatină, (Ban.) solărița. (Şi-a mai pus sare în mîncare din ~.)
sólnița	s.	v. PIULIȚĂ.
SÓLO	s.	invar. solist.
soloáncă	s.	v. SITAR.
solomít	s.	v. STUFIT.
solomonár	s.	v. ASTRONOM.
solomonăríe	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
solomoní	vb.	v. DESCÎNTA. FACE. FERMECA. MENI. URSI. VRĂJI.
solomoníe	s.	v. DESCÎNTEC. FARMEC. MAGIE. STRATAGEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞI-RETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TRUC. VICLENIE. VICLEŞUG. VRAJĂ. VRĂJITORIE.
solonár	s.	v. ARGĂSITOR. TĂBĂCAR.

solonéț	s.	v. BRÎNCĂ.
solovîrfiță	s.	v. BUNDIȚA-VÎNTULUI.
SOLÚBIL	adj.	dizolvabil. (O substanță ~.)
solúbil	adj.	v. REZOLVABIL. SOLUȚIONABIL.
SOLÚȚIE	s.	1. (CHIM.) soluție coloidală = coloid, sol.2. v. procedeu.3. v. rezolvare.4. (MAT.) rădăcină. (~ unei ecuații cu o necunoscută.)5. clarificare, desluşire, dezlegare, elucidare, explicare, explicație, lămurire, limpezire, preci-zare, rezolvare, soluționare
SOLUȚIONÁ		1. v. lămuri.2. a clarifica, a rezolva. (A ~ un litigiu.)
SOLUȚIONÁBIL	adj.	rezolvabil, (fig.) solubil. (O problemă ~.)
SOLUȚIONÁRE	s.	1. v. lămurire.2. clarificare, rezolvare. (~ unui litigiu.)
SOLVÁBIL	adj.	(FIN.) solvent. (Debitor ~.)
SOLVABILITÁTE	s.	(FIN.) bonitate, (rar) plătnicie, solvență.
SOLVÁT	s., adj.	(CHIM.) dizolvat.
SOLVATÁRE	s.	(CHIM.) dizolvare.
SOLVÉNT	adj.	v. solvabil.
SOLVÉNT	s.	(CHIM.) dizolvant.
solvénță	s.	v. BONITATE. SOLVABILITATE.
SOLVÍ	vb.	v. dizolva.
SOLVÍRE	s.	v. dizolvare.
SOLZIŞÓR	s.	solzuleț, (pop.) solzuț.
SOLZULÉȚ	s.	v. solzişor.
solzúț	s.	v. SOLZIŞOR. SOLZULEȚ.
SOMÁ	vb.	a invita. (Te ~ să-ți vezi de treabă.)
somá	vb.	v. CONSTRÎNGE. FACE. FORȚA. OBLIGA. SILI.
SOMÁRE	s.	invitare, invitație, somație. (~ făcută cuiva pentru a respecta legalitatea.)
somáre	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORȚARE. OBLI-GARE. SILIRE.
SOMATOTROFÍNĂ	s.	(BIOL.) somatotrop.
SOMATOTRÓP	s.	(BIOL.) somatotrofină.
SOMÁȚIE	s.	invitare, invitație, somare. (~ făcută cuiva pentru a respecta legalitatea.)
SOMEŞÁNA	s.	art. abrudeana (art.), abrudeanca (art.), ardeleana (art.), ardeleneasca (art.), ciobănaşul (art.), hațegana (art.), lugojana (art.). (~ este un dans popular cu mişcare mode-rată.)
SOMITÁTE	s.	autoritate, forță, putere. (Este o adevărată ~ în materie.)
SOMN	s.	dormit, odihnă, repaus, (arg.) soileală. (După o oră de ~, s-a sculat.)
SOMN	s.	(IHT.; Silurus glanis) (rar) salmon.
somn	s.	v. MĂRGICA CUCULUI.
somná	vb.	v. DORMI. ODIHNI. REPAUZA.
SOMNAMBÚL	adj., s.	(MED.) noctambul, (pop.) lunatic, (înv.) somnabulist.
somnambulésc	adj.	v. SOMNAMBULIC.
SOMNAMBÚLIC	adj.	(rar) somnambulesc. (Stare ~.)
SOMNAMBULÍSM	s.	(MED.) noctambulism, (pop.) lunie, (înv.) lunaticie, (grecism înv.) selianism.
somnambulíst	adj., s.	v. NOCTAMBUL. SOM-NAMBUL.
sómnea	s.	art. v. SOMNORILĂ.

somníe	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMITARE. MOȚĂIALĂ. MOȚĂIRE. MOȚĂIT. MOȚĂITURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. TOROPEALĂ.
SOMNIFÉR	s., adj.	(FARM.) hipnotic, hipnotizant, narcotic, soporific, (livr.) soporifer, (rar) adormitor, (înv.) soporativ. (Barbituricele sînt ~e.)
SOMNIȘÓR	s.	somnuleț. (A tras un ~.)
somnișór	s.	v. APĂRĂTOARE. MAC. MĂRGICA CUCULUI. TALPA-GÎȘTEI.
somnolá	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
SOMNOLÉNȚĂ	s.	v. aţipire.
somnorá	vb.	v. AȚIPI. DORMITA. MOȚĂI. PICOTI. PIROTI.
somnóre	s.	v. SOMNORILĂ.
somnoreálă	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMI-TARE. MOȚĂIALĂ. MOȚAIRE. MOȚĂIT. MOȚĂI-TURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. ȚOROPEALĂ.
somnorél	s.	v. ZMEOAICĂ.
*SOMNORÍLĂ	s.	(reg.) somnea (art.), (Ban. şi Transilv.) somnore. (Un om somnoros este numit ~.)
somnoroásă	s.	v. CAPTALAN-NEGRU. PIDOSNIC. ZMEOAICĂ.
SOMNORÓS	adj.	(fig.) adormit. (E tare ~.)
somnorós	adj.	v. INDOLENT.
somnorós	adj., s.	v. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
somnoroşíe	s.	v. AȚIPEALĂ. AȚIPIRE. DORMI-TARE. MOȚĂIALĂ. MOȚĂIRE. MOȚĂIT. MOȚĂI-TURĂ. PICOTEALĂ. PICOTIRE. PIROTEALĂ. PIROTIRE. SOMNOLENȚĂ. TOROPEALĂ.
SOMNOTERAPÍE	s.	(MED.) narcoterapie.
somnul de véci	s.	v. MOARTE.
SOMNULÉȚ	s.	v. somnișor.
sómot	s.	v. CATIFEA. VELUR.
SOMOTÉI	s.	(IHT.) (prin Dobr.) mocotei. (Pui de somn sau ~.)
SOMPTUÓS	adj.	1. v. fastuos.2. elegant, luxos. (Un interior ~.)
SOMPTUOZITÁTE	s.	1. v. fast.2. eleganță, lux. (~ unui interior.)
somsíd	s.	v. VECIN.
son	s.	v. SUNET. TON. TONALITATE.
soná	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ȚICNI.
sonát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCREIE-RAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
SONDÁ	vb.	1. a fora. (A ~ la mari adîncimi.)2. a explora. (A ~ fundul mării.)3. a cerceta, a examina, a încerca, (pop.) a cerca. (~ terenul să vezi dacă avem şanse de reuşită.)
sondá	vb.	v. INVESTIGA. TATONA.
SONDÁJ	s.	1. v. explorare.2. v. foraj.3. anchetă. (~ de opinie.)
sondáj	s.	v. INVESTIGARE. INVESTIGAȚIE.
SONDÁRE	s.	1. v. explorare.2. v. foraj.
sondáre	s.	v. INVESTIGARE. INVESTIGAȚIE. TATONARE.
sondatór	s.	v. SONDOR.
SÓNDĂ	s.	1. puț. (~ de petrol.)2. sondă cosmică v. sondă spațială; sondă spațială = sondă cosmică.
SONDÓR	s.	(înv.) sondator. (E ~ de profesie.)
song	s.	v. cîntec.
SÓNIC	adj.	v. sonor. (Tub ~.)

SONÓR	adj.	1. sonic. (Tub ~.)2. vorbit, vorbitor. (Film ~.)3. (FON.) fonic. (Consoană ~.)4. v. ar-monios.5. intens, puternic, răsunător. (Dangătul ~ al clopotului.)
SONORITÁTE	s.	1. (FON.) fonie. (~ sunetelor vorbirii.)2. v. armonie.3. v. rezonanță.
sópă	s.	v. GHIOAGĂ.
soponelul-cálului	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTE-IUȚĂ.
soporatív	s., adj.	v. HIPNOTIC. HIPNOTIZANT. NARCOTIC. SOMNIFER. SOPORIFIC.
soporifér	s., adj.	v. HIPNOTIC. HIPNOTIZANT. NARCOTIC. SOMNIFER. SOPORIFIC.
SOPORÍFIC	s., adj.	v. somnifer.
sor	s.	v. ŞORICI.
sora-soárelui	s.	v. FLOAREA-SOARELUI.
SÓRĂ	s.	v. infirmieră.
sóră	s.	v. COPIL.
SORB	s.	(BOT.; Sorbus aria) (reg.) mărăcine, păducel, scoruș.
SORB	s.	(TEHN.) crepină.
sorb	s.	v. SCORUȘ.
sorbeálă	s.	v. SORBIRE. SORBIT. SORBITURĂ.
SORBESTREÁ	s.	(BOT.; Sanguisorba officinalis) (reg.) cebare, cîrligățea, sîngereasă, sîngerică, sorbitoare.
SORBÍ	vb.	1. a suge, (pop.) a bea. (Şarpele îi ~ sîngele.)2. v. absorbi.
SORBÍRE	s.	v. sorbitură.
sorbíre	s.	v. ABSORBȚIE. ÎNCORPORARE. RE-SORBȚIE.
SORBÍT	s.	v. sorbitură.
sorbitoáre	s.	v. SORBESTREA.
SORBITÚRĂ	s.	1. sorbire, sorbit, (reg.) sorbeală. (Dintr-o ~.)2. duşcă, gît, gură, înghițitură, (Transilv.) scopot. (O ~ de vin.)
sorbitúră	s.	v. SUPĂ. UDĂTURĂ.
sorcovăí	vb.	v. SORCOVI.
sorcovăiálă	s.	v. SORCOVEALĂ. SORCOVIRE. SORCOVIT.
sorcovăít	s.	v. SORCOVEALĂ. SORCOVIRE. SORCOVIT.
SORCOVEÁLĂ	s.	v. sorcovire.
SORCOVÍ	vb.	(reg.) a sorcovăi. (A ~ pe cineva de Anul Nou.)
SORCOVÍRE	s.	sorcoveală, sorcovit, (reg.) sorco-văială, sorcovăit.
SORCOVÍT	s.	v. sorcovire.
SOR-CU-FRÁTE	s.	(BOT.; Melampyrum nemorosum) (reg.) carpenă, ciormoiag, miazănoapte, scrab, frate-cu-sor, grîul-prepelițelor, grîu-negru.
sor-cu-fráte	s.	v. CIORMOIAG. CONDRONIU.
SOREÁN	s.	1. v. obleț.2. (Leucaspius delineatus) (prin Transilv.) muscan.
soreán	s.	v. BIBAN-SOARE. CARACUDĂ. CARAS.
soreáncă	s.	v. ALBIŞOARĂ. FLOAREA-SOA-RELUI. OBLEȚ. SOREAN.
soreáță	s.	v. ALBIŞOARĂ. LATIȚĂ. OBLEȚ. SOREAN.
sorél	s.	v. REGINĂ.
sorésc	adj.	v. PLANETAR. SOLAR.
soréte	s.	v. BIBAN-SOARE. PEŞTE-AURIU. PEŞ-TE-CURCUBEU. PEŞTE-SOARE. REGINĂ.
sorgínte	s.	v. IZVOR. ÎNCEPUT. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ. SURSĂ.

sórgoş	adj.	v. GRABNIC. NEÎNTÎRZIAT. PRESANT. URGENT.
sorgoşeálă	s.	v. GRABĂ. URGENŢĂ. ZOR.
SORÍ	vb.	a se însori. (Se ~ pe terasă.)
soríc㠂	s.	v. FLOAREA-SOARELUI. SURIOARĂ.
soriór	s.	v. PARHELIE
sorít	adj.	v. ÎNSORIT.
soroác㠂	s.	v. CITAŢIE. PUNCT. VERSET.
soróc	s.	v. CEAS. CICLU. CLIPĂ. CLIPITĂ. DATĂ. DESTIN. EPOCĂ. EXTREMITATE. FATALITATE. INTERVAL. LIMITĂ. MARGINE. MENIRE. MENSTRUAŢIE. MINUT. MOMENT. NOROC. ORĂ. ORDINE. PERIOADĂ. PERIOD. PRE-DESTINARE. RATĂ. RĂGAZ. RĂSTIMP. REGULĂ. RÎNDUIALĂ. ROST. SCADENŢĂ. SECU
sorocí	vb.	v. CHEMA. CITA. COBI. COMANDA. DA. DECIDE. DESTINA. DISPUNE. FIXA. HĂRĂZI. HOTĂRÎ. INVITA. MENI. ORDONA. ORÎNDUI. PORUNCI. PREDESTINA. RÎNDUI. SORTI. STA-BILI. STATORNICI. URSI.
sorocín㠂	s.	v. COADA-ŞORICELULUI.
sorocíre	s.	v. DATĂ. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. TERMEN. TIMP. URSITĂ. VREME. ZI. ZODIE.
SOROCOVĂŢ	s.	pitac, sfanţ. (Moneda rusească numită ~.)
sorocovăţ	s.	v. BAN. FRANC. GOLOGAN. PARA.
sorós	adj.	v. FRUMOS. ÎNSORIT. SENIN.
SÓRT	s.	categorie, chip, fel, gen, neam, soi, specie, tip, varietate, (reg.) madea, sad, (înv., mai ales în Transilv.) plasă. (Toate ~urile de fructe.)
SORTÁ	vb.	v. selecţiona.
SORTÁRE	s.	v. selecţionare.
SORTÁT	adj.	v. selecţionat.
SORTÁT	s.	v. selecţionare.
SORTÍ	vb.	1. v. hărăzi.2. v. predestina.
SORTIMÉNT	s.	preparat, produs, (înv.) preparaţie. (A apărut un nou ~ de ...)
sortimént	s.	v. GARNITURĂ. SET.
SORŢI	s. pl.	v. şansă.
sorţi	s. pl.	v. RECRUTARE.
sorúcă	s.	v. SURIOARĂ.
sorúică	s.	v. SURIOARĂ.
soruréa	s.	v. SURIOARĂ.
SOS	s.	(reg.) îngroşăluţă, rîntaş, (Transilv.) mărtaş. (Mîncare cu ~.)
SOSÍ	vb.	1. v. ajunge.2. a pica, a veni. (Chiar atunci a ~ şi el.)3. a ajunge, (livr.) a parveni. (Nu ţi-a ~ încă scrisoarea mea?)4. v. face.
sosí	vb.	v. AJUNGE. DEVENI. ÎMPLINI. PRINDE.
SOSÍRE	s.	1. ajungere, sosit, venire, venit. (~ lui la timp.)2. (concr.) potou, ţintă. (Calul a ajuns primul la ~.)3. venire, (fig.) coborîre. (~ serii.)4. venire, venit, (reg.) venită. (~ iernii.)
SOSÍT	adj.	venit. (Vezi ce vor noii ~ţi.)
SOSÍT	s.	ajungere, sosire, venire, venit. (~ul lui la timp.)
sosnár	s.	v. JEP. JNEAPĂN.

sótea	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
sotíză	s.	v. NĂTÎNGIE. NEGHIOBIE. NEROZIE. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE.
SÓTNIC	s.	(IST., MIL.) hotnog, iuzbaşă, sutaş. (~ul comanda în Moldova o sută de ostaşi.)
sótnic	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRĂJER.
SOȚ	s.	bărbat, (pop.) domn, om, român, (înv. şi reg.) mărit, soție, (reg.) gospodar, mireaz, (înv.) casnic, căsar, căsaş, căsător, (eufemistic) dînsul (art.).
soț	s.	v. ALIAT. AMIC. APROAPELE. BĂRBĂTUŞ. ÎNSOȚITOR. NEVASTĂ. PĂRTAŞ. PERECHE. PRIETEN. SEMEN. SOȚIE. TOVARĂŞ.
soți	vb.	v. ASOCIA. GRUPA. ÎNSOȚI. ÎNTOVĂRĂŞI. UNI.
SOȚÍE	s.	nevastă, (rar) doamnă, (astăzi rar) soață, (înv. şi pop.) muiere, (pop.) borească, femeie, (înv.) damă, madamă, soț, (fam.) babă, consoartă, jumătate, pereche, (eufemistic) dînsa (art.).
soție	s.	v. ALIAT. AMIC. ASOCIAȚIE. ASOCIERE. BĂRBAT. ÎNSOȚITOR. ÎNTOVĂRĂŞIRE. PĂRTAŞ. PERECHE. PRIETEN. SOȚ. TOVARĂŞ. TOVĂRĂ-ŞIE.
soțiésc	adj.	v. CASNIC. CONJUGAL. MATRIMO-NIAL.
soțiire	s.	v. ASOCIAȚIE. ASOCIERE. ÎNTOVĂ-RĂŞIRE. TOVĂRĂŞIE.
SOȚIOÁRĂ	s.	v. nevestică.
SOȚIÓR	s.	bărbățel, (reg.) soțuluc, (Maram.) soțuc.
soțiós	adj.	v. COMUNICATIV. EXPANSIV. PRIETENOS. SOCIABIL. VOLUBIL.
soțúc	s.	v. BĂRBĂȚEL. SOȚIOR.
soțúcă	s.	v. NEVESTICĂ. SOȚIOARĂ.
soțulúc	s.	v. BĂRBĂȚEL. SOȚIOR.
sovîlcá	vb.	v. ÎNFULECA.
sovîltá	vb.	v. SOAGE.
SOVÎRF	s.	(BOT.; Origanum vulgare) (reg.) broască, budeană, dost, ferăstău, majoran, milot, stropan, trifoişte, busuioc-de-pădure, busuiocul-feciorilor, măghiran-sălbatic, poala-Sfintei-Mării.
sovîrf	s.	v. PĂLĂRIA-CUCULUI.
sovîrf-gálben	s.	v. POJARNIȚĂ. SUNĂTOARE.
sovîrvárițĂ	s.	v. SUNĂTOARE. VINDECEA.
sovoáne	s. pl.	v. ZORZOANE.
sovón	s.	v. GIULGIU. LINȚOLIU. VĂL. VOAL.
SOVPRÉN	s.	(CHIM.) neopren.
SPÁDĂ	s.	1. (Transilv. şi Maram.) coardă. (~ se foloseşte în scrimă.)2. sabie, (înv. şi reg.) spată, (înv.) spangă. (Scoate ~!)
spahíe	s.	v. LATIFUNDIAR. MARE PROPRIETAR. MOŞIER.
SPÁIMĂ	s.	v. groază.
spáimă	s.	v. LIPITOARE. NEVROPATIE. NEVROZĂ. PĂPĂLUDĂ. PSIHONEVROZĂ. SPERIETURĂ.
spálă	s.	v. OMOPLAT. SCAPULĂ. SPATĂ.
spalét	s.	v. EPOLET.
SPALIÉR	s.	gard viu.
SPANÁC	s.	(BOT.) 1. (Spinacia oleracea) (reg.) drăgăvii (pl.).2. spanac-porcesc (Chenopodium hybridum) = (reg.) cione, lobodă, papelă, tămîioară, tămîiță, buruiană-de-bubă-rea, frunze-de-piatră (pl.), iarba-zgăibii, piciorul-gîştii, talpa-gîştei; spanac-sălbatic (C

spanac-álb	s.	v. SPANAC-SĂLBATIC.
spanac-porcésc	s.	v. SPANACUL-CIOBANILOR.
spanacul-óilor	s.	v. SPANACUL-CIOBANILOR.
spanacul-pórcilor	s.	v. SPANACUL-CIOBANI-LOR.
spanacul-stînelor	s.	v. SPANACUL-CIOBANI-LOR.
SPÁNCĂ	s., adj.	(ZOOL.) (reg.) poloşă, polspancă, spanioală. (Oaie ~.)
spángă	s.	v. BAIONETĂ. SABIE. SPADĂ. TESAC.
spanioálă	s., adj.	v. SPANCĂ.
SPANIÓL	adj.	(livr.) hispanic, (înv.) spaniolesc.
SPANIÓLĂ	s.	spanioloaică.
spaniolésc	adj.	v. SPANIOL.
SPANIOLOÁICĂ	s.	v. spaniolă.
sparadráp	s.	v. EMPLASTRU. PLASTURE.
sparangă-de-brădét	s.	v. SUGĂTOARE.
SPARÁNGHEL	s.	(BOT.; Asparagus officinalis) (reg.) iepurel, păr, spargă, coasta-dracului, coasta-vrăjmaşului, ragila-pămîntului, umbra-cu-cului, umbra-iepurelui.
sparánghel	s.	v. UMBRA-IEPURELUI.
SPARCÉTĂ	s.	(BOT.; Onobrychis viciaefolia) (reg.) trifoi, iarbă-săracă.
spárgă	s.	v. SPARANGHEL.
SPARGE	vb.	1. a (se) ciobi, a (se) ciocni, a (se) crăpa, a (se) fisura, a plesni, a pocni. (Vasul s-a ~ de-a lungul.)2. v. exploda.3. v. despica.4. a sfărîma, (reg.) a strica. (~ nuci; ~ alune.)5. a (se) rupe. (Gheaţa s-a ~ sub el.)6. a (se) găuri, a (se) perfora. (
spárge	vb.	v. ABATE. ASASINA. BATE. BIRUI. CĂLCA. CONTRAVENI. CROI. DECEDA. DECLAN-ŞA. DEZLĂNŢUI. DISPĂREA. DISTRUGE. DUCE. ISCA. IZBUCNI. ÎMPRĂŞTIA. ÎNCĂLCA. ÎN-CETA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. LICHIDA. MURI. NESOCOTI. NIMICI. OMORÎ. PIERI. PORNI. PRĂPĂDI. RADE. R
SPÁRGERE	s.	1. ciobire, ciobit, ciocnire, crăpare, crăpat, fisurare, fisurat, plesnire, plesnit, pocnire, spart. (~ de-a lungul a unui vas.)2. explodare. (~ unui proiectil.)3. crăpare, crăpat, despicare, despicat, spart, spintecare, spintecat, tăiat, tăiere. (~ lemne
spárgere	s.	v. DISTRUGERE. ERUPŢIE. ÎMPRĂŞ-TIERE. ÎNCETARE. ÎNFRÎNGERE. ÎNVINGERE. NIMICIRE. RISIPIRE. SFĂRÎMARE. SFÎRŞIT. TERMINARE. VULCANISM. ZDROBIRE.
SPÁROS	s.	(IHT.; Sargus annularis) (reg.) ca-ras-de-mare.
SPART	adj.	1. ciobit, ciocnit, crăpat, fisurat, plesnit. (Vas de lut uşor ~.)2. crăpat, despicat, spintecat, tăiat. (Lemne de foc ~.)3. găurit. (O cratiţă ~.)4. forţat, stricat. (Încuietoare ~; lacăt ~.)5. v. jefuit.6. străpuns. (Front ~.)
spart	adj.	v. BĂTUT. BIRUIT. DISTRUS. HÎRÎIT. HÎRÎITOR. ÎMPRĂŞTIAT. ÎNFRÎNT. ÎNVINS. NIMICIT. RĂGUŞIT. RISIPIT. RUPT. SFĂRÎMAT. SFÎŞIAT. SPINTECAT. UZAT. ZDROBIT.
spart	adj., s.	v. CHELTUITOR. RISIPITOR.
SPART	s.	1. v. spargere.2. v. despicare.
spart	s.	v. ÎMPRĂŞTIERE. ÎNCETARE. RISIPIRE. SFÎRŞIT. TERMINARE.
SPARTÁN	adj.	1. (înv.) spartanicesc. (Istoria ~.)2. aspru, auster, sever, sobru. (Duce o viaţă ~.)
spartanicésc	adj.	v. SPARTAN.
spártă	s.	v. ALFA. DROB. DROBIŢĂ.

SPASM	s.	(MED.) 1. v. convulsie.2. v. colică.
spásmă	s.	v. SAMCĂ.
SPASMÓDIC	adj.	(MED.) convulsiv, spastic. (Tremur ~.)
SPASMOFILÍE	s.	(MED.) tetanie lentă.
SPASMOLÍTIC	s., adj.	(FARM.) antispasmodic, antispastic. (Atropina este un ~.)
SPÁSTIC	adj.	(MED.) convulsiv, spasmodic. (Tre-mur ~.)
spasul-drăculuí	s.	v. FERIGĂ. IARBĂ-DULCE.
spata-drăculuí	s.	v. FERIGĂ.
spatareáză	s.	v. SĂBIUȚĂ.
SPÁTĂ	s.	(ANAT.) 1. (la oameni) omoplat, scapulă, (pop.) lopățica umărului, (prin Transilv.) lopătiță, (italienism înv.) spală.2. (la animale) (reg.) arm.
spátă	s.	v. GATER. JOAGĂR. PALOŞ. REZEMĂ-TOARE. SABIE. SPADĂ. SPATE. SPĂTAR. SPETEAZĂ. SPINARE.
SPÁTE	s.	1. spinare, (pop.) spată, (reg.) şa, (înv. şi fam.) cîrcă. (A lua ceva în ~.)2. rezemătoare, spătar, spetează, (înv. şi reg.) spată. (~ la un scaun.)3. dos. (În ~le casei.)4. dos, fund. (În ~le curții.)
spáte	s.	v. CONT. SEAMĂ. SOCOTEALĂ. SPĂTAR.
SPAT GRÉU	s.	(MIN.) barită, baritină.
SPATÍE	s.	ghindă, treflă, (reg.) cruce. (~ la cărțile de joc.)
spátie	s.	v. FLOREAN. FLORINTE.
SPATOPTÉR	s.	(IHT.; Mugil chelo) (reg.) vastranos.
spátoş	adj.	v. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
SPAȚIÁ	vb.	(TIPOGR.) a depărta, a distanța, a îndepărta, a rări, (înv.) a spaționa. (A ~ literele unui cuvînt.)
SPAȚIÁL	adj.	cosmic, interplanetar, sideral. (Zbor ~; navă ~.)
SPAȚIALITÁTE	s.	(rar) spațiozitate. (Poezie a ~ății.)
SPAȚIÁT	adj.	(TIPOGR.) depărtat, distanțat, rărit. (Un text cu litere ~.)
SPAȚIÉRE	s.	(TIPOGR.) depărtare, distanțare, îndepărtare, rărire. (~ literelor unui cuvînt.)
spaționá	vb.	v. DEPĂRTA. DISTANȚA. ÎNDEPĂRTA. RĂRI. SPAȚIA.
SPAȚIÓS	adj.	1. cuprinzător, încăpător, larg, mare. (O cameră ~oasă.)2. întins, larg, vast. (Bule-varde ~oase.)
spațiozitáte	s.	v. SPAȚIALITATE.
SPÁȚIU	s.	1. v. cuprins.2. v. zonă.3. v. distanță.4. depărtare, distanță, interval, (Transilv.) scopot. (Ce ~ este între cei doi stîlpi?)5. v. văz-duh.6. v. perioadă.
SPAVÁN	s.	(MED. VET.) eparven, (pop.) os mort, (prin Transilv. şi Bucov.) şpat.
spăcél	s.	v. CORSET. IE.
spăimá	vb.	v. CUTREMURA. ÎNCRÎNCENA. ÎNFIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. TREMURA. ZGUDUI.
spăimát	adj.	v. CUTREMURAT. ÎNCRÎNCENAT. ÎNFIORAT. ÎNFRICOŞAT. ÎNGROZIT. ÎNSPĂIMÎN-TAT. ZGUDUIT.
spăimát	s.	v. SPERIETURĂ.
spăimîntá	vb.	v. CUTREMURA. ÎNCRÎNCENA. ÎNFIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. TREMURA. ZGUDUI
spăimîntáre	s.	v. GROAZĂ. ÎNCRÎNCENARE. ÎNFIORARE. ÎNFRICOŞARE. ÎNGROZIRE. ÎN-SPĂIMÎNTARE. OROARE. SPAIMĂ. TEROARE.

spăimîntát	adj.	v. CUTREMURAT. ÎNCRÎNCENAT. ÎNFIORAT. ÎNFRICOŞAT. ÎNGROZIT. ÎNSPĂI-MÎNTAT. ZGUDUIT.
spăimîntătór	adj.	v. GROAZNIC. ÎNFIORĂTOR. ÎNFRICOŞĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂ-TOR. ORIBIL.
spăimîntătúră	s.	v. GROAZĂ. ÎNCRÎNCENARE. ÎNFIORARE. ÎNFRICOŞARE. ÎNGROZIRE. ÎN-SPĂIMÎNTARE. OROARE. SPAIMĂ. SPERIETURĂ. TEROARE.
spăimîntós	adj.	v. FRICOS. GROAZNIC. ÎNFIO-RĂTOR. ÎNFRICOŞĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂI-MÎNTĂTOR. ORIBIL. SPERIOS. TEMĂTOR.
spăimós	adj.	v. FRICOS. GROAZNIC. ÎNFIORĂTOR. ÎNFRICOŞĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂTOR. ORIBIL. SPERIOS. TEMĂTOR.
SPĂLÁ	vb.	1. (reg., mai ales în Transilv.) a (se) la. (S-a ~ pe corp.)2. (reg., mai ales în Transilv.) a la, (reg.) a zoli. (A ~ rufele cu leşie.)3. a scălda, a uda. (Marea ~ ţărmul.)
spălá	vb.	v. ERODA. ISPĂŞI. IZBĂVI. MÎNTUI. PARCURGE. PEDEPSI. PURIFICA. RĂSCUMPĂRA. RĂZBUNA. ROADE. SALVA. SĂPA. STRĂBATE. TRAVERSA.
SPĂLÁRE	s.	1. spălat, (reg.) lăut. (~ pe cap.)2. spălat, spălătură, (înv. şi reg.) spălătorie. (La prima ~ a rufelor.)
spăláre	s.	v. ERODARE. EROZIUNE. ROADERE. SĂPARE. ŞIROIRE.
SPĂLÁT	adj.	1. (reg.) lăut. (Copil ~.)2. (reg.) zolit. (Rufe ~.)3. curat. (Aşternuturi ~.)4. cu-rățel, îngrijit, spălățel, (înv. şi reg.) acurat, (fig.) scuturat. (Un om mai ~.)
spălát	adj.	v. ALBASTRU. CLAR. CURAT. DECOLORAT. LIMPEDE. PUR. SENIN. SPĂLĂCIT. STRĂVEZIU. ŞTERS.
SPĂLÁT	s.	1. spălare, (reg.) lăut. (~ ul pe cap.)2. spălare, spălătură, (înv. şi reg.) spălătorie. (La primul ~ al rufelor.)
SPĂLĂCÍ	vb.	a se decolora, a ieşi, (reg.) a se serbezi, a se spălătoci. (Ţesătura s-a ~ la spălat.)
SPĂLĂCIOÁSĂ	s.	(BOT.; Senecio vernalis) (reg.) cruciuliță, cruguliță, petimbroasă, cel perit.
spălăcioásă	s.	v. CRUCIULIȚĂ.
SPĂLĂCÍRE	s.	decolorare, ieşire. (~ unui material textil.)
SPĂLĂCÍT	adj.	1. decolorat, şters, (reg.) spălat, spălătocit, spălătuit, (fig.) ieşit. (Un material ~.)2. şters, (livr.) tern, (reg.) stricat. (Culoare ~.)3. pal, palid, slab, stins, (rar) pălit, (pop.) searbăd. (Lumina ~ a lămpii.)4. inexpresiv, neexpresiv, searbăd, ş
spălătoáre	s.	v. LIGHEAN. SPĂLĂTOREASĂ.
spălătocí	vb.	v. DECOLORA. IEŞI. SPĂLĂCI.
spălătocít	adj.	v. DECOLORAT. SPĂLĂCIT. ŞTERS.
SPĂLĂTÓR	s.	1. lavoar. (~ comun.)2. (reg.) văluş. (~ de vase din pînză, sîrmă etc.)
spălătór	s.	v. ALBIE. COPAIE. COVATĂ.
SPĂLĂTOREÁSĂ	s.	(înv. şi pop.) spălătoare, (pop.) spălătoriță. (S-a angajat ~.)
SPĂLĂTORÍE	s.	curățătorie. (~ chimică.)
spălătoríe	s.	v. SPĂLARE. SPĂLAT. SPĂLĂTURĂ.
spălătoríță	s.	v. SPĂLĂTOREASĂ.
spălătuít	adj.	v. DECOLORAT. SPĂLĂCIT. ŞTERS.
SPĂLĂTÚRĂ	s.	1. spălare, spălat, (înv. şi reg.) spălătorie. (La prima ~ a rufelor.)2. (MED.) clismă, (pop.) clistir. (A-i face cuiva o ~.)3. (mai ales la pl.) lături (pl.), zoaie, (rar) scursori (pl.), (Transilv. şi Bucov.) hîlbe (pl.). (~ de vase.)
spălătúră	s.	v. POŞIRCĂ.
SPĂLĂȚÉL	adj.	v. îngrijit.

spărgăciós	adj.	v. CASABIL. CASANT.
spărgăluí	vb.	v. ÎMPRĂŞTIA. RĂSPÎNDI. RĂZ-LEŢI. RISIPI.
SPĂRGĂTÓR	s.	(arg.) trăsnitor. (~ul a fost arestat.)
spărgîu	s.	v. VIFOR. VIFORNIŢĂ. VISCOL. VISCOLEALĂ.
spărtigós	adj.	v. CASABIL. CASANT.
SPĂRTÚRĂ	s.	1. ciobitură, ciocnitură, crăpătură, fisură, plesnitură. (~ unui vas de lut.)2. ciob, hîrb, ţandără, (reg.) breanc, (Ban.) tioc. (O ~ dintr-o oală de lut.)3. deschizătură, gaură. (A pătruns printr-o ~.)4. gaură, ruptură, (înv.) frîntură. (O ~ în corpul un
spărtúră	s.	v. CHEI. DEFILEU. RUPTURĂ. SFÎ-ŞIETURĂ. SPINTECĂTURĂ. STRÎMTOARE.
spăseálă	s.	v. IZBĂVIRE. MÎNTUIRE. SALVARE. SMERENIE. UMILINŢĂ.
spăsénie	s.	v. IZBĂVIRE. MÎNTUIRE. SALVARE. SMERENIE. UMILINŢĂ.
spăsí	vb.	v. CĂI. ISPĂŞI. IZBĂVI. MÎNTUI. POCĂI. PURIFICA. RĂSCUMPĂRA. SALVA.
spăsíre	s.	v. ISPĂŞIRE. IZBĂVIRE. MÎNTUIRE. SALVARE.
spăsít	adj.	v. IZBĂVIT. MÎNTUIT. POCĂIT. SALVAT. SMERIT. UMIL.
spăsitór	adj.	v. ISPĂŞITOR. IZBĂVITOR. MÎNTU-ITOR. SALVATOR.
SPĂTÁR	s.	1. rezemătoare, spate, spetează, (înv. şi reg.) spată. (~ la un scaun.) 2*. (reg.) spate. (~ la o stînă.)
spătár	s.	v. GÎTAR. STRUNGA.
SPĂTĂREÁSĂ	s.	(IST.) (înv.) spătăriţă, spătăroaie.
spătăríe	s.	v. ARSENAL.
spătăríţă	s.	v. SPĂTĂREASĂ.
spătăroáie	s.	v. SPĂTĂREASĂ.
speciál	adj.	v. SPECIALIST.
SPECIÁL	adj., adv.	1. adj. v. anumit.2. adj. v. aparte.3. adj. aparte, deosebit, particular, specific, sui-generis. (Un gust ~.)4. adj. aparte, deosebit, individual, neobişnuit, singular, (livr.) insolit. (Un caz ~.)5. adj. specializat. (Se recurge la limbajele ~.)6. adj. p
SPECIALÍST	adj.	(înv.) special. (Medic ~.)
SPECIALITÁTE	s.	branşă, disciplină, domeniu, ramură, sector. (În ce ~ activezi?)
SPECIALIZÁ	vb.	1. a (se) perfecţiona. (S-a ~ în domeniul siderurgiei.)2. a (se) profila. (Unitatea s-a ~ pe aparataj electronic.)
specializá	vb.	v. ARĂTA. INDICA. MENŢIONA. PRECIZA. SEMNALA. SPECIFICA.
SPECIALIZÁRE	s.	perfecţionare. (Trimis la ~.)
SPECIALIZÁT	adj.	special. (Se recurge la limbajele ~.)
specialménte	adv.	v. ANUME. SPECIAL.
SPÉCIE	s.	1. speţă. (~ umană.)2. rasă, soi, (pop.) sămînţă, (prin Transilv. şi Munt.) strană. (~ de vite.)3. categorie, chip, fel, gen, neam, soi, sort, tip, varietate, (reg.) madea, sad, (înv., mai ales în Transilv.) plasă. (Toate ~ iile de fructe.)4. v. tip.5. v.
SPECÍFIC	adj., s.	1. adj. caracteristic, definitoriu, distinct, distinctiv, dominant, particular, propriu, tipic, (înv.) însuşit. (Notă, trăsătură ~.)2. s. v. însuşire.3. s. specificitate, (rar) tipicitate, tipism. (~ul artei.)4. s. spirit. (~ul limbii noastre.)5. adj. car
SPECIFICÁ	vb.	1. v. menţiona.2. a preciza, a prevedea, a scrie. (După cum ~ pravila.)3. a arăta, a indica, a menţiona, a preciza, a semnala, (înv.) a specializa. (Vom ~ următoarele recoman-dări...)4. a menţiona, a prescrie, a prevedea, a stabili, a stipula. (Artlcolul
SPECIFICÁRE	s.	1. v. menţionare.2. indicare, menţionare, precizare. (~ unui anumit lucru.)3. v. indicaţie.

SPECIFICÁT	adj.	anumit, cunoscut, determinat, fixat, hotărît, precizat, rînduit, stabilit, statornicit. (La o dată ~.)
SPECIFICATÍV	adj.	v. specificator.
SPECIFICATÓR	adj.	specificativ. (Notă ~oare.)
SPECIFICÁȚIE	s.	v. mențiune.
SPECIFICITÁTE	s.	specific, (rar) tipicitate, tipism. (~ artei.)
SPECIMÉN	s.	1. fel, gen, mod, soi, specie, tip, varietate, (reg.) modru. (Există următoarele ~ de silogisme ...)2. exemplu, model, mostră, probă, tip. (Dăm mai jos cîteva ~ de ...)
specimén	s.	v. CHIP. FAȚĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ.
SPECTÁCOL	s.	reprezentație, (înv.) privelişte, privire, privit. (~ de circ.)
spectaculár	adj.	v. IMPRESIONANT. SCENIC. SPECTACULOS. TEATRAL.
SPECTACULÓS	adj.	impresionant, (livr.) specta-cular. (Un salt ~.)
SPECTATÓR	s.	1. privitor, (rar) uitător. (Toți ~ii de la premieră erau încîntați.)2. martor. (~ neputincios la
SPECTRÁL	adj.	fantomatic. (O apariție ~.)
SPÉCTRU	s.	1. v. fantomă.2. chip, imagine, umbră, vedenie, viziune. (~l morții.)
spécul	s.	v. OGLINDĂ.
SPECULÁ	vb.	1. a negustori, a precupeți, a trafica, (înv. şi reg.) a precupi. (A ~ o marfă.)2. (înv.) a specularisi. (A ~ la bursă.)
SPECULÁNT	s., adj.	afacerist, profitor, (înv.) spe-culator, (fam.) bişniţar. (E un ~ fără scrupule.)
specularisí	vb.	v. SPECULA.
SPECULATÍV	adj.	(înv.) speculator. (Spirit ~.)
speculatór	adj.	v. SPECULATIV.
speculatór	s.	v. CĂLĂU. GÎDE.
speculatór	s., adj.	v. AFACERIST. SPECULANT.
SPECULÁȚIE	s.	1. speculă. (~ cu valori economice.)2. afacere, (fam.) bişniță, gheşeft, (fam. fig.) învîrteală. (Face tot felul de ~ii.)
SPÉCULĂ	s.	1. speculație. (~ cu valori economice.)2. (înv.) precupie. (Condamnat pentru ~.)
speech	s.	v. ALOCUȚIUNE. CUVÎNT. CUVÎNTARE. DISCURS.
spéie	s.	v. LEAGĂN.
spelb	adj.	v. DULCEAG. FAD. GALBEN. INSIPID. ÎNGĂLBENIT. PALID. SEARBĂD.
spélcă	s.	v. AC CU GĂMĂLIE. AC DE CAP. AC DE PĂR.
SPELEOLÓG	s.	v. speolog.
SPELEOLÓGIC	adj.	v. speologic.
SPELEOLOGÍE	s.	v. speologic.
SPELÚNCĂ	s.	(fig. şi fam.) bombă. (Bea într-o ~.)
spelúncă	s.	v. CAVERNĂ. GROTĂ. PEȘTERĂ.
SPEOLÓG	s.	speleolog.
SPEOLÓGIC	adj.	v. speleologic. (Studii ~.)
SPEOLOGiE	s.	speleologie.
SPERÁ	vb.	1. a crede, a nădăjdui, (înv. şi reg.) a se nădăi. (~ că îşi va realiza visul.)2. a nădăjdui, (înv.) a upovăi. (~ în zile tot mai senine.)3. a (se) aştepta, a nădăjdui, (înv. şi reg.) a se nădăi. (Să nu ~ nimic de la el.)
SPERÁNȚĂ	s.	1. nădejde, (înv.) răbdare, sperare, upovăință. (Toată ~ mea e în tine.)2. (înv.) sperare. (X e ~ noastră.)3. credință, nădejde, (rar) nădăjduire, (înv.) nădăjduință. (Nu şi-a pierdut ~ în mai bine.)
speráre	s.	v. NĂDEJDE. SPERANȚĂ.

spérgulă	s.	v. HRANA-VACII.
SPERIÁ	vb.	1. a se teme, (înv.) a se stidi, (arg.) a se tîrşi. (Nu mă ~ de nimic.)2. v. îngrijora.3. (prin Mold.) a se sîi. (Calul s-a ~.)4. a (se) intimida, (rar) a (se) timora. (Îl ~ greutatea rolului.)
speriá	vb.	v. UIMI. ULUI.
SPERIÁT	adj.	intimidat, (rar) timorat. (E puţin cam ~.)
speriát	adj.	v. FRICOS. SPERIOS. TEMĂTOR.
SPERIÁT	s.	frică, sperietură, (înv. şi reg.) sperie-ciune. (A tras un ~!)
speribână	s.	v. OBLIGEANĂ.
sperieciós	adj.	v. FRICOS. SPERIOS. TEMĂTOR.
sperieciúne	s.	v. FRICĂ. SPERIAT. SPERIETURĂ.
SPERIÉRE	s.	intimidare, (rar) timorare. (~ cuiva.)
SPERIETOÁRE	s.	momîie, (pop.) matahală, măgăoaie, popîndău, (înv. şi reg.) paparudă, (reg.) ciuhaie, ciuhă, maimucă, maimuţă, măiugă, mătăuz, mogîldan, mogîldeaţă, păuză, popîndea, popîndeţ, popînzac, popînzoi, poponeţ, pusciuhă. (O ~ pusă în semănături, pentru a izgoni
SPERIETÚRĂ	s.	1. frică, speriat, (înv. şi reg.) sperieciune. (A tras o ~!)2. (MED. POP.) (pop.) spaimă, (reg.) spăimat, spăimîntătură. (Suferă de ~.)
sperioásă	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
SPERIÓS	adj.	1. v. fricos.2. fricos, sălbatic, temător, timid, (livr.) timorat. (De ce eşti atît de ~?)
speriós	adj.	v. AMENINŢĂTOR.
SPERJÚR	s.	(JUR.) jurămînt fals, jurămînt mincinos. (Condamnat pentru ~.)
spérlă	adj.	invar. v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
sperlí	vb.	v. CIUFULI. ÎNFOIA. RĂSFIRA. UMFLA. ZBÎRLI.
sperlít	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
SPERMANŢÉT	s.	(CHIM.) cetaceum, alb de balenă, ceară de balenă, ulei de caşalot.
SPERMÁTIC	adj.	v. seminal.
SPERMATÍST	s.	v. animaliculist.
SPERMATOFÍTĂ	s.	v. fanerogamă.
spermatoíd	s.	v. SPERMATOZOID.
SPERMATORÉE	s.	v. poluţie.
SPERMATOZOÍD	s.	(BIOL.) (rar) spermatoid, (pop.) sămînţă, (înv.) animalicul.
SPÉRMĂ	s.	(BIOL.) (pop.) sămînţă.
SPERMIOGENÉZĂ	s.	v. microgametogeneză.
spesá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. CHELTUI. IROSI. ÎMPRĂŞTIA. PRĂPĂDI. RISIPI. ZVÎRLI.
spéte	s. pl.	v. GREABĂN.
SPETEÁLĂ	s.	(MED. VET.) (înv.) spetire, spetitură. (Calul suferă de ~.)
speteálă	s.	v. PLATCĂ.
SPETEÁZĂ	s.	1. v. spătar.2. v. bată.3. (TEHN.) chingă, scîndură, stinghie, (pop.) blană. (~ la războiul de ţesut.)4. (la pl.) v. aripi.5. (TEHN.) (reg.) chingă, curmeziş, fălce.6. stinghie. (~ la fundul carului, al căruţei.)7. (TEHN.) (reg.) băţ, blană, brăţară, carf
speteáză	s.	v. IRIS. OBLIGEANĂ. OTIC. PAPURĂ. RUGINĂ. SĂBIUŢĂ. STÎNJEN. STÎNJEN DE BALTĂ. STÎNJENEL. STÎNJEN GALBEN.
spetegioáră	s.	v. IRIS. STÎNJEN DE BALTĂ. STÎNJENEL. STÎNJEN GALBEN.
spetejoáră	s.	v. OBLIGEANĂ.

SPETÍ	vb.	a deşela, a istovi, (Munt. şi Transilv.) a dăula, (fig.) a deznoda. (A ~ un cal.)
spétie	s.	v. PAPURĂ.
SPETÍRE	s.	deşelare, istovire, (Munt. şi Transilv.) dăulare. (~ unui cal.)
spetíre	s.	v. SPETEALĂ.
SPETÍT	adj.	deşelat, istovit, (reg.) tărnițat, (Munt. şi Transilv.) dăulat. (Cal ~.)
spetitúră	s.	v. SPETEALĂ.
SPÉȚĂ	s.	1. specie. (~ umană.)2. v. categorie.3. v. tip.
spéță	s.	v. ACȚIUNE. CAUZĂ. JUDECATĂ. PROCES.
spéție	s.	v. OPERAȚIE.
spéze	s. pl.	v. CHELTUIALĂ.
spic	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
spicát	adj.	v. CĂRUNT. ÎNSPICAT. SUR.
SPÍCHER	s.	v. crainic.
SPÍCHERIȚĂ	s.	v. crainică.
spichinát	s.	v. LAVANDĂ. LEVĂNȚICĂ.
spicuí	vb.	v. ÎNSPICA.
spícul	s.	v. LANCE. SPICULEȚ. SPICUŞOR. SULIȚĂ.
SPICULÉȚ	s.	(BOT.) spicuşor, (rar) spicul, (reg.) spicurel, spicuşel, spicuț. (~ de grîu.)
spiculéțe	s. pl.	v. GRANAT. SPILCUȚĂ.
spicurél	s.	v. SPICULEȚ. SPICUŞOR.
spicuşél	s.	v. SPICULEȚ. SPICUSOR.
SPICUŞÓR	s.	v. spiculeț.
spicúț	s.	v. SPICULEȚ. SPICUŞOR.
SPILCUÍ	vb.	v. găti.
SPILCUIÁLĂ	s.	v. gătire.
SPILCUÍRE	s.	v. gătire.
SPILCUÍT	adj.	v. gătit.
SPILCÚȚĂ	s.	v. granat.
SPIN	s.	1. (BOT.) ghimpe, mărăcine, țeapă, țepuşă, (reg.) şteap. (Măceşul e plin de ~i; s-a înțepat într-un ~ al măceşului.)2. v. mărăcine.3. (BOT.; Carduus acanthoides) (reg.) cătină, crăpuşnic, porumbel, scai, scaiete, unghia-ursului.4. (BOT.; Carduus kerneri)
spin	s.	v. AŞCHIE. CIULIN. HOLERĂ. PORUMBAR. PORUMBEL. SCAIUL-DRACULUI. ȚEAPĂ. ȚEPUŞĂ.
spin-álb	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. VERIGAR.
spin-albástru	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎNĂT.
SPINÁRE	s.	1. v. spate.2. v. creastă.3. (GEOGR.) spinări de berbec (pl.) v. roches moutonnees.4. creastă. (~ unui val.)5. (BOT.) spinarea-lu-pului (Ahtynum filix femina) = (reg.) feregă.
spináre	s.	v. CONT. GREABĂN. MUCHIE. SEAMĂ. SOCOTEALĂ.
spinarea-lúpului	s.	v. FERIGĂ. RUGINIȚĂ.
spinărél	s.	v. STICLETE.
SPINĂRÍE	s.	mărăcini (pl.), mărăciniş, (reg.) mărăcinet, spinăripş, spinet, spiniş. (S-a încurcat în ~.)
spinăríş	s.	v. MĂRĂCINI. MĂRĂCINIŞ. SPINĂRIE.
spin-de-múcedă	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎ-NĂT.

spinele-cérbului	s.	v. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOA-LE. VERIGAR.
spinét	s.	v. MĂRĂCINI. MĂRĂCINIŞ. SPINĂRIE.
SPINÉTĂ	s.	(MUZ.) epinetă.
spiníş	s.	v. MĂRĂCINI. MĂRĂCINIŞ. SPINĂRIE.
SPINIŞÓR	s.	v. spinuleţ.
SPINÓS	adj.	ghimpos, mărăcinos, ţepos, (pop.) înghimpat, (înv.) ciulinos, scăios. (Plante ~oase; terenuri ~oase.)
spinós	adj.	v. ANEVOIOS. DIFICIL. GREU.
SPINTECÁ	vb.	1. v. tăia.2. a despica. (I-a ~ pîntecele.)3. a crăpa, a despica, a sparge, a tăia, (reg.) a sfărîma. (A ~ lemne pentru foc.)4. a (se) despica, a (se) tăia. (Plugul ~ brazde adînci.)5. a rupe, a sfîşia, (înv.) a sparge. (Îşi ~ hainele şi-şi smulgea părul.
spintecá	vb.	v. DISECA.
SPINTECÁRE	s.	1. v. tăiere.2. despicare, spintecat. (~ pîntecelui unui animal.)3. crăpare, crăpat, despicare, despicat, spargere, spart, spintecat, tăiat, tăiere. (~ lemnelor de foc.)4. rupere, sfîşiere, spintecat. (~ unui material textil.)
SPINTECÁT	adj.	1. despicat. (Cu pîntecele ~.)2. crăpat, despicat, spart, tăiat. (Lemne de foc ~.)3. rupt, sfîşiat, (înv.) spart. (Cu hainele ~.)
SPINTECÁT	s.	1. v. tăiere.2. despicare, spintecare. (~ul pîntecelui.)3. crăpare, crăpat, despicare, despicat, spargere, spart, spintecare, tăiat, tăiere. (~ul lemnelor de foc.)4. rupere, sfîşiere, spinte-care. (~ul unui material textil.)
SPINTECĂTÚRĂ	s.	1. ruptură, sfîşietură, (înv.) spărtură. (~ la o haină.)2. crăpătură, despică-tură, tăietură. (~ la fustă.)
spinţa-drăculuí	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
spínţă	s.	v. FOI. FUSTĂ.
spinul-asínului	s.	v. PĂLIUR.
SPINULÉŢ	s.	spinişor, ţepuşă. (I-a intrat un ~ în talpă.)
spinul-lui-Hristós	s.	v. PĂLIUR.
spinul-Sfintei-Marîi	s.	v. ARMURAR.
spinul-vîntului	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎNĂT.
SPINÚŢĂ	s.	(BOT.; Phyteuma orbiculare) bănică.
spinúţă	s.	v. CĂRBUNE.
spin-vînăt	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎNĂT.
SPIÓN	s.	iscoadă, (prin Transilv.) verbuncaş, (înv.) cearşit, limbă, privitor. (A prinde un ~.)
SPIONÁ	vb.	a iscodi, a observa, a pîndi, a urmări, (înv. şi pop.) a priveghea, (pop.) a cerca, (înv. şi reg.) a acera, a păzi. (Îl ~ din umbră.)
SPIONÁRE	s.	(pop.) iscodire. (~ cuiva.)
SPIRÁL	adj.	v. spiralat.
SPIRALÁT	adj.	1. spiral, (rar) spiraliform, spiroidal. (De formă ~.)2. sucit. (Scară ~.)3. (rar) melcat. (Ax ~.)
SPIRÁLĂ	s.	1. răsucitură, spiră. (~ unui arc.)2. (rar) sfredel. (~ele unui burghiu.)
spiralifórm	adj.	v. SPIRAL. SPIRALAT.
SPIRÁNT	adj.	(FON.) constrictiv, continuu, fricativ. (Consoană ~.)
SPÍRĂ	s.	1. răsucitură, spirală. (~ unui arc.)2. buclă. (~ unui cablu.)
spiréa	s.	v. FLOAREA-MIRESEI.
spirínce	s.	v. BĂTRÎNIŞ.

SPÍRIT	s.	1. v. gîndire.2. (FILOZ.) duh, suflet. (~ şi materie.)3. v. suflet, (Transilv. şi Bucov.) bleasc. (I-a ieşit ~ul.)4. v. duh.5. v. minte.6. deştep-tăciune, v. inteligență.7. suflet. (~ ul poporului român.)8. specific. (~ul limbii noastre.)9. (la pl.) v. op
spírit	s.	v. AER. ALCOOL. CHIP. ETANOL. FEL. GEN. MANIERĂ. MOD. RĂSUFLARE. RESPIRA-ȚIE. SENS. SPIRT. SUFLARE.
SPIRITÓSO	adv.	(MUZ.) vivace.
SPIRITUÁL	adj.	1. (FILOZ.) ideal, imaterial. (Elemente materiale şi elemente ~.)2. imaterial, nematerial, sufletesc. (Aspectul ~ al...)3. moral, sufletesc, (înv.) moralic, moralicesc. (Ceva despre viața ~ a unui popor.)4. psihic, psihologic, sufletesc. (Starea ~ a cuiv
spirituál	s.	v. CONFESOR. DUHOVNIC.
SPIRITUALICÉŞTE	adv.	moralicește, moralmente, sufletește, (rar) spiritualmente. (~ se simte liniş-tit.)
SPIRITUALITÁTE	s.	idealitate, imaterialitate. (~ unui element.)
spiritualizá	vb.	v. DISTILA.
spiritualizáre	s.	v. DISTILARE. DISTILAȚIE
SPIRITUALIZÁT	adj.	platonic. (Legături ~.)
spiritualizáție	s.	v. DISTILARE. DISTILAȚIE.
spiritualménte	adv.	v. MORALICEŞTE. MO-RALMENTE. SPIRITUALICEŞTE. SUFLETEŞTE.
spirituós	adj.	v. ALCOOLIC. DEŞTEPT. INTELI-GENT. SPIRITUAL. SPIRTOS.
spírituş	s.	v. ALCOOL. ETANOL. SPIRT.
spirobactérie	s.	v. SPIROCHET.
SPIROCHÉT	s.	(BIOL.) (rar) spirobacterie. (~ul febrei recurente.)
SPIROCÍD	s., adj.	(FARM.) antiluetic, antisifilitic. (Bismutul este un ~.)
spiroidál	adj.	v. SPIRAL. SPIRALAT.
SPIRT	s.	(CHIM.) alcool, etanol, (prin Transilv.) spiritus, (înv.) spirit. (~ de 90°.)
spirt de lémn	s.	v. ALCOOL METILIC. METANOL.
spirt de sáre	s.	v. ACID CLORHIDRIC.
spirt de țipiríg	s.	v. AMONIAC.
SPIRTIÉRĂ	s.	lampă de spirt, maşină de spirt.
SPIRTÓS	adj.	alcoolic, (înv.) spirituos. (Băutură ~oasă.)
spirtós	adj.	v. VOLATIL.
SPITÁL	s.	(MED.) (înv.) bolniță, ospital.
spitalagioáică	s.	v. INFIRMIERĂ. SORĂ.
spitalagíu	s.	v. INFIRMIER.
spitaliót	s.	v. INFIRMIER.
SPITALIZÁ	vb.	(MED.) a (se) interna. (Bolnavul a fost ~.)
SPITALIZÁRE	s.	(MED.) internare. (~ bolnavului.)
spițár	s.	v. BUTELNIC. SPIȚELNIC.
SPÍȚĂ	s.	I. (TEHN.) fuscel, treaptă, (reg.) cui, pretcă, stinghie. (~ unei scări de lemn.) II. 1. neam, semințe, viță, (livr.) stirpe, (Transilv.) porodiță, (înv.) rod, soi, stepenă. (Oameni din aceeaşi ~.)2. (JUR.) tulpină. (~ la o succesiune.)
spíță	s.	v. CEATLĂU. CRUCE. DEMNITATE. GENE-ALOGIE. GENERAȚIE. NAŞTERE. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ. RANG. SPETEAZĂ. ŞIŞTOR. TITLU. TREAPTĂ.
spițărát	adj.	v. DANTELAT.

SPIŢÉLNIC	s.	(TEHN.) butelnic, (reg.) spiţar. (Cu ~ul se fac găuri mici.)
spiţélnic	s.	v. SFREDEL.
spiţélnicul	s.	art. v. SFREDELUL.
spiţér	s.	v. FARMACIST.
spiţereásă	s.	v. FARMACISTĂ.
spiţerésc	adj.	v. FARMACEUTIC.
spiţeríe	s.	v. AROMAT. BĂCĂNIE. CONDIMENT. DOCTORIE. FARMACIE. INGREDIENT. LEAC. MEDICAMENT. MIRODENIE. REMEDIU.
spíţură	s.	v. DANTELĂ.
spîldării	s. pl.	v. PUZDERIE.
SPÎN	adj.	(reg.) spînău, spînzac, spînzatic. (Om ~.)
spînău	adj.	v. SPÎN.
spînţ	s.	v. RUSCUŢĂ.
SPÎNZ	s.	(BOT.) 1. (Helleborus) (rar) elebor.2. (Hel-leborus purpurescens) (reg.) bojoţei (pl.), boşuţă, cucurig, poranici, barba-lupului, coada-popii, coaiele-popii (pl.), iarba-nebunilor, iarbă-stearpă, ochiul-boului, ouăle-popii (pl.), păduchii-popii (pl.).3. (
spînzác	adj.	v. SPÎN.
spînzátic	adj.	v. SPÎN.
spînzí	vb.	v. SPÎNZUI.
*SPÎNZUÍ	vb.	(reg.) a spînzi, (Ban.) a înierba. (A ~ o vită bolnavă.)
SPÎNZURÁ	vb.	1. a (se) strangula. (S-a ~ şi a murit.)2. (rar) a atîrna. (Pe vinovat l-au ~ în furci.)3. a (se) agăţa, a (se) atîrna, a (se) prinde, a (se) suspenda, (livr.) a (se) acroşa, (pop.) a (se) anina, a (se) zgrepţăna, (reg.) a (se) tăgîrţa, (prin Munt.) a (se
spînzurá	vb.	v. ATÎRNA. DEPINDE.
SPÎNZURÁRE	s.	1. spînzurat, spînzurătoare, stran-gulare, (înv.) spînzurătură. (~ condamnatului.)2. agăţare, agăţat, atîrnare, atîrnat, prindere, prins, spînzurat, suspendare, (livr.) acroşaj, acroşare, (pop.) aninare, aninat. (~ unui obiect în cui.)
SPÎNZURÁT	adj.	1. strangulat. (L-au găsit ~.)2. agăţat, atîrnat, suspendat, (pop.) aninat. (Obiecte ~ şi obiecte libere.)
SPÎNZURÁT	s.	1. v. spînzurare.2. v. agăţare.
SPÎNZURĂTOÁRE	s.	1. spînzurare, spînzurat, strangulare, (înv.) spînzurătură. (~ condam-natului.)2. ştreang, (înv.) pierzări (pl.). (A ajuns la ~.)3. (concr.) (pop.) furci (pl.), (prin Transilv.) acăstău. (S-a ridicat o ~.)
spînzurătúră	s.	v. SPÎNZURARE. SPÎNZURAT. SPÎNZURĂTOARE. STRANGULARE.
spîrcîí	vb.	v. DEFECA. IEŞI.
spîrcuí	vb.	v. ÎMPRĂŞTIA. RISIPI. SFÎRTECA. SFÎŞIA. SPULBERA. VÎNTURA.
spîrcuít	adj.	v. ÎMPRĂŞTIAT. RISIPIT. SFÎRTECAT. SFÎŞIAT.
SPLAI	s.	chei. (~ul Dîmboviţei.)
SPLANHNOPTÓZĂ	s.	(MED.) visceroptoză.
SPLÉNDID	adj., adv.	1. adj. v. minunat.2. adj. falnic.3. adj. grandios, măreţ, strălucitor, (înv.) vederos. (Un spectacol ~.)4. adj. v. grandios.5. adj. fastuos.6. adj. desăvîrşit, excepţional, extraordinar, formidabil, ideal, v. perfect.7. adj. minunat, superb, (fig.) ceres
SPLENDOÁRE	s.	1. v. frumuseţe.2. v. grandoare.3. măreţie, strălucire, (înv.) pohfală. (~ alaiului domnesc.)4. v. fast.5. fast, lux, măreţie, pompă, somptuozitate, strălucire, (înv.) ighemonicon, pohfală, saltanat. (~ de la Curte.)6. frumuseţe, minunăţie, minune, (pop.

splináriță	s.	v. SPLINUȚĂ.
SPLÍNĂ	s.	(BOT.; Chrysosplenium alternifolium) (pop.) splinuță, (reg.) aurariță, bulbuc.
splínă	s.	v. CRUCEA DINAPOI. LIMBĂ. PISC.
SPLINT	s.	(TEHN.) cui de siguranță, cui spintecat.
SPLINÚȚĂ	s.	(BOT.; Solidago virgaurea) (reg.) mănunchi, splinariță, zmeoaică, floare-boie-rească, floare-buiacă, vargă-de-aur.
splinúță	s.	v. SPLINĂ.
SPOÍ	vb.	1. v. vărui.2. v. cositori.
spoí	vb.	v. ARGINTA. AURI. FARDA. LIPI. MACHIA. MURUI. POLEI. SUFLA. VOPSI.
SPOIÁLĂ	s.	v. văruit.
spoiálă	s.	v. FARD. LUSTRU.
SPOÍRE	s.	1. v. văruit.2. v. cositorire.
spoíre	s.	v. ARGINTARE. AURIRE. POLEIRE. POLEIT. SUFLARE.
SPOÍT	adj.	1. v. văruit.2. v. cositorit.
spoít	adj.	v. FARDAT. LIPIT. MACHIAT. MURUIT. VOPSIT.
SPOÍT	s.	1. v. văruit.2. v. cositorire.
spoít	s.	v. ARGINTARE. AURIRE. POLEIRE. POLEIT. SUFLARE.
spoitór	s.	v. BIDINEA. ZUGRAV.
SPOITOREÁSĂ	s.	(astăzi rar) chivuță.
spoitóri	s. pl.	v. PEJMĂ.
spoitúră	s.	v. COSITORIRE. COSITORIT. SPOIRE. SPOIT.
spoliá	vb.	v. DEPOSEDA. JEFUI. PRĂDA.
spoliát	adj.	v. DEPOSEDAT. JEFUIT. PRĂDAT.
spoliatór	s.	v. JEFUITOR. PRĂDĂTOR.
spoliáție	s.	v. DEPOSEDARE. JEFUIRE. PRĂDARE.
spoliére	s.	v. DEPOSEDARE. JEFUIRE. PRĂDARE.
*SPOLOCÁNIE	s.	(BIS.) (reg.) lunea curată, ziua forfecarilor.
spóncă	s.	v. AGRAFĂ. CATARAMĂ. COPCĂ.
SPÓNGIE	s.	(ZOOL.; Spongia officinalis) burete.
SPONGIÉR	s.	(ZOOL.; Spongiaria) burete-de-mare.
SPONGIÓS	adj.	buretos, poros, (reg.) puhav. (Material ~.)
SPONGIOZITÁTE	s.	porozitate, (înv.) porime. (~ unui material.)
sponsalíe	s.	v. LOGODNĂ.
SPONTÁN	adj.	1. v. brusc.2. v. natural.
SPONTANEITÁTE	s.	v. naturalețe.
SPOR	s.	1. adaos, supliment. (~ la salariu.)2. v. ma-jorare.3. randament. (Nu avea ~ la lucru.)
spor	s.	v. ABUNDENȚĂ. BELŞUG. BENEFICIU. BOGĂȚIE. BUNĂSTARE. CÎŞTIG. ÎMBELŞUGA-RE. ÎNDESTULARE. PRISOS. PROFIT. PROSPE-RITATE. VENIT.
SPORÁDIC	adj., adv.	1. adj. v. întîmplător.2. adj. v. izolat.3. adv. izolat, răzleț, (înv.) sporadicește. (Apare ~.)
sporadicéște	adv.	v. IZOLAT. RĂZLEȚ. SPORADIC.
SPORÍ	vb.	1. v. mări.2. a mări, a multiplica, (livr.) a augmenta. (A ~ de mai multe ori o cantitate.)3. v. înmulți.4. v. extinde.5. v. creşte.6. v. îndesi.7. v. majora.8. a creşte, a (se) mări, a (se) ridica. (A ~ nivelul de trai.)9. v. intensitica.10. a creşte, a

sporí	vb.	v. AJUTA. AVANSA. DEZVOLTA. EVO-LUA. FLECĂRI. FOLOSI. GRĂBI. IUȚI. ÎNAINTA. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. PRII. PROGRESA. PROPĂȘI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI. ZORI.
SPORÍRE	s.	1. v. mărire.2. mărire, multiplicare, (livr.) augmentare. (~ unei cantități de cîteva ori.)3. v. înmulțire.4. v. extindere.5. creștere, mărire, (livr.) argumentare. (~ fondului de rul-ment.)6. v. majorare.7. creștere, mărire, ridicare. (~ nivelului de tra
SPORÍȘ	s.	(BOT.; Verbena officinalis) verbină, (reg.) măturiță, spornic, veronică.
sporíș	s.	v. COSTREI. TROSCOT.
SPORÍT	adj.	1. v. mărit.2. crescut, mărit, ridicat. (Cantități ~ de mărfuri.)3. v. extins.4. v. ma-jorat.5. v. amplificat.
sporiul-căsei	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
SPÓRNIC	adj.	economicos. (O mîncare ~.)
spórnic	adj.	v. ABUNDENT. ACTIV. BOGAT. BUN. FECUND. FERTIL. GRAS. HARNIC. ÎMBELȘUGAT. ÎNDESTULAT. MARE. MĂNOS. MUNCITOR. NE-OBOSIT. NEOSTENIT. PRODUCTIV. RODITOR. RODNIC. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
spórnic	s.	v. SPORIȘ. VERBINĂ.
spórnic	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
SPOROVĂÍ	vb.	v. flecări.
SPOROVĂIÁLĂ	s.	v. flecăreală.
SPOROVĂÍRE	s.	v. flecăreală.
SPOROVĂÍT	s.	v. flecăreală.
SPORT	s.	sportul alb v. tenis; sportul cu balonul oval v. rugbi; sportul cu balonul rotund v. fotbal; sportul cu mănuși v. box; sportul rege v. fotbal.
SPORTÍV	s.	(englezism) sportsman.
SPORTIVITÁTE	s.	(englezism) fairplay. (Jucătorul a manifestat o remarcabilă ~.)
sportsmán	s.	v. SPORTIV.
spovádă	s.	v. MĂRTURISIRE. SPOVEDANIE. SPOVEDIRE.
SPOVEDÁNIE	s.	1. (BIS.) mărturisire, spovedire, (înv. și pop.) spovadă, (înv. și reg.) spovedeală, (înv.) mărturisitură. (~ făcută preotului.)2. con-fesiune, confidență, destăinuire, dezvăluire, mărturisire, (rar) sinceități (pl.). (I-a făcut prietenului unele ~.)
spovedeálă	s.	v. MĂRTURISIRE. SPOVEDANIE. SPOVEDIRE.
SPOVEDÍ	vb.	1. (BIS.) a (se) mărturisi, (înv. și reg.) a (se) griji, (înv.) a (se) duhovnici. (S-a ~ preotului.)2. a se confesa, a se destăinui, a se mărturisi, (livr.) a se confia, (înv. și pop.) a se dezveli. (S-a ~ unui prieten.)3. a declara, a destăinui, a dezvăl
SPOVEDÍRE	s.	1. (BIS.) mărturisire, spovedanie, (înv. și pop.) spovadă, (înv. și reg.) spovedeală, (înv.) mărturisitură. (~ făcută prcotului.)2. des-tăinuire, dezvăluire, divulgare, împărtășire, încredințare, mărturisire, revelare. (~ unui secret.)
SPOVEDÍT	adj.	(BIS.) (înv. și reg.) curat. (Credin-cios ~.)
spoveditór	s.	v. CONFESOR. DUHOVNIC.
spráfcă	s.	v. ANCHETARE. ANCHETĂ. CERCE-TARE. INSTRUIRE.
SPRAY	s.	atomizator, atomizor.
SPRE	prep.	1. (local) asupra, către, înspre, la, (înv.) despre, între, supra. (Își ațintește privirea ~ noi.)2. (temporal) către, înspre, (reg.) asupra, (înv.) despre, înde. (Era ~ ziuă.)3. (arată scopul) ca, de, drept, pentru. (~ încercare; ~ exemplu.)4. (final) pe
spre	prep.	v. ASUPRA. CA. CONTRA. DREPT. ÎMPOTRIVA. ÎN. LA. PE.

SPRÍJIN	s.	1. v. proptea.2. v. reazem.3. v. ajutor.4. v. protecție.5. ajutor, concurs, contribuție. (~ul lui a fost hotărîtor.)6. ajutor, concurs, oficii (pl.), serviciu. (Vă ofer ~ul meu.)7. protecție, (înv.) regea, regealîc, (reg. fig.) proptă. (Îi servește ca ~.)
sprijineálă	s.	v. AJUTOR. ASISTENȚĂ. OCRO-TIRE. POP. PROPTEA. PROSOP. PROTECȚIE. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE. ȘERVET. ȘTERGAR.
SPRIJINÍ	vb.	1. v. susține.2. v. rezema.3. a purta, a susține, a ține. (Vom merge cît ne-or ~ picioarele.)4. v. ajuta.5. v. patrona.6. v. baza.7. v. bizui.8. a ajuta, a servi, a sluji, a susține. (A ~ cauza revoluției.)9. a susține. (A ~ propunere făcută.)10. v. confi
sprijiní	vb.	v. ACIUA. APĂRA. APUCA. CUIBĂRI. ESCHIVA. FERI. ÎNTÎMPINA. LUA. OPLOȘI. OPRI. PARA. PRIMI. PRINDE. PRIPĂȘI. STA.
SPRIJINÍRE	s.	1. v. susținere.2. v. ajutare.3. ser-vire, susținere. (~ cauzei revoluției.)4. v. ocrotire.5. susținere. (~ propunerii cuiva.)
SPRIJINÍT	adj.	1. proptit, rezemat. (Gard ~.)2. ajutat, ajutorat, ocrotit, protejat, susținut, (rar) proteguit, (fam. fig.) proptit. (Om ~.)
sprijinitoáre	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
SPRIJINITÓR	adj., s.	1. adj. v. susținător.2. s. v. apărător.3. s. v. ajutor.
sprijoánă	s.	v. AJUTOR. ASISTENȚĂ. OCROTIRE. POP. PROPTEA. PROTECȚIE. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
SPRINTEIÓR	adj.	sprintenel. (Mers ~.)
SPRÍNTEN	adj.	1. v. iute.2. focos, iute, (pop.) ortoman. (Cal ~.)3. ager, agil, isteț, iute, repede, vioi, (reg.) zburatic. (~ în mișcări.)4. iute, vioi, (livr.) alert. (O mișcare ~.)5. săltat, săltăreț, vioi, zglobiu, (rar) săltător. (Zborul ~ al rîndunicii.)
sprínten	adj.	v. AGER. DEȘTEPT. DIBACI. INTE-LIGENT. ISCUSIT. ISTEȚ. ÎNDEMÎNATIC. PRICE-PUT. SUBȚIRE. UȘOR.
SPRINTENEÁLĂ	s.	agerime, agilitate, iuțeală, repeziciune, suplețe, ușurință, vioiciune, (astăzi rar) sprintenie, (înv.) sprintinătate. (~ în mișcări.)
SPRINTENÉL	adj.	v. sprinteior.
sprintení	vb.	v. GRĂBI. IUȚI. ZORI.
sprinteníe	s.	v. AGERIME. AGILITATE. IUȚEALĂ. REPEZICIUNE. SPRINTENEALĂ. SUPLEȚE. UȘURINȚĂ. VIOICIUNE.
sprintinătáte	s.	v. AGERIME. AGILITATE. IUȚEALĂ. REPEZICIUNE. SPRINTENEALĂ. SUPLEȚE. UȘURINȚĂ. VIOICIUNE.
SPRINȚÁR	adj.	1. v. zburdalnic.2. hoinar, nesta-tornic, (pop.) spulberatic. (Gînduri ~.)
sprințár	adj.	v. FLUȘTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. NESERIOS. UȘURATIC. VÎNTURATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
SPRÎNCEÁNĂ	s.	1. (ANAT.) (înv.) sufruncea. (Are ~ene stufoase.)2. bucată, fîșie, limbă, petic. (O ~ de pădure.)3. (GEOGR.) coamă, creastă, creștet, culme, muchie, spinare, (pop.) culmiș. (~ muntelui.)
sprînceánă	s.	v. DÎRĂ. DUNGĂ. FASCICUL. FÎȘIE. RAZĂ. TRÎMBĂ.
SRÎNCENÁT	adj.	(înv. și reg.) sprîncenos. (Om ~.)
sprîncenós	adj.	v. SPRÎNCENAT.
sprînjí	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎMPRĂȘTIA. ÎNDEPĂRTA. RĂSPÎNDI. RĂZLEȚI.
spudaxí	vb.	v. ÎNVĂȚA. STUDIA.
spudaxít	adj.	v. CITIT. CULT. CULTIVAT. EDUCAT. INSTRUIT. ÎNVĂȚAT.

SPULBERÁ	vb.	1. a împrăştia, a risipi, (pop.) a zburătăci. (Vîntul ~ frunzele.)2. a viscoli. (Vîntul ~ zăpada.)3. a (se) destrăma, a (se) împrăştia, a (se) risipi, (Olt.) a (se) vărzui, (înv.) a (se) răşchira, (pop. fig.) a (se) răzbuna. (După ploaie, norii s-au ~.)4.
spulberá	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. SUPĂRA. ZDROBI. ZVÎNTA.
SPULBERÁRE	s.	împrăştiere, risipire. (~ frunzelor, a prafului.)
SPULBERÁT	adj.	1. împrăştiat, risipit. (Frunze ~.)2. viscolit. (Zăpadă ~.)
spulberátic	adj.	v. FLUŞTURATIC. FLUTURA-TIC. FRIVOL. HOINAR. NESERIOS. NESTATOR-NIC. SPRINȚAR. UŞURATIC. VÎNTURATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
spulberătúră	s.	v. DUMBEȚ.
SPUMÁ	vb.	a spumega, (rar) a clăbuci. (Valurile ~; caii ~.)
spuma-cálului	s.	v. CIUIN. ODAGACI. SĂPUNA-RIȚĂ.
SPUMÁRE	s.	spumegare. (~ apelor.)
spumáriță	s.	v. CIUIN. ODAGAGI. SĂPUNARIȚĂ.
spumát	adj.	v. ÎNSPUMAT. SPUMEGÎND.
spumátic	adj.	v. ÎNSPUMAT. SPUMEGAT. SPUMEGĂTOR. SPUMEGÎND. SPUMOS.
SPÚMĂ	s.	1. clăbuc, (reg.) săpun, săpuneală. (Face ~ cînd se spală.)2. (mai ales la pl.) clăbuc, (reg.) sclăbuc. (Face ~ la gură cînd vorbeşte.)3. (GEOL.) spumă-de-mare = piatră ponce, (înv.) piatră spumoasă.
spúmă	s.	v. BURETE. CAIMAC. ELITĂ. FLOARE. LAMURĂ. SMÎNTÎNĂ.
spumă-de-máre	s.	v. MAGNEZIT.
spumătoáre	s.	v. SPUMIERĂ.
spumeálă	s.	v. STUPITUL-CUCULUI.
SPUMEGÁ	vb.	a spuma, (rar) a clăbuci. (Valurile ~; caii ~.)
SPUMEGÁRE	s.	spumare. (~ apelor.)
SPUMEGÁT	adj.	v. înspumat.
SPUMEGĂTÓR	adj.	v. înspumat.
SPUMEGÎND	adj.	1. înspumat, (rar) spumat, spumatic. (Cai ~zi.)2. v. înspumat.
spumegós	adj.	v. ÎNSPUMAT. SPUMEGAT. SPUMEGĂTOR. SPUMEGÎND. SPUMOS.
SPUMIÉRĂ	s.	(Mold.) chepcea, (înv.) spumătoare. (Spuma strînsă deasupra supei se ia cu ~.)
SPUMÓS	adj.	1. v. înspumat.2. înspumat. (Vin ~.)
spumós	adj.	v. AFÎNAT. DIAFAN. FIN. PUFOS. STRĂVEZIU. SUBȚIRE. TRANSPARENT. VAPO-ROS.
spunătór	adj.	v. REVELATOR. SEMNIFICATIV.
SPÚNE	vb.	1. a vorbi, a zice, (pop.) a cuvînta, a glăsui, a grăi, (înv.) a vorovi. (~-i înainte, nu te sfii!)2. a rosti, a vorbi, a zice, (pop.) a cuvînta, a glăsui, a grăi, (înv.) a glăsi, (depr.) a debita. (~ numai prostii.)3. v. arăta.4. v. afirma.5. v. zice.6.
spúne	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. CHEMA. CITI. CÎNTA. EVOCA. EXECUTA. INDICA. INTERPRETA. INTONA. IVI. ÎNFĂȚIȘA. NUMI. PARCURGE. PREDICA. PREZENTA. PROPAGA. PROPOVĂDUI. RĂSPÎNDI. VENI.
spunént	s.	v. EXPONENT.
SPÚNERE	s.	1. exprimare, formulare, pronunțare, rostire, zicere. (~ unei opinii.)2. declamare, de-clamație, recitare, (rar) debitare, (înv.) recitație. (~ unei poezii.)
spúnere	s.	v. ARĂTARE. EXPUNERE. ISTORIE. ISTORISIRE. ÎNFĂȚIȘARE. NARARE. NARAȚIU-NE. POVESTE. POVESTIRE. PREZENTARE. PROVERB. RĂSPUNS. RELATARE. REPLICĂ. RI-POSTĂ. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂ-TOARE.

spuntá	vb.	v. APĂREA. ARĂTA. IVI. VEDEA. ZĂRI.
spurc	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. EXCREMENT. FECALE. GUZGAN. ÎNCORNORA-TUL. LUP. NAIBA. NECURATUL. REUMATISM. SATANĂ. ŞOBOLAN. TARTOR.
SPURCÁ	vb.	1. v. pîngări.2. v. profana.3. (BIS.) (pop. şi fam.) a se dedulci. (S-a ~ în timpul postului.)
spurcá	vb.	v. BATJOCORI. COMPROMITE. DEDULCI. DEFECA. DEZONORA. DRĂCUI. IEŞI. ÎNJURA. NECINSTI. OCĂRÎ. RIDICULIZA. SILUI. TERFELI. VIOLA. ZEFLEMISI.
SPURCÁCI	s.	(ORNIT.; Otis tetrax) (reg.) spurcoaică, dropie mică, dropie pitică, dropiță mică.
SPURCÁRE	s.	1. v. pîngărire.2. v. profanare.
spurcáre	s.	v. BATJOCORIRE. COMPROMITERE. DEZONORARE. NECINSTIRE. TERFELIRE.
SPURCÁT	adj.	1. v. profanat.2. v. oribil.
spurcát	adj.	v. CARNAL. CORUPT. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZ-MĂȚAT. FIZIC. IMORAL. IMPUR. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. MUR-DAR. NECURAT. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMER-NIC. NERUŞINAT. NETREBNIC. PERVERTIT. RUŞINOS. SCELERAT. STRICAT.
spúrcat	adj.	v. DEŞĂNȚAT. IMORAL. IMPUDIC. INDECENT. NECUVIINCIOS. NERUŞINAT. OBSCEN. PORNOGRAFIC. SCABROS. SCÎRBOS. TRIVIAL. VULGAR.
spurcát	s.	v. AGHIUȚĂ. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. DEMON. DIAVOL. DRAC. EXCREMENT. FECALE. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURA-TUL. PUSTULĂ MALIGNĂ. REUMATISM. SATANĂ. TARTOR.
spurcát	s., adj.	v. ERETIC. SCHISMATIC.
SPURCĂCIÚNE	s.	scîrboşenie, scîrnăvie. (Ce e ~ asta?)
spurcăciúne	s.	v. ABJECȚIE. CISTICERCOZĂ. EXCREMENT. FĂRĂDELEGE. FECALE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOŞIE.
spurcătór	adj., s.	v. PÎNGĂRITOR. PROFANA-TOR.
spurcoáică	s.	v. SPURCACI.
spúriu	adj.	v. FALS. INAUTENTIC. INVENTAT. MINCINOS. NĂSCOCIT. NEADEVĂRAT. NEAU-TENTIC. NEÎNTEMEIAT. NEREAL. PLĂSMUIT. SCORNIT.
SPÚSĂ	s.	v. afirmație.
spusc	s.	v. CĂLCĂTOARE.
SPÚTĂ	s.	1. expectorație, flegmă, scuipat.2. salivă, scuipat, scuipătură, (rar) apă, (pop.) stupit.
spuzár	s.	v. VĂTRAI.
SPÚZĂ	s.	(reg.) şperlă. (~ din sobă.)
spúză	s.	v. MULȚIME. POTOP. PUZDERIE. SUMEDENIE.
SPUZEÁLĂ	s.	(MED.) băşicuțe (pl.), bubulițe (pl.), papule (pl.). (~ pe piele.)
spuzeálă	s.	v. ALERGIE. ANAFILAXIE. ERUPȚIE. EXANTEM. HERPES. MULȚIME. POTOP. PUZDERIE. SUMEDENIE.
spuzénie	s.	v. MULȚIME. POTOP. PUZDERIE. SUMEDENIE.
spuzitúră	s.	v. ALERGIE. ANAFILAXIE. ERUPȚIE. EXANTEM.
ST	interj.	v. liniște.
STA	vb.	1. v. opri.2. v. poposi.3. v. aşeza.4. v. şedea.5. v. întîrzia.6. v. zăbovi.7. v. aştepta.8. v. locui.9. v. staționa.10. v. rămîne.11. v. petrece.12. a se ține. (~ drept!)13. a se opri, (fig.) a încremeni. (Ceasul a ~ la orele12.)14. v. înceta.15. v. afla

sta	vb.	v. AFLA. DA. DĂINUI. DECLANŞA. DESFĂ-ŞURA. DEZLĂNŢUI. DUCE. DURA. EXISTA. FI. GĂSI. ISCA. IZBUCNI. MENŢINE. PĂSTRA. PERPETUA. PERSISTA. PORNI. PURTA. RĂMÎNE. STÎRNI. SUSŢINE. TRĂI. ŢINE.
STABÍL	adj.	1. v. fix.2. fix, permanent, statornic. (O aşezare ~.)3. fixat, sedentar, statornic, (înv.) aşezător, stătător. (Populaţii ~.)4. statornic, (pop.) vătraş. (Ţigani ~.)5. v. consecvent.6. v. du-rabil.
STABILÍ	vb.	1. a se aşeza, a se fixa, a se instala, a se opri, a se statornici, (pop.) a se sălăşlui, (înv. şi reg.) a se sălăşui, (înv.) a se sădi, a se stăvi. (S-au ~ în acele cîmpii mănoase.)2. v. amplasa.3. a (se) statornici, (fig.) a (se) întrona. (Între cele do
stabilí	vb.	v. CONSTITUI. CREA. CTITORI. FUNDA. INSTITUI. ÎNFIINŢA. ÎNTEMEIA. ORGANIZA.
stabilimént	s.	v. AŞEZĂMÎNT. FIRMĂ. FUNDA-ŢIE. INSTITUŢIE. ÎNTREPRINDERE. UNITATE.
STABILÍRE	s.	1. aşezare, fixare, instalare, oprire, statornicire. (~ lor în regiunile de deal.)2. v. am-plasare.3. statornicire. (~ unor relaţii de prietenie.)4. v. calculare.5. v. determinare.6. fixare.7. fundamentare.8. v. constatare.9. v. instituire.10. v. consfinţ
STABILÍT	adj.	1. v. consfinţit.2. v. anumit.3. v. de-terminat.
STABILITÁTE	s.	1. fixitate, imobilitate, neclintire, nemişcare. (~ unor dune de nisip.)2. echilibru. (Se asigură ~ navei.)3. consecvenţă, constanţă, statornicie. (~ în sentimente.)
STABILIZÁ	vb.	1. a fixa. (A ~ cursul monedei naţionale.)2. v. consolida.
STABILIZÁNT	s.	v. stabilizator.
STABILIZÁRE	s.	1. (FIN., EC.) stabilizare bănească = reformă monetară, stabilizare monetară; stabilizare monetară = reformă monetară, stabilizare bănească.2. consolidare, întărire. (~ situaţiei lor.)
STABILIZATÓR	s.	(CHIM.) stabilizant.
STACCÁTO	adv.	(MUZ.) sacadat.
stáchie	s.	v. MÎNĂ. PALMĂ.
stacój	s.	v. HOMAR. RAC.
STACOJÍU	adj.	carmin (invar.), (pop.) cîrmîziu. (O petală ~.)
stáderă	s.	v. BALANŢĂ. CÎNTAR.
STADIMÉTRIC	adj.	(TOP.) taheometric. (Planuri ~.)
STADIMETRÍE	s.	(TOP.) taheometrie.
STADIMÉTRU	s.	(TOP.) celerimetru, taheometru.
STÁDIU	s.	1. etapă, fază, punct, situaţie. (În ce ~ se află lucrările începute?)2. v. fază.3. v. nivel.
STAFF	s.	v. conducere.
STAFÍDĂ	s.	(reg.) poamă, rozinchină. (Cozonac cu ~e.)
STAFÍE	s.	1. v. fantomă.2. v. strigoi.
STAGIATÚRĂ	s.	v. stagiu.
STÁGIU	s.	1. stagiatură. (Face un an de ~ în uzină.)2. v. armată.
stagiúne	s.	v. ANOTIMP. SEZON.
STAGNÁ	vb.	1. (reg.) a băltăci, a (se) bălti. (Apa de ploaie ~ pe ogor.)2. a lîncezi, a trena. (Afacerile ~.)3. (fig.) a lîncezi, a vegeta, (rar fig.) a tînji. (Viaţa oraşului ~.)
STAGNÁNT	adj.	stătător. (Ape ~.)
STAGNÁRE	s.	1. (înv.) stagnaţie. (~ apei de ploaie.)2. lîncezeală, lîncezire, trenare, (înv.) stagnaţie. (~ a activităţii economice.)
stagnáţie	s.	v. LÎNCEZEALĂ. LÎNCEZIRE. STAG-NARE. TRENARE.
STAI	interj.	1. v. stop!2. v. ho!3. v. ajunge!

STÁMBĂ	s.	(TEXT.) (pop.) cit. (Rochii de ~.)
stámbă	s.	v. CATEGORIE. FEL. GEN. PRESĂ. SOI. SPECIE. SPEŢĂ. TEASC. TIP. TIPAR.
stamboálă	s.	v. BANIŢĂ. DUBLU-DECALITRU.
STÁMPĂ	s.	gravură, (înv.) săpătură. (O ~ în lemn reprezentînd...)
stan	s.	v. CLIN.
stână	s.	v. ABIS. ADÎNC. PRĂPASTIE. STÎNCĂ.
STÁNCĂ	s.	(ORNIT.; Coloeus monedula) v. stăncuţă.
STAND	s.	(TEHH.) banc. (~ de probă, de încercare.)
STÁNDARD	adj. invar., s.	1. adj. v. banal.2. s. nivel, (livr.) standing. (~ de viaţă.)3. s. standard de stat = stas.
STANDARDIZÁ	vb.	a tipiza. (A ~ produsele.)
STANDARDIZÁRE	s.	tipizare. (~ produselor.)
STANDARDIZÁT	adj.	tipizat. (Produse ~.)
stánding	s.	v. NIVEL. STANDARD.
STANIÓL	s.	poleială, (reg.) şic. (Ciocolată învelită în ~.)
STÁNIŞTE	s.	(reg.) bătătură, bourişte, meriză, merizătoare, meriziş, merizişte, meriziştină, merizuş, torişte, zăcătură, (Transilv., prin Maram. şi Olt.) stavă, (Munt.) storişte, (Transilv. şi Ban.) zăcătoare. (Vitele se odihnesc vara la ~.)
stánişte	s.	v. CANTONAMENT. TABĂRĂ.
STÁNIU	s.	(CHIM.) cositor, (Transilv. şi Ban.) pleu.
stánţă	s.	v. CAMERĂ. ÎNCĂPERE. ODAIE.
STAR	s.	divă, vedetă, (fig.) stea. (Un ~ de cinema.)
STÁRE	s.	1. v. situaţie.2. v. dispoziţie.3. situaţie, soartă. (Nu ştie nimic de ~ lor.)4. situaţie, (înv.) stepenă. (~ înfloritoare.)5. v. condiţie.6. con-diţie, rang, teapă, treaptă, (pop.) mînă, seamă. (Sînt de aceeaşi ~.)7. v. ierarhie.8. rost, situ-aţie. (Avea
stáre	s.	v. ASTÎMPAR. CALM. GRAVIDITATE. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. SARCINĂ.
STÁREŢ	s.	(BIS.) egumen, (astăzi rar) superior, (înv. şi reg.) staroste, (înv.) prot. (~ al mănăstirii Putna.)
STÁREŢĂ	s.	(BIS.) (înv.) proestoasă.
STÁROSTE	s.	1. (înv.) baş, proestos, protomeşter. (~ al unei bresle.)2. (prin Ban. şi Transilv.) tarisfat. (~ la nunţile ţărăneşti.)
stároste	s.	v. CONDUCĂTOR. EGUMEN. ISPRAV-NIC. PEŢITOR. PÎRCĂLAB. STAREŢ. ŞEF. VĂTAF.
stárşină	s.	v. PRIMAR.
START	s.	(SPORT) plecare. (A avut un ~ bun.)
start	s.	v. DEBUT. ÎNCEPUT.
STAS	s.	v. standard de stat.
STAT	s.	şedere. (~ul lui acolo a durat 3 zile.)
STAT	s.	1. ţară, (înv. şi reg.) stăpînire, (înv.) memlechet, politie, publică. (Un ~ înfloritor.)2. v. putere.3. stat federal v. federaţie.
stat	s.	v. AMPLASAMENT. AŞEZARE. CAZ. CIRCUMSTANŢĂ. CONDIŢIE. CONJUNCTURĂ. DEMNITATE. FĂPTURĂ. IPOSTAZĂ. ÎMPREJU-RARE. ÎNĂLŢIME. LOC. POSTURĂ. POZIŢIE. RANG. SITUAŢIE. STARE. STATURĂ. TALIE. TITLU. TOIAG.
STÁTIC	adj.	imobil, înţepenit, rigid, (livr.) hieratic. (Atitudine ~; gest ~.)
STÁTICĂ	s.	1. (FIZ.) statica gazelor v. aerostatică.2. (MEC.) statica lichidelor v. hidrostatică.
statică	s.	v. ECHILIBRU.

STATÍSM	s.	(TEHN.) statisticitate.
statíst	s.	v. FIGURANT.
statístic	s.	v. STATISTICIAN.
STATÍSTICĂ	s.	1. (FIZ.) statistică clasică v. statistică Maxwell-Boltzmann; statistică Maxwell-Boltz-mann = statistică clasică.2. (MED.) statistică vitală v. biostatistică.
STATISTICIÁN	s.	(înv.) statistic. (E ~ de profesie.)
STATISTICITÁTE	s.	v. statism.
státive	s. pl.	v. RĂZBOI.
statizá	vb.	v. ETATIZA. NAȚIONALIZA.
STAT-MAJÓR	s.	(MIL.) (înv.) ştab.
STATOREACTÓR	s.	(AV.) atodid.
statorí	vb.	v. CONSTITUI. CREA. CTITORI. DETERMINA. FIXA. FUNDA. HOTĂRÎ. INSTITUI. ÎNFIINȚA. ÎNTEMEIA. ORGANIZA. PRECIZA. STABILI. STATORNICI.
STATÓRNIC	adj.	1. v. stabil.2. fixat, sedentar, stabil, (înv.) aşezător, stătător. (Populații ~.)3. sta-bil, (pop.) vătraş. (Ţigani ~.)4. v. consecvent.5. durabil.6. v. fidel.7. v. stăruitor.8. v. susţinut.9. v. hotărît.10. v.
STATORNICÍ	vb.	1. v. stabili.2. a (se) stabili, (fig.) a (se) întrona. (Între cele două state s-au ~ relații prieteneşti.)3. a determina, a fixa, a preciza, a stabili. (Cum ați ~ concentrația vinului?)4. v. con-sfinți.5. a se încuiba, a se înrădăcina, (fig.) a se înțele
statornicí	vb.	v. CONSOLIDA. CONSTITUI. CREA. CTITORI. FUNDA. INSTITUI. ÎNCHEIA. ÎNFIINȚA. ÎNTĂRI. ÎNTEMEIA. ORGANIZA.
STATORNICÍE	s.	1. v. consecvență.2. v. fidelitate.3. v. stăruință.4. v. hotărîre.
statornicíe	s.	v. DURABILITATE. REZISTENȚĂ. SOLIDITATE. TĂRIE. TRĂINICIE.
STATORNICÍRE	s.	1. v. stabilire.2. stabilire. (~ unor relații de prietenie.)3. determinare, fixare, precizare, stabilire. (~ datei exacte a evenimen-tului.)4. v. consfințire.5. încuibare, înrădăcinare. (~ unui obicei.)6. (fig.) împământenire, înce-tățenire. (~ unei pract
statornicíre	s.	v. CONSOLIDARE. CONSTITUIRE. CREARE. FUNDARE. INSTITUIRE. ÎNCHEIERE. ÎNFIINȚARE. ÎNTĂRIRE. ÎNTEMEIERE. ORGA-NIZARE.
STATORNICÍT	adj.	1. v. anumit.2. v. consfințit.
STATUÁ	vb.	(rar) a statuta. (A ~ îndatoririle lor.)
STATUÁR	adj.	monumental. (Artă ~.)
STATÚRĂ	s.	1. înălțime, mărime, talie. (De ~ mică.)2. făptură, înălțime, talie, (înv. şi pop.) boi, (pop.) stat. (Mic de ~.)
STATÚT	s.	regulament. (~ de organizare.)
statút	s.	v. CONSTITUȚIE.
statutá	vb.	v. STATUA.
STÁȚIE	s.	1. oprire. (~ de autobuze.)2. v. gară. (Mă dau jos din tren la ~ următoare.)3. (ASTRON.) stație cosmică v. stație spațială; stație spațială = stație cosmică.
stáție	s.	v. HALTĂ. OPRIRE. POPAS.
STAȚIONÁ	vb.	1. a se opri. (Nu e voie să ~ în fața spitalului.)2. a sta. (Maşinile ~ în fața casei.)
STAȚIONÁR	adj.	constant, neschimbat. (Situație ~ în evoluția bolii cuiva.)
STAȚIONÁRE	s.	oprire, staționat. (Loc de ~; ~ în fața spitalului este oprită.)
STAȚIONÁT	s.	oprire, staționare. (Loc de ~; ~ul în fața spitalului este oprit.)
stațiúne	s.	v. ATITUDINE. PORT. POZĂ. POZIȚIE. ȚINUȚĂ.

STÁUL	s.	(înv. şi reg.) ogradă, sălaş, (reg.) coşar, cotîrlete, obor, ocol, palancă, plasă, saia, tîrlă, ţarc, voreţ, (Mold. şi Transilv.) pătul, (Transilv., Ban şi Mold.) poiată, (prin Mold.) serai, (Ban.) ştalog. (~ de
stául	s.	v. GRAJD. STÎNĂ. STRUNGĂ. TÎRLĂ.
staurile-flórii	s. pl.	v. DUMINICA FLORIILOR. FLORII.
stávă	s.	v. HERGHELIE. STANIŞTE.
STÁVILĂ	s.	1. v. stăvilar.2. v. dificultate.
stăcí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. ECO-NOMISI. FACE. STRÎNGE.
stăncuşoáră	s.	v. CEUCĂ. STANCĂ. STĂNCUŢĂ.
STĂNCÚŢĂ	s.	(ORNIT.; Coloeus monedula) ceucă, stancă, (reg.) cioacă, ciochiţă, ciorică, ciovică, crancău, lisarcă, stăncuşoară, cioară-gulerată, cioară-pucioasă, papagal-ţigănesc, porumbel-ţi-gănesc.
stănóg	s.	v. PRIPON. ŢĂRUŞ.
STĂPÎN	s.	1. v. posesor.2. v. patron.3. v. Dumnezeu.
stăpîn	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
STĂPÎNĂ	s.	patroană, (înv.) jupîneasă. (~ unei case de modă.)
stăpînésc	adj.	v. DOMNESC. VOIEVODAL.
STĂPÎNÍ	vb.	1. v. poseda.2. v. domni.3. a domina, a trona. (~ peste întreaga împărăţie.)4. v. cu-noaşte.5. a cunoaşte, a poseda, a şti. (~ trei limbi străine.)6. v. controla.7. v. subjuga.8. v. învinge.9. v. reţine.10. a(-şi) birui, a(-şi) înfrîna, a(-şi) înfrînge, a
stăpîní	vb.	v. CUCERI. LUA. OCUPA.
stăpîníe	s.	v. AUTORITATE. CALM. CÎRMUIRE. CONDUCERE. CUMPĂT. DIRIGUIRE. DOMINARE. DOMINAŢIE. DOMNIE. FIRE. GUVERNARE. HEGEMONIE. PUTERE. STĂPÎNIRE. SUPRE-
STĂPÎNÍRE	s.	1. v. posedare.2. v. proprietate.3. v. posesiune.4. v. cîrmuire.5. (concr.) cîrmuire, guvern. (Ce zice ~?)6. autoritate.7. ocupaţie. (Dacia sub ~ romană.)8. v. dominaţie.9. v. cu-noaştere.10. cunoaştere, posedare. (~ mai multor limbi străine.)11. v. abţin
stăpînire	s.	v. AUTORITATE. INFLUENŢĂ. ÎNRÎ-URIRE. PUTERE. STAT. ŢARĂ.
STĂPÎNÍT	adj.	1. v. cumpătat.2. reţinut. (Fire ~.)3. v. calm.
STĂPÎNITÓR	adj., s.	1. adj. dominant. (Clasele ~oare; puterea ~oare.)2. s. v. domnitor.
STĂREŢÍ	vb.	(BIS.) a egumeni.
STĂREŢÍE	s.	(BIS.) egumenie. (În timpul ~ lui.)
stărostí	vb.	v. CERE. PEŢI.
stărostíe	s.	v. ISPRĂVNICIE. PEŢIRE. PEŢIT. PÎRCĂLĂBIE.
stărostít	s.	v. PEŢIRE. PEŢIT.
stărostói	s.	v. PEŢITOR.
STĂRUÍ	vb.	1. v. insista.2. a insista, a persevera, a persista. (A ~ în acţiunea începută.)3. v. încă-păţîna.4. v. persista.5. v. menţine.
stăruí	vb.	v. ASPIRA. BAZA. BIZUI. CONSISTA. CONSTA. CONTA. DORI. FUNDAMENTA. ÎNCREDE. ÎNTEMEIA. JINDUI. NĂZUI. POFTI. PRETINDE. REZIDA. RÎVNI. SPRIJINI. STA. TINDE. ŢINTI. URMĂRI. VISA. VIZA.
stăruiálă	s.	v. INSISTENŢĂ. PERSEVERENŢĂ. PERSISTENŢĂ. STATORNICIE. STĂRUINŢĂ. TE-
STĂRUÍNŢĂ	s.	1. insistenţă, perseverenţă, persis-tenţă, statornicie, tenacitate, (rar) perseverare, (înv.) stăruială, stăruire. (O ~ demnă de laudă.)2. perseverenţă, răbdare, tenacitate. (Dovedeş-te multă ~ în acţiunile sale.)3. v. perseverenţă.4. v. tenacitate.

stăruíre	s.	v. INSISTENȚĂ. PERSEVERENȚĂ. PERSISTENȚĂ. STATORNICIE. STĂRUINȚĂ.
STĂRUITÓR	adj., adv.	1. adj. insistent, perseve-rent, persistent, răzbătător, statornic, tenace, (livr.) persuasiv, (rar) străbătător. (Om ~ în acțiunile începute.)2. adj. v. tenace.3. adj. v. perseverent.4. adj. asiduu, insistent, perseverent, silitor, sîrguincios, sîrguitor
STĂTĂTÓR	adj.	stagnant. (Ape ~oare.)
stătătór	adj.	v. DURABIL. FIXAT. SEDENTAR. STABIL. STATORNIC. TRAINIC.
STĂTÚT	adj.	1. v. clocit.2. v. poluat.
stătút	adj.	v. EPUIZAT. EXTENUAT. FRÎNT. ISTOVIT. PRĂPĂDIT. RUPT. SECAT. SECĂTUIT. SFÎRŞIT. SLEIT. STORS. TRUDIT. VLĂGUIT. ZDROBIT.
stăvár	s.	v. HERGHELEGIU.
stăví	vb.	v. ASTÎMPĂRA. AŞEZA. CUMINȚI. DO-MOLI. FIXA. INSTALA. LINIŞTI. OPRI. POTOLI. STABILI. STATORNICI.
STĂVILÁR	s.	(CONSTR.) 1. baraj.2. stavilă, zăgaz, (pop.) opust, (reg.) iezătură, (înv.) iaz, scurgă-toare. (A deschis ~ul.)
STĂVILÍ	vb.	1. v. zăgăzui.2. v. îndigui.3. v. tempera.4. v. împiedica.
stăvilí	vb.	v. CURMA. ÎNTRERUPE. OPRI.
STĂVILÍRE	s.	1. v. zăgăzuire.2. v. îndiguire.3. v. îm-piedicare.
stăvilíre	s.	v. CURMARE. ÎNTRERUPERE. OPRIRE.
STĂVILÍT	adj.	1. v. zăgăzuit.2. v. îndiguit.
STEA	s.	1. (ASTRON.) stea căzătoare = meteor, (înv.) arătare; stea căzătoare foarte strălucitoare = bolid; stea cu coadă = cometă, (pop.) stea comată, stea cu coamă; steaua polara = (pop.) steaua ciobanului, (reg.) împăratul (art.), steajerul (art.), stîlpul (art
stea.		v. CORNACI. DESTIN. DIVĂ. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. STAR. URSITĂ. VEDETĂ. ZODIE.
stea comátă	s.	v. COMETĂ. STEA CU COADĂ.
stea cu coámă	s.	v. COMETĂ. STEA CU COADĂ.
STEAG	s.	1. v. drapel.2. (turcism înv.) bairac.3. v. buluc, ceată, (înv.) bulucbăşie. (În vechea organizare a armatei, ~ avea aproximativ efecti-vul unei companii.)
steagul-zînelor	s.	v. CUSCUTĂ. TORȚEL.
steájerul	s.	art. v. STEAUA POLARĂ.
STEATÍT	s.	(MIN.) talc.
STEATÓM	s.	v. lipom.
steaua ciobánului	s.	v. LUCEAFĂRUL. LUCEA-FĂRUL DE SEARĂ. STEAUA POLARĂ. VENUS.
steaua diminéții	s.	v. LUCEAFĂRUL DE DIMINEAȚĂ.
steaua-fétei	s.	v. STELUȚĂ.
steaua-pórcului	s.	v. ALDEBARAN.
steaua zórilor	s.	v. LUCEAFĂRUL DE DIMI-NEAȚĂ.
stéblă	s.	v. BUCHET. MĂNUNCHI. TRUNCHI. TULPINĂ.
STEGÁR	s.	portdrapel, (rar) portstindard, (înv.) sangeactar, sangeagaş, sangeagiu, (turcism înv.) bairactar. (~ al unei divizii.)
STEGULÉȚ	s.	fanion. (~ de semnalizare.)
STEJÁR	s.	(BOT.) 1. (Quercus sessiliflora) (reg.) ghindar.2. stejar pufos (Quercus pubescens) = (reg.) stejărică.
STEJĂRÁŞ	s.	v. stejărel.

STEJĂRÉL	s.	(BOT.) stejăraş.
stejărét	s.	v. STEJĂRIŞ.
stejărícă	s.	v. STEJAR PUFOS.
stejăríe	s.	v. STEJĂRIŞ.
stejăríme	s.	v. STEJĂRIŞ.
STEJĂRÍŞ	s.	(SILV.) (pop.) stejăret, stejărişte, (reg.) stejărie, stejărime.
stejărişte	s.	v. STEJĂRIŞ.
stejí	vb.	v. GRĂBI. IUŢI. ZORI.
STELÁR	adj.	(ASTRON.) sideral, (înv.) stelin. (Lumină ~.)
stelát	adj.	v. ÎNSTELAT. ŢINTAT.
stelín	adj.	v. SIDERAL. STELAR.
stelişoáră	s.	v. STELIŢĂ.
STELÍŢĂ	s.	(BOT.; Aster amellus) (reg.) gălăţence (pl.), ruşcă, scînteiuţe (pl.), stelişoară, vărsă-toare, flori-cojocăreşti (pl.), flori-de-Ierusalim (pl.), iarba-vîntului, ochiul-boului, rujă-de-toamnă, rujă-vînătă.
stelnicáriţă	s.	v. PĂDUCHERNITĂ.
stélniţă	s.	v. PĂDUCHE-DE-LEMN. PLOŞNIŢĂ.
stelós	adj.	v. ÎNSTELAT. LUMINOS. SCÎNTEIE-TOR. STRĂLUCITOR.
steluţa-fétei	s.	v. RĂCOVINĂ.
STELÚŢĂ	s.	1. v. asterisc.2. (reg.) strelici. (~e de grăsime, în supă.)3. (BOT.; Stellaria nemorum) (reg.) albumeală, bătrîniş, iarbă-moale, steaua-fetei.4. (BOT.; Erigeron alpinus şi racemosus) (reg.) ochiul-
stelúţă	s.	v. ALBUMEALĂ. ALBUMIŢĂ. BĂTRÎNIŞ. BUMBIŞOR. FLOAREA-REGINEI. FLOARE-DE-COLŢ. LICURICI. ROCOŢEA. SCÎNTEIUŢĂ.
steluţă-álbă	s.	v. RĂCOVINĂ.
STÉMĂ	s.	armoarii (pl.), blazon, emblemă, (înv.) armături (pl.), herb, marcă, pavază, scut. (~ unei case
stémă	s.	v. NESTEMATĂ. PIATRĂ PREŢIOASĂ. PIATRĂ RARĂ. PIATRĂ SCUMPĂ.
stenahoríe	s.	v. ASTMĂ. BELEA. BUCLUC. DANANA. DIFICULTATE. GREUTATE. IMPAS. IMPEDIMENT. INCONVENIENT. ÎNCURCĂTURĂ. JENĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢU-MIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. OBSTACOL. OPRELIŞTE. PACOSTE. PIEDICĂ. PLICTISEALĂ. POCINOG. RĂU. STAVILĂ. SU
stenahorisí	vb.	v. PLICTISI. SĂTURA. URÎ.
sténic	adj.	v. ÎNTĂRITOR.
STENOGRÁF	s.	(înv.) tah, tahigraf.
STENOGRAFIÁ	vb.	(înv.) a tahigrafia.
STENOGRÁFIC	adj.	(înv.) tahigrafic.
STENOGRAFÍE	s.	(înv.) tahigrafie.
sténos	s.	v. ASTMĂ.
stépenă	s.	v. GRAD. NEAM. POZIŢIE. RANG. SEMINŢIE. SITUAŢIE. SPIŢĂ. STARE. TREAPTĂ. VIŢĂ.
steregíe	s.	v. FUNINGINE.
STÉREO	adj.	invar. v. stereofonic.
STEREOFÓNIC	adj.	stereo. (Înregistrare ~.)
STEREOFOTOGRÁMĂ	s.	v. stereogramă.
STEREOGRÁMĂ	s.	(FIZ.) stereofotogramă.

STEREOTÍP	adj.	1. fix, neschimbat, stereotip. (O formulă ~.)2. banal, comun, standard, şablo-nard. (Exprimare ~.)3. banalizat, stereotipic, (fig.) răsuflat, tocit. (Imagini ~.)
stereotipár	s.	v. STEREOTIPIST.
STEREOTÍPIC	adj.	1. fix, neschimbat, stereotip. (O formulă ~.)2. banalizat, stereotip, (fig.) răsuflat, tocit. (Imagini ~.)
STEREOTIPÍE	s.	(rar) stereotipism. (~ unui epitet.)
stereotipísm	s.	v. STEREOTIPIE.
STEREOTIPÍST	s.	(rar) stereotipar. (~ de profesie.)
steríl	adj.	v. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUC-TUOS. INUTIL. NEFOLOSITOR. NETREBUINCIOS. NEUTIL. VAN. ZADARNIC.
STERÍL	adj., s.	I. adj. 1. (BIOL.) sterp, (înv. şi pop.) ştir, (Transilv.) ştiriță, (înv.) sec. (Femelă ~.)2. (BOT.) sterp. (Plantă ~.)3. nefertil, nepro-ductiv, neroditor, sărac, slab, sterp, (rar) nerodnic, sărăcăcios, sec, (Transilv.) macru, (înv.) nepro-ducător, ster
STERILITÁTE	s.	1. (BIOL.) (înv. şi reg.) sterpăciune, (înv.) sterpie. (~ unui animal.)2. (BIOL.) agenezie. (~ unei femei.)3. nefertilitate, nepro-ductivitate, nerodnicie, sărăcie, (rar) sterpăciune. (~ unui teren.)
sterilitáte	s.	v. INEFICACITATE. INEFICIENȚĂ. INUTILITATE. ZĂDĂRNICIE.
STERILIZÁ	vb.	1. v. castra.2. (MED.) a dezinfecta, (rar) a aseptiza. (A ~ un mediu.)
sterilizánt	adj., s.	v. DEZINFECTANT.
STERILIZÁRE	s.	1. v. castrare.2. (MED.) dezinfec-tare, dezinfecție, (rar) aseptizare. (~ unui mediu.)
STERILIZÁT	adj.	1. castrat.2. (FARM., MED.) aseptic, dezinfectat, steril. (Pansament ~.)
STERÍNĂ	s.	(BIOL.) sterol.
STERN	s.	(ANAT.) os sternal.
STERÓL	s.	(BIOL.) sterină.
STERP	adj.	1. v. steril.2. (BOT.) steril. (Plantă ~earpă.)3. nefertil, neproductiv, neroditor, sărac, slab, steril, (rar) nerodnic, sărăcăcios, sec, (Transilv.) macru, (înv.) neproducător, sterpos. (Un sol ~.)4. arid, neproductiv, neroditor. (O cîmpie, o regiune ~ea
sterp	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. INEFICACE. INEFICIENT. INFRUCTUOS. INUTIL. ÎNCHIRCIT. ÎNȚELENIT. NECULTIVAT. NEDESȚELENIT. NEDEZVOLTAT. NEFOLOSITOR. NELUCRAT. NETREBUINCIOS. NEUTIL. PIPERNICIT. PIRPI-RIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SEC. SECAT. SFRIJIT. USCAT. VAN. ZADARN
*STERPÁR	s.	(reg.) sterpetar. (~ul este ciobanul care păzeşte oile sterpe.)
sterpăciúne	s.	v. NEFERTILITATE. NEPRODUC-TIVITATE. NERODNICIE. POCITANIE. POCITU-RĂ. SĂRĂCIE. STERILITATE. STÎRPITURĂ.
sterpetár	s.	v. STERPAR.
sterpíe	s.	v. STERILITATE.
sterpós	adj.	v. NEFERTIL. NEPRODUCTIV. NERO-DITOR. SĂRAC. SLAB. STERIL. STERP.
STIBÍNĂ	s.	(CHIM.) antimonit.
STÍBIU	s.	(CHIM.) antimoniu, (înv.) sîrmea, surmă.
stic	s.	v. SPETEAZĂ.
stíciu	s.	v. BĂȚ. COADĂ. NUIA. PRĂJINĂ. VARGĂ.
STICLÁR	s.	1. (Mold., Bucov. şi Transilv.) glajer. (E ~ la Sighişoara.)2. geamgiu, (Mold., Bucov. şi Transilv.) glăjer. (I s-a spart geamul, trebuie să cheme ~ul.)

STÍCLĂ	s.	1. (Olt., Mold., Bucov. şi Transilv.) glajă. (Vas de ~.)2. (livr.) butelie, (reg.) butelcă, şip, uiagă, (prin Ban.) belcă, (Olt., Mold., Bucov. şi Transilv.) glajă. (O ~ cu lapte.)3. v. geam.4. v. len-tilă.5. cilindru, glob, (reg.) burlui, ţilindru. (~ de
stíclă	s.	v. MONOCLU.
STICLĂRÍE	s.	(Mold., Bucov. şi Transilv.) glăjerie.
STICLÉTE	s.	(ORNIT.; Carduelis carduelis) (reg.) cucoană, cuconiţă, domnişoară, domnişor, domnuţ, logăcel, logociţă, oiţă, scai, scaiete, scăiecior, scăişor, spinărel, turculeţ, vărguţă, ciuş-de-ghimpe, pasărea-scaiului, pasăre-de-scai, pasăre-domnească, (Bucov.) scă
sticléte	s.	v. GARDIAN. POLIŢAI. POLIŢIST. REGINĂ. SERGENT.
STICLÍ	vb.	1. v. străluci.2. a luci, a scînteia, a sclipi, a străluci, (rar) a strălumina. (Albe coifuri ~.)
sticlí	vb.	v. AŢINTI. FIXA. PIRONI. ŢINTI. ŢINTUI.
STICLÍRE	s.	1. lucire, scînteiere, sclipire, strălucire, (rar) străluciu, străluminare, (înv.), lucoare, strălucoare. (~ diamantului.)2. licărire, lucire, scăpărare, scînteiere, sclipire, strălucire. (O ~ ciudată a ochilor.)
sticlişoáră	s.	v. STICLUŢĂ.
sticlít	adj.	v. AŢINTIT. FIXAT. PIRONIT. ŢINTIT. ŢINTUIT.
sticlitór	adj.	v. SCĂPĂRĂTOR. SCÎNTEIETOR. SCLIPITOR. STRĂLUCITOR.
STICLÓS	adj.	vitros. (Cu aspect ~.)
STICLOZITÁTE	s.	vitrozitate. (~ unei structuri geologice.)
sticlulíţă	s.	v. STICLUŢĂ.
sticlúş	s.	v. GHEŢUŞ. POLEI.
sticluşoáră	s.	v. STICLUŢĂ.
STICLÚŢĂ	s.	(rar) sticlişoară, sticluliţă, sticluşoară, (reg.) şipuşor, (Transilv. şi Bucov.) glăjiţă, glă-juţă. (O ~ cu parfum.)
stideálă	s.	v. FRICĂ. JENĂ. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. STINGHEREALĂ. STÎNJENEALĂ. STÎNJENIRE. TEAMĂ. TEMERE.
stidí	vb.	v. JENA. RUŞINA. SFII. SPERIA. TEME.
stidínţă	s.	v. FRICĂ. JENĂ. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. STINGHEREALĂ. STÎNJENEALĂ. STÎNJENIRE. TEAMĂ. TEMERE.
stidíre	s.	v. FRICĂ. JENĂ. RUŞINE. SFIALĂ. SFIICIUNE. STINGHEREALĂ. STÎNJENEALĂ. STÎNJENIRE. TEAMĂ. TEMERE.
stifós	adj.	v. ASPRU. ASTRINGENT. ÎNĂSPRIT. ÎNŢEPĂTOR. PIŞCĂCIOS. PIŞCĂTOR.
STIGMÁT	s.	(fig.) pecete. (~ul ruşinii.)
stigmát	s.	v. CICATRICE. SEMN. URMĂ.
STIGMATIZÁ	vb.	1. a înfiera, (înv.) a pecetlui. (A ~ sclavii, condamnaţii.)2. v. dezaproba.
STIGMATIZÁRE	s.	1. înfierare, (rar) înfierat, (înv.) pecetluire. (~ unui sclav.)2. v. dezaprobare.
STIGMATIZÁT	adj.	înfierat, (înv.) pecetluit. (Un condamnat ~.)
STIH	s.	1. (LIT.; la pl.) poezie, versuri (pl.), (Mold. şi Transilv.) verş. (Scrie ~ şi proză.)2. (BIS.) verset, (rar) vers. (~ din psalmi.)
stih	s.	v. VERS.
stihár	s.	v. POET.
stihiál	adj.	v. STIHINIC.
stihíe	s.	v. ELEMENTE.
STIHÍNIC	adj.	(rar) stihial. (Forţe ~.)

stihuí	vb.	v. RIMA. VERSIFICA.
stihuíre	s.	v. VERSIFICARE. VERSIFICAȚIE.
stihuitór	s.	v. POET. VERSIFICATOR.
stihuél	s.	v. VERSUREL.
STIL	s.	1. scris. (Are un ~ nervos, vioi.)2. expri-mare. (Are un ~ plastic.)3. (rar) rostire, (fig.) condei. (~ poetic.)4. limbaj. (~ ştiinţific.)5. (rar) sistem. (~ pictural.)6. fel, manieră, metodă, mod. (~ de lucru al cuiva.)7. fel, gen, manieră, mod, modalita
stil	s.	v. CONDEI.
STILÁ	vb.	a se civiliza, a se cultiva, a se rafina, (înv.) a se politici, (fig.) a se ciopli, a se cizela, a se subția, a se şlefui, (înv. fig.) a se roade. (S-a mai ~ şi el!)
STILÁRE	s.	cultivare, rafinare, (fig.) cioplire, cizelare, şlefuire. (~ exprimării.)
STILÁT	adj.	1. cultivat, rafinat, (fig.) subțire. (Exprimare ~.)2. manierat, (fig.) rafinat, şlefuit. (Om ~.)3. ales, distins, fin, rafinat, select, subtil, (fam.) şic, (fig.) subțire. (Un public ~.)
STILÉT	s.	pumnal, (înv. şi pop.) jungher, junghi, (înv. şi reg.) şiş, (înv.) pumnar, (arg.) şuriu. (Lovitură de ~.)
STILIZÁ	vb.	1. a cizela, (rar) a subtiliza, (pop.) a ageri, (fam. fig.) a ciopli, a peria, a pieptăna, (fig.) a şlefui. (A ~ un text literar.)2. a esențializa. (A ~ un cap de copil, în pictură.)
STILIZÁRE	s.	1. cizelare, (rar) subtilizare, (fam. fig.) pieptănare, (fig.) şlefuire. (~ unui text literar.)2. esențializare. (~ plastică.)
STILIZÁT	adj.	1. cizelat, (fig.) şlefuit. (O traducere ~.)2. esențializat. (Motiv popular ~.)
stilográf	s.	v. STILOU. TOC REZERVOR.
STILÓU	s.	toc rezervor, (rar) stilograf. (Scrie cu ~ul.)
STIMÁ	vb.	a aprecia, a cinsti, a considera, a onora, a prețui, a respecta, (înv.) a respectarisi, a respectălui, a respectui, a socoti. (Toți îl ~ în mod sincer.)
STIMÁBIL	adj.	cinstit, onorabil, onorat, prețuit, respectabil, respectat, stimat, venerabil, (înv.) omenit, preacinstit. (O familie ~.)
STIMÁT	adj.	1. apreciat, considerat, prețuit, respectat, (pop. fig.) văzut, (înv. fig.) vederos. (Un om ~.)2. cinstit, onorabil, onorat, prețuit, respectabil, respectat, stimabil, venerabil, (înv.) omenit, preacinstit. (O familie ~.)
STÍMĂ	s.	1. v. apreciere.2. v. admirație.3. v. au-toritate.
stimătór	s.	v. ADMIRATOR.
STÍMUL	s.	1. v. excitant.2. v. imbold.
STIMULÁ	vb.	1. v. excita.2. v. activa.3. a îmbia, a îmboldi, a încuraja, a îndemna, (livr.) a emula, a incita. (Aprecierile lui m-au ~ să ...)4. a impulsiona, a îmboldi, a îndemna. (Îi ~ spre noi realizări.)5. a îndemna, (grecism înv.) a parachinisi, (fig.) a împinge
STIMULÁNT	adj.	v. stimulativ.
STIMULÁRE	s.	1. v. activare.2. v. activare.3. v. îm-boldire.
STIMULATÍV	adj.	1. stimulant, stimulator. (Factor ~.)2. emulativ, încurajator, stimulator. (În-trecere cu caracter ~.)3. antrenant, mobilizator, stimulator. (O acțiune ~.)
STIMULATÓR	adj., s.	1. adj. v. stimulativ.2. s. (BIOL.) stimulator de creştere = substanță de creştere.3. adj. emulativ, încurajator, stimulativ. (Întrecere cu caracter ~.)4. adj. v. mobilizator.
stimulație	s.	v. ACTIVARE. EXCITARE. EXCITA-ȚIE. IMPULSIONARE. ÎMBOLDIRE. STIMULARE.

STIMULÉNT	s.	1. (FIZIOL.) excitant, stimul. (~ți senzoriali.)2. imbold, impuls, îndemn, pornire, stimul, (rar) îmboldire, (reg.) bold, (înv.) năstav, porneală, (grecism înv.) parachinisis, (fig.) mişcare, resort, suport, (înv. şi reg. fig.) străMu-rare. (~ pentru o ac
STINDÁRD	s.	drapel, steag, (livr. şi poetic) flamură, (rar) bandieră, (înv. şi reg.) banderiu, prapur. (~ul unei țări.)
stingătoare de lumînări	s.	v. MUCARNIȚĂ.
STINGĂTÓR	s.	extinctor. (~ de incendii.)
STÍNGE	vb.	1. a înăbuşi. (A ~ focul.)2. v. dispărea.3. v. înceta.4. v. muri.5. (JUR.) a se prescrie, (înv.) a se prescribălui. (Pedeapsa s-a ~.)
stínge	vb.	v. AGONIZA. ASASINA. ASTÎMPĂRA. CALICI. CALMA. DOMOLI. LINIŞTI. OMORÎ. POTOLI. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA. SUPRIMA. TEMPERA. UCIDE.
STÍNGERE	s.	1. înăbuşire. (~ unui incendiu.)2. dispariție, încetare. (~ ultimelor zgomote.)3. v. moarte.4. v. prescriere.
STINGHÉR	adj.	1. descompletat, desperecheat, disparat. (Un pantof ~.)2. pustiu, singur. (A rămas ~ pe lume.)3. izolat, singur, străin. (Se simțea ~ în locul acela.)4. stingherit, stînjenit. (Se simțea ~ în casa
STINGHEREÁLĂ	s.	1. deranjare, incomodare, jenare, stingherire, stînjeneală, stînjenire, tulburare, (livr.) conturbare, (pop.) zăticnire. (~ cuiva de la lucru.)2. jenă, ruşine, sfială, sfiiciune, stînjeneală, stînjenire, (pop.) ruşinare, (înv. şi reg.) ruşință, (înv.) sti
STINGHERÍ	vb.	1. a deranja, a incomoda, a încurca, a jena, a stînjeni, a supăra, a tulbura, (livr.) a conturba, a importuna, a inoportuna, (rar) a sinchisi, (pop.) a zăticni, (Mold. şi Bucov.) a zăhăi, (înv.) a sminti. (Te rog să nu-l ~ de la lucru.)2. a împiedica, a j
STINGHERÍRE	s.	deranjare, incomodare, jenare, stingherealã, stînjeneală, stînjenire, tulburare, (livr.) conturbare, (pop.) zăticnire. (~ cuiva de la lucru.)
STINGHERÍT	adj.	1. încurcat, jenat, stînjenit, (rar) strîmtorat. (Se simțea cam ~.)2. stingher, stînjenit. (Se simțea ~ în casa directorului.)
STINGHERITÓR	adj.	incomod, jenant, neplăcut, stînjenitor, supărător. (O situație ~oare.)
STÍNGHIE	s.	1. (înv. şi reg.) preghiță, (prin Olt. şi Ban.) ştează. (~ la o mobilă.)2. chingă, (reg.) calafat, curmeziş, pop, punte, stîlp, uşă, zăplat. (~ la fundul unui vas.)3. (TEHN.) braț, chingă, coardă, spetează, (pop.) curmeziş. (~ la podul coşului morii.)4. (
stínghie	s.	v. COCÎRLĂ. FUSCEL. REGIUNE INGHINALĂ. SCHIMBĂTOARE. SPETEAZĂ. SPIȚĂ.
STINGHIOÁRĂ	s.	stinghiuță.
STINGHIÚȚĂ	s.	v. stinghioară.
STINS	adj.	1. înăbuşit. (Un incendiu ~.)2. v. estom-pat.3. v. difuz.4. v. slab.5. v. înăbuşit.6. v. încet.7. v. prescris.
stins	adj.	v. RUINAT. SĂRĂCIT. SCĂPĂTAT.
stipendiá	vb.	v. FINANȚA. SUBVENȚIONA.
stipendiát	adj.	v. FINANȚAT. SUBVENȚIONAT.
stipendiát	s.	v. MERCENAR.
stipendiére	s.	v. FINANȚARE. SUBVENȚIO-NARE.
stipendíst	s.	v. BURSIER.
stipéndiu	s.	v. BURSĂ. SUBVENȚIE.
STÍPLEX	s.	v. plexiglas.
STIPULÁ	vb.	v. prevedea.
STIPULÁRE	s.	v. clauză.
STIPULÁȚIE	s.	v. clauză.

stírcă	s.	v. CHIBRIT.
STIRÉN	s.	(CHIM.) feniletenă, vinilbenzen.
STIRIGOÁIE	s.	(BOT.; Veratrum) (reg.) bozățel.
stírpe	s.	v. FAMILIE. NAŞTERE. NEAM. OBÎRŞIE. ORIGINE. PROVENIENȚĂ.VIȚĂ.
stivá	vb.	v. STIVUI.
stiváj	s.	v. STIVUIRE.
stiváre	s.	v. STIVUIRE.
stivatór	s.	v. STIVUITOR.
stívă	s.	v. CALĂ. HAMBAR.
STIVUÍ	vb.	(rar) a stiva. (A ~ lăzile.)
STIVUÍRE	s.	(rar) stivaj, stivare. (~ lăzilor.)
STIVUITÓR	s.	(rar) stivator.
STÎLCÍ	vb.	1. v. strivi.2. v. snopi.3. a deforma, a denatura, a poci, a schimonosi, a scîlcia, a stropşi, (fig.) a schingiui. (~ cuvintele unei limbi, cînd vorbeşte.)
STÎLCÍRE	s.	1. v. strivire.2. v. snopire.3. deformare, denaturare, pocire, pocit, schimonoseală, schimonosire, schimonosit, scîlciere, stîlcit, stropşire, stropşit. (~ cuvintelor unei limbi, cînd vorbeşte.)
STÎLCÍT	adj.	1. v. strivit, turtit, zdrobit, (pop.) stropşit, zobit. (Obiect ~ în picioare.)2. v. snopit.3. deformat, denaturat, pocit, schimonosit, scîlciat, stricat, stropşit, (fig.) schingiuit. (Forme lexicale ~; o pronunțare ~.)
STÎLCÍT	s.	v. stîlcire.
STÎLP	s.	1. v. grindă.2. (CONSTR.) par, parmac. (~ la un pridvor.)3. v. braț.
stîlp	s.	v. CHINGĂ. COLUMNĂ. CRACĂ. CREANGĂ. MOŞ. RAMURĂ. STINGHIE. UŞOR.
stîlpár	s.	v. DIRECLIE.
STÎLPÁRE	s.	(BIS.) (pop.) mîțişor, (reg.) salcie.
stîlpí	vb.	v. AȚINTI. FIXA. PIRONI. ȚINTI. ȚINTUI.
STÎLPIŞÓR	s.	stîlpuleț, stîlpuşor.
stîlpít	adj.	v. AȚINTIT. FIXAT. ÎMPIETRIT. ÎNCREMENIT. ÎNLEMNIT. ÎNMĂRMURIT. ÎNȚEPENIT. NECLINTIT. NEMIŞCAT. PIRONIT. ȚEAPĂN. ȚINTIT. ȚINTUIT.
stîlpul	s.	art. v. STEAUA POLARĂ.
STÎLPULÉȚ	s.	v. stîlpişor.
STÎLPUŞÓR	s.	v. stîlpişor.
stîlpuşór	s.	v. MĂNUŞĂ.
stîmpărá	vb.	v. ASTÎMPĂRA. CALMA. DOMOLI. LINIŞTI. POTOLI. TEMPERA.
stîmpí	vb.	v. CONTENI. ÎNCETA. ÎNTRERUPE. OPRI.
STÎNĂ	s.	tîrlă, (rar) oierie, (reg.) băcie, căşărie, colibă, mandră, mutare, odalîc, sălaş, (prin Transilv., Ban. şi vestul Munt.) staul. (O ~ de oi, la munte.)
STÎNCĂ	s.	(pop.) stană, (reg.) canara, (Transilv.) cîrşie, (prin Olt. şi Ban.) janț. (O ~ uriaşă de bazalt.)
stîncă	s.	v. PIATRĂ. ROCĂ.
STÎNGÁCI	adj.	neajutorat, neîndemînatic, nepriceput, (livr.) inabil, (rar) neajutat, (reg.) natantol. (E tare ~, bietul băiat!)
stîngáci	adj.	v. NECORESPUNZĂTOR. NEIZBU-TIT. NEREALIZAT. NEREUŞIT. NESATISFĂCĂ-TOR. PROST. SLAB.
stîngăcí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.

STÎNGĂCÍE	s.	neîndemînare, (livr.) inabilitate, (rar) nepricepere, (reg.) mangoseală, (înv.) maladresă. (Era de o ~ proverbială.)
STÎNJEN	s.	I. (prin Transilv.) şing. (Un ~ de lemne.) II. (BOT.) 1. (Iris germanica) v. stînjenel.2. (Iris variegata) iris, stînjenel, (reg.) lilion-pă-săresc.3. stînjen de baltă v. stînjenel; stînjen galben v. stînjenel.
stînjen	s.	v. CRIN-GALBEN.
stînjen-álb	s.	v. NARCISĂ.
STÎNJENÁR	s.	(reg.) metăraş, metrar.
STÎNJENEÁLĂ	s.	1. v. deranjare.2. v. jenă.
STÎNJENÉL	s.	(BOT.) 1. (Iris germanica) iris, stînjen, (reg.) ceapă, cocoş, cocoşel, crin, lilie, lilion, paparigă, sabie, spetează, stînjeniță, tulipan, coada-cocoşului, cosița-fetelor, floa-re-vînătă, frunză-lată, iarbă-lată.2. (Iris variegata) iris, stînjen, (reg.)
stînjenél	s.	v. RĂȚIŞOARĂ.
STÎNJENÍ	vb.	1. v. deranja.2. v. împiedica.
stînjení	vb.	v. JENA. RUŞINA. SFII.
STÎNJENÍRE	s.	1. deranjare.2. jenă.
STÎNJENÍT	adj.	1. v. stingherit.2. stingher, stin-gherit. (Se simțea ~ în casa directorului.)
STÎNJENITÓR	ADJ.	v. incomod.
stînjeníță	s.	v. IRIS. STÎNJEN. STÎNJENEL.
stînjeníu	adj., s.	v. LILIACHIU. MOV. VIOLET. VIORIU.
STÎRC	s.	(ORNIT.) 1. stîrc cenuşiu (Ardea cinerea) = bîtlan, (reg.) ceapur, gîtlan, pescar; stîrc purpuriu (Ardea purpurea) = bîtlan roşiatic, bîtlan roşu, stîrc roşu, (reg.) bîtlan scorțişor, bîtlan scorțişoriu, ceapur roşu, ciaclă-de-trestie, ciaclă-roşie, gac-r
stîrc	s.	v. BARZĂ. COCOSTÎRC.
stîrc alb míc	s.	v. BÎTLAN MIC.
stîrc bălán	s.	v. EGRETĂ. STÎRC ALB.
stîrc-cenuşiu-de-noápte	s.	v. STÎRC-DE-NOAPTE.
stîrc-cenuşiu-míc	s.	v. CORB-DE-NOAPTE. STÎRC-DE-NOAPTE.
stîrc-de-noápte	s.	v. BOU-DE-BALTĂ.
stîrcí	vb.	v. CHIRCI. CONTRACTA. GHEMUI. ÎNCHIRCI. STRÎNGE. ZGÎRCI.
stîrcióg	s.	v. BUTUC. FUS. PAT. PICIOR. SCAUN. STRAT. TALPĂ.
stîrcít	adj.	v. CHIRCIT. CONTRACTAT. GHEMUIT. ÎNCHIRCIT. STRÎNS. ZGÎRCIT.
stîrc-pitíc	s.	v. BÎTLĂNAŞ.
stîrlíci	s.	v. ALUNIȚĂ.
STÎRNÍ	vb.	1. v. hăitui.2. a scormoni, a scorni, (pop.) a scociorî. (~ prin pădure în căutarea vînatului.)3. a agita, a răscoli, a ridica. (Vîntul ~ praful.)4. v. asmuți.5. v. instiga.6. a aţîța, (fig.) a scormoni, a zgîndări. (Nu-i mai ~ durerea!)7. a apărea, a se
stîrní	vb.	v. DEŞTEPTA. INVENTA. ÎNFURIA. MÎNIA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. SCULA. TICLUI. TREZI.
STÎRNÍRE	s.	1. v. hăituire.2. v. asmuțire.3. v. insti-gare.4. v. dezlănțuire.5. v. provocare.
STÎRNÍT	adj.	1. v. asmuțit.2. v. instigat.
STÎRPÍ	vb.	1. v. masacra.2. v. eradica.3. (fig.) a tăia. (A ~ răul din rădăcină.)4. v. lichida.
stîrpí	vb.	v. AVORTA. CASTRA. JUGĂNI. SCOPI. SECA. STERILIZA.
STÎRPÍRE	s.	1. v. masacrare.2. v. eradicare.3. v. li-chidare.

stîrpíre	s.	v. CASTRARE. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
STÎRPÍT	adj.	distrus, exterminat, nimicit. (O spe-cie ~.)
stîrpít	adj.	v. CASTRAT. JUGĂNIT. SCOPIT. STERILIZAT.
STÎRPITÚRĂ	s.	1. lepădătură.2. pocitanie, pocitură, (reg.) sterpăciune, (livr. fig.) avorton. (O ~ de copil.)3. (fig.) leşinătură. (O ~ de pisică.)
stîrpitúră	s.	v. AVORTON.
STÎRV	s.	v. cadavru.
stîrvină	s.	v. CADAVRU. CORP. HOIT. LES. MORTĂCIUNE. STÎRV. TRUP.
STOÁRCE	vb.	1. v. tescui.2. (înv.) a stoci. (A ~ un abces de puroi.)3. v. extenua.
stoárce	vb.	v. ASUPRI. EXPLOATA. EXTORCA. INFILTRA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PĂTRUNDE. PERSECUTA. PRIGONI. SCURGE. SECĂTUI. TIRANIZA. UR-GISI.
STOÁRCERE	s.	v. tescuit.
stoárcere	s.	v. ASUPRIRE. EXPLOATARE. EXTOR-CARE. ÎMPILARE. NĂPĂSTUIRE. OPRESIUNE. OPRIMARE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. PRIGOANĂ. PRIGONIRE. SECREŢIE.
stobór	s.	v. CIMITIR. COLAC. GARD. GHIZD. ÎMPREJMUIRE. ÎNGRĂDITURĂ. MARGINE. OCOL.
STOCÁ	vb.	v. depozita.
STOCÁJ	s.	v. depozitare.
STOCÁRE	s.	v. depozitare.
stocástic	adj.	v. ACCIDENTAL. INCIDENTAL. ÎNTÎMPLĂTOR. OCAZIONAL. SPORADIC.
stocí	vb.	v. ASUPRI. DEZUMFLA. EPUIZA. EXPLOATA. EXTENUA. FRÎNGE. ISTOVI. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. SECA. SECĂTUI. SFÎRŞI. SLEI. STOARCE. TIRANIZA. URGISI. VLĂGUI. ZDROBI.
STÓFĂ	s.	(reg.) pănură. (~ de haine.)
STOG	s.	v. căpiţă.
stogomán	adj., s.	v. STOGOŞ.
stogós	adj., s.	v. STOGOŞ.
STÓGOŞ	adj., s.	(reg.) stogoman, stogos, stogoşat. (Oi ~.)
stogoşát	adj., s.	v. STOGOŞ.
STOGULÉŢ	s.	v. stoguşor.
STOGUŞÓR	s.	stoguleţ. (~ de fîn.)
STÓIC	adj., s.	1. adj. (înv.) stoicesc. (Filozofii ~.)2. s. (înv.) stoician. (Un mare ~.)
stoicésc	adj.	v. STOIC.
stoicésc	s.	v. ALBIŞOARĂ. OBLEŢ. SOREAN.
stoicéţ	s.	v. ALBIŞOARĂ. OBLEŢ. SOREAN.
stoicián	s.	v. STOIC.
STOL	s.	1. cîrd, (reg.) toană, toi, (Olt. şi Transilv.) ciopor. (Un ~ de rîndunele.)2. v. ceată.
stol	s.	v. COLOANĂ.
stolér	s.	v. TÎMPLAR.
stoleríe	s.	v. TÎMPLĂRIE.
stolí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SPILCUI.
stolisí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FERCHEZUI. GĂTI. ÎMPODOBI. SPILCUI.
stóliţă	s.	v. CAPITALĂ. REŞEDINŢĂ. SEDIU.
stolohănós	adj.	v. BOLOVĂNOS. GLODUROS. PIETROS.

STOLÓN	s.	(BOT.) tulpină tîrîtoare.
STOMÁC	s.	1. v. burduhan.2. (ANAT.) stomac glandular v. cheag; stomac măcinător v. pipotă.3. (înv. şi pop.) maţe (pl.), (pop.) burtă, inimă, pîntece, rînză, (reg.) foale, moară, rîşniţă, rumegătoare, rumegătură, rumeguş, (Ban.) tîrfă, (înv.) bandor, (fam.) pipotă,
STOMACÁL	adj.	(ANAT.) gastric, (înv.) stomahic. (Nerv ~; secreţie ~.)
stomáhic	adj.	v. GASTRIC. STOMACAL.
STOMATÍTĂ	s.	(MED.) (pop.) pleasnă, plesniţă.
STOMATOLÓG	s.	(MED.) dentist.
STOMATOLÓGIC	adj.	dentar. (Cabinet ~.)
STOMATOLOGÍE	s.	(MED.) dentistică.
STOP	s., interj.	1. s. autostop, semafor, (rar) semnalizator. (~ pentru circulaţia rutieră.)2. interj. opreşte!, stai!3. interj. ajunge!, atît!, basta!, destul!, gata!, isprăveşte!, încetează!, punct!, sfîrşeşte!, stai!, termină!, (reg.) halt!, (fam. şi peior.) ho!
STOPÁ	vb.	a (se) opri. (Maşina ~ brusc.)
STOPÁJ	s.	v. stopare.
STOPÁRE	s.	1. oprire. (~ maşinii.)2. stopaj, stopat. (~ unei ţesături rupte.)
STOPÁT	s.	stopaj, stopare. (~ul unei ţesături rupte.)
STÓPER	s.	v. fundaş.
STOR	s.	1. jaluzea, persiană, rulou, (rar) roletă. (Fereastră cu ~uri.)2. transperant. (Trage ~ul la geam.)
STORCÍ	vb.	v. terciui.
STORCÍRE	s.	v. terciuire.
STORCÍT	adj.	v. terciuit.
storcoşí	vb.	v. STORCI. STRIVI. TERCIUI. ZDROBI.
storcoşít	adj.	v. STORCIT. STRIVIT. TERCIUIT. ZDROBIT.
stórişte	s.	v. STANIŞTE.
STORNÁRE	s.	(EC.) storno.
STÓRNO	s.	v. stornare.
STORS	adj.	1. v. tescuit.2. v. extenuat.
STORS	s.	v. tescuire.
storsúră	s.	v. PRESARE. STOARCERE. STORS. TESCUIRE. TESCUIT. ZDROBIRE.
STRÁBIC	adj.	v. saşiu.
STRABÍSM	s.	(MED.) privire încrucişată.
STRÁCHINĂ	s.	blid, (Transilv., Ban. şi Olt.) taier. (O ~ de mîncare.)
STRÁDĂ	s.	(pop.) uliţă, (înv.) pod. (~ copilăriei noastre.)
STRADÉLĂ	s.	străduţă, (pop.) ulicioară, (prin Transilv.) zăhată.
STRAI	s.	v. haină.
strai	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ. VELINŢĂ.
stráinic	s.	v. CĂLĂTOR. DRUMEŢ. PELERIN.
straiţa-ciobánului	s.	v. TRAISTA-CIOBANULUI.
stiaiţa-pópii	s.	v. TRAISTA-CIOBANULUI.
stráiţă	s.	v. DESAGĂ. TRAISTĂ.
straiul-broáştei	s.	v. MĂTASEA-BROAŞTEI.

STRÁJĂ	s.	1. v. pază.2. gardă, pază, veghe, (înv., în Mold.) aret. (Stă de ~.)3. v. paznic.4. v. san-tinelă.5. v. gardă.6. (PLUTĂRIT) (reg.) argea, lăturaş, podijdiţă.
strájă	s.	v. APĂRĂTOARE. AVANGARDĂ. BALUSTRADĂ. BARIERĂ. ESCORTĂ. GARDĂ. GRĂNICER. JANDARM. MÎNĂ CURENTĂ. PARAPET. PARMACLÎC. PATRULĂ. PĂLIMAR. PLĂIEŞ. RAMPĂ. REZEMĂTOARE. STRĂJER. VAMĂ.
strájnic	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRĂJER.
strámă	s.	v. DESTRĂMĂTURĂ. RĂRITURĂ.
stránă	s.	v. RASĂ. SOI. SPECIE.
STRANGULÁ	vb.	1. v. sugruma.2. v. spînzura.3. v. înăbuşi.
STRANGULÁRE	s.	1. v. sugrumare.2. v. spînzurare.
STRANGULÁT	adj.	v. sugrumat.
stranguláţie	s.	v. GÎTUIRE. STRANGULARE. SUGRUMARE.
stránic	adj., s.	v. HOINAR. PRIBEAG. RĂ-TĂCITOR. VAGABOND.
STRÁNIU	adj.	v. neobişnuit.
STRAPAZÁN	s.	ujbă, (pop.) opac, (reg.) scarmos. (~ul unei lotci.)
stráste	s.	v. CHIN. DURERE. ÎNCERCARE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. SUFERINŢĂ.
STRÁŞNIC	adj.	1. v. cumplit.2. v. puternic.3. v. zdra-văn.4. v. bun.5. v. riguros.
STRÁŞNIC	s.	(BOT.; Asplenium trichomanes) (reg.) feregea, fericuţă, pocitoc, teişor, acul-pămîntului, dorul-Maicei-Preceste, ferigă-măruntă, părul-doam-nei, părul-Maicii-Domnului.
STRAT	s.	1. brazdă, răzor, (rar) postată, (înv. şi reg.) tablă. (~ de flori, de legume.)2. pătură, (rar) pală. (~ de roci.)3. (GEOL.) orizont. (~ bazaltic.)4. v. pînză. (~ freatic.)5. pat. (~ de frunze, de nisip.)6. perdea. (Un ~ gros de fum.)7. categorie, pătură,
strat	s.	v. ADĂPOST. AFET. AŞTERNUT. CULCUŞ. MASĂ. PAT. PLACENTĂ. SĂLAŞ. VEŞCĂ.
STRATAGÉMĂ	s.	subterfugiu, şiretenie, şiretlic, şmecherie, tertip, truc, viclenie, vicleşug, (rar) şireţie, (reg.) solomonie, (Ban. şi Transilv.) mişculanţă, (înv.) marafet, măiestrie, (fam.) chichiţă, chiţibuş, manevră, merchez. (De ce ~ a uzat?)
STRATIFICÁRE	s.	stratificaţie. (Proces de ~.)
STRATIFICÁT	adj.	(înv.) păturos. (Cărbune ~.)
STRATIFICÁŢIE	s.	stratificare. (Proces de ~.)
STRATIGRAFÍE	s.	geologie istorică.
stratiót	s.	v. MILITAR. OSTAŞ. OŞTEAN. SOLDAT.
stratórnic	s.	v. POSTELNIC.
STRĂBÁTE	vb.	1. v. pătrunde.2. v. răzbate.3. a despica. (O pasăre ~ văzduhul.)4. a intra, a pătrunde. (Lumina ~ pe fereastră.)5. v. ajunge.6. a face, a merge, a parcurge. (~ zilnic 10 km.)7. v. parcurge.8. (SPORT) a acoperi, a parcurge. (Atletul a ~ dstanţa de 5000 m
STRĂBÁTERE	s.	1. v. pătrundere.2. intrare, pătrundere. (~ luminii prin fereastră.)3. parcur-gere, traversare. (După ~ întregii cîmpii, rîul o ia spre sud.)
STRĂBĂTĂTÓR	adj.	v. perspicace.
străbătătór	adj.	v. INSISTENT. PERSEVERENT. PERSISTENT. RĂZBĂTĂTOR. STATORNIC. STĂ-RUITOR. TENACE.
STRĂBÚN	adj., s.	1. adj. părintesc, strămoşesc, (înv.) străbunesc. (Să ne apărăm moşia ~.)2. s. pl. părinţi (pl.), strămoşi (pl.). (Datină rămasă de la ~.)3. s. străbunic, strămoş, (înv.) protopă-rinte. (E un ~ de-al meu.)4. adj. străvechi, (înv.) străbunesc. (Datină ~.)

străbunésc	adj.	v. PĂRINTESC. STRĂBUN. STRĂMOŞESC. STRĂVECHI.
STRĂBUNÍC	s.	1. străbun, strămoş, (înv.) proto-părinte. (Datini de la ~ii noştri.)2. răzbunic, (rar) răzbun. (Un ~ de-al tatei.)
străchineá	s.	v. STRĂCHINUȚĂ.
STRĂCHINÚȚĂ	s.	(reg.) străchinea, străchioară.
străchioáră	s.	v. STRĂCHINUȚĂ.
strădálnic	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. VREDNIC. ZELOS.
STRĂDÁNIE	s.	1. cazнă, chin, efort, forţare, muncă, osteneală, sforţare, silinţă, străduinţă, trudă, zbatere, (livr.) travaliu, (rar) străduială, străduire, (pop.) canoneală, (reg.) ştrapaţ, (prin Munt.) morînceală, (Mold. şi Transilv.) zoală, (înv.) căznire, nevoinţă
strădánie	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. MARTIRAJ. MARTIRIU. MUCENICIE. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFE-RINȚĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
strădănuí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. FORȚA. FRĂMÎNTA. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. SFORȚA. SILI. STRĂDUI. TRUDI. ZBATE. ZBU-CIUMA.
strădănuínță	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
strădănuíre	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. STRĂDANIE STRĂDUINȚĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
STRĂDUÍ	vb.	1. a se canoni, a se căzni, a se chinui, a se forţa, a se frămînta, a se munci, a se necăji, a se osteni, a se sforţa, a se sili, a se trudi, a se zbate, a se zbuciuma, (înv. şi pop.) a (se) nevoi, (pop.) a se sîrgui, (reg.) a se verpeli, (Mold.) a se str
străduí	vb.	v. CHINUI. SUFERI.
străduiálă	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINTĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
STRĂDUÍNȚĂ	s.	1. v. străduanie.2. efort, încercare, osteneală, sforţare, silinţă, străduanie. (Toate ~ele lui au fost zadarnice.)3. v. perseverenţă.4. v. hăr-nicie.5. ardoare, rîvnă, sîrguinţă, zel, (înv.) nepreget, nepregetare, osîrdie, osîrdnicie, osîr-duire, osîrduitu
străduíre	s.	v. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORȚARE. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORȚARE. SILINȚĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINȚĂ. TRUDA. ZBATERE.
străduitór	adj.	v. ACTIV. HARNIC. MUNCITOR. NEOBOSIT. NEOSTENIT. PERSEVERENT. RĂB-DĂTOR. SILITOR. SÎRGUINCIOS. SÎRGUITOR. STĂRUITOR. TENACE. VREDNIC. ZELOS.
STRĂDÚȚĂ	s.	stradelă, (pop.) ulicioară, (prin Transilv.) zăhată.
străfig	s.	v. STRĂNUT. STRĂNUTARE. STRĂNUTAT.
străfigá	vb.	v. NECHEZA. RÎNCHEZA. STRĂNUTA.
străfigát	s.	v. STRĂNUT. STRĂNUTARE. STRĂ-NUTAT.
străfin	adj.	v. EXTRAFIN. SUPERFIN.
străflocá	vb.	v. PĂRUI.
străflocát	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎN-GRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
sfrăformá	vb.	v. METAMORFOZA. MODIFICA. PREFACE. PRESCHIMBA. SCHIMBA. TRANS-FORMA.
străformáre	s.	v. METAMORFOZARE. META-MORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRE-SCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFORMARE.
STRĂFULGERÁ	vb.	v. sclipi.

STRĂFULGERÁRE	s.	v. sclipire.
străfulgeráre	s.	v. FULGER.
STRĂFÚND	s.	1. v. adînc.2. adînc, adîncime, afund, fund, măruntaie (pl.), profunzime, (reg.) afundiş, afunzime, (fig.) baiere (pl.), (înv. fig.) maţe (pl.). (În ~ul pămîntului.)
STRĂGĂLÍE	s.	(TEHN.) (reg.) rîndunică, ţăcălie. (~ la car, căruţă.)
străgăneálă	s.	v. ŞICANĂ.
străgăní	vb.	v. SÎCÎI. ŞICANA.
străgăníre	s.	v. ŞICANĂ.
STRĂGHEÁŢĂ	s.	chişleag, (Transilv., Maram. şi Bucov.) sămăchişă. (~ este laptele acru prins, ţinut în putină.)
străgheáţă	s.	v. CHEAG. COAGUL. PIFTIE. RĂCITURI. ZER.
străgheţá	vb.	v. COAGULA. ÎNCHEGA.
străín	adj.	v. BIZAR. CIUDAT. CURIOS. EXCEN-TRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. NĂSTRUŞ-NIC. NEOBIŞNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU.
STRĂÍN	adj., s.	1. adj., s. pripăşit, venetic, (înv.) nemernic. (Om ~ prin acel loc.)2. s. venetic, (prin Ban.) avenitură, (înv.) curbet, venitură. (Un ~ pripăşit undeva.)3. adj., s. pribeag, (înv.) nemernic, venit, (slavonism înv.) proidit. (E ~ pe la noi.)4. adj., s. (
străiná	vb.	v. ÎNSTRĂINA.
străinătáte	s.	v. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.
străinísm	s.	v. BARBARISM.
străíţă	s.	v. HĂINIŞOARĂ. HĂINIŢĂ. HĂINUŢĂ.
străjác	s.	v. MINDIR. SALTEA.
STRĂJÉR	s.	1. v. paznic.2. v. plăieş.
străjér	s.	v. PAZĂ. SANTINELĂ. STRAJĂ. VEGHE.
STRĂJUÍ	vb.	1. a păzi, a supraveghea, a veghea, (înv. şi pop.) a priveghea. (A ~ poarta cetăţii.)2. v. mărgini.
străjuí	vb.	v. ÎNSĂILA.
STRĂJUÍRE	s.	1. v. păzire.2. v. pază.
străjuitór	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRĂJER.
STRĂLUCÍ	vb.	1. v. lumina.2. a lumina, (reg.) a răza, a zări. (Soarele ~.)3. a bate, a luci, a lumina. (Luna ~ peste ramuri.)4. v. sclipi.5. v. luci.6. a luci, a scînţeia, a sclipi, a sticli, (rar) a strălumina. (Albe coifuri ~.)7. a licări, a luci, a scăpăra, a scînt
strălucí	vb.	v. FULGERA.
străluciós	adj.	v. LUCIOS. LUCITOR. SCÎNTE-IETOR. SCLIPITOR. STRĂLUCIT. STRĂLUCITOR.
STRĂLUCÍRE	s.	1. v. luminozitate.2. lumină, (rar) străluminare, (înv. şi pop.) vedere, (înv. şi reg.) lume, (reg.) zare, (înv.) lucoare. (~ soarelui.)3. (FIZ.) liminanţă.4. v. lustru.5. lucire, scînteiere, sclipire, sticlire, (rar) străluciu, străluminare, (înv.) lucoa
strălucíre	s.	v. CELEBRITATE. FAIMĂ. GLORIE. PRESTIGIU. RENUME. REPUTAŢIE.
STRĂLUCÍT	adj.	1. v. sclipitor.2. v. fastuos.3. v. fal-nic.4. v. vitejesc.5. strălucitor, (livr.) briant, ecla-tant, (fig.) răsunător. (Un discurs ~; un succes ~.)
strălucít	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
STRĂLUCITÓR	adj.	1. v. intens.2. luminos, (rar) străluminat. (Unsoare ~.)3. luminos, scînteietor, (înv. şi reg.) vederos, (reg.) stelos. (Un astru ~.)4. luminos, radios. (O dimineaţă ~oare.)5. v. viu.6. v. sclipitor.7. scăpărător, scînteietor, sclipitor, (rar) sticlitor.

strălucitór	adj.	v. CELEBRU. FAIMOS. ILUSTRU. MARE. RENUMIT. REPUTAT. VESTIT.
strălúciu	s.	v. LUCIRE. SCÎNTEIERE. SCLIPIRE. STICLIRE. STRĂLUCIRE.
strălucoáre	s.	v. LUCIRE. SCÎNTEIERE. SCLIPIRE. STICLIRE. STRĂLUCIRE.
străluminá	vb.	v. LUCI. SCÎNTEIA. SCLIPI. STICLI. STRĂLUCI.
străluminăre	s.	v. LUCIRE. LUMINĂ. SCÎNTE-IERE. SCLIPIRE. STICLIRE. STRĂLUCIRE.
slrăluminát	adj.	v. LUMINOS. STRĂLUCITOR.
strămătúră	s.	v. DESTRĂMĂTURĂ. RĂRITURĂ.
strămínă	s.	v. PONOR. RÎPĂ. VĂGĂUNĂ.
străminós	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPO-ROS. RÎPOS. VERTICAL.
*STRĂMIÓR	s.	(ZOOTEHN.) (reg.) păcuină. (~ul este oaia sau berbecul cam de 3 ani.)
STRĂMÓŞ	s.	1. v. străbunic.2. (la pl.) părinți (pl.), străbuni (pl.). (Datină rămasă de la ~i.)
STRĂMOŞÉSC	adj.	1. părintesc, străbun, (înv.) străbunesc. (Să ne apărăm moşia ~ească.)2. (înv.) tătînesc. (Legea ~ească.)
strămúr	s.	v. JOARDĂ. JORDIE. STRĂMURARE. VARGĂ.
STRĂMURÁRE	s.	(pop.) strămurariță, (reg.) bold, (Ban.) țepușă, (înv.) strămur. (Cu ~ se îmbolnăvesc vitele la mers.)
strămuráre	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. JOARDĂ. JORDIE. NUIA. PORNIRE. STIMUL. STIMULENT. VARGĂ.
strămurárițâ	s.	v. JOARDĂ. JORDIE. STRĂMU-RARE. VARGĂ.
STRĂMUTÁ	vb.	1. a disloca. (A ~ o populație.)2. a (se) deplasa, a (se) muta, (înv. şi reg.) a (se) petrece, (fam.) a (se) trambala. (Se ~ dintr-un loc în altul.)3. a (se) muta, a (se) permuta, a (se) transfera, (înv.) a (se) premutarisi. (Sa ~ cu slujba la Ploieşti.)
strămutá	vb.	v. METAMORFOZA. MODIFICA. MUTA. PREFACE. PRESCHIMBA. SCHIMBA.
STRĂMUTÁRE	s.	1. dislocare. (~ unei populații.)2. deplasare, mutare, (fam.) trambalare. (~ cuiva dintr-un loc în altul.)3. mutare, mutat, permutare, permutație, strămutat, transfer, transferare. (~ lui cu serviciul la
strămutáre	s.	v. METAMORFOZARE. METAMOR-FOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRESCHIM-BARE. SCHIMBARE. TRANSFORMARE.
STRĂMUTÁT	adj.	dislocat. (Populație ~.)
strămutát	adj.	v. METAMORFOZAT. MODIFICAT. PREFĂCUT. PRESCHIMBAT. SCHIMBAT. TRANS-FORMAT.
STRĂMUTÁT	s.	mutare, mutat, permutare, permu-tație, strămutare, transfer, transferare. (~ul lui cu serviciul la
strămutătúră	s.	v. METAMORFOZARE. METAMORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRESCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFOR-MARE.
STRĂNEPÓT	s.	(rar) răznepot.
strănicí	vb.	v. CĂLĂTORI. COLINDA. CUTRE-IERA. PEREGRINA. UMBLA. VOIAJA.
STRĂNÚT	s.	strănutare, strănutat, (rar) strănută-tură, (prin Munt. şi Olt.) străfig, (prin Olt.) străfigat.
STRĂNUTÁ	vb.	(pop.) a străfiga, (reg.) a pîrşni, (prin Ban.) a zdrăvăna. (E răcit şi ~.)
STRĂNUTÁRE	s.	v. strănut.
STRĂNUTÁT	s.	v. strănut.
STRĂNUTĂTOÁRE	s.	(BOT.; Achillea cartilaginexa) (reg.) cănăcei (pl.), ciucurei (pl.), rotoțele-albe (pl.), schinteiuțe-albe (pl.)
strănutătoáre	s. pl.	v. ROTOȚELE-ALBE.
strănutătúră	s.	v. STRĂNUT. STRĂNUTARE. STRĂNUTAT.

străpeálă	s.	v. AVORT.
străplantá	vb.	v. PLANTA. PUNE. RĂSĂDI. SĂDI. TRANSPLANTA.
STRĂPUNGĂTÓR	adj.	1. v. chinuitor.2. v. atent.
STRĂPÚNGE	vb.	1. v. pătrunde.2. v. găuri.3. (înv.) a proidi. (I-a ~ inima.)4. a sparge. (A ~ frontul.)
străpúnge	vb.	v. ISCODI. SCRUTA.
STRĂPÚNGERE	s.	1. v. pătrundere.2. v. găurire.3. spargere. (~ frontului.)
STRĂPÚNS	adj.	1. v. găurit.2. spart. (Front ~.)
STRĂPÚNS	s.	v. găurire.
STRĂROMÂNĂ	s.	v. română comună.
străstuí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. MUNCI. SCHINGIUI. TORTURA. TRUDI.
STRĂŞNICÍE	s.	1. v. severitate.2. v. tărie.
străşnicíe	s.	v. GROZĂVIE. MONSTRUOZITATE. OROARE. ASPRIME. CONSTRÎNGERE. INTRANSIGENŢĂ. RIGOARE. RIGUROZITATE. SEVERI-TATE. STRĂŞNICIE. STRICTEŢE.
strătăiá	vb.	v. INTERFERA. INTERSECTA. ÎNCRUCIŞA. ÎNTRETĂIA.
strătorícă	s.	v. VENTRILICĂ.
străţése	vb.	v. ÎNTREŢESE.
străvăţ	s.	v. LOZIE. MLAJĂ. RĂCHITĂ. RĂCHI-ŢICĂ. SALCIE.
străvăzătór	adj.	v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUBŢIRE. TRANSPARENT. VAPOROS.
STRĂVÉCHI	adj.	1. (livr.) imemorabil, imemorial, (înv.) nepomenit, preavechi, (înv. fig.) sur. (Din vremuri ~.)2. v. arhaic.3. secular. (O tradiţie ~.)4. străbun.5. v. bătrîn.
străvechíme	s.	v. ANTICHITATE. VECHIME.
străvedeá	vb.	v. ÎNTREVEDEA. ÎNTREZĂRI. OGLINDI. PROIECTA. RĂSFRÎNGE. REFLECTA.
străvedére	s.	v. DIAFANITATE. TRANSPARENŢĂ.
străvestí	vb.	v. DEGHIZA. TRAVESTI.
străvestíre	s.	v. DEGHIZARE. TRAVESTIRE.
străvestít	adj.	v. DEGHIZAT. TRAVESTIT.
străvezíme	s.	v. DIAFANITATE. TRANSPARENŢĂ.
STRĂVEZÍU	adj.	1. v. vaporos.2. v. senin.
STREÁŞINĂ	s.	(CONSTR.) 1. jgheab, (înv. şi reg.) scoc, (reg.) plasă, polată, (Transilv.) cetîrnă. (~ la acoperişul casei.)2. sageac.
streáşină	s.	v. BOR. CAT. COZOROC. ETAJ. MARGINE. NIVEL. PRISPĂ. VIZIERĂ.
strecătoáre	s.	v. STRECURĂTOARE.
STRÉCHE	s.	(ENTOM.) 1. (Hypoderma bovis) (reg.) bîză, bîzdară, boanză, bonzar, bonză, sclepţ, musca-boului, muscă-de-bîzai, muscă-de-bîzăit, muscă-de-bîzdărit, muscă-de-marhă.2. (Oestrus ovis) (reg.) muşiţă, (înv., în Transilv.) sclepţ.
stréche	s.	v. TĂUN.
STRECHEÁ	vb.	(MED. VET.) (reg.) a bîzdări. (O vită care a ~.)
strecheá	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ŢICNI.
strechea-cáilor	s.	v. MUSCA-CALULUI.
strecheát	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCREIERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT.
STRECURÁ	vb.	1. v. infiltra.2. v. scurge.3. v. furişa.4. a se furişa, (rar) a se prefira. (Lumina se ~ printre frunze.)5. v. pătrunde.6. v. scăpa.
strecurá	vb.	v. ESCHIVA. FUGI. PRITOCI. SCĂPA. SUFLA. SUSTRAGE. ŞOPTI.

STRECURÁRE	s.	1. scurgere. (~ unui lichid printr-o spărtură.)2. v. furişare.
STRECURĂTOÁRE	s.	(înv. şi pop.) strecătoare, (pop.) sită, sitişcă, (reg.) ciurel, găurar, răvar, rîuşor, sitică. (~ de roşii.)
strecurătoáre	s.	v. CUCURIG.
stréde	s.	v. FAGURE.
stréie	s.	v. PRISPĂ.
strelíce	s.	v. FĂRÎMĂ. FIR. PIC. PICĂTURĂ. PIŞCĂTURĂ. STROP.
strelíci	s.	v. LENTIGO. PISTRUI. STELUŢĂ.
stréped	adj.	v. STREPEZIT.
STRÉPEDE	s.	(ENTOM.) cîşiţă, (Munt.) carete, (Transilv. şi Bucov.) codaţ. (~ este o larvă care se dezvoltă în brînza alterată.)
STREPEZEÁLĂ	s.	(rar) strepeziciune. (Simte o ~ în gură.)
STREPEZÍ	vb.	(reg.) a se sărbezi. (I s-au ~ dinţii.)
strepeziciúne	s.	v. STREPEZEALĂ.
STREPEZÍRE	s.	(înv.) strepezitură. (~ dinţilor.)
STREPEZÍT	adj.	(Transilv.) streped. (Dinţi ~ţi.)
strepezitúră	s.	v. STREPEZIRE.
STREŞINÚŢĂ	s.	(reg.) streşioară.
streşioáră	s.	v. STREŞINUŢĂ.
streténie	s.	v. ÎNTÎMPINAREA DOMNULUI.
STRIÁ	vb.	v. zimţui.
STRIÁŢIE	s.	1. v. dungă.2. striu.
STRICÁ	vb.	1. v. deteriora.2. v. ponosi.3. v. ruina.4. v. avaria.5. v. defecta.6. v. forţa.7. v. distruge.8. v. altera.9. v. altera.10. v. deranja.11. v. caria.12. v. dăuna.13. v. vătăma.14. (MED.) a i se deranja. (I s-a ~ stomacul.)15. v. polua.16. a se închide, a
stricá	vb.	v. ABROGA. ANULA. ASASINA. CERTA. CONTAGIA. CONTAMINA. DEFLORA. DEOCHEA. DEPLASA. DESCOASE. DESFIINŢA. DESTRĂMA. DEŞIRA. DEVASTA. DEZARTICULA. DEZVIRGINA. DISLOCA. DISTRUGE. INFECTA. INFIRMA. INVALIDA. IROSI. ÎNRĂUTĂŢI. ÎNVRĂJBI. JEFUI. LUXA. MOLIPSI. MUT
STRICÁRE	s.	1. degradare, deteriorare, învechire, uzare, (înv.) degradaţie. (~ mobilei.)2. de-gradare, deteriorare, ponosire, roadere, tocire, uzare, (rar) ponoseală. (~ hainelor.)3. dără-pănare, degradare, măcinare, părăginire, ruinare. (~ unui zid vechi.)4. avarier
stricáre	s.	v. CĂLCARE. DAUNĂ. ÎNCĂLCARE. ÎNRĂUTĂŢIRE. NESOCOTIRE. PAGUBĂ. PIER-DERE. PREJUDICIU. STRICĂCIUNE. VIOLARE.
stricát	adj.	v. CONTRAFĂCUT. FALSIFICAT. MUTILAT. SCHILOD. SCHILODIT. SPĂLĂCIT. ŞTERS.
stricát	adj., adv.	v. DEFECTUOS. GREŞIT. INCORECT. NECORECT. PROST. RĂU.
STRICÁT	adj., s.	1. v. deteriorat.2. adj. v. ponosit.3. adj. v. ruinat.4. adj. v. avariat.5. adj. v. defect.6. adj. v. forţat.7. adj. v. alterat.8. adj. v. alterat.9. adj. v. cariat.10. adj. (MED.) deranjat. (Are stomacul ~.)11. adj. v. poluat.12. adj. stîlcit.13. adj. co
STRICÁTĂ	adj.	decăzută, pierdută. (O femeie ~.)
stricátă	adj.	v. DEFLORATĂ. DEZVIRGINATĂ.
stricăciós	adj.	v. ALTERABIL. DĂUNĂTOR. EFE-MER. NEGATIV. NOCIV. PĂGUBITOR. PERICULOS. PIERITOR. PREJUDICIABIL. PRIMEJDIOS. RĂU. SCHIMBĂTOR. STRICĂTOR. TEMPORAR. TRE-CĂTOR. VĂTĂMĂTOR. VREMELNIC.

STRICĂCIÚNE	s.	1. v. pagubă.2. v. avarie.3. v. co-rupţie.
stricăciúne	s.	v. HERNIE. LEPRĂ. VĂT-MARE.
STRICĂTÓR	adj.	dăunător, negativ, nociv, păgubitor, periculos, prejudiciabil, primejdios, rău, vătă-mător, (livr.) pernicios, (înv. şi pop.) pierzător, (reg.) dăunăcios, dăunos, (înv.) pagubnic, prejudicios, stricăcios. (Efecte ~oare pentru ...)
stricătúră	s.	v. DAUNĂ. PAGUBĂ. PIERDERE. PREJUDICIU. STRICĂCIUNE.
STRICNEÁ	s.	(reg.) sîmcea. (Cu ~ua sînt sîngerate vitele umflate.)
stricní	vb.	v. SÎNGERA.
stricnitúră	s.	v. ÎNJUNGHIETURĂ. ÎNŢEPĂTURĂ. JUNGHI. JUNGHIETURĂ.
STRICT	adj., adv.	1. adj. aspru, riguros, sever, straşnic, (rar) strîns. (O disciplină ~; un regim alimentar ~.)2. adj. exact, precis, riguros, ştiin-ţific. (O definire ~.)3. adv. minim. (Sortiment ~ necesar.)
STRICTÉŢE	s.	v. severitate.
STRICŢIÚNE	s.	1. v. contracţie.2. v. subţiere.
STRIDÉNT	adj.	1. v. nearmonios.2. ascuţit. (Scotea sunete ~.)3. ţipător. (Un glas ~.)4. intens, izbitor, tare, ţipător, violent, (rar) strigător, (franţuzism) criant. (Culori, nuanţe ~.)
STRIDÉNŢĂ	s.	1. v. nepotrivire.2. (fig.) violenţă. (~ culorilor.)
stridiár	s.	v. SCOICAR.
STRÍDIE	s.	(ZOOL.; Ostrea edulis) (înv.) scoică de mare.
STRIGÁ	vb.	1. a ţipa, a urla, a zbiera, (înv. şi reg.) a toi, (înv.) a chema. (~ cît îl ţinea gura.)2. a răcni, a ţipa, a urla, a zbiera, (reg.) a ţivli, (Transilv.) a puhăi, (Transilv. şi Maram.) a ţipoti, (fam. fig.) a se sparge. (~ de durere.)3. v. voci-fera.4. v
strigá	vb.	v. CERE. CHEMA. ÎNSCĂUNA. ÎN-TRONA. ÎNVESTI. NUMI. PRETINDE. PROCLAMA. PUNE. RECLAMA. REVENDICA. UNGE.
strigáre	s.	v. APEL. BALAMUC. CHIUIT. CHIUITURĂ. EXCLAMARE. EXCLAMAŢIE. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. RĂCNET. SCANDAL. STRIGĂT. STRIGĂTURĂ. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. ŢIPĂT. URLET. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZBIE-RĂTURĂ. ZBIERET. ZGOMOT.
STRÍGĂ	s.	1. v. cap-de-mort.2. (ORNIT.; Tyto alba guttata) (reg.) buhă-cu-cîrpă, huhurez-de-casă.
strígă	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ. STRIGOAICĂ. STRIGOAIE.
STRIGĂRI	s. pl.	vestiri (pl.), (reg.) veste, (prin Transilv.) mărturisiri (pl.). (~ de logodnă, de nuntă.)
STRÍGĂT	s.	1. ţipăt, urlet, zbieret, (înv.) chemare, vreavă. (Încetează cu ~ ele!)2. răcnet, ţipăt, urlet, zbierătură, zbieret, (rar) strigare, strigătură, ţipătură, (înv. şi reg.) răcnitură. (~ de durere; ce sînt ~ele astea?)3. v. chiot.4. v. exclamaţie.
strígăt	s.	v. CHIUIT. CHIUITURĂ. STRIGĂTURĂ.
strigătór	adj.	v. INTENS. IZBITOR. STRIDENT. TARE. ŢIPĂTOR. VIOLENT.
strigătór	s.	v. CRAINIC. MESAGER. SOL. TRIMIS. VESTITOR.
STRIGĂTÚRĂ	s.	chiuit, chiuitură, (pop.) strigare, strigăt, (prin Transilv. si Maram.) horă. (~ la joc.)
strigătúră	s.	v. RĂCNET. STRIGĂT. ŢIPĂT. URLET. ZBIERĂTURĂ. ZBIERET.
STRIGOÁICĂ	s.	strigoaie, (pop.) strigă, (reg.) moroaică.
STRIGOÁIE	s.	strigoaică, (pop.) strigă, (reg.) moroaică.
strigoáie	s.	v. SPÎNZ.
STRIGÓI	s.	1. (MITOL. POP.) stafie, (pop.) moroi, pricolici, vîrcolac, (Transilv.) şişcoi.2. v. fantomă.
strigoiáş	s.	v. CAP-DE-MORT. FLUTURE-CAP-DE-MORT. STRIGĂ.

STRINGÉNT	adj., adv.	1. adj. v. imperios.2. adj., adv. v. absolut.
STRIPÁJ	s.	v. stripare.
STRIPÁRE	s.	(TEHN.) stripaj. (~ unui lingou.)
stríşte	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. ŞANSĂ. URSITĂ. ZODIE.
STRIU	s.	striaţie. (O piesă metalică cu ~uri.)
STRIVÍ	vb.	1. a stîlci, a turti, a zdrobi, (pop.) a stropşi, a zobi, (înv. şi reg.) a struci, (Ban. şi Transilv.) a zdroşi, (înv.) a zdruncina. (A ~ ceva dintr-un pumn.)2. v. zdrobi.3. a zdrobi, (pop.) a călca, (reg.) a pistosi. (A ~ strugurii, pentru a face mustul.
striví	vb.	v. NIMICI. SNOPI. STÎLCI.
STRIVÍRE	s.	1. stîlcire, turtire, zdrobire, (rar) zdrobeală, (pop.) stropşire, zobire, (înv.) strop-şitură. (~ unei insecte.)2. v. terciuire.
STRIVÍT	adj.	1. stîlcit, turtit, zdrobit, (pop.) stropşit, zobit. (O insectă ~.)2. v. terciuit.3. bătut, lovit, zdrobit, (reg.) mecit. (Pere puţin ~.)
strivitór	adj.	v. COPLEŞITOR. COVÎRŞITOR. DECISIV. DETERMINANT. HOTĂRÎTOR.
STRIVITÚRĂ	s.	(rar) zdrobitură. (O ~ la un obiect plastic.)
strîjnic	s.	v. NOATEN.
strîmb	adj.	v. CONTRAFĂCUT. ERONAT. GREŞIT. INAUTENTIC. INEXACT. INVENTAT. MINCINOS. NĂSCOCIT. NEADEVĂRAT. NEAUTENTIC. NEDREPT. NEÎNTEMEIAT. NEREAL. PLĂSMUIT. SCORNIT.
STRÎMB	adj., adv.	1. adj. v. deformat.2. adj. v. îndoit.3. adj. curbat, încovoiat, îndoit, întors, răsucit, strîmbat. (Cui ~.)4. adj. v. îndoit.5. adj. v. scîlciat.6. adj. v. povîrnit.7. adj. (prin Transilv.) jimb. (Are picioarele ~.)8. adj. v. adus.9. adj. v. urît.10. adj
strîmb	adj., adv.	v. FALS.
strîmb	s.	v. INECHITATE. INJUSTIŢIE. NEDREP-TATE. NEECHITATE. NEJUSTIŢIE.
STRÎMBÁ	vb.	1. v. deforma.2. v. scîlcia.3. a (se) apleca, a (se) înclina, a (se) lăsa, (pop. şi fam.) a (se) hîi, (reg.) a (se) şoldi. (Stîlpul de telegraf s-a ~.)4. (prin Transilv.) a (se) jimba. (I s-au ~ picioarele.)5. v. încovoia.6. v. desfigura.7. v. mai-muţări.
strîmbá	vb.	v. ALTERA. CONTRAFACE. DEFORMA. DENATURA. ESCAMOTA. FALSIFICA. MĂSLUI. MISTIFICA. RĂSTĂLMĂCI.
strîmbár	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
STRÎMBÁRE	s.	1. v. deformare.2. v. scîlciere.3. aple-care, înclinare, lăsare. (~ unui stîlp de telegraf.)4. v. îndoire.5. v. desfigurare.
STRÎMBÁT	adj.	1. curbat, încovoiat, îndoit, întors, răsucit, strîmb. (Cui ~.)2. v. scîlciat.3. v. adus.4. v. desfigurat.
strîmbătáte	s.	v. INECHITATE. INJUSTIŢIE. NEDREPTATE. NEECHITATE. NEJUSTIŢIE.
strîmbătăţí	vb.	v. NĂPĂSTUI. NEDREPTĂŢI. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. URGISI.
strîmbătăţíre	s.	v. NĂPĂSTUIRE. NEDREPTĂ-ŢIRE. OROPSIRE. PERSECUTARE. PERSECUŢIE. URGISIRE.
STRÎMBĂTÚRĂ	s.	1. deformare, scîlcietură. (O ~ la încălţăminte.)2. v. grimasă.3. v. maimu-ţăreală.
strîmbet	s.	v. GRIMASĂ. SCHIMONOSEALĂ. SCHIMONOSIRE. SCHIMONOSITURĂ. STRÎM-BĂTURĂ.
strîmbuléţ	s.	v. COLŢIŞOR.
strîmsureá	s.	v. SCLIPEŢ.
STRÎMT	adj.	1. v. îngust.2. îngust, mic, (înv.) strîmtorat. (O intrare ~; un spaţiu ~.)3. mic, necuprinzător, neîncăpător, nespaţios. (Cameră ~.)

strîmt	adj.	v. MESCHIN.
STRÎMTÁ	vb.	1. a îngusta. (A ~ o rochie.)2. v. intra.3. v. îngusta.
strîmtá	vb.	v. ÎMPUȚINA. MICȘORA. REDUCE. RESTRÎNGE. SCĂDEA.
STRÎMTÁRE	s.	îngustare. (~ spațiului de ieșire.)
STRÎMTÁT	adj.	îngustat. (Haină ~.)
strîmteálă	s.	v. ÎNGUSTIME.
strîmtéțe	s.	v. ÎNGUSTIME.
STRÎMTICÉL	adj.	v. strîmtuț.
strîmtíme	s.	v. ÎNGUSTIME. MICIME.
STRÎMTIȘÓR	adj.	v. strîmtuț.
STRÎMTOÁRE	s.	1. v. pas.2. v. chei.
strîmtoáre	s.	v. DIFICULTATE. IMPAS. ÎNCURCĂ-TURĂ. ÎNGUSTIME.
strîmtorá	vb.	v. BURDUȘI. CONSTRÎNGE. FACE. FORȚA. GHEMUI. GÎTUI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. ÎNGUSTA. OBLIGA. SILI. STRÎMTA. SUGRUMA. TICSI.
strîmtoráre	s.	v. DIFICULTATE. IMPAS. ÎNCUR-CĂTURĂ. ÎNGUSTIME.
strîmtorát	adj.	v. ÎNCURCAT. ÎNGUST. JENAT. MIC. STINGHERIT. STÎNJENIT. STRÎMT.
strîmtoreálă	s.	v. DIFICULTATE. IMPAS. ÎNCUR-CĂTURĂ.
strîmtúră	s.	v. CHEI. DEFILEU. DIFICULTATE. IMPAS. ÎNCURCĂTURĂ. ÎNGUSTIME. PAS. STRÎMTOARE. TRECĂTOARE.
STRÎMTÚȚ	adj.	strîmticel, strîmtișor.
strîmțári	s. pl.	v. IȚARI.
STRÎNGĂTÓR	adj.	v. econom.
strîngătór	adj.	v. ASTRINGENT.
strîngătór	adj., s.	v. ANTIDIAREIC. CONSTI-PANT.
strîngătór	s.	v. AGENT DE PERCEPȚIE. PERCEP-TOR.
strîngătór	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
STRÎNGE	vb.	I. 1. v. lega.2. v. încinge.3. v. presa.4. v. înșuruba.5. v. încleșta.6. v. îmbrățișa.7. v. împă-turi.8. v. contracta.9. v. chirci.10. v. apropia.11. v. intra.12. v. întări. II. 1. v. acumula.2. v. te-zauriza.3. v. economisi.4. v. aduna.5. v. convoca.6. v
strînge	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. COAGULA. CONSTRÎNGE. DEPOZITA. FACE. FORȚA. ÎNCHEGA. ÎNGHEȚA. ÎNMAGAZINA. MUNCI. OBLIGA. PRINDE. SCHINGIUI. SCURGE. SILI. SOLIDIFICA. STOCA. TORTURA. TRUDI.
STRÎNGERE	s.	I. 1. v. legare.2. v. încingere.3. v. înșurubare.4. v. încleștare.5. v. îmbrățișare.6. v. împăturire.7. v. contractare.8. v. chircire.9. v. întărire. II. 1. v. acumulare.2. v. tezaurizare.3. v. economisire.4. v. convocare.5. v. recoltare.6. v. adunare.7.
strîns	adj.	v. ADUNĂTOR. APĂSAT. ASPRU. CO-ERENT. COMPRIMAT. CONCENTRAT. CONCIS. CRUȚĂTOR. ECONOM. LACONIC. LAPIDAR. PĂSTRĂTOR. PRESAT. RESTRÎNS. RIGUROS. SCURT. SEVER. SISTEMATIC. STRAȘNIC. STRICT. STRÎNGĂTOR. SUCCINT.
STRÎNS	adj., adv.	1. adj. v. încordat.2. adv. scurt. (Apucă iapa ~ de căpăstru.)3. adj. v. încleștat.4. adj. v. împăturit.5. adj. v. contractat.6. adj. v. chircit.7. adj. ghemuit, (Mold.) încinchit. (Stă ~.)8. adj. v. compact.9. adj. adunat, apropiat, lipit. (Cu picioarele
STRÎNS	s.	I. 1. v. legare.2. v. încingere.3. v. înșuru-bare.4. v. încleștare.5. v. împăturire. II. 1. v. re-coltare.2. v. colectare.3. v. percepere.4. v. ridicare.

strîns	s.	v. COLICĂ. CRAMPĂ. ÎMBRĂȚIȘARE. ÎMBRĂȚIȘAT. ÎNLĂNȚUIRE. SPASM. STRÎNGERE. TETANIE.
strînsă	s.	v. RECOLTĂ. ROD.
STRÎNSOÁRE	s.	v. apăsare.
strînsoáre	s.	v. AGONISEALĂ. AGONISIRE. AGONISITĂ. ASUPRIRE. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. COLICĂ. CONSTRÎNGERE. CONTRACTARE. CONTRACȚIE. CONVULSIE. CRAMPĂ. DIFICULTATE. DISPOZIȚIE. DURERE. ECONOMIE. EXPLOATARE. FORȚĂ. HOTĂRÎRE. IMPAS. ÎMBRĂȚIȘARE. ÎMBRĂȚIȘAT. ÎMPILARE.
STRÎNSÚRĂ	s.	(depr.) adunătură, gloată, scursură, şleahtă, (Ban.) zbor. (Nu e decît o ~ de neis-prăviți.)
strînsúră	s.	v. ADUNARE. AGONISEALĂ. AGONISIRE. AGONISITĂ. APĂSARE. COLICĂ. CRAMPĂ. ECONOMIE. FURAJ. GRĂMADĂ. GREUTATE. ÎMBRĂȚIȘARE. ÎMBRĂȚIȘAT. ÎNLĂNȚUIRE. ÎNTRUNIRE. MALDĂR. MORMAN. MOVILĂ. NUTREȚ. PRESARE. PRESIUNE. PURCOI. RECOLTĂ. REUNIUNE. ROD. SPASM. STRÎNGERE.
STRÓFULUS	s.	v. prurigo.
stroi	s.	v. NUIA. RÎND. ŞIR. VARGĂ.
stroncăní	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
stroncăníre	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLE-CĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂGEA-LĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
stroncanitór	s.	v. MUSTUITOR.
stroncănitór	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GU-RALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂREȚ.
STROP	s.	1. v. picătură.2. boabă, bob, picătură. (Un ~ de sudoare.)3. v. lacrimă. (Un ~ i se scurgea din ochi pe obraz.)4. fărîmă, fir, pic, picătură, pişcătură, (reg.) piculete, strelice, țîră, (Mold. şi Munt.) sleamă, (fig.) scînteie. (Nici un ~ de ...)
strop	s.	v. PIC.
stropán	s.	v. SOVÎRF.
stropeálă	s.	v. ÎMPROŞCARE. ÎMPROŞCĂTURĂ. STROPIRE. STROPIT. STROPITURĂ.
stropélnic	s.	v. PRAFTORIȚĂ. PRAFTURĂ. STROPITOARE.
stropélniță	s.	v. PRAFTORIȚĂ. PRAFTURĂ. STROPITOARE.
STROPÍ	vb.	1. v. uda.2. v. împroşca.3. a împroşca, a sări, (reg.) a proşca. (Noroiul ~ în toate părțile.)
STROPÍRE	s.	1. v. udat.2. v. umezire.3. v. împroş-care.
STROPÍT	s.	1. v. udat.2. v. umezire.3. v. împroş-care.
STROPITOÁRE	s.	1. (rar) udătoare, (prin Bucov.) proaşcă, (înv., prin Transilv.) cofă. (~ de flori.)2. v. praftoriță.
STROPITÓR	s.	(CHIM.) pisetă.
STROPITÚRĂ	s.	1. v. împroşcare.2. v. picătură.3. v. pată.
stropoleálă	s.	v. ROBOTEALĂ. ROBOTIT. TRE-BĂLUIALĂ.
stropolí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. CLĂTI. DĂSCĂLI. DOJENI. LIMPEZI. MORALIZA. MUSTRA. ROBOTI. TREBĂLUI.
stropşeálă	s.	v. EPILEPSIE. RACHIU. RĂSTEALĂ.
STROPŞÍ	vb.	v. stîlci.

stropşí	vb.	v. ABATE. ASASINA. CĂLCA. CONTRAVENI. COTROPI. DISTRUGE. DRĂCUI. EXTERMINA. INVADA. ÎNCĂLCA. ÎNJURA. JULI. JUPUI. MASACRA. MĂCELĂRI. NĂPĂDI. NESOCOTI. NIMICI. OCĂRÎ. OMORÎ. POTOPI. PRĂPĂDI. RĂCNI. RĂSTI. SFĂRÎMA. SNOPI. STÎLCI. STÎRPI. STRIGA. STRIVI. SUP
STROPŞÍRE	s.	v. stîlcire.
stropşíre	s.	v. EPILEPSIE. STÎLCIRE. STRIVIRE. TURTIRE. ZDROBIRE.
STROPŞÍT	adj.	v. stîlcit.
stropşít	adj.	v. DEFORMAT. DESFIGURAT. DISTRUS. NIMICIT. POCIT. POTOPIT. PRĂPĂDIT. SCHIMONOSIT. SLUT. SLUŢIT. STÎLCIT. STRIVIT. STRÎMB. STRÎMBAT. TURTIT. URÎT. URÎŢIT. ZDROBIT.
stropşít	adj., s.	v. MUTILAT. SCHILOD. SCHI-LODIT.
stropşít	s., adj.	v. COMIŢIAL. EPILEPTIC.
STROPŞÍT	s.	v. stîlcire.
stropşitoáre	s.	v. MUSTUITOR. PRESĂ. TEASC.
stropşitúră	s.	v. COTROPIRE. EPILEPSIE. HÎDOŞENIE. INVADARE. INVAZIE. ÎNCĂLCARE. MONSTRU. MONSTRUOZITATE. NĂPĂDIRE. POCITANIE. POCITURĂ. SCHIMONOSITURĂ. SLUŢENIE. SLUŢITURĂ. STÎLCIRE. STRIVIRE. TURTIRE. URÎCIUNE. URÎŢENIE.
strucí	vb.	v. STÎLCI. STRIVI. TURTI. ZDROBI.
STRUCTURÁ	vb.	1. v. organiza.2. v. configura.
STRUCTURÁL	adj.	1. v. esenţial.2. v. organizatoric.3. v. structuralist.
structurál	adj.	v. ALCĂTUITOR. COMPONENT. CONSTITUENT. CONSTITUTIV. FORMATIV.
STRUCTURALISM	s.	v. gestaltism.
STRUCTURALÍST	adj.	v. structural.
STRUCTURÁRE	s.	v. organizare.
STRUCTÚRĂ	s.	1. v. organizare.2. grupare. (~ moleculelor într-un corp.)3. osatură, schelet. (~ de rezistenţă a unei construcţii.)4. sistem.5. v. al-cătuire.6. alcătuire, compoziţie, economie, organizare, organizaţie, (rar) substanţă, (fig.) urzeală. (Care este ~ lucră
strug	s.	v. RUG.
STRUGURÁŞ	s.	(BOT.) strugurel.
struguráş	s.	v. RUŞULIŢĂ.
struguráşi	s. pl.	v. COACĂZĂ.
STRÚGURE	s.	(BOT.) 1. ciorchine, (prin Ban.) scălan. (A mîncat un ~ cam acrişor.)2. (Mold. şi Bucov.) poamă, (înv.) auă. (Vin din ~.)3. stru-gurii-ursului (Arctostaphylos uvaursi) = (reg.) sărbezele (pl.); struguri-negri (Ribes nigrum) = (reg.) smorodin, coacăz negru
struguréi	s. pl.	v. COACĂZĂ.
STRUGURÉL	s.	(BOT.) struguraş.
strugurél	s.	v. OCHII-ŞORICELULUI.
strugure-spinós	s.	v. COACĂZĂ.
struguri-spinóşi	s. pl.	v. AGRIŞ.
strugurul-lúpului	s.	v. DALAC.
strugușá	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
struján	s.	v. COCEAN.
strujeá	s.	v. STRUJITURĂ.

STRUJÍ	vb.	1. v. strunji.2. v. ciopli.
STRUJÍRE	s.	1. v. strunjire.2. v. cioplire.
STRUJÍT	adj.	v. strunjit.
STRUJÍT	s.	1. v. strunjire.2. cioplire.
strújitór	s.	v. STRUNGAR.
STRUJITÚRĂ	s.	1. (reg.) strujea. (~ metalică.)2. v. talaş.
strújniță	s.	v. GRIPCĂ. RĂZUŞ. RINDEA. TESLĂ.
STRÚNĂ	s.	1. v. coardă.2. (TEHN.) coardă, sfoară. (~ ferăstrăului.)3. v. cordar.4. zăbăluță. (~ la zăbala căpăstrului.)
strúnă	s.	v. COARDĂ.
struneá	s.	v. CĂPĂSTRU.
strúneálă	s.	v. COCÎRLĂ. CORDAR. ÎNTINZĂ-TOR. SCHIMBĂTOARE. STRUNĂ.
STRUNGÁR	s.	(reg.) strujitor. (E ~ de profesie.)
STRUNGÁR	s.	(reg.) mînător. (~ la oi.)
STRÚNGĂ	s.	(pop.) spătar, (prin Transilv., Maram. şi Ban.) staul. (~ la stînă.)
strúngă	s.	v. CHEI. DEFILEU. LĂTUNOAIE. PAS. RĂRITURĂ. STRÎMTOARE. STRUNGĂREAȚĂ. TRECĂTOARE.
STRUNGĂREÁȚĂ	s.	(pop.) strungă, (reg.) postrungă. (~ între dinți.)
strungărí	vb.	v. STRUJI. STRUNJI.
STRUNGĂRÍE	s.	strungărit. (Învață ~.)
STRUNGĂRÍT	s.	strungărie. (Învață ~ul.)
STRUNGHÍL	s.	(IHT.; Gobius melanostomus) guvid mare.
STRUNGULÍȚĂ	s.	v. strunguță.
STRUNGÚȚĂ	s.	strunguliță. (~ oilor.)
STRUNÍ	vb.	1. v. încorda.2. a domoli, a înfrîna, a liniști. (A ~ un cal.)3. a înfrîna, a reține, (înv. fig.) a hățui. (Te rog să-i mai ~, sînt prea zbur-dalnici!)
struní	vb.	v. ACORDA. BIRUI. ÎNFRÎNA. ÎNFRÎNGE. ÎNSTRUNA. ÎNVINGE. STĂPÎNI.
STRUNÍRE	s.	1. v. încordare.2. domolire, înfrînare, liniştire. (~ calului.)
struníre	s.	v. ACORDAJ. ACORDARE. ÎNSTRU-NARE.
STRUNÍT	adj.	1. v. încordat.2. domolit, înfrînat, liniştit, potolit. (Un animal ~.)
STRUNJÍ	vb.	a struji, (rar) a strungări. (A ~ o piesă la strung.)
STRUNJÍRE	s.	strujire, strujit. (~ unei piese la strung.)
STRUNJÍT	adj.	strujit. (Piese ~.)
strúp	s.	v. CRUCE.
strupálnic	s.	v. CRUCE.
struț	s.	v. BUCHET. MĂNUNCHI.
struțișór	s.	v. BUCHEȚEL.
struțul-mírelui	s.	v. BĂTRÎNIŞ.
struțuşór	s.	v. BRĂDIŞOR. BUCHEȚEL. CORNI-ŞOR.
STUC	s.	(CONSTR.) (înv.) mermer. (Decorație arhitectonică din ~.)
STÚDENIȚĂ	s.	(BOT.; Arenaria serpyllifolia) (reg.) năsiparniță, (prin Transilv.) arinariță.
stúdeniță	s.	v. MIŞINĂ. SCORBUT. TĂMÎIȚĂ.

STUDIÁ	vb.	1. a se instrui, a învăța, (înv. şi reg.) a se pricopsi. (~ în permanență.)2. v. învăța.3. a citi, a învăța. (A ~ cursul de la un capăt la altul.)4. a învăța, a se pregăti, a se prepara. (A ~ serios pentru examene.)5. a face, a urma. (~ medicina.)6. v. an
STUDIÁT	adj.	v. afectat.
STUDIÉRE	s.	1. învățare.2. v. analiză.3. v. exami-nare.
STUDIÓ	s.	v. atelier.
STÚDIU	s.	1. v. învățare.2. (înv.) citanie. (~ al istoriei.)3. v. învățătură.4. învățătură, şcoală. (A plecat la ~.)5. (la pl.) v. învățătură.6. v. ana-liză.7. v. cercetare.8. (concr.) lucrare. (Un mic ~ asupra poeziei româneşti.)9. v. cercetare.
STUF	s.	(BOT.; Phragmites communis sau australis) papură, pipirig, trestie, (Transilv. şi Maram.) nadă.
stuf	s.	v. CRÎNG. DESIŞ. HĂȚIŞ. STUFĂRIŞ. TRESTIE-DE-CÎMP. TUFĂRIŞ, TUFIŞ.
STUFĂRÁIE	s.	v. stufăriş.
STUFĂRÍE	s.	v. stufăriş.
STUFĂRÍŞ	s.	(BOT.) 1. stufăraie, stufărie. (Mulțime de stuf sau ~.)2. v. desiş.
STUFÍT	s.	(CONSTR.) (rar) solomit.
STUFÓS	adj.	tufos, (rar) frunzos. (Un stejar ~.)
STUP	s.	v. ştiubéi.
stupái	interj.	v. MARŞ.
STUPÁR	s.	v. apicultor.
stúpă	s.	v. BURAJ. BURARE.
STUPĂRÍE	s.	1. v. prisacă.2. v. apicultură.
STUPĂRÍT	s.	v. apicultură.
STUPEFÁCȚIE	s.	v. uimire.
STUPEFIÁ	vb.	1. v. uimi.2. a năuci, a uimi, a ului. (Vestea aflată l-a ~.)
STUPEFIÁNT	adj., s.	1. adj. v. uimitor.2. s. drog, halucinogen. (Trafic de ~e.)
STUPEFIÁT	adj.	1. v. crucit.2. v. uimit.
STUPEFIÉRE	s.	v. uimire.
stupélniță	s.	v. MELISĂ. ROINIȚĂ.
stupí	vb.	v. SCUIPA.
STUPÍD	adj., s., adv.	1. adj. v. absurd.2. adj., s. v. prost.3. adj. v. prostesc.4. adj. idiot, tîmpit. (O glumă ~.)5. adv. v. prosteşte.
STUPIDITÁTE	s.	1. v. prostie.2. gogomănie, nătîngie, neghiobie, nerozie, nesocotință, prostie, (rar) netoție, (înv. şi reg.) nătărăie. (Mare ~ a spus.)3. dobitocie, idioțenie, idioție, imbecilitate, inepție, neghiobie, nerozie, prostie, stupizenie, tîmpenie, (înv.) pros
STUPÍNĂ	s.	v. prisacă.
STUPINÍȚĂ	s.	(BOT.; Platanthera bifolia) (reg.) poroinic.
stupít	s.	v. SALIVĂ. SCUIPAT. SCUIPĂTURĂ. SPUTĂ.
STUPITUL-CÚCULUI	s.	(BOT.; Cardamine pratensis) (reg.) spumeală, limba-şarpelui, scuipatul-cu-cului.
stupitul cúcului	s.	v. MĂRGICA CUCULUI.
stupitúră	s.	v. SCUIPĂTURĂ.
STUPIZÉNIE	s.	1. v. prostie.2. dobitocie, idioțenie, idioție, imbecilitate, inepție, neghiobie, nerozie, prostie, stupiditate, tîmpenie, (înv.) prostăticie. (A spus o mare ~.)3. v. absurditate.
STUPOÁRE	s.	v. uimire.

stupós	adj.	v. GĂUNOS. SCORBUROS.
stupúș	s.	v. DOP.
stur	s.	v. ȚURȚUR. ZGURĂ.
stúră	s.	v. CHICIURĂ. PROMOROACĂ.
STURIÓN	s.	(IHT.) acipenserid, ganoid. (Morunul este un ~.)
sturlubátic	adj.	v. DRĂCOS. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBUNATIC. SPRINȚAR. VIOI. ZĂPĂ-CIT. ZBÎNȚUIT. ZBURDALNIC. ZGLOBIU. ZURLIU. ZVĂPĂIAT. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
sturluibá	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. TICNI.
sturluibát	adj.	v. DRĂCOS. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBUNATIC. SPRINȚAR. VIOI. ZĂPĂ-CIT. ZBÎNȚUIT. ZBURDALNIC. ZGLOBIU. ZURLIU. ZVĂPĂIAT. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
STURZ	s.	(ORNIT.; Turdus musicus) (reg.) brebeneac, sturzișor.
sturz de iárnă	s.	v. COCOȘAR.
sturz de múnte	s.	v. COCOȘAR.
STURZIȘÓR	s.	v. sturzuleț.
sturzișór	s.	v. STURZ.
sturz máre	s.	v. COCOȘAR.
STURZULÉȚ	s.	(ORNIT.) sturzișor.
SUÁB	s., adj.	șvab. (~ din Transilvania.)
SUÁV	adj.	v. delicat.
SUAVITÁTE	s.	v. delicatețe.
SUB prep.,	adv.	1. prep. dedesubtul. (~ noi se întindea marea.)2. adv. dedesubt. (Haina se pune deasupra, cămașa ~.)
SUBACVÁTIC	adj.	(livr.) submers. (Animale ~.)
SUBALIMENTÁ	vb.	(rar) a (se) subnutri.
SUBALIMENTÁRE	s.	v. subnutriție.
SUBALIMENTÁT	adj.	v. subnutrit.
SUBALIMENTÁȚIE	s.	v. subnutriție.
subalpéstru	adj.	v. SUBALPIN.
SUBALPÍN	adj.	(rar) subalpestru. (Regiune ~.)
SUBALTÉRN	adj., s.	inferior, subordonat. (E ~ul lui la serviciu.)
subamiáză	s.	v. CHINDIE. VECERNIE.
SUBAPRECIÁ	vb.	v. minimaliza.
SUBAPRECIÁT	adj.	v. minimalizat.
SUBAPRECIÉRE	s.	v. minimalizare.
SUBARENDÁȘ	s.	(înv.) subarendator.
subarendatór	s.	v. SUBARENDAȘ.
subăríe	s.	v. CATAR. CORIZĂ. GUTURAI. RINITĂ.
SUBCARPÁTIC	adj.	(rar) precarpatic, subcarpatin. (Zona ~.)
subcarpatín	adj.	v. SUBCARPATIC.
SUBCHIRIÁȘ	s.	(rar) sublocatar.
subchirúrg	s.	v. FELCER.
SUBCOMISÁR	s.	(înv.) epistat.
SUBCONȘTIÉNT	s.	(rar) subconștiință.
subconștiință	s.	v. SUBCONȘTIENT.

subcután	adj.	v. HIPODERMIC. SUBCUTANAT. SUBCUTANEU.
SUBCUTANÁT	adj.	hipodermic, subcutaneu, (rar) subcutan. (Injecție ~.)
SUBCUTANÉU	adj.	v. subcutanat.
SUBDIVÍDE	vb.	v. subîmpărți.
SUBDIVIZÁ	vb.	v. subîmpărți.
SUBDIVIZIÚNE	s.	v. subîmpărțire.
SÚBER	s.	v. plută.
SUBESTIMÁ	vb.	v. minimaliza.
SUBESTIMÁRE	s.	v. minimalizare.
SUBESTIMÁT	adj.	v. minimalizat.
SUBEVALUÁ	vb.	v. minimaliza.
SUBEVALUÁRE	s.	v. minimalizare.
SUBEVALUÁT	adj.	v. minimalizat.
SUBGRÚPĂ	s.	(CHIM.) grupă secundară.
SUBIÉCT	s.	1. v. problemă.2. materie, (înv.) madea. (A intrat în ~.)3. v. acțiune.4. v. infor-mator.5. subiect impozabil v. contribuabil.
subiéct	s.	v. CALFĂ. PACIENT.
SUBIECTÍV	adj.	1. v. părtinitor.2. (FILOZ.) ideal, mintal.
subiectív	adj.	v. INDIVIDUAL. PARTICULAR. PERSONAL. PROPRIU.
SUBIECTIVÍSM	s.	1. v. părtinire.2. subiectivitate. (~ul cuiva într-o problemă.)3. personalism.
SUBIECTIVÍST	adj.	personalist. (Atitudine ~.)
SUBIECTIVITÁTE	s.	subiectivism. (~ cuiva într-o problemă.)
SUBINVOLÚȚIE	s.	v. regresiune.
subiscălí	vb.	v. ISCĂLI. SEMNA. SUBSCRIE.
subiscălít	s.	v. SUBSCRIS. SUBSEMNAT.
SUBÍT	adj., adv.	1. adj. v. inopinat, instantaneu, neașteptat, neprevăzut. (Plecarea lui ~.)2. adj. brusc, fulgerător, instantaneu, năprasnic, neașteptat. (Moarte ~.)3. adv. v. deodată.
SUBÎMPĂRȚÍ	vb.	a (se) subdivide, a (se) subdiviza.
SUBÎMPĂRȚÍRE	s.	subdiviziune, (înv.) sub-împărțitură.
subîmpărțitúră	s.	v. SUBDIVIZIUNE. SUBÎM-PĂRȚIRE.
SUBÎNCHIRIÉRE	s.	(rar) sublocațiune. (~ unei camere.)
SUBÎNȚELÉGE	vb.	a reieși, a rezulta. (Aceste lucruri se ~ destul de limpede.)
SUBJONCTÍV	adj., s.	v. conjunctiv.
SUBJUGÁ	vb.	1. a aservi, a înrobi, a robi, a supune, (fig.) a înfeuda, a îngenunchea. (A ~ un popor străin.)2. a cuceri, a ocupa, a supune, (pop.) a pleca, (înv.) a pobedi, a prididi, a reduce. (A ~ multe țări; a ~ întreaga Galie.)3. a domina, a stăpîni, (fig.) a rob
subjugá	vb.	v. CAPTIVA.
SUBJUGÁRE	s.	1. aservire, înrobire, robie, robire, supunere, (fig.) înfeudare, îngenunchere. (~ unui popor străin.)2. înrobire, (livr.) servitute. (Stare de ~ a unui popor.)3. cucerire, ocupare, supunere. (~ Galiei de către romani.)4. v. în-cîntare.
SUBJUGÁT	adj., s.	1. adj. aservit, înrobit, robit, supus, (fig.) îngenuncheat. (Popor ~.)2. s. aservit, rob, sclav, (rar) serv, (înv.) prădat, şerb. (A ajuns ~ la turci.)3. adj. v. încîntat.

subjugătór	adj.	v. CAPTIVANT. CUCERITOR. DESFĂTĂTOR. FASCINANT. FERMECĂTOR. ÎNCÎNTĂTOR. RĂPITOR. SEDUCĂTOR.
subjugătór	adj., s.	v. ÎNROBITOR. ROBITOR.
SUBLÍM	adj., s.	1. adj. desăvîrşit, excepţional, extraordinar, formidabil, ideal, magistral, minu-nat, perfect, splendid, superb, (înv.) săvîrşit. (O interpretare ~.)2. s. desăvîrşire, perfecţiune. (~ul este o categorie estetică.)
SUBLIMÁRE	s.	1. (CHIM.) (înv.) sublimaţie. (~ unei substanţe.)2. (în psihanaliză) (rar) subli-maţie. (~ unor
SUBLIMAT COROSÍV	s.	(CHIM.) clorură mercurică, (pop.) săricică.
sablimáţie	s.	v. SUBLIMARE.
sublimitáte	s.	v. DESĂVÎRŞIRE. PERFECŢIUNE.
SUBLINIÁ	vb.	1. v. accentua.2. v. semnala.
SUBLINIÁT	adj.	v. accentuat.
SUBLINIÁT	s.	subliniere. (~ul unui text.)
SUBLINIÉRE	s.	1. subliniat. (~ unui text.)2. v. ac-centuare.3. v. relevare.
sublocatár	s.	v. SUBCHIRIAŞ.
sublocaţiúne	s.	v. SUBÎNCHIRIERE.
SUBLOCOTENÉNT	s.	(MIL.) (înv.) praporcic, (rusism înv.) podparucic.
SUBMARÍN	adj., s.	1. adj. (livr.) submers. (Vulcani ~.)2. s. (MAR.) submersibil, (rar) submergibil.
submergíbil	s.	v. SUBMARIN. SUBMERSIBIL.
sabmérs	adj.	v. SUBACVATIC. SUBMARIN.
SUBMERSÍBIL	s.	v. submarin.
SUBMERSIÚNE	s.	v. scufundare. (~ unui submarin.)
SUBMINÁ	vb.	1. (fig.) a torpila. (A ~ un plan, o acţiune.)2. (fig.) a săpa, a surpa. (A ~ autoritatea cuiva.)3. (fig.) a măcina, a roade. (Multe vicii au ~ împărăţia.)
SUBMONTÁN	adj.	(rar) submuntos, (înv.) submuntean. (Climă, regiune ~.)
SUBMULŢÍME	s.	(MAT.) parte. (O ~ a numerelor reale.)
submunteán	adj.	v. SUBMONTAN.
submuntós	adj.	v. SUBMONTAN.
subnutrí	vb.	v. SUBALIMENTA.
SUBNUTRÍT	adj.	subalimentat. (Populaţie ~.)
SUBNUTRÍŢIE	s.	malnutriţie, subalimentare, subalimentaţie.
SUBOFIŢÉR	s.	(MIL.; în vechea armată) reangajat.
subordináţie	s.	v. ASCULTARE. CUMINŢENIE. DOCILITATE. SUBORDONARE. SUPUNERE.
SUBORDONÁ	vb.	1. v. supune.2. a (se) subsuma. (Graiurile se ~ dialectelor.)
SUBORDONÁBIL	adj.	subsumabil. (Element ~.)
SUBORDONÁRE	s.	1. v. dependenţă.2. (înv.) subordinaţie. (Relaţii de ~.)3. subsumare. (~ intereselor personale celor generale.)4. (GRAM.) (înv.) subordinaţie. (Coordonarea şi ~.)
SUBORDONÁT	adj., s.	1. adj. v. dependent.2. adj., s. v. subaltern.3. adj. subsumat. (Noţiune ~.)4. adj. (GRAM.) dependent, secundar. (Propo-ziţie ~.)
subpământ	s.	v. SUBSOL.
SUBPĂMÎNTEÁN	adj.	subteran, (înv.) subpămîn-tesc, subpămîntic. (Bogăţii ~ene.)
subpămîtésc	adj.	v. SUBPĂMÎNTEAN. SUBTE-RAN.
subpămîntic	adj.	v. SUBPĂMÎNTEAN. SUBTE-RAN.
SUBPREFÉCT	s.	(înv.) isprăvnicel, zapciu, vătaf de plai, (înv., în Mold.) privighetor, privilighet.

SUBPREFECTÚRĂ	s.	(înv.) taht, vătăşie de plai.
SUBPRODÚS	s.	produs secundar.
SUBRÁŢ	s.	1. v. subsuoară.2. subsuoară. (~ul unei rochii.)
SUBRĂCÍRE	s.	(FIZ.) suprarăcire. (~ unui lichid.)
SUBRĂCÍT	adj.	(FIZ.) suprarăcit. (Lichid ~.)
subréctor	s.	v. PRORECTOR.
SUBRÉTĂ	s.	cameristă. (Doamna a angajat o ~.)
SUBROGÁRE	s.	(JUR.) subrogaţie.
SUBROGÁŢIE	s.	v. subrogare.
subscribént	s.	v. ABONAT. SEMNATAR. SUBSCRIS.
SUBSCRÍE	vb.	a iscăli, a semna, (rar) a subsemna, (înv.) a subiscăli (A ~ un act, o scrisoare.)
SUBSCRÍERE	s.	iscălire, iscălit, semnare, (rar) subsemnare. (~ unui act.)
subscríere	s.	v. ABONAMENT. ISCĂLITURĂ. SEMNĂTURĂ. SUBSCRIPŢIE.
**SUBSCRIITÓR	s.	(înv.) prenumerant. (~ul contribuia la o subscripţie.)
SUBSCRÍPŢIE	s.	(astăzi rar) subscriere, (înv.) prenumeraţie. (Listă de ~.)
subscrípţie	s.	v. ISCĂLITURĂ. SEMNĂTURĂ.
SUBSCRÍS	adj., s.	1. adj. iscălit, semnat, (înv.) subsemnat. (Act ~.)2. s. subsemnat, (înv.) subiscălit. (~ul, Ion Popescu, de profesie ...)3. s. semnatar, (înv.) subscribent. (~ul acestor rînduri.)
subsemná	vb.	v. ISCĂLI. SEMNA. SUBSCRIE.
subsemnáre	s.	v. ISCĂLIRE. ISCĂLIT. SEMNARE. SUBSCRIERE.
subsemnát	adj.	v. ISCĂLIT. SEMNAT. SUBSCRIS.
SUBSEMNÁT	s.	1. (mai ales art.) subscris, (înv.) subiscălit. (~ul, Ion Popescu, prin prezenta ...)2. (art.) (reg.) tetea (art.), (arg.) mandea (art.), mandiru (art.). (Dacă-ţi spune ~ul, te rog să-l crezi.)
subsemnătúră	s.	v. ISCĂLITURĂ. SEMNĂTURĂ.
SUBSIDIÁR	adj.	1. accesoriu, anex, auxiliar, secundar. (Element ~ într-un mecanism.)2. com-plementar, întregitor, suplimentar, (rar) compli-nitor. (Lămuriri ~.)
subsídiu	s.	v. SUBVENŢIE.
SUBSÓL	s.	1. (GEOL.) (înv.) subpământ. (Solul şi ~ul.)2. (Mold. şi Bucov.) pohreb. (~ul unei case.)
SUBSTANTÍV	s.	(GRAM.) nume.
SUBSTANTIVÁ	vb.	(GRAM.) a (se) substantiviza.
SUBSTANTIVÁRE	s.	(GRAM.) substantivizare. (~ adjectivelor.)
SUBSTANTIVÁT	adj.	(GRAM.) substantivizat. (Adjective ~.)
SUBSTANTIVIZÁ	vb.	v. substantiva.
SUBSTANTIVIZÁRE	s.	v. substantivare.
SUBSTANTIVIZÁT	s.	v. substantivat.
SUBSTÁNŢĂ	s.	1. materie, (înv.) trup. (~ din care este făcut un corp; o ~ solidă.)2. (BIOL.) substanţă de creştere v. stimulator de creştere.3. corp. (I-a intrat în ochi o ~ străină.)4. esenţă, natură. (~ unui fenomen.)5. (LINGV.) semni-ficant.6. (MIL.) substanţe toxi
substánţă	s.	v. ALCĂTUIRE. COMPOZIŢIE. ECONOMIE. ORGANIZARE. ORGANIZAŢIE. STRUCTURĂ.
SUBSTANŢIÁL	adj.	1. v. esenţial.2. v. important.3. (înv. fig.) măduvos. (Un răspuns ~.)
substanţiál	adj.	v. CONSISTENT. HRĂNITOR. MATERIAL. NUTRITIV. SĂŢIOS. SUCULENT.
substanţialitáte	s.	v. ESENŢIALITATE.
SUBSTITUÉNT	s.	înlocuitor, substitut, succedaneu. (Un bun ~ al bumbacului.)

SUBSTITUÍ	vb.	a înlocui. (A ~ o serie de termeni prin alții.)
substituíbil	adj.	v. ÎNLOCUIBIL.
SUBSTITUÍRE	s.	v. substituție.
SUBSTITÚT	s.	1. v. locțiitor.2. v. înlocuitor.
SUBSTITÚȚIE	s.	înlocuire, substituire. (Proba ~ unor termeni prin alții.)
substrácție	s.	v. SCĂDERE.
substrás	s.	v. DESCĂZUT.
SUBSTRÁT	s.	1. bază. (~ul popular al baladei.)2. (LINGV.) element autohton. (~ din lexicul limbii române.)
substructúră	s.	v. INFRASTRUCTURĂ.
substrúcție	s.	v. BAZĂ. FUNDAMENT. FUNDAȚIE. TEMELIE.
SUBSUMÁ	vb.	v. subordona.
SUBSUMÁBIL	adj.	subordonabil. (Element ~.)
SUBSUMÁRE	s.	v. subordonare.
SUBSUMÁT	adj.	v. subordonat.
SUBSUOÁRĂ	s.	1. (ANAT.) axilă, subraț, (reg.) sumînă.2. v. subraț.3. v. axilă.
subterán	adj.	v. CLANDESTIN. CONSPIRATIV. ILEGAL. SECRET.
SUBTERÁN	adj., s.	1. adj. subpămîntean, (înv.) subpămîntesc, subpămîntic. (Bogății ~.)2. s. mină, ocnă, (înv. şi reg.) baie, (înv.) madem, minieră. (Au intrat în ~ în schimbul al doilea.)
SUBTERÁNĂ	s.	hrubă, (înv.) culă.
SUBTERFÚGIU	s.	stratagemă, şiretenie, şiretlic, şmecherie, tertip, truc, viclenie, vicleşug, (rar) şireție, (reg.) solomonie, (Ban. şi Transilv.) mişculanță, (înv.) marafet, măiestrie, (fam.) chichiță, chițibuş, manevră, merchez. (De ce ~ a uzat?)
SUBTÍL	adj.	1. v. perspicace.2. v. ingenios.3. v. fin.4. (fig.) imponderabil. (Un sens ~.)5. v. ales.
subtíl	adj.	v. SUBȚIRE.
SUBTILITÁTE	s.	1. v. acuitate.2. v. ingeniozitate.3. v. finețe.4. v. distincție.
subtilizá	vb.	v. CIZELA. FURA. LUA. STILIZA. SUSTRAGE.
subtilizáre	s.	v. CIZELARE. FURT. STILIZARE. SUSTRAGERE.
subtól	s.	v. TALPĂ. TĂLPOI.
subtraénd	s.	v. SCĂZĂTOR.
subtrahiruí	vb.	v. SCĂDEA.
subtrăgătór	s.	v. SCĂZĂTOR.
SUBȚIÁ	vb.	1. (reg.) a (se) subția. (A ~ un obiect, un fîr.)2. a se alungi. (Se ~ la un capăt.)3. v. dilua.4. a ascuți, a pițigăia, (reg.) a pițigărni. (Își ~ glasul.)
subția	vb.	v. CIVILIZA. CULTIVA. GÎTUI. ÎNGUSTA. RAFINA. RAREFIA. STILA. STRÎMTA.
SUBȚIÁT	adj.	1. v. diluat.2. v. rarefiat.
SUBȚIÉRE	s.	(FIZ.) stricțiune. (~ unui cablu.)
subțietáte	s.	v. SUBȚIRIME.
subțirá	vb	v. RAREFIA. SUBȚIA.
SUBȚIRÁTIC	adj.	v. suplu.
SUBȚÍRE	adj.	1. (înv.) subtil. (Un ac, un fir ~.)2. (prin Ban.) sumernic. (Un lemn ~.)3. mic. (Buze ~.)4. îngust, mic. (O talie ~.)5. v. suplu.6. v. uşor, (înv.) sprinten. (O haină ~ de vară.)7. v. vaporos.8. v. rar.9. rarefiat. (Nori ~.)10. apos.11. diluat.12. v. acu

subțíre	adj.	v. ALES. BINECRESCUT. CIVILIZAT. CULTIVAT. DISTINS. FIN. MANIERAT. POLITICOS. RAFINAT. SELECT. STILAT. SUBTIL.
subțirénie	s.	v. SUBȚIRIME.
SUBȚIRÍME	s.	(înv.) subțietate, subțirenie. (~ unui fir textil.)
suburbán	adj.	v. MITOCĂNESC.
SUBURBÍE	s.	mahala, periferie, (livr.) foburg, (Transilv.) oștează. (O ~ a unui oraș.)
SUBVÉNȚIE	s.	(rar) subsidiu, (livr.) stipendiu.
SUBVENȚIONÁ	vb.	a finanța, (livr.) a stipendia. (A ~ un teatru.)
SUBVENȚIONÁRE	s.	finanțare, (livr.) stipendiere. (~ unei instituții.)
SUBVENȚIONÁT	adj.	finanțat, (livr.) stipendiat. (Teatre ~.)
subzistá	vb.	v. DĂINUI. DURA. EXISTA. FI. MENȚINE. PĂSTRA. PERPETUA. PERSISTA. RĂMÎNE. TRĂI. ȚINE.
SUBZISTÉNȚĂ	s.	întreținere, trai. (Mijloace de ~.)
SUC	s.	1. zeamă. (~ de lămîie.)2. sevă, (pop.) mîzgă, must, mustăreață, (reg.) miericică, muc, mursă. (~ul plantelor.)3. (BIOL.) suc celular v. suc vacuolar; suc vacuolar = suc celular.
suc	s.	v. LATEX. NECTAR. USUC.
SUCÁLĂ	s.	(TEHN.) rodan, (reg.) cicîrîg. (Pe ~ se deapănă firele pentru războiul de țesut.)
sucálă	s.	v. COARBĂ. DEPĂNĂTOARE. FRIGARE. VÎRTELNIȚĂ.
súcaș	adj.	v. NĂBĂDĂIOS. NĂRĂVAȘ. NĂRĂVIT.
súcă	s.	v. CAPRICIU. CHEF. DATINĂ. FANDO-SEALĂ. FANTEZIE. FASON. FEL. FIȚĂ. MAIMU-ȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. NĂRAV. OBICEI. POFTĂ. PROSTEALĂ. RÎNDUIALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.
sucăléte	s.	v. SUL.
sucălí	vb.	v. BODOGĂNI. CICĂLI. DĂSCĂLI. ÎNVÎRTI. PLICTISI. RASOLI. RĂSUCI. ROTI. RULA. SÎCÎI. SUCI.
SUCCEDÁ	vb.	1. v. perinda.2. a se perinda, a se vîntura. (Multă lume se ~ pe acolo.)3. a se pe-rinda, a se scurge, a urma, (înv. şi pop.) a se petrece. (Maşinile se ~ una după alta.)4. a se înşira, a se înşirui, a se perinda, a se rîndui, a urma. (Zilele se ~ unele d
succedá	vb.	v. MOȘTENI.
SUCCEDANÉU	s.	înlocuitor, substituent, substitut. (~ de cafea.)
SUCCEDÁRE	s.	1. v. perindare.2. perindare, scurgere. (~ oamenilor pe stradă.)3. înşirare, înşiruire, perindare, succesiune. (~ zilelor una după alta.)4. urmare. (~ cuiva în funcție.)
succéde	vb.	v. IZBUTI. REUȘI.
SUCCÉS	s.	1. izbîndă, reuşită, (înv.) reieşire, reuşire, (fam.) ispravă. (E sigur de ~.)2. v. victorie.3. reuşită, (livr.) audiență. (~ul unei opere la public.)
SUCCESIÚNE	s.	1. înşirare, înşiruire, serie, şir. (O lungă ~ de raționamente.)2. v. înşiruire.3. şir, şirag, (Munt.) şiretenie. (~ de evenimente.)4. v. or-dine.5. v. şir.6. v. alternare.7. v. descendență.8. v. moştenire.
SUCCESÍV	adj., adv.	1. adj. consecutiv. (Valuri ~ de avioane.)2. adj. gradat, treptat. (O înşiruire ~.)3. adj., adv. v. treptat.4. adv. (înv.) succesiva-mente. (Clădeşte ~ toate halele.)
succesivaménte	adv.	v. SUCCESIV.
SUCCESOÁRE	s.	(JUR.) moştenitoare, urmaşă, (înv.) moşancă.
SUCCESÓR	s.	1. continuator, urmaş, (înv.) următor. (~ul lui la catedră.)2. v. urmaş.3. v. moştenitor.
succín	s.	v. AMBRĂ GALBENĂ. CHIHLIMBAR.

SUCCÍNT	adj.	1. v. concis.2. v. sintetic.3. v. sumar.
SUCEÁLĂ	s.	v. răsucire.
suci	s.	v. BLĂNAR.
SUCÍ	vb.	1. v. rula.2. v. răsuci.3. v. frămînta.4. v. con-torsiona.5. v. încolăci.6. v. foi.7. a (se) întoarce, a (se) învîrti, a (se) răsuci, a (se) roti, (reg.) a (se) rotila. (A ~ cheia în broască.)8. v. luxa.
sucí	vb.	v. CASTRA. JUGĂNI. METAMORFOZA. MODIFICA. PREFACE. PRESCHIMBA. SCHIMBA. SCOPI. STERILIZA. TRANSFORMA.
sucíe	s.	v. COJOCĂRIE.
SUCÍRE	s.	1. v. răsucire.2. v. încolăcire.3. întoar-cere, întors, învîrtire, răsucire, rotire. (~ unui buton, a unui contact.)4. v. luxație.
sucíre	s.	v. CASTRARE. JUGĂNIRE. JUGĂNIT. SCOPIRE. SCOPIT. STERILIZARE.
SUCÍT	adj.	1. v. contorsionat.2. v. întors.3. v. adus.4. întors, învîrtit, răsucit, rotit. (A lăsat cheia ~ în broască.)5. v. încolăcit.6. v. cotit.7. v. spiralat.8. v. luxat.9. v. încîlcit.
sucít	adj.	v. BIZAR. CASTRAT. CIUDAT. CURIOS. EXCENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEXPLICABIL. INSOLIT. JUGĂNIT. NĂSTRUȘNIC. NEOBIȘNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SCOPIT. SINGULAR. STERILIZAT. STRANIU.
SUCÍT	s.	v. răsucire.
sucitoáre	s.	v. CAPÎNTORTURĂ. PIȚIGOI.
SUCITÓR	s.	făcăleț, vergea, (rar) sul, (pop.) mestecău, (reg.) melesteu, (Maram. și Transilv.) plăcintor. (~ pentru întinderea aluatului.)
sucitór	s.	v. CORDAR. ÎNTINZĂTOR. MANIVELĂ. STRUNĂ.
SUCITÚRĂ	s.	v. răsucire.
sucitúră	s.	v. COT. COTITURĂ. CURBĂ. DEPLA-SARE. DEZARTICULARE. DEZARTICULAȚIE. DISLOCARE. GÎNJ. ÎNTORSĂTURĂ. ÎNTORTO-CHETURĂ. JURUBIȚĂ. LUXARE. LUXAȚIE. OCOL. RĂSUCITURĂ. SCRÎNTEALĂ. SCRÎNTI-RE. SCRÎNTITURĂ. SCUL. SERPENTINĂ. SINU-OZITATE. SUCIRE. ȘERPUIRE. ȘERPUITU
sucíță	s.	v. COJOCĂREASĂ. COJOCĂRIȚĂ.
súciu	s.	v. COJOCAR.
SUCOMBÁ	vb.	v. muri.
SUCOMBÁRE	s.	v. moarte.
SUCRÁZĂ	s.	v. invertază.
sucuí	vb.	v. OBIȘNUÍ
SUCULÉNT	adj.	1. v. zemos.2. v. hrănitor.3. v. gustos.
SUCULÉNȚĂ	s.	v. savoare.
suculénță	s.	v. FARMEC.
SUCURSÁLĂ	s.	agentură, agenție, filială, reprezen-tanță. (~ unei bănci.)
sucursálă	s.	v. METOC.
SUD	s.	(GEOGR.) miazăzi, (înv. și pop.) miază, (Transilv.) prînz, (înv.) austru, meriziu. (Spre ~ se zărea soarele.)
sud	s.	v. ACȚIUNE. CAUZĂ. JUDECATĂ. JUDEȚ. PROCES.
SUDÁ	vb.	1. (MED.) a se prinde. (Oasele fracturate s-au ~.)2. (LINGV., BIOL., TEHN.) a (se) aglutina, a (se) alipi, a (se) lipi, a (se) reuni, a (se) uni. (Două elemente care se ~.)
sudác	s.	v. ȘALĂU.

SUDÁJ	s.	v. sudare.
sudálmă	s.	v. AFRONT. INJURIE. INSULTĂ. ÎNJU-RĂTURĂ. JIGNIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RUŞINE. UMILINȚĂ.
SUDÁRE	s.	1. (TEHN.) sudaj, sudat, sudură. (~ metalelor.)2. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinare, alipire, lipire, reunire, unire. (Proces de ~ a două cuvinte; ~ unor microorganisme.)
SUDÁT	adj.	(LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinat, alipit, lipit, reunit, unit. (Cuvinte ~; microorganisme ~.)
sudát	adj.	v. OMOGEN. UNITAR.
SUDÁT	s.	v. sudare.
sudáție	s.	v. APĂ. ÎNNĂDUŞEALĂ. NĂDUŞEALĂ. SUDOARE. TRANSPIRAȚIE.
SUD-ÉST	s.	(GEOGR.) (înv.) sud-ost.
SUD-ÉSTIC	adj.	(GEOGR.) (înv.) sud-ostic.
SÚDIC	adj.	(GEOGR.) 1. v. austral.2. meridional, (înv.) meridionalicesc. (Regiunile ~.)
SUDOÁRE	s.	apă, v. transpirație.
sudoáre	s.	v. CUSCRIŞOR. MIEREA-URSULUI.
sudoarea-cálului	s.	v. OSUL-IEPURELUI.
sudoarea-cápului	s.	v. OSUL-IEPURELUI.
sudoarea-láptelui	s.	v. CAPTALAN.
SUDORIFÉR	adj.	v. sudorific.
SUDORÍFIC	adj.	sudorifer. (Agent ~.)
sud-ést	s.	v. SUD-EST.
sud-éstic	adj.	v. SUD-ESTIC.
sud-óvest	s.	v. SUD-VEST.
sudúc	s.	v. ŞALĂU
sud-uést	s.	v. SUD-VEST.
suduí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. DRĂCUI. INSULTA. ÎNJURA. JIGNI. MORALIZA. MUSTRA. OCĂRÎ. OFENSA. UL-TRAGIA.
sudúiálă	s.	v. ÎNJURĂTURĂ.
suduitúră	s.	v. AFRONT. INJURIE. INSULTĂ. ÎNJURĂTURĂ. JIGNIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RU-ŞINE. UMILINȚĂ.
SUDÚRĂ	s.	v. sudare.
SUD-VÉST	s.	(GEOGR.) (înv.) sud-ovest, sud-uest.
SUEDÉZ	s., adj.	1. s. (înv.) svez, şved.2. adj. (înv.) şved, şvezesc.
SUFERÍ	vb.	1. (înv. şi pop.) a pătimi. (De ce boală ~?)2. v. chinui.3. v. îndura.4. a pătimi, (înv. şi pop.) a se munci. (De multe a mai ~.)5. v. su-porta.6. a încerca, a îndura, a suporta. (A ~ multe nevoi.)7. a suporta. (A ~ o condamnare.)8. v. îngădui.9. a suport
suferí	vb.	v. PRII.
suferíbil	adj.	v. ACCEPTABIL. SUPORTABIL. TOLERABIL.
SUFERÍND	adj.	v. bolnav.
SUFERÍNȚĂ	S.	1. v. chin.2. v. tortură.3. greutate, încercare, necaz, nevoie, vicisitudine, (înv.) ispită. (A trecut prin multe ~.)
suferínță	s.	v. AFECȚIUNE. BOALĂ. MALADIE.
suferíre	s.	v. CHIN. DURERE. ÎNCERCARE. PATIMĂ. PĂS. PĂTIMIRE. SUFERINȚĂ.
suferít	adj.	v. ACCEPTABIL. SUPORTABIL. TO-LERABIL.

suferitór	adj.	v. RĂBDĂTOR.
suficiént	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEŢ. TRUFAŞ. ŢANŢOŞ. VANITOS.
SUFICIÉNT	adj., adv.	1. adj. îndestulător, mulţu-mitor, satisfăcător. (O cantitate ~.)2. adj. destul, îndestulător, (reg.) bugăt. (Provizii ~.)3. adv. v. destul.
suficiénţă	s.	v. AROGANŢĂ. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. TRUFIE. VANITATE.
sufît	s.	v. PLAFON. TAVAN.
SUFIXÁRE	s.	v. sufixaţie.
SUFIXÁŢIE	s.	(LINGV.) sufixare.
SUFIXOÍD	s.	(LINGV.) pseudosufix.
SUFLÁ	vb.	I. 1. a gîfîi, a pufăi, (reg.) a răsufla. (~ după atîta alergătură.)2. a-şi trage. (Te rog să-ţi ~ nasul!)3. v. cînta.4. v. suna.5. v. şopti.6. a bate, a trece, (reg.) a vîntura. (Crivăţul rece ~ peste sat.) II. v. polei.
suflá	vb.	v. RĂSUFLA. RESPIRA.
suflái	s.	v. FOALE.
SUFLÁRE	s.	I. 1. v. respiraţie.2. suflu. (Dintr-o ~ a făcut să zboare hîrtia de pe masă.)3. tragere. (~ nasului.)4. v. bătaie.5. adiere, boare, pală, suflu, undă, (rar) scutur, (Olt.) reveneală. (Nu se simţea nici o ~ de vînt.) II. 1. v. poleire.2. (TEHN.) sablaj, s
sufláre	s.	v. ANIMAL. CREATURĂ. DOBITOC. FĂPTURĂ. FIINŢĂ. LIGHIOANĂ. LUME. NECUVÎNTĂTOR. VIETATE. VIEŢUITOARE.
SUFLÁT	adj.	poleit, (reg.) poligit. (Obiecte ~.)
suflát	s.	v. BĂTAIE. SUFLARE. SUFLU.
suflă-n-vînt	s.	v. PIERDE-VARĂ. TÎRÎIE-BRÎU.
SUFLĂTÓR	s.	(MUZ.) (înv.) sunător. (Este ~ la Filarmonică.)
SUFLECÁ	vb.	a îndoi, a răsfrînge, a ridica, a sumete, a trage, (reg.) a sumeca, a supune, (prin Munt. şi Dobr.) a sumeteca. (A-şi ~ mînecile cămăşii.)
SUFLECÁRE	s.	îndoire, ridicare, ridicat, (înv. şi reg.) suflecătură. (~ mînecilor cămăşii.)
SUFLECÁT	adj.	îndoit, întors, răsfrînt, ridicat, sumes, tras, (reg.) sumecat. (Cu mînecile ~.)
suflecătúră	s.	v. ÎNDOIRE. RIDICARE. RIDICAT. SUFLECARE.
SÚFLET	s.	1. conştiinţă, cuget, gîndire, spirit, (livr.) for interior, (înv.) cunoştinţă, ştiinţă, (grecism înv.) sinidisis. (Noţiunea de ~.)2. spirit. (~ul poporului român.)3. v. psihic.4. inimă, sîn. (Cu frica în ~.)5. inimă, (înv.) maţe (pl.), pîntece. (Oftează
súflet	s.	v. ANIMATOR. ARDOARE. AVÎNT. BĂRBĂŢIE. BOHOCI. BRAVURĂ. CHIP. CURAJ. CUTEZANŢĂ. DÎRZENIE. ELAN. FAŢĂ. FIGURĂ. IMPETUOZITATE. INDIVID. INS. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZNEALĂ. ÎNSUFLEŢITOR. LOCUITOR. NEÎNFRICARE. OM. OMENIE. PERSOANĂ. RĂ-SUFLARE. RESPIRAŢIE. SEMEŢIE.
suflet-de-strigói	s.	v. CAP-DE-MORT. FLUTU-RE-CAP-DE-MORT. STRIGĂ.
SUFLETÉSC	adj.	1. imaterial, nematerial, spiritual. (Componentă ~ească.)2. v. spiritual.3. v. psihic.4. v. duhovnicesc.5. adoptiv, spiritual. (Ei sînt părinţii mei ~eşti.)
sufletésc	adj.	v. CITIT. CULT. CULTIVAT. EDUCAT. INSTRUIT. ÎNVĂŢAT.
SUFLETÉŞTE	adv.	1. moralicește, moralmente, spiritualicește, (rar) spiritualmente. (~ se simte bine.)2. psihologicește, (rar) psihicește. (~ e un om normal.)
sufletul-mórţilor	s.	v. CAP-DE-MORT. FLUTU-RE-CAP-DE-MORT. STRIGĂ.

sufleţél	s.	v. DEDIŢEI. LĂCRIMIOARĂ. MĂRGĂ-RITAR. MĂRGĂRITĂREL.
sufleţí	vb.	v. JURA. TRĂI. VIEŢUI.
súflói	s.	v. FOALE.
SÚFLU	s.	1. suflare. (Dintr-un ~ a făcut să zboare hîrtia de pe masă.)2. bătaie, suflare, (înv. şi pop.) suflat, (reg.) zălişte. (Stă în ~ul vîntului.)3. adiere, boare, pală, suflare, undă, (rar) scutur, (Olt.) reveneală. (Nu se simţea nici un ~ de vînt.)
súflu	s.	v. ARDOARE. AVÎNT. ELAN. ENTUZIASM. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEŢIRE. PASI-UNE. PATIMĂ. PORNIRE. RĂSUFLARE. RESPI-RAŢIE. SUFLARE.
SUFOCÁ	vb.	1. v. asfixia.2. v. înăbuşi.
SUFOCÁNT	adj.	1. v. asfixiant.2. v. irespirabil.3. v. înăbuşitor.
SUFOCÁRE	s.	1. v. asfixiere.2. v. dispnee.
SUFOCÁT	adj.	v. asfixiat.
SUFOCÁŢIE	s.	v. asfixie.
SUFRAGERÍE	s.	sală de mese, sală de mîncare, (înv. şi reg.) prînzitor, (înv.) sală de ospeţe.
SUFRÁGIU	s.	1. v. vot.2. adeziune, asentiment. (Actorul obţine ~iile publicului.)
sufrunceá	s.	v. SPRÎNCEANĂ.
SUGÁCI	s.	v. sugar.
sugáci	s., adj.	v. ALCOOLIC. BĂUTOR. BEŢIV.
SUGÁR	s.	prunc, sugaci, nou-născut, (înv. şi pop.) plod, (înv. şi reg.) cocon, poroboc, sugător, (Mold. şi Transilv.) cocă, (fam.) bebe.
sugără	s.	v. ŢIGARĂ. ŢIGARETĂ.
sugáriu	s.	v. CINSTEŢ.
SUGATÍVĂ	s.	sugătoare.
sugăríce	s.	v. BIBERON.
SUGĂTOÁRE	s.	1. v. sugativă.2. (BOT.; Monotropa hipopytis) (reg.) sparangă-de-brădet.
sugătór	adj.	v. LIMFATIC.
sugătór	adj., s.	v. MAMIFER.
sugătór	s.	v. NOU-NĂSCUT. PRUNC. SUGACI. SUGAR.
sugătór	s.	adj. v. ALCOOLIC. BĂUTOR. BEŢIV.
sugătúră	s.	v. SUGERE. SUPT.
SÚGE	vb.	1. (înv.) a zbea. (Pruncul ~ lapte de la sîn.)2. a sorbi, (pop.) a bea. (Şarpele îi ~ sîngele.)3. v. absorbi.
súge	vb.	v. ASUPRI. BEA. EPUIZA. EXPLOATA. EXTENUA. FRÎNGE. FUMA. ISTOVI. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. SECA. SECĂTUI. SFÎRŞI. SLEI. STOARCE. TIRANIZA. TRAGE. URGISI. VLĂGUI. ZDROBI.
SUGÉL	s.	(BOT.) 1. (Lamium purpureum) urzică moartă, (reg.) ţigancă.2. sugel-alb (Lamium album) = urzică moartă, (reg.) faţa-mîţei, urzică albă, urzică creaţă.3. sugel-galben (Galeobdolon luteum) = (reg.) gălbiniţă.
sugél	s.	v. PANARIŢIU.
SUGERÁ	vb.	1. (înv.) a năstăvi, (fig.) a inspira, a insufla. (I-a ~ să procedeze astfel ...)2. a evoca. (Ce-ţi ~ această imagine?)
SÚGERE	s.	v. supt.
SUGESTÍBIL	adj.	sugestionabil. (Persoană ~.)
SUGESTIONÁ	vb.	(PSIH.) a se autosugestiona.

SUGESTIONÁBIL	adj.	sugestibil. (Persoană ~.)
SUGESTÍV	adj.	1. v. pitoresc.2. v. expresiv.3. v. sim-patetic.
SUGESTIVITÁTE	s.	v. expresivitate.
SUGHÍȚ	s.	v. hohot.
SUGHIȚÁRE	s.	v. sughițat.
SUGHIȚÁT	s.	sughițare, (înv.) sughițătură.
sughițătúră	s.	v. SUGHIȚARE. SUGHIȚAT.
sugíu	s.	v. PANARIȚIU.
SUGIÚC	s.	(pop.) bigi-bigi. (~ cu nuci.)
sugiúc	s.	v. GHIUDEN. PANARIȚIU.
SUGRUMÁ	vb.	1. a gîtui, a strangula, (rar) a jugula, (înv. şi reg.) a îneca, a suguşa, (reg.) a îmberegăți, a înnăduşi, a năduşi, a struguşa, a zgăira, (prin Olt.) a beregătui. (Tîlharul l-a ~.)2. v. asfixia.3. v. îngusta.
sugrumá	vb.	v. ÎNĂBUŞI. REPRIMA.
sugrumáre	s.	v. ÎNĂBUŞIRE. REPRIMARE.
SUGRUMÁT	adj.	1. gîtuit, strangulat, (înv.) suguşat. (Persoană ~)2. v. gîtuit.
SUGRUMĂTÓR	adj.	înăbuşitor, sufocant, (pop.) zăpuşit. (O căldură ~oare.)
SUGRUMĂTÚRĂ	s.	1. gîtuitură. (~ unei persoane.)2. v. gîtuitură.
sugrumătúră	s.	v. GÎTUIRE. STRANGULARE. SUGRUMARE.
suguşá	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
suguşát	adj.	v. GÎTUIT. STRANGULAT. SUGRU-MAT.
suhát	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂSCUT. PĂŞUNARE. PĂŞUNAT. PĂŞUNE.
suhățíe	s.	v. IMAŞ. IZLAZ. PĂSCUT. PĂŞUNARE. PĂŞUNAT. PĂŞUNE.
SUÍ	vb.	1. v. escalada.2. v. cățăra.3. v. ridica.4. v. urca.5. v. înălța.6. v. majora.7. v. creşte.
suián	s.	v. LEUCĂ.
suicíd	s.	v. OMORÎRE. SINUCIDERE. SINUCIGAŞ.
SUI-GÉNERIS	adj.	v. aparte.
SUÍNĂ	s.	v. porcină.
SUÍRE	s.	1. v. escaladare.2. v. cățărare.3. v. ridi-care.4. v. înălțare.5. v. ascensiune.6. v. majorare.7. v. creştere.
SUÍŞ	s.	1. v. escaladare.2. urcuş. (La mijlocul ~ului unui munte.)
suíş	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
SUÍT	s.	1. v. ridicare.2. v. înălțare.
SUÍTĂ	s.	I. alai, cortegiu, (înv.) ecpaia, paradă, saltanat, tacîm. (~ domnească.) II. (MUZ.) partită.
suítă	s.	v. ÎNLĂNȚUIRE. LEGĂTURĂ.
SUITOÁRE	s.	(MIN.) (Transilv.) şutău.
SUITÓR	adj.	1. v. agățător.2. v. ascendent.
suiulgíu	s.	v. FÎNTÎNAR. SACAGIU.
suiúz	s.	v. FLEC.
SUL	s.	1. v. cilindru.2. trîmbă, val, vălătuc, (Olt. şi Ban.) vig. (Un ~ de pînză.)3. rulou. (~ de hîrtie.)4. (Munt. şi Olt.) sucălete. (Face obiectul ~.)5. v. vîrtej.
sul	s.	v. BARĂ FIXĂ. CARÎMB. CEAFĂ. FASCICUL. FĂCĂLEȚ. MĂNUNCHI. MIHALȚ. NĂMETE. NO-IAN. PENINSULĂ. SNOP. SPETEAZĂ. SUCITOR. TĂVĂLUG. TROIAN. TROMBĂ. VERGEA. VÎRTEJ.
sulác	s.	v. MEMBRU. PENIS. SULĂ.

sulár	s.	v. BOIŞTEAN. FUSAR. SULĂ.
sulástru	s.	v. MIHALŢ.
sulátic	adj.	v. LUNGĂREŢ. LUNGUIEŢ. ŢUGUIAT.
SÚLĂ	s.	(IHT.) 1. (Cyprinus carpio hungaricus) (pop.) sulac, (reg.) sular, sulinar, suloi, ulucar, crap săltăreţ, crap sulatic, crap sulednic.2. (Syn-gnatus nigro lineatus) (reg.) andrea.
súlă	s.	v. FUSAR. FUSAR MARE. MEMBRU. PENIS. PIETRAR.
sulegét	adj.	v. SUBŢIRATIC. SUBŢIRE. SUPLU. ZVELT.
suléte	s.	v. CARÎMB. CEAFĂ.
sulétic	adj.	v. SUBŢIRATIC. SUBŢIRE. SUPLU. ZVELT.
SULF	s.	(CHIM.) 1. pucioasă, (Olt. şi Transilv.) ţîmpor.2. sulf volatil = anhidridă sulfuroasă, bioxid de sulf.
sulf	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. COMBINAŢIE. CONTRACT. CONVENŢIE. ÎNŢELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. PACT. TRANZAC-ŢIE.
SULFAMÍDĂ	s.	(FARM.) sulfonamidă.
SULFANILAMÍDĂ	s.	(FARM.) prontosil alb.
SULFÁT	s.	1. (CHIM.) sulfat acid = (impr.) bisulfat; sulfat cromic v. sulfat de crom; sulfat de bariu = alb de barită; sulfat de crom = sulfat cromic; sulfat de cupru v. calcantit; sulfat de mercur = sulfat mercuros; sulfat feros = calaican, melanterit, (reg.) gali
SULFATÁJ	s.	v. sulfatare.
SULFATÁRE	s.	(CHIM.) sulfataj.
sulfat de arámă	s.	v. CALCANTIT. SULFAT DE CUPRU.
SULFIDÁRE	s.	v. xantogenare.
SULFÍNĂ	s.	(BOT.) 1. (Melilotus officinalis) (reg.) molotru, iarbă-de-piatră, trifoi-mare.2. (Meli-lotus albus) (reg.) molotru alb.3. sulfină albastră (Melilotus coerulea) = (reg.) schinduf, molotru albastru.
SULFIT ACÍD	s.	(CHIM.) (impr.) bisulfit.
SULFOCIANÚRĂ	s.	rodanură.
SULFONAMÍDĂ	s.	v. sulfamidă.
SULFÚRĂ	s.	1. (CHIM.) sulfură de fier v. pirită; sulfură de plumb v. galenă.2. (MIN.) sulfură acidă = hidrosulfură; sulfură de zinc v. blendă.
sulfuríu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
SULFURÓS	adj.	(CHIM.) (înv. şi reg.) pucios. (Substanţe ~oase.)
sulí	vb.	v. ÎNSĂILA.
suligá	vb.	v. CĂŢĂRA. COCOŢA. RIDICA. SUI. URCA.
sulígă	s.	v. ŢURŢUR.
SULIMÁN	s.	(BOT.; Ajuga genevensis) (reg.) gubănaş, lavrentină, vineriţă, vineţică, iarbă-de-greutate.
sulimán	s.	v. FARD.
sulimeneálă	s.	v. FARD. FARDARE. FARDAT. MACHIAJ. MACHIAT. MACHIERE. VOPSIRE. VOPSIT.
sulimení	vb.	v. FARDA. MACHIA. VOPSI.
sulimeníre	s.	v. FARDARE. FARDAT. MACHIAJ. MACHIAT. MACHIERE. VOPSIRE. VOPSIT.
sulimenít	adj.	v. FARDAT. MACHIAT. VOPSIT.
sulinár	s.	v. BURLAN. CANAL. CONDUCTĂ. SULĂ. TUB.
sulínă	s.	v. CORNACI.
suliţár	s.	v. LĂNCIER. SULIŢAŞ.
SULIŢÁŞ	s.	(IST., MIL.) lăncier, (înv.) fustaş, suliţar.

SÚLIȚĂ	s.	(IST., MIL.) lance, (înv.) fuşte, spicul.
súliță	s.	v. SĂGEATĂ.
SULIȚÍCĂ	s.	(BOT.; Dorycnium herbaceum) (reg.) fălcată, fălcăție, sulițioară, sunătoare, vinuț, brîn-cuță-de-pisică, floarea-vinului, trifoi-sălbatic, trifoiul-caprelor.
sulițícă	s.	v. SUNĂTOARE.
sulițioáră	s.	v. SULIȚICĂ.
sulói	s.	v. SULĂ.
SULTÁN	s.	(IST.) padişah, (înv.) şah. (~ otoman.)
sultănícă	s.	v. CĂLȚUNAŞ. CONDURUL-DOAMNEI.
sulughíță	s.	v. ȚURȚUR.
sulumínă	s.	v. FILIMICĂ.
sumá	vb.	v. ADUNA. TOTALIZA.
SUMÁBILĂ	adj.	1. v. integrabilă.2. v. convergentă.
sumác	s.	v. TANANT.
SUMÁN	s.	dulamă, (reg.) contăş, recăl, (Transilv. şi Maram.) gubă. (~ de dimie.)
sumán	s.	v. ABA. DIMIE. PĂNURĂ.
SUMÁR	adj., s.	1. adj. v. sintetic.2. adj. succint, (înv.) repede. (O schiță ~ a situației.)3. adj. v. fugitiv.4. adj. v. superficial.5. s. v. tablă de materii.
sumár	s.	v. INVENTAR. LISTĂ.
sumarisí	vb.	v. ADUNA. TOTALIZA.
SUMÁȚIE	s.	(FIZIOL.) adiție latentă.
sumáție	s.	v. CUMULARE. ÎNSUMARE.
SÚMĂ	s.	1. (MAT.) total. (~ unei adunări.)2. (înv.) seamă. (I-a fost dator cu o ~ de bani.)3. cantitate. (~ bunurilor acumulate.)4. v. număr.5. număr, (înv.) cislă. (~ totală a vitelor.)6. v. totalitate.7. v. seamă.
súmă	s.	v. CONȚINUT. CUPRINS. SUMAR. TABLĂ DE MATERII.
SÚMBRU	adj.	1. întunecat, întunecos, obscur, (livr.) tenebros, (rar) nepătruns, (înv.) noptos. (Un salon ~.)2. închis, întunecat, mohorît, sur, (pop.) suriu. (Haină de nuanță ~.)3. v. lugubru.4. v. deprimant.5. v. funest.
súmcă	s.	v. CARTUŞIERĂ.
sumecá	vb.	v. ÎNDOI. RĂSFRÎNGE. RIDICA. SUFLECA. SUMETE. TRAGE.
sumecát	adj.	v. ÎNDOIT. ÎNTORS. RĂSFRÎNT. RIDICAT. SUFLECAT. SUMES. TRAS.
SUMEDÉNIE	s.	1. v. mulțime.2. v. puzderie.
sumérnic	adj.	v. SUBȚIRE.
SUMÉS	adj.	v. suflecat.
SUMÉTE	vb.	v. sufleca.
sumetecá	vb.	v. ÎNDOI. RĂSFRÎNGE. RIDICA. SUFLECA. SUMETE. TRAGE.
suminicá	vb.	v. DEŞTEPTA. SCULA. TREZI.
sumisiúne	s.	v. ASCULTARE. CUMINȚENIE. DOCILITATE. SUPUNERE.
sumínă	s.	v. AXILĂ. SUBRAȚ. SUBSUOARĂ.
SUMULÍȚĂ	s.	v. sumuşoară.
SUMUŞOÁRĂ	s.	sumuliță.
sumuțá	vb.	v. AGITA. ASMUȚI. AȚÎȚA. HĂRȚUI. INCITA. INSTIGA. ÎNTĂRÎTA. PROVOCA. STÎRNI. TULBURA.
sun	s.	v. ECOU. RĂSUNET. SUNET.

SUNÁ	vb.	1. a răsuna, a sufla. (Trîmbiţele ~.)2. v. bate.3. a se auzi. (Clopotele ~ pînă departe.)4. v. bălăngăni.5. (reg.) a tingăni. (~ clopoţeii.)6. a trage. (Te rog să ~ imediat clopoţelul.)7. v. cîn-ta.8. a ţîrîi, a zbîrnîi. (~ soneria, telefonul.)9. v. foşni
suná	vb.	v. AFIRMA. AUZI. BATE. BOCĂNI. CIOCĂNI. POCĂNI. SPUNE. ŞOPTI. VORBI. ZICE.
sunáică	s.	v. POJARNIŢĂ. SUNĂTOARE.
SUNÁRE	s.	tragere. (~ clopoţelului.)
SUNĂTOÁRE	s.	(BOT.) 1. (Hypericum perforatum) pojarniţă, (reg.) drobişor, fălcăţea, harnică, închegătoare, pojar, pojarnică, sunaică, şerlai, zburătoare, barba-lupului, buruiană-de-năduf, crucea-voinicului, floare-de-năduf, floare-galbenă, iarba-crucii, iarba-lui-sf.-
sunătoáre	s.	v. CLOCOTICI. MĂSELARIŢĂ. SULIŢICĂ. VOCALĂ.
sunătoare-de-múnte	s.	v. PARPIAN.
SUNĂTÓR	adj.	1. v. foşnitor.2. gata, gheaţă, lichid, numerar, (pop. şi fam.) numărător, peşin, (englezism) cash, (înv.) naht. (A cumpăra ceva cu bani ~.)
sunătór	adj.	v. AFECTAT. ARTIFICIAL. BOMBAS-TIC. CĂUTAT. CONVENŢIONAL. DECLAMATOR. EMFATIC. FALS. FĂCUT. GRANDILOCVENT. MANIERAT. NEFIRESC. NENATURAL. POMPOS. PRETENŢIOS. RETORIC.
sunătór	s.	v. INSTRUMENTIST. ORCHESTRANT. SUFLĂTOR.
sunducós	adj.	v. INSOCIABIL. IRASCIBIL. IRITA-BIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NERVOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. SUPĂRĂCIOS. TACITURN. TĂCUT. URÎCIOS. URSUZ.
SÚNET	s.	1. (livr.) son, (înv. şi reg.) sun, (reg.) şteamăt. (~e plăcute.)2. (MUZ.) notă. (Scoate ~ acute.)3. (înv.) răsunare. (Se aude ~ul clopo-telor.)4. (FON.) (rar) son, (înv.) fonem. (Cores-pondenţa dintre litere şi ~.)5. v. foşnet.
súnet	s.	v. BUBUIRE. BUBUIT. BUBUITURĂ. DETONAŢIE. DETUNARE. DETUNAT. DETUNĂ-TURĂ. DUDUIT. DUDUITURĂ. ECOU. RĂSUNET. TRĂSNET. TRĂSNITURĂ. VORBĂ. VUIET. ZGO-MOT. ZVON.
sunimiéz	s.	v. CHINDIE. VECERNIE.
SUPÁ	vb.	v. cina.
SUPÁPĂ	s.	(TEHN.) 1. v. ventil.2. supapă electrică. v. redresor.
SÚPĂ	s.	(pop.) zeamă, (reg.) sorbitură. (~ de pasăre.)
SUPĂRÁ	vb.	1. (pop. şi fam.) a se burzului, (prin Mold.) a(-i) bănui, (Transilv.) a se spulbera, (fam.) a se îmbufna, a se zborşi, (fam. fig.) a se zbîrli, (arg.) a se şucări. (S-a ~ tare pe el.)2. v. cer-ta.3. v. înciuda.4. v. mîhni.5. v. nemulţumi.6. v. enerva.7.
supărá	vb.	v. ASUPRI. BATE. BIRUI. CONJURA. COTROPI. EXPLOATA. IMPLORA. INVADA. ÎM-PILA. ÎMPOVĂRA. ÎNCĂLCA. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. NĂPĂDI. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PLICTISI. PRIGONI. SĂTURA. TIRANIZA. URGISI. URÎ.
SUPĂRÁRE	s.	1. (pop. şi fam.) burzuluială, (fam.) îmbufnare, (arg.) şucăreală. (Termină cu ~!)2. v. mîhnire.3. v. necaz.4. v. necaz.5. nemulţu-mire, neplăcere, (înv., reg. şi fam.) parapon, (înv. şi reg.) scîrbă, (înv.) pricinuire. (Ce ~ te apasă?)6. belea, bucluc, d
supăráre	s.	v. EPILEPSIE.
SUPĂRÁT	adj.	1. (pop. şi fam.) burzuluit, (livr. şi fam.) ofuscat, (fam.) îmbufnat, mofluz, zborşit, (fam. fig.) şifonat, zbîrlit. (A rămas o vreme ~.)2. v. certat.3. v. înciudat.4. abătut, amărît, deprimat, descurajat, indispus, îndurerat, întristat, mîhnit, necăjit,

SUPĂRĂCIÓS	adj.	1. susceptibil, (reg.) supărelnic, supăros, (fam.) țîfnos. (Om ~.)2. v. nervos.
supărăciós	adj.	v. ABĂTUT. AMĂRÎT. DEPRIMAT. DESCURAJAT. DEZAGREABIL. INDISPUS. ÎNDURERAT. ÎNTRISTAT. MÎHNIT. NECĂJIT. NEPLĂCUT. SUPĂRAT. SUPĂRĂTOR.
SUPĂRĂTÓR	adj.	1. v. neplăcut.2. v. incomod.3. v. penibil.4. v. enervant.5. v. chinuitor.
supărélnic	adj.	v. SUPĂRĂCIOS. SUSCEPTIBIL.
supăréte	s.	v. PRISPĂ.
supărós	adj.	v. SUPĂRĂCIOS. SUSCEPTIBIL.
SUPERARBITRÁ	vb.	a supraarbitra.
SUPERARBÍTRU	s.	v. supraarbitru.
supérb	adj.	v. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. TRUFAȘ.
SUPÉRB	adj., adv.	1. adj. v. grandios.2. adj. v. minunat.3. adv. minunat, splendid, (fig.) divin, dumnezeiește, îngerește. (Cîntă ~.)4. adj. v. perfect.
superbíe	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.
SUPERCENTRALIZÁT	adj.	v. ultracentralizat.
SUPERCONFÓRT	s.	v. supraconfort.
SUPERDOTÁT	adj.	v. supradotat.
SUPERFICIÁL	adj.	1. facil, neaprofundat, sumar. (O analiză cam ~.)2. fugitiv, rapid, sumar. (La o cercetare cît de ~...)
SUPERFICIALITÁTE	s.	ușurință. (Judecă cu prea multă ~.)
superfílm	s.	v. SUPERPRODUCȚIE. SUPRAPRO-DUCȚIE.
SUPERFÍN	adj.	v. extrafin.
SUPERFINÍȚIE	s.	(TEHN.) vibronetezire.
superfluénță	s.	v. INEFICACITATE. INEFICI-ENȚĂ. INUTILITATE. ZĂDĂRNICIE.
superfluitáte	s.	v. INEFICACITATE. INEFI-CIENȚĂ. INUTILITATE. ZĂDĂRNICIE.
superflúu	adj.	v. INEFICACE. INEFICIENT. IN-FRUCTUOS. INUTIL. NEFOLOSITOR. NENECESAR. NETRE-BUINCIOS. NEUTIL. VAN. ZADARNIC.
SUPERINDUSTRIALIZÁT	adj.	v. supraindustri-alizat.
SUPERIÓR	adj., s.	1. adj. v. selecționat.2. adj. v. fin.3. adj. (livr.) preeminent. (~ ca valoare, rang etc.)4. s. șef. (~ul și subalternii.)5. adj. v. deosebit.6. adj. evoluat. (Stadiu ~ de dezvoltare.)7. adj. v. ridicat.
superiór	s.	v. EGUMEN. STAREȚ.
SUPERIORITÁTE	s.	1. (livr.) preeminență. (~ în rang.)2. avantaj. (~ boxerului nostru era netă.)
SUPERMAGAZÍN	s.	supermarket.
supermán	s.	v. supraom.
SUPERMÁRKET	s.	supermagazin, (englezism) big-store.
SUPERMICROSCÓP	s.	ultramicroscop.
supernumerár	s., adj.	v. SUPRANUMERAR.
superpozíție	s.	v. SUPRAPUNERE.
SUPERPRODÚCȚIE	s.	(CINEMA) supraproducție, (rar) superfilm.
superpúne	vb.	v. SUPRAPUNE.
superpús	adj.	v. SUPRAPUS.
SUPERPUTÉRE	s.	v. supraputere.
SUPERSENSÍBIL	adj.	v. ultrasensibil.
SUPERSTATÁL	adj.	v. suprastatal.

SUPERSTÍȚIE	s.	(livr.) eres. (A crede în ~ii)
SUPERSTRÁT	s.	(LINGV.) suprastrat.
supleánt	s.	v. LOCȚIITOR. SUBSTITUT.
supleánt	s., adj.	v. ÎNLOCUITOR. SUPLINITOR.
suplecá	vb.	v. ÎNCHINA. PLECA. PREDA. SUPUNE.
suplecát	adj.	v. PLECAT. SMERIT. SUPUS. UMIL. UMILIT.
SUPLETÍV	adj.	(JUR.) facultativ. (O normă legală ~.)
SUPLÉȚE	s.	1. v. flexibilitate.2. v. sprinteneală.3. v. grație.
suplicánt	s.	v. RECLAMANT.
SUPLÍCĂ	s.	(IST.) (înv.) arzmagzar, magzar. (~ adresată curții otomane.)
suplícă	s.	v. CERERE. PETIȚIE. PLÎNGERE. RECLAMAȚIE.
SUPLÍCIU	s.	1. v. tortură.2. v. mucenicie.
SUPLIMÉNT	s.	1. v. adaos.2. v. spor.
SUPLIMENTÁR	adj.	1. (livr.) adițional. (Taxe ~.)2. complementar, întregitor, subsidiar, (rar) com-plinitor. (Lămuriri ~.)
SUPLINÍ	vb.	a înlocui. (Pe timpul cît m-a ~ la catedră.)
SUPLINÍRE	s.	înlocuire. (~ cuiva la o catedră.)
SUPLINITÓR	s., adj.	înlocuitor, (înv.) supleant. (Şi-a găsit un ~ la catedră.)
SÚPLU	adj.	1. v. flexibil.2. subțiratic, subțire, zvelt, (înv. şi reg.) suleget, (reg.) suletic, (Transilv.) şugar, (Munt.) şui, (prin Transilv. şi Olt.) şuieț. (Un corp, un om ~.)3. elegant, v. grațios.
SUPÓRT	s.	1. v. postament.2. cadru. (~ de susți-nere.)
supórt	s.	v. IMBOLD. IMPULS. ÎNDEMN. POR-NIRE. STIMUL. STIMULENT.
SUPORTÁ	vb.	1. v. îndura.2. a duce, a îndura, a răbda, a suferi. (El a ~ tot greul.)3. v. suferi.4. a suferi. (A ~ o condamnare.)5. v. îngădui.6. a suferi, (fig.) a înghiți, a mistui, (înv. fig.) a honipsi. (Nu-l poate ~.)7. a tolera, (prin Tran-silv. şi prin Ban.) a
SUPORTÁBIL	adj.	1. acceptabil, tolerabil, (înv.) suferibil, suferit. (O climă ~.)2. (rar) respirabil. (Un aer mai ~.)3. acceptabil, admisibil, bunicel, convenabil, tolerabil, (fam.) pasabil. (O situație ~.)
SUPÓRTER	s.	(SPORT) susținător. (Un înfocat ~ al echipei.)
supozá	vb.	v. CREDE. PRESUPUNE. SOCOTI.
SUPOZÍȚIE	s.	1. v. ipoteză.2. v. presupunere.
súpra	prep.	v. ASUPRA. CĂTRE. ÎNSPRE. LA. SPRE.
SUPRAABUNDÉNT	adj.	ultraabundent, (livr.) pletoric.
SUPRAAGLOMERÁRE	s.	v. supraaglomerație.
SUPRAAGLOMERÁȚIE	s.	supraaglomerare.
SUPRAALIMENTÁRE	s.	supraalimentație, (rar) supranutriție.
SUPRAALIMENTÁT	adj.	(rar) suprahrănit, supra-nutrit.
SUPRAALIMENTÁȚIE	s.	v. supraalimentare.
SUPRAAPRECIÁ	vb.	a (se) supraestima, a (se) supraevalua, (rar) a (se) supraprețui, (înv.) a (se) pretinde.
SUPRAAPRECIÉRE	s.	supraestimare, supraeva-luare.
SUPRAARBITRÁ	vb.	a superarbitra.
SUPRAARBÍTRU	s.	superarbitru. (~ într-o compe-tiție.)
SUPRABUGETÁR	adj.	extrabugetar. (Prevederi ~.)
SUPRACENTRALIZÁT	adj.	supercentralizat, ultra-centralizat. (Administrație ~.)
SUPRACONDUCTIBILITÁTE	s.	(FIZ.) supracon-ducție.

SUPRACONDÚCȚIE	s.	(FIZ.) supraconductibi-litate.
SUPRACONFÓRT	s.	superconfort.
SUPRACOPÉRTĂ	s.	anvelopă. (~ unei cărți.)
SUPRACURÉNT	s.	(FIZ.) (rar) supraintensitate.
SUPRADOTÁT	adj.	superdotat. (Elevi ~ți.)
SUPRAESTIMÁ	vb.	v. supraaprecia.
SUPRAESTIMÁRE	s.	v. supraapreciere.
SUPRAEVALUÁ	vb.	v. supraaprecia.
SUPRAEVALUÁRE	s.	v. supraapreciere.
supraexcitá	vb.	v. SURESCITA.
supraexcitáre	s.	v. SURESCITARE. SURESCI-TAȚIE.
supraexcitáție	s.	v. SURESCITARE. SURESCI-TAȚIE.
SUPRAFÁȚĂ	s.	1. (MAT.) (înv.) surfață.2. (GEOM.) suprafață plană v. plan; suprafață sferică v. sferă.3. întindere, mărime. (~ unui loc.)4. v. cuprins.5. v. regiune.6. față, întindere, întins, (înv.) surfață. (Pe ~ mării, a cîmpiei.)7. v. zonă.
suprafín	adj.	v. EXTRAFIN. SUPERFIN.
suprafirésc	adj.	v. SUPRANATURAL.
SUPRAFUZIÚNE	s.	(FIZ.) supratopire.
suprahrănít	adj.	v. SUPRAALIMENTAT.
SUPRAIMPÚNERE	s.	(GEOGR., GEOL.) epigeneză.
SUPRAINDIVIDUÁL	adj.	suprapersonal.
SUPRAINDUSTRIALIZÁT	adj.	superindustrializat. (Stat ~.)
supraintensitáte	s.	v. SUPRACURENT.
SUPRALICITÁ	vb.	(înv.) a atîrdisi. (A ~ la o licitație.)
SUPRALICITÁRE	s.	v. supralicitație.
SUPRALICITÁȚIE	s.	supralicitare.
sapralumínă	s.	v. OBERLIHT.
SUPRANATURÁL	adj.	1. (rar) suprafiresc. (Un fenomen ~.)2. v. fantastic.3. imaterial, nema-terial, nepămîntean, nepămîntesc. (Element ~.)
SUPRANAȚIONÁL	adj.	transnațional. (Întreprin-dere ~.)
SUPRANÚME	s.	nume, poreclă, (livr.) cognomen, (franțuzism) sobrichet, (înv. şi reg.) sclitadă, (Olt., Munt. şi Transilv.) ponos, (înv.) porecli-tură. (I-a pus ca ~ ...)
SUPRANUMERÁR	s., adj.	1. s. adj. (înv.) supernu-merar.2. adj. supranumeric.
SUPRANUMÉRIC	adj.	v. supranumerar.
SUPRANUMÍ	vb.	a boteza, a chema, a denumi, a intitula, a numi, a porecli, a spune, a zice, (înv. şi reg.) a număra, (înv.) a grăi, a nomina, a numeni, a titlui. (Pentru vitejia lui l-au ~ „Bravul”.)
SUPRANUMÍT	adj.	denumit, intitulat, numit, poreclit, zis, (înv.) titluit. (Al. Golescu ~ Arăpilă.)
supranutrít	adj.	v. SUPRAALIMENTAT.
supranutríție	s.	v. SUPRAALIMENTARE. SUPRA-ALIMENTAȚIE.
SUPRAÓM	s.	(englezism) superman.
SUPRAOMENÉSC	adj.	suprauman. (Face eforturi ~eşti.)
SUPRAORDINÁRE	s.	(LOG.) (rar) supraordinație.
supraordináție	s.	v. SUPRAORDINARE.

SUPRAORDONÁTĂ	adj., s.	v. regentă.
SUPRAPERSONÁL	adj.	supraindividual.
SUPRAPOPULÁ	vb.	a se aglomera, a se ticsi. (Locul, regiunea s-a ~.)
SUPRAPOPULÁT	adj.	aglomerat, ticsit. (Loc, teri-toriu ~.)
suprapreţuí	vb.	v. SUPRAAPRECIA. SU-PRAESTIMA. SUPRAEVALUA.
SUPRAPROBLÉMĂ	s.	(TEATRU) supratemă, acţiune parcursivă.
SUPRAPRODÚCŢIE	s.	(CINEMA) superproducţie, (rar) superfilm.
supraprodús	s.	v. PLUSPRODUS.
SUPRAPÚNE	vb.	1. (rar) a (se) superpune. (Două figuri geometrice care se ~.)2. a coincide, a se încăleca. (Orele celor două şedinţe se ~.)
SUPRAPÚNERE	s.	(rar) superpoziţie.
SUPRAPÚS	adj.	1. (rar) superpus. (Două figuri geometrice ~.)2. încălecat. (Straturi ~.)
SUPRAPUTÉRE	s.	(POL.) superputere.
SUPRARĂCÍRE	s.	(FIZ.) subrăcire.
SUPRARĂCÍT	s.	(FIZ.) subrăcit. (Lichid ~.)
SUPRARENÍNĂ	s.	(BIOL.) adrenalină, epinefrină.
SUPRASATURÁRE	s.	suprasaturaţie. (Stare de ~.)
SUPRASATURÁŢIE	s.	v. suprasaturare.
SUPRASENSÍBIL	adj.	ultrasensibil. (Material foto ~.)
SUPRASTATÁL	adj.	superstatal. (Organizaţii ~.)
SUPRASTRÁT	s.	(LINGV.) superstrat.
SUPRATÉMĂ	s.	(TEATRU) supraproblemă, acţiune parcursivă.
SUPRATOPÍRE	s.	(FIZ.) suprafuziune.
SUPRAUMÁN	adj.	supraomenesc. (Face eforturi ~.)
SUPRAVEGHEÁ	vb.	1. v. păzi.2. a păzi, (înv. şi reg.) a griji, (pop.) a pîndi. (A ~ oile.)3. a veghea, (înv.) a surveghea. (A ~ mersul lucrărilor pe şantier.)4. a observa, a urmări. (Îi ~ toate mişcările.)5. a (se) controla. (Se ~ cînd vorbeşte.)6. v. monitorza.
supravegheá	vb.	v. ADMINISTRA. CÎRMUI. CONDUCE. GOSPODĂRI.
SUPRAVEGHÉRE	s.	1. v. păzire.2. v. pază.3. ur-mărire. (Pus sub ~.)4. observaţie. (Pacient aflat sub ~ medicală.)5. control. (Medicamentele se iau sub ~ medicală.)6. v. monitorzare.
SUPRAVEGHETÓR	s.	(astăzi rar) priveghetar, veghetar, (înv.) prevegheu, priveghi, respicient.
SUPRAVIEŢUÍ	vb.	1. a rămîne, a scăpa. (N-au ~ decît ei.)2. v. dănui.
SUPRÉM	adj.	1. v. absolut.2. ultim. (Cu un ~ efort...)
SUPREMAŢÍE	s.	1. v. autoritate.2. v. control.3. v. pre-ponderenţă.
supresiúne	s.	v. CĂDERE. DISPARIŢIE. ÎNĂBU-ŞIRE. REPRIMARE. SUPRIMARE.
SUPRIMÁ	vb.	1. v. anula.2. a elimina, a înlătura, a scoate, (Transilv. şi Bucov.) a delătura. (A ~ dulciurile din alimentaţie.)3. v. abroga.4. v. aboli.5. v. lichida.6. v. înlătura.7. a interzice, a sus-penda. (A ~ revista.)8. v. desfiinţa.9. v. omorî.
SUPRIMÁRE	s.	1. v. anulare.2. v. dispariţie.3. eli-minare, înlăturare, scoatere. (~ condimentelor din alimentaţie.)4. v. abrogare.5. v. abolire.6. v. lichidare.7. v. înlăturare.8. interzicere, suspendare. (~ apariţiei unei reviste.)9. desfi-inţare.10. (înv.) supresiun
SUPRIMÁT	adj.	1. v. anulat.2. v. abrogat.3. inter-zis, suspendat. (Gazetă ~.)4. v. omorît.
supt	adj.	v. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBIT. TRAS. USCĂŢIV.

SUPT	s.	sugere, (înv.) sugătură, suptoare, suptură. (~ul pruncilor.)
suptoáre	s.	v. SUGERE. SUPT.
suptúră	s.	v. SUGERE. SUPT.
supuitór	adj., s.	v. CONJUNCTIV. SUBJONCTIV.
supuitór	s., adj.	v. CUCERITOR. OCUPANT.
SUPÚNE	vb.	1. v. subjuga.2. a aservi, a înrobi, a robi, a subjuga, (fig.) a înfeuda, a îngenunchea. (A ~ un popor străin)3. v. ceda.4. v. preda.5. a constrînge, a forța, a obliga, a sili. (A fost ~ ani întregi la un regim sever.)6. v. conforma.7. a (se) subordona. (
supúne	vb.	v. AMANETA. ASCUNDE. BATE. BIRUI. COPLEŞI. COVÎRŞI. CUPRINDE. DOMESTICI. DOSI. IMPUNE. IPOTECA. ÎMBLÎNZI. ÎMPO-VĂRA. ÎNDOI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE. MISTUI. NĂPĂDI. PREDISPUNE. PROSTITUA. RĂSFRÎNGE. RĂZBI. RIDICA. SUFLECA. SUMETE. TRAGE.
SUPÚNERE	s.	1. v. subjugare.2. aservire, înrobire, robie, robire, subjugare, (fig.) înfeudare, înge-nunchere. (~ unui popor străin.)3. v. depen-dență.4. v. ascultare.5. v. smerenie.
supúnere	s.	v. IPOTEZĂ. PRESUPUNERE. PREZUMȚIE. PROSTITUȚIE. SUPOZIȚIE.
SUPURÁ	vb.	(MED.) a curge, a puroia, (pop.) a musti. (Rana ~.)
SUPURÁNT	adj.	(MED.) purulent, (rar) puroiat, (înv. şi reg.) puruios. (Rană ~.)
supuráre	s.	v. PURULENȚĂ. SUPURAȚIE.
SUPURÁȚIE	s.	(MED.) purulență, (rar) supurare. (~ unei plăgi.)
supús	adj.	v. ASCUNS. DOSIT.
SUPÚS	adj., s.	I. 1. adj. v. dependent.2. v. subjugat.3. v. servil.4. preaplecat.5. plecat, smerit, umil, umilit, (livr.) obsecvios, (înv.) smernic, suplecat. (O atitudine ~; o privire ~.)6. v. ascultător. II. s. cetățean. (~ al unui stat.)
supús	s.	v. ANGAJAT. SALARIAT. SLUJBAŞ.
SUPUŞÉNIE	s.	(JUR.) cetățenie, (impr.) naționalitate. (~ unei persoane.)
supuşénie	s.	v. ASCULTARE. CUMINȚENIE. DOCILITATE. SUPUNERE.
SUR	adj.	1. v. cenuşiu.2. întunecat, mohorît, sumbru, (pop.) suriu. (Haină de nuanță ~.)3. v. cărunt.4. vînăt. (Cal ~.)5. încețoşat, neclar, tulbure, (reg.) suriu. (Un văzduh ~.)
sur	adj.	v. STRĂVECHI.
surata-din-pădúre	s.	v. MAMA-PĂDURII.
**SURÁTĂ	s.	(prin Ban.) mătcuță.
surátă	s.	v. AMICĂ. PRIETENĂ.
SURCEÁ	s.	1. aşchie, surcică, țandără, (pop.) zburătură, (reg.) puzderie, sfarghie, (Transilv.) salcă, (prin vestul Transilv.) sălîngă, (Transilv.) scărîmbă, (prin Bucov.) sclepniță, (Transilv. şi Mold.) scoarță, (înv.) oțapoc. (Sare o ~ de la tăiatul lemnelor.)2.
surcél	s.	v. FUS.
surcéle	s. pl.	v. MINCIUNĂ. MINCIUNEA. MIN-CIUNICĂ. SCOVARDĂ. USCĂȚEA. USCĂȚICĂ.
SURCELÚŞĂ	s.	v. surceluță.
SURCELÚȚĂ	s.	surcelușă.
SURCÍCĂ	s.	1. v. surcea.2. (mai ales la pl.) v. vreasc.
SURD	adj.	1. (MED.) (Bucov. şi Mold.) pliurd, (prin Olt. şi Munt.) purd. (Om ~; ureche ~.)2. (FON.) afon. (Consoană ~.)3. v. înăbuşit.

surd	adj.	v. ASCUNS. CONFUZ. DIFUZ. IMPRECIS. INDEFINIT. INDIFERENT. NECLAR. NEDEFINIT. NEDESLUŞIT. NELĂMURIT. NEPĂ-SĂTOR. NEPRECIS. NESIMȚITOR. REȚINUT. TĂINUIT. VAG.
súrda	adv.	v. DEGEABA. INUTIL. ZADARNIC.
surdác	adj.	v. SURDICEL. SURDIŞOR.
surdátic	adj.	v. SURDICEL. SURDIŞOR.
SURDICÉL	adj.	surdişor, (pop.) surdac, surdatic, surduț.
SURDÍNĂ	s.	(MUZ.) (rar) pieptene. (~ la vioară.)
SURDIŞÓR	adj.	v. surdicel.
SURDITÁTE	s.	(MED.) surzeală, surzenie, (înv. şi reg.) surzie, surzime.
surdomáş	s.	v. MOLETE. VIERME DE FĂINĂ.
SURDOMUTÍSM	s.	(MED.) surdomutitate.
SURDOMUTITÁTE	s.	v. surdomutism.
surdúcă	s.	v. BULGĂRE. COCOLOŞ. MINGE.
surdúț	s.	v. SURDICEL. SURDIŞOR.
sureátcă	s.	v. ALBIŞOARĂ. OBLEȚ. SOREAN.
suréc	s.	v. VITĂ.
SURESCITÁ	vb.	(rar) a (se) supraexcita.
surescitábil	adj.	v. IRASCIBIL. IRITABIL. NERVOS. SUPĂRĂCIOS.
SURESCITABILITÁTE	s.	v. nervozitate.
SURESCITÁRE	s.	1. v. surescitație.2. v. nervozitate.
SURESCITÁT	adj.	1. v. nervos.2. exaltat. (Un om ~.)
SURESCITÁȚIE	s.	(FIZIOL.) surescitare, (rar) supraexcitare, supraexcitație.
suretí	vb.	v. ADUNA. CULEGE. RECOLTA. STRÎNGE.
sorétiu	s.	v. ADUNARE. ADUNAT. CULEGERE. CULES. RECOLTARE. RECOLTAT. RECOLTĂ. STRÎNGERE. STRÎNS.
SURF	s.	v. surfing.
surfáță	s.	v. FAȚĂ. ÎNTINDERE. ÎNTINS. SUPRA-FAȚĂ.
SÚRFING	s.	surf. (~ul se practică pe suprafața apelor întinse.)
surghiún	adj., s.	v. ALUNGAT. EXILAT. GONIT. IZGONIT. PRIBEAG. PROSCRIS. SURGHIUNIT.
SURGHIÚN	s.	1. v. exil.2. deportare.
SURGHIUNÍ	vb.	(JUR.) 1. a alunga, a exila, a goni, a izgoni, a ostraciza, a proscrie, (livr.) a relega, (înv.) a urgisi. (L-a ~ din țară.)2. v. deporta.
surghiuní	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
surghiuníe	s.	v. DEPORTARE. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.
SURGHIUNÍRE	s.	(JUR.) 1. alungare, exilare, gonire, izgonire, ostracizare, proscriere, (livr.) relegare, relegație. (~ cuiva din patria sa.)2. v. exil.3. v. deportare.
surghiunít	adj.	v. ALUNGAT. GONIT. IZGONIT.
SURGHIUNÍT	adj., s.	(JUR.) 1. adj., s. v. exilat.2. s. v. deportat.
SURGÚCI	s.	1. panaş. (~ purtat de sultan la turban.)2. (BOT.; Consolida ajacis) (reg.) bonzari (pl.), cătănioare (pl.), ciocănaşi (pl.), coconaşi (pl.), crăcuțe (pl.) gîlceavă, ocheşei (pl.), păpucei (pl.), pinten, pintenaş, tătăişi (pl.), toporaşi (pl.), ciocul-cio
surgunlîc	s.	v. DEPORTARE. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.

surí	vb.	v. ÎNCĂRUNȚI.
SURIOÁRĂ	s.	(reg.) sorurea, (Maram. şi Bucov.) soricã, (prin Maram. şi Transilv.) sorucă, (Ban.) soruică. (Am o ~ mai mică.)
surít	adj.	v. ÎNCĂRUNȚIT.
suríu	adj.	v. ÎNCEȚOŞAT. ÎNTUNECAT. MOHORÎT. NECLAR. SUMBRU. TULBURE.
SURÎDE	VB.	v. zîmbi.
surîdere	s.	v. SURÎS. ZÎMBET. ZÎMBIRE.
SURÎS	s.	v. zîmbet.
SURÎZĂTÓR	adj.	v. zîmbitor.
surîzătór	adj.	v. FAVORABIL. PRIELNIC. PROPICE.
surîzînd	adj.	v. SURÎZĂTOR. ZÎMBITOR.
SURJÉCȚIE	s.	(MAT.) funcție surjectivă.
surlár	s.	v. SURLAŞ.
SURLÁŞ	s.	(înv.) sîrmaci, surlar.
súrlă	s.	v. BOT. RÎT.
súrmă	s.	v. ANTIMONIU. STIBIU.
SURMENÁJ	s.	v. extenuare.
SURMENÁRE	s.	v. extenuare.
surmontá	vb.	v. BIRUI. DEPĂŞI. ÎNFRÎNGE. ÎNVINGE. RĂZBI.
surnaturál	adj.	v. FABULOS. FANTASTIC. LE-GENDAR. MIRACULOS. MITIC. SUPRANA-TURAL.
SUROGÁT	s.	erzaț. (~ de cafea.)
SURPÁ	vb.	1. v. dărîma.2. v. prăbuşi.3. a se prăbuşi, (pop.) a se ponorî. (S-a ~ un mal.)
surpá	vb.	v. ABROGA. ANULA. BOŞOROGI. DESFIINȚA. DETRONA. INFIRMA. INVALIDA. MAZILI. SUBMINA. SUPRIMA.
SURPÁRE	s.	l. v. prăbuşire.2. prăbuşire, scufundare. (~ pămîntului.)3. (GEOL.) surpătură. (S-a produs o ~ de
surpáre	s.	v. DĂRĂPĂNĂTURĂ. DĂRÎMĂTURĂ. DETRONARE. HERNIE. MAZILIRE. MAZILIT. NĂRUITURĂ. PARAGINĂ. PRĂBUŞITURĂ. RUINĂ. SURPĂTURĂ.
SURPÁT	adj.	1. v. dărîmat.2. prăbuşit, (pop.) ponorît. (Teren ~.)3. prăbuşit, prăvălit, răstur-nat, (înv.) povîrnit. (Un mal ~.)
surpát	adj., s.	v. BOŞOROG.
SURPÁT	s.	v. prăbuşire.
SURPĂTÚRĂ	s.	1. v. ruină.2. v. surpare.3. scu-fundătură, (rar) scufundiş. (~ produsă în urma unui cutremur.)4. (înv. şi reg.) ponorîtură. (O ~ a malului.)
surpătúră	s.	v. HERNIE. PONOR. RÎPĂ. VĂGĂUNĂ.
SURPLÚS	s.	excedent, plus, prisos, prisosință, (reg.) radăş, (înv.) prisoseală, prisosire, prisosit, prisosítură, rămas. (Un ~ de produse.)
SURPRÍNDE	vb.	1. a găsi. (Moartea l-a ~ în somn.)2. a prinde, (înv. şi reg.) a pripi, (Mold., Transilv. şi Ban.) a zăpsi. (L-a ~ asupra faptului)3. a ajunge, a apuca, a prinde. (Ploaia i-a ~ în cîmp.)4. v. uimi.5. v. epata.6. v.
surprínde	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. DESCOPERI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
SURPRÍNDERE	s.	1. v. uimire.2. consternare, perplexitate, stupefacție, stupoare, surpriză, uimire, uluială, uluire, (rar) consternație. (A avut un moment de adevărată ~.)
surpríndere	s.	v. SURPRIZĂ.

SURPRÍNS	adj.	v. crucit.
SURPRINZĂTÓR	adj.	1. v. uimitor.2. v. epatant.3. frapant, izbitor, şocant, uimitor, (livr.) sesizant. (O asemănare ~oare.)4. v. neaşteptat.
SURPRÍZĂ	s.	1. v. uimire.2. (înv.) surprindere. (~ele călătoriei.)3. v. cadou.
SÚRSĂ	s.	1. v. izvor.2. obîrşie, origine, (livr.) sorginte, (înv.) izvod, (fig.) izvor. (Să mergem la ~ acestor efecte.)3. v. origine.4. informaţie, izvor. (Studiu bazat pe ~ bogate.)
súrsă	s.	v. IZVOR. OBÎRŞIE.
SURTÚC	s.	1. veston. (Un ~ de postav gros.)2. lai-băr, mintean, (reg.) lăibărac, (prin Mold.) baibarac, (Transilv., Ban. şi Mold.) căput (~ purtat de ţărani.)
surtucár	s.	v. ORĂŞEAN. TÎRGOVEŢ.
SURTUCÁŞ	s.	v. surtucel.
SURTUCÉL	s.	surtucaş.
surucluí	vb.	v. APELA. CERE. RECURGE. SOLI-CITA.
surugiésc	adj.	v. BIRJĂRESC.
surugiéşte	adv.	v. BIRJĂREŞTE.
SURUGÍU	s.	v. birjar.
surugíul	s.	art. v. VIZITIUL.
surveghеá	vb.	v. SUPRAVEGHEA. VEGHEA.
SURVENÍ	vb.	1. v. întîmpla.2. v. produce.3. a se întîmpla, a se produce, a veni. (Seismul a ~ pe neaşteptate.)
SURZEÁLĂ	s.	v. surditate.
SURZÉNIE	s.	v. surditate.
SURZÍ	vb.	(MED.) a asurzi. (A ~ de tot.)
surzíe	s.	v. SURDITATE. SURZEALĂ. SURZENIE.
surzíme	s.	v. SURDITATE. SURZEALĂ. SUR-ZENIE.
surzuí	vb.	v. ACHIZIŢIONA. CUMPĂRA. LUA. PROCURA. TÎRGUI.
SUS	adv.	deasupra. (Se vede ~.)
SUSÁI	s.	(BOT.) 1. (Sonchus) (reg.) castravan, lăptucă, susăiţă, tîlhărea, iarba-iepurelui, pălă-midă-grasă.2. susai-de-pădure v. susai-pădureţ; susai-pădureţ (Lactuca muralis) = susai-de-pădure, (reg.) crestăţea, tîlhărea, susai-sălbatic.
susái	s.	v. GRÎNAR. HAMBAR. PĂTUL. TÎLHĂREA.
susai-de-múnte	s.	v. TÎLHĂREA.
susai-de-pădúre	s.	v. TÎLHĂREA.
susai-păduréţ	s.	v. TÎLHĂREA.
susai-sălbátic	s.	v. SUSAI-DE-PĂDURE. SU-SAI-PĂDUREŢ. TÎLHĂREA.
SUS-AMINTÍT	adj.	sus-citat, sus-menţionat, sus-nu-mit, sus-pomenit, (înv.) prezis.
SUSÁN	s.	1. (BOT.; Sesamum indicum) (rar) sesam.2. (pop.) simit. (A mîncat un ~.)
susăíţă	s.	v. SUSAI.
SUSCEPTÍBIL	adj.	I. 1. v. supărăcios.2. sensibil, (ir.) sensibilos. (De ce eşti atît de ~?) II. 1. v. apt.2. v. pasibil.
SUSCEPTIBILITÁTE	s.	1. sensibilitate. (Este de o ~ bolnăvicioasă.)2. (FIZ.) susceptivitate. (~ magnetică.)
SUSCEPTIVITÁTE	s.	v. susceptibilitate.
SUSCITÁ	vb.	a deştepta, a produce, a provoca, a solicita, a stîrni, a trezi. (Cartea ~ mare interes.)
SUS-CITÁT	adj.	sus-amintit, sus-menţionat, sus-nu-mit, sus-pomenit, (înv.) prezis.
susiorí	vb.	v. LĂSTĂRI.

SUS-MENȚIONÁT	adj.	sus-amintit, sus-citat, sus-nu-mit, sus-pomenit, (înv.) prezis.
SUS-NUMÍT	adj.	sus-amintit, sus-citat, sus-men-ţionat, sus-pomenit, (înv.) prezis.
SUSPÉCT	adj.	1. dubios, (astăzi rar) problematic. (O persoană ~.)2. v. interlop.3. v. dubios.4. du-bios, veros. (Afaceri, speculaţii ~.)
SUSPECTÁ	vb.	a bănui, (înv. şi pop.) a prepune, (înv.) a suspiciona, (A ~ pe cineva de ceva reprobabil.)
SUSPECTÁRE	s.	bănuire.
SUSPECTÁT	adj.	bănuit, (înv. şi pop.) prepus. (Persoană ~.)
SUSPENDÁ	vb.	I. v. agăța. II. 1. v. înceta.2. a între-rupe. (Au ~ cursurile pe cîteva zile.)3. v. suprima.
SUSPENDÁRE	s.	I. v. agățare. II. 1. v. întrerupere.2. întrerupere. (~ şedinţei pentru două ore.)3. v. suprimare.
SUSPENDÁT	adj.	I. v. agățat. II. v. suprimat.
SUSPÉNSIE	s.	pauză. (Momente de ~.)
suspicioná	vb.	v. BĂNUI. SUSPECTA.
SUSPICIÓS	adj.	v. bănuitor.
SUSPICIÚNE	s.	bănuială, neîncredere, (livr.) circumspecție, incredulitate, (pop.) prepus, (prin Mold.) bănat, (prin Ban.) bedă, (înv.) prepunere. (O atitudine de continuă ~.)
SUSPÍN	s.	v. oftat.
suspín	s.	v. ASTMĂ.
SUSPINÁ	vb.	v. ofta.
SUSPINÁRE	s.	v. oftat.
SUSPINÁT	s.	v. oftat.
suspinător	s.	v. ADORATOR.
SUS-POMENÍT	adj.	v. sus-amintit.
sustrácție	s.	v. FURT. SUSTRAGERE.
SUSTRÁGE	vb.	1. v. delapida.2. v. fura.3. a fura, a-şi însuşi, (fam.) a şterpeli, (arg.) a furgăsi, a furlua. (A ~ un bun străin.)4. a se eschiva, a fugi, a scăpa, (rar) a se strecura, (franțuzism) a se refuza, (înv. şi reg.) a şovăi, (fam.) a se fofila. (Nu se mai po
sustrége	vb.	v. SCĂDEA.
SUSTRÁGERE	s.	1. v. delapidare.2. v. furt.3. v. es-chivare.
sustrágere	s.	v. SCĂDERE.
SUSTRÁS	adj.	defraudat, delapidat. (Sumă ~.)
SUSȚINĂTÓR	adj., s.	1. adj. sprijinitor, (livr.) portant. (Stîlpi ~.)2. s. v. adept.3. s. v. suporter.4. s. v. apărător.5. s. (rar) întreținător. (~ de familie.)
SUSȚÍNE	vb.	1. a (se) propti, a (se) rezema, a (se) sprijini, (reg.) a (se) popri, a (se) prijini. (Un stîlp ~ poarta.)2. a purta, a sprijini, a ține. (Vom merge cît ne-or ~ picioarele.)3. v. ajuta.4. v. întreține.5. a ajuta, a servi, a sluji, a sprijini. (A ~ cauza
susține	vb.	v. ÎNFRUNTA.
SUSȚÍNERE	s.	1. proptire, rezemare, sprijinire. (~ unei construcții cu stîlpi.)2. v. proptea.3. v. ocro-tire.4. v. întreținere.5. servire, sprijinire. (~ cauzei revoluției.)6. v. pledare.7. sprijinire. (~ propunerii cuiva.)8. ducere, purtare. (~ unei campanii de presă
SUSȚINÚT	adj.	1. v. ajutat.2. v. perseverent.3. continuu, neîntrerupt, statornic, (înv.) nepre-getat, nepregetător. (O preocupare ~.)4. activ, viu. (O campanie ~.)
SÚSUR	s.	1. v. clipocit.2. v. foşnet.3. v. murmur.
SUSURÁ	vb.	1. v. clipoci.2. v. foşni.

SUSURÁRE	s.	1. v. clipocit.2. v. foşnet.
SUSURĂTÓR	adj.	1. murmurător, şopotitor, (înv.) murmuitor. (Ape ~ oare.)2. v. foşnitor.
súşă	s.	v. COTOR. MATCĂ.
sutamétru	s.	v. CENTIMETRU.
SUTÁNĂ	s.	v. anteriu.
sutár	s.	v. SUTĂ.
SUTÁŞ	s.	(IST., MIL.) 1. v. centurion.2. hotnog, iuzbaşă, sotnic. (~ul comanda în Moldova o sută de ostaşi.)
SÚTĂ	s.	(fam.) sutar. (Împrumută-mă cu o ~.)
sútă	s.	v. SECOL. VEAC.
SUTÍME	s.	v. procent.
SUVÉICĂ	s.	(TEXT.) navetă, (pop.) suvelniță. (~ la războiul de țesut.)
suvélniță	s.	v. NAVETĂ. SUVEICĂ.
suvenír	s.	v. ADUCERE-AMINTE. AMINTIRE.
SUVERÁN	adj., s.	1. adj. v. absolut.2. adj. absolut, total. (Un dispreț ~.)3. adj. v. independent.4. s. v. rege.5. s. v. domnitor.6. s. suveranul pontif v. papă.
SUVERÁNĂ	s.	v. regină.
SUVERANÍTÁTE	s.	v. independență.
suverián	s.	v. LIRĂ STERLINĂ.
svărdáică	s.	v. VIRDARE.
svéter	s.	v. JERSEU. PULOVER.
svez	s.	v. SUEDEZ.
syrinx	s.	v. NAI.
ŞA	s.	I. (GEOGR.) curmătură, (reg.) deşilătură. II. v. clitelum.
şa	s.	v. GREABĂN. SAMAR. SPATE. SPINARE.
ŞÁBĂR	s.	v. răzuitor.
ŞABLÓN	s.	model, tipar. (~ de zugrăvit.)
şablón	s.	v. CLIŞEU. LOC COMUN.
ŞABLONÁ	vb.	a şabloniza. (A ~ o piesă.)
ŞABLONÁRD	adj.	v. banal.
ŞABLONIZÁ	vb.	v. şablona.
ŞABRÁCĂ	s.	cioltar, valtrap, (pop.) țol, (reg.) harşa, ibîncă, japiu, pocladă, pocrovăț, (înv.) abai. (~ se pune sub şaua calului.)
şadîrván	s.	v. ARTEZIANĂ. FÎNTÎNĂ (ARTE-ZIANĂ). FÎNTÎNĂ (ŢÎŞNITOARE). HAVUZ.
şaf	s.	v. BÎRNĂ. CIUBĂR. GRINDĂ. HÎRDĂU. STÎLP.
şaflíc	s.	v. CĂLDARE. GĂLEATĂ.
şágă	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZ-DRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
ŞAH	s.	I. (POL.) şahinşah. (~ul Iranului.) II. (înv.) şatrange, (franțuzism înv.) eşec. (Jocul de ~.)
şah	s.	v. PADIŞAH. SULTAN.
ŞAHINŞÁH	s.	v. şah.
ŞAHÍST	adj.	v. şahistic.
ŞAHÍSTIC	adj.	şahist. (Festival ~.)
şahmaránd	s.	v. BROCART.
şaht	s.	v. PUŢ.

ŞÁIBĂ	s.	v. rondelă.
şáibă	s.	v. SEMN. ŢINTĂ.
şáică	s.	v. GAMELĂ. ŞLEP.
şaitău	s.	v. BURGHIU. CANEA. CEP. CRIC. MACARA. MENGHINĂ. PRESĂ. SFREDEL. TEASC. VINCI. VÎRTEJ.
şal	s.	v. FULAR.
şaláng	s.	v. CANAF. CIUCURE.
ŞALĂIÁŞ	s.	(IHT.) (reg.) şalîor.
ŞALĂU	s.	(IHT.) 1. (Stizostedion lucioperca) (reg.) guran, smuge, suduc, (Mold.) sudac.2. şalău-de-mare. (Morone labrax) = lavrac, lup-de-mare.
şaldáie	s.	v. LOSTRIŢĂ.
ŞÁLE	s. pl.	(ANAT.) 1. (pop.) rărunchi, (reg.) şaucă. (Regiunea ~.)2. v. mijloc.
şalîór	s.	v. ŞALĂIAŞ.
şálmă	s.	v. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. PĂCĂ-LEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
ŞÁLTĂR	s.	v. întrerupător.
ŞALUPÁR	s.	(MAR.) (rar) şalupist.
şalupíst	s.	v. ŞALUPAR.
şalvaragíu	s.	v. TURC.
ŞALVIE-ÁLBĂ	s.	(BOT.; Lavatera thuringiaca) (reg.) ghilie, nalbă, rujă-de-deal, rujă-floare-mare.
şalvír	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
şam	s.	v. DAMASC.
şamán	s.	v. VRĂJITOR.
ŞAMOTÁR	s.	v. şamotier.
ŞAMOTIÉR	s.	şamotar, şamotor.
ŞAMOTÓR	s.	v. şamotier.
ŞAN	s.	calapod. (~ pentru cizme.)
ŞANDRAMÁ	s.	v. maghernіţă.
ŞANFRENÁ	vb.	(TEHN.) a teşi.
ŞANFRENÁRE	s.	(TEHN.) teşire.
şanjá	vb.	v. METAMORFOZA. MODIFICA. PREFA-CE. PRESCHIMBA. SCHIMBA. TRANSFORMA.
ŞÁNSĂ	s.	1. v. noroc.2. posibilitate, sorţi (pl.). (Are ~e de reuşită?)
şantá	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
ŞANTAGÍST	s.	(rar) şantajor.
şantajór	s.	v. ŞANTAGIST.
şantalíu	adj.	v. ŞCHIOP.
ŞANTIÉR	s.	bina.
ŞANŢ	s.	1. (prin Mold. şi Bucov.) hindichi.(A săpa un ~.)2. v. tranşee.
şanţ	s.	v. BAZACONIE. BIZARERIE. BÎZDÎGANIE. CIUDĂŢENIE. CURIOZITATE. DRĂCIE. DRĂCO-VENIE. MINUNĂŢIE. NĂSTRUŞNICIE. NĂZDRĂ-VĂNIE. POZNĂ.
ŞÁPCĂ	s.	chipiu. (~ de ceferist.)
şápcă	s.	v. CĂCIULĂ.
ŞAPIROGRÁF	s.	(TIPOGR.) hectograf.

ŞÁPTE	s.	1. (reg.) şeptar. (A luat un ~ la fizică.)2. şeptar, (reg.) şeptacă, (fam.) şeptic. (Un ~ de treflă.)
şar	adj.	v. BĂLŢAT. PĂTAT. PESTRIŢ. TĂRCAT.
şar	s.	v. ANHIDRIDĂ ARSENIOASĂ. ARSENIC. CULOARE. DUNGĂ. LINIE. REALGAR. RÎND. ŞIR. ŞIRAG. TRIOXID DE ARSEN. VARGĂ. VOPSEA.
şarabână	s.	v. HARABA.
şarádă	s.	v. ENIGMĂ. MISTER. SECRET. TAINĂ.
şarampói	s.	v. BÎRNĂ. DÎRĂ. GRINDĂ. LEAŢ. PAR. PARMAC, STÎLP. ŞIPCĂ. URMĂ.
şarán	s.	v. CRAP.
şaránţ	s.	v. BÎRNĂ. GRINDĂ. PAR. PARMAC. STÎLP.
şarc	s.	v. BALAMA. ŞARNIERĂ.
ŞARÉTĂ	s.	cabrioletă, (rar) tilburi. (~ a unei ferme.)
ŞARG	adj.	gălbui. (Cal ~.)
şárgă	s.	v. DUNGĂ. LINIE. PATĂ. VARGĂ.
ŞARLATÁN	s.	1. v. escroc.2. v. impostor.
ŞARLATÁNCĂ	s.	escroacă, pungăşoaică, şnapancă. (E o ~ notorie.)
şarlataneríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IM-POSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUN-GĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞME-CHERIE.
ŞARLATANÉSC	adj.	v. hoţesc.
ŞARLATANÍE	s.	v. escrocherie.
şarlatanísm	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATÁNIE. ŞME-CHERIE.
şárlă	s.	v. COTARLĂ. GLOABĂ. JAVRĂ. JIGODIE. MÎRŢOAGĂ. POTAIE.
şarm	s.	v. DRĂGĂLĂŞENIE. FARMEC. GRAŢIE.
şarmánt	adj.	v. CAPTIVANT. CUCERITOR. DES-FĂTĂTOR. FASCINANT. FERMECĂTOR. ÎNCÎN-TĂTOR. RĂPITOR. SEDUCĂTOR.
ŞARNIÉRĂ	s.	balama, (pop.) ţîţînă, (Transilv. şi Maram.) pipă, (prin Ban. şi sud-vestul Transilv.) şarc. (~ la uşă.)
ŞÁRPE	s.	1. (ZOOL.) ofidian, (reg.) gîndac, peşte, (înv.) zmeu.2. (ZOOL.) şarpe-cu-clopoţei (Cro-talus horridus) = crotal, (înv.) şarpe-sunător; şarpe-cu-ochelari (Naja naja) = cobră, (rar) naja.3. (ENTOM.) şarpe-orb (Iulus terrestris) = iulus.4. (ASTRON.; art.) (
şárpe	s.	v. BALAUR. MEMBRU. PENIS. SERPEN-TINĂ. ŢIPAR.
şarpe-ciónt	s.	v. NĂPÎRCĂ. VIPERĂ.
şarpe-ciúng	s.	v. NĂPÎRCĂ. VIPERĂ.
şarpe-de-stíclă	s.	v. NĂPÎRCĂ.
şarpe-scúrt	s.	v. NĂPÎRCĂ. VIPERĂ.
şarpe-sunătór	s.	v. CROTAL. ŞARPE-CU-CLO-POŢEI.
şarpe-veninát	s.	v. NĂPÎRCĂ. VIPERĂ.
şárpie	s.	v. SCAMĂ.
şarponél	s.	v. SĂNIŞOARĂ.
ŞART	interj.	pleosc. (~!, i-a tras o palmă.)
şart	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. CLAUZĂ. COM-BINAŢIE. CONDIŢIE. CONTRACT. CONVENŢIE. DATINĂ. DISPOZIŢIE. FEL. HOTĂRÎRE. ÎNŢE-LEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. OBICEI. ORDIN. PACT. PORUNCĂ. PREVEDERE. PUNCT. REGULĂ. RÎNDUIALĂ. ROST. SOCO-TEALĂ. STIPULARE. STIPULAT

șáse	interj.	v. ATENȚIE.
ȘÁSE	s.	șesar. (Un ~ de treflă.)
șaseluníe	s.	v. SEMESTRU.
ȘASÍU	s.	(TEHN.) ramă. (~ de vehicul.)
șaș	s.	v. VULTUR.
șașmá	s.	v. NĂPASTĂ. PROSTOVOL.
ȘATÉN	adj.	castaniu. (Păr ~.)
șatránge	s.	v. ȘAH.
ȘÁTRĂ	s.	așezare, sălaș. (~ de țigani.)
șátră	s.	v. CORT. PRISPĂ.
șáucă	s.	v. CRUPĂ. SAPĂ. ȘALE.
șăgáci	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAȘ. VESEL.
șăgálnic	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAȘ. VESEL.
șăgîrt	s.	v. UCENIC.
șăinălí	vb.	v. CĂI. CĂINA. COMPĂTIMI. DEPLÎNGE. PLÎNGE. POCĂI. REGRETA.
șălbocár	s.	v. PAZĂ. SANTINELĂ. STRAJĂ. VEGHE.
șăleán	adj.	v. BĂLȚAT. PĂTAT. PESTRIȚ. TĂRCAT.
șălviríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOȚIE. IMPOS-TURĂ. ÎNȘELĂCIUNE. ÎNȘELĂTORIE. PUNGĂ-ȘEALĂ. PUNGĂȘIE. ȘARLATANIE. ȘMECHERIE.
șăncălăníe	s.	v. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUȘIE. GLUMĂ. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ.
șăncălét	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAȘ. VESEL.
șăncălíe	s.	v. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUȘIE. GLUMĂ. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ. ȘTRENGĂ-
șăncălós	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAȘ. VESEL.
ȘĂNȚIȘÓR	s.	v. șănțuleț.
șănțúc	s.	v. ȘĂNȚIȘOR. ȘĂNȚULEȚ.
ȘĂNȚULÉȚ	s.	șănțișor, (rar) șănțuc, șănțușor, (înv.) șănțuț.
șănțușór	s.	v. ȘANȚIȘOR. ȘANȚULEȚ.
șănțúț	s.	v. ȘĂNȚIȘOR. ȘĂNȚULEȚ.
șăruí	vb.	RĂRIȚA.
ȘĂTRÁR	s.	corturar, țigan nomad, (rar) șătraș.
șătráș	s.	v. CORTURAR. ȘĂTRAR. ȚIGAN NOMAD.
șcătúică	s.	v. CASETĂ. CUTIOARĂ. CUTIUȚĂ.
șcătúlă	s.	v. CASETĂ. CUTIE. CUTIOARA. CUTIUȚĂ.
șcheau	s.	v. SLAV. SLAVON.
ȘCHIOP	adj.	v. șontîcăit.
șchiop	s.	v. PIETIN.
șchiopá	vb.	v. ȘCHIOPĂTA.
șchiopát	adj.	v. ȘCHIOP.
ȘCHIOPĂTÁ	vb.	v. șontîcăi.
ȘCHIOPĂTÁRE	s.	(rar) șchiopătătură, șchiopătură, (fam.) șovîlcăială, șovîlcăit. (~ calului.)
ȘCHIOPĂTÁT	adj.	(pop.) șoldiu, (fam.) șontîcăit, șovîlcăit. (Mers ~.)
șchiopătătúră	s.	v. ȘCHIOPĂTARE.
șchiopătór	adj.	v. ȘCHIOP.

șchiopătúră	s.	v. ȘCHIOPĂTARE.
șchiopîrc	interj.	v. ȘONTÎC. ȘOVÎLC.
șchiopîrcá	vb.	v. ȘCHIOPĂTA.
șchiopîrnóg	adj.	v. ȘCHIOP.
ȘCOÁLĂ	s.	1. învățătură, studiu. (A plecat la ~.)2. (PED.) școală elementară v. școală primară; școală primară = școală elementară; școală secundară v. liceu.3. (POL.) școală societară v. fourierism.
școálă	s.	v. INTRIGĂ. MAȘINAȚIE. PEPINIERĂ. UNELTIRE.
ȘCOLÁR	adj., s.	1. adj. școlăresc. (Viața ~.)2. adj. (înv.) scolastic, scolasticesc. (Sfîrșitul anului ~.)3. adj. didactic. (Programă ~.)4. s. elev.
școlár	s.	v. DISCIPOL. ELEV. ÎNVĂȚĂCEL. UCENIC.
ȘCOLARITÁTE	s.	(rar) școlărie. (În vremea ~ății.)
ȘCOLARIZÁ	vb.	(reg.) a școlări. (A ~ toți copiii de vîrstă școlară.)
ȘCOLĂRÉSC	adj.	școlar. (Viața ~.)
ȘCOLĂRÉȘTE	adv.	(înv.) scolasticește. (Merge îmbrăcată ~.)
școlărét	s.	v. ȘCOLĂRIME.
școlărí	vb.	v. ȘCOLARIZA.
școlăríe	s.	v. ȘCOLARITATE.
ȘCOLĂRÍME	S.	(rar) școlăret. (Întreaga ~.)
ȘCOLĂRÍȚĂ	s.	elevă.
școlériu	s.	v. DASCĂL. ÎNVĂȚĂTOR.
școlí	vb.	v. INSTRUI. ÎNVĂȚA.
școlít	adj.	v. CITIT. CULT. CULTIVAT. EDUCAT. INSTRUIT. ÎNVĂȚAT.
șcort	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCOR-DIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVER-GENȚĂ. GÎLCEAVĂ. INTRIGĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. MAȘINAȚIE. NEÎNȚELEGERE. UNELTI-RE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
ședatór	s.	v. MONITOR.
ȘEDEÁ	vb.	1. a sta. (~ pe o bancă.)2. v. așeza.3. v. poposi.4. v. locui.5. v. veni.6. v. sta.
ȘEDÉRE	s.	1. v. stat.2. v. oprire.3. v. locuire.
ședére	s.	v. ADĂPOST. ADUNARE. AȘEZARE. CASĂ. CATISMĂ. CĂMIN. DEMNITATE. DOMICILIU. INACTIVITATE. INACȚIUNE. INERȚIE. ÎNTRU-NIRE. LOCUINȚĂ. NEACTIVITATE. PASIVITATE. POZIȚIE. RANG. REȘEDINȚĂ. REUNIUNE. SĂLAȘ. SEDIU. ȘEDINȚĂ.
ȘEDÍNȚĂ	s.	(înv.) sesie, ședere, șezătură, (franțu-zism înv.) seanță. (O ~ de lucru.)
ȘEF	s.	1. v. superior.2. v. conducător.3. v. con-ducător.4. (MUZ.) șef de orchestră = dirijor.5. (MIL.) cap, căpetenie, comandant, conducător, mai-mare, (înv. și reg.) tist, (Transilv.) birău, (înv.) călăuz, căpitan, comandir, nacealnic, povățuitor, proprietar,
ȘEFÍE	s.	1. v. conducere.2. (MIL.) comandă, condu-cere, (înv.) povață, povățuire. (Unitatea militară se află sub ~ lui.)
șéged	s.	v. CALFĂ.
șeitán	s.	v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
șeitălétiu	s.	v. PLIMBARE. PROMENADĂ.
șeitălí	vb.	v. PLIMBA.
ȘELÁR	s.	(reg.) șoronar. (E ~ de profesie.)

şelămînt	s.	v. HARNAŞAMENT.
ŞELF	s.	(GEOGR., GEOL.) platformă continentală.
şelteáţă	s.	v. TÎRTIŢĂ.
ŞEMINÉU	s.	v. cămin.
şeptácă	s.	v. ŞAPTE. ŞEPTAR.
ŞEPTÁR	s.	şapte, (reg.) şeptacă, (fam.) şeptic. (Un ~ de treflă.)
şeptár	s.	v. ŞAPTE.
şeptíc	s.	v. ŞAPTE. ŞEPTAR.
ŞERB	s.	v. iobag.
şerb	s.	v. ASERVIT. ROB. SCLAV. SUBJUGAT.
şerbél	s.	v. OALĂ DE NOAPTE.
şerbeléu	s.	v. OALĂ DE NOAPTE.
ŞERBÍ	vb.	v. iobăgi.
şerbí	vb.	v. CONSACRA. DĂRUI. DEDICA. DESTINA. DEVOTA. HĂRĂZI. ÎNCHINA.
ŞERBÍE	s.	v. iobăgie.
şerbíe	s.	v. CAPTIVITATE. ROBIE. SCLAVIE.
şercán	s.	v. ZMEU.
şergát	adj.	v. BĂLŢAT. DUNGAT. TĂRCAT. VĂRGAT.
şerguiát	adj.	v. BĂLŢAT. PĂTAT. PESTRIŢ. TĂR-CAT.
şerín	s.	v. MÎRZAC.
şerlái	s.	v. CINSTEŢ. IARBA-SFÎNTULUI-IOAN. JALE. JALEŞ. POJARNIŢĂ. SALBIE. SALVIE. SĂLVIE DE ETIOPIA. SUNĂTOARE.
ŞERPÁR	s.	v. chimir.
şerpár	s.	v. ŢIPAR.
şerpáriţă	s.	v. AMĂREALĂ. MAMA-PĂDURII. RĂCULEŢ. ŞOALDINĂ.
şerpéncă	s.	v. CRATIŢĂ.
şerpét	s.	v. GĂLBINARE.
ŞERPIŞÓR	s.	(ZOOL.) şerpuleţ, şerpurel.
şerpînţă	s.	v. AMĂREALĂ. GENŢIANĂ. GHIN-ŢURĂ. ŞOALDINĂ.
ŞERPOÁICĂ	s.	(reg.) şerpoaie.
şerpoáie	s.	v. ŞERPOAICĂ.
şerpuínd	adj.	v. COTIT. ÎNTORTOCHEAT. SINUOS. SUCIT. ŞERPUIT. ŞERPUITOR.
ŞERPUÍRE	s.	v. cotitură.
ŞERPUÍT	adj.	v. cotit.
ŞERPUITÓR	adj.	v. cotit.
ŞERPUITÚRĂ	s.	1. v. cotitură.2. v. meandru.
ŞERPULÉŢ	s.	v. şerpişor.
ŞERPURÉL	s.	v. şerpişor.
şerteáţă	s.	v. COCCIS.
ŞERUÍ	vb.	v. descărna.
ŞERUÍRE	s.	v. descărnare.
ŞERVÉT	s.	1. (Transilv. şi Ban.) salvetă. (~ de masă.)2. v. prosop.
şervét	s.	v. MARAMĂ. NĂFRAMĂ.

ŞERVEŢÉL	s.	(franţuzism înv.) servietă. (Acoperă dulceaţa cu un ~.)
şes	s.	v. PLATOU. PODIŞ.
ŞES	s., adj.	1. s. v. cîmpie.2. adj. v. drept.3. adj. întins, neted, plan. (Un platou ~.)
ŞESÁR	s.	şase. (Un ~ de treflă.)
şesós	adj.	v. DREPT. NETED. PLAN. PLAT. ŞES.
şest	interj.	v. ATENŢIE.
şéstină	s.	v. PLATOU. PODIŞ.
ŞEVALÉT	s.	(PICT.) căluş.
ŞEVERUÍRE	s.	(TEHN,) răzuire.
şezământ	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂ-MIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. OPRIRE. POPAS. REŞEDINŢĂ. SĂLAŞ. SEDIMENT. SEDIU. ŞE-DERE.
ŞEZĂTOÁRE	s.	1. clacă, (reg.) furcărie, (Transilv.) habă, habără, (prin Munt.) sideancă. (~ făcută la ţară, în nopţile de iarnă.)2. întrunire, reuniune. (~ literară.)
şezătór	adj.	v. SEDENTAR.
şezătúră	s.	v. ŞEDINŢĂ.
şezău	s.	v. FOTOLIU. JEŢ.
ŞEZÚT	s.	(ANAT.) dos, fund, popou, (rar) posterior, (pop.) cur, (fam.) popsi, (eufemistic) pardon.
şezút	s.	v. ADĂPOST. AŞEZARE. CASĂ. CĂMIN. DOMICILIU. LOCUINŢĂ. SĂLAŞ.
şfac	s.	v. LAŢ.
şfárcă	s.	v. TOBĂ.
şfébelă	s.	v. CHIBRIT.
şfei	s.	v. BOARCĂ. BOARŢĂ.
ŞFICHI	s.	sfîrc, pleasnă, (reg.) plesnitoare, şugar. (~ de bici.)
şfichi	s.	v. IRONIE. PERSIFLARE. ZEFLEMEA.
ŞFICHIUÍ	vb.	1. a biciui, (reg.) a sfîrcîi, a zbiciui, a zbiciula, (înv.) a smicura. (~ caii.) *2. (fig.) a atinge, a împunge, a înţepa, a pişca. (Îl ~ cu vorba.)
şfichiuí	vb.	v. IRONIZA. PERSIFLA. ZEFLEMISI.
ŞFICHIUÍRE	s.	biciuire, şfichiuitură, (rar) biciuială. (~ cailor.)
şfichiuíre	s.	v. IRONIZARE. PERSIFLARE. ZEFLE-MISIRE.
şfichiuitór	adj.	v. SARCASTIC. SATIRIC.
ŞFICHIUITÚRĂ	s.	biciuire, şfichiuire, (rar) biciuială. (~ cailor.)
şfichiuitúră	s.	v. IRONIE. PERSIFLARE. ZEFLE-MEA.
ŞI	conj., adv.	1. conj. (coordonator copulativ) (înv.) i. (E tînăr ~ frumos.)2. conj. (completiv) de, să. (Stai ~ mă aşteaptă.)3. conj. (adversativ şi restrictiv) că. (Să care bărbatul cu carul şi femeia cu poala, ~ tot se isprăveşte.)4. adv. (înv. şi reg.) încă. (După
şiárchin	s.	v. PEPENE.
şíbă	s.	v. CRĂCULIŢĂ. CRĂCUŞOARĂ. CRĂCUŢĂ. CRENGUŢĂ. GĂTEJ. RĂMUREA. RĂMURICĂ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂTURĂ. VREASC.
şibióg	s.	v. NOPTICOASĂ.
şic	adj.	v. ALES. DISTINS. ELEGANT. FIN. RAFINAT. SELECT. STILAT. SUBTIL.
şic	s.	v. BUN-GUST. DISTINCŢIE. ELEGANŢĂ. FLUTURAŞ. FLUTURE. PAIETĂ. POLEIALĂ. RAFINAMENT. STANIOL.
ŞICANÁ	vb.	a sîcîi, (rar) a străgăni, (înv.) a molesta. (Îl ~ cu tot felul de mărunţişuri.)

ŞICANATÓR	adj., s.	cîrcotaş, (rar) procesiv, (pop.) cîrtitor, gîlcevitor, (Mold. şi Bucov.) cîrciogar. (Om ~.)
ŞICÁNĂ	s.	1. (rar) străgăneală, străgănire. (Lasă-te de ~e!)2. dificultate, greutate, neajuns. (Îi face tot felul de
ŞIF	s.	(TIPOGR.) galion. (Pe ~ se aşază zaţul.)
ŞIFÓN	s.	(TEXT.) madipolon.
şifón	s.	v. DULAP. GARDEROB. ŞIFONIER.
ŞIFONÁ	vb.	a (se) boţi, a (se) mototoli, (rar) a (se) cocoloşi, (reg.) a (se) golomozi, a (se) mozoli, a (se) tîrnosi. (I s-au ~ pantalonii.)
şifoná	vb.	v. OFENSA. SUPĂRA.
ŞIFONÁRE	s.	boţire, mototolire. (~ pantalonilor.)
ŞIFONÁT	adj.	boţit, mototolit, necălcat. (Haine ~.)
şifonát	adj.	v. SUPĂRAT.
ŞIFONIÉR	s.	dulap, garderob, (înv. şi reg.) sicriu, (prin Transilv.) castăn, (prin Ban.) orman, (Transilv.) parsechi, (Transilv. şi Maram.) şifon, (prin Ban.) şofrînar. (Pune hainele în ~.)
şifoniér	s.	v. COMODĂ. SCRIN.
şilbóc	s.	v. PAZĂ. SANTINELĂ. STRAJĂ. VEGHE.
şild	s.	v. COZOROC. VIZIERĂ.
şimitău	s.	v. DRIŞCĂ. FĂŢUITOARE.
şimlédăr	s.	v. COZOROC. VIZIERĂ.
ŞÍNĂ	s.	1. (reg.) raf, şing, şteangă. (~ la unele căi de rulare.)2. cerc, (reg.) şing, (Transilv., Ban. şi Mold.) raf. (~ la roata unei căruţe.)3. (reg.) şparing. (Sanie cu ~.)
şínă	s.	v. BARĂ. CALE FERATĂ. DRUM-DE-FIER. LINGOU. LINIE FERATĂ.
şinc	s.	v. MASĂ. TARABĂ. TEJGHEA.
şindél	s.	v. CUŢIT.
şíndră	s.	v. ŞINDRILĂ.
ŞINDRÍLĂ	s.	(pop.) prăştilă, (reg.) scîndură, ştablon, (Ban.) şindră. (Casă acoperită cu ~.)
ŞINDRILÍ	vb.	(reg.) a şindrui. (A ~ acoperişul unei case.)
ŞINDRILÍRE	s.	şindrilit. (~ acoperişului unei case.)
ŞINDRILÍT	adj.	(reg.) şindruit. (Casă ~.)
ŞINDRILÍT	s.	v. şindrilire.
şindruí	vb.	v. ŞINDRILI.
şindruít	adj.	v. ŞINDRILIT.
şing	s.	v. CERC. COT. STÎNJEN. ŞINĂ.
şinór	s.	v. BRANDENBURG. GĂITAN. ŞIRET. ŞNUR.
şínorí	vb.	v. ŞNURUI
şinorít	adj.	v. ŞNURUIT.
şinorúţ	s.	v. ŞNURULEŢ.
şíntăr	s.	v. HINGHER.
ŞINUÍ	vb.	v. fereca.
ŞINUÍRE	s.	v. ferecare.
ŞINUÍT	adj.	v. ferecat.
ŞINUÍT	s.	v. ferecare.
şióí	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎR-TEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
şioí	vb.	v. OFTA. SUSPINA.

ŞIP	s.	(IHT.; Acipenser sturio) (rar) şipcă, viză galbenă.
şip	s.	v. FLACON. GARAFĂ. STICLĂ.
ŞÍPCĂ	s.	leaţ, (pop.) ostreţ, (reg.) zăvor, (prin Bucov.) şarampoi, (Olt. şi Munt.) ştachetă, (prin Olt. şi Ban.) ştează, (Bucov.) şulumachi, (Mold.) taban, (prin Ban.) tiplu. (~ la un gard.)
şípcă	s.	v. ŞIP.
ŞÍPOT	s.	ciuroi, (reg.) bijoi, ciuciur. (Un ~ de apă.)
şípot	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ. OCHI. ULUC. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
şipul-vîntului	s.	v. SCAI-ALBASTRU. SCAI-VÎNĂT.
şipuşór	s.	v. FLACONAŞ. GĂRĂFIOARĂ. STI-CLUŢĂ.
ŞIR	s.	1. v. rînd.2. v. şirag.3. succesiune, (fig.) lanţ. (Un ~ de case.)4. v. convoi.5. rînd, şirag, (reg.) ord, şar, (înv.) rang. (Un ~ de plopi.)6. (GEOGR.) brîu, lanţ, şirag. (~ul Carpaţilor.)7. înşirare, înşiruire, serie, succesiune. (Un lung ~ de raţioname
şir	s.	v. RÎND.
ŞIRÁG	s.	1. şir, (reg.) mătcal. (Un ~ de mărgele.)2. colan, colier, salbă, (înv. şi pop.) gherdan, (înv.) zgardă. (Un ~ de pietre scumpe.)3. rînd, şir, (reg.) ord, şar, (înv.) rang. (Un ~ de plopi.)4. (GEOGR.) brîu, lanţ, şir. (~ul Carpaţilor.)5. suc-cesiune, şir,
şirág	s.	v. ARMATĂ. COLOANĂ. FRONT. OASTE. OŞTIRE. PUTERE. TRUPE.
şira spátelor	s.	v. COLOANĂ VERTEBRALĂ. ŞIRA SPINĂRII.
ŞÍRĂ	s.	1. (Mold. şi Transilv.) gireadă, (Transilv.) săcastru. (~ de paie, de fîn.)2. (ANAT.) şira spinării = coloană vertebrală, (reg.) şira spatelor, (înv.) greabănul spinării, osul spinării.
şiréglă	s.	v. CODÎRLĂ. FUND. TARGĂ.
ŞIRÉT	adj., s.	1. adj. v. şmecher.2. adj. abil, şmecher, viclean, (pop.) mehenghi. (Om ~ în acţiuni.)3. s. v. ipocrit.4. adj. duplicitar, fals, fariseic, făţarnic, ipocrit, mincinos, perfid, prefă-cut, viclean, (livr.) machiavelic, (rar) machiave-listic, (reg.) proclet,
ŞIRÉT	s.	1. (prin Ban.) sîrmă. (~ de ghete.)2. şnur, (reg.) şinor. (~ la un obiect de îmbrăcăminte.)
şirét	s.	v. ALICĂ. GLONŢ.
ŞIRETÉNIE	s.	1. v. şmecherie.2. v. subterfugiu.
şireténie	s.	v. CURS. DESFĂŞURARE. DEZVOL-TARE. EVOLUŢIE. MERS. SUCCESIUNE. ŞIR. ŞIRAG.
ŞIRETLÍC	S.	v. subterfugiu.
şireţíe	s.	v. STRATAGEMĂ. SUBTERFUGIU. ŞIRETENIE. ŞIRETLIC. ŞMECHERIE. TERTIP. TRUC. VICLENIE. VICLEŞUG.
şiríc	s.	v. PAR. PRĂJINĂ.
şiríncă	s.	v. BASMA. LEGĂTURĂ. MARAMĂ. NĂFRAMĂ. TULPAN.
şirlău	s.	v. ŞIROI. ŞUVOI.
şirm	s.	v. COZOROC. VIZIERĂ.
şiroádă	s.	v. BAIE. CADĂ. CIUBĂR. HÎRDĂU. PUTINĂ. VANĂ.
ŞIRÓI	s.	1. v. puhoi.2. pîrîu, şuvoi. (Un ~ de lacrimi, de sînge.)3. şuvoi, (înv. şi reg.) şirlău. (~ de sudoare.)
ŞIROÍ	vb.	(rar) a şuvoi. (Apa ~ pe jgheaburi.)
ŞIROÍRE	s.	v. eroziune.
şiruí	vb.	v. ALINIA. ÎNŞIRA. ÎNŞIRUI. ORDONA. RÎNDUI.
ŞIRULÉŢ	s.	(reg.) siruţ.
şirúţ	s.	v. ŞIRULEŢ.

şiş	s.	v. HANGER. PUMNAL. STILET.
şíşcav	adj.	v. PELTIC. SÎSÎIT.
şíşcav adj,	s.	v. BÎLBÎIT. GÎNGAV. GÎNGĂVIT. GÎNGÎIT.
şíşcă	s.	v. BABĂ. TOCĂTOR. VRĂJITOARE.
şişcăví	vb.	v. BÎLBÎI. GÎNGĂVI. GÎNGÎI. SÎSÎI.
şişcăvít	adj., s.	v. BÎLBÎIT. GÎNGAV. GÎNGĂVIT. GÎNGÎIT.
şişcói	s.	v. STAFIE. STRIGOI. VRĂJITOR.
şişneáb	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ.
ŞIŞTÁR	s.	(reg.) bărbînţă, (Transilv. şi Ban.) cart, (prin Ban.) secter, (Transilv., Maram. şi Mold.) toc.
şiştáv	adj.	v. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIRCIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
şíştav	adj.	v. DEBIL. DELICAT. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRIZĂRIT. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. SLĂBUŢ. ŞUBRED.
şiştăví	vb.	v. CHIRCI. DEBILITA. DEGENERA. ÎN-CHIRCI. PIPERNICI. SFRIJI. SLĂBĂNOGI. SLĂBI. ŞUBREZI. ZGÎRCI.
şiştăvíre	s.	v. CHIRCIRE. DEGENERARE. ÎNCHIR-CIRE. PIPERNICIRE. SFRIJIRE.
şiştoáre	s.	v. FUSCEL. MĂSEA.
ŞIŞTÓR	s.	(TEHN.) (prin Mold. şi Transilv.) spiţă. (~ la prîsnelul morii.)
ŞÍŢĂ	s.	(Mold., Bucov. şi Maram.) draniţă. (Casă acoperită cu ~.)
ŞIU	s.	(TEHN.) sabot.
şivói	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA.
şîngăví	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
şlactráfu	s.	art. v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
şlag	s.	v. APOPLEXIE. BALANŢĂ. CÎNTAR. ICTUS APOPLECTIC. PARCHET.
ŞLÁGĂR	s.	(MUZ.) (englezism) hit.
şláidăr	s.	v. PRAŞTIE.
şláier	s.	v. VĂL. VOAL.
şláifăr	s.	v. TOCILAR.
şlap	s.	v. PAPUC.
şlarf	s.	v. PAPUC.
şlăitáf	s.	v. PORTMONEU. PORTOFEL.
şleácnă	s.	v. ZGURĂ.
ŞLEÁHTĂ	s.	(depr.) 1. bandă, cîrdăşie, clan, clică, gaşcă, (livr.) coterie, (rar) tagmă, (înv.) cardaşlîc, tacîm, taraf, (fig.) bisericuţă. (Borfaşii formau o ~.)2. adunătură, gloată, scursură, strînsură, (Ban.) zbor. (Nu e decît o ~ de neisprăviţi.)
ŞLEÁMPĂT	adj.	neglijent, neîngrijit, (fam.) îngălat. (O femeie ~.)
şleápă	s.	v. TRICORN.
şleápcă	s.	v. TRICORN.
ŞLEAU	s.	ştreang, trăgătoare, (reg.) ştric. (~ la ham.)
şleau	s.	v. DRUM. FĂGAŞ. ITINERAR. PARCURS. RUTĂ. ŞOSEA. TRAIECT. TRAIECTORIE. TRASEU. ULM.
şledún	s.	v. TUFAN.

ŞLEFUÍ	vb.	1. a lustrui, (înv. şi reg.) a sclivisi. (A ~ un obiect metalic.)2. a netezi. (A ~ o suprafaţă metalică.)3. v. cizela.
şlefuí	vb.	v. CIVILIZA. CIZELA. CULTIVA. RAFINA. STILA. STILIZA.
ŞLEFUÍRE	s.	1. lustruire, lustruit, şlefuit, (înv.) sclivisire. (~ unui obiect metalic.)2. netezire, şlefuit. (~ unei suprafeţe metalice.)3. v. cizelare.
şlefuíre	s.	v. CIZELARE. CULTIVARE. RAFINARE. STILARE. STILIZARE.
ŞLEFUÍT	adj.	1. lustruit, netezit, (reg.) leit, (înv.) sclivisit. (Suprafaţă metalică ~.)2. v. cizelat.
şlefuít	adj.	v. CIZELAT. MANIERAT. STILAT. STILIZAT.
ŞLEFUÍT	s.	1. v. şlefuire.2. netezire, şlefuire. (~ul unei suprafeţe metalice.)3. v. cizelare.
şlénghe r	s.	v. BATISTĂ. CRAVATĂ.
ŞLEP	s.	(MAR.) (rar) ceam, (prin Olt. şi Munt.) şaică. (~ remorcat de o navă.)
şlep	s.	v. COADĂ. TRENĂ.
ŞLEPÁR	s.	(MAR.) (reg.) lădier.
şlepcuí	vb.	v. PĂLMUI.
şlépoiţă	s.	v. FLEAŞCĂ. FLEŞCĂIALĂ. FLEŞCĂ-RAIE. LAPOVIŢĂ. ZLOATĂ.
şlingherái	s.	v. BRODERIE. DANTELĂ.
şlinguí	vb.	v. BRODA. COASE.
şlip	s.	v. TRAVERSĂ.
şlípă	s.	v. TENCUIALĂ.
şlíper	s.	v. TRAVERSĂ.
ŞLÍŢ	s.	1. prohab. (~ la pantaloni.)2. (TEHN.) (reg.) ţinc. (~ într-o piesă de lemn.)3. (MIN.) tăietură. (~ într-un strat.)
şloag	s.	v. FURTUN.
şloágăr	s.	v. LĂCĂTUŞ.
şloguí	vb.	v. PARALIZA.
şmag	s.	v. AROMĂ. BALSAM. IZ. MIREASMĂ. PARFUM.
ŞMÉCHER	adj.	1. şiret, viclean, (înv. şi reg.) marghiol, (reg.) şpilăr, (Mold. şi Bucov.) hîtru, (înv.) telpiz, (fam.) hoţoman, pişicher, şmecheros. (E cam ~ dumnealui!)2. abil, şiret, viclean, (pop.) mehenghi. (Om ~.)
şmechereálă	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞME-CHERIE.
şmecherí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ESCROCA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PUNGĂŞI. PURTA. TRIŞA.
ŞMECHERÍE	s.	1. şiretenie, viclenie, (rar) şireţie. (Era de-o ~ proverbială.)2. v. subterfugiu.3. v. es-crocherie.
şmecherlîc	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOS-TURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂ-ŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
ŞMECHEROÁICĂ	s.	hoţoaică, hoţomancă, ştrengă-riţă. (Mare ~ mai este!)
şmecherós	adj.	v. ŞIRET. ŞMECHER. VICLEAN.
ŞMÍRGHEL	s.	(MIN., TEHN.) (rar) emeri (~ pentru lustruit.)
şmotrí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. INSPECTA. INSTRUI. MORALIZA. MUSTRA.
şmótru	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CER-TARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. IN-SPECŢIE. INSTRUCŢIE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAŢIE. REPROŞ.
şnáidăr	s.	v. CROITOR.
şnaidăríţă	s.	v. CROITOREASĂ.

șnálă	s.	v. CLANȚĂ. IVĂR. ÎNCUIETOARE.
ȘNAPÁN	s.	1. v. escroc.2. v. impostor
ȘNAPÁNCĂ	s.	v. escroacă.
șneap	s.	v. FLUIERAR MARE.
ȘNEC	s.	v. transportor-melc.
șnep	s.	v. SITAR.
șnit	s.	v. ȘTANȚĂ.
ȘNUR	s.	1. șiret, (reg.) șinor. (~ la un obiect de îmbrăcăminte.)2. cordon. (~ electric.)
ȘNURUÍ	vb.	(Transilv.) a șinori. (A ~ un registru.)
ȘNURUÍT	adj.	(Transilv.) șinorit. (Registru ~.)
ȘNURULÉȚ	s.	(Transilv.) șinoruț.
șoácăț	s.	v. GUZGAN. ȘOARECE. ȘOBOLAN.
șoádă	s.	v. GHIDUȘIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZ-DRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ȘTRENGĂRIE.
șoálă	s.	v. VARĂ. VERIȘOARĂ.
ȘOÁLDINĂ	s.	(BOT.; Sedum acre) (reg.) oloisă, șerpariță, șerpîngă, trînji (pl.), trînjin, buruia-nă-de-trînji, iarbă-de-șoaldină.
șoánă	s.	v. GHIDUȘIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZ-DRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ȘTRENGĂRIE.
ȘOÁPTĂ	s.	1. șușoteală, șușotit, (pop.) șopăcăială, șopăială, șopăit, (reg.) șoporoială, șoșoneală, șoșot, (prin Olt. și Munt.) pupuială, pupuit, (prin Olt.) pupuitură, (Transilv. și Mold.) șopot. (Se aude o ~ nedeslușită de glasuri.)2. v. calomniere.3. v. foșnet.4
ȘOÁRECE	s.	1. (ZOOL.; Mus musculus) (reg.) paruș, șoacăț.2. (ZOOL.) șoarece-de-cîmp (Microtus arvalis) = (reg.) popîndău, popîndeț, popîndoc, poponeț; șoarece-de-pădure (Apodemus silvaticus) = (reg.) popîndău, popînzac, popînzoi, poponeț.3. (IHT.) șoarece-de-mare (M
șoárece	s.	v. CHIȚCAN. LILIAC.
șoarece-chiór	s.	v. CÎRTIȚĂ. SOBOL.
șoarece-de-máre	s.	v. LIMBĂ-DE-MARE.
șoátăr	s.	v. PIETRIȘ. PRUND. PRUNDIȘ.
ȘOBOLÁN	s.	(ZOOL.) 1. (Mus decumanus) guzgan, (reg.) chițcan, chițoran, cloțan, gherlan, ghior-țan, grivan, guz, hîrciog, hîrț, lostun, mioarcă, miogîrțan, mitorlan, mițorgan, pășoi, pință, pîțoc, popîndău, popînzac, poponeț, poțoc, sobol, spurc, șoacăț, șomîc, țușc
ȘOC	s.	1. (MED.) ictus.2. (MED.) șoc apexian = impuls cardiac.3. (fig.) impact. (~ul viitorului.)
ȘOCÁ	vb.	1. v. contraria.2. v. epata.3. v. frapa.
ȘOCÁNT	adj.	1. v. epatant.2. v. frapant.
ȘOCÁRE	s.	v. epatare.
ȘOCÁT	adj.	v. contrariat.
șod	adj.	v. AMUZANT. BIZAR. CIUDAT. COMIC. CURIOS. EXCENTRIC. EXTRAVAGANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. HAZLIU. INEXPLI-CABIL. INSOLIT. NĂSTRUȘNIC. NEOBIȘNUIT. NOSTIM. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. STRANIU. VESEL.
șodí	vb.	v. GLUMI.
șodîlc	adj.	v. ȘCHIOP.
șodîlcăí	vb.	v. ȘCHIOPĂTA.
șodolán	s.	v. FEMUR. ȘOLD.
șodomán	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAȘ. VESEL.

şodós	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
ŞOFÁ	vb.	a conduce. (~ cu multă siguranţă.)
şofáriu	s.	v. ADMINISTRATOR. INTENDENT.
şoféi	s.	v. CIUBĂR. COFĂ. DONIŢĂ. HÎRDĂU.
şofél	s.	v. CIUBĂR. HÎRDĂU.
ŞOFÉR	s.	conducător. (~ de basculantă.)
şofilí	vb.	v. SFÎŞIA. ZDRENŢUI.
şofrác	s.	v. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
ŞOFRÁN	s.	(BOT.) 1. (Crocus variegatus) şofrănel, brînduşă albă.2. (Crocus moesiacus) brînduşă galbenă.3. (Crocus banaticus) şofrănel.
şofrán	s.	v. BRÎNDUŞĂ. CODĂLBIŢĂ. SFRÎNCIOC. ŞOFRĂNAŞ.
şofran-gálben	s.	v. BRÎNDUŞĂ.
şofran-sălbátic	s.	v. SCHINEL.
şofran-vărgát	s.	v. BRÎNDUŞĂ.
şofrăcúţ	s.	v. CODĂLBIŢĂ. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
ŞOFRĂNÁŞ	s.	(BOT.; Carthamus tinctorius) (reg.) şofran, şofrănel.
ŞOFRĂNÉL	s.	(BOT.) 1. v. şofran.2. (Crocus banaticus) şofran.3. (Cirsium furiens) (reg.) crăpuşnic.
şofrănél	s.	v. BRÎNDUŞĂ. ŞOFRĂNAŞ.
şofrăníu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
şofrînár	s.	v. DULAP. GARDEROB. ŞIFONIER.
şógor	s.	v. CUMNAT.
şogorán	s.	v. CUMNAT.
şógoriţă	s.	v. CUMNATĂ.
şohán	adv.	v. NICICÎND. NICIODATĂ.
şohănít	adv.	v. NICICÎND. NICIODATĂ.
şoimáne	s. pl.	v. IELE.
şoimăríţe	s. pl.	v. IELE.
şoim de vără	s.	v. ERETE.
şoimél	s.	v. ŞOIMULEŢ.
şoimişór	s.	v. ŞOIMULEŢ.
şoimul ciocîrlíilor	s.	v. ERETE.
şoimuleán	s.	v. ŞOIMULEŢ.
ŞOIMULÉŢ	s.	(ORNIT.) (pop.) şoimel, şoimişor, şoimulean, şoimuşor, şoimuţ.
şoimul rîndunélelor	s.	v. ERETE.
şoimuşór	s.	v. ŞOIMULEŢ.
şoimúţ	s.	v. BERBECEL. CODĂLBIŢĂ. LUPUL-VRĂ-BIILOR. SFRÎNCIOC. ŞOIMULEŢ.
şoióg	adj.	v. ŞCHIOP.
şol	s.	v. CANĂ. CEAŞCĂ.
şólă	s.	v. OPINCĂ.
ŞOLD	s.	(ANAT.) 1. (prin Munt.) şodolan. (~ la om.)2. (Ban.) chiciu, slăbie. (~ la animale.)
şold	s.	v. CLINĂ. COASTĂ. COBORÎŞ. COSTIŞĂ. MUCHIE. PANTĂ. POVÎRNIŞ. PRIPOR. REPEZIŞ. SCOBORÎŞ. VERSANT.
ŞOLDÁR	s.	(reg.) chitrim, copsar, ţoft. (~ la ham.)

şoldí	vb.	v. APLECA. ÎNCLINA. LĂSA. STRÎMBA.
şoldíş	adv.	v. OBLIC. PIEZIŞ.
*ŞOLDÍT	adj.	(pop.) şoldiu. (Un cal ~.)
şoldít	adj.	v. APLECAT. ÎNCLINAT. LĂSAT. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂVĂLIT. STRÎMB.
şoldíu	adj.	v. APLECAT. ÎNCLINAT. LĂSAT. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂVĂLIT. STRÎMB. ŞCHIOPĂTAT. ŞOLDIT.
şólnă	s.	v. CANĂ. CEAŞCĂ.
şolométț	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
şoloróf	s.	v. ŞORŢ.
şolticăríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOS-TURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂ-ŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
şoltîc	interj.	v. ŞONTÎC. ŞOVÎLC.
ŞOLTÚZ	s.	(IST.) judeţ, (prin Mold.) voit. (~ al unui oraş.)
şomîc	s.	v. CÎRTIŢĂ. GUZGAN. ORBETE. SOBOL. ŞOBOLAN.
şomîrdoále	s. pl.	v. HÎRTOAPE. HOPURI.
ŞOMOIÓG	s.	(pop.) şomoltoc. (~ de paie.)
şomoióg	s.	v. BUCHET. MĂNUNCHI.
şomoltóc	s.	v. BUCHET. MĂNUNCHI. ŞOMOIOG.
şonc	adj.	v. ŞCHIOP.
şonc	interj.	v. ŞONTÎC. ŞOVÎLC.
şoncăí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
şoncăít	adj.	v. ŞCHIOP.
şondoroí	vb.	v. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODO-GĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. GÎNGĂVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORMĂI. MURMURA.
şondoroiálă	s.	v. BODOGĂNEALĂ. BOLBORO-SEALĂ. BOMBĂNEALĂ. BOMBĂNIT. BOMBĂ-NITURĂ. BOSCORODEALĂ. MORMĂIALĂ. MORMĂIRE. MORMĂIT. MORMĂITURĂ.
şondoroít	s.	v. BODOGĂNEALĂ. BOLBORO-SEALĂ. BOMBĂNEALĂ. BOMBĂNIT. BOMBĂNI-TURĂ. BOSCORODEALĂ. MORMĂIALĂ. MOR-MĂIRE. MORMĂIT. MORMĂITURĂ.
şont	adj.	v. ŞCHIOP.
şont	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.
ŞONTÎC	interj.	şovîlc!, (reg.) hodîc!, şchiopîrc!, şoltîc!, şonc!
şontîcăí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
şontîcăít	adj.	v. ŞCHIOP. ŞCHIOPĂTAT.
şonlîcăluí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
şontoróg	adj.	v. ŞCHIOP.
şontoróg	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. OLOG. SCHILOD.
şontorogí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
şontróp	adj.	v. ŞCHIOP.
şonţí	vb.	v. DEFORMA. DESFIGURA. POCI. SCHIMONOSI. SLUŢI. STRÎMBA. ŞCHIOPĂTA. URÎŢI.
şonţít	adj.	v. DEFORMAT. DESFIGURAT. POCIT. SCHIMONOSIT. SLUT. SLUŢIT. STRÎMB. STRÎM-BAT. ŞCHIOP. URÎT. URÎŢIT.
şonţít	adj., s.	v. INFIRM. INVALID. SCHILOD.
şop	s.	v. ŞOPRON. UMBRAR.

şopăcăí	vb.	v. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
şopăcăiálă	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şopăí	vb.	v. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
şopăiálă	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şopăít	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şopeltiví	vb.	v. GÎNGURI.
ŞOPÎRLÁIȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Parnassia palustris) şopîr-lică, şopîrliță, (rar) parnasie, (reg.) plescaiță, şopîrlariță.2. (Prunella vulgaris) şopîrliță, busuioc-de-cîmp, busuioc-roşu, busuioc-sălbatic, (reg.) şopîrlariță, iarbă-neagră.
şopîrláiță	s.	v. ANGHINĂ DIFTERICĂ. DIFTERIE. RUIN.
şopîrlár	s.	v. ŞORECAR.
şopîrláriță	s.	v. ANGHINĂ DIFTERICĂ. BUSU-IOC-DE-CÎMP. BUSUIOC-ROŞU. BUSUIOC-SĂL-BATIC. DIFTERIE. ŞOPÎRLAIȚĂ. ŞOPÎRLICĂ. ŞOPÎRLIȚĂ.
ŞOPÎRLĂ	s.	(ZOOL.; Lacerta) (reg.) salamandră.
şopîrlă	s.	v. GUŞTER. SALAMANDRĂ.
ŞOPÎRLÍCĂ	s.	(BOT.; Parnassia palustris) şopîrlaiță, şopîrliță, (rar) parnasie, (reg.) plescaiță, şopîr-lariță.
ŞOPÎRLÍȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Veronica chamaedrys) (reg.) sămcuță.2. (Veronica beccabunga) bobornic, (reg.) pribolnic.3. (Parnassia palustris) şopîr-laiță, şopîrlică, (rar) parnasie, (reg.) plescaiță, şopîrlariță.4. (Prunella vulgaris) şopîrlaiță, busuioc-de-cîmp, busuioc-r
şopîrlíță	s.	v. AMĂREALĂ. IARBA-ŞARPELUI.
şoporoiálă	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
ŞÓPOT	s.	1. v. clipocit.2. v. foşnet.
şópot	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şopotél	s.	v. ŞOPRON.
ŞOPOTÍ	vb.	1. v. clipoci.2. v. foşni.
şopotí	vb.	v. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
şopotít	adj.	v. ÎNGÎNAT. MURMURAT. ŞOPTIT.
ŞOPOTITÓR	adj.	1. v. susurător.2. v. foşnitor.
şoporoí	vb.	v. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
şoporoiálă	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şopréț	s.	v. ŞOPRON.
ŞOPRÓN	s.	1. (pop.) poiată, (reg.) acioală, şop, şopotei, şopreț, şoproneață, şuşopru, (Transilv.) plesnicar, (prin Ban. şi Maram.) scut, (Olt. şi Ban.) scuteală, (Transilv.) sin, (Olt. şi Munt.) slon, (Ban.) şupă, (prin Transilv.) şuşop. (În ~ se țin uneltele agri
şoproneáță	s.	v. ŞOPRON.
şópru	s.	v. ŞOPRON. ŞURĂ.
ŞOPTÍ	vb.	1. a şuşoti, (pop.) a şopăcăi, a şopăi, a şuşui, (reg.) a şoşoni, (prin Olt. şi Munt.) a pupui, (prin Olt.) a şoporoi, (Transilv. şi Mold.) a şopoti. (Nu ştiu ce au ~.)2. a murmura. (A ~ ceva pe care nu l-am înțeles.)3. a-i sufla, (fig.) a-i strecura. (I-
ŞOPTÍT	adj.	îngînat, murmurat, (reg.) şopotit. (Cu glas ~.)
ŞORECÁR	s.	(ORNIT.) 1. (Buteo buteo) (pop.) şopîrlar, (reg.) uică, uliul-şopîrlelor.2. (Buteo rufinus) (reg.) uliu-mare.3. (Buteo lagopus) (reg.) uliu-încălțat.
şorecár	s.	v. GAIE. ULIU-DE-TRESTIE.

şorecíu	adj.	v. CENUŞIU. FUMURIU. GRI. PLUM-BURIU. SUR.
şorecoáie	s.	v. ŞORICIOAICĂ.
şoricáş	s.	v. ŞORICEL.
ŞORICĂRÍE	s.	v. şoricărime.
ŞORICĂRÍME	s.	(ZOOL.) şoricărie, (rar) şoricime.
şoriceásă	s.	v. ANHIDRIDĂ ARSENIOASĂ. ARSENIC. ŞORICIOAICĂ. TRIOXID DE ARSEN.
ŞORICÉL	s.	1. (ZOOL.) (rar) şoricuţ, (reg.) şoricaş.2. (BOT.; Myosurus minimus) codiţucă.
şoricél	s.	v. BĂTRÎNIŞ.
ŞORÍCI	s.	(prin Transilv. şi Maram.) sor. (~ de porc.)
şoricíme	s.	v. ŞORICĂRIE. ŞORICĂRIME.
ŞORICIOÁICĂ	s.	(ZOOL.) (rar) şoriceasă, (reg.) şorecoaie. (~ e femela şoarecelui.)
şoricioáică	s.	v. ANHIDRIDĂ ARSENIOASĂ. ARSENIC. TRIOXID DE ARSEN.
şoricúţ	s.	v. ŞORICEL.
şorlíţă	s.	v. GAIE. VULTUR BĂRBOS. ZĂGAN.
şormînt	s.	v. GĂTEJ. SURCEA. SURCICĂ. USCĂ-TURĂ. VREASC.
şoroflău	s.	v. ŞURUBELNIŢĂ.
şoronár	s.	v. ŞELAR.
şorozáş	s.	v. ÎNCORPORARE. ÎNROLARE. RE-CRUTARE.
şorozí	vb.	v. ÎNCORPORA. ÎNROLA. RECRUTA.
ŞORŢ	s.	1. (reg.) şolorof, şvartug. (~ul bruta-rului.)2. (Mold.) pestelcă. (~ din portul popular feminin.)
ŞORŢULÉŢ	s.	(Mold. şi Bucov.) pestelcuţă.
ŞOSEÁ s.(reg.) şleau.		
şoselá	vb.	v. ŞOSELUI.
şoseláre	s.	v. ŞOSELUIRE.
şoselát	adj.	v. ŞOSELUIT.
*ŞOSELUÍ	vb.	(rar) a şosela. (A ~ un drum de ţară.)
*ŞOSELUÍRE	s.	(rar) şoselare. (~ unui drum de ţară.)
*ŞOSELUÍT	adj.	(rar) şoselat. (Drumuri ~.)
şoş	s.	v. BÎRNĂ. GRINDĂ. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. STÎLP. SUSŢINERE.
şóşet	s.	v. FÎŞÎIT. FOŞNET. FREAMĂT. MURMUR. SUNET. SUSUR. SUSURARE. ŞOAPTĂ. ŞOPOT.
şoşói	s.	v. IEPURE.
şoşoneálă	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şoşoní	vb.	v. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
şóşot	s.	v. ŞOAPTĂ. ŞUŞOTEALĂ. ŞUŞOTIT.
şótcă	s.	v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
şotélnic	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
ŞÓTIE	s.	v. poznă.
şótie	s.	v. FARSĂ. FESTĂ. GHIDUŞIE. GLUMĂ. PĂCĂLEALĂ. PĂCĂLITURĂ. POZNĂ. ŞTRENGĂ-
şotiós	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
ŞOTRÓN	s.	(reg.) ştrenche, de-a clasele, de-a şcoala, la şchiopică. (Joacă ~.)
ŞOVÁR	s.	(BOT.) 1. (Carex silvatica şi pilosa) rogoz.2. şovar-de-munte (Poa trivialis) = (reg.) firuţă, fîn.
şovár	s.	v. BUZDUGAN. PAPURĂ.

ŞOVĂÍ	vb.	1. v. împletici.2. v. ezita.3. a aştepta, a ezita. (N-a mai ~ o clipă şi ...)
şovăí	vb.	v. CÎRMI. COTI. ESCHIVA. FLUCTUA. FLUIERA. FUGI. SCĂPA. SUSTRAGE. ŞUIERA. VIRA. VÎJÎI. VUI.
ŞOVĂIÁLĂ	s.	1. v. nesiguranţă.2. v. ezitare.3. v. în-doială.
şovăiálă	s.	v. ESCHIVARE. SUSTRAGERE.
ŞOVĂIÉLNIC	adj.	1. v. împleticit.2. v. nesigur.3. v. ezitant.
şovăínd	adj.	v. CLĂTINAT. EZITANT. FLUC-TUANT. INDECIS. ÎMPIEDICAT. ÎMPLETICIT. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. NESIGUR. POTICNIT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
ŞOVĂÍRE	s.	1. v. nesiguranţă.2. v. ezitare.3. dubiu, v. îndoială.
şovăít	adj.	v. CLĂTINAT. COTIT. EZITANT. FLUC-TUANT. INDECIS. ÎMPIEDICAT. ÎMPLETICIT. ÎNTORTOCHEAT. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. NESIGUR. POTICNIT. SINUOS. SUCIT. ŞERPUIT. ŞERPUITOR. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
ŞOVĂITÓR	adj.	1. v. împleticit.2. v. nesigur.3. ezitant, fluctuant, indecis, nedecis, nehotărît, şovăielnic, (rar) şovăind, şovăit, (reg.) codelnic, (prin Munt.) pregetos, (înv.) înclinător, îndo-ielnic, pregetător, tîrzielnic, (fig.) oscilant. (Atitudine ~oare; om ~.)
ŞOVÍN	s., adj.	şovinist.
ŞOVINÍST	s., adj.	v. şovin.
şovîi	adj.	v. APLECAT. ÎNCLINAT. LĂSAT. PLECAT. POVÎRNIT. PRĂVĂLIT. STRÎMB.
ŞOVÎLC	interj.	şontîc!, (reg.) hodîc!, şchiopîrc!, şoltîc!, şonc!
şovîlcăí	vb.	v. ŞCHIOPĂTA.
şovilcăiálă	s.	v. ŞCHIOPĂTARE.
şovîlcăít	adj.	v. ŞCHIOP. ŞCHIOPĂTAT.
şovîlcăít	s.	v. ŞCHIOPĂTARE.
şovîrcá	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞUI. MIŞUNA. ROI.
şozénie	s.	v. BAZACONIE. BIZARERIE. BÎZDÎ-GANIE. CIUDĂŢENIE. CURIOZITATE. DRĂCIE. DRĂCOVENIE. GHIDUŞIE. GLUMĂ. MINUNĂŢIE. NĂSTRUŞNICIE. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
şozíe	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZ-DRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
ŞPAGÁT	s.	(SPORT) sfoară. (~ în gimnastică.)
şpagát	s.	v. SFOARĂ.
şpágă	s.	v. BACŞIŞ. MITĂ. ŞPERŢ.
şpais	s.	v. CĂMARĂ.
şpalét	s.	v. OBLON.
ŞPAN	s.	(IND.) v. aşchie.
şpan	s.	v. ADMINISTRATOR. INTENDENT.
şpanchíu	adj.	v. PIEZIŞ. STRABIC.
şpanchíu	adj., adv.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. ÎNCRU-CIŞAT. SAŞIU.
şpanchíu	adv.	v. CHIONDORÎŞ. STRÎMB.
şpanganét	s.	v. BAIONETĂ.
şpárgă	s.	v. FRÎNGHIE. FUNIE. SFOARĂ.
şparhát	s.	v. CUPTOR. MAŞINĂ. PLITĂ. SOBĂ.
şpáring	s.	v. ŞINĂ.
şparlí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.

șpat	s.	v. EPARVEN. SPAVAN.
șpațír	s.	v. PLIMBARE. PROMENADĂ.
șpațirí	vb.	v. PLIMBA.
ȘPĂCLUIÁLĂ	s.	v. șpăcluire.
ȘPĂCLUÍRE	s.	(CONSTR.) șpăcluială. (~ tencuielii.)
ȘPĂLTUÍRE	s.	despicare. (~a pieilor.)
șpénglăr	s.	v. TINICHIGIU.
ȘPERÁCLU	s.	paspartu. (A deschis uşa cu un ~.)
șpérlă	s.	v. JAR. JĂRATIC. JĂRĂGĂI. PRAF. PULBERE. SPUZĂ.
ȘPERȚ	s.	v. mită.
ȘPERȚÁR	s.	(fam. şi peior.) ciubucar.
ȘPERȚUÍ	vb.	a mitui, (astăzi rar) a sfănțui, (înv.) a mîzdi, (fig.) a unge. (L-a ~ pentru a-i face o favoare.)
ȘPERȚUIÁLĂ	s.	v. mituire.
șpic	s.	v. LAVANDĂ. LEVĂNȚICĂ.
șpicăluí	vb.	v. ÎMPĂNA.
șpílăr	adj.	v. ȘIRET. ȘMECHER. VICLEAN.
șpiluí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
șpiț	s.	v. BLACHEU. DANTELĂ. TRIOR. VÎNTU-RĂTOARE.
șpițác	s.	v. SĂPĂLIGĂ.
șpoiér	s.	v. SOBĂ.
șpónghie	s.	v. BURETE.
șpor	s.	v. PINTEN. SOBĂ.
șporhéi	s.	v. SOBĂ.
șporolí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. ECONOMISI. FACE. STRÎNGE.
șpraiț	s.	v. POP. PROPTEA. REAZEM. SPRIJIN. SUSȚINERE.
ȘPRIȚ	s.	(înv.) macmahon, (fam. rar) mişmaş. (A bea un ~.)
șpriț	s.	v. MORTAR. VERMOREL.
șpronțá	vb.	v. OLĂRI. TEŞI.
ȘPRONȚUÍT	s.	olărit. (~ unui buştean.)
ȘPROT	s.	(IHT.; Sprattus sprattus phalericus) sarde-luță.
șpur	s.	v. BASTARD. COPIL DIN FLORI.
șpuroáică	s.	v. BASTARDĂ.
șráfînțigăr	s.	v. ȘURUBELNIȚĂ.
*ȘTAB	s.	(fam.) mahăr. (E mare ~ la noi.)
ștab	s.	v. CONDUCĂTOR. STAT-MAJOR. ȘEF.
ștablón	s.	v. ȘINDRILĂ.
ștachétă	s.	v. LEAȚ. ȘIPCĂ. ULUCĂ.
ȘTAFÉTĂ	s.	curier, mesager, (înv. şi reg.) olac, olăcar, (înv.) menzil, paic, pion, poştă, tabelar, tătar, vătăşel. (A sosit o ~ călare.)
ștafétă	s.	v. ȘTIRE. VESTE.
ștáier	s.	v. BIR. DARE. IMPOZIT.
ȘTAIF	s.	(înv.) scoarță. (~ la încălțăminte.)
ștal	s.	v. GRAJD.

ştalău	s.	v. GRAJD. ŞOPRON. ŞURĂ.
ştalóg	s.	v. GRAJD. STAUL.
ştamp	s.	v. MARCĂ. TIMBRU.
ŞTAMPILÁ	vb.	a pecetlui, (livr.) a oblitera, (înv. şi reg.) a ştemplui. (A ~ un act.)
ŞTAMPILÁRE	s.	pecetluire, (livr.) obliterare, (înv. şi reg.) ştempluire. (~ unui act.)
ŞTAMPILÁT	adj.	pecetluit, (livr.) obliterat, (înv. şi reg.) ştempluit. (Document, act ~.)
ŞTAMPÍLĂ	s.	pecete, sigiliu, (înv. şi reg.) pecetlar, (reg.) biag, ştempel, ţil, (înv.) muhur, pecetnic, peciu. (A aplica ~ pe un act.)
ştángă	s.	v. RANGĂ.
ŞTANŢÁ	vb.	(TEHN.) a ştănţui.
ŞTÁNŢĂ	s.	(TEHN.) 1. tipar. (~ pentru baterea monedelor.)2. (rar) şnit. (~ pentru piese de tablă.)
ştar	s.	v. PATRU.
ştárghie	s.	v. PALMĂ.
ŞTĂNŢUÍ	vb.	(TEHN.) a ştanţa.
şteah	s.	v. GUNOI. IMPURITATE. MURDĂRIE. NECURĂŢENIE. PRAF. PULBERE.
şteámăt	s.	v. MOTIV. PRETEXT. SCUZĂ. SUNET. ZGOMOT.
şteamp	s.	v. BÎRNĂ. GRINDĂ. PAR. PARMAC. PRIPON. STÎLP. ŢĂRUŞ.
şteand	s.	v. BUHAI.
şteángără	s.	v. ŞINĂ.
şteap	s.	v. BĂŢ. GHIMPE. MĂRĂCINE. NUIA. SPIN. ŢEAPĂ. ŢEPUŞĂ. VARGĂ.
şteársă	s.	v. PALMĂ.
şteáză	s.	v. LEAŢ. PIUĂ. STINGHIE. ŞIPCĂ.
ştecáiz	s.	v. PIC. PICHAMĂR. PICON.
ŞTÉCĂR	s.	(FIZ.) fişă.
ştélung	s.	v. ŞANŢ. TRANŞEE.
ştémpel	s.	v. MARCĂ. PATRIŢĂ. PECETE. SIGILIU. ŞTAMPILĂ. TIMBRU.
ştempluí	vb.	v. PECETLUI. ŞTAMPILA.
ştempluít	adj.	v. PECETLUIT. ŞTAMPILAT.
ŞTEMUÍRE	s.	(TEHN.) matare, ştemuit. (~ meta-lului.)
ŞTEMUÍT	s.	v. ştemuire.
ştenáp	s.	v. BÎRNĂ. GRINDĂ. PAR. PARMAC. STÎLP.
şterc	s.	v. APRET. GUNOI. IMPURITATE. MURDĂ-RIE. NECURĂŢENIE. SCROBEALĂ.
ŞTERGÁR	s.	v. prosop.
ŞTERGĂTOÁRE	s.	preş.
ştergătór	s.	v. PROSOP. ŞERVET. ŞTERGAR.
ŞTÉRGE	vb.	1. a curăţa. (~ praful.)2. v. anula.3. v. radia.4. v. estompa.
ştérge	vb.	v. ABOLI. CĂRA. DESFIINŢA. DISPĂ-REA. DISTRUGE. FOFILA. FUGI. FURA. FURIŞA. IERTA. LUA. NIMICI. PIERI. RADE. STRECURA. SUPRIMA. SUSTRAGE. ZBUGHI. ZDROBI.
ŞTÉRGERE	s.	1. curăţare. (~ prafului.)2. v. anulare.3. v. estompare.
ştérgere	s.	v. ABOLIRE. DESFIINŢARE. SUPRI-MARE.
ştérgură	s.	v. PROSOP. ŞERVET. ŞTERGAR.
şterpeleálă	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOŢIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE.
şterpelí	vb.	v. FURA. ÎNSUŞI. LUA. SUSTRAGE.

şterpelíre	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOŢIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. SUSTRAGERE.
ŞTERS	adj.	1. v. anulat.2. v. estompat.3. es-tompat, pal, palid, pierdut, stins, (reg.) sărbeziu, (fig.) dulce, moale. (Culori ~.)4. v. spălăcit.5. v. decolorat.6. v. inexpresiv.
şters	adj.	v. DREPT. NETED. PLAN. PLAT. ŞES.
ŞTERSĂTURĂ	s.	1. răsătură, (înv.) ştersură. (~ într-un text.)2. v. anulare.
ştersúră	s.	v. RĂSĂTURĂ. ŞTERSĂTURĂ.
şterţ	s.	v. FEŞTILĂ. FITIL. OPAIŢ.
ştétă	s.	v. DAUNĂ. PAGUBĂ. PIERDERE. PRE-JUDICIU. STRICĂCIUNE.
ŞTÉVIE	s.	(BOT.) 1. (Rumex patientia) măcrişul calului, (reg.) urzica-raţei.2. (Rumex alpinus) (reg.) urzica-raţei.3. (Rumex conglomeratus) măcrişul calului, (reg.) brustan, dragavei, dragomir.4. (Rumex crispus) dragavei, (reg.) crestăţea, hrenuţ, limba-boului.5. (
ŞTI	vb.	1. a afla, a auzi, (înv. şi pop.) a oblici. (Să ~ cu toţii ce-ai făcut.)2. v. dumeri.3. v. cunoaşte.4. a cunoaşte, a poseda, a stăpîni. (~ trei limbi străine.)5. a cunoaşte, a înţelege, a pricepe. (~ franceza?)6. a avea, a găsi, a poseda. (~ eu soluţia pr
ştibloáncă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
şticáiz	s.	v. BURGHIU. SFREDEL.
ŞTIFT	s.	(TEHN.) spin, cui cilindric.
ŞTIÍNŢĂ	s.	1. disciplină. (Cibernetica este o ~ recentă.)2. învăţătură, (latinism rar) sapienţă, (înv.) dăscălie. (~ despre creşterea albinelor.)3. ştiinţa despre ştiinţă = scientică, scientologie; ştiinţa exegezei v. hermeneutică; ştiinţa politică = politologie; şt
ştiínţă	s.	v. CONŞTIINŢĂ. CUGET. CUNOAŞTERE. CUNOŞTINŢĂ. GÎNDIRE. INFORMAŢIE. PREGĂ-TIRE. SPIRIT. SUFLET. ŞTIRE. VESTE.
ştiinţélnic	adj.	v. ŞTIINŢIFIC.
ştiinţésc	adj.	v. ŞTIINŢIFIC.
ŞTIINŢÍFIC	adj.	1. (înv.) ştiinţelnic, ştiinţesc. (Cercetare ~.)2. exact, precis, riguros, strict. (O definire ~.)
ştimuí	vb.	v. CONCORDA. CORESPUNDE. PO-TRIVI.
ştioácă	s.	v. GHIONOI.
ştioálnă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. COPCĂ. GALERIE. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
ştiobîlc	interj.	v. BÎLDÎBÎC.
ştiobîlcăí	vb.	v. BĂLĂCI.
ştiobîlcăiálă	s.	v. BĂLĂCEALĂ.
ştiobîlcăít	s.	v. BĂLĂCEALĂ.
ştiol	s.	v. CĂMIN. COŞ. HORN.
ştiorlîcăí	vb.	v. CIRIPI. GÎNGURI. PIRUI.
ştiorlîcăiálă	s.	v. CIRIPIT. GLAS. PIRUIT.
ştipuí	vb.	v. TIGHELI. TIVI.
ştir	adj.	v. STERIL. STERP.
ŞTIR	s.	(BOT.) 1. (Amaranthus retroflexus) (reg.) ştiriţă.2. (Amaranthus angustifolius) moţul-curca-nului.
ştir	s.	v. LANŢ. LOBODĂ.
ŞTIRB	adj.	1. (reg.) ştirboc, ştirbocit, (prin Transilv.) jimb. (Un bătrîn ~.)2. ciobit, ciocnit, ştirbit. (Pahar ~.)3. ştirbit, tocit. (Cuţit ~.)
ştirbeálă	s.	v. CIOBITURĂ. CIOCNITURĂ. ŞTIR-BITURĂ.

ştirbénie	s.	v. ŞTIRBITURĂ.
ŞTIRBÍ	vb.	1. (reg.) a (se) ştirboci. (E bătrîn, a ~ tare.)2. a (se) ciobi, a (se) ciocni. (S-a ~ un pahar din serviciu.)3. a (se) toci. (Cuţitul s-a ~.)
ştirbí	vb.	v. ABATE. CĂLCA. CONTRAVENI. DIMI-NUA. ÎNCĂLCA. NESOCOTI. SCĂDEA. VIOLA.
ştirbínă	s.	v. CIOBITURĂ. CIOCNITURĂ. ŞTIRBI-TURĂ.
ŞTIRBÍRE	s.	1. ciobire, ciocnire. (~ a unui pahar.)2. tocire. (~ tăişului unui cuţit.)
ştirbíre	s.	v. DIMINUARE. SCĂDERE.
ŞTIRBÍT	adj.	1. ciobit, ciocnit, ştirb. (Pahar ~.)2. ştirb, tocit. (Cuţit ~.)
ştirbít	adj.	v. DIMINUAT. SCĂZUT.
ŞTIRBITÚRĂ	s.	1. (rar) ştirbenie, (înv. şi reg.) ştir-bină, (reg.) ştirbeală. (~ la dinţi.)2. ciobitură, ciocnitură, (înv. şi reg.) ştirbină, (reg.) ciumbli-tură, ştirbeală. (~ a unui pahar.)
ştirbóc	adj.	v. ŞTIRB.
ştirbocí	vb.	v. ŞTIRBI.
ştirbocít	adj.	v. ŞTIRB.
ştírcă	s.	v. MUSTUITOR.
ŞTÍRE	s.	1. veste, (rar) semn, (înv.) cuvînt, glas, havadiş, pliroforie, ştafetă, (turcism înv.) mujdea. (Aşteaptă cu nerăbdare o ~ de la el.)2. mesaj, veste, (înv.) solie. (I-a transmis urmă-toarea ~ ...)3. comunicare, informaţie, înştiin-ţare, veste. (A primit o
ştíre	s.	v. CUNOAŞTERE.
ştirí	vb.	v. RĂGUŞI.
ştirícă	s.	v. COŢOFANĂ.
ştiriceá	s.	v. COŢOFANĂ.
ştiricí	vb.	v. ANUNŢA. CERCETA. COMUNICA. INFORMA. ISCODI. ÎNCUNOŞTINŢA. ÎNŞTIINŢA.
ştíriţă	adj.	v. STERIL. STERP.
ştíriţă	s.	v. ŞTIR.
ştir-négru	s.	v. PELINARIŢĂ.
ştiubéci	s.	v. ALB DE PLUMB. CERUZĂ.
ŞTIUBÉl	s.	1. (reg.) buduroi. (Stupul primitiv se numeşte ~.) *2. (reg.) buduroi. (~ la o fîntînă.)
ştiubéi	s.	v. STUP.
ŞTIÚCĂ	s.	(IHT.) 1. (Esox lucius) (pop.) lupul-bălţii, (reg.) mîrliţă.2. ştiucă-de-mare (Belone belone euxini) = zărgan, (reg.) ţipar-de-mare.
ŞTIUCULÍŢĂ	s.	(IHT.) (reg.) ştiucuţă.
ştiucúţă	s.	v. ŞTIUCULIŢĂ.
ştiuhuréz	s.	v. CIUF.
ştiulbicá	vb.	v. AŢIPI. DORMITA. MOŢĂI. PICOTI. PIROTI.
ştiulboánă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
ştiuldíc	interj.	v. BÎLDÎBÎC.
ştiuleág	s.	v. ŞTIULETE.
ştiuleán	s.	v. COCEAN. ŞTIULETE.
ŞTIULÉTE	s.	(BOT.) 1. (pop.) păpuşă, (reg.) ciocan, ciocălău, cotolan, cucuruz, drugă, drugălău, păpuşoi, porumb, ştiuleag, tiulihău, tuleu, (prin Ban.) tofleac. (A fiert doi ~ţi.)2. v. cocean.
ştiuléu	s.	v. COCEAN. ŞTIULETE.
ştiulghít	adj.	v. HĂMESIT. LIHNIT. SFÎRŞIT.

ştiup	s.	v. POSPAI. PRAF. PULBERE.
ŞTIÚT	adj.	1. cunoscut. (Lucruri ~.)2. cunoscut, familiar. (Locuri ~.)3. arhicunoscut, banal, depăşit, vechi, (rar) răscunoscut, (fam. fig.) fumat, răsuflat. (O glumă ~.)
ştiút	adj.	v. CITIT. ERUDIT. ÎNVĂŢAT. SAVANT.
ştiutór	adj.	v. CITIT. ERUDIT. ÎNVĂŢAT. SAVANT.
ştiutór	adj., s.	v. CUNOSCĂTOR.
ştiutúră	s.	v. CUNOAŞTERE. ÎNŢELEGERE. PERCEPERE. PRICEPERE. SESIZARE.
ştócfiş	s.	v. BATOG. COD. MORUĂ.
ştopolí	vb.	v. CÎRPI. COASE. PRINDE. ŢESE.
ştos	s.	v. BRÎNCI. GHIONT. IZBITURĂ. ÎMBRÎN-CEALĂ. ÎMBRÎNCITURĂ. ÎMPINSĂTURĂ.
ştraf	s.	v. AMENDĂ. CONDAMNARE. OSÎNDĂ. PEDEAPSĂ. PENALITATE. PENALIZARE. SANC-ŢIUNE.
ŞTRAIF	s.	v. bandă.
ştraif	s.	v. DUNGĂ. LINIE.
ştráihmas	s.	v. ZGÎRIECI.
ştráimodlu	s.	v. ZGÎRIECI.
ştram	adj.	v. AGER. DEŞTEPT. DIBACI. INTELI-GENT. ISCUSIT. ISTEŢ. ÎNDEMÎNATIC. PRICE-PUT.
ştrapáţ	s.	v. ALERGARE. ALERGĂTURĂ. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORŢARE. FUGĂ. GOANĂ. MUNCĂ. OSTENEALĂ. SFORŢARE. SILINŢĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINŢĂ. TRUDĂ. UMBLĂ-TURĂ. UMBLET. ZBATERE.
ştrápă	s.	v. ALERGARE. ALERGĂTURĂ. FUGĂ. GOANĂ. UMBLĂTURĂ. UMBLET.
ştrăfuí	vb.	v. AMENDA. PENALIZA.
ŞTREANG	s.	1. v. laţ.2. v. pînzurătoare.3. şleau, trăgătoare, (reg.) ştric. (~ la ham.)
ştreang	s.	v. FRÎNGHIE. FUNIE.
ştrec	s.	v. CALE FERATĂ. DRUM-DE-FIER. GALERIE. LINIE FERATĂ.
STRECUÍRE	s.	ştrecuit. (~ pieilor.)
ŞTRECUÍT	s.	ştrecuire. (~ul pieilor.)
ştremeleág	s.	v. MEMBRU. PENIS.
ştrénche	s.	v. ŞOTRON.
ştrengár	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
ŞTRENGÁR	adj., s.	1. adj. drăcos, poznaş. (Un copil ~.)2. adj., s. nebunatic, poznaş, (prin Mold.) bazaochi. (Mare ~ mai este!)3. s. (fam.) hoţ, hoţoman, tîlhar. (Ce ~ fără pereche!)
ştrengár	s.	v. AFEMEIAT. CRAI. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NE-TREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE. SECĂTURĂ. VAGABOND.
ştrengărí	vb.	v. HOINĂRI. VAGABONDA.
ŞTRENGĂRÍE	s.	1. v. glumă.2. v. poznă.3. v. năz-bîtie.4. v. farsă.
ştrengăríe	s.	v. GOLĂNIE. HAIMANALÎC. HOINĂ-REALĂ. VAGABONDAJ. VAGABONDARE.
ŞTRENGĂRÍŢĂ	s.	1. hoţoaică, hoţomancă, şme-cheroaică. (Mare ~ mai este!)2. diavoliţă, drăcoaică, tartoriţă, (Mold.) zgîtie. (Maria e o ~ şi jumătate.)
ştric	s.	v. FRÎNGHIE. FUNICULAR. FUNIE. GRAD. ŞLEAU. ŞTREANG. TRĂGĂTOARE.
ştricăní	vb.	v. BRODA. COASE. CROŞETA. ÎMPLETI. TRICOTA.
ştricuí	vb.	v. ANULA. ELIMINA. ÎNLĂTURA. SCOATE. SUPRIMA. ŞTERGE. TĂIA.
ştrimf	s.	v. CIORAP.

ştrofăluí	vb.	v. PEDEPSI.
ştrol	adj.	v. ŞCHIOP.
ştuc	s.	v. BUCATĂ. CRÎMPEI. FRACŢIUNE. FRAGMENT. FRÎNTURĂ. PARTE. PORŢIUNE. SECŢIUNE. TRANŞĂ.
ştudiruí	vb.	v. ÎNVĂŢA. STUDIA.
şturm	s.	v. ASALT. ATAC. IUREŞ. NĂVALĂ. NĂ-VĂLIRE.
ŞTUŢ	s.	(TEHN.) tubulură.
ştuţ	s.	v. CARABINĂ.
ŞÚBER	s.	(TEHN.) registru, sertar, ventil. (~ la o conductă.)
şúber	s.	v. CĂMIN. COŞ. HORN.
şubíţă	s.	v. ŞUBULIŢĂ.
ŞÚBLER	s.	(TEHN.) picior cu culisă.
ŞÚBRED	adj.	1. nerezistent, nesolid, netrainic, slab, şubrezit, (rar) precar. (O construcţie ~.)2. netrainic, (livr.) caduc. (Un lucru ~.)3. v. debil.
şúbred	adj.	v. DISCUTABIL. NESIGUR. PRECAR.
ŞUBREZEÁLĂ	s.	slăbiciune. (~ construcţiei.)
SUBREZÉNIE	s.	1. (livr.) caducitate.(~ unui lucru.)2. debilitate, slăbănogeală, slăbiciune, (înv.) slăbănogie. (O stare de ~ alarmantă.)
şubrezénie	s.	v. NESIGURANŢĂ. NETEMEINI-CIE. PRECARITATE. SLĂBICIUNE.
ŞUBREZÍ	vb.	v. debilita.
ŞUBREZÍRE	s.	1. slăbire. (~ construcţiei.)2. debili-tare. (~ unui copil.)
ŞUBREZÍT	adj.	nerezistent, nesolid, netrainic, slab, şubred, (rar) precar. (O construcţie ~.)
ŞUBULÍŢĂ	s.	(reg.) şubiţă, şubuţă. (~ îmblănită.)
şubúţă	s.	v. ŞUBULIŢĂ.
şucăreálă	s.	v. SUPĂRARE.
şucărí	vb.	v. ARANJA. DICHISI. FĂLI. FERCHEZUI. FUDULI. FURA. GĂTI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎMPODOBI. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. LUA. MÎNDRI. SEMEŢI. SPILCUI. SU-PĂRA. SUSTRAGE.
şucheá	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
şucheát	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. CORUPT. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESCREIERAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂŢAT. IMORAL. NEBUN. NERUŞINAT. PERVERTIT. SMINTIT. STRICAT. ŢICNIT. VICIOS. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
şuchirí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
şuetár	s.	v. BANCHER.
şuétă	s.	v. BANCĂ. CONVERSAŢIE. CONVOR-BIRE. DIALOG. DISCUŢIE.
şufărí	vb.	v. ESCROCA. ÎNŞELA. PUNGĂŞI.
şufládă	s.	v. SERTAR.
şúflă	s.	v. CAUC. CĂUŞ. LOPATĂ. RAMĂ. SCAFĂ. VÎSLĂ.
şugár	adj.	v. SUBŢIRATIC. SUBŢIRE. SUPLU. ZVELT.
şugár	s.	v. PLEASNĂ. SFÎRC. SFICHI.
şúgă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂ-TURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMUL-ŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU. SUPĂRARE.
şugărél	s.	v. DUMBEŢ.

şugubăţ	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
şugubăţ	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMORÎ-TOR. UCIGAŞ.
şugubînă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCURCĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
şuguí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. GLUMI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
şuhăríe	s.	v. CATAR. CORIZĂ. GUTURAI. RĂ-CEALĂ. RINITĂ.
şui	adj.	v. ASTMATIC. DIFORM. HIDOS. HÎD MONSTRUOS. POCIT. RESPINGĂTOR. SCHIMO-NOSIT. SLUT. STRÎMB. SUBŢIRATIC. SUBŢIRE. SUPLU. URÎT. ZVELT.
şui	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂ-NAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
şui	s.	v. ARTRITĂ. ASTMĂ. CANCER. EMFIZEM PULMONAR. GUTĂ. HEMOROIZI. LUES. NEO-PLASM. PODAGRĂ. RETEVEI. SCROFULE. SCRO-FULOZĂ. SCURTĂTURĂ. SIFILIS. TUMOARE MALIGNĂ.
ŞÚIER	s.	1. v. şuierat.2. v. fluierătură.
ŞUIERÁ	vb.	1. a fluiera, a vîjîi, a vui, (rar) a zbîrnîi, (Transilv.) a şovăi. (Vîntul ~ prin hornuri.)2. a piui, a ţiui, a vîjîi, (reg.) a ţistui. (Glonţul i-a ~ pe la ureche.)3. a fîsîi, a sîsîi. (Şerpii ~.)
ŞUIERÁRE	s.	v. şuierat.
ŞUIERÁT	adj.	şuierător. (O respiraţie ~.)
ŞUIERÁT	s.	1. freamăt, şuier, şuierare, şuierătură, vîjîială, vîjîire, vîjît, vîjîitură, vuiet, (fig.) geamăt. (~ul vîntului.)2. v. ţiuitură.3. v. fluierătură.4. păcăneală, păcănire, păcănit, păcănitură, pîrîitură, răpăit, şuierătură, ţăcăneală, ţăcănire, ţăcănit,
ŞUIERĂTOÁRE	s.	1. fluierătoare. (Scoate sunete dintr-o ~.)2. (FON.) sibilantă, siflantă.
ŞUIERĂTÓR	adj.	1. vîjîitor. (Un vînt ~.)2. v. ţiuitor.3. şuierat. (O respiraţie ~oare.)4. (FON.) sibilant, siflant. (Consoană ~oare; şunet ~) .
ŞUIERĂTÚRĂ	s.	1. v. şuierat.2. v. ţiuitură.3. v. flu-ierătură.4. păcăneală, păcănire, păcănit, păcănitură, pîrîitură, răpăit, şuierat, ţăcăneală, ţăcănire, ţăcănit, ţăcănitură. (O ~ ritmică.)5. fî-sîitură, sîsîitură. (~ de şerpi.)
şuiétic	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
şuiéţ	adj.	v. SUBŢIRATIC. SUBŢIRE. SUPLU. ZVELT.
şuiós	adj.	v. ASTMATIC.
şúiţă	s.	v. ORBETE.
şújnic	s.	v. LEASĂ.
ŞULÁR	s.	însăilătură, (înv. şi pop.) saia, (Mold.) sailă. (~ la o haină.)
şuleándră	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. FLEANDURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ. ZDREANŢĂ.
şúler	s.	v. ESCROC. HOŢ. IMPOSTOR. ÎNŞELĂTOR. PUNGAŞ. ŞARLATAN. ŞNAPAN.
şuleríe	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOSTURĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
şulhétic	adj.	v. AROGANT. DRĂCOS. IMPERTI-NENT. INSOLENT. IREVERENŢIOS. ÎNDRĂZNEŢ. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBUNATIC. NE-CUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. SEMEŢ. SFIDĂTOR. SFRUNTAT. SPRINŢAR. TRUFAŞ. TANTOŞ. VIOI. ZĂPĂCIT. ZBÎNTUIT. ZBURDALNIC. ZGL

şulumáchi	s.	v. LEAŢ. ŞIPCĂ.
şumár	s.	v. PĂDURAR.
şúmen	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
şúmen	s., adj.	v. ALCOOLIC. BĂUTOR. BEŢIV.
şumeneálă	s.	v. BEŢIE. EBRIETATE.
şumení	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TURMENTA.
şumenít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
ŞÚNCĂ	s.	jambon. (~ afumată.)
şúner	s.	v. GOELETĂ.
şupár	adj.	v. NĂBĂDĂIOS. NĂRĂVAŞ. NĂRĂVIT.
şúpă	s.	v. ESCORTĂ. ŞOPRON.
şupí	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. BATE. IZBI. LOVI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
şupurí	vb.	v. FOFILA. FURIŞA. STRECURA.
ŞÚRĂ	s.	şopron, (pop.) şopru (reg.) saivan, (Transilv.) colnă, (prin Transilv., Maram. şi Mold.) ştalău. (~ pentru nutreţ.)
şúrgăn	s.	v. TELEGRAMĂ.
şurgăní	vb.	v. TELEGRAFIA.
şuríu	s.	v. CUŢIT. PUMNAL. STILET.
şurlău	s.	v. OPRITOARE. PIEDICĂ.
şurlicár	s.	v. GAIE.
şurligáie	s.	v. GAIE. VINDEREU. VÎNTUREL. VULTUR BĂRBOS. ZĂGAN.
ŞURÚB	s.	(TEHN.) 1. (Transilv. şi Ban.) civie.2. şurub prizonier v. prizon.
şurúb	s.	v. CANEA. CEP. CLEŞTE. MENGHINĂ. ŞURUBELNIŢĂ. VÎRTEJ.
şurubár	s.	v. CANEA. CEP. ŞURUBELNIŢĂ.
şurubăríţă	s.	v. ŞURUBELNIŢĂ.
ŞURUBÉLNIŢĂ	s.	(TEHN.) 1. (reg.) mutelcă, răzuş, şoroflău, şurub, şurubar, şurubăriţă, (Ban. şi Transilv.) şrafînţigăr.2. v. broască.
şurubélniţă	s.	v. DESTUPĂTOARE. TAROD. TIR-BUŞON.
şumbí	vb.	v. ÎNŞURUBA. STRÎNGE.
şurubuí	vb.	v. ÎNŞURUBA. STRÎNGE.
şústă	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. COMBINAŢIE. CONTRACT. CONVENŢIE. ÎNŢELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. PACT. TRANZACŢIE.
şuşárcă	s.	v. NĂGARĂ. ROGOZ.
şuşăníţă	s.	v. FÎŞIE. ŞUVIŢĂ.
şuşcăí	vb.	v. OFTA. SUSPINA.
şuşléte	s.	v. CODÎRLĂ. FUND.
şuşní	vb.	v. OFTA. SUSPINA.
şuşói	s.	v. PUHOI. ŞUVOI. TORENT.
şuşóp	s.	v. ŞOPRON.
şuşópru	s.	v. ŞOPRON.
şuşorá	vb.	v. FÎŞÎI. FOŞNI. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI. ŞUŞUI.
şuşórcă	s.	v. PĂNUŞĂ.

ŞUŞOTEÁLĂ	s.	v. şoaptă.
ŞUŞOTÍ	vb.	1. v. şopti.2. v. clipoci.3. v. foşni.
ŞUŞOTÍT	s.	şoaptă, şuşoteală, (pop.) şopăcăială, şopăială, şopăit, (reg.) şoporoială, şoşoneală, şoşot, (prin Olt. şi Munt.) pupuială, pupuit, (prin Olt.) pupuitură, (Transilv. şi Mold.) şopot. (Se aude un ~ nedesluşit de glasuri.)
şoştá	vb.	v. PROTESTA.
şúştăr	s.	v. CIZMAR. PANTOFAR.
şúştor	s.	v. SPETEAZĂ.
şuşugáie	s.	v. VINDEREU. VÎNTUREL. VULTUR BĂRBOS. ZĂGAN.
ŞUŞUÍ	vb.	v. foşni.
şuşuí	vb.	v. CLIPOCI. MURMURA. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
ŞUT	s.	(MIN.) schimb.
şut	s.	v. HOŢ. MENGHINĂ. PUNGAŞ.
şutavéi	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
şutău	s.	v. SUITOARE.
şuteálă	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HOŢIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE.
şutéu	s.	v. BRUTAR.
şutí	vb.	v. FURA. LUA. SUSTRAGE.
şutíc	s.	v. BEZNĂ. ÎNTUNECARE. ÎNTUNECIME. ÎNTUNERIC. NEGURĂ. OBSCURITATE.
şutilí	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. FLATA. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. LINGUŞI. MĂGULI. MINŢI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
şutitór	s.	v. HOŢ. PUNGAŞ.
şuvar-de-múnte	s.	v. FIRUŢĂ.
şuvéi	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
şuvéte	s.	v. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
ŞUVÍŢĂ	s.	1. (pop.) viţă, (reg.) viţioan, (prin Olt.) vîrstă. (O ~ de păr.)2. fîşie, (Mold.) şuşăniţă. (O ~ de piele, de pămînt etc.)
ŞUVÓI	s.	1. v. torent.2. v. puhoi.3. v. şiroi.4. şiroi, (înv. şi reg.) şirlău. (~ de sudoare.)
şuvoí	vb.	v. ŞIROI.
ŞVAB	s.	(ENTOM.) 1. v. gîndac-de-bucătărie.2. (Phyl-lodromia germanica) corhan, libarcă, rus, (reg.) colţan, prus, tarhan.
ŞVAB	s., adj.	1. s., adj. suab. (Populaţia ~.)2. adj. v. şvăbesc. (Dialectul ~.)
şváiţăr	adj.	v. BĂLŢAT. PĂTAT. PESTRIŢ. TĂRCAT.
şvartúg	s.	v. ŞORŢ.
ŞVARŢ	s.	v. filtru.
ŞVĂBÉSC	adj.	şvab. (Dialectul ~.)
şved	s., adj.	v. SUEDEZ.
ŞVÉSTER	s.	v. guvernantă.
şvezésc	adj.	v. SUEDEZ.
tabác	s.	v. ARGĂSITOR. TĂBĂCAR. TUTUN. TUTUN TURCESC.
TABACHÉRĂ	s.	portţigaret, (rar) porttabac, portţigar, (Ban., Transilv. şi Bucov.) picsă, (prin Transilv.) tarţă, (înv.) tabacherniţă, (arg.) magazie. (Îşi ţine ţigările în ~.)
tabachéră	s.	v. CAP.

tabachérniță	s.	v. PORTȚIGARET. TABACHERĂ.
tabacióc	s.	v. TUTUN.
TABAGÍSM	s.	(MED.) nicotinism.
tabalhaná	s.	v. ARGĂSITORIE. TĂBĂCĂRIE.
tabán	s.	v. BRANȚ. CĂLCÎI. LEAȚ. PLAZ. PRISPĂ. ŞIPCĂ. TALPĂ.
tabaná	s.	v. ARGĂSITORIE. TĂBĂCĂRIE.
tabánă	s.	v. SMOCHINĂ.
tabardós	s.	v. RACHIU.
tábă	s.	v. CHIP. EFIGIE.
TÁBĂRĂ	s.	1. (MIL.) bivuac, (înv.) conac. (Trupele s-au adăpostit în ~.)2. (MIL.) campament, lagăr, (înv.) sălaş, tabie. (~ unui regiment.)3. (MIL.) cantonament, (reg.) staniște. (~ oştilor.)4. v. castru.5. (SPORT) cantonament. (~ de box de la Sinaia.)6. grupare, p
tábără	s.	v. ARMATĂ. GLOATĂ. OASTE. OŞTIRE. POPAS. PUTERE. TRUPE.
TABÉL	s.	1. (rar) tabelă, (înv.) tablă, tablou. (A completat un ~.)2. listă, (înv.) izvod. (Un ~ al locatarilor.)3. tablă. (~ înmulțirii.)
tabél	s.	v. CADRU. PEISAJ. PLANŞĂ. PRIVELIŞTE. SCENĂ. TABLOU. VEDERE.
tabelár	s.	v. CURIER. MESAGER. ŞTAFETĂ.
tabélă	s.	v. CADASTRU. CARTE FUNCIARĂ. CARTE FUNDUARĂ. TABEL. TABLĂ. TĂBLIȚĂ.
TABERNÁCUL	s.	(BIS.) 1. cortul mărturiei. (~ la vechii mozaici.)2. altar. (~ într-un templu mozaic.)3. v. chivot.
TÁBES	s.	(MED.) (rar) ataxie locomotrice.
TABÉTIC	adj., s.	(MED.) (rar) ataxic.
tábie	s.	v. BASTION. CAMPAMENT. CASTRU. LAGĂR. REDUTĂ. TABĂRĂ.
TABIÉT	s.	1. (mai ales la pl.) apucătură, deprin-dere, obicei, obişnuință, (înv.) taifet. (Are ~urile lui zilnice.)2. siestă, (înv. şi reg.) paidos. (A-şi face ~ul.)
tabiét	s.	v. CHEF. DISPOZIȚIE. DORINȚĂ. GUST. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
tabietlíu	adj.	v. METICULOS. PEDANT. SCRU-PULOS. TIPICAR.
tabietlíu	adj., s.	v. MANIAC.
tablá	s.	v. TAVĂ. TIPSIE.
tablá-başa	adv.	v. BINE. COMOD. CONFORTABIL.
TÁBLĂ	s.	1. tinichea, (Transilv. şi Ban.) pleu. (Lighean de ~.)2. (înv. şi reg.) tabelă. (~ de scris cu creta.)3. tablă de materii = conținut, cuprins, sumar, (înv.) registru, scară, sumă, (grecism înv.) pinax. (~ a unui tratat.)4. tabel. (~ înmulțirii, scrisă pe
táblă	s.	v. BRAZDĂ. CARTON. COPERTĂ. CURTE DE CASAȚIE. FUND. GLAF. ÎNVELITOARE. LECȚIE. MUCAVA. OBLON. PERVAZ. PLACĂ. PLANŞĂ. PLANTĂ. PLITĂ. RĂZOR. SCOARȚĂ. SOLĂ. STRAT. TABEL. TALPĂ. TARLA. TAVĂ. TĂBLIE. TĂBLIȚĂ. TEMĂ.
TÁBLE	s. pl.	(astăzi rar) trictrac. (Joacă ~.)
TABLÉTĂ	s.	v. pilulă.
TABLÓU	s.	1. v. pictură.2. (pop.) cadră. (E frumoasă ca un ~.)3. v. privelişte.4. (CHIM.) tabloul periodic al elementelor = sistemul periodic al elementelor.5. (TEHN.) tablou de comandă = panou de comandă.
tablóu	s.	v. ILUSTRAȚIE. POZĂ. TABEL.
TABÚ	s.	interdicție. (~ de vocabular.)
tábulă	s.	v. TRIBUNAL.
tabún	s.	v. CIREADĂ. IMAŞ. IZLAZ. PĂŞUNE. TURMĂ.

TAC	s.	(Mold.) achiu. (~ de biliard.)
tácă	s.	v. LINIŞTE. TĂCERE.
TACITÚRN	adj.	v. ursuz.
tacîm	s.	v. ALAI. BANDĂ. BULUC. CATEGORIE. CEATĂ. CÎRD. CÎRDĂŞIE. CLAN. CLICĂ. CORTEGIU. DROAIE. FEL. GAŞCĂ. GEN. GLOATĂ. GRĂMADĂ. GRUP. HARNAŞAMENT. MULŢIME. PERITEAG. PÎLC. SOI. SPECIE. SPEŢĂ. STOL. SUITĂ. ŞLEAHTĂ. TARAF. TIP.
taclagíu	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
taclále	s. pl.	v. SFAT. TAIFAS.
TACÓZ	s.	(MAR.) scareu.
tacrír	s.	v. DARE DE SEAMĂ. DECLARAŢIE. DEPOZIŢIE. INTEROGATORIU. MĂRTURIE. MĂRTURISIRE. MEMORIU. PETIŢIE. PROCES-VER-BAL. RAPORT. REFERAT. SITUAŢIE.
TACT	s.	1. (FIZIOL.) pipăit, (înv.) pipăire. (Simţul ~ului.)2. v. cadenţă.3. v. chibzuială.
TACTICÓS	adj.	1. v. domol.2. v. măsurat.
TAFTÚR	s.	troc. (Cu ~ul se strînge şaua pe cal.)
taftúr	s.	v. BRÎU. CINGĂTOARE.
tágă	s.	v. CONTESTARE. DEZMINŢIRE. NEGARE. NEGAŢIE. RENEGARE. TĂGADĂ. TĂGĂDUIALĂ. TĂGĂDUIRE.
tagmatarhíe	s.	v. BATALION.
TÁGMĂ	s.	1. v. breaslă.2. rînd. (A intrat în ~ negustorilor.)3. v. cin.4. v. castă.
tágmă	s.	v. BANDĂ. CATEGORIE. CÎRDĂŞIE. CLAN. CLASĂ. CLICĂ. GAŞCĂ. GRUP. GRUPARE. ŞLEAHTĂ.
tah	s.	v. STENOGRAF.
taharău	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
TAHEOMÉTRIC	adj.	v. stadimetric.
TAHEOMETRÍE	s.	v. stadimetrie.
TAHEOMÉTRU	s.	v. stadimetru.
tahigráf	s.	v. STENOGRAF.
tahigrafiá	vb.	v. STENOGRAFIA.
tahigráfic	adj.	v. STENOGRAFIC.
tahigrafíe	s.	v. STENOGRAFIE.
TAHIMÉTRIC	adj.	(TOP.) stadimetric. (Planuri ~.)
TAHIMETRÍE	s.	v. stadimetrie.
TAHIMÉTRU	s.	v. stadimetru.
tahmín	s.	v. APROXIMAŢIE.
TAHOGENERATÓR	s.	(FIZ.) tahometru electric.
TAHOMETRU ELÉCTRIC	s.	v. tahogenerator.
taht	s.	v. CAPITALĂ. SUBPREFECTURĂ. TRON.
tahvíl	s.	v. CHITANŢĂ. RECIPISĂ.
tai	s.	v. BALOT.
táică	s.	v. BUNIC. PĂRINTE. TATĂ. TATĂ-MARE.
táier	s.	v. ABAJUR. BLID. DISC. FARFURIE. PLATOU. STRACHINĂ. TALER. TALGER. TAS.
TAIFÁS	s.	sfat, (fam.) taclale (pl.). (Stă la ~ toată ziua.)
taifét	s.	v. APUCĂTURĂ. DEPRINDERE. OBICEI. OBIŞNUINŢĂ. TABIET.

TAIFÚN	s.	v. ciclon.
taín	s.	v. ALIMENT. COTĂ-PARTE. COTITATE. HRANĂ. MÎNCARE. PORȚIE. RAȚIE.
TÁINĂ	s.	1. v. mister.2. v. secret.3. secret, (înv. şi pop.) meşteşug. (Nu i-a putut smulge ~.)4. (BIS.) mister. (~ spovedaniei.)
táină	s.	v. ASCUNZĂTOARE. ASCUNZIŞ. COTLON. MINUNE. MIRACOL.
taingíu	s.	v. FURIER.
TÁINIC	adj.	1. v. dosnic.2. v. necunoscut.3. v. ascuns.4. v. misterios.5. v. ezoteric.6. v. secret.7. v. tăi-nuit.8. v. enigmatic.
táinic	adj.	v. DISCRET.
táinic	s.	v. CONFIDENT. INTIM.
TÁINIȚĂ	s.	hrubă.
táinița	s.	v. ASCUNZĂTOARE. ASCUNZIŞ. COTLON.
táiveriță	s.	v. PALMĂ.
TAKÎR	s.	(GEOGR.) deşert de argilă.
tal	s.	v. LOT. PARCELĂ.
talám	s.	v. VENTRICUL.
talán	s.	v. ANTRAX. CĂRBUNE. DALAC. PUSTULĂ MALIGNĂ.
TALÁNGĂ	s.	balangă, clopot, (Mold., Transilv. şi Maram.) ţingălău, (Transilv.) ţoangă. (~ atîrnată de gîtul vitelor.)
talaníță	s.	v. GLOABĂ. MÎRȚOAGĂ.
TALÁŞ	s.	strujitură, (Transilv.) hoaspe (pl.). (~ rezultat de la rindeluire.)
TALÁZ	s.	v. val.
TALC	s.	v. steatit.
TALÉNT	s.	1. v. aptitudine.2. v. măiestrie.3. v. în-demînare.
TALENTÁT	adj.	dotat, înzestrat, (înv.) măiestrit, talentos. (Un pictor ~.)
talentós	adj.	v. DOTAT. ÎNZESTRAT. TALENTAT.
TÁLER	s.	1. v. farfurie.2. disc, platan, platou, talger, tas, terezie, (înv. şi reg.) scăfă, (reg.) taier. (~ al unei balanțe.)3. v. talger.4. (SPORT; la pl.) skeet. (A cîştigat proba de ~e, la tir.)
TÁLGER	s.	1. v. farfurie.2. v. taler.3. (MUZ.) cimbal, taler, (înv.) chimval.
talhîş	s.	v. FIRMAN.
TÁLIE	s.	1. v. brîu.2. v. siluetă.3. v. trunchi.4. v. sta-tură.5. făptură, înălțime, statură, (înv. şi pop.) boi, (pop.) stat. (Mic de ~.)6. v. măsură.
tálie	s.	v. CALITATE. NIVEL. VALOARE.
TALISMÁN	s.	v. amuletă.
talîm	s.	v. APUCĂTURĂ. COMPLIMENT. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. DEPRINDERE. ÎNCHINĂCIUNE. MANIERE. MĂTANIE. MORAVURI. NĂRAVURI. OBICEIURI. PLECĂCIUNE. PLOCONEALĂ. PURTARE. REVE-RENȚĂ. TEMENEA.
TALKIE-WÁLKIE	s.	v. telemobil.
talmeş-bálmeş	s.	v. AMESTECĂTURĂ. DEZOR-DINE. ÎNCÎLCEALĂ. ÎNCÎLCIRE. ÎNCÎLCITURĂ. ÎNCURCĂTURĂ. NEORÎNDUIALĂ. RĂVĂŞEALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
taloáncă	s.	v. SITAR.
TALÓN	s.	matcă, (rar) tulpină. (~ul unui chitan-țier.)
talón	s.	v. PARTIDĂ.
TALONÁJ	s.	v. talonare.

TALONÁRE	s.	(SPORT.) talonaj.
talpa-cocóşului	s.	v. PICIORUL-COCOŞULUI.
talpa-cucoánei	s.	v. SALVIE.
talpa-gîştei	s.	v. SPANAC-PORCESC.
talpa-gîştii	s.	v. PRIBOI.
talpa-lúpului	s.	v. COADA-MÎŢEI.
talpa-mîţei	s.	v. PARPIAN.
talpa-pisícii	s.	v. PARPIAN.
talpa-úrsului	s.	v. ACANTĂ. BRÎNCA-URSULUI. CRUCEA-PĂMÎNTULUI. PIEDICUŢĂ.
TÁLPĂ	s.	1. (ANAT.) plantă, (prin Transilv.) tablă. (~ a piciorului.)2. (CONSTR.) tălpoi, (reg.) subtoi, (prin Olt. şi Ban.) bălvan, (prin Transilv., nordul Munt., nordul Olt. şi Dobr.) temei. (~ casei.)3. (TEHN.) tălpig, (rar) patină (pop.) fălcea, (reg.) tălpeţ,
tálpă	s.	v. PEDALĂ.
tálpoş	s.	v. INFANTERIST.
TÁLUS	s.	v. astragal.
tam	adv.	v. CHIAR. DREPT. EXACT. ÎNTOCMAI. PRECIS. TOCMAI.
tamachiár	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
tamán	adv.	v. ABIA. CHIAR. DOAR. DREPT. EXACT. ÎNTOCMAI. NUMAI. PRECIS. TOCMAI.
TAMÁR	s.	(rar) targă. (Cu ~ul se cară cărămizile pe schele.)
TAMARÍSCĂ	s.	v. cătină roşie.
tamaríscă	s.	v. CĂTINĂ.
tamazlîc	s.	v. CIREADĂ. TURMĂ.
támba	adv.	v. ÎMPREUNĂ. LAOLALTĂ.
TAMBÚR	s.	(TEHN.) tobă.
tambúr	s.	v. DARABANĂ. TOBĂ. TOBOŞAR.
támjă	s.	v. AFACERE. CHESTIUNE. INTERESE. PROBLEMĂ. TREABĂ.
*TAM-NISÁM	adv.	(fam.) nitam-nisam. (A venit ~.)
tamójnă	s.	v. VAMĂ.
TAMPONÁ	vb.	v. ciocni.
TAMPONÁRE	s.	v. ciocnire.
TAMPONÁT	adj.	v. ciocnit.
TAM-TÁM	s.	v. HĂRMĂLAIE.
tanáj	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. ARGĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
TANÁNT	s.	(CHIM.) (rar) sumac. (~ pentru tăbăcirea pieilor crude.)
tanáre	s.	v. ARGĂSEALĂ. ARGĂSIRE. ARGĂSIT. TĂBĂCEALĂ. TĂBĂCIRE. TĂBĂCIT.
tánăt	s.	v. GRIZU.
tanău	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
tanău	s.	v. MARTOR.
TANC	s.	(MIL.) (rar) car de asalt.
tandalúţă	s.	v. TINDECHE.
TANDRÉŢE	s.	gingăşie. (~ lui am simţit-o cu emoţie.)
TÁNDRU	adj.	1. v. afectuos.2. v. drăgăstos.

tandúr	s.	v. INDOLENȚĂ. LENE. LENEVIE. PUTUROŞENIE. TRÎNDĂVEALĂ. TRÎNDĂVIE.
tanduríu	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTU-ROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
TANGENȚIÁL	adv.	v. razant.
TANGÍBIL	adj.	v. pipăibil.
tangíbil	adj.	v. CONCRET. FIZIC. MATERIAL. PALPABIL. PERCEPTIBIL. PIPĂIBIL. SESIZABIL.
TÁNIC	adj.	v. taninos.
TANÍN	s.	(CHIM.) acid tanic.
TANINÓS	adj.	(CHIM.) tanic. (Soluție ~oasă.)
TÁNTI	s.	invar. v. mătușă.
taólă	s.	v. COT. COTITURĂ. MEANDRU. SINUO-ZITATE. ŞERPUITURĂ.
tapangeá	s.	v. PALMĂ.
TAPÁJ	s.	v. HĂRMĂLAIE. SCANDAL.
tápă	s.	v. CANEA. CEP. VRANĂ.
tapét	s.	v. COCOR. SCOARȚĂ.
TAPETÁ	vb.	(rar) a tapisa. (A ~ pereții camerei.)
TAPETÁRE	s.	(rar) tapisare. (~ pereților.)
TAPETÁT	adj.	(rar) tapisat. (Pereți ~ți.)
TAPISÁ	vb.	a capitona, a îmbrăca. (A ~ un fotoliu.)
tapisá	vb.	v. TAPETA.
TAPISÁRE	s.	capitonare, îmbrăcare, (rar) capitonaj. (~ unui fotoliu.)
tapisáre	s.	v. TAPETARE.
TAPISÁT	adj.	capitonat. (Fotoliu ~.)
tapisát	adj.	v. TAPETAT.
taponíși	s. pl.	NEMȚIŞOR.
TAPÓŞNIC	s.	(BOT.) 1. (Galeopsis ladanum) (reg.) balbisă, zabră, fața-mîței.2. (Galeopsis tetrahit) lungurică.3. (Galeopsis speciosa) zabră.
tápșă	s.	v. CHIRIE. LOCAȚIE.
tar	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. POVARĂ. SARCINĂ.
*TARABAGÍU	s.	(înv.) boltaș, prăvăliaș. (~l vindea marfa la tarabă.)
TARÁBĂ	s.	masă, tejghea, (prin Transilv.) pudli, (Transilv. şi Ban.) pult, (Bucov.) şinc, (înv.) comptoar, sarghie. (Pune marfa pe ~.)
TARABÓSTES	s. pl.	v. pileați.
tarác	s.	v. ANTRICOT. COTLET.
taracán	s.	v. GÎNDAC DE BUCĂTĂRIE. GÎNDAC DE CASĂ. GÎNDAC-NEGRU. LIBARCĂ. ŞVAB.
TARÁF	s.	(MUZ.) (pop.) bandă, trupă, (înv. şi reg.) tacîm. (~ de lăutari.)
taráf	s.	v. BANDĂ. CÎRDĂŞIE. CLAN. CLICĂ. GAŞCĂ. ŞLEAHTĂ.
tarán	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
taráncă	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
taránd	s.	v. TARANTULĂ.
TARANTÚLĂ	s.	(ZOOL.; Lycosa tarentula) (rar) tarand.
tarapaná	s.	v. MONETĂRIE.
TÁRĂ	s.	dara. (~ unei mărfi.)

tără	s.	v. CUSUR. DEFECT. DEFICIENȚĂ. IMPER-FECȚIUNE. INSUFICIENȚĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NEAJUNS. PĂCAT. SCĂDERE. SLĂBICIUNE. VICIU.
tarcán	s.	v. COCOȘ-DE-MUNTE. COCOȘ SĂLBATIC.
TARDÍV	adj.	întîrziat, tîrziu. (O intervenție ~.)
táre	adj.	v. AVIZAT. CAPABIL. COMPETENT. FORTIFICAT. INFORMAT. INJURIOS. INSUL-TĂTOR. ÎNTĂRIT. JIGNITOR. OFENSATOR. PREGĂTIT.
TÁRE	adj., adv.	1. adj. dur, rezistent, solid, tenace, (pop.) țeapăn, vîrtos. (Un material ~.)2. adj. v. consistent.3. adj. v. solid.4. adj. v. inflexibil.5. adj. v. apretat.6. adj. v. uscat.7. adj. rece, uscat, vechi. (Un coltuc ~ de pîine.)8. adj. v. răscopt.9. adj. v.
táre	adj., adv.	v. APRIG. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINOS. CRÎNCEN. CRUD. CRUNT. CUMPLIT. FEROCE. FIOROS. HAIN. INUMAN. NECRUȚĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎMBLÎNZIT. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEOMENOS. NEUMAN. RĂU. SĂLBATIC. SÎNGEROS. VIOLENT.
táre	adv.	v. BINE. CUMSECADE. INSISTENT. STĂRUITOR.
tarf	s.	v. CEAȘCĂ.
TÁRGĂ	s.	1. v. brancardă.2. (Mold. și Bucov.) pataşcă, (Transilv.) părîngă, şireglă. (~ pentru transportat materiale.)
târgă	s.	v. CODÎRLĂ. COȘ. FUND. NĂSĂLIE. PANER. TAMAR.
tarhán	s.	v. CORHAN. GÎNDAC DE BUCĂTĂRIE. GÎNDAC DE CASĂ. GÎNDAC-NEGRU. LIBARCĂ. RUS. ȘVAB.
TARHÓN	s.	(BOT.; Artemisia dracunculus) (reg.) sagna-calului.
tarhón	s.	v. CHIMEN. CHIMION. GRANAT. SPIL-CUȚĂ.
TARÍF	s.	preț, taxă. (Prestări de servicii cu ~ moderat.)
tarisfát	s.	v. STAROSTE.
TARLÁ	s.	v. solă.
tarlá	s.	v. POSTATĂ.
TARÓD	s.	(TEHN.) 1. burghiu de filetat.2. (reg.) șurubelniță.
táros	s.	v. BĂRBĂȚIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTE-ZANȚĂ. DÎRZENIE. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZNEA-LĂ. NEÎNFRICARE. SEMEȚIE. TEMERITATE.
tartáj	s.	v. BROȘURĂ. CAIET. CATASTIF. CĂRTI-CICĂ. CONDICĂ. COPERTĂ. ÎNVELITOARE. REGISTRU. SCOARȚĂ.
tartalác	s.	v. AUȘEL. OCHIUL-BOULUI. PITULICE.
tartán	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
tártar	s.	v. IAD. INFERN.
TARTÍNĂ	s.	v. sandviș.
TÁRTOR	s.	1. v. satana.2. v. drac.
TÁRTORIȚĂ	s.	1. v. drăcoaică. *2. v. ștrengăriță.
TARTRÁT	s.	(CHIM.) tartrat dublu de sodiu şi potasiu v. sare Seignette; tartrat mixt de sodiu şi potasiu v. sare Seignette.
TÁRTRU	s.	1. piatră de vin, (pop.) tirighie. (~ depus pe butoaie.)2. (MED.) detritus, piatră. (~ dentar.)
tartúf	s.	v. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ȘIRET. VICLEAN.
tartuferíe	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂȚĂR-NICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEȘUG.

tartufísm	s.	v. DUPLICITATE. FALSITATE. FĂȚĂR-NICIE. IPOCRIZIE. MINCIUNĂ. PERFIDIE. PREFĂCĂTORIE. VICLENIE. VICLEȘUG.
tárță	s.	v. PORTȚIGARET. TABACHERĂ.
tarz	s.	v. ATITUDINE. COMPORTARE. PURTARE. ȚINUTĂ.
TAS	s.	v. taler.
tas	s.	v. CEAȘCĂ. CUPĂ.
TASÁ	vb.	a (se) compacta, a (se) îndesa. (A ~ un material poros.)
TASÁRE	s.	compactare, îndesare. (~ terenului.)
TASTATÚRĂ	s.	v. claviatură.
tastatúră	s.	v. CLAVIATURĂ.
tástă	s.	v. CLAPĂ.
TASTERÍST	s.	(TIPOGR.) linotipist.
TASTIÉRĂ	s.	(MUZ.) (pop.) limbă. (~ unor instru-mente muzicale cu coarde.)
TÁȘCĂ	s.	1. geantă. (Vînătorul purta o ~.)2. (rar) teșcălie, (înv. și reg.) tecșilă, (reg.) patașcă, tășulă, (Transilv. și Mold.) tașculă. (Ține tutunul în ~.)
táșcă	s.	v. COLȚUNAȘ. TOLBĂ.
tașcúlă	s.	v. TAȘCĂ.
tașmău	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
tatáie	s.	v. BUNIC. PĂRINTE. TATĂ. TATĂ-MARE.
tatánă	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
TÁTĂ	s.	1. părinte, (franțuzism) papa, (înv. și pop.) taică, (pop.) tătîn, (înv. și reg.) nene, (reg.) tataie, (prin Mold.) babacă, babaie, (Munt., Olt., Dobr., sudul Mold. și sudul Transilv.) tete, (fam.) bătrînul (art.), tati, (arg.) puriu. (Are ~ doi copii.)2.
tată bătrîn	s.	v. UNCHI.
tată móș	s.	v. UNCHI.
táti	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
tátin	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
TATONÁ	vb.	1. (fig.) a dibui, a pipăi, a sonda. (A ~ situația.)2. v. încerca.
TATONÁRE	s.	(fig.) dibuire, pipăire, sondare. (~ situației.)
TATUÁJ	s.	1. v. tatuare.2. (concr.) (înv.) semne (pl.). (Ce ~ are pe brat?)
TATUÁRE	s.	tatuaj, (înv.) tatuație. (Operația de ~.)
tatuáție	s.	v. TATUAJ. TATUARE.
TÁULĂ	s.	(BOT.) 1. (Spiraea crenata) (reg.) crețușcă, tăvalgă, teișor.2. (Spiraea salicifolia) (reg.) tavalgă.
táulă	s.	v. CREȚUȘCĂ. CUNUNIȚĂ. FIEREA-PĂ-MÎNTULUI. POTROACĂ. ȚINTAURĂ.
taumatúrg	s.	v. VRĂJITOR.
TÁUR	s.	1. (ZOOL; Bos taurus) (pop.) buhai, (reg.) bic, bugă, gonitor.2. (ASTRON.; art.) (reg.) cap-de-bou.
táur	s.	v. RĂDAȘCĂ. RĂGACE.
taurul-lui-Dumnezéu	s.	v. CARABAN. NASI-CORN.
TAUTOLÓGIC	adj.	v. pleonastic.
TAUTOLOGÍE	s.	1. v. pleonasm.2. (în logica simbolică) expresie identic-adevărată, expresie validă, lege logică, teză logică.
TAUTOMERÍE	s.	(CHIM.) izomerie chimică.
távalgă	s.	v. TAULĂ.

TAVÁN	s.	(CONSTR.) plafon, (astăzi rar) pod, (înv. şi reg.) podele (pl.), sufit, (Mold.) bagdadie, (Transilv. şi Ban.) cerine. (~ al unei camere.)
TÁVĂ	s.	tipsie, (reg.) tablă, (Mold.) tabla. (~ încărcată cu bunătăţi.)
távnică	s.	v. IMORTELĂ. PLEVAIŢĂ.
távniţă	s.	v. IMORTELĂ. PLEVAIŢĂ.
taxá	vb.	v. CALIFICA. CONSIDERA. FACE. NUMI. SOCOTI.
taxáre	s.	v. CALIFICARE. NUMIRE.
TAXATÓR	s.	încasator. (~ la tramvai.)
TAXAŢIE FORESTIÉRĂ	s.	v. dendrometrie.
TÁXĂ	s.	v. tarif.
TAXÍ	s.	v. taximetru.
TAXIDERMÍE	s.	(BIOL.) naturalizare.
TAXIMÉTRU	s.	taxi.
taxidít	adj.	v. AVUT. BOGAT. DECORAT. GĂTIT. ÎMPODOBIT. ÎNFRUMUSEŢAT. ÎNSTĂRIT. ORNAMENTAT. ORNAT. PAVOAZAT. SITUAT.
TAXONÓMIC	adj.	categorial. (Organizare ~.)
TĂBĂCÁR	s.	argăsitor, (reg.) opincarăş, orgar, tălpar, timar, (Mold., Bucov. şi Transilv.) dubălar, (înv.) solonar, tabac. (~ul se ocupă cu tăbăcitul pieilor.)
TĂBĂCĂREÁSĂ	s.	(rar) tăbăcăriţă, (reg.) argăsă-riţă, dubălăreasă. (E ~ de profesie.)
TĂBĂCĂRÍE	s.	1. (înv.) tăbăcărit, tăbăcie, timărie. (Învaţă ~.)2. argăsitorie, (rar) argăsărie, (Mold., Bucov. şi Transilv.) dubălărie, (înv.) tabalhana, tabana, tăbăcie. (În ~ se argăsesc pieile.)
tăbăcărít	s.	v. TĂBĂCĂRIE.
tăbăcăríţă	s.	v. TĂBĂCĂREASĂ.
TĂBĂCEÁLĂ	s.	v. tăbăcire.
TĂBĂCÍ	vb.	a argăsi, (reg.) a cruşi, (Mold., Bucov. şi Transilv.) a dubi. (A ~ pieile.)
tăbăcí	vb.	v. PIPA. SNOPI. STÎLCI.
tăbăcíe	s.	v. ARGĂSITORIE. TĂBĂCĂRIE.
TĂBĂCÍRE	s.	argăseală, argăsire, argăsit, tăbă-ceală, tăbăcit, (rar) tanaj, tanare, (reg.) cruşeală, cruşire, (Mold., Bucov. şi Transilv.) dubeală, dubire, dubit. (~ pieilor.)
TĂBĂCÍT	adj.	argăsit, (reg.) cruşit, (Mold., Bucov. şi Transilv.) dubit. (Piei ~.)
TĂBĂCÍT	s.	v. tăbăcire.
TĂBĂCITÓR	adj.	argăsitor. (Substanţe ~oare.)
tăbălúşă	s.	v. CĂŢELUŞĂ.
tăbălúşcă	s.	v. CĂŢELUŞĂ.
TĂBĂRÎ	vb.	v. năpusti.
tăbărî	vb.	v. CANTONA. OBOSI. OSTENI.
tăbéică	s.	v. SĂCULEŢ. SĂCUŞOR.
tăbîltóc	s.	v. SĂCULEŢ. SĂCUŞOR.
tăbîrcă	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. PÎRGHIE. POVARĂ. SARCINĂ.
tăbîrcí	vb.	v. TÎRÎ.
tăbláş	s.	v. JUDECĂTOR.
TĂBLÍE	s.	(înv. şi reg.) tablă. (~ a unei mobile.)
TĂBLÍŢĂ	s.	(rar) placă, (pop.) tablă, (reg.) tabelă, (înv.) panachidă. (~ pentru şcolarii începători din trecut.)

tăbuiéț	s.	v. FAȚĂ. ÎNVELITOARE. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
TĂCĂÍ	vb.	1. v. tăcăi.2. v. palpita.
tăcătói	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
tăcătór	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
TĂCÉRE s.,	interj.	1. s. v. liniște.2. interj. v. liniște.3. s. v. mutenie.4. s. v. întrerupere.5. s. v. dis-creție.6. s. acalmie, calm, liniște, pace, (înv. și reg.) paos, (înv.) lin, liniștire, molcomire. (Stare de ~ deplină în natură.)
tăciuná	vb.	v. CARBONIZA.
TĂCIUNÁT	adj.	(FITOP.) tăciunos. (Plantă ~.)
TĂCIÚNE	s.	1. cărbune. (Lemnul aprins s-a făcut ~.)2. (FITOP.) cărbune. (Plantă atacată de ~.)
tăciúne	s.	v. MĂLURĂ.
TĂCIUNÓS	adj.	v. tăciunat.
TĂCÚT	adj.	1. v. ursuz.2. v. liniștit.3. calm, liniștit. (Pe aleile ~.)4. liniștit, mut. (Natură ~.)
tăfîlcă	s.	v. SĂCULEȚ. SĂCUȘOR.
tăftúi	s.	v. TOLBĂ.
TĂGÁDĂ	s.	v. contestare.
TĂGĂDUÍ	vb.	1. v. nega.2. v. retracta.3. v. con-testa.
tăgăduí	vb.	v. ASCUNDE. MASCA. REFUZA. RESPINGE. TĂINUI.
TĂGĂDUIÁLĂ	s.	v. contestare.
tăgăduínță	s.	v. CONTESTARE. DEZMINȚIRE. NEGARE. NEGAȚIE. RENEGARE. TĂGADĂ. TĂ-GĂDUIALĂ. TĂGĂDUIRE.
TĂGĂDUÍRE	s.	v. contestare.
tăgășí	vb.	v. CURĂȚA. DERETICA. SCUTURA. STRÎNGE.
tăgășíre	s.	v. CURĂȚENIE. DERETICARE. SCU-TURĂTURĂ.
tăgîrțắ	vb.	v. AGĂȚA. APUCA. ATÎRNA. PRINDE. SPÎNZURA. SUSPENDA. TÎRÎ. TÎRÎI. TÎRȘÎI. TRAGE. ȚINE.
tăgîrță	s.	v. DESAGĂ. TRAISTĂ.
TĂIÁ	vb.	1. v. împărți.2. v. despica.3. (pop.) a reteza, (reg.) a scurta. (A ~ niște metri de lemne.)4. v. reteza.5. v. sculpta.6. (MED.) a reteza, (pop.) a lua. (Obuzul i-a ~ piciorul.)7. v. am-puta.8. a reteza, (pop.) a rade, (reg.) a curma. (A ~ capul cuiva.)9.
tăiá	vb.	v. ALUNGA. ATACA. CURMA. DEPĂRTA. GONI. INTERFERA. INTERSECTA. INVENTA. IZBI. IZGONI. ÎNCRUCIȘA. ÎNDEPĂRTA. ÎNTRERUPE. ÎNTRETĂIA. LOVI. NĂSCOCI. OPRI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI. STÎRPI.
TĂIÁT	adj.	1. v. despicat.2. v. retezat.3. v. sculptat.4. v. operat.5. v. tuns.6. v. anulat.7. brînzit, (reg.) sărbezit, (Mold.) corăslit. (Lapte ~.)
TĂIÁT	s.	1. v. împărțire.2. v. despicare.3. v. sculp-tare.4. v. retezare.
tăiculeán	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tăiculíță	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tăicușór	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
TĂICÚȚĂ	s.	tătic, (pop.) tăiculean, tăiculiță, tăicușor, tătuc, tătuț, (reg.) tătuică, tătuluc, tătuluț, tătușor.
TĂIÉRE	s.	1. v. împărțire.2. v. despicare.3. v. sculp-tare.4. v. amputare.5. v. secționare.6. v. retezare.7. înjunghiere, spintecare, spintecat, (pop.) junghiere. (~ vitelor, la abator.)8. v. anulare.9. v. scurtare.

tăiére	s.	v. MASACRU. MĂCEL.
TĂIETOÁRE	s.	(BOT.; Inula hirta) (reg.) floare-gal-benă.
tăietór	adj.	v. ASCUȚIT. TĂIOS.
TĂIETÓR	s.	v. butuc.
tăietoríe	s.	v. ABATOR.
TĂIETÚRĂ	s.	1. v. despicătură.2. v. croială.3. (MIN.) şliț. (~ într-un strat.)4. v. anulare.
tăietúră	s.	v. CIRCUMCIZIE. CURĂȚURĂ. ÎNJUNGHIETURĂ. ÎNȚEPĂTURĂ. JUNGHI. JUNGHIETURĂ. LINIE. LUMÎNĂRICA-PĂ-MÎNTULUI. TRĂSĂTURĂ.
TĂIFĂSUÍ	vb.	a flecări, (pop. şi fam.) a sfătui. (Au ~ ore în şir.)
TĂIFĂSUIÁLĂ	s.	v. flecăreală.
TĂIFĂSUÍRE	s.	v. flecăreală.
TĂIFĂSUÍT	s.	v. flecăreală.
tăiní	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
tăinicíe	s.	v. SECRET. TAINĂ.
tăinós	adj.	v. ASCUNS. CRIPTIC. ENIGMATIC. MISTERIOS. OCULT. SECRET. TAINIC.
TĂINUÍ	vb.	1. v. ascunde.2. a ascunde, (fig.) a înăbuşi. (Şi-a ~ durerea.)
tăinuí	vb.	v. ASCUNDE. DOSI. FLECĂRI. ÎNDRUGA. MISTUI. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
TĂINUÍRE	s.	v. ascundere.
tăinuíre	s.	v. SECRET. TAINĂ.
TĂINUÍT	adj.	1. v. dosnic.2. ascuns, secret, tainic. (O iubire ~.)3. v. ascuns.
TĂIÓS	adj.	v. ascuțit.
tăiós	adj.	v. ASPRU. RĂSTIT. RIDICAT. SARCAS-TIC. SATIRIC.
tăíș	s.	1. ascuțiș, lamă, limbă, (pop.) custură, pană, plasă, tăiuș, (înv. şi reg.) ascuțit, (reg.) leafă, (fig.) buză. (~ul unui cuțit.)2. v. pînză.3. (rar) rost, (reg.) gură. (~ al unor obiecte.)
tăíș	s.	v. BUTUC. TĂIETOR. TRUNCHI.
TĂIȚÉI	s. pl.	(Transilv.) laşte (pl.), (Transilv. şi Maram.) răstăuțe (pl.), (Mold. şi Transilv.) tocmagi (pl.).
tăiúș	s.	v. ASCUȚIȘ. BUTUC. LAMĂ. LIMBĂ. TĂIETOR. TĂIȘ. TRUNCHI.
tălábă	s.	v. DUIUM. GRĂMADĂ. MULȚIME. POTOP. PUHOI. PUZDERIE. SUMEDENIE.
tăláie	s.	v. FAMILIE. NEAM. VIȚĂ.
tălániță	s.	v. COCOTĂ. CURTEZANĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
tălălăí	vb.	v. FLECĂRI. HOINĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI. VAGA-BONDA.
tălălău	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
tălălí	vb.	v. AJUNGE. ATINGE. IZBl. ÎNTÎMPLA. LOVI. NIMERI. OCHI. POCNI. POTRIVI.
tălăncăní	vb.	v. BĂLĂNGĂNI. SUNA.
tălăngí	vb.	v. BĂLĂNGĂNI. SUNA.
tălăşmán	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
TĂLĂZUÍRE	s.	v. agitație.
tălbăriță	s.	v. BĂLTOACĂ. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. SMÎRC.
tăleráș	s.	v. TĂLGERAŞ. TĂLGEREL.
tălerél	s.	v. TĂLGERAŞ. TĂLGEREL.
TĂLGERÁȘ	s.	v. tălgerel.

TĂLGERÉL	s.	tălgeraş, (reg.) tăleraş, tălerel, tălgeruţ.
tălgerúţ	s.	v. TĂLGERAŞ. TĂLGEREL.
tălícă	pron.	v. MĂTĂLICĂ.
tălîmb	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
TĂLMÁCI	s.	v. translator.
TĂLMĂCÍ	vb.	1. v. traduce.2. v. interpreta.
TĂLMĂCÍRE	s.	1. v. traducere.2. (concr.) traducere, transpunere, versiune. (O ~ reuşită din engleză.)3. v.
TĂLMĂCITÓR	s.	1. v. traducător.2. v. comentator.
tălmăcitúră	s.	v. INTERPRETARE. TĂLMĂCIRE. TÎLCUIRE. TRADUCERE. TRANSPUNERE.
tălmút	adj.	v. INSOCIABIL. MOROCĂNOS. MUT. NECOMUNICATIV. NEPRIETENOS. NESOCIABIL. POSAC. POSOMORÎT. TACITURN. TĂCUT. URÎ-CIOS. URSUZ.
tălpár	s.	v. ARGĂSITOR. TĂBĂCAR.
tălpáş	s.	v. INFANTERIST.
tălpălău	s.	v. CALAPOD.
tălpăluí	vb.	v. PINGELI. PINGELUI. TĂLPUI.
tălpăşág	s.	v. GLOABĂ.
tălpău	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
tălpél	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
tălpéte	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
tălpéţ	s.	v. TALPĂ. TĂLPIG.
tălpéţi	s. pl.	v. BUTUCI. PLAZURI. TĂLPI.
TĂLPÍG	s.	1. v. talpă.2. iapă, schimbător, (reg.) călcător, măiuţ, piciorog, potnog, scîndurea, tălpău, tălpel, tălpete, tălpiş, tălpiţă. (~ la războiul de ţesut.)3. pedală, (reg.) scîndureană. (~ la războiul de ţesut.)
tălpíg	s.	v. NĂSĂLIE. PEDALĂ. POTLOG. SCÎL-CEAZĂ.
tălpígă	s.	v. CĂLCĂTOR. TALPĂ.
tălpíş	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
tălpíţă	s.	v. IAPĂ. SCHIMBĂTOR. TĂLPIG.
tălpoáne	s. pl.	v. PRISPĂ.
TĂLPÓI	s.	v. talpă.
TĂLPUÍ	vb.	v. pingeli.
TĂLPUÍRE	s.	v. pingelire.
TĂLPUÍT	adj.	v. pingelit.
TĂLPUÍT	s.	v. pingelire.
tăltinoácă	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
tămăşág	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE.
TĂMĂDUÍ	vb.	v. însănătoşi.
tămăduiálă	s.	v. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNSĂNĂTOŞIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂVENIRE. LECUIRE. REFACERE. RESTABILIRE. RIDICARE. TĂMĂDUIRE. VINDECARE.
tămăduínţă	s.	v. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNSĂNĂTOŞIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂVENIRE. LECUIRE. REFACERE. RESTABILIRE. RIDICARE. TĂMĂDUIRE. VINDECARE.
TĂMĂDUÍRE	s.	v. însănătoşire.
TĂMĂDUÍT	adj.	v. însănătoşit.

TĂMĂDUITÓR	adj.	v. vindecător.
tămăduitór	adj.	v. CURATIV.
tămăşálnic	adj.	v. GLUMEŢ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
TĂMBĂLĂU	s.	v. hărmălaie.
TĂMÎIÁ	vb.	v. cădelniţa.
tămîiá	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. FLATA. ÎMBĂTA. LINGUŞI. MĂGULI. TURMENTA.
tămîiát	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHER-CHELIT. ÎMBĂLSĂMAT. ÎMBĂTAT. ÎMBĂTĂTOR. ÎNMIRESMAT. PARFUMAT. TURMENTAT.
TĂMÎIE	s.	(reg.) smirnă, (înv.) livan, oliban. (Miros de ~.)
tămîie	s.	v. ARBORELE-VIEŢII. LIVAN. TUIA.
tămîiér	s.	v. CĂDELNIŢĂ. IENUPĂR. JNEAPĂN.
TĂMÎIÉRE	s.	v. cădelniţare.
tămîiére	s.	v. FLATARE. LINGUŞEALĂ. LINGU-ŞIRE. MĂGULEALĂ. MĂGULIRE.
tămîiérniţă	s.	v. CĂDELNITĂ.
tămîietoáre	s.	v. CĂDELNIŢĂ.
TĂMÎIOÁRĂ	s.	(BOT.) 1. (Viola jooi) (reg.) micşunea, toporaşi (pl.), viorea.2. (Viola hirta) (reg.) toporaş.
tămîioáră	s.	v. SPANAC-PORCESC. TĂMÎIŢĂ. TĂTĂIŞĂ. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA. ZME-OAIE.
TĂMÎIOÁSĂ	s.	busuioacă. (A băut o ~.)
tămîioásă	s.	v. TĂMÎIŢĂ.
TĂMÎIÓS	adj.	busuioc, muscat, (Ban. şi Transilv.) muşcătar, muşcătareţ. (Vin ~.)
TĂMÎÍŢĂ	s.	(BOT.) 1. (Chenopodium botrys) (reg.) izmă, studeniţă, tămîioară, tămîioasă, vineriţă, peliniţă-grecească, smirnă-de-grădină.2. (Cheno-podium ambrosioides) (reg.) tămîioară, ţifroş.3. tămîiţă-de-cîmp (Ajuga chamaepytis) = (reg.) rută-sălbatică, vineriţă-g
tămîíţă	s.	v. SPANAC-PORCESC. VINERIŢĂ.
tămîndá	vb.	v. AMÎNA.
tămîndáre	s.	v. AMÎNARE.
tămînjér	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
tămînjí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MÎZGĂLI. MUR-DĂRI. PĂTA.
tănáci	s.	v. CONSILIU. DIVAN. SFAT.
TĂPŞÁN	s.	v. platformă.
tăpşí	vb.	v. BATE. BĂTĂTORI. BĂTUCI. ÎNDESA. NETEZI. NIVELA. PRESA.
tărăboánţă	s.	v. ROABĂ.
TĂRĂBÓI	s.	v. hărmălaie.
tărăbúc	s.	v. MINCIOG. OGRINJI.
tărăbúţă	s.	v. COTIGĂ. TELEAGĂ.
tărăbúţe	s. pl.	v. BAGAJ.
TĂRĂGĂNÁ	vb.	1. v. tergiversa.2. v. amîna.3. a se lungi, a trena. (Acţiunea romanului se ~.)
TĂRĂGĂNÁRE	s.	1. v. amînare.2. v. tergiversare.
TĂRĂGĂNÁT	adj.	1. prelungit. (Vorbire ~.)2. (fig.) legănat. (O voce ~.)
TĂRĂGĂNEÁLĂ	s.	v. tergiversare.
tărăntúc	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEŢ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
tărăşénie	s.	v. ÎNCURCĂTURĂ. ÎNTÎMPLARE. PĂŢANIE. PERIPEŢIE. POZNĂ.

tărbăcí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI.
tărbíță	s.	v. POTÎRNICHE.
TĂRCÁ	vb.	1. v. dunga.2. v. bălța.
TĂRCÁT	adj.	1. v. bălțat.2. v. vărgat.
TĂRCĂTÚRĂ	s.	v. bălțătură.
tărcúș	adj.	v. BĂLȚAT. PĂTAT. PESTRIȚ. TĂRCAT.
tărfălóg	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
târgheláș	s.	v. ACȚIUNE. CAUZĂ. JUDECATĂ. PROCES.
tărhát	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. POVARĂ. SARCINĂ.
tărhítă	s.	v. POTÎRNICHE.
TĂRÍE	s.	1. duritate, rezistență, soliditate, tenacitate. (~ unui metal.)2. v. durabilitate.3. v. consistență.4. v. temeinicie.5. concentrație, (înv. şi reg.) tărime. (Ce ~ are vinul?)6. v. intensitate.7. v. di-namism.8. v. putere.9. forță, putere, străşnicie, vig
tăríe	s.	v. AER. ARMATĂ. ATMOSFERĂ. AUTO-RITATE. BOLTĂ. CER. DIOPTRIE. DOMINARE. DOMINAȚIE. DREPT. FIRMAMENT. FORTIFI-CAȚIE. HEGEMONIE. ÎMPUTERNICIRE. ÎNTĂRITURĂ. LEGALITATE. MIEZ. MIJLOC. OASTE. OŞTIRE. PĂMÎNT. PUTERE. SLAVĂ. SPAȚIU. STĂPÎNIRE. SUPREMAȚIE. TOI. T
TĂRICÉL	adj., adv.	v. tărişor.
tăríme	s.	v. CONCENTRAȚIE. DINAMISM. ENERGIE. FORȚĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
TĂRIŞÓR	adj., adv.	1. tăricel. (O pîine cam ~oară.)2. repejor. (Un vînt cam ~.)
TĂRÎM	s.	1. v. loc.2. v. domeniu.
tărîță	vb.	v. COJI. DESCUAMA. JUPUI. SCOROJI.
tărîțár	s.	v. MĂTREAȚĂ. PITIRIAZIS. RUMEGĂ-TURĂ. RUMEGUŞ.
tărîțáre	s.	v. COJIRE. DESCUAMARE. DESCUA-MAȚIE. JUPUIRE.
tărîță	s.	v. MĂTREAȚĂ. PITIRIAZIS. RUMEGĂ-TURĂ. RUMEGUŞ.
tărnițắt	adj	v. DEŞELAT. ISTOVIT. SPETIT.
tăroásă	adj.	v. GRAVIDĂ. ÎNSĂRCINATĂ.
tărşág	s.	v. CAMARAD. TOVARĂŞ.
TĂRTĂCÚȚĂ	s.	(BOT.) 1. (Coccinia indica) (reg.) curcubetă, curcubețea, tărtănică, tătarcă.2. v. tîlv.
tărtăcúță	s.	v. CAP.
tărtănéț	adj.	v. ROTUND. SFERIC.
tărtănícă	s.	v. TĂRTĂCUȚĂ.
tărtăroáică	s.	v. DIAVOLIȚĂ. DRĂCOAICĂ. TARTORIȚĂ.
tărtăzí	vb.	v. REPARA.
tăşcá	vb.	v. ADEMENI. AMĂGI. ÎNCÎNTA. ÎNŞELA. MINȚI. MOMI. PĂCĂLI. PROSTI. PURTA. TRIŞA.
TĂŞCULÍȚĂ	s.	v. tăşcuță.
tăşculíță	s.	v. PUNGULIȚĂ. TRAISTA-CIO-BANULUI.
tăşcuța-ciobánului	s.	v. PUNGULIȚĂ. TRAIS-TA-CIOBANULUI.
TĂŞCÚȚĂ	s.	tăşculiță, (rar) teşcălie.
tăşúlă	s.	v. TAŞCĂ.
TĂTÁR	adj.	tătăresc. (Triburile ~.)

tătár	s.	v. COCOŞ-DE-MUNTE. COCOŞ SĂLBATIC. COLOS. CURIER. GIGANT. MĂTURĂ. MESAGER. ŞTAFETĂ. TITAN. URIAŞ.
TĂTÁRCĂ	s.	tătăroaică, (reg.) tătăriță, tătăroaie.
tătárcă	s.	v. HRIŞCĂ. MĂTURĂ. TĂRTĂCUȚĂ.
TĂTÁRNICĂ	s.	(BOT.; Echinops commutatus) (reg.) armurar, căpățînoasă, rostogol, scaiete, măciu-ca-ciobanului.
TĂTĂÍŞ	s.	(BOT.; Policaria dysenterica) (reg.) pun-ga-babei.
TĂTĂÍŞĂ	s.	(BOT.; Chrysanthemum cinerariaefolium) (reg.) tămîioară.
tătăíşă	s.	v. CRIZANTEMĂ. CUMNATĂ. DUMI-TRIȚĂ. LELE. LELIȚĂ. MARGARETĂ. MĂTUŞĂ. TANTI. TUFĂNICĂ. TURTĂ. ȚAȚĂ.
tătăíşi	s. pl.	v. ROMANIȚĂ NEADEVĂRATĂ. ROMANIȚĂ NEMIROSITOARE. SURGUCI.
TĂTĂNEÁSĂ	s.	(BOT.; Symphytum officinale) (reg.) boracioc, gavăț, tatană, tatin, tăltinoacă, tătă-nească, tătăneață, tătinoaie, zlac, barba-tatei, iarba-lui-Tat(in), iarba-tatălui, iarbă-băloasă, iarbă-neagră, mierea-ursului, rădăcină-neagră.
tătăneáscă	s.	v. tătănească.
tătăneáță	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
tătărcéle	s. pl.	v. ROSTOPASCĂ.
TĂTĂRÉSC	adj.	v. tătar.
tătăríță	s.	v. TĂTARCĂ. TĂTĂROAICĂ.
TĂTĂROÁICĂ	s.	tătarcă, (reg.) tătăriță, tătăroaie.
tătăroáie	s.	v. TĂTARCĂ. TĂTĂROAICĂ.
TĂTÍC	s.	tăicuță, (pop.) tăiculean, tăiculiță, tăicusor, tătuc, tătuț, (reg.) tătuică, tătuluc, tătuluț, tătușor.
tătinoáie	s.	v. TĂTĂNEASĂ.
tătîn	s.	v. PĂRINTE. TATĂ.
tătînésc	adj.	v. STRĂMOŞESC.
tătúc	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tătúică	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tătúlă	s.	v. CIUMĂFAIE. LAUR.
tătulúc	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tătulúț	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tătuşór	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tătúț	s.	v. TĂICUȚĂ. TĂTIC.
tău	s.	v. ABIS. ADÎNC. BALTĂ. BĂLTOACĂ. FRÎN-GHIE. FUNIE. IEZER. LAC. MÎL. MLAŞTINĂ. MOCIRLĂ. NĂMOL. NOROI. PRĂPASTIE. SMÎRC.
tăujér	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
TĂÚN	s.	(ENTOM.; Tabanus bovinus) (înv. şi reg.) sclepț, streche, bondar, bonzar, bonzălău, mus-că-de-bîzdărat, muscă-mărhască, muscă-oarbă, muscă-tăună.
tăún	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN. MUSCA-CA-LULUI.
TĂURÁŞ	s.	(ZOOL.) tăurean, tăurel, (reg.) tăureac, tăureci.
tăureác	s.	v. TĂURAŞ. TĂUREAN. TĂUREL.
TĂUREÁN	s.	v. tăuraş.
tăuréci	s.	v. TĂURAŞ. TĂUREAN. TĂUREL.
TĂURÉL	s.	v. tăuraş.
tăút	s.	v. SLOVAC.

tăuțésc	adj.	v. SLOVAC.
tăválă	s.	v. TĂVĂLUG. VĂLĂTUC.
tăvăleálă	s.	v. BĂTAIE. ÎNCĂIERARE. LUPTĂ.
TĂVĂLÍ	vb.	1. a (se) rostogoli. (Se înşfacă de păr şi se ~ prin iarbă.)2. a se zvîrcoli. (Se ~ pe jos, de durere.)3. v. culca.
tăvălí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
tăvălíc	s.	v. TĂVĂLUG. VĂLĂTUC.
tăvălíci	s.	v. SCAIUL-DRACULUI.
TĂVĂLÍRE	s.	1. rostogolire. (~ lor în iarbă, în timpul încăierării.)2. zvîrcolire. (~ cuiva pe jos, de durere.)3. v.
TĂVĂLÍT	adj.	v. culcat.
tăvălít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
TĂVĂLÚG	s.	1. (AGRIC.) vălătuc, (reg.) tăvală, tăvălic, treierătoare, (prin Transilv. şi Mold.) măngălău, (prin Ban.) rol. (Cu ~ul se îndeasă solul semănat.)2. (TEHN.) (reg.) sul. (~ pentru nivelarea solului.)3. (AGRIC.) val. (~ pentru treieratul rudimentar.)
tăvălúg	s.	v. BUHAI. CIURLAN. COINAC. SAL-CICORN. SĂRICICĂ.
TEÁCĂ	s.	1. (rar) tesac, toc. (~ de sabie.)2. v. păs-taie.
teácăr	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
TEÁFĂR	adj.	intact, întreg, neatins, nevătămat, sănătos, valid, zdravăn, (pop.) nestricat, (înv. şi reg.) nebîntuit, (reg.) neted. (A scăpat ~ din accident.)
teag	s.	v. PERITEAG.
teáhnă	s.	v. ABATERE. CULPABILITATE. CULPĂ. CUSUR. DAR. DEFECT. DEFICIENȚĂ. EROARE. GREŞEALĂ. IMPERFECȚIUNE. INSUFICIENȚĂ. LACUNĂ. LIPSĂ. METEAHNĂ. NĂRAV. NEAJUNS. PATIMĂ. PĂCAT. SCĂDERE. SLĂBICIUNE. VICIU. VINĂ. VINOVĂȚIE.
team	s.	v. ECHIPĂ. FORMAȚIE.
TEÁMĂ	s.	v. frică.
teámăt	s.	v. FRICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
TEANC	s.	grămadă, maldăr, vraf, (reg.) năsadă, (Mold. şi Transilv.) clit, (înv.) smoc. (Pe birou se afla un ~ de dosare.)
teanc	s.	v. BALOT.
TEÁPĂ	s.	1. categorie, fel, gen, soi, (fig.) calibru, (reg. fig.) pănură. (Avea doar prieteni de ~ lui.)2. v. condiție.
teără	s.	v. NATRĂ. RĂZBOI. URZEALĂ.
teárfă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
TEASC	s.	1. presă, (Olt.) stropşitoare, (Transilv. şi Ban.) şaitău. (~ de struguri.)2. v. presă.
teasc	s.	v. CLEŞTE.
TEATRÁL	adj.	1. scenic, (rar) spectacular. (Creație ~.)2. v. afectat.
TEATRALÍSM	s.	v. teatralitate.
TEATRALITÁTE	s.	teatralism. (~a unei drame.)
teatralíst	adj.	v. AFECTAT. ARTIFICIAL. CĂUTAT. FALS. FORȚAT. NEFIRESC. NENATURAL. NESINCER. PREFĂCUT. SILIT. SILNIC. STUDIAT. TEATRAL.
teatralíst	s.	v. ACTOR. ARTIST. INTERPRET.
teatralístă	s.	v. ACTRIȚĂ. ARTISTĂ. INTERPRETĂ.
TEÁTRU	s.	1. v. actorie.2. scenă. (A părăsit ~l în culmea gloriei.)3. v. dramaturgie.
teáucă	s.	v. COTARLĂ. JAVRĂ. JIGODIE. POTAIE.

TEBECÉ	s.	v. tuberculoză.
TEBECÍST	adj., s.	v. tuberculos.
técă	s.	v. CAIET.
tecărău	s.	v. CEATLĂU. CRUCE.
tecăruí	vb.	v. CETLUI. FORȚA. ÎNCĂRCA. ÎNVÎRTI. OPINTI. RĂSUCI. ROTI. RULA. SFORȚA. SUCI.
tecăruít	adj.	v. ÎNCĂRCAT. PLIN. UMPLUT.
techerghéu	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
techerghí	vb.	v. HOINĂRI. VAGABONDA.
techer-mécher	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRABNIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎRZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE.
teclíf	s.	v. CERERE. PRETENȚIE. REVENDICARE. REVENDICAȚIE.
tecşílă	s.	v. TAŞCĂ.
TECTÓNICĂ	s.	1. v. geotectonică.2. v. structură geologică.
tecuí	vb.	v. DEZGHIOCA.
TEDÉUM	s.	(BIS.) (înv.) moleben, slavoslovie. (A oficia un ~.)
tefaríc	s.	v. BIJUTERIE. GIUVAER. ODOR. PO-DOABĂ.
tefericí	vb.	v. DELECTA. DESFĂTA. RĂSFĂȚA.
tefericíe	s.	v. DELECTARE. DESFĂTARE. FARMEC. ÎNCÎNTARE. PLĂCERE. VOLUPTATE. VRAJĂ.
TEFLÓN	s.	(CHIM.) politetrafluoretilenă.
téflu	s.	v. BOT. RÎT.
teftér	s.	v. CATASTIF. CONDICĂ. REGISTRU.
tefuí	vb.	v. RÎMA.
teglár	s.	v. CĂRĂMIDAR.
téglă	s.	v. CĂRĂMIDĂ.
teglăríe	s.	v. CĂRĂMIDĂRIE.
teglăzău	s.	v. FIER.
teglăzí	vb.	v. CĂLCA. NETEZI.
teglăzuí	vb.	v. CĂLCA. NETEZI.
teglíci	s.	v. CIOCÎLTEU. CUI.
TEGUMÉNT	s.	(BOT.) coajă. (~ul unei semințe.)
téhnă	s.	v. INTRIGĂ. MAŞINAȚIE. UNELTIRE.
TEHNICOLÓR	adj.	color, colorat. (Film ~.)
TEHNOCRATÍSM	s.	v. tehnocrație.
TEHNOCRAȚÍE	s.	tehnocratism.
TEHNOREDACTÁRE	s.	tehnoredacție. (Lucrări de ~.)
TEHNOREDÁCȚIE	s.	v. tehnoredactare.
tehúi	adj.	v. AMEȚIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. NĂUC. NĂUCIT. TÎMPIT. ZĂPĂCIT.
tehuí	vb.	v. AMEȚI. BUIMĂCI. NĂUCI. ZĂPĂCI.
tehuiálă	s.	v. AMEȚEALĂ. BUIMĂCEALĂ. BUIMĂ-CIRE. NĂUCEALĂ. NĂUCIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.
TEI	s.	(BOT.) tei pucios v. tei roşu; tei roşu (Tilia cardama) = tei pucios, tei roşu pădureț; tei roşu pădureț v. tei roşu.
tei	s.	v. MOŞ.

TÉICĂ	s.	(TEHN.) (pop.) scuturătoare, (reg.) copăiță, covățică, pîrpăriță, postăviță, scafă, scoculeț, tigăiță, titirez, (prin Olt.) tigaie. (~ la coşul morii.)
téică	s.	v. ADĂPĂTOARE. JGHEAB. MĂTUŞĂ. TANTI. TROACĂ. ULUC.
TEIÓS	adj.	v. fibros. (Păstăi ~oase de fasole.)
TEIŞÓR	s.	(BOT.) 1. teiuleț.2. (Abutilon theophrasti) pristolnic, (reg.) crucea-pîinii, floarea-crucii.3. (Kerria japonica) (reg.) trandafir-galben.
teişór	s.	v. AGLICĂ. CUNUNIȚĂ. STRAŞNIC. TAULĂ.
TEIULÉȚ	s.	(BOT.) teişor.
TEJGHEÁ	s.	v. tarabă.
TEL	s.	bătător, (reg.) sîrmea. (~ pentru bătut frişca, ouăle etc.)
tel	s.	v. BETEALĂ. SÎRMĂ.
TELÁL	s.	(reg.) obielar, rufar, (Transilv. şi Ban.) rîzar. (~ de haine vechi.)
telál	s.	v. CRAINIC. MESAGER. SOL. TRIMIS. VESTITOR.
telălíță	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. INTERMEDIARĂ. MIJLOCITOARE. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
TELEÁGĂ	s.	1. v. cotigă.2. (TEHN.) cotigă, (reg.) dric, roate (pl.), rotile (pl.), (Transilv.) căroaie. (Pe ~ se reazemă grindeiul plugului.)
TELEÁST	s.	v. telecineast.
teléchi	s.	v. GRĂDINĂ.
telechím	s.	v. CADASTRU. CARTE FUNCIARĂ. CARTE FUNDUARĂ.
TELECINEÁST	s.	v. teleast.
TELECINEMÁ	s.	v. telecinematograf.
TELECINEMATOGRÁF	s.	telecinema.
TELEFOTOGRAFÍE	s.	(FIZ.) fototelegrafie.
TELEGĂU	s.	(TEHN.) 1. (Transilv. şi Ban.) scăunaş. (~ la car.)2. (prin Transilv.) mănuşer. (~ la sanie.)
telegeá	s.	v. TELEGUȚĂ.
TELEGHIDÁJ	s.	v. teleghidare.
TELEGHIDÁRE	s.	(AV., MAR.) teleghidaj.
telegráf	s.	v. TELEGRAMĂ.
TELEGRAFIÁ	vb.	(rar) a depeşa, (Maram. şi Transilv.) a şurgăni.
telegráfic	adj.	v. CONCENTRAT. CONCIS. LACONIC. LAPIDAR. SCURT. SUCCINT.
TELEGRAFIE FĂRĂ FÍR	s.	v. radiotelegrafie.
TELEGRÁMĂ	s.	(ieşit din uz) depeşă, (reg.) telegraf, (Maram. şi Transilv.) şurgăn.
TELEGÚȚĂ	s.	(reg.) telegea.
TELEIMPRIMATÓR	s.	(FIZ.) telescriptor.
TELEMOBÍL	s.	v. talkie-walkie, walkie-talkie.
teleléică	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. INTERMEDIARĂ. MIJLOCITOARE PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
teleléu	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
TELEOLOGÍE	s.	v. finalism.
TELEREGLÁJ	s.	v. telereglare.
TELEREGLÁRE	s.	(FIZ.) telereglaj.
TELESCÓP	s.	(ASTRON.) (înv.) microscop solar.

TELESCRIPTÓR	s.	v. teleimprimator.
teletín	s.	v. IUFT.
TELEVIZIÚNE	s.	1. teve.2. v. televizor.
TELEVIZÓR	s.	televiziune, teve, micul ecran.
telpíz	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. ŞMECHER.
telpíz	adj., s.	v. FĂŢARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
telúric	adj.	v. PĂMÎNTESC. TERESTRU.
telveá	s.	v. DROJDIE. ZAŢ.
TEMÁTICĂ	s.	v. problematică.
TÉMĂ	s.	1. chestiune, lucru, problemă, subiect, (înv. şi reg.) prochimen, (înv.) materie. (Mulţimea şi diversitatea ~elor discutate; să trecem la ~ care interesează.)2. motiv. (~ literară, muzicală.)3. lecţie, (înv.) matimă, tablă. (Şi-a învăţat ~ pentru mîine.)4
TEMĂTÓR	adj.	1. v. fricos.2. fricos, sălbatic, sperios, (livr.) timorat. (De ce eşti atît de ~?)3. v. bănuitor.
temătór	adj.	v. GELOS.
temătúră	s.	v. FRICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
TEMBÉL	adj.	v. indiferent.
TEMBELÍSM	s.	v. indiferenţă.
tembelîc	s.	v. APATIE. DELĂSARE. INDIFERENŢĂ. INDOLENŢĂ. INERŢIE. INSENSIBILITATE. NEPĂSARE. PASIVITATE. PLACIDITATE. TEM-BELISM.
téme	s.	v. CREŞTET. SINCIPUT. VERTEX.
TÉME	vb.	1. a se speria, (înv.) a se stidi, (arg.) a se tîrşi. (Nu mă ~ de nimic.)2. v. îngrijora.
TEMÉI	s.	1. v. bază.2. bază, esenţă, fundament, temelie, (înv.) cap. (~ul teoriei sale.)3. v. jus-tificare.4. justificare, logică, motivare, noimă, raţiune, rost, sens. (Nu văd ~ul comportării lui.)5. v. cauză.6. v. motiv.
teméi	s.	v. ABUNDENŢĂ. BAZĂ. BELŞUG. BOGĂŢIE. FUNDAMENT. FUNDAŢIE. GROS. ÎMBELŞUGARE. ÎNDESTULARE. MIEZ. MIJLOC. MULŢIME. PRISOS. PUTERE. TALPĂ.
temeiá	vb.	v. CLĂDI. CONSTRUI. DURA. FACE. ÎNĂLŢA. RIDICA. ZIDI.
teméinic	adj.	v. ADÎNC. CAPITAL. CONSIDERA-BIL. CRUCIAL. DECISIV. ESENŢIAL. FUNDA-MENTAL. HOTĂRÎTOR. IMPORTANT. ÎNSEMNAT. ORGANIC. PRIMORDIAL. PROFUND. PUTER-NIC. RADICAL. SERIOS. STRUCTURAL. SUB-STANŢIAL. TARE. VITAL.
TEMÉINIC	adj., adv.	1. adj. v. fundamentat.2. adj. v. chibzuit.3. adv. v. just.4. adj. v. convingător.5. adj. v. profund.6. adj. v. important.7. adj., adv. v. serios.
TEMEINICÍE	s.	1. seriozitate, soliditate, tărie. (~ obiecţiei, argumentării sale.)2. v. maturitate.3. v. justeţe.
temelí	vb.	v. CONSTITUI. CREA. CTITORI. FUNDA. INSTITUI. ÎNFIINŢA. ÎNTEMEIA. ORGANIZA.
TEMELÍE	s.	1. v. fundament.2. v. bază.
temelíe	s.	v. EPACTĂ.
TEMENEÁ	s.	v. reverenţă.
temení	vb.	v. ÎNCHINA. PLOCONI.
temerár	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂTOR. DÎRZ. INIMOS. ÎNDRĂZNEŢ. NEÎNFRICAT. SEMEŢ.
TÉMERE	s.	1. v. frică.2. v. îngrijorare.
témere	s.	v. GELOZIE.
TEMERITÁTE	s.	v. curaj.
temetéu	s.	v. CIMITIR.

TEMNICÉR	s.	gardian. (~ într-o închisoare.)
temniță	vb.	v. ARESTA. DEȚINE. ÎNCHIDE. ÎNTEMNIȚA. REȚINE.
TÉMNIȚĂ	s.	1. v. închisoare.2. închisoare, ocnă, puşcărie, recluziune. (Condamnat la 5 ani ~.)
temoáre	s.	v. FRICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
TEMPERÁ	vb.	1. v. potoli.2. v. alina.3. v. domoli.4. v. calma.5. a domoli, a potoli, a stăpîni, a sfăvili, (fig.) a înfrîna, a zăgăzui. (I-a mai ~ avîntul.)6. v. atenua.
TEMPERAMÉNT	s.	1. v. fire.2. v. avînt.
temperamént	s.	v. AER. CLIMAT. CLIMĂ. CONFORMAȚIE. CONSTITUȚIE. FACTURĂ. FIZIC. NATURĂ. STRUCTURĂ. TEMPERATURĂ. VREME.
TEMPERAMENTÁL	adj.	v. înflăcărat.
temperánță	s.	v. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINȚĂ. CHIBZUIRE. CUMINȚENIE. CUMPĂT. CUMPĂ-TARE. ÎNȚELEPCIUNE. JUDECATĂ. MĂSURĂ. MINTE. MODERAȚIE. RAȚIUNE. SOCOTEALĂ. SOCOTINȚĂ. TACT.
TEMPERÁRE	s.	1. v. alinare.2. v. atenuare.
TEMPERÁT	adj.	1. v. calm.2. v. cumpătat.3. v. domol.4. calm, calmat, domolit, liniştit, moderat, ponderat, potolit. (Atitudine ~.)5. v. blînd.
TEMPERATÚRĂ	s.	1. (MET.) (înv.) aşezămînt, temperament. (Afară a scăzut mult ~.)2. (MED.) călduri (pl.), febră, fierbințeală, friguri (pl.), (pop.) arşiță, (reg.) năplăială, vipie, (înv.) aprinzeală, (rar fig.) jar. (Un bolnav cu ~.)
tempestáte	s.	v. FURTUNĂ. VIFOR. VIJELIE.
tempéstă	s.	v. FURTUNĂ. VIFOR. VIJELIE.
tempestuós	adj.	v. FURTUNOS. VIFOROS. VIJELIOS.
TÉMPLU	s.	(BIS.) sinagogă, (rar) havră. (Mozaicii merg sîmbăta la ~.)
TÉMPO	s.	1. (MUZ.) mişcare, (înv.) moviment.2. cadență, ritm. (Merge într-un ~ susținut.)
temporál	adj.	v. EFEMER. LAIC. LUMESC. MIREAN. MIRENESC. PĂMÎNTEAN. PIERITOR. PROFAN. SCHIMBĂTOR. TEMPORAR. TRECĂ-TOR. VREMELNIC.
TEMPORÁR	adj., adv.	1. adj. nedefinitiv, provizo-riu, trecător, vremelnic, (livr.) tranzitoriu, (înv.) provizoric, provizornic. (O situație ~.)2. adj. provizoriu, vremelnic, (înv.) precariu, vremel-nicesc. (O slujbă, o ocupație ~.)3. adv. provizoriu, (înv.) vremelnicește. (O
temporizá	vb.	v. AMÎNA. LUNGI. TĂRĂGĂNA. TERGIVERSA.
temporizáre	s.	v. AMÎNARE. TĂRĂGĂNARE. TERGIVERSARE.
TEMÚT	adj.	puternic, redutabil, tare, valoros, (înv. livr.) potent. (Un adversar ~ la fotbal.)
temút	adj.	v. FRICOS. SPERIOS. TEMĂTOR.
temút	s.	v. FRICĂ. GELOZIE. TEAMĂ. TEMERE.
TENÁCE	adj.	1. v. stăruitor.2. perseverent, răbdător, stăruitor, (livr.) pacient, (rar) răbduriu, (astăzi rar) străduitor, (pop.) pilos, (înv.) nevoitor. (O fire ~.)3. dîrz, îndîrjit, perseverent, stăruitor. (O muncă ~.)4. v. perseverent.5. v. tare.
TENACITÁTE	s.	1. v. stăruință.2. perseverență, răbdare, stăruință. (Dovedeşte multă ~ în acțiu-nile sale.)3. dîrzenie, încăpățînare, îndărătnicie, perseverență, persistență, stăruință, (rar) cerbicie. (Obiectiv urmărit cu ~.)4. v. tărie.
tenchi	s.	v. ALAC. GRÎU MOALE. PORUMB.
tenchişte	s.	v. PORUMB. PORUMBIŞTE.

TENCUÍ	vb.	(CONSTR.) (reg.) a malterezi, (Ban.) a drişcui, (Transilv. şi Ban.) a măltări, (Maram.) a măltărui, (Transilv.) a văcăli. (A ~ un perete.)
tencuí	vb.	v. LIPI. MURUI. SPOI. VĂRUI.
TENCUIÁLĂ	s.	(CONSTR.) (înv. şi reg.) rasol, rasoleală, (reg.) tencuitură, (Ban.) drişcuială, (Transilv., Ban., prin Bucov.) maltăr, (prin Munt.) morînceală, (prin Transilv.) scrob, şlipă, (Tran-silv.) văcălaş, văcăluială. (~ la un perete.)
TENCUÍRE	s.	v. tencuit.
TENCUÍT	adj.	(CONSTR.) (Transilv.) văcălit. (Pere-te ~.)
TENCUÍT	s.	(CONSTR.) tencuire. (~ul unui perete.)
tencuitúră	s.	v. TENCUIALĂ.
TENDENȚIÓS	adj.	v. părtinitor.
TENDENȚIONÍSM	s.	v. tendenţiozitate.
TENDENȚIOZITÁTE	s.	tendenţionism.
TENDÍNȚĂ	s.	1. aplecare, dispoziţie, înclinare, înclinaţie, pornire. (~ de a exagera.)2. v. aspi-raţie.
TENDÓN	s.	v. ligament.
TENDÓR	s.	v. întinzător.
tenébre	s. pl.	v. BEZNĂ. ÎNTUNECARE. ÎNTU-NECIME. ÎNTUNERIC. NEGURĂ. OBSCURITATE.
tenebrós	s.	adj. v. ÎNTUNECAT. ÎNTUNECOS. OBSCUR. SUMBRU.
téngheliță	s.	v. STICLETE.
ténghere	s.	v. CAIS.
TÉNIE	s.	(ZOOL.; Taenia) panglică, (Mold.) cordea.
TÉNIS	s.	(SPORT) 1. sportul alb.2. tenis de masă = ping-pong.
TÉNNO	s.	v. mikado.
TENÓR	s.	(MUZ.) (înv.) tenorist.
tenoríst	s.	v. TENOR.
TENSIOMÉTRU	s.	(MED.) sfigmomanometru, sfigmometru, sfigmotensiometru.
TENSIONÁ	vb.	1. v. întinde.2. v. încorda.
TENSIONÁRE	s.	1. v. întindere.2. v. încordare.
TENSIONÁT	adj.	1. v. întins.2. încordat. (Relaţii ~.)
TENSIÚNE	s.	1. v. încordare.2. (FIZ.) intensitate. (~ într-un conducător.)3. (FIZ.) tensiune de vapori = presiune de vapori.4. (FIZIOL.) (rar) presiune. (~ arterială.)5. v. hipertensiune.6. (fig.) dramatism. (~ unei situaţii.)7. încordare, nervozitate. (Stare de ~.)8
tensiúne	s.	v. EFORT UNITAR. FEBRĂ.
TENTÁ	vb.	a ademeni, a amăgi, a atrage, a ispiti, a momi, a seduce, (înv.) a aromi, a năpăstui, (fig.) a îmbia. (Perspectiva îl ~.)
TENTÁNT	adj.	v. ademenitor.
TENTATÍVĂ	s.	încercare. (O ~ de record.)
TENTÁȚIE	s.	ademenire, atracţie, ispită, seducere, seducţie, (înv.) blazna, iscuşenie, năpastă, să-blazna, scandală, (fig. rar) nadă. (N-a rezistat ~.)
TÉNTĂ	s.	v. nuanţă.
TEOLÓG	s.	(BIS.) (înv. şi reg.) bogoslov.
teológal	adj.	v. TEOLOGIC.
TEOLÓGIC	adj.	(BIS.) (livr.) teologal, (înv.) teolo-gicesc. (Dispute ~.)

teologicésc	adj.	v. TEOLOGIC.
TEOLOGÍE	s.	(BIS.) (înv.) bogoslovie.
TEORÉTIC	adj.	1. (înv.) teoreticesc, teoric. (Baza ~ a unei ştiinţe.)2. abstract. (Ipoteze ~.)
teorétic	s.	v. TEORETICIAN.
teoreticésc	adj.	v. TEORETIC.
TEORETICIÁN	s.	1. (înv.) teoretic. (~ al unui curent literar.)2. v. ideolog.
teoríc	adj.	v. TEORETIC.
teoríe	s.	1. v. concepţie.2. doctrină, învăţătură, sistem. (~ economică.)3. (FILOZ.) teoria cunoaşterii = epistemologie, gnoseologie; teoria existenţei v. ontologie; teoria valorilor v. axiologie.4. (MAT.) teoria probabilităţilor v. calculul probabilităţilor.5. (EC
teoríe	s.	v. CERCETARE. CONTROL. REVIZIE. REVIZUIRE. VERIFICARE.
teorisí	vb.	v. CERCETA. CONTROLA. INSPECTA. REVEDEA. REVIZUI. VERIFICA.
teorisíre	s.	v. CERCETARE. CONTROL. REVIZIE. REVIZUIRE. VERIFICARE.
tépih	s.	v. COVOR. PREŞ. SCOARŢĂ.
TERAPEÚTICĂ	s.	v. tratament.
TERAPÍE	s.	1. v. tratament.2. terapie intensivă = reanimare. (Serviciul de ~ din spitalul...)3. te-rapie tisulară v. histoterapie.
TERÁSĂ	s.	(GEOGR.) terasă aluvială = terasă de acumulare; terasă de acumulare v. terasă aluvială.
TERCI	s.	1. păsat, (reg.) cir, meşniţă, rişcaşă. (A mîncat ~ de mălai.)2. (înv. şi reg.) mlat, (reg.) coleaşă, letiu, (Mold.) clic. (Mămăliga foarte moale se numeşte ~.)
TERCIUÍ	vb.	1. a (se) storci, a (se) strivi, a (se) zdrobi, (reg.) a (se) fleciui, a (se) pistosi, (Olt. şi Munt.) a (se) storcoşi, (Transilv.) a (se) toroşti. (Perele puse în ladă s-au ~.)2. a se fleşcăi, a se muia, (pop.) a se cofleşi, a se coleşi. (Fructul prea co
TERCIUIÁLĂ	s.	(Transilv.) toroşteală. (~ fructelor.)
TERCIUÍRE	s.	storcire, strivire, zdrobire. (~ fruc-telor.)
TERCIUÍT	adj.	storcit, strivit, zdrobit, (reg.) fleciuit, pistosit, (Olt., Munt.) storcoşit. (Fructe ~.)
TERÉN	s.	1. v. loc.2. teren viran v. maidan.3. v. sol.4. v. regiune.
terén	s.	v. DOMENIU. SECTOR.
tererém	s.	v. TRIL.
TERÉSTRU	adj.	v. pământesc.
TEREZÍE	s.	v. taler.
terezíile	s. pl.	art. v. BALANŢA. CÎNTARUL. CUMPĂNA.
TERFELÍ	vb.	v. dezonora.
terfelí	vb.	v. JEGOŞI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA.
TERFELÍRE	s.	v. dezonorare.
TERFELÍT	adj.	v. dezonorat.
terfelít	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
terfeloágă	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
TERFELÓG	s.	hîrţoagă.
terfelóg	s.	v. CATASTIF. CONDICĂ. REGISTRU.
TERGÁL	s.	v. politereftalat de etenă.
tergimán	s.	v. DRAGOMAN. INTERPRET. TĂLMACI. TRADUCĂTOR. TRANSLATOR.
TERGIVERSÁ	vb.	1. a întîrzia, a lungi, a tărăgăna, a trena, (înv.) a prelungi. (A mai ~ soluţionarea problemei.)2. v.

TERGIVERSÁRE	s.	1. v. amînare.2. tărăgănare, tărăgăneală. (Ce e această ~?)
tergiversaţiúne	s.	v. AMÎNARE. TĂRĂGĂNARE. TERGIVERSARE.
terián	adj.	v. PĂMÎNTESC. TERESTRU.
teríbil	adj., adv.	1. adj. v. extraordinar.2. adv. v. foarte.3. adj. v. îngrozitor.4. adj. v. atroce.5. adj. v. zdravăn.6. adj. v. cumplit.
TERIBILÍSM	s.	v. extravaganţă.
terifiánt	adj.	v. CUMPLIT. CUTREMURĂTOR. FIOROS. GROAZNIC. GROZAV. ÎNFIORĂTOR. ÎNFRICOŞĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂ-TOR. MACABRU. MONSTRUOS. ORIBIL. SÎNGE-ROS. TERIBIL. ZGUDUITOR.
terífic	adj.	v. CUMPLIT. CUTREMURĂTOR. FIOROS. GROAZNIC. GROZAV. ÎNFIORĂTOR. ÎNFRICOŞĂTOR. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎN-TĂTOR. MACABRU. MONSTRUOS. ORIBIL. SÎNGEROS. TERIBIL. ZGUDUITOR.
TERIGÉN	adj.	v. clastic.
TERILÉNĂ	s.	v. politereftalat de etenă.
TERITÓRIU	s.	1. v. loc.2. v. cuprins.3. pămînt, regiune, ţinut. (Se află pe un ~ străin.)4. v. re-giune.5. teritoriu extravilan v. extravilan; teritoriu intravilan v. intravilan.
TÉRMEN	s.	1. v. dată.2. v. scadenţă.3. interval, perioadă. (Un ~ de garanţie de 6 luni.)4. v. cla-uză.5. v. cuvînt.
término	s.	v. CAP. CAPĂT. FINAL. FINE. GRANIŢĂ. HOTAR. ÎNCHEIERE. LIMITĂ. MARGINE.
TERMINÁ	vb.	1. a (se) isprăvi, a (se) încheia, a (se) sfîrşi, (livr.) a (se) fini, (rar) a (se) epiloga, (pop.) a (se) dovedi, a (se) găta, a (se) găti, a (se) istovi, a (se) mîntui, (prin vestul Transilv.) a (se) sculi, (înv.) a (se) săvîrşi. (A ~ treaba; spectacolu
TERMINÁL	adj., s.	1. adj. v. extrem.2. s. display, imprimator, video.
TERMINÁRE	s.	1. isprăvire, isprăvit, încheiere, sfîrşire, sfîrşit, terminat, (pop.) gătare, istovire, mîntuire, (înv.) săvîrşire. (~ tuturor lucrărilor.)2. finalizare, isprăvire, încheiere, sfîrşire. (~ a unei acţiuni deja începute.)3. v. lichidare.4. v. în-cheiere.5.
TERMINÁT	adj.	1. v. isprăvit.2. v. finit.
TERMINÁT	s.	v. terminare.
terminaţie	s.	v. DESINENŢĂ.
TERMÍNĂ	interj.	v. ajunge!
TERMINOLOGÍE	s.	(LINGV.) nomenclatură, voca-bular. (~ medicală.)
TERMÍTĂ	s.	(ENTOM.; Isoptera) furnică albă.
TERMOCENTRÁLĂ	s.	1. centrală termică.2. ter-mocentrală electrică = centrală termoelectrică.
TERMOCONDÚCŢIE	s.	(FIZ.) conducţie termică.
TERMOCÚPLU	s.	v. cuplu termoelectric.
TERMOEMISIÚNE	s.	(FIZ.) emisiune termoelec-tronică.
TERMOFÓR	s.	(MED.) buiotă.
TERMOIZOLÁNT	s.	v. calorifug.
TERMOIZOLATÓR	s.	v. calorifug.
TERMOREGULATÓR	s.	v. termostat.
TERMOSFÉRĂ	s.	v. ionosferă.
TERMOSTÁT	s.	(FIZ.) termoregulator, regulator de temperatură.
tern	adj.	v. ANOST. BANAL. COMUN. MONOTON. PLACID. PLICTISITOR. PROZAIC. SPĂLĂCIT. ŞTERS. UNIFORM.

TERNÁR	adj.	(CHIM.) (rar) terţiar. (Fosfat ~.)
TEROÁRE	s.	v. groază.
TERÓM	s.	v. politereftalat de etenă.
TERORÍST	adj.	(înv.) teroristic. (Act ~.)
terorístic	adj.	v. TERORIST.
TERORIZÁ	vb.	a tiraniza, (înv.) a tiranisi, a tirăni.
TERORIZÁRE	s.	tiranizare. (~ cuiva.)
terós	adj.	v. PĂMÎNTOS.
terpél	s.	v. TÎRCOL.
terteleác	s.	v. HĂDĂRAG. TITIREZ.
terteléci	s.	v. PÎRGHIE.
TERTÍP	s.	v. subterfugiu.
tertíp	s.	v. DISPOZIŢIE. HOTĂRÎRE. INTRIGĂ. MAŞINAŢIE. ORDIN. PLAN. PORUNCĂ. PRO-IECT. UNELTIRE.
TERŢÉT	s.	v. trio.
terţét	s.	v. TERŢINĂ.
terţiár	adj., s.	v. neozoic.
TERŢÍNĂ	s.	(LIT.) (rar) terţet.
TESÁC	s.	(înv.) spangă. (~ul era o sabie scurtă şi lată.)
tesác	s.	v. TEACĂ.
TESCOVÍNĂ	s.	(pop.) boştină, prăştină, (înv. şi reg.) mălată, (reg.) boască, hostopină, scroboteală, (Olt., Ban. şi Transilv.) comină, (Ban.) comoviţă, voscă. (Rachiu de ~.)
tescovínă	s.	v. BORHOT.
TESCUÍ	vb.	a presa, a stoarce, a zdrobi. (A ~ strugurii.)
tescuí	vb.	v. BURDUŞI. GHEMUI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. TICSI.
TESCUÍRE	s.	v. tescuit.
TESCUÍT	adj.	presat, stors, zdrobit. (Struguri ~.)
tescuít	adj.	v. BURDUŞIT. ÎNDESAT. ÎNGHESUIT. ÎNGRĂMĂDIT. TICSIT.
TESCUÍT	s.	presare, stoarcere, stors, tescuire, zdrobire, (înv. şi reg.) storsură. (~ul strugurilor.)
teslár	s.	v. DULGHER. LEMNAR.
TÉSLĂ	s.	(TEHN.) gripcă, răzuş, (reg.) scoabă, (înv.) strujniţă. (~ pentru tîmplari, dulgheri.)
téslă	s.	v. CIOPLITOR. CUŢITOAIE. MISTRIE.
teslăríe	s.	v. DULGHERIE. DULGHERIT. LEM-NĂRIE.
teslím	s.	v. FURNIZARE. ÎNCREDINŢARE. ÎNMÎNARE. LIVRARE. PREDARE. PROCURARE. REMITERE. TRANSMITERE.
teslimarisí	vb.	v. ACHIZIŢIONA. DA. FURNIZA. ÎNCREDINŢA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. LIVRA. PREDA. PROCURA. REMITE. TRANSMITE.
teslimarisíre	s.	v. FURNIZARE. ÎNCRE-DINŢARE. ÎNMÎNARE. LIVRARE. PREDARE. PROCURARE. REMITERE. TRANSMITERE.
teslimát	s.	v. FURNIZARE. ÎNCREDINŢARE. ÎNMÎNARE. LIVRARE. PREDARE. PROCURARE. REMITERE. TRANSMITERE.
teslimatisí	vb.	v. ACHIZIŢIONA. DA. FURNIZA. ÎNCREDINŢA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. LIVRA. PREDA. PROCURA. REMITE. TRANSMITE.

teslimatisíre	s.	v. FURNIZARE. ÎNCREDIN-ŢARE. ÎNMÎNARE. LIVRARE. PREDARE. PRO-CURARE. REMITERE. TRANSMITERE.
TESTÁ	vb.	(JUR.) 1. a lega, (înv., în Transilv.) a testălui. (A ~ cuiva un bun.)2. a lăsa. (A ~ ceva unor succesori.)
TESTAMÉNT	s.	(JUR.) 1. (înv.) diată, tocmeală. (Bun lăsat prin ~.)2. testament mistic = testament secret; testament secret v. testament mistic.
testamént	s.	v. LEGE. LEGISLAŢIE.
TESTAMENTÁR	adj.	(JUR.) (înv.) dietar. (Clauză ~.)
TESTATÓR	s.	(JUR.) (înv.) dietaş.
testăluí	vb.	v. LEGA. TESTA.
TESTEÁ	s.	top, (reg.) conţ, (înv.) ris, rismă. (~ de hîrtie.)
TESTEMÉL	s.	(înv.) pembriu.
testemél	s.	v. BASMA. LEGĂTURĂ. TULPAN.
TESTÍCUL	s.	(ANAT.) (pop.) coi, (reg.) boaşă, ou, rod.
testimóniu	s.	v. ADEVERINTĂ. CERTIFICAT. DOVADĂ. INDICAŢIE. INDICIU. MĂRTURIE. PILDĂ. PROBĂ. SEMN.
teşcár	s.	v. HOŢ. PUNGAŞ.
teşcălíe	s.	v. TAŞCĂ. TĂŞCULIŢĂ. TĂŞCUŢĂ.
teşchereá	s.	v. ACT. ADEVERINŢĂ. CERTIFICAT. CHITANŢĂ. DOCUMENT. DOVADĂ. HÎRTIE. IZVOR. ÎNSCRIS. MĂRTURIE. PAŞAPORT. PIESĂ. RECIPISĂ. RINDEA.
TEŞÍ	vb.	1. v. turti.2. v. şanfrena.3. v. olări.
teşí	vb.	v. CUTREMURA. ÎNCRÎNCENA. ÎNFIORA. ÎNFRICOŞA. ÎNGROZI. ÎNSPĂIMÎNTA. JENA. RUŞINA. SFII. TREMURA. ZGUDUI.
TEŞÍRE	s.	1. v. evazare.2. v. şanfrenare.3. v. bizotare.
TEŞÍT	adj.	v. turtit.
teşít	adj.	v. OBTUZ.
teşitúră	s.	v. BUTURUGĂ. BUŞTEAN. BUTUC. CIOT.
teşós	adj.	v. APLECAT. ÎNCLINAT. OBLIC. PIEZIŞ. PLECAT. POVÎRNIT.
teşmení	vb.	v. FÎSTÎCI. INTIMIDA. ÎNCURCA. ZĂPĂCI.
teşmenít	adj.	v. CORUPT. DECĂZUT. DEPRAVAT. DESFRÎNAT. DESTRĂBĂLAT. DEZMĂŢAT. FÎSTÎCIT. IMORAL. INTIMIDAT. ÎNCURCAT. NERUŞINAT. PERVERTIT. STRICAT. VICIOS.
TETANÍE	s.	(MED.) 1. (pop.) strîns, strînsoare, strînsură.2. tetanie lentă v. spasmofilie.
TETÁNOS	s.	(MED.) (pop.) fălcariţă.
tétă	s.	v. GUVERNANTĂ. MĂTUŞĂ. ŞVESTER. TANTI.
téte	s.	v. BUNIC. NENE. PĂRINTE. TATĂ. TA-TĂ-MARE.
tétea	s.	art. v. SUBSEMNATUL.
TETRABORAT DE SÓDIU	s.	v. borax.
TETRACARBONIL DE NÍCHEL	s.	(CHIM.) nichel-carbon.
TETRACLORMETÁN	s.	(CHIM.) tetraclorură de carbon.
TETRACLORURĂ DE	s.	(CHIM.) tetra-clormetan.
TETRAEVÁNGHEL	s.	v. evanghelie.
TETRAEVANGHELIÁR	s.	v. evanghelie.
tetragón	s.	v. PATRULATER.
TETRAGONÁL	adj.	(GEOM.) (înv.) tetragonic, tetragonicesc. (Figură ~.)

tetragónic	adj.	v. TETRAGONAL.
tetragonicésc	adj.	v. TETRAGONAL.
TETRAHIDROBENZÉN	s.	v. ciclohexenă.
TETRAHIDRONAFTALÍNĂ	s.	(CHIM.) tetralină.
TETRALÍNĂ	s.	v. tetrahidronaftalină.
TEURGÍE	s.	v. magie albă.
TEUTÓN	adj.	teutonic.
TEUTÓNIC	adj.	v. teuton.
TEVATÚRĂ	s.	v. hărmălaie.
tevatúră	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
TEVÉ	s.	v. televiziune.
TEXT	s.	1. (înv.) glăsuire, izvod, scriptură. (Un ~ inedit.)2. v. lucrare.3. cuvinte (pl.). (Melodie fără ~.)4. v. context. (S-a extras un ~ semnifi-cativ din lucrare.)
TEXTÍLĂ	s.	v. țesătură.
TEXTUÁL	adj., adv.	1. adj. v. literal.2. adv. v. ad litteram.
TEXTÚRĂ	s.	țesătură, urzeală. (O stofă cu ~ deasă.)
TEZÁUR	s.	1. v. comoară.2. v. vistierie.
tezaurár	s.	v. TREZORIER.
tezaurariát	s.	v. TEZAUR. VISTIERIE.
TEZAURIZÁ	vb.	a acumula, a aduna, a strînge. (A ~ valută.)
TEZAURIZÁRE	s.	acumulare, adunare, strîngere. (~ de valută.)
TÉZĂ	s.	1. v. concepție.2. (în logica simbolică) teză logicăş tautologie, expresie identic-ade-vărată, expresie validă, lege logică.
TEZÍSM	s.	didacticism. (~ în literatură.)
tfilíne	s. pl.	v. CORN. FILACTERĂ.
THERAVÁDA	s.	v. hinayana.
TIAMÍNĂ	s.	v. vitamina B6.
TIÁRĂ	s.	(înv.) triregn. (~ papală.)
TÍBIA	s.	(ANAT.) fluier, (pop.) țurloi, (prin Bucov.) boldan.
tibişír	s.	v. CRETĂ.
tic	s.	v. BOT. CIOC. RÎT.
ticálă	s.	v. MIZERIE. SĂRĂCIE.
TICĂÍ	vb.	1. a tăcăi, a tîcîi. (Ceasul ~.)2. v. palpita.
TICĂÍ	vb.	v. mocăi.
ticăí	vb.	v. CHINUI. FRĂMÎNTA. SUFERI. ZBATE. ZBUCIUMA, ZVÎRCOLI.
TICĂIÁLĂ	s.	v. mocăială.
TICĂÍT	adj.	v. mocăit.
ticăít	adj.	v. BIET. NENOROCIT. NEVOIAŞ. SĂRAC. SĂRMAN.
ticăít	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
TICĂÍT	s.	1. v. tic-tac.2. v. palpitație.

ticălós	adj.	v. BIET. DEBIL. DELICAT. DEPLORABIL. FIRAV. FRAGIL. GINGAŞ. JALNIC. LAMENTABIL. MIZERABIL. NENOROCIT. NEVOIAŞ. PIRPIRIU. PLĂPÎND. PRIZĂRIT. SĂRAC. SĂRMAN. SFRIJIT. SLAB. SLĂBUŢ. ŞUBRED.
TICĂLÓS	adj., s.	1. adj., s. abject, infam, josnic, mişel, mizerabil, mîrşav, nedemn, nelegiuit, nemernic, netrebnic, (pop.) becisnic, (înv. şi reg.) ticăit, (reg.) pălăvatic, proclet, (Ban.) bedaş, (înv.) fărădelege, vil, (fig.) infect, murdar. (Un om ~.)2. adj. infam, j
ticălós	adj., s.	v. INCAPABIL. NECAPABIL. NEPU-TINCIOS. PRĂPĂDIT. SLĂBĂNOG.
TICĂLOŞÉŞTE	adv.	v. mişeleşte.
ticăloşí	vb.	v. DEBILITA. DISTRUGE. NENOROCI. PRĂPĂDI. SLĂBĂNOGI. SLĂBI. ŞUBREZI.
TICĂLOŞÍE	s.	abjecție, fărădelege, infamie, josni-cie, mişelie, mîrşăvie, nelegiuire, nemernicie, netrebnicie, (livr.) ignominie, turpitudine, (astăzi rar) scelerație, (pop. şi fam.) parşivenie, (pop.) becisnicie, blestemăție, scîrnăvie, spurcăciune, (reg.) mîrşăvenie
ticăloşíe	s.	v. LIPSĂ. MIZERIE. NEVOIE. SĂRĂCIE.
ticăzuí	vb.	v. CURĂŢA. DERETICA. SCUTURA. STRÎNGE.
TICHÍE	s.	bonetă, căciuliță, scufă, scufiță, (Transilv., Ban. şi Bucov.) ceapsă.
tichíe	s.	v. BONETĂ. BONEȚICĂ. BOR. CALOTĂ. MARGINE. SCUFIE. SCUFIȚĂ.
tichioáră	s.	v. TICHIUȚĂ.
TICHIÚȚĂ	s.	(reg.) tichioară.
TICLUÍ	vb.	1. v. aranja.2. v. scorni.
TICLUÍRE	s.	v. scornire.
TICSÍ	vb.	1. v. îngrămădi.2. v. aglomera.
TICSÍRE	s.	v. îngrămădire.
TICSÍT	adj.	1. v. îngrămădit.2. v. doldora.3. v. în-țesat.4. v. aglomerat.
TIC-TÁC	s.	ticăit, tîcîială. (~ al ceasului.)
tidvă-de-ápă	s.	v. NUFĂR.
tidvă-de-pământ	s.	v. ÎMPĂRĂTEASĂ. MUTĂ-TOARE.
TÍFDRUC	s.	v. calcografie.
TÍFIC	adj.	(MED.) (înv.) tifos. (Microb ~.)
TÍFLĂ	s.	(Mold.) bleandă, flişcă. (A-i da o ~.)
TIFOBACILÓZĂ	s.	(MED.) granulie.
TIFÓN	s.	v. pansament.
tifós	adj.	v. TIFIC.
TÍFOS	s.	1. v. febră tifoidă.2. (MED.) tifos epidemic v. tifos exantematic; tifos exantematic = tifos epidemic, (rar) febră exantematică.3. (MED. VET.) pestă bovină.
TIGÁIE	s.	1. (reg.) rînel, (Ban., Transilv. şi Olt.) rainã. (~ pentru prăjitul unor alimente.)2. ti-găiță. (~ pentru praful de puşcă.)3. (TEHN.) broască. (~ la scrînciob.)
tigáie	s.	v. BROASCĂ. CRATIȚĂ. TEICĂ.
TIGĂÍȚĂ	s.	tigaie. (~ pentru praful de puşcă.)
tigăíță	s.	v. TEICĂ.
tighél	s.	v. TIV. TIVITURĂ.
TIGHELÍ	vb.	(Transilv.) a ştipui. (A ~ o fustă.)
tighelí	vb.	v. TIVI.
tiglós	adj.	v. ARGILOS. CLEIOS. CLISOS. LUTOS.

TIGNAFÉS	s.	(MED. VET.) emfizem pulmonar.
tígră	s.	v. TIGROAICĂ.
tigrésă	s.	v. TIGROAICĂ.
TIGROÁICĂ	s.	(ZOOL.) (rar) tigresă, (înv.) tigră, tigroaie.
tigroáie	s.	v. TIGROAICĂ.
tigru róşu	s.	v. CUGUAR. PUMA.
TÍGVĂ	s.	1. (BOT.; Lagenaria gourda) tărtăcuță, tîlv, (reg.) bostănel, cătrună, ciugai, curcubetă, lupoaie, sămînțar, sărăboi, troacă.2. (BOT.; Lagenaria vulgaris) (reg.) curcubetă.3. tîlv, (Olt.) troacă. (Ține apă în ~.)4. v. craniu.
tígvă	s.	v. CAP. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
tigvă de tínă	s	v. PEPENE.
TÍHNĂ	s.	1. v. astîmpăr.2. linişte, pace, (înv.) isihie. (O viață plină de ~.)3. linişte, pace, răgaz. (N-are o clipă de ~.)4. comoditate, confort, liniște. (~ vieții lui a fost tulburată.)
tihneálă	s.	v. ASTÎMPĂR. CALM. LINIŞTE. ODIHNĂ. PACE. REPAUS. TIHNĂ.
TIHNÍ	vb.	a-i prii. (Nu i-a ~ acolo.)
TIHNÍT	adj.	1. v. liniştit.2. v. comod.3. v. cumpătat.4. v. calm.5. liniştit, patriarhal. (Un oraş ~.)
tij	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASEME-NEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
tílburi	s.	v. CABRIOLETĂ. ŞARETĂ.
tililíc	s.	v. PRUNDĂRAŞ.
TILÍNCĂ	s.	(MUZ.) (Olt.) tutelcă. (Cîntă din ~.)
TILÍŞCĂ	s.	(BOT.; Circaea lutetiana) (reg.) vrăjitoare, vrotilică, iarba-vrăjitoarei.
tiliúțe	s. pl.	v. BAGAJ.
TILÓZĂ	s.	v. metilceluloză.
timár	s.	v. ARGĂSITOR. TĂBĂCAR.
timăríe	s.	v. TĂBĂCĂRIE.
TIMBRÁ	vb.	a franca, a marca. (A ~ o scrisoare.)
TIMBRÁRE	s.	francare, marcare. (~ unei scrisori.)
TIMBRÁT	adj.	francat, marcat. (Scrisoare ~.)
tímbru	s.	I. marcă, (Ban.) ştamp, (Ban., Transilv., prin Maram. şi Bucov.) ştempel. (~ poştal.) II. 1. v. rezonanță.2. v. voce.
tímbru	s.	v. ATRIBUT. CALITATE. CARACTER. CARACTERISTICĂ. CLOPOȚEL. ÎNSUŞIRE. NOTĂ. PARTICULARITATE. PROPRIETATE. SEMN. SPECIFIC. TRĂSĂTURĂ.
timián	s.	v. CIMBRIŞOR.
TIMÍD	adj.	ruşinos, sfiicios, sfios, (rar) sfielnic, (reg.) obraznic, obrăzat, pîşin, (înv.) sfieț. (Ce copil ~!)
timíd	adj.	v. MODEST.
TIMIDITÁTE	s.	ruşine, sfială, sfiiciune, (rar) sfiire, sfioşenie, (înv.) sființă. (~ unui copil.)
timişór	s.	v. CIMBRIŞOR.
timoáre	s.	v. FRICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
timóftă	s.	v. TIMOFTICĂ.
TIMOFTÍCĂ	s.	(BOT.; Phleum pratense) (reg.) timoftă, iarbă-de-pe-marginea-căii.
timorá	vb.	v. INTIMIDA. SPERIA.
timoráre	s.	v. INTIMIDARE. SPERIERE.

timorát	adj.	v. FRICOS. INTIMIDAT. SĂLBATIC. SPERIAT. SPERIOS. TEMĂTOR.
TIMP	s.	1. vreme. (~ul trece pe nesimțite.)2. v. pe-rioadă.3. v. răstimp.4. v. ani.5. v. curs.6. v. durată.7. răstimp, (Transilv.) scopot. (În acest ~, el era plecat la cumpărături.)8. (FIZ.) timp de înjumă-tățire = perioadă de înjumătățire.9. v. sezon.10. v. vre
timp	s.	v. ANOTIMP. CADENȚĂ. ETATE. MĂSURĂ. RITM. RITMICĂ. RODUL-PĂMÎNTULUI. SEZON. TACT. VÎRSTĂ.
TIMPÁN	s.	1. (ANAT.) (înv.) tobă.2. (MUZ.) (înv. şi reg.) paucă.
TIMPANÍSM	s.	v. timpanită.
TIMPANÍTĂ	s.	(MED.) timpanism.
timpul săvîrşít	s.	v. PERFECTUL SIMPLU.
TIMPURÍU	adj., adv.	1. adj. precoce, văratic, (rar) precopt, (reg.) oarzăn, orzatic, orzesc, primăriu, scorumnic, (Transilv. şi Ban.) pîrgav, pîrgaviț. (Mere ~ii.)2. adv. devreme, (pop.) degrabă. (Astăzi se culcă ~.)
tínă	s.	v. ARGILĂ. CLISĂ. HUMĂ. JEG. LUT. MÎL. MOCIRLĂ. MURDĂRIE. NĂMOL. NECURĂȚENIE. NOROI. PĂMÎNT.
tinchí	vb.	v. CONTENI. CURMA. ÎNCETA. OPRI. POTOLI. SFÎRŞI. STA. TERMINA.
tíndă	s.	1. cerdac.2. v. pridvor.3. v. pronaos.4. cerdac, pridvor. (~ la moara de vînt.)
tíndă	s.	v. CORIDOR. CULOAR. GALERIE. GANG. LIMBĂ.
tínde	vb.	v. aspira.
tínde	vb.	v. CIRCULA. CULCA. DA. EXTINDE. ÎMPRĂŞTIA. ÎNCREDINȚA. ÎNMÎNA. ÎNTINDE. LĂȚI. LUNGI. PREDA. PROPAGA. RĂSPÎNDI. REMITE. TRANSMITE. TRÎNTI.
TINDÉCHE	s.	(TEHN.) (reg.) colțar, măieț, măiug, mîță, tandaluță, zimțar, zimți (pl.). (~ la războiul de țesut.)
tindéche	s.	v. COCÎRLĂ. SCHIMBĂTOARE.
tindicheár	s.	v. TINICHIGIU.
TINERÉL	adj., s..	(reg.) tinerior, tînăruc, tînăruț. (Cine e ~ul acela ?)
TINERÉSC	adj.	adolescentin, (livr.) juvenil. (Elan ~.)
TINERÉT	s.	tinerime, (înv. şi reg.) tinerețe, (înv.) junețe, junie, junime. (Bătrînet şi ~.)
TINERÉȚE	s.	(înv. şi fam.) junețe, (înv. şi reg.) junie, tinerie, (reg.) tinerime. (Amintiri de ~.)
tinerétțe	s.	v. TINERET. TINERIME.
tineríe	s.	v. TINEREȚE.
TINERÍME	s.	v. tineret.
tineríme	s.	v. TINEREȚE.
tineriór	adj., s.	v. TINEREL.
tingălí	vb.	v. BĂLĂBĂNI. CLĂTINA. LEGĂNA.
tingăní	vb.	v. SUNA.
tínge	vb.	v. ATINGE.
tinghireá	s.	v. CAISĂ. ZARZĂRĂ.
tinghirél	s.	v. CAIS.
TINGIRÍCĂ	s.	(rar) tingiruță.
tingirúță	s.	v. TINGIRICĂ.
TINICHEÁ	s.	v. tablă.
tinicheá	s.	v. DECORAȚIE. MEDALIE.
tinichér	s.	v. TINICHIGIU.
tinicheríe	s.	v. TINICHIGERIE.

TINICHIGEREÁSĂ	s.	tinichigeriță, (rar) tinichi-gioaică, tinichigiță, (Transilv.) pleuărițã. (E de profesie ~.)
TINICHIGERÍE	s.	(prin Transilv.) tinicherie. (Atelier de ~.)
TINICHIGERÍȚĂ	s.	v. tinichigereasă.
tinichigioáică	s.	v. TINICHIGEREASĂ. TINICHI-GERIȚĂ.
tinichigíță	s.	v. TINICHIGEREASĂ. TINICHI-GERIȚĂ.
TINICHIGÍU	s.	(reg.) tindichelar, (Transilv., Maram. şi Bucov.) pleuar, (prin Ban. şi Olt.) şpenglăr, (Transilv.)
tinorói	s.	v. NOROI.
tinós	adj.	v. JEGOS. MÎLOS. MÎNJIT. MLĂŞTINOS. MOCIRLOS. MURDAR. NĂMOLOS. NEGRU. NESPĂLAT. NOROIOS. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
TINÓV	s.	v. mlaştină oligotrofă.
tins	adj.	v. AŞEZAT. DREPT. INSTALAT. ÎNTINS. NETED. PLAN. PLAT. ŞES.
tíntă	s.	v. CERNEALĂ.
tintirí	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
tinzătoáre	s.	v. LAMBĂ. VĂTRAI.
*TIO	interj.	(reg.) tiohaha. (~!, mioară.)
TIOALCOÓL	s.	mercaptan.
tioc	s.	v. CIOB. HÎRB. SPĂRTURĂ. ȚANDĂRĂ.
TIOCARBAMÍDĂ	s.	v. tiouree.
TIOCIANÁT	s.	v. rodanură.
TIOFENÓL	s.	(CHIM.) mercaptobenzen, fenil mercaptan.
tiohahá	interj.	v. TIO.
tiohăí	vb.	v. HUIDUI.
TIÓL	s.	v. mercaptan.
TIOURÉE	s.	(CHIM.) tiocarbamidă.
TIP	s.	I. 1. v. prototip.2. model, prototip, tipar. (A construit teatrul după ~ul grec.)3. v. sistem.4. v. mostră. II. 1. v. specie.2. v. categorie.3. categorie, fel, gen, soi, specie, speță, (înv. şi pop.) seamă, (fig. peior.) poamă, sămînță, sculă, stambă, tac
tip	s.	v. CHIP. FAȚĂ. FIGURĂ. INDIVID. INS. OM. PERSOANĂ.
TIPÁR	s.	1. v. tipărire.2. (TIPOGR.) (înv.) stambă. (A da la ~.)3. (TIPOGR.) tipar adînc v. calcografie; tipar înalt = pantografie.4. v. zaț.5. v. presă.6. v. ştanță.7. v. urmă.8. v. şablon.9. v. calapod.10. (rar) patron. (~ pentru un obiect de îmbrăcăminte.)11. m
tipár	s.	v. CIUBUC. CIUBUCAR. CLIŞEU. IMPRI-MERIE. LAMBAR. LĂMBUITOR. LOC COMUN. TIPOGRAFIE.
tipámă	s.	v. IMPRIMERIE. TIPOGRAFIE.
tipárnic	adj.	v. IMPRIMAT. TIPĂRIT.
tipárnic	s.	v. TIPOGRAF.
tipárniță	s.	v. IMPRIMERIE. TIPOGRAFIE.
típă	s.	v. INDIVIDĂ.
tipăí	vb.	v. LIPĂI.
tipăít	s.	v. LIPĂIT.
tipăreálă	s.	v. IMPRIMAT. TIPĂRITURĂ.
TIPĂRÍ	vb.	1. v. publica.2. a imprima, a trage. (A ~ 10 000 de exemplare din această carte.)3. v. apă-rea.
tipărí	vb.	v. FASONA. FIXA. FORMA. ÎNTIPĂRI. MODELA. RĂMÎNE.

tipăríe	s.	v. EDITARE. IMPRIMARE. IMPRIMAT. PUBLICARE. SCOATERE. TIPĂRIRE. TIPĂRIT. TRAGERE.
TIPĂRÍRE	s.	1. imprimare, publicare, tipar, tipărit. (Bun pentru ~.)2. v. publicare.3. v. apariție.
tipărire	s.	v. EDIȚIE. IMPRIMAT. TIPĂRITURĂ.
TIPĂRÍT	adj.	imprimat, (înv. şi reg.) tiparnic. (Un text ~.)
TIPĂRÍT	s.	1. v. tipărire.2. v. publicare.
tipăritór	s.	v. MODELOR. TIPOGRAF.
TIPĂRITÚRĂ	s.	1. imprimat, (rar) tipăreală, (înv.) publicare, tipărire. (Tot felul de ~i.)2. carte, lucrare, operă, scriere, tom, volum, (livr.) op. (O ~ voluminoasă.)
tipésă	s.	v. INDIVIDĂ.
tipí	vb.	v. CONSTRÎNGE. FACE. FORȚA. OBLIGA. SILI.
TÍPIC	adj.	1. v. caracteristic.2. v. reprezentativ.
TIPÍC	s.	1. v. uzanță.2. v. ceremonial.3. v. canon.4. canon, lege, normă, regulă. (Un ~ al artei clasice.)
TIPICÁR	adj.	v. pedant, scrupulos, (înv.) pedantic, (rar fam.) tabietliu. (Om ~.)
TIPICĂRÍE	s.	meticulozitate, pedanterie. (~ unei persoane maniace.)
tipicărie	s.	v. ACRIBIE. CONŞTIINCIOZITATE. EXIGENȚĂ. METICULOZITATE. RIGUROZITATE. SCRUPULOZITATE.
tipicitáte	s.	v. SPECIFIC. SPECIFICITATE.
tipísm	s.	v. SPECIFIC. SPECIFICITATE.
TIPIZÁ	vb.	1. v. standardiza.2. v. individualiza.
TIPIZÁRE	s.	1. v. standardizare.2. v. individua-lizare.
TIPIZÁT	adj.	v. standardizat.
típlu	s.	v. CANEA. CEP. DIBLU. LEAȚ. ŞIPCĂ.
típo	s.	v. IMPRIMERIE. TIPOGRAFIE.
TIPOGRÁF	s.	(înv.) tiparnic, tipăritor. (Profesia de ~.)
TIPOGRAFÍE	s.	imprimerie, (înv.) tipar, tiparnă, tiparniță, (fam.) tipo. (O ~ modernă pentru cărți de lux.)
típos	s.	v. MODEL. PROTOTIP. TIP.
típsă	s.	v. ALAUN.
TIPSÍE	s.	1. tavă, (reg.) tablă, (Mold.) tabla. (~ încărcată cu bunătăți.)2. (MUZ.; la pl.) v. chimval.
tipsíe	s.	v. FARFURIE. TALER. TALGER.
TIPTÍL	adv.	1. (pop.) cătinel, pitiş, pitulat, pituliş, pituluş. (Înaintează ~.)2. furiş, hoțește, (rar) hoțiș. (Se strecoară ~.)
tiptíl	adv.	v. DEGHIZAT. INCOGNITO. TRAVESTIT.
TIRÁN	s., adj.	(POL.) 1. s. despot, satrap. (A fost un adevărat ~ în timpul guvernării sale.)2. adj. despotic. (Domn
TIRÁNIC	adj.	(POL.) despotic, dictatorial, sa-mavolnic, satrapic, (înv.) tiranicesc, tirănesc. (Guvernare ~.)
tiránic	adj.	v. CHINUITOR. OBSEDANT.
tiranicésc	adj.	v. DESPOTIC. DICTATORIAL. SAMAVOLNIC. SATRAPIC. TIRANIC.
TIRANÍE	s.	(POL.) despotism, samavolnicie, (înv.) despoție. (~ unei guvernări.)
tiranisí	vb.	v. ASUPRI. EXPLOATA. ÎMPILA. ÎMPO-VĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSE-CUTA. PRIGONI. TERORIZA. TIRANIZA. URGISI.
TIRANIZÁ	vb.	1. v. oprima.2. v. teroriza.
tiranizá	vb.	v. CHINUI. FRĂMÎNTA. OBSEDA. PERSECUTA. PREOCUPA. TORTURA. URMĂRI.
TIRANIZÁRE	s.	v. terorizare.

tirănésc	adj.	v. DESPOTIC. DICTATORIAL. SAMA-VOLNIC. SATRAPIC. TIRANIC.
tirăní	vb.	v. ASUPRI. EXPLOATA. ÎMPILA. ÎMPOVĂRA. NĂPĂSTUI. OPRIMA. OROPSI. PERSECUTA. PRIGONI. TERORIZA. TIRANIZA. URGISI.
TIRBUŞÓN	s.	destupătoare, (pop.) rac, (reg.) şurubelniță. (~ de dopuri.)
tiriachíu	adj.	v. INDISPUS. MAHMUR.
tiribómbă	s.	v. CĂIŞORI. CĂLUŞEI.
tirighíe	s.	v. PIATRĂ DE VIN. TARTRU.
tiroár	s.	v. SERTAR.
TIROCALCITONÍNĂ	s.	v. calcitonină.
TIROÍD	adj.	v. tiroidian.
TIROIDIÁN	adj.	(ANAT.) tiroid. (Cartilaj ~; regiu-ne ~.)
tisár	s.	v. TISĂ.
TÍSĂ	s.	(BOT.; Taxus baccata) (reg.) tisar.
tisău	s.	v. CHIMIR. ŞERPAR.
tist	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. OFIȚER. ŞEF.
tístaş	adj.	v. ALBASTRU. CLAR. CRISTALIN. CURAT. ÎNGRIJIT. LIMPEDE. NEAMESTECAT. PUR. SENIN. STRĂVEZIU. TRANSPARENT.
tístaş	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASE-MENEA. CHIAR. DEOPOTRIVA. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
tistălí	vb.	v. CURĂȚA. DERETICA. ÎNSENINA. LIMPEZI. LUMINA. SCUTURA. STRÎNGE.
tistíe	s.	v. FUNCȚIE. POST. SERVICIU. SLUJBĂ.
tisturíe	s.	v. FUNCȚIE. POST. SERVICIU. SLUJBĂ.
tistuşág	s.	v. CURĂȚENIE. DERETICARE. SCUTU-RĂTURĂ.
tíşcă	s.	v. SÎNGERETE.
tíşlăr	s.	v. TÎMPLAR.
TITÁN	s.	v. uriaş.
TITÁNIC	adj.	colosal, extraordinar, gigantic, uriaş. (Eforturi ~.)
TITÁNIC	s., adj.	v. portlandian.
TITANÍT	s.	v. sfen.
titărci	s. pl.	v. PITA-VACII.
titílă	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
TITIRÉZ	s.	1. v. prîsnel.2. prîsnel, sfîrlează, (înv. şi reg.) sfîrlă. (~ cu care se joacă copiii.)3. (TEHN.) hădărag, (reg.) bătăiuş, bătează, ciocot, mînă, pîrpăriță, terteleac, (prin Bucov.) scuturător. (~ la coşul morii.)
titiréz	s.	v. TEICĂ.
titirlíc	s.	v. PITPALAC. PREPELIȚĂ.
títlu	s.	1. demnitate, rang, (înv.) spiță, stat. (I-a acordat ~l de baron.)2. calitate. (Are ~l de inginer.)3. titru. (~ al unui metal prețios.)
títlu	s.	v. DENUMIRE. NUME. NUMIRE.
titluí	vb.	v. BOTEZA. CHEMA. DENUMI. INTITULA. NUMI. PORECLI. SPUNE. SUPRANUMI.
titluít	adj.	v. DENUMIT. INTITULAT. NUMIT. PORECLIT. SUPRANUMIT. ZIS.
TITRÁT	adj., s.	v. licențiat.
TITRIMETRÍE	s.	v. volumetrie.
TÍTRU	s.	titlu. (~ al unui metal prețios.)

TITULÁR	s.	(SPORT) component. (~ al echipei naţionale.)
TITULARIZÁ	vb.	v. definitiva.
TITULARIZÁRE	s.	v. definitivare.
titulatúră	s.	v. DENUMIRE. NUME. NUMIRE.
tiúcă	s.	v. GĂINĂ.
tiulihău	s.	v. ŞTIULETE.
tiuş	s.	v. NAP.
tiútiu	interj.	v. FUGI. PLEACĂ.
tiutiurói	s.	v. CIOCÎRLIE.
TIV	s.	1. tivitură, (pop.) refec, (înv. şi reg.) tiveală, (reg.) refecătură, roit, tighel, (prin nordul Mold. şi nordul Transilv.) rubăţ, (înv.) omet. (~ la o rochie prea lungă.)2. paspoal, tivitură. (Jachetă cu ~ de
tíva	interj.	v. FUGI. PLEACĂ.
tiveálă	s.	v. TIV. TIVITURĂ.
TIVÍ	vb.	(pop.) a refeca, (reg.) a rupturi, a tigheli, (prin nord-estul Olt.) a muchia, (Transilv.) a ştipui. (A ~ o rochie.)
tiví	vb.	v. CHENĂRUI. ÎMPREJMUI. ÎNCADRA. ÎNCONJURA. MĂRGINI. MUCHIA. OLĂRI. TEŞI.
tivíc	s.	v. LAŢ.
tivilichíe	s.	v. CORSET.
tivilichíu	adj.	v. VESEL. VOIOS.
TIVÍRE	s.	1. tivit. (~ unei fuste.)2. (IND.) refecare. (~ lemnului.)
TIVÍT	adj.	(pop.) refecat. (Fustă ~.)
TIVÍT	s.	tivire.
TIVITÚRĂ	s.	1. tiv, (pop.) refec, (înv. şi reg.) tiveală, (reg.) refecătură, roit, tighel, (prin nordul Mold. şi nordul Transilv.) rubăţ, (înv.) omet. (~ la o rochie prea lungă.)2. paspoal, tiv. (Jachetă cu ~ de catifea.)
TIVULÉŢ	s.	tivuşor.
TIVUŞÓR	s.	v. tivuleţ.
tixlím	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASE-MENEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
TIZ	s.	omonim. (Îl cheamă Petre, e ~ul meu.)
TIZÍC	s.	(Munt., Olt. şi Ban.) tor. (Casă de ~)
TÎCÎÍ	vb.	v. tică.
TÎCÎIÁLĂ	s.	v. tic-tac.
tîcîtí	vb.	v. BATE. PALPITA. PULSA. TĂCĂI. TICĂI. TRESĂRI. ZBATE. ZVÎCNI.
tîhobít	adj.	v. EPUIZAT. EXTENUAT. FRÎNT. ISTOVIT. PRĂPĂDIT. RUPT. SECAT. SECĂTUIT. SFÎRŞIT. SLEIT. STORS. TRUDIT. VLĂGUIT. ZDROBIT.
tîlbîc	interj.	v. BÎLDÎBÎC.
tîlbîcîí	vb.	v. BĂLĂCI.
tîlbîcîiálă	s.	v. BĂLĂCEALĂ.
tîlbîcîít	s.	v. BĂLĂCEALĂ.
TÎLC	s.	1. v. semnificaţie.2. v. mesaj.3. sem-nificaţie, sens, (fig.) preţ. (Iscat-am frumuseţi şi ~uri noi.)
tîlc	s.	v. ACCEPŢIE. COMENTARIU. CONŢINUT. FABULĂ. INTERPRETARE. ÎNSEMNARE. ÎNŢELES. SEMNIFICAŢIE. SENS. TĂLMĂCIRE. TÎLCUIRE. VALOARE.
tîlcovánie	s.	v. INTERPRETARE. TĂLMĂCIRE. TÎLCUIRE.

TÎLCUÍ	vb.	1. v. interpreta.2. v. analiza.
tîlcuí	vb.	v. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSPUNE.
tîlcuiálă	s.	v. ANALIZARE. COMENTARE. EXPLI-CARE. INTERPRETARE. TĂLMĂCIRE. TÎLCUIRE. TRADUCERE. TRANSPUNERE.
TÎLCUÍRE	s.	1. v. interpretare.2. v. analizare.
tîlcuíre	s.	v. TĂLMĂCIRE. TRADUCERE. TRANS-PUNERE.
TÎLCUITÓR	s.	v. comentator.
tîlcuitór	s.	v. INTERPRET. TĂLMĂCITOR. TRA-DUCĂTOR.
tîlhár	s.	1. bandit, (franţuzism) brigand, (reg.) furător, robalău, (Transilv.) lotru, (înv.) fur, războinic. (~ de drumul mare.)2. v. ticălos. (Un ~ de negustor.)
tîlhár	s.	v. ŞTRENGAR.
tîlhar de máre	s.	v. CORSAR. PIRAT.
tîlharăşúg	s.	v. BANDITISM. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. GANGSTERISM. HOŢIE. JAF. PUNGĂ-ŞEALĂ. PUNGĂŞIE. TÎLHĂRIE.
TÎLHĂREÁ	s.	(BOT.) 1. (Lactuca sagittata) (reg.) crestăţea, susai.2. (Mycelis muralis) (reg.) crestanie, crestăţea, făgeţea, floarea-hoţului, foaia-făgetului, foaia-tîlharului, salată-cîinoasă, susai-de-munte, susai-de-pădure, susai-pădureţ, susai-sălbatic.
tîlhăreá	s.	v. CRESTĂŢEA. SALATA-IEPURELUI. SUSAI. SUSAI-DE-PĂDURE. SUSAI-PĂDUREŢ.
TÎLHĂRÉSC	adj.	banditesc. (Atac ~.)
tîlhărésc	adj.	v. HOŢESC. PUNGĂŞESC. ŞARLA-TANESC.
TÎLHĂRÉŞTE	adv.	banditeşte. (L-a atacat ~.)
tîlhăréşte	adv.	v. HOŢEŞTE. PUNGĂŞEŞTE.
tîlhărét	s.	v. TÎLHĂRIME.
tîlhărí	vb.	v. JEFUI. PRĂDA.
tîlhăríe	s.	banditism, gangsterism, jaf, (franţu-zism) brigandaj, (înv. şi reg.) tîlhărit, (reg.) robălie, (înv.) tîlhărăşug, tîlhărire, tîlhărşag, tîlhuşag. (Stîrpirea ~.)
tîlhăríe	s.	v. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. HAIDUCIE. HOŢIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE.
TÎLHĂRÍME	s.	(înv.) tîlhăret.
tîlhăríre	s.	v. BANDITISM. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. GANGSTERISM. HOŢIE. JAF. PUNGĂ-ŞEALĂ. PUNGĂŞIE. TÎLHĂRIE.
tîlhărít	s.	v. BANDITISM. GANGSTERISM. JAF. TÎLHĂRIE.
TÎLHĂRÍŢĂ	s.	tîlhăroaică.
tîlhăríţă	s.	v. HOAŢĂ. HOŢOAICĂ. PUNGĂŞOAI-CĂ.
TÎLHĂROÁICĂ	s.	tîlhăriţă.
tîlhăroáică	s.	v. HOAŢĂ. HOŢOAICĂ. PUN-GĂŞOAICĂ.
tîlhărşág	s.	v. BANDITISM. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. GANGSTERISM. HOŢIE. JAF. PUNGĂŞEA-LĂ. PUNGĂŞIE. TÎLHĂRIE.
tîlhuí	vb.	v. JEFUI. PRĂDA.
tîlhuşág	s.	v. BANDITISM. FURAT. FURĂTURĂ. FURT. GANGSTERISM. HOŢIE. JAF. PUNGĂŞEA-LĂ. PUNGĂŞIE. TÎLHĂRIE.
tîlní	vb.	v. AJUNGE. ATINGE. IZBI. ÎNTÎLNI. ÎNTÎM-PLA. LOVI. NIMERI. OCHI. POCNI. POTRIVI.
tîlníş	s.	v. ÎNTÎLNIRE. ÎNTREVEDERE.
tîlós	adj.	v. DEZORDONAT. NEGLIJENT. NEÎN-GRIJIT.

TÎLV	s.	1. (BOT.; Lagenaria gourda) tărtăcuță, tigvă, (reg.) bostănel, catrună, ciugai, curcubetă, lupoaie, sămînțar, sărăboi, troacă.2. tigvă, (Olt.) troacă. (Ține apa în ~.)3. (Transilv.) smîrc, (Ban., Transilv. şi Olt.) trăgulă. (~ pentru tras vinul din butoi.
tîlvîc	interj.	v. ȚUŞTI. ZBUGHI.
tîmbúş	adj.	v. ARĂTOS. CHIPEŞ. FRUMOS.
tîmbuşí	vb.	v. CHIRCI. CONTRACTA. GHEMUI. ÎNCHIRCI. STRÎNGE. ZGÎRCI.
tîmbuşít	adj.	v. CHIRCIT. CONTRACTAT. GHE-MUIT. ÎNCHIRCIT. STRÎNS. ZGÎRCIT.
tîmp	adj., s.	v. CRETIN. IDIOT. IMBECIL. TÎMPIT.
TÎMPEÁLĂ	s.	v. idioție.
TÎMPÉNIE	s.	1. v. idioție.2. v. prostie.
TÎMPÍ	vb.	1. v. idiotiza.2. a (se) îndobitoci, a (se) prosti, (pop.) a (se) năuci, (reg.) a (se) hăbăuci, (Transilv. şi Olt.) a (se) tonti. (Viața pe care o duce l-a ~ de tot.)
tîmpí	vb.	v. BATE. BIRUI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE.
tîmpíe	s.	v. CRETINISM. IDIOȚENIE. IDIOȚIE. IMBECILITATE. TÎMPEALĂ. TÎMPENIE.
tîmpíme	s.	v. CRETINISM. IDIOȚENIE. IDIOȚIE. IMBECILITATE. TÎMPEALĂ. TÎMPENIE.
tîmpiná	vb.	v. ÎNTÎMPINA. PRIMI.
tîmpináre	s.	v. ÎNTÎMPINARE. PRIMIRE.
tîmpinát	s.	v. ÎNTÎMPINARE. PRIMIRE.
tîmpină	s.	v. DAIREA. DARABANĂ. TOBĂ.
TÎMPÍRE	s.	îndobitocire, prostire. (~ cuiva prin viața pe care o duce.)
TÎMPÍT	adj., s.	1. adj., s. v. idiot.2. adj. v. stupid.3. adj. îndobitocit, prostit. (Om ~ de viața pe care o duce.)4. adj. amețit, buimac, buimăcit, năuc, năucit, zăpăcit, (pop.) bîiguit, capiu, uluit, (reg.) buimatic, hăbăuc, (Mold., Bucov. şi Tran-silv.) tehui. (S-a s
TÎMPLÁR	s.	(înv. şi pop.) stoler, (reg.) bărdaş, cioplitor, (Ban. şi Transilv.) măsar, tişlăr. (E ~ de profesie.)
TÎMPLĂ	s.	(ANAT.) (reg.) moişte, moalele-capului, moalele-frunții, moalele-obrazului, ochi-mort, ochi-orb.
TÎMPLĂ	s.	v. iconostas.
TÎMPLĂREÁSĂ	s.	(reg.) tîmplărință.
TÎMPLĂRÍE	s.	1. (pop.) stolerie. (A învățat ~.)2. lemnărie. (Atelier de ~.)
tîmplărínță	s.	v. TÎMPLĂREASĂ.
TÎNĂR	adj., s.	1. adj. v. nevîrstnic.2. adj. crud, fraged. (Plantă ~.)3. s. adolescent. (Un ~ fer-cheş.)4. s. (fam.) june, (înv.) cocon. (Pe vremea cînd eram ~.)5. s. fecior, flăcău, (pop. şi fam.) june, (Olt. şi Munt.) dănac, (Transilv.) melean, (Transilv. şi Maram.) p
tînăr	s.	v. GINERE. MIRE.
TÎNĂRĂ	s., adj.	1. v. adolescentă.2. s., adj. june. (O fată ~.)
tînărúc	adj., s.	v. TINEREL.
tînărúț	adj., s.	v. TINEREL.
tîndála	s.	art. v. MIEZUL PĂRESIMILOR.
tîndále	s. pl.	v. FLEAC. NIMIC. PALAVRĂ.
tîndăleálă	s.	v. MIGĂLEALĂ. MOCĂIALĂ. MOCOŞEALĂ. MOCOŞIRE. MOŞMONDEALĂ. TICĂIALĂ.
tîndălí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. LENEVI. MIGĂLI. MOCĂI. MOCOŞI. MOŞMONDI. MOŞ-MONI. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TICĂI. TRĂN-CĂNI. TRÎNDĂVI.
tîndălít	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
tîndălitúră	s.	v. MIGĂLEALĂ. MOCĂIALĂ. MOCOŞEALĂ. MOCOŞIRE. MOŞMONDEALĂ. TICĂIALĂ.

tîngă	s.	v. JALE.
TÎNGUÍ	vb.	1. v. văita.2. v. geme.
tînguí	vb.	v. CĂINA. COMPĂTIMI. DEPLÎNGE. PLÎNGE.
TÎNGUIÁLĂ	s.	v. văitat.
TÎNGUIÓS	adj.	1. v. sfîşietor.2. tînguitor, trist. (O doină ~oasă.)
TÎNGUÍRE	s.	1. v. văitat.2. v. bocet.3. v. geamăt.4. vaier, vaiet, (pop.) vai, (reg.) vaicăr. (Se aude o ~.)
tînguíre	s.	v. PLÎNGERE. RECLAMAŢIE.
TÎNGUÍT	s.	v. văitat.
TÎNGUITÓR	adj.	1. v. sfîşietor.2. jalnic, plîngăreţ, plîngător, scîncit, trist, (rar) scîncitor. (Cu glas ~.)3. tînguios, trist. (O doină ~oare.)
TÎNJÁLĂ	s.	(TEHN.) (reg.) prigon, tînjel, (Mold.) tînjălău, tînjelar. (~ la car.)
tînjálă	s.	v. IAPĂ. OIŞTE. PROŢAP.
tînjălău	s.	v. TÎNJALĂ.
tînjél	s.	v. TÎNJALĂ.
tînjelár	s.	v. TÎNJALĂ.
TÎNJELÚŢĂ	s.	(TEHN.) cătuşă. (~ la tînjala carului.)
TÎNJÍ	vb.	1. v. zăcea.2. v. jindui.
tînjí	vb.	v. ÎNGĂLBENI. ÎNTRISTA. MÎHNI. MURMURA. OFILI. PĂLI. PLÎNGE. POSOMORÎ. STAGNA. TRECE. USCA. VEŞTEJI.
tîntav	adj., s.	v. BÎLBÎIT. GÎNGAV. GÎNGĂVIT. GÎNGÎIT.
tîntăví	vb.	v. BÎLBÎI. CODI. EZITA. GÎNGĂVI. GÎNGÎI. PREGETA. ŞOVĂI.
tîrbán	s.	v. BURDUHAN. STOMAC.
tîrbóc	s.	v. CHEPCEL. MINCIOG.
tîrcav	adj.	v. CHEL. CHIRCIT. DEGENERAT. ÎNCHIRCIT. NEDEZVOLTAT. PIPERNICIT PIRPI-RIU. PLEŞUV. PRICĂJIT. PRIZĂRIT. SFRIJIT.
tîrcăví	vb.	v. CHIRCI. DEGENERA. ÎNCHIRCI. PIPERNICI. SFRIJI. ZGÎRCI.
tîrcoálă	s.	v. PRÎSNEL.
TÎRCÓL	s.	(Olt. şi Munt.) terpel. (Dădea ~ stînei.)
tîrcól	s.	v. GARD. ÎMPREJMUIRE. ÎNGRĂDITURĂ. OCOL. ULUCĂ.
TÎRFĂ	s.	v. prostituată.
tîrfă	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. STOMAC. ZDREANŢĂ.
TÎRG	s.	1. v. piaţă.2. bîlci, iarmaroc, (pop.) drăgaică, (înv.) zbor. (~ul de la Buzău.)3. v. obor.4. tîrguială, tocmeală, (rar) precupeţire, (reg.) tocmă. (~ul a ţinut mult.)5. v. orăşel.
tîrg	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. CENTRU. COMBINAŢIE. CONTRACT. CONVENŢIE. ÎNŢELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. ORAŞ. PACT. TRANZACŢIE.
tîrgár	s.	v. TÎRGOVEŢ. ZARAF.
tîrgovéţ	adj.	v. ORĂŞENESC. URBAN.
TÎRGOVÉŢ	s.	1. (reg.) tîrgar. (~ii erau locuitorii unui tîrg.)2. v. orăşean.
tîrgoveţéşte	adv.	v. NEMŢEŞTE. ORĂŞENEŞTE.
tîrgoveţí	vb.	v. ORĂŞENIZA. URBANIZA.
tîrgoveţíme	s.	v. ORĂŞENIME.
tîrgóvişte	s.	v. PIAŢĂ. TÎRG.
TÎRGUÍ	vb.	1. v. cumpăra.2. v. tocmi.

tîrguí	vb.	v. CONVENI. ÎNȚELEGE. ÎNVOI.
TÎRGUIÁLĂ	s.	1. v. cumpărătură.2. v. tocmeală.
tîrguíre	s.	v. cumpărare.
tîrguitór	s.	v. CLIENT. COMERCIANT. CUMPĂ-RĂTOR. MUŞTERIU. NEGUSTOR.
TÎRGULÉȚ	s.	v. tîrguşor.
TÎRGUŞÓR	s.	tîrguleț, (reg.) tîrguț.
tîrgúț	s.	v. TÎRGULEȚ. TÎRGUŞOR.
TÎRÎ	vb.	1. a tîrîi, a tîrşîi, a trage, (reg.) a tăgîrța. (A ~ ceva după sine.)2. (rar) a se tîrşîi, (Mold.) a se tăbîrci. (Se ~ pînă la tranşee.)3. (pop.) a mîna. (Oltul îl ~ la vale.)4. a antrena, a împinge. (Îl ~ în acțiuni
tîrî	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
TÎRÎÍ	vb.	v. tîrî.
TÎRÎIE-BRÎU	s.	v. pierde-vară.
TÎRÎŞ	adv.	(înv.) grăpiş. (Merge ~.)
TÎRÎTOÁRE	s.	(PESCUIT) (rar) trandadaie. (Cu ~ se pescuieşte cega.)
TÎRÎTÓR	adj.	(BOT.) repent. (Plante ~oare; tulpini ~oare.)
tîrîtúră	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
tîrla-mîrla	adv.	v. BRUSC. DEODATĂ. FULGE-RĂTOR. INSTANTANEU. ODATĂ. REPEDE. SCURT. SUBIT.
TÎRLĂ	s.	v. stînă.
tîrlă	s.	v. STAUL.
TÎRLÍC	s.	(Transilv. şi Maram.) topancă. (Purta ~i în picioare.)
tîrlioáră	s.	v. TÎRLIȚĂ.
tîrlişoáră	s.	v. TÎRLIȚĂ.
TÎRLÍȚĂ	s.	(reg.) tîrlioară, tîrlişoară, tîrluliță, tîrluță. (O tîrlă mică sau o ~.)
tîrlulíță	s.	v. TÎRLIȚĂ.
tîrlúță	s.	v. TÎRLIȚĂ.
tîrmîc	s.	v. RARIȚĂ.
TÎRN	s.	măturoi, (reg.) felezeu, leasă, tîrş. (Un ~ pentru măturatul străzilor.)
tîrn	s.	v. PLEAVĂ. PORUMBAR. PORUMBEL.
tîrnáț	s.	v. FOIŞOR. PRISPĂ.
tîrnă	s.	v. COŞARCĂ. STUP.
tîrnăcóp	s.	(reg.) cioancă, gheunoi, motîcă, pioc, săpoi, țiu, țucloi, (Mold.) cazma, (prin Ban.) chilăviță, (Munt.) chirlopan, ciocan, (Transilv.) crampen, (prin Transilv.) săpălău, (prin vestul Transilv.) tîrsă. (Sapă cu ~ul.)
tîrneáță	s.	v. COŞARCĂ.
tîrnoáță	s.	v. COCOTĂ. CURVĂ. FEMEIE DE STRADĂ. PROSTITUATĂ. TÎRFĂ.
tîrnóg	s.	v. COŞARCĂ.
tîrnomátă	s.	v. PLEAVĂ.
tîrnosánie	s.	v. CONSACRARE. SFEŞTANIE. SFINȚIRE. TÎRNOSEALĂ. TÎRNOSIRE.
TÎRNOSEÁLĂ	s.	v. consacrare.
TÎRNOSÍ	vb.	(BIS.) a consacra, a sfinți. (A ~ o biserică.)
tîrnosí	vb.	v. AMEȚI. ATINGE. BATE. BOȚI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. JEGOŞI. LOVI. MÎNJI. MOTOTOLI. MURDĂRI. PĂTA. ŞIFONA. TUR-MENTA.

TÎRNOSÍRE	s.	(BIS.) consacrare, sfeştanie, sfinţire, tîrnoseală, (înv.) obnovlenie, rodină, sfinţenie, tîrnosanie, tîrnositură. (~a unei biserici.)
TÎRNOSÍT	adj.	(BIS.) sfinţit. (Biserică ~.)
tîrnosít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHER-CHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
tîrnositúră	s.	v. CONSACRARE. SFEŞTANIE. SFINŢIRE. TÎRNOSEALĂ. TÎRNOSIRE.
tîrnoslív	s.	v. CORCODUŞ.
tîrnoslívă	s.	v. CORCODUŞĂ. PORUMBĂ. PO-RUMBEA. SCOROAMBĂ.
TÎRNUÍ	vb.	(prin Munt.) a tîrşui. (A ~ curtea.)
tîrnuí	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI. PĂRUI.
TÎRNUIÁLĂ	s.	v. tîrnuit.
tîrnuiálă	s.	v. BĂTAIE. PĂRUIALĂ.
TÎRNUÍRE	s.	v. tîrnuit.
tîrnuíre	s.	v. BĂTAIE. PĂRUIALĂ.
tîrnuít	adj.	v. BĂTUT. LOVIT.
TÎRNUÍT	s.	tîrnuială, tîrnuire, (prin Munt.) tîrşuială, tîrsuit. (~ul străzii.)
tîromeálă	s.	v. LÎNCEZEALĂ. LÎNCEZIRE. MOLE-ŞEALĂ. MOLEŞIRE. TOROPEALĂ. TOROPIRE.
tîromí	vb.	v. BOLI. PIROTI. TÎNJI. ZĂCEA.
TÎRPÁN	s.	(prin Olt.) seceră. (Cu ~ se taie stuful.)
tîrpán	s.	v. COSOR.
tîrpénie	s.	v. RĂBDARE.
tîrpí	vb.	v. ÎNDURA. PĂTIMI. PĂŢI. RĂBDA. SUFERI. SUPORTA. TRAGE.
tîrsáică	s.	v. CURĂTURĂ.
tîrsă	s.	v. CURĂTURĂ. TÎRNĂCOP.
tîrsătúră	s.	v. CURĂTURĂ.
tîrsînár	s.	v. OPINCAR.
tîrsînă	s.	v. NOJIŢĂ.
tîrsoácă	s.	v. COSTREI. PĂIUŞ. TROSCOT.
tîrş	s.	v. BRAD ROŞU. GĂTEJ. MĂTUROI. MOLID. SURCEA. SURCICĂ. TÎRN. USCĂTURĂ.
tîrşálă	s.	v. FRICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
tîrşár	s.	v. HĂŢIŞ. LĂSTĂRIŞ. MLADĂ. SIHLĂ. TUFĂ.
tîrşă	s.	v. FRICĂ. OPRITOARE. PIEDICĂ. TEAMĂ. TEMERE.
tîrşeálă	s.	v. CURĂTURĂ.
tîrşelós	adj.	v. FRICOS. SPERIOS. TEMĂTOR.
tîrşenít	s.	v. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT.
tîrşí	vb.	v. CRĂCĂNA. DEFRIŞA. DESPĂDURI. DESPUIA. DEZBRĂCA. DEZGOLI. GRĂMĂDI. ÎMBULZI. ÎNDESA. ÎNGHESUI. ÎNGRĂMĂDI. PRĂŞI. RÎNJI. SĂPA. SPERIA. TEME. TEŞI.
tîrşíe	s.	v. MUTELCĂ. PIULIŢĂ.
tîrşít	adj.	v. CRĂCĂNAT. DEFRIŞAT. DESPĂDURIT. DESPUIAT. DEZBRĂCAT. DEZGOLIT. GOL. NEÎMBRĂCAT. NUD. TEŞIT. TURTIT.
tîrşít	s.	v. GRĂPARE. GRĂPAT. PRAŞILĂ. PRĂŞIRE. PRĂŞIT. SAPĂ. SĂPARE. SĂPAT.
tîrşitoáre	s.	v. NETEZITOARE.
tîrşiţă	s.	v. SAPĂ.
TÎRŞÎÍ	vb.	v. tîrî.

tîrşîí	vb.	v. TÎRÎ.
TÎRŞÎIÁLĂ	s.	v. tîrşît.
TÎRŞÎÍT	s.	tîrşîială, tîrşîitură. (~ul papucilor.)
TÎRŞÎITÚRĂ	s.	v. tîrşît.
tîrşuí	vb.	v. TÎRNUI.
tîrşuiálă	s.	v. TÎRNUIALĂ. TÎRNUIRE. TÎRNUIT.
tîrşuít	s.	v. TÎRNUIALĂ. TÎRNUIRE. TÎRNUIT.
tîrtán	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
tîrtă	s.	v. TÎRTIȚĂ.
tîrtăí	vb.	v. DRĂCUI. ÎNJURA. OCĂRÎ. RÎDE.
tîrtăriță	s.	v. REPEDE.
TÎRTIȚĂ	s.	(ANAT.) (reg.) tîrtă, (prin Olt. şi Munt.) şelteață. (~ păsării.)
tîrtîítă	s.	v. GAZ. PÎRȚ. VÎNT.
tîrț	interj.	v. PÎRȚ.
tîrți	interj.	v. VACS.
tîrziélnic	adj.	v. EZITANT. FLUCTUANT. INDECIS. NEDECIS. NEHOTĂRÎT. ŞOVĂIELNIC. ŞOVĂITOR.
TÎRZÍU	adj.	1. înaintat. (La o oră ~ie.)2. v. tardiv.
tîrzíu	adj.	v. GREOI. ÎNCET. LENT. MOALE. MOLATIC. MOLÎU.
toáca	s.	art. v. PEGAS.
TOÁCA	s.	(BIS.) (reg.) tocălie. (~ mănăstirii.)
toacă-gúră	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURA-LIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂREȚ.
toáie	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. IARBĂ-MARE. OCHI. OMAG. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
toáipă	s.	v. BARDĂ. TOPORIŞCĂ.
TOALÉTĂ	s.	v. closet.
toalétă	s.	v. CHIUVETĂ. LAVABOU. LAVOAR.
TOÁNĂ	s.	1. (mai ales la pl.) v. capriciu.2. (la pl.) v. dispoziție.
toánă	s.	v. ACCES. ATAC. BANC. BĂTAIE. BOIŞTE. CÎRD. COPCĂ. CRIZĂ. FURIE. HAITĂ. ÎNVER-ŞUNARE. MÎNIE. OCHI. PUSEU. STOL.
toáncă	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. OCHI. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
toápsec	s.	v. OTRAVĂ.
TOÁRCE	vb.	(TEXT.) a fila. (A ~ lîna.)
toárce	vb.	v. ÎNAPOIA. ÎNTOARCE. REVENI. VENI.
TOÁRCERE	s.	(TEXT.) filare, filat, tors, (rar) torcătură.
TOÁRTĂ	s.	1. coadă, mîner. (Apucă cratița de ~.)2. mănuşă, (reg.) baier. (~ a unui vas.)3. ure-che, verigă. (~ cercelului.)
toártă	s.	v. BRĂȚARĂ. CERCEL. CÎRCEIE. GAURĂ. URECHE.
TOÁST	s.	(rar) vivat. (Un ~ în cinstea mirilor.)
TOASTÁ	vb.	a închina. (A ~ în cinstea lor.)
tobár	s.	v. TOBOŞAR.
tobáş	s.	v. TOBOŞAR.

TÓBĂ	s.	I. 1. (MUZ.) darabană, (rar) tambur, (înv. şi reg.) baraban, barabancă, (înv.) tîmpină. (Bate ~.)2. (TEHN.) tambur. II. (prin Ban. şi sud-vestul Transilv.) şfarcă. (Mezelul numit ~.) III. caro. (~ la cărţile de joc.)
tóbă	s.	v. BATOZĂ. CUPTOR. TIMPAN. TREIERĂ-TOARE.
tóblă	s.	v. LODBĂ.
TOBOŞÁR	s.	(MUZ.) (rar) tambur, (înv. şi reg.) tobaş, (reg.) tobar. (~ într-o fanfară.)
TOC	interj.	cioc! (~!, ~!, se aude în uşă.)
TOC	s.	I. portochelari. II. 1. condei. (~ cu peniţă.)2. toc rezervor = stilou, (rar) stilograf. (Scrie cu ~.) III. 1. cadru, cercevea, ramă. (~ de fereastră.)2. (TEHN.) matcă. (~ de la colţarul dulgherului.)
TOC	s.	(Mold.) călcîi. (~ la încălţăminte.)
toc	s.	v. CORNET. DOS. FIŞIC. POLONIC. PUTINĂ. ŞIŞTAR. TEACĂ. TOLBĂ.
TOCÁ	vb.	a mărunţi, (reg.) a tocăni, (Mold.) a hăcui. (A ~ furaje, ceapă.)
tocá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. BATE. BOCĂNI. BODOGĂNI. CALICI. CHELTUI. CICĂLI. CIO-CĂNI. DĂSCĂLI. FLECĂRI. IROSI. IZBI. ÎMPRĂŞ-TIA. ÎNDRUGA. LOVI. PĂCĂNI. PĂLĂVRĂGI. PÎRÎI. PLICTISI. POCĂNI. PRĂPĂDI. RĂPĂI. RISIPI. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA. SÎCÎI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
tocáci	s.	v. ŢESĂTOR.
TOCÁNĂ	s.	(Mold.) mîncărică.
tocánă	s.	v. MĂMĂLIGĂ.
TOCÁRE	s.	mărunţire, mărunţit, tocat. (~ cepei.)
tocáre	s.	v. ARUNCARE. AZVÎRLIRE. CHELTUIRE. IROSIRE. RISIPIRE. ZVÎRLIRE.
TOCÁT	adj.	mărunţit. (Ceapă ~.)
TOCÁT	s.	v. tocare.
tocát	s.	v. ARUNCARE. AZVÎRLIRE. CHELTUIRE. IROSIRE. POARTĂ. PRAG. RISIPIRE. UŞĂ. ZVÎR-
tocălíe	s.	v. CĂŢEL. CORDENCI. TOACĂ.
tocănău	s.	v. FĂCĂLEŢ.
tocănér	s.	v. FĂCĂLEŢ.
tocăní	vb.	v. BATE. BOCĂNI. BODOGĂNI. CICĂLI. CIOCĂNI. DĂSCĂLI. JEGOŞI. MĂRUNŢI. MÎNJI. MURDĂRI. PĂTA. PLICTISI. POCĂNI. SÎCÎI. TOCA.
tocăníre	s.	v. BĂTAIE. BOCĂNEALĂ. BOCĂNIRE. BOCĂNIT. BOCĂNITURĂ. CIOCĂNEALĂ. CIOCĂ-NIRE. CIOCĂNIT. CIOCĂNITURĂ.
tocănít	s.	v. BĂTAIE. BOCĂNEALĂ. BOCĂNIRE. BOCĂNIT. BOCĂNITURĂ. CIOCĂNEALĂ. CIOCĂ-NIRE. CIOCĂNIT. CIOCĂNITURĂ.
tocănitoáre	s.	v. CIOCĂNITOARE. GHIONOAIE.
tocănitór	s.	v. FUND. TOCĂTOR.
tocăníţă	s.	v. ORBETE.
TOCĂTÓR	s.	1. satîr. (~ de carne.)2. (reg.) şişcă. (~ de nutreţ.)3. fund, (pop.) cîrpător, (reg.) tocănitor. (~ de
toceálă	s.	v. BUCHEREALĂ. BUCHISEALĂ.
TOCÍ	vb.	1. a se ştirbi. (Cuţitul s-a ~.)2. a (se) scîlcia. (I s-au ~ tocurile.)3. a (se) roade, a (se) uza. (Covorul s-a ~.)4. a (se) degrada, a (se) deteriora, a (se) ponosi, a (se) roade, a (se) strica, a (se) uza. (Hainele i s-au ~ de tot.)
tocí	vb.	v. ASCUŢI. BUCHERI.
TOCILÁR	s.	(rar) ascuţitor, (reg.) tocitor, (Ban., Transilv. şi Bucov.) şlaifăr. (~ul ascute cuţitele.)

tocilár	s.	v. BUCHER.
TOCÍRE	s.	1. ştirbire. (~ tăişului unui cuţit.)2. scîlciere. (~ tocului de la pantofi.)3. degradare, deteriorare, ponosire, roadere, stricare, uzare, (rar) ponoseală. (~ hainelor cuiva.)
TOCÍT	adj.	1. ştirb, ştirbit. (Cuţit ~.)2. scîlciat. (Tocuri ~.)3. degradat, deteriorat, ponosit, ros, stricat, uzat. (Haine ~.)
tocít	adj.	v. BANALIZAT. STEREOTIP. STEREO-TIPIC.
tocitoáre	s.	v. CADĂ. ZĂCĂTOARE.
tocitór	s.	v. TOCILAR.
tocmác	s.	v. MAI.
tocmági	s. pl.	v. TĂIŢEI.
tócmai	adj.	v. DREPT. NETED. PLAN. PLAT. ŞES.
TÓCMAI	adv.	1. chiar, exact, întocmai, (înv. şi pop.) săvai, (pop.) oblu, taman, (înv. şi reg.) aşaşi. (~ aşa s-a întîmplat.)2. chiar, drept, exact, întocmai, precis, (pop.) oblu, taman, (înv. şi reg.) prisne, (prin Olt.) tam, (înv., în Transilv.) acurat, (pop. fig.)
tócmai	adv.	v. ABSOLUT. AIDOMA. AIEVEA. ASEMENEA. CHIAR. DEOPOTRIVĂ. EXACT. IDENTIC. ÎNTOCMAI.
tócmă	s.	v. ÎNŢELEGERE. ÎNVOIALĂ. LOGODNĂ. TÎRG. TÎRGUIALĂ. TOCMEALĂ.
TOCMĂGÉL	s.	(BOT.; Clavaria crispula) (reg.) opintici (pl.), barba-caprei, burete-creţ.
tocmăgél	s.	v. CREASTA-COCOŞULUI. RĂMURELE.
TOCMEÁLĂ	s.	tîrg, tîrguială, (rar) precupeţire, (reg.) tocmă. (~ a ţinut mult.)
tocmeálă	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. AŞEZĂ-MÎNT. CHIBZUIALĂ. CHIBZUINŢĂ. CHIBZUIRE. CICLU. CLAUZĂ. COMBINAŢIE CONDIŢIE. CONTRACT. CONVENŢIE. CREARE. CUMINŢENIE. CUMPĂT. CUMPĂTARE. DATINĂ. DISPOZIŢIE. FACERE. FEL. FUNDAŢIE. INSTITUŢIE. INTRI-GĂ. ÎNŢELEGERE. ÎNŢELEPCIUNE.
TOCMÍ	vb.	1. a se tîrgui, (înv. şi pop.) a se negustori, a se neguţa, (pop.) a se pogodi, a se precupeţi, (reg.) a se ogodi, (prin Transilv.) a (se) răzbate. (S-a ~ cu negustorul.)2. v. angaja.
tocmí	vb.	v. AFLA. ALCĂTUI. ARANJA. ASEMĂNA. ASEMUI. AŞEZA. CĂLĂUZI. CLASA. CLASIFICA. COMPARA. COMPUNE. CONCEPE. CONDUCE. CONSOLIDA. CONSTITUI. CONVENI. CREA. DA. DESCOPERI. DESEMNA. DESTINA. DICHISI. DIRIJA. DISPUNE. DISTRIBUI. ELABORA. FACE. FERCHEZUI. FIXA. FOR
tocmíre	s.	v. ACORD. ARANJAMENT. COMBINA-ŢIE. CONTRACT. CONVENŢIE. ÎNŢELEGERE. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LEGĂMÎNT. ORDINE. ORGANIZARE. ORÎNDUIALĂ. PACT. REGULĂ. RÎNDUIALĂ. TRANZACŢIE.
tocmitór	s.	v. CAP. CĂLĂUZĂ. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. CREATOR. FĂU-RITOR. FONDATOR. ÎNDRUMĂTOR. ÎNTEME-IETOR. MAI-MARE. POVĂŢUITOR. SFĂTUITOR. SFETNIC. ŞEF.
TOCOFERÓL	s.	v. vitamina E.
tocoríc	s.	v. BANCĂ.
TOCULÉŢ	s.	tocuşor. (~ de pantofi.)
TOCUŞÓR	s.	v. toculeţ.
TODORUSÁLE	s. pl.	(BIS.) strat de rusalii, (reg.) todoruse (pl.), sfredelul rusaliilor. (~ se serbează cu 24 de zile înainte de rusalii.)
todorúse	s. pl.	v. STRAT DE RUSALII. TODORU-SALE.

tofleác	s.	v. ŞTIULETE.
tofológ	adj.	v. BLEG. INDOLENT. LĂLÎU. MOALE. MOLATIC. MOLÎU. MOTOTOL.
tógă	s.	v. ROBĂ.
togmăgél	s.	v. BURETE-DE-CONOPIDĂ.
TOI	s.	1. miez, mijloc, putere, (pop.) dric, tărie, temei, (reg.) vipie, viu. (În ~ul nopții.)2. zor, (pop. şi fam.) dîrdoră. (În ~ul muncii.)
toi	s.	v. ANIMOZITATE. BALAMUC. BĂTĂLIE. CEARTĂ. CÎRD. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GĂLĂGIE. GÎLCEAVĂ. GROS. HĂRMĂLAIE. HUIET. ÎN-VRĂJBIRE. LARMĂ. LITIGIU. LUPTĂ. MULTIME. NEÎNȚELEGERE. SCANDAL.
toí	vb.	v. ADMONESTA. CERTA. DĂSCĂLI. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA. STRIGA. ȚIPA. URLA. ZBIERA.
TOIÁG	s.	1. baston, (Transilv. şi Maram.) măcău. (Se sprijină în ~.)2. (reg.) stat. (~ul este o lumînare
toiág	s.	v. AJUTOR. MUSTUITOR. REAZEM. SCEPTRU. SPRIJIN. SPRIJINITOR.
TOIÉGELE	s. pl.	art. (ASTRON.) (pop.) trisfetitele (pl.art.).
toiét	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
TOLĂNÍ	vb.	a se întinde, a se lungi, (reg.) a răcăşi, (prin Munt. şi Olt.) a răbuni, (Mold.) a se tologi. (Ce te-ai ~ aşa în fotoliu?)
tolăní	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
TOLĂNÍT	adj.	1. culcat, întins, lungit, trîntit, (reg.) răbunit, (Mold.) tologit. (Stă puțin ~ după-amia-ză.)2. răsturnat, trîntit. (Şedea ~ în fotoliu.)
tolbáş	s.	v. MARCHITAN.
TÓLBĂ	s.	1. (pop.) taşcă, (Mold.) țoşcă. (~ pentru vînat.)2. (înv. şi reg.) toc, (înv.) cucură, faretră, săhăidac, tăftui. (~ de săgeți.)
TOLBUTAMÍDĂ	s.	(FARM.) butamidă.
tolcér	s.	v. PÎLNIE.
tolceráş	s.	v. PÎLNIOARĂ. PÎLNIUȚĂ.
tolcerúț	s.	v. PETUNIE.
tolduí	vb.	v. CĂSĂTORI. CONVENI. ÎNȚELEGE. ÎNVOI.
TOLERÁ	vb.	1. v. îngădui.2. v. suporta.
TOLERÁBIL	adj.	1. v. suportabil.2. v. acceptabil.
TOLERÁNT	adj.	v. concesiv.
tolerantísm	s.	v. INDULGENȚĂ. ÎNGĂDUINȚĂ. ÎNGĂDUIRE. TOLERANȚĂ.
TOLERÁNȚĂ	s.	v. îngăduință.
toligă	s.	v. COTIGĂ. TELEAGĂ.
toloácá	s.	v. OGOR. PÎRLOAGĂ.
toloboátă	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂBOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
tolocăní	vb.	v. ADMONESTA. BĂLMĂJI. BÎIGUI. BÎRÎI. BODOGĂNI. BOLBOROSI. BOMBĂNI. BOSCORODI. CERTA. CICĂLI. DĂSCĂLI. DOJENI. FLECĂRI. GÎNGĂVI. ÎNDRUGA. ÎNGĂIMA. ÎNGÎNA. MÎRÎI. MOLFĂI. MORALIZA. MORMĂI. MURMURA. MUSTRA. PĂLĂVRĂGI. PLICTISI. SÎCÎI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.

tologí	vb.	v. ÎNTINDE. LUNGI. TOLĂNI.
tologít	adj.	v. CULCAT. ÎNTINS. LUNGIT. TOLĂNIT. TRÎNTIT.
tololói	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
tololói	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REȚ.
TOLOMÉTRU	s.	(FIZ.) turbidimetru.
toltoáșă	s.	v. COCOLOȘ. GHEMOTOC. MOTOTOL.
TOLUÉN	s.	(CHIM.) metilbenzen.
TOM	s.	1. volum. (Carte în mai multe ~uri.)2. carte, lucrare, operă, scriere, tipăritură, volum, (livr.) op. (Un ~ gros.)
TOMÁTĂ	s.	(BOT.; Lycopersicum esculentum) pătlăgea, pătlăgică, roșie, (reg.) gălățană, (Tran-silv. și Ban.) paradaisă. (Salată de ~e.)
tombál	adj.	v. FUNERAR.
tombatéră	s., adj.	v. RETROGRAD.
tómbă	s.	v. GROAPĂ. MORMÎNT.
tómite	adv.	v. TOCMAI.
TOMNÁTIC	adj.	(livr.) autumnal, (reg.) tomniu. (Fructe ~; zile ~.)
tomníu	adj.	v. TOMNATIC.
tomoáșă	s.	v. COCOLOȘ. GHEMOTOC. MOTOTOL.
TON	s.	1. v. tonalitate.2. v. rezonanță.3. v. in-flexiune.4. v. voce.5. accent, intonație. (Vorbea cu un avînt și un ~ plin de căldură.)6. (FON.) înălțime, tonalitate. (Chineza literară are patru ~uri.)7. v. nuanță.
ton	s.	v. ACCENT. JGHEAB. LĂPTOC. SCOC. ULUC.
TONÁJ	s.	încărcătură. (Ce ~ are acest autocamion?)
TONALITÁTE	s.	1. (MUZ.) ton, (livr. înv.) son. (În ce ~ e scrisă bucata?)2. v. inflexiune.3. (FON.) înălțime, ton. (Chineza literară are patru ~ăți.)
tonátic	adj.	v. CAPRICIOS. INCONSTANT. IN-STABIL. NECONSTANT. NESTABIL. NESTATOR-NIC. SCHIMBĂCIOS. SCHIMBĂTOR. VARIABIL.
toncá	vb.	v. APUCA. CĂȘUNA. NĂZĂRI. VENI.
TONÉTĂ	s.	v. chioșc.
tónic	adj.	v. ÎNTĂRITOR.
TÓNIC	adj., s.	1. adj. (FON.) accentuat. (Vocală ~; silabă ~.)2. adj., s. v. întăritor.
TONIFIÁNT	adj., s.	v. întăritor.
TONIFICÁ	vb.	v. întrema.
TONIFICÁRE	s.	v. întremare.
TONIFICÁT	adj.	v. întremat.
tonoásă	s.	v. BOROBOAȚĂ. ISPRAVĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. POCINOG. POZNĂ. ȘOTIE. TRĂSNAIE.
tonocí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
tonocíe	s.	v. BÎRFĂ. BÎRFEALĂ. BÎRFIRE. BÎRFIT. CALOMNIE. CALOMNIERE. CLEVETEALĂ. CLE-VETIRE. CLEVETIT. DEFĂIMARE. DENIGRARE. DISCREDITARE. PONEGREALĂ.
tonós	adj.	v. CAPRICIOS. INCONSTANT. INSTA-BIL. NECONSTANT. NESTABIL. NESTATORNIC. SCHIMBĂCIOS. SCHIMBĂTOR. VARIABIL.
TONT	adj., s.	v. prost.

tontán	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
TONTĂLĂU	adj., s.	v. prost.
tontí	vb.	v. ÎNDOBITOCI. PROSTI. TÎMPI.
tontoléte	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
tontológ	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
tontoroșél	s.	v. GHIOCEL.
tontóvan	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
tonție	s.	v. NĂTÎNGIE. NEGHIOBIE. NEROZIE. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE.
TOP	s.	testea, (reg.) conț, (înv.) ris, rismă. (~ de hîrtie.)
TOP	s.	v. clasament.
top	s.	v. TUN.
topáncă	s.	v. GHEATĂ. OPINCĂ. TÎRLIC.
TOPÁZ	s.	(MIN.) (înv.) pazie.
topăncúță	s.	v. GHETUȚĂ.
topcíu	s.	v. ARTILERIST. TUNAR.
topénie	s.	v. CALAMITATE. CATASTROFĂ. DECEDARE. DECES. DEZASTRU. DISPARIȚIE. FLAGEL. GROZĂVIE. MOARTE. NĂPASTĂ. NENOROCIRE. PACOSTE. PIEIRE. POTOP. PRĂPĂD. PRĂPĂDIRE. PUSTIIRE. RĂPOSARE. SFÎRȘIT. SINISTRU. STINGERE. SUCOMBARE.
TOPÍ	vb.	1. (reg.) a (se) sparge. (S-a ~ zăpada.)2. v. dizolva.3. a (se) lichefia. (A ~ un metal.)4. (reg.) a (se) mura. (A ~ o plantă textilă.)
topí	vb.	v. CONSUMA. DESFIINȚA. DISTRUGE. EPUIZA. ISPRĂVI. LICHIDA, NIMICI. PRĂPĂDI. SFÎRȘI. TERMINA.
TOPÍLĂ	s.	topitoare. (~ pentru in.)
TOPINAMBÚR	s.	v. nap-porcesc.
TOPÍRE	s.	1. (FIZ.) fuziune. (Punct de ~.)2. dizol-vare, solvire, topit (~ zahărului în apă.)3. v. li-chefiere.
TOPÍT	adj.	1. dizolvat. (Zahăr ~.)2. lichefiat. (Metal ~.)3. (reg.) murat. (In ~.)
TOPÍT	s.	v. dizolvare.
TOPITOÁRE	s.	topilă. (~ pentru in.)
TOPITÚRĂ	s.	v. magmă.
topliciós	adj.	v. APĂTOS. APOS.
TOP-MODÉL	s.	v. manechin.
TOPOCLÍMĂ	s.	v. microclimă.
TOPOGRÁF	s.	geometru.
TOPOGRÁFIC	adj.	(înv.) topograficesc. (Lucrare ~.)
topograficésc	adj.	v. TOPOGRAFIC.
TOPOMETRÍST	s.	topometru.
TOPOMÉTRU	s.	topometrist.
TOPONÍM	adj., s.	toponimic. („Brașov” este un ~.)
TOPONÍMIC	adj., s.	v. toponim. („Dunărea” este un ~.)

TOPONIMÍE	s.	toponomastică.
TOPONOMÁSTICĂ	s.	v. toponimie.
TOPÓR	s.	(prin Bucov.) manea. (A tăia lemne cu ~ul.)
TOPORÁŞ	s.	1. (pop.) toporel, toporuş. (Un ~ pentru lemne.)2. (BOT.; Viola odorata; mai ales la pl.) violetă, viorea, (rar) violă, (reg.) călţunaş, cîrligel, cocoşel, garoafă, găurea, micsandră, micşunea, nemţoaică, tămîioară, vioară, floare-dom-nească, flori-mărunt
toporáş	s.	v. CĂLDĂRUŞĂ. TĂMÎIOARĂ.
toporáşi	s. pl.	v. NEMŢIŞOR. SURGUCI. TĂMÎ-IOARĂ. VIOREA.
toporél	s.	v. TOPORAŞ.
TOPORÍŞCĂ	s.	1. securice, (înv. şi reg.) securică. (O secure mică sau ~.)2. v. bardă.
toporíşcă	s.	v. COADĂ.
toporíţă	s.	v. BARDĂ. TOPORIŞCĂ.
toporîie	s.	v. COADĂ.
toporîşte	s.	v. COADĂ.
topórul	s.	art. v. PERSEU.
toporúş	s.	v. TOPORAŞ.
topsicá	vb.	v. ÎNVENINA. OTRĂVI.
topsicát	adj.	v. ÎNVENINAT. OTRĂVIT. OTRĂVITOR. VENINOS.
toptangíu	s., adj.	v. ANGROSIST.
topúz	s.	v. BUZDUGAN.
tor	s.	v. TIZIC.
TORACÁL	adj.	v. toracic.
TORÁCE	s.	(ANAT.) 1. cavitate toracică, coşul pieptului, cutie toracică.2. piept.
TORÁCIC	adj.	(ANAT.) toracal. (Regiunea ~.)
TORACOSCOPÍE	s.	v. pleuroscopie.
tórbă	s.	v. DESAGĂ. TRAISTĂ.
torcătór	s.	v. FILATOR.
torcătoríe	s.	v. FILATURĂ.
torcătúră	s.	v. FILARE. FILAT. TOARCERE. TORS.
TOREADÓR	s.	torero.
TORÉNT	s.	1. puhoi, şuvoi, (pop.) noian, zăpor, (înv. şi reg.) năboi, (reg.) şuşoi, (prin Dobr. şi Munt.) sel. (~ de ape.)2. puhoi, rîu, şiroi, şuvoi. (~ de vin.)
TORÉRO	s.	v. toreador.
torf	s.	v. TURBĂ.
toríd	adj.	arzător, canicular, dogoritor, fierbinte, tropical, zăpuşitor, (reg.) zădufos, zăpuşit, (prin Ban. şi Olt.) pripitor. (O zi ~; soare ~; căldură ~.)
tórişte	s.	v. STANIŞTE.
tormác	s.	v. HREAN.
toroápă	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. GLOABĂ. ÎNCURCĂTURĂ. MÎRŢOAGĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NEMULŢUMIRE. NENORO-CIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCI-NOG. RĂU. SUPĂRARE.
toroipán	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
toroipáni	vb.	v. ATINGE. BATE. LOVI.

toropálă	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. MĂCIUCĂ.
TOROPEÁLĂ	s.	1. v. amorţeală.2. v. aţipire.3. v. mo-leşeală.4. v. caniculă.
TOROPÍ	vb.	1. v. răzbi.2. a moleşi. (Canicula îl ~.)
toropí	vb.	v. SNOPI. STÎLCI.
TOROPÍRE	s.	1. amorţeală.2. v. moleşeală.
TOROPÍT	adj.	1. biruit, copleşit. (~ de somn.)2. moleşit. (E tare ~ de oboseală.)3. amorţit. (~ de căldură.)
TOROPITÓR	adj.	moleşitor. (O căldură ~.)
torosí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
toroşteálă	s.	v. TERCIUIALĂ.
toroştí	vb.	v. STORCI. STRIVI. TERCIUI. ZDROBI.
torpilá	vb.	v. SUBMINA.
torpoáre	s.	v. ARŞIŢĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DOGOARE. DOGOREALĂ. FIERBINŢEALĂ. LÎN-CEZEALĂ. LÎNCEZIRE. MOLEŞEALĂ. MOLE-ŞIRE. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. TOROPIRE. ZĂ-DUF. ZĂPUŞEALĂ.
TORS	adj.	v. filat.
TORS	s.	v. filare.
TORS	s.	trunchi. (Sculptura reprezintă un ~ de bărbat.)
torsát	adj.	v. RĂSUCIT.
torsătúră	s.	v. TORT.
torsioná	vb.	v. CONTORSIONA. RĂSUCI. SUCI.
torsionáre	s.	v. RĂSUCIRE. TORSIUNE.
torsionát	adj.	v. RĂSUCIT.
TORSIÚNE	s.	v. răsucire.
torsiúne	s.	v. DEPLASARE. DEZARTICULARE. DEZARTICULAŢIE. DISLOCARE. LUXARE. LUXAŢIE. SCRÎNTEALĂ. SCRÎNTIRE. SCRÎNTI-TURĂ. SUCIRE.
torsúră	s.	v. TORT.
TORT	s.	(TEXT.) (pop.) torsătură, (înv. şi reg.) torsură.
TORT	s.	(prin Transilv.) tortată. (~ de ciocolată.)
tortátă	s.	v. TORT.
TORTURÁ	vb.	1. a canoni, a căzni, a chinui, a munci, schingiui, a trudi, (înv. şi reg.) a pedepsi, (reg.) a negăti, a strînge, (înv.) a străstui. (L-au ~ pentru a-şi mărturisi crima.)2. v. obseda.
torturánt	adj.	v. CHINUITOR. OBSEDANT.
TORTURÁRE	s.	chinuire, schingiuire. (~ unui martir.)
TORTURÁT	adj.	1. chinuit, schingiuit, (înv. şi pop.) căznit, (înv. şi reg.) pătimaş, (înv.) muncit, pătimitor, păţit. (Martir ~.)2. v. obsedat.
TORTÚRĂ	s.	calvar, canon, cazană, chin, durere, patimă, schingiuire, schingiuit, suferinţă, supliciu, (înv. şi pop.) trudă, (pop.) muncă, (înv.) muncitorie, pasiune, pedeapsă, pedepsitură, rană, schingi, strădanie, strînsoare, trudnicie. (Supus la ~i crîncene.)
torturătór	adj.	v. CHINUITOR. OBSEDANT.
TÓRŢĂ	s.	faclă, făclie, (înv.) fachie, lampadă, masala. (~ pentru luminat.)
TORŢÉL	s.	(BOT.) 1. (Cuscuta epithymum) cuscută, (reg.) borangic, iniţă, întorţel, lipici, părul-Sfin-tei-Mării, (prin Ban.) steagul-zînelor.2. (Cuscuta) gălbează.
torţionár	s.	v. CĂLĂU. GÎDE.

TOT	adj., s., adv.	1. adj. v. total.2. adj. v. întreg.3. s. v. ansamblu.4. adv. încă. (~ mai plouă.)5. adv. v. încă, totuşi. (Cît îi dă şi ~ i se pare puţin.)6. adv. iar. (El avea o fată şi ea ~ o fată.)7. adv. v. numai. (La ospăţ, ~ oaspeţi rari.)8. adj. v. fiecare.
tot	s.	v. SLOVAC.
TOTÁL	adj., adv., s.	1. adj. v. exhaustiv.2. adj. v. întreg.3. adv. v. integral.4. adj. v. absolut.5. adj. v. nemărginit.6. adj. v. deplin.7. s. (MAT.) v. sumă.8. s. v. număr.9. s. v. totalitate.10. adj. global. (Rezultat ~.)11. adj. absolut, suveran. (Un dispreţ ~.)12. adj.
TOTALITÁR	adj.	(POL.) totalitarist. (Regim ~.)
TOTALITARÍST	adj.	v. totalitar.
TOTALITÁTE	s.	1. total. (~ vitelor vîndute.)2. sumă. (~ imaginilor dintr-o poezie.)3. integritate, între-gime. (~ bunurilor.)4. (JUR.) universalitate. (Lasă cuiva prin testament ~a bunurilor sale.)5. v. unanimitate. (A obţinut ~ voturilor.)6. v. an-samblu.
TOTALIZÁ	vb.	1. v. aduna.2. v. însuma.
TOTALIZÁRE	s.	1. adunare.2. v. însumare.
TOTALMÉNTE	adv.	total.
TOTDEAÚNA	adv.	1. v. întotdeauna.2. v. veşnic.3. v. oricînd.
TOTDEODÁTĂ	adv.	v. concomitent.
totîlcă	s.	v. TRIŞCĂ.
tótnici	s. pl.	v. NEMŢIŞOR.
TOTODÁTĂ	adv.	v. concomitent.
totolóţ	s.	v. BOŢ. BULZ. COCOLOŞ.
TÓTUNA	adv.	v. întruna.
TÓTUŞI	conj., adv.	1. conj. dar, însă. (Aş vrea să te cred, ~ am unele îndoieli.)2. conj. (prin Transilv.) meghiş. (Să treci ~ pe la mine.)3. adv. încă, tot. (Cît îi dă şi ~ i se pare puţin.)
továr	s.	v. GREU. GREUTATE. ÎNCĂRCĂTURĂ. POVARĂ. SARCINĂ.
TOVÁRĂŞ	s.	1. (pop.) fîrtat, soţ, (reg.) ortac, (înv.) soţie. (~ de muncă.)2. v. camarad.3. v. asociat.4. v. însoţitor.
TOVÁRĂŞĂ	s.	asociată, părtaşă, (înv. şi reg.) soaţă. (~ într-o afacere.)
TOVĂRĂŞÉSC	adj.	1. camaraderesc, colegial. (Reuniune ~ească.)2. amical, prietenesc, prie-tenos. (Atitudine ~ească.)
TOVĂRĂŞÉŞTE	adv.	camaradereşte, colegial. (Se poartă ~.)
TOVĂRĂŞÍE	s.	1. (reg.) fîrtăţie, ortăcie. (Rea ~ şi-a ales!)2. v. asociere.3. v. anturaj.
tovărăşíe	s.	v. CAMARAD. TOVARĂŞ.
tovărá	vb.	v. ARUNCA. AZVÎRLI. NĂPUSTI. NĂVĂLI. PRECIPITA. REPEZI. SĂRI. TĂBĂRÎ. ZVÎRLI.
TÓXIC	adj.	otrăvitor, (pop.) otrăvicios. (Substan-ţă ~.)
tóxic	s.	v. OTRAVĂ.
TOXICITÁTE	s.	(înv.) venin. (~ unei substanţe.)
TOXICODERMÍE	s.	(MED.) toxidermie.
TOXICOMÁN	s., adj.	(MED.) narcoman.
TOXICOMANÍE	s.	(MED.) narcomanie, beţie albă.
TOXIDERMÍE	s.	(MED.) toxicodermie.
trabánt	s.	v. HALEBARDIER.
TRABÚC	s.	havană, ţigară de foi.
TRAC	adj.	v. tracic.
tracasá	vb.	v. AGASA. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. NECĂJI. PLICTISI. SÎCÎI. SUPĂRA.

tracasáre	s.	v. AGASARE. ENERVARE. IRITARE. PLICTISIRE. SÎCÎIALĂ. SÎCÎIRE.
tracasát	adj.	v. AGASAT. ENERVAT. IRITAT. PLICTISIT. SÎCÎIT. SUPĂRAT.
TRÁCIC	adj.	trac. (Populații ~.)
TRACO-DÁC	adj.	v. traco-dacic. (Triburi ~.)
TRACO-DÁCIC	adj.	traco-dac. (Populații ~.)
tract	s.	v. CIRCULAȚIE. TRAFIC.
TRACTÁ	vb.	v. remorca.
TRACTÁRE	s.	v. remorcare.
TRACTÁT	adj.	v. remorcat.
tractír	s.	v. BIRT. BORDEL. CASĂ DE PROSTI-TUȚIE. CASĂ DE TOLERANȚĂ. HAN. LUPANAR. OSPĂTĂRIE.
tractirgíu	s.	v. BIRTAȘ. HANGIU. OSPĂTAR.
TRADÍȚIE	s.	1. v. datină.2. v. cutumă.
TRADIȚIONÁL	adj.	1. v. bătrînesc.2. v. consacrat.3. v. obişnuit.
TRADUCĂTÓR	s.	1. v. tălmăcitor.2. v. translator.
TRADÚCE	vb.	a tălmăci, a transpune, (livr.) a transla, (înv. şi reg.) a tîlcui, (înv.) a da, a izvodi, a întoarce, a preface, a prepune, a primeni, a scoate. (A ~ o poezie dintr-o limbă în alta.)
tradúce	vb.	v. EXPRIMA. ÎNFĂȚIȘA. MANIFESTA. REDA. REPREZENTA.
TRADÚCERE	s.	1. tălmăcire, transpunere, (înv.) prefacere, traducție, tălmăcitură, tîlcuială, tîlcuire. (~ dintr-o limbă în alta.)2. (concr.) tălmăcire, transpunere, versiune. (O ~ reuşită din engleză.)
tradúcție	s.	v. TĂLMĂCIRE. TRADUCERE. TRANSPUNERE.
TRAFÍC	s.	v. circulație.
trafíc	s.	v. DEBIT. REGIE. TUTUNGERIE.
TRAFICÁ	vb.	1. v. negocia.2. a negustori, a precupeți, a specula, (înv. şi reg.) a precupi. (Ce mărfuri ~?)
traficánt	s.	v. DEBITANT. TUTUNGIU.
TRAFORÁJ	s.	1. traforare. (Unelte de ~.)2. (TEHN.) ajur. (~ executat din placaj.)
TRAFORÁRE	s.	v. traforaj.
trágăn	s.	v. GÎLCĂ. UMFLĂTURĂ.
TRÁGE	vb.	1. v. tîrî.2. v. întinde.3. a înfige. (~ în țeapă.)4. v. smulge.5. v. suna.6. a coborî, a lăsa. (A ~ perdelele.)7. v. încuia.8. v. feri.9. v. sufleca.10. v. dezbrăca.11. v. îmbrăca.12. v. descălța.13. v. încălța.14. v. îndesa.15. v. absorbi.16. v. in-spir
tráge	vb.	v. AVEA. CAUZA. CÎNTĂRI. DERIVA. EXTRAGE. FACE. FUMA. PRICINUI. PRODUCE. PROVENI. PROVOCA. RETRAGE. REZULTA. SCOATE. VENI.
TRAGEDÍE	s.	(LIT.) (înv.) tragodie. (~ în 5 acte.)
TRÁGERE	s.	1. v. întindere.2. v. trefilare.3. v. smul-gere.4. v. sunare.5. v. încuiere.6. v. dezbrăcare.7. v. descălțare.8. v. suflare.9. v. fricționare.10. v. masare.11. v. aruncare.12. v. descărcare.13. v.
trágere	s.	v. APLECARE. APLICAȚIE. APTITU-DINE. ATRACȚIE. CHEMARE. DAR. EXTRAGERE. HAR. ÎNCLINARE. ÎNCLINAȚIE. ÎNZESTRARE. PORNIRE. PREDILECȚIE. PREDISPOZIȚIE. PREFERINȚĂ. SCOATERE. TALENT. VOCAȚIE.
TRÁGIC	adj.	v. dezastruos.
tráglă	s.	v. COBILĂ. SCÎLCEAZĂ.
tragodíe	s.	v. TRAGEDIE.
TRAHEÁL	adj.	v. trahean.

TRAHEÁN	adj.	(ANAT.) traheal. (Regiunea ~.)
TRAHÓM	s.	(MED.) conjunctivită granuloasă.
TRAI	s.	1. viață, (înv.) cust, custare. (A dus un ~ agitat.)2. viață, viețuire, (pop.) sălăşluire, (înv.) sălăşluință. (~ul lui îndelungat pe aceste locuri.)3. existență, viață, zile (pl.), (înv. şi pop.) petrecere, viețuire, (pop. şi fam.) veac, (înv.) petrecani
TRAIÉCT	s.	1. v. rută.2. v. traiectorie.
TRAIECTÓRIE	s.	1. v. rută.2. traiect, traseu. (~ parcursă de un proiectil.)
TRÁINIC	adj.	1. v. solid.2. v. durabil.3. durabil, indestructibil, rezistent, viabil. (O operă ~.)4. durabil, stabil, statornic, (înv.) stătător. (Sentimente ~.)5. v. persistent.
TRÁISTĂ	s.	1. desagă, (reg.) tăgîrță, torbă, (Transilv., Ban. şi Olt.) straiță. (Duce mîncarea în ~.)2. săculeț, (reg.) jacă. (În loc de poşetă purta o ~.)3. (BOT.) traista-ciobanului (Capsella bursa-pastoris) = (pop.) punguliță, (reg.) tăşculiță, buruiană-de-frigur
traistă-goală	s.	v. AUSTRU. CRIVĂȚ.
trámă	s.	v. ACȚIUNE. AFABULAȚIE. FABULAȚIE. INTRIGĂ. MAŞINAȚIE. SUBIECT. UNELTIRE.
trambalá	vb.	v. DEPLASA. MUTA. STRĂMUTA.
trambaláre	s.	v. DEPLASARE. MUTARE. STRĂ-MUTARE.
trámpă	s.	v. SCHIMB ÎN NATURĂ. TROC.
trancaná	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂ-RIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂGEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂIALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
trancanále	s. pl.	v. BOARFE. BULENDRE. CALA-BALÎC. CATRAFUSE. TROACE. ȚOALE.
trandadáie	s.	v. TÎRÎTOARE.
TRANDAFÍR	s.	I. 1. (BOT.; Rosa) roză, (înv. şi reg.) rug, (reg.) rujă.2. (BOT.) trandafir sălbatic (Rosa canina) = măceş, (pop.) răsură, (reg.) cacadîr, mărăcine, rug, rujă, rujiță, sipică, (Ban.) scobi-turi (pl.). II. patrician. (A mîncat un ~ bine fript.)
trandafir-de-iárnă	s.	v. SPÎNZ.
trandafir-de-máre	s.	v. ACTINIE. ANEMO-NĂ-DE-MARE. DEDIȚEL-DE-MARE.
trandafir-de-múnte	s.	v. SMIRDAR.
trandafir-gálben	s.	v. TEIŞOR.
TRANDAFIRÍU	adj.	1. v. roz.2. roz, rumen. (Avea un obraz ~.)3. frez, roşcat, roşiatic. (O rochie ~.)4. (reg.) ghiurghiuliu, profiriu, (înv.) profir. (Vin ~.)
TRANSCARPÁTIC	adj.	transcarpatin. (Regiunile ~.)
TRANSCARPATÍN	adj.	v. transcarpatic.
TRANSCENDÉNT	adj.	v. metafizic.
TRANSCENDENTÁL	adj.	(FILOZ.; la Kant) aprioric. (Principii ~.)
TRANSCENDENTALÍSM	s.	(FILOZ.; la Kant) aprio-rism.
TRANSCRÍE	vb.	1. a copia, a reproduce, (înv.) a decopia, a izvodi, a prescrie. (A ~ pe curat un text.)2. a transpune. (A ~ un text dintr-un alfabet în altul.)
TRANSCRÍERE	s.	1. v. copiere.2. (concr.) copie, reproducere, (rar) transcripție, (înv.) izvod, prescriitură. (Are o ~ fidelă a documentelor.)3. transpunere, transcripție. (~ unui text dintr-un alfabet în altul.)4. (JUR.) transcripție. (Registru de ~i imobiliare.)
TRANSCRÍPȚIE	s.	1. transcriere, transpunere. (~ unui text dintr-un alfabet în altul.)2. (JUR.) transcriere. (Registru de ~ii imobiliare.)

transcrípție	s.	v. COPIAT. COPIE. COPIERE. REPRODUCERE. TRANSCRIERE.
TRANSFÉR	s.	1. v. mutare.2. v. transmisiune.3. v. schimb.
TRANSFERÁ	vb.	1. v. muta.2. v. transmite.
TRANSFERÁRE	s.	v. mutare.
TRANSFIGURÁRE	s.	transfigurație. (~ unui actor.)
TRANSFIGURÁȚIE	s.	v. transfigurare.
TRANSFORMÁ	vb.	1. v. metamorfoza.2. a (se) preface, a (se) schimba, (înv.) a (se) prăvăli. (A ~ marea în uscat.)3. a deveni, a se face, a se preface. (Totul s-a ~ în scrum.)4. v. modifica.5. v. face.6. (FON.) a se altera, a se modifica, a se preface, a se schimba. („N”
TRANSFORMÁBIL	adj.	modificabil. (Fenomen ~.)
TRANSFORMÁRE	s.	1. devenire, dezvoltare, evoluție, modificare, prefacere, schimbare. (Procesul ~.)2. metamorfozare, metamorfoză, modificare, prefacere, preschimbare, schimbare, (rar) strămutare, (înv. şi pop.) mutare, prefă-cătură, schimbătură, (reg.) străformare, (înv.)
TRANSFORMÁT	adj.	1. v. metamorfozat.2. v. mo-dificat.
TRANSFORMATÓR	adj.	v. înnoitor.
transformáție	s.	v. METAMORFOZARE. META-MORFOZĂ. MODIFICARE. PREFACERE. PRE-SCHIMBARE. SCHIMBARE. TRANSFORMARE.
TRANSFORMÍSM	s.	v. darwinism.
TRANSFORMÍST	adj., s.	v. evoluționist.
TRANSHIDROGENÁZĂ	s.	v. dehidrogenază.
transilván	adj.	v. ARDELEAN. ARDELENESC. TRANSILVĂNEAN.
TRANSILVĂNEÁN	s., adj.	1. s. ardelean, (înv. şi reg.) ungurean, (prin Bucov.) ardău. (E ~ de origine.)2. adj. ardelean, ardelenesc, (rar) tran-silvan. (Populație ~.)
TRANSILVĂNEÁNCĂ	s.	ardeleancă.
translá	vb.	v. TĂLMĂCI. TRADUCE. TRANSPUNE.
TRANSLÁTOR	s.	interpret, tălmaci, traducător, (înv.) dragoman, tergiman. (A vorbi cu cineva prin ~.)
TRANSLUCÍD	adj.	(FIZ.) (rar) semiopac, semi-transparent. (Mediu ~.)
TRANSMISIÚNE	s.	1. transmitere (Curea de ~; ~ radiațiilor.)2. (JUR.) transfer, transmitere. (~ de drepturi.)3. (FIZ.) emisiune. (~ radiofonică.)4. (FIZ.) transport. (~a energiei electromagnetice.)
TRANSMÍTE	vb.	1. a comunica, a spune, a zice, (înv.) a parastisi, (fig.) a servi. (I-am ~ tot ce mi-ai spus; le-a ~ ultimele noutăți.)2. a prezenta. (Îți ~ salutările lui.)3. a-i duce. (A-i ~ salutări de la ...)4. v. înmîna.5. v. preda.6. v. împărtăși.7. v. anunța.8. a
TRANSMÍTERE	s.	1. comunicare, trimitere. (~ unor veşti.)2. v. înmînare.3. v. predare.4. v. îm-părtășire.5. trecere, (fam.) pasare. (~ scrisorii din mînă în mînă.)6. v. transmisiune.7. v. răspîn-dire.8. (FIZ.) emitere. (~ unui program radiofonic.)9. transmisiune. (Curea
TRANSMIȚĂTÓR	adj.	emițător.
TRANSMUTÁRE	s.	v. transmutație.
TRANSMUTÁȚIE	s.	transmutare.
TRANSNAȚIONÁL	adj.	supranațional. (Bancă ~.)
TRANSPARÉNT	adj.	1. clar, străveziu. (O lentilă ~.)2. v. vaporos.3. v. rar.4. v. limpede.
transparént	adj.	v. CLAR. DESLUŞIT. EXPLICIT. EXPRES. INTELIGIBIL. LĂMURIT. LIMPEDE. NET. PRECIS. RĂSPICAT.

TRANSPARÉNȚĂ	s.	1. claritate. (~ a unei lentile.)2. diafanitate, (rar) străvezime, transparițiune, (înv.) prevedere, străvedere. (~ unui material textil.)3. v. limpezime.4. (POL.) glasnost.
transparéntă	s.	v. CLARITATE. INTELIGIBILI-TATE. LIMPEZEALĂ. LIMPEZIME.
transparițiúne	s.	v. DIAFANITATE. TRANSPA-RENȚĂ.
TRANSPĂREÁ	vb.	v. întrevedea.
TRANSPERÁNT	s.	v. stor.
TRANSPIRÁ	vb.	a asuda, a (se) înnăduși, a năduși. A ~ din cauza căldurii.)
transpirá	vb.	v. AFLA. AUZI.
TRANSPIRÁT	adj.	asudat, înnăduşit, năduşit, ud, (prin Olt.) năboit. (Om foarte ~ din cauza căldurii.)
TRANSPIRÁȚIE	s.	apă, înnăduşeală, năduşeală, sudoare, (rar) sudație, (reg.) asud, năbuşeală, năduf. (E plin de ~ din cauza efortului.)
TRANSPLÁNT	s.	1. v. transplantare.2. (concr.) grefă, grefon. (~ul se grefează pacientului.)
TRANSPLANTÁ	vb.	1. v. planta.2. v. replanta.3. v. grefa.4. a adapta, a împământeni. (~ o instituție, un obicei.)
TRANSPLANTÁRE	s.	1. v. plantare.2. v. replantare.3. (MED.) grefare, grefă, transplant. (~ unui organ.)
TRANSPLANTÁT	adj.	1. v. plantat.2. (MED.) grefat. (Organ ~.)
transplantáție	s.	v. PLANTARE. PLANTAT. PUNERE. PUS. RĂSĂDIRE. RĂSĂDIT. SĂDIRE. SĂDIT. TRANSPLANTARE.
TRANSPÓRT	s.	1. v. cărat.2. cărătură. (A făcut un prim ~.)3. (FIZ.) transmisiune. (~ul energiei electromagnetice.)
TRANSPORTÁ	vb.	1. v. căra.2. a duce, a lua. (Maşina ne-a ~ pînă la ...)3. v. duce.
TRANSPORTÁBIL	adj.	1. portabil, portativ, (înv.) purtăreț. (Obiect ~.)2. v. deplasabil.
TRANSPORTÁRE	s.	v. cărat.
transportarisí	vb.	v. CĂRA. DUCE. PURTA. TRANSPORTA.
transportatór	s.	v. RAPORTOR.
TRANSPORTÓR	adj., s.	1. adj. v. purtător.2. s. (TEHN.) transportor-melc = şnec.
transpozíție	s.	v. TRANSPUNERE.
TRANSPÚNE	vb.	1. a tălmăci, a traduce, (livr.) a transla, (înv. şi reg.) a tîlcui, (înv.) a da, a izvodi, a întoarce, a preface, a prepune, a primeni, a scoate. (A ~ o poezie dintr-o limbă în alta.)2. a transcrie. (A ~ un text dintr-un alfabet în altul.)
TRANSPÚNERE	s.	1. (rar) transpoziție. (~ unui obiect.)2. tălmăcire, traducere, (înv.) prefacere, traducție, tălmăcitură, tîlcuială, tîlcuire. (~ unui text dintr-o limbă în alta.)3. (concr.) tălmăcire, traducere, versiune. (O ~ reuşită din limba engleză.)4. transcriere,
TRANSSUBSTANȚIAȚIÚNE	s.	v. transsubstanțiere.
TRANSSUBSTANȚIÉRE	s.	(BIS.) transsubstanția-țiune.
TRANSVAZÁ	vb.	a pritoci. (A ~ un lichid.)
TRANSVAZÁRE	s.	pritocire. (~ unui lichid.)
TRANSVAZÁT	adj.	pritocit. (Lichid ~.)
TRANSVERSÁL	adv.	curmeziş, oblic, pieziş. (Taie ~ suprafața obiectului.)
TRANSVERSÁLĂ	s.	v. secantă.
TRANŞÁ	vb.	a rezolva. (A ~ în favoarea sa disputa.)
TRANŞÁNT	adj., adv.	1. adj. v. categoric.2. adv. v. categoric.
TRANŞÁRE	s.	rezolvare. (~ conflictului în favoarea sa.)
TRÁNŞĂ	s.	v. bucată.
tránşă	s.	v. RATĂ.

TRANŞÉE	s.	(MIL.) şanţ, (Ban., Transilv. şi Bucov.) ştelung, (înv.) ocop.
trántie	s.	v. GLUMĂ. SNOAVĂ.
TRANZÁCŢIE	s.	1. afacere, (englezism) business. (O bună ~ comercială.)2. operaţie. (~ de bursă.)3. v. înţelegere.
TRÁNZIT	s.	(rar) tranzitare. (Comerţ prin ~.)
tranzitáre	s.	v. TRANZIT.
TRANZITÓRIU	adj.	intermediar. (O situaţie ~.)
tranzitóriu	adj.	v. NEDEFINITIV. PROVIZORIU. TEMPORAR. TRECĂTOR. VREMELNIC.
TRANZÍŢIE	s.	trecere. (Stare de ~.)
TRAP	s.	(înv.) treapăd. (~ul calului.)
TRÁPĂ	s.	v. chepeng.
trapezáre	s.	v. REFECTOR. TRAPEZĂ.
TRAPÉZĂ	s.	refector, (înv.) trapezare, trapezărie. (~ la o mănăstire.)
trapezărie	s.	v. REFECTOR. TRAPEZĂ.
TRAS	adj.	1. v. suflecat.2. v. slab.
TRASÁ	vb.	1. a duce, a trage. (A ~ linii paralele.)2. v. descrie.3. (fig.) a jalona. (A ~ etapele obligatorii ale tacticii noastre.)4. v. schiţa.5. a arăta, a indica. (A ~ cuiva calea de urmat)6. a da. (A ~ o directivă.)
TRASÁRE	s.	1. ducere, tragere. (~ unei linii.)2. (fig.) jalonare. (~ etapelor principale ale unei acţiuni.)3. v. schiţare.4. arătare, indicare. (~ căii de urmat.)5. dare. (~ unei directive.)
TRASATÓR	s.	v. trasor.
TRASÉU	s.	1. v. rută.2. v. linie.3. v. traiectorie.
TRASÓR	s.	1. trasator. (~ pentru trasarea liniilor.)2. (FIZ.) atom marcat, indicator radioactiv.
TRATÁ	vb.	1. a lua. (L-a ~ cu binele.)2. v. ospăta.3. (MED.) a (se) căuta, a (se) îngriji, (pop. şi fam.) a (se) doftori, a (se) doftorici, (înv.) a (se) cura, a (se) curarisi. (S-a ~ de astmă.)4. v. parla-menta.5. v. negocia.6. v. dezbate.7. a aborda, (fig.) a ata
TRATAMÉNT	s.	1. (MED.) terapie, terapeutică. (~ intensiv al unei boli.)2. v. îngrijire.3. v. medicaţie.4. (FON.) modificare, prefacere, v. transformare.
TRATÁRE	s.	1. v. ospătare.2. v. dezbatere.
tratáre	s.	v. ÎNGRIJIRE. TRATAMENT.
tratarisí	vb.	v. CINSTI. DEZBATE. DISCUTA. OSPĂTA. SERVI. TRATA.
TRATATÍVE	s. pl.	(POL.) negocieri (pl.), (înv.) trataţie. (S-au purtat ~ pentru încheierea unui tratat.)
tratáţie	s.	v. NEGOCIERI. TRATATIVE.
TRÁTĂ	s.	v. poliţă.
TRAUMATÍSM	s.	(MED.) traumă. (A suferit un ~.)
TRÁUMĂ	s.	v. traumatism.
traváliu	s.	v. ACTIVITATE. CAZNĂ. CHIN. EFORT. FORŢARE. ÎNDELETNICIRE. LUCRU. LUCRU MECANIC. MUNCĂ. OCUPAŢIE. OSTENEALĂ. PREOCUPARE. SFORŢARE. SILINŢĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINŢĂ. TREABĂ. TRUDĂ. ZBATERE.
TRAVERSÁ	vb.	1. a trece. (A ~ strada, oceanul etc.)2. v. străbate.
TRAVERSÁRE	s.	1. trecere. (~ străzii.)2. v. stră-batere.
TRAVÉRSĂ	s.	1. (Transilv. şi Ban.) şlip, şliper. (~ de cale ferată.)2. preş. (~ pusă peste un covor.)
TRAVERSÍNĂ	s.	(MAR.) semitraversă. (~ unei nave.)
TRAVESTÍ	vb.	v. deghiza.
TRAVESTÍRE	s.	v. deghizare.

TRAVESTÍT	adj., adv.	1. adj. v. deghizat.2. adv. v. deghizat.
TRĂDÁ	vb.	1. a-şi vinde, (înv.) a-şi haini, a-şi prodosi. (Şi-a ~ patria.)2. v. înşela.3. v. autode-masca.4. (fig.) a-şi descoperi, (pop. fig.) a-şi dezveli. (A-şi ~ intenţiile.)5. v. denota.
trădá	vb.	v. PREDA.
TRĂDÁRE	s.	1. vînzare, (înv.) prodiţie, prodosie. (~ de patrie.)2. (înv.) hainie, hainlîc, predanie. (Condamnat pentru ~.)3. v. înşelare.4. v. au-todemascare.
trădáre	s.	v. ADULTER. INFIDELITATE. ÎNŞELĂ-CIUNE. NECREDINŢĂ.
TRĂDÁT	adj., s.	înşelat, (fam. fig.) încornorat. (~ în căsnicie.)
trădător	adj.	v. ADULTER. INFIDEL. NECRE-DINCIOS. NEFIDEL.
TRĂDĂTÓR	adj., s.	1. adj., s. vînzător,(înv.) proditor, prodot. (~ de patrie.)2. s. iudă, vînzător. (Eşti un ~, amice!)3. adj. (înv.) hain. (Exista printre ei un om ~.)
TRĂGÁCI	s., adj.	1. s. (rar) trăgător. (~ la o armă de foc.)2. s. v. ţintaş. *3. adj. trăgător. (Vite ~, adică de povară.)
trăgăná	vb.	v. ADIA. DOINI.
trăgănáre	s.	v. DOINIRE. DOINIT.
TRĂGĂTOÁRE	s.	1. şleau, ştreang, (reg.) ştric. (~ la ham.)2. (reg.) căţel, slugă. (~ pentru cizme.)
trăgătoáre	s.	v. COBILĂ.
trăgătór		v. TRĂGACI.
TRĂGĂTÓR	s., adj.	1. s. v. ţintaş.2. s. (FIN.) v. emitent. (~ al unei poliţe.) *3. adj. trăgaci. (Vite ~, adică de povară.)
trăgúlă	s.	v. PEPENE. TÎLV.
TRĂÍ	vb.	1. a vieţui, (pop.) a hălădui, a sălăşlui, (reg.) a lăbădui, a sălăşi, (Olt.) a sufleţi, (înv.) a custa, a locui, a sălăşui, a via. (Au ~ fericiţi pe aceste meleaguri.)2. a exista, a fi, a vieţui, (rar) a fiinţa, (reg.) a lăbădui, (înv.) a dăinui. (Cît ~,
TRĂIÁSCĂ	interj.	v. ura.
TRĂINICÍE	s.	1. durabilitate.2. v. viabilitate.3. putere, soliditate. (~ legăturii lor.)
trăistícă	s.	v. TRĂISTUŢĂ.
trăistioáră	s.	v. TRĂISTUŢĂ.
TRĂISTÚŢĂ	s.	(reg.) săcui, trăistică, trăistioară. (O ~ cu merinde.)
trăitór	adj.	v. VIU.
trăncălău	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
TRĂNCĂNEÁLĂ	s.	v. flecăreală.
TRĂNCĂNÍ	vb.	v. flecări.
trăncăní	vb.	v. DURĂI. DURUI. HODOROGI. HURUI.
TRĂNCĂNÍT	s.	v. flecăreală.
TRĂPÁŞ	s.	(rar) troteur. (Un ~ de rasă.)
TRĂSĂTÚRĂ	s.	1. v. însuşire.2. linie, (înv.) trăsură, (fig.) tăietură. (O ~ elină a nasului.)3. linie, (înv.) trăsură. (Din cîteva ~i i-a făcut portretul.)
trăscărí	vb.	v. DURĂI. DURUI. HODOROGI. HURUI.
trăscău	s.	v. BASAMAC. HOLERCĂ.
TRĂSNÁIE	s.	1. v. poznă.2. v. năzbîtie.
trăsneálă	s.	v. BAZACONIE. NAZBÎTIE. POZNĂ. ŞTRENGĂRIE. TRĂSNAIE.
TRĂSNET	s.	1. (MET.) trăsnitură, (înv. şi pop.) săgeată, (reg.) tunet. (Plouă cu ~e.)2. bubuire.
TRĂSNÍ	vb.	1. (MET.) a detuna, (reg.) a săgeta, a tuna. (Afară plouă şi ~; a ~ un copac.)2. v. bubui.

trăsní	vb.	v. ALIENA. AMEȚI. APUCA. CĂȘUNA. CHERCHELI. ÎMBĂTA. ÎNNEBUNI. NĂZĂRI. SMINTI. ȚICNI. TURMENTA. VENI.
TRĂSNÍT	adj.	detunat. (Copac ~.)
trăsnít	adj.	v. AIUREA. AIURIT. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. BEZMETIC. BIZAR. CHERCHELIT. CIUDAT. CURIOS. DESCREIERAT. EXCENTRIC. EXTRAVA-GANT. FANTASMAGORIC. FANTEZIST. INEX-PLICABIL. INSOLIT. ÎMBĂTAT. NĂSTRUȘNIC. NEBUN. NEOBIȘNUIT. ORIGINAL. PARADOXAL. SINGULAR. SMINTIT. STR
trăsnitór	s.	v. SPĂRGĂTOR.
TRĂSNITÚRĂ	s.	1. v. trăsnet.2. v. bubuire.
trăsúra	s.	art. v. VIZITIUL.
TRĂSÚRĂ	s.	I. 1. birjă, (reg.) droşcă, (Transilv., Ban. şi Maram.) cocie, (ieşit din uz, prin Munt.) muscal, (înv.) fiacru. (A luat o ~ pînă la gară.)2. trăsură închisă = cupeu, (înv. şi pop.) caretă. II. trăsură de unire v. liniuță de unire.
trăsúră	s.	v. LINIE. OBRAȚ. TRĂSĂTURĂ.
trăsură cu áburi	s.	v. LOCOMOTIVĂ. MAȘINĂ. TREN.
TRĂSURÍCĂ	s.	v. cărucior.
treába	s.	art. v. NECESITĂȚILE. NEVOILE.
TREÁBĂ	s.	1. v. lucru.2. v. activitate.3. v. afacere.4. v. ispravă.5. v. chestiune.
treábă	s.	v. DEPRINDERE. NECESITATE. NEVOIE. OBICEI. OBIȘNUINȚĂ. TREBUINȚĂ.
treacă-meárgă	interj.	v. FIE.
TREÁCĂT	s.	trecere. (A venit în ~ pe la el.)
treanca-fleánca	s.	v. FLECĂREALĂ. FLECĂRIE. FLECĂRIRE. FLECĂRIT. LIMBUȚIE. PĂLĂVRĂ-GEALĂ. PĂLĂVRĂGIRE. PĂLĂVRĂGIT. SPOROVĂ-IALĂ. SPOROVĂIRE. SPOROVĂIT. TĂIFĂSUIALĂ. TĂIFĂSUIRE. TĂIFĂSUIT. TRĂNCĂNEALĂ. TRĂNCĂNIT. VORBĂRAIE.
treánță	s.	v. BULEANDRĂ. CÎRPĂ. FLEANDURĂ. OTREAPĂ. PETICĂ. VECHITURĂ. ZDREANȚĂ.
treápăd	s.	v. DIAREE. DIZENTERIE. DU-TE-VINO. TRAP. TROPĂIALĂ. TROPĂIT. TROPĂITURĂ.
TREÁPTĂ	s.	1. (CONSTR.) (înv. şi reg.) spiță, (înv.) stepenă. (~ a unei scări de piatră.)2. v. fuscel.3. scară. (A pus piciorul pe ~ tramvaiului.)4. ca-tegorie, clasă. (~ de salarizare.)5. v. nivel.6. v. demnitate.7. v. rang.8. v. ierarhie.9. v. pă-tură.10. v. condi
treáptă	s.	v. ETAPĂ. FAZĂ. MOMENT. PUNCT. STADIU.
treasc	s.	v. PIUĂ.
TREAZ	adj.	1. deştept, neadormit, (înv.) veget, vegheat. (Eşti încă ~ la ora asta?)2. v. sculat.3. v. nebăut.
treaz	adj.	v. ATENT. CIRCUMSPECT. CONȘTIENT. GRIJULIU. LUCID. PRECAUT. PREVĂZĂTOR. PRUDENT. VIGILENT.
TREBĂLUÍ	vb.	a roboti, (Munt.) a stropoli. (A ~ pe lîngă casă.)
TREBĂLUIÁLĂ	s.	roboteală, robotit, (reg.) stropo-leală. (~ cuiva pe lîngă casă.)
trébnic	adj.	v. FOLOSITOR. NECESAR. TREBU-INCIOS. UTIL.
trébnic	s.	v. ALTAR. CANON. MOLITVELNIC. RITUAL. SANCTUAR. TIPIC.
TREBUÍ	vb.	1. v. cuveni.2. a se cădea, a se cere, a se cuveni, a se impune, (înv. şi pop.) a căuta. (~ să procedăm astfel ...)3. a fi, a urma. (Cînd va ~ să plec ...)4. a avea. (~ să mai fac un singur pas.)
TRÉBUIE	adv.	(pop.) musai. (~ să pleci.)
TREBUINCIÓS	adj.	1. v. util.2. cerut, cuvenit, necesar, trebuitor, (pop.) cuviincios, (înv.) recerut. (A făcut toate lucrurile ~oase pentru ...)

TREBUÍNȚĂ	s.	1. v. utilitate.2. necesitate, nevoie, (înv. şi pop.) treabă, (înv. şi reg.) lipsă. (Material didactic pentru ~ele şcolii generale.)3. v. cerință.4. cerință, exigență, imperativ, necesitate, nevoie, obligație,
TREBUITÓR	adj.	v. trebuincios.
trebuitór	adj.	v. FOLOSITOR. NECESAR. TREBU-INCIOS. UTIL.
TRECĂTOÁRE	s.	v. pas.
TRECĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. temporar.2. adj. nedefinitiv, provizoriu, temporar, vremelnic, (livr.) tranzitoriu, (înv.) provizoric, provizornic. (O situație ~oare.)3. adj. efemer, pieritor, schimbător, temporar, vremelnic, (livr.) pasager, (înv.) petrecător, piericios, pie
TRÉCE	vb.	1. v. merge.2. a se duce, a merge. (Te rog să ~ şi pe la noi.)3. v. abate.4. a se scurge. (Întreg convoiul a ~.)5. v. traversa.6. v. escalada.7. v. curge.8. v. zbura.9. v. deplasa.10. v. trans-mite.11. a purta, a transmite. (~ paharul din mînă în mînă.)12
tréce	vb.	v. IERTA. ÎNTÎMPLA. PETRECE.
TRÉCERE	s.	1. v. deplasare.2. v. treacăt.3. v. tra-versare.4. (TEHN.) pasaj. (~ într-un proces tehnologic.)5. v. pasaj.6. escaladare.7. v. trans-mitere.8. v. băgare.9. v. pătrundere.10. v. intrare.11. v. repartizare.12. v. înregistrare.13. scurgere. (~ timpului.)14.
trecút	adj.	v. AMEȚIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
TRECÚT	adj., s.	1. adj. v. ofilit.2. adj. v. fanat.3. adj. apus, dispărut, pierdut. (Vremuri de mult ~.)4. adj. v. vechi.5. adj. v. bătrîn.6. v. anterior.7. s., adj. (GRAM.) perfect. (Verb la timpul ~.)
TREFILÁRE	s.	(TEHN.) etirare, tragere, trefilat. (~ sîrmei.)
TREFILÁT	s.	(TEHN.) etirare, tragere, trefilare. (~ul sîrmei.)
TRÉFLĂ	s.	ghindă, spatie, (reg.) cruce. (~ la cărțile de joc.)
trégher	s.	v. HAMAL.
trei-colóri	s.	v. REGINĂ.
trei-crái	s.	v. POPILNIC.
TRÉIER	s.	(AGRIC.) treierat, treieriş.
treierá	vb.	v. COLINDA. CUTREIERA. PARCURGE. STRĂBATE. VÎNTURA.
TREIERÁT	s.	(AGRIC.) treier, treieriş. (În vremea ~ului.)
TREIERĂTOÁRE	s.	v. batoză.
treierătoáre	s.	v. TĂVĂLUG. VĂLĂTUC.
TREIERÍŞ	s.	(AGRIC.) treier, treierat. (În vremea ~ului.)
TREI-FRĂȚI	s.	(BOT.; Viola saxatilis) (reg.) micşu-nele-gălbioare (pl.).
trei-frăți	s.	v. TRIFOIŞTE. UNGHIA-PĂSĂRII.
TREI-FRAȚI-PĂTĂȚI	s.	(BOT.) 1. (Viola hortensis) (reg.) barba-împăratului.2. (Viola tricolor) (reş.) micşunea.
trei-frați-pătăți	s.	v. PANSEA. PANSELUȚĂ. UNGHIA-PĂSĂRII.
TREI-IERÁRHI	s. pl.	(BIS.) (pop.) trisfetite (pl.).
TREÍME	s.	triadă, trinitate, trio, (pop.) troiță. (For-mau o ~.)
TREI-RĂI	s.	(BOT.; Hepatica transsilvanica) cru-cea-voinicului.
trei-răi	s.	v. POPILNIC.
trei-răi-boierésc	s.	v. POPILNIC.
TRÉMUR	s.	1. v. tremurătură.2. v. frisoane.3. vi-brare, vibrație. (Avea un ~ în glas.)
TREMURÁ	vb.	1. a dîrdîi. (~ de frig.)2. a se cutremura, a se înfiora, a se scutura, a tresări. (Calul ~ din tot trupul.)3. v. îngrozi.4. a fremăta, a se înfiora, a palpita. (Nările îi ~.)5. v. vibra.6. v. cutremura.7. v. încreți.8. v. pîlpîi.9. a vibra. (Glasul îi ~

TREMURÁT	adj.	v. tremurător.
TREMURÁT	s.	v. tremurătură.
TREMURĂTOÁRE	s.	(BOT.; Briza media) (reg.) părăşin, iarba-iepurelui.
TREMURĂTÓR	adj.	1. v. vibrant.2. v. fremătător.3. v. pîlpîitor.4. tremurat, tremurînd. (Cu glasul ~.)
TREMURĂTÚRĂ	s.	1. dîrdîială, dîrdîit, tremur, tremurat, tremurici. (O ~ de frig.)2. v. frisoane.
TREMURÍCI	s.	1. dîrdîială, dîrdîit, tremur, tremurat, tremurătură. (Un ~ de frig.)2. v. frisoane.
tremuríci	s.	v. PENTICOSTAL.
tremuríci	s. pl.	v. PIFTIE. RĂCITURI.
TREMURÎND	adj.	v. tremurător.
TREN	s.	v. locomotivă.
TRENÁ	vb.	1. a întîrzia, a lungi, a tărăgăna, a tergiversa, (înv.) a prelungi. (A mai ~ soluţio-narea problemei.)2. a se lungi, a (se) tărăgăna. (Acţiunea romanului ~.)3. a lîncezi, a stagna. (Afacerile ~.)
TRENÁRE	s.	lîncezeală, lîncezire, stagnare, (înv.) stagnaţie. (~ în economie.)
TRÉNĂ	s.	coadă, (înv.) şlep. (Rochie cu ~.)
TRENCI	s.	v. impermeabil.
TRÉNCICOT	s.	v. impermeabil.
tren subterán	s.	v. METROU.
TRENULÉŢ	s.	trenuţ.
TRENÚŢ	s.	v. trenuleţ.
TREPÁN	s.	(IND.) sapă. (~ folosit în exploatările petroliere.)
TREPANÁRE	s.	v. trepanaţie.
TREPANÁŢIE	s.	(MED.) trepanare.
trepădá	vb.	v. URDINA.
trepădáre	s.	v. DIAREE.
TREPĂDĂTOÁRE	s.	(BOT.; Mercurialis annua) (reg.) brei, slăbănog, buruiană-cîinească.
trepădătoáre	s.	v. BREI.
TREPIDÁ	vb.	v. vibra.
TREPIDÁNT	adj.	v. vibrant.
TREPIDÁŢIE	s.	1. v. vibraţie.2. v. freamăt.
TREPIÉD	s.	(înv.) tripod. (~ pentru susţinerea unui aparat.)
TREPONEMATÓZĂ	s.	(MED.) treponemoză.
TREPONEMÓZĂ	s.	v. treponematoză.
TREPTÁT	adj., adv.	1. adj., adv. gradat, progresiv, (înv.) scăriş. (Dezvoltare ~; se dezvoltă ~.)2. adj. gradat, succesiv. (O înşiruire ~.)3. adj., adv. succesiv. (~ zilele se măresc.)
TRÉSĂ	s.	(MIL.) galon. (Are ~ de ofiţer.)
TRESĂLTÁ	vb.	1. a fremăta, a se înfiora, a palpita, a tresări, a vibra. (~ de emoţie.)2. (fig.) a sălta. (Îi ~ inima de bucurie.)
TRESĂRÍ	vb.	1. v. tresălta.2. a se cutremura, a se înfiora, a se scutura, a tremura. (Calul ~ din tot corpul.)3. v. palpita.
TRESĂRÍRE	s.	v. palpitaţie.
tresăritúră	s.	v. BĂTAIE. PALPITARE. PAL-PITAŢIE. PULSAŢIE. TICĂIT. TRESĂRIRE. ZBATERE. ZVÎCNEALĂ. ZVÎCNET. ZVÎCNIRE. ZVÎCNIT. ZVÎCNITURĂ.
trestícă	s.	v. TRESTIOARĂ.

TRÉSTIE	s.	(BOT.) 1. (Phragmites communis sau australis) v. stuf.2. trestie-de-cîmp (Calamagrostis epigeios) = (reg.) pănușiță, stuf, iarbă-roșie, trestie-mică, trestie-noduroasă.
trestie-mícă	s.	v. TRESTIE-DE-CÎMP.
trestie-mirositoáre	s.	v. OBLIGEANĂ.
trestie-noduroásă	s.	v. TRESTIE-DE-CÎMP.
TRESTIOÁRĂ	s.	(BOT.) (reg.) trestică.
TREZÍ	vb.	1. v. deştepta.2. v. reveni.3. a (se) dezmetici, (rar) a (se) dezbăta. (S-a ~ după chef.)4. v. pomeni.5. v. suscita.6. v. răsufla.
trezí	vb.	v. DUMERI. EVOCA. ÎNȚELEGE. LĂMURI. PRICEPE. ȘTI.
TREZÍE	s.	1. nesomn, veghe, (livr.) vigilitate, (rar) veghere. (Stare de ~.)2. v. veghe.
TREZÍRE	s.	1. deşteptare, sculare, sculat. (~ din somn.)2. v. revenire.3. v. răsuflare.
TREZÍT	adj.	1. dezmeticit.2. v. clocit.
TREZORIÉR	s.	(înv.) tezaurar. (Are funcția de ~.)
TRIÁ	vb.	v. selecționa.
TRIÁDĂ	s.	v. trio.
TRIÁJ	s.	v. selecție.
TRIÁNGLU	s.	(MUZ.) triunghi.
triángul	s.	v. TRIUNGHI.
triangulár	adj.	v. TRIUNGHIULAR.
trías	s.	v. TRIASIC.
TRIÁSIC	s.	(GEOL.) (înv.) trias.
TRIÁT	adj.	v. selecționat.
TRIÁT	s.	v. selecționat.
TRIB	s.	v. neam.
TRIBADÍSM	s.	(MED.) lesbianism, safism.
TRIBULÁȚIE	s.	v. ZBUCIUM.
TRIBUNÁL	s.	(JUR.) (înv.) pretoriu, scaun, (rusism înv.) presustvie, (înv., în Transilv.) tabulă.
TRIBÚT	s.	(IST.) 1. bir, (înv.) nevoie. (A refuzat să plătească ~ turcilor.)2. haraci, (impr.) peşcheş. (~ anual.)
TRIBUTIRÍNĂ	s.	v. butirină.
TRICHINÓZĂ	s.	(MED. VET.) cisticercoză, (pop.) linte, măzăriche, (reg.) spurcăciune. (Porc bolnav de ~.)
TRICICLÉTĂ	s.	(rar) triciclu. (Merge pe ~.)
tricíclu	s.	v. TRICICLETĂ.
TRICLORMETÁN	s.	v. cloroform.
TRICOLÓR	adj.	(rar) tricromatic. (Drapel ~.)
TRICÓRN	s.	(înv. şi reg.) şleapcă, (înv.) şleapă. (Purta ~ pe cap.)
TRICOTÁ	vb.	a împleti, (Transilv. şi Ban.) a ştricăni. (A ~ un pulover.)
TRICOTÁRE	s.	împletire, împletit, tricotat. (~ unui pulover.)
TRICOTÁT	adj.	împletit. (Un jerseu ~.)
TRICOTÁT	s.	v. tricotare.
TRICÓU	s.	v. maiou.
tricromátic	adj.	v. tricolor.
trictrác	s.	v. TABLE.
triéră	s.	v. TRIREMĂ.

TRIÉRE	s.	1. v. selecţionare.2. v. selecţie.
trieréi	s. pl.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC.
TRIFAZÁT	adj.	(FIZ., CHIM.) trifazic. (Sistem ~.)
TRIFÁZIC	adj.	(FIZ., CHIM.) v. trifazat.
TRIFÓI	s.	(BOT.) trifoi roşu (Trifolium pratense) = trifoi sălbatic; trifoi sălbatic (Trifolium pratense) = trifoi
trifói	s.	v. CULBECEASĂ. PAPANAŞ. SPARCETĂ. TRIFOIAŞ.
trifoi-amár	s.	v. PLUTICĂ. TRIFOIŞTE.
TRIFOIÁŞ	s.	(BOT.; Trifolium campestre sau pro-cumbens) (reg.) trifoi.
trifoiaş-sălbátic	s.	v. CULBECEASĂ.
trifoi-căprésc	s.	v. SUNĂTOARE.
trifoi-de-ápă	s.	v. PLUTICĂ.
trifoi-de-báltă	s.	v. TRIFOIŞTE.
trifoi-de-lác	s.	v. TRIFOIŞTE.
trifoi-máre	s.	v. SULFINĂ.
trifoi-măcríş	s.	v. MĂCRIŞ.
trifoi-sălbátic	s.	v. SULIŢICĂ.
TRIFOÍŞTE	s.	(BOT.; Menyanthes trifoliata) (reg.) plămînare, trei-fraţi, trifoi-amar, trifoi-de-baltă, trifoi-de-lac.
trifoíşte	s.	v. GHIZDEI. GHIZDEI MARE. SOVÎRF.
trifoiul-cáprelor	s.	v. SULIŢICĂ.
trifoiul-ráculuí	s.	v. VĂTĂMĂTOARE.
triftór	s.	v. PÎLNIE.
TRIHÓMI	s. pl.	(BOT.) peri (pl.).
TRIL	s.	(MUZ.) (înv.) tererem.
TRIMÉSTRU	s.	(înv.) cvartal. (Anul calendaristic are patru ~.)
TRIMETILBENZEN SIMÉTRIC	s.	(CHIM.) mesitilenă.
TRIMÍS	s.	v. expediere.
TRIMÍS	s.	1. v. delegat.2. v. crainic.
TRIMÍTE	vb.	1. (înv. şi pop.) a mîna. (L-am ~ la cumpărături.)2. v. porni.3. v. expedia.4. a adresa, a expedia, a scrie, (reg.) a mîna. (Cui i-ai ~ scrisoarea?)5. v. înainta. (A ~ o cerere unei instituţii.)
TRIMÍTERE	s.	1. v. expediere.2. v. înaintare.3. co-municare, transmitere. (~ unor veşti.)
TRIMIŢĂTÓR	s., adj.	v. expeditor. (~ al coletului.)
TRINCHÉT	s.	(MAR.) arbore mic.
TRINITARIÁN	s., adj.	(BIS.) mathurin. (Prozelit ~.)
TRINITÁTE	s.	1. (BIS.) sfînta treime, (pop.) troiţă.2. treime, triadă, trio, (pop.) troiţă. (Formau o ~ nedespărţită.)
TRINITRAT DE GLICERÍNĂ	s.	v. nitroglicerină.
TRINITROCELULÓZĂ	s.	v. fulmicoton.
TRINITROFENÓL	s.	v. acid picric.
TRINITROGLICERÍNĂ	s.	v. nitroglicerină.
TRINITROTOLUÉN	s.	v. trotil.
TRÍO	s.	1. (MUZ.) terţet. (Un ~ dintr-o operă.)2. treime, triadă, trinitate, (pop.) troiţă. (Formau un ~ nedespărţit.)
TRIOLEÍNĂ	s.	(CHIM.) oleină.
TRIÓR	s.	v. vînturătoare.

TRIORÁ	vb.	v. vîntura.
TRIOXÍD	s.	(CHIM.) trioxid de arsen v. arsenic; trioxid de sulfş anhidridă sulfurică.
TRIPAFLAVÍNĂ	s.	(FARM.) acriflavină.
TRIPALMITÍNĂ	s.	(CHIM.) palmitină.
TRIPLÁ	vb.	a (se) întrei. (Producţia s-a ~.)
TRIPLÁRE	s.	întreire. (~ producţiei.)
TRÍPLU	adj., s.	1. adj. întreit. (Sumă ~.)2. s. v. triplusalt.
TRIPLUSÁLT	s.	(SPORT) triplu. (A cîştigat proba de ~.)
tripód	s.	v. TREPIED.
TRÍPOLI	s.	(MIN.) diatomit, kieselgur, pămînţel, pămînt de diatomee.
tripotáj	s.	v. ESCROCHERIE. HOŢIE. IMPOSTU-RĂ. ÎNŞELĂCIUNE. ÎNŞELĂTORIE. PUNGĂŞEALĂ. PUNGĂŞIE. ŞARLATANIE. ŞMECHERIE.
TRIPTÓN	s.	(BIOL.) abioseston.
trirégn	s.	v. TIARĂ.
TRIRÉMĂ	s.	(MAR.) (rar) trieră.
trisfetíte	s. pl.	v. TREI-IERARHI.
trisfetítele	s. pl.	art. v. TOIEGELE.
TRIST	adj.	1. v. supărat.2. v. posomorît.3. v. me-lancolic.4. duios, îndurerat, întristat. (Se confesa cu glas ~.)5. v. tînguitor.6. tînguios, tînguitor. (O doină ~.)7. duios, dureros, jalnic. (O romanţă ~.)8. v. elegiac.9. v. nenorocit.10. v. întristă-tor.11. v. de
TRISTÉŢE	s.	1. v. mîhnire.2. v. posomoreală.3. duioşie, durere, întristare, jale. (~ exprimată de o doină.)4. melancolie. (O dulce ~.)
TRIŞÁ	vb.	1. (înv. şi reg.) a sfeti. (A ~ la jocul de cărţi.)2. v. înşela.
TRIŞÁRE	s.	v. înşelare.
TRIŞÁT	adj.	v. înşelat.
TRÍŞCĂ	s.	(MUZ.) (prin Olt.) totîlcă. (A cînta din ~.)
trişte	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
TRIUMFÁ	vb.	(livr.) a jubila. (Eu mă necăjeam, iar ea ~.)
TRIUMFÁL	adj.	triumfător, (înv.) triumfalnic. (S-a bucurat de o primire ~.)
triumfálnic	adj.	v. TRIUMFAL. TRIUMFĂTOR.
TRIUMFĂTÓR	adj., s.	1. adj., s. v. victorios.2. adj. atotbiruitor. (Forţă ~oare.)3. adj. v. triumfal.
TRIÚNGHI	s.	1. (GEOM.) (înv.) triangul.2. (MUZ.) trianglu.
TRIUNGHIULÁR	adj.	(GEOM.) (înv.) triangular. (De formă ~.)
TRIVIÁL	adj.	v. obscen.
TRIVIALITÁTE	s.	v. obscenitate.
trîmbáci	s.	v. GORNIST. TRÎMBIŢAŞ. TROMPET. TROMPETIST.
TRÎMBĂ	s.	1. sul, val, vălătuc, (Olt. şi Ban.) vig. (O ~ de pînză.)2. coloană, sul, vîrtej, (pop.) volbură. (O ~ de praf.)3. dîră, dungă, fascicul, fîşie, rază, (fig.) sprînceană. (O ~ de lumină.)
trîmbă	s.	v. COLOANĂ. CONVOI. LANŢ. RÎND. ŞIR.
trîmbicér	s.	v. GORNIST. TRÎMBIŢAŞ. TROMPET. TROMPETIST.
trîmbiţár	s.	v. GORNIST. TRÎMBIŢAŞ. TROMPET. TROMPETIST.
TRÎMBIŢÁŞ	s.	v. gornist.
TRÎMBIŢĂ	s.	v. goarnă.

trîmbiță	s.	v. BUCIUM.
trînd	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
TRÎNDAV	adj., s.	v. leneş.
TRÎNDĂVEÁLĂ	s.	v. lene.
TRÎNDĂVÍ	vb.	v. lenevi.
TRÎNDĂVÍE	s.	v. lene.
trîndăvít	s.	v. INDOLENȚĂ. LENE. LENEVIE. PUTUROŞENIE. TRÎNDĂVEALĂ. TRÎNDĂVIE.
trîndúş	s.	v. BĂLIGAR.
TRÎNJI	s. pl.	(BOT.; Neottia nidusavis) (reg.) cuibuşor, cuibul-pămîntului.
trînji	s. pl.	v. HEMOROIZI. ŞOALDINĂ.
trînjin	s.	v. ŞOALDINĂ.
TRÎNTĂ	s.	(SPORT) voinicească.
trîntă	s.	v. LUPTĂ.
trînteálă	s.	v. BĂTAIE. ÎNCĂIERARE. LUPTĂ.
TRÎNTÍ	vb.	1. v. doborî.2. v. culca.3. a (se) izbi, (pop. şi fam.) a (se) bufni, a (se) buşi. (I-a ~ un pumn în nas.)4. a izbi, a lovi. (A ~ cu pumnul în masă.)5. a izbi, a repezi. (A ~ uşa de perete.)
trîntí	vb.	v. LĂSA. RESPINGE.
TRÎNTÍRE	s.	1. v. doborîre.2. aruncare, azvîrlire, doborîre. (~ călăreţului din şa.)3. v. culcare.
TRÎNTÍT	adj.	1. v. răsturnat.2. v. culcat.3. v. tolănit.
TRÎNTITÚRĂ	s.	v. izbitură.
trîntitúră	s.	v. BĂTĂTURĂ. CLAVUS. PĂDUCEL.
TRÎNTOR	adj., s.	1. adj., s. v. leneş.2. s. (ENTOM.) (prin Mold.) lăutar. (Albină lucrătoare şi ~.)
trîntor-de-cái	s.	v. MUSCA-CALULUI.
trîntorí	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
trînz	s.	v. BĂLIGAR.
TROÁCĂ	s.	1. v. adăpătoare.2. (la pl.) v. boarfe.
troácă	s.	v. CARAPACE. LADĂ. POSTAVĂ. TĂRTĂCUȚĂ. TIGVĂ. TÎLV. ȚEST.
troáhnă	s.	v. CATAR. CORIZĂ. FEBRĂ TIFOIDĂ. GRIPĂ. GUTURAI. RĂCEALĂ. RINITĂ. TIFOS.
TROC	s.	(EC.) schimb în natură, (reg.) trampă.
TROC	s.	taftur. (Cu ~ul se strînge şaua pe cal.)
TROFÉU	s.	v. cupă.
TROFÍE	s.	(FIZIOL.) trofism.
TROFÍSM	s.	(FIZIOL.) trofie.
TROG	s.	v. vale glaciară.
TROIÁN	s.	v. nămete.
troián	s.	v. GRĂMADĂ. MALDĂR. MORMAN. MOVILĂ. PURCOI.
TROIENÍ	vb.	1. v. înzăpezi.2. v. viscoli.
TROIENÍRE	s.	1. v. înzăpezire.2. v. viscolire.
TROIENÍT	adj.	1. v. înzăpezit.2. v. viscolit.
TRÓIȚĂ	s.	cruce, (Transilv. şi Ban.) rugă. (O ~ la margine de drum.)
tróiță	s.	v. SFÎNTA TREIME. TRIADĂ. TRINITATE. TRIO.
TROLEIBÚZ	s.	(impr.) troleu. (Staţie de ~.)
troléu	s.	v. TROLEIBUZ.

TROLÍU	s.	(TEHN.) granic. (~ de foraj.)
TRÓMBĂ	s.	1. v. vîrtej.2. vîrtej, (pop.) vîntoasă. (O ~ de praf.)
tromboáne	s. pl.	v. INVENŢIE. MINCIUNĂ. NĂSCOCEALĂ. NĂSCOCIRE. NĂSCOCITURĂ. NEADEVĂR. PALAVRĂ. PLĂSMUIRE. POVESTE. SCORNEALĂ. SCORNIRE. SCORNITURĂ.
TROMBOCHINÁZĂ	s.	(BIOL.) tromboplastină.
TROMBOCÍT	s.	(BIOL.) plachetă sangvină.
TROMBOCITOPENÍE	s.	(MED.) trombopenie, pur-pura Werlhop.
TROMBOGÉN	s.	v. protrombină.
trombón	s.	v. GURĂ.
tromboní	vb.	v. MINŢI.
tromboníst	s.	v. FĂŢARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. VICLEAN.
TROMBOPENÍE	s.	v. trombocitopenie.
TROMBOPLASTÍNĂ	s.	(BIOL.) trombochinază.
TRÓMPĂ	s.	(ANAT.) trompa lui Eustache = salpinge. (~ uneşte urechea medie cu fosele nazale); trompă uterină = oviduct, salpinge. (~ face legătura între ovar şi uter.)
trómpă	s.	v. CORN. GOARNĂ. TRÎMBIŢĂ. TROM-PETĂ.
TROMPÉT	s.	v. gornist.
trompetáş	s.	v. GORNIST. TRÎMBIŢAŞ. TROM-PET. TROMPETIST.
TROMPÉTĂ	s.	v. goarnă.
TROMPETÍST	s.	v. gornist.
TRON	s.	(înv.) scaun, taht. (Domnitorul avea un ~ aurit.)
tron	s.	v. COŞCIUG. CUFĂR. DOMNIE. LADĂ. SICRIU.
TRONÁ	vb.	v. stăpîni.
TRONC	interj.	zdup! (~! cu sticla de pămînt.)
troncăní	vb.	v. DURĂI. DURUI. FLECĂRI. HODO-ROGI. HURUI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPORO-VĂI. TRĂNCĂNI.
TRONCĂNÍRE	s.	troncănit, troncăt.
TRONCĂNÍT	s.	v. troncănire.
TRÓNCĂT	s.	v. troncănire.
troncón	s.	v. TRUNCHI DE CON.
trónul	s.	art. v. CASIOPEEA.
TROP	s.	v. figură de stil.
TRÓPAI	interj.	ropai!
TROPÁR	s.	v. imn.
TROPĂÍ	vb.	(rar) a tropoti, a zupăi, (reg.) a zdupăi, (Mold. şi Bucov.) a dupăi. (Nu mai ~ atîta!; caii ~.)
TROPĂIÁLĂ	s.	v. tropăit.
TROPĂÍT	s.	1. tropăială, tropăitură, tropot, (rar) zupăit, zupăitură, (pop.) treapăd, (reg.) zdupăială, (Mold. şi Bucov.) dupăit, dupăitură. (~ de copite.)2. ropot. (Un ~ de bocanci.)
TROPĂITÚRĂ	s.	v. tropăit.
TROPICÁL	adj.	v. canicular.
TRÓPICE	s. pl.	(GEOGR.) zonă tropicală.
tropicul cáncerului	s.	v. TROPICUL RACULUI.
TROPICUL RÁCULUI	s.	(GEOGR.) (pop.) tropicul cancerului.

TRÓPOT	s.	v. tropăit.
tropotí	vb.	v. TROPĂI.
troscăní vb.v. POCNI. TROSNI.		
TRÓSCOT	s.	(BOT.) 1. (Polygonum aviculare) costrei, (reg.) porcin, sporiş, tîrsoacă, troscoţel, troscovă.2. troscot de apă (Polygonum amfibium) = (reg.) sălcuţă.
tróscot	s.	v. POCNET. POCNITURĂ. RĂCULEŢ. TROSNET. TROSNITURĂ.
troscot-de-cîmp	s.	v. SCÎRŢÎITOARE. TROSCO-ŢEL.
TROSCOŢÉL.	s.	(BOT.; Polycnemum arvense) scîr-ţîitoare, (reg.) hericică, troscot-de-cîmp.
troscoţél	s.	v. COSTREI. RĂCULEŢ. TROSCOT.
tróscovă	s.	v. COSTREI. TROSCOT.
TRÓSNET	s.	1. pîrîit, pîrîitură, trosnitură, (reg.) pîrpăitură. (~ul lemnelor care ard.)2. v. pocni-tură.
TROSNÍ	vb.	1. a pîrîi, (înv.) a prîsni. (Focul ~.)2. v. pocni.3. a pîrîi, a pocni. (Îi ~ încheieturile.)4. v. plesni.
TROSNÍRE	s.	v. plesnire.
TROSNITÚRĂ	s.	1. v. trosnet.2. v. pocnitură.3. v. ples-nitură.
trotéur	s.	v. TRĂPAŞ.
TROTÍL	s.	(CHIM.) trinitrotoluen.
trubáci	s.	v. GORNIST. TRÎMBIŢAŞ. TROMPET. TROMPETIST.
trúbă	s.	v. GOARNĂ. TRÎMBIŢĂ. TROMPETĂ.
TRUC	s.	v. subterfugiu.
TRUCÁJ	s.	trucare.
TRUCÁRE	s.	v. trucaj.
TRÚDĂ	s.	1. v. oboseală.2. v. strădanie.3. efort, greutate, osteneală. (Cu multă ~.)4. salahorie, salahorit. (După atîta ~.)
trúdă	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. PATIMĂ. ŞCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINŢĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
TRUDÍ	vb.	1. v. străduí.2. v. munci.3. v. robi.4. v. ro-boti.5. a canoni, a căzni, a chinui, a munci, a schingiui, a tortura, (înv. şi reg.) a pedepsi, (reg.) a negăti, a strînge, (înv.) a străstui. (L-au ~ pentru a-şi mărturisi fapta.)
trudí	vb.	v. CĂUTA. ÎNCERCA. SILI. STRĂDUI.
trudít	adj.	1. v. zbuciumat.2. v. extenuat.3. v. muncit.4. v. obosit.
TRÚDNIC	adj.	v. extenuant.
trudnicíe	s.	v. CALVAR. CANON. CAZNĂ. CHIN. DURERE. PATIMĂ. SCHINGIUIRE. SCHINGIUIT. SUFERINŢĂ. SUPLICIU. TORTURĂ.
TRUFANDÁ	s.	(înv.) primiţii (pl.). (A mînca ~ale.)
TRUFÁŞ	adj.	1. v. îngîmfat.2. mîndru, orgolios, semeţ, (rar) superb. (Manifestă un ~ dispreţ pentru cei din jur.)3. v. obraznic.
trufáş	adj.	v. FALNIC. GRANDIOS. IMPOZANT. IMPRESIONANT. IMPUNĂTOR. MAIESTOS. MĂREŢ. MONUMENTAL. SEMEŢ. SPLENDID. SUPERB.
TRÚFĂ	s.	(BOT.) trufă de iarnă (Tuber mela-nosporum) = trufă neagră; trufă de vară (Tuber aestivum) = trufă vărătică; trufă neagră v. trufă de iarnă; trufă vărătică v. trufă de vară.
trúfă	s.	v. AROGANŢĂ. FALĂ. FUDULIE. INFA-TUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. TRUFIE. VANITATE.

trufăşíe	s.	v. AROGANŢĂ. FALĂ. FUDULIE. INFA-TUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. TRUFIE. VANITATE.
trufí	vb.	v. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎNGÎMFA. LĂUDA. MÎNDRI. SEMEŢI.
TRUFÍE	s.	1. aroganţă, fală, fudulie, infatuare, înfumurare, v. îngîmfare.2. v. obrăznicie.
truísm	s.	v. BANALITATE. LOC COMUN. PLATI-TUDINE. PROZAISM.
TRUNCHI	s.	1. (BOT.) tulpină, (înv. şi reg.) steblă. (~ de copac.)2. v. butuc.3. butuc, scaun. (~ de măcelărie.)4. v. corp.5. (ANAT.) talie. (Grîul îi ajungea pînă la ~.)6. v. tors.7. (GEOM.) trunchi de con = (rar)
TRUNCHIÁ	vb.	v. reteza.
TRUNCHIÁT	adj.	v. retezat.
TRUP	s.	I. 1. (ANAT.) corp. (Sufletul şi ~ul.)2. (ANAT.) corp, trunchi. (Omul este alcătuit din cap, gît, ~ şi membre.)3. v. cadavru. II. v. bătător.
trup	s.	v. CORP. MATERIE. PAT. SUBSTANŢĂ.
TRÚPĂ	s.	1. (la pl.) v. armată.2. v. ansamblu.
trúpă	s.	v. TARAF.
TRUPÉSC	adj.	1. v. corporal.2. v. sexual.3. carnal, fizic, (înv. fig.) spurcat. (Pofte ~eşti.)4. senzual. (Plăceri ~eşti.)5. fizic, pămîntesc. (O iubire ~ească.)
TRÚPEŞ	adj.	v. corpolent.
trúpeş	adj.	v. CORPOLENT. GRAS. GROS. OBEZ. PLANTUROS. PLIN. ROTOFEI. ROTUND. UMFLAT. VOLUMINOS.
trupeşíe	s.	v. CORPOLENŢĂ.
TRUPÉŞTE	adv.	v. fiziceşte.
trúşnic	s.	v. TURTĂ.
TU	pron.	dumneata, dumneavoastră, (Mold. şi fam.) mata. (~ ce spui?)
TUB	s.	1. v. conduct.2. (BOT.) tub ciuruit = vas ciuruit, vas liberian.3. v. ţeavă.4. (înv. şi reg.) sulinar. (~ de canal.)5. (FIZ.) tub electronic = lampă. (Un ~ de radio.)
TUBAJ LARINGIÁN	s.	v. intubaţie.
TUBERCULIZÁ	vb.	(MED.) (pop.) a (se) ataca, a (se) oftica.
TUBERCULIZÁRE	s.	(MED.) (pop.) ofticare.
TUBERCULÓS	adj., s.	(MED.) ftizic, tebecist, (rar) pulmonic, (pop.) atacat, ofticat, ofticos.
TUBERCULÓZĂ	s.	(MED.) 1. ftizie, tebece, (livr.) baciloză, (rar) pulmonie, (pop.) atac, oftică, (reg.) socote (pl.), boală-cîinească, boală-seacă.2. tuberculoză pulmonară = piept, plămîni (pl.). (Suferă de ~.)3. tuberculoză miliară v. granulie.
TUBERÓZĂ	s.	(BOT.; Polyanthes tuberosa) v. chipa-roasă.
tubifórm	adj.	v. TUBULAR.
TÚBING	s.	(IND.) coloană de extracţie, ţeavă de extracţie.
TUBULÁR	adj.	(rar) tubiform, tubulos. (De formă ~.)
TUBULÉŢ	s.	tubuşor.
tubulós	adj.	v. TUBULAR.
TUBULÚRĂ	s.	v. ştuţ.
TUBUŞÓR	s.	v. tubuleţ.
TUCI	s.	v. fontă.
tuci	s.	v. CEAUN.

TUCIURÍU	adj.	v. brunet.
tudésc	adj.	v. GERMAN. GERMANIC. NEMȚESC.
tudíla	adv.	v. CURÎND. DEVREME. FUGA. GRAB-NIC. IMEDIAT. IUTE. ÎNDATĂ. NEÎNTÎRZIAT. NUMAIDECÎT. RAPID. REPEDE.
tudínă	s.	v. PONOR. RÎPĂ. VĂGĂUNĂ.
TUF	s.	(GEOL.) cinerit. (~ul este o cenuşă vulcanică consolidată.)
TUFÁN	s.	(BOT.; Quercus pubescens) (reg.) tufă, (Transilv.) şledun.
tufán	s.	v. BÎTĂ. CIOMAG. GORUN. MĂCIUCĂ. TUFAR.
TUFÁR	s.	(reg.) tufan. (~ul este nume generic pentru arborii stufoşi.)
TÚFĂ	s.	(reg.) tîrşar, (Bucov., Maram. şi Transilv.) corci. (O ~ de scaieți.)
túfă	s.	v. ALUN. BÎTĂ. CIOMAG. CLAIE. MĂCIUCĂ. TUFAN.
TUFĂNÍCĂ	s.	v. crizantemă.
tufăríe	s.	v. CRÎNG. DESIŞ. HĂȚIŞ. STUFĂRIŞ. TUFĂRIŞ. TUFIŞ.
TUFĂRÍŞ	s.	v. desiş.
tufeccíu	s.	v. ARMURIER.
TUFÍŞ	s.	v. desiş.
TUFÓS	adj.	v. stufos.
túftur	s.	v. CANAF. CIUCURE.
tui	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DESCRE-IERAT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
tui	s.	v. CIUF.
tuí	vb.	v. TUTUI.
TÚIA	s.	v. arborele-vieții.
túieş	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DES-CREIERAT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
tujleán	s.	v. COCEAN.
túlai	interj.	v. A. AH. AOLEU. AU. I. O. OF. OH. ȚUŞTI. VAI. ZBUGHI.
tulbént	s.	v. VĂL. VOAL.
TULBURÁ	vb.	1. v. împăienjeni.2. v. îngrijora.3. v. emoționa.4. a răscoli. (Vestea l-a ~ profund sufleteşte.)5. a (se) zăpăci. (S-a ~ de tot cînd l-a văzut.)6. v. dezechilibra.7. (fig.) a (se) întuneca. (Mintea i s-a ~.)8. v. instiga.9. v. de-ranja.10. a deranja, a p
TULBURÁRE	s.	1. v. împăienjenire.2. zăpăceală. (~ ce l-a cuprins cînd l-a văzut.) *3. (fig.) întunecare. (~ a minții cuiva.)4. v. instigare.5. v. agitație.6. dezordine, (înv.) neaşezare. (S-au produs unele ~ări sociale.)7. v. deranjare.8. v. perturbare.9. v. dereglare
tulburáre	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZ-MERIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
TULBURÁT	adj.	1. v. emoționat.2. zăpăcit. (Rămăsese ~ cînd a văzut-o.)3. v. dezechilibrat. *4. v. rătăcit.5. v. agitat.
TULBURĂTÓR	adj., s.	1. adj. v. înduioşător.2. adj. amețitor, (fig.) îmbătător. (Miresme ~oare.)3. s., adj. agitator, aţîţător, instigator, provocator, (livr.) incitator, sedițions, (înv. şi pop.) răzvrătitor, (înv.) răscolitor, răscolnic, (fig.) incendiator. (Un ~ al maselor.
TÚLBURE	adj.	1. (reg.) tulburos. (Un lichid ~.)2. v. începtoşat.3. v. neclar.4. v. împăienjenit.5. v. confuz.6. incert, nesigur. (Treceau printr-o perioadă ~.)7. v. critic.
tulburós	adj.	v. TULBURE.
tuleán	s.	v. COCEAN.

TULÉU	s.	v. tulpină.
tuléu	s.	v. COCEAN. ŞTIULETE.
tulí	vb.	v. CĂRA. FUGI.
TULICHÍNĂ	s.	(BOT.; Daphne mezereum) (reg.) cleiță, piperul-lupului.
tulipán	s.	v. IRIS. LALEA. STÎNJEN. STÎNJENEL.
tulípă	s.	v. LALEA.
tulipín	s.	v. PIPERUL-LUPULUI. POPILNIC. SMIR-DAR.
TULPÁN	s.	v. basma.
tulpán	s.	v. MUSELINĂ.
TULPÍNĂ	s.	I. 1. v. trunchi.2. tulpină tîrîtoare = stolon.3. v. lujer.4. (BOT.) cotor, tuleu, (reg.) beldie. (~ la plantele erbacee mari.)4. tulpină tîrîtoare v. stolon. II. v. spiță.
tulpínă	s.	v. MATCĂ. TALON. TEMĂ.
tulúc	s.	v. JUNC. MÎNZAT.
tulucán	s.	v. JUNCAN.
tulumbagíu	s.	v. POMPIER.
tulumbáș	s.	v. POMPIER.
tulúmbă	s.	v. FURTUN. POMPĂ.
tulumbíță	s.	v. IRIGATOR.
TUMEFÁCȚIE	s.	(MED.) 1. v. tumefiere.2. (concr.) inflamație, umflătură, (livr.) tumescență, (prin Transilv.) aprinsură, (prin Bucov.) badraganie. (O ~ benignă a țesutului.)
TUMEFIÁ	vb.	(MED.) a se inflama, a se obrinti, a se umfla, (reg.) a se boboti. (Brațul s-a ~.)
TUMEFIÁT	adj.	(MED.) inflamat, obrintit, umflat, (livr.) tumescent, tumid, (reg.) bobotit. (Un țesut ~.)
TUMEFIÉRE	s.	(MED.) inflamare, inflamație, obrinteală, obrintire, obrintit, obrintitură, tume-facție, umflare, (reg.) bobotire. (Proces de ~ a unui țesut.)
tumescént	adj.	v. INFLAMAT. TUMEFIAT. UMFLAT.
tumescéntă	s.	v. INFLAMAȚIE. TUMEFACȚIE. UMFLĂTURĂ.
tumíd	adj.	v. INFLAMAT. TUMEFIAT. UMFLAT.
TUMOÁRE	s.	(MED.) 1. neoformație.2. tumoare malignă v. cancer.
TÚMUL	s.	măgură.
tumulár	adj.	v. FUNERAR.
TUMÚLT	s.	1. v. zgomot.2. v. hărmălaie.3. v. agitație.
TUMULTUÓS	adj.	1. v. zgomotos.2. v. agitat.3. v. dez-lănțuit.4. v. impetuos.
tumurlúc	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
tumurúg	s.	v. BUTUC. OBADĂ.
TUN	s.	(MIL.) (reg.) top, (înv.) puşcă, (înv., în Mold. şi Bucov.) harmată. (Trage cu ~ul.)
tun	s.	v. TUNET.
TUNÁ	vb.	1. (Ban.) a duräi, a urla. (Plouă, fulgeră şi ~.)2. v. bubui.
tuná	vb.	v. DETUNA. TRĂSNI.
TUNÁR	s.	v. artilerist.
tunăríre	s.	v. CANONADĂ.
TUNĂTÓR	adj.	1. v. bubuitor.2. v. puternic.
TÚNDE	vb.	(reg.) a (se) reteza. (A se ~ la frizer.)
túnde	vb.	v. CĂLUGĂRI. RETEZA.

TÚNDERE	s.	tuns, tunsoare, (rar) tunsură. (~ lînii de pe oi.)
TÚNET	s.	(reg.) durăt, (înv.) tun. (Ploaie cu ~e si trăsnete.)
túnet	s.	v. TRĂSNET. TRĂSNITURĂ.
TÚNGSTEN	s.	v. wolfram.
TUNGSTÍT	s.	v. scheelit.
TUNÍCĂ	s.	1. (pop.) cămaşă. (~ cepii.)2. (ANAT.) tunică internă v. endoteliu.
TUNICEÁ	s.	v. bărbuşoară-de-munte.
TUNICIÉR	s.	v. urocordat.
TUNS	adj.	retezat, scurtat, tăiat. (Păr~; iarbă ~.)
TUNS	s.	v. tundere.
tuns	s.	v. RETEZARE. RETEZAT.
TUNSOÁRE	s.	1. v. tundere.2. coafură, freză, frizură, pieptănătură, (Ban.) cofîrţă. (O ~ la modă.)
tunsúră	s.	v. TUNDERE. TUNS. TUNSOARE.
tupeíst	s.	v. OBRAZNIC.
TUPÉU	s.	v. obrăznicie.
TUR	s.	1. (FIZ.) tură. (~ periodic al unui corp.)2. înconjur. (Face un ~ al stadionului.)3. raită, tură, (reg.) otrocol. (Fac un ~ prin oraş.)4. pasă. (~ la jocul de cărţi.)
TUR	s.	(fam.) fund. (~ul pantalonilor.)
TURÁŢIE	s.	rotaţie. (200 de ~ pe minut.)
TÚRĂ	s.	1. v. schimb.2. v. tur.3. raită, tur, (reg.) otrocol. (Fac o ~ prin oraş.)
TÚRĂ	s.	turn. (~ la jocul de şah.)
turbá	vb.	v. ÎNFURIA. MÎNIA.
TURBÁN	s.	(înv.) cealma, saric, turluban. (Purta ~ pe cap.)
TURBÁRE	s.	(MED.) rabie, (pop.) turbă, (înv.) turbăciune. (Bolnav de ~.)
turbáre	s.	v. CIUMĂFAIE. FURIE. ÎNVERŞUNARE. LAUR. MÎNIE.
turbát	adj.	v. COLOSAL. CUMPLIT. EXTRAORDI-NAR. FENOMENAL. FORMIDABIL. FURIBUND. FURIOS. GROAZNIC. GROZAV. INFERNAL. ÎN-DÎRJIT. ÎNFIORĂTOR. ÎNFURIAT. ÎNGROZITOR. ÎNSPĂIMÎNTĂTOR. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. NĂPRASNIC. PORNIT. STRAŞ-NIC. TERIBIL. VIOLENT.
TÚRBĂ	s.	(prin Transilv.) mărăcie, (înv.) torf. (Cărbunele numit ~.)
túrbă	s.	v. RABIE. TURBARE.
turbăciúne	s.	v. RABIE. TURBARE.
TURBIDIMÉTRU	s.	(FIZ.) tolometru.
TURBINĂ DE FORÁJ	s.	(IND.) turbobur, turbofor, turbotrepan.
TURBIÓN	s.	v. vîrtej.
TURBOBÚR	s.	v. turbină de foraj.
TURBOFÓR	s.	v. turbină de foraj.
TURBOTREPÁN	s.	v. turbină de foraj.
TURBULÉNT	adj.	1. (FIZ,) agitat. (Un fluid ~.)2. v. zgomotos.
TURBULÉNŢĂ	s.	(FIZ.) agitaţie. (~ unui fluid.)
TURC	s., adj.	1. s. (înv. şi pop.) necredincios, (înv. şi reg.) ciutac, (înv.) osman, osmangiu, osmanlîu, otoman, păgîn, (ir.) şalvaragiu.2. adj. turcesc, (înv.) osman, osmanic, osmanlîu, osmănesc, otoman, otomanicesc, otomănesc, păgîn, păgînesc.

túrca	s.	art. v. CAPRA.
turcaréte	s.	v. MĂSEAUA-CIUTEI.
TURCÉSC	adj.	turc, (ir.) osman, osmanic, osmanlîu, osmănesc, otoman, otomanicesc, otomănesc, păgîn, păgînesc.
turchéz	adj.	v. ALBASTRU.
turci	s.	v. PĂPĂDIE.
TURCÍ	vb.	(înv. şi pop.) a se păgîni.
turcí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TUR-MENTA.
TURCÍME	s.	(pop.) aliotman, (înv.) păgînătate, păgînime.
TURCOÁICĂ	s.	(înv.) cadînă.
TURCOÁZĂ	s.	v. peruzea.
turculéț	s.	v. FLOAREA-PAŞTELUI. FLOAREA-PAŞ-TILOR. FLOAREA-PĂSĂRILOR FLOAREA-VÎN-TULUI-GALBENĂ. GĂINUŞĂ. GĂLBENELE. PĂŞTIŢĂ. STICLETE.
tureác	s.	v. CARÎMB. TUREATCĂ.
TUREÁTCĂ	s.	v. carîmb.
turf	s.	v. HIPODROM.
turicioáră	s.	v. TURIŢĂ-MARE.
TURÍSM	s.	1. drumeție. (Practică ~ul.)2. v. au-toturism. (~ul are caroseria închisă.)
TÚRIŢĂ	s.	(BOT.) 1. (Galium aparine) (reg.) aspri-şoară, cornățel, lipici, lipicioasă, scai-mărunt.2. turiță-mare (Agrimonia eupatoria) = (reg.) turicioară, coada-racului, scai-mărunt.
turiță-álbă	s.	v. GĂINUŞĂ.
turlác	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
TÚRLĂ	s.	(IND.) turn de sondă.
turlăcí	vb.	v. AMEŢI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. TUR-MENTA.
turlubán	s.	v. TURBAN.
turlulíu	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. DES-CREIERAT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
turmác	s.	v. MALAC.
TÚRMĂ	S.	v. cireadă.
TURMENTA	vb.	v. îmbăta.
TURMENTÁT	adj.	v. beat.
TURMULÍŢĂ	s.	turmuşoară.
TURMUŞOARĂ	s.	v. turmuliță.
TURN	s.	1. foişor. (~ de pază.)2. (IND.) turn de sondă v. turlă.3. v. tură.
TURNÁ	vb.	1. a vărsa. (~ apa în lighean.)2. a pune. (Mai ~ două picături; ~ benzină pe foc.)3. a vărsa. (Afară ~ cu găleata.)4. (înv. şi reg.) a slei, (înv.) a vărsa. (A ~ un clopot, o statuie, o piesa metalică.)
TURNÁ	vb.	a produce, a realiza. (A ~ un film.)
turná	vb.	v. DENUNŢA. ÎNAPOIA. ÎNTOARCE. PÎRÎ. RECLAMA. REVENI. SPUNE. VENI.
TURNÁNT	adj.	rotitor. (O piesă ~.)
TURNÁRE	s.	turnat, vărsare. (~ băuturii în pahare.)
TURNÁRE	s.	producere, realizare. (~ unui film.)
turnáre	s.	v. DENUNŢ. DENUNŢARE.
TURNÁT	adj.	1. (înv. şi reg.) sleit. (Fontă ~.)2. (înv.) leit. (O haină ~ pe el.)
TURNÁT	s.	turnare, vărsare. (~ul băuturii în pahare.)

turnătór	adj., s.	v. PÎRÎCIOS. PÎRÎTOR.
TURNĂTÓR	s.	(înv.) vărsător. (~ de clopote.)
turnătór	s.	v. DENUNȚĂTOR.
TURNĂTORÍE	s.	(IND.) (rar) fonderie. (Secția de ~ a uzinei.)
TURNIȘÓR	s.	v. turnuleț.
TURNULÉȚ	s.	turnișor.
TURNÚRĂ	s.	1. (fig.) cotitură, întorsatură, (~ neașteptată în desfașurarea unui eveniment.)2. aspect, chip, imagine, ipostază, înfățișare. (Sub ce ~ se prezintă lucrurile?)
turpitúdine	s.	v. ABJECȚIE. FĂRĂDELEGE. INFA-MIE. JOSNICIE. MIȘELIE. MÎRȘĂVIE. NELEGIU-IRE. NEMERNICIE. NETREBNICIE. TICĂLOȘIE.
TÚRTĂ	s.	1. (reg.) truşnic. (~ furajeră.)2. (BOT.; Carlina acaulis) (reg.) ciortopoloc, tătăişă, turtea, turtică, ceapă-ciorească, ciurul-zînelor, punga-babei, sita-zînelor.3. (BOT.) turta-vacii (Bolctus luteus) =
turteá	s.	v. TURTĂ.
turtél	s.	v. IENUPĂR. JNEAPĂN.
TURTÍ	vb.	1. v. strivi.2. v. teși.
turtí	vb.	v. AMEȚI. BLEGI. CHERCHELI. ÎMBĂTA. MOLEȘI. MUIA. TURMENTA.
turtícă	s.	v. TURTĂ. TURTIȘOARĂ. TURTIȚĂ.
turticícă	s.	v. TURTIȘOARA. TURTIȚĂ.
TURTÍRE	S.	v. strivire.
TURTIȘÓÁRĂ	S.	v. turtiță.
TURTÍT	adj.	1. v. strivit.2. teșit, (reg.) tîrșit. (Nas ~.)3. lătăreț, plat, (reg.) lătăuș. (Obiect de for-mă ~.)
turtít	adj.	v. AMÉȚIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
TURTÍȚĂ	s.	turtișoară, (reg.) turtică, turticică. (~ de mălai.)
TURTUREÁ	s.	(ORNIT.; Streptopelia turtur) porumbel sălbatic, (reg.) porumbelul lui Noe.
turúgă	s.	v. BUȘTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
turuí	vb.	v. DURĂI. DURUI. GRUNGUNI. GURLUI. HODOROGI. HURUI.
TURUIÁLĂ	s.	turuitură. (O ține într-o ~.)
TURUITÚRĂ	s.	v. turuială.
turungíu	adj.	v. PORTOCALIU.
turvín	s.	v. CONVERSAȚIE. CONVORBIRE. DIA-LOG. DISCUȚIE.
turviní	vb.	v. CONVERSA. DIALOGA. DISCUTA. VORBI.
TUSE CONVULSÍVĂ	s.	(MED.) (pop.) tuse măgă-reasc, (reg.) buduhoală, măgăreață.
tuse măgăreáscă	s.	v. TUSE CONVULSIVĂ.
TUSLAMÁ	s.	(prin Ban.) burfă. (A mîncat ~.)
túșă	s.	v. MĂTUȘĂ. TANTI.
túșă	s.	v. CLAPĂ.
tușícă	s.	v. MĂTUȘICĂ.
tușinătúră	s.	v. CODINĂ. MIȚĂ.
TUȘÍT	s.	(rar) tușitură.
tușitúră	s.	v. TUȘIT.
tutcán	s.	v. CURCAN.
túțcă	s.	v. CURCĂ.
tuteá	s.	v. ALB DE ZINC. OXID DE ZINC. ȚINCVAIS.

TUTELÁ	vb.	v. patrona.
tuteláj	s.	v. AJUTOR. OCROTIRE. PATRONAJ. PROTECȚIE. SPRIJIN. TUTELĂ.
TUTÉLĂ	s.	1. (JUR.) epitropie, (rar) tutorat, (înv.) isprăvnicie. (Minor aflat sub ~.)2. v. ajutor.
tutélcă	s.	v. TILINCĂ.
tutíndeni	adv.	v. ORIÎNCOTRO. ORIȘIUNDE. ORIUNDE. PRETUTINDENI.
tutorát	s.	v. EPITROPIE. TUTELĂ.
TUTÓRE	s.	(JUR.) epitrop, (înv.) ispravnic. (~ al unui minor.)
TÚTTI	s.	(MUZ.) ripieno.
tutti-frútti	s. pl.	v. POTPURIU.
tutúc	s.	v. BUȘTEAN. BUTUC. BUTURUGĂ. CIOT.
TUTUÍ	vb.	(reg.) a (se) tui. (A se ~ cu cineva.)
TUTUIÁLĂ	s.	v. tutuire.
TUTUÍRE	s.	tutuială, tutuit.
TUTUÍT	s.	v. tutuire.
TUTÚN	s.	1. (BOT.; Nicotiana tabacum) (rar) tabac.2. (BOT.) tutun turcesc (Nicotiana rustica) = (reg.) bacon, baconiță, tabac.3. (rar) tabac, (reg.) pacioc, (Maram.) duhan, (prin Mold.) tabacioc. (Un pachet de ~.)
tutún	s.	v. REGINA-NOPȚII.
tutunáș	s.	v. REGINA-NOPȚII. SĂLVIE DE ETIO-PIA.
tutunăríe	s.	v. DEBIT. REGIE. TUTUNGERIE.
TUTUNGEREÁSĂ	s.	debitantă, tutungioaică.
TUTUNGERÍE	s.	debit, regie, (înv.) tutunărie, (înv., prin Mold. şi Transilv.) trafic.
TUTUNGIOÁICĂ	s.	debitantă, tutungereasă.
TUTUNGÍU	s.	debitant, (înv., prin Mold. şi Transilv.) traficant.
tuturígă	s.	v. ROTULĂ.
tuție	s.	v. DOZĂ.
tuz	s.	v. AS.
tvorénie	s.	v. CREAȚIE. FACERE. GENEZĂ.
tvoréț	s.	v. ATOTPUTERNICUL. CREATORUL. DIVINITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNEZEU. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTERNICUL. STĂPÎNUL. TATĂL. ZIDITORUL.
țafandáche	s.	v. FANTE. FILFIZON.
țágăr	s.	v. ARĂTĂTOR. LIMBĂ.
ȚÁGLĂ	s.	(TEHN.) biletă. (~ pentru bare, sîrme.)
țáglă	s.	v. NĂSĂLIE.
țágră	s.	v. CRĂCANĂ. PIROSTRIE.
țáh	interj.	v. HAM.
țáică	s.	v. DROJDIE. LELE. LELIȚĂ. LEVURĂ. MĂTUȘĂ. ȚAȚĂ.
ȚAMBÁL	s.	(MUZ.) (reg.) verghină.
TAMBALAGÍU	s.	(MUZ.) (rar) țambalist.
țambalíst	s.	v. ȚAMBALAGIU.
ȚÁNDĂRĂ	s.	1. v. surcea.2. v. ciob.
ȚÁNȚOȘ	adj.	1. v. îngîmfat.2. v. semeț.3. v. obraznic.
țanțoșíe	s.	v. AROGANȚĂ. FALĂ. FUDULIE. INFA-TUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎNDRIE. ORGOLIU. SEMEȚIE. TRUFIE. VANITATE.

ţap	s.	v. CĂPRIOR. ICHI.
ţápul	s.	art. v. CAPRICORNUL.
ŢÁRĂ	s.	1. v. stat.2. v. putere.3. v. patrie.4. (IST.) (Mold.) cîmp, ocol. (~ Făgăraşului.)5. v. popor.
ŢARC	s.	v. ocol.
ţarc	s.	v. ARIE. ARMAN. COŞ. LADĂ. STAUL.
ţárcă	s.	v. COŢOFANĂ. GURA.
ţarcă-de-máre	s.	v. SCOICAR.
ţárcul	s.	art. v. VIZITIUL.
ŢÁRINĂ	s.	1. v. arătură.2. v. ogor.
ţarţám	s.	v. CANAF. CIUCURE. FRANJ.
ţarţámuri	s. pl.	v. ZORZOANE.
ŢÁŢĂ	s.	v. lele.
ţáţă	s.	v. MAHALAGIOAICĂ. MAHALAGIŢĂ. MĂ-TUŞĂ. MITOCANCĂ. TANTI.
ţăcăitoáre	s.	v. BERBECEL. LUPUL-VRĂBIILOR. SFRÎNCIOC.
ŢĂCĂLÍE	s.	v. cioc.
ţăcălíe	s.	v. STRĂGĂLIE.
ŢĂCĂNEÁLĂ	s.	1. v. păcănit.2. v. ţăcănit.
ţăcăneálă	s.	v. AIUREALĂ. ALIENARE. ALIENA-ŢIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENŢĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ŢICNEALĂ. ZĂPĂCEALĂ.
ŢĂCĂNÍ	VB.	v. păcăni.
ţăcăní	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ŢICNI.
ŢĂCĂNÍRE	S.	v. păcănit.
ţăcănít	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
ţăcănít	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT.
ŢĂCĂNÍT	s.	1. v. păcănit.2. ţăcăneală. (~ul maşinii de scris.)
ŢĂCĂNITÚRĂ	s.	v. păcănit.
ţăhní	vb.	v. CHEFNI.
ţăhnít	s.	v. CHEFNIT.
ŢĂNDĂRÓS	adj.	aşchios. (Material ~.)
ţăndărós	adj., s.	v. ARTĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
ţăpărúie	s.	v. ŢEAPĂ. ŢEPUŞĂ.
ţăpoáie	s.	v. OSTIE.
ŢAPOŞÍCĂ	s.	(BOT.; Nardus stricta) (reg.) păişiţă, părueşcă, iarbă-aspră, păr-de-lup, părul-porcului.
ŢĂRÁN	s.	sătean, (pop.) român, (înv. şi reg.) mojic, poporan, (reg., mai ales în Ban.) paur, (fam.) opincar, (peior.) mămăligar.
ţărán	s.	v. CÎMPEAN.
ŢĂRÁNCĂ	s.	1. săteancă, (pop.) româncă, (înv. şi reg.) săteană. (~ din Rucăr.)2. ţărăncuţă, (arg.) mocancă, mocăncuţă. (Vechea bancnotă de 500 de lei se numea ~.)
ţăráncă	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
ŢĂRĂNCÚŢĂ	s.	v. ţărancă.
ţărăncúţă	s.	v. BABUŞCĂ. OCHEANĂ.
ŢĂRĂNÉSC	adj.	1. (înv. şi reg.) mojicesc. (De origine ~ească.)2. v. rural.3. v. rustic.4. rural, rustic. (Obiceiuri ~eşti.)5. v. cîmpenesc.

ȚĂRĂNÉȘTE	adv.	1. (înv.) săteneşte. (Se îmbracă ~.)2. v. mitocăneşte.
ȚĂRĂNÍE	S.	v. mitocănie.
ţărăníe	s.	v. ȚĂRĂNIME.
ȚĂRĂNÍME	s.	(înv.) mojicime, ţărănie, (fig.) opincă. (Întreaga ~.)
ȚĂRĂNÓI	adj., s.	v. bădăran.
ţărcălán	s.	v. CERC. COMPAS. HALO.
ţărcălău	s.	v. COMPAS.
ţărcuí	vb.	v. ÎMPREJMUI. ÎNCHIDE. ÎNCONJURA. ÎNGRĂDI.
ţărcúşă	s.	v. COȚOFANĂ.
ţărînós	adj.	v. AFÎNAT. MOALE. POROS. PUFOS. RAR.
ȚĂRM	s.	(GEOGR.) 1. liman, litoral, mal, margine, (înv.) pristanişte, vad. (A petrecut vacanța pe ~ul Mării Negre.)2. coastă, mal. (Pe ~ul Oceanului Atlantic.)
ţărmuí	vb.	v. ABORDA. ACOSTA.
ţărmuitór	adj.	v. ÎMPREJMUITOR. ÎNCONJURĂ-TOR.
ţărmureán	adj.	v. RIVERAN.
ȚĂRMURÍ	vb.	v. mărgini.
ţărmurí	vb.	v. ABORDA. ACOSTA. ÎNVECINA. MĂRGINI.
ţărmurós	adj.	v. ABRUPT. DREPT. PERPENDI-CULAR. PIEPTIŞ. PIEZIŞ. PRĂPĂSTIOS. PRIPO-ROS. RÎPOS. VERTICAL.
ȚĂRÚŞ	s.	pripon, (înv. şi pop.) pociumb, (reg.) poteraş, stănog, (Ban.) pălimar, (Maram., Transilv., Ban. şi Olt.) şteamp. (~ul se înfige în pămînt.)
ȚĂȚÍCĂ	s.	v. leliță.
ţăţícă	s.	v. MĂTUŞICĂ.
ȚEÁPĂ	s.	1. ţepuşă, (Transilv. şi Ban.) ţăpăruie. (~ este un par ascuțit.)2. v. barbă.3. (BOT.) ghimpe, mărăcine, spin, ţepuşă, (reg.) şteap. (Măceşul e plin de ţepi.)4. v. aşchie.5. (ANAT.) ghimpe. (~ la arici.)
ţeápăn	adj.	v. DUR. DURABIL. PUTERNIC. REZISTENT. ROBUST. SOLID. STRAŞNIC. TARE. TENACE. TRAINIC. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
ȚEÁPĂN	adj., adv.	1. adj. v. inflexibil.2. adj. v. rigid.3. adj. v. nemişcat.4. adj. v. inert.5. adj. bățos, drept, rigid. (O ținută ~.)6. adv. băț, bățos, drept, rigid. (Stă ~.)7. adj. v. înmărmurit.8. v. mort.
ȚEÁSTĂ	s.	v. craniu.
ţeástă	s.	v. CARAPACE. ȚEST.
ȚEÁVĂ	s.	1. (TEHN.) tub. (~ metalică.)2. (IND.) ţeavă de extracție = tubing, coloană de extracție.
ţéche	s.	v. CĂPUŞĂ.
ţechíră	s.	v. COŞNIȚĂ.
ȚEL	s.	1. v. cauză.2. v. scop.3. v. ținta.4. menire, obiectiv, rol, rost, scop, sens, țintă, (pop.) noimă. (~ul acestor măsuri a fost acela de a ...)
ţel	s.	v. CĂTARE. MIRĂ. SEMN. ȚINTĂ.
ţéler	s.	v. TELINĂ.
ţelí	vb.	v. OCHI. ȚINTI. VIZA.
ȚÉLINĂ	s.	(BOT.; Apium graveolens) (reg.) seler, (Transilv. şi Ban.) ţeler, (înv.) achiu.
ȚÉLINĂ	s.	v. paragină.
ţelinós	adj.	v. ÎNȚELENIT. NECULTIVAT. NEDES-ȚELENIT. NELUCRAT.
ţeluí	vb.	v. OCHI. ȚINTI. VIZA.

ţenchi	s.	v. CIOCÎRLIE.
ŢEPÓS	adj.	1. v. spinos.2. v. înţepător.
ŢEPÚŞĂ	s.	1. v. ţeapă.2. (BOT.) ghimpe, mărăcine, spin, ţeapă, (reg.) şteap. (Măceşul e plin de ~.)3. v. aşchie.4. aşchioară, aşchiuţă, (reg.) aşchiţă. (~ de brad.)5. v. spinuleţ.
ţepúşă	s.	v. FRIGARE. MĂNUŞĂ. STRĂMURARE.
ţepúşcă	s.	v. SCOBITOARE.
ţérmer	s.	v. CARTOF.
ŢESÁLĂ	s.	(înv. şi reg.) pieptene. (~ pentru cai.)
ŢESĂLÁ	vb.	(rar) a pansa, (pop.) a pieptăna. (A ~ un cal.)
ŢESĂLÁRE	s.	v. ţesălat.
ŢESĂLÁT	adj.	(pop.) pieptănat. (Cal ~.)
ŢESALÁT	s.	v. ţesălare.
ţesălătúră	s.	v. ŢESĂLARE. ŢESĂLAT.
ŢESĂTÓR	s.	(prin Transilv. şi Ban.) tocaci. (E de profesie ~.)
ŢESĂTORÍE	s.	v. ţesut.
ŢESĂTÚRĂ	s.	1. textilă. (~ de in.)2. material, (înv. şi reg.) materie, (reg.) pănură. (~ pentru o rochie.)3. textură, urzeală. (O stofă cu ~ deasă.)
ţesătúră	s.	v. ACŢIUNE. INTRIGĂ. MAŞINAŢIE. ŢESĂTORIE. ŢESUT. UNELTIRE.
ŢÉSE	vb.	1. (reg.) a rosti. (A ~ pînza.)2. a cîrpi, a coase, a prinde, (Transilv.) a ştopoli, (Mold.) a ţîrîi. (~
ţése	vb.	v. COMPLOTA. CONJURÁ. CONSPIRA. INVENTA. NĂSCOCI. PLĂSMUI. SCORNI. TICLUI. UNELTI.
ŢÉSERE	s.	1. v. ţesut.2. v. cîrpire.
ŢEST	s.	1. v. carapace.2. (Transilv. şi Ban.) cerine. (~ pentru copt pîinea.)
ŢESÚT	s.	I. 1. ţesere. (~ul pînzei.)2. ţesătorie, (înv.) ţesătură. (Învaţă ~ul.) II. (ANAT.) ţesut acoperitor v. ţesut de apărare; ţesut de apărare = ţesut acoperitor; ţesut embrionar = ţesut meriste-mic; ţesut fundamental v. ţesut trofic; ţesut meristemic = ţesut
ţíbă	interj.	v. MARŞ.
ţícă	s.	v. BĂIEŢAŞ. BĂIEŢEL. COPILAŞ.
ţiclău	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. SCORŢAR. VÎRF.
ŢICLEÁN	s.	(ORNIT.; Sitta europaea) (reg.) scorţar, ţiclete, ţoi.
ţicléte	s.	v. PIŢIGOI. SCORŢAR. ŢICLEAN.
ŢICNEÁLĂ	s.	1. v. nebunie.2. v. sminteală.
ŢICNÍ	vb.	v. înnebuni.
ŢICNÍT	adj., s.	1. adj., s. v. nebun.2. adj. v. smintit.
ţicuí	vb.	v. MIŞCA. ZVÎCNI.
ţicurá	vb.	v. CIUPI. PIŞCA.
ţidúlă	s.	v. BILET.
ţifléică	s.	v. PONOR. RÎPĂ. VĂGĂUNĂ.
ţiflitór	adj.	v. ACUT. ASCUŢIT. ÎNALT. SUBŢIRE.
ţifrăşít	adj.	v. ÎMPOPOŢONAT. ÎNZORZONAT.
ţífroş	s.	v. TĂMÎIŢĂ.
ţigán	adj.	v. ŢIGĂNESC.

ȚIGÁN	s.	1. rom, (pop.) arapină, (fam. depr.) cioară, cioroi. (E ~ de origine.)2. țigan nomad = corturar, șătrar, (rar) șătraș.
țigáncă	s.	v. SUGEL. URZICĂ MOARTĂ.
ȚIGÁRĂ	s.	1. țigaretă, (rar) țigarcă, (prin Transilv.) sugară.2. țigară de foi = havană, trabuc.
țigareá	s.	v. ȚIGARĂ. ȚIGARETĂ.
ȚIGARÉT	s.	v. portțigaret.
ȚIGARÉTĂ	s.	1. v. țigară.2. portțigaret, țigaret, (Ban. și Transilv.) sipcă. (Fumează cu ~.)
ȚIGĂNÁȘ	s.	țigănuș, (rar) țigănel.
țigănáș	s.	v. PLOPAR. SCRIPCAR.
țigănátic	adj.	v. BRUN. BRUNET. NEGRICIOS. OACHEȘ. TUCIURIU.
ȚIGĂNCÚȘĂ	s.	țigăncuță.
țigăncúșe	s. pl.	v. CRĂIȚĂ. VÎZDOAGĂ.
ȚIGĂNCÚȚĂ	s.	țigăncușă.
țigănél	s.	v. ȚIGĂNAȘ. ȚIGĂNUȘ.
ȚIGĂNÉSC	adj.	(rar) țigan.
ȚIGĂNÍE	s.	1. v. țigănime.2. v. HĂRMĂLAIE.
țigănie	s.	v. BALAMUC. GĂLĂGIE. HĂRMĂLAIE. HUIET. LARMĂ. SCANDAL. TĂMBĂLĂU. TĂRĂ-BOI. TEVATURĂ. TUMULT. VACARM. VUIET. ZARVĂ. ZGOMOT.
ȚIGĂNÍME	s.	țigănie.
țigănós	adj.	v. BRUN. BRUNET. NEGRICIOS. OACHEȘ. TUCIURIU.
ȚIGĂNÚȘ	s.	1. țigănaș, (rar) țigănel.2. (ORNIT.; Plegadis falcinellus) sitar-negru.
ȚÍGLĂ	s.	(CONSTR.) (reg.) oală.
țíglă	s.	v. FRIGARE.
ȚIGLĂI	s. pl.	(GEOGR.) v. movilă de alunecare.
țiglău	s.	v. PIȚIGOI.
țigleán	s.	v. PIȚIGOI.
țignál	s.	v. FLUIERĂTURĂ.
țiitoáre	s.	v. AMANTĂ. CONCUBINĂ. IUBITĂ. PRIETENĂ.
țiitór	adj.	v. DURABIL. REZISTENT. SOLID. TRAI-NIC.
țiitoríe	s.	v. CONCUBINAJ.
țiitúră	s.	v. AUTORITATE. DOMINARE. DOMINA-ȚIE. HEGEMONIE. PUTERE. STĂPÎNIRE. SU-PREMAȚIE.
țil	s.	v. PECETE. SIGILIU. ȘTAMPILĂ.
țilăí	vb.	v. CHELĂLĂI. SCHELĂLĂI. SCHEUNA.
țilidónie	s.	v. BELADONĂ. MĂTRĂGUNĂ.
țilíndru	s.	v. CILINDRU. GLOB. JOBEN. STICLĂ.
țimét	s.	v. SCORȚIȘOARĂ.
ținc	s.	v. PRĂȘILĂ. PROGENITURĂ. PUI. ȘLIȚ.
țíncă	s.	v. CĂȚELUȘĂ.
ȚÍNCVAIS	s.	v. oxid de zinc.
ȚÍNE	interj.	v. poftim!

ȚÍNE	vb.	1. a avea, a purta. (~ în mînă un buchet de flori.)2. a purta. (O ~ de talie.)3. v. imobiliza.4. v. agăța.5. a purta, a sprijini, a susține. (Vom merge cît ne-or ~ picioarele.)6. v. aparține.7. v. re-zista.8. v. păstra.9. a (o) duce, a rezista. (O haină c
ținе	vb.	v. APĂRA. CONSIDERA. CREDE. ÎNCHIPUI. SOCOTI. VEDEA.
ȚÍNERE	s.	1. v. păstrare.2. v. pronunțare.
ținere de mínte	s.	v. MEMORIE.
țingălău	s.	v. BALANGĂ. CLOPOT. TALANGĂ.
ȚINTÁR	s.	moară, (Mold.) car. (Jocul distractív numit ~.)
țintár	s.	v. INĂRIȚĂ.
ȚINTÁȘ	s.	ochitor, trăgaci, trăgător. (~ de elită.)
ȚINTÁT	adj.	1. țintuit, (reg.) țintelat. (Chimir ~.)2. (rar) stelat. (Boi ~.)
ȚINTÁURĂ	s.	v. fierea-pămîntului.
ȚÍNTĂ	s.	1. colț, (reg.) cui. (~ pe talpa încălțămintei.)2. stea. (Cal cu ~ în frunte.)3. semn, (prin Transilv. şi Ban.) şaibă, (înv.) țel. (Trage cu puşca la ~.)4. v. but.5. v. potou.6. v. cauză.7. obiect, obiectiv, scop, țel, (înv.) pravăț. (~ unei cercetări.)8.
țíntă	s.	v. IC. PANĂ.
țintelát	adj.	v. ȚINTAT. ȚINTUIT.
ȚINTÍ	vb.	1. a ochi, a viza, (rar) a aținti, (pop.) a chiti, (reg.) a țeli, a țelui, (înv.) a chiorî, a însemna. (A ~ un obiectiv, înainte de a trage.)2. v. îndrepta.3. v. aținti.4. v. aspira.
ȚINTÍRE	s.	ochire, ochit, vizare. (~ unui obiectiv de atins.)
țintirím	s.	v. CIMITIR.
ȚINTÍT	adj.	v. ațintit.
ȚINTUÍ	vb.	1. v. pironi.2. v. fixa.
ȚINTUÍRE	s.	v. fixare.
ȚINTUÍT	adj.	1. țintat, (reg.) țintelat. (Chimir ~.)2. v. înmărmurit.3. v. ațintit.
ȚINÚT	s.	1. v. loc.2. v. regiune.3. regiune, (înv.) latură. (Depresiune într-un ~ muntos.)4. parte, regiune. (Vezi cum e şi prin alte ~uri.)5. regiune, zonă, (înv.) oblastie, olat. (În ~urile calde.)6. v. teritoriu.7. v.
ținút	s.	v. JUDEȚ.
ținutál	adj.	v. JUDEȚEAN.
ȚINÚTĂ	s.	1. v. poziție.2. v. comportare.3. costum, haine (pl.), îmbrăcăminte. (~ de sărbătoare.)4. v. uniformă.
ȚIPÁ	vb.	1. v. striga.2. a răcni, a striga, a urla, a zbiera, (reg.) a țivli, (Transilv.) a puhăi, (Transilv. şi Maram.) a țipoti, (fam. fig.) a se sparge. (~ de durere.)3. a răcni, a striga, a urla, v. vocifera.4. v. răsti.5. v.
țipá	vb.	v. ALUNGA. ARUNCA. AZVÎRLI. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. LEPĂDA.
ȚIPÁR	s.	(IHT.; Misgumus fossilis) (pop.) chişcar, (reg.) şerpar, (pdn Mold.) şarpe.
țipár	s.	v. ANGHILĂ.
țipar-de-máre	s.	v. ŞTIUCĂ-DE-MARE. ZĂRGAN.
ȚÍPĂT	s.	1. v. strigăt.2. răcnet, strigăt, urlet, zbierătură, zbieret, (rar) strigare, strigătură, țipătură, (înv. şi reg.) răcnitură. (~ de durere.)3. v. chiot.
ȚIPĂTÓR	adj.	1. v. strident.2. intens, izbitor, strident, tare, violent, (rar) strigător, (franțuzism) criant. (Culori, nuanțe ~oare.)
țipătúră	s.	v. ARUNCĂTURĂ. AZVÎRLITURĂ. RĂCNET. STRIGĂT. ȚIPĂT. URLET. ZBIERĂTURĂ ZBIERET. ZVÎRLITURĂ.
ȚIPÉNIE	s.	(Transilv.) zăranie. (În pădure nu era ~ de om.)

ţiperíg	s.	v. PIPIRIG. ROGOZ.
ŢIPIRÍG	s.	(BOT.) 1. (Scirpus silvaticus) pipirig.2. (Scirpus holoschoenus) (reg.) rogoz.
ţipiríg	s.	v. CLORURĂ DE AMONIU. RUGINĂ. SALMIAC.
ŢÍPLĂ	s.	burduf. (~ la ferestre.)
ţíplă	s.	v. CELOFAN.
ţipotí	vb.	v. RĂCNI. STRIGA. ŢIPA. URLA. ZBIERA.
ţirúlic	s.	v. CHIRURG.
ţist	interj.	v. LINIŞTE. PST. ST. TĂCERE.
ţistuí	vb.	v. CALMA. DOMOLI. ÎMBLÎNZI. ÎMBUNA. ÎMPĂCA. LINIŞTI. PIUI. POTOLI. ŞUIERA. ŢIUI. VÎJÎI.
ţiştár	s.	v. POPÎNDĂU.
ţiţ	interj.	v. CHIŢ.
ŢIŢÉI	s.	v. petrol.
ţiu	s.	v. TÎRNĂCOP.
ŢIUÍ	vb.	1. a piui, a şuiera, a vîjîi, (reg.) a ţistui. (Glonţul i-a ~ pe la ureche.)2. a-i suna, a-i vui. (Îi ~ urechile.)
ŢIUÍT	s.	v. ţiuitură.
ŢIUITÓR	adj.	piuitor, şuierător, vîjîitor. (Zgomot ~.)
ŢIUITÚRĂ	s.	piuit, piuitură, şuierat, şuierătură, ţiuit, vîjîit, vîjîitură, (rar) piuială. (~ glonţului pe la urechea cuiva.)
ţiuş	s.	v. CIUF.
ţivlí	vb.	v. RĂCNI. STRIGA. ŢIPA. URLA. ZBIERA.
ŢÎFNĂ	s.	v. cobe.
ţîfnă	s.	v. AROGANŢĂ. ARŢAG. BOSUMFLARE. FALĂ. FUDULIE. IMPERTINENŢĂ. INFATUARE. INSOLENŢĂ. ÎMBUFNARE. ÎNFUMURARE. ÎN-GÎMFARE. MĂGĂRIE. MÎNDRIE. NECUVIINŢĂ. NEOBRĂZARE. NERUŞINARE. OBRĂZNICIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. SFRUNTARE. TRUFIE. TUPEU. VANITATE.
ţîfní	vb.	v. FORĂI. FORNĂI. SFORĂI.
ţîfnós	adj.	v. AROGANT. BOSUMFLAT. FUDUL. GRANDOMAN. IMPERTINENT. INFATUAT. INSOLENT. IREVERENŢIOS. ÎMBUFNAT. ÎNCREZUT. ÎNDRĂZNEŢ. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGA-LOMAN. MÎNDRU. NECUVIINCIOS. NEOBRĂZAT. NERESPECTUOS. NERUŞINAT. OBRAZNIC. OR-GOLIOS. SEMEŢ. SFIDĂTOR. SFRUNT
ţîfnós	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVI-TOR. SCANDALAGIU.
ţîitoáre	s.	v. MĂRĂCINAR. PIETROŞEL.
ţîlea	interj.	v. MARŞ.
ŢÎMBURÚC	s.	ţîmburuş.
ŢÎMBURÚŞ	s.	ţîmburuc.
ţîmp	s.	v. COAPSĂ.
ţîmpor	s.	v. PUCIOASĂ. SULF.
ţînáş	adj.	v. DUŞMĂNOS. RANCHIUNOS. RĂZBU-NĂTOR.
ŢÎNC	s.	v. puşti.
ţîncul-pămîntului	s.	v. ORBETE.
ţîngău	s.	v. BĂIETAN. BĂIEŢANDRU. COPILAN-DRU. FLĂCĂIANDRU.
ŢÎNŢÁR	s.	(ENTOM.; Culex) (înv.) muşină, muşiţă, (Transilv. şi prin Maram.) sclepţ.
ŢÎR	interj.	pic. (Apa se prelinge şi face: ~!, ~!)

ţîră	s.	v. FĂRÎMĂ. FIR. JERPELITURĂ. PIC. PI-CĂTURĂ. PIŞCĂTURĂ. RUPTURĂ. STROP. ZDREANŢĂ.
ŢÎRCÎÍ	vb.	1. v. picura.2. v. bura.
ŢÎRCÎIÁLĂ	s.	v. burniţă.
ŢÎRCÓVNIC	s.	1. v. paracliser.2. v. dascăl.
ŢÎRIŞOÁRĂ	s.	ţîrucă. (O ~ de ...)
ŢÎRÎÍ	vb.	1. v. picura.2. v. bura.3. (rar) a sfîrîi, a ţîţîi. (Greierii ~.)4. v. suna.
ţîrîí	vb.	v. CÎRPI. COASE. PRINDE. ŢESE.
ŢÎRÎIÁLĂ	S.	v. burniţă.
ŢÎRÎÍT	s.	ţîrîitură, zbîrnîit. (~ul soneriei.)
TÎRÎITÚRĂ	S.	ţîrîit, zbîrnîit. (~ soneriei.)
ţîrlói	s.	v. CIOCÎRLIE.
ţîrţîr	s.	v. PIŢIGOI-CODAT.
ţîrţîră	s.	v. MĂZĂRICHE.
ŢÎRÚCĂ	s.	v. ţîrişoară.
ŢÎŞNÍ	vb.	1. v. erupe.2. a ieşi. (Un izvor care ~ printr-o crăpătură.)3. (reg.) a sări, a zăleti, (prin Ban. şi Transilv.) a puştica. (Sîngele ~ pe nas.)4. v. izbucni.
ŢÎŞNÍRE	s.	erupţie, irupere, irupţie, izbucnire, năvălire, rabufnire. (~ petrolului din pămînt.)
ŢÎŞNITÚRĂ	s.	jet. (O ~ de apă.)
ţîşpoácă	s.	v. POŞIRCĂ.
ŢÎŞTI	INTERJ.	huşti!, (pop.) smîc! (Iepurele, ~ ! din vizuina lui.)
ţîţ	s.	v. PITULICE. PURCELUŞĂ.
ţîţa-căprei	s.	v. BARBA-CAPREI. SURGUCI.
ţîţa-miélului	s.	v. URECHELNIŢĂ.
ţîţa-óii	s.	v. ARNICĂ. CIUBOŢICA-CUCULUI. DEGETAR. DEGETARIŢĂ. DEGEŢEL. POD-BAL-DE-
ţîţa-vácii	s.	v. CIUBOŢICA-CUCULUI.
ŢÎŢĂ	s.	I. 1. v. sîn.2. v. uger. II. ţîţa-vacii v. ra-zachie.
ţîţă	s.	v. GURGUI. ŢÎŢÎNĂ.
ŢÎŢIŞOÁRĂ	s.	pieptişor, pieptuleţ, pieptuţ, sînişor, sînuleţ, (pop.) ţîţucă.
ţîţîí	vb.	v. TREMURA. ŢÎRÎI.
ŢÎŢÎNĂ	S.	(pop.) ţîţă. (~ în care se dezvoltă matca albinelor.)
ţîţînă	s.	v. BALAMA. RĂDĂCINĂ. ŞARNIERĂ.
ţîţoásă	adj.	v. PIEPTOASĂ.
ţîţúcă	s.	v. PIEPTIŞOR. PIEPTULEŢ. PIEPTUŢ. SÎNIŞOR. SÎNULEŢ. ŢÎŢIŞOARĂ.
ŢOÁBĂ	s.	(ENTOM.; Simulium) (reg.) ţobîc. (~ este o specie de ţînţar.)
ţoálă	s.	v. CERGĂ. CUVERTURĂ. HAINĂ. ÎMBRĂ-CĂMINTE. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ. STRAI. VELINŢĂ. VEŞMÎNT.
ŢOÁLE	s. pl.	v. boarfe.
ţoángă	s.	v. BALANGĂ. CLOPOT. TALANGĂ.
ŢOÁPĂ	s., adj.	1. s., adj. v. mitocan.2. s. v. mitocancă.
ţoáţă	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
ţobîc	s.	v. ŢOABĂ.
ţoc	s.	v. GURĂ. SĂRUT. SĂRUTARE.

ţocăí	vb.	v. SĂRUTA.
ţocăít	s.	v. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
ţoft	s.	v. ŞOLDAR.
ţogoşát	adj.	v. MOŢAT. ŢUGUIAT.
ŢOI	s.	(reg.) ciocan, (prin Olt.) puţoi. (Un ~ cu ţuică.)
ţoi	s.	v. SCORŢAR. ŢICLEAN.
ţol	s.	v. CERGĂ. CIOLTAR. COVOR. CUVERTURĂ. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ. SCOARŢĂ. ŞABRACĂ. VALTRAP. VELINŢĂ.
ŢOPĂÍ	vb.	v. sări.
ţopăí	vb.	v. DANSA. JUCA.
ŢOPĂIÁLĂ	s.	ţopăit, ţopătură, (înv.) săltare.
ŢOPĂÍT	s.	ţopăială.
TOPĂITÚRĂ	s.	ţopăială.
ŢOPÉSC	adj.	v. mitocănesc.
ţopîrcă	adj., s.	v. BĂDĂRAN. GROSOLAN. MITO-CAN. MÎRLAN. MÎRLĂNOI. MOCOFAN. MOJIC. NECIVILIZAT. NEPOLITICOS. ORDINAR. ŢĂRĂ-NOI. ŢOAPĂ. ŢOPÎRLAN. VULGAR.
ŢOPÎRLÁN	adj., s.	v. mitocan.
ŢOPÎRLÁNCĂ	s.	v. mitocancă.
ŢOPÎRLĂNÉSC	adj.	v. mitocănesc.
ţorţoále	s. pl.	v. ZORZOANE.
ţorţolóş	s.	v. CANAF. CIUCURE. ŢURŢUR.
ţóşcă	s.	v. SĂCULEŢ. SĂCUŞOR. TOLBĂ.
ţu	interj.	v. DI. HI.
ţucá	vb.	v. SĂRUTA.
ţucál	s.	v. OALĂ DE NOAPTE.
ţucáre	s.	v. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
ţucát	s.	v. SĂRUT. SĂRUTARE. SĂRUTAT.
ţuclói	s.	v. TÎRNĂCOP.
ţucsuí	vb.	v. BEA. TRAGE.
ţug	s.	v. LOCOMOTIVĂ. MAŞINĂ. TREN.
ŢUGÚI	s.	ţuguitură, (reg.) ţuţui. (~ul unui obiect.)
ŢUGUIÁT	adj.	1. moţat, (reg.) ţogoşat. (Căciulă ~.)2. (pop.) sulatic, (prin Transilv.) pupuiat. (Căpiţe ~.)3. v. ascuţit.
ŢUGUITÚRĂ	s.	ţugui, (reg.) ţuţui. (~ unui obiect.)
ţuháus	s.	v. AREST. ÎNCHISOÁRE. OCNĂ. PENITENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIŢĂ.
ţuicár	s.	v. POVARNAGIU. VELNICER
ŢÚICĂ	s.	(Transilv. şi Ban.) palincă. (~ de prune.)
ŢUICAREÁLĂ	s.	ţuicuială.
ŢUICĂRÍ	vb.	a se ţuicui. (Se ~ toată ziua.)
ŢUICUÍ	vb.	v. ţuicări.
ŢUICUIÁLĂ	s.	v. ţuicăreală.
ţuiculeánă	s.	v. ŢUICULIŢĂ. ŢUICUŞOARĂ.
ŢUICULÍŢĂ	s.	ţuicuşoară, (pop.) ţuiculeană. (Bea o ~.)
ŢUICUŞOÁRĂ	s.	ţuiculiţă.

ţulúc	s.	v. MOŢ.
ŢÚNDER	s.	(TEHN.) scorie.
ŢÚNDRĂ	s.	v. sarică.
ţúndră	s.	v. ZEGHE.
ŢURCÁNĂ	s.	v. ţurcă.
ŢÚRCĂ	s.	(Transilv.) climpuş. (Jocul de-a ~.)
ŢÚRCĂ	s.	ţurcană. (Purta pe cap o ~.)
ţurlói	s.	v. FLUIER. JGHEAB. TIBIA. ŢURŢUR.
ŢÚRŢUR	s.	1. (pop.) ţurloi, (reg.) scuţ, (Munt. şi Dobr.) suligă, (prin Dobr.) sulughiţă, (Olt.) ţorţoloş, ţuţuroi, (înv.) stur. (Pe streşini s-au format ~i.)2. sloi, (Olt., Ban. şi Transilv.) sloiete. (~ de gheaţă, pe apa.)
ţúrţur	s.	v. CANAF. CIUCURE. FRANJ. JGHEAB.
ţuşcán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
ţúşcă	s.	v. ARDEI IUTE.
ţuşcóv	s.	v. OBLEŢ-MARE.
ŢUŞTI	interj.	zbughi!, (rar) zvîc!, (prin Munt.) tîlvîc!, (Transilv. si Ban.) tulai! (Iepurele, ~! din tufiş.)
ţuţúi	s.	v. ŢUGUI. ŢUGUITURĂ.
ţuţuiá	vb.	v. CĂŢĂRA. COCOŢA. RIDICA. SUI. URCA.
ţuţúl	s.	v. LEAGĂN.
ţuţulá	vb.	v. LEGĂNA.
ţuţurói	s.	v. ROBINET. ŢURŢUR.
ubicuitáte	s.	v. OMNIPREZENŢĂ.
ubícuu	adj.	v. OMNIPREZENT.
ucáz	s.	v. DECRET. DISPOZIŢIE. HOTĂRÎRE. ORDIN. ORDONANŢĂ. PORUNCĂ.
UCENÍC	s.	1. (Ban.) şăgîrt. (O calfă şi un ~.)2. v. dis-cipol.3. v. apostol.
uceníc	s.	v. ELEV. ŞCOLAR.
UCÍDE	vb.	v. omorî.
ucíde	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. OMORÎ. SINU-CIDE.
UCÍDERE	S.	1. v. omorîre.2. v. crimă.
ucigán	s.	v. AGHIUŢĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.
UCIGÁŞ	s., adj.	1. s., adj. v. criminal.2. adj. v. ucigător.
ucigă-l-crúcea	s.	v. AGHIUŢĂ. ALCOR. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECU-RATUL. SATANĂ. TARTOR.
ucigă-l-toáca	s.	v. AGHIUŢĂ. ALCOR. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECU-RATUL. SATANĂ. TARTOR.
UCIGĂTÓR	adj.	1. v. mortal.2. omorîtor, ucigaş, (înv.) pierzător. (Armă ~oare.)3. distrugător, nimicitor, omorîtor. (Sub-stanţă ~oare.)
ucigătór	s.	v. CĂLĂU. GÎDE.
ucigătór	s., adj.	v. ASASIN. CRIMINAL. OMORÎ-TOR. UCIGAŞ.
ucigătúră	s.	v. ASASINARE. ASASINAT. CRIMĂ. MOARTE. OMOR. OMORÎRE. OMUCIDERE. SUPRIMARE. UCIDERE.
UCÍS	adj.	v. omorît.
ucís	s.	v. ASASINARE. OMORÎRE. SUPRIMARE. UCIDERE.

uclei	s.	v. ALBIŞOARĂ. OBLEŢ. SOREAN.
UCRAINEÁN	s., adj.	1. s. rutean, (Mold. şi Bucov.) rusnac.2. adj. rutean, rutenesc, (înv.) malorosian, malorosienesc.
UCRAINEÁNĂ	s.	v. ucraineancă.
UCRAINEÁNCĂ	s.	ruteancă, ucraineană, (pop.) ruscă, (înv.) malorosiancă.
UD	adj., s.	1. adj. v. jilav.2. adj. v. înlăcrimat.3. adj. v. transpirat.4. s. urină. (Băşica ~ului.)
UDÁ	vb.	1. v. înmuia.2. (fam. pop.) a boteza. (I-a ~ ploaia.)3. a (se) stropi, (Ban.) a (se) prîsni. (A ~ florile, grădina.)4. a scălda, a spăla. (Marea ~ ţărmul.)5. v. străbate.6. umezi, (înv. şi pop.) a roura. (Lacrimile îi ~ faţa.)7. v. înlăcrima.8. a se urina
UDÁRE	s.	1. v. umezire.2. v. udat.
UDÁT	s.	1. v. umezire.2. stropire, stropit, udare, udătură. (~ul florilor.)
udătoáre	s.	v. STROPITOARE.
UDĂTÚRĂ	s.	1. v. udat.2. v. jilăveală.3. v. apă-raie.4. (reg.) sorbitură. (A mîncat şi el ceva ~.)
udătúră	s.	v. BĂUTURĂ.
udeálă	s.	v. APĂRAIE. APĂRIE. BALTĂ. BĂLTOACĂ. BĂUTURĂ. JILĂVEALĂ. LĂCĂRAIE. LĂCĂRIE. REVENEALĂ. UDĂTURĂ. UMEZEALĂ. UMIDITA-TE.
udí	vb.	v. RĂMÎNE.
UDOMÉTRU	s.	pluviometru.
ÚGER	s.	(ANAT.) mamelă, ţîţă. (~ la mamifere.)
ughi	s.	v. GALBEN.
ugilí	vb.	v. ÎNGĂLBENI. OFILI. PĂLI. TRECE. USCA. VEŞTEJI.
ugilít	adj.	v. GALBEN. ÎNGĂLBENIT. OFILIT. PĂLIT. TRECUT. USCAT. VEŞTED. VEŞTEJIT.
ugní	vb.	v. CRUCI. MINUNA. UIMI. ULUI.
UGUÍ	vb.	v. gînguri.
UGUÍRE	s.	v. gîngurit.
UGUÍT	s.	v. gîngurit.
uí	vb.	v. CHIOTI. CHIUI. HĂULI. STRIGA. ŢIPA.
uiágă	s.	v. CLONDIR. STICLĂ.
úică	s.	v. BADE. NENE. ŞORECAR. UNCHI.
uiegár	s.	v. BLIDAR.
ÚIMĂ	s.	v. scurtă.
úimă	s.	v. SCROFULĂ.
uimăceálă	s.	v. AMEŢEALĂ. BUIMĂCEALĂ. BUI-MĂCIRE. NĂUCEALĂ. NĂUCIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.
uimăcí	vb.	v. AMEŢI. BUIMĂCI. NĂUCI. ZĂPĂCI.
uimeálă	s.	v. MINUNARE. STUPEFIERE. SURPRINDERE. UIMIRE. ULUIALĂ. ULUIRE.
UIMÍ	vb.	1. a consterna, a minuna, a năuci, a perplexa, a stupefia, a surprinde, a ului. (Ce-mi spui tu pur şi simplu mă ~.)2. a ului, (fig.) a speria. (M-a ~ cu inteligenţa lui.)3. a năuci, a stupefia, a ului. (Vestea aflată l-a ~.)4. v. mi-nuna.
UIMÍRE	s.	1. minunare, stupefiere, surprindere, uluială, uluire, (înv.) minune, uimeală. (~ cuiva în faţa unui lucru neaşteptat.)2. consternare, perplexitate, stupefacţie, stupoare, surprindere, surpriză, uluială, uluire, (rar) consternaţie. (A avut un moment de ad
UIMÍT	adj.	1. v. crucit.2. consternat, năuc, năucit, perplex, stupefiat, uluit. (O figură ~.)

UIMITÓR	ADJ.	1. consternant, năucitor, stupefiant, surprinzător, uluitor. (S-a întîmplat un lucru ~.)2. frapant, izbitor, surprinzător, şocant, (livr.) sesizant. (O asemănare ~oare.)3. ameţitor, năucitor, uluitor, (pop.) zăpăcitor, (fig.) nebun. (Un ritm ~.)4. v. extr
úină	s.	v. LELE. LELIŢĂ. MĂTUŞĂ. TANTI. ŢAŢĂ.
UITÁ	vb.	I. 1. (Olt. şi Ban.) a zăuita. (Am ~ ce doream să-ţi spun.)2. v. neglija.3. a lăsa. (Şi-a ~ ochelarii acasă.) II. 1. v. privi.2. a se privi, (pop.) a se căuta. (Se ~ în oglindă.)3. v. vedea.
UITÁRE	s.	v. neglijare.
uitáre	s.	v. INEXISTENŢĂ. NEANT. NEFIINŢĂ. NIMIC.
UITÁT	adj.	(înv.) nepomenit. (Lucruri ~.)
uitát	adj.	v. ÎNDELUNG. ÎNDELUNGAT.
UITÁT	s.	v. neglijare.
uităciós	adj.	v. UITUC.
uitătór	s.	v. PRIVITOR. SPECTATOR.
UITĂTÚRĂ	s.	1. v. ochire.2. v. privire.
ÚITE	interj.	iată!
uitít	adj.	v. ABSENT. DISTRAT. NEATENT.
UITÚC	adj.	(rar) uităcios. (Om ~.)
UITUCEÁLĂ	s.	(rar) uitucenie, uitucie. (~ unui om.)
uitucénie	s.	v. UITUCEALĂ.
uitucíe	s.	v. UITUCEALĂ.
UIÚM	s.	(Mold.) vamă. (~ul se lua la moară, pentru măcinat.)
ÚJBĂ	S.	strapazan, (pop.) opac, (reg.) scarmos. (~a unei lotci.)
ujuí	vb.	v. CLIPOCI. MURMURA. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
ujujít	adj.	v. USCAT.
ULCEÁ	s.	v. ulcică.
ULCELÚŞĂ	s.	v. ulceluţă.
ULCELÚŢĂ	s.	ulceluşă, ulcicuţă.
ULCÍCĂ	s.	1. ulcea, (reg.) bobică, (prin Munt.) boalcă. (~ de lut.)2. v. oliţă.
ULCICÚŢĂ	s.	v. ulceluţă.
ULÉI	s.	1. v. untdelemn.2. ulei de ricin = ricină.3. unt. (~ de migdale.)4. ulei de caşalot = v. spermanţet.
uléi	s.	v. STUP.
ULEIÓS	adj.	v. gras.
ulicioáră	s.	v. STRADELĂ. STRĂDUŢĂ.
uliéş	s.	v. COROI. ULIU.
uligáie	s.	v. ACVILĂ. ERETE. IEPURAR. PAJURĂ.
uligán	s.	v. GAIE.
ulişór	s.	v. COROI. ULIU.
uliţár	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VA-GABOND.
uliţárnic	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
úliţă	s.	v. STRADĂ.
ÚLIU	s.	1. (ORNIT.; Accipiter) erete, (reg.) gaie, hîrău.2. (ORNIT.; Accipiter nisus) coroi, păsărar, ulieş, ulişor, uliuţ.3. (ORNIT.; Astur palumbarius) erete, (reg.) cobaţ, găinar, hîrău, porumbar.4. (ORNIT.) uliu-de-trestie (Cireus aeruginosus) = (reg.) şoreca

uliu-încălțát	s.	v. ŞORECAR.
uliu-máre	s.	v. ŞORECAR.
uliul-şopîrlelor	s.	v. ŞORECAR.
uliúţ	s.	v. COROI. ULIU.
ULM	s.	(BOT.) 1. (Ulmus carpinifolia) (înv.) şleau.2. (Ulmus effusa) velniş, vînj.
ulmá	vb.	v. ADULMECA. MIROSI.
ÚLNĂ	s.	v. cubitus.
ULTERIÓR	adj.	posterior. (La o dată ~.)
ulterioritáte	s.	v. POSTERIORITATE.
ÚLTIM	adj.	1. v. final.2. v. suprem.
ULTRAABUNDÉNT	adj.	v. supraabundent.
ULTRACENTRALIZÁT	adj.	supercentralizat, supra-centralizat.
ULTRAGIÁ	vb.	v. jigni.
ULTRAGIÁT	adj.	v. jignit.
ULTRAGIÉRE	s.	v. jignire.
ultráj	s.	v. AFRONT. INJURIE. INSULTĂ. JIGNIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RUŞINE. UMILINȚĂ.
ULTRAMARÍN	s.	v. albăstreală.
ULTRAMICROSCÓP	s.	supermicroscop.
ULTRASENSÍBIL	adj.	1. supersensibil. (Instrument de precizie ~.)2. suprasensibil. (Material foto ~.)
ULTRASÓNIC	adj.	(FIZ.) (rar) ultrasonor. (Vibrații ~e.)
ULTRASONOGRAFÍE	s.	v. ecografie.
ultrasonór	adj.	v. ULTRASONIC.
ULÚC	s.	1. v. adăpătoare.2. (reg.) şipot. (~ la streaşina casei.)3. v. scoc.4. v. jilip.5. nut.
ulucár	s.	v. SULĂ.
ulucáş	s.	v. PISCOAIE. VRANĂ.
ULÚCĂ	s.	1. (înv. şi reg.) stobor, (Olt. şi Munt.) ştachetă. (Gard de ~i.)2. v. gard.
ULUÍ	vb.	1. v. uimi.2. a uimi, (fig.) a speria. (M-a ~ cu inteligența lui.)3. a năuci, a stupefia, a uimi. (Vestea aflată l-a ~.)4. v. minuna.
uluí	vb.	v. AMEȚI. BUIMĂCI. DĂRĂPĂNA. DĂRÎMA. FÎSTÎCI. INTIMIDA. ÎNCURCA. NĂRUI. NĂUCI. PRĂBUŞI. PRĂVĂLI. RISIPI. SURPA. ZĂPĂCI.
ULUIÁLĂ	s.	1. v. uimire.2. v. stupefacție.
uluiálă	s.	v. AMEȚEALĂ. BUIMĂCEALĂ. BUIMĂ-CIRE. NĂUCEALĂ. NĂUCIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.
ULUÍRE	s.	1. v. uimire.2. consternare, perplexitate, stupefacție, stupoare, surprindere, surpriză, uimire, uluială, (rar) consternație. (A avut un moment de adevărată ~.)
uluíre	s.	v. AMEȚEALĂ. BUIMĂCEALĂ. BUIMĂ-CIRE. NĂUCEALĂ. NĂUCIRE. PERPLEXITATE. ZĂPĂCEALĂ.
ULUÍT	adj.	1. v. crucit.2. v. uimit.
uluít	adj.	v. AMEȚIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. NĂUC. NĂUCIT. TÎMPIT. ZĂPĂCIT.
ULUITÓR	ADJ.	1. v. uimitor.2. v. amețitor.3. v. ex-traordinar.
UMÁN	adj.	I. omenesc, (pop.) creştinesc. (Purtare ~.)2. v. bun. II. modern, umanistic. (Secție ~ la un liceu.)
UMANÍST	adj.	umanistic. (Cultură ~.)
UMANÍSTIC	adj.	1. v. umanist.2. v. uman.

UMANITARÍSM	s.	umanitate. (~ul lui era cunoscut.)
UMANITÁTE	s.	1. v. omenire.2. v. umanitarism.3. v. omenie.
umanizá	vb.	v. CIVILIZA.
úmăr	s.	v. MĂSEA. PORTMANTOU. UMERAŞ.
UMBLÁ	vb.	1. v. merge.2. a se deplasa, a se duce, a merge, a se mişca, (pop.) a se purta. (~ puțin prin grădină.)3. v. circula.4. v. colinda.5. v. că-lători.6. v. hoinări.7. v. purta.8. v. funcționa.9. v. încerca.10. v. căuta. a cotrobăi, a răscoli, a scormoni, a s
UMBLÁRE	s.	v. umblătură.
UMBLÁT	adj.	1. călătorit, voiajat. (Om ~.)2. bă-tătorit, bătut, circulat, frecventat. (Un drum ~.)
UMBLÁT	s.	v. umblătură.
UMBLĂRÉȚ	adj., s.	v. plimbăreț.
umblătoáre	s.	v. CLOSET. TOALETĂ. VECE.
UMBLĂTÚRĂ	s.	1. umblare, umblat, umblet. (După multă ~, a reuşit.)2. v. alergătură.
ÚMBLET	s.	1. v. umblătură.2. v. alergătură.3. v. mers.4. călcătură, mers, mişcare, pas, păşit, (rar) mersătură, (înv. şi pop.) mersură. (Are un ~ săltăreț.)
úmblet	s.	v. CĂLĂTORIE. COMPORTAMENT. COMPORTARE. CONDUITĂ. DEPLASARE. DRUM. INTRIGĂ. MAŞINAȚIE. PURTARE. UNELTIRE. VOIAJ.
umbra-cúcului	s.	v. SPARANGHEL.
umbra-iépurelui	s.	v. SPARANGHEL.
umbra-nópții	s.	v. LĂSNICIOR. ZÎRNĂ.
UMBRÁR	s.	(Olt.) şop. (Şedea sub un ~.)
umbrarul-doámnei	s.	v. CREȚIŞOARĂ.
ÚMBRĂ	s.	1. (rar) umbriş. (E canicula şi stă la ~.)2. v. întuneric.3. v. fantomă.4. v. spectru.5. (BOT.) umbra-iepurelui (Asparagus tenuifolius) = (reg.) sparanghel.
úmbră	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ. URMĂ.
umbrăvioáră	s.	v. LĂCRIMIȚĂ.
UMBRÉLĂ	s.	(înv. şi reg.) parapleu, (Mold.) cortel, (Bucov.) parazol, (Ban. şi Transilv.) ploier, (prin Olt.) vetrelă, (înv., în Transilv.) cort. (~ de ploaie.)
umbreluță-de-ápă	s.	v. BURICUL-APEI.
umbreluță-de-báltă	s.	v. BURICUL-APEI.
UMBRÍ	vb.	1. (rar) a (se) adumbri. (Se ~ sub un stejar.) *2. (fig.) a eclipsa, a întuneca. (I-a ~ pe toți cu verva sa.)
umbriciós	adj.	v. UMBRIT. UMBROS.
umbriş	s.	v. UMBRĂ.
UMBRÍT	adj.	v. umbros.
UMBRÓS	adj.	umbrit, (rar) umbricios. (Un loc ~.)
ÚMED	adj.	1. v. jilav.2. v. igrasios.3. verde. (Lemne ~ de foc.)4. (MET.) v. ploios.5. v. înlăcrimat.6. umezit. (Un obiect ~.)
umedós	adj.	v. JILAV. REAVĂN. UD. UMED.
umerár	s.	v. PORTMANTOU. UMERAŞ.
UMERÁŞ	s.	v. portmantou.
umerii fétei	s. pl.	v. POMEȚI. UMERII OBRAJILOR.
UMERII OBRÁJILOR	s. pl.	v. pometi.
UMEZEÁLĂ	s.	1. v. umiditate.2. v. jilăveală.3. v. igra-sie.

UMEZÍ	vb.	1. v. înmuia.2. v. jilăvi.3. v. înlăcrima.4. v. uda.
UMEZÍRE	s.	1. stropire, stropit, udare, udat, umezit. (~ rufelor pentru călcat)2. v. înlăcrimare.
UMEZÍT	adj.	1. jilăvit, umed. (Sol ~.)2. v. înlă-crimat.
UMEZÍT	s.	v. umezire.
UMFLÁ	vb.	1. a se dilata. (Un fluid se poate ~.)2. v. holba.3. v. buhăi.4. v. inflama.5. (MED. VET.) a se inflama, (pop.) a se bolovăni. (Ugerul vacii s-a ~.)6. v. înfoia.7. v. mări.
umflá	vb.	v. APUCA. EXAGERA. FĂLI. FUDULI. GROZĂVI. INFATUA. ÎMPĂUNA. ÎNFUMURA. ÎN-GÎMFA. ÎNHĂȚA. ÎNȘFĂCA. LĂUDA. LUA. MÎNDRI. PRINDE. SEMEȚI.
UMFLÁRE	s.	1. v. dilatare.2. v. holbare.3. v. infla-mare.4. v. tumefiere.5. v. creştere.
umfláre	s.	v. APUCARE. EXAGERARE. ÎNHĂȚARE. ÎNȘFĂCARE. LUARE. PRINDERE.
UMFLÁT	adj.	1. dilatat. (Un fluid ~.)2. (pop.) buricat. (Parte ~ a unui obiect.)3. v. bombat.4. v. gras.5. v. balonat.6. v. holbat.7. v. buhăit.8. v. borcănat.9. v. tumefiat. l0. v. înfoiat.11. în-foiat, învolt. (Fustă ~.)12. v. bufant.13. v. cres-cut.
umflát	adj.	v. AFECTAT. ARTIFICIAL. BOMBAS-TIC. CĂUTAT. CONVENȚIONAL. DECLAMATOR. EMFATIC. EXAGERAT. EXCESIV. EXORBITANT. FALS. FĂCUT. GRANDILOCVENT. MANIERAT. MARE. NEFIRESC. NENATURAL. POMPOS. PRE-TENȚIOS. RETORIC. RIDICAT. SCUMP.
UMFLATÚRĂ	s.	1. v. gîlcă.2. v. tumefacție.3. v. ven-tru.
UMIDITÁTE	s.	1. v. umezeală.2. v. jilăveală.
UMIDOMÉTRU	s.	higrometru.
UMÍL	adj.	1. v. supus.2. smerit, (fam.) spăsit. (Avea o figură ~.)3. v. servil.4. v. biet.5. v. ne-însemnat. (Deținea o funcție ~.)6. v. modest.7. v. sărăcăcios.8. mizerabil, sărac, sărăcăcios. (Un interior ~.)
UMILÍ	vb.	1. v. ploconi.2. v. înjosi.3. v. degrada.4. a se smeri.5. a se pleca, a se smeri, a se supune. (Se ~ în fața divinității.)
umiliațiúne	s.	v. PLECARE. SMERENIE. SUPU-NERE. UMILINȚĂ.
UMILÍNȚĂ	s.	1. v. înjosire.2. v. jignire.3. v. smerenie.4. smerenie, (înv.) smericiune, smerire, (fam.) spăseală, spăsenie. (Cu ~ îi sărută dreapta.)5. ple-care, smerenie, supunere, (livr.) obsecviozitate, (înv.) plecat, umiliațiune, umilitate. (~ în fața divinității
UMILÍRE	s.	1. v. ploconire.2. v. înjosire.
UMILÍT	adj.	1. v. înjosit.2. v. supus.
umilitáte	s.	v. PLECARE. SMERENIE. SUPUNERE. UMILINȚĂ.
UMILITÓR	adj.	v. înjositor.
umnojí	vb.	v. CREȘTE. ÎNMULȚI. MĂRI. RIDICA. SPORI. URCA.
UMOÁRE	s.	(FIZIOL.) umoare sticloasă v. umoare vitroasă; umoare vitroasă = corp vitros, umoare sticloasă.
umoáre	s.	v. CARACTER. FIRE. NATURĂ. STRUC-TURĂ. TEMPERAMENT.
UMÓR	s.	1. v. haz.2. duh, haz, spirit, (fig.) piper, sare. (Glumă plină de ~.)
UMORÍSTIC	adj.	hazliu, vesel. (Scenetă ~.)
ÚMPLE	vb.	1. (înv.) a plini. (A ~ paharele.)2. v. în-cărca.3. v. înfunda.4. v. astupa.5. v. înțesa.6. a (se) acoperi, a (se) încărca, (prin nordul Munt.) a (se) puiezi. (Grădina s-a ~ de flori.)7. v. păta.8. v. acoperi.9. v. podidi.10. v. năpădi.
úmple	vb.	v. CONTAGIA. CONTAMINA. INFECTA. ÎMPLINI. MOLIPSI.
ÚMPLERE	s.	1. v. încărcare.2. v. umplut.
UMPLÚT	adj.	v. plin.

UMPLÚT	s.	umplere. (~ul ardeilor cu carne.)
UMPLUTÚRĂ	s.	v. încărcătură.
UNANÍM	adj.	general. (Părerea ~.)
UNANIMITÁTE	s.	1. (înv.) conglăsuire. (S-a constatat ~ în privința ...)2. totalitate. (A obținut ~ voturilor.)
UNCHI	s.	(reg.) unchiaș, tată bătrîn, tată moș, (prin Ban. și Transilv.) mătușoi, (Mold.) moș, (Olt., Ban. și Transilv.) uică. (~ul Petre, fratele mamei.)
unchiáș	s.	v. BĂTRÎN. MOȘ. MOȘNEAG. UNCHI.
undá	vb.	v. CLOCOTI. FIERBE.
UNDAMÉTRU	s.	frecvențmetru.
ÚNDĂ	s.	1. (FIZ.) undă electromagnetică = radioundă.2. v. val.3. adiere, boare, pală, suflare, suflu, (rar) scutur, (Olt.) reveneală. (Nu se simțea nici o ~ de vînt.)4. undă pulsatilă v. puls.
undătúră	s.	v. INUNDARE. INUNDAȚIE. ÎNEC. POTOP. REVĂRSARE.
ÚNDE	adv., conj.	1. adv. încotro. (~ te duci?)2. conj. (prin Transilv.) inde. (Să se ducă ~ știe.)
únde	conj.	v. DACĂ. DEOARECE. FIINDCĂ. ÎN-TRUCÎT.
UNDEVÁ	adv.	(pop.) încotrova, (înv. și reg.) oareunde, (înv.) undevași. (A plecat ~.)
undevási	adv.	v. UNDEVA.
undezá	vb.	v. CLOCOTI. FIERBE.
undós	adj.	v. UNDUIOS.
UNDUÍ	vb.	1. a (se) învălura, a (se) ondula. (Vîntul ~ luciul apei.)2. a (se) cuta, a (se) încreți, a tremura, (glumeț) a (se) zbîrli. (Suprafața apei se ~ de vînt.)3. (fig.) a rîura. (Părul îi ~.)
UNDUIÓS	adj.	1. ondulat, ondulatoriu, unduitor, (înv.) ondulos. (Suprafața ~oasă a unei ape.)2. învălurat, vălurat, văluros. (O apă ~oasă.)3. (înv.) undos, unduit. (Mișcări ~oase.)4. ar-monios, melodic, melodios, muzical, sonor, (rar) unduit, (fig.) dulce, mlădios, si
UNDUÍRE	s.	învălurare, ondulare. (~ suprafeței unei ape.)
unduít	adj.	v. ARMONIOS. MELODIC. MELO-DIOS. MUZICAL. SONOR. UNDUIOS.
UNDUITÓR	adj.	v. unduios.
UNEÁLTĂ	s.	v. instrument.
uneáltă	s.	v. INSTRUMENT. LUCRU. OBIECT.
UNELTÍ	vb.	v. complota.
uneltí	vb.	v. AFLA. CONCEPE. CREA. DESCOPERI. ELABORA. FACE. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. IN-VENTA. NĂSCOCI. PLĂNUI. PLĂSMUI. PROIEC-TA. REALIZA. SCORNI.
UNELTÍRE	s.	1. v. complot.2. v. intrigă.
uneltitór	adj., s.	v. INTRIGANT.
uneltitór	s.	v. COMPLOTIST. CONSPIRATOR.
UNEÓRI	adv.	v. cîteodată.
UNGÁR	adj.	v. unguresc.
UNGĂTÓR	s.	v. gresor.
ÚNGE	vb.	1. v. gresa.2. a întinde. (~ untul pe pîine.)3. a (se) mînji. (S-a ~ cu nămol, la mare.)4. a da. (Își ~ piciorul cu alifie.)5. v. mirui.6. v. în-scăuna.
únge	vb.	v. LIPI. MITUI. SPOI. ȘPERȚUI. VĂRUI.
ÚNGERE	s.	1. v. gresare.2. întindere, uns. (~ untului pe pîine.)3. v. miruire.4. v. înscăunare.
úngere	s.	v. LIPIRE. MITUIALĂ. MITUIRE. ȘPERȚUIALĂ.
UNGHÉR	s.	colț, cotlon, unghi, (reg.) corn, cot, (Olt. si Transilv.) ungheț. (Se afla în ~ul cel mai ascuns al odăii.)

unghéț	s.	v. COLȚ. COTLON. UNGHER. UNGHI.
UNGHI	s.	1. (GEOM.) unghi obtuz = (înv.) unghi tîmpit.2. colț, cotlon, ungher, (reg.) corn, cot, (Olt. şi Transilv.) ungheț. (Într-un ~ al odăii.)3. v. poziție.4. v. judecie.
unghia-căprei	s.	v. BURETE-GALBEN.
unghia-găínii	s.	v. CORONIŞTE.
unghia-úrsului	s.	v. SPIN.
ÚNGHIE	s.	1. (ANAT,) copită. (~ calului.)2. (MED.) unghie incarnată = onixis.3. (BOT.) unghia-pă-sării (Viola declinata) = (reg.) micşunele-de-mun-te (pl.), panseluțe-de-munte (pl.), trei-frați, trei-frați-pătați.
únghie	s.	v. GHEARĂ.
UNGHIOÁRĂ	s.	v. unghiuță.
UNGHIŞOÁRĂ	s.	v. unghiuță.
unghi tîmpít	s.	v. UNGHI OBTUZ.
UNGHIULÁR	adj.	1. (GEOM.) angular, (rar) apgulos. (Figură ~.)2. colțuros. (O curte ~.)
UNGHIULÁȚIE	s.	(FOTO) apertură.
UNGHIULÍȚĂ	S.	v. unghiuță.
UNGHIÚȚA	s.	(ANAT.) unghioară, unghişoară, unghiuliță.
UNGUÉNT	s.	v. alifie.
UNGULÁT	s., adj.	(ZOOL.) copitat. (Animal ~.)
ÚNGUR	s.	maghiar.
unguráş	s.	v. VORONIC.
ungureán	s.	v. ARDELEAN. TRANSILVĂNEAN.
ungureáncă	s.	v. RODUL-PĂMÎNTULUI.
UNGUREÁSCA	s.	art. (COR.) breaza (art.), ca-la-Brea-za, de doi. (~ este un dans popular.)
ungurenít	adj.	v. MAGHIARIZAT.
UNGURÉSC	adj.	maghiar, ungar.
UNGURÍME	s.	v. maghiarime.
ungurism	s.	v. MAGHIARISM.
UNGUROÁICĂ	s.	maghiară.
unguroáică	s.	v. NARCISĂ.
unguroáie	s.	v. NARCISĂ.
UNÍ	adj.	invar. unicolor, (pop.) sadea (invar.). (O țesătură ~.)
UNÍ	vb.	1. a (se) îmbina, a (se) împreuna, a (se) lega, a (se) reuni. (A ~ elementele într-un tot.)2. v. asambla.3. v. îmbina.4. a îmbina, a încheia, a prinde. (A ~ capetele bîrnelor.)5. v. agrega.6. (LINGV., BIOL., TEHN,) a (se) aglutina, a (se) alipi, a (se) li
uní	vb.	v. CONVENI. ÎNȚELEGE. ÎNVOI.
uniát	adj., s.	v. GRECO-CATOLIC. UNIT.
UNIATÍSM	s.	(BIS.) greco-catolicism.
ÚNIC	adj.	1. v. singur.2. v. solitar.3. incomparabil, inconfundabil, inegalabil, inimitabil, neasemă-nat, neasemuit, necomparabil, neegalabil, neîntrecut, (rar) neajuns, (înv.) neurmat. (O voce ~; însuşiri ~e.)4. v. extraordinar.
UNICELULÁR	adj.	v. monocelular.
uniciúne	s.	v. UNIRE.
UNICOLÓR	adj.	v. uni.

UNICÓRD	adj.	v. monocord.
UNICÓRN	s.	v. inorog.
UNIFICÁ	vb.	a (se) retuni, a (se) uni. (A ~ provinciile într-o singură țară.)
UNIFICÁRE	s.	reunire, unire. (~ tuturor provinciilor.)
UNIFICÁT	adj.	reunit, unit. (Pe teritoriile ~e.)
UNIFLÓR	adj.	v. monoflor.
UNIFÓRM	adj.	1. v. constant.2. v. regulat.3. v. mo-noton.4. v. inexpresiv.
UNIFÓRMĂ	s.	ținută. (Ofițer în ~ de paradă.)
UNIFORMITÁTE	s.	1. v. constanță.2. monotonie.
UNIFORMIZÁ	vb.	v. omogeniza.
UNIFORMIZÁRE	s.	v. omogenizare.
UNILATERÁL	adj.	limitat, mărginit. (O interpreta-re ~.)
UNILÍNGV	adj.	v. monolingv. (Dicționar ~.)
UNÍME	s.	(MAT.) unitate.
UNIPARTÍD	adj.	(POL.) monopartid, monopartit.
UNIPETÁL	adj.	v. monopetal.
UNÍRE	s.	1. v. asamblare.2. v. îmbinare.3. îmbi-nare, prindere. (~ celor două capete ale bîrnei.)4. (LINGV., BIOL., TEHN.) aglutinare, alipire, lipire, reunire, sudare. (Proces de ~ a două cuvinte; ~ a unor microorganisme.)5. v. unificare.6. v. fuzionare.7. v. jon
UNISEMÁNTIC	adj.	(LINGV.) monosemantic. (Cuvînt ~.)
UNISEMANTÍSM	s.	(LINGV.) monosemantism, monosemie. (~ul unui cuvînt.)
UNISEPÁL	adj.	v. monosepal.
unisexuál	adj.	v. MONOGAM. MONOSEXUAT. UNISEXUAT.
UNISEXUÁT	adj.	(BOT.) monogam, monosexuat, (rar) unisexual. (Plante, flori ~e.)
unisiláb	adj.	v. MONOSILAB. MONOSILABIC.
unisilábic	adj.	v. MONOSILAB. MONOSILABIC.
UNISONÁNȚĂ	s.	v. acord, armonie, consonanța.
UNISTRATIFICÁT	adj.	monostratificat. (Organ vegetal ~.)
UNÍT	adj., s.	1. adj. îmbinat, împreunat, îngemănat, reunit. (Elementele ~ ale unui tot.)2. adj. v. aglu-tinat.3. adj. v. unificat.4. adj. (fig.) conjugat. (Eforturi ~.)5. adj. v. înfrățit.6. adj., s. (BIS.) greco-catolic, (rar) uniat.
UNITÁR	adj.	1. v. omogen.2. v. inseparabil.
UNITÁTE	s.	1. (MAT.) v. unime.2. (MAT.) unitate statistică = individ.3. (rar) indivizibilitate. (~ unui tot.)4. v. omogenitate.5. coeziune, legătură, solidaritate. (~ existentă între noi.)6. v. fraternitate.7. v. identitate.8. firmă, v. întreprindere.9. v. in-stituț
UNIVÉRS	s.	1. cosmos, lume, macrocosm. (Feno-menele fizice din ~.)2. v. natură.
UNIVERSÁL	adj.	1. v. mondial.2. general, obștesc. (Pace ~.)3. v. vast.
UNIVERSALÍSM	s.	universalitate. (~ul preocupă-rilor sale.)
UNIVERSALITÁTE	s.	1. v. generalitate.2. univer-salism. (~ preocupărilor sale.)3. (JUR.) totalitate. (Lasă cuiva prin testament ~ bunurilor sale.)
universalizá	vb.	v. GENERALIZA.
UNIVERSIÁDĂ	s.	(SPORT) jocuri universitare (pl.).
UNS	adj.	1. v. gresat.2. gras, unsuros, (rar) onctuos. (Un obiect ~)3. v. întins.
UNS	s.	v. ungere.

UNSOÁRE	s.	grăsime. (~ de gătit.)
unsoáre	s.	v. ALIFIE. CREMĂ. POMADĂ. UN-GUENT.
UNSURÓS	adj.	1. v. gras.2. gras, uns, (rar) onctuos. (Un obiect ~.)3. cleios, lipicios, năclăios. (~ la atingere.)
UNT	s.	1. unt artificial = margarină.2. v. ulei.3. (BOT.) untul-vacii (Orehis morio) = (reg.) bujorel, gemănariță, poranici, sculătoare, untișor, (Mold.) poroinic.
UNTDELÉMN	s.	v. ulei.
untdelemníu	adj.	v. CHIHLIMBARIU. GĂLBUI.
UNTIȘÓR	s.	(BOT.) 1. (Ranunculus ficaria) grîușor, sălățea, (reg.) sălăgea, calce-mică, salată-de-cîmp, scînteiuță-galbenă, (Munt.) scorbutăriță.2. (Fi-caria verna) (reg.) rărunchi.
untișór	s.	v. UNTUL-VACII.
UNTÓS	adj.	v. gras.
untul-vácii	s.	v. POROINIC. SALEP.
untúră	s.	v. MUC.
UNUL	pron.	careva, cineva, oarecare, vreunul, (pop.) cinevaşileă, (înv. şi reg.) oarecine, oareşicine, (înv.) cinevaşi, neştine. (~ dintre ei a întîrziat.)
upovăí	vb.	v. NĂDĂJDUI. SPERA.
upovăínță	s.	v. NĂDEJDE. SPERANȚĂ.
URA	interj.	trăiască!, vivat!
URÁ	vb.	1. a da. (I-a ~ „bună seara”.)2. a dori, a pofti, (înv.) a prii. (Îți ~ mult bine.)
urá	vb.	v. BINECUVÎNTA. BLAGOSLOVI.
URAGÁN	s.	v. ciclon.
URÁLE	s. pl.	v. aclamații.
URANINÍT	s.	v. pehblendă.
URANÍSC	s.	(BIS.) baldachin, oranist, (pop.) polog, (Transilv. şi Ban.) cerine. (Episcopul stătea sub ~.)
URANOFÁN	s.	(CHIM.) uranotil.
URANOTÍL	s.	(CHIM.) uranofan.
URÁRE	s.	urat.
URÁT	s.	v. urare.
ÚRĂ	s.	v. duşmănie.
úră	s.	v. PALMA-PĂMÎNTULUI.
urăciúne	s.	v. BINECUVÎNTARE. BLAGOSLO-VIRE.
URĂTÓR	s.	v. colindător.
URBÁN	adj.	orăşenesc, (livr.) citadin, (înv. şi reg.) tîrgoveț. (Populație ~.)
urbán	adj.	v. BINECRESCUT. CIVILIZAT. MANIE-RAT. POLITICOS.
URBANÍSM	s.	v. urbanistică.
urbanísm	s.	v. CUVIINȚĂ. DECENȚĂ. POLITEȚE. RESPECT.
URBANÍSTIC	adj.	v. edilitar.
URBANÍSTICĂ	s.	urbanism. (Probleme de ~.)
urbanitáte	s.	v. CUVIINȚĂ. DECENȚĂ. POLITEȚE. RESPECT.
URBANIZÁ	vb.	a (se) orăşeniza, (rar) a (se) citadiniza, a (se) tîrgoveți.
URBANIZÁRE	s.	orăşenizare, (rar) citadinizare. (~ unei populații.)
URBANIZÁT	adj.	orăşenizat. (Populație ~.)
urbáriu	s.	v. CADASTRU. CARTE FUNCIARĂ. CARTE FUNDUARĂ.

úrbe	s.	v. ORAŞ.
URCA	vb.	1. v. escalada.2. v. ridica.3. a (se) pune, a (se) sui. (Îl ~ pe cal.)4. v. cățăra.5. v. înălța.6. a creşte, a se înălța, a se ridica. (Vița a ~ mult de la pământ.)7. v. extinde.8. v. înmulți.9. v. majora.10. v. creşte.11. a (se) înălța, a (se) ridica. (A
URCÁRE	s.	1. v. escaladare.2. v. ridicare.3. v. că-țărare.4. v. înălțare.5. v. ascensiune.6. v. majorare.7. v. creştere.
URCÁT	adj.	v. majorat.
URCÁT	s.	1. v. ridicare.2. v. cățărare.3. v. înălțare.
URCĂTÓR	adj.	1. v. agățător.2. v. ascendent.
URCIÓR	s.	(reg.) canceu, (înv.) ciutură. (Păstrează apa în ~.)
URCIÓR	s.	(MED.) (reg.) minegoci. (~ la ochi.)
URCÚŞ	s.	v. suiș.
URDA-VÁCII	s.	(BOT.; Cardaria draba) (reg.) caprilemă, hreniță.
urda-vácii	s.	v. HRENIȚĂ.
URDINÁ	vb.	(MED.) (reg.) a trepăda.
urdináre	s.	v. DIAREE.
URDINÍŞ	s.	(reg.) pretcă. (~ la stup.)
URDOÁRE	s.	(Mold.) puchi, puchină. (Are ~ la ochi.)
URDURÓS	adj.	(Mold.) puchinos, puchios. (Cu ochii ~.)
ureádnic	s.	v. DEMNITAR.
URÉCHE	s.	1. (ANAT.) auriculă, pavilionul urechii, (rar) pîlnie, scoică.2. v. auz.3. v. toartă.4. ga-ură, (prin Transilv.) toartă. (~ la acul de cusut.)5. (BOT.) urechea-babei (Peziza aurantia) = urechiuşă, (reg.) babă; urechea-iepurelui (Bupleurum rotundifolium) =
uréche	s.	v. BRANHIE. MĂSEA. OPERCUL.
urechea-bábei	s.	v. PITACU-DRACULUI.
urechea-pórcului	s.	v. CINSTEȚ. LĂPTUCUL-OII. SALVIE. SALVIE AUSTRIACĂ.
urechea-şoárecelui	s.	v. ÎNCHEIETOARE. MIOZOTIS. NU-MĂ-UITA. OCHII-PĂSĂRUICII. VULTURICĂ.
urecheát	s.	v. ASIN. IEPURE. MĂGAR.
URECHÉLNIȚĂ	s.	1. (ENTOM.; Forficula auricularia) (reg.) urechiță, urechiuşă.2. (BOT.; Semper-vivum tectorum) (reg.) prescurariță, prescurărele (pl.), prescurăriță, prescurea, urechiuşă, verzişoară, iarba-ciutei, iarba-împăratului, iarba-tunului, iarba-urechii, iarbă-de
urechélniță	s.	v. CÎRCĂIAC. PORTULACĂ. RUJĂ. SCOLOPENDRĂ. URECHEA-IEPURELUI.
ureche-tătărască	s.	v. URECHEA-IEPURELUI.
urechílă	s.	v. ASIN. MĂGAR.
urechíță	s.	v. URECHELNIȚĂ.
URECHIÚŞĂ	s.	(BOT.; Peziza aurantia) urechea-babei, (reg.) babă.
urechiúşă	s.	v. BURETE-GALBEN. URECHELNIȚĂ.
URÉE	s.	(CHIM., BIOL.) carbamidă, carbodiamidă.
URETÁN	s.	v. carbamat.
URÉTRĂ	s.	(ANAT.) canal urinar, cilindru urinar.
uréznic	s.	v. PIEDIN.
URGÉNT	adj., adv.	1. adj. grabnic, neîntîrziat, presant, (Transilv.) sorgoş. (Treburi ~ îl cheamă în provincie.)2. adv. grabnic, imediat, iute, îndată, rapid, repede, (prin Transilv.) pripeşte. (Vino ~ să vezi.)
URGENTÁ	vb.	v. accelera.

URGENTÁRE	s.	v. accelerare.
URGÉNȚĂ	s.	grabă, zor, (Transilv.) sorgoşeală, (înv.) sîrguială. (E mare ~ să ...)
URGÍE	s.	v. dezastru.
urgíe	s.	v. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.
URGISÍ	vb.	1. v. persecuta.2. v. oprima.
urgisí	vb.	v. ALUNGA. DUŞMĂNI. EXILA. GONI. IZGONI. ÎNFURIA. MÎNIA. OSTRACIZA. PROSCRIE. SURGHIUNI. URÎ. VRĂJMĂŞI.
URGISÍRE	s.	1. v. persecutare.2. v. oprimare.
URGISÍT	adj., s.	1. adj. v. persecutat.2. adj., s. v. oprimat.
urgisít	adj., s.	v. AFURISIT. BLESTEMAT. CÎINOS. HAIN. ÎNDRĂCIT. RĂU. TICĂLOS.
URIÁŞ	s., adj.	1. s. colos, gigant, titan, (reg.) tătar. (Un ~ din basme.)2. s. arătare, colos, matahală, namilă, (pop.) măgăoaie, (reg.) nămetenie, nătăralău, (Mold.) bahahuie, (prin Transilv.) mamiță, (Olt.) sodom, (fam.) huidumă. (Un ~ de om.)3. adj. colosal, enorm, f
úric	s.	v. ACT. DOCUMENT. DOVADĂ. HÎRTIE. HRISOV. IZVOR. ÎNSCRIS. PIESĂ.
URICÁR	s.	v. diac.
urieşésc	adj.	v. COLOSAL. ENORM. FABULOS. GIGANTIC. IMENS. URIAŞ.
URINÁ	vb.	(FIZIOL.) 1. a ieşi, (pop.) a se pişa.2. a se uda. (Copilul s-a ~ pe el.)
URINÁR	s.	v. ploscă.
URINÁRE	s.	(FIZIOL.) urinat, (livr.) micțiune, (pop.) pişare, pişat, pişătură.
URINÁT	s.	urinare.
URÍNĂ	s.	1. (pop.) pişat, (fam.) pipi, (fam., în limbajul copiilor) pipiloancă, pipiloi.2. ud. (Băşica ~ei.)
URÎ	VB.	1. v. duşmăni.2. v. plictisi.
URÎCIÓS	adj.	v. ursuz.
URÎCIÚNE	S.	1. v. urîțenie.2. v. monstru.
urîciúne	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUŞ-MĂNIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
urît	adj.	v. GRAV. GREU. MALIGN. PERICULOS. PRIMEJDIOS. SERIOS.
URÎT	adj., s.	1. adj. (arg.) nasol. (Ce fată ~!)2. adj. diform, hidos, hîd, monstruos, pocit, respingător, schimonosit, slut, strîmb, (pop. şi fam.) bocciu, scălîmb, scălîmbăiat, (reg.) pîcleş, (Mold.) balcîz, (Mold. şi Transilv.) pogan, (înv.) grozav, (fam.) şui. (O f
urît	s.	v. AVERSIUNE. DEZGUST. GREAȚĂ. ÎN-GREȚOŞARE. OROARE. REPULSIE. SCÎRBĂ.
URÎȚÉNIE	s.	1. diformitate, hîdoşenie, poceală, sluțenie, urîciune, (rar) sluție, (pop.) hîzenie, (înv.) grozăvie. (~ unui om.)2. v. monstru.
URÎȚÍ	vb.	a (se) deforma, a (se) desfigura, a (se) poci, a (se) schimonosi, a (se) sluți, a (se) strîmba, (pop. şi fam.) a (se) scălîmbăia, a (se) scofîlci, (pop.) a (se) hîzi, (Mold. şi Bucov.) a (se) şonți, (înv.) a (se) grozăvi. (S-a ~ de tot în urma accidentulu
URÎȚÍRE	s.	deformare, deformație, desfigurare, pocire, schimonoseală, schimonosire, sluțire, strîmbare. (~ a feței unei persoane.)
URÎȚÍT	adj.	v. desfigurat.
URLÁ	vb.	1. (Transilv.) a băuna. (Cîinii, lupii ~.)2. v. striga.3. a răcni, a striga, a țipa, a zbiera, (reg.) a țivli, (Transilv.) a puhăi, (Transilv. şi Maram.) a țipoti, (fam. fig.) a se sparge. (~ de durere.)4. v. vocifera.5. v. răsti.
urlá	vb.	v. TUNA.

úrlă	s.	v. BRANHIE.
urlătoáre	s.	v. CASCADĂ. CATARACTĂ. CĂDERE DE APĂ.
ÚRLET	s.	1. v. strigăt.2. răcnet, strigăt, țipăt, zbierătură, zbieret, (rar) strigare, strigătură, țipătură, (înv. şi reg.) răcnitură. (~ de durere; ce sînt ~ele astea?)
urlói	s.	v. BURLAN.
URLÚP	s.	(BOT.) (reg.) chirlaucă, cocoşel, corlat, ghirtoc.
urm	s.	v. MOJDREAN.
URMÁ	vb.	1. (înv.) a sledi. (L-au ~ cu toții.)2. v. în-soți.3. v. perinda.4. v. continua.5. v. trebui.6. a se înşira, a se înşirui, a se perinda, a se rîndui, a se succeda. (Zilele ~ unele după altele.)7. a-i succeda. (I-a ~ în funcție.)8. v. studia.9. v. frecvent
URMÁRE	s.	1. continuare. (~ în numărul viitor.)2. succedare. (~ cuiva în funcție.)3. frecventare. (~ unei forme de învățămînt.)4. v. consecință.
URMÁŞ	s.	1. coborîtor, descendent, odraslă, progenitură, scoborîtor, viță, vlăstar, (pop. şi fam.) prăsilă, (înv. şi reg.) rămăşiță, (prin Transilv.) porodiță, (înv.) mărădic, rod, sămînță, semințenie, semințe, următor. (~ de domn.)2. (la pl.) v. posteritate.3. v
URMÁŞĂ	s.	(JUR.) moştenitoare, succesoare, (înv.) moşancă.
urmátic	s.	v. MEZIN. PRÎSLEA.
ÚRMĂ	s.	1. (fig.) pistă. (Se află pe o ~ falsă.)2. în-tipărire, tipar, (fig.) amprentă. (Picioarele lăsau ~e adînci în noroi.)3. v. dîră.4. v. relicvă.5. semn.6. v. cicatrice.7. (fig.) umbră. (Nici o ~ de tristețe.)8. v. sfîrşit.
úrmă	s.	v. CONSECINȚĂ. EFECT. REPERCU-SIUNE. REZULTAT. URMARE.
URMĂRÍ	vb.	1. v. fugări.2. v. spiona.3. v. supra-veghea.4. v. obseda.5. v. viziona.6. v. asculta.7. v. analiza.8. v. examina.9. v. aspira.
URMĂRÍRE	s.	1. v. fugărire.2. supraveghere. (Pus sub ~.)
URMĂRÍT	adj.	v. obsedat.
URMĂTÓR	adj.	(înv.) venitor. (Ziua ~oare.)
următór	s.	v. COBORÎTOR. CONTINUATOR. DESCENDENT. MOŞTENITOR. ODRASLĂ. PRO-GENITURĂ. SCOBORÎTOR. SUCCESOR. URMAŞ. VIȚĂ. VLĂSTAR.
ÚRNĂ	s.	urnă cinerară v. urnă funerară; urnă funerară = cenuşar, urnă cinerară.
URNÍ	vb.	v. clinti.
URNÍRE	s.	v. clintire.
UROCORDÁT	s.	(ZOOL.) tunicier.
URODÉL	s.	v. caudat.
UROGENITÁL	adj.	(ANAT.) genito-urinar. (Orga-nele ~.)
UROLÓG	s.	(MED.) nefrolog.
UROLOGÍE	s.	(MED.) nefrologie.
UROTROPÍNĂ	s.	(FARM.) hexametilentetramină, metenamină.
URS	s.	(ZOOL.) 1. (Ursus) (glumeț) moş Martin.2. urs alb (Ursus maritimus) = urs polar; urs polar = urs alb.
urs	s.	v. BOȚ. BULZ. COCOLOŞ. MENGHINĂ.
ursa-máre	s.	v. CARUL-MARE.
ursa-mícă	s.	v. CARUL-MIC.
úrsă	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
urseálă	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
URSÍ	vb.	1. v. hărăzi.2. v. predestina.3. v. vrăji.

URSÍTĂ	s.	v. soartă.
ursítă	s.	v. URSITOARE.
URSITOÁRE	s.	(MITOL. POP.) (pop.) ursită. (După credințele populare, ~ele sînt trei zîne.)
ursitoáre	s.	v. DESTIN. FATALITATE. MENIRE. NOROC. PREDESTINARE. SOARTĂ. URSITĂ. ZODIE.
URSOÁICĂ	s.	(ZOOL.) (pop.) ursoaie. (~ e femela ursului.)
ursoáie	s.	v. CAMPADURĂ. CĂMIN. COȘ. HORN. SCARĂ. URSOAICĂ.
URSÚZ	adj.	1. insociabil, morocănos, mut, necomunicativ, neprietenos, nesociabil, posac, posomorît, tacitum, tăcut, urîcios, (livr.) hirsut, (pop.) sanchiu, (înv. şi reg.) moros, sunducos, tăcător, (reg.) modoroi, mutac, mutăreț, (Olt.) dugos, (Mold.) pîclişit, (pri
URSUZÉNIE	s.	v. morocăneală.
URSUZLÎC	s.	morocăneală, posăcie, posomoreală, ursuzenie, (rar) posăceală. (~ul unui om prost dispus.)
ursuzlîc	s.	v. GHINION. NENOROC. NEȘANSĂ.
urşiníc	s.	v. CATIFEA. VELUR.
URTICÁNT	adj.	urzicător, usturător. (Plante ~.)
URTICÁRIE	s.	(MED.) (pop.) blîndă. (~ pe piele.)
uruióc	s.	v. PIEDIN.
URZEÁLĂ	s.	1. textură, țesătură. (O stofa cu ~ deasă.)2. (reg.) teară. (~ unei țesături.)
urzeálă	s.	v. ALCĂTUIRE. COMPLOT. COMPO-ZIȚIE. CONJURAȚIE. CONSPIRAȚIE. ECONOMIE. INTRIGĂ. MAȘINAȚIE. ORGANIZARE. ORGANI-ZAȚIE. STRUCTURĂ. UNELTIRE.
urzí	vb.	v. AFLA. ALCĂTUI. COMPLOTA. CONCEPE. CONJURA. CONSPIRA. CONSTITUI. CREA. CTITORI. DESCOPERI. ELABORA. FACE. FUNDA. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. INSTITUI. INVENTA. ÎNFIINȚA. ÎNTEMEIA. ÎNTOCMI. NĂSCOCI. ORGANIZA. PLĂNUI. PLĂSMUI. PROIECTA. REALIZA. SCORNI. TICLUI.
URZICÁ	vb.	v. băşica.
urzicá	vb.	v. IRONIZA. PERSIFLA. ZEFLEMISI.
URZICÁR	s.	(ORNIT.; Saxicola rubetra) mărăcinar.
urzicár	s.	v. BASTARD. COPIL DIN FLORI. FLUTURE-ROȘU.
urzica-ráței	s.	v. MĂCRIȘUL. CALULUI. ȘTEVIE.
URZICÁT	adj.	băşicat, (livr.) vezicat. (Piele ~.)
URZÍCĂ	s.	(BOT.) urzică chinezească (Bochmeria nivea) = ramie; urzică mică (Urtica urens) = (reg.) oieşea, urzicea, urzică crăiască, urzică iute; urzică moartă = a) (Lamium purpureum) sugel, (reg.) țigancă; b) (Lamium album) sugel alb, (reg.) fata-mîței, urzică alb
urzică álbă	s.	v. SUGEL ALB. URZICĂ MOARTĂ.
uizică craiáscă	s.	v. URZICĂ MICĂ.
urzică creáță	s.	v. SUGEL ALB. URZICĂ MOARTĂ.
urzică iúte	s.	v. URZICĂ MICĂ.
urzică moártă	s.	v. PARACHERNIȚĂ.
urzică-neágră	s.	v. BUBERIC.
URZICĂTÓR	adj.	urticant, usturător. (Plante ~oare.)
URZICEÁ	s.	(BOT.) urzicuță.
urziceá	s.	v. URZICĂ MICĂ.
urzíci	s. pl.	v. MIREASĂ.
URZICÚȚĂ	s.	(BOT.) 1. urzicea.2. (Verbena) verbină, (franțuzism) vervenă.

urzíre	s.	v. INVENTARE. NĂSCOCIRE. PLĂS-MUIRE. SCORNIRE. TICLUIRE.
URZITÓR	s.	(TEXT.) (reg.) urzoi. (Cu ~ul se urzeşte tortul.)
urzitór	s.	v. COMPLOTIST. CONSPIRATOR. CTITOR. FONDATOR. ÎNTEMEIETOR.
urzói	s.	v. URZITOR.
USCÁ	vb.	1. a se zbici, a se zvînta, (înv. şi reg.) a se prăji. (Rufele s-au ~.)2. v. deshidrata.3. v. ofili.4. a se împietri, a se întări, a se învîrtosa. (Pîinea veche s-a ~.)
uscá	vb.	v. ATROFIA. CALICI. DEGENERA. RUINA. SĂRĂCI. SCĂPĂTA. SECA.
USCÁRE	s.	1. zbicire, zvîntare. (~ rufelor.)2. v. des-hidratare.3. v. secare.4. v. ofilire.
uscát	adj.	v. ATROFIAT. DEGENERAT.
USCÁT	adj., s.	1. adj. zbicit, zvîntat. (Rufe ~.)2. adj. (reg.) ujujit. (Vreascuri ~.)3. adj. v. deshidratat.4. adj. (pop.) sec. (Are gura ~ de sete.)5. adj. sec, secat, (înv. şi reg.) sterp. (Albia ~ a unui rîu.)6. adj. v. arid.7. adj. v. secetos.8. adj. v. sec.9. adj.
USCÁT	s.	v. deshidratare.
uscăciós	adj.	v. COSTELIV. JIGĂRIT. PIPERNICIT. PIRPIRIU. PRĂPĂDIT. PRIZĂRIT RĂPCIUGOS. SFRIJIT. SLAB. SLĂBĂNOG. USCAT. USCĂȚIV.
USCĂCIÚNE	s.	1. v. secetă.2. v. ariditate.
uscătoáre	s.	v. USCĂTORIE.
USCĂTORÍE	s.	(pop.) uscătoare.
USCĂTÚRĂ	S.	1. (mai ales la pl.) v. vreasc.2. (înv.) secătură. (Curăță copacul de ~i.)
USCĂȚEÁ	s.	v. minciunea.
USCĂȚÍCĂ	s.	v. minciunea.
USCĂȚÍV	adj.	1. v. slab.2. costeliv, jigărit, pipernicit, pirpiriu, prăpădit, prizărit, răpciugos, sfrijit, slab, slăbănog, uscat, (rar) uscăcios, (înv. şi reg.) mîrşav, rău, sec, secățiu, secățiv, (reg.) ogîrjit, (Mold. şi Transilv.) pogîrjit. (Vită ~.)
ÚSNA	s.	(reg.) slai. (~ la luntre.)
úsnă	s.	v. BUZĂ. GURĂ. MARGINE.
ustáv	s.	v. INDICAȚIE. PRESCRIPȚIE. REGULĂ.
USTENSÍLĂ	s.	instrument, sculă, unealtă, (înv. şi reg.) sărsam, (reg.) sculeață, (Mold., Bucov. şi Ban.) halat, (înv.) cinie, dichis. (~ pentru dul-gherie.)
USTURĂTÓR	adj.	1. v. picant.2. v. urticant.
usturătór	adj.	v. BATJOCORITOR. EPIGRA-MATIC. EXAGERAT. EXCESIV. EXORBITANT. MARE. RIDICAT. SARCASTIC. SATIRIC. SCUMP.
USTURĂTÚRĂ	s.	v. usturime.
USTURÍME	s.	1. v. arsură.2. usturătură. (~ urzicii.)
USTURÓI	s.	(BOT.) 1. (Allium sativum) (Transilv.) ai.2. usturoi sălbatic (Allium vineale) = pur, (reg.) samuraslă.
usturói	s.	v. HREAN.
usturoi-de-lác	s.	v. IARBĂ-USTUROASĂ.
USTUROÍȚĂ	s.	(BOT.; Alliaria officinalis) (reg.) aişor, vindecătoare, vindecuță, voinicică, frunza-voini-cului, iarbă-de-boale, iarbă-de-lingoare.
USÚC	s.	(reg.) suc, (prin Ban.) mustăreață. (~ul lînei ovinelor.)
usúc	s.	v. SEBUM.
UŞÁR	s.	(IST.) portar. (~ul era însărcinat cu paza curţii domneşti.)
uşár	s.	v. PORTAR.

ÚŞĂ	s.	1. v. poartă.2. uşă glisantă = uşă rulantă; uşă rulantă v. uşă glisantă.3. v. intrare.
úşă	s.	v. CHINGĂ. ORIFICIU PILORIC. PILOR. STINGHIE.
UŞIÉR	s.	(înv.) aprod. (~ al unei instituții.)
UŞÍȚĂ	s.	uşuliță.
uşór	adj.	v. FLUENT.
UŞÓR	adj., adv.	1. adj. v. subțire.2. adj. v. lejer.3. adj. v. rar.4. adj. v. lin.5. adj. blînd, calm, domol, lin, liniştit, moderat, molcom, potolit. (Vînt ~; ploaie ~oară.)6. adj. v. slab.7. adj. accesibil, elementar, simplu. (Cunoştințe cît mai ~oare, pentru cei mici.
UŞÓR	s.	(CONSTR.) (înv. şi reg.) stîlp, (reg.) rost. (~ la o uşă.)
UŞULÍȚĂ	s.	v. uşiță.
UŞURÁ	vb.	1. a (se) despovăra. (S-a ~ de greutatea din spinare.)2. a (se) diminua, a (se) micşora, a (se) reduce. (Încărcătura corabiei s-a ~.)3. v. alina.4. a facilita, a favoriza, a înlesni. (A ~ producerea unui fenomen.)
UŞURÁRE	s.	1. despovărare. (~ de o greutate.)2. diminuare, micşorare, reducere. (~ încărcăturii unei nave.)3. v. alinare.4. facilitare, favorizare, înlesnire. (~ unei întrevederi.)5. (mai ales la pl.) facilitate, înlesnire. (S-a bucurat de unele ~ări de plată.)6. (î
UŞURÁT	adj.	v. liniştit.
UŞURÁTIC	adj.	v. neserios.
UŞURĂTÁTE	s.	v. neseriozitate.
uşurătáte	s.	v. FACILITATE. ÎNLESNIRE. SIM-PLITATE. UŞURINȚĂ.
uşurătór	adj.	v. ALINĂTOR. ATENUANT. CAL-MANT. LINIŞTITOR.
uşúre	adj.	v. DOMOL. LIN. RAR. SUBȚIRE. TRANS-PARENT. UŞOR.
UŞURÉL	adv.	v. agale.
uşuríme	s.	v. FACILITATE. ÎNLESNIRE. SIMPLI-TATE. UŞURINȚĂ.
UŞURÍNȚĂ	s.	1. facilitate, înlesnire, simplitate, (livr.) lejeritate, (rar) lesniciune, uşurătate, uşurime. (~ rezolvării unei probleme.)2. v. înde-mînare.3. v. sprinteneală.4. v. avantaj.5. v. super-ficialitate.
ut	s.	v. DO.
ÚTER	s.	(ANAT.) mitră, (înv. şi pop.) sîn, (pop.) pîntece, (înv. şi reg.) matcă, (reg.) plod, (înv.) mătrice, zgău. (În ~ se dezvoltă fătul.)
UTERÍN	adj.	(ANAT.) mitral. (Cavitatea ~.)
UTÍL	adj.	1. folositor, necesar, trebuincios, (rar) trebuitor, (înv.) trebnic. (O muncă ~.)2. v. bine-venit.3. eficace, eficient, folositor, operativ, practic, productiv, (rar) operant, (înv.) putincios. (O metodă ~.)4. v. judicios.
UTILÁ	vb.	a dota, a echipa, a înzestra, a prevedea, (înv.) a provedea. (A ~ o uzină cu cele necesare.)
UTILÁJ	s.	instrumentar. (~ al unui laborator.)
UTILÁRE	s.	dotare, dotație, echipare, înzestrare, prevedere. (~ unei uzine cu cele necesare.)
UTILITÁR	adj.	practic, pragmatic, utilitarist. (O concepție ~.)
UTILITARÍST	adj.	practic, pragmatic, utilitar. (O concepție ~.)
UTILITÁTE	s.	folos, necesitate, trebuință, (pop.) priință, (înv.) polză. (De mare ~.)
UTILIZÁ	vb.	1. v. aplica.2. v. folosi.3. v. circula.4. v. uza.5. a (se) folosi, a întrebuința, a se servi, a se sluji, a umbla, a uza. (~ diverse tertipuri.)6. v. practica.7. v. consuma.
UTILIZÁBIL	adj.	folosibil, întrebuințabil. (Un procedeu ~.)
UTILIZÁRE	s.	1. v. aplicare.2. v. consumare.3. v. fo-losință.4. v. practicare.

UTÓPIC	ADJ.	v. nerealizabil.
UTOPÍE	s.	fantasmă, fantezie, himeră, iluzie, închipuire, (livr.) irealitate. (Proiectul lui e o ~.)
UTOPÍST	adj.	v. nerealizabil.
uvráj	s.	v. LUCRARE. OPERĂ. SCRIERE. TEXT.
uvriér	s.	v. LUCRĂTOR. MUNCITOR.
UVÚLĂ	s.	v. omuşor.
UZ	s.	1. v. folosinţă.2. circulaţie. (Cuvinte ieşite din ~.)3. v. datină.4. v. cutumă.5. v. uzanţă.
UZÁ	vb.	I. 1. v. deteriora.2. v. ponosi.3. v. zdren-ţui.4. v. roade. II. 1. v. folosi.2. a (se) folosi, a întrebuinţa, a se servi, a se sluji, a umbla, a utiliza. (~ de diverse tertipuri.)
UZÁJ	s.	v. uzură.
uzáj	s.	v. FOLOSINŢĂ. FOLOSIRE. ÎNTREBUIN-ŢARE. UTILIZARE. UZ.
UZÁNŢĂ	s.	1. v. datină.2. v. cutumă.3. obicei, regută, rînduială, tipic, uz, (înv.) şart. (Care e ~ în aceste împrejurări?)4. v. convenienţă.
UZÁRE	s.	1. v. deteriorare.2. v. ponosire.3. v. uzură.
UZÁT	adj.	1. v. deteriorat.2. v. ponosit.3. v. vechi.4. v. zdrenţuit.5. prăpădit, rupt, (pop. şi fam.) paradit. (O cămaşă ~.)6. rupt, (înv.) spart. (Încălţăminte ~.)
UZINÁJ	s.	v. uzinare.
UZINÁRE	s.	(TEHN.) uzinaj. (~ unui material prin aşchiere.)
UZÍNĂ	s.	fabrică, (reg.) maşină, (germanism, în Ban.) vere, (înv.) cherhana. (~ de produse feroase, de medicamente.)
UZITÁ	vb.	v. circula.
UZITÁT	adj.	folosit, întrebuinţat. (Care este for-mula ~?)
UZUÁL	adj.	1. v. cunoscut.2. v. obişnuit.3. clasic, curent, frecvent, obişnuit, tradiţional. (Un pro-cedeu tehnic ~.)
UZUCAPIÚNE	s.	v. prescripţie achizitivă.
uzurár	adj.	v. CĂMĂTĂRESC.
uzurár	s.	v. CĂMĂTAR.
UZÚRĂ	S.	1. deteriorare, uzaj, uzare. (Gradul de ~ al unui obiect.)2. v. purtare.
uzúră	s.	v. CAMĂTĂ. CĂMĂTĂRIE. DOBÎNDĂ. PROCENT.
UZURPÁ	vb.	1. (înv. şi reg.) a săpa, (înv.) a răpşti. (I-a ~ tronul.)2. a încălca, (înv. fig.) a împresura. (A ~ drepturile cuiva.)
UZURPÁRE	s.	(înv.) răpştire, uzurpaţiune. (~ dreptului cuiva.)
uzurpaţiúne	s.	v. UZURPARE.
VACA-DÓMNULUI	s.	1. v. buburuză.2. (Pyrrhocoris apterus) (reg.) boul-Domnului.
vaca-Dómnului	s.	v. RĂDAŞCĂ. RĂGACE.
vaca-lui-Dumnezéu	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUMNEZEU. BUBURUZĂ. VACA-DOM-NULUI.
VACÁNT	adj.	disponibil, liber, neocupat. (Un post ~.)
VACÁNŢĂ	s.	I. 1. (Transilv. şi Maram.) săbăşag. (Elevii sînt în ~.) II. 1. v. concediu.2. v. lacună.
VACÁRM	s.	v. hărmălaie.
vacaţíe	s.	v. SALCÎM.
vacă-de-máre	s.	v. MORSĂ.
VACCINÁ	vb.	(MED.) a inocula, (pop.) a altoi, (înv. şi reg.) a posăi.
VACCINÁRE	s.	(MED.) inoculare, inoculaţie, (pop.) altoire, (reg.) posăială, (înv.) posăire.
VACS	interj.	(reg.) tîrţi!, (fam.) zexe!

vacuitáte	s.	v. VID.
vácuum	s.	v. VID.
VACUUMÁRE	s.	v. vidare.
VACUUMMÉTRU	s.	(FIZ.) manometru de vid.
VAD	s.	v. albie, curs, matcă, (pop.) făgaş, pat, (înv. şi reg.) scursură, (reg.) vale, (înv.) scafă. (A trecut uşor ~ul rîului.)
vad	s.	v. COPCĂ. LIMAN. LITORAL. MAL. MARGINE. OCHI. ŢĂRM.
vadeá	s.	v. SCADENŢĂ. TERMEN,
vademécum	s.	v. CĂLĂUZĂ. GHID. ÎNDREPTAR. ÎNDRUMAR. ÎNDRUMĂTOR.
vádnic	s.	v. DENUNŢĂTOR. PÎRÎTOR.
vádră	s.	v. CĂLDARE. GĂLEATĂ.
VAG	adj.	I. 1. v. imprecis.2. v. estompat.3. v. surd.4. v. confuz.5. evaziv, imprecis, neprecis. (Un răspuns extrem de ~.) II. v. pneumogastric.
VAGABÓND	adj., s.	1. adj., s. hoinar.2. s. v. der-bedeu.
VAGABONDÁ	vb.	1. v. hoinări.2. a hoinări, a pribegi, a rătăci, (prin Mold.) a bădădăi, a horhăi. (~ din loc în loc.)3. a colinda, a cu-treiera, a hoinări, a peregrina, a rătăci, a umbla, (livr.) a flana. (Pe unde n-a ~?)
VAGABONDÁJ	s.	1. v. hoinăreală.2. hoinăreală, pribegie, pribegire, vagabondare. (Un ~ din loc în loc.)
VAGABONDÁRE	s.	1. v. hoinăreală.2. hoinăreală, pribegie, pribegire, vagabondaj. (O ~ din loc în loc.)
VAGÍN	s.	(ANAT.) (pop.) găoază.
VAGÓN	s.	vagon de dormit = patvagon, vagon-lit, (englezism ieşit din uz) sleeping-car; vagon-lit = patvagon, vagon de dormit, (englezism ieşit din uz) sleeping-car.
VAGONETÁR	s.	(reg.) rîznar, rîznaş. (E ~ de profesie.)
VAGOTONÍE	s.	(FIZIOL.) parasimpaticotonie.
vah	interj.	v. A. AH. AOLEU. AU. I. O. OF. OH. VAI.
VAI	interj.	v. of.
vai	s.	v. TÎNGUIRE. VAIER. VAIET.
váicăr	s.	v. TÎNGUIRE. VAIER. VAIET.
VÁIER	s.	1. v. geamăt.2. tînguire, vaiet, (pop.) vai, (reg.) vaicăr. (Se aude un ~.)
VÁIET	s.	1. v. geamăt.2. tînguire, vaier, (pop.) vai, (reg.) vaicăr. (Se aude un ~.)
VÁJNIC	adj.	1. v. energic.2. v. înverşunat.
vájnic	adj.	v. IMPORTANT. ÎNSEMNAT.
VAL	s.	1. talaz, undă. (~urile mării.)2. v. buclă.3. v. vîrtej.4. (TEHN.) (reg.) juvăţ, orcicar. (~ul prinde şleaul sau ştreangul la crucea căruţei.)5. v. sul.
VALÁBIL	adj.	1. bun. (Bani ~.)2. v. autentic.
VALABILITÁTE	s.	1. v. autenticitate.2. v. putere.3. putere, valoare. (Actul acesta are ~ de lege.)
valáh	adj.	v. ROMÂNESC.
valáh	s., adj.	v. ROMÂN.
VÁLE	s.	1. (GEOGR.) (prin nord-estul Olt.) sască, (înv.) zăpodie. (O ~ largă între munţi.)2. v. bazin.3. (GEOL., GEOGR.) vale glaciară = trog.
vále	s.	v. ALBIE. CURS. MATCĂ. VAD.
VALÉNŢĂ	s.	(CHIM.) valenţă auxiliară = valenţă coordinativă, valenţă secundară; valenţă coordinativă v. valenţă auxiliară; valenţă primară = valenţă principală; valenţă principală v. valenţă primară; valenţă secundară = valenţă auxiliară.

valeriánă	s.	v. ODOLEAN.
VALÉT	s.	1. fecior, lacheu, (rar) camerier, (înv., prin Mold.) jocheu. (Un ~ la o casă boierească.)2. fante. (~ la cărțile de joc.)
VALÍD	adj.	v. teafăr.
valíd	adj.	v. AUTENTIC. VALABIL.
VALIDÁ	vb.	v. confirma.
VALIDÁRE	s.	v. confirmare.
VALIDÁT	adj.	v. confirmat.
validitáte	s.	v. AUTENTICITATE. VALABILITATE.
VALIJOÁRĂ	s.	v. geamantănaş.
VALÍZĂ	s.	v. geamantan.
VALIZÚȚĂ	S.	v. geamantănaş.
válmă	s.	v. AFLUENȚĂ. AFLUX. AGLOMERAȚIE. GRĂMĂDEALĂ. ÎMBULZEALĂ. ÎNGHESUIALĂ. ÎNGRĂMĂDEALĂ. ÎNVĂLMĂŞEALĂ.
VALOÁRE	s.	1. (MAT.) (înv.) preț. (Cifra O nu are adesea nici o ~.)2. (MAT.) valoare absolută modul.3. v. preț.4. v. curs.5. v. bun.6. v. putere.7. putere, valabilitate. (Actul acesta are ~ de lege.)8. v. sens.9. eficacitate, putere. (~ nutritivă.)10. calitate, îns
VALORÁ	vb.	1. a face, a prețui, (rar) a prețălui, (pop.) a plăti. (Obiectul acesta ~ un milion de lei.)2. v. prețui.
VALORIFICÁ	vb.	1. v. exploata.2. a fructifica, (livr.) a valoriza. (Şi-a ~ avantajul dobîndit.)
VALORIFICÁBIL	adj.	v. exploatabil.
VALORIFICÁRE	s.	1. exploatare.2. fructificare, (livr.) valorizare. (~ unor condiții favorabile.)
valorizá	vb.	v. FRUCTIFICA. VALORIFICA.
valorizáre	s.	v. FRUCTIFICARE. VALORIFICARE.
VALORÓS	adj.	1. v. scump.2. v. competent.3. v. re-dutabil.4. v. important.5. bun, izbutit, realizat, reuşit, (pop.) nimerit, (arg.) mişto. (O piesă de teatru ~oasă.)6. v. meritoriu.7. v. talntat.
VALSÁ	vb.	(înv.) a vălțui. (Au ~ împreună la bal.)
VALSATÓR	s.	(înv.) vălțuitor. (Perechi de ~.)
VALTRÁP	s.	cioltar, şabracă, (pop.) țol, (reg.) harşa, ibăncă, japiu, pocladă, pocrovaț, (înv.) abai. (~ul se pune sub şaua calului.)
valtráp	s.	v. GHETRĂ.
valț	s.	v. DORN.
VALVÎRTÉJ	s., adv.	1. s. v. bulboană.2. adv. furtunos, vijelios. (Oştile veneau ~.)3. adv. buluc, droaie, gloată, grămadă. (Se repezeau ~ la el.)
VÁMĂ	s.	1. (înv.) mitarniță, posadă, scală, strajă, tamojnă. (Punct de ~; marfa din ~.) *2. punte. (~ reprezintă banii pe care mortul i-ar plăti pentru a trece în altă lume.)
vámă	s.	v. UIUM.
VÁMEŞ	s.	(rar) vămuitor, (înv.) mitar, mitarnic, schelar. (Era ~ la graniță.)
VAN	adj.	1. v. iluzoriu.2. v. zadarnic.
VÁNĂ	s.	1. baie, cadă, (înv. şi pop.) scăldătoare, (înv. şi reg.) scăldătură, (Mold., Bucov. şi Transilv.) feredeu, (Transilv., Ban. şi Mold.) scaldă, (prin Transilv.) şiroadă. (A intrat în ~ să se îmbăieze.)2. (TEHN.) sertar. (~ pentru reglarea circulației unui
vandralău	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
vandráş	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.

vandróc	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
vandrocáş	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
vanílie	s.	v. VANILINĂ.
VANILÍNĂ	s.	(rar) vanilie.
VANITÁTE	s.	v. înfumurare.
VANITÓS	adj.	v. îngîmfat.
VAPÓR	s.	(MAR.) navă, vas, (rar) bastiment. (~ de mare tonaj.)
vaporeán	s.	v. MARINAR. MATELOT. MATROZ.
VAPÓRI	s. pl.	abur. (~ii sînt un agent termic.)
VAPORIZÁ	vb.	v. evapora.
VAPORIZÁRE	s.	v. evaporare.
VAPORIZÁT	adj.	v. evaporat.
vaporizatór	s.	v. PULVERIZATOR.
vaporizáţie	s.	v. EVAPORARE. EVAPORAŢIE. VAPORIZARE. VOLATILIZARE.
VAPORÓS	adj.	diafan, fin, străveziu, subţire, trans-parent, (înv.) prevăzător, prevăziu, străvăzător, (fig.) aerian, eterat, eteric, spumos. (Mătase ~oasă.)
VAR	s.	1. (rar) calce.2. var nestins v. oxid de calciu; var stins v. hidroxid de calciu.
VARACTÓR	s.	(FIZ.) varicap.
VÁRĂ	s.	verişoară.
vardíst	s.	v. GARDIAN. SERGENT.
VARÉGI	s. pl.	(IST.) normanzi (pl.), vikingi (pl.).
varga-păstórului	s.	v. SCĂIUŞ. VARGA-CIO-BANULUI.
VÁRGĂ	s.	1. v. nuia.2. v. băţ.3. v. joardă.4. băţ, coadă, nuia, prăjină, (reg.) beldie, paliţă, prăştină, rudă, sticiu. (~ undiţei.)5. arbiu, vergea. (~ pentru curăţat puşca.)6. v. dungă.7. (BOT.) varga-ciobanului = a) (Dipsacus silves-ter) (reg.) scaiete, voinice
várgă	s.	v. BAGHETĂ. BEŢIŞOR.
vargă-de-áur	s.	v. SPLINUŢĂ.
VARIÁ	vb.	1. v. diferi.2. v. fluctua.
VARIÁBIL	adj.	1. v. mişcător.2. v. neregulat.3. v. schim-bător.4. v. fluctuant.
VARIABILĂ INDEPENDÉNTĂ	s.	(MAT.) argument.
VARIABILITÁTE	s.	v. instabilitate.
VARIÁNTĂ	s.	1. v. versiune.2. (LINGV.) formă. (~ lexicală.)
VARIÁT	adj.	1. deosebit, diferit, divers, felurit, (înv. şi pop.) osebit, (înv.) despărţit, variu. (Un sortiment ~ de mărfuri.)2. v. amestecat.3. v. di-vers.
VARIÁŢIE	s.	1. modificare, schimbare. (~ tempera-turii.)2. v. diversitate.
VARICÁP	s.	(FIZ.) varactor.
VARICÉLĂ	s.	(MED.) vărsat de vînt.
VARIETÁTE	s.	1. v. diversitate.2. v. specie.3. v. ca-tegorie.4. v. tip.
VARIÓLĂ	s.	(MED.) vărsat, (rar) verolă mică, (pop.) bubat, bubă.
vàriu	adj.	v. DEOSEBIT. DIFERIT. DIVERS. FELURIT. VARIAT.
varméghie	s.	v. COMITAT. DISTRICT. JUDEŢ.
VÁRNIŢĂ	s.	cuptor de var.
várvar	adj.	v. BARBAR. PRIMITIV. SĂLBATIC.

várvar	adj., s.	v. STRĂIN.
varvarie	s.	v. ASPRIME. BARBARIE. BRUTALI-TATE. CRUZIME. FEROCITATE. NEÎNDURARE. NEOMENIE. RĂUTATE. SĂLBĂTICIE. VIOLENȚĂ.
VÁRZĂ	s.	(BOT.) 1. (Brassica oleracea) (Mold., Bucov., Transilv. şi Maram.) curechi.2. varză creață (Brassica oleracca sabauda) = (reg.) chel, varză nemțească; varză de Bruxelles (Brassica oleracea gemmifera) (reg.) verzişoare (pl.).
varză-de-stîncă	s.	v. RUJĂ. URECHELNIȚĂ.
varză nemțéască	s.	v. VARZĂ CREAȚĂ.
VAS	s.	I. 1. recipient. (~ pentru păstrarea unui fluid.)2. (reg.) hîrb. (~ pentru gătit.)3. v. vază.4. v. vapor. II. (BOT.) vas ciuruit v. vas liberian; vas liberian = tub ciuruit, vas ciuruit.
vasél	s.	v. BASTIMENT.
VASÍLCĂ	s.	(reg.) puiul Silvei.
VASOCONSTRÍCȚIE	s.	v. capilaroconstricție.
VASODILATÁRE	s.	v. capilarodilatație.
VASODILATÁȚIE	s.	v. capilarodilatație.
VAST	adj.	1. v. nemărginit.2. v. întins.3. întins, larg, spațios. (Bulevarde ~.)4. cuprinzător, enciclopedic, universal. (Cunoştinţe ~; spirit ~.)5. v. bogat.
VASTITÁTE	s.	1. v. nemărginire.2. v. bogăție.
vastranós	s.	v. SPATOPTER.
VATÁLĂ	s.	(TEHN.) (pop.) brîglă. (~ la războiul de țesut.)
VÁTĂ	s.	(pop.) bumbac, (reg.) scamă, (Ban. şi Transilv.) pămucă. (Îşi pune ~ în urechi.)
VATMÁN	s.	conductor, manipulant. (~ al unui tramvai.)
VÁTOS	s.	(IHT.; Raja clavata) vulpe-de-mare.
VÁTRĂ	s.	1. cămin, cuptor, (prin Transilv.) cameniță. (Vasul stă aşezat pe ~.)2. (reg.) silişte. (~ a casei.)3. (înv.) silişte. (~ a unui sat.)
vátră	s.	v. DUŞUMEA. PARDOSEALĂ. PODEA. PRISPĂ. SCÎNDURĂ.
vaviloníe	s.	v. BABILONIE. DEZORDINE. HAOS. ÎNCURCĂTURĂ. ZĂPĂCEALĂ.
VÁZĂ	s.	1. v. apreciere.2. v. faimă.3. v. autoritate.
VÁZĂ	s.	glastră, vas. (O ~ cu garoafe.)
váză	s.	v. OCHI. VĂZ. VEDERE.
VĂCÁR	s.	(Transilv. şi Ban.) ciurdar, (Mold.) haidău. (E ~ul satului.)
văcăriță	s.	v. SCÎNTEIOARĂ. SCÎNTEIUȚĂ.
văcárul	s.	art. v. ALCOR.
văcăláş	s.	v. TENCUIALĂ.
văcălí	vb.	v. TENCUI.
VĂCĂLÍE	s.	1. veşcă, (Transilv.) veacă. (~ sitei, a ciurului.)2. v. iască.3. văcălie de fag v. babiță, iască.
văcălíe	s.	v. BOR. MARGINE.
văcălít	adj.	v. TENCUIT.
văcăluiálă	s.	v. TENCUIALĂ.
văcăráş	s.	v. LIPITOARE. PĂPĂLUDĂ.
VĂCĂREÁSĂ	s.	văcăriță. (~ păzeşte vacile.)
văcărél	s.	v. FLUIERAR. PRUNDĂRAŞ.
văcărícă	s.	v. CIUIN. FLOAREA-CĂLUGĂRULUI. ODAGACI. SĂPUNARIȚĂ.

VĂCĂRÍT	s.	(IST.) (înv.) ajutorință. (~ul era o dare percepută pe cap de vită.)
VĂCĂRÍȚĂ	s.	v. văcărească.
văcăríță	s.	v. CIUIN. CODOBATURĂ. FLOA-REA-CĂLUGĂRULUI. ODAGACI. PRUNDAR. PRUNDAŞ. SĂPUNARIȚĂ.
VĂCSUÍ	vb.	v. lustrui.
VĂCSUÍRE	s.	v. lustruire.
VĂCSUÍT	adj.	v. lustruit. (Încălțăminte ~.)
VĂCSUITÓR	s.	v. lustragiu.
VĂCUŞOÁRĂ	s.	v. văcuță.
VĂCÚȚĂ	s.	1. (ZOOL.) văcuşoară.2. v. turta-vacii.
văcúțe	s. pl.	v. PITA-VACII.
vădán	adj. s.	v. VĂDUV.
vădánă	s.	v. GHIMPE. SCAIETE. SCAI-GALBEN. SCAI-GHIMPOS. VĂDUVĂ.
vădíncă	s.	v. VĂDUVĂ.
vădăní	vb.	v. VĂDUVI.
vădăníe	s.	v. VĂDUVIE.
VĂDÍ	VB.	1. v. manifesta.2. v. denota.3. a arăta, a manifesta, (fig.) a acuza. (~ dureri în regiunea lombară.)
vădí	vb.	v. DENUNȚA. PÎRÎ. RECLAMA. SPUNE.
VĂDÍT	adj.	1. v. categoric.2. v. clar.3. v. evident.4. v. indiscutabil.5. v. notoriu.6. v. fățiş.
VĂDRĂRÍT	s.	(IST.) (înv.) vedrit. (~ul era un impozit plătit pe vadra de vin.)
VĂDUV	adj., s.	(Mold., Bucov. şi Transilv.) vădan, (Olt.) văduvar, (înv.) sărac. (I-a murit soția, a rămas ~.)
văduvár	adj., s.	v. VĂDUV.
VĂDUVĂ	s.	(reg.) vădancă, (Mold., Bucov. şi Transilv.) vădană. (I-a murit soțul, a rămas ~.)
VĂDUVÍ	vb.	(Mold. şi Bucov.) a vădăni. (~ de peste un an.)
văduví	vb.	v. LIPSI.
VĂDUVÍE	s.	(reg.) vădănie, văduvire, (înv.) sărăcie.
VĂDUVIOÁRĂ	s.	1. văduviță. (O ~ încă tînără.)2. (IHT.; Leuciscus idus) văduviță.
văduvíre	s.	v. VĂDUVIE.
VĂDUVÍȚĂ	s.	1. v. văduvioară.2. (IHT.; Leuciscus idus) văduvioară.
VĂGĂÚNĂ	s.	v. rîpă.
văgăúnă	s.	v. ORBITĂ.
văicăreálă	s.	v. BOCEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂINARE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAȚIE. PLÎNGERE. PLÎNS. TÎNGUIALĂ. TÎNGUIRE. TÎNGUIT. VĂITARE. VĂITAT. VĂI-TĂTURĂ.
VĂICĂRÉȚ	adj.	v. plîngăcios.
VĂICĂRÍ	vb.	v. văita.
văierá	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
văieráre	s.	v. BOCEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂI-NARE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAȚIE. PLÎNGERE. PLÎNS. TÎNGUIALĂ. TÎNGUIRE. TÎNGUIT. VĂITARE. VĂITAT. VĂI-TĂTURĂ.
văierát	s.	v. BOCEALĂ. BOCIRE. BOCIT. CĂINA-RE. JELIRE. JELIT. JELUIRE. LAMENTARE. LAMENTAȚIE. PLÎNGERE. PLÎNS. TÎNGUIALĂ. TÎNGUIRE. TÎNGUIT. VĂITARE. VĂITAT. VĂITĂ-TURĂ.

văiná	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
văioágă	s.	v. VĂIUGĂ.
VĂITÁ	vb.	1. a se boci, a se căina, a (se) jeli, a (se) jelui, a se lamenta, a se plînge, a se tîngui, a se văicări, (pop.) a se aoli, a se mişeli, (înv. şi reg.) a se olălăi, a se olecăi, (reg.) a se plîngătui, a se scîrbi, a se văiera, a se văina, a se vălăcăi, (
VĂÍTÁRE	s.	v. văitat.
VĂITÁT	s.	boceală, bocire, bocit, căinare, jelire, jelit, jeluire, lamentare, lamentaţie, plîngere, plîns, tînguială, tînguire, tînguit, văitare, văită-tură, (pop., fam. şi peior.) văicăreală, (pop.) jeluială, (înv. şi reg.) olălăire, (reg.) văierare, văierat, (înv
văitărét	adj.	v. PLÎNGĂCIOS. PLÎNGĂREŢ. SCÎNCIT. SMIORCĂIT. VĂICĂREŢ.
văitătór	adj.	v. PLÎNGĂCIOS. PLÎNGĂREŢ. SCÎNCIT. SMIORCĂIT. VĂICĂREŢ.
VĂITĂTÚRĂ	S.	v. văitat.
VĂIÚGĂ	s.	(GEOGR.) (reg.) văioagă. (O ~ între dealuri.)
văiúgă	s.	v. CHIRPICI.
VĂL	s.	1. v. voal.2. (ANAT.) văl palatin = palat moale, vălul palatului; vălul palatului v. văl palatin.
vălăcăí	vb.	v. BOCI. CĂINA. JELI. JELUI. LAMENTA. PLÎNGE. TÎNGUI. VĂICĂRI. VĂITA.
VĂLĂTÚC	s.	1. v. sul.2. v. tăvălug.
vălătúc	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
vălătuceálă	s.	v. ÎNCOLĂCIRE. ÎNFĂŞURARE. ÎNVĂLĂTUCIRE. RĂSUCIRE. SUCIRE.
vălău	s.	v. ADĂPĂTOARE. JGHEAB. LĂPTOC. SCOC. TROACĂ. ULUC.
văléu	interj.	v. A. AH. AOLEU. AU. I. O. OF. OH. VAI.
VĂLICÍCĂ	s.	v. vălişoară.
VĂLIŞOÁRĂ	s.	(GEOGR.) vălicică.
VĂLMĂŞÁG	s.	v. dezordine.
vălmăşí	vb.	v. ÎNVĂLMĂŞI.
vălţuí	vb.	v. VALSA.
vălţuitór	s.	v. VALSATOR.
vălúg	s.	v. CRÎNG. FACHIE. PRÎSNEL.
VĂLURÁT	adj.	v. unduios.
VĂLURÓS	adj.	v. unduios.
vălúş	s.	v. SPĂLĂTOR.
VĂMUIÁLĂ	s.	v. vămuire.
VĂMUÍRE	s.	vămuială. (Operaţia de ~.)
vămuitór	s.	v. VAMEŞ.
VĂPÁIE	s.	1. v. vîlvătaie.2. v. flacără.3. v. dogoare.
văpáie	s.	v. FACHIE. OPAIŢ.
văpáiţă	s.	v. FACHIE. OPAIŢ.
VĂR	s.	verişor, (pop. şi fam.) veric, verişcan, (Maram.) verincel. (Sînt veri primari.)
VĂRÁR	s.	(reg.) vămicer. (~ul stinge varul într-o varniţă.)
vărát	s.	v. VĂRATIC.
VĂRÁTIC	adj.	v. timpuriu.
*VĂRÁTIC	s.	(reg.) vărat. (Plăteşte ~ul oilor.)
VĂRGÁ	vb.	a dunga, a tărca, (pop.) a învîrsta, (reg.) a vîrsta. (A ~ un material textil.)

VĂRGÁT	adj.	bălțat, dungat, tărcat, (rar) zebrat, (pop.) învîrstat, pestriț, vîrstat, (reg.) vîrcat, (prin Ban., Transilv. şi Olt.) şergat. (Un material textil ~.)
vărgulíță	s.	v. DUNGULIȚĂ. NUIELUȘĂ. NUIE-LUȚĂ. VĂRGUȚĂ.
VĂRGÚȚĂ	s.	v. nuielușă.
vărgúță	s.	v. DUNGULIȚĂ. STICLETE.
vărnicér	s.	v. VĂRAR.
VĂRSÁ	vb.	1. v. turna.2. a răsturna. (A ~ paharul cu vin.)3. a turna. (Afară ~ cu găleata.)4. (înv.) a se scurge. (Nilul se ~ în mare.)5. (MED.) v. vomita.6. v. răspîndi.7. v. repartiza.8. v. plăti.
vărsá	vb.	v. TURNA.
VĂRSÁRE	s.	1. v. turnare.2. răsturnare. (~ paharului cu vin.)3. vărsat. (~ unui lichid din recipient.)4. (reg.) scursură. (~ apei în Dunăre.)5. v. vomitare.6. v. repartizare.7. v. plată.
VĂRSÁT	s.	1. vărsare. (~ul unui lichid în lighean.)2. (MED.) variolă, (rar) verolă mică, (pop.) bubat, bubă.3. v. vărsat de vînt v. varicelă.4. văr-sat negru = bubat negru.
vărsát	s.	v. SCARLATINĂ.
vărsat míc	s.	v. POJAR. RUJEOLĂ.
vărsătoáre	s.	v. STELIȚĂ.
vărsătór	s.	v. TURNĂTOR.
VĂRSĂTÓRUL	s.	art. (ASTRON.) (înv.) aparul (art.).
VĂRSĂTÚRĂ	s.	1. v. vomă.2. (concr.) vomă, (rar) vomătură, (pop.) borîtură.
vărós	adj.	v. CALCAROS.
VĂRUÍ	vb.	v. spoi.
VĂRUIÁLĂ	s.	v. văruit.
VĂRUÍRE	s.	v. văruit.
VĂRUÍT	adj.	spoit, (reg.) muruit. (Cameră ~.)
VĂRUÍT	s.	spoială, spoire, spoit, văruială, văruire. (~ul pereților unei camere.)
vărușánă	s.	v. VARĂ. VERIȘOARĂ.
vărvărésc	adj.	v. ASPRU. BARBAR. BRUTAL. CÎINESC. CÎINOS. CRUD. FEROCE. INUMAN. NEMILOS. NEOMENOS. PRIMITIV. SĂLBATIC.
VĂRZĂRÍE	s.	(Mold. şi Transilv.) curechişte, (Tran-silv.) curechiştină. (Loc cultivat cu varză sau ~.)
vărzuí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. DESTRĂMA. FER-FENIȚI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. HĂRTĂNI. ÎMPRĂȘTIA. MIȘUI. MIȘUNA. RISIPI. ROI. RUPE. SFÎȘIA. SPULBERA. VIERMUI. ZDRENȚUI.
VĂRZÚȚĂ	s.	(BOT.) verzişoară.
VĂSĂRÍE	s.	veselă. (~ unui restaurant.)
văsciór	s.	v. VĂSUȘOR.
văsuléț	s.	v. VĂSUȘOR.
VĂSUȘÓR	s.	(rar) văscior, văsuleț, văsuț. (Un ~ de lut.)
văsúț	s.	v. VĂSUȘOR.
VĂTÁF	s.	1. logofăt, (înv.) epistat, ispravnic. (~ de moşie.)2. v. conducător.3. căpetenie, conducător, (reg.) birău, jude. (~ de colindători.)4. v. vătăşel.5. v. bulibaşă.
vătáf	s.	v. ADMINISTRATOR. VECHIL.
vătaf de plái	s.	v. SUBPREFECT.
vătáful	s.	art. v. LUCIFER. SATANA. SCARA-OȚCHI. TARTOR.

vătălán	s.	v. CIURLAN. SALCICORN. SĂRICICĂ.
VĂTĂMÁ	vb.	1. v. dăuna.2. a ataca, adistruge, a strica, a zdruncina, (fig.) a ruina. (Aceste eforturi i-au ~ sănătatea.)3. a dăuna, a prejudicia, (livr.) a leza, (fig.) a lovi. (~ intereselor lor.)
vătămá	vb.	v. BOŞOROGI. RĂNI.
VĂTĂMÁN	s.	vătăşel, vornicel. (~ul ora ajutorul vornicului la sate.)
vătămán	s.	v. PRIMAR.
VĂTĂMÁRE	s.	1. (înv. şi reg.) stricăciune. (~ cor-poralǎ.)2. (livr.) lezare. (~ intereselor cuiva.)
vătămáre	s.	v. AFECŢIUNE. AVARIERE. BOALĂ. DAUNĂ. DETERIORARE. HERNIE. MALADIE. PAGUBĂ. PIERDERE. PREJUDICIU. RĂNIRE. STRICARE. STRICĂCIUNE.
VĂTĂMÁT	adj.	(JUR.) lezat. (Parte ~.)
vătămát	adj.	v. LOVIT. RĂNIT.
vătămát	adj., s.	v. BOŞOROG.
VĂTĂMĂTOÁRE	s.	(BOT.; Anthyllis vulneraria) (rar) renoloare, (reg.) iarba-ranei, iarbă-de-vatăm, iarbă-de-vătămătură, trifoiul-racului.
VĂTĂMĂTÓR	ADJ.	1. v. dăunător.2. v. contrain-dicat.
vătămătúră	s.	v. COLICĂ. CRAMPĂ. DAUNĂ. HERNIE. LOVITURĂ. PAGUBĂ. PELAGRĂ. PIER-DERE. PREJUDICIU. RANĂ. SPASM. STRICĂ-CIUNE.
vătăróg	s.	v. VĂTUI.
VĂTĂŞÉL	s.	1. isprăvnicel, (reg.) fecior boieresc. (~ la o moşie.)2. vătăman, vornicel. (~ul era ajutorul vornicului la sate.)3. vătaf, vornicel, (reg.) chemător, sol, frate-de-mire, frate-de-mi-reasă, (Transilv. şi Ban.) dever, (Transilv.) vifel. (~ la o nuntă.)
vătăşél	s.	v. COLĂCAR. CURIER. MESAGER. ŞTAFETĂ.
vătaşie de plái	s.	v. SUBPREFECTURĂ.
VĂTĂŞÍŢĂ	S.	vornicească, (pop.) druşcă, (reg.) sfaşcă, (Transilv. şi Ban.) deveriţă, (Transilv.) vifeliţă. (~ la o nuntă ţărănească.)
VĂTRÁI	s.	1. (reg.) scociorîtor, vătrar, (Transilv. şi Maram.) spuzar. (~ pentru scormonit jarul.)2. v. lambă.
vătrár	s.	v. VĂTRÁI.
vătráş	adj.	v. STABIL. STATORNIC.
VĂTRĂIÁŞ	s.	(reg.) vătrăraş, vătrărel. (~ pentru jar.)
vătrăráş	s.	v. VĂTRĂIAS.
vătrărél	s.	v. VĂTRĂIAŞ.
VĂTÚI	s.	(ZOOL.) (Olt. şi Ban.) vătărog. (~ul este iedul sau iepurele de circa un an.)
VĂTUÍ	vb.	(pop.) a bumbăci. (A ~ o haină.)
VĂTUÍRE	s.	vătuit, (pop.) bumbăceală, bumbăcire, bumbăcit. (~ unei haine.)
VĂTUÍT	adj.	(pop.) bumbăcit. (Haină ~.)
vătuít	adj.	v. ÎNĂBUŞIT. ÎNFUNDAT. SLAB. STINS. SURD.
VĂTUÍT	s.	v. vătuire.
VĂZ	s.	1. v. vedere.2. privire. (~ normal.)
VĂZDÚH	S.	1. aer, atmosferă, cer, slavă, spaţiu, zări (pl.), (livr. fig.) eter, tărie. (S-a ridicat în ~.)2. înălţimi (pl.). (Zboară prin ~.)
văznesénie	s.	v. ÎNĂLŢARE. RIDICARE.
văznesí	vb.	v. ÎNĂLŢÁ. RIDICA.
VĂZÚT	adj.	v. vizibil.

văzút	adj.	v. APRECIAT. CONSIDERAT. PREȚUIT. RESPECTAT. STIMAT.
văzút	s.	v. OCHI. VĂZ. VEDERE.
VEAC	s.	v. secol.
veac	s.	v. EXISTENȚĂ. TIMP. TRAI. VIAȚĂ. VREME. ZILE.
veácă	s.	v. BATĂ. BETELIE. VĂCĂLIE. VEȘCĂ.
veacul de míjloc	s.	v. EVUL MEDIU.
VECÉ	s.	v. closet.
VECÉRNIE	s.	v. chindie.
VECHI	adj.	1. trecut. (Din timpurile ~.)2. v. antic.3. v. arhaic.4. v. bătrînesc.5. arhaic, (livr.) vetust. (Casa avea un aer ~.)6. v. bătrîn.7. fo-losit, purtat, uzat. (Haine ~.)8. v. uscat.9. v. înve-chit.10. v. arhicunoscut.
vechi	adj.	v. BĂTRÎN. VÎRSTNIC.
vechíe	s.	v. ANTICHITATE. VECHIME.
VECHÍL	s.	v. administrator.
vechíl	s.	v. AVOCAT. LOCȚIITOR. REGENT. SUBSTITUT.
vechilét	s.	v. DELEGAȚIE. ÎMPUTERNICIRE. MANDAT. PROCURĂ.
vechilimeá	s.	v. DELEGAȚIE. ÎMPUTERNICIRE. MANDAT. PROCURĂ.
vechilîc	s.	v. DELEGAȚIE. ÎMPUTERNICIRE. MANDAT. PROCURĂ.
VECHÍME	s.	1. (livr.) vetustate, vetustețe, (înv.) bătrînețe, vechitură, vîrstă. (Ce ~ are acest obiect?)2. v. antichitate.
VECHITÚRĂ	s.	1. zdreanță, (pop.) treanță. (O ~ de haină.)2. rablă, rugină, ruginitură, (reg.) răbăgie, roajbă. (O ~ de puşcă.)
vechitúră	s.	v. VECHIME.
VECHIUL TESTAMÉNT	s.	(BIS.) (înv.) palie.
VECÍE	s.	v. eternitate.
VECÍN	adj., s.	1. adj. v. învecinat.2. adj. învecinat, limitrof, mărginaş, (reg.) megieş, mejdaş, (înv.) megieşesc, megieşit. (Pe teritoriul ~.)3. s. (pop.) megieş, (înv. şi reg.) apropiaş, (Maram. şi nordul Transilv.) somsid, (înv.) împrejuraş, împrejurean, răzeş, răzo
VECINĂTÁTE	s.	1. (pop.) megieşie. (~ celor două comune.)2. apropiere, împrejurime, jur, preajmă, (livr.) proximitate, (reg.) meleag, (prin Transilv.) preabăt, (înv.) împrejmuire, împrejur, prejmet, prejmuire. (Prin ~.)3. (IST.) iobăgie, rumânie, şerbie, vecinie, (livr.
VECINÍE	s.	v. iobăgie.
vécsel	s.	v. CAMBIE. POLIȚĂ. TRATĂ.
VECTÓR		1. vector alunecător = vector glisant; vector de poziție v. rază vectoare; vector fix = vector legat; vector glisant v. vector alunecător; vector legat = vector fix.2. vector unitar v. versor.
VEDEÁ	vb.	1. a observa, a zări, (arg.) a gini. (Ce ~ la orizont?)2. v. zări.3. v. cuprinde.4. a privi, a se uita, (Olt. şi Ban.) a se văuita. (Vino să ~ ce-am cumpărat.)5. v. viziona.6. v. apărea.7. v. în-tîlni.8. v. revedea.9. v. observa.10. v. cunoaşte.11. v. viz
vedeá	vb.	v. CUNOAŞTE. OBȚINE. PEDEPSI. PRICEPE. REALIZA. STĂPÎNI. ŞTI.
vedeálă	s.	v. OCHI. VĂZ. VEDERE.
VEDÉNIE	s.	1. v. fantomă.2. v. închipuire.3. v. ha-lucinație.4. v. spectru.
vedénie	s.	v. IMAGINE. ÎNFĂȚIŞARE. MIRAJ. OCHI. REPREZENTARE. VĂZ. VEDERE. VIZIUNE.

VEDÉRE	s.	1. v. vizibilitate.2. ochi, văz, (înv. şi reg.) văzut, (înv.) vază, vedeală, vedenie. (Are o ~ ageră.)3. aspect, chip, făptură, înfăţişare. (Frumos la ~.)4. v. perspectivă.5. cadru, peisaj, v. privelişte.6. ilustrată. (I-a trimis o ~ de la mare.)7. v. con
vedére	s.	v. AER. APARIŢIE. ARĂTARE. ASPECT. CHIP. DUH. EXPRESIE. FANTASMĂ. FANTOMĂ. FAŢĂ. FIGURĂ. FIZIONOMIE. HALUCINAŢIE. ÎNFĂŢIŞARE. ÎNTÎLNIRE. ÎNTREVEDERE. ÎNŢE-LEGERE. LUMINĂ. LUMÎNARE. MINĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂREALĂ. NĂZĂRIRE. OBRAZ. PĂTRUNDERE. PRICEPERE.
vedere scúrtă	s.	v. MIOPIE. MIOPISM.
vederós	adj.	v. APRECIAT. ARĂTOS. CHIPEŞ. CONSIDERAT. FRUMOS. GRANDIOS. LUMINAT. LUMINOS. MĂREŢ. PREŢUIT. RESPECTAT. SCÎNTEIETOR. SPLENDID. STIMAT.
VEDÉTĂ	s.	divă, star, (fig.) stea. (O ~ de cinema.)
VEDÍSM	s.	v. brahmanism.
VEDRIŞOÁRĂ	s.	vedriţă.
vedrít	s.	v. VĂDRĂRIT.
VEDRÍŢĂ	s.	vedrişoară.
VÉGA	s.	art. (ASTRON; n. pr.) (reg.) regina stelelor.
véget	adj.	v. DEŞTEPT. NEADORMIT. TREAZ. VESEL.VOIOS.
VEGETÁ	vb.	v. creşte.
vegetá	vb.	v. LÎNCEZI. STAGNA.
VEGETÁL	adj.	(înv.) plantar. (Regnul ~.)
VEGETÁLĂ	s.	v. plantă.
VEGETÁŢIE	s.	1. (BOT.) înveliş vegetal.2. (BOT.) v. floră.3. v. verdeaţă.4. v. creştere.
VÉGHE	s.	1. v. nesomn.2. priveghere, trezie, (înv. şi reg.) priveghi, (reg.) privegheală. (În timpul ~ii ...)3. v. pază.4. gardă, pază, strajă, (înv., în Mold.) aret. (Stă de ~.)5. v. santinelă.
véghe	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRĂJER.
VEGHEÁ	vb.	1. v. păzi.2. a păzi, (înv.) a socoti. (L-a ~ toată noaptea.)3. a supraveghea, (înv.) a surveghea. (A ~ mersul lucrărilor pe şantier.)
vegheá	vb.	v. APĂRA. FERI. OCROTI. PĂZI. PRO-TEJA. RESPECTA. ŢINE.
vegheát	adj.	v. ATENT. CIRCUMSPECT. DEŞTEPT. GRIJULIU. NEADORMIT. PRECAUT. PREVĂZĂ-TOR. PRUDENT. TREAZ. VIGILENT.
vegheátă	s.	v. DELICT. VINĂ.
VEGHÉRE	s.	1. v. păzire.2. v. pază.
veghére	s.	v. ATENŢIE. BĂGARE DE SEAMĂ. CIRCUMSPECŢIE. GRIJĂ. LUARE-AMINTE. NE-SOMN. PRECAUŢIE. PREVEDERE. PRUDENŢĂ. TREZIE. VEGHE.
veghetoáre	s.	v. CELAR.
veghetór	s.	v. PAZĂ. PAZNIC. PĂZITOR. STRAJĂ. STRAJER. SUPRAVEGHETOR.
VEHEMÉNT	adj.	1. viguros, violent, virulent. (Un protest ~.)2. v. impetuos.
VEHEMÉNŢĂ	s.	1. violenţă, virulenţă. (Un discurs de o mare ~.)2. impetuozitate, înfocare, violenţă. (Se apără, ripostează cu ~.)3. tărie, vigoare. (Îşi susţine opinia cu ~.)
VEHÍCUL	s.	mijloc de transport.
vehiculá	vb.	v. DIFUZA. DUCE. ÎMPRĂŞTIA. ÎN-TINDE. LĂŢI. PROPAGA. RĂSPÎNDI. TRANSMITE.
véhter	s.	v. GARDIAN. PAZNIC. PĂZITOR.
véjă	s.	v. COCEAN.

véjie	s.	v. PĂNUŞĂ.
vel	adj.	v. MARE.
VELÁR	adj.	(FON.) gutural. (Consoană ~.)
VÉLĂ	s.	(MAR.) pînză, (înv.) vetrelă, vintrea. (Corabie cu două ~.)
vélă	s.	v. VELIER.
veleát	s.	v. AN. DATĂ. TERMEN. TIMP. VREME. ZI.
veleitár	adj.	v. AMBIŢIOS. PRETENŢIOS.
VELEITÁTE	s.	1. v. ambiţie.2. pretenţie, (înv.) pretenderisire. (Mai lasă ~ăţile!)
velí	vb.	v. PREFACE. SCHIMBA. TRANSFORMA.
VELIÉR	s.	(MAR.) (rar) ventrilar, (fig.) velă. (Ambarcaţia cu pînze numită ~.)
veliér	s.	v. CORABIE.
VELÍNŢĂ	s.	v. pătură.
velínţă	s.	v. COVOR. PĂRETAR. SCOARŢĂ.
velít	adj.	v. MARE.
velít	s.	v. MAGNAT.
VELNICÉR	s.	povarnagiu, (reg.) balgier, rachier, ţuicar, velniţar, vinărsar, (înv.) povîrnar. (~ul era proprietarul unei poverne.)
velnicí	vb.	v. PREFACE. SCHIMBA. TRANS-FORMA.
VÉLNIŞ	s.	(BOT.) 1. (Ulmus effusa) ulm, vînj.2. (Ul-mus laevis) (pop.) vînj.
vélniş	s.	v. ARŢAR.
velniţár	s.	v. PÓVARNAGIU. VELNICER.
VÉLNIŢĂ	s.	v. povarnă.
vélniţă	s.	v. CRAMĂ.
velóce	adj.	v. IUTE. SPRINTEN. VIOI.
velocipedíst	s.	v. BICICLIST. CICLIST. RUTIER.
velocitáte	s.	v. IUŢEALĂ. RAPIDITATE. REPEZI-CIUNE. VITEZĂ.
vélter	s.	v. INFIRMIER.
vélterică	s.	v. INFIRMIERĂ. SORĂ.
VELÚR	s.	v. catifea.
VEMELIÁN	s., adj.	v. ludian.
venál	adj.	v. CORUPTIBIL.
venalitáte	s.	v. CORUPTIBILITATE. CORUPŢIE.
VÉNĂ	s.	1. (ANAT.) vînă, (prin Mold.) sfîrc.2. (TEHN.) conductă.
vénă	s.	v. NOROC. ŞANSĂ.
vendétă	s.	v. RĂFUIALĂ. RĂZBUNARE.
VENERÁ	vb.	1. v. glorifica.2. v. adora.
VENERÁBIL	adj.	v. onorabil.
VENERÁRE	s.	v. adorare.
VENERÁT	adj.	1. v. preamărit.2. v. adorat.
VENERÁŢIE	s.	v. adoraţie.
venerián	adj.	v. VENERIC.
VENÉRIC	adj.	(MED.) (rar) venerian, (pop.) lumesc. (Afecţiune ~.)
VENESÉCŢIE	s.	v. flebotomie.

VENETÍC	adj., s.	1. adj., s. v. străin.2. s. străin, (prin Ban.) avenitură, (înv.) curbet, venitură. (Cine e acest ~?)
venetíc	adj., s.	v. VENEȚIAN.
VENEȚIÁN	adj., s.	(înv.) venetic. (Galben ~; pic-tor ~.)
VENÍ	vb.	1. v. ajunge.2. v. sosi.3. v. lua.4. v. apropia.5. v. întoarce.6. v. intra.7. v. înfățișa.8. v. pofti.9. v. năvăli.10. v. izvorî.11. v. face.12. v. situa.13. a-i ajunge, (reg.) a-i bate. (Iarba îi ~ pînă la mijloc.)14. a ajunge, (reg.) a scăpa. (A ~ la pu
vení	vb.	v. ANGAJA. AVEA. BĂGA. CADRA. CĂDEA. CÎNTĂRI. CONVENI. CORESPUNDE. COSTA. CUVENI. DECURGE. FACE. FI. INTRA. ÎNCADRA. ÎNȚELEGE. ÎNVOI. MERGE. POTRIVI. PREFACE. PROVENI. REIEȘI. REVENI. REZULTA. SCHIMBA. TOCMI. TRANSFORMA. URMA. VÎRÎ.
venín	s.	v. BILĂ. FIERE. OTRAVĂ. PUROI. RĂU-TATE. TOXICITATE.
veniná	vb.	v. ÎNVENINA. OTRĂVI.
VENINÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Gratiola officinalis) avră-measă, avrămească, (reg.) cîrstinească, milostivă, potroacă, mila-Domnului.
VENINÓS	adj.	v. otrăvitor.
veninós	adj.	v. DUȘMĂNOS. OSTIL. RĂUTĂCIOS.
VENÍRE	s.	1. v. sosire.2. v. întoarcere.3. intrare.4. v. înfățișare.5. sosire, (fig.) coborîre. (~ serii.)6. sosire.7. v. dezlănțuire.
VENÍT	adj.	sosit. (Vezi ce vor noii ~ți.)
venít	adj., s.	v. PRIBEAG. STRĂIN.
VENÍT	s.	I. 1. ajungere, sosire, sosit, venire. (După ~ul lui acasă.)2. sosire, venire, (reg.) venită. (~ul iernii.) II. v. cîștig.
venítă	s.	v. SOSIRE. VENIRE. VENIT.
venitór	adj.	v. URMĂTOR. VIITOR.
VENTÍL	s.	(TEHN.) 1. supapă, (pop.) răsuflătoare. (~ al unei valve.)2. v. registru.
VENTILÁ	vb.	1. v. împrospăta.2. v. aerisi.
VENTILÁJ	s.	v. aerisire.
VENTILÁRE	s.	1. v. împrospătare.2. v. aerisire.
VENTILAȚIE	s.	v. aerisire.
VENTRÁL	adj.	v. abdominal.
VENTRICEÁ	s.	v. ventrilică.
VENTRÍCUL	s.	(înv.) talam.
ventrilár	s.	v. VELIER.
VENTRILÍCĂ	s.	(BOT.) 1. (Veronica toumefortii) ventricea.2. (Veronica officinalis) (reg.) mătrice, strătorică, buruiană-de-cel-perit.
ventrilícă	s.	v. IARBA-ȘARPELUI.
VÉNTRU	S.	(FIZ.) v. umflătură.
VENTÚZĂ	s.	(pop.) pahar, (reg.) zbancă, zbanț. (E răcit, i-a pus ~e.)
VÉNUS	s.	(ASTRON.; n. pr.) luceafărul (art.), (pop.) steaua ciobanului.
veracitáte	s.	v. ADEVĂR. REALITATE. VERIDI-CITATE.
VERÁNDĂ	s.	v. cerdac.
verb	s.	v. CUVÎNT. GLAS. GRAI. GURĂ. LIMBAJ. TERMEN. VOCE. VORBĂ.
VERBÁL	adj.	oral. (Comunicare ~.)

VERBALÍSM	s.	vorbărie, (franţuzism) verbiaj, verbozitate. (~ul unui reportaj.)
VERB COPULATÍV	s.	(GRAM.) copulă.
verbiáj	s.	v. VERBALISM. VORBĂRIE.
VERBÍNĂ	s.	(BOT.) 1. (Verbena) urzicuță, (franțu-zism) vervenă.2. (Verbena officinalis) sporiş, (reg.) măturiță, spornic, veronică.
verbozitáte	s.	v. VERBALISM. VORBĂRIE.
verbuncáş	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. ISCOADĂ. SPION. VAGABOND.
verc	s.	v. FABRICĂ. UZINĂ.
verdáică	s.	v. CIOCĂNITOARE. GHIONOAIE.
vérde	adj.	v. PROASPĂT. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. VIGUROS. VIU. VÎNJOS. VOINIC.
vérde	adv.	v. DESCHIS. DIRECT. FĂȚIŞ. FRANC. SINCER.
VÉRDE	s., adj.	1. s. v. verdeață.2. adj. v. crud.3. adj. v. netăbăcit.4. adj. învinețit, livid, vînăt. (~ la față de mînie.)5. adj. v. umed.6. s. (CHIM.) verde de Paris = acetoarsenit de cupru.
verdeaţa-iérnii	s.	v. BRĂBĂNOC. MERIŞOR. PERIŞOR.
VERDEÁȚĂ	s.	1. verde, (franţuzism) verdură. (~ ierbii.)2. v. vegetație.
vérdeş	s.	v. DECEDARE. DECES. DISPARIȚIE. MOARTE. PIEIRE. PRĂPĂDIRE. RĂPOSARE. SFÎRŞIT. STINGERE. SUCOMBARE.
verdét	s.	v. FLOREAN. FLORINTE.
verdéte	s.	v. BOIŞTEAN. PAR. PARMAC. RETEVEI. SCURTĂTURĂ.
VERDÉȚURI	s. pl.	v. zarzavat.
VERDÍCT	s.	1. v. sentinţă.2. v. apreciere.
verdoáică	s.	v. CIOCĂNITOARE. GHIONOAIE.
verdói	s.	v. FLOREAN. FLORINTE.
verdós	adj.	v. VERZUI.
verdúnă	s.	v. VERZITURĂ.
verdúnc	adj.	v. VERZUI.
verdúră	s.	v. VERDE. VERDEAȚĂ.
verenoşá	vb.	v. ÎNVENINA. OTRĂVI.
veresíe	s.	v. CREDIT. DATORIE.
VERGEÁ	s.	1. v. sucitor.2. arbiu, vargă. (~ pentru curățat puşca.)3. v. fuscel.4. v. buhai.
vergelá	vb.	v. CIONDĂNI. CIOROVĂI.
VERGELÚŞĂ	s.	vergeluță.
VERGELÚȚĂ	s.	v. vergeluşă.
vérghină	s.	v. ȚAMBAL.
vérgur	adj.	v. CANDID. CAST. FECIORELNIC. FECIORESC. INOCENT. NEPRIHĂNIT. NEVINOVAT. PUDIC. VIRGIN. VIRGINAL.
vérgură	s.	v. FATĂ. FECIOARĂ. VIRGINĂ.
vergură-învălítă	s.	v. CHICA-VOINICULUI.
verguríe	s.	v. CANDOARE. CASTITATE. FECIO-RIE. INOCENȚĂ. NEPRIHĂNIRE. NEVINOVĂȚIE. PUDICITATE. PUDOARE. VIRGINITATE.
veríc	s.	v. VĂR. VERIŞOR.
vericáre	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
vericé	pron.	v. CE. ORICE. ORIŞICE.

vericeá	s.	v. VARĂ. VERIŞOARA.
vericícă	s.	v. VARĂ. VERIŞOARĂ.
vericíne	pron.	v. CINE. FIECARE. FIECINE. ORICARE. ORICINE. ORIŞICARE. ORIŞICINE.
vericînd	adv.	v. ORICÎND. ORIŞICÎND. TOT-DEAUNA.
VERÍDIC	adj.	v. adevărat.
VERIDICITÁTE	s.	v. adevăr.
VERIFICÁ	vb.	1. a încerea, a proba, (pop.) a cerca, (înv. şi reg.) a probălui, (înv.) a probăi, a probui. (A ~ un motor, un aparat.)2. a cerceta, a controla, a inspecta, a revedea, a revizui, (înv.) a revedui, (grecism înv.) a teorisi. (A ~ toate scriptele întreprinde
VERIFICÁBIL	adj.	controlabil. (Fapte ~.)
VERIFICÁRE	s.	1. încercare, probare, probă, (pop.) cercare, (înv.) verificaţie, verificăciune. (~ unui motor.)2. controlare, revizuire. (~ unui calcul.)3. v. probă.4. cercetare, control, revizie, revizuire, (înv.) teorie, teorisire. (~ a tuturor scriptelor financiare.)
VERIFICÁT	adj.	1. încercat, probat, (înv.) probăluit, prubuit. (Motor ~.)2. controlat, revizuit. (Un calcul ~.)3. v. revizuit.4. v. dovedit.
verificáţie	s.	v. ÎNCERCARE. PROBARE. PROBĂ. VERIFICARE.
verificăciúne	s.	v. ÎNCERCARE. PROBARE. PROBĂ. VERIFICARE.
VERIGÁR	s.	(BOT.; Rhamnus catharticus) părul-ciutei, salbă-moale, (reg.) crasici, cruşm, gladiş, paţachină, porumbel, vonicer, lemn-cîinesc, lemn-rîios, lem-nul-cîinelui, poama-cîinelui, spin-alb, spinele-cerbului.
vergár	s.	v. ARŢAR TĂTĂRESC. GLADIŞ. SAL-BĂ-MOALE.
verigáş	adj.	v. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞE-LESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELE-GIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. RUŞINOS. SCELERAT. TICĂLOS.
verigáş	s.	v. CODOŞ. MIJLOCITOR. PROXENET.
VERÍGĂ	s.	1. v. za.2. v. toartă.3. v. belciug.
verígă	s.	v. INEL. LANŢ. VERIGHETĂ.
verigăşíe	s.	v. ABJECŢIE. CODOŞIE. CODOŞLÎC. FĂRĂDELEGE. INFAMIE. JOSNICIE. MIŞELIE. MÎRŞĂVIE. NELEGIUIRE. NEMERNICIE. NE-TREBNICIE. PROXENETISM. TICĂLOŞIE.
verigăşós	adj.	v. INFAM. JOSNIC. MIŞEL. MIŞELESC. MIZERABIL. MÎRŞAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. RUŞINOS. SCELERAT. TICĂLOS.
verigeá	s.	v. VERIGUŢĂ.
VERIGÉL	s.	(BOT.) 1. (Orobanche caryophyllacea) (reg.) crăielici, floarea-untului, iarba-untului, iar-ba-vîntului, săgeata-lui-Dumnezeu.2. (Orobanche gracilis) (reg.) săgeata-lui-Dumnezeu.
VERIGHÉTĂ	s.	inel, (pop.) verigă, (prin Ban.) burmă. (E însurat şi poartă ~.)
verígi	s. pl.	v. CĂTUŞE. FIARE.
VERIGÚŢĂ	s.	(rar) verigea.
veríncă	s.	v. CEARŞAF. CERGĂ. CUVERTURĂ. ÎNVELITOARE. PĂTURĂ. VELINŢĂ.
verincél	s.	v. VĂR. VERIŞOR.
verişánă	s.	v. VARĂ. VERIŞOARĂ.
verişcán	s.	v. VĂR. VERIŞÓR.
verişcánă	s.	v. VARĂ. VERIŞOARĂ.
VERIŞOÁRĂ	s.	vară, (reg.) văruşană, vericea, vericică, verişană, verişcană, (Munt.) şoală. (Sînt ~e primare.)
VERIŞÓR	s.	văr, (pop. şi fam.) veric, verişcan, (Maram.) verincel. (Sînt ~i primari.)

VERITÁBIL	adj.	1. v. adevărat.2. adevărat, autentic, curat, neaoş, (pop. şi fam.) sadea, get-beget. (Moldovean ~.)3. adevărat, autentic, curat, nefalsificat, original. (Artă ~.)4. autentic, bun, curat, (rar) patent. (Aur ~.)5. v. natural.
veritáte	s.	v. ADEVĂR. REALITATE. VERIDICI-TATE.
vermetí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞUI. MIŞUNA. ROI.
VERMICULÁR	adj.	v. vermiform.
VERMIFÓRM	adj.	vermicular. (Cu aspect ~.)
VERMIFÚG	s., adj.	(FARM.) antihelmintic.
VERMILLÓN	s.	chinovar, cinabru. (~ este o culoare roşie mult folosită în pictură.)
vermínă	s.	v. PARAZIŢI.
VERMORÉL	s.	(Ban. şi Transilv.) şprit.
vernál	adj.	v. PRIMĂVĂRATIC.
vernichiarí	vb.	v. VERNISA.
verníchiu	s.	v. LAC. VERNIS.
VERNIÉR	s.	(TEHN., FIZ.) nonius.
VERNÍS	s.	lac, (înv.) vernichiu. (~ pentru mobile.)
VERNISÁ	vb.	1. (înv.) a vernichiari. (A ~ un tablou.)2. a deschide, a inaugura. (A ~ ieri noua sa expoziţie.)
VERNISÁJ	s.	inaugurare, vemisare. (~ul expoziţiei.)
VERNISÁRE	s.	v. vernisaj.
verólă	s.	v. LUES. SIFILIS.
verolă mícă	s.	v. VARIOLĂ. VĂRSAT.
VERONÁL	s.	(FARM.) acid dietilbarbituric.
veronícă	s.	v. SPORIŞ. VERBINĂ.
VERÓS	adj.	dubios, suspect. (Afaceri, speculaţii ~oase.)
verós	adj.	v. INCORECT. NECINSTIT. NECORECT. NEONEST.
VEROSÍMIL	adj.	v. plauzibil.
VEROSIMILITÁTE	s.	v. plauzibilitate.
verosimilitúdine	s.	v. ADMISIBILITATE. CREDI-BILITATE. PLAUZIBILITATE. VEROSIMILITATE.
verpelí	vb.	v. CANONI. CĂZNI. CHINUI. FORŢA. FRĂMÎNTA. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. SFORŢA. SILI. STRĂDUI. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA.
VERS	s.	(LIT.) 1. (Mold. şi Transilv.) verş, (înv.) stih. (Strofă de patru ~uri.)2. (la pl.) poezie, stihuri (pl.), (Mold. şi Transilv.) vers. (Scrie ~uri şi proză.)3. rimă. (Poezie cu ~ alb.)
vers	s.	v. DATĂ. RÎND. STIH. VERSET.
VERSÁNT	s.	v. pantă.
VERSÁT	adj.	1. v. competent.2. v. experimentat.
VERSÉT	s.	(BIS.) 1. stih, (rar) vers. (~ din psalmi.)2. (înv.) soroacă. (~ în cărţile liturgice.)
VERSIFICÁ	vb.	(LIT.) a rima, (rar) a stihui, (înv.) a poetiza, a versui.
VERSIFICÁRE	s.	v. versificaţie.
VERSIFICATÓR	s.	(LIT.) (rar) versuitor, (înv.) stihuitor. (Un bun ~.)
versificatór	s.	v. POET.
VERSIFICÁŢIE	s.	(LIT.) 1. versificare, (înv.) stihuire, versuire. (O ~ perfectă.)2. v. prozodie.
VERSIÚNE	s.	1. variantă. (~ a unui text.)2. v. tra-ducere.
VÉRSO	s.	1. v. contrapagină.2. dos. (~ al unei file de hîrtie.)

VERSÓR	s.	(MAT., FIZ.) vector unitar.
versurí	VB.	v. RIMA. VERSIFICA.
versuíre	s.	v. VERSIFICARE. VERSIFICAȚIE.
versuít	adj.	v. RIMAT.
versuitór	s.	v. POET. VERSIFICATOR.
VERSURÉL	s.	(LIT.) (rar) stihurel.
verş	s.	v. POEZIE. STIHURI. VERS. VERSURI.
VERTEBRÁT	s.	(ZOOL.) craniat.
VERTÉBRĂ	s.	(ANAT.) (înv.) coinac.
vertép	s.	v. IROZI. VICLEIM.
VÉRTEX	s.	(ANAT.) creştet, sinciput, (pop. şi fam.) scăfîrlie, (Ban. şi vestul Olt.) teme.
VERTICÁL	adj., adv.	1. adj. drept. (Stîlp ~.)2. adj. v. erect.3. adj. abrupt.4. adv. drept, perpen-dicular, (înv.) prost. (Muntele se înalța ~ înaintea noastră.)
VERTICALITÁTE	s.	perpendicularitate. (~ unui mal.)
verticilár	adj.	v. VERTICILAT.
VERTICILÁT	adj.	(BOT.) (înv.) verticilar. (Ramuri ~.)
VERTIGINÓS	adj.	1. precipitat, (fig.) prăpăstios, vijelios. (O coborîre ~oasă.)2. amețitor, fulgerător, precipitat. (O cădere ~oasă în gol.)
VERTÍJ	s.	v. amețeală.
VERÚCĂ	s.	v. neg.
VERUCÓS	adj.	(rar) negos. (Un obraz ~.)
VERUCOZITÁTE	s.	v. neg.
VÉRVĂ	s.	1. vioiciune, volubilitate. (Vorbea cu o ~ inepuizabilă.)2. v. patos.
vervénă	s.	v. URZICUȚĂ. VERBINĂ.
vérver	s.	v. CLANȚĂ. IVĂR. ÎNCUIETOARE.
VERZÁL	adj.	v. majuscul.
VERZÁLĂ	s.	v. majusculă.
verzăciúne	s.	v. VERZITURĂ.
VERZI	s. pl.	(POL.) ecologişti (pl.).
verzíș	s.	v. VEGETAȚIE. VERDEAȚĂ.
VERZIŞOÁRĂ	s.	(BOT.) vărzuță.
verzişoără	s.	v. BOIŞTEAN. BORŞIŞOR. IAR-BĂ-DE-URECHE. RĂMURELE. RUJĂ. URECHEL-NIȚĂ.
verzişoáre	s. pl.	v. VARZĂ DE BRUXELLES.
VERZITÚRĂ	s.	(pop.) verzăciune, (prin Olt.) verdună. (O ~ de prune.)
verzitúră	s.	v. COCLEALĂ. PATINĂ.
verzíu	adj.	v. VERZUI.
VERZÚI	adj.	(rar) verziu, verzuriu, (pop.) prăzuliu, verzuliu, (reg.) verdunc, (înv.) verdos. (De culoare ~.)
verzulíu	adj.	v. VERZUI.
vezuríu	ADJ.	v. VERZUI.
VÉSEL	adj.	1. v. glumeț.2. v. bucuros.3. voios, (livr.) jovial, (rar) rîzăreț, rîzător, (pop.) tivilichiu, (înv. şi reg.) sămărit, (reg.) chefos, veselos, (Transilv.) vigan, (înv.) libovit, rîzăcios, rîzînd, veget. (O fire ~.)4. v. amuzant.5. v. umoristic.
VESÉLĂ	s.	văsărie. (~ unui restaurant.)

VESELÍ	vb.	v. distra.
veselí	vb.	v. ÎNVESELI.
VESELÍE	s.	1. voioşie, (livr.) jovialitate, (înv.) vese-litură. (Era de o ~ contaminantă.)2. desfătare, petrecere, (rar) desfăt, (înv.) desfătăciune. (Cu mare ~.)3. v. haz.
veselíre	s.	v. ÎNVESELIRE.
veselít	adj.	v. ÎNVESELIT.
veselitór	adj.	v. ÎNVESELITOR.
veselitúră	s.	v. VESELIE. VOIOŞIE.
vesélnic	adj.	v. ÎNVESELITOR.
vesélnic	adj., s.	v. CHEFLIU. PETRECĂREŢ.
veselós	adj.	v. VESEL. VOIOS.
VESPASIÁNĂ	s.	v. pisoar.
vesperál	adj.	v. SERAL.
VEST	s.	1. apus, asfinţit, (înv. şi pop.) sfinţit, (pop.) scăpătat, soare-apune, (înv. şi reg.) scapăt, (reg.) scăpătiş. (Se îndreaptă către ~; punctul cardinal numit ~.)2. v. occi-dent.
VÉSTĂ	s.	jiletcă, (pop.) laibăr. (Purta ~ sub haină.)
VÉSTE	s.	1. v. ştire.2. mesaj, ştire, (înv.) solie. (I-a transmis următoarea ~ ...)3. v. informaţie.4. cunoştinţă, informaţie, ştire, (prin Transilv.) hir, (înv.) mărturie, pliroforie, ştiinţă. (Ai vreo ~ despre el?)5. faimă, renume, (rar) pomină. (I-a mers ~ pret
véste	s.	v. STRIGĂRI. VESTIRI.
vestegăluí	vb.	v. FOLOSI. ÎNTREBUINŢA. RE-CURGE. SERVI. SLUJI. UTILIZA. UZA.
VESTÍ	vb.	1. v. informa.2. v. comunica.3. v. anunţa.4. a anunţa, a încunoştinţa, a înştiinţa, (înv.) a publica, a publicarisi, a publicălui, a publicui. (A ~ ceva cuiva.)5. v. prezice.6. v. prevesti.
vestí	vb.	v. DEOSEBI. DIFUZA. DISTINGE. DUCE. EVIDENŢIA. ILUSTRA. ÎMPRĂŞTIA. ÎNSCĂUNA. ÎNTINDE. ÎNTRONA. ÎNVESTI. LĂŢI. NUMI. PROCLAMA. PROPAGA. PUNE. RĂSPÎNDI. RE-MARCA. SINGULARIZA. TRANSMITE. UNGE.
VESTIÁR	s.	v. garderobă.
VESTIBÚL	s.	antreu, hol, sală. (Două camere cu ~.)
VÉSTIC	adj., s.	v. occidental.
VESTÍGIU	s.	1. v. relicvă.2. (la pl.) moaşte.
VESTIMENTÁR	adj.	(înv.) veşmîntar. (Sub aspect ~.)
VESTIMENTÁŢIE	s.	îmbrăcăminte. (O ~ sumară,)
VESTÍRE	s.	1. v. informare.2. v. anunţare.3. anun-ţare, încunoştinţare, înştiinţare, (înv.) publicare, publicaţie, publicuire. (~ a ceva făcută cuiva.)4. v. prezicere.
VESTÍT	adj.	1. v. celebru.2. v. consacrat.
VESTITÓR	s.	1. v. crainic.2. v. profet.3. anunţător, prevestitor. (Rîndunelele sînt ~oare ale primă-verii.)
vestitór	s.	v. COLĂCAR.
VESTÓN	s.	1. v. sacou.2. v. surtuc.
VÉŞCA	s.	1. văcălie, (Transilv.) veacă. (~ sitei, a ciurului.)2. (TEHN.) (reg.) strat, (Transilv.) veacă. (~ de la pietrele morii.)
VEŞMÎNT	s.	1. v. haină.2. (BIS.; la pl.) odăjdii (pl.), (înv.) ornate (pl.). (Preotul s-a îmbrăcat în ~inte.)
veşmîntár	adj.	v. VESTIMENTAR.

VÉŞNIC	adj., adv.	1. adj. etern, nemuritor, nepieritor, nesfîrşit, neuitat, perpetuu, viu, (livr.) sempitern, (înv.) neapus, pururelnic, nesăvîrşit, (fig.) nestins. (O amintire ~.)2. adv. etern, pururi, totdeauna. (~ va rămîne în inimile noastre.)3. adj. v. continuu.4. adv
VEŞNICÍE	s.	eternitate, nemurire, vecie, (livr.) perpetuitate, (reg.) săvîrşie, (înv.) nemuritorie. (Fapta sa i-a asigurat ~.)
VÉŞTED	adj.	1. v. ofilit.2. mort, uscat. (Frunză ~.)
véşted	adj.	v. FANAT. TRECUT.
VEŞTEJÍ	vb.	1. v. ofili.2. v. îmbătrîni.
veştejí	vb.	v. BLAMA. CONDAMNA. DEZAPROBA. FANA. ÎNFIERA. PROSCRIE. REPROBA. RESPIN-GE. STIGMATIZA. TRECE.
VEŞTEJÍRE	s.	v. ofilire.
veştejíre	s.	v. BLAM. BLAMARE. CONDAMNARE. DEZAPROBARE. ÎNFIERARE. NEAPROBARE. REPROBARE. RESPINGERE. STIGMATIZARE.
VEŞTEJÍT	adj.	v. ofilit.
veştejít	adj.	v. FANAT. TRECUT.
VETERINÁR	s.	(înv. şi reg.) nalbant, (reg.) nălbar. (E de profesie ~.)
veterinăríe	s.	v. MEDICINĂ VETERINARĂ.
vetiélă	s.	v. CORABIE. PÎNZĂ. UMBRELĂ. VELĂ.
vetrí	vb.	v. ADULMECA. MIROSI.
VETRÍCE	s.	(BOT.; Chrysanthemum vulgare) (reg.) mărun, măruncă, buruiană-de-ceas-rău, iarba-ra-iului.
vetríce	s.	v. EFEMERĂ. EFEMERIDĂ.
VETRICEÁ	s.	(BOT.; Chrysanthémum alpinum) piretru.
vetriceá	s.	v. GRANAT. SPILCUȚĂ.
vetricél	s.	v. PELINARIȚĂ,
VETRIŞOÁRĂ	s.	vetriță.
VETRÍȚĂ	s.	vetrişoară.
vetrúşcă	s.	v. VINDEREU. VÎNTUREL.
veturín	s.	v. BIRJAR. SURUGIU. VIZITIU.
vetúst	adj.	v. ARHAIC. DEMODAT. DEPĂŞIT. DESUET. ÎNVECHIT. PERIMAT. VECHI.
vetustáte	s.	v. VECHIME.
vetustéțe	s.	v. VECHIME.
VÉVERIȚĂ	s.	(ZOOL.; Sciurus vulgaris) (înv.) sîngeap.
VEXÁ	vb.	v. contraria.
vexá	vb.	v. INSULTA. JIGNI. OFENSA. ULTRAGIA.
vexánt	adj.	v. INJURIOS. INSULTĂTOR. JIGNI-TOR. OFENSATOR.
vexáre	s.	v. INSULTARE. JIGNIRE. OFENSARE. ULTRAGIERE.
VEXÁT	adj.	contrariat, şocat, (fig.) izbit. (Un om ~.)
vexát	adj.	v. INSULTAT. JIGNIT. OFENSAT. UL-TRAGIAT.
vexatóriu	adj.	v. INJURIOS. INSULTĂTOR. JIGNITOR. OFENSATOR.
vexațiúne	s.	v. AFRONT. INJURIE. INSULTĂ. JIG-NIRE. OCARĂ. OFENSĂ. RUŞINE. UMILINȚĂ.
VÉZI	interj.	v. iată!
VEZICÁNT	adj.	vezicator. (Substanță ~.)
vezicát	adj.	v. BĂŞICAT. URZICAT.

VEZICATÓR	adj.	vezicant. (Substanță ~oare.)
VEZÍCĂ	s.	(ANAT.) 1. băşică.2. vezică urinară = băşica udului.3. vezică ombilicală v. sac vitelin.4. vezică înotătoare = băşică înotătoare. (~ a peştilor.)
VEZICULĂ BILIÁRĂ	s.	(ANAT.) colecist, fiere, (pop.) băşica fierii. (S-a operat la ~.)
VÍA	prep.	prin. (Bucureşti - Craiova ~ Roşiori de Vede.)
viá	vb.	v. DĂINUI. DURA. EXISTA. FI. MENȚINE. PĂSTRA. PERPETUA. PERSISTA. RĂMÎNE. TRĂI. ȚINE.VIEȚUI.
VIÁBIL	adj.	durabil, rezistent, trainic. (O operă ~.)
VIABILITÁTE	s.	durabilitate, rezistență, trăinicie. (~ unei opere.)
VIÁȚĂ	s.	1. ființă. (Pe cînd nu era ~.)2. (înv. fig.) cap. (Îi era ~ în primejdie.)3. sînge. (Şi-a dat ~ pentru patrie.)4. trai, (înv.) cust, custare. (Au dus o ~ agitată.)5. trai, viețuire, (pop.) sălăş-luire, (înv.) sălăşluință. (~ lui îndelungată pe aceste locu
viáță	s.	v. ANIMAȚIE. ANTREN. ÎNSUFLEȚIRE. VIOICIUNE.
VIBRÁ	vb.	1. (FIZ.) a oscila. (Un mediu elastic care ~.)2. a zbîrnîi. (~ coarda unui instrument muzical.)3. a tremura, a trepida. (Un corp elastic care ~.)4. v. pîlpîi.5. v. tremura.6. v. fremăta.7. v. tresălta. *8. (fig.) v. răsuna.
VIBRÁNT	adj.	1. tremurător, trepidant, vibrator. (Corp elastic ~.)2. v. înduioşător.
VIBRÁRE	s.	1. (FIZ.) oscilație, vibrație. (~ unui mediu elastic.)2. vibrație, zbîrnîit. (~ coardei unui instrument muzical.)3. v. vibrație.
VIBRATÓR	adj., s.	1. adj. v. vibrant.2. s. v. oscilator. (Diapazonul este un ~.)3. s. buzăr. (~ în tele-fonie.)
VIBRÁȚIE	s.	1. (FIZ.) v. vibrare. (~ unui mediu elastic.)2. vibrare, zbîrnîit. (~ coardei unui in-strument muzical.)3. trepidație. (~ a unui sistem tehnic elastic.)4. v. tremur.
VIBRONETEZÍRE	s.	(TEHN.) superfiniție.
VIBROTERAPÍE	s.	(MED.) seismoterapie.
VICEPREMIÉR	s.	v. viceprim-ministru.
VICEPRIM-MINÍSTRU	s.	(POL.) vicepremier.
VICEVÉRSA	adv.	v. invers.
vicevérsa	adv.	v. RECIPROC.
VICIÁ	vb.	1. v. polua.2. v. corupe.
VICIÁT	adj.	1. v. poluat.2. infect, împuțit, puturos, rău-mirositor, (livr.) fetid, pestilențial. (Aer ~.)3. v. irespirabil.
viciát	adj.	v. VICIOS.
VICIÉRE	s.	1. v. poluare.2. v. corupere.
VICIÓS	adj.	1. v. defectuos.2. (JUR.) (rar) viciat. (Act ~.)3. v. corupt.
VICISITÚDINE	s.	(mai ales la pl.) 1. dificultate, greutate, neajuns. (~ile vieții.)2. v. încercare.3. greu, greutate, impas, încercare, necaz. (A depăşi o ~.)
VÍCIU	s.	1. v. defect.2. v. patimă.3. năravv, pasiune, patimă, (fam.) boală. (A dat în ~l jocului de cărți.)4. v. corupție.
vicleán	adj.	v. ADULTER. INFIDEL. NEFIDEL.
VICLEÁN	adj., s.	1. adj. v. ipocrit.2. s. v. ipocrit.3. adj. v. perfid.4. adj. v. şmecher.5. adj. abil, şiret, şmecher, (pop.) mehenghi. (Om ~ în acțiuni.)
vicleán	adj., s.	v. NECREDINCIOS. PĂGÎN.
vicleánul	s.	art. v. AGHIUȚĂ. DEMON. DIAVOL. DRAC. ÎNCORNORATUL. NAIBA. NECURATUL. SATANĂ. TARTOR.

VICLEÍM	s.	irozi (pl.), (reg.) vertep. (Datina ~ului.)
viclení	vb.	v. ÎNŞELA. TRĂDA.
VICLENÍE	s.	1. v. ipocrizie.2. v. şmecherie.3. v. dol.4. v. subterfugiu.
vicleníe	s.	v. ADULTER. INFIDELITATE. ÎNŞELĂ-CIUNE. NECREDINŢĂ.
viclenitór	adj.	v. ADULTER. INFIDEL. NECRE-DINCIOS. NEFIDEL.
VICLEŞÚG	s.	1. v. ipocrizie.2. v. subterfugiu.
vicodól	s.	v. FURTUNĂ. VIFOR. VIFORNIŢĂ. VIJELIE. VISCOL. VISCOLEALĂ.
vicolitúră	s.	v. VIFOR. VIFORNIŢĂ. VISCOL. VISCOLEALĂ.
vicólniţă	s.	v. VIFOR. VIFORNIŢĂ. VISCOL. VISCOLEALĂ.
VÍCTIMĂ	s.	jertfă. (~ a datoriei.)
VICTÓRIE	s.	1. v. biruinţă.2. izbîndă, reuşită, succes. (~ echipei de handbal.)
VICTORIÓS	adj., s.	biruitor, cîştigător, izbînditor, învingător, triumfător. (~ într-o competiţie.)
VÍD	s., adj.	1. s. (FIZ.) (livr.) vacuitate, vacuum. (Starea de ~.)2. s. v. gol.3. adj. v. gol.4. adj. v. pustiu.
vidá	vb.	v. DESCĂRCA. DEŞERTA. GOLI.
VIDANJÓR	s.	(rar) latrinar, (pup.) căcănar, (Tran-silv.) budar, (înv.) bocciu.
VIDÁRE	s.	(FIZ.) vacuumare. (~ unei incinte.)
VÍDEO	s.	v. terminal.
VIDEOCASÉTĂ	s.	casetă video.
VIDEOCLÍP	s.	v. clip.
VIDEOFÓN	s.	videotelefon.
VIDEORECÓRDER	s.	v. recorder.
VIDEOTELEFÓN	s.	videofon.
vidma-pădúrii	s.	v. MAMA-PĂDURII.
vídmă	s.	v. APARIŢIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRIGOI. UMBRĂ. VEDENIE. VIZIUNE.
VÍDRĂ	s.	1. (ZOOL.; Lutra lutra sau Lutra vulgaris) lutră, (reg.) dihor de apă.2. v. lutru.
VÍE	s.	(BOT.; Vitis) viţă. (Frunză de ~; plantează ~.)
VIÉR	s.	(Transilv. şi Ban.) vinţeler. (~ este păzitorul viei.)
viér	s.	v. PODGOREAN. VITICULTOR.
vierii	s. pl.	art. v. PORCII.
viermár	s.	v. VIERMĂRAIE. VIERMĂRIE.
VIERMĂNÁR	s.	(ENTOM.; Sareophaga camaris) (reg.) muscă-albastră, muscă-de-hoit, muscă-de-viermi, muscă-veninoasă, muscă-verde, muscă-vînătă.
VIERMĂNÓS	adj.	(reg.) scorburos. (Măr ~.)
VIERMĂRÁIE	s.	viermărie, (rar) viermar, (reg.) viermăt. (Era o ~ acolo!)
VIERMĂRÍE	s.	v. viermăraie.
viérmăt	s.	v. VIERMĂRAIE. VIERMĂRIE.
VIÉRME	s.	(ENTOM.) vierme-alb = (Bucov.) babă, ciormag, (Maram.) ciorman, ciormă. (Larva cărăbuşului se numeşte ~); vierme de făină = molete, (pop.) sfoiag, (Olt. şi Ban.) surdomaş. (~ este larva morarului); vierme-de-mătase = fluture-de-mătase, (pop.) gîndac-de-mă
vierme-lucitór	s.	v. LICURICI.
VIERMIŞÓR	S.	(ENTOM.) viermuleţ, viermuşor, (rar) viermuş, viermuţ.
VIERMUÍ	vb.	v. forfoti.

VIERMUIÁLĂ	s.	v. forfotă.
VIERMUÍRE	s.	v. forfotă.
VIERMULÉȚ	s.	v. viermişor.
viermúş	s.	v. VIERMIŞOR. VIERMULEȚ. VIER-MUŞOR.
VIERMUŞÓR	s.	viermişor, viermuleț, (rar) viermuş, viermuț.
viermuşór	s.	v. LICURICI.
viermúț	s.	v. VIERMIŞOR. VIERMULEȚ. VIER-MUŞOR.
viers	s.	v. CÎNT. CÎNTARE. CÎNTAT. CÎNTEC. GLAS. MELODIE. TIMBRU. TON. VOCE.
viersuí	vb.	v. CÎNTA. EXECUTA. INTERPRETA. INTONA.
VIESPÁR	s.	1. (reg.) viespariță, viespărie. (~ul plin de viespi se afla într-un frunzar.)2. v. prigorie.
viespár	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
viespáriță	s.	v. ALBINĂREL. FURNICAR. PRIGO-RIE. VIESPAR.
viespăríe	s.	v. VIESPAR.
viespărói	s.	v. VIESPOI.
viespe-bondăreáscă	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
viespe-gărgăúne	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
VIESPÓI	s.	(ENTOM.; Sirex gigas) (reg.) viespăroi.
viespói	s.	v. BĂRZĂUN. GĂRGĂUN.
viét	s.	v. PODGORIE.
VIETÁTE	s.	v. animal.
VIEȚUÍ	vb.	1. v. trăi.2. a exista, a fi, a trăi, (rar) a ființa, (reg.) a lăbădui, (înv.) a dăinui. (Cît ~, omul învață.)3. v. duce.4. v. coabita.5. a trăi, (rar) a mişca. (Nu mai ~!)6. a trăi, a se ține. (~ de azi pe mîine.)
VIEȚUÍRE	s.	v. trai.
vieţuíre	s.	v. EXISTENȚĂ. TRAI. VIAȚĂ. ZILE.
VIEȚUITOÁRE	s.	v. animal.
vieţuitór	adj.	v. VIU.
VIÉZURE	s.	(ZOOL.; Meles meles) bursuc.
viezuríme	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUŞ. SĂLAŞ. VIZUINĂ.
viezurínă	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUŞ. SĂLAŞ. VIZUINĂ.
vífel	s.	v. VĂTAF. VĂTĂŞEL. VORNICEL.
vífeliță	s.	v. VĂTĂŞIȚĂ. VORNICEASĂ.
VÍFOR	s.	(MET.) 1. v. viscol.2. v. furtună.
viforátic	adj.	v. FURTUNOS. VIFOROS. VIJELIOS.
viforeálă	s.	v. VIFOR. VIFORNIȚĂ. VISCOL. VISCOLEALĂ.
VIFORÍ	VB.	1. v. viscoli.2. a se învifora. (Vremea s-a ~.)
viforît	adj.	v. FURTUNOS. VIFOROS. VIJELIOS.
vifórnic	adj.	v. FURTUNOS. VIFOROS. VIJELIOS.
VIFÓRNIȚĂ	s.	(MET.) vifor, viscol, viscoleală, (pop.) viforeală, (înv. şi reg.) spărgău, (prin Ban.) vicodol, (Mold. şi Bucov.) vicolitură, (Bucov.) vicolniță, (Transilv.) vocot. (În decem-brie a fost o ~ cumplită.)
VIFORÓS	adj.	1. viscolos. (O iarnă ~oasă.)2. v. fur-tunos.3. înviforat, năvalnic, vijelios. (Furtună ~oasă.)
viforós	adj.	v. APRIG. FURTUNOS. IMPETUOS. IMPULSIV. IUTE. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. NĂ-VALNIC. NEDOMOLIT. NEPOTOLIT. NESTĂPÎ-NIT. NESTĂVILIT. SĂLBATIC. TUMULTUOS. VEHEMENT. VIOLENT.

vig	s.	v. SUL. TRÎMBĂ. VAL. VĂLĂTUC.
vigán	adj.	v. VESEL. VOIOS.
VIGILÉNT	adj.	v. prudent.
VIGILÉNȚĂ	s.	atenție, grijă. (Manifestă multă ~.)
vigilitáte	s.	v. NESOMN. TREZIE. VEGHE.
VIGOÁRE	s.	1. v. energie.2. v. bărbăție.3. v. tărie.4. tărie, vehemență. (Își susține opinia cu ~.)
VIGURÓS	adj.	1. v. robust.2. legat, robust, solid, vînjos, voinic, zdravăn. (Un trup ~.)3. v. energic.4. energic, impetuos, viril. (Manifestare ~oasă.)5. v. vehement.
VIGUROZITÁTE	s.	v. energie.
VIITÓR	ADJ., S.	1. adj. (înv.) venitor. (Generațiile ~oare.)2. s. v. perspectivă.3. s. posteritate, viitorime, (înv.) viitorie. (~ul va aprecia eforturíle noastre.)
viitoríe	s.	v. POSTERITATE. VIITOR. VIITORIME.
VIITORÍME	S.	posteritate, viitor, (înv.) viitorie. (~ va aprecia eforturile noastre.)
VIITORÍST	s.	v. viitorolog.
VIITOROLÓG	S.	futurolog, viitorist.
VIITOROLOGÍE	s.	v. știința viitorului.
VIJELÍE	s.	(MET.) v. furtună.
vijeliós	adj.	v. APRIG. FURTUNOS. IMPETUOS. IMPULSIV. IUTE. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. NĂ-VALNIC. NEDOMOLIT. NEPOTOLIT. NESTĂPÎ-NIT. NESTĂVILIT. PRECIPITAT. SĂLBATIC. TUMULTUOS. VEHEMENT. VERTIGINOS. VIO-LENT.
VIJELIÓS	adj., adv.	1. adj. v. furtunos.2. adj. înviforat, năvalnic, viforos. (Furtună ~oasă.)3. adv. v. valvîrtej.4. adj. v. focos.
VÍKINGI	s. pl.	v. normanzi.
vil	adj., s.	v. ABJECT. INFAM. JOSNIC. MIȘEL. MIZERABIL. MÎRȘAV. NEDEMN. NELEGIUIT. NEMERNIC. NETREBNIC. TICĂLOS.
VILBROCHÉN	s.	(TEHN.) arbore cotit.
VILEGIATURÍST	s.	sezonist. (~ venit la mare.)
VIN	s.	(arg.) mol, molan, molete, motorină.
vinár	s.	v. PODGOREAN. VITICULTOR.
VINÁRIȚĂ	s.	(BOT.; Asperula odorata) sînzie-ne-de-pădure, (reg.) mama-pădurii.
vinárs	s.	v. RACHIU.
VÍNĂ	s.	1. abatere, culpabilitate, culpă, eroare, greșeală, păcat, vinovăție, (livr.) eres, (rar) prihană, (înv. și reg.) teahnă, (reg.) greș, (Olt., Munt. și Mold.) ponos, (înv.) cusur, săblaznă, scandal, smintă, sminteală, (fig.) rătăcire, (înv. fig.) rătăceală
VINĂRÍCI	s.	(IST.) vinărit. (~ul era o dare perce-pută în vin.)
vinăríci	s.	v. PODGOREAN. VITICULTOR.
VINĂRÍT	s.	(IST.) vinărici. (~ul era o dare percepu-tă în vin.)
vinărsár	s.	v. POVARNAGIU. VELNICER.
vinărsăríe	s.	v. POVARNĂ. VELNIȚĂ.
vínchel	s.	v. COLȚAR. ECHER.
VINCI	s.	(TEHN.) cric, (pop.) vîrtej, (Transilv.) șaitău.
vincí	vb.	v. BATE. BIRUI. CÎȘTIGA. IZBÎNDI. ÎNFRÎNGE. ÎNTRECE. ÎNVINGE.

VÍNDE	vb.	1. a desface, a plasa, (reg.) a petrece, (înv., în Transilv.) a cheltui. (A ~ o marfă.)2. a da. (A ~ ceasul cu 20 000 de lei.)3. (înv. şi pop.) a neguța. (E angrosist, cumpără şi ~.)4. v. căuta.5. a se prostitua. (O femeie care se ~.)6. v. trăda.
vínde	vb.	v. DENUNȚA. PÎRÎ. RECLAMA. SPUNE.
VINDECÁ	vb.	1. v. însănătoşi.2. v. cicatriza.
vindecá	vb.	v. SĂTURA.
VINDECÁBIL	adj.	v. benign.
VINDECÁRE	s.	(MED.) 1. v. însănătoşire.2. v. cica-trizare.
VINDECÁT	adj.	(MED.) 1. v. însănătoşit.2. v. cica-trizat.
vindecătoáre	s.	v. USTUROIȚĂ.
VINDECĂTÓR	adj.	întremător, lecuitor, tămădu-itor, (înv.) vrăciuitor. (O cură ~oare.)
vindecătór	adj.	v. CURATIV.
VINDECEÁ	s.	(BOT.; Stachys officinalis) (reg.) creţişor, sovîrvariță, frunza-tăieturii, iarba-tăie-turii, iarbă-de-rană.
vindecúță	s.	v. USTUROIȚĂ.
VÍNDERE	s.	v. vînzare.
vinderél	s.	v. VINDEREU. VÎNTUREL.
VINDERÉU	s.	(ORNIT.; Falco tinnunculus) vînturel, (reg.) marinică, şuşugaie, vetruşcă, vinderel, (prin Olt.) şurligaie.
vindíc	s.	v. INVITAT. MUSAFIR. OASPETE.
vindicatív	adj.	v. DUŞMĂNOS. RANCHIUNOS. RĂZBUNĂTOR.,
VINERÍȚĂ	S.	(BOT.; Ajuga reptans) (livr.) lavrentină, (reg.) tămîiță, vineţică.
vineríță	s.	v. SULIMAN. TĂMÎIȚĂ.
vineriță-gálbenă	s.	v. TĂMÎIȚĂ-DE-CÎMP.
vínete	s. pl.	v. PETUNIE.
VINEȚEÁ	s.	(BOT.; Centaurea cyanus) albăstrea, albăstrică, albăstriță, vineţică, (reg.) ghioc, zglăvoc, floarea-grîului, floarea-paiului.
VINEȚEÁLĂ	s.	v. vînătaie, (înv.) vînătare. (Are o ~ la ochi.)
vineţeálă	s.	v. ALBĂSTREALĂ. ULTRAMARIN.
vineţéle	s. pl.	v. SĂPUNELE. SCÎNTEIUȚĂ.
vineţí	vb.	v. ALBĂSTRI.
VINEȚÍCĂ	s.	1. v. albăstrea.2. vineţică-cu-lapte (Lactarius volemus) = rîşcov, (reg.) rîşcoviță, burete-dulce, (Mold.) rîşcovel.
vineţícă	s.	v. HULUBIȚĂ. PÎINIŞOARĂ. SULIMAN. VINERIȚĂ.
vineţíe	s.	v. ALBASTRU. ALBĂSTRIME. AZUR. CLARITATE. LIMPEZIME. SENIN. SENINĂTATE.
vineţít	adj.	v. ÎNVINEȚIT. VÎNĂT.
VINEȚÍU	adj.	(prin Transilv.) sedereş. (De culoare ~.)
VINGALÁC	s.	v. culegar.
vinicér	s.	v. NOIEMBRIE. SEPTEMBRIE.
VINIFICÁRE	s.	vinificaţie. (Proces de ~.)
VINIFICÁȚIE	s.	v. vinificare.
VINILBENZÉN	s.	v. stiren.
VINIŞÓR	s.	vinuleţ, vinuţ. (Un ~ de Drăgăşani.)
VÍNO	interj.	hai!, haide!, (înv.) ni! (~ încoace!)

vino-ncoá(ce)	s.	v. SEX-APPEAL.
vinós	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
VINOVÁT	adj.	1. (JUR.) culpabil, (înv.) culpeş, greşit. (Arestatul a fost găsit ~.)2. blamabil, condamnabil, criticabil, neîngăduit, neonorabil, nepermis, regretabil, reprobabil, ruşinos, urît, (livr.) reprehensibil, (înv.) ocarnic, ocărîtor, ruşinător. (O faptă ~.)
vinovăţí	vb.	v. ACUZA. ÎNVINOVĂŢI. ÎNVINUI.
VINOVĂŢÍE	s.	v. vină.
vintílă	s.	v. LEASĂ.
VINTÍR	s.	(PESCUIT) vîrşă.
víntre	s.	v. ABDOMEN. BURTĂ. DIAREE. DIZEN-TERIE. PÎNTECE.
víntre	s. pl.	v. MĂRUNTAIE.
vintreá	s.	v. PÎNZĂ. VELĂ.
vinţelér	s.	v. VIER.
vinuí	vb.	v. ACUZA. ÎNVINOVĂŢI. ÎNVINUI.
VINULÉŢ	s.	v. vinişor.
VINÚŢ	S.	v. vinişor.
vinúţ	s.	v. SULIŢICĂ.
vioáră	adj.	v. CLAR. CRISTALIN. CURAT. LIMPEDE. PUR. TRANSPARENT.
VIOÁRĂ	s.	(MUZ.) scripcă, violină, (pop.) diblă, lăută, (reg.) ceteră.
vioáră	s.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
vioară-de-noápte	s.	v. NOPTICOASĂ.
vioară-gálbenă	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA. VIOREA-GALBENĂ.
vioară-róşie	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA.
VIÓI	adj.	1. v. sprinten.2. ager, agil, isteţ, iute, repede, sprinten, (reg.) zburatic. (~ în mişcări.)3. v. iute.4. săltat, săltăreţ, sprinten, zglobiu, (rar) săltător. (Zborul ~ al rîndunicii.)5. v. vivace.6. v. zburdalnic.7. v. jucăuş.
VIOICIÚNE	s.	1. v. sprinteneală.2. v. vivacitate.3. v. zburdălnicie.4. v. vervă.5. v. animaţie.
VIÓL	s.	v. violare.
VIOLÁ	vb.	1. a batjocori, a necinsti, a silui, (Transilv.) a căzni, (înv.) a ruşina, a sili, a spurca, (fig.) a pîngări. (A ~ o femeie.)2. a forţa, a sparge, a strica, (înv.) a silnici. (A ~ încuietoarea uşii.)3. v. profana.4. v. contraveni.
VIOLÁRE	s.	1. batjocorire, necinstire, siluire, viol, (înv.) silă, (fig.) pîngărire. (~ unei femei.)2. for-ţare, spargere, stricare. (~ unei încuietori.)3. v. profanare.4. v. încălcare.
VIOLÁT	adj.	necinstit, siluit. (Femeie ~.)
violatór	s.	v. PÎNGĂRITOR. PROFANATOR. SILU-ITOR.
VIÓLĂ	s.	(MUZ.) alto.
viólă	s.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
violă-de-noápte	s.	v. NOPTICOASĂ.
violă-de-primăvără	s.	v. NOPTICOASĂ.
VIOLÉNT	adj., adv.	1. adj. agresiv, bătăios, brutal, coleric, dur, impulsiv, iute, nestăpînit, (fam. fig.) belicos. (De ce eşti atît de ~?)2. adj., adv. v. rău.3. adj. v. impetuos.4. adj. v. înverşunat.5. adj. aprig, înverşunat, mare, (fig.) aprins. (Ceartă ~.)6. adv. bruta
violentá	vb.	v. CONSTRÎNGE. FACE. FORŢA. OBLIGA. SILI.

violentáre	s.	v. CONSTRÎNGERE. FORŢARE. OBLIGARE. SILIRE.
VIOLÉNŢĂ	s.	1. agresivitate, brutalitate, duritate, impulsivitate, nestăpînire. (O ~ temperamentală.)2. v. răutate.3. v. forţă.4. v. vehemenţă.5. im-petuozitate, înfocare, vehemenţă. (Se apără, ripostează cu ~.)6. v. intensitate.
violénţă	s.	v. STRIDENŢĂ.
VIOLÉT	adj., s.	liliachiu, mov, vioriu, (livr.) lila (invar.), (rar) stînjeniu. (De culoare ~.)
VIOLÉTĂ	s.	v. viorea.
VIOLÍNĂ	s.	v. vioară.
VIOLONCÉL	s.	(MUZ.) cello.
VIOLONÍST	s.	v. lăutar.
VIOREÁ	s.	(BOT.) 1. (Viola odorata) toporaş, violetă, (rar) violă, (reg.) călţunaş, cîrligel, cocoşel, garoafă, găurea, micsandră, micşunea, nemţoaică, tămîioară, vioară, floare-domnească, flori-mărunte (pl.), flori-mărunţele (pl.), zam-bilă-de-cîmp.2. (Vi-ola alpi
vioreá	s.	v. RUJĂ. TĂMÎIOARĂ.
viorea-de-noápte	s.	v. NOPTICOASĂ.
viorea-róşie	s.	v. MICSANDRĂ. MICŞUNEA.
vioréle	s. pl.	v. POPILNIC.
VIORÍCĂ	s.	v. viorea.
VIORÍST	s.	v. lăutar.
VIORÍU	adj., s.	v. violet.
VÍPERĂ	s.	(ZOOL.; Vipera berus) năpîrcă, (înv. şi reg.) aspidă, (reg.) şarpe-ciont, şarpe-ciung, şarpe-scurt, şarpe-veninat.
viperínă	s.	v. IARBA-ŞARPELUI.
vípie	s.	v. ARŞIŢĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DO-GOARE. DOGOREALĂ. FEBRĂ. FIERBINŢEALĂ. FRIGURI. MIEZ. MIJLOC. NĂBUŞEALĂ. NĂDUF. NĂDUŞEALĂ. PÎRJOL. POJAR. PUTERE. TEM-PERATURĂ. TOI. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPU-ŞEALĂ.
vipt	s.	v. ALIMENT. BUCATE. HRANĂ. MÎNCARE. RECOLTĂ. ROD.
VIPÚŞCĂ	s.	1. lampas.2. paspoal.
vir	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎR-TEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
VIRÁ	vb.	v. coti.
VIRÁJ	s.	1. v. cotire.2. v. curbă.
VIRÁL	adj.	v. virotic.
viraneá	s.	v. MAIDAN. TEREN VIRAN.
VIRÁRE	s.	v. cotire.
VIRÁT	s.	v. cotire.
VIRDÁRE	s.	(ORNIT.; Picus viridis) (reg.) ciocăni-toare, svărdaică, ghionoaie-verde, horoi-verde.
virdáre	s.	v. CIOCĂNITOARE. GHIONOAIE.
víreş	s.	v. SÎNGERETE.
VIRGÍN	adj.	1. v. inocent.2. neexplorat. (Pădure ~.)3. v. necultivat.
virgín	adj.	v. CURAT. INTACT. ÎNTREG. NATIV. NEAMESTECAT. NEATINS. NEÎNCEPUT. PUR.
VIRGINÁL	adj.	v. inocent.
VIRGÍNĂ	adj., s.	1. adj. v. fecioară.2. s. v. fecioară.3. s. art. (ASTRON.; n. pr.) Fecioara (art.). (~ este o constelaţie zodiacală.)

VIRGINITÁTE	s.	1. castitate, cinste, feciorie, neprihănire, nevinovăție, (pop.) fetie, (fig.) curățenie, (înv. fig.) curăție. (Şi-a păstrat ~.)2. v. inocență.
VIRGLORIÁN	s., adj.	anisian.
VÍRGULĂ	s.	(LINGV.) (Transilv.) comă.
VIRÍL	adj.	1. bărbătesc.2. energic, impetuos, viguros. (Manifestare ~.)
VIRILITÁTE	s.	1. v. bărbăție.2. (rar) potență. (~ unui tînăr.)
VIRNÁNȚ	s.	(BOT.; Ruta graveolens) rută.
VIRÓTIC	adj.	(MED.) viral. (Afecțiune de natură ~.)
VIRTUÁL	adj.	v. posibil.
VIRTUALITÁTE	s.	v. posibilitate.
VIRTUOZITÁTE	s.	măiestrie. (Pianistul demon-strează o ~ deosebită.)
VIRTÚTE	S.	v. însuşire.
VIRULÉNT	adj.	vehement, viguros, violent. (Un protest ~.)
VIRULÉNȚĂ	s.	vehemență.
VIRUSOLÓG	s.	v. inframicrobiolog.
VIRUSOLOGÍE	s.	v. inframicrobiologie.
VIS	s.	1. v. visare.2. v. aspirație.
VISÁ	vb.	1. a medita. (Toată ziua ~ la ...)2. a (se) vedea. (Se şi ~ în fruntea unui regiment.)3. v. bă-nui.4. v. aspira.
VISÁRE	s.	contemplație, meditație, reverie, vis. (Cufundat în ~.)
VISĂTÓR	adj.	1. contemplativ, contemplator, meditativ. (Fire ~oare.)2. v. romantic.
VÍSCERE	s. pl.	(ANAT.) măruntaie (pl.).
VISCEROPTÓZĂ	s.	(MED.) splanhnoptoză.
VÍSCOL	s.	(MET.) vifor, viforniță, viscoleală, (pop.) viforeală, (înv. şi reg.) spărgău, (prin Ban.) vicodol, (Mold. şi Bucov.) vicolitură, (Bucov.) vicolniță, (Transilv.) vocot.
VISCOLEÁLĂ	s.	v. viscol.
VISCOLÍ	vb.	1. a viforî. (Afară ~.)2. a spulbera. (Vîntul ~ zăpada.)3. a troieni. (Vîntul ~ zăpada.)
VISCOLÍRE	s.	troienire. (~ zăpezii.)
VISCOLÍT	adj.	1. spulberat. (Zăpadă ~.)2. tro-ienit. (Zăpadă ~.)
VISCOLÓS	adj.	v. viforos. (O iarnă, o vreme ~oasă.)
vistavói	s.	v. ORDONANȚĂ.
VISTIÉR	s.	(IST.) vistiernic. (~ administra vistieria țării.)
vistiér	s.	v. (IST.) VISTIERIE.
VISTIERÍE	s.	(IST.) 1. tezaur, (înv.) culă, hazna, tezaurariat, cămară domnească. (În ~ se păstra averea țării.)2. (înv.) vistier. (~ era instituția care administra tezaurul țării.)
vistieríe	s.	v. VISTIERNICIE.
VISTIÉRNIC	s.	(IST.) vistier. (~ul administra vistieria țării.)
VISTIERNICÍE	s.	(IST.) (înv.) vistierie. (~ era demnitatea vistiernicului.)
VÍŞIN	s.	(BOT.) vişin-sălbatic (Prunus fructicosa) = vişinel, cireş-de-Bărăgan, cireş-pitic; vişin turcesc (Prunus mahaleb) = mahaleb, (reg.) antep, mălin.
vişináp	s.	v. VIŞINATĂ.
VIŞINÁTĂ	s.	(înv.) vişinap, vişneac. (A băut o ~.)
vişină-de-múnte	s.	v. SISINEI.

VIŞINÉL	s.	v. cireş-de-Bărăgan.
VIŞINÍU	adj.	purpuriu, (rar) purpuros, (pop.) conabiu, (înv. şi reg.) marmanziu, porfiriu, purpurat. (De culoare ~.)
víşlă	s.	v. BRAC. PREPELICAR.
vişneác	s.	v. VIŞINATĂ.
VITÁL	adj.	1. v. esenţial.2. v. indispensabil.
VITALITÁTE	s.	v. energie.
VITAMÍNĂ	s.	(BIOL., CHIM., FARM.) vitamina A = axeroftol, retinol; vitamina B1 = aneurină, orizanină, tiamină; vitamina B2 = lactoflavină, riboflavină; vitamina B6 = adermină, piridoxină; vitamina B12 = ciancobalamină, cobalamină; vitamina C = acid ascorbic; vitamina
VÍTĂ	s.	(ZOOL.) (înv. şi reg.) marhă, (Transilv. şi Bucov.) mărhaie, (înv.) surec.
VITEÁZ	adj., s.	1. adj. v. curajos.2. s. erou, (înv. şi pop.) voinic. (A căzut în luptă ca un ~.)3. adj. bărbătesc, curajos, vitejesc, (reg.) bărbătos. (Faptă ~.)4. s. (IST.) (înv.) curtean, slujitor. (Soldaţii din garda unor domnitori se numeau ~i.)
VITEJÉSC	adj.	1. v. curajos.2. eroic, glorios, strălucit, (pop.) voinicesc. (Luptă ~ească.)
VITEJÉŞTE	adv.	v. curajos.
vitejí	vb.	v. HAIDUCI.
VITEJÍE	s.	bărbăţie, bravură, curaj, eroism, neînfri-care, (pop.) voinicie. (~ cuiva în luptă.)
vitejíe	s.	v. HAIDUCIE.
VITÉLLUS	s.	v. gălbenuş.
VITÉZĂ	s.	1. iuţeală, rapiditate, repeziciune, (livr.) celeritate, (rar) velocitate. (~ de deplasare a unui mobil.)2. v. fugă.3. v. grabă.4. (FIZ.) viteză instantanee = viteză momentană; viteză momen-tană v. viteză instantanee.
VITICULTÓR	s.	podgorean, (rar) vier, (reg.) vinar, vinărici. (E ~ de profesie.)
VITILÍGO	s.	(MED.) leucopatie.
vitráj	s.	v. GEAMLÎC.
VÍTREG	adj.	1. adoptiv. (Tată ~.)2. (reg.) maşter. (Surori ~.)3. defavorabil, nefavorabil, nepotri-vit, neprielnic, potrivnic, (înv. şi pop.) nepriincios. (Condiţii ~ de dezvoltare.)
vítreg	adj.	v. CRUD. HAIN. IMPLACABIL. NECRUŢĂTOR. NEIERTĂTOR. NEÎNDUPLECAT. NEÎNDURĂTOR. NEMILOS. NEMILOSTIV.
VITREGÍE	s.	1. v. răutate.2. v. adversitate.
VITRÍNĂ	s.	galantar. (~ unei prăvălii.)
VITRIÓL	s.	v. acid sulfuric.
vitriol-albástru	s.	v. CALCANTIT SULFAT DE CUPRU.
VITRÓS	adj.	sticlos. (Cu aspect ~.)
VITROZITÁTE	s.	sticlozitate. (~ unei structuri geologice.)
vituperá	vb.	v. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CLEVETI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. PONEGRI.
viţa-córcilor	s.	v. LĂSNICIOR.
viţa-evréilor	s.	v. LĂSNICIOR.
VÍŢĂ	s.	1. (BOT.; Vitis) vie. (Frunză de ~; plantează ~.)2. (BOT.) viţă de vie (Vitis vinifera, riparia etc.) = (reg.) acrid, loază, poamă.3. (BOT.) viţă sălbatică (Vitis hederacea) = (rar) viţă de Canada, (pop.) viţă puturoasă, (reg.) aguridar.4. (BOT.) coardă.
víţă	s.	v. ŞUVIŢĂ.
viţă-álbă	s.	v. CURPEN.

viță de Canáda	s.	v. VIȚĂ SĂLBATICĂ.
viță-neágră	s.	v. FLUIERĂTOARE.
viță puturoásă	s.	v. VIȚĂ SĂLBATICĂ.
VIȚEÁ	s.	(ZOOL.) vițică.
VIȚELÁR	s.	(BOT.; Anthoxanthum odoratum) (reg.) pălciană, părangină, iarbă-mirositoare.
vițelár	s.	v. MORMOLOC.
vițel-de-máre	s.	v. FOCĂ. MORSĂ.
VIȚÍCĂ	s.	(ZOOL.) vițea.
viționán	s.	v. ȘUVIȚĂ.
vițós	adj.	v. FLOCOS. LĂȚOS. MIȚOS. PĂROS.
VIU	adj.	1. (înv. şi pop.) trăitor, viețuitor. (Ființe ~.)2. însuflețit. (Oameni ~ şi oameni morți.)3. v. deschis.4. (pop.) verde. (Plante ~ şi plante uscate.)5. v. intens.6. intens, strălucitor, (fig.) aprins. (Culori ~.)7. puternic, tare, (franțuzism) criant, (f
viu	s.	v. MIEZ. MIJLOC. PUTERE. TOI.
VIVÁCE	adj., adv.	1. adj. însuflețit, vioi, viu. (Tempo ~ de execuție a unei bucăți muzicale.)2. adv. v. spiritoso.3. adj. v. peren.
VIVACITÁTE	s.	însuflețire, vioiciune. (~ tempoului unei compoziții muzicale.)
vivacitáte	s.	v. ANIMAȚIE. ANTREN. ÎNSU-FLEȚIRE. VIOICIUNE.
VÍVAT	interj.	v. ura!
vívat	s.	v. ACLAMAȚII. OSANALE. OVAȚII. TOAST. URALE.
VIZÁ	vb.	1. v. ținti.2. v. referi.3. v. aspira.
VIZÁRE	s.	v. țintire.
VIZAVÍ	adv.	(Transilv.) pedri, (prin Transilv.) sembe. (A trecut ~.)
viză gálbenă	s.	v. ȘIP.
VIZÉTĂ	s.	vizieră, vizor. (Se uită prin ~ ușii.)
VIZÍBIL	adj.	1. văzut. (Un obiectiv ~.)2. v. clar.3. v. evident.
VIZIBILITÁTE	s.	vedere. (~ redusă din cauza ceții.)
VIZIÉRĂ	s.	1. cozoroc, (reg. şi glumeț) streaşină, (prin Ban.) şild, (Transilv. şi Maram.) şimledăr, (Transilv. şi Bucov.) şirm. (~ a şepcii, a chipiului.)2. v. vizetă.
VIZIONÁ	vb.	a privi, a urmări, a vedea. (A ~ un film la televizor)
VIZIONÁR	adj., s.	1. v. profetic.2. s. (fig.) (livr.) iluminat. (Un spirit ~.)
VIZÍR	s.	armaş, sici. (~ la arşic, în jocul de arşice.)
VIZIRÁT	s.	(IST.) (înv.) vizirie, vizirlîc. (~ul era demnitatea vizirului.)
viziríe	s.	v. VIZIRAT.
vizirlîc	s.	v. VIZIRAT.
VIZITÁ	vb.	1. a (se) vedea. (Ne ~ în fiecare săptămînă.)2. (pop.) a cerca, a cerceta, (reg.) a petrece, (înv.) a socoti. (A ~ mai multe oraşe.)
vizitatór	s.	v. INVITAT. MUSAFIR. OASPETE.
VÍZITĂ	s.	1. (rar) ospeție, (înv. şi reg.) vedere, (turcism înv.) musaferea, (fam., adesea peior.) musafirlîc. (A se duce în ~ la ...)2. (MED.) control. (~ medicală.)
VIZITÍU	s.	1. v. birjar.2. (ASTRON.; art.) (reg.) ocolul (art.), surugiul (art.), trăsura (art.), țarcul (art.), carul-lui-Dumnezeu.
VIZIÚNE	s.	1. v. imagine.2. v. fantomă.3. v. spectru.4. perspectivă.5. v. concepție.

VIZÓR	s.	v. vizetă.
VIZUÍNĂ	S.	bîrlog, cuib, culcuş, sălaş, (reg.) cobîrlău, covru, mişină, vizunie, (prin Ban.) cîrtog, (prin Transilv.) scorciob, (prin Ban.) viezurime, viezu-rină. (~a unui animal salbatic.)
vizuníe	s.	v. BÎRLOG. CUIB. CULCUŞ. SĂLAŞ. VIZUINĂ.
vîj	s.	v. BĂTRÎN. MOŞ. MOŞNEAG.
vîjí	vb.	v. POTRIVI. VENI.
VÎJÎÍ	vb.	1. v. şuiera.2. v. piui.
vîjîí	vb.	v. BÎZÎI. DUDUI. VUI. ZBÎRNÎI. ZÎZÎI. ZUMZĂI.
VÎJÎIÁLĂ	S.	v. şuierare.
VÎJÎÍRE	s.	v. şuierat.
vîjîít	adj.	v. AMEŢIT. BĂUT. BEAT. CHERCHELIT. ÎMBĂTAT. TURMENTAT.
VÎJÎÍT	S.	1. v. şuierat.2. v. ţiuitură.
VÎJÎITOÁRE	s.	v. zbîrnîitoare.
VÎJÎITÓR	adj.	1. şuierător. (Un vînt ~.)2. v. ţiuitor.
VÎJÎITÚRĂ	s.	1. v. şuierat.2. v. ţiuitură.
vîlcán	s.	v. AVAT.
vîlcă	s.	v. GÎLCĂ. UMFLĂTURĂ.
VÎLCEÁ	s.	(GEOGR.) vîlcică. (O ~ puţin adîncă.)
vîlceág	s.	v. RĂSPLATĂ. RECOMPENSĂ.
vîlced	adj.	v. ÎNVINEŢIT. VÎNĂT.
vîlcezí	vb.	v. ÎNVINEŢI.
VÎLCÍCĂ	s.	(GEOGR.) vîlcea. (O ~ puţin adîncă.)
vîlfă	s.	v. MAG. VRĂJITOR.
vîlsán	s.	v. AVAT.
VÎLTOÁRE	s.	v. bulboană.
vîltoáre	s.	v. PIUĂ.
vîlváie	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
vîlva-pădúrii	s.	v. MAMA-PĂDURII.
VÎLVĂ	s.	1. v. agitaţie.2. v. senzaţie.3. (fig.) ecou, răsunet. (~ produsă. de descoperirea făcută.)
vîlvă	s.	v. ALAI. FAIMĂ. FAST. NOTORIETATE. POMPĂ. PRESTIGIU. RENUME. REPUTAŢIE.
vîlvăráie	s.	v. FLĂCĂRAIE. PARĂ. PĂLĂLAIE. PÎRJOL. VĂPAIE. VÎLVĂTAIE. VÎLVOARE.
VÎLVĂTÁIE	S.	flăcăraie, pară, pălălaie, pîrjol, văpaie, vîlvoare, (rar) pălălaică, (pop.) bobot, bobotaie, (reg.) pălălăială, vîlvaie, vîlvăraie, (prin vestul Transilv.) babură, (Olt.) bălbălau. (O imensă ~ de la
VÎLVOÁRE	s.	v. vîlvătaie.
VÎLVÓI	adj.	v. ciufulit.
vîlvoiát	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRI-JIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
VÎNÁ	vb.	a prinde, (înv.) a vînători. (A ~ iepuri.)
vînă	vb.	v. PESCUI. PRINDE.
VÎNÁR	s.	bucar, curar, (reg.) gurură, hamut, cureaua vînării. (~ este o parte a hamului.)
VÎNÁRE	s.	v. vînat.
vînáre	s.	v. VÎNAT. VÎNĂTOARE.
VÎNÁT	s.	1. prindere, vînare. (A început sezonul de ~ al păsărilor.)2. v. vînătoare.
VÎNĂ	s.	1. venă.2. vînă de bou = (prin Mold.) sala-mastră.3. (GEOL.) filon. (O ~ de aur.)4. v. pînză.5. v.

vînă	s.	v. CARTILAJ. GAMBĂ. LIGAMENT. NERVURĂ. PULS. TENDON. UNDĂ PULSATILĂ.
VÎNĂT	ADJ.	1. (înv. şi pop.) pătlăginiu, (Munt.) civit. (De culoare ~.)2. v. învineţit.3. v. livid.4. sur. (Cal ~.)
VÎNĂTÁIE	S.	(MED.) echimoză, vineţeală, (înv.) vînătare. (Are o ~ la ochi.)
vînătáre	s.	v. ECHIMOZĂ. VINEŢEALĂ. VÎNĂTAIE.
VÎNĂTĂ	S.	(BOT.; Solanum melongena) pătlăgea, (reg.) godină.
VÎNĂTOÁRE	s.	vînat, (rar) vînare, (înv.) vînătorie, vînăţie. (A plecat la ~.)
VÎNĂTÓR	s.	(astăzi rar) prinzător, (rar) puşcaş, (prin Transilv. şi Bucov.) puşcător. (~ de vulpi.)
VÎNĂTORÉSC	adj.	cinegetic. (Trofeu ~.)
vînătorí	vb.	v. PRINDE. VÎNA.
vînătoríe	s.	v. VÎNAT. VÎNĂTOARE.
vînăţíe	s.	v. VÎNAT. VÎNĂTOARE.
VÎNJ	s.	(BOT.; Ulmus effusa) ulm, velniş.
vînj	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORŢĂ. IMPE-TUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEŢE. TĂRIE. VELNIŞ. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
VÎNJÓS	adj.	1. v. robust.2. legat, robust, solid, viguros, voinic, zdravăn. (Un trup ~.)
vînjoşá	vb.	v. FORTIFICA. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA ÎNTĂRI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. RECON-FORTA. REFACE. RESTABILI. TONIFICA.
vînjoşénie	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORŢĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEŢE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
vînjoşíe	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORŢĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEŢE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
vînós	adj.	v. PUTERNIC. ROBUST. SOLID. TARE. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
VÎNT	s.	(FIZIOL.) gaz, pîrţ, (pop.) băşină, fîsîială, (prin Bucov. şi Maram.) tîrtîită, (fam.) pam.
vîntăráie	s.	v. FURTUNĂ. VIFOR. VIJELIE.
VÎNTICÉL	s.	(MET.) vîntişor, vîntuleţ. (Sufla un ~ cam rece.)
VÎNTIŞÓR	s.	v. vînticel.
vîntoáie	s.	v. FURTUNĂ. VIFOR. VIJELIE.
vîntoásă	s.	v. FURTUNĂ. TROMBĂ. VIFOR. VIJE-LIE. VÎRTEJ.
vîntoáse	s. pl.	v. IELE.
vîntós	adj.	v. FURTUNOS. VIFOROS. VIJELIOS.
VÎNTULÉŢ	s.	vînticel.
vîntul négru	s.	v. AUSTRU.
VÎNTURÁ	vb.	1. (AGRON.) a triora. (~ seminţele cu triorul.)2. v. împrăştia.3. v. perinda.4. v. cu-treiera.5. v.
vînturá	vb.	v. BATE. SUFLA. TRECE.
vînturár	s.	v. EVANTAI.
VÎNTURÁRE	s.	(AGRON.) vînturat, (rar) vînturătură. (~ grîului.)
vînturáşcă	s.	v. TRIOR. VÎNTURĂTOARE.
VÎNTURÁT	s.	v. vînturare.
VÎNTURÁTIC	adj.	v. neserios.
vîntură-lúme	s.	v. AVENTURIER.
VÎNTURĂTOÁRE	s.	(AGRON.) 1. trior, (prin Bucov.) şpiţ, (Transilv. şi Maram.) vînturaşcă.2. morişcă.
vînturătór	s.	v. AVENTURIER.
vînturătúră	s.	v. PLEAVĂ. VÎNTURARE. VÎNTURAT.

vîntură-ţără	s.	v. AVENTURIER.
VÎNTURÉL	s.	(ORNIT.; Falco tinnunculus) vindereu, (reg.) marinică, şuşugaie, vetruşcă, vinderel, (prin Olt.) şurligaie.
vînturéle	s. pl.	v. DEDIŢEL.
vînturós	adj.	v. FLUŞTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. FURTUNOS. NESERIOS. UŞURATIC. VIFOROS. VIJELIOS. VÎNTURATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
VÎNZÁRE	s.	1. desfacere, plasare, vindere, (înv.) debit. (~ unei mărfi.)2. dever, (pop. şi fam.) alişveriş. (N-a prea avut ~ astăzi.)3. v. trădare.
VÎNZĂTÓR	adj., s.	1. adj., s. v. trădător.2. s. iudă, trădător, (Eşti un ~, amice!)
vînzoálă	s.	v. AGITAŢIE. ANIMAŢIE. COLCĂIALĂ. FOIALĂ. FOIRE. FORFOTĂ. FORFOTEALĂ. FRĂMÎNTARE. FURNICARE. MIŞCARE. MIŞUIALĂ. MIŞUNARE. ROIALĂ. VIERMUIALĂ. VIERMUIRE.
vînzoleálă	s.	v. AGITAŢIE. ANIMAŢIE. COLCĂ-IALĂ. FOIALĂ. FOIRE. FORFOTĂ. FORFOTEALĂ. FRĂMÎNTARE. FURNICARE. MIŞCARE. MIŞU-IALĂ. MIŞUNARE. ROIALĂ. VIERMUIALĂ. VIERMUIRE.
vînzolí	vb.	v. AGITA. COLCĂI. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞUI. MIŞUNA. ROI.
vîrcát	adj.	v. BĂLŢAT. DUNGAT. TĂRCAT. VĂRGAT
vîrcă	s.	v. DUNGĂ. LINIE. VARGĂ.
VÎRCOLÁC	s.	(MITOL. POP.) pricolici.
vîrcolác	s.	v. STAFIE. STRIGOI.
VÎRF	s.	1. (GEOGR.) creastă, creştet, culme, pisc, (rar) obîrşie, (înv. şi reg.) sîmcea, (reg.) piscan, spic, tigvă, titilă, vîrvare, (Transilv.) picui, (Mold., Transilv. şi Maram.) ţiclău, (înv.) suiş. (Alpiniştii au ajuns pe ~ul muntelui.)2. bot, cap, capăt, ci
vîrfuít	adj.	v. ASCUŢIT. ŢUGUIAT.
VÎRFULÉŢ	s.	(GEOGR.) pisculeţ, piscuşor, vîrfuşor, (reg.) piscotei.
VÎRFUŞÓR	s.	v. vîrfuleţ.
vîrhóvnic	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
VÎRÎ	vb.	1. v. băga.2. a băga, a introduce, a pune. (~ vinul în damigeană, găina în traistă.)3. a băga, a introduce, a trece. (~ aţa prin urechea acului.)4. a se băga, a intra, a se introduce. (S-a ~ în spărtura din zid.)5. v. înfige.6. v. îndesa.7. v. îmbulzi.8.
VÎRÎCIÓS	adj.	băgăcios, băgăreţ, înfigăreţ. (E prea ~!)
VÎRÎRE	s.	1. v. băgare.2. băgare, băgat, introducere, punere, vîrît. (~ vinului în sticle.)3. băgare, băgat, introducere, trecere, vîrît. (~ aţei prin urechea acului.)4. băgare, intrare, introducere, vîrît. (~ lui prin spărtura zidului.)5. v. înfigere.
VÎRÎT	s.	1. v. băgare.2. v. băgare.3. v. băgare.4. băgare, intrare, introducere, vîrîre. (~ul lui prin spărtura zidului.)
vîrlán	s.	v. GRINDEL. MOLAN.
vîrláv	adj.	v. BUCĂLAI. BUCĂLAT. DOLOFAN. DURDULIU. GRĂSAN. GRĂSULIU. GRĂSUŢ. PLIN. ROTOFEI. ROTUND.
vîrligoánţă	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
vîrlúgă	s.	v. ZVÎRLUGĂ.
vîrstá	vb.	v. DUNGA. TĂRCA. VĂRGA.
vîrsta de míjloc	s.	v. EVUL MEDIU.

vîrstát	adj.	v. BĂLŢAT. DUNGAT. TĂRCAT. VĂRGAT.
VÎRSTĂ	s.	1. etate, (înv. şi reg.) timp, (înv.) crescut. (Ce ~ ai?)2. (pop.) seamă. (Copii de ~ lui.)
vîrstă	s.	v. BRÎU. BUCHET. DUNGĂ. LINIE. MĂNUNCHI. ŞUVIŢĂ. VARGĂ. VECHIME.
VÎRSTNIC	adj.	bătrîn, (înv. şi reg.) vechi. (Un om ~.)
vîrstnic	adj.	v. BĂTRÎN. MAJOR.
vîrstnicíe	s.	v. MAJORAT. MAJORITATE.
VÎRŞĂ	s.	(PESCUIT.) vintir.
vîrtecáp	s.	v. CAPÎNTORTURĂ.
vîrtecúş	s.	v. BULBOACĂ. BULBOANĂ. OCHI. VALVÎRTEJ. VÎLTOARE. VÎRTEJ. VOLBURĂ.
VÎRTÉJ	s.	1. v. bulboană.2. trombă, (rar) sul. (Un ~ de vînt.)3. (FIZ.) turbion.4. coloană, sul, trîmbă, (pop.) volbură. (Un ~ de praf.)5. trom-bă, (pop.) vîntoasă. (S-a ridicat un ~ imens de zăpadă.)6. v. ameţeală.7. (TEHN.) val. (~ de care se atîrnă găleata la fî
vîrtéj	s.	v. COCÎRLĂ. CRIC. CRIVALĂ. DULAP. LEAGĂN. MACARA. MANIVELĂ. POSADĂ. POSTEUCĂ. SCHIMBĂTOARE. SCRÎNCIOB. VINCI.
vîrtejí	vb.	v. ÎNVÎRTEJI. ÎNVOLBURA. ZBATE.
vîrtejitór	adj.	v. AMEŢITOR.
vîrtejós	adj.	v. AMEŢITOR.
vîrtejuí	vb.	v. ÎNVÎRTEJI. ÎNVOLBURA. ZBATE.
vîrtejuíre	s.	v. ÎNVÎRTEJIRE. ÎNVOLBURARE. ZBATERE.
VÎRTÉLNIŢĂ	s.	v. depănătoare.
vîrtilói	s.	v. DULAP. LEAGĂN. SCRÎNCIOB.
vîrtojít	adj.	v. ÎNTĂRIT. ÎNVÎRTOŞAT. SOLIDI-FICAT.
vîrtós	adj.	v. COMPACT. DENS. DUR. DURABIL. FIX. IMOBIL. ÎNDESAT. NECLINTIT. NEMIŞCAT. PUTERNIC. REZISTENT. RIGID. ROBUST. SOLID. TARE. TENACE. TRAINIC. ŢEAPĂN. VIGUROS. VÎNJOS. VOINIC. ZDRAVĂN.
VÎRTÓS	adj., adv.	1. adj. v. consistent.2. adj. v. tare.3. adv. v. tare.4. adv. v. mult.
vîrtós	adv.	v. EXTREM. FOARTE. TARE.
vîrtoşíe	s.	v. CONSISTENŢĂ. DINAMISM. ENERGIE. FORŢĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEŢE. SOLIDITATE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
vîrtúte	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORŢĂ. IMPE-TUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEŢE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
vîrváre	s.	v. CREASTĂ. CREŞTET. CULME. PISC. VÎRF.
VÎSC	s.	(BOT.; Loranthus europaeus) mărgăritar, (reg.) mărgărit.
vîsc-de-ápă	s.	v. PENIŢĂ.
vîsc-de-múnte	s.	v. SMIRDAR.
VÎSCÓS	adj.	1. (rar) semilichid. (Cu aspect ~.)2. cle-ios, lipicios. (Substanţă ~oasă.)3. cleios, gelatinos, mucos. (Secreţie ~oasă.)
vîslárіu	s.	v. BARCAGIU. LOPĂTAR. LUNTRAŞ. VÎSLAŞ.
VÎSLÁŞ	s.	v. barcagiu.
VÎSLĂ	s.	lopată, ramă, (reg.) babaică, opacă, opacină, (Bucov., Transilv. şi Ban.) suflă. (Ambar-caţie cu ~e.)
vîslă	s.	v. LOPATĂ. MĂNUNCHI.
VÎSLÍ	vb.	a lopăta, (rar) a canota, a rama, (reg.) a luntri. (A ~ pe lac.)
VÎSLÍRE	s.	v. vîslit.

VÎSLÍT	s.	lopătare, vîslire.
vîslitór	s.	v. BARCAGIU. LOPĂTAR. LUNTRAŞ. VÎSLAŞ.
vîşcá	vb.	v. AGITA. CLĂTINA. CLINTI. COLCĂI. DEPLASA. FOI. FORFOTI. FRĂMÎNTA. FURNICA. MIŞCA. MIŞUI. MIŞUNA. MUTA. ROI. URNI. VIERMUI.
VÎZDOÁGĂ	s.	v. crăiță.
vîzdoágă	s.	v. GAROÁFĂ.
VLÁGĂ	s.	v. energie.
vlágă	s.	v. AVERE. AVUT. AVUȚIE. BOGĂȚIE. BUN. MIJLOACE. SITUAȚIE. STARE.
vlástă	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORȚĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
vlávie	s.	v. DINAMISM. ENERGIE. FORȚĂ. IMPETUOZITATE. PUTERE. ROBUSTEȚE. TĂRIE. VIGOARE. VITALITATE. VLAGĂ.
vlădícă	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. DOMN. DOMNITOR. EPISCOP. MONARH. STĂPÎNITOR. SUVERAN. VODĂ. VOIEVOD.
vlădicésc	adj.	v. DIECEZAN. DOMNESC. EPAR-HIAL. EPISCOPAL. VOIEVODAL.
vlădicíe	s.	v. CÎRMUIRE. CONDUCERE. DIECEZĂ. DIRIGUIRE. DOMNIE. EPARHIE. EPISCOPAT. EPISCOPIE. GUVERNARE. STĂPÎNIRE.
VLĂGUÍ	vb.	1. v. extenua.2. v. moleşi.
VLĂGUÍRE	s.	v. extenuare.
VLĂGUÍT	adj.	1. v. extenuat.2. v. moleşit.
vlăguitór	adj.	v. EPUIZANT. EXTENUANT. ISTO-VITOR. OBOSITOR. TRUDNIC.
VLĂJGÁN	s.	v. lungan.
VLĂSTÁR	s.	1. v. lăstar.2. v. copil.3. v. urmaş.
vleg	s.	v. PEPENE.
vlog	s.	v. AFLUENȚĂ. AFLUX. AGLOMERAȚIE. GRĂMĂDEALĂ. ÎMBULZEALĂ. ÎNGHESUIALĂ. ÎNGRĂMĂDEALĂ ÎNVĂLMĂŞEALĂ.
VOÁL	s.	văl, (reg.) hobot, procov, sovon, tulbent, zaimf, (prin Transilv. şi Bucov.) balț, (Transilv.) şlaier. (~ de mireasă.)
VOALÁ	vb.	1. v. ascunde.2. v. împăienjeni.3. (FOTO) a se înnegri. (Filmul s-a ~.)4. a se estompa. (Vocea i s-a
VOALÁRE	s.	1. v. ascundere.2. v. împăienjenire.3. (FOTO) înnegrire. (~ clişeului.)4. estompare. (~ vocii.)
VOALÁT	adj.	1. v. împăienjenit.2. (FOTO) înnegrit. (Clişeu ~.)3. estompat. (Voce ~.)
VOALÉTĂ	s.	(prin Ban. şi prin Transilv.) sălie. (Pălărie de damă cu ~.)
voávă	s.	v. PĂNUŞĂ.
VOCABULÁR	s.	(LINGV.) 1. lexic. (~ul unei limbi.)2. dicționar, lexicon, (înv.) condică, cuvîntar, vorbar. (~ de termeni tehnici.)3. v. glosar.4. v. ter-minologie.
vocábulă	s.	v. CUVÎNT. TERMEN. VORBĂ.
VOCÁLĂ	s.	(FON.) 1. (înv.) glasnică, sunătoare. (Consoane şi ~e.)2. vocală anterioară = vocală palatală, vocală prepalatală; vocală centrală = vocală medială; vocală medială = vocală centrală; vocală palatală = vocală anterioară, vocală prepalatală; vocală posterio
VOCALIZÁRE	s.	impostație.
VOCATÍV	s.	(GRAM.) (înv.) chemătoare.
VOCÁȚIE	s.	v. aptitudine.
VÓCE	s.	1. v. glas.2. glas, timbru, ton, (pop.) viers. (Avea o ~ gravă, plăcută.)

VOCIFERÁ	vb.	a răcni, a striga, a ţipa, a urla, a zbiera. (Ia nu mai ~ aşa, că te aud!)
vociferánt	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. SCANDALAGIU.
VOCIFERARE	s.	v. strigăt.
vócot	s.	v. VIFOR. VIFORNIŢĂ. VISCOL. VISCO-LEALĂ.
VÓDĂ	s.	v. domnitor.
vodeásă	s.	v. DOAMNĂ.
voduleásă	s.	v. DOAMNĂ.
VÓGĂ	s.	v. modă.
VOI	pron.	dumneavoastră. (Veniţi şi ~ cu noi?)
VOÍ	vb.	1. v. dori.2. v. cere.3. v. pofti.4. v. vrea.5. v. consimţi.6. v. intenţiona.
VOIÁJ	s.	v. călătorie.
VOIAJÁ	vb.	v. călători.
VOIAJÁT	adj.	v. umblat. (Om ~.)
VOIAJÓR	s., adj.	1. s. v. pasager.2. s. voiajor comercial v. comis-voiajor.3. adj. călător. (Po-rumbel ~.)
VÓIE	s.	1. v. încuviinţare.2. autorizaţie, îngăduinţă, permisiune. (~ dată cuiva de a face ceva.)3. v. pu-tere.4. v. dispoziţie.5. dispoziţie, toane (pl.), (reg.) duşi (pl.). (~ bună sau rea a cuiva.)
voiéştniţă	s.	v. IZMĂ. MENTĂ.
VOIEVÓD	s.	v. domnitor.
voievód	s.	v. CAP. CĂPETENIE. COMANDANT. CONDUCĂTOR. MAI-MARE. ŞEF.
VOIEVÓDÁL	adj.	v. domnesc.
voievodeásă	s.	v. DOAMNĂ.
vóinea	s.	v. LOGODNIC.
VOINÍC	adj.	1. v. robust.2. v. voluminos.3. v. cor-polent.4. legat, robust, solid, viguros, vînjos, zdravăn. (Un trup ~.)
voiníc	adj.	v. BRAV. CURAJOS. CUTEZĂTOR. DÎRZ. INIMOS. ÎNDRĂZNEŢ. NEÎNFRICAT. SE-MEŢ. VITEAZ.
voiníc	s.	v. EROU. FECIOR. FLĂCĂU. MILITAR. OSTAŞ. OŞTEAN. SOLDAT. TÎNĂR. VITEAZ.
voinicár	s.	v. SALBĂ-MOALE. VONICER.
VOINICEÁSCĂ	s.	trîntă.
voinicél	s.	v. VARGA-CIOBANULUI.
voinicésc	adj.	v. CAZON. EROIC. GLORIOS. MI-LITAR. MILITĂRESC. OSTĂŞESC. SOLDĂŢESC. STRĂLUCIT. VITEJESC.
VOINICÉŞTE	adv.	v. puternic.
voinicéşte	adv.	v. BĂRBĂTEŞTE. CURAJOS. EROIC. VITEJEŞTE.
voinicí	vb.	v. BATE. HAIDUCI. LUPTA. RĂZBOI.
voinicícă	s.	v. USTUROIŢĂ.
voinicíe	s.	v. ARMATĂ. BĂRBĂŢIE. BRAVURĂ. CURAJ. CUTEZANŢĂ. DINAMISM. DÎRZENIE. ENERGIE. EROISM. FORŢĂ. HAIDUCIE. IMPE-TUOZITATE. ÎNCUMETARE. ÎNDRĂZNEALĂ. MILITĂRIE. NEÎNFRICARE. PUTERE. ROBUSTE-ŢE. SEMEŢIE. TĂRIE. TEMERITATE. VIGOARE. VITALITATE. VITEJIE. VLAGĂ.
VOÍNŢĂ	s.	1. v. încuviinţare.2. v. putere.3. decizie, hotărîre, vrere. (Prin ~ părţilor.)4. v. poftă.
VOIÓS	adj.	1. v. bucuros.2. v. vesel.
VOIOŞÍE	S.	1. v. veselie.2. v. zburdălnicie.

voioşniţă-de-albíni	s.	v. MELISĂ. ROINIŢĂ.
VOÍT	adj., adv.	v. intenţionat.
voít	s.	v. JUDEŢ. ŞOLTUZ.
VOLÁN	s.	(înv.) falbala, manget. (~ la o rochie.)
VOLÁNT	adj.	1. mobil. (Serviciu ~; bibliotecă ~.)2. detaşabil. (Foaie ~.)
VOLATÍL	adj.	(rar) volatilizabil, (înv.) spirtos. (Substanţă ~.)
VOLATILIZÁ	vb.	v. evapora.
volatilizá	vb.	v. DISPĂREA. PIERI.
volatilizábil	adj.	v. VOLATIL.
VOLATILIZÁRE	s.	v. evaporare.
volatilizáre	s.	v. DISPARIŢIE. PIEIRE.
VOLATILIZÁT	adj.	v. evaporat.
VÓLBURĂ	s.	I. v. bulboană. II. (BOT.) 1. (Convolvulus arvensis) rochiţa-rîndunelei, rochiţa-rîndunicii, (pop.) poponeţ, (reg.) că-maşa-lui-Dumnezeu, cămaşa-Maicii-Domnului, poala-rîndunicii, rochia-rîndunelei, rochiţa-păsă-ricii, rochiţa-păsăruicii, (prin Munt. şi O
vólbură	s.	v. COLOANĂ. CUPA-VACII. SUL. TRÎMBĂ. VÎRTEJ. ZOREA.
volburós	adj.	v. ÎNVÎRTEJIT. ÎNVOLBURAT.
VOLCAMÉRIE	s.	(BOT.; Volhameria fragrans) (rar) volgă.
VÓLEI	s.	(SPORT) volei-bal.
VÓLEI-BAL	s.	v. volei.
vólgă	s.	v. VOLCAMERIE.
VOLITÍV	adj.	(PSIH.) voliţional. (Manifestare ~.)
VOLIŢIONÁL	adj.	v. volitiv.
vólnic	adj.	v. ABUZIV. ARBITRAR. AUTONOM. CHEMAT. COMPETENT. DESPOTIC. EXCESIV. IN-DEPENDENT. ÎNDREPTĂŢIT. LIBER. NEATÎRNAT. SAMAVOLNIC. SAMAVOLNICESC. SILNIC. SUVERAN.
volnicí	vb.	v. ACCEPTA. ADMITE. CANONI. CĂZNI. CHINUI. CONCEPE. DEZROBI. ELIBERA. EMANCIPA. FORŢA. FRĂMÎNTA. ÎNGĂDUI. LIBERA. MUNCI. NECĂJI. OSTENI. PERMITE. RĂBDA. SALVA. SCĂPA. SCOATE. SFORŢA. SILI. STRĂDUI. SUFERI. SUPORTA. TOLERA. TRUDI. ZBATE. ZBUCIUMA.
volnicíe	s.	v. ACORD. APROBARE. ASENTIMENT. AUTONOMIE. AUTORITATE. AVIZ. CALITATE. CAPACITATE. CĂDERE. COMPETENŢĂ. CON-SIMŢĂMÎNT. CONSIMŢIRE. DESTOINICIE. DREPT. INDEPENDENŢĂ. ÎNCUVIINŢARE. ÎN-DREPTĂŢIRE. ÎNGĂDUINŢĂ. ÎNVOIALĂ. ÎNVOIRE. LIBERTATE. NEATÎRNARE. PERMI-SI
voltinél	s.	v. RUTIŞOR.
VOLÚBIL	adj.	v. sociabil.
VOLUBILITÁTE	s.	1. v. vervă.2. v. sociabilitate.
VOLÚM	s.	I. 1. capacitate, mărime. (~ al unui pahar.)2. v. capacitate.3. v. gabarit.4. v. dimen-siune.5. amploare, forţă, intensitate. (Are o voce de un ~ impresionant.)6. cantitate. (Necesită un mare ~ de muncă.) II. 1. tom. (Carte în mai multe ~.)2. v. carte.
VOLUMÁŞ	s.	v. cărticică.
VOLUMETRÍE	s.	(CHIM.) titrimetrie.

VOLUMINÓS	adj.	1. cuprinzător, încăpător, mare. (Un recipient ~.)2. v. gras.3. masiv, planturos, voinic, zdravăn. (Trup ~.)4. mătăhălos, (reg.) măhălos, nătăvălos. (O persoană ~oasă.)5. v. gros, mare.
VOLUNTÁR	adj.	1. v. benevol.2. v. autoritar.
VOLUPTÁTE	s.	v. desfătare.
VOLUPTUÓS	adj.	v. lasciv.
VOMÁ	vb.	v. vomita.
VOMÁRE	s.	v. vomitare.
VÓMĂ	s.	1. v. vomitare.2. vărsătură, vomare, (pop.) borîtură. (~e repetate din cauza indiges-tiei.)3. (concr.) vărsătură, (rar) vomătură, (pop.) borîtură.
vomătúră	s.	v. VĂRSĂTURĂ. VOMĂ.
vomisménț	s.	v. DEBORDARE. VĂRSARE. VOMARE. VOMĂ. VOMITARE.
VOMITÁ	vb.	(MED.) a deborda, a vărsa, a voma, (pop.) a borî, a lepăda, (reg.) a oticni. (A băut mult şi a ~.)
VOMITÁRE	s.	(MED.) debordare, vărsare, vomare, vomă, (livr.) vomisment, (pop.) borîre, borît. (~ băuturii.)
VOMITÍV	s.	(FARM.) emetic.
VONICÉR	s.	(BOT.; Evonymus europaea) salbă-moale, (reg.) caprifoi, clocuță, grujarea, sînger, voinicar, lemn-cîinesc, lemnul-cîinelui, parasta-sul-popii, pomiță-de-sînger.
vonicér	s.	v. LEMN-RÎIOS. PĂRUL-CIUTEI. SALBĂ-MOALE. SALBĂ-RÎIOASĂ. VERIGAR.
VOPSEÁ	s.	culoare, (pop.) boială, (reg.) boia, (Transilv., Ban. şi Bucov.) farbă, (înv.) față, şar. (~ albastră pentru țesături.)
vopseá	s.	v. NUANȚĂ. TON.
VOPSÍ	vb.	1. a colora, (pop.) a boi, (Bucov.) a fărbui. (A ~ în galben un material textil.)2. a da. (A ~ grilajul cu verde.)3. v. farda.
vopsí	vb.	v. ZUGRĂVI.
VOPSÍRE	s.	1. colorare, colorat, vopsit, (pop.) boială, boire, boit, (Bucov.) fărbuire. (~ a unui material textil.)2. v. fardare.
VOPSÍT	adj.	1. colorat, (pop.) boit, (Bucov.) fărbuit. (O țesătură ~.)2. (pop.) zugrăvit. (Gard ~.)3. v. fardat.
VOPSÍT	s.	1. v. vopsire.2. v. fardare.
VOPSITÓR	s.	v. boiangiu.
vopsitór	s.	v. ZUGRAV.
VOPSITORÍE	s.	v. boiangerie.
voráce	adj.	v. AVID. LACOM. MÎNCĂCIOS. NE-SĂTUL. NESĂȚIOS. POFTICIOS.
voracitáte	s.	v. LĂCOMIE. NESAȚ.
vorbár	s.	v. DICȚIONAR. LEXICON. VOCABULAR.
vorbár	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VOR-BĂREȚ.
vorbáreț	s., adj.	v. CLĂNȚĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VOR-BĂREȚ.
VÓRBĂ	s., adj.	1. s. v. cuvînt.2. s. v. afirmație.3. s. vorbire, (înv.) rost. (De ți-ar fi fapta ca ~.)4. s., adj. vorbă-lungă = clănțău, flecar, guraliv, limbut, palavragiu, vorbăreț, (livr.) locvace, (rar) ploscar, ploscaş, taclagiu, (pop. şi fam.) farfara, (pop.) gur
vórbă	s.	v. ALOCUȚIUNE. CONVERSAȚIE. CONVORBIRE. CUVÎNT. CUVÎNTARE. DIALOG. DISCURS. DISCUȚIE.
VORBĂRÁIE	s.	v. flecăreală.
VORBĂREÁȚĂ	s.	v. flecară.
VORBĂRÉȚ	s., adj.	v. flecar.

VORBĂRÍE	s.	1. v. flecăreală.2. poliloghie, (fig.) peltea. (Ce spune el e doar o ~ fără sens.)3. ver-balism, (franţuzism) verbiaj, verbozitate. (O ~ interminabilă într-un articol.)
VORBÍ	vb.	1. a articula, a grăi, a pronunţa, a rosti, a scoate, a spune, a zice, (prin Mold.) a bleşti. (N-a ~ un cuvînt.)2. v. exprima.3. v. spune.4. a rosti, a spune, a zice, (pop.) a cuvînta, a glăsui, a grăi, (înv.) a glăsi, (depr.) a debita. (~ numai prostii.)
VORBÍRE	s.	1. v. limbaj.2. v. vorbă.3. v. exprimare.
vorbíre	s.	v. ALOCUŢIUNE. CUVÎNT. CUVÎNTARE. DIALECT. DISCURS. TERMEN. VORBĂ.
VORBÍT	adj.	1. v. oral.2. v. sonor.
vorbitór	adj.	v. COMUNICATIV. CONCLUDENT. CONVINGĂTOR. DECISIV. EDIFICATOR. ELOC-VENT. EXPANSIV. GRĂITOR. HOTĂRÎTOR. ILUS-TRATIV. PILDUITOR. PRIETENOS. PUTERNIC. SERIOS. SOCIABIL. SOLID. TARE. TEMEINIC. VOLUBIL.
VORBITÓR	adj., s.	1. adj. (rar) cuvîntăreţ, cuvîntător. (Fiinţă ~oare.)2. s. (livr.) locutor. (Un ~ care comunică un mesaj.)3. s. v. conferenţiar.4. adj. v. sonor.5. s. v. parloar.
VORBULÍŢĂ	s.	vorbuşoară, (reg.) vorbuţă.
VORBUŞOÁRĂ	s.	v. vorbuliţă.
vorbúţă	s.	v. VORBULIŢĂ. VORBUŞOARĂ.
voréţ	s.	v. CURTE. OGRADĂ. STAUL.
vórnic	s.	v. COLĂCAR. PRIMAR.
VORNICEÁSĂ	s.	vătăşiţă, (pop.) druşcă, (reg.) sfaşcă, (Transilv., Ban.) deveriţă, (Transilv.) vifeliţă. (~ la o nuntă ţărănească.)
vorniceásă	s.	v. PRIMĂREASĂ. PRIMĂRIŢĂ.
VORNICÉL	s.	1. vătăman, vătăşel. (~ul era ajutorul vornicului la sate.)2. vătăşel, vătaf, (reg.) chemător, sol, frate-de-mire, frate-de-mireasă, (Transilv. şi Ban.) dever, (Transilv.) vifel. (~ la o nuntă ţărănească.)
vornicél	s.	v. COLĂCAR.
vornicíe	s.	v. CONSILIU. PRIMĂRIE. SFAT.
voroávă	s.	v. AFIRMAŢIE. ALOCUŢIUNE. CON-VERSAŢIE. CONVORBIRE. CUVÎNT. CUVÎNTARE. DECLARAŢIE. DIALOG. DISCURS. DISCUŢIE. MĂRTURISIRE. RELATARE. SPUSĂ. TERMEN. VORBĂ. ZISĂ.
VORONÍC	s.	(BOT.; Marrubium vulgare) (reg.) bălţătură, unguraş, cătuşnică-sălbatică.
vorováci	s., adj.	v. CLĂNŢĂU. FLECAR. GURALIV. LIMBUT. PALAVRAGIU. VORBĂ-LUNGĂ. VORBĂ-REŢ.
voroví	vb.	v. CONVERSA. DIALOGA. DISCUTA. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. RELATA. SPOROVĂI. SPUNE. TRĂNCĂNI. VORBI. ZICE.
vóscă	s.	v. TESCOVINĂ.
voscreásnă	s.	v. ÎNVIERE.
VÓT	s.	(POL.) 1. alegeri.2. sufragiu. (La alegeri a obţinut ~urile noastre.)
VOTÁ	vb.	v. alege.
VOTÁRE	s.	(POL.) alegere.
votrí	vb.	v. CERE. PEŢI.
votríe	s.	v. CODOŞIE. CODOŞLÎC. PROXENE-TISM.
vótru	s.	v. CODOŞ. MIJLOCITOR. PEŢITOR. PROXENET.
vovedénie	s.	v. INTRAREA ÎN BISERICĂ.
vovícă	s.	v. CARTOF.
VOZGLÁS	s.	(BIS.) (înv.) vozglaşenie.

vozglaşénie	s.	v. VOZGLAS.
VRÁBIE	s.	(ORNIT.) 1. (Passer domesticus) (reg.) brabete, (Transilv., Ban. şi Bucov.) pasăre, (Olt. şi Ban.) vrăbete.2. vrabie-de-trestie (Emberiza schoeniclus) = (reg.) presură-de-trestie, vra-bie-de-stuf.
vrabie-de-stúf	s.	v. VRABIE-DE-TRESTIE.
vracevánie	s.	v. ÎNDREPTARE. ÎNFIRIPARE. ÎNSĂNĂTOŞIRE. ÎNTREMARE. ÎNZDRĂVENIRE. LECUIRE. REFACERE. RESTABILIRE. RIDICARE. TĂMĂDUIRE. VINDECARE.
vraci	s.	v. DOCTOR. MEDIC. VRĂJITOR.
VRAF	s.	v. teanc.
VRÁJĂ	s.	1. descîntec, farmec, magie, vrăjitorie, (livr.) taumaturgic, (pop.) descîntătură, fapt, făcătură, făcut, fermecătorie, fermecătură, legămînt, legătură, meşteşug, solomonie, (înv. şi reg.) măiestrie, (reg.) băbărie, boboană, bolmoajă, boscoană, bosconitur
VRÁJBĂ	s.	1. v. neînţelegere.2. v. duşmănie.
VRÁNĂ	s.	1. (reg.) preduf, (prin Maram.) sadă, (prin Dobr.) tapă. (~ la butoi.)2. (TEHN.) piscoaie, (reg.) guriţă, pospai, ulucaş, (prin Transilv. şi Ban.) scoreţ. (Prin ~ curge făina măcinată, la moară.)
vrâşcă	s.	v. COŢOFANĂ.
vrăbéte	s.	v. VRABIE.
VRĂBIOÁRĂ	s.	v. vrăbiuţă.
VRĂBIÓI	s.	(ORNIT.) (reg.) păsăroi.
VRĂBIÚŢĂ	s.	(ORNIT.) vrăbioară, (reg.) păsărică.
vrăciuí	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
vrăciuitór	adj.	v. ÎNTREMĂTOR. LECUITOR. TĂMĂDUITOR. VINDECĂTOR.
vrăfuí	vb.	v. RĂVĂŞI.
vrăjár	s.	v. ARAC.
vrăjbíe	s.	v. ANIMOZITATE. DISCORDIE. DUŞMĂ-NIE. ÎNVRĂJBIRE. OSTILITATE. PORNIRE. URĂ. VRAJBĂ. VRĂJMĂŞIE. ZÎZANIE.
VRĂJÍ	vb.	1. a descînta, a face, a fermeca, a meni, a ursi, (pop.) a solomoni, (reg.) a boboni, a bosconi, a boscorodi, a rîvni, (prin Transilv.) a pohibi. (A-i ~ cuiva cu ulcica.)2. v. încînta.
VRĂJÍRE	s.	v. încîntare.
VRĂJÍT	adj.	1. fermecat, (reg.) bosconit. (Un om ~ de o vrăjitoare.)2. v. fermecat.3. v. încîntat.
VRĂJITOÁRE	S.	babă, (rar) vrăjitoreasă, (pop.) băbărească, fermecătoare, fermecătoreasă, meşteră, meşteriţă, (reg.) bosconiţă, cotoroanţă, meşte-reasă, meşteritoare, şişcă, (prin Transilv.) bosorcaie. (I-a descîntat o ~.)
vrăjitoáre	s.	v. BOUL-DOMNULUI. BOUL-LUI-DUM-NEZEU. BUBURUZĂ. TILIŞCĂ. VACA-DOMNULUI.
VRĂJITÓR	s.	1. (rar) şaman, taumaturg, (pop.) descîntător, fermecător, vraci, (reg.) farmazon, (Transilv.) şişcoi, (înv.) vîlfă.2. mag, magician, (rar) taumaturg, (pop.) vraci.
vrăjitoreásă	s.	v. BABĂ. VRĂJITOARE.
VRĂJITORÉSC	adj.	magic, (pop.) fermecătoresc, măiestresc. (Practici ~eşti.)
VRĂJITORÍE	s.	v. vrajă.
VRĂJMÁŞ	s., adj.	1. s., adj. v. duşman.2. adj. v. duşmănos.
vrăjmăşésc	adj.	v. DUŞMĂNOS. INAMIC. NE-PRIETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
vrăjmăşéşte	adv.	v. DUŞMĂNEŞTE.
VRĂJMĂŞÍ	vb.	v. duşmăni.
VRĂJMĂŞÍE	s.	1. v. duşmănie.2. v. adversitate.

vrăjmăşós	adj.	v. DUŞMĂNOS. INAMIC. NEPRI-ETENESC. NEPRIETENOS. OSTIL. POTRIVNIC.
VREA	vb.	1. v. dori.2. v. cere.3. v. pofti.4. a cere, a pretinde, a voi. (Iată ce ~ eu de la voi; cît ~ pe ceas?)5. v. consimți.6. v. intenționa.
VREASC	s.	(mai ales la pl.) gătej, surcea, surcică, uscătură, (înv. şi reg.) tîrş, (reg.) rancotă, rascotă, (prin Bucov.) clenci, (prin Transilv.) hăbădic, pogmete (pl.), (prin Munt.) raburi (pl.), (prin Bucov.) selniță, (prin Transilv.) sfărgaci, (Ban.) sibă, (înv
vréavă	s.	v. STRIGĂT. ȚIPĂT. URLET. ZBIERET.
VRÉDNIC	adj.	1. v. harnic.2. v. competent.3. v. demn.
VREDNICÍE	s.	1. v. hărnicie.2. v. capacitate.
vrednicíe	s.	v. DEMNITATE. MERIT. POZIȚIE. RANG. TREAPTĂ. VALOARE.
VREJ	s.	(BOT.) curpen, (reg.) beldie, covrag, funie, (prin Mold.) rug. (~ al plantelor tîrîtoare.)
VRÉME	s.	1. v. timp.2. v. perioadă.3. v. ani.4. v. curs.5. v. sezon.6. timp, zi. (A venit şi ~ lui.)7. v. mo-ment.8. v. dată.9. v. răgaz.10. (la pl.) conjunc-tură. împrejurări (pl.), timpuri (pl.). (~urile erau foarte grele.)11. (MET.) timp, (reg.) veac. (~ frumoa
VREMÉLNIC	adj., adv.	1. adj. v. temporar.2. adv. v. temporar.3. momentan, provizoriu, v. tempo-rar.4. v. trecător.
vremelnicésc	adj.	v. EFEMER. PIERITOR. PRO-VIZORIU. SCHIMBATOR. TEMPORAR. TRECĂ-TOR.
vremelnicéşte	adv.	v. PROVIZORIU. TEMPORAR.
VREMELNICÍE	s.	efemeritate. (~ existenței noastre individuale.)
vremuí	vb.	v. SCURGE. TRECE.
VREO	adv.	v. aproximativ.
VREODÁTĂ	adv.	1. cîndva, odată, (pop.) oarecînd, (înv.) odinioară, vreodinioară. (Poate ne vom mai vedea ~.)2. cîndva, demult, odată, odinioară, (înv. şi reg.) oarecînd, (înv.) vreodinioară. (~ în trecut.)
vreodinioáră	adv.	v. CÎNDVA. DEMULT. ODATĂ. ODINIOARĂ. VREODATĂ.
VRÉRE	s.	1. v. încuviințare.2. v. poftă.3. v. voință.
vréspere	s.	v. AVAT.
VREÚN	adj.	oarecare, (prinTransilv.) atare. (~ om.)
VREÚNUL	PRON.	careva, cineva, oarecare, unul, (pop.) cinevaşilea, (înv. şi reg.) oarecine, oareşicine, (înv.) cinevaşi, neştine. (E ~ care a întîrziat?)
vreví	vb.	v. ADMONESTA. BÎRFI. BLAMA. CALOMNIA. CERTA. CLEVETI. DĂSCĂLI. DEFĂIMA. DENIGRA. DISCREDITA. DOJENI. MORALIZA. MUSTRA. PONEGRI.
vrotilícă	s.	v. TILIŞCĂ.
vruh	s.	v. CĂRĂBUŞ.
vrútă	s.	v. CHEF. DISPOZIȚIE. DORINȚĂ. GUST. PLAC. PLĂCERE. POFTĂ. VOIE. VOINȚĂ. VRERE.
VUÍ	vb.	1. v. bubui.2. v. şuiera.3. a dudui, (rar) a vîjîi. (Focul ~ în sobă.)4. v. răsuna.5. v. răsuna.6. a-i suna, a-i țiui. (Urechile îi ~.)
VUIÉT	s.	1. v. bubuitură.2. v. şuierat.3. v. agitație.4. v. zgomot.5. v. hărmălaie.
VUIETOÁRE	s.	(BOT.; Empetrum nigrum) (reg.) bobiță, poama-momiței.
VULCÁNIC	adj.	(GEOL.) efuziv. (Formații ~.)
vulcánic	adj.	v. APRIG. FURTUNOS. IMPETUOS. IMPULSIV. IUTE. ÎNFLĂCĂRAT. ÎNFOCAT. NĂ-VALNIC. NEDOMOLIT. NEPOTOLIT. NESTĂ-PÎNIT. NESTĂVILIT. SĂLBATIC. TUMULTUOS. VEHEMENT. VIOLENT.
VULCANÍSM	s.	(GEOL.) erupție, (înv.) spargere.
VULCANÍT	s.	v. rocă efuzivă, rocă vulcanică.

VULCAN NOROIÓS	s.	(GEOL.) pîclă, pufnă, salţă.
VULG	s.	v. gloată.
vulgár	adj.	v. POPULAR.
VULGÁR	adj., s., adv.	1. adj., s. v. mitocan.2. adj. v. mitocănesc.3. adv. v. mitocăneşte.4. v. popular.5. adj. deşănţat, imoral, impudic, indecent, necuviincios, neruşinat, obscen, pornografic, scabros, scîrbos, trivial, (livr.) licenţios, (înv. şi pop.) scîrnav, slobod, (reg
VULGARITÁTE	s.	1. v. mitocănie.2. v. obscenitate.
VULGARIZÁ	vb.	a banaliza. (A ~ importanţa unui lucru.)
vulgarizá	vb.	v. BANALIZA. DIFUZA. POPULA-RIZA. PROPAGA. PROPOVĂDUI. RĂSPÎNDI.
VULGARIZÁRE	s.	v. banalizare.
vulgarizáre	s.	v. POPULARIZARE. PROPAGARE. PROPOVĂDUIRE. RĂSPÎNDIRE.
vulgarizatór	s., adj.	v. POPULARIZATOR. PRO-PAGATOR. PROPOVĂDUITOR. RĂSPÎNDITOR.
vulnerá	vb.	v. RĂNI.
VULNERÁBIL	adj.	atacabil, neconvingător, slab. (Punctul ~ al unei concepţii.)
vulpán	s.	v. VULPOI.
vulpărésc	adj.	v. VULPESC.
VÚLPE	s.	1. (ZOOL.; Vulpes vulpes) vulpoaică.2. (IHT.) vulpe-de-mare (Raja clavata) = vatos
vulpea-deşértului	s.	v. FENEC.
VULPÉSC	adj.	(reg.) vulpăresc.
VULPOÁICĂ	s.	(ZOOL.; Vulpes vulpes) vulpe.
VULPÓI	s.	(ZOOL.) (pop.) vulpan. (~ul e masculul vulpii.)
vultán	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ. VULTUR.
VÚLTUR	s.	(ORNIT.) 1. (pop.) vultan, (prin Transilv.) şaş. (~ este numele mai multor păsări răpitoare mari.)2. vultur bărbos (Gypaëtus barbatus) v. zăgan, (rar) vultur negru, (reg.) şurligaie, (Transilv.) ceahlău, (Transilv. şi Ban.) şorliţă, (Transilv.) şuşugaie.
vúltor	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ.
VULTURÁŞ	s.	(ORNIT.) vulturel.
VULTURÉL	s.	v. vulturaş.
VULTURÍCĂ	s.	(BOT.; Hieracium pilosella) (reg.) hultenioară, culcuşul-vacii, urechea-şoarecelui.
VULTURÍŢĂ	s.	v. vulturoaică.
vultur négru	s.	v. VULTUR BĂRBOS. ZĂGAN.
VULTUROÁICĂ	s.	(ORNIT.) vulturiţă, vulturoaie.
VULTUROÁIE	s.	v. vulturoaică.
VÚLVĂ	s.	(ANAT.) (reg.) plod.
vurt	s.	v. POŞIRCĂ.
vúvă	s.	v. DAIREA.
vuvuít	s.	v. BÎZÎIALĂ. BÎZÎIRE. BÎZÎIT. BÎZÎITURĂ. ZBÎRNÎIALĂ. ZBÎRNÎIRE. ZBÎRNÎIT. ZBÎRNÎITU-RĂ. ZÎZÎIT. ZUMZĂIALĂ. ZUMZĂIRE. ZUMZĂIT. ZUMZĂITURĂ. ZUMZET.
vuvuitoáre	s.	v. DAIREA.
WALKIE-TÁLKIE	s.	v. telemobil.
WÁLKMAN	s.	v. minicasetofon.
waterpólo	s.	v. POLO.
WATT	s.	(FIZ.) (pop.) lumină. (Bec de 60 de ~ţi.)

WATTSECÚNDĂ	s.	v. joule.
WERNERÍT	s.	v. scapolit.
WHISKY SCOȚIÁN	s.	v. scotch.
WÓLFRAM	s.	(CHIM.) tungsten.
WOLFRAMÍT	s.	v. ferberit.
XANTOGENÁRE	s.	(CHIM.) sulfidare.
XEROFÍLĂ	s., adj.	(BOT.) xerofită. (Plantă ~.)
XEROFÍTĂ	s., adj.	v. xerofilă.
XEROFTALMÍE	s.	v. asteatoză.
XÉROX	s.	copiator.
XERÓZĂ	s.	v. asteatoză, xeroftalmie.
XILÉN	s.	(CHIM.) dimetilbenzen.
XILÍNĂ	s.	v. lidocaină.
YERBA MATÉ	s.	(BOT.; Ilex paraguayensis) mate.
YORK	s.	(ZOOL.) york mare v. marele-alb; york mic v. micul-alb; york mijlociu v. albul-mijlociu.
YTERBÍT	S.	(MIN.) gadolinit.
ZA	s.	inel, ochi, verigă, (înv. şi reg.) rătez. (~ de lanț.)
zabét	s.	v. CÎRMUITOR. CONDUCĂTOR. GUVER-NATOR.
zabrác	s.	v. ADMONESTARE. CEARTĂ. CERTARE. DOJANĂ. DOJENIRE. IMPUTARE. MORALĂ. MUSTRARE. OBSERVAȚIE. REPROŞ.
ZÁBRĂ	s.	(BOT.; Galeopsis speciosa) tapoşnic.
zábră	s.	v. TAPOŞNIC.
zacón	s.	v. DATINĂ. FEL. OBICEI. RÎNDUIALĂ. TRADIȚIE. UZ. UZANȚĂ.
zacúscă	s.	v. APERITIV. GUSTARE. MEZELIC.
zadár	s.	v. DEŞERTĂCIUNE. INUTILITATE. ZĂDĂRNICIE.
zadárnic	adj.	v. FUDUL. GRANDOMAN. INFATUAT. ÎNCREZUT. ÎNFUMURAT. ÎNGÎMFAT. MEGALOMAN. MÎNDRU. ORGOLIOS. SEMEȚ. TRUFAŞ. ȚANȚOŞ. VANITOS.
ZADÁRNIC	adj., adv.	1. adj. ineficace, ineficient, infructuos, inutil, nefolositor, netrebuincios, neutil, van, (livr.) inoperant, oțios, superfluu, (înv.) netrebnic, prisoselnic, prisositor, (fig.) deşert, gratuit, steril, sterp. (Eforturi ~.)2. adv. v. degeaba.
ZÁDĂ	s.	(BOT.; Larix decidua) larice.
zádă	s.	v. PIN.
zádie	s.	v. CATRINȚĂ. FOTĂ.
ZAHARÁZĂ	s.	v. invertază.
ZAHARICÁLE	s. pl.	v. dulciuri.
zaharícă	s.	v. CĂTINĂ.
ZAHARÍDĂ	s.	v. glucidă.
ZAHARISÍ	vb.	a se cristaliza. (Mierea s-a ~.)
zaharisí	vb.	v. RAMOLI.
ZAHARISÍRE	s.	cristalizare. (~a mierii.)
zaharisíre	s.	v. RAMOLIRE.
ZAHARISÍT	adj.	(înv.) zăhărit. (Miere ~.)
zaharisít	adj.	v. RAMOLIT. SENIL.

ZAHARÓZĂ	s.	v. zahăr.
ZAHÁRURI	s. pl.	v. glucidă.
ZÁHĂR	s.	1. zaharoză, (Transilv., Maram. şi Ban.) miere. (~ul constituie un aliment de bază al omului.)2. (CHIM.) zahăr de malţ v. maltoză; zahăr de struguri v. glucoză.3. (BIOL.) zahăr de fructe v. fructoză; zahăr de lapte v. lactoză.
záhăr	s.	v. DIABET.
zahăr de gheáţă	s.	v. CANDEL.
zahăr de lápte	s.	v. LACTOBIOZĂ. LACTOZĂ.
ZAHEREÁ	s.	(IST.) (înv.) proviant. (~ pentru oştile otomane.)
zahereá	s.	v. FURAJ. NUTREŢ.
zaiafét	s.	v. BENCHETUIALĂ. CHEF. OSPĂŢ. PETRECERE. PRAZNIC. PRĂZNUIRE.
záică	s.	v. GAIŢĂ.
zaíf	adj.	v. INDISPUS.
zaiflîc	s.	v. INDISPOZIŢIE.
zaímf	s.	v. VĂL. VOAL.
zále	s. pl.	v. LANŢ.
zalhaná	s.	v. ABATOR.
ZAMBÍLĂ	s.	(BOT.; Hyacinthus orientalis) (rar) iacint, (reg.) floarea-viorelei, (prin Transilv.) acintuş.
zambílă	s.	v. CEAPA-CIORII. VIOREA.
zambilă-de-cîmp	s.	v. TOPORAŞ. VIOLETĂ. VIOREA.
zámcă	s.	v. FORTIFICAŢIE. ÎNTĂRITURĂ.
zamfír	s.	v. SAFIR.
zamfíră	s.	v. GRANGUR.
zamparagíu	s.	v. DERBEDEU. GOLAN. HAIMANA. VAGABOND.
zapciálă	s.	v. EXECUTARE.
zapcieríe	s.	v. ZAPCILÎC.
zapcií	vb.	v. EXECUTA.
zapciitúră	s.	v. EXECUTARE.
*ZAPCILÎC	s.	(înv.) zapcierie. (Funcţia zapciului se numea ~.)
zapcilîc	s.	v. EXECUTARE.
zapcíu	s.	v. AGENT. EXECUTOR. GARDIAN. SERGENT. SUBPREFECT.
zápis	s.	v. ACT. DOCUMENT. DOVADĂ. HÎRTIE. IZVOR. ÎNSCRIS. PIESĂ.
zapíscă	s.	v. ADEVERINŢĂ. CERTIFICAT. DOVADĂ. MĂRTURIE.
zapór	s.	v. SCARLATINĂ.
ZAR	s.	(rar) prăval, (reg.) prăvălic, prăvălici, (înv.) coţcă, (arg.) babaros. (~ folosit la diverse jocuri.)
zar	s.	v. BROASCĂ.
ZARÁF	s.	(înv.) tîrgar. (~ul schimba banii.)
zaráf	s.	v. BANCHER. CĂMĂTAR.
zarafír	s.	v. BROCART.
zaraflîc	s.	v. CĂMĂTĂRIE.
zără	s.	v. ZER.
ZÁRE	s.	1. v. orizont.2. (la pl.) aer, v. văzduh.

záre	s.	v. APARIȚIE. ARĂTARE. DUH. FANTASMĂ. FANTOMĂ. LICĂR. LICĂRIRE. LICĂRIT. LUCIRE. LUMINĂ. NĂLUCĂ. NĂLUCIRE. NĂZĂRIRE. SCĂPĂRARE. SCĂPĂRAT. SCÎNTEIE. SCÎNTEIERE. SCLIPEALĂ. SCLIPIRE. SCLIPIT. SPECTRU. SPIRIT. STAFIE. STRĂLUCIRE. STRĂFULGERARE. STRIGOI. UMBRĂ
zárişte	s.	v. LUMINIŞ. ORIZONT. POIANĂ. ZARE.
zarnacadeá	s.	v. NARCISĂ.
zarpá	s.	v. BROCART.
zarțále	s. pl.	v. OCHELARI.
ZÁRVĂ	s.	1. v. hărmălaie.2. v. agitație.3. v. ceartă.
ZARZAVAGÍU	s.	(prin Ban.) sîrvian, (turcism înv.) baccevan.
ZARZAVÁT	s.	verdețuri (pl.). (Legume şi ~uri.)
zárzăr	s.	v. CORCODUŞ.
ZÁRZĂRĂ	s.	(BOT.) (Transilv.) tinghirea.
zárzără	s.	v. CORCODUŞĂ.
zátcă	s.	v. ÎNTINZĂTOR. ÎNTORCĂTOR. SLOBO-ZITOR.
zatocénie	s.	v. EXIL. EXILARE. PRIBEGIE. SURGHIUN. SURGHIUNIRE.
ZAȚ	s.	I. drojdie, (înv.) telvea. (~ de cafea.) II. (TI-POGR.) tipar. (Scoate rama care închide ~ul.)
záțbret	s.	v. FUNDAMENT.
zavéră	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIȚĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
zaveigisí	vb.	v. RĂSCULA. RĂZVRĂTI. REVOLTA. RIDICA.
zavergíu	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
ZAVÉSCĂ	s.	(IST.) gloabă, herîie. (~ era taxa plătită pentru a împiedica redeschiderea unui proces.)
zavístie	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CIUDĂ. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUȚIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENȚĂ. GELOZIE. GÎLCEAVĂ. INTRIGĂ. INVIDIE. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. MAŞINAȚIE. NECAZ. NEÎNȚELEGERE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. UNELTI
zavistiós	adj.	v. GELOS. INVIDIOS. PIZMAŞ. PIZMUITOR. RANCHIUNOS.
zavistiós	adj., s.	v. INTRIGANT.
zavístnic	adj.	v. GELOS. INVIDIOS. PIZMAŞ. PIZMUITOR. RANCHIUNOS.
zavístnic	adj., s.	v. INTRIGANT.
zavistnicíe	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ.
zavistuí	vb.	v. COMPLOTA. CONJURA. CONSPIRA. INVIDIA. JINDUI. LĂCOMI. PIZMUI. RÎVNI.
zavistuitór	adj.	v. GELOS. INVIDIOS. PIZMAŞ. PIZMUITOR. RANCHIUNOS.
zavistuitór	adj., s.	v. INTRIGANT.
zavragioáică	s.	v. CERTĂREAȚĂ. SCANDALA-GIOAICĂ.
zavragíu	adj., s.	v. ARȚĂGOS. CERTĂREȚ. GÎL-CEVITOR. SCANDALAGIU.
ZĂBĂLĂ	s.	1. (reg.) muştiuc. (~ pusă în gura calului.)2. (MED.; la pl.) ragadă, zăbăluță, (prin Ban.) zobele (pl.).
zăbálă	s.	v. HERPES.
ZĂBÁVĂ	s.	v. întîrziere.
zăbávă	s.	v. AMUZAMENT. DISTRACȚIE. JOACĂ. ODIHNĂ. RĂGAZ. REPAUS.
zăbávnic	adj.	v. GREOI. ÎNCET. ÎNTÎRZIAT. LENT. MOALE. MOLATIC. MOLÎU.
zăbălós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
ZĂBĂLÚȚĂ	s.	1. v. strună.2. v. ragadă.

zăbăúc	adj.	v. AIURIT. BUIMAC. BUIMĂCIT. DE-RUTAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. NĂUC. NĂUCIT. ZĂPĂCIT.
zăblău	s.	v. DULĂU. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJ-GAN. ZĂVOD.
ZĂBOVÍ	vb.	1. v. întîrzia.2. a întîrzia, a sta. (Să nu ~ mult acolo!)3. v. poposi.4. a rămîne, a sta, (înv.) a prebîndi. (Cît ai ~ la ei?)5. v. aştepta.
zăboví	vb.	v. ÎNDELETNICI. OCUPA.
ZĂBOVÍRE	s.	v. întîrziere.
zăbovíre	s.	v. ÎNTÎRZIERE. ZĂBAVĂ.
zabovít	adj.	v. ÎNTÎRZIAT.
zăbovitór	adj.	v. ÎNTÎRZIAT.
zăbrán	s.	v. DUMBRAVĂ.
ZĂBRÁNIC	s.	crep. (O lungă maramă de ~ negru.)
ZĂBREÁ	s.	v. gratie.
zăbreálă	s.	v. ANURIE.
ZĂBUNÁŞ	s.	zăbunel. (~ de călugăr.)
ZĂBUNÉL	s.	v. zăbunaş.
zăcáre	s.	v. BOLIRE. ZĂCERE. ZĂCUT.
zăcáş	adj.	v. DUŞMĂNOS. GELOS. INVIDIOS. PIZ-MAŞ. PIZMUITOR. RANCHIUNOS. RĂZBUNĂ-TOR.
zăcáş	adj., s.	v. INDOLENT. LENEŞ. PUTUROS. TRÎNDAV. TRÎNTOR.
zăcărí	vb.	v. LENEVI. TRÎNDĂVI.
zăcăşeálă	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INACTIVITATE. INACŢIUNE. INERŢIE. INVIDIE. NEACTIVITATE. NECAZ. PASIVITATE. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. RĂUTATE.
zăcăşíe	s.	v. CIUDĂ. GELOZIE. INVIDIE. NECAZ. PICĂ. PIZMĂ. PORNIRE. RANCHIUNĂ. RĂU-TATE.
ZĂCĂTOÁRE	s.	cadă, (înv. şi pop.) tocitoare. (~ pentru struguri.)
zăcătoáre	s.	v. STANIŞTE.
zăcătúră	s.	v. STANIŞTE.
ZĂCEÁ	vb.	(MED.) a boli, a piroti, a tînji, (pop.) a gogi, (reg.) a zălezi, (Munt. şi Olt.) a tîromi, (înv.) a lîncezi. (~ de o lună la pat.)
ZĂCÉRE	s.	(MED.) v. bolire.
ZĂCÚT	s.	(MED.) bolire, zăcere, (pop.) gogire, zăcare. (~ul cuiva în pat.)
zăcút	adj.	v. CLOCIT. DESCOMPUS. ÎMPUŢIT. PUTRED. PUTREZIT. RĂSUFLAT. STĂTUT. TREZIT.
zădărî	vb.	v. AGASA. AGITA. ASMUŢI. AŢÎŢA. ENERVA. HĂRŢUI. INCITA. INDISPUNE. INSTIGA. IRITA. ÎNTĂRÎTA. ÎNTEŢI. ÎNVIORA. NECĂJI. PLICTISI. PROVOCA. RÎCÎI. SÎCÎI. STÎRNI. SUPĂRA. TULBURA. ZGÎNDĂRI.
zădărîre	s.	v. AGASARE. ASMUŢIRE. AŢÎŢARE. ENERVARE. INCITARE. INSTIGARE. INSTIGA-ŢIE. IRITARE. ÎNTĂRÎTARE. PLICTISIRE. PROVOCARE. SÎCÎIALĂ. SÎCÎIRE. STÎRNIRE.
zădărît	adj.	v. AGASAT. AŢÎŢAT. ENERVAT. INCITAT. INSTIGAT. IRITAT. ÎNTĂRÎTAT. PLIC-TISIT. PROVOCAT. SÎCÎIT. STÎRNIT. SUPĂRAT.
ZĂDĂRNICÍ	vb.	1. a dejuca, a împiedica, a strica. (Le-a ~ toate planurile duşmănoase.)2. v. anihila.
ZĂDĂRNICÍE	s.	1. v. deşertăciune.2. v. inutilitate.3. ineficacitate, ineficienţă, inutilitate, (rar) superfluenţă, superfluitate, (înv.) netrebnicie, (fig.) sterilitate. (~ discuţiilor.)
zădărnicíe	s.	v. AROGANŢĂ. FALĂ. FUDULIE. INFATUARE. ÎNFUMURARE. ÎNGÎMFARE. MÎN-DRIE. ORGOLIU. SEMEŢIE. TRUFIE. VANITATE.

ZĂDĂRNICÍRE	s.	1. dejucare, împiedicare. (~ uneltirilor cuiva.)2. v. anihilare.
ZĂDÚF	s.	v. caniculă.
zădúf	s.	v. BELEA. BUCLUC. DANDANA. ÎNCUR-CĂTURĂ. NĂPASTĂ. NEAJUNS. NECAZ. NE-MULŢUMIRE. NENOROCIRE. NEPLĂCERE. NEVOIE. PACOSTE. POCINOG. RĂU.
zădufós	adj.	v. ARZĂTOR. CANICULAR. DOGORITOR. FIERBINTE. TORID. TROPICAL. ZĂPUŞITOR.
ZĂGÁN	s.	(ORNIT.; Gypaëtus barbatus) vultur bărbos, (rar) vultur negru, (reg.) şurligaie, (Transilv.) ceahlău, (Transilv. şi Ban.) şorliţă, (Transilv.) şuşugaie.
ZĂGÁZ	s.	1. v. baraj.2. v. stăvilar.
zăgăluí	vb.	v. AGASA. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. NECĂJI. PLICTISI. SÎCÎI. SUPĂRA.
ZĂGĂZUÍ	vb.	1. a bara, a stăvili, (Bucov.) a hăti. (A ~ o apă.)2. v. îndigui.
zăgăzuí	vb.	v. DOMOLI. POTOLI. STĂPÎNI. STĂVILI. TEMPERA.
ZĂGĂZUÍRE	s.	1. barare, stăvilire. (~ apei.)2. v. în-diguire.
ZĂGĂZUÍT	adj.	1. barat, stăvilit. (O apă ~.)2. v. în-diguit.
zăgîrnă	s.	v. SĂCULEŢ. SEDILĂ.
zăgrăí	vb.	v. FLECĂRI. ÎNDRUGA. PĂLĂVRĂGI. SPOROVĂI. TRĂNCĂNI.
zăhátă	s.	v. STRADELĂ. STRĂDUŢĂ.
zăhăí	vb.	v. AGASA. DERANJA. ENERVA. INCOMODA. INDISPUNE. IRITA. ÎNCURCA. JENA. NECĂJI. PLICTISI. SÎCÎI. STINGHERI. STÎNJENI. SUPĂRA. TULBURA.
zăhăréle	s. pl.	v. COFETURI. DULCIURI. ZAHA-RICALE.
zăhărít	adj.	v. GLASAT. ZAHARISIT.
zăhătuí	vb.	v. AGASA. ENERVA. INDISPUNE. IRITA. NECĂJI. PIERDE. PLICTISI. RĂTĂCI. SÎCÎI.
zăicói	s.	v. GAIŢĂ.
zăitín	s.	v. ULEI. UNTDELEMN.
zăletí	vb.	v. SĂLTA. SĂRI. ŢÎŞNI.
zălezeálă	s.	v. PLICTISEALĂ. URÎT.
zălezí	vb.	v. BOLI. PIROTI. SLĂBI. TÎNJI. ZĂCEA.
zălezít	adj.	v. SCHELETIC. SFRIJIT. SLAB.
zălezitúră	s.	v. MOLEŞEALĂ. SFÎRŞEALĂ. SLĂBICIUNE.
zălíşte	s.	v. BĂTAIE. SUFLARE. SUFLU.
zăloágă	s.	v. CAPITOL. SEMN.
ZĂLÓG	s.	(BOT.; Salix cinerea) salcie, (reg.) iovă, lozǎ, răchită.
zălóg	s.	v. AMANET. GAJ. GARANŢIE. IPOTECĂ. OSTATIC. SECHESTRU.
zălogí	vb.	v. AMANETA.
zălogíre	s.	v. AMANETARE. IPOTECARE. SE-CHESTRARE.
zălogít	adj.	v. AMANETAT. IPOTECAT. SECHES-TRAT.
zălúd	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. BUIMAC. BUIMĂCIT. DERUTAT. DESCREIERAT. DESCUMPĂNIT. DEZORIENTAT. NĂUC. NĂUCIT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
zăluzeálă	s.	v. ALIENARE. ALIENAŢIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENŢĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ŢICNEALĂ.
zăluzí	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ŢICNI.
zăluzíe	s.	v. ALIENARE. ALIENAŢIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENŢĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ŢICNEALĂ.

zăluzít	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ŢICNIT.
zămán	s.	v. OCAZIE. PRILEJ.
zăminteálă	s.	v. AMESTECĂTURĂ. ÎNCÎLCEALĂ. ÎNCÎLCIRE. ÎNCÎLCITURĂ. ÎNCURCĂTURĂ.
zămintí	vb.	v. AMESTECA. ÎNCÎLCI. ÎNCURCA.
zămintitúră	s.	v. AMESTECĂTURĂ. ÎNCÎL-CEALĂ. ÎNCÎLCIRE. ÎNCÎLCITURĂ. ÎNCURCĂ-TURĂ.
ZĂMISLÍ	vb.	(BIOL.) a concepe, (înv.) a naşte. (Un bărbat care poate ~.)
zămislí	vb.	v. AFLA. CONCEPE. CREA. DESCOPERI. ELABORA. FACE. GĂSI. GÎNDI. IMAGINA. IN-VENTA. NAŞTE. NĂSCOCI. PLĂNUI. PLĂSMUI. PROCREA. PROIECTA. REALIZA.
zămislíre	s.	v. CONCEPERE. CONCEPŢIE. NAŞ-TERE. PARTURIŢIE. PROCREARE. PROCREAŢIE.
zămorî	vb.	v. EPUIZA. EXTENUA. FRÎNGE. IS-TOVI. SECA. SECĂTUI. SFÎRŞI. SLEI. STOARCE. VLĂGUI. ZDROBI.
zămós	s.	v. PEPENE.
ZĂMOŞÍŢĂ	s.	(BOT.; Hibiscus trionum) brîncă, (reg.) macul-cioarei.
zănát	s.	v. MESERIE. MEŞTEŞUG.
ZĂNÁTIC	adj.	v. smintit.
ZĂNGĂNEÁLĂ	s.	1. v. zăngănit.2. v. zornăit.
ZĂNGĂNÍ	vb.	1. v. zornăi.2. a zdrăngăni. (Piese de metal ciocnite care ~.)
ZĂNGĂNÍRE	s.	1. v. zăngănit.2. v. zornăit.
ZĂNGĂNÍT	s.	1. zăngăneală, zăngănire, zăngă-nitură, (reg.) zangăt. (~ de arme.)2. v. zornăit.
ZĂNGĂNITÓR	adj.	v. zornăitor.
ZĂNGĂNITÚRĂ	s.	1. v. zăngănit.2. v. zornăit.
zăngăt	s.	v. ZĂNGĂNEALĂ. ZĂNGĂNIRE. ZĂN-GĂNIT. ZĂNGĂNITURĂ.
ZĂNOÁGĂ	s.	v. circ.
ZĂPÁDĂ	s.	1. (MET.) nea, ninsoare, omăt. (A nins şi ~ acoperă cîmpia.)2. (CHIM.) zăpadă de bioxid de carbon = gheaţă uscată.
ZĂPĂCEÁLĂ	s.	1. v. buimăceală.2. v. dezorientare.3. v. tulburare.4. fîstîceală.5. v. sminteală.6. v. confuzie.7. babilonie.8. v. debandadă.9. v. dezordine.10. dezordine, neorînduială, răvăşeală, (fam.) bramburea lă, harababură, talmeş-balmeş, (fam. fig.) balamuc. (Mare
ZĂPĂCÍ	vb.	1. v. buimăci.2. v. dezorienta.3. v. tul-bura.4. v. fîstîci.5. v. încurca.6. v. deranja.
ZĂPĂCÍRE	s.	1. v. buimăcire.2. v. fîstîcire.3. v. de-ranjare.
ZĂPĂCÍT	ADJ.	1. v. buimac.2. v. ameţit.3. v. dez-orientat.4. aiurit, buimac, buimăcit, derutat, descumpănit, dezorientat, năuc, năucit, (Olt.) zăbăuc, (Mold.) zălud, (fig.) împrăştiat. (Nu ştie cum să acţioneze, e complet ~.)5. v. tulburat.6. v. fîstîcit.7. v. smintit
zăpăcitór	adj.	v. AMEŢITOR. NĂUCITOR. UIMI-TOR. ULUITOR.
zăpăí	vb.	v. HĂMĂI. LĂTRA.
zăpăít	s.	v. HĂMĂIALĂ. HĂMĂIRE. HĂMĂIT. HĂMĂITURĂ. LĂTRARE. LĂTRAT. LĂTRĂTURĂ.
zăpăitúră	s.	v. HĂMĂIALĂ. HĂMĂIRE. HĂMĂIT. HĂMĂITURĂ. LĂTRARE. LĂTRAT. LĂTRĂTURĂ.
zăpîrstea	s.	art. v. MEZIN. PRÎSLEA.
zăplán	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.
zăplát	s.	v. CHINGĂ. STINGHIE.
zăpláz	s.	v. GARD. ÎMPREJMUIRE. ÎNGRĂDI-TURĂ. OCOL. ULUCĂ.
zăpódie	s.	v. PLATOU. PODIŞ. VALE.
zăpór	s.	v. PUHOI. ŞUVOI. TORENT.

zăpreálă	s.	v. RETENȚIE.
zăpsí	vb.	v. CONSTATA. OBSERVA. PRINDE. REMARCA. SESIZA. SURPRINDE. VEDEA.
zăpúc	s.	v. ARȘIȚĂ. CANICULĂ. CĂLDURI. DO-GOARE. DOGOREALĂ. FIERBINȚEALĂ. NĂBUȘEALĂ. NĂDUF. NĂDUȘEALĂ. PÎRJOL. POJAR. TOROPEALĂ. ZĂDUF. ZĂPUȘEALĂ.
ZĂPUȘEÁLĂ	s.	v. canicula.
zăpușí	vb.	v. ARDE. DOGORI. FRIGE. PÎRJOLI.
zăpușít	adj.	v. ARZĂTOR. CANICULAR. DOGO-RITOR. FIERBINTE. ÎNĂBUȘITOR. SUFOCANT. SUGRUMĂTOR. TORID. TROPICAL. ZĂPUȘITOR.
ZĂPUȘITÓR	ADJ.	v. canicular.
zăránie	s.	v. ȚIPENIE.
zărár	s.	v. MULGĂTOR.
zărăfie	s.	v. CĂMĂTĂRIE.
zărăstí	vb.	v. PIERDE. RĂTĂCI.
ZĂRGÁN	s.	(IHT.; Belone belone euxini) știucă-de-mare, (reg.) tipar-de-mare.
zărgheálă	s.	v. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENȚĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ȚICNEALĂ.
zărghénie	s.	v. ALIENARE. ALIENAȚIE. BOALĂ MINTALĂ. DEMENȚĂ. NEBUNIE. SMINTEALĂ. SMINTIRE. ȚICNEALĂ.
zărghí	vb.	v. ALIENA. ÎNNEBUNI. SMINTI. ȚICNI.
zărghít	adj.	v. AIUREA. AIURIT. BEZMETIC. ZĂNATIC. ZĂPĂCIT. ZURLIU.
zărghít	adj., s.	v. ALIENAT. DEMENT. DESCRE-IERAT. ÎNNEBUNIT. NEBUN. SMINTIT. ȚICNIT.
ZĂRÍ	vb.	1. v. vedea.2. a (se) vedea. (Îl ~ venind spre noi.)3. v. apărea.4. a observa, a percepe, a remarca, a reține, a sesiza, a vedea, (înv.) a privi. (N-ai ~ nici o schimbare ?)
zărí	vb.	v. LUMINA. STRĂLUCI.
zărpălátic	adj.	v. FLUȘTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. NESERIOS. UȘURATIC. VÎNTURATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
ZĂRZĂRÁȘ	s.	(BOT.) v. zărzărel.
ZĂRZĂRÉL	s.	(BOT.) zărzăraș.
zăstímp	s.	v. EPOCĂ. INTERVAL. PERIOADĂ. RĂGAZ. RĂSTIMP. SPAȚIU. TIMP. VREME.
zăticní	vb.	v. DERANJA. INCOMODA. ÎNCURCA. ÎNTRERUPE. JENA. OPRI. STINGHERI. STÎNJENI. SUPĂRA. TULBURA.
zăticníre	s.	v. DERANJARE. INCOMODARE. JE-NARE. STINGHEREALĂ. STINGHERIRE. STÎNJENEALĂ. STÎNJENIRE. TULBURARE.
zătoáre	s.	v. MAMELĂ. PIEPT. SÎN. ȚÎȚĂ.
zătón	s.	v. OSTREȚ.
ZĂU	interj.	1. jur! (~ ! că așa este.)2. serios!, (franțuzism) parol! (— Chiar vrei să vin cu tine? — ~!)
zăuitá	vb.	v. PRIVI. UITA. VEDEA.
zăveásă	s.	v. PERDEA.
zăvélcă	s.	v. CATRINȚĂ. FOTĂ.
zăvoáre	s. pl.	v. CĂTUȘE. FIARE.
ZĂVÓD	s.	v. dulău.
ZĂVÓI	s.	luncă. (~ de sălcii.)
ZĂVÓR	s.	ivăr, încuietoare, (pop.) rătez, (reg.) riglă, (prin Ban.) rezǎ. (~ la o ușă.)

zăvór	s.	v. BUHAI. ÎNTINZĂTOR. ÎNTORCĂTOR. LEAT. SLOBOZITOR. ŞIPCĂ.
ZĂVORÍ	vb.	v. încuia.
zăvorî	vb.	v. ARESTA. DEŢINE. ÎNCHIDE. ÎNTEM-NIŢA. REŢINE.
ZĂVORÎRE	S.	v. încuiere.
ZĂVORÎT	adj.	v. încuiat.
zbáncă	s.	v. VENTUZĂ.
zbanghíu	adj.	v. CHIORÎŞ. CRUCIŞ. DRĂCOS. ÎNCRUCIŞAT. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBU-NATIC. PIEZIŞ. SAŞIU. SPRINŢAR. STRABIC. VIOI. ZĂPĂCIT. ZBÎNŢUIT. ZBURDALNIC. ZGLO-BIU. ZURLIU. ZVĂPĂIAT. ZVÎNTURAT. ZVÎNTU-RATIC.
zbanţ	s.	v. VENTUZĂ.
ZBÁTE	vb.	1. a se zvîrcoli. (Peştele se ~ în năvod.)2. v. smuci.3. v. zvîrcoli.4. a se frămînta, a se zbuciuma, a se zvîrcoli, (pop.) a se bate, (înv. şi reg.) a se tică. (S-a ~ toată noaptea în aşternut.)5. v. agita.6. v. învolbura.7. v. palpita.8. v. zbu-ciuma.9
ZBÁTERE	s.	1. zvîrcoleală, zvîrcolire, zvîrcolitură. (~ peştelui în năvod.)2. v. agitaţie.3. v. învolbu-rare.4. bătaie, v. palpitaţie.5. v. zbucium.6. v. stră-danie.
zbătcí	vb.	v. BATE. BĂTĂTORI. BĂTUCI. ÎNDESA. PRESA.
zbea	vb.	v. SUGE.
zbeng	s.	v. JOACĂ. JOC. ZBENGUIALĂ. ZBENGUIRE. ZBENGUIT. ZBÎNŢUIALĂ. ZBÎNŢUIRE. ZBÎN-ŢUIT. ZBÎNŢUITURĂ. ZBURDARE. ZBURDĂL-NICIE.
ZBENGUÍ	vb.	1. v. hîrjoni.2. v. zburda.
ZBENGUIÁLĂ	s.	1. v. hîrjoneală.2. v. joacă.
ZBENGUÍRE	s.	v. joacă.
ZBENGUÍT	s.	v. joacă.
zbereguiálă	s.	v. JOACĂ. JOC. ZBENGUIALĂ. ZBENGUIRE. ZBENGUIT. ZBÎNŢUIALĂ. ZBÎNŢU-IRE. ZBÎNŢUIT. ZBÎNŢUITURĂ. ZBURDARE. ZBURDĂLNICIE.
zbicér	s.	v. MUTUL.
zbici	s.	v. BICI. BICIUŞCĂ.
ZBICÍ	vb.	v. usca.
zbicí	vb.	v. SMUCI. ZBATE.
ZBICÍRE	s.	v. uscare.
ZBICÍT	adj.	v. uscat.
zbiciuí	vb.	v. BICIUI. ŞFICHIUI.
zbiciulá	vb.	v. BICIUI. CLĂTINA. SCUTURA. SFICHIUI. ZGÎLŢÎI. ZGUDUI.
zbiciúşcă	s.	v. BICIUŞCĂ. CRAVAŞĂ.
ZBIERÁ	vb.	1. v. striga.2. a răcni, a striga, a ţipa, a urla, (reg.) a ţivli, (Transilv.) a puhăi, (Transilv. şi Maram.) a ţipoti, (fam. fig.) a se sparge. (~ de durere.)3. v. vocifera.4. v. răsti.5. v. mugi.
ZBIERĂTÚRĂ	s.	1. v. strigăt.2. v. muget.
ZBIÉRET	s.	1. v. strigăt.2. răcnet, strigăt, ţipăt, urlet, zbierătură, (rar) strigare, strigătură, ţipătură, (înv. şi reg.) răcnitură. (~ de durere.)3. v. muget.
zbihuí	vb.	v. CLĂTINA. SCUTURA. ZGÎLŢÎI. ZGUDUI.
zbihuiálă	s.	v. CLĂTINĂTURĂ. SCUTURĂTURĂ. ZGÎLŢÎIALĂ. ZGÎLŢÎIRE. ZGÎLŢÎIT. ZGÎLŢÎITURĂ.
zbînţ	s.	v. HÎRJOANĂ. HÎRJONEALĂ. JOACĂ. JOC. ZBENGUIALĂ. ZBENGUIRE. ZBENGUIT. ZBÎNŢUIALĂ. ZBÎNŢUIRE. ZBÎNŢUIT. ZBÎNŢUI-TURĂ. ZBURDARE. ZBURDĂLNICIE.

ZBÎNȚUÍ	vb.	v. zburda.
ZBÎNȚUIÁLĂ	s.	v. joacă.
ZBÎNȚUÍRE	S.	v. joacă.
ZBÎNȚUÍT	adj.	v. zburdalnic.
ZBÎNȚUÍT	s.	v. joacă.
ZBÎNȚUITÚRĂ	S.	v. joacă.
zbîrceálă	s.	v. CREȚ. CUTĂ. DUNGĂ. ÎNCREȚI-TURĂ. RID. ZBÎRCITURĂ.
zbîrci	s.	v. CREȚ. CUTĂ. DUNGĂ. ÎNCREȚITURĂ. RID. ZBÎRCITURĂ.
ZBÎRCÍ	vb.	1. v. rida.2. (pop.) a se pomăi, (reg.) a se pomi, a se pomisi. (După boală i s-a ~ trupul.)
ZBÎRCIÓG	s.	(BOT.) 1. (Morchella esculenta) ciuciulete, (reg.) pup.2. zbîrciogi-graşi (Gyromitra esculonta) = (reg.) pupi (pl.).
ZBÎRCÍRE	s.	v. ridare.
ZBÎRCÍT	adj.	1. v. ridat.2. (pop.) pomăit. (Om ~.)
ZBÎRCITÚRĂ	s.	v. rid.
ZBÎRLÍ	vb.	1. v. ciufuli.2. a i se ridica, (reg.) a i se arici. (I s-a ~ părul de frică.)3. v. înfoia.
zbîrlí	vb.	v. CUTA. ÎNCREȚI. ÎNRĂUTĂȚI. SUPĂRA. TREMURA. UNDUI.
ZBÎRLÍRE	s.	ciufulire. (~ părului.)
zbîrlíre	s.	v. ÎNRĂUTĂȚIRE.
ZBÎRLÍT	adj.	1. v. ciufulit.2. despletit, nepieptănat. (O femeie ~.)3. v. înfoiat.
zbîrlít	adj.	v. SUPĂRAT.
zbîrlóg	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. NEÎNGRIJIT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
zbîrn	s.	v. BÎZÎIALĂ. BÎZÎIRE. BÎZÎIT. BÎZÎITURĂ. ZBÎRNÎIALĂ. ZBÎRNÎIRE. ZBÎRNÎIT. ZBÎRNÎI-TURĂ. ZÎZÎIT. ZUMZĂIALĂ. ZUMZĂIRE. ZUM-ZĂIT. ZUMZĂITURĂ. ZUMZET.
ZBÎRNÎÍ	vb.	1. v. bîzîi.2. v. ţîrîi.3. v. vibra.
zbîrnîí	vb.	v. FLUIERA. ŞUIERA. VÎJÎI. VUI.
ZBÎRNÎIÁLĂ	S.	v. bîzîit.
ZBÎRNÎÍRE	s.	v. bîzîit.
ZBÎRNÎÍT	s.	1. v. bîzîit.2. v. ţîrîit.3. v. vibrare.
ZBÎRNÎITOÁRE	s.	1. (Olt. şi Munt.) sfîrleză. (~ făcută din cărăbuş.)2. v. morişcă.3. v. vîjîitoare.
ZBÎRNÎITÓR	adj.	v. bîzîitor.
ZBÎRNÎITÚRĂ	S.	v. bîzîit.
zblenduí	vb.	v. CLĂTINA. SCUTURA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
ZBOR	s.	1. planare, plutire. (~ul păsărilor în văzduh.)2. v. navigaţie.
zbor	s.	v. ADUNARE. ADUNĂTURĂ. ARDOARE. AVÎNT. BÎLCI. ELAN. ENTUZIASM. FUGĂ. GLOATĂ. GOANĂ. IARMAROC. ÎNFLĂCĂRARE. ÎNFOCARE. ÎNSUFLEȚIRE. PASIUNE. PATIMĂ. PORNIRE. SCURSURĂ. SFAT. STRÎNSURĂ. ŞLEAHTĂ. TÎRG. VITEZĂ.
zborş	s.	v. PĂLĂMIDĂ-DE-BALTĂ.
zborşí	vb.	v. CIUFULI. ÎNFURIA. MÎNIA. RĂCNI. RĂSTI. STRIGA. SUPĂRA. ŢIPA. URLA. ZBIERA.
zborşít	adj.	v. CIUFULIT. DERANJAT. FURIOS. ÎNDÎRJIT. ÎNFURIAT. ÎNTĂRÎTAT. ÎNVERŞUNAT. MÎNIAT. MÎNIOS. NEÎNGRIJIT. PORNIT. SUPĂ-RAT. VÎLVOI. ZBÎRLIT.
zbrehúi	adj.	v. FLUŞTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. NESERIOS. UŞURATIC. VÎNTURATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.

ZBÚCIUM	s.	1. v. agitație.2. chin, frământare, zbatere, zbuciumare, (reg.) marghiol. (Un ~ sufletesc insuportabil.)3. agitație, frământare, neastîmpăr, neliniște, (livr.) impacienţă. (Un ~ inutil.)
ZBUCIUMÁ	vb.	1. v. zvîrcoli.2. a se frămînta, a se zbate, a se zvîrcoli, (pop.) a se bate, (înv. şi reg.) a se ticăi. (S-a ~ toată noaptea în aşternut.)3. v. agita.4. a se chinui, a se consuma, a se frămînta, a se zbate, (reg.) a se marghioli, (Bucov.) a se frăsui, (f
ZBUCIUMÁRE	s.	1. v. agitație.2. v. zbucium.
ZBUCIUMÁT	adj.	1. v. agitat.2. agitat, frămîntat, neastîmpărat, neliniştit, nepotolit. (A dus o viaţă ~.)3. v. critic.4. chinuit, consumat, frămîntat, muncit, necăjit, trudit, (reg.) canonit, (înv.) necăjitor. (Om ~.)
zbuciumeálă	s.	v. AGITAȚIE. CLOCOT. FRĂMÎN-TARE. FREAMĂT. ÎNVOLBURARE. TĂLĂZUIRE. TUMULT. VUIET. ZBATERE. ZBUCIUM. ZBUCIU-MARE.
ZBUGHI	interj.	ţuşti!, (rar) zvîc!, (prin Munt.) tîlvîc!, (Transilv. şi Ban.) tulai! (Iepurele, ~! din tufiş.)
ZBUGHÍ	vb.	(fig.) a o şterge. (A ~t-o imediat de acolo.)
ZBURÁ	vb.	1. a plana, a pluti. (O hîrtie luată de vînt ~ în văzduh.)2. a trece. (Berzele ~ în stoluri spre Africa.)3. v. naviga.4. a merge. (Avionul ~ cu 1000 de km pe oră.)
zburátic	adj.	v. AGER. AGIL. FLUŞTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. ISTEȚ. IUTE. NESERIOS. REPEDE. SPRINTEN. UŞURATIC. VIOI. VÎNTU-RATIC. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
zburătăcí	vb.	v. CREŞTE. DEZVOLTA. ÎMPRĂŞ-TIA. ÎNĂLȚA. MĂRI. RISIPI. SPULBERA.
ZBURĂTOÁRE	s.	1. (ORNIT.) pasăre. (O ~ de pradă.)2. (BOT.; Epilobium angustifolium) pufuliță.
zburătoáre	s.	v. POJARNIȚĂ. PUFULIȚĂ. RĂCHI-TAN. RĂSCOAGE. SUNĂTOARE.
ZBURĂTÓR	adj., s.	1. adj. plutitor. (Păsări ~oare.)2. s. v. aviator. (Un ~ de clasă.) *3. s. (MED. POP.) (pop.) lipitură. (~ul este „boala” provocată de Zburător, personaj mitologic.)
zburătúră	s.	v. AŞCHIE. RETEVEI. SCURTĂ-TURĂ. SURCEA. SURCICĂ. ȚANDĂRĂ.
ZBURDÁ	vb.	a se zbengui, a se zbînţui. (Toată ziua ~.)
ZBURDÁLNIC	adj.	drăcos, neastîmpărat, nebun, nebunatic, sprinţar, vioi, zăpăcit, zbînţuit, zglobiu, zurliu, zvăpăiat, zvînturat, zvînturatic, (pop.) zbanghiu, (reg.) sturlubatic, sturluibat, (prin Olt.) saitoc, (Transilv.) şulhetic, (înv.) zburdatic, zburdător. (Copil ~.
zburdálnic	adj.	v. FLUŞTURATIC. FLUTURATIC. FRIVOL. NESERIOS. UŞURATIC. VÎNTURATIC. ZVÎNTORAT. ZVÎNTURATIC.
ZBURDÁRE	s.	v. joacă.
zburdáre	s.	v. NEASTÎMPĂR. VIOICIUNE. VO-IOŞIE. ZBURDĂLNICIE.
zburdátic	adj.	v. DRĂCOS. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBUNATIC. SPRINȚAR. VIOI. ZĂPĂCIT. ZBÎNȚUIT. ZBURDALNIC. ZGLOBIU. ZURLIU. ZVĂPĂIAT. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
zbúrdă	s.	v. JOACĂ. JOC. ZBENGUIALĂ. ZBEN-GUIRE. ZBENGUIT. ZBÎNȚUIALĂ. ZBÎNȚUIRE. ZBÎNȚUIT. ZBÎNȚUITURĂ. ZBURDARE. ZBUR-DĂLNICIE.
zburdăciúne	s.	v. NEASTÎMPĂR. VIOICIUNE. VOIOŞIE. ZBURDĂLNICIE.
ZBURDĂLNICÍE	s.	1. neastîmpăr, vioiciune, voioşie, (rar) zburdare, (înv.) zburdăciune. (Copil plin de ~.)2. v. joacă.
zburdătór	adj.	v. DRĂCOS. NEASTÎMPĂRAT. NEBUN. NEBUNATIC. SPRINȚAR. VIOI. ZĂPĂ-CIT. ZBÎNȚUIT. ZBURDALNIC. ZGLOBIU. ZURLIU. ZVĂPAIAT. ZVÎNTURAT. ZVÎNTURATIC.
zburdătúră	s.	v. SALT. SĂLTĂTURĂ. SĂRITURĂ.
zdélcă	s.	v. CHITANȚĂ. CONTRACT. CONVENȚIE. RECIPISĂ.
zdragón	s.	v. GĂLIGAN. LUNGAN. VLĂJGAN.

ZDRÁVĂN	adj., adv.	1. adj. v. robust.2. adj. v. solid.3. adj. v. voluminos.4. adj. v. solid.5. adj. v. teafăr.6. adj. v. sănătos.7. adj. grozav, straşnic, teribil, (fam.) sfînt, (fig.) sănătos. (I-a tras o bătaie ~.)8. adj. v. puternic.9. adv. v. puternic.10. adj. bun, groz
ZDRĂNGĂNEÁLĂ	s.	v. zdrăngănitură.
zdrăngănél	s.	v. CLOPOŢEL. ZURGĂLĂU.
ZDRĂNGĂNÍ	vb.	1. v. zăngăni.2. (rar) a zgîndări, (reg.) a drîngăni. (~ coardele chitarei.)
ZDRĂNGĂNÍT	s.	v. zdrăngănitură.
ZDRĂNGĂNITÚRĂ	s.	zdrăngăneală, zdrăngănit. (Ce e ~ asta la chitară?)
zdrăvăná	vb.	v. STRĂNUTA.
zdrăvení	vb.	v. FORTIFICA. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPA. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTĂRI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. RECONFORTA. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. TONIFICA. VINDECA.
zdreálă	s.	v. BUCĂŢICĂ. FĂRÎMĂ. PIC.
ZDREÁNŢĂ	s.	I. 1. v. cîrpă.2. v. petic.3. (la pl.) aţe (pl.), petice (pl.). (Haina e numai ~enţe.)4. jerpelitură, ruptură, (Transilv.) ţîră. (Purta o ~ de haină.)5. vechitură, (pop.) treanţă. (De ce mai porţi ~ asta?) II. (la pl.) frecăţei.
zdreánţă	s.	v. DERBEDEU. LEPĂDĂTURĂ. LICHEA. NETREBNIC. PUŞLAMA. SCÎRNĂVIE.
ZDRELÍ	vb.	v. juli.
ZDRELÍRE	s.	v. julire.
ZDRELÍT	adj.	(MED.) v. julit.
ZDRELÍT	s.	(MED.) julire.
ZDRELITÚRĂ	s.	v. julitură.
ZDRENŢĂRÓS	adj.	1. v. zdrenţuit.2. jerpelit, peticit, rupt, zdrenţuit, (pop.) pirpiriu. (Purta haine cam ~oase.)3. flenduros, rupt, zdrenţuit, (pop.) zdrenţos, (reg.) cotrenţos, (Mold., Bucov. şi Transilv.) felegos, (prin Transilv.) rînticos. (Om ~.)4. ferfeniţit, hărtăn
zdrenţós	adj.	v. FLENDUROS. GĂURIT. RUPT. SFÎŞIAT. UZAT. ZDRENŢĂROS. ZDRENŢUIT.
ZDRENŢUÍ	vb.	1. v. sfîşia.2. a (se) găuri, a (se) rupe, a (se) sfîşia, a (se) uza, (pop. şi fam.) a (se) flenduri. (Haina s-a ~ de tot.)3. a se jerpeli. (Ţi s-au cam ~ pantalonii.)4. a (se) ferfeniţi, a (se) hărtăni, a (se) rupe, a (se) sfîşia, (fam.) a (se) vărzui. (
ZDRENŢUÍT	adj.	1. v. sfîşiat.2. găurit, jerpelit, hărtănit, rupt, sfîşiat, uzat, zdrenţăros, (pop.) zdrenţos. (Un cerşetor cu haine ~.)3. jerpelit, peticit, rupt, zdrenţăros, (pop.) pirpiriu. (Purta haine cam ~.)4. v. zdrenţăros.5. ferfeniţit, hărtănit, rupt, sfîşiat, z
zdrîncă	s.	v. DULAP. LEAGĂN. SCRÎNCIOB.
zdrob	s.	v. DROPIOI.
zdrobeálă	s.	v. SFĂRÎMARE. STÎLCIRE. STRI-VIRE. TURTIRE. ZDROBIRE.
ZDROBÍ	vb.	1. v. sfărîma.2. a (se) fărîma, a (se) sfărîma, (rar) a (se) casa. (A ~ un pahar cu pumnul.)3. a sfărîma, (pop.) a sparge. (A ~ o ceapă.)4. a sfărîma, (înv. şi reg.) a răzbi. (I-a ~ capul.)5. a (se) strivi, (înv.) a (se) smăcina. (S-a ~ de caldarîm.)6. a
zdrobí	vb.	v. DISTRUGE. NIMICI. SNOPI. STÎLCI.
ZDROBÍRE	s.	1. sfărîmare.2. fărîmare, sfărîmare, (rar) casare. (~ unui pahar cu pumnul.)3. sfă-rîmare, (pop.) spargere. (~ unei cepe cu mîna.)4. v. pisare.5. v. spargere.6. v. strivire.7. v. tes-cuit.8. v. terciuire.9. v. nimicire.10. distrugere, nimicire, potopire,

ZDROBÍT	adj.	1. v. sfărîmat.2. sfărîmat, (pop.) spart. (O ceapă ~ cu pumnul.)3. sfărîmat, (prin Ban.) mlecit. (Corabie ~ de stînci.)4. fărîmat, sfărîmat. (Cu capul ~.)5. mărunțit, v. pisat.6. v. strivit.7. v. tescuit.8. v. strivit.9. v. bătut.10. v. nimicit.11. v. nim
zdrobít	adj.	v. SNOPIT. STÎLCIT.
ZDROBITÓR	adj.	v. extenuant.
zdrobitór	adj.	v. DECISIV. DETERMINANT. HOTĂRÎTOR.
zdrobitór	s.	v. MELIȚĂ.
zdrobitúră	s.	v. SFĂRÎMĂTURĂ. STRIVITURĂ.
ZDRONCĂNÍ	vb.	v. zgîlțîi.
zdroşí	vb.	v. SFĂRÎMA. STÎLCI. STRIVI. TURTI. ZDROBI.
zdrumicá	vb.	v. DISTRUGE. MĂRUNȚI. NIMICI. PISA. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. ZDROBI. ZVÎNTA.
zdrumicáre	s.	v. DISTRUGERE. NIMICIRE. PO-TOPIRE. PRĂPĂDIRE. SFĂRÎMARE. ZDROBIRE.
zdrumicát	adj.	v. DISTRUS. NIMICIT. POTOPIT. PRĂPĂDIT. SFARÎMAT. ZDROBIT.
zdrumicătúră	s.	v. SFĂRÎMĂTURĂ.
zdrúncin	s.	v. CLĂTINARE. CLĂTINAT. CLĂTI-NĂTURĂ. HURDUCARE. HURDUCAT. HURDU-CĂTURĂ. SCUTURARE. SCUTURAT. SCUTURĂ-TURĂ. ZDRUNCINARE. ZDRUNCINAT. ZDRUNCINĂTURĂ. ZGÎLȚÎIALĂ. ZGÎLȚÎIRE. ZGÎLȚÎIT. ZGÎLȚÎITURĂ. ZGUDUIALĂ. ZGUDUIRE. ZGUDUIT. ZGUDUITURĂ.
ZDRUNCINÁ	vb.	1. v. cutremura.2. v. zgîlțîi.3. v. dez-echilibra.4. v. vătăma.
zdrunciná	vb.	v. CLĂTINA. DISTRUGE. NIMICI. POTOPI. PRĂPĂDI. SFĂRÎMA. STÎLCI. STRIVI. TURTI. ZDROBI. ZVÎNTA.
ZDRUNCINÁRE	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurdu-cătură.
ZDRUNCINÁT	adj.	v. dezechilibrat.
ZDRUNCINÁT	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurdu-cătură.
ZDRUNCINĂTÚRĂ	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hur-ducătură.3. v. dezechilibru.
zducní	vb.	v. CLĂTINA. HÎȚÎI. HÎȚÎNA. HODO-ROGI. HURDUCA. HURDUCĂI. HURUI. SCUTURA. ZDRONCĂNI. ZDRUNCINA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
ZDUP	interj.	tronc! (~! cu sticla de pămînt.)
zdup	s.	v. AREST. ÎNCHISOARE. OCNĂ. PENI-TENCIAR. PUŞCĂRIE. TEMNIȚĂ.
zdupăí	vb.	v. TROPĂI.
zdupăiálă	s.	v. TROPĂIALĂ. TROPĂIT. TROPĂI-TURĂ. TROPOT.
ZEÁMĂ	s.	1. v. suc. (~ de lămîie.)2. zeamă de varză = (pop.) moare.
zeámă	s.	v. CIORBĂ. LICHID. SUPĂ.
ZEAMÍL	s.	maizenă. (~ pentru alimentația suga-rilor.)
zebereálă	s.	v. SECHESTRU.
zeberí	vb.	v. CONFISCA. LUA. SECHESTRA.
zebrát	adj.	v. BĂLȚAT. DUNGAT. TĂRCAT. VĂRGAT.
ZÉCE	s.	(reg.) zecer. (A luat un ~ la română.)
zecér	s.	v. ZECE.
ZECIMÁL	adj., s.	1. adj. decimal. (Sistemul ~.)2. s. v. basculă.
zeciuí	vb.	v. DECIMA. DIJMUI.
ZECIUIÁLĂ	s.	v. dijmă.
zeciuíre	s.	v. DIJMUIALĂ. DIJMUIRE. DIJMUIT.

zeciuít	s.	v. DIJMUIALĂ. DIJMUIRE. DIJMUIT.
zéfchiu	s.	v. AGREMENT. AMUZAMENT. DIS-TRACȚIE. DIVERTISMENT. PLĂCERE.
ZEFÍR	s.	(MET.) adiere, boare, (rar) aură. (~ul mişcă uşor frunzele.)
ZEFLEMEÁ	s.	1. v. ironie.2. v. batjocură.
ZEFLEMISÍ	vb.	1. v. ironiza.2. v. batjocori.
ZEFLEMISÍRE	s.	1. ironizare.2. batjocorire.
ZEFLEMÍST	adj.	1. v. ironic.2. batjocoritor, zefle-mitor, (înv.) batjocoros. (O atitudine ~.)
ZEFLEMITÓR	adj.	1. ironic.2. batjocoritor.
zeflíu	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAŞ. VESEL.
zeft	s.	v. CATRAN. GUDRON. SMOALĂ.
ZÉGHE	s.	(reg.) ghebă, (Transilv. şi Ban.) țundră. (~ purtată de țărani.)
zéghe	s.	v. ABA. DIMIE. PĂNURĂ.
ZÉGRAS	s.	(BOT.) iarbă-de-mare. (Saltele umplute cu ~.)
zéie	s.	v. ZEIȚĂ.
zeiésc	adj.	v. CERESC. DIVIN. DUMNEZEIESC. SFÎNT.
ZEIFICÁ	vb.	a deifica, a diviniza, (înv.) a îndumnezei. (A ~ un muritor.)
ZEIFICÁRE	s.	deificare, divinizare, (înv.) îndumne-zeire. (~ unui muritor.)
ZEIFICÁT	adj.	deificat, divinizat, (înv.) îndumne-zeit, înzeit. (Pământean ~.)
ZEITÁTE	s.	(BIS.) divinitate, Dumnezeu, idol, zeu, (înv.) bolovan, boz, chip, făptură, simulacru, zîn. (Anticii se închinau la ~ăți.)
ZEÍȚĂ	s.	(BIS.) (înv.) dumnezeie, dumnezeoaică, zeie, zînă. (~ frumuseții, Afrodita.)
ZEL	s.	1. v. perseverență.2. v. hărnicie.3. ardoare, rîvnă, sîrguință, străduință, (înv.) nepreget, nepregetare, osîrdie, osîrdnicie, osîrduință, osîrduire, osîrduitură, protimie. (Lucra cu ~.)4. v. bunăvoință.
ZELÓS	adj.	1. v. perseverent.2. v. harnic.
zémnic	s.	v. BECI. PIVNIȚĂ.
ZEMÓS	adj.	mustos, suculent. (Fructe ~oase.)
ZEMOŞÍ	vb.	v. zemui.
ZEMUÍ	vb.	1. a se zemoşi. (Fructele se ~.)2. a musti. (Brînza de vacă proaspătă ~.)
ZENÍT	s.	(ASTRON.) (pop.) namiază. (Nadir şi ~.)
zenít	s.	v. APOGEU.
zephaneá	s.	v. MUNIȚIE.
ZEPPELÍN	s.	v. dirijabil.
ZER	s.	(pop.) zară, (reg.) străgheață. (~ rămas de la prepararea untului.)
zer	S.	v. SER.
zerí vb.	s.	v. ACRI. ALTERA. DESCOMPUNE. FERMENTA. ÎMPUȚI. ÎNĂCRI. STRICA.
ZÉRO	s.	(MAT.) nulă.
zéro	s.	v. NULITATE.
zerós	adj.	v. APOS.
ZÉSTRE	s.	(JUR.) dotație, dotă, (pop.) parte, (lati-nism înv.) profecticie. (~ a unei fete de măritat.)
zéstre	s.	v. INVENTAR.
ZEȚÁR	s.	v. culegător.
ZEȚĂRÍE	s.	v. culegătorie.
ZEȚĂRÍȚĂ	s.	v. culegătoare.

ZEȚUÍ	vb.	v. culege.
ZEȚUÍRE	s.	v. cules.
ZEȚUÍT	s.	v. cules.
ZEU	s.	(BIS.) divinitate, Dumnezeu, idol, zeitate, (înv.) bolovan, boz, chip, făptură, simulacru, zîn. (Anticii se închinau la ~i.)
zeu	s.	v. ATOTPUTERNICUL. CREATORUL. DIVI-NITATE. DOMNUL. DUMNEZEIRE. DUMNEZEU. PĂRINTE. PROVIDENȚĂ. PUTERNICUL. STĂPÎ-NUL. TATĂL. ZIDITORUL.
zevzéc	adj., s.	v. BLEG. NĂTĂFLEȚ. NĂTĂRĂU. NĂTÎNG. NEGHIOB. NEROD. NETOT. PROST. PROSTĂNAC. STUPID. TONT. TONTĂLĂU.
zevzecíe	s.	v. NĂTÎNGIE. NEGHIOBIE. NEROZIE. PROSTIE. STUPIDITATE. STUPIZENIE.
zéxe	interj.	v. AIUREA. ATENȚIE. VACS.
zezerán	s.	v. GUZGAN. ŞOBOLAN.
zgáibă	s.	v. BUBIȚĂ. BUBULIȚĂ. COAJĂ. CRUSTĂ. POJGHIȚĂ.
zgaibe dúlci	s. pl.	v. BUBE DULCI. IMPETIGO.
zgáncă	s.	v. COAJĂ. CRUSTĂ. POJGHIȚĂ.
zgárbură	s.	v. ÎNCĂLȚĂMINTE.
ZGÁRDĂ	s.	(înv.) prohaz. (Ogar cu ~.)
zgárdă	s.	v. COLAN. COLIER. SALBĂ. ŞIRAG.
zgăibărá	vb.	v. CĂȚĂRA. COCOȚA. RIDICA. SUI. URCA.
zgăibăráce	s. pl.	v. MEMBRU INFERIOR. PICIOR.
zgăirá	vb.	v. GÎTUI. STRANGULA. SUGRUMA.
zgău	s.	v. ADÎNCITURĂ. CAVITATE. GAURĂ. MITRĂ. SCOBITURĂ. UTER.
zgăurá	vb.	v. ADÎNCI. AFUNDA. BULBUCA. CĂSCA. CUFUNDA. HOLBA. ÎNFUNDA. MĂRI. UMFLA.
zgîciná	vb.	v. CLĂTINA. SCUTURA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
ZGÎÍ	vb.	1. v. holba.2. a se chiorî, a se holba, (reg.) a se hlizi. (Ce te ~ aşa la mine?)
ZGÎÍRE	S.	v. holbare.
ZGÎÍT	adj.	v. holbat.
ZGÎÍT	s.	v. holbare.
ZGÎLȚÎÍ	vb.	1. v. cutremura.2. a clătina, a hîțîi, a hîțîna, a hodorogi, a hurduca, a hurducăi, a hurui, a scutura, a zdroncăni, a zdruncina, a zgu-dui, (reg.) a bălăbăni, (Mold.) a drîgîi, (Ban.) a zducni. (Căruța l-a ~ zdravăn.)3. a clătina, a scutura, a zgudui, (p
ZGÎLȚÎIÁLĂ	S.	1. v. cutremurătură.2. v. hurducă-tură.3. v. zgîlțîitură.
ZGÎLȚÎÍRE	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurducătură.3. v. zgîlțîitură.4. hîțînare, scuturare, zguduire. (~ cuiva.)
ZGÎLȚÎÍT	s.	1. v. cutremurătură.2. v. hurducătură.3. v. zgîlțîitură.
ZGÎLȚÎITÚRĂ	S.	1. v. cutremurătură.2. v. hurducă-tură.3. clătinătură, scuturătură, zgîlțîială, zgîlțîire, zgîlțîit, (Mold.) zbihuială. (Cu o ~ zdravănă l-a sculat.)
zgîlțînă	vb.	v. CLĂTINA. SCUTURA. ZGÎLȚÎI. ZGUDUI.
zgîmăí	vb.	v. RÎCÎI. SCĂRPINA. ZGÎNDĂRI.
zgîmăíre	s.	v. RÎCÎIALĂ. ZGÎNDĂRIRE.
zgîmbói	s.	v. COPIL. PICI. PRICHINDEL. PUŞTI.
zgîmboí	vb.	v. MAIMUȚĂRI. POCI. SCHIMO-NOSI. STRÎMBA.
zgîmboiá	vb.	v. BULBUCA. CĂSCA. HOLBA. MĂRI. UMFLA. ZGÎI.

zgîmboít	adj.	v. DEFORMAT. DESFIGURAT. POCIT. SCHIMONOSIT. SLUT. SLUȚIT. STRÎMB. STRÎMBAT. URÎT. URÎȚIT.
zgîncilí	vb.	v. RÎCÎI. ZGÎNDĂRI.
zgîncilíre	s.	v. RÎCÎIALĂ. ZGÎNDĂRIRE.
ZGÎNDĂRÍ	vb.	1. a (se) rîcîi, (pop.) a (se) scociorî, a (se) zădărî, (reg.) a (se) zgîncili, (Olt.) a (se) zgîmăi. (Nu-ți mai ~ rana.)2. v. scormoni.
zgîndărí	vb.	v. AȚÎȚA. STÎRNI. ZDRĂNGĂNI.
ZGÎNDĂRÍRE	s.	1. rîcîială, (pop.) scociorîre, (reg.) zgîpcilire, (Olt.) zgîmăire. (~ unei răni.)2. răs-colire, scormonire, scormonit, (pop.) scociorîre. (~ jarului.)
ZGÎRCÉNIE	s.	avariție, calicenie, calicie, (livr.) parcimonie, (rar) meschinărie, (pop.) scumpenie, (pop. şi fam.) cărpănoşenie, cărpănoşie, (înv.) cumplitate, scumpătate, scumpete, scumpie. (E de-o ~ proverbială.)
ZGÎRCÍ	s.	1. cartilaj.2. (ANAT.) sfîrc. (~ al nasului.)3. (TEHN.) (reg.) scoabă. (~ cu care dogarul curăță muchiile vaselor de lemn.)
ZGÎRCÍ	VB.	1. v. chirci.2. v. contracta.3. v. pipernici.4. v. lăcomi.5. a se scumpi, (reg.) a se hîrsi. (S-a ~ şi a pierdut ocazia.)
zgîrciób	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
ZGÎRCÍRE	s.	1. v. chircire.2. v. contractare.
ZGÎRCÍT	adj., s.	1. adj. v. contractat.2. v. chircit.3. s., adj. avar, calic, (livr.) harpagon, parcimo-nios, (rar) meschin, strîngător, (pop.) ciufut, scump, (pop. şi fam.) cărpănos, (reg.) cupit, hîrsit, (prin nord-vestul Munt. şi nord-estul Olt.) pungit, (prin Olt.) pu
zgîrcitúră	s.	v. CONTRACTARE. CONTRACȚIE. STRÎNGERE. ZGÎRCIRE.
zgîrciurós	adj.	v. CARTILAGINOS.
ZGÎRIÁ	vb.	1. (prin Transilv.) a (se) căpăra, a (se) dîrîi, (prin Ban.) a (se) zgrăbăla. (L-a ~ pisica.)2. v. scrijeli.3. v. rîcîi.
ZGÎRIÁT	adj.	v. scrijelit.
zgîrie-brînză	s., adj.	v. AVAR. CALIC. ZGÎRCIT.
ZGÎRIÉCI	s.	(TEHN.) (reg.) ştraihmas, (prin Transilv. şi Maram.) ştraimodlu.
ZGÎRIE-NÓRI	s.	(englezism) building.
ZGÎRIÉRE	s.	v. rîcîire.
ZGÎRIETÚRĂ	s.	crestătură, scrijeleală, serijelitură, (Transilv. şi Maram.) sferdităr. (O ~ pe supra-fața băncii.)
zgîrlăúnte	s.	v. BUCLĂ. CÎRLIONȚ. CREȚ. INEL. ONDULAȚIE. ONDULĂ. VAL. ZULUF.
zgîtie	s.	v. DIAVOLIȚĂ. DRĂCOAICĂ. ŞTREN-GĂRIȚA. TARTORIȚĂ.
ZGLĂVOÁCĂ	s.	(IHT.; Cottus gobio) (reg.) babă, babete, moacă, moață, (Transilv., Maram. şi Ban.) popă.
zglăvóc	s.	v. ALBĂSTREA. ALBĂSTRICĂ. ALBĂS-TRIȚĂ. GHIOC. VINEȚEA. VINEȚICĂ.
zglăvoc-gálben	s.	v. SCAI-GALBEN.
ZGLOBÍU	adj.	1. drăcos, neastîmpărat, nebun. (Copil ~.)2. v. sprinten, vioi. (Zborul ~ al rîndu-nicii.)
zgoádă	s.	v. ÎNTÎMPLARE. NIMEREALĂ.
zgoándă	s.	v. GHIDUŞIE. GLUMĂ. NĂZBÎTIE. NĂZDRĂVĂNIE. NEBUNIE. POZNĂ. ŞTREN-GĂRIE.
zgodí	vb.	v. ÎNTÎMPLA. NIMERI. POTRIVI.
ZGÓMOT	s.	1. (înv. şi reg.) sunet. (~ de frînă.)2. freamăt, gălăgie, larmă, tumult, vuiet. (Ce ~ se aude?)3. v. balamuc.
zgómot	s.	v. SENZAȚIE. VÎLVĂ.
zgomotá	vb.	v. CLIPOCI. MURMURA. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.

ZGOMOTÓS	adj.	gălăgios, tumultuos, turbulent. (O ceată ~oasă; manifestație ~oasă.)
zgondí	vb.	v. GLUMI.
zgondós	adj.	v. GLUMEȚ. HAZLIU. POZNAȘ. VESEL.
zgoní	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
zgorní	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. HĂITUI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA. SCORNI. STÎRNI.
zgorníre	s.	v. BĂTAIE. GOANĂ. GONIRE. HĂITUIALĂ. HĂITUIRE. SCORNIRE. STÎRNIRE.
zgrăbălá	vb.	v. ZGÎRIA.
zgrăbúnță	s.	v. BUBIȚĂ. BUBULIȚĂ. COȘ.
ZGRĂBUNȚÍCĂ	s.	(BOT.; Lapsana communis) (reg.) iarba-zgaibei, iarbă-de-zgaibă, salata-cîinelui, salată-cîinească.
zgrăbunțós	adj.	v. GRANULAR. GRANULOS. GRĂUNȚOS.
zgrébeni	s. pl.	v. BUCI.
zgrepțăná	vb.	v. AGĂȚA. ATÎRNA. PRINDE. RÎCÎI. SCARPINA. SPÎNZURA. SUSPENDA. ZGÎRIA.
zgrepțănáre	s.	v. RÎCÎIRE. ZGÎRIERE.
ZGRIBULÍ	vb.	a (se) rebegi. (A se ~ de frig.)
ZGRIBULÍT	adj.	rebegit. (Om ~.)
zgriburíci	s.	v. BÎȚAN.
zgrípțor	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ. ZGRIPȚUROI.
zgripțoroáică	s.	v. ACVILĂ. IEPURAR. PAJURĂ.
ZGRIPȚUROÁICĂ	s.	baborniță, cotoroanță, hoaşcă, (reg.) hoancă, hoanghină, (prin Munt.) bahorniță, (Mold.) cotoarbă, (fig.) hîrcă. (O ~ nesuferită.)
ZGRIPȚURÓI	s.	(pop.) zgripțor. (Unui om rău, avar, hrăpăreț i se spune ~.)
zgrunț	s.	v. BULGĂRE. DROB. GRUNZ.
zgrunțós	adj.	v. GRANULOS. GRUNJOS. GRUN-ZUROS. ZGRUNTUROS.
zgrunțuít	adj.	v. ASPRU. GRANULOS. GRUNJOS. GRUNZUROS. SCORȚOS. ZGRUNȚUROS.
zgrúnțur	s.	v. BULGĂRE. DROB. GRUNZ.
ZGRUNȚURÓS	adj.	1. aspru, scorțos. (O suprafață ~oasă.)2. v. granulos. (Cu aspect ~.)
ZGUDUÍ	vb.	1. a (se) clătina, a (se) cutremura, a (se) scutura, a (se) zdruncina, a (se) zgîlțîi. (Seismul ~ casa din temelii.)2. v. tremura. (Se ~ pereții.)3. v. hîțîi. (Căruța l-a ~ zdravăn.)4. a zgîlțîi, (pop.) a zgîlțîna. (Îl ~ zdravăn ca să se scoale.)5. a (se)
zguduí	vb.	v. CLĂTINA.
ZGUDUIÁLĂ	s.	1. v. clătinare. (La seism s-a simțit o ~ puternică.)2. (GEOL., MET.) cutremur, seism. (O ~ uşoară de pământ.)3. v. hurducare. (~ unei căruțe, pe un drum cu hîrtoape.)
ZGUDUÍRE	s.	1. v. clătinare. (La seism s-a simțit o ~ puternică.)2. (GEOL., MET.) cutremur, seism. (O ~ uşoară de pământ.)3. v. hurducare. (~ unei căruțe, pe un drum cu hîrtoape.)4. hîțînare, scuturare, zgîlțîire. (~ cuiva.)
ZGUDUÍT	adj.	cutremurat. (A rămas ~ de vestea primită.)
ZGUDUÍT	s.	1. v. clătinare. (La seism s-a simțit un ~ puternic.)2. v. hurducare. (~ul unei căruțe, pe un drum cu hîrtoape.)
ZGUDUITÓR	adj.	1. cumplit, cutremurător, fioros. (O crimă ~oare.)2. impresionant, (fig.) dramatic. (A avut un sfîrşit
ZGUDUITÚRĂ	s.	1. v. clătinare. (La seism s-a simțit o ~ puternică.)2. cutremurare. (O ~ a pereților.)3. (GEOL., MET.) cutremur, seism. (O ~ uşoară de pământ.)4. v. hurducare. (~ unei căruțe, pe un drum cu hîrtoape.)
zgulí	vb.	v. CHIRCI. CONTRACTA. GHEMUI. ÎNCHIRCI. STRÎNGE. ZGÎRCI.
zgulít	adj.	v. CHIRCIT. CONTRACTAT. GHEMUIT. ÎNCHIRCIT. STRÎNS. ZGÎRCIT.

ZGÚRĂ	s.	1. (prin Transilv.) stur, (Ban. şi Transilv.) şleacnă. (~ de cărbune.)2. scorie. (~ obținută la extragerea metalelor din minereuri.)3. scrum. (Pîinea din cuptor s-a făcut ~.)
zgúră	s.	v. FUNINGINE.
ZI	s.	1. dată, termen, timp, vreme. (În ~ua hotărîtă ...)2. zi aniversară = aniversare, ziua naşterii; ziua naşterii = aniversare, zi aniversară.3. (art.) onomastică. (Cînd îşi serbează ~ua?)4. zi festivă = sărbătoare, (înv. şi pop.) praznic, (înv.) sărbătorie.
ZIÁR	s.	cotidian, gazetă, jurnal, (înv.) foaie. (Un ~ de mare tiraj.)
ZIARÍST	S.	gazetar, jumalist, publicist. (Un ~ obiectiv.)
ZIARÍSTIC	adj.	gazetăresc, jurnalistic, publicistic. (Stil ~; activitate ~; articol ~.)
ZIARÍSTICĂ	s.	gazetărie, jurnalism, jurnalistică, presă, publicistică, (înv.) publicitate. (Misiunea nobilă a ~.)
ZIBELÍNĂ	s.	(ZOOL.; Martes zibellina) samur, (înv.) sobol. (Blană de ~.)
ZICÁLĂ	s.	proverb, zicătoare, vorbă bătrînească, (rar) parimie. (Colecție de ~e.)
ZICĂTOÁRE	s.	proverb, zicală, vorbă bătrînească, (rar) parimie. (Colecție de ~ori.)
zicătúră	s.	v. PROVERB. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
ZÍCE	vb.	1. a spune, a vorbi, (pop.) a cuvînta, a glăsui, a grăi. (~-i înainte, nu te sfii!)2. a rosti, a spune, a vorbi, (pop.) a cuvînta, a glăsui, a grăi. (~ numai prostii.)3. a afirma, a declara, a mărturisi, a relata, a spune. (A ~ următoarele ...)4. a exprim
zíce	vb.	v. CHEMA. CITI. CÎNTA. EXECUTA. INTERPRETA. INTONA. NUMI. PARCURGE.
ZÍCERE	s.	exprimare, formulare, pronunțare, rostire, spunere. (~ unei opinii.)
zícere	S.	v. AFORISM. CUGETARE. CUVÎNT. DIC-TON. EXPRESIE. MAXIMĂ. PROVERB. SENTINȚĂ. TERMEN. VORBĂ. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
ZID	s.	(CONSTR.) 1. (livr.) mur. (~ de cetate.)2. perete. (~ al unei camere.)
ZIDÁR	s.	(prin Ban.) mauăr, (Mold.) pietrar. (E ~ de meserie.)
ZIDĂREÁSĂ	s.	zidăriță. (S-a calificat ~.)
ZIDĂRÍE	s.	zidărit. (Învață ~.)
ZIDĂRÍT	s.	zidărie. (Învață ~ul.)
ZIDĂRÍȚĂ	s.	zidăreasă. (S-a calificat ~.)
ZIDÍ	vb.	1. a clădi, a construi, a dura, a face, a înălța, a ridica, (livr.) a edifica, (înv.) a temeia. (A ~ o nouă şcoală.)2. (BIS.) a crea, a face. (Biblia scrie că Dumnezeu a ~ lumea.)
ZIDÍRE	s.	1. clădire, construcție, construire, durare, înălțare, ridicare, (livr.) edificare. (~ unui nou cămin.)2. (concr.) casă, clădire, construcție, imobil. (O ~ modestă.)3. fundare, întemeiere. (~ Romei.)4. (BIS.) creare, facere. (~ lumii, după Biblie.)
zidíre	s.	v. ANIMAL. CREATURĂ. DOBITOC. FĂPTURĂ. FIINȚĂ. LIGHIOANĂ. NECUVÎNTĂ-TOR. VIETATE. VIEȚUITOARE.
ZIDITÓRUL	s.	art. (BIS.) atotputernicul (art.), creatorul (art.), divinitate, domnul (art.), dumnezeire, Dumnezeu, părinte, providență, puternicul (art.), stăpînul (art.), tatăl (art.), (în limbajul bisericesc) preabunul (art.), preaînaltul (art.), preaputernicul (art
zidítúră	s.	v. ANIMAL. CASĂ. CLĂDIRE. CON-STRUCȚIE. CREATURĂ. DOBITOC. FĂPTURĂ. FIINȚĂ. IMOBIL. LIGHIOANĂ. NECUVÎNTĂTOR. VIETATE. VIEȚUITOARE. ZIDIRE.
ZIGÓMĂ	s.	(ANAT.) os molar, os zigomatic.
ZIGOSPÓR	s.	(BIOL., FIZIOL.) zigot, celulă-ou, ou fecundat, ovul fecundat.
ZIGÓT	s.	(BIOL., FIZIOL.) zigospor, celulă-ou, ou fecundat, ovul fecundat.
ZIGZÁG	s.	linie frîntă.

ZIGZAGÁT	adj.	frînt. (Linie ~.)
ZILÉR	s.	diurnist. (Lucrează pe un şantier ca ~.)
ZILIŞOÁRĂ	s.	ziulică, (reg.) ziuliță, ziuşoară. (În fiece ~.)
ZÍLNIC	adj.	1. diurn. (Plimbare ~.)2. cotidian, curent, obişnuit, prozaic. (Treburile ~.)
zimpiríg	s.	v. CLANȚĂ. IVĂR. ÎNCUIETOARE.
ZIMȚ	s.	1. crestătură, dinte. (~ pe muchia unei monede.)2. colț, dinte. (~ al ferăstrăului.)
zimț	s.	v. CHEOTOARE. CRENEL. GALBEN.
ZIMȚÁ	vb.	a cresta, a dința, a zimțui. (A ~ muchia unei piese metalice.)
zimțár	s.	v. CĂLCĂTOR. CEAPRAZ. TINDECHE.
ZIMȚÁT	adj.	crestat, dințat, zimțuit, (rar) zimțos. (Roată ~.)
zimți	s. pl.	v. TINDECHE.
zimțós	adj.	v. CRESTAT. DINȚAT. ZIMȚAT. ZIMȚUIT.
ZIMȚUÍ	vb.	a cresta, a dința, a zimța. (A ~ muchia unei piese metalice.)
ZIMȚUÍT	adj.	crestat, dințat, zimțat, (rar) zimțos. (Roată ~.)
ZINCÁ	vb.	(TEHN.) a galvaniza, a zincui. (A ~ un obiect metalic.)
ZINCÁRE	s.	(TEHN.) galvanizare, zincuire. (~ tablei.)
ZINCÁT	adj.	(TEHN.) galvanizat, zincuit. (Tablă ~.)
ZINCUÍ	vb.	(TEHN.) a galvaniza, a zinca. (A ~ un obiect metalic.)
ZINCUÍRE	s.	(TEHN.) galvanizare, zincare. (~ tablei.)
ZINCUÍT	adj.	(TEHN.) galvanizat, zincat. (Tablă ~.)
ZIRCÓN	s.	(CHIM.) silicat de zirconiu.
ZIS	adj.	denumit, intitulat, numit, poreclit, supra-numit. (Al. Golescu, ~ Arăpilă.)
ZÍSĂ	s.	afirmație, cuvînt, declarație, mărturisire, relatare, spusă, vorbă, (livr.) aserțiune, propoziție, (astăzi rar) parolă, (înv.) voroavă, (fig.) gură. (Nu te lua după ~ lui.)
zísă	s.	v. PROVERB. VORBĂ BĂTRÎNEASCĂ. ZICALĂ. ZICĂTOARE.
ziua forfecárilor	s.	v. SPOLOCANIE.
ziua úrsului	s.	v. ÎNTÎMPINAREA DOMNULUI.
ZIULÍCĂ	S.	zilişoară, (reg.) ziuliță, ziuşoară. (Toa-tă ~.)
ziulíță	s.	v. ZILIŞOARĂ. ZIULICĂ.
ziuşoáră	s.	v. ZILIŞOARĂ. ZIULICĂ.
ZIZÁNIE	s.	(BOT.) 1. (Lolium perenne) raigras englezesc, (reg.) obsigă, odos, sălbăție.2. (Agro-stemma githago) năgară, neghină, (pop.) mălură, (înv. şi reg.) plevilă, (reg.) negreață, (înv.) pleavă.
zizánie	s.	v. BĂLĂRIE. BURUIANĂ. SĂLBĂȚIE.
zîmbăreț	adj.	v. SURÎZĂTOR. ZÎMBITOR.
zîmbărét	adj.	v. SURÎZĂTOR. ZÎMBITOR.
ZÎMBET	s.	surîs, zîmbire, (înv.) surîdere, zîmbitură. (Un ~ cuceritor.)
ZÎMBÍ	vb.	a surîde. (De ce ~?)
ZÎMBÍRE	S.	surîs, zîmbet, (înv.) surîdere, zîmbitură. (O ~ cuceritoare.)
ZÎMBITÓR	adj.	surîzător, (înv.) surîzînd, zîmbărét, (fam.) zîmbăreț. (O față ~oare.)
zîmbitúră	s.	v. SURÎS. ZÎMBET. ZÎMBIRE.
zîmbîc	s.	v. CAPRICIU. CHEF. FANDOSEALĂ. FANTEZIE. FASON. FIȚĂ. MAIMUȚĂREALĂ. MOFT. NAZ. POFTĂ. PROSTEALĂ. SCLIFOSEALĂ. TOANĂ.
zîn	s.	v. DIVINITATE. DUMNEZEU. IDOL. ZEITATE. ZEU.

ZÎNĂ	s.	(MITOL. POP.) (livr.) fee, (pop.) crăiasă, (Maram.) săiastră. (~ din poveşti.)
zînă	s.	v. ZEIŢĂ.
ZÎRNĂ	s.	(BOT.; Solanum nigrum) lăsnicior, (reg.) umbra-nopţii, (înv.) solan.
zîrnă	s.	v. LĂSNICIOR.
ZÎZANIE	s.	1. animozitate, ceartă, conflict, dez-acord, dezbinare, diferend, discordie, discuţie, disensiune, dispută, divergenţă. (~ ivită între două persoane.)2. duşmănie, învrăjbire, ostilitate, ură, vrajbă, vrăjmăşie. (Ce e ~ asta neîmblînzită între voi?)
ZÎZÎÍ	vb.	a bîzîi, a zbîrnîi, a zumzăi, (rar) a zumbăi, (pop.) a bombăni, (reg.) a bornăi, (Transilv. si Ban.) a vîjîi. (Albinele ~.)
ZÎZÎÍT	s.	bîzîire, bîzîit, bîzîitură, zumzăială, zumzet. (~ul insectelor.)
zlac	s.	v. DEDIŢEI-GALBENI. FLOAREA-PAŞTILOR. FLOAREA-PĂSĂRILOR. FLOAREA-VÎNTULUI-GALBENĂ. GĂINUŞĂ. GĂLBENELE. OTAVĂ. PĂŞTIŢĂ. TĂTĂNEASĂ.
zlat	s.	v. CALCEA-CALULUI.
zlătár	s.	v. AURAR.
zlătăreásă	s.	v. AURĂREASĂ.
zleámăn	s.	v. PIATRĂ FUNERARĂ.
ZLOÁTĂ	s.	(MET.) fleaşcă, fleşcăială, fleşcăraie, lapoviţă, (Transilv.) şlepoiţă.
ZLOT	s.	fiorin. (Vechea monedă de aur numită ~.)
ZMEOÁICĂ	s.	1. (MITOL. POP.) (pop.) zmeoaie. (O ~ din basme.)2. (BOT.; Laserpitium latifo-lium) (reg.) somnorel, somnoroasă, zmeoaie.
zmeoáică	s.	v. SPLINUŢĂ.
ZMEOÁIE	s.	(BOT.; Libanotis montana) (reg.) tămîioară.
zmeoáie	s.	v. ZMEOAICĂ.
zmeiós	adj.	v. APRIG. FOCOS. NESTĂPÎNIT. SĂLBATIC. SIREAP. VIJELIOS.
ZMEU	s.	(prin Transilv. şi Ban.) şercan. (~ de hîrtie, cu speteze.)
zmeu	s.	v. BALAUR. OFIDIAN. ŞARPE.
ZMÉUR	s.	(BOT.; Rubus idaeus) zmeurar, (înv. şi reg.) rug, (reg.) mana-jidovului.
ZMEURÁR	s.	(BOT.; Rubus idaeus) zmeur, (înv. şi reg.) rug, (reg.) mana-jidovului.
ZMÉURĂ	s.	(BOT.) (reg.) pomiţă.
ZMEURÉT	s.	zmeuriş.
zmeurícă	s.	v. REZEDĂ. ROZETĂ.
ZMEURÍŞ	s.	zmeuret.
zmeuríţă	s.	v. REZEDĂ. ROZETĂ.
znaménie	s.	v. HÎDOŞENIE. MONSTRU. MON-STRUOZITATE. POCITANIE. POCITURĂ. SCHIMO-NOSITURĂ. SLUŢENIE. SLUŢITURĂ. URÎCIUNE. URÎŢENIE.
ZOÁIE	s.	lături (pl.), spălătură, (rar) scursori (pl.), (Transilv. şi Bucov.) hîlbe (pl.). (~ de vase.)
zoálă	s.	v. ANIMOZITATE. CAZNĂ. CEARTĂ. CHIN. CONFLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. EFORT. FORŢARE. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. MUNCĂ. NEÎNŢELEGERE. OSTENEALĂ. SFORTARE. SILINŢĂ. STRĂDANIE. STRĂDUINŢĂ. TR
zoánă	s.	v. PLEAVĂ.
zoávă	s.	v. CAŢAVEICĂ. SCURTEICĂ.
zobéle	s. pl.	v. RAGADĂ. ZĂBALE. ZĂBĂLUŢĂ.

zobí	vb.	v. SFĂRÎMA. STÎLCI. STRIVI. TURTI. ZDROBI.
zobíre	s.	v. SFĂRÎMARE. STÎLCIRE. STRIVIRE. TURTIRE. ZDROBIRE.
zobít	adj.	v. SFĂRÎMAT. STÎLCIT. STRIVIT. TURTIT. ZDROBIT.
ZODIÁC	s.	1. zodie, semn zodiacal. (Există 12 ~e.)2. horoscop, rojdanic. (~ul cuiva indică o viață plină de succese.)3. rojdanic, zodiar, (pop.) carte de zodii. (~ul este o carte ce prevesteşte soarta cuiva în raport cu zodia în care s-a născut.)
zodia cáncerului	s.	v. ZODIA RACULUI.
ZODIÁR	s.	rojdanic, zodiac, (pop.) carte de zodii. (~ul este o carte ce prevesteşte soarta cuiva în raport cu zodia în care s-a născut.)
ZÓDIE	s.	1. zodiac, semn zodiacal. (Există 12 ~ii.)2. constelație, semn. (Cele 12 ~ii ale zodiacului.)3. zodia racului = (pop.) zodia cancerului.4. (înv. şi pop.) planetă. (În ce ~ te-ai născut?)5. destin, fatalitate, menire, noroc, predestinare, soartă, ursită. (
zódie	s.	v. CONSTELAȚIE. PLANETĂ.
zodiér	s.	v. ASTROLOG.
zogorní	vb.	v. ALUNGA. DEPĂRTA. GONI. IZGONI. ÎNDEPĂRTA.
zografisí	vb.	v. DESCRIE. EXPUNE. ÎNFĂTIŞA. PICTA. PREZENTA. REDA. ZUGRĂVI.
zoiós	adj.	v. JEGOS. MÎNJIT. MURDAR. NEGRU. NESPĂLAT. PĂTAT. RĂPĂNOS. SLINOS. SOIOS.
zolgá	vb.	v. FRĂMÎNTA. PLĂMĂDI.
zolí	vb.	v. FRĂMÎNTA. PLĂMĂDI. SPĂLA.
zolít	adj.	v. BĂTUT. FĂCĂLUIT. FRECAT. SLEIT. SPĂLAT
zolitór	s.	v. MĂNGĂLĂU.
zomoníță	s.	v. BORDEI. COLIBĂ.
ZONÁRE	s.	1. zonificare. (~ unui teritoriu.)2. ra-ionare. (~ suprafețelor agricole ale unui teritoriu.)
ZÓNĂ	s.	1. porțiune, regiune, sector. (O ~ bine delimitată în spațiu.)2. loc, regiune, teren, ținut. (Nu cunoaşte bine ~.)3. loc, meleag, regiune, tărîm, teritoriu, ținut. (Se afla în ~ necunoscute.)4. regiune, ținut, (înv.) oblastie, olat. (În ~ele calde.)5. (GE
ZONIFICÁRE	s.	zonare. (~ unui teritoriu.)
zóo	s.	v. GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ. PARC ZOOLOGIC.
ZOOFÍT	s.	(ZOOL.) fitozoar.
ZOOGEOGRAFÍE	s.	geografia animalelor.
ZOOLÓG	s.	(înv.) zoologist. (Un ~ celebru.)
zoologíst	s.	v. ZOOLOG.
ZOOMÓRF	adj.	(ARTE PLAST.) zoomorfic. (Re-prezentări ~.)
ZOOMÓRFIC	adj.	(ARTE PLAST.) zoomorf. (Repre-zentări ~.)
zoopárc	s.	v. GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ. PARC ZOOLOGIC.
ZOOPSIHOLOGÍE	s.	psihologie animală.
ZOOTEHNICIÁN	s.	zootehnist. (~ la o crescătorie de vite.)
ZOOTEHNÍST	s.	zootehnician. (~ la o crescătorie de vite.)
ZOR	s.	1. grabă, iuțeală, rapiditate, repezeală, repeziciune, viteză, (rar) grăbire. (A făcut ceva în mare ~.)2. grabă, urgență. (E mare ~ să ...)3. grabă, precipitare, precipitație, pripă, pripeală, pripire. (Ce e ~ul ăsta?)4. toi, (pop. şi fam.) dîrdoră. (În ~
ZORALÍE	s.	(COR.) (pop.) ca-la-uşa-cortului. (Dansul popular numit ~.)
zorcán	s.	v. PLĂTICĂ.

ZOREÁ	s.	(BOT.; Ipomaea sau Pharbitis purpurea; mai ales la pl.) (pop.) bună-dimineața, (reg.) adormițele (pl.), răcorele (pl.), rozetă, schimbă-cioase (pl.), volbură, barba-împăratului.
ZORI	s. pl.	1. (ASTRON.) aurora, crepuscul, (pop.) faptul zilei. (~ii se arată.)2. revărsat, (reg.) revărs. (~ de zi.)3. (reg.) sinec, (Olt.) sîmcelat, sîmcele (pl.). (A pornit în ~.)
ZORÍ	vb.	1. a (se) grăbi, a (se) iuți, (livr.) a (se) alerta, (înv. şi pop.) a (se) pripi, a (se) sili. (Se ~ să ajungă la timp.)2. a (se) grăbi, a (se) precipita. (Nu e nevoie să vă ~.)3. a grăbi, (fig.) a presa. (Timpul ne ~.)4. a se grăbi, (grecism înv.) a prof
zorílă	s.	v. LUCEAFARUL DE ZIUĂ. LUCEAFĂRUL DIN ZORI. SIRIUS.
ZORÍRE	s.	accelerare, grăbire, iuțire, urgentare. (~ expedierii unei mărfi.)
ZORÍT	adj.	1. grabnic, grăbit, iute, întins, precipitat, rapid, repede, repezit. (Un mers ~.)2. accelerat, grăbit, iuțit, rapid. (Ritm ~ de deplasare.)
zorít	s.	v. EST. ORIENT. RĂSĂRIT.
ZORNĂÍ	vb.	a zăngăni, a zurui, (reg.) a zorzoi. (Lanțurile ~.)
ZORNĂIÁLĂ	s.	zăngăneală, zăngănire, zăngănit, zornăit, zornătură, zuruială, zuruit, zuruitură. (~ de lanțuri.)
ZORNĂÍT	s.	zăngăneală, zăngănire, zăngănit, zornăială, zornătură, zuruială, zuruit, zuruitură. (~ de lanțuri.)
ZORNĂITÓR	adj.	zăngănitor, zuruitor. (O grămadă de galbeni ~.)
ZORNĂITÚRĂ	s.	zăngăneală, zăngănire, zăngănit, zornăială, zornăit, zuruială, zuruit, zuruitură. (~ de lanțuri.)
zórnet	s.	v. ZĂNGĂNEALĂ. ZĂNGĂNIRE. ZĂN-GĂNIT. ZĂNGĂNITURĂ. ZORNĂIALĂ. ZORNĂIT. ZORNĂITURĂ. ZURUIALĂ. ZURUIT. ZURUI-TURĂ.
zórnic	adv.	v. GRĂBIT.
zorobí	vb.	v. ACUMULA. ADUNA. AGONISI. ECONOMISI. FACE. STRÎNGE.
zorobóc	s.	v. AGONISEALĂ. AGONISIRE. AGO-NISITĂ. ECONOMIE.
ZORZOÁNE	s. pl.	(reg.) țorțoale (pl.), (Mold.) fesfesele (pl.), (prin Transilv.) sovoane (pl.), (fam.) farafastîcuri (pl.), (fam. depr.) țarțamuri (pl.).
zorzoí	vb.	v. ZĂNGĂNI. ZORNĂI. ZURUI.
zorzoná	vb.	v. ÎMPOPOȚONA. ÎNZORZONA.
zorzonát	adj.	v. ÎMPOPOȚONAT. ÎNZORZONAT.
zótcă	s.	v. BOT. RÎT.
ZUGRÁV	s.	(rar) spoitor, (pop.) vopsitor. (E ~ de meserie.)
zugráv	s.	v. PICTOR.
ZUGRĂVEÁLĂ	s.	zugrăvire, zugrăvit. (Au terminat ~ în prima cameră.)
zugrăveálă	s.	v. DESCRIERE. EXPUNERE. FARD. ÎNFĂȚIŞARE. PICTURĂ. PÎNZĂ. PREZENTARE. REDARE. TABLOU. ZUGRĂVIRE.
ZUGRĂVÍ	vb.	1. (pop.) a vopsi, (înv.) a zografisi. (A ~ camera.)2. v. picta.3. a contura, a înfățişa, a prezenta. (~ sugestiv în tablou bucuria muncii.)4. v. descrie.
zugrăví	vb.	v. DESENA.
zugrăvíe	s.	v. PICTURĂ.
ZUGRĂVÍRE	s.	1. v. zugrăveală.2. v. pictare.3. descriere.
ZUGRĂVÍT	adj.	v. pictat.
zugrăvít	adj.	v. DUPLICITAR. FALS. FARISEIC. FĂȚARNIC. IPOCRIT. MINCINOS. PERFID. PREFĂCUT. ŞIRET. VICLEAN. VOPSIT.
ZUGRĂVÍT	s.	v. zugrăveală.
zugrăvít	s.	v. PICTURĂ.

zugrăvitúră	s.	v. PICTURĂ. PÎNZĂ. TABLOU.
zuliár	adj.	v. GELOS. INVIDIOS. PIZMAŞ. PIZ-MUITOR. RANCHIUNOS.
zulíe	s.	v. GELOZIE.
ZULÚF	S.	v. buclă.
zulufá	vb.	v. BUCLA. CÎRLIONŢA. INELA. ÎNCREŢI. ONDULA.
zulufát	adj.	v. BUCLAT. CÎRLIONŢAT. CREŢ. INELAT. ÎNCREŢIT. ONDULAT.
zulúm	s.	v. INECHITATE. INJUSTIŢIE. NEDREP-TATE. NEECHITATE. NEJUSTIŢIE. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZMERIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
zumaricále	s. pl.	v. COFETURI. DULCIURI. ISTERICALE. NEVRICALE. ZAHARICALE.
zumbăí	vb.	v. BÎZÎI. ZBÎRNÎI. ZÎZÎI. ZUMZĂI.
zumbăíre	s.	v. BÎZÎIALĂ. BÎZÎIRE. BÎZÎIT. BÎZÎITURĂ. ZBÎRNÎIALĂ. ZBÎRNÎIRE. ZBÎRNÎIT. ZBÎRNÎITURĂ. ZÎZÎIT. ZUMZĂIALĂ. ZUMZĂIRE. ZUMZĂIT. ZUMZĂITURĂ. ZUMZET.
ZUMZĂÍ	vb.	a bîzîi, a zbîrnîi, a zîzîi, (rar) a zumbăi, (pop.) a bombăni, (reg.) a bornăi, (Transilv. şi Ban.) a vîjîi. (Albinele ~.)
ZUMZĂIÁLĂ	s.	bîzîială, bîzîire, bîzîit, zbîmîială, zbîmîire, zbîrnîit, zîzîit, zumzăire, zumzăit, zumzăitură. (~
ZUMZĂÍRE	s.	bîzîială, bîzîire, bîzîit, zbîrnîială, zbîrnîire, zbîrnîit, zîzîit, zumzăială, zumzăit, zumzăitură, zumzet. (~ insectelor.)
ZUMZĂÍT	s.	v. bîzîit.
ZUMZĂITOR	adj.	v. bîzîitor.
ZUMZĂITÚRĂ	s.	v. bîzîit.
ZÚMZET	s.	1. v. bîzîit.2. v. murmur.
zupăí	vb.	v. BATE. IZBI. LOVI. TROPĂI.
zupăít	s.	v. TROPĂIALĂ. TROPĂIT. TROPĂITURĂ. TROPOT.
zupăitúră	s.	v. TROPĂIALĂ. TROPĂIT. TROPĂI-TURĂ. TROPOT.
zurái	s.	v. ZĂNGĂNEALĂ. ZĂNGĂNIRE. ZĂNGĂ-NIT. ZĂNGĂNITURĂ. ZORNĂIALĂ. ZORNĂIT. ZORNĂITURĂ. ZURUIALĂ. ZURUIT. ZURUITURĂ.
zurbá	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
zurbá	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
zurbagíu	adj., s.	v. ARŢĂGOS. CERTĂREŢ. GÎLCEVITOR. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT. SCANDALAGIU.
zurbalîc	s.	v. RĂSCOALĂ. RĂSCULARE. RĂZME-RIŢĂ. RĂZVRĂTIRE. REBELIUNE. REVOLTĂ.
zurbáv	adj., s.	v. RĂSCULAT. RĂZVRĂTIT. REBEL. REVOLTAT.
zurbávă	s.	v. ANIMOZITATE. CEARTĂ. CON-FLICT. DEZACORD. DEZBINARE. DIFEREND. DISCORDIE. DISCUŢIE. DISENSIUNE. DISPUTĂ. DIVERGENŢĂ. GÎLCEAVĂ. ÎNVRĂJBIRE. LITIGIU. NEÎNŢELEGERE. VRAJBĂ. ZÎZANIE.
ZURGĂLĂU	s.	clopoţel, (rar) zdrăngănel. (Cai cu ~i.)
ZURLÍU	adj.	1. v. zburdalnic.2. v. smintit.
zúrnă	s.	v. BOT. RÎT.
ZURUÍ	vb.	v. zornăi.
ZURUIÁLĂ	s.	v. zornăit.
ZURUÍT	s.	v. zornăit.
ZURUITÓR	adj.	v. zornăitor.
ZURUITÚRĂ	s.	v. zornăit.

zúrzur	s.	v. DECOR. DECORAŢIE. ORNAMENT. ORNAMENTAŢIE. PODOABĂ.
zúzet	s.	v. BÎZÎIALĂ. BÎZÎIRE. BÎZÎIT. BÎZÎITURĂ. CLIPOCEALĂ. CLIPOCIRE. CLIPOCIT. MURMUR. SUSUR. SUSURARE. ŞOAPTĂ. ŞOPOT. ZBÎRNÎ-IALĂ. ZBÎRNÎIRE. ZBÎRNÎIT. ZBÎRNÎITURĂ. ZÎZÎIT. ZUMZĂIALĂ. ZUMZĂIRE. ZUMZĂIT. ZUMZĂITURĂ. ZUMZET.
zuzuí	vb.	v. CLIPOCI. MURMURA. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
ZVĂPĂIÁT	adj.	1. v. zburdalnic.2. fluşturatic, fluturatic, nebunatic. (Un tînăr ~.)
ZVELT	adj.	1. v. suplu.2. v. grațios.
ZVELTÉȚE	s.	grație.
zviduí	vb.	v. ÎNDREPTA. ÎNFIRIPÁ. ÎNSĂNĂTOŞI. ÎNTREMA. ÎNZDRĂVENI. LECUI. REFACE. RESTABILI. RIDICA. TĂMĂDUI. VINDECA.
zvîc	interj.	v. ŢUŞTI. ZBUGHI.
zvîcîí	vb.	v. BATE. PALPITA. PULSA. TĂCĂI. TICĂI. TRESĂRI. ZBATE. ZVÎCNI.
ZVÎCNEÁLĂ	s.	v. palpitație.
ZVÎCNET	s.	v. palpitație.
ZVÎCNÍ	vb.	1. v. palpita.2. v. fremăta.
ZVÎCNÍRE	s.	v. palpitație.
ZVÎCNÍT	s.	v. palpitație.
ZVÎCNITÚRĂ	s.	v. palpitație.
ZVÎNTÁ	vb.	1. v. usca.2. v. nimici.
zvîntá	vb.	v. DESCĂRCA. DEŞERTA. GOLI. SNOPI. STÎLCI.
ZVÎNTÁRE	s.	v. uscare.
ZVÎNTÁT	adj.	v. uscat.
ZVÎNTURÁT	adj.	1. v. neserios.2. v. zburdalnic.
zvînturát	s.	v. AVENTURIER.
ZVÎNTURÁTIC	adj.	1. v. neserios.2. v. zburdalnic.
zvînturátic	adj.	v. AVENTUROS.
ZVÎRCOLEALĂ	s.	v. zbatere.
ZVÎRCOLÍ	vb.	1. v. zbate.2. a se perpeli, a se zbate, a se zbuciuma. (Se ~ din cauza durerilor.)3. v. tă-văli.4. v. foi.5. v. agita.6. a se frămînta, a se zbate, a se zbuciuma, (pop.) a se bate, (înv. şi reg.) a se ticăi. (S-a ~ toată noaptea în aşternut.)
ZVÎRCOLÍRE	s.	1. v. zbatere.2. v. tăvălire.
ZVÎRCOLITÚRĂ	S.	v. zbatere.
zvîrlet	s.	v. ARUNCĂTURĂ. AZVÎRLITURĂ. ZVÎRLITURĂ.
ZVÎRLÍ	vb.	1. v. arunca.2. v. azvîrli.3. v. proiecta.4. a arunca, a azvîrli. (~ o piatră la distanță.)5. v. năpusti.6. a se arunca, a se avînta, a se azvîrli, a se precipita, a se repezi, a sări, (pop.) a se chiti, (Transilv.) a se aiepta. (Se ~ pe cal.)7. a arunca,
ZVÎRLÍRE	s.	1. v. aruncare.2. v. proiectare.3. v. chel-tuire.
ZVÎRLITÚRĂ	s.	1. v. aruncătură.2. aruncătură.
ZVÎRLÚGĂ	s.	(IHT.; Cobitis taenia) (reg.) cîră, cuțitoaie, fîsă, fîță, măriuță, muşcătoare, nisipa-riță, vîrlugă, (Transilv.) vîrligoanță.
zvîrnáică	s.	v. VÎJÎITOARE. ZBÎRNÎITOARE.
zvoácă	s.	v. NUIA. VARGĂ.
ZVON	s.	1. vorbă, (înv.) cuvînt, sunet. (Umblă un ~ despre el.)2. v. rumoare.3. v. murmur.4. v. cli-pocit.

zvon	s.	v. CLOPOT.
zvonér	s.	v. ALARMIST. ZVONIST.
ZVONÍ	vb.	v. afirma.
zvoní	vb.	v. BATE. CLIPOCI. DĂNGĂNI. MUR-MURA. SUNA. SUSURA. ŞOPOTI. ŞOPTI. ŞUŞOTI.
ZVONÍST	s.	alarmist, (rar) zvoner. (E un ~ ordinar.)
zvonişór	s.	v. CLOPOŢEL.